

Յոգիի ինքնակենսագրությունը

Հետևում է

հոգևոր ակնարկները

Պարամիանսա Յոգանանդա

Ինքնակենսագրություն -ի մի Յոգի

Պ
արամհանս
այի կողմից
Յոգանանդ
ա

ՆԵՐԱԾՈՒԹՅԱՄԲ ` ԿՈՂՄԻՑ

.WY Evans-Wentz, MA, D.Litt., D.Sc

»
Բացառությ
ամբ այո
տեսնել
նշաններ և
հրաշքներ,
դուք չեք
հավատա»:

-
Հովհաննես
4:48

Հեղինակ
ային
իրավուն
ք, 1946,
Պարամի
անսայի
կողմից
Յոգանա
նդա

Նվիրված Դեպի The Հիշողություն -ից

Լյուբեր Բըրբանկ

Ան ամերիկյան Սուրբ

Պարունակություն

Նախաբան, հեղինակ՝ Ուայ Էվանս - Ուենթ 2

Նկարագարությունների ցանկ

Գլուխ

1. Իմ ծնողները և վաղ կյանքը
2. Մոր մահը և թախսմանը
3. Երկու մարմին ունեցող սուրբը (Սվամի Պրանաբանանդա)
4. Իմ ընդհատված թոփաքը դեպի Հիմալայներ
5. «Օծանելիքի սուրբը» կատարում է իր հրաշքները
6. Վագր Սվամի
7. Լեհտացող սուրբը (Նագենդրա Նաթ Բադուրի)
8. Հնդկաստանի մեծ գիտնական և գյուտարար Ջագադիս Չանդրա Բոսե
9. Երջանիկ նվիրյալը և նրա տիեզերական սիրավեպը (Վարպետ Մահասայա)
10. Ես հանդիպում եմ իմ Ուսուցչին՝ Շրի Յուկտեշվարին
11. Երկու անփող տղաներ Բրինդարանում
12. Տարիներ իմ տիրոջ անապատում
13. Մերուն Սուրբը (Ռամ Գոպալ Մուգումդար)
14. գիտակցության փորձ
15. Ճաղկակաղամբի կողոպուտը
16. Աստղերին գերազանցելը
17. Մասին և երեք շափյուղաները
18. Մահմեդական հրաշագործ (Աֆգալ Խան)
19. Իմ Գուրուն միաժամանակ հայտնվում է Կալկաթայում և Սերամպուրում
20. Մենք չենք այցելում Քաշմիր
21. Մենք այցելում ենք Քաշմիր
22. Քարե սրտի պատկեր
23. Իմ համալսարանական աստիճանը
24. Ես դառնում եմ Սվամի միաբանության վանական
25. Եղբայր Անանտան և քույր Նայինին

- 26. Յոգայի գիտությունը
- 27. Յոգայի դպրոցի հիմնադրումը Ռանչիում
- 28. Քաշի` վերածնված և վերագտնված

29. Ռաբինդրանաթ Թագորի հետ մենք համեմատում ենք դարոցները
30. Հրաշքների օրերը
31. Հարցազրույց Սուրբ Սոբ (Կաշի Սոնի Լահիրի) հետ
32. Ռաման հարություն է առնում մեռելներից
33. Հնդկաստանի Յոգի-Քրիստոսը
34. Հիմալայներում պալատի նյութականացումը
35. Մահասայայի Քրիստոսանման կյանքը
36. Բարաջիի հետաքրքրությունը Արևմուտքի նկատմամբ
37. Ես գնում եմ Ամերիկա
38. Լյութեր Բրրբանք - ամերիկացի սուրբ
39. Բավարիայի կաթոլիկ կարծրատիպահարը
40. Ես վերադառնում եմ Հնդկաստան
41. Իդիլ Հարավային Հնդկաստանում
42. Վերջին օրերը իմ գուրուի հետ
43. Յուկտեշվարի հարությունը
44. Մահաթմա Գանդիի հետ Վարդհայում
45. Բենգալերեն «Ուրախությամբ ներծծված մայրը» (Անանդա Մոյի Մա)
46. Կին յոգին, որը երբեք չի ուտում (Գիրի Բալա)
47. Ես վերադառնում եմ Արևմուտք
48. Էնսինիտասում, Կալիֆոռնիա

Նկարագարողումներ

Ճակատի
պատկեր
Հնդկաստ
անի
քարտեզ

Իմ Հայր, Բհագաբատի
Խարան Գոշ Իմ մայրիկը

Սվամի Պրանաբանանդա, «Դը Սուրբ Հետ
Երկու Մարմիններ» Իմ ավագ եղբայրը՝
Անանտան

Փառատոն Հավաքույթ մեջ այն Բակ -ի իմ Գուրուի Էրմիտաժ մեջ
«Սերամայոր Լագենդրա Լաթ Բհադուրի, «Լևիտացող սուրբը

տարեկանում 6

Ձագադիս Չանդրա Բոսե, հայտնի գիտնական

Երկու Եղբայրներ -ի Թերեզա Նոյման, ժամը
Կոնսերսորիթ Վարպետ Մահասայա՝
Երջանիկ նվիրյալը

Ջիտենորա Մագուդար, իմ ուղեկից վրա այն «Անփող»
Փորձարկում ժամը Բրինդաբան Անանդա Մոյի Մա՝
««ուրախությամբ ներծծված մայրը

Հիմալայան Քարանձավ
Բնակեցված կողմից Բաբաջի
Շրի Յուկտեշվար, իմ տերը

Ինքնաճանաչման կրթաթոշակ, Լոս Անջելեսի գլխավոր գրասենյակ

Ինքնաճանաչում Եկեղեցի -ի Բոլորը
Կրոններ, Հոլիվուդ Իմ Գուրուի ծովափնյա
ճգնավորական տունը Պուրիում

Ինքնաճանաչում Եկեղեցի -ի Բոլորը
Կրոններ, Սան Դիեգո Իմ քույրերը՝ Ռոման,
Նալինին և Ուման

Իմ քույր Ուման

Տերը Իր կերպարանքով որպես Շիվա

Յոգոդա Մաթեմատիկա, Էրմիտաժ
Ժամը Դակշինեշվար Ռանչիի դպրոց,
գլխավոր շենք

Քաշի՝ վերածնված և վերագտնված

Բիշնու, Մոտիլալ Մուխերջի, իմ հայրը, պարոն Ռայթը, Թ.Ն. Բոգե,
Սվամի Սատյանանդա Խումբ -ի Պատվիրակներ դեպի այն Միջազգային
Կոնգրես -ի Կրոնական Լիբերալներ, Բոստոն, 1920թ. Գուրու և
աշակերտ հին ճգնավորարանում

Բաբաջի, այն Յոգի-Քրիստոս -ի
Ժամանակակից Հնդկաստան
Լահիրի Մահասայա

Ա Յոգա Դաս մեջ Վաշինգտոն,
Վաշինգտոն Լյութեր Բրոքանկ

Թերեզա Նոյման -ի Կոնսերտոյթ,
Բավարիա Թաջ Մահալը Ագրայում

Շանկարի Մայ Զին, Միայն Կենդանի Աշակերտ -ի այն մեծ
Տրեյանգա Սվամի Կրիշնանանդան իր ընտելացած առյուծուհու
հետ

Խումբ վրա այն Սնունդ Բակ -ի իմ Գուրուի
Սերամպոր Էրմիտաժ Տիկին Բլեչը, պարոն Ռայթը և
ես՝ Եգիպտոսում

Ռաբինդրանաթ Թագոր

Սվամի Քեշաբանանդա, ժամը նրա Էրմիտաժ մեջ
Բրինդաբան Կրիշնա, Հնդկաստանի հին մարգարե

Մահաթմա Գանդի, Վարդիայում

Գիրի Բալա, այն Կին Յոգի ԱՀԿ Երբեք
Ուտում է Պարոն Ի.Է. Դիկինսոն

Իմ Գուրու և Ես

ինքս Ռանչիի

ուսանողներ

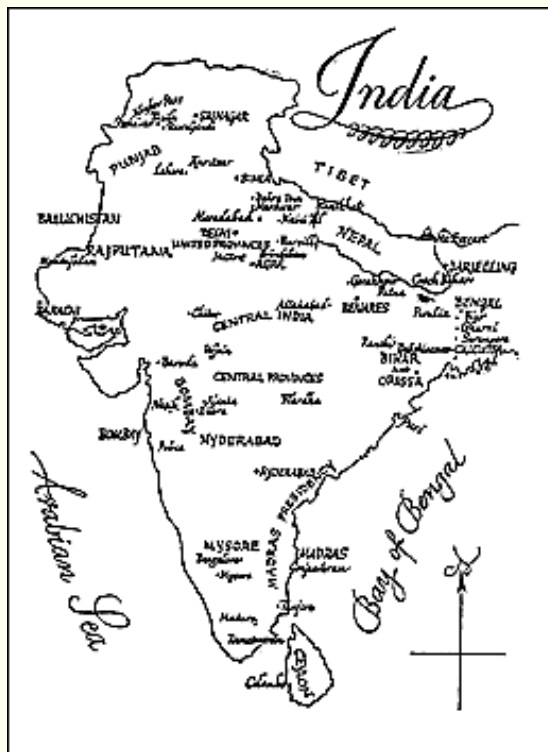
Էնսինիտաս

Համաժողով մեջ Սան

Ֆրանցիսկո Սվամի

Պրեմանանդա

Իմ հայրը

Քարտեզ -ի Հնդկաստան

ՆԵՐԱԾՈՒԹՅՈՒՆ

.WY EVANS-WENTZ, MA, D.Litt., D.Sc

Հիսուս Քոլեջ, Օքսֆորդ;
Հեղինակ «Մեռյալների
տիրության գրքից», Տիբեթի
, մեծ յոգի Միաբնական

:Տիբեթյան յոգա և գաղտնի վարդապետություններ և այլն

Ինքնակենսագրության» արժեքը մեծապես բարձրանում է այն փաստով, որ այն» Հնդկաստանի իմաստունների մասին անգլերեն լեզվով գրված այն քիչ գրքերից մեկն է, որը գրվել է ոչ թե լրագրողի կամ օտարերկրացու, այլ իրենց ռասայի և դաստիարակության ներկայացուցիչների կողմից. մի խոսքով՝ յոգիների *մասին գիրք՝ գրված յոգիի կողմից* : Որպես ականատես՝ արտասովորի մասին պատմող... կյանքեր և լիազորություններ -ի ժամանակակից հինդու սրբեր, այն գիրք ունի կարևորություն երկուսն էլ ժամանակին և անժամանակ: Նրա փառահեղ հեղինակին, որին ես հաճույք եմ ունեցել ճանաչել և՛ Հնդկաստանում, և՛ Ամերիկայում, թող յուրաքանչյուր ընթերցող իր պատշաճ գնահատանքն ու երախտագիտությունը հայտնի: Նրա անսովոր կենսագրությունը, անկասկած, հինդուիստական մտքի ու սրտի խորքը, ինչպես նաև Հնդկաստանի հոգևոր հարստությունը բացահայտող ամենահայտնագործ աշխատանքներից մեկն է, որը երբևէ հրատարակվել է Արևմուտքում:

Ինձ համար պատիվ էր հանդիպել այն իմաստուններից մեկին՝ Սրի Յուկտեշվար Գիրիին, որի կյանքի պատմությունը այստեղ է պատմվում: Մեծարգո սրբի պատկերը հայտնվել է

իմ «Տիրերթյան յոգա և գաղտնի ուսմունքներ» գրքի ճակատային մասում: **1-1** Հենց Պուրիում, Օրիսայում, Բենգալյան ծոցի ափին, ես հանդիպեցի Շրի Յուկտեշվարին: Նա այդ ժամանակ ծովափի մոտ գտնվող մի հանգիստ աշրամայի ղեկավարն էր և հիմնականում զբաղված էր խմբի հոգևոր մարզմամբ: -ի երիտասարդ աշակերտներ: Նա արտահայտված եռանդուն հետաքրքրություն մեջ այն բարեկեցություն -ի այն մարդիկ -ի այն Միացյալ Նահանգներ և ամբողջ Ամերիկայի, ինչպես նաև Անգլիայի, և հարցաքննեց ինձ իր գլխավոր աշակերտ Պարամհանսա Յոգանանդայի հեռավար գործունեության, մասնավորապես Կալիֆոռնիայում ծավալած գործունեության մասին, որին նա շատ էր սիրում և որին 1920 թվականին ուղարկել էր որպես իր դեսպան Արևմուտք:

Սրի Յուկտեշվարը նուրբ դեմքի ու ծայնի տեր էր, հաճելի կազմվածքով և արժանի էր այն մեծարանքին, որին արժանանում էր:

Նրան ինքնաբերաբար շնորհված հետևորդներ: Յուրաքանչյուր ոք, ով ճանաչում էր նրան, անկախ նրանից՝ իր համայնքից էր, թե ոչ, նրան ամենաբարձր գնահատականի էր արժանացնում: Ես վառ հիշում եմ նրա բարձրահասակ, ուղիղ, ասկետիկ կազմվածքը՝ հագնված աշխարհիկ որոնումներից հրաժարված մարդու գաֆրանի գույնի հագուստով, երբ նա կանգնած էր ճգնաժողովարանի մուտքի մոտ՝ ինձ ողջունելու համար: Նրա մազերը երկար էին և մի փոքր գանգուր, իսկ դեմքը՝ մորուքավոր: Նրա մարմինը մկանսոտ էր, բայց բարակ և լավ ձևավորված, և նրա քայլ էներգետիկ: Նա ուներ ընտրված ինչպես նրա տեղ - ի երկրային բնակավայր այն սուրբ Պուրի քաղաքը, որտեղ Հնդկաստանի յուրաքանչյուր նահանգի ներկայացուցիչ բարեպաշտ հինդուների բազմությունն ամեն օր ուխտագնացության է գալիս Ձագաննաթի՝ «Աշխարհի Տիրոջ» հայտնի տաճար: Հենց Պուրիում էր, որ Շրի Յուկտեշվարը 1936 թվականին փակեց իր մահկանացու աչքերը այս անցողիկ վիճակի տեսարանների նկատմամբ և մահացավ՝ գիտակցելով, որ իր մարմնացումը հասել է հաղթական ավարտի: Ես իսկապես ուրախ եմ, որ կարող եմ գրանցել այս վկայությունը: դեպի այն բարձր կերպար և սրբություն -ի Շրի Յուկտեշվար: Պարունակություն դեպի մնալ հեռվից -ից այն բազմություն, Նա անվերապահորեն և խաղաղությամբ նվիրվեց այն իդեալական կյանքին, որը Պարամհանսա Յոգանանդան՝ իր աշակերտը, այժմ նկարագրել է դարեր շարունակ: Ուայ Էվանս-Վենց

1-1 Օքսֆորդի համալսարանի հրատարակչություն, 1935:

Հեղինակի Շնորհակալություններ

Ես խորապես պարտական եմ տիկին Լ.Վ. Պրատին այս գրքի ձեռագրի վրա իր երկարատև խմբագրական աշխատանքի համար: Իմ շնորհակալությունը: Են վճարման ենթակա նաև դեպի Տիկին Հռութ Չան համար նախապատրաստում -ի այն ինդեքս, դեպի Պարոն Գ. Ռիչարդ Ռայթ համար թույլտվություն՝ օգտագործելու իր հնդկական ճանապարհորդական օրագրից քաղվածքներ, և դոկտոր Վ.Յ. Էվանս-Վենցին՝ առաջարկությունների և խրախուսանքի համար:

Պարամհանսա Յոգանանդա

թվականի 1945
հոկտեմբերի 28-ին
Էնսինիտաս,
Կալիֆոռնիա

ԳԼՈՒԽ՝ 1

Իմ Ճնողներ և Վաղ Կյանք

Հնդկական մշակույթի բնորոշ գծերը վաղուց եղել են վերջնական
ճշմարտությունների որոնումը և ուղեկցող աշակերտ-գուրու **1-2-ը**:
հարաբերություններ: Իմ սեփական ուղին ինձ տարավ մի Քրիստոսանման
իմաստունի մոտ, որի գեղեցիկ կյանքը փորագրված է դարերի ընթացքում: Նա
այն մեծ վարպետներից մեկն էր, ովքեր Հնդկաստանի միակն են

մնացած հարստությունը: Ամեն սերնդում ի հայտ գալով՝ նրանք պաշտպանել են իրենց երկիրը Բաբելոնի և Եգիպտոսի ճակատագրի դեմ:

Ես նկատում եմ, որ իմ ամենավաղ հիշողությունները ծածկում են նախորդ մարմնավորման անախրոնիկ առանձնահատկությունները: Ինձ եկան հստակ հիշողություններ հեռավոր կյանքից՝ յոգի **1-3- ից**: Հիմալայան ձյունների մեջ: Անցյալի այս ակնթարթները, ինչ-որ անչափ կապով, ինձ նաև ապագայի մի ակնթարթ հնարավորություն տվեցին:

Մանկության անօգնական նվաստացումները չեն վանվել իմ մտքից: Ես վրդովված էի, որ չէի կարողանում քայլել կամ ազատորեն արտահայտվել: Աղոթքի ալիքներ առաջացան իմ մեջ, երբ գիտակցեցի իմ մարմնական անգործությունը: Իմ ուժեղ հուզական կյանքը լուռ ձև ստացավ՝ բառերի տեսքով բազմաթիվ լեզուներով: Լեզուների ներքին խառնաշփոթի մեջ ականջս աստիճանաբար սովորեց իմ ժողովրդի շուրջը պտտվող բեմգալական վանկերին: Մանկան մտքի հրապուրիչ շրջանակը: Մեծահասակների համար այն սահմանափակվում էր խաղալիքներով ու ոտքերի մատներով:

Հոգեբանական խմորումները և իմ անտարբեր մարմինը ինձ բազմաթիվ համառ լաց լինելու պահերի հասցրին: Հիշում եմ ընտանիքի ընդհանուր շփոթմունքը իմ տառապանքի պատճառով: Ավելի ուրախ հիշողություններ նույնպես ողողում են ինձ՝ մորս գուրգուրանքները, և իմ առաջին փորձերը՝ շնչալու խոսքեր ու քայլելու: Այս վաղ հաղթանակները, որոնք սովորաբար արագ մոռացվում են, այնուամենայնիվ, ինքնավստահության բնական հիմք են:

Իմ հեռահար հիշողությունները եզակի չեն: Հայտնի է, որ շատ յոգիներ պահպանել են իրենց ինքնագիտակցությունը առանց ընդհատման՝ «կյանքից» և «մահից» դրամատիկ անցման միջոցով: Եթե մարդը միայն մարմին է, ապա դրա կորուստը իսկապես նշանակում է ինքնության վերջնական փուլը: Բայց եթե հազարամյակների մարգարեները խոսել են ճշմարտությամբ, ապա մարդը, ըստ էության, անմարմին բնույթ ունի: Մարդկային եսասիրության կայուն միջուկը միայն ժամանակավորապես է կապված զգայական ընկալման հետ:

Թեև մանկության տարօրինակ, պարզ հիշողությունները չափազանց հազվադեպ չեն: Բազմաթիվ երկրներում ճանապարհորդությունների ընթացքում ես վաղ շրջանի հիշողություններ եմ լսել ճշմարտախոս տղամարդկանց և կանանց շուրթերից:

Ես ծնվել եմ տասնիններորդ դարի վերջին տասնամյակում և առաջին ութ տարիներս անցկացրել եմ Գորախպուրում: Սա իմ ծննդավայրն էր՝ Հնդկաստանի հյուսիսարևելյան Միացյալ նահանգներում: Մենք ութ երեխա էինք՝ չորս տղա և չորս աղջիկ: Ես՝ Մուկունդա Լալ Գոշը (**1-4 տարեկան**), երկրորդ որդին էի և չորրորդ երեխան:

Հայրն ու մայրը բենգալացիներ էին, *կշատրիա* կաստայից: **1-5** Երկուսն էլ օժտված էին սուրբ բնույթով: Նրանց փոխադարձ սերը՝ հանգիստ և արժանապատիվ, երբեք թեթևամտորեն չէր դրսևորվում: Ծնողական կատարյալ ներդաշնակությունը ութ երիտասարդ կյանքերի պտտվող իրարանցման հանգիստ կենտրոնն էր:

Հայրս՝ Բհագաբատի Չարան Գոշը, բարի էր, լուրջ, երբեմն՝ խիստ: Նրան շատ սիրելով՝ մենք՝ երեխաներս, այնուամենայնիվ, պահպանում էինք որոշակի հարգալից հեռավորություն: Լինելով ականավոր մաթեմատիկոս և տրամաբան, նա հիմնականում առաջնորդվում էր իր ինտելեկտով: Բայց մայրս սրտերի թագուհի էր և մեզ սովորեցնում էր միայն սիրո միջոցով: Նրա մահից հետո հայրս ավելի շատ դրսևորեց իր ներքին քնքշությունը: Այդ ժամանակ նկատեցի, որ նրա հայացքը հաճախ փոխակերպվում էր մորս հայացքի:

Մորս ներկայությամբ մենք համոտեսեցինք սուրբ գրությունների հետ մեր վաղեմի դառը-քաղցր ծանոթությունը: Պատմություններ այն *մահաբհարատա* և *ռամայանա* **1-6** էին հնարամտորեն կանչված դեպի հանդիպել այն անհրաժեշտություններ

-ի կարգապահություն: Հրահանգ և պատիժ գնաց ձեռք մեջ ձեռքը

Մայրիկը ամեն օր հորս հանդեպ հարգանքի նշան էր ցուցաբերում՝ կեսօրին մեզ ուշադիր հագնելով՝ նրան գրասենյակից տուն դիմավորելու համար: Նրա պաշտոնը նման էր փոխնախագահի պաշտոնին Բենգալ-Նագալուր երկաթուղում, որը Հնդկաստանի խոշոր ընկերություններից մեկն է: Նրա աշխատանքը կապված էր ճանապարհորդությունների հետ, և իմ մանկության տարիներին մեր ընտանիքն ապրում էր մի քանի քաղաքներում:

Մայրիկը բաց ձեռք էր մեկնում կարիքավորներին: Հայրս նույնպես բարի էր տրամադրված, բայց օրենքի և կարգուկանոնի նկատմամբ նրա հարգանքը տարածվում էր նաև բյուջեի վրա: Մեկ երկու շաբաթ մայրս աղքատներին կերակրելու համար ծախսեց հորս ամսական եկամտից ավելին:

«Խնդրում եմ, միայն խնդրում եմ ձեր բարեգործական կազմակերպությունները պահել ողջամիտ սահմաններում»: Նույնիսկ ամուսնու մեղմ նկատողությունը ցավալի էր մոր համար: Նա պատվիրեց մի կառք՝ երեխաներին չակնարկելով որևէ անհամաձայնության մասին:

«Ցտեսություն;» Ես առավոտյան գնալ հեռու դեպի իմ մոր տուն: Հին վերջնագիր!

Մենք սկսեցինք զարմացած ողբալ: Մեր մորեղբայրը ժամանակին ժամանեց. նա հորը շնչաց մի իմաստուն խորհուրդ, որը դարերի ընթացքում անկասկած էր առաջացել: Հայրս մի քանի հաշտեցնող դիտողություններ անելուց հետո մայրս ուրախությամբ արձակեց կառքը: Այսպես ավարտվեց ծնողներիս միջև նկատած միակ խնդիրը: Բայց ես հիշում եմ մի բնորոշ քննարկում:

«Խնդրում եմ, տվեք ինձ տասը ռուփի մի դժբախտ կնոջ համար, որը հենց նոր է տուն հասել»: Մոր ժպիտն իր ուրույն համոզմունքն ուներ:

«Ինչո՞ւ տասը ռուփի: Մեկը բավական է»: Հայրս ավելացրեց նաև արդարացում. «Երբ հայրս և տատիկս ու պապիկս հանկարծամահ եղան, ես առաջին անգամ աղքատության համը զգացի: Դպրոց հասնելու համար մդոններ քայլելուց առաջ իմ միակ նախաճաշը մի փոքրիկ բանան էր: Հետագայում, համալսարանում, ես այնքան կարիքավոր էի, որ դիմեցի մի հարուստ դատավորի՝ ամսական մեկ ռուփի օգնություն խնդրելու համար: Նա մերժեց՝ նշելով, որ նույնիսկ մեկ ռուփին կարևոր է»:

«Որքա՞ն դառնությամբ ես հիշում այդ ռուփիի մերժումը»: Մոր սիրտը միանգամից տրամաբանություն զգաց: «Ուզո՞ւմ ես, որ այս կինը նույնպես ցավագին հիշի քո հրաժարումը տասը ռուփիից, որը նրան շտապ անհրաժեշտ է»:

«Դու հաղթեցիր»: Հաղթված ամուսինների անհիշելի ժեստով նա բացեց դրամապանակը: «Ահա տասը ռուփի արժողությամբ թղթադրամ: Տուր նրան իմ

բարի կամքով»:

Հայրս հակված էր նախ «Ոչ» ասել ցանկացած նոր առաջարկի: Նրա վերաբերմունքը անծանոթ կնոջ նկատմամբ, ով Այդքան հեշտությամբ մորս համակրանքը նրա սովորական զգուշության օրինակ էր: Անհապաղ ընդունման նկատմամբ հակակրանքը, որը բնորոշ է Արևմուտքի ֆրանսիական մտածելակերպին, իրականում միայն «պատշաճ խորհրդածության» սկզբունքի հարգանքն է: Ես միշտ հորս համարել եմ ողջամիտ և հավասարապես հավասարակշռված իր դատողություններում: Եթե ես կարող էր մեկ կամ երկու լավ փաստարկով հիմնավորել իմ բազմաթիվ խնդրանքները, նա միշտ իմ հասանելիության սահմաններում էր դնում ցանկալի նպատակը, լինի դա արձակուրդային ուղևորություն, թե նոր մոտոցիկլետ:

Հայրը խիստ կարգապահ էր իր երեխաների նկատմամբ նրանց վաղ տարիներին, բայց նրա վերաբերմունքը նրանց նկատմամբ Ինքը իսկական սպարտացի էր: Օրինակ՝ նա երբեք թատրոն չէր այցելում, այլ իր հանգիստը փնտրում էր տարբեր հոգևոր պրակտիկաներում և « *Բհագավադ Գիտա*» -ն *կարդալով* : **1-7**

Հրաժարվելով բոլոր շքեղություններից՝ նա կառչում էր դեպի մեկ հին գույգ -ի կոշիկներ մինչև նրանք էին անօգուտ: Նրա որդիներ գնել ավտոմեքենաներ հետո Դրանք լայնորեն կիրառվեցին, բայց հայրս միշտ բավարարվում էր տրոլեյբուսով՝ գրասենյակ գնալու համար: Իշխանության համար փող կուտակելը նրա բնույթին խորթ էր: Մի անգամ, Կալկաթայի քաղաքային բանկը կազմակերպելուց հետո, նա հրաժարվեց իր համար օգուտ քաղել՝ դրա որևէ բաժնետոմս պահելով: Նա պարզապես ցանկացել էր քաղաքացիական պարտք կատարել իր ազատ ժամանակ:

Հորս թոշակի անցնելուց մի քանի տարի անց մի անգլիացի հաշվապահ ժամանեց՝ Բենգալ-Նագպուր երկաթուղային ընկերության գրքերը ստուգելու: Չարմացած քննիչը պարզեց, որ հայրս երբեք չէր դիմել ժամկետանց բոնուսների համար:

«Նա արեց այն աշխատանք -ի երեք տղամարդիկ՝ այն հաշվապահ պատմեց այն ընկերությունն «Նա ունի ռուփի 125,000 (մոտավորապես «41,250 դոլար»՝ որպես փոխհատուցում»: Պաշտոնյաները հորս տվեցին այս գումարի չեկ: Նա այնքան քիչ մտածեց դրա մասին, որ անտեսեց ընտանիքին ուղղված ցանկացած հիշատակում: Շատ ավելի ուշ նրան հարցաքննեց իմ կրտսեր եղբայր Բիշնուն, որը նկատեց բանկային հաշվի վրա դրված մեծ ավանդը:

«Ինչո՞ւ ցնծալ նյութական շահույթից», - պատասխանեց հայրը: «Նա, ով հետապնդում է հավասարակշռության նպատակ, ո՛չ ուրախանում է շահույթից, ո՛չ էլ տխրում է կորստից: Նա գիտի, որ մարդը այս աշխարհ է գալիս առանց որևէ գումարի և հեռանում առանց մեկ ռուփիի»:

ՀԱՅՐ

Բիագաբատի Խարան Գոշ
Ա Աշակերտ -ի Լահիդի Մահասայա

Ամուսնական կյանքի վաղ շրջանում ծնողներս դարձան մեծ վարպետի՝ Բենարեսցի Լահիրի Մահասայայի աշակերտները: Այս շփումը ամրապնդեց հորս բնական ասկետիկ խառնվածքը: Մայրս ուշագրավ խոստովանություն արեց իմ ավագ քրոջ՝ Ռոմայի հետ. «Քո հայրը և ես միասին ենք ապրում որպես ամուսին և կին միայն տարին մեկ անգամ՝ երեխաներ ունենալու նպատակով»:

Հայրս առաջին անգամ Լահիրի Մահասայային հանդիպել է Արինաշ Բաբուի միջոցով, **1-8** Բենգալ-Նագպուր երկաթուղու Գորախպուրի գրասենյակի աշխատակից: Արինաշը իմ փոքրիկ ականջներին սովորեցնում էր բազմաթիվ հնդիկ սրբերի մասին գրավիչ պատմություններ: Նա միշտ ավարտում էր իր սեփական գուրուի բարձրագույն փառքին նվիրված հարգանքի տուրք մատուցելով:

«Դուք երբևէ լսե՞լ եք այն արտասովոր հանգամանքների մասին, որոնց ներքո ձեր հայրը դարձավ Լահիրի Մահասայայի աշակերտը»:

Հենց ամառային մի ծուլ կեսօր էր, երբ Արինաշի հետ նստած էինք իմ տան բակում, որ նա տվեց այս հետաքրքրաշարժ հարցը: Ես գլուխս թափ տվեցի՝ սպասողական ժպիտով:

«Տարիներ առաջ, նախքան քո ծնվելը, ես խնդրեցի իմ վերադասին՝ քո հորը, ինձ մեկ շաբաթով արձակուրդ տալ Գորախպուրում իմ պարտականություններից, որպեսզի այցելեմ Բենարեսում գտնվող իմ գուրուին: Քո հայրը ծաղրեց իմ ծրագիրը:

««Դու կրոնական մոլի՞տ ես դառնալու», — հարցրեց նա: «Կենտրոնացիր գրասենյակային աշխատանքիդ վրա, եթե ուզում ես առաջ գնալ»:

«Այդ օրը անտառային արահետով տխուր տուն գնալիս հանդիպեցի քո հորը պալանկինում: Նա արձակեց իր ծառաներին ու փոխադրամիջոցը և կողքիս քայլեց: Փորձելով միախառել ինձ՝ նա նշեց աշխարհիկ հաջողության ձգտելու առավելությունները: Բայց ես նրան լսում էի անտարբեր: Սիրտս կրկնում էր. «Լահիրի Մահասայա: Ես չեմ կարող ապրել առանց քեզ տեսնելու»:

«Մեր ճանապարհը մեզ տարավ մի խաղաղ դաշտի եզր, որտեղ ուշ կեսօրվա արևի ճառագայթները դեռ պսակում էին վայրի խոտի բարձր ալիքները: Մենք հիացմունքով կանգ առանք: Այնտեղ՝ դաշտում, մեզանից ընդամենը մի քանի մետր հեռավորության վրա, հանկարծ հայտնվեց իմ մեծ գուրուի կերպարանքը: **1-**

9

«Բհագաբատի, դու չափազանց խիստ ես քո աշխատակցի հանդեպ»: Նրա ձայնը արձագանքում էր մեր զարմացած ականջներում: Նա անհետացավ նույնքան խորհրդավոր կերպով, որքան հայտնվել էր: Ծնկներիս վրա ես բացականչում էի. «Լահիրի Մահասայա: Լահիրի Մահասայա»: Քո հայրը մի

քանի պահ անշարժ մնաց ապշահարությունից:

«Արինաշ, ես ոչ միայն *քեզ եմ թույլատրում*, այլև *ինքս ինձ* եմ թույլատրում վաղը մեկնել Բենարես: Ես պետք է ճանաչեմ այս մեծ Լահիրի Մահասայային, ով կարող է կամքով մարմնավորվել՝ քեզ համար միջնորդելու համար: Ես կվերցնեմ կնոջս և կխնդրեմ այս ուսուցչին, որ մեզ առաջնորդի իր հոգևոր ճանապարհով:

Կառաջնորդե՞ս մեզ նրա մոտ»:

«Իհարկե»: Ինձ ուրախություն պատճառեց իմ աղոթքի հրաշալի պատասխանը և իրադարձությունների արագ, բարենպաստ շրջադարձը:

«Հաջորդ երեկոյան ես և քո ծնողները գնացինք Բենարես: Հաջորդ օրը մենք ձիակառք նստեցինք, և ապա ուներ դեպի քայլել միջոցով նեղ գոտիներ դեպի իմ գուրուի մեկուսացված տուն Մուտք նրա փոքրիկ

հյուրասենյակում մենք խոնարհվեցինք տիրոջ առջև՝ կյաճ նրա սովորական լոտոսի դիրքին: Նա թարթեց իր թափանցող աչքերը և ուղղեց դրանք ձեր հորը:

«Բհագաբատի, դու չափազանց խիստ ես քո աշխատակցի հետ»: Նրա խոսքերը նույնն էին, ինչ երկու օր առաջ Գորախպուրի դաշտում ասել էր: Նա ավելացրեց. «Ուրախ եմ, որ դու թույլ տվեցիր Աբինաշին այցելել ինձ, և որ դու և քո կինը ուղեկցել եք նրան»:

Կրիա Յոգայի հոգևոր պրակտիկային : **1-10** Քո հայրը և ես, որպես եղբայր աշակերտներ, մտերիմ ընկերներ ենք եղել տեսիլքի հիշարժան օրվանից ի վեր: Լահիրի Մահասայան որոշակի հետաքրքրություն ցուցաբերեց քո սեփական ծննդյան նկատմամբ: Քո կյանքը, անշուշտ, կապված կլինի նրա կյանքի հետ. ուսուցչի օրհնությունը երբեք չի դադարում:

Լահիրի Մահասայան լքեց այս աշխարհը իմ աշխարհ գալուց կարճ ժամանակ անց: Նրա նկարը՝ զարդարված շրջանակով, միշտ զարդարում էր մեր ընտանեկան խորանը այն տարբեր քաղաքներում, որտեղ հայրս տեղափոխվել էր իր գրասենյակի կողմից: Շատ առավոտներ և երեկոներ մայրիկիս հետ խորհրդածում էինք իմարովիզացված սրբավայրի առջև՝ առաջարկելով ծաղիկներ, որոնք թաթախված էին բուրավետ սանդալափայտի մածուկի մեջ: Խուսկի և գմուռսի, ինչպես նաև մեր միասնական աղոթքների միջոցով մենք պատվում էինք այն աստվածային Էությանը, որն իր լիարժեք դրսևորումն էր գտել Լահիրի Մահասայայում:

Նրա նկար ուներ մի գերազանցող ազդեցություն ավարտվել է իմ կյանք Ինչպես Ես աճեց, այն միտք -ի այն վարպետ մեծացավ ինձ Մեջ մեդիտացիա Ես կ հաճախ տեսնել նրա լուսանկարչական պատկեր ի հայտ գալ -ից դրա փոքր շրջանակ և, կենդանի կերպարանք ընդունելով, նստեց իմ առջև: Երբ փորձեցի դիպչել նրա լուսավոր մարմնի ոտքերին, այն կփոխվեր և կրկին կդառնար նկարը: Երբ մանկությունը սահեց դեպի պատանեկություն, ես գտա Լահիրի Մահասայային վերափոխված մեջ իմ միտք -ից մի փոքրիկ պատկեր, մանկական մահճակալով մեջ մի շրջանակ, դեպի մի կենդանի, լուսավորող ներկայություն: Ես հաճախ աղոթում էի նրան փորձության կամ շփոթության պահերին՝ իմ մեջ գտնելով նրա մխիթարական ուղղությունը: Սկզբում ես տխրում էի, քանի որ նա այլևս ֆիզիկապես կենդանի չէր: Երբ ես սկսեցի Նրա գաղտնի ամենուրեք լինելը բացահայտելու համար ես այլևս չողբացի: Նա հաճախ էր գրում իր աշակերտներից այն մարդկանց, ովքեր չափազանց անհամբեր սպասում էին իրեն տեսնելուն. «Ինչո՞ւ եք գալիս տեսնելու իմ ոսկորներն ու մարմինը, երբ ես միշտ գտնվում եմ ձեր *քուրասստհայի* (հոգևոր տեսողության) հասանելիության սահմաններում»:

Մոտ ութ տարեկանում ես օրհնվեցի Լահիրի Մահասայայի լուսանկարի շնորհիվ հրաշալի ապաքինմամբ: Այս փորձառությունն ավելի խորացրեց իմ սերը: Բենգալիայի Իչապուր քաղաքում գտնվող մեր ընտանեկան կալվածքում գտնվելիս ես վարակվեցի ասիական խոլերայով: Իմ կյանքը հուսահատված էր.

բժիշկները կարող էին անել դա: ոչինչ: Իմ մահճակալի կողքին մայրս խելագարորեն ձեռքով արեց, որ նայեմ Լահիրի Մահասայայի նկարին, որը կախված էր գլխիս վերևում գտնվող պատին:

«Մտքով խոնարհվի՛ր նրա առաջ»: Նա գիտեր, որ ես չափազանց թույլ էի նույնիսկ ձեռքերս ողջունելու համար: «Եթե իսկապես ցուցաբերես քո նվիրվածությունը և ներքուստ ծնկի իջնես նրա առջև, քո կյանքը կփրկվի»:

Ես նայեցի նրա լուսանկարին և տեսա մի կուրացնող լույս, որը պարուրում էր իմ մարմինն ու ամբողջ... սենյակում: Սրտխառնոցս և այլ անկառավարելի ախտանիշներս անհետացան. ես լավացա: Անմիջապես ինձ բավականաչափ ուժեղ զգացի, որպեսզի խոնարհվեի և դիպչեի մորս ոտքերին՝ երախտագիտություն հայտնելով նրա անսահման հավատքին իր գուրուի հանդեպ: Մայրս անընդհատ գլուխը սեղմում էր փոքրիկ նկարին:

«Օ Ամենուրեք ներկա Վարպետ, Ես շնորհակալություն քեզ որ քո լույս ունի բուժված իմ որդի՛ս:

Ես հասկացա, որ նա նույնպես ականատես էր եղել այն լուսավոր բոցին, որի միջոցով ես ակնթարթորեն ապաքինվել էի սովորաբար մահացու հիվանդությունից:

Իմ ամենաթանկարժեք ունեցվածքներից մեկը նույն լուսանկարն է: Այն հորը նվիրել է ինքը՝ Լահիրի Մահասայան, և այն սուրբ թրթռում է կրում: Լուսանկարն ունի հրաշալի ծագում: Ես պատմությունը լսել եմ հորս եղբայր աշակերտից՝ Կալի Կումար Ռոյից:

Պարզվում է, որ ուսուցիչը հակակրանք ուներ լուսանկարվելուց: Նրա բողոքի պատճառով մի անգամ խմբակային լուսանկար արեցին նրան և մի խումբ նվիրյալների, այդ թվում՝ Կալի Կումար Ռոյին: Հիացած լուսանկարիչն էր, որ հայտնաբերեց, որ բոլոր աշակերտների հստակ պատկերներով ափսե՛ն կենտրոնում դատարկ տարածություն էր բացահայտում, որտեղ նա ողջամտորեն ակնկալել էր գտնել Լահիրի Մահասայայի ուրվագծերը: Այս երևույթը լայնորեն քննարկվեց:

Մի ուսանող և փորձառու լուսանկարիչ՝ Գանգա Դհար Բաբուն, պարծենում էր, որ փախստականը չի փախչի իրենից: Հաջորդ առավոտյան, երբ գուրուն լոտոսի դիրքով նստած էր փայտե նստարանին՝ Իր ետևում գտնվող Էկրանից Գանգա Դհար Բաբուն ժամանեց իր սարքավորումներով: Հաջողության համար բոլոր նախագգուշական միջոցները ձեռնարկելով՝ նա ագահորեն բացահայտեց տասներկու թիթեղ: Շուտով յուրաքանչյուրի վրա նա գտավ փայտե նստարանի և Էկրանի հետքը, բայց կրկին վարպետի կերպարանքը բացակայում էր:

Արցունքներով և կոտրված հպարտությամբ Գանգա Դհար Բաբուն փնտրեց իր գուրուին: Շատ ժամեր անցան, մինչև Լահիրի Մահասայան լռությունը խախտեց հղի մեկնաբանությամբ.

«Ես առավոտյան Հոգի: Կարող է քո տեսախցիկ արտացոլել այն ամենուրեք ներկա Անտեսանելի»⁶

«Տեսնում եմ, որ չի կարող: Բայց, Սուրբ Պարոն, ես սիրով ցանկանում եմ տեսնել մարմնական տաճարի պատկերը, որտեղ միայն այդ Հոգին է, կարծես, լիովին բնակվում իմ նեղ տեսլականի համար»:

«Եկե՛ք, ապա, վաղը առավոտ Ես կամք դիրք համար դու:

Լուսանկարիչը կրկին կենտրոնացրեց իր տեսախցիկը: Այս անգամ սրբազան կերպարը, որը ծածկված չէր խորհրդավոր աննկատելիությամբ, սուր էր ափսեի վրա: Վարպետը երբեք այլևս լուսանկարի համար դիրք չի գրավել. համենայն դեպս, ես ոչ մի լուսանկար չեմ տեսել:

Լուսանկարը վերարտադրված է այս գրքում: Լահիրի Մահասայայի գեղեցիկ դիմագծերը, որոնք ունեն համընդհանուր կազմվածք, հազիվ թե հուշեն, թե որ

ռասային է նա պատկանել: Աստծո հետ հաղորդակցության նրա խորը ուրախությունը փոքր-ինչ երևում է... մի որոշ չափով առեղծվածային ժպիտ Նրա աչքեր, կես բաց դեպի նշանակել մի անվանական ուղղություն վրա այն արտաքին աշխարհը նույնպես կիսով չափ փակ է: Երկրի խեղճ գայթակղություններից լիովին անտեղյակ՝ նա լիովին արթուն էր միշտ ուշադրություն դարձնելով նրա առատաձեռնության համար մոտեցող որոնողների հոգևոր խնդիրներին:

Գուրուի պատկերի գործությամբ ապաքինվելուց կարճ ժամանակ անց ես ունեցա ազդեցիկ հոգևոր տեսիլք: Մի առավոտ, մահճակալիս վրա նստած, խորը մտորումների մեջ ընկա:

«Ի՞նչ է թաքնված փակ աչքերի խավարի հետևում»: Այս խորաթափանց միտքը գորեղորեն ծագեց իմ մտքում: Լույսի մի հսկայական փայլատակում անմիջապես հայտնվեց իմ ներքին հայացքում: Սրբերի աստվածային կերպարանքները, որոնք նստած էին լեռնային քարանձավներում մեղիտացիայի դիրքով, ձևավորվում էին ինչպես մանրանկարչական կինոնկարներ:

ճակատիս մեջ լույսի մեծ էկրան: «Ո՞վ

ես դու», - բարձրաձայն ասացի ես:

«Մենք հիմալայան յոգիներն ենք»: Երկնային արձագանքը դժվար է նկարագրել. սիրտս թրթռում էր:

«Ա՛խ, ես կարոտում եմ գնալ Հիմալայներ և դառնալ քեզ նման»: Տեսիլքը անհետացավ, բայց արծաթափայլ ճառագայթները ընդարձակվեցին՝ շրջանագծով դեպի անսահմանություն:

«Ի՞նչ է սա հրաշալի փայլ՞

«Ես Իսվարան եմ: **1-11** «Ես Լույսն եմ»: Չայնը

մրմնջացող ամպերի պես էր: «Ես ուզում եմ մեկ լինել

Քեզ հետ»:

Իմ աստվածային էքստազի դանդաղ մարումից ես փրկեցի Աստծուն փնտրելու ոգեշնչման մշտական ժառանգությունը: «Նա հավերժական, միշտ նոր Ուրախություն է»: Այս հիշողությունը պահպանվեց հափշտակության օրվանից երկար ժամանակ անց:

Մեկ այլ վաղ հիշողությունն ակնառու է. և բառացիորեն այդպես է, քանի որ ես այդ սպին կրում եմ մինչ օրս: Վաղ առավոտյան իմ ավագ քույր Ումայի հետ նստած էինք մեր Գորախպուրի բակում գտնվող *նիւն* ծառի տակ: Նա օգնում էր ինձ բենգալերեն այբբենարան կարդալ, երբ ես կարողանում էի հայացքս հեռու պահել մոտակա թութակներից, որոնք ուտում էին հասուն մարգոսա պտուղ: Ուման բողոքեց ոտքի վրա թարախային բորբոքումից և քսուք բերեց: Ես քսուքից մի փոքր քսեցի նախաբազուկիս:

«Ինչո՞ւ անել դու օգտագործել դեղ վրա մի առողջ ձեռքը՞

«Դե, քույրիկ, վաղը ինձ մոտ թարախակույտ է լինելու: Քո քսուքը փորձարկում եմ այն տեղում, որտեղ թարախակույտը կհայտնվի»:

«Դու փոքրիկ ստախոս՝

«Քույրիկ, մի՛ գանգ ես մի ստախոս մինչև դու տեսնել ինչ պատահում է մեջ այն առավոտ: Չայրույթ լցված ինձ

Ուման տպավորված չէր, և երեք անգամ կրկնեց իր ծաղրը: Իմ ձայնում անսասան վճռականություն հնչեց, երբ դանդաղ պատասխանեցի:

«Իմ կամքի ուժով ասում եմ, որ վաղը ես բավականին մեծ խոց կունենամ հենց

այս տեղում՝ իմ թեին, և ըմ խոցը կուռչի՝ կրկնապատկելով իր ներկայիս չափսը»:

Առավոտը ինձ գտավ նշված տեղում ուժեղ թարախակույտով. Ումայի թարախակույտի չափերը կրկնապատկվել էին: Քույրս ճիչով շտապեց մորս մոտ: «Մուկունդան դարձել է նեկրոմանս»: Մայրս լրջորեն հրահանգեց ինձ երբեք չօգտագործել խոսքերի ուժը վնաս հասցնելու համար: Ես միշտ հիշել եմ նրա խորհուրդը և հետևել դրան:

Իմ եռալ էր վիրաբուժական եղանակով բուժվել է: Ա նկատելի սպի, ձախ կողմից այն բժշկի կտրվածք, է ներկա այսօր Միացված է

իմ աջ նախաբազուկ է մի հաստատուն հիշեցում -ի այն ուժ մեջ տղամարդու մաքուր բառը

Այդ պարզ և թվացյալ անվնաս արտահայտությունները, որոնք Ումային ասվել էին խորը կենտրոնացմամբ, բավականաչափ թաքնված ուժ ունեին՝ ռումբերի պես պայթելու և որոշակի, թեև վնասակար, հետևանքներ առաջացնելու համար։ Հետագայում ես հասկացա, որ խոսքի պայթուցիկ թրթռացող ուժը կարող է իմաստուն կերպով ուղղորդվել՝ մարդու կյանքը դժվարություններից ազատելու և այդպիսով առանց սպիի կամ հանդիմանության գործելու համար։ **1-12**

Մեր ընտանիքը տեղափոխվեց Լահոր, Փանջաբ։ Այնտեղ ես ձեռք բերեցի Աստվածային Մոր պատկերը՝ Կալի աստվածուհու կերպարանքով։ **1-13** Այն սրբագործեց մեր տան պատշգամբում գտնվող մի փոքրիկ, ոչ պաշտոնական սրբավայր։ Ինձ համակեց մի անվիճելի համոզմունք, որ այդ սրբազան վայրում ասված իմ ցանկացած աղոթք կկատարվի։ Մի օր Ումայի հետ կանգնած՝ ես դիտում էի, թե ինչպես են երկու օդապարուկ թռչում շատ նեղ նրբանցքի հակառակ կողմում գտնվող շենքերի տանիքների վրայով։

«Ինչո՞ւ են դու այսպես լուռ՞ Ումա հրված ես խաղային կերպով։

«Ես պարզապես մտածում եմ, թե որքան հրաշալի է, որ Աստվածային

Մայրը տալիս է ինձ այն ամենը, ինչ ես խնդրում եմ»։ «Կարծում եմ՝ նա

քեզ կտա այդ երկու օդապարուկները»։ Քույրս ծաղրական ծիծաղեց։

«Ինչո՞ւ չէ՞։ Ես սկսվեց լուռ աղոթքներ համար նրանց տիրապետում

Հնդկաստանում խաղերը խաղում են օդապարուկներով, որոնց լարերը պատված են սուսինձով և հղկված ապակուց։ Յուրաքանչյուր խաղացող փորձում է կտրել իր մրցակցի լարը։ Ազատված օդապարուկը լողում է տանիքների վրայով. այն բռնելը մեծ հաճույք է։ Քանի որ ես և Ուման պատշգամբում էինք, անհնար էր թվում, որ որևէ ազատված օդապարուկ կարող է ընկնել մեր ձեռքը. դրա լարը բնականաբար կախված կլիներ տանիքների վրայով։

Խաղացողները սկսեցին իրենց խաղը։ Մի լար կտրվեց, և օդապարուկը անմիջապես սավառնեց իմ ուղղությամբ։ Այն մի պահ անշարժ մնաց՝ հանկարծակի քամու թուլացման պատճառով, որը... բավական էր, որ թելը ամուր փաթաթեի հակառակ տան վրա գտնվող կակտուսի բույսին։ Իմ գրավման համար կատարյալ օդակ կազմվեց։ Ես մրցանակը տվեցի Ումային։

«Դա պարզապես արտասովոր պատահար էր, և ոչ թե քո աղոթքի

պատասխանը: Եթե մյուս օդապարուկը գա քեզ մոտ, ես կհավատամ»: Քրոջ մուգ աչքերն ավելի շատ զարմանք էին փոխանցում, քան նրա խոսքերը:

Ես շարունակեցի աղոթքներս կրեշենդո ինտենսիվությամբ: Մյուս խաղացողի ուժգին քաշքշուկը հանգեցրեց նրա օդապարուկի հանկարծակի կորստին: Այն ուղղվեց դեպի ինձ՝ քամու մեջ պարելով: Իմ օգտակար օգնականը՝ կակտուսի բույսը, կրկին ամրացրեց օդապարուկի լարը անհրաժեշտ օղակի մեջ, որով ես կարողացա բռնել այն: Ես իմ երկրորդ գավաթը նվիրեցի Ումային:

«Իսկապե՛ս, Աստվածային Մայրը լսում է քեզ: Սա ինձ համար չափազանց տարօրինակ է»: Քույրը վախեցած եղջերուի պես փախավ:

.....
1-2 : Հոգևոր ուսուցիչ: -ից սանսկրիտ արմատ *գռ* ը, դեպի բարձրացնել, դեպի բարձրացում

1-3 : Ա մասնագետ -ի յոգա, «միություն», հին հնդիկ գիտություն -ի մեդիտացիա վրա Աստված:

1-4 : Իմ անուն էր փոխվել է դեպի Յոզանանդա երբ ես մտել է այն հին վանական Սվամի Պատվիրել մեջ 1914թ. Իմ գուրու 1935 թվականին ինձ շնորհեց *Պարամհանսա* կրոնական տիտղոսը (տե՛ս գլուխ 24) և 42):

1-5 : Ավանդաբար, այն երկրորդ կաստա -ի զինվորներ և կառավարիչներ:

1-6 : Սրանք հին եպոսներ են այն զանձ -ի Հնդկաստանի պատմություն, դիցաբանություն, և փիլիսոփայություն: Ան «Յուրաքանչյուր մարդու Գրադարան ծավալը, *Ռամայանա և Մահաբհարատա* , է մի խտացում մեջ անգլերեն չափածո կողմից Ռոմեջ Դաթ (Նոր Յորք: Է. Պ. Դաթոն):

1-7 «*Մահաբհարատա*» *Էպոսի* կազմում , հինդուիստական Աստվածաշունչն է: Ամենաբանաստեղծական անգլերեն թարգմանությունը Էդվին Արնոլդի «*Երգ երկնայինը*» *ստեղծագործությունն է* (Ֆիլադելֆիա. Դեյվիդ Մաքքեյ, 75 ցենտ): Լավագույն թարգմանություններից մեկը: Ինտ մանրամասն մեկնաբանություն է Շրի Աուրոբինդոյի *Հաղորդագրություն -ից The Գիտա* (Յուպիտեր Մամուլ, 16 Սեմուդոս Սթ., Մադրաս, Հնդկաստան, 3.50 դոլար):

1-8 : *Բաբու* (Պարոն) է տեղադրված մեջ բենգալերեն անուններ ժամը այն վերջ

1-9 : The ֆենոմենալ լիազորություններ տիրապետված կողմից մեծ վարպետներ են բացատրեց մեջ գլուխ 30 , «Դը Իրավունք -ի Հրաշքներ:

1-10 : Ա յոգական տեխնիկա որով այն զգայական իրարանցում է լռած, թույլատրող մարդ դեպի հասնել մի անընդհատ աճող ինքնություն տիեզերական գիտակցությամբ: (Տես գլուխ 26):

1-11 : Ա սանսկրիտ անուն համար Աստված ինչպես Քանոն -ի այն տիեզերք: -ից այն արմատ *Է* , դեպի կանոն Այնտեղ են 108 անուններ համար Աստված մեջ հինդուիստական սուրբ գրությունները, որոնցից յուրաքանչյուրը կրում է փիլիսոփայական իմաստի տարբեր երանգ:

1-12 : The անսահման պոտենցիալներ -ի ծայն ստանալ -ից այն Ստեղծագործական *Բառ, Առև* , այն տիեզերական թրթռացող ուժ ետևում բոլորը ատոմային էներգիաներ: Հստակ գիտակցմամբ և խորը կենտրոնացմամբ ասված ցանկացած բառ ունի նյութական արժեք: Բարձր կամ լուռ կրկնություն -ի ոգեշնչող բառեր ունի եղել է գտնված արդյունավետ մեջ Կուեիզմ և Նման համակարգեր -ի հոգեթերապիա: այն գաղտնիք ստեր մեջ առաջխաղացում -ի այն մտքի թրթռացող տոկոսադրույք The բանաստեղծ Թենիսոն ունի ծախ մեզ, մեջ նրա *Հուշագրություններ* , մի հաշիվ -ի նրա Գիտակցական մտքից այն կողմ դեպի գերգիտակցություն անցնելու կրկնվող հնարք.

Մի տեսակ արթնացող տրանս` սա ավելի լավ բառի բացակայության պատճառով` ես հաճախ եմ ունեցել, դեռ» մանկուց, երբ ամբողջովին մենակ եմ եղել», - գրել է Թենիսոնը: «Սա ինձ հետ է եղել` ինքս ինձ համար լուռ *կրկնելով* իմ անունը, մինչև որ հանկարծ, կարծես անհատականության գիտակցության ինտենսիվությունից դուրս, անհատականությունն ինքնին կարծես լուծարվեց և անհետացավ»: անսահման լինելը, և սա ոչ մի շփոթված նահանգ բայց այն ամենապարզը, այն ամենահաստատու -ի այն ամենահաստատու, բացարձակապես այն կողմ բառեր, որտեղ մահը գրեթե ծիծաղելի անհնարիություն էր` անհատականության կորուստը (եթե այդպես լիներ) թվում էր ոչ թե ոչնչացում, այլ միակ իրական կյանքը»: Նա նաև գրել է. «Դա մշուշոտ էքստազ չէ, այլ տրանսցենդենտալ զարմանքի վիճակ, որը կապված է մտքի բացարձակ պարզության հետ»:

1-13 : Կալի է մի խորհրդանիշ -ի Աստված մեջ այն կողմը -ի հավերժական Մայր Բնություն:

ԳԼՈՒԽ` 2

Իմ Մայրիկի Մահ Եվ The Միասնիկ Ամուլետ

Իմ մոր ամենամեծը ցանկություն էր այն ամուսնություն -ի իմ ավագ եղբայր «Ահ,
երբ Ես տեսնեի այն դեմք -ի

«Անանտայի կին, ես դրախտ կգտնեմ այս երկրի վրա»: Ես հաճախ էի լսում, թե ինչպես էր մայրս այս խոսքերով արտահայտում իր ուժեղ հնդկական գգազմունքները ընտանիքի շարունակականության նկատմամբ:

Անանտայի նշանադրության ժամանակ ես մոտ տասնմեկ տարեկան էի: Մայրս Կալկաթայում էր և ուրախությամբ վերահսկում էր հարսանիքի նախապատրաստական աշխատանքները: Միայն հայրս և ես մնացինք մեր տանը՝ Բարեյիիում՝ Հյուսիսային Հնդկաստանում, որտեղից հայրս տեղափոխվել էր Լահորում երկու տարի անցկացնելուց հետո:

Ես նախկինում ականատես էի եղել իմ երկու ավագ քույրերի՝ Ռոմայի և Ումայի հարսանեկան արարողությունների շքեղությանը, բայց Անանտայի՝ որպես ավագ որդու, ծրագրերը իսկապես մանրակրկիտ էին: Մայրիկը ողջունում էր բազմաթիվ ազգականների, որոնք ամեն օր Կալկաթա էին ժամանում հեռավոր տներից: Նա հարմարավետորեն տեղավորում էր նրանց Ամհերսթ փողոցի 50 հասցեում գտնվող մեծ, նոր ձեռք բերված տանը: Ամեն ինչ պատրաստ էր՝ խնջույքի համեղ ուտեստները, ուրախ գահը, որի վրա եղբորը պետք է տանեին հարսնացուի տուն, գունագեղ լույսերի շարքերը, հսկա ստվարաթղթե փղերն ու ուղտերը, անգլիական, շոտլանդական և հնդկական նվագախմբերը, պրոֆեսիոնալ արտիստները, հին ծեսերի քահանաները:

Հայրս և ես, տոնական տրամադրությամբ, պլանավորում էինք միանալ ընտանիքին արարողությանը: Սակայն մեծ օրվանից կարճ ժամանակ առաջ ես մի չարագուշակ տեսիլք տեսա:

Դա Բարեյիիում էր, կեսգիշերին: Երբ ես քնած էի հորս կողքին մեր բունգալոյի հրապարակում, ինձ արթնացրեց մահճակալի վրայով փաթաթված մոծակներից պաշտպանող ցանցի տարօրինակ ճռոցը: Բարակ վարագույրները բացվեցին, և ես տեսա մորս սիրելի կերպարանքը:

«Արթնացրո՛ւ հորդ»: Նրա ձայնը միայն շշուկ էր: «Նստի՛ր առաջին հասանելի գնացքը այսօր առավոտյան ժամը չորսին: Շտապի՛ր Կալկաթա, եթե ուզում ես ինձ տեսնել»: Ուրվականանման կերպարանքն անհետացավ:

«Հայրիկ, հայրիկ: Մայրիկը մահանում է»: Իմ ձայնի մեջ լսվող սարսափը նրան անմիջապես գրգռեց: Ես լաց լինելով արտաբերեցի մահացու լուրը:

«Մի՛ մտածիր քո այդ հայուցինացիայի մասին»: Հայրս իրեն բնորոշ ժխտումը տվեց նոր իրավիճակին: «Քո մայրը հիանալի առողջական վիճակում է: Եթե վատ լուր ստանանք, վաղը կմեկնենք»:

«Դու երբեք չես ների քեզ, որ հիմա չես սկսել»: Տառապանքն ինձ դառնությամբ ստիպեց ավելացնել. «Ես էլ երբեք քեզ չեմ ների»:

Մելամաղձոտ առավոտը եկավ հստակ խոսքերով. «Մայրը ծանր հիվանդ է,

ամուսնությունը հետաձգվել է, անմիջապես եկեք»:

Ես և հայրս շեղված հեռացանք: Ճանապարհին մեզ դիմավորեց հորեղբայրներիցս մեկը՝ տարանցման կետում: Մեզ մոտ որոտալից մոտեցավ մի գնացք, որը արագորեն բարձրանում էր: Իմ ներքին խառնաշփոթի մեջ հանկարծակի որոշում ծագեց՝ նետվել երկաթուղու գծերի վրա: Ես արդեն զգում էի, որ մորսից զրկված եմ, և չէի կարող դիմանալ հանկարծակի անպտուղ աշխարհին: Ես սիրում էի մորս՝ որպես իմ ամենասիրելի ընկերուհուն երկրի վրա: Նրա միախառնական սև աչքերը իմ ամենաապահով ապաստանն էին մանկության աննշան ողբերգությունների մեջ:

«Արդյո՞ք նա դեռ ապրե՞լ: Ես կանգ առավ համար մեկ վերջին հարց դեպի իմ հորեղբայր

«Իհարկե, նա ողջ է»: Նա չհապաղեց մեկնաբանել իմ դեմքին արտահայտված հուսահատությունը: Բայց ես հագիվ թե հավատացի նրան:

Երբ մենք հասանք մեր Կալկաթա տուն, միայն թե բախվեինք մահվան ապշեցուցիչ առեղծվածին: Ես փլուզվեցի գրեթե անկենդան վիճակում: Տարիներ անցան, մինչև որևէ հաշտություն մտավ իմ սրտում: Երկնքի դարպասները փոթորկելով՝ իմ աղաղակները վերջապես կանչեցին Աստվածային Մորը: Նրա խոսքերը վերջնականապես ապաքինեցին իմ թարախակալած վերքերը:

«Ես եմ, որ հսկել եմ քեզ, կյանք առ կյանք, շատ մայրերի քնքշությամբ: Տես իմ հայացքում երկու սև աչքերը, կորած գեղեցիկ աչքերը, որ դու փնտրում ես»:

Հայրս և ես վերադարձանք Բարեյի՝ սիրելիների համար դիակիզարանի արարողությունից անմիջապես հետո: Ամեն առավոտ վաղ ես տխուր հիշատակի ուխտագնացություն էի կատարում մեծ շենյի ծառի մոտ, որը ստվերում էր մեր բունգալոյի առջևի հարթ, կանաչ-ոսկեգույն մարգագետինը: Բանաստեղծական պահերին ես մտածում էի, որ սպիտակ շենյի ծառիկները կամավոր նվիրվածությամբ ցրվում են խոտածածկ գոհասեղանի վրա: Արցունքները ցողի հետ խառնելով՝ ես հաճախ նկատում էի արշալույսից իջնող տարօրինակ, այլմոլորակային լույս: Աստծո հանդեպ կարոտի ուժեղ զգացումը հարձակվում էր ինձ վրա: Ես զգում էի Հիմալայների ուժեղ ձգողություն:

Իմ զարմիկներից մեկը, որը նոր էր վերադարձել սուրբ բլուրներում ճանապարհորդությունից, այցելեց մեզ Բարեյիում: Ես անհամբերությամբ լսում էի նրա պատմությունները յոգիների և սվամիների բարձր լեռնային բնակավայրի մասին: **2-1**

«Եկեք փախչենք Հիմալայներ»։ Մի օր իմ առաջարկը Դվարկա Պրասադին՝ մեր Բարեյիի տանտիրոջ փոքրիկ որդուն, անտարբեր ականջների չհանդիպեց: Նա իմ ծրագիրը բացահայտեց ավագ եղբորս, որը հենց նոր էր եկել հորս մոտ: Փոքրիկ տղայի այս անիրագործելի ծրագրի վրա թեթև ծիծաղելու փոխարեն, Անանտան վճռականորեն նպատակ դրեց ինձ ծաղրել:

«Որտե՞ղ է քո նարնջագույն խալաթ՞ Դու չեմ կարող լինել մի սվամի առանց դա՛:

Բայց ես անհասկանալիորեն հուզվեցի նրա խոսքերից: Դրանք ինձ պարզ պատկերացում տվեցին Հնդկաստանում որպես վանական թափառելիս: Հնարավոր է՝ դրանք արթնացրին անցյալ կյանքի հիշողություններ. ամեն դեպքում, ես սկսեցի տեսնել, թե ինչպիսի բնական հեշտությամբ կհագնեի այդ հինավուրց վանական միաբանության հանդերձը:

Մի առավոտ Դվարկայի հետ զրուցելիս ես զգացի, որ Աստծո հանդեպ սերը իջնում է ձնահոսքի ուժով: Իմ ուղեկիցը միայն մասամբ էր ուշադիր հաջորդող ճարտասանությանը, բայց ես ամբողջ սրտով լսում էի ինքս ինձ:

Այդ կեսօրին ես փախա դեպի Հիմալայան նախալեռներում գտնվող Նայնի Տալ: Անանտան վճռականորեն հետապնդեց նրանց: Ես ստիպված էի տխուր վերադառնալ Բարեյի: Միակ ուխտագնացությունը, որը ինձ թույլատրվում էր, սովորական ուխտագնացությունն էր դեպի *շեռլի* ծառը լուսաբացին: Միքտս լաց էր լինում կորած մայրերի՝ մարդկային և աստվածայինի համար:

Մոր մահից հետո ընտանեկան կառուցվածքում թողած քայքայումը անդառնալի էր: Հայրս այլևս երբեք չամուսնացավ իր գրեթե քառասուն տարիների ընթացքում: Ստանձնելով իր փոքրիկ հոտի համար հայր-մոր դժվարին դերը՝ նա նկատելիորեն ավելի քնքուշ, ավելի մատչելի դարձավ: Հանգստությամբ և խորաթափանցությամբ նա լուծում էր ընտանեկան տարբեր խնդիրները: Աշխատանքային ժամերից հետո նա, ինչպես ճգնավորը, հեռացավ իր սենյակի խուցը՝ քաղցր հանգստությամբ զբաղվելով *Կրիա Յոգայով*: Մորս մահից շատ ժամանակ անց ես փորձեցի զբաղվել...

Անգլիացի բուժքույր՝ ծնողներին կյանքն ավելի հարմարավետ դարձնող մանրամասներին ուշադրություն դարձնելու համար: Բայց հայրս գլուխը թափ տվեց:

Իմ Մայր

Ա Աշակերտ -ի Լահիրի Մահասայա

«Ինձ մատուցած ծառայությունն ավարտվեց քո մոր հետ»: Նրա աչքերը հեռու էին ցմահ նվիրվածությամբ: «Ես չեմ ընդունի որևէ այլ կնոջից ծառայություն»:

Մորս մահից տասնչորս ամիս անց ես իմացա, որ նա ինձ համար կարևորագույն հաղորդագրություն էր թողել: Անանտան ներկա էր նրա մահվան մահճում և գրի էր առել նրա խոսքերը: Չնայած նա խնդրել էր, որ այդ մասին ինձ մեկ տարի անց հայտնի, եղբայրս հետաձգեց: Նա շուտով պետք է լքեր Բարեյի և գնար Կալկաթա՝ ամուսնանալու այն աղջկա հետ, որին մայրս ընտրել էր իր համար: ²⁻
² Մի երեկո նա ինձ իր մոտ կանչեց:

«Մուկունդա, ես դժկամությամբ էի քեզ տարօրինակ լուրեր հաղորդել»:
Անանտայի տոնում համառություն կար: «Ես վախենում էի բորբոքել քո տնից հեռանալու ցանկությունը: Բայց ամեն դեպքում դու լի ես աստվածային կրթով: Երբ վերջերս բռնեցի քեզ Հիմալայներ գնալու ճանապարհին, ես վճռական որոշում կայացրի: Ես չպետք է հետաձգեմ իմ հանդիսավոր խոստման կատարումը»: Եղբայրս ինձ մի փոքրիկ արկղ տվեց և փոխանցեց մորս ուղերձը:

«Թող այս խոսքերը լինեն իմ վերջին օրհնությունը, սիրելի՛ որդի Մուկունդա», - ասել էր մայրիկը: «Ժամանակն է, երբ ես պետք է պատմեմ քո ծնունդից հետո

տեղի ունեցած մի շարք ֆենոմենալ իրադարձությունների մասին: Ես առաջին անգամ իմացա քո ճակատագրական ուղին, երբ դու ընդամենը մանուկ էիր իմ գրկում: Այդ ժամանակ ես քեզ տարա Բենարեսում գտնվող իմ գուրուի տուն: Գրեթե թաքնված աշակերտների բազմության ետևում, ես հագիվ էի տեսնում Լահիրի Մահասայային, երբ նա նստած էր խորը մեդիտացիայի մեջ»:

«Մինչ ես քեզ շոյում էի, աղոթում էի, որ մեծ գուրուն ուշադրություն դարձնի և օրհնություն շնորհի: Երբ իմ լուռ աղոթքի պահանջը ուժգնացավ, նա բացեց աչքերը և ինձ մոտենալու նշան արեց: Մյուսները ճանապարհ բացեցին ինձ համար. ես խոնարհվեցի սուրբ ոտքերի առաջ: Իմ տերը քեզ նստեցրեց իր ծնկներին՝ ձեռքը դնելով ճակատիդ՝ քեզ հոգևորապես մկրտելով»:

«Մայրիկ, քո որդին յոգի կլինի: Որպես հոգևոր շարժիչ՝ նա շատ հոգիներ կտանի Աստծո արքայություն»:

«Միրոս ուրախությունից ցատկոտեց, երբ իմ գաղտնի աղոթքը կատարվեց ամենագետ գուրուի կողմից: Քո ծնվելուց կարճ ժամանակ առաջ նա ինձ ասել էր, որ դու կհետևես նրա ճանապարհին»:

«Հետագայում, որդիս, Մեծ Լույսի քո տեսիլքը հայտնի դարձավ ինձ և քո քրոջ՝ Ռոմայի, քանի որ հարևան սենյակից մենք քեզ անշարժ նկատեցինք մահճակալի վրա: Քո փոքրիկ դեմքը լուսավորված էր, քո ձայնը...» Երկաթե վճռականությամբ զրնգում էիր, երբ խոսում էիր Հիմալայներ մեկնելու մասին՝ Աստվածայինը փնտրելու համար:

«Այսպիսով, սիրելի՛ որդի, ես հասկացա, որ քո ճանապարհը հեռու է աշխարհիկ նկրտումներից: Իմ կյանքի ամենաանսովոր իրադարձությունը բերեց լրացուցիչ հաստատում՝ մի իրադարձություն, որն այժմ մղում է իմ մահվան մահճում գտնվող ուղերձը»:

«Դա հարցազրույց էր Փանջարում ապրող մի իմաստունի հետ: Երբ մեր ընտանիքը ապրում էր Լահորում, մի առավոտ ծառան արագ մտավ իմ սենյակ:

«Տիկին, մի տարօրինակ *սադհու* **2-3** է այստեղ Նա պնդում է որ նա «տեսնել այն մայր -ի Մուկունդա:

«Այս պարզ խոսքերը խորը հուզմունք առաջացրին իմ մեջ. ես անմիջապես գնացի հյուրին դիմավորելու: Նրա ոտքերի առաջ խոնարհվելով՝ զգացի, որ իմ առջև իսկական Աստծո մարդ էր:»

«Մայրիկ,- ասաց նա,- մեծ վարպետները ցանկանում են, որ դու իմանաս, որ երկրի վրա քո մնալը երկար չի տևի: Քո հաջորդ հիվանդությունը վերջինը կլինի»:
2-4 Լոռություն տիրեց, որի ընթացքում ես ոչ մի անհանգստություն չզգացի, այլ միայն մեծ խաղաղության տատանում: Վերջապես նա կրկին դիմեց ինձ.

«Դու պետք է լինես որոշակի արժաթե թալիսմանի պահապանը: Ես այն այսօր քեզ չեմ տա: Իմ խոսքերի ճշմարտությունը ապացուցելու համար, թալիսմանը վաղը քո մեղիտացիայի ժամանակ կհայտնվի քո ձեռքերում: Մահվան մահճում դու պետք է հրահանգես քո ավագ որդուն՝ Անանտային, որ թալիսմանը պահի մեկ տարի, ապա հանձնի քո երկրորդ որդուն: Մուկունդան մեծերից կհասկանա

թալիսմանի իմաստը: Նա այն պետք է ստանա մոտավորապես այն ժամանակ, երբ պատրաստ կլինի հրաժարվել բոլոր աշխարհիկ հույսերից և սկսել Աստծո որոնումները: Երբ նա մի քանի տարի պահպանի թալիսմանը, և երբ այն ծառայի իր նպատակին, այն կանհետանա: Նույնիսկ եթե այն պահվի ամենագաղտնի տեղում, այն կվերադառնա այնտեղից, որտեղից եկել է»:

2-5 ողորմություն առաջարկեցի» սրբին և մեծ հարգանքով խոնարհվեց նրա առջև: Չվերցնելով գոհաբերություն անելով՝ նա հեռացավ օրհնություն բերելով: Հաջորդ երեկոյան, երբ ես նստած էի ձեռքերը խաչած մեղիտացիայի մեջ, արծաթե թալիսման մարմնացավ իմ ավերի միջև, ինչպես խոստացել էր *սաղհուն*: *Այն իրեն հայտնի դարձրեց* կողմից մի սառը, հարթ դիպչել Ես ունենալ նախանձով պաշտպանված այն համար ավելին քան երկու տարիներ, և Հիմա թողեք դա Անանտայի հոգածության տակ: Մի՛ վշտացեք ինձ համար, քանի որ ինձ կուղեկցի իմ մեծ գուրուն:

մեջ այն գեներներ -ի այն Անսահման: Հրաժեշտ, իմ երեխա; այն Տիեզերական Մայր կամք պաշտպանել դու:

Լուսավորության մի բոց պատեց ինձ` թալիսմանը ձեռք բերելով. բազմաթիվ քնած հիշողություններ արթնացան: Թալիսմանը, կյոբ և հինավուրց տարօրինակ, ծածկված էր սանսկրիտական գրերով: Ես հասկացա, որ այն եկել էր անցյալ կյանքերի ուսուցիչներից, ովքեր անտեսանելիորեն ուղղորդում էին իմ քայլերը: Այնտեղ իսկապես կար մեկ այլ նշանակություն, բայց թալիսմանի էությունը լիովին չի բացահայտվում:

Թե ինչպես թալիսմանը վերջապես անհետացավ իմ կյանքի խորապես դժբախտ հանգամանքներում, և թե ինչպես դրա կորուստը դարձավ իմ` որպես գուրու ձեռքբերման ավետաբերը, այս գլխում հնարավոր չէ պատմել:

Բայց փոքրիկ տղան, որը խափանվում էր Հիմալայներ հասնելու իր փորձերում, ամեն օր հեռու էր ճանապարհորդում իր թալիսմանի թևերով:

.....
2-1 : սանսկրիտ արմատ իմաստ -ի *սվամի* է «նա ԱՀԿ է մեկ հետևող Նրա Ինքն (*Սվա*)»: Կիրառված դեպի մի անդամ -ի այն հնդիկ կարգ վանականների դեպքում տիտղոսը պաշտոնապես ունի «հարգարժանի» հարգանքը:

2-2 : The հնդիկ սովորույթ, որով ծնողներ ընտրել այն կյանքի ընկեր համար Նրանց երեխա, ունի դիմադրեց այն բուրք հարձակումներ -ի ժամանակ: Հնդկական երջանիկ ամուսնությունների տոկոսը բարձր է:

2-3 : Ան ճգնավոր; մեկ ԱՀԿ հետապնդում է մի *սադիսևա* կամ արահետ -ի հոգևոր կարգապահություն:

2-4 : Երբ Ես հայտնաբերված կողմից սրանք բառեր որ Մայր ուներ տիրապետված գաղտնիք գիտելիք -ի մի կարճ կյանք, Ես հասկացված համար առաջինը ժամանակ ինչու նա ուներ եղել է համառ վրա շտապող այն պլաններ համար Անանտայի ամուսնություն Չնայած նա մահացավ նախքան այն հարսանիքին Նրա բնական մայրական ցանկությունն էր ներկա լինել ծեսերին:

2-5 : Ա սովորական ժեստ -ի հարգանք դեպի *սադիու* .

ԳԼՈՒԽ` 3

The Սուրբ Հետ Երկու Մարմիններ

«Հայրիկ, եթե Ես խոստում դեպի վերադարձ տուն առանց հարկադրանք, կարող է Ես վերցնել մի տեսարժան վայրերի դիտում ճանապարհորդություն դեպի Բենարես»

Հայրս հազվադեպ էր խոչընդոտում իմ ճանապարհորդության հանդեպ մեծ

սիրուն: Նա թույլ էր տալիս ինձ, նույնիսկ երբ դեռ տղա էի, այցելել բազմաթիվ քաղաքներ և ուխտագնացության վայրեր: Սովորաբար ինձ ուղեկցում էին ընկերներիցս մեկը կամ մի քանիսը. մենք հարմարավետորեն ճանապարհորդում էինք հայրիկի տրամադրած առաջին կարգի անցագրերով: Երկաթուղային պաշտոնյայի նրա պաշտոնը լիովին բավարարում էր ընտանիքի քոչվորներին:

Հայր խոստացված դեպի տալ իմ խնդրանք վճարման ենթակա հաշվի առնելը The հաջորդը օր նա կանչված ես և պահված

դուրս մի երկկողմանի ուղևորություն անցնել -ից Բարեյի դեպի Բենարես, մի համարը -ի ռուփի նշումներ, և երկու տառեր

«Ես գործ ունեմ առաջարկելու Բենարեսի ընկերոջս՝ Կեդար Նաթ Բաբուին: Դժբախտաբար, կորցրել եմ նրա հասցեն: Բայց կարծում եմ, որ դուք կկարողանաք այս նամակը նրան հասցնել մեր ընդհանուր ընկերոջ՝ Սվամի Պրանաբանանդայի միջոցով: Սվամին՝ իմ եղբայր աշակերտը, հասել է բարձր հոգևոր մակարդակի: Դուք կշահեք նրա ընկերակցությունից. այս երկրորդ նամակը կծառայի որպես ձեր ներկայացում»:

Հոր աչքեր փայլատակող ինչպես նա ավելացրեց, «Մտք, ոչ ավելին թոփքներ -ից տուն»

Ես ճանապարհի ընկա տասներկու տարիներին ոգևորությամբ (չնայած ժամանակը երբեք չի մարել նոր տեսարանների և տարօրինակ դեմքերի հանդեպ իմ հաճույքը): Հասնելով Բենարես՝ ես անմիջապես գնացի սվամիի բնակարան: Մուտքի դուռը բաց էր. ես գնացի երկրորդ հարկում գտնվող երկար, միջանցքանման սենյակ: Մի փոքր բարձրացված հարթակի վրա լուռուսի դիրքով նստած էր բավականին գեր տղամարդ, որը միայն գոտկատեղի վերմակ էր հագել: Նրա գլուխը և չկնճռոտված դեմքը մաքուր սափրված էին. նրա շուրթերին խաղում էր երանելի ժպիտ: Որպեսզի ցրի իմ այն միտքը, որ ես ներխուժել էի, նա ինձ ողջունեց որպես հին ընկերոջ:

«*Բարա անանդ* (երանություն իմ սիրելիին)»: Նրան ողջունեցին սրտանց՝ մանկական ձայնով: Ես ծնկի իջա և դիպա նրա ոտքերին:

«Արդե՞ք դու Սվամի Պրանաբանանդա՞»

Նա գլխով արեց: «Դու Բհագաբատիի որդին ես՞»: Նրա խոսքերը հնչեցին, նախքան ես հասցրի հորս նամակը գրպանիցս հանել: Չարմացած՝ ես նրան մեկնեցի ծանոթացման նամակը, որն այժմ ավելորդ էր թվում:

«Իհարկե, ես քեզ համար կգտնեմ Կեդար Նաթ Բաբուին»: Մուրքը կրկին գարմացրեց ինձ իր պայծառատեսությամբ: Նա նայեց նամակին և մի քանի սիրալիր հղումներ արեց իմ ծնողին:

«Գիտեք, ես վայելում եմ երկու կենսաթոշակ: Մեկը ձեր հոր խորհրդով է, որի համար ես մի ժամանակ աշխատել է մեջ այն երկաթուղի գրասենյակ The այլ է կողմից այն առաջարկություն -ի իմ Երկնային Հայր, որի համար ես բարեխղճորեն կատարել եմ իմ երկրային պարտականությունները կյանքում:

Այս դիտողությունը ես շատ անհասկանալի համարեցի: «Ի՞նչ տեսակի կենսաթոշակ եք ստանում, պարոն, Երկնային Հորից: Նա փող է գցում ձեր ծնկներին»:

Նա ծիծաղեց: «Ես նկատի ունեմ անսահման խաղաղության կենսաթոշակ՝ երկար

տարիների խորը խորհրդածության պարզև: Ես այլևս երբեք փողի կարիք չեմ գգում: Իմ քիչ նյութական կարիքները լիովին ապահովված են: Հետագայում դուք կհասկանաք երկրորդ կենսաթոշակի նշանակությունը»:

Հանկարծակի մեր գրույցն ավարտելով՝ սուրբը լուրջ անշարժացավ: Մֆինքսի նման մի օդ պատեց նրան: Սկզբում նրա աչքերը փայլեցին, կարծես թե ինչ-որ հետաքրքիր բան էին նկատում, ապա մթնեցին: Ես ամաչեցի նրա գուսպախոսությունից. նա դեռ չէր ասել, թե ինչպես կարող էի հանդիպել հորս ընկերոջը: Մի փոքր անհանգիստ շուրջս նայեցի դատարկ սենյակում, որը դատարկ էր, բացի մեզանից երկուսից: Իմ անգործ հայացքը կենտրոնացավ նրա փայտե սանդալների վրա, որոնք ընկած էին հարթակի նստատեղի տակ:

«Փոքրիկ պարոն, **3-1**» «Մի անհանգստացիր: Այն մարդը, ում ուզում ես տեսնել, կես ժամից քեզ մոտ կլինի»: Յոգին կարդում էր մտքերս՝ մի սխրանք, որն այս պահին այդքան էլ դժվար չէր:

Նա կրկին ընկավ անհասկանալի լռության մեջ: Իմ ժամացույցը ինձ

տեղեկացրեց, որ երեսուն րոպե է անցել: Սվամին արթնացավ: «Կարծում եմ՝

Կեդար Նաթ Բաբուն մոտենում է դռանը»:

Ես լսեցի, որ ինչ-որ մեկը բարձրանում է աստիճաններով: Հանկարծ զարմացած անհասկացողություն առաջացավ. մտքերս խառնաշփոթի մեջ էին. «Ինչպե՞ս է հնարավոր, որ հորս ընկերը կանչվել է այս վայրը առանց սուրհանդակի օգնության: Սվամին իմ ժամանումից ի վեր միայն ինձ հետ է խոսել»:

Հանկարծակի դուրս եկա սենյակից և իջա աստիճաններով: Կես ճանապարհին հանդիպեցի միջին հասակի նիհար, բաց մաշկով մի տղամարդու: Նա, կարծես, շտապում էր:

«Արդե՞ք դու Կեդար Նաթ Բաբու՞ Հուզմունք գունավոր իմ ձայն

«Այո՛: Դուք Բհագաբատիի որդին չե՞ք, որ այստեղ սպասում էր ինձ հանդիպելուն»:
Նա բարեկամաբար ժպտաց :

«Պարոն, ինչպես անել դու պատահել դեպի գալ այստեղ՞ Ես զգացել շփոթված դժգոհություն ավարտվել է նրա անբացատրելի ներկայություն

«Այսօր ամեն ինչ խորհրդավոր է: Մեկ ժամից էլ քիչ առաջ ես նոր էի ավարտել լոգանքս Գանգեսում, երբ Սվամի Պրանաբանանդա մոտեցավ ինձ Ես ունենալ ոչ գաղափար ինչպես նա գիտեր Ես էր այնտեղ ժամը որ ժամանակ

«Բհագաբատիի որդին սպասում է քեզ իմ բնակարանում», - ասաց նա: «Կգա՞ս ինձ հետ»: Ես ուրախությամբ համաձայնեցի: Երբ մենք ձեռք ձեռքի տված առաջ շարժվեցինք, սվամին իր փայտե սանդալներով տարօրինակ կերպով կարողացավ ինձանից առաջ անցնել, չնայած ես հագել էի այս ամուր քայլքի կոշիկները:

«Որքա՞ն ժամանակում կհասնես իմ տուն»:
Պրանաբանանդաջին հանկարծ կանգ առավ՝ ինձ այս հարցը տալու համար:

«Սոտավորապես կես մի ժամ:

«Այս պահին ես ուրիշ գործ ունեմ անելու»:
Նա ինձ խորհրդավոր հայացք նետեց:
«Ես պետք է քեզ թողնեմ: Կարող ես միանալ ինձ իմ տանը, որտեղ Բհագաբատիի որդին և ես կսպասենք քեզ»:

«Մինչ ես կհասցնեի բողոքել, նա արագ անցավ իմ կողքով և անհետացավ

ամբոխի մեջ: Ես այստեղ քայլեցի հնարավորինս արագ»:

Սա բացատրություն միայն ավելացել է իմ շփոթմունք Ես հարցրեց ինչպես երկար նա ուներ հայտնի այն Սվամի:

«Մենք անցյալ տարի մի քանի անգամ հանդիպեցինք, բայց ոչ վերջերս: Ես շատ ուրախ էի այսօր նրան կրկին տեսնել լողանալու գիատում » :

«Ես չի կարող հավատալ իմ ականջներ! Ամ Ես պարտվելը իմ միտքը՞ Արեց դու հանդիպել նրան մեջ մի տեսլական, կամ արեց դու իրականում

տեսնել նրան, հպում նրա ձեռքը, և լսել այն ձայն -ի նրա ոտքերը՝

«Չգիտեմ՝ ինչի ես ձգտում»: Նա զայրացած կարմրեց: «Ես քեզ չեմ ստում: Չե՞ս կարողանում հասկանալ, որ միայն սվամփի միջոցով կարող էի իմանալ, որ դու այս վայրում ինձ էիր սպասում»:

«Այդ մարդը՝ Սվամփ Պրանաբանանդան, մոտ մեկ ժամ առաջ իմ առաջին այցից ի վեր ոչ մի վայրկյան չի հեռացել իմ տեսադաշտից»: Ես ամբողջ պատմությունը բղավեցի:

Նրա աչքերը լայն բացվեցին: «Մենք այս նյութական դարաշրջանում ենք ապրում, թե՞ երագում ենք: Ես երբեք չէի սպասում, որ կյանքումս կտեսնեմ նման հրաշք: Ես կարծում էի, որ այս սվամփն պարզապես սովորական մարդ է, և հիմա ես...» «Գտնի, որ նա կարող է նյութականացնել լրացուցիչ մարմին և աշխատել դրա միջոցով»: Միասին մենք մտանք սրբի սենյակը:

«Նայիր, դրանք հենց այն սանդալներն են, որոնք նա հագել էր գիատում » , - շնչաց Կեդար Նաթ Բաբուն: «Նա հագել էր միայն գոտկատեղի սփռոց, ինչպես ես նրան հիմա տեսնում եմ»:

Ինչպես այն այցելու խոնարհվեց նախքան նրան, այն սուրբ շրջվեց դեպի ես հետ մի հարցական ժպիտ

«Ինչո՞ւ ես ապշած այս ամենից: Ֆենոմենալ աշխարհի նուրբ միասնությունը չի թաքնված իսկական յոգիներից: Ես անմիջապես տեսնում և զրուցում եմ իմ աշակերտների հետ հեռավոր Կալկաթայում: Նրանք նույնպես կարող են կամքով հաղթահարել կոպիտ նյութի յուրաքանչյուր խոչընդոտ»:

Հավանաբար, իմ երիտասարդ կրծքում հոգևոր եռանդ արթնացնելու համար էր, որ սվամփն խոնարհվեց: դեպի պատմել ես -ի նրա լիազորություններ -ի աստղային ոռոգիչ և հեռուստացույց: **3-2** Բայց փոխարենը խանդավառության մեջ ես միայն մի երկյուղածությունն զգացի: Քանի որ ես նախատեսված էի իմ աստվածային որոնումները սկսել մեկ կոնկրետ գուրուի՝ Շրի Յուկտեշվարի միջոցով, որին ես դեռ չէի հանդիպել, ես ոչ մի ցանկություն չունեի ընդունելու Պրանաբանանդային որպես իմ ուսուցիչ: Ես կասկածանքով նայեցի նրան՝ մտածելով, թե արդյոք դա նա՞ էր, թե՞ իր գործընկերը ինձանից առաջ:

Սվամի Պրանաբանանդա
«Դը Սուրբ Հետ Երկու Մարմիններ»

Ան Բարձրյալ Աշակերտ -ի Լահիրի Մահասայա

Վարպետը փորձում էր վանել իմ անհանգստությունը՝ շնորհելով հոգին արթնացնող հայացք և իր գուրուի մասին ոգեշնչող խոսքերով:

«Լահիրի Մահասայա էր այն ամենամեծը յոգի Ես երբևէ գիտեր: Նա էր Աստվածություն Ինքն իրեն մեջ այն ձև -ի միս»:

Եթե աշակերտը, մտածեցի ես, կարող էր կամքով նյութականանալ լրացուցիչ մարմնավորմամբ, ի՞նչ հրաշքներ կարող էին իրոք արգելվել նրա ուսուցչին:

«Ես ձեզ կասեմ, թե որքան անգնահատելի է գուրուի օգնությունը: Ես ամեն գիշեր ութ ժամ մեդիտացիա էի անում մեկ այլ աշակերտի հետ: Ցերեկը մենք ստիպված էինք աշխատել երկաթուղային գրասենյակում: Դժվարություններ ունենալով հոգևորական պարտականություններս կատարելիս՝ ես ցանկանում էի իմ ամբողջ ժամանակը նվիրել Աստծուն: Ութ տարի շարունակ ես համառորեն մեդիտացիա արեցի՝ կես գիշեր մեդիտացիա անելով: Ես հրաշալի արդյունքներ ունեցա. հսկայական հոգևոր ընկալումներ լուսավորեցին իմ միտքը: Բայց իմ և Անսահմանի միջև միջոց մի փոքրիկ վարագույր էր մնում: Նույնիսկ գերմարդկային եռանդով, ես հասկացա, որ վերջնական անդառնալի միությունը մերժվել է ինձ համար: Մի երեկո ես այցելեցի Լահիրի Մահասայային և աղերսեցի նրա աստվածային միջնորդությունը: Իմ խնդրանքները շարունակվեցին ամբողջ գիշեր:»

««Հրեշտակային Գուրու, իմ հոգևոր տառապանքն այնպիսին է, որ այլևս չեմ կարող դիմանալ իմ կյանքին առանց Մեծ Սիրելիին դեմ առ դեմ հանդիպելու»:

«Ի՞նչ տուփ Ես անել? Դու պետք է մեդիտացիա անել ավելին խորապես:

«Ես դիմում եմ Քեզ, ո՛վ Աստված իմ Տե՛ր: Ես տեսնում եմ Քեզ մարմնացած իմ առջև ֆիզիկական մարմնով. օրհնիր ինձ, որ կարողանամ ընկալել Քեզ Քո անսահման կերպարանքով»:

«Լահիրի Մահասայան ձեռքը մեկնեց բարեհամբույր ժեստով. «Կարող ես հիմա գնալ և մեդիտացիա անել: Ես քեզ համար միջնորդել եմ Բրահմայի մոտ»: **3-3**

«Անչափ ոգևորված՝ ես վերադարձա տուն: Այդ գիշեր մեդիտացիայի մեջ հասա կյանքիս այրող նպատակին: Հիմա ես անդադար վայելում եմ հոգևոր թռչակը: Այդ օրվանից ի վեր Երանելի Արարիչը երբեք չի մնացել իմ աչքերից թաքնված մոլորության որևէ քողի տակ»:

Պրանաբանանդայի դեմքը լցված էր աստվածային լույսով: Մի ուրիշ աշխարհի

խաղաղություն մտավ սիրտս. ամբողջ վախը փախել էր: Սուրբը ևս մեկ վստահություն հայտնեց:

«Մի քանի ամիս անց ես վերադարձա Լահիրի Մահասայայի մոտ և փորձեցի շնորհակալություն հայտնել նրան անսահման պարգևի համար: Ապա ես հիշատակեցի մեկ այլ հարց:

«Աստվածային Գուրու, ես այլևս չեմ կարող աշխատել գրասենյակում: Խնդրում եմ, ազատ արձակեք ինձ: Բրահման ինձ անընդհատ հարբած է պահում»:

«Դիմեք ձեր ընկերությունից

կենսաթոշակ ստանալու համար»: «Ի՞նչ

պատճառ բերեմ ծառայությանս այսքան

վաղ շրջանում»: «Ասա այն, ինչ զգում

ես»:

«Դը հաջորդը օր Ես պատրաստված իմ դիմում The բժիշկ հարցրեց այն հողատարածքներ համար իմ վաղաժամ խնդրանք

«Աշխատանքի ժամանակ ես ողնաշարիս մեջ ուժեղ զգացողություն եմ զգում: **3-4** »
Այն թափանցում է ամբողջ մարմնովս՝ անալիտան դարձնելով ինձ
պարտականություններս կատարելու համար:

«Առանց լրացուցիչ հարցերի բժիշկը բարձր գնահատեց ինձ կենսաթոշակի համար, որը ես շուտով ստացա: Գիտեմ, որ Լահիրի Մահասայայի աստվածային կամքը գործել է բժշկի և երկաթուղային պաշտոնյաների, այդ թվում՝ ձեր հոր միջոցով: Նրանք ավտոմատ կերպով հնազանդվեցին մեծ գուրուի հոգևոր ուղղորդմանը և ազատեցին ինձ՝ Սիրելիի հետ անխափան հաղորդակցության կյանքի համար»: **3-5**

Այս անսովոր հայտնությունից հետո Սվամի Պրանաբանանդան հեռացավ իր երկար լուծություններից մեկով: Ես արձակուրդ էի գնում, ակնաձանքով դիպչելով նրա ոտքերին, նա ինձ օրհնեց:

«Քո կյանքը պատկանում է հրաժարման և յոգայի ճանապարհին: Ես քեզ կրկին կտեսնեմ քո հոր հետ, ավելի ուշ»: Տարիները բերեցին այս երկու կանխատեսումների իրականացում: **3-6**

Կեդար Նաթ Բաբուն քայլում էր կողքովս մթնշաղին: Ես նրան փոխանցեցի հորս նամակը, որը իմ ուղեկիցը կարդաց փողոցային լապտերի տակ:

«Քո հայրն առաջարկում է, որ ես աշխատանքի անցնեմ իր երկաթուղային ընկերության Կալկաթայի գրասենյակում: Որքա՞ն հաճելի է սպասել Սվամի Պրանաբանանդայի վայելած թոշակներից գոնե մեկին: Բայց դա անհնար է. ես չեմ կարող լքել Բենարեսը: Ավաղ, երկու մարմին դեռ ինձ համար չեն»:

3-1 : *Չոտո Մահասայա* է այն ժամկետ կողմից որը մի համարը -ի հնդիկ սրբեր հասցեագրված ինձ Այն թարգմանում է «փոքրիկ պարոն»:

3-2 Իր ձևով ֆիզիկական գիտությունը հաստատում է յոգիների կողմից մտավոր գիտության միջոցով հայտնաբերված օրենքների վավերականությունը: Օրինակ՝ մի ցուցադրություն որ մարդ ունի հեռուստատեսային լիազորություններ էր տրված վրա Նոյեմբեր 26, 1934թ. ժամը այն Արջայական Համալսարան -ի Հռոմ:

«Նյարդահոգեբանության պրոֆեսոր, դոկտոր Ջուզեպպե Կալիգարիսը սեղմել է հետազոտության մասնակիցներից մեկի մարմնի որոշակի կետեր, և հետազոտության մասնակիցը պատասխանել է պատի հակառակ կողմում գտնվող այլ անձանց և առարկաների մանրամասն նկարագրություններով: Դոկտոր Կալիգարիսը մյուս պրոֆեսորներին ասել է, որ եթե մաշկի որոշակի հատվածներ գրգռված են, հետազոտության մասնակիցը ստանում է գերզգայական տպավորություններ, որոնք նրան թույլ են տալիս տեսնել այնպիսի առարկաներ, որոնք այլ կերպ չէր կարող ընկալել: Որպեսզի հետազոտության մասնակիցը կարողանա տարբերակել պատի մյուս կողմում գտնվող առարկաները, պրոֆեսոր Կալիգարիսը տասնհինգ րոպե սեղմել է կրծքավանդակի աջ կողմում գտնվող մի կետ: Դոկտոր Կալիգարիսն ասել է, որ եթե մարմնի այլ հատվածներ գրգռված են, հետազոտության մասնակիցները կարող են տեսնել առարկաներ ցանկացած հեռավորության վրա, անկախ նրանից, թե նախկինում երբևէ տեսել են այդ առարկաները, թե ոչ»:

3-3 : Աստված մեջ Նրա կողմը -ի Ստեղծող; -ից սանսկրիտ արմատ *բրիհ* , դեպի ընդարձակել: Երբ Էմերսոնի բանաստեղծություն *Բրահմա* հայտնվեց մեջ Ատլանտյան *օվկիանոս Ամսական* մեջ 1857թ., ամենաշատը այն ընթերցողներ էին շփոթված: Էմերսոն ծիծաղեց: «Պատմի՛ր նրանց», նա ասաց, «դեպի ասել «Եհովա»՝ «Բրահմայի» փոխարեն, և նրանք որևէ շփոթմունք չեն զգա:

3-4 : Մեջ խորը մեղիտացիա, այն առաջին փորձառություն -ի Հոգի է վրա այն զոհասեղան -ի այն ողնաշար, և ապա մեջ այն ուղեղ The Հեղեղային երանությունը ճնշող է, բայց յոգին սովորում է վերահսկել դրա արտաքին դրսևորումները:

3-5 : Հետո նրա թռչակի անցնելը, Պրանաբանանդա գրել է մեկ -ի այն ամենաշատը խորը մեկնաբանություններ վրա այն *Քհագավադ* Գիտա, հասանելի է բենգալերեն և հինդի լեզուներով:

ԳԼՈՒԽ` 4

Իմ Ընդհատված Թռիչք Դեպի The Հիմալայներ

«Դուրս եկեք դասարանից որևէ աննշան պատրվակով և նստեք մի կառք: Կանգ առեք այն նրբանցքում, որտեղ իմ տանը ոչ ոք չի կարող տեսնել ձեզ»:

Սրանք իմ վերջին հրահանգներն էին Ամար Միտերին՝ ավագ դպրոցի ընկերոջս, որը պլանավորում էր ինձ ուղեկցել Հիմալայներ: Մենք մեր թռիչքի համար ընտրել էինք հաջորդ օրը: Անհրաժեշտ էին նախազգուշական միջոցներ, քանի որ Անանտան զգոն աչք էր պահում: Նա վճռականորեն տրամադրված էր խափանել փախուստի ծրագրերը, որոնք, նրա կարծիքով, գերակա էին իմ մտքում: Թալիսմանը, ինչպես հոգևոր խմորիչ, լուռ գործում էր իմ ներսում: Հիմալայան ձյունների մեջ ես հույս ունեի գտնել այն տիրոջը, որի դեմքը հաճախ հայտնվում էր ինձ տեսիլքներում:

Ընտանիքն այժմ ապրում էր Կալկաթայում, որտեղ հայրս մշտապես տեղափոխվել էր: Հետևելով հնդկական պատրիարխալ սովորույթին՝ Անանտան իր հարսնացուին բերել էր մեր տուն՝ այժմ Գուրպար ճանապարհի 4 հասցեում: Այնտեղ՝ փոքրիկ ձեղնահարկում, ես ամենօրյա մեդիտացիաներով էի զբաղվում և միտքս պատրաստում աստվածային որոնումներին:

Հիշարժան առավոտը եկավ անբարենպաստ անձրևի հետ միասին: Լսելով Ամարի կառքի անիվների ձայնը ճանապարհին, ես շտապ կապեցի վերմակ, սանդալների գույգ, Լահիրի Մահասայայի նկարը, Բհագավատ *Գիտան*, աղոթքի ուլունքների մի շղթա և երկու գոտկատեղի ծածկոց: Այս կապոցը նետեցի երրորդ հարկի պատուհանիցս: Վազեցի աստիճաններով և անցա քեռուս կողքով, որը դռան մոտ ձուկ էր գնում:

«Ի՞նչ է այն հուզմունք՞ Նրա հայացք սիրված կասկածանքով ավարտվել է իմ անձ

Ես նրան անպարկեշտ ժպիտ նետեցի և գնացի դեպի նրբանցքը: Վերցնելով իմ կապոցը, դավադիր զգուշությամբ միացա Ամարին: Մենք մեքենայով գնացինք Չադնի Գոուկ՝ առևտրի կենտրոն: Ամիսներ շարունակ մենք խնայում էինք մեր

փողերը՝ անգլիական հագուստ գնելու համար: Գիտենալով, որ իմ խելացի եղբայրը հեշտությամբ կարող է դետեկտիվի դեր խաղալ, մենք մտածեցինք նրան խաբել եվրոպական հագուստով:

Կայարան գնալու ճանապարհին մենք կանգ առանք իմ զարմիկ Ջոտին Գոշի մոտ, որին ես անվանում էի Ջատինդայի: Նա նորադարձ էր և կարոտում էր Հիմալայներում գտնվող գուրուին: Նա հագավ մեր պատրաստի նոր կոստյումը: Լավ քողարկված, հուսով էինք: Մեր սրտերը լցվեցին խորը ցնծությամբ:

«Մեզ հիմա միայն կտավե կոշիկներ են պետք»: Ես իմ ուղեկիցներին տարա խանութ, որտեղ ցուցադրվում էր ռետինե ներբանով կոշիկներ: «Հոգվածներ -ի կաշի, ստացված միայն միջոցով այն կոտորած -ի կենդանիներ, պետք է լինել բացակա «այս սուրբ ճանապարհորդության վրա»: Ես կանգ առա փողոցում՝ հանելու իմ *Բհագավադ Գիտայի կաշվե պատյանը* և իմ անգլիական արտադրության *սոլա տոպիի* (սաղավարտի) կաշվե գոտիները:

Կայարանում մենք տոմսեր գնեցինք դեպի Բուրդվան, որտեղից պլանավորել էինք տեղափոխվել Հիմալայան նախալեռներում գտնվող Հարդվար քաղաք: Հենց որ գնացքը, մեզ պես, թռիչքի մեջ մտավ, ես արտահայտեցի իմ փառահեղ սպասումներից մի քանիսը:

«Պատկերացրե՛ք», - արտաբերեցի ես: «Մենք կնախաձեռնվենք վարպետների կողմից և կգգանք տիեզերական գիտակցության տրանսը: Մեր մարմինը կլիցքավորվի այնպիսի մագնիսականությամբ, որ Հիմալայների վայրի կենդանիները հեզորեն կմոտենան մեզ: Վագրերը կլինեն ոչ այլ ինչ, քան հեզ տնային կատուներ, որոնք սպասում են մեր գուրգուրանքներին»:

Այս դիտողությունը, որը պատկերում էր մի հեռանկար, որը ես համարում էի հմայիչ՝ թե՛ փոխաբերական, թե՛ բառացի իմաստով, Ամարի մոտ ոգևորված ժպիտ առաջացրեց: Սակայն Ջատինդան շրջեց նրա հայացքը՝ պատուհանից ուղղելով այն վազվզող բնապատկերին:

«Թող փողը բաժանվի երեք մասի»: Ջատինդան երկար լռությունը խախտեց այս առաջարկով: «Մեզանից յուրաքանչյուրը պետք է իր տոմսը գնի Բուրդվանում: Այդպես կայարանում ոչ ոք չի կռահի, որ մենք միասին ենք փախչում»:

Ես անսպասելիորեն համաձայնեցի: Մթնշաղին մեր գնացքը կանգ առավ Բուրդվանում: Ջատինդան մտավ տոմսարկղ, իսկ Ամարը և ես նստեցինք հարթակում: Մենք սպասեցինք տասնհինգ րոպե, ապա անօգուտ հարցումներ արեցինք:

Բոլոր ուղղություններով փնտրելով՝ մենք վախի անդադար կանչեցինք Ջատինդայի անունը: Բայց նա մարել էր փոքրիկ կայարանը շրջապատող մութ անհայտության մեջ:

Ես լիովին անհանգստացած էի, ցնցված էի մի յուրահատուկ թմրության աստիճան: Որ Աստված հանդուրժի այս տխուր դրվագը: Նրա հետևից իմ առաջին ուշադիր պլանավորված թռիչքի ռոմանտիկ առիթը դաժանորեն խաթարվեց:

«Ամար, մենք պետք է տուն վերադառնանք»: Ես երեխայի պես լաց էի լինում: «Ջատինդայի անտարբեր հեռանալը վատ նախանշան է: Այս ուղևորությունը դատապարտված է ձախողման»:

«Է սա քո սեր համար այն Տերը՝ Չեմ կարող դու կանգնել այն փոքրիկ փորձարկում -
ի մի դավաճանական ուղեկից»

Ամարի աստվածային փորձության առաջարկի շնորհիվ սիրտս հանդարտվեց:
Մենք թարմացանք հայտնի բուրդվան քաղցրավենիքով, *սիտափոփով*
(աստվածուհու համար ուտելիք) և *մոտիչուրով* (քաղցր մարգարտի կտորներ):
Մի քանի ժամից մենք Բարեյիով մեկնեցինք Հարդվար: Մոդուլ Սարայում
գնացք փոխելով՝ քննարկեցինք կարևոր մի հարց, մինչ սպասում էինք
կառամատույցին:

«Ամար, մեզ շուտով կարող են մանրամասն հարցաքննել երկաթուղային
պաշտոնյաները: Ես չեմ թերագնահատում եղբորս հնարամտությունը: Անկախ
արդյունքից, ես սուտ չեմ խոսի»:

«Բոլորը Ես հարցնել -ի դու, Մուկունդա, Է դեպի պահել դեռ Մի՛ ծիծաղ կամ ժպիտ մինչդեռ Ես առավոտյան խոսելը»:

Այդ պահին ինձ մոտեցավ մի եվրոպական կայանի գործակալ: Նա ձեռքով արեց մի հեռագիր, որի իմաստը ես անմիջապես հասկացա:

«Արդե՞ք դու վազումս հեռու -ից տուն մեջ գայրոյթ»

«Ո՛չ»: Ես ուրախ էի, որ նրա բառերի ընտրությունը թույլ տվեց ինձ շեշտադրող պատասխան տալ: Գիտեի, որ իմ ոչ ավանդական վարքի համար պատասխանատու էր ոչ թե գայրոյթը, այլ «աստվածային մելամաղձությունը»:

Ապա պաշտոնյան դիմեց Ամարին: Հաջորդող սրամտությունների մենամարտը հազիվ թե թույլ տվեց ինձ պահպանել խորհուրդ տված ստոիկական լրջությունը:

«Որտե՞ղ է երրորդ տղան»: Տղամարդը նրա ձայնին իշխանության լիակատար նշույլ հաղորդեց: «Եկե՛ք, ճշմարտությունն ասա՛»:

«Պարոն, նկատեցի, որ ակնոց եք կրում: Չե՞ք տեսնում, որ մենք ընդամենը երկուսով ենք»: Ամարը անամոթաբար ժպտաց: «Ես կախարդ չեմ. չեմ կարող երրորդ ուղեկից հորինել»:

Պաշտոնյան, նկատելիորեն շփոթված այս անամոթությունից, փնտրեց

հարձակման նոր ասպարեզ: «Ի՞նչ է քո անունը»:

«Իմ անունը Թոմաս է: Ես անգլիացի մոր և քրիստոնյա հնդիկ հոր որդի եմ»: «Ի՞նչ է քո ընկերոջ անունը»:

«Ես գանգ նրան Թոմփսոն:

Այս պահին իմ ներքին ուրախությունը հասավ իր գագաթնակետին. ես աննկատելիորեն մոտեցա գնացքին, սուլելով մեկնման համար: Ամարը հետևեց պաշտոնյային, որը բավականին դժուարացավ և բարեհամբույր էր: մեզ եվրոպական կուպե դնելու համար: Ակնհայտ էր, որ նրան ցավ էր պատճառում մտածել երկու կիսաանգլիացի տղաների մասին, որոնք ճանապարհորդում էին բնիկների համար նախատեսված հատվածում: Նրա քաղաքավարի հեռանալուց հետո ես պառկեցի նստատեղին և անգուսպ ծիծաղեցի: Ընկերոջս դեմքին ուրախ գոհունակության արտահայտություն կար, որ կարողացել էր խաբել փորձառու եվրոպացի պաշտոնյային:

Հարթակի վրա ես կարողացա կարդալ հեռագիրը: Եղբորս կողմից ուղարկված հեռագիրն այսպիսին էր. «Երեք բենգալացի տղաներ՝ անգլիական հագուստով, փախչում են տնից դեպի Հարդվար՝ Մողոլ Սերայի

միջով: Խնդրում եմ, պահեք նրանց մինչև իմ ժամանումը: Առատ վարձատրություն ձեր ծառայությունների համար»:

«Ամար, ես քեզ ասացի, որ տանը չթողնես նշված ժամանակացույցեր»: Իմ հայացքը հանդիմանական էր: «Եղբայրս, հավանաբար, այնտեղ մեկը գտել է»:

Իմ ընկերը ամաչկոտորեն ընդունեց հարձակումը: Մենք կարճ կանգ առանք Բարեյիում, որտեղ Դվարկան Պրասադը մեզ սպասում էր Անանտայից հեռագիր ձեռքին: Իմ հին ընկերը քաջաբար փորձեց մեզ ձերբակալել: Ես նրան համոզեցի, որ մեր փախուստը թերթն չէր կազմակերպվել: Ինչպես նախորդ անգամ, Դվարկան

մերժեց իմ հրավեր դեպի հավաքածու առաջ դեպի այն Հիմալայներ:

Այդ գիշեր, երբ մեր գնացքը կանգնած էր կայարանում, և ես կիսաքուն էի, Ամարին արթնացրեց մեկ այլ հարցական պաշտոնյա: Նա նույնպես դարձավ «Թոմասի» և «Թոմփսոնի» խառնաշփոթ հմայքի զոհը: Գնացքը մեզ հաղթականորեն տարավ դեպի Հարդվար՝ լուսաբացին ժամանելով: Հեովում գրավիչ կերպով երևում էին վեհաշուք լեռները: Մենք վազեցինք կայարանով և մտանք քաղաքային ամբոխի ազատության մեջ: Մեր առաջին գործողությունը տեղական զգեստ հագնելն էր, քանի որ Ամանտան ինչ-որ կերպ ներթափանցել էր մեր եվրոպական քողարկման մեջ: Գերեվարման նախագագացումը ծանրանում էր մտքիս մեջ:

Հարդվարից անմիջապես հեռանալը նպատակահարմար համարելով՝ մենք տոմսեր գնեցինք՝ հյուսիս գնալու Ռիշիկեշ, մի հող, որը վաղուց սրբագործվել է բազմաթիվ վարպետների ոտքերով: Ես արդեն նստել էի գնացքը, մինչդեռ Ամարը կախում էր պլատֆորմի վրա: Նրան հանկարծակի կանգնեցրեց ոստիկանի ճիչը: Մեր անցանկալի խնամակալը մեզ ուղեկցեց կայարանի մի բունգալո և վերցրեց մեր փողերը: Նա քաղաքավարիորեն բացատրեց, որ իր պարտականությունն է մեզ պահել մինչև իմ ավագ եղբոր ժամանումը:

Սովորելը որ այն դպրոցից դուրս մնացածների նպատակակետ ուներ եղել է այն Հիմալայներ, այն սպա կապված մի տարօրինակ պատմություն

«Տեսնում եմ՝ դու խենթանում ես սրբերի համար: Դու երբեք չես հանդիպի Աստծո ավելի մեծ մարդու, քան այն մեկը, որին ես տեսա»: միայն երեկ: Ես և իմ եղբայր սպան առաջին անգամ հանդիպեցինք նրան հինգ օր առաջ: Մենք պարեկային ծառայություն էինք կատարում Գանգեսի մոտ՝ ուշադիր հետևելով մի մարդասպանի: Մեր հրահանգն էր բռնել նրան՝ կենդանի թե մեռած: Նա հայտնի էր նրանով, որ քողարկվում էր որպես *սադհու*՝ ուխտավորների թալանելու համար: Մեզանից մի փոքր առաջ մենք նկատեցինք մի կերպարանք, որը նման էր հանցագործի նկարագրությանը: Նա անտեսեց մեր՝ կանգ առնելու հրամանը. մենք վազեցինք նրան հաղթահարելու: Մոտենալով նրա մեջքին, ես հսկայական ուժով բռնեցի կացինս. տղամարդու աջ ձեռքը գրեթե ամբողջությամբ կտրված էր նրա մարմնից:

«Առանց աղաղակի կամ սարսափելի վերքին նայելու, անծանոթը գարմանալիորեն շարունակեց իր արագ քայլերը: Երբ մենք ցատկեցինք նրա առջև, նա հանգիստ խոսեց:

«Ես առավոտյան ոչ այն մարդասպան դու եմ փնտրելով:

«Ես խորապես ամաչեցի՝ տեսնելով, որ վիրավորել էի աստվածային տեսքով իմաստունի մարմնին: Խոնարհվելով Նրա ոտքերի մոտ կանգնած՝ ես ներողություն խնդրեցի նրանից և առաջարկեցի իմ չալման՝ արյան ուժեղ ցայտքերը դադարեցնելու համար:

«Որդի՛ս, դա պարզապես հասկանալի սխալ էր քո կողմից»։ Սուրբը
բարյացակամորեն նայեց ինձ։ «Վազիր և մի՛ նախատիր ինքդ քեզ։ Սիրելի մայրը
հոգ է տանում ինձ մասին»։ Նա իր կախված ձեռքը խրեց դրա կոճղի մեջ, և ահա՛
այն կպավ. արյունը անհասկանալիորեն դադարեց հոսել։

«Երեք օրից եկ ինձ մոտ այդ ծառի տակ, և դու ինձ լիովին բժշկված կգտնես։
Այդպես դու ոչ մի գոջում չես գգա»։

«Երեկ ես և իմ եղբայր սպան անհամբերությամբ գնացինք նշանակված վայրը։
Սադիուն *այնտեղ* էր և թույլ տվեց մեզ զննել նրա ձեռքը։ Այնտեղ ոչ մի սպի կամ
վնասվածքի հետք չկար։»

«Ես առավոտյան գնալ միջոցով Ռիշիկեշ դեպի այն Հիմալայան մենություններ։ Նա
օրինված մեզ ինչպես նա հեռացավ արագ Ես

զգալ որ իմ կյանք ունի եղել է բարձրացված միջոցով նրա սրբություն»:

Սպան ավարտեց բարեպաշտ արտաբերումով. նրա փորձը ակնհայտորեն նրան դուրս էր բերել իր սովորական խորքից: Տպավորիչ ժեստով նա ինձ տվեց հրաշքի մասին տպագիր հատված: Մենսագիոն թերթի սովորական աղավաղված ձևով (որը, ցավոք, նույնիսկ Հնդկաստանում չի բացակայում), լրագրողի տարբերակը մի փոքր չափազանցված էր. այն ցույց էր տալիս, որ սադիուն *եղել* էր... գրեթե գլխատված!

Ամարը և ես ափսոսում էինք, որ կարոտել էինք այն մեծ յոգին, որը կարող էր ներել իր հալածողին այդքան քրիստոսանման ձևով: Հնդկաստանը, որը վերջին երկու դարերի ընթացքում նյութապես աղքատ է եղել, սակայն ունի աստվածային հարստության անսպառ պաշար. հոգևոր «երկնաքերների» երբեմն կարող են հանդիպել ճանապարհին, նույնիսկ այս ոստիկանի նման աշխարհիկ մարդիկ:

Մենք շնորհակալություն հայտնեցինք սպային՝ մեր ձանձրույթը իր հրաշալի պատմությամբ մեղմելու համար: Նա հավանաբար ակնարկում էր, որ ավելի բախտավոր է, քան մենք. նա առանց ջանքի հանդիպել էր մի լուսավորյալ սրբի. մեր անկեղծ որոնումներն ավարտվել էին ոչ թե տիրոջ ոտքերի տակ, այլ կոպիտ ոստիկանական բաժանմունքում:

Այսքան մոտ Հիմալայներին, բայց մեր գերության մեջ՝ այսքան հեռու, ես Ամարին ասացի, որ կրկնակի մղված եմ զգում ազատություն փնտրելու:

«Եկեք աննկատ հեռանանք, երբ հնարավորություն լինի: Կարող ենք ոտքով գնալ սուրբ Ռիշիկեշ»։ Ես խրախուսական ժպտացի:

Բայց իմ ուղեկիցը հոռետես դարձավ, հենց որ մեր փողի անսասան հենարանը խլեցին մեզանից:

«Եթե մենք սկսել ենք մեր արշավը նման վտանգավոր ջունգլիների վրայով, ապա պետք է ավարտենք ոչ թե սրբերի քաղաքում, այլ վագրերի ստամոքսներում»:

Անանտան և Ամարի եղբայրը ժամանեցին երեք օր անց: Ամարը ջերմորեն դիմավորեց իր ազգականին: Ես անհաշտ էի. Անանտան ինձնից միայն խիստ հանդիմանություն ստացավ:

«Հասկանում եմ, թե ինչպես ես զգում», - հանգստացնող ձայնով խոսեց եղբայրս: «Ես միայն խնդրում եմ քեզ ուղեկցել ինձ Բենարես՝ մի սրբի հետ հանդիպելու, և այնուհետև գնալ Կալկաթա՝ մի քանի օրով այցելելու քո սգացող հորը: Այդ դեպքում կարող ես շարունակել այստեղ տիրոջ որոնումները»:

Այս պահին Ամարը խոսակցության մեջ մտավ՝ հրաժարվելու ինձ հետ Հարդվար վերադառնալու որևէ մտադրությունից: Նա վայելում էր ընտանեկան ջերմությունը: Բայց ես գիտեի, որ երբեք չեմ հրաժարվի իմ գուրուի

որոնումներից:

Մեր երեկույթ տարված համար Բենարես: Այնտեղ Ես ուներ մի եզակի և ակնթարթային պատասխան դեպի իմ աղոթքներ:

սաննյասի ուղուց : **4-1**

Անանտան ինձ տարավ իրենց տուն: Որդին՝ աշխույժ վարվելակերպով մի երիտասարդ, բակում ինձ դիմավորեց: Նա երկար փիլիսոփայական գրույց սկսեց ինձ հետ: Հայտարարելով, որ ունի պայծառատեսական գիտելիքներ իմ ապագայի մասին, նա անտեսեց վանական դառնալու իմ գաղափարը:

«Դուք անընդհատ դժբախտության կհանդիպեք և չեք կարողանա գտնել Աստծուն, եթե համառեք ձեր սովորական պարտականություններից հրաժարվելու վրա: Դուք չեք կարող մշակել ձեր անցյալի կարման **4-2**»: առանց աշխարհիկ փորձառությունների»:

Կրիշնայի անմահ խոսքերը ի պատասխան բարձրացան իմ շուրթերին. «Նույնիսկ նա, ով ունի ամենավատ կարման և անդադար խորհրդածում է Ինձ մասին, արագորեն կորցնում է իր անցյալի վատ գործողությունների հետևանքները: Դառնալով վեհանձն էակ՝ նա շուտով հասնում է հավերժական խաղաղության: Արջունա, հաստատ իմացիր սա. այն նվիրյալը, ով իր հույսը դնում է Ինձ վրա, երբեք չի կործանվում»: **4-3**

Բայց երիտասարդի հզոր կանխատեսումները մի փոքր սասանեցին իմ վստահությունը: Սրտիս ողջ եռանդով ես լուռ աղոթեցի Աստծուն.

«Խնդրում եմ, լուծիր իմ շփոթմունքը և պատասխանիր ինձ այստեղ և հիմա, եթե ուզում ես, որ ես ապրեմ ուրացողի կամ աշխարհիկ մարդու կյանքով»:

Ես նկատեցի ազնիվ դեմքով մի *սադհու*, որը կանգնած էր վարպետի տան բակի անմիջապես դրսում: Ակնհայտ էր, որ նա լսել էր ինքնահռչակ պայծառատեսի և իմ միջև աշխույժ գրույցը, քանի որ անծանոթը ինձ կանչեց իր մոտ: Ես զգացի նրա հանգստությունից հոսող հսկայական ուժ: աչքեր

«Որդի՛ս, մի՛ լսիր այդ անգիտին: Քո աղոթքին ի պատասխան՝ Տերն ինձ ասում է, որ վստահեցնեմ քեզ, որ այս կյանքում քո միակ ուղին ուրացողի ուղին է»:

Հետ զարմանք ինչպես լավ ինչպես երախտագիտություն, Ես ժպտաց ուրախությամբ ժամը սա վճռական հաղորդագրություն

«Հեռացի՛ր այդ մարդուց»: «Անգիտը» բակից ինձ կանչում էր: Իմ սուրբ ուղեկցորդը ձեռքը բարձրացրեց օրհնության ի նշան և դանդաղ հեռացավ:

«Այդ *սադհուն* նույնքան խելագար է, որքան դու»: Այս հմայիչ դիտարկումն արեց հենց այդ մոխրագույն մազերով փորձագետը: Նա և իր որդին տխուր հայացքով նայում էին ինձ: «Ես լսել եմ, որ նա նույնպես լքել է իր տունը՝ Աստծուն անորոշ փնտրտությամբ»:

Ես շրջվեցի: Անանտային ասացի, որ այլևս չեմ մասնակցելու մեր տանտերերի

հետ հետագա քննարկումներին: Եղբայրս համաձայնվեց անհապաղ մեկնել.
շուտով մենք գնացինք Կալկաթա:

Ես կանգնել ետևում իմ ավագ եղբայր, Անանտա:

Վերջին արևադարձի տոնը, որը կշել է Շրի Յուկտեշվարը, 1935 թվականի դեկտեմբերին: Իմ Գուրուն կատարում է կենսորոնում, ես՝ նրա աջ կողմում՝ Սերամպորում գտնվող նրա ճգնափորական տան մեծ բակում:

«Պարոն դեռեկտիվ, ինչպե՞ս իմացաք, որ ես փախել էի երկու ուղեկիցներիս հետ»: Ես իմ կենսուրախ հետաքրքրասիրությունը թափեցի Անանտայի վրա մեր տունդարձի ճանապարհորդության ժամանակ: Նա չարաճճի ժպտաց:

«Ձեր դպրոցում ես տեսա, որ Ամարը դուրս էր եկել դասարանից և չէր վերադարձել: Հաջորդ առավոտյան ես գնացի նրա տուն և հայտնաբերեցի նշված ժամանակացույցը: Ամարի հայրը հենց նոր էր հեռանում»:

կառք և էր խոսելը դեպի այն կառապան:

«Որդիս այսօր առավոտյան ինձ հետ դպրոց չի գնա: Նա անհետացել է», - տնքաց հայրը:

«Ես կառապան եղբայրիցս լսեցի, որ ձեր որդին և ևս երկու հոգի՝ եվրոպական կոստյումներ հագած, գնացք են նստել Հովրա կայարանում», - ասաց տղամարդը: «Նրանք իրենց կաշվե կոշիկները նվիրել են տաքսու վարորդին»:

«Այսպիսով Ես ուներ երեք հուշումներ-ը ժամանակացույց, այն եռյակ -ի տղաներ, և այն անգլերեն հագուստ»:

Ես Անանտայի բացահայտումները լսում էի ուրախության և վրդովմունքի խառնուրդով: Մեր առատաձեռնությունը կառապանի հանդեպ մի փոքր անտեղի էր:

«Իհարկե, ես շտապեցի հեռագրեր ուղարկել կայարանի պաշտոնյաներին բոլոր այն քաղաքներում, որոնք Ամարը նշել էր ժամանակացույցում: Նա ստուգել էր Բարեյիին, ուստի ես այնտեղ կապ հաստատեցի քո ընկեր Դվարկայի հետ: Մեր Կալկաթայի թաղամասում հարցումներ կատարելուց հետո ես իմացա, որ գարմուհի Ջաթինդան մի գիշեր բացակայել էր, բայց հաջորդ առավոտյան տուն էր վերադարձել եվրոպական հագուստով: Ես նրան փնտրեցի և հրավիրեցի ընթրիքի: Նա համաձայնվեց՝ լիովին գինաթափվելով իմ բարեկամական վերաբերմունքից: Ճանապարհին ես նրան անգգուշորեն տարա ոստիկանական բաժանմունք: Նրան շրջապատել էին մի քանի սպաներ, որոնց ես նախկինում ընտրել էի իրենց դաժան տեսքի համար: Նրանց ահարկու հայացքի ներքո Ջաթինդան համաձայնվեց բացատրություն տալ իր խորհրդավոր վարքագծի համար:

«Ես մեկնեցի Հիմալայներ՝ հոգևոր բարձր տրամադրությամբ», - բացատրեց նա: «Ինձ ոգեշնչեց վարպետներին հանդիպելու հեռանկարը: Բայց հենց որ Մուկունդան ասաց. «Հիմալայան քարանձավներում մեր էքստագի ժամանակ վագրերը կհմայվեն և կնստեն մեր շուրջը՝ ինչպես ընտելացված շնիկներ», իմ տրամադրությունը սառեց. քրտինքի կաթիլներ կուտակվեցին ճակատիս վրա: «Ի՞նչ հետո», - մտածեցի ես: «Եթե վագրերի չար բնույթը չփոխվի մեր հոգևոր տրանսի ուժով, մի՞թե նրանք մեզ հետ կվարվեն տնային կատուների բարությամբ»: Մտքումս ես արդեն տեսնում էի ինձ՝ որպես որևէ վագրի ստամոքսի պարտադիր բնակիչ, որը մտնում էր այնտեղ ոչ թե ամբողջ մարմնով, այլ մաս-մաս :»

Ջատինդայի անհետացման հանդեպ իմ գայրույթը գոլորշիացավ ծիծաղի մեջ: Գնացքում գվարճալի շարունակությունը արժեր այն ամբողջ տառապանքին, որը նա պատճառել էր ինձ: Պետք է խոստովանեմ, որ ունեմ մի փոքր բավարարվածություն. Ջատինդան նույնպես չէր խուսափել ոստիկանության հետ բախումից:

«Անանտա, 4-4 «Դու ծնված որսորդ ես»: Իմ գվարճանքով հայացքը որոշակիորեն գայրացած չէր: «Եվ ես կասեմ Ջատինդային, որ ուրախ եմ, որ նրան դրդել էր ոչ թե դավաճանության տրամադրություն, ինչպես թվում էր, այլ միայն ինքնապահպանման խոհեմ բնագործ»:

Տանը, Կալկաթայում, հայրս հուզիչ կերպով խնդրեց ինձ գսպել թափառող ոտքերս մինչև, գոնե, ավագ դպրոցի ավարտը: Իմ բացակայության ժամանակ նա սիրով դավադրություն էր ծրագրել՝ պայմանավորվելով սուրբ փորձագետի՝ 4-5 **տարեկան Սվամի Կերալանանդայի հետ:** պարբերաբար տուն գալը:

«Դը իմաստուն կամք լինել քո սանսկրիտ դաստիարակ», իմ ծնող հայտարարված վստահորեն:

Հայր հույս ունեի դեպի բավարարել իմ կրոնական կարոտներ կողմից հրահանգներ -ից մի սովորել փիլիսոփա: Սակայն իրավիճակը նրբորեն փոխվեց. իմ նոր ուսուցիչը, մտավոր չորություն չառաջարկելով, բորբոքեց իմ Աստվածային ձգտման խարույկը: Հորը անհայտ էր, որ Սվամի Կեբալանանդան Լահիրի Մահասայայի բարձրյալ աշակերտն էր: Անգերագանցելի գուրուն հագարավոր աշակերտներ ուներ, որոնք լուռ ձգվում էին դեպի իրեն: իր աստվածային մագնիսականության անդիմադրելիությամբ: Հետագայում ես իմացա, որ Լահիրի Մահասայան հաճախ Կեբալանանդային բնութագրել է որպես *ռիշի* կամ լուսավորված իմաստուն:

Փարթամ գանգուրները շրջանակում էին իմ ուսուցչի գեղեցիկ դեմքը: Նրա մուգ աչքերը անմեղ էին՝ երեխայի թափանցիկությամբ: Նրա նուրբ մարմնի բոլոր շարժումները նշանավորվում էին հանգիստ մտորումներով: Մշտապես նուրբ և սիրող, նա ամուր հաստատվել էր անսահման գիտակցության մեջ: Մեր միասին անցկացրած երջանիկ ժամերի մեծ մասն անցկացվեց խորը *կրիա* մեդիտացիայի մեջ:

Շաստրաների կամ սրբազան գրքերի հայտնի մասնագետ էր . նրա գիտելիքները նրան բերել էին «Շաստրի Մահասայա» տիտղոսը, որով նրան սովորաբար դիմում էին: Սակայն սանսկրիտական գիտության մեջ իմ առաջընթացը աննշան էր: Ես ամեն առիթ էի փնտրում թողնելու արձակի քերականությունը և խոսելու յոգայի և Լահիրի Մահասայայի մասին: Մի օր իմ ուսուցիչը ինձ շնորհակալություն հայտնեց՝ պատմելով ինձ իր և ուսուցչի կյանքի մասին:

«Հազվադեպ բախտավոր, Ես էր կարող դեպի մնալ մոտ Լահիրի Մահասայա համար տասը տարիներ Նրա Բենարես Տունը իմ գիշերային ուխտագնացության նպատակն էր: Գուրուն միշտ ներկա էր առաջին հարկի փոքրիկ հյուրասենյակում: Երբ նա նստած էր լոտոսի դիրքով անմեջ փայտե նստատեղին, նրա աշակերտները նրան զարդարում էին կիսաշրջանով: Նրա աչքերը փայլում էին և պարում Աստվածային ուրախությամբ: Դրանք միշտ կիսով չափ փակ էին, ներքին աստղադիտակի գնդով նայելով հավերժական երանության ոլորտին: Նա հազվադեպ էր երկար խոսում: Երբեմն նրա հայացքը կենտրոնացնում էր օգնության կարիք ունեցող ուսանողի վրա. բուժիչ խոսքերը այդ ժամանակ հեղեղվում էին լույսի ձնահոսքի պես:

«Աննկարագրելի խաղաղություն ծաղկեց իմ մեջ տիրոջ հայացքից: Ես ներծծվեցի նրա բույրով, կարծես անսահմանության լոտոսից: Նրա հետ լինելը, նույնիսկ օրեր շարունակ առանց որևէ բառ փոխանակելու, այնպիսի փորձառություն էր, որը փոխեց իմ ամբողջ էությունը: Եթե որևէ անտեսանելի արգելք բարձրանար նրա ճանապարհին...» Իմ կենտրոնացման ընթացքում ես մեդիտացիա էի անում գուրուի ոտքերի մոտ: Այնտեղ ամենամուրբ վիճակները հեշտությամբ էին հայտնվում իմ ընկալման մեջ: Նման ընկալումները խուսափում էին ինձանից ցածր ուսուցիչների ներկայությամբ: Ուսուցիչը Աստծո կենդանի տաճար էր, որի գաղտնի դռները բաց էին բոլոր աշակերտների համար՝ նվիրվածության միջոցով:

«Լահիրի Մահասայան սուրբ գրությունների գրքասեր մեկնաբան չէր: Նա առանց ջանքերի խորասուզվում էր «աստվածային գրադարանի» մեջ: Նրա ամենագիտակցության աղբյուրից բառերի փրփուր և մտքերի ցայտք էր ժայթքում: Նա ուներ հրաշալի կլավիս, որը բացահայտեց Վեդաներում դարեր առաջ ներկառուցված խորը փիլիսոփայական *գիտությունը* : **4-6** Եթե նրանից խնդրեին բացատրել հին տեքստերում հիշատակված գիտակցության տարբեր հարթությունները, նա ժպիտով կհամաձայնվեր:

«Ես կանցնեմ այդ վիճակները և շուտով կասեմ ձեզ, թե ինչ եմ քնկալում»:
Այսպիսով, նա բացարձակապես տարբեր էր այն ուսուցիչներ ԱՀԿ կատարել սուրբ գրություն դեպի հիշողություն և ապա տալ առաջ չիրականացված արստրակցիաներ:

«Խնդրում եմ, մեկնաբանեք սուրբ տները այնպես, ինչպես իմաստը ձեզ է հասնում»:
Լոսկյաց գուրուն հաճախ այս հրահանգն էր տալիս մոտակա աշակերտին: «Ես կուղղորդեմ ձեր մտքերը, որպեսզի ճիշտ մեկնաբանությունը լինի»:

«արտասանված»։ Այս կերպ Լահիրի Մահասայայի բազմաթիվ ընկալումներ գրանցվեցին՝ տարբեր ուսանողների կողմից ծավալուն մեկնաբանություններով։

«Վարպետը երբեք չի խորհուրդ տվել ստրկական հավատք։ «Բառերը միայն խեցիներ են», - ասաց նա։ «Ձեռք բերեք Աստծո ներկայության համոզմունքը ձեր սեփական ուրախ շփման միջոցով՝ մեղիտացիայի մեջ»։

«Ոչ նյութ ինչ այն աշակերտի խնդիր, այն գուրու խորհուրդ տվեց *Կրիա Յոգա* համար դրա լուծում

«Յոգական բանալին չի կորցնի իր արդյունավետությունը, երբ ես այլևս ներկա չլինեմ մարմնում՝ ձեզ առաջնորդելու համար։ Այս տեխնիկան չի կարող կապվել, պահվել և մոռացվել՝ ինչպես տեսական ոգեշնչումները։ Մնդադար շարունակեք ձեր ազատագրման ճանապարհը *Կրիայի միջոցով* , որի ուժը պրակտիկայի մեջ է»։

«Ես ինքս *Կրիան համարում եմ* ինքնագրադման միջոցով փրկության ամենաարդյունավետ միջոցը, որը երբևէ մշակվել է մարդու կողմից Անսահմանի որոնման մեջ»։ Կեբալանանդան եզրափակեց այս լուրջ վկայությամբ։ «Դրա միջոցով, բոլոր մարդկանց մեջ թաքնված ամենակարող Աստվածը տեսանելիորեն մարմնավորվեց Լահիրի Մահասայայի և նրա մի շարք աշակերտների մարմնում»։

Լահիրի Մահասայայի կողմից քրիստոսանման հրաշք տեղի ունեցավ Կեբալանանդայի ներկայությամբ։ Իմ սուրբ ուսուցիչը մի օր պատմեց պատմությունը՝ աչքերը կտրած մեր առջև գտնվող սանսկրիտական տեքստերից։

«Մի կույր աշակերտ՝ Ռամուն, առաջացրեց իմ ակտիվ կարեկցանքը։ Մի՞թե նրա աչքերում լույս չպետք է լիներ, երբ նա հավատարմորեն ծառայում էր մեր ուսուցչին, որի մեջ Աստվածայինը լիովին բոցավառվում էր։ Մի առավոտ ես փորձեցի խոսել Ռամուի հետ, բայց նա համբերատար ժամերով նստեց և գուրուն հովհարեց ձեռագործ արմավենու տերևներից պատրաստված *պունիայով* : Երբ նվիրյալը վերջապես դուրս եկավ սենյակից, ես հետևեցի նրան։»

«Ռամու, ինչպես երկար ունենալ դու եղել է կույր՝

«Ծնվելուցս ի վեր, պարոն։ Երբեք իմ աչքերը չեն օրհնվել արևի մի

ակնթարթով»։ «Մեր ամենակարող գուրուն կարող է օգնել ձեզ։

Խնդրում եմ, աղաչեք»։

«Հաջորդ օրը Ռամուն անվստահորեն մոտեցավ Լահիրի Մահասայային:
Աշակերտը գրեթե ամաչեց խնդրել, որ իր հոգևոր առատությանը ավելացվի նաև
Ֆիզիկական հարստությունը:»

«Տե՛ր, տիեզերքի Լուսավորիչը քո մեջ է: Ես աղոթում եմ քեզ, որ Նրա լույսը բերես
իմ աչքերի մեջ, որպեսզի ես զգամ արևի թույլ փայլը»:

«Ռամու, ինչ-որ մեկը խորամանկել է ինձ դժվարին դրության մեջ դնելու

համար: Ես բուժիչ ուժ չունեմ»:
«Պարոն, ձեր մեջ գտնվող Անսահմանը,

անշուշտ, կարող է բուժել»:

«Դա իսկապես տարբեր է, Ռամու: Աստծո սահմանը ոչ մի տեղ չէ: Նա, ով
աստղերն ու մարմնի բջիջները վառում է խորհրդավոր կենսական փայլով,
անկասկած կարող է տեսողության փայլ բերել քո աչքերին»:

«Վարպետը դիպավ Ռամուի ճակատին՝ հոնքերի միջև ընկած կետին: **4-7**
«Պահպանեք ձեր միտքը կենտրոնացած» այնտեղ, և հաճախակի երգել այն
անուն -ի այն մարգարե Ռամա **4-8** համար յոթ օրեր The

շքեղություն -ի այն արև պետք է ունենալ մի հատուկ լուսաբաց համար դու:

«Ահա՛, մեկ շաբաթում այդպես եղավ: Առաջին անգամ Ռամուն տեսավ բնության գեղեցիկ դեմքը: Ամենագիտակը անսխալ կերպով հրահանգել էր իր աշակերտին կրկնել Ռամայի անունը, որին նա պաշտում էր բոլոր մյուս սրբերից առավել: Ռամունի հավատքը նվիրվածությամբ մշակված հողն էր, որի մեջ գուրուի հզոր սերմը մշտական...» բուժում ծլեց»: Կերալանանդա էր լուռ համար մի պահ, ապա վճարված մի հետագա հարգանքի տուրք իր գուրուին:

«Լահիրի Մահասայայի կողմից կատարված բոլոր հրաշքներում ակնհայտ էր, որ նա երբեք թույլ չէր տալիս Էգոյի **4-9 սկզբունքը**»: իրեն պատճառական ուժ համարել: Անգիջելի հանձնվելու կատարելության շնորհիվ վարպետը հնարավորություն տվեց Առաջին բուժիչ Ուժին ազատորեն հոսել իր միջով:

«Լահիրի Մահասայայի միջոցով տպավորիչ կերպով բուժված բազմաթիվ մարմինները, ի վերջո, ստիպված էին սնուցել դիակիզման կրակը: Սակայն նրա կողմից իրականացված լուռ հոգևոր զարթոնքը, նրա կողմից ձևավորված Քրիստոսանման աշակերտները նրա անմահ հրաշքներն են»:

Ես երբեք դարձավ մի սանսկրիտ գիտնական; Կերալանանդա սովորեցրել է ես մի գուշակ շարահյուսություն

4-1 : Բառացիորեն, «հրաժարվել»: Սկսած սանսկրիտ բայ արմատներ, «դեպի դերասանական կազմ մի կողմ»:

4-2 : Էֆեկտներ -ի անցյալ գործողություններ, մեջ սա կամ մի նախկին կյանք; -ից սանսկրիտ *կրի* , «դեպի անել:

4-3 : *Քհազավադ Գիտա* , IX, 30-31: Կրիշնա էր այն ամենամեծը մարգարե -ի Հնդկաստան; Արջունա էր նրա ամենաառաջինը աշակերտ

4-4 : Ես միշտ հասցեագրված նրան ինչպես Անաստա-դա: *Դա* է մի հարգալից վերջածանց որը այն ամենամեծ եղբայր մեջ մի հնդիկ ընտանիք ստանում է կրտսեր եղբայրներից և քույրերից:

4-5 Մեր հանդիպման պահին Կերալանանդան դեռ չէր միացել Սվամիի միաբանությանը և ընդհանուր առմամբ կոչվում էր «Շաստրի Մահասայա»: Դեպի խուսափել շփոթություն հետ այն անուն -ի Լահիրի Մահասայա և -ի Վարպետ Մահասայա (գլուխ 9), Ես առավոտյան հղում իմ սանսկրիտ դաստիարակ միայն կողմից նրա ավելի ուշ վանական անուն -ի Սվամի Կերալանանդա: Նրա կենսագրություն ունի եղել է վերջերս հրապարակված մեջ բենգալերեն: Ծնված մեջ այն հուլիս շրջան -ի Բենգալ մեջ 1863 թվականին, Կերալանանդա տվեց վեր նրա մարմին մեջ Բենարես ժամը այն տարիքը -ի վաթսուներեք :

Նրա ընտանիք անուն էր Աշուտոշ Զաթերջի:

4-6 : The հին չորս *Վեդաներ* ընդգրկել ավարտվել է 100 գոյություն ունեցող կանոնական գրքեր Էմերսոն վճարված այն հետևող տուրք մեջ նրա Կեդայական մտքի *օրագիրը* . «Այն վեհ է ինչպես ջերմությունը, գիշերը և շնչահեղձ օվկիանոսը: Այն պարունակում է յուրաքանչյուր կրոնական գզացմունք, բոլոր մեծ բարոյականությունները, որոնք հերթով այցելում են յուրաքանչյուր ազնիվ բանաստեղծական միտք: Անօգուտ է գիրքը մի կողմ դնելը, եթե ես վստահում եմ ինձ...»

աստառներ կամ մեջ մի նավակ վրա այն լճակ, Բնություն կազմում է մի *Քրահման* -ի ես ներկայումս՝ հավերժական անհրաժեշտություն, հավերժական փոխհատուցում, անհասկանալի զորություն, անխախտ Սա նրա հավատամքն է: հաղադրություն, ասում է նա ինձ,..... լույություն: մաքրություն և բացարձակ

լքվածություն- սրանք համապարփակ դեղամիջոցներ քավություն անել բոլորը մեղք և բերել դու դեպի այն երանություն -ի այն Ութ Աստվածներ:

4-7 : The նստատեղ -ի այն «միայնակ» կամ հոգևոր աչք ժամը մահ այն գիտակցություն -ի մարդ է

սովորաբար նկարված դեպի սա սուրբ տեղում, ինչը բացատրում է մահացածների մոտ հայտնաբերված բարձրացված աչքերը:

4-8 : The կենտրոնական սրբազան կերպարանք -ի այն սանսկրիտ էպիկական, *Ռամայանա* :

4-9 : Ահանկարա, եսասիրություն; բառացիորեն, «Ես անել: The արմատ պատճառ -ի դուալիզմ կամ պատրանք -ի *Մայա* , որով այն ենթակա (էգո) հանդես է գալիս որպես առարկա; արարածներն իրենց պատկերացնում են որպես ստեղծողներ:

ԳԼՈՒԽ՝ 5

Ա «Օծանելիք Սուրբ» Յուզադրումներ Նրա Հրաշքներ

«Դեպի ամեն բան այնտեղ է մի սեզոն, և մի ժամանակ դեպի ամեն նպատակ տակ այն երկինք:

Ես չունեի Սողոմոնի այս իմաստությունը, որը կմխիթարեր ինձ. տնից դուրս գալու ցանկացած էքսկուրսիայի ժամանակ շուրջս զննող հայացք էի գցում, որպեսզի փնտրեի իմ ճակատագրի գուրուին: Բայց իմ ճանապարհը չհատվեց նրա ճանապարհին մինչև ավագ դպրոցն ավարտելը:

Երկու տարի անցավ Ամարի հետ դեպի Հիմալայներ թռիչքից մինչև Շրի Յուկտեշվարի իմ կյանքում հայտնվելու մեծ օրը: Այդ ընթացքում ես հանդիպեցի մի շարք իմաստունների՝ «Օծանելիքի Սուրբին», «Վագրի Սվամիին», Նագենդրա Նաթ Բհադուրիին՝ վարպետ Մահասայային և հայտնի բենգալացի գիտնական Ջագադիս Չանդրա Բոսեին:

«Օծանելիքի սրբի» հետ իմ հանդիպումն ուներ երկու նախաբան՝ մեկը ներդաշնակ, մյուսը՝ հումորային:

«Աստված պարզ է: Մնացած ամեն ինչ բարդ է: Մի՛ փնտրեք բացարձակ արժեքներ բնության հարաբերական աշխարհում »:

Այս փիլիսոփայական վերջաբանները նրբորեն մտան ականջիս մեջ, երբ լուռ կանգնած էի Կալիի տաճարի պատկերի առջև: Շրջվելով՝ ես դեմ առ դեմ կանգնեցի մի բարձրահասակ տղամարդու, որի հագուստը, կամ դրա բացակայությունը, նրան բացահայտում էր որպես թափառող *սադհու* :

«Դու իսկապես թափանցեցիր իմ մտքերի շփոթմունքի մեջ», - երախտագիտությամբ ժպտացի ես: «Բնության մեջ բարորակ և սարսափելի կողմերի շփոթությունը, ինչպես խորհրդանշում է Կալիը՝ **5-1**»: շփոթեցրել է իմից ավելի իմաստուն գլուխները:»

«Քչերն են լուծում նրա առեղծվածը: Բարին ու չարը մարտահրավեր նետող հանելուկ է, որը կյանքը սֆինքսի նման դնում է յուրաքանչյուր բանականության առջև: Չփորձելով լուծել, մարդկանց մեծ մասը կորցնում է իր կյանքը, պատիժը հիմա էլ, ինչպես Թերեի օրերում: Այստեղ-այնտեղ, մի բարձրահասակ միայնակ կերպար երբեք չի գոռում պարտության մասին: *Մայաներից 5-2* երկվության մեջ նա քաղում է միասնության անխզելի ճշմարտությունը:

«Դու խոսելի հետ համոզմունք, պարոն:

«Ես վաղուց եմ իրականացրել անկեղծ ինքնադիտարկում՝ իմաստության նուրբ ցավոտ մոտեցումը: Ինքնաքննադատությունը, սեփական մտքերի անդադար դիտարկումը, դաժան և ջախջախիչ փորձառություն է: Այն մանրացնում է նույնիսկ ամենաուժեղ էգոն: Բայց իրական ինքնավերլուծությունը մաթեմատիկորեն գործում է տեսանողներ ստեղծելու համար:

«Ինքնադրսևորման» ձևը՝ անհատական ճանաչումները, հանգեցնում են եսասերների, որոնք վստահ են իրենց իրավունքի մեջ»:

մասնավոր մեկնաբանություններ -ի Աստված և այն տիեզերք:

«Ճշմարտություն խոնարհաբար թոշակի է անցնում, ոչ կասկած, նախքան այդպիսի ամբարտապան ինքնատիպություն»: Ես էր վայելել այն քննարկում:

«Մարդը չի կարող հասկանալ որևէ հավերժական ճշմարտություն, քանի դեռ չի ազատվել իրեն կարծրատիպերից: Մարդկային միտքը, մերկացած դարավոր լորձի առջև, լի է անթիվ աշխարհիկ մոլորությունների զգվելի կյանքով»:

Մարտադաշտերի պայքարը այստեղ աննշան է դառնում, երբ մարդն առաջին անգամ կոչվում է ներքին թշնամիների հետ: Այսպիսի մահկանացու թշնամիներ չկան, որոնք պետք է հաղթահարվեն գործության սարսափելի գանգվածով: Ամենուրեք ներկա, անհանգիստ, մարդուն հետապնդող նույնիսկ քնի մեջ, նրբորեն զինված միագմիկ զենքով, այս անգիտակից կրքերի զինվորները ձգտում են սպանել մեզ բոլորիս: Անմիտ է այն մարդը, ով թաղում է իր իդեալները՝ հանձնվելով... ընդհանուր ճակատագիրը: Կարո՞ղ է նա թվալ ոչ թե անգոր, փայտոտ, անարգված:

«Հարգելի պարոն, դուք համակրո՞ւմ եք շփոթված

ամբոխին»: Իմաստունը մի պահ լռեց, ապա

անուղղակիորեն պատասխանեց:

«Միրել և՛ անտեսանելի Աստծուն՝ բոլոր առաքինությունների պահապանին, և՛ տեսանելի մարդուն, որը, ըստ երևույթին, ոչնչից գուրկ է, հաճախ շփոթեցնող է: Բայց հնարամտությունը հավասար է լաբիրինթոսին: Ներքին հետազոտությունը շուտով բացահայտում է բոլոր մարդկային մտքերի միասնությունը՝ եսասիրական դրդապատճառների անսասան ազգակցական կապը: Առնվազն մի իմաստով մարդկային եղբայրությունը բացահայտվում է: Այս հարթեցնող հայտնագործությանը հաջորդում է սարսափելի խոնարհություն: Այն հասունանում է կարեկցանքի՝ մերձավորի հանդեպ, կույր՝ ուսումնասիրության սպասող հոգու բուժիչ կարողությունների նկատմամբ»:

«Դը սրբեր -ի ամեն տարիքը, պարոն, ունենալ զգացել նման ինքդ քեզ համար այն վշտեր -ի այն աշխարհ:

«Միայն մակերեսային մարդն է կորցնում արձագանքելու ունակությունը ուրիշների կյանքի վշտերի նկատմամբ, երբ խորասուզվում է իր սեփական նեղ տառապանքի մեջ»: ՍԱԴՀՈՒԻ խիստ դեմքը նկատելիորեն մեղմացավ: «Նա, ով պարապում է...» Ինքնասպասարկման վիրակապը կճանաչի համընդհանուր կարեկցանքի ընդլայնումը: Նրան ազատում է տրվում իր եսի խլացնող պահանջներից: Աստծո սերը ծաղկում է նման հողի վրա: Արարածը վերջապես դիմում է իր Արարչին, թեկուզ միայն տանջալից հարցնելու համար. «Ինչո՞ւ, Տե՛ր, ինչո՞ւ»: Ցավի անարգ մտրակներով մարդը վերջապես մղվում է դեպի Անսահման Ներկայությունը, որի միայն գեղեցկությունը պետք է գրավի նրան:

Իմաստունի հետ ներկա էինք Կալկաթայի Կալիգհատ տաճարում, որտեղ ես գնացել էի տեսնելու դրա հռչակավոր շքեղությունը: Իմ պատահական ուղեկիցը լայն շարժումով անտեսեց զարդարուն արժանապատվությունը:

«Աղյուսներ և շաղախ երգել մեզ ոչ լսելի մեղեդի; այն սիրտ բացվում է միայն դեպի այն մարդ երգել -ի լինելը:

Մենք զբոսնեցինք մուտքի մոտ գտնվող հրավիրող արևի տակ, որտեղից հավատացյալների բազմություն էր անցնում այս ու այն կողմ:

«Դու երիտասարդ ես»: Իմաստունը մտախոհ նայեց ինձ: «Հնդկաստանը նույնպես երիտասարդ է: Հին *ռիշիները* **5-3 տարեկան են**»: սահմանեցին հոգևոր կյանքի անխորտակելի օրինաչափություններ: Նրանց հնացած ասացվածքները բավարար են այսօրվա և երկրի համար: Ոչ թե հնացած, ոչ թե անփորձ մատերիալիզմի խաբեությունների դեմ, կարգապահական սկզբունքները դեռևս ձևավորում են Հնդկաստանը: Հազարամյակներով՝ ավելին, քան ամաչկոտ գիտնականները ցանկանում են հաշվարկել, սկեպտիկ ժամանակը հաստատել է վեդայական արժեքը: Վերցրեք այն որպես ձեր ժառանգություն:

Երբ ես ակնածանքով հրաժեշտ էի տալիս պերճախոս *սաղիռուին*, նա բացահայտեց պայծառատեսական ընկալում. «Այսօր այստեղից հեռանալուց հետո քեզ հետ անսովոր մի փորձառություն կծնվի»:

Ես լքեցի տաճարի տարածքը և աննպատակ թափառեցի: Անկյունը շրջելիս հանդիպեցի մի հին ծանոթի՝ այն երկարախոս մարդկանցից մեկին, որոնց խոսակցական ունակությունները անտեսում են ժամանակը և ընդունում հավերժությունը:

«Շատ կարճ ժամանակ անց կթողնեմ քեզ գնալ, եթե պատմես ինձ այն ամենը, ինչ տեղի է ունեցել մեր բաժանման վեց տարիների ընթացքում»:

«Ի՞նչ մի պարադոքս! Ես պետք է հեռանալ դու հիմա:

Բայց նա ձեռքիցս բռնած՝ ստիպելով ինձ փոքրիկ տեղեկություններ դուրս բերել: Նա նման էր ագահ գայլի, մտածեցի ես զվարճանալով. որքան երկար էի խոսում, այնքան ավելի ագահորեն էր նա նորություններ փնտրում: Ներքուստ ես խնդրեցի Կալի աստվածուհուն մտածել փախուստի մի նրբագեղ միջոց:

Իմ ուղեկիցը հանկարծակի լքեց ինձ: Ես թեթևացած շունչ քաշեցի և կրկնապատկեցի քայլերս՝ վախենալով շատախոս տենդի մեջ հայտնվելուց: Լսելով արագ քայլերի ձայներ իմ ետևից, ես արագացրի արագությունս: Ես չէի համարձակվում հետ նայել: Բայց մի պահ վազելով՝ երիտասարդը միացավ ինձ՝ ուրախությամբ գրկելով ուսս:

«Մոռացա պատմել քեզ Գանդիա Բաբայի (Օծանելիքի Սուրբ) մասին, որը զարդարում է այդ տունը»: Նա մատնացույց արեց մի քանի յարդ հեռավորության վրա գտնվող մի բնակարան: «Հանդիպեք նրան, նա հետաքրքիր է: Հնարավոր է՝ անսովոր փորձառություն ունենաք: Ցտեսություն», և նա իրականում լքեց ինձ:

սաղիռուի նմանատիպ ձևակերպված կանխատեսումը փայլատակեց մտքիս մեջ: Անկասկած հետաքրքրված՝ ես մտա տուն և ինձ ուղեկցեցին մի ընդարձակ հյուրասենյակ: Մարդկանց բազմություն նստած էր արևելյան առումով այստեղ-այնտեղ՝ հաստ նարնջագույն գորգի վրա: Ականջիս հասավ մի ակնածանքով լի շշուկ.

«Տեսեք Գանդիա Բաբան ընձառյուծի մաշկի վրա: Նա կարող է ցանկացած ծաղկի բնական բույրը տալ անհոտ ծաղկին»: մեկ, կամ վերակենդանացնել մի թառամած ծաղկում, կամ պատրաստել մի անձի մաշկ արտանետել հաճելի բուրմունք»:

Ես ուղիղ նայեցի սրբին. նրա արագ հայացքը կանգ առավ իմ վրա: Նա գեր էր ու

մորուքավոր, մուգ մաշկով և մեծ, փայլուն աչքերով:

«Որդի՛ս, ուրախ եմ քեզ տեսնելու համար: Ասա ինչ ուզում ես:

Օծանելիք կուզե՞ս»: «Ինչի՞ համար»: Նրա դիտողությունը ես
մանկական համարեցի:

«Զգալ օծանելիքներից վայելելու հրաշալի ձևը»:

«Աստծուն օգտագործելով՝ բույրեր ստեղծե՞լ»:

«Ի՞նչ -ի դա՞ Աստված կազմում է օծանելիք միևնույն է:

«Այո, բայց Նա փխրուն շշեր է պատրաստում թերթիկներից՝ թարմ օգտագործման և դեն նետելու համար: Կարո՞ղ եք ծաղիկներ նյութականացնել»:

«Ես նյութականա՜նալ օծանելիքներ, փոքրիկ ընկեր:

«Ապա հոտ գործարաններ կամք գնալ դուրս -ի բիզնես:

«Ես նրանց թույլ կտամ շարունակել իրենց առևտուրը: Իմ նպատակն է ցույց

տալ Աստծո գործությունը»: «Պարոն, անհրաժեշտ է ապացուցել Աստծուն: Մի՞թե

Նա հրաշքներ չի գործում ամենուրեք, ամենուրեք»: «Այո, բայց մենք նույնպես

պետք է դրսևորենք Նրա անսահման ստեղծագործական բազմազանության մի մասը»:

«Որքա՞ն ժամանակ պահանջվեց ձեր

արվեստը տիրապետելու համար»:

«Տասներկու տարի»:

«Աստղային ճանապարհով բույրեր պատրաստելու համար: Իմ պատվարժան սուրբ, կարծես թե տասներկու տարի վատնել ես այնպիսի բույրերի վրա, որոնք կարելի է մի քանի ոռոփիով ձեռք բերել ծաղկավաճառից»:

«Օծանելիքներ մարել հետ ծաղիկներ:

«Օծանելիքներ մարել հետ մահ Ինչո՞ւ պետք է Ես ցանկությունն որ որը հաճելի է այն մարմինն միայն՞

«Պարոն փիլիսոփա, դուք հաճեցնում եք իմ միտքը: Հիմա մեկներ ձեր աջ ձեռքը»: Նա օրհնության ժեստ արեց:

Ես Գանդհա Բաբայից մի քանի ոտնաչափ հեռավորության վրա էի. ոչ ոք բավականաչափ մոտ չէր, որպեսզի դիպչեր իմ մարմնին: Ես մեկնեցի ձեռքս, որին յոգին չդիպավ:

«Ի՞նչ օծանելիք ես

ուզում»: «Վարդ»:

«Եղի՞ր այն այսպես:

Իմ մեծ զարմանքին, վարդի հմայիչ բույրը ուժեղ տարածվեց իմ ափի կենտրոնից:
Ես ժպտալով մոտակա ծաղկամանից վերցրի մի մեծ սպիտակ, անհոտ ծաղիկ:

«Կարո՞ղ է այս անհոտ ծաղիկը ներծծվել

հասմիկով»: «Թող այդպես լինի»:

Հասմիկի բույրը անմիջապես տարածվեց թերթիկներից: Ես շնորհակալություն
հայտնեցի հրաշագործին և նստեցի նրա աշակերտներից մեկի կողքին: Նա ինձ
տեղեկացրեց, որ Գանդհա Բաբան, որի իսկական անունը Վիշուդհանանդա էր,
Տիբեթում ապրող մի վարպետից շատ զարմանալի յոգայի գաղտնիքներ էր
սովորել: Տիբեթցին

յոգի, Ես էր վստահ, ուներ ձեռք բերված այն տարիքը -ի ավարտվել է մի հազար տարիներ

«Նրա աշակերտ Գանդհա Բաբան միշտ չէ, որ իր օժանելիքի սխրանքները կատարում է այն պարզ բանավոր ձևով, որը դուք հենց նոր տեսաք»:
Ուսանողը խոսում էր իր ուսուցչի հանդեպ ակնհայտ հպարտությամբ: «Նրա գործելակերպը մեծապես տարբերվում է՝ համապատասխանելով խառնվածքների բազմազանությանը: Նա հրաշալի է: Կալկաթայի մտավորականության շատ անդամներ նրա հետևորդների թվում են»:

Ես ներքուստ որոշեցի չմիանալ նրանց թվին: Իմ սրտով չէր չափազանց «հրաշալի» գուրում: Գանդհա Բաբային քաղաքավարի շնորհակալություն հայտնելով՝ ես հեռացա: Տուն վերադառնալով՝ խորհեցի օրվա բերած երեք տարբեր հանդիպումների մասին:

Երբ մտա Գուրպար փողոցի դռնից, ինձ

դիմավորեց քույրս՝ Ուման: «Դու բավականին

նորաձև ես դառնում՝ օժանելիքներ

օգտագործելով»:

Առանց մի բառ, Ես շարժում արեց նրան դեպի հոտ իմ ձեռքը

«Ի՞նչ մի գրավիչ վարդ բուրմունք! Այն է անսովոր ուժեղ»:

Մտածելով, որ դա «շատ անսովոր» է, ես լուռ աստղային բույրով ծաղիկը դրեցի նրա քթանցքերի տակ:

«Օ՛, ես սիրում եմ հասմիկը»: Նա բռնեց ծաղիկը: Նրա դեմքով անցավ ծիծաղելի շփոթմունք, երբ նա անընդհատ շնչում էր հասմիկի բույրը մի տեսակի ծաղկից, որը, ինչպես նա լավ գիտեր, անհոտ է: Նրա արձագանքները հերքեցին իմ կասկածը, որ Գանդհա Բաբան առաջացրել էր ինքնաներշնչողական վիճակ, որի միջոցով միայն ես կարող էի զգալ բույրերը:

Հետագայում ես իմ ընկերոջից՝ Ալականանդայից, լսեցի, որ «Օժանելիքի սուրբը» այնպիսի գործություն ունի, որը ես կցանկանայի, որ ունենային Ասիայի և այսօր նաև Եվրոպայի սովամահ միլիոնավոր մարդիկ:

«Ես ներկա էի Գանդհա Բաբայի Բուրդվանի տանը հարյուր այլ հյուրերի հետ», - ասաց ինձ Ալականանդան: «Դա տոնական միջոցառում էր: Քանի որ յոգին հայտնի էր օդից առարկաներ հանելու ունակությամբ, ես ծիծաղելով խնդրեցի նրան նյութականացնել մի քանի ոչ սեզոնային մանդարիններ: Ամամիջապես *յուշիները* ⁵⁻⁴ որոնք առկա էին բոլոր բանանի տերևներից պատրաստված

ափսեների վրա, փքվեցին: Պարզվեց, որ հացի յուրաքանչյուր ծրար պարունակում էր մաքրած մանդարին: Ես որոշակի վախով կծեցի իմը, բայց այն համեղ էր:

Տարիներ անց ներքին գիտակցմամբ ես հասկացա, թե ինչպես է Գանդհա Բաբան իրականացրել իր նյութականացումը: Ափսոս, որ այդ մեթոդը աշխարհի քաղցած բազմությունների համար անհասանելի է:

Մարդու արձագանքող տարրեր զգայական խթանները՝ շոշափելի, տեսողական, համային, լսողական և հոտառական, առաջանում են էլեկտրոնների և պրոտոնների տատանողական տատանումներից: Տատանումներն, իրենց հերթին, կարգավորվում են «լայֆտրոններով»՝ նուրբ կենսական ուժերով կամ ատոմից նուրբ էներգիաներով, որոնք ինտելեկտուալ կերպով լիցքավորված են հինգ տարրեր զգայական գաղափար-նյութերով:

Գանդիա Բաբան, որոշակի յոգական պրակտիկաների միջոցով իրեն տիեզերական ուժի հետ համաձայնեցնելով, կարողացավ առաջնորդել լայֆտրոններին՝ վերադասավորելու իրենց թրթռացող կառուցվածքը և օբյեկտիվացնելու ցանկալի արդյունքը: Նրա օծանելիքը, մրգերը և այլ հրաշքներ աշխարհիկ թրթռումների իրական մարմնացումներ էին, այլ ոչ թե հիպնոսային կերպով առաջացած ներքին զգացողություններ: **5-5**

«Օծանելիքի սրբի» ցուցադրած հրաշքների դրսևորումները տպավորիչ են, բայց հոգևորապես անօգուտ: Չվարճանքից բացի քիչ նպատակ ունենալով՝ դրանք շեղումներ են Աստծո լուրջ որոնումներից:

Հիպնոսությունը բժիշկների կողմից օգտագործվել է փոքր վիրահատությունների ժամանակ՝ որպես հոգեկան քլորոֆորմի մի տեսակ՝ այն անձանց համար, ովքեր կարող էին վտանգի ենթարկվել անզգայացնող դեղամիջոցի ազդեցության տակ: Սակայն հիպնոսային վիճակը վնասակար է նրանց համար, ովքեր հաճախ են ենթարկվում դրան. առաջանում է բացասական հոգեբանական ազդեցություն, որը ժամանակի ընթացքում խաթարում է ուղեղի բջիջները:

Հիպնոսությունը մեկ ուրիշի գիտակցության տարածք ներխուժում է: Դրա ժամանակավոր երևույթները ոչ մի ընդհանուր բան չունեն աստվածային գիտակցության մարդկանց կողմից կատարված հրաշքների հետ: Աստծո մեջ արթուն, ճշմարիտ սրբերը փոփոխություններ են կատարում այս երազային աշխարհում՝ Ստեղծագործ Տիեզերական Երագողին ներդաշնակորեն միացված կամքի միջոցով:

Վարպետները դատապարտում են անսովոր ուժերի ցուցադրական ցուցադրությունը: Պարսիկ միստիկ Աբու Սաիդը մի անգամ ծիծաղում էր որոշ *ֆակիրների վրա*, որոնք հպարտանում էին ջրի, օդի և տիեզերքի նկատմամբ իրենց հրաշագործ ուժերով:

«Գորտը նույնպես իրեն լավ է զգում ջրում», - մեղմ արհամարհանքով նշեց Աբու Սաիդը: «Ազոավն ու անգղը հեշտությամբ թռչում են օդում. Սատանան միաժամանակ ներկա է և՛ Արևելքում, և՛ Արևմուտքում: Իսկական մարդ: Ե նա ԱՀԿ բնակվում է մեջ արդարություն մեջ նրա ընկեր տղամարդիկ, ԱՀԿ գնումներ և վաճառում է, դեռ է երբեք «Աստծուն մոռանալու մեկ ակնթարթում»: Մեկ այլ առիթով պարսիկ մեծ ուսուցիչը կրոնական կյանքի վերաբերյալ իր հայացքները արտահայտել է այսպես. «Մի կողմ դնել այն, ինչ ունես գլխումդ (եսասիրական ցանկություններ և նկրտումներ), ազատորեն տալ այն, ինչ ունես ձեռքումդ, և երբեք չվախենալ դժվարությունների հարվածներից»:

Ո՛չ Կալիգիատ տաճարի անաչառ իմաստունը, ո՛չ էլ տիբեթում մարգված յոգին չէին բավարարել գուրուի հանդեպ իմ կարոտը: Իմ սիրտը դաստիարակի կարիք չունեի իր ճանաչումների համար և ավելի բարձրաձայն էր գոռում իր սեփական «Բրավոս»-ը, քանի որ հազվադեպ էր կանչվում լռությունից: Երբ վերջապես հանդիպեցի իմ ուսուցչին, նա միայն իր վեհ օրինակով ինձ սովորեցրեց իսկական տղամարդու չափանիշը:

.....
5-1 : Կալի ներկայացնում է այն հավերժական սկզբունք մեջ բնությունն Նա է ավանդաբար պատկերված ինչպես մի չորս ձեռքով կին, կանգնած վրա ձևը -ի այն Աստված Շիվա կամ այն Անսահման, որովհետև բնությունն կամ այն ֆենոմենալ աշխարհ է արմատացած մեջ այն Նումենոն: The չորս Ձեռքերը խորհրդանշում են հիմնական հատկանիշներ՝ երկուսը՝ բարերար, երկուսը՝ կործանարար, ինչը ցույց է տալիս Նյութի կամ արարչագործության էական երկվությունը:

5-2 : Տիեզերական պատրանք; բառացիորեն, «դա չափիչ»: *Մայա* է այն կախարդական ուժ մեջ ստեղծում կողմից որը սահմանափակումներ և բաժանումները ակնհայտորեն ներկա մեջ այն Անչափելի և Անբաժանելի: Էմերսոն գրել է այն հետևող բանաստեղծություն, դեպի որը նա տվեց *Մայայի* վերնագիրը`

Պատրանք աշխատանքներ անթափանցելի, Հյուսելը ցանցեր անթիվ, Նրա համասեռամուլ նկարներ երբեք ձախողվել, Ամբոխ յուրաքանչյուրը այն, քող վրա վարագույր, Հմայիչ, որին կհավատա մարդը, որը ծարավ է խաբվել:

5-3 : The *ռիշիս* , բառացիորեն «տեսանողներ», Էին այն հեղինակներ -ի այն *Վեդաներ* մեջ

մի անորոշելի հնություն.. 5-4: Հարթ, կլոր հնդկական հաց..

Աշխարհիկները հագիվ գիտակցել այն անծայրածիր քայլեր -ի քսաներորդ դար գիտություն Փոխակերպում -ի :5-5
մետաղներ և այլ ալքիմիական երազներ են տեսնելը կատարում ամեն օր մեջ կենտրոններ -ի գիտական
հետազոտություն ավարտվել է այն աշխարհի The ականավոր ֆրանսերեն քիմիկոս, Պարոն Ժորժ Կլոդը 1928
թվականին Ֆոնտենբլյուում «հրաշքներ» գործեց՝ գիտական հավաքույթի առջև՝ թթվածնի փոխակերպումների
վերաբերյալ իր քիմիական գիտելիքների միջոցով: Նրա «հրաշագործի փայտիկը» սեղանի վրա խողովակի մեջ
եռացող պարզ թթվածին էր: Գիտնականը «մի բուռ ավազը վերածեց թանկարժեք քարերի, երկաթը՝ հալված
շոկոլադի սմանվող վիճակի և ծաղիկները իրենց երանգներից զրկելուց հետո դրանք վերածեց ապակու
:«խտության

Պարոն Կլոդը բացատրեց, թե ինչպես կարող է թթվածնի փոխակերպումների միջոցով ծովը վերածվել»
միլիոնավոր ֆունտ ծխաւժի:» ինչպես ջուր որը թարախակույտեր է ոչ անպայման այրվում է: ինչպես փոքրիկ
բլուրներ -ի ավազ, կողմից մի միայնակ հոտ -ի այն թթվածնի փչող խողովակը կարող էր վերածվել շափուղաների,
ռուբինների և տոպազների, և նա կանխատեսեց այն ժամանակը, երբ մարդիկ կկարողանան քայլել օվկիանոսի
հատակով՝ առանց ջրասուզորդի սարքավորումների: Վերջապես գիտնականը զարմացրեց իր ականատեսներին՝
սևացնելով նրանց դեմքերը՝ հեռացնելով արևի ճառագայթների կարմիրը:

Այս նշանավոր ֆրանսիացի գիտնականը հեղուկ օդ է ստացել ընդարձակման մեթոդով, որի միջոցով նա կարողացել է
առանձնացնել տարբեր... գազեր -ի այն օդը, և ունի հայտնաբերված տարբեր նշանակում է -ի մեխանիկական
օգտագործում -ի տարբերություններ -ի ջերմաստիճան մեջ ծովի ջուր:

ԳԼՈՒԽ՝ 6

The Վագր Սվամի

«Ես ունենալ հայտնաբերված այն Վագր Սվամիի հասցե Թող մեզ այցելություն
նրան վաղը:

Այս ողջունելի առաջարկը եկավ Չանդիից՝ իմ ավագ դպրոցի ընկերներից մեկից:
Ես անհամբեր սպասում էի այն սրբին հանդիպելուն, ով իր նախավանական
կյանքում մերկ ձեռքերով բռնել և կռվել էր վագրերի հետ: Այդպիսի ուշագրավ
սխրագործությունների նկատմամբ տղայական ոգևորություն էր տիրում իմ մեջ:

Հաջորդ օրը ձմեռային ցուրտ էր, բայց Չանդին և ես ուրախ դուրս ցատկեցինք:
Կալկաթայի մերձակայքում գտնվող Բհովանիպուրում երկար ապարդյուն որսից
հետո մենք հասանք ճիշտ տուն: Դռան վրա կային երկու երկաթե օղակներ, որոնք
ես սուր ձայնով լսեցի: Չնայած աղմուկին, մի ծառա մոտեցավ հանգիստ
քայլվածքով: Նրա հեգնական ժպիտ ենթադրյալ որ այցելուներ, չնայած նրանց
աղմուկ, էին անգոր դեպի խանգարել այն հանգստություն սրբի տան:

Չգալով լուռ հանդիմանությունը՝ ես և իմ ուղեկիցը շնորհակալ էինք, որ մեզ
հրավիրեցին հյուրասենյակ: Մեր երկար սպասումը այնտեղ անհարմար

կասկածներ առաջացրեց: Հնդկաստանի չգրված օրենքը ճշմարտություն որոնողի համար համբերությունն է. վարպետը կարող է դիտավորյալ փորձել մարդու՝ իրեն հանդիպելու պատրաստակամությունը: Այս հոգեբանական խորամանկությունը ազատորեն կիրառվում է Արևմուտքում բժիշկների և ստամնաբույժների կողմից:

Վերջապես ծառայի կանչով Չանդիի հետ մտանք ննջասենյակ: Հայտնի Սոհոնգ **6-1-ը** Սվամին նստած էր իր մահճակալին: Նրա հսկայական մարմնի տեսարանը տարօրինակ ազդեցություն թողեց մեզ վրա:

Աչքերը ուռած՝ մենք խոսքը կտրած կանգնած էինք: Մենք երբեք չէինք տեսել նման կուրծք կամ նման ֆուտբոլային բիցեպս: Հսկայական պարանոցի վրա սվամփի կատաղի, բայց հանգիստ դեմքը զարդարված էր հոսող մազերով, մորուքով և բեղերով: Նրա մուգ աչքերում փայլում էին աղավնու և վագրի նման հատկանիշներ: Նա մերկ էր, բացառությամբ մկանուտ իրանի շուրջ վագրի մորթու:

Գտնելով մեր ձայները, ես և ընկերս ողջունեցինք վանականին՝ արտահայտելով մեր հիացմունքը նրա անսովոր կատվային ասպարեզում ցուցաբերած հմտության համար:

«Խնդրում եմ, չե՞ք պատմի մեզ, թե ինչպես է հնարավոր մերկ բռնեցքներով ենթարկեցնել ջունգլիների ամենադաժան գազաններին՝ թագավորական բենգալներին»:

«Որդիներս, ինձ համար ոչինչ չէ վագրերի դեմ կռվելը: Ես կարող եմ դա անել այսօր, եթե անհրաժեշտ լինի»: Նա մանկական ծիծաղեց: «Դուք վագրերին վագրեր եք համարում, ես նրանց կատվիկների պես գիտեմ»:

«Սվամփիջի, կարծում եմ՝ կարող եմ տպավորություն թողնել իմ ենթագիտակցության վրա այն մտքով, որ վագրերը կատուներ են, բայց կարո՞ղ եմ վագրերին էլ ստիպել հավատալ դրան»:

«Իհարկե, ուժը նույնպես անհրաժեշտ է: Չի կարելի հաղթանակ ակնկալել մի երեխայից, որը վագրին տնային կատու է պատկերացնում: Հզոր ձեռքերը իմ բավարար գենքն են»:

Նա խնդրեց մեզ հետևել իրեն դեպի բակ, որտեղ հարվածեց պատի եզրին: Աղյուսը ընկավ հատակին, երկինքը համարձակորեն նայեց պատի բացված կորած ատամի միջով: Ես զարմանքից բավականին տատանվեցի. նա, ով կարող է մեկ հարվածով հեռացնել շաղախված աղյուսները ամուր պատից, մտածեցի ես, անպայման պետք է կարողանա տեղահանել վագրերի ատամները:

«Շատ տղամարդիկ ունեն իմ նման ֆիզիկական ուժ, բայց դեռևս զուրկ են սառնասրտությունից: Նրանք, ովքեր ֆիզիկապես ամուր են, բայց մտավոր առումով ամուր չեն, կարող են ուշաթափվել՝ պարզապես տեսնելով անտառում ազատ ցատկող վայրի գազանին: Վագրն իր բնական դաժանությամբ և բնակավայրով խիստ տարբերվում է ավիոնով կերակրվող կրկեսի կենդանուց:»

«Հերկուլեսյան ուժ ունեցող շատ մարդիկ, այնուամենայնիվ, սարսափի մեջ են ընկել մինչև խորը անօգնականություն թագավորական Բենգալիայի հարձակումից առաջ: Այսպիսով, վագրը մարդուն, իր մտքում, դարձրել է...» մի վիճակ, որը նույնքան անհանգիստ է, որքան կատվին: Հնարավոր է, որ բավականին ուժեղ մարմին և անչափ ուժեղ նպատակասլացություն ունեցող մարդը վագրի համար իրավիճակը շրջի և ստիպի նրան համոզվել կատվի

անպաշտպանության մեջ: Որքա՞ն հաճախ եմ ես դա արել:

Ես լիովին պատրաստ էի հավատալ, որ իմ առջև գտնվող տիտանը կարող էր իրականացնել վագր-կատվի փիսիկ կերպարանափոխությունը: Նա, կարծես, դիդակտիկ տրամադրության մեջ էր. Չանդին և ես հարգանքով լսում էինք:

«Մտքը մկանների կրողն է: Մուրճի հարվածի ուժը կախված է կիրառվող էներգիայից. մարդու մարմնական գործիքի արտահայտած ուժը կախված է նրա ագրեսիվ կամքից և քաջությունից: Մարմինը բառացիորեն ստեղծվում և պահպանվում է մտքի կողմից: Անցյալ կյանքերի բնագղների ճնշման միջոցով ուժեղ կամ թույլ կողմերը աստիճանաբար ներթափանցում են մարդկային գիտակցության մեջ: Դրանք արտահայտվում են որպես սովորություններ, որոնք, իրենց հերթին, վերածվում են ցանկալի կամ անցանկալի մարմնի: Արտաքին թուլությունն ունի մտավոր ծագում. արատավոր շրջանում սովորություններին կապված մարմինը խափանում է միտքը: Եթե տերը թույլ է տալիս իրեն...

երբ ծառան հրամայում է նրան, վերջինս դառնում է բռնապետական: Միտքը նույնպես ստրկացվում է՝ ենթարկվելով մարմնական թելադրանքին:

Մեր խնդրանքով տպավորիչ սվամին համաձայնվեց մեզ պատմել իր

կյանքի մասին: «Իմ վաղեմի նպատակն էր կռվել վագրերի դեմ: Իմ

կամքը հզոր էր, բայց մարմինս՝ թույլ»:

Չարմանքի մի պահ պոկվեց մեջս: Անհավատալի էր թվում, որ այս մարդը, որն այժմ «ատլանտյան ուսերով է, կարող է դիմանալ», երբևէ կարող էր թուլություն զգալ:

«Առողջության և ուժի մասին մտքերի մեջ անսասան համառությամբ ես հաղթահարեցի իմ հաշմանդամությունը: Ես բոլոր հիմքերն ունեմ գովաբանելու այն համոզիչ մտավոր կենսունակությունը, որը, իմ կարծիքով, թագավորական բենգալների իրական նվաճողն էր»:

«Կարծում ե՞ս, հարգարժան Սվամի, որ ես երբևէ կկարողանամ կռվել վագրերի հետ»: Սա առաջին և վերջին անգամն էր, որ այդ տարօրինակ հավակնությունը երբևէ այցելեց իմ միտքը:

«Այո՛», - ժպտում էր նա: «Բայց վագրերի բազմաթիվ տեսակներ կան. որոշները թափառում են մարդկային ցանկությունների ջունգլիներում: Գազաններին անգիտակից վիճակի հասցնելուց ոչ մի հոգևոր օգուտ չի ստացվում: Ավելի լավ է հաղթանակ տանել ներքին չարագործների նկատմամբ»:

«Մայիս մենք լսել, պարոն, ինչպես դու փոխվել է -ից մի վարժեցնող -ի վայրի վագրեր դեպի մի վարժեցնող -ի վայրի կրքեր՞»

Վագր Սվամին լռեց: Հեռավորությունը հայտնվեց նրա հայացքում՝ հիշեցնելով անցյալի տեսիլքներ: Ես նկատեցի նրա թեթև մտավոր պայքարը՝ որոշելու համար, թե արդյոք բավարարի իմ խնդրանքը: Վերջապես նա համաձայնության ժպտաց:

«Երբ իմ համբավը հասավ իր գագաթնակետին, այն բերեց հպարտության հարբեցողություն: Ես որոշեցի ոչ միայն կռվել վագրերի դեմ, այլև ցուցադրել նրանց տարբեր հնարքներով: Իմ նպատակն էր ստիպել վայրենի գազաններին վարվել ընտելացված կենդանիների պես: Ես սկսեցի հրապարակայնորեն կատարել իմ սխրանքները՝ գոհացնող հաջողությամբ»:

«Մեկ երեկո իմ հայր մտել է իմ սենյակ մեջ մտախոհ տրամադրություն

«Որդի՛ս, ես նախագգուշացման խոսքեր ունեմ: Ես քեզ կփրկեի պատճառահետևանքային կապի հղկող անիվների կողմից առաջացող գալիք չարիքներից»:

«Դուք ճակատագրապաշտ եք, հայրի՛կ: Արդյո՞ք սնահավատությունը պետք է թույլ տա գունաթափել հզոր ջրերը, թե՞ իմ գործունեությունը»:

«Ես ճակատագրապաշտ չեմ, որդիս: Բայց ես հավատում եմ սուրբ գրություններում սովորեցվող հատուցման արդար օրենքին: Ջունգլիների ընտանիքում կա քո դեմ վրդովմունք. երբեմն դա կարող է քո հաշվին լինել»:

«Հայրիկ, դու զարմացնում ես ինձ: Դու լավ գիտես, թե ինչ են վագրերը՝ գեղեցիկ, բայց անողորմ: Նույնիսկ որևէ դժբախտ արարածի հսկայական կերակուրից անմիջապես հետո վագրը նոր որսի տեսնելիս բորբոքվում է նոր կրքով: Դա կարող է լինել ուրախ այծ, որը վազվզում է ջունգլիների խոտերի վրայով: Բռնելով նրան և կծելով փափուկ կոկորդի մի անցք, չար գազանը համտեսում է միայն լուռ լացող արյունը,

և գնում է դրա անատակ ճանապարհ

«Վագրերը ջունգլիների մեջ ամենաարհամարհելիներն են: Ո՞վ գիտի, իմ հարվածները կարող են նրանց հաստ գլուխներին մի փոքր մտքի խաղաղություն ներարկել: Ես անտառային ավարտական դպրոցի տնօրեն եմ՝ նրանց քաղաքավարի վարք սովորեցնելու համար:»

«Խնդրում եմ, Հայր, ինձ համարի՞ր վագրերի սանձող և երբեք վագրերի մարդասպան: Ինչպե՞ս կարող եմ իմ բարի գործերը ինձ վատություն բերել: Աղաչում եմ քեզ, որ ինձ որևէ հրաման չտաս, որ փոխեմ իմ կյանքի ձևը»:

Չանդին և ես բոլորս ուշադիր էինք՝ հասկանալով անցյալի դիլեման: Հնդկաստանում երեխան թեթևակի չի ենթարկվում իր ծնողների կամքին:

«Ստոիկական լռության մեջ հայրս լսեց իմ բացատրությունը: Այնուհետև նա լուրջ կերպով բացահայտեց:»

«Որդի՛ս, դու ստիպում ես ինձ պատմել մի չարագուշակ կանխատեսում՝ ասված սրբի շուրթերից: Նա երեկ մոտեցավ ինձ, երբ ես նստած էի պատշգամբում՝ իմ ամենօրյա խորհրդածություններով:»

«Միրելի՛ բարեկամ, ես գալիս եմ ձեր կովարար որդուն ուղղված մի լուրով: Թող նա դադարեցնի իր վայրենի գործողությունները: Հակառակ դեպքում, վագրի հետ հաջորդ հանդիպումը կհանգեցնի նրա ծանր վերքերին, որոնց կհաջորդի վեցամսյա մահացու հիվանդությունը: Այնուհետև նա կհրաժարվի իր նախկին սովորություններից և կդառնա վանական»:

«Այս պատմությունը ինձ վրա տպավորություն չթողեց: Ես կարծում էի, որ հայրս մի մոլորված մոլեռանդի մի հավատուրաց գոհ էր եղել»:

Վագր Սվամին այս խոստովանությունն արեց անհամբեր ժեստով, կարծես թե ինչ-որ հիմարություն անելով: Երկար ժամանակ մոայլ լուռ մնալով՝ նա, կարծես, անտեղյակ էր մեր ներկայությունից: Երբ նա շարունակեց իր պատմության կախված թելը, դա հանկարծակի՝ գուսպ ձայնով արեց:

«Հորս նախագգուշացումից կարճ ժամանակ անց ես այցելեցի մայրաքաղաք Քուչ Բեհարը: Գեղատեսիլ տարածքը նոր էր ինձ համար, և ես սպասում էի հանգստացնող փոփոխության: Ինչպես միշտ, ամենուրեք, հետաքրքրասեր ամբոխը հետևում էր ինձ փողոցներով: Ես լսում էի շշուկով ասված մեկնաբանությունների հատվածներ.

«Սա այն մարդն է, որը կովում է

վայրի վագրերի դեմ»: «Ուտքեր

ունի՞, թե՞ ծառերի բներ»:

«Նայիր ժամը նրա դեմք! Նա պետք է լինել մի մարմնավորում -ի այն թագավոր -ի վագրեր ինքն իրեն!

«Գիտե՞ք, թե ինչպես են գյուղական ոգնիները գործում թերթի վերջին համարների պես: Ինչ արագությամբ են կանանց ավելի ուշ շրջանառվող ելույթների տեղեկագրերը տարածվում տնից տուն: Մի քանի ժամվա ընթացքում ամբողջ քաղաքը ոգևորվեց իմ ներկայությամբ:»

«Երեկոյան ես լուռ հանգստանում էի, երբ լսեցի վազող ձիերի սմբակների դոփյունը: Նրանք կանգ առան իմ տան առջև: Մտան մի քանի բարձրահասակ, գլխարկով ոստիկաններ:»

«Ես զարմացա: «Մարդկային օրենքի այս արարածների համար ամեն ինչ հնարավոր է», - մտածեցի ես: «Հետաքրքիր է, թե արդյոք նրանք ինձ կպատժե՞ն ինձ համար բոլորովին անհայտ բաների համար»: Բայց սպաները խոնարհվեցին անսովոր քաղաքավարությամբ:

«Պատվարժան պարոն, մենք ուղարկված ենք Ձեզ ողջունելու Քուչ Բեհարի արքայազնի անունից: Նա ուրախ է Ձեզ հրավիրել իր պալատ վաղը առավոտյան»:

«Ես որոշ ժամանակ մտորում էի այդ հեռանկարի մասին: Ինչ-որ անհասկանալի պատճառով խորը ավստանք զգացի իմ հանգիստ ճանապարհորդության այս ընդհատման համար: Բայց ոստիկանների աղաչական վարվելակերպը հուզեց ինձ. ես համաձայնեցի գնալ:»

«Հաջորդ օրը ես շփոթված էի, երբ ինձ խոնարհաբար ուղեկցեցին իմ դռնից դեպի չորս ձիերով քարշ տվող մի հոյակապ կառք: Ծառան ձեռքին զարդանախշ հովանոց էր պահում՝ ինձ կիզիչ արևից պաշտպանելու համար: Ես վայելեցի քաղաքով և նրա անտառապատ ծայրամասերով հաճելի զբոսանքը: Թագավորական ժառանգորդն ինքը պալատի դռան մոտ էր՝ ինձ դիմավորելու համար: Նա առաջարկեց իր ոսկեգօծ աթոռը՝ ժպտալով նստելով ավելի պարզ աթոռի վրա:»

«Այս ամբողջ քաղաքավարությունը, անշուշտ, ինձ ինչ-որ բան կարժենա», մտածեցի ես՝ մեծ զարմանքով: Արքայազնի դրդապատճառը բացահայտվեց մի քանի անփույթ դիտողություններից հետո:

«Իմ քաղաքը լի է լուրերով, որ վայրի վագրերի դեմ կարելի է կռվել միայն մերկ ձեռքերով: Արդյո՞ք դա փաստ է»:

«Այն է բավականին ճշմարիտ է:

«Հագիվ եմ հավատում դրան: Դուք կալկաթացի բենգալացի եք, մեծացած քաղաքային ժողովրդի սպիտակ բրնձով: Խնդրում եմ, անկեղծ եղեք. մի՞թե դուք միայն անողնաշար, ավիոնով կերակրված կենդանիների դեմ չեք կռվել»: Նրա ձայնը բարձր էր ու հեզնական, գավառական առոգանությամբ:

«Ես շնորհված ոչ պատասխան դեպի նրա վիրավորական հարց

«Ես ձեզ մարտահրավեր եմ նետում մենամարտելու իմ նոր որսացած վագրի՝ Ռաջա Բեգումի հետ: **6-2**» Եթե կարողանաս հաջողությամբ դիմադրել նրան, կապել շղթայով և թողնել նրա վանդակը գիտակից վիճակում, ապա կստանաս այս թագավորական Բենգալը: Կշնորհվի նաև մի քանի հազար ռուբլի և շատ այլ նվերներ: Եթե հրաժարվես մարտում նրա հետ հանդիպելուց, ես քո անունը կփառաբանեմ ամբողջ նահանգում՝ որպես խաբեբա:

«Նրա անպարկեշտ խոսքերը ինձ հարվածեցին ինչպես գնդակների համագարկը: Ես գայրացած համաձայնությունն արձակեցի: Հուզմունքից արթոռից կիսով չափ վեր կենալով՝ արքայազնը սադիստական ժպիտով նահանջեց: Ես հիշեցի Հռոմեական կայսրերին, որոնք հաճույք էին ստանում քրիստոնյաներին գազանային ասպարեզներում տեղավորելուց:

«Խաղը կնշանակվի մեկ շաբաթից: Ցավում եմ, որ չեմ կարող ձեզ թույլտվություն տալ նախապես տեսնել վագրին»:

«Չգիտեմ՝ արքայազնը վախենում էր, թե ես կարող եմ փորձել հիպնոսացնել գազանին, թե՞ գաղտնի ավիոն կերակրել նրան»:

«Ես հեռացա պալատից՝ ժպիտով նկատելով, որ թագավորական հովանոցն ու գրահապատ կառքն այժմ անհետացել են»:

«Հաջորդ շաբաթ ես մերթդարար պատրաստեցի միտքս ու մարմինս առաջիկա փորձությանը: Իմ ծառայի միջոցով ես իմացա ֆանտաստիկ պատմություններ: Սրբի սարսափելի կանխատեսումը հորս ինչ-որ կերպ տարածվել էր՝ մեծանալով տարածվելիս: Ծատ պարզ գյուղացիներ հավատում էին, որ աստվածների կողմից անիծված չար ոգին վերածվել է վագրի, որը գիշերը տարբեր դիվային կերպարանքներ է ընդունել, բայց ցերեկը մնացել է շերտավոր կենդանի: Այս դև-վագրը պետք է ուղարկվեր ինձ խոնարհեցնելու համար:

«Մեկ այլ երևակայական տարբերակն այն էր, որ կենդանիների աղոթքները՝ ուղղված «Վագրերի երկինք»-ին, արձագանք էին ստացել Ռաջա Բեգումի կերպարով: Նա պետք է լիներ գործիք՝ պատժելու ինձ՝ համարձակ երկոտանիին, որն այդքան վիրավորական էր վագրերի ամբողջ տեսակի համար: Սորթագուրկ, Ժանիքագուրկ տղամարդ, որը համարձակվում էր մարտահրավեր նետել ճանկավոր ձեռքերով, ամուր վերջույթներով վագրին: Բոլոր նվաստացած վագրերի կենտրոնացված թույնը,- հայտարարում էին գյուղացիները,- բավականաչափ թափ էր հավաքել՝ թաքնված օրենքներ գործի դնելու և հպարտ վագրերի վարժեցնողի անկման պատճառ դառնալու համար»:

«Իմ ծառան ինձ տեղեկացրեց նաև, որ արքայազնը իր տարերքի մեջ է՝ որպես մարդու և կենդանու միջև պայքարի կառավարիչ: Նա հսկել էր փոթորկակայուն տաղավարի կառուցումը, որը նախատեսված էր տեղավորելու համար»:

հագարավորներ: Դրա կենտրոն պահված Ռաջա Բեգում մեջ մի հսկայական երկաթ վանդակ, շրջապատված Արտաքին անվտանգության սենյակի մոտ: Գերին անդադար արյունը սառեցնող մոնչուների շարք արձակեց: Նրան խնայողաբար էին կերակրում՝ զայրացած ախորժակը բորբոքելու համար: Գուցե արքայազնը սպասում էր, որ ես պարզևատրման կերակուր կլինեմ:

«Քաղաքից և արվարձաններից եկած ամբոխը անհամբերությամբ տոմսեր էր գնում՝ արձագանքելով յուրահատուկ մրցույթի մասին ազդարարող թմբուկների հնչյուններին: Մարտի օրը հարյուրավոր մարդիկ հեռացան տեղերի պակասի պատճառով: Ծատ տղամարդիկ ճեղքեցին վրանների բացվածքները կամ լցվեցին պատկերասրահների տակ գտնվող ցանկացած տարածք»:

Երբ Վագր Սվամիի պատմությունը մոտենում էր գագաթնակետին, իմ ոգեւորությունը մեծանում էր դրա հետ մեկտեղ. Չանդին նույնպես խենթորեն լուռ էր:

«Ռաջա Բեգումի սուր ձայների պայթյունների և մի փոքր սարսափած ամբոխի աղմուկի մեջ ես լուռ հայտնվեցի: Մեջքը նոսր հագած՝ հագուստով անպաշտպան էի: Ես բացեցի անվտանգության սենյակի դռան փականը և հանգիստ փակեցի այն իմ ետևում: Վագրը զգաց արյունը: Որոտալի դղրդյունով

ցատկելով իր ճաղերի վրա՝ նա սարսափելի ողջուն ուղարկեց: Հանդիսատեսը լռեց խղճալի վախից. ես թվում էի հեզ գառ կատաղած գազանի առջև»:

«Մի ակնթարթում ես վանդակի մեջ էի, բայց երբ դուռը շրխկացրեցի, Ռաջա Բեգումը գլխիվայր հարձակվեց ինձ վրա: Իմ աջ ձեռքը հուսահատորեն պատռված էր: Մարդկային արյունը՝ վագրի համար ամենամեծ չարիքը, թափվում էր սարսափելի հոսքերով: Սրբի մարգարեությունը, կարծես, շուտով կկատարվեր»:

«Ես անմիջապես ուշքի եկա ստացած առաջին լուրջ վնասվածքի ցնցումից: Վտարելով Տեսնելով արյունոտ մատներս՝ դրանք գոտկատեղիս տակ մտցնելով, ես ձախ ձեռքս ճոճեցի ոսկորները կոտրող հարվածով: Գազանը հետ քաշվեց, պտտվեց վանդակի հետևի մասում և ջղաձգորեն առաջ ցատկեց: Իմ հայտնի բռունցքներով պատիժը անձրև թափեց նրա գլխին:

«Բայց Ռաջա Բեգումի արյան համը զգացվել էր ինչպես գինու առաջին կումը, որը վաղուց գրկված էր դիփսոմանից: Խլացնող մոնյունով ընդհատված՝ գազանի հարձակումները մեծանում էին կատաղությամբ: Միայն մեկ ձեռքով իմ անբավարար պաշտպանությունը ինձ խոցելի էր դարձնում ճանկերի և ժանիքների առջև: Բայց ես ապշեցուցիչ հատուցում տվեցի: Արյունահեղորեն միմյանց հետ կապված՝ մենք պայքարում էինք մահվան համար: Վանդակում խառնաշփոթ էր, արյունը թափվում էր բոլոր ուղղություններով, և ցավի ու մահացու կրքի պոռթկումներ էին գալիս գազանային կոկորդից»:

««Կրակե՛ք նրան»: «Սպանե՛ք վագրին»: Հանդիսատեսից ճիչեր լսվեցին: Այնքան արագ շարժվեցին մարդն ու գազանը, որ պահակի գնդակը սխալ է անցել: Ես հավաքեցի իմ ողջ կամքի ուժը, կատաղի գոռացի և հասցրի վերջին ցնցող հարվածը: Վագրը փլուզվեց և լուռ պսակեց:

«Նման մի կատու՛: Ես միջամտեց:

The սվամի ծիծաղեց մեջ սրտառուչ գնահատանք, ապա շարունակությունը այն գրավիչ պատմություն

«Ռաջա Բեգումը վերջապես պարտվեց: Նրա թագավորական հպարտությունն ավելի խոնարհվեց. իմ պատռված ձեռքերով ես անամոթաբար բացեցի նրա ծնոտները: Մի դրամատիկ պահի գլուխս պահեցի հորանջող մահվան թակարդի մեջ: Ծուրջս նայեցի՝ շղթա փնտրելու համար: Հատակին ընկած շղթաներից մեկը քաշելով՝ վագրին կապեցի վանդակի ճաղերին: Հաղթանակով շարժվեցի դեպի դուռը»:

«Բայց որ դե մարմնացած, Ռաջա Բեգում, ուներ տոկունություն արժանի -ի նրա ենթադրյալ դիվահար ծագում: Մնհավանական ցատկով նա կտրեց շղթան և ցատկեց մեջքիս վրա: Ուսս սեղմած նրա ծնոտներին՝ ես ուժգին ընկա: Բայց մի ակնթարթում ես նրան սեղմեցի իմ տակ: Անողոր զարկածների տակ նենգ կենդանին կիսագիտակցության մեջ ընկավ: Այս անգամ ես նրան ավելի զգույշ կապեցի: Դանդաղ դուրս եկա վանդակից:

«Ես հայտնվեցի նոր իրարանցման մեջ, այս անգամ՝ ուրախության: Ամբոխի ծափահարությունները կտրվեցին, կարծես մեկ հսկայական կոկորդ: Աղետալիորեն հոշոտված՝ ես կատարել էի մենամարտի երեք պայմանները՝ ապշեցնել վագրին, կապել նրան շղթայով և թողնել առանց ինձ օգնության: Բացի այդ, ես այնքան լուրջ վնասվածք էի հասցրել և վախեցրել ագրեսիվ գազանին, որ նա գոհ էր մնացել անտեսելով իմ գլուխը իր բերանում գտնելու հարմար գին:

«Վերքերս բուժելուց հետո ինձ պատվի արժանացրին և ծաղկեպսակներ պարգևեցին. հարյուրավոր ոսկե մետաղադրամներ թափվեցին իմ ոտքերի տակ: Ամբողջ քաղաքը մտավ տոնական շրջան: Բոլոր կողմերից անվերջ քննարկումներ էին լսվում իմ հաղթանակի մասին, որը երբևէ տեսել էի ամենամեծ և ամենադաժան վագրերից մեկի նկատմամբ: Ռաջա Բեգումը

ներկայացվեց ինձ, ինչպես խոստացել էին, բայց ես ոչ մի ցնծություն չզգացի:
Հոգևոր փոփոխություն էր մտել իմ սրտում: Թվում էր, թե վանդակից
վերջնականապես դուրս գալով՝ ես նաև փակել էի իմ աշխարհիկ նկրտումների
դուռը»:

«Հետևեց մի տխուր շրջան: Վեց ամիս ես մահվան եզրին էի արյան
թունավորումից: Հենց որ բավականաչափ լավացա Քուչ Բեհարից հեռանալու
համար, վերադարձա հայրենի քաղաքս:

«Հիմա գիտեմ, որ իմ ուսուցիչը սուրբ մարդն է, որը իմաստուն
նախագգուշացում տվեց»: Ես խոնարհաբար խոստովանեցի այս
խոստովանությունը հորս: «Օ՛, եթե միայն կարողանայի գտնել նրան»: Իմ
կարոտը անկեղծ էր, քանի որ մի օր սուրբը ժամանեց անհայտ:

«Բավական է» -ի վագր ընտելացում: Նա խոսեց հետ հանգիստ հավաստիացում:
«Եկեք» հետ ես; Ես կամք սովորեցնել դու դեպի

Հպատակեցրու մարդկային մտքի ջունգլիներում թափառող անգիտության գազաններին: Դու սովոր ես լսարանին. թող դա լինի հրեշտակների մի ամբողջ գալակտիկա, որը կգվարճանա քո յոգայի հուզիչ վարպետությամբ:

«Իմ սուրբ գուրուն ինձ հոգևոր ուղու մեջ մտցրեց: Նա բացեց իմ հոգու դռները, որոնք երկար ժամանակ անգործությունից ժանգոտած ու դիմացկուն էին: Ձեռք ձեռքի տված, մենք շուտով մեկնեցինք Հիմալայներում իմ մարգումների»:

Չանդին և ես խոնարհվեցինք սվամիի ոտքերի առաջ՝ երախտապարտ նրա վառ ուրվագծի համար, որը նա ներկայացրեց իսկապես ցիկլոնային կյանքով լի: Ես լիովին փոխհատուցված զգացի ցուրտ հյուրասենյակում երկար փորձաշրջանային սպասման համար:

6-1 : *Unhónq* Էր նրա վանական անուն Նա էր ժողովրդականորեն հայտնի ինչպես այն «Վագր Սվամի»:

6-2 : «Արքայազն «Արքայադուստր» - այսպես անվանված դեպի ցույց տալ որ սա գազան տիրապետված այն համակցված դաժանություն -ի վագր և վագր

ԳԼՈՒԽ՝ 7

The Lăhutağlunq Sutor

«Երեկ երեկոյան խմբային հանդիպման ժամանակ տեսա, թե ինչպես մի յոգի մնաց օդում՝ գետնից մի քանի ոտնաչափ բարձրության վրա»: Իմ ընկերը՝ Ուպենդրա Մոհուն Չոուդհուրին, տպավորիչ խոսեց:

Ես նրան ոգևորված ժպիտ նետեցի: «Գուցե կարող եմ կռահել նրա անունը: Բհադուրի Մահասայա՞ն Էր՝ Վերին շրջանաձև ճանապարհից»:

Ուպենդրան գլիտվ արեց՝ մի փոքր տխուր, որ լուրերի հաղորդավար չէ: Սրբերի հանդեպ իմ հետաքրքրասիրությունը լավ հայտնի էր իմ ընկերներին. նրանք հաճույքով ինձ նոր ուղու վրա էին դնում:

«Յոգին այնքան մոտ է ապրում իմ տանը, որ ես հաճախ եմ այցելում նրան»: Իմ խոսքերը Ուպենդրայի դեմքին մեծ հետաքրքրություն առաջացրին, և ես ավելի վստահ դարձա:

«Ես տեսել եմ նրան ուշագրավ սխրանքների մեջ: Նա վարպետորեն

տիրապետում է տարբեր *պրանայամաների* 7-1-ին:» Պատանջալիի կողմից ուրվագծված հին ութանկյուն յոգայի մասին: 7-2 Մի անգամ Բհադուրի Մահասայան իմ առջև այնպիսի զարմանալի ուժով կատարեց *Բհաստրիկա Պրանայաման* , որ սենյակում իսկական փոթորիկ էր բարձրացել: Ապա նա մարեց որոտացող շունչը և անշարժ մնաց գերգիտակցության բարձր վիճակում: 7-3 Փոթորկից հետո խաղաղության աուրան անմոռանալիորեն վառ էր :

«Ես լսեց որ այն սուրբ երբեք տերևներ նրա տուն: Ուպենդրայի տոն էր մի մանրուք անհավատ:

«Իսկապես, դա ճիշտ է: Նա վերջին քսան տարին ապրել է տանը: Նա մի փոքր թուլացնում է իր ինքնահռչակ կանոնը մեր սուրբ տոների ժամանակ, երբ հասնում է մինչև իր առջևի մայր: Մուրացկանները հավաքվում են այնտեղ, քանի որ Սուրբ Բհադուրին հայտնի է իր քնքուշ սրտով»:

«Ինչպե՞ս անում է նա մնալ մեջ այն օդը, մարտահրավեր նետող այն օրենք -ի ձգողականություն»

«Յոգիի մարմինը կորցնում է իր կոպտությունը որոշակի *պրանայամաներ կիրառելուց հետո* : Այնուհետև այն կբարձրանա կամ կցատկոտի ինչպես ցատկող գորտ: Նույնիսկ սրբերը, ովքեր չեն զբաղվում պաշտոնական յոգայով 7-4...» հայտնի են եղել նրանով, որ լեխտացվում են Աստծուն խորը նվիրվածության վիճակում»:

«Ես կցանկանայի ավելին իմանալ այս իմաստունի մասին: Դուք մասնակցո՞ւմ եք նրա երեկոյան հանդիպումներին»: Ուպենդրայի աչքերը փայլում էին հետաքրքրասիրությունից:

«Այո՛, հաճախ եմ գնում: Նրա իմաստության մեջ եղած սրամտությունը ինձ շատ է զվարճացնում: Երբեմն իմ երկարատև ծիծաղը փչացնում է նրա հավաքույթների հանդիսավորությունը: Սուրբը դժգոհ չէ, բայց նրա աշակերտները դաշույնի պես են թվում»:

Այդ օրը՝ դպրոցից տուն վերադառնալիս, անցա Բհադուրի Մահասայայի վանքի կողքով և որոշեցի այցելել նրան: Յոգին անհասանելի էր լայն հանրության համար: Առաջին հարկում զբաղեցնող միայնակ աշակերտը պահպանում էր իր ուսուցչի անձնական կյանքը: Ուսանողը մի տեսակ մարտինետ էր. նա այժմ պաշտոնապես հարցրեց, թե արդյոք ես «նշանակում» ունեմ: Նրա գուրուն հայտնվեց ճիշտ ժամանակին՝ ինձ փրկելու համար դպրոցից դուրս մղվելուց:

«Թող Մուկունդան գա, երբ կամենա»: Իմաստունի աչքերը փայլեցին: «Իմ մեկուսացման կանոնը նախատեսված չէ իմ սեփական հարմարավետության համար, այլ ուրիշների: Աշխարհիկ մարդիկ չեն սիրում անկեղծությունը, որը կոտրում է նրանց մոլորությունները: Սրբերը ոչ միայն հազվադեպ են հանդիպում, այլև անհանգստացնող: Նույնիսկ սուրբ գրություններում նրանք հաճախ ամոթալի են համարվում»:

Ես հետևեցի Բհադուրի Մահասայային դեպի նրա խիստ բնակարանը վերին հարկում, որտեղից նա հազվադեպ էր շարժվում: Վարպետները հաճախ անտեսում են աշխարհի աղմուկի համայնապատկերը՝ կորցնելով կիզակետը մինչև դարերի մեջ կենտրոնանալը: Իմաստունի ժամանակակիցները միայն նեղ ներկայի մարդիկ չեն:

«Մահարիշի, 7-5 դու եմ այն առաջին յոգի Ես ունենալ հայտնի ԱՀԿ միշտ մնում է ներսում:

«Աստված բույսեր նրա սրբեր երբեմն մեջ անսպասելի հող, որպեսզի մենք մտածել մենք կարող է նվազեցնել Նրան դեպի մի կանոն”

Իմաստունը իր կենսության մարմինը ֆիքսեց լոտոսի դիրքում: Յոթանասուն տարեկանում նա տարիքի կամ նստակյաց կյանքի տեղին նշաններ չէր ցուցաբերում: Հաստատուն և ուղիղ, նա կատարյալ էր ամեն ինչում: Նրա դեմքը... *ռիշի* նման , ինչպես նկարագրված է հին տեքստերում: Ազնիվ գլխով, առատ մորուքավոր, նա միշտ նստած էր ամուր ուղղահայաց, նրա հանգիստ աչքերը հառած Ամենությունը:

The սուրբ և Ես մտել է այն մտախոհ պետությունն Հետո մի ժամ, նրա նուրբ ձայն արթնացած ինձ

«Դու հաճախ ես լռության մեջ մտնում, բայց զարգացրե՞լ ես *անուրհավա* »: **7-6**
Նա ինձ հիշեցնում էր Աստծուն սիրել ավելի շատ, քան մեղիտացիան: «Մի՛
շփոթիր տեխնիկան Նպատակի հետ»:

Նա ինձ մի քանի մանգո առաջարկեց: Այն բարի հումորով, որը ես այդքան
հիացնում էր նրա լուրջ բնույթով, նա նկատեց. «Մարդիկ ընդհանուր առմամբ
ավելի շատ սիրում են *Ջալա Յոզան* (միությունն սննդի հետ), քան *Դիյանա Յոզան*
(միությունն Աստծո հետ)»:

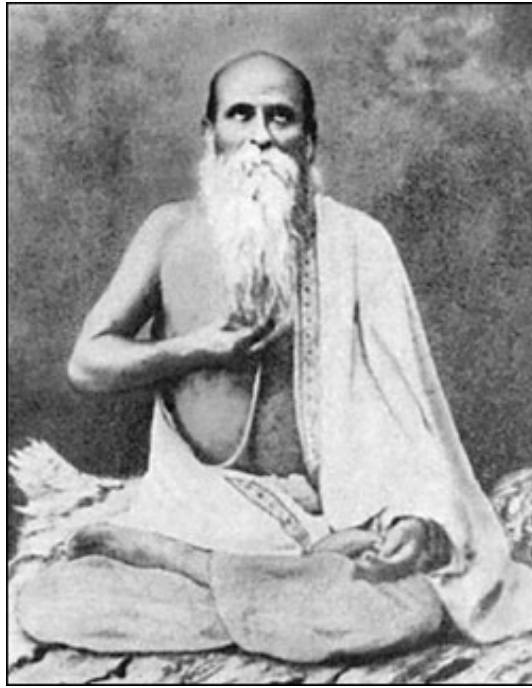
Նրա յոգական բառախաղ ազդված ես աղմկոտ կերպով:

«Ի՞նչ ծիծաղելի ես»: Նրա հայացքում սիրալիր փայլ հայտնվեց: Նրա դեմքը միշտ
լուրջ էր, բայց միևնույն ժամանակ՝ էքստատիկ ժպիտով: Նրա մեծ, լոտոսի
աչքերում թաքնված աստվածային ծիծաղ կար:

«Այդ նամակները գալիս են հեռավոր Ամերիկայից»: Իմաստունը ցույց տվեց
սեղանին դրված մի քանի հաստ ծրարներ: «Ես նամակագրական կապի մեջ եմ
այնտեղի մի քանի ընկերությունների հետ, որոնց անդամները հետաքրքրված են
յոգայով: Նրանք նորովի են բացահայտում Հնդկաստանը՝ ավելի լավ
կողմնորոշմամբ, քան Կոլումբոսը: Ես ուրախ եմ օգնել նրանց: Յոգայի
գիտելիքները անվճար են բոլոր նրանց համար, ովքեր կտանան, ինչպես
անգարդար ցերեկային լույսը»:

«Այն, ինչ *ռիշիները* համարում էին մարդկային փրկության համար անհրաժեշտ,
Արևմուտքի համար կարիք չունի նոսրացվելու: Հոգով նման, թեև արտաքին
փորձառությամբ տարբեր, ո՛չ Արևմուտքը, ո՛չ Արևելքը չեն ծաղկի, եթե չկիրառվի
կարգապահական յոգայի որևէ ձև»:

Սուրբը ինձ գրկեց իր խաղաղ աչքերով: Ես չէի գիտակցում, որ նրա խոսքը
քողարկված մարգարեական առաջնորդությունն էր: Միայն հիմա, երբ գրում եմ
այս խոսքերը, հասկանում եմ նրա հաճախակի արած անփույթ ակնարկների
ամբողջ իմաստը, որ մի օր ես Հնդկաստանի ուսմունքները կտանեմ Ամերիկա:

ԲՀԱԴՈՒՐԻ ՄԱՀԱՍԱՅԱ
«Դը Լևիտացնող Սուրբ»

«Պարոն,- հարցրի ես,- ինչո՞ւ չեք գրում յոգայի մասին գիրք՝ աշխարհի բարօրության համար»: «Ես աշակերտներ եմ պատրաստում», - պատասխանեց Նա: «Նրանք և նրանց աշակերտները կլինեն կենդանի հատորներ՝ ապացույցներ ժամանակի բնական քայքայման և քննադատների անբնական մեկնաբանությունների դեմ»:

«Մահարիշի, Ես ցանկություն ունիմ կ գրեմ մի գիրք վրա յոգա համար այն օգուտ -ի այն աշխարհ:

«Ես աշակերտներ եմ պատրաստում: Նրանք և նրանց աշակերտները կլինեն կենդանի հատորներ՝ ապացույցներ ժամանակի բնական քայքայման և քննադատների անբնական մեկնաբանությունների դեմ»: Բհադուրիի հումորը ինձ ծիծաղի նոր պոթեկում պատճառեց:

Ես մենակ մնացի յոգիի հետ մինչև նրա աշակերտների երեկոյան ժամանումը: Բհադուրի Մահասայա մտավ նրա անկրկնելի ճառերից մեկը: Ինչպես խաղաղ ջրհեղեղ, նա սրբեց իր ունկնդիրների մտավոր բեկորները՝ նրանց տանելով դեպի Աստված: Նրա ցնցող առակները արտահայտված էին անթերի բեմգալերենով:

Այս երեկոյան Բհադուրին բացատրեց Միրաբայի կյանքի հետ կապված տարբեր փիլիսոփայական կետեր, միջնադարյան ռաջպուտանի արքայադուստր, որը լքել էր իր արքունիքը՝ սադիուների ընկերակցությունը փնտրելու համար: Մի մեծ սաննյասի հրաժարվեց ընդունել նրան, քանի որ նա կին էր. նրա պատասխանը նրան խոնարհաբար ոտքի կանգնեցրեց:

«Ասա տիրոջը,- ասել էր նա,- որ ես չգիտեի, որ տիեզերքում Աստծուց բացի որևէ Արական սեռի տեր կա: Մի՞թե մենք բոլորս իզական սեռի ներկայացուցիչներ չէինք Նրանից առաջ»: (Տիրոջ՝ որպես միակ Դրական Ստեղծագործական Սկզբունքի սուրբգրային ընկալում, որի արարչագործությունը ոչ այլ ինչ է, քան պասիվ *մայա*):

Միրաբայը գրել է բազմաթիվ էքստատիկ երգեր, որոնք մինչ օրս էլ թանկ են գնահատվում Հնդկաստանում: Ես դրանցից մեկը թարգմանում եմ այստեղ:

«Եթե ամեն օր լողակալով կարողանայի գիտակցել
Աստծուն, ավելի շուտ ես կլինեի կետ խորքում:»
Եթե արմատներ ու պտուղներ ուտելով Նրան ճանաչեիս,
ուրախությամբ այծի կերպարանք կընտրեի:
Եթե վարդարանների հաշվումը բացահայտեր Նրան,
ես աղոթքներս կասեի մամոնայան ուղիների
վրա: Եթե քարե արձանների առջև խոնարհվեի
բացահայտեր Նրան՝ որպես ժայռոտ լեռ, ես
խոնարհաբար կերկրազգեի:

Եթե Տերը կարողանար կաթ խմելով՝ ըմպելիք
ստանալ: Շատ հորթեր ու երեխաներ կճանաչեին
Նրան:

Եթե կնոջը լքելը Աստծուն կանչեր, մի՞թե
հազարավոր մարդիկ ներքինի չէին լինի:

Միրաբայը գիտի, որ Աստվածայինին գտնելու
համար միակ անհրաժեշտը Սերն է:

Մի քանի ուսանողներ ռուփիներ դրեցին Բհադուրիի հողաթափերի մեջ, որոնք դրված էին նրա կողքին, երբ նա նստած էր յոգայի դիրքով: Այս հարգայից գոհաբերությունը, որը սովորություն է Հնդկաստանում, ցույց է տալիս, որ աշակերտն իր նյութական բարիքները դնում է գուրուի ոտքերի տակ: Երախտապարտ ընկերները միայն քողարկված Տերն է, որը հոգ է տանում Իրեն պատկանողների մասին:

«Վարդապետ, դու հրաշալի ես»: Մի ուսանող, հրաժեշտ տալով, կրքոտ նայեց պատրիարքական իմաստունին: «Դու հրաժարվել ես հարստությունից և հարմարավետությունից՝ Աստծուն փնտրելու և մեզ իմաստություն սովորեցնելու համար»: Հայտնի էր, որ Բհադուրի Մահասայան վաղ մանկության տարիներին հրաժարվել էր ընտանեկան մեծ հարստությունից, երբ նպատակասլաց կերպով ընտրել էր յոգայի ուղին:

«Դու չեղյալ ես հայտարարում գործը»: Սրբի դեմքին մեղմ նկատողություն կար: «Ես մի քանի չնչին ռուփի եմ թողել, մի քանի...» մանր հաճույքներ, համար մի տիեզերական կայսրություն -ի անվերջ երանություն Ինչպես ապա ունենալ Ես մերժված Ինձ համար ինչ-որ բան⁷: Ես գիտեմ գանձը կիսելու ուրախությունը: Դա⁸ գոհաբերություն է: Կարճատես աշխարհիկ մարդիկ իսկապես իսկական հրաժարվողներն են: Նրանք հրաժարվում են անգուգական աստվածային ունեցվածքից՝ մի բուռ երկրային խաղալիքների համար:

Ես ծիծաղեցի հրաժարման այս պարադոքսալ տեսակետի վրա, որը Կրեստսի գլխարկ է դնում ցանկացած սուրբ մուրացկանի վրա, մինչդեռ բոլոր հպարտ միլիոնատերերին վերածում է անգիտակից նահատակների:

«Աստվածային կարգը մեր ապագան կազմակերպում է ավելի իմաստուն, քան որևէ ապահովագրական ընկերություն»: Վարպետի եզրափակիչ խոսքերը նրա հավատքի իրականացված դավանանքն էին: «Աշխարհը լի է արտաքին անվտանգության մեջ գտնվող անհանգիստ հավատացյալներով: Նրանց դառը մտքերը նման են ճակատների վրա սպիների: Նա, ով մեզ օդ ու կաթ տվեց մեր առաջին շնչից, գիտի, թե ինչպես օրեցօր ապահովել Իր նվիրյալների համար»:

Ես շարունակեցի դպրոցից հետո ուխտագնացություններս դեպի սրբի դուռը:

Նա լուռ եռանդով օգնեց ինձ հասնել *անուփալայի* : Մի օր նա տեղափոխվեց Ռամ Մոհան Ռոյ ճանապարհ, հեռու իմ Գուրպար ճանապարհի տան հարևանությամբ: Նրա սիրող աշակերտները նրա համար կառուցել էին նոր ճգնավորական տուն, որը հայտնի էր որպես «Նագենդրա Մաթ»:⁷⁻⁷

Չնայած սա ինձ մի քանի տարով առաջ է գցում իմ պատմությունից, այստեղ կհիշատակեմ Բհադուրի Մահասայայի վերջին խոսքերը: Արևմուտք մեկնելուց կարճ ժամանակ առաջ ես նրան փնտրեցի և խոնարհաբար ծնկի իջա՝ խնդրելով նրա հրաժեշտի օրհնությունը:

«Որդի՛ս, գնա՛ Ամերիկա: Վերցրու մոխրագույն Հնդկաստանի պատիվը որպես վահան: Հաղթանակը գրված է քո ճակատին. հեռավոր ժողովուրդը լավ կընդունի քեզ»:

7-1 : Մերողներ -ի վերահսկող կենսական ուժ միջոցով

կարգավորում -ի շունչ: 7-2: Յոգայի ամենահին

ներկայացուցիչը:

Ֆրանսիացի պրոֆեսորները Արևմուտքում առաջինն էին, որ պատրաստ էին գիտականորեն ուսումնասիրել :7-3
գերգիտակցության հնարավորությունները: միտք պրոֆեսոր Ժյուլ-Բուա, անդամ -ի այն L'Էկոլ դե Հոգեբանություն -ի
այն Սորբոն, դասախոսություն կարդաց մեջ Ամերիկա 1928 թվականին Նա իր լսարանին ասաց, որ ֆրանսիացի
գիտնականները ճանաչում են գերգիտակցությունը, «որը Ֆրոյդի ենթագիտակցության ճիշտ հակառակն է և այն
ունակությունն է, որը մարդուն դարձնում է իսկապես մարդ, այլ ոչ թե պարզապես գերկենդանի»: Պարոն Ժյուլ-
Բուան բացատրեց, որ բարձրագույն գիտակցության արթնացումը «չպետք է շփոթել կուենիզմի կամ հիպնոսիզմի
հետ: Գերգիտակցական մտքի գոյությունը վաղուց ճանաչվել է փիլիսոփայորեն, քանի որ իրականում այն Գերիոգին
է: խոսված -ի կողմից Էմերսոն, բայց միայն վերջերս ունի այն եղել է ճանաչված գիտականորեն»: The ֆրանսերեն
գիտնական սուր որ գերգիտակցությունից են գալիս ոգեշնչումը, հանճարը, բարոյական արժեքները: «Սրա հանդեպ
հավատը միստիցիզմ չէ, չնայած այն

Սբ. Թերեզա -ի Ավիլա և այլ քրիստոնյա սրբեր էին հաճախ դիտարկված մեջ մի :7-4

Նահանգ -ի լեհիտացիա: 7-5: «Մեծ իմաստուն»:

Իրական ընկալում -ի Աստված: :7-6

The սրբի լիքը անուն էր Նագենդորանաթ Բհադուրի: Մաթեմատիկա նշանակում է ճգնաժողովական տուն կամ :7-7
աշրամ

ԳԼՈՒԽ՝ 8

Հնդկաստանի Հիանալի Գիտնական, Ջեյ Սի Բոսե

«Զագադիս Չանդրա Բոսես անլար գյուտեր նախորդող նրանք -ի Մարկոնի:

Այս սադրիչ դիտողությունը լսելով՝ ես մոտեցա մայթեզրին կանգնած պրոֆեսորների խմբին, որոնք զբաղվում էին գիտական քննարկումներով: Եթե նրանց միանալու իմ դրդապատճառը ռասայական հպարտությունն էր, ապա ես գոչում եմ դրա համար: Ես չեմ կարող ժխտել իմ խորը հետաքրքրությունը այն ապացույցների նկատմամբ, որոնք վկայում են, որ Հնդկաստանը կարող է առաջատար դեր խաղալ ֆիզիկայում, և ոչ միայն մետաֆիզիկայի մեջ:

«Ի՞նչ անել դու նշանակում է, պարոն՞»

Պրոֆեսորը բարեհամբույր կերպով բացատրեց. «Բոզը առաջինն էր, որ հորինեց անլար կոհերատոր և էլեկտրական ալիքների բեկումը ցույց տվող սարք: Սակայն հնդիկ գիտնականը իր գյուտերը առևտրային նպատակներով չօգտագործեց: Նա շուտով իր ուշադրությունը անօրգանական աշխարհից ուղղեց դեպի օրգանական աշխարհ: Նրա հեղափոխական հայտնագործությունները որպես բույսերի ֆիզիոլոգ գերազանցում են նույնիսկ նրա արմատական նվաճումները որպես ֆիզիկոս»:

Ես քաղաքավարիորեն շնորհակալություն հայտնեցի իմ խորհրդատուին: Նա ավելացրեց. «Մեծ գիտնականը իմ եղբայր-դասախոսներից մեկն է Պրեզիդենտի քոլեջում»:

Հաջորդ օրը ես այցելեցի իմաստունին նրա տանը, որը մոտ էր իմ տանը՝
Գուրպար ճանապարհին: Ես վաղուց հիանում էի նրանով հարգալից հեովից:
Մոայլ և թռչակի անցած բուսաբանը բարեհամբույր կերպով ողջունեց ինձ: Նա
հիսուն տարեկան գեղեցիկ, ամրակազմ տղամարդ էր՝ խիտ մազերով, լայն
ճակատով և երագողի վերացական աչքերով: Նրա տոնի ճշգրտությունը
բացահայտում էր ողջ կյանքի ընթացքում ունեցած գիտական հմտությունը:

«Ես վերջերս վերադարձա Արևմուտքի գիտական ընկերություններ կատարած
արշավախմբից: Նրանց անդամները մեծ հետաքրքրություն ցուցաբերեցին իմ
գյուտի նուրբ գործիքների նկատմամբ, որոնք ցույց են տալիս...»

բոլոր կյանքի անբաժանելի միասնությունը: **8-1** Բոզեի կրեսկոգրաֆն ունի տասը միլիոն մեծացման հսկայական չափս: Մանրադիտակը մեծանում է ընդամենը մի քանի հազար անգամ, այնուամենայնիվ, այն կենսական խթան հաղորդեց կենսաբանական գիտությանը: Կրեսկոգրաֆը անհաշվելի հեռանկարներ է բացում:

«Դուք շատ բան եք արել, պարոն, գիտության անդեմ գիրկը Արևելքի և Արևմուտքի միաձուլումը արագացնելու համար »:

«Ես կրթություն եմ ստացել Քեմբրիջում: Որքա՛ն հիացմունքի է արժանի արևմտյան մեթոդը՝ բոլոր տեսությունները մանրակրկիտ փորձարարական ստուգման ենթարկելու համար: Այդ Էմպիրիկ ընթացակարգը զուգահեռաբար ընթացել է ինքնադիտարկման պարզևի հետ, որը իմ արևելյան ժառանգությունն է: Միասին դրանք հնարավորություն են տվել ինձ բաժանել երկար ժամանակ անհաղորդ բնական ոլորտների լուծությունը: Իմ **8-2 կրեսկոգրաֆի բացահայտող քարտեզները** ապացույցներ են ամենասկեպտիկների համար, որ բույսերն ունեն գգայուն նյարդային համակարգ և բազմազան հուզական կյանք: Մերը, ատելությունը, ուրախությունը, վախը, հաճույքը, ցավը, գրգռվածությունը, թմրությունը և խթանների նկատմամբ անթիվ համապատասխան արձագանքները նույնքան համընդհանուր են բույսերի, որքան կենդանիների մոտ:

«Կյանքի անկրկնելի թրթռումը ողջ արարչագործության մեջ կարող էր թվալ միայն բանաստեղծական պատկերացում մինչև Ջեր գալուստը, պրոֆեսոր: Մի սուրբ, որին ես մի ժամանակ գիտեի, երբեք ծաղիկներ չէր քաղի: «Պե՞տք է խլել վարդի թփից նրա գեղեցկության հպարտությունը: Պե՞տք է դաժանորեն վիրավորեմ նրա արժանապատվությունը իմ կոպիտ գրկանքով»: Նրա համակրանքի խոսքերը բռնացիորեն հաստատվում են Ջեր հայտնագործություններով:»

«Բանաստեղծը մտերիմ է ճշմարտության հետ, մինչդեռ գիտնականը անհարմար մոտենում է: Մի օր եկեք իմ լաբորատորիա և տեսեք կրեսկոգրաֆի անվիճելի վկայությունը»:

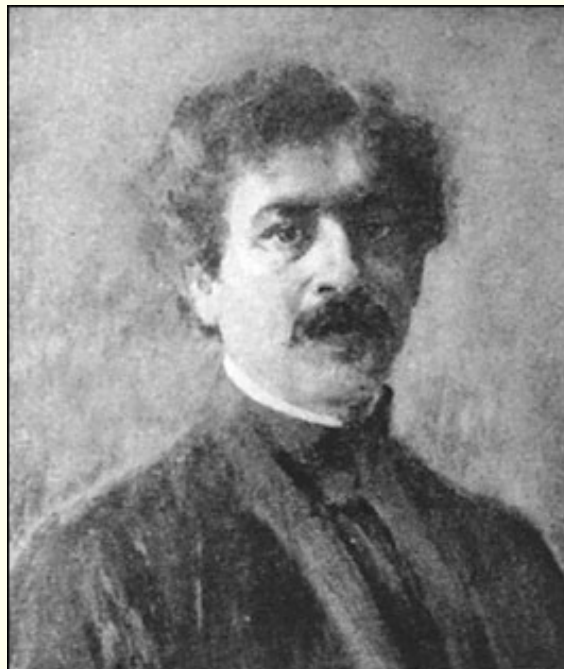
Երախտագիտությամբ ընդունեցի հրավերը և մեկնեցի: Հետագայում լսեցի, որ բուսաբանը լքել էր Նախագահական քոլեջը և պլանավորում էր Կալկաթայում հետազոտական կենտրոն բացել:

Երբ բացվեց Բոզեի ինստիտուտը, ես մասնակցեցի բացման արարողությանը: Հարյուրավոր մարդիկ ոգևորված զբոսնում էին տարածքում: Ես հիացած էի գիտության նոր տան արվեստով և հոգևոր խորհրդանիշներով: Նրա առջևի դարպասը, ինչպես նկատեցի, հեռավոր սրբավայրից դարավոր մասունք էր: Լոտոսի հետևում **8-3** Շատրվանը, քանդակագարդ կանացի կերպարանքը՝ ջահով, փոխանցում էր հնդկացիների հարգանքը կնոջ՝ որպես անմահ լույս կրողի

նկատմամբ: Այգում կար մի փոքրիկ տաճար, որը նվիրված էր երևույթներից այն
կողմ գտնվող Նումենոնին: Աստվածային անմարմինության մասին միտքը
հուշում էր որևէ խորան- պատկերի բացակայությունը:

Ես ինքս ժամը Տարիք վեց

ԶԱԳԱԴԻՍ Զանդրա ԲՈՍԵ

Հնդկաստանի մեծ ֆիզիկոս, բուսաբան, և գյուտարար -ի այն
Կրեսկոգրաֆ

Բոսես խոսք վրա սա մեծ առիթ կարող է ունենալ թողարկված -ից այն շուրթեր -ի
մեկ -ի այն ոգեշնչված հին

ռիշխսներ

«Այսօր ես նվիրագործում եմ այս ինստիտուտը ոչ միայն որպես լաբորատորիա,
այլև որպես տաճար»: Նրա հարգալից հանդիսավորությունը անտեսանելի

թիկնոցի պես ծածկեց լեփ-լեցուն դահլիճը: «Իմ հետազոտությունները
հետապնդելիս ես անգիտակցաբար տարվեցի ֆիզիկայի և ֆիզիոլոգիայի
սահմանային տարածք: Իմ զարմանքին, ես հայտնաբերեցի, որ

Կենդանի և անկենդանի աշխարհների միջև սահմանային գծերի անհետացում և շփման կետերի ի հայտ գալը: Անօրգանական նյութը ընկալվում էր որպես ամեն ինչ, բացի իներտ լինելուց. այն թրթռում էր բազմաթիվ ուժերի ազդեցության տակ:

«Համընդհանուր ռեակցիան, կարծես, մետաղը, բույսը և կենդանին դարձրեց ընդհանուր օրենքի առարկա: Նրանք բոլորը ցուցաբերում էին հոգնածության և դեպրեսիայի էապես նույն երևույթները՝ վերականգնման և -ի վեհացում, ինչպես լավ ինչպես այն մշտական անպատասխանատվություն կապված հետ մահ Լցված Այս ապշեցուցիչ ընդհանրացումից հիացմունքով, մեծ հույսով ես հայտարարեցի իմ արդյունքները Թագավորական ընկերությանը՝ փորձերով ապացուցված արդյունքներ: Սակայն ներկա ֆիզիոլոգները խորհուրդ տվեցին ինձ սահմանափակվել ֆիզիկական հետազոտություններով, որոնցում իմ հաջողությունը երաշխավորված էր, այլ ոչ թե ոտնձգել նրանց իրավունքներին: Ես անգիտակցաբար մոլորվել էի անծանոթ կաստայական համակարգի տիրույթում և այդպիսով վիրավորել դրա Էթիկետը:

«Նաև առկա էր անգիտակից աստվածաբանական կողմնակալություն, որը շփոթում է անգիտությունը հավատքի հետ: Հաճախ մոռացվում է, որ Նա, ով շրջապատել է մեզ արարչագործության այս անընդհատ զարգացող առեղծվածով, մեզ մեջ նաև սերմանել է հարցականի տակ դնելու և հասկանալու ցանկությունը: Տարիների թուրքմբոնման միջոցով ես հասկացա, որ գիտության նվիրյալի կյանքը անխուսափելիորեն լի է անվերջ պայքարով: Նրա համար է իր կյանքը ներկայացնել որպես ջերմեռանդ զոհաբերություն՝ շահույթի և կորստի, հաջողության և ձախողման վերաբերյալ՝ որպես մեկ ամբողջություն»:

«Ժամանակի ընթացքում աշխարհի առաջատար գիտական ընկերությունները ընդունեցին իմ տեսություններն ու արդյունքները և ճանաչեցին Հնդկաստանի գիտության մեջ ունեցած ներդրման կարևորությունը: **8-4** Կարո՞ղ է արդյոք որևէ փոքր կամ սահմանափակ բան երբևէ բավարարել Հնդկաստանի միտքը: Անընդհատ կենդանի ավանդույթի և երիտասարդացման կենսական ուժի շնորհիվ այս երկիրը վերափոխվել է անթիվ փոխակերպումների միջոցով: Միշտ ի հայտ են եկել հնդիկներ, ովքեր, անտեսելով ժամանակի անմիջական և կլանող մրցանակը, ձգտել են կյանքի բարձրագույն իդեալների իրականացմանը՝ ոչ թե պասիվ հրաժարման, այլ ակտիվ պայքարի միջոցով: Թույլը, որը հրաժարվել է հականարտությունից՝ ոչինչ չձեռք բերելով, ոչնչից հրաժարվելու բան չունի: Միայն նա, ով պայքարել և հաղթել է, կարող է հարստացնել աշխարհը՝ շնորհելով իր հաղթական փորձի պտուղները:

«Բոգեի լաբորատորիայում նյութի արձագանքի վերաբերյալ արդեն իսկ կատարված աշխատանքը և բուսական աշխարհում անսպասելի բացահայտումները բացել են ֆիզիկայի, ֆիզիոլոգիայի, բժշկության, գյուղատնտեսության և նույնիսկ հոգեբանության շատ լայն ուսումնասիրությունների ոլորտներ: Մինչ այժմ անլուծելի համարվող խնդիրները

այժմ տեղափոխվել են փորձարարական հետազոտությունների ոլորտ»:

«Սակայն բարձր հաջողության հասնել հնարավոր չէ առանց խիստ ճշգրտության: Այստեղից էլ՝ իմ նախագծած գերզգայուն գործիքների և սարքավորումների երկար շարքը, որոնք այսօր ձեր առջև են՝ իրենց պատյաններով՝ նախասրահում: Դրանք պատմում են ձեզ անտեսանելի իրականության մեջ խաբուսիկ թվացյալից թաքնվելու երկարատև ջանքերի, մարդկային սահմանափակումները հաղթահարելու համար անհրաժեշտ շարունակական աշխատանքի, համառության և հնարամտության մասին: Բոլոր ստեղծագործ գիտնականները գիտեն, որ իսկական լաբորատորիան միտքն է, որտեղ պատրանքների հետևում նրանք բացահայտում են ճշմարտության օրենքները»:

«Այստեղ կարդացվող դասախոսությունները չեն լինի պարզապես երկրորդ ձեռքի գիտելիքների կրկնություններ: Դրանք կհայտարարեն նոր հայտնագործությունների մասին, որոնք առաջին անգամ ցուցադրվում են այս դահլիճներում: Ինստիտուտի աշխատանքների կանոնավոր հրապարակման միջոցով այս հնդկական ներդրումները կհասնեն ամբողջ աշխարհին»:

Դրանք կդառնան հանրային սեփականություն: Ոչ մի արտոնագիր երբեք չի իլվի: Մեր ազգային մշակույթի ոգին պահանջում է, որ մենք ընդմիշտ ազատ լինենք գիտելիքները միայն անձնական շահի համար օգտագործելու պոծումից:

«Իմ հետագա ցանկությունն է, որ այս ինստիտուտի հարմարությունները, որքան հնարավոր է, հասանելի լինեն բոլոր երկրների աշխատողների համար: Դրանով ես փորձում եմ շարունակել իմ երկրի ավանդույթները: Դեռևս քսանհինգ դար առաջ Հնդկաստանը իր հին համալսարաններում՝ Նալանդայում և Տաքսիլայում, ողջունել է գիտնականների աշխարհի բոլոր ծայրերից:»

«Չնայած գիտություն է ո՛չ մեկը -ի այն Արևելք ոչ էլ -ի այն Արևմուտք բայց ավելի շուտ միջազգային մեջ դրա համընդհանրությունը, սակայն Հնդկաստանը հատկապես հարմար է մեծ ներդրումներ կատարելու համար: **8-5** Հնդկական այրող երևակայությունը, որը կարող է նոր կարգ կորզել թվացյալ հակասական փաստերի զանգվածից, զսպվում է կենտրոնացման սովորության շնորհիվ: Այս զսպումը ուժ է տալիս միտքը անսահման համբերատարությամբ ճշմարտության հետապնդմանը կենտրոնացնելու համար:

Գիտնականի եզրափակիչ խոսքերից աչքերս արցունքներով լցվեցին: Մի՞թե «համբերությունը» իսկապես Հնդկաստանի հոմանիշը չէ, որը շփոթում է Ժամանակին և պատմաբաններին:

Բացման օրվանից կարճ ժամանակ անց ես կրկին այցելեցի հետազոտական կենտրոն: Մեծ բուսաբանը, հիշելով իր խոստումը, ինձ տարավ իր հանգիստ լաբորատորիա:

«Ես կրեսկոգրաֆը կկցեմ այս պտերին. մեծացումը հսկայական է: Եթե խիտունջի սողունը մեծացվեր մեջ այն նույնը համամասնություն, այն արարած կ հայտնվել դեպի լինել ճանապարհորդություն նման մի էքսպրես գնացք՝:

Հայացքս ազահորեն հառված էր Էկրանին, որը արտացոլում էր մեծացված պտերի ստվերը: Կենդանի մանր շարժումները հիմա հստակ նկատելի էին. բույսը շատ դանդաղ էր աճում իմ հմայված աչքերի առաջ: Գիտնականը փոքրիկ մետաղական ձողով դիպավ պտերի ծայրին: Չարգացող պանտոմիման կտրուկ կանգ առավ՝ վերսկսելով իր պերճախոս ռիթմերը, հենց որ ձողը հանվեց:

«Դուք տեսաք, թե ինչպես է ցանկացած արտաքին միջամտություն վնասակար զգայուն հյուսվածքների համար», - նկատեց Բոգը: «Ուշադիր եղեք. ես հիմա քլորոֆորմ կտամ, ապա՝ հակաթույն»:

Քլորոֆորմի ազդեցությունը դադարեցրեց աճը. հակաթույնը վերակենդանացնում էր: Էկրանին Էվոյուցիոն Ժեստերը ինձ ավելի գրավեցին, քան «Ֆիլմի» սյուժեն: Իմ ուղեկիցը (այստեղ՝ չարագործի դերում) սուր գործիքով մտցրեց պտերի մի մասը. ցավը արտահայտվում էր ջղաձգական թրթռոցներով: Երբ նա ածելին մասամբ անցկացրեց ցողունի միջով, ստվերը ուժգին

անհանգստացավ, ապա հանդարտվեց մահվան վերջին կետադրական նշանով:

«Սկզբում հսկայական ծառը քլորոֆորմացնելով՝ ես հաջողությամբ փոխապատվաստեցի այն: Սովորաբար անտառի նման միապետները շատ արագ մահանում են տեղափոխվելուց հետո»: Ջագադիսը ուրախ ժպտաց՝ պատմելով կյանքը փրկող մանևրի մասին: «Իմ նուրբ սարքի գրաֆիկները ապացուցել են, որ ծառերն ունեն շրջանառության համակարգ. նրանց հյութի շարժումները համապատասխանում են կենդանիների մարմինների արյան ճնշմանը: Հյութի վերելքը բացատրելի չէ սովորաբար առաջադեմ մեխանիկական հիմքերով, ինչպիսին է մագնոթային ձգողությունը: Երևույթը լուծվել է կրեսկոգրաֆի միջոցով՝ որպես կենդանի բջիջների ակտիվություն: Պերիստալտիկ ալիքները դուրս են գալիս գլանաձև խողովակից, որը ձգվում է ծառի վրայով ներքև և

ծառայում է որպես իրական սիրտ: Որքան խորն ենք մենք ընկալում, այնքան ավելի ցայտուն է դառնում այն ապացույցը, որ միատարր ծրագիրը կապում է յուրաքանչյուր ձև բազմազան բնույթի մեջ:

The մեծ գիտնական սուր դեպի մեկ այլ Բոսե գործիք

«Ես ձեզ կցույց տամ անագի կտորի վրա կատարված փորձեր: Մետաղների կենսական ուժը բացասաբար կամ դրականորեն է արձագանքում խթաններին: Մելանի հետքերը կգրանցեն տարբեր ռեակցիաները»:

Խորապես կլանված՝ ես դիտում էի գրաֆիկը, որը գրանցում էր ատոմի կառուցվածքի բնորոշ ալիքները: Երբ պրոֆեսորը քլորոֆորմ քսեց անագի վրա, տատանողական գրությունները դադարեցին: Դրանք վերսկսվեցին, երբ մետաղը դանդաղորեն վերականգնեց իր բնականոն վիճակը: Իմ ուղեկիցը տվեց թունավոր քիմիական նյութ: Անագի դողացող ծայրի հետ միաժամանակ, ասեղը կտրուկ գծապատկերի վրա մահվան մասին ծանուցում գրեց:

«Բոզեի գործիքները ցույց են տվել, որ մետաղները, ինչպիսիք են մկրատներում և մեքենաներում օգտագործվող պողպատը, ենթակա են հոգնածության և վերականգնում են իրենց արդյունավետությունը պարբերական հանգստի միջոցով: Մետաղների կենսական իմպուլսը լրջորեն վնասվում է կամ նույնիսկ մարում է էլեկտրական հոսանքի կամ ուժեղ ճնշման կիրառման հետևանքով»:

Ես նայեց շուրջը այն սենյակ ժամը այն բազմաթիվ գյուտեր, պերճախոս վկայություն -ի մի անխոնջ հնարամտություն:

«Պարոն, ցավալի է, որ զանգվածային գյուղատնտեսության զարգացումը չի արագանում ձեր հրաշալի մեխանիզմների ավելի լիարժեք օգտագործմամբ: Մի՞թե հեշտությամբ հնարավոր չէր լինի դրանցից մի քանիսը կիրառել արագ լաբորատոր փորձարկումների ժամանակ՝ տարբեր տեսակի պարարտանյութերի ազդեցությունը բույսերի աճի վրա ցույց տալու համար»:

«Դուք ճիշտ եք: Բոզեի գործիքները անթիվ-անհամար կօգտագործվեն ապագա սերունդների կողմից: Գիտնականը հազվադեպ է ճանաչում ժամանակակից պարզևատրումը. բավական է ունենալ ստեղծագործական ծառայության ուրախությունը»:

Անխոնջ իմաստունին անմնացորդ երախտագիտության արտահայտություններով ես հեռացա: «Կարո՞ղ է երբևէ սպառվել նրա հանճարի զարմանալի բեղմնավորությունը», մտածեցի ես:

Տարիների ընթացքում ոչ մի նվազում չեղավ: Հորինելով բարդ գործիք՝ «Ռեզոնանսային կարդիոգրաֆը», Բոզեն այնուհետև լայնածավալ հետազոտություններ իրականացրեց անթիվ հնդկական բույսերի վերաբերյալ: Բացահայտվեց օգտակար դեղամիջոցների հսկայական, անսպասելի դեղագիրք:

Կարդիոգրաֆիան կառուցված է անսխալ ճշգրտությամբ, որով ցույց է տրվում վայրկյանի մեկ հարյուրերորդ մասը: գրաֆիկ: Ռեգոնանսային գրառումները չափում են անվերջ փոքր պոլյսացիաները բույսերի, կենդանիների և մարդկանց մոտ: կառուցվածք: Մեծ բուսաբանը կանխատեսել էր, որ իր կարդիոգրաֆի օգտագործումը կհանգեցնի վիվիսեկցիայի բույսեր՝ կենդանիների փոխարեն:

«Բույսին և կենդանուն միաժամանակ տրված դեղամիջոցի ազդեցության գուգահեռ գրառումները ցույց են տվել զարմանալի միաձայնությունն արդյունքի մեջ», - նշեց նա: «Մարդու մեջ ամեն ինչ նախանշվել է բույսում: Բուսականության վրա փորձարկումները կնպաստեն մարդկային տառապանքի նվազեցմանը»:

«The New York Times»- ը լուսաբանեց հետևյալ կերպ.

Վերջին մի քանի տարիների ընթացքում պարզվել է, որ երբ նյարդերը փոխանցում են հաղորդագրություններ Ուղեղի և մարմնի այլ մասերի միջև առաջանում են փոքրիկ էլեկտրական ազդակներ: Այս ազդակները չափվել են նուրբ գալվանոմետրերով և միլիոնավոր անգամ մեծացվել ժամանակակից ուժեղացուցիչ սարքերով: Մինչ օրս կենդանի կենդանիների կամ մարդկանց նյարդային մանրաթելերի երկայնքով ազդակների անցումները ուսումնասիրելու բավարար մեթոդ չի գտնվել՝ մեծ... արագությունը, որով այս ազդակները տարածվում են:

Բժիշկներ Ք.Ս. Քոուլը և Հ.Ջ. Քուրթիսը հայտնել են, որ հայտնաբերել են, որ ոսկե ձկների ամաններում հաճախ օգտագործվող քաղցրահամ ջրային բույսի՝ նիտելլայի երկար, առանձին բջիջները գործնականում նույնական են առանձին նյարդային մանրաթելերի բջիջներին: Ավելին, նրանք պարզել են, որ նիտելլա մանրաթելերը, գրգռվելիս, տարածում են էլեկտրական ալիքներ, որոնք ամեն ինչով, բացի արագությունից, նման են կենդանիների և մարդու նյարդային մանրաթելերի բջիջներին: Պարզվել է, որ բույսի էլեկտրական նյարդային ազդակները շատ ավելի դանդաղ են, քան կենդանիների մոտ: Հետևաբար, այս հայտնագործությունը Կոլումբիայի աշխատողների կողմից օգտագործվեց որպես նյարդերում էլեկտրական ազդակների անցման դանդաղեցված լուսանկարներ անելու միջոց:

Այսպիսով, նիտելլա բույսը կարող է դառնալ մի տեսակ Ռոզետայի քար՝ մտքի և նյութի սահմանագծին մոտ գտնվող խիստ պահպանված գաղտնիքները վերծանելու համար:

Բանաստեղծ Ռաբինդրանաթ Թագորը Հնդկաստանի իդեալիստ գիտնականի հավատարիմ ընկերն էր: Նրան քաղցր բենգալյան երգչուհին դիմեց հետևյալ տողերով. **8-6**

Ո՛վ ճգնավոր, կանչիր դու այն հին հիմնի
խսկական խոսքերով, որը կոչվում է « սամա» .
«Վեր կաց, արթնացիր»: Կոչիր այն մարդուն, որը
պարծենում է իր *շաստրիկական* գիտելիքներով՝
անօգուտ ունայն պեղանտական վեճերից, Կոչիր
այդ հիմար պարծենկոտին դուրս գալ բնության
երեսին, այս լայն երկրի վրա, Ուղարկիր այս
կոչը քո գիտական խումբին. Միասին քո կրակի
գոհաբերության շուրջը:
Թող բոլորը հավաքվեն: Թող մեր
Հնդկաստանը, մեր հին երկիրը վերադառնա

իրեն:

Օ՛, կրկին վերադարձ անսասան աշխատանքին,
պարտականությանն ու նվիրվածությանը, նրա
տրանսին

-ից լուրջ մեղիտացիա; թող նրան նստել

Կրկին անխռով, անագահ, անզիջում, մաքուր, օ՛, կրկին
իր բարձր աթոռին

Եվ հարթակ, ուսուցիչ -ի բոլորը հողեր

.....

8-1 : «Բոլորը գիտությունն է տրանսցենդենտալ կամ այլապես անցումներ հեռու Բուսաբանությունն է հիմա ձեռքբերող այն աջ տեսությունը-ը ավատարներ -ի «Բրահման այժմ կլինի բնական պատմության դասագիրքը»:-
Էմերսոն :

8-2 : Սկսած այն լատիներեն արմատ, *կրեսցերե* դեպի աճ Համար նրա կրեսկոգրաֆ և այլ գյուտեր, Բոսե էր ասպետի կոչում մեջ 1917թ.

8-3 : The լոտոս ծաղիկ է մի հին աստվածային խորհրդանիշ մեջ Հնդկաստան; դրա ծավալվող թերթիկներ առաջարկել այն ընդլայնում -ի այն հոգի; Նրա մաքուր գեղեցկության աճը իր ծագման ցեխից պարունակում է բարերար հոգևոր խոստում:

8-4 «Ներկայումս միայն ամենափոքր պատահականությունն է Հնդկաստանը դարձնում ամերիկացի ուսանողների տեսադաշտում: Ուր համալսարաններ (Հարվարդ, Եյլ, Կոլումբիա, Փրինսթոն, Ջոնս Հոփքինս, Փենսիլվանիա, Չիկագո և Կալիֆոռնիա) ունեն հնդկագիտության կամ սանսկրիտ լեզվի ամբիոններ, սակայն Հնդկաստանը գործնականում ներկայացված չէ պատմության, փիլիսոփայության, կերպարվեստի, քաղաքագիտության ամբիոններում»: սոցիոլոգիա, կամ ցանկացած -ի այն այլ բաժիններ -ի մտավորական փորձառություն մեջ որը, ինչպես մենք ունենալ տեսած, Հնդկաստան ունի մեծ ներդրում է ունեցել: Հետևաբար, մենք կարծում ենք, որ ոչ մի ուսումնասիրության բաժին, մասնավորապես՝ հումանիտար գիտությունների, որևէ

խոշոր համալսարանը կարող է լիովին հագեցած լինել առանց իր առարկայի հնդկական փուլերում պատշաճ կերպով պատրաստված մասնագետի: Մենք կարծում ենք, նույնպես, որ ամեն քոլեջ որը նպատակներ դեպի պատրաստել դրա շրջանավարտներ համար խելացի աշխատանք մեջ այն աշխարհի որը է դեպի լինել նրանցը կենդանի մեջ, պետք է ունենալ վրա դրա անձնակազմ մի գիտնական իրավասու մեջ այն քաղաքակրթություն -ի Հնդկաստան." - Քաղվածքներ -ից մի հոդված կողմից պրոֆեսոր Վ. Նորման Շագանակագույն -ի այն Համալսարան -ի Փենսիլվանիա որը հայտնվեց մեջ այն Մայիս, 1939թ., թողարկում -ի այն *Տեղեկագիր* -ի այն Ամերիկյան խորհուրդ -ի Սովորել է Ընկերություններ, 907 15-րդ Սթ., Վաշինգտոն, Դ. Գ., 25 ցետներ պատճենը Սա թողարկում (#28) պարունակում է ավարտվել է 100 «Հնդկական ուսումնասիրությունների հիմնական մատենագրության» էջերը:

8-5 : The ատոմային կառուցվածք -ի նյութ էր հայտնի դեպի այն հին Հինդուներ: Մեկ -ի այն վեց համակարգեր -ի հնդիկ փիլիսոփայություն *Վայսեսիկան* է , -ից այն սանսկրիտ արմատ *վիզաներ* , «ատոմային անհատականություն»: Մեկ -ի այն ամենաառաջինը *Վայսեսիկա* մեկնաբանողներ էր Սուկուլյան, որը կոչվում է Նաև Կանադա, «ատոմ ուտող», ծնվել է մոտ 2800 տարի առաջ:

Արևելք-Արևմուտք» ամսագրում հրապարակված հոդվածում *Վայսեսիկա գիտական գիտելիքների* ամփոփումը»
Ներկայացված էր հետևյալ կերպ. «Չնայած ժամանակակից «ատոմային տեսությունը» ընդհանուր առմամբ համարվում է գիտության նոր առաջընթաց, այն վաղուց փայլուն կերպով մեկնաբանվել է Կանադայի՝ «ատոմ ուտողի» կողմից»: Սանսկրիտերեն « *անուս* » *բառը* կարող է ճիշտ թարգմանվել որպես «ատոմ»՝ վերջինիս բառացի հունարեն իմաստով՝ «անկտրված» կամ անբաժանելի: Մ.թ.ա. դարաշրջանի *Վայսեսիկա տրակտատների այլ գիտական բացատրությունները ներառում են (1) ասեղների շարժը*»: դեպի մագնիսներ, (2) այն շրջանառություն -ի ջուր մեջ բույսեր, (3) *ակաշ* կամ եթեր, իներտ և կառուցվածքագուրկ, ինչպես մի հիմք նուրբ ուժեր փոխանցելու համար, (4) արեգակնային կրակը՝ որպես ջերմության մյուս բոլոր ձևերի պատճառ, (5) ջերմությունը՝ որպես մոլեկուլային փոփոխությունների պատճառ, (6) ձգողականության օրենքը՝ որպես պայմանավորված երկրի ատոմներին բնորոշ որակով, որը նրանց տալիս է իրենց ձգողական ուժը կամ ներքև քաշել, (7) այն կինետիկ բնություն -ի բոլորը էներգիա; պատճառահետևանքային կապ ինչպես միշտ արմատացած մեջ մի ծախս -ի էներգիա կամ վերաբաշխում -ի շարժում, (8) համընդհանուր լուծարում միջոցով այն քայքայում -ի ատոմներ, (9) այն ճառագայթում -ի ջերմություն և լույսի ճառագայթներ, անսահման փոքր մասնիկներ, որոնք անհավանական ,արագությամբ սլանում են բոլոր ուղղություններով (ժամանակակից «տիեզերական ճառագայթների» տեսություն)

այն հարաբերականություն -ի ժամանակ և տարածություն (10)

Վայսեսիկա » նշանակված այն ծագում -ի այն աշխարհի դեպի ատոմներ, հավերժական մեջ նրանց բնություն, »
այսինքն՝ նրանց վերջնական առանձնահատկությունները: Սրանք ատոմները համարվում էին անդադար Վերջերս կատարված հայտնագործությունը, որ..... տատանողական շարժում ունեցողներ:
,ատոմը մանրանկարչական արեգակն է

համակարգ կ լինել ոչ Նորություններ դեպի այն հին *Վայսեսիկա* փիլիսոփաներ, ԱՀԿ Նաև կրճատված ժամանակ դեպի դրա ամենահեռավոր մաթեմատիկական հայեցակարգը՝ ժամանակի ամենափոքր միավորը (*կալա*)
նկարագրելով որպես այն ժամանակահատվածը, որը ատոմը պահանջում է իր սեփական տարածության միավորը
հատելու համար:

8-6 : Թարգմանված -ից այն բենգալերեն -ի Ռաբինդրանաթ Թագոր, կողմից Մանմոհան Գոշ, մեջ *Վիշվա- Քարաուտի*:

ԳԼՈՒԽ՝ 9

The Երջանիկ Նվիրյալ Եվ Նրա Տիեզերական Ռոմանտիկա

«Փոքրիկ պարոն, խնդրում եմ լինել նստած: Ես առավոտյան խոսելը դեպի իմ Աստվածային Մայրիկ:

Լուռ մտա սենյակ՝ մեծ հիացմունքով: Վարպետ Մահասայայի հրեշտակային տեսքը բավականին կուրացրեց ինձ: Մետաքսանման սպիտակ մորուքով և մեծ, փայլուն աչքերով նա թվում էր մաքրության մարմնացում: Նրա բարձրացրած կզակը և ծալած ձեռքերը ինձ հասկացրին, որ իմ առաջին այցելությունը խանգարել էր նրան իր աղոթքների ժամանակ:

Նրա ողջույնի պարզ խոսքերը ստեղծեցին ամենադաժան ազդեցությունը, որ մինչ այժմ զգացել էր իմ բնավորությունը: Մորս մահվան դառը բաժանումը ես համարում էի բոլոր տանջանքների չափանիշը: Այժմ Աստվածային Մորիցս բաժանվելու տանջանքը հոգու աննկարագրելի տանջանք էր: Ես տնքալով ընկա գետնին:

«Փոքրիկ պարոն, հանգիստ ինքդ քեզ:» The սուրբ էր համակրանքով նեղված:

Լքված ինչ-որ օվկիանոսային ամայության մեջ, ես բռնեցի նրա ոտքերը՝

որպես իմ փրկության միակ լաստ: «Սուրբ տե՛ր, քո բարեխոսությունը:

Հարցրու Աստվածային Մորը, թե արդյոք ես որևէ բարեհաճություն եմ

գտնում Նրա աչքում»:

Սա խոստում է մեկ ոչ հեշտությամբ շնորհված; այն վարպետ էր սահմանափակված դեպի լուրջություն

Անկասկած, ես համոզված էի, որ վարպետ Մահասայան մտերիմ զրույցի մեջ էր Տիեզերական Մոր հետ: Խորը ամոթ էր գիտակցել, որ իմ աչքերը կույր էին Նրա համար, ով նույնիսկ այս պահին նկատելի էր սրբի անթերի հայացքի համար: Անամոթաբար բռնելով նրա ոտքերը, խուլ նրա նուրբ բողոքների նկատմամբ, ես անընդհատ աղաչում էի նրան իր միջամտության համար:

«Ես քո խնդրանքը կներկայացնեմ Սիրելիին»: Տիրոջ հանձնվելը հնչեց դանդաղ, կարեկցող ժպիտով:

Ի՞նչ ուժ մեջ նրանք մի քանիսը բառեր, որ իմ լինելը պետք է իմանալ ազատ արձակել -ից դրա փոթորկալից աքսորը՝

«Պարոն, հիշե՛ք Ձեր խոստումը: Ես շուտով կվերադառնամ Նրա ուղերձը լսելու համար»: Ուրախալի սպասումը հնչեց իմ ձայնում, որը ընդամենը մի ակնթարթ առաջ վշտից լաց էր լինում:

Երկար աստիճաններով իջնելիս հիշողություններով լցվեցի: Ամհերսթ փողոցի 50 հասցեում գտնվող այս տունը, որն այժմ վարպետ Մահասայայի բնակարանն է, մի ժամանակ իմ ընտանեկան տունն էր եղել, որտեղ մահացել է մայրս: Այստեղ իմ մարդկային սիրտը կոտրվել էր անհետացած մոր համար, և այսօր այստեղ իմ հոգին կարծես խաչված էր Աստվածային Մոր բացակայության պատճառով: Սրբազան պատեր, իմ ծանր վերքերի և վերջնական ապաքինման լուռ վկաներ:

Իմ քայլերը արագ էին, երբ վերադարձա Գուրպար Ռոուդի իմ տունը: Փնտրելով իմ փոքրիկ ձեղնահարկի մեկուսացումը՝ ես մնացի մեդիտացիայի մեջ մինչև ժամը տասը: Հնդկական տաք գիշերվա խավարը հանկարծ լուսավորվեց հրաշալի տեսիլքով:

Փառքով լուսապսակված՝ Աստվածային Մայրը կանգնած էր իմ առջև: Նրա քնքուշ ժպտացող դեմքը գեղեցկությունն էր :

«Միշտ ունենալ էս սիրված քեզ! Երբևէ պետք է էս սեր քեզ՝

The երկնային տոներ դեռևս զանգ մեջ այն օդը, Նա անհետացավ:

Հաջորդ առավոտյան արևը հագիվ էր բարձրացել որևէ պարկեշտության, երբ էս երկրորդ անգամ այցելեցի վարպետ Մահասայային: Բարձրանալով սրտաճմլիկ հիշողությունների տան աստիճաններով՝ հասա նրա չորրորդ հարկի սենյակին: Փակ դռան բռնակը փաթաթված էր կտորով. էս զգացի, որ սուրբը ցանկանում էր մեկուսացում: Երբ անվճռականորեն կանգնած էի հարթակին, դուռը բացվեց վարպետի հյուրընկալ ձեռքով: Ես ծնկի իջա նրա սուրբ ոտքերի մոտ: Խաղային տրամադրությամբ էս հանդիսավոր դիմակ հագա դեմքիս՝ թաքցնելով աստվածային ցնծությունը:

«Պարոն, էս շատ շուտ եմ եկել, խոստովանում եմ՝ Ձեր հաղորդագրության համար: Միրելի մայրը որևէ բան ասե՞լ է իմ մասին»:

«Չարանճի փոքրիկ պարոն՝

Ոչ մեկ այլ դիտողություն կ նա պատրաստել Ըստ երևույթին իմ ենթադրել ձգողականություն էր աննկատելի:

«Ինչո՞ւ այսպես խորհրդավոր, այսպես խուսափողական՞ Անել սրբեր երբեք խոսել պարզորոշ՞ Հնարավոր է էս էր մի փոքրիկ հրահրված:

«Պե՞տք է ինձ փորձես»: Նրա հանգիստ աչքերը լի էին հասկացողությամբ:
«Կարո՞ղ եմ այսօր առավոտյան մեկ բառ ավելացնել այն հավաստիացմանը, որը դու ստացար երեկ երեկոյան ժամը տասին՝ Գեղեցկուհի Մայրից »:

Վարպետ Մահասայան տիրապետում էր իմ հոգու ջրհեղեղի դարպասներին. էս կրկին ընկա նրա ոտքերի տակ: Բայց այս անգամ արցունքներս հոսում էին երանությունից, այլ ոչ թե անհետաքրքիր ցավից:

«Կարծում ե՞ս, որ քո նվիրվածությունը չի դիպչել Անսահման ողորմածությանը: Աստծո մայրությունը, որին դու երկրպագել էս թե՛ մարդկային, թե՛ աստվածային կերպարանքներով, երբեք չէր կարող չպատասխանել քո լքված աղաղակին»:

Ո՞վ էր այս պարզ սուրբը, որի Տիեզերական Հոգուն ուղղված ամենափոքր խնդրանքը հանդիպեց քաղցր համաձայնության: Նրա դերը աշխարհում համեստ էր, ինչպես վայել էր իմ ճանաչած ամենամեծ համեստ մարդուն: Այս Ամհերսթ փողոցի տանը, վարպետ Մահասայա **9-1 հասցեում**, Նա տղաների համար փոքրիկ ավագ դպրոց էր վարում: Նրա շուրթերից ոչ մի դատապարտող խոսք չէր դուրս գալիս, ոչ մի կանոն կամ անգութություն չէր պահպանում նրա կարգապահությունը: Այս համեստ դասարաններում իսկապես դասավանդվում

Էր բարձրագույն մաթեմատիկա, և սիրո քիմիան բացակայում էր դասագրքերից:

Նա իր իմաստությունը տարածում էր հոգևոր վարակի միջոցով, այլ ոչ թե անթափանց խրատների միջոցով:

Աստվածային Մոր հանդեպ պարզունակ կրքով կլանված՝ սուրբը երեխայի պես չէր պահանջում հարգանքի արտաքին ձևեր:

«Ես քո գուրուն չեմ. նա մի փոքր ուշ կգա», - ասաց նա ինձ: «Նրա առաջնորդությամբ քո Աստվածային փորձառությունները՝ սիրո և նվիրվածության առումով, կվերածվեն նրա անսահման իմաստության եզրույթների»:

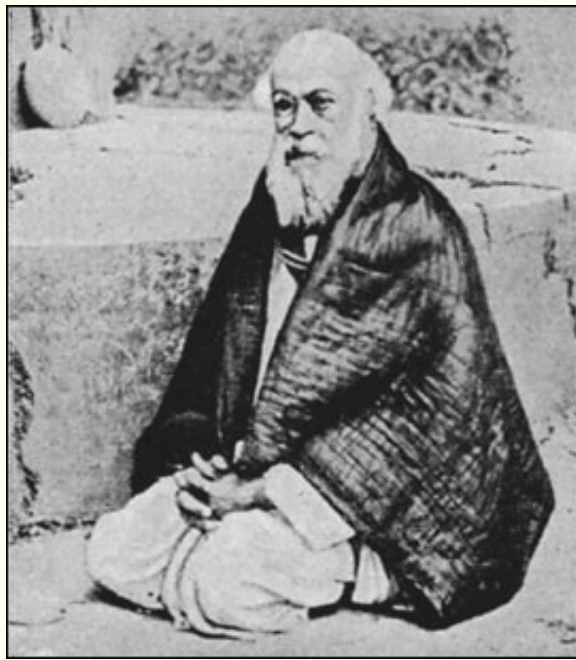
Ամեն ուշ կեսօր ես գնում էի Ամհերսթ փողոց: Ես փնտրում էի վարպետ Մահասայայի աստվածային բաժակը, այնքան լիքը, որ դրա կաթիլները ամեն օր թափվում էին իմ էության վրա: Երբեք առաջ չէի խոնարհվել լիակատար երկյուղածությամբ. հիմա ես անչափելի արտոնություն էի զգում նույնիսկ այն հողը քայլելը, որը սրբագործել էր վարպետ Մահասայան:

«Պարոն, խնդրում եմ կրեք այս չամփակի զարդը, որը ես հատուկ ձեզ համար եմ պատրաստել»: Մի երեկո ես ժամանեցի՝ ձեռքումս ծաղկեպսակի շղթան: Բայց նա ամաչկոտ հեռացավ՝ անընդհատ հրաժարվելով այդ պատիվից: Նկատելով իմ վիրավորանքը, նա վերջապես ժպտաց՝ համաձայնության նշան ցույց տալով:

«Քանի որ մենք երկուսս էլ Մոր նվիրյալներն ենք, կարող եք այս մարմնավոր տաճարի վրա դնել այս ծաղկեպսակը՝ որպես զոհաբերություն Նրան, ով բնակվում է ներսում»: Նրա անսահման բնույթին պակասում էր որևէ եսասիրական նկատառում:

ԵՐԿՈՒ Եղբայրներ ՕԲ ԹԵՐԵԶ Նոյման
ես կանգնել հետ նրանց մեջ Կոնսերսորոյթ, Բավարիա:

Վարպետ ՄԱՀԱՍՏԱՅԱ

Երբևէ կլանված մեջ նրա երանելի տիեզերական սիրավեպ

«Եկեք վաղը գնանք Դակշինեշվար տաճար, որը հավերժ սրբացված է իմ գուրուի կողմից»: Վարպետ Մահասայան քրիստոսանման վարպետ Շրի Ռամակրիշնա Պարամհանսայի աշակերտն էր:

Հաջորդ առավոտյան չորս մղոնանոց ճանապարհորդությունը կատարվեց Գանգեսի նավակով: Մենք մտանք Կալիի ինը գմբեթավոր տաճար, որտեղ Աստվածային Մոր և Շիվայի կերպարները հանգչում են փայլեցված արծաթե լոտոսի վրա, որի հագար թերթիկները մանրակրկիտ քանդակված են: Վարպետ Մահասայան փայլում էր հմայքով: Նա զբաղված էր իր անսպառ սիրավեպով Միրելիի հետ: Երբ նա երգում էր Նրա անունը, իմ հիացած սիրտը կարծես կոտրվեց հագար կտորների:

Ավելի ուշ մենք զբոսնեցինք սրբազան տարածքներով՝ կանգ առնելով թամարիսկի պուրակում: Այս ծառի բնորոշ մանանան խորհրդանշում էր Վարպետ Մահասայայի շնորհած երկնային սնունդը: Նրա աստվածային աղերսանքները շարունակվեցին: Ես անշարժ նստած էի խոտերի վրա՝ վարդագույն փետրավոր թամարիսկի ծաղիկների մեջ: Ժամանակավորապես բացակայելով մարմնից՝ ես թռչում էի որպես երկնային այց:

Սա սուրբ ուսուցչի հետ Դակշինեշվար կատարած բազմաթիվ ուխտագնացություններից առաջինն էր: Նրանից ես սովորեցի Աստծո քաղցրությունը Մոր կամ Աստվածային ողորմածության տեսքով: Մանկական սուրբը քիչ գրավիչ էր Հոր կամ Աստվածային Արդարադատության տեսքով: Խիստ, պահանջկոտ, մաթեմատիկական դատողությունը օտար էր: նրա նուրբ բնույթին:

«Նա կարող է ծառայել որպես երկրային նախատիպ հենց երկնքի հրեշտակների համար», - մտածեցի ես սիրով՝ մի օր դիտելով նրա աղոթքները: Առանց որևէ քննադատության կամ քննադատության, նա աշխարհը զննում էր վաղուց ծանոթ աչքերով Նախնադարյան Մաքրությանը: Նրա մարմինը, միտքը, խոսքը և գործողությունները հեշտությամբ ներդաշնակ էին նրա հոգու պարզության հետ:

«Իմ Ուսուցիչն ինձ այդպես ասաց»: Անձնական պնդումից խուսափելով՝ սուրբը այս անփոփոխ հարգանքի տուրքով ավարտեց ցանկացած իմաստուն խորհուրդ: Նրա նույնականությունը Շրի Ռամակրիշնայի հետ այնքան խորն էր, որ Ուսուցիչ Մահասայան ոչ մի կերպ չասաց.

ավելի երկար համարվել է նրա մտքեր ինչպես նրա սեփական

Մի երեկո ձեռք ձեռքի տված, սուրբը և ես քայլում էինք նրա դարոցի թաղամասով: Իմ ուրախությունը մարեց մի ինքնահավան ծանոթի ժամանումը, որը մեզ երկար գրույցով ծանրաբեռնեց:

«Տեսնում եմ, որ այս մարդը քեզ դուր չի գալիս»: Սրբի շշուկը ինձ չսվեց սեփական մենախոսությամբ կախարդված եսասերի համար: «Ես խոսել եմ Աստվածային Մոր հետ այդ մասին: Նա գիտակցում է մեր տխուր վիճակը: Հենց որ հասնենք այդ կարմիր տունը, նա խոստացել է նրան հիշեցնել ավելի հրատապ գործերի մասին»:

Աչքերս կպած էին փրկության վայրին: Հասնելով կարմիր դարպասին, տղամարդը անհասկանալիորեն շրջվեց ու հեռացավ՝ ո՛չ նախադասությունն ավարտելով, ո՛չ էլ հրաժեշտ տալով: Հարձակված օդը մխիթարվեց խաղաղությամբ:

Մեկ այլ օր ես մենակ քայլում էի Հովրա երկաթուղային կայարանի մոտ: Մի պահ կանգ առա մի տաճարի մոտ՝ լուռ քննադատելով թմբուկներով ու ծնծղաներով տղամարդկանց մի փոքր խմբի, որոնք բռնի կերպով երգ էին արտասանում:

«Ինչպե՞ս են նրանք անգգուշորեն օգտագործում Տիրոջ աստվածային անունը մեխանիկական կրկնության մեջ», - մտածեցի ես: Իմ հայացքը զարմացած էր վարպետ Մահասայայի արագ մոտենալուց: «Պարոն, ինչո՞ւ եք այստեղ»:

Սուրբը, անտեսելով իմ հարցը, պատասխանեց իմ մտքին. «Մի՞թե ճիշտ չէ, փոքրիկ պարոն, որ Միրելիի անունը քաղցր է հնչում բոլորի շուրթերից՝ անտեղյակ թե իմաստուն»։ Նա քնքշորեն ձեռքը մեկնեց ինձ: Ես հայտնվեցի նրա կախարդական գորգի վրայով դեպի Ողորմած Ներկայությունը:

«Կցանկանայի՞ք տեսնել բիոսկոպներ»։ Մի օր կեսօրին վարպետ Մահասայայի այս հարցը խորհրդավոր էր. այդ ժամանակ Հնդկաստանում այդ տերմինն օգտագործվում էր կինոնկարների նշանակման համար: Ես համաձայնեցի՝ ուրախ լինելով նրա ընկերակցության մեջ ցանկացած հանգամանքներում: Արագ զբոսանքը մեզ տարավ Կալկաթայի դիմաց գտնվող այգի: Հ ա մ ա լ ս ար ա ն : Ի մ ու ղ ե կ ի ց ը ց ու յ ց տ վ ե ց *գոլդհգհի* կամ լճակի մոտ գտնվող նստարանը :

«Եկեք այստեղ մի քանի բոպե նստենք: Իմ Ուսուցիչը միշտ խնդրում էր ինձ մեղիտացիա անել, երբ տեսնում էի ջրի անծայրածիր տարածություն: Այստեղ նրա խաղաղությունը մեզ հիշեցնում է Աստծո անսահման հանգստության մասին: Ինչպես ամեն ինչ կարող է արտացոլվել ջրի մեջ, այնպես էլ ամբողջ տիեզերքը արտացոլվում է Տիեզերական Մտքի լճում: Այսպես էր հաճախ ասում իմ *Գուրուդևան* »:

Ծուտով մենք մտանք համալսարանի դահլիճ, որտեղ դասախոսություն էր ընթանում: Այն սարսափելի ձանձրալի էր, չնայած երբեմն փոփոխվում էր

լապտերային սլայդների նկարագարողումներով, նույնքան անհետաքրքիր:

«Այսպիսով, սա այն բիոսկոպն էր, որը վարպետը ուզում էր, որ ես տեսնեմ»:
Մտքերս անհամբեր էին, բայց չէի ուզում սրբին վիրավորել՝ դեմքիս ձանձրույթը
բացահայտելով: Բայց նա գաղտնիորեն թեքվեց դեպի ինձ:

«Տեսնում եմ, փոքրիկ պարոն, որ ձեզ դուր չի գալիս այս բիոսկոպը: Ես այդ
մասին ասել եմ Աստվածային Մորը: Նա լիովին համակրում է մեզ երկուսին էլ: Նա
ինձ ասաց, որ Էլեկտրական լույսերը հիմա կմարեն և չեն վառվի, մինչև մենք
հնարավորություն չունենանք դուրս գալ սենյակից»:

Երբ նրա շշուկն ավարտվեց, դահլիճը մթության մեջ ընկղմվեց: Պրոֆեսորի սուր ձայնը զարմանքից լռեց, ապա նկատեց. «Այս դահլիճի էլեկտրական համակարգը, կարծես, խափանված է»: Այդ պահին վարպետ Մահասայան և ես անվտանգ անցել էինք շենք: Միջանցքից հետ նայելով՝ տեսա, որ մեր նահատակության վայրը կրկին լուսավորվել էր:

«Փոքրիկ պարոն, դուք հիասթափվեցիք այդ բիոսկոպից՝ **9-2-ը**»: «Բայց կարծում եմ՝ քեզ դուր կգա ուրիշը»: Սուրբը և ես կանգնած էինք համալսարանի շենքի դիմացի մայթեզրին: Նա նրբորեն կուրծքս խփեց սրտիս:

Տիրեց փոխակերպող լռություն: Ճիշտ այնպես, ինչպես ժամանակակից «խոսող ձայնային կայանները» դառնում են անլսելի շարժական պատկերներ, երբ ձայնային սարքավորումները խափանվում են, այնպես էլ Աստվածային Ձեռքը, ինչ-որ տարօրինակ հրաշքով, խեղդեց երկրային եռուզեռը: Հետիոտները, ինչպես նաև անցնող տրամվայները, ավտոմեքենաները, եզների սայլերը և երկաթե անիվներով կառքերը՝ բոլորը անաղմուկ շարժվում էին: Ասես ամենուրեք ներկա աչք ունենայի, ես տեսնում էի տեսարանները, որոնք գտնվում էին իմ ետևում և երկու կողմերում, նույնքան հեշտությամբ, որքան առջևում գտնվողները: Կալկաթայի այդ փոքրիկ հատվածում գործունեության ամբողջ տեսարանը անցավ իմ առջևից առանց ձայնի: Ինչպես կրակի փայլ, որը մշուշոտ երևում էր մոխրի բարակ շերտի տակ, մեղմ լուսարձակումը թափանցում էր համայնապատկերային տեսարանի մեջ:

Իմ սեփական մարմինը թվում էր ոչ այլ ինչ, քան բազմաթիվ սովերներից մեկը, չնայած անշարժ էր, մինչդեռ մյուսները լուռ այս ու այն կողմ էին թռչկոտում: Մի քանի տղաներ՝ իմ ընկերները, մոտեցան և անցան: Չնայած նրանք ուղիղ ինձ էին նայել, ես չէի ճանաչում ինձ:

Անկրկնելի պանտոմիման ինձ անբացատրելի էքստազ բերեց: Ես խորը խմեցի ինչ-որ երանության աղբյուրից: Հանկարծ իմ կուրծքը ստացավ ևս մեկ մեղմ հարված Վարպետ Մահասայայից: Աշխարհի խառնաշփոթը պայթեց իմ ականա ալանջների: Ես տատանվեցի, կարծես դաժանորեն արթնացած լինեի անորոշ երագից: Տրանսցենդենտալ գինին հեռացավ իմ հասանելիությունից:

«Փոքրիկ պարոն, տեսնում եմ, որ դուք գտել եք ձեր ճաշակով երկրորդ բիոսկոպը»: Սուրբը ժպտում էր, ես երախտագիտությամբ սկսեցի ընկնել նրա առջև՝ գետնին: «Դուք հիմա չեք կարող դա անել ինձ հետ, գիտե՞ք, որ Աստված նաև ձեր տաճարում է: Ես թույլ չեմ տա, որ Աստվածային Մայրը ձեր ձեռքերով դիպչի իմ ոտքերին»:

Եթե որևէ մեկը նկատեր ինձ և անպաճույճ վարպետին, երբ մենք հեռանում էինք մարդաշատ մայթից, ականատեսը անպայման կկասկածեր, որ մենք հարբած ենք: Ես զգացի, որ սովերները իջնում էին երեկոն համակրելիորեն հարբած էր Աստծո հետ: Երբ խավարը վերականգնվեց իր գիշերային թուլությունից, Ես նոր

առավոտը դիմավորեցի առանց իմ էքստատիկ տրամադրության: Բայց հիշողության մեջ միշտ պահպանված է Աստվածային Մայր-Վարպետ Մահասայայի սերաֆիմ որդի՝

Փորձելով անհաջող խոսքերով արդարացնել նրա բարյացակամությունը, մտածում եմ՝ արդյոք վարպետ Մահասայան և խորատես սրբերի շարքում գտնվող մյուսները, որոնց ճանապարհները հատվում էին իմ ճանապարհներով, գիտեին, որ տարիներ անց, արևմտյան երկրում, ես կգրեմ նրանց կյանքի մասին որպես աստվածային նվիրյալներ: Նրանց նախագուշակությունը չի զարմացնի ո՛չ ինձ, ո՛չ էլ, հուսով եմ, իմ ընթերցողներին, ովքեր այսքան հեռու են գնացել ինձ հետ:

.....
9-1 : Սրանք են հարգալից վերնագրեր կողմից որը Նա էր սովորաբար հասցեագրված: Նրա անուն էր Մահենդրա Նաթ Գուպտա; Նա իր գրական ստեղծագործությունները ստորագրել է պարզապես «Մ»:

9-2 : The Օքսֆորդ անգլերեն Բառարան տալիս է, ինչպես հազվադեպ, սա սահմանում -ի *բիոսկոպ* . Ա տեսք -ի կյանք; որ որը տալիս է այդպիսի մի տեսակետ: Վարպետ Մահասայայի բառի ընտրությունը, հետևաբար, յուրօրինակորեն արդարացված էր:

ԳԼՈՒԽ՝ 10

Ես Հանդիպեք Իմ Վարպետ, Շրի Յուկտեշվար

«Աստծո հանդեպ հավատը կարող է ցանկացած հրաշք առաջացնել, բացառությամբ մեկ հրաշքի՝ առանց ուսումնասիրության քննություն հանձնելու»: Ես տհաճությամբ փակեցի գիրքը, որը վերցրել էի անգործության պահին:

«Գրողի բացառությունը ցույց է տալիս նրա լիակատար անհավատությունը», - մտածեցի ես: «Խեղճ տղա, նա մեծ հարգանք ունի կեսգիշերային յուղի նկատմամբ»:

Հայրիկիս տված խոստումս այն էր, որ կավարտեմ ավագ դպրոցս: Չեմ կարող ձևացնել, թե աշխատասեր եմ: Անցնող ամիսները ինձ դասարանում ավելի քիչ էին գտնում, քան Կալկաթայի լողարանների մեկուսացված վայրերում : Հարակից դիակիզարանի տարածքը, որը հատկապես սարսափելի է գիշերը,... համարվել է բարձր գրավիչ կողմից այն յոգի Նա ԱՀԿ կ գտնել այն Անմահ Էությունն պետք է մի՛ հուսահատվեք մի քանի անգարդ գանգերից: Մարդկային անբավարարությունը պարզ է դառնում բազմազան ոսկորների մոայլ բնակավայրում: Այսպիսով, իմ կեսգիշերային հսկողությունները տարբեր բնույթի էին գիտնականի հսկողություններից:

Հինդուի ավագ դպրոցում ավարտական քննությունների շաբաթը արագ մոտենում էր: Սա Հարցաքննության շրջանը, ինչպես դամբարանային ուրվականները, ոգեշնչում է հայտնի սարսափ: Այնուամենայնիվ, իմ միտքը խաղաղ էր: Հաղթահարելով ուրվականներին՝ ես հանում էի մի գիտելիք, որը չկար լսարաններում: Բայց դրանում բացակայում էր Սվամի Պրանաբանանդայի արվեստը, որը հեշտությամբ հայտնվում էր երկու տեղում միաժամանակ: Իմ կրթական դիլեման ակնհայտորեն Անսահման Հնարամտության հարց էր: Սա էր իմ դատողությունը, չնայած շատերի համար դա անտրամաբանական է թվում: Նվիրյալի իռացիոնալությունը բխում է Աստծո անխուսափելիության

հազարավոր անբացատրելի դրսևորումներից դժվարությունների մեջ:

«Բարև, Մուկունդա: Այս օրերին քեզ գրեթե չեմ տեսնում»: Մի անգամ Գուրպար ճանապարհին դասընկերս մոտեցավ ինձ:

«Բարև, Նանտու: Դպրոցում անտեսանելիությունս ինձ իսկապես անհարմար դրության մեջ է դրել»: Ես ազատվեցի նրա բարեկամական հայացքից:

Նանտու, ԱՀԿ էր մի հիանալի ուսանող, ծիծաղեց սրտանց; իմ դժվարին իրավիճակ էր ոչ առանց մի կոմիքս

ասպեկտ

«Դու եմ բացարձակապես անպատրաստ համար այն եզրափակիչներ! Ես ենթադրել այն է վեր դեպի ես դեպի օգնություն դու»:

Պարզ խոսքերը աստվածային խոստում էին հաղորդում ականջիս. ես շտապեցի այցելել ընկերոջս տուն: Նա բարեհամբույր կերպով ուրվագծեց տարբեր խնդիրների լուծումները, որոնք, իր կարծիքով, հավանաբար կառաջարկեին ուսուցիչները :

«Այս հարցերը այն խայծն են, որը շատ վստահող տղաների կրոնի քննական թակարդը: Հիշե՛ք իմ պատասխանները, և դուք կխուսափեք առանց վնասվածքի»:

Գիշերը շատ հեռու էր անցել, երբ ես հեռացա: Լցված անփորձ գիտելիքներով, ես աղոթում էի, որ այն մնա հաջորդ մի քանի կարևոր օրերի համար: Նանտուն ինձ մարզել էր տարբեր առարկաներում, բայց Ժամանակի սղության պատճառով մոռացել էր սանսկրիտիցս օգտվելու դասընթացս: Ես ջերմեռանդորեն հիշեցրի Աստծուն այդ բացթողման մասին:

Հաջորդ առավոտյան ես կարճ զբոսանքի դուրս եկա՝ նոր գիտելիքներս ձուլելով տատանվող քայլերի ուղիով: Երբ կարճ ճանապարհ անցա անկյունային բակի մոլախոտերի միջով, աչքս ընկավ մի քանի ազատ տպագիր թերթերի վրա:

Հաղթական ցատկը ապացուցեց, որ դրանք սանսկրիտական բանաստեղծություններ են: Ես փնտրեցի մի մեկնաբանի, որը կախարդական մեկնաբանությունս կպցրեց: Նրա հարուստ ձայնը օդը լցրեց հին լեզվի անեզր, մեղրահամ գեղեցկությամբ: **10-1**

«Այս բացառիկ տները ոչ մի կերպ չեն կարող օգտակար լինել ձեր սանսկրիտական թեստում»: Գիտնականը կասկածանքով մերժեց դրանք:

Սակայն այդ կոնկրետ բանաստեղծության հետ ծանոթությունը հաջորդ օրը թույլ տվեց ինձ հանձնել սանսկրիտերենի քննությունը: Նանտուի ցուցաբերած խորաթափանց օգնության շնորհիվ ես նաև ստացա հաջողության համար նվազագույն գնահատական մյուս բոլոր առարկաներից:

Հայրս գոհ էր, որ ես պահել էի իմ խոսքը և ավարտել միջնակարգ դպրոցի դասընթացը: Իմ երախտագիտությունը թափվեց Տիրոջը, որի միակ առաջնորդությունը ես զգացի Նանտու այցելությանս և ավերակներով լի տարածքի անսովոր ճանապարհով քայլելիս: Խաղալով Նա կրկնակի արտահայտություն էր տվել իմ փրկության համար Իր Ժամանակին դրված մտադրությանը:

Ես պատահաբար հանդիպեցի այն դեմ նետված գրքին, որի հեղինակը մերժել էր

Աստծուն առաջնահերթություն տալու հարցը քննասենյակներում: Ես չկարողացա զսպել ծիծաղս՝ լսելով իմ սեփական լուռ մեկնաբանությունը:

«Դա միայն կավելացներ այս մարդու շփոթմունքը, եթե ես նրան ասեի, որ դիակների մեջ աստվածային մեղիտացիան կարճ ճանապարհ է դեպի ավագ դպրոցի դիպլոմի արժանապատվությունը»:

Իմ նոր արժանապատվության մեջ ես այժմ բացահայտորեն պլանավորում էի լքել տունը: Երիտասարդ ընկերոջս՝ **10-2 տարեկան Զիտենդրա Մազումդարի հետ միասին** Ես որոշեցի միանալ Բենարեսի մահամանդալ ճգնավորական մի ճգնավորության և ստանալ այնտեղի հոգևոր կարգապահությունը:

Մի առավոտ ընտանիքիցս բաժանվելու մասին մտածելով՝ ինձ վրա ամոթ զգացի: Մորս մահից հետո իմ սերը հատկապես քնքուշ էր դարձել երկու կրտսեր եղբայրներիս՝ Սանանդայի և...

սաղհանայի ընթացքում բազմաթիվ տեսարանների ականատես էր եղել : **10-3**
Երկու ժամ արցունքների հեղեղից հետո ես ինձ աննկարագրելիորեն
փոխակերպված զգացի, կարծես ինչ-որ այլքիմիական մաքրագործողի կողմից:
Բոլոր հավելվածները **10-4** անհետացավ. Աստծուն որպես ընկերների Բարեկամ
փնտրելու իմ որոշումը գրանիտի պես ամրացավ իմ մեջ: Ես արագ ավարտեցի
ճանապարհորդության նախապատրաստությունները:

«Վերջին անգամ աղաչում եմ»: Հայրս վշտացած էր, երբ ես կանգնեցի նրա առջև՝
վերջին օրհնությունը ստանալու համար: «Մի՛ լքիր ինձ և քո սգացող
եղբայրներին ու քույրերին»:

«Մեծարգո Հայր, ինչպե՞ս արտահայտեմ իմ սերը քո հանդեպ: Բայց ավելի մեծ է
իմ սերը Երկնային Հոր հանդեպ, որը ինձ տվել է կատարյալ հայր լինելու
պարգևը երկրի վրա: Թող ինձ գնամ, որպեսզի մի օր վերադառնամ ավելի
աստվածային հասկացողությամբ»:

Ծնողական դժկամությամբ համաձայնությամբ ես ճանապարհ ընկա միանալու
Զիտենդրային, որն արդեն Բենարեսում էր՝ ճգնավորանոցում: Իմ ժամանմանը
երիտասարդ գլխավոր սվամին՝ Դյանանդան, ինձ ջերմորեն դիմավորեց:
Բարձրահասակ ու նիհար, մտածկոտ դեմքով, նա ինձ վրա դրական
տպավորություն թողեց: Նրա բաց դեմքը բուդդայական հանգստություն ուներ:

Ես ուրախ էի, որ իմ նոր տունն ուներ ձեղնահարկ, որտեղ կարողանում էի
անցկացնել լուսաբացն ու առավոտյան ժամերը: Աշրամի անդամները, քիչ բան
իմանալով մեղիտացիայի պրակտիկայի մասին, կարծում էին, որ ես պետք է իմ
ամբողջ ժամանակը օգտագործեմ կազմակերպչական պարտականությունների
մեջ: Նրանք գովաբանեցին ինձ իրենց գրասենյակում իմ կեսօրյա աշխատանքի
համար:

«Մի՛ փորձիր այդքան շուտ բռնել Աստծուն»: Այս ծաղրը համակեցիս կողմից
ուղեկցվեց իմ բնակիչներից մեկի կողմից: Վաղ մեկնումներ դեպի ձեղնահարկ:
Ես գնացի Դյանանդայի մոտ, որը զբաղված էր իր փոքրիկ սրբավայրով՝
Գանգեսին նայելով:

«Սվամիջի, **10-5**» Ես չեմ հասկանում, թե ինչ է ինձանից պահանջվում այստեղ: Ես
ձգտում եմ Աստծո անմիջական ընկալմանը: Առանց Նրա ես չեմ կարող
բավարարվել պատկանելությամբ, դավանանքով կամ բարի գործեր կատարելով:

Նարնջագույն զգեստով հոգևորականը քնքշորեն շոյեց ինձ: Ծաղրական
նկատողություն անելով՝ նա զգուշացրեց մոտակա մի քանի
աշակերտների. «Մի՛ անհանգստացրու Մուկունդային: Նա կսովորի մեր
ճանապարհները»:

Ես քաղաքավարիորեն թաքցրի կասկածս: Ուսանողները դուրս եկան
սենյակից՝ չափազանց չուզված իրենց նկատողությունից:

Դիանանդան ինձ համար հետագա խոսքեր ուներ:

«Մուկունդա, տեսնում եմ, որ հայրդ պարբերաբար փող է ուղարկում քեզ: Խնդրում եմ վերադարձրու այն նրան. այստեղ քեզ ոչինչ պետք չէ: Քո կարգապահության երկրորդ արգելքը վերաբերում է ուտելիքին: Նույնիսկ երբ քաղցած ես, դրա մասին մի՛ խոսիր»:

Թե արդյոք քաղցը փայլում էր աչքերիս մեջ, չգիտեի: Որ քաղցած էի, շատ լավ գիտեի: Առաջին ճգնաժամական ճաշի անփոփոխ ժամը կեսօրվա տասներկուսն էր: Ես իմ տանը սովոր էի ժամը իննին մեծ նախաճաշին:

Երեք ժամվա ընդմիջումը օրեցօր ավելի անվերջանալի էր դառնում: Անցել էին Կալկաթայի այն տարիները, երբ ես կարող էի խոհարարին նկատողություն անել տասը ռոպե ուշացման համար: Հիմա ես փորձում էի զսպել իմ ախորժակը. մի օր ես քսանչորս ժամ ծոմ պահեցի: Կրկնակի ոգևորությամբ սպասում էի հաջորդ կեսօրին:

«Դյանանդաշիի գնացքը ուշացել է. մենք չենք ուտելու, մինչև նա չԺամանի»:
Զիտենդրան ինձ այս սարսափելի լուրը բերեց: Երկու շաբաթ բացակայող
սվամիին ողջունելու ժեստի պես պատրաստ էին բազմաթիվ համեղ ուտեստներ:
Օդը լցված էր ախորժելի բույրով: Ուրիշ ոչինչ չէր առաջարկվում, ի՞նչ կարելի էր
կուլ տալ, բացի երեկվա ծոմապահության նվաճման հպարտությունից:

«Տե՛ր, արագացրու՛ գնացքը»: Երկնային Պահողը, մտածեցի ես, հագիվ թե
ներսոված լինե՞ր այն արգելքի մեջ, որով Դյանանդան լռեցրել էր ինձ:
Աստվածային ուշադրությունը, սակայն, այլուր էր՝ դանդաղաշարժ ժամացույցը:
Ծածկված այն ժամեր Մթությունն էր իջնող ինչպես մեր առաջնորդ մտել է այն
դուռ Իմ ողջույնը անկեղծ ուրախություն էր:

«Դյանանդաշին կլողանա և կմեղիտացիա կանի, նախքան մենք կհասցնենք
ուտելիք մատուցել»:
Զիտենդրան կրկին մոտեցավ ինձ՝ որպես չար նախանշանի
թոշուն:

Ես գրեթե փյուզման մեջ էի: Իմ երիտասարդ ստամոքսը, որը նոր էր
գրկանքներից, բողբոջում էր կրծող եռանդով: Սովի գոհերի նկարներ, որոնք ես
տեսել էի, ուրվականի պես անցան իմ առջևից:

«Բենարեսի հաջորդ մահը սովից անմիջապես սպասվում է այս անապատում», -
մտածեցի ես: Մոտալուտ կործանումը կանխվեց ժամը իննին: Ամբրոսիայի կանչը:
Հիշողության մեջ այդ ճաշը վառ է որպես կյանքի կատարյալ ժամերից մեկը:

Թեև խորը կլանումը թույլ տվեց ինձ նկատել, որ Դյանանդան անուշադիր ուտում էր:
Նա, ըստ երևույթին, գերազանցում էր իմ կոպիտ հաճույքները:

«Սվամիջի, չէին դու քաղցած՞ Երջանիկորեն գերհագեցած, Ես էր միայնակ հետ այն
առաջնորդ մեջ նրա ուսումնասիրություն

«Օ՛, այո՛: Վերջին չորս օրերն անցկացրել եմ առանց ուտելու կամ խմելու: Ես
երբեք չեմ ուտում գնացքներում, լի աշխարհիկ մարդկանց տաքասեռ
թրթռումներով: Ես խստորեն հետևում եմ շատրիկ **10-6- ին**»: կանոններ իմ
որոշակի միաբանության վանականների համար:

«Մեր կազմակերպչական աշխատանքի որոշ խնդիրներ են ինձ
անհանգստացնում: Այսօր երեկոյան տանը ես անտեսեցի ընթրիքս: Ինչո՞ւ եք
շտապում: Վաղը ես կփորձեմ լավ ճաշել»:
Նա ուրախ ծիծաղեց:

Ամոթը տարածվեց մեջս՝ ինչպես խեղդում: Բայց տանջանքներիս անցած
օրը հեշտությամբ չմոռացվեց. ես համարձակվեցի ևս մեկ դիտողություն
անել:

«Սվամիջի, ես շփոթված եմ: Հետևելով քո հրահանգին, ենթադրենք, որ ես երբեք
ուտելիք չեմ խնդրել, և ոչ ոք ինձ չի տալիս: Ես կմեռնեմ սովից»:

«Մահացե՛ք, ուրեմն»: Այս տագնապալի խորհուրդը բաժանեց օդը: «Մահացե՛ք, եթե պետք է, Մուկունդա՛: Երբեք մի՛ խոստովանեք, որ ապրում եք սննդի ուժով, այլ ոչ թե Աստծո գործությամբ: Նա, ով ստեղծել է սննդի ամեն տեսակ, Նա, ով ախորժակ է պարգևել, անպայման կհոգա, որ Իր նվիրյալը ապրի: Մի՛ պատկերացրեք, որ բրինձը ձեզ պահում է, կամ որ փողը կամ մարդիկ ձեզ պահում են: Կարո՞ղ են դրանք օգնել, եթե Տերը իսկ ձեր կենսական շունչը: Դրանք պարզապես Նրա անուղղակի գործիքներն են: Ձեր որևէ հմտությամբ Է՞ որ սնունդը մարսվում է ձեր ստամոքսում: Օգտագործեք ձեր տարբերակման սուրբ, Մուկունդա՛: Կտրե՛ք»:

միջոցով այն շղթաներ -ի գործակալություն և ընկալել այն Միայնակ Պատճառը”

Ես նկատեցի, որ նրա սուր խոսքերը թափանցում են ինչ-որ խորը ոսկրածուծի մեջ: Անցել էր դարավոր մոլորությունը, որով մարմնական հրամայականները խաբում էին հոգուն: Այդ պահին ես համոտեսեցի Հոգու ամենաբավարարությունը: Քանի՞ անձանոթ քաղաքներում, անդադար ճանապարհորդություններիս հետագա կյանքում, առիթ առաջացավ ապացուցելու այս դասի օգտակարությունը Բենարեսի ճգնաժամական կացարանում:

Կալկաթայից ինձ հետ եկած միակ գանձը ՄԱԴՀՈՒԻ արծաթե թալիսմանն էր, որը ինձ կտակել էր մայրիկը: Տարիներ շարունակ այն պահպանելով՝ ես այն զգուշորեն թաքցրել էի իմ աշրամի սենյակում: Թալիսմանի վկայությամբ ուրախությունս վերականգնելու համար մի առավոտ բացեցի փակ տուփը: Կնքված կափարիչը անձեռնմխելի էր, և ահա՛, թալիսմանը չկար: Տխուր կերպով պատռեցի դրա ծրարը և անվիճելիորեն համոզվեցի, որ այն անհետացել էր, համաձայն ՄԱԴՀՈՒԻ կանխատեսման, այն եթերի մեջ, որտեղից նա այն կանչել էր:

Իմ հարաբերությունները Դյանանդայի հետևորդների հետ գնալով վատանում էին: Ընտանիքը օտարացած էր, վիրավորված իմ վճռական անտարբերությունից: Իմ խիստ հավատարմությունը խորհրդածելուն հենց այն Իդեալի շուրջ, որի համար ես լքել էի տունը և բոլոր աշխարհիկ նկրտումները, առաջացրեց մակերեսային քննադատություն բոլոր կողմերից:

Հոգևոր տառապանքից տանջված՝ մի լուսաբացին մտա ձեղնահարկ՝ վճռականորեն որոշելով աղոթել, մինչև պատասխան ստանամ :

«Տիեզերքի ողորմած մայր, սովորեցրու ինձ Ինքդ տեսիլքների միջոցով կամ Քո կողմից ուղարկված գուրուի միջոցով»:

Ժամերի ընթացքում իմ լացկան աղերսանքները մնացին անպատասխան: Հանկարծ ես զգացի, որ մարմնով բարձրացել եմ դեպի անսահման գունդ:

«Քո Վարպետ գալիս է այսօր՝ Ա աստվածային կանացի ձայն եկավ -ից ամենուրեք և ոչ մի տեղ:

Այս գերբնական փորձառությունը խեղդվեց որոշակի վայրից լսվող ճիչով: Հարու մականունով մի երիտասարդ քահանա ինձ կանչում էր ներքևի հարկի խոհանոցից:

«Մուկունդա, բավական է -ի մեղիտացիա! Դու եմ անհրաժեշտ համար մի հանձնարարություն:

Մեկ այլ օր կարող էի անհամբերությամբ պատասխանել. հիմա սրբեցի արցունքներից այտուցված դեմքս և հեզորեն հնազանդվեցի կանչին: Հարուի հետ

միասին մեկնեցինք բենգալերեն լեզվով հեռավոր շուկա: քաժին -ի Բենարես: The անքաղաքավարի հնդիկ արև էր ոչ դեռ ժամը գեմիթ ինչպես մենք պատրաստված մեր գնումներ շուկաներում: Մենք առաջ անցանք տնային տնտեսուհիների, ուղեկցորդների, քահանաների, պարզ հագնված այրիների, պատվավոր բրահմանների և ամենուրեք հանդիպող սուրբ ցլերի գունագեղ խառնուրդի միջով: Անցնելով աննկատելի նրբանցքով՝ ես շրջեցի գլուխս և զննեցի նեղիկ ճանապարհը:

Սվամիի դեղին զգեստով Քրիստոսանման մի տղամարդ անշարժ կանգնած էր ճանապարհի վերջում: Նա անմիջապես և հին ժամանակներում ծանոթ թվաց ինձ. իմ հայացքը մի պահ ագահորեն կլանված էր: Հետո կասկածը հարձակվեց ինձ վրա:

«Դու եմ շփոթեցնող սա թափառող վանական հետ ինչ-որ մեկը հայտնի դեպի դու, Ես միտքը: «Երագող, քայլել

միացված:

Տասը թույլ են անց ոտքերիս մեջ ծանր թմրություն զգացի: Կարծես քարացած լինեի, դրանք չէին կարողանում ինձ ավելի հեռու տանել: Դժվարությամբ շրջվեցի. ոտքերս նորից նորմալացան: Ես դեմքս ուղղեցի հակառակ ուղղությամբ. կրկին տարօրինակ ծանրությունը ճնշում էր ինձ:

«Սուրբը մագնիսականորեն ձգում է ինձ դեպի իրեն»: Այս մտքով ես ծանրոցներս դրեցի Հաբուի գիրկը: Նա զարմանքով նկատում էր իմ անկանոն քայլերը և հիմա պայթեց ծիծաղից:

«Ի՞նչ խնդիրներ դու՞ Են դու խելագար՞

Իմ աղմկոտ հույզ կանխվել է ցանկացած հակադարձում: Ես արագացրեց լուռ հեռու

Հետ քաշվելով քայլերիս, կարծես թևավոր կոշիկներով, հասա նեղ նրբանցքին: Իմ արագ հայացքը բացահայտեց լուռ կերպարանքը, որը անսասան նայում էր իմ ուղղությամբ: Մի քանի անհամբեր քայլ, և ես հայտնվեցի նրա ոտքերի մոտ:

«Գուրուդեհա՛» **10-7** Աստվածային դեմքը ոչ ոք չէր, եթե ոչ իմ հազարավոր տեսիլքներից մեկը: Այս սպիտակ աչքերը՝ առյուծի նման գլխով, սրածայր մորուքով և հոսող մազերով, հաճախ էին նայում իմ գիշերային երազանքների մոայրության միջով՝ պահելով մի խոստում, որը ես լիովին չէի հասկացել:

«Օ՛, իմ անձնավորություն, դու եկել ես ինձ մոտ»: Իմ գուրուն բենգալերեն անընդհատ արտասանում էր այդ խոսքերը, ձայնը դողում էր ուրախությունից: «Քանի՞ տարի եմ սպասել քեզ»:

Մենք մտանք լռության միասնության մեջ. բառերը թվում էին ամենածանր ավելորդությունները: Հռետորաբանությունը անձայն երգեցողության մեջ հոսում էր ուսուցչի սրտից աշակերտին: Անկոտրում խորաթափանցության անտենայով ես զգացի, որ իմ գուրուն ճանաչում է Աստծուն և կտանի ինձ Նրա մոտ: Այս կյանքի մթագնումն անհետացավ նախածննդյան հիշողությունների փխրուն արշալույսում: Դրամատիկ ժամանակ: Անցյալը, ներկան և ապագան դրա շրջապատույտն են: տեսարաններ: Սա առաջին արևը չէր, որ ինձ գտավ այս սուրբ ոտքերի մոտ:

Իմ ձեռքը նրա մեջ բռնած՝ իմ գուրուն ինձ տարավ քաղաքի Ռանա Մահալ թաղամասում գտնվող իր ժամանակավոր բնակավայրը: Նրա մարզական կազմվածքը շարժվում էր ամուր քայլերով: Բարձրահասակ, ուղիղ, այդ ժամանակ մոտ հիսունհինգ տարեկան, նա ակտիվ էր: և աշխույժ՝ ինչպես երիտասարդ տղամարդ: Նրա մուգ աչքերը մեծ էին, գեղեցիկ՝ անսասան իմաստությամբ: Թերեևակի գանգուր մազերը մեղմացնում էին աչքի ընկնող ուժի դեմքը: Ուժը նրբորեն խառնվում էր նրբության հետ:

Երբ մենք շարժվում էինք դեպի Գանգեսին նայող տան քարե պատշգամբը, նա սիրով ասաց.

«Ես կամք տալ դու իմ ճգնավորական տներ և բոլորը Ես տիրապետել»:

«Պարոն, Ես գալ համար իմաստություն և Աստծո հետ կապ: Նրանք են քո գանձ-գանձեր Ես առավոտյան հետո՝

Հնդկական արագ մթնշաղը կիսով չափ իջել էր, նախքան իմ տերը կրկին խոսեց: Նրա աչքերում անհասկանալի քնքշություն էր:

«Ես տալ դու իմ անվերապահ սեր:

Թանկարժեք խոսքեր: Քառորդ դար անցավ, մինչև ես ունեցա նրա սիրո ևս մեկ ականջային ապացույց: Նրա շուրթերը տարօրինակ էին կրքի համար. լռությունը դարձավ նրա օվկիանոսային սիրտը:

«Կտա՞ս ինձ նույն անվերապահ սերը»: Նա նայեց ինձ մանկական

վստահությամբ: «Ես քեզ հավերժ կսիրեմ, Գուրուդևա»:

«Սովորական սերը եսասիրական է, մութ արմատներով թաքնված ցանկությունների և բավարարվածությունների մեջ: Աստվածային սերը անպայման է, անսահման, անփոփոխ: Մարդկային սրտի հոսքը ընդմիշտ անհետանում է մաքուր սիրո խորը հպումից»: Նա խոնարհաբար ավելացրեց. «Եթե երբևէ տեսնեք, որ ես ընկնում եմ Աստծո գիտակցման վիճակից, խնդրում եմ խոստացեք գլուխս դնել ձեր ծնկներին և օգնել ինձ վերադարձնել այն Տիեզերական Միրելիին, որին մենք երկուսս էլ երկրպագում ենք»:

Այնուհետև նա վեր կացավ մթնշաղի մեջ և ինձ տարավ մի ներքին սենյակ: Երբ մենք ուտում էինք մանգո և նշի քաղցրավենիք, նա աննկատելիորեն իր զրույցին միահյուսեց իմ բնույթի խորը գիտելիքները: Ես զարմացա նրա իմաստության վեհությունից, որը նրբորեն խառնված էր բնածին խոնարհության հետ:

«Մի՛ տխրիր քո թալիսմանի համար: Այն ծառայել է իր նպատակին»:
Ինչպես աստվածային հայելին, իմ գուրուն, կարծես, ֆիքսել էր իմ ամբողջ կյանքի արտացոլանքը:

«Դը կենդանի իրականություն -ի քո ներկայությունը, Վարպետ, է ուրախություն այն կողմ ցանկացած խորհրդանիշ»:

«Այն է Ժամանակ համար մի փոփոխություն, այնքանով, որքանով ինչպես դու եմ դժբախտաբար տեղակայված մեջ այն ճգնաժամական տուն:

Ես ոչ մի հղում չէի արել իմ կյանքին. դրանք հիմա ավելորդ էին թվում: Նրա բնական, աննկատելի վարվելակերպից ես հասկացա, որ նա չէր ցանկանում զարմացած լինել իր պայծառատեսությունից:

«Դու պետք է գնալ մեջք դեպի Կալկաթա: Ինչո՞ւ բացառել հարազատներ -ից քո սեր -ի մարդկություն»

Նրա առաջարկը ինձ հուսահատեցրեց: Իմ ընտանիքը կանխատեսում էր իմ վերադարձը, չնայած ես չէի արձագանքել նամակներով ուղարկված բազմաթիվ խնդրանքներին: «Թող փոքրիկ թռչունը թռչի մետաֆիզիկական երկնքում», - նշել էր Անանտան: «Նրա թևերը կհոգնեն ծանր մթնոլորտում: Մենք դեռ կտեսնենք, թե ինչպես է նա սլանում դեպի տուն, ծալում իր թևերը և խոնարհաբար հանգստանում մեր ընտանեկան բնում»: Այս հուսահատեցնող համեմատությունը թարմ էր իմ մտքում, և ես վճռականորեն որոշել էի «սլանալ»

Կալկաթայի ուղղությամբ:

«Պարոն, ես տուն չեմ վերադառնում: Բայց ես ձեզ կհետևեմ ամենուր: Խնդրում եմ, տվեք ինձ ձեր հասցեն և անունը»:

«Սվամի Շրի Յուկտեշվար Գիրի: Իմ գլխավոր ճգնաժամական տունը Սերամպորում է, Ռայ Գհատ նրբանցքում: Ես այստեղ մորս եմ այցելում ընդամենը մի քանի օրով»:

Ես զարմացա Աստծո բարդ խաղով Իր նվիրյալների հետ: Սերամպորը Կալկաթայից ընդամենը տասներկու մղոն հեռավորության վրա է, սակայն այդ շրջաններում ես երբեք չէի տեսել իմ գուրուին: Մենք ստիպված էինք ճանապարհորդել

մեր հանդիպումը Կասի (Բենարես) հին քաղաք, որը սրբագործված է Լահիրի Մահասայայի հիշողություններով: Այստեղ նույնպես Բուդդայի, Շանկարաչարյայի և այլ յոգի-քրիստոսների ոտքերը օրհնել էին հողը:

«Դու ինձ մոտ կգաս չորս շաբաթից»: Առաջին անգամ Շրի Յուկտեշվարի ձայնը խիստ էր: «Հիմա ես հայտնեցի իմ հավերժական սերը և ցույց տվեցի իմ ուրախությունը քեզ գտնելու համար, այդ պատճառով դու անտեսում ես իմ խնդրանքը: Հաջորդ անգամ, երբ հանդիպենք, դու ստիպված կլինես նորից արթնացնել իմ հետաքրքրությունը. ես քեզ հեշտությամբ չեմ ընդունի որպես աշակերտ: Պետք է լինի լիակատար հանձնում՝ հնազանդվելով իմ խիստ ուսուցմանը»:

Ես համառորեն լուռ մնացի: Իմ գուրուն հեշտությամբ

թափանցեց իմ դժվարության մեջ: «Կարծում ե՞ս՝

հարգատեներդ կծիծաղե՞ն քեզ վրա»:

«Ես կամք ոչ վերադարձ:»

«Դու կամք վերադարձ մեջ երեսուն օրեր:

«Երբեք»: Նրա ոտքերի առաջ խոնարհվելով՝ ես հեռացա՝ առանց վիճահարույց լարվածությունը մեղմացնելու: Ես ճանապարհի ընկա կեսգիշերային խավարի մեջ, մտածում էի, թե ինչու էր հրաշայի հանդիպումն ավարտվել աններդաշնակ նոտայով: *Մայաների կրկնակի գամմաները*, որոնք հավասարակշռում են յուրաքանչյուր ուրախություն վշտի հետ: Իմ երիտասարդ սիրտը դեռ չէր ենթարկվել իմ գուրուի կերպարանափոխող մատների:

Հաջորդ առավոտյան ես նկատեցի, որ ճգնավորների վերաբերմունքում աճող թշնամանք կար: Իմ օրերը լցվեցին անփոփոխ կոպտությամբ: Երեք շաբաթ անց Դյանանդան լքեց աշրամը՝ Բոմբեյում կայանալիք համաժողովին մասնակցելու համար. իմ դժբախտ գլխում խառնաշփոթ սկսվեց:

«Մուկունդան մակաբույծ է, որը ընդունում է ճգնավորական հյուրընկալությունը՝ առանց պատշաճ կերպով փոխհատուցելու»: Այս դիտողությունը լսելով՝ ես առաջին անգամ գոջացի, որ հնազանդվել էի հորս փողը վերադարձնելու խնդրանքին: Շանր սրտով ես փնտրեցի իմ միակ ընկերոջը՝ Ջիտենդրային:

«Ես առավոտյան հեռանալով: Խնդրում եմ փոխանցել իմ հարգալից ափսոսանքներ դեպի Դյանանդաջի երբ նա վերադառնում է»:

«Ես էլ կգնամ: Այստեղ մեդիտացիա անելու իմ փորձերը նույնքան հավանության չեն արժանանում, որքան քո փորձերը», - վճռականորեն խոսեց Ջիտենդրան:

«Ես ունենալ հանդիպել մի Քրիստոսանման սուրբ Թող մեզ այցելություն նրան մեջ Մերամպորե:

Եվ այսպես այն «թռչուն» պատրաստված դեպի «սվուփ» վտանգավոր կերպով փակել դեպի Կալկաթա!

.....
10-1 : *Սանսկրիտ* , փայլեցված; ամբողջական սանսկրիտ է այն ամենամեծ քույր -ի բոլորը հնդեվրոպական լեզուներ Դրա այբբենական սցենար *Դևանագարի* է , որը բառացիորեն նշանակում է «աստվածային բնակավայր»: «Ով գիտի իմ քերականությունը, ճանաչում է Աստծուն»: Հին Հնդկաստանի մեծ բանասեր Պանինին այս հարգանքի տուրքը մատուցեց սանսկրիտի մաթեմատիկական և հոգեբանական կատարելությանը: Նա, ով կհետևեր լեզվին մինչև դրա որջը, իսկապես պետք է դառնար ամենագետ:

10-2 : Նա էր ոչ Ջատինդայի (Ջոտին Գոշ), ԱՀԿ կամք լինել հիշված համար նրա ժամանակին

զգվանք դեպի վագրեր: 10-3. Աստծո տանող արահետ կամ նախնական ճանապարհ:

10-4 : հինդու սուրբ գրությունները սովորեցնել որ ընտանիք կցորդ է խաբուսիկ եթե այն կանխում է այն նվիրյալ - ից փնտրելով այն Տվող -ի բոլոր բարիքները, ներառյալ այն մեկ -ի սիրող հարազատներ, ոչ դեպի հիշատակում կյանք ինքն իրեն Հիսուս նմանապես սովորեցրել է. "ԱՀԿ է իմ մայրիկ և ովքե՞ր են իմ եղբայրները» (Մատթեոս 12:48):

10-5 : *Ձի* է մի սովորական հարգալից վերջածանց, մասնավորապես օգտագործված մեջ ուղղակի հասցե; այսպիսով «Սվամիջի», «գուրուջի», «Շրի Յուկտեշվարջի», «պարամհանսաջի»:

10-6 : Վերաբերող դեպի այն *շաստրաներ* , բառացիորեն, «սուրբ գրքեր», բաղկացած չորս դասեր -ի սուրբ գրություն. այն *շրուտի*, *սմրիտի*, *սուրանա*, և *տանտրա* Սրանք համապարփակ տրակտատներ ծածկոց ամեն կողմը -ի կրոնական և սոցիալական կյանք, և այն դաշտեր -ի օրենք, բժշկություն, ճարտարապետություն, արվեստ և այլն: *Շրուտիները* «անմիջապես լսված» կամ «բացահայտված» սուրբ գրություններն են՝ *Վեդաները* : *Սմրիտիները* կամ «հիշված» ավանդույթները վերջապես գրի են առնվել հեռավոր անցյալում որպես աշխարհի ամենաերկար եպիկական պոեմներ՝ *Մահաբհարատան* և *Ռամայանա* : *Պուրանաներ* են բառացիորեն «հին» այլաբանություններ; *տանտրաներ* բառացիորեն նշանակում է «ծեսեր» կամ «ծեսեր»; սրանք տրակտատներ փոխանցել խորը ճշմարտություններ մանրամասն խորհրդանիշների քողի տակ:

10-7 : «Աստվածային ուսուցիչ», այն սովորական սանսկրիտ ժամկետ համար մեկի հոգևոր դաստիարակ էս ունենալ մատուցված այն մեջ անգլերեն ինչպես պարզապես «Վարպետ»:

ԳԼՈՒԽ՝ 11

Երկու Անփող Տղաներ Մեջ Բրինդաբան

«Քեզ համար ճիշտ կլինեն, եթե հայրս քեզ ժառանգությունից զրկեր, Մուկունդա: Ի՛նչ հիմարաբար ես կյանքդ վատնում»: Ավագ եղբոր քարոզը խեղդում էր ականջներս:

Ձիտենդրան և ես, նոր Էինք դուրս եկել գնացքից (պարզապես խոսքի արտահայտություն. մենք ծածկված Էինք փռով), հենց նոր Էինք հասել Անանտայի տուն, որը վերջերս էր Կալկաթայից տեղափոխվել Ագրա հին քաղաքը: Եղբայրը Բենգալ-Նագպուր երկաթուղու վերահսկիչ հաշվապահն էր:

«Դու լավ գիտես, Անանտա, ես իմ ժառանգությունը Երկնային

Հորից եմ փնտրում»: «Նախ փողը, Աստված կարող է հետո

գալ: Ո՞վ գիտի: Կյանքը կարող է չափազանց երկար լինել»:

«Աստված նախևառաջ. փողը Նրա ստրուկն է: Ո՞վ կարող է

ասել: Կյանքը կարող է չափազանց կարճ լինել»:

Իմ պատասխանը պայմանավորված էր պահի անհրաժեշտությամբ և որևէ նախազգացում չէր պարունակում: Այնուամենայնիվ, ժամանակի տերևները վաղաժամ բացվեցին Անանտայի համար. մի քանի տարի անց՝ **11-1** Նա մտավ այն երկիրը, որտեղ թղթադրամները ո՛չ առաջինն են օգտակար, ո՛չ էլ վերջինը:

«Իմաստություն ճգնավորական կացարանից, կարծում եմ: Բայց տեսնում եմ, որ դուք լքել եք Բենարեսը»: Անանտայի աչքերը փայլեցին գոհունակությունից. նա դեռ հույս ուներ իմ թևերը ամրացնել ընտանեկան բնում:

«Իմ Բենարեսում անցկացրած ժամանակը ապարդյուն չէր: Ես այնտեղ գտա այն ամենը, ինչին կարոտել էր սիրտս: Կարող եք վստահ լինել, որ դա ո՛չ ձեր մեկնաբանն էր, ո՛չ էլ նրա որդին:»

Անանտան միացավ ինձ հիշեցնող ծիծաղով. նա ստիպված էր խոստովանել, որ իր ընտրած Բենարեսի «պայծառատեսը» կարճատես էր:

«Ի՞նչ են քո պլաններ, իմ թափառող եղբայր՞»

«Ջիտենդրան համոզեց ինձ գնալ Ագրա: Մենք կտեսնենք Թաջ Մահալի գեղեցկությունները **11-2-ին**»: «Միա՛», - բացատրեցի ես: «Այդ դեպքում մենք կգնանք իմ նորահայտ գուրուի մոտ, որը Սերամպորում ճգնափորական տուն ունի»:

Անանտան հյուրընկալորեն հոգ տարավ մեր հարմարավետության մասին: Երեկոյի ընթացքում մի քանի անգամ նկատեցի, որ նրա հայացքը մտախոհորեն ուղղված էր ինձ:

«Ես իմանալ որ նայի՛ր: Ես միտքը: «Ա սյուժե է «Եփվում է:»

The հանգուցալուծում վերցրեց տեղ ընթացքում մեր վաղ նախաճաշ

«Այսինքն՝ դու քեզ լիովին անկախ ես զգում հորդ հարստությունից»: Անանտայի անմեղ հայացքը շարունակեց երեկվա գրույցի կծու խոսքերը:

«Ես առավոտյան գիտակցված -ի իմ կախվածությունն վրա Աստված:

«Խոսքերը Էժան են: Կյանքը մինչ այժմ պաշտպանել է քեզ: Ի՛նչ դժվարին իրավիճակում, եթե ստիպված լինես դիմել Անտեսանելի Ձեռքին՝ քո սնունդն ու ապաստանը ստանալու համար: Շուտով դու փողոցներում կմուրացկանես»:

«Երբեք: Ես Աստծուց ավելի շատ անցորդների վրա չեի հույս դնի: Նա կարող է Իր նվիրյալի համար հազարավոր միջոցներ հորինել, բացի մուրացկանության ամանից»:

«Ավելի շատ հոռետորաբանություն: Ենթադրենք, որ ես առաջարկում եմ, որ ձեր գովաբանված փիլիսոփայությունը փորձության ենթարկվի այս նյութական աշխարհում»:

«Ես կ համաձայն եմ! Անել դու սահմանափակել Աստված դեպի մի ենթադրական աշխարհ՞»

«Կտեսնենք, այսօր դու հնարավորություն կունենաս կամ ավելի մանրամասնելու, կամ հաստատելու իմ սեփական տեսակետները»: Անանտան

մի պահ լռեց, ապա խոսեց դանդաղ և լուրջ:

«Առաջարկում եմ այսօր առավոտյան քեզ և քո աշակերտ Ջիտենդրային ուղարկել մոտակա Բրինդարան քաղաքը: Դու չպետք է վերցնես ոչ մի ռուփի, չպետք է մուրացկանություն անես ո՛չ ուտելիքի, ո՛չ էլ փողի համար, չպետք է ոչ մեկին պատմես քո դժվարին վիճակի մասին, չպետք է մնաս առանց ուտելիքի և չպետք է մնաս Բրինդարանում: Եթե այսօր երեկոյան ժամը տասներկուսից առաջ վերադառնաս իմ բունգալո՝ առանց խախտելու թեստի որևէ կանոն, ես կլինեմ Ագրայի ամենագարմանացած մարդը»:

«Ես ընդունում եմ մարտահրավերը»: Իմ խոսքերում կամ սրտում ոչ մի տատանում չկար: Երախտապարտ հիշողություններ փայլատակեցին Անհապաղ Բարեգործության մասին. մահացու խղիերայից բուժվելիս՝ Լահիրիին դիմելու միջոցով:

Մահասայայի նկարը, Ումայի հետ Լահորի տանիքին երկու օդապարուկների խաղային նվերը, իմ հուսահատության մեջ հարմար թալիսմանը, անհայտ Բենարեսի *սադհուի միջոցով վճռական ուղերձը* փորձագետի տան բակի դիմաց, Աստվածային Մոր տեսիլքը և նրա սիրո վեհ խոսքերը, Վարպետ Մահասայայի միջոցով նրա արագ ուշադրությունը իմ աննշան ամոթներին, վերջին բույսի առաջնորդությունը, որը նյութականացրեց իմ ավագ դպրոցի ատեստատը, և վերջնական օրհնությունը՝ իմ կենդանի Վարպետը ողջ կյանքի երազանքների մշուշից: Ես երբեք չեի կարող խոստովանել, որ իմ «փիլիսոփայությունը» անհավասար է աշխարհի դաժան փորձադաշտում ցանկացած պայքարի:

«Ձեր պատրաստակամությունը ձեզ գովաբանում է: Ես անմիջապես կուղեկցեմ ձեզ գնացք»: Անանտան դիմեց բաց բերանով Ջիտենդրային: «Դուք պետք է գաք որպես վկա և, շատ հավանական է, նաև որպես համագոհ»:

Կես ժամ անց Ջիտենդրան և ես մեր իմպրովիզացված ուղևորության միակողմանի տոմսեր ունեինք: Կայարանի մեկուսի անկյունում մենք խուզարկության ենթարկվեցինք: Անանտան արագ համոզվեց, որ մենք թաքցված գանձ չենք կրում. մեր պարզ *դհոտիները* **11-ից 3-ն էին**: ոչինչ չթաքցրեց ավելին, բան անհրաժեշտ էր:

Երբ հավատքը ներխուժեց ֆինանսական լուրջ ոլորտներ, ընկերս բողոքի ձայն բարձրացրեց. «Անանտա, տուր ինձ մեկ կամ երկու ռուփի որպես երաշխիք: Այդ դեպքում կարող եմ հեռագրել քեզ դժբախտության դեպքում»:

«Ջիտենդրա՛»: Իմ սերմնաժայթքումը կտրուկ հանդիմանական էր: «Ես չեմ շարունակի թեստը, եթե դու որպես վերջնական գրավ որևէ գումար վերցնես»:

«Մետաղադրամների գրնգոցը ինչ-որ հանգստացնող բան ունի», - Ջիտենդրան այլևս չասաց, երբ ես խստորեն նայեցի նրան:

«Մուկունդա, Ես առավոտյան ոչ անսիրտ»: Ա ակնարկ -ի խոնարհություն ուներ սողոսկեց մեջ Անանտայի ձայն Այն կարող է լինել որ իր խիղճը տանջում էր իրեն. գուցե երկու անվճարունակ տղաների օտար քաղաք ուղարկելու համար. գուցե իր սեփական կրոնական կասկածամտության համար: «Եթե որևէ պատահաբար կամ շնորհիվ հաջողությամբ անցնեք Բրինդաբանի փորձությունը, ես կխնդրեմ ձեզ ինձ ձեր աշակերտը դարձնել»:

Այս խոստումն ուներ որոշակի անկանոնություն՝ համապատասխանելով ոչ ավանդական առիթին: Հնդկական ընտանիքի ավագ եղբայրը հազվադեպ է խոնարհվում իր կրտսեր եղբայրների առջև. նա հարգանքի և հնազանդության է արժանանում միայն հորից հետո: Բայց իմ մեկնաբանության համար ժամանակ չէր մնում. մեր գնացքը մեկնման կետում էր :

Ջիտենդրան տխուր լուրջությամբ պահպանեց, մինչ մեր գնացքը մղոններն անցնում էր: Վերջապես նա շարժվեց, կռանալով և անհարմար տեղում ցավոտ կերպով

կծկեց ինձ:

«Ես ոչ մի նշան չեմ տեսնում, որ Աստված մեր

հաջորդ կերակուրը կապահովի»: «Լոիր,

կասկածելով, Թոմաս, Տերը մեզ հետ է

աշխատում»:

«Կարո՞ղ եք նաև կազմակերպել, որ նա շտապի: Ես արդեն քաղցած եմ միայն
մեր առջև բացվող տեսարանից: Ես Բենարեսից մեկնեցի Թաջի դամբարանը
դիտելու, այլ ոչ թե իմը մտնելու համար»:

«Ուրախացի՛ր, Ջիտենդրա: Մի՞թե մենք առաջին անգամ չենք տեսնելու
Բրինդաբանի սրբազան հրաշքները:» **11- 4** Ես խորը ուրախություն եմ ապրում՝
մտածելով, որ քայլում եմ Տեր Կրիշնայի ոտքերով սրբագործված հողի վրա:

Մեր կուպեի դուռը բացվեց. երկու տղամարդ նստեցին: Հաջորդ գնացքի
կանգառը վերջինն էր լինելու:

«Երիտասարդներ, Բրինդաբանում ընկերներ ունե՞ք»: Դիմացիս
անծանոթը զարմանալի հետաքրքրություն էր ցուցաբերում:

«Ոչ մեկը -ի քո գործ՝ Անքաղաքավարի Ես կանխված իմ հայացք

«Դուք հավանաբար փախչում եք ձեր ընտանիքներից՝ Սրտեր Գողի
կախարդանքի ներքո: **11-5** Ես ինքս աստվածավախ խառնվածք ունեմ: Ես իմ
անվերապահ պարտականությունը կդարձնեմ հոգ տանել, որ դուք սնունդ
ստանաք և ապաստան ստանաք այս անտանելի շոգից:

«Ո՛չ, պարո՛ն, թողեք մեզ հանգիստ: Դուք շատ բարի եք, բայց սխալվում եք՝ մեզ
տնից բացակայողներ համարելով»:

Այլևս գրույց չեղավ. գնացքը կանգ առավ: Երբ Ջիտենդրան և ես իջանք հարթակ,
մեր պատահական ուղեկիցները ձեռք ձեռքի տված մեզ հետ ձիավարության
կառք կանչեցին:

Մենք նստեցինք մի վեհաշուք ճգնավորական տան առջև, որը տեղակայված էր
խնամված տարածքում գտնվող մշտադալար ծառերի մեջ: Մեր բարերարները,
ակնհայտորեն, այստեղ հայտնի էին. Ժպտերես մի տղա առանց որևէ
մեկնաբանության մեզ տարավ հյուրասենյակ: Շուտով մեզ միացավ
արժանապատիվ կեցվածքով մի տարեց կին:

«Գաուրի Մա, արքայազները չէին կարող գալ»: Տղամարդկանցից մեկը դիմեց
աշրամի տանտիրուհուն: «Վերջին պահին նրանց ծրագրերը խափանվեցին.
նրանք խորը ափսոսանք են հայտնում: Բայց մենք բերել ենք ևս երկու հյուր:
Հենց որ հանդիպեցինք գնացքում, ես զգացի նրանց հանդեպ ձգտման զգացում
որպես Տեր Կրիշնայի նվիրյալների»:

(Ձախից աջ) Զիտենդրա Մագումդարը՝ իմ ուղեկիցը Բրինդաբանի «անփող թեստում», Լալիտ-դա՝ իմ զարմիկը, Սվամի Կեբելանանդան («Շաստրի Մահասայա»)՝ իմ սուրբ սանսկրիտական ուսուցիչը, ես՝ որպես ավագ դպրոցի աշակերտ:

Անանդա Մոյի Մայրիկ
այն բենգալերեն «Ուրախությամբ ներծծված» Մայրիկ:

Հիմալայներում Ռանիխեթի մոտ, Դրոնգիրի լեռներում գտնվող
Բաբաջիի զբաղեցրած քարանձավներից մեկը: Լահիրի Մահասայայի
թողը՝ Անանդա Մոհան Լահիրին (աջից երկրորդը, սպիտակներով) և Լա
երեք հավատացյալներ այցելում են սրբազան վայր:

«Ցտեսություն, երիտասարդ բարեկամներ»: Մեր երկու ծանոթները քայլեցին
դեպի դուռը: «Մենք կրկին կհանդիպենք, եթե Աստված կամենա»:

«Խնդրեմ»: Գաուրի Ման մայրական ժպտաց իր երկու անսպասելի
հրավերների համար: «Դուք չէիք կարող ավելի լավ օր գալ: Ես սպասում էի այս

ճգնավորության երկու թագավորական հովանավորների: Ինչ ցավալի է, եթե իմ
խոհարարությունը չգտավ որևէ մեկին, ով կգնահատեր այն»:

Այս ախորժեղի խոսքերը աղետալի ազդեցություն ունեցան Ջիտենդրայի վրա. նա պայթեց լաց լինելով: Բրինդաբանում նրա վախեցած «հեռանկարը» վերածվում էր թագավորական գվարճանքի. նրա հանկարծակի մտավոր հարմարվողականությունը չափազանց ծանր էր նրա համար: Մեր տանտիրուհին հետաքրքրասիրությամբ նայեց նրան, բայց առանց որևէ նկատողության. գուցե նա ծանոթ էր դեռահասների քմահաճույքներին:

Հայտարարվեց ճաշի մասին. Գաուրի Ման առաջնորդեց դեպի ճաշասենյակի ներքին բակ, որը լի էր համեղ բույրերով: Նա անհետացավ հարակից խոհանոցում:

Ես նախապես մտածել էի այս պահի մասին: Ջիտենդրայի մարմնի վրա համապատասխան տեղը ընտրելով՝ ես նույնքան ուժեղ կծկում արեցի, որքան գնացքում նա ինձ կերել էր:

«Կասկածելով Թոմաս, այն Տեր աշխատանքներ մի շտապիր, նույնպես»

Տանտիրուհին վերադարձավ *պունկհա ձեռքին*: Նա արևելյան ոճով անընդհատ հովհարեց մեզ, մինչ մենք նստած էին զարդարուն վերմակ-տեղերի վրա: Աշրամի աշակերտները անցնում էին ու գալիս՝ մոտ երեսուն ուտեստով: «Ճաշի» փոխարեն նկարագրությունը կարող է լինել միայն «հիանալի ճաշ»: Այս մոլորակ ժամանելուց ի վեր Ջիտենդրան և ես երբեք նման համեղ բաներ չէինք համտեսել:

«Իսկապես արքայազներին վայել ուտեստներ են, պատվարժան մայրիկ: Ինչը կարող էին ձեր թագավորական հովանավորները համարել ավելի հրատապ, քան այս խնջույքին մասնակցելը, չեմ կարող պատկերացնել: Դուք մեզ հիշողություն տվեցիք մի ամբողջ օրվա համար»: ողջ կյանքի ընթացքում!»

Անանտայի պահանջից լռած՝ մենք չէինք կարող բացատրել բարեհամբույր տիկնոջը, որ մեր շնորհակալությունը կրկնակի նշանակություն ուներ: Մեր անկեղծությունը, գոնե, ակնհայտ էր: Մենք մեկնեցինք նրա օրհնությամբ և գրավիչ հրավերով՝ կրկին այցելելու անապատ:

Դրսում անողոր շոգ էր: Ես և ընկերս գնացինք աշրամի դարպասի մոտ գտնվող մի ազնվական կադամբա ծառի ապաստանը: Հետևեցին կտրուկ խոսքեր. Ջիտենդրային կրկին կասկածներ էին պատել:

«Մեծ խառնաշփոթի մեջ ես ինձ ներքաշել: Մեր ճաշը պատահական բախտ էր: Ինչպե՞ս կարող ենք տեսնել այս քաղաքի տեսարժան վայրերը, առանց մեր միջև մեկ կտորի: Եվ ինչպե՞ս ես ինձ հետ տանելու Անանտայի մոտ»:

«Դու արագ մոռանում ես Աստծուն, հիմա, երբ ստամոքսդ լցված է»: Իմ խոսքերը, ոչ թե դառը, այլ մեղադրական էին: Որքա՞ն կարճ է մարդկային հիշողությունը աստվածային բարեհաճությունների համար: Չկա այնպիսի մարդ, ով չտեսնի, որ

իր աղոթքներից որևէ մեկը կատարվի:

«Ես առավոտյան ոչ հավանական դեպի մոռանալ իմ հիմարություն մեջ արկածներ դուրս հետ մի խելագար նման դու՛:

«Եղի՛ր լուռ, Ջիտենդրա! The նույնը Տեր ԱՀԿ կերակրված մեզ կամք ցուցադրել մեզ Բրինդաբան, և վերադարձ մեզ դեպի Ագրա:

Արագ քայլերով մոտեցավ մի նիհար երիտասարդ՝ հաճելի դեմքով: Կանգ առնելով մեր ծառի տակ՝ նա խոնարհվեց իմ առջև:

«Միրելի՛ բարեկամ, դու և քո ուղեկիցը, հավանաբար, այստեղ անծանոթներ եք: Թույլ տուր ինձ լինել քո հյուրընկալողն ու ուղեկցորդը»:

Հնդիկի համար դժվար թե գունատվի, բայց Ջիտենդրայի դեմքը հանկարծ հիվանդագին դարձավ: Ես քաղաքավարիորեն մերժեցի առաջարկը:

«Դուք հաստատ ինձ չեք արտրում»: Անծանոթի տագնապը այլ հանգամանքներում կատակերգական կլիներ:

«Ինչո՞ւ չէ՞:

«Դու իմ գուրուն ես»: Նրա աչքերը վստահությամբ նայում էին իմ աչքերին: «Իմ կեսօրվա աղոթքների ժամանակ օրհնյալ Տեր Կրիշնան տեսիլքում հայտնվեց: Նա ինձ ցույց տվեց երկու լքված կերպարանք հենց այս ծառի տակ: Մի դեմքը քոնն էր, իմ տե՛ր: Հաճախ եմ տեսել այն մեդիտացիայի ժամանակ: Ի՛նչ ուրախություն, եթե դու ընդունես իմ խոնարհ ծառայությունները»:

«Ես էլ ուրախ եմ, որ գտաք ինձ: Ո՛չ Աստված, ո՛չ էլ մարդը մեզ չեն լքել»: Չնայած ես անշարժ էի՝ ժպտալով իմ առջևի անհամբեր դեմքին, ներքին խոնարհումով խոնարհվեցի Աստծո ոտքերի առաջ:

«Միրելի՛ս ընկերներ, կամք դու ոչ պատիվ իմ տուն համար մի այցելել՞

«Դու բարի ես, բայց ծրագիրն անիրագործելի է: Մենք արդեն Ագրայում

եղբորս հյուրերն ենք»: «Գոնե ինձ հիշեցրու քեզ հետ Բրինդաբանում

շրջագայության մասին»:

Ես ուրախությամբ համաձայնվեցի: Երիտասարդը, որն ասաց, որ իր անունը Պրատապ Չաթերջի է, կանգնեցրեց ձիակառքը: Մենք այցելեցինք Մադանամոհանա տաճարը և Կրիշնայի այլ սրբավայրեր: Մինչ մենք տաճարում էինք մեր աղոթքներին, գիշերը իջավ:

«Ներեցեք, մինչ ես *սանդեշ եմ ստանում* »: **11-6** Պրատապը մտավ երկաթուղային կայարանի մոտ գտնվող խանութ: Ջիտենդրայի հետ քայլեցինք լայն փողոցով, որն այժմ լիքն էր համեմատաբար զով մթնոլորտում: Մեր ընկերը որոշ ժամանակ բացակայում էր, բայց վերջապես վերադարձավ բազմաթիվ քաղցրավենիքների նվերներով:

«Խնդրում եմ, թույլ տվեք ինձ ստանալ այս կրոնական արժանիքը»: Պրատապը աղերսական ժպտաց՝ նրան մեկնելով ռուփիի մի կապոց և Ագրա տանող երկու տոմս, որոնք նոր էին գնել:

Իմ ընդունման ակնածանքը Անտեսանելի Ձեռքին էր: Անանտայի կողմից ծաղրված՝ մի՞թե Նրա առատաձեռնությունը շատ չէր գերազանցում

անհրաժեշտությունը:

Մենք փնտրել դուրս մի մեկուսացված կետ մոտ այն կայարան

«Պրատապ, ես քեզ կտվորեցնեմ Լահիիի Մահասայայի՝ ժամանակակից
ժամանակների մեծագույն յոգիի *կրիան* : Նրա տեխնիկան կլինի քո գուրու»:

Նախաձեռնությունն ավարտվեց կես ժամից: « *Կրիյան* քո *չինտամանին* է », **11-7**
Ես ասացի նոր ուսանողին. «Տեխնիկան, որը, ինչպես տեսնում եք, պարզ է,
մարմնավորում է մարդուն կենդանացնելու արվեստը»:

մայայից ազատագրվելու համար : Այս բնական ժամանակահատվածը զգալիորեն կրճատվում է *Կրիա Յոգայի միջոցով* : Ինչպես Ջագադիս Չանդրա Բոզեն ցույց է տվել, որ բույսերի անը կարող է արագանալ իր սովորական տեմպից շատ ավելի, այնպես էլ մարդու հոգեբանական զարգացումը կարող է արագացվել ներքին գիտության միջոցով: Հավատարիմ եղեք ձեր պրակտիկայում. դուք կմոտենաք բոլոր գուրուների Գուրուին:

«Ես տարված եմ այս յոգական բանալին գտնելու համար, որը երկար ժամանակ փնտրում էի», - մտածկոտ ասաց Պրատապը: «Դրա իմ զգայական կապերի վրա կապանքներից ազատող ազդեցությունը կազատի ինձ ավելի բարձր ոլորտների համար: Տեր Կրիշնայի այսօրվա տեսիլքը»: Կարող էր նշանակել միայն իմ բարձրագույն բարիքը»:

Մենք մի որոշ ժամանակ լուռ նստեցինք՝ փոխըմբռնման մեջ, ապա դանդաղ քայլեցինք դեպի կայարան: Երբ գնացք նստեցի, ուրախություն էր տիրում ինձ մոտ, բայց սա Ջիտենդրայի արցունքների օրն էր: Պրատապին իմ սիրալիր հրաժեշտը ընդհատվել էր իմ երկու ուղեկիցների խեղդված լացով: Ճանապարհորդությունը կրկին Ջիտենդրային գտավ վշտի մեջ: Այս անգամ ոչ թե իր համար, այլ իր դեմ:

«Ինչպե՞ս մակերեսային իմ վստահություն! Իմ սիրտ ունի եղել է քար! Երբեք մեջ ապագա պետք է Ես կասկած Աստծո պաշտպանություն!»

Կեսգիշերը մոտենում էր: Երկու «Մոխրոտիկները», որոնք դուրս էին ուղարկվել առանց որևէ գրոշի, մտան Անանտայի ննջասենյակ: Նրա դեմքը, ինչպես խոստացել էր, զարմացած էր: Ես լուռ ռուփիներով ողողեցի սեղանը:

«Ջիտենդրա, ճշմարտությունը՝»: Անանտայի տոնը կատակային էր: «Այս

երիտասարդը կողոպուտ չէ՞ր բեմադրում»: Բայց պատմության բացահայտմանը զուգընթաց եղբայրս սթափվեց, ապա լուրջ դարձավ:

«Պահանջարկի և առաջարկի օրենքը հասնում է ավելի նուրբ ոլորտների, քան ես ենթադրում էի», - խոսեց Անանտան աննախադեպ հոգևոր ոգևորությամբ: «Ես առաջին անգամ եմ հասկանում ձեր անտարբերությունը աշխարհի պահոցների և անպարկեշտ կուտակումների նկատմամբ»:

Թեև ուշ էր, եղբայրս պնդեց, որ ինքը *դիկշա ստանա 11-ից 8-ը: Կրիա Յոգայի* մեջ : «Գուրու» Մուկունդան մեկ օրում պետք է կրեր երկու չցանկացած աշակերտների պատասխանատվությունը:

Հաջորդ առավոտյան նախաճաշը կերանք նախորդ օրը բացակայող ներդաշնակությամբ: Ես ժպտացի Ջիտենդրային:

«Դու պետք է ոչ լինել խաբված -ի այն Թաջ Թող մեզ տեսք այն նախքան
մեկնարկային համար Սերամպորե:

Անանտային հրաժեշտ տալով՝ Ես և ընկերս շուտով հայտնվեցինք Ագրայի
փառքի՝ Թաջ Մահալի առջև: Արևի տակ շողշողացող սպիտակ մարմարը
ներկայացնում է մաքուր համաչափության տեսարան: Կատարյալ միջավայրը
մուգ կիպարիս է, փայլուն մարգագետին և խաղաղ ծովածոց: Ներքին
հարդարանքը նրբագեղ է՝ կիսաթանկարժեք քարերով զարդարված ժանյակաձև
քանդակներով: Մարմարներից բարդ կերպով դուրս են գալիս նուրբ
ծաղկեպսակներ և մագաղաթներ՝ շագանակագույն և մանուշակագույն:
Գմբեթից լուսավորվում են Շահ-Չահան կայսեր և իր թագավորության և սրտի
թագուհի Մումթազ Մահալի հուշարձանները:

Բավական է -ի տեսարժան վայրերի դիտում! Ես էր կարոտ համար իմ գուրու
Ջիտենդրա և Ես էին շուտով ճանապարհորդություն հարավ կողմից

գնացք դեպի Բենգալ:

«Մուկունդա, ես ամիսներ շարունակ չեմ տեսել իմ ընտանիքին: Ես փոխել եմ միտքս. գուցե ավելի ուշ այցելեմ քո տիրոջը Սերամպուրում»:

Իմ ընկերը, որին մեղմ ասած կարելի է բնութագրել որպես տատանվող բնավորության տեր անձնավորություն, ինձ թողեց Կալկաթայում: Տեղական գնացքով շուտով հասա Սերամպուր, որը գտնվում է տասներկու մղոն հյուսիս:

Չարմանքի մի զգացում պատեց ինձ, երբ հասկացա, որ քսանութ օր էր անցել Բենարեսի և իմ գուրուի հանդիպումից: «Դու ինձ մոտ կգաս չորս շաբաթից»:
Ահա ես՝ սիրտս բաբախում էր, կանգնած նրա բակում՝ հանգիստ Ռայ Գհատ նրբանցքում: Առաջին անգամ մտա այն ճգնավորական տունը, որտեղ պետք է անցկացնեի հաջորդ տասը տարիների մեծ մասը Հնդկաստանի *Ջյանավատարի*՝ «իմաստության մարմնացման» հետ:

.....
11-1 : Տեսնել գլուխ 25 :

11-2 : The համաշխարհային ճանաչում ունեցող դամբարան..

11-3 : Ա *դհոտի* - կտոր է հանգույցով կապված շուրջը այն իրան և ծածկոցներ այն ոտքերը..

11-4 : Բրինդաբան, մեջ այն Մուտրա շրջան -ի Միացյալ Մարգեր, է այն հինդու Երուսաղեմ: Այստեղ Տեր Կրիշնա ցուցադրված նրա փառքը՝ մարդկության բարօրության համար...

11-5 : Հարի: մի սիրալիր անուն կողմից որը Տեր Կրիշնա է հայտնի դեպի

Նրա հավատացյալներ: 11-6: Հնդկական քաղցրավենիք:

11-7 : Ա դիցաբանական թանկարժեք քար հետ ուժ դեպի դրամաշնորհ ցանկություններ:

11-8 : Հոգևոր նախաձեռնություն; -ից այն սանսկրիտ արմատ *դիկշ* , դեպի նվիրել ինքն իրեն:

ԳԼՈՒԽ՝ 12

Տարիներ Մեջ Իմ Մագիստրոսի Էրմիտաժ

«Դու եկար»: Շրի Յուկտեշվարը ողջունեց ինձ պատշգամբով հյուրասենյակի հատակին գտնվող վագրի մորթուց: Նրա ձայնը սառը էր, վարվելակերպը՝ անտարբեր:

«Այո, սիրելի Վարպետ, Ես առավոտյան այստեղ դեպի հետևել դու: Ծնկի իջած, Ես
դիպավ նրա ոտքերը

«Ինչպե՞ս տուփ որ լինել Դու անտեսել իմ ցանկություններ»:

«Ոչ ավելի երկար, Գուրուջի՜ Ձեր ցանկություն պետք է լինել իմ օրենքը՝

«Ավելի լավ է: Հիմա ես կարող եմ

պատասխանատվություն կրել ձեր կյանքի համար»:

«Ես կամովին փոխանցում եմ բեռը, Տե՛ր»:

«Իմ առաջին խնդրանքն այն է, որ դուք վերադառնաք տուն՝ ձեր ընտանիքի մոտ: Ես ուզում եմ, որ դուք ընդունվեք Կալկաթայի քոլեջ: Ձեր կրթությունը պետք է շարունակվի»:

«Շատ լավ, պարոն»: Ես թաքցրի իմ տարակուսանքը: Արդյո՞ք անհարմար գրքերը կհետապնդեին ինձ տարիների ընթացքում: Սկզբում հայրիկ, հիմա՝ Սրի Յուկտեշվար:

«Մի օր դու կգնաս Արևմուտք: Նրա ժողովուրդն ավելի ընկալունակ կլինի Հնդկաստանի հին իմաստության նկատմամբ, եթե տարօրինակ հինդու ուսուցիչը համալսարանական կրթություն ունենա»:

«Դու ամենալավը գիտես, Գուրուջի»: Իմ տխրությունը անհետացավ: Արևմուտքի մասին հղումը ինձ համար անհասկանալի էր, հեռավոր, բայց Տիրոջը հնազանդությամբ հաճեցնելու իմ հնարավորությունը կենսականորեն անմիջական էր:

«Դու կամք լինել մոտ մեջ Կալկաթա; գալ այստեղ երբ էլ որ դու գտնել ժամանակ:

«Հնարավորության դեպքում ամեն օր, Տե՛ր: Շնորհակալ եմ, որ ընդունում եմ Ձեր իշխանությունը կյանքիս յուրաքանչյուր մանրուքում՝ մեկ պայմանով»:

«Այո՞»

«Դա դու խոստում դեպի բացահայտել Աստված դեպի ինձ՝

Սկսվեց մեկ ժամ տևող բանավոր պայքար: Ուսուցչի խոսքը չի կարող կեղծվել. այն թեթևությամբ չի տրվում: Երդման մեջ առկա ենթատեքստը բացում է լայն մետաֆիզիկական հեռանկարներ: Գուրուն պետք է իսկապես մտերիմ հարաբերությունների մեջ լինի Արարչի հետ, նախքան Նրան պարտավորեցնելը հայտնվել: Ես զգացի Շրի Յուկտեշվարի աստվածային միասնությունը և, որպես նրա աշակերտ, որոշեցի օգտվել իմ առավելությունից:

«Դու խստապահանջ ես»: Ապա Տիրոջ համաձայնությունը հնչեց կարեկցանքով

լի վերջնականությամբ. «Թող քո ցանկությունը լինի իմ ցանկությունը»:

Կյանքի ստվերը վերացավ սրտիցս. անորոշ որոնումները, այս ու այն կողմ,
ավարտվեցին: Ես հավերժական ապաստան էի գտել իսկական գուրուի մոտ:

«Եկ, ես քեզ ցույց կտամ ճգնավորարանը»: Վարպետը վեր կացավ իր վագրի
գորգից: Ես շուրջս նայեցի. զարմանքով հայացքս ընկավ պատի նկարի վրա, որը
զարդարված էր հասմիկի շաղախով:

«Լահիբի Մահասայա՛:

«Այո՛, իմ աստվածային գուրու»: Շրի Յուկտեշվարի տոնը երկյուղածությամբ կենսուրախ էր: «Նա, որպես մարդ և յոգի, ավելի մեծ էր, քան ցանկացած այլ ուսուցիչ, որի կյանքը իմ հետազոտությունների շրջանակում էր»:

Լուռ խոնարհվեցի ծանոթ պատկերի առջև: Հոգևոր հարգանքի տուրքը շտապեց անգերազանցելի ուսուցչին, որը, օրհնելով իմ մանկությունը, ուղղորդել էր իմ քայլերը դեպի այս ժամ:

Իմ գուրուի գլխավորությամբ ես գրոսնում էի տան և դրա տարածքի միջով: Մեծ, հին և լավ կառուցված ճգնավորական տունը շրջապատված էր հսկայական սյուներով բակով: Արտաքին պատերը ծածկված էին մամուռով. աղավնիները թռչում էին հարթ մոխրագույն տանիքի վրայով՝ առանց ծիսակատարության կիսելով աշրամի կացարանները: Հետևի այգին հաճելի էր՝ զարդարված ջեքֆրուտով, մանգոյով և բանանի ծառերով: Երկհարկանի շենքի վերին սենյակների ճաղաշարե պատշգամբները երեք կողմից նայում էին բակ: Վարպետն ասաց, որ առաջին հարկի ընդարձակ դահլիճը, որի առաստաղը բարձր էր, օգտագործվում էր հիմնականում Դուրգապուջայի տարեկան տոնակատարությունների *ժամանակ* : **12-1** Նեղ աստիճանը տանում էր դեպի Սրի Յուկտեշվարի հյուրասենյակ, որի փոքրիկ պատշգամբը նայում էր փողոցին: Աշրամը պարզ կահավորված էր. ամեն ինչ պարզ էր, մաքուր և գործնական: Ակնհայտ էին մի քանի արևմտյան ոճի աթոռներ, նստարաններ և սեղաններ:

Վարպետը հրավիրեց ինձ գիշերել: Բանջարեղենային կարրիով ընթրիք մատուցեցին երկու երիտասարդ աշակերտներ, որոնք ճգնավորական կրթություն էին ստանում:

«Գուրուջի, խնդրում եմ, պատմիր ինձ քո կյանքից մի բան»։ Ես նստած էի ծղոտե գորգի վրա՝ նրա վագրի մորթու մոտ: Բարեկամական աստղերը, կարծես, շատ մոտ էին պատշգամբից այն կողմ:

«Իմ ընտանիքի անունը Պրիյա Նաթ Կարար էր: Ես ծնվել եմ **12-2-ին**»։ այստեղ՝ Մերամպուրում, որտեղ հայրս հարուստ գործարար էր: Նա ինձ թողեց այս նախնիների առանձնատունը, որն այժմ իմ ճգնավորական տունն է: Իմ պաշտոնական կրթությունը քիչ էր. ես այն դանդաղ և մակերեսային էի համարում: Վաղ տարիքից ես ստանձնեցի տանտիրոջ պարտականությունները և ունեմ մեկ դուստր, որն այժմ ամուսնացած է: Իմ միջին կյանքը օրհնված էր առաջնորդությամբ: Լահիրի Մահասայայի: Կնոջս մահից հետո ես միացա Սվամիի միաբանությանը և ստացա նոր անունը՝ Շրի Յուկտեշվար Գիրի: **12-3** Այսպիսին եմ իմ պարզ տարեգրքերը»:

Վարպետը ժպտաց իմ եռանդուն դեմքին: Ինչպես բոլոր կենսագրական ակնարկները, նրա խոսքերը ներկայացնում էին արտաքին փաստերը՝ առանց բացահայտելու ներքին մարդուն:

«Գուրուշի, Ես կ նման դեպի լսել որոշ պատմություններ -ի քո մանկություն»:

«Ես ձեզ մի քանիսը կպատմեմ՝ յուրաքանչյուրը՝ իր բարոյական խրատով»: Շրի Յուկտեշվարի աչքերը փայլեցին նրա նախագգուշացումից: «Մայրս մի անգամ փորձեց վախեցնել ինձ մութ սենյակում գտնվող ուրվականի սարսափելի պատմությամբ: Ես գնացի...» անմիջապես այնտեղ գնացի և արտահայտեցի իմ հիասթափությունը, որ բաց եմ թողել ուրվականին: Մայրիկս այլևս սարսափելի պատմություն չպատմեց ինձ: Բարոյական խորհուրդ. նայիր վախի դեմքին, և այն կդադարի քեզ անհանգստացնել:

«Մեկ այլ վաղ հիշողություն է հարևանիս տգեղ շուն ունենալու իմ ցանկությունը: Շաբաթներ շարունակ ես խառնաշփոթի մեջ էի պահում իմ ընտանիքը՝ այդ շանը ձեռք բերելու համար: Իմ ականջները խուլ էին ավելի գրավիչ տեսք ունեցող ընտանի կենդանիների առաջարկների նկատմամբ: Բարոյական խորհուրդ. կապվածությունը կուրացնող է. այն ցանկության օբյեկտին հաղորդում է գրավչության երևակայական լուսապսակ»:

«Երբորդ պատմությունը վերաբերում է երիտասարդ մտքի պլաստիկությանը: Ես երբեմն լսում էի մորս խոսքերը. «Մարդը, ով աշխատանքի է ընդունվում որևէ մեկի մոտ, ստրուկ է»: Այդ տպավորությունն այնքան խորն էր արմատացել, որ նույնիսկ ամուսնությունից հետո ես հրաժարվեցի բոլոր պաշտոններից: Ես ծախսերը հոգացի՝ ընտանիքիս ունեցածը հողի մեջ ներդնելով: Բարոյականություն. Լավ և դրական առաջարկները պետք է ուսուցանեն զգայուններին»: Երեխաների ականջներում: Նրանց վաղ գաղափարները երկար ժամանակ մնում են սուր փորագրված:

Վարպետը իջավ խաղաղ լռության մեջ: Կեսգիշերին մոտ նա ինձ տարավ նեղ մահճակալի մոտ: Առաջին գիշերը քունս խորը և քաղցր էր իմ գուրուի տանիքի տակ:

Շրի Յուկտեշվարը հաջորդ առավոտը որոշեց ինձ շնորհել իր *Կրիա Յոգայի* ձեռնադրությունը: Այս տեխնիկան ես արդեն ստացել էի Լահիրի Մահասայայի երկու աշակերտներից՝ հորից և իմ դաստիարակ Սվամի Կերալանանդայից, բայց Ուսուցչի ներկայությամբ ես զգացի վերափոխող ուժ: Նրա հպումից մեծ լույս իջավ իմ Էության վրա, ինչպես անթիվ-անհամար արևների փառքը, որոնք միասին բոցավառվում են: Անբացատրելի երանության հեղեղը, որը մինչև խորքը լցնում էր սիրտս, շարունակվեց հաջորդ օրը: Այդ օրը ուշ կեսօր էր, մինչև ես կարողացա ստիպել ինձ լքել ճգնավորարանը:

«Դու կվերադառնաս երեսուն օրից»: Երբ ես հասա իմ Կալկաթա տուն, Ուսուցչի կանխատեսման իրականացումը մտավ ինձ հետ: Իմ հարազատներից ոչ մեկը չարեց այն սուր դիտողությունները, որոնցից ես վախենում էի «թռչող թռչնի» վերստին հայտնվելու վերաբերյալ:

Ես բարձրացա իմ փոքրիկ ձեռնահարկը և սիրալիր հայացքներ նետեցի, կարծես կենդանի ներկայության վրա: «Դուք ականատես եղաք իմ մեդիտացիաներին, իմ *սադհանայի արցունքներին ու փոթորիկներին* : Հիմա ես հասել եմ իմ աստվածային ուսուցչի նավահանգստին»:

«Որդի՛ս, ես ուրախ եմ մեզ երկուսի համար»: Հայրիկս և ես երեկոյան հանգիստ նստեցինք միասին: «Դու գտար քո գուրուին, ինչպես մի անգամ հրաշալի կերպով գտա իմ սեփականը: Լահիրի Մահասայայի սուրբ ձեռքը պահպանում է մեր կյանքը: Քո տերը անհասանելի հիմալայան սուրբ չէր, այլ մոտիկ: Իմ աղոթքները պատասխանվել են. դու Աստծո որոնումներից ընդմիշտ չես հեռացել: իմ տեսադաշտից»:

Հայրս նույնպես ուրախ էր, որ իմ պաշտոնական ուսումը կվերսկսվի. նա համապատասխան միջոցներ ձեռնարկեց: Հաջորդ օրը ես ընդունվեցի Կալկաթայի Շոտլանդական եկեղեցական քոլեջ:

Երջանիկ ամիսներն անցան արագ: Իմ ընթերցողները, անկասկած, խորաթափանց ենթադրություն են արել, որ ես քիչ եմ երևում քոլեջի դասարաններում: Սերամպորի ճգնավորական տունը չափազանց անդիմադրելի

գրավչություն ուներ: Վարպետը առանց մեկնաբանության ընդունում էր իմ ամենուրեք ներկայությունը: Իմ մեծ սիրուն, նա հազվադեպ էր անդրադառնում ուսումնական հաստատություններին: Չնայած բոլորի համար պարզ էր, որ ես երբեք չէի ստեղծված որպես գիտնական, ես ժամանակ առ ժամանակ կարողանում էի ստանալ նվազագույն անցողիկ գնահատականներ:

Աշրամում առօրյա կյանքը սահուն էր հոսում, հազվադեպ՝ բազմազան: Իմ գուրուն արթնանում էր լուսաբացից առաջ: Պատկելով, կամ երբեմն նստելով մահճակալին, նա մտնում էր *սամադհիի վիճակի մեջ*: **12-4** Պարզ էր հայտնաբերել, երբ Վարպետը արթնացել էր. զարմանալի խոմփոցների կտրուկ դադարեցում: **12-5** Մեկ-երկու հառաչանք, գուցե մարմնական շարժում: Ապա՝ անձայն վիճակ՝ շնչահեղձություն. նա խորը յոգական ուրախության մեջ էր:

Նախաճաշ արեց ոչ հետևել; առաջին եկավ մի երկար քայլել կողմից այն Գանգես: Նրանք առավոտ զրոսանքներ հետ իմ

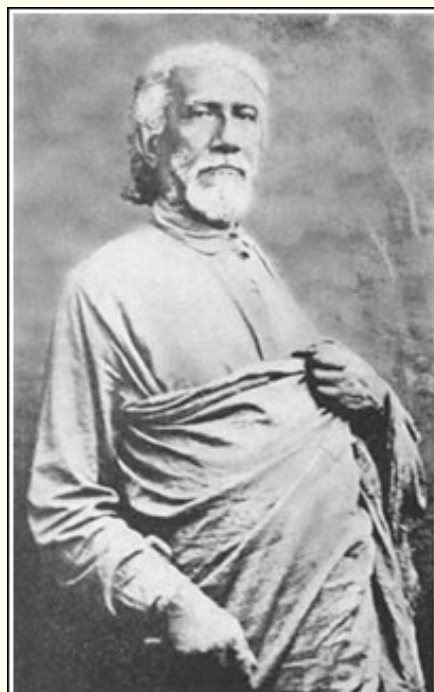
գուրու, որքա՛ն իրական և վառ է դեռ: Հիշողության հեշտ հարության մեջ ես հաճախ եմ հայտնվում նրա կողքին. վաղ արևը տաքացնում է գետը: Նրա ձայնը հնչում է՝ հարուստ իմաստության իսկությամբ:

Լոգանք, ապա՝ կեսօրվա ճաշը: Դրա պատրաստումը, ըստ Ուսուցչի ամենօրյա ցուցումների, երիտասարդ աշակերտների մանրակրկիտ գործն էր: Իմ գուրուն բուսակեր էր: Սակայն, նախքան վանական դառնալը, նա ձու և ձուկ էր կերել: Նրա խորհուրդն ուսանողներին հետևյալն էր՝ հետևել ցանկացած պարզ սննդակարգի, որը համապատասխանում է մարդու մարմնի կառուցվածքին:

Վարպետ կերավ փոքր; հաճախ բրինձ, գունավոր հետ քրքում կամ հյութ -ի ճակնդեղ կամ սպանախ և թեթևակի ցանված բուֆալոյի *յուղով* կամ հալված կարագով: Մեկ այլ օր նա կարող է *նսպով* կամ *չաննսով* **12- 6** կարի բանջարեղենով: Դեսերտի համար՝ մանգո կամ նարինջ բրնձի պուդինգով կամ ջեֆֆրուտի հյութով:

Ցերեկները այցելուներ էին հայտնվում: Աշխարհից անընդհատ հոսք էր թափվում դեպի ճգնավորական անդորրը: Բոլորը Տիրոջ մեջ գտնում էին հավասար քաղաքավարություն և բարություն: Մարդու համար, ով իրեն գիտակցել է որպես հոգի, այլ ոչ թե մարմին կամ էգո, մնացած մարդկությունը ստանում է արտաքինի զարմանալի նմանություն:

The անաչառություն -ի սրբեր է արմատացած մեջ իմաստություն Վարպետներ ունենալ փախավ *մայա* ; դրա հերթագայող Ինտելեկտի և հիմարության դեմքերը այլևս ազդեցիկ հայացք չէին նետում: Շրի Յուկտեշվարը հատուկ ուշադրություն չէր դարձնում նրանց, ովքեր պատահաբար հզոր կամ հաջողակ էին. նա նաև չէր արհամարհում ուրիշներին նրանց աղքատության կամ անգրագիտության համար: Նա հարգանքով լսում էր երեխայի ճշմարտության խոսքերը և բացահայտորեն անտեսում էր ինքնահավան մեկնաբանին:

ԻՄ Վարպետ, Շրի Լանկա ՅՈՒԿՏԵՇՎԱՐ

Աշակերտ -ի Լահիրի Մահասայա

Ժամը ութը ընթրիքի ժամն էր, և երբեմն հյուրերը մնում էին այնտեղ: Իմ գուրուն
չէր արդարանում միայնակ ուտելու համար. ոչ ոք իր աշրամից քաղցած կամ
դժգոհ չէր դուրս գալիս: Շրի Յուկտեշվարը երբեք...

շփոթված, երբեք չհուսահատվելով անսպասելի այցելուներից. սակավաթիվ ուտելիքը կարող էր խնջույքի առիթ դառնալ նրա հնարամիտ ղեկավարության ներքո: Այնուամենայնիվ, նա խնայող էր. նրա համեստ միջոցները շատ էին բավարարում: «Հարմարավետ եղիր քո դրամապանակում», - հաճախ էր ասում նա: «Շոայությունը քեզ անհարմարություն կբերի»: Անկախ նրանից, թե դա ճգնաժամական զվարճանքի մանրամասներում էր, թե շինարարական և վերանորոգման աշխատանքներում, թե այլ գործնական հարցերում, Վարպետը դրսևորում էր ստեղծագործական ոգու ինքնատիպությունը:

Երեկոյան լռության ժամերը հաճախ բերում էին իմ գուրուի ճառերից մեկը՝ գանձեր ժամանակի դեմ: Նրա յուրաքանչյուր խոսք չափված և մշակված էր իմաստությամբ: Նրա արտահայտվելու ձևը բնորոշ էր վեհ ինքնավստահությանը. այն էր եզակի Նա խոսեց ինչպես ոչ մեկը այլ մեջ իմ փորձառություն երբևէ խոսեց: Նրա Մտքերը կշռադատվում էին նուրբ հավասարակշռության մեջ, նախքան նա թույլ էր տալիս դրանց արտաքին տեսք ունենալ: Ճշմարտության Էությունը, որը թափանցում էր նույնիսկ ֆիզիոլոգիական ասպեկտով, նրանից գալիս էր ինչպես հոգու բուրավետ արտահոսք: Ես միշտ գիտակցում էի, որ գտնվում եմ կենդանի դրսևորման ներկայությամբ: Ասածո: Նրա աստվածային ծանրությունը ինքնաբերաբար խոնարհեցրեց իմ գլուխը նրա առաջ:

Եթե ուշացած հյուրերը նկատում էին, որ Շրի Յուկտեշվարը կլանվում էր Անսահմանությամբ, նա արագորեն ներգրավում էր նրանց զրույցի մեջ: Նա անկարող էր կեցվածք ընդունել կամ ցուցադրել իր ներքին ինքնամփոփությունը: Միշտ մեկ լինելով Տիրոջ հետ՝ նա առանձին ժամանակի կարիք չունեւ հաղորդության համար: Ինքնաճանաչված վարպետն արդեն իսկ թողել է մեղիտացիայի աստիճանը: «Ծաղիկը թափվում է, երբ պտուղն է հայտնվում»: Սակայն սրբերը հաճախ կառչում են հոգևոր ձևերից՝ աշակերտներին խրախուսելու համար:

Կեսգիշերին մոտենալուն պես, իմ գուրուն կարող էր քնով ընկնել երեխայի բնականությունից: Անկողնային պարագաների շուրջ աղմուկ չկար: Նա հաճախ պառկում էր, նույնիսկ առանց բարձի, նեղ Դեյվենպորտի վրա, որը նրա սովորական վագրի մորթուց պատրաստված նստատեղի ֆոնն էր:

Գիշերային փիլիսոփայական քննարկումները հազվադեպ չէին. ցանկացած աշակերտ կարող էր դրանք սկսել հետաքրքրության ուժգնությամբ: Այդ ժամանակ ես ո՛չ հոգնածություն էի զգում, ո՛չ էլ քնի ցանկություն. Ուսուցչի կենդանի խոսքերը բավարար էին: «Օ՛, լուսաբաց է: Եկեք անցնենք Գանգեսի մոտով»: Այսպես ավարտվեցին իմ գիշերային դաստիարակության բազմաթիվ շրջանները:

Սրի Յուկտեշվարի հետ անցկացրած իմ առաջին ամիսները ավարտվեցին օգտակար դասով՝ «Ինչպես խաբել մոծակին»: Տանը իմ ընտանիքը միշտ պաշտպանիչ վարագույրներ էր օգտագործում գիշերը: Ես հիասթափվեցի, երբ իմացա, որ Մերամպորի անապատում այս խոհեմ սովորույթը պահպանվեց

խախտման ժամանակ: Այնուամենայնիվ, միջատները լիովին բնակվում էին. ինձ կծեցին գլխից մինչև ոտք: Իմ գուրուը խղճաց ինձ:

«Գնիր քեզ համար վարագույր, մեկը՝ նաև ինձ համար»: Նա ծիծաղեց և ավելացրեց. «Եթե միայն մեկը գնես քեզ համար, բոլոր մոծակները կկենտրոնանան ինձ վրա»:

Ես անչափ շնորհակալ էի, որ համաձայնվեցի: Մերամպորում անցկացրած ամեն գիշեր իմ գուրուին խնդրում էր ինձ դասավորել քնելու համար նախատեսված վարագույրները:

Մի երեկո մոծակները հատկապես ագրեսիվ էին: Բայց Վարպետը չկարողացավ տալ իր սովորական հրահանգները: Ես նյարդայնացած լսում էի միջատների սպասողական բզզոցը: Մահճակալին պառկելով՝ ես հաշտության աղոթք արեցի նրանց ընդհանուր ուղղությամբ: Կես ժամ անց ես ձևացա հագալ՝ գրավելու համար իմ գուրուի ուշադրությունը: Ես մտածեցի, որ կխելագարվեմ խայթոցներից և հատկապես երգող բզզոցից, երբ մոծակները տոնում էին արյունարբու ծեսերը:

Ուսուցչի կողմից ոչ մի արձագանք չեղավ. ես զգուշորեն մոտեցա նրան: Նա չէր շնչում: Սա իմ առաջին դիտումն էր նրան յոգական տրանսի մեջ. դա ինձ սարսափեցրեց:

«Նրա սիրտը, հավանաբար, կանգ է առել»: Ես հայելի դրեցի նրա քթի տակ. ոչ մի շնչառության գոյորշի չերևաց: Կրկնակի համոզվելու համար, բռնեցի շարունակ մատներով փակեցի նրա բերանն ու քթանցքերը: Նրա մարմինը սառն էր և անշարժ: Ծշմամբ՝ ես շրջվեցի դեպի դուռը՝ օգնություն կանչելու:

«Այսպիսով: Սկսնակ փորձարար: Իմ խեղճ քիթը»: Վարպետի ձայնը դողում էր ծիծաղից: «Ինչո՞ւ չես պառկում քնելու: Ամբողջ աշխարհը փոխվե՞լու է քեզ համար: Փոխվիր ինքդ քեզ. ազատվիր մոծակի գիտակցությունից»:

Հեզությամբ վերադարձա անկողինս: Ոչ մի միջատ չմոտեցավ: Հասկացա, որ իմ գուրուն նախկինում համաձայնել էր վարագույրներին միայն ինձ հաճեցնելու համար. նա չէր վախենում մոծակներից: Նրա յոգայի ուժն այնպիսին էր, որ նա կամ կարող էր ստիպել նրանց չկծել, կամ կարող էր փախչել ներքին անխոցելիության մեջ:

«Նա ինձ ցուցադրություն էր անում», - մտածեցի ես: «Սա այն յոգական վիճակն է, որին ես պետք է ձգտեմ հասնել»: Յոգին պետք է կարողանա անցնել և շարունակել գերգիտակցությունը՝ անկախ այս երկրից երբեք բացակայող բազմաթիվ շեղող գործոններից: Անկախ նրանից՝ միջատների բզզոցում է, թե ցերեկային լույսի համատարած շողում, զգայարանների վկայությունը պետք է արգելափակված լինի: Այդ դեպքում ձայնն ու տեսողությունը գալիս են, բայց ավելի գեղեցիկ աշխարհներ, քան արքայական Եդեմը: **12-7**

The ուսուցողական մոծակներ մատուցված համար մեկ այլ վաղ դաս ժամը այն աշրամ Այն էր այն նուրբ մթնշաղի ժամին: Իմ գուրուն անզուգականորեն մեկնաբանում էր հին տեքստերը: Նրա ոտքերի տակ ես կատարյալ խաղաղության մեջ էի: Մի կոպիտ մոծակ մտավ իդիլիա և մրցեց իմ ուշադրության համար: Երբ այն փորեց թունավոր մի... ազդրիս մեջ ենթամաշկային ասեղ մեխելով՝ ես ավտոմատ կերպով վրեժխնդրական ձեռքս բարձրացրի: Ազատվի՛ր վերահաս մահապատժից: Պատանջալիի յոգայի աֆորիզմներից մեկի մասին մի հարմար հիշողություն արթնացավ՝ որ *սահիմասայի* (անվնասության) վրա:

«Ինչո՞ւ չավարտեցիր

աշխատանքը»: «Տե՛ր, դուք

պաշտպանո՞ւմ եք կյանք իսկելը»:

«Ո՛չ, բայց մահացու հարվածն արդեն հասցվել էր քո

մտքում»: «Չեմ հասկանում»:

սպանելու *ցանկության* վերացումն էր »: Շրի Յուկտեշվարը իմ մտավոր գործընթացները բաց գրքի պես էր գտել: «Այս աշխարհը անհարմար կերպով է կազմակերպված *սահմասայի բառացի պրակտիկայի համար: Մարդը կարող է ստիպված լինել ոչնչացնել վնասակար արարածներին: Նա նմանատիպ հարկադրանքի տակ չէ՝ գայրույթ կամ թշնամանք գգալու: Կյանքի բոլոր ձևերը հավասար իրավունք ունեն մայայի օդի նկատմամբ : Սուրբը, որը կբացահայտի արարչագործության գաղտնիքը, ներդաշնակ կլինի դրա անթիվ-անհամար շփոթեցնող արտահայտությունների հետ: Բոլոր մարդիկ կարող են մոտենալ այն հասկացողությանը, որը զսպում է ոչնչացման ներքին կիրքը»:*

«Գուրուջի, պետք է մեկ առաջարկ ինքն իրեն մի գոհաբերություն ավելի շուտ քան սպանել մի վայրի գազան՝

«Ո՛չ, մարդու մարմինը թանկարժեք է: Այն ունի ամենաբարձր Էվոյուցիոն արժեքը՝ շնորհիվ եզակի ուղեղային և ողնաշարային կենտրոնների: Սրանք հնարավորություն են տալիս առաջադեմ նվիրյալին լիովին ըմբռնել և արտահայտել աստվածայինի ամենաբարձր կողմերը: Ոչ մի ցածր ձև այդքան հագեցած չէ: Ճիշտ է, որ մարդը կրում է փոքր մեղքի պարտք, եթե ստիպված է լինում սպանել կենդանու կամ որևէ կենդանի էակի: Սակայն վեդաները *սովորեցնում* են, որ մարդկային մարմնի անխոհեմ կորուստը լուրջ խախտում է կարմայական օրենքի դեմ»:

Ես հառաչեց մեջ թեթևացում; սուրբգրային ամրապնդում -ի մեկի բնական բնագդներ է ոչ միշտ առաջիկայում:

Պատահեց այնպես, որ ես երբեք մոտիկից չեմ տեսել Վարպետին ընծառնուծի կամ վագրի հետ: Բայց մի անգամ նրան հանդիպեց մահացու կորբան, որը նվաճվեց իմ գուրուի սիրով: Այս տեսակի օձը շատ վախեցնող է Հնդկաստանում, որտեղ այն տարեկան ավելի քան հինգ հազար մահվան պատճառ է դառնում: Վտանգավոր հանդիպումը տեղի է ունեցել Պուրիում, որտեղ Սրի Յուկտեշվարն ուներ երկրորդ ճգնավորական տունը, որը հմայիչ կերպով տեղակայված էր մոտակայքում: այն Ծոց -ի Բենգալ: Պրաֆուլլա, մի երիտասարդ աշակերտ -ի ավելի ուշ տարիներ, էր հետ Վարպետ վրա սա առիթ

«Մենք նստած էինք դրսում, աշրամի մոտ», - ասաց ինձ Պրաֆուլլան:

«Մոտակայքում հայտնվեց մի կորբա՝ չորս ոտնաչափ երկարությամբ, որը սարսափ էր ներշնչում: Նրա գլխարկը գայրությամբ բացվեց, երբ այն վագում էր դեպի մեզ: Իմ գուրուն ողջունող ժպիտով նայեց, կարծես երեխայի: Ես ապշեցի՝ տեսնելով, թե ինչպես է Վարպետը ուրիշ ծափահարություններ անում: **12-8** Նա հյուրընկալում էր սարսափելի այցելուին: Ես բացարձակ լուռ էի՝ ներքուստ արտաբերելով այն ջերմեռանդ աղոթքները, որոնք կարող էի հավաքել: Օձը, որը շատ մոտ էր իմ գուրուին, այժմ անշարժ էր, կարծես թե գրավված նրա շոյող վերաբերմունքով: Սարսափելի գլխարկը աստիճանաբար կծկվեց. օձը սահեց Ուսուցչի ոտքերի արանքով և անհետացավ թփերի մեջ:

«Ինչու էր իմ գուրուն շարժում ձեռքերը, և ինչու կորբան չէր հարվածում դրանց, այդ ժամանակ ինձ համար անհասկանալի էր», - եզրափակեց Պրաֆուլլան: «Այդ ժամանակվանից ի վեր ես հասկացա, որ իմ աստվածային տերը չի վախենում որևէ կենդանի արարածի վնասից»:

Աշրամում անցկացրած իմ առաջին ամիսների մի կեսօրից հետո, Ծրի Յուկտեշվարի թափանցող աչքերը հառված էին ինձ վրա :

«Դու եմ նույնպես բարակ, Մուկունդա:

Նրա դիտողությունը դիպավ զգայուն կետի: Որ իմ խորասուզված աչքերը և նիհար տեսքը շատ հեռու էին իմ նախընտրածի մասին վկայում էին Կալկաթայի իմ սենյակում տոնիկ դեղերի շարքերը: Ոչինչ չօգնեց. քրոնիկ դիսպեպսիան

հետապնդում էր ինձ մանկուց: Իմ հուսահատությունը երբեմն հասնում էր իր գագաթնակետին, երբ ես ինքս ինձ հարցրի՝ արժե՞ արդյոք շարունակել այս կյանքը այդքան անառողջ մարմնով:

«Դեղամիջոցներն ունեն սահմանափակումներ, ստեղծագործական կենսական ուժը՝ ոչ: Հավատա, որ դու առողջ և ուժեղ կլինես»:

Ծրի Յուկտեշվարի խոսքերը արթնացրին իմ մեջ անձնականորեն կիրառելի ճշմարտության համոզմունք, որը ոչ մի այլ բուժող՝ իսկ ես շատերն էի փորձել, չէր կարողացել կանչել:

Օր օրի, ահա՛: Ես մագաթափվեցի: Տիրոջ թաքնված օրհնությունից երկու շաբաթ անց ես կուտակեցի այն կազդուրիչ քաշը, որը անցյալում խուսափում էր ինձնից: Իմ մշտական ստամոքսային հիվանդությունները անհետացան մի փոքր արագությամբ:

ցմահ մշտականություն: Հետագայում ես ականատես եղա իմ գուրուի կողմից սարսափելի հիվանդություններից՝ տուբերկուլյոզից, շաքարախտից, Էպիլեպսիայից կամ կաթվածահարությունից տառապող մարդկանց ականթարթային աստվածային բուժումներին: Ոչ ոք չէր կարող ավելի երախտապարտ լինել նրա բուժման համար, քան ես՝ իմ դիակային կերպարանքից հանկարծակի ազատվելիս:

«Տարիներ առաջ ես նույնպես անհամբեր սպասում էի քաշ հավաքելուն», - ինձ ասաց Շրի Յուկտեշվարը: «Ծանր հիվանդությունից հետո ապաքինման ընթացքում ես այցելեցի Բենարեսի Լահիրի Մահասայա հիվանդանոցը»:

«Պարոն, Ես ունենալ եղել է շատ հիվանդ և կորած շատերը ֆունտ:

«Ես տես, Յուկտեշվար, **12-9** դու պատրաստված ինքդ քեզ անառողջ, և հիմա դու մտածել դու են բարակ:

Այս պատասխանը շատ հեռու էր այն պատասխանից, որը ես սպասում էի.

իմ գուրուը, սակայն, խրախուսականորեն ավելացրեց. «Տեսնեմ, վատահ

եմ, որ վաղը դու ավելի լավ կգգաս քեզ»:

«Նրա խոսքերը ընդունելով որպես իմ ընկալունակ մտքի գաղտնի բուժման ժեստ, հաջորդ առավոտյան ես չգարմացա ուժի ողջունելի ավելացումից: Ես փնտրեցի իմ տիրոջը և ուրախությամբ բացականչեցի. «Պարոն, այսօր ես ինձ շատ ավելի լավ եմ զգում»:

«Իսկապե՛ս:» Այսօր դու կենդանացնել ինքդ քեզ:

«Ո՛չ, տե՛ր»,— բողոքեցի ես: «Դու էիր ինձ օգնողը. շաբաթների ընթացքում սա առաջին անգամն է, որ ես էներգիա ունեմ»:

«Օ՛, այո՛: Քո հիվանդությունը բավականին լուրջ է եղել: Քո մարմինը դեռ թույլ է. ո՞վ կարող է ասել, թե վաղը ինչպիսին կլինի »:

«Իմ թուլության հնարավոր վերադարձի միտքը ինձ մոտ սառը վախի դող առաջացրեց: Հաջորդ առավոտյան ես հագիվ կարողացա ինձ քարշ տալով հասնել Լահիրի Մահասայայի տուն:»

«Պարոն, Ես առավոտյան հիվանդ կրկին:

«Իմ գուրուի հայացք էր հարցական «Այսպիսով!» Մի անգամ ավելին դու անհարմար դարձնել ինքդ քեզ:

«Գուրուդեա, հիմա հասկանում եմ, որ օրեցօր ծաղրում ես ինձ»: Իմ համբերությունը սպառվեց: «Չեմ հասկանում, թե ինչու ես չհավատալ իմ

ճշմարտացի լուրին»:

«Իրականում, հենց քո մտքերն են քեզ ստիպել զգալ մեկ թույլ, մեկ ուժեղ»: Իմ տերը քնքշորեն նայեց ինձ: «Դու տեսար, թե ինչպես է քո առողջությունը ճշգրտորեն համապատասխանել քո սպասումներին: Միտքը ուժ է, ինչպես Էլեկտրականությունը կամ ձգողականությունը: Մարդկային միտքը Աստծո ամենակարող գիտակցության կայծ է: Ես կարող էի քեզ ցույց տալ, որ այն ամենը, ինչին քո հզոր միտքը շատ խորապես հավատում է, անմիջապես կիրականանա»:

«Իմանալով որ Լահիրի Մահասայա երբեք խոսեց անգործ, Ես հասցեագրված նրան հետ մեծ հիացմունք և երախտագիտություն.

«Վարպետ, եթե Ես մտածել Ես առավոտյան լավ և ունենալ վերականգնված իմ նախկին քաշը, պետք է որ պատահե՞լ:

«Այն է այսպիսով, նույնիսկ ժամը սա պահ: Իմ գուրու խոսեց լրջորեն, նրա հայացք կենտրոնացված վրա իմ աչքեր

«Ահա՛: Ես զգացի ոչ միայն ուժի, այլև քաշի աճ: Լահիրի Մահասայան լռեց: Մի քանի ժամ նրա ոտքերի մոտ անցկացնելուց հետո ես վերադարձա մորս տուն, որտեղ մնում էի Բենարես կատարած այցելություններիս ժամանակ:»

«Որդի՛ս, ի՞նչ է պատահել: Այտուցվա՞ծ ես ջրհեղեղից»: Մայրս հագիվ էր հավատում աչքերին: Իմ մարմինն այժմ նույն ամուր չափսերն ուներ, ինչ հիվանդությունից առաջ:

«Ես կշռվեցի և պարզեցի, որ մեկ օրում հիսուն ֆունտ եմ ավելացրել. դրանք ընդմիշտ մնացին ինձ հետ: Իմ նիհար կազմվածքը տեսած ընկերներն ու ծանոթները զարմանքից ապշեցին: Նրանցից շատերը փոխեցին իրենց կենսակերպը և այս հրաշքի շնորհիվ դարձան Լահիրի Մահասայայի աշակերտները»:

«Իմ գուրուն, արթուն Աստծո մեջ, գիտեր, որ այս աշխարհը ոչ այլ ինչ է, քան Արարչի օրյեկտիվացված երազանքը: Քանի որ նա լիովին գիտակցում էր իր միասնությունը Աստվածային Երազողի հետ, Լահիրի Մահասայան կարող էր նյութականանալ կամ աննյութականանալ կամ կատարել ցանկացած փոփոխություն, որը ցանկանում էր տիեզերական տեսլականում: **12-10**

«Բոլոր արարչագործությունները կառավարվում են օրենքներով», - եզրակացրեց Շրի Յուկտեշվարը: «Արտաքին տիեզերքում դրսևորվող, գիտնականների կողմից հայտնաբերելի օրենքները կոչվում են բնական օրենքներ: Սակայն կան գիտակցության ոլորտները կառավարող ավելի նուրբ օրենքներ, որոնք կարող են ճանաչվել միայն յոգայի ներքին գիտության միջոցով: Թաքնված հոգևոր ոլորտները նույնպես ունեն իրենց բնական և օրինական գործունեության սկզբունքները: Ոչ թե ֆիզիկական գիտնականը, այլ լիովին ինքնաճանաչված վարպետը հասկանում է նյութի իրական բնույթը: Այսպիսով, Քրիստոսը կարողացավ վերականգնել ծառայի ականջը, այն բանից հետո, երբ այն կտրել էր աշակերտներից մեկը:» **12-11**

Շրի Յուկտեշվարը սուրբ գրությունների անգերազանցելի մեկնաբան էր: Իմ ամենաերջանիկ հիշողություններից շատերը կենտրոնացած են նրա քարոզների վրա: Սակայն նրա թանկարժեք մտքերը չէին վերածվել անուշադրության կամ հիմարության մոխրի: Մարմնիս մեկ անհանգիստ շարժումը կամ իմ աննշան անուշադրության մեջ ընկնելը բավարար էր Վարպետի բացատրությանը կտրուկ

կետ տալու համար:

«Դու այստեղ չես»: Մի օր Վարպետն ինքն իրեն ընդհատեց այս բացահայտմամբ: Ինչպես միշտ, նա հետևում էր իմ ուշադրությանը կործանարար անմիջականությամբ:

«Գուրուջի՛»: Իմ տոնը բողոքի նշան էր: «Ես չեմ շարժվել, կոպերս չեն շարժվել, կարող եմ կրկնել քո արտաբերած յուրաքանչյուր բառը»:

«Այնուամենայնիվ, դուք լիովին համաձայն չեիք ինձ հետ: Ձեր առարկությունը ստիպում է ինձ նշել, որ ձեր մտքում դուք ստեղծում էիք երեք հաստատություն: Մեկը անտառային հանգստավայր էր հարթավայրում, մյուսը՝ բլրի գագաթին, իսկ երրորդը՝ օվկիանոսի մոտ»:

Այդ անորոշ ձևակերպված մտքերը իրոք ներկա էին գրեթե ենթագիտակցորեն: Ես ներողություն խնդրող հայացքով նայեցի նրան:

«Ի՞նչ տուփ Ես անել հետ այդպիսի մի վարպետ, ԱՀԿ թափանցում է իմ պատահական մտորումներ»

Լոս Անջելեսի Մաունթ Վաշինգտոն Էսթեյթսի գլխավոր շենքը, որը հիմնադրվել է 1925 թվականին որպես Ինքնաճանաչման Միության ամերիկյան գլխավոր գրասենյակ:

Ինքնաճանաչում Եկեղեցի -ի Բոլորը Կրոններ, Հոլիվուդ, Կալիֆոռնիա:

«Դուք ինձ այդ իրավունքն եք տվել: Այն նուրբ ճշմարտությունները, որոնք ես մեկնաբանում եմ, չեն կարող ընկալվել առանց ձեր լիակատար կենտրոնացման: Անհրաժեշտության դեպքում ես չեմ ներխուժում ուրիշների մտքերի մեկուսացում: Մարդն ունի բնական արտոնություն գաղտնի թափառելու իր մտքերի մեջ: Անկոչ Տերը չի մտնում այնտեղ, և ես էլ չեմ համարձակվում ներխուժել»:

«Դու եմ երբևէ ողջույն, Վարպետ՝

«Քո ճարտարապետական երազներ կամք նյութականանալ ավելի ուշ Հիմա է այն ժամանակ համար ուսումնասիրե՛ք:

Այսպես, ի դեպ, իմ գուրուն իր պարզ ձևով բացահայտեց իմ կյանքում տեղի ունեցող երեք մեծ իրադարձությունների մասին: Վաղ մանկությունից ես առեղծվածային պատկերացումներ էի ունեցել երեք շենքերի մասին, որոնցից յուրաքանչյուրը գտնվում էր տարբեր միջավայրում: Շրի Յուկտեշվարի նշած ճշգրիտ հաջորդականությամբ այս տեսիլքները վերջնական տեսք ստացան: Սկզբում ես հիմնադրեցի տղաների յոգայի դպրոց Ռանչիի հարթավայրում, ապա իմ ամերիկյան գլխավոր գրասենյակը Լոս Անջելեսի...

Լոնգես բլրի գագաթ, վերջապես մի ճգնավորական տուն մեջ հարավային Կալիֆոռնիա կողմից այն անծայրածիր Խաղաղօվկիանոսյան:

Վարպետը երբեք ամբարտավանորեն չէր պնդում. «Ես մարգարեանում եմ, որ այսինչ իրադարձությունը տեղի կունենա»: Նա նախընտրում էր հուշում. «Մի՛ դու մտածել այն կարող է պատահի՞ Բայց նրա պարզ խոսք թաքնվեց վատիկ իշխանություն Այնտեղ հրաժարում չէր. նրա թեթևակի քողարկված խոսքերը երբեք կեղծ չեղան:

Շրի Յուկտեշվարը գուսպ էր և անաչառ վարքագծով: Նրա մեջ չկար որևէ անորոշ կամ հիմար տեսլական: Նրա ոտքերը ամուր հենված էին երկրի վրա, գլուխը՝ երկնքի նավահանգստում:

Գործնական մարդիկ առաջացրին նրա հիացմունքը: «Սրբությունը համրություն չէ: Աստվածային ընկալումները անգորացնող չեն», - կասեր նա: «Առաքինության ակտիվ դրսևորումը ծնում է ամենասուր բանականությունը»:

Վարպետի կյանքում ես լիովին բացահայտեցի հոգևոր ռեալիզմի և անհասկանալի միջև եղած խզումը: միստիցիզմ, որը կեղծորեն ընդունվում է որպես համարժեք: Իմ գուրումն դժկամությամբ էր քննարկում գերֆիզիկական ոլորտները: Նրա միակ «հրաշալի» աուրան կատարյալ պարզությունն էր: Չրույցի ժամանակ նա խուսափում էր ցնցող հղումներից. գործողության մեջ նա ազատորեն արտահայտվում էր: Մյուսները խոսում էին հրաշքների մասին, բայց ոչինչ չէր կարող դրսևորել: Շրի Յուկտեշվարը հազվադեպ էր հիշատակում նուրբ օրենքները, այլ գաղտնի կերպով կիրառում էր դրանք ըստ կամքի:

«Իրականացող մարդը որևէ հրաշք չի գործում, մինչև ներքին հաստատում չստանա», - բացատրեց Վարպետը: «Աստված չի ցանկանում, որ Իր արարչագործության գաղտնիքները բացահայտվեն անկանոն կերպով»: **12-12** Բացի այդ, աշխարհի յուրաքանչյուր անհատ ունի իր ազատ կամքի անօտարելի իրավունքը: Սուրբը չի ոտնձգվի այդ անկախությանը:

Շրի Յուկտեշվարին բնորոշ լռությունը պայմանավորված էր Անսահմանի նրա խորը ընկալումներով: Ժամանակ չէր մնում անվերջ «հայտնությունների» համար, որոնք զբաղեցնում են ինքնաճանաչում չունեցող ուսուցիչների օրերը: «Մաքուր մարդկանց մոտ փոքր մտքերի ձկները մեծ իրարանցում են առաջացնում: Օվկիանոսային մտքերում ոգեշնչման կետերը գրեթե չեն խառնվում»:

Հինդուիստական սուրբ գրություններից վերցված այս դիտարկումը գուրկ չէ խորաթափանց հումորից:

Իմ գուրումն անգուգական կերպարանքի պատճառով, նրա ժամանակակիցներից միայն մի քանիսն էին նրան ճանաչում որպես գերմարդ: Ժողովրդական ասացվածքը՝ «Նա հիմար է, որը չի կարող թաքցնել իր իմաստությունը», երբեք չէր կարող կիրառվել Շրի Յուկտեշվարի նկատմամբ: Չնայած բոլորի նման մահկանացու ծնվելուն, Ուսուցիչը նույնականացել էր ժամանակի և տարածության Արարչի հետ: Իր կյանքում ես զգացի աստվածային

միասնություն: Նա չէր գտել որևէ անհաղթահարելի խոչընդոտ մարդկայինի և Աստվածայինի միաձուլման համար: Ես հասկացա, որ նման խոչընդոտ գոյություն չունի, բացի մարդու հոգևոր անարկածախնդրությունից:

Ես միշտ հուզվում էի Ծրի Յուկտեշվարի սուրբ ոտքերի հպումից: Յոգիները սովորեցնում են, որ աշակերտը հոգևորապես գրավվում է ուսուցչի հետ հարգայից շփումից. առաջանում է նուրբ հոսանք: Նվիրյալի ուղեղում անցանկալի սովորությունների մեխանիզմները հաճախ այրվում են. նրա աշխարհիկ հակումների ակոսը բարերար կերպով խաթարվում է: Առնվազն մի պահ նա կարող է գտնել *մայայի գաղտնի վարագույրները*: Վերելք և մի հայացք գցել երանության իրականությանը: Իմ ամբողջ մարմինը արձագանքում էր ազատագրական փայլով, երբ Ես հնդկական ոճով ծնկի իջա իմ գուրուի առաջ:

«Նույնիսկ երբ Լահիրի Մահասայա էր լուռ», Վարպետ պատմեց ես, «կամ երբ նա գրուցեց վրա այլ քան

խիստ կրոնական թեմաներով, եւ հայտնաբերեցի, որ այնուամենայնիվ նա ինձ անպատմելի գիտելիքներ էր փոխանցել:

Ծրի Յուկտեշվարը նույն կերպ ազդեց ինձ վրա: Եթե ես մտնեի ճգնաժամարան անհանգիստ կամ անտարբեր վիճակում, մտքիս մեջ, իմ վերաբերմունքը աննկատելիորեն փոխվեց: Բուժիչ հանգստություն իջավ իմ գուրուին միայն տեսնելուց: Նրա հետ ամեն օրը նոր փորձառություն էր ուրախության, խաղաղության և իմաստության մեջ: Ես երբեք նրան չգտա մոլորված կամ հարբած ագահությամբ, զգացմունքներով, զայրությամբ կամ որևէ մարդկային կապվածությամբ:

Մայաի խավարը լուռ մոտենում է: Եկեք գնանք դեպի մեր տունը»: Այս խոսքերով մթնշաղին Ուսուցիչը անընդհատ հիշեցնում էր իր աշակերտներին *Կրիա Յոգայի* կարիքի մասին: Նոր ուսանողը երբեմն կասկածներ էր հայտնում յոգայի պրակտիկայով զբաղվելու իր սեփական արժանավորության վերաբերյալ:

«Մոռացե՛ք անցյալը», - նրան կմխիթարեր Ծրի Յուկտեշվարը: «Բոլոր մարդկանց անհետացած կյանքերը մոայլ են՝ լի բազմաթիվ ամոթներով: Մարդկային վարքագիծը միշտ անհուսալի է, քանի դեռ այն չի խարսխվում Աստվածայինի վրա: Ապագայում ամեն ինչ կբարելավվի, եթե դուք հիմա հոգևոր ջանքեր գործադրեք»:

Վարպետը միշտ ունեցել է **12-13 տարեկան երիտասարդ աշակերտներ** իր ճգնաժամարանում: Նրանց հոգևոր և մտավոր կրթությունը նրա ողջ կյանքի հետաքրքրությունն էր. նույնիսկ մահից կարճ ժամանակ առաջ նա ընդունեց երկու վեցամյա տղաների և մեկ տասնվեցամյա պատանու: Նա ղեկավարում էր նրանց մտքերն ու կյանքը այն զգույշ կարգապահությամբ, որում «աշակերտ» բառը ստուգաբանորեն արմատավորված է: Աշրամի բնակիչները սիրում և հարգում էին իրենց գուրուին. նրա ձեռքերի թեթև ծափահարությունը բավարար էր նրանց իր կողքին բերելու համար: Երբ նրա տրամադրությունը լուռ ու մեկուսացած, ոչ ոք չհամարձակվեց խոսել: Երբ նրա ծիծաղը ուրախ հնչեց, երեխաները նայեցին նրա վրա՝ որպես իրենց սեփականի:

Վարպետը հագվադեպ էր խնդրում ուրիշներից իրեն անձնական ծառայություն մատուցել, և ոչ էլ ընդունում էր աշակերտի օգնությունը, եթե պատրաստակամությունը անկեղծ չէր: Իմ գուրուն լուռ լվանում էր իր հագուստը, եթե աշակերտները անտեսում էին այդ արտոնյալ առաջադրանքը: Ծրի Յուկտեշվարը կրում էր ավանդական օղրագույն սվամիի զգեստը. նրա անկապ կոշիկները, համաձայն յոգիական սովորույթի, վագրի կամ եղջերուի կաշվից էին:

Վարպետը ազատ խոսում էր անգլերեն, ֆրանսերեն, հինդի և բենգալերեն. նրա սանսկրիտը բավարար էր: Նա համբերատար կերպով ուսուցանում էր իր երիտասարդ աշակերտներին որոշակի կարճ ճանապարհներով, որոնք նա հնարամտորեն մշակել էր անգլերենի և սանսկրիտի ուսումնասիրության համար:

Վարպետ Էր զգույշ -ի նրա մարմին, մինչդեռ պահում հոգատար կցորդ The Անսահման, Նա նշեց, որ ճիշտ դրսևորվում է ֆիզիկական և մտավոր առողջության միջոցով: Նա անտեսում էր ցանկացած ծայրահեղություն: Մի անգամ մի աշակերտ երկարատև ծոմ պահեց: Իմ գուրու միայն ծիծաղեց. «Ինչո՞ւ շանը ոսկոր չնետել»:

Մրի Յուկտեշվարի առողջությունը հիանալի էր. ես երբեք նրան հիվանդ չեմ տեսել: **12-14** Նա թույլ էր տալիս ուսանողներին դիմել բժիշկների, եթե դա նպատակահարմար էր թվում: Նրա նպատակն էր հարգանք ցուցաբերել աշխարհիկ սովորույթի նկատմամբ. «Բժիշկները պետք է շարունակեն իրենց բուժման աշխատանքը՝ Աստծո օրենքների միջոցով, որոնք կիրառվում են նյութի վրա»: Սակայն նա գովաբանում էր հոգեկան թերապիայի գերազանցությունը և հաճախ կրկնում. «Իմաստությունը ամենամեծ մաքրագործողն է»:

«Մարմինը դավաճան ընկեր է: Տվեք նրան իր հասանելիքը, այլևս ոչ», - ասաց նա: «Ցավն ու հաճույքը անցողիկ են. հանգիստ դիմացեք բոլոր երկվություններին, միաժամանակ փորձելով վերացնել դրանց ազդեցությունը»:

Երևակայությունը այն դուռն է, որով մտնում են հիվանդությունը, ինչպես նաև բուժումը: Մի՛ հավատացեք հիվանդության իրականությանը, նույնիսկ երբ հիվանդ եք. անճանաչելի հյուրը կփախչի:

Ուսուցիչն իր աշակերտների շարքում ուներ բազմաթիվ բժիշկների: «Նրանք, ովքեր բացահայտել են ֆիզիկական օրենքները, կարող են հեշտությամբ ուսումնասիրել հոգու գիտությունը», - ասաց նա նրանց: «Մարմնական կառուցվածքի անմիջապես հետևում թաքնված է նուրբ հոգևոր մեխանիզմ»: **12-15**

Ծրի Յուկտեշվարը խորհուրդ էր տալիս իր ուսանողներին լինել արևմտյան և արևելյան առաքինությունների կենդանի կապող օղակներ: Արտաքին սովորույթներով ինքը գործադիր արևմտյան էր, ներքուստ՝ հոգևոր արևելյան: Նա գովաբանում էր Արևմուտքի առաջադեմ, հնարամիտ և հիգիենիկ սովորույթները, ինչպես նաև կրոնական իդեալները, որոնք դարավոր լուսապսակ են հաղորդում Արևելքին:

Կարգապահությունը ինձ համար անծանոթ չէր. տանը հայրս խիստ էր, Անանտան՝ հաճախ խիստ: Սակայն Ծրի Յուկտեշվարի դաստիարակությունը չի կարելի բնութագրել որպես այլ կերպ, քան կտրուկ: Կատարելապաշտ լինելով՝ իմ գուրուն չափազանց քննադատական էր իր աշակերտների նկատմամբ՝ թե՛ պահի հարցերում, թե՛ վարքի նուրբ նրբերանգներում:

«Լավ վարվելակերպն առանց անկեղծության նման է գեղեցիկ մեռած կնոջ», - նկատեց նա հարմար առիթով: «Ուղղամտությունն առանց քաղաքավարության նման է վիրաբույժի դանակին՝ արդյունավետ, բայց տհաճ: Անկեղծությունը քաղաքավարության հետ միասին օգտակար է և հիացմունքի արժանի»:

Վարպետը, ըստ երևույթին, գոհ էր իմ հոգևոր առաջընթացից, քանի որ հազվադեպ էր անդրադառնում դրան. մյուս հարցերում իմ ականջները ծանոթ էին հանդիմանություններին: Իմ հիմնական հանցանքներն էին անուշադրությունը, տխուր տրամադրություններին պարբերաբար տրվելը, որոշակի էթիկետի կանոնների չպահպանումը և երբեմն-երբեմն անմեթոդական գործելակերպը:

«Նկատեք, թե որքան լավ է կազմակերպված և հավասարակշռված քո հայր Բհագաբատիի գործունեությունը ամեն ինչում», - նշեց իմ գուրուն: Լահիրի Մահասայայի երկու աշակերտները հանդիպել էին Սերամպորում իմ ուխտագնացությունները սկսելուց կարճ ժամանակ անց: Հայրս և Ծրի Յուկտեշվարը հիացմունքով գնահատում էին միմյանց արժեքը: Երկուսն էլ կառուցել էին հոգևոր գրանիտի ներքին կյանք, որը անլուծելի էր դարերի ընթացքում:

Նախկինում ապրած անցողիկ ուսուցիչներից ես մի քանի սխալ դասեր էի քաղել:

Ինձ ասացին, որ *չարանին* պետք չէ լրջորեն զբաղվել աշխարհիկ պարտականություններով. երբ ես անտեսել կամ անփույթ կերպով կատարել եմ իմ առաջադրանքները, ես չեմ պատժվել: Մարդկային բնույթը նման ուսուցումը շատ հեշտ է յուրացնում: Սակայն Ուսուցչի անխնայ գավազանով ես շուտով վերականգնվեցի անպատասխանատվության հաճելի մոլորություններից:

«Նրանք, ովքեր չափազանց լավն են այս աշխարհի համար, զարդարում են ուրիշներին», - նկատեց Շրի Յուկտեշվարը: «Քանի դեռ շնչում եք երկրի ազատ օդը, պարտավոր եք երախտապարտ ծառայություն մատուցել: Միայն նա, ով լիովին տիրապետում է շնչահեղձ վիճակին **12-16** ազատված է տիեզերական հրամայականներից: Ես անպայման կտեղեկացնեմ ձեզ, թե երբ հասնեք վերջնական կատարելության:

Իմ գուրուին երբեք չէին կարող կաշառել, նույնիսկ սիրով: Նա ոչ մի կերպ չէր հանդուրժում նրանց, ովքեր, ինչպես ես, կամավոր կերպով առաջարկում էին լինել նրա աշակերտը: Անկախ նրանից, թե ես և Ուսուցիչը շրջապատված էինք նրա աշակերտներով, թե անծանոթներով, թե մենակ էինք, նա միշտ խոսում էր պարզ և կտրուկ: Ոչ մի մանրուք: մակերեսային կամ անհամապատասխանության մեջ ընկնելը խուսափեց նրա նկատողությունից: Այս հարթեցնող վերաբերմունքը դժվար էր

դիմանալ, բայց իմ վճռականությունն այն էր, որ թույլ տամ Սրի Յուկտեշվարին հարթել իմ բոլոր հոգեբանական թերությունները: Մինչ նա աշխատում էր այս տիտանական վերափոխման վրա, ես բազմիցս դողում էի նրա կարգապահական մուրճի ծանրության տակ:

«Եթե իմ խոսքերը քեզ դուր չեն գալիս, դու ազատ ես ցանկացած պահի հեռանալու», - վստահեցրեց ինձ Վարպետը: «Ես քեզանից ոչինչ չեմ ուզում, բացի քո սեփական կատարելագործումից: Մնացիր միայն այն դեպքում, եթե օգուտ ես գգում»:

Իմ ունայնությանը հասցրած յուրաքանչյուր խոնարհեցնող հարվածի, իմ փոխաբերական ծնոտի յուրաքանչյուր ատամի համար, որը նա ապշեցուցիչ նշանառությամբ թափ տվեց, ես անչափ շնորհակալ եմ արտահայտվելու ցանկացած հնարավորության համար: Մարդկային եսասիրության կարծր միջուկը հագիվ թե կարելի է տեղահանել, բացի կոպտորեն: Իր հեռանալով՝ Աստվածայինը վերջապես գտնում է անարգել ուղի: Ապարդյուն այն փորձում է թափանցել եսասիրության կայծքարոտ սրտերի միջով:

Ծրի Յուկտեշվարի իմաստությունն այնքան խորաթափանց էր, որ, անտեսելով դիտողությունները, նա հաճախ պատասխանում էր չարտահայտված դիտարկմանը: «Այն, ինչ մարդը պատկերացնում է, թե լսում է, և այն, ինչ խոսողը իրականում ակնարկել է, կարող է բոլորովին տարբեր լինել», - ասաց նա: «Փորձեք զգալ մարդկային բառապաշարի շփոթության հետևում թաքնված մտքերը»:

Սակայն աստվածային խորաթափանցությունը ցավոտ է աշխարհիկ ականջների համար. Ուսուցիչը սիրված չէր մակերեսային ուսանողների շրջանում: Իմաստունները, որոնք միշտ քիչ էին թվով, խորապես հարգում էին նրան: Ես համարձակվում եմ ասել, որ Ծրի Յուկտեշվարը կլիներ Հնդկաստանի ամենապահանջված գուրուն, եթե նրա խոսքերը այդքան անկեղծ և այդքան քննադատական չլիներին:

«Ես խիստ եմ նրանց հանդեպ, ովքեր գալիս են իմ մարզումների համար», - խոստովանեց նա ինձ: «Դա է իմ ճանապարհը. ընդունիր կամ գնա»: այն Ես կամք երբեք փոխգիջում Բայց դու կամք լինել շատ մանկապարտեզի դեպի քո աշակերտներ; որ է քո ճանապարհ: Ես փորձում եմ մաքրագործվել միայն խստության կրակներում, որոնք այրվում են միջին հանդուրժողականությունից այն կողմ: Նուրբ մոտեցումը -ի սեր է նաև կերպարանափոխող The անգիջելի և այն գիջող մեթոդներ են նույնքան արդյունավետ է, եթե կիրառվի իմաստությամբ: Դուք կգնաք օտար երկրներ, որտեղ ես-ի վրա բացահայտ հարձակումները չեն գնահատվում: Ուսուցիչը չէր կարող Հնդկաստանի ուղերձը տարածել Արևմուտքում առանց բավարար համբերատարության և հանդուրժողականության»: Ես հրաժարվում եմ նշել այն ճշմարտության չափը, որը հետագայում հասա: գտեք Վարպետի խոսքերով:

Չնայած Շրի Յուկտեշվարի անկեղծ ելույթը խանգարեց նրա երկրային կյանքի տարիներին մեծ թվով հետևորդներ ունենալուն, այնուամենայնիվ, նրա կենդանի ոգին այսօր դրսևորվում է ամբողջ աշխարհում՝ անկեղծ ուսանողների միջոցով: Նրա *Կրիա Յոգան* և այլ ուսմունքներ: Նա ավելի մեծ տիրապետություն ունի մարդկանց հոգիներում, քան Ալեքսանդրը երբևէ երագել էր հողի վրա:

Մի օր հայրս ժամանեց՝ հարգանքի տուրք մատուցելու Սրի Յուկտեշվարին: Ծնողս, ամենայն հավանականությամբ, ակնկալում էր, որ իմ գովասանքի խոսքեր կլսի: Նա ցնցված էր, երբ իրեն երկար պատմեցին իմ թերությունների մասին: Ուսուցչի սովորությունն էր պատմել պարզ, աննշան թերությունները՝ չարագուշակ երանգով: ձգողականություն: Հայրս շտապեց ինձ տեսնելու: «Քո գուրուի խոսքերից ելնելով՝ մտածեցի, որ քեզ լրիվ կործանված կհամարեմ»: Ծնողս արցունքների ու ծիծաղի միջև էր:

Սրի Յուկտեշվարի դժգոհության միակ պատճառն այն էր, որ ես փորձում էի, նրա նուրբ ակնարկին հակառակ, մի մարդու հոգևոր ուղու վրա դարձնել:

Հետ վրդովված արագությունն էս փնտրել դուրս իմ գուրու Նա ստացած ես հետ տխուր աչքեր, ինչպես չնայած

մեղքի գիտակցումով: Դա միակ անգամն էր, որ ես տեսա աստվածային առյուծին հեզ իմ առջև: Անկրկնելի պահը լիովին վայելեցի:

«Պարոն, ինչո՞ւ այդքան անողորմ դատեցիք ինձ զարմացած հորս առջև:

Արդարացի՞ էր դա»: «Ես այլևս դա չեմ անի»: Ուսուցչի տոնը

ներողություն խնդրող էր:

Ես անմիջապես գինաթափվեցի: Որքա՞ն հեշտությամբ ընդունեց մեծ մարդը իր մեղքը: Չնայած նա այլևս երբեք չիսանգարեց հորս հոգեկան հանգստությանը, Վարպետը անդադար շարունակում էր ինձ հետազոտել՝ երբ և որտեղ ցանկանար:

Նոր աշակերտները հաճախ միանում էին Սրի Յուկտեշվարին՝ ուրիշներին սպառիչ քննադատելով: Իմաստուն էին ինչպես գուրուն: Անթերի խտրականության օրինակներ: Բայց նա, ով հարձակվում է, չպետք է անպաշտպան լինի: Նույն ծաղրող աշակերտները շտապ փախան, հենց որ Վարպետը հրապարակավ մի քանի նետ բաց թողեց նրանց ուղղությամբ իր վերլուծական կապարճից:

«Նուրբ ներքին թուլությունները, որոնք զգվելի են լինում հանդիմանության թեթև հպումներից, նման են մարմնի հիվանդ մասերի, որոնք նահանջում են նույնիսկ նուրբ շփումից առաջ»: Սա Շրի Յուկտեշվարի գվարճալի մեկնաբանությունն էր անփոյթների վերաբերյալ:

Կան աշակերտներ, որոնք փնտրում են իրենց պատկերով ստեղծված գուրուի: Նման աշակերտները հաճախ բողոքում էին, որ չեն հասկանում Շրի Յուկտեշվարին:

«Դու էլ չես հասկանում Աստծուն», - մի անգամ հակադարձեցի ես: «Երբ սուրբը պարզ լինի քեզ համար, դու էլ կդառնաս մեկը»: Տրիլիոնավոր առեղծվածների մեջ, ամեն վայրկյան շնչելով անբացատրելի օդը, ո՞վ կարող է համարձակվել խնդրել, որ տիրոջ անսահման բնույթը անմիջապես ըմբռնվի:

Աշակերտները գալիս էին, և սովորաբար գնում: Նրանք, ովքեր ձգտում էին յուզոտ համակրանքի և հարմարավետ ճանաչման ուղու, այն չէին գտնում ճգնափորության մեջ: Ուսուցիչը ապաստան և հովվություն էր առաջարկում դարերի ընթացքում, բայց շատ աշակերտներ ժլատորեն պահանջում էին նաև եսասիրական բալասան: Նրանք հեռացան՝ նախընտրելով կյանքի անթիվ նվաստացումները ցանկացած խոնարհությունից առաջ: Ուսուցչի բոցավառ ճառագայթները, նրա իմաստության բաց թափանցող արևի լույսը, չափազանց հզոր էին նրանց հոգևոր հիվանդության համար: Նրանք փնտրում էին որևէ ցածրակարգ ուսուցչի, որը, շողորճությամբ ստվերելով նրանց, թույլ կտար անգիտության անհանգիստ քունը:

Ուսուցչի հետ իմ առաջին ամիսներին ես զգացել էի նրա նկատողությունների նկատմամբ զգայուն վախ: Շուտով հասկացա, որ դրանք նախատեսված էին միայն այն աշակերտների համար, ովքեր խնդրել էին նրա բանավոր վիժիզացումը: Եթե որևէ ջղաձգվող ուսանող բողոքարկեր, Շրի Յուկտեշվարը անվրդով լռում էր: Նրա խոսքերը երբեք զայրույթով չէին լցված, այլ անդեմ էին իմաստությամբ:

Ուսուցչի խորաթափանցությունը պատահական այցելուների անպատրաստ ականջների համար չէր. նա հազվադեպ էր նշում նրանց թերությունները, նույնիսկ եթե դրանք ակնհայտ էին: Սակայն իր խորհուրդը փնտրող ուսանողների նկատմամբ Շրի Յուկտեշվարը լուրջ պատասխանատվություն էր զգում: Իսկապես քաջ է այն գուրուն, որը հանձն է առնում վերափոխել եսասիրությամբ ներծծված մարդկության կոպիտ հանքանյութը: Սրբի քաջությունը արմատավորված է այս աշխարհի անաչք մարդկանց նկատմամբ նրա կարեկցանքի մեջ:

Երբ ես հրաժարվեցի թաքնված վրդովմունքից, նկատեցի, որ իմ պատիժը զգալիորեն նվազել է: Շատ նուրբ ձևով Վարպետը հավելեց համեմատական մեղմության մեջ: Ժամանակի ընթացքում ես քանդեցի ռացիոնալիզացիայի և ենթագիտակցական վերապահումների յուրաքանչյուր պատ, որի ետևում մարդկային անհատականությունը սովորաբար պաշտպանվում է: **12-17** Պարզևս իմ գուրուի հետ անխափան ներդաշնակությունն էր: Այդ ժամանակ ես հայտնաբերեցի, որ նա վստահող, ուշադիր և լուռ սիրող մարդ է: Սակայն, աննկատ, նա ոչ մի ջերմ խոսք չասաց:

Իմ բնավորությունը հիմնականում աստվածավախ է: Սկզբում անհանգստացնող էր տեսնել, որ իմ գուրուն, որը լի էր *ջնանայով*, բայց թվում էր, թե չոր էր *փակտիից*, **12-18** արտահայտվում էր միայն սառը հոգևոր մաթեմատիկայի տեսանկյունից: Սակայն, երբ ես հարմարվում էի նրա բնույթին, ես հայտնաբերեցի ոչ թե նվազում, այլ աճ Աստծո հանդեպ իմ նվիրված մոտեցման մեջ: Ինքնաճանաչված ուսուցիչը լիովին ի վիճակի է իր տարբեր աշակերտներին առաջնորդել իրենց էական կողմնակալության բնական գծերով:

Իմ հարաբերությունները Սրի Յուկտեշվարի հետ, որոշ չափով անհասկանալի, այնուամենայնիվ, լի էին ճարտասանությամբ: Հաճախ ես նրա լուռ ստորագրությունը գտնում էի իմ մտքերում, ինչը խոսքը դարձնում էր անօգուտ: Հանգիստ նստած նրա կողքին՝ ես զգում էի, թե ինչպես է նրա առատաձեռնությունը խաղաղորեն հեղեղվում իմ էության վրա:

Շրի Յուկտեշվարի անաչառ արդարությունը նկատելիորեն դրսևորվեց իմ առաջին քոլեջային տարվա ամառային արձակուրդների ժամանակ: Ես ուրախությամբ վայելեցի Սերամպորում իմ գուրուի հետ անխափան ամիսներ անցկացնելու հնարավորությունը:

«Դու կարող ես պատասխանատու լինել ճգնավորական տան համար»: Ուսուցիչը գոհ էր իմ ոգևորված ժամանումից: «Քո պարտականությունները կլինեն հյուրերի ընդունելությունը և մյուս աշակերտների աշխատանքի հսկողությունը»:

Կումարը՝ արևելյան Բենգալիայից մի երիտասարդ գյուղացի, երկու շաբաթ անց ընդունվեց ճգնավորական ուսուցման: Ակնհայտորեն խելացի լինելով՝ նա արագորեն նվաճեց Շրի Յուկտեշվարի համակրանքը: Ինչ-ինչ անհասկանալի պատճառներով Վարպետը շատ մեղմ էր նոր բնակչի նկատմամբ:

«Մուկունդա, թող Կումարը ստանձնի քո պարտականությունները: Օգտագործիր քո ազատ ժամանակը մաքրությամբ և եփելով»: Վարպետը այս հրահանգները տվեց նորածին տղայի մեզ հետ մեկ ամիս անցկացնելուց հետո:

Առաջնորդության կոչում ունեցող Կումարը վարում էր մանր տնային բոնապետություն: Լուռ ապստամբության մեջ մյուս աշակերտները շարունակում

Էին ինձանից ամենօրյա խորհուրդ փնտրել:

«Մուկունդան անհնար է: Դու ինձ վերահսկիչ նշանակեցիր, բայց մյուսները գնում են նրա մոտ և հնազանդվում նրան»: Երեք շաբաթ անց Կումարը բողոքում էր մեր գուրուից: Ես պատահաբար լսեցի նրան հարևան սենյակից:

«Ահա թե ինչու ես նրան նշանակեցի խոհանոց, իսկ քեզ՝ հյուրասենյակ»: Շրի Յուկտեշվարի սուր տոնը նորություն էր Կումարի համար: «Այսպիսով, դու հասկացար, որ արժանի առաջնորդը ցանկություն ունի ծառայելու, այլ ոչ թե գերիշխելու: Դու ուզում էիր Մուկունդայի պաշտոնը, բայց չէիր կարողանում պահպանել այն արժանիքներով: Հիմա վերադարձիր քո նախկին աշխատանքին որպես խոհարարի օգնական»:

Այս խոնարհեցնող միջադեպից հետո Վարպետը վերսկսեց Կումարի նկատմամբ նախկին անսովոր ներողամտության վերաբերմունքը: Ո՞վ կարող է լուծել ձգողության առեղծվածը: Մեր գուրուն Կումարի մեջ հայտնաբերեց մի հմայիչ աղբյուր, որը չէր ժայթքում մյուս աշակերտների համար: Չնայած նոր տղան ակնհայտորեն Շրի էր:

Յուկտեշվարի սիրելին, ես ոչ մի հուսահատություն չգագի: Անձնական առանձնահատկությունները, որոնք նույնիսկ վարպետներն ունեն, հարուստ բարդություն են հաղորդում կյանքի կառուցվածքին: Իմ բնույթը հազվադեպ է տիրանում որևէ մանրուքի. ես Շրի Յուկտեշվարից ավելի անհասանելի օգուտ էի փնտրում, քան արտաքին գովասանք:

Կումար խոսեց թունավոր կերպով դեպի ես մեկ օր առանց պատճառ: Ես էր խորապես ցավ պատճառել

«Գլուխդ պայթելու աստիճան է ուռչում»: Ես ավելացրի մի նախազգուշացում, որի ճշմարտությունը գագի ինտուիտիվ կերպով. «Եթե չփոխես քո ճանապարհները, մի օր քեզ կխնդրեն լքել այս աշրամը»:

Սարկաստիկ ծիծաղելով՝ Կումարը կրկնեց իմ դիտողությունը մեր գուրուին, որը հենց նոր էր մտել սենյակ: Լիովին սպասելով, որ ինձ կհանդիմանեն, ես հեզորեն նահանջեցի մի անկյուն:

«Գուցե Մուկունդան ճիշտ է»: Վարպետը տղային պատասխանեց անսովոր սառնությամբ: Ես փախա առանց նախատելու:

Մեկ տարի անց Կումարը մեկնեց այցելելու իր մանկության տունը: Նա անտեսեց Շրի Յուկտեշվարի լուռ դժգոհությունը, ով երբեք հեղինակավոր կերպով չէր վերահսկում իր աշակերտների շարժումները: Մի քանի ամսից տղայի Սերամպոր վերադառնալիս փոփոխությունը տհաճորեն ակնհայտ էր: Հեռացել էր վեհաշուք Կումարը՝ խաղաղ փայլող դեմքով: Մեր առջև կանգնած էր միայն մի աննկատ գյուղացի, որը վերջերս մի շարք չար սովորություններ էր ձեռք բերել:

Վարպետը կանչեց ինձ և սրտով կոտրված քննարկեց այն փաստը, որ տղան այժմ անպիտան էր վանական ճգնավորական կյանքի համար:

«Մուկունդա, քեզ կթողնեմ, որ Կումարին հրահանգես վաղը լքել աշրամը. ես չեմ կարող դա անել»: Արցունքներ հայտնվեցին Սրի Յուկտեշվարի աչքերում, բայց նա արագ զսպեց իրեն: «Տղան երբեք այս խորքերը չէր ընկնի, եթե լսեր ինձ և չգնար անցանկալի ընկերների հետ շփվելու: Նա մերժել է իմ պաշտպանությունը. անտարբեր աշխարհը դեռ պետք է լինի նրա գուրու»:

Կումարի հեռանալը ինձ ոչ մի ոգևորություն չպատճառեց. ցավոք, մտածում էի, թե ինչպես է մեկը, ով իշխանություն ունի հաղթելու՝ Տիրոջ սերը երբևէ կարող էր արձագանքել ավելի էժան գայթակղություններին: Գինու և սեքսի հաճույքը արմատավորված է բնական մարդու մեջ և չի պահանջում ընկալման նրբություններ դրանց գնահատանքի համար: Չգայական խորամանկությունները համեմատելի են մշտադալար օլեանդրի հետ, որը բուրավետ է իր բազմագույն ծաղիկներով. բույսի յուրաքանչյուր մասը թունավոր է: Բուժման երկիրը գտնվում է ներսում, փայլում է այդ երջանկությամբ, որը կուրորեն փնտրվում է հազարավոր մոլորությունների մեջ: **12-19**

«Խորը ինտելեկտը երկսայրի է», - մի անգամ նշել է Մաստերը՝ անդրադառնալով Կուսմարի փայլուն մտքին: «Այն կարող է օգտագործվել կառուցողական կամ կործանարար կերպով՝ ինչպես դանակը, կամ անգիտության թարախը կտրելու, կամ սեփական անձը գլխատելու համար: Ինտելեկտը ճիշտ է առաջնորդվում միայն այն բանից հետո, երբ միտքը ընդունել է հոգևոր օրենքի անխուսափելիությունը»:

Իմ գուրուն ազատորեն շփվում էր տղամարդ և կին աշակերտների հետ՝ բոլորին վերաբերվելով որպես իր զավակների: Նկատելով նրանց հոգու հավասարությունը՝ նա որևէ տարբերակում կամ կողմնակալություն չէր ցուցաբերում:

«Մեջ քուն, դու անել ոչ իմանալ արդյոք դու եմ մի մարդ կամ մի կին», նա ասաց:
«Պարզապես ինչպես մի մարդ,

կնոջը նմանակելով՝ նա չի դառնում այդպիսին, ուստի հոգին, որը նմանակում է և՛ տղամարդուն, և՛ կնոջը, սեռ չունի: Հոգին Աստծո մաքուր, անփոփոխ պատկերն է:

Սրի Յուկտեշվարը երբեք չի խուսափել կամ մեղադրել կանանց որպես գայթակղության առարկա: Նա ասել է, որ տղամարդիկ նույնպես գայթակղություն են կանանց համար: Մի անգամ ես հարցրեցի իմ գուրուին, թե ինչու է մի մեծ հին սուրբ կանանց անվանել «դժոխքի դուռ»:

«Մի աղջիկ, հավանաբար, շատ է խանգարել նրա հոգեկան հանգստությանը վաղ կյանքում», - կծու պատասխանեց իմ գուրուն: «Հակառակ դեպքում նա կդատապարտեր ոչ թե կնոջը, այլ իր ինքնատիրապետման որոշ անկատարություններ»:

Եթե որևէ այցելու համարձակվեր անապատում պատմել որևէ ակնարկող պատմություն, Վարպետը կպահպաներ անտարբեր լռություն: «Մի՛ թույլ տվեք, որ ձեզ ծեծի ենթարկի գեղեցիկ դեմքի գրգռիչ մտրակը», - ասաց նա աշակերտներին: «Ինչպե՞ս կարող են զգայական ստրուկները վայելել աշխարհը: Նրա նուրբ համերը փախչում են նրանցից, մինչ նրանք խոնարհվում են նախնադարյան ցեխի մեջ: Բոլոր հաճելի տարբերակումները կորած են տարրական կրքերի մարդու համար»:

Դուալիստական *մայա* մոլորությունից խուսափել ցանկացող ուսանողները Շրի Յուկտեշվարից համբերատար և հասկացող խորհուրդ ստացան:

«Ինչպես ուտելու նպատակը քաղցը հագեցնելն է, այլ ոչ թե ագահությունը, այնպես էլ սեռական բնագոյը նախատեսված է տեսակի բազմացման համար՝ համաձայն բնական օրենքի, երբեք անհագ ցանկությունները բորբոքելու համար», - ասաց նա: «Հիմա ոչնչացրեք սխալ ցանկությունները, հակառակ դեպքում դրանք կհետևեն ձեզ, երբ աստրալ մարմինը պոկվի իր ֆիզիկական պատյանից: Նույնիսկ երբ մարմինը թույլ է, միտքը պետք է անընդհատ դիմադրի: Եթե գայթակղությունը հարձակվում է ձեզ վրա դաժան ուժով, հաղթահարեք այն անձնագուրկ վերլուծությամբ և անսասան կամքով: Յուրաքանչյուր բնական կիրք կարելի է հաղթահարել»:

«Պահպանեք ձեր ուժերը: Եղեք ինչպես ընդարձակ օվկիանոսը, որը կլանում է զգայարանների բոլոր վտակները: Փոքրիկ կարոտները բացվածքներ են ձեր ներքին խաղաղության ջրամբարում, թույլ տալով, որ բուժիչ ջրերը վատնվեն նյութապաշտության անապատային հողում: Միայն ցանկության ուժեղ ակտիվացնող ազդակը մարդու երջանկության ամենամեծ թշնամին է: Թափառեք աշխարհում՝ ինչպես ինքնատիրապետման առյուծը. զգույշ եղեք, որ թուլության գորտերը չխփեն ձեզ»:

Նվիրյալը վերջապես ազատվում է բոլոր բնագոյային պարտադրանքներից: Նա մարդկային սիրո իր կարիքը վերածում է միայն Աստծո ձգտման, միայնակ սիրո,

քանի որ ամենուրեք է:

Մրի Յուկտեշվարի մայրը ապրում էր Բենարեսի Ռանա Մահալ շրջանում, որտեղ էս առաջին անգամ այցելել էի իմ գուրուին: Նա բարեհամբույր և բարի էր, բայց միևնույն ժամանակ շատ վճռական կարծիք ունեցող կին էր: Մի օր էս կանգնած էի նրա պատշգամբում և դիտում էի, թե ինչպես են մայրն ու որդին գրուցում: Իր լուռ, խելամիտ ձևով Վարպետը փորձում էր համոզել նրան ինչ-որ բանի մասին: Ակնհայտորեն, նա անհաջողության մատնվեց, քանի որ նա մեծ եռանդով գլուխը թափ տվեց:

«Ո՛չ, ոչ, իմ որդի, գնալ հեռու հիմա! Ձեր իմաստուն բառեր են ոչ համար էս! Ես առավոտյան ոչ քո աշակերտ՝

Շրի Յուկտեշվարը առանց հետագա վիճաբանության նահանջեց՝ ինչպես նախատված երեխա: Ես հուզվեցի նրա մեծ հարգանքից մոր նկատմամբ՝ նույնիսկ նրա անհիմն տրամադրության մեջ: Նա նրան տեսնում էր միայն որպես իր փոքրիկ տղայի,

ոչ թե որպէս իմաստուն: Այս աննշան միջադէպը հմայք ունէր. այն լույս էր սփռում իմ գուրուի անսովոր բնույթի վրա՝ ներքուստ համեստ և արտաքուստ անկոտորում:

Վանական կանոնադրությունը թույլ չի տալիս սվամիին պահպանել կապը աշխարհիկ կապերի հետ դրանց պաշտոնական խզումից հետո: Նա չի կարող կատարել ընտանեկան ծեսերը, որոնք պարտադիր են տանտիրոջ համար: Սակայն Շանկարան՝ Սվամի միաբանության հին հիմնադիրը, անտեսեց այդ արգելքները: Միրելի մոր մահվան դէպքում նա այրեց նրա մարմինը երկնային կրակով, որը նա ստիպեց ժայթքել իր բարձրացրած ձեռքից:

Ծրի Յուկտեշվարը նույնպէս անտեսեց սահմանափակումները՝ ոչ այնքան տպավորիչ ձևով: Երբ նրա մայրը մահացավ, նա կազմակերպեց դիակիզարանի արարողությունը Բենարեսի սուրբ Գանգեսի մոտ և կերակրեց բազմաթիվ բրահմանների՝ համաձայն դարավոր սովորույթների:

Շաստրիկ արգելքները նախատեսված էին սվամիներին օգնելու հաղթահարել նեղ նույնականացումները: Շանկարան և Ծրի Յուկտեշվարը ամբողջությամբ միաձուլել էին իրենց Էությունները Անդեմ Հոգու մեջ : կանոնով փրկության կարիք չունէր: Երբեմն նաև վարպետը դիտավորյալ անտեսում է կանոնը՝ պահպանելու դրա սկզբունքը՝ որպէս ձևից գերադաս և անկախ: Այսպիսով, Հիսուսը եգիպտացորենի հասկեր քաղեց այն օրը, երբ հանգստի: Անիուսափելի քննադատներին նա ասաց. «Ծաբաթը մարդու համար է ստեղծվել, և ոչ թե մարդը՝ շաբաթի համար»: **12-20**

Սուրբ Գրքերից դուրս, հազվադէպ էր պատիվ տրվում որևէ գրքի, որը Ծրի Յուկտեշվարը կարդում էր: Այնուամենայնիվ, նա միշտ ծանոթ էր գիտական վերջին հայտնագործություններին և գիտելիքների այլ առաջընթացներին: Լինելով հիանալի գրուցակից՝ նա վայելում էր իր հյուրերի հետ անթիվ թեմաների շուրջ կարծիքների փոխանակումը: Իմ գուրուի պատրաստական սրամտությունն ու ուրախ ծիծաղը կենդանացնում էին յուրաքանչյուր քննարկում: Հաճախ լուրջ լինելով՝ Ուսուցիչը երբեք տխուր չէր: «Տիրոջը փնտրելու համար անհրաժեշտ չէ աղավաղել դեմքը», - նկատում էր նա: «Հիշե՛ք, որ Աստծուն գտնելը կնշանակի բոլոր վշտերի հուղարկավորությունը»:

Անապատ եկած փիլիսոփաների, պրոֆեսորների, իրավաբանների և գիտնականների մեջ մի քանիսը իրենց առաջին այցի համար ժամանել էին ուղղափառ կրոնական գործչի հետ հանդիպելու ակնկալիքով: Մեծամիտ ժպիտը կամ զվարճալի հանդուրժողականության հայացքը երբեմն մատնում էին, որ նորեկները միայն մի քանի բարեպաշտ դատարկաբանություններ էին ակնկալում: Այնուամենայնիվ, նրանց դժկամությամբ հեռանալը կրեւեր արտահայտված համոզմունք, որ Ծրի Յուկտեշվարը ճշգրիտ ներթափանցում էր իրենց մասնագիտական ոլորտներ:

Իմ գուրուն սովորաբար նրբանկատ և բարյացակամ էր հյուրերի հանդէպ. նրան

ընդունում էին հմայիչ սրտանցությամբ: Սակայն մոլի եսասերները երբեմն ոգևորիչ ցնցում էին ապրում: Նրանք Ուսուցչի կերպարով բախվում էին կամ սառը անտարբերության, կամ ահռելի դիմադրության՝ սառույցի կամ երկաթի:

Մի հայտնի քիմիկոս մի անգամ սրեր խաչեց Սրի Յուկտեշվարի հետ: Այցելուն չէր թույլատրում ընդունել Աստծո գոյությունը, քանի որ գիտությունը դեռևս չի մշակել Նրան հայտնաբերելու որևէ միջոց:

«Այսպիսով, դուք անհասկանալիորեն չեք կարողացել առանձնացնել Գերագույն Ուժը ձեր փորձանորթներում»: Վարպետի հայացքը խիստ էր: «Ես խորհուրդ եմ տալիս աննախադեպ փորձ: Քսանչորս ժամ անդադար ուսումնասիրեք ձեր մտքերը: Այդ դեպքում այլևս մի զարմացեք Աստծո բացակայության վրա»:

Ա տոնված մեկնաբան ստացած մի նման ցնցում Հետ ցուցադրական եռանդ, այն գիտնական ցնցվեց այն աշրամ

ձողեր հետ սուրբգրային ավանդագրույց Հնչեղ անցումներ թափեց -ից այն
Մահաբհարատա , այն

Ուպահիշտաներ , **12-21** այն *Քհասյաներ* **12-22** -ի Շանկարա:

«Ես սպասում եմ քեզ լսելուն»: Սրի Յուկտեշվարի տոնը հարցական էր, կարծես լիակատար լուրջություն էր տիրում: Փորձագետը շփոթված էր:

«Մեջբերումներ եղել են՝ առատությամբ»: Ուսուցչի խոսքերը ինձ ցնցեցին ուրախությունից, երբ նստեցի իմ անկյունում՝ այցելուից հարգալից հեռավորության վրա: «Բայց ի՞նչ ինքնատիպ մեկնաբանություն կարող եք տալ՝ ելնելով ձեր կյանքի եզակիությունից: Ի՞նչ սուրբ տեքստ եք դուք յուրացրել և դարձրել ձերը: Ինչպե՞ս են այս անժամանակ ճշմարտությունները վերականգնել ձեր բնույթը: Դուք բավարարված եք լինել դատարկ վիկտորյա, որը մեխանիկորեն կրկնում է այլ մարդկանց խոսքերը»:

«Ես տալ վերև՝ The գիտնականի տխրություն էր կատակերգական: «Ես ունենալ ոչ ներքին իրականացում»:

Առաջին անգամ, թերևս, նա հասկացավ, որ ստորակետի խորաթափանց տեղադրումը չի քավում հոգևոր կոմայի համար:

«Այս անարյուն պեղանտները լամպի հոտն են փչում», - նկատեց իմ գուրուն՝ պատժվածի հեռանալուց հետո: «Նրանք փիլիսոփայությունը նախընտրում են լինել նուրբ մտավոր նախապատրաստման վարժություն: Նրանց վեհ մտքերը զգուշորեն կապված չեն ո՛չ արտաքին գործողության կոպտության, ո՛չ էլ որևէ խարազանող ներքին կարգապահության հետ»:

Վարպետ սթրեսի մեջ վրա այլ առիթներ այն անօգուտություն -ի պարզապես գիրք սովորելը

«Մի՛ շփոթեք հասկացողությունը ավելի լայն բառապաշարի հետ», - նկատեց նա: «Սուրբ գրվածքները օգտակար են ներքին գիտակցման ցանկությունը խթանելու համար, եթե մեկ տողը դանդաղորեն յուրացվում է: Մտավոր անընդհատ ուսումնասիրությունը հանգեցնում է ունայնության և չմարսվածի կեղծ բավարարվածության»: գիտելիքների:

Սրի Յուկտեշվարը պատմեց իր սեփական փորձառություններից մեկի մասին՝ սուրբ գրությունների ուսուցման հետ կապված: Դեպքը տեղի է ունեցել արևելյան Բենգալիայի անտառային ճգնավորությունում, որտեղ նա հետևել է հայտնի ուսուցիչ Դաբրու Բալլավի գործելակերպին: Նրա մեթոդը, որը միաժամանակ պարզ և դժվար էր, տարածված էր հին Հնդկաստանում:

Դաբրու Բալլավը իր աշակերտներին հավաքել էր իր շուրջը անտառային մենության մեջ: Սուրբ *Քհազավադ Գիտան* բաց էր նրանց առջև: Նրանք կես ժամ անսասան նայեցին մեկ հատվածի, ապա փակեցին աչքերը: Եվս կես ժամ անցավ:

Վարպետը կարճ մեկնաբանություն արեց: Անշարժ, նրանք կրկին մեկ ժամ մեդիտացիա արեցին: Վերջապես գուրուն խոսեց:

«Ունենալ դու հասկացա՞ր:

«Այո, պարոն: Մեկ մեջ այն խումբ համարձակվեց սա պնդում:

«Ո՛չ, ոչ լիովին: Փնտրեք այն հոգևոր կենսունակությունը, որը այս խոսքերին տվել է Հնդկաստանը դար առ դար վերականգնելու գործություն»: Եվս մեկ ժամ լռության մեջ անցավ: Ուսուցիչը արձակեց ուսանողներին և դիմեց Շրի Յուկտեշվարին:

«Ո՛հ, պարոն, ոչ իսկապես; չնայած իմ աչքեր և միտք ունենալ վազել միջոցով դրա էջեր շատերը անգամներ:

«Հագարավոր մարդիկ ինձ տարբեր կերպ են պատասխանել»: Մեծ իմաստունը օրհնության նշանով ժպտաց Ուսուցչին: «Եթե մեկը զբաղված է սուրբգրային հարստության արտաքին ցուցադրությամբ, ի՞նչ ժամանակ է մնում անգին մարգարիտների հետևից լուռ խորասուզվելու համար»:

Ծրի Յուկտեշվարը իր աշակերտների ուսումնասիրությունը ղեկավարում էր նույն ինտենսիվ մեթոդով՝ միակողմանիությամբ: «Իմաստությունը չի ձուլվում աչքերի հետ, այլ ատոմների հետ», - ասաց նա: «Երբ ճշմարտության հանդեպ ձեր համոզմունքը ոչ միայն ձեր ուղեղում է, այլև ձեր էության մեջ, դուք կարող եք անվստահորեն երաշխավորել դրա իմաստը»: Նա խրախուսում էր ուսանողի կողմից գրքային գիտելիքը որպես... հոգևոր ինքնագարգացման անհրաժեշտ քայլ:

« *Ռիշիները* մեկ նախադասությամբ գրել են խորիմաստ բաներ, որոնցով մեկնաբանող գիտնականները զբաղված են եղել սերունդներ շարունակ», - նկատեց նա: «Մնվերջ գրական վեճը ծույլ մտքերի համար է: Ի՞նչ ավելի ազատագրող միտք կարող է լինել, քան «Մատված կա», ոչ թե «Մատված»:

Բայց մարդը հեշտությամբ չի վերադառնում պարզությանը: Նրա համար դա հագվադեպ է «Մատված» լինում, այլ՝ գիտուն շքեղություններ: Նրա եսը գոհ է, որ նա կարողանում է յուրացնել նման գիտելիք:

Աշխարհիկ բարձր դիրքի հպարտությամբ գիտակցող մարդիկ, հավանաբար, Ուսուցչի ներկայությամբ իրենց մյուս ունեցվածքին կհավելեին համեստություն: Մի անգամ տեղի մի դատավոր ժամանեց Պուրիի ծովափնյա ճգնավորարան՝ հարցազրույցի: Այդ մարդը, որը հայտնի էր իր անողորմությամբ, իր ուժերի սահմաններում էր մեզ աշրամից վտարել: Ես զգուշացրեցի իմ գուրուին բռնակալական հնարավորությունների մասին: Բայց նա նստեց անգիջում տեսքով և չվեր կացավ՝ այցելուին ողջունելու: Մի փոքր նյարդային, Ես նստեցի դռան մոտ: Տղամարդը ստիպված էր բավարարվել փայտե արկղով. իմ գուրուն չխնդրեց ինձ աթոռ բերել: Դատավորի ակնհայտ սպասումը, որ նրա կարևորությունը հանդիսավոր կերպով կգնահատվի, չէր արդարացել:

Սկսվեց մետաֆիզիկական քննարկում: Հյուրը սխալմամբ մեկնաբանեց սուրբ գրությունները: Նրա ճշգրտությունը նվազելուն զուգընթաց նրա զայրույթը մեծացավ:

«Գիտե՞ս, որ ես առաջինն էի մագիստրոսի քննությունում»: Բանականությունը լքել էր նրան, բայց նա դեռ կարողանում էր գոռալ:

«Պարոն դատավոր, դուք մոռանում եք, որ սա ձեր դատարանը չէ», - հավասարապես պատասխանեց Վարպետը: «Ձեր մանկական դիտողություններից ես կենթադրեի, որ ձեր քոլեջային կարիերան աննշան է եղել: Համալսարանական աստիճանը, ամեն դեպքում, ոչ մի կերպ կապված չէ վեդայական գիտակցության հետ: Սրբերը չեն պատրաստվում խմբաքանակով ամեն կիսամյակ, ինչպես հաշվապահները»:

Հետո մի ապշած լռություն, այն այցելու ծիծաղեց սրտանց:

«Սա իմ առաջին հանդիպումն է երկնային դատավորի հետ», - ասաց նա: Ավելի ուշ նա պաշտոնական խնդրանք ներկայացրեց՝ ձևակերպված իրավական տերմիններով, որոնք ակնհայտորեն իր էության անբաժանելի մասն էին կազմում, որպեսզի իրեն ընդունեն որպես...

«փորձաշրջան» աշակերտ

Իմ գուրուն անձամբ էր զբաղվում իր ունեցվածքի կառավարման հետ կապված մանրամասներով: Անբարեխիղճ անձինք տարբեր առիթներով փորձել են ձեռք բերել Ուսուցչի նախնիների հողը: Վճռականորեն և նույնիսկ դատական հայցեր հարուցելով՝ Շրի Յուկտեշվարը խաբեությամբ գերազանցեց յուրաքանչյուր հակառակորդի: Նա այս ցավալի փորձառությունները կրել է երբեք մուրացկան գուրու կամ իր աշակերտների համար բեռ չլինելու ցանկությունից ելնելով:

Նրա ֆինանսական անկախությունը պատճառներից մեկն էր, թե ինչու իմ անհանգստացնող կերպով անկեղծ Ուսուցիչը անմեղ էր դիվանագիտության խորամանկություններից: Ի տարբերություն այն ուսուցիչների, ովքեր ստիպված են շողոքորթել իրենց կողմնակիցներին, իմ Գուրուն անխոցելի էր ուրիշների հարստության՝ բացահայտ կամ աննկատ ազդեցությունների նկատմամբ: Ես երբեք չեմ լսել, որ նա որևէ նպատակով գումար խնդրի կամ նույնիսկ ակնարկի: Նրա ճգնավորական կրթությունը անվճար և անվճար էր բոլոր աշակերտների համար:

Մի օր Սերամպորե աշրամ ժամանեց մի անամոթ արքունիքի տեղակալ՝ Սրի Յուկտեշվարին ծառայելու դատական կանչով: Ես և Կանայ անունով մի աշակերտ նույնպես ներկա էինք: Սպայի վերաբերմունքը Ուսուցչի նկատմամբ վիրավորական էր:

«Քեզ համար օգտակար կլինի թողնել քո ճգնավորական տան սովերները և շնչել դատարանի ազնիվ օդը»: Խորհրդականը արհամարհանքով ժպտաց: Ես չկարողացա զսպել ինձ:

«Մեկ այլ բառ -ի քո անամոթություն և դու կամք լինել վրա այն հատակին՝ Ես առաջադեմ սպառնալից կերպով:

«Դու՛, անպիտա՛ն»: Կանայի ճիշդ միաժամանակ լսվեց իմ ճիչի հետ:
«Կհամարձակվո՞ւմ ես քո հայրուհիները բերել այս սրբազան աշրամ»:

Բայց Վարպետը պաշտպանող կերպով կանգնեց իր բռնարարի առջև: «Մի՛ հուզվիր ոչնչի համար: Այս մարդը պարզապես կատարում է իր օրինական պարտականությունը»:

The սպա, ապշած ժամը նրա փոփոխական ընդունարան, հարգանքով առաջարկված մի բառ -ի ներողություն և արագացրեց հեռու

Հիանալի էր պարզել, որ այդպիսի կրակոտ կամքով վարպետը կարող է այդքան հանգիստ լինել ներսում: Նա համապատասխանում էր Աստծո մարդու վեդայական սահմանմանը. «Ավելի մեղմ, քան ծաղիկը, երբ խոսքը բարության մասին է, ավելի ուժեղ, քան որոտը, որտեղ խոսքը սկզբունքների մասին է»:

Այս աշխարհում միշտ կան մարդիկ, ովքեր, Բրաունինգի խոսքերով, «չեն

դիմանում լույսին, լինելով «իրենց անհասկանալի են»: Մի կողմնակի մարդ երբեմն հանդիմանում էր Շրի Յուկտեշվարին որևէ երևակայական բողոքի համար: Իմ անհանգիստ գուրուն քաղաքավարիորեն լսում էր՝ վերլուծելով իրեն՝ տեսնելու, թե արդյոք այդ դատապարտման մեջ ճշմարտության որևէ նշույլ կա: Այս տեսարանները ինձ կհիշեցնեին Ուսուցչի անկրկնելի դիտարկումներից մեկը. «Որոշ մարդիկ փորձում են բարձրահասակ լինել՝ կտրելով ուրիշների գլուխները»:

Սրբի անսասան հանգստությունը տպավորիչ է ցանկացած քարոզից վեր:

«Երկարատևը հզորից լավ է, և իր հոգին զսպողը՝ քաղաք գրավողից»: **12-23**

Ես հաճախ արտացոլված որ իմ վեհաշուք Վարպետ կարող էր հեշտությամբ ունենալ եղել է մի կայսր կամ աշխարհի ճնշող

Չինվորի միտքը կենտրոնացած լինել փառքի կամ աշխարհիկ նվաճումների վրա:
Դրա փոխարեն նա ընտրել էր գրոհել զայրության և եսասիրության այն ներքին
ամրոցները, որոնց անկումը մարդու գազաթնակետն է:

12-1 «Դուրգայի պաշտամունք»։ Սա բենգալական տարվա գլխավոր տոնն է և տևում է ինը օր՝ սեպտեմբերի
վերջին։ Անմիջապես հետևող է այն տասնօրյա փառատոն -ի *Դաշահարա* («the Մեկ ԱՀԿ հեռացում է տասը
մեղքեր» - երեք -ի մարմին, երեք -ի միտք, չորս -ի ելույթ)։ Երկուսն էլ *պուջաներ* են սրբազան դեպի Դուրգա,
բառացիորեն «դա Անհասանելի է, մի կողմը -ի Աստվածային Մայր, Շակտի, մարմնավորված կանացի
ստեղծագործական ուժ։

12-2 : Շրի Յուկտեշվար էր ծնված վրա Մայիս 10, 1855թ.

12-3 : *Յուկտեշվար* նշանակում է «միացյալ դեպի Աստված։ *Գիրի* է մի դասակարգիչ տարբերակում -ի մեկ -ի այն տասը
հին Ավամի ճյուղեր։ *Շրի*
նշանակում է «սուրբ»։ այն է ոչ մի անուն բայց մի վերնագիր -ի հարգանք

12-4 : Բառացիորեն, «դեպի ուղղակի միասին։ *Սամադիի* է մի գերգիտակից նահանգ -ի եքստագի մեջ որը այն յոգի
ընկալում է այն Հոգու և Հոգու նույնականությունը։

12-5 : Խռմփոց, համաձայն դեպի ֆիզիոլոգներ, է մի ցուցում -ի բացարձակ թուլացում (դեպի այն անտեղյակ
մասնագետ, բացառապես)։

12-6 : *Դհալ* է մի հաստ ապուր պատրաստված -ից բաժանում ոլոռ կամ այլ իմպուլսներ *Չաննա* է մի պանիր -
ի թարմ խտացրած կաթ, կտրել քառակուսիների մեջ և կարրիով պատել կարտոֆիլով։

12-7 Յոգիի ամենուրեք առկա ուժերը, որոնց միջոցով նա տեսնում, լսում, համտեսում, հոտոտում և զգում է իր
միասնությունը արարչագործության մեջ՝ առանց այն օգտագործել -ի զգայական օրգաններ, ունենալ եղել է
նկարագրված ինչպես հետևում է մեջ այն *Տաիտիրիա Արանյակա* . «Դը կույր մարդ ծակած մարգարիտը, մատ
չունեցողը թել էր մտցնում դրա մեջ, պարանոց չունեցողը կրում էր այն, իսկ լեզու չունեցողը գովաբանում էր այն»։

12-8 : The կոբրա արագ գործադուներ ժամը ցանկացած շարժվող առարկա ներսում դրա տիրույթ Ավարտված
անշարժություն է սովորաբար մեկի ներբան հույս անվտանգության մասին :

12-9 : Լահիրի Մահասայա իրականում ասաց «Պրիյա» (առաջին կամ տրված անուն), ոչ «Յուկտեշվար»
(վանական անուն, ոչ ստացած կողմից իմ գուրու ընթացքում Լահիրի Մահասայայի ողջ կյանքի ընթացքում)։ (Տես
Էջ 109.) «Յուկտեշվար» է փոխարինված այստեղ, և մեջ մի մի քանիսը այլ վայրեր այս գրքում ընթերցողի
համար երկու անունների շփոթությունից խուսափելու համար։

12-10 : «Հետևաբար Ես ասել դեպի դու, Ի՞նչ իրեր ինչ էլ որ լինի այո ցանկություն, երբ այո աղոթիր, հավատալ որ
այո ստանալ նրանց, և այո կունենան դրանք»։ - *Մարկոս* 11:24: Աստվածային Տեսիլքն ունեցող վարպետները
լիովին կարող են իրենց գիտակցումները փոխանցել առաջադեմ աշակերտներին, ինչպես Լահիրի Մահասայան
արեց Սրի Յուկտեշվարի համար այս դեպքում։

12-11 : «Եվ մեկ -ի նրանց հարվածել այն ծառա -ի այն բարձր քահանա, և կտրել անջատված նրա աջ ականջ Եվ
Հիսուս պատասխանեց և «Մինչև այստեղ թողեք»։ Եվ նա դիպավ նրա ականջին ու բուժեց նրան» (*Ղուկաս*
22:50-51)։

12-12 : «Տվեք ոչ որ որը է սուրբ դեպի այն շներ, ո՛չ մեկը դերասանական կազմ այո քո մարգարիտներ նախքան խոզ,
որպեսզի նրանք ոտնակոխ անել նրանց «Նրանց ոտքերի տակ, և ետ դառնալ ու պատառոտել ձեզ» (*Մատթեոս*
7:6)։

12-13 : Աշակերտներ։ -ից սանսկրիտ բայ արմատ, «դեպի ծառայել»։

12-14 : Նա էր մեկ անգամ հիվանդ մեջ *Քաշմիր*, երբ Ես էր բացակա -ից նրան։ (Տես գլուխ 23.)

12-15 : Ա քաջարի բժշկական մարդ, *Չարլզ Ռոբերտ Ռիչեստ*, պարզևատրված այն Նոբելյան Մրցանակ մեջ
ֆիզիոլոգիա, գրել է ինչպես հետևյալն է. «Մետաֆիզիկական դեռևս պաշտոնապես չի ճանաչվել որպես
այդպիսին։ Բայց այն դառնալու է: Էդինբուրգ, Ես էր կարող
դեպի

հաստատել նախքան 100 ֆիզիոլոգներ որ մեր հինգ զգայարաններ են ոչ մեր միայն նշանակում է -ի գիտելիք և որ Որովհետև մի փաստ մի բեկոր -ի իրականությունը երբեմն հասնում է այն հետախուզություն մեջ այլ եղանակներ: Ե հազվագյուտ է ոչ պատճառ որ այն անում է ոչ գոյություն ունենալ: Որովհետև

Դրանք ԱՀԿ ունենալ մի ուսումնասիրություն է դժվար, Է որ մի պատճառ համար ոչ հասկացողություն դա՞: ճաղերի հետևում կանգնած ժամը մետաֆիզիկա ինչպես մի գաղտնի

այն նյութ ովքեր հայիոյում էին քիմիան՝ այն հիմքով, որ փիլիսոփայական քարի որոնումը պատրանք է: , -ի սկզբունքներ այնտեղ են միայն նրանք -ի Լավուազիե, Կլոդ Բեռնարդ, և

Պաստյորը *փորձարարական* ամենուրեք և միշտ Բարեներ, ապա, դեպի այն նոր գիտություն որը Է գնալ դեպի փոփոխություն մարդկային մտածողության կողմնորոշումը»:

12-16 : *Սամադիի* : կատարյալ միություն -ի այն անհատականացված հոգի հետ այն Անսահման Հոգի:

12-17 : The ենթագիտակցորեն առաջնորդվող ռացիոնալիզացիաներ -ի այն միտք են բացարձակապես տարբեր - ից այն անսխալական ուղղորդում -ի ճշմարտություն, որը խնդիրներ -ից այն գերգիտակցություն: Լեդ կողմից ֆրանսերեն գիտնականներ -ի այն Սորբոն, Արևմտյան մտածողներ են սկիզբ մարդու մեջ աստվածային ընկալման հնարավորությունը հետազոտելու համար:

Վերջին քսան տարիների ընթացքում ֆրոյդի ազդեցությամբ հոգեբանության ուսանողները իրենց ամբողջ» ժամանակը նվիրել են ենթագիտակցության ուսումնասիրությանը» ոլորտներ», Ռաբբի Իսրայել Հ. Լևինտալ սուր ուրուս մեջ 1929թ. «Այն է ճշմարիտ որ այն ենթագիտակցական բացահայտում է շատ -ի այն առեղծվածը, որը կարող է բացատրել մարդկային գործողությունները, բայց ոչ մեր բոլոր գործողությունները: Այն կարող է բացատրել աննորմալը, բայց ոչ այն արարքները, որոնք վերևում են այն նորմալ The վերջին հոգեբանություն, հովանավորված կողմից այն ֆրանսերեն դպրոցներ, ունի հայտնաբերված մի նոր տարածաշրջան մեջ մարդ, որը այն անվանում է գերգիտակցություն: Ի տարբերություն ենթագիտակցության, որը ներկայացնում է մեր բնության խորասուզված հոսանքները, այն բացահայտում է այն բարձունքներ դեպի որը մեր բնություն տուփի հասնել Մարդ ներկայացնում է մի եռակի, ոչ մի կրկնակի, անհատականություն; մեր գիտակցված և ենթագիտակցությունը պսակվում է գերգիտակցությամբ: Շատ տարիներ առաջ անգլիացի հոգեբան Ֆ. Վ. Հ. Մայերսը ենթադրել է, որ «մեր էության խորքում թաքնված է ինչպես աղբանոց, այնպես էլ գանձարան»: Ի տարբերություն այն հոգեբանության, որը իր բոլոր հետազոտությունները կենտրոնացնում է մարդու բնույթի ենթագիտակցության վրա, գերգիտակցության այս նոր հոգեբանությունը իր ուշադրությունը կենտրոնացնում է գանձարանի վրա՝ այն տարածքի վրա, որը միայն կարող է բացատրել մարդկանց մեծ, անշահախնդիր, հերոսական սխրանքները:

12-18 : *Ձևանա* , իմաստություն, և *քիսկտի* , նվիրվածություն. երկու -ի այն գլխավոր ուղիներ դեպի Աստված:

12-19 : «Մարդ մեջ նրա արթնացում նահանգ դնում է առաջ անթիվ ջանքեր համար զգալ զգայական հաճույքներ; երբ այն ամբողջ «Եթե զգայական օրգանների խումբը հոգնած է, նա մոռանում է նույնիսկ ծեռքի տակ եղած հաճույքի մասին և քնում է՝ հոգու, իր սեփական բնույթի հանգիստը վայելելու համար», - գրել է մեծ վեդանտիստ Շանկարան: «Ուստի գերզգայական երանությունը չափազանց հեշտ է ծեռք բերել և շատ ավելի բարձր է, քան զգայական հաճույքները, որոնք միշտ ավարտվում են զզվանքով»:

12-20 : *Մարկ* 2:27:

12-21 Ուպանիշադները կամ *Վեդանտան* (բառացիորեն՝ «Վեդաների վերջը») հանդիպում են Վեդաների որոշակի մասերում՝ որպես էական ամփոփումներ: *Ուպանիշադները կազմում են* հինդուական կրոնի վարդապետական հիմքը: Դրանք Շոպենհաուերից ստացել են հետևյալ հարգանքի տուրքը. «Ինչպե՞ս ամբողջությամբ անում է այն *Ուպանիշադ* շնչել ամբողջ այն սուրբ ոգի -ի այն *Վեդաներ* ! Ինչպես է բոլորը ո՞վ է ծանոթացել այդ անզուգական գրքին, որը մինչև հոգու խորքը արթնացել է այդ ոգով: Ամեն նախադասությունից խորը, բնօրինակ, և վեհ մտքեր առաջանալ, և այն ամբողջ է ներթափանցած կողմից մի բարձր և սուրբ և լուրջ ոգի . . Իմ կարծիքով, *Ուպանիշադների* միջոցով *Վեդաներին* հասանելիությունը այս դարի ամենամեծ արտոնությունն է նախորդ բոլոր դարերից առաջ:

12-22 : Մեկնաբանություններ: Շանկարա անգերազանցելիորեն

բացատրեց այն *Ուպանիշադներ* . 12-23: *Առակաց* 16:32:

ԳԼՈՒԽ՝ 13

The Անքուն Սուրբ

«Խնդրում եմ, թույլ տվեք ինձ գնալ Հիմալայներ: Հուսով եմ՝ անխափան

մենության մեջ կհասնեն աստվածային անընդհատ հաղորդության»:

Իրականում ես մի անգամ այս անշնորհակալ խոսքերն ուղղեցի իմ Ուսուցչին: Անկանխատեսելի մոլորություններից մեկով տարված, որոնք երբեմն հարձակվում են նվիրյալի վրա, ես զգացի աճող անհամբերություն ճգնաժամական պարտականությունների և քոլեջի ուսման նկատմամբ: Թույլ մեղմացնող հանգամանք է այն, որ իմ առաջարկը արվեց, երբ ես ընդամենը վեց ամիս էի Սրի Յուկտեշվարի հետ: Դեռևս լիովին չէի ուսումնասիրել նրա վեհաշուք հասակը:

«Շատ լեռնցիներ են ապրում Հիմալայներում, բայց չունեն Աստծո ընկալում»: Իմ գուրուի պատասխանը եկավ դանդաղ և պարզ: «Իմաստությունն ավելի լավ է փնտրել գիտակցող մարդուց, քան անգործ լեռից»:

Անտեսելով Ուսուցչի պարզ ակնարկը, որ իմ ուսուցիչը ոչ թե բլուրն է, այլ ինքն է, ես կրկնեցի իմ խնդրանքը: Շրի Յուկտեշվարը ոչ մի պատասխան չտվեց: Ես նրա լռությունը ընդունեցի որպես համաձայնություն՝ անորոշ մեկնաբանություն, որը հեշտությամբ ընդունվում էր մարդու հարմարության դեպքում:

Այդ երեկոյան իմ Կալկաթայի տանը զբաղված էի ճանապարհորդության նախապատրաստական աշխատանքներով: Մի քանի իրեր վերմակի մեջ կապելով՝ հիշեցի նմանատիպ մի կապոց, որը մի քանի տարի առաջ գաղտնի կերպով ընկել էր իմ ձեռնահարկի պատուհանից: Մտածում էի, թե արդյոք սա ևս մեկ անհաջող թռիչք էր դեպի Հիմալայներ:

Առաջին անգամ իմ հոգևոր ցնծությունը բարձր էր. այսօր երեկոյան խիղճս ուժեղ խփեց՝ մտածելով իմ գուրուին լքելու մասին:

Հաջորդ առավոտյան ես փնտրեցի Բեհարի Պունդիտին՝ իմ սանսկրիտ լեզվի պրոֆեսորին Շոտլանդական եկեղեցու քոլեջում:

«Պարոն, դուք ինձ պատմեցիք Լահիրի Մահասայայի մեծ աշակերտի հետ ձեր ընկերության մասին: Խնդրում եմ, տվեք նրա հասցեն»:

«Դուք նկատի ունեք Ռամ Գոպալ Մուգուլդարին: Ես նրան անվանում եմ «անքուն սուրբ»: Նա միշտ արթուն է՝ Էքստատիկ գիտակցության մեջ: Նրա տունը Ռանքաջպուրում է, Տարակեսվարի մոտ:»

Ես շնորհակալություն հայտնեց այն մեկնաբան, և տարված անմիջապես համար Տարակեսվար: Ես հույս ունեի դեպի լռություն իմ կասկածները մեղմացնելով՝ «անքուն սրբից» թույլտվություն կորզելով զբաղվել միայնակ հիմալայան մեդիտացիայով: Լսել եմ, որ Բեհարիի ընկերը լուսավորություն էր ստացել մեկուսացված քարանձավներում *Կրիա Յոգայի երկարամյա պրակտիկայից հետո*:

Տարակեսվարում ես մոտեցա մի հայտնի սրբավայրի: Հինդուները դրան վերաբերվում են նույն ակնածանքով, ինչ կաթոլիկները՝ Ֆրանսիայի Լուրդի սրբավայրին: Տարակեսվարում անթիվ բուժիչ հրաշքներ են տեղի ունեցել, այդ

թվում՝ մեկը՝ իմ ընտանիքի անդամի համար:

«Ես մեկ շաբաթ նստած էի այնտեղի տաճարում», - մի անգամ ինձ ասաց իմ ավագ մորաքույրը: «Լիակատար ծոմ պահելով՝ ես աղոթեցի քո հորեղբոր՝ Սարադայի ապաքինման համար քրոնիկ հիվանդությունից: Յոթերորդ օրը ես ձեռքումս գտա մի խոտաբույս: Ես տերևներից թուրմ պատրաստեցի և տվեցի քո հորեղբորը»: Նրա հիվանդությունը միանգամից անհետացավ և այլևս երբեք չի հայտնվել»:

Ես մտա սրբազան Տարակեսվարի սրբավայրը: Խորանը պարունակում էր միայն կլոր քար: Դրա անսկիզբ և անվերջ շրջագիծը այն դարձնում է Անսահմանի համապատասխան խորհրդանիշ: Տիեզերական

Աբստրակցիաները օտար չեն նույնիսկ ամենահամեստ հնդիկ գյուղացու համար. նրան, ըստ էության, արևմտյան մարդիկ մեղադրել են արստրակցիաներով ապրելու մեջ:

Այդ պահին իմ տրամադրությունն այնքան խիստ էր, որ ես չէի ուզում խոնարհվել քարե խորհրդանիշի առջև: Աստծուն պետք է փնտրել միայն հոգու մեջ, մտածեցի ես:

Ես տաճարից դուրս եկա առանց խոնարհվելու և արագ քայլեցի դեպի Ռանբաջպուրի ծայրամասային գյուղը: Անցորդի ուղղորդման համար իմ խնդրանքը նրան ստիպեց երկար մտորումների մեջ ընկղմվել:

«Երբ դու գալ դեպի մի խաչմերուկ, շրջադարձ աջ և պահել գնում», նա վերջապես արտասանված մարգարեական կերպով:

Հնագանդվելով հրահանգներին՝ ես քայլեցի ջրանցքի ափով: Մթնշաղ իջավ. ջուհիների գյուղի ծայրամասը լի էր աչքով անող լուսատուիկներով և մոտակա շնագայլերի ոռնոցներով: Լուսնի լույսը չափազանց թույլ էր որևէ հանգստացում տալու համար. ես երկու ժամ շարունակ առաջ էի շարժվում:

Բարի գալուստ կովի գանգի զրնգոց: Իմ կրկնվող ճիչերը վերջապես

գյուղացուն բերեցին իմ կողքին: «Ես փնտրում եմ Ռամ Գոպալ Բաբուն»:

«Մեր գյուղում նման մարդ չի ապրում»: Տղամարդու տոնը մոայլ էր: «Դուք հավանաբար ստախոս դետեկտիվ եք»:

Հույս ունենալով մեղմել նրա քաղաքականապես անհանգիստ մտքի կասկածները, ես հուզիչ կերպով բացատրեցի իմ դժվարին վիճակը: Նա ինձ տարավ իր տուն և հյուրընկալորեն ընդունեց:

«Ռանբաջպուրը շատ հեռու է այստեղից», - նկատեց նա: «Խաչմերուկում դուք պետք է ձախ շրջվեիք, ոչ թե աջ»:

Իմ նախորդ տեղեկատվություն, տխուր մտածեցի ես, ակնհայտ սպառնալիք էր ճանապարհորդների համար: Կոպիտ բրնձի, ոսպի և հում բանանի հետ կարտոֆիլի կարրիի համեղ ճաշից հետո ես հեռացա բակին կից մի փոքրիկ խրճիթ: Հեռվում գյուղացիները երգում էին *«մրիդանգա»* **13-1- ի բարձր նվագակցությամբ**: և ծնծղաներ: Այդ գիշեր քունը աննշան էր. ես խորապես աղոթեցի, որ ինձ ուղղորդեն գաղտնի յոգիի՝ Ռամ Գոպալի մոտ:

Երբ արշալույսի առաջին շողերը թափանցեցին իմ մութ սենյակի ճեղքերը, ես ճանապարհ ընկա դեպի Ռանբաջպուր: Անցնելով անհարթ բրնձի դաշտերով, ես դանդաղ քայլում էի փշոտ բույսի մանգաղաձև կոճղերի և չորացրած կավի կույտերի վրայով: Երբեմն հանդիպող գյուղացին միշտ տեղեկացնում էր ինձ, որ

իմ վերջնակետը «ընդամենը մեկ կրոնա (երկու մղոն)» է: Վեց ժամվա ընթացքում արևը հաղթականորեն ճանապարհորդեց հորիզոնից մինչև միջօրեական, բայց ես սկսեցի զգալ, որ երբևէ մեկ կրոնայով կհեռանամ Ռանբաջպուրից :

Կեսօրից հետո իմ աշխարհը դեռևս անվերջանալի բրնձի դաշտ էր: Անխուսափելի երկնքից հորդող ջերմությունը գրեթե կործանման էր հասցնում ինձ: Երբ մի մարդ դանդաղ քայլերով մոտենում էր, ես հագիվ համարձակվեցի արտաբերել իմ սովորական հարցը, որպեսզի այն չհրահրի միապաղաղ միտքը. «Միայն մի կրոնա »:

The անծանոթ կանգ առած կողքին ինձ Կարճ և աննշան, նա էր Ֆիզիկապես աննկատելի պահպանել համար մի

անսովոր գույգ -ի ծակող մութ աչքեր

«Ես պատրաստվում էի հեռանալ Ռանբաջպուրից, բայց քո նպատակը բարի էր, ուստի ես սպասեցի քեզ»: Նա մատը թափ տվեց իմ զարմացած դեմքին:

«Խելացի՞ չես կարծում, որ առանց նախազգուշացման կարող ես հարձակվել ինձ վրա: Այդ պրոֆեսոր Բեհարին իրավունք չունեի քեզ տալ իմ հասցեն»:

Հաշվի առնելով, որ իմ ներկայությունը այս տիրոջ ներկայությամբ պարզապես շատախոսություն կլինեի, ես խոսքս կտրած մնացի, մի փոքր վիրավորված ընդունելությունից: Նրա հաջորդ դիտողությունը կտրուկ դրվեց:

«Պատմի՛ր ես; որտեղ անել դու մտածել Աստված Է՞»

«Ինչո՞ւ, Նա է ներսում ես և ամենուրեք: Ես անկասկած նայեց ինչպես շփոթված ինչպես Ես գգացված:

«Ամենուրեք թափանցող, չէ՞», - ծիծաղեց սուրբը: «Ապա ինչո՞ւ, երիտասարդ պարոն, երեկ Տարակեսվար տաճարում չխոնարհվեցիք քարե խորհրդանիշի մեջ գտնվող Անսահմանի առջև: **13-2**»: Քո հպարտությունը քեզ պատժեց՝ սխալ ուղղություն տալով անցորդի, ում չէր անհանգստացնում ձախի և աջի նուրբ տարբերությունները: Այսօր էլ դու բավականին անհարմար ժամանակ անցկացրիր:

Ես ամբողջ սրտով համաձայնեցի՝ զարմացած, որ իմ առջև գտնվող աննկատելի մարմնի մեջ թաքնված էր մի ամենագետ աչք: Յոգիից բուժիչ ուժ էր բխում. ես անմիջապես թարմացա այրող դաշտում:

«Նվիրյալը հակված է մտածել, որ Աստծո մոտ տանող իր ճանապարհը միակ ճանապարհին է», - ասաց նա: «Յոգան, որի միջոցով աստվածայինը գտնվում է ներսում, անկասկած ամենաբարձր ճանապարհն է. այսպես է մեզ ասել Լահիրի Մահասայան: Բայց Տիրոջը մեր մեջ հայտնաբերելով՝ մենք շուտով ընկալում ենք Նրան դրսում: Տարակեսվարի և այլուր գտնվող սուրբ սրբավայրերը իրավամբ մեծարվում են որպես հոգևոր ուժի միջուկային կենտրոններ»:

Սրբի քննադատական վերաբերմունքը անհետացավ. նրա աչքերը կարեկցանքի պես մեղմացան: Նա թեթևակի շոյեց ուսս:

«Երիտասարդ յոգի, տեսնում եմ, որ դու փախչում ես քո տիրոջից: Նա ունի քեզ անհրաժեշտ ամեն ինչ. դու պետք է վերադառնաս նրա մոտ: Լեռները չեն կարող լինել քո գուրու»: Ռամ Գոպալը կրկնում էր նույն միտքը: որը Սրի Յուկտեշվարը արտահայտել էր մեր վերջին հանդիպման ժամանակ:

«Վարպետները որևէ տիեզերական հարկադրանքի տակ չեն՝ սահմանափակելու իրենց բնակության վայրը»: Իմ ուղեկիցը հարցական հայացքով նայեց ինձ:

«Հնդկաստանի և Տիբեթի Հիմալայները մենաշնորհ չունեն սրբերի նկատմամբ:

Այն, ինչ մարդ չի ջանք թափում գտնել իր ներսում, չի հայտնաբերվի՝ մարմինը այս ու այն կողմ տեղափոխելով: Հենց որ նվիրյալը *պատրաստ լինի* գնալ նույնիսկ աշխարհի ծայրերը՝ հոգևոր լուսավորության համար, նրա գուրուն հայտնվում է մոտակայքում»:

Ես լուռ համաձայնեցի՝ հիշելով Բենարեսի անապատում իմ աղոթքը, որին հաջորդեց Սրի Յուկտեշվարի հետ հանդիպումը մարդաշատ նրբանցքում:

«Արդե՞ք դու կարող դեպի ունենալ մի փոքրիկ սենյակ որտեղ դու տուփ փակել այն դուռ և լինել մենակ՞»

«Այո՛»: Ես մտորեցի, որ այս սուրբը զարմանալի արագությամբ ընդհանուրից իջավ մասնավորի մեջ :

«Սա քո քարանձավն է»: Յոգին ինձ վրա լուսավորված հայացք նետեց, որը ես երբեք չեմ մոռացել: «Սա քո սուրբ լեռանն է: Այնտեղ դու կգտնես Աստծո արքայությունը»:

Նրա պարզ խոսքերը ակնթարթորեն վերացրին Հիմալայների հանդեպ իմ ողջ կյանքի մոլուցքը: Այրվող բրնձի դաշտում ես արթնացա հավերժական ձյունների մոայլ երազներից:

«Երիտասարդ պարոն, Ձեր աստվածային ծարավը գովելի է: Ես մեծ սեր եմ զգում Ձեր հանդեպ»: Ռամ Գոպալը բռնեց ձեռքս և տարավ մի տարօրինակ գյուղակ: Կավաշեն տները ծածկված էին կոկոսի տերևներով և զարդարված էին գեղջուկ մուտքերով:

Սուրբը ինձ նստեցրեց իր փոքրիկ տնակի մոայլ բամբուկե հարթակի վրա: Ինձ քաղցրացված լայմի հյութ և քարե կոնֆետի մի կտոր տալուց հետո նա մտավ իր բակ և լոտոսի դիրք ընդունեց: Մոտ չորս ժամ անց ես բացեցի մեղիտատիվ աչքերս և տեսա, որ լուսնի լույսով լցված յոգիի կերպարանքը դեռևս անշարժ էր: Երբ ես խստորեն հիշեցնում էի ստամոքսիս, որ մարդը միայն հացով չի ապրում, Ռամ Գոպալը մոտեցավ ինձ:

«Ես տեսնել դու եմ քաղցած; սնունդ կամք լինել պատրաստ շուտով:

Պատշգամբում կավե վառարանի տակ կրակ վառվեց. բրինձն ու *դհալը* արագ մատուցվեցին մեծ բանանի տերևների վրա: Իմ տանտերը քաղաքավարիորեն մերժեց իմ օգնությունը խոհարարական բոլոր գործերում: «Հյուրը Աստված է» հինդուիստական ասացվածքը հնուց ի վեր պատվիրել է բարեպաշտություն: Իմ հետագա աշխարհագնացությունների ժամանակ ես հիացա՝ տեսնելով, որ այցելուների նկատմամբ նմանատիպ հարգանք է դրսևորվում շատ երկրների գյուղական վայրերում: Քաղաքաբնակը գտնում է, որ հյուրընկալության սուր երանգը բթանում է օտար դեմքերի առատությամբ:

Տղամարդկանց շուկաները մի փոքր մշուշոտ էին թվում, երբ ես նստած էի յոգայի կողքին՝ փոքրիկ ջունգլիների գյուղի մեկուսացման մեջ: Տնակը խորհրդավոր էր՝ մեղմ լույսով: Ռամ Գոպալը հատակին դասավորեց մի քանի պատռված վերմակներ՝ իմ մահճակալի համար, և նստեց ծղոտե գորգի վրա: Նրա հոգևոր ձգողականությամբ ճնշված՝ ես համարձակվեցի խնդրանքով դիմել:

«Պարոն, ինչու մի՛ դու դրամաշնորհ ես մի *սամադի* ~»

«Միրելի՛ս, ես ուրախ կլինեի փոխանցել աստվածային շփումը, բայց դա իմ գործը չէ»: Սուրբը կիսափակ աչքերով նայեց ինձ: «Քո տերը շուտով կպարգևի այդ փորձը: Քո մարմինը դեռ կարգավորված չէ: Ինչպես փոքրիկ լամպը չի կարող

դիմանալ չափազանց էլեկտրական լարմանը, այնպես էլ քո նյարդերը...»
պատրաստ չեն տիեզերական հոսանքին: Եթե ես ձեզ անսահման էքստազ տամ
հենց հիմա, դուք կայրվեք եթե յուրաքանչյուր բջիջ կրակի մեջ լիներ:

«Դու լուսավորություն ես խնդրում ինձնից,- խորհրդածելով շարունակեց յոգին,-
մինչ ես` աննշան լինելով հանդերձ և այն քիչ խորհրդածություններով, որոնք
արել եմ, մտածում եմ` արդյոք հաջողվե՞լ եմ հաճեցնել Աստծուն, և ի՞նչ արժեք
կարող եմ գտնել Նրա աչքում վերջնական հաշվեհարդարի ժամանակ»:

«Պարոն, ունենալ դու ոչ եղել է անկեղծորեն փնտրելով Աստված համար մի երկար ժամանակ»

«Ես շատ բան չեմ արել: Բեհարին, հավանաբար, ձեզ ինչ-որ բան պատմել է իմ կյանքից: Քսան տարի ես ապրել եմ գաղտնի քարանձավում՝ օրական տասնութ ժամ մեղիտացիա անելով: Հետո տեղափոխվել եմ ավելի անհասանելի քարանձավ և այնտեղ մնացել քսանհինգ տարի՝ ամեն օր քսան ժամ մտնելով յոգայի միություն: Ես...» Քնի կարիք չունեի, քանի որ միշտ Աստծո հետ էի: Իմ մարմինն ավելի հանգստացած էր գերգիտակցության լիակատար հանգստության մեջ, քան կարող էր լինել սովորական ենթագիտակցության մասնակի խաղաղության շնորհիվ:

«Քնի ընթացքում մկանները թուլանում են, բայց սիրտը, թոքերը և արյան շրջանառությունը անընդհատ աշխատում են. դրանք հանգիստ չեն ստանում: Գերգիտակցության մեջ ներքին օրգանները մնում են կասեցված անիմացիայի վիճակում՝ էլեկտրաֆիկացված տիեզերական էներգիայով: Այսպիսի միջոցներով ես տարիներ շարունակ քնելն ավելորդ եմ համարել: Կգա ժամանակը, երբ դուք նույնպես կազատվեք քնից»:

«Աստված իմ, դու այսքան երկար խորհրդածել ես և դեռ անվստահ ես Տիրոջ բարեհաճության մեջ»: Ես զարմացած նայեցի նրան: «Իսկ մենք՝ խեղճ մահկանացուներս, ի՞նչ կասեք»:

«Դե, չե՞ս տեսնում, սիրելի՛ս տղա, որ Աստված Ինքն է Հավերժությունը: Ենթադրել, որ կարելի է Նրան լիովին ճանաչել քառասունհինգ տարվա մեղիտացիայի միջոցով, բավականին անհեթեթ սպասում է: Սակայն Բաբաջին մեզ վստահեցնում է, որ նույնիսկ մի փոքր մեղիտացիան փրկում է մարդուն մահվան և մահից հետո առկա վիճակների սարսափելի վախից: Մի՛ ամրագրիր քո հոգևոր իդեալը փոքր լեռան վրա, այլ կապիր այն անվերապահ աստվածային նվաճման աստղին: Եթե քրտնաջան աշխատես, կհասնես այնտեղ»:

Հիացած հեռանկարով, ես խնդրեցի նրան լրացուցիչ լուսավորիչ խոսքեր ասել: Նա պատմեց Լահիրի Մահասայայի գուրուի՝ Բաբաջիի հետ իր առաջին հանդիպման մասին մի զարմանալի պատմություն: **13-3** Կեսգիշերին մոտ Ռամ Գոպալը լռեց, և ես պառկեցի վերմակներիս վրա: Աչքերս փակելով՝ տեսա կայծակի փայլատակումներ. իմ ներսում գտնվող անձայրածիր տարածքը հալված լույսի խցիկ էր: Ես բացեցի աչքերս և դիտեցի նույն կուրացնող փայլը: Մենյակը դարձավ այդ անսահման կամարակապի մի մասը, որը ես տեսնում էի ներքին տեսողությամբ:

«Ինչո՞ւ մի՛ դու գնալ դեպի քնել»

«Պարոն, ինչպես տուփ Ես քուն մեջ այն ներկայություն -ի կայծակ, բոցավառ արդյոք իմ աչքեր են փակել կամ բաց»

«Դուք օրհնված եք այս փորձառությունն ունենալու համար. հոգևոր ճառագայթները հեշտությամբ չեն երևում»: Սուրբը մի քանի սիրալիր խոսք ավելացրեց:

Լուսաբացին Ռամ Գոպալը ինձ քարե կոնֆետներ տվեց և ասաց, որ պետք է հեռանամ: Ես այնպիսի դժկամություն զգացի նրան հրաժեշտ տալու հարցում, որ արցունքներ հոսեցին այտերիցս:

«Ես կամք ոչ թող դու գնալ դատարկ ձեռքերով»: The յոգի խոսեց քնքշորեն: «Ես կամք անել ինչ-որ բան համար դու:

Նա ժպտաց և անսասան նայեց ինձ: Ես կանգնած էի գետնին կպած, խաղաղությունը հզոր ջրհեղեղի պես հոսում էր աչքերիս դարպասներով: Ես ակնթարթորեն բուժվեցի մեջքիս ցավից, որը տարիներ շարունակ ընդհատումներով տանջում էր ինձ: Նորոգված, լուսավոր ուրախության ծովում լողացած՝ ես այլևս լաց չէի լինում: Սրբի ոտքերին դիպչելուց հետո ես մտա ջունգլիների մեջ՝ ճանապարհ հարթելով նրա արևադարձային անտառներով:

խճճվել մինչև Ես հասավ Տաբակեսվար:

Այնտեղ ես երկրորդ անգամ ուխտագնացություն կատարեցի հայտնի սրբավայր և ամբողջությամբ խոնարհվեցի խորանի առջև: Կլոր քարը մեծացավ իմ ներքին տեսողության առջև, մինչև որ դարձավ տիեզերական գնդեր՝ օղակ օղակի մեջ, գոտի առ գոտի, բոլորը օժտված աստվածային օժտմամբ:

Մեկ ժամ անց ես ուրախ նստեցի նավը դեպի Կալկաթա: Իմ ճանապարհորդություններն ավարտվեցին ոչ թե բարձր լեռներում, այլ իմ Տիրոջ ներկայությամբ՝ Հիմալայան լեռներում:

13-1 : Ձեռքով նվագված հարվածային գործիքներ, օգտագործված միայն համար աստվածային երաժշտություն

13-2 : Մեկ է հիշեցրեց այստեղ -ի Դոստոևսկու դիտարկում. «Ա մարդ ԱՀԿ աղեղներ ներքև դեպի ոչինչ տուսի երբեք արջ այն իր բերը»:

13-3 : Տեսնել գլուխ 35:

ԳԼՈՒԽ՝ 14

Ան Փորձառություն Մեջ Տիեզերական Գիտակցություն

«Ես առավոտյան այստեղ, Գուրուջի»: Իմ ամոթխածություն խոսեց ավելին պերճախոսորեն համար ինձ

«Եկեք գնանք խոհանոց և մի բան գտնենք ուտելու»: Ծրի Յուկտեշվարի վարքը այնքան բնական էր, կարծես մեզ ժամեր էին բաժանել, այլ ոչ թե օրեր:

«Պարոն, ես, հավանաբար, հիասթափեցրել եմ ձեզ՝ այստեղ իմ պարտականություններից կտրուկ հեռանալով: Ես կարծում էի, որ դուք կարող եք զայրանալ ինձ վրա»:

«Ո՛չ, իհարկե՝ ոչ: Չայրույթը բխում է միայն չկատարված ցանկություններից: Ես ուրիշներից ոչինչ չեմ սպասում, ուստի նրանց գործողությունները չեն կարող հակասել իմ ցանկություններին: Ես քեզ չեի օգտագործի իմ սեփական նպատակների համար. ես երջանիկ եմ միայն քո իսկական երջանկության մեջ»:

«Պարոն, աստվածային սիրո մասին լսում եմ անորոշ ձևով, բայց առաջին անգամ

Եմ տեսնում կոնկրետ օրինակ ձեր հրեշտակային ինքնության մեջ: Աշխարհում նույնիսկ հայրը հեշտությամբ չի ներում իր որդուն, եթե նա առանց նախազգուշացման թողնում է ծնողի գործը: Բայց դուք չեք ցուցաբերում ոչ մի անհանգստության դրսևորում, չնայած պետք է...» մեծ անհարմարությունների եմ ենթարկվել իմ թողած բազմաթիվ անավարտ գործերի պատճառով:

Մենք նայեցինք միմյանց աչքերի մեջ, որտեղից արցունքներ էին փայլում:
Երանելի ալիքը կլանեց ինձ. ես գիտակցում էի, որ Տերը՝ իմ գուրուի
կերպարանքով, ընդարձակում էր իմ սրտի փոքրիկ կրքերը դեպի տիեզերական
սիրո անսեղմելի ճահճերը:

Մի քանի առավոտ անց ես գնացի Վարպետի դատարկ հյուրասենյակը: Ես
պլանավորել էի մեդիտացիա անել, բայց անհնազանդ մտքերը չկիսեցին իմ
գովելի նպատակը: Նրանք ցրվեցին որսորդի առջև թռչունների պես :

«Սուկունդա՛»: Շրի Յուկտեշվարի ձայն հնչեց -ից մի հեռավոր ներքին պատշգամբ

Ես ինձ նույնքան ապստամբ էի զգում, որքան մտքերս: «Վարպետը միշտ ինձ
մեդիտացիա է կոչ անում», - մրմնջացի ինքս ինձ: «Նա չպետք է ինձ խանգարի,
երբ գիտի, թե ինչու եմ եկել իր սենյակ»:

Նա նորից կանչեց ինձ: Ես համառորեն լուռ մնացի: Երրորդ անգամ նրա

տոնը հանդիմանական էր: «Պարոն, ես մեդիտացիա եմ անում», - բողոքելով

գոռացի ես:

«Գիտեմ, թե ինչպես ես մեդիտացիա անում», - կանչեց իմ գուրուն, - «մտքերդ ցրված
են, ինչպես տերևները փոթորկի մեջ: Արի՛ այստեղ՝ ինձ մոտ»:

Անտեսված և բացահայտված, Ես պատրաստված իմ ճանապարհ տխուր դեպի նրա
կողմը

«Խեղճ տղա, լեռները չկարողացան տալ այն, ինչ դու ուզում էիր», - խոսեց
Վարպետը քնքորեն, մխիթարականորեն: Նրա հանգիստ հայացքը
անհասկանալի էր: «Քո սրտի ցանկությունը կկատարվի»:

Շրի Յուկտեշվարը հագվադեպ էր հանելուկներ լուծում. ես շփոթված էի: Նա մեղմ
հարվածեց կրծքիս՝ սրտից վերև:

Իմ մարմինը անշարժ արմատացավ. շունչը դուրս քաշվեց թոքերիցս, կարծես
ինչ-որ հսկայական մագնիսի միջով: Հոգին ու միտքը անմիջապես կորցրեցին
իրենց ֆիզիկական կապանքները և հոսեցին ինչպես հեղուկ, թափանցող լույս
իմ յուրաքանչյուր ծակոտիկից: Մարմինը կարծես մեռած լիներ, բայց իմ խորը
գիտակցության մեջ ես գիտեի, որ երբեք լիովին կենդանի չէի եղել: Իմ
ինքնության զգացումը այլևս նեղ կերպով սահմանափակված չէր մարմնով, այլ
ընդգրկում էր շրջապատող առումները: Հեռավոր փողոցներում մարդիկ,
կարծես, նրբորեն շարժվում էին իմ սեփական հեռավոր ծայրամասով: Բույսերի
և ծառերի արմատները երևում էին միջով: հողի մշուշոտ թափանցիկություն; ես
նկատեցի նրանց հյուրի ներս հոսքը:

Ամբողջ շրջակայքը մերկ էր իմ առջև: Իմ սովորական ճակատային

տեսողությունը այժմ փոխվել էր լայնածավալ գնդաձև տեսարանի, միաժամանակ ամենագագեղության: Գլխիս հետևի մասով ես տեսա մարդկանց, որոնք քայլում էին Ռայ Գհատ ճանապարհով, և նկատեցի նաև մի սպիտակ կով, որը դանդաղ մոտենում էր: Երբ նա հասավ բաց աշրամի դարպասի առջևի տարածքին, ես նրան դիտեցի իմ երկու ֆիզիկական աչքերով: Երբ նա անցնում էր աղյուսե պատի ետևից, ես նրան հստակ տեսա անշարժ:

Իմ համայնապատկերային հայացքի մեջ գտնվող բոլոր առարկաները դողում ու թրթռում էին ինչպես արագ շարժվող ֆիլմեր: Իմ մարմինը՝ Տիրոջը, սյուներով շրջապատված բակը, կահույքն ու հատակը, ծառերն ու արևի լույսը, երբեմն ուժգին անհանգստանում էին, մինչև որ բոլորը հալվում էին լուսարձակող ծովի մեջ՝ ինչպես շաքարի բյուրեղներ, նետված...

մի բաժակ ջրի մեջ, լուծարվել թափահարելուց հետո: Միավորող լույսը հերթագայում էր ձևերի նյութականացումներով, մետամորֆոզները բացահայտում էին արարչագործության մեջ պատճառահետևանքային կապի օրենքը:

Օվկիանոսային ուրախությունն պայթեց հոգուս անվերջանալի ավերին: Աստծո Հոգին, ես հասկացա, անսպառ Երանություն է. Նրա մարմինը լույսի անթիվ հյուսվածքներ են: Իմ ներսում մի ուռչող փառք սկսեց պարուրում էին քաղաքները, մայրցամաքները, Երկիրը, արեգակնային և աստղային համակարգերը, նոսր միգամածությունները և լողացող տիեզերքները: Ամբողջ տիեզերքը, մեղմորեն լուսավոր, ինչպես գիշերը հեռվում երևացող քաղաք, փայլում էր իմ Էության անսահմանության մեջ: Սուր փորագրված գլոբալ ուրվագծերը որոշ չափով մարում էին ամենահեռավոր եզրերում. այնտեղ ես կարող էի տեսնել մի մեղմ, միշտ աննվազող ճառագայթ: Այն աննկարագրելիորեն նուրբ էր. մոլորակային պատկերները ձևավորվել էին ավելի կոպիտ լույսից:

Ճառագայթների աստվածային ցրումը, որը հորդում էր Հավերժական Աղբյուրից, բոցավառվում էր գալակտիկաների մեջ, կերպարանափոխվում անպատմելի աուրաներով: Ես կրկին ու կրկին տեսնում էի, թե ինչպես ստեղծագործական ճառագայթները խտանում էին համաստեղությունների մեջ, ապա տարրալուծվում թափանցիկ բոցի շերտերի մեջ: Ռիթմիկ հակադարձմամբ վեց միլիոն աշխարհներ վերածվեցին թափանցիկ փայլի. կրակը դարձավ երկնակամար:

Ես ճանաչեցի ամպերի կենտրոնը որպես ինտուիտիվ ընկալման կետ իմ սրտում: Ճառագայթող շքեղություն էր ճառագում իմ միջուկից դեպի տիեզերական կառուցվածքի յուրաքանչյուր մասը: Երանելի *ամրիտան*՝ անմահության նեկտարը, զարկում էր ինձ միջով սնդիկի նման հեղուկությամբ: Աստծո ստեղծագործական ձայնը Ես լսեցի *Առումի բարձր ձայնը*, **14-1** Տիեզերական շարժիչի տատանումը:

Հանկարծ շունչս վերադարձավ թոքերս: Գրեթե անտանելի հիասթափությամբ ես հասկացա, որ իմ անսահման անսահմանությունը կորել է: Ես կրկին սահմանափակվեցի մարմնի նվաստացուցիչ վանդակում, որը հեշտությամբ չէր հարմարվում Հոգուն: Անառակ երեխայի պես ես փախել էի իմ մակրոկոսմիկ տնից և բանտարկվել էի նեղ միկրոկոսմոսում:

Իմ գուրուն անշարժ կանգնած էր իմ առջև. ես սկսեցի ընկնել նրա սուրբ ոտքերի մոտ՝ երախտագիտություն հայտնելով տիեզերական գիտակցության մեջ այն փորձառության համար, որը վաղուց կրքոտորեն փնտրում էի: Նա ինձ ուղղահայաց պահեց և խոսեց հանգիստ, անպարկեշտ:

«Դու չպետք է Էքստագի ենթարկվես: Աշխարհում դեռ շատ աշխատանք կա անելու: Արի՛, մաքրենք պատշգամբի հատակը, հետո կանցնենք Գանգեսի մոտով»:

Ես մի ավել բերեցի. գիտեի, որ Ուսուցիչը ինձ սովորեցնում էր հավասարակշռված կյանքի գաղտնիքը: Հոգին պետք է ձգվի տիեզերական անդունդների վրայով, մինչդեռ մարմինը կատարում է իր ամենօրյա պարտականությունները: Երբ մենք ավելի ուշ զբոսանքի դուրս եկանք, ես դեռ հմայված էի աննկարագրելի հիացմունքով: Ես մեր մարմինները տեսնում էի որպես երկու աստրալ պատկերներ, որոնք շարժվում էին գետի ափին գտնվող ճանապարհով, որի էությունը մաքուր լույսն էր:

«Աստծո Հոգին է, որ ակտիվորեն պահպանում է տիեզերքի յուրաքանչյուր ձև և ուժ, սակայն Նա տրանսցենդենտալ և անտարբեր է երանելի, անստեղծ դատարկության մեջ՝ տատանողական երևույթների աշխարհներից այն կողմ», **14-2** Վարպետը բացատրեց. «Սրբերը, ովքեր գիտակցում են իրենց աստվածային լինելը նույնիսկ մարմնավոր լինելով՝ գիտեն նմանատիպ կրկնակի գոյություն: Բարեխղճորեն զբաղվելով երկրային աշխատանքով՝ նրանք, այնուամենայնիվ, մնում են խորասուզված ներքին երանության մեջ: Տերը ստեղծել է բոլոր մարդկանց Իր գոյության անսահման ուրախությունից: Չնայած նրանք ցավոտ կերպով նեղված են մարմնի կողմից, Աստված, այնուամենայնիվ, ակնկալում է, որ Իր պատկերով ստեղծված հոգիները, ի վերջո, կբարձրանան բոլոր զգայական նույնականացումներից վեր և կվերամիավորվեն Իր հետ:

Տիեզերական տեսականը բազմաթիվ անմոռանալի դասեր թողեց: Ամեն օր մտքերս հանդարտեցնելով՝ ես կարողացա ազատվել այն խաբուսիկ համոզմունքից, որ իմ մարմինը մսից ու ոսկորներից կազմված զանգված է, որը անցնում է նյութի կոշտ հոդով: Ես տեսնում էի, որ շունչն ու անհանգիստ միտքը նման էին փոթորիկների, որոնք լույսի օվկիանոսը խաբիւլում էին նյութական ձևերի ալիքների՝ երկրի, երկնքի, մարդկանց, կենդանիների, թռչունների, ծառերի: Անսահմանի՝ որպես Մեկ Լույսի, ընկալումը հնարավոր չէր ունենալ, բացի այդ փոթորիկները հանդարտեցնելուց: Որքան հաճախ ես լռեցնում էի Երկու բնական խառնաշփոթների մեջ ես տեսա, թե ինչպես արարչագործության բազմաթիվ ալիքները հալվում են մեկ լուսավոր ծովի մեջ, ինչպես օվկիանոսի ալիքները, իրենց փոթորիկները հանդարտվելով, խաղաղորեն հալվում են միասնության մեջ:

Վարպետը շնորհում է տիեզերական գիտակցության աստվածային փորձառությունը, երբ նրա աշակերտը մեղիտացիայի միջոցով ամրապնդում է իր միտքը այնպիսի աստիճանի, որ լայն տեսարանները չեն կարող նրան ծանրաբեռնել: Փորձառությունը երբեք չի կարող տրվել միայն մտավոր կամքի կամ բաց մտքի միջոցով: Միայն յոգայի պրակտիկայի և աստվածային *բհակտիի միջոցով բավարար ընդլայնումը* կարող է պատրաստել միտքը... Կլանել ամենուրեք լինելու ազատագրող ցնցումը: Այն բնական անխուսափելիությամբ է գալիս անկեղծ նվիրյալի համար: Նրա ուժեղ տենչը սկսում է անդիմադրելի ուժով ձգել Աստծուն: Տերը, որպես Տիեզերական Տեսիլք, ձգվում է որոնողի մագնիսական կրքով դեպի նրա գիտակցության տիրույթը:

Հետագա տարիներին ես գրեցի հետևյալ բանաստեղծությունը՝ «Սամադիի», փորձելով փոխանցել դրա տիեզերական վիճակի փառքը.

Անհետացրեց լույսի ու ստվերի
վարագույրները, վերացրեց վշտի ամեն մի
գոլորշի,

Հեռացա անցողիկ ուրախության բոլոր
արշալույսներից, Անհետացավ մշուշոտ
զգայական միրաժը:

Սեր, առելություն, առողջություն, հիվանդություն, կյանք, մահ,
Մահացած սրանք կեղծ ստվերներ վրա այն Էկրան -ի երկվություն:
Ծիծաղի ալիքներ, սարկազմի սցիլաներ, մելանխոլիկ հորձանուտներ,
Հալվում են երանության անծայրածիր ծովում:

The փոթորիկ -ի *Մայա* անշարժ

Հեղինակ՝ կախարդանք գավազան -ի ինտուիցիա խորը
Տիեզերքը՝ մոռացված երազ, ենթագիտակցորեն թաքնված է,
պատրաստ ներխուժելու իմ նոր արթնացած աստվածային
հիշողությունը:

Ես ապրում եմ առանց տիեզերական
ստվերի, բայց այն չկա, զուրկ
ինձանից:

Ինչպես ծովը գոյություն ունի առանց
ալիքների, բայց նրանք չեն շնչում առանց
ծովի:

տուրիայի վիճակներ քուն, ներկա, անցյալ, ապագա,
այլևս ոչ ինձ համար,

Բայց միշտ ներկա, ամենուրեք հոսող Ես, Ես,
ամենուրեք: Մոլորակներ, աստղեր, աստղափոշի, երկիր,
Աշխարհի վերջի աղետների հրաբխային պոռթկումներ,
Արարչության ծուլման վառարան,

Սառցադաշտեր -ի լուռ ռենտգենյան ճառագայթներ, այրվող Էլեկտրոն
ջրիեղեղներ,

Մտքեր բոլոր մարդկանց մասին՝ անցյալի, ներկայի,
գալիքի, խոտի յուրաքանչյուր ծիլ, ինձ,
մարդկության,

Յուրաքանչյուր մասնիկ -ի համընդհանուր փոշի,
Չայրույթ, ազահություն, լավ, վատ,
փրկություն, կիրք, ես կուլ տվեցի,
փոխակերպեցի ամեն ինչ

Իմ միակ եռության արյան անծայրածիր օվկիանոսի մեջ:

Մխացող ուրախություն, հաճախ այտուցված
մեղիտացիայից, Կուրացնելով արցունքոտ աչքերս,
Պայթեց երանության անմահ բոցերի մեջ,
Կլանեց իմ արցունքները, իմ մարմինը,
իմ ամեն ինչ: Դու ես ես, ես եմ Դու,
Իմանալով, Գիտակ, Հայտնի, ինչպես Մեկը!

Հանգիստ, անխախտ հուզմունք, հավերժ կենդանի, հավերժ նոր խաղաղություն:
Հաճելի՝ անհամեմատելի սպասելիքների, *սամադի*: Երանություն!

Ոչ մի անգիտակից նահանգ

Կամ մտավոր քլորոֆորմ առանց կամային
վերադարձի, *Սամադիի* բայց ընդլայնում է իմ
գիտակցական աշխարհը մահկանացու շրջանակի
սահմաններից այն կողմ

Հավերժության ամենահեռավոր
սահմանին, որտեղ ես՝ Տիեզերական
ծովը,

Դիտեք այն փոքրիկ եգո լողացող մեջ ես:

Ճնճողկը, ավազի ամեն մի հատիկը, իմ տեսադաշտից դուրս չի
ընկնում: Ամբողջ տարածությունը լողում է ինչպես սառցաբեկոր իմ
մտքի ծովում:

Հսկայական Տարա, ես, -ի բոլորը իրեր պատրաստված
Ավելի խորը, ավելի երկար, ծարավ, գուրուի կողմից
տրված մեղիտացիայի միջոցով է գալիս այս երկնային
սամադիին :

Բջջային մրմունջներ -ի առումներ են լսած,
Մութ երկիրը, լեռները, հովիտները, ահա՛ հալված հեղուկը:
Հոսող ծովերը վերածվում են միգամածությունների գոլորշու:
Առև՛ փչում են գոլորշիների վրա, զարմանալիորեն բացելով
իրենց վարագույրները, օվկիանոսները բացահայտվում են,
փայլող էլեկտրոններ,
Մինչև որ տիեզերական թմբուկի վերջին հնչյունի
ժամանակ կոպիտ լույսերը չանհետանան ամենուրեք
թափանցող երանության հավերժական ճառագայթների
մեջ:

Ուրախությունից եմ ես եկել, ուրախության համար եմ ես
ապրում, սուրբ ուրախության մեջ եմ ես հալվում: Մտքի

օվկիանոս, ես խմում եմ ամբողջ արարչագործության ալիքները:

Չորս քող՝ պինդ, հեղուկ, գոլորշու, լույս,

ուղղաձիգ բարձրանում են:

Ես ինքս, մեջ ամեն ինչ, մտնում է այն Հիանալի Ես ինքս:

Մահկանացու հիշողության անկայուն, թարթող ստվերները հավերժ
անհետացել են: Անբիծ է իմ մտքի երկինքը՝ ներքևում, առջևում և
վերևում:

Հավերժությունը և ես՝ մեկ

միասնական ճառագայթ: Ծիծաղի

փոքրիկ պղպջակ, ես

Ամ դառնալ այն Ծով -ի Ուրախությունն Ինքը:

Ծրի Յուկտեշվարը սովորեցրեց ինձ, թե ինչպես կամքով կանչել օրհնյալ փորձառությունը, ինչպես նաև ինչպես այն փոխանցել ուրիշներին, եթե նրանց ինտուիտիվ ալիքները զարգացած լինեն: Ամիսներ շարունակ ես մտա էքստատիկ միության մեջ՝ հասկանալով, թե ինչու են Ուպանիշադներում *ասվում*, որ Աստված *ռասա է*, «ամենահաճելի»: Սակայն մի օր ես մի խնդիր ներկայացրի Ուսուցչին:

«Ուզում եմ իմանալ, պարոն, ե՞րբ

կգտնեմ Աստծուն»: «Դուք գտել եք

Նրան»:

«Օ ոչ, պարոն, Ես մի՛ մտածել այնպես որ՝

Իմ գուրուն ժպտում էր: «Վստահ եմ, որ դուք չեք սպասում մի պատվարժան Անձնավորության, որը զարդարում է գահը տիեզերքի որևէ հակասեպտիկ անկյունում: Սակայն ես տեսնում եմ, որ դուք պատկերացնում եք, որ տիրապետությունը Հրաշալի ուժերից մեկը Աստծո ճանաչողությունն է: Մարդ կարող է ունենալ ամբողջ տիեզերքը և Տիրոջը դեռևս անհասանելի գտնել: Հոգևոր առաջընթացը չի չափվում մարդու արտաքին ուժերով, այլ միայն նրա երանության խորությունը մեղիտացիայի մեջ:

« *Աստված միշտ նոր ուրախություն է*: Նա անսպառ է. տարիների ընթացքում շարունակելով ձեր խորհրդածությունները, Նա կիմայի ձեզ անսահման հնարամտությամբ: Ձեզ նման նվիրյալները, ովքեր գտել են Աստծո ճանապարհը, երբեք չեն երագի Նրան փոխարինել որևէ այլ երջանկության հետ. Նա գայթակղիչ է անսահման մրցակցության համար» :

«Որքա՞ն արագ ենք հոգնում երկրային հաճույքներից: Նյութական իրերի նկատմամբ ցանկությունն անվերջ է. մարդը երբեք լիովին չի բավարարվում և հետապնդում է մեկ նպատակ մյուսի հետևից: «Այլ բանը», որը նա փնտրում է, Տերն է, որը միայն կարող է պարգևել տևական ուրախություն»:

«Արտաքին կարոտները մեզ դուրս են մղում ներքին Եդեմից. դրանք առաջարկում են կեղծ հաճույքներ, որոնք միայն մարմնավորում են հոգու երջանկությունը: Կորուսյալ դրախտը արագորեն վերականգնվում է աստվածային խորհրդածության միջոցով: Քանի որ Աստված անսպասելիորեն հավերժական նորություն է, մենք երբեք չենք հոգնում Նրանից: Կարո՞ղ ենք լցվել երանությամբ, որը հաճելիորեն բազմազան է հավերժության ընթացքում»:

«Հիմա հասկանում եմ, պարոն, թե ինչու են սրբերը Տիրոջը անհասկանալի անվանում: Նույնիսկ հավիտենական կյանքը չէր կարող բավարար լինել Նրան

գնահատելու համար»:

Կրիա Յոզայի միջոցով միտքը մաքրվում է զգայական խոչընդոտներից, մեղիտացիան կրկնակի ապացույց է Աստծո գոյության: Մշտապես նոր ուրախությունը Նրա գոյության ապացույցն է, համոզիչ մեր ատոմների համար: Բացի այդ, մեղիտացիայի մեջ մարդ գտնում է Նրա անմիջական առաջնորդությունը, Նրա համարժեք արձագանքը յուրաքանչյուր դժվարության»:

«Հասկացա, Գուրուջի, դու լուծեցիր իմ խնդիրը»: Ես երախտագիտությամբ ժպտացի: «Հիմա ես գիտակցում եմ, որ գտել եմ Աստծուն, քանի որ երբ մեղիտացիայի ուրախությունը ենթագիտակցորեն վերադարձել է իմ ակտիվ ժամերի ընթացքում, ես նրբորեն ուղղորդվել եմ ամեն ինչում, նույնիսկ մանրամասներում, ճիշտ ուղին որդեգրելու համար»:

«Մարդկային կյանքը լի է վշտով, մինչև մենք չգիտենք, թե ինչպես համակերպվել Աստվածային Կամքի հետ, որի «ճիշտ ուղին» հաճախ շփոթեցնող է եսասիրական մտքի համար: Աստված կրում է տիեզերքի բեռը. միայն Նա կարող է անսխալ խորհուրդ տալ»:

14-1 : «Մեջ այն սկիզբ էր այն Բառ, և այն Բառ էր հետ Աստված, և այն Բառ էր Աստված: - *Հովհաննես 1:1*:

14-2 : «Համար այն Հայր դատում է ոչ մարդ, բայց ունի պարտավորված բոլորը դատողություն դեպի այն «Որդի»:- *Ձոն 5:22*: «Ոչ մարդ ունի տեսած Աստծուն ժամը ցանկացած ժամանակ; այն միայն ծնված Որդի, որը է մեջ այն կուրծք -ի այն Հայր, նա ունի հայտարարված նրան: - *Ձոն 1:18*: «Հշմարիտ, ճշմարիտ, ես ասել դեպի դու, նա որ հավատում է վրա ես, այն աշխատանքներ որ ես անել պետք է նա անել նաև; և ավելի մեծ աշխատանքներ քան սրանք «Պետք է նա անի, որովհետև ես գնում եմ Հորս մոտ»:- *Հովհաննես 14:12*: «Բայց Մխիթարիչը՝ Սուրբ Հոգին, որին Հայրը կուղարկի իմ անունով, նա ձեզ ամեն ինչ կսովորեցնի և ձեզ կհիշեցնի այն ամենը, ինչ ես ձեզ ասացի»:- *Հովհաննես 14:26*

Այս Աստվածաշնչյան խոսքերը վերաբերում են Աստծո եռակի բնույթին՝ որպես Հայր, Որդի, Սուրբ Հոգի (հինդուիստական սուրբ գրություններում *Սատ , Թաթ , Աում*) : Աստված այն Հայր է այն Բացարձակ, Անդրադառնալով, գոյություն ունեցող *այն կողմ* թրթռացող ստեղծումը: Աստված այն Որդի է այն Քրիստոսի գիտակցությունը (Բրահմա կամ *Կուտաստհա Չայտանյա*) գոյություն ունեցող *ներսում* թրթռացող ստեղծում; սա Քրիստոս Գիտակցություն է այն «Միածին» կամ Անստեղծ Անսահմանի միակ արտացոլանքը: Դրա արտաքին դրսևորումը կամ «վկան» *Աում* է կամ Սուրբ Հոգին՝ աստվածային, ստեղծագործական, անտեսանելի ուժը, որը կառուցում է ողջ արարչագործությունը թրթռման միջոցով: *Աումը* , երանելի Մխիթարիչը, լսվում է մեղիտացիայի մեջ և նվիրյալին բացահայտում է վերջնական Հշմարտությունը:

ԳԼՈՒԽ՝ 15

The Ծաղկակաղամբ Կողոպուտ

«Տե՛ր, նվեր քեզ համար: Այս վեց հսկայական ծաղկակաղամբները տնկվել են իմ ձեռքերով: Ես հետևել եմ դրանց աճին՝ իր երեխային կերակրող մոր քնքուշ խնամքով»: Ես բանջարեղենի գամբյուղը նվիրեցի հանդիսավոր զարդարանքով:

«Ծնորհակալություն»: Շրի Յուկտեշվարի ժպիտը ջերմ էր՝ գնահատանքով լի: «Խնդրում եմ, պահեք դրանք ձեր սենյակում: Ես վաղը դրանք կարիք կունենամ հատուկ ընթրիքի համար:

Ես նոր էի ժամանել Պուրի **15-1-ին** անցկացնելու քոլեջի ամառային արձակուրդս իմ գուրուի հետ նրա ծովափնյա ճգնավորական տանը: Կառուցված Վարպետի և նրա աշակերտների կողմից՝ Բենգալյան ծոցի ափին գտնվող ուրախ փոքրիկ երկհարկանի հանգստավայրերը:

Հաջորդ առավոտյան վաղ արթնացա՝ թարմացած աղի ծովային քամուց և շրջապատի հմայքից: Ծրի Յուկտեշվարի մեղեդային ձայնը կանչում էր. նայեցի իմ սիրելի ծաղկակաղամբներին և կոկիկ դրեցի դրանք մահճակալիս տակ:

«Եկե՛ք, թող մեզ գնալ դեպի այն լողափ: Վարպետ առաջնորդեց այն ճանապարհ; մի քանի երիտասարդ աշակերտներ և ես ինքս հետևեց մեջ

մի ցրված խումբ Մեր գուրու հետագոտված մեզ մեջ մեղմ քննադատություն:

«Երբ մեր արևմտյան եղբայրները քայլում են, նրանք սովորաբար հպարտանում են միաձայնությամբ: Հիմա, խնդրում եմ, քայլեք երկու շարքով. պահպանեք ռիթմիկ քայլեր միմյանց հետ»: Շրի Յուկտեշվարը հետևում էր, թե ինչպես ենք մենք հնազանդվում. նա սկսեց երգել. «Տղաները գնում են այս ու այն կողմ՝ գեղեցիկ փոքրիկ շարքով»: Ես չէի կարող չհիանալ այն հեշտությամբ, որով Ուսուցիչը կարողանում էր համապատասխանել իր փոքրիկ աշակերտների արագ տեմպին:

«Կանգնի՛ր»: Իմ գուրուի աչքեր փնտրել իմը «Արդյո՞ք դու հիշել դեպի կողպեք այն մեջք դուռ -ի այն ճգնափորություն՞»

ԻՄ Գուրուների ԾՈՎԱՊԵՏ Էրմիտաժ Մեջ Պուրի

Աշխարհից այցելուների անդադար հոսք էր թափվում անապատի անդորրության մեջ: Մի շարք գիտուն մարդիկ գալիս էին ուղղափառ կրոնասերի հետ հանդիպելու ակնկալիքով: Մեծամիտ ժպիտը կամ զվարճալի հանդուրժողականության հայացքը երբեմն մատնում էին, որ նորեկները միայն մի քանի բարեպաշտ դատարկաբանություններ էին ակնկալում: Այնուամենայնիվ, նրանց դժկամությամբ հեռանալը կբերեր արտահայտված համոզմունք, որ Շրի Յուկտեշվարը ճշգրիտ ներթափանցում էր իրենց գիտելիքների մասնագիտացված ոլորտներ:

Իմ գուրուն միշտ երիտասարդ աշակերտներ ուներ իր ճգնափորական տանը: Նա ղեկավարում էր նրանց մտքերն ու կյանքը այն զգույշ կարգապահությամբ, որի մեջ ստուգաբանորեն արմատավորված է «աշակերտ» բառը:

«Ես մտածել այսպիսով, պարոն:

Սրի Յուկտեշվարը մի քանի ընդհատումներով ասաց: «Ո՛հ, դու մոռացել ես», - վերջապես ասաց նա: «Աստվածային խորհրդածությունը չպետք է արդարացվի նյութական անփութության համար: Դու անտեսել ես աշխարհը պաշտպանելու քո պարտականությունը. դու պետք է պատժվես»:

Ես միտք նա էր անհասկանալիորեն կատակում երբ նա ավելացրել է. «Քո վեց ծաղկակաղամբներ կամք շուտով լինել միայն հինգը:»

Մենք շրջվեց շուրջը ժամը Մագիստրոսի պատվերներ և երթով անցան մեջք մինչև մենք էին փակել դեպի այն ճգնավորական տուն

«Մի փոքր հանգստացիր: Մուկունդա, նայիր մեր ձախ կողմում գտնվող համալիրի մյուս կողմը, ուշադրություն դարձրու այն կողմի ճանապարհին: Շուտով այնտեղ կժամանի մի մարդ, նա կլինի քո պատժի միջոցը»:

Ես թաքցրի իմ վրդովմունքը այս անհասկանալի դիտողություններից: Շուտով մի գյուղացի հայտնվեց ճանապարհին. նա անճոռնի պարում էր և անիմաստ ժեստերով թափահարում ձեռքերը: Գրեթե հետաքրքրասիրությունից կաթվածահար եղած՝ ես աչքերս կացրի զվարճալի տեսարանին: Երբ տղամարդը հասավ ճանապարհի այն կետին, որտեղից նա անհետանալու էր մեր տեսադաշտից, Սրի Յուկտեշվարն ասաց. «Հիմա նա կվերադառնա»:

Գյուղացին անմիջապես փոխեց ուղղությունը և ուղղվեց դեպի աշրամի հետևի մասը: Ավագոտ հողամաս անցնելով՝ նա շենք մտավ հետևի դռնով: Ես այն բաց էի թողել, ինչպես իմ գուրուն էր ասել: Տղամարդը շուտով դուրս եկավ՝ ձեռքին իմ թանկարժեք ծաղկակաղամբներից մեկը: Նա այժմ հարգալից քայլում էր առաջ՝ պատված տիրապետության արժանապատվությամբ:

Ծավալվող ֆարսը, որտեղ իմ դերը, կարծես, շփոթված գոհի դեր էր, այնքան էլ անհանգստացնող չէր, որ ես ձախողվեի գայրացած հետապնդումից: Ես կես ճանապարհին էի, երբ Վարպետը ինձ հետ կանչեց: Նա գլխից մինչև ոտը դողում էր ծիծաղից:

«Այդ խեղճ խելագարը կարոտել է ծաղկակաղամբ», - բացատրեց նա ուրախության պոռթկումների միջով: «Ես մտածեցի, որ լավ միտք կլինի, եթե նա վերցնի քոնից մեկը, այնքան անզգույշ է»:

Ես վազեցի սենյակս, որտեղ տեսա, որ գողը, որը ակնհայտորեն բանջարեղենի նկատմամբ մեծ կախվածություն ուներ, անձեռնմխելի էր թողել իմ ոսկե մատանիները, ժամացույցը և փողը, որոնք բոլորը բաց ընկած էին վերմակի վրա: Փոխարենը նա սողացել էր մահճակալի տակ, որտեղ, պատահական տեսադաշտից լիովին թաքնված, իմ ծաղկակաղամբներից մեկը արթնացրել էր նրա անկեղծ ցանկությունը:

Այդ երեկոյան ես խնդրեցի Սրի Յուկտեշվարին բացատրել միջադեպը, որը, իմ կարծիքով, մի քանի շփոթեցնող առանձնահատկություններ ուներ:

Իմ գուրուն դանդաղ գլխով արեց: «Մի օր դու դա կհասկանաս: Գիտությունը շուտով կբացահայտի այս թաքնված օրենքներից մի քանիսը»:

Երբ մի քանի տարի անց ռադիոյի հրաշքները պայթեցին զարմացած աշխարհում, ես հիշեցի Վարպետի կանխատեսումը: Ժամանակի և տարածության դարավոր հասկացությունները ոչնչացվեցին. ոչ մի գյուղացու տուն այդքան նեղ չէր որ

Լոնդոնը կամ Կալկաթան չէին կարող մտնել: Ամենադժվար տեղեկությունները բացահայտվեցին անվիճելիորեն: մարդու ամենուրեք լինելու մեկ կողմի ապացույցը:

The «սյուժե» -ի այն ծաղկակաղամբ կատակերգությունն տուփ լինել լավագույնը հասկացված կողմից մի ռադիո անալոգիա Շրի Յուկտեշվարը կատարյալ մարդկային ռադիո էր: Մտքերը ոչ այլ ինչ են, քան շատ նուրբ տատանումներ, որոնք շարժվում են եթերում: Ճիշտ այնպես, ինչպես զգայուն ռադիոն հագարավոր այլ ծրագրերից բոլոր ուղղություններից ընտրում է ցանկալի երաժշտական համարը, այնպես էլ իմ գուրուն կարողացել էր բռնել այն կիսախելամ մարդու միտքը, որը տենչում էր... համար մի ծաղկակաղամբ, դուրս - ի այն անթիվ մտքեր -ի հեռարձակում մարդ կտակներ մեջ աշխարհը: **15-2** Իր հզոր կամքով վարպետը նաև մարդկային հեռարձակող կայան էր և հաջողությամբ հրահանգել էր գյուղացուն հետ քաշվել իր քայլերից և մեկ անգամ գնալ որոշակի սենյակ:

Ինտուիցիա **15-3** հոգու ուղղորդում է, որը բնականաբար հայտնվում է մարդու մեջ այն պահերին, երբ նրա միտքը հանգիստ է: Գրեթե բոլորը ունեցել են անհասկանալիորեն ճիշտ «ենթադրություն» կամ արդյունավետորեն փոխանցեց իր մտքերը մեկ այլ անձի:

Մարդկային միտքը, ազատ անհանգստության ստատիկից, կարող է գործել իր անտենայի միջոցով: Ինտուիցիա՝ բարդ ռադիոմեխանիզմների բոլոր գործառնությունները՝ մտքեր ուղարկելն ու ստանալը, ինչպես նաև անցանկալի մտքերը անջատելը: Քանի որ ռադիոյի հզորությունը կախված է էլեկտրական հոսանքի քանակից այն կարող է օգտագործել, ուստի մարդկային ռադիոն լիցքավորվում է յուրաքանչյուր անհատի կամքի ուժի համաձայն :

Բոլոր մտքերը հավերժորեն թրթռում են տիեզերքում: Խորը կենտրոնացման միջոցով վարպետը կարողանում է հայտնաբերել ցանկացած մտքի մտքեր՝ կենդանի թե մեռած: Մտքերը համընդհանուր են և ոչ թե անհատապես արմատավորված: Ճշմարտությունը չի կարող ստեղծվել, այլ միայն ընկալվել: Մարդու սխալ մտքերը նրա ըմբռնման անկատարելիության արդյունք են: Յոգայի գիտության նպատակն է հանգստացնել միտքը, որպեսզի այն առանց աղավաղման կարողանա արտացոլել տիեզերքի աստվածային տեսլականը:

Ռադիոն և հեռուստատեսությունը միլիոնավոր մարդկանց բուխարիներ են բերել հեռավոր մարդկանց ակնթարթային ձայնն ու տեսարանը՝ առաջին թույլ գիտական ակնարկները, որ մարդը ամենուրեք թափանցող ոգի է: Ոչ թե տարածության մեջ որոշակի կետով սահմանափակված մարմին, այլ անսահման հոգի, որը Էգոն ամենաբարբարոսական եղանակներով ապարդյուն դավադրում է սեղմելու համար:

«Շատ տարօրինակ, շատ հրաշալի, թվացյալ շատ անհավանական երևույթներ դեռ կարող են ի հայտ գալ, որոնք, երբ հաստատվեն, մեզ այնքան չեն զարմացնի, որքան մենք հիմա զարմանում ենք այն ամենից, ինչ գիտությունը մեզ սովորեցրել է անցյալ դարում», - հայտարարել է ֆիզիոլոգիայի Նոբելյան մրցանակակիր Չարլզ Ռոբերտ Ռիչեն: «Ենթադրվում է, որ այն երևույթները, որոնք մենք այժմ ընդունում ենք առանց զարմանալու, չեն առաջացնում մեր զարմանքը, քանի որ դրանք հասկացված են: Բայց դա այդպես չէ: Եթե դրանք մեզ չեն զարմացնում, դա ոչ թե այն պատճառով է, որ դրանք հասկացված են, այլ այն պատճառով, որ դրանք ծանոթ են, քանզի եթե չհասկացվածը պետք է մեզ զարմացնի, մենք պետք է զարմանանք ամեն ինչից՝ օդ նետված քարի ընկնելուց, կաղնուց, որը կաղնի է դառնում, սնդիկից, որը լայնանում է տաքացնելիս, մագնիսի կողմից ձգվող երկաթից, ֆոսֆորից, որը այրվում է շփումից:Այսօրվա գիտությունը...

թերևս նյութ. հարյուր հազար տարվա ընթացքում այն հեղափոխություններն ու էվոյուցիաները շատ ավելի կգերազանցեն ամենահամարձակ սպասումները: Ճշմարտությունները՝ այդ զարմանալի, զարմանալի, անսպասելի

ճշմարտությունները, որոնք մեր սերունդները կհայտնաբերեն, արդեն հիմա մեր շուրջն են՝ մեզ աչքերի մեջ նայելով, այնպես որ խոսել, բայց մենք չենք տեսնում նրանց: Բայց բավարար չէ ասել, որ մենք չենք տեսնում նրանց. մենք տեսնում ենք չեմ ուզում տեսնել դրանք, քանի որ հենց որ ի հայտ է գալիս անսպասելի և անծանոթ փաստ, մենք փորձում ենք այն տեղավորել ձեռք բերված գիտելիքների սովորական շրջանակի մեջ, և մենք վրդովված ենք, որ որևէ մեկը համարձակվում է շարունակել փորձարկումները:

Մի քանի օր անց, երբ ինձանից այդքան անհավանական կերպով կողոպտեցին ծաղկակաղամբը, տեղի ունեցավ մի գվարճալի դեպք: Որոշակի կերոսինային լամպ չէր հաջողվում գտնել: Վերջերս ականատես լինելով իմ գուրուի ամենագետ լինելուն, խորաթափանցություն, Ես միտք նա կ ցուցադրել որ այն էր երեխայի խաղալ դեպի գտնել այն լամպ

Վարպետ ընկալված իմ սպասում: Հետ չափագանցված ձգողականություն նա հարցականի տակ դրեց բոլորը աշրամ բնակիչներ: Ա

Երիտասարդ աշակերտը խոստովանեց, որ լամպն օգտագործել է բակի

ջրհորը գնալու համար: Ծրի Յուկտեշվարը լուրջ խորհուրդ տվեց.

«Փնտրեք լամպը ջրհորի մոտ»:

Ես շտապեցի այնտեղ. լամպ չկար: Հուսահատված՝ վերադարձա իմ գուրուի մոտ: Նա հիմա սրտանց ծիծաղում էր՝ առանց զղջալու իմ հիասթափության համար:

«Ափսոս, որ չկարողացա ձեզ ուղղորդել անհետացած լամպի մոտ: Ես գուշակ չեմ»: Աջքերը փայլեցնելով՝ նա ավելացրեց, «Ես նույնիսկ բավարար Շերլոկ Հոլմս չեմ»:

Ես գիտակցված որ Վարպետ կ երբեք ցուցադրում նրա լիազորություններ երբ մարտահրավեր նետված, կամ համար մի աննշանություն:

Հիանալի շաբաթներ անցան արագ: Ծրի Յուկտեշվարը կրոնական երթ էր պլանավորում: Նա խնդրեց ինձ առաջնորդել աշակերտներին Պուրի քաղաքով և լողափով: Տոնական օրը լուսացավ որպես ամառվա ամենատաք օրերից մեկը :

«Գուրուջի, ինչպես տուփ Ես վերցնել այն ոտաբոքիկ ուսանողներ ավարտվել է այն կրակոտ ավազներ՝ Ես խոսեց հուսահատորեն:

«Ես ձեզ մի գաղտնիք կբացեմ», - պատասխանեց Վարպետը: «Տերը ամպերի հովանոց կուղարկի. դուք բոլորդ հարմարավետ կքայլեք»:

Ես ուրախությամբ կազմակերպեցի երթը. մեր խումբը աշրամից սկսեց *Սաթ-Սանգայի* դրոշով: **15-4 Սրի Յուկտեշվարի կողմից նախագծված, այն կրում էր 15-5** միասնական խորհրդանիշը: աչք, ինտուիցիայի հեռադիտակային հայացքը :

Հազիվ էինք լքել ճգնափորանոցը, երբ երկնքի այն մասը, որը գտնվում էր մեր գլխավերևում, կարծես կախարդանքով լցվեց ամպերով: Բոլոր կողմերից զարմացած ճիչերի ուղեկցությամբ, Շատ թույլ անձրև տեղաց՝ զովացնելով քաղաքի փողոցներն ու այրվող ծովափը: Հանգստացնող կաթիլները թափվեցին շքերթի երկու ժամվա ընթացքում: Հենց այն պահին, երբ մեր խումբը վերադարձավ աշրամ, ամպերն ու անձրևը անհետացան:

«Տեսնո՞ւմ ես, թե ինչպես է Աստված զգում մեզ համար», - պատասխանեց Ուսուցիչը, երբ ես արդեն երախտագիտությունս հայտնել էի: «Տերը պատասխանում է բոլորին և գործում է բոլորի համար: Ինչպես որ Նա անձրև ուղարկեց իմ խնդրանքով, այնպես էլ Նա կատարում է նվիրյալի ցանկացած անկեղծ ցանկություն: Հազվադեպ են մարդիկ գիտակցում, թե որքան հաճախ է Աստված լսում նրանց աղոթքները: Նա կողմնակալ չէ քչերի նկատմամբ, այլ լսում

Է բոլոր նրանց, ովքեր վստահությամբ մոտենում են Նրան: Նրա գավակները միշտ պետք է անվերապահորեն հավատան իրենց Ամենուրեք գտնվող Հոր սիրառատ բարությանը»: **15-6**

Ծրի Յուկտեշվարը հովանավորում էր չորս տարեկան տոներ՝ գիշերահավասարների և արևադարձերի ժամանակ, երբ նրա աշակերտները հավաքվում էին հեովից և մոտիկից: Չմեռային արևադարձի տոնակատարությունը նշվում էր Սերամպորում. առաջինը, որին ես մասնակցեցի, ինձ համար մշտական օրհնությունն թողեց:

Տոնակատարությունները սկսվեցին առավոտյան փողոցներով ոտաբոբիկ երթով: Հարյուր ուսանողների ձայները հնչում էին քաղցր կրոնական երգերով. մի քանի երաժիշտներ նվագում էին սրինգ և *խոլ քարթալ* (թմբուկներ և ծնծղաներ): Ոգևորված քաղաքացիները արահետը ծաղիկներով էին զարդարում՝ ուրախ լինելով, որ Տիրոջ օրհնյալ անվան մեր բարձրաձայն գովեստով մեզ կանչեցին արձակ գործերից: Երկար շրջագայությունը

ավարտվեց ճգնաժամական տան բակում: Այնտեղ մենք շրջապատեցինք մեր գուրուին, մինչդեռ վերին պատշգամբների ուսանողները մեզ ցողեցին նեխուրի ծաղիկներով:

չաննայի և նարինջի պուդինգ ստանալու : Ես գնացի եղբայր աշակերտների խմբի մոտ, որոնք այսօր ծառայում էին որպես խոհարարներ: Նման մեծ հավաքույթների համար սնունդը պետք է պատրաստվեր դրսում՝ հսկայական կաթսաների մեջ: Իմպրովիզացված փայտե վառարանները ծխոտ էին և արցունքաբեր, բայց մենք ուրախ ծիծաղում էինք մեր աշխատանքի վրա: Հնդկաստանում կրոնական տոները երբեք չեն համարվում... խնդրահարույց; յուրաքանչյուրը մեկ անում է նրա մաս, մատակարարում փող, բրինձ, բանջարեղեն, կամ նրա անձնական ծառայությունները:

Շուտով վարպետը մեր մեջ էր՝ հսկելով խնջույքի մանրամասները: Ամեն պահ զբաղված լինելով՝ նա համընթաց քայլում էր ամենաեռանդուն երիտասարդ ուսանողի հետ:

սանկիրտան *էր* (խմբային երգեցողություն), որը ուղեկցվում էր հարմոնիումով և ձեռքով նվագված հնդկական թմբուկներով: Շրի Յուկտեշվարը գնահատանքով լսում էր. նրա երաժշտական զգայարանը կատարյալ էր:

«Նրանք շեղվել են տոնայնությունից»: Վարպետը թողեց խոհարարներին և միացավ արտիստներին: Մեղեդին կրկին լսվեց, այս անգամ ճիշտ մատուցմամբ:

Հնդկաստանում երաժշտությունը, ինչպես նաև նկարչությունն ու դրաման, համարվում են աստվածային արվեստ: Բրահման, Վիշնուն և Շիվան՝ Հավերժական Երրորդությունը, առաջին երաժիշտներն էին: Աստվածային պարող Շիվան Սուրբ Գրքում ներկայացվում է որպես Իր տիեզերական արարման, պահպանման և քայքայման տիեզերական պարում ուղիղ անվերջ ռեժիմները մշակած անձ, մինչդեռ Բրահման ընդգծում էր ժամանակի ուղիղ... Չրնգացող ծննդաներ, և Վիշնուն հնչեցնում էր սուրբ *միրիդանգան* կամ թմբուկը: Կրիշնան՝ Վիշնուի մարմնացումը, հինդուիստական արվեստում միշտ պատկերված է ֆլեյտայով, որի վրա նա նվագում է հիացմունք առաջացնող երգ, որը *մայա*՝ *մոլորության մեջ թափառող մարդկային հոգիներին հիշեցնում է իրենց իրական տունը* : Իմաստության աստվածուհի Սարասվատին խորհրդանշվում է որպես նվագող *վինայի վրա*՝ բոլոր լարային գործիքների մորը: Հնդկաստանի *Սամա Վեդան* պարունակում է երաժշտական գիտության վերաբերյալ աշխարհի ամենավաղ գրվածքները:

Հինդու երաժշտության հիմնաքարը *ռագաներն են* կամ ֆիքսված մեղեդային գամմաները: Վեց հիմնական *ռագաները* բաժանվում են 126 ածանցյալ *ռագինիների* (կանայք) և *պուտրաների* (որդիներ): Յուրաքանչյուր *ռագա* ունի առնվազն հինգ նոտա՝ առաջատար նոտա (*վադի* կամ թագավոր), երկրորդական նոտա (*սամավադի* կամ վարչապետ), օժանդակ նոտաներ (*անուվադի* , սպասավորներ) և դիսոնանսային նոտա (*վիվադի* , թշնամի):

ռազաներից յուրաքանչյուրը բնականորեն համապատասխանում է օրվա որոշակի ժամի, տարվա եղանակի և որոշակի ուժ շնորհող առաջնորդող աստվածության: Այսպիսով, (1) *Հինդդե Ռազան* լսվում է միայն գարնան յուսարացին՝ համընդհանուր սիրո տրամադրություն առաջացնելու համար. (2) *Դիպակա Ռազան* նվագվում է ամռանը երեկոյան՝ կարեկցանք արթնացնելու համար. (3) *Մեզհա Ռազան* մեղեդի է անձրևոտ եղանակի կեսօրվա համար՝ քաջություն կանչելու համար. (4) *Բհայրավա Ռազան* նվագվում է օգոստոսի, սեպտեմբերի, հոկտեմբերի առավոտյան՝ հանգստություն ձեռք բերելու համար. (5) *Շրի Ռազան* նախատեսված է աշնան համար: մթնշաղներին՝ մաքուր սիրո հասնելու համար: (6) *Մայքունսա Ռազան* լսվում է ձմռանը կեսգիշերին՝ քաջության համար:

Հին դիշիները հայտնաբերեցին բնության և մարդու միջև առողջ դաշինքի այս օրենքները: Որովհետև բնությունը է մի օբյեկտիվացում -ի *Առև* , այն Նախնադարյան Հնչյուն կամ Թրթռացող Բառ, մարդ տուփի ստանալ վերահսկողություն

մանտրաների կամ երգեցողությունների միջոցով : **15-7** Պատմական փաստաթղթերը պատմում են Միյան Տան Մենի՝ Ակբար Մեծի տասնվեցերորդ դարի պալատական երաժշտի, օժտված ուշագրավ ունակությունների մասին: Կայսեր հրամանով նրան գիշերային *նազա էր երգել* , երբ արևը գլխավերևում էր: Դարչնագույն Մեն ինտոնացիայով մի *մանտրա* որը անմիջապես պատճառված այն ամբողջ պալատ տեղամասեր խավարի մեջ պարուրվել:

Հնդկական երաժշտությունը օկտավան բաժանում է 22 *սրուտիի* կամ կիսա-կիսատոնների: Այս միկրոտոնալ ինտերվալները թույլ են տալիս երաժշտական արտահայտչության նուրբ երանգներ, որոնք անհասանելի են արևմտյան 12 կիսատոնների քրոմատիկ գամմայով: Օկտավայի յոթ հիմնական նոտաներից յուրաքանչյուրը հինդուական դիցաբանության մեջ կապված է գույն և թռչնի կամ գազանի բնական ճիչը: *Արեք* կանաչի և սիրամարգի հետ, *Վերը*՝ կարմիրի և արտույտը, *Միք*՝ ոսկեգույնով և այծով, *Ֆան*՝ դեղնավուն սպիտակով և արագիլով, *Սոյը*՝ սևով և սոխակով, *Լաք*՝ դեղինով և ձիով, *Մին*՝ բոլոր գույների համադրությամբ և փիղը:

Արևմտյան երաժշտությունը օգտագործում է միայն երեք գամմա՝ մաժոր, հարմոնիկ մինոր, մեղեդային մինոր, սակայն հնդկական երաժշտությունը ուրվագծում է 72 *թատա* կամ գամմա: Երաժիշտն ունի ստեղծագործական հնարավորություն անվերջ իմպրովիզացիայի համար՝ ավանդական ֆիքսված մեղեդու կամ *նազայի շուրջ* . նա կենտրոնանում է կառուցվածքային թեմայի զգացմունքի կամ վերջնական տրամադրության վրա, ապա այն ձևավորում է մինչև իր սեփական ինքնատիպության սահմանները: Հինդու երաժիշտը չի կարդում սահմանված նոտաներ. նա նորովի է հագնվում ռազայի մերկ կմախքը նվագելիս՝ հաճախ սահմանափակվելով մեկ մեղեդային հաջորդականությամբ, կրկնելով դրա բոլոր նուրբ միկրոտոնային և ռիթմիկ տատանումները: Արևմտյան կոմպոզիտորների շարքում Բախը... ուներ կրկնվող ձայնի հմայքի և ուժի ըմբռնում, որը փոքր-ինչ տարբերակված էր հարյուր բարդ ձևերով:

Հին սանսկրիտական գրականությունը նկարագրում է 120 *թալա* կամ ժամանակի չափման միավորներ: Ավանդական հիմնադիրը՝ Ասում են, որ հինդուիստական երաժշտությունը՝ Բհարատան, առանձնացրել է 32 տեսակի *տալա* արտույտի երգում: *Թալայի* կամ ռիթմի ծագումը հիմնված է մարդու շարժումների վրա՝ քնի մեջ քայլելու կրկնակի ժամանակը և շնչառության եռակի ժամանակը, երբ ներշնչումը երկու անգամ ավելի երկար է, քան արտաշնչումը: Հնդկաստանը միշտ... ճանաչեց մարդկային ձայնը որպես ձայնի ամենակատարյալ գործիք: Հետևաբար, հինդուիստական երաժշտությունը մեծ մասամբ սահմանափակվում է երեք օկտավաների ձայնային տիրույթով: Նույն պատճառով շեշտը դրվում է մեղեդու (հաջորդական նոտաների հարաբերակցության) վրա, այլ ոչ թե ներդաշնակության (միաժամանակյա նոտաների հարաբերակցության) վրա:

Վաղ ռիշի-երաժիշտների խորը նպատակն էր երգչին միաձուլել Տիեզերական Երգի հետ, որը կարելի է լսել մարդու օկուլտ ողնաշարի կենտրոնների

արթնացման միջոցով: Հնդկական երաժշտությունը սուրյեկտիվ, հոգևոր և անհատական արվեստ է, որը նպատակ ունի ոչ թե սիմֆոնիկ հանճարեղության, այլ Վերիոգու հետ անձնական ներդաշնակության: Երաժշտի համար սանսկրիտերեն բառը *բհագավաթհար* է՝ «նա, ով երգում է Աստծո գովեստը»: *Սանկիրտաները* կամ երաժշտական հավաքույթները յոգայի կամ հոգևոր կարգապահության արդյունավետ ձև են, որոնք պահանջում են խորը կենտրոնացում, խորը կլանում սերմերի մտքի և ձայնի մեջ: Քանի որ մարդն ինքը Ստեղծագործ Խոսքի արտահայտությունն է, ձայնն ունի ամենաուժեղ և անմիջական ազդեցությունը նրա վրա՝ առաջարկելով նրա աստվածային ծագման մասին հիշելու միջոց:

Տոնի օրը Սրի Յուկտեշվարի երկրորդ հարկի հյուրասենյակից արձակվող *սանկիրտանը* ոգեշնչող էր գոլորշիացող կաթսաների մեջ գտնվող խոհարարների համար: Ես և եղբայր աշակերտներս ուրախությամբ երգում էինք կրկներգերը՝ ձեռքերով ժամանակը զարկելով:

Արևամուտին մենք մեր հարյուրավոր այցելուներին մատուցել էինք *խիչուրի* (բրինձ և ոսպ), բանջարեղենային կարի և բրնձի պուդինգ: Մենք բամբակյա վերմակներ էինք փռել բակի վրա: Շուտով հավաքվածները նստել էին աստղագարդ կամարի տակ՝ լուռ ուշադրություն դարձնելով Շրի Յուկտեշվարի շուրթերից հորդող իմաստությանը: Նրա հրապարակային ելույթները շեշտում էին *կրիա յոգայի արժեքը*, ինչպես նաև ինքնահարգանքի, հանգստության, նպատկասլացության, պարզ սննդակարգի և կանոնավոր վարժությունների կյանքը:

Այնուհետև շատ երիտասարդ աշակերտների մի խումբ երգեց մի քանի սրբազան հիմներ. հանդիպումն ավարտվեց *սանկիրտանով*: Ժամը տասից մինչև կեսգիշեր աշրամի բնակիչները լվանում էին կաթսաներ և թավաներ և մաքրում բակը: Իմ գուրուն ինձ կանչեց իր մոտ:

«Ես գոհ եմ այսօրվա և անցած շաբաթվա նախապատրաստական աշխատանքներիդ ուրախ աշխատանքից: Ես ուզում եմ, որ դու ինձ հետ լինես. կարող ես այսօր գիշեր քնել իմ անկողնում»:

Սա մի արտոնություն էր, որի մասին երբեք չէի մտածել, որ կհասնի ինձ: Մենք որոշ ժամանակ նստեցինք խորը աստվածային հանգստության մեջ: Հագիվ տասը րոպե անց, երբ մենք պառկեցինք անկողնում, Վարպետը վեր կացավ և սկսեց հագնվել:

«Ի՞նչ է պատահել, պարոն»: Ես անիրականության մի երանգ զգացի իմ գուրուի կողքին քնելու անսպասելի ուրախության մեջ:

«Կարծում եմ՝ մի քանի ուսանողներ, ովքեր բաց են թողել իրենց գնացքի կանոնավոր կանգառները, շուտով այստեղ կլինեն: Եկեք մի քիչ ուտելիք պատրաստենք»:

«Գուրուջի, ոչ մեկ կ գալ ժամը մեկ ժամը մեջ այն առավոտ»:

«Մնա մեջ մահճակալ: դու ունենալ եղել է աշխատանքային շատ դժվար Բայց Ես առավոտյան գնալ դեպի եփել:

Սրի Յուկտեշվարի վճռական տոնի լսելով՝ ես վեր ցատկեցի և հետևեցի նրան դեպի երկրորդ հարկի ներքին պատշգամբին կից փոքրիկ, ամենօրյա օգտագործման խոհանոցը: Բրինձն ու *դհալը* շուտով եռում էին:

Իմ գուրուն քնքշորեն ժպտաց: «Այսօր երեկոյան դու հաղթահարեցիր հոգնածությունն ու ծանր աշխատանքի վախը. ապագայում դրանք քեզ երբեք չեն անհանգստացնի»:

Երբ նա արտաբերեց այս ողջ կյանքի օրհնության խոսքերը, բակում ոտնաձայներ լսվեցին: Ես վազեցի ներքև և մի խումբ ուսանողների

ընդունեցի:

«Միրելի՛ եղբայր, որքա՛ն ենք դժկամությամբ անհանգստացնում Ուսուցչին այս ժամին», - ներողամտորեն դիմեց ինձ մի տղամարդ: «Մենք սխալվեցինք գնացքների չվացուցակների հետ կապված, բայց զգացինք, որ չենք կարող տուն վերադառնալ առանց մեր գուրուին տեսնելու»:

«Նա ունի եղել է սպասելով դու և է նույնիսկ հիմա պատրաստելը քո սնունդ:

Լսվեց Շրի Յուկտեշվարի ողջույնի ձայնը. ես զարմացած այցելուներին տարա խոհանոց: Վարպետը փայլող աչքերով դարձավ դեպի ինձ:

«Հիմա որ դու ունենալ ավարտված համեմատելով նշումներ, ոչ կասկած դու եմ բավարարված որ մեր հյուրեր իսկապես

արեց վրիպել նրանց գնացք՝:

Կես ժամ անց ես հետևեցի նրան դեպի նրա ննջասենյակ՝ լիովին գիտակցելով, որ պատրաստվում էի քնելու աստվածային գուրուի կողքին:

.....
15-1 : Պուրի, մասին 310 մղոներ հարավ -ի Կալկաթա, Է մի հայտնի ուխտագնացություն քաղաք համար նվիրյալներ -ի Կրիշնա; Նրա երկրպագություն Այնտեղ Նշվում Է երկու մեծ տարեկան փառատոներով՝
Սևանայատրա և *Ռաթհայատրա* :

15-2 : The 1939թ. հայտնագործություն -ի մի ռադիո մանրադիտակ բացահայտված մի նոր աշխարհ -ի մինչ այժմ անհայտ ճառագայթներ: «Մարդ ինքն իրեն ինչպես լավ ինչպես բոլորը տեսակներ -ի ենթադրաբար իներտ նյութ անընդհատ արտանետում Է այն ճառագայթներ որ սա գործիք «տեսնում Է», հաղորդել Է այն *Անցացված Մամուլ* «Նրանք, ովքեր հավատում են հեռագագությունը, երկրորդ տեսողությանը և պայծառատեսությանը, այս հայտարարության մեջ ունեն անտեսանելի ճառագայթների գոյության առաջին գիտական ապացույցը, որոնք իրականում մեկ մարդուց մյուսին են անցնում: Ռադիոսարքը իրականում ռադիոհաճախականության սպեկտրոսկոպ Այն անում Է այն նույնը բան համար հիանալի, չփայլող նյութ որ այն սպեկտրոսկոպ անում Է երբ այն բացահայտում Է աստղերը կազմող ատոմների տեսակները: Մարդուց և բոլոր կենդանի էակներից եկող նման ճառագայթների գոյությունը

կասկածելի կողմից գիտնականներ համար շատերը տարիներ Այսօր Է այն առաջին փորձարարական ապացույց -ի Նրանց գոյությունը: The հայտնագործություն շուրջներ որ բնության մեջ յուրաքանչյուր ատոմ և յուրաքանչյուր Այսպիսով, նույնիսկ մահից..... մոլեկուլ անընդհատ ռադիոհեռաբաժանման կայան Է: հետո

Մի նյութ, որը մարդ էր, շարունակում Է արձակել իր նուրբ ճառագայթները: Այս ճառագայթների ալիքի երկարությունը տատանվում Է հեռաբաժանման մեջ այժմ օգտագործվող ցանկացած այլ ալիքից կարճից մինչև ռադիոալիքների ամենաերկար տեսակը: Այս ճառագայթների խառնաշփոթը գրեթե անհավանական Է: Այնտեղ են միլիոններ -ի Նրանց: Ա միայնակ շատ մեծ մոլեկուլ կարող Է տալ անջատված 1,000,000 տարբեր ալիք երկարություններ միևնույն ժամանակ: Այս տեսակի ավելի երկար ալիքի երկարությունները տարածվում են Կա մեկը..... ռադիոալիքների հեշտությամբ և արագությամբ:

գարմանալի տարբերություն միջև այն նոր ռադիո ճառագայթներ և ծանոթ ճառագայթներ նման լույս Սա Է այն երկարաձգված ժամանակ, գումար մինչև հազարավոր տարիներ, որոնք այս ռադիոալիքները կշարունակեն արձակել անխաթար նյութից:

15-3 Մարդ տատանվում Է օգտագործել «ինտուիցիա» բառը. Հիտլերը գրեթե կործանել Է բառը՝ ավելի հավակնոտ ավերածությունների հետ միասին: Լատիներենը արմատ իմաստ -ի *ինտուիցիա* Է «ներքին պաշտպանություն»: The սանսկրիտ բառ *ագամա* նշանակում Է ինտուիտիվ գիտելիք ծնված -ի անմիջական հոգու ընկալում; հետևաբար, ռիշիների որոշ հին տրակտատներ կոչվում էին *ագամաներ* :

15-4 : *Շաբ* Է բառացիորեն «լինել», հետևաբար «Էություն»; իրականություն»: *Սանգա* Է «ասոցիացիա»: Շրի Յուկտեշվար կոչված Նրա *Սատ-Սանգա* ճգնափորական կազմակերպություն , «հաղորդակցություն ճշմարտության հետ»:

15-5 : «Եթե հետևաբար քոնը աչք լինել միայնակ, քո ամբողջ մարմին պետք Է լինել լիքը -ի լույս: - *Մատթեոս* 6:22: Ընթացքում խորը մեղիտացիա, միայնակը կամ հոգևոր աչք դառնում Է տեսանելի ներսում այն կենտրոնական մաս -ի այն ճակատը Սա ամենագետ աչք Է տարբեր կերպ ուղղորդված դեպի ներս սուրբ գրությունները ինչպես այն երրորդ աչք, այն աստղ -ի այն Արևելք, այն Ներքին աչք, այն աղավաղ իջնող -ից երկինք, այն աչք -ի Շիվա, ինտուիցիայի աչքը և այլն:

15-6 : «Նա որ տնկված այն ականջ, պետք Է նա ոչ լսել՞ նա որ ձևավորված այն աչք, պետք Է նա ոչ տեսնո՞ւմ ես: Նա որ սովորեցնում Է մարդ գիտելիքներ, պետք Է նա ոչ գիտե՞ս: - *Սաղմոս* 94:9-10 :

15-7 Բոլոր ժողովուրդների բանահյուսությունը պարունակում Է բնության վրա իշխանություն ունեցող կախարդանքների հոլովներ: Ամերիկյան հնդկացիները հայտնի են դեպի ունենալ զարգացած ձայն ծեսեր համար անձրև և քամի Դարչնագույն Սեն, այն մեծ հինդու երաժիշտ, էր կարող դեպի մարել կրակ կողմից ուժ -ի Նրա երգ Զարդ Զելլոգ, այն Կալիֆոռնիա բնագետ, տվեց մի ցուցադրություն -ի այն ազդեցություն -ի տոնային թրթռում կրակի մեջ մեջ 1926թ. Նախքան մի խումբ -ի Նոր Յորք հրշեջներ: «Անցում մի աղեղ, նման մի մեծացված ջութակ աղեղ, արագ վրայով մի այլումինե կարգավորում պատառաքաղ, նա արտադրված մի ճիչ նման ինտենսիվ ռադիո ստատիկ: Անմիջապես այն դեղին գազ բոց, երկու ոտքեր բարձր, ցատկ ներսում մի խոռոչ ապակե խողովակ, որը իջավ մինչև վեց դյույմ բարձրություն և վերածվեց ցայտող կապույտ բռնկման: Աղեղով ևս մեկ փորձ և թրթռման ևս մեկ ճիչ մարեցին այն:

Խելամտորեն գերազանցելը The Աստղեր

«Մուկունդա, ինչո՞ւ չես վերցնում

աստղագուշակական թեկապ»: «Պե՞տք է

վերցնեմ, պարոն: Ես չեմ հավատում

աստղագուշակությանը»:

համոզմունքի հարց չէ . միակ գիտական մոտեցումը, որը կարող է մարդ ընդունել ցանկացած թեմայի վերաբերյալ, դա այն է, թե արդյոք այն *ճշմարիտ է*: Ձգողականության օրենքը նույնքան արդյունավետ էր գործում Նյուտոնից առաջ, որքան նրանից հետո: Տիեզերքը բավականին քառսային կլիներ, եթե դրա օրենքները չկարողանային գործել առանց մարդկային համոզմունքի հաստատման»:

«Շաղյատանները աստղային գիտությունը հասցրել են իր ներկայիս անպատվաբեր վիճակին: Աստղագուշակությունը չափազանց լայնածավալ է՝ թե՛ մաթեմատիկորեն **16-1** և փիլիսոփայորեն՝ ճիշտ հասկանալի, բացառությամբ խորը հասկացողություն ունեցող մարդկանց կողմից: Եթե անգրագետները սխալ են կարդում երկինքը և այնտեղ տեսնում են գրության փոխարեն գծագիր, դա սպասելի է այս անկատար աշխարհում: Չպետք է անտեսել իմաստությունը «իմաստունների» հետ միասին:

«Ստեղծագործության բոլոր մասերը կապված են միմյանց հետ և փոխանակում են իրենց ազդեցությունները: Տիեզերքի հավասարակշռված ռիթմը հիմնված է փոխադարձության վրա», - շարունակեց իմ գուրուն: «Մարդը, իր մարդկային տեսքով, պետք է պայքարի երկու ուժերի դեմ՝ առաջինը՝ իր էության ներսում առաջացած խառնաշփոթի դեմ, որը առաջանում է երկրի, ջրի, կրակի, օդի և եթերային տարրերի խառնուրդից, երկրորդը՝ բնության արտաքին քայքայող ուժերի դեմ: Քանի դեռ մարդը պայքարում է իր մահկանացու լինելու դեմ, նա տուժում է երկնքի և երկրի անթիվ մուտացիաներից:

«Աստղագուշակությունը մարդու արձագանքի ուսումնասիրությունն է մոլորակային խթանների նկատմամբ: Աստղերը չունեն գիտակցված բարեգործություն կամ թշնամանք. նրանք պարզապես արձակում են դրական և բացասական ճառագայթներ: Ինքնին դրանք ո՛չ օգնում են, ո՛չ էլ վնասում մարդկությանը, այլ առաջարկում են օրինական ուղի արտաքին գործունեության համար»:

պատճառահետևանքային հավասարակշռություններ որը յուրաքանչյուրը մարդ ունի հավաքածու մեջ շարժում մեջ այն անցյալ

«Երեխան ծնվում է այն օրը և այն ժամին, երբ երկնային ճառագայթները մաթեմատիկական ներդաշնակության մեջ են նրա անհատական կարմայի հետ: Նրա հորոսկոպը մարտահրավերներով լի դիմանկար է, որը բացահայտում է նրա անփոփոխ անցյալը և դրա հավանական ապագա արդյունքները: Մակայն ծննդյան քարտեզը կարող է ճիշտ մեկնաբանվել միայն ինտուիտիվ իմաստության տեր մարդկանց կողմից. այդպիսիք քիչ են:»

«Ծննդյան պահին երկնքում համարձակորեն լուսավորված ուղերձը նախատեսված չէ ճակատագիրը՝ անցյալի բարու և չարի արդյունքը, ընդգծելու, այլ մարդու մեջ իր համընդհանուր ստրկությունից խուսափելու կամքը արթնացնելու համար: Այն, ինչ նա արել է, կարող է չեղյալ համարել: Ոչ ոք, բացի իրենից, չէր իր կյանքում այժմ տարածված ցանկացած հետևանքների պատճառների հրահրողը: Նա կարող է հաղթահարել ցանկացած սահմանափակում, քանի որ նա է այն ստեղծել իր սեփական գործողություններով, և քանի որ նա ունի հոգևոր ռեսուրսներ, որոնք չեն ենթարկվում մոլորակային ճնշմանը»:

«Աստղագուշակության նկատմամբ սնահավատ երկյուղը մարդուն դարձնում է ավտոմատ, ստրկականորեն կախված մեխանիկական առաջնորդությունից: Իմաստուն մարդը հաղթում է իր մոլորակներին, այսինքն՝ իր անցյալին՝ իր հավատարմությունը արարչագործությունից փոխանցելով Արարչին: Որքան նա գիտակցում է իր միասնությունը Հոգու հետ, այնքան քիչ կարող է գերիշխել նյութի կողմից: Հոգին հավերժ ազատ է. այն անմահ է, քանի որ անծնունդ է: Այն չի կարող կառավարվել աստղերի կողմից»:

«Մարդը հոգի է և ունի մարմին: Երբ նա ճիշտ է տեղավորում իր ինքնության զգացումը, նա թողնում է բոլոր հարկադրական օրինաչափությունները: Քանի դեռ նա շփոթված է մնում իր հոգևոր ամենգիայի սովորական վիճակում, նա կիմանա շրջակա միջավայրի օրենքի նուրբ կապանքները»:

«Աստված ներդաշնակություն է. իրեն լարող նվիրյալը երբեք որևէ սխալ գործողություն չի կատարի: Նրա գործողությունները ճիշտ և բնականորեն կհամակարգվեն աստղագուշակական օրենքների համաձայն: Խորը աղոթքից և մեղիտացիայից հետո նա կապի մեջ է իր աստվածային գիտակցության հետ. այդ ներքին պաշտպանությունից ավելի մեծ ուժ չկա»:

«Ապա, սիրելի՛ Տե՛ր, ինչո՞ւ եք ուզում, որ ես աստղագուշակական թևնոց կրեմ»: Ես այս հարցը տվեցի երկար լռությունից հետո, որի ընթացքում փորձել էի յուրացնել Սրի Յուկտեշվարի ազնիվ մեկնաբանությունը:

«Միայն այն ժամանակ, երբ ճանապարհորդը հասնում է իր նպատակին, նա իրավունք ունի հրաժարվելու իր քարտեզներից: Ճանապարհորդության ընթացքում նա օգտվում է ցանկացած հարմար կարճ ճանապարհից: Հին ռիշիները հայտնաբերել են բազմաթիվ եղանակներ՝ մարդու մոլորության մեջ արքորի ժամանակահատվածը կրճատելու համար: Կարմայի օրենքում կան որոշակի մեխանիկական առանձնահատկություններ, որոնք կարող են հմտորեն կարգավորվել իմաստության մատներով»:

«Բոլոր մարդկային չարիքները ծագում են համընդհանուր օրենքի որոշակի խախտումից: Սուրբ Գրությունները նշում են, որ մարդը պետք է բավարարի բնության օրենքները՝ միևնույն ժամանակ չանտեսելով աստվածային ամենակարողությունը: Նա պետք է ասի. «Տե՛ր, Ես վստահություն մեջ Քեզ, և իմանալ Դու կարող է օգնություն ես, բայց Ես նույնպես կամք անել իմ լավագույնը դեպի չեղարկել ցանկացած «Ի՞նչ սխալ եմ գործել»: Մի շարք միջոցներով՝ աղոթքով, կամքի ուժով, յոգայի մեղիտացիայով, սրբերի հետ խորհրդակցելով, աստղագուշակական ապարանջանների օգտագործմամբ՝ անցյալի սխալների բացասական հետևանքները կարելի է նվազագույնի հասցնել կամ չեզոքացնել:

«Ինչպես տանը կարելի է տեղադրել պղնձե ձող՝ կայծակի հարվածը կլանելու համար, այնպես էլ մարմնական տաճարը կարող է օգտվել տարբեր պաշտպանիչ միջոցներից: Դարեր առաջ մեր յոգիները հայտնաբերեցին, որ մաքուր մետաղները արձակում են աստրալային լույս, որը հզորորեն հակազդում է մոլորակների բացասական ձգողությանը»:

Տիեզերքում անընդհատ շրջանառվում են նուրբ էլեկտրական և մագնիսական ճառագայթումներ. երբ մարդու մարմնին օգնություն են ցուցաբերում, նա դա չգիտի. երբ այն քայքայվում է, նա դեռևս անտեղյակության մեջ է:

Կարող է նա անել ինչ-որ բան մասին դա՞

«Այս խնդիրը մեր ռիշիների ուշադրությանն արժանացավ. նրանք օգտակար գտան ոչ միայն մետաղների համադրությունը, այլև բույսերը և, ամենաարդյունավետը, ոչ պակաս, քան երկու կարատ քաշ ունեցող անթերի թանկարժեք քարերը: Աստղագուշակության կանխարգելիչ կիրառությունները հազվադեպ են լրջորեն ուսումնասիրվել Հնդկաստանից դուրս: Մեկ փոքր-Հայտնի փաստ է, որ համապատասխան թանկարժեք քարերը, մետաղները կամ բուսական պատրաստուկները արժեք չունեն, եթե անհրաժեշտ քաշը ապահովված չէ, և եթե այդ բուժիչ միջոցները չեն կրվում մաշկի մոտ:

«Պարոն, իհարկե, ես կհետևեմ ձեր խորհրդին և կառնեմ ապարանջան: Ինձ հետաքրքրում է մոլորակին խաբելու միտքը:»

«Ընդհանուր նպատակների համար խորհուրդ եմ տալիս օգտագործել ոսկուց, արծաթից և պղնձից պատրաստված թևկապ: Բայց որոշակի նպատակի համար ուզում եմ, որ դուք ձեռք բերեք արծաթից և կապարից պատրաստված թևկապ»: Շրի Յուկտեշվարը զգուշավոր հրահանգներ տվեց:

«Գուրուջի, ինչ «կոնկրետ» նպատակ անել դու նշանակում է՞»

«Աստղերը պատրաստվում են անբարյացակամորեն հետաքրքրվել քեզնով, Մուկունդա: Մի՛ վախեցիր, դու պաշտպանված կլինես: Մոտ մեկ ամսից քո լյարդը քեզ մեծ խնդիրներ կպատճառի: Հիվանդությունը կտևի վեց ամիս, բայց աստղագիտական թեկնածուի օգտագործումը կկրճատի այդ ժամանակահատվածը մինչև քսանչորս օր»:

Հաջորդ օրը ես ոսկերիչ փնտրեցի և շուտով սկսեցի թևնոցը կրել: Առողջությունս հիանալի էր. Ուսուցչի կանխատեսումը մոռացա: Նա Մերամպորից մեկնեց Բենարես այցելելու: Մեր գրույցից երեսուն օր անց ես հանկարծակի ցավ զգացի լյարդի շրջանում: Հաջորդ շաբաթները սարսափելի ցավերի մղձավանջ էին: Չցանկանալով անհանգստացնել իմ գուրուին, ես մտածեցի, որ միայնակ կդիմանամ իմ փորձությանը:

Սակայն քսաներեք օրվա տանջանքները թուլացրին իմ վճռականությունը. ես նավարկեցի դեպի Բենարես: Այնտեղ Շրի Յուկտեշվարը ինձ դիմավորեց անսովոր ջերմությամբ, բայց ինձ հնարավորություն չտվեց անձամբ պատմել նրան իմ վշտերի մասին: Այդ օրը շատ նվիրյալներ այցելեցին Ուսուցչին՝ միայն դարձանի *համար* : **16-2** Հիվանդ ու անտեսված՝ նստած էի մի անկյունում: Միայն ընթրիքից հետո էին բոլոր հյուրերը հեռացել: Իմ գուրուն կանչեց ինձ տան ութանկյուն պատշգամբը:

«Դուք հավանաբար լյարդի հիվանդությամբ եք հիվանդացել»: Շրի Յուկտեշվարի հայացքը շեղվեց. նա քայլում էր առաջ ու ետ, երբեմն-երբեմն դիպչելով լուսնի լույսին: «Տեսնեմ, դուք քսանչորս օր հիվանդ եք, այնպես չէ՞»:

«Այո, պարոն:

«Խնդրում եմ անել այն ստամոքս վարժությունն Ես ունենալ սովորեցրել է դու:

«Եթե իմանայիք իմ տառապանքի չափը, Տե՛ր, չէիք խնդրի, որ ես մարզվեմ»:
Այնուամենայնիվ, ես թույլ փորձ արեցի հնազանդվել նրան:

«Դու ասում ես, որ ցավ ունես, ես ասում եմ՝ չունես: Ինչպե՞ս կարող եմ նման հակասություններ գոյություն ունենալ»: Իմ գուրուն հարցական նայեց ինձ:

Ես ապշած էի, ապա ուրախության զգացումով լցվեցի: Այլևս չէի կարողանում զգալ այն անընդհատ տանջանքը, որը շաբաթներ շարունակ գրեթե անքուն էր պահել ինձ. Շրի Յուկտեշվարի խոսքերից տանջանքն անհետացավ, կարծես երբեք էլ չէր եղել:

Ես սկսվեց դեպի ծնկի գալ ժամը նրա ոտքեր մեջ երախտագիտություն, բայց նա արագ կանխվել է ինձ

«Մի՛ երեխայական եղիր: Վեր կաց և վայելիր Գանգեսի վրայի լուսնի

գեղեցկությունը»։ Բայց Ուսուցչի աչքերը ուրախությամբ փայլում էին, երբ ես լուռ կանգնած էի նրա կողքին։ Նրա վերաբերմունքից հասկացա, որ նա ուզում էր, որ ես գգամ, որ ոչ թե ինքը, այլ Աստվածն էր Բուժողը։

Ես մինչև հիմա կրում եմ այդ ծանր արծաթե և կապարե ապարանջանը՝ այն անցյալի, միշտ սիրված օրվա հուշ, երբ ես նորից հասկացա, որ ապրում եմ իսկապես գերմարդկային անձնավորության հետ։ Հետագայում, երբ ես իմ ընկերներին բերում էի Շրի Յուկտեշվարի մոտ բուժման, նա անփոփոխ խորհուրդ էր տալիս

թանկարժեք քարեր կամ այն ապարանջան, գովաբանելով նրանց օգտագործել ինչպես մի գործողություն -ի աստղագիտական իմաստություն

Ես մանկուց նախապաշարմունքներ ունեի աստղագուշակության նկատմամբ, մասամբ այն պատճառով, որ նկատել էի, որ շատ մարդիկ հետևողականորեն կապված են դրան, մասամբ էլ մեր ընտանեկան աստղագուշակի կանխատեսման պատճառով. «Դու երեք անգամ կամուսնանաս՝ երկու անգամ այրիանալով»: Ես մտորում էի այդ հարցի շուրջ: զգալով ինձ ինչպես այծ, որը զոհաբերության է սպասում եռակի ամուսնության տաճարի առջև:

«Ավելի լավ է հաշտվես քո ճակատագրի հետ», - նկատել էր եղբայրս Անանտան: «Քո գրավոր հորոսկոպը ճիշտ է նշել, որ դու վաղ տարիներին տնից կթռչես դեպի Հիմալայներ, բայց ուժով կվերադարձվես: Քո ամուսնությունների կանխատեսումը նույնպես անպայման ճշմարիտ կլինի»:

Մի գիշեր ինձ մոտ հստակ ինտուիցիա ծագեց, որ մարգարեությունը լիովին կեղծ էր: Ես այրեցի հորոսկոպի գլանափաթեթը, մոխիրը դնելով թղթե տոպրակի մեջ, որի վրա գրել էի. «Անցյալ կարմայի սերմերը չեն կարող ծլել, եթե դրանք այրվեն իմաստության աստվածային կրակի մեջ»: Ես տոպրակը դրեցի աչքի ընկնող տեղում. Անանտան անմիջապես կարդաց իմ մարտահրավեր նետող մեկնաբանությունը:

«Դու չես կարող ոչնչացնել ճշմարտությունը այնպես հեշտությամբ, ինչպես այրեցիր այս թղթե գլանափաթեթը»: Եղբայրս արհամարհանքով ծիծաղեց:

Փաստ է, որ մինչև չափահաս դառնալս երեք անգամ ընտանիքս փորձել է կազմակերպել իմ նշանադրությունը: Ամեն անգամ, երբ ես հրաժարվում էի հետևել ծրագրերին, **16-3** գիտակցելով, որ Աստծո հանդեպ իմ սերն ավելի ճնշող էր, քան անցյալի ցանկացած աստղագուշակական համոզում:

«Որքան խորն է մարդու ինքնաճանաչումը, այնքան ավելի է նա ազդում ամբողջ տիեզերքի վրա իր նուրբ հոգևոր թրթռումներով, և այնքան ավելի քիչ է նա ինքը ազդվում այդ ֆենոմենալ հոսքից»: Ուսուցչի այս խոսքերը հաճախ ոգեշնչող կերպով վերադառնում էին իմ մտքին:

Երբեմն ես աստղագուշակներին ասում էի ընտրել իմ ամենավատ շրջանները՝ մոլորակային ցուցումների համաձայն, և Ես դեռ կկատարեի ցանկացած խնդիր, որը կդնեի ինձ համար: Ճիշտ է, որ նման ժամանակներում իմ հաջողությունը ուղեկցվել է արտասովոր դժվարություններով: Սակայն իմ համոզմունքը միշտ արդարացված է եղել. աստվածային պաշտպանության հանդեպ հավատը և մարդուն Աստծո կողմից տրված կամքի ճիշտ օգտագործումը հզոր ուժեր են, որոնք անգոր են «շրջված ամանի» ցանկացած ուժից:

Ես հասկացա, որ մարդու ծննդյան աստղային արձանագրությունը չի նշանակում, որ մարդը իր անցյալի խամաճիկն է: Դրա ուղերձը, ավելի շուտ, հպարտության

խթան է. հենց երկինքն է ձգտում արթնացնել մարդու մեջ ամեն սահմանափակումից ազատվելու վճռականությունը: Աստված յուրաքանչյուր մարդու ստեղծել է որպես հոգի, օժտված անհատականությամբ, հետևաբար՝ անհրաժեշտ է համընդհանուր կառուցվածքի համար, լինի դա սյան, թե մակարույծի ժամանակավոր դերում: Նրա ազատությունը վերջնական և անմիջական է, եթե նա այդպես կամենա. այն կախված է ոչ թե արտաքին, այլ ներքին հաղթանակներից:

Շրի Յուկտեշվարը հայտնաբերեց 24,000-ամյա գիշերահավասարի ցիկլի մաթեմատիկական կիրառումը մեր ժամանակներում: **16-4** Յիկլը բաժանված է Վերելքի և Նվազման աղեղների, որոնցից յուրաքանչյուրը 12,000 տարի է տևում: Յուրաքանչյուր աղեղի մեջ ընկնում են չորս *Յուգա* կամ Դարաշրջաններ՝ կոչվող *Կալի* , *Դվապարա* , *Տրետա* և *Սատյա* , որոնք համապատասխանում են հունական երկաթի, բրոնզի, արծաթի և ոսկեդարների գաղափարներին:

Վերելքի աղելի վերջին *Կայի Յուզան կամ Երկաթի դարաշրջանը սկսվել է մոտավորապես մ.թ. 500 թվականին: Երկաթի դարաշրջանը, որը տևում է 1200 տարի, մատերիալիզմի շրջան է. այն ավարտվել է մոտավորապես մ.թ. 1700 թվականին: Այդ տարին սկիզբ դրեց Դվապարա Յուզային` էլեկտրականության 2400-ամյա շրջանին: և ատոմային էներգիայի զարգացումները, հեռագրի, ռադիոյի, ինքնաթիռների և տիեզերքի այլ ոչնչացնող սարքերի դարաշրջանը :*

Տրեսա Յուզայի 3600-ամյա շրջանը կսկսվի մ.թ. 4100 թվականին: Դրա դարաշրջանը կնշանավորվի հեռագրաց հաղորդակցության և ժամանակի այլ ոչնչացնող գործոնների մասին ընդհանուր գիտելիքներով: Սաթյա Յուզայի 4800 տարվա ընթացքում , որը վերելքի աղելի վերջին դարաշրջանն է, մարդու ինտելեկտը լիովին կզարգանա. նա կաշխատի աստվածային ծրագրի հետ ներդաշնակ:

12,000 տարվա նվազող աղել, որը սկսվում է 4800 տարվա նվազող Ոսկեդարից, ապա սկսվում է **16-5 թվականներին:** աշխարհի համար; մարդը աստիճանաբար խորտակվում է անգիտության մեջ: Այս ցիկլերը *մայայի հավերժական շրջապտույտներն են* , ֆենոմենալ տիեզերքի հակադրություններն ու հարաբերականությունները: **16-6** Մարդ, մեկ առ մեկ, փախչում է արարչագործության երկվության բանտից, երբ արթնանում է Արարչի հետ իր անբաժանելի աստվածային միասնության գիտակցության մեջ:

Վարպետը ընդլայնեց իմ հասկացողությունը ոչ միայն աստղագուշակության, այլև աշխարհի սուրբ գրությունների մասին: Սուրբ տեքստերը դնելով իր մտքի անբիծ սեղանին, նա կարողացավ դրանք վերլուծել վիրահատարանի վիրահատական դանակի օգնությամբ: ինտուիտիվ դատողություն և գիտնականների սխալներն ու ընդհատումները առանձնացնել մարգարեների կողմից սկզբնապես արտահայտված ճշմարտություններից:

«Կենտրոնացրու տեսողությունը քթի ծայրին»: *Բհագավադ Գիտայի 16-7* տողերի այս անճշտ մեկնաբանությունը: լայնորեն ընդունված է արևելյան մեկնաբանների և արևմտյան թարգմանիչների կողմից, օգտագործվել է Վարպետի կատակային քննադատությունը բորբոքելու համար:

«Յոգիի ուղին ինքնին բավականին եզակի է», - նկատեց նա: «Ինչո՞ւ խորհուրդ տալ նրան, որ նա նույնպես պետք է աչքերը խաչաձև դարձնի: Նասիկագրամի իրական իմաստը « քթի սկիզբն է, այլ ոչ թե «քթի ծայրը»: Քիթը սկսվում է երկու հոնքերի միջև ընկած կետից` հոգևոր տեսողության կենտրոնից»: **16-8 Մեկ Սանկհյայի 16-9-**ի պատճառով աֆորիզմ` « *Իսվար-աշիդհա* », - «Ստեղծագործության Տերը չի կարող եզրակացվել» կամ «Աստված ապացուցված չէ», **16-10** -շատ գիտնականներ ամբողջ փիլիսոփայությունը անվանում են արեփստական:

«Այս տողը նիհիլիստական չէ», - բացատրեց Շրի Յուկտեշվարը: «Այն

պարզապես նշանակում է, որ չուսավորված մարդու համար, ով բոլոր վերջնական դատողությունների համար կախված է իր զգայարաններից, Աստծո գոյության ապացույցը պետք է մնա անհայտ և, հետևաբար, գոյություն չունեցող: *Մանկհայի իսկական* հետևորդները, մեղիտացիայից ծնված անսասան խորաթափանցությամբ, հասկանում են, որ Տերը և՛ գոյություն ունի, և՛ ճանաչելի»:

Վարպետը մեկնաբանեց քրիստոնեական Աստվածաշունչը գեղեցիկ պարզությամբ: Հենց իմ հինդու գուրուից, որը անհայտ էր քրիստոնյա անդամների անվանացանկին, ես սովորեցի ընկալել Աստվածաշնչի անմահ էությունը և հասկանալ Քրիստոսի պնդման ճշմարտությունը, որը, անկասկած, երբևէ ասված ամենաանգիջում և հուզիչն էր. «Երկինքն ու երկիրը կանցնեն, բայց իմ խոսքերը չեն անցնի»:

16-11

Հնդկաստանի մեծ վարպետները իրենց կյանքը ձևավորել են նույն աստվածային իդեալներով, որոնք ոգեշնչել են Հիսուսին: Այս մարդիկ նրա հռչակված ազգականներն են. «Ով որ կատարի իմ Հոր կամքը, որ երկնքում է,

նույնն է իմ եղբայրը, քույրը և մայրը»։ **16-12** «Եթե դուք մնաք իմ խոսքի մեջ,- նշեց Քրիստոսը,- ուրեմն դուք ճշմարիտ աշակերտներս կլինեք։ Եվ կճանաչեք ճշմարտությունը, և ճշմարտությունը կազատի ձեզ»։ **16-13** Բոլոր ազատ մարդիկ, իրենց տերերը, Հնդկաստանի Յոգի-Քրիստոսները անմահ եղբայրության մասն են կազմում. նրանք, ովքեր հասել են Միասնական Հոր ազատագրող գիտելիքներին։

«Ադամի և Եվայի պատմությունն ինձ համար անհասկանալի է», - մի օր նկատեցի ես բավականին կատաղությամբ՝ այլաբանության հետ իմ վաղ պայքարի ժամանակ։ «Ինչո՞ւ Աստված պատժեց ոչ միայն մեղավոր զույգին, այլև անմեղ չծնված սերունդներին»։

Ուսուցչին ավելի շատ զվարճացնում էր իմ կրքոտությունը, քան իմ անտեղյակությունը։ « *Ծննդոցը* խորապես խորհրդանշական է և չի կարող ընկալվել բառացի մեկնաբանությամբ», - բացատրեց նա։ «Դրա «կյանքի ծառը» մարդու մարմինն է։ Ողնուղեղը նման է շրջված ծառի, որի արմատները մարդու մազերն են, իսկ ճյուղերը՝ աֆերենտ և էֆերենտ նյարդերը։ Նյարդային համակարգի ծառը տալիս է բազմաթիվ հաճելի պտուղներ կամ տեսողության, լսողության, հոտառության, համի և շոշափելիքի զգացողություններ։ Դրանցով մարդը կարող է իրավացիորեն զբաղվել, բայց նրան արգելված էր սեռական հարաբերություն ունենալ՝ մարմնական այգու կենտրոնում գտնվող «խնձորը»։ **16-14**

«Օձը» ներկայացնում է սեռական նյարդերը խթանող պարուրածև ողնաշարի էներգիան։ «Ադամը» բանականությունն է, իսկ «Եվան»՝ զգացողությունը։ Երբ որևէ մարդու մեջ զգացմունքը կամ Եվայի գիտակցությունը գերակշռում է սեռական ազդակին, նրա բանականությունը կամ Ադամը նույնպես գիշում են։ **16-15**

«Աստված ստեղծեց մարդկային տեսակը՝ Իր կամքի ուժով նյութականացնելով տղամարդու և կնոջ մարմինները։ Նա նոր տեսակին օժտեց նմանատիպ ձևով երեխաներ ստեղծելու զորությամբ»։ «անբասիր» կամ աստվածային ձևով։ **16-16** Քանի որ մինչ այդ անհատականացված հոգու մեջ Նրա դրսևորումը սահմանափակված էր բնագդային կենդանիներով, որոնք զուրկ էին լիարժեք բանականության հնարավորություններից, Աստված ստեղծեց առաջին մարդկային մարմինները, որոնք խորհրդանշորեն անվանվեցին Ադամ և Եվա։ Նրանց, վերելքի համար առավել բարենպաստ զարգացման համար, Նա փոխանցեց երկու կենդանիների հոգիները կամ աստվածային էությունը։ **16-17** Ադամի կամ մարդու մեջ գերակշռում էր բանականությունը, Եվայի կամ կնոջ մեջ՝ զգացմունքը։ Այսպես էր արտահայտվում երկվությունը կամ բևեռականությունը, որը ընկած է ֆենոմենալ աշխարհների հիմքում։ Բանականությունն ու զգացմունքը մնում են միության մեջ։ համագործակցային

ուրախության դրախտ, քանի դեռ մարդկային միտքը չի խաբվում կենդանական հակումների օձաձև էներգիայով:

«Հետևաբար, մարդու մարմինը ոչ միայն կենդանիներից էվոյուցիայի արդյունք էր, այլև ստեղծվել էր Աստծո կողմից հատուկ արարչագործության ակտով: Կենդանիների ձևերը չափազանց կոպիտ էին լիարժեք աստվածային էություն արտահայտելու համար. մարդուն եզակիորեն օժտված էր հսկայական մտավոր կարողություն՝ «հազարաթերթիկ լոտոսը»: ուղեղը, ինչպես նաև ողնաշարի սուր արթնացած օկուլտ կենտրոնները:

«Աստված կամ առաջին ստեղծված գույգի մեջ առկա Աստվածային Գիտակցությունը խորհուրդ տվեց նրանց վայելել մարդկային բոլոր զգայարանները, բայց չկենտրոնանալ դիպչողական զգացողությունների վրա:

16-18 Սրանք արգելվեցին՝ սեռական օրգանների զարգացումը կանխելու համար, ինչը մարդկությանը կիսճեղք կենդանական ցածրորակ բազմացման մեթոդի մեջ: Ենթագիտակցորեն առկա գազանային հիշողությունները չվերակենդանացնելու նախազգուշացումը չուշադրության մատնվեց: Վերադառնելով անասնական բազմացման ուղուն՝ Ադամն ու Եվան ընկան երկնային բնական ուրախությունից դեպի սկզբնական կատարյալ մարդը:

«Գիտելիք -ի «լավ» և չար վերաբերում է դեպի այն տիեզերական դուալիստական հարկադրանք Ընկնում տակ այն տատանվել -ի

մայա՝ իր զգացմունքների և բանականության, կամ Եվայի և Ադամի գիտակցության չարաշահման միջոցով, մարդը հրաժարվում է աստվածային ինքնաբավության երկնային այգի մտնելու իր իրավունքից: **16-19** Յուրաքանչյուր մարդու անձնական պատասխանատվությունն է վերականգնել իր «ծնողներին» կամ կրկնակի բնույթը՝ միասնական ներդաշնակության կամ Եդեմի մեջ:

Ծննդոց գրքի էջերին : «Միրելի՛ Ուսուցիչ,- ասացի ես,- առաջին անգամ ես

զգում եմ Ադամի և Եվայի նկատմամբ պատշաճ որդիական

.....
պարտականություն»:

16-1 : Սկսած աստղագիտական հղումներ մեջ հին հինդու սուրբ գրությունները, գիտնականներ ունենալ եղել է կարող դեպի ճիշտ պարզել այն հեղինակների ամսաթվերը: Ռիչիների գիտական գիտելիքները շատ մեծ էին. *Կաուչիտակի Բրահմանայում* մենք գտնում ենք ճշգրիտ աստղագիտական անցումներ որը ցուցադրել որ մեջ 3100 մ.թ.ա. այն Հինդուներ էին հեռու առաջադեմ մեջ աստղագիտություն, որը ուներ մի գործնական արժեք աստղագիտական արարողությունների համար բարենպաստ ժամանակները որոշելու գործում: 1934 թվականի փետրվարին «*Արևելք-Արևմուտք*» ամսագրում հրապարակված հոդվածում *Ջյոտիշի կամ վեդայական աստղագիտական տրակտատների ամբողջության* մասին տրված է հետևյալ ամփոփումը . «Այն պարունակում է գիտական ավանդույթներ, որոնք Հնդկաստանը պահում էին բոլոր հին ազգերի առաջատար դիրքում և այն դարձնում գիտելիք որոնողների Մեքքա: Շատ հին *Բրահմագուպտան* , մեկ -ի այն *Ջյոտիշ* աշխատանքներ, է մի աստղագիտական տրակտատ գործարք հետ այդպիսի հարցեր ինչպես այն արևակենտրոն շարժումը այն մոլորակային մարմիններ մեջ մեր արևային համակարգ, այն թեքություն -ի այն էկլիպտիկ, այն երկրի գնդաձև ձև, այն արտացոլված լույս լուսնի, երկրի օրական առանցքային պտույտի, Ծիր Կաթինում անշարժ աստղերի առկայության, ձգողականության օրենքը և այլ գիտական փաստեր, որոնք արևմտյան աշխարհում հայտնի չէին դարձել մինչև Կոպեռնիկոսի և Նյուտոնի ժամանակները:

Այն է հիմա հայտնի որ այն այսպես կոչված «Արաբերեն թվեր», առանց որի խորհրդանիշներ առաջադեմ մաթեմատիկա է դժվար, Եվրոպա է եկել 9-րդ դարում՝ արաբների միջոցով, Հնդկաստանից, որտեղ այդ նոտագրական համակարգը հնագույն ժամանակներից մշակվել էր: Հետագա լույս վրա Հնդկաստանի անծայրածիր գիտական ժառանգություն կամք լինել գտնված մեջ Դոկտոր Պ. Գ. Ռեյի *Պատմություն -ից հինդու Զիմիա* և դոկտոր Բ.Ն. Սիլի « *Հին հինդուների դրական գիտությունները* » աշխատությունում :

16-2 : The օրհնություն որը հոսքեր -ից այն պարզապես տեսողություն -ի մի սուրբ

16-3 : Մեկ -ի այն աղջիկներ ում իմ ընտանիք ընտրված ինչպես մի հնարավոր հարսնացու համար ես, հետո ամուսնացած իմ զարմիկ, Պրաբհաս Չանդրա Գիոսե:

16-4 : Ա շարք -ի տասներեք հոդվածներ վրա այն պատմական ստուգում -ի Շրի Յուկտեշվարի *Յուգա* տեսություն հայտնվեց մեջ այն ամսագիր

Արևելք-Արևմուտք (Լոս Լոսգես) -ից Սեպտեմբեր, 1933թ., դեպի

Սեպտեմբեր, 1933թ. 16-5թթ.՝ մ.թ. 12,500 թվականին:

16-6 : The հինդու սուրբ գրությունները տեղ այն ներկա համաշխարհային դարաշրջան ինչպես տեղի ունեցող ներսում այն *Կալի Յուգա* -ի մի շատ ավելի երկար համընդհանուր ցիկլ, քան պարզ 24,000-ամյա գիշերահավասար ցիկլը, որի հետ կապված էր Շրի Յուկտեշվարը: Սուրբ գրությունների համընդհանուր ցիկլը 4,300,560,000 տարի է և չափում է Արարչագործության օրը կամ մեր մոլորակին վերագրված կյանքի տևողությունը: համակարգ մեջ դրա ներկա ձև Սա անծայրածիր կերպարանք տրված կողմից այն ռիչիներ է հիմնված վրա մի հարաբերություն միջև այն երկարություն արեգակնային տարվա և Պի թվի բազմապատիկ (3.1416, շրջագծի և շրջանագծի տրամագծի հարաբերությունը):

The կյանք տարածություն համար մի ամբողջ տիեզերք, համաձայն դեպի այն հին տեսանողներ, է 314,159,000,000,000 արևային տարիներ, կամ «Մեկ Տարիք Բրահմայի »:

Գիտնականներ գնահատական այն ներկա տարիքը -ի այն երկիր դեպի լինել մասին երկու միլիարդ տարիներ, հիմք դնելը նրանց եզրակացություններ վրա մի ուսումնասիրություն -ի կապարե գրպաններ ծախ ինչպես մի

արդյունք -ի ռադիոակտիվություն մեջ ժայռեր The հինդու սուրբ գրությունները հայտարարել որ մի երկիր այդպիսի ինչպես մերը է լուծված մեկի համար -ի երկու պատճառներ՝ այն բնակիչներ ինչպես մի ամբողջ դառնալ կամ ամբողջությամբ լավ կամ ամբողջությամբ չար: The համաշխարհային միտք այդպիսով առաջանում է մի ուժ, որն ազատում է գերի ընկած ատոմները, որոնք միասին պահվում են որպես երկիր:

Սարսափելի հայտարարություններ են երբեմն հրապարակված վերաբերյալ մի անխուսափելի «վերջ» -ի այն աշխարհ: The վերջին կանխատեսում -ի Դատաստանի օրը տվեց Փասադենայի քահանա Չաս Գ. Լոնգը, ով հրապարակավ «Դատաստանի օրը» նշանակեց 1945 թվականի սեպտեմբերի 21-ը: «*Յունայթեդ Փրես*» -ի լրագրողները հարցրին իմ կարծիքը. ես բացատրեցի, որ համաշխարհային ցիկլերը հետևում են աստվածային ծրագրին համապատասխան կարգավորված զարգացման: Երկրային անկում չի երևում. մեր մոլորակի համար իր ներկայիս տեսքով դեռևս սպասվում են երկու միլիարդ տարվա վերելքի և իջնելու գիշերահավասարի ցիկլեր: Ռիչիների կողմից տարբեր համաշխարհային դարաշրջանների համար տրված թվերը արժանի են ուշադիր ուսումնասիրության Արևմուտքում. « *Թայմ* » *ամսագիրը* (1945 թվականի դեկտեմբերի 17, էջ 6) դրանք անվանեց

: ««հուսադրող վիճակագրություն

16-7 : գլուխ VI:13:

16-8 : «Դը յույս -ի այն մարմին է այն աչք: հետևաբար երբ քոնը աչք է միայնակ, քո ամբողջ մարմին նաև է լիքը -ի յույս; բայց երբ քոնը աչք է չար, քո մարմին նաև է լիքը -ի խավար Վերցրեք ուշադրություն դարձնել հետևաբար որ այն յույս որը է մեջ քեզ լինել ոչ խավարը»:— *Ղուկաս 11:34-35*

16-9 : Մեկ -ի այն վեց համակարգեր -ի հինգու փիլիսոփայություն: *Սանխյա* սովորեցնում է վերջնական ազատագրում միջոցով գիտելիք -ի քսանհինգ սկզբունք, որոնք սկսվում են *պրակտիստիկ* կամ բնությունից և ավարտվում *պոլրուշայով* կամ հոգով:

16-10 : *Սանխյա Աֆորիզմներ ,*

I:92. 16-11: *Մատթեոս 24:35:*

16-12 : *Մատթեոս 12:50:*

16-13 Հովհաննես 8:31-32: Սուրբ Հովհաննեսը վկայում է. «Բայց նրանց, ովքեր նրան ընդունեցին, նրանց իշխանություն տվեց դառնալու Աստծո որդիներ , նույնիսկ դեպի նրանց որ հավատալ վրա նրա անուն (նույնիսկ դեպի նրանց ԱՀԿ են հաստատված մեջ այն Քրիստոս Գիտակցություն): - *Ջոն 1:12:*

16-14 : «Մենք կարող է ուտել -ի այն միրգ -ի այն ծառեր -ի այն այգի: բայց -ի այն միրգ -ի այն ծառ որը է մեջ այն մեջտեղում -ի այն «Այգի, Աստված ասաց՝ դրանից մի՛ ուտեք և դրան մի՛ դիպչեք, որ չմեռնեք» (*Ծննդոց 3:2-3*):

16-15 : «Դը կին ում դու ամեն ինչ տվեց դեպի լինել հետ ես, նա տվեց ես -ի այն ծառ, և ես արեց ուտել The կին ասաց, «Օձը խաբեց ինձ, և ես կերա»:- *Ծննդոց 3:12-13*

16-16 : «Այսպիսով Աստված ստեղծված մարդ մեջ նրա սեփական պատկեր, մեջ այն պատկեր -ի Աստված ստեղծված նա նրան; տղամարդ և կին ստեղծված նա նրանց: Եվ Աստված օրհնված նրանց, և Աստված ասաց դեպի նրանց, Լինել բեղմնավոր և բազմապատկել, և համալրել այն երկիր, և ենթարկեցնել այն: - *Ծննդոց 1:27-28* :

16-17 : «Եվ այն Տեր Աստված ձևավորված մարդ -ի այն փոշի -ի այն հող, և շնչեց մեջ նրա քթանցքներ այն շունչ -ի կյանք; և մարդը դարձավ կենդանի հոգի»:- *Ծննդոց 2:7*

16-18 : «Հիմա այն օձ (սեռ ուժ) էր ավելին աննկատ քան ցանկացած գազան -ի այն դաշտ» (ցանկացած այլ զգացողություն -ի այն մարմին):- *Ծննդ. . 3:1:*

16-19 «Եվ Տեր Աստված Եդեմում արևելքում մի այգի տնկեց, և այնտեղ դրեց իր ստեղծած մարդուն»:- *Ծննդ . 2:8:* «Ուստի Տեր Աստված նրան Եդեմի այգուց դուրս ուղարկեց՝ մշակելու այն հողը, որտեղից նա ստեղծվեց»:- *Ծննդ . 3:23:* Աստծո կողմից առաջին անգամ ստեղծված աստվածային մարդու գիտակցությունը կենտրոնացած էր ճակատի ամենակարող միակ աչքի մեջ: (դեպի արևելք): The ամբողջովին ստեղծագործական լիազորություններ -ի նրա կամք, կենտրոնացած ժամը որ կետ, էին կորած դեպի մարդ երբ նա սկսվեց դեպի «մինչև նրա ֆիզիկական բնույթի «հիմքը»:

ԳԼՈՒԽ՝ 17

Սասի Եվ The Երեք Սապֆիրներ

«Որովհետև դու և իմ որդի մտածել այսպես բարձր -ի Սվամի Շրի Յուկտեշվար, Ես

կամք վերցնել մի նայել ժամը նրան: The

Դոկտոր Նարայան Զունդեր Ռոյի ձայնի տոնը ենթադրում էր, որ նա հումորով էր մոտենում կիսատ-պռատների քմահաճույքին: Ես թաքցրի իմ վրդովմունքը՝ հետևելով քարոզչի լավագույն ավանդույթներին:

Իմ ուղեկիցը՝ անասնաբույժը, հաստատված ագնոստիկ էր: Նրա փոքրիկ որդին՝ Սանտոշը, աղաչել էր ինձ հետաքրքրվել իր հորով: Մինչ այժմ իմ անգնահատելի օգնությունը մի փոքր անտեսանելի էր:

Հաջորդ օրը բժիշկ Ռոյը ինձ ուղեկցեց Մերամպորի անապատ: Վարպետը նրան կարճատև զրույց տվեց, որը մեծ մասամբ ուղեկցվեց երկու կողմերի լռությամբ, և այցելուն կտրուկ հեռացավ:

«Ինչո՞ւ մեռած մարդու բերել աշրամ», - հարցական նայեց ինձ Ծրի Յուկտեշվարը, հենց որ դուռը փակվեց կալկաթացի սկեպտիկի վրա:

«Պարո՞ն: Բժիշկը շատ ողջ է:»

«Բայց մեջ մի կարճ ժամանակ

նա կամք լինել մեռած:

Ես ապշած էի: «Պարոն, սա սարսափելի հարված կլինի նրա որդու համար: Սանտոշը դեռ հույս ունի, որ ժամանակը կփոխի հոր նյութապաշտական հայացքները: Ես աղաչում եմ ձեզ, պարոն, օգնել այդ մարդուն»:

«Շատ լավ, ձեր համար»: Իմ գուրուի դեմքը անտարբեր էր: «Հպարտ ձիաբուժը շաքարախտով է տառապում, չնայած նա դա չգիտի: Տասնհինգ օրից նա կպառկի իր մահճակալին: Բժիշկները նրան կհանձնեն մահվան. նրա բնական ժամանակը այս երկիրը լքելու համար այսօրվանից վեց շաբաթ է: Սակայն ձեր միջնորդության շնորհիվ այդ օրը նա կապաքինվի: Բայց կա մեկ պայման: Դուք պետք է նրան աստղագուշակական ապարանջան ստիպեք. նա անկասկած նույնքան բռնի կերպով կդիմադրի, որքան իր ձիերից մեկը վիրահատությունից առաջ»: Վարպետը ծիծաղեց:

Լռությունից հետո, որի ընթացքում մտածում էի, թե ինչպես կարող ենք Սանտոշի հետ լավագույնս կիրառել անհնազանդ բժշկին համոզելու արվեստը, Սրի Յուկտեշվարը լրացուցիչ բացահայտումներ արեց:

«Հենց որ մարդը ապաքինվի, խորհուրդ տվեք նրան միս չուտել: Սակայն նա չի լսի այս խորհրդին, և վեց ամսից, հենց որ իրեն լավագույնս զգա, կմեռնի: Նույնիսկ այդ վեցամսյա կյանքի երկարաձգումը նրան տրվում է միայն ձեր խնդրանքի շնորհիվ:

Հաջորդ օրը ես Սանտոշին առաջարկեցի ոսկերչից թեկապ պատվիրել: Այն պատրաստ կլիներ մեկ շաբաթից, բայց բժիշկ Ռոյը հրաժարվեց այն դնել:

«Ես լավագույն առողջությունն ունեմ: Դուք երբեք չեք տպավորի ինձ այս աստղագուշակական սնահավատություններով»: Բժիշկը ագրեսիվ նայեց ինձ:

Ես գվարճանքով հիշեցի, որ վարպետը արդարացիորեն համեմատել էր այդ մարդուն ձիու հետ: Անցավ ևս յոթ օր. բժիշկը, հանկարծակի հիվանդանալով, հեզորեն համաձայնվեց կրել ապարանջանը: Երկու շաբաթ անց բուժող բժիշկն ինձ ասաց, որ իր հիվանդի դեպքը անհույս է: Նա սարսափելի մանրամասներ հայտնեց շաքարախտի պատճառած ավերածությունների մասին:

Ես ցնցվեց իմ գլուխ «Իմ գուրու ունի ասաց որ, հետո մի հիվանդություն տևական մեկ ամիս, Դոկտոր Ռոյ կամք լինել լավ:

Բժիշկը անհավատորեն նայեց ինձ: Բայց երկու շաբաթ անց նա ինձ փնտրեց՝ ներողամիտ տեսքով:

«Բժիշկ Ռոյը լիովին ապաքինվել է», - բացականչեց նա: «Սա իմ փորձի մեջ ամենագարմանալի դեպքն է: Ես երբեք չեմ տեսել, որ մահամերձ մարդը նման անբացատրելի վերադարձ ցուցաբերի: Ձեր գուրուն իսկապես պետք է որ բուժող մարգարե լինի»:

Դոկտոր Ռոյի հետ մեկ հարցազրույցից հետո, որի ընթացքում ես կրկնեցի Շրի Յուկտեշվարի խորհուրդը մսագուրկ սննդակարգի վերաբերյալ, ես այլևս չտեսա այդ մարդուն վեց ամիս: Մի երեկո, երբ ես նստած էի Գուրպար ճանապարհի վրա գտնվող իմ ընտանեկան տան հրապարակում, նա կանգ առավ գրուցելու:

«Ասա քո ուսուցչին, որ հաճախ միս ուտելով՝ ես ամբողջությամբ վերականգնել եմ ուժերս: Նրա ոչ գիտական գաղափարները սննդակարգի վերաբերյալ ինձ վրա ազդեցություն չեն ունեցել»: Ճիշտ է, որ բժիշկ Ռոյը առողջ տեսք ուներ:

Բայց հաջորդ օրը Սանտոշը վազելով եկավ ինձ մոտ իր տնից, որը գտնվում էր հաջորդ թաղամասում: «Այսօր առավոտյան հայրս մահացավ»:

Այս դեպքը Ուսուցչի հետ իմ ամենատարօրինակ փորձառություններից մեկն էր: Նա բուժեց ապստամբ անասնաբույժին՝ չնայած նրա անհավատությանը, և վեց ամսով երկարաձգեց մարդու երկրային կյանքի ժամկետը՝ միայն իմ անկեղծ աղաչանքի շնորհիվ: Շրի Յուկտեշվարը անսահման բարություն ուներ, երբ բախվելով հավատացյալի հրատապ աղոթքին:

Իմ ամենամեծ հպարտությունն այն էր, որ համալսարանական ընկերներին բերեցի իմ գուրուին հանդիպելու: Նրանցից շատերը մի կողմ կոնեին, գոնե աշրամում, կրոնական սկեպտիցիզմի իրենց նորածն ակադեմիական թիկնոցը:

Իմ ընկերներից մեկը՝ Սասին, մի քանի երջանիկ շաբաթավերջեր անցկացրեց Սերամպուրում: Վարպետը անչափ սիրահարվեց տղային և ափսոսում էր, որ նրա անձնական կյանքը վայրի ու անկարգ է:

«Սասի, եթե չապաշխարես, մեկ տարի հետո վտանգավոր հիվանդ կլինես»: Շրի Յուկտեշվարը սիրալիր գայրությամբ նայեց ընկերոջս: «Մուկունդան վկան է. հետո մի՛ ասա, որ ես քեզ չեմ զգուշացրել»:

Սասին ծիծաղեց: «Տե՛ր, ես քեզ կթողնեմ, որ իմ տխուր գործով հետաքրքրես տիեզերքի մի քաղցր բարեգործական կազմակերպության: Իմ հոգին կամեցող է, բայց կամքս՝ թույլ: Դու իմ միակ փրկիչն ես երկրի վրա. ես ուրիշ ոչնչի չեմ հավատում »:

«Ժամը ամենաքիչը դու պետք է կրել մի երկու կարատանոց կապույտ շափուղա Այն կամք օգնություն դու:

«Ես չեմ կարող թույլ տալ մեկ Ամեն դեպքում, սիրելի գուրուջի, եթե խնդիր գալիս է, Ես լիովին հավատալ դու կամք պաշտպանել ինձ:

«Մեկ տարի հետո դու կբերես երեք շափուղա», - առեղծվածային պատասխանեց Շրի Յուկտեշվարը, - «Այդ դեպքում դրանք ոչ մի օգուտ չեն տա»:

Այս գրույցի տարբերակները պարբերաբար տեղի էին ունենում: «Ես չեմ կարող ուղղվել», - կատակերգական հուսահատությամբ կասեր Սասին: «Եվ իմ վստահությունը ձեր նկատմամբ, Տե՛ր, ինձ համար ավելի թանկ է, քան ցանկացած քար»:

Մեկ տարի անց ես այցելում էի իմ գուրուին՝ նրա աշակերտ Նարեն Բաբուի Կալկաթայի տանը: Առավոտյան ժամը տասին մոտ, երբ ես և Շրի Յուկտեշվարը լուռ նստած էինք երկրորդ հարկի հյուրասենյակում, լսեցի, որ դուռը բացվեց: Վարպետը կոշտ ուղղվեց:

«Սասին է», - լուրջ նկատեց նա: «Տարին արդեն ավարտվել է. նրա երկու թոքերը չեն աշխատում: Նա անտեսել է իմ խորհուրդը. ասա նրան, որ չեմ ուզում նրան տեսնել»:

Սրի Յուկտեշվարի խստությունից կիսով չափ ապշած՝ ես վազեցի

աստիճաններով ներքև: Սասին բարձրանում էր: «Օ՛, Մուկունդա: Հուսով

եմ՝ Ուսուցիչն այստեղ է. ես կանխագգացում ունեի, որ նա կարող է լինել»:

«Այո, բայց նա չի անում ցանկությունն դեպի լինել խանգարված:»

Սասին պայթեց արցունքներից և անցավ իմ կողքով: Նա նետվեց Սրի Յուկտեշվարի ոտքերի մոտ՝ այնտեղ դնելով երեք գեղեցիկ շափյուղաներ:

«Ամենագետ գուրու, բժիշկներն ասում են, որ ես վազող թոքախտ ունեմ: Նրանք ինձ երեք ամսից ավելի ժամանակ չեն տալիս: Ես խոնարհաբար աղաչում եմ ձեր օգնությունը. գիտեմ, որ դուք կարող եք բուժել ինձ»:

«Մի՞թե մի փոքր ուշ չէ հիմա քո կյանքի համար անհանգստանալու համար: Հեռացիր քո թանկարժեք քարերով, դրանց օգտակարության ժամանակն անցել է»: Ապա վարպետը սֆինքսի պես նստեց անդադար լռության մեջ, ընդհատված տղայի ողորմածության լացով:

Ինձ մոտ ինտուիտիվ համոզմունք առաջացավ, որ Շրի Յուկտեշվարը պարզապես ստուգում էր Սասիի հավատքի խորությունը աստվածային բուժիչ ուժի նկատմամբ: Մեկ ժամ անց ես չգարմացա, երբ Վարպետը համակրելի հայացք նետեց իմ խոնարհված ընկերոջ վրա:

«Վեր կաց, Սասի, ինչ իրարանցում ես ստեղծում ուրիշների տներում: Վերադարձրու քո շափյուղաները ոսկերչին, դրանք հիմա ավելորդ ծախս են: Բայց գտիր աստղագուշակական թևնոց և կրիթ այն: Մի՛ վախեցիր, մի քանի շաբաթից դու լավ կլինես»:

Սասիի ժպիտը լուսավորեց նրա արցունքից ներկված դեմքը, ինչպես

հանկարծակի ծագող արևը խոնավ բնապատկերի վրա: «Միրելի՛ գուրու, ընդունե՛մ բժիշկների նշանակած դեղերը»:

Սրի Յուկտեշվարի հայացքը երկար ու չար էր: «Ինչպես կամենում ես՝ խմիր դրանք կամ դեն նետիր. այդպես է լինում»: «Կարևոր չէ: Ավելի հնարավոր է, որ արևն ու լուսինը փոխեն իրենց դիրքերը, քան դու մահանաս թոքախտից»: Նա կտրուկ ավելացրեց. «Գնա՛ հիմա, մինչև ես չփոխեմ միտքս»:

Անհանգիստ խոնարհվելով՝ ընկերս շտապ հեռացավ: Հաջորդ մի քանի շաբաթների ընթացքում ես մի քանի անգամ այցելեցի նրան և սարսափեցի՝ տեսնելով, որ նրա վիճակը գնալով վատանում է:

«Սասի չի կարող վերջին միջոցով այն գիշերը: Սրանք բառեր -ից նրա բժիշկ, և այն տեսարան -ի իմ

Ընկերս, որն այժմ գրեթե կմախքի էր վերածվել, շտապ ուղարկեց ինձ
Սերամայուր: Իմ գուրուը սառնորեն լսեց իմ արցունքնոտ զեկույցը:

«Ինչո՞ւ անել դու գալ այստեղ դեպի անհանգստացնել ես՞ Դու ունենալ արդեն լսեց
ես հավաստիացնել Սասի -ի նրա վերականգնումը»:

Ես մեծ հիացմունքով խոնարհվեցի նրա առջև և նահանջեցի դեպի դուռը: Շրի
Յուկտեշվարը հրաժեշտի խոսք չասաց, այլ լռության մեջ ընկղմվեց՝ չթարթող
աչքերը կիսաբաց, նրանց տեսողությունը թռավ դեպի մեկ այլ աշխարհ:

Ես անմիջապես վերադարձա Սասիի տուն՝ Կալկաթայում: Չարմանքով տեսա
ընկերոջս՝ նստած և կաթ խմող:

«Օ՛, Մուկունդա: Ի՛նչ հրաշք: Չորս ժամ առաջ ես զգացի Ուսուցչի ներկայությունը
սենյակում. իմ սարսափելի ախտանիշները անմիջապես անհետացան: Ես զգում եմ,
որ նրա շնորհիվ ես լիովին առողջ եմ»:

Մի քանի շաբաթ անց Սասին ավելի գեր էր և առողջական առումով ավելի լավ,
քան երբևէ: **17-1** Բայց նրա եզակի Նրա բուժման նկատմամբ արձագանքը
անշնորհակալ երանգ ուներ. նա հազվադեպ էր կրկին այցելում Շրի
Յուկտեշվարին: Մի օր ընկերս ինձ ասաց, որ նա այնքան խորը գոջացել է իր
նախկին ապրելակերպի համար, որ ամաչում է Ուսուցչի դեմ առ դեմ կանգնել:

Ես կարող էի միայն եզրակացնել, որ Սասիի հիվանդությունը հակառակ
ազդեցությունն էր ունեցել՝ կոշտացնելով նրա կամքը և խաթարելով նրա
վարվելակերպը:

Շոտլանդական եկեղեցու քոլեջում իմ ուսման առաջին երկու տարիները
մոտենում էին ավարտին: Դասարան հաճախելը շատ կարճատև էր. այն քիչ
ուսումը, որը ես անում էի, միայն ընտանիքիս հետ խաղաղություն պահպանելու
համար էր: Իմ երկու մասնավոր դասատուները պարբերաբար գալիս էին իմ
տուն, ես պարբերաբար բացակայում էի. ես կարող եմ նկատել առնվազն այս մեկ
օրինաչափությունը իմ ուսումնական կարիերայում:

Հնդկաստանում քոլեջի երկու հաջողակ տարիները բերում են միջնակարգ
արվեստի դիպլոմ, այնուհետև ուսանողը կարող է ակնկալել ևս երկու տարի և իր
AB աստիճանը:

Միջին առարկայի ավարտական քննությունները սարսափելիորեն մոտենում
էին: Ես փախա Պուրի, որտեղ իմ գուրուն մի քանի շաբաթ էր անցկացնում:
Մշուշոտ հույս ունեի, որ նա կհաստատի իմ չներկայանալը: Եզրափակիչ փուլում
ես պատմեցի իմ ամոթալի անպատրաստության մասին:

Բայց վարպետը միխիթարական ժպտաց. «Դուք ամբողջ սրտով զբաղվել եք ձեր
հոգևոր պարտականություններով և չէիք կարող չանտեսել քոլեջի աշխատանքը:

Հաջորդ շաբաթվա ընթացքում ջանասիրաբար նվիրվեք ձեր գրքերին. դուք կհաղթահարեք ձեր փորձությունը առանց ձախողման»:

Ես վերադարձա Կալկաթա՝ վճռականորեն ճնշելով բոլոր ողջամիտ կասկածները, որոնք երբեմն առաջանում էին նյարդայնացնող ծաղրի պատճառով: Մեղանիս վրա դրված գրքերի լեռը զննելով՝ ես ինձ զգացի անապատում կորած ճանապարհորդի պես: Երկարատև խորհրդածությունը ինձ ուժասպառ անող ոգեշնչում բերեց: Յուրաքանչյուրը բացելը Գիրքը պատահականորեն ընտրելով՝ ես ուսումնասիրեցի միայն այն էջերը, որոնք այդպես էին բացված: Մեկ շաբաթ շարունակ օրական տասնութ ժամ այս դասընթացը շարունակելով՝ ես ինձ իրավունք էի համարում բոլոր հաջորդ սերունդներին խորհուրդ տալ սկզբից մինչև վերջ սովորելու արվեստը:

Հաջորդ օրերը քննասենյակներում իմ թվացյալ պատահական ընթացակարգի արդարացումն էին: Ես հանձնեցի բոլոր թեստերը, թեև՝ գրեթե առանց որևէ պատճառի: Ընկերներիս և ընտանիքիս շնորհավորանքները ծիծաղելիորեն խառնվում էին նրանց զարմանքը մատնող արտաթորանքների հետ:

Պուրիից վերադառնալիս Շրի Յուկտեշվարը ինձ հաճելի անակնկալ մատուցեց. «Քո Կալկաթայում ուսումնառությունը ավարտվեց: Ես կհոգամ, որ դու համալսարանում քո վերջին երկու տարիների աշխատանքը շարունակես այստեղ՝ Սերամպուրում»:

Ես շփոթված էի: «Պարոն, այս քաղաքում արվեստի բակալավրի աստիճան չկա»: Սերամպուր քոլեջը՝ բարձրագույն ուսումնական միակ հաստատությունը, առաջարկում էր միայն միջնակարգ արվեստի երկամյա դասընթաց:

Վարպետը չարաճճի ժպտաց: «Ես չափազանց մեծ եմ քեզ համար AB քոլեջ հիմնելու համար նվիրատվություններ հավաքելու համար: Կարծում եմ՝ պետք է հարցը կարգավորեմ ուրիշի միջոցով»:

Երկու ամիս անց Սերամպուրի քոլեջի նախագահ պրոֆեսոր Հաուելյար հրապարակավ հայտարարեց, որ իրեն հաջողվել է հավաքել բավարար միջոցներ չորս տարվա դասընթաց առաջարկելու համար: Սերամպուրի քոլեջը դարձավ Կալկաթայի համալսարանի մասնաճյուղ: Ես առաջին ուսանողներից մեկն էի, որ ընդունվեց Սերամպուր՝ որպես AB թեկնածու:

«Գուրուջի, որքա՛ն բարի ես ինձ հետ: Ես կարոտել եմ լքել Կալկաթան և ամեն օր քեզ մոտ լինել Սերամպուրում: Պրոֆեսոր Հաուելյար չի էլ պատկերացնում, թե որքան է պարտական քո լուռ օգնությանը»:

Սրի Յուկտեշվարը կեղծ խստությամբ նայեց ինձ: «Հիմա դու ստիպված չես լինի այդքան շատ ժամեր անցկացնել գնացքներում. ինչքա՛ն ազատ ժամանակ ունես ուսմանդ համար: Գուցե դու դառնաս ավելի քիչ վերջին բոպեին գրկախառնվող և ավելի շատ գիտնական»:

Բայց ինչ-որ կերպ նրա տոնին համոզիչ բան չկար:

.....
17-1 : Մեջ 1936թ. Ես լսեց -ից մի ընկեր որ Սասի էր դեռևս մեջ գերագանց առողջություն

«Տարիներ առաջ, հենց այս սենյակում, որտեղ դուք հիմա գրադեցնում եք, մի մահմեդական հրաշագործ ինձանից առաջ չորս հրաշք գործեց»:

Շրի Յուկտեշվար պատրաստված սա զարմանալի հայտարարություն ընթացքում նրա առաջին այցելություն դեպի իմ նոր եռամսյակներ

Մերամպորի քոլեջ ընդունվելուց անմիջապես հետո ես սենյակ էի վարձել մոտակա *Պանթի կոչվող հանրակացարանում* : Դա Գանգեսի ափին գտնվող հին ոճի աղյուսե առանձնատուն էր:

«Տե՛ր, ինչպիսի՜ գուգադիպություն: Այս նոր զարդարված պատերը իսկապե՞ս հին են՝ հիշողություններով լի»: Ես շուրջս նայեցի պարզ կահավորված սենյակիս՝ արթնացած հետաքրքրությամբ:

Ֆակիր 18-1-ի անունը Աֆգալ Խանն էր: Նա իր արտասովոր ուժերը ձեռք էր բերել հինդու յոգիի հետ պատահական հանդիպման միջոցով:

«Որդի՛ս, ծարավ եմ, ինձ համար ջուր բեր»: Փոշով պատված մի *սանյասի* այս խնդրանքը ներկայացրեց Աֆգալին մի օր, երբ նա պատանի էր Արևելյան Բենգալիայի մի փոքրիկ գյուղում:

«Վարպետ, Ես առավոտյան մի Մահմեդական: Ինչպես կարող էր դու, մի հինդու, ընդունել մի խմել -ից իմ ձեռքեր՞

«Քո ճշմարտացիությունը հաճելի է ինձ, գավակս: Ես չեմ հետևում անաստված աղանդավորության մեկուսացման կանոններին: Գնա, շտապ ջուր բեր ինձ համար»:

«Աֆգալի հարգալից հնազանդություն էր պարգևատրված կողմից մի սիրող հայացք -ից այն յոգի

«Դուք ունեք լավ կարմա նախորդ կյանքերից», - հանդիսավոր նկատեց նա: «Ես ձեզ սովորեցնելու եմ յոգայի որոշակի մեթոդ, որը ձեզ կտա տիրապետություն անտեսանելի աշխարհներից մեկի վրա: Մեծ ուժերը, որոնք ձերը կլինեն, պետք է գործադրվեն արժանի նպատակների համար. երբեք մի՛ օգտագործեք դրանք եսասիրաբար: Ես, ցավոք, զգում եմ, որ դուք անցյալից բերել եք կործանարար հակումների որոշ սերմեր: Մի՛ թույլ տվեք, որ դրանք ծլեն՝ ջրելով դրանք նոր չար գործողություններով: Ձեր... Նախորդ կարման այնպիսին է, որ դուք պետք է օգտագործեք այս կյանքը՝ ձեր յոգական նվաճումները բարձրագույն մարդասիրական նպատակների հետ համաձայնեցնելու համար:

«Հետո հրահանգող այն զարմացած տղա մեջ մի բարդ տեխնիկա, այն վարպետ անհետացավ:

«Աֆգալը քսան տարի հավատարմորեն հետևեց իր յոգայի վարժությանը: Նրա հրաշագործ սխրանքները սկսեցին լայն ուշադրություն գրավել: Թվում է, թե նրան միշտ ուղեկցում էր մի անմարմին ոգի, որին նա անվանում էր «Հագրաթ»: Այս անտեսանելի էակը կարողանում էր կատարել ՖԱԹԻԲԻ ամենափոքր ցանկությունը:»

«Անտեսելով իր տիրոջ նախագգուշացումը՝ Աֆգալը սկսեց չարաշահել իր լիազորությունները: Ինչ առարկա էլ որ նա դիպչեր և հետո տեղը դներ, շուտով անհետանում էր առանց հետքի: Այս անհանգստացնող դեպքը սովորաբար մահմեդականին դարձնում էր անցանկալի հյուր:»

«Նա ժամանակ առ ժամանակ այցելում էր Կալկաթայի խոշոր ոսկերչական խանութներ՝ ներկայանալով որպես հնարավոր գնորդ: Ցանկացած զարդ, որին նա ձեռք էր տալիս, անհետանում էր խանութից դուրս գալուց կարճ ժամանակ անց:»

«Աֆգալը հաճախ շրջապատված էր մի քանի հարյուր ուսանողներով, որոնք տարված էին իր գաղտնիքները իմանալու հույսով: Ֆակիրը *երբեմն* նրանց հրավիրում էր իր հետ ճանապարհորդելու: Երկաթուղային կայարանում նա կարողանում էր դիպչել տոմսերի մի փունջին: Դրանք նա վերադարձնում էր գրագրին՝ նշելով. «Ես փոխել եմ միտքս և հիմա չեմ գնի դրանք»: Բայց երբ նա իր շքախմբի հետ նստում էր գնացքը, Աֆգալը ձեռքում էր անհրաժեշտ տոմսերը:

18-2

«Այս սխրանքները վրդովված իրարանցում առաջացրին. բենգալացի ոսկերիչներն ու տոմսավաճառները նյարդային խանգարումների էին ենթարկվում: Աֆգալին ձերբակալել փորձող ոստիկանությունը անօգնական հայտնվեց: *Ֆակիրը* կարող էր վերացնել մեղադրական ապացույցները պարզապես ասելով. «Հագրաթ, վերցրու սա»:

Սրի Յուկտեշվարը վեր կացավ իր տեղից և քայլեց դեպի իմ սենյակի պատշգամբը, որը նայում էր Գանգեսին: Ես հետևեցի նրան՝ անհամբեր սպասելով լսել ավելի շատ շփոթեցնող մահմեդական խաղարկությունների մասին:

«Այս *Պանթի* տունը նախկինում պատկանել է իմ ընկերոջը: Նա ծանոթացել է Աֆգալի հետ և նրան այստեղ հրավիրել: Իմ ընկերը նաև մոտ քսան հարևանների է հրավիրել, այդ թվում՝ ինձ: Ես այդ ժամանակ դեռահաս էի և մեծ հետաքրքրություն էի զգում հայտնի *Ֆակիրի նկատմամբ* »: Վարպետը ծիծաղեց: «Ես նախագգուշական միջոցներ ձեռնարկեցի՝ ոչ մի արժեքավոր բան չհագնելու համար: Աֆգալը հետաքրքրասեր նայեց ինձ, ապա նկատեց.

«Դու հզոր ձեռքեր ունես: Իջիր ներքև՝ այգի, վերցրու մի հարթ քար և կավիճով գրիր քո անունը դրա վրա, ապա քարը նետիր որքան հնարավոր է հեռու՝ Գանգեսի մեջ»:

«Ես հնազանդվեցի: Հենց որ քարը անհետացավ հեռավոր այիքների տակ, մահմեդականը կրկին դիմեց ինձ.

"Լրացնել մի կճուճ հետ Գանգես ջուր մոտ այն առջևի -ի սա տուն:

«Հետո Ես ուներ վերադարձված հետ մի նավ -ի ջուր, այն *Ֆակիր* լաց եղավ, «Հագրաթ, դնել այն քար մեջ այն կաթսա՝

«Քարը անմիջապես հայտնվեց: Ես այն հանեցի անոթից և իմ ստորագրությունը նույնքան ընթեռնելի գտա, որքան երբ...» Ես էի գրել այն:

«Բաբու, **18-3 տարեկան** Սենյակում գտնվող ընկերներիցս մեկը կրում էր ծանր հնաոճ ոսկե ժամացույց և շղթա: Ֆակիրը *զննեց* նրանց չարագուշակ հիացմունքով: Շուտով նրանք անհետացան:

«Աֆգալ, խնդրում եմ վերադարձ իմ գնահատված ժառանգություն! Բաբու էր գրեթե մեջ արցունքներ

Մահմեդականը որոշ ժամանակ ստոիկ լուռ էր, ապա ասաց. «Դուք հինգ հարյուր ռուփի ուներ երկաթե սեյֆում: Բերեք դրանք ինձ մոտ, և ես կասեմ, թե որտեղ գտներ ձեր ժամացույցը»:

«Հուսահատված Բաբուն անմիջապես մեկնեց իր տուն: Նա շուտով վերադարձավ և

Աֆգալին տվեց պահանջվող գումարը:»

«Գնա՛ քո տան մոտ գտնվող փոքրիկ կամրջի մոտ», - հրահանգեց *Ֆակիրը* Բաբուին,
- «Կանչի՛ր Հազրատին, որ քեզ ժամացույցն ու շղթան տա»:

«Բաբու շտապեց հեռու Միացված է նրա վերադարձ, նա էր կրելով մի ժպիտ -ի
թերթնացում և ոչ զարդեր ինչ էլ որ լինի

«Երբ ես Հազրատին հրամայեցի,- հայտարարեց նա,- իմ ժամացույցը օդից
ընկավ աջ ձեռքիս մեջ: Կարող եք վստահ լինել, որ ես ժառանգական իրը փակել
եմ սեյֆումս, նախքան այստեղ խմբին միանալը»:

Բարուի ընկերները՝ Ժամացույցի համար փրկագնի կատակերգության ականատեսները, վրդովմունքով նայում էին Աֆգալին: Նա հիմա խոսում էր հանգստացնող ձայնով:

«Խնդրում եմ անուն ցանկացած խմել դու ուզում եմ; Հագրաթ կամք արտադրել դա:

«Մի մասը կաթ խնդրեց, մյուսները՝ մրգային հյութեր: Ես այդքան էլ չգարմացա, երբ անհանգիստ Բարուն վիսկի խնդրեց: Մահմեդականը հրաման տվեց. բարեհամբույր Հագրաթը փակ տարաներ ուղարկեց օդում սավառնող և գետնին ընկնող: Յուրաքանչյուր տղամարդ գտավ իր ցանկալի ըմպելիքը:

«Օրվա չորրորդ տպավորիչ սխրանքը, անկասկած, գոհացուցիչ էր մեր տանտիրոջ համար. Աֆգալը առաջարկեց արագ պատրաստվող ճաշ ապահովել:»

«Եկեք պատվիրենք ամենաթանկ ուտեստները», - մոայլ առաջարկեց Բարուն: «Ես ուզում եմ շքեղ ճաշ իմ հինգ հարյուր ռուփիով: Ամեն ինչ պետք է մատուցվի ոսկե ափսեների մեջ»:

«Հենց որ յուրաքանչյուր տղամարդ արտահայտեց իր նախասիրությունները, *Ֆակիրը* դիմեց անսպառ Հագրատին: Հնչեց մի մեծ աղմուկ. ոսկե սկուտեղներ, որոնք լի էին բարդ պատրաստված կարիներով, տաք *լուչիներով* և բազմաթիվ ոչ սեզոնային մրգերով, ոչ մի տեղից վայրէջք կատարեցին մեր ոտքերի մոտ: Բոլոր ուտեստները համեղ էին: Մեկ ժամ խնջույքից հետո մենք սկսեցինք լքել սենյակը: Հսկայական աղմուկ, կարծես ափսեները կույտ էին դնում, ստիպեց մեզ շրջվել: Ահա՛, փայլուն ափսեների կամ ճաշի մնացորդների ոչ մի հետք չկար»:

«Գուրուջի,- ընդհատեցի ես,- եթե Աֆգալը կարող էր հեշտությամբ ձեռք բերել այնպիսի իրեր, ինչպիսիք են ոսկե ափսեները, ինչո՞ւ էր նա տենչում ուրիշների ունեցվածքին»:

« *Ֆակիրը* հոգևորապես բարձր զարգացած չէր», - բացատրեց Շրի Յուկտեշվարը: «Յոգայի որոշակի տեխնիկայի տիրապետումը նրան հնարավորություն տվեց մուտք գործել աստրալային հարթություն, որտեղ ցանկացած ցանկություն անմիջապես նյութականանում է: Աստրալային Էակի՝ Հագրաթի միջոցով մուսուլմանականը կարող էր կանչել...» ցանկացած առարկայի ատոմները եթերային էներգիայից՝ հզոր կամքի գործողությամբ: Մակայն նման աստրալային ծագում ունեցող առարկաները կառուցվածքայինորեն անհետացող են. դրանք երկար չեն կարող պահպանվել: Աֆգալը դեռևս կարոտում էր աշխարհիկ հարստությանը, որը, չնայած ավելի դժվար է վաստակվում, ունի ավելի հուսալի դիմացկունություն:

Ես ծիծաղեց: «Այն նույնպես երբեմն անհետանում է ամենաշատը անհասկանալիորեն»:

«Աֆգալը Աստծո գիտակցության մարդ չէր», - շարունակեց Վարպետը:

«Մշտական և օգտակար բնույթի հրաշքները գործում են իսկական սրբերի կողմից, քանի որ նրանք համահունչ են եղել ամենակարող Արարչին: Աֆգալը պարզապես սովորական մարդ էր՝ անսովոր ուժով՝ թափանցելու նուրբ աշխարհ, որտեղ մահկանացուները սովորաբար չեն մտնում մինչև մահ»:

«Ես հասկանալ հիմա, Գուրուջի. The հետմահու աշխարհի հայտնվում է դեպի ունենալ որոշ հմայիչ առանձնահատկություններ:

Վարպետը համաձայնվեց: «Այդ օրվանից հետո ես այլևս չտեսա Աֆգալին, բայց մի քանի տարի անց Բարուն եկավ իմ տուն՝ ցույց տալու ինձ մուսուլմանի հրապարակային խոստովանության մասին թերթային հոդվածը: Դրանից ես իմացա այն փաստերը, որոնք հենց նոր պատմեցի ձեզ Աֆգալի վաղ ձեռնադրության մասին հինդու գուրուից»:

Հրապարակված փաստաթղթի վերջին մասի էությունը, ինչպես հիշում է Սրի Յուկտեշվարը, հետևյալն էր. «Ես՝ Աֆգալ Խանը, գրում եմ այս խոսքերը որպես ապաշխարության ակտ և որպես նախազգուշացում նրանց, ովքեր փնտրում են...» հրաշագործ ուժերի տիրապետումը: Տարիներ շարունակ ես չարաշահել եմ Աստծո և իմ տիրոջ շնորհով ինձ տրված հրաշագործ ունակությունները: Ես հարբեցի եսասիրությունից՝ զգալով, որ դուրս եմ բարոյականության սովորական օրենքներից: Վերջապես եկավ իմ հաշվեհարդարի օրը:

«Վերջերս Կալկաթայից դուրս մի ճանապարհի վրա հանդիպեցի մի ծերունու: Նա կաղալով քայլում էր՝ ձեռքումս ոսկեգօծ մի առարկա պահելով: Ես նրան դիմեցի ազահությամբ սրտումս:

«Ես առավոտյան Աֆգալ Խան, այն մեծ *Ֆակիր* . Ի՞նչ ունենալ դու այնտեղ՞

«Այս ոսկե գունդը իմ միակ նյութական հարստությունն է. այն *Ֆակիրի համար ոչ մի հետաքրքրություն չի կարող ներկայացնել* : Ես աղաչում եմ ձեզ, պարոն, բուժեք իմ կաղությունը»:

«Ես դիպա գնդակին և անպատասխան հեռացա: Ծերունին կաղալով հետևիցս վազեց: Ծուտով նա ճչաց. «Իմ ոսկին վերջացավ»:

«Քանի որ ես ուշադրություն չդարձրի, նա հանկարծ խոսեց նրա թույլ մարմնից տարօրինակ կերպով դուրս եկող խոպոտ ձայնով .

«Արա» դու ոչ ճանաչել ես՞

«Ես լուռ մնացի, սարսափած ուշացած հայտնաբերումից, որ այս աննկատ ծերուկը ոչ այլ ոք էր, քան մեծ սուրբը, որը շատ, շատ վաղուց ինձ յոգայով էր զբաղվելու սովորեցրել: Նա ուղղվեց. նրա մարմինը անմիջապես դարձավ ուժեղ և երիտասարդ»:

«Այսպիսով՝», - իմ գուրուի հայացքը կրակոտ էր: «Ես իմ սեփական աչքերով տեսնում եմ, որ դուք ձեր ուժերն օգտագործում եք ոչ թե տառապող մարդկությանը օգնելու, այլ նրան որսալու համար, ինչպես սովորական գողը: Ես հետ եմ վերցնում ձեր գաղտնի պարգևները. Հագրաթը հիմա ազատված է ձեզանից: Դուք այլևս սարսափ չեք լինի Բենգալիայում»:

«Ես կանչեցի Հագրատին տանջված տոնով. առաջին անգամ նա չերևաց իմ ներքին տեսողությանը: Բայց հանկարծ ինչ-որ մութ վարագույր վերացավ իմ ներսում. ես հստակ տեսա իմ կյանքի հայիոյանքը»:

«Իմ գուրու, շնորհակալ եմ, որ եկար՝ վանելու իմ երկարատև մոլորությունը»: Ես լաց էի լինում նրա ոտքերի մոտ: «Խոստանում եմ հրաժարվել իմ աշխարհիկ նկրտումներից: Ես կհեռանամ լեռներից՝ միայնակ խորհրդածելու Աստծո մասին՝ հույս ունենալով քավել իմ չար անցյալը»:

«Իմ տերը լուռ կարեկցանքով նայեց ինձ: «Ես գգում եմ ձեր անկեղծությունը», - վերջապես ասաց նա: «Ձեր նախորդ տարիների խիստ հնազանդության և ձեր ներկայիս գղջման շնորհիվ ես ձեզ մեկ շնորհ կպարգևեմ: Ձեր մյուս ուժերը հիմա սպառվել են, բայց երբ սննդի և հագուստի կարիք լինի, դուք դեռ կարող եք հաջողությամբ դիմել Հագրատին դրանք ապահովելու համար: Ամբողջ սրտով նվիրվեք աստվածային...» հասկացողություն լեռնային անդունդներում:

«Այնուհետև իմ գուրուն անհետացավ. ես մնացի արցունքներիս ու մտորումներիս հետ: Ցտեսություն, աշխարհ: Ես գնում եմ Տիեզերական Սիրելիի ներողամտությունը խնդրելու»:

18-1 : Ա մուսուլման յոգի; -ից այն արաբերեն *ֆաքիր* , աղքատ; սկզբնապես կիրառված դեպի դերվիշներ տակ մի երդում -ի աղքատություն

18-2 : Իմ հայր ավելի ուշ պատմեց ես որ նրա ընկերություն, այն Բենգալ-Նագալոր Երկաթուղի, ուներ եղել է մեկ -ի այն ընկերություններ զոհ դարձած Աֆգալ Խանի կողմից:

18-3 : Ես անել ոչ հետկանչ այն անուն -ի Շրի Յուկտեշվարի ընկեր, և պետք է հղում դեպի նրան պարզապես ինչպես «Բաբու» (Պարոն):

ԳԼՈՒԽ՝ 19

Իմ Վարպետ, Մեջ Կալկաթա, Հայտնվում Է Մեջ Սերամպոր

«Ես հաճախ եմ տանջվում արեխտական կասկածներով: Սակայն երբեմն ինձ տանջող ենթադրություն է հետապնդում. մի՞թե գոյություն չունեն չօգտագործված հոգևոր հնարավորություններ: Մի՞թե մարդը չի կորցնում իր իրական ճակատագիրը, եթե չի կարողանում ուսումնասիրել դրանք»:

Դիջեն Բաբուի՝ *Պանթի* հանրակացարանում իմ սենյակակցի, այս դիտողությունները ծագեցին իմ հրավերից՝ նրան հանդիպելու իմ գուրուի հետ:

«Սրի Յուկտեշվարջին ձեզ կնվիրի *Կրիա Յոգային* », - պատասխանեցի ես: «Դա հանդարտեցնում է դուալիստական խռովքը աստվածային ներքին վստահության միջոցով»:

Այդ երեկոյան Դիջենը ինձ ուղեկցեց դեպի ճգնափորանոց: Ուսուցչի ներկայությամբ իմ ընկերը այնպիսի հոգևոր խաղաղություն ստացավ, որ շուտով դարձավ մշտական այցելու: Առօրյա կյանքի աննշան մտահոգությունները բավարար չեն մարդու համար. իմաստությունը նույնպես բնածին ծարավ է: Շրի Յուկտեշվարի խոսքերով՝ Դիջենը խթան գտավ իր մեջ ավելի իրական «ես» գտնելու իր փորձերի համար՝ սկզբում ցավոտ, ապա՝ անstreng ազատագրող: նրա կուրծքը, քան ժամանակավոր ծննդյան նվաստացուցիչ եսը, որը հազվադեպ է բավականացնում Հոգու համար:

Քանի որ Դիջենն ու ես երկուսս էլ Սերամպոր քոլեջում սովորում էինք AB դասընթաց, մենք սովորություն դարձրինք դասերն ավարտվելուն պես միասին քայլել դեպի աշրամ: Մենք հաճախ տեսնում էինք Շրի Յուկտեշվարին իր երկրորդ հարկի պատշգամբում կանգնած և ժպիտով ողջունում մեր մոտեցումը:

Մի օր Կանայք՝ անապատի երիտասարդ բնակիչը, դռան մոտ հանդիպեց
ինձ և Դիջենին՝ հիասթափեցնող լուրով:

«Վարպետ է ոչ այստեղ; նա էր կանչված դեպի Կալկաթա կողմից մի շտապ նշում:

Հաջորդ օրը ես բացիկ ստացա իմ գուրուից: «Ես կմեկնեմ Կալկաթայից
չորեքշաբթի առավոտյան», - գրել էր նա: «Դու և Դիժենը կհանդիպեք ժամը իննի
գնացքին Սերամպուր կայարանում»:

Չորեքշաբթի առավոտյան ժամը ութն անց կեսի սահմաններում իմ մտքում համառորեն փայլատակեց Շրի Յուկտեշվարի հեռագգաց մի հաղորդագրություն. «Ես ուշացել եմ, մի՛ դիմավորեք ժամը իննի գնացքը»:

Ես փոխանցված այն վերջին հրահանգներ դեպի Դիջեն, ԱՀԿ Էր արդեն հագնված համար մեկնում

«Դու և քո ինտուիցիան», - ընկերոջս ձայնը արհամարհանքով էր լցված:- Ես նախընտրում եմ վստահել Ուսուցչի գրավոր խոսքին:

Ես ուսերս թոթվեցի և լուռ ու վճռական նստեցի: Չայրացած մրմնջալով՝ Դիժենը մոտեցավ դռանը և աղմկոտ փակեց այն իր ետևից:

Քանի որ սենյակը բավականին մութ էր, ես մոտեցա փողոցին նայող պատուհանին: Արևի լույսի նոսրությունը հանկարծակի մեծացավ՝ վերածվելով ինտենսիվ փայլի, որի մեջ երկար ճաղերով պատուհանն ամբողջությամբ անհետացավ: Այս շլացուցիչ ֆոնի վրա հայտնվեց Շրի Յուկտեշվարի հստակորեն մարմնավորված կերպարանքը:

Շուրջ մեջ ընկնելով, ես վեր կացա արթոնցս և ծնկի իջա նրա առջև: Իմ գուրուի ոտքերի մոտ հարգալից ողջույնի իմ սովորական ժեստով դիպչեցի նրա կոշիկներին: Դրանք ինձ ծանոթ գույգ էին՝ նարնջագույն ներկված կտավից, պարանով պատված ներբանով: Նրա օխրա գույնի սվամի կտորը հավեց ինձ: Ես հստակ զգացի ոչ միայն նրա զգեստի հյուսվածքը, այլև կոշիկների կոշտ մակերեսը և նրա մատների ճնշումը դրանց մեջ: Չափազանց զարմացած լինելով մեկ բառ անգամ արտաբերելու համար, ես վեր կացա և հարցական նայեցի նրան:

«Ես ուրախ էի, որ ստացաք իմ հեռագգաց հաղորդագրությունը»: Վարպետի ձայնը հանգիստ էր, բոլորովին նորմալ: «Ես հիմա ավարտել եմ իմ գործերը Կալկաթայում և ժամը տասի գնացքով կհասնեմ Մերամպուր»:

Մինչ ես դեռ լուռ նայում էի, Շրի Յուկտեշվարը շարունակեց. «Սա ուրվական չէ, այլ իմ մարմնով ու արյունով լի կերպարանքը: Ինձ աստվածային հրաման է տրվել ձեզ տալ այս փորձառությունը, որը հազվադեպ է հնարավոր երկրի վրա: Հանդիպեք ինձ կայարանում. դուք և Դիջենը կտեսնեք ինձ, որ գալիս եմ դեպի ձեզ՝ հագնված այնպես, ինչպես հիմա եմ: Ինձնից առաջ կգա ուղեկիցը՝ մի փոքրիկ տղա, որը ձեռքին արծաթե կուժ է կրում»:

Տարա Ասի » խոսքերով , **19-1** Ես լսեցի մի տարօրինակ դրոշմ: **19-2** Նրա մարմինը սկսեց աստիճանաբար հալվել թափանցող լույսի տակ: Սկզբում նրա ոտքերն ու ոտնաթաթերը անհետացան, ապա՝ իրանն ու գլուխը՝ ինչպես փաթաթված գլան: Մինչև վերջին պահը ես զգում էի, թե ինչպես են նրա մատները թեթևակի հալվում մազերիս: Փայլը մարեց. իմ առջև ոչինչ չմնաց, բացի

սպատուհանի ճաղերից և արևի լույսի գունատ հոսքից:

Ես մնացի կիսով չափ շփոթված՝ կասկածելով, թե արդյոք հայուցինացիայի զոհ չեմ դարձել: Շուտով սենյակ մտավ մի տխուր Դիժեն:

«Վարպետը ժամը իննի գնացքում չէր, ոչ էլ նույնիսկ ինն անց կեսին»: Ընկերս իր հայտարարությունն արեց մի փոքր ներողամիտ տեսքով:

«Եկեք, գիտեմ, որ նա ժամը տասին կժամանի»։ Ես բռնեցի Դիյենի ձեռքը և ուժով տարա ինձ հետևից՝ անտեսելով նրա բողոքները։ Մոտ տասը րոպեից մենք մտանք կայարան, որտեղ գնացքն արդեն կանգ էր առել։

«Ամբողջ գնացքը լցված է Վարպետի աուրայի լույսով։ Նա այնտեղ է», -

ուրախությամբ բացականչեցի ես։ «Այդպե՞ս ես երագում», - ծաղրեց

Դիժենը։

«Եկեք այստեղ սպասենք»։ Ես ընկերոջս պատմեցի, թե ինչպես մեր գուրուն կմոտենա մեզ։ Երբ ավարտեցի նկարագրությունս, հայտնվեց Շրի Յուկտեշվարը՝ նույն հագուստով, որը տեսել էի մի քիչ առաջ։ Նա դանդաղ քայլում էր մի փոքրիկ տղայի հետքերով, որը ձեռքին արծաթե կուժ էր։

Մի պահ սառը վախի ալիք անցավ ինձնով՝ իմ փորձառության աննախադեպ տարօրինակությունից։ Ես զգացի, որ քսաներորդ դարի նյութապաշտական աշխարհը սահում է ինձնից. մի՞թե ես վերադարձել էի այն հին օրերում, երբ Հիսուսը հայտնվեց Պետրոսի առջև ծովի վրա։

Երբ Շրի Յուկտեշվարը՝ ժամանակակից Յոգի-Քրիստոսը, հասավ այն վայրին, որտեղ Դիջենն ու ես անխոս արմատախիլ էինք արել, Վարպետը ժպտաց ընկերոջս և նկատեց.

«Ես ուղարկված դու մի հաղորդագրություն նույնպես, բայց դու էին անկարող դեպի բռնել դա։

Դիժենը լուռ էր, բայց կասկածանքով նայեց ինձ։ Մեր գուրուին իր ճգնավորանոց ուղեկցելուց հետո, ես և ընկերս շարժվեցինք դեպի Սերամպուր քոլեջ։ Դիժենը կանգ առավ փողոցում, նրա յուրաքանչյուր ծակոտիից զայրույթ էր հոսում։

«Այսպիսով!» Վարպետ ուղարկված ես մի հաղորդագրություն! Այնուամենայնիվ դու թաքցված դա՛ Ես պահանջարկ մի բացատրություն»

«Կարո՞ղ եմ օգնել, եթե քո մտքի հայելին այնպիսի անհանգստությամբ է տատանվում, որ չես կարողանում ընկալել մեր գուրուի հրահանգները», - հակադարձեցի ես։

Չայրույթը անհետացավ Դիջենի դեմքից։ «Հասկանում եմ, թե ինչ ես նկատի ունենում», - տխուր ասաց նա։ «Բայց խնդրում եմ բացատրիր, թե ինչպես կարող էիր իմանալ կուժով երեխայի մասին»։

Մինչև այդ առավոտյան հանրակացարանում Վարպետի ֆենոմենալ հայտնվելու պատմությունը ավարտել էի, ընկերոջս հետ հասել էինք Սերամպուր քոլեջ։

«Մեր գուրուի ուժերի մասին լսածս պատմությունը,- ասաց Դիջենը,- ինձ

այնպիսի զգացողություն է տալիս, որ աշխարհի ցանկացած համալսարան
ընդամենը մանկապարտեզ է»:

Գլուխ 19 Ծանոթագրություններ

19-1 : The բեկալերեն «Ցտեսություն»; բառացիորեն, այն է մի հույսով լի

պարադոքս. «Ապա ես «արի»: 19-2՝ Մարմնական ատոմների

ապանյութականացման բնորոշ ձայնը:

ԳԼՈՒԽ՝ 20

Մենք մենկ Ոչ Այցելել Քաշմիր

«Հայրիկ, ես ուզում եմ հրավիրել Ուսուցչին և չորս ընկերներին, որպեսզի նրանք ինձ հետ գնան Հիմալայան նախալեռներ ամառային արձակուրդներիս ընթացքում: Կարո՞ղ եմ ունենալ վեց գնացքի տոմս դեպի Քաշմիր և բավարար գումար մեր ճանապարհածախսերը հոգալու համար»:

Ինչպես և սպասում էի, հայրս սրտանց ծիծաղեց: «Մա արդեն երրորդ անգամն է, որ դու ինձ նույն անհեթեթ պատմությունն ես պատմում: Նմանատիպ խնդրանք չե՞ս ներկայացրել անցյալ ամռանը և դրանից մեկ տարի առաջ: Վերջին պահին Սրի Յուկտեշվարջին հրաժարվում է գնալ»:

«Ճիշտ է, հայր, չգիտեմ, թե ինչու իմ գուրուն չի ասում իր հստակ խոսքը Քաշմիրի մասին: **20- 1** Բայց եթե ես նրան ասեմ, որ արդեն ապահովել եմ քեզանից անցագրերը, ինչ-որ կերպ կմտածեմ, որ այս անգամ նա կհամաձայնվի ճանապարհորդություն կատարել:

Հայրս այդ պահին անհամոզված էր, բայց հաջորդ օրը, մի քանի բարի հուժկու կատակներից հետո, ինձ տվեց վեց անցաթուղթ և տասը ռուփիանոց թղթադրամների մի գլանակ:

«Ես հազիվ թե մտածել քո տեսական ճանապարհորդություն կարիքները այդպիսի գործնական արքեսուարներ», նա նկատեց, «բայց այստեղ նրանք են:

Այդ կեսօրին ես ցուցադրեցի իմ ավարը Սրի Յուկտեշվարին: Չնայած նա ժպտաց իմ ոգևորությանը, նրա խոսքերը անորոշ էին. «Ես կցանկանայի գնալ, կտեսնեմք»: Տա ոչ մի մեկնաբանություն չարեց, երբ ես խնդրեցի նրա փոքրիկ ճգնաժամական աշակերտ Կանային ուղեկցել մեզ: Ես նաև հրավիրեցի երեք այլ ընկերների՝ Ռաջենդրա Նաթ Սիտրային, Ջոտին Աուդիին և մեկ այլ տղայի: Մեր մեկնման ամսաթիվը նշանակվեց հաջորդ երկուշաբթի օրը:

Շաբաթ և կիրակի օրերին ես մնացի Կալկաթայում, որտեղ իմ ընտանեկան տանը նշվում էր զարմիկիս ամուսնության ծեսը: Ես Մերամպոր ժամանեցի երկուշաբթի վաղ առավոտյան՝ ճամպրուկներովս: Ռաջենդրան դիմավորեց ինձ ճգնաժամական տան դռան մոտ:

«Վարպետ է դուրս, քայլելը: Նա ունի մերժեց դեպի գնա՛:

Ես նույնքան վշտացած էի և համառ: «Ես հայրիկիս երրորդ
հնարավորությունն չեմ տա ծաղրելու Քաշմիրի համար իմ խիմերային
ծրագրերը: Արի՛, մնացածս միևնույն է կգնանք»:

Ռաջենդրա համաձայնեց: Ես ձախ այն աշրամ դեպի գտնել մի ծառա Կանայի, Ես
գիտեր, կ ոչ վերցնել այն ճանապարհորդություն

առանց տիրոջ, և անհրաժեշտ էր մեկը, որը կհոգար ուղեբեռի մասին: Ես ինձ հիշեցի Բեհարիին, որը նախկինում մեր ընտանեկան տանը ծառա էր, իսկ այժմ աշխատում էր Սերամպուրի դպրոցի ուսուցչի մոտ: Արագ քայլելիս Սերամպուրի դատարանի մոտ գտնվող քրիստոնեական եկեղեցու դիմաց հանդիպեցի իմ գուրուին:

«Որտե՞ղ են դու գնում» Ծրի Յուկտեշվարի դեմք էր անժպիտ:

«Պարոն, լսել եմ, որ դուք և Կանային չեք մեկնի այն ուղևորությանը, որը մենք պլանավորել էինք: Ես փնտրում եմ Բեհարիին: Հիշո՞ւմ եք, որ անցյալ տարի նա այնքան էր անհամբեր սպասում Քաշմիրը տեսնելուն, որ նույնիսկ առաջարկեց ծառայել անվճար»:

«Հիշում եմ: Այնուամենայնիվ, չեմ կարծում, որ Բեհարին

կցանկանա գնալ»: Ես նյարդայնացած էի: «Նա

պարզապես անհամբեր սպասում է այս

հնարավորությանը»:

Իմ գուրուն լուռ շարունակեց իր քայլարշավը. շուտով ես հասա դպրոցի ուսուցչի տուն: Բեհարին, բակում, ինձ դիմավորեց բարեկամական ջերմությամբ, որը հանկարծ անհետացավ, հենց որ ես հիշատակեցի Քաշմիրը: Ծննդավոր ներողության խոսք՝ ծառան թողեց ինձ և մտավ իր գործատուի տուն: Ես կես ժամ սպասեցի՝ նյարդայնորեն համոզվելով, որ Բեհարիի ուշացումը պայմանավորված էր իր ուղևորության նախապատրաստություններով: Վերջապես ես թակեցի դուռը:

«Բեհարին մոտ երեսուն րոպե առաջ հետևի աստիճաններով դուրս եկավ», - ինձ տեղեկացրեց մի տղամարդ: Նրա շուրթերին թեթև ժպիտ էր սավառնում:

Ես տխուր հեռացա՝ մտածելով, թե արդյոք իմ հրավերը չափազանց հարկադրական էր, թե՞ Ուսուցչի անտեսանելի ազդեցությունն էր գործում: Քրիստոնեական եկեղեցու կողքով անցնելիս կրկին տեսա իմ գուրուին, որը դանդաղ քայլում էր դեպի ինձ: Առանց սպասելու իմ զեկույցին, նա բացականչեց.

«Այսպիսով Բեհարի կ ոչ գնա՝ Հիմա, ինչ են քո պլաններ»

Ես ինձ զգում էի անհնազանդ երեխայի պես, որը վճռականորեն տրամադրված է իր հմուտ հորը չենթարկվելու: «Պարոն, ես պատրաստվում եմ խնդրել հորեղբորս, որ ինձ իր ծառային՝ Լալ Դհարիին, տրամադրի»:

«Եթե ուզում ես, տեսնվիր քեռուդ», - ծիծաղելով պատասխանեց Սրի Յուկտեշվարը: «Բայց չեմ կարծում, որ դու կվայելես այցելությունը»:

Անհանգստացած, բայց ապստամբ, ես թողեցի իմ գուրուին և մտա Սերամպուրի դատարանի շենք: Իմ հորեղբայրը՝ Սարադա Գոշը, որը կառավարության փաստաբան էր, սիրով ընդունեց ինձ:

«Այսօր ընկերներիս հետ մեկնում եմ Քաշմիր», - ասացի նրան: «Տարիներ շարունակ անհամբեր սպասում էի այս հիմալայան ճանապարհորդությանը»:

«Ես ուրախ եմ քեզ համար, Մուկունդա: Կա՞րողյոք ինչ-որ բան, որ կարող եմ անել, որպեսզի քո ճանապարհորդությունն ավելի հարմարավետ լինի»:

Մրանք բարի բառեր տվեց ես մի վերելակ -ի խրախուսանք: «Միբեյի՛ս հորեղբայր», Ես ասաց, «կարող էր դու հնարավոր է պահեստային

ես քո ծառա, Լալ Դհարի՞

Իմ պարզ խնդրանքը երկրաշարժի պես ուժեղացավ: Քեռին այնքան ուժգին ցատկեց, որ նրա աթոռը շրջվեց, սեղանին դրված թղթերը թռան բոլոր ուղղություններով, իսկ նրա ծխամորճը՝ երկար, կոկոսի ցողունով հաբլ-բշտիկ, մեծ դղրդյունով ընկավ հատակին:

«Եսասեր երիտասարդ,- գոռաց նա՝ դողալով զայրույթից,- ի՞նչ անհեթեթ միտք: Ո՞վ կհոգա ինձ մասին, եթե դու իմ ծառային վերցնես քո հաճույքներից մեկի զբոսանքի:»

Ես թաքցրի զարմանքս՝ մտածելով, որ իմ բարեհամբույր հորեղբոր դեմքի հանկարծակի փոփոխությունը ընդամենը ևս մեկ հանելուկ էր անհասկանալիությանը լիովին նվիրված օրվա ընթացքում: Դատարանի գրասենյակից իմ նահանջը ավելի շատ աշխույժ էր, քան արժանապատիվ:

Ես վերադարձա ճգնավորական տուն, որտեղ սպասողականորեն հավաքված էին իմ ընկերները: Ես ավելի ու ավելի համոզվեցի, որ Ուսուցչի վերաբերմունքի հետևում թաքնված էր ինչ-որ բավարար, թեև չափազանց խորամանկ դրդապատճառ: Չղջում էի, որ փորձում էի խափանել իմ գուրուի կամքը:

«Մուկունդա, չե՞ս ուզենա մի քիչ էլ մնալ ինձ հետ», - հարցրեց Սրի Յուկտեշվարը: «Ռաջենդրան և մյուսները կարող են հիմա գնալ և սպասել քեզ Կալկաթայում: Կլինի բավականաչափ ժամանակ՝ Կալկաթայից Քաշմիր մեկնող վերջին երեկոյան գնացքը բռնելու համար»:

«Պարոն, Ես մի՛ խնամք դեպի գնալ առանց դու, Ես ասաց տիտուր կերպով:

Իմ ընկերները բացարձակ ուշադրություն չդարձրին իմ դիտողությանը: Նրանք կանչեցին մի կառք և հեռացան՝ բոլոր ճամպրուկներով: Կանայի հետ լուռ նստեցինք մեր գուրուի ոտքերի մոտ: Կես ժամ լիակատար լռությունից հետո վարպետը վեր կացավ և քայլեց դեպի երկրորդ հարկի ճաշասենյակի բակը:

«Կանայի, խնդրում եմ մատուցել Մուկունդայի սնունդ՝ Նրա գնացք տերևներ շուտով:

Վեր կենալով վերմակիցս, ես հանկարծ տատանվեցի սրտխառնոցից և ստամոքսումս սարսափելի խառնաշփոթ զգացի: Ծակող ցավն այնքան ուժեղ էր, որ ես զգացի, որ հանկարծակի նետվել եմ ինչ-որ դաժան դժոխք: Կուրորեն շոշափելով դեպի իմ գուրուին, ես փլուզվեցի նրա առջև՝ հարձակվելով սարսափելի ասիական խոլերայի բոլոր ախտանիշների վրա: Սրի Յուկտեշվարն ու Կանային ինձ տարան հյուրասենյակ:

Տանջվելով՝ ես գոռացի. «Տե՛ր, կյանքս քեզ եմ հանձնում», քանի որ հավատում էի, որ այն իսկապես արագորեն անհետանում է մարմնիս ավերից:

Շրի Յուկտեշվար դնել իմ գլուխ վրա նրա գրկում, շոյում իմ ճակատ հետ հրեշտակային քնքշություն:

«Հիմա տեսնում ես, թե ինչ կլինեիր, եթե դու կայարանում լինեիր ընկերներիդ հետ», - ասաց նա: «Ես ստիպված էի քեզ այս տարօրինակ ձևով հոգ տանել, որովհետև դու որոշեցիր կասկածել իմ դատողությանը՝ այս կոնկրետ ժամանակին ճանապարհորդելու վերաբերյալ»:

Վերջապես հասկացա: Քանի որ մեծ վարպետները հազվադեպ են հարմար համարում բացահայտորեն ցուցադրել իրենց ուժերը, պատահական մի դիտորդ -ի այն օրվա միջոցառումներ կ ունենալ պատկերացնել որ նրանց հաջորդականությունն էր բավականին բնական:

Իմ գուրուի միջամտությունը չափազանց աննկատ էր, որպեսզի կասկածելի լիներ: Նա իր կամքը Բեհարիի, իմ հորեղբայր Սարադայի, Ռաջենդրայի և մյուսների միջոցով այնքան աննկատելի ձևով էր տարածել, որ հավանաբար բոլորը, բացի ինձնից, կարծեցին, թե իրավիճակները տրամաբանորեն նորմալ են:

Քանի որ Սրի Յուկտեշվարը երբեք չէր թերանում կատարել իր սոցիալական պարտավորությունները, նա հանձնարարեց Կանայիին դիմել մասնագետի և տեղյակ պահել հորեղբորս:

«Վարպետ», Ես բողոքեցին, «միայն դու տուփ բուժել ինձ Ես առավոտյան նույնպես հեռու գնացել համար ցանկացած բժիշկ:

«Չավակ, դու պաշտպանված ես Աստվածային ողորմածությամբ: Մի անհանգստացիր բժշկի համար. նա քեզ այս վիճակում չի գտնի: Դու արդեն բուժված ես»:

Իմ գուրուի խոսքերով, տանջալից տառապանքն ինձ լքեց: Ես թույլ նստեցի: Շուտով բժիշկը ժամանեց և ուշադիր գննեց ինձ:

«Դուք, կարծես, անցել եք ամենավատի միջով», - ասաց նա: «Ես ինձ հետ մի քանի նմուշներ կտանեմ լաբորատոր հետազոտությունների համար»:

The հետևող առավոտ այն բժիշկ ժամանեց շտապով: Ես էր նստած վեր, մեջ լավ ոգիներ

«Լավ, լավ, ահա դու այստեղ ես՝ ժպտում ու զրուցում, կարծես մահվան հետ լուրջ կապ չես ունեցել»: Նա նրբորեն թեթևակի շոյեց ձեռքս: «Հագիվ թե սպասեի, որ քեզ կենդանի կգտնեմ, այն բանից հետո, երբ նմուշներից պարզեցի, որ քո հիվանդությունը ասիական խոլերա է: Դու բախտավոր ես, երիտասարդ, որ ունես աստվածային բուժիչ ուժերով օժտված գուրու: Ես դրանում համոզված եմ»:

Ես ամբողջ սրտով համաձայնեցի: Երբ բժիշկը պատրաստվում էր հեռանալ, դռան մոտ հայտնվեցին Ռաջենդրան և Օդդին: Նրանց դեմքերի վրդովմունքը փոխվեց համակրանքի, երբ նրանք նայեցին բժշկին, ապա իմ մի փոքր գունատ դեմքին:

«Մենք էին գայրացած երբ դու չի արել շրջադարձ վեր ինչպես համաձայնեցված ժամը այն Կալկաթա գնացք Դու ունենալ եղել է հիվանդ»

«Այո՛»: Ես չկարողացա զսպել ծիծաղս, երբ ընկերներս ճամպրուկը դրեցին նույն անկյունում, որտեղ այն զբաղեցրել էր երեկ: Ես մեջբերեցի. «Մի նավ կար, որը գնում էր Իսպանիա. երբ այն ժամանեց, նորից վերադարձավ»:

Վարպետը մտավ սենյակ: Ես ինձ ազատություն տվեցի ապաքինվողի և սիրով բռնեցի նրա ձեռքը:

«Գուրուջի,- ասացի ես,- տասներկու տարեկանից սկսած՝ ես բազմաթիվ անհաջող փորձեր եմ կատարել Հիմալայներ հասնելու համար: Վերջապես համոզվեցի, որ առանց քո օրհնության՝ աստվածուհի Պարվատին **20-2** ինձ չեն ընդունի”:

.....
20-1 : Չնայած Վարպետ ձախողված դեպի պատրաստել ցանկացած բացատրություն, նրա դժկամությունն դեպի այցելություն Քաշմիր ընթացքում նրանք երկու ամառներ կարող էր նախապես իմանալ, որ դեռ ժամանակը չէր հասունացել նրա հիվանդության համար այնտեղ (տե՛ս գլուխ 22):

20-2 : Բառացիորեն, «-ի այն լեռներ: Պարվատի, դիցաբանորեն ներկայացված ինչպես մի դուստր -ի Հիմավատ կամ այն սրբազան

ԳԼՈՒԽ՝ 21

Մենք Այցելել Քաշմիր

«Դու հիմա բավականաչափ ուժեղ ես ճանապարհորդելու համար: Ես քեզ կուղեկցեմ մինչև Քաշմիր», - ինձ տեղեկացրեց Շրի Յուկտեշվարը ասիական խոլերայից իմ հրաշալի ապաքինումից երկու օր անց:

Այդ երեկոյան մեր վեց հոգուց բաղկացած խումբը ուղևորվեց դեպի հյուսիս: Մեր առաջին հանգիստ կանգառը Սիմլան էր՝ Հիմալայան բլուրների գահին գտնվող մի թագուհի քաղաք: Մենք զբոսնում էինք զառիթափ փողոցներով՝ հիանալով հիասքանչ տեսարաններով:

«Անգլիական ելակ Է վաճառվում», - բացականչեց մի ծեր կին, որը նստած էր գեղատեսիլ բաց շուկայի հրապարակում:

Վարպետը հետաքրքրվեց տարօրինակ փոքրիկ կարմիր մրգերով: Նա մի գամբյուղ գնեց և առաջարկեց այն Կանային ու ինձ, որոնք մոտակայքում էինք: Ես համտեսեցի մեկ հատապտուղ, բայց շտապ թքեցի գետնին:

«Պարոն, ինչ մի թթու միրգ! Ես կարող էր երբեք նման ելակ՝

Իմ գուրուն ծիծաղեց. «Օ՛, դրանք քեզ դուր կգան՝ Ամերիկայում: Այնտեղ ընթրիքի ժամանակ քո տանտիրուհին դրանք կմատուցի շաքարով և սերուցքով: Երբ նա հատապտուղները պատառաքաղով տրորի, դու կհամտեսես դրանք և կասես. «Ի՛նչ համեղ ելակ»: Այդ ժամանակ դու կհիշես Սիմլայում անցկացրած այս օրը»:

Սրի Յուկտեշվարի կանխատեսումը անհետացավ իմ մտքից, բայց կրկին հայտնվեց այնտեղ շատ տարիներ անց՝ Ամերիկա ժամանելուց կարճ ժամանակ անց: Ես ճաշի հյուր էի տիկին Ալիս Թ. Հեյսիի (Քույր Յոգմատա) տանը՝ Ուեսթ Մոնթրիլիում, Մասաչուսեթս: Երբ սեղանին դրվեց ելակի աղանդեր, տանտիրուհիս վերցրեց պատառաքաղը և մանրացրեց իմ հատապտուղները՝ ավելացնելով սերուցք և շաքար: «Մրգերը բավականին թթու են. կարծում եմ՝ ձեզ դուր կգա այսպես պատրաստված», - նկատեց նա:

Ես մի կու՛մ արեցի: «Ի՛նչ համեղ ելակ է», - բացականչեցի ես: Ամմիջապես իմ գուրուի կանխատեսումը Միմլայում դուրս եկավ հիշողության անսահման քարանձավից: Չարմանալի էր գիտակցել, որ վաղուց Շրի Յուկտեշվարի Աստծո կողմից կարգավորված միտքը զգայունորեն հայտնաբերել էր ապագայի եթերում թափառող կարմիկ իրադարձությունների ծրագիրը:

Մեր խումբը շուտով քեց Սիմյան և գնաց Ռավալպինդի: Այնտեղ մենք վարձեցինք մեծ լանդաու, որը քարշ էին տալիս երկու ձիերը, որով սկսեցինք յոթօրյա ուղևորությունը դեպի Սրինագար՝ Քաշմիրի մայրաքաղաքը: Մեր հյուսիսային ուղևորության երկրորդ օրը բացահայտեց Հիմալայան իրական անսահմանությունը: Երբ մեր կառքի երկաթե անիվները ճոռուկ էին տաք, քարքարոտ ճանապարհներով, մենք հիացանք լեռնային վեհության փոփոխվող տեսարաններով:

«Պարոն», Օդի ասաց դեպի Վարպետ, «Ես առավոտյան մեծապես վայելել սրանք փառահեղ տեսարաններ մեջ քո սուրբ ընկերություն:

Ես հաճույքի զգացում զգացի Օդիի գնահատանքից, քանի որ ես այս ուղևորության ժամանակ տանտեր էի: Շրի Յուկտեշվարը բռնեց իմ միտքը. նա դարձավ դեպի ինձ և շնջաց.

«Մի՛ շողոքորթիր քեզ, Օդիին այնքան էլ հիացած չէ տեսարանով, որքան մեզ ծխախոտ ծխելու համար բավականաչափ երկար թողնելու հեռանկարով»:

Ես ապշած էի: «Պարոն», - ասացի ես ցածր ձայնով, - «խնդրում եմ, մի՛ խաթարեք մեր ներդաշնակությունը այս տեղի խոսքերով: Հագիվ թե կարողանամ հավատալ, որ Օդիին ծխելու ցանկություն ունի»:**21-1** Ես անհանգստությամբ նայեցի իմ սովորաբար անդիմադրելի գուրուին:

«Շատ լավ, ես Օդիին ոչինչ չեմ ասի», - քմծիծաղ տվեց վարպետը: «Բայց շուտով կտեսնեք, երբ լանդոն կանգ առնի, որ Օդին շտապում է օգտվել իր հնարավորությունից»:

Կառքը հասավ մի փոքրիկ քարավանատուն: Երբ մեր ձիերին տանում էին ջուր տալու, Օդին հարցրեց. «Պարոն, դեմ չե՞ք լինի, եթե մի քիչ էլ կառապանի հետ գնամ: Ես կցանկանայի մի փոքր դրսում օդ շնչել»:

Շրի Յուկտեշվար տվեց թույլտվություն, բայց նկատեց դեպի ես, «Նա ուզում է թարմ ծուխ և ոչ թարմ օդը:

Լանդոն շարունակեց իր աղմկոտ ընթացքը փոշոտ ճանապարհներով: Վարպետի աչքերը փայլում էին. նա հրահանգեց ինձ. «Մտեք պարանոցը կառքի դռնից և տեսեք, թե Օդիին ինչ է անում օդի հետ»:

Ես հնազանդվեցի և զարմացա՝ տեսնելով, թե ինչպես է Օդին ծխախոտի ծխի օղակներ շնչում: Իմ հայացքը Սրի Յուկտեշվարին ներողություն էր խնդրում:

«Դուք ճիշտ եք, ինչպես միշտ, պարոն: Օդիին վայելում է ծխի փչումը՝ համայնապատկերի հետ միասին»: Ես ենթադրեցի, որ Իմ ընկերը տաքսու վարորդից նվեր էր ստացել. ես գիտեի, որ Օդիին Կալկաթայից սիգարետ չէր բերել :

Մենք շարունակեցինք լաբիրինթոսային ճանապարհը՝ զարդարված գետերի, հովիտների, գառիթափ ժայռերի և բազմաթիվ լեռնաշղթաների տեսարաններով: Ամեն գիշեր մենք կանգ էինք առնում գյուղական հյուրանոցներում և ինքներս էինք պատրաստում մեր ուտելիքը: Շրի Յուկտեշվարը հատուկ ուշադրություն էր դարձնում իմ սննդակարգին՝ պնդելով, որ բոլոր կերակուրների ժամանակ լայմի հյութ օգտագործեմ: Ես դեռ թույլ էի, բայց օրեցօր ավելի լավ էի զգում, չնայած որ դրդագող կառքը խիստ նախատեսված էր անհարմարության համար:

Ուրախ սպասումներով լցվեցինք մեր սրտերը, երբ մոտեցանք կենտրոնական Քաշմիրին՝ լոտոսի լճերի, լողացող այգիների, ուրախ ծածկով տնակ-նավակների, բազմաթիվ կամուրջներով Ջելում գետի և ծաղիկներով ցրված արոտավայրերի դրախտային երկրին, որոնք բոլորը շրջապատված էին Հիմալայան վեհությամբ: Սրինագար մեր մոտենալը տեղի ունեցավ...

Բարձր, հյուրընկալ ծառերի պողոտա: Մենք սենյակներ վարձեցինք երկհարկանի հյուրանոցում, որը նայում էր ազնիվ բլուրներին: Հոսող ջուր չկար. մենք մեր պաշարները ստանում էինք մոտակա ջրհորից: Ամառային եղանակը իդեալական էր՝ տաք օրերով և թեթևակի ցուրտ գիշերներով:

Մենք ուխտագնացություն կատարեցինք Սվամի Շանկարայի հին Սրինագարի տաճար: Երբ նայում էի լեռան գագաթին գտնվող ճգնափորական վանքին, որը համարձակորեն կանգնած էր երկնքի դեմ, ես ընկա էքստատիկ տրանսի մեջ: Մի տեսիլք հայտնվեց հեռավոր երկրում գտնվող բլրի գագաթին գտնվող առանձնատան մասին: Իմ առջև գտնվող բարձր Շանկարա աշրամը վերածվեց այն կառույցի, որտեղ տարիներ անց ես հիմնադրեցի Ինքնաճանաչման Ընկերակցության գլխավոր գրասենյակը Ամերիկայում: Երբ ես առաջին անգամ այցելեցի Լոս Անջելես և տեսա Վաշինգտոն լեռան գագաթին գտնվող մեծ շենքը, ես անմիջապես ճանաչեցի այն Քաշմիրում իմ վաղեմի տեսիլքներից և այլուր:

Մի քանի օր Սրինագարում, ապա դեպի Գուլմարգ («ծաղկային լեռնային արահետներ»), որը բարձրանում է վեց հազար ոտնաչափով: Այնտեղ ես առաջին անգամ մեծ ձիավարություն արեցի: Ռաջենդրան փոքրիկ վագրի վրա նստեց, որի սիրտը բոցավառվում էր արագության ձգտումով: Մենք համարձակվեցինք բարձրանալ շատ զառիթափ Խիլանմարգ լեռը. արահետն անցնում էր խիտ անտառով, որը լի էր ծառի սնկով, որտեղ մշուշով պատված արահետները հաճախ վտանգավոր էին: Բայց Ռաջենդրայի փոքրիկ կենդանին երբեք թույլ չէր տալիս իմ գերհսկա ձիուն մի պահ հանգստանալ, նույնիսկ ամենավտանգավոր շրջադարձերում: Անհոգ առաջ էր գալիս Ռաջենդրայի ձին՝ անտարբեր մրցակցության ուրախության նկատմամբ ամեն ինչի նկատմամբ:

Մեր լարված մրցավագքը պարզևատրվեց շունչ կտրող տեսարանով: Այս կյանքում առաջին անգամ ես բոլոր ուղղություններով նայեցի վեհ ձյունածածկ Հիմալայներին, որոնք շերտ առ շերտ ընկած էին հսկայական լեռների ուրվագծերի պես: սպիտակ արջեր: Իմ աչքերը ցնծությամբ վայելում էին սառցե լեռների անվերջանալի հատվածները՝ արևոտ կապույտ երկնքի ֆոնին:

Ես ուրախ գլորվում էի իմ երիտասարդ ընկերների հետ, բոլորը վերարկուներով, փայլուն սպիտակ լանջերի վրայով: Մեր իջնելիս մենք հեռվում տեսանք դեղին ծաղիկների մի լայն գորգ, որն ամբողջությամբ վերափոխում էր մոայլ բլուրները:

Մեր հաջորդ էքսկուրսիաները Ջեհանգիր կայսեր հայտնի թագավորական «հաճույքի այգիներն» էին՝ Շալիմարում և Նիշաթ Բադում: Նիշաթ Բադի հին պալատը կառուցված է անմիջապես բնական ջրվեժի վրա: Լեռներից իջնող հեղեղատը կարգավորվել է հնարամիտ մեխանիզմների միջոցով՝ հոսելու գունագեղ տեռասների վրայով և թափվելու շողշողուն ծաղկանոցների մեջտեղում գտնվող շատրվանների մեջ: Հոսքը նաև մտնում է պալատական մի քանի սենյակներ՝ վերջիվերջո հեքիաթայինի պես թափվելով ներքևի լճի մեջ: Հսկայական այգիները խռովված են գույներով՝ տասնյակ երանգների վարդեր, կենդանական ծաղիկներ, նարդոսներ, մանուշակներ, կակաչներ Ան գմրուխտ

շրջապատող ուրվագիծ է տրված կողմից սիմետրիկ շարքեր չինարների , **21-2**
կիպարիսեր, բալենիներ; դրանցից այն կողմ վեր են խոյանում Հիմալայների
սպիտակ խստությունը:

Քաշմիրի խաղողը Կալկաթայում համարվում է հագվագյուտ նրբահամ ուտեստ:
Ռաջենդրան, որը Քաշմիր հասնելուն պես խոստացել էր իրեն իսկական խնջույք,
հիասթափվեց՝ պարզելով, որ այնտեղ մեծ խաղողի այգիներ չկան: Ժամանակ առ
Ժամանակ ես նրան կատակով նեղացնում էի նրա անհիմն սպասումների համար:

«Օ՛, ես այնքան եմ կշտացել խաղողից, որ չեմ կարողանում քայլել», - ասում էի ես:
«Անտեսանելի խաղող է եփվում իմ մեջ»: Հետագայում լսեցի, որ քաղցր խաղող
առատորեն աճում է Քաբուլում՝ Քաշմիրի արևմուտքում: Մենք մխիթարվեցինք
ռաբրիից՝ խիտ խտացրած կաթից պատրաստված պաղպաղակով և

համեմված հետ ամբողջ պիստակ ընկույզներ

Մենք մի քանի անգամ ճամփորդեցինք շիկարաներով *կամ* տնակ-նավակներով, որոնք ստվերում էին կարմիր ասեղնագործված ծածկերը, հոսում էին Դալ լճի բարդ ջրանցքներով, որոնք ջրանցքների ցանց էին, ինչպես ջրային սարդոստայն: Այստեղ բազմաթիվ լողացող այգիները, որոնք կոպտորեն իմպրովիզացված էին գերաններով և հողով, զարմանքով են ապշեցնում, այնքան անհամապատասխան է բանջարեղենի և սեխերի առաջին տեսարանը, որոնք աճում են անծայրածիր ջրերի մեջ: Երբեմն կարելի է տեսնել մի գյուղացու, որը արհամարհում է «արմատախիլ լինել հողին», իր քառակուսի «հողամասը» քարշ տալով դեպի բազմամատ լճի նոր վայր:

Այս պատմված հովտում կարելի է գտնել երկրի բոլոր գեղեցկությունների մարմնացումը: Քաշմիրի տիկինը լեռներով պսակված է, լճերով զարդարված և ծաղկազարդված: Հետագա տարիներին, երբ ես շրջագայել էի բազմաթիվ հեռավոր երկրներով, ես հասկացա, թե ինչու է Քաշմիրը հաճախ անվանում աշխարհի ամենագեղատեսիլ վայրը: Այն ունի Ծվեյցարական Ալպերի, Շոտլանդիայի Լոխ Լոխ Լոխի և հիասքանչ անգլիական լճերի հմայքի մի մասը: Ամերիկացի ճանապարհորդը Քաշմիրում գտնում է շատ բաներ, որոնք նրան հիշեցնում են Այասկայի և Դենվերի մոտ գտնվող Փայքս Փիկի կոպիտ վեհության մասին:

Գեղեցկության մրցույթին մասնակցելու համար ես առաջին մրցանակի եմ ներկայացնում կամ Մեքսիկայի Շոչիմիլկոյի հիասքանչ տեսարանը, որտեղ լեռները, երկինքը և բարդիները արտացոլվում են ջրային անթիվ արահետներում՝ խաղկոտ ձկների մեջ, կամ Քաշմիրի թանկարժեք քարերի նման լճերը, որոնք գեղեցիկ օրիորդների պես պահպանվում են Հիմալայների խիստ հսկողության ներքո: Այս երկու վայրերը իմ հիշողության մեջ առանձնանում են որպես երկրի վրա ամենագեղեցիկ վայրերը:

Այնուամենայնիվ, ես նաև զարմացա, երբ առաջին անգամ տեսա Ելոուսթոունի ազգային պարկի, Կոլորադոյի Մեծ կիրճի և Այասկայի հրաշքները: Ելոուսթոունի պարկը, թերևս, միակ տարածաշրջանն է, որտեղ կարելի է տեսնել անթիվ-անհամար գեյզերներ, որոնք բարձրանում են օդ՝ տարեցտարի գործելով ժամացույցի կանոնավորությամբ: Դրա օպալային և շափյուղյա լճակները, տաք ծծմբային աղբյուրները, արջերն ու վայրի կենդանիները հիշեցնում են, որ այստեղ բնությունը թողել է իր ամենավաղ ստեղծագործության մի նմուշ: Վայոմինգի ճանապարհներով դեպի «Մատանայի ներկերի կաթսան»՝ լի տաք, եռացող ցեխով, գոմացող աղբյուրներով, գոլորշու շատրվաններով և բոլոր ուղղություններով ժայթքող գեյզերներով, ես հակված էի ասելու, որ Ելոուսթոունը արժանի է հատուկ մրցանակի՝ իր յուրահատկության համար:

Յոսեմիթիի հին, վեհաշուք սեկվոյաները, որոնք իրենց հսկայական այուները ձգում են դեպի անհասանելի երկինք, կանաչ բնական տաճարներ են, որոնք նախագծված են աստվածային հմտությամբ: Չնայած Արևելքում կան հրաշալի

ջրվեժներ, դրանցից ոչ մեկը չի կարող համեմատվել Կանադայի սահմանի մոտ գտնվող Նիագարայի հեղեղային գեղեցկության հետ: Կենտուկիի Մամոնտ քարանձավները և Նյու Մեքսիկոյի Կարլսբադ քարանձավները՝ գունագեղ սառցալեզվակների նման կազմավորումներով, ապշեցուցիչ հեքիաթային աշխարհներ են: Նրանց երկար ստալակտիտային սրածայրերը կախված են քարանձավներից: առաստաղներ և հայելային մեջ ստորգետնյա ջրեր, ներկա մի հայացք -ի այլ աշխարհներ ինչպես մարդու կողմից սիրված:

Քաշմիրի հինդուների մեծ մասը, որոնք համաշխարհային ճանաչում ունեն իրենց գեղեցկությամբ, նույնքան սպիտակամորթ են, որքան եվրոպացիները և ունեն նմանատիպ դիմագծեր և ոսկրային կառուցվածք. շատերն ունեն կապույտ աչքեր և շիկահեր մազեր: Արևմտյան հագուստով հագնված՝ նրանք նման են ամերիկացիների: Սառը Հիմալայները պաշտպանում են քաշմիրցիներին կրքոտ արևից և... պահպանել նրանց լույս մաշկի երանգներ Ինչպես մեկ ճանապարհորդություններ դեպի այն հարավային և արևադարձային լայնություններ Հնդկաստանում նա նկատում է, որ ժողովուրդը աստիճանաբար ավելի ու ավելի մոայլ է դառնում:

Քաշմիրում երջանիկ շաբաթներ անցկացնելուց հետո, ես ստիպված եղա վերադառնալ Բենգալիա՝ Սերամպոր քոլեջի աշնանային կիսամյակի համար: Շրի Յուկտեշվարը մնաց Սրինագարում՝ Կանայի և Աուդդիի հետ: Մինչև իմ մեկնելը, Վարպետը ակնարկեց, որ նրա մարմինը կտանջվի Քաշմիրում:

«Պարոն, դուք շատ առողջ տեսք ունեք», -

բողոքեցի ես: «Հնարավորություն կա, որ

ես նույնիսկ քեմ այս երկիրը»:

«Գուրուջի՛»։ Ես ընկա նրա ոտքերի տակ՝ աղերսական ժեստ անելով: «Խնդրում եմ, խոստացիր, որ հիմա չես քի քո մարմինը: Ես բացարձակապես պատրաստ չեմ շարունակել առանց քեզ»:

Սրի Յուկտեշվարը լուռ էր, բայց այնքան կարեկցանքով ժպտաց ինձ, որ ես հանգստացա: Դժկամությամբ ես հեռացա նրանից:

«Պարոնը վտանգավոր հիվանդ է»։ Օդդիի այս հեռագիրը ինձ հասավ Սերամպոր վերադառնալուցս կարճ ժամանակ անց :

«Պարոն», - խելագարորեն ասացի ես իմ գուրուին, - «ես խնդրեցի ձեր խոստումը, որ չեք քի ինձ: Խնդրում եմ, պահպանեք ձեր մարմինը, հակառակ դեպքում ես նույնպես կմեռնեմ»:

«Եղիր այն ինչպես դու ցանկություն: Սա էր Շրի Յուկտեշվարի պատասխան -ից Քաշմիր:

Մի քանի օր անց Օդդիից նամակ ստացա, որում ինձ տեղեկացնում էին, որ Վարպետը ապաքինվել է: Հաջորդ երկու շաբաթվա ընթացքում Սերամպոր վերադառնալիս ես վշտացա, երբ տեսա, որ իմ գուրուի մարմինը կիսով չափ կրճատվել էր իր սովորական քաշի:

Բարեբախտաբար համար նրա աշակերտներ, Շրի Յուկտեշվար այրված շատերը -ի նրանց մեղքեր մեջ այն կրակ -ի նրա ուժեղ տենդ Քաշմիրում: Հիվանդության ֆիզիկական փոխանցման մետաֆիզիկական մեթոդը հայտնի է բարձր առաջադեմ յոգիներին: Ուժեղ մարդը կարող է օգնել ավելի թույլին՝ օգնելով կրել նրա ծանր բեռը: Հոգևոր գերմարդը կարողանում է նվազագույնի հասցնել իր աշակերտների ֆիզիկական կամ մտավոր բեռը՝ կիսվելով նրանց անցյալի գործողությունների կարմայով: Ճիշտ այնպես, ինչպես հարուստ մարդը կորցնում է որոշ գումար, երբ մարում է իր անառակ որդու մեծ պարտքը, որն այդպիսով փրկվում է իր սեփական հիմարության ծանր հետևանքներից, այնպես էլ վարպետը կամավոր կերպով զոհաբերում է իր մարմնական հարստության մի մասը՝ աշակերտների տառապանքը թեթևացնելու համար: **21-3**

Գաղտնի մեթոդով յոգին միավորում է իր միտքն ու աստրալային մարմինը տառապող անհատի մտքերի և աստրալային մարմնի հետ. հիվանդությունը, ամբողջությամբ կամ մասամբ, փոխանցվում է սրբի մարմնին: Ֆիզիկական դաշտում Աստծուն հավաքելով՝ վարպետը այլևս չի հետաքրքրվում, թե ինչ է պատահում այդ նյութական ձևին: Չնայած նա կարող է թույլ տալ, որ այն գրանցի որոշակի հիվանդություն՝ մյուսները թեթևացնելու համար, նրա միտքը երբեք չի տուժում. նա իրեն բխտավոր է համարում նման օգնությունն ցուցաբերելու կարողությամբ:

Տիրոջ մեջ վերջնական փրկության հասած նվիրյալը հայտնաբերում է, որ իր մարմինը լիովին կատարել է իր նպատակը. այդ դեպքում նա կարող է այն օգտագործել ցանկացած ձևով, որը նա համարում է նպատակահարմար: Նրա աշխատանքն աշխարհում մարդկության վիշտերը մեղմելն է՝ լինի դա հոգևոր միջոցներով, թե մտավոր խորհրդատվությամբ, թե կամքի ուժով, թե հիվանդության ֆիզիկական փոխանցմամբ: Ցանկության դեպքում գերգիտակցությունն փախչելով՝ վարպետը կարող է անտեղյակ մնալ ֆիզիկական տառապանքից. երբեմն նա...

ընտրում է ստոհիկորեն կրել մարմնական ցավը՝ որպես օրինակ աշակերտների համար: Ուրիշների հիվանդությունները կրելով՝ յոգին կարող է բավարարել նրանց համար պատճառահետևանքային կապի կարմայական օրենքը: Այս օրենքը գործում է մեխանիկորեն կամ մաթեմատիկորեն. դրա գործողությունը կարող է գիտականորեն մանիպուլացվել աստվածային մարդկանց կողմից: իմաստություն

Հոգևոր օրենքը չի պահանջում, որ վարպետը հիվանդանա, երբ բուժում է մեկ այլ մարդու: Բուժումները սովորաբար տեղի են ունենում սրբի կողմից անհապաղ բուժման տարբեր մեթոդների իմացության միջոցով: մեջ որը ոչ ցավ դեպի այն հոգևոր բուժող է ներգրավված Միացված է հազվագյուտ առիթներ, սակայն, մի Ուսուցիչը, որը ցանկանում է զգալիորեն արագացնել իր աշակերտների էվոյուցիան, կարող է կամավոր կերպով իր մարմնի վրա մշակել նրանց անցանկալի կարմայի մեծ մասը:

Հիսուսը իրեն ներկայացրեց որպես շատերի մեղքերի փրկագին: Իր աստվածային գորություններով, **21-4** Նրա մարմինը երբեք չէր կարող ենթարկվել խաչելության մահվան, եթե նա կամովին չհամագործակցեր պատճառահետևանքային կապի նուրբ տիեզերական օրենքի հետ: Այսպիսով, նա իր վրա վերցրեց ուրիշների կարմայի հետևանքները, հատկապես իր աշակերտների: Այս կերպ նրանք խիստ մաքրագործվեցին և հարմարվեցին ամենուրեք գտնվող գիտակցությունը ընդունելու համար, որը հետագայում իջավ նրանց վրա:

Միայն ինքնաճանաչված վարպետը կարող է իր կենսական ուժը փոխանցել կամ իր մարմնին փոխանցել ուրիշների հիվանդությունները: Սովորական մարդը չի կարող կիրառել բուժման այս յոգական մեթոդը, և ոչ էլ ցանկալի է, որ նա դա անի, քանի որ անառողջ ֆիզիկական գործիքը խոչընդոտ է Աստծո հետ մեղիտացիայի համար: Հինդուիստական սուրբ գրությունները սովորեցնում են, որ մարդու առաջին պարտականությունն է իր մարմինը լավ վիճակում պահելը. հակառակ դեպքում նրա միտքը չի կարող մնալ կենտրոնացած նվիրվածության մեջ:

Սակայն շատ ուժեղ միտքը կարող է հաղթահարել բոլոր ֆիզիկական դժվարությունները և հասնել Աստծո ճանաչմանը: Շատ սրբեր անտեսել են հիվանդությունը և հաջողության են հասել իրենց աստվածային որոնումներում: Սուրբ Ֆրանցիսկոս Ասիզցի, ծանր հիվանդությամբ տառապողներին բուժեց և նույնիսկ մեռելներին հարություն տվեց:

Ես ճանաչում էի մի հնդիկ սրբի, որի մարմնի կեսը մի ժամանակ թարախակալած էր վերքերով: Նրա շաքարախտային վիճակը այնքան սուր էր, որ սովորական պայմաններում նա չէր կարողանում մեկ անգամ նստել ավելի քան տասնհինգ րոպե: Բայց նրա հոգևոր ձգտումը անսասան էր: «Տե՛ր,- աղոթեց նա,- կամենո՞ւմ ես Դու գալ...» «Իմ կոտրված տաճարը՞»: Կամքի անդադար հրամանով սուրբը աստիճանաբար սկսեց ամեն օր նստել: լոռոսի դիրքով տասնութ ժամ անընդմեջ,

խորասուզված էքստատիկ տրանսի մեջ:

«Եվ,- ասաց նա ինձ,- երեք տարվա վերջում ես տեսա, որ Անսահման Լույսը փայլում է իմ կոտրված մարմնում: Ուրախանալով ուրախ շքեղությամբ՝ ես մոռացա մարմնի մասին: Հետագայում ես տեսա, որ այն ամբողջական է դարձել Աստվածային ողորմածության շնորհիվ»:

Պատմական բուժման դեպքը վերաբերում է Հնդկաստանում Մողոլական կայսրության հիմնադիր Բաբեր թագավորին (1483-1530): Նրա որդին՝ արքայազն Հումայունը, մահացու հիվանդ էր: Հայրը տանջալից վճռականությամբ աղոթում էր, որ ինքը հիվանդանա, և որ իր որդին խնայվի: Երբ բոլոր բժիշկները հույսը կորեցին, Հումայունը ապաքինվեց: Բաբերը անմիջապես հիվանդացավ և մահացավ նույն հիվանդությունից, որը հարվածել էր իր որդուն: Հումայունը հաջորդեց Բաբերին որպես Հինդուստանի կայսր:

Ծառերը կարծում են, որ յուրաքանչյուր հոգևոր ուսուցիչ ունի կամ պետք է ունենա Սենդովի առողջությունն ու ուժը: The ենթադրություն է անհիմն: Ա հիվանդոտ մարմին անում է ոչ ցույց տալ որ մի գուրու է ոչ մեջ հպում

Աստվածային գորությունների դեպքում, ինչպես որ ողջ կյանքի առողջությունը պարտադիր կերպով չի վկայում ներքին լուսավորության մասին: Այլ կերպ ասած, Ֆիզիկական մարմնի վիճակը չի կարող իրավացիորեն դիտարկվել որպես տիրոջ փորձություն: Նրա առանձնահատուկ որակները պետք է փնտրել իր սեփական՝ հոգևոր ոլորտում:

Արևմուտքում բազմաթիվ շփոթված որոնողներ սխալմամբ կարծում են, որ մետաֆիզիկայի մասին պերճախոս հռետորը կամ գրողը պետք է լինի վարպետ: Սակայն ռիշիները նշել են, որ վարպետի վճռորոշ գործոնը մարդու՝ կամքով շնչահեղձ վիճակի մեջ մտնելու և նիրբիկալպայի անխախտ սամադիին պահպանելու *ունակությունն է*: **21-5** Միայն այս նվաճումներով կարող է մարդը ապացուցել, որ ինքը «տիրապետել է» *մայային* կամ դուալիստական տիեզերական խաբկանքին: Միայն նա կարող է գիտակցության խորքից ասել. «*Էկամը սատ*» - «Միայն Մեկը գոյություն ունի»:

«*Վեդաները* հայտարարում են, որ անգրագետ մարդը, որը բավարարվում է անհատական հոգու և Գերագույն Ես-ի միջև աննշան տարբերությունն ղնելով, ենթարկվում է վտանգի», - գրել է մեծ մոնիստ Շանկարան: «Որտեղ կա երկվություն անգիտության շնորհիվ, մարդ բոլոր բաները տեսնում է որպես Ես-ից տարբեր: Երբ ամեն ինչ դիտվում է որպես Ես, ապա չկա նույնիսկ մեկ այլ ատոմ, բացի Ես-ից...»:

«Ինչպես շուտով ինչպես այն գիտելիք -ի այն Իրականությունն ունի զսպանակված վեր, այնտեղ տուփ լինել ոչ մրգեր -ի անցյալ գործողություններ որ այն զգացվի մարմնի անիրականության պատճառով, այնպես, ինչպես արթնանալուց հետո երազ չի կարող լինել:

Միայն մեծ գուրունները կարող են ստանձնել աշակերտների կարման: Շրի Յուկտեշվարը չէր տառապի Քաշմիրում, եթե իր մեջ գտնվող Հոգուց թույլտվություն չստանար՝ իր աշակերտներին այդ տարօրինակ ձևով օգնելու համար: Քիչ սրբեր էին երբևէ օժտված աստվածային հրամաններ կատարելու ավելի զգայուն իմաստությամբ, քան իմ Աստծո կողմից կարգավորված Ուսուցիչը:

Երբ Ես համարձակվեց մի մի քանիսը բառեր -ի համակրանք ավարտվել է նրա նիհարած գործիչ, իմ գուրու ասաց ուրախ:

«Դա ունի իր լավ կողմերը. հիմա կարողանում եմ հագնել մի քանի փոքրիկ *գանջիներ* (ներքնագգեստ), որոնք տարիներ շարունակ չեմ հագել»:

Լսելով Ուսուցչի ուրախ ծիծաղը՝ ես հիշեցի Սուրբ Ֆրանցիսկոս դը Սալեսի խոսքերը. «Սուրբը, որը տխուր է, տխուր սուրբ է»:

Ներկայություն -ի մեկի երեցներ և վերադասներ: 21-2: Արևելյան չինարի ծառը:

21-3 : Շատերը քրիստոնյա սրբեր, Ներառյալ Թերեզա Նոյման (տե՛ս [գլուխ 39](#)), են ծանոթ հետ այն մետաֆիզիկական փոխանցում հիվանդության

21-4 : Քրիստոս ասաց, պարզապես Նախքան Նա էր առաջնորդեց հեռու դեպի լինել խաչված: «Մտածիր ամենաշատը» դու որ ես չի կարող հիմա աղոթել դեպի իմ Հայր, և Նա պետք է ներկայումս տալ ես ավելին քան տասներկու լեզեոններ -ի հրեշտակներ՝ Բայց ինչպես ապա պետք է այն սուրբ գրությունները լինել կատարված, որ այսպիսով «Պետք է այդպես լինի՞» (*Մատթեոս* 26:53-54):

21-5 : Տեսնել գլուխներ [26](#), [43](#) *կշումներ* .

The Սիրտ -ից Ա Զար Պատկեր

«Որպես հավատարիմ հինդու կին, ես չեմ ուզում բողոքել ամուսնուս վրա: Բայց ես կարոտում եմ տեսնել, թե ինչպես է նա հրաժարվում իր նյութապաշտական հայացքներից: Նա հաճույք է ստանում իմ մեղիտացիայի սենյակում սրբերի նկարները ծաղրելուց»:

Սիրելի եղբայր, Ես ունենալ խորը հավատք որ դու տուփ օգնությունն նրան: Ուիլ դու՞

Ավագ քույրս՝ Ռոման, աղերսող հայացքով նայում էր ինձ: Ես կարճատև այցով գտնվում էի նրա Կալկաթայի տանը՝ Գիրիշ Վիդյարատնա նրբանցքում: Նրա խնդրանքը հուզեց ինձ, քանի որ նա խորը հոգևոր ազդեցություն էր ունեցել իմ վաղ կյանքի վրա և սիրով փորձել էր լրացնել մորս մահից հետո ընտանեկան շրջանակում թողնված դատարկությունը:

«Սիրելի՛ քույրիկ, իհարկե, կանեմ այն ամենը, ինչ կարող եմ»: Ես ժպտացի՝ ցանկանալով վերացնել նրա դեմքին հստակ երևացող մոայլությունը, որը ի տարբերություն նրա սովորական հանգիստ և ուրախ արտահայտության:

Ռոման և ես որոշ ժամանակ լուռ աղոթեցինք՝ առաջնորդություն ստանալու համար: Մեկ տարի առաջ քույրս խնդրել էր ինձ իրեն նախաձեռնել *Կրիա Յոգայի մեջ*, որում նա նկատելի առաջընթաց էր գրանցում:

Ինձ մի ոգեշնչում պատեց: «Վաղը,- ասացի ես,- ես գնում եմ Դակշինեշվար տաճար: Խնդրում եմ, եկեք ինձ հետ և համոզեք ձեր ամուսնուն միանալ մեզ: Ես զգում եմ, որ այդ սուրբ վայրի թրթռումներում Աստվածային Մայրը կդիպչի նրա սրտին: Բայց մի՛ բացահայտեք մեր նպատակը՝ ցանկանալով, որ նա գնա»:

Քույրս հույսով համաձայնվեց: Հաջորդ առավոտյան շատ վաղ ես ուրախացա, երբ տեսա, որ Ռոման և նրա ամուսինը Էին մեջ պատրաստակամություն համար այն ճանապարհորդություն Ինչպես մեր հաքնի կառք ցնցված երկայնքով Վերին շրջանաձև ճանապարհ դեպի Դակշինեշվար, իմ աներձագ, Սատիշ Զանդրա Բոսե, զվարճացած ինքն իրեն ծաղրելով անցյալի, ներկայի և ապագայի հոգևոր գուրուներին: Ես նկատեցի, որ Ռոման լուռ լաց էր լինում:

Ինքնաճանաչում Եկեղեցի -ի Բոլորը Կրոններ, Սան Դիեգո, Կալիֆոռնիա

Ես կանգնել հետ իմ երկու քույրեր, Հռոմ (Ժամը ծախ) և Նալինի

Իմ քույր Ումա, ինչպես մի երիտասարդ աղջիկ

«Քույրիկ, քաջալերվիր», - շնչացի ես: «Մի՛ տուր ամուսնուդ այն բավարարվածությունը, որ հավատա, թե մենք նրա ծաղրը լուրջ ենք ընդունում»:

«Մուկունդա, ինչպե՞ս կարող ես հիանալ անարժեք խաբեբաներով», - ասում էր Սաթիշը: «ՍԱԴՀՈՒԻ նույնիսկ արտաքին տեսքն է զգվելի: Նա կամ կմախքի պես նիհար է, կամ փղի պես անսուրբ գեր»:

Ես ծիծաղից գոռացի: Իմ բարի վերաբերմունքը նյարդայնացնող էր Սաթիշի համար. նա տխուր լռության մեջ քաշվեց: Երբ մեր տաքսին մտավ Դակշինեշվարի տարածք, նա հեգնական ժպտաց:

«Սա էքսկուրսիա, Ես ենթադրել, է մի սխեմա դեպի բարեփոխում ես՝

Երբ ես առանց պատասխանելու շրջվեցի, նա բռնեց իմ ձեռքը: «Երիտասարդ պարոն Մոնկ,- ասաց նա,- մի մոռացեք տաճարի իշխանությունների հետ պատշաճ կերպով պայմանավորվածություններ ձեռք բերել մեր կեսօրվա ճաշը ապահովելու համար»:

«Ես հիմա մեղիտացիա եմ անելու: Մի անհանգստացիր ճաշիդ համար», - կտրուկ պատասխանեցի ես: «Աստվածային մայրը կհոգա դրա մասին»:

«Ես չեմ վստահում Աստվածային Սորը, որ նա ինձ համար որևէ բան կանի: Բայց ես քեզ պատասխանատու եմ համարում իմ ուտելիքի համար»: Սաթիշի տոնը սպառնալից էր:

Ես մենակ շարժվեցի դեպի սյունագարդ դահլիճը, որը գտնվում է Կալիի, կամ Մայր Բնության մեծ տաճարի առջև: Ընտրելով ստվերոտ տեղ սյուներից մեկի

մոտ, ես մարմինս դասավորեցի լոտոսի դիրքով: Չնայած ընդամենը ժամը յոթի մոտ էր, առավոտյան արևը շուտով ճնշող էր լինելու:

Աշխարհը նահանջեց, երբ ես աստվածային կախարդանքով կախարդվեցի: Իմ միտքը կենտրոնացած էր Կալի աստվածուհու վրա, որի պատկերը Դակշինեշվարու մեծ վարպետ Շրիի կողմից երկրպագության հատուկ առարկա էր: Ռամակրիշնա Պարամհանսա: Մեջ պատասխան դեպի նրա տանջված պահանջներ, այն քար պատկեր -ի սա շատ

տաճար ուներ հաճախ վերցված մի կենդանի ձև և զրուցեց հետ նրան:

«Լուռ մայր՝ քարե սրտով,- աղոթեցի ես,- դու կյանքով լցվեցիր քո սիրելի նվիրյալ Ռամակրիշնայի խնդրանքով, ինչո՞ւ չես լսում նաև քո այս կարոտած որդու լացը »:

Իմ ձգտող եռանդը անսահմանորեն մեծացավ՝ ուղեկցվելով աստվածային խաղաղությամբ: Մակայն, երբ անցավ հինգ ժամ, և Աստվածուհին, որին ես ներքուստ պատկերացնում էի, ոչ մի արձագանք չովեց, ես մի փոքր հուսահատվեցի: Երբեմն աղոթքների կատարումը հետաձգելը Աստծո փորձությունն է: Բայց Նա, ի վերջո, հայտնվում է համառ նվիրյալին այն տեսքով, որը նա թանկ է համարում: Բարեպաշտ քրիստոնյան տեսնում է Հիսուսին, հինդուիստը՝ Կրիշնային, կամ Կալի աստվածուհուն, կամ ընդարձակվող Լույսին, եթե նրա երկրպագությունը ստանում է անանձնական շրջադարձ:

Դժկամությամբ բացեցի աչքերս և տեսա, որ տաճարի դռները փակում էր քահանան՝ համաձայն կեսօրվա սովորույթի: Ես վեր կացա բաց, տանիքով դահլիճի տակ գտնվող իմ մեկուսացված տեղից և մտա բակ: Քարե հատակը այրվում էր կեսօրվա արևի տակ. իմ ոտաբոբիկ ոտքերը ցավոտ այրվածքներ էին ստացել:

«Աստվածային մայրիկ», - լուռ առարկեցի ես, - «Դու տեսիլքով չեկար ինձ մոտ, և հիմա թաքնված ես տաճարում՝ փակ դռների հետևում: Այսօր ուզում էի հատուկ աղոթք անել Քեզ՝ իմ աներձագի անունից»:

Իմ ներքին խնդրանքը անմիջապես ընդունվեց: Սկզբում հաճելի սառը ալիք իջավ մեջքիս վրայով և ոտքերիս տակ՝ վանելով բոլոր անհարմարությունները: Ապա, իմ զարմանքին, տաճարը մեծապես մեծացավ: Դրա մեծ դուռը դանդաղ բացվեց՝ բացահայտելով Կալի աստվածուհու քարե արձանը:

Աստիճանաբար այն վերածվեց կենդանի մարմնի, ժպիտով գլխով անելով՝ ինձ հուզելով աննկարագրելի ուրախությամբ: Ինչպես միստիկական ներարկիչով, շունչս կտրվեց թոքերիցս. մարմինս շատ անշարժացավ, թեև ոչ անշարժ:

Հետևեց գիտակցության էքստատիկ մեծացում: Ես կարող էի պարզ տեսնել մի քանի մղոն հեռավորության վրա՝ ձախ կողմումս գտնվող Գանգես գետի վրայով, իսկ տաճարից այն կողմ՝ ամբողջ Դակշինեշվար թաղամասը: Բոլոր շենքերի պատերը թափանցիկորեն փայլում էին. դրանց միջով ես նկատում էի մարդկանց, որոնք քայլում էին հեռավոր հողատարածքների վրայով:

Չնայած ես շնչահեղձ էի լինում, և մարմինս տարօրինակ հանգիստ վիճակում էր, այնուամենայնիվ, ես կարողանում էի ազատորեն շարժել ձեռքերս ու ոտքերս: Մի քանի րոպե փորձեցի աչքերս փակել և բացել՝ երկու վիճակում էլ: Ես հստակ տեսա Դակշինեշվարի ամբողջ համայնապատկերը:

Հոգևոր տեսողությունը, ինչպես ռենտգենյան ճառագայթը, թափանցում է ամեն ինչի մեջ. աստվածային աչքը կենտրոնն է ամենուր, շրջագիծը՝ ոչ մի տեղ: Ես նորից հասկացա՝ կանգնած արևոտ քակում, որ երբ մարդը դադարում է լինել Աստծո անառակ զավակ, կլանված ֆիզիկական աշխարհում՝ իրականում երագում, անհիմն՝ ինչպես փուչիկ, նա վերժառանգում է իր հավերժական ոլորտները: Եթե «փախուստը» մարդու կարիքն է, որը սեղմված է իր նեղ անհատականության մեջ, կարո՞ղ է որևէ փախուստ համեմատվել ամենուրեք լինելու վեհության հետ:

Մեջ իմ սրբազան փորձառություն ժամը Դակշինեշվար, այն միայն արտակարգ-մեծացված առարկաներ էին այն

տաճարը և աստվածուհու կերպարանքը: Մնացած ամեն ինչ հայտնվում էր իր սովորական չափսերով, չնայած յուրաքանչյուրը էր փակված մեջ մի լուսապսակ - ի մեղմ բաց սպիտակ, կապույտ, և պաստել ծիածան երանգներ Իմ մարմինը թվում էր դեպի լինել -ի եթերային նյութ, պատրաստ դեպի լեհտացնել Լիովին գիտակցված -ի իմ նյութական շրջապատում ես շուրջս էի նայում և մի քանի քայլ անում՝ առանց խախտելու երանելի տեսիլքի շարունակականությունը:

Տաճարի պատերի ետևում ես հանկարծ նկատեցի իմ աներձագին, որը նստած էր սուրբ *բելգիա* ծառի փշոտ ճյուղերի տակ: Ես հեշտությամբ կարողացա հասկանալ նրա մտքերի ընթացքը: Դակշինեշվարի սուրբ ազդեցության տակ որոշ չափով բարձրացած, նրա միտքը դեռևս չար մտորումներ էր պահում իմ մասին: Ես ուղիղ դիմեցի Աստվածուհու ողորմած կերպարանքին:

«Աստվածային մայրիկ,- աղոթեցի ես,- մի՞թե դու հոգևորապես չես

փոխի քրոջս ամուսնուն»: Գեղեցիկ կերպարանքը, որը մինչ այդ լուռ

էր, վերջապես խոսեց. «Քո ցանկությունը կատարվեց»:

Ես ուրախությամբ նայեցի Սաթիշին: Կարծես բնագդաբար գիտակցելով, որ ինչ-որ հոգևոր ուժ է գործում, նա վրդովված վեր կացավ գետնին ընկած իր նստատեղից: Ես տեսա, թե ինչպես է նա վազում տաճարի ետևից. նա մոտեցավ ինձ՝ բռունցքը թափահարելով:

Ամենուրեք ընդգրկող տեսիլքը անհետացավ: Այլևս չէի կարողանում տեսնել փառահեղ աստվածուհուն. աշտարակաձև տաճարը փոքրացել էր իր սովորական չափսերին՝ առանց իր թափանցիկության: Իմ մարմինը կրկին շիկացավ արևի կատաղի ճառագայթների տակ: Ես ցատկեցի սյունազարդ դահլիճի ապաստարան, որտեղ Սաթիշը զայրացած հետապնդեց ինձ: Ես նայեցի ժամացույցիս: Ժամը մեկն էր. աստվածային տեսիլքը տևել էր մեկ ժամ:

«Փոքրիկ հիմարիկ,- բղավեց իմ աները,- դու վեց ժամ է՝ նստած ես այնտեղ՝ ոտքերս ու աչքերս խաչած: Ես առաջ-ետ եմ գնացել՝ քեզ հետևելով: Որտե՞ղ է իմ ուտելիքը: Հիմա տաճարը փակ է. դու չես տեղեկացրել իշխանություններին. մենք մնացել ենք առանց ճաշի»:

Աստվածուհու ներկայությունից զգացածս ցնծությունը դեռ թրթռում էր սրտումս: Ես համարձակվեցի բացականչել. «Աստվածային մայրը կկերակրի մեզ»:

Սաթիշը զայրույթից խելագարվեց: «Մի անգամ ընդմիշտ», - գոռաց նա, - «ես կցանկանայի տեսնել, թե ինչպես է ձեր Աստվածային Մայրը մեզ այստեղ սնունդ տալիս առանց նախնական պայմանավորվածության»:

Նրա բառեր էին հագիվ թե արտասանված էրք մի տաճար քահանա խաչված այն

բակ և միացավ մեզ

«Որդի՛ս,- դիմեց նա ինձ,- ես դիտում էի քո դեմքի խաղաղ փայլը ժամերով մեղիտացիայի ընթացքում: Այսօր առավոտյան տեսա քո խմբի ժամանումը և ցանկություն զգացի մի կողմ դնել առատ սնունդ քո ճաշի համար: Տաճարի կանոններին դեմ է կերակրել նրանց, ովքեր նախապես չեն խնդրում, բայց ես բացառություն եմ արել քեզ համար»:

Ես շնորհակալություն հայտնեցի նրան և ուղիղ նայեցի Սաթիշի աչքերի մեջ: Նա կարմրեց զգացմունքներից՝ լուռ գոջումով իջեցնելով հայացքը: Երբ մեզ մատուցեցին առատաձեռն ճաշ, որը ներառում էր ոչ սեզոնային մանգո, նկատեցի, որ իմ աներձի ախորժակը քիչ էր: Նա շփոթված էր՝ խորը սուգվելով մտքերի օվկիանոսի մեջ: Կալկաթա վերադառնալու ճանապարհին Սաթիշը՝ մեղմացած արտահայտությամբ,

երբեմն-երբեմն աղերսական հայացքներ էր նետում ինձ վրա: Բայց նա ոչ մի բան չասաց այն պահից հետո, երբ քահանան հայտնվեց մեզ ճաշի հրավիրելու համար, կարծես Սաթիշի մարտահրավերին ուղղակի պատասխան տալով:

The հետևող կեսօր Ես այցելած իմ քույր Ժամը նրան տուն Ես ողջունեց ես

սիրով: «Սիրելի՛ եղբայր,- բացականչեց նա,- ի՞նչ հրաշք: Երեկ երեկոյան

ամուսինս բացահայտ լաց եղավ իմ առաջ:

«Սիրելի՛ *Դևի* », **22-1** «Ես անասելիորեն ուրախ եմ, որ քո եղբոր այս բարեփոխման ծրագիրը փոխակերպում է առաջացրել: Ես ուղղելու եմ քեզ պատճառած յուրաքանչյուր չարիք: Այսօրվանից սկսած մենք մեր մեծ ննջասենյակը կօգտագործենք միայն որպես պաշտամունքի վայր, իսկ քո փոքրիկ մեդիտացիայի սենյակը՝ որպես...» կփոխարինվենք մեր քնելու տեղերով: Ես անկեղծորեն ցավում եմ, որ ծաղրել եմ ձեր եղբայր: Իմ ամոթալի վարքի համար ես կպատժեմ ինձ՝ չխոսելով Մուկունդայի հետ, մինչև չառաջադիմեմ հոգևոր ճանապարհով: Այսուհետ ես խորապես կփնտրեմ Աստվածային Մորը. մի օր ես անպայման պետք է գտնեմ Նրան:

Տարիներ անց ես այցելեցի իմ աներձագին Դելիում: Ես անչափ ուրախացա՝ տեսնելով, որ նա բարձր զարգացած էր ինքնաճանաչման մեջ և օրհնված էր Աստվածային Մոր տեսիլքով: Նրա հետ անցկացրած ժամանակ նկատեցի, որ Սաթիշը գաղտնիորեն ամեն գիշերվա մեծ մասն անցկացնում էր աստվածային մեդիտացիայի մեջ, չնայած տառապում էր լուրջ հիվանդությունից և ցերեկը զբաղված էր... նրա գրասենյակը:

Մտքովս անցավ, որ իմ աներձի կյանքը երկար չի լինի: Ռոման, հավանաբար, կարդացել է իմ մտքերը:

«Սիրելի՛ եղբայր,- ասաց նա,- ես լավ եմ, իսկ ամուսինս հիվանդ է: Այնուամենայնիվ, ուզում եմ, որ դու իմանաս, որ որպես նվիրված հինդու կին, ես առաջինը կմեռնեմ: **22-2** Ծառ չի անցնի, մինչև ես կմեռնեմ»:

Նրա չարագուշակ խոսքերից զարմացած՝ ես այնուամենայնիվ հասկացա դրանց ճշմարտության խայթը: Ես Ամերիկայում էի, երբ քույրս մահացավ՝ նրա կանխատեսումից մոտ մեկ տարի անց: Իմ կրտսեր եղբայր Բիշնուն ավելի ուշ ինձ պատմեց մանրամասները :

«Ռոման և Սաթիշը նրա մահվան պահին Կալկաթայում էին», - ինձ ասաց Բիշնուն: «Այդ առավոտ նա հագավ իր հարսանեկան զգեստը»:

«Ինչո՞ւ սա հատուկ զգեստը՞ Սատիշ հարցրեց:

«Սա երկրի վրա քեզ ծառայելու իմ վերջին օրն է», - պատասխանեց Ռոման: Կարճ

Ժամանակ անց նա սրտի կաթված ստացավ: Երբ որդին շտապում էր օգնության, նա ասաց.

«Որդի՛ս, մի՛ թող ինձ: Անօգուտ է, ես կգնամ, մինչև բժիշկը կհասնի»: Տասը թույն անց, ամուսնու ոտքերը երկյուղածությամբ բռնած, Ռոման գիտակցաբար լքեց իր մարմինը՝ ուրախ և առանց տառապանքի:

«Սառիշ դարձավ շատ մեկուսի հետո նրա կնոջ մահ», Բիշնու շարունակվեց: «Մեկ օր նա և Ես էին

նայելով ժամը մի մեծ ժպտացող լուսանկար -ի Ռոմա:

«Ինչո՞ւ ես ժպտում», - հանկարծ բացականչեց Սաթիշը, կարծես կինը ներկա լիներ: «Կարծում ես՝ խելացի ես եղել՝ ինձնից առաջ գնալու համար: Ես կապացուցեմ, որ երկար չես կարող հեռու մնալ ինձնից. շուտով ես էլ կմիանամ քեզ»:

«Չնայած այդ պահին Սաթիշը լիովին ապաքինվել էր հիվանդությունից և վայելում էր գերազանց առողջություն, նա մահացավ առանց որևէ ակնհայտ պատճառի լուսանկարից առաջ արած իր տարօրինակ դիտողությունից կարճ ժամանակ անց»:

Այսպես մարգարեաբար մահացան իմ սիրելի ավագ քույրը՝ Ռոման, և նրա ամուսինը՝ Սաթիշը, որը Դակշինեշվարում սովորական աշխարհիկ մարդուց վերածվեց լուռ սրբի:

.....
22-1 Աստվածուհի :

22-2 : The հինդու կին հավատում է այն է մի սշան -ի հոգևոր առաջխաղացում եթե նա մահանում է Լախքան Երան ամուսին, ինչպես մի ապացույց -ի Երան Երան հավատարիմ ծառայություն կամ «մեռնել լծասարքով»:

ԳԼՈՒԽ՝ 23

Ես Ստանալ Իմ Համալսարան Աստիճան

«Դուք անտեսում եք փիլիսոփայության դասագրքի առաջադրանքները: Անկասկած, դուք հույսը դնում եք անխնա «ինտուիցիայի» վրա՝ քննությունները հանձնելու համար: Բայց եթե դուք ավելի գիտականորեն չգրադվեք, ես կհոգամ, որ դուք չհանձնեք այս դասընթացը»:

Սերամպոր քոլեջի պրոֆեսոր Դ.Ս. Դոշայը խստորեն դիմում էր ինձ: Եթե ես չհանձնեի նրա վերջնական գրավոր դասարանային քննությունը, ես իրավունք չէի ունենա մասնակցելու եզրափակիչ քննություններին: Դրանք մշակվում են Կալկաթայի համալսարանի դասախոսական կազմի կողմից, որը Սերամպոր քոլեջը դասում է իր մասնաճյուղերի շարքին: Հնդկաստանի համալսարանների ուսանողը, որը AB եզրափակիչ քննություններում մեկ առարկայից անհաջող է հանձնում, պետք է հաջորդ տարի նորից քննվի *բոլոր առարկաներից*:

Մերամպոր քոլեջի իմ դասախոսները սովորաբար ինձ հետ վարվում էին բարությամբ, որը չէր մեղմանում զվարճացած հանդուրժողականությամբ: «Մուկունդան մի փոքր չափից շատ է խմած կրոնով»: Այսպես ամփոփելով ինձ՝ նրանք նրբանկատորեն խնայեցին ինձ դասարանի հարցերին պատասխանելու անհարմարությունից. նրանք վստահեցին վերջնական գրավոր թեստերին՝ ինձ AB թեկնածուների ցուցակից հանելու համար: Իմ համակուրսեցիների կողմից կայացված դատողությունը արտահայտվեց նրանց կողմից ինձ համար մականունով՝ «Խենթ վանական»:

Ես հնարամիտ քայլ արեցի՝ չեզոքացնելու պրոֆեսոր Ղոշալի սպառնալիքը՝ փիլիսոփայությունից ձախողվելու մասին: Երբ վերջնական թեստերի արդյունքները պետք է հրապարակային հայտարարվեին, ես խնդրեցի դասընկերոջս ուղեկցեք ինձ պրոֆեսորի աշխատասենյակ:

«Եկեք, ես վկա եմ ուզում», - ասացի ես իմ ուղեկցին, - «Ես շատ կհիասթափվեմ, եթե չկարողանամ խաբել ուսուցչին»:

պրոֆեսոր Գոշալ ցնցվեց նրա գլուխ հետո Ես ուներ հարցրեց ինչ վարկանիշ նա ուներ տրված իմ թուղթ

«Դու հանձնողների մեջ չես», - հաղթական ասաց նա: Նա փնտրեց սեղանին դրված մեծ կույտի մեջ: «Քո թղթերը ընդհանրապես այստեղ չեն. դու, այնուամենայնիվ, ձախողվել ես քննությանը չներկայանալու պատճառով»:

Ես ծիծաղեց: «Պարոն, Ես էր այնտեղ Մայիս Ես նայել միջոցով այն կույտ ինքս ինձ՝

Շփոթված պրոֆեսորը համաձայնություն տվեց: Ես արագ գտա իմ աշխատանքը, որտեղ գգուշորեն բաց էի թողել ոչ մի նույնականացման նշան, բացի իմ անվանական համարից: Անգգուշորեն անվանս «կարմիր դրոշից», դասախոսը բարձր գնահատական էր տվել իմ պատասխաններին, չնայած դրանք չէին զարդարված դասագրքային մեջբերումներով: **23-1**

Հասկանալով իմ հնարքը, նա որոտաց. «Մաքուր անամոթ բախտ»: Նա հույսով ավելացրեց. «Դու անպայման կձախողվես AB եզրափակիչում»:

Մյուս առարկաների թեստերի համար ես որոշակի ուսուցում ստացա, մասնավորապես՝ իմ սիրելի ընկերից և զարմիկից՝ **23-2 տարեկան Պրափաս Զանդրա Գոսեից**: Սարադա հորեղբորս որդին: Ես դժվարությամբ, բայց հաջողությամբ՝ հնարավորինս ցածր գնահատականներով, հանձնեցի բոլոր ավարտական քննություններս:

Այժմ, քոլեջում չորս տարի սովորելուց հետո, ես իրավունք ունեի մասնակցելու AB քննություններին: Այնուամենայնիվ, դժվար թե կարողանայի սպասել, որ կօգտվեմ այդ արտոնությունից: Մերամպուր քոլեջի եզրափակիչ քննությունները մանկական խաղ էին համեմատած Կալկաթայի համալսարանի կողմից AB աստիճանի համար նախատեսված դժվար քննությունների հետ: Շրի Յուկտեշվար կատարած իմ գրեթե ամենօրյա այցելությունները ինձ քիչ ժամանակ էին թողնում քոլեջի միջանցքներ մտնելու համար: Այնտեղ իմ ներկայությունն էր, այլ ոչ թե բացակայությունս, որն իմ դասընկերների մոտ զարմանքի արտահոսքեր էր առաջացնում:

Իմ սովորական ռեժիմն այն էր, որ առավոտյան ժամը ինն անց կեսին հեծանիվով ճանապարհ ընկնեի: Մի ձեռքում Ե ս ի մ գ ու ը ու ի հ ա մ ա ր մ ի

քանի ծաղիկ կտանեի՝ իմ Պանթի հյուրանոցի այգուց :

Բարյացակամորեն ողջունելով ինձ՝ Վարպետը կիրավիրեր ինձ ճաշի: Ես միշտ ուրախությամբ ընդունում էի՝ ուրախ լինելով օրվա ընթացքում քոլեջի մասին միտքը վանելու համար: Շրի Յուկտեշվարի հետ ժամերով անցկացնելուց, նրա անհամեմատելի իմաստության հոսքը լսելուց կամ աշրամի պարտականություններին օգնելուց հետո, ես դժկամությամբ կեսգիշերին մեկնում էի Պանթի: Երբեմն ամբողջ գիշեր մնում էի իմ գուրուի հետ՝ այնքան ուրախությամբ կլանված նրա գրույցով, որ հագիվ էի նկատում, թե երբ է մթությունը փոխվում լուսաբացի:

Մի գիշեր, մոտավորապես ժամը տասնմեկին, երբ ես հագնում էի կոշիկներս **23-3-ին** Պանսիոն տանող ճանապարհին նախապատրաստվելիս վարպետը լուրջ հարցեր տվեց ինձ:

«Ե՞րբ են սկսվում ձեր AB

քննությունները»: «Հինգ օրից,

պարոն»:

«Ես հույս դու եմ մեջ պատրաստականություն համար նրանց:

Անհանգստությունից խելագարված՝ ես մի կոշիկս բարձր պահեցի օդում:

«Պարոն,- բողոքեցի ես,- դուք գիտեք, թե ինչպես են անցել իմ օրերը ձեզ հետ, այլ ոչ թե պրոֆեսորների: Ինչպե՞ս կարող եմ ֆարս բեմադրել՝ մասնակցելով այդ դժվար եզրափակիչ քննություններին»:

Սրի Յուկտեշվարի աչքերը թափանցեցին իմ աչքերի վրա: «Դու պետք է ներկայանաս»: Նրա ձայնը սառը, հրամայական էր: «Մենք չպետք է առիթ տանք քո հորը և մյուս հարազատներին քննադատելու քո նախընտրությունը աշրամական կյանքի նկատմամբ: Պարզապես խոստացիր ինձ, որ դու ներկա կլինես քննություններին. պատասխանիր դրանց լավագույնս, ինչպես կարող ես»:

Անկառավարելի արցունքներ էին հոսում դեմքս վրայով: Ես զգացի, որ Վարպետի հրամանը անհիմն էր, և որ նրա հետաքրքրությունը, մեղմ ասած, ուշացած էր:

«Ես կհայտնվեմ, եթե ցանկանաք», - ասացի ես լաց լինելով: «Բայց պատշաճ նախապատրաստության համար ժամանակ չի մնացել»: Շնչացի ես. «Ես կլրացնեմ թերթիկները ձեր ուսմունքներով՝ ի պատասխան հարցերի »:

Երբ հաջորդ օրը՝ սովորական ժամին, մտա անապատ, որոշակի տխուր հանդիսավորությամբ նվիրեցի իմ ծաղկեփունջը: Շրի Յուկտեշվարը ծիծաղեց իմ տխուր դեմքին:

«Մուկունդա, Տերը երբևէ ձախողե՞լ է քեզ՝ քննության ժամանակ,

թե՞ այլուր»: «Ո՛չ, պարո՛ն», - ջերմորեն պատասխանեցի ես:

Երախտագիտության հիշողությունները արթնացան

վերակենդանացնող հեղեղի տեսքով:

«Ոչ թե ծուլությունը, այլ Աստծո հանդեպ այրող եռանդը խանգարեց ձեզ քոլեջի պատվավոր կոչումներ փնտրելուն», - բարյացականորեն ասաց իմ գուրուն: Լռությունից հետո նա մեջբերեց. «Նախ փնտրեք Աստծո արքայությունը և Նրա արդարությունը, և այդ ամենը ձեզ կտրվի»» **23-4**

Հագարերորդ անգամ ես զգացի, որ իմ բեռը թեթևանում է Ուսուցչի ներկայությամբ: Երբ մենք ավարտեցինք մեր վաղ ճաշը, նա առաջարկեց, որ ես վերադառնամ *Պանթի* :

«Ձեր ընկերը՝ Ռոմեշ Չանդրա Դատը, դեռ բնակվո՞ւմ է ձեր

հանրակացարանում»: «Այո, պարոն»:

«Ստացեք մեջ հայում հետ նրան; այն Տեր կամք ոգեշնչել նրան դեպի օգնություն դու հետ այն քննություններ»:

«Շատ լավ, պարոն, բայց Ռոմեշը անսովոր զբաղված է: Նա մեր դասարանի ամենահարգված մարդն է և ավելի ծանր կերակուր է տանում, քան մյուսները»:

Վարպետ ձեռքով արեց մի կողմ իմ առարկություններ: «Ռոմեշ կամք գտնել ժամանակ համար դու Հիմա գնա՛:

Ես հեծանիվով վերադարձա Պանթի : Առաջին մարդը, ում հանդիպեցի հանրակացարանի տարածքում, գիտնական Ռոմեշն էր: Կարծես նրա օրերը բավականին ազատ էին, նա բարեհաճորեն համաձայնվեց իմ անվտանգ խնդրանքին:

«Իհարկե, ես ձեր ծառայության մեջ եմ»: Այդ կեսօրից և հաջորդող օրերից մի քանի ժամ նա անցկացրեց ինձ տարբեր առարկաներից մարզելով:

«Ես կարծում եմ, որ անգլիական գրականության շատ հարցեր կկենտրոնանան Չայլդ Հարոլդի ուղու վրա», - ասաց նա ինձ: «Մենք պետք է անմիջապես ատլաս ձեռք բերենք»:

Ես շտապեցի Սարադա հորեղբորս տուն և ատլաս վերցրի: Ռոմեշը Եվրոպայի քարտեզի վրա նշեց Բայրոնի ռոմանտիկ ճանապարհորդի այցելած վայրերը:

Ա մի քանիսը դասընկերներ ուներ հավաքված շուրջը դեպի լսել դեպի այն կրկնուսուցում «Ռոմեշ է խորհուրդ տալը «Դուք սխալվում եք», - ինձ մեկնաբանեց նրանցից մեկը նիստի վերջում: «Սովորաբար հարցերի միայն հիսուն տոկոսն է վերաբերում գրքերին. մյուս կեսը վերաբերում է հեղինակների կյանքին»:

Հաջորդ օրը, երբ ես նստեցի անգլերեն գրականության քննությանը, հարցերին առաջին հայացքից երախտագիտության արցունքներ հոսեցին, որոնք թրջեցին իմ թղթերը: Դասարանի հսկիչը մոտեցավ իմ սեղանին և համակրանքի հարց տվեց:

«Իմ գուրուը կանխագուշակել էր, որ Ռոմեշը կօգնի ինձ», - բացատրեցի ես: «Նայեք, հենց այն հարցերը, որոնք ինձ թելադրել էր Ռոմեշը, այստեղ են քննական թերթիկի վրա: Բարեբախտաբար ինձ համար, շատ քիչ են: «Այս տարի հարցեր անգլիացի հեղինակների մասին, որոնց կյանքը, իմ կարծիքով, խորը առեղծվածի մեջ է »:

Իմ պանսիոնատը իրարանցման մեջ էր, երբ ես վերադարձա: Տղաները, որոնք ծաղրում էին Ռոմեշի մարզչական մեթոդը հիացմունքով նայում էր ինձ` գրեթե խլացնելով ինձ շնորհավորանքներով: Քննությունների շաբաթվա ընթացքում ես շատ ժամեր անցկացրի Ռոմեշի հետ, որը ձևակերպում էր հարցեր, որոնք, նրա կարծիքով, հավանաբար պետք է դնեին դասախոսները: Օրեցօր Ռոմեշի հարցերը գրեթե նույն տեսքով հայտնվում էին քննական թերթիկներում:

Քոլեջում լայնորեն տարածվեց լուրը, որ հրաշքի նման մի բան է տեղի ունենում, և որ հաջողությունը հավանական է թվում անուշադիր «Խենթ վանականի» համար: Ես ոչ մի փորձ չարեցի թաքցնել գործի փաստերը: Տեղացի դասախոսները անգործ էին փոխել Կալկաթայի համալսարանի կողմից կազմակերպված հարցերը:

Մտածելով անգլիական գրականության քննության մասին՝ մի առավոտ հասկացա, որ լուրջ սխալ էի թույլ տվել: Հարցերի մի մասը բաժանված էր երկու մասի՝ A կամ B, և C կամ D: Յուրաքանչյուր մասից մեկական հարցի պատասխանելու փոխարեն, ես անփութ կերպով պատասխանել էի I խմբի երկու հարցերին և ոչինչ չէի հաշվի առել II խմբից: Այդ քննության մեջ կարող էի ստանալ ամենաբարձր գնահատականը: Թեստը կլիներ 33, երեք միավորով պակաս 36-ից, որը անցողիկ միավորն է: Ես շտապեցի վարպետի մոտ և պատմեցի իմ խնդիրների մասին:

«Պարոն, ես աններելի սխալ եմ թույլ տվել: Ես արժանի չեմ Ռոմեշի միջոցով աստվածային օրհնություններին:» Ես բոլորովին անարժան եմ»:

«Ուրախացիր, Մուկունդա»: Շրի Յուկտեշվարի տոնը թեթև ու անտարբեր էր: Նա մատնացույց արեց երկնքի կապույտ կամարը: «Ավելի հնարավոր է, որ արևն ու լուսինը փոխեն իրենց դիրքերը տիեզերքում, քան դու ձախողվես դիպլոմ ստանալիս»:

Ես ճգնավորական կացարանից դուրս եկա ավելի հանգիստ տրամադրությամբ, չնայած մաթեմատիկորեն անհավանական էր թվում, որ Ես կարող էի անցնել: Ես մեկ կամ երկու անգամ անհանգստությամբ նայեցի երկնքին. Օրվա Տերը, կարծես, ամուր խարսխված էր իր սովորական ուղեծրում:

Երբ հասա *Պանթի*, պատահաբար լսեցի դասընկերոջս դիտողությունը. «Հենց նոր իմացա, որ այս տարի, առաջին անգամ, անգլերեն գրականության պահանջվող անցողիկ միավորը իջեցվել է»:

Ես մտել է այն տղայի սենյակ հետ այդպիսի արագություն որ նա նայեց վեր մեջ ահագանգ Ես հարցականի տակ դրեց նրան անհամբերությամբ:

«Երկար մազերով վանական,- ծիծաղելով ասաց նա,- ինչո՞ւ այս հանկարծակի հետաքրքրությունը ուսումնական հարցերի նկատմամբ: Ինչո՞ւ լաց լինել վերջին պահին: Բայց ճիշտ է, որ անցողիկ միավորը հենց նոր իջեցվել է մինչև 33 միավոր»:

Մի քանի ուրախ ցատկեր ինձ տարան իմ սենյակ, որտեղ ես ծնկի իջա և գովաբանեցի իմ Աստվածային Հոր մաթեմատիկական կատարելությունները:

Ամեն օր ես թրթռում էի մի հոգևոր ներկայության գիտակցությամբ, որը հստակ զգում էի, որ ինձ առաջնորդում է Ռոմեշում: Բենգալերենի քննության հետ կապված մի նշանակալի դեպք տեղի ունեցավ: Ռոմեշը, որը քիչ էր անդրադարձել այդ թեմային, մի առավոտ, երբ դուրս էի գալիս հանրակացարանից՝ քննասենյակ գնալու ճանապարհին, ինձ հետ զանգահարեց:

«Ռոմեշը քեզ է կանչում», - անհամբերությամբ ասաց ինձ դասընկերներից մեկը: «Մի՛ վերադարձիր, մենք կուշանանք դահլիճում»:

Անտեսվում է այն խորհուրդ, Ես վազեց մեջք դեպի այն տուն

«Մեր բենգալերենի քննությունը սովորաբար հեշտությամբ են հանձնում մեր բենգալացի տղաները», - ասաց ինձ Ռոմեշը: «Բայց ես հենց նոր կանխագագցում ունեցա, որ այս տարի պրոֆեսորները պլանավորել են կոտորել ուսանողներին՝ հարցեր տալով մեր հին գրականությունից»: Այնուհետև ընկերս համառոտակի ներկայացրեց երկու պատմություն հայտնի բարերար Վիդյասագարի կյանքից:

Ես շնորհակալություն հայտնեցի Ռոմեշին և արագ հեծանիվով գնացի քոլեջի

դահլիճ: Բենգալերենով քննության թերթիկը բաղկացած էր երկու մասից: Առաջին հրահանգն էր. «Գրեք Վիդյասագարի բարեգործությունների երկու օրինակ»: Երբ թղթին փոխանցեցի վերջերս ձեռք բերված գիտելիքները, շնչացի մի քանի շնորհակալական խոսքեր, որ հետևել էի Ռոմեշի վերջին բուպեի կոչին: Եթե ես անտեղյակ լինեի Վիդյասագարի մարդկությանը (ներառյալ, վերջապես, ինձ) արած բարեգործություններից, չէի կարող հանձնել բենգալերեն քննությունը: Մեկ առարկայից ձախողվելով՝ հաջորդ տարի ստիպված կլինեի նորից քննություն հանձնել բոլոր առարկաներից: Նման հեռանկարը, հասկանալիորեն, զգվելի էր:

Թերթի վրա երկրորդ հրահանգը գրված էր. «Գրեք շարադրություն բենգալերենով այն մարդու կյանքի մասին, ով ձեզ ամենաշատն է ոգեշնչել»։ Հարգելի ընթերցող, ես կարիք չունեմ ձեզ ասելու, թե որ տղամարդուն եմ ընտրել իմ թեմայի համար։ Ես էջ առ էջ գովաբանում էի իմ գուրուին, Ժպտացի՝ հասկանալով, որ իմ մրմնջացող կանխատեսումն իրականանում էր. «Ես թերթիկները լցնում եմ քո ուսմունքներով»։

Ես չէի հակված Ռոմեշին հարցեր տալ փիլիսոփայության իմ դասընթացի վերաբերյալ։ Վստահելով Ծրի Յուկտեշվարի մոտ իմ երկարատև ուսուցմանը՝ ես անվտանգ կերպով անտեսեցի դասագրքի բացատրությունները։ Իմ բոլոր աշխատանքներին տրված ամենաբարձր գնահատականը փիլիսոփայությունն էր։ Մնացած բոլոր առարկաներից իմ միավորները հազիվ էին անցնում անցողիկ միավորից։

Այն է մի հաճույք դեպի գրառում որ իմ անշահախնդիր ընկեր Ռոմեշ ստացած նրա սեփական աստիճան *սերմ գովաբանել*

Հայրս Ժպիտով էր պատված իմ ավարտական երեկոյին։ «Հազիվ թե մտածեի, որ կհանձնես քննությունը, Մուկունդա», - խոստովանեց նա։ «Դու այնքան շատ Ժամանակ ես անցկացնում քո գուրուի հետ»։ Վարպետն իսկապես ճիշտ էր նկատել հորս չարտահայտված քննադատությունը։

Տարիներ շարունակ ես անվստահ էի, որ երբևէ կտեսնեմ այն օրը, երբ իմ անվանը կհաջորդի AB-ն։ Ես հազվադեպ եմ օգտագործում այս տիտղոսը՝ առանց մտածելու, որ դա աստվածային պարգև էր, որը ինձ տրվել էր որոշ չափով անհասկանալի պատճառներով։ Երբեմն լսում եմ, թե ինչպես են քոլեջի ուսանողները նշում, որ ավարտելուց հետո իրենց կուտակած գիտելիքներից շատ քիչ բան է մնացել իրենց մոտ։ Այդ ընդունելությունը մի փոքր միսիթարում է ինձ իմ անկասկած ակադեմիական թերությունների համար։

Կալկաթայի համալսարանից իմ դիպլոմը ստանալու օրը ես ծնկի իջա իմ գուրուի ոտքերի առաջ և շնորհակալություն հայտնեցի նրան նրա կյանքից իմ մեջ հոսող բոլոր օրհնությունների համար։

«Վեր կաց, Մուկունդա», - ասաց նա ներողամտորեն։ «Տերը պարգապես ավելի հարմար գտավ քեզ շրջանավարտ, քան վերադասավորել արևն ու լուսինը։

23-1 : Ես պետք է ասել պրոֆեսոր Գոշալ այն արդարադատություն -ի ընդունելը որ այն լարված հարաբերություն միջև մեզ էր ոչ վճարման ենթակա դեպի ցանկացած մեղք -ի նրա, բայց միայն դեպի իմ բացակայություններ -ից դասեր և անուշադրություն մեջ նրանց։ պրոֆեսոր Գոշալ էր, և է, մի ուշագրավ հռետոր՝ լայն փիլիսոփայական գիտելիքներով։ Հետագա տարիներին մենք հասանք ջերմ փոխըմբռնման...

23-2 : Չնայած իմ զարմիկ և Ես ունենալ այն նույնը ընտանիք անուն -ի Գոշ, Պրաբհա ունի սովոր ինքն իրեն դեպի նրա անունը անգլերենով տառադարձելով որպես Ghose; հետևաբար, այստեղ ես հետևում եմ նրա սեփական ուղղագրությանը։

23-3 : Ա աշակերտ միշտ հեռացնում է նրա կոշիկներ մեջ մի

հնդիկ ճգնավորական տուն: 23-4: Մատթեոս 6:33:

Ես Դառնալ Ա Վանական -ից The Սվամի Պատվիրել

«Տե՛ր, հայրս շատ էր ուզում, որ ես ընդունեմ Բենգալ-Նագպուր երկաթուղու ղեկավար պաշտոնը: Բայց ես կտրականապես հրաժարվել եմ դրանից»: Ես հույսով ավելացրի. «Պարոն, չե՞ք դարձնի ինձ Սվամի միաբանության վանական»: Ես աղերսանքով նայեցի իմ գուրուին: Նախորդ տարիներին, իմ վճռականության խորությունը ստուգելու համար, նա մերժել էր նույն խնդրանքը: Այսօր, սակայն, նա բարեհամբույր ժպտաց:

«Շատ լավ, վաղը ես քեզ կնվիրեմ սվամիության»: Նա հանգիստ շարունակեց. «Ես ուրախ եմ, որ դու համառել ես վանական դառնալու քո ցանկության մեջ: Լահիրի Մահասայան հաճախ էր ասում. «Եթե դու Աստծուն չհրավիրես քո ամառային հյուրը լինելու, Նա չի գա քո կյանքի ձմռանը»:

«Միրելի՛ վարպետ, ես երբեք չեի կարող տատանվել Սվամիի միաբանությանը պատկանելու իմ նպատակի մեջ, ինչպես դուք՝ որպես հարգված ես»: Ես ժպտացի նրան անսահման սիրով:

«Չամուսնացածը հոգ է տանում Տիրոջ բաների մասին, թե ինչպես հաճեցնի Տիրոջը, իսկ ամուսնացածը հոգ է տանում աշխարհի բաների մասին, թե ինչպես հաճեցնի իր կնոջը» **(24-1)**: Ես վերլուծել էի իմ շատ ընկերների կյանքը, ովքեր որոշակի հոգևոր կարգապահություն անցնելուց հետո ամուսնացել էին: Աշխարհիկ պարտականությունների ծովում լողալով՝ նրանք մոռացել էին խորը խորհրդածելու իրենց որոշումների մասին:

Ինձ համար անհասկանալի էր Աստծուն կյանքում երկրորդական տեղ հատկացնելը: Չնայած Նա տիեզերքի միակ Սեփականատերն է, որը լուռ մեզ կյանքից կյանք պարգևներ է տալիս, մնում է մի բան, որը Նա չունի, և որը յուրաքանչյուր մարդկային սիրտ լիազորված է գերծ պահել կամ շնորհել մարդու սերը: Արարիչը, անսահման ջանքեր գործադրելով Իր ներկայությունը արարչագործության յուրաքանչյուր ատոմում առեղծվածով պարուրելու համար, կարող էր ունենալ միայն մեկ դրդապատճառ՝ զգայուն ցանկություն, որ մարդիկ Նրան փնտրեն միայն ազատ կամքի միջոցով: Ամեն տեսակի խոնարհության ինչ թավշյա ձեռնոցով Նա չի ծածկել ամենակարողության երկաթե ձեռքը:

Հաջորդ օրը իմ կյանքի ամենահիշարժան օրերից մեկն էր: Հիշում եմ՝ արևոտ հինգշաբթի էր, 1914 թվականի հուլիս, քոլեջն ավարտելուց մի քանի շաբաթ անց: Ներքին պատշգամբում Իր Սերամպորի անապատում Վարպետը սպիտակ մետաքսի նոր կտորը թաթախեց օխերի ներկի մեջ, որը Սվամի միաբանության ավանդական գույնն է: Երբ գործվածքը չորացավ, իմ գուրուն այն փաթաթեց իմ շուրջը՝ որպես ուրացողի զգեստ:

«Մի օր դու կգնաս Արևմուտք, որտեղ մետաքսը նախընտրելի է», - ասաց նա:
«Որպես խորհրդանիշ, ես քեզ համար ընտրել եմ այս մետաքսե նյութը՝
սովորական բամբակի փոխարեն»:

Հնդկաստանում, որտեղ վանականները ընդունում են աղքատության իդեալը,
մետաքսով հագած սվամին անսովոր տեսարան է: Սակայն շատ յոգիներ կրում
են մետաքսե հագուստ, որը բամբակից ավելի լավ է պահպանում որոշակի նուրբ
մարմնական հոսանքներ:

«Ես առավոտյան հակառակ դեպի արարողություններ», Շրի Յուկտեշվար նկատեց.
«Ես կամք պատրաստել դու մի սվամի մեջ այն *բիդվաթ*

(ոչ արարողակարգային) ձև:

Բիբլիոսան կամ սվամիության մեջ մանրակրկիտ ձեռնադրությունը ներառում է կրակի արարողություն, որի ընթացքում կատարվում են խորհրդանշական հուղարկավորության ծեսեր: Աշակերտի ֆիզիկական մարմինը ներկայացվում է որպես մահացած, *որը* դիակիզվում է իմաստության բոցով: Նորաստեղծ սվամիին այնուհետև երգում են, օրինակ՝ «Այս *ստման* Բրահման է» **24-2:** կամ «Դու Այդ ես» կամ «Ես Նա եմ»: Սակայն Շրի Յուկտեշվարը, իր պարզության սիրով, հրաժարվեց բոլոր պաշտոնական ծեսերից և պարզապես խնդրեց ինձ նոր անուն ընտրել:

«Ես կամք տալ դու այն արտոնություն -ի ընտրելով այն ինքդ քեզ», նա ասաց, ժպտացող:

«Յոգանանդա», - պատասխանեցի ես մի պահ մտածելուց հետո: Անունը բառացիորեն նշանակում է «Երանություն (*անանդա*) աստվածային միության (*յոգա*) միջոցով»:

«Այդպես էլ լինի: Հրաժարվելով քո Մուկունդա Լալ Գոշ ազգանունից՝ այսուհետ դու կկոչվես Սվամի միաբանության Գիրի ճյուղի Յոգանանդա»:

Երբ ծնկի իջա Սրի Յուկտեշվարի առջև և առաջին անգամ լսեցի, թե ինչպես է նա արտասանում իմ նոր անունը, սիրտս լցվեց երախտագիտությամբ: Ինչքան սիրով և անխոնջ էր նա աշխատել, որ տղա Մուկունդան մի օր վերածվի վանական Յոգանանդայի: Ես ուրախությամբ երգեցի մի քանի տուն Տեր Շանկարայի երկար սանսկրիտական երգեցողությունից.

«Ո՛չ միտք, ո՛չ ինտելեկտ, ո՛չ Էգո, ո՛չ
զգացողություն: Ես ո՛չ երկինք եմ, ո՛չ
երկիր, ո՛չ Էլ մետաղներ»:

Ես Նա եմ, Ես Նա եմ, Սուրբ Հոգի, Ես Նա եմ:

Ես ո՛չ ծնունդ ունեմ, ո՛չ մահ, ո՛չ կաստա.

Հայր, ո՛չ մայր՝ չունեմ:

Ես Նա եմ, Ես Նա եմ, Օրինյալ Հոգի, Ես Նա եմ:

Երևակայության թռիչքներից այն կողմ, անձն եմ

Ես, Ներթափանցելով կյանքի բոլոր ճյուղերի մեջ:

Կապկավածությունից չեմ վախենում, Ես ազատ եմ,

միշտ ազատ, Ես Նա եմ, Ես Նա եմ, Սուրբ Հոգի,

Ես Նա եմ:

Յուրաքանչյուր սվամի պատկանում է հին վանական միաբանությանը, որը իր

ներկայիս տեսքով կազմակերպվել է Շանկարայի կողմից: **24-3** Քանի որ սա պաշտոնական միաբանություն է՝ սուրբ ներկայացուցիչների անխափան շարքով, որոնք ծառայում են որպես ակտիվ առաջնորդներ, ոչ մի մարդ չի կարող իրեն սվամի տիտղոս տալ: Նա իրավացիորեն այն ստանում է միայն մեկ այլ սվամիից. այսպիսով, բոլոր վանականներն իրենց հոգևոր տոհմը կապում են մեկ ընդհանուր գուրուի՝ Տեր Շանկարայի հետ: Աղքատության, մաքրության և հոգևոր ուսուցչին հնազանդության երդումներով կաթոլիկ քրիստոնեական շատ վանական միաբանություններ նման են Սվամիների միաբանությանը:

Բացի իր նոր անունից, որը սովորաբար ավարտվում է *անանդայով* , սվամին ստանում է տիտղոս, որը ցույց է տալիս նրա պաշտոնական կապը Սվամիի միաբանության տասը ենթաբաժանումներից մեկի հետ: Այս *դասանամիները* կամ

Տասը ազնումենները ներառում են *Գիրի* (լեռը), որին պատկանում ենք Սրի Յուկտեշվարը, և հետևաբար՝ ես: Մյուս ճյուղերից են *Սագարը* (ծովը), *Բհարատին* (երկիրը), *Մրանյան* (անտառը), *Պուրին* (տաքածքը), *Թիրթան* (ուխտագնացության վայրը) և *Սարասվատին* (բնության իմաստությունը):

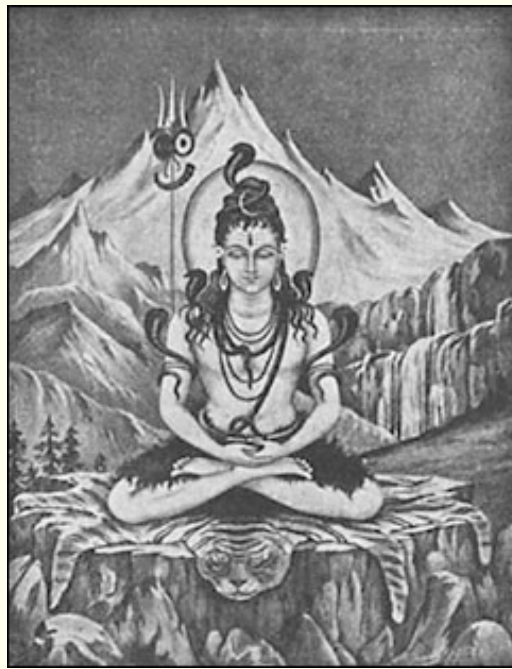
Սվամիի ստացած նոր անունը, այսպիսով, ունի կրկնակի նշանակություն և խորհրդանշում է գերագույն երանության (*անանդա*) նվաճումը՝ որոշակի աստվածային որակի կամ վիճակի՝ սիրո, իմաստության, նվիրվածության, ծառայության, յոգայի միջոցով, և բնության հետ ներդաշնակության միջոցով, որն արտահայտվում է նրա անսահման օվկիանոսների, լեռների, երկնքի անսահմանության մեջ:

Ամբողջ մարդկությանը անձնուրաց ծառայության և անձնական կապերից ու նկրտումներից հրաժարվելու իդեալը սվամիների մեծամասնությանը մղում է ակտիվորեն զբաղվել մարդասիրական և կրթական աշխատանքներով Հնդկաստանում, կամ երբեմն՝ օտար երկրներում: Անտեսելով կաստայի, դավանանքի, դասի, մաշկի գույնի, սեռի կամ ռասայի բոլոր նախապաշարմունքները՝ սվամին հետևում է մարդկային եղբայրության սկզբունքներին: Նրա նպատակը Հոգու հետ բացարձակ միասնությունն է: Իր արթուն և քնած գիտակցությունը «Ես եմ Նա» մտքով տոգորելով՝ նա գոհունակությամբ թափառում է աշխարհում, բայց ոչ թե դրանից: Միայն այսպիսով նա կարող է արդարացնել իր սվամի կոչումը՝ մեկը, ով ձգտում է հասնել միության: *Սվա կամ Ես-ի* հետ : Անհրաժեշտ չէ ավելացնել, որ ոչ բոլոր պաշտոնապես կոչված սվամիներն են հավասարապես հաջողակ իրենց բարձր նպատակին հասնելու հարցում:

Սրի Յուկտեշվարը և՛ սվամի էր, և՛ յոգի: Սվամին, որը պաշտոնապես վանական էր հին միաբանության հետ իր կապի շնորհիվ, միշտ չէ, որ յոգի է: Ամեն ոք, ով կիրառում է Աստծո հետ շփման գիտական տեխնիկա, յոգի է. նա կարող է լինել կամ ամուսնացած, կամ չամուսնացած, կամ աշխարհիկ մարդ, կամ պաշտոնական կրոնական կապեր ունեցող մեկը: Սվամին կարող է ենթադրաբար հետևել միայն չոր դատողության, սատր դատողության ուղուն: հրաժարում; սակայն յոգին զբաղվում է որոշակի, քայլ առ քայլ ընթացակարգով, որի միջոցով մարմինն ու միտքը կարգապահվում են, իսկ հոգին՝ ազատագրվում: Ոչինչ որպես ինքնըստինքյան չընդունելով՝ ո՛չ հուզական, ո՛չ էլ հավատքի հիման վրա, յոգին կիրառում է մանրակրկիտ ստուգված վարժությունների շարք, որոնք առաջին անգամ մշակվել են վաղ շրջանի ուղիների կողմից: Յոգան Հնդկաստանի յուրաքանչյուր դարաշրջանում ստեղծել է իսկապես ազատ, իսկապես յոգի-քրիստոսներ դարձած մարդկանց:

Ինչպես ցանկացած այլ գիտություն, յոգան կիրառելի է բոլոր կլիմայական և ժամանակային մարդկանց համար: Որոշ անգրագետ գրողների կողմից առաջ քաշված այն տեսությունը, որ յոգան «անհարմար է արևմտյան մարդկանց համար», լիովին սխալ է և, ցավոք, շատ անկեղծ ուսանողների խանգարել է փնտրել դրա բազմազան օրինությունները: Յոգան մտքերի բնական

խառնաշփոթը զսպելու մեթոդ է, որոնք այլապես անաչառորեն կանխում են... բոլոր մարդկանց, բոլոր երկրներից, թույլ չտալով տեսնել իրենց Հոգու իրական բնույթը: Յոգան չի կարող ճանաչել արգելք Արևելքն ու Արևմուտքը նույնն են, ինչ արևի բուժիչ և հավասար լույսը: Քանի դեռ մարդն ունի անհանգիստ մտքերով միտք, այնքան ժամանակ կլինի յոգայի կամ վերահսկողության համընդհանուր կարիքը:

«Ի կողմից Բ. Կ. Միտրա մեջ «Կալյանա -Կալյատուր-»

THE ՏԵՐ ՄԵՋ ՆՐԱ ԱՍՊԵԿՏ ԱՍ ՇԻՎԱ

Ոչ թե Կրիշնայի նման պատմական անձնավորություն, Շիվան Աստծուն տրված անունն է Նրա եռակի բնույթի վերջին ասպեկտում (Ստեղծող-Պահպանող-Կործանիչ): Շիվան՝ *Մայայի* կամ մոլորության ոչնչացնողը, սուրբ գրություններում խորհրդանշորեն ներկայացված է որպես Հրաժարումների Տեր, Յոգիների Արքա: Հինդուիստական արվեստում Նա միշտ պատկերված է մագերի մեջ նորալուսնով և գլխարկով օձերի պսակով, որը չարիքի հաղթահարման և կատարյալ իմաստության հին խորհրդանիշ է: Ամենագիտության «միակ» աչքը բաց է Նրա ճակատին:

Հին Ռիշի Պատանջալին «յոգան» սահմանում է որպես «մտքի տատանումների վերահսկողություն»: **24-4** Նրա շատ կարճ և վարպետորեն գրված շարադրանքները՝ « *Յոգա սուտրաները* », կազմում են հինդուիստական փիլիսոփայության վեց համակարգերից մեկը: **24-5** Ի տարբերություն արևմտյան փիլիսոփայությունների, բոլոր վեց հինդուիստական համակարգերը ներառում են ոչ միայն տեսական, այլև գործնական ուսմունքներ: Բացի բոլոր հնարավոր գոյարանական հետազոտություններից, վեց համակարգերը ձևակերպում են վեց հստակ առարկաներ, որոնք ուղղված են տառապանքի և... անժամանակյա երանության նվաճումը:

Բոլոր վեց համակարգերը կապող ընդհանուր թելը այն հռչակագիրն է, որ մարդու համար իրական ազատություն հնարավոր չէ առանց վերջնական Իրականության իմացության: Ավելի ուշ շրջանի *Ուպանիշադները Յոգա Սուտրաները* , վեց համակարգերի շարքում, համարում են ճշմարտության անմիջական ընկալման հասնելու ամենաարդյունավետ մեթոդները պարունակողները: Յոգայի գործնական տեխնիկայի միջոցով մարդը ընդմիշտ

թողնում է մտորումների անպտուղ ոլորտները և փորձառության մեջ ճանաչում է իրական Էությունը:

յոգայի *համակարգը* հայտնի է որպես Ութփայլ ուղի: Առաջին քայլերը՝ (1) *յամա* և (2) *նիյամա* , պահանջում են տասը բացասական և դրական բարոյականության պահպանում՝ ուրիշներին վնասելուց խուսափել, անճշտությունից, գողությունից, անգուսպությունից, նվերներ ընդունելուց (որը պարտավորություններ է բերում), ինչպես նաև մարմնի և մտքի մաքրություն, բավարարվածություն, ինքնակարգապահություն, ուսումնասիրություն և նվիրվածություն Աստծուն:

Հաջորդ քայլերն են՝ (3) *ասանա* (ճիշտ դիրք). ողնաշարը պետք է ուղիղ պահել, իսկ մարմինը՝ ամուր՝ մեղիտացիայի համար հարմարավետ դիրքում, (4) *սրանայամա* (*սրանայի* ՝ նուրբ կենսական հոսանքների վերահսկողություն) և (5) *սրատյահարա* (զգայարանների հեռացում արտաքին առարկաներից):

Վերջին քայլերը յոգայի իսկական ձևեր են՝ (6) *դհարանա* (կենտրոնացում). միտքը մեկ մտքի վրա կենտրոնացնելը, (7) *դհյանա* (մեղիտացիա) և (8) *սամադհի* (գերգիտակցական ընկալում): Սա Յոգայի **24-6 ութերորդ ուղին է: ինչը մարդուն տանում է դեպի *Կայվայյայի* (Բացարձակություն) վերջնական նպատակը** , մի տերմին, որն ավելի հասկանալի կարող է լինել որպես «Ճշմարտության գիտակցում բոլոր մտավոր ընկալումներից վեր»:

«Ո՞րն է ավելի մեծ», - կարող է հարցնել մեկը՝ «սվամին, թե՞ յոգին»: Եթե և երբ Աստծո հետ վերջնական միասնություն է ձեռք բերվում, տարբեր ուղիների տարբերությունները կանհետանան: Սակայն *Բհագավադ Գիտան* նշում է, որ յոգայի մեթոդները համապարփակ են: Դրա տեխնիկաները նախատեսված չեն միայն որոշակի տեսակների և խառնվածքի համար, ինչպիսիք են այն քչերը, ովքեր հակված են վանական կյանքին. յոգան որևէ պաշտոնական հավատարմություն չի պահանջում: Քանի որ յոգայի գիտությունը բավարարում է համընդհանուր կարիք, այն ունի բնական համընդհանուր կիրառելիություն:

Իսկական յոգին կարող է հնազանդորեն մնալ աշխարհում. այնտեղ նա նման է ջրի վրա կարագի, այլ ոչ թե չիմորված և անկարգապահ մարդկության հեշտությամբ նոսրացող կաթի: Երկրային պարտականությունները կատարելը իսկապես բարձրագույն ուղին է, եթե յոգին, պահպանելով մտավոր անտարբերություն եսասիրական ցանկությունների նկատմամբ, կատարում է իր դերը որպես Աստծո կամավոր գործիք:

Այսօր կան մի շարք մեծ հոգիներ, որոնք ապրում են ամերիկյան, եվրոպական կամ այլ ոչ հինդուիստական մարմիններում, ովքեր, չնայած երբեք չեն լսել *յոգի* և *սվամի բառերը* , այնուամենայնիվ, այդ տերմինների իսկական օրինակներ են: Մարդկությանը անշահախնդիր ծառայելու, կրքերի և մտքերի նկատմամբ տիրապետելու, Աստծո հանդեպ իրենց անկեղծ սիրո կամ կենտրոնացման մեծ ուժերի միջոցով նրանք, որոշ իմաստով, յոգիներ են. նրանք իրենց համար նպատակ են դրել յոգա-ինքնուրույն ապրել: վերահսկողություն: Այս մարդիկ կարող էին հասնել ավելի մեծ բարձունքների, եթե նրանց սովորեցնեին յոգայի որոշակի գիտությունը, որը հնարավոր է դարձնում մարդու մտքի և կյանքի ավելի գիտակից ուղղորդումը:

Յոգան որոշ արևմտյան գրողների կողմից մակերեսորեն սխալ է ընկալվել, սակայն դրա քննադատները երբեք չեն... դրա գործնական մասնագետներ: Միջև շատերը մտածկոտ հարգանքի տուրք դեպի յոգա կարող է լինել նշված մեկ կողմից Դոկտոր Գ.

Գ. Յունգ, այն հայտնի շվեյցարական հոգեբան:

«Երբ կրոնական մեթոդը իրեն ներկայացնում է որպես «գիտական», այն կարող է վստահ լինել իր հանրության մեջ Արևմուտքում: Յոգան բավարարում է այս սպասումը», - գրում է դոկտոր Յունգը: 24-7 «Նոր բանի հմայքից և կիսահասկացվածի հմայքից զատ, յոգան ունի բազմաթիվ հետևորդներ ունենալու լավ պատճառ»: Այն առաջարկում է կառավարելի փորձի հնարավորություն և այդպիսով բավարարում է «փաստերի» գիտական կարիքը, և բացի այդ, իր լայնության և խորության, իր հարգարժան դարաշրջանի, իր ուսմունքի և մեթոդի պատճառով, որոնք ներառում են կյանքի յուրաքանչյուր փուլ, այն խոստանում է անհավանական հնարավորություններ:

«Յուրաքանչյուր կրոնական կամ փիլիսոփայական պրակտիկա նշանակում է հոգեբանական կարգապահություն, այսինքն՝ հոգեկան հիգիենայի մեթոդ: Յոգայի բազմազան, զուտ մարմնական ընթացակարգերը 24/8 նշանակում է նաև ֆիզիոլոգիական հիգիենա, որը գերազանցում է սովորական մարմնամարզությանը և շնչառական վարժություններին, քանի որ այն ոչ միայն մեխանիկական և գիտական է, այլև փիլիսոփայական. մարմնի մասերի մարզման մեջ այն...

միավորում է նրանց հետ այն ամբողջ -ի այն ոգի, ինչպես է բավականին պարզ, համար օրինակ, մեջ այն *Պրանայամա*

վարժություններ որտեղ *Պրանա* է երկուսն էլ այն շունչ և այն համընդհանուր դինամիկա -ի այն տիեզերք

«Երբ անհատի արածը նաև տիեզերական իրադարձություն է, մարմնում զգացվող ազդեցությունը (ներներվացիան) միավորվում է հոգու հույզի հետ (համընդհանուր գաղափար), և դրանից զարգանում է մի կենդանի միասնություն, որը ոչ մի տեխնիկա, որքան էլ գիտական լինի, չի կարող ստեղծել: Յոգայի պրակտիկան անհնար է պատկերացնել և նաև անարդյունավետ կլինի առանց այն հասկացությունների, որոնց վրա հիմնված է յոգան: Այն մարմնականն ու հոգևորը համատեղում է միմյանց հետ աներևակայելի ամբողջական ձևով»:

«Արևելքում, որտեղ զարգացել են այս գաղափարներն ու գործելակերպերը, և որտեղ մի քանի հազար Տարիների ընթացքում անխախտ ավանդույթը ստեղծել է անհրաժեշտ հոգևոր հիմքերը, ինչպես ես հեշտությամբ կարող եմ հավատալ, յոգան կատարյալ և համապատասխան մեթոդ է մարմինն ու միտքը միաձուլելու համար, որպեսզի դրանք կազմեն միասնություն, որը դժվար թե կասկածի տակ դրվի: Այս միասնությունը ստեղծում է հոգեբանական տրամադրվածություն, որը հնարավոր է դարձնում գիտակցությունը գերազանցող ինտուիցիաները:

Արևմտյան օրերը իսկապես մոտենում են, երբ ինքնատիրապետման ներքին գիտությունը կհամարվի նույնքան անհրաժեշտ, որքան բնության արտաքին նվաճումը: Այս նոր Ատոմային դարաշրջանը կտեսնի մարդկանց մտքերի զգաստացում և ընդլայնում այն առավելագույն գիտական անվիճելի ճշմարտությամբ, որ նյութը իրականում Էներգիայի խտանյութ է: Մարդկային մտքի ավելի նուրբ ուժերը կարող են և պետք է ազատագրեն քարերի և մետաղների մեջ եղած Էներգիաներից ավելի մեծ Էներգիաներ, որպեսզի նոր արձակված նյութական ատոմային հսկան չդիմի աշխարհին անմիտ ոչնչացման:

24-9

.....
24-1 : Ես *Կորնթացիներ 7:32-33* :

24-2 : Բառացիորեն, «Սա հոգի է Հոգի: The Գերագույն Հոգի, այն Աստուծո՞ւմ, Է ամբողջությամբ անպայման (*Նետի, Նեթի* ոչ սա, ոչ դա), այլ *Վեդանտայում* հաճախ անվանում են Սատ -*Չիտ-Անանդա* , այսինքն՝ Էություն-Բանականություն-Երանություն:

24-3 Երբեմն կոչվում է Շանկարաչարյա: *Աչարյա* նշանակում է «կրոնական ուսուցիչ»: Շանկարայի ամսաթիվը սովորական սխոլաստիկայի կենտրոն է: Վե՞ճ: Ա մի քանիսը գրառումներ ցույց տալ որ այն անգերազանցելի մոնիստ ապրել -ից 510 դեպի 478 մ.թ.ա. Արևմտյան պատմաբաններ Նրան վերագրել մ.թ. ութերորդ դարի վերջին: Շանկարայի *Բրահմա սուտրաների* հայտնի մեկնաբանությամբ հետաքրքրված ընթերցողները կգտնեն ուշադիր անգլերեն թարգմանությունը դոկտոր Պոլ Դոյսենի « *Վեդանտա՝ աշխատության մեջ* (Չիկագո. Open Court Publishing Company, 1912): Կարճ քաղվածքներ -ից նրա գրվածքներ կամք լինել գտնված մեջ *Ընտրված Է Աշխատանքներ -ից Շրի Շանկարաչարյա* (Նատեսան և կոմսություն, Մադրաս):

24-4 : «*Չիտտա վրիտի Նիրոդհա*» - *յոգա Սուտրա* Ես՝ 2. Պատանջալիի ամսաթիվ է անհայտ, չնայած մի համարը - ի գիտնականներ տեղ Նրան մեջ երկրորդ դար մ.թ.ա. The ռիշիներ տվեց առաջ տրակտատներ վրա բոլորը առարկաներ հետ այդպիսի ներհայացք որ դարեր ունենալ եղել է անգոր դուրս գալ նորածնությունից նրանց;

դեռ, դեպի այն հաջորդող սարսափ -ի պատմաբաններ, այն իմաստուններ պատրաստված ոչ ջանք դեպի կցել նրանց սեփական ամսաթվերը և անհատականություններ դեպի նրանց գրական աշխատանքներ նրանք գիտեր նրանց կյանքեր էին միայն ժամանակավորապես կարևոր ինչպես լուսարձակներ -ի այն մեծ անսահման հյանք, և այդ ճշմարտությունը անժամանակ է, անհնար է ապրանքանիշ համարել և սեփական անձնական սեփականություն չէ:

24-5 : The վեց ուղղափառ համակարգեր (*սադդարսանա*) են *Սանիյա, Յոգա, Վեդանտա, Միմամսա, Նյայա, և Վայսեսիկա* . Ընթերցողներ մի գիտական թեքված կամք հաճույք մեջ այն նրբություններ և լայն շրջանակ -ի սրանք հին բանաձևեր ինչպես ամփոփված, մեջ անգլերեն, «*Հնդկական փիլիսոփայության պատմություն*» գրքում , հատոր I, հեղինակ՝ պրոֆեսոր Սուրենդրանաթ ԴասԳուպտա (Թեմբրիջի համալսարանի հրատարակչություն, 1922):

24-6 : Ոչ դեպի լինել շփոթված հետ այն «Ազնիվ Ութապատիկ Ճանապարհ -ի Բուդդիզմ, մի ուղեցույց դեպի տղամարդու վարքագիծ -ի կյանք, ինչպես հետևում է (1) Աջ Իդեալներ, (2) Աջ Դրդապատճառ, (3) Աջ Խոսք, (4) Աջ Գործողություն, (5) Աջ Միջոցներ -ի Ապրուստի միջոց, (6) Աջ Ջանք, (7) Ճիշտ հիշողություն (ես-ի մասին), (8) Ճիշտ գիտակցում (*սամադիի*):

24-7 : Դոկտոր Ջոնգ մասնակցել է այն հնդիկ Գիտություն Կոնգրես մեջ 1937թ. և ստացած մի պատվավոր աստիճան -ից այն Համալսարան Կալկաթայի :

24-8 : Դոկտոր Ջոնգ է այստեղ հղում դեպի *Հաթհա Յոգա* , մի մասնագիտացված ճյուղ -ի մարմնական դիրքեր և տեխնիկաներ համար առողջություն և

Երկարակեցություն: Հաթիա է օգտակար, և արտադրում է տպավորիչ ֆիզիկական արդյունքներ, բայց սա ճյուղ -ի յոգա է փոքրիկ օգտագործված կողմից յոգիներ հոգևոր ազատագրման ձգտումով:

24-9 Պլատոնի « *Տիմոն*» Ատլանտիդայի պատմության մեջ նա պատմում է բնակիչների գիտական գիտելիքների առաջադեմ վիճակի մասին: Ենթադրվում է, որ կորած մայրցամաքը անհետացել է մ.թ.ա. մոտ 9500 թվականին բնության աղետի պատճառով. սակայն, որոշ մետաֆիզիկական հեղինակներ... Նախանգ որ այն Ատլանտացիներ էին ոչնչացված ինչպես մի արդյունք -ի նրանց չարաշահում -ի ատումային իշխանություն Երկու ֆրանսերեն գրողներ Վերջերս կազմել են *Ատլանտիդայի մատենագրություն* , որը թվարկում է ավելի քան 1700 պատմական և այլ հղումներ:

ԳԼՈՒԽ՝ 25

Եղբայր Անանտա Եվ Քույր Նալինի

«Անանտա չի կարող ապրել; այն ավագներ -ի նրա կարմա համար սա կյանք ունենալ վազել դուրս:

Այս անողոր խոսքերը հասան իմ ներքին գիտակցությանը, երբ մի առավոտ խորը մեղիտացիայի մեջ նստած էի: Սվամիի միաբանությունն ընդունվելուց կարճ ժամանակ անց ես այցելեցի իմ ծննդավայր Գորախպուր՝ որպես իմ ավագ եղբայր Անանտայի հյուր: Հանկարծակի հիվանդությունը նրան ստիպեց անկողնուն մնալ. ես սիրով խնամեցի նրան:

Ներքին հանդիսավոր հայտարարությունը ինձ վշտով լցրեց: Ես զգացի, որ չեմ կարող ավելի երկար մնալ Գորախպուրում, միայն թե տեսնեմ եղբորս հեռացրել իմ անօգնական հայացքի առաջ: Հարազատներիս անհասկանալի քննադատության ներքո ես Հնդկաստանից մեկնեցի առաջին հասանելի նավով: Այն նավարկեց Բիրմայի և Չինական ծովի երկայնքով դեպի Ճապոնիա: Ես ափ իջա Կորեում, որտեղ անցկացրի ընդամենը մի քանի օր: Միքտո չափազանց ծանր էր տեսարժան վայրեր դիտելու համար:

Հնդկաստան վերադառնալիս նավը կանգ առավ Ծանհայում: Այնտեղ նավի բժիշկ դոկտոր Միսրան ինձ ուղեկցեց մի քանի իրերի խանութներ, որտեղ ես ընտրեցի տարբեր նվերներ Սրի Յուկտեշվարի, իմ ընտանիքի և ընկերների համար: Անանտայի համար ես գնեցի մեծ փորագրված բամբուկե կտոր: Հենց որ չինացի վաճառողը ինձ տվեց բամբուկե հուշանվերը, ես այն գցեցի հատակին՝ գոռալով. «Ես սա գնել եմ իմ սիրելի մահացած եղբոր համար»:

Ինձ պատեց մի հստակ գիտակցում, որ նրա հոգին նոր էր ազատագրվում

Անսահմանության մեջ: Հուշանվերը կտրուկ և խորհրդանշականորեն ճաքել էր իր անկումից. լացի մեջ ես բամբուկե մակերեսին գրեցի. «Իմ սիրելի Անանտայի համար, որն այժմ չկա»:

Իմ ուղեկիցը՝ բժիշկը, այս ամենը դիտում էր հեգնական ժպիտով:

«Պահպանեք արցունքներդ», - նկատեց նա: «Ինչո՞ւ թափել դրանք,

մինչև չհամոզվեք, որ նա մահացել է»:

Երբ մեր նավը հասավ Կալկաթա, դոկտոր Միսրան կրկին ուղեկցեց ինձ: Իմ կրտսեր եղբայր Բիշնուն սպասում էր ինձ դիմավորելու նավահանգստում:

«Գիտեմ, որ Անանտան հեռացել է այս կյանքից», - ասացի ես Բիշնուին, նախքան նա կհասցներ խոսել: «Խնդրում եմ, ինձ և այստեղի բժշկին ասեք, թե երբ է մահացել Անանտան»:

Բիշնու անվանված այն ամսաթիվ, որը էր այն շատ օր որ Ես ուներ գնել այն հուշանվերներ մեջ Շանհայ:

«Նայիր այստեղ», - արտաբերեց բժիշկ Միսրան: «Թույլ մի տուր, որ այս մասին որևէ խոսք չըջանաովի: Պրոֆեսորները բժշկական դասընթացին կավելացնեն մտավոր հեռագգացության մեկ տարվա ուսումնասիրություն, որն արդեն բավականաչափ երկար է»:

Հայրս ջերմորեն գրկեց ինձ, երբ մտա մեր Գուրպար Ռոուդի տունը: «Դու եկար», - քնքշորեն ասաց նա: Նրա աչքերից երկու մեծ արցունք թափվեց: Սովորաբար աննկատելիորեն, նա երբեք ինձ մոտ այսպիսի սիրո նշաններ չէր ցույց տվել: Արտաքուստ լուրջ հայր, ներքուստ՝ հավիող սիրտ ուներ: -ի մի մայր Մեջ բոլորը նրա գործարքներ հետ այն ընտանիք, նրա կրկնակի ծնողական դեր էր հստակորեն դրսևորված:

Անանտայի մահից կարճ ժամանակ անց իմ կրտսեր քույր Նայինին մահվան դռնից դուրս եկավ աստվածային բժշկության միջոցով: Նախքան պատմությունը պատմելը, ես կանդրադառնամ նրա վաղ կյանքի մի քանի փուլերին:

Նայինիի և իմ մանկության հարաբերությունները ամենաերջանիկ բնույթը չէին կրում: Ես շատ նիհար էի, նա՝ ավելի նիհար: Անգիտակից դրդապատճառով կամ «բարդույթով», որը հոգեբույժները դժվարություն չեն ունենա նույնականացնելու, ես հաճախ ծաղրում էի քրոջս նրա դիակային տեսքի համար: Նրա պատասխանները նույնքան ներծծված էին ծայրահեղ երիտասարդության անտարբեր անկեղծությամբ:

Երբեմն մայրիկն էր միջամտում, մանկական վեճերը ժամանակավորապես ավարտելով՝ ականջիս վրա նուրբ մի շրթունք հպելով, ինչպես ավագ ականջին:

Ժամանակ անցավ. Նայինին նշանված էր Կալկաթայի մի երիտասարդ բժշկի՝ Պանչանոն Բոզեի հետ: Նա հորից առատաձեռն օժիտ ստացավ, հավանաբար (ինչպես ես նկատեցի քրոջը)՝ փոխհատուցելու համար: ապագա փեսան իր ճակատագրի համար՝ դաշինք կնքելով մարդկային լոբու ձողի հետ:

Մանրամասն ամուսնություն ծեսեր էին տոնված մեջ վճարման ենթակա ժամանակ Միացված է այն հարսանիք գիշեր, Ես միացավ այն Մեր Կալկաթայի տան հյուրասենյակում ազգականների մեծ ու ուրախ խումբ էր: Փեսան հենվել էր ոսկեգօծ հսկայական բարձի վրա, իսկ Նայինին նրա կողքին էր: Հիասքանչ մանուշակագույն մետաքսե *սարի* **25-1** ավաղ, չկարողացավ լիովին թաքցնել նրա

անկյունայնությունը: Ես թաքնվեցի իմ նոր բարձի ետևում: աներին և բարեկամաբար ժպտաց նրան: Նա երբեք չէր տեսել Նալինիին մինչև հարսանեկան արարողության օրը, երբ վերջապես իմացավ, թե ինչ էր շահում ամուսնական վիճակախաղում:

Չգալով իմ համակրանքը՝ դոկտոր Բոգեն աննկատելիորեն մատնացույց արեց Նալինիին և շնչաց ականջիս. «Ասա՛, սա ի՞նչ է»:

«Ինչո՞ւ, Բժիշկ, Ես պատասխանեց, «դա է մի կմախք համար քո դիտարկում!»

Ուրախությունից ցնցված՝ ես և աներձս դժվարանում էինք պատշաճ վարվելակերպ պահպանել մեր հավաքված հարազատների առջև:

Տարիների ընթացքում դոկտոր Բոգեն սիրելի դարձավ մեր ընտանիքի համար, որը հիվանդության դեպքում դիմում էր նրան: Մենք մտերիմ ընկերներ դարձանք, հաճախ կատակում էինք, սովորաբար Նալինի թիրախում:

«Սա բժշկական հետաքրքրաշարժ բան է», - մի օր նկատեց ինձ փեսաս: «Ես ամեն ինչ փորձել եմ քո քրոջ յուղով՝ ձողածկան յարդի յուղ, կարագ, ածիկ, մեղր, ձուկ, միս, ձու, տոնիկներ: Բայց նա չի կարողանում նույնիսկ հարյուրերորդ դյույմը ուռչել»: Մենք երկուսս էլ ծիծաղեցինք:

Մի քանի օր անց ես այցելեցի Բոգերի տունը: Իմ առաքելությունն այնտեղ տևեց ընդամենը մի քանի րոպե. ես հեռանում էի, աննկատ, կարծեցի, Նալինի կողքով: Երբ հասա մուտքի դռանը, լսեցի նրա ձայնը՝ սրտանց, բայց հրամայական:

«Եղբայր, արի այստեղ: Այս անգամ չես սխալվելու: Ուզում եմ քեզ հետ

խոսել»: Ես բարձրացա աստիճաններով դեպի նրա սենյակը: Իմ

զարմանքին, նա լաց էր լինում:

«Միրելի՛ եղբայր,- ասաց նա,- եկեք թաղենք հին կացինը: Տեսնում եմ, որ քո ոտքերը հիմա ամուր կանգնած են հոգևոր ուղու վրա: Ես ուզում եմ ամեն ինչով նմանվել քեզ»: Նա հույսով ավելացրեց. «Դու հիմա արտաքինով ամուր ես, կարո՞ղ ես օգնել ինձ: Իմ ամուսինը չի մոտենում ինձ, և ես նրան շատ եմ սիրում»: Բայց ավելի շատ ես ուզում եմ առաջադիմել Աստծո գիտակցման մեջ, նույնիսկ եթե ստիպված լինեմ նիհար մնալ 25/2 և անհրապույր»:

Նրա խնդրանքը խորապես ազդեց իմ սրտին: Մեր նոր բարեկամությունը աստիճանաբար զարգանում էր. մի օր նա խնդրեց դառնալ իմ աշակերտը:

«Կրթեք ինձ ինչպես ուզում եք: Ես իմ հույսը դնում եմ Աստծու վրա՝ տոնիկներից բացի»: Նա մի ուս դեղորայք հավաքեց և լցրեց տանիքի ջրահեռացման խողովակը:

Ինչպես մի փորձարկում -ի նրան հավատք, Ես հարցրեց նրան դեպի բաց թողնել -ից նրան դիետա բոլորը ձուկ, միս, և ձվեր

Մի քանի ամիս անց, որի ընթացքում Նալինին խստորեն հետևել էր իմ կողմից սահմանված տարբեր կանոններին և, չնայած բազմաթիվ դժվարություններին, հավատարիմ էր մնացել իր բուսակերական սննդակարգին, ես այցելեցի նրան:

«Քույրիկ, դու բարեխղճորեն հետևել ես հոգևոր պատվիրաններին. քո վարձատրությունը մոտ է»: Ես չարաճճիորեն ժպտացի: «Որքա՞ն գեր ես ուզում լինել՝ այնքան գեր, որքան մեր մորաքույրը, որը տարիներ շարունակ ոտքեր չի տեսել»:

«Ո՛չ!» Բայց Ես երկար դեպի լինել ինչպես հաստ ինչպես դու եմ:

Ես լուրջ պատասխանեցի. «Աստծո շնորհիվ, ինչպես միշտ ճշմարտությունն եմ ասել, հիմա էլ ճշմարտությունն եմ ասում»: **25-3** Աստվածային օրհնությամբ քո մարմինը իսկապես կփոխվի այսօրվանից. մեկ ամսից այն կունենա նույն քաշը, ինչ իմը:

Սրտիցս բխող այս խոսքերը իրականացան: Երեսուն օրում Նալինիի քաշը հավասարվեց իմ քաշին: Նոր կյանքությունը նրան գեղեցկություն հաղորդեց. ամուսինը խորապես սիրահարվեց: Նրանց ամուսնությունը, որը սկսվեց այսպես

անբարենպաստ կերպով, շրջվեց դուրս դեպի լինել իդեալականորեն երջանիկ

Ճապոնիայից վերադառնալիս իմացա, որ իմ բացակայության ընթացքում Նալինին հիվանդացել էր որովայնային տիֆով: Ես շտապեցի նրա տուն և սարսափեցի՝ տեսնելով, որ նա ընդամենը կմախքի է վերածվել: Նա կոմայի մեջ էր:

«Մինչև հիվանդությունից նրա միտքը խառնաշփոթի մեջ ընկնելը,- ինձ պատմեց իմ աները,- նա հաճախ էր ասում. «Եթե եղբայր Մուկունդան այստեղ լիներ, ես այսպես չէի լինի»: Նա հուսահատված ավելացրեց. «Մյուս բժիշկները և ես ինքս տեսնել ոչ հույս Արյուն դիզենտերիա ունի հավաքածու մեջ, հետո նրան երկար մենամարտ հետ տիֆ:

Ես սկսեցի շարժել երկինքն ու երկիրը իմ աղոթքներով: Աշխատանք կատարելով անգլո-հնդիկ բուժքրոջ հետ, ով ինձ լիակատար համագործակցություն ցուցաբերեց, ես քրոջս վրա կիրառեցի բուժման տարբեր յոգայի տեխնիկաներ: Արյան դիզենտերիան անհետացավ:

Բայց դոկտոր Բոզը տխուր գլխով արեց: «Նա պարզապես այլևս արյուն

չունի թափելու»: «Նա կապաքինվի», - վճռականորեն պատասխանեցի

ես: «Յոթ օրից նրա ջերմությունը կանհետանա»:

Մեկ շաբաթ անց ես շատ ուրախացա՝ տեսնելով, թե ինչպես Նալինին բացեց աչքերը և սիրով ու ճանաչողությամբ նայեց ինձ: Այդ օրվանից նրա ապաքինումը արագ էր: Չնայած նա վերականգնեց իր սովորական քաշը, նա կրում էր իր գրեթե մահացու հիվանդության մեկ տխուր սպի. նրա ոտքերը կաթվածահար էին: Հնդիկ և անգլիացի մասնագետները նրան անվանեցին անհույս հաշմանդամ:

Նրա կյանքի համար անդադար պատերազմը, որը ես մղել էի աղոթքով, ուժասպառ էր արել ինձ: Ես գնացի Սերամպորին՝ Սրի Յուկտեշվարից օգնություն խնդրելու համար: Նրա աչքերը խորը համակրանք էին արտահայտում, երբ ես նրան պատմում էի Նալինիի ծանր վիճակի մասին:

«Քրոջդ ոտքերը մեկ ամսվա վերջում նորմալ կլինեն»: Նա ավելացրեց. «Թող նա մաշկի կողքին կրի չծակված երկու կարատանոց մարգարիտով ժապավեն, որը ամրացված է ճարմանդով»:

Ես խոնարհված ես ինքս ժամը նրա ոտքեր հետ ուրախ թեթևացում

«Պարոն, դուք վարպետ եք, նրա ապաքինման ձեր խոսքը բավարար է: Բայց եթե պնդեք, ես անմիջապես նրա համար մարգարիտ կգնեմ»:

Իմ գուրուն գլխով արեց: «Այո՛, արա դա»: Նա շարունակեց ճիշտ նկարագրել

Նալինիի ֆիզիկական և մտավոր բնութագրերը, որին երբեք չէր տեսել:

«Պարոն», Ես հարցրեց, «է սա մի աստղագիտական վերլուծություն? Դու անել ոչ իմանալ նրան ծնունդ օր կամ ժամ:

Ծրի Յուկտեշվարը ժպտաց: «Կա ավելի խորը աստղագուշակություն, որը կախված չէ օրացույցների և ժամացույցների վկայությունից: Յուրաքանչյուր մարդ Արարչի կամ Տիեզերական Մարդու մի մասն է. նա ունի երկնային մարմին, ինչպես նաև երկրային: Մարդու աչքը տեսնում է ֆիզիկական կերպարանքը, բայց ներքին աչքն ավելի խորն է թափանցում, նույնիսկ մինչև այն համընդհանուր պատկերը, որի անբաժանելի և անհատական մասն է կազմում յուրաքանչյուր մարդ»:

Ես վերադարձված դեպի Կալկաթա և գնված մի մարգարիտ համար Նալինի: Ա միս ավելի ուշ, նրան կաթվածահար ոտքեր էին

ամբողջությամբ ապաքինված:

Քույրս խնդրեց ինձ իր անկեղծ երախտագիտությունը հայտնել իմ գուրուին: Նա լուռ լսեց նրա ուղերձը: Բայց երբ ես հեռանում էի, նա հղի մեկնաբանություն արեց:

«Ձեր քրոջը շատ բժիշկներ ասել են, որ նա երբեք չի կարող երեխաներ ունենալ: Վստահեցրեք նրան, որ մի քանի տարի հետո նա երկու դուստր կծնի»:

Որոշ տարիներ ավելի ուշ, դեպի Նայինիի ուրախություն, նա ձանձրալի մի աղջիկ, հետևեց մեջ մի մի քանիսը տարիներ կողմից մեկ այլ դուստր

«Քո տերը օրհնել է մեր տունը, մեր ամբողջ ընտանիքը», - ասաց քույրս: «Նման մարդու ներկայությունը սրբացում է ամբողջ Հնդկաստանի համար: Միրելի՛ եղբայր, խնդրում եմ, ասա Շրի Յուկտեշվարջին, որ քո միջոցով ես խոնարհաբար ինձ համարում եմ նրա *Կրիա Յոգայի* աշակերտներից մեկը»:

.....
25-1 : The նրբագեղորեն ծածկված զգեստ -ի հնդիկ կանայք

25-2 : Որովհետև ամենաշատը անձինք մեջ Հնդկաստան են բարակ, ողջամիտ լիություն է համարվել է շատ ցանկալի:

25-3 : The հինդու սուրբ գրությունները հայտարարել որ նրանք ԱՀԿ սովորաբար խոսել այն ճշմարտություն կամք զարգացնել այն ուժ -ի նյութականանալը նրանց խոսքերը: Ինչ պատվիրաններ էլ որ նրանք արտաբերեն սրտից, կյանքում կիրականանան:

ԳԼՈՒԽ՝ 26

The Գիտություն -ից Կրիա Յոգա

Կրիա Յոգայի գիտությունը , որը հաճախ է հիշատակվում այս էջերում, լայնորեն հայտնի է դարձել ժամանակակից Հնդկաստանում՝ Լահիրի Մահասայայի՝ իմ գուրուի գուրուի գործիքավորման շնորհիվ: *Կրիա բառի սանսկրիտական արմատը կրի* է՝ անել, գործել և արձագանքել. նույն արմատը գտնվում է կարմա բառում՝ պատճառահետևանքային կապի բնական սկզբունքում: Այսպիսով, *Կրիա Յոգան* «միություն (յոգա) Անասահմանի հետ որոշակի գործողության կամ ծեսի միջոցով» է: Յոգին, որը հավատարմորեն հետևում է դրա տեխնիկային, աստիճանաբար ազատվում է կարմայից կամ պատճառահետևանքային կապի համընդհանուր շղթայից:

Որոշակի հին յոգական հրահանգների պատճառով, ես չեմ կարող *Կրիյա Յոգայի լիարժեք բացատրություն տալ* լայն հանրության համար նախատեսված գրքի էջերում: Իրական տեխնիկան պետք է սովորել *Կրիաբանից կամ Կրիյա Յոգիից* . այստեղ բավարար է լայն հղումը:

Կրիյա Յոգա է մի պարզ, հոգեֆիզիոլոգիական մեթոդ կողմից որը այն մարդ արյուն է ապաաժխաճնացված

և լիցքավորվում է թթվածնով: Այս լրացուցիչ թթվածնի ատոմները վերածվում են կենսական հոսանքի՝ ուղեղի և ողնաշարի կենտրոնները թարմացնելու համար:

26-1 Կանխելով երակային արյան կուտակումը՝ յոգին կարողանում է նվազեցնել կամ կանխել հյուսվածքների քայքայումը. առաջադեմ յոգին իր բջիջները վերածում է մաքուր էներգիայի: Եղիան, Հիսուսը, Կաթիրը և այլ մարգարեներ անցյալի վարպետներ էին *Կրիայի* կամ նմանատիպ տեխնիկայի կիրառման մեջ, որի միջոցով նրանք իրենց մարմինները կամքով ապանյութականացնում էին:

Կրիան հին գիտությունն է: Լահիրի Մահասայան այն ստացել է իր գուրու Բաբաջիից, ով վերագտել և պարզաբանել է տեխնիկան, այն բանից հետո, երբ այն կորել էր Սուրբ դարերում:

« *Կրիյա Յոգան*, որը ես տալիս եմ աշխարհին քո միջոցով այս տասնիններորդ դարում,- ասաց Բաբաջին Լահիրի Մահասայային,- նույն գիտության վերածնունդն է, որը Կրիշնան հազարամյակներ առաջ տվել էր Արջունային, և որը հետագայում հայտնի էր Պատանջալիին, Քրիստոսին, Սուրբ Հովհաննեսին, Սուրբ Պողոսին և այլ աշակերտներին»:

Կրիյա Յոգային անդրադարձել է Հնդկաստանի մեծագույն մարգարե Կրիշնան *Բհագավատ Գիտայի մի տանգայում* . «Ներշնչող շունչը արտաշնչող շունչին առաջարկելով և արտաշնչող շունչը ներշնչող շունչին առաջարկելով՝ յոգին չեզոքացնում է այս երկու շնչառություններն էլ. այդպիսով նա ազատում է սրտից կենսական ուժը և այն իր վերահսկողության տակ է դնում»: **26-2**

Մեկնաբանությունն այսպիսին է. «Յոգին կանգնեցնում է մարմնի քայքայումը՝ կենսական ուժի ավելացմամբ, և կանգնեցնում է մարմնի աճի մուտացիաները՝ *ասպանի* (հոսանքի վերացման) միջոցով: Այսպիսով, չեզոքացնելով քայքայումն ու աճը, հանգստացնելով սիրտը, յոգին սովորում է կառավարել կյանքը»:

Կրիշնան նաև պատմում է **26-3-ը** որ հենց նա էր, նախկին մարմնավորման մեջ, որ անխորտակելի յոգան փոխանցեց հին իյումինատոյին՝ Վիվասվատին, ով այն տվեց Մանուին՝ մեծ օրենսդին: **26-4** Նա, իր հերթին, հրահանգեց Իկշվակուին՝ Հնդկաստանի արևային գիմվորների դինաստիայի հորը: Այսպիսով, մեկից մյուսին անցնելով՝ թագավորական յոգան պահպանվեց ոիշինների կողմից մինչև մատերիալիստական դարաշրջանների գալուստը: **26-5** Ապա, քահանայական գաղտնիության և մարդկային անտարբերության պատճառով, սրբազան գիտելիքը աստիճանաբար անհասանելի դարձավ:

Կրիա Յոգան երկու անգամ հիշատակվում է հին իմաստուն Պատանջալիի կողմից, ով յոգայի առաջատար ներկայացուցիչն է, և գրել է. « *Կրիա Յոգան* բաղկացած է մարմնի կարգապահությունից, մտավոր վերահսկողությունից և *Աումի վրա մեդիտացիայից* »: **26-6** *Պատանջալին Աստծո մասին խոսում է որպես մեդիտացիայի ժամանակ լսվող Աումի* իրական տիեզերական ձայնի : **26-7** *Աումը* Ստեղծագործական Խոսքն է, **26-8** Թրթռացող շարժիչ ձայնը: Նույնիսկ յոգայի սկսնակը շուտով ներքուստ լսում է *Աումի հրաշալի ձայնը* : Ստանալով այս

երանելի հոգևոր խրախուսանքը՝ նվիրյալը համոզվում է, որ իրականում կապի մեջ է աստվածային ոլորտների հետ:

Պատանջային երկրորդ անգամ է անդրադառնում կյանքի վերահսկողության կամ *Կրիյա* տեխնիկային հետևյալ կերպ. «Ազատագրումը կարող է իրականացվել այն *սրանայամայի միջոցով* , որը ձեռք է բերվում ներշնչման և արտաշնչման ընթացքը բաժանելով»: **26-9**

Սուրբ Պողոսը գիտեր *Կրիա Յոգան* կամ դրան շատ նման մի տեխնիկա, որի միջոցով նա կարող էր կյանքի հոսանքները փոխել զգայարաններից դեպի զգայարաններ և զգայարաններից: Հետևաբար, նա կարող էր ասել. «Ճշմարիտ, ես բողոքում եմ մեր ուրախության համար, որը ես ունեմ Քրիստոսի մեջ, *ես ամեն օր մահանում եմ* »: **26-10** Ամեն օր իր մարմնական կենսական ուժը դուրս բերելով՝ նա այն յոգայի միության միջոցով միավորում էր Քրիստոսի գիտակցության ուրախության (հավերժական երանության) հետ: Այդ երջանիկ վիճակում նա

գիտակցաբար գիտակցող -ի լինելը մեռած դեպի այն խաբուսիկ զգայական աշխարհ -ի մայա :

Աստծո հետ շփման սկզբնական վիճակներում (*սաքիկալպա սամադհի*) նվիրյալի գիտակցությունը միաձուլվում է Տիեզերական Հոգու հետ. նրա կենսական ուժը դուրս է բերվում մարմնից, որը թվում է «մեռած» կամ անշարժ և կոշտ: Յոգին լիովին գիտակցում է իր մարմնական անկայունության վիճակը: անցնում է ավելի բարձր հոգևոր վիճակների (*նիրրիկալպա սամադհի*), սակայն նա հաղորդակցվում է Աստծո հետ առանց մարմնական ամրագրման և իր սովորական արթուն գիտակցության մեջ, նույնիսկ աշխարհիկ պարտականությունների կատարման մեջ: **26-11**

« *Կրիա Յոգան* գործիք է, որի միջոցով կարելի է արագացնել մարդկային Էվոյուցիան», - իր ուսանողներին բացատրեց Շրի Յուկտեշվարը: «Հին յոգիները հայտնաբերեցին, որ տիեզերական գիտակցության գաղտնիքը սերտորեն կապված է շնչառության վարպետության հետ: Սա Հնդկաստանի եզակի և անմահ ներդրումն է աշխարհի գիտելիքների գանձարանում: Կյանքի ուժը, որը սովորաբար ներծծվում է սրտի աշխատանքը պահպանելու համար, պետք է ազատվի ավելի բարձր գործունեության համար՝ շնչառության անդադար պահանջները հանգստացնելու և հանդարտեցնելու մեթոդով»:

Կրիա Յոգին մտքում ուղղորդում է իր կենսական Էներգիան՝ պտտվելու վերև և ներքև՝ վեց ողնաշարի կենտրոնների (մեդուլյար, պարանոցային, մեջքային, գոտկային, սրբոսկրային և պոչուկային հյուսակներ) շուրջ, որոնք համապատասխանում են կենդանակերպի տասներկու աստրալ նշաններին՝ խորհրդանշական Տիեզերական Մարդուն: Մարդու զգայուն ողնուղեղի շուրջ Էներգիայի կես թույլ պտույտը նուրբ առաջընթաց է ապահովում նրա Էվոյուցիայի մեջ. *Կրիայի այդ կես թույլեն* հավասար է բնական հոգևոր զարգացման մեկ տարվա:

Մարդու աստրալ համակարգը՝ վեց (բևեռայնությամբ տասներկու) ներքին համաստեղություններով, որոնք պտտվում են ամենագետ հոգևոր աչքի արևի շուրջ, փոխկապակցված է ֆիզիկական արևի և տասներկու կենդանակերպի նշանների հետ: Այսպիսով, բոլոր մարդիկ ազդվում են ներքին և արտաքին տիեզերքներից: Հին ուղիները հայտնաբերել են, որ մարդու երկրային և երկնային միջավայրը, տասներկու տարվա ցիկլերով, նրան առաջ է մղում իր բնական ուղով: Սուրբ Գրությունները պնդում են, որ մարդուն անհրաժեշտ է միլիոնավոր տարվա նորմալ, հիվանդություններից զերծ Էվոյուցիա՝ իր մարդկային ուղեղը բավարար չափով կատարելագործելու և տիեզերական գիտակցությունը արտահայտելու համար:

հազար *կրիա* պարապելը յոգին մեկ օրում տալիս է հազար տարվա բնական Էվոյուցիայի համարժեքը՝ 365,000 տարվա Էվոյուցիա մեկ տարում: Այսպիսով, երեք տարվա ընթացքում *կրիա յոգին* կարող է ինտելեկտուալ ինքնաշխատանքով հասնել նույն արդյունքին, որը բնությունը բերում է միլիոն

տարվա ընթացքում: *Կրիա* կարճ ճանապարհը, իհարկե, կարող են ընտրել միայն խորապես զարգացած յոգիները: Գուրուի առաջնորդությամբ նման յոգիները ուշադիր պատրաստել են իրենց մարմիններն ու ուղեղները՝ ինտենսիվ պարապմունքի արդյունքում ստեղծված ուժը ստանալու համար:

Կրիա սկսնակը իր յոգայի վարժությունը կիրառում է ընդամենը տասնչորսից քսանութ անգամ, օրական երկու անգամ: Մի շարք յոգիներ ազատագրման են հասնում վեց, տասներկու, քսանչորս կամ քառասունութ տարվա ընթացքում: Յոգին, *որը* մահանում է նախքան հասնելը լիքը իրականացում կրում է հետ նրան այն լավ կարմա -ի նրա անցյալ *Կրիա* ջանք; իր նոր կյանքում նա ներդաշնակորեն մղվում է դեպի իր Անսահման Նպատակը:

Միջին մարդու մարմինը նման է հիսուն վատտանոց լամպի, որը չի կարող տեղավորել միլիարդավոր... *Կրիայի* չափազանց մեծ պրակտիկայով առաջացած ուժի վատտեր : *Կրիայի* պարզ և «անթերի» մեթոդների աստիճանական և կանոնավոր աճի միջոցով մարդու մարմինը օրեցօր աստղային կերպափոխվում է և վերջապես հարմարվում է տիեզերական էներգիայի անսահման ներուժը արտահայտելու համար՝ առաջին նյութականորեն

ակտիվ արտահայտություն -ի Հոգի:

Կրիա Յոզան ոչ մի ընդհանուր բան չունի մի շարք մոլորված մոլորված մոլորյալների կողմից սովորեցվող ոչ գիտական շնչառական վարժությունների հետ: Նրանց փորձերը՝ թոքերը բռնի կերպով շնչառությունը պահելու, ոչ միայն անբնական են, այլև անկասկած տհաճ: Մյուս կողմից, *կրիան* սկզբից իսկ ուղեկցվում է խաղաղության զգացողությամբ և ողնաշարի վերականգնողական ազդեցության հանգստացնող զգացողություններով:

Հին յոգայի տեխնիկան շնչառությունը վերածում է մտքի: Հոգևոր առաջընթացի միջոցով մարդ կարողանում է շնչառությունը ճանաչել որպես մտքի գործողություն՝ երազ-շնչառություն:

Շատերը նկարագարումներ կարող էր լինել տրված -ի այն մաթեմատիկական հարաբերությունն միջև տղամարդու շնչառության հաճախականությունը և նրա գիտակցության վիճակների տատանումները: Մարդը, որի ուշադրությունը լիովին կլանված է, օրինակ՝ հետևելով որևէ սերտորեն կապված մտավոր փաստարկի կամ փորձելով որևէ նուրբ կամ դժվար ֆիզիկական սխրանք, ավտոմատ կերպով շատ դանդաղ է շնչում: Ուշադրության կայունությունը կախված է դանդաղ շնչառությունից. արագ կամ անհավասար շնչառությունները վնասակար հուզական վիճակների՝ վախի, կրքի, գայրույթի անխուսափելի ուղեկցող մասն են: Անհանգիստ կապիկը շնչում է բոլորում 32 անգամ հաճախականությամբ, ի տարբերություն... մարդու միջինը 18 անգամ է: Փիղը, կրիան, օձը և այլ կենդանիներ, որոնք հայտնի են իրենց երկարակեցության մարդիկ ունեն շնչառության հաճախականություն, որը մարդուց ցածր է: Օրինակ՝ կրիան, որը կարող է հասնել 300 տարեկանի, **26-12 տարեկան է:** շնչում է ընդամենը 4 անգամ բոլորում:

Քնի երիտասարդացնող ազդեցությունը պայմանավորված է մարդու մարմնի և շնչառության նկատմամբ ժամանակավոր անտեղյակությամբ: Քնած մարդը դառնում է յոգի. ամեն գիշեր նա անգիտակցաբար կատարում է յոգայի ծեսը: ազատագրվելով մարմնական նույնականացումից և միաձուլվելով կենսական ուժը ուղեղի հիմնական հատվածի և ողնաշարի կենտրոնների վեց ենթադինամոների բուժիչ հոսանքների հետ: Այսպիսով, քնածը անգիտակցաբար ընկղմվում է տիեզերական էներգիայի պաշարի մեջ, որը պահպանում է ողջ կյանքը:

Կամավոր յոգին գիտակցաբար կատարում է պարզ, բնական գործընթաց, այլ ոչ թե անգիտակցաբար, ինչպես դանդաղ քնողը: *Կրիա Յոգին* օգտագործում է իր տեխնիկան՝ իր բոլոր ֆիզիկական բջիջները չփչացող լույսով հագեցնելու և սնուցելու և դրանք մագնիսացված վիճակում պահելու համար: Նա գիտականորեն շնչառությունը դարձնում է ավելորդ՝ առանց ենթագիտակցական քնի կամ անգիտակցության վիճակներ առաջացնելու:

Կրիայի համաձայն , արտագնա կենսական ուժը չի վատնվում և չարաշահվում

զգայարաններում, այլ սահմանափակվում է վերամիավորվում են ավելի նուրբ ողնաշարի էներգիաների հետ: Կյանքի այսպիսի ամրապնդմամբ յոգիի մարմինը և ուղեղի բջիջները էլեկտրաֆիկացվում են հոգևոր էլիքսիրով: Այսպիսով, նա հեռանում է բնական օրենքների ուսումնասիրված պահպանումից, որոնք կարող են նրան տանել միայն շրջանաձև ճանապարհներով, ինչպիսիք են պատշաճ սնունդը, արևի լույսը և ներդաշնակ մտքերը, դեպի միլիոն տարվա նպատակ: Ուղեղի կառուցվածքում նույնիսկ աննշան, նկատելի փոփոխություն իրականացնելու համար անհրաժեշտ է տասներկու տարվա նորմալ առողջ ապրելակերպ, և միլիոնավոր արևային վերադարձներ են պահանջվում՝ ուղեղի հիմքը տիեզերական գիտակցության դրսևորման համար բավարար կերպով կատարելագործելու համար:

Քանդելով շնչառության լարը, որը կապում է հոգին մարմնին, *Կրիան* ծառայում է կյանքը երկարացնելուն և գիտակցությունը մինչև անսահմանություն ընդլայնելուն: Յոգայի մեթոդը հաղթահարում է մտքի և նյութի հետ կապված զգայարանների միջև պայքարը և ազատում է նվիրյալին՝ վերժառանգելու իր հավերժական թագավորությունը: Նա գիտի, որ իր իրական բնույթը կապված չէ ո՛չ ֆիզիկական պատյանով, ո՛չ էլ շնչով, որը մահկանացու ստրկության խորհրդանիշն է օդին, բնության տարրական պարտադրանքներին:

Ինքնավերլուծությունը կամ «լոռայան մեջ նստելը» կենսական ուժով կապված միտքն ու զգայարանները բաժանելու ոչ գիտական միջոց է: Հայեցողական միտքը, փորձելով վերադառնալ աստվածայինի, կենսական հոսանքները անընդհատ քարշ են տալիս դեպի զգայարանները: *Կրիան , որը կենսական ուժի միջոցով անմիջականորեն* կառավարում է միտքը , Անսահմանին մոտենալու ամենահեշտ, ամենաարդյունավետ և ամենագիտական ճանապարհն է: Ի տարբերություն Աստծո դանդաղ, անորոշ «եզան սայլի» աստվածաբանական ճանապարհի, *Կրիան* կարելի է արդարացիորեն անվանել «ինքնաթիռի» ուղի:

Յոգայի գիտությունը հիմնված է կենտրոնացման և մեղիտացիայի բոլոր ձևերի փորձարարական դիտարկման վրա: Յոգան թույլ է տալիս նվիրյալին կամայականորեն անջատել կամ միացնել կյանքի հոսանքը հինգ զգայարանային հեռախոսներ՝ տեսողության, լսողության, հոտառության, համի և շոշափելիքի: Հասնելով զգայարանների անջատման այս ուժին՝ յոգին հեշտությամբ կարող է կամքով միավորել իր միտքը աստվածային ոլորտների կամ նյութական աշխարհի հետ: Կյանքի ուժը նրան այլևս ակամա չի վերադարձնում անհանգիստ զգացողությունների և անհանգիստ մտքերի աշխարհիկ ոլորտ: Իր մարմնի և մտքի վարպետը՝ *Կրիա Յոգին* վերջիվերջո հաղթանակ է տանում «վերջին թշնամու»՝ մահվան նկատմամբ:

Այսպես դու կսնվես Մահով, որը սնվում է մարդկանցով. Եվ երբ մահը մահանում է, այլևս մահ չկա : **26-13**

կրիա յոգայի կյանքը կախված չէ անցյալի գործողությունների հետևանքներից, այլ միայն հոգու ուղղորդումներից: Այսպիսով, նվիրյալը խուսափում է եսասիրական գործողությունների՝ լավի և վատի, առօրյա կյանքի դանդաղ, Էվոյուցիոն մոնիթորներից, որոնք արծվի սրտերի համար ձանձրալի և խխունջի նման են:

Հոգևոր կյանքի գերազանց մեթոդը ազատում է յոգին, ով, զրկված իր Էգոյի բանտից, համտեսում է ամենուրեքության խորը օդը: Բնական կյանքի ստրկությունը, ընդհակառակը, տեղի է ունենում նվաստացուցիչ տեմպով: Իր կյանքը Էվոյուցիոն կարգին համապատասխանեցնելով՝ մարդը չի կարող բնությունից որևէ գիջումային շտապողականություն պահանջել, բայց, ապրելով անսխալ իր ֆիզիկական և մտավոր օժտվածության օրենքներին հակառակ, դեռևս մոտ մեկ միլիոն տարվա մարմնավորման դիմակահանդեսներ է պահանջում՝ վերջնական ազատագրումը ճանաչելու համար:

Յոգիների հեռադիտակային մեթոդները, որոնք հեռանում են ֆիզիկական և մտավոր նույնականացումներից՝ հոգուտ հոգու անհատականության, այսպիսով իրենց հասցնում են նրանց, ովքեր ապստամբությամբ են նայում հազար հազար տարվան: Այս թվային սահմանագիծը մեծանում է սովորական մարդու համար, ով ապրում է ներդաշնակության մեջ ոչ թե բնության, առավել ևս՝ իր հոգու հետ, այլ փոխարենը հետապնդում է անբնական բարդություններ, այդպիսով

վիրավորական մեջ նրա մարմին և մտքեր այն քաղցր առողջական խնդիրներ -ի բնություն Համար նրան, երկու անգամներ մի միլիոն տարին հազիվ թե բավարար լինի ազատագրման համար:

Կոպիտ մարդը հազվադեպ կամ երբեք չի գիտակցում, որ իր մարմինը թագավորություն է, որը կառավարվում է գանգի գահին գտնվող Կայսեր Հոգու կողմից՝ վեց ողնաշարի կենտրոններում կամ գնդերում գտնվող օժանդակ ռեգենտներով: Գիտակցություն: Այս աստվածապետությունը տարածվում է հնագանդ հպատակների բազմության վրա՝ քսանյոթ հազար միլիարդ բջիջներ՝ օժտված անկասկած ավտոմատ ինտելեկտով, որի միջոցով նրանք կատարում են մարմնական աճի, վերափոխման և քայքայման բոլոր պարտականությունները, և հիսուն միլիոն ենթաշերտային մտքեր, հույզեր և մարդու գիտակցության մեջ փոփոխական փուլերի տատանումներ՝ միջինում վաթսուն տարվա կյանքի ընթացքում: Մարմնական կամ ուղեղային բջիջների ցանկացած ակնհայտ ապստամբություն Կայսերական հոգու նկատմամբ, որը դրսևորվում է որպես հիվանդություն կամ դեպրեսիա, պայմանավորված չէ համեստ քաղաքացիների անհավատարմությամբ, այլ անցյալի կամ ներկայի չարաշահմամբ՝... մարդը իր անհատականությամբ կամ ազատ կամքով, որը նրան տրվել է հոգու հետ միաժամանակ և երբեք չի կարող անշրջելի լինել:

Ինքն իրեն մակերեսային ես-ի հետ նույնացնելով՝ մարդը ինքնին ի սկզբանե ընդունում է, որ ինքն է մտածում, կամենում, զգում, մարսում սնունդը և իրեն կենդանի պահում, երբեք մտորումների միջոցով չխոստովանելով (միայն մի փոքրը բավարար կլինի), որ իր սովորական կյանքում ինքը ոչ այլ ինչ է, քան անցյալի գործողությունների (կարմայի) և բնության խամաճիկ: Կամ միջավայր: Յուրաքանչյուր մարդու մտավոր ռեակցիաները, զգացմունքները, տրամադրությունները և սովորությունները սահմանափակված են անցյալի պատճառների հետևանքներով, լինեն դրանք այս կամ նախորդ կյանքի: Սակայն նման ազդեցություններից բարձր է նրա թագավորական հոգին: Մերժելով անցողիկ ճշմարտություններն ու ազատությունները՝ *Կրիա Յոգին* անցնում է ամեն տեսակի հիասթափությունից դեպի իր անարգել Էությունը: Բոլոր սուրբ գրությունները մարդուն հայտարարում են ոչ թե որպես ապականվող մարմին, այլ կենդանի հոգի. *Կրիայի միջոցով* նրան տրվում է մեթոդ՝ ապացուցելու սուրբգրային ճշմարտությունը:

«Արտաքին ծեսը չի կարող ոչնչացնել անգիտությունը, քանի որ դրանք միմյանց հակասող չեն», - գրել է Շանկարան իր հայտնի *«Տարբերակների դար » աշխատության մեջ*: «Միայն գիտակցված գիտելիքը ոչնչացնում է անգիտությունը... Գիտելիքը չի կարող ծագել որևէ այլ միջոցով, քան հարցումը: «Ո՞վ եմ ես: Ինչպե՞ս է ծնվել այս տիեզերքը: Ո՞վ է դրա ստեղծողը: Ո՞րն է դրա նյութական պատճառը»: Սա այն տեսակի հարցումն է, որին վերաբերում է»:
Միտքը պատասխան չունի այս հարցերի համար. հետևաբար, ռիշիները զարգացրել են յոգան որպես հոգևոր հարցման տեխնիկա:

Կրիա Յոգան իրական «կրակի ծեսն» է, որը հաճախ գովաբանվում է *Քհազավադ Գիտայում*: Յոգայի մաքրագործող կրակները բերում են հավերժական լուսավորություն և, հետևաբար, շատ են տարբերվում արտաքին և քիչ արդյունավետ կրոնական կրակի արարողություններից, որտեղ ճշմարտության ընկալումը հաճախ այրվում է, մինչև հանդիսավոր երգեցողության նվազակցությունը՝ խունկի հետ միասին:

Առաջադեմ յոգին, գերծ պահելով իր ողջ միտքը, կամքը և զգացմունքները մարմնական ցանկությունների հետ կեղծ նույնականացումից, միավորելով իր միտքը ողնաշարի սրբավայրերում գտնվող գերգիտակցական ուժերի հետ, այսպիսով ապրում է այս աշխարհում, ինչպես Աստված է նախատեսել, ոչ թե մղվելով անցյալի ազդակներով կամ նոր մարդկային դրդապատճառների նոր անգիտակցությամբ: Նման յոգին ստանում է իր Գերագույն Ցանկության կատարումը՝ անվտանգ անսպառ երանելի Հոգու վերջնական ապաստարանում:

Յոգին իր լարիքինթոսային մարդկային կարոտները մատուցում է անգուժական Աստծուն նվիրված միաստված խարույկին: Սա իսկապես իսկական յոգական կրակի արարողությունն է, որի ընթացքում բոլոր անցյալի և ներկայի ցանկությունները վառելիք են, որոնք սպառվում են աստվածային սիրով: Վերջնական Կրակը զոհաբերում է մարդկային ողջ խելագարությունը, և մարդը մաքուր է խարամից: Նրա ոսկորները մաքրված են բոլոր ցանկալի

մարմիններից, նրա կարմայական կմախքը սպիտակեցված է իմաստության հակասեպտիկ արևներով, նա վերջապես մաքուր է, անվնաս մարդու և Արարչի առջև:

Անդրադառնալով յոգայի հաստատուն և մեթոդական արդյունավետությանը, Տեր Կրիշնան գովաբանում է տեխնոլոգիական յոգին հետևյալ խոսքերով.

«Յոգին ավելի մեծ է, քան մարմինը կարգապահող ասկետները, ավելի մեծ է նույնիսկ իմաստության ուղու (*Ջնանա Յոգա*) կամ գործողության ուղու (*Կարմա Յոգա*) հետևորդներից. եղիր, ո՛վ աշակերտ Արջունա, յոգի»: **26-14**

.....
26-1 : The ևշել է գիտնական, Դոկտոր Ջորջ Վ. Քրիլ -ի Քլիվլենդ, բացատրեց Նախքան մի 1940թ. հանդիպում -ի այն ամերիկյան Ասոցիացիա այն Առաջխաղացում -ի Գիտությունն այն փորձեր կողմից որը նա ուներ ապացուցեց որ բոլորը մարմնական հյուսվածքներ են էլեկտրականորեն բացասական, բացառությամբ ուղեղի և Նյարդային համակարգի հյուսվածքների, որոնք մտում են էլեկտրադրական, քանի որ ավելի արագ տեմպերով են կլանում վերականգնող թթվածինը:

26-2 : *Քհազավարդ Գիտա* ,

IV:29. 26-3: *Քհազավարդ*

Գիտա IV:1-2:

26-4 «Մանավա Դհարմա Շաստրաների» հեղինակը : Կանոնականացված ընդհանուր իրավունքի այս ինստիտուտները գործում են Հնդկաստանում մինչ օրս: Ֆրանսիացի գիտնական Լուի Ժակոյին գրում է, որ Մանուի ամսաթիվը «կորչում է Հնդկաստանի նախապատմական շրջանի գիշերը: և ոչ գիտնական ունի համարձակվեց դեպի հրաժարվել նրան այն վերնագիր -ի այն ամենաշատը հին օրենսդիր մեջ այն աշխարհ: Մեջ *Լա Աստվածաշունչ Դանս «L'inde»-ում*, էջեր 33-37, Ժակոյին վերարտադրում է զուգահեռ տեքստային հղումներ՝ ապացուցելու համար, որ *Հուստինիանոսի Հռոմեական օրենսգիրքը* սերտորեն հետևում է *Մանուի օրենքներին* :

26-5 : The սկիզբ -ի այն մատերիալիստական դարեր, համաձայն դեպի հինդու սուրբգրային հաշվարկներ, էր 3102 մ.թ.ա. Սա էր այն սկիզբը այն Նվազման կարգով Դվապարա Տարիք (տե՛ս [էջ 174](#)): Ժամանակակից գիտնականներ, անբասիր հավատալ որ 10,000 տարիներ առաջ բոլորը տղամարդիկ էին

խորտակված մեջ մի բարբարոսական Քար Տարիք, համառոտ մերժել ինչպես «առասպելներ» բոլորը գրառումներ և ավանդույթներ -ի շատ հին քաղաքակրթություններ Հնդկաստանում, Չինաստանում, Եգիպտոսում և այլ երկրներում:

26-6 Պատանջալիի *աֆորիզմները* , II:1: *Օգտագործելով «Կրիա Յոգա»* բառերը , Պատանջալին նկատի ուներ կամ ուսուցանվող ճշգրիտ տեխնիկային, կամ կողմից Բաբաջի, կամ մեկ շատ նման դեպի այն Դա այն էր մի որոշակի տեխնիկա -ի կյանք վերահսկողություն և ապացուցեց կողմից Պատանջալիի *Աֆորիզմ* II:49:

26-7 : Պատանջալիի *Աֆորիզմներ* , Ես՝ 27:

26-8 : «Մեջ այն սկիզբ էր այն Բառ, և այն Բառ էր հետ Աստված, և այն Բառ էր Աստված:Բոլորը իրեր էին պատրաստված կողմից

Նրանով, և առանց Նրա ոչինչ չստեղծվեց, որ ստեղծվեց»: - *Հովհաննես* 1:1-3: Վեդաների «Օմ » -ը դարձավ սրբազան» բառը : *Ամին* -ի այն Մուսուլմաններ, *Չզվանք* -ի այն տիբեթցիներ, և *Ամեն* -ի այն քրիստոնյաներ (դրա իմաստ մեջ եբրայերեն լինելը *վստահ եմ* , «Սա է ասում Ամենը՝ հավատարիմ և ճշմարիտ վկան, Աստծո արարչագործության սկիզբը» :— *Հայտնություն* 3:14

26-9 : *Աֆորիզմներ* II:49..

26-10 : Ես *Կորնթացիներ* 15:31: «Մեր ուրախանալ» է այն ճիշտ թարգմանություն: ոչ, ինչպես սովորաբար տրված, «քո ուրախանալով»: Սբ. Պողոս նկատի ուներ Քրիստոսի գիտակցության *ամենուրեք լինելը* :

26-11 : *Կալպա* նշանակում է ժամանակ կամ Էոն *Սաբիկալպա* նշանակում է ենթակա դեպի ժամանակ կամ փոփոխություն: որոշ հղում հետ *պրակրիտի* կամ նյութ մնում է: *Նիրբիկալպա* նշանակում է անժամանակյա, անփոփոխ: սա է այն ամենաբարձր Նահանգ -ի *սամադի*

26-12 : Համաձայն դեպի այն *Լինքոլն Գրադարան -ից Անհրաժեշտ Տեղեկատվություն* , էջ 1030, այն հսկա կրիա կյանքեր միջև 200 և 300 տարի:

26-13 : Շեքսպիր. *Սոնետ* #146.

26-14՝ *Բհագավադ Գիտա* , VI:46.

ԳԼՈՒԽ՝ 27

Հիմնադրում և Յոգա Դպրոց ժամը Ռանչի

«Ինչո՞ւ են դու հակառակ դեպի կազմակերպչական աշխատանք՝

Մագիստրոսի հարց զարմացած ես մի բիթ Այն է ճշմարիտ որ իմ մասնավոր
դատապարտում ժամը այն ժամանակ էր որ

կազմակերպություններ էին «հորնեթս» բներ:

«Դա անշնորհակալ գործ է, պարոն», - պատասխանեցի ես: «Անկախ նրանից, թե ինչ է անում կամ չի անում առաջնորդը, նրան քննադատում են»:

«Միայն քեզ համար ուզո՞ւմ ես ամբողջ աստվածային *չաննան* (կաթնաշոռը)»: Իմ գուրուի պատասխանին ուղեկցեց խիստ հայացք: «Կարո՞ղ էիր դու կամ որևէ մեկը Աստծո հետ կապ հաստատել յոգայի միջոցով, եթե առատաձեռն վարպետների շարքը պատրաստ չլիներ իրենց գիտելիքները փոխանցել ուրիշներին»: Նա ավելացրեց. «Աստված մեղրն է, կազմակերպությունները՝ փեթակները. երկուսն էլ անհրաժեշտ են: Ցանկացած *ձե* անօգուտ է, իհարկե, առանց ոգու, բայց ինչո՞ւ չպետք է հոգևոր նեկտարով լի եռուն փեթակներ հիմնես»:

Նրա խորհուրդը խորապես հուզեց ինձ: Չնայած ես որևէ արտաքին պատասխան չտվեցի, իմ սրտում մի անսասան որոշում ծագեց. ես կկիսվեի իմ ընկերների հետ, որքանով որ իմ ուժերի սահմաններում էր, այն անսասան ճշմարտություններով, որոնք սովորել էի իմ գուրուի ոտքերի մոտ: «Տե՛ր,- աղոթեցի ես,- թող Քո սերը հավերժ փայլի իմ նվիրվածության սրբավայրում, և թող ես կարողանամ արթնացնել այդ սերը մյուս սրտերում»:

Նախորդ առիթով, նախքան ես միանայի վանական միաբանությանը, Սրի Յուկտեշվարը շատ անսպասելի դիտողություն էր արել:

«Ինչպե՞ս կկարոտես կնոջ ընկերակցությունը ծերության տարիներին», - ասել էր նա: «Չե՞ս համաձայն, որ ընտանիքի տղամարդը, որը զբաղվում է օգտակար աշխատանքով՝ կնոջն ու երեխաներին պահելու համար, այսպիսով, արժեքավոր դեր է խաղում Աստծո աչքում»:

«Պարոն,- բողոքել էի ես տագնապած,- դուք գիտեք, որ այս կյանքում իմ ցանկությունն է ամուսնանալ միայն Տիեզերական Միրելիի հետ»:

Վարպետն այնքան ուրախ ծիծաղեց, որ ես հասկացա, որ նրա դիտարկումն արվել էր պարզապես որպես իմ հավատքի փորձություն:

«Հիշե՛ք,- դանդաղ ասաց նա,- որ նա, ով հրաժարվում է իր աշխարհիկ պարտականություններից, կարող է արդարացնել իրեն միայն շատ ավելի մեծ ընտանիքի նկատմամբ որոշակի պատասխանատվություն ստանձնելով»:

Երիտասարդության համար բազմակողմանի կրթության իդեալը միշտ մոտ է եղել իմ սրտին: Ես հստակ տեսնում էի սովորական ուսուցման անպտուղ արդյունքները, որոնք ուղղված էին միայն մարմնի և մտքի զարգացմանը: Բարոյական և հոգևոր արժեքները, առանց որոնց գնահատման ոչ մի մարդ չի կարող մոտենալ երջանկությանը, դեռևս... բացակայում էր պաշտոնական

ուսումնական ծրագրից: Ես որոշեցի հիմնել մի դպրոց, որտեղ տղաները կարող էին զարգանալ մինչև տղամարդկության լիարժեք հասակը: Այդ ուղղությամբ իմ առաջին քայլը կատարվեց յոթ երեխաների հետ Դիհիկա քաղաքում, որը Բենգալիայի մի փոքրիկ գյուղական վայր է:

Մեկ տարի անց՝ 1918 թվականին, Կասիմբազարի մահարաջա սըր Մանինդրա Չանդրի Նանդիի առատաձեռնության շնորհիվ ես կարողացա իմ արագ աճող խումբը տեղափոխել Ռանչի: Բիհարի այս քաղաքը, որը գտնվում է Կալկաթայից մոտ երկու հարյուր մղոն հեռավորության վրա, օժտված է Հնդկաստանի ամենաառողջարար կլիմայական պայմաններից մեկով: Ռանչիի Կասիմբազարի պալատը վերափոխվեց նոր դպրոցի գլխավոր գրասենյակի, որը ես անվանեցի *Բրահմաչարյա Վիդյալայա 27-1*: ուշիների կրթական իդեալներին համապատասխան:

Նրանց անտառ աշրամներ ուներ եղել է այն հին նստատեղեր -ի սովորելը, աշխարհիկ և աստվածային, համար այն երիտասարդություն -ի

Հնդկաստան:

Ռանչիում եւ կազմակերպեցի կրթական ծրագիր ինչպէս քերականական, այնպէս էլ ավագ դպրոցի դասարանների համար: Այն ներառում էր գյուղատնտեսական, արդյունաբերական, առևտրային և ակադեմիական առարկաներ: Ուսանողներին սովորեցնում էին նաև յոգա, կենտրոնացում և մեդիտացիա, ինչպէս նաև ֆիզիկական զարգացման եզակի համակարգ՝ «Յոգոդա», որի սկզբունքները եւ հայտնաբերել էի 1916 թվականին:

Գիտակցելով, որ մարդու մարմինը նման է էլեկտրական մարտկոցի, եւ մտածեցի, որ այն կարող է լիցքավորվել էներգիայով մարդկային կամքի անմիջական ազդեցությամբ: Քանի որ ոչ մի գործողություն՝ փոքր թե մեծ, հնարավոր չէ առանց *կամքի*, մարդը կարող է օգտվել իր գլխավոր շարժիչ ուժից՝ կամքից, որպեսզի թարմացնի իր մարմնի հյուսվածքները՝ առանց ծանրաբեռնված սարքերի կամ մեխանիկական վարժությունների: Հետևաբար, եւ Ռանչիի ուսանողներին սովորեցրի իմ պարզ «Յոգոդա» տեխնիկաները, որոնց միջոցով մարդու երկարավուն ուղեղում կենտրոնացած կենսական ուժը կարող է գիտակցաբար և անմիջապէս լիցքավորվել տիեզերական էներգիայի անսահմանափակ պաշարից:

Տղաները հրաշալի արձագանքեցին այս մարզումներին՝ զարգացնելով կենսական էներգիան մարմնի մի մասից մյուսը տեղափոխելու և մարմնի դժվարին դիրքերում կատարյալ հավասարակշռություն պահպանելու արտասովոր ունակություն: **27-2** Նրանք ցուցաբերեցին ուժի և տոկունության սխրանքներ, որոնց չէին կարող հավասարվել շատ հզոր մեծահասակներ: Իմ կրտսեր եղբայրը՝ Բիշնու Չարան Գոշը, ընդունվեց Ռանչի դպրոցը. նա ավելի ուշ դարձավ Բենգալիայի առաջատար ֆիզիկական կուլտուրայի մասնագետ: Նա և իր ուսանողներից մեկը ճանապարհորդեցին Եվրոպա և Ամերիկա՝ ցուցադրելով ուժի և հմտությունների իրագործում, որը զարմացրեց համալսարանական գիտնականներին, այդ թվում՝ Նյու Յորքի Կոլումբիայի համալսարանի ուսանողներին:

Ռանչիում առաջին տարվա վերջում ընդունվելու դիմումների թիվը հասավ երկու հազարի: Սակայն դպրոցը, որն այդ ժամանակ միայն բնակելի էր, կարող էր տեղավորել ընդամենը մոտ հարյուրի: Շուտով ավելացվեց նաև ցերեկային աշակերտների համար նախատեսված ուսուցումը:

Վիդյալայայում եւ ստիպված էի հայր-մոր դեր խաղալ փոքրիկ երեխաների համար և հաղթահարել բազմաթիվ կազմակերպչական դժվարություններ: Ես հաճախ էի հիշում Քրիստոսի խոսքերը. «Ճշմարիտ եմ ասում ձեզ. չկա մեկը, որ թողած լինի տուն, կամ եղբայրներ, կամ քույրեր, կամ հայր, կամ մայր, կամ կին, կամ երեխաներ, կամ... » հողեր՝ ինձ համար և Ավետարանի համար, բայց հարյուրապատիկը հիմա՝ այս ժամանակում՝ տներ, եղբայրներ, քույրեր, մայրեր, երեխաներ և արտեր՝ հալածանքներով հանդերձ, իսկ գալիք աշխարհում՝

հավիտենական կյանք:» **27-3** Սրի Յուկտեշվարը մեկնաբանել է այս խոսքերը.
«Նվիրյալը, որը հրաժարվում է ամուսնության և ընտանիքի կյանքի փորձից և
փոքր տնային տնտեսության խնդիրներն ու սահմանափակ գործունեությունը
փոխարինում է հասարակությանը ծառայելու ավելի մեծ
պարտականություններով, ձեռնարկում է մի առաջադրանք, որը հաճախ
ուղեկցվում է թյուրըմբռնման աշխարհի հալածանքներով, բայց նաև
աստվածային ներքին բավարարվածությամբ»:

Յոգոդա Մաթեմատիկա , ինքնաճանաչման միաբանության գեղեցիկ ճգնափորական կենտրոն Դակշինեշվարում Գանգեսի ափին:
Հիմնադրվել է 1938 թվականին որպես յոգայի հանգստավայր Արևելքի և Արևմուտքի ուսանողների համար:

Յոգոդա Սատ-Սանգա Բրահմաչարյա Վիդյալայայի կենտրոնական շենքը , որը հիմնադրվել է 1918 թվականին որպես տղաների համար նախատեսված յոգայի դպրոց՝ քերականական և միջնակարգ կրթությունով: Դրա հետ կապված է բարեգործական Լահիրի Մահասայա առաքելությունը:

Մի օր հայրս ժամանեց Ռանչի՝ հայրական օրհնություն տալու, որը երկար ժամանակ չէի տվել, քանի որ ես նրան վիրավորել էի՝ մերժելով Բենգալ-Նագպուր երկաթուղում աշխատանքի նրա առաջարկը:

«Որդի՛ս,- ասաց նա,- ես հիմա հաշտվել եմ քո կյանքի ընտրության հետ: Ինձ համար ուրախություն է տեսնել քեզ այս երջանիկ, եռանդուն երիտասարդների մեջ. դու այստեղ ես, այլ ոչ թե երկաթուղային չվացուցակների անկենդան կերպարանքների մեջ»: Նա ձեռքով արեց տասնյակ փոքրիկներից բաղկացած խմբին, որոնք հետևում էին ինձ: «Ես ընդամենը ութ երեխա ունեի,- նկատեց նա փայլող աչքերով,- բայց կարեկցում եմ քեզ»:

Մեր տրամադրության տակ մեծ մրգատու այգի և քսանհինգ բերրի ակր

հողատարածք կար, որի շնորհիվ աշակերտները, ուսուցիչները և ես վայելում էինք բացօթյա աշխատանքի բազմաթիվ երջանիկ ժամեր այս իդեալական միջավայրում: Մենք շատ ընտանի կենդանիներ ունեինք, այդ թվում՝ մի փոքրիկ եղնիկ, որին երեխաները բավականին երկրպագում էին: Ես նույնպես այնքան էի սիրում եղնիկին, որ թույլ էի տալիս նրան քնել իմ սենյակում: Լուսաբացին փոքրիկ արարածը մոտենում էր իմ մահճակալին՝ առավոտյան գուրգուրանքի համար:

Մի օր ես կերակրեցի կենդանուն սովորականից շուտ, քանի որ պետք է Ռանչի քաղաքում ինչ-որ գործով զբաղվեի: Չնայած ես տղաներին զգուշացրել էի, որ մինչև իմ վերադարձը չկերակրեն եղնիկին, նրանցից մեկը անհնազանդ էր,

և եղնիկի ձագին մեծ քանակությամբ կաթ տվեց: Երբ երեկոյան վերադարձա, տխուր լուր ստացա. «Փոքրիկ եղնիկը գրեթե սատկել է՝ չափից շատ կերակրվելու պատճառով»:

Արցունքներս թափելով՝ ես անկենդան թվացող կենդանուն դրեցի ծնկներիս վրա: Ես կարեկցանքով աղոթեցի Աստծուն, որ խնայի նրա կյանքը: Ժամեր անց փոքրիկ արարածը բացեց աչքերը, կանգնեց և թույլ քայլեց: Ամբողջ դպրոցը ուրախությունից գոռաց:

Բայց այդ գիշեր ես մի խորը դաս սովորեցի, որը երբեք չեմ կարող մոռանալ: Ես եղնիկի հետ արթուն մնացի մինչև ժամը երկուսը, երբ քնեցի: Եղջերուն երագում հայտնվեց և խոսեց ինձ հետ.

«Դու ինձ ետ ես պահում: Խնդրում եմ, թող ինձ

գնամ, թող գնամ»: «Լավ», - պատասխանեցի

ես երագում:

Ես արթնացավ անմիջապես, և լաց եղավ դուրս, «Տղաներ, այն եղջերու է մահանում է՝ The երեխաներ շտապեց դեպի իմ կողմը

Ես վազեցի սենյակի անկյունը, որտեղ դրել էի կենդանուն: Նա վերջին ճիգը գործադրեց վեր կենալու, սայթաքելով մոտեցավ ինձ, ապա ընկավ ոտքերիս տակ՝ մեռած:

Կենդանիների ճակատագրերը կարգավորող և ուղղորդող զանգվածային կարմայի համաձայն՝ եղջերուի կյանքն ավարտվել էր, և այն պատրաստ էր անցնել ավելի բարձր ձևի: Սակայն իմ խորը կապվածության շնորհիվ, որը հետագայում հասկացա, որ եսասիրական է, և իմ ջերմեռանդ աղոթքների շնորհիվ ես կարողացա պահել նրան կենդանական ձևի սահմանափակումների մեջ, որից հոգին պայքարում էր ազատվելու համար: Եղջերուի հոգին երագում իր խնդրանքն արեց, քանի որ առանց իմ սիրառատ թույլտվության այն կամ չէր ուզում, կամ չէր կարող հեռանալ: Հենց որ ես համաձայնվեցի, այն հեռացավ:

Ամբողջ վիշտը լքեց ինձ: Ես նորից հասկացա, որ Աստված ուզում է, որ Իր գավակները սիրեն ամեն ինչ որպես իմ մի մաս: Նրան, և չմտածել, որ մահը վերջ է դնում ամեն ինչի: Անգրագետ մարդը տեսնում է միայն մահվան անհաղթահարելի պատը, որը, թվացյալ, ընդմիշտ թաքցնում է իր սիրելի ընկերներին: Բայց կապվածությունից զերծ մարդը, նա, ով սիրում է ուրիշներին որպես Տիրոջ արտահայտություններ, հասկանում է, որ մահվան ժամանակ սիրելիները վերադարձել են միայն Նրա մեջ ուրախության շնչառության համար:

Ռանչի դպրոցը փոքր ու պարզ սկզբնավորումից վերածվեց մի հաստատության, որն այժմ հայտնի է Հնդկաստանում: Դպրոցի շատ բաժիններ ֆինանսավորվում

են նրանց կամավոր նվիրատվություններով, ովքեր ուրախանում են ուղիների կրթական իդեալների հավերժացմամբ: *Յոգողա Սատ-Սանգա ընդհանուր անվան տակ*, **27-4 Միդնապորում, Լաքշմանապորում և Պուրիում** հիմնադրվել են ծաղկող մասնաճյուղային դպրոցներ :

Ռանչիի գլխավոր գրասենյակը ունի բժշկական բաժանմունք, որտեղ դեղորայքը և բժիշկների ծառայությունները անվճար տրամադրվում են տեղանքի աղքատներին: Բուժվածների միջին թիվը կազմել է ավելի քան 18,000: անձինք մի տարի The *Վիդյալայա* ունի պատրաստված դրա նշան, նույնպես, մեջ հնդիկ մրցակցային սպորտ, և գիտական ոլորտում, որտեղ Ռանչիի շատ շրջանավարտներ աչքի են ընկել ավելի ուշ շրջանում համալսարանական կյանք:

The դպրոց, հիմա մեջ դրա քսանութերորդ տարի և այն կենտրոն -ի շատերը գործունեություն, **27-5** ունի եղել է պատվավոր

Արևելքից և Արևմուտքից ականավոր մարդկանց այցելությունների միջոցով: *Վիդյայայան* իր առաջին տարում ուսումնասիրած առաջին մեծ դեմքերից մեկը Սվամի Պրանաբանանդան էր՝ Բենարեսի «երկու մարմնով սուրբը»: Երբ մեծ վարպետը դիտում էր ծառերի տակ անցկացվող գեղատեսիլ բացօթյա դասընթացները և երեկոյան տեսնում, որ երիտասարդ տղաները ժամերով անշարժ նստած են յոգայի մեդիտացիայով, նա խորապես հուզվեց:

«Միրտս ուրախանում է,- ասաց նա,- տեսնելով, որ Լահիրի Մահասայայի երիտասարդության պատշաճ դաստիարակության գաղափարները տարածվում են այս հաստատությունում: Թող իմ գուրուի օրհնությունը լինի դրա վրա»:

Իմ կողքին նստած մի երիտասարդ տղա համարձակվեց հարց

տալ մեծ յոգիին. «Պարոն,- ասաց նա,- վանական դառնա՞մ: Իմ

կյանքը միայն Աստծո համար է՞»:

Չնայած Սվամի Պրանաբանանդա ժպտաց նրբորեն, նրա աչքեր էին ծակող այն ապագա

«Երեխա՛ս,- պատասխանեց նա,- երբ մեծանաս, քեզ մի գեղեցիկ հարսնացու է սպասում»: Տղան ի վերջո ամուսնացավ՝ տարիներ շարունակ Սվամի միաբանության մեջ մտնելու պլանավորումից հետո:

Սվամի Պրանաբանանդայի Ռանչի այցելելուց որոշ ժամանակ անց ես հորս ուղեկցեցի Կալկաթայի այն տունը, որտեղ ժամանակավորապես մնում էր յոգին: Պրանաբանանդայի կողմից այդքան տարիներ առաջ արված կանխատեսումը անմիջապես մտքիս եկավ. «Հետո կտեսնվեմ քեզ քո հոր հետ»:

Երբ հայրը մտավ սվամիի սենյակ, մեծ յոգին վեր կացավ իր տեղից և սիրով ու հարգանքով գրկեց ծնողիս:

«Բհագաբատի,- ասաց նա,- ի՞նչ ես անում քեզ հետ: Չե՞ս տեսնում, թե ինչպես է քո որդին վազում դեպի Անսահմանությունը»: Ես կարմրեցի՝ լսելով նրա գովասանքը հորս առջև: Սվամին շարունակեց. «Հիշո՞ւմ ես, թե որքան հաճախ էր մեր օրհնյալ գուրուն ասում. «*Բանատ, քանատ, քան ջայ*»: **26-6** Այսպիսով, անդադար շարունակեք *Կրիա Յոգան* և արագ հասեք աստվածային դարպասներին:

Պրանաբանանդայի մարմինը, որը Բենարեսում իմ առաջին զարմանալի այցելության ժամանակ այնքան լավ և ամուր էր երևում, այժմ հստակ ծերացում էր ցույց տալիս, չնայած նրա կեցվածքը դեռևս հիանալիորեն ուղիղ էր:

«Սվամիջի,- հարցրի ես՝ ուղիղ նրա աչքերի մեջ նայելով,- խնդրում եմ ասա ինձ ճշմարտությունը. չե՞ս զգում տարիքի աճը: Քանի որ մարմինը թուլանում է,

Աստծո մասին քո պատկերացումները որևէ կերպ նվազել են »:

Նա հրեշտակային ժպտաց: «Սիրելի՛ն այժմ ավելի քան երբևէ ինձ հետ է»: Նրա լիակատար համոզմունքը տիրեց իմ մտքին ու հոգուն: Նա շարունակեց. «Ես դեռ վայելում եմ երկու կենսաթոշակները՝ մեկը՝ այստեղից՝ Բհագաբատիից, մյուսը՝ վերևից»: Մատը դեպի երկինք մեկնելով՝ սուրբը ընկավ Էքստազի մեջ, նրա դեմքը լուսավորվեց աստվածային լույսով՝ իմ հարցին լիարժեք պատասխան:

Նկատելով, որ Պրանաբանանդայի սենյակում շատ բույսեր և սերմերի փաթեթներ կային, ես հարցրի դրանց նպատակի մասին:

«Ես ընդմիշտ լքել եմ Բենարեսը,- ասաց նա,- և հիմա գնում եմ Հիմալայներ: Այնտեղ ես աշրամ կբացեմ իմ աշակերտների համար: Այս սերմերից կաճեն սպանախ և մի քանի այլ բանջարեղեն: Իմ սիրելիները կապրեն պարզ՝ իրենց ժամանակն անցկացնելով երանության մեջ՝ Աստծո միության մեջ: Ուրիշ ոչինչ անհրաժեշտ չէ»:

Հայր հարցրեց նրա եղբայր աշակերտ երբ նա կ վերադարձ դեպի Կալկաթա:

«Այլևս երբեք», - պատասխանեց սուրբը: «Այս տարին այն տարին է, երբ Լահիրի Մահասայան ինձ ասաց, որ ես ընդմիշտ կթողնեմ իմ սիրելի Բենարեսը և կգնամ Հիմալայներ, այնտեղ՝ իմ մահկանացու մարմինը թոթափելու համար»:

Նրա խոսքերից աչքերս լցվեցին արցունքներով, բայց սվամին հանգիստ ժպտաց: Նա ինձ հիշեցրեց մի փոքրիկ երկնային երեխայի, որը վստահորեն նստած էր Աստվածային Մոր ծնկներին: Տարիների բեռը ոչ մի վատ ազդեցություն չունի մեծ յոգիի գերագույն հոգևոր ուժերի լիարժեք տիրապետման վրա: Նա կարող է կամքով թարմացնել իր մարմինը, սակայն երբեմն նա չի ցանկանում դանդաղեցնել ծերացման գործընթացը, այլ թույլ է տալիս, որ իր կարման աշխատի: իրեն դուրս է բերում ֆիզիկական հարթություն՝ օգտագործելով իր հին մարմինը որպես ժամանակ խնայող միջոց՝ բացառելու նոր մարմնավորման մեջ կարմա մշակելու անհրաժեշտությունը:

Ամիսներ ավելի ուշ Ես հանդիպել մի հին ընկեր, Սանանդան, ԱՀԿ Էր մեկ -ի Պրանաբանանդայի փակել աշակերտներ:

«Իմ սիրելի գուրուն այլևս չկա», - ասաց նա ինձ՝ լաց լինելով: «Նա Ռիշիկեշի մոտ ճգնավորարան հիմնեց և մեզ սիրով դաստիարակեց: Երբ մենք բավականին լավ հաստատվեցինք և արագ հոգևոր իր ընկերության առաջընթացի համար նա առաջարկեց մի օր կերակրել Ռիշիկեշից եկած մի հսկայական բազմության: Ես հարցրի ինչու էր նա այդքան մեծ թիվ ուզում:

«Սա իմ վերջին փառատոնային արարողությունն է», - ասաց նա: Ես չհասկացա նրա խոսքերի ողջ իմաստը:

«Պրանաբանանդաջին օգնեց մեծ քանակությամբ ուտելիք պատրաստել: Մենք կերակրեցինք մոտ 2000 հյուրի: Խնջույքից հետո նա նստեց բարձր հարթակի վրա և ոգեշնչված քարոզ կարդաց Անսահմանի մասին: Վերջում, հազարավոր մարդկանց հայացքների առջև, նա դիմեց ինձ, երբ ես նստած էի նրա կողքին՝ բեմահարթակի վրա, և խոսեց անսովոր ուժով:»

«Սանանդան, լինել պատրաստված; Ես առավոտյան գնալ դեպի հարված այն շրջանակ 27-7 «

«Չարմացած լռությունից հետո ես բարձրաձայն գոռացի. «Վարպետ, մի՛ արա դա: Խնդրում եմ, խնդրում եմ, մի՛ արա դա»: Ամբոխը լեզուն կապել էր՝

հետաքրքրասիրությամբ մեզ նայելով: Իմ գուրուն ժպտաց ինձ, բայց նրա լուրջ հայացքն արդեն հառված էր Հավերժությանը:

«Մի՛ եղեք եսասեր,- ասաց նա,- և մի՛ տրտմեք ինձ համար: Ես վաղուց ուրախությամբ ծառայում եմ ձեզ բոլորիդ: Հիմա...» «Ուրախացե՛ք և մաղթե՛ք ինձ Աստվածային օրհնություն: Ես գնում եմ հանդիպելու իմ Տիեզերական Սիրելիին»: Շուկով Պրանաբանանդաջին ավելացրեց. «Ես շուտով կվերածնվեմ: Անսահման երանության կարճ ժամանակահատվածը վայելելուց հետո ես կվերադառնամ»: Երկիր և միանալ Բաբաջին: **27-8** Շուտով կիմանաք, թե երբ և որտեղ է իմ հոգին թաղվել նոր մարմնում:

«Նա լաց եղավ կրկին, Սանանդան, այստեղ Ես հարված այն շրջանակ կողմից այն երկրորդ *Կրիա Յոգա* : **27-9**

«Նա նայեց մեր առջև գտնվող դեմքերի ծովին և օրհնություն տվեց: Հայացքը ներսից ուղղելով հոգևոր աչքին՝ նա անշարժացավ: Մինչ շփոթված ամբողջ կարծում էր, թե նա էքստատիկ վիճակում մեղիտացիա է անում, նա արդեն լքել էր մարմնի խորանը և իր հոգին խորասուզել տիեզերական անսահմանության մեջ: Աշակերտները դիպչեցին նրա մարմնին, որը նստած էր լոտոսի դիրքով, բայց դա այլևս տաք մարմին չէր: Մնացել էր միայն կարծրացած մարմին. վարձակալը փախել էր անմահ ափ»:

Ես հարցրեց որտեղ Պրանաբանանդա էր դեպի լինել վերածնված:

«Դա սրբազան վստահություն է, որը չեմ կարող բացահայտել ոչ մեկին», - պատասխանեց Սանանդանը: «Գուցե դուք կարող եք այլ կերպ իմանալ»:

Տարիներ անց ես Սվամի Կեշաբանանդայից հայտնաբերեցի **27-10-ը** որ Պրանաբանանդան, նոր մարմնով ծնվելուց մի քանի տարի անց, գնացել էր Հիմալայներում գտնվող Բադրինարայան և այնտեղ միացել մեծ Բաբաջիի շուրջը գտնվող սրբերի խմբին:

27-1 *Վիդյալայա* , դպրոց: *Քրահմաջարյա* այստեղ վերաբերում է մարդու կյանքի վեդական ծրագրի չորս փուլերից մեկին, որը ներառում է որ -ի (1) այն կուսակրոն ուսանող (*քրահմաջարի*); (2) այն տանտեր հետ աշխարհիկ պարտականություններ (*գրիհասթհա*);

այն ճգնաժամ (*վանապրաստհա*); (4) այն անտառ բնակիչ կամ թափառական, անվճար -ից բոլորը երկրային (3) մտահոգություններ (*սանկյասի*): Սա իդեալական սխեմա -ի կյանք, մինչդեռ ոչ լայնորեն դիտարկված մեջ ժամանակակից Հնդկաստան, դեռևս ունի շատերը բարեպաշտ հետևորդներ: The չորս փուլեր են կրոնական կերպով իրականացվում էր գուրուի ցմահ ղեկավարության ներքո:

27-2 : Ա համարը -ի ամերիկյան ուսանողներ Նաև ունենալ տիրապետում է տարբեր *ասանաներ* կամ դիրքեր, ներառյալ Բեռնարդ Քոուլ, Ինքնաճանաչման ընկերակցության ուսումնականների դասախոս Լոս Անջելեսում:

27-3 : *Մարկ 10:29-30* :

27-4 : Յոգոդա. *յոգա* , միություն, ներդաշնակություն, հավասարակշռություն; *դա* , որ որը հաղորդում է: Սաթ-Սանգա: *սստած* , ճշմարտություն; *սանգա* , ընկերակցություն Մեջ Արևմուտք, դեպի խուսափել այն օգտագործել -ի մի սանսկրիտ անուն, այն *Յոգոդա Սաթ-Սանգա* շարժում ունի եղել է կոչված այն *Ինքնաճանաչման ընկերակցություն* :

27-5 : The գործունեություն ժամը Ռանչի են նկարագրված ավելին լիովին մեջ գլուխ 40: The Լաքշմանապուր դպրոց է մեջ այն ընդունակ մեղադրանք Պարոն Գ.Ս. Դեյի, բակալավրի աստիճան: Բժշկական բաժանմունքը հմտորեն ղեկավարում են բժիշկ Ս.Ն. Պալը և Սասի Բիուսան Մալիկը:

27-6 : Մեկ -ի Լահիրի Մահասայայի սիրելի դիտողություններ, տրված ինչպես խրախուսանք համար նրա ուսանողների համառություն: Ա ազատ թարգմանությունն է՝ «Ջանք, ջանում, մի օր ահա՛ Աստվածային Նպատակը»:

27-7 : այսինքն՝ տալ վեր այն մարմին

27-8 : Լահիրի Մահասայայի գուրու, ԱՀԿ է դեռևս ապրելով: (Տես գլուխ 33.)

27-9 Երկրորդ *Կրիան* , ինչպես սովորեցրել է Լահիրի Մահասայան, հնարավորություն է տալիս այն տիրապետող նվիրյալին հեռանալ և վերադառնալ մարմին գիտակցաբար ժամը ցանկացած ժամանակ Ընդլայնված յոգիներ օգտագործել այն երկրորդ Կրիա տեխնիկա ընթացքում այն վերջին ելք -ի մահ, մի այն պահը, երբ նրանք անխուսափելիորեն գիտեն նախապես:

27-10 : Իմ հանդիպումն էրտ Բեշարանանդա Է Նկարագրված մեջ գլուխ 42 :

Կաշի, Վերածնված Եվ Վերագտնված

«Խնդրում եմ անել ոչ գնալ մեջ այն ջուր Թող մեզ լողանալ կողմից ընկղմում մեր դույլեր:

Ես դիմում էի երիտասարդ Ռանչի ուսանողներին, ովքեր ինձ ուղեկցում էին ութ մղոնանոց արշավի ժամանակ դեպի հարևան բլուրը: Մեր առջևի լճակը գրավիչ էր, բայց մտքումս զգվանք էր առաջացել դրա նկատմամբ:

Իմ շուրջը գտնվող խումբը հետևեց իմ օրինակին՝ դույլերով ջուրը սուզվելով, բայց մի քանի տղաներ տրվեցին զով ջրերի գայթակղությանը: Հենց որ նրանք սուզվեցին, մեծ ջրային օձեր սկսեցին պտտվել նրանց շուրջը: Տղաները լճակից դուրս եկան գվարճալի աշխուժությամբ:

Մեր նպատակակետին հասնելուց հետո մենք վայելեցինք պիկնիկի ճաշը: Ես նստեցի ծառի տակ՝ շրջապատված ուսանողների մի խմբով: Ինձ ոգեշնչող տրամադրության մեջ գտնելով՝ նրանք հարցեր տվեցին ինձ:

«Խնդրում եմ, ասե՞ք ինձ, պարոն,- հարցրեց մի երիտասարդ,- թե արդյոք ես միշտ կմնամ ձեզ հետ հրաժարման ճանապարհին »:

«Ահ, ոչ, Ես պատասխանեց, «դու կամք լինել բռնի վերցված հեռու դեպի քո տուն, և ավելի ուշ դու կամք ամուսնանալ»:

Անհավատալիորեն, նա բուռն բողոք հայտնեց: «Միայն եթե ես մահանամ, ինձ կարող են տուն տանել»: Սակայն մի քանի ամիս անց նրա ծնողները ժամանեցին նրան տանելու, չնայած նրա արցունքնոտ դիմադրությանը: Մի քանի տարի անց՝ նա ամուսնացավ:

Ծատ հարցերի պատասխանելուց հետո ինձ դիմեց Քաշի անունով մի տղա: Նա մոտ տասներկու տարեկան էր, հիանալի աշակերտ և բոլորի կողմից սիրված:

«Պարոն», նա ասաց, «ինչ կամք լինել իմ ճակատագիր»

«Դու պետք է շուտով լինել մեռած: The պատասխան եկավ -ից իմ շուրթեր հետ մի անդիմադրելի ուժ

Այս անսպասելի բացահայտումը ցնցեց և վշտացրեց ինձ, ինչպես նաև բոլոր ներկաներին: Լուռ հանդիմանելով ինձ որպես *enfant terrible* , ես հրաժարվեցի պատասխանել հետագա հարցերին:

Միացված Է մեր վերադարձ դեպի այն դպրոց, Կաշի եկավ դեպի իմ սենյակ

«Եթե մահանամ, կգտնես ինձ, երբ վերածնվեմ, և կվերադարձնես ինձ հոգևոր ուղու վրա՞», - լաց եղավ նա:

Ես ստիպված էի հրաժարվել այս դժվարին, գաղտնի պատասխանատվությունից:
Բայց շաբաթների շարունակ Քաշին համառորեն ճնշում էր գործադրում ինձ վրա:
Տեսնելով, որ նա մինչև վերջ անհանգիստ է, ես վերջապես մխիթարեցի նրան:

«Այո», Ես խոստացված: «Եթե այն Երկնային Հայր տրամադրում է Նրա օգնություն, Ես կամք փորձել դեպի գտնել դու:

Ամառային արձակուրդների ընթացքում ես կարճատև ճամփորդության մեկնեցի: Ափսոսալով, որ չկարողացա Կաշիին ինձ հետ տանել, հեռանալուց առաջ նրան կանչեցի իմ սենյակ և զգուշորեն հրահանգեցի, ամեն համոզմունքի հակառակ, մնալ դպրոցի հոգևոր թրթռումներում: Ինչ-որ կերպ զգացի, որ եթե նա տուն չգնա, կարող է խուսափել վերահաս աղետից:

Հազիվ էի հեռացել, երբ Կաշիի հայրը ժամանեց Ռանչի: Տասնհինգ օր շարունակ նա փորձում էր կոտրել որդու կամքը՝ բացատրելով, որ եթե Կաշի գնա Կալկաթա ընդամենը չորս օրով՝ մորը տեսնելու, նա կարող էր վերադառնալ: Քաշին համառորեն հրաժարվում էր: Հայրը վերջապես ասաց, որ կվերցնի տղային ուստիկանության օգնությամբ հեռացան: Մպառնալիքը անհանգստացրեց Կաշիին, ով չէր ցանկանում դպրոցի համար որևէ անբարենպաստ հրապարակայնության պատճառ դառնալ: Նա այլընտրանք չէր տեսնում, քան գնալը:

Մի քանի օր անց ես վերադարձա Ռանչի: Երբ լսեցի, որ Կաշիին հեռացրել են, անմիջապես ուղևորվեցի Կալկաթա: Այնտեղ վարձեցի ձիավարության կառք: Ծառ տարօրինակ է, որ երբ մեքենան անցնում էր Գանգեսի վրայով անցնող Հովրա կամրջից այն կողմ, տեսա Կաշիի հորը և մյուս հարազատներին՝ սգո հագուստով: Վարորդիս կանչելով կանգ առնելու, դուրս վազեցի և զայրացած նայեցի դժբախտ հորը:

«Պարոն Մարդասպան», Ես լաց եղավ որոշ չափով անհիմն կերպով, «դու ունենալ սպանված իմ տղա՝

Հայրն արդեն գիտակցել էր, թե ինչ սխալ էր գործել՝ Կաշիին բռնի կերպով Կալկաթա բերելով: Այն մի քանի օրերի ընթացքում, որ տղան այնտեղ էր, նա վարակված սնունդ էր կերել, խոլերայով վարակվել և մահացել:

Կաշիի հանդեպ սերս և մահից հետո նրան գտնելու խոստումնս գիշեր-ցերեկ հետապնդում էին ինձ: Ուր էլ որ գնայի, նրա դեմքը երևում էր իմ առջև: Ես սկսեցի նրա անմոռանալի որոնումները, նույնքան վաղուց, որքան որ փնտրել էի կորած մորս:

Կաշի, կորած և վերագտնված

Իմ եղբայր Բիշնուն; Մոտիլալ Մուխերջին Սերամփորից, Շրի Յուկտեսվարի բարձր առաջադեմ աշակերտ; իմ հայրը; Պարոն Ռայթ; ինքս; Թուլսի Նարայան Բոզե; Սվամի Սատյանանդա Ռանչիից

1920 թվականի կրոնական լիբերալների միջազգային կոնգրեսի պատվիրակների մի խումբ՝ Բոստոն, որտեղ ես Ամերիկայում ունեցած իմ առաջին ելույթն ունեցա: (Ձախից աջ) Հայր Բլեյ Մաքքրոլի, Հայր Թ. Ռոնդա Ուիլյամս, պրոֆեսոր Ս. Ուշիգասակի, Հայր Ջաբեզ Թ. Սանդերլենդ, ես, Հայր Զաս Վ. Վենդտե, Հայր Սեմյուել Ա. Էլիոթ, Հայր Բազիլ Մարտին, Հայր Քրիստոֆեր Ջ. Փոլոց, Հարգարժան Սամուել Մ. Քրոթերս:

Ես զգացի, որ քանի որ Աստված ինձ տվել էր բանականության ունակություն, ես պետք է օգտագործեմ այն և առավելագույնս լարեմ իմ ուժերը՝ բացահայտելու նուրբ օրենքները, որոնց միջոցով կարող եմ իմանալ տղայի աստրալ գտնվելու վայրը: Ես հասկացա, որ նա հոգի էր, որը տատանվում էր չիրականացված ցանկություններով, լույսի մի զանգված, որը լողում էր ինչ-որ տեղ միլիոնավոր լուսավոր հոգիների մեջ՝ աստրալային ոլորտներում: Ինչպե՞ս պետք է ես համահունչ լինեի դրան: նրան՝ այլ հոգիների այդքան շատ թրթռացող լույսերի

մեջ:

Օգտագործելով մի գաղտնիք յոգա տեխնիկա, Ես հեռարձակված իմ սեր դեպի
Կաշիի հոգի միջոցով այն միկրոֆոն -ի

հոգևոր աչքը, հոնքերի միջև ընկած ներքին կետը: Բարձրացված ձեռքերի և մատների անտենայով, Ես հաճախ շրջվեց ես ինքս կյոռ և կյոռ, փորձում դեպի գտնել այն ուղղություն մեջ որը նա վերածնվել էր որպես սաղմ: Ես հույս ունեի նրանից պատասխան ստանալ սրտիս կենտրոնացված ռադիոյով: **28-1**

Ես ինտուիտիվորեն զգացի, որ Քաշին շուտով կվերադառնա երկիր, և որ եթե ես անընդհատ շարունակեմ նրան իմ կանչը հղել, նրա հոգին կպատասխանի: Ես գիտեի, որ Քաշիի կողմից ուղարկված ամենափոքր ազդակը կզգացվի իմ մատներում, ձեռքերում, թևերում, ողնաշարում և նյարդերում:

Աննկատելի եռանդով ես Կաշիի մահից հետո մոտ վեց ամիս շարունակ անընդհատ զբաղվում էի յոգայի մեթոդով: Մի առավոտ Կալկաթայի մարդաշատ Բոուրագար թաղամասում մի քանի ընկերների հետ զբոսնելիս ես սովորական ձևով բարձրացրի ձեռքերս: Առաջին անգամ արձագանք եղավ: Ես հուզվեցի՝ զգալով էլեկտրական ազդակներ, որոնք կաթում էին մատներովս ու ավերովս: Այս հոսանքները վերածվեցին մեկ ճնշող մտքի՝ իմ գիտակցության խորքից. «Ես Կաշի եմ, ես Կաշի եմ, եկեք ինձ մոտ»:

Միտքը գրեթե լսելի դարձավ, երբ կենտրոնացա սրտիս ռադիոյի վրա: Կաշիի բնորոշ, թեթևակի խոսքով **28-2 Ես լսում էի նրա կանչը կրկին ու կրկին: Ես բռնեցի իմ ընկերներից մեկի՝ 28-3 տարեկան Պրոկաշ Դասի ձեռքը: և ուրախ** ժպտաց նրան:

«Այն տեսքը ինչպես չնայած Ես ունենալ գտնվում է Քաշի՝

Ես սկսեցի պտտվել ու պտտվել՝ ընկերներին և անցորդների բազմության անթաքույց զվարճանքին: Էլեկտրական ազդակները մատներիս միջով գնգում էին միայն այն ժամանակ, երբ նայում էի մոտակա արահետին, որը հարմար կերպով կոչվում էր «Օձի նրբանցք»: Աստղային հոսանքները անհետանում էին, երբ շրջվում էի այլ ուղղություններով:

«Ա՛խ,- բացականչեցի ես,- Կաշիի հոգին, հավանաբար, ապրում է ինչ-որ մոր արգանդում, որի տունը այս նրբանցքում է»:

Ես և իմ ուղեկիցները մոտեցանք Սերպենտայն նրբանցքին. բարձրացված ձեռքերիս թրթռումները ուժգնացան, ավելի արտահայտիչ դարձան: Ասես մագնիսի միջոցով ինձ քաշեցին դեպի ճանապարհի աջ կողմը: Հասնելով մի տան մուտքին՝ զարմացա՝ տեսնելով, որ կախարդված եմ: Ես դուռը թակեցի ուժեղ հուզմունքի մեջ՝ շունչս պահած: Ես զգացի, որ իմ երկար, դժվարին և, անշուշտ, անսովոր որոնումները հաջողությամբ ավարտվեցին:

Դուռը բացեց մի աղախին, որն ասաց, որ իր տերը տանն է: Նա երկրորդ հարկից իջավ աստիճաններով և հարցական ժպտաց ինձ: Ես հագիվ գիտեի, թե ինչպես ձևակերպեմ իմ հարցը, որը միաժամանակ տեղին էր և անտեղի:

«Խնդրում եմ պատմել ես, պարոն, եթե դու և քո կին ունենալ եղել է սպասելով մի երեխա համար մասին վեց ամիսներ»⁶

«Այո՛, այդպես է»: Տեսնելով, որ ես սվամի էի՝ ավանդական նարնջագույն հագուստով հագնված ուրացած, նա քաղաքավարի ավելացրեց. «Խնդրում եմ, ասա ինձ, թե որտեղից ես իմանում իմ գործերը»:

Երբ նա լսեց մասին Կաշի և այն խոստում Ես ունեւ տրված, այն զարմացած մարդ հավատաց իմ պատմությունն

«Քեզ համար բաց մաշկով արու զավակ կծնվի», - ասացի նրան: «Նա լայն դեմք կունենա, ճակատին ցցված մազերով: Նրա բնավորությունը կլինի հատկապես հոգևոր»: Ես վստահ էի, որ ապագա երեխան այս նմանությունները կունենա Կաշիի հետ:

Ավելի ուշ ես այցելեցի երեխային, որի ծնողները նրան տվել էին իր հին անունը՝ Կաշի: Նույնիսկ մանկության տարիներին նա արտաքինապես զարմանալիորեն նման էր իմ սիրելի Ռանչի աշակերտին: Երեխան ինձ ակնթարթային սեր ցուցաբերեց. անցյալի ձգողականությունը արթնացավ կրկնապատկված ուժգնությամբ:

Տարիներ անց, Ամերիկայում գտնվելու ընթացքում, դեռահաս տղան ինձ գրեց: Նա բացատրեց իր խորը ցանկությունը՝ հետևելու ուրացածի ուղուն: Ես նրան ուղղորդեցի մի հիմալայան վարպետի մոտ, որը մինչ օրս առաջնորդում է վերածնված Կաշիին:

.....
28-1 Հոնքերի միջև ընկած կետից պրոյեկտվող կամքը յոգիների կողմից հայտնի է որպես մտքի հեռարձակող ապարատ: Երբ այն զգացողություն է հանգիստ կենտրոնացված վրա այն սիրտ, այն գործողություններ ինչպես մի մտավոր ռադիո, և տուփ ստանալ այն հաղորդագրություններ ուրիշների՝ հեռվից կամ մոտիկից: Հեռազգացության դեպքում մեկ մարդու մտքում մտքերի նուրբ տատանումները փոխանցվում են աստրալային եթերի նուրբ տատանումների միջոցով, ապա՝ ավելի կոպիտ երկրային եթերի միջոցով՝ ստեղծելով էլեկտրական ալիքներ, որոնք, իրենց հերթին, մյուս մարդու մտքում վերածվում են մտքի ալիքների:

28-2 : Ամեն հոգի մեջ դրա մաքուր նահանգ է ամենագետ: Կաշիի հոգի հիշված բոլորը այն բնութագրերը -ի Կաշի, այն տղա, և, հետևաբար, ընդօրինակեց նրա խռպոտ ծայրը՝ իմ ճանաչողությունը խթանելու համար:

28-3 : Պրոկաշ Դաս է այն ներկա տնօրեն -ի մեր Յոգոդա Մաթեմատիկա (ճգնավորական տուն) ժամը Դակշինեշվար մեջ Բենգալ:

ԳԼՈՒԽ՝ 29

Ռաբինդրանաթ Թագոր Եվ Ես Համեմատել Դպրոցներ

«Ռաբինդրանաթ» Թագոր սովորեցրել է մեզ դեպի երգել, ինչպես մի բնական ձև -ի ինքն- արտահայտություն, նման այն թռչուններ»:

Բհոլա Նաթը՝ իմ Ռանչի դպրոցի տասնչորսամյա խելացի տղան, ինձ այս

բացատրությունը տվեց, երբ մի առավոտ նրան գովաբանեցի նրա մեղեդային պոռթկումների համար: Սադրանքով թե առանց դրա, տղան մեղեդային հոսք էր թափում: Նախկինում նա հաճախել էր Բոլպուրի հայտնի «Սանտինիկետան» (Խաղաղության հանգրվան) Թագորի դպրոցը:

«Ռաբինդրանաթի երգերը իմ շուրթերին են եղել վաղ մանկությունից», - ասացի ես իմ ընկերոջը: «Ամբողջ Բենգալը, նույնիսկ անգրագետ գյուղացիները, հիանում են նրա վեհ բանաստեղծություններով»:

Բհոլայի հետ միասին երգեցինք Թագորի մի քանի կրկներգեր, որը երաժշտություն է գրել հազարավոր հնդկական բանաստեղծությունների համար, որոնցից մի քանիսը բնօրինակ են, իսկ մյուսները՝ հնամաշ:

«Ես Ռաբինդրանաթի հետ հանդիպեցի գրականության Նոբելյան մրցանակը ստանալուց անմիջապես հետո», - նկատեցի ես հետո: մեր ձայնը: «Ես հրապուրվեցի նրան այցելելով, քանի որ հիանում էի նրա ոչ դիվանագիտական քաջությամբ՝ գրական քննադատներից ազատվելու հարցում»: Ես ծիծաղեցի:

Բհոլա հետաքրքրասիրությամբ հարցրեց այն պատմություն

«Գիտնականները խստորեն քննադատեցին Թագորին՝ բենգալական պոեզիայում նոր ոճ ներմուծելու համար», - սկսեցի ես: «Նա խառնում էր խոսակցական և դասական արտահայտությունները՝ անտեսելով բոլոր սահմանված սահմանափակումները, որոնք թանկ են մեկնաբանների սրտերին: Նրա երգերը մարմնավորում են խորը փիլիսոփայական ճշմարտություն՝ հուզականորեն գրավիչ տերմիններով, քիչ ուշադրություն դարձնելով ընդունված գրական ձևերին»:

Մի ազդեցիկ քննադատ Ռաբինդրանաթի մասին արհամարհանքով ասաց. «Աղավնի-բանաստեղծ, որը իր տպագիր դուռնուները վաճառել է մեկ ռուփիով»: Սակայն Թագորի վրեժը մոտ էր. ամբողջ արևմտյան աշխարհը հարգանքի տուրք մատուցեց նրա ոտքերին, այն բանից անմիջապես հետո, երբ նա անգլերեն թարգմանեց իր « *Գիտանջալին*» («Երգերի զոհաբերություններ»): Մի խումբ մեկնաբաններ, այդ թվում՝ նրա նախկին քննադատները, գնացին Սանտինիկետան՝ շնորհավորելու իրենց:

«Ռաբինդրանաթը իր հյուրերին ընդունեց միայն միտումնավոր երկար ուշացումից հետո, ապա լսեց նրանց գովասանքը ստոիկ լռությամբ: Վերջապես նա նրանց դեմ դարձրեց քննադատության իրենց սովորական զենքերը»:

«Պարոնայք,- ասաց նա,- այն բուրավետ պարգևները, որոնք դուք այստեղ շնորհում եք, անհամապատասխանաբար խառնվում են ձեր անցյալի արհամարհանքի նեխած հոտերի հետ: Հնարավո՞ր է, որ որևէ կապ լինի իմ Նոբելյան մրցանակի շնորհման և ձեր հանկարծակի սուր գնահատանքի ուժի միջև: Ես դեռևս նույն բանաստեղծն եմ, որը ձեզ դժգոհեցրեց, երբ առաջին անգամ իմ համեստ ծաղիկները մատուցեցի Բենգալիայի սրբավայրում»:

«Թերթերը հրապարակեցին Թագորի կողմից տրված համարձակ պատժի մասին պատմությունը: Ես հիացա շողոքորթությունից չհիպնոսացած մարդու անկեղծ խոսքերով», - շարունակեցի ես: «Կալկաթայում ինձ Ռաբինդրանաթի հետ ծանոթացրեց նրա քարտուղարը՝ պարոն Ս.Ֆ. Էնդրյուսը, **29-1:** ով պարզապես բենգալական *դհոտի էր հագել* : Նա սիրով Թագորին անվանում էր իր *գուրուդևա* :

«Ռաբինդրանաթը բարեհամբույր ընդունեց ինձ: Նա ճառագում էր հմայքի, մշակույթի և ազնվականության հանգստացնող աուրա: Պատասխանելով իր գրական ծագման մասին իմ հարցին՝ Թագորն ասաց, որ իր ոգեշնչման հին աղբյուրներից մեկը, մեր կրոնական էպոսներից բացի, եղել է դասական բանաստեղծ Բիդյասատին»:

Այս հիշողություններից ոգեշնչված՝ ես սկսեցի երգել Թագորի «Վատիր քո սիրո լամպը» հին բենգալական երգի տարբերակը: Բիդյան և ես ուրախությամբ երգում էինք, երբ զբոսնում էինք Վիդյալայայի *տարածքում*:

Ռանչի դպրոցի հիմնադրումից մոտ երկու տարի անց ես հրավեր ստացա Ռաբինդրանաթից՝ այցելելու նրան Սանտինիկետանում՝ մեր կրթական իդեալները քննարկելու համար: Ես ուրախությամբ գնացի: Երբ ես մտա, բանաստեղծը նստած էր իր աշխատասենյակում: Ես այն ժամանակ, ինչպես մեր առաջին հանդիպման ժամանակ, մտածեցի, որ նա նույնքան տպավորիչ էր: անգուգական տղամարդկության մի օրինակ, ինչպիսին կարող է ցանկանալ ցանկացած նկարիչ: Նրա գեղեցիկ քանդակված դեմքը, ազնվական պատրիկ, շրջանակված էր երկար մազերով և հոսող մորուքով: Մեծ, հավիտյա աչքեր, հրեշտակային ժպիտ և

Ֆլեյտայի որակի ձայն, որը բառացիորեն հմայիչ էր: Հաստատուն, բարձրահասակ և լուրջ, նա համատեղում էր գրեթե կանացի քնքշությունը երեխայի հաճելի անմիջականության հետ: Ոչ մի իդեալականացված պատկերացում բանաստեղծը կարող էր գտնել ավելի հարմար մարմնավորում, քան այս նուրբ երգչի մեջ:

Շուտով Թագորը և ես խորացանք մեր դպրոցների համեմատական ուսումնասիրության մեջ, որոնք երկուսն էլ հիմնված էին ոչ ավանդական սկզբունքներով: Մենք հայտնաբերեցինք բազմաթիվ նույնական առանձնահատկություններ՝ բացօթյա ուսուցում, պարզություն, երեխայի ստեղծագործական ոգու համար լայն հնարավորություններ: Ռաբինդրանաթը, սակայն, զգալի շեշտադրում էր կատարում գրականության և պոեզիայի ուսումնասիրության, ինչպես նաև երաժշտության և երգի միջոցով ինքնարտահայտման վրա, ինչը ես արդեն նշել էի Բեռլինի դեպքում: Սանտինիկետացի երեխաները լուրջան որոշակի ժամանակահատվածներ էին պահպանում, բայց նրանց յոգայի հատուկ մարզում չէր տրամադրվում:

Բանաստեղծը գովեստի մեծ ուշադրությամբ լսեց իմ նկարագրությունը Ռանչիի բոլոր ուսանողներին սովորեցվող Էներգիա հաղորդող «Յոգոդա» վարժությունների և յոգայի կենտրոնացման տեխնիկայի մասին:

Թագորը պատմեց ինձ իր վաղ կրթական դժվարությունների մասին: «Ես փախա դպրոցից հինգերորդ դասարանից հետո», - ասաց նա ծիծաղելով: Ես հեշտությամբ կարող էի հասկանալ, թե ինչպես էր նրա բնածին բանաստեղծական նրբանկատությունը վիրավորվել դպրոցական դասարանի մոայլ, կարգապահական մթնոլորտը:

«Ահա թե ինչու ես բացեցի Սանտինիկետանը սովերոտ ծառերի և երկնքի փառքի տակ»: Նա պերճախոսորեն նշան արեց գեղեցիկ այգում սովորող մի փոքրիկ խմբի: «Երեխան իր բնական միջավայրում է՝ ծաղիկների և երգող թռչունների մեջ: Միայն այդպես նա կարող է լիովին արտահայտել իր անհատական օժտի թաքնված հարստությունը: Իսկական կրթությունը երբեք չի կարող լցվել և մղվել դրսից. այն պետք է նպաստի ներսում գտնվող իմաստության անսահման գանձերը ինքնաբերաբար մակերես դուրս բերելուն»:

29-2

Ես համաձայնեցի: «Երիտասարդների իդեալիստական և հերոսապաշտական բնագոյները սովամահ են լինում բացառապես վիճակագրության և ժամանակագրական դարաշրջանների սննդակարգով»:

Բանաստեղծը սիրով էր խոսում իր հոր՝ Դևենդրանաթի մասին, ով ոգեշնչել էր սանտինիկետական եկեղեցու սկիզբը:

«Հայրս ինձ նվիրեց այս բերրի հողը, որտեղ նա արդեն կառուցել էր հյուրատուն և տաճար», - ասաց ինձ Ռաբինդրանաթը: «Ես սկսեցի իմ կրթական փորձը այստեղ

1901 թվականին՝ ընդամենը տասը տղայով: Նորեյյան մրցանակի հետ միասին ստացված ութ հազար ֆունտը ամբողջությամբ ծախսվեց դպրոցի պահպանման վրա»:

The ավագ Թագոր, Դևենդրանաթ, հայտնի հեռու և լայն ինչպես «Մահարիշի», էր մի շատ ուշագրավ մարդ, ինչպես կարելի է պարզել նրա

ինքնակենսագրությունից : Նրա երիտասարդության երկու տարիները նա անցկացրել է Հիմալայներում մեդիտացիայի մեջ: Իր հերթին, նրա հայրը՝ Դվարկանաթ Թագորը, ողջ Բենգալիայում մեծարվել է իր առատաձեռն հասարակական քարեգործությունների համար: Այս փառահեղ ծառից է ծնվել հանճարների ընտանիք: Ոչ միայն Ռաբինդրանաթը. նրա բոլոր հարազատները աչքի են ընկել ստեղծագործական արտահայտչությամբ: Նրա եղբայրները՝ Գոգոնենդրան և Արանինդրան, **29-րդ դարի** առաջատար արվեստագետներից են:

3 -ի Հնդկաստան; մեկ այլ եղբայր, Դվիջենդրա, է մի խորը տեսողություն ունեցող փիլիսոփա, ժամը որի նուրբ զանգ թռչուններն ու անտառային կենդանիները արձագանքում են:

Ռաբինդրանաթը ինձ հրավիրեց գիշերել հյուրատանը: Իսկապես հմայիչ տեսարան էր երեկոյան տեսնել բանաստեղծին մի խումբ մարդկանց հետ նստած բակում: Ժամանակը հետքնթաց էր ընթանում:

Իմ առջև բացված տեսարանը նման էր հին ճգնավորական տան. ուրախ երգիչը շրջապատված էր իր նվիրյալներով, բոլորը օծված էին աստվածային սիրով: Թագորը յուրաքանչյուր փողկապը հյուսում էր ներդաշնակության լարերով: Երբեք ինքնավստահ չլինելով՝ նա գրավում և գրավում էր սիրտը անդիմադրելի մագնիսականությամբ: Պոեզիայի հագվագյուտ ծաղիկը ծաղկում էր Տիրոջ այգում՝ գրավելով ուրիշներին բնական բույրով:

Իր մեղեդային ձայնով Ռաբինդրանաթը մեզ համար կարդաց իր նորաստեղծ նուրբ բանաստեղծություններից մի քանիսը: Նրա երգերի և պիեսների մեծ մասը, որոնք գրվել են իր ուսանողների հաճույքի համար, գրվել են Սանտինիկետանում: Ինձ համար նրա տողերի գեղեցկությունը կայանում է Աստծուն գրեթե ամենուրեք դիմելու նրա արվեստի մեջ: Թույլ, սակայն հագվադեպ հիշատակելով սուրբ Անունը: «Երգելու երանությունից հարքած,- գրել է նա,- ես մոռանում եմ ինձ և քեզ ընկեր եմ անվանում, որ իմ տերն ես»:

Հաջորդ օրը, ճաշից հետո, ես դժկամությամբ հրաժեշտ տվեցի բանաստեղծին: Ես ուրախ եմ, որ նրա փոքրիկ դպրոցն այժմ վերածվել է միջազգային համալսարանի՝ «Վիսվա-Բհարատիի», որտեղ բոլոր երկրների գիտնականները գտել են իդեալական միջավայր:

«Որտեղ միտքն անվախ է և գլուխը՝ բարձր, Որտեղ գիտելիքն ազատ է,
Որտեղ աշխարհը չի բաժանվել բեկորների նեղ տնային պատերով:
Որտեղ բառեր գալ դուրս -ից այն խորություն -ի ճշմարտություն:
Որտեղ անխոնջ ձգտել ձգվում է դրա գեղեցիկ դեպի կատարելություն:
Որտեղ բանականության պարզ հոսքը չի կորել մեռած սովորության մռայլ
անապատային ավազի մեջ:
Որտեղ միտքը Քեզնով է առաջնորդվում դեպի անընդհատ ընդլայնվող
մտքեր ու գործողություններ:
«Ազատության այդ դրախտում, Հայր իմ, թող արթնանա իմ

երկիրը»: **29-4**

ՌԱԲԻՆԴՐԱՆԱԹ ԹԱԳՈՐ

29-1 : The անգլերեն գրող և հրապարակախոս, փակել ընկեր -ի Մահաթմա Գանդի: Պարոն Էնդրյուս Է պատվավոր մեջ Հնդկաստան համար նրա բազմաթիվ ծառայություններ իր որդեգրած երկրին:

29-2 «Հոգին հաճախ ծնվել է, կամ, ինչպես ասում են հինդուները, «գոյության ճանապարհով ճանապարհորդել է հազարավոր ծնունդների միջով» . . . այնտեղ է ոչինչ -ի որը նա ունի ոչ ձեռք բերված այն գիտելիքներ: ոչ զարմանք որ նա է կարող դեպի հիշել . . . ինչ նա նախկինում գիտեր: Զանգի հետազոտությունն ու ուսուցումը հիշողություն են: - *Էմերսոն* :

29-3 : Ռաբինդրանաթ, Լույսպես, մեջ նրա վաթսուևականներին, նշանված մեջ մի լուրջ ուսումնասիրություն -ի նկարչություն Յուգահանդեսներ -ի նրա «Ֆուտուրիստական» աշխատանք տրվել են մի քանի տարի առաջ եվրոպական մայրաքաղաքներում և Նյու Յորքում:

29-4 *Գիտանշալի (Նյու Յորք. Macmillan Co.)* : Բանաստեղծի մասին մտածված ուսումնասիրություն կարելի է գտնել «*Ռաբինդրանաթի փիլիսոփայությունը*» գրքում: *Թագոր* , կողմից այն տոնված գիտնական, Պարոն Ս. Ռադիակրիշնան (Մակմիլան, 1918): Մեկ այլ բացատրական ծավալ է

Բ. Կ. Ռոյի *Ռաբինդրանաթ Թագոր. The Մարդ Եվ Նրա Պոեզիա* (Նոր Յորք: Դոդ, Միդ, 1915թ.): *Բուդդա Եվ The Ավետարան Բուդդիզմի մասին* (Նոր Յորք: Փուլնամի, 1916), կողմից այն ականավոր Արևելյան արվեստ իշխանություն, Անանդա Կ. Կումարասվամի, պարունակում է բանաստեղծի եղբոր՝ Աբանինդրա Նաթ Թագորի մի շարք գունավոր նկարազարդումներ:

ԳԼՈՒԽ՝ 30

The Իրավունք -ից Հրաշքներ

Մեծ վիպասան Լև Տոլստոյը գրել է մի հրաշալի պատմվածք՝ « *Երեք ճգնավորները* »: Նրա ընկեր Նիկոլայ Ռերիխը **30-1** ամփոփել է պատմությունը հետևյալ կերպ.

«Մի կղզում ապրում էին երեք ծեր ճգնավորներ: Նրանք այնքան պարզամիտ էին, որ միակ աղոթքը, որ նրանք օգտագործում էին, հետևյալն էր. «Մենք երեքն ենք, Դու երեքն ես, ողորմիր մեզ»: Այս միամիտ աղոթքի ժամանակ մեծ հրաշքներ էին դրսևորվում:

«Տեղական եպիսկոպոսը **30-2** լսեց երեք ճգնավորների և նրանց անընդունելի աղոթքի մասին և որոշեց այցելել նրանց՝ կանոնական աղոթքները սովորեցնելու համար: Նա ժամանեց կղզի, ճգնավորներին ասաց, որ իրենց երկնային խնդրանքը անարժանապատիվ է և սովորեցրեց նրանց սովորեցրած շատ սովորական աղոթքներ: Այնուհետև եպիսկոպոսը նավով մեկնեց: Նա տեսավ, որ նավը հետևում է մի պայծառ լույսի: Երբ նավը մոտեցավ, նա նկատեց երեք ճգնավորներին, որոնք ձեռք ձեռքի տված վագում էին ալիքների վրայով՝ փորձելով հասնել նավին:

«Մենք մոռացել ենք այն աղոթքները, որոնք դու մեզ սովորեցրիր,- բացականչեցին նրանք՝ մոտենալով եպիսկոպոսին,- և շտապեցինք խնդրել քեզ կրկնել դրանք»: Հիացած եպիսկոպոսը գլուխը թափ տվեց:

«Միրելի՛ս,- խոնարհաբար պատասխանեց նա,- շարունակեք

ապրել ձեր հին աղոթքով»: Ինչպե՞ս էին երեք սրբերը քայլում

ջրի վրայով:

Ինչպես արեց Քրիստոս վերակենդանացնել նրա խաչված մարմին՝

Ինչպես արեց Լահիրի Սահասայա և Շրի Յուկտեշվար կատարել նրանց հրաշքներ՝

Ժամանակակից գիտությունը դեռևս պատասխան չունի, չնայած ատոմային

ռումբի և ռադարի հրաշքների ի հայտ գալու հետ մեկտեղ համաշխարհային մտքի շրջանակը կտրուկ ընդլայնվել է: «Անհնար» բառը գիտական բառապաշարում պակաս ակնառու է դառնում:

Հին վեդայական սուրբ գրությունները հայտարարում են, որ Ֆիզիկական աշխարհը գործում է *մայայի մեկ հիմնարար օրենքի`* հարաբերականության և երկվության սկզբունքի համաձայն: Աստված` Միակ Կյանքը, Բացարձակ Միասնություն է: Նա չեն կարող հայտնվել որպես ստեղծագործության առանձին և բազմազան դրսևորումներ, բացառությամբ կեղծ կամ

անիրական վարագույր: Այդ տիեզերական պատրանքը *մայա* է: Ժամանակակից ժամանակների յուրաքանչյուր մեծ գիտական հայտնագործությունն ծառայել է որպես ռիշինների այս պարզ հայտարարության հաստատում:

մայայի օրենք է . «Յուրաքանչյուր գործողության միշտ կա հավասար և հակառակ արձագանք. ցանկացած երկու մարմինների փոխադարձ գործողությունները միշտ հավասար են և ուղղված են հակառակ ուղղությամբ»: Հետևաբար, գործողությունն ու արձագանքը բացարձակապես հավասար են: «Միակ ուժ ունենալը անհնար է: Պետք է լինի և միշտ կա հավասար և հակառակ ուժերի գույգ»:

Հիմնարար բնական գործունեությունները բոլորը դավաճանում են իրենց մայակոնական ծագմանը: Օրինակ՝ էլեկտրականությունը վանողականության և ձգողության երևույթ է. դրա էլեկտրոններն ու պրոտոնները էլեկտրական հակադիրներ են: Մեկ այլ օրինակ՝ նյութի ատոմը կամ վերջնական մասնիկը, ինչպես Երկիրը, դրական և բացասական բևեռներով մագնիս է: Ամբողջ ֆենոմենալ աշխարհը գտնվում է բևեռականության անսասան ազդեցության տակ. ֆիզիկայի, քիմիայի կամ որևէ այլ գիտության ոչ մի օրենք երբեք չի կարող գերծ լինել ներքին հակադիր կամ հակադրվող սկզբունքներից:

Հետևաբար, ֆիզիկական գիտությունը չի կարող օրենքներ ձևակերպել *մայայից*՝ արարչագործության հենց հյուսվածքից և կառուցվածքից դուրս: Բնությունն ինքնին *մայա* է . բնական գիտությունը ստիպված է գործ ունենալ իր անխուսափելի էության հետ: Իր սեփական տիրույթում այն հավերժական է և անսպառ. ապագա գիտնականները կարող են անել միայն նրա բազմազան անսահմանության մեկ կողմը մյուսի հետևից ուսումնասիրելը: Այսպիսով, գիտությունը մնում է անընդհատ հոսանքի մեջ՝ անկարող լինելով հասնել վերջնականության. իսկապես հարմար է արդեն գոյություն ունեցող և գործող տիեզերքի օրենքները ձևակերպելու համար, բայց անգոր է հայտնաբերել Օրենքի Սահմանողին և Միակ Գործողին: Ձգողականության և էլեկտրականության վեհաշուք դրսևորումները հայտնի են դարձել, բայց թե ինչ են ձգողականությունը և էլեկտրականությունը, ոչ մի մահկանացու չգիտի: **30-3**

«ի կողմից Բ. Կ. Միտրա մեջ «Կալյանա -Կալպատուր-

Ա ԳՈՒՐՈՒ ԵՎ ԱՇԱԿԵՐՏ

Անտառ ճգնավորական տներ էին այն հին նստատեղեր -ի սովորելը, աշխարհիկ
և աստվածային, համար այն երիտասարդություն

Հնդկաստանի: Այստեղ մի պատվարժան գուրու, հենվելով փայտե մեդիտացիայի արմունկային հենակին, իր աշակերտին ծանոթացնում է Հոգու վեհաշուք խորհուրդներին:

Մայա հաղթահարելը հազարամյակի մարգարենների կողմից մարդկային ցեղին տրված խնդիրն էր: Արարչագործության երկվությունից վեր բարձրանալը և Արարչի միասնությունը ընկալելը մարդու բարձրագույն նպատակն էր համարվում: Նրանք, ովքեր կառչում են տիեզերական պատրանքին, պետք է ընդունեն դրա բնեռականության էական օրենքը՝ հոսք և տեղատվություն, վերելք և անկում, օր և գիշեր, հաճույք և ցավ, բարին և չարը, ծնունդ և մահ: Այս ցիկլիկ օրինաչափությունը ենթադրում է որոշակի տանջալից միապաղատություն, երբ մարդը մի քանի հազար մարդկային ծնունդներ է անցել, նա սկսում է հույսով նայել *մայայի* պարտադրանքներից այն կողմ :

Մայաի վարագույրը պատռելը նշանակում է արարչագործության գաղտնիքը բացահայտել: Յոգին, ով այսպես մերկացնում է տիեզերքը, միակ իսկական մոնոթեիստն է: Մնացած բոլորը երկրպագում են հեթանոսական պատկերներին: Քանի դեռ մարդը մնում է բնության դուալիստական մոլորությունների ենթարկված, Յանուս-դեմքով *Մայան* նրա աստվածուհին է. նա չի կարող ճանաչել միակ ճշմարիտ Աստծուն:

Աշխարհի պատրանքը՝ *մայան* , անհատապես կոչվում է *ավիդյա* , բառացիորեն՝ «ոչ գիտելիք», անտեղյակություն, մոլորություն: *Մայան* կամ *ավիդյան* երբեք չի կարող ոչնչացվել մտավոր համոզմունքի կամ վերլուծության միջոցով, այլ միայն *նիրբիկալպա սամադիի ներքին վիճակին հասնելու միջոցով* : Հին Կտակարանի մարգարենները՝ և բոլոր երկրների ու դարաշրջանների տեսանողները խոսեցին գիտակցության այդ վիճակից: Եզեկիելն ասում է (43:1-2). «Հետո նա բերեց ես դեպի այն դարպաս, նույնիսկ այն դարպաս որ նայում է դեպի այն արևելք՝ և, «Ահա, Իսրայելի Աստծո փառքը գալիս էր արևելքի ճանապարհից, և նրա ձայնը շատ ջրերի աղմուկի պես էր, և երկիրը փայլում էր նրա փառքով»: Աստվածային աչքի միջով ճակատին (արևելք), Յոգին իր գիտակցությունը տանում է դեպի ամենուրեքություն՝ լսելով Խոսքը կամ Աումը, բազմաթիվ ջրերի կամ թրթռումների աստվածային ձայնը, որը արարչագործության միակ իրականությունն է:

Տիեզերքի տրիլիոնավոր առեղծվածների մեջ ամենաանհավանականը լույսն է: Ի տարբերություն ձայնային ալիքների, որոնց փոխանցման համար անհրաժեշտ է օդ կամ այլ նյութական միջավայր, լուսային ալիքները ազատորեն անցնում են միջաստղային տարածության վակուումով: Նույնիսկ հիպոթետիկ եթեր, որը ալիքային տեսության մեջ համարվում է լույսի միջմոլորակային միջավայր, կարելի է մերժել Այնշտայնի այն հիմքով, որ տարածության երկրաչափական հատկությունները եթերի տեսությունը դարձնում են ավելորդ: Երկու վարկածների դեպքում էլ լույսը մնում է ցանկացած բնական դրսևորման ամենանուրբը, նյութական կախվածությունից ամենաազատը:

Այնշտայնի հսկայական պատկերացումներում լույսի արագությունը՝ վայրկյանում 186,000 մղոն, գերիշխում է ամբողջ հարաբերականության տեսության մեջ: Նա մաթեմատիկորեն ապացուցում է, որ լույսի արագությունը, որքանով մարդու սահմանափակ միտքը, միակ *հաստատունն* է անկայուն հոսքի տիեզերքում: Լույսի արագության միակ բացարձակ արժեքից են կախված ժամանակի և տարածության բոլոր մարդկային չափանիշները: Ոչ թե վերացականորեն հավերժական, ինչպես մինչ այժմ համարվում էր, ժամանակն ու տարածությունը հարաբերական և սահմանափակ գործոններ են, որոնք իրենց չափման վավերականությունը ստանում են միայն լույսի արագության չափանիշի հիման վրա: Տարածությունը որպես չափական հարաբերականության տեսություն միացնելով՝ ժամանակը գիջել է անփոփոխ արժեքի դարավոր պահանջները: Ժամանակն այժմ մերկացված է իր օրինական բնույթին՝ երկիմաստության պարզ էություն: Իր գրչի մի քանի հավասարման հարվածներով Այնշտայնը տիեզերքից վտարել է յուրաքանչյուր ֆիքսված իրականություն, բացի լույսի իրականությունից:

Ավելի ուշ՝ իր «Միասնական դաշտի տեսության» մեջ, մեծ ֆիզիկոսը մեկ մաթեմատիկական բանաձևով մարմնավորում է ձգողության և էլեկտրամագնիսականության օրենքները: Նվազեցնելով տիեզերականը

կառուցվածքը մեկ օրենքի տատանումների համար, Այնշտայն **30-4** հասնում է դարերի միջով մինչև ուղիները, ովքեր հռչակեցին արարչագործության միակ հյուսվածքը՝ պրոտեական *մայայի կառուցվածքը* :

Հարաբերականության դարաշրջանային տեսության վրա են առաջացել վերջնական ատոմի ուսումնասիրության մաթեմատիկական հնարավորությունները: Մեծ գիտնականներն այժմ համարձակորեն պնդում են ոչ միայն, որ ատոմը էներգիա է, այլև նյութ, այլև որ ատոմային էներգիան, ըստ էության, մտքի նյութ է:

«Այն անկեղծ գիտակցումը, որ ֆիզիկական գիտությունը զբաղվում է ստվերների աշխարհով, ամենակարևոր առաջընթացներից մեկն է», - գրում է սրբ Արթուր Սթենլի Էդինգտոնը «*Ֆիզիկական աշխարհի բնույթը*» գրքում :
«Ֆիզիկայի աշխարհում մենք դիտում ենք ծանոթ կյանքի դրամայի ստվերային գրաֆիկայի ներկայացումը: Իմ արմունկի ստվերը հենվում է ստվերների սեղանի վրա, մինչ ստվերի թանաքը հոսում է ստվերային թղթի վրայով: Ամեն ինչ խորհրդանշական է, և որպես խորհրդանիշ ֆիզիկոսը լքում է այն: Այնուհետև գալիս է այքիմիկոս Միտքը, որը փոխակերպում է խորհրդանիշները:
.....Եզրակացությունը կոպիտ ասած՝ աշխարհի նյութը միտքն է...»

իրեր: . .Այն իրատեսական նյութ և դաշտեր -ի ուժ -ի նախկին ֆիզիկական տեսությունն են ամբողջությամբ անտեղի
բացառությամբ մեջ այսպես հեռու ինչպես այն մտքի բան ունի ինքն մանված սրանք պատկերացումներ :..... արտաքին աշխարհ ունի այսպիսով
դառնալ ստվերների աշխարհ: Մեր պատրանքները հեռացնելով՝ մենք հեռացրել ենք նյութը, քանզի իսկապես տեսել ենք, որ նյութը մեր ամենամեծ պատրանքներից մեկն է:

Էլեկտրոնային մանրադիտակի վերջերս հայտնաբերմամբ հաստատվեց ատոմների լուսային էության և բնության անխուսափելի երկվության անվիճելի ապացույցը: «*Նյու Յորք Թայմս*»-ը Ամերիկյան ասոցիացիայի նիստից առաջ ներկայացրեց Էլեկտրոնային մանրադիտակի 1937 թվականի ցուցադրության հետևյալ հաղորդագրությունը. Գիտության զարգացման համար.

«Վոլֆրամի բյուրեղային կառուցվածքը, որը մինչ այժմ հայտնի էր միայն անուղղակիորեն՝ ռենտգենյան ճառագայթների միջոցով, համարձակորեն ուրվագծված էր ֆլուորեսցենտային Էկրանի վրա՝ ցույց տալով ինքն ատոմներ իրենց ճիշտ դիրքերում տարածական ցանցում՝ խորանարդի մեջ, մեկական ատոմ յուրաքանչյուր անկյունում և մեկը կենտրոնում: Վոլֆրամի բյուրեղային ցանցի ատոմները ֆլուորեսցենտային Էկրանին երևում էին որպես լույսի կետեր, դասավորված երկրաչափական նախշերով: Լույսի այս բյուրեղային խորանարդի ֆոնին օդի ոմբակոծող մոլեկուլները կարելի էր դիտարկել որպես լույսի պարող կետեր, նման շարժվող ջրերի վրա փայլող արևի լույսի կետերին...»

«Էլեկտրոնային մանրադիտակի սկզբունքը առաջին անգամ հայտնաբերվել է 1927 թվականին Նյու Յորքի Բելլ հեռախոսային լաբորատորիաների բժիշկներ Քլինթոն Ջ. Դեյվիսոնի և Լեսթեր Հ. Գերմերի կողմից, ովքեր պարզել են, որ Էլեկտրոնն ունի կրկնակի անհատականություն՝ մասնակցելով և՛ մասնիկի, և՛ ալիքի բնութագրին: Այիքային որակը Էլեկտրոնին տալիս էր լույսի բնութագիր, և սկսվեցին որոնումներ՝ Էլեկտրոնները «ֆոկուսավորելու» միջոցներ մշակելու համար՝ նման ոսպնյակի միջոցով լույսի ֆոկուսացմանը»:

«Էլեկտրոնի Ջեքիլ-Հայդի որակի հայտնաբերման համար, որը հաստատեց Ֆրանսիացի Նոբելյան մրցանակի դափնեկիր ֆիզիկոս Դե Բրոյլի 1924 թվականին արված կանխատեսումը և ցույց տվեց, որ ֆիզիկական բնության ամբողջ ոլորտն ունի երկակի անհատականություն, դոկտոր Դեիսոնը նույնպես ստացավ ֆիզիկայի Նոբելյան մրցանակ »:

«Գիտելիքների հոսքը,- գրում է սրբ Ջեյմս Ջինսը « *Խորհրդավոր տիեզերք* »-ում,- ուղղվում է դեպի ոչ մեխանիկական իրականություն. տիեզերքը սկսում է ավելի շատ նմանվել մեծ մտքի, քան մեծ մեքենայի»: Այսպիսով, քսաներորդ դարի գիտությունը հնչում է ինչպես հին *Վեդաների մի էջ* :

Գիտությունից, եթե այդպես պետք է լինի, թող մարդը սովորի փիլիսոփայական ճշմարտությունը, որ նյութական տիեզերք գոյություն չունի. դրա հիմքն ու հյուսվածքը *մայա* է՝ պատրանք: Նրա իրականության միրաժները բոլորը քանդվում են վերլուծության ժամանակ: Երբ ֆիզիկական տիեզերքի հանգստացնող հենարանները մեկը մյուսի հետևից փլուզվում են նրա տակ, մարդը մշուշոտ կերպով ընկալում է իր կռապաշտական ապավինությունը, աստվածային պատվիրանի անցյալի խախտումը. «Ինձանից բացի ուրիշ աստվածներ չունենաս»:

Իր հայտնի հավասարման մեջ, որը ուրվագծում է զանգվածի և էներգիայի համարժեքությունը, Այնշտայնը ապացուցեց, որ նյութի ցանկացած մասնիկի էներգիան հավասար է նրա զանգվածին կամ քաշին բազմապատկած լույսի արագության քառակուսիով: Ատոմային էներգիաների արտանետումը տեղի է ունենում նյութական մասնիկների ոչնչացման միջոցով: Նյութի «մահը» եղել է Ատոմային դարաշրջանի «ծնունդը»:

Լույսի արագությունը մաթեմատիկական չափանիշ կամ հաստատուն է ոչ թե այն պատճառով, որ դրա բացարձակ արժեքը վայրկյանում 186,000 մղոն է, այլ այն պատճառով, որ ոչ մի նյութական մարմին, որի զանգվածը մեծանում է արագության հետ մեկտեղ, երբեք չի կարող հասնել լույսի արագությանը: Այլ կերպ ասած՝ միայն անսահման զանգված ունեցող նյութական մարմինը կարող է հավասար լինել լույսի արագությանը:

Սա Հղիություն Բերում է Մեզ Դեպի The Իրավունք -ից Հրաշքներ :

Վարպետները, ովքեր կարող են նյութականացնել և ապանյութականացնել իրենց մարմինները կամ որևէ այլ առարկա, շարժվել լույսի արագությամբ և օգտագործել ստեղծագործական լույսի ճառագայթները՝ ակնթարթային տեսանելիություն բերելու համար, ցանկացած ֆիզիկական դրսևորում, ունենալ կատարված այն անհրաժեշտ Այնշտայնյան պայման՝ նրանց զանգվածը անսահման է:

Կատարյալ յոգիի գիտակցությունը հեշտությամբ նույնացվում է ոչ թե նեղ մարմնի, այլ համընդհանուր կառուցվածքի հետ: Ձգողականությունը, լինի դա Նյուտոնի «ուժը», թե Այնշտայնի «իներցիայի դրսևորումը», անգոր է ստիպել *վարպետին* ցուցադրել «ծանրության» հատկությունը, որը բոլոր նյութական առարկաների տարբերակիչ ձգողականության պայմանն է: Նա, ով իրեն ճանաչում է որպես ամենուրեք ներկա Հոգի, այլևս չի ենթարկվում մարմնի կոշտությանը ժամանակի և տարածության մեջ: Նրանց բանտարկող «օղակները չեն անցնում» գիջել լուծիչին. «Ես Նա եմ»:

«Fiat lux! Եվ լույս եղավ»: Աստծո առաջին հրամանը Իր կարգավորված արարչագործությանը (*Ծննդոց* 1:3) կյանքի կոչեց միակ ատոմային իրականությունը՝ լույսը: Այս աննյութական միջավայրի ճառագայթների վրա

տեղի են ունենում բոլոր աստվածային դրսևորումները: Բոլոր դարերի նվիրյալները վկայում են Աստծո՝ որպես բոցի և լույսի հայտնվելու մասին: «Թագավորների Թագավորը և տերերի Տերը, որ միայն անմահություն ունի, բնակվում է լույսի մեջ, որին ոչ մի մարդ չի կարող մոտենալ»: **30-5**

Յոգին, ով կատարյալ մեղիտացիայի միջոցով իր գիտակցությունը միաձուլել է Արարչի հետ, տիեզերական էությունը ընկալում է որպես լույս: Նրա համար տարբերություն չկա լույսի ճառագայթների միջև, որոնք կազմում են... Ջուրը և ցամաքը կազմող լույսի ճառագայթները: Ազատ մատերիայի գիտակցությունից, ազատ տարածության երեք չափումներից և Ժամանակի չորրորդ չափումից, վարպետը իր լույսի մարմինը հավասարապես հեշտությամբ փոխանցում է երկրի, ջրի, կրակի կամ օդի լույսի ճառագայթների վրայով: Ազատագրող հոգևոր աչքի վրա երկարատև կենտրոնացումը հնարավորություն է տվել յոգիին ոչնչացնել նյութի և դրա գրավիտացիոն քաշի վերաբերյալ բոլոր մոլորությունները. այդուհետ նա տիեզերքը տեսնում է որպես լույսի էապես չտարբերակված զանգված:

«Օպտիկական պատկերներ», Դոկտոր L. Թ. Տրոյանդ -ի Հարվարդ պատմում է մեզ, «են կառուցված վեր վրա այն նույնը սկզբունք ինչպես այն

սովորական «կիսատոնային» փորագրություններ, այսինքն՝ դրանք կազմված են մանր կետերից կամ շերտերից, որոնք չափազանց փոքր են աչքի համար:

.....Աչքի ցանցաթաղանթի զգայունությունն այնքան մեծ է, որ տեսողական

«զգայարանը կարող է առաջանալ ճիշտ տեսակի լույսի համեմատաբար քիչ քվանտների կողմից»: Լույսի երևույթների մասին վարպետի աստվածային գիտելիքների միջոցով նա կարող է անմիջապես ընկալելի դրսևորման ենթարկել ամենուրեք առկա լույսի ատոմները: Պրոյեկցիայի իրական ձևը՝ լինի դա ծառ, դեղամիջոց, թե մարդու մարմին, համապատասխանում է յոգիի կամքի և պատկերացման ուժերին:

Մարդու երագային գիտակցության մեջ, որտեղ նա քնի մեջ թուլացրել է իր կապը եասսիրական սահմանափակումներից, որոնք ամեն օր շրջապատում են նրան, նրա մտքի ամենակարողությունը ամեն գիշեր դրսևորվում է: Ահա՛, երագում կանգնած են վաղուց մահացած ընկերները, ամենահեռավոր մայրցամաքները, հարություն առածները: Իր մանկության տեսարաններ: Այդ ազատ և անվերապահ գիտակցությամբ, որը բոլոր մարդկանց հայտնի է երագների երևույթներում, Աստծո կողմից կարգավորված վարպետը ստեղծել է երբեք չկտրվող կապ: Անմեղ բոլոր անձնական դրդապատճառներից և օգտագործելով Արարչի կողմից իրեն տրված ստեղծագործական կամքը, յոգին վերադասավորում է տիեզերքի լույսի ատոմները՝ բավարարելու նվիրյալի ցանկացած անկեղծ աղոթք: Այս նպատակով են ստեղծվել մարդը և արարչագործությունը. որպեսզի նա բարձրանա որպես *մայայի վարպետ*՝ գիտակցելով իր տիրապետությունը տիեզերքի վրա:

«Եվ Աստված ասաց. «Մարդ ստեղծենք մեր պատկերով, մեր նմանությամբ, և թող նրանք իշխեն»: ծովի ձկների, երկնքի թռչունների, անասունների, ամբողջ երկրի և երկրի վրա սողացող բոլոր սողունների վրա»: **30-6**

Մեջ 1915թ., շուտով հետո Ես ուներ մտել է այն Սվամի Պատվիրել, Ես ականատես մի տեսլական -ի բռնի հակադրություններ Դրա մեջ այն հարաբերականություն -ի մարդ գիտակցություն էր վառ կերպով հաստատված; Ես հստակ ընկալված այն միասնություն *Մայաների* ցավոտ երկվությունների հետևում թաքնված Հավերժական Լույսի մասին : Մի առավոտ, երբ նստած էի հորս Գուրպար Ռոուդի տան իմ փոքրիկ ձեղնահարկի սենյակում, տեսիլքը իջավ ինձ վրա: Ամիսներ շարունակ Եվրոպայում մոլեգնում էր Առաջին համաշխարհային պատերազմը. ես տխուր մտորում էի մահերի հսկայական թվի մասին:

Երբ փակեցի աչքերս մեդիտացիայի մեջ, գիտակցությունս հանկարծ տեղափոխվեց ռազմանավի հրամանատար կապիտանի մարմնի վրա: Չենքերի որոտը ճեղքեց օդը, երբ կրակոցներ փոխանակվեցին ափամերձ մարտկոցների և նավի թնդանոթների միջև: Հսկայական արկը հարվածեց վառոդի պահեստին և պատառոտեց իմ նավը: Ես ցատկեցի ջուրը՝ պայթյունից ողջ մնացած մի քանի

նավաստիների հետ միասին :

Միրոս բաբախելով՝ ես անվտանգ հասա ափ: Բայց, ավաղ, մի թափառող գնդակ ավարտեց իր կատաղի թռիչքը կրծքիս մեջ: Ես տնքալով ընկա գետնին: Ամբողջ մարմինս կաթվածահար էր, բայց ես գիտակցում էի, որ այն ինձ մոտ է, ինչպես մարդ գիտակցում է քնած ոտքը:

«Վերջապես Մահվան խորհրդավոր հետքը հասավ ինձ», - մտածեցի ես: Վերջին հառաչանքից հետո ես պատրաստվում էի անգիտակից վիճակի մեջ ընկնել, երբ ահա՛: Ես հայտնվեցի լոտոսի դիրքով նստած իմ Գուրպար Ռոուդի սենյակում:

Հիստերիկ արցունքներ հոսեցին, երբ ես ուրախությամբ շոյում և կծկում էի իմ վերագտնած ունեցվածքը՝ մարմինը՝ Կրծքավանդակի վրա որևէ փամփուշտի անցքից ազատ: Ես այս ու այն կողմ էի ճոճվում՝ ներշնչելով ու արտաշնչելով, որպեսզի համոզվեմ, որ ողջ եմ: Այս ինքնագովեստի մեջ կրկին գիտակցությունս տեղափոխվեց արյունոտ ափի մոտ գտնվող կապիտանի դիակի վրա: Ինձ պատեց հոգեկան լիակատար խառնաշփոթ:

«Տե՛ր», Ես աղոթեց, «եմ Ես մեռած կամ կենդանի՞»

Լույսի կուրացնող խաղը լցրեց ամբողջ հորիզոնը: Մեղմ, դղրդյուն-թրթռումը ձևափոխեց բառերի.

«Ի՞նչ կապ ունի կյանքը կամ մահը Լույսի հետ: Իմ Լույսի պատկերով եմ ես ստեղծել քեզ: Կյանքի և մահվան հարաբերականությունները պատկանում են տիեզերական երազին: Նայի՛ր քո աներազ Էակին: Չարթնի՛ր, գավակս, զարթնի՛ր:

Որպես մարդու զարթոնքի քայլեր, Տերը ոգեշնչում է գիտնականներին՝ ճիշտ ժամանակին և տեղում հայտնաբերելու Իր արարչագործության գաղտնիքները: Ժամանակակից բազմաթիվ հայտնագործություններ օգնում են մարդկանց ընկալել տիեզերքը որպես մեկ ուժի՝ լույսի բազմազան արտահայտություն, որը առաջնորդվում է աստվածային բանականությամբ: Կինոֆիլմի, ռադիոյի, հեռուստատեսության, ռադարի, լուսաէլեկտրական բջիջի՝ ամենատես «Էլեկտրական աչքի», ատոմային էներգիաների հրաշքները բոլորը հիմնված են լույսի էլեկտրամագնիսական երևույթի վրա:

Կինոարվեստը կարող է պատկերել ցանկացած հրաշք: Տպավորիչ տեսողական տեսանկյունից ոչ մի հրաշք չի կարող խաբել լուսանկարչությանը: Մարդու թափանցիկ աստրալ մարմինը կարելի է տեսնել իր կոպիտ ֆիզիկական կերպարանքից բարձրանալիս, նա կարող է քայլել ջրի վրայով, վերակենդանացնել մեռյալներին, շրջել զարգացման բնական հաջորդականությունը և խառնաշփոթ ստեղծել ժամանակի և տարածության հետ: Լուսային պատկերները իր ուզածի պես հավաքելով՝ լուսանկարիչը հասնում է օպտիկական հրաշքների, որոնք իսկական վարպետը ստեղծում է իրական լույսի ճառագայթներով:

Կինոֆիլմի կենդանական պատկերները լուսաբանում են արարչագործության վերաբերյալ բազմաթիվ ճշմարտություններ: Տիեզերական ռեժիսորը գրել է Իր սեփական պիեսները և հավաքել է հսկայական դերասանական կազմ դարերի ներկայացման համար: Հավերժության մութ խցիկից Նա Իր ստեղծագործական ճառագայթը թափում է հաջորդական դարաշրջանների ֆիլմերի միջով, և պատկերները նետվում են տիեզերքի Էկրանին: Ինչպես կինոֆիլմերի պատկերները թվում են իրական, բայց միայն լույսի և ստվերի համադրություններ են, այնպես էլ տիեզերական բազմազանությունը խաբուսիկ թվացյալ է: Մոլորակային ոլորտները, իրենց անթիվ կյանքի ձևերով, ոչինչ չեն, քան կերպարներ տիեզերական կինոֆիլմում, ժամանակավորապես հավատարիմ հինգ զգայարանների ընկալումներին, ինչպես տեսարանները նկարահանվում են մարդու գիտակցության Էկրանին անսահման ստեղծագործական ճառագայթով:

Կինոթատրոնում հանդիսատեսը կարող է վեր նայել և տեսնել, որ Էկրանի բոլոր պատկերները հայտնվում են լույսի մեկ անպատկեր շողի միջոցով: Գունագեղ

տիեզերական դրաման նմանապես բխում է Տիեզերական Աղբյուրի միակ սպիտակ լույսից: Անհավանական հնարամտությամբ Աստված բեմադրում է զվարճանք Իր մարդկային զավակների համար՝ նրանց դարձնելով ինչպես դերասաններ, այնպես էլ հանդիսատես Իր մոլորակային թատրոնում:

Մի օր մտա կինոթատրոն՝ եվրոպական մարտադաշտերի կինոժապավենը դիտելու: Առաջին համաշխարհային պատերազմը դեռևս ընթանում էր Արևմուտքում. կինոժապավենը կոտորածը նկարագրում էր այնպիսի ռեալիզմով, որ Ես թատրոնից դուրս եկա անհանգիստ սրտով:

«Տե՛ր», Ես աղոթեց, «ինչու՞ դուստ Դու թույլտվություն այդպիսի տառապանք՞

Իմ մեծ զարմանքին, պատասխանը անմիջապես եկավ՝ իրական եվրոպական մարտադաշտերի տեսիլքի տեսքով: Պայքարի սարսափը, լի մեռյալներով և մեռնողներով, անհամեմատելի էր իր դաժանությամբ:

ցանկացած ներկայացուցչություն -ի այն լրատվական խրոնիկա

«Ուշադիր նայե՛ք»: Մի մեղմ ձայն խոսեց իմ ներքին գիտակցության հետ: «Դուք կտեսնեք, որ Ֆրանսիայում այժմ բեմադրվող այս տեսարանները ոչ այլ ինչ են, քան լուսային լուսավորության ներկայացում: Դրանք տիեզերական կինոնկար են՝ նույնքան իրական և նույնքան անիրական, որքան թատերական լրատվական հոլովակը, որը դուք հենց նոր տեսաք՝ ներկայացում պիեսի մեջ»:

Սիրոս դեռ չէր մխիթարվել: Աստվածային ձայնը շարունակեց.

«Ստեղծագործությունը լույս է և ստվեր, հակառակ դեպքում ոչ մի պատկեր հնարավոր չէ: *Մայայի բարին ու չարը* միշտ պետք է հերթագայեն գերիշխանության մեջ: Եթե ուրախությունը անվերջ լիներ այս աշխարհում, արդյոք մարդը երբևէ կփնտրե՞ր մեկ ուրիշը: Առանց տառապանքի նա հագիվ թե հիշի, որ լքել է իր հավերժական տունը: Ցավը հիշողության խթան է: Փախուստի ճանապարհը իմաստության մեջ է: Մահվան ողբերգությունն անիրական է. նրանք, ովքեր դողում են դրանից, նման են անգրագետ դերասանի, որը մահանում է վախից բեմի վրա, երբ նրա վրա ոչինչ չի կրակվում, բացի դատարկ փամփուռից: Իմ որդիները լույսի զավակներն են. նրանք հավերժ չեն քնի մոլորության մեջ»:

Զնայած ես կարդացել էի *մայայի մասին սուրբգրային պատմություններ*, դրանք ինձ չէին տվել այն խորը ըմբռնումը, որը գալիս էր անձնական տեսիլքների և դրանց ուղեկցող մխիթարական խոսքերի հետ միասին: Մարդու արժեքները խորապես փոխվում են, երբ նա վերջապես համոզվում է, որ արարչագործությունը միայն մի հսկայական կինոնկար է, և որ ոչ թե դրա մեջ, այլ դրանից այն կողմ է գտնվում իր սեփական իրականությունը:

Երբ ավարտեցի այս գլուխը գրելը, նստեցի մահճակալիս վրա՝ լոտոսի դիրքով: Իմ սենյակը թույլ լուսավորված էր երկու ստվերային լամպերով: Բարձրացնելով հայացքս՝ նկատեցի, որ առաստաղը ցրված էր մանանեխի գույնի փոքրիկ լույսերով, որոնք փայլում և դողում էին ռադիոմանման փայլով: Մատիտով նկարված անթիվ ճառագայթներ, ինչպես անձրևի շերտեր, հավաքվում էին թափանցիկ ցողունի մեջ և լուռ թափվում էին ինձ վրա:

Անմիջապես իմ ֆիզիկական մարմինը կորցրեց իր կոպտությունը և փոխակերպվեց աստղային հյուսվածքի: Ես զգացի լողացող զգացողություն, երբ անկշիռ մարմինը, հագիվ դիպչելով մահճակալին, թեթևակի շարժվեց և հերթով շարժվեց դեպի ձախ ու աջ: Ես նայեցի սենյակում շուրջս. կահույքն ու պատերը սովորականի պես էին, բայց լույսի փոքրիկ զանգվածն այնքան էր բազմացել, որ առաստաղը անտեսանելի էր: Ես զարմացա:

«Սա տիեզերական շարժանկարի մեխանիզմն է»: Մի ձայն խոսեց, կարծես լույսի ներսից: «Իր ճառագայթը թափելով ձեր անկողնու սպիտակ էկրանի վրա՝ այն ստեղծում է ձեր մարմնի պատկերը: Ահա, ձեր կերպարանքը ոչ այլ ինչ է, քան լույս»:

Ես նայում էի ձեռքերիս և շարժում դրանք առաջ ու ետ, բայց չէի զգում դրանց ծանրությունը: Էքստատիկ ուրախություն ինձ պատեց ինձ Մա տիեզերական ցողուն -ի լույս, ծաղկում ինչպես իմ մարմին, թվում էր մի աստվածային կրկնօրինակ կինոթատրոնի պրոյեկցիոն խցիկից դուրս եկող և Էկրանին պատկերների տեսքով դրսևորվող լույսի ճառագայթների:

Երկար ժամանակ ես իմ մարմնի այս շարժական պատկերն էի տեսնում իմ սեփական ննջասենյակի մշուշոտ լուսավորված կինոթատրոնում: Չնայած բազմաթիվ տեսիլքների, որոնցից ոչ մեկը երբեք այդքան եզակի չէր: Երբ պինդ մարմնի մասին իմ պատրանքն ամբողջությամբ ցրվեց, և իմ գիտակցումը, որ բոլոր առարկաների էությունը լույսն է, խորացավ, ես նայեցի վերև` դեպի կյանքի տրոփյունների հոսքը և աղերսական խոսեցի:

«Աստվածային Լույս, խնդրում եմ, այս իմ խոնարհ մարմնական պատկերը վերցրու Քո մեջ, ինչպես Եդիան բոցով դեպի երկինք քաշվեց»:

Այս աղոթքը ակնհայտորեն ցնցող էր. գերանը անհետացավ: Իմ մարմինը վերադարձավ իր բնականոն քաշին և ընկղմվեց մահճակալի վրա. առաստաղի լույսերի շողշողուն ալիքը թարթեց ու անհետացավ: Իմ ժամանակը, կարծես, դեռ չէր եկել այս երկիրը լքելու:

«Բացի այդ,- մտածեցի ես փիլիսոփայորեն,- Եղիա մարգարեն կարող է դժգոհ լինել իմ ինքնահավանությունից»:

30-1 : Սա հայտնի ռուսերեն նկարիչ և փիլիսոփա ունի եղել է կենդանի համար շատերը տարիներ մեջ Հնդկաստան մոտ այն Հիմալայներ: «Սկսած գագաթները գալիս է հայտնություն», Նա ունի գրված: «Մեջ քարանձավներ և վրա այն գագաթներ ապրել այն ռիչներ: Վերև այն ծյունածածկ գագաթներ -ի Հիմալայները վառվում են պայծառ լույսով, ավելի պայծառ, քան աստղերը և կայծակի ֆանտաստիկ փայլատակումները:

30-2 : The պատմություն կարող է ունենալ մի պատմական հիմք; մի խմբագրական նշում տեղեկացնում է մեզ որ այն եպիսկոպոս հանդիպել այն երեք վանականներ մինչդեռ Նա Նավարկում էր Հրեշտակապետից դեպի Սլովեցկի վանք, որը գտնվում է Դվինա գետի գետաբերանում:

30-3 Մեծ գյուտարար Մարկոնին վերջնական եզրակացություններից առաջ հետևյալ խոստովանությունն արեց գիտական անբավարարության մասին. «Անկարողությունը -ի գիտություն դեպի լուծել կյանք է բացարձակ: Սա փաստ է լինել իսկապես վախեցնող էին այն ոչ համար հավատք The առեղծված -ի կյանք անկասկած, սա մարդու մտքի առջև երբևէ դրված ամենահամառ խնդիրն է»:

30-4 : Ա հուշում դեպի այն ուղղություն վերցված կողմից Այնշտայնի հանճար է տրված կողմից այն փաստ որ Նա է մի ողջ կյանքի ընթացքում աշակերտ -ի այն մեծ փիլիսոփա Սպինոզան, որի ամենահայտնի աշխատությունը «Երկրաչափական կարգով ցուցադրված Էթիկան» է :

30-5 : Ես *Տիմոթեոս* 6:15-16 :

30-6 : *Ծննդոց* 1:26:

ԳԼՈՒԽ՝ 31

Ան Հարցազրույց Հետ The Սրբազան Մայր

«Հարգարժան մայրիկ, ես մանկության տարիներին մկրտվել եմ ձեր մարգարե-ամուսնու կողմից: Նա իմ ծնողների և իմ սեփական գուրու Շրի Յուկտեշվարջիի գուրուն էր: Կարո՞ղ եք, հետևաբար, ինձ հնարավորություն տալ լսել ձեր սրբազան կյանքի մի քանի դեպքեր»:

Ես դիմում էի Սրիմատի Կաշի Մոնիին՝ Լահիրի Մահասայայի կյանքի ուղեկիցին: Կարճ ժամանակով Բենարեսում գտնվելով՝ ես իրականացնում էի

վաղուց զգացած ցանկությունս՝ այցելելու պատվարժան տիկնոջը: Նա ինձ
բարեհամբույր ընդունեց Բենարեսի Գարուդեսվար Սոհուլլա թաղամասի
Լահիրիի հին կալվածքում: Չնայած տարիքին, նա ծաղկում էր ինչպես լոտոսը՝
լուռ ճառագելով հոգևոր բույր: Նա միջին կազմվածքի էր, բարակ պարանոցով և
բաց մաշկով: Մեծ, փայլուն աչքերը մեղմացնում էին նրա մայրական դեմքը:

«Որդի՛ս, դու եմ ողջույն այստեղ Արի վերևում:»

Կաշի Մոնին առաջնորդեց ինձ դեպի շատ փոքրիկ սենյակ, որտեղ որոշ ժամանակ ապրել էր իր ամուսնու հետ: Ես պատիվ զգացի տեսնելու այն սրբավայրը, որտեղ անգերազանցելի վարպետը խոնարհվել էր՝ խաղալու ամուսնության մարդկային դրաման: Հեզ տիկինը ինձ ցույց տվեց իր կողքին գտնվող բարձի վրա նստելու համար:

«Տարիներ անցան, մինչև ես գիտակցեցի ամուսնուս աստվածային կերպարը», - սկսեց նա: «Մի գիշեր, հենց այս սենյակում, ես վառ երազ տեսա: Փառահեղ հրեշտակներ անհավանական շնորհով լողում էին իմ գլխավերևում: Տեսարանն այնքան իրատեսական էր, որ ես անմիջապես արթնացա. սենյակը տարօրինակ կերպով պարուրված էր շլացուցիչ լույսով:

«Ամուսինս՝ լոտոսի դիրքով, լսիտացված էր սենյակի կենտրոնում՝ շրջապատված հրեշտակներով, որոնք երկրպագում էին նրան ավերը ծալած աղերսական արժանապատվությամբ: Անսահման զարմացած՝ ես համոզված էի, որ դեռ երազում եմ:»

«Կին,- ասաց Լահիրի Մահասայան,- դու երազ չես տեսնում: Հրաժարվիր քնից ընդմիշտ»: Երբ նա դանդաղ իջավ հատակին, ես խոնարհվեցի նրա ոտքերի առաջ:

«Տե՛ր,- գոռացի ես,- կրկին ու կրկին խոնարհվում եմ քո առաջ: Կներե՞ս ինձ, որ քեզ ամուսին եմ համարել: Ամոթից մեռնում եմ՝ գիտակցելով, որ անգիտության մեջ քնած եմ մնացել՝ աստվածային արթնության ենթարկված մեկի կողքին: Այս գիշերվանից դու այլևս իմ ամուսինը չես, այլ իմ գուրուն: Կընդունե՞ս իմ աննշան «ես»-ին որպես քո աշակերտ»: **31-1**

«Վարպետը մեղմորեն դիպավ ինձ: «Սուրբ հոգի, վեր կաց: Դու ընդունված ես»: Նա ձեռքով արեց դեպի հրեշտակները: «Խնդրում եմ՝ հերթով խոնարհվեք այս սուրբ սրբերից յուրաքանչյուրի առջև»:

«Երբ ես ավարտեցի իմ խոնարհ ծնրադրանքները, հրեշտակային ձայները հնչեցին միասին՝ ինչպես հին սուրբ գրքի երգչախումբը»:

«Օրհնյալ ես դու, Աստվածայինի ընկերուհի: Ողջունում ենք քեզ»: Նրանք խոնարհվեցին իմ ոտքերի առաջ, և ահա՛ նրանց փայլուն կերպարանքները անհետացան: Սենյակը մթնեց:

«Իմ գուրու հարցրեց ես դեպի ստանալ նախաձեռնությունն մեջ *Կրիա Յոգա* :

«Ից դասընթաց, Ես արձագանքեց: Ես առավոտյան ներողություն ոչ դեպի ունենալ

ուներ դրա օրհնությունն ավելի վաղ մեջ իմ կյանք:

«Ժամանակը դեռ չէր հասունացել», - միփթարական Ժպտաց Լահիրի
Մահասայան: «Քո կարմայի մեծ մասը ես լուռ օգնել եմ քեզ մշակել: Հիմա դու
պատրաստ ես և կամավոր»:

«Նա դիպավ ճակատիս: Հայտնվեցին պտտվող լույսի զանգվածներ, որոնք
աստիճանաբար ձևավորվեցին՝ վերածվելով օպալ-կապույտ հոգևոր աչքի, որը
շրջապատված էր ոսկեգույնով և կենտրոնում սպիտակ հնգանկյուն աստղով»:

««Թափանցեք ձեր գիտակցությունը աստղի միջով դեպի Անսահմանի
թագավորություն»»: Իմ գուրուի ձայնը նոր նոտա ուներ, մեղմ, ինչպես հեռավոր
երաժշտությունը:

«Տեսլական» հետո տեսլական կոտրված ինչպես օվկիանոսային ալիքների ալիք վրա
այն ամիսներ -ի իմ հոգի The համայնապատկերային գնդերը վերջապես

հավելցի երանության ծովում: Ես կորա անընդհատ այիք առնող երանության մեջ: Երբ ժամեր անց վերադարձա այս աշխարհի գիտակցությանը, վարպետը ինձ տվեց *Կրիս Յոզայի տեխնիկան* :

«Այդ գիշերվանից սկսած Լահիրի Մահասայան այլևս երբեք չքնեց իմ սենյակում: Դրանից հետո էլ նա երբեք չքնեց: Նա մնում էր ներքևի հարկի նախասրահում՝ իր աշակերտների հետ՝ թե՛ ցերեկը, թե՛ գիշերը»:

Փառահեղ տիկինը լռեց: Գիտակցելով նրա և վեհաշուք յոգիի հարաբերությունների յուրահատկությունը, ես վերջապես համարձակվեցի խնդրել հետագա հիշողություններ:

«Որդի՛ս, դու ագահ ես: Այնուամենայնիվ, դու կունենաս ևս մեկ պատմություն»:
Նա ամաչկոտ ժպտաց: «Ես կխոստովանեմ մի մեղք, որը գործել եմ իմ գուրու-ամուսնու դեմ: Իմ ձեռնադրումից մի քանի ամիս անց ես սկսեցի ինձ լքված և անտեսված զգալ: Մի առավոտ Լահիրի Մահասայան մտավ այս փոքրիկ սենյակ՝ մի իր բերելու: Ես արագ հետևեցի նրան: Բռնի մոլորությունից ճնշված՝ ես նրան խիստ դիմեցի:

«Դուք ձեր ամբողջ ժամանակն անցկացնում եք աշակերտների հետ: Իսկ ի՞նչ կասեք ձեր կնոջ և երեխաների նկատմամբ ունեցած ձեր պարտականությունների մասին: Ցավում եմ, որ դուք չեք հետաքրքրվում ընտանիքին ավելի շատ գումար տրամադրելով»:

«Տերը մի պահ նայեց ինձ, ապա՝ ահա, նա անհետացավ: Հիացած ու վախեցած՝ լսեցի մի ձայն, որը հնչում էր սենյակի բոլոր անկյուններից.

«Այն է բոլորը ոչինչ, մի՛ դու տեսնո՞ւմ ես Ինչպես կարող էր մի ոչինչ նման ես արտադրել հարստություն համար դու՞»

«Գուրուջի՛,- գոչեցի ես,- միլիոն անգամ ներողություն եմ խնդրում: Իմ մեղավոր աչքերը այլևս չեն կարող տեսնել քեզ. խնդրում եմ, հայտնվիր քո սրբազան կերպարանքով»:

«Ես այստեղ եմ»: Այս պատասխանը եկավ վերևիցս: Ես վեր նայեցի և տեսա, թե ինչպես է վարպետը մարմնավորվել... օդը, գլուխը դիպչում էր առաստաղին: Նրա աչքերը կուրացնող բոցերի պես էին: Վախից ներսս կողքիս, ես լաց լինելով պառկած էի նրա ոտքերի մոտ, այն բանից հետո, երբ նա լուռ իջել էր հատակին:

«Կին,- ասաց նա,- փնտրիր աստվածային հարստություն, այլ ոչ թե երկրի չնչին փայլը: Ներքին գանձեր ձեռք բերելուց հետո դու կտեսնես, որ արտաքին պաշարը միշտ հասանելի է»: Նա ավելացրեց. «Իմ հոգևոր որդիներից մեկը կհոգա քեզ համար»:

«Իմ գուրուի բառեր բնականաբար եկավ ճշմարիտ; մի աշակերտ արեց հեռանալ մի զգալի գումար համար մեր ընտանիք:

Ես շնորհակալություն հայտնեցի Կաշի Մոնիին՝ իր զարմանահրաշ
փորձառություններով ինձ հետ կիսվելու համար: **31-2** Հաջորդ օրը ես
վերադարձա նրա տուն և մի քանի ժամ վայելեցի փիլիսոփայական գրույցը
Տինկուրիի և Դուկուրի Լահիրիի հետ: Հնդկաստանի մեծ յոգիի այս երկու սուրբ
որդիները սերտորեն հետևում էին նրա իդեալական հետքերին: Երկու
տղամարդիկ էլ գեղեցիկ էին, բարձրահասակ, անսասան և խիտ մորուքավոր,
մեղմ ձայնով և հինաձև վարվելակերպով:

Նրա կինը Լահիրի Մահասայայի միակ կին աշակերտը չէր. կային հարյուրավոր այլ
աշակերտներ, այդ թվում՝ իմ մայրը: Մի անգամ մի կին չելա գուրուից խնդրեց իր
յուսանկարը: Նա նրան տվեց մի...

տպել, նշելով, «Եթե դու համարել այն մի պաշտպանություն, ապա այն է այսպես; հակառակ դեպքում այն է միայն մի նկար»:

Մի քանի օր անց այս կինը և Լահիրի Մահասայայի հարսը պատահաբար ուսումնասիրում էին *Բհագավադ Գիտան* մի սեղանի շուրջ, որի հետևում կախված էր գուրուի լուսանկարը: Էլեկտրական փոթորիկ սկսվեց: դուրս մեծ գայրոյթով:

«Լահիրի Մահասայա, պաշտպանի մեզ»: Կանայք խոնարհվեցին նկարի առջև: Կայծակը հարվածեց այն գրքին, որը նրանք կարդում էին, բայց երկու նվիրյալները անվնաս մնացին:

«Ես գգացի, կարծես սառույցի մի շերտ էր դրվել շուրջս՝ այրող շոգից պաշտպանվելու համար», - բացատրեց չիլան:

Լահիրի Մահասայան երկու հրաշք գործեց մի կին աշակերտ Արիոյայի հետ կապված: Նա և իր ամուսինը՝ Կալկաթայի իրավաբանը, մի օր մեկնեցին Բենարես՝ գուրուին այցելելու: Նրանց վագոնը ուշացավ խցանումների պատճառով. նրանք հասան Հոփրա գլխավոր կայարան, միայն թե լսեցին Բենարեսի գնացքի մեկնման սույոցը:

Արիոյա, մոտ այն տոմս գրասենյակ, կանգնած լուռ:

«Լահիրի Մահասայա, աղաչում եմ քեզ կանգնեցնել գնացքը», - լուռ աղոթեց նա: «Ես չեմ կարող դիմանալ ուշացման ցավին՝ սպասելով ևս մեկ օր քեզ տեսնելու համար»:

Քթփթփացող գնացքի անիվները շարունակում էին պտտվել, բայց առաջ շարժում չկար: Մեքենավարը և ուղևորները իջան հարթակ՝ երևույթը դիտելու: Անգլիացի երկաթուղային պահակը մոտեցավ Արիոյային և նրա ամուսնուն: Բոլոր նախադեպերին հակառակ՝ նա կամավոր առաջարկեց իր ծառայությունները:

«Բարու», նա ասաց, «տալ ես այն փող Ես կամք գնել քո տոմսեր մինչդեռ դու ստանալ նավի վրա»:

Հենց որ գույգը նստեց և ստացավ տոմսերը, գնացքը դանդաղորեն շարժվեց առաջ: Խուճապահար մեքենավարը և ուղևորները կրկին բարձրացան իրենց տեղերը՝ չիմանալով, թե ինչպես գնացքը մեկնարկեց, ոչ էլ՝ ինչու էր այն սկզբում կանգ առել:

Հասնելով Բենարեսում գտնվող Լահիրի Մահասայայի տուն՝ Արիոյան լուռ խոնարհվեց տիրոջ առջև և փորձեց դիպչել նրա ոտքերին:

«Հանգստացի՛ր, Արիոյա», - նկատեց նա: «Ինչպե՞ս ես սիրում ինձ անհանգստացնել: Կարծես թե հաջորդ գնացքով այստեղ չեիր կարող գալ»:

Արհոյան այցելեց Լահիրի Մահասայային ևս մեկ հիշարժան առիթով: Այս անգամ նա ուզում էր նրա միջնորդությունը, ոչ թե գնացքի, այլ արագիլի միջոցով:

«Աղոթում եմ, որ օրհնես ինձ, որ իմ իններորդ երեխան ապրի», - ասաց նա: «Ինձ մոտ ութ երեխա է ծնվել. բոլորը մահացել են ծնվելուց կարճ ժամանակ անց»:

The վարպետ ժպտաց համակրելիորեն: «Քո գալիս է երեխա կամք ապրել Խնդրում եմ հետևել իմ հրահանգներ

գգուշորեն: Մանուկը՝ աղջիկը, կծնվի գիշերը: Հետևեք, որ յուրի լամպը վառ մնա մինչև լուսաբաց: Մի՛ քնեք, որպեսզի լույսը մարի:

Արհոյայի երեխան աղջիկ էր, որը ծնվեց գիշերը, ճիշտ այնպես, ինչպես կանխատեսել էր ամենագետ գուրուն: Մայրը հրահանգեց իր դայակին լամպը լիքը յուղով պահել: Երկու կանայք էլ շտապ հսկողություն էին պահպանում մինչև վաղ առավոտյան ժամերը, բայց վերջապես քնեցին: Լամպի յուղը գրեթե վերջացել էր. լույսը թույլ մարում էր:

Ննջասենյակի դուռը բացվեց և ուժեղ ձայնով բացվեց: Չարմացած կանայք արթնացան: Նրանց զարմացած աչքերը տեսան Լահիրի Մահասայայի կերպարանքը:

«Արհոյա, ահա՛, լույսը գրեթե մարել է»: Նա մատնացույց արեց լամպին, որը բուժքույրը շտապեց լցնել: Հենց որ այն կրկին վառվեց, տերը անհետացավ: Դուռը փակվեց. փականը ամրացված էր առանց տեսանելի ազդեցության:

Արհոյայի իններորդ երեխա գոյատևեց; մեջ 1935թ., երբ Ես պատրաստված հարցում, նա էր դեռևս ապրելով:

Լահիրի Մահասայայի աշակերտներից մեկը՝ հարգարժան Կալի Կումար Ռոյը, ինձ պատմեց ուսուցչի հետ իր կյանքի բազմաթիվ հետաքրքրաշարժ մանրամասներ:

«Ես հաճախ շաբաթներով հյուր էի լինում նրա Բենարեսի տանը», - ասաց ինձ Ռոյը: «Ես նկատեցի, որ շատ սուրբ կերպարներ, *դանդա* **31-3** սվամիները գիշերային լուծության մեջ ժամանեցին՝ նստելու գուրուի ոտքերի մոտ: Երբեմն նրանք քննարկում էին մեդիտացիա և փիլիսոփայություն: Լուսաբացին բարձրաստիճան հյուրերը հեռանում էին: Իմ այցելությունների ժամանակ ես նկատեցի, որ Լահիրի Մահասայան ոչ մի անգամ չէր պառկում քնելու:

«Տնօրենի հետ իմ շփման սկզբնական շրջանում ես ստիպված էի պայքարել գործատուիս դիմադրության հետ», - շարունակեց Ռոյը: «Նա խորասուզված էր նյութապաշտության մեջ»:

«Ես չեմ ուզում կրոնական մոլեռանդներ ունենալ իմ աշխատակազմում», - հեգնում էր նա: «Եթե երբևէ հանդիպեմ ձեր շաղկապան գուրուին, ես նրան մի քանի խոսք կասեմ, որ հիշի»:

«Այս տագնապալի սպառնալիքը չկարողացավ խաթարել իմ կանոնավոր ծրագիրը. ես գրեթե ամեն երեկո անցկացնում էի իմ գուրուի ներկայությամբ: Մի գիշեր իմ գործատուն հետևեց ինձ և կոպտորեն վագեց հյուրասենյակ: Նա, անկասկած, լիովին վճռական էր արտաբերելու խոստացած սարսափելի դիտողությունները: Հենց որ տղամարդը նստեց, Լահիրի Մահասայան դիմեց մոտ տասներկու աշակերտներից բաղկացած փոքրիկ խմբին:

«Կցանկանայի դու բոլորը նման դեպի տեսնել մի նկար»

«Երբ մենք գլխով արեցինք, նա խնդրեց մեզ մթնեցնել սենյակը: «Նստեք միմյանց ետևում՝ շրջանագծով,- ասաց նա,- և ձեռքերը դրեք ձեր առջևի տղամարդու աչքերի վրա»:

«Ես չգարմացա, երբ տեսա, որ իմ գործատուն նույնպես, թեև դժկամությամբ, հետևում էր վարպետի հրահանգներին: Մի քանի րոպե անց Լահիրի Մահասայան հարցրեց մեզ, թե ինչ ենք տեսնում:»

«Պարոն,- պատասխանեցի ես,- մի գեղեցիկ կին է հայտնվում: Նա կարմիր եզրագծով *սարի է հագել* և կանգնած է փղի ականջի նման բույսի մոտ»: Բոլոր մյուս աշակերտները նույն նկարագրությունն են տվել: Ուսուցիչը դիմել է իմ գործատուին. «Ճանաչո՞ւմ եք այդ կնոջը»:

«Այո՛»: Տղամարդը, ակնհայտորեն, պայքարում էր իր բնույթին նոր զգացմունքների դեմ: «Ես հիմարաբար ծախսել եմ իմ փողը նրա վրա, չնայած լավ կին ունեմ: Ես ամաչում եմ այն դրդապատճառներից, որոնք ինձ այստեղ բերեցին: Կներե՞ք ինձ և կընդունե՞ք ինձ որպես աշակերտ»:

«Եթե վեց ամիս լավ բարոյական կյանք վարես, ես քեզ կընդունեմ»: Վարպետը հանելուկային կերպով ավելացրեց. «Հակառակ դեպքում ես պարտավոր չեմ լինի քեզ նախաձեռնել»:

«Երեք ամիս իմ գործատուն գերծ մնաց գայթակղությունից, ապա վերսկսեց իր նախկին հարաբերությունները կնոջ հետ: Երկու ամիս անց նա մահացավ: Այսպիսով, ես հասկացա իմ գուրուի քողարկված մարգարեությունը տղամարդու ձեռնադրման անհավանականության մասին»:

Լահիրի Մահասայան ուներ շատ հայտնի ընկեր՝ Սվամի Տրայլանգան, ով, ինչպես հայտնի է, ավելի քան երեք հարյուր տարեկան էր: Երկու յոգիները հաճախ միասին նստում էին մեդիտացիայի մեջ: Տրայլանգայի համբավն այնքան տարածված է, որ քերը կհերքեին նրա զարմանալի հրաշքների պատմության ճշմարտացիության հնարավորությունը: Եթե Քրիստոսը վերադառնար երկիր և քայլեր Նյու Յորքի փողոցներով՝ ցուցադրելով իր աստվածային գորությունները, դա կառաջացներ նույն ոգևորությունը, ինչ Տրայլանգան տասնամյակներ առաջ ստեղծել էր, երբ նա անցնում էր Բենարեսի մարդաշատ նրբանցքներով:

Բազմաթիվ դեպքերում սվամին խմում էր ամենամահացու թույները՝ առանց որևէ բացասական ազդեցության: Հազարավոր մարդիկ, այդ թվում՝ մի քանիսը, ովքեր դեռ կենդանի են, տեսել են Տրեյլանգային Գանգեսի վրա լողալիս: Օրերով նա նստում էր ջրի վրա կամ երկար ժամանակ թաքնվում ալիքների տակ: Բենարեսի լողացող գիատերում տարածված տեսարան *էր* սվամիի անշարժ մարմինը այրվող քարե սալիկների վրա՝ ամբողջությամբ ենթարկված հնդկական անողոր արևի լույսին: Այս սխրանքներով Տրեյլանգան ձգտում էր մարդկանց սովորեցնել, որ յոգիի կյանքը կախված չէ թթվածնից կամ սովորական պայմաններից և նախագգուշական միջոցներից: Անկախ նրանից, թե նա ջրի վերևում էր, թե դրա տակ, և անկախ նրանից, թե նրա մարմինը ենթարկվում էր արևի կատաղի ճառագայթներին, թե ոչ, վարպետն ապացուցում էր, որ սպրում է աստվածային գիտակցությամբ. մահը չէր կարող դիպչել նրան:

Յոգին մեծ էր ոչ միայն հոգևորապես, այլև ֆիզիկապես: Նրա քաշը գերազանցում էր երեք հարյուրը: Փունտ՝ մեկ ֆունտ իր կյանքի յուրաքանչյուր տարվա համար: Քանի որ նա շատ հազվադեպ էր ուտում, առեղծվածն ավելի էր մեծանում: Ա սակայն, վարպետը հեշտությամբ անտեսում է առողջության բոլոր

սովորական կանոնները, երբ ցանկանում է դա անել որևէ հատուկ պատճառով, որը հաճախ միայն իրեն հայտնի նուրբ պատճառով է: Մեծ սրբեր, որոնք արթնացել են տիեզերական մաիկական երազանքը և այս աշխարհը որպես գաղափար Աստվածային Մտքում գիտակցելով՝ կարող են մարմնի հետ անել այն, ինչ ցանկանում են՝ գիտակցելով, որ այն միայն խտացված կամ սառեցված էներգիայի մանիպուլյատիվ ձև է: Չնայած ֆիզիկոս գիտնականներն այժմ հասկանում են, որ նյութը ոչ այլ ինչ է, քան սառեցված էներգիա, լիովին լուսավորված վարպետները վաղուց անցել են տեսությունից դեպի գործնականում նյութի կառավարման ոլորտում:

Տրեյլանգան միշտ մնում էր ամբողջովին մերկ: Բենարեսի հետապնդվող ոստիկանությունը նրան սկսեց համարել անհասկանալի խնդրահարույց երեխա: Բնական սվամին, ինչպես Եդեմի այգու վաղ Ադամը, լիովին անգիտակից էր իր մերկությանը: Սակայն ոստիկանությունը լիովին գիտակցում էր դա և աննկատելիորեն նրան բանտարկեց: Հետևեց ընդհանուր ամոթ.

Տրեյլանգային շուտով տեսան բանտի տանիքին՝ իր սովորական ամբողջական տեսքով: Նրա խուցը, որը դեռևս ամուր փակված էր, ոչ մի հուշում չէր տալիս նրա փախուստի միջոցի մասին:

Հուսահատված իրավապահները կրկին կատարեցին իրենց պարտականությունը: Այս անգամ պահակ էր տեղադրված սվամֆի խցի առջև: Մեյթը կրկին թռչակի անցավ աջից առաջ: Շուտով Տրայլանգան նկատվեց տանիքի վրայով իր անտարբեր զբոսանքի ժամանակ: Արդարադատությունը կույր է. խաբված ոստիկանությունը որոշեց հետևել նրան: օրինակ

Մեծ յոգին պահպանեց սովորական լռությունը: **31-4** Չնայած իր կյոռ դեմքին և հսկայական, տակառանման որովայնին, Տրայլանգան ուտում էր միայն երբեմն-երբեմն: Շաբաթներ առանց սննդի, նա պահքը ընդհատում էր հավատացյալների կողմից նրան առաջարկվող քերած կաթի լիքը կաթսաներով: Մի անգամ մի սկեպտիկ որոշեց բացահայտել Տրայլանգային որպես շառլատան: Սվամֆի առջև դրվում էր պատերը սպիտակեցնելու համար օգտագործվող կալցիում-կիրի խառնուրդով լի մեծ դույլ:

«Տե՛ր,- ասաց մատերիալիստը կեղծ երկյուղածությամբ,- ես քեզ համար թրմած կաթ եմ բերել: Խնդրում եմ, խմիր այն»:

Տրեյլանգան անվարանորեն մինչև վերջին կաթիլը դատարկեց այրվող կրի տարան: Մի քանի րոպեից չարագործը տանջանքների մեջ ընկավ գետնին:

«Օգնե՛ք, Սվամֆի, օգնե՛ք: նա լաց եղավ: «Ես առավոտյան վրա կրակ! Ներիր իմ չար փորձարկում»

Մեծ յոգին խախտեց իր սովորական լռությունը: «Ծաղրող,- ասաց նա,- դու չհասկացար, երբ ինձ թույն առաջարկեցիր, որ իմ կյանքը քո կյանքի հետ միասնություն է: Եթե ես չգիտեի, որ Աստված ներկա է իմ ստամոքսում, ինչպես արարչագործության յուրաքանչյուր ատոմում, կրաքարը կսպաներ ինձ: Հիմա, երբ դու գիտես բուժերանգի աստվածային իմաստը, այլևս երբեք ոչ մեկի հետ խաբեություն մի՛ արա»:

The լավ մաքրված մեղավոր, բուժված կողմից Տրեյլանգայի բառեր, գաղտագողի թույլ հեռու

Ցավի վերացումը պայմանավորված չէր տիրոջ որևէ կամքով, այլ տեղի ունեցավ արդարադատության օրենքի անսխալ կիրառման միջոցով, որը պահպանում է արարչագործության ամենահեռավոր ճոճվող գունդը: Աստծո գիտակցման մարդիկ, ինչպիսին է Տրեյլանգան, թույլ են տալիս, որ աստվածային օրենքը գործի ակնթարթորեն. նրանք ընդմիշտ վտարել են Էգոյի բոլոր խոչընդոտող հոսանքները:

Արդարության ավտոմատ կարգավորումները, որոնք հաճախ վճարվում են

անսպասելի մետաղադրամով, ինչպես Տրեյլանգայի և նրա մարդասպանի դեպքում, մեղմացնում են մեր շտապողական վրդովմունքը մարդկային անարդարության նկատմամբ: «Վրեժխնդրությունը իմն է, ես կհատուցեմ, ասում է Տերը»: **31-5** Ի՞նչ կարիք ունեն մարդու սուղ միջոցները: Տիեզերքը պատշաճ կերպով դավադրություն է կազմակերպում հատուցման համար: Մոայլ մտքերը վարկաբեկում են աստվածային արդարադատության, սիրո, ամենագիտության, անմահության հնարավորությունը: «Անզգայուն սուրբգրային ենթադրություններ»: Այս անզգայուն տեսակետը, անհավանական... տիեզերական տեսարանից առաջ առաջացնում է իրադարձությունների մի շարք, որը բերում է իր սեփական գարթոնքը:

Հոգևոր օրենքի ամենակարողության մասին Քրիստոսը խոսեց Երուսաղեմ իր հաղթական մուտքի առիթով: Երբ աշակերտներն ու բազմությունը ուրախությունից գոռում էին. «Խաղաղություն երկնքում և փառք բարձունքներում», որոշ փարիսեցիներ բողոքեցին անարժանապատիվ տեսարանից: «Վարդապե՛տ,- բողոքեցին նրանք,- հանդիմանիր քո աշակերտներին»:

«Ասում եմ ձեզ,- պատասխանեց Հիսուսը,- որ եթե սրանք լռեն, քարերը կաղաղակեն»։ **31-6**

Փարիսեցիներին ուղղված այս նկատողությամբ Քրիստոսը նշում էր, որ աստվածային արդարադատությունը փոխաբերական արստրակցիա չէ, և որ խաղաղության մարդը, նույնիսկ եթե նրա լեզուն արմատներից պոկված լինի, այնուամենայնիվ, կգտնի իր խոսքն ու պաշտպանությունը արարչագործության հիմքում՝ համընդհանուր կարգուկանոնում։

«Կարծում եք,- ասում էր Հիսուսը,- լռեցնելու՞ եք խաղաղասեր մարդկանց։ Նույնպես կարո՞ղ եք հույս ունենալ խեղդել նրանց»։ Ասածո ձայնը, որի քարերն են երգում Նրա փառքը և Նրա ամենուրեք լինելը։ Մի՞թե դուք կպահանջեք, որ մարդիկ չտոնեն երկնքում խաղաղության պատվին, այլ միայն բազմությամբ հավաքվեն՝ երկրի վրա պատերազմի համար աղաղակելու համար։ Ապա պատրաստվեք, ո՛վ փարիսեցիներ, քանդելու աշխարհի հիմքերը, քանի որ ոչ միայն հեզ մարդիկ են, այլև քարերը կամ հողը, ջուրը, կրակը և օդը, որոնք կբարձրանան ձեր դեմ՝ վկայելու Նրա կարգավորված ներդաշնակության մասին։

Քրիստոսանման յոգի՝ Տրայլանգայի շնորհը մի ժամանակ շնորհվել էր իմ *սաջոն մայրիկին* (մայրական հորեղբորը)։ Մի առավոտ հորեղբայրս տեսավ ուսուցչին, որը շրջապատված էր հավատացյալների բազմությամբ Բենարեսի գիատի մոտ։ Նրան հաջողվեց մոտենալ Տրայլանգային, որի ոտքերին խոնարհաբար դիպավ։ Հորեղբայրս զարմացավ՝ տեսնելով, որ անմիջապես ազատվել է ցավոտ քրոնիկ հիվանդությունից։ **31-7**

Մեծ յոգիի միակ հայտնի կենդանի աշակերտը մի կին է՝ Շանկարի Մայ Զիևը։ Տրայլանգայի աշակերտներից մեկի դուստրը, նա սվամիի ուսուցումը ստացել է վաղ մանկությունից։ Նա քառասուն տարի ապրել է Բադրինաթի, Կեդարնաթի, Ամարնաթի և Պասուպատինաթի մոտ գտնվող մի շարք միայնակ հիմալայան քարանձավներում։ 1826 թվականին ծնված *բրահմաչարինին* (կին ասկետ) այժմ արդեն հարյուրն անց է։ Սակայն արտաքին տեսքով չծերացած՝ նա պահպանել է իր սև մազերը, փայլուն ատամները և զարմանալի էներգիան։ Նա մի քանի տարին մեկ դուրս է գալիս իր մեկուսացումից՝ մասնակցելու պարբերական *մելաներին* կամ կրոնական տոնավաճառներին։

Այս սուրբ կինը հաճախ էր այցելում Լահիրի Մահասայային։ Նա պատմել է, որ մի օր, Կալկաթայի մոտ գտնվող Բարաքպուր թաղամասում, երբ ինքը նստած էր Լահիրի Մահասայայի կողքին, նրա մեծ գուրու Բաբաջին աննկատ մտավ սենյակ և զրուցեց նրանց երկուսի հետ։

Մի անգամ նրա ուսուցիչ Տրայլանգան, խախտելով իր սովորական լռությունը, հրապարակավ շատ ակնհայտորեն պատվեց Լահիրի Մահասայային։ Բենարեսի աշակերտներից մեկը առարկեց։

«Պարոն», նա ասաց, «ինչու՞ անել դու, մի սվամի և մի հրաժարվել, ցուցադրել այդպիսի հարգանք դեպի մի տանտերը՞»

«Որդիս,- պատասխանեց Տրայլանգան,- Լահիրի Մահասայան աստվածային կատվիկի պես է, որը մնում է այնտեղ, որտեղ Տիեզերական Մայրը նրան տեղավորել է: Հնագանդորեն խաղալով աշխարհիկ մարդու դերը՝ նա ստացել է այն կատարյալ ինքնաճանաչումը, որի համար ես հրաժարվել եմ նույնիսկ իմ գոտկատեղից»:

.....
31-1 : Մեկ է հիշեցրեց այստեղ -ի Միլթոնի գիծ՝ «Նա համար Աստված միայն,

Նա համար Աստված մեջ նրան»:

31-2: Մեծարգո մայրը մահացավ Բենարեսում

1930 թվականին:

31-3 : Անձնակազմ, խորհրդանշող այն ողնաշարի լարը, տարված ծիսականորեն կողմից որոշակի պատվերներ -ի վանականներ:

31-4 : Նա էր մի *մոնի* , մի վանական ԱՀԿ դիտարկում է *մաունա* , հոգևոր լռություն The սանսկրիտ արմատ *մոնի* է նման դեպի հունարեն *monos*՝ «մենակ, ամուրի», որից էլ ծագել են անգլերեն *monk*, *monism* և այլն բառերը:

31-5 : *Հոմեագիներ* 12:19:

31-6 : *Ղուկաս* 19:37-40 :

31-7 : The կյանքեր -ի Տրեյլանգա և այլ մեծ վարպետներ հիշեցնել մեզ -ի Հիսուսի բառեր՝ «Եվ սրանք նշաններ պետք է հետևել նրանց որ հավատում են; Մեջ իմ անուն (այն Քրիստոս գիտակցություն) նրանք պետք է դերասանական կազմ դուրս դնեն; նրանք պետք է խոսել հետևող լեզուներ; նրանք օծեր կրոնեն, և եթե մահացու բան խմեն, դա նրանց չի վնասի: Հիվանդների վրա ձեռքեր կդնեն, և նրանք կառողջանան» (*Մարկոս* 16:17-18):

ԳԼՈՒԽ՝ 32

Ռամա Է Բարձրացված Սկսած The Մեռած

«Հիմա մի որոշակի մարդ էր հիվանդ, անվանված Ղազարոս: Երբ Հիսուս լսեց որ, նա ասաց, Սա հիվանդությունն է

ոչ դեպի մահ, բայց համար այն փառք -ի Աստված, որ այն Որդի -ի Աստված կարող է լինել փառավորված դրանով իսկ: **32- 1**

Մի արևոտ առավոտ Սրի Յուկտեշվարը մեկնաբանում էր քրիստոնեական սուրբ գրությունները իր Մերամպորի ճգնավորական տան պատշգամբում: Ուսուցչի մի քանի այլ աշակերտներից բացի, ներկա էի նաև ես՝ իմ Ռանչի ուսանողների մի փոքր խմբի հետ:

«Այս հատվածում Հիսուսն իրեն անվանում է Աստծո Որդի: Չնայած նա իսկապես միավորված էր Աստծո հետ, այստեղ նրա հղումը խորը, անձնագուրկ նշանակություն ունի», - բացատրեց իմ գուրուն: «Աստծո Որդին Քրիստոսն է կամ Աստվածային Գիտակցությունը մարդու մեջ: Ոչ մի *մահկանացու* չի կարող փառաբանել Աստծուն: Միակ պատիվը, որը մարդը կարող է տալ իր Արարչին, Նրան փնտրելն է. մարդը չի կարող փառաբանել մի Աբստրակցիա, որը չգիտի: Սրբերի գլխի շուրջ «փառքը» կամ լուսամփոփը խորհրդանշական վկայություն է նրանց աստվածային հարգանք մատուցելու *կարողության մասին*»:

Սրի Յուկտեշվարը շարունակեց կարդալ Ղազարոսի հարության հրաշալի պատմությունը: Ավարտին Ուսուցիչը երկար լռության մեջ ընկավ՝ սուրբ գիրքը բացած ծնկի վրա:

«Ես նույնպես պատիվ ունեցա տեսնելու նմանատիպ հրաշք»: Վերջապես իմ գուրուն խոսեց հանդիսավոր օժմամբ: «Լահիիի Մահասայան հարություն տվեց իմ ընկերներից մեկին մեռելներից»:

Կողքիս երիտասարդ տղաները ժպտում էին մեծ հետաքրքրությամբ: Իմ մեջ էլ բավականաչափ տղա կար, որպեսզի վայելեի ոչ միայն փիլիսոփայությունը, այլև, մասնավորապես, ցանկացած պատմություն, որը կարող էի պատմել Շրի Յուկտեշվարին:

մասին նրա հրաշայի փորձառություններ հետ նրա գուրու

«Ես և իմ ընկեր Ռաման անբաժան էինք», - սկսեց Ուսուցիչը: «Քանի որ նա ամաչկոտ և մեկուսի էր, նա նախընտրում էր այցելել մեր գուրու Լահիրի Մահասայային միայն կեսգիշերի և լուսաբացին, երբ ցերեկային աշակերտների բազմությունը բացակայում էր: Որպես Ռամայի ամենամտերիմ ընկեր՝ ես ծառայում էի որպես հոգևոր ելք, որի միջոցով նա արձակում էր իր հոգևոր ընկալումների հարստությունը: Ես ոգեշնչում էի գտնում նրա իդեալական ընկերակցության մեջ»: Իմ գուրուի դեմքը մեղմացավ հիշողություններից:

«Ռաման հանկարծակի ծանր փորձության ենթարկվեց», - շարունակեց Շրի Յուկտեշվարը: «Նա վարակվեց ասիական խոլերայով: Քանի որ մեր տերը երբեք չէր առարկում բժիշկների ծառայություններին լուրջ հիվանդության ժամանակ, կանչվեցին երկու մասնագետներ: Հիվանդ մարդուն սպասարկելու խելահեղ շտապողականության մեջ ես խորապես աղոթում էի Լահիրի Մահասայային օգնության համար: Ես շտապեցի նրա տուն և լաց լինելով պատմեցի պատմությունը :

««Դը» բժիշկներ են տեսնելը Ռամա: Նա կամք լինել լավ: Իմ գուրու ժպտաց ուրախ կերպով:

«Ես վերադարձված հետ մի լույս սիրտ դեպի իմ ընկերոջ մահճակալի կողքին, միայն դեպի գտնել նրան մեջ մի մահամերձ պետություն

«Նա չի կարող դիմանալ մեկ կամ երկու ժամից ավելի», - հուսահատության ժեստով ասաց ինձ բժիշկներից մեկը: Ես կրկին շտապեցի Լահիրի Մահասայա:

«Բժիշկները բարեխիղճ մարդիկ են: Վստահ եմ, որ Ռաման լավ կլինի»: Տերը ուրախությամբ ինձ հեռացրեց:

«Ռամայի տանը ես երկու բժիշկներին էլ գտա անհետացած: Մեկը ինձ մի գրություն էր թողել. «Մենք մեր լավագույնն արել ենք, բայց նրա դեպքը անհույս է»:

«Իմ ընկերն իսկապես մահամերձ մարդու պատկեր էր: Ես չէի հասկանում, թե ինչպես կարող էին Լահիրի Մահասայայի խոսքերը չկատարվել, սակայն Ռամայի արագորեն տատանվող կյանքի տեսարանը շարունակում էր հուշել իմ մտքում. «Ամեն ինչ ավարտված է»: Այսպես թափահարվելով հավատքի և կասկածի ծովերում՝ ես ծառայեցի ընկերոջս, որքան կարող էի: Նա արթնացավ և բացականչեց.

«Յուկտեսվար, վազել դեպի Վարպետ և պատմել նրան Ես առավոտյան գնացել է Հարցրեք նրան դեպի օրհնել իմ մարմին նախքան դրա վերջին ծեսեր:

Հետ սրանք բառեր Ռամա հառաչեց ծանր և տվեց վեր այն ուրվական **32- 2**

«Ես մեկ ժամ լաց եղա նրա սիրելի կերպարանքի համար: Միշտ լռության

սիրահար լինելով՝ նա այժմ հասել էր մահվան լիակատար լռությանը: Մեկ այլ աշակերտ մտավ: Ես նրան խնդրեցի մնալ տանը մինչև իմ վերադարձը: Կիսամոայլված՝ ես դանդաղ քայլերով վերադարձա իմ գուրուի մոտ:»

«Ինչպե՞ս է Ռամա հիմա՞ Լահիրի Մահասայայի դեմք էր պսակված մեջ ժպտում է:

«Պարոն, շուտով կտեսնեք, թե ինչպես է նա», - հուզված բացականչեցի ես: «Մի քանի ժամից կտեսնեք նրա մարմինը, նախքան այն կտեղափոխվի դիակիզարան»: Ես լռեցի և բացահայտ տնքացի:

«Յուկտեսվար, վերահսկողություն ինքներդ ձեզ Նստել հանգիստ և մեղիտացիա անել: Իմ գուրու թոշակառու մեջ *սամսադի* The

Կեսօրն ու գիշերն անցան անխախտ յոռւթյան մեջ: Ես անհաջող պայքարում էի ներքին հանգստություն վերականգնելու համար:

«Լուսաբացին Լահիրի Մահասայան մխիթարական հայացք նետեց ինձ վրա: «Տեսնում եմ, որ դու դեռ անհանգստացած ես: Ինչո՞ւ երեկ չբացատրեցիր, որ ակնկալում էիր, որ ես Ռամային նյութական օգնություն տամ որևէ դեղի տեսքով»: Վարպետը մատնացույց արեց բաժակաձև լամպը, որը պարունակում էր հում գերչակի յուղ: «Լցրու լամպից մի փոքրիկ շիշ, յոթ կաթիլ լցրու Ռամայի բերանը»:

«Պարոն» Ես բողոքեց, նա ունի եղել է մեռած քանի որ երեկ կեսօր -ից ինչ օգտագործել է այն յուղ հիմա՞»

«Մի՛ անհանգստացիր, պարզապես արա այն, ինչ ես խնդրում եմ»: Լահիրի Մահասայայի ուրախ տրամադրությունը անհասկանալի էր. ես դեռ գտնվում էի կորստի չհագեցած տանջանքի մեջ: Մի փոքր յուղ լցնելով՝ ես մեկնեցի Ռամայի տուն:

«Ես գտա ընկերոջս մարմինը՝ քարացած մահվան ճանկի մեջ: Նրա սարսափելի վիճակին ուշադրություն չդարձնելով՝ աջ մատով բացեցի նրա շուրթերը և ձախ ձեռքով ու խցանի օգնությամբ կարողացա կաթիլ առ կաթիլ յուղը քսել նրա սեղմված ատամներին»:

«Երբ յոթերորդ կաթիլը դիպավ նրա սառը շուրթերին, Ռաման ուժգին դողաց: Նրա մկանները դողում էին գլխից մինչև ոտքերը, երբ նա զարմացած նստեց»:

«Ես տեսա Լահիրի Մահասայային լույսի շողքի մեջ», - բացականչեց նա: «Նա փայլում էր ինչպես արևը: «Վեր կաց, թող քնիդ», - հրամայեց նա ինձ: «Եկ Յուկտեշվարի հետ ինձ տեսնելու»:

«Ես հագիվ էի հավատում աչքերիս, երբ Ռաման հագնվեց և այդ մահացու հիվանդությունից հետո բավականաչափ ուժեղացավ՝ մեր գուրուի տուն գնալու համար: Այնտեղ նա երախտագիտության արցունքներով խոնարհվեց Լահիրի Մահասայայի առջև:»

«Դը վարպետ էր կողքին ինքն իրեն հետ ուրախությունն Նրա աչքեր փայլատակող ժամը ես չարաճճիորեն:

««Յուկտեշվար», - ասաց նա, - «այսուհետ դու անպայման քեզ հետ կպահես մի շիշ գերչակի յուղ: Երբ դիակ տեսնես, պարզապես յուղ տուր: Ինչո՞ւ, լամպի յուղի յոթ կաթիլը անպայման կխաթարի Յամայի գորությունը»: **32-3**

«Գուրուջի, դու եմ ծաղրելը ինձ Ես մի՛ հասկանալ: խնդրում եմ կետ դուրս այն բնությունն -ի իմ սխալ:

«Ես քեզ երկու անգամ ասացի, որ Ռաման լավ կլինի, բայց դու չկարողացար լիովին հավատալ ինձ», - բացատրեց Լահիրի Մահասայան: «Ես նկատի չունեի, որ բժիշկները կկարողանան բուժել նրան. ես միայն նշեցի, որ նրանք ներկա են: Իմ երկու ասածների միջև պատճառահետևանքային կապ չկար: Ես չէի ուզում խանգարել բժիշկներին. նրանք նույնպես պետք է ապրեն»: Ուրախությունից լցված ձայնով իմ գուրուն ավելացրեց. «Միշտ իմացեք, որ անսպառ Պարամատման **32-4-ը** կարող է բուժել ցանկացած մեկին՝ բժշկի կամ ոչ բժշկի:

««Ես տեսնում եմ իմ սխալը», - գղջալով ընդունեցի ես: «Հիմա գիտեմ, որ քո պարզ խոսքը պարտադիր է ամբողջ տիեզերքի համար»:

Երբ Սրի Յուկտեշվարն ավարտեց հրաշալի պատմությունը, կախարդված լսողներից մեկը համարձակվեց հարց տալ, որը, երեխայից ելնելով, կրկնակի հասկանալի էր:

«Պարոն», նա ասաց, «ինչու՞ արեց քո գուրու օգտագործել գլանակ յուղ՞»

«Երեխա, յուղ տալը ոչ մի իմաստ չունեւ, բացի այն, որ ես ինչ-որ նյութական բան էի սպասում, և Լահիրի Մահասայան ընտրեց մոտակա յուղը որպէս օրյեկտիվ խորհրդանիշ՝ իմ ավելի մեծ հավատքը արթնացնելու համար: Ուսուցիչը թույլ տվեց Ռամային մահանալ, քանի որ ես մասամբ կասկածում էի: Բայց աստվածային գուրուն գիտեր, որ քանի որ նա ասել էր, որ աշակերտը լավ կլինի, ապաքինումը պետք է տեղի ունենար, նույնիսկ եթե նա պետք է բուժեր Ռամային մահից, որը սովորաբար վերջնական հիվանդությունն է»:

Ծրի Յուկտեշվար մերժված այն փոքրիկ խումբ, և շարժում արեց ես դեպի մի վերմակ նստատեղ ժամը նրա ոտքերը

«Յոգանանդա,- ասաց նա անսովոր լրջությամբ,- դու ծնունդից շրջապատված ես եղել Լահիրի Մահասայայի անմիջական աշակերտներով: Մեծ վարպետն իր վեհ կյանքն ապրել է մասնակի մեկուսացման մեջ և կտրականապէս հրաժարվել է թույլ տալ իր հետևորդներին որևէ կազմակերպություն կառուցել իր ուսմունքների շուրջ: Այնուամենայնիվ, նա կարևոր կանխատեսում արեց:

«Իմ մահից մոտ հիսուն տարի անց,- ասաց նա,- իմ կյանքը կգրվի յոգայի նկատմամբ խորը հետաքրքրության շնորհիվ, որը կդրսևորի Արևմուտքը: Յոգական ուղերձը կշրջապատի աշխարհը և կնպաստի մարդկային այն եղբայրության հաստատմանը, որը բխում է Միասնական Հոր անմիջական ընկալումից»:

«Որդի՛ս Յոգանանդա,- շարունակեց Ծրի Յուկտեշվարը,- դու պետք է քո ներդրումն ունենաս այդ ուղերձը տարածելու և այդ սրբազան կյանքը գրելու գործում»:

Լահիրի Մահասայայի մահից հիսուն տարի անց՝ 1895 թվականին, գազաթնակետը դարձավ 1945 թվականը՝ այս գրքի ավարտի տարին: Ես չեմ կարող չգարմանալ այն գուգադիպությամբ, որ 1945 թվականը նաև սկիզբն է առել... նոր դարաշրջան՝ հեղափոխական ատոմային էներգիայի դարաշրջան: Բոլոր մտածող մտքերը, ինչպես երբեք, դիմում են խաղաղության և եղբայրության հրատապ խնդիրներին, որպեսզի ֆիզիկական ուժի շարունակական կիրառումը չվտարի բոլոր մարդկանց՝ խնդիրների հետ միասին:

Թեև մարդկային ցեղը և նրա ստեղծագործությունները անհետանում են ժամանակի կամ ումբի հետ անհետ, արևը չի տատանվում իր ընթացքի մեջ. աստղերը պահպանում են իրենց անփոփոխ արթունությունը: Տիեզերական օրենքը չի կարող կասեցվել կամ փոխվել, և մարդը լավ կանի, եթե

ներդաշնակության մեջ մտնի դրա հետ: Եթե տիեզերքը դեմ է զորությանը, եթե արևը չի պատերազմում մոլորակների հետ, այլ ժամանակին հեռանում է՝ աստղերին իրենց փոքրիկ իշխանությունը տալու համար, ապա ի՞նչ օգուտ ունի մեր ամրացված բռնեցող: Արդյո՞ք դրանից իսկապես խաղաղություն կծագի: Ոչ թե դաժանությունը, այլ բարի կամքը գինում է տիեզերական ջլերը. խաղաղության մեջ գտնվող մարդկությունը կիմանա հաղթանակի անվերջ պտուղները, որոնք ավելի քաղցր են, քան արյան հողի վրա դաստիարակված ցանկացած մարդ:

Ազգերի արդյունավետ լիզան կլինի մարդկային սրտերի բնական, անանուն լիզա: Երկրային տառապանքների բուժման համար անհրաժեշտ լայն համակրանքն ու խորաթափանց ընկալումը չեն կարող բխել մարդու բազմազանության սոսկ մտավոր դիտարկումից, այլ մարդու միակ միասնության՝ Աստծո հետ նրա ազգակցական կապի իմացությունից: Աշխարհի բարձրագույն իդեալի՝ եղբայրության միջոցով խաղաղության իրականացմանը՝ թող յոգան, Աստվածայինի հետ անձնական շփման գիտությունը, որը ժամանակի ընթացքում տարածվեց բոլոր մարդկանց շրջանում բոլոր երկրներում:

Չնայած Հնդկաստանի քաղաքակրթությունը հին է բոլորից բարձր, քիչ պատմաբաններ են նշել, որ նրա ազգային գոյատևման սխրանքը ոչ մի դեպքում պատահական չէ, այլ տրամաբանական միջադեպ՝ հավերժական ճշմարտություններին նվիրվածության մեջ, որը Հնդկաստանը առաջարկել է իր լավագույն մարդկանց միջոցով յուրաքանչյուր սերնդի մեջ: Գոյության մաքուր շարունակականությամբ, դարերից առաջ անանջանելիությամբ՝ կարո՞ղ են փոշոտ գիտնականները իսկապես մեզ ասել, թե քանի՞սը, Հնդկաստանը բոլոր ժողովուրդներից ամենաարժանի պատասխանն է տվել ժամանակի մարտահրավերին:

Աստվածաշնչյան պատմություն **32-5** Աբրահամի Տիրոջը ուղղված աղերսի մասին, որ Սողոմ քաղաքը փրկվի, եթե այնտեղ գտնվեն տասը արդար մարդիկ, և աստվածային պատասխանը. «Ես այն չեմ կործանի տասի համար», նոր իմաստ է ստանում Հնդկաստանի Բաբելոնի, Եգիպտոսի և այլ հզոր ազգերի մոռացությունից փրկվելու լույսի ներքո, որոնք մի ժամանակ նրա ժամանակակիցներն էին: Տիրոջ պատասխանը հստակ ցույց է տալիս, որ երկիրը ապրում է ոչ թե իր նյութական նվաճումներով, այլ մարդկային գլուխգործոցներով:

Թող աստվածային խոսքերը կրկին լսվեն այս քսաներորդ դարում՝ կիսով չափ երկու անգամ արյունով ներկված: Ոչ մի ազգ, որը կարող է տասը մարդ ծնել, որոնք մեծ կլինեն Անկաշառ Դատավորի աչքում, չի ճանաչի իր կործանումը: Նման համոզումներին հետևելով՝ Հնդկաստանը ապացուցել է, որ անխելք չէ ժամանակի հազարավոր խորամանկությունների դեմ: Յուրաքանչյուր դարում ինքնագիտակցված վարպետները սրբացրել են նրա հողը. ժամանակակից քրիստոսանման իմաստունները, ինչպիսիք են Լահիրի Մահասայան և նրա աշակերտ Շրի Յուկտեշվարը, ոտքի են կանգնում հայտարարելու, որ յոգայի գիտությունն ավելի կարևոր է, քան ցանկացած նյութական առաջընթաց մարդու երջանկության և ազգի երկարակեցության համար:

Լահիրի Մահասայայի կյանքի և նրա համընդհանուր ուսմունքի մասին շատ քիչ տեղեկություններ են տպագրվել: Երեք տասնամյակ Հնդկաստանում, Ամերիկայում և Եվրոպայում ես խորը և անկեղծ հետաքրքրություն եմ ցուցաբերել նրա ազատագրական յոգայի ուղերձի նկատմամբ. վարպետի կյանքի գրավոր պատմությունը, ինչպես նա կանխագուշակել էր, այժմ անհրաժեշտ է Արևմուտքում, որտեղ մեծ ժամանակակից յոգիների կյանքը քիչ հայտնի է:

Գուրուի կյանքի մասին գրվել է միայն մեկ կամ երկու փոքրիկ անգլերեն գրքույկ: Մեկ կենսագրությունը բենգալերենով՝ « *Շրի Շրի 32-6*»: *Շյամա Չարան Լահիրի Մահասայան* հրատարակվել է 1941 թվականին: Այն գրվել է իմ աշակերտ Սվամի Սաթյանանդայի կողմից, ով երկար տարիներ եղել է Ռանչիի մեր *Վիդյալայայի աչարյա (հոգևոր ուսուցիչ)*: Ես թարգմանել եմ նրա գրքից մի քանի հատվածներ և ներառել դրանք Լահիրի Մահասայային նվիրված այս բաժնում:

Լահիրի Մահասայան ծնվել է 1828 թվականի սեպտեմբերի 30-ին, հին տոհմաձառի բարեպաշտ բրահման ընտանիքում: Նրա ծննդավայրը Բենգալիայի Կրիշնագար քաղաքի մոտ գտնվող Նադիա շրջանի Գուրնի գյուղն էր: Նա Մուկտակաշիի՝ հարգարժան Գաուր Մոհան Լահիրիի երկրորդ կնոջ կրտսեր որդին էր: (Նրա առաջին կինը, երեք որդիների ծնվելուց հետո, մահացել էր ուխտագնացության ժամանակ): Տղայի մայրը մահացել էր նրա մանկության տարիներին. նրա մասին քիչ բան է հայտնի, բացի այն բացահայտող փաստից, որ նա **32-7 տարեկան Շիվա աստծո ջերմեռանդ երկրպագու էր:** սուրբգրային համաձայն՝ անվանվել է «Յոգիների թագավոր»:

Լահիրի անունով տղան, որի իրական անունը Շյամա Չարան էր, իր վաղ տարիներն անցկացրել է Նադիայի նախնիների տանը: Երեք կամ չորս տարեկանում նրան հաճախ էին նկատում ավագի տակ նստած՝ յոգիի դիրքով, մարմինն ամբողջությամբ թաքցված, բացառությամբ գլխի:

Լահիրիի կալվածքը ավերվել է 1833 թվականի ձմռանը, երբ մոտակա Ջալանգի գետը փոխել է իր հունը և անհետացել Գանգեսի խորքերում: Լահիրիների կողմից հիմնադրված Շիվայի տաճարներից մեկը ընտանեկան տան հետ միասին ընկել է գետը: Մի հավատացյալ փրկել է Շիվա աստծո քարե արձանը ջրապտույտ ջրերից և տեղադրել նոր տաճարում, որն այժմ հայտնի է որպես Գուրնի:

Ծիվա Կայք:

Գաուր Սոհան Լահիրին և նրա ընտանիքը լքեցին Նադիան և դարձան Բենարեսի բնակիչներ, որտեղ հայրը անմիջապես կառուցեց Ծիվայի տաճար: Նա իր տնային տնտեսությունը վարում էր վեդայական կարգապահության սկզբունքներով՝ պարբերաբար կատարելով ծիսական պաշտամունք, կատարելով բարեգործություններ և ուսումնասիրելով սուրբ գրությունները: Արդար և բաց մտածողությամբ, սակայն, նա չէր անտեսում Ժամանակակից գաղափարների օգտակար հոսանքը:

Տղա Լահիրին հինդի և ուրդու լեզուների դասեր էր առնում Բենարեսի ուսումնական խմբերում: Նա հաճախում էր Ջոյ Նարայան Դոսայի ղեկավարած դպրոց՝ ստանալով սանսկրիտ, բենգալերեն, ֆրանսերեն և անգլերեն ուսուցում: Նվիրվելով Վեդաների մանրակրկիտ ուսումնասիրությանը՝ երիտասարդ յոգին ոգևորությամբ լսում էր կրթված բրահմանների, այդ թվում՝ Նագ-Բհատտա անունով մարհատտայի մի փորձագետի սուրբգրային քննարկումները:

Ծյամա Չարանը բարի, հեզ և քաջարի երիտասարդ էր, սիրված իր բոլոր ընկերների կողմից: Լավ համամասնություններով, պայծառ և հզոր մարմնով նա գերազանց էր լողում և շատ հմուտ վարժություններում:

1846 թվականին Ծյամա Չարան Լահիրին ամուսնացավ Սրի Դեբնարայան Սանյայի դստեր՝ Սրիմատի Կաշի Մոնիի հետ: Հնդիկ տնային տնտեսուհու օրինակելի կերպար Կաշի Մոնին ուրախությամբ կատարում էր իր տնային գործերը և ավանդական տնային տնտեսուհու պարտականությունը՝ սպասարկել հյուրերին ու աղքատներին: Երկու սուրբ որդիներ՝ Տինկուրին և Դուկուրին, օրհնեցին միությունը:

23 տարեկան հասակում՝ 1851 թվականին, Լահիրի Մահասայան ստանձնեց հաշվապահի պաշտոնը Անգլիայի կառավարության ռազմական ճարտարագիտության վարչությունում: Նա բազմաթիվ պաշտոնների բարձրացումներ ստացավ իր ծառայության ընթացքում: Այսպիսով, նա ոչ միայն վարպետ էր Աստծո աչքի առաջ, այլև հաջողակ էր այն փոքրիկ մարդկային դրամայում, որտեղ նա խաղում էր իրեն տրված դերը՝ որպես գրասենյակային աշխատող աշխարհում:

Քանի որ բանակի դեպարտամենտի գրասենյակները տեղափոխվեցին, Լահիրի Մահասայան տեղափոխվեց Գազիպուր, Միրջապուր, Դանապուր, Նաինի Տալ, Բենարես և այլ բնակավայրեր: Հոր մահից հետո Լահիրին ստիպված էր ստանձնել իր ընտանիքի ողջ պատասխանատվությունը, որի համար նա գնեց հանգիստ բնակարան Բենարեսի Գարուդեսվար Սոհուլլա թաղամասում:

Երեսուներեք տարեկանում էր, որ Լահիրի Մահասայան տեսավ այն նպատակի իրականացումը, որի համար նա վերամարմնավորվել էր երկրի վրա: Երկար ժամանակ մոխրի մեջ թաքնված բոցը հնարավորություն ստացավ

բոցավառվելու: Աստվածային հրամանագիրը, որը հանգչում է մարդկային հայացքից այն կողմ, խորհրդավոր կերպով գործում է՝ ամեն ինչ արտաքին դրսևորման բերելու համար՝ ճիշտ ժամանակին: Նա հանդիպեց իր մեծ... գուրու, Բաբաջին, Ռանիխեթի մոտ, և նրա կողմից նախաձեռնվել է *Կրիա Յոգայի մեջ* :

Այս բարենպաստ իրադարձությունը միայն նրա հետ չէր պատահել. դա բախտավոր պահ էր ողջ մարդկային ցեղի համար, որոնցից շատերը հետագայում արտոնություն ունեցան ստանալու *Կրիայի հոգու արթնացման պարզևը* : Յոգայի կորած կամ վաղուց անհետացած բարձրագույն արվեստը կրկին լույս էր սփռվում: Հոգևորապես ծարավ շատ տղամարդիկ և կանայք ի վերջո գտան իրենց ճանապարհը դեպի *Կրիա Յոգայի գով ջրերը* : Ինչպես հինդուիստական լեգենդում, որտեղ Մայր Գանգեսը իր աստվածային ըմպելիքն է առաջարկում չորացած նվիրյալ Բհագիրաթին, այնպես էլ *Կրիայի երկնային հեղեղը* Հիմալայների գաղտնի ամրություններից հոսում էր մարդկանց փոշոտ կացարաններ:

.....

Ա խոլերա զոհ Է հաճախ ռացիոնալ և լիովին գիտակցված աջ վեր դեպի այն :32-2

պահ -ի մահ: 32-3: Մահվան աստվածը:

Բառացիորեն, :32-4

«Գերագույն հոգի»: 32-5:

Ծննդոց 18:23-32:

Շրի , մի Նախածանց իմաստ «սուրբ», Է կցված (ընդհանուր առմամբ երկու անգամ կամ երեք անգամ) դեպի :32-6
անուններ -ի մեծ հնդիկ ուսուցիչները:

Աստվածային եռամիասնության անդամներից մեկը՝ Բրահմա, Վիշնու, Շիվա, որոնց համընդհանուր :32-7
գործը համապատասխանաբար արարչագործությունն Է, պահպանումը և լուծարում-վերականգնումը: Շիվան
(երբեմն գրվում Է Շիվա), դիցաբանության մեջ ներկայացված Է որպես Հրաժարումների Տեր, հայտնվում Է մեջ
տեսիլքներ դեպի Նրա նվիրյալներ տակ տարբեր ասպեկտներ, այդպիսի ինչպես Մահադեվ, այն խճճված
մազերով Ասկետը և Նատարաջան՝ Տիեզերական Պարողը:

ԳԼՈՒԽ՝ 33

Բաբաջի, The Յոգի-Քրիստոս -ից Ժամանակակից Հնդկաստան

Բադրինարայանի մոտ գտնվող հյուսիսային Հիմալայան ժայռերը դեռևս օրհնված են Բաբաջիի՝ Լահիրի Մահասայայի գուրուի կենդանի ներկայությամբ: Մեկուսացված վարպետը պահպանել Է իր ֆիզիկական կերպարանքը դարեր շարունակ, գուցե հազարամյակներ շարունակ: Անմահ Բաբաջին ավատարա Է : Այս սանսկրիտերեն բառը նշանակում Է «իջնել». դրա արմատներն են ` *ալիա* ` «ներքև» և *տրի* ` «անցնել»: Հինդուիստական սուրբ գրություններում *ավատարան* նշանակում Է Աստվածային իջնելը մարմնով:

«Բաբաջիի հոգևոր վիճակը մարդկային ըմբռնումից վեր Է», - ինձ բացատրեց Շրի Յուկտեշվարը: «Մարդկանց թզուկ տեսլականը չի կարող թափանցել նրա տրանսցենդենտալ աստղին: Մարդ ապարդյուն փորձում Է նույնիսկ պատկերացնել ավատարի նվաճումը: Դա անհավանական Է»:

Ուսանիչադները մանրամասնորեն դասակարգել են հոգևոր զարգացման յուրաքանչյուր փուլը: *Միդդան* («կատարյալ էակ») անցել է ջիվանմուկտայի («*ազատված` ողջ կյանքի ընթացքում*») վիճակից մինչև պարամուկտա («գերազանց ազատ»` լիակատար իշխանություն մահվան նկատմամբ). վերջինս ամբողջությամբ փախել է Մայակային ստրկությունը և դրա վերամարմնավորման շրջապտույտը: Հետևաբար, *պարամուկտան* հազվադեպ է վերադառնում ֆիզիկական մարմին. եթե նա վերադառնում է, ապա նա ավատար է, աստվածային օրհնությունների աստվածային միջնորդ աշխարհի վրա:

Ան ավատար է անպատեհ դեպի այն համընդհանուր տնտեսություն; նրա մաքուր մարմին, տեսանելի ինչպես մի լույս պատկեր, է անվճար

բնության նկատմամբ որևէ պարտքից: Անտարքեր հայացքը կարող է որևէ արտառոց բան չտեսնել ավատարի կերպարում, բայց այն ստվեր չի գցում և ոչ մի հետք չի թողնում գետնին: Սրանք արտաքին խորհրդանշական ապացույցներ են ներքին խավարի և նյութական գերության բացակայության: Միայն այդպիսի Աստվածամարդը գիտի ճշմարտությունը, որը թաքնված է... կյանքի և մահվան հարաբերականությունները: Օմար Խայամը, այդքան խիստ սխալ հասկացված, երգել է այս ազատագրված մարդու մասին իր անմահ սուրբ գրքում՝

Ռուբայաթում .

«Ա՛խ, իմ Հաճույքի Լուսին, որ չգիտես՝ ինչպես է նա անհետանում, Երկնքի Լուսինը նորից ծագում է: Քանի՞ անգամ հետո, ծագելով, նա կնայի այս նույն այգու միջով ինձ հետևից՝ ապարդյուն»:

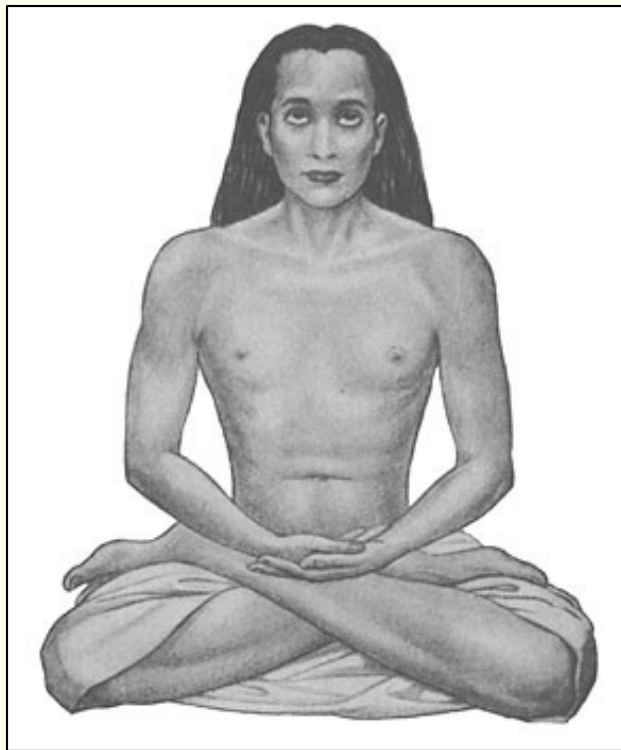
«Բերկրանքի Լուսինը» Աստված է, հավերժական Բևեռային աստղ, որը երբեք անախրոն չէ: «Երկնքի Լուսինը» արտաքին տիեզերքն է՝ կապված պարբերական կրկնության օրենքին: Նրա շրթաները ընդմիշտ քանդվել էին պարսիկ տեսանողի կողմից՝ իր ինքնաճանաչման միջոցով: «Որքա՞ն հաճախ է նա այսուհետ բարձրանալով նայելու... ինձ՝ ապարդյուն»: Ինչպիսի՞ հիասթափություն՝ խելագար տիեզերքի կողմից բացարձակ բացթողման որոնումներից:

Քրիստոսն իր ազատությունը արտահայտեց այլ կերպ. «Եվ մի գրագիր մոտեցավ նրան և ասաց. «Վարդապե՛տ, ես քեզ կհետևեմ, ուր էլ որ գնաս»: Եվ Հիսուսն ասաց նրան. «Աղվեսները որջեր ունեն, և երկնքի թռչունները՝ բներ, բայց մարդու Որդին տեղ չունի, որ գլուխը դնի» (**33-1**):

Ընդարձակ հետ ամենուրեքություն, կարող էր Քրիստոս իսկապես լինել հետևեց բացառությամբ մեջ այն համընդհանուր Հոգի՞

Կրիշնան, Ռաման, Բուդդան և Պատանջալին հին հնդկական ավատարներից էին: Ազաստյայի՝ հարավհնդկական ավատարի շուրջ ստեղծվել է թամիլերենով գրական զգալի ծավալ: Նա բազմաթիվ հրաշքներ է գործել քրիստոնեական դարաշրջանին նախորդող և հաջորդող դարերում և նրան վերագրվում է իր ֆիզիկական կերպարանքի պահպանումը մինչ օրս:

Բաբաջիի առաքելությունը Հնդկաստանում եղել է օգնել մարգարեներին իրենց հատուկ հանձնարարությունները կատարելու հարցում: Այսպիսով, նա համապատասխանում է *Մահավատարի (Մեծ Ավատար)* սուրբգրային դասակարգմանը : Նա նշել է, որ յոգայի ձեռնադրությունը տվել է Շանկարային՝ Սվամի միաբանության հին հիմնադիրին, և Կաբիրին՝ միջնադարյան հայտնի սուրբին: Նրա գլխավոր աշակերտը տասնիններորդ դարում, ինչպես գիտենք, Լահիրի Մահասայան էր, կորուսյալ *կրիա* արվեստի վերածննդի կողմնակից:

ԲԱԲԱՋԻ, THE ՍԱՀՎԱՍԱՐ
Գուրու -ի Լահիրի Մահասայա

Ես ունենալ օգնեց մի նկարիչ դեպի նկարել մի ճշմարիտ նմանություն -ի այն մեծ Յոգի-Քրիստոս -ի ժամանակակից Հնդկաստան:

Մահավատարը անընդհատ հաղորդակցության մեջ է Քրիստոսի հետ. նրանք միասին ուղարկում են փրկագնման թրթռումներ և ծրագրել են փրկության հոգևոր տեխնիկան այս դարաշրջանի համար: Այս երկու յիովին լուսավորված վարպետների՝ մեկի մարմնով և մեկի առանց դրա , աշխատանքն է ոգեշնչել ազգերին հրաժարվել ինքնասպանական պատերազմներից, ռասայականատելությունից, կրոնական աղանդավորությունից և մատերիալիզմի բումերանգ-չարիքներից: Բաբաջին լավ գիտակցում է ժամանակակից ժամանակների միտումը, մասնավորապես՝ արևմտյան քաղաքակրթության ազդեցությունն ու բարդությունները, և գիտակցում է յոգայի ինքնաազատագրումները հավասարապես տարածելու անհրաժեշտությունը Արևմուտքում և Արևելքում:

Այն, որ Բաբաջիի մասին պատմական հղումներ չկան, մեզ չպետք է զարմացնի: Մեծ գուրուն երբեք բացահայտ չի հայտնվել որևէ դարում. հրապարակայնության սխալ մեկնաբանող հայացքը տեղ չունի նրա հազարամյա ծրագրերում: Ինչպես Արարիչը՝ միակ, բայց լուռ Ուժը, Բաբաջին աշխատում է համեստ անհայտության մեջ:

Քրիստոս և Կրիշնա նման մեծ մարգարեները երկիր են գալիս որոշակի և տպավորիչ նպատակով. նրանք հեռանում են, հենց որ դա կատարվում է: Այլ ավատարներ, ինչպես Բաբաջին, ձեռնարկում են այնպիսի աշխատանք, որը... Ավելի շատ մտահոգված են դարերի ընթացքում մարդու դանդաղ Էվոյուցիոն

առաջընթացով, քան պատմության որևէ ակնառու իրադարձությամբ: Նման վարպետները միշտ թաքցնում են իրենց հանրության կոպիտ հայացքից և ունեն կամքի ուժ՝ անտեսանելի դառնալու: Այս պատճառներով, և քանի որ նրանք սովորաբար իրենց աշակերտներին հրահանգում են լռել իրենց մասին, մի շարք ականավոր հոգևոր դեմքեր մնում են աշխարհին անհայտ: Այս էջերում ես Բաբաջիի մասին տալիս եմ միայն նրա կյանքի մի փոքր ակնարկ՝ միայն մի քանի փաստ, որոնք նա համարում է նպատակահարմար և օգտակար հրապարակայնորեն հաղորդելը:

Ոչ սահմանափակող փաստեր մասին Բաբաջիի ընտանիք կամ ծննդավայր, սիրելի դեպի այն տարեգրքի սիրտ, ունենալ երբևէ եղել է

հայտնաբերված: Նրա խոսքը հիմնականում հինգի լեզվով է, բայց նա հեշտությամբ խոսում է ցանկացած լեզվով: Նա ընդունել է Բաբաջի (հարգարժան հայր) պարզ անունը. Լահիրի Մահասայայի աշակերտների կողմից նրան տրված այլ հարգանքի տիտղոսներն են՝ Մահամունի Բաբաջի Մահարաջ (գերագույն էքստատիկ սուրբ), Մահա Յոգի (յոգիներից մեծագույնը), Տրամբակ Բաբա և Ծիվա Բաբա (Ծիվայի ավատարների տիտղոսներ): Արդյո՞ք կարևոր է, որ մենք չգիտենք երկրից ազատված ուսուցչի հայրանունը:

«Երբ որևէ մեկը ակնածանքով արտաբերում է Բաբաջիի անունը,- ասաց Լահիրի Մահասայան,- այդ նվիրյալը անմիջապես հոգևոր օրհնություն է ստանում»:

Անմահ գուրուն իր մարմնի վրա տարիքի հետքեր չունի. նա թվում է ոչ ավելի, քան քսանհինգ տարեկան երիտասարդ: Բաց մաշկով, միջին կազմվածքով և հասակով Բաբաջիի գեղեցիկ, ուժեղ մարմինը ճառագում է նկատելի փայլ: Նրա աչքերը մուգ են, հանգիստ և քնքուշ, նրա երկար, փայլուն մազերը պղնձագույն են: Ծատ տարօրինակ փաստ է, որ Բաբաջին աներևակայելիորեն ճշգրիտ նմանություն ունի իր աշակերտ Լահիրի Մահասայայի հետ: Նմանությունն այնքան ցայտուն է, որ իր ուշ տարիներին Լահիրի Մահասայան կարող էր համարվել երիտասարդ տեսքով Բաբաջիի հայրը:

Սվամի Կեբալանանդա, իմ սուրբ սանսկրիտ դաստիարակ, ծախսված որոշ ժամանակ հետ Բաբաջի մեջ այն Հիմալայներ:

«Անգերագանցելի վարպետը իր խմբի հետ տեղաշարժվում է լեռներում տեղից տեղ», - ասաց ինձ Կեբալանանդան: «Նրա փոքր խումբը բաղկացած է երկու բարձր առաջադեմ ամերիկացի աշակերտներից: Բաբաջիի որոշ ժամանակ մեկ վայրում գտնվելուց հետո նա ասում է. «*Դերա դանդա ութաո*» («Եկեք բարձրացնենք մեր ճամբարը և գավազանը»): Նա կրում է խորհրդանշական *դանդա* (բամբուկե գավազան): Նրա խոսքերը ազդանշան են իր խմբի հետ ակնթարթորեն մեկ այլ վայր տեղափոխվելու համար: Նա միշտ չէ, որ կիրառում է աստրալ ճանապարհորդության այս մեթոդը. երբեմն նա ոտքով է գնում գագաթից գագաթ:

«Բաբաջիին ուրիշները կարող են տեսնել կամ ճանաչել միայն այն դեպքում, երբ նա դա ցանկանա: Նա հայտնի է նրանով, որ ունի տարբեր նվիրյալների մոտ հայտնվել է բազմաթիվ, մի փոքր տարբեր ձևերով՝ երբեմն առանց մորուքի ու բեղի, իսկ երբեմն՝ բեղերով: Քանի որ նրա անփտող մարմինը սննդի կարիք չունի, ուսուցիչը հազվադեպ է ուտում: Այցելող աշակերտների նկատմամբ հասարակական քաղաքավարության դրսևորումով նա երբեմն ընդունում է մրգեր կամ կաթի ու մաքրված կարագի մեջ եփած բրինձ:

«Բաբաջիի կյանքից ինձ հայտնի են երկու զարմանալի դեպքեր», - շարունակեց Կեբալանանդան: «Մի գիշեր նրա աշակերտները նստած էին հսկայական կրակի շուրջ, որը բոցավառվում էր սուրբ վեդայական արարողության համար: Ուսուցիչը հանկարծակի բռնեց այրվող գերանը և թեթևակի հարվածեց կրակին

մոտ կանգնած չելայի մերկ ուսին:

«Պարոն, ինչպես դաժան՝ Լահիրի Մահասայա, ԱՀԿ էր ներկա, պատրաստված սա բողոք

«Կցանկանայի՞ր տեսնել, թե ինչպես է նա մոխրանում քո աչքերի առաջ՝ իր անցյալի կարմայի որոշման համաձայն»:

«Այս խոսքերով Բաբաջին իր բուժիչ ձեռքը դրեց չելայի այլանդակված ուսին: «Այս գիշեր ես քեզ ազատեցի ցավոտ մահից: Կարմիկ օրենքը բավարարվել է կրակի միջոցով քո թեթև տառապանքի միջոցով»:

«Մեկ այլ առիթով Բաբաջիի սրբազան շրջանակը խաթարվեց մի անծանոթի ժամանմամբ: Նա զարմանալի հմտությամբ բարձրացել էր վարպետի ճամբարի մոտ գտնվող գրեթե անմատչելի ժայռը:»

«Պարոն, դուք, հավանաբար, մեծ Բաբաջի եք»: Տղամարդու դեմքը լուսավորված էր անբացատրելի երկյուղածությամբ: «Ամիսներ շարունակ ես անդադար փնտրում էի ձեզ այս արգելող ժայռերի մեջ: Ես աղաչում եմ ձեզ ընդունել ինձ որպես աշակերտ»:

«Երբ այն մեծ գուրու պատրաստված ոչ արձագանք, այն մարդ սուր դեպի այն ժայռոտ անդունդ ժամը նրա ոտքերը

«Եթե դուք մերժեք ինձ, ես կիջնեմ այս լեռան վրայից: Կյանքն այլևս արժեք չունի, եթե ես չկարողանամ ստանալ ձեր առաջնորդությունը դեպի Աստվածային»:

«Ապա ցատկիր», - ասաց Բաբաջին անտարբեր, - «Ես չեմ կարող ընդունել քեզ քո ներկայիս զարգացման վիճակում»:

«Տղամարդը անմիջապես նետվեց ժայռից: Բաբաջին հրամայեց ցնցված աշակերտներին բերել անծանոթի մարմինը: Երբ նրանք վերադարձան խեղված մարմնով, ուսուցիչը իր աստվածային ձեռքը դրեց մահացածի վրա: Ահա՛, նա բացեց աչքերը և խոնարհաբար խոնարհվեց Ամենակարողի առջև:»

«Դուք հիմա պատրաստ եք աշակերտության», - սիրով ժպտաց Բաբաջին իր հարությունն առած չելային: «Դուք քաջաբար հաղթահարեցիք դժվար փորձությունը: Մահը այլևս չի դիպչի ձեզ. հիմա դուք մեր անմահ հոտի անդամներից մեկն եք»: Ապա նա արտաբերեց իր սովորական մեկնման խոսքերը՝ «*Դերա դանդառ ութառ*» . ամբողջ խումբը անհետացավ լեռան վրայից»:

Ամենուրեք ներկա Հոգու մեջ ապրում է ավատարր. նրա համար քառակուսուն հակադարձ հեռավորություն չկա: Հետևաբար, միայն մեկ պատճառ կարող է Բաբաջիին դրդել դարից դար պահպանել իր ֆիզիկական ձևը՝ մարդկությանը սեփական հնարավորությունների կոնկրետ օրինակով ապահովելու ցանկությունը: Եթե մարդը երբեք մարմնով չարժանանար Աստվածայինի մի նշույլի, նա կմնար ճնշված այն ծանր մայական մոլորությամբ, որ չի կարող գերազանցել իր մահկանացությունը:

Հիսուսը սկզբից գիտեր իր կյանքի հաջորդականությունը. նա յուրաքանչյուր իրադարձության միջով անցնում էր ոչ թե իր համար, ոչ թե որևէ կարմայական հարկադրանքով, այլ բացառապես մտածող մարդկային ինքնագիտակցության բարձրացման համար: Էսկներ: Նրա չորս լուսաբանող աշակերտները՝ Մատթեոսը, Մարկոսը, Դուկասը և Հովհաննեսը, գրառեցին անպատմելի դրաման՝ հետագա սերունդների օգտի համար:

Համար Բաբաջի, նաև, այնտեղ է ոչ հարաբերականություն -ի անցյալ, ներկա, ապագա; -ից այն սկիզբ նա ունի ճանաչել է իր կյանքի բոլոր փուլերը: Այնուամենայնիվ, հարմարվելով մարդկանց սահմանափակ հասկացողությանը, նա իր աստվածային կյանքի բազմաթիվ գործողություններ է կատարել մեկ կամ մի քանի վկաների ներկայությամբ: Այսպես պատահեց, որ Լահիիի Մահասայայի աշակերտը ներկա էր, երբ Բաբաջին համարեց, որ ժամանակը հասուն է նրա համար՝ հայտարարելու մարմնական անմահության հնարավորության մասին: Նա այս խոստումը տվեց Ռամ Գոպալ Մուզումդարին, որպեսզի այն վերջապես հայտնի դառնա՝ ոգեշնչելով այլ որոնող սրտերը: Մեծերը խոսում են իրենց խոսքերը և մասնակցում իրադարձությունների թվացյալ բնական ընթացքին՝ բացառապես մարդու բարօրության համար, ինչպես Քրիստոսն ասաց. «Հայր... Ես գիտեի, որ դու միշտ լսում ես ինձ. բայց *կողքին կանգնած մարդկանց պատճառով ես սա ասացի*, որպեսզի նրանք հավատան, որ դու ես ինձ ուղարկել»: **33-2** Ընթացքում

իմ այցելությունը Ռանբաջպուր՝ «անքուն սրբի»՝ Ռամ Գոպալի հետ, **33-3** Նա պատմեց Բաբաջիի հետ իր առաջին հանդիպման հրաշալի պատմությունը:

«Ես երբեմն լքում էի իմ մեկուսացված քարանձավը՝ Բենարեսում Լահիրի Մահասայայի ոտքերի մոտ նստելու համար», - ինձ ասաց Ռամ Գոպալը: «Մի կեսգիշեր, երբ ես լուռ մեղիտացիա էի անում նրա աշակերտների խմբի հետ, վարպետը զարմանալի խնդրանք արեց:

«Ռամ» Գոպալ, նա ասաց, գնա ժամը մեկ անգամ դեպի այն Դասասամեդի լողանալը *գհատ* :

«Շուտով հասա մեկուսի վայր: Գիշերը լուսավորված էր լուսնի լույսով և փայլող աստղերով: Որոշ ժամանակ համբերատար լռության մեջ նստելուց հետո իմ ուշադրությունը գրավեց ոտքերիս մոտ գտնվող մի հսկայական քարե սալ: Այն աստիճանաբար բարձրացավ՝ բացահայտելով ստորգետնյա մի քարանձավ: Երբ քարը անհայտ կերպով մնաց հավասարակշռված, երիտասարդ և անչափ գեղեցիկ կնոջ վարագույրով պատված մարմինը քարանձավից բարձրացավ օդ: Շրջապատված մեղմ լուսապսակով, նա դանդաղ իջավ իմ առջև և անշարժ կանգնեց՝ խորասուզված ներքին էքստազի մեջ: Վերջապես նա շարժվեց և մեղմ խոսեց:»

«Ես Մատաջին եմ, **33-4 տարեկան** » Բաբաջիի քույրը: Ես նրան և Լահիրի Մահասայային խնդրել եմ այսօր երեկոյան գալ իմ քարանձավ՝ քննարկելու մի շատ կարևոր հարց:

«Մշուշոտ լույսը արագորեն լողում էր Գանգեսի վրայով: Տարօրինակ լուսարձակումը արտացոլվում էր անթափանց ջրերում: Այն մոտենում էր ավելի ու ավելի մոտ, մինչև որ կուրացնող փայլով հայտնվեց...» Մատաջիի կողքին և անմիջապես խտացավ Լահիրի Մահասայայի մարդկային կերպարանքի մեջ: Նա խոնարհաբար խոնարհվեց կին սրբի ոտքերի առաջ:

«Մինչև ես կհասցնեի ուշքի գալ իմ շփոթմունքից, ես ավելի զարմացա՝ տեսնելով երկնքում պտտվող միստիկ լույսի մի գանգված: Արագ իջնելով, բոցավառ հորձանուտը մոտեցավ մեր խմբին և մարմնավորվեց մի գեղեցիկ երիտասարդի մարմնով, որը, ես անմիջապես հասկացա, Բաբաջիի անունն էր: Նա նման էր Լահիրի Մահասայային, միակ տարբերությունն այն էր, որ Բաբաջին շատ ավելի երիտասարդ էր թվում և ուներ երկար, պայծառ մազեր:»

«Լահիրի Մահասայան, Մատաջին և ես ծնկի իջանք գուրուի ոտքերի մոտ: Երանելի փառքի եթերային զգացողությունը հուզեց իմ էության յուրաքանչյուր մանրաթելը, երբ դիպչեցի նրա աստվածային մարմնին»:

«Օրհնյալ քույրիկ,- ասաց Բաբաջին,- ես մտադիր եմ ազատվել իմ կերպարանքից և ընկղմվել Անսահման Հոսանքի մեջ»:

«Ես արդեն տեսել եմ քո ծրագիրը, սիրելի՛ վարպետ: Ես ուզում էի այսօր երեկոյան քննարկել այն քեզ հետ: Ինչո՞ւ պետք է լքես քո մարմինը»: Փառահեղ կինը աղերսական նայեց նրան:

«Ի՞նչ է այն տարբերություն եթե Ես կրել մի տեսանելի կամ անտեսանելի ալիք վրա այն օվկիանոս -ի իմ Հոգի՞»:

Մատաջին պատասխանեց տարօրինակ սրամտությամբ: «Անմահ գուրու, եթե դա տարբերություն չունի, ապա խնդրում եմ, երբեք մի հրաժարվիր քո կերպարանքից»: **33-5**

«Եղիր այն այսպես, Բարաջի ասաց հանդիսավոր կերպով: Ես կամք երբեք հեռանալ իմ ֆիզիկական մարմին Այն կամք միշտ մնալ տեսանելի

գոնն այս երկրի վրա գտնվող մի փոքր թվով մարդկանց համար: Տերը Իր կամքն է արտահայտել ձեր շուրթերով:

«Մինչ ես հիացմունքով լսում էի այս վեհանձն Էակների զրույցը, մեծ գուրուն բարեհամբույր ժեստով դիմեց ինձ:»

«Մի՛ վախեցիր, Ռամ Գոպալ,- ասաց նա,- դու օրհնված ես լինելու այս անմահ խոստման վայրի վկան »:

«Երբ Բաբաջիի ձայնի քաղցր մեղեդին մարեց, նրա և Լահիրի Մահասայայի կերպարանքը դանդաղորեն բարձրացավ և հետ շարժվեց Գանգեսի վրայով: Կուրացնող լույսի մի լուսապսակ ծածկեց նրանց մարմինները, երբ նրանք անհետացան գիշերային երկնքում: Մատաջիի կերպարանքը լողաց դեպի քարանձավը և իջավ. քարը...» սալը փակվեց ինքն իրեն, կարծես անտեսանելի լծակի վրա աշխատեր:

«Անսահման ոգեշնչված՝ ես վերադարձա Լահիրի Մահասայայի տուն: Երբ վաղ լուսաբացին խոնարհվեցի նրա առջև, իմ գուրուն հասկացողությամբ ժպտաց ինձ:»

«Ես ուրախ եմ քեզ համար, Ռամ Գոպալ», - ասաց նա: «Բաբաջիին և Մատաջիին հանդիպելու ցանկությունը, որը դու հաճախ էիր արտահայտել ինձ, վերջապես սրբազան իրականացում գտավ»:

«Իմ աշակերտակիցները տեղեկացրին ինձ, որ Լահիրի Մահասայան նախորդ երեկոյի սկզբից ի վեր չի շարժվել իր բեմից»:

«Նա հրաշալի դասախոսություն կարդաց անմահության մասին, երբ դու Դասասամեդի *գհատ էիր մեկնել* », - ինձ ասաց չեղաներից մեկը: Առաջին անգամ ես լիովին գիտակցեցի սուրբգրային տողերի ճշմարտությունը, որոնք ասում են, որ ինքնաճանաչման մարդը կարող է միաժամանակ հայտնվել տարբեր վայրերում՝ երկու կամ ավելի մարմիններով:

«Լահիրի Մահասայան ավելի ուշ ինձ բացատրեց այս երկրի համար թաքնված աստվածային ծրագրի վերաբերյալ բազմաթիվ մետաֆիզիկական կետեր», - եզրափակեց Ռամ Գոպալը: «Բաբաջին ընտրվել է Աստծո կողմից՝ այս համաշխարհային ցիկլի ընթացքում իր մարմնում մնալու համար: Դարեր կգան ու կանցնեն՝ դեռևս անմահ վարպետը, **33-6** դարերի դրաման դիտելով՝ ներկա կլինի այս երկրային բեմում:

Գլուխ 33 Ծանոթագրություններ

33-3 : The ամենուրեք ներկա յոգի ԱՀԿ դիտարկված որ ես ճախողված դեպի աղեղ նախքան այն Տարակետվար սրբավայր (գլուխ 13):

33-4 : «Սուրբ Մայրիկ: Մատաշի նաև ունի ապրել միջոցով այն դարեր: Նա է գրեթե ինչպես հեռու առաջադեմ հոգևորապես ինչպես նրան եղբայր: Նա մտում է եքստազի մեջ Դասասամեդի *գիատի* մոտ գտնվող թաքնված ստորգետնյա քարանձավում :

33-5 : Սա միջադեպ հիշեցնում է մեկ -ի Թալես: The մեծ հունարեն փիլիսոփա սովորեցրել է որ այնտեղ էր ոչ տարբերություն միջև կյանք և մահ: «Ապա ինչո՞ւ,- հարցրեց քննադատը,- չես մահանում»: «Որովհետև,- պատասխանեց Թալեսը,- դա տարբերություն չունի»:

33-6 : «Ճշմարիտ, իսկապես, ես ասել դեպի դու, եթե մի մարդ պահել իմ ասելով (մնալ անխափան մեջ այն Քրիստոս Գիտակցություն), Նա պետք է

ԳԼՈՒԽ՝ 34

Երկրականանալը և Պալատ Մեջ The Հիմալայներ

«Բարաջիի առաջին հանդիպումը Լահիրի Մահասայայի հետ հետաքրքրաշարժ պատմություն է և այն քչերից մեկը, որը մեզ մանրամասն պատկերացում է տալիս անմահ գուրուի մասին»:

Այս խոսքերը Սվամի Կերալանանդայի նախաբանն էին մի հրաշալի պատմության: Առաջին անգամ, երբ նա պատմեց այն, ես բառացիորեն կախարդվեցի: Շատ այլ առիթներով ես համոզեցի իմ նուրբ սանսկրիտական ուսուցչին կրկնել պատմությունը, որը հետագայում ինձ պատմեց գրեթե նույն խոսքերով Սրի Յուկտեշվարը: Լահիրի Մահասայայի այս երկու աշակերտներն էլ լսել էին այդ հրաշալի պատմությունը անմիջապես իրենց գուրուի շուրթերից:

«Իմ առաջին հանդիպումը Բարաջիի հետ տեղի ունեցավ իմ երեսուներեք տարեկանում», - ասել էր Լահիրի Մահասայան: «1861 թվականի աշնանը ես տեղակայվեցի Դանապուրում որպես ռազմական ինժեներական վարչության պետական հաշվապահ: Մի առավոտ գրասենյակի դեկավարը կանչեց ինձ:

«Լահիրի,- ասաց նա,- մեր գլխավոր գրասենյակից հենց նոր հեռագիր է եկել: Բեզ պետք է տեղափոխեն Ռանիխեթ, որտեղ գտնվում է **34-1 բանակային դիրքը**»: այժմ հաստատվում է:

«Մեկ ծառայի հետ ես մեկնեցի 500 մղոնանոց ճանապարհորդության:

Ճանապարհորդելով ձիով և կառքով, մենք երեսուն օրից հասանք Ռանիխեթ Հիմալայան վայր: **34-2**

«Իմ գրասենյակային պարտականությունները ծանր չէին. ես կարողանում էի շատ ժամեր անցկացնել՝ թափառելով հոյակապ բլուրներում: Ինձ լուր հասավ, որ մեծ սրբերը օրհնել են տարածաշրջանը իրենց ներկայությամբ. ես ուժեղ ցանկություն զգացի տեսնել նրանց: Մի օր վաղ կեսօրին զբոսանքի ժամանակ ես զարմացա՝ լսելով հեռավոր ձայն, որը կանչում էր իմ անունը: Ես շարունակեցի իմ եռանդուն

վերելքը Դրոնգիի լեռան վրա: Մի փոքր անհանգստություն պատեց ինձ այն մտքից, որ գուցե չկարողանամ վերադառնալ իմ քայլերին, մինչև մթությունը չընկներ ջունգլիների վրա»:

«Վերջապես հասա մի փոքրիկ բացատ, որի կողքերը ցրված էին քարանձավներով: Ժայռոտ ելուստներից մեկի վրա կանգնած էր մի Ժպտերես երիտասարդ, որը ձեռքը մեկնում էր ողջույնի ի նշան: Չարմանքով նկատեցի, որ բացի պղնձագույն մազերից, նա զարմանալիորեն նման էր ինձ:

«Լահիրի, դու ունենալ արի՛: The սուրբ հասցեագրված ես սիրով մեջ հինդի: «Հանգիստ» այստեղ մեջ սա քարանձավ Այն

Էր Ես ԱՀԿ կոչված դու:

«Ես մտել է մի կոկիկ փոքրիկ քարանձավ որը պարունակված մի քանի բրդյա վերմակներ և մի մի քանիսը *կամանդուլու* (աղաչանք ամաններ):

«Լահիրի, անել դու հիշել որ նստատեղի՞ The յոգի սուր դեպի մի ծաված վերմակ մեջ մեկ անկյուն

«Ո՛հ, պարո՛ն»: Իմ արկածախնդրության տարօրինակությունից մի փոքր ապշած՝ ես ավելացրի. «Ես պետք է հիմա հեռանամ, մինչև մթնշաղը: Առավոտյան գործեր ունեմ իմ գրասենյակում»:

«Խորհրդավոր սուրբը անգլերենով պատասխանեց. «Պաշտոնը բերվել է քեզ համար, և ոչ թե դու՝ պաշտոնի համար»:

«Ես ապշած էի, որ այս անտառային ճգնավորը ոչ միայն անգլերեն է խոսում, այլև վերաճեակերպում է Քրիստոսի խոսքերը: **34-3**

«Տեսնում եմ, որ հեռագիրս ուժի մեջ է մտել»: Յոգիի դիտողությունը ինձ համար անհասկանալի էր. ես հարցրի, թե ինչ է նշանակում:

«Ես հղում դեպի այն հեռագիր որ կանչված դու դեպի սրանք մեկուսացված մասեր Այն էր Ես ԱՀԿ լուռ առաջարկեցիր քո վերադաս սպային, որ քեզ տեղափոխեն Ռանիխեթ: Երբ մարդ գգում է իր միասնությունը մարդկության հետ, բոլոր մտքերը դառնում են փոխանցող կայաններ, որոնց միջոցով նա կարող է աշխատել կամք: Նա մեղմորեն ավելացրեց. «Լահիրի, այս քարանձավը քեզ ծանոթ է թվում»:

«Մինչ ես շփոթված լություն էի պահպանում, սուրբը մոտեցավ և մեղմ հարվածեց ինձ...» ճակատս: Նրա մագնիսական հպումից մի հրաշալի հոսանք անցավ ուղեղովս՝ ազատելով նախորդ կյանքիս քաղցր սերմեր-հիշողությունները:

«Հիշում եմ», - ուրախ լացից կիսախեղդ ձայնս էր: «Դու իմ գուրու Բաբաջին ես, ով միշտ ինձ է պատկանել: Անցյալի տեսարանները վառ կերպով արթնանում են մտքումս. այստեղ՝ այս քարանձավում, ես անցկացրել եմ իմ վերջին մարմնավորման բազմաթիվ տարիներ»: Երբ անբացատրելի հիշողությունները պատեցին ինձ, ես արցունքն աչքերին գրկեցի տիրոջս ոտքերը:

«Երեք տասնամյակից ավելի ես քեզ այստեղ սպասել եմ, սպասել եմ, որ դու վերադառնաս ինձ մոտ», - Բաբաջիի ձայնը հնչեց երկնային սիրով: «Դու սողոսկեցիր և անհետացար ալիքների մեջ»: Կյանք մահից այն կողմ: Քո կարմայի կախարդական փայտիկը դիպավ քեզ, և դու անհետացար: Չնայած դու կորցրեցիր ինձ տեսադաշտից, ես երբեք չկորցրի քեզ տեսադաշտից: Ես հետապնդեցի քեզ լուսարձակող աստղային ծովի վրայով, որտեղ լողում են

փառահեղ հրեշտակները: Մոայլության, փոթորկի, խռովության և լույսի միջով ես հետևեցի քեզ, ինչպես մայր թռչունը, որը պահպանում է իր ձագին: Երբ դու ապրեցիր քո մարդկային կյանքի ժամկետը արգանդի մեջ և դուրս եկար որպես մանուկ, Իմ աչքը միշտ քեզ վրա էր: Երբ մանկությանդ տարիներին դու ծածկում էիր քո փոքրիկ մարմինը լոտոսի դիրքով՝ Նադիայի ավազների տակ, ես անտեսանելիորեն ներկա էի: Համբերատար, ամիս առ ամիս, տարի առ տարի, ես հսկել եմ քեզ՝ սպասելով այս կատարյալ օրվան: Հիմա դու ինձ հետ ես: Ահա, ահա քո քարանձավը, սիրված վաղուց: Ես այն միշտ մաքուր և պատրաստ եմ պահել քեզ համար: Ահա քո սրբազան *ասանան*՝ վերմակը, որտեղ դու ամեն օր նստում էիր՝ քո ընդարձակվող սիրտը Աստծով լցնելու համար: Ահա քո ամանը, որից Դու հաճախ խմում էիր իմ պատրաստած նեկտարը: Տես, թե ինչպես եմ ես պահել պղնձե բաժակը փայլուն,

որ դու կարող է խմել կրկին այնտեղից! Իմ սեփական, անել դու հիմա հասկացա՞ր:

«Իմ գուրու, ի՞նչ ասեմ», - կոտրված շնջացի ես: «Որտե՞ղ է երբևէ լսել նման անմահ սիրո մասին»: Ես երկար ու էքստատիկ հայացքս հառեցի իմ հավերժական գանձին՝ կյանքի ու մահվան մեջ իմ գուրուին:

«Լահիրի, քեզ մաքրագործում է պետք: Խմիր այս ամանի յուղը և պառկիր գետի մոտ»: Բաբաջիի գործնական իմաստությունը, մտածեցի ես արագ, հիշեցնող ժպիտով, միշտ աչքի էր ընկնում:

«Ես հնազանդվեցի նրա հրահանգներին: Չնայած սառցե հիմալայան գիշերը իջնում էր, միսիթարական ջերմություն, ներքին ճառագայթում սկսեց զարկ տալ մարմնիս յուրաքանչյուր բջջում: Ես զարմացա: Արդյո՞ք անհայտ յուղը օժտված էր տիեզերական ջերմությամբ:»

«Մթության մեջ դառը քամիներ էին պտտվում շուրջս՝ գոռալով կատաղի մարտահրավեր: Գոգաշ գետի սառը ալիքները ժամանակ առ ժամանակ հեղեղում էին իմ մարմինը, որը ձգվում էր ժայռոտ ափին: Վագրերը ոռնում էին մոտակայքում, բայց սիրտս ազատ էր վախից. իմ մեջ նոր ծնված ճառագայթող ուժը փոխանցում էր անսասան պաշտպանության վստահություն: Մի քանի ժամ արագ անցավ. մարեցին հիշողությունները...» մեկ այլ կյանքի մարդիկ միահյուսվել են իմ աստվածային գուրուի հետ վերամիավորման ներկայիս փայլուն ձևին:

«Իմ միայնակ մտորումները ընդհատվեցին մոտեցող քայլերի ձայնով: Մթության մեջ մի տղամարդու ձեռք նրբորեն օգնեց ինձ ոտքի կանգնել և տվեց չոր հագուստ»:

«Եկե՛ք, եղբայր, իմ ուղեկից ասաց: «Դը» վարպետ սպասում է դու:

«Նա առաջնորդեց անտառով: Մոայլ գիշերը հանկարծ լուսավորվեց հեռվում հաստատուն լույսով:»

«Կարող է» որ լինել այն արևածագ՞ Ես հարցրեց: «Անշուշտ» այն ամբողջ գիշեր ունի ոչ անցա՞վ:

«Ժամը կեսգիշեր է»: Իմ ուղեկցորդը մեղմ ծիծաղեց: «Այն լույսը ոսկե պալատի փայլն է, որն այսօր երեկոյան այստեղ մարմնավորվել է անգերազանցելի Բաբաջիի կողմից: Մոայլ անցյալում դուք մի անգամ ցանկություն հայտնեցիք վայելել պալատի գեղեցկությունը: Մեր տերը հիմա բավարարում է ձեր ցանկությունը՝ այդպիսով ազատելով ձեզ կարմայի կապանքներից»: **34-4** Նա ավելացրեց. «Հոյակապ պալատը կդառնա այսօր երեկոյան ձեր *Կրիա Յոգայի ձեռնադրության վայրը*: Այստեղ ձեր բոլոր եղբայրները միանում են ողջունի երգին՝ ուրախանալով ձեր երկարատև աքսորի ավարտի համար: Ահա՛»:

«Մեր առջև կանգնած էր մի հսկայական պալատ՝ փայլուն ոսկուց: Անթիվ թանկարժեք քարերով զարդարված և լանդշաֆտային այգիների մեջտեղում տեղակայված՝ այն ներկայացնում էր աննախադեպ վեհության տեսարան: Հրեշտակային դեմքով սրբերը կանգնած էին փայլուն դարպասների մոտ, որոնք կիսով չափ կարմրել էին ռուբինների փայլով»:

Դեկորատիվ կամարների մեջ ներդրված էին մեծ չափերի և փայլի ադամանդներ, մարգարիտներ, շափյուղաներ և գմրուխտներ:

«Ես հետևեցի իմ ուղեկցին ընդարձակ ընդունելության սրահում: Խունկի և վարդերի բույրը տարածվում էր օդում, մարող լամպերը տարածում էին բազմագույն լույս: Հավատացյալների փոքր խմբեր՝ ոմանք բաց գույնի, ոմանք մուգ մաշկով, երգում էին երաժշտությամբ կամ նստած էին մեղիտատիվ դիրքով՝ ընկղմված ներքին խաղաղության մեջ: Մթնոլորտը լցրել էր կենսուրախ ուրախություն:

««Զվարճացե՛ք աչքերով, վայելե՛ք այս պալատի գեղարվեստական շքեղությունը, քանի որ այն ստեղծվել է բացառապես ձեր պատվին»։ Իմ ուղեկցորդը համակրելի ժպտաց, երբ ես զարմանքի մի քանի արտահայտություններ արձակեցի :

«Եղբայր,- ասացի ես,- այս կառույցի գեղեցկությունը գերազանցում է մարդկային երևակայության սահմանները: Խնդրում եմ, պատմեք ինձ դրա ծագման առեղծվածը»:

«Ես ուրախությամբ կլուսավորեմ քեզ»։ Իմ ուղեկիցը մուգ աչքերում փայլեց իմաստությունը: «Իրականում այս նյութականացման մեջ անբացատրելի ոչինչ չկա: Ամբողջ տիեզերքը նյութականացված միտք է»։ Արարիչը: Այս ծանր, երկրային կույտը, որը լողում է տիեզերքում, Աստծո երազն է: Նա ամեն ինչ ստեղծել է Իր գիտակցությունից, ինչպես մարդը իր երազային գիտակցության մեջ վերարտադրում և կենդանացնում է ստեղծագործությունը իր արարածներով:

«Աստված սկզբում ստեղծեց երկիրը որպես գաղափար: Ապա Նա կենդանացրեց այն. Էներգիայի ատոմները առաջացան: Նա համակարգեց ատոմները այս պինդ գնդի մեջ: Նրա բոլոր մոլեկուլները միասին են պահվում Աստծո կամքով: Երբ Նա հետ վերցնի Իր կամքը, երկիրը կրկին կքայքայվի Էներգիայի: Էներգիան կլուծվի»։ գիտակցության մեջ; երկրի գաղափարը կանհետանա օբյեկտիվությունից:

«Երազի էությունը պահպանվում է երազողի ենթագիտակցական մտքի միջոցով: Երբ այդ միասնական միտքը հետ է քաշվում արթնության մեջ, երազը և դրա տարրերը լուծվում են: Մարդը փակում է աչքերը և ստեղծում երազ-ստեղծագործություն, որը արթնանալիս նա առանց ջանքերի ապանյութականացնում է: Նա հետևում է աստվածային նախատիպային օրինակին: Նմանապես, երբ նա արթնանում է տիեզերական գիտակցության մեջ, նա առանց ջանքերի ապանյութականացնում է տիեզերական երազի պատրանքները»:

«Միավոր լինելով անսահման, ամեն ինչ իրագործող Կամքի հետ՝ Բաբաջին կարող է կանչել տարրական ատոմներին՝ միավորվելու և դրսևորվելու ցանկացած ձևով: Այս ոսկե պալատը, որը ստեղծվել է ակնթարթորեն, իրական է, ինչպես իրական է այս երկիրը: Բաբաջին ստեղծել է այս շքեղ առանձնատունը իր մտքից և իր կամքի ուժով միասին է պահում դրա ատոմները, ինչպես Աստված ստեղծել է այս երկիրը և պահպանում է այն անվնաս»։ Նա ավելացրել է. «Երբ այս կառույցը ծառայի իր նպատակին, Բաբաջին այն ապանյութականացնելու է»:

«Մինչ ես լուռ էի մնում՝ հիացմունքից դրդված, իմ ուղեկցորդը լայն շարժում արեց. «Այս փայլուն պալատը, որը հիանալի կերպով զարդարված է թանկարժեք քարերով, չի կառուցվել մարդկային ջանքերով կամ մեծ ջանքերով արդյունահանված ոսկով ու թանկարժեք քարերով: Այն ամուր կանգնած է՝

մարդու համար հսկայական մարտահրավեր»։ **34-5** Ամեն ոք, ով իրեն Աստծո որդի է ճանաչում, ինչպես Բաբաջիի դեպքում, կարող է հասնել ցանկացած նպատակի իր մեջ թաքնված անսահման զորությունների միջոցով։ Սովորական քարը իր մեջ կողպում է հսկայական ատոմային էներգիայի գաղտնիքը։ **34-6** այնուամենայնիվ, մահկանացուն աստվածային հզորության աղբյուր է։

«Իմաստունը մոտակա սեղանից վերցրեց մի նրբագեղ ծաղկաման, որի բռնակը փայլում էր ադամանդներով։ «Մեր մեծ գուրուն ստեղծեց այս պալատը՝ ամրացնելով անթիվ ազատ տիեզերական ճառագայթներ», - շարունակեց նա։ «Դպեք այս ծաղկամանին և դրա ադամանդներին. դրանք կբավարարեն զգայական փորձառության բոլոր փորձությունները»։

«Ես ուսումնասիրված այն ծաղկաման, և անցավ իմ ձեռք ավարտվել է այն հարթ սենյակի պատերը, հաստ հետ փայլուն ոսկի։ Շուրջբոլորը առատորեն ցրված զարդերից յուրաքանչյուրը արժանի էր թագավորական հավաքածուի։ Խորը բավարարվածություն տարածվեց մտքումս։ Մի խորասուզված ցանկություն, թաքնված իմ ենթագիտակցության մեջ կյանքից

հիմա գնացած, թվում էր միաժամանակ բավարարված և մարված:

«Իմ վեհաշուք ուղեկիցը ինձ տարավ զարդարուն կամարներով ու միջանցքներով դեպի մի շարք սենյակներ» Հարուստ կերպով կահավորված՝ կայսերական պալատի ոճով: Մենք մտանք մի հսկայական դահլիճ: Կենտրոնում կանգնած էր ոսկեգույն գահ՝ զարդարված թանկարժեք քարերով, որոնք փայլում էին գույների շրացուցիչ խառնուրդով: Այնտեղ՝ լոտոսի դիրքով, նստած էր գերագույն Բաբաջին: Ես ծնկի իջա նրա ոտքերի մոտ՝ փայլուն հատակին:

«Լահիրի, դեռ վայելո՞ւմ ես ոսկե պալատի մասին քո երազանքները»: Իմ գուրուի աչքերը փայլում էին: Նման նրա սեփական սափրագներ: «Արթնացե՛ք»: Բոլորը քո երկրային ծարավներ են մասին դեպի լինել «հավիտյան մարած»: Նա մրմնջաց օրհնության միստիկ խոսքեր: «Որդի՛ս, վեր կաց: Ստացի՛ր քո ձեռնադրությունը Աստծո արքայության մեջ *Կրիա Յոգայի միջոցով* »:

«Բաբաջին ձեռքը մեկնեց. հայտնվեց *հոմա* (զոհաբերական) կրակ՝ շրջապատված մրգերով և ծաղիկներով: Ես ազատագրող յոգայի տեխնիկան ստացա այս բոցավառ խորանի առջև:»

«Ծեսերն ավարտվեցին վաղ լուսաբացին: Ես չէի զգում քնելու կարիք իմ էքստատիկ վիճակում և թափառում էի պալատում, որը բոլոր կողմերից լի էր գանձերով ու անգին *արվեստի առարկաներով* »:

Իջնելով դեպի հիասքանչ այգիները, մոտակայքում նկատեցի նույն քարանձավներն ու անպտուղ լեռնային ելուստները, որոնք երեկ ոչ մի հարևանություն չէին ցույց տալիս պալատին կամ ծաղկած տեռասին:

«Վերադառնալով պալատ, որը հեքիաթային կերպով փայլում էր հիմալայան սառը արևի լույսի ներքո, ես փնտրեցի իմ տիրոջ ներկայությունը: Նա դեռ գահին էր նստած՝ շրջապատված բազմաթիվ լուռ աշակերտներով:»

«Լահիրի, դու եմ քաղցած: Բաբաջի ավելացրեց, «Փակել» քո աչքեր:

«Երբ ես դրանք վերաբացեցի, հմայիչ պալատը և նրա գեղատեսիլ այգիները անհետացել էին: Իմ սեփական մարմինը, Բաբաջիի կերպարանքները և չեղաների խումբը բոլորը նստած էին մերկ...» անհետացած պալատի ճշգրիտ տեղում, ժայռոտ քարանձավների արևի լույսով լուսավորված մուտքերից ոչ հեռու: Հիշեցի, որ իմ ուղեկցորդը նշել էր, որ պալատը կգրկվի նյութականից, նրա գերված ատոմներ, որոնք ազատվեցին մտքի-Էության մեջ, որից այն ծագել էր: Չնայած ապշած էի, վստահությամբ նայեցի իմ գուրուին: Չգիտեի, թե ինչ սպասել հրաշքների այս օրը:

««Այն նպատակը, որի համար ստեղծվեց պալատը, այժմ ծառայել է», - բացատրեց Բաբաջին: Նա գետնից բարձրացրեց կավե ամանը: «Դրեք ձեր ձեռքը այնտեղ և ստացեք այն, ինչ ցանկանում եք»:

«Հենց որ դիպա լայն, դատարկ ամանին, այն լցվեց տաք, կարագով տապակած *լուչիներով*, կարրիով և հագվագյուտ քաղցրավենիքով: Ես ինքս ինձ ծառայեցի՝ նկատելով, որ ամանը անընդհատ լցվում է: Ճաշի վերջում շուրջս նայեցի՝ ջուր փնտրելու համար: Իմ գուրուն մատնացույց արեց իմ առջևի ամանը: Ահա՛, ուտելիքը...» անհետացավ: Նրա տեղում ջուր էր՝ մաքուր, ինչպես լեռնային առվակից:

«Քչերը գիտեն, որ Աստծո արքայությունը ներառում է աշխարհիկ իրականացումների արքայությունը», - նկատեց Բաբաջին: «Աստվածային ոլորտը տարածվում է մինչև երկրայինը, բայց վերջինս, լինելով պատրանքային, չի կարող ներառել իրականության էությունը»:

«Միրելի՛ս գուրու, վերջին գիշեր դու ցուցադրված համար ես այն հղում -ի գեղեցկությունն մեջ դրախտ և երկիր՝ Ես

Ժպտացի անհետացած պալատի հիշողություններից. անկասկած, ոչ մի պարզ յոգի երբեք չէր ձեռնադրվել Հոգու վեհաշուք խորհուրդներին՝ ավելի տպավորիչ շքեղության միջավայրում: Ես հանգիստ նայեցի: ներկայիս տեսարանի կտրուկ հակադրությամբ: Նիհար գետինը, երկնային տանիքը, պարզունակ ապաստան առաջարկող քարանձավները՝ այս ամենը թվում էր բարեհաճ բնական միջավայր իմ շուրջը գտնվող սերովբեական սրբերի համար:

«Այդ կեսօրին ես նստած էի վերմակիս վրա՝ սրբացված անցյալ կյանքի գիտակցումների ասոցիացիաներով: Իմ աստվածային գուրուն մոտեցավ և ձեռքը դրեց գլխիս վրայով: Ես մտա *նիրքիկալպա սամադհի* վիճակի մեջ՝ յոթ օր անխափան մնալով դրա երանության մեջ: Հատելով ինքնաճանաչողության հաջորդական շերտերը՝ Ես թափանցեցի իրականության անմահ ոլորտները: Բոլոր խաբուսիկ սահմանափակումները վերացան. իմ հոգին լիովին հաստատվեց Տիեզերական Հոգու հավերժական զոհասեղանի վրա: Ութերորդ օրը ես ընկա իմ գուրուի ոտքերի առաջ և աղաչեցի նրան, որ միշտ ինձ իր մոտ պահի այս սրբազան անապատում:

«Որդի՛ս,- ասաց Բաբաջին՝ գրկելով ինձ,- այս մարմնավորման մեջ քո դերը պետք է կատարվի արտաքին բեմում: Նախաձննդյան շրջանում միայնակ մեղիտացիաներով լի բազմաթիվ կյանքերով օրհնված՝ դու հիմա պետք է խառնվես մարդկանց աշխարհին»:

«Խորը նպատակ էր թաքնված այն փաստի հիմքում, որ դու այս անգամ ինձ հետ չհանդիպեցիր մինչև ամուսնացած տղամարդ դառնալը՝ համեստ գործարարական պարտականություններով: Դու պետք է մի կողմ դնես Հիմալայներում մեր գաղտնի խմբին միանալու մտքերը. քո կյանքը լեփ-լեցուն շուկաներում է՝ ծառայելով որպես իդեալական յոգի-տնապահի օրինակ»:

«Շատ շփոթված աշխարհիկ տղամարդկանց և կանանց աղաղակները չեն աննկատ մնացել Մեծերի ականջներից», - շարունակեց նա: «Դուք ընտրվել եք՝ *Կրիա Յոգայի միջոցով հոգևոր միսիթարություն բերելու* բազմաթիվ անկեղծ որոնողներին: Միլիոնավոր մարդիկ, ովքեր ծանրաբեռնված են ընտանեկան կապերով և ծանր աշխարհիկ պարտականություններով, նոր սիրտ կստանան ձեզանից՝ իրենց նման տնային տնտեսուհուց: Դուք պետք է առաջնորդեք նրանց, որպեսզի տեսնեն, որ յոգի բարձրագույն նվաճումները չեն արգելվում ընտանիքի մարդու համար: Նույնիսկ աշխարհում այն յոգին, որը հավատարմորեն կատարում է իր պարտականությունները՝ առանց անձնական դրդապատճառների կամ կապվածության, քայլում է լուսավորության հաստատ ուղով»:

«Ոչ մի անհրաժեշտություն չի ստիպում ձեզ լքել աշխարհը, քանի որ ներքուստ դուք արդեն խզել եք դրա բոլոր կարմայական կապերը: Դուք այս աշխարհից չեք, դուք դեռ պետք է լինեք դրա մեջ: Դեռ շատ տարիներ կան, որոնց ընթացքում դուք պետք է բարեխղճորեն կատարեք ձեր ընտանեկան, գործնական, քաղաքացիական և հոգևոր պարտականությունները:

Աստվածային հույսի քաղցր նոր շունչը կթափանցի աշխարհիկ մարդկանց չոր սրտերը: Ձեր հավասարակշռված կյանքից նրանք կհասկանան, որ ազատագրումը կախված է ներքին, այլ ոչ թե արտաքին հրաժարումներից»:

«Որքա՜ն հեռու էին թվում իմ ընտանիքը, գրասենյակը, աշխարհը, երբ լսում էի իմ գուրուին Հիմալայան բարձր մենության մեջ: Սակայն նրա խոսքերում հնչում էր ադամանդե ճշմարտությունը. ես հնազանդորեն համաձայնեցի լքել այս օրինյալ խաղաղության հանգրվանը: Բաբաջին ինձ սովորեցրեց հին, կոշտ կանոնները, որոնք կարգավորում են յոգայի արվեստի փոխանցումը գուրուից աշակերտին»:

« *Կրիյա* բանալին տվեք միայն որակավորված չելաներին», - ասաց Բաբաջին: «Նա, ով երդվում է գոհաբերել ամեն ինչ որոնման մեջ»: -ի այն Աստվածային է տեղավորվել դեպի քանդել այն վերջնական առեղծվածներ -ի կյանք միջոցով այն գիտություն -ի մեղիտացիա:

«Հրեշտակային գուրու, քանի որ դու արդեն բարեհաճություն ես ցուցաբերել մարդկությանը՝ վերակենդանացնելով կորցրած *Կրիյա* արվեստը, մի՞թե չես մեծացնի այդ օգուտը՝ մեղմացնելով աշակերտության խիստ պահանջները», - նայեցի ես:

աղաչելով Բաբաջիին: «Ես աղոթում եմ, որ դու թույլ տաս ինձ հաղորդել *Կրիային* բոլոր որոնողներին, նույնիսկ եթե սկզբում նրանք չեն կարող երգվել իրենց լիովին ներքին հրաժարում տալ: Աշխարհի տանջված տղամարդիկ և կանայք, հետապնդվելով եռակի տառապանքով, **34-7** հատուկ խրախուսանքի կարիք ունեն: Նրանք կարող են երբեք չփորձել ազատության ճանապարհը, եթե նրանցից գրկվի *Կրիա նախաձեռնությունը*:

«Թող այդպես լինի: Աստվածային կամքը արտահայտվել է քո միջոցով»: Այս պարզ խոսքերով ողորմած գուրուն վանեց այն խիստ պաշտպանությունները, որոնք դարեր շարունակ թաքցրել էին *Կրիան* աշխարհից: «Ազատորեն տվեք *Կրիան* բոլոր նրանց, ովքեր խոնարհաբար օգնություն են խնդրում»:

Լռությունից հետո Բաբաջին ավելացրեց. «Կրկնեք ձեր աշակերտներից» յուրաքանչյուրին *Քհագավադ Գիտայի այս վեհաշուք խոստումը*. «*Սվալպամասյա Դհարմասյա, Տրայատա Մահատո Բոյատ*» - «Այս կրոնի նույնիսկ մի փոքր կիրառումը կփրկի ձեզ սարսափելի վախերից և հսկայական տառապանքներից»

:« **34-8**

«Հաջորդ առավոտյան, երբ ես ծնկի իջա իմ գուրուի ոտքերի մոտ՝ նրա հրաժեշտի օրհնությունը ստանալու համար, նա զգաց իմ խորը դժկամությունը նրան լքելու համար:»

«Մեզ համար բաժանում չկա, սիրելի՛ս զավակ»: Նա քնքշորեն դիպավ ուսիս: «Ուր էլ որ լինես, երբ էլ որ ինձ կանչես, ես անմիջապես քեզ հետ կլինեմ»:

«Նրա հրաշալի խոստումից մխիթարված և Աստծո նորահայտ իմաստության ոսկով հարուստ՝ ես իջա լեռան վրայով: Գրասենյակում ինձ դիմավորեցին իմ գործընկերները, ովքեր տասը օր շարունակ կարծում էին, թե ես կորած եմ Հիմալայան ջունգլիներում: Շուտով գլխավոր գրասենյակից նամակ ստացա :

«Լահիրին պետք է վերադառնա Դանապուր **34-9 հաշվով** «Գրասենյակ», - գրված էր այնտեղ: «Նրա տեղափոխումը Ռանիխեթ սխալմամբ տեղի ունեցավ: Ռանիխեթի պարտականությունները կատարելու համար պետք է մեկ այլ մարդ ուղարկվեր»:

Ես ժպտացի՝ մտորելով այն իրադարձությունների թաքնված խաչաձև հոսանքների մասին, որոնք ինձ տարել էին Հնդկաստանի այս ամենահեռավոր վայրը:

«Դանապուր վերադառնալուց առաջ ես մի քանի օր անցկացրի Մորադաբադում գտնվող մի բենգալական ընտանիքի հետ: Վեց ընկերներից բաղկացած մի խումբ հավաքվեց ինձ դիմավորելու: Երբ ես գրույցը տեղափոխեցի հոգևոր թեմաների

վրա, տանտերս մոայլ նկատեց.

«Օ՛, մեջ սրանք օրեր Հնդկաստան է աղքատ -ի սրբե՛ր:

«Բաբու», Ես բողոքեց ջերմորեն, -ի դասընթաց այնտեղ են դեռևս մեծ վարպետներ մեջ սա երկիր՝

«Բարձր ոգևորության տրամադրությամբ ես գգացի, որ ստիպված եմ պատմել Հիմալայներում ունեցած իմ հրաշալի ապրումների մասին: Փոքրիկ խումբը քաղաքավարիորեն անհավատալի էր:»

«Լահիրի,- հանգստացնող ձայնով ասաց մի տղամարդ,- քո միտքը լարված է եղել այդ նոսր լեռնային օդում: Սա ինչ-որ երագ է, որի մասին պատմել ես»:

«Այրվող հետ այն ոգևորություն -ի ճշմարտություն, Ես խոսեց առանց վճարման ենթակա միտքը: «Եթե Ես գանգ նրան, իմ գուրու կամք

հայտնվել աջ մեջ սա տուն:

«Հետաքրքրությունը փայլում էր բոլորի աչքերում. գարմանայի չէ, որ խումբը անհամբեր սպասում էր տեսնելու սրբի մարմնացումը այդքան տարօրինակ ձևով: Կիսադժվարությամբ ես խնդրեցի հանգիստ սենյակ և երկու նոր բրդյա վերմակ:»

«Տերը կմարմնավորվի եթերից», - ասացի ես: «Լուռ մնացեք դռան մոտ, շուտով կկանչեմ ձեզ»:

«Ես ընկղմվեցի մեղիտացիայի մեջ՝ խոնարհաբար կանչելով իմ գուրուին: Մութ սենյակը շուտով լցվեց լուսնի մշուշոտ լսողական լույսով. հայտնվեց Բաբաջիի լուսավոր կերպարանքը»:

«Լահիրի, դու ինձ մի փոքրիկ բանի համար ես կանչում»⁹: Տանտիրոջ հայացքը խիստ էր: «Ճշմարտությունը լուրջ որոնողների համար է, այլ ոչ թե դատարկ հետաքրքրասիրության տերերի: Հեշտ է հավատալ, երբ մարդ տեսնում է. այդ դեպքում հերքելու ոչինչ չկա»:

Գերզգայական ճշմարտությունը արժանի է և հայտնաբերվում է նրանց կողմից, ովքեր հաղթահարում են իրենց բնական մատերիալիստական սկեպտիցիզմը: Նա լրջորեն ավելացրեց. «Թող ինձ գնամ»:

«Ես աղերսողաբար ընկա նրա ոտքերի առաջ: «Մուրբ գուրու, ես գիտակցում եմ իմ լուրջ սխալը. խոնարհաբար ներողություն եմ խնդրում: Հենց այս հոգևորապես կուրացած մտքերում հավատք արթնացնելու համար էլ համարձակվեցի զանգահարել քեզ: Քանի որ դու բարեհաճորեն ներկա ես եղել իմ աղոթքին, խնդրում եմ, մի՛ հեռացիր առանց օրհնություն տալու իմ ընկերներին: Թեև նրանք անհավատներ են, գոնե պատրաստ էին ուսումնասիրել իմ տարօրինակ պնդումների ճշմարտացիությունը»:

«Շատ լավ, ես մի քիչ կմնամ: Ես չեմ ուզում, որ քո խոսքը արժեզրկվի քո ընկերների առաջ»¹⁰: Բաբաջիի դեմքը մեղմացել էր, բայց նա մեղմորեն ավելացրեց. «Այսուհետ, որդիս, ես կգամ, երբ դու ինձ կարիք ունենաս, և ոչ թե միշտ, երբ դու ինձ կանչես» : **34-10**

«Երբ դուռը բացեցի, փոքրիկ խմբում լարված լռություն տիրեց: Կարծես չվստահելով նրանց զգայարաններին, ընկերներս նայեցին վերմակի վրա նստած փայլուն կերպարանքին:»

«Սա զանգվածային հիպնոս է՝,- անամոթաբար ծիծաղեց մի տղամարդ:- Առանց մեր իմացության ոչ ոք չէր կարող մտնել այս սենյակ՝

Բաբաջին ժպտալով մոտեցավ և յուրաքանչյուրին նշան արեց դիպչել իր մարմնի տաք, պինդ մարմնին: Կասկածները ցրվեցին, ընկերներս խոնարհվեցին գետնին՝ գոջալով:

«Թող *հայրուս* [34-11.html](#)» «Պատրաստ եղեք»: Բաբաջին այս խնդրանքը ներկայացրեց, ինչպես գիտեի, խմբին իր ֆիզիկական իրականության մեջ ավելի վստահեցնելու համար: Մինչ շիլան եռում էր, աստվածային գուրուն բարյացակամորեն զրուցում էր: Այս կասկածամիտ թովմասների մեծ փոխակերպումը բարեպաշտ Սուրբ Պողոսի: Երբ մենք կերանք, Բաբաջին մեզանից յուրաքանչյուրին հերթով օրհնեց: Հանկարծակի փայլատակում եղավ. մենք ականատես եղանք Բաբաջիի մարմնի էլեկտրոնային տարրերի ակնթարթային քիմիականացմանը՝ տարածվող գոլորշու լույսի: Վարպետի Աստծո կողմից կարգավորված կամքի ուժը թուլացրել էր իր մարմնի մեջ միասին պահվող երեքային ատոմների բոնվածքը. տրիլիոնավոր փոքրիկ կենսական կայծերը անմիջապես մարեցին անսահման ջրամբարի մեջ:

«Հետ իմ սեփական աչքեր Ես ունենալ տեսած այն նվաճող -ի մահ: Մայթրա, [34-12](#) մեկ -ի այն խումբ, խոսեց

ակնածանքով: Նրա դեմքը փոխակերպվել էր վերջերս զարթոնքի ուրախությունից: «Գերագույն գուրուն խաղում էր ժամանակի և տարածության հետ, ինչպես երեխան խաղում է փուլիկների հետ: Ես տեսել եմ մեկին, ով ուներ երկնքի և երկրի բանալիները»:

«Շուտով ես վերադարձա Դանապուր: Հոգու մեջ ամուր խաբսիված՝ կրկին ստանձնեցի տանտիրոջ բազմաթիվ գործարարական և ընտանեկան պարտականությունները»:

Լահիրի Մահասայան նաև Սվամի Կերալանանդային և Շրի Յուկտեշվարին պատմեց Բարաջիի հետ իր մեկ այլ հանդիպման պատմությունը, որը տեղի ունեցավ այնպիսի հանգամանքներում, որոնք հիշեցրին գուրուի խոստումը. «Ես կգամ, երբ ինձ կարիքը ունենաք»:

«Տեսարանը *Կուլմբհա Մեղան Էր Ալլահաբադում*», - ասաց Լահիրի Մահասայան իր աշակերտներին: «Ես այնտեղ էի գնացել իմ գրասենյակային պարտականություններից կարճատև արձակուրդի ժամանակ: Երբ թափառում էի վանականների բազմության մեջ, և սադիկների հետ, որոնք եկել էին հեռավոր վայրերից՝ սուրբ տոնին մասնակցելու համար, ես նկատեցի մի մոխրով պատված մի ճգնավորի, որը ձեռքին մուրացկանության աման էր պահում: Մտքումս միտք ծագեց, որ այդ մարդը կեղծավոր է, կրելով այն դեպի դուրս խորհրդանիշներ -ի հրաժարում առանց մի համապատասխան ներքին շնորհք

«Հագիվ անցա ճգնավորի կողքով, երբ զարմացած հայացքս ընկավ Բարաջիի վրա: Նա ծնկի էր իջել խճճված մագերով ճգնավորի առջև:»

— Գուրուջի: Ես շտապեց դեպի նրա կողմը «Պարոն, ինչ են դու անելը այստեղ՞

«Ես լվանում եմ այս ուրացածի ոտքերը, ապա կմաքրեմ նրա խոհանոցային պարագաները»: Բարաջի ժպտաց ինձ՝ ինչպես մի փոքրիկ երեխայի: Ես գիտեի, որ նա ակնարկում էր, որ ուզում է, որ ես ոչ մեկին չքննադատեմ, այլ Տիրոջը տեսնեմ որպես բոլոր մարմին-տաճարներում հավասարապես բնակվող՝ թե՛ գերազանց, թե՛ ստորադաս մարդկանց: Մեծ գուրուն ավելացրեց. «Իմաստուն և անգրագետ սադիկներին ծառայելով՝ ես սովորում եմ առաքինություններից ամենամեծը, որը հաճելի է Աստծուն բոլորից վեր՝ խոնարհությունը»:

34-1 : Հիմա մի ռազմական առողջարան: Հեդինակ՝ 1861թ. այն բրիտանական Կառավարություն ուներ արդեն հաստատված որոշակի հեռագրական հաղորդակցություններ:

34-2 : Ռանիխեթ, մեջ այն Ավորա շրջան -ի Միացյալ Մարզեր, է տեղակայված ժամը այն ոտք -ի Նանդա Դևի, այն ամենաբարձր Հիմալայան գագաթ (25,661 ոտնաչափ) Բրիտանական Հնդկաստանում:

34-3 : «Դը շաբաթ էր պատրաստված համար մարդ, և ոչ մարդ համար այն շաբաթ: - *Մարկ* 2:27:

34-4 : The կարմիկ օրենք պահանջում է որ ամեն մարդ ցանկություն գտնել վերջնական կատարումը: Ցանկություն է այսպիսով այն շղթա որը կապում է մարդուն դեպի վերամարմնավորման անիվը:

Ի՞նչ է մի հրաշք՝ մի նախատինք, սա մի»
անուղղակի երգիծանք վրա մարդկությունը»:

Եղվարդ Երիտասարդ, մեջ *Գիշեր Մոքեր* :-

34-6 : The տեսություն -ի այն ատոմային կառուցվածք -ի նյութ էր բացատրեց մեջ այն հին հնդիկ *Վայսեսիկա* և *Նյայա* տրակտատներ: «Կա են անծայրածիր աշխարհներ բոլորը տեղադրված հեռու ներսում այն խոռոչներ -ի յուրաքանչյուրը ատոմ, բազմակողմանի ինչպես այն փոշոտ կտորներ մեջ մի արևի շող:» - *Յոգա Վասիշտհա*:

34-7 : Ֆիզիկական, մտավոր, և հոգևոր տառապանք: դրսևորված, համապատասխանաբար, մեջ հիվանդություն, մեջ հոգեբանական անբավարարություններ կամ «բարդություններ» և հոգու անտեղյակության մեջ:

34-8 : Գլուխ II:40.

34-9 : Ա քաղաք մոտ Բենարես:

34-10 : Մեջ այն արահետ դեպի այն Անսահման, նույնիսկ լուսավորված վարպետներ նման Լահիրի Մահասայա կարող է տառապել -ից մի ավելցուկ -ի եռանդ, և ենթակա լինել դեպի կարգապահություն: Մեջ այն *Քհազավադ Գիտա* , մենք կարդալ շատերը անցումներ որտեղ այն աստվածային գուրու Կրիշնա տալիս է պատիժ նվիրյալների արքայազն Արջունային:

34-11 : Ա շիլա պատրաստված -ի կրեմ -ի ցորեն տապակած մեջ կարագ, և խաշած հետ կաթ

34-12 Մարդը՝ Մայթրան, որին այստեղ նկատի ունի Լահիրի Մահասայան, հետագայում բարձր առաջադիմություն ձեռք բերեց ինքնաճանաչման մեջ: Ես հանդիպել Մայթրա շուտով հետո իմ ավարտական -ից բարձր դպրոց: Նա այցելած այն Մահամանդալ ճգնավորական տուն մեջ Բենարեսում, երբ ես բնակիչ էի: Այդ ժամանակ նա ինձ պատմեց Բաբաջիի նյութականացման մասին Մորադաբադում խմբի առջև: «Հրաշքի արդյունքում,- բացատրեց ինձ Մայթրան,- ես դարձա Լահիրի Մահասայայի ողջ կյանքի աշակերտը»:

ԳԼՈՒԽ՝ 35

The Քրիստոսանման Կյանք -ից Լահիրի Մահասայա

«Այսպես է մեզ վայելում կատարել ամեն արդարություն»: **35-1** Հովհաննես Մկրտչին ուղղված այս խոսքերով և Հովհաննեսից իրեն մկրտելու խնդրանքով Հիսուսը ճանաչում էր իր գուրուի աստվածային իրավունքները:

Արևելյան տեսանկյունից Աստվածաշնչի ակնածալից ուսումնասիրությունից, **35-2** և ինտուիտիվ ընկալումից ելնելով՝ ես համոզված եմ, որ Հովհաննես Մկրտիչը նախորդ կյանքերում Քրիստոսի գուրուն էր: Աստվածաշնչում կան բազմաթիվ հատվածներ, որոնք ենթադրում են, որ Հովհաննեսը և Հիսուսը իրենց վերջին մարմնավորումներում համապատասխանաբար Եղիան և նրա աշակերտ Եղիսեն էին: (Սրանք Հին Կտակարանի գրություններն են: Հույն թարգմանիչները անունները գրել են որպես Եղիա և Եղիսեուս. դրանք Նոր Կտակարանում կրկին հանդիպում են այս փոփոխված ձևերով):

Հին Կտակարանի ամենավերջում Եղիայի և Եղիսեի վերամարմնավորման մասին կանխագուշակություն է. «Ահա, ես ձեզ կուղարկեմ Եղիա մարգարեին, նախքան Տիրոջ մեծ և ահեղ օրվա գալը»: **35-3** Այսպիսով, Հովհաննեսը (Եղիան), որը

նւդարկվել էր «Տիրոջ գալուստից առաջ», ծնվել էր մի փոքր ավելի վաղ: Ծառայել
որպես Քրիստոսի ավետարեր: Հրեշտակ հայտնվեց Չաքարիա հորը՝ վկայելու, որ
իր գալիք որդին՝ Հովհաննեսը, ոչ այլ ոք կլինի, քան Եղիան (Եղիա):

«Բայց այն հրեշտակ ասաց դեպի նրան, Վախ ոչ, Չաքարիա. համար քո աղոթք է
լսեց; և քո կին Էլիզաբեթ

պետք է արջ քեզ մի որդի, և դու պետք է գանգ նրա անուն Ձոն: Եվ շատերը -ի այն երեխաներ -ի Իսրայել

պիտի նա դառնա՞ իր Տեր Աստծուն: Եվ նա կգնա նրա առջևից **35-4** *Եղիայի հոգով և գործությամբ` հայրերի սրտերը որդիներին դարձնելու և անհնազանդներին` արդարների իմաստությանը, Տիրոջ համար*

պատրաստված ժողովուրդ պատրաստելու համար» **(35-5):** Հիսուսը երկու անգամ անվիճելիորեն Եղիային (Եղիային) նույնացրեց որպես Հովհաննես. «Եղիան արդեն եկել է, և նրանք նրան չճանաչեցին:Այն ժամանակ աշակերտները

հասկացան, որ նա նրանց հետ խոսում էր Հովհաննես Մկրտչի մասին»: **35-6**

Քրիստոսը կրկին ասում է. «Քանզի բոլոր մարգարեներն ու օրենքը մարգարեացան մինչև Հովհաննեսը: Եվ եթե ուզում եք ընդունել, սա Եղիան է, որ գալու էր»: **35-7** Երբ Ձոն մերժված որ նա էր Էլիաս (Եղիա), **35-8** նա նկատի ուներ որ մեջ այն համեստ Հովհաննեսի հանդերձանքով նա այլևս չէր գալիս Եղիայի` մեծ գուրուի արտաքին բարձրությամբ: Իր նախկին մարմնավորման մեջ նա իր փառքի և հոգևոր հարստության «թիկնոցը» տվել էր իր աշակերտ Եղիսեին: «Եվ Եղիսեն ասաց. «Խնդրում եմ, թող քո հոգու կրկնակի բաժինը լինի ինձ վրա»: Եվ նա ասաց. «Դժվար բան խնդրեցիր, բայց եթե տեսնես ինձ, երբ ես քեզանից վերցվեմ, այդպես էլ կլինի քեզ համար»: քեզ... Եվ նա վերցրեց Եղիայի *վերարկուն , որը ընկել էր իր վրայից*»: **35-9**

Դերերը շրջվեցին, քանի որ Եղիա-Հովհաննեսը այլևս անհրաժեշտ չէր լինելու Եղիսե-Հիսուսի թվացյալ գուրուն, որն այժմ կատարելագործվել էր աստվածային գիտակցման մեջ:

Երբ Քրիստոսը լեռան վրա պայծառակերպվեց **35-10 թվականներին** դա նրա գուրու Եղիան էր` Մովսեսի հետ, որին նա տեսավ: Կրկին, խաչի վրա իր ծայրահեղ ժամին, Հիսուսը բացականչեց Աստծո անունը. « *Էլի, Էլի, լամա սաբաքթանի՞*», այսինքն` Աստված իմ, Աստված իմ, ինչո՞ւ թողեցիր ինձ»: Այնտեղ կանգնածներից ոմանք, լսելով դա, ասացին. «Սա Եղիային է կանչում: Եկեք տեսնենք, թե արդյոք Եղիան...»

կամք գալ դեպի պահպանել նրան: **35-11**

Հովհաննեսի և Հիսուսի միջև գոյություն ունեցող գուրուի և աշակերտի հավերժական կապը առկա էր նաև Բաբաջիի և Լահիրի Մահասայայի համար: Անմահ գուրուն քնքուշ հոգատարությամբ լողաց իր չելայի վերջին երկու կյանքերի միջև պտտվող Լեթեական ջրերում և առաջնորդեց երեխայի, ապա տղամարդ Լահիրի Մահասայայի հաջորդական քայլերը: Միայն այն ժամանակ, երբ աշակերտը հասավ իր երեսուներեքերորդ տարին, Բաբաջին համարեց, որ ժամանակը հասուն է բացահայտորեն վերականգնելու երբեք չկտրված կապը: Այնուհետև, Ռանիխեթի մոտ նրանց կարճատև հանդիպումից հետո, անձնուրաց ուսուցիչը իր սիրելի աշակերտին վտարեց փոքրիկ լեռնային խմբից` նրան ազատելով արտաքին աշխարհ առաքելության: «Որդիս, ես կգամ, երբ ինձ կարիք ունենաս»: Ո՞ր մահկանացու սիրահարը կարող է տալ այդ անսահման խոստումը:

Հասարակության համար անհայտ, Բենարեսի հեռավոր անկյունից սկսեց հոսել մեծ հոգևոր վերածնունդ: Ինչպես ծաղիկների բույրը չի կարող ճնշվել, այնպես էլ Լահիրի Մահասայան, լուռ ապրելով որպես իդեալական տանտեր, չէր կարողանում թաքցնել իր բնածին փառքը: Հնդկաստանի բոլոր անկյուններից, նվիրյալ մեղուները դանդաղորեն փնտրում էին ազատագրված տիրոջ աստվածային նեկտարը:

Անգլիական գրասենյակի վերատեսուչը առաջիններից մեկն էր, որ նկատեց իր աշխատակցի մոտ տարօրինակ տրանսցենդենտալ փոփոխություն, որին նա քնքշորեն անվանում էր «Էքստատիկ Բաբու»:

«Պարոն, դուք տխուր եք թվում: Ի՞նչ խնդիր կա», - մի առավոտ Լահիրի Մահասայան այս կարեկցական հարցն ուղղեց իր գործատուին:

«Իմ կին մեջ Անգլիա է քննադատաբար հիվանդ Ես առավոտյան պատռված կողմից անհանգստություն»:

«Ես քեզ մի քանի խոսք կասեմ նրա մասին»: Լահիրի Մահասայան դուրս եկավ սենյակից և կարճ ժամանակով նստեց մի մեկուսի տեղում: Վերադառնալով՝ նա մխիթարական ժպտաց:

«Քո կինը լավանում է, նա հիմա քեզ նամակ է գրում»: Ամենագետ յոգին մեջքերեց նամակի որոշ հատվածներ:

«Էքստատիկ Բաբու, ես արդեն գիտեմ, որ դու սովորական մարդ չես: Բայց չեմ կարողանում հավատալ, որ դու կարող ես կամքով վանել ժամանակն ու տարածությունը»:

Վերջապես խոստացված նամակը ժամանեց: Չարմացած վերակացուն պարզեց, որ այն պարունակում էր ոչ միայն կնոջ ապաքինման բարի լուրը, այլև նույն արտահայտությունները, որոնք շաբաթներ առաջ Լահիրի Մահասայան կրկնել էր:

Կինը մի քանի ամիս անց եկավ Հնդկաստան: Նա այցելեց գրասենյակ, որտեղ Լահիրի Մահասայան լուռ նստած էր իր սեղանի մոտ: Կինը ակնածանքով մոտեցավ նրան:

«Պարոն,- ասաց նա,- սա Ձեր կերպարանքն էր՝ փառահեղ լույսով լուսապսակված, որին ես ամիսներ առաջ տեսա Լոնդոնում՝ իմ հիվանդության մահճակալի մոտ: Այդ պահին ես լիովին բուժվեցի: Շուտով ես կարողացա ձեռնարկել երկար օվկիանոսային ճանապարհորդությունը դեպի Հնդկաստան»:

Օր օրի մեկ կամ երկու նվիրյալներ աղաչում էին վեհաշուք գուրուին *Կրիա* ձեռնադրման համար: Այս հոգևոր պարտականություններից, ինչպես նաև իր գործնական և ընտանեկան կյանքի պարտականություններից բացի, մեծ վարպետը մեծ հետաքրքրություն էր ցուցաբերում կրթության նկատմամբ: Նա կազմակերպեց բազմաթիվ ուսումնական խմբեր և ակտիվ դեր խաղաց Բենարեսի Բենգալտոլա շրջանում մեծ ավագ դպրոցի զարգացման գործում: Սուրբ գրությունների վերաբերյալ նրա կանոնավոր դասախոսությունները կոչվեցին նրա « *Գիտայի* ժողով», որին եռանդուն կերպով մասնակցում էին ճշմարտություն որոնող բազմաթիվ մարդիկ:

Այս բազմազան գործունեությամբ Լահիրի Մահասայան փորձում էր պատասխանել տարածված մարտահրավերին. «Գործարար և հասարակական պարտականությունները կատարելուց հետո որտե՞ղ է ժամանակը նվիրված մեդիտացիայի համար»: Մեծ տնային տնտեսուհու ներդաշնակորեն հավասարակշռված կյանքը դարձավ հազարավոր հարցական սրտերի լուռ ոգեշնչման աղբյուր: Վաստակելով միայն համեստ աշխատավարձ, խնայող, աննկատ, բոլորի համար մատչելի, վարպետը բնականորեն և ուրախ շարունակեց աշխարհիկ կյանքի ուղին:

Զնայած Բարձրյալի աթոռին բազմած լինելուն՝ Լահիրի Մահասայան հարգանք էր

տածում բոլոր մարդկանց նկատմամբ՝ անկախ նրանց տարբեր արժանիքներից: Երբ նրա նվիրյալները ողջունում էին նրան, նա էլ իր հերթին խոնարհվում էր նրանց առջև:

Մանկական խոնարհությամբ վարպետը հաճախ դիպչում էր ուրիշների ոտքերին, բայց հագվադեպ էր թույլ տալիս, որ նրանք իրեն նմանատիպ պատիվ տան, չնայած որ գուրուի նկատմամբ նման խոնարհումը հին արևելյան ավանդույթ է: սովորույթ

Լահիրի Մահասայայի կյանքի նշանակալի առանձնահատկություններից մեկը նրա կողմից բոլորի համար *կրիա նախաձեռնության նվերն էր*: հավատք: Նրա առաջատար աշակերտների թվում էին ոչ միայն հինդուները, այլև մուսուլմաններն ու քրիստոնյաները: Մոնիստներն ու դուալիստները՝ բոլոր հավատքներից կամ որևէ հաստատված հավատք չունեցողները, անաչառորեն ընդունվում և ուսուցանվում էին համընդհանուր գուրուի կողմից: Նրա բարձր առաջադեմ աշակերտներից մեկը Աբդուլ Գուֆուր Խանն էր՝ Մահմեդական: Լահիրի Մահասայայի մեծ քաջության դրսևորումն այն է, որ չնայած բարձր կաստայի բրահման լինելուն, նա ամեն ինչ արեց իր ժամանակի կոշտ կաստայական մոլեռանդությունը վերացնելու համար: Բոլոր խավերից եկած մարդիկ կյանք գտնված ապաստան տակ այն մագիստրոսի ամենուրեք ներկա թևեր Հավանել բոլորը Աստծո կողմից ոգեշնչված մարգարեներ, Լահիրի

Մահասայա տվեց նոր հույս դեպի այն արտաքսվածներ և ոտնահարված -ի հասարակություն

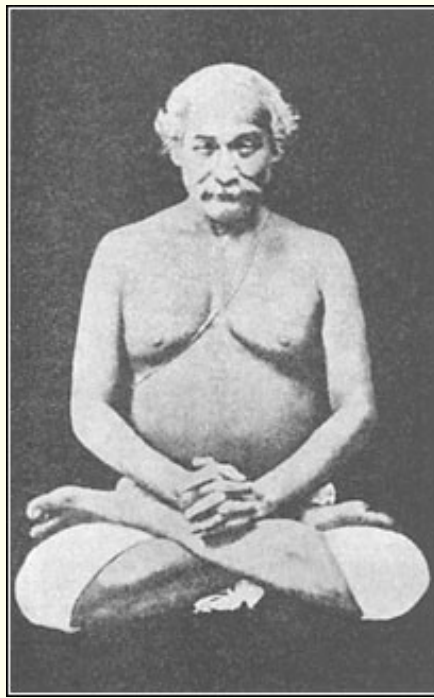
«Միշտ հիշիր, որ դու ոչ մեկին չես պատկանում, և ոչ ոք քեզ չի պատկանում: Մի օր մտածիր դրա մասին» «Դուք հանկարծ ստիպված կլինեք թողնել այս աշխարհում ամեն ինչ, այնպես որ ծանոթացեք Աստծո հետ հիմա», - ասաց մեծ գուրուն իր աշակերտներին: «Պատրաստվեք մահվան գալիք աստղային ճանապարհորդությանը՝ ամեն օր նստելով Աստծո ընկալման օդապարիկի մեջ: Խաբկանքի միջոցով դուք ինքներդ ձեզ ընկալում եք որպես մսի և ոսկորների մի փունջ, որը լավագույն դեպքում խնդիրների բույն է: **35-12** Անդադար խորհրդածեք, որպեսզի կարողանաք արագ տեսնել ձեզ որպես Անսահման Էություն, ազատ ամեն տեսակի տառապանքից: Դադարեք լինել մարմնի գերին. օգտագործելով *Կրիայի գաղտնի բանալին*՝ սովորեք փախչել Հոգու մեջ:

Մեծ գուրուն խրախուսում էր իր տարբեր ուսանողներին հավատարիմ մնալ իրենց հավատքի բարի ավանդական կարգապահությանը: *Կրիայի*՝ որպես ազատագրման գործնական տեխնիկայի, համապարփակ բնույթը շեշտելով՝ Լահիրի Մահասայան իր աշակերտներին ազատություն տվեց արտահայտելու իրենց կյանքը՝ համապատասխանեցնելով շրջակա միջավայրին և դաստիարակությանը:

«Մուսուլմանը պետք է կատարի իր *նամազը 35-13-ը*» «Օրական չորս անգամ երկրպագություն մատուցել», - նշեց ուսուցիչը: «Օրական չորս անգամ հինդուիստը պետք է նստի մեդիտացիայի մեջ: Քրիստոնյան պետք է օրական չորս անգամ ծնկի իջնի, աղոթի Աստծուն, ապա կարդա Աստվածաշունչը»:

Քհակտիի (նվիրվածություն), *Կարմայի* (գործողություն), *Ջնանաի* (իմաստություն) կամ *Ռաջայի* (արքայական կամ ամբողջական) *Յոգաների* ուղիներով՝ ըստ յուրաքանչյուր մարդու բնական հակումների: Վարպետը, որը դանդաղում էր թույլտվություն տալ վանական կյանքի պաշտոնական ուղին ընտրել ցանկացող նվիրյալներին, միշտ զգուշացնում էր նրանց նախ լավ մտածել վանական կյանքի խստության մասին:

Մեծ գուրուն իր աշակերտներին սովորեցրել է խուսափել սուրբ գրությունների տեսական քննարկումներից: «Միայն Նա է իմաստուն ԱՀԿ նվիրում է ինքն իրեն դեպի գիտակցելով, ոչ ընթերցանություն միայն, այն հին բացահայտումներ», նա ասաց: «Լուծեք ձեր բոլոր խնդիրները մեդիտացիայի միջոցով: **35-14** Փոխարինեք անօգուտ կրոնական ենթադրությունները Աստծո հետ իրական շփման հետ: Մաքրեք ձեր միտքը դոգմատիկ աստվածաբանական բեկորներից. թողեք ներս մտնի թարմ, բուժիչ անմիջական ընկալման ջրեր: Համապատասխանեցրեք ակտիվ ներքին առաջնորդությանը. Աստվածային ձայնն ունի կյանքի յուրաքանչյուր դիլեմայի պատասխանը: Չնայած մարդու հնարամտությունը՝ իրեն խնդիրների մեջ գցելու համար, թվում է անվերջ լինելու համար Անսահման Օգնականը ոչ պակաս հնարամիտ է:

ԼԱՀԻՐԻ ՄԱՀԱՍԱՅԱ
Աշակերտ -ի Բարաջի

և Գուրու -ի Շրի Յուկտեշվար

Ուսուցչի ամենուրեք լինելը մի օր ցուցադրվեց աշակերտների մի խմբի առջև, որոնք լսում էին նրա մեկնաբանությունը *Քհազավադ Գիտայի մասին: Երբ նա բացատրում էր Կուտաստհա Չայտանյայի կամ Քրիստոսի գիտակցության իմաստը բոլոր թրթռացող արարածներում, Լահիրի Մահասայան հանկարծ հառաչեց և բացականչեց.*

«Ես առավոտյան խեղդվելը մեջ այն մարմիններ -ի շատերը հոգիներ անջատված այն ավի -ի Ճապոնիա՛:

Հաջորդ առավոտյան չելաները թերթում կարդացին բազմաթիվ մարդկանց մահվան մասին, որոնց նա վր խորտակվել էր նախորդ օրը Ճապոնիայի մոտակայքում:

Լահիրի Մահասայայի հեռավոր աշակերտները հաճախ էին զգում նրա պարուրող ներկայությունը: «Ես միշտ նրանց հետ եմ, ովքեր զբաղվում են *Կրիայով* », - մխիթարական ասաց նա այն չիլաներին, ովքեր չէին կարող մնալ նրա մոտ: «Ես ձեզ կուղեկցեմ դեպի Տիեզերական Տուն՝ ձեր ընդլայնվող ընկալումների միջոցով»:

Սվամի Սաթյանանդային մի նվիրյալ ասաց, որ չկարողանալով գնալ Բենարես, տղամարդը, այնուամենայնիվ, երազում ստացել էր ճշգրիտ *Կրիա ձեռնադրություն: Լահիրի Մահասայան հայտնվել էր՝ չելային հրահանգելու իր աղոթքներին ի պատասխան:*

Եթե աշակերտը անտեսում էր իր աշխարհիկ պարտականություններից որևէ մեկը, ուսուցիչը նրբորեն ուղղում և դաստիարակում էր նրան:

«Լահիրի Մահասայայի խոսքերը մեղմ էին և բուժիչ, նույնիսկ երբ նա ստիպված էր բացահայտ խոսել որևէ չելայի թերությունների մասին», - մի անգամ ինձ ասաց Շրի Յուկտեշվարը: Նա տխուր ավելացրեց. «Ոչ մի աշակերտ երբեք չի փախել մեր ուսուցչի կծու խոսքերից»: Ես չկարողացա զսպել ծիծաղը, բայց ես անկեղծորեն վստահեցրի Շրի Յուկտեշվարին, որ սուր կամ

ոչ, նրա ամեն բառ էր երաժշտություն դեպի իմ ականջներ

Լահիրի Մահասայան ուշադիր դասակարգեց *Կրիան* չորս առաջադեմ նախաձեռնությունների: **35-15** Նա երեք բարձրագույն տեխնիկաները շնորհեց միայն այն բանից հետո, երբ նվիրյալը որոշակի հոգևոր առաջընթաց էր ցուցաբերել: Մի օր մի ոմն չելա, համոզված լինելով, որ իր արժեքը պատշաճ կերպով չի գնահատվում, ձայն հանեց իր դժգոհություն:

«Վարպետ», նա ասաց, «անշուշտ Ես առավոտյան պատրաստ հիմա համար այն երկրորդ նախաձեռնություն»:

Այս պահին դուռը բացվեց՝ ներս թողնելու համար մի համեստ աշակերտ՝ Բրինդա Բհագատը: Նա Բենարեսի փոստատար էր:

«Բրինդա, նստիր այստեղ՝ կողքիս»: Մեծ գուրուն քնքշորեն ժպտաց նրան: «Ասա ինձ, պատրաստ ես *Կրիայի երկրորդ տեխնիկային* »:

Փոքրիկ փոստատարը ձեռքերը խաչեց աղաչանքով: «Գուրուդևա», - ասաց նա տագնապած, - «խնդրում եմ, այլևս ձեռնադրություններ չկան: Ինչպե՞ս կարող եմ յուրացնել որևէ բարձրագույն ուսմունք: Այսօր եկել եմ ձեր օրհնությունը խնդրելու, որովհետև առաջին աստվածային *Կրիան* ինձ այնպիսի հարբեցողությամբ է լցրել, որ չեմ կարողանում նամակներս հասցնել»:

«Բրինդան արդեն լողում է Հոգու ծովում»: Լահիրի Մահասայայի այս խոսքերի վրա նրա մյուս աշակերտը գլուխը կախեց:

«Վարպետ», նա ասաց, «Ես տեսնել եմ ունենալ եղել է մի աղքատ աշխատավոր, գտնելը մեղք հետ իմ գործիքներ»:

Փոստատարը, որը անուս մարդ էր, հետագայում իր խորաթափանցությունը զարգացրեց *Կրիայի միջոցով* այնքանով, որ գիտնականները երբեմն փնտրում էին նրա մեկնաբանությունը սուրբգրային առնչվող հարցերի վերաբերյալ: Անմեղ լինելով թե՛ մեղքի, թե՛ շարահյուսության մեջ, փոքրիկ Բրինդան հոչակ ձեռք բերեց գիտակ մասնագետների շրջանում:

Լահիրի Մահասայայի բազմաթիվ Բենարեսցի աշակերտներից բացի, հարյուրավոր մարդիկ եկել էին նրա մոտ Հնդկաստանի հեռավոր վայրերից: Նա ինքը մի քանի անգամ ճանապարհորդել է Բենգալիա՝ այցելելով իր երկու որդիների աներերի տները: Այսպիսով, նրա ներկայությամբ օրհնված՝ Բենգալը մեղրամոմով լի էր *կրիա փոքր* խմբերով: Մասնավորապես Կրիշնագարի և Բիշնուպուրի շրջաններում, մինչ օրս շատ լուռ նվիրյալներ պահպանել են հոգևոր մեղիտացիայի անտեսանելի հոսանքը:

կրիա ստացած բազմաթիվ սրբերի շարքում կարելի է հիշատակել Բենարեսից հոչակավոր Սվամի Վիասկարանանդա Սարասվատին և բարձրահասակ Դեոգարիի ասկետ Բալանանդա Բրահմաչարին: Որոշ ժամանակ Լահիրի

Մահասայան ծառայել է որպես Բենարեսից մահարաջա Իսվարի Նարայան Սինհա Բահադուրի որդու անձնական դաստիարակ: Ճանաչելով ուսուցչի հոգևոր նվաճումները՝ մահարաջան, ինչպես նաև նրա որդին, ձգտում էին *կրիայի* նախաձեռնության, ինչպես նաև մահարաջա Ջոտինդրա Մոհան Թհակուրը:

Լահիրի Մահասայայի ազդեցիկ աշխարհիկ դիրք զբաղեցնող մի շարք աշակերտներ ցանկանում էին ընդլայնել *կրիայի* շրջանակը հրապարակայնության միջոցով: Գուրուն հրաժարվեց նրա թույլտվությունից: Բենարեսի տիրոջ թագավորական բժիշկ մի չելա կազմակերպված ջանքեր սկսեց ուսուցչի անունը որպես «Կաշի Բարա» (Բենարեսի Բարձրյալ) տարածելու համար: **35-16** Գուրուն կրկին արգելեց դա:

Կրիա ծաղկի բույրը տարածվի բնականորեն, առանց որևէ ցուցադրության», -
ասաց նա: «Դրա սերմերը արմատ կգցեն հողևորապես բերրի սրտերի հողում»:

Չնայած մեծ վարպետը չէր ընդունում քարոզչության համակարգը
կազմակերպության ժամանակակից միջոցներով կամ տպագրական մեքենայով,
նա գիտեր, որ իր ուղերձի ուժը կբարձրանա անսասան ջրհեղեղի պես՝ իր
սեփական ուժով ողողելով մարդկային մտքերի ափերը: Նվիրյալների
փոփոխված և մաքրագործված կյանքը Կրիայի անմահ կենսունակության պարզ
երաշխիքներն էին :

Մեջ 1886թ., քսանհինգ տարիներ հետո նրա Ռանիխեթ նախաձեռնությունն, Լահիրի
Մահասայա էր թոշակառու վրա մի կենսաթոշակ:

35-17 Ցերեկը նրա հասանելիության պատճառով աշակերտները անընդհատ մեծ
թվով էին նրան փնտրում: Մեծ գուրուն այժմ լուռ նստած էր ժամանակի մեծ
մասը՝ ամրացած լոտոսի հանգիստ դիրքում: Նա հագվադեպ էր դուրս գալիս իր
փոքրիկ հյուրասենյակից, նույնիսկ զբոսանքի կամ տան այլ մասեր այցելելու
համար: Չելաների լուռ հոսքը գրեթե անդադար ժամանում էր գուրուի դարշան
(սուրբ տեսարան) տեսնելու համար:

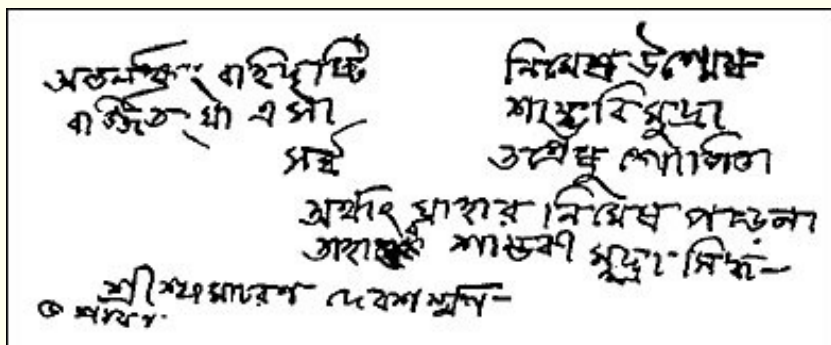
Բոլոր դիտողների զարմանքին Լահիրի Մահասայայի սովորական
Ֆիզիոլոգիական վիճակը դրսևորում էր գերմարդկային հատկանիշներ՝
շնչառության դժվարություն, անքնություն, զարկերակի և սրտի բաբախումն
դադարեցում, ժամերով չթարթող հանգիստ աչքեր և խաղաղության խորը
աուրա: Ոչ մի այցելու չէր հեռանում առանց ոգու բարձրացման. բոլորը գիտեին,
որ ստացել էին Աստծո իսկական մարդու լուռ օրհնությունը:

Կրիա Յոգայի ուղերձը և հանրային օգտի համար պատրաստեց որոշակի յոգիկ
բուսական **35-18 մեթոդներ**: դեղեր:

Հին սովորույթի համաձայն, վարպետը մարդկանց ընդհանուր առմամբ տալիս էր

35-19 նիմ : յուղ՝ տարբեր հիվանդությունների բուժման համար: Երբ գուրուն
խնդրեց աշակերտին թորել յուղը, նա հեշտությամբ կարողացավ կատարել
առաջադրանքը: Եթե որևէ մեկը փորձեր, նա կհանդիպեր տարօրինակ
դժվարությունների՝ պարզելով, որ բուժիչ յուղը գրեթե գոլորշիացել էր
անհրաժեշտ թորման գործընթացներն անցնելուց հետո:

Ակնհայտորեն այն վարպետի օրհնություն էր մի անհրաժեշտ բաղադրիչ

Լահիբի Մահասայայի ձեռագիրն ու ստորագրությունը՝ բենգալերեն գրով, ներկայացված են վերևում: Տողերը հանդիպում են մի չելայի ուղղված նամակում. մեծ վարպետը սանսկրիտական տողը մեկնաբանում է հետևյալ կերպ. «Նա, ով հասել է Հանգստության վիճակ, որի դեպքում նրա կոպերը չեն թարթում, հասել է *Մամբհարի Մուդրային* :

«Շրի Շյամա Խարան Դևա Շարման» (ստորագրված)

The Արյա Առաքելություն Հաստատություն ձեռնարկեց այն հրատարակություն -ի շատերը -ի այն գուրուի սուրբգրային

Մեկնաբանություններ: Ինչպես Հիսուսը և այլ մեծ մարգարեներ, Լահիրի Մահասայան ինքը գրքեր չի գրել, բայց նրա խորաթափանց մեկնաբանությունները գրառվել և դասավորվել են տարբեր աշակերտների կողմից: Այս կամավոր մանուկեսներից մի քանիսը ավելի խորաթափանց էին, քան մյուսները՝ գուրուի խորը ներհայացքը ճիշտ փոխանցելու հարցում, սակայն, ընդհանուր առմամբ, նրանց ջանքերը հաջող էին: Նրանց եռանդի շնորհիվ աշխարհը տիրապետում է Լահիրի Մահասայայի աննախադեպ մեկնաբանություններին քսանվեց հին սուրբ գրությունների վերաբերյալ:

Վարպետի թոռը՝ Սրի Անանդա Մոհան Լահիրին, հետաքրքիր գրքույկ է գրել *Կրիայի մասին*: «*Բհագավադ Գիտայի* տեքստը մեծ էպոսի՝ Մահաբհարատայի մի մասն է , որն ունի մի քանի հանգույցներ (*վյաս-կուտա*)», - գրել է Սրի Անանդան: «Եթե այդ հանգույցները չքննարկեք, մենք կգտնենք միայն յուրահատուկ և հեշտությամբ սխալ հասկացվող առասպելական պատմություններ: Պահեք այդ հանգույց-կետերը անբացատրելի են, և մենք կորցրել ենք մի գիտություն, որը Արևելքը պահպանել է գերմարդկային համբերատարությամբ՝ հազարամյակների փորձերի որոնումներից հետո: **35-20** Հենց Լահիրի Մահասայայի մեկնաբանություններն էին, որոնք այլաբանություններից գերծ լույս սփռեցին կրոնի այն գիտության վրա, որն այդքան հմտորեն անտեսվել էր սուրբգրային տառերի և պատկերների հանելուկում:

Այլևս ոչ թե պարզապես բառերի անհասկանալի խառնաշփոթ, վեդայական պաշտամունքի այլապես անիմաստ բանաձևերը վարպետի կողմից ապացուցվել են որպես գիտական նշանակություն ունեցող: ...

«Մենք գիտենք, որ մարդը սովորաբար անգոր է չար կրքերի ապստամբ ազդեցության դեմ, բայց դրանք դառնում են անգոր, և մարդը որևէ դրդապատճառ չի գտնում դրանց բավարարման մեջ, երբ նրա մոտ *Կրիայի միջոցով ծագում է գերագույն և երկարատև երանության գիտակցություն* : Այստեղ հրաժարումը, ցածր կրքերի ժխտումը համաժամեցվում է ստանձնման, երանության հաստատման հետ: Առանց նման ուղու, հարյուրավոր բարոյական սկզբունքներ, որոնք հիմնված են պարզապես ժխտումների վրա, անօգուտ են մեզ համար»:

«Աշխարհային գործունեության հանդեպ մեր եռանդը մեզանում սպանում է հոգևոր երկյուղածության զգացումը: Մենք չենք կարող հասկանալ բոլոր անունների և ձևերի հետևում թաքնված Մեծ Կյանքը, միայն այն պատճառով, որ գիտությունը մեզ ցույց է տալիս, թե ինչպես կարող ենք...» օգտագործել բնության ուժերը. այս ծանոթությունը սերմանել է արհամարհանք նրա վերջնական գաղտնիքների նկատմամբ: Մեր հարաբերությունները բնության հետ գործնական են: Մենք, այսպես ասած, ծաղրում ենք նրան՝ իմանալու համար, թե ինչպես կարելի է այն օգտագործել մեր նպատակներին ծառայելու համար. մենք օգտագործում ենք նրա էներգիաները, որոնց աղբյուրը դեռևս անհայտ է մնում: Գիտության մեջ մեր հարաբերությունները բնության հետ այնպիսին են, ինչպիսին գոյություն ունի մարդու և նրա ծառայի միջև, կամ

փիլիսոփայական իմաստով նա նման է վկայի արկղում գտնվող գերու: Մենք խաչաձև հարցաքննում ենք նրան, մարտահրավեր նետում նրան և մանրակրկիտ կշռադատում նրա ապացույցները մարդկային կշեռքներով, որոնք չեն կարող չափել նրա թաքնված արժեքները: Մյուս կողմից, երբ «ես»-ը հաղորդակցության մեջ է ավելի բարձր ուժի հետ, բնությունն ավտոմատ կերպով, առանց լարվածության կամ լարվածության, ենթարկվում է մարդու կամքին: Բնության վրա այս անխափան հրամայելը անհասկացող մատերիալիստը անվանում է «հրաշալի»:

«Լահիրի Մահասայայի կյանքը օրինակ ծառայեց, որը փոխեց այն սխալ պատկերացումը, որ յոգան խորհրդավոր պրակտիկա է: Յուրաքանչյուր մարդ կարող է գտնել միջոց՝ *Կրիայի միջոցով* հասկանալու բնության հետ իր ճիշտ հարաբերությունները և հոգևոր հարգանք զգալու բոլոր երևույթների նկատմամբ, լինեն դրանք միստիկ, թե առօրյա երևույթներ, չնայած ֆիզիկական գիտության փաստացի լինելուն: **35-21** Մենք պետք է հիշենք, որ այն, ինչ հազար տարի առաջ միստիկ էր, այլևս այդպիսին չէ, և այն, ինչ հիմա խորհրդավոր է, կարող է օրինականորեն հասկանալի դառնալ հարյուր տարի անց: Անսահմանությունն է, Ուժի օվկիանոսը, որը գտնվում է... բոլոր դրսևորումների հետևում:

Կրիա Յոգայի օրենքը հավերժական է: Այն ճշմարիտ է ինչպես մաթեմատիկան, ինչպես գումարման և հանման պարզ կանոնները, այն օրենք -ի *Կրիա* տուփ երբեք լինել ոչնչացված: Այրել դեպի մոխիր բոլորը այն գրքեր վրա մաթեմատիկա,

«Տրամաբանորեն մտածողները միշտ կվերագտնեն նման ճշմարտությունները. ոչնչացրեք յոգայի վերաբերյալ բոլոր սրբազան գրքերը, դրա հիմնարար օրենքները կհայտնվեն, երբ հայտնվի իսկական յոգի, որն իր մեջ պարունակում է մաքուր նվիրվածություն և, հետևաբար, մաքուր գիտելիքներ»:

Ինչպես Բարաջին մեծագույն ավատարներից մեկն է՝ *Մահավատար*, իսկ Շրի Յուկտեշվարը՝ *Ջնանավատար* կամ Իմաստության Մարմնացում, այնպես էլ Լահիրի Մահասայան կարող է արդարացիորեն կոչվել *Յոգավատար* կամ Յոգայի Մարմնացում: Որակական և քանակական բարության չափանիշներով նա բարձրացրեց հասարակության հոգևոր մակարդակը: Իր մտերիմ աշակերտներին քրիստոսանման կերպարանքով բարձրացնելու և լայնորեն լայնորեն ճշմարտությունը լայնորեն տարածելու իր գործությամբ՝ Լահիրի Մահասայան դասվում է մարդկության փրկիչների շարքում:

Նրա եզակիությունը որպես մարգարե կայանում է նրա գործնական շեշտադրման մեջ՝ *կրիայի՝ որոշակի մեթոդի վրա*, առաջին անգամ բացելով յոգայի ազատության դռները բոլոր մարդկանց համար: Իր սեփական կյանքի հրաշքներից բացի, անկասկած, Յոգավատարը *հասել* է բոլոր հրաշքների գագաթնակետին՝ յոգայի հին բարդությունները կրճատելով մինչև... արդյունավետ պարզություն, որը չի գերազանցում սովորական ըմբռնումը:

Հրաշքների մասին խոսելով՝ Լահիրի Մահասայան հաճախ էր ասում. «Մարդկանց համար անհայտ նուրբ օրենքների գործողությունը չպետք է հրապարակայնորեն քննարկվի կամ հրապարակվի առանց պատշաճ խտրականության»: Եթե այս էջերում ես անտեսել եմ նրա զգուշացնող խոսքերը, դա այն պատճառով է, որ նա ինձ ներքին վստահություն է տվել: Բացի այդ, Բարաջիի, Լահիրի Մահասայայի և Սրի Յուկտեշվարի կյանքը գրի առնելով՝ ես նպատակահարմար եմ համարել բաց թողնել բազմաթիվ իրական հրաշագործ պատմություններ, որոնք դժվար թե կարողանային ներառվել առանց նաև բարդ փիլիսոփայության բացատրական հատոր գրելու:

Նոր հույս նոր մարդկանց համար: «Աստվածային միությունը,- հայտարարեց *Յոգավատարը*, - հնարավոր է ինքնազբաղման միջոցով, և է ոչ կախված վրա աստվածաբանական համոզմունքներ կամ վրա այն կամայական կամք -ի մի Տիեզերական Դիկտատոր»:

Կրիա բանալու միջոցով այն մարդիկ, ովքեր չեն կարողանում իրենց համոզել որևէ մարդու աստվածային էությանը, վերջապես կտեսնեն իրենց սեփական «ես»-ի ամբողջական աստվածային էությունը:

35-1 : *Մատթեոս* 3:15:

35-2 Աստվածաշնչյան շատ հատվածներ ցույց են տալիս, որ վերամարմնավորման օրենքը հասկացվել և ընդունվել է: Վերամարմնավորման ցիկլերը ավելի ողջամիտ բացատրություն են մարդկության էվոլյուցիայի տարբեր վիճակների համար, քան տարածված արևմտյան տեսությունը, որը ենթադրում է, որ ինչ-որ բան (եսասիրության գիտակցությունը) առաջացել է ոչնչից, գոյություն է ունեցել տարբեր աստիճաններով: -ի կրքոտություն համար երեսուն կամ իննսուն տարիներ, և ապա վերադարձված դեպի այն բնօրինակ դատարկություն The

անհավանական բնություն -ի այդպիսի Դատարկությունը խնդիր է, որը կարող է հաճույք պատճառել
միջնադարյան դպրոցականի սիրտը:

35-3 : *Մադաքիա* 4:5:

35-4 : «Նախքան Նրան», այսինքն՝

«մինչև այն «Տե՛ր»: 35-5: *Դուկաս* 1:13-

17:

Մատթեոս 17:12-13 : :35-6

Մատթեոս 11:13-14 : :35-7

Ջոն 1:21: :35-8

II *Թագավորներ* 2:9-14 : :35-9

35-10 : *Մատթեոս 17:3:*

35-11 : *Մատթեոս 27:46-49 :*

35-12 : «Ինչպե՞ս շատերը տեսակներ -ի մահ են մեջ մեր մարմիններ! Ոչինչ է դրանում բայց մահը: - *Մարտին Լյութեր, մեջ «Սեղանի շուրջ գրույց»:*

35-13 : The ղեկավար աղոթք -ի այն Մահմեդականներ, սովորաբար կրկնվող չորս կամ հինգ անգամներ ամեն օր

35-14 : «Փնտրեք ճշմարտություն մեջ մեղիտացիա, ոչ մեջ բորբոսնած գրքեր Նայեք մեջ այն երկինք դեպի գտնել այն լուսին, ոչ մեջ այն լճակ: - *պարսկական ասացվածք:*

35-15 : Ինչպես *Կրիա Յոգա* է ընդունակ -ի շատերը ենթաբաժիններ, Լահիրի Մահասայա իմաստուն կերպով մաղված դուրս չորս քայլեր որը Նա տարբերակեց լինել այն դեղամիջոցները, որոնք պարունակում էին անհրաժեշտ ոսկրածուծը և որոնք իրական պրակտիկայում ամենաբարձր արժեքն ունեին:

35-16 : Այլ վերնագրեր շնորհված վրա Լահիրի Մահասայա կողմից Նրա աշակերտներ էին *Յոգիբար* (ամենամեծը -ի յոգիներ), *Յոգիրաջ* (թագավոր -ի յոգիներ) և *Մուկիբար* (սրբերից մեծագույնը), որոնց ես ավելացրել եմ *Յոգավատարը* (յոգայի մարմնացում):

35-17 : Նա ուներ տրված, ընդհանրապես, երեսուհինգ տարիներ -ի ծառայություն մեջ մեկ բաժին -ի այն կառավարություն

35-18 Բուսական հսկայական գիտելիքներ կան հին սանսկրիտական տրակտատներում: Հիմալայան խոտաբույսերը օգտագործվել են երիտասարդացման բուժման մեջ, որը գրավել է աշխարհի ուշադրությունը 1938 թվականին, երբ մեթոդը կիրառվել է Պունդիտ Մադան Մոհան Մալավիայում, 77 տարեկան Փոփկանցլեր -ի Բենարես հիմնական Համալսարան: Դեպի մի ուշագրավ չափով, այն նշել է գիտական վերականգնված 45 օրից Նրա առողջությունը, ուժը, հիշողությունը, նորմալ տեսողությունը, հայտնվեցին ատամների երրորդ զույգի նշաններ, մինչդեռ բոլոր կնճիռները անհետացան: The բուսական բուժում, հայտնի ինչպես *Կայա Կալպա* , է մեկ -ի 80 երիտասարդացում մեթոդներ ուրվագծված մեջ հիմնով *Այուրվեդա* կամ բժշկական գիտություն: Պանդիտ Մալավիան բուժման է ենթարկվել Սրի Կալպաչարյա Սվամի Բեշունդասչի ձեռքով, ով պնդում է, որ իր ծննդյան տարեթիվը 1766 թվականն է: Նա ունի փաստաթղթեր, որոնք ապացուցում են, որ ինքը ավելի քան 100 տարեկան է. *Associated Press-ի* լրագրողները նշել են, որ Նա մոտ 40 տարեկան է թվում:

Հին հինդուական տրակտատները բժշկական գիտությունը բաժանում էին 8 ճյուղի՝ *սայա* (վիրաբուժություն), *սալակյա* (պարանոցի վերևի հիվանդություններ), *կայաչիկիցա* : (դեղ պատշաճ); *բիուտավիդյա* (մտավոր հիվանդություններ); *քաումարա* (խնամք -ի մանկություն); *ագադա* (տոքսիկոլոգիա); *Ռասայանա* (երկարակեցություն); *Վագիկարանա* (տոնիկ միջոցներ): Վեդիկ բժիշկները օգտագործում էին Նուրբ վիրաբուժական գործիքներ, կիրառում էին պլաստիկ վիրահատություն, հասկանում էին բժշկական մեթոդներ դեպի հակազդել այն էֆեկտներ -ի թույն գազ, կատարված Կեսարյան հատում բաժիններ և ուղեղ վիրահատություններ, հմուտ էին դեղերի դինամիկացման մեջ: Մ.թ.ա. 5-րդ դարի հայտնի բժիշկ Հիպոկրատը իր «բժշկական Նյութի» մեծ :մասը փոխառել է հինդուիստական աղբյուրներից

35-19 Արևելյան Հնդկաստանի մարգոսա ծառը: Դրա բուժիչ արժեքները այժմ ճանաչվել են Արևմուտքում, որտեղ դառը *Նիմբ* հաչել է օգտագործված ինչպես մի տոնիկ, և այն յուղ -ից սերմեր և միրգ ունի եղել է գտնված -ի ծայրահեղ արժեք մեջ այն բուժում -ի բորոտություն և այլ հիվանդություններ:

35-20 «Ինդոսի հովտի հնագիտական վայրերից վերջերս պեղված մի շարք կնիքներ, որոնք թվագրվում են երրորդ հազարամյակով՝ մ.թ.ա. ցուցադրել թվեր Նստած մեջ մտախոհ դիրքեր հիմա օգտագործված մեջ այն համակարգ - ի Յոգա, և օրդեր այն եզրակացություն, որ Նույնիսկ այդ ժամանակ յոգայի որոշ տարրական սկզբունքներ արդեն հայտնի էին: Մենք չենք կարող անհիմն կերպով եզրակացնել, որ համակարգված ինքնադիտարկումը՝ ուսումնասիրված մեթոդների օգնությամբ, Հնդկաստանում կիրառվել է հինգ հազար տարի: Հնդկաստան ունի զարգացած որոշակի արժեքավոր կրոնական վերաբերմունքները -ի միտք և էթիկական հասկացություններ որը են եզակի, ժամը ամենաքիչը

կյանքում դրանց կիրառման լայնության մեջ: Դրանցից մեկը եղել է մտավոր համոզմունքների-վարդապետության հարցերում հանդուրժողականությունը, որը զարմանալի է Արևմուտքի համար, որտեղ դարեր շարունակ հերետիկոսության որսը տարածված էր, և ազգերի միջև արյունալի պատերազմներ էին տեղի ունենում աղանդավոր մրցակցություններ էին հաճախակի: - Քաղվածքներ -ից մի հոդված կողմից պրոֆեսոր Վ. Նորման Շագանակագույն մեջ այն Մայիս, 1939թ. թողարկում Ամերիկյան գիտական ընկերությունների խորհրդի *տեղեկագրի* , Վաշինգտոն, Կոլումբիայի շրջան

35-21 Այստեղ մտորում ենք Քարլայլի «Մարտոր Ռեզարտուս» աշխատության մեջ արված դիտարկման մասին.

«Մարդը, ով չի կարողանում զարմանալ, ով սովորաբար չի զարմանում (և չի երկրպագում), անթիվ
թագավորական ընկերությունների նախագահ էր և կրում էր մարմնացում
-ի բոլորը

լաբորատորիաներ և աստղադիտարաններ, հետևանք արդյունքներ, մեջ նրա միայնակ գլուխ,-Է բայց մի զույգ -ի
ակնոցներ ետևում որը այնտեղ է աչք չկա »:

Բաբաջիի Հետաքրքրությունն Մեջ The Արևմուտք

«Վարպետ, արեց դու երբևէ հանդիպել Բաբաջի»

Մերամպորում հանգիստ ամառային գիշեր էր. արևադարձային մեծ աստղերը փայլում էին մեր գլխավերևում, երբ ես նստած էի Սրի Յուկտեշվարի կողքին՝ ճգնավորական տան երկրորդ հարկի պատշգամբում:

«Այո՛»: Վարպետը ժպտաց իմ ուղիղ հարցին, նրա աչքերը լուսավորվեցին ակնածանքով: «Երեք անգամ ես օրհնվել եմ անմահ գուրուի տեսարանով: Մեր առաջին հանդիպումը Ալլահաբադում էր՝ Կումբհա *Մելայում* »:

Հնդկաստանում անհիշելի ժամանակներից ի վեր կազմակերպվող կրոնական տոնավաճառները հայտնի են որպես *Կումբհա մելաներ* . դրանք հոգևոր նպատակները պահել են բազմության մշտական տեսադաշտում: Հավատացյալ հինդուները միլիոնավոր մարդիկ են հավաքվում յուրաքանչյուր վեց տարին մեկ՝ հանդիպելու հազարավոր սադհուների, յոգիների, սվամիների և բոլոր տեսակի ասկետների հետ: Նրանցից շատերը ճգնավորներ են, ովքեր երբեք չեն լքում իրենց մեկուսացված վայրերը, բացի մելաներին մասնակցելուց և իրենց օրհնությունները աշխարհիկ տղամարդկանց և կանանց շնորհելուց:

«Ես սվամի չեի, երբ հանդիպեցի Բաբաջիին», - շարունակեց Շրի Յուկտեշվարը, - «Բայց ես արդեն ստացել էի *Կրիա* ձեռնադրությունը Լահիրի Մահասայայից: Նա խրախուսեց ինձ մասնակցել *մելային* , որը գումարվում էր 1894 թվականի հունվարին Ալլահաբադում: Դա իմ առաջին փորձն էր կումբհայի հետ . ես մի փոքր ապշած էի ամբոխի աղմուկից և ալիքից: Իմ շուրջը նայելիս ես չտեսա ուսուցչի լուսավորված դեմք: Գանգեսի ափին գտնվող կամրջի մոտով անցնելիս նկատեցի մի ծանոթի, որը կանգնած էր մոտակայքում՝ իր աղերսանքի ամանը մեկնած:

«Օ՛, այս տոնավաճառը ոչ այլ ինչ է, քան աղմուկի և մութացկանների քաոս», - մտածեցի ես հիասթափված: «Հետաքրքիր է, թե արդյոք արևմտյան գիտնականները, համբերատարորեն ընդլայնելով գիտելիքների ոլորտները մարդկության գործնական բարօրության համար, ավելի հաճելի չեն Աստծուն, քան այս ծուլները, ովքեր դավանում են կրոն, բայց կենտրոնանում են ողորմության վրա»:

«Սոցիալական բարեփոխումների մասին իմ մշուշոտ խորհրդածությունները
ընդհատվեցին բարձրահասակ սաննյասիի ձայնով, որը կանգ առավ իմ առջև»:

«Պարոն,- ասաց նա,- ձեզ մի

սուրբ է կանչում»: «Ո՞վ է նա»:

«Եկեք և տեսնել համար ինքդ քեզ:

«Տատանվելով հետևող սա լակոնիկ խորհուրդ, Ես շուտով գտնված ես ինքս մոտ մի
ծառ որի ճյուղեր էին

գուրուի՝ գրավիչ աշակերտների խմբի հետ ապաստան տալով: Վարպետը՝ պայծառ, անսովոր կերպարանքով, փայլող մուգ աչքերով, վեր կացավ իմ մոտենալուն պես և գրկեց ինձ:

«Բարի գալուստ, Սվամիջի», - սիրով

ասաց նա: «Պարոն», - ընդգծված

պատասխանեցի ես, - «ես սվամի *չեմ* »:

«Նրանք, ում ես աստվածային կերպով հրահանգված եմ շնորհել «սվամի» տիտղոսը, երբեք չեն հրաժարվում դրանից»: Սուրբը պարզ դիմեց ինձ, բայց ճշմարտության խորը համոզմունքը հնչեց նրա խոսքերում. ես անմիջապես ընկղմվեցի հոգևոր օրհնության ալիքի մեջ: Ժպտացի հին վանական կարգի իմ հանկարծակի բարձրանալուն՝ **36-1** Ես խոնարհվեցի մարդկային կերպարանքով ակնհայտորեն մեծ և հրեշտակային էակի ոտքերի առաջ, որն այդպես պատվել էր ինձ:

«Բարաջին, որովհետև իսկապես նա էր, ինձ ձեռքով ցույց տվեց նստել իր մոտ՝ ծառի տակ: Նա ուժեղ էր ու երիտասարդ, նման էր Լահիրի Մահասայային, սակայն նմանությունը ինձ չգարմացրեց, չնայած ես հաճախ էի լսել երկու վարպետների արտաքինի արտասովոր նմանությունների մասին: Բարաջին տիրապետում է մի ուժի, որի միջոցով կարող է կանխել որևէ կոնկրետ մտքի առաջացումը մարդու մտքում: Ակնհայտ է, որ մեծ գուրուն ցանկանում էր, որ ես իր ներկայությամբ լիովին բնական լինեի, այլ ոչ թե սարսափեի իր ինքնության իմացությամբ:

Ի՞նչ անել դու մտածել -ի այն *Կուլքիա Մելա*»

«Ես շատ հիասթափված էի, պարոն», - շտապ ավելացրի ես, - «Մինչև ձեզ հանդիպելը: Ինչ-որ կերպ սրբերը և այս իրարանցումը, կարծես, իրար հետ կապ չունեն»:

«Երեխա՛», - ասաց ուսուցիչը, չնայած ես, կարծես, գրեթե երկու անգամ ավելի մեծ էի նրանից, - «շատերի թերությունների համար մի՛ դատիր ամբողջը: Երկրի վրա ամեն ինչ խառը բնույթ ունի, ինչպես ավազի և շաքարի խառնուրդ: Եղիր իմաստուն մրջյունի նման, որը բռնում է միայն շաքարը և ավազը թողնում անձեռնմխելի: Չնայած այստեղ շատ սաղիսունքներ դեռ թափառում են մոլորության մեջ, մեկն *օրհնված* է Աստծո գիտակցության մի քանի մարդկանց կողմից »:

«Մեջ տեսք -ի իմ սեփական հանդիպում հետ սա բարձրացված վարպետ, Ես արագ համաձայնեցված հետ նրա դիտարկում:

«Պարոն,- մեկնաբանեցի ես,- ես մտածում էի Արևմուտքի գիտնականների մասին, որոնք շատ ավելի խելացի են, քան այստեղ հավաքված մարդկանց մեծ մասը,

ապրում են հեռավոր Եվրոպայում և Ամերիկայում, դավանում են տարբեր հավատալիքներ և անտեղյակ են այնպիսի *մեղաների իրական արժեքներից*, ինչպիսին ներկայիսն է: Նրանք են...» մարդիկ, ովքեր կարող էին մեծ օգուտ քաղել Հնդկաստանի վարպետների հետ հանդիպումներից: Սակայն, չնայած բարձր մտավոր նվաճումների, շատ արևմտյան մարդիկ կապված են մատերիալիզմի հետ: Մյուսները, որոնք հայտնի են գիտության և փիլիսոփայության մեջ, չեն ճանաչում կրոնի Էական միասնությունը: Նրանց հավատամքները ծառայում են որպես անհաղթահարելի խոչընդոտներ, որոնք սպառնում են ընդմիշտ բաժանել նրանց մեզանից:

«Ես տեսա, որ դու հետաքրքրված ես ինչպես Արևմուտքով, այնպես էլ Արևելքով»: Բաբաջիի դեմքը փայլեց հավանությունից: «Ես զգացի քո սրտի ցավը, որը բավականաչափ լայն էր բոլոր տղամարդկանց համար, թե՛ արևելցի, թե՛ արևմտյան: Ահա թե ինչու ես քեզ այստեղ կանչեցի»:

«Արևելքն ու Արևմուտքը պետք է ստեղծեն գործունեության և հոգևորականության համադրման ոսկե միջին ուղի», - շարունակեց նա: «Հնդկաստանը շատ բան ունի սովորելու Արևմուտքից նյութական զարգացման հարցում. փոխարենը, Հնդկաստանը կարող է սովորեցնել համընդհանուր մեթոդներ, որոնց միջոցով Արևմուտքը կկարողանա իր կրոնական համոզմունքները հիմնել յոգայի գիտության անսասան հիմքերի վրա»:

«Դու, Սվամիջի, դեր ունես խաղալու Արևելքի և Արևմուտքի միջև առաջիկա ներդաշնակ փոխանակման գործում: Մի քանի տարի անց ես քեզ կուղարկեմ մի աշակերտ, որին դու կարող ես մարզել Արևմուտքում յոգայի տարածման համար: Այնտեղ շատ հոգևորապես որոնող հոգիների թրթռումները հեղեղի պես հասնում են ինձ: Ես տեսնում եմ պոտենցիալ սրբերի Ամերիկայում և Եվրոպայում, որոնք սպասում են արթնանալուն»:

Ժամը սա կետ մեջ նրա պատմություն, Շրի Յուկտեշվար շրջվեց նրա հայացք լիովին վրա իմը

«Որդի՛ս,- ասաց նա՝ Ժպտալով լուսնի լույսի տակ,- դու այն աշակերտն ես, որին տարիներ առաջ Բաբաջին խոստացավ ուղարկել ինձ»:

Ես ուրախ էի իմանալով, որ Բաբաջին ուղղորդել էր իմ քայլերը դեպի Շրի Յուկտեշվար, սակայն ինձ համար դժվար էր պատկերացնել ինձ հեռավոր Արևմուտքում՝ հեռու իմ սիրելի գուրուից և պարզ ճգնաժամական խաղաղությունից:

«Այնուհետև Բաբաջին խոսեց *Բհագավատ Գիտայի մասին* », - շարունակեց Շրի Յուկտեշվարը: «Իմ զարմանքին, նա մի քանի գովեստի խոսքերով ցույց տվեց, որ տեղյակ է այն փաստին, որ ես մեկնաբանություններ եմ գրել *Գիտայի տարբեր գլուխների վերաբերյալ*»:

«Իմ խնդրանքով, Սվամիջի, խնդրում եմ, ձեռնարկիր մեկ այլ առաջադրանք», - ասաց մեծ վարպետը: «Չե՞ս գրի կարճ գիրք քրիստոնեական և հինդուիստական սուրբ գրությունների միջև ընկած հիմնական միասնության մասին: Չուզահեռ հղումներով ցույց տուր, որ Աստծո ոգեշնչված որդիները խոսել են նույն ճշմարտությունները, որոնք այժմ մթագնված են մարդկանց դավանանքային տարբերություններով»:

«Մահարաջ», **36-2** Ես պատասխանեց անվստահորեն, «ինչ մի հրաման! Ծալ Ես լինել կարող դեպի կատարել դա՞»

Բաբաջին մեղմ ծիծաղեց: «Որդիս, ինչո՞ւ ես կասկածում», - հանգստացնող ձայնով ասաց նա: «Իսկապես, ո՞ւմ գործն է այս ամենը, և ո՞վ է բոլոր գործողությունների կատարողը: Այն ամենը, ինչ Տերն ինձ ստիպել է ասել, անպայման կմարմնավորվի որպես ճշմարտություն»:

«Ես զգացի, որ սրբի օրհնություններն ինձ գորացրել են և համաձայնեցի գրել

գիրքը: Դժկամությամբ զգալով, որ հրաժեշտի ժամը հասել է, ես վեր կացա իմ տերևոտ աթոռից:»

««Լահիրիին ճանաչո՞ւմ ես»: **36-3** հարցրեց վարպետը: «Նա մեծ հոգի է, այնպես չէ՞: Պատմիր նրան մեր հանդիպման մասին»: Ապա նա ինձ հաղորդագրություն տվեց Լահիրի Մահասայայի համար:

«Հրաժեշտի խոնարհումից հետո, սուրբը բարեհամբույր ժպտաց: «Երբ քո գիրքը ավարտվի, ես քեզ կայցելեմ», - խոստացավ նա: «Առայժմ ցոեություն»:

«Հաջորդ օրը ես լքեցի Ալլահաբադը և գնացի Բենարես: Հասնելով իմ գուրուի տուն՝ ես Կումբհա Մելայում պատմեցի հրաշալի սրբի պատմությունը :»

«Օ՛ր, չճանաչեցի՞ր նրան»: Լահիրի Մահասայայի աչքերը ծիծաղից պարում էին:
«Տեսնում եմ, որ չէիր կարող, որովհետև նա խանգարեց քեզ: Նա իմ անգուգական գուրուն է՝ երկնային Բաբաջին»:

«Բաբաջի՛», - կրկնեցի ես՝ զարմացած: «Յոգի-Քրիստոս Բաբաջին: Անտեսանելի-տեսանելի փրկիչ Բաբաջին: Ա՛խ, եթե...» Ես կարող էի պարզապես հիշել անցյալը և կրկին նրա ներկայության մեջ լինել՝ ցույց տալու իմ նվիրվածությունը նրա լոռոսի մոտ ոտքերը՝

«Երբեք միտքը, Լահիրի Մահասայա ասաց միաթարական կերպով: Նա ունի խոստացված դեպի տեսնել դու կրկին:

«Գուրուդևան, աստվածային ուսուցիչը խնդրեց ինձ քեզ մի լուր տալ: «Ասա Լահիրիին,- ասաց նա,- որ այս կյանքի համար կուտակված ուժը սպառվում է, այն գրեթե սպառվել է»:

«Այս առեղծվածային խոսքերն արտաբերելիս Լահիրի Մահասայայի մարմինը դողաց, կարծես կայծակի հոսանքը դիպչեր իրեն: Մի ակնթարթում նրա շուրջը ամեն ինչ լռեց. նրա ժպտացող դեմքը դարձավ աներևակայելիորեն խիստ: Ինչպես փայտե արձան, մոայլ և անշարժ իր նստատեղում, նրա մարմինը...» դարձավ անգույն: Ես անհանգստացած և շփոթված էի: Կյանքումս երբեք չէի տեսել այս ուրախ հոգուն նման սարսափելի լռությունը դրսևորելիս: Մյուս աշակերտները, որոնք ներկա էին, մտահոգ նայում էին:

«Երեք ժամ անցավ լիակատար լռության մեջ: Ապա Լահիրի Մահասայան վերադարձավ իր բնական, ուրախ կեցվածքին և սիրով խոսեց բոլոր չիլաների հետ: Բոլորը թեթևացած շունչ քաշեցին:»

«Իմ տիրոջ արձագանքից ես հասկացա, որ Բաբաջիի ուղերձը անսխալ ազդանշան էր...» ինչը Լահիրի Մահասայան հասկանում էր, որ իր մարմինը շուտով կմնա անմարդաբնակ: Նրա սարսափելի լռությունը ապացուցեց, որ իմ գուրուն անմիջապես վերահսկել էր իր էությունը, կտրել նյութական աշխարհի հետ կապվածության վերջին լարը և փախել դեպի իր հավերժական ինքնությունը Հոգու մեջ: Բաբաջիի դիտողությունը նրա ասելու ձևն էր. «Ես միշտ քեզ հետ կլինեմ»:

«Չնայած Բաբաջիին և Լահիրի Մահասայան ամենագետ էին և կարիք չունեին միմյանց հետ շփվելու իմ կամ որևէ այլ միջնորդի միջոցով, մեծերը հաճախ խոնարհվում են՝ դեր խաղալու մարդկային դրամայում: Երբեմն նրանք իրենց մարգարեությունները փոխանցում են սուրհանդակների միջոցով՝ սովորական ձևով, որպեսզի իրենց խոսքերի վերջնական կատարումը ավելի մեծ աստվածային հավատ ներշնչի մարդկանց լայն շրջանակի, ովքեր հետագայում կիմանան պատմությունը»:

«Շուտով ես լքեցի Բենարեսը և սկսեցի աշխատել Սերամպորում՝ Բաբաջիի

պատվիրած սուրբգրային գրվածքների վրա», - շարունակեց Շրի Յուկտեշվարը:
«Հագիվ էի սկսել իմ աշխատանքը, երբ կարողացա գրել մի բանաստեղծություն՝
նվիրված անմահ գուրուին: Մեղեդային տողերը հեշտությամբ հոսում էին իմ
գրչից, չնայած երբեք չէի փորձել սանսկրիտերեն պոեզիա գրել»:

«Մեջ այն հանգիստ -ի գիշեր Ես գրադված ես ինքս ավարտվել է մի
համեմատություն -ի այն Աստվածաշունչ և այն սուրբ գրությունները *Սանատան*
Դհարմայի : **36-4** Մեջբերելով օրհնյալ Տեր Հիսուսի խոսքերը՝ ես ցույց տվեցի, որ
նրա ուսմունքները, ըստ Էության, մեկ էին Վեդաների հայտնությունների հետ : Իմ
մեծ ուրախության համար, իմ գիրքն ավարտվեց... *կարճ ժամանակում*; ես
հասկացա, որ այս արագ օրհնությունը իմ *Պարամ-Գուրու-*
Մահարաջի շնորհի շնորհիվ էր : **36-5** Գլուխները սկզբում հայտնվեցին
Սադհուսամբադի օրագրում, ավելի ուշ դրանք գաղտնի տպագրվեցին որպես
գիրք իմ Քիդդերփորի աշակերտներից մեկի կողմից:

«Գրական աշխատանքներս ավարտելուց հետո առավոտյան,- շարունակեց վարպետը,- գնացի Ռայ... Գիատը այստեղ է՝ Գանգեսում լողանալու համար: Գիատը դատարկ էր. ես մի որոշ ժամանակ անշարժ կանգնած էի՝ վայելելով արևոտ խաղաղությունը: Փրփրուն ջրերում լողանալուց հետո ես տուն վերադարձա: Լոռիյան մեջ միակ ձայնը իմ Գանգեսով թրջված գործվածքի ձայնն էր, որը շրխկացնում էր ամեն քայլափոխի: Երբ ես անցնում էի գետի ափին գտնվող մեծ բանյան ծառի տարածքից այն կողմ, մի ուժեղ ազդակ ինձ ստիպեց հետ նայել: Այնտեղ, բանյանի ստվերի տակ, մի քանի աշակերտներով շրջապատված, նստած էր մեծ Բաբաջին:

««Ռոջոյն, Սվամիջի՛»: Ուսուցչի գեղեցիկ ձայնը հնչեց՝ ինձ վստահեցնելով, որ ես երագ չեմ տեսնում: «Տեսնում եմ, որ դու հաջողությամբ ավարտել ես քո գիրքը: Ինչպես խոստացել էի, ես այստեղ եմ՝ քեզ շնորհակալություն հայտնելու»:

«Սրտի արագ բաբախյունով ես ամբողջությամբ խոնարհվեցի նրա ոտքերի առաջ: «Պարամ-գուրուջի», - աղերսական ասացի ես, - «մի՞թե դու և քո աշակերտները ձեր ներկայությամբ չեք պատվի իմ մոտակա տունը»:

Գերագույն գուրուն ժպիտով հրաժարվեց: «Ո՛չ, երեխա՛,- ասաց նա,- մենք մարդիկ ենք, ովքեր սիրում են ծառերի տակ ապաստան գտնել. այս տեղը բավականին հարմարավետ է»:

«Խնդրում եմ մի քիչ սպասեք, պարոն»: Ես աղերսանքով նայեցի նրան: «Ես անմիջապես կվերադառնամ՝ բերելով մի քանի յուրահատուկ քաղցրավենիք»:

«Երբ մի քանի րոպեից վերադարձա համեղ ուտեստներով, ահա՛, տիրակալ բանյանը այլևս ապաստան չէր տալիս երկնային խմբին: Ես ամբողջ գիատը փնտրեցի, բայց սրտումս գիտեի, որ փոքրիկ խումբն արդեն փախել էր եթերային թևերով»:

«Ես խորապես վիրավորված էի: «Նույնիսկ եթե նորից հանդիպենք, ես չեի ցանկանա նրա հետ խոսել», - ինքս ինձ վստահեցրի: «Նա անբարյացակամ էր, որ այդքան հանկարծակի լքեց ինձ»: Սա, իհարկե, սիրո գայրույթ էր և ոչ ավելին:

«Մի քանի ամիս անց ես այցելեցի Լահիրի Մահասայային Բենարեսում: Երբ մտա նրա փոքրիկ հյուրասենյակ, իմ գուրու ժպտաց՝ ողջունելով նրան:»

««Բարի գալուստ, Յուկտեշվար», - ասաց նա: «Դու հենց նոր հանդիպե՞լ

ես Բաբաջիին իմ սենյակի շեմին»: «Ո՛չ», - զարմացած պատասխանեցի ես:

«Արի այստեղ»: Լահիրի Մահասայան նրբորեն դիպավ ճակատիս: Ես անմիջապես դռան մոտ տեսա Բաբաջիի կերպարանքը, որը ծաղկում էր ինչպես կատարյալ լոտոս:

«Ես հիշեցի իմ հին վիրավորանքը և չխոնարհվեցի: Լահիթի Մահասայան

գարմանքով նայեց ինձ: Աստվածային գուրուն նայեց ինձ անհուն աչքերով: «Դու

ինձ վրա նեղացած ես»:

«Պարոն, ինչո՞ւ չպետք է լինեմ», - պատասխանեցի ես: «Դուք օղից եկաք ձեր կախարդական խմբի հետ և անհետացաք օդում»:

«Ես ասացի քեզ, որ կտեսնեմ քեզ, բայց չասացի, թե որքան կմնամ»: Բարաջին մեղմ ծիծաղեց: «Դու լի էիր հուզմունքով: Վստահեցնում եմ քեզ, որ քո անհանգստության պոռթկումը ինձ բավականին մարեց եթերում՝ եթերում»:

«Ես անմիջապես գոհացա այս անհաճո բացատրությունից: Ես ծնկի իջա նրա ոտքերի մոտ. գերագույն գուրուն քնքշորեն թեթևակի շոյեց ուսս»:

«Երեխա՛, դու պետք է ավելի շատ մեղիտացիա անես», - ասաց նա: «Քո հայացքը դեռ անթերի չէ. դու չէիր կարող տեսնել ինձ թաքնված արևի լույսի ետևում»: Այս խոսքերը երկնային Ֆլեյտայի ձայնով արտասանելով՝ Բաբաջին անհետացավ թաքնված փայլի մեջ:

«Դա Բենարես կատարած իմ վերջին այցելություններից մեկն էր՝ իմ գուրուն տեսնելու համար», - եզրափակեց Շրի Յուկտեշվարը: «Ինչպես Բաբաջին կանխագուշակել էր Կուլմբհա *Մելայում*, Լահիրի Մահասայայի տնային տնտեսուհի-մարմնավորումը մոտենում էր ավարտին: 1895 թվականի ամռանը նրա անսասան մարմնում մեջքի վրա փոքրիկ թարախակույտ առաջացավ: Նա բողոքեց նիզակահարության դեմ. նա իր մարմնով մշակում էր իր աշակերտներից մի քանիսի չար կարման: Վերջապես մի քանի չիլաներ շատ համառ դարձան. ուսուցիչը խորհրդավոր պատասխանեց.

««Դը» մարմին ունի դեպի գտնել մի պատճառ դեպի գնալ; Ես կամք լինել հաճելի դեպի ինչ էլ որ լինի դու ուզում եմ դեպի արա:

«Կարճ ժամանակ անց անգուգական գուրուն հրաժարվեց իր մարմնից Բենարեսում: Այլևս կարիք չկա, որ ես նրան փնտրեմ նրա փոքրիկ հյուրասենյակում. ես իմ կյանքի յուրաքանչյուր օրը օրհնված եմ համարում նրա ամենուրեք ներկա առաջնորդությամբ»:

Տարիներ անց, Սվամի Քեշաբանանդայի շուրթերից, **36-6** Որպես առաջադեմ աշակերտ, ես լսեցի բազմաթիվ հրաշայի մանրամասներ Լահիրի Մահասայայի մահվան մասին:

«Իմ գուրուն իր մարմինը թողնելուց մի քանի օր առաջ,- ասաց ինձ Քեշաբանանդան,- նա մարմնավորվեց իմ առջև, երբ ես նստած էի Հարդվարի իմ ճգնարանում»:

«Եկեք ժամը մեկ անգամ դեպի Բենարես: Հետ սրանք բառեր Լահիրի Մահասայա անհետացավ:

«Ես անմիջապես գնացի Բենարես: Իմ գուրուն տանը ես գտա բազմաթիվ աշակերտների, որոնք հավաքված էին: Այդ օրը **36-7 ժամ շարունակ** Վարպետը մեկնաբանեց *Գիտան*, ապա նա մեզ դիմեց պարզորոշ:

«Ես առավոտյան գնալ տուն:

«Լաց -ի տառապանք կոտրված դուրս նման մի անդիմադրելի հեղեղ

««Մխիթարվեք, ես կրկին կհարություն առնեմ»: Այս խոսքերից հետո Լահիրի Մահասայան երեք անգամ շրջանագծով շրջվեց, լոտոսի դիրքով դեմքով դեպի հյուսիս նայեց և փառահեղորեն մտավ վերջնական *մահասամադի* : **36-8**

«Լահիրի Մահասայայի գեղեցիկ մարմինը, որը շատ սիրելի էր հավատացյալների համար, այրվեց հանդիսավոր կերպով...» «Տնային ծեսեր Մանիկարնիկա Գհատում` սուրբ Գանգեսի մոտ», - շարունակեց Կեշարանանդան: «Հաջորդ օրը, առավոտյան ժամը տասին, երբ ես դեռ Բենարեսում էի, իմ սենյակը լցվեց մեծ լույսով: Ահա՛ իմ առջև կանգնած էր Լահիրի Մահասայայի մսից ու արյունից կերպարանքը: Այն ճիշտ նման էր նրա հին մարմնին, բացառությամբ այն բանի, որ թվում էր ավելի երիտասարդ և փայլուն: Իմ աստվածային գուրուն խոսեց ինձ հետ:

««Կեշաբանանդա», - ասաց նա, - «ես եմ: Իմ դիակիզված մարմնի քայքայված ատոմներից ես վերակենդանացրել եմ վերափոխված կերպարանք: Իմ տնային տնտեսուհու աշխատանքն աշխարհում ավարտված է, բայց ես ամբողջությամբ չեմ լքում երկիրը: Այսուհետ ես որոշ ժամանակ կանցկացնեմ Բաբաջիի հետ Հիմալայներում և Բաբաջիի հետ՝ տիեզերքում»:

«Ինձ ուղղված մի քանի օրհնության խոսքերով հանդերձ, գերբնական ուսուցիչը անհետացավ: Հրաշալի ոգեշնչում լցրեց սիրտս. ես բարձրացա Հոգով, ինչպես Քրիստոսի և Քաբիրի աշակերտները **36-9**»: Երբ նրանք Ֆիզիկական մահից հետո նայում էին իրենց կենդանի գուրուներին:

«Երբ վերադարձա իմ մեկուսացված Հարդվարի ճգնաժամական տունը,- շարունակեց Քեշաբանանդան,- ես ինձ հետ տարա իմ գուրուի սրբազան մոխիրը: Գիտեմ, որ նա փախել է տարածաժամանակային վանդակից. ամենուրեքության թռչունն ազատագրված է: Այնուամենայնիվ, իմ սիրտը մխիթարվեց նրա սրբազան մասունքները պահպանելով»:

Մեկ այլ աշակերտ, որը օրհնվեց իր հարություն առած գուրուի տեսարանով, սուրբ Պանչանոն Բհատտաչարյան Էր՝ Կալկաթայի Արյա միսիոներական հաստատության հիմնադիրը: **36-10**

Ես այցելեցի Պանչանոնին նրա Կալկաթայի տանը և հիացմունքով լսեցի նրա տիրոջ հետ անցկացրած երկար տարիների պատմությունը: Եզրափակելով՝ նա պատմեց ինձ իր կյանքի ամենահիասքանչ իրադարձության մասին:

«Այստեղ՝ Կալկաթայում,- ասաց Պանչանոնը,- նրա դիակիզումից հետո առավոտյան ժամը տասին Լահիրի Մահասայան հայտնվեց իմ առջև կենդանի փառքով»:

Սվամի Պրանաբանանդան՝ «երկու մարմին ունեցող սուրբը», նույնպես ինձ վստահեց իր սեփական գերբնական փորձառության մանրամասները:

«Լահիրի Մահասայան մարմնից հեռանալուց մի քանի օր առաջ,- ասաց ինձ Պրանաբանանդան, երբ այցելեց իմ Ռանչի դպրոցը,- ես նրանից նամակ ստացա, որում խնդրում էին ինձ անմիջապես գալ Բենարես: Սակայն ես ուշացա և չկարողացա անմիջապես մեկնել: Երբ ես իմ ճանապարհորդության նախապատրաստական աշխատանքների մեջ էի, առավոտյան ժամը տասին մոտ, հանկարծ ուրախությունից համակվեցի՝ տեսնելով իմ գուրուի փայլուն կերպարանքը:

«Ինչո՞ւ շտապել դեպի Բենարես՞ Լահիրի Մահասայա ասաց, ժպտացող: «Դու պետք է գտնել ես այնտեղ ոչ ավելի երկար:

«Երբ նրա խոսքերի նշանակությունը հասկացա, սրտով կոտրված լաց եղա՝ հավատալով, որ նրան տեսնում եմ միայն տեսիլքի մեջ»:

«Տերը մխիթարականորեն մոտեցավ ինձ: «Ահա՛, դիպչի՛ր մարմնիս», - ասաց նա:
«Ես կենդանի եմ, ինչպես միշտ: Մի՛ ողբաս, մի՞թե ես հավիտյան քեզ հետ չեմ»:

Այս երեք մեծ աշակերտների շուրթերից ի հայտ է եկել մի զարմանալի
ճշմարտության պատմություն. Լահիրի Մահասայայի մարմինը կրակի
մատնելուց հաջորդ օրը՝ առավոտյան ժամը տասին, հարություն առած
ուսուցիչը՝ իրական, բայց կերպարանափոխված մարմնով, հայտնվեց երեք
աշակերտների առջև, որոնցից յուրաքանչյուրը տարբեր քաղաքում էր:

«Այսպիսով երբ սա կաշառակեր պետք է ունենալ դնել վրա անապականություն, և
սա մահկանացու պետք է ունենալ դնել վրա

անմահություն, այն ժամանակ կկատարվի գրված խոսքը. «Մահը կլանվեց հաղթանակով: Մահ, ո՞ւր է քո խայթոցը, գերեզման, ո՞ւր է քո հաղթանակը»: **36-11**

36-1 : Շրի Յուկտեշվար Էր ավելի ուշ պաշտոնապես նախաձեռնված մեջ այն Սվամի Պատվիրել կողմից այն

Մահանտ (վանք գլուխ) -ի Բուդդա Գայա: 36-2: «Մեծ Արքա»՝ հարգանքի տիտղոս:

36-3 : Ա գուրու սովորաբար վերաբերում է դեպի նրա սեփական աշակերտ պարզապես կողմից նրա անուն, բաց թողնելով ցանկացած վերնագիր Այսպիսով, Բաբաջի ասաց «Լահիրի», ոչ թե «Լահիրի Մահասայա»:

36-4 : Բառացիորեն, «հավերժական կրոն», այն անուն տրված դեպի այն մարմին -ի Վեդական ուսմունքներ: *Սանատան Դհարմա* ունի գալ դեպի լինել կոչվում է *հինդուիզմ* քանի որ այն ժամանակ -ի այն հույներ ԱՀԿ նշանակված այն մարդիկ վրա այն բանկեր -ի այն գետ Ինդոս ինչպես *Տանը* , կամ *Հինդուներ* : «Հինդու» բառը , ըստ Էուբյան, վերաբերում է միայն *Սանատան Դհարմայի կամ հինդուիզմի* հետևորդներին : «Հնդիկ» տերմինը հավասարապես վերաբերում է հինդուներին, մահմեդականներին և Հնդկաստանի հողի մյուս *բնակիչներին (և նաև Կոլումբոսի շփոթեցնող աշխարհագրական սխալի միջոցով՝ ամերիկյան մոնղոլոիդ բնիկներին)*:

Հնդկաստանի հին անվանումը *Արյավարտա* է , որը բառացիորեն նշանակում է «արիացիների բնակավայր»: « *Արյա* » բառի սանսկրիտերեն *արմատը* նշանակում է «արժանի, սուրբ, ազնիվ»: Ավելի ուշ ազգագրական առումով «*արիական* » բառի *չարաշահումը* ՝ ոչ թե հոգևոր, այլ ֆիզիկական բնութագրերը նշանակելու համար, մեծ արևելագետին հանգեցրեց... Մաքս Մյուլլեր, դեպի ասել տարօրինակ կերպով՝ «Դեպի ես մի ազգագրագետ ԱՀԿ խոսում է -ի մի Արիական մրցավազք, Արիական արյուն, Արիական աչքեր և մազերը նույնքան մեծ մեղավոր են, որքան լեզվաբանը, որը խոսում է դոլիխոցեֆալ բառարանի կամ բրախիցեֆալ քերականության մասին:

36-5 : *պարամ-գուրու* է բառացիորեն «գուրու գերագույն» կամ «գուրու այն կողմ», նշանակող մի գիծ կամ հաջորդականություն -ի ուսուցիչները: Բաբաջի, այն *գուրու* -ի Լահիրի Մահասայա, Էր այն *պարամ-գուրու* -ի Շրի Յուկտեշվար:

36-6 : Իմ այցելությունն դեպի Քեշաբանանդայի աշրամ է նկարագրված վրա Էջեր 405-408 :

36-7 : սեպտեմբեր 26, 1895թ. է այն ամսաթիվ վրա որը Լահիրի Մահասայա ծախ նրա մարմին Մեջ մի մի քանիսը ավելին օրեր նա կ հասել է նրա վաթսուևութերորդ տարեդարձին:

36-8 Հյուսիսին ուղղված և մարմինը երեք անգամ պտտող՝ վեդայական ծեսի մասեր են, որոնք օգտագործվում են վարպետների կողմից, ովքեր նախապես գիտեն, թե երբ այն վերջնական ժամ է մասին դեպի գործադուլ համար այն ֆիզիկական մարմին The վերջին մեդիտացիա, ընթացքում որը այն վարպետ միաձուլվում են Ինքն իրեն Տիեզերական ԱՌԻՄ-ում կոչվում է *մահա* , կամ մեծ *սամադիի* :

36-9 Կաբիրը տասնվեցերորդ դարի մեծ սուրբ Էր, որի մեծ հետևորդների թվում էին և՛ հինդուիստներ, և՛ մահմեդականներ: Այդ ժամանակ -ի նրա մահ, այն աշակերտներ վիճաբանել է ավարտվել է այն ձև -ի դիրիժորություն այն հուղարկավորություն արարողություններ: The նյարդայնացած վարպետ վարդ -ից նրա վերջնական քուն, և տվեց նրա հրահանգներ «Կես -ի իմ մնացորդներ պետք է լինել թաղված կողմից այն մուսուլման ծեսեր»: Նա ասաց, «թող մյուս կեսը դիակիզվի հինդուիստական խորհրդով»: Այնուհետև նա անհետացավ: Երբ աշակերտները բացեցին դագաղը, որի մեջ նրա մարմինն Էր, ոչինչ չգտան, բացի ոսկեգույն չամպակ ծաղիկների շլացուցիչ հավաքածուից: Դրանց կեսը հնազանդորեն թաղեցին մուսուլմանները, ովքեր մինչ օրս մեծարում են նրա սրբավայրը:

Մեջ նրա երիտասարդություն Կաբիր Էր մոտեցավ կողմից երկու աշակերտներ ԱՀԿ ցանկացել է թույլ տալ մտավորական .ուղղորդում երկայնքով այն միստիկ արահետ Վարպետը պարզապես պատասխանեց

Ճանապարհ» ենթադրում է հեռավորություն: Եթե նա լինել մոտ, ոչ արահետ ամենակարիքավորը դու ժամը»

«!բոլորը Իսկապես այն ստեղծում է ես ժպիտ Դեպի լսել -ի մի ձուկ ջրի ծարավից

36-10 : Պանչանոն հաստատված, մեջ մի տասնյոթ ակր այգի ժամը Դեոգարի մեջ Բիհար, մի տաճար պարունակող մի քար արձան Լահիրիի Մահասայա: Մեկ այլ արձան -ի այն մեծ վարպետ ունի եղել է հավաքածու կողմից աշակերտներ մեջ այն փոքրիկ հյուրասենյակ -ի նրա Բենարես տուն

ԳԼՈՒԽ՝ 37

Ես Գնալ Դեպի Ամերիկա

«Ամերիկա՛: Անշուշտ, այս մարդիկ ամերիկացիներ են»: Սա էր իմ միտքը, երբ արևմտյան դեմքերի համայնապատկերային տեսարանն անցավ իմ ներքին հայացքի առջևով:

Մեդիտացիայի մեջ խորասուզված՝ նստած էի Ռանչի դպրոցի պահեստում գտնվող փոշոտ արկղերի ետևում: Երիտասարդների հետ այդ զբաղված տարիներին դժվար էր առանձին տեղ գտնել:

Տեսիլքը շարունակվեց. հսկայական բազմություն, **37-1** ուշադիր նայելով ինձ, դերասանի պես սահեց գիտակցության բեմով մեկ:

Պահեստի դուռը բացվեց. ինչպես միշտ, երիտասարդ տղաներից մեկը գտել

էր իմ թաքստոցը: «Արի այստեղ, Բիմալ», - ուրախ բացականչեցի ես: «Քեզ

համար նորություններ ունեմ. Տերը ինձ կանչում է Ամերիկա»: «Ամերիկա՞»:

Տղան կրկնեց իմ խոսքերը այնպիսի տոնով, որը ենթադրում էր, որ ես ասել էի

«դեպի լուսին»:

«Այո՛: Ես գնում եմ Ամերիկան հայտնաբերելու, ինչպես Կոլումբոսը: Նա կարծում էր, թե գտել է Հնդկաստանը. անկասկած, այդ երկու երկրների միջև կարմայական կապ կա»:

Բիմալը փախավ: Շուտով ամբողջ դպրոցը տեղեկացավ երկոտանի թերթից: **37-2** Ես կանչեցի շփոթված դասախոսական կազմին և դպրոցը հանձնեցի նրանց հսկողությանը:

«Գիտեմ, որ դու միշտ առաջնային տեղում կպահես Լահիրի Մահասայայի յոգայի կրթության իդեալները», - ասացի ես: «Ես քեզ հաճախ կգրեմ. Աստված կամենա, մի օր կվերադառնամ»:

Արցունքներս լցվեցին, երբ վերջին անգամ նայեցի Ռանչիի փոքրիկ տղաներին և արևոտ այգիներին: Գիտեի, որ իմ կյանքի մի որոշակի դարաշրջան ավարտվել էր. այսուհետ ես կապրեի հեռավոր երկրներում: Տեսիլքից մի քանի ժամ անց ես ուղևորվեցի Կալկաթա: Հաջորդ օրը ես հրավեր ստացա ծառայելու որպես

Հնդկաստանից պատվիրակ Ամերիկայում կայանալիք կրոնական լիբերալների միջազգային կոնգրեսում: Այն պետք է գումարվեր այդ տարի Բոստոնում՝ Ամերիկյան ունիտար ասոցիացիայի հովանու ներքո:

Իմ գլուխ մեջ մի պտտվել, Ես փնտրել դուրս Շրի Յուկտեշվար մեջ Սերամպորե:

«Գուրուջի, ինձ հենց նոր հրավիրեցին ելույթ ունենալու Ամերիկայում

կայանալիք կրոնական կոնգրեսում: Գնա՞մ»: «Բոլոր դռները բաց են քեզ

համար», - պարզապես պատասխանեց Վարպետը: «Կամ հիմա, կամ

երբեք»:

«Բայց, պարոն, Ես ասաց մեջ հիասթափություն, «ինչ անել Ես իմանալ մասին հանրային խոսելը՞ Հազվադեպ ունենալ Ես տրված մի դասախոսություն,

և երբեք մեջ Անգլերեն:

«Անգլերեն կամ ոչ անգլերեն, քո բառեր վրա յոգա պետք է լինել լսեց մեջ այն Արևմուտք:

Ես ծիծաղեցի: «Դե, սիրելի՛ գուրուշի, հազիվ թե կարծում եմ, որ ամերիկացիները կսովորեն բենգալերեն: Խնդրում եմ, օրհնեք ինձ անգլերեն լեզվի խոչընդոտները հաղթահարելու հարցում»:

37-3

Երբ հորս պատմեցի իմ ծրագրերի մասին, նա խիստ զարմացավ: Նրա համար Ամերիկյան աներևակայելիորեն հեռավոր էր թվում. նա վախենում էր, որ կարող է այլևս երբեք չտեսնի ինձ:

«Ինչպե՞ս կարող ես գնալ», - խստորեն հարցրեց նա: «Ո՞վ կֆինանսավորի քեզ»:
Քանի որ նա սիրով էր կրել իմ կրթության և ամբողջ կյանքի ծախսերը, անկասկած հույս ուներ, որ իր հարցը կխափանի իմ նախագիծը:

«Տերը անպայման կֆինանսավորի ինձ»: Այս պատասխանը տալիս մտածեցի նմանատիպ պատասխանի մասին, որը վաղուց տվել էի Ագրայում ապրող եղբայրս՝ Անանտային: Առանց շատ խորամանկության ավելացրի. «Հայր, գուցե Աստված քո մտքում դնի ինձ օգնելու միտքը»:

«Ո՛հ, երբեք՝: Նա նայեց ժամը ես ափսոս կերպով:

Հետևաբար, ես ապշեցի, երբ հաջորդ օրը հայրս ինձ տվեց մեծ գումարի չեկ:

«Ես այս փողը քեզ տալիս եմ,- ասաց նա,- ոչ թե որպես հայր, այլ որպես Լահիրի Մահասայայի հավատարիմ աշակերտ»:
Գնալ ապա դեպի որ հեռու Արևմտյան հող; տարածվել այնտեղ այն անհավատ ուսմունքներ -ի *Կրիա Յոգա* :

Ես անչափ հուզվեցի այն անձնուրաց ոգով, որով հայրս կարողացել էր արագորեն մի կողմ դնել իր անձնական ցանկությունները: Նախորդ գիշերը նա արդարացիորեն գիտակցել էր, որ իմ ճանապարհորդության համար ոչ մի սովորական ցանկություն չէր մղում արտասահմանյան ճանապարհորդությունների:

«Գուցե այս կյանքում այլևս չհանդիպենք»:
Հայրս, որն այդ ժամանակ վաթսուներեք տարեկան էր, տխուր խոսեց:

Ան ինտուիտիվ դատապարտում հուշված ես դեպի պատասխան, «Անշուշտ այն Տեր կամք բերել մեզ միասին մեկ անգամ ավելին»:

Երբ պատրաստվում էի Տիրոջից և հայրենի երկրիցս մեկնել Ամերիկայի անհայտ ափեր, ես ոչ մի փոքր անհանգստություն զգացի: Ես բազմաթիվ պատմություններ էի լսել արևմտյան նյութապաշտական մթնոլորտի մասին, որը

շատ տարբեր էր Հնդկաստանի հոգևոր ֆոնից և ներծծված էր սրբերի դարավոր
աուրայով: «Արևելյան ուսուցիչը, որը կհամարձակվի արևմտյան մթնոլորտին
դիմակայել», մտածեցի ես, «պետք է դիմացկուն լինի Հիմալայան ցրտի
ցանկացած փորձության նկատմամբ»:

Մի վաղ առավոտյան ես սկսեցի աղոթել՝ անսասան վճռականությամբ
շարունակելու, նույնիսկ մեռնելու աղոթքի մեջ, մինչև լսեցի Աստծո ձայնը: Ես
ուզում էի Նրա օրհնությունն ու վստահությունը, որ չեմ կորչի Ժամանակակից
ուտիլիտարիզմի մշուշների մեջ: Իմ սիրտը վճռական էր գնալ Ամերիկա, բայց
ավելի վճռականորեն տրամադրված էր լսել աստվածային թույլտվության
մխիթարությունը:

Ես աղոթում էի ու աղոթում՝ իլյացնելով լացս: Պատասխան չեղավ: Իմ լուռ խնդրանքը մեծացավ տանջալից կրեչենդոյով, մինչև կեսօրին հասա զենիթին. ուղեղս այլևս չէր կարողանում դիմանալ իմ տանջանքների ճնշմանը: Եթե ես կրկին լաց լինեի ներքին կրքիս խորությամբ, ես... Չգացի, թե ուղեղս կպատռվի: Այդ պահին լսվեց Գուրպար Ռոուդի այն սենյակին հարող նախասրահի դռան թակոցը, որտեղ ես նստած էի: Դուռը բացելով՝ տեսա մի երիտասարդի՝ ուրացածի նոսր հագուստով: Նա ներս մտավ, փակեց դուռը իր ետևից և, մերժելով նստելու իմ խնդրանքը, ժեստով ցույց տվեց, որ ցանկանում է խոսել ինձ հետ կանգնած:

«Նա պետք է Բաբաջի լինի», - մտածեցի ես՝ ապշած, որովհետև իմ առջև կանգնած տղամարդը երիտասարդ Լահիրի Մահասայայի դիմագծեր ուներ:

Նա պատասխանեց իմ մտքին. «Այո՛, ես Բաբաջին եմ»: Նա մեղեդային խոսեց հինդի լեզվով: «Մեր Երկնային Հայրը լսել է ձեր աղոթքը: Նա հրամայում է ինձ ասել ձեզ. Հետևեք ձեր գուրուի հրահանգներին և գնացեք Ամերիկա: Մի՛ վախեցեք, դուք պաշտպանված կլինեք»:

Կրիա Յոգայի ուղերձը Արևմուտքում տարածելու համար: Շատ վաղուց ես հանդիպեցի քո գուրու Յուկտեշվարին *Կուլմփա Մելայում* . այդ ժամանակ ես նրան ասացի, որ քեզ կուղարկեմ նրա մոտ մարզվելու»:

Ես խոսքս կտրվեցի, նրա ներկայությունից խեղդվեցի աստվածային երկյուղածությամբ և խորապես հուզվեցի լսելով նրա խոսքերը: Իր սեփական շուրթերով, որ նա ինձ առաջնորդել էր դեպի Շրի Յուկտեշվար: Ես խոնարհվեցի անմահ գուրուի առջև: Նա բարեհաճորեն բարձրացրեց ինձ հատակից: Պատմելով ինձ իմ կյանքի մասին շատ բաներ, նա ինձ տվեց որոշ անձնական հրահանգներ և արտաբերեց մի քանի գաղտնի մարգարեություններ:

« *Կրիա Յոգան*՝ Աստծո գիտակցման գիտական տեխնիկան,- վերջապես հանդիսավորությամբ ասաց նա,- վերջնականապես կտարածվի բոլոր երկրներում և կնպաստի ազգերի ներդաշնակեցմանը՝ մարդու կողմից Անսահման Հոր անձնական, տրանսցենդենտալ ընկալման միջոցով»:

Վեհաշուք գորության հայացքով վարպետը ինձ էլեկտրականացրեց իր տիեզերական գիտակցության մի հայացքով: Կարճ ժամանակ անց նա ուղղվեց դեպի դուռը:

«Մի՛ փորձիր հետևել ինձ», - ասաց նա: «Դու չես կարողանա

դա անել»: «Խնդրում եմ, Բաբաջի, մի՛ հեռացիր», -

անընդհատ գոռացի ես: «Տար ինձ քեզ հետ»: Հետ նայելով՝

նա պատասխանեց. «Ոչ հիմա: Ուրիշ ժամանակ»:

Հուզմունքից ճնշված՝ անտեսեցի նրա նախազգուշացումը: Երբ փորձեցի նրան հետապնդել, նկատեցի, որ ոտքերս ամուր կպած էին գետնին: Դռան մոտից Բաբաջին վերջին անգամ սիրալիր հայացք նետեց ինձ վրա: Նա ձեռքը բարձրացրեց՝ որպես օրհնություն, և հեռացավ, աչքերս կարոտով հառած նրա վրա:

Մի քանի րոպե անց ոտքերս ազատվեցին: Ես նստեցի և խորը մեղիտացիայի մեջ մտա՝ անդադար շնորհակալություն հայտնելով Աստծուն ոչ միայն իմ աղոթքին պատասխանելու, այլև Բաբաջիի հետ հանդիպելով ինձ օրհնելու համար: Իմ ամբողջ մարմինը, կարծես, սրբագործված էր հին, միշտ երիտասարդ ուսուցչի հպումից: Երկար ժամանակ իմ այրող ցանկությունն էր տեսնել նրան:

Մինչև հիմա ես երբեք ոչ մեկին չեմ պատմել Բաբաջիի հետ իմ հանդիպման այս պատմությունը: Այն համարելով Իմ մարդկային փորձառություններից ամենասուրբը ես թաքցրել եմ սրտումս: Բայց ինձ մոտ միտք ծագեց, որ այս ինքնակենսագրության ընթերցողները կարող են ավելի հակված լինել հավատալ մեկուսացած Բաբաջիի իրականությանը և նրա համաշխարհային հետաքրքրություններին, եթե պատմեմ, որ տեսել եմ նրան իմ սեփական աչքերով: Ես օգնել եմ մի նկարչի նկարել Ժամանակակից Հնդկաստանի մեծ Յոգի-Քրիստոսի իրական պատկերը. այն ներկայացված է այս գրքում:

The երեկո -ի իմ մեկնում համար այն Միացյալ Նահանգներ գտնված ես մեջ Ծրի Յուկտեշվարի սուրբ ներկայություն

«Մոռացիր, որ ծնվել ես որպես հինդու, և մի՛ եղիր ամերիկացի: Վերցրու երկուսից էլ լավագույնը», - ասաց Վարպետը իր հանգիստ իմաստությամբ: «Եղիր քո իսկական եսը՝ Աստծո զավակը: Փնտրիր և քո էության մեջ ներառիր քո բոլոր եղբայրների լավագույն հատկանիշները, որոնք ցրված են երկրի վրա՝ տարբեր ուսանելով»:

Ապա նա օրհնեց ինձ. «Բոլոր նրանք, ովքեր հավատքով գալիս են քեզ մոտ՝ փնտրելով Աստծուն, օգնություն կստանան: Երբ դու նայես նրանց, քո աչքերից եկող հոգևոր հոսանքը կմտնի նրանց ուղեղը և կփոխի նրանց նյութական սովորությունները՝ նրանց դարձնելով ավելի աստվածաճանաչ»:

Նա շարունակեց. «Քո ճակատագիրը՝ անկեղծ հոգիներ գրավելու, շատ լավն է: Ուր էլ որ գնաս, նույնիսկ անապատում, ընկերներ կգտնես»:

Նրա երկու օրհնություններն էլ լիովին ապացուցված են: Ես մենակ եկա Ամերիկա՝ անապատ, առանց որևէ ընկերոջ, բայց այնտեղ գտա հազարավոր մարդկանց, որոնք պատրաստ էին ընդունել Ժամանակի փորձությունը փորձված հոգևոր ուսմունքները:

Ես Հնդկաստանից մեկնեցի 1920 թվականի օգոստոսին՝ « *Սպարտաքաղաքով*» , որը Առաջին համաշխարհային պատերազմի ավարտից հետո Ամերիկա ուղևորվող առաջին ուղևորատար նավն էր: Ես կարողացա տոմս ամրագրել միայն այն բանից հետո, երբ զարմանալիորեն վերացվեցին անձնագիրս տրամադրելու հետ կապված բազմաթիվ «բյուրոկրատական» դժվարությունները:

Երկամսյա ճանապարհորդության ընթացքում իմ ուղեկիցը պարզեց, որ ես Բոստոնի կոնգրեսի հնդկացի պատվիրակն էի:

«Սվամի Յոգանանդա», - ասաց նա բազմաթիվ տարօրինակ արտասանություններից առաջինը, որոնցով ես հետագայում լսեցի ամերիկացիների անունս, - «խնդրում եմ, հաջորդիվ դասախոսություն կարդացեք ուղևորների համար»: Հինգշաբթի երեկոյան: Կարծում եմ՝ մեզ

բոլորիս կշահի «Կյանքի պայքարը և դրա դեմ պայքարելու եղանակները»
թեմայով գրույցը:

Ավա՛ղ: Զորեքշաբթի օրը ես իմացա, որ ստիպված եմ եղել պայքարել իմ
սեփական կյանքի դեմ: Հուսահատորեն փորձելով իմ մտքերը կազմակերպել
անգլերեն դասախոսության մեջ, ես վերջապես թողեցի բոլոր
նախապատրաստությունները. իմ մտքերը, Ինչպես վայրի քուռակ, որը նայում է
թամբին, հրաժարվեց անգլերենի քերականության օրենքների հետ որևէ
համագործակցությունից: Սակայն լիովին վստահելով Վարպետի անցյալի
հավաստիացումներին՝ ես հայտնվեցի իմ հինգշաբթի օրվա հանդիսատեսի առջև
շոգենավի սրահում: Իմ շուրթերից ոչ մի ճարտասանություն չբարձրացավ. ես
լուռ կանգնեցի հավաքվածների առջև: Տասը բոպե տևած դիմացկունության
մրցույթից հետո հանդիսատեսը հասկացավ իմ դժվարին վիճակը և սկսեց
ծիծաղել:

Ես կանգնած եմ բեմահարթակի վրա Ամերիկայում իմ դասընթացներից մեկի առջև: Հազար յոգայի ուսանողների այս դասընթացը տեղի է ունեցել Վաշինգտոնում, Կոլումբիայի շրջանում:

Այդ պահին իրավիճակն ինձ համար գվարճալի չէր. վրդովված ես լուռ աղոթք հղեցի Ուսուցչին: «Դու կարող ես : Խոսի՛ր»: Նրա ձայնը անմիջապես հնչեց իմ գիտակցության մեջ:

Մտքերս անմիջապես ընկան անգլերեն լեզվի հետ բարեկամական կապի մեջ: Քառասունհինգ բույս անց լսարանը դեռ ուշադիր էր: Չեկույցի շնորհիվ ես մի շարք հրավերներ ստացա դասախոսություն կարդալու Ամերիկայի տարբեր խմբերի առջև:

Այդ ժամանակվանից ես երբեք չկարողացա հիշել իմ ասած ոչ մի բառ: Չուսպ հարցաքննության միջոցով մի շարք ուղևորներից իմացա. «Դուք ոգեշնչող դասախոսություն կարդացիք հուգիչ և ճիշտ անգլերենով»: Այս հաճելի լուրը լսելով՝ ես խոնարհաբար շնորհակալություն հայտնեցի իմ գուրուին ժամանակին օգնության համար՝ նորից գիտակցելով, որ նա միշտ... ինձ հետ՝ արհամարհելով ժամանակի և տարածության բոլոր արգելքները:

Ժամանակ առ ժամանակ, օվկիանոսային ճանապարհորդության մնացած մասի ընթացքում, ես մի քանի անհանգստության զգացումներ էի ունենում Բոստոնի կոնգրեսում անգլերենի դասախոսության հետ կապված սպասվող փորձության վերաբերյալ:

«Տե՛ր,- աղոթեցի ես,- խնդրում եմ, թող իմ ոգեշնչումը լինի Դու՛, և ոչ թե կրկին հանդիսատեսի ծիծաղի ոռումբերը »:

«Սպարտա քաղաքը» սեպտեմբերի վերջին նավահանգիստ մտավ Բոստոնի մոտ:

Հոկտեմբերի վեցին ես դիմեցի Կոնգրեսը՝ Ամերիկայում իմ առաջին ելույթով: Այն լավ ընդունվեց. ես թեթևացած շունչ քաշեցի: Ամերիկյան ունիտարական ասոցիացիայի մեծահոգի քարտուղարը հետևյալ մեկնաբանությունն է գրել հրապարակված **37-4 հաշվետվության մեջ**: Կոնգրեսի աշխատանքների ընթացքը.

«Հնդկաստանի Ռանչի քաղաքի Բրահմաչարյա Աշրամի պատվիրակ Սվամի Յոգանանդան Կոնգրեսին բերեց իր ասոցիացիայի ողջույնները: Ազատ անգլերենով և համոզիչ արտասանությամբ նա փիլիսոփայական բնույթի ելույթ ունեցավ «Կրոնի գիտությունը» թեմայով, որը տպագրվել է գրքույկի տեսքով՝ ավելի լայն տարածման համար: Նա պնդում էր, որ կրոնը համընդհանուր է և մեկն է: Մենք...»

«Չի կարելի համընդհանուր դարձնել որոշակի սովորույթներ և համոզմունքներ, բայց կրոնի ընդհանուր տարրը կարող է համընդհանուրացվել, և մենք կարող ենք խնդրել բոլորին հետևել և հնազանդվել դրան»:

Հորս առատաձեռն չեկի շնորհիվ ես կարողացա մնալ Ամերիկայում համագումարի ավարտից հետո: Չորս երջանիկ տարի անցկացրի Բոստոնում համեստ պայմաններում: Ես հրապարակային դասախոսություններ կարդացի, դասեր տվեցի և գրեցի բանաստեղծությունների ժողովածու՝ « *Հոգու երգերը* », որի նախաբանը գրել է Նյու Յորք քաղաքի քոլեջի նախագահ՝ դոկտոր Ֆրեդերիկ Բ. Ռոբինսոնը: **37-5**

1924 թվականի ամռանը սկսելով միջմայրցամաքային շրջագայությունս՝ ես ելույթ ունեցա հազարավոր մարդկանց առջև խոշոր քաղաքներում, ավարտելով իմ արևմտյան ճանապարհորդությունը՝ արձակուրդով Այսակայի գեղեցիկ հյուսիսում:

Մեծահոգի ուսանողների օգնությամբ, 1925 թվականի վերջին ես ամերիկյան գլխավոր շտաբ հիմնեցի Լոս Անջելեսի Մաունթ Վաշինգտոնի կալվածքներում: Այդ շենքը այն շենքն էր, որը տարիներ առաջ տեսել էի Քաշմիրում իմ տեսիլքում: Ես շտապեցի Սրի Յուկտեշվարին ուղարկել այս հեռավոր ամերիկյան գործունեության լուսանկարներ: Նա պատասխանեց բեմգալերենով բացիկով, որը ես այստեղ թարգմանում եմ.

11-րդ օգոստոս, 1926թ.

Երեխա -ի իմ սիրտ, Օ Յոգանանդա!

Տեսնելով ձեր դպրոցի և աշակերտների լուսանկարները, թե ինչ ուրախություն է գալիս իմ կյանքում, չեմ կարող արտահայտել: Խոսքեր: Ես ուրախությունից հալվում եմ՝ տեսնելով ձեր յոգայի ուսանողներին տարբեր քաղաքներից: Տեսնելով ձեր մեթոդները երգեցողության հաստատումներում, բուժիչ թրթռումներում և աստվածային բուժիչ աղոթքներում, չեմ կարող չճանաչել ձեր հայտնել ձեզ իմ սրտի խորքից: Տեսնելով դարպասը, վերև տանող ոլորապտույտ բլրոտ ճանապարհը և գեղեցիկ տեսարանը տարածվելով Վաշինգտոն լեռան տակ, ես կարոտում եմ այն ամենը տեսնել սեփական աչքերովս:

Այստեղ ամեն ինչ լավ է ընթանում: Աստծո շնորհիվ, թող դուք միշտ

երանության մեջ լինեք: ՍՐԻ ՅՈՒԿՏԵՇՎԱՐ ԳԻՐԻ

Տարիներն անցան արագ: Ես դասախոսություններ կարդացի իմ նոր երկրի ամեն մի մասում և ելույթ ունեցա հարյուրավոր ակումբներում, քոլեջներում, եկեղեցիներում և տարբեր դավանանքների խմբերում: Տասնյակ հազարավոր ամերիկացիներ ստացան յոգայի ձեռնադրություն: Նրանց բոլորին ես 1929

թվականին նվիրեցի աղոթքի մտքերի նոր գիրք՝ « *Ծռուկներ Հավերժություն* ,
Ամելիտա Գալի-Կուրչիի նախաբանով: **37-6** Այստեղ եմ բերում գրքից մի
բանաստեղծություն՝ «Աստված՝, Աստված՝, Աստված՝» վերնագրով, որը գրվել է մի
գիշեր, երբ կանգնած էի դասախոսության հարթակի վրա:

Սկսած այն խորությունները -ի քուկ,
Երբ բարձրանում եմ արթնության պարուրածն
աստիճաններով, շշնջում եմ.
Աստված! Աստված! Աստված!
Դու ես սևուկդ, և երբ ես խզում եմ իմ ծոմը՝
գիշերային բաժանումը Քեզանից,
Ես համ Քեզ, և մտքում ասա՝

Աստված! Աստված! Աստված!

Ուր էլ որ գնամ, մտքիս լույսը միշտ ուղղված է Քեզ:
Եվ մեջ այն ճակատամարտ աղմուկ -ի գործունեություն
Իմ լուռ մարտական կանչը միշտ է. Աստված,
Աստված, Աստված, Երբ փորձությունների
աղմկոտ փոթորիկները գոռում են, եվ երբ
անհանգստությունները ոռնում են ինձ վրա,
Ես խեղդվել նրանց աղաղակ, բարձրածայն երգեցողություն.
Աստված! Աստված! Աստված!

Երբ միտքս երազներ է հյուսում
հիշողությունների թելերով,
Ապա վրա որ կախարդանք կտոր Ես գտնել դրոշմված:
Աստված! Աստված! Աստված!

Ամեն գիշեր, մեջ ժամանակ -ի ամենախորը քուն,
Իմ խաղաղությունը երագում ու կանչում է,
Ուրախություն: Ուրախություն: Ուրախություն:
Եվ իմ ուրախությունը գալիս է երգելով
հավիտյան:

Աստված! Աստված! Աստված!

Արթնառալիս, ուտելիս, աշխատելիս, երագելիս,
քնելիս, ծառայելիս, խորհրդածելիս, երգելիս,
աստվածային սիրելիս, Իմ հոգին անընդհատ մոմռում
է՝ ոչ մեկի կողմից չլսված:

Աստված! Աստված! Աստված!

Երբեմն՝ սովորաբար ամսվա առաջին օրը, երբ գալիս էին Մաունթ Վաշինգտոնի
և այլ ինքնաճանաչման հաղորդակցության կենտրոնների պահպանման համար
նախատեսված հաշիվները, ես կարոտով մտածում էի Հնդկաստանի պարզ
խաղաղության մասին: Բայց ամեն օր տեսնում էի Արևմուտքի և Արևելքի միջև
ընդլայնվող փոխըմբռնումը. իմ հոգին ցնծում էր:

Ես գտել եմ Ամերիկայի մեծ սիրտը, որն արտահայտված է Էմմա Լագարուսի
հրաշալի գծերով, որոնք փորագրված են Ազատության արձանի՝ «Աքսորյալների
մոր» հիմքում.

Սկսած նրան փարոսի ձեռք

Փայլում է համաշխարհային ողջույնով. նրա մեղմ
աչքերը հրամայում են երկվորյակ քաղաքների շրջանակած
օդային կամուրջով կապվող նավահանգիստը:
«Պահպանե՛ք, հինավուրց երկրներ, ձեր պատմված
շքեղությունը», - գոռում է նա լուռ շուրթերով: «Տվեք

ինձ ձեր հոգևածներին, ձեր աղքատներին, ձեր խմբված
զանգվածներին, որոնք կարոտում են ազատ շնչել,
Քո եռուն ասի թշվառ աղբը: Ուղարկիր սրանք`
անտուններին, փոթորկի պես թափվածներին, ես
բարձրացնում եմ իմ լամպը ոսկե դռան մոտ:

37-1 : Շատերը -ի նրանք դեմքեր ես ունենալ քանի որ տեսած մեջ այն Արևմուտք, և անմիջապես ճանաչված..

37-2 : Սվամի Պրեմանանդա, հիմա այն առաջնորդ -ի այն հնքնաճանաչում եկեղեցի -ի Բոլորը Կրոններ մեջ Վաշինգտոն, Վաշինգտոն, Էր մեկ Ռանչի դպրոցի աշակերտներից մեկը այն ժամանակ, երբ ես այնտեղից մեկնեցի Ամերիկա: (Լա այն ժամանակ Բրահմաչարի Զոտինն էր):

37-3 : Շրի Յուկտեշվար և ես սովորաբար զրուցեց մեջ բենգալերեն:

37-4 : *Նոր Ուխտագնացություններ -ից The Հոգի* (Բոստոն: Փարոս Մամուլ, 1921):

37-5 : Դոկտոր և Տիկին Ռոբինսոն այցելած Հնդկաստան մեջ 1939թ., և էին պատվավոր հյուրեր ժամը այն Ռանչի դպրոց

37-6 : Տիկին Գալի-Կուրչի և նրան ամուսին, Հոմեր Սամուելս, այն դաշնակահար, ունենալ եղել է Կրիա Յոգա ուսանողներ համար քսան տարիներ: ոգեշնչող պատմություն -ի այն հայտնի պրիմա Դոննայի տարիներ -ի երաժշտություն ունի եղել է վերջերս հրապարակված (*Գալի-Կուրչիի Կյանք -ից Երգ* , հեղինակ՝ Ս.Ե. ԼեՄասենա, Պեբար Զո., Նյու Յորք, 1945):

ԳԼՈՒԽ՝ 38

Լյութեր Բըրբանկ -- Ա Սուրբ Միջևում The Վարդեր

«Բույսերի բարելավման գաղտնիքը, գիտական գիտելիքներից զատ, սերն է»:
Լյութեր Բըրբենքն ասաց այս իմաստությունը, երբ ես նրա կողքին քայլում էի նրա Սանտա Ռոզայի այգում: Մենք կանգ առանք ուտելի կակտուսների մարգագետնի մոտ:

«Մինչ ես փորձեր էի անցկացնում «անողնաշար» կակտուսներ պատրաստելու համար,- շարունակեց նա,- ես հաճախ էի խոսում բույսերը՝ սիրո թրթռում ստեղծելու համար: «Դուք վախենալու բան չունեք», - կասեի ես նրանց: «Դուք «Ես կարիք ունեմ քո պաշտպանական փշերի: Ես կպաշտպանեմ քեզ»:
Աստիճանաբար անապատի օգտակար բույսը հայտնվեց փշոտ տեսակ»:

Ես հմայված էի այս հրաշքով: «Խնդրում եմ, սիրելի՛ Լյութեր, տուր ինձ մի քանի կակտուսի տերևներ, որպեսզի տնկեմ Վաշինգտոն լեռան իմ այգում»:

Ա աշխատավոր կանգնած մոտակայքում սկսվեց դեպի շերտ անջատված որոշ տերևներ: Բըրբանկ կանխվել է նրան:

«Ես ինքս դրանք կքաղեմ սվամիի համար»: Նա ինձ տվեց երեք տերև, որոնք

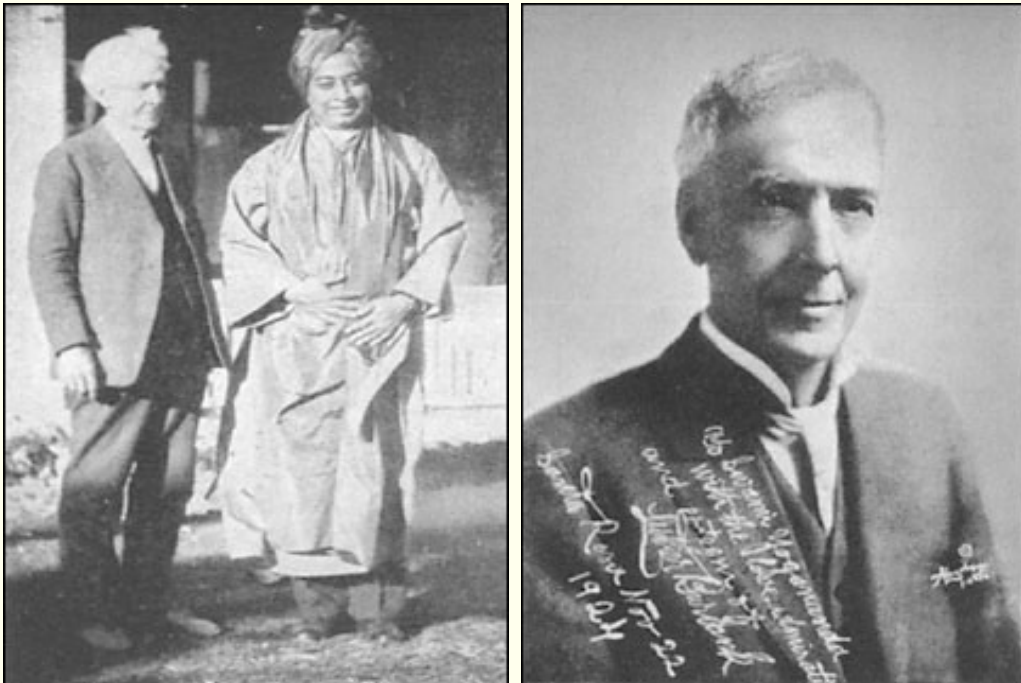
հետագայում ես տնկեցի՝ ուրախանալով, երբ դրանք մեծացան՝ դառնալով
հսկայական տարածք:

Մեծ այգեգործը պատմեց ինձ, որ իր առաջին նշանակալի հաղթանակը մեծ
կարտոֆիլն էր, որն այժմ հայտնի է իր անունով: Հանճարեղության
անխոնջությամբ նա շարունակեց աշխարհին նվիրել հարյուրավոր
կարտոֆիլներ:

բնության վրա խաչված բարեյալվումներ՝ նրա նոր Բըրբանկի տեսակները՝ լոլիկ, եգիպտացորեն, դդում, բայ, սալոր, նեկտարին, հատապտուղներ, կակաչներ, շուշաններ, վարդեր:

Ես կենտրոնացրի տեսախցիկս, երբ Լյուբերը ինձ տարավ հայտնի ընկուզենու մոտ, որի միջոցով նա ապացուցել էր, որ բնական Էվոյուցիան կարող է արագացվել հեռադիտակով:

«Ընդամենը տասնվեց տարվա ընթացքում,- ասաց նա,- այս ընկուզենին հասավ առատ ընկույզի բերքատվության այնպիսի վիճակի, որին անգեն բնությունը կհասցներ ծառին կրկնակի այդ ժամանակում»:

Լյուբեր Բըրբանկ, սիրելի ընկեր, դիրքեր հետ ես մեջ նրա Ձմեռ պապ Ռոզա այգի

Բըրբենքս փոքրիկ որդեգրված դուստր եկավ գրոսանք հետ նրան շուն մեջ այն այգի

«Նա իմ մարդկային բույսն է», - քնքշորեն ձեռքով արեց Լյուբերը նրան: «Ես մարդկությունն այժմ տեսնում եմ որպես մեկ հսկայական բույս, որն իր բարձրագույն բավարարման համար կարիք ունի միայն սիրո, բնության բնական օրհնությունների, ինչպես նաև բանական խաչասերման ու ընտրության: Իմ կյանքի ընթացքում ես նկատել եմ բույսերի Էվոյուցիայի այնպիսի զարմանալի առաջընթաց, որ լավատեսորեն սպասում եմ առողջ, երջանիկ աշխարհի, հենց որ նրա զավակներին սովորեցնեն պարզ և ռացիոնալ կյանքի սկզբունքները: Մենք պետք է վերադառնանք բնությանը և բնության Աստծուն»:

«Լյուբեր, դու կուրախանայիր իմ Ռանչի դպրոցով՝ իր բացօթյա դասընթացներով, ուրախության ու պարզության մթնոլորտով»:

Իմ խոսքերը դիպչեցին Բըրբենքի սրտին մոտիկից եկող մանկան կրթությանը:
Նա հարցեր տվեց ինձ, հետաքրքրությունը փայլում էր նրա խորը, խաղաղ
աչքերից:

«Սվամիջի,- վերջապես ասաց նա,- քո նման դպրոցները ապագա հազարամյակի
միակ հույսն են: Ես ապստամբում եմ մեր ժամանակների կրթական
համակարգերի դեմ, որոնք կտրված են բնությունից և խեղդում են ամեն ինչ»:

անհատականություն: Ես առավոտյան հետ դու սիրտ և հոգի մեջ քո գործնական իդեալներ -ի կրթություն»:

Երբ ես հրաժեշտ էի տալիս բարեհամբույր իմաստունին, նա ստորագրեց մի փոքրիկ հատոր և նվիրեց ինձ: **38- 1** «Ահա է իմ գիրք վրա *The Supremacy -ից The Supremacy* , **38-2** նա ասաց: «Նոր տեսակներ -ի անհրաժեշտ են մարգումներ՝ անվախ փորձեր: Երբեմն ամենահամարձակ փորձերը հաջողությամբ են դուրս բերել լավագույնը՝ մրգերի և ծաղիկների մեջ: Երեխաների համար նախատեսված կրթական նորարարությունները նույնպես պետք է ավելի շատ լինեն, ավելի համարձակ լինեն:

Այդ գիշեր ես մեծ հետաքրքրությամբ կարդացի նրա փոքրիկ գիրքը: Նրա աչքը, որը պատկերացնում էր ցեղի համար փառահեղ ապագա, գրեց. «Այս աշխարհի ամենահամառ կենդանի արարածը, ամենադժվարը շեղվելը, բույսն է»: մեկ անգամ ամրագրված մեջ որոշակի սովորություններ: Հիշե՛ք որ սա բույս ունի պահպանված դրա անհատականությունն բոլորը դարերի ընթացքում: Հնարավոր է՝ այն այնպիսին է, որը կարելի է հետագծել դարերի ընթացքում՝ հենց ժայռերի մեջ, երբեք մեծ չափով չի փոփոխվել այս բոլոր հսկայական ժամանակահատվածներում: Արդյո՞ք դուք Ենթադրենք, որ այս բոլոր դարաշրջանների կրկնությունից հետո բույսը չի ձեռք բերում աննախադեպ կամք, եթե դուք այդպես եք ուզում անվանել այն, աննախադեպ համառությամբ: Իրոք, կան բույսեր, ինչպես օրինակ որոշ արմավենիներ, այնքան համառ, որ ոչ մի մարդկային ուժ դեռևս չի կարողացել փոխել դրանք: Մարդկային կամքը թույլ բան է բույսի կամքի համեմատ: Բայց տեսեք, թե ինչպես է այս ամբողջ բույսի ողջ կյանքի համառությունը կոտրվում պարզապես նոր կյանք խառնելով դրա հետ, խաչասերելով կատարելով նրա կյանքում ամբողջական և հզոր փոփոխություն: Ապա, երբ այն ընդմիջում գալիս է, շտկել այն կողմից սրանք սերունդներ -ի հիվանդ վերահսկողություն և ընտրություն, և նոր բույսը սկսում է իր նոր ճանապարհը՝ երբեք այլևս չվերադառնալով հինին, նրա անսասան կամքը վերջապես կոտրված և փոխված է:

«Երբ խոսքը գնում է այնպիսի զգայուն և ճկուն բանի մասին, ինչպիսին երեխայի բնույթն է, խնդիրը շատ ավելի հեշտ է դառնում»:

Այս մեծ ամերիկացու հանդեպ մագնիսականորեն ձգված՝ ես կրկին ու կրկին այցելում էի նրան: Մի առավոտ ես ժամանեցի փոստատարի հետ միաժամանակ, որը Բրրբենքի աշխատասենյակում մոտ հազար նամակ էր դրել: Այգեգործներ գրել է նրան -ից բոլորը մասեր -ի այն աշխարհ

«Սվամիջի, քո ներկայությունն ընդամենը այն պատրվակն է, որն ինձ անհրաժեշտ է այգի դուրս գալու համար», - ուրախ ասաց Լյուրերը: Նա բացեց մեծ սեղանի դարակը, որը պարունակում էր հարյուրավոր ճանապարհորդական թղթապանակներ:

«Տեսե՛ք,- ասաց նա,- այսպես եմ ես ճանապարհորդում: Կապված իմ բույսերով և

նամակագրությամբ, ես բավարարում եմ օտար երկրների հանդեպ իմ ցանկությունը՝ ժամանակ առ ժամանակ նայելով այս նկարներին»:

Իմ մեքենան կանգնած էր նրա դարպասի առջև. ես և Լյութերը վարում էինք փոքրիկ քաղաքի փողոցներով, որի այգիները լուսավորված էին նրա սեփական Սանտա Ռոզա, Փիչբլոու և Բըրբենք վարդերի տեսակներով:

«Ես և իմ ընկեր Հենրի Ֆորդը հավատում ենք վերամարմնավորման հին տեսությամբ», - ասաց ինձ Լյութերը: «Այն լույս է սփռում կյանքի այն կողմերի վրա, որոնք այլապես անբացատրելի կլինեին: Հիշողությունը ճշմարտության ստուգում չէ. այն, որ մարդը չի հիշում իր անցյալ կյանքերը, չի ապացուցում, որ նա երբեք դրանք չի ունեցել: Հիշողությունը դատարկ է նաև նրա արգանդային կյանքի և մանկության վերաբերյալ. բայց նա, հավանաբար, անցել է դրանց միջով»: Նա ծիծաղեց:

Մեծ գիտնականը *Կրիա* նախաձեռնություն էր ստացել իմ նախորդ այցելություններից մեկի ժամանակ: «Ես նվիրվածությամբ եմ կիրառում տեխնիկան, Սվամիջի», - ասաց նա: Ինձ ուղղված բազմաթիվ մտածված հարցերից հետո տարբեր թեմաներով

ասպեկտներ -ի յոգա, Լյութեր նկատեց դանդաղ:

«Արևելքն իսկապես տիրապետում է գիտելիքների հսկայական գանձերի, որոնք Արևմուտքը հազիվ է սկսել ուսումնասիրել»:

Բնության հետ մտերիմ հաղորդակցությունը, որը նրա համար բացահայտել էր իր նախանձով պահված բազմաթիվ գաղտնիքներ, Բրրբանկին պարզևել էր անսահման հոգևոր ակնածանք:

«Երբեմն ես ինձ շատ մոտ եմ զգում Անսահման Ուժին», - ամաչկոտ խոստովանեց նա: Նրա զգայուն, գեղեցիկ ձևավորված դեմքը լուսավորված էր հիշողություններով: «Այնուհետև ես կարողացել եմ բուժել իմ շուրջը գտնվող հիվանդներին, ինչպես նաև բազմաթիվ հիվանդ բույսեր»:

Նա ինձ պատմեց իր մոր մասին, որը անկեղծ քրիստոնյա էր: «Նրա մահից հետո շատ անգամներ,- ասաց Լյութերը,- ես օրհնվել եմ նրա տեսիլքներում հայտնվելով. նա խոսել է ինձ հետ»:

Մենք վարեց մեջք դժկամությամբ դեպի նրա տուն և նրանք սպասում հազար տառեր

«Լյութեր,- նկատեցի ես,- հաջորդ ամիս ես ամսագիր եմ հրատարակելու՝ Արևելքի և Արևմուտքի ճշմարտության գոհաբերությունները ներկայացնելու համար: Խնդրում եմ, օգնեք ինձ ամսագրի համար լավ անուն ընտրել»:

Մենք որոշ ժամանակ քննարկեցինք վերնագրերը և վերջապես համաձայնության եկանք *Արևելք-Արևմուտք նախագծի շուրջ*: Նրա աշխատասենյակ վերադառնալուց հետո Բրրբանքը ինձ տվեց իր գրած «Գիտություն և քաղաքակրթություն» հոդվածը:

«Սա կամք գնալ մեջ այն առաջին թողարկում -ի *Արևելք-Արևմուտք* », Ես ասաց երախտագիտությամբ:

Մեր բարեկամության խորացմանը զուգընթաց, ես Բրրբանքին անվանեցի իմ «ամերիկացի սուրբը»: «Միա մի մարդ», - մեջբերեցի ես, - «որի մեջ նենգություն չկա»: Նրա սիրտը անսահման խորն էր, վաղուց ծանոթ խոնարհությանը, համբերատարությանը, գոհաբերությանը: Նրա փոքրիկ տունը վարդերի մեջ խիստ պարզ էր. նա գիտեր շքեղության անարժեքությունը, քիչ ունեցվածքի ուրախությունը: Համեստությունը, որով նա կրում էր իր գիտական համբավը, անընդհատ հիշեցնում էր ինձ այն ծառերը, որոնք խոնարհվում են հասունացող մրգերի բեռից. դա է... անպտուղ ծառը, որը գլուխը բարձրացնում է դատարկ պարծենկոտությամբ:

Ես Նյու Յորքում էի, երբ 1926 թվականին մահացավ իմ սիրելի ընկերը: Արցունքների մեջ մտածեցի. «Օ՛, ես ուրախ կլինեի այստեղից մինչև Սանտա Ռոզա ամբողջ ճանապարհը քայլելով՝ նրան ևս մեկ անգամ տեսնելու համար»:

Քարտուղարներից և այցելուներից հեռու մնալով՝ հաջորդ քսանչորս ժամն անցկացրի մեկուսացման մեջ:

Հաջորդ օրը ես վեդայական հիշատակի արարողություն անցկացրի Լյութերի մեծ նկարի շուրջ: Իմ ամերիկացի ուսանողների մի խումբ, որոնք հագել էին հինդուիստական ծիսական հագուստ, երգում էին հին հիմներ, երբ մատուցվում էր ծաղիկներ, ջուր և կրակ՝ մարմնական տարրերի և դրանց Անսահման Աղբյուրում ազատագրման խորհրդանիշներ:

Թեև Բըրբենքի կերպարը թաքնված է Սանտա Ռոզայում՝ լիբանանյան մայրու տակ, որը նա տարիներ առաջ տնկել էր իր այգում, նրա հոգին ինձ համար պահպանվել է ճանապարհի եզրին ծաղկող յուրաքանչյուր լայն աչքերով ծաղկի մեջ: Բնության ընդարձակ ոգու մեջ որոշ ժամանակով քաշված՝ մի՞թե դա Լյութերը չէ, որը շնչում է նրա քամիների մեջ, քայլում է նրա արշալույսներով:

Նրա անունն այժմ անցել է առօրյա խոսքի ժառանգության մեջ: «Բուրբանկ»-ը որպես անցողիկ բայ նշելով՝ Վերստերի նոր միջազգային բառարանը այն սահմանում է հետևյալ կերպ. «Խաչել կամ պատվաստել (բույսը): Հետևաբար, փոխաբերական իմաստով՝ բարելավել (որևէ բան, որպես գործընթաց կամ հաստատություն)՝ ընտրելով լավ հատկանիշներ և մերժելով վատերը, կամ ավելացնելով լավ հատկանիշներ»:

«Միրելի՛ Բրբանկ,- բացականչեցի ես սահմանումը կարդալուց հետո,- քո անունն այժմ բարության հոմանիշ է»:

LUTHER BURBANK

SANTA ROSA, CALIFORNIA

A handwritten signature in black ink, reading "Luther Burbank". The script is cursive and elegant, with the first letters of each word being capitalized and prominent.

38-1 : Բըրբանկ նաև տվեց ես մի ստորագրված նկար -ի ինքն իրեն: Ես գանձ այն նույնիսկ ինչպես մի հինդու
վաճառական մեկ անգամ գանձված Լինքոլնի նկարը: Հինդուիստը, որը քաղաքացիական պատերազմի
տարիներին նմերիկայում էր, մեծ հիացմունք էր տածում Լինքոլնի նկատմամբ:

որ նա չէր ցանկանա վերադառնալ Հնդկաստան, մինչև չստանար Մեծ Ազատագրողի դիմանկարը: Անգիջում կերպով վրա Լինքոլնի դռան շեմին, այն վաճառական մերժեց դեպի հեռանալ մինչև այն զարմացած Նախագահ թույլատրված նրան դեպի վարձել Դանիել Հանթինգտոնի՝ Նյու Յորքի հայտնի նկարչի ծառայությունները: Երբ դիմանկարն ավարտվեց, հիևողիստը այն հաղթանակով տարավ Կալկաթա:

38-2 : Նոր Յորք: Դար Ընկերություն, 1922թ.

ԳԼՈՒԽ՝ 39

Թերեզա Նոյման, The կաթոլիկ Ստիկմատիստ

«Վերադարձիր Հնդկաստան: Տասնհինգ տարի համբերատար սպասել եմ քեզ: Ծուտով ես լողալով դուրս կգամ մարմնից և կհասնեմ Փայլող Բնակավայր: Յոգանանդա, արի՛»:

Ծրի Յուկտեշվարի ծայրը զարմանալիորեն հնչում էր իմ ներքին ականջին, երբ նստած էի Վաշինգտոն լեռան վրա գտնվող իմ գլխավոր գրասենյակում՝ մեդիտացիայի մեջ: Աչքի թարթման մեջ տասը հազար մղոն անցնելով՝ նրա ուղերձը թափանցեց իմ էության մեջ՝ ինչպես կայծակի շող:

Տասնհինգ տարի: Այո՛, հասկացա, հիմա 1935 թվականն է: Տասնհինգ տարի եմ անցկացրել իմ գուրուի ուսմունքները Ամերիկայում տարածելով: Հիմա նա ինձ հիշում է:

Այդ կեսօրին ես պատմեցի իմ փորձառության մասին մի այցելու աշակերտի: Նրա հոգևոր զարգացումը *Կրիա Յոգայի ներքո* այնքան ուշագրավ էր, որ ես հաճախ նրան անվանում էի «սուրբ»՝ հիշելով Բաբաջիի մարգարեությունը, որ Ամերիկան նույնպես հին յոգայի ուղու միջոցով կծննդաբերի աստվածային գիտակցության հասած տղամարդկանց և կանանց:

Սա աշակերտ և մի համարը -ի մյուսները առատաձեռնորեն պնդեց վրա պատրաստելը մի նվիրատվություն համար իմ ճանապարհորդություններ: Ֆինանսական խնդիրը լուծելուց հետո ես կազմակերպեցի Եվրոպայով դեպի Հնդկաստան նավարկելը: Վաշինգտոն լեռան վրա գրադված շաբաթներ էին նախապատրաստական աշխատանքները: 1935 թվականի մարտին ես Կալիֆոռնիայի նահանգի օրենքների համաձայն հիմնադրեցի Ինքնաճանաչման Ընկերակցությունը՝ որպես ոչ առևտրային կորպորացիա: Այս կրթական հաստատությանը են ուղղվում բոլոր հանրային նվիրատվությունները, ինչպես

նաև իմ գրքերի, ամսագրերի, գրավոր դասընթացների, դասընթացների ուսման վարձի և եկամտի մյուս բոլոր աղբյուրների վաճառքից ստացված եկամուտը:

«Ես պետք է լինել հետ», Ես պատմեց իմ ուսանողներ «Երբեք պետք է Ես մոռանալ Ամերիկա:

Լոս Անջելեսում սիրելի ընկերներիս կողմից ինձ կազմակերպված հրաժեշտի խնջույքի ժամանակ ես երկար նայեցի նրանց դեմքերին և երախտագիտությամբ մտածեցի. «Տե՛ր, նա, ով հիշում է Քեզ որպես Միակ Տվող, երբեք չի գուրկ լինի քաղցրությունից»:

-ի բարեկամությունն մեջ մահկանացուներ»:

Ես Նյու Յորքից նավարկեցի 1935 թվականի հունիսի 9-ին, **39-1** « *Եվրոպա* » -ում : Ինձ ուղեկցում էին երկու ուսանողուհի՝ իմ քարտուղար պարոն Ս. Ռիչարդ Ռայթը և Յինցինատիից մի տարեց կին, տիկին Էթի Բլեչը: Մենք վայելեցինք օվկիանոսային խաղաղության օրերը՝ հաճելի հակադրություն անցյալի շտապողական շաբաթների հետ: Մեր հանգստի շրջանը կարճատև էր. Ժամանակակից նավակների արագությունն ունի որոշ ցավալի առանձնահատկություններ:

Ինչպես հետաքրքրասեր զբոսաշրջիկների ցանկացած այլ խումբ, մենք զբոսնում էինք Լոնդոնի հսկայական և հին քաղաքում: Հաջորդ օրը ինձ հրավիրեցին ելույթ ունենալու Քեքսթոն Հոլում կայացած մեծ հանդիպման ժամանակ, որի ժամանակ ինձ լոնդոնյան լսարանին ներկայացրեց սրբ Ֆրենսիս Յանգհագրանդը: Մեր խումբը հաճելի օր անցկացրեց որպես սրբ Հարրի Լոդերի հյուրեր Շոտլանդիայում գտնվող նրա կալվածքում: Շուտով մենք անցանք Լա Մանշը դեպի մայրցամաքը, քանի որ ես ուզում էի հատուկ ուխտագնացություն կատարել Բավարիա: Սա կլիներ իմ միակը Ես զգացի, որ հնարավորություն ունեմ այցելելու մեծ կաթոլիկ միստիկ՝ Կոններսբոյթից Թերեզե Նոյմանին:

Տարիներ առաջ ես կարդացել էի Թերեզայի մասին մի զարմանալի պատմություն: Հոգվածում տրված տեղեկատվությունը հետևյալն էր .

(1) Թերեզան, ծնված 1898 թվականին, քսան տարեկանում վնասվածք էր ստացել վթարի հետևանքով, նա կուրացել և կաթվածահար է եղել:

(2) Նա հրաշքով վերականգնեց իր տեսողությունը 1923 թվականին՝ Սուրբ Թերեզային՝ «Փոքրիկ ծաղկին» ուղղված աղոթքների միջոցով: Հետագայում Թերեզա Նոյմանի վերջույթները ակնթարթորեն բուժվեցին:

(3) 1923 թվականից սկսած՝ Թերեզան լիովին հրաժարվել է ուտելուց և խմելուց, բացառությամբ մեկ փոքրիկ օծված վաֆլիի ամեն օր կուլ տալու:

(4) Քրիստոսի սրբազան վերքերը կամ խարանները հայտնվել են 1926 թվականին Թերեզայի գլխին, կրծքին, ձեռքերին և ոտքերին: Դրանից հետո ամեն շաբաթ ուրբաթ օրը նա անցել է Քրիստոսի չարչարանքների միջով՝ իր մարմնով կրելով նրա բոլոր պատմական տանջանքները:

(5) Սովորաբար միայն իր գլուղի պարզ գերմաներենը իմանալով՝ Թերեզան ուրբաթօրյա տրանսների ժամանակ արտաբերում է արտահայտություններ, որոնք գիտնականները նույնականացրել են որպես հին արամեերեն: Իր տեսիլքում համապատասխան պահերին նա խոսում է եբրայերեն կամ հունարեն:

(6) Հեղինակ՝ եկեղեցական թույլտվություն, Թերեզա ունի մի քանի անգամներ

եղել է տակ փակել գիտական դիտարկում: Բողոքական գերմանական թերթի խմբագիր դոկտոր Ֆրից Գերլիկը գնաց Կոններսրոյթ՝ «կաթոլիկական խարդախությունը բացահայտելու», բայց ի վերջո ակնածանքով գրեց նրա կենսագրությունը: **39-2**

Ինչպես միշտ, թե՛ Արևելքում, թե՛ Արևմուտքում, ես անհամբեր սպասում էի սրբի հետ հանդիպելուն: Ես ուրախացա, երբ մեր փոքրիկ խումբը հուլիսի 16-ին մտավ Կոններսրոյթի գեղատեսիլ գյուղը: Բավարացի գյուղացիները աշխույժ հետաքրքրություն ցուցաբերեցին մեր Ֆորդ մեքենայի (որը մեզ հետ բերել էինք Ամերիկայից) և դրա տարբեր մարդկանց խմբի նկատմամբ՝ ամերիկացի երիտասարդի, տարեց կնոջ և ձիթապտղի գույնի արևելցու, որի երկար մազերը հավաքված էին վերարկուի օձիքի տակ:

Թերեզայի փոքրիկ տնակ, մաքուր և կոկիկ, հետ խորդենիներ ծաղկում կողմից մի պարզունակ լավ, էր վա՛յ:

անադմուկ փակվեց: Հարևանները և նույնիսկ գյուղի փոստատարը, որը անցավ կողքով, չկարողացան մեզ որևէ տեղեկություն տալ: Անձրև սկսեց տեղալ. ուղեկիցներս առաջարկեցին հեռանալ:

«Ոչ», Ես ասաց համառորեն, «Ես կամք մնալ այստեղ մինչև Ես գտնել որոշ հուշում առաջատար դեպի Թերեզա:

Երկու ժամ անց մենք դեռ նստած էինք մեր մեքենայում՝ մոայլ անձրևի տակ: «Տե՛ր,- դժգոհ հառաչեցի ես,- ինչո՞ւ ինձ այստեղ տարար, եթե նա անհետացել է»:

Ան անգլերեն խոսող մարդ կանգ առած կողքին մեզ, քաղաքավարի կերպով առաջարկ նրա օգնություն

«Ես հաստատ չգիտեմ, թե որտեղ է Թերեզը,- ասաց նա,- բայց նա հաճախ է այցելում պրոֆեսոր Վուրցի տուն, որը Այխշտատի աստվածաբանական ճեմարանի ուսուցիչ է, և որը այստեղից ութսուն մղոն հեռավորության վրա է»:

Հաջորդ առավոտյան մեր խումբը մեքենայով ուղևորվեց դեպի Այխշտատ լուռ գյուղը, որը նեղ քարե փողոցներով էր շրջապատված: Դոկտոր Վուրցը մեզ ջերմորեն դիմավորեց իր տանը. «Այո՛, Թերեզեն այստեղ է»: Նա նրան լուր տվեց այցելուների մասին: Շուտով մի սուրհանդակ հայտնվեց՝ նրա պատասխանը բերելով:

«Չնայած եպիսկոպոսը խնդրել է ինձ առանց իր թույլտվության ոչ մեկին չտեսնել, ես կընդունեմ Հնդկաստանից եկած Աստծո մարդուն»:

Այս խոսքերից խորապես ազդված՝ ես հետևեցի դոկտոր Վուրցին վերև՝ դեպի հյուրասենյակ: Թերեզան անմիջապես մտավ՝ ճառագելով խաղաղության և ուրախության մի աուրա: Նա հագել էր սև զգեստ և անբիծ սպիտակ գլխազարդ: Չնայած այդ ժամանակ երեսունյոթ տարեկան էր, նա շատ ավելի երիտասարդ էր թվում՝ ունենալով իսկապես մանկական թարմություն և հմայք: Առողջ, գեղեցիկ կազմվածքով, վարդագույն այտերով և ուրախ՝ սա այն սուրբն է, որը չի ուտում:

Թերեզան ինձ շատ նուրբ ձեռքսեղմումով դիմավորեց: Մենք երկուսս էլ լուռ հաղորդակցության մեջ էինք՝ ճանաչելով միմյանց որպես Աստծո սիրահար:

Դոկտոր Վուրցը բարեհամբույր կերպով առաջարկեց թարգմանիչ լինել: Երբ մենք նստեցինք, նկատեցի, որ Թերեզը միամիտ հետաքրքրասիրությամբ նայում էր ինձ. ականհայտ էր, որ հիմնդուները հազվադեպ էին հանդիպում Բավարիայում:

«Մի՛ դու ուտել որևէ բան՝ Ես ցանկացել է դեպի լսել այն

պատասխան -ից նրան սեփական շրթունքներ: «Ոչ, բացի օծված

բրնձի այլուրից պատրաստված վաֆլիից, ամեն առավոտ ժամը

վեցին մեկ անգամ»: «Որքա՞ն մեծ է վաֆլին»:

«Այն թղթի պես բարակ է, փոքրիկ մետաղադրամի չափ»: Նա ավելացրեց. «Ես այն վերցնում եմ սրբազան նպատակներով. եթե այն չսրբագործված է, ես չեմ կարող այն կուլ տալ»:

«Իհարկե, դու չեիր կարող դրանով ապրել ամբողջ

տասներկու տարի»: «Ես ապրում եմ Աստծո լույսով»:

Որքա՞ն պարզ էր նրա պատասխանը, որքա՞ն

այնշտայնյան:

«Ես տեսնել դու գիտակցել որ Էներգիա հոսքեր դեպի քո մարմին -ից այն եթեր, արև, և օդը:

Ա արագ ժպիտ կոտրված ավարտվել է նրան դեմք «Ես առավոտյան այսպես երջանիկ դեպի իմանալ դու հասկանալ ինչպես Ես ապրիր:

«Ձեր սրբազան կյանքը Քրիստոսի կողմից ասված ճշմարտության ամենօրյա դրսևորումն է. «Մարդը միայն հացով չի ապրի, այլ՝ Աստծո բերանից դուրս եկող ամեն խոսքով»» **39-3**

Նա կրկին ուրախությունն ցուցաբերեց իմ բացատրությունից: «Իսկապես այդպես է: Այսօր երկրի վրա գտնվելուս պատճառներից մեկն այն է, որ ապացուցեմ, որ մարդը կարող է ապրել Աստծո անտեսանելի լույսով, այլ ոչ թե միայն սնունդով»:

«Կարող է դու սովորեցնել մյուսները ինչպես դեպի կենդանի առանց սնունդ»

Նա հայտնվեց մի մանրուք ցնցված: «Ես չի կարող անել դա; Աստված անում է ոչ ցանկություն դա:

Երբ հայացքս ընկավ նրա ուժեղ, նրբագեղ ձեռքերի վրա, Թերեզան ինձ ցույց տվեց իր յուրաքանչյուր ափի վրա մի փոքրիկ, քառակուսի, նոր բուժված վերք: Յուրաքանչյուր ձեռքի հետևի մասում նա մատնացույց արեց ավելի փոքր, կիսալուսնաձև վերք: ձև ունեցող վերք, նոր լավացած: Յուրաքանչյուր վերք ուղիղ անցնում էր ձեռքի միջով: Այս տեսարանը հիշեցրեց ինձ կիսալուսնաձև ծայրերով մեծ քառակուսի երկաթե մեխերը, որոնք դեռևս օգտագործվում էին Արևելքում, բայց որոնք չեմ հիշում, որ տեսած լինեի Արևմուտքում:

Սուրբը ինձ պատմեց իր շաբաթական տրանսների մասին: «Որպես անօգնական դիտորդ, ես դիտում եմ Քրիստոսի ամբողջ չարչարանքները»: Ամեն շաբաթ, հինգշաբթի կեսգիշերից մինչև ուրբաթ կեսօրը ժամը մեկը, նրա վերքերը բացվում և արյունահոսում են. նա կորցնում է իր սովորական 121 ֆունտ քաշից տասը ֆունտ: Իր համակրելի սիրո մեջ խորը տառապանք կրելով՝ Թերեզան, այնուամենայնիվ, ուրախությամբ սպասում է այս շաբաթական տեսիլքներին: նրա Տերը:

Ես միանգամից հասկացա, որ նրա տարօրինակ կյանքը Աստծո կողմից նախատեսված էր բոլոր քրիստոնյաներին հավաստիացնելու Հիսուսի կյանքի և խաչելության պատմական իսկության մեջ, ինչպես որ այն արձանագրված է Նոր Կտակարանում, և դրամատիկ կերպով ցուցադրելու գալիլեացի Ուսուցչի և նրա նվիրյալների միջև եղած հավերժական կապը:

պրոֆեսոր Վուրց կապված որոշ -ի նրա փորձառություններ հետ այն սուրբ

«Մեզանից մի քանիսը, այդ թվում՝ Թերեզը, հաճախ օրերով ճանապարհորդում են Գերմանիայով մեկ՝ տեսարժան վայրեր այցելելու համար», - ասաց նա ինձ: «Դա զարմանալի հակադրություն է. մինչ մենք օրական երեք անգամ սնվում ենք, Թերեզը ոչինչ չի ուտում: Նա մնում է թարմ, ինչպես վարդը, չվնասված այն

հոգնածությունից, որը մեզ պատճառում են ճանապարհորդությունները: Երբ մենք քաղցում ենք և փնտրում ենք ճանապարհի եզրին գտնվող հյուրանոցներ, նա ուրախ ծիծաղում է»:

Պրոֆեսորը ավելացրեց մի քանի հետաքրքիր ֆիզիոլոգիական մանրամասներ. «Քանի որ Թերեզը չի ուտում, նրա ստամոքսը կծկվել է: Նա արտաթորանք չունի, բայց քրտնագեղձերը գործում են. նրա մաշկը միշտ փափուկ և կոշտ է»:

Ժամը այն ժամանակ -ի բաժանում, Ես արտահայտված դեպի Թերեզա իմ ցանկություն դեպի լինել ներկա ժամը նրան տրանս

«Այո՛, խնդրում եմ, հաջորդ ուրբաթ եկեք Կոններսրոյթ», - բարեհամբույր ասաց նա: «Եպիսկոպոսը ձեզ թույլտվություն կտա: Ես շատ ուրախ եմ, որ դուք ինձ փնտրեցիք Այիշտատում»:

Թերեզան բազմիցս նրբորեն սեղմեց ձեռքսեղմումները և մեր խմբի հետ քայլեց դեպի դարպասը: Պարոն Ռայթը միացրեց մեքենայի ուղիոն. սուրբը գննեց այն՝ թեթևակի ոգևորված ժպիտով: Երիտասարդների այնքան մեծ բազմություն էր հավաքվել, որ Թերեզան նահանջեց տուն: Մենք նրան տեսանք պատուհանի մոտ, որտեղ նա մանկական նայեց մեզ՝ ձեռքը թափահարելով:

Հաջորդ օրը Թերեզայի երկու եղբայրների հետ գրույցից, որոնք շատ բարի և բարյացակամ էին, մենք իմացանք, որ սուրբը գիշերը քնում է ընդամենը մեկ կամ երկու ժամ: Չնայած մարմնի վրա եղած բազմաթիվ վերքերին, նա ակտիվ է և լի էներգիայով: Նա սիրում է թռչուններ, հոգ է տանում ձկների ակվարիումի մասին և հաճախ աշխատում է իր այգում: Նրա նամակագրությունը մեծ է. կաթոլիկ հավատացյալները նրան գրում են աղոթքների և բուժման օրհնությունների համար: Նրա շնորհիվ շատ փնտրողներ բուժվել են լուրջ հիվանդություններից:

Նրա եղբայր Ֆերդինանդը, մոտ քսաներեք տարեկան, բացատրեց, որ Թերեզան գորություն ունի աղոթքի միջոցով իր մարմնի վրա բուժելու ուրիշների հիվանդությունները: Սրբուհու սննդից գերծ մնալը սկիզբ է առնում այն ժամանակներից, երբ նա աղոթում էր, որ իր ծխական համայնքի մի երիտասարդի կոկորդի հիվանդությունը, որն այդ ժամանակ պատրաստվում էր սուրբ կարգի մտնել, փոխանցվի իր կոկորդին:

Հինգշաբթի կեսօրին մեր խումբը մեքենայով գնաց եպիսկոպոսի տուն, որը զարմանքով նայեց իմ վարսահարդարմանը: Նա անմիջապես գրեց անհրաժեշտ թույլտվությունը: Վճար չկար. եկեղեցու կողմից սահմանված կանոնն այն է, որ պարզապես պաշտպանի Թերեզային պատահական գրոսաշրջիկների ներխուժումից, որոնք նախորդ տարիներին ուրբաթ օրերին հազարավոր մարդիկ էին գալիս:

Մենք ուրբաթ առավոտյան ժամանեցինք Կոններսրոյթ՝ մոտավորապես ժամը ինն անց կեսին: Ես նկատեցի, որ Թերեզեի փոքրիկ տնակն ունի հատուկ ապակե տանիքով հատված, որպեսզի նրան շատ լույս տա: Մենք ուրախ էինք տեսնել Դոնները այլևս չէին փակվում, այլ լայն բացվում էին հյուրընկալ ուրախությամբ: Մոտ քսան այցելուներից բաղկացած հերթ էր կազմված՝ զինված իրենց թույլտվություններով: Շատերը եկել էին հեռավոր վայրերից՝ միստիկական տրանսը դիտելու:

Թերեզան հանձնել էր իմ առաջին քննությունը պրոֆեսորի տանը՝ իր ինտուիտիվ գիտակցությամբ, որ ես ուզում էի նրան տեսնել հոգևոր պատճառներով, այլ ոչ թե պարզապես անցողիկ հետաքրքրասիրությունը բավարարելու համար:

Իմ երկրորդ փորձությունը կապված էր այն փաստի հետ, որ նախքան նրա սենյակ բարձրանալը, ես ինձ յոգայի տրանսի վիճակի մեջ դրեցի՝ նրա հետ մեկ լինելու համար հեռագգաց և հեռուստատեսային փոխհարաբերություններում: Ես մտա նրա սենյակ, որը լի էր այցելուներով. նա պառկած էր սպիտակ խալաթով մահճակալին: Պարոն...

Ռայթը ինձ մոտիկից հետևում էր, և ես կանգ առա շեմին՝ զարմացած տարօրինակ և ամենասարսափելի տեսարանից:

ԹԵՐԵԶ Նոյման

Հայտնի կաթոլիկ Ստիկմատիստ ԱՀԿ ոգեշնչված իմ 1935թ. ուխտագնացությունն դեպի Կոնստերսոյթ, Բավարիա

Թերեզայի ստորին կոպերից արյունը հոսում էր բարակ և անընդհատ՝ մեկ դյույմ լայնությամբ, հոսքով: Նրա հայացքը կենտրոնացած էր վերև՝ ճակատի կենտրոնում գտնվող հոգևոր աչքի վրա: Գլխին փաթաթված կտորը ողողված էր փշե պսակի խաբանման վերքերից առաջացած արյունով: Սպիտակ հանդերձը կարմրավուն բիծ էր թափել նրա սրտի վրա՝ կողքի վերքից, այն տեղում, որտեղ Քրիստոսի մարմինը, դարեր առաջ, վերջին անգամ ենթարկվել էր գինվորի նիզակի հարվածին:

Թերեզայի ձեռքերը մեկնված էին մայրական, աղերսական ժեստով. նրա դեմքին կար նաև տանջված, նաև աստվածային արտահայտություն: Նա ավելի նիհար էր թվում, փոխված բազմաթիվ նուրբ, ինչպես նաև արտաքին առումներով: Օտար լեզվով բառեր մրմնջալով՝ նա թեթևակի դողացող շուրթերով խոսում էր իր ներքին տեսողության առջև տեսանելի մարդկանց հետ:

Երբ ես ներդաշնակության մեջ էի նրա հետ, սկսեցի տեսնել նրա տեսիլքի տեսարանները: Նա նայում էր Հիսուսին, երբ նա խաչը կրում էր ծաղրող ամբոխի մեջ: **39-4** Հանկարծ նա գլուխը բարձրացրեց սարսափով. Տերը ընկել էր դաժան ծանրության տակ: Տեսիլքը անհետացավ: Կրքոտ կարեկցանքի ուժասպառության մեջ Թերեզան ծանրորեն նստեց բարձին:

Այս պահին ես լսեցի ուժեղ թակոց իմ ետևից: Մի վայրկյան գլուխս շրջելով՝ տեսա երկու տղամարդու, որոնք տանում էին խոնարհված մարմինը: Բայց քանի որ ես դուրս էի գալիս խորը գերգիտակցական վիճակից, ես Անմիջապես չճանաչեցի ընկած մարդուն: Ես կրկին հայացքս հառեցի Թերեզայի դեմքին, որը

մահացու գունատ էր արյան հոսքերի տակ, բայց հիմա հանգիստ, ճառագայթում
էր մաքրություն և սրբություն: Հետո նայեցի ետևս և տեսա պարոն Ռայթին
կանգնած՝ ձեռքը այտին հպած, որից արյուն էր հոսում: Կաթող

«Դիկ», Ես հարցրեց անհանգստորեն, «Էին դու այն մեկ ԱՀԿ ընկե՞լ է:

«Այո, Ես ուշաթափվեց ժամը այն սարսափելի տեսարան»:

«Դե,» Ես ասաց միսիթարական կերպով, «դու եմ քաջ դեպի վերադարձ և նայել վրա այն տեսողությունն կրկին:

Հիշելով ուխտավորների համբերատար սպասող հերթը՝ պարոն Ռայթը և ես լուռ հրաժեշտ տվեցինք Թերեզային և հեռացանք նրա սրբազան ներկայությունից: **39-**

5

Հաջորդ օրը մեր փոքրիկ խումբը մեքենայով ուղևորվեց դեպի հարավ՝ շնորհակալ լինելով, որ կախված չէինք գնացքներից, այլ կարող էինք կանգ առնել Ֆորդը գյուղական վայրերում, որտեղ որ ցանկանայինք: Մենք վայելեցինք ամեն բուսերին: մի շրջագայություն միջոցով Գերմանիա, Հոլանդիա, Ֆրանսիա, և այն շվեյցարական Ալպեր: Մեջ Իտալիա մենք պատրաստված մի հատուկ ուղևորություն դեպի Ասսիզի՝ խոնարհության առաքյալ Սուրբ Ֆրանցիսկոսին մեծարելու համար: Եվրոպական շրջագայությունն ավարտվեց Հունաստանում, որտեղ մենք դիտեցինք Աթենքի տաճարները և տեսանք բանտը, որտեղ գտնվում էր բարեսիրտ Սոկրատեսը **39-6** խմել էր իր մահվան դեղը: Մարդ հիացմունքով է լցվում այն արվեստով, որով հույները ամենուրեք իրենց երևակայությունները պարաստրից են կերտել:

Մենք նալ նստեցինք արևոտ Միջերկրական ծովով և ափ իջանք Պաղեստինում: Օր օրի թափառելով Սուրբ Երկրի վրայով՝ ես ավելի քան երբևէ համոզված էի ուխտագնացության արժեքի մեջ: Հոգին Քրիստոսը ամենուրեք է Պաղեստինում: Ես ակնածանքով քայլեցի նրա կողքին Բեթղեհեմում, Գեթսեմանում, Գողգոթայում, Չիթենյաց սուրբ լեռան վրա, Հորդանան գետի և Գալիլեայի ծովի մոտ:

Մեր փոքրիկ խումբը այցելեց Ծննդյան մաուրը, Հովսեփի հյուսնի արհեստանոցը, Ղազարոսի գերեզմանը, Մարթայի և Մարիամի տունը, Վերջին ընթրիքի սրահը: Հնությունը բացահայտվեց. տեսարան առ տեսարան ես տեսա այն աստվածային դրաման, որը Քրիստոսը մի ժամանակ խաղացել է դարեր շարունակ:

Դեպի Եգիպտոս՝ իր ժամանակակից Կահիրեով և հին բուրգերով: Ապա նավակով իջնում ենք նեղ Կարմիր ծովով՝ անձայրածիր Արաբական ծովի վրայով. ահա՛ Հնդկաստանը:

.....
39-1 : The ուշագրավ ներառում այստեղ -ի մի ամբողջական ամսաթիվ է վճարման ենթակա դեպի այն փաստ որ իմ քարտուղար, Պարոն Ռայթ, պահված մի ճանապարհորդական օրագիր:

39-2 : Այլ գրքեր վրա նրան կյանք են *Թերեզա Նոյման*. Ա *Ստիկմատիստ -ից Մեր Օր* , և *Հետագա Ժամանակագրություններ -ից Թերեզա Նոյման* , երկուսն էլ՝ Ֆրիդրիխ Ռիտեր ֆոն Լամայի (Միլոնքի. Bruce Pub. Co.):

39-3 : *Մատթեոս* 4:4: Տղամարդու մարմին մարտկոց է ոչ կայուն կողմից կոպիտ սնունդ (հաց) մենակ, բայց կողմից այն թրթռացող տիեզերական Էներգիա (բառ կամ AUM): Անտեսանելի ուժը մարդու մարմին է հոսում երկարավուն ուղեղի դարպասով: Այս վեցերորդ մարմնական կենտրոնը գտնվում է պարանոցի հետևի մասում՝ հինգ ողնաշարի

չակրաների վերևում (սանսկրիտից թարգմանաբար նշանակում է «անիվներ» կամ ճառագայթող ուժի կենտրոններ): Միջուկը մարմնի համընդհանուր կենսական ուժի (AUM) մատակարարման գլխավոր մուտքն է և ուղղակիորեն կապված է մարդու կամքի ուժի հետ, որը կենտրոնացած է երրորդ աչքի յոթերորդ կամ Քրիստոսական գիտակցության կենտրոնում (*Կուտաստհա*): միջև այն հոնքեր Տիեզերական Էներգիա է ապա պահված վեր մեջ այն ուղեղ ինչպես մի ջրամբար -ի անսահման հնարավորություններ, Վեդաներում բանաստեղծորեն հիշատակվում է *որպես* «լույսի հազարաթերթիկով լոտոս»: Աստվածաշունչը անփոփոխ կերպով ԱՌԲ-ին անվանում է «Սուրբ Հոգի» կամ անտեսանելի կենսական ուժ, որը աստվածային կերպով պահում է ողջ արարչագործությունը: «Ի՞նչ: Չգիտե՞ք, որ ձեր մարմինը Սուրբ Հոգու տաճար է, որը ձեր մեջ է, որը դուք Աստծուց ունեք, և դուք ձեր սեփականը չեք» (Ա *Կորնթացիներ* 6:19):

39-4 : Ընթացքում այն ժամեր նախորդող իմ ժամանումը, Թերեզա ուներ արդեն անցավ միջոցով շատերը տեսիլքներ -ի այն փակում օրեր Քրիստոսի մեջ կյանք Նրա հմայքը սովորաբար սկսվում է հետ տեսարաններ -ի այն միջոցառումներ որը հետևեց այն Վերջին Ընթրիք: Նրա տեսիլքներ ավարտվում են Հիսուսի խաչի վրա մահով կամ, երբեմն, Նրա թաղմամբ:

39-5 : Թերեզա ունի գոյատևեց այն նացիստ հալածանքներ, և է դեռևս ներկա մեջ Կոններսուրյոթ, համաձայն դեպի 1945թ. ամերիկյան լուրեր Գերմանիայից:

39-6 Եվսեբիոսի գրքի մի հատված պատմում է Սոկրատեսի և հինդու իմաստունի միջև հետաքրքիր հանդիպման մասին: Հատվածում ասվում է. «Երաժիշտ Արիստոքսենոսը պատմում է հետևյալ պատմությունը հնդիկների մասին: Այս մարդկանցից մեկը հանդիպել է Սոկրատեսին Աթենքում և հարցրել. Նրան ինչ էր այն շրջանակ -ի նրա փիլիսոփայություն: «Ան» հարցում մեջ մարդ երևույթներ, պատասխանեց Սոկրատես: Ժամը սա այն Հնդկական պայթյուն դուրս ծիծաղելով: «Ինչպե՞ս» տուվի մի մարդ հարցնել մեջ մարդ երևույթներ, Նա ասաց, «Երբ Նա է անտեղյակ -ի աստվածային մեկը՝ Հիշատակված Արիստոքսենոսը Արիստոտելի աշակերտն էր և հարմոնիկայի ոլորտի հայտնի գրող: Նրա ծննդյան տարեթիվը մ.թ.ա. 330 թվականն է:

ԳԼՈՒԽ՝ 40

Ես Վերադարձ Դեպի Հնդկաստան

Երախտագիտությամբ շնչում էի Հնդկաստանի օրհնյալ օդը: Մեր «Ռաջպուտանա» նավը 1935 թվականի օգոստոսի 22-ին կանգ առավ Բոմբեյի հսկայական նավահանգստում: Նույնիսկ սա՝ նավից դուրս իմ առաջին օրը, տարվա նախանշան էր՝ տասներկու ամիս անդադար գործունեություն: Ընկերները հավաքվել էին նավահանգստում՝ ծաղկեպսակներով և ողջույններով. շուտով Թաջ Մահալ հյուրանոցի մեր համարում լրագրողների և լուսանկարիչների հոսք կար :

Բոմբեյը ինձ համար նոր քաղաք էր. ես այն համարեցի Էներգետիկորեն ժամանակակից՝ Արևմուտքի բազմաթիվ նորարարություններով: Արմավենիները շարում են ընդարձակ բուլվարները. հոյակապ պետական կառույցները մրցում են հին տաճարների հետ: Մակայն տեսարժան վայրերի դիտմանը շատ քիչ ժամանակ էր հատկացվում. ես անհամբեր էի, անհամբեր սպասում էի տեսնելու իմ սիրելի գուրուին և մյուս սիրելիներին: Ֆորդը բեռնատար մեքենային թողնելով՝ մեր խումբը շուտով գնացքով շտապեց դեպի արևելք՝ դեպի Կալկաթա: **40-1**

Հովրա կայարան հասնելուն պես մեզ դիմավորելու համար հավաքվել էր այնպիսի հսկայական բազմություն, որ որոշ ժամանակ չկարողացանք իջնել գնացքից: Կասիմբազարի երիտասարդ մահարաջան և իմ եղբայր Բիշնուն գլխավորում էին ընդունող հանձնաժողովը. ես պատրաստ էի մեր ջերմ ընդունելությանը և շքեղությանը:

Մեզ նախորդում էին ավտոմեքենաների և մոտոցիկլետների շարքը, թմբուկների

և խխունջների ուրախ ձայնի ներքո, տիկին Բլեշը, պարոն Ռայթը և ես՝ գլխից մինչև ոտք ծաղկեպսակներով զարդարված, դանդաղ մեքենայով գնացինք հորս տուն:

Իմ տարեց ծնողը գրկեց ինձ՝ ինչպես մեռելներից հարություն առածի: Մենք երկար նայեցինք միմյանց՝ ուրախությունից անխոս: Եղբայրներ ու քույրեր, հորեղբայրներ, մորաքույրեր ու զարմիկներ, ուսանողներ ու անցյալի ընկերներ խմբված էին իմ շուրջը, մեր մեջ ոչ մի չոր աչք չկար: Հիշողության արխիվներ անցնելով՝ սիրային վերամիավորման տեսարանը վառ կերպով պահպանվում է՝ անմոռանալի իմ սրտում:

Ինչպես համար իմ հանդիպում հետ Շրի Յուկտեշվար, բառեր ձախողվել ես; թող այն հետևող նկարագրություն -ից իմ

քարտուղար բավականացնել:

«Այսօր, լի մեծ սպասումներով, ես Յոգանանդաջիով Կալկաթայից մեքենայով գնացի Մերամպուր», - գրել է պարոն Ռայթը իր ճանապարհորդական օրագրում:
«Մենք անցանք տարօրինակ խանութների կողքով, որոնցից մեկը Յոգանանդաջիի սիրելի ճաշարանն էր նրա քուլեջային տարիներին, և վերջապես մտանք նեղ, պարսպապատ նրբանցք: Հանկարծակի ձախ շրջադարձ, և մեր առջև վեր խոյանում էր պարզ, բայց ոգեշնչող երկհարկանի աշրամը՝ վերին հարկից դուրս ցցված իսպանական ոճի պատշգամբով: Ամենուրեք տպավորություն էր թողնում խաղաղ մենության մասին»:

«Խորին խոնարհությամբ ես քայլեցի Յոգանանդաջիի հետևից դեպի անապատի պատերի ներսում գտնվող բակը: Սրտերը արագ բաբախելով՝ մենք բարձրացանք հին ցեմենտե աստիճաններով, որոնք, անկասկած, տրորվել էին ճշմարտությունն որոնողների բազմության կողմից: Քայլելուն գուզքնթաց լարվածությունն ավելի ու ավելի էր սրվում: Մեր առջև, աստիճանների գլխին մոտ, լուռ հայտնվեց Մեծը՝ Սվամի Շրի Յուկտեշվարջին՝ կանգնած իմաստունի ազնիվ դիրքով :»

«Միրտս դողաց ու ուռչեց, երբ զգացի, որ օրհնված եմ նրա վեհ ներկայության մեջ լինելու արտոնությամբ: Արցունքներս մշուշեցին իմ անհամբեր տեսողությունը, երբ Յոգանանդաջին ծնկի իջավ և գլուխը խոնարհած՝ հոգու երախտագիտությունն ու ողջույնը հայտնեց՝ ձեռքով դիպչելով իր գուրուի ոտքերին, ապա՝ խոնարհաբար խոնարհվելով, իր գլխին: Այնուհետև նա վեր կացավ և Սրի Յուկտեշվարջին գրկեց նրան կրծքի երկու կողմերից:»

«Սկզբում ոչ մի խոսք չհնչեց, բայց ամենաուժեղ զգացողությունը արտահայտվեց հոգու համր արտահայտություններում: Ինչպես էին նրանց աչքերը փայլում և կրակով լցվում նորացված հոգու միության ջերմությամբ: Նուրբ թրթռում տարածվեց լուռ բակում, և նույնիսկ արևը խուսափեց ամպերից՝ ավելացնելով փառքի հանկարծակի փայլ:»

«Տնօրենի առջև ծնկի իջած՝ ես հայտնեցի իմ չարտահայտած սերն ու շնորհակալությունը՝ դիպչելով նրա...» ոտքերս, ժամանակից ու ծառայությունից քարացած, և ստանում էի նրա օրհնությունը: Ես այդ ժամանակ կանգնեցի և դեմքս երկուսի վրա դրեցի Գեղեցիկ խորը աչքեր, որոնք թրթռում էին ինքնադիտարկումից, բայց փայլում էին ուրախությունից: Մենք մտանք նրա հյուրասենյակ, որի ամբողջ կողմը բացվում էր դեպի արտաքին պատշգամբ, որը առաջին անգամ երևում էր փողոցից: Վարպետը հենվեց մաշված դավենապորտյան բարձին՝ նստած ցեմենտե հատակին դրված ծածկոցին: Յոգանանդաջին և ես նստեցինք գուրուի ոտքերի մոտ, որոնց վրա հենվում էին նարնջագույն բարձեր՝ մեր դիրքերը թեթևացնելու համար: Ծղոտե գորգի վրա:

«Ես փորձեցի ու փորձեցի թափանցել երկու Սվամիջիների միջև բեմգալերեն գրույցի մեջ, քանի որ անգլերենը, ինչպես ես հայտնաբերեցի, գուրկ է, երբ

նրանք միասին են, չնայած Սվամիջի Մահարաջը, ինչպես ուրիշներն են անվանում մեծ գուրուին, կարող է և հաճախ խոսում է այն: Բայց ես ընկալեցի Մեծի սրբությունը նրա սրտանմիկ ժպիտի և փայլող աչքերի միջոցով: Նրա ուրախ, լուրջ գրույցում հեշտությամբ նկատելի որակներից մեկը հայտարարության մեջ վճռական դրականությունն է՝ իմաստուն մարդու նշան, ով գիտի, որ գիտի, որովհետև ճանաչում է Աստծուն: Նրա մեծ իմաստությունը, նպատակասլացությունը և վճռականությունը ակնհայտ են ամեն ինչում»:

«Ժամանակ առ ժամանակ նրան ակնածանքով ուսումնասիրելով՝ նկատեցի, որ նա մեծ, մարգական կազմվածք ունի, կոփված հրաժարվելու փորձություններով ու զոհաբերություններով: Նրա կեցվածքը վեհաշուք է: Հստակորեն թեք ճակատը, ինչպես...» եթե փնտրելով այն երկինքներ, գերիշխում է նրա աստվածային դեմքի արտահայտություն Նա ունի մի ավելի շուտ մեծ և անտարբեր քիթ,

որով նա զվարճանում է պարապ պահերին՝ մատներով պտտեցնելով ու շարժելով այն, ինչպես երեխա: Նրա հզոր մուգ աչքերը շրջապատված են եթերային կապույտ օղակով: Նրա մազերը, որոնք մեջտեղից բաժանված են, սկսվում են արծաթագույնից և փոխվում են արծաթափայլ-նուրբույն և արծաթափայլ-սև շերտերի, ավարտվում ուսերի մոտ գանգուրներով: Նրա մորուքն ու բեղերը նոսր կամ նոսրացած են, բայց, կարծես, ընդգծում են նրա դիմագծերը և, ինչպես նրա բնավորությունը, միևնույն ժամանակ խորն ու թեթև են:

«Նա ունի ուրախ և ուրախ ծիծաղ, որը գալիս է կրծքի խորքից՝ ստիպելով նրան դողալ և դողալ ամբողջ մարմնով՝ շատ ուրախ և անկեղծ: Նրա դեմքն ու հասակը ցնցող են իրենց ուժով, ինչպես նաև նրա մկանուտ մատները: Նա շարժվում է արժանապատիվ քայլվածքով և ուղիղ կեցվածքով»:

«Նա հագել էր պարզապես սովորական *դհոտի* և վերնաշապիկ, որոնք մի ժամանակ ներկված էին ուժեղ օդրագույն գույնով, բայց հիմա...» գունաթափված նարնջագույն:

«Շուրջս նայելով՝ նկատեցի, որ այս բավականին խարխուլ սենյակը վկայում էր տանտիրոջ նյութական հարմարավետությունների նկատմամբ կապվածության բացակայության մասին: Երկար սենյակի եղանակից ներկված սպիտակ պատերը պատված էին գունաթափ կապույտ սվաղով: Սենյակի մի ծայրում կախված էր Լահիրի Մահասայայի նկարը՝ զարդարված պարզ նվիրվածությամբ: Կար նաև մի հին նկար, որը պատկերում էր Յոգանանդաջին Բոստոն ժամանած առաջին պահին՝ կանգնած Կրոնների կոնգրեսի մյուս պատվիրակների հետ:»

«Ես նկատեցի արդիականության և հնության տարօրինակ համադրություն: Հսկայական, կոփածո ապակուց պատրաստված, մոմավառ ջահը չօգտագործվելու պատճառով ծածկված էր սարդոստայնով, իսկ պատին կախված էր պայծառ, արդիական օրացույց: Ամբողջ սենյակից խաղաղության և հանգստության բույր էր տարածվում: Պատշգամբից այն կողմ ես կարող էի տեսնել կոկոսի ծառեր, որոնք լուռ պաշտպանվածության մեջ բարձրանում էին ճգնավորական տան վրա»:

«Հետաքրքիր է նկատել, որ վարպետը պարզապես ծափահարում է ձեռքերը, և ավարտելուց առաջ նրան սպասարկում կամ ուղեկցում է որևէ փոքրիկ աշակերտ: Ի դեպ, ես շատ եմ գրավվում նրանցից մեկով՝ նիհար տղայով, որի անունը Պրաֆուլա էր, **40-2 տարեկան** »: Երկար սև մազերով մինչև ուսերը, ամենաթափանցիկ փայլուն սև աչքերով և երկնային ժպիտով: Նրա աչքերը փայլում են, երբ բերանի անկյունները բարձրանում են, ինչպես աստղերը և մթնշաղին հայտնվող կիսալուսինը:

«Սվամի Շրի Յուկտեշվարջիի ուրախությունը, ակնհայտորեն, մեծ է իր «արտադրանքի» վերադարձի կապակցությամբ (և նա, կարծես, որոշ չափով հետաքրքրասեր է «արտադրանքի արդյունքի» նկատմամբ): Սակայն Մեծի

բնույթում իմաստության ասպեկտի գերակշռությունը խոչընդոտում է նրա զգացմունքների արտաքին արտահայտմանը»:

«Յոգանանդաշին նրան մի քանի նվերներ նվիրեց, ինչպես ընդունված է, երբ աշակերտը վերադառնում է իր գուրուի մոտ: Ավելի ուշ մենք նստեցինք պարզ, բայց լավ պատրաստված ճաշի: Բոլոր ուտեստները բանջարեղենի և բրնձի համադրություն էին: Ծրի Յուկտեշվարջին գոհ էր հնդկական մի շարք սովորույթների իմ կիրառումից, օրինակ՝ «մատներով ուտելուց»:

«Մի քանի ժամ բենգալերեն արտահայտություններ թռչելուց, ջերմ ժպիտներ ու ուրախ հայացքներ փոխանակելուց հետո, մենք խոնարհվեցինք նրա ոտքերի առաջ, հրաժեշտ տվեցինք պրոնամով , 40-3 ...» և մեկնեց Կալկաթա՝ սրբազան հանդիպման և ողջույնի հավերժական հիշողությամբ: Չնայած ես հիմնականում գրում եմ նրա մասին իմ արտաքին տպավորությունների մասին, այնուամենայնիվ, ես միշտ գիտակցում էի սրբի իրական հիմքը՝ նրա հոգևոր փառքը: Ես զգացի նրա զորությունը և կկրեմ այդ զգացողությունը որպես իմ աստվածային օրհնություն:

Ամերիկայից, Եվրոպայից և Պաղեստինից եւ բազմաթիվ նվերներ էի բերել Սրի Յուկտեշվարի համար: Նա դրանք ընդունեց ժպիտով, բայց առանց որևէ նկատողության: Իմ անձնական օգտագործման համար Գերմանիայում գնել էի հովանոց-ձեռնափայտի համադրություն: Հնդկաստանում որոշեցի ձեռնափայտը տալ Վարպետին:

«Այս նվերը ես իսկապես գնահատում եմ»: Իմ գուրուի աչքերը սիրով ուղղված էին ինձ վրա: հասկացողությամբ, երբ նա արեց այս անսովոր մեկնաբանությունը: Բոլոր նվերներից նա առանձնացրեց ձեռնափայտը՝ այցելուներին ցուցադրելու համար:

«Տե՛ր, խնդրում եմ թույլ տուր ինձ նոր գորգ բերել հյուրասենյակի համար»: Ես նկատել էի, որ Սրի Յուկտեշվարի վագրի մորթին դրված էր պատված գորգի վրա:

«Արա այդպես, եթե դա քեզ դուր է գալիս»: Իմ գուրուի ձայնը ոգևորություն չէր արտահայտում: «Ահա, իմ վագրի գորգը գեղեցիկ ու մաքուր է. ես իմ փոքրիկ թագավորության միապետն եմ: Դրանից այն կողմ անծայրածիր աշխարհն է, որին հետաքրքրում են միայն արտաքին բաները»:

Երբ նա արտաբերեց այս խոսքերը, ես զգացի, թե ինչպես տարիները հետ գլորվեցին. ես կրկին երիտասարդ աշակերտ եմ՝ մաքրագործված ամենօրյա պատժի կրակով:

Հենց որ կարողացա բաժանվել Սերամպորից և Կալկաթայից, պարոն Ռայթի հետ մեկնեցի Ռանչի: Ի՛նչ ընդունելությունն այնտեղ, իսկական ծափահարություններ: Աչքերս լցվեցին արցունքներով, երբ գրկեցի անձնուրաց ուսուցիչներին, ովքեր իմ տասնհինգ տարվա բացակայության ընթացքում բարձր էին պահել դպրոցի դրոշը: Հանրակացարանի և ցերեկային դպրոցի աշակերտների պայծառ դեմքերն ու երջանիկ ժպիտները լիարժեք վկայություն էին նրանց բազմակողմանի դպրոցի և յոգայի մարզումների արժեքի մասին:

Սակայն, ավաղ, Ռանչի հաստատությունը ծանր ֆինանսական դժվարությունների մեջ էր: Սըր Մանինդրա Չանդրա Նանդին՝ հին մահարաջան, որի Կասիմբազար պալատը վերածվել էր կենտրոնական դպրոցի շենքի, և որը բազմաթիվ իշխանական նվիրատվություններ էր արել, այժմ մահացել էր: Դպրոցի բազմաթիվ անվճար, բարեգործական կառույցներ այժմ լուրջ վտանգի տակ էին հանրային բավարար աջակցության բացակայության պատճառով:

Ես տարիներ չէի անցկացրել Ամերիկայում՝ առանց նրա գործնական իմաստության, խոչընդոտների առջև անվախ ոգու որոշ մասը սովորելու: Մեկ շաբաթ մնացի Ռանչիում՝ պայքարելով կարևոր խնդիրների դեմ: Այնուհետև Կալկաթայում հարցազրույցներ ունեցա ականավոր առաջնորդների և մանկավարժների հետ, երկար զրույց Կասիմբազարի երիտասարդ մահարաջայի հետ, ֆինանսական կոչ հորս, և ահա՛ Ռանչիի անկայուն հիմքերը սկսեցին

վերականգնվել: Շատ նվիրատվություններ, այդ թվում՝ մեկ հսկայական չեկ, ժամանեցին հենց վերջում: իմ ամերիկացի ուսանողները:

Հնդկաստան ժամանելուցս մի քանի ամիս անց ես ուրախություն ունեցա տեսնելու Ռանչի դպրոցի օրինական գրանցումը: Իմ ողջ կյանքի երազանքը՝ մշտական հովանավորությամբ յոգայի կրթական կենտրոն ունենալը, իրականացավ: Այդ տեսլականն ինձ առաջնորդել էր 1917 թվականի համեստ սկզբնական շրջանում՝ յոթ տղաներից բաղկացած խմբի հետ:

1935 թվականից ի վեր տասնամյակի ընթացքում Ռանչին ընդլայնել է իր գործունեության շրջանակը տղաների դպրոցից շատ ավելի հեռու: Այժմ այնտեղ լայնածավալ մարդասիրական գործունեություն է ծավալվում Շյամա Չարան Լահիրի Մահասայա առաքելության շրջանակներում:

Դպրոցը, կամ Յոգոդա Սատ-Սանգա Բրահմաչարյա Վիդյալայան, անցկացնում է բացօթյա դասընթացներ քերականության և ավագ դպրոցի առարկաներից: Հանրակացարանում սովորող ուսանողները և ցերեկային աշակերտները նաև ստանում են մասնագիտական կրթություն:

որոշակի վերապատրաստում: Տղաներն իրենք են կարգավորում իրենց գործունեության մեծ մասը ինքնավար կոմիտեների միջոցով: Ուսուցչի իմ կարիերայի շատ վաղ շրջանում ես հայտնաբերեցի, որ տղաները, ովքեր չարաճճիորեն հաճույք են ստանում ուսուցչին խաբելուց, ուրախությամբ կրնդունեն իրենց համակուրսեցիների կողմից սահմանված կարգապահական կանոնները: Երբեք օրինակելի աշակերտ չլինելով՝ ես պատրաստակամորեն համակրում էի բոլոր տղայական կատակներին և խնդիրներին:

Սպորտն ու խաղերը խրախուսվում են. դաշտերը լի են հոկեյի և ֆուտբոլի մարզումներով: Ռանչիի ուսանողները հաճախ գավաթը նվաճում են մրցութային միջոցառումներում: Բացօթյա մարզադահլիճը հայտնի է ամենուրեք: Վերալիցքավորում միջոցով կամք ուժ է այն *Յոգոդա* առանձնահատկություն՝ մտավոր ուղղություն -ի կյանք էներգիա մարմնի ցանկացած մասի վրա: Տղաներին նաև սովորեցնում են *սասնաներ* (դիրքեր), թրով և *լաթհի* (փայտով) խաղալ և ջիու-ջիթսու: The Յոգոդա Առողջություն Ցուցահանդեսներ ժամը այն Ռանչի *Վիդյալայա* ունենալ եղել է մասնակցել է հազարներով :

Նախնական առարկաների ուսուցումը նահանգի բնիկ ցեղեր՝ *կոլերը* , *սանտալները* և *մունդասները* , *անցկացվում է հինդի լեզվով: Ստտակա գյուղերում կազմակերպվել են դասընթացներ միայն աղջիկների համար:*

Կրիա Յոգայի մեջ ձեռնադրությունն է : Տղաները ամեն օր զբաղվում են իրենց հոգևոր վարժություններով, զբաղվում *Գիտա* երգեցողությամբ և պատվիրանով ու օրինակով սովորեցնում են պարզության, անձնագոհության, պատվի և ճշմարտության առաքինությունները: Չարը նրանց մատնանշվում է որպես տառապանք առաջացնողը. լավը՝ որպես այն գործողությունները, որոնք հանգեցնում են իրական երջանկության: Չարը կարելի է համեմատել թունավորված մեղրի հետ, որը գայթակղիչ է, բայց լի է մահով:

Մարմնի և մտքի անհանգստությունը կենտրոնացման տեխնիկայի միջոցով հաղթահարելը զարմանալի արդյունքների է հասել. Ռանչիում նորությունն չէ տեսնել ինը կամ տասը տարեկան գրավիչ փոքրիկ կերպարանք, որը նստած է: մեկ ժամ կամ ավելի անխախտ հավասարակշռությամբ, անթարթ հայացքն ուղղված հոգևոր աչքին: Հաճախ այս Ռանչի ուսանողների պատկերը վերադառնում է իմ մտքին, երբ ես դիտում էի աշխարհի տարբեր ծայրերում գտնվող գործընկերների, որոնք հագիվ էին կարողանում անշարժ նստել մեկ դասաժամի ընթացքում: **40-4**

Ռանչին գտնվում է ծովի մակարդակից 2000 ոտնաչափ բարձրության վրա. կլիման մեղմ է և հավասար: Քսանհինգ ակր տարածք զբաղեցնող այս տարածքը, որը գտնվում է մեծ լողացող լճակի մոտ, ներառում է Հնդկաստանի լավագույն այգիներից մեկը՝ հինգ հարյուր պտղատու ծառեր՝ մանգո, գուլավա, լիչի, ջեքֆրուտ, արմավենի: Տղաները աճեցնում են իրենց բանջարեղենը և մանում են իրենց *չակրաները* :

Հյուրատունը հյուրընկալորեն բաց է արևմտյան այցելուների համար: Ռանչիի գրադարանը պարունակում է բազմաթիվ ամսագրեր և մոտ հազար հատոր անգլերեն և բենգալերեն լեզուներով՝ Արևմուտքից և Արևելքից նվիրատվություններ: Կա աշխարհի սուրբ գրությունների հավաքածու: Լավ դասակարգված թանգարանը ցուցադրում է հնագիտական, երկրաբանական և մարդաբանական ցուցանմուշներ՝ մեծ մասամբ Տիրոջ բազմազան երկրի վրայով իմ թափառումների գավաթներ:

Լահիրի Մահասայա առաքելության բարեգործական հիվանդանոցն ու դեղատունը, հեռավոր գյուղերում բազմաթիվ բացօթյա մասնաճյուղերով, արդեն իսկ սպասարկել են Հնդկաստանի 150,000 աղքատների: Ռանչիի ուսանողները մարզված են առաջին բուժօգնության մեջ և գովեստի արժանի ծառայություն են մատուցել իրենց նահանգին ջրհեղեղի կամ սովի ողբերգական ժամանակներում:

Մրգատու այգում կանգնած է Ծիվայի տաճարը՝ օրհնված վարպետ Լահիրի Մահասայայի արձանով: Ամենօրյա աղոթքներ և սուրբգրային դասեր են անցկացվում այգում՝ մանգոյի տաղավարների տակ:

Բացվել և այժմ ծաղկում են ապրում Ռանչիի բնակելի և յոգայի առանձնահատկություններով մասնաճյուղային ավագ դպրոցներ: Դրանք են՝ Լակշմանպուրի տղաների համար նախատեսված Յոգոդա Սատ-Սանգա Վիդյայիթ (դպրոցը): Բիհարում և Յոգոդա Սատ-Սանգա ավագ դպրոցը և Միդնապորում գտնվող Էջմայիչակի ճգնափորական կենտրոնը:

1939 թվականին Դակշինեշվարում՝ անմիջապես Գանգեսի ափին, բացվեց վեհաշուք Յոգոդա Մաթ եկեղեցին: Կալկաթայից ընդամենը մի քանի մղոն հյուսիս գտնվող նոր ճգնափորական կենտրոնը խաղաղության ապաստարան է ապահովում քաղաքի բնակիչների համար: Հարմար կացարաններ կան արևմտյան հյուրերի, մասնավորապես այն որոնողների համար, ովքեր իրենց կյանքը խորապես նվիրում են հոգևոր ինքնագարգացմանը: Յոգոդա Մաթի գործունեությունը ներառում է ինքնաճանաչման ընկերակցության ուսմունքների երկշաքայի առաքում Հնդկաստանի տարբեր մասերի ուսանողներին:

Անհրաժեշտ չէ ասել, որ այս բոլոր կրթական և մարդասիրական գործունեությունը պահանջել է բազմաթիվ ուսուցիչների և աշխատողների անձնագրի ծառայությունն ու նվիրվածությունը: Ես այստեղ չեմ թվարկում նրանց անունները, քանի որ նրանք այնքան շատ են, բայց իմ սրտում յուրաքանչյուրն ունի իր փայլուն խորշը: Լահիրի Մահասայայի իդեալներով ոգեշնչված՝ այս ուսուցիչները հրաժարվել են խոստումնային աշխարհիկ նպատակներից՝ խոնարհաբար ծառայելու, առատաձեռնորեն տալու համար:

դհուտի հագած՝ նա որոշ ժամանակ ապրեց նրանց մեջ: Ռանչիում, Կալկաթայում, Մերամպուրում, ամենուր, որտեղ նա գնում էր, իմ քարտուղարը, որը... նկարագրության վառ պարզև ունեցող, իր ճանապարհորդական օրագիրը հանեց՝ իր արկածները գրանցելու համար: Մի երեկո ես հարց տվեց նրան:

«Դիկ, ինչ է քո տպավորություն -ի Հնդկաստանը՞»

«Խաղաղություն», նա ասաց մտածված կերպով: «Դը ռասայական աուրա է խաղաղություն»:

40-1 : Մենք կոտրված մեր ճանապարհորդություն մեջ Կենտրոնական Մարզեր, կես ճանապարհին վրայով այն մայրցամաք, դեպի տեսնել Մահաթմա Գանդի ժամը Վարդա: Այդ օրերը նկարագրված են [44-րդ գլխում](#) :

40-2 : Պրաֆուլլա էր այն տղա ԱՀԿ ուներ եղել է ներկա հետ Վարպետ երբ մի կորբա մոտեցավ (տե՛ս [Էջ 116](#)):

40-3 : Բառացիորեն, «սուրբ անուն», մի բառ -ի ողջույն մեջ հիևդուներ, ուղեկցված կողմից ափի մեջ ծալած ձեռքեր բարձրացված -ից այն սիրտը ճակատին դնելով՝ ողջույնի ժամանակ: Հնդկաստանում *պրոնամը* փոխարինում է արևմտյան ողջույնին՝ ձեռքսեղմամբ:

40-4 Մտավոր մարզումները որոշակի կենտրոնացման տեխնիկայի միջոցով հնդկական յուրաքանչյուր սերնդի մոտ ստեղծել են հսկայական հիշողությամբ մարդկանց: Սըր Թ. Վիջայարադավաչարին « *Հինդուստան Թայմս*» -ում նկարագրել է Մադրասի ժամանակակից մասնագիտական «հիշողության մասնագետներին» տրված թեստերը: «Այս մարդիկ,- գրել է նա,- անսովոր կերպով կրթված էին սանսկրիտական գրականությամբ: Նստած մեծ լսարանի մեջ, նրանք հավասար էին այն թեստերին, որոնց միաժամանակ նրանց էին հանձնում լսարանի մի քանի անդամներ: Թեստը կլիներ հետևյալը. մեկը կսկսեր զանգը հնչեցնել, «հիշողության մարդը» պետք է հաշվեր զանգերի քանակը: Երկրորդ անձը թղթից կթելադրեր թվաբանության երկար վարժություն, որը ներառում էր գումարում, հանում,

բազմապատկում և բաժանում: Երրորդը կշարունակեր արտասանել Ռամայանայից *կամ* Մահաբհարատայից *երկար* շարք... -ի բանաստեղծություններ, որը ուներ դեպի լինել վերարտադրված; մի չորրորդ կ հավաքածու խնդիրներ մեջ տատանում որը պահանջվում է այն կազմը տողեր մեջ պատշաճ մետր վրա մի տրված ենթակա, յուրաքանչյուրը գիծ դեպի վերջ մեջ մի նշված բառ, մի հինգերորդ մարդ կ տանել վրա հետ մի վեցերորդը՝ աստվածաբանական վեճ, որի ճշգրիտ լեզուն պետք է մեջբերվեր այն ճշգրիտ հերթականությամբ, որով վիճաբանողները վարում էին այն, իսկ յոթերորդը՝ մի մարդ, այդ ընթացքում պտտեցնում էր անիվ, որի պտույտների քանակը պետք է հաշվել: The հիշողություն փորձագետ ուներ միաժամանակ դեպի անել բոլորը սրանք սխրանքներ մաքուր կողմից մտավոր գործընթացներ, ինչպես նա էր թույլատրված առանց թուղթ ու մատիտի: Ունակությունների վրա ծանրաբեռնվածությունը, հավանաբար, սարսափելի է եղել: Սովորաբար անգիտակից նախանձի մեջ գտնվող մարդիկ հակված են արժեզրկվելու: այդպիսի ջանքեր կողմից ազդող դեպի հավատալ որ նրանք ներգրավել միայն այն վարժություն -ի այն ցածր գործառույթներ -ի այն ուղեղ Սակայն սա մաքուր հիշողության հարց չէ: Ավելի մեծ գործոնը մտքի հսկայական կենտրոնացումն է:

ԳԼՈՒԽ՝ 41

Ան Իդիլ Մեջ Հարավ Հնդկաստան

«Դու եմ այն առաջին Արևմտյան, Դիկ, երբևէ դեպի մտնել որ սրբավայր Շատերը մյուսները ունենալ փորձեց մեջ ունայն:

Իմ խոսքերից պարոն Ռայթը զարմացած տեսք ուներ, ապա գոհ: Մենք հենց նոր էինք քել գեղեցիկ Չամունդի տաճարը, որը գտնվում էր Հնդկաստանի հարավային մասում գտնվող Մայսուրին նայող բլուրների վրա: Այնտեղ մենք խոնարհվել էինք ոսկու և արծաթ զոհասեղաններ -ի այն Աստվածուհի Չամունդի, հովանավոր աստվածություն -ի այն ընտանիք -ի այն տիրող մահարաջա:

«Որպես յուրահատուկ պատվի հուշանվեր», - ասաց պարոն Ռայթը՝ զգուշորեն մի քանի օրհնված վարդի թերթիկներ դնելով, - «ես միշտ կպահպանեմ այս ծաղիկը, որը քահանան վարդաջրով ցողել է»:

Ես և իմ ուղեկիցը **41-1** 1935 թվականի նոյեմբեր ամիսն անցկացրել ենք Մայսուր նահանգի հյուրերի կարգավիճակում: Մահարաջան՝ Նորին Մեծությունն Շրի Կրիշնարաջա Վադիյար IV-ը, իր ժողովրդի հանդեպ խելացի նվիրվածությամբ անձնավորություն է: Բարեպաշտ հինդու՝ Մահարաջան լիազորել է մուսուլման Միրզա Իսմայիլին որպես իր Դևան կամ վարչապետ: Մայսուրի յոթ միլիոն բնակիչներին տրվում է ժողովրդական ներկայացուցչություն և՛ ժողովում, և՛ օրենսդիր խորհրդում:

Մահարաջայի ժառանգորդը՝ Նորին Մեծությունն Յուվարաջան, սրբ Շրի Կրիշնա Նարասինգհարաջ Վադիյարը, հրավիրել էր ինձ և իմ քարտուղարին այցելելու իր լուսավորյալ և առաջադեմ ոլորտը: Վերջին երկու շաբաթվա ընթացքում ես ելույթ ունեցա Մայսուրի հազարավոր քաղաքացիների և ուսանողների առջև՝ քաղաքապետարանում, Մահարաջայի քոլեջում, Համալսարանի բժշկական դպրոցում, ինչպես նաև Բանգալորում, Ազգային ավագ դպրոցում, Միջնակարգ քոլեջում և Չերթիի քաղաքապետարանում անցկացված երեք զանգվածային հանդիպումների ժամանակ, որտեղ հավաքվել էին ավելի քան երեք հազար մարդ: Արդյո՞ք եռանդուն լսողները կարողացան արժանանալ Ամերիկայի մասին իմ նկարած փայլուն պատկերին, չգիտեմ, բայց ծափահարությունները միշտ ամենաբարձրն էին, երբ ես խոսում էի Արևելքի և Արևմուտքի լավագույն

հատկանիշների փոխանակումից բխող փոխադարձ օգուտների մասին:

Պարոն Ռայթը և ես այժմ հանգստանում էինք արևադարձային խաղաղության մեջ: Նրա ճանապարհորդական օրագրում Մայսուրից ստացած տպավորությունների մասին գրված է հետևյալը.

«Փայլուն կանաչ բրնձի դաշտերը, որոնք բազմազան են շաքարեղեգի ծոպերով, բույն են դրել ժայռոտ բլուրների պաշտպանիչ ստորոտում. բլուրներ, որոնք զմրուխտե համայնապատկերը ցրում են ինչպես սև քարի ուռուցիկներ, և գույների խաղն ավելի է սրվում արևի հանկարծակի և դրամատիկ անհետացմամբ, երբ այն հանգիստ է փնտրում հանդիսավոր բլուրների ետևում»:

«Շատերը հիացմունքային պահեր ունենալ եղել է ծախսված մեջ նայելով, գրեթե բացակա- մտքով, ժամը այն միշտ-

Աստծո փոփոխվող կտավը ձգվում է երկնականմարով, քանի որ միայն Նրա հպումն է ի վիճակի ստեղծել գույներ, որոնք թրթռում են կյանքի թարմությամբ: Գույների այդ երիտասարդությունը կորչում է, երբ մարդը փորձում է ընդօրինակել պարզապես գունանյութերով, քանի որ Տերը դիմում է ավելի պարզ և արդյունավետ միջոցի՝ յուղերի, որոնք ո՛չ յուղեր են, ո՛չ էլ գունանյութեր, այլ պարզապես լույսի ճառագայթներ: Նա այստեղ նետում է լույսի մի կաթիլ, և այն արտացոլում է կարմիր: Նա կրկին թափահարում է վրձինը, և այն աստիճանաբար խառնվում է նարնջագույնի և ոսկեգույնի, ապա՝ խոցող հարվածով Նա դանակահարություններ այն ամպեր հետ մի շերտ -ի մանուշակագույն որ տերևներ մի գանգուր կամ եզր -ի կարմիր ծորացող ամպերի մեջ եղած վերքից դուրս, և այսպես, անվերջ, Նա խաղում է՝ գիշեր ու առավոտ, անընդհատ փոփոխվող, մշտապես նոր, մշտապես թարմ. ոչ մի նախշ, ոչ մի կրկնօրինակ, ոչ մի գույն՝ նույնը: Հնդկական օրվա գիշերվա փոփոխության գեղեցկությունը անհամեմատելի է այլուր. հաճախ երկինքը թվում է, թե Աստված ամեն ինչ վերցրել է: Նրա հանդերձանքի գույները և տվեց դրանք մեկ հզոր կալեյդոսկոպիկ նետում դեպի երկինք:

«Ես պետք է պատմեմ մթնշաղային այցելության շքեղության մասին հսկայական Կրիշնարաջա Սագար ամբարտակ, **41-2** կառուցվել էր Մայսուրից տասներկու մղոն հեռավորության վրա: Յոգանանդաջիի հետ նստեցինք մի փոքրիկ ավտոբուս և, որպես պաշտոնական փոխարինող՝ մի փոքրիկ տղայի հետ, սկսեցինք ճանապարհը հարթ, կեղտոտ ճանապարհով, հենց որ արևը մայր էր մտել: մայր մտնելով հորիզոնում և ճգմվելով ինչպես գերհասուն լույիկ:

«Մեր ճանապարհորդությունն անցավ ամենուրեք առկա քառակուսի բրնձի դաշտերի միջով, մխիթարական բանյանի շարքի միջով...» ծառեր, բարձրացող կոկոսի արմավենիների պուրակի միջև, բուսականությամբ գրեթե նույնքան խիտ, որքան ջունգլիներում, և վերջապես, մոտենալով բլրի գագաթին, մենք դեմ առ դեմ հանդիպեցինք մի հսկայական արհեստական լճի, որը արտացոլում էր այն աստղեր և եզր -ի արմավենիներ և այլ ծառեր, շրջապատված կողմից սիրուն շարքային այգիներ և ամբարտակի եզրին էլեկտրական լամպերի շարք, իսկ դրա տակ մեր աչքերը հանդիպեցին գեյգերանման շատրվանների վրա խաղացող գունավոր ճառագայթների շլացուցիչ տեսարանի, ինչպես փայլուն թանաքի այնքան շատ հոսող հոսանքներ՝ հիասքանչ կապույտ ջրվեժներ, կարմիր կատարակտ, կանաչ և դեղին ցողեր, ջուր ցայտող փղեր, Զիկագոյի համաշխարհային ցուցահանդեսի մանրանկարչություն, բայց միևնույն ժամանակ ժամանակակիցորեն աչքի ընկնող այս հինավուրց երկրում՝ բրնձի դաշտերով և պարզ մարդկանցով, ովքեր մեզ այնքան սիրով ընդունել են, որ ես... վախենում եմ, որ Յոգանանդաջիին Ամերիկա վերադարձնելու համար իմ ուժերից ավելին կպահանջվի:

«Եվս մեկ հազվագյուտ արտոնություն՝ իմ առաջին փղերի վրա զբոսանքը: Երեկ Յուվարաջան մեզ հրավիրեց իր ամառային պալատ՝ վայելելու իր փղերից մեկի՝ մի հսկայական գագանի վրա զբոսանքը: Ես բարձրացա սանդուղքի վրա, որը

նախատեսված էր՝ բարձրանալու համար մինչև հովդահը կամ թամբը, որը մետաքսե բարձիկով է և տուփի նման, ապա գլորվելու, շարտվելու, տատանվելու և իջնելու ձորը, չափազանց հուզված էի անհանգստանալու կամ բացականչելու համար, բայց կառչած էի կյանքից»:

Հարավային Հնդկաստանը, հարուստ պատմական և հնագիտական մնացորդներով, որոշակի, բայց անսահմանելի հմայքի երկիր է: Մայսուրից հյուսիս գտնվում է Հնդկաստանի ամենամեծ բնիկ նահանգը՝ Հայդարաբադը՝ գեղատեսիլ սարահարթ, որը կտրտված է հզոր Գոդավարի գետի կողմից: Լայնածավալ բերրի հարթավայրեր, գեղեցիկ Նիլգիրի կամ «Կապույտ լեռներ», այլ շրջաններ՝ կրաքարի կամ գրանիտի անպտուղ բլուրներով: Հայդարաբադի պատմությունը երկար, գունագեղ պատմություն է, որը սկսվել է երեք հազար տարի առաջ Անդիրա թագավորների օրոք և շարունակվել հինդու դինաստիաների օրոք մինչև 1294 թվականը, երբ այն անցել է մուսուլման կառավարիչների մի շարքի, որոնք գահակալել են մինչև... այս օրը

Հնդկաստանի ճարտարապետության, քանդակագործության և գեղանկարչության ամենահիասքանչ ցուցադրությունը գտնվում է Հայդարաբադում՝ Էլլորայի և Աջանտայի հին ժայռափոր քարանձավներում: Էլլորայի Կայլասան՝ հսկայական մոնոլիտ տաճարը, պարունակում է աստվածների, մարդկանց և գազանների քանդակազարդ արձաններ՝ Միքելանջելոյի ապշեցուցիչ չափսերով: Աջանտան հինգ տաճարների և քսանհինգ վանքերի վայր է,

բոլոր ժայռափոր պեղումները պահպանվում են հսկայական որմնանկարներով սյուների վրա, որոնց վրա նկարիչներն ու քանդակագործները անմահացրել են իրենց հանճարը:

Հայդարաբադ քաղաքը զարդարված է Օսմանիա համալսարանով և տպավորիչ Մեքքայի մզկիթով, որտեղ տասը հազար մահմեդական կարող են հավաքվել աղոթքի համար:

Մայսուր նահանգը նույնպես գեղատեսիլ հրաշքների աշխարհ է՝ ծովի մակարդակից երեք հազար ոտնաչափ բարձրության վրա, լի խիտ արևադարձային անտառներով, վայրի փղերի, բիզոնների, արջերի, հովազների և վագրերի բնօրրան: Նրա երկու գլխավոր քաղաքները՝ Բանգալորը և Մայսուրը, մաքուր են, գրավիչ, ունեն բազմաթիվ այգիներ և հանրային այգիներ:

Հինդուիստական ճարտարապետությունն ու քանդակագործությունը Մայսուրում հասան իրենց բարձրագույն կատարելությանը՝ 11-ից 15-րդ դարերի հինդու թագավորների հովանավորության ներքո: Բելուրի տաճարը, որը 11-րդ դարի գլուխգործոց է, որն ավարտվել է Վիշնուվարդհանա թագավորի օրոք, անգերազանցելի է աշխարհում իր մանրամասների նրբությամբ և աշխույժ պատկերներով:

Հյուսիսային Մայսուրում հայտնաբերված ժայռե սյուները թվագրվում են մ.թ.ա. 3-րդ դարով, լուսավորելով Ասոկա թագավորի հիշատակը: Նա հաջորդել է այդ ժամանակ գերիշխող Մաուրյա դինաստիայի գահին. նրա կայսրությունը ներառում էր ժամանակակից Հնդկաստանի, Աֆղանստանի և Բելուջիստանի գրեթե ամբողջ տարածքը: Այս փառահեղ կայսրը, որին նույնիսկ արևմտյան պատմաբանները համարում են անգուգական կառավարիչ, ժայռե հուշարձանի վրա թողել է հետևյալ իմաստությունը.

Այս կրոնական արձանագրությունը փորագրված է, որպեսզի մեր որդիներն ու թոռները չմտածեն անհրաժեշտ է նոր նվաճում, որպեսզի նրանք չմտածեն, որ սրով նվաճումը արժանի է նվաճում անվանմանը, որպեսզի դրանում տեսնեն միայն ավերածություններ և բռնություն, որպեսզի իրական նվաճում համարեն միայն կրոնի նվաճումը: Նման նվաճումները արժեք ունեն այս և հանդերձյալ աշխարհում:

Իմ ուղեկիցներ և ես դիրք տալիսքան այն «Երագ» մեջ մարմար», այն Թաջ
Մահալ ժամը Ագրա

Ասոկան հզոր Չանդրագուպտա Մաուրյայի (հույների մոտ հայտնի է որպես Սանդրոկոտոս) թոռն էր, որը երիտասարդ տարիներին հանդիպել էր Ալեքսանդր Մակեդոնացուն: Հետագայում Չանդրագուպտան ոչնչացրեց Հնդկաստանում մնացած մակեդոնական կայսրները, պարտության մատնեց Մելևկոսի ներխուժող հունական բանակը Փանջաբում, ապա իր Պատնայի արքունիքում ընդունեց հույն դեսպան Մեգաստենեսին:

Հույն պատմաբանները և այլք, ովքեր ուղեկցել կամ հետևել են Ալեքսանդրին Հնդկաստան կատարած նրա արշավանքի ժամանակ, մանրամասնորեն գրի են առել չափազանց հետաքրքիր պատմություններ: Արիանոսի, Դիոդորոսի, Պլուտարքոս, և Ստրաբոն այն աշխարհագրագետ ունենալ եղել է թարգմանված կողմից Դոկտոր Ջ. Վ. Մ'Քրինդլ **41-3** լույս սփռել հին Հնդկաստանի վրա: Ալեքսանդրի անհաջող արշավանքի ամենահիացմունքային առանձնահատկությունը հինդուիստական փիլիսոփայության և այն յոգիների ու սուրբ մարդկանց նկատմամբ նրա ցուցաբերած խոր հետաքրքրությունն էր, որոնց նա ժամանակ առ ժամանակ հանդիպում էր և որոնց հասարակությունը նա անհամբերությամբ փնտրում էր: Հույն զինվորը հյուսիսային Հնդկաստանի Տաքսիլա ժամանելուց կարճ ժամանակ անց ուղարկեց Դիոգենեսի հելլենական դպրոցի աշակերտ Օնեսիկրիտոսին՝ հնդիկ ուսուցչի՝ Դանդամիսին, բերելու համար, որը մեծ սաննյասի էր: Տաքսիլա:

«Ողջույն քեզ, ո՛վ բրահմանների ուսուցիչ», - ասաց Օնեսիկրիտոսը՝ անտառային հանգստավայրում Դանդամիսին փնտրելուց հետո: «Հզոր Չես աստծո որդին՝ Ալեքսանդրը, որը բոլոր մարդկանց գերիշխանն է, խնդրում է քեզ գնալ իր մոտ, և եթե դու հնազանդվես, նա քեզ մեծ նվերներով կպարգևատրի, բայց եթե հրաժարվես, նա կկտրի քո գլուխը»:

Յոգին այս բավականին հարկադրական հրավերը հանգիստ ընդունեց և «նույնիսկ գլուխը չբարձրացրեց տերևներից պատրաստված մահճակալից»:

«Ես նույնպես Չեսի որդի եմ, եթե Ալեքսանդրը այդպիսին է», - մեկնաբանեց նա: «Ես Ալեքսանդրին պատկանող ոչինչ չեմ ուզում, քանի որ գոհ եմ նրանով, ինչ ունեմ, մինչդեռ տեսնում եմ, որ նա իր մարդկանց հետ թափառում է ծովով ու ցամաքով՝ առանց որևէ օգուտի, և երբեք չի ավարտում իր թափառումները»:

«Գնա և Ալեքսանդրին ասա, որ Աստված՝ Գերագույն Արքան, երբեք անամոթ անարդարության Հեղինակը չէ, այլ...» Լույսի, խաղաղության, կյանքի, ջրի, մարդու մարմնի և հոգիների Արարիչը: Նա ընդունում է բոլոր մարդկանց, երբ մահը նրանց ազատում է, ոչ մի կերպ չենթարկվելով չար հիվանդության: Միայն Նա է իմ երկրպագության Աստվածը, որը զգվում է կոտորածից և պատերազմներ չի հրահրում:

«Ալեքսանդրը աստված չէ, քանի որ նա պետք է մահ համտեսի», - շարունակեց իմաստունը հանգիստ արհամարհանքով: «Ինչպե՞ս կարող է նման մեկը լինել աշխարհի տերը, երբ դեռ չի նստել ներքին գահին»: տիեզերական

տիրապետություն⁶: Նա դեռ կենդանի չի մտել Հադես, և ոչ էլ գիտի ընթացքը այն արև միջոցով այն կենտրոնական շրջաններ -ի այն երկիր, մինչդեռ այն ազգեր վրա դրա սահմաններ ունենալ նույնիսկ նրա անունը չէին լսել:»

Այս պատժից հետո, որը անկասկած ամենադաժանն էր, որը երբևէ ուղարկվել էր «Աշխարհի տիրակալի» ականջները հարձակվելու համար, իմաստունը հեզմանքով ավելացրեց. «Եթե Ալեքսանդրի ներկայիս տիրույթները բավականաչափ ընդարձակ չեն նրա ցանկությունները բավարարելու համար, թող նա անցնի Գանգես գետը. այնտեղ նա կգտնի մի տարածաշրջան, որը կարող է կերակրել իր բոլոր մարդկանց, եթե այս կողմի երկիրը չափազանց նեղ է նրան տեղավորելու համար: **41-4**

«Սակայն իմացեք, որ Ալեքսանդրի առաջարկածը և նրա խոստացած նվերները ինձ համար բացարձակապես անօգուտ բաներ են: Այն բաները, որոնք ես գնահատում եմ և համարում եմ իրական օգտագործման և արժեքի արժանի, այս տերևներն են, որոնք իմն են»:

տունը, այս ծաղկող բույսերը, որոնք ինձ ապահովում են ամենօրյա սնունդով և ջուրը, որը իմ խմելիքն է, մինչդեռ մյուս բոլոր ունեցվածքը, որը կուտակվում է անհանգիստ հոգատարությամբ, սովորաբար կործանարար կլիների ինձ համար: նրանք, ովքեր հավաքում են դրանք և պատճառում միայն վիշտ ու տխրություն, որով լի է յուրաքանչյուր խեղճ մահկանացուի համար: Ինչ վերաբերում է ինձ, ես պառկած եմ անտառի տերևների վրա, և չունենալով ոչինչ, որը պահանջում է պաշտպանություն, փակում եմ աչքերս խաղաղ քնի մեջ. մինչդեռ ես ունեմ ինչ-որ բան, որը կխանգարի քունը: Երկիրը ինձ ամեն ինչով է ապահովում, ինչպես մայրը՝ իր երեխային՝ կաթով: Ես գնում եմ ուր որ կամենամ, և չկան հոգսեր, որոնցով ստիպված եմ ծանրաբեռնել ինձ:

«Եթե Ալեքսանդրը կտրի իմ գլուխը, նա չի կարող ոչնչացնել նաև իմ հոգին: Իմ գլուխը մենակ, ապա լուռ, կմնա՝ թողնելով մարմինը պատռված հագուստի պես երկրի վրա, որտեղից էլ այն վերցվել է: Այդ ժամանակ ես, դառնալով Հոգի, կբարձրանամ իմ Աստծո մոտ, որը մեզ բոլորիս մարմնով պարուրեց և թողեց երկրի վրա՝ ապացուցելու համար, թե արդյոք այստեղ՝ ներքևում, մենք կապրենք հնագանդ Նրա կանոններին, և ով նույնպես էր մենք այստեղից մեկնենք Նրա ներկայության մեջ, պահանջենք մեզանից բոլորից մեր կյանքի մասին պատմություն, քանի որ Նա է Դատավորը՝ բոլոր հպարտ անօրինություններից, քանզի ճշվածների հառաչանքները դառնում են պատիժը՝ ճնշող

«Թող Ալեքսանդրը այս սպառնալիքներով սարսափեցնի նրանց, ովքեր հարստություն են ցանկանում և մահից սարսափում, քանզի մեր դեմ այս զենքերն անգոր են. բրահմանները ո՛չ ոսկի են սիրում, ո՛չ էլ մահից վախենում: Գնա ու Ալեքսանդրին ասա հետևյալը. Դանդամիսը քոնը ոչնչի կարիք չունի, ուստի քեզ մոտ չի գնա, և եթե Դանդամիսից ինչ-որ բան ես ուզում, գնա նրա մոտ»:

Ալեքսանդրը մեծ ուշադրությամբ ընդունեց յոգիի ուղերձը Օնեսիկրիտոսի միջոցով և «զգաց ավելի ուժեղ ցանկություն, քան երբևէ, տեսնելու Դանդամիսին, որը, չնայած ծեր ու մերկ էր, միակ հակառակորդն էր, որի մեջ նա՝ շատ ազգերի նվաճողը, հանդիպել էր իր մրցակցից ավելիին:

Ալեքսանդրը Տաքսիլա հրավիրեց մի շարք բրահման ճգնավորների, որոնք հայտնի էին փիլիսոփայական հարցերին հակիրճ և իմաստուն պատասխանելու իրենց հմտությամբ: Բանավոր վեճի մասին պատմում է Պլուտարքոսը. Ալեքսանդրն ինքն է ձևակերպել բոլոր հարցերը:

«Ո՞վքեր են ավելի շատ՝ կենդանիները, թե՞

մեռածը»: «Կենդանիները, որովհետև մեռածները

չկան»:

«Ո՞րն է ավելի մեծ կենդանիներ բուծում՝ ծովը,

թե՞ ցամաքը»: «Ցամաքը, որովհետև ծովը

ցամաքի միայն մի մասն է»:

«Ո՞րը է այն ամենախելացի -ի գազաններ՞

«Այն մեկը, որի հետ մարդը դեռ ծանոթ չէ»: (Մարդը վախենում է

անհայտից:) «Ո՞րն է եղել առաջինը՝ ցերեկը, թե՞ գիշերը»:

«Օրը մեկ օրով առաջ էր»: Այս պատասխանը Ալեքսանդրին զարմացրեց.
բրահմանը ավելացրեց. «Անհնարին հարցերը պահանջում են անհնարին
պատասխաններ»:

«Ինչպե՞ս լավագույնը կարող է մի մարդ պատրաստել ինքն իրեն սիրելի՞»

«Մարդը սիրված կլինի, եթե, օժտված լինելով մեծ գործությամբ, միևնույն է,

իրենից վախենալու բան չի անում»։ «Ինչպե՞ս կարող է մարդը աստված

դառնալ»։ **41-5**

«Անելով այն, ինչ մարդու համար անհնար է անել»։

«Ո՞րն է ավելի ուժեղ՝ կյանքը, թե՞ մահը»։

«Կյանք, որովհետև այն արջեր այսպես շատերը չարիքներ»։

Ալեքսանդրին հաջողվեց Հնդկաստանից որպես իր ուսուցիչ բերել իսկական յոգիի։ Այս մարդը Սվամի Սֆինեսն էր, որին հույները անվանում էին «Կալանոս», քանի որ սուրբը՝ Աստծո նվիրյալը Կալի կերպարանքով, բոլորին ողջունում էր Նրա բարեբախտ անունը արտասանելով։

Կալանոսը Ալեքսանդրին ուղեկցեց Պարսկաստան։ Նշանակված օրը, Պարսկաստանի Սուսա քաղաքում, Կալանոսը իր ծերացած մարմինը հանձնեց՝ մտնելով հուղարկավորության խարույկի վրա՝ ամբողջ մակեդոնական բանակի աչքի առաջ։ Պատմաբանները արձանագրել գինվորների զարմանքը, ովքեր նկատեցին, որ յոգին չէր վախենում ցավից կամ մահից, և որը երբեք չշարժվեց իր դիրքից, երբ նա այրվում էր կրակի մեջ։ Մեկնելուց առաջ Իր դիակիզման համար Կալանոսը գրկել էր իր բոլոր մտերիմ ընկերներին, բայց ձեռնպահ էր մնացել Ալեքսանդրին հրաժեշտ տալուց, որին հինդու իմաստունը պարզապես նշել էր.

«Ես պետք է տեսնել դու շուտով մեջ Բաբելոն»։

Ալեքսանդրը լքեց Պարսկաստանը և մահացավ մեկ տարի անց Բաբելոնում։ Նրա հնդիկ գուրուի խոսքերը նրա ասելու միջոցն էին, որ ինքը Ալեքսանդրի հետ կլինի կյանքում և մահվան մեջ։

Հույն պատմաբանները մեզ են թողել հնդկական հասարակության բազմաթիվ վառ և ոգեշնչող պատկերներ։ Արիանոսը մեզ ասում է, որ հինդուիստական օրենքը պաշտպանում է ժողովրդին և «սահմանում է, որ նրանցից ոչ մեկը, որևէ հանգամանքներում, չպետք է լինի ստրուկ, այլ որ, վայելելով ազատությունը, նրանք պետք է հարգեն դրա նկատմամբ հավասար իրավունքը, որը բոլորը ունեն։ Քանզի նրանք, կարծում էին նրանք, ովքեր սովորել են ո՛չ տիրել ուրիշներին, ո՛չ էլ նեղանալ նրանցից, կհասնեն ճակատագրի բոլոր անկայունություններին

լավագույնս հարմարեցված կյանքին»։ **41-6**

«Հնդիկները,- ասվում է մեկ այլ տեքստում,- ո՛չ փող են տալիս վաշխով, ո՛չ էլ գիտեն, թե ինչպես պարտք վերցնել։ Հնդիկի համար հակասում է հաստատված սովորույթին կամ՝ անարդարություն գործելը, կամ էլ անարդարություն կրելը, ուստի նրանք ո՛չ պայմանագրեր են կնքում, ո՛չ էլ գրավի կարիք ունեն»։ Մեզ ասում են, որ բուժումը կատարվում էր պարզ և բնական միջոցներով։

«Բուժումներն իրականացվում են ավելի շուտ սննդակարգը կարգավորելով, քան դեղորայքի օգտագործմամբ։ Առավել հարգված դեղամիջոցներն են քութններն ու սպեղանիները։ Մնացած բոլորը համարվում են մեծապես վնասակար»։

Պատերազմին մասնակցելը սահմանափակված էր միայն քշատրիաներով *կամ* գինվորական կաստայով։ «Թշնամին, որը հարձակվում է հողագործի վրա, նրա հողում աշխատելիս, նրան որևէ վնաս չի պատճառի, քանի որ այս երկրի մարդիկ...» դասը համարվելով հանրային բարերարներ, պաշտպանված են բոլոր վնասներից։ Այսպիսով, հողը մնալով անվնաս և տալով առատ բերք, բնակիչներին ապահովում է կյանքը հաճելի դարձնելու համար անհրաժեշտ պայմաններով։ **41-7**

Կայսր Չանդրագուպտան, որը մ.թ.ա. 305 թվականին հաղթել էր Ալեքսանդրի գորավար Մելևկոսին, որոշեց յոթ տարիներ ավելի ուշ դեպի ձեռք ավարտվել է այն սանձերը -ի Հնդկաստանի կառավարություն դեպի նրա որդի Ճանապարհորդություն դեպի Հարավային Հնդկաստանում Չանդրագուպտան իր կյանքի վերջին տասներկու տարիներն անցկացրել է որպես անփույթ ճգնավոր՝ ինքնաճանաչում փնտրելով Շրավանաբելագոլա ժայռոտ քարանձավում, որն այժմ համարվում է Մայսուրի սրբավայր։ Մոտակայքում է գտնվում... Աշխարհի ամենամեծ արձանը, որը քանդակվել է հսկայական ժայռից ջայնիստների կողմից 983 թվականին՝ սուրբ Կոնատեսվարայի պատվին։

Մայսուրի ամենուրեք հանդիպող կրոնական սրբավայրերը մշտական հիշեցում են Հարավային Ամերիկայի բազմաթիվ մեծ սրբերի մասին։ Հնդկաստան։ Մեկ -ի սրանք վարպետներ, Թայումանավար, ունի ձախ մեզ այն հետևող մարտահրավեր նետող բանաստեղծություն՝

Դու տուփ վերահսկողությունս մի խելագար փիղ;
Դու կարող ես փակել արջի և վագրի բերանը, կարող ես առյուծի վրա նստել :
Դու տուփ խաղալ հետ այն կոբրա;
Ալքիմիայի միջոցով դուք կարող եք ապահովել ձեր ապրուստը: Դուք կարող եք անսկառ թափառել տիեզերքում: Դուք կարող եք աստվածներիս վասալներ դարձնել :
Դու տուփ լինել երբևէ երիտասարդական;
Դու տուփ քայլել վրա ջուր և կենդանի մեջ կրակ;
Բայց վերահսկողությունս -ի այն միտք է ավելի լավ և ավելին դժվար

Հնդկաստանի ծայր հարավում գտնվող գեղեցիկ և բերրի Տրավանկոր նահանգում, որտեղ երթևեկությունն իրականացվում է գետերի և ջրանցքների վրայով, մահարաջան ամեն տարի ժառանգական պարտավորություն է ստանձնում քավելու պատերազմների և հեռավոր անցյալում մի քանի փոքր նահանգների Տրավանկորին միացման հետևանքով առաջացած մեղքերը։ Տարեկան հիսունվեց օր մահարաջան օրական երեք անգամ այցելում է տաճար՝ լսելու վեդայական հիմներ և ասմունքներ. քավության արարողությունն ավարտվում է լաքշադիպամով *կամ* տաճարի լուսավորությամբ հարյուր հազար լույսերով։

Հինդու մեծ օրենսդիր Մանու **41-8** ուրվագծել է թագավորի պարտականությունները։ «Նա պետք է հարմարություններ լցնի, ինչպես Ինդրան (աստվածների տիրակալը), հարկերը հավաքի նրբորեն և աննկատելիորեն, ինչպես արևը գոլորշի է ստանում ջրից, մտնի իր հպատակների կյանք, ինչպես

քամին է տարածվում ամենուրեք, բոլորին հավասար արդարադատություն
բաշխի, ինչպես Յաման (մահվան աստվածը), մեղավորներին կապի օղակի մեջ,
ինչպես Վարունան (երկնքի և քամու վեդայական աստվածությունը), բոլորին
հաճեցնի, ինչպես լուսինը, չար թշնամիներին այրի, ինչպես կրակի աստվածը, և
բոլորին աջակցի, ինչպես երկրի աստվածուհին»:

«Պատերազմի ժամանակ թագավորը չպետք է կռվի թունավոր կամ կրակոտ
զենքերով, ոչ էլ սպանի թույլ, անպատրաստ կամ անզեն թշնամիներին, կամ
վախեցած, պաշտպանության համար աղոթող կամ փախչող մարդկանց:
Պատերազմին պետք է դիմել միայն որպես վերջին միջոց: Պատերազմի
արդյունքները միշտ կասկածելի են»:

Հնդկաստանի հարավարևելյան ափին գտնվող Մադրասի նախագահությունը
ներառում է հարթ, ընդարձակ, ծովափնյա Մադրաս քաղաքը և Կոնջիվերամը՝
Ոսկե քաղաքը, որի թագավորները կառավարում էին Պալավա դինաստիայի
մայրաքաղաքը:

քրիստոնեական դարաշրջանի վաղ դարերում: Ժամանակակից Մադրասի նախագահության օրոք ոչ բռնի Մահաթմա Գանդիի իդեալները մեծ առաջընթաց են գրանցել. սպիտակամորթ բնորոշ «Գանդիի գլխարկները» կարելի է տեսնել ամենուրեք: Հարավում, ընդհանուր առմամբ, Մահաթման իրականացրել է բազմաթիվ կարևոր տաճարային բարեփոխումներ «անձեռնմխելիների» համար, ինչպես նաև կաստայական համակարգի բարեփոխումներ:

Մեծ օրենսդիր Մանուի կողմից ձևակերպված կաստայական համակարգի ծագումը հիացմունքի արժանի էր: Նա հստակ տեսնում էր, որ մարդիկ բնական էվոյուցիայի միջոցով բաժանվում են չորս մեծ դասերի՝ նրանք, ովքեր ունակ են ծառայություն մատուցել հասարակությանը իրենց մարմնական աշխատանքի միջոցով (*շուդրաներ*). նրանք, ովքեր ծառայում են մտածելակերպ, հմտություն, գյուղատնտեսություն, առևտուր, առևտուր, գործարար կյանք ընդհանրապես (*վահշյաներ*); նրանք, ում տաղանդները վարչական, գործադիր և պաշտպանիչ կառավարիչներ և գինվորներ են (*քշատրիներ*); նրանք, ում տաղանդները խորհրդածական են, հոգևորապես ոգեշնչված և ոգեշնչող (*քրահմաններ*): «Ո՛չ ծնունդը, ո՛չ խորհուրդները, ո՛չ ուսումը, ո՛չ էլ ծագումը չեն կարող որոշել, թե արդյոք մարդը երկու անգամ է ծնվել (այսինքն՝ *քրահման*).- հայտարարում է Մահաթմա Ման , - միայն բնավորությունն ու վարքը կարող են որոշել»: **41-9** Մանուն հրահանգեց հասարակությունը հարգանք ցուցաբերել իր անդամների նկատմամբ այնքանով, որքանով նրանք տիրապետում էին իմաստության, առաքինության, տարիքի, ազգակցական կապի կամ, վերջապես, հարստության: Վեդայական Հնդկաստանում հարստությունը միշտ արհամարիվում էր, եթե այն կուտակվում էր կամ անհասանելի էր բարեգործական նպատակներով: Մեծ հարստություն ունեցող անշնորհակալ մարդիկ հասարակության մեջ ցածր դիրք էին զբաղեցնում:

Լուրջ չարիքներ առաջացան, երբ կաստայական համակարգը դարերի ընթացքում կարծրացավ՝ վերածվելով ժառանգական խոչընդոտի: Գանդիի նման սոցիալական բարեփոխիչները և այսօր Հնդկաստանի բազմաթիվ հասարակությունների անդամները դանդաղ, բայց հաստատուն առաջընթաց են գրանցում կաստայական հին արժեքների վերականգնման գործում՝ հիմնված միայն բնական որակավորման, այլ ոչ թե ծննդյան վրա: Երկրի վրա յուրաքանչյուր ազգ ունի իր յուրահատուկ տառապանք առաջացնող կարման, որը պետք է լուծի և հեռացնի. Հնդկաստանը նույնպես՝ իր բազմակողմանի և անխոցելի ոգով, պետք է ապացուցի, որ կարող է դիմակայել կաստայական բարեփոխմանը:

Հարավային Հնդկաստանն այնքան հմայիչ է, որ պարոն Ռայթի հետ մենք ցանկանում էինք երկարաձգել մեր իդիլային հանգիստը: Սակայն ժամանակը, իր անհիշելի անքաղաքավարությամբ, մեզ համար ոչ մի քաղաքավարի երկարաձգում չնվիրեց: Ես շուտով պետք է ելույթ ունենայի Կալկաթայի համալսարանում Հնդկաստանի փիլիսոփայական կոնգրեսի եզրափակիչ

նիստում: Մայսուր կատարած այցելության ավարտին ես վայելեցի գրույցը Հնդկաստանի ակադեմիայի նախագահ սրբ Ս.Վ. Ռամանի հետ: Գիտություններ: Այս հանճարեղ հինդու ֆիզիկոսը 1930 թվականին արժանացել է Նոբելյան մրցանակի լույսի ցրման ոլորտում իր կարևոր հայտնագործության՝ «Ռամանի էֆեկտի» համար, որն այժմ հայտնի է յուրաքանչյուր դպրոցականի:

Մադրասի ուսանողների և ընկերների բազմությանը դժկամությամբ հրաժեշտ տալով՝ պարոն Ռայթի հետ մեկնեցինք դեպի հյուսիս: Ճանապարհին կանգ առանք Մադասիվա Բրահմանի հիշատակին նվիրված փոքրիկ սրբավայրի առջև, **41-10** որի տասնութերորդ դարի կյանքի պատմության մեջ հրաշքները խիտ խմբավորված են: Ներուրում գտնվող ավելի մեծ Մադասիվա սրբավայրը, որը կառուցվել է Պուդուկկոտայի ռաջայի կողմից, ուխտագնացության վայր է, որը բազմաթիվ աստվածային բուժումների ականատես է եղել:

Մադասիվայի՝ սիրելի և լիովին լուսավորված վարպետի մասին բազմաթիվ տարօրինակ պատմություններ դեռևս արդիական են Հարավային Հնդկաստանի գյուղացիների շրջանում: Մի օր Կավերի գետի ափին *սամադհիի մեջ ընկղմված*՝ Մադասիվային տեսան, թե ինչպես է հանկարծակի ջրհեղեղը տարել նրան: Շաբաթներ անց նրան գտան հողակույտի խորքում թաղված: Երբ գյուղացիների բաիերը դիպան նրա մարմնին, սուրբը վեր կացավ և արագ հեռացավ:

Մադասիվան երբեք ոչ մի բառ չէր ասում և ոչ էլ հագուստ էր հագնում: Մի առավոտ մերկ յոգին աննկատ մտավ մի մահմեդական առաջնորդի վրանը: Նրա կանայք տագնապից գոռացին. գինվորը վայրենացրեց... սուր հրում ժամը Մադասիվա, որի ձեռք էր կտրված: The վարպետ հեռացավ անտարբեր կերպով:

Չղջումով լցված՝ մահմեդականը վերցրեց ձեռքը հատակից և հետևեց Սադասիվային: Յոգին լուռ մտքեց ձեռքը արյունահոսող կոճղի մեջ: Երբ գինվորը խոնարհաբար խնդրեց հոգևոր խրատ, Սադասիվան գրեց՝ մատը ավագի վրա դնելով:

«Արա ոչ անել ինչ դու ուզում եմ, և ապա դու կարող է անել ինչ դու նման:

Մահմեդականը բարձրացված էր մինչև բարձրացված հոգեկան վիճակ և հասկացավ սրբի պարադոքսալ խորհուրդը՝ լինել հոգու ազատության ուղեցույց՝ Էգոյի տիրապետման միջոցով:

Մի անգամ գյուղի երեխաները Սադասիվայի ներկայությամբ ցանկություն հայտնեցին տեսնել Մադուրայի կրոնական փառատոնը, որը գտնվում էր 150 մղոն հեռավորության վրա: Յոգին ցույց տվեց փոքրիկներին, որ դիպչեն իր մարմնին: Ահա՛, ամբողջ խումբը անմիջապես տեղափոխվեց Մադուրա: Երեխաները ուրախ թափառում էին հազարավոր ուխտավորների մեջ: Մի քանի ժամ անց յոգին իր փոքրիկներին տուն բերեց իր պարզ կոշիկներով: տրանսպորտային միջոց: Չարմացած ծնողները լսեցին պատկերների երթի վառ պատմությունները և նկատեցին, որ մի քանի երեխաներ Մադուրայի քաղցրավենիքի տոպրակներ էին կրում:

Անհավատալի երիտասարդը ծաղրեց սրբին և պատմությունը: Հաջորդ առավոտյան նա մոտեցավ Սադասիվային:

«Տե՛ր,- արհամարհանքով ասաց նա,- ինչո՞ւ ինձ չես տանում տոնին, ինչպես երեկ արեցիր մյուս երեխաների համար»:

Սադասիվան հնազանդվեց. տղան անմիջապես հայտնվեց հեռավոր քաղաքի ամբոխի մեջ: Բայց ավաղ, որտե՞ղ էր սուրբը, երբ երիտասարդը ցանկացավ հեռանալ: Հոգնած տղան տուն հասավ ոտքով շարժվելու հին ու արձակ մեթոդով:

41-1 : Տիկին Բլեչ, անկարող դեպի պահպանել այն ակտիվ տեմպ հավաքածու կողմից Պարոն Ռայթ և ինքս ինձ, մնաց ուրախությամբ հետ իմ հարազատները Կալկաթայում:

41-2 Այս ամբարտակը՝ հսկայական հիդրոէլեկտրակայանը, լուսավորում է Մայսուր քաղաքը և էլեկտրաէներգիա է մատակարարում մետաքսի, օճառի և սանդալափայտի յուղի գործարաններին: Մայսուրի սանդալափայտից պատրաստված հուշանվերները ունեն հաճելի բույր, որը ժամանակը չի սպառում. քորոց վերակենդանացնում է այն հոտ Մայսուր պարծենում է որոշ -ի այն ամենամեծ ռահվիրա արդյունաբերական ձեռնարկություններ մեջ Հնդկաստան, Ներառյալ Կոլարի ոսկու հանքերը, Մայսուրի շաքարի գործարանը, Բիադրավատիի հսկայական երկաթի և պողպատի գործարանները, ինչպես Նաև Էժան և արդյունավետ Մայսուրի պետական երկաթուղին, որը ծածկում է Նահանգի 30,000 քառակուսի մղոնների մեծ մասը:

The Մահարաջա և Յուվարաջա ԱՀԿ էին իմ հյուրընկալողներ մեջ Մայսուր մեջ 1935թ. ունենալ երկուսն էլ վերջերս մահացավ: The որդի -ի այն Յուվարաջա, Ներկայիս Մահարաջան ձեռներեց կառավարիչ է և Մայսուրի արդյունաբերությանը ավելացրել է մեծ ինքնաթիռների գործարան:

41-3 : Վեց հատորներ վրա Հին Հնդկաստան (Կալկաթա, 1879):

Ոչ մեկը Ալեքսանդր ոչ էլ ցանկացած -ի նրա գեներալներ երբևէ խաչված այն Գանգես: Գտնելով վճռական :41-5
դիմադրություն մեջ հյուսիս-արևմուտք, այն մակեդոններն բանակ մերժեց դեպի թափանցել ավելի հեռու:
Ալեքսանդր էր հարկադրված դեպի հեռանալ Հնդկաստան և փնտրել նրա նվաճումները Պարսկաստանում:

41-5 : Սկսած սա հարց մենք կարող է ենթադրել որ այն «Ռոդի -ի Չևս ուներ մի պատահական կասկած որ նա
ունեի արդեն հասավ կատարելության:

41-6 : Բոլորը հունարեն դիտորդներ մեկնաբանություն վրա այն պակաս -ի ստրկություն մեջ Հնդկաստան, մի
առանձնահատկություն ժամը ամբողջական տարբերակում հետ այն կառուցվածք հելլենական հասարակության:

41-7 : *Ստեղծագործական Հնդկաստան* կողմից Պրոֆեսոր Բենոյ Կումար Սարկար տալիս է մի համապարփակ նկար -ի
Հնդկաստանի հին և ժամանակակից

նվաճումներ և առանձնահատուկ արժեքներ մեջ տնտեսագիտություն, քաղաքական գիտություն, գրականություն,
:արվեստ, և սոցիալական փիլիսոփայություն: (Lահոր: Motilal Banarsi Dass, Publishers, 1937, 714 pp., \$5,00)

Մեկ այլ խորհուրդ է տրվում ծավալ է *հնդիկ Մշակույթ Միջոցով The Դարեր*, կողմից Ս. Վ. Վենատեսվարա (Նոր
:Յորք: Լոնգմանս, Կանաչ և ընկերություն, 5.00 դոլար)

41-8 : Մանու է այն համընդհանուր օրենսդիր; ոչ միայնակ համար հինդու հասարակություն, բայց համար այն
աշխարհ Բոլորը համակարգեր -ի իմաստուն սոցիալական կանոնակարգեր և նույնիսկ արդարադատություն են
նախշավոր հետո Մանու: Նիցշե ունի վճարված այն հետևող հարգանքի տուրք. «Ես իմանալ -ի ոչ գիրք մեջ որը
այսպես շատ Նուրբ և բարյացակամորեն իրեր են ասաց դեպի կին ինչպես մեջ այն *Իրավական գիրք -ից Մանու* ;
Նրանք հին մոխրագույն մորուքավորներ և սրբեր ունենալ մի կանանց նկատմամբ քաջալերանքի մի ձև, որը,
թերևս, անգերազանցելի է... անհամեմատելիորեն մտավոր և գերազանց ստեղծագործություն... լի ազնիվ
արժեքներով, այն լի է կատարելության զգացումով, կյանքին «այո» ասելով և ինքն իր և կյանքի նկատմամբ
բարեկեցության հաղթական զգացումով. արևը փայլում է ամբողջ գրքի վրա»:

41-9 : «Ներառում մեջ մեկ -ի սրանք չորս կաստաներ սկզբնապես կախված էր ոչ վրա մի տղամարդու ծնունդ
բայց վրա նրա բնական հզորություններ ինչպես ցույց է տրվել կողմից այն նպատակ մեջ կյանք նա ընտրված
դեպի հասնել», մի հոդված մեջ *Արևելք-Արևմուտք* համար հունվար, 1935թ., պատմում է մեզ «Սա նպատակը
կարող է լինել (1) *կամա* , ցանկություն, գործունեություն -ի այն կյանք -ի այն զգայարաններ (*Սուդրա* փուլ), (2)
Արտա , շահույթ, բավարարող բայց վերահսկող ցանկությունները (*Վայսյա* փուլ), (3) *դիարմա* ,
ինքնակարգապահություն, պատասխանատվության և ճիշտ գործողությունների կյանք (*Կշատրիա* փուլ), (4)
մոկշա , ազատագրում, այն կյանք -ի հոգևորականություն և կրոնական դասավանդում (*Բրահման* փուլ):
Սրանք չորս կաստաներ մատուցել ծառայություն մարդկությանը՝ (1) մարմնով, (2) մտքով, (3) կամքի ուժով, (4)
հոգով:

բնության հավերժական *գունասներում կամ որակներում տամասներում , ռաջասներում և սատտվայում*՝
խոչընդոտ, գործունեություն, և ընդլայնում; կամ, զանգված, էներգիա, և բանականություն The չորս բնական
կաստաներ են նշված կողմից այն *գունաս* որպես (1) *թամաս* (անգիտություն), (2) *թամաս- ռաջաս* (խառնուրդ -ի
անտեղյակություն և գործունեություն), (3) *ռաջաս-սատտվա* (խառնուրդ -ի աջ գործունեություն և լուսավորություն),
(4) *սաթվա* (լուսավորություն): Այսպիսով ունի բնություն նշված ամեն մարդ հետ նրա կաստա, կողմից այն իր մեջ
մեկի կամ *երկուսի* խառնուրդի գերակշռություն : Իհարկե, յուրաքանչյուր մարդ տարբեր համամասնություններով
ունի բոլոր երեք *գունասերը* : Գուրուն կկարողանա ճիշտ որոշել մարդու կաստան կամ էվոլյուցիոն կարգավիճակը:

Դեպի մի որոշակի չափով, բոլորը մրցավազքեր և ազգեր դիտարկել մեջ պրակտիկա, եթե ոչ մեջ տեսություն, այն»
առանձնահատկություններ -ի կաստա Որտեղ այնտեղ է հիանալի լիցենզիա կամ այսպես կոչված ազատություն,
մասնավորապես մեջ խառնամուսնություն միջև ծայրահեղություններ մեջ այն բնական կաստաներ, այն մրցավազք
նվազում է և անհետանում է: *Պուրանա Սամհիտան* նման միություններից ծնվածներին համեմատում է անպտուղ
հիբրիդների հետ, ինչպես ջորին, որն անկարող է բազմանալ իր սեփական տեսակի մեջ: Արիեստական տեսակները
ի վերջո ոչնչացվում են: Պատմությունը առատ ապացույցներ է բերում -ի բազմաթիվ մեծ մրցավազքեր որը ոչ ավելի
երկար ունենալ ցանկացած կենդանի ներկայացուցիչներ: The կաստա համակարգ -ի Հնդկաստան է վերագրվում է
նրա կողմից ամենաշատը խորը մտածողներ հետ լինելը այն ստուգում կամ կանխարգելիչ դեմ լիցենզիա որը ունի
պահպանված այն մաքրություն -ի այն ռասան և այն անվտանգ կերպով անցկացրեց հազարամյակների
անկանոնությունների միջով, մինչդեռ մյուս ռասաները անհետացել են մոռացության մեջ:

41-10 Նրա ամբողջական կոչումն էր Շրի Սադասիվանդա Սարասվաթի Սվամի: Պաշտոնական Շանկարա շարքի
նշանավոր իրավահաջորդ՝ Ջագադգուրու Շրի Շանկարաչարյա -ի Սրինգերի Մաթեմատիկա, գրել է մի ոգեշնչող
Օդա նվիրված դեպի Սադասիվա: *Արևելք-Արևմուտք* համար Հուլիս, 1942 թվականին իրատարակվեց
Սադասիվայի կյանքի մասին հոդված:

Վերջին Օրեր Հետ Իմ Գուրու

«Գուրուջի, ուրախ եմ, որ այսօր առավոտյան քեզ մենակ եմ գտնում»: Ես հենց նոր էի հասել Սերամպորի անապատ՝ ձեռքին մրգերի և վարդերի բուրավետ բեռ: Ծրի Յուկտեշվարը հեզությամբ նայեց ինձ:

«Ի՞նչ է քո հարց՝ Վարպետ նայեց մասին այն սենյակ ինչպես չնայած նա էին փնտրելով փախուստ

«Գուրուջի, ես քեզ մոտ եկա որպես ավագ դպրոցի աշակերտ, հիմա ես մեծահասակ տղամարդ եմ, նույնիսկ մոխրագույն մազերով կամ երկու. Չնայած դու ինձ լուր սիրով ես ողողել առաջին ժամից մինչև հիմա, գիտակցո՞ւմ ես դա մեկ անգամ միայն, վրա այն օր -ի հանդիպում, ունենալ դու երբևէ ասաց, Ես սեր դու՞: Ես նայեց ժամը նրան աղերսողաբար:

Վարպետը հայացքը իջեցրեց: «Յոգանանդա, պե՞տք է խոսքի սառը ոլորտներ դուրս բերեմ այն տաք զգացմունքները, որոնք լավագույնս պահպանում է անխոս սիրտը»:

«Գուրուջի, Ես իմանալ դու սեր ես, բայց իմ մահկանացու ականջներ ցավ դեպի լսել դու ասել այսպես:

«Թող լինի այնպես, ինչպես դու ես կամենում: Իմ ամուսնական կյանքի ընթացքում ես հաճախ էի կարոտում որդի, որպեսզի մարզվեի յոգայի ուղով: Բայց երբ դու հայտնվեցիր իմ կյանքում, ես գոհ էի. քեզ մեջ գտա իմ որդուն»:
Երկու թափանցիկ արցունքի կաթիլ կանգնած էր Սրի Յուկտեշվարի աչքերում:
«Յոգանանդա, ես միշտ սիրում եմ քեզ»:

«Քո պատասխանը իմ անձնագիրն է դեպի դրախտ»:
Ես զգացի, որ սրտիցս մի ծանրություն վեր կացավ, որը նրա խոսքերից ընդմիշտ հալվեց: Հաճախ էի զարմացել նրա լուրջության վրա: Գիտակցելով, որ նա անզգացմունքային էր և եսասեր: գուսպ, բայց երբեմն վախենում էի, որ չեմ կարողացել լիովին բավարարել նրան: Նրա բնույթը տարօրինակ էր, որը երբեք լիովին չի ճանաչվի. բնույթ, որը խորն ու անշարժ էր, անհասկանալի արտաքին աշխարհի համար, որի արժեքները նա վաղուց գերազանցել էր:

Մի քանի օր անց, երբ ես ելույթ ունեցա Կալկաթայի Ալբերտ Հոլում հսկայական լսարանի առջև, Շրի Յուկտեշվարը համաձայնվեց նստել իմ կողքին՝ հարթակում՝ Սանտոշի մահարաջայի և Կալկաթայի քաղաքապետի հետ: Չնայած Վարպետը ինձ որևէ դիտողություն չարեց, ես իմ ելույթի ժամանակ ժամանակ առ ժամանակ նայում էի նրան և կարծում էի, որ նրա աչքերում ուրախության փայլ եմ նկատում:

Ապա ելույթ ունեցավ Սերամպուր քուեջի շրջանավարտների առջև: Երբ ես նայում էի իմ նախկին դասընկերներին, և երբ նրանք նայում էին իրենց սեփական «Խենթ վանականին», ուրախության արցունքները անամոթաբար երևում էին: Իմ փիլիսոփայության անամոթ պրոֆեսորը՝ դոկտոր Դոշայը, մոտեցավ ինձ ողջունելու, մեր անցյալի բոլոր թյուրըմբռնումները լուծվել էին այլքիմիկոս Թայմի կողմից:

Դեկտեմբերի վերջին Սերամպուրի անապատում նշվեց Ձմեռային արևադարձի տոնը: Ինչպես միշտ, Շրի Յուկտեշվարի աշակերտները հավաքվել էին հեռվից ու

մոտիկից: Սանկիրտաներ , Քրիստո-դայի նեկտարահամ քաղցր ձայնով
մենակատարներ, երիտասարդ աշակերտների կողմից մատուցված խնջույք,
Ուսուցչի խորապես հուզիչ գրույցը աստղերի տակ՝ աշրամի լեփ-լեցուն բակում.
հիշողություններ, հիշողություններ: Անցած տարիների ուրախ տոներ: Այսօր
երեկոյան, սակայն, պետք է լիներ նոր առանձնահատկություն:

«Յոգանանդա, խնդրում եմ, դիմիր հավաքվածներին անգլերենով»: Ուսուցչի
աչքերը փայլում էին, երբ նա այս կրկնակի անսովոր խնդրանքն արեց. արդյո՞ք
նա մտածում էր նավի վրա ստեղծված այն դժվարին իրավիճակի մասին, որը
նախորդել էր իմ առաջին անգլերեն դասախոսությանը: Ես պատմությունը
պատմեցի եղբայր աշակերտներիս լսարանին՝ ավարտելով մեր գուրուին
նվիրված ջերմեռանդ գովեստի խոսքեր ասելով:

«Նրա ամենուրեք առաջնորդությունը ինձ հետ էր ոչ միայն օվկիանոսային
շոգենավով,- եգրակացրի ես,- այլ ամեն օր՝ Ամերիկայի անծայրածիր և հյուրընկալ
երկրում անցկացրած իմ տասնհինգ տարիների ընթացքում»:

Հյուրերի հեռանալուց հետո, Շրի Յուկտեշվարը ինձ կանչեց նույն ննջասենյակ, որտեղ՝ միայն մեկ անգամ, մանկությանս տոնակատարությունից հետո, ինձ թույլատրվել էր քնել իր փայտե մահճակալի վրա: Այսօր երեկոյան իմ գուրուն լուռ նստած էր այնտեղ՝ աշակերտների կիսաշրջան նրա ոտքերի մոտ: Նա ժպտաց, երբ ես արագ մտա սենյակ:

«Յոգանանդա, հիմա Կալկաթա՞ ես մեկնում: Խնդրում եմ, վաղը վերադարձիր այստեղ: Ես քեզ որոշակի բաներ ունեմ ասելու»:

Հաջորդ կեսօրին, օրհնության մի քանի պարզ խոսքերով, Սրի Յուկտեշվարը ինձ շնորհեց *Պարամհանսա վանական կոչումը* : **42-1**

սվամի կոչմանը », - ասաց նա, երբ ես ծնկի իջա նրա առջև: Լուռ ժպիտով մտածեցի այն պայքարի մասին, որին իմ ամերիկացի ուսանողները կենթարկվեին *Պարամհանսաջի բառի արտասանության համար* : **42-2**

«Իմ առաքելությունը երկրի վրա ավարտված է. դու պետք է շարունակես»:
Վարպետը հանգիստ խոսեց՝ աչքերը հանգիստ ու քնքուշ: Միտու վախից բարախում էր:

«Խնդրում եմ, ուղարկեք մեկին, որը կհոգա մեր աշրամը Պուրիում», - շարունակեց Շրի Յուկտեշվարը: «Ես ամեն ինչ թողնում եմ ձեր ձեռքերում: Դուք կկարողանաք հաջողությամբ նավարկել ձեր կյանքի և կազմակերպության նավակը դեպի աստվածային ափեր»:

Մեջ արցունքներ, Ես էր գրկախառնվող նրա ոտքերը; նա վարդ և օրհնված ես սիրալիր կերպով:

Հաջորդ օրը ես Ռանչիից կանչեցի մի աշակերտի՝ Սվամի Սերանանդային, և ուղարկեցի Պուրի՝ ճգնաժամի պարտականությունները ստանձնելու համար: **42-3**
Ավելի ուշ իմ գուրուն ինձ հետ քննարկեց իր ունեցվածքի կարգավորման իրավական մանրամասները: Նա շատ էր ցանկանում կանխել իր մահից հետո հարազատների կողմից դատական գործընթացների հնարավորությունը իր երկու ճգնաժամաբեկների և այլ ունեցվածքի տիրապետման համար, որոնք նա ցանկանում էր, որ բացառապես սեփականության իրավունքով փոխանցվեն: Բարեգործական նպատակներով:

«Վերջերս պայմանավորվածություններ ձեռք բերվեցին վարպետի՝ Քիդերփոր այցելելու համար, **42-4** բայց նա չկարողացավ գնալ»: Ամուլայա Բարուն՝ եղբայր աշակերտը, մի օր ինձ այս դիտողությունն արեց. ես զգացի նախազգացման սառը ալիք: Իմ անհետաձգելի հարցերին Շրի Յուկտեշվարը միայն պատասխանեց. «Ես այլևս Քիդերփոր չեմ գնա»: Մի պահ Ուսուցիչը դողաց վախեցած երեխայի պես:

(«Կապվածությունն մարմնական բնակության հետ, որը բխում է իր սեփական բնույթից [այսինքն՝ ծագում է անհիշելի արմատներից, մահվան անցյալի փորձից]», - գրել է Պատանջալին, 42-5 «աննշան չափով առկա է նույնիսկ մեծ սրբերի մոտ»: Մահվան մասին իր որոշ ճառերում իմ գուրուն սովորաբար ավելացնում էր. «Ինչպես երկար վանդակում պահված թռչունը, որը տատանվում է լքել իր սովորական տունը, երբ դուռը բացվում է»):

«Գուրուջի», Ես աղաչված նրան հետ մի լաց լինելը, «մի՛ ասել դա՛ Երբեք բացարձակ նրանք բառեր դեպի ինձ՝

Շրի Յուկտեշվարի դեմքը թուլացավ խաղաղ ժպիտով: Չնայած իր ութսունմեկերորդ տարեդարձին մոտենալուն, նա առողջ և ուժեղ տեսք ուներ:

Օր օրի լոգանք ընդունելով իմ գուրուի չարտահայտված, բայց խորապես զգացված սիրո արևի տակ, ես իմ գիտակցությունից վանեցի նրա տված տարբեր ակնարկները նրա մոտայուտ մահվան մասին:

«Պարոն, *Կուլփա Մելան* այս ամիս հավաքվում է Ալլահաբադում»: Ես վարպետին ցույց տվեցի *մելայի* ամսաթվերը: Բենգալական օրացույց: **42-6**

«Արա դու իսկապես ուզում եմ դեպի գնա՞լ:

Զգգալով Շրի Յուկտեշվարի դժկամությունը, որ ես թողնեմ իրեն, ես շարունակեցի. «Մի անգամ դու տեսար Բաբաջիի օրհնյալ տեսարանը Ալլահաբադի *կուլփայում*: Գուցե այս անգամ ես բախտավոր լինեմ նրան տեսնելու համար»:

«Զեմ կարծում, որ դու նրան այնտեղ կհանդիպես»: Ապա իմ գուրուը լռեց՝ չցանկանալով խոչընդոտել իմ ծրագրերին:

Երբ հաջորդ օրը մի փոքր խմբի հետ մեկնեցի Ալլահաբադ, Վարպետը իր սովորական ձևով լուռ օրհնեց ինձ: Պարզվում է, որ ես անտեղյակ էի Շրի Յուկտեշվարի վերաբերմունքի հետևանքներից, քանի որ Տերը ցանկանում էր ինձ խնայել այն փորձառությունից, որ ստիպված լինեմ անօգնականորեն ականատես լինել իմ գուրուի մահվանը: Իմ կյանքում միշտ պատահել է, որ իմ սիրելիների մահվան դեպքում Աստված կարեկցանքով կազմակերպել է, որ ես հեռու լինեմ այդ վայրից: **42-7**

Մեր խումբը հասավ *Կուլփա Մելա* 1936 թվականի հունվարի 23-ին: Գրեթե երկու հոգուց բաղկացած ամբողջ Միլիոն մարդկանց ներկայությունը տպավորիչ տեսարան էր, նույնիսկ ճնշող: Հնդիկ ժողովրդի յուրահատուկ հանճարը նույնիսկ ամենացածր գյուղացու մեջ բնածին երկյուղածությունն է Հոգու արժեքի, ինչպես նաև այն վանականների ու սադիուների նկատմամբ, ովքեր թողել են աշխարհիկ կապերը՝ ավելի աստվածային խարիսխ փնտրելու համար: Իրոք, կան խաբեբաներ և կեղծավորներ, բայց Հնդկաստանը հարգում է բոլորին՝ այն քչերի համար, ովքեր լուսավորում են ամբողջ երկիրը աստվածային օրհնություններով: Արևմտյանները, որոնք դիտում էին հսկայական տեսարանը, եզակի հնարավորություն ունեին զգալու երկրի զարկերակը, հոգևոր եռանդը, որին Հնդկաստանը պարտական է իր անսպառ կենսունակությանը ժամանակի հարվածներից առաջ:

The կին յոգի, Շանկարի Մայ Զիւ, միայն կենդանի աշակերտ -ի այն մեծ
Տրեյանգա Սվամի:

Նրա ուղիղ կողքին նստած չալմայով կերպարը Սվամի Բենոյանանդան Է՝ Բիհարում տղաների համար նախատեսված մեր Ռանչի յոգայի դպրոցի տնօրենը: Լուսանկարը նկարվել է Հարովար *Կոմքհա Մելայում* 1938 թվականին. սուրբ կինն այդ ժամանակ 112 տարեկան էր:

Կրիշնանանդա, ժամը այն 1936թ. Ալլահաբադ *Կոմքհա Մելա* , հետ նրա ընտելացնել բուսակեր առյուծուհի

Սրի Յուկտեշվարի Սերամպորե անապատի երկրորդ հարկի ճաշասենյակի ներքին բակը: Ես նստած եմ (կենտրոնում) իմ գուրուի ոտքերի մոտ:

Առաջին օրը մեր խումբն անցկացրեց մաքուր հայացքով: Այստեղ անթիվ

լողացողներ էին, որոնք լողանում էին սուրբ գետում՝ մեղքերի թողության համար: Այնտեղ մենք տեսանք պաշտամունքի հանդիսավոր ծեսեր: Այնտեղ սրբերի փոշոտ ոտքերի մոտ ցրվում էին նվիրատվություններ, մեր գլուխները շրջվեցին, փղերի շարք, ձիեր և դանդաղ քայլող Ռաջպուտանա ուղտեր, որոնք շարքով անցնում էին, կամ տարօրինակ կրոնական շքերթ:

մերկ սադիստներ, այլք գավազաններ -ի ոսկի և արծաթ, կամ դրոշներ և սթրիմերներ -ի մետաքսանման թավիշ

Միայն գոտկատեղ հագած ճգնավորները լուռ նստած էին փոքր խմբերով, նրանց մարմինները պատված էին մոխիրով, որը պաշտպանում էր նրանց շոգից և ցրտից: Հոգևոր աչքը վառ կերպով ներկայացված էր նրանց ճակատներին՝ սանդալափայտի մածուկի մեկ բիծով: Հագարավորներով հայտնվում էին սափրված գլուխներով սվամիներ՝ օղրա գույնի զգեստներով, ձեռքներին բամբուկե գավազան և մուրացկանության աման: Նրանց դեմքերը փայլում էին... այն հրաժարվել խաղաղություն ինչպես նրանք քայլեց մասին կամ պահված փիլիսոփայական քննարկումներ հետ աշակերտներ:

Այստեղ-այնտեղ՝ ծառերի տակ, այրվող գերանների հսկայական կույտերի շուրջ, **42-8 տարեկան գեղատեսիլ սադիստներ էին կանգնած:** Նրանց մազերը հյուսված էին և հավաքված գանգուրներով գլխավերևում: Ոմանք մորուքներ էին պահում մի քանի ոտնաչափ երկարությամբ, գանգուր և հանգույցով կապված: Նրանք լուռ մեղիտացիա էին անում կամ ձեռքերը մեկնում էին օրհնության համար: Անցնող ամբոխը՝ մուրացկաններ, փղերի վրա նստած մահարաջաներ, բազմագույն *սարիներով կանայք*՝ թևնոցներով ու ոտքի կոշիկներով զրնգացող, *Ֆակիրներ*՝ բարակ ձեռքերով, որոնք անճոռնիորեն բարձր էին պահում, *քրահմախարիներ*՝ մեղիտացիայի համար նախատեսված արմունկներ կրելով, համեստ իմաստուններ, որոնց հանդիսավորությունը թաքցնում էր ներքին երանություն: Աղմուկից բարձր լսում էինք տաճարի զանգերի անդադար կանչը:

Մեր երկրորդ *մելայի* օրը ես և իմ ուղեկիցները մտանք տարբեր աշրամներ և ժամանակավոր խրճիթներ՝ *պրոնամներ մատուցելով սուրբ անձանց: Մենք ստացանք Սվամի միաբանության Գիրի ճյուղի* առաջնորդի՝ նիհար, ասկետական մի վանականի օրհնությունը՝ ժպտացող կրակի աչքերով: Մեր հաջորդ այցելությունը մեզ տարավ մի ճգնավորական տուն, որի գուրուն վերջին ինը տարիների ընթացքում պահպանել էր լուրջության և խիստ մրգային սննդակարգի երդումները: Աշրամի դահլիճի կենտրոնական ամբիոնին նստած էր կույր սադիու՝ Պրագլա Զակշուն, որը խորապես ուսումնասիրել էր շաստրաները և բարձր էր գնահատվում բոլոր աղանդների կողմից:

Վեդանտայի մասին հինդի լեզվով կարճ դասախոսություն կարդալուց հետո մեր խումբը լքեց խաղաղ ճգնավորական տունը՝ դիմավորելու մոտակա սվամիին՝ Կրիշնանանդա անունով մի գեղեցիկ վանականի՝ վարդագույն այտերով և տպավորիչ ուսերով: Նրա կողքին նստած էր մի ընտելացած առյուծուհի: Տիրանալով վանականի հոգևոր հմայքին (վստահ եմ՝ ոչ թե նրա հզոր մարմնակազմությանը), ջունգլիների կենդանին հրաժարվում է ամեն տեսակի մսից՝ նախընտրելով բրնձն ու կաթը: Սվամին սովորեցրել է շագանակագույն մազերով գազանին արտաբերել « *Մում* » խորը, գրավիչ մոթմոթոցով՝ կատվի երկրպագու:

Մեր հաջորդ հանդիպումը՝ երիտասարդ, գիտակ սադիուի հետ հարցազրույցը, լավ

նկարագրված է պարոն Ռայթի փայլուն ճանապարհորդական օրագրում:

«Մենք Ֆորդով անցանք շատ ցածր Գանգեսը ճոռացող պոնտոնային կամրջի վրայով՝ օձի պես սողալով ամբոխի միջով և նեղ, ոլորապտույտ արահետներով, անցնելով գետի ափին գտնվող այն վայրի մոտ, որը Յոգանանդաջին ինձ ցույց տվեց որպես Բաբաջիի և Շրի Յուկտեշվարջիի հանդիպման վայր»:

Կարճ ժամանակ անց մեքենայից իջնելով, մենք որոշ ճանապարհ անցանք սադիուների կրակների խտացող ծխի միջով և սայթաքուն ավազների վրայով, որպեսզի հասնենք փոքրիկ, շատ համեստ ցեխոտ ու ծղոտե խրճիթների կույտին: Մենք կանգ առանք այս աննշան ժամանակավոր կացարաններից մեկի առջև, որն ուներ գանձ դնագուրկ մուտք, որը Կարա Պատրիի՝ իր բացառիկ ինտելեկտով հայտնի երիտասարդ թափառող սադիուի ապաստանն էր: Այնտեղ նա նստած էր՝ ոտքերը խաչած ծղոտի կույտի վրա, նրա միակ ծածկոցը, և ի դեպ, նրա միակ ունեցվածքը, օղու գույնի կտոր էր՝ ուսերին փռված:

«Իսկապես մի աստվածային դեմք ժպտաց մեզ, երբ մենք չորեքթաթ մտանք խրճիթ և *անվանեցինք* այս լուսավորված հոգու ոտքերի մոտ, մինչդեռ մուտքի մոտ գտնվող նավթային լապտերը տարօրինակ թարթում էր,

Պարող սովերներ ծղոտե պատերի վրա: Նրա դեմքը, հատկապես աչքերը և կատարյալ ատամները, փայլում ու փայլում էին: Չնայած հինդիից ես շփոթված էի, նրա դեմքի արտահայտությունը շատ բացահայտող էր. նա լի էր ոգևորությամբ, սիրով, հոգևոր փառքով: Ոչ ոք չէր կարող սխալվել նրա մեծության հարցում:

«Պատկերացրեք մարդու երջանիկ կյանքը, ով կապված չէ նյութական աշխարհի հետ, ազատ է հագուստի խնդրից, ազատ է ուտելիքի ծարավից, երբեք չի մուրում, երբեք չի դիպչում պատրաստի ուտելիքին, բացառությամբ հերթափոխային օրերի, երբեք...» մուրացկանության աման կրող, փողի հետ կապված բոլոր խնճվածքներից ազատ, երբեք փողի հետ չշփվող, երբեք իրեր չպահող, միշտ Աստծուն վստահող, տրանսպորտային անհանգստություններից ազատ, երբեք մեքենա չվարող, այլ միշտ սուրբ գետերի ափերով քայլող, երբեք մեկ շաբաթից ավելի մեկ տեղում չմնացող՝ կապվածության աճից խուսափելու համար:

«Այնքան համեստ հոգի: Անսովոր կերպով ուսումնասիրել է Վեդաները , ունի մագիստրոսի աստիճան և *շաստրիի* (սուրբ գրերի վարպետ) կոչում Բենարեսի համալսարանից: Մի վեհ զգացում համակեց ինձ, երբ նստեցի նրա ոտքերի մոտ. այս ամենը թվում էր իրական, հին Հնդկաստանը տեսնելու իմ ցանկության պատասխան, քանի որ նա այս հոգևոր հսկաների երկրի իսկական ներկայացուցիչն է»:

Ես հարցրեցի Կարա Պատրիին նրա թափառական կյանքի մասին: «Ձմռան

համար ավելորդ հագուստ չունե՞ս»: «Ոչ, սա բավական է»:

«Արա դու տանել ցանկացած գրքեր՞

«Ո՛չ, ես անգիր եմ սովորեցնում նրանց, ովքեր

ցանկանում են լսել ինձ»: «Ուրիշ ի՞նչ ես անում»:

«Ես թափառել կողմից այն Գանգեսը»:

Այս հանգիստ խոսքերից ես համակվեցի նրա կյանքի պարզության կարոտով: Ես հիշեցի Ամերիկան և բոլոր այն պարտականությունները, որոնք դրված էին իմ ուսերին:

«Ո՛չ, Յոգանանդա,- մի պահ տխուր մտածեցի ես,- այս կյանքում Գանգեսի մոտ թափառելը քեզ համար չէ»:

Այն բանից հետո, երբ սադիուն ինձ պատմեց իր հոգևոր

գիտակցություններից մի քանիսը, ես հանկարծակի հարց տվեցի. «Դուք

այս նկարագրությունները տալիս եք սուրբգրային ավանդույթներից, թե՞

ներքին փորձից»:

«Կես -ից գիրք սովորելը», նա պատասխանեց հետ մի պարզ ժպիտ, «և կես -ից փորձառություն»:

Մենք որոշ ժամանակ ուրախ նստեցինք մտախոհ լռության մեջ: Նրա սրբազան ներկայությունից հեռանալուց հետո ես պարոն Ռայթին ասացի. «Նա թագավոր է, որը նստած է ոսկե ծղոտե գահին»:

Այդ գիշեր մենք մեր ընթրիքը կերանք *մեղայի* տարածքում՝ աստղերի տակ, ուտելով փայտիկներով իրար ամրացված տերևներից պատրաստված ափսեներից: Հնդկաստանում աման լվացումը նվազագույնի է հասցված:

Եվս երկու օր հետաքրքրաշարժ *կուլֆայով* , ապա հյուսիս-արևմուտք՝ Ջումնա ափով դեպի Ագրա: Ես կրկին նայեցի Թաջ Մահալին. հիշողության մեջ Ձիտենդրան կանգնած էր կողքիս՝ հիացած մարմարե երագով: Ապա գնացի Սվամի Քեշաբանանդայի Բրինդաբան աշրամ:

Կեշաբանանդային որոնելու իմ նպատակը կապված էր այս գրքի հետ: Ես երբեք չէի մոռացել Շրի Յուկտեշվարի խնդրանքը՝ գրելու Լահիրի Մահասայայի կյանքը: Հնդկաստանում գտնվելու ընթացքում ես օգտվում էի Յոգավատարի անմիջական աշակերտների և հարագատների հետ կապվելու յուրաքանչյուր հնարավորությունից: Նրանց զրույցները ծավալուն գրառումներում գրանցելով՝ ես ստուգում էի փաստերն ու ամսաթվերը, ինչպես նաև հավաքում էի լուսանկարներ, հին նամակներ և փաստաթղթեր: Իմ Լահիրի Մահասայայի պորտֆոլիոն սկսեց մեծանալ. ես սարսափով հասկացա, որ ինձ սպասում է հեղինակային ծանր աշխատանք: Ես աղոթում էի, որ կարողանամ հավասարվել իմ դերին՝ որպես հսկայական գուրուի կենսագիր: Նրա աշակերտներից մի քանիսը վախենում էին, որ գրավոր պատմության մեջ իրենց ուսուցիչը կարող է նսենացվել կամ սխալ մեկնաբանվել:

«Դժվար թե սառը խոսքերով կարելի է արդարություն հայտնել աստվածային մարմնավորման կյանքին», - մի անգամ ինձ ասել էր Պանչանոն Բհատտաչարյան:

Մյուս մտերիմ աշակերտները նույնպես գոհ էին Յոգավատարին իրենց սրտերում թաքցնելով որպես անմահ դաստիարակ: Այնուամենայնիվ, հաշվի առնելով Լահիրի Մահասայայի կանխատեսումը նրա կենսագրության մասին, ես ջանք չիմայեցի նրա արտաքին կյանքի փաստերը ապահովելու և հիմնավորելու համար:

Սվամի Քեշաբանանդան ջերմորեն ողջունեց մեր խմբին Բրինդաբանում՝ իր Կատայանի Պեյթ Աշրամում, որը գեղեցիկ այգում տեղադրված հսկայական սև սյուներով տպավորիչ աղյուսե շենք էր: Նա մեզ ուղեկցեց դեպի մի անգամ մտավ հյուրասենյակ, որը զարդարված էր Լահիրի Մահասայայի նկարի մեծացված տարբերակով: Սվամին մոտենում էր իննսուն տարեկանին, բայց նրա մկանուտ մարմինը ճառագայթում էր ուժ և առողջություն: Երկար մազերով և ձյունաճերմակ մորուքով, ուրախությունից փայլող աչքերով նա իսկական պատրիարխալ մարմնացում էր: Ես նրան տեղեկացրի, որ ուզում եմ նրա անունը հիշատակել Հնդկաստանի վարպետների մասին իմ գրքում:

«Խնդրում եմ, պատմեք ինձ ձեր նախկին կյանքի մասին»: Ես աղերսական ժպտացի. մեծ յոգիները հաճախ չեն շփվում:

Քեշաբանանդան խոնարհության ժեստ արեց: «Արտաքին իմաստը քիչ է: Գործնականում իմ ամբողջ կյանքն անցել է Հիմալայան մենության մեջ՝ ոտքով ճանապարհորդելով մեկ հանգիստ քարանձավից մյուսը: Որոշ ժամանակ ես Հարդվարից դուրս մի փոքրիկ աշրամ էի պահում՝ շրջապատված բարձրահասակ ծառերի պուրակով: Դա խաղաղ վայր էր, որը քիչ էին այցելում

ճանապարհորդները՝ կորբաների ամենուրեք առկայության պատճառով»:
Քեշաբանանդան ծիծաղեց: «Հետագայում Գանգեսի ջրհեղեղը լվաց
ճգնավորաբանը և կորբաները: Այնուհետև իմ աշակերտներն օգնեցին ինձ
կառուցել այս Բրինդաբանի աշրամը»:

Մեր խմբի անդամներից մեկը հարցրեց սվամիին, թե ինչպես է նա պաշտպանվել
հիմալայան վագրերից: **42- 9**

Քեշաբանանդան գլուխը թափ տվեց: «Այդ բարձր հոգևոր բարձունքներում,-
ասաց նա,- վայրի գազանները հազվադեպ են նեղում յոգիներին: Մի անգամ
ջունգլիներում ես դեմ առ դեմ հանդիպեցի վագրի: Իմ հանկարծակի
սերմնաժայթքման ժամանակ կենդանին ցնցվեց, կարծես քարանարվեր»: Սվամին
կրկին ծիծաղեց իր հիշողությունների վրա:

«Երբեմն Ես ձախ իմ մեկուսացում դեպի այցելություն իմ գուրու մեջ Բենարես: Նա
օգտագործված դեպի կատակ հետ ես ավարտվել է իմ

անդադար ճանապարհորդություններ մեջ այն Հիմալայան անապատ

««Քո ոտքի վրա թափառելու տենչի հետք կա», - մի անգամ ասաց նա ինձ: «Ես ուրախ եմ, որ սրբազան Հիմալայները բավականաչափ ընդարձակ են քեզ կլանելու համար»:

«Շատ անգամներ,- շարունակեց Քեշաբանանդան,- թե՛ մահից առաջ, թե՛ հետո Լահիրի Մահասայան մարմնով հայտնվել է իմ առջև: Նրա համար ոչ մի հիմալայան բարձրություն անհասանելի չէ»:

Երկու ժամ անց նա մեզ տարավ ճաշասենյակի բակ: Ես լուռ հառաչեցի՝ հիասթափված: Եվս մեկ տասնհինգ ուտեստից բաղկացած ճաշ: Հնդկական հյուրընկալության մեկ տարուց էլ քիչ ժամանակ անց, և ես արդեն հիսուն ֆունտ էի ավելացրել: Այնուամենայնիվ, անքաղաքավարության գագաթնակետը կհամարվեր հրաժարվել իմ պատվին անվերջ խնջույքների համար ուշադիր պատրաստված ցանկացած ուտեստից: Հնդկաստանում (ավաղ, ոչ մի այլ տեղ) լավ հագնված սվամին համարվում է հաճելի տեսարան: **42-10**

Պարոն Ռայթ, ինքս ինձ, Տիկին Բլեյ -- մեջ Եգիպտոս

Ռաբինդրանաթ Թագոր, ոգեշնչված բանաստեղծ -ի Բենգալ, և Նոբելյան
Մրցանակակիր մեջ գրականություն

Պարոն Ռայթը և ես լուսանկարվում ենք պատվարժան Սվամի
Քեշաբանանդայի և Նրա աշակերտի հետ
Բրինդաբանի վեհաշուք ճգնարանում:

Հետո ընթրիք, Քեշաբանանդա առաջնորդեց ես դեպի մի մեկուսացված անկյուն

«Քո ժամանումը է ոչ անսպասելի», նա ասաց: «Ես

ուներնալ մի հաղորդագրություն համար «քեզ»: Ես

գարմացա. ոչ ոք չգիտեր Քեշաբանանդա այցելելու իմ

ծրագրի մասին:

«Անցյալ տարի Հյուսիսային Հիմալայներում՝ Բադրինարայանի մոտ,
թափառելիս,- շարունակեց սվամին,- ես կորցրի ճանապարհս: Ապաստան
հայտնվեց մի ընդարձակ քարանձավում, որը դատարկ էր, չնայած ժայռոտ
հատակի անցքում կրակի մոխիրներ էին փայլում: Մտածելով այս միայնակ
հանգստավայրի բնակչի մասին՝ ես նստեցի կրակի մոտ, հայացքս հառած
քարանձավի արևի լույսով լուսավորված մուտքին:

««Քեշաբանանդա, ուրախ եմ, որ այստեղ ես»: Այս խոսքերը լսվեցին իմ ետևից:
Ես շրջվեցի, գարմացա և կուրացա՝ տեսնելով Բաբաջին: Մեծ գուրուն հայտնվել
էր քարանձավի մի խորշում: Շատ տարիներ անց նրան կրկին տեսնելու
ուրախությունից՝ ես խոնարհվեցի նրա սուրբ ոտքերի առաջ:

«Ես քեզ այստեղ կանչեցի», - շարունակեց Բաբաջին, - «Ահա թե ինչու դու

կորցրեցիր ճանապարհը և տարար իմ ժամանակավոր բնակավայրը այս քարանձավում: Մեր վերջին հանդիպումից շատ ժամանակ է անցել, ուրախ եմ կրկին ողջունել քեզ»:

«Ամմահ ուսուցիչը օրհնեց ինձ հոգևոր օգնության մի քանի խոսքերով, ապա ավելացրեց. «Ես ձեզ լուր եմ տալիս Յոզանանդայի համար: Նա կայցելի ձեզ Հնդկաստան վերադառնալուն պես: Նրա գուրուի և Լահիրիի կենդանի մնացած աշակերտների հետ կապված բազմաթիվ հարցեր լիովին զբաղված կպահեն Յոզանանդային: Ասա նրան, որ այս անգամ չեմ տեսնի նրան, ինչպես նա անհամբեր սպասում է, բայց կտեսնեմ նրան որևէ այլ առիթով»:

Ես էր խորապես դիպավ դեպի ստանալ -ից Քեշաբանանդայի շուրթեր սա մխիթարող խոստում -ից Բաբաջի: Ա

Սրտիս մեջ որոշակի ցավ անհետացավ: Ես այլևս չէի տխրում, որ, ինչպես ակնարկել էր Շրի Յուկտեշվարը, Բաբաջին չհայտնվեց *Կուլփա Մելայում*:

Ճախսեր մեկ գիշեր ինչպես հյուրեր -ի այն աշրամ, մեր երեկույթ հավաքածու դուրս այն հետևող կեսօր դեպի Կալկաթա: Ջուլմնա գետի կամրջի վրայով անցնելով՝ մենք վայելեցինք Բրինդաբանի երկնաքերի հիասքանչ տեսարանը հենց այն պահին, երբ արևը բոցավառեց երկինքը՝ Վուլկանի գույների իսկական վառարան, որը մեր տակ արտացոլվում էր հանդարտ ջրերում:

Ջուլմնա լողափը սրբագործված է մանուկ Շրի Կրիշնայի հիշողություններով: Այստեղ նա շփվում էր անմեղ քաղցրություն նրա *լիլաներում (խաղերում) գոպիների (աղախիներ)* հետ , մարմնավորելով գերբնական սերը որը երբևէ գոյություն ունի միջև մի աստվածային մարմնավորում և նրա նվիրյալներ: The կյանք -ի Տեր Կրիշնա շատ արևմտյան մեկնաբաններ սխալ են հասկացել այս միտքը: Սուրբ Գրքի այլաբանությունը շփոթեցնող է բառացի մտքերի համար: Թարգմանչի կողմից կատարված մի գվարճայի սխալ կրացատրի այս կետը: Պատմությունը վերաբերում է միջնադարյան ոգեշնչված սրբի՝ կոշկակար Ռավիդասի, որը իր սեփական արհեստի պարզ լեզվով երգում էր ողջ մարդկության մեջ թաքնված հոգևոր փառքի մասին.

Տակ այն անծայրածիր պահոց -ի կապույտ

Կյանքեր այն աստվածություն և հագնված մեջ թաքցնել

Մարդ մի կողմ է շրջվում՝ Ժպիտը թաքցնելու համար, երբ լսում է արևմտյան գրողի կողմից Ռավիդասի բանաստեղծությանը տրված հետիոտնային մեկնաբանությունը.

«Հետո նա մի խրճիթ կառուցեց, դրա մեջ կաշվից պատրաստված կուռք տեղադրեց և նվիրվեց դրան պաշտամունքին»:

Ռավիդասը մեծ Քաբիրի եղբայր-աշակերտն էր: Ռավիդասի բարձրաստիճան չելաներից մեկը Չիտորի Ռանին էր: Նա մեծ թվով բրահմանների հրավիրեց իր ուսուցչի պատվին կազմակերպված խնջույքի, բայց նրանք հրաժարվեցին համեստ կոշկակարի հետ ուտել: Երբ նրանք արժանապատիվ անտարբերությամբ նստեցին իրենց սեփականը ուտելու համար, անարատ կերակուր, ահա՛, յուրաքանչյուր բրահման իր կողքին գտավ Ռավիդասի կերպարանքը: Այս զանգվածային տեսիլքը լայնածավալ հոգևոր վերածնունդ իրականացրեց Չիտորում:

Մի քանի օրից մեր փոքրիկ խումբը հասավ Կալկաթա: Շրի Յուկտեշվարին տեսնելու անհամբեր սպասում էի, երբ լսեցի, որ նա լքել էր Մերամպորը և այժմ

գտնվում էր Պուրիում, մոտ երեք հարյուր մղոն հարավ:

«Ամսիջապես եկեք Պուրի աշրամ»: Այս հեռագիրը մարտի 8-ին եղբայր-աշակերտի կողմից ուղարկվել է Աթուլ Չանդրային: Ռոյ Չոուդհրի, մեկ -ի Մագիստրոսի չիլաներ մեջ Կալկաթա: Նորություններ -ի այն հաղորդագրություն հասավ իմ ականջները; տանջված ժամը դրա հետևանքներ, Ես ընկավ դեպի իմ ծնկները և աղաչեց Աստված որ իմ գուրուի կյանքը փրկվի: Երբ պատրաստվում էի հորս տնից գնացք նստել, մի աստվածային ձայն խոսեց ներսից:

«Արա ոչ գնալ դեպի Պուրի այսօր երեկոյան Զո աղոթք չի կարող նա տրված է:

«Տե՛ր,- վշտացած ասացի ես,- դու չես ուզում ինձ հետ «պարան քաշել»
Պուրիում, որտեղ դու ստիպված կլինես մերժել իմ անդադար աղոթքները Տիրոջ
կյանքի համար: Ուրեմն պե՞տք է նա մեկնի ավելի բարձր
պարտականությունների՝ Քո հրամանով»:

Հնազանդվելով ներքին հրամանին՝ այդ գիշեր ես չմեկնեցի Պուրի: Հաջորդ
երեկոյան ես գնացքի համար ճանապարհ ընկան. ճանապարհին, ժամը յոթին, սև
աստրալ ամպը հանկարծ ծածկեց երկինքը: **42- 11** Ավելի ուշ, երբ գնացքը
դղրդյունով շարժվում էր դեպի Պուրի, իմ առջև հայտնվեց Շրի Յուկտեշվարի
տեսիլքը: Նա նստած էր՝ շատ լուրջ դեմքով, երկու կողմերում լույսերով:

«Ամեն ինչ վերջացա՞վ»: Ես

աղերսողաբար բարձրացրի ձեռքերս:

Նա գլխով արեց, ապա դանդաղ

անհետացավ:

Հաջորդ առավոտյան, երբ կանգնած էի Պուրիի գնացքի
կառամատույցում՝ դեռևս հույսս չկորցնելով, մի անծանոթ տղամարդ
մոտեցավ ինձ:

«Լսե՛լ ես, որ քո Տերը գնացել է»: Նա ինձ քեց առանց որևէ խոսք ասելու: Ես
այդպես էլ չհասկացա, թե ով էր նա և ինչպես էր իմացել, թե որտեղ գտնի ինձ:

Այշած՝ ես ճոճվեցի հարթակի պատին՝ հասկանալով, որ տարբեր ձևերով իմ
գուրուն փորձում էր ինձ փոխանցել ավերիչ լուրը: Ապստամբությունից եռացող
հոգիս հրաբխի պես էր: Երբ հասա Պուրիի ճգնավորարան, ես արդեն մոտենում
էի փլուզմանը: Ներքին ձայնը քնքշորեն կրկնում էր. «Հավաքվեք: Հանգստացեք»:

Ես մտա աշրամի սենյակ, որտեղ Ուսուցչի մարմինը՝ անհավանականորեն
կենդանի նմանությամբ, նստած էր լոտոսի դիրքով՝ առողջության և
գեղեցկության պատկեր: Նրա մահից կարճ ժամանակ առաջ իմ գուրուն
թերևսակի տենդ ուներ, բայց մինչև Անսահմանություն համբարձվելու օրը նրա
մարմինը լիովին ապաքինվել էր: Անկախ նրանից, թե որքան հաճախ էի նայում
նրա սիրելի կերպարանքին, չէի կարողանում գիտակցել, որ դրա կյանքը
անհետացել էր: Նրա մաշկը հարթ ու փափուկ էր, դեմքին՝ հանգստության
երանելի արտահայտություն: Նա գիտակցաբար հրաժարվել էր իր մարմնից
միստիկ կանչի ժամին:

«Դը Աոյուծ -ի Բենգալ է գնացել է: Ես լաց եղավ մեջ մի ապշեցուցիչ

Ես հանդիսավոր արարողությունը կատարեցի մարտի 10-ին: Շրի Յուկտեշվարը
թաղվեց **42-12-ին**: սվամիների հին ծեսերով իր Պուրի աշրամի այգում: Ավելի ուշ

նրա աշակերտները ժամանեցին հեովից և մոտիկից՝ գարնանային գիշերահավասարի հիշատակի արարողության ժամանակ իրենց գուրուին պատվելու համար: Կալկաթայի առաջատար « *Ամրիտա Բագար Պատրիկա*» թերթը հրապարակեց նրա լուսանկարը և հետևյալ հաղորդագրությունը.

մահվան *Բհանդարայի* արարողությունը տեղի ունեցավ Պուրիում մարտի 21-ին: Ծեսերի համար Պուրի եկան բազմաթիվ աշակերտներ:

Բհագավադ Գիտայի մեծագույն մեկնաբանողներից մեկը՝ Սվամի Մահարաջը, Բենարեսից Յոգիրաջ Շրի Շյամա Չարան Լահիրի Մահասայայի մեծ աշակերտն էր: Սվամի Մահարաջը Հնդկաստանում մի քանի Յոգոդա Սատ-Մանգա (Ինքնաճանաչման ընկերակցություն) կենտրոնների հիմնադիրն էր և մեծ ոգեշնչման աղբյուր էր յոգայի շարժման համար, որը Արևմուտք տարածվեց Սվամի Յոգանանդայի կողմից:

գլխավոր աշակերտը: Հենց Շրի Յուկտեշվարջիի մարգարեական ուժերն ու խորը գիտակցումն էին, որ ոգեշնչեցին Սվամի Յոգանանդային անցնել օվկիանոսները և Ամերիկայում տարածել Հնդկաստանի վարպետների ուղերձը:

Քհազավադ Գիտայի և այլ սուրբ գրությունների նրա մեկնաբանությունները վկայում են Սրի Յուկտեշվարջիի՝ թե՛ արևելյան, թե՛ արևմտյան փիլիսոփայության խորության մասին և մնում են որպես աչքերը բացող նշան Արևելքի և Արևմուտքի միասնության համար: Հավատալով բոլոր կրոնական հավատքների միասնությանը, Սրի Յուկտեշվար Մահարաջը տարբեր աղանդների և հավատքների առաջնորդների համագործակցությամբ հիմնադրեց Սադհու Սաքհան (Սրբերի միություն)՝ կրոնում գիտական ոգի սերմանելու համար: Սահվան պահին նա Սվամի Յոգանանդային նշանակեց իր հաջորդը՝ որպես Սադհու Սաքհայի նախագահ :

Հնդկաստանն այսօր իսկապես աղքատացել է նման մեծ մարդու մահից հետո: Թող բոլոր նրանք, ովքեր բախտավոր են եղել, որ մոտ են եղել նրան, իրենց մեջ սերմանեն Հնդկաստանի մշակույթի և *սադհանայի իրական ոգին* , որը մարմնավորված էր նրա մեջ:

Ես վերադարձա Կալկաթա: Դեռևս չվստահելով ինձ գնալ Սերամպուրի անապատ՝ իր սրբազան հիշողություններով, ես կանչեցի Պրաֆուլլային՝ Շրի Յուկտեշվարի փոքրիկ աշակերտին Սերամպուրում, և կազմակերպեցի նրա համար Ռանջի դպրոց ընդունվելը:

«Այն առավոտ, երբ դու մեկնեցիր Ալլահաբադի *մեդա* ,- ասաց ինձ Պրաֆուլլան,- վարպետը ծանրորեն ընկավ Դեյվենպորտի վրա »:

««Յոգանանդան գնացել է», - բացականչեց նա: «Յոգանանդան գնացել է»: Նա առեղծվածային կերպով ավելացրեց. «Ես ստիպված կլինեմ նրան այլ կերպ ասել»:
Ապա նա ժամերով լուռ նստեց:

Իմ օրերը լի էին դասախոսություններով, դասընթացներով, հարցազրույցներով և հին ընկերների հետ հանդիպումներով: Դատարկ ժպիտի և անդադար գործունեության կյանքի տակ սև մտորումների մի հոսք աղտոտում էր երանության ներքին գետը, որը այդքան տարիներ շարունակ թափառել էր իմ բոլոր ընկալումների ավագների տակ:

«Ու՞ր է գնացել այդ աստվածային իմաստունը», - տանջված ոգու խորքից

լուռ գոռացի ես: Պատասխան չեղավ:

«Ամենալավն այն է, որ Վարպետն ավարտել է իր միությունը Տիեզերական Սիրելիի հետ», - վստահեցրեց ինձ միտքս: «Նա հավերժորեն փայլում է անմահության տիրապետության մեջ»:

«Այլևս երբեք մի՛ տեսնեք նրան Սերամպորի հին առանձնատանը», - ողբում էր սիրտս: «Այլևս մի՛ կարողանաք ձեր ընկերներին բերել նրան դիմավորելու կամ հպարտորեն ասել. «Ահա, այնտեղ նստած է Հնդկաստանի *Ջնանավատարը* »:

Պարոն Ռայթը կազմակերպեց, որ մեր խումբը հունիսի սկզբին Բոմբեյից նավարկի դեպի Արևմուտք: Մայիսին Կալկաթայում երկու շաբաթ տևած հրաժեշտի խնջույքներից և ելույթներից հետո, տիկին Բլեչը, պարոն Ռայթը և ես «Ֆորդով» մեկնեցինք Բոմբեյ: Մեր ժամանմանը նավի իշխանությունները խնդրեցին մեզ չեղարկել մեր ուղևորությունը, քանի որ «Ֆորդի» համար տեղ չէր գտնվել, որը մեզ կրկին պետք կգար Եվրոպայում:

«Երբեք միտք», Ես ասաց մոայրորեն դեպի Պարոն Ռայթ: «Ես ուզում եմ դեպի վերադարձ մեկ անգամ ավելին դեպի Պուրի: Ես լուռ

ալելյացրեց, «Թող իմ արցունքներ մեկ անգամ կրկին ջուր այն գերեզման -ի իմ գուրու»:

42-1 Բառացիորեն՝ *պարամ*, ամենաբարձր; *հանսա*, կարապ: *Հանսան* սուրբգրային ավանդույթներում ներկայացված է որպես Բրահմայի՝ Գերագույնի փոխադրամիջոց: Հոգի; ինչպես այն խորհրդանշիչ -ի խտրականություն, այն սպիտակ *հանսա* կարապ է միտք -ի ինչպես կարող դեպի առանձնացնել այն ճշմարիտ *սոմա* նեկտար՝ կաթի և ջրի խառնուրդից: *Համ-սա* (արտասանվում է *հոնգ-սառ*) երկու սրբազան սանսկրիտական երգեցողության բառեր են, որոնք թրթռացող կապ ունեն ներշնչվող և արտաշնչվող շնչառության հետ: *Մհամ-սա* բառացիորեն նշանակում է «Ես եմ Նա»:

42-2 : Նրանք ունենալ ընդհանուր առմամբ խուսափել է այն դժվարություն կողմից դիմելը ես ինչպես *պարուն*

42-3 : Ժամը այն Պուրի աշրամ, Սվամի Սեբանանդա է դեռևս դիրիժորություն մի փոքր, ծաղկող յոգա դպրոց համար տղաներ, և մեդիտացիայի խմբեր մեծահասակների համար: Այնտեղ պարբերաբար զուամրվում են սրբերի և իմաստունների հանդիպումներ:

42-4 : Ա բաժին -ի

Կալկաթա: 42-5:

Աֆորիզմներ : II:9:

42-6 : Կրոնական *մելաս* են նշված մեջ այն հին *Մահաբհարատա* : The չինական ճանապարհորդ Հիեուեն Ցիանգ ունի ձախ մի 644 թվականին Ալլահաբադում տեղի ունեցած հսկայական *Կուլքիա մելայի* պատմությունը : Ամենամեծ *մելան* անցկացվում է յուրաքանչյուր տասներկու տարին մեկ, իսկ հաջորդ ամենամեծը (*Արդիա* կամ կես) *Կուլքան*՝ յուրաքանչյուր վեց տարին մեկ: Ավելի փոքր *մելաները* զուամրվում են յուրաքանչյուր երեք տարին մեկ՝ ներգրավելով մոտ մեկ միլիոն հավատացյալների: Զորս սրբազան *մելա* քաղաքներն են Ալլահաբադը, Հարդվարը, Նասիկը և Ուջջայնը:

Վաղ շրջանի չինացի ճանապարհորդները մեզ են թողել հնդկական հասարակության բազմաթիվ տպավորիչ նկարներ: Չինացի քահանա Ֆա-Սիենը գրել է մի պատմություն, որը պատմում է. -ի նրա տասնմեկ տարիներ մեջ Հնդկաստան ընթացքում այն թագավորել -ի Չանդրագուպտա II (վաղ 4-րդ դար): The չինական հեղինակ պատմում էր նրանք խոզեր կամ թռչուններ չեն է. «Երկրում ոչ ոք չի սպանում որևէ կենդանի էակի և ոչ էլ գինի է խմում: պահում. այնտեղ

գործարքներ մեջ անասուններ, ոչ մսագործների խանութներ կամ թորման գործարաններ: Սենյակներ հետ մահճակալներ և ներքնակներ, սնունդ և հագուստ, են տրամադրված մշտական և շրջիկ քահանաների համար անխափան, և սա Նույնն է բոլոր վայրերում: Քահանաները զբաղվում են բարեգործությամբ ծառայություններ և հետ երգեցողություն պատարագներ; կամ նրանք Նստել մեջ մեդիտացիա»: Ֆա-Հսիեն պատմում է մեզ այն հնդիկ մարդիկ երջանիկ էին և ազնիվ: մահապատիժը անհայտ էր:

42-7 : Ես էր ոչ ներկա ժամը այն մահվան դեպքեր | մահացություններ -ի իմ մայր, ավագ եղբայր Անանտա, ամենամեծ քույր Հոռմ, Վարպետ, Հայր, կամ մի քանի մտերիմ աշակերտներից:

(Հայր անցավ վրա ժամը Կալկաթա մեջ 1942թ., ժամը այն տարիքը -ի ութսունինը :)

42-8 Հայրուր հազարավոր հնդիկ սադիուներ վերահսկվում են յոթ առաջնորդներից բաղկացած գործադիր կոմիտեի կողմից, որոնք ներկայացնում են յոթ մեծ բաժիններ -ի Հնդկաստան: The ներկա *մահամանդալեսվար* կամ Նախագահ է Ֆոյենդրա Պուրի: Սա սուրբ Մարդը չափազանց զուսպ է, հաճախ իր խոսքը սահմանափակելով երեք բառով՝ Ծշմարտություն, Սեր և Աշխատանք: Բավականաչափ զրույց:

42-9 Թվում է, թե վագրին խաբելու բազմաթիվ մեթոդներ կան: Ավստրալիացի հետազոտող Ֆրենսիս Բիրթլը պատմել է, որ Հնդկաստանի ջունգլիները գտել է «բազմազան, գեղեցիկ և անվտանգ»: Նրա անվտանգության հմայքը ճանճաթղթերն էին: «Ամեն գիշեր ես մի քանակություն էի տարածում...» -ի թերթեր շուրջը իմ ճամբար և էր երբեք խանգարված», Նա բացատրեց: «Դը պատճառ է հոգեբանական: The վագր է մեծ գիտակցված արժանապատվության տեր կենդանի: Նա թափառում է շուրջը և մարտահրավեր է նետում մարդուն, մինչև հասնում է ճանճաթղթին, ապա գաղտագողի հեռանում է: Ոչ մի արժանապատիվ վագր չի համարձակվի դեմ առ դեմ կանգնել մարդու հետ՝ կաշուն ճանճաթղթի վրա Նստելուց հետո:

42-10 : Հետո ես վերադարձված դեպի Ամերիկա ես վերցրեց անջատված վաթսունհինգ ֆունտ

42-11 : Շրի Յուկտեշվար անցավ ժամը սա ժամ-7:00 վարչապետ, մարտ 9, 1936թ.

42-12 Հնդկաստանում հուղարկավորության սովորույթները պահանջում են տանտերերի դիակիզում.
սվամիներն ու այլ կարգերի վանականները չեն դիակիզվում, բայց թաղված: (Այնտեղ են պատահական
բացառություններ:) The մարմիններ -ի վանականներ են խորհրդանշորեն համարվել է դեպի վանական ուխտ
տալու պահին դիակիզվել են իմաստության կրակի մեջ:

The Հարություն -ից Շրի Յուկտեշվար

«Տե՛ր Կրիշնա»: Ավատարի փառահեղ կերպարանքը հայտնվեց փայլուն բոցով, երբ ես նստած էի Բոմբեյի «Ռիջենթ» հյուրանոցի իմ սենյակում: Փողոցի մյուս կողմում գտնվող բարձրահարկ շենքի տանիքի վրայով փայլող անբացատրելի տեսիլքը հանկարծ պայթեց իմ տեսադաշտում, երբ նայում էի երրորդ հարկի երկար բաց պատուհանից դուրս:

Աստվածային կերպարանքը ձեռքով արեց ինձ՝ ժպտալով և գլխով անելով ողջույնի պես: Երբ ես չկարողացա հասկանալ Տե՛ր Կրիշնայի ճշգրիտ ուղերձը, նա հեռացավ օրհնության ժեստով: Չարմանալիորեն ոգևորված՝ ես զգացի, որ ինչ-որ հոգևոր իրադարձություն էր նախանշված:

Իմ արևմտյան ճանապարհորդությունը առայժմ չեղարկվել էր: Ես պետք է մի քանի հրապարակային ելույթ ունենայի Բոմբեյում, նախքան Բենգալիա վերադառնալը:

1936 թվականի հունիսի 19-ին, ցերեկվա ժամը երեքին՝ Կրիշնայի տեսիլքից մեկ շաբաթ անց, Բոմբեյի հյուրանոցում իմ մահճակալին նստած՝ ես արթնացա իմ մեդիտացիայից հետո՝ երանելի լույսով: Իմ բացումից առաջ և զարմացած աչքերով, ամբողջ սենյակը վերածվեց տարօրինակ աշխարհի, արևի լույսը վերածվեց գերբնական շքեղության:

Հիացմունքի այիքները պատեցին ինձ, երբ տեսա Սրի Յուկտեշվարի

մսեղեն ու արյունե կերպարանքը: «Որդիս՝», - քնքշորեն ասաց

Վարպետը, դեմքին հրեշտակային կախարդական ժպիտ կար:

Կյանքումս առաջին անգամ ես չծնկի եկա նրա ոտքերի առաջ՝ ողջունելու համար, այլ անմիջապես մոտեցա նրան քաղցած գրկումս վերցնելու: Պահերի պահեր: Անցած ամիսների տառապանքը ես համարեցի անկշիռ՝ այժմ իջնող հեղեղային երանության դեմ:

«Տե՛ր իմ, սրտիս սիրելի՛ս, ինչո՞ւ լքեցիր ինձ»: Ես անհամատեղելի էի ուրախության չափից շատ: «Ինչո՞ւ արեց դու թող ես գնալ դեպի այն *Կուլմփա Մեշա*՝ Ինչպես դառնորեն ունենալ Ես մեղադրված ես ինքս համար հեռանալը դու՛:

«Ի կողմից Բ. Կ. Միտրա մեջ «Կայանա -Կալպատուր-

Կրիշնա, ՀԻՆ Մարգարե OF Հնդկաստան

Ժամանակակից նկարչի պատկերացումները աստվածային ուսուցչի մասին, որի հոգևոր խորհուրդները *Քհազավադ Գիտայում* դարձել են հինդուիստական Աստվածաշունչ: Կրիշնան պատկերված է հինդուիստական արվեստում մազերին սիրամարգի փետուր (Տիրոջ *լիլայի` խաղի կամ ստեղծագործական սպորտի խորհրդանիշ) և ձեռքին ֆլեյտա, որի հիասքանչ նոտաները մեկ առ մեկ արթնացնում են նվիրյալներին մայայի կամ տիեզերական մոլորության քնից :*

«Ես չեի ուզում խանգարել ձեր ուրախ սպասումին` տեսնելու այն ուխտավայրը, որտեղ առաջին անգամ Ես հանդիպեցի Բաբաջին: Ես քեզ թողեցի միայն կարճ ժամանակով. մի՞թե ես նորից քեզ հետ չեմ:

«Բայց *դու՞ ես* , Տե՛ր, նույն Աստծո Առյուծը: Դու՞ էլ ես կրում այնպիսի մարմին, ինչպիսին ես թաղեցի դաժան Պուրիի ավազների տակ»:

«Այո՛, զավակս, ես նույնն եմ: Սա մսից ու արյունից մարմին է: Չնայած ես այն եթերային եմ համարում, քո աչքի համար այն ֆիզիկական է: Տիեզերական ատոմներից ես ստեղծեցի միանգամայն նոր մարմին, ճիշտ ինչպես այն տիեզերական երազի ֆիզիկական մարմինը, որը դու դրեցիր Պուրիի երազի ավազների տակ` քո երազի աշխարհում: Ես իրականում հարություն եմ առել` ոչ թե երկրի վրա, այլ աստրալ մոլորակի վրա: Դրա բնակիչները ավելի լավ են կարողանում համապատասխանել իմ բարձր չափանիշներին, քան երկրային մարդկությունը: Այնտեղ դու և քո բարձրյալ սիրելիները մի օր կգաք ինձ հետ լինելու»:

«Անմահ գուրու, պատմել ես ավելին՝:

Վարպետը արագ, ուրախ ծիծաղեց: «Խնդրում եմ, սիրելիս,- ասաց նա,- մի փոքր չե՞ս թուլացնի քո բռնվածքը »:

«Միայն մի փոքր»:
Ես նրան գրկում էի ութոտնուկի պես: Ես զգում էի նույն թույլ, բուրավետ, բնական հոտը, որը նախկինում բնորոշ էր նրա մարմնին: Նրա հուզիչ հպումը

Աստվածային մարմինը դեռ մնում է իմ թևերի ներսի շուրջը և ավերիս մեջ, երբ հիշում եմ այդ փառահեղ ժամերը:

«Ինչպես մարգարեներն են ուղարկվում երկիր՝ մարդկանց օգնելու մշակել իրենց ֆիզիկական կարման, այնպես էլ ես առաջնորդվել եմ...» Աստված դեպի մատուցել վրա մի աստղային մոլորակ ինչպես մի փրկիչ», Շրի Յուկտեշվար բացատրեց: «Այն է կոչվում է *Հիրանյալոկա* կամ «Լուսավորված Աստրալային մոլորակ»: Այնտեղ ես օգնում եմ առաջադեմ Էսկներին ազատվել աստրալ կարմայից և այդպիսով ազատվել աստրալ վերածնունդներից: Հիրանյալոկայի բնակիչները բարձր զարգացած են հոգևորապես. նրանցից բոլորը իրենց վերջին երկրային մարմնավորման ժամանակ ձեռք են բերել մեդիտացիայի միջոցով տրված ուժը՝ մահվան ժամանակ գիտակցաբար թողնելու իրենց ֆիզիկական մարմինները: Ոչ ոք չի կարող մտնել Հիրանյալոկա, եթե երկրի վրա չի անցել *սաքիկալպա սամադհիի վիճակից դեպի նիրրիկալպա սամադհիի* ավելի բարձր վիճակ : **43-1**

«Հիրանյալոկայի բնակիչները արդեն անցել են սովորական աստրալ ոլորտներով, որտեղ մահվանից հետո պետք է գնան երկրից եկած գրեթե բոլոր Էսկները. այնտեղ նրանք մշակել են իրենց անցյալի գործողությունների բազմաթիվ սերմերը աստրալ աշխարհներում: Միայն զարգացած Էսկները կարող են արդյունավետորեն կատարել նման փրկագործական աշխատանք աստրալ աշխարհներում: Այնուհետև, իրենց հոգիները ավելի լիարժեքորեն ազատելու իրենց աստրալ մարմիններում խրված կարմայական հետքերի բռնածից, այս բարձրագույն Էսկները տիեզերական օրենքով ձգվել են վերածնվելու նոր աստրալ մարմիններով Հիրանյալոկայի՝ աստրալ արևի կամ երկնքի վրա, որտեղ ես հարություն եմ տվել նրանց օգնելու համար: Հիրանյալոկայի վրա կան նաև բարձր զարգացած Էսկներ, որոնք եկել են ավելի բարձր, ավելի նուրբ, պատճառական աշխարհից»:

Իմ միտքն այժմ այնքան կատարյալ ներդաշնակության մեջ էր իմ գուրուի հետ, որ նա իր բառային պատկերները ինձ փոխանցում էր մասամբ խոսքով, մասամբ՝ մտքերի փոխանցմամբ: Այսպիսով, ես արագորեն ստանում էի նրա գաղափարների մասին տարլոհները:

«Դուք կարդացել եք սուրբ գրություններում,- շարունակեց Ուսուցիչը,- որ Աստված մարդկային հոգին հաջորդաբար պարփակել է երեք մարմինների մեջ՝ գաղափարական կամ պատճառական մարմինը, նուրբ աստրալ մարմինը, որը մարդու մտավոր և... հուզական բնույթներ և կոպիտ ֆիզիկական մարմին: Երկրի վրա մարդը հագեցած է իր ֆիզիկական զգայարաններով: Աստրալային Էսկը աշխատում է իր գիտակցությամբ և զգացմունքներով և ունի կյանքի Էներգիաներից կազմված մարմին:

43-2 Պատճառական մարմնով Էսկը մնում է գաղափարների երանելի աշխարհում: Իմ աշխատանքը այն աստրալ Էսկների հետ է, ովքեր պատրաստվում են մտնել պատճառական աշխարհ:

«Միրելի՛ Ուսուցիչ, խնդրում եմ, ավելին պատմիր ինձ աստրալ տիեզերքի մասին»: Չնայած ես մի փոքր թուլացրել էի գրկախառնությունս Շրի Յուկտեշվարի խնդրանքով, իմ ձեռքերը դեռ նրա շուրջն էին: Գանձ՝ բոլորից վեր: Գանձեր, իմ գուրու, որը ծիծաղել էր մահվան վրա, որպեսզի հասնի ինձ:

«Կան բազմաթիվ աստրալ մոլորակներ, որոնք լի են աստրալ էակներով», - սկսեց Վարպետը: «Բնակիչները օգտագործում են աստրալ հարթություններ կամ լույսի զանգվածներ՝ մեկ մոլորակից մյուսը ճանապարհորդելու համար՝ էլեկտրականությունից և ռադիոակտիվ էներգիաներից ավելի արագ:

«Աստղային տիեզերքը, որը կազմված է լույսի և գույնի տարբեր նուրբ տատանումներից, հարյուրավոր անգամներ մեծ է նյութական տիեզերքից: Ամբողջ ֆիզիկական արարչագործությունը կախված է աստրալային ոլորտի հսկայական լուսավոր փուչիկի տակ գտնվող փոքրիկ ամուր զամբյուղի պես: Ինչպես շատ ֆիզիկական արևներ և աստղեր են թափառում տիեզերքում, այնպես էլ կան անթիվ աստրալային արեգակնային և աստղային համակարգեր: Նրանց մոլորակներն ունեն աստրալային արևներ և լուսիններ, որոնք ավելի գեղեցիկ են, քան ֆիզիկականները: Աստղային լուսատուները նման են բևեռափայլին»:

Բորեայիս՝ արևոտ աստրալային բևեռափայլն ավելի շլացուցիչ է, քան թույլ ճառագայթներով լուսնային բևեռափայլը: Աստղային ցերեկն ու գիշերը ավելի երկար են, քան Երկրինը:

«Աստղային աշխարհը անսահման գեղեցիկ է, մաքուր, անարատ և կարգուկանոնով լի: Չկան մեռած մոլորակներ կամ անպտուղ հողեր: Երկրային թերությունները՝ մոլախոտերը, մանրէները, միջատները, օձերը՝ բացակայում են: Երկրի փոփոխական կլիմայի և եղանակների համեմատ, աստրալ մոլորակները պահպանում են հավերժական գարնան հավասար ջերմաստիճանը՝ երբեմն-երբեմն լուսավոր սպիտակ ձյունով և բազմագույն լույսերի անձրևով: Աստղային մոլորակները լի են օպալային լճերով, պայծառ ծովերով և ծիածանագույն գետերով»:

«Սովորական աստրալ տիեզերքը, այլ ոչ թե Հիրանյայուկայի ավելի նուրբ աստրալ երկինքը, բնակեցված է...» Միլիոնավոր աստրալ Էակներ, որոնք ավելի կամ պակաս վերջերս են եկել երկրից, ինչպես նաև բազմաթիվ փերիներ, ջրահարսեր, ձկներ, կենդանիներ, գորլիմներ, թզուկներ, կիսաստվածներ և ոգիներ, որոնք բոլորը բնակվում են տարբեր աստրալ մոլորակներում՝ համաձայն կարմիկ որակավորումների: Բարի և չար ոգիների համար նախատեսված են տարբեր գնդաձև առանձնատներ կամ թրթռացող շրջաններ: Բարի ոգիները կարող են ազատորեն ճանապարհորդել, բայց չար ոգիները սահմանափակված են սահմանափակ գոտիներով: Նույն կերպ, ինչպես մարդիկ ապրում են երկրի մակերեսին, որդերը՝ հողում, ձկները՝ ջրում, իսկ թռչունները՝ օդում, այնպես էլ տարբեր աստիճանի աստրալ Էակները նշանակվում են համապատասխան թրթռացող բնակավայրերում:

«Այլ աշխարհներից վտարված ընկած մութ հրեշտակների շրջանում շփումներն ու պատերազմները տեղի են ունենում կյանքի տրոնիկ ռումբերի կամ մտավոր *մանտրիկ 43-3- ի միջոցով*»: Թրթռացող ճառագայթներ: Այս Էակները բնակվում են ստորին աստրալ տիեզերքի մոայլ շրջաններում՝ մշակելով իրենց չար կարման:

«Մութ աստրալ բանտի վերևում գտնվող անձայրածիր աշխարհներում ամեն ինչ փայլում է և գեղեցիկ: Աստղային տիեզերքն ավելի բնականորեն է ներդաշնակեցված աստվածային կամքին և կատարելության ծրագրին, քան երկիրը: Յուրաքանչյուր աստրալային օբյեկտ դրսևորվում է հիմնականում Աստծո կամքով, իսկ մասամբ՝ աստրալային Էակների կամքի կանչով: Նրանք ունեն արդեն ստեղծված ամեն ինչի շնորհիվ ու ձևը փոփոխելու կամ բարելավելու ուժը»: Տերը: Նա Իր աստրալ գավակներին տվել է ազատություն և արտոնություն՝ կամքով փոխելու կամ բարելավելու աստրալ տիեզերքը: Երկրի վրա պինդ մարմինը պետք է վերածվի հեղուկի կամ այլ ձևի բնական կամ քիմիական գործընթացների միջոցով, բայց աստրալ պինդ մարմինները վերածվում են աստրալ հեղուկների, գազերի կամ Էներգիայի միայն և անմիջապես՝ բնակիչների կամքով:

«Երկիրը մուր է պատերազմներից ու սպանություններից՝ ծովում, ցամաքում ու օդում,- շարունակեց իմ գուրուն,- բայց աստրալ աշխարհներ իմանալ մի երջանիկ ներդաշնակություն և հավասարություն: Աստրալ Էակներ սպանությանկանացնել կամ իրենց կամքով նյութականացնում են իրենց ձևերը: Ծաղիկները, ձկները կամ կենդանիները կարող են որոշ ժամանակով փոխակերպվել Աստրալ մարդիկ: Բոլոր աստրալ Էակները ազատ են ընդունել ցանկացած ձև և կարող են հեշտությամբ շփվել միմյանց հետ: Ոչ մի ֆիքսված, որոշակի, բնական օրենք նրանց չի շրջապատում. օրինակ՝ ցանկացած աստրալ ծառ չի կարող հաջողությամբ խնդրվել է արտադրել աստղային մանգո կամ այլ ցանկալի միրգ, ծաղիկ կամ նույնիսկ որևէ այլ առարկա: Որոշակի կարմիկ սահմանափակումներ կան, բայց աստրալ աշխարհում տարբեր ձևերի ցանկալիության վերաբերյալ տարբերակումներ չկան: Ամեն ինչ թրթռում է Աստծո ստեղծագործական լույսով:

«Ոչ որ կնոջից չի ծնվում. սերունդը մարմնավորվում է աստրալ Էակների կողմից՝ իրենց տիեզերական կամքի օգնությամբ՝ հատուկ նախշերով, աստրալային խտացված ձևերով: Վերջերս ֆիզիկապես անջատված Էակը աստրալ ընտանիք է ժամանում հրավերով՝ նմանատիպ մտավոր և հոգևոր հակումներով գրավված:»

«Աստղային մարմինը չի ենթարկվում ցրտին, ջերմությանը կամ այլ բնական պայմաններին: Անատոմիան ներառում է աստրալ ուղեղ կամ լույսի հազարաթերթիկ լոտոս և վեց արթնացած կենտրոններ...» *Սուշումնա* , կամ աստրալ ուղեղ-ողնաշարի առանցք: Միտքը աստրալ ուղեղից կլանում է տիեզերական էներգիա, ինչպես նաև լույս, և այն մղում է աստրալ նյարդերին և մարմնի բջիջներին, կամ լիֆտրոններին: Աստղային էակները կարող են ազդել իրենց մարմինների վրա լիֆտրոնիկ ուժով կամ *մանտրիկ* թրթռումներով:

«Աստղային մարմինը վերջին ֆիզիկական ձևի ճշգրիտ համարժեքն է: Աստղային էակները պահպանում են նույն տեսքը, որն ունեին երիտասարդության տարիներին՝ իրենց նախորդ երկրային ճանապարհորդության ժամանակ: Երբեմն աստրալային էակը, ինչպես ես, ընտրում է պահպանել իր ծերության տեսքը»: Ուսուցիչը, ճառագելով երիտասարդության բուն էությունը, ուրախ ծիծաղեց:

«Ի տարբերություն միայն հինգ զգայարաններով ճանաչվող տարածական, եռաչափ ֆիզիկական աշխարհի, աստրալ ոլորտները տեսանելի են ամեն ինչ ներառող վեցերորդ զգայարանի՝ ինտուիցիայի համար», - շարունակեց Շրի Յուկտեշվարը: «Մաքուր ինտուիցիայի միջոցով բոլոր աստրալ էակները տեսնում, լսում, հոտոտում, համտեսում և շոշափում են: Նրանք ունեն երեք աչք, որոնցից երկուսը մասամբ փակ են: Երրորդ և գլխավոր աստրալ աչքը, որը ուղղահայաց տեղադրված է ճակատին, բաց: Աստղային էակները ունեն բոլոր արտաքին զգայական օրգանները՝ ականջներ, աչքեր, քիթ, լեզու և մաշկ, բայց նրանք օգտագործում են ինտուիտիվ զգացողությունը՝ մարմնի ցանկացած մասի միջոցով զգացողություններ զգալու համար. նրանք կարող են տեսնել ականջի, քթի կամ մաշկի միջոցով: Նրանք կարող են լսել աչքերի կամ լեզվի միջոցով և կարող են համտեսել ականջների կամ մաշկի միջոցով և այլն: **43-4**

«Մարդու ֆիզիկական մարմինը ենթարկվում է անթիվ վտանգների և հեշտությամբ կարող է վնասվել կամ խեղվել: Եթերային աստրալ մարմինը երբեմն կարող է կտրվել կամ կապտուկներ ստանալ, բայց անմիջապես բուժվում է պարզապես կամքով»:

«Գուրուդևա, են բոլորը աստղային անձինք գեղեցիկ՝

«Աստղային աշխարհում գեղեցկությունը հայտնի է որպես հոգևոր որակ, այլ ոչ թե արտաքին կերպարանք», - պատասխանեց Շրի Յուկտեշվարը: «Հետևաբար, աստրալային էակները քիչ կարևորություն են տալիս դեմքի գծերին: Սակայն նրանք ունեն արտոնություն՝ իրենց կամքով հագնելու նոր, գունագեղ, աստրալային նյութականացված մարմիններով: Ինչպես աշխարհիկ մարդիկ նոր հագուստ են հագնում տոնական միջոցառումների համար, այնպես էլ աստրալային էակները առիթներ են գտնում իրենց զարդարելու հատուկ

նախագծված կերպարներով»:

«Բարձրագույն աստրալ մոլորակներում, ինչպիսին է Հիրանյալոկան, ուրախ աստրալ տոնակատարությունները տեղի են ունենում, երբ Էսկը ազատագրվում է աստրալ աշխարհից հոգևոր առաջընթացի միջոցով և, հետևաբար, պատրաստ է մտնել պատճառահետևանքային աշխարհի երկինք: Նման դեպքերում անտեսանելի Երկնային Հայրը և սրբերը, որոնք միավորվել են Նրա մեջ, նյութականանում են իրենց ընտրած մարմինների մեջ և միանում աստրալ տոնակատարությանը: Իր սիրելի նվիրյալին հաճեցնելու համար Տերը ընդունում է ցանկացած ցանկալի կերպարանք: Եթե...» Նվիրվածը, որին երկրպագում են նվիրվածության միջոցով, Աստծուն տեսնում է որպես Աստվածային Մայր: Հիսուսի համար Անսահմանի Հայրական կողմը գրավիչ էր մյուս ընկալումներից վեր: Անհատականությունը, որով Արարիչը օժտել է Իր յուրաքանչյուր արարածին, ամեն ինչ դարձնում է հասկանալի և անհասկանալի: «պահանջե՛ք Տիրոջ բազմակողմանիությունից»: Ես և իմ գուրուն ուրախ ծիծաղեցինք միասին:

«Այլ կյանքերի ընկերները հեշտությամբ ճանաչում են միմյանց աստրալ աշխարհում», - շարունակեց Ծրի Յուկտեշվարը իր գեղեցիկ, ֆլեյտայի նման ձայնով: «Բարեկամության անմահությամբ ուրախանալով՝ նրանք գիտակցում են սիրո անխորտակելիությունը, որը հաճախ կասկածի տակ է դրվում երկրային կյանքի տխուր, խաբուսիկ բաժանումների ժամանակ»:

«Դը ինտուիցիա -ի աստղային Էակներ ծակում է միջոցով այն քող և դիտարկում է մարդ գործունեություն վրա երկիրը, բայց մարդը չի կարող տեսնել աստրալ աշխարհը, եթե նրա վեցերորդ զգայարանը որոշ չափով զարգացած չէ: Հագարավոր երկրային բնակիչներ մի ակնթարթում տեսել են աստրալ Էակ կամ աստրալ աշխարհ:

«Հիրանյալոկայի վրա գտնվող առաջադեմ Էակները երկար աստրալային ցերեկվա ու գիշերվա ընթացքում հիմնականում արթուն են մնում Էքստագի մեջ՝ օգնելով լուծել տիեզերական կառավարման բարդ խնդիրները և անառակ որդիների՝ երկրային հոգիների փրկագնումը: Երբ Հիրանյալոկա Էակները քնած են, նրանք երբեմն երազային աստրալ տեսիլքներ են ունենում: Նրանց միտքը սովորաբար կլանված է բարձրագույն *նիրքիկալպա* երանության գիտակցական վիճակում:»

«Աստղային աշխարհների բոլոր մասերի բնակիչները դեռևս ենթարկվում են մտավոր տանջանքների: Հիրանյալոկայի նման մոլորակների վրա գտնվող բարձրագույն Էակների զգայուն մտքերը սուր ցավ են զգում, եթե վարքի կամ ճշմարտության ընկալման մեջ որևէ սխալ է թույլ տրվում: Այս առաջադեմ Էակները ձգտում են իրենց յուրաքանչյուր գործողությունն ու միտքը համապատասխանեցնել հոգևոր օրենքի կատարելությանը»:

«Աստղային բնակիչների միջև հաղորդակցությունն ամբողջությամբ իրականացվում է աստրալային հեռագրագրության և հեռուստատեսության միջոցով. չկա գրավոր և բանավոր խոսքի այն խառնաշփոթն ու թյուրըմբռնումը, որը երկրային բնակիչները պետք է կրեն: Ճիշտ այնպես, ինչպես կինոէկրանին մարդիկ, կարծես, շարժվում և գործում են լուսային պատկերների շարքի միջոցով և իրականում չեն շնչում, այնպես էլ աստրալ Էակները քայլում և գործում են որպես լույսի բանականորեն ուղղորդված և համակարգված պատկերներ՝ առանց թթվածնից Էներգիա ստանալու անհրաժեշտության: Մարդը կախված է պինդ մարմիններից, հեղուկներից, գազերից և Էներգիայից՝ որպես սննդաբար նյութեր. աստրալ Էակները հիմնականում գոյատևում են տիեզերական լույսի շնորհիվ»:

«Տե՛ր իմ, աստրալային Էակները որևէ բան ուտո՞ւմ են»: Ես ըմպում էի նրա զարմանահրաշ պարզաբանումները իմ բոլոր ունակությունների՝ մտքի, սրտի, հոգու ընկալունակությամբ: Ճշմարտության գերգիտակցական ընկալումները մշտապես իրական են և անփոփոխ, մինչդեռ անցողիկ զգայական ապրումներն ու տպավորությունները երբեք ավելի քան ժամանակավոր կամ համեմատաբար ճշմարիտ չեն, և շուտով հիշողության մեջ կորցնում են իրենց ողջ վառությունը: Իմ գուրուի խոսքերը այնքան խորաթափանցորեն դրոշմվել էին իմ Էության մագաղաթի վրա, որ ցանկացած պահի, միտքս գերգիտակցական վիճակի տեղափոխելով, ես կարող եմ հստակորեն վերապրել աստվածային ապրումը:

«Լուսավոր ճառագայթանման բանջարեղեն առատ լինել մեջ այն աստղային հողեր», նա պատասխանեց: «Դը աստղային Էակները ուտում են բանջարեղեն և խմում նեկտար, որը հոսում է լույսի փառահեղ աղբյուրներից, ինչպես նաև

աստղային առվակներից ու գետերից: Ճիշտ այնպես, ինչպես երկրի վրա գտնվող մարդկանց անտեսանելի պատկերները կարող են հանվել եթերից և տեսանելի դառնալ հեռուստատեսային սարքի միջոցով, իսկ հետագայում կրկին բաց թողնվել տիեզերք, այնպես էլ եթերում լողացող բանջարեղենի և բույսերի Աստծո կողմից ստեղծված, անտեսանելի աստղային նախագծերը նստվածք են տալիս աստղային մոլորակի վրա: Կողմից այն կամք -ի դրա բնակիչներ: Մեջ այն նույնը ճանապարհ, -ից այն ամենավայրի շքեղություն -ի սրանք Էակներ, բուրավետ ծաղիկների ամբողջ այգիներ են նյութականանում, հետագայում վերադառնալով եթերային անտեսանելիության:

Չնայած երկնային մոլորակների, ինչպիսին Է Հիրանյալոկան, բնակիչները գրեթե ազատված են ուտելու ցանկացած անհրաժեշտությունից, այնուամենայնիվ, ավելի բարձր Է գրեթե լիովին ազատագրված հոգիների անվերապահ գոյությունը պատճառահետևանքային աշխարհում, որոնք ոչինչ չեն ուտում, բացի երանության մանանայից:

«Երկրից ազատագրված աստրալ Էակը հանդիպում Է բազմաթիվ ազգականների, հայրերի, մայրերի, կանանց, ամուսինների և ընկերների, որոնք ձեռք են բերվել երկրի վրա տարբեր մարմնավորումների ընթացքում, **43-5**»: ինչպես որ դրանք ժամանակ առ ժամանակ հայտնվում են աստրալային աշխարհների տարբեր մասերում: Հետևաբար, նա դժվարանում Է հասկանալ, թե ում հատկապես սիրել. այս կերպ նա սովորում Է աստվածային և հավասար սեր տալ բոլորին, ինչպես երեխաներին և

Աստծո անհատականացված արտահայտություններ: Չնայած սիրելիների արտաքին տեսքը կարող է փոխվել՝ ավելի կամ պակաս՝ համաձայն որևէ հոգու վերջին կյանքում նոր որակների զարգացման, աստրալ էակն օգտագործում է իր անսխալ ինտուիցիան՝ ճանաչելու բոլոր նրանց, ովքեր մի ժամանակ թանկ էին իրեն համար գոյության այլ հարթություններում, և ողջունելու նրանց իրենց նոր աստրալ տանը: Քանի որ արարչագործության մեջ յուրաքանչյուր ատոմ անսպառ օժտված է անհատականությամբ, **43-6** Աստղային ընկերոջը կճանաչեն անկախ նրանից, թե ինչ զգեստ է նա հագնում, ինչպես երկրի վրա դերասանի ինքնությունը կարելի է հայտնաբերել ուշադիր դիտարկմամբ՝ անկախ ցանկացած քողարկումից:

«Կյանքի տևողությունը աստրալ աշխարհում շատ ավելի երկար է, քան երկրի վրա: Նորմալ զարգացած աստրալը էակի միջին կյանքի տևողությունը հինգ հարյուրից մինչև հազար տարի է, որը չափվում է ժամանակի երկրային չափանիշներին համապատասխան: Ինչպես որոշ կարմիր ծառեր հազարամյակներով ավելի երկար են ապրում, քան ծառերի մեծ մասը, կամ ինչպես որոշ յոգիներ ապրում են մի քանի հարյուր տարի, չնայած մարդկանց մեծ մասը մահանում է վաթսուն տարեկանից առաջ, այնպես էլ որոշ աստրալ էակներ ապրում են աստրալ գոյության սովորական տևողությունից շատ ավելի երկար: Աստղային աշխարհ այցելողները այնտեղ բնակվում են ավելի երկար կամ կարճ ժամանակահատվածով՝ համաձայն իրենց ֆիզիկական կարմայի ծանրության, որը նրանց որոշակի ժամանակահատվածում վերադարձնում է երկիր:

«Աստղային էակը ստիպված չէ ցավոտ կերպով պայքարել մահվան հետ իր լուսավոր մարմինը թողնելու պահին: Այս էակներից շատերը, այնուամենայնիվ, մի փոքր նյարդայնանում են իրենց աստրալ ձևը թողնելու մտքից՝ ավելի նուրբ պատճառական ձևի համար: Աստղային աշխարհը ազատ է ակամա մահից, հիվանդությունից և ծերությունից: Այս երեք սարսափները երկրի անեծքն են, որտեղ մարդը թույլ է տվել իր գիտակցությունը...» դեպի նույնականացնել ինքն իրեն գրեթե ամբողջությամբ հետ մի թույլ ֆիզիկական մարմին պահանջող հաստատուն օգնություն -ից օդը, սնունդ և քուն՝ ընդհանրապես գոյություն ունենալու համար:

«Ֆիզիկական մահվանը ուղեկցում է շնչառության անհետացումը և մարմնական բջիջների քայքայումը: Աստրալային մահը բաղկացած է լիֆտրոնների՝ աստրալային էակների կյանքը կազմող էներգիայի այն դրսևորված միավորների ցրումից: Ֆիզիկական մահվան ժամանակ էակը կորցնում է մարմնի գիտակցությունը և գիտակցում է իր նուրբ մարմինը աստրալ աշխարհում: Ժամանակին աստրալային մահ զգալով՝ Այսպիսով, էությունը աստղային ծննդյան և մահվան գիտակցությունից անցնում է ֆիզիկական ծննդյան և մահվան գիտակցության: Աստրալային և ֆիզիկական պատյանների այս կրկնվող ցիկլերը բոլոր չլուսավորված էակների անխուսափելի ճակատագիրն են: Դրախտի և դժոխքի սուրբգրային սահմանումները երբեմն խառնում են մարդու ավելի խորը ենթագիտակցությանը: հիշողություններ -ի նրա երկար շարք -ի

փորձառություններ մեջ այն ուրախ աստղային և հիասթափեցնող երկրային աշխարհներ:

«Միրելի՛ Ուսուցիչ,- հարցրի ես,- կարո՞ղ եք խնդրեմ ավելի մանրամասն նկարագրել վերածննդի տարբերությունը երկրի վրա և աստրալային ու պատճառահետևանքային ոլորտներում»:

«Մարդը որպես անհատականացված հոգի Էապես պատճառահետևանքային Է», - բացատրեց իմ գուրուն: «Այդ մարմինը մատրից Է»: -ի այն երեսունհինգ *գաղափարներ* պահանջվում Է կողմից Աստված ինչպես այն հիմնական կամ պատճառական միտք ուժեր -ից որը հետագայում Նա ձևավորեց տասնինը տարրերից բաղկացած նուրբ աստրալ մարմինը և տասնվեց տարրերից բաղկացած կոպիտ ֆիզիկական մարմինը :

«Աստղային մարմնի տասնինը տարրերն են՝ մտավոր, հուզական և կենսական: Տասնինը բաղադրիչներն են՝ բանականությունը, Էգոն, զգացողությունը, միտքը (զգայական գիտակցությունը), *գիտելիքի հինգ գործիքները*՝ տեսողության, լսողության, հոտառության, համի, շոշափելիքի զգայարանների նուրբ համապատասխանները, *գործողության հինգ գործիքները*՝ ստեղծագործելու, արտագատելու և այլնի գործադիր կարողությունների մտավոր համապատասխանությունը»:

խոսել, քայլել և մարզել ձեռքի հմտությունները, և *կենսական ուժի հինգ գործիքներ*, որոնք լիազորված են կատարելու մարմնի բյուրեղացման, յուրացման, վերացման, նյութափոխանակության և շրջանառության գործառույթները: Տասնինը տարրերի այս նուրբ աստրալային պարուրակը գոյատևում է ֆիզիկական մարմնի մահից հետո, որը կազմված է տասնվեց կոպիտ մետաղական և ոչ մետաղական տարրերից:

«Աստված Իր մեջ մտածեց տարբեր գաղափարներ և դրանք պրոյեկտեց երազների մեջ: Այսպիսով, Տիեզերական Երազանք տիկինը դուրս եկավ զարդարված իր հարաբերականության բոլոր հսկայական անվերջ զարդերով»:

«Կատագողական մարմնի երեսունհինգ մտածողության կատեգորիաներում Աստված մանրամասնեց մարդու տասնիննսունի բոլոր բարդությունները»:
աստղային և տասնվեց ֆիզիկական գործընկերներ: Հեղինակ՝ խտացում -ի թրթռացող ուժեր, Սկզբում՝ նուրբ, ապա՝ կոպիտ, Նա ստեղծեց մարդու աստրալ մարմինը և վերջապես՝ նրա ֆիզիկական ձևը: Հարաբերականության օրենքի համաձայն, որի միջոցով Առաջնային Պարզությունը դարձել է ապշեցուցիչ բազմազանություն, պատճառական տիեզերքը և պատճառական մարմինը տարբերվում են աստրալ տիեզերքից և աստրալ մարմնից. ֆիզիկական տիեզերքը և ֆիզիկական մարմինը նույնպես բնութագրականորեն տարբերվում են արարչագործության մյուս ձևերից:

«Մարմնական մարմինը կազմված է Արարչի ֆիքսված, օբյեկտիվացված երազանքներից: Երկվությունները միշտ առկա են երկրի վրա՝ հիվանդություն և առողջություն, ցավ և հաճույք, կորուստ և շահույթ: Մարդիկ սահմանափակումներ և դիմադրություն են գտնում եռաչափ նյութում: Երբ մարդու ապրելու ցանկությունը խիստ ցնցվում է հիվանդությամբ կամ այլ պատճառներով, մահը գալիս է. մարմնի ծանր վերարկուն ժամանակավորապես թափվում է: Հոգին, սակայն, մնում է պարփակված աստրալ և պատճառական մարմիններում: **43-7** Երեք մարմիններն էլ իրար կպցնող կաշուն ուժը ցանկությունն է: Չկատարված ցանկությունների ուժը մարդկային բոլոր ստրկության արմատն է:

«Ֆիզիկական ցանկությունները արմատավորված են եսասիրության և զգայական հաճույքների մեջ: Չգայական փորձառության հարկադրանքը կամ գայթակղությունն ավելի հզոր է, քան աստրալ կապվածությունների կամ պատճառահետևանքային ընկալումների հետ կապված ցանկության ուժը»:

«Աստղային ցանկությունները կենտրոնանում են թրթռման տեսանկյունից հաճույքի շուրջ: Աստղային Էակները վայելում են ոլորտների եթերային երաժշտությունը և հմայվում են ողջ արարչագործության տեսարանով՝ որպես փոփոխվող լույսի անսպառ արտահայտություններ: Աստղային Էակները նաև հոտոտում, համտեսում և շոշափում են լույսը: Այսպիսով, աստրալային ցանկությունները կապված են աստրալ Էակի բոլոր առարկաներն ու

փորձառությունները լույսի ձևերի կամ խտացված մտքերի կամ երազների տեսքով արագացնելու ունակության հետ»:

«Պատճառական ցանկություններ են կատարված կողմից ընկալում միայն The գրեթե անվճար Էսկներ ԱՀԿ են պատված միայն Պատճառական մարմնում ամբողջ տիեզերքը տեսնում են որպես Աստծո երազանքային գաղափարների իրականացում. նրանք կարող են ամեն ինչ նյութականացնել մաքուր մտքով: Հետևաբար, պատճառական Էսկները ֆիզիկական զգացողություններից կամ աստղային հաճույքներից հաճույք ստանալը համարում են կոպիտ և խեղդող հոգու նուրբ զգայարանների համար: Պատճառական Էսկները կատարում են իրենց ցանկությունները՝ դրանք անմիջապես նյութականացնելով: **43-8** Նրանք, ովքեր իրենց ծածկված են զգում միայն պատճառական մարմնի նուրբ քողով, կարող են տիեզերքները մարմնավորել նույնիսկ որպես Արարիչ: Քանի որ ամբողջ արարչագործությունը կազմված է տիեզերական երազային հյուսվածքից, պատճառականությամբ նուրբ հագնված հոգին ունի գործության հսկայական գիտակցումներ:

«Հոգին, բնությով անտեսանելի լինելով, կարող է տարբերվել միայն իր մարմնի կամ մարմինների առկայությամբ:» պարզապես ներկայություն -ի մի մարմին նշանակում է որ դրա գոյություն է պատրաստված հնարավոր կողմից չիրականացված ցանկություններ: **43-**

«Քանի դեռ մարդու հոգին պարփակված է մեկ, երկու կամ երեք մարմնի տարաների մեջ, ամուր կնքված անգիտության և ցանկությունների խցաններով, նա չի կարող միաձուլվել Հոգու ծովի հետ: Երբ կոպիտը ֆիզիկական պարունակությունը ոչնչացվում է մահվան մուրճով, մյուս երկու ծածկոցները՝ աստրալային և պատճառահետևանքային կապերը դեռևս մնում են՝ հոգուն գիտակցաբար միանալու Ամենուրեք Կյանքին: Երբ ցանկությունների բացակայությունը ձեռք է բերվում իմաստության միջոցով, դրա գործությունը քայքայում է մնացած երկու անոթները: Փոքրիկ մարդկային հոգին դուրս է գալիս՝ վերջապես ազատ. այն մեկ է Անչափելի Լայնության հետ:

Ես հարցրեց իմ աստվածային գուրու դեպի թափոն հետագա լույս վրա այն բարձր և խորհրդավոր պատճառական աշխարհ

«Կատաղի աշխարհը աննկարագրելիորեն նուրբ է», - պատասխանեց նա: «Այն հասկանալու համար անհրաժեշտ է ունենալ կենտրոնացման այնպիսի հսկայական ուժ, որ կարողանա փակել աչքերը և պատկերացնել աստրալային և ֆիզիկական տիեզերքը իրենց ողջ անսահմանությամբ՝ լուսավոր փուչիկը ամուր գամբյուղով, որպես գոյություն ունեցող միայն գաղափարների մեջ: Եթե այս գերմարդկային կենտրոնացմամբ հաջողվի դարձի բերել կամ լուծում այն երկու տիեզերքներ հետ բոլորը նրանց բարդություններ մեջ մաքուր գաղափարներ, նա կ ապա հասնել պատճառահետևանքային աշխարհին և կանգնել մտքի և նյութի միաձուլման սահմանագծին: Այնտեղ մարդ ընկալում է բոլոր ստեղծված բաները՝ պինդ մարմինները, հեղուկները, գազերը, էլեկտրականությունը, էներգիան, բոլոր էակները, աստվածները, մարդիկ, կենդանիները, բույսերը, մանրէները՝ որպես գիտակցության ձևեր, ինչպես մարդը կարող է փակել աչքերը և գիտակցել, որ գոյություն ունի, նույնիսկ եթե նրա մարմինը անտեսանելի է իր ֆիզիկական աչքերի համար և ներկա է միայն որպես գաղափար:

«Այն ամենը, ինչ մարդը կարող է անել երևակայության մեջ, կարող է անել նաև պատճառահետևանքային էակը իրականում: Մարդկային ամենահսկայական երևակայական ինտելեկտը, միայն մտքում, ընդունակ է տատանվել մտքի մեկ ծայրահեղությունից մյուսը, մտքում ցատկել մոլորակից մոլորակ, անվերջ գլորվել հավերժության փոսը, հրթիռի պես թռչել գալակտիկաների մեջ, կամ լուսարձակի պես փայլել Ծիր Կաթինի և աստղազարդ տարածությունների վրայով: Սակայն պատճառահետևանքային աշխարհում գտնվող էակները շատ ավելի մեծ ազատություն ունեն և կարող են հեշտությամբ դրսևորել իրենց մտքերը ակնթարթային օբյեկտիվության մեջ՝ առանց որևէ նյութական կամ աստղային խոչընդոտի կամ կարմայական սահմանափակման»:

«Պատճառական էակները գիտակցում են, որ ֆիզիկական տիեզերքը հիմնականում կազմված չէ էլեկտրոններից, և ոչ էլ...» Աստղային տիեզերքը հիմնականում կազմված է կյանքի միավորներից, որոնք իրականում երկուսն էլ

ստեղծված են Աստվածային մտքի ամենափոքր մասնիկներից, կտրատված և բաժանված *մայայով*՝ հարաբերականության օրենքով, որը միջամտում է՝ ակնհայտորեն Նումենոնը Նրա երևույթներից առանձնացնելու համար:

«Կատաղի աշխարհում հոգիները միմյանց ճանաչում են որպես ուրախ Հոգու անհատականացված կետեր. նրանց մտածողությունը միակ առարկաներն են, որոնք շրջապատում են նրանց: Կատաղի էակները իրենց մարմինների և մտքերի միջև տարբերությունը տեսնում են որպես պարզապես գաղափարներ: Ինչպես մարդը, փակելով աչքերը, կարող է պատկերացնել կուրացնող սպիտակ լույս կամ թույլ կապույտ մշուշ, այնպես էլ կատաղի էակները միայն մտքով կարող են տեսնել, լսել, զգալ, համոտեսել և շոշափել. նրանք ստեղծում են ամեն ինչ կամ լուծարում այն տիեզերական մտքի ուժով»:

«Մահը և վերածնունդը պատճառահետևանքային աշխարհում մտքի մեջ են: Պատճառահետևանքային էակները սնվում են միայն Հավերժ նոր գիտելիքների ամբրոսիան: Նրանք խմում են խաղաղության աղբյուրներից, թափառում ընկալումների անհետք հողի վրա, լողում երանության օվկիանոսի անվերջության մեջ: Ահա՛, տեսեք, թե ինչպես են նրանց պայծառ մտքի մարմինները սլանում Հոգու կողմից ստեղծված տրիլիոնավոր մոլորակների, տիեզերքների թարմ փուչիկների, իմաստության աստղերի, ոսկեգույն միգամածությունների սպեկտրալ երազների կողքով՝ Անսահմանության երկնային կապույտ գրկում:

«Շատ էակներ հազարավոր տարիներ մնում են պատճառահետևանքային տիեզերքում: Ավելի խորը էքստագների միջոցով ազատված հոգին այնուհետև հեռանում է փոքրիկ պատճառահետևանքային մարմնից և հագնում պատճառահետևանքային տիեզերքի անսահմանությունը: Գաղափարների բոլոր առանձին մրրիկները, ուժի, սիրո, կամքի, ուրախության, խաղաղության, ինտուիցիայի, հանգստության, ինքնատիրապետման և կենտրոնացման մասնավոր ալիքները հալվում են Երջանկության մշտավառ ծովում: Հոգին այլևս պարտավոր չէ իր ուրախությունը զգալ որպես գիտակցության անհատականացված ալիք, այլ միաձուլվում է Միասնական Տիեզերական Օվկիանոսում՝ իր բոլոր ալիքներով՝ հավերժական ծիծաղով, հուզմունքով, բարախյունով»:

«Երբ հոգին դուրս է գալիս երեք մարմինների բոժոժից, այն ընդմիշտ փախչում է հարաբերականության օրենքից և դառնում է անպատմելի Հավերժականը:» **43-10**
Ահա Ամենուրեքության թիթեռը, որի թևերը փորագրված են աստղերով, լուսիններով և արևներով: Հոգու մեջ ընդարձակված հոգին մնում է միայնակ՝ անլույս լույսի, անմութ խավարի, անմտածված մտքի աշխարհում, հարբած իր ուրախության էքստագի մեջ՝ Աստծո տիեզերական արարչագործության երազում:

«Ա անվճար հոգի՛:» Ես սերմնաժայթքված մեջ հիացմունք

«Երբ հոգին վերջապես դուրս է գալիս մարմնական մոլորությունների երեք կճուճներից,- շարունակեց Վարպետը,- այն դառնում է Անսահմանի հետ՝ առանց անհատականության որևէ կորստի: Քրիստոսը նվաճել էր այս վերջնական ազատությունը դեռևս նախքան Հիսուսի ծնվելը: Իր անցյալի երեք փուլերում, որոնք նրա երկրային կյանքում խորհրդանշվում էին որպես մահվան և հարության երեք օրերի փորձառություն, նա հասել էր Հոգով լիովին վեր կենալու գործությանը:

«Չգարգացած մարդը պետք է անցնի անթիվ երկրային, աստրալային և պատճառական մարմնավորումների միջով, որպեսզի դուրս գա իր երեք մարմիններից: Այս վերջնական ազատությանը հասնող վարպետը կարող է ընտրել վերադառնալ երկիր որպես մարգարե՝ այլ մարդկանց Աստծո մոտ վերադարձնելու համար, կամ ինձ նման՝ նա կարող է ընտրել բնակվել աստրալ տիեզերքում: Այնտեղ փրկիչը ստանձնում է բնակիչների կարմայի բեռի մի մասը **43-11**»: և այդպիսով օգնում է նրանց ավարտել իրենց վերամարմնավորման ցիկլը աստրալ տիեզերքում և մշտապես անցնել պատճառահետևանքային ոլորտներ: Կամ ազատագրված հոգին կարող է մտնել պատճառահետևանքային աշխարհ՝ օգնելու իր էակներին կրճատել իրենց տևողությունը պատճառահետևանքային մարմնում և այդպիսով հասնել Բացարձակ Ազատության:

«Հարությունն առած, ես ուզում եմ ավելին իմանալ կարմայի մասին, որը հոգիներին ստիպում է վերադառնալ երեք աշխարհներ»: Ես կարող էի անվերջ

լսել իմ ամենագետ Ուսուցչին, մտածեցի ես: Նրա երկրային կյանքում երբեք չէի կարողացել միաժամանակ այդքան շատ իմաստություն յուրացնել նրա իմաստությունից: Հիմա առաջին անգամ ես ստանում էի կյանքի և մահվան շախմատի տախտակի վրա գտնվող առեղծվածային միջտարածությունների պարզ, որոշակի պատկերացում:

«Մարդու ֆիզիկական կարման կամ ցանկությունները պետք է լիովին մշակվեն, նախքան նրա աստրալ աշխարհներում մշտական մնալը հնարավոր դառնա», - պարզաբանեց իմ գուրուն իր հուզիչ ձայնով: «Երկու տեսակի Էակներ են ապրում մեջ այն աստղային ոլորտներ: Նրանք ԱՀԿ դեռևս ունենալ երկրային կարմա դեպի դեն նետել -ի և ԱՀԿ հետևաբար, նրանք, ովքեր պետք է վերահաստատեն իրենց կոպիտ ֆիզիկական մարմինը՝ իրենց կարմիկ պարտքերը մարելու համար, կարող են դասակարգվել ֆիզիկական մահից հետո որպես աստրալ աշխարհի ժամանակավոր այցելուներ, այլ ոչ թե որպես մշտական բնակիչներ:

«Չփրկագնված երկրային կարմա ունեցող Էակներին աստրալային մահից հետո թույլատրված չէ գնալ տիեզերական գաղափարների բարձր պատճառական ոլորտ, այլ պետք է տեղաշարժվեն միայն ֆիզիկական և աստրալ աշխարհներից՝ հաջորդաբար գիտակցելով իրենց տասնվեց կոպիտ տարրերից բաղկացած ֆիզիկական մարմինը և տասնինը նուրբ տարրերից բաղկացած աստրալ մարմինը: Սակայն, ֆիզիկական մարմնի յուրաքանչյուր կորստից հետո, չգարգացած...»

Երկրից լինելը մեծ մասամբ մնում է մահվան քնի խորը թմրության մեջ և հագիվ թե գիտակցում է գեղեցիկ աստրալ ոլորտը: Աստղային հանգստից հետո նման մարդը վերադառնում է նյութական ոլորտ՝ հետագա դասերի համար, աստիճանաբար, կրկնվող ճանապարհորդությունների միջոցով, սովորեցնելով իրեն... նուրբ աստղային հյուսվածքի աշխարհներ:

«Մյուս կողմից, աստրալ տիեզերքի սովորական կամ վաղուց հաստատված բնակիչները նրանք են, ովքեր, ընդմիշտ ազատված լինելով բոլոր նյութական կարոտներից, այլևս կարիք չունեն վերադառնալու երկրի կոպիտ տատանումներին»: Այդպիսի Էակները ունեն միայն աստրալ և պատճառական կարմա մշակելու: Աստրալ մահվան ժամանակ այս Էակները անցնում են անսահմանորեն ավելի նուրբ և նուրբ պատճառահետևանքային աշխարհը: Տիեզերական օրենքով որոշված որոշակի ժամանակահատվածի վերջում հրաժարվելով պատճառահետևանքային մարմնի մտածնից, այս զարգացած Էակները վերադառնում են Հիրանյայոկա կամ նմանատիպ բարձր աստրալ մոլորակ, վերածնվում են նոր աստրալ մարմնում՝ իրենց չփրկագնված աստրալ կարման մշակելու համար:

«Որդի՛ս, հիմա դու կարող ես ավելի լավ հասկանալ, որ ես հարություն եմ առել աստվածային հրամանագրով,- շարունակեց Շրի Յուկտեշվարը,- որպես աստղային վերամարմնավորման ենթարկվող հոգիների փրկիչ, որոնք վերադառնում են պատճառահետևանքային ոլորտից, մասնավորապես, այլ ոչ թե այն աստղային Էակների, որոնք բարձրանում են երկրից: Երկրից եկածները, եթե դեռ պահպանում են նյութական կարմայի հետքեր, չեն բարձրանում շատ բարձր աստղային մոլորակներ, ինչպես Հիրանյայոկան:

«Ինչպես երկրի վրա մարդկանց մեծ մասը չի սովորել մեդիտացիայի միջոցով ձեռք բերված տեսողությունը գնահատել...» գերազանց ուրախություններ և առավելություններ -ի աստղային կյանք և այսպիսով, հետո մահ, ցանկություն դեպի վերադարձ դեպի Երկրի սահմանափակ, անկատար հաճույքները, այնքան շատ աստրալային Էակներ, իրենց աստրալային մարմինների բնականոն քայքայման ընթացքում, չեն կարողանում պատկերացնել հոգևոր ուրախության առաջադեմ վիճակը պատճառահետևանքային աշխարհում և, մտածելով ավելի կոպիտ և ճշան աստրալային երջանկության մասին, ձգտում են վերադառնալ աստրալային դրախտ: Ծանր աստրալային կարման պետք է մարվի նման Էակների կողմից, նախքան նրանք կարողանան հասնել դրանից հետո: Աստրալային մահը՝ մշտական մնալ պատճառահետևանքային մտքի աշխարհում, որն այդքան նեղորեն բաժանված է Արարչից:

«Միայն այն ժամանակ, երբ Էակը այլևս ցանկություն չունի աչքի համար հաճելի աստրալ տիեզերքում փորձառություններ ունենալու և չի կարող գայթակղվել այնտեղ վերադառնալու, նա մնում է պատճառահետևանքային աշխարհում: Այնտեղ ավարտելով անցյալի բոլոր ցանկությունների պատճառահետևանքային կարման կամ սերմերի մարման աշխատանքը, սահմանափակված հոգին դուրս է մղում անգիտության երեք խցաններից վերջինը և, դուրս գալով

պատճառահետևանքային մարմնի վերջին բանկայից, խառնվում է
Հավերժականի հետ»:

«Հիմա անել դու հասկացա՞ր: Վարպետ ժպտաց այսպես հմայիչ կերպով!

«Այո, միջոցով քո շնորհք Ես առավոտյան անխոս հետ ուրախություն և
երախտագիտություն»:

Երբեք երգից կամ պատմությունից չէի ստացել այսպիսի ոգեշնչող գիտելիքներ:
Չնայած հինդուիստական սուրբ գրությունները վերաբերում են
պատճառահետևանքային և աստրալ աշխարհներին և մարդու երեք
մարմիններին, որքան հեռավոր և անիմաստ էին այդ էջերը՝ համեմատած իմ
հարություն առած Ուսուցչի ջերմ իսկության հետ: Նրա համար իսկապես
գոյություն չունեի ոչ մի «չբացահայտված երկիր, որից ոչ մի ճանապարհորդ
չվերադառնա»:

«Մարդու երեք մարմինների փոխներթափանցումը բազմաթիվ ձևերով
արտահայտվում է նրա եռակի բնույթի միջոցով»: իմ մեծ գուրու գնաց միացված
«Մեջ այն արթուն նահանգ վրա երկիր մի մարդ լինելը է գիտակցված իր երեք
տրանսպորտային միջոցներից մոտավորապես: Երբ նա զգայականորեն
կենտրոնացած է համտեսելու, հոտոտելու, դիպչելու, լսելու վրա,

կամ տեսնելով, նա հիմնականում աշխատում է իր ֆիզիկական մարմնի միջոցով: Պատկերացնելով կամ կամենալով, նա հիմնականում աշխատում է իր աստրալ մարմնի միջոցով: Նրա պատճառական միջավայրը արտահայտությունն է գտնում, երբ մարդը մտածում է կամ խորանում է ինքնադիտարկման կամ մեդիտացիայի մեջ. հանճարի տիեզերական մտքերը գալիս են այն մարդուն, ով սովորաբար շփվում է իր պատճառական մարմնի հետ: Այս իմաստով անհատը կարող է լայնորեն դասակարգվել որպես «նյութական մարդ», «էներգետիկ մարդ» կամ «մտավոր մարդ»:

«Մարդը օրական մոտ տասնվեց ժամ նույնականացնում է իրեն իր ֆիզիկական «միջոցով»: Այնուհետև նա քնում է. եթե երագում է, մնում է իր աստրալ մարմնում՝ առանց ջանքերի ստեղծելով ցանկացած առարկա, ինչպես անում են աստրալ էակները: Եթե մարդու քունը խորն է և երագագուրկ, մի քանի ժամ նա կարողանում է իր գիտակցությունը կամ «ես»-ի զգացողությունը փոխանցել պատճառային մարմնին. նման քունը վերակենդանացնող է: Երագողը կապ է հաստատում իր աստրալի, այլ ոչ թե պատճառային մարմնի հետ. նրա քունը լիովին թարմացնող չէ»:

Ես ուներ եղել է սիրով դիտարկելով Շրի Յուկտեշվար մինչդեռ նա տվեց նրա հրաշալի ցուցադրություն

«Հրեշտակային գուրու», - ասացի ես, - «քո մարմինը ճիշտ այնպիսին է, ինչպիսին էր, երբ վերջին անգամ լաց եղա դրա համար Պուրի աշրամում»:

«Օ՛, այո՛, իմ նոր մարմինը հինի կատարյալ պատճենն է: Ես այս ձևը նյութականացնում կամ ապանյութականացնում եմ ցանկացած պահի՝ ըստ ցանկության, շատ ավելի հաճախ, քան երկրի վրա լինելով: Արագ ապանյութականացման միջոցով ես այժմ ակնթարթորեն լույսի արագությամբ ճանապարհորդում եմ մոլորակից մոլորակ կամ, իրոք, աստրալից դեպի կաուզալ կամ ֆիզիկական տիեզերք»: Իմ աստվածային գուրուն ժպտաց: «Զնայած այս օրերին այդքան արագ ես շարժվում, ես դժվարություն չունեցա քեզ գտնել Բոմբեյում»:

«Օ Վարպետ, Ես էր սգացող այսպես խորապես մասին քո մահ՝

«Ա՛խ, որտե՞ղ մահացա: Հակասություն չկա՞»: Շրի Յուկտեշվարի աչքերը փայլում էին սիրուց ու գվարճանքից:

«Դու միայն երագում էիր երկրի վրա. այդ երկրի վրա դու տեսար իմ երագային մարմինը», - շարունակեց նա: «Հետագայում դու թաղեցիր այդ երագային պատկերը: Հիմա իմ ավելի նուրբ մարմնական մարմինը, որը դու տեսնում ես և նույնիսկ հիմա բավականին սերտորեն գրկում ես, հարություն է առել Աստծո մեկ այլ ավելի նուրբ երագային մոլորակի վրա: Մի օր, որ Ավելի նուրբ երագային մարմինը և ավելի նուրբ երագային մոլորակը կանցնեն. դրանք նույնպես հավերժ չեն: Բոլոր երագային պղպջակները պետք է պայթեն վերջնական արթնացման

հայումից: Տարբերակիր, որդի՛ս Յոգանանդա, երազներն ու իրականությունը:

Վեդանտիկայի 43-12-ի այս գաղափարը Հարությունը զարմանքով պատեց ինձ: Ես ամաչեցի, որ կարեկցել էի Ուսուցչին, երբ տեսա նրա անկենդան մարմինը Պուրիում: Վերջապես հասկացա, որ իմ գուրուն միշտ լիովին արթուն է եղել Աստծո մեջ՝ ընկալելով իր սեփական կյանքը և երկրի վրա մահը, ինչպես նաև իր ներկայիս հարությունը որպես ոչինչ այլ բան, քան աստվածային գաղափարների հարաբերականություններ տիեզերական երազում:

«Ես հիմա քեզ պատմեցի, Յոգանանդա, իմ կյանքի, մահվան և հարության ճշմարտությունները: Մի՛ սգա ինձ համար, այլ ամենուրեք տարածիր իմ հարության պատմությունը՝ Աստծո կողմից երազած մարդկանց երկրից դեպի մեկ այլ Աստծո կողմից երազած մոլորակ՝ աստղային հանդերձանքով հագած հոգիներով: Նոր հույս կներշնչվի տառապանքի մոլուցքով խելագարված, մահվանից վախեցող աշխարհի երազողների սրտերում»:

«Այո, Վարպետ: Ինչպես կամավոր կերպով կ ես կիսվել հետ մյուսները իմ ուրախությունն ժամը նրա հարություն!»

«Երկրի վրա իմ չափանիշները անհարմար բարձր էին՝ անհամապատասխան մարդկանց մեծամասնության բնությին: Հաճախ ես քեզ ավելի շատ էի հանդիմանում, քան պետք է անեի: Դու հանձնեցիր իմ փորձությունը. քո սերը փայլում էր բոլոր հանդիմանությունների ամպերի միջով»: Նա քնքշորեն ավելացրեց. «Ես այսօր նաև եկել եմ քեզ ասելու. այլևս երբեք չեմ կրելու հանդիմանության խիստ հայացքը: Ես այլևս չեմ հանդիմանի քեզ»:

Որքա՛ն էի կարոտել իմ մեծ գուրուի պատիժները: Նրանցից յուրաքանչյուրը պաշտպանության պահապան հրեշտակ էր:

«Ամենասիրելի Վարպետ! Հանդիմանել ես մի միլիոն աննախադեպ հանդիմանել ես հիմա՛:

«Ես այլևս չեմ հանդիմանի քեզ»: Նրա աստվածային ձայնը լուրջ էր, բայց ծիծաղի ներհոսանքով: «Դու և ես միասին կժպտանք, քանի դեռ մեր երկու կերպարանքները տարբեր կլինեն Աստծո *մայա* -երագում: Վերջապես մենք կմիավորվենք որպես մեկը Տիեզերական Սիրելիի մեջ. մեր ժպիտները կլինեն Նրա ժպիտը, մեր միասնական ուրախության երգը կթրթռա հավերժության մեջ՝ հեռարձակվելու Աստծո կողմից լարված հոգիներին»:

Ծրի Յուկտեշվարը լույս սփռեց ինձ վրա որոշակի հարցերի վրա, որոնք ես այստեղ չեմ կարող բացահայտել: Բոմբեյի հյուրանոցի համարում ինձ հետ անցկացրած երկու ժամվա ընթացքում նա պատասխանեց իմ բոլոր հարցերին: 1936 թվականի հունիսյան օրը նրա կողմից ասված մի շարք համաշխարհային մարգարեություններ արդեն իսկ իրականացել են:

«Հիմա լքում եմ քեզ, սիրելի՛ս»: Այս խոսքերի վրա ես զգացի, թե ինչպես է Վարպետը հավիվում իմ շրջապատող գրկում:

նիրբիկալպա սամադիի դռնով և կանչես ինձ, ես կգամ քեզ մոտ մարմնով ու արյունով, ինչպես այսօր»:

Այս երկնային խոստումով Ծրի Յուկտեշվարը անհետացավ իմ տեսադաշտից: Ամալի ձայնը կրկնվեց երաժշտական որոտով. «Պատմե՛ք բոլորին: Ամեն ոք, ով *նիրբիկալպալի* գիտակցմամբ գիտի, որ ձեր երկիրը Աստծո երազն է, կարող է գալ Հիրանյայոկա՝ ավելի նուրբ երազային մոլորակը և այնտեղ գտնել ինձ հարությունն առած՝ իմ երկրայինի նման մարմնով: Յոգանանդա, պատմե՛ք բոլորին»:

Անցել էր բաժանման տխրությունը: Նրա մահվան համար կարեկցանքն ու վիշտը՝ իմ խաղաղությունը վաղուց թալանողը, այժմ անհետացել էին խորը ամոթով: Երանությունը շատրվանի պես հոսում էր անվերջ, նորաբաց հոգու ծակոտիներից: Հնում անգործածությունից խցանված, դրանք այժմ լայնանում

Էին մաքրությամբ՝ Էքստազի հեղեղի ժամանակ:

Իմ անցյալ մարմնավորումների ենթագիտակցական մտքերն ու զգացմունքները թափեցին իրենց կարմայական արատները՝ փայլուն կերպով նորացվելով Շրի Յուկտեշվարի աստվածային այցով:

Իմ ինքնակենսագրության այս գլխում ես հնազանդվեցի իմ գուրուի պատվիրանին և տարածեցի ուրախ լուրը, թեև այն կրկին շփոթեցրեց անհետաքրքիր սերնդին: Մարդը լավ գիտի՝ խոնարհվելը. հուսահատությունը հազվադեպ է օտար. սակայն սրանք այլասերվածություններ են, որոնք մարդու իրական ճակատագրի մաս չեն կազմում: Երբ նա կամենա, նա ազատության ճանապարհին է: Նա չափազանց երկար է լսել իր «փոշի-դու ես» խորհրդատուների խոնավ հոռետեսությունը՝ անտարբեր լինելով անհաղթ հոգու նկատմամբ:

Ես էր ոչ այն միայն մեկ արտոնյալ դեպի տեսնել այն Հարությունն առած Գուրու:

Սրի Յուկտեշվարի չեղաներից մեկը մի տարեց կին էր, որին սիրով անվանում էին Մա (մայր), որի տունը մոտ էր Պուրիի ճգնաժամական կացարանին: Վարպետը հաճախ կանգ էր առնում նրա հետ զրուցելու իր առավոտյան զրոսանքի ժամանակ: 1936 թվականի մարտի 16-ի երեկոյան Մա-ն ժամանեց աշրամ և խնդրեց տեսնել իր գուրուին:

«Ինչո՞ւ, Վարպետը մահացավ մեկ շաբաթ առաջ»: Սվամի Սեքանանդան, որն այժմ Պուրիի ճգնաժամության պատասխանատուն էր, տխուր նայեց նրան:

«Դա անհնար է», - նա թեթևակի ժպտաց: «Գուցե դուք պարզապես փորձում եք պաշտպանել գուրուին համառ այցելուներից»:

«Ո՛չ», - Սեքանանդան պատմեց թաղման մանրամասները: «Եկ», - ասաց նա, - «ես քեզ կտանեմ առջևի այգի՝ Սրի Յուկտեշվարի գերեզմանի մոտ»:

Մայրիկը գլուխը թափ տվեց: «Նրա համար գերեզման չկա: Այսօր առավոտյան ժամը տասին նա իր սովորական քայլքով անցավ իմ դռան առաջով: Ես մի քանի րոպե խոսեցի նրա հետ պայծառ դրսում:»

«Եկեք սա երեկո դեպի այն աշրամ, նա ասաց:

«Ես այստեղ եմ: Օրհնություն թող թափվի այս ծեր, մոխրագույն գլխին: Անմահ գուրուն ուզում էր, որ ես հասկանամ, թե ինչպիսի տրանսցենդենտալ մարմնով էր նա այցելել ինձ այսօր առավոտյան»:

The ապշած Սեքանանդա ծնկի իջավ նախքան նրան:

«Մայրիկ», նա ասաց, «ինչ մի քաշը -ի վիշտ դու վերելակ -ից իմ սիրտ! Նա է հարություն առավ:

43-1 : Մեջ *սարիկալպա սամադի* այն նվիրյալ ունի հոգևորապես առաջընթաց է արձանագրել դեպի մի Նահանգ -ի ներքին աստվածային միություն, բայց չի կարող պահպանել իր տիեզերական գիտակցություն բացառությամբ մեջ այն անշարժ տրանսի վիճակ: Հեղինակ՝ շարունակական մեդիտացիա, Նա հասնում է այն գերազանց Նահանգ Նիրբիկալպա *սամադիի* , որտեղ Նա ազատորեն շարժվում է աշխարհում և կատարում է իր արտաքին պարտականությունները՝ առանց Աստծո գիտակցումը կորցնելու:

43-2 : Շրի Յուկտեշվար օգտագործված այն բառ *պրանա* ; Ես ունենալ թարգմանված այն ինչպես լայֆորոններ: The հինդու սուրբ գրությունները հղում ոչ միայն դեպի այն *անու* , «ատոմ», և դեպի այն *Պարամանու* , «անցնել այն ատոմ», ավելի նուրբ էլեկտրոնային էներգիաներ; բայց Նաև. դեպի *պրանա* , «ստեղծագործական լայֆորոնիկ ուժ: Ատոմներ և էլեկտրոններ են կույր ուժեր; *պրանա* է բնածին կերպով խելացի: The պրանիկ լայֆորոններ մեջ այն սպերմատոզոիդներ և ձվերը, օրինակ՝ ուղղորդել սաղմնային զարգացումը կարմիկ Նախագծի համաձայն:

43-3 *Մանտրայի* ածական , երգեցյալ սերմերի ծայներ, որոնք արձակվում են կենտրոնացման մտավոր հրացանով: *Պուրանաները* (հին *շաստրաներ*) կամ տրակտատներ) նկարագրել սրանք *մանտրիկ* պատերազմներ միջև *դևաներ* և *ասուրաներ* (աստվածներ և դևեր): Ան *ասուրա* մեկ անգամ փորձեց սպանել *դևային* հզոր երգեցողությամբ: Սակայն սխալ արտասանության պատճառով մտավոր ռումբը գործեց որպես բումերանգ և սպանեց դևին:

43-4 : Օրինակներ -ի այդպիսի լիազորություններ են ոչ ցանկանալով նույնիսկ վրա երկիր, ինչպես մեջ այն գործ -ի Հելեն Զելլեր և այլ հազվագյուտ էակներ:

43-5 : Տեր Բուդդա էր մեկ անգամ հարցրեց ինչու մի մարդ պետք է սեր բոլորը անձինք հավասարապես: «Որովհետև», այն մեծ ուսուցիչ պատասխանեց, «մեջ շատ բազմաթիվ և բազմազան կյանքի տևողություն -ի յուրաքանչյուրը մարդ, ամեն այլ լինելը ունի ժամը մեկ ժամանակ կամ մեկ այլ եղել է սիրելի դեպի նրան:

43-6 : The ութ տարրական որակներ որը մտնել մեջ բոլորը ստեղծված կյանք, -ից ատոմ դեպի մարդ, են երկիր, ջուր, կրակ, օդը, եթեր, շարժում, միտք և անհատականություն: (*Քհազավադ Գիտա* : VII:4):

43-7 : Մարմին նշանակում է ցանկացած հոգու պարուրում, արդյոք կոպիտ կամ նուրբ: The երեք մարմիններ են վանդակներ համար այն թռչուն -ի Դրախտ:

43-8 : Նույնիսկ ինչպես Բաբաջի օգնեց Լահիրի Մահասայա դեպի ազատել ինքն իրեն -ի մի ենթագիտակցական ցանկություն -ից որոշ անցյալ կյանք համար մի պալատ, ինչպես նկարագրված է 34-րդ գլխում :

43-9 «Եվ նա ասաց նրանց. «Ուր որ մարմինն է, այնտեղ էլ կհավաքվեն արծիվները» (Ղուկաս 17:37): այն հոգի է պատված մեջ այն ֆիզիկական մարմին կամ մեջ այն աստղային մարմին կամ մեջ այն պատճառական մարմին, այնտեղ այն արծիվներ -ի ցանկությունները, որոնք որսում են մարդկային զգայական թուլությունները կամ աստրալային և պատճառական կապվածությունները, նույնպես կհավաքվեն՝ հոգին գերի պահելու համար:

43-10 «Ով հաղթի, նրան սյուն կդարձնեմ իմ Աստծո տաճարում, և նա այլևս դուրս չի գա (այսինքն՝ կվերամարմնանա») ոչ ավելին): Դեպի նրան որ հաղթահարում է կամք Ես դրամաշնորհ դեպի նստել հետ Ես մեջ իմ գահ, նույնիսկ ինչպես Ես նաև հաղթահարեց, և

.առավոտյան հավաքածու ներքև հետ իմ Հայր մեջ նրա գահը»: - Հայտնություն 3:12, 21

43-11 Շրի Յուկտեշվարը նկատի ուներ, որ իր երկրային մարմնավորման մեջ նա երբեմն հիվանդության ծանրությունն էր կրել: դեպի լուսավորել նրա աշակերտների կարմա, այսպես մեջ այն աստղային աշխարհի նրա առաքելություն ինչպես մի փրկիչ միացված նրան դեպի վերցնել վրա որոշակի Հիրանյալոկայի բնակիչների աստրալ կարման և այդպիսով արագացնել նրանց էվոլյուցիան դեպի բարձրագույն պատճառահետևանքային աշխարհ:

43-12 : Կյանք և մահ ինչպես հարաբերականություններ -ի միտք միայն *Վեդանտա* միավորներ դուրս որ Աստված է այն միայն իրականություն; բոլորը ստեղծում կամ առանձին գոյություն է *Մայա* կամ պատրանք: Սա փիլիսոփայություն -ի մոնիզմ ստացած դրա ամենաբարձր արտահայտություն մեջ այն Շանկարայի *Ուպանիշադների մեկնաբանությունները*:

ԳԼՈՒԽ՝ 44

Հետ Մահաթմա Գանդի ժամը Վարդա

խաղդարի (տնական բամբակ) ծաղկեպսակներ նվիրելով՝ Մահաթմա Գանդիի քարտուղար Մահադև Դեսային ողջունեց տիկին Բլեչին, պարոն Ռայթին և ինձ : Մեր փոքրիկ խումբը օգոստոսյան մի վաղ առավոտյան իջել էր Վարդհա կայարանից՝ ուրախ լինելով հեռանալ գնացքի փոշուց և շոգից: Մեր ուղեբեռը ցլերի սայլի մեջ դնելով՝ մենք մտանք բաց մեքենա պարոն Դեսայի և նրա ուղեկիցների՝ Բարասահեր Դեշմուխի և դոկտոր Փինգալեի հետ: Ցեխոտ գյուղական ճանապարհներով կարճատև ճանապարհորդությունը մեզ հասցրեց *Մագանվադի* ՝ Հնդկաստանի քաղաքական սրբի աշրամը:

Պարոն Դեսային մեզ անմիջապես տարավ գրասենյակ, որտեղ նստած էր Մահաթմա Գանդին՝ ոտքերը խաչած: Մի ձեռքում գրիչը, մյուսում՝ թղթի կտորը, դեմքին՝ լայն, հաղթական, ջերմ ժպիտը:

«Բարի գալուստ!» նա խզբզված մեջ հինդի; այն էր մի Երկուշաբթի, նրա շաբաթական օր -ի լռություն

Չնայած սա մեր առաջին հանդիպումն էր, մենք միմյանց հանդեպ ջերմորեն
Ժպտացինք: 1925 թվականին Մահաթմա Գանդին այցելել էր Ռանչի դպրոցը և
հյուրերի գրքում գրառում էր արել իր գովեստի խոսքերի մասին:

Փոքրիկ 45 կգ քաշ ունեցող սուրբը ճառագայթում էր ֆիզիկական, մտավոր և հոգևոր առողջություն: Նրա մեղմ շագանակագույն աչքերը փայլում էին խելքով, անկեղծությամբ և խտրականությամբ. այս պետական գործիչը համադրել է իր խելքը և հաղթող դուրս եկել հազարավոր իրավական, սոցիալական և քաղաքական ճակատամարտերում: Աշխարհի ոչ մի այլ առաջնորդ չի հասել իր ժողովրդի սրտերում այն ապահով տեղին, որը Գանդին զբաղեցնում է Հնդկաստանի համար: անգրագետ միլիոնավորներ: Նրանց ինքնաբուխ հարգանքի տուրքը նրա հայտնի տիտղոսն է՝ *Մահաթմա*, «մեծ հոգի»: **44-1** Միայն նրանց համար է Գանդին սահմանափակում իր հագուստը լայնորեն ծաղրանկարված գոտկատեղի ծածկոցով, որը խորհրդանիշ է իր միասնության ճնշված զանգվածի հետ, ովքեր ավելին չեն կարողանում իրենց թույլ տալ:

Մահաթմա Գանդի

Ես վայելում եմ հանգիստ ճաշը Հնդկաստանի քաղաքական սրբի հետ
Նրա Վարդհայի ճգնարանում, 1935 թվականի օգոստոս:

«Աշրամի բնակիչները լիովին ձեր տրամադրության տակ են. խնդրում եմ դիմել նրանց ցանկացած ծառայության համար»: Մահաթման, բնորոշ քաղաքավարությամբ, ինձ հանձնեց այս շտապ գրված նամակը, երբ պարոն Դեսայը մեր խմբին գրասենյակից տանում էր դեպի հյուրատուն:

Մեր ուղեկցորդը մեզ տարավ այգիների և ծաղկող դաշտերի միջով դեպի կղմինդրե տանիքով շենք՝ ցանցկեն պատուհաններով: Պարոն Դեսայի խոսքով՝ բակի քսանհինգ ոտնաչափ տրամագծով ջրհորն օգտագործվում էր անասուններին ջրելու համար. մոտակայքում կար պտտվող ցեմենտե անիվ՝

բրինձ կալսելու համար: Մեր փոքրիկ ննջասենյակներից յուրաքանչյուրում պարզվեց, որ կա միայն աննվազագույնը՝ պարանից ձեռագործ մահճակալ: Սպիտակեցված խոհանոցը մի անկյունում ծորակ կար, իսկ մյուսում՝ կրակարան՝ ճաշ պատրաստելու համար: Մեր ականջներին հասնում էին պարզ արկադական ձայներ՝ ագռավների ու ճնճողիկների ճիչերը, անասունների մոմոռոցը և քարերը կտրելու համար օգտագործվող սայրերի թխկթխկոցը:

Դիտարկելով Պարոն Ռայթս ճանապարհորդությունն օրագիր, Պարոն Դեսայ բացված մի էջ և գրել է վրա այն մի ցուցակ -ի *Մատյագրահա*

«Անբոնություն; Ճշմարտություն; Անգողություն; Կուսակցություն;
Անտիրություն; Մարմնական աշխատանք; Քիմքի վերահսկողություն;
Անվախություն; Բոլոր կրոնների նկատմամբ հավասար հարգանք; *Սվադեշի*
(տնային արտադրության օգտագործում); Ազատություն
անձեռնմխելիությունից: Այս տասնմեկը պետք է պահվեն որպես ուխտեր՝
խոնարհության ոգով»:

(Գանդի ինքն իրեն ստորագրված սա էջ վրա այն հետևող օր, տալը այն ամսաթիվ
նաև՝ օգոստոս 27, 1935թ.)

Մեր ժամանումից երկու ժամ անց ինձ և իմ ուղեկիցներին կանչեցին ճաշի:
Մահաթման արդեն նստած էր աշրամի պատշգամբի կամարակապ պատշգամբի
տակ՝ իր աշխատասենյակի բակի դիմաց: Մոտ քսանհինգ ոտաբորիկ
սատյագրահի նստած էին պղնձե բաժակների և ավսենների առջև: Համայնքային
աղոթքի երգչախումբ, ապա մեծ պղնձե կաթսաներից մատուցվեց ճաշ, որը լի էր
չապատիներով (ամբողջական ցորենի անթթխմոր հաց), որոնք ցանված էին
կարագով , *տալսարիով* (եփած և խորանարդիկներով կտրատած բանջարեղեն) և
կիտրոնի մուրաբայով:

Մահաթման ուտում էր *չապատի* , խաշած ճակնդեղ, մի քիչ հում բանջարեղեն և
նարինջ: Նրա ավսեի եզրին կար շատ դառը *նիմի* տերևների մեծ կտոր՝ արյունը
մաքրող նշանավոր միջոց: Իր գդալով նա մի կտոր առանձնացրեց և դրեց իմ
ավսեի վրա: Ես այն լցրեցի ջրով՝ հիշելով մանկության օրերը, երբ մայրս
ստիպում էր ինձ կուլ տալ տհաճ չափաբաժինը: Գանդին, սակայն, քիչ-քիչ *նիմի*
մածուկը ուտում էր այնպիսի հաճույքով, կարծես դա համեղ քաղցրավենիք
լիներ:

Այս աննշան միջադեպում ես նկատեցի Մահաթմայի ունակությունը՝ կամքով
անջատելու իր միտքը զգայարաններից: Հիշեցի մի քանի տարի առաջ նրա վրա
կատարված հայտնի կույր աղիքի հեռացումը: Հրաժարվելով անզգայացնող
միջոցներից՝ սուրբը ողջ վիրահատության ընթացքում ուրախ գրուցել է իր
աշակերտների հետ, նրա վարակիչ ժպիտը բացահայտում էր ցավի նկատմամբ
նրա անտեղյակությունը:

Կեսօրը հնարավորություն ընձեռեց գրուցելու Գանդիի հայտնի աշակերտուհու՝
անգլիացի ծովակալի դստեր՝ տիկին Մադլեն Սլեյդի հետ, որն այժմ կոչվում է
Միրաբայ: **44-3** Նրա ուժեղ, հանգիստ դեմքը լուսավորվում էր ոգևորությամբ, երբ
նա անթերի հինդիով պատմում էր ինձ իր ամենօրյա գործունեության մասին:

«Գյուղական վերականգնման աշխատանքները պարզևատրոդ են: Մեզանից մի
խումբ ամեն առավոտ ժամը հինգին գնում է մոտակա գյուղացիներին
սպասարկելու և նրանց պարզ հիգիենա սովորեցնելու: Մենք միշտ մաքրում ենք

նրանց գուգարաններն ու կավե ծղոտե խրճիթները: Գյուղացիները անգրագետ են. նրանք չեն կարող կրթվել, բացի օրինակից»: Նա ուրախ ծիծաղեց:

Ես հիացմունքով նայեցի այս ազնվական անգլուհուն, որի իսկական քրիստոնեական խոնարհությունը նրան հնարավորություն է տալիս կատարել այն գանձերի հավաքագրման աշխատանքը, որը սովորաբար կատարում են միայն «անձեռնմխելիները»:

«Ես Հնդկաստան եկա 1925 թվականին», - ասաց նա ինձ: «Այս երկրում ես զգում եմ, որ «վերադառնալ եմ տուն»: Հիմա ես երբեք չեի ցանկանա վերադառնալ իմ հին կյանքին և հին հետաքրքրություններին»:

Մենք մի որոշ ժամանակ քննարկեցինք Ամերիկան: «Ես միշտ ուրախանում և զարմանում եմ,- ասաց նա,- տեսնելով հոգևոր թեմաների նկատմամբ այն խորը հետաքրքրությունը, որը ցուցաբերում են Հնդկաստան այցելող բազմաթիվ ամերիկացիները»: **44-4**

Միրաբայի ձեռքերը շուտով զբաղված էին չարկայով (պտտվող անիվ), որը ամենուրեք ներկա էր բոլոր աշրամների սենյակներում և, իրոք, Մահաթմայի շնորհիվ, ամենուրեք ներկա էր ամբողջ գյուղական Հնդկաստանում:

Գանդին ունի հիմնավոր տնտեսական և մշակութային պատճառներ՝ տնակաների վերածնունդը խրախուսելու համար: արդյունաբերություններ, բայց նա չի խորհուրդ տալիս մոլեռանդորեն մերժել ժամանակակից ողջ առաջընթացը: Մեքենաները, գնացքները, ավտոմեքենաները, հեռագիրը կարևոր դեր են խաղացել նրա սեփական հսկայական կյանքում: Հիսուն տարվա պետական ծառայությունը՝ բանտում և դքսում, ամեն օր պայքարելով գործնական մանրամասների և քաղաքական աշխարհի դաժան իրականության հետ, միայն մեծացրել է նրա հավասարակշռությունը, լայնախոհությունը, բանականությունը և տարօրինակ մարդկային տեսարանի հումորային գնահատանքը:

Մեր եռյակը վայելեց ժամը վեցի ընթրիքը որպես Բաբասահեր Դեշմուխի հյուրեր: Ժամը 19:00-ի աղոթքը: Մեկ ժամ անց մենք վերադարձանք *Մագանվադի* աշրամ, երբ բարձրանում էին տանիք, որտեղ խմբված էին երեսուն *սատյագրահիներ*: մեջ մի կիսաշրջան շուրջը Գանդի: Նա էր նստած վրա մի ծղոտ գորգ, մի հին Գրպանի ժամացույցը դրված էր նրա առջև: Մարող արևը վերջին անգամ շողում էր արմավենիների և բանյանների վրա. սկսվել էր գիշերվա բզզոցը և ծղրիդների որոտը: Մթնոլորտն ինքնին խաղաղություն էր. ես հիացած էի:

Պարոն Դեսայի գլխավորությամբ հանդիսավոր երգեցողություն, որին հաջորդեցին խմբի արձագանքները, ապա *Գիտայի* ընթերցում: Մահաթման ինձ նշան արեց, որ ասեմ եզրափակիչ աղոթքը: Ստքի և ձգտման այնպիսի աստվածային միասնություն: Հավերժական հիշողություն. Վարդիայի տանիքի վրա մեղիտացիան վաղ աստղերի տակ:

Ժամը ութին ճիշտ ժամանակին Գանդին ավարտեց լուծությունը: Նրա կյանքի հերկուլեսյան աշխատանքը պահանջում էր, որ նա մանրակրկիտ բաշխի իր ժամանակը:

«Բարի գալուստ, Սվամիջի՛»: Մահաթմայի ողջույնն այս անգամ թղթի վրա չէր: Մենք հենց նոր էինք իջել տանիքից նրա գրասենյակ, որը պարզապես կահավորված էր քառակուսի գորգերով (առանց աթոռների), ցածր սեղանով՝ գրքերով, թղթեր, և մի մի քանիսը սովորական գրիչներ (ոչ շատրվան գրիչներ); մի աննկարագրելի ժամացույց նշագրված մեջ մի անկյուն: Խաղաղության և նվիրվածության մի ամբողջ աուրա: Գանդին շնորհում էր իր գրավիչ, քարանձավային, գրեթե անատամ ժպիտներից մեկը:

«Տարիներ առաջ,- բացատրեց նա,- ես սկսեցի ամենշաբաթյա լուծության օրվա պահպանումը՝ որպես ժամանակ շահելու նամակագրությանս համար: Բայց հիմա այդ քսանչորս ժամը դարձել է կենսական հոգևոր անհրաժեշտություն: Լուծության պարբերական հրամանագիրը տանջանք չէ, այլ օրհնություն»:

Ես ամբողջ սրտով համաձայնեցի: **44-5** Մահաթման ինձ հարցեր տվեց Ամերիկայի և Եվրոպայի մասին. մենք քննարկեցինք Հնդկաստանը և աշխարհի իրավիճակը:

«Մահադէլ», - ասաց Գանդին, երբ պարոն Դեսայը մտավ սենյակ, - «խնդրում եմ, քաղաքապետարանում պայմանավորվեք, որ Սվամիջին վաղը երեկոյան այնտեղ ելույթ ունենա յոգայի մասին»:

Երբ ես Մահաթմային բարի գիշեր էի մաղթում, նա նրբանկատորեն ինձ

ցիտրոնեղայի յուղի շիշ մեկնեց: «Վարդիա մոծակները ոչինչ չգիտեն *ահիմսայի*

մասին , **44-6** » Սվամիջի՛,- ասաց նա ծիծաղելով:

Հաջորդ առավոտյան մեր փոքրիկ խումբը վաղ նախաճաշեց՝ համեղ ցորենի շիլա պատրաստելով մելասով և կաթով: Ժամը տասին անց կեսին մեզ կանչեցին աշրամի նախասրահ՝ Գանդիի և *սաթյագրահիների հետ ճաշելու* : Այսօրվա ճաշացանկում ընդգրկված էին շագանակագույն բրինձ, բանջարեղենի նոր տեսականի և հիլի սերմեր:

Կեսօրին ես զբոսնում էի աշրամի տարածքում՝ մի քանի անհանգիստ կովերի արոտավայրերի մոտ: Կովերի պաշտպանությունը Գանդիի կիրքն է:

«Ինձ համար կովը նշանակում է ողջ ենթամարդկային աշխարհը, որը մարդու համակրանքը տարածում է իր սեփական տեսակից այն կողմ», - բացատրել է Մահաթման: «Մարդը կովի միջոցով պարտավոր է գիտակցել իր ինքնությունը»: ամեն ինչի հետ, որ կենդանի է: Ինձ համար ակնհայտ է, թե ինչու են հին ուռիները կովը ընտրել ապրթեոզի համար: Հնդկաստանում կովը լավագույն համեմատությունն էր. նա առատություն էր տալիս: Նա ոչ միայն կաթ էր տալիս, այլև հնարավոր դարձրեց գյուղատնտեսությունը: Կովը կարեկցանքի բանաստեղծություն է. նուրբ կենդանու մեջ կարեկցանք է կարդացվում: Նա միլիոնավոր մարդկության երկրորդ մայրն է: Կովի պաշտպանությունը նշանակում է Աստծո ողջ համր արարչագործության պաշտպանություն: Ստորին կարգի արարչագործության կոչն առավել հզոր է, քանի որ այն անխոս է:

Ուղղափառ հինդուներին պարտադրվում է կատարել երեք ամենօրյա ծես: Մեկը *Քհուտա Յաջնան* է՝ սնունդ մատուցելը կենդանի թագավորություն: Սա արարողությունն է խորհրդանշում է տղամարդու իրականացում -ի նրա պարտավորություններ դեպի ստեղծագործության ավելի քիչ զարգացած ձևեր, որոնք բնագդաբար կապված են մարմնական նույնականացումների հետ, որոնք նույնպես քայքայում են մարդկային կյանք, բայց զուրկ է մարդկությանը բնորոշ ազատագրող բանականության այն որակից: *Քհուտա Յաջնա* Այսպիսով, մարդու պատրաստակամությունը ամրապնդվում է թույլերին օգնելու համար, քանի որ նա, իր հերթին, մխիթարվում է բարձրագույն անտեսանելի էակների անթիվ հոգատարություններով: Մարդը նաև կապված է բնության երիտասարդացնող պարզևների հետ՝ անառակ լինելով երկրի, ծովի և երկնքի մեջ: Բնության, կենդանիների, մարդու և աստրալ հրեշտակների միջև անհաղորդակցության էվոյուցիոն արգելքը, այսպիսով, հաղթահարվում է լուռ սիրո ծառայություններով:

Մյուս երկու ամենօրյա *յաջնաները Պիտրի* և *Նրի* են : *Պիտրի Յաջնան* նախնիներին զոհաբերությունների մատուցում է, որպես մարդու անցյալի հանդեպ իր պարտքի ճանաչման խորհրդանիշ, որի իմաստության էությունը լուսավորում է մարդկությանը այսօր: *Նրի Յաջնան* սննդի զոհաբերություն է անծանոթներին կամ աղքատներին, մարդու ներկայիս պարտականությունների, ժամանակակիցների նկատմամբ նրա պարտականությունների խորհրդանիշ:

Վաղ կեսօրին ես բարիդրացիական *Նրի Յաջնա* այցելեցի Գանդիի փոքրիկ աղջիկների համար նախատեսված աշրամը: Պարոն Ռայթը ինձ ուղեկցեց տասը րոպեանոց մեքենայով: Փոքրիկ ծաղկանման դեմքեր երկար ցողուններով գունագեղ *սարիների վրա* : Հինդիով կարճ զրույցի վերջում՝ 44/7 որը ես դրսում էի տալիս, երկինքը հանկարծակի տեղատարափ անձրև բացեց: Ծիծաղելով՝ պարոն Ռայթի հետ նստեցինք մեքենան և արծաթե սավանների մեջ շտապեցինք դեպի *Մագանվադի* : *Այսպիսի արևադարձային ինտենսիվություն և ջրի շիթ*:

Վերադառնալով հյուրատուն՝ ես կրկին զարմացա ամենուրեք առկա պարզ պարզությամբ և ինքնագոհաբերության ապացույցներով: Գանդիի երդումը՝ չտիրապետել որևէ բանի, տրվեց նրա ամուսնական կյանքի վաղ շրջանում: Հրաժարվելով լայնածավալ իրավաբանական գործունեությունից, որը նրան տարեկան ավելի քան 20,000 դոլար եկամուտ էր բերում, Մահաթման իր ողջ հարստությունը բաշխեց աղքատներին:

Ծրի Յուկտեշվար օգտագործված դեպի խփել նուրբ գվարճանք ժամը այն սովորաբար անբավարար հայեցակարգեր -ի հրաժարում

«Մուրացկանը չի կարող հրաժարվել հարստությունից», - կասեր Վարպետը: «Եթե մարդը ողբում է. «Իմ գործը «ձախողվեցի, կինս լքել է ինձ, ես կհրաժարվեմ ամեն ինչից և կմտնեմ վանք», ի՞նչ աշխարհիկ զոհողության մասին է նա խոսում: Նա չհրաժարվեց հարստությունից և սիրուց, նրանք հրաժարվեցին նրանից:

Մյուս կողմից, Գանդիի նման սրբերը ոչ միայն նյութական զոհողություններ են կատարել, այլև եսասիրական դրդապատճառներից և անձնական նպատակներից ավելի դժվար հրաժարում, միաձուլվելով իրենց ներքին էությունը...

այն հոսք -ի մարդկությունն ինչպես մի ամբողջ

Մահաթմայի ուշագրավ կինը՝ Կաստուրաբայը, չառարկեց, երբ նա իր հարստության որևէ մասը չհատկացրեց իր և իրենց երեխաների օգտագործման համար: Վաղ երիտասարդության տարիներին ամուսնանալով՝ Գանդին և իր կինը մի քանի որդիների ծնվելուց հետո կուսակրոնության երդում տվեցին: **44-8**
Հանգիստ հերոսուհի լարվածության մեջ Դրամա, որը նրանց համատեղ կյանքն է եղել, Կաստուրաբային հետևել է ամուսնուն բանտ, կիսվել է նրա երեքշաբաթյա ծոմապահություն, և լիովին կրում նրան կիսվել -ի նրա անվերջ պարտականություններ: Նա ունի վճարված Գանդիի հետևյալ հարգանքի տուրքը.

Ծնորհակալ եմ, որ ունեցել ես քո ողջ կյանքի ուղեկիցն ու օգնականը լինելու պատիվը: Ծնորհակալ եմ աշխարհի ամենակատարյալ ամուսնության համար, որը հիմնված է *բրահմաչարյայի* (ինքնատիրապետման), այլ ոչ թե սեքսի վրա:
Ծնորհակալ եմ, որ ինձ համարել ես քեզ հավասար Հնդկաստանի համար քո կյանքի գործում: Ծնորհակալ եմ, որ չես եղել այն ամուսիններից, ովքեր իրենց ժամանակն անցկացնում են խաղամոլությամբ, մրցարշավներով, կանանցով, գինով և երգերով՝ հոգնեցնելով իրենց կանանց ու երեխաներին, ինչպես փոքրիկ տղան արագ հոգնում է իր մանկության խաղալիքներից: Որքա՛ն շնորհակալ եմ, որ դու այն ամուսիններից չես եղել, ովքեր իրենց ժամանակը նվիրում են ուրիշների աշխատանքի շահագործմամբ հարստանալուն:

Որքա՛ն շնորհակալ եմ, որ դուք Աստծուն ու երկիրը դրեցիք կաշառքներից վեր, որ ունեիք ձեր համոզմունքների քաջությունը և Աստծո հանդեպ լիակատար ու անվերապահ հավատը: Որքա՛ն շնորհակալ եմ ամուսնունս համար, ով Աստծուն ու նրա երկիրը դրեց ինձանից վեր: Ես շնորհակալ եմ ձեզ իմ և իմ երիտասարդության թերությունների նկատմամբ ձեր հանդուրժողականության համար, երբ ես տրտնջում և ապստամբում էի մեր ապրելակերպի մեջ ձեր կատարած փոփոխության դեմ՝ այդքան շատից այդքան քիչի:

Փոքր ժամանակ ես ապրում էի քո ծնողների տանը: Քո մայրը հրաշալի և բարի կին էր: Նա ինձ դաստիարակեց, սովորեցրեց, թե ինչպես լինել քաջ, անվախ կին և ինչպես պահպանել իր որդուն՝ իմ ապագա ամուսնու սերն ու հարգանքը:
Տարիների ընթացքում դու դարձար Հնդկաստանի ամենասիրված առաջնորդը, և ես... ոչ մեկը -ի այն վախեր որ շրջապատել այն կին ԱՀԿ կարող է լինել դերասանական կազմ մի կողմ երբ նրան ամուսին ունի բարձրացանք հաջողության սանդուղքով, ինչպես հաճախ է պատահում այլ երկրներում: Ես գիտեի, որ մահը դեռ կգտնի մեզ՝ ամուսիններին:

Տարիներ շարունակ Կաստուրաբայը կատարել է հանրային միջոցների գանձապահի պարտականությունները, որոնք աստվածացված Մահաթման կարողանում էր միլիոնավոր դոլարներով հավաքել: Հնդկական տներում կան բազմաթիվ հումորային պատմություններ, որոնց մասին կարելի է խոսել: այն

ագդեցությունը, որ ամուսինները անհանգստանում են իրենց կանանց կողմից Գանդիի հանդիպմանը զարդեր կրելու համար. Մահաթմայի կախարդական լեզուն, աղերսելով ճնշվածների համար, հմայում է ոսկե ապարանջաններն ու ադամանդե վզնոցները հարուստների ձեռքերից ու պարանոցներից՝ դրանք հավաքելով դեպի հավաքագրման գամբյուղը:

Մի օր պետական գանձապահ Կաստուրաբայը չկարողացավ հաշվետվության մեջ նշել չորս ռուփիի վճարումը: Գանդին պատշաճ կերպով հրապարակեց աուդիտի մի փաստաթուղթ, որում նա անխուսափելիորեն մատնանշեց կնոջ չորս ռուփիի անհամապատասխանությունը:

Ես հաճախ էի պատմում այս պատմությունը իմ ամերիկացի ուսանողների դասերի առաջ: Մի երեկո դահլիճում մի կին գայրացած հառաչեց:

«Մահաթմա կամ ոչ Մահաթմա», - բացականչել էր նա, - «Եթե նա իմ ամուսինը լիներ, ես նրան կկարոտեի նման ավելորդ հրապարակային վիրավորանքի համար»:

Ամերիկացի և հինդու կանանց թեմայով մեր միջև մի քանի բարի կատակներից հետո, ես անցա ավելի մանրամասն բացատրության:

«Տիկին Գանդին Մահաթմային համարում է ոչ թե իր ամուսին, այլ իր գուրու, մեկը, ով իրավունք ունի «նրան պատժել նույնիսկ աննշան սխալների համար», - նշել էի ես: «Կաստուրաբայի հրապարակային նկատողությունից որոշ ժամանակ անց Գանդին դատապարտվեց բանտարկության քաղաքական մեղադրանքով: Երբ նա հանգիստ հրաժեշտ էր տալիս կնոջը, կինը ընկավ նրա ոտքերի տակ: «Տե՛ր,- համեստորեն ասաց նա,- եթե երբևէ վիրավորել եմ ձեզ, խնդրում եմ ներեք ինձ»» **44-9**

Այդ ցերեկը ժամը երեքին Վարդհայում ես, նախապես պայմանավորվածության համաձայն, գնացի այն սրբի գրասենյակը, որը կարողացել էր իր կնոջից անսասան աշակերտ դառնալ՝ հազվագյուտ հրաշք: Գանդին նայեց վերև իր անմոռանալի ժպիտով:

«Մահաթմաջի», - ասացի ես՝ նստելով նրա կողքին անփույթ գորգի վրա, - «խնդրում եմ, ասա ինձ *սհիմսայի քո սահմանումը* »:

«Դը խուսափելը -ի վնաս դեպի ցանկացած կենդանի արարած մեջ միտք կամ արարք:

«Գեղեցիկ գաղափար է: Բայց աշխարհը միշտ կհարցնի. չի՞ կարելի կորրա սպանել՝ երեխային կամ ինքդ քեզ պաշտպանելու համար »:

«Ես չեի կարող կորրա սպանել՝ առանց խախտելու իմ երկու երդումները՝ անվախություն և չսպանություն: Ես նախընտրում եմ ներքուստ փորձել հանգստացնել օձին սիրո թրթռումներով: Ես չեմ կարող իջեցնել իմ չափանիշները՝ համապատասխանեցնելով իմ հանգամանքներին»: Իր զարմանալի անկեղծությամբ Գանդին ավելացրեց. «Պետք է խոստովանեմ, որ չեի կարող շարունակել այս գրույցը, եթե կորբայի դեմ առ դեմ հանդիպեի»:

Ես նկատեց վրա մի քանի շատ վերջերս Արևմտյան գրքեր վրա դիետա որը պառկել վրա նրա սեղան

«Այո՛, սննդակարգը կարևոր է *Մատյագրահա* շարժման մեջ, ինչպես և ամենուրեք», - ասաց նա ժպիտով: «Քանի որ ես պաշտպանում եմ *սատյագրահիների համար յիսկատար զսպվածությունը* , ես միշտ փորձում եմ գտնել լավագույն սննդակարգը կուսակրոնի համար: Մարդ պետք է հաղթահարի քիմքը, նախքան կարողանա վերահսկել վերարտադրողական բնագործ: Կիսաքաղցած կամ անհավասարակշիռ սննդակարգերը լուծում չեն: Սննդի նկատմամբ ներքին *ազահությունը հաղթահարելուց հետո սատյագրահին* պետք է շարունակի հետևել ոացիոնալ բուսակերական սննդակարգի՝ բոլոր անհրաժեշտ վիտամիններով, հանքանյութերով, կալորիաներով և այլն: Սննդի

վերաբերյալ ներքին և արտաքին իմաստության միջոցով ՄԱՏՅԱԳՐԱՀԻԻ սեռական հեղուկը հեշտությամբ վերածվում է կենսական էներգիայի ամբողջ մարմնի համար»:

Մահաթման և ես համեմատեցինք մեր գիտելիքները մսի լավ փոխարինիչների վերաբերյալ: «Ավոկադոն հիանալի է», - ասացի ես: «Կալիֆոռնիայում իմ կենտրոնի մոտակայքում կան բազմաթիվ ավոկադոյի այգիներ»:

Գանդիի դեմքը լուսավորվեց հետաքրքրությամբ: «Հետաքրքիր է՝ նրանք կաճե՞ն Վարդիայում: Սաթյագրահիները *կգնահատեն* նոր սնունդը»:

«Ես անպայման Լոս Անջելեսից Վարդա կուղարկեմ մի քանի ավոկադոյի ծաղիկներ»: **44-10** Ես ավելացրի. «Զվերը բարձր սպիտակուցային սնունդ են. դրանցով արգելվա՞ծ են *սատյագրահիները* »:

«Ոչ թե չբեղմնավորված ձվեր»։ Մահաթման հիշեցնող ծիծաղեց։ «Տարիներ շարունակ ես չէի հանդուրժում դրանց օգտագործումը. նույնիսկ հիմա ես անձամբ դրանք չեմ ուտում։ Իմ հարսներից մեկը մի անգամ մահանում էր թերսնումից. նրա բժիշկը պնդում էր ձվեր օգտագործել։ Ես չէի համաձայնվի և խորհուրդ տվեցի նրան մի քանիսը տալ»։ ձվի փոխարինիչ։

«Գանդիջի», այն բժիշկ ասաց, «չբեղմնավորված» ձվեր պարունակել ոչ կյանք սպերմա; ոչ սպանություն է ներգրավված։

«Այնուհետև ես ուրախությամբ թույլատրեցի հարսիս ձու ուտել. նա շուտով ապաքինվեց »:

Նախորդ գիշերը Գանդին ցանկություն էր հայտնել ստանալ Լահիրի Մահասայայի *Կրիա Յոգան* : Ինձ հուզեց Մահաթմայի լայնախոհությունը և հետազոտական ոգին։ Նա մանկական է իր աստվածային որոնումներում՝ բացահայտելով այն մաքուր ընկալունակությունը, որը Հիսուսը գովաբանել էր երեխաների մեջ. «... այդպիսիների է երկնքի արքայությունը»:

Իմ խոստացված ուսուցման ժամը հասել էր. սենյակ մտան մի քանի *սասոյագրահիներ` պարոն Դեսայը, դոկտոր Փինգալեն և մի քանի ուրիշներ, ովքեր ցանկանում էին կիրառել կրիա տեխնիկան։*

Սկզբում ես փոքրիկ դասարանին սովորեցրի Ֆիզիկական *Յոգոդայի* վարժությունները։ Մարմինը պատկերացվում է որպես բաժանված քսան մասի. կամքը հերթով էներգիան ուղղորդում է յուրաքանչյուր հատվածին։ Շուտով բոլորը իմ առջև թրթռում էին ինչպես մարդկային շարժիչ։ Հեշտ էր նկատել Գանդիի քսան մարմնի մասերի վրա ալիքաձև ազդեցությունը, որոնք միշտ լիովին բաց էին տեսադաշտում։ Չնայած շատ նիհար լինելուն, նա տհաճ չէ. նրա մարմնի մաշկը հարթ է և անկնճռոտ։

Ավելի ուշ Ես նախաձեռնված այն խումբ մեջ այն ազատագրող տեխնիկա -ի *Կրիա Յոգա* :

Մահաթման ակնածանքով ուսումնասիրել է աշխարհի բոլոր կրոնները։ Ձայնիստական սուրբ գրությունները, Աստվածաշնչյան Նոր Կտակարանը և Տոլստոյի **44-11 սոցիոլոգիական աշխատությունները**։ Գանդիի ոչ բռնի համոզմունքների երեք հիմնական աղբյուրներն են։ Նա իր հավատամքը ձևակերպել է այսպես.

Ես հավատում եմ Աստվածաշնչին, *Դուրանին* և *Չենդ-Ավեստային* **44-12** լինել աստվածային ոգեշնչմամբ, ինչպես *Վեդաները* : Ես հավատում եմ Գուրուների ինստիտուտին, բայց այս դարաշրջանում միլիոնավոր մարդիկ ստիպված են ապրել առանց Գուրուի, քանի որ դա հազվադեպ է բան դեպի գտնել մի համադրություն -ի կատարյալ մաքրություն և կատարյալ սովորելը Բայց մեկ կարիք ոչ հուսահատություն սեփական կրոնի ճշմարտությունը երբևէ իմանալու

հարցում, քանի որ հինդուիզմի, ինչպես յուրաքանչյուրի, հիմունքները մեծ կրոնները անփոփոխ են և հեշտությամբ հասկանալի:

Ես հավատալ նման ամեն հինդու մեջ Աստված և Նրա միասնություն, մեջ վերածնունդ և փրկություն: Ես տուի ոչ ավելին

Ավելի լավ է նկարագրել իմ զգացմունքները հինդուիզմի նկատմամբ, քան իմ սեփական կնոջ նկատմամբ: Նա ինձ հուզում է այնպես, ինչպես աշխարհի ոչ մի այլ կին չի կարող: Ոչ թե նա թերություններ չունի. համարձակվում եմ ասել, որ նա շատ ավելի շատ թերություններ ունի, քան ես ինքս եմ պատկերացում: Բայց անխզելի կապի զգացումը կա: Այնուամենայնիվ, ես զգում եմ հինդուիզմի հանդեպ և դրա մասին՝ իր բոլոր թերություններով ու սահմանափակումներով: Ոչինչ ինձ այնքան չի հիացնում, որքան Գիտայի երաժշտությունը *կամ* Թուլսիդասի *Ռամայանան* : Երբ ես պատկերացում էի, որ վերջին շունչս եմ քաշում, *Գիտան* իմ միսթարությունն էր:

Հինդուիզմը բացառիկ կրոն չէ: Այնտեղ տեղ կա աշխարհի բոլոր մարգարեների երկրպագության համար: **44-13** Այն միսիոներական կրոն չէ՝ այդ տերմինի սովորական իմաստով: Այն անկասկած

իր մեջ կլանեց բազմաթիվ ցեղերի, բայց այս կլանումը Էվոյուցիոն, աննկատելի բնույթ է կրել: Հինդուիզմը յուրաքանչյուր մարդու ասում է երկրպագել Աստծուն իր սեփական հավատքի կամ *դհարմայի համաձայն* , **44-14** և այսպես ապրում է խաղաղության մեջ բոլոր կրոնների հետ:

Քրիստոսի մասին Գանդին գրել է. «Ես վստահ եմ, որ եթե Նա ապրեր այստեղ՝ մարդկանց մեջ, կօրհներ շատերի կյանքը, ովքեր գուցե երբեք չեն լսել Նրա անունը... ինչպես գրված է. «Ոչ թե ամեն մեկը, որ ինձ ասում է՝ Տե՛ր, Տե՛ր... այլ նա, ով կատարում է իմ Հոր կամքը» **44-15** Իր կյանքի դասում Հիսուսը մարդկությանը տվեց այն հիասքանչ նպատակը և միակ նպատակը, որին մենք բոլորս պետք է ձգտենք: Ես հավատում եմ, որ Նա պատկանում է ոչ միայն քրիստոնեությանը, այլև ամբողջ աշխարհին, բոլոր երկրներին և ռասաներին:

Վարդիայում անցկացրած իմ վերջին երեկոյան ես ելույթ ունեցա քաղաքապետարանում պարոն Դեսայի կողմից հրավիրված հանդիպման ժամանակ: Սրահը լիքն էր պատուհաններից մինչև շուրջ 400 մարդով, որոնք հավաքվել էին յոգայի մասին գեկույցը լսելու համար: Ես սկզբում խոսեցի հինդիով, ապա անգլերենով: Մեր փոքրիկ խումբը վերադարձավ աշրամ՝ Գանդիին բարի գիշեր տեսնելու համար, որը պարուրված էր խաղաղությամբ և նամակագրությամբ:

Գիշերը դեռ խորը չէր, երբ ես արթնացա ժամը 5:00-ին: Գյուղական կյանքն արդեն եռում էր. սկզբում՝ եզների սայլը աշրամի դարպասների մոտ, ապա՝ մի գյուղացի, որի հսկայական բեռը վտանգավոր կերպով կախված էր գլխին: Նախաճաշից հետո մեր եռյակը փնտրեց Գանդիին հրաժեշտի *պրոնամների համար* : Սուրբը արթնացավ ժամը չորսին՝ առավոտյան աղոթքի համար:

«Մահաթմաջի, ցտեսություն» Ես ծնկի իջավ դեպի հպում նրա ոտքերը
«Հնդկաստան է անվտանգ մեջ քո պահելը»

Տարիներ են անցել Վարդիայի իդիլից ի վեր. երկիրը, օվկիանոսներն ու երկինքը մթնել են պատերազմի մեջ գտնվող աշխարհից: Մեծ առաջնորդների մեջ մենակ լինելով՝ Գանդին առաջարկել է գինված ուժի գործնական, ոչ բռնի այլընտրանք: Դժգոհությունները լուծելու և անարդարությունները վերացնելու համար Մահաթման օգտագործել է ոչ բռնի միջոցներ, որոնք կրկին ու կրկին ապացուցել են իրենց արդյունավետությունը: Նա իր վարդապետությունը ձևակերպում է հետևյալ խոսքերով.

Ես հասկացել եմ, որ կյանքը շարունակվում է կործանման մեջ: Հետևաբար, պետք է լինի ավելի բարձր օրենք, քան կործանման օրենքն է: Միայն այդ օրենքի ներքո կարգավորված հասարակությունը կլինի հասկանալի, և կյանքը՝ ապրելու արժանի:

Եթե դա կյանքի օրենքն է, մենք պետք է այն կիրառենք առօրյա կյանքում: Որտեղ էլ որ պատերազմներ լինեն, որտեղ էլ որ մենք բախվենք հակառակորդի հետ,

հաղթենք սիրով: Ես հասկացել եմ, որ սիրո որոշակի օրենքը... պատասխանել է իմ սեփական կյանքում այնպես, ինչպես ոչնչացման օրենքը երբեք չի պատասխանել:

Հնդկաստանում մենք ունեցանք այս օրենքի գործողության ակնառու ցուցադրություն՝ հնարավորինս լայն մասշտաբով: Ես չեմ պնդում, որ ոչ բոնությունը ներթափանցել է Հնդկաստանի 360,000,000 մարդկանց մեջ, բայց պնդում եմ, որ այն ներթափանցել է ավելի խորը, քան որևէ այլ ուսմունք՝ աներևակայելի կարճ ժամանակահատվածում:

Բոնությունից գերծ մտավոր վիճակի հասնելու համար անհրաժեշտ է բավականին լարված մարգում: Դա կարգապահ կյանք է, ինչպես զինվորի կյանքը: Կատարյալ վիճակի է հասնում միայն այն ժամանակ, երբ միտքը, մարմինը և խոսքը պատշաճ համակարգվածության մեջ են: Յուրաքանչյուր խնդիր կլուծվի, եթե մենք որոշենք ճշմարտության օրենքը, իսկ բոնությունից գերծ մնալը՝ կյանքի օրենք:

Ճիշտ այնպես, ինչպես գիտնականը հրաշքներ կգործի բնության օրենքների տարբեր կիրառություններից, այնպես էլ մարդը, ով սիրո օրենքները կիրառում է գիտական ճշգրտությամբ, կարող է ավելի մեծ հրաշքներ գործել: Բռնությունը... անսահմանորեն ավելի հրաշալի և նուրբ է, քան բնության ուժերը, ինչպիսին է, օրինակ, էլեկտրականությունը: Միտո օրենքը շատ ավելի մեծ գիտություն է, քան ցանկացած ժամանակակից գիտություն:

Պատմությանը դիմելով՝ կարելի է ողջամտորեն պնդել, որ մարդկության խնդիրները չեն լուծվել բիրտ ուժի կիրառմամբ: Առաջին համաշխարհային պատերազմը ստեղծեց պատերազմական կարմայի աշխարհը սառեցնող ձնագնդի, որը վերածվեց Երկրորդ համաշխարհային պատերազմի: Միայն եղբայրության ջերմությունը կարող է հալեցնել պատերազմական կարմայի ներկայիս հսկայական ձնագնդին, որը այլապես կարող էր վերածվել Երրորդ համաշխարհային պատերազմի: Այս անսուրբ եռամիասնությունը ատոմային ռումբերի վերջնական արդյունքում ընդմիշտ կվերացնի Չորրորդ համաշխարհային պատերազմի հնարավորությունը: Վեճերը կարգավորելիս մարդկային բանականության փոխարեն ջունգլիների տրամաբանության կիրառումը կվերադարձնի երկիրը ջունգլիի: Եթե եղբայրներ չկան կյանքում, ապա եղբայրներ՝ բռնի մահվան մեջ:

Պատերազմն ու հանցագործությունը երբեք չեն արդարացնում իրենց: Պայթուցիկ ոչնչության ծխի մեջ հայտնված միլիարդավոր դուրսները բավարար կլինեին նոր աշխարհ ստեղծելու համար, որը գրեթե ազատ կլիներ հիվանդություններից և լիովին ազատ կլիներ աղքատությունից: Ոչ թե վախի, քառսի, սովի, համաճարակի, մռայլ *պարի երկիր*, այլ խաղաղության, բարգավաճման և գիտելիքների ընդլայնման լայնածավալ երկիր:

Գանդիի անբռնի ձայնը դիմում է մարդու բարձրագույն խղճին: Թող ազգերը այլևս դաշինք կնքեն ոչ թե մահվան, այլ կյանքի հետ, ոչ թե կործանման, այլ կառուցման հետ, ոչ թե ոչնչացնողի, այլ Արարչի հետ:

«Մարդ պետք է ներել ցանկացած վիրավորանքի դեպքում», - ասում է *Մահաբհարատան* : «Ասվել է, որ տեսակների շարունակականությունը պայմանավորված է մարդու ներողամտությամբ: Ներումը սրբություն է. ներմամբ է տիեզերքը պահպանվում: Ներումը հզորների գործությունն է. ներողամտությունը զոհաբերություն է. ներողամտությունը հոգու հանգստություն է: Ներողամտությունն ու նրբանկատությունը ինքնատիրապետման հատկանիշներն են»:

Նրանք ներկայացնել հավերժական առաքինություն»:

Անբռնությունը ներման և սիրո օրենքի բնական արդյունքն է: «Եթե կյանքի կորուստը անհրաժեշտ է դառնում արդար պայքարում,- հայտարարում է Գանդին,- մարդ պետք է պատրաստ լինի, ինչպես Հիսուսը, թափել իր սեփական արյունը, այլ ոչ թե ուրիշների: Ի վերջո, աշխարհում ավելի քիչ արյուն կթափվի»:

Մի օր Էպոսներ կգրվեն հնդիկ *սատյագրահիների մասին* , ովքեր սիրով դիմացան ատելությանը, ոչ բռնությամբ՝ բռնությանը, ովքեր թույլ տվեցին իրենց անողոր կոտորել՝ փոխարենը վրեժ լուծելու: Արդյունքը... վրա որոշակի պատմական առիթներ էր որ այն գինված հակառակորդներ նետեց ներքև նրանց գեները և փախավ, ամաչած, ցնցված դեպի նրանց խորությունները կողմից այն տեսողություն -ի տղամարդիկ ԱՀԿ գնահատված այն կյանք -ի մեկ այլ իրենց սեփականից վեր:

«Ես կսպասեի, եթե անհրաժեշտ լինի, դարեր շարունակ,- ասում է Գանդին,- քան թե արյունալի միջոցներով ձգտեմ իմ երկրի ազատությանը»: Մահաթման երբեք չի մոռանում վեհաշուք նախազգուշացումը. «Բոլոր նրանք, ովքեր սուր են վերցնում, սրով կկործանվեն»: **44-16** Գանդին գրել է.

Ես ինձ ազգայնական եմ անվանում, բայց իմ ազգայնականությունը տիեզերքի պես լայն է: Այն իր մեջ ներառում է ամեն ինչ այն ազգեր -ի այն երկիր **44-17** Իմ ազգայնականությունն ներառում է այն բարեկեցություն -ի այն ամբողջ աշխարհ Ես անել

Ես չեմ ուզում, որ իմ Հնդկաստանը վերակենդանանա այլ ազգերի մոխիրների վրա: Ես չեմ ուզում, որ Հնդկաստանը շահագործի մեկ մարդու: Ես ուզում եմ, որ Հնդկաստանը ուժեղ լինի, որպեսզի կարողանա իր ուժով վարակել նաև մյուս ազգերին: Այսօր Եվրոպայում այդ կերպ չի վարվում մեկ ազգի հետ. նրանք ուժ չեն տալիս մյուսներին:

Նախագահ Վիլսոնը հիշատակեց իր գեղեցիկ տասնչորս կետերը, բայց ասաց. «Ի վերջո, եթե մեր խաղաղության հասնելու այս ջանքերը ձախողվեն, մենք ունենք մեր զենքերը, որոնց վրա կարող ենք հույսը դնել»: Ես ուզում եմ փոխել այդ դիրքորոշումը և ասում եմ. «Մեր զենքերն արդեն ձախողվել են: Եկեք հիմա փնտրենք ինչ-որ նոր բան. եկեք փորձենք սիրո և Աստծո ուժը, որը ճշմարտությունն է»: Երբ մենք դա ունենանք, մեզ ուրիշ ոչինչ պետք չի գա:

Մահաթմայի կողմից հազարավոր իսկական *սատյագրահիների* (նրանց, ովքեր տվել են այս գլխի առաջին մասում նշված տասնմեկ խիստ երդումները) մարգման միջոցով, ովքեր իրենց հերթին տարածում են ուղերձը, համբերատար կերպով կրթելով հնդկական զանգվածներին՝ հասկանալու հոգևոր և, ի վերջո, նյութականը: չբռնության առավելությունները. իր ժողովրդին գինելով չբռնի զենքերով՝ անարդարության հետ չհամագործակցելով, պատրաստակամությամբ դիմանալ ստորացումներին, բանտին, մահվանը՝ զենքի դիմելու փոխարեն. *սատյագրահիների շրջանում հերոսական նահատակության անթիվ օրինակների միջոցով համաշխարհային համակրանքը ներգրավելով՝* Գանդին դրամատիկ կերպով պատկերել է չբռնության գործնական բնույթը, դրա հանդիսավոր ուժը՝ վեճերը լուծելու առանց պատերազմի:

Գանդին արդեն ոչ բռնի միջոցներով իր հողի համար ստացել է ավելի շատ քաղաքական զիջումներ, քան երբևէ ստացել է որևէ երկրի առաջնորդ, բացառությամբ փամփուշտների միջոցով: Բոլոր անարդարությունների և չարիքների վերացման ոչ բռնի մեթոդները զարմանալիորեն կիրառվել են ոչ միայն... քաղաքական ասպարեզում, այլև Հնդկաստանի սոցիալական բարեփոխումների նուրբ և բարդ ոլորտում: Գանդին և նրա հետևորդները վերացրել են հինդուների և մահմեդականների միջև երկարատև բազմաթիվ թշնամանքներ. հարյուր հազարավոր մուսուլմաններ Մահաթմային են համարում իրենց առաջնորդը: Անձեռնմխելիները գտել են նրան՝ իրենց անվախ և հաղթական չեմպիոնին: «Եթե ինձ վերածնունդ է սպասվում», - գրել է Գանդին, - «ես ցանկություն դեպի լինել ծնված մի պարահ մեջ այն մեջտեղում -ի պարիսպներ, որովհետև դրանով իսկ Ես կ լինել կարող դեպի նրանց ավելի արդյունավետ ծառայություն մատուցել»:

Մահաթման իսկապես «մեծ հոգի» է, բայց հենց անգրագետ միլիոնավոր մարդիկ ունեին այդ տիտղոսը շնորհելու համառությունը: Այս հեզ մարգարեն պատվված է իր սեփական երկրում: Յաճախ խավի գյուղացին կարողացել է դիմակայել Գանդիի բարձր մարտահրավերին: Մահաթման ամբողջ սրտով հավատում է

մարդու բնածին ազնվականությանը: Անխուսափելի անհաջողությունները երբեք չեն հիասթափեցրել նրան: «Նույնիսկ եթե հակառակորդը խաղում է նրա հետ...» «Քսան անգամ կեղծելու դեպքում», - գրում է նա, - «սատյագրահին *սատրաստ* է վստահել նրան քսանմեկերորդ անգամ, քանի որ մարդկային բնույթի նկատմամբ անուղղակի վստահությունը հավատո հանգանակի էությունն է»: **44-18**

«Մահաթմաջի, դու բացառիկ մարդ ես: Դու չպետք է սպասես, որ աշխարհը քեզ պես կվարվի»: Մի քննադատ մի անգամ այսպիսի դիտարկում արեց:

«Չարմանալի է, թե ինչպես ենք մենք խաբում ինքներս մեզ՝ կարծելով, թե մարմինը կարելի է կատարելագործել, բայց անհնար է արթնացնել հոգու թաքնված ուժերը», - պատասխանեց Գանդին: «Ես զբաղված եմ նրանով, որ փորձում եմ ցույց տալ, որ եթե ես ունեմ այդ ուժերից որևէ մեկը, ապա ես նույնքան թույլ մահկանացու եմ, որքան մեզանից յուրաքանչյուրը, և որ ես երբեք ոչ մի արտառոց բան չեմ ունեցել և չունեմ հիմա: Ես պարզ անհատ եմ, որը հակված է սխալվելու, ինչպես ցանկացած այլ մահկանացու: Սակայն ես խոստովանում եմ, որ ունեմ բավականաչափ խոնարհություն՝ խոստովանելու իմ սխալները և հետ գնալու իմ ճանապարհով: Ես խոստովանում եմ, որ ունեմ անսասան հավատ Աստծո և Նրա բարության հանդեպ, և

Անսպառ կիրք ճշմարտության և սիրո հանդեպ: Բայց մի՞թե սա չէ այն, ինչ յուրաքանչյուր մարդ թաքնված է իր մեջ: Եթե մենք ուզում ենք առաջընթաց գրանցել, մենք չպետք է կրկնենք պատմությունը, այլ ստեղծենք նոր պատմություն: Մենք պետք է լրացնենք մեր նախնիների թողած ժառանգությունը: Եթե մենք կարող ենք նոր հայտնագործություններ և գյուտեր անել երևույթների աշխարհում, պե՞տք է հայտարարենք մեր սնանկությունը հոգևոր ոլորտում: Մի՞թե անհնար է բազմապատկել բացառությունները, որպեսզի դրանք կանոն դարձնենք: Մարդը միշտ պե՞տք է լինի նախ անասուն, իսկ հետո՝ մարդ, եթե ընդհանրապես լինի: **44-19**

Ամերիկացիները կարող են հպարտությամբ հիշել Ուիլյամ Փեննի հաջող ոչ բռնի փորձը՝ իր 17-րդ դարի գաղութը Փենսիլվանիայում հիմնադրելիս: Այնտեղ «ոչ ամբողջներ կային, ոչ գինվորներ, ոչ աշխարհագոր, նույնիսկ զենք չկար»: Նոր բնակիչների և կարմիր հնդիկների միջև տեղի ունեցող դաժան սահմանային պատերազմների և կոտորածների մեջ միայն Փենսիլվանիայի քվակերներն էին անվնաս մնացել: «Մյուսները սպանվեցին, մյուսները կոտորվեցին, բայց նրանք անվտանգ էին: Ոչ մի քվակեր կին հարձակման չենթարկվեց. ոչ մի...» «Քվակեր երեխա սպանվեց, ոչ թե քվակեր տղամարդ տանջվեց»: Երբ քվակերները վերջապես ստիպված եղան հրաժարվել նահանգի կառավարումից, «պատերազմ սկսվեց, և մի քանի Փենսիլվանիայի բնակիչներ սպանվեցին: Մակայն սպանվեցին միայն երեք քվակեր, որոնցից երեքը այնքան էին հեռացել իրենց հավատքից, որ պաշտպանական զենք էին կրում »:

«Առաջին համաշխարհային պատերազմում ուժի կիրառումը չկարողացավ հանգստություն բերել», - նշել է Ֆրանկլին Դ. Ռուզվելտը: «Հաղթանակն ու պարտությունը միանման անպտուղ էին: Այս դասը աշխարհը պետք է քաղեր»:

«Որքան շատ բռնության զենքեր, այնքան շատ տառապանք մարդկության համար», - սովորեցնում էր Լաո Ցզին: «Բռնության հաղթանակն ավարտվում է սգո տոնակատարությամբ»:

«Ես պայքարում եմ միայն համաշխարհային խաղաղության համար», - հայտարարել է Գանդին: «Եթե հնդկական շարժումը հաջողության հասնի ոչ բռնի *սատյագրահա* հիմքի վրա, դա նոր իմաստ կտա հայրենասիրությանը և, եթե կարող եմ ասել ամենայն համեստությամբ, կյանքին»:

Մինչև Արևմուտքը Գանդիի ծրագիրը մերժի՝ որպես անիրագործելի երագողի ծրագիր, թող նախ խորհրդածի Գալիլեայի Ուսուցչի կողմից *Սատյագրահայի սահմանման շուրջ*.

«Լսել եք, որ ասվեց. Աչք աչքի տեղ, ատամ ատամի տեղ: Բայց ես ձեզ ասում եմ՝ չարին չդիմադրեք: **44-20** այլ ով որ քո աջ այտին ապտակ տա, նրան մյուսն էլ դարձրու»:

Գանդիի դարաշրջանը, տիեզերական ժամանակի գեղեցիկ ճշգրտությամբ, ձգվել

Է մինչև երկու համաշխարհային պատերազմներից արդեն ամայացած և ավերված մի դար: Նրա կյանքի գրանիտե պատին հայտնվում է աստվածային ձեռագիր՝ նախագգուշացում եղբայրների միջև հետագա արյունահեղության դեմ:

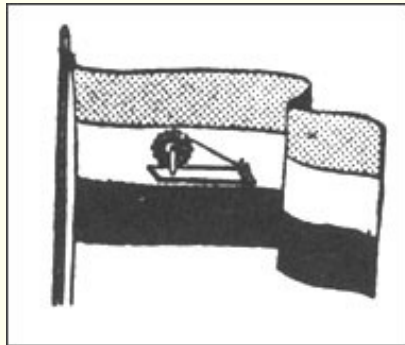
ՄԱՀԱԹՄԱ Գանդիի Ձեռագիր ՄԵՉ հինդի

३० सितम्बर को मैं मन्त्रालय में उभरि आया हूँ इस संस्था
 का मेरे मन पर अच्छा पड़ा है. चार वेकी प्रवृत्ति में मैं आया हूँ।
 गाँव और आस्था की आशा रहना है।
 भा. १९२० मोहनदासजी

Մահաթմա Գանդին այցելեց իմ ավագ դպրոցը, որտեղ յոգայի դասընթացներ էին անցկացնում Ռանչիում: Նա բարեհամբույր կերպով գրեց վերը նշված տողերը Ռանչիի հյուրերի գրքում: Թարգմանությունն այսպիսին է. «Այս հաստատությունը խորը տպավորություն է թողել իմ մտքում: Ես մեծ հույսեր եմ տածում, որ այս դպրոցը կիրախուսի ճախարակի հետագա գործնական կիրառումը»:

Մոհանդաս Գանդի (Ստորագրված է)

սեպտեմբեր 17, 1925թ.

Հնդկաստանի ազգային դրոշը նախագծվել է 1921 թվականին Գանդիի կողմից: Գծերը զաֆրանի, սպիտակ և կանաչ են, կենտրոնում գտնվող *չարկան (պտտվող անիվ) մուգ կապույտ է*: « *Չարկան* խորհրդանշում է Էներգիա», - գրել է նա, - «և հիշեցնում է մեզ որ ընթացքում այն անցյալ դարաշրջաններ -ի բարգավաճում մեջ Հնդկաստանի պատմություն, ձեռք պտտվել և այլ կենցաղային արհեստներ աչքի էին ընկնում»:

44-1 : Նրա ընտանիք անուն է Մոհանդաս Կարամչանդ Գանդի: Նա երբեք վերաբերում է դեպի ինքն ինչպես «Մահաթմա»:

44-2 : The բառացի թարգմանություն -ից սանսկրիտ է «հողիկ» դեպի ճշմարտություն: *Սատյագրահա* է այն հայտնի անբռնություն շարժում առաջնորդեց Գանդիի կողմից :

44-3 : Կեղծ և վաճ: չարամիտ հաշվետվություններ էին վերջերս տարածվել է որ Տիկին Սլեյդ ունի կտրված բոլորը Նրան կապեր հետ Գանդի և թողեց իր ուխտերը: Մահաթմայի *Սատյագրահայի* քսան տարվա աշակերտուհի տիկին Սլեյդը ստորագրված հայտարարություն տարածեց *Միացյալ Նահանգներին ուղղված Մամուլ* , թվագրված Դեկտեմբեր 29, 1945թ., մեջ որը նա բացատրեց որ մի շարք -ի անհիմն լուրեր առաջացավ հետո նա ուներ Գանդիի օրհնությամբ մեկնեց Հիմալայների մոտ գտնվող Հնդկաստանի հյուսիս-արևելքում գտնվող մի փոքրիկ վայր՝ այնտեղ իր այժմ ծաղկող շենքը հիմնելու նպատակով: *Կիսան Աշրամ* (կենտրոն համար բժշկական և գյուղատնտեսական օգնություն դեպի գյուղացի ֆերմերներ): Մահաթմա Գանդի պլաններ դեպի այցելել Նոր աշրամը 1946 թվականին:

44-4 : Տիկին Սլեյդ հիշեցրեց ես -ի մեկ այլ առանձնահատուկ Արևմտյան կին, Տիկին Մարգարետ Վուդրոու Վիլսոն, ամենամեծ դուստրը Ամերիկայի մեծ նախագահ ես հանդիպել Նրան մեջ Նոր Յորք: Նա էր ինտենսիվորեն

հետաքրքրված մեջ Հնդկաստան: Ավելի ուշ նա գնաց դեպի Պոնդիչերի, որտեղ նա անցկացրեց իր կյանքի վերջին հինգ տարիները՝ ուրախությամբ հետևելով կարգապահության ուղուն Շրի Աուրոբինդո Գոշի ոտքերի տակ:

Սա իմաստուն երբեք խոսում է; նա լուռ ողջունում է նրա աշակերտներ վրա երեք տարեկան առիթներ միայն

44-5 : Համար տարիներ մեջ Ամերիկա Ես ուներ եղել է դիտարկելով ժամանակահատվածներ -ի լռություն, դեպի այն սարսափ -ի զանգահարողներ և քարտուղարներ:

44-6 : Անվնասություն; անբռնություն; այն հիմք ժայռ -ի Գանդիի հավատամք Նա էր ծնված մեջ մի ընտանիք -ի խիստ Զայններ, ովքեր *ահիմսային մեծարում են* որպես արմատային առաքիություն: Զայնիզմը, հինդուիզմի աղանդ, հիմնադրվել է մ.թ.ա. 6-րդ դարում Մահավիրայի կողմից,

44-7 : հինդի է այն լինգվա ֆրանկա համար այն ամբողջ -ի Հնդկաստան: Ան Հնդկական Արիական լեզու հիմնված մեծ մասամբ վրա սանսկրիտ արմատներ, հինդի Հյուսիսային Հնդկաստանի գլխավոր բարբառն է: Արևմտյան հինդիի հիմնական բարբառը հինդուստանին է, որը գրվում է և՛ դևանագարի (սանսկրիտ) գրերով, և՛ արաբերեն գրերով: Դրա ենթաբարբառը՝ ուրդուն, խոսում են մուսուլմանները:

44-8 : Գանդի ունի նկարագրված նրա կյանք հետ մի կործանարար անկեղծություն մեջ *The Պատմություն -ից Իմ Փորձեր Հետ Ճշմարտություն* (Ահմեդաբադ: Նավաջիվան Մամուլ, 1927- 29, 2 հատոր) Սա ինքնակենսագրություն ունի եղել է ամփոփված մեջ *Մահաթմա Գանդի, Նրա Սեփական Պատմություն* , խմբագրվել է Զ.Ֆ. Էնդրյուսի կողմից, Նախաբանը՝ Ջոն Հեյնս Հոլմսի (Նյու Յորք. Macmillan Co., 1930):

Շատերը ինքնակենսագրություններ լի հետ հայտնի անուններ և գունագեղ միջոցառումներ են գրեթե ամբողջությամբ լուռ վրա ցանկացած փուլ -ի ներքին վերլուծություն կամ զարգացում Մեկ դնում ներքև յուրաքանչյուրը -ի սրանք գրքեր հետ մի որոշակի դժգոհություն, ինչպես չնայած ասելով. «Ահա է «մարդ, ով ճանաչում էր բազմաթիվ նշանավոր անձանց, բայց երբեք չէր ճանաչում ինքն իրեն»: Այս արձագանքը անհնար է Գանդիի ինքնակենսագրության մեջ. նա բացահայտում է իր թերություններն ու խորամանկությունները ճշմարտությանը անանձնական նվիրվածությամբ, որը հազվադեպ է հանդիպում ցանկացած դարաշրջանի տարեգրքերում:

44-9 Կաստուրբայ Գանդին մահացավ Պունայի բանտում 1944 թվականի փետրվարի 22-ին: Սովորաբար անգագսմունք Գանդին լուռ լաց էր լինում: Շուտով հետո նրան երկրպագուներ ուներ առաջարկեց մի Հուշարձան Հիմնադրամ մեջ նրան պատիվ, 125 լաց -ի ռուփի (գրեթե չորս միլիոն դոլար) թափեց մեջ -ից բոլորը ավարտվել է Հնդկաստան: Գանդի ունի դասավորված որ այն ֆոնդ լինել օգտագործված համար գյուղ բարեկեցություն աշխատանք մեջ կանայք և երեխաներ: Նա իր գործունեության մասին հաղորդում է իր անգլերեն «*Հարիջան*» շաբաթաթերթում :

44-10 : Ես ուղարկված մի առաքում դեպի Վարդա, շուտով հետո իմ վերադարձ դեպի Ամերիկա: The բույսեր, վա՛յ: մահացավ վրա այն ճանապարհ, անկարող դիմակայելու երկարատև օվկիանոսային փոխադրումների դժվարություններին:

44-11 : Թորո, Ռասկին, և Մագգինի են երեք այլ Արևմտյան գրողներ որի սոցիոլոգիական դիտումներ Գանդի ունի ուշադիր ուսումնասիրել է :

44-12 : The սրբազան սուրբ գրություն տրված դեպի Պարսկաստան մասին 1000 մ.թ.ա. կողմից Չրադաշտ:

44-13 : The եզակի առանձնահատկություն -ի Հինդուիզմ մեջ այն աշխարհ կրոններ է որ այն բխում է ոչ -ից մի միայնակ մեծ հիմնադիր բայց այն անանձնական Վեդական սուրբ գրություններ: Հինդուիզմ այսպիսով տալիս է շրջանակ համար երկրպագող ինկորպորացիա մեջ դրա ծալել -ի մարգարեներ բոլորից դարեր և բոլորը հողեր The Վեդական սուրբ գրությունները կարգավորել ոչ միայն աստվածային գործելակերպեր բայց բոլորը կարևոր սոցիալական մաքսային, մեջ մարդու յուրաքանչյուր գործողությունը աստվածային օրենքին ներդաշնակեցնելու ջանք:

44-14 Սանսկրիտերենում համապարփակ բառ է, որը նշանակում է օրենք, համապատասխանություն օրենքին կամ բնական արդարությանը, պարտականություն՝ որպես հանգամանքներին բնորոշ: մեջ որը մի մարդ գտնում է ինքն իրեն ժամը ցանկացած տրված ժամանակ The սուրբ գրությունները սահմանել *դհարմա* ինչպես «դա բնական համընդհանուր օրենքներ, որոնց պահպանումը մարդուն հնարավորություն է տալիս փրկվել քայքայումից և տառապանքից»:

44-15 : *Մատթեոս* 7:21:

44-16 : *Մատթեոս* 26:52:

44-17 : «Թող ոչ մի մարդ փառք մեջ սա, որ նա սեր նրա երկիր: Թող նրան ավելի շուտ փառք մեջ սա, որ նա սեր նրա բարի: - *պարսկական ասացվածք*:

44-18 «Այն ժամանակ Պետրոսը մոտեցավ նրան և ասաց. «Տե՛ր, քանի՞ անգամ, եթե եղբայրս մեղանչի իմ դեմ, ես ներեմ նրան: Մինչև յոթ անգամ»: Հիսուս ասում է դեպի նրան, ես ասել ոչ դեպի քեզ, Մինչև յոթ անգամներ՝ բայց, Մինչև յոթանասուն անգամներ յոթը: - *Մատթեոս* 18:21-22 :

44-19 Պարոն Ռոջեր Վ. Բաբսոնը մի անգամ հարցրեց մեծ Էլեկտրատեխնիկ Չարլզ Պ. Ստեյնմեյհին.

«Հետազոտության որ ուղղությունը կունենա ամենամեծ զարգացումը հաջորդ հիսուն տարիների ընթացքում»:
«Կարծում եմ՝ ամենամեծ հայտնագործությունը կարվի... հոգևոր գծեր», Շտայնմեց պատասխանեց: «Ահա է մի ուժ որը պատմություն հստակ սովորեցնում է ունի եղել է այն ամենամեծը ուժ մեջ տղամարդկանց զարգացումը: Սակայն մենք պարզապես խաղում ենք դրանով և երբեք լրջորեն չենք ուսումնասիրել այն, ինչպես ֆիզիկականը: Ուժեր: Մի օր մարդիկ կամք սովորել որ նյութ իրեր անել ոչ բերել երջանկություն և են -ի փոքրիկ օգտագործել մեջ պատրաստելը տղամարդիկ և կանայք՝ ստեղծագործ և հզոր: Այդ ժամանակ աշխարհի գիտնականները իրենց լաբորատորիաները կհանձնեն Աստծո, աղոթքի և հոգևոր ուժերի ուսումնասիրությանը, որոնք դեռևս հագիվ են ուսումնասիրվել: Երբ այս օրը գա, աշխարհը մեկ սերնդի ընթացքում ավելի շատ առաջընթաց կտեսնի, քան տեսել է վերջին չորս տարիներին:

44-20 : Դա է, դիմադրել ոչ չար հետ չար: (*Մատթեոս* 5:38-39)

The բենգալերեն «Ուրախությամբ լցված» Մայր

«Պարոն, խնդրում եմ, մի՛ լքեք Հնդկաստանը՝ առանց Նիրմալա Դեհին մի հայացք գցելու: Նրա սրբությունը խորն է. նա ամենուրեք հայտնի է որպես Անանդա Մոյի Մա (Ուրախությամբ ներծծված մայր)»: Իմ զարմուհին՝ Ամիյո Բոսեն, լրջորեն նայեց ինձ:

«Իհարկե՛: Ես շատ եմ ուզում տեսնել այդ սուրբ կնոջը»: Ես ավելացրի,- «Ես կարդացել եմ նրա Աստծո ճանաչման առաջադեմ վիճակի մասին: Նրա մասին մի փոքրիկ հոդված տպագրվեց տարիներ առաջ *«East-West »-ում*»:

«Ես նրան հանդիպել եմ», - շարունակեց Ամիյոն: «Նա վերջերս այցելել է իմ փոքրիկ Զամշեդպուր քաղաքը: Աշակերտներից մեկի խնդրանքով Անանդա Մոյի Ման գնաց մահամերձ մարդու տուն: Նա կանգնեց նրա մահճակալի կողքին. երբ նրա ձեռքը դիպավ նրա ճակատին, նրա մահվան դողը դադարեց: Հիվանդությունը միանգամից անհետացավ. տղամարդու ուրախ զարմանքին, նա ապաքինվեց»:

Մի քանի օր անց լսեցի, որ Երանելի Մայրը մնում էր Կալկաթայի Բհովանիպուր թաղամասում գտնվող մի աշակերտի տանը: Պարոն Ռայթի հետ անմիջապես ճանապարհ ընկանք հորս Կալկաթայի տնից: Երբ Ֆորդը մոտեցավ Բհովանիպուրի տանը, ես և իմ ուղեկիցը նկատեցինք անսովոր փողոցային տեսարան:

Անանդա Մոյի Ման կանգնած էր բաց տանիքով ավտոմեքենայում և օրհնում էր մոտ հարյուր աշակերտներից բաղկացած բազմությանը: Նա ակնհայտորեն մեկնելու ժամանակ էր: Պարոն Ռայթը Ֆորդը կայանեց որոշ հեռավորության վրա և ոտքով ուղեկցեց ինձ դեպի լուռ հավաքվածների խումբը: Կին սուրբը նայեց մեր ուղղությամբ, իջավ մեքենայից և քայլեց դեպի մեզ:

«Հայրիկ, դու եկել ես»: Այս ջերմեռանդ խոսքերով նա ձեռքը դրեց պարանոցիս շուրջը, իսկ գլուխը՝ ուսիս: Պարոն Ռայթը, որին ես հենց նոր նկատել էի, որ չեմ ճանաչում սրբին, անչափ վայելում էին այս անսովոր ընդունելության ցուցադրությունը: Հարյուր աշակերտների աչքերը նույնպես զարմանքով հառված էին սիրալիր տեսարանին:

Ես անմիջապես նկատեցի, որ սուրբը գտնվում էր *սամադհիի բարձր վիճակում* : Բացարձակապես անտեղյակ իր կանացի արտաքին հագուստից, նա իրեն ճանաչում էր որպես անփոփոխ հոգի. այդ հարթությունից նա ուրախությամբ ողջունում էր Աստծո մեկ այլ նվիրյալի: Նա ձեռքից բռնած տարավ ինձ դեպի իր մեքենան:

«Անանդա Մոյի Մայրիկ, Ես առավոտյան հետաձգում քո ճանապարհորդությունն՝ Ես բողոքեց:

«Հայրիկ, ես քեզ հանդիպում եմ այս կյանքում առաջին անգամ, դարեր անց», - ասաց նա: «Խնդրում եմ, դեռ մի՛ հեռացիր»:

Մենք միասին նստեցինք մեքենայի հետևի նստատեղերին: Երջանիկ մայրը շուտով անշարժ էքստատիկ վիճակում հայտնվեց: Նրա գեղեցիկ աչքերը հառեցին դեպի երկինք և կիսաբաց՝ անշարժանալով՝ նայեցին գրեթե հեռավոր ներքին Էլիզիուսին: Աշակերտները մեղմ երգեցին. «Հաղթանակ Աստվածային Մայրին»:

Ես Հնդկաստանում շատ Աստծո գիտակցության հասած մարդկանց էի գտել, բայց երբեք չէի հանդիպել այդքան բարձրացած կին-սուրբերի: Նրա նուրբ դեմքը փայլում էր անբացատրելի ուրախությամբ, որը նրան տվել էր Երջանիկ Մայր անունը: Երկար սև մազեր ազատորեն ընկած էին նրա բաց գլխի ետևում: Նրա ճակատին սանդալափայտի մածուկի կարմիր կեռը խորհրդանշում էր նրա ներսում միշտ բացված հոգևոր աչքը: Փոքրիկ դեմք, փոքրիկ ձեռքեր, փոքրիկ ոտքեր՝ ի հակադրություն նրա հոգևոր մեծության:

Ես դնել որոշ հարցեր դեպի մի մոտակայքում կին չիլա մինչդեռ Անանդա Մոյի Մայրիկ մնաց հմայված:

«Երջանիկ մայրը լայնորեն ճանապարհորդում է Հնդկաստանում. շատ վայրերում նա հարյուրավոր աշակերտներ ունի», - ասաց ինձ չելան: «Նրա քաջարի ջանքերը հանգեցրել են բազմաթիվ ցանկալի սոցիալական բարեփոխումների»:

Զնայած բրահման լինելուն, սուրբը կաստայական որևէ տարբերակում չի ճանաչում: **45-1** Մեզանից մի խումբ միշտ ճանապարհորդում է նրա հետ՝ հոգ տանելով նրա հարմարավետության մասին: Մենք պետք է մայր լինենք նրա համար. նա ուշադրություն չի դարձնում իր մարմնին: Եթե ոչ ոք նրան սնունդ չէր տալիս, նա չէր ուտում կամ որևէ հարցաքննություն չէր անում: Նույնիսկ երբ նրա առջև ճաշ էին դնում, նա չէր դիպչում դրանց: Որպեսզի կանխեինք նրա անհետացումը այս աշխարհից, մենք՝ աշակերտներս, նրան կերակրում ենք մեր սեփական ձեռքերով: Օրերով նա հաճախ մնում է աստվածային տրանսի մեջ՝ հագիվ շնչելով, աչքերը չթարթելով: Նրա գլխավոր աշակերտներից մեկը նրա ամուսինն է: Ծառ տարիներ առաջ, նրանց ամուսնությունից կարճ ժամանակ անց, նա լռության ուխտ տվեց:

Զելան մատնացույց արեց լայնաթիկունք, գեղեցիկ դիմագծերով, երկար մազերով և մոխրագույն մորուքով մի տղամարդու: Նա լուռ կանգնած էր հավաքվածների մեջտեղում՝ ձեռքերը խաչած աշակերտի ակնածանքով :

Անսահմանության մեջ ընկղմվելուց թարմացած՝ Անանդա Մոյի Ման այժմ իր գիտակցությունը կենտրոնացնում էր նյութական աշխարհի վրա:

«Հայրիկ, խնդրում եմ ասա ինձ, թե որտեղ ես մնում»: Նրա

ձայնը պարզ ու մեղեդային էր: «Այժմ Կալկաթայում եմ կամ

Ռանչիում, բայց շուտով կվերադառնամ Ամերիկա»:

«Ամերիկա»:

«Այո՛: Հնդիկ կին սրբուհին այնտեղ անկեղծորեն կգնահատվի հոգևոր փնտրողների կողմից: Կցանկանայի՞ք գնալ»:

«Եթե Հայր տուփ վերցնել ես, Ես կամք գնա՛:

Սա պատասխան պատճառված նրան մոտակայքում աշակերտներ դեպի սկիզբ մեջ ահազանգ

«Մեզանից քսան կամ ավելի հոգի միշտ ճանապարհորդում են Երջանիկ Սոր հետ», - վճռականորեն ասաց նրանցից մեկը ինձ: «Մենք չէինք կարող ապրել առանց նրա: Ուր էլ որ նա գնա, մենք պետք է գնանք»:

Դժկամությամբ հրաժարվեցի ծրագրից, քանի որ այն օժտված էր ինքնաբուխ ընդարձակման անհրազործելի հատկանիշով:

«Խնդրում եմ, գոնե Ռանչի արի քո աշակերտների հետ», - ասացի ես՝ հրաժեշտ տալով սրբին: «Որպես աստվածային երեխա՝ դու էլ կվայելես իմ դպրոցի փոքրիկներին»:

«Երբ որ Հայր վերցնում է ես, Ես կամք ուրախությամբ գնա՛:

Կարճ ժամանակ անց Ռանչի *Վիդյալայան* տոնական կազմով էր՝ սրբի խոստացված այցի առթիվ: Երիտասարդները անհամբեր սպասում էին տոնական ցանկացած օրվա՝ առանց դասերի, ժամերով երաժշտության և գազաթնակետին հասնող խնջույքի :

«Հաղթանակ: Անանդա Մոյի Մա, կի ջայ»: Այս կրկնվող երգը, որը հնչում էին բազմաթիվ ոգևորված փոքրիկ կոկորդներից, ողջունեց սրբերի խմբին, երբ նրանք մտան դպրոցի դարպասներից: Լսվում էին նարգիզների տեղատարափներ, ծնծղաների գրնգոց, խխունջների կրքոտ փչոց և միրիդանգա *թմբուկի զարկերակ* : Երջանիկ մայրը ժպտալով թափառում էր արևոտ *Վիդյալայայի* տարածքում՝ միշտ իր մեջ կրելով շարժական դրախտը:

«Այստեղ գեղեցիկ է», - բարեհամբույր ասաց Անանդա Մոյի Ման, երբ ես նրան տարա գլխավոր շենք: Նա մանկական ժպիտով նստեց կողքիս: Նա ամենամտերիմ ընկերուհիներից մեկն էր, զգացողությունն էր առաջացնում, բայց նրա շուրջը միշտ տիրում էր մի տեսակ հեռավորություն՝ Ամենուրեքության պարադոքսալ մեկուսացումը:

«Խնդրում եմ պատմել ես ինչ-որ բան -ի քո կյանք:

«Հայրիկը ամեն ինչ գիտի այդ մասին, ինչո՞ւ կրկնել»: Նա ակնհայտորեն զգում էր, որ մեկ կարճ մարմնավորման իրական պատմությունը աննկատ էր:

Ես ծիծաղեց, նրբորեն կրկնվող իմ հարց

«Հայրիկ, քիչ բան կա պատմելու»: Նա իր նրբագեղ ձեռքերը տարածեց արհամարհական ժեստով: «Իմ գիտակցությունը երբեք չի կապվել այս ժամանակավոր մարմնի հետ: Մինչև այս երկիր գալը, հայրիկ, «ես նույնն էի»: Փոքրիկ աղջիկ լինելով՝ «ես նույնն էի»: Ես մեծացա և դարձա կանացի, բայց միևնույն է «ես նույնն էի»: Երբ ընտանիքը, որտեղ ես ծնվել էի, կազմակերպեց այս մարմնի ամուսնացումը, «ես նույնն էի»: Եվ երբ՝ կրթից հարբած, ամուսինս մոտեցավ ինձ և շշնջաց քնքուշ խոսքեր՝ թեթևակի դիպչելով իմ մարմնին, նա

ուժեղ ցնցում ստացավ, կարծես կայծակը հարվածած լիներ, քանի որ նույնիսկ այդ ժամանակ «ես նույնն էի»:

«Իմ ամուսին ծնկի իջավ նախքան ես, ծալված նրա ձեռքեր, և աղաչեց իմ ներում

«Մայրիկ,- ասաց նա,- որովհետև ես պղծել եմ քո մարմնավոր տաճարը՝ դրան դիպչելով կրքի մտքով, չգիտակցելով, որ դրա մեջ բնակվում է ոչ թե իմ կինը, այլ Աստվածային Մայրը, ես այս հանդիսավոր երդումն եմ տալիս. ես կլինեմ քո աշակերտը, կուսակրոն հետևորդ, միշտ լուռ հոգ կտանեմ քեզ համար՝ որպես ծառա, երբեք ոչ մեկի հետ չխոսելով, քանի դեռ կենդանի եմ: Թող այսպիսով քավեմ այսօր գործած մեղքս»:

դեմ դու, իմ գուրու:

«Նույնիսկ այն ժամանակ, երբ ես լուռ ընդունեցի ամուսնուս այս առաջարկը, «ես նույնն էի»: Եվ, հայրիկ, հիմա քո առջև՝ «Ես նույնն եմ»: Հետագայում, չնայած արարչագործության պարը փոխվի իմ շուրջը հավերժության սրահում, «Ես նույնը կլինեմ»:

Անանդա Մոյի Ման ընկղմվեց խորը մեղիտացիայի մեջ: Նրա կերպարանքը անշարժ էր՝ արձանի պես. նա փախել էր իր հավերժ կանչող թագավորությունը: Նրա աչքերի մութ լճակները թվում էին անկենդան և ապակե: Այս արտահայտությունը հաճախ առկա է, երբ սրբերը հեռացնում են իրենց գիտակցությունը ֆիզիկական մարմնից, որը հետո... հագիվ թե ավելին, քան անհոգի կավի մի կտոր: Մենք մեկ ժամ նստեցինք միասին էքստատիկ տրանսի մեջ: Նա վերադարձավ այս աշխարհ՝ ուրախ փոքրիկ ծիծաղով:

«Խնդրում եմ, Անանդա Մոյի Մա,- ասացի ես,- եկեք ինձ հետ այգի: Պարոն Ռայթը մի քանի լուսանկար կանի»:

«Իհարկե, Հայր: Քո կամքը իմ կամքն է»: Նրա փառահեղ աչքերը պահպանեցին անփոփոխ աստվածային փայլը, երբ նա կեցվածք ընդունեց բազմաթիվ լուսանկարների համար:

Ժամանակն է խնջույքի: Անանդա Մոյի Ման նստեց իր վերմակի վրա, աշակերտը նրա արմունկի մոտ՝ կերակրելու համար: Ինչպես նորածին, սուրբը հնազանդորեն կուլ տվեց ուտելիքը, երբ չելան այն մոտեցրեց նրա շուրթերին: Ակնհայտ էր, որ Երանելի Մայրը ոչ մի տարբերություն չէր տեսնում կարրիի և քաղցրավենիքի միջև:

Երբ մթնշաղը մոտեցավ, սուրբը իր խմբի հետ հեռացավ վարդի թերթիկների անձրևի տակ՝ ձեռքերը բարձրացնելով օրհնելով փոքրիկ տղաներին: Նրանց դեմքերը փայլում էին այն սիրով, որը նա հեշտությամբ արթնացրել էր:

«Միրի՛ր քո Տեր Աստծուն քո ամբողջ սրտով, քո ամբողջ հոգով, քո ամբողջ մտքով և քո ամբողջ գործությամբ», - հռչակել է Քրիստոսը, - «սա է առաջին պատվիրանը»: **45-2**

Մի կողմ դնելով ամեն ստորադաս կապվածություն՝ Անանդա Մոյի Ման իր միակ հավատարմությունն է առաջարկում Տիրոջը: Ոչ թե գիտնականների մանրութներով, այլ հավատքի հաստատուն տրամաբանությամբ՝ մանկական սուրբը լուծել է մարդկային կյանքի միակ խնդիրը՝ Աստծո հետ միասնության հաստատումը: Մարդը մոռացել է այս խիստ պարզությունը, որն այժմ մշուշոտ է միլիոնավոր խնդիրներով: Աստծո հանդեպ միաստվածական սերը մերժելով՝ ազգերը քողարկում են իրենց անհավատարմությունը բարեգործության արտաքին սրբավայրերի առջև մանրակրկիտ հարգանքով:

Սրանք մարդասիրական ժեստեր են առաքինի, որովհետև համար մի պահ նրանք շեղել տղամարդու ուշադրությունը իրենից, բայց դրանք չեն ազատում նրան կյանքում իր միակ պատասխանատվությունից, որը Հիսուսը անվանում է առաջին պատվիրան: Աստծուն սիրելու վեհացնող պարտավորությունը ստանձնվում է մարդու կողմից իր միակ Բարերարի կողմից ազատորեն շնորհված օղի առաջին շնչով:

Ռանչի այցելությունից հետո մեկ այլ առիթով ես հնարավորություն ունեցա տեսնելու Անանդա Մոյի Մային: Մի քանի ամիս անց նա կանգնած էր իր աշակերտների մեջ Սերամպորի կայարանի հարթակում՝ սպասելով գնացքին:

«Հայրիկ, ես գնում եմ Հիմալայներ», - ասաց նա ինձ: «Շնորհալի աշակերտները ինձ համար ճգնավորական տուն են կառուցել Դեհրա Դունում»:

Երբ նա նստեց գնացքը, ես զարմացա՝ տեսնելով, որ թե՛ ամբոխի մեջ, թե՛ գնացքում, թե՛ խնջույքի ժամանակ, թե՛ լուռ նստած, նրա աչքերը երբեք չէին կտրում հայացքը Աստծուց: Իմ ներսում ես դեռ լսում եմ նրա ձայնը՝ անսահման քաղցրության արձագանք:

«Ահա՛, հիմա և միշտ մեկ հետ այն Հավերժական, Ես առավոտյան երբևէ այն նույնը:

45-1 Ես գտնում եմ Անանդա Մոյի Մայի կյանքի մասին որոշ լրացուցիչ փաստեր, որոնք տպագրվել են «Արևելք-Արևմուտք» -ում: Սուրբը ծնվել է 1893 թվականին Դաքքայում կենտրոնական մասում: Բենգալ: Անգրագետ, նա ունի դեռ ապշած այն մտավորականներ կողմից Նրան իմաստություն Նրա տողեր մեջ սանսկրիտ ունենալ լցված գիտնականներին զարմանքով: Նա միփթարություն է բերել սգացողներին և հրաշագործ բուժումներ է իրականացրել միայն իր ներկայությամբ:

45-2 : Մարկ 12:30

ԳԼՈՒԽ՝ 46

The Կին Յոգի ԱՀԿ Երբեք Ուտում է

«Պարոն, այսօր առավոտյան ո՞ւր ենք գնում»: Պարոն Ռայթը վարում էր Ֆորդը: Նա բավականաչափ երկար կտրեց աչքերը ճանապարհից, որպեսզի հարցական փայլով նայեր ինձ: Օրեցօր նա հագվադեպ էր իմանում, թե Բենգալիայի որ մասն է հաջորդ անգամ հայտնաբերելու:

«Աստված կամենա», - բարեպաշտությամբ պատասխանեցի ես, - «մենք ճանապարհին ենք՝ տեսնելու աշխարհի ութերորդ հրաշալիքը՝ մի կին սուրբ, որի սննդակարգը միայն օդն է»:

«Հրաշքների կրկնություն՝ Թերեզա Նոյմանից հետո»: Բայց պարոն Ռայթը նույնքան եռանդուն ծիծաղեց. նա նույնիսկ արագացրեց մեքենայի արագությունը: Ավելի շատ անսովոր հաց նրա ճանապարհորդական օրագրի համար: Ոչ թե միջին զբոսաշրջիկի, դա:

Ռանչի դպրոցը հենց նոր էր մնացել մեր ետևում. մենք արթնացել էինք արևածագից առաջ: Բացի ինձնից և քարտուղարից, երեկույթի մեջ էին նաև երեք բենգալացի ընկերներ: Մենք խմեցինք առավոտյան ոգևորող օդը, բնական գինին: Մեր վարորդը զգուշորեն մեքենան տարավ վաղ շրջանի գյուղացիների և երկանիվ սայլերի միջով, որոնք դանդաղորեն քարշ էին տալիս լծված, կուզիկ

ուսերով եզները, որոնք հակված էին վիճելու ճանապարհը ազդանշան տվող ներխուժողի հետ:

«Պարոն, մենք կ նման դեպի իմանալ ավելին -ի այն ծոմապահություն սուրբ»:

«Նրա անուն է Գիրի Բալա, Ես տեղեկացված իմ ուղեկիցներ: «Ես առաջին լսեց մասին նրան տարիներ առաջ -ից մի

գիտնական պարոն Սթիթի Լալ Նանդին: Նա հաճախ էր գալիս Գուրպար ճանապարհի տուն՝ իմ եղբորը՝ Բիշնուին դասավանդելու:

«Ես լավ եմ ճանաչում Գիրի Բալային», - ասաց ինձ Սթիթի Բարուն: «Նա կիրառում է յոգայի որոշակի տեխնիկա, որը թույլ է տալիս նրան ապրել առանց ուտելու: Ես նրա մտերիմ հարևանն էի Նավարգանջում՝ Իչապուրի մոտ: **46-1** Ես որոշեցի նրան ուշադիր հետևել. երբեք ապացույց չգտա, որ նա ուտում կամ խմում էր: Իմ հետաքրքրությունը վերջապես այնքան մեծացավ, որ մոտեցա Բուրդվանի մահարաջային **46-2 հասցեում**: և խնդրեց նրան հետաքննություն անցկացնել: Պատմությունից զարմացած՝ նա հրավիրեց նրան իր պալատ: Նա համաձայնվեց փորձության և երկու ամիս ապրեց փակված իր տան մի փոքր հատվածում: Ավելի ուշ նա վերադարձավ պալատ քսան օրով այցելելու, ապա՝ տասնհինգ օրով երրորդ փորձության համար: Մահարաջան ինքը ինձ ասաց, որ այս երեք խիստ ստուգումները անկասկած համոզել են իրեն նրա չուտելու վիճակում:

«Սթիթի Բարուն այս պատմությունը մնացել է իմ հիշողության մեջ ավելի քան քսանհինգ տարի», - եզրակացրի ես: «Ամերիկայում երբեմն մտածում էի, թե արդյոք Ժամանակի գետը չի՞ կուլ տա յոգիին 46-3 »: նախքան ես նրան հանդիպելը: Նա հիմա բավականին ծեր պետք է լինի: Ես նույնիսկ չգիտեմ, թե որտեղ է նա ապրում կամ ապրում է, թե ոչ: Բայց մի քանի Ժամից մենք կհասնենք Պուրուլիա. նրա եղբայրն այնտեղ տուն ունի:

Հեղինակ՝ տասը անց կես մեր փոքրիկ խումբ էր գրուցող հետ այն եղբայր, Լամբադար Դեյ, մի փաստաբան -ի Պուրուլիա:

«Այո՛, քույրս ողջ է: Նա երբեմն այստեղ ինձ հետ է մնում, բայց այժմ մեր ընտանեկան տանը՝ Բյուրում»: Լամբադար Բարուն կասկածանքով նայեց Ֆորդին: «Հագիվ թե մտածեմ, Սվամիջի, որ որևէ մեքենա երբևէ ներթափանցել է Բյուրի ներքին մաս: Ավելի լավ կլինի, եթե բոլորդ հաշտվեք եզների սայլի հին ցնցումների հետ»:

Ինչպես մեկ ձայն մեր երեկույթ խոստացված հավատարմությունն դեպի այն Հպարտություն -ի Դետրոյթ:

«Ֆորդը Ամերիկայից է», - ասացի ես փաստաբանին, - «Ափսոս կլինի զրկել այն Բենգալիայի սրտին ծանոթանալու հնարավորությունից»:

«Մայիս Գանեշ **46-4**» «Գնանք քեզ հետ», - ծիծաղելով ասաց Լամբադար Բարուն: Նա քաղաքավարիորեն ավելացրեց. «Եթե երբևէ հասնեք այնտեղ, վստահ եմ, որ Գիրի Բալան ուրախ կլինի տեսնել ձեզ: Նա մոտենում է յոթանասուն տարեկանին, բայց շարունակում է գերազանց առողջություն ունենալ»:

«Խնդրում եմ ասեք ինձ, պարոն, արդյո՞ք բացարձակապես ճիշտ է, որ նա ոչինչ

չի ուտում»: Ես ուղիղ նայեցի նրա աչքերի մեջ՝ մտքի այդ բացահայտող
պատուհանների մեջ:

ԳԻՐԻ ԲԱԼԱ

Այս մեծ կին յոգին 1880 թվականից ի վեր ո՛չ ուտելիք է ընդունել, ո՛չ էլ ջուր խմել: Ես նրա հետ եմ նկարված, 1936 թվականին, Բենգալիայի մեկուսացված Բիուր գյուղում գտնվող իր տանը: Նրա չուտելու վիճակը մանրակրկիտ ուսումնասիրվել է Բուրդվանի մահարաջայի կողմից: Նա կիրառում է յոգայի որոշակի տեխնիկա՝ մարմինը լիցքավորելու եթերի, արևի և օդի տիեզերական էներգիայով:

«Ճիշտ է»: Նրա հայացքը բաց էր ու պատվավոր: «Հինգ տասնամյակից ավելի ես երբեք չեմ տեսել նրան մի կտոր ուտելիս: Եթե աշխարհը հանկարծ վերջանար, ես չէի կարող ավելի գարմանալ, քան քոջս ուտելիքը տեսնելը»:

Մենք ծիծաղեց միասին ավարտվել է այն անհավանականություն -ի սրանք երկու տիեզերական միջոցառումներ:

«Գիրի Բալան երբեք չի փնտրել անհասանելի մենություն իր յոգայի պարապմունքների համար», - շարունակեց Լամբադար Բաբուն: «Նա իր ամբողջ կյանքն ապրել է ընտանիքի և ընկերների շրջապատում: Նրանք բոլորը հիմա լավ են սովոր նրա տարօրինակ վիճակին: Նրանցից ոչ մեկը չէր ապշեցնի, եթե Գիրի Բալան հանկարծ որոշի ինչ-որ բան ուտել: Քույրը, բնականաբար, թոշակի է անցնում, ինչպես վայել է հինդու այրուն, բայց մեր փոքրիկ շրջապատը Գուրուլիայում և Բիուրում բոլորը գիտեն, որ նա բառացիորեն «բացառիկ» կին է»:

Եղբոր անկեղծությունը ակնհայտ էր: Մեր փոքրիկ խումբը ջերմորեն շնորհակալություն հայտնեց նրան և ուղևորվեց դեպի Բյուր: Մենք կանգ առանք փողոցային խանութի մոտ, որտեղ կարի և յուղի էին վաճառում, որտեղ ոգնիների մի խումբ հավաքվեց շուրջը՝ դիտելու, թե ինչպես է պարոն Ռայթը

մատներով ուտում պարզ հինդուական ձևով: **46-5** Սուր ախորժակը մեզ ստիպեց ուժ հավաքել կեսօրվա համար, որը, այս պահին անհայտ, բավականին դժվարին էր լինելու:

Մեր ճանապարհը այժմ տանում էր դեպի արևելք՝ արևի տակ թխված բրնձի դաշտերով դեպի Բենգալիայի Բուրդվան շրջանը: Խիտ բուսականությամբ պատված ճանապարհներով՝ մայնաների *և* գծավոր կոկորդով *բուլբուլների երգերը* հոսում էին ծառերից՝ հսկայական, հովանոցանման ճյուղերով: Ժամանակ առ ժամանակ եզների սայլակ, *ռինի, ռինի, մանջու, մանջու* ճոռոց -ի դրա առանցք և երկաթե կոշիկով փայտե անիվներ հակադիր կտրուկ

մեջ միտք հետ այն *շրիկոց, սուլոց* -ի ավտոմատ անվադողեր ավարտվել է այն արիստոկրատական ասֆալտ -ի այն քաղաքներ:

«Դիկ, կանգնի՛ր»: Իմ հանկարծակի խնդրանքը Ֆորդի ցնցող բողոքը առաջացրեց: «Այդ գերբեռնված մանգոյի ծառը իսկապես հրավեր է կանչում»:

Մենք հինգով երեխաների պես վագեցինք մանգոյով ցրված հողի վրա. ծառը բարեհաճորեն թափել էր իր պտուղները հասունանալուն պես:

«Շատ մանգոներ ծնվում են անտեսանելի պտուկելու համար,- վերաձևակերպեցի ես,- և իրենց քաղցրությունը վատնելու քարքարոտ հողի վրա»:

«Ամերիկայում նման բան չկա, Սվամիջի, չէ՞», - ծիծաղեց Սայլեշ Մագումդարը՝ իմ բենգալացի ուսանողներից մեկը:

«Ո՛չ», - խոստովանեցի ես՝ ծածկված մանգոյի հյութով և գոհունակությամբ:
«Ինչպե՞ս եմ կարոտել այս մրգին Արևմուտքում: Հինդուի դրախտն առանց մանգոյի անհավանական է»:

Ես ընտրեց վեր մի ժայռ և ընկել մի հպարտ գեղեցկություն թաքնված վրա այն ամենաբարձր վերջույթ

«Դիկ», - հարցրի ես արևադարձային արևից տաքացած ամբրոսիայի կծումների միջև, - «բոլոր տեսախցիկները մեքենայում են» »:

«Այո, պարոն; մեջ այն ուղեբեռ կուպե:

«Եթե Գիրի Բալան իսկական սուրբ լինի, ես ուզում եմ նրա մասին գրել Արևմուտքում: Հինդու *յոգին*, որն ունի այդպիսի ոգեշնչող ուժ, չպետք է ապրի և մահանա անհայտ, ինչպես այս մանգոների մեծ մասը»:

Կես մի ժամ ավելի ուշ Ես էր դեռևս զբոսանք մեջ այն անտառային խաղաղություն

«Պարոն,- նկատեց պարոն Ռայթը,- մենք պետք է հասնենք Գիրի Բալա մինչև արևի մայր մտնելը, որպեսզի բավարար լույս լինի լուսանկարների համար»: Նա ժպիտով ավելացրեց. «Արևմտյանները կասկածամիտ են. մենք չենք կարող ակնկալել, որ նրանք կհավատան տիկնոջը առանց որևէ լուսանկարի»:

Սա բիրթ -ի իմաստություն էր անվիճելի; Ես շրջվեց իմ մեջք վրա գայթակղություն և նորից մտավ այն մեքենա

«Ճիշտ ես, Դիկ», - հառաչեցի ես, երբ մենք շտապում էինք, - «ես գոհաբերում եմ մանգոյի դրախտը արևմտյան ռեալիզմի գոհասեղանին: Լուսանկարներ, որոնք մենք պետք է ունենանք»:

Ճանապարհը գնալով ավելի հիվանդագին էր դառնում՝ փոսերի կնճիռներ,

կարծրացած կավի բեկորներ, ծերության տխուր թուլություններ: Մեր խումբը պարբերաբար իջնում էր ձիուց, որպեսզի պարոն Ռայթը կարողանար ավելի հեշտությամբ մանևրել Ֆորդը, որը մենք չորսով հրում էինք հետևից:

«Լամբադար Բաբուն ճիշտ ասաց», - ընդունեց Սաիլեշը: «Մեքենան մեզ չի տանում, մենք ենք մեքենան տանում»:

Մեր բարձրանալը, դուրս գալ ավտոմատ ձանձրույթ էր խաբված երբևէ և անանուն կողմից այն տեսք -ի մի գյուղ,

յուրաքանչյուրը մեկ մի տեսարան -ի տարօրինակ պարզություն:

«Մեր ճանապարհը ոլորապտույտ ու ոլորապտույտ էր արմավենիների պուրակների միջով՝ անտառի ստվերում բնադրված հին, անխաթար գյուղերի միջով», - գրել է պարոն Ռայթը իր ճանապարհորդական օրագրում՝ 1936 թվականի մայիսի 5-ի ամսաթվով: «Շատ հետաքրքիր են այս ծղոտե ծածկով կավե խրճիթների կույտերը, որոնք զարդարված են Աստծո անուններից մեկով»: դուռը; շատ փոքրիկ, մերկ երեխաներ անմեղորեն խաղում էին շուրջը, կանգ առնելով՝ նայելու կամ վայրիորեն վազելու համար Այս մեծ, սև, առանց եզների կառքից, որը խելագարորեն անցնում էր իրենց գյուղով: Կանայք պարզապես նայում էին ստվերներից, մինչդեռ տղամարդիկ ծուլյորեն հանգստանում էին ճանապարհի եզրին գտնվող ծառերի տակ՝ հետաքրքրասեր լինելով նրանց անտարբերության տակ: Մի տեղում բոլոր գյուղացիները ուրախ լողանում էին մեծ ակվարիումում (իրենց հագուստներով, փոխվում էին՝ չոր շորերը փաթաթելով մարմիններին, իսկ թացները գցելով): Կանայք կրող ջուր դեպի նրանց տներ, մեջ հսկայական արույր տարաներ

«Ճանապարհը մեզ տարավ լեռան և լեռնաշղթայի վրայով ուրախ հետապնդման: Մենք ցատկոտում ու շպրտվում էինք, սուզվում էինք փոքրիկ առվակների մեջ, շրջանցում անավարտ ճանապարհին, սահում չոր, ավագոտ գետերի հունների վրայով և վերջապես, մոտավորապես ժամը 17:00-ին, մոտ էինք մեր նպատակակետին՝ Բիուրին: Բանկուրա շրջանի ներսում գտնվող այս փոքրիկ գյուղը, թաքնված խիտ տերևների պաշտպանության մեջ, անհասանելի է ճանապարհորդների համար անձրևոտ եղանակին, երբ առվակները հեղեղի պես հեղեղներ են, իսկ ճանապարհները օձի պես թափում են ցեխի թույնը»:

«Տաճարում աղոթքից տուն վերադառնալիս (մենակ դաշտում) մի խումբ հավատացյալների մեջ ուղեկցորդ խնդրելիս մեզ շրջապատեցին տասնյակ թերհագուստով տղաներ, որոնք բարձրացան մեքենայի կողքերին՝ անհամբեր սպասելով մեզ Գիրի Բալա տանելուն»:

«Ճանապարհը տանում էր դեպի արմավենիների պուրակ, որտեղ ապաստան էին տալիս կավե խրճիթների մի խումբ, բայց նախքան մենք այնտեղ հասնելը, Ֆորդը մի պահ վտանգավոր անկյան տակ թեքվեց, վերև շպրտվեց և ընկավ: Նեղ արահետը տանում էր ծառերի և ջրամբարի շուրջը, լեռնաշղթաների վրայով, փոսերի և խորը փոսերի մեջ: Մեքենան խարխալ գցեց թփերի կույտի վրա, ապա խրվեց բլրի վրա, ինչի պատճառով անհրաժեշտ եղավ հողի կույտերի բարձրացում: Մենք շարունակեցինք առաջ շարժվել՝ դանդաղ և զգուշորեն: Հանկարծ ճանապարհը փակվեց մեջտեղում գտնվող թփերի կույտի պատճառով»: սայլերի արահետը, ինչը անհրաժեշտ դարձրեց շեղ իջնող ժայռով դեպի չոր ջրամբար, որից փրկվելը պահանջում էր քերել, մաքրել և բահով մաքրել: Ճանապարհը կրկին ու կրկին անանցանելի էր թվում, բայց ուխտագնացությունը պետք է շարունակվեր. բարեհամբույր տղաները բերեցին բահեր և քանդեցին խոչընդոտները (Գանձի ստվերները), մինչ հարյուրավոր

երեխաներ և ծնողներ նայում էին նրանց:

«Շուտով մենք արդեն քայլում էինք հնության երկու ակոսներով՝ կանայք լայն բացված աչքերով նայում էին իրենց խրճիթների դռներից, տղամարդիկ քայլում էին մեր կողքով և մեր ետևից, երեխաները վազում էին դեպի...» երբ: Մերը, թերևս, առաջին ավտոմեքենան էր, որը հատեց այս ճանապարհները. «եզների սայլերի միությունը» պետք է Ամենակարող եղիր այստեղ: Ի՞նչ սենսացիա ստեղծեցինք. խումբ, որը վարում էր մի ամերիկացի և ռահվիրա էր քթով մեքենայով, ուղիղ մտավ իրենց գյուղական ամրոցը՝ ներխուժելով հինավուրց գաղտնիության և սրբության մեջ:

«Կանգ առնելով նեղ նրբանցքում, մենք հայտնվեցինք Գիրի Բալայի նախնիների տնից հարյուր ոտնաչափ հեռավորության վրա: Մենք զգացինք բավարարվածության զգացում երկար ճանապարհային պայքարից հետո, որը պսակվեց կոպիտ ավարտով: Մենք մոտեցանք աղյուսից և սվաղից կառուցված մեծ, երկհարկանի շենքի, որը գերիշխում էր շրջապատող կավաշեն խրճիթների վրա: Տունը վերանորոգման փուլում էր, քանի որ դրա շուրջը բամբուկե բնութագիր արևադարձային կառուցվածքն էր:»

«Զերմագգ սպասումով և ճնշված ուրախությամբ մենք կանգնած էինք Տիրոջ «անսոված» հայումով օրհնվածի բաց դռների առջև: Մշտապես բաց էին գյուղացիները՝ երիտասարդ ու ծեր, մերկ ու հագնված, կանայք՝ մի փոքր անտարբեր, բայց նաև հետաքրքրասեր, տղամարդիկ ու տղաները անամոթաբար հետևում էին մեզ՝ դիտելով այս աննախադեպ տեսարանը:»

«Շուտով դռան մոտ երևաց մի կարճահասակ կերպարանք՝ Գիրի Բալան: Նա փաթաթված էր ոսկեգույն մետաքսե մետաքսե կտորով: Հնդկական ոճով նա համեստորեն և տատանվելով առաջ եկավ՝ թեթևակի նայելով իր *սվադեշի* կտորի վերին ծայքի տակից: Նրա աչքերը փայլում էին ինչպես ծխացող ածուխներ գլխի զարդարանքի սովերում: Մենք հիացանք ամենաբարի և բարի դեմքով:»
գիտակցման և հասկացողության դեմք՝ ազատ երկրային կապվածության արատից:

«Հեզությամբ նա մոտեցավ և լուռ համաձայնեցված դեպի մեր ճոռոց մի համարը -ի նկարներ հետ մեր «Փոտո» և «կինո» տեսախցիկները: **46-6**
Համբերատար և ամաչկոտ նա դիմացավ մեր լուսանկարչական կեցվածքի կարգավորման տեխնիկային: և լույս դասավորություն Վերջապես մենք ուներ ձայնագրված համար սերունդ շատերը լուսանկարներ Աշխարհի միակ կնոջ մասին, ով, ինչպես հայտնի է, ապրել է առանց սննդի և խմիչքի ավելի քան հիսուն տարի: (Թերեզե Նոյմանը, իհարկե, ծոմ է պահել 1923 թվականից:)

Ամենամայրական էր Գիրի Բալայի արտահայտությունը, երբ նա կանգնած էր մեր առջև՝ ամբողջությամբ ծածկված ազատ հոսող շորով, նրա մարմնից ոչինչ չէր երևում, բացի դեմքից՝ խոնարհված աչքերով, ձեռքերից և փոքրիկ ոտքերից: Հազվագյուտ խաղաղության և անմեղ հավասարակշռության դեմք՝ լայն, մանկական, դողացող շրթունք, մի կանացի քիթ, նեղ, փայլուն աչքեր, և մի տխուր ժպիտ»:

Պարոն Ռայթի տպավորությունը Գիրի Բալայի մասին կիսում էի նաև ես. հոգևորականությունը նրան պարուրել էր ինչպես նրա մեղմ փայլող քողը: Նա իմ առջև *անունն ասաց*՝ սովորական ժեստով, երբ տանտերը ողջունում է վանականին: Նրա պարզ հմայքն ու հանգիստ ժպիտը մեզ ողջունեցին մեղրամոմով ճարտասանությունից անդին. մեր դժվար, փոշոտ ճանապարհորդությունը մոռացության մատնվեց:

Փոքրիկ սուրբը նստեց ծալապատիկ պատշգամբում: Չնայած տարիքի սպիներին, նա նիհար չէր. նրա ձիթապտղի գույնի մաշկը մնացել էր մաքուր և առողջ:

«Մայրի՛կ,- ասացի ես բենգալերեն,- ավելի քան քսանհինգ տարի ես անհամբերությամբ եմ մտածել հենց այս ուխտագնացության մասին: Ես քո սրբազան կյանքի մասին լսել եմ Սթիտի Լալ Նանդի Բաբուից»:

Նա գլխով արեց մեջ ճանաչում «Այո, իմ լավ հարևան մեջ Նավարգանջ:

«Այդ տարիների ընթացքում ես անցել եմ օվկիանոսներով, բայց երբեք չեմ

մոռացել իմ վաղեմի ծրագիրը՝ մի օր տեսնել քեզ: Այն վեհ դրաման, որը դու այստեղ խաղում ես այդքան աննկատելիորեն, պետք է դրոշմվի այն աշխարհի առջև, որը վաղուց մոռացել է ներքին աստվածային սնունդը:

Սուրբը մի թափեով բարձրացրեց աչքերը՝ ժպտալով

խաղաղ հետաքրքրությամբ: «Բաբան (պատվարժան

հայրը) ավելի լավ գիտի», - պատասխանեց նա

հեզությամբ:

Ես ուրախ էի, որ նա չէր վիրավորվել. երբեք չգիտես, թե ինչպես կարձագանքեն մեծ յոգիները կամ յոգինիները հրապարակայնության մտքին: Որպես կանոն, նրանք խուսափում են դրանից՝ ցանկանալով լռության մեջ խորը հոգու հետազոտություններ կատարել: Ներքին պատիժ է գալիս նրանց մոտ, երբ գալիս է իրենց կյանքը ցուցադրելու հարմար ժամանակը:

բացահայտորեն համար այն օգուտ -ի փնտրելով մտքերը:

«Մայրիկ,- շարունակեցի ես,- խնդրում եմ ներիւր ինձ, որ քեզ շատ հարցերով ծանրաբեռնեցի: Խնդրում եմ պատասխանիւր միայն նրանց, որոնք քեզ դուր եմ գալիս. ես նաև կհասկանամ քո լռութիւնը»:

Նա ձեռքերը տարածեց բարեհամբույր ժեստով: «Ես ուրախ եմ պատասխանել, այնքանով, որքանով ինձ նման աննշան մարդը կարող է բավարար պատասխաններ տալ»:

«Օ՛, ոչ, ոչ աննշան՝: Ես բողոքեց անկեղծորեն «Դու եմ մի մեծ հոգի»:

«Ես բոլորի խոնարհ ծառան եմ», - տարօրինակ կերպով ավելացրեց նա,

- «եւ սիրում եմ պատրաստել և կերակրել մարդկանց»: Տարօրինակ

գրադմունք, մտածեցի եւ, չուտող սրբի համար:

«Պատմի՛ր եւ, Մայրիկ, -ից քո սեփական շուրթերը քսելու դու կենդանի առանց սնունդ»

«Ճիշտ է»: Նա մի քանի պահ լուռ մնաց. նրա հաջորդ դիտողութիւնը ցույց տվեց, որ նա դժվարանում էր մտավոր հաշվարկներ կատարել: «Տասներկու տարեկան չորս ամսականից մինչև իմ ներկայիս վաթսուներե տարեկանը՝ ավելի քան հիսունվեց տարեկան, եւ ո՛չ ուտելիք եմ կերել, ո՛չ էլ հեղուկներ եմ ընդունել»:

«Արդե՞ք դու երբեք գայթակղվել դեպի ուտել՝

«Եթե եւ ուտելիքի ցանկութիւն գգայի, ստիպված կլինեի ուտել»: Պարզ, բայց թագավորական կերպով նա հայտարարեց այս արսիոմատիկ ճշմարտութիւնը, որը չափազանց լավ հայտնի է օրական երեք անգամ ուտելու շուրջ պտտվող աշխարհին:

«Բայց դու ինչ-որ բան ուտո՞ւմ ես»: Իմ ձայնի մեջ

դժգոհութեան երանգ կար: «Իհարկե»: Նա արագ

ժպտաց՝ հասկացողութեամբ:

«Ձեր սնունդը բխում է օդի և արևի լույսի նուրբ էներգիաներից, **46-7**» և տիեզերական ուժից, որը լիցքավորում է ձեր մարմինը երկարավուն ուղեղի միջոցով:

«Բարա գիտի:» Կրկին նա համաձայնվեց, նրան ձև հանգստացնող և անտարբեր

«Մայրիկ, խնդրում եմ պատմիւր ինձ քո վաղ կյանքի մասին: Այն խոր

հետաքրքրություն է ներկայացնում ամբողջ Հնդկաստանի, նույնիսկ ծովերից այն կողմ գտնվող մեր եղբայրների և քույրերի համար»:

Գիրի Բալա դնել մի կողմ նրան սովորական պահուստային, հանգստացնող մեջ մի խոսակցական տրամադրություն

«Այդպես էլ լինի»: Նրա ձայնը ցածր ու վճռական էր: «Ես ծնվել եմ այս անտառային շրջաններում: Իմ մանկությունն անկարագրելի էր, բացառությամբ այն բանի, որ ես տիրում էի անհագ ախորժակով: Ես նշանված էի վաղ տարիքում»:

«Երեխա՛ս,- հաճախ էր ինձ զգուշացնում մայրս,- փորձիր գսպել քո ագահությունը: Երբ ժամանակը գա, որ ապրես անծանոթների մեջ՝ ամուսնուղ ընտանիքում, ի՞նչ կմտածեն նրանք քո մասին, եթե օրերդ անցկացնես միայն ուտելով»:

«Նրա կանխատեսած աղետը տեղի ունեցավ: Ես ընդամենը տասներկու տարեկան էի, երբ միացա ամուսնուս ժողովրդին Նավարգանջում: Սկեսուրս ամաչեցնում էր ինձ առավոտյան, կեսօրին և երեկոյան իմ որկրամոլության համար: Սակայն նրա հանդիմանությունները քողարկված օրհնություն էին. դրանք արթնացրին իմ քնած հոգևոր հակումները: Մի առավոտ նրա ծաղրը անողոր էր:

«Շուտով կապացուցեմ քեզ,- ասացի ես՝ սուր ծակծկոցով,- որ քանի դեռ կենդանի եմ, այլևս երբեք ուտելիքի չեմ դիպչի»:

«Սկեսուրս ծաղրեց: «Ուրեմն, ինչպե՞ս կարող ես ապրել առանց ուտելու, երբ չես կարող ապրել առանց չափից շատ ուտելու»:

«Այս դիտողությունն անպատասխան էր: Սակայն երկաթե որոշումս հիմք դրեց իմ հոգուն: Մի մեկուսի վայրում ես փնտրեցի իմ Երկնային Հորը:»

«Տե՛ր,- անդադար աղոթում էի ես,- խնդրում եմ, ուղարկիր ինձ մի գուրու, մեկին, ով կարող է սովորեցնել ինձ ապրել Քո լույսով, այլ ոչ թե սնունդով»:

«Աստվածային էքստազ իջավ ինձ վրա: Երանելի կախարդանքով առաջնորդվելով՝ ես ուղևորվեցի դեպի Գանգեսի ափին գտնվող Նավարգանջ *գհատը* : Ճանապարհին հանդիպեցի ամուսնուս ընտանիքի քահանային:

«Հարգելի պարոն, Ես ասաց վստահությամբ, «բարեհաճորեն» պատմել ես ինչպես դեպի կենդանի առանց ուտելը:

«Նա անպատասխան նայեց ինձ: Վերջապես նա խոսեց միփթարական տոնով. «Երեխա՛ս,- ասաց նա,- այսօր երեկոյան արի տաճար, ես քեզ համար հատուկ *վեդայական արարողություն կանցկացնեմ*»:

«Այս անորոշ պատասխանը այն չէր, ինչ ես փնտրում էի. ես շարունակեցի դեպի *գհատը* : Առավոտյան արևը թափանցում էր ջրերի մեջ. ես մաքրվեցի Գանգեսում, կարծես սրբազան ձեռնադրության համար: Երբ ես դուրս եկա գետի ափից՝ թաց շորով շրջապատված, օրվա լայն շողում իմ տերը հայտնվեց իմ առջև:»

«Միրելի՛ փոքրիկ,- ասաց նա սիրող կարեկցանքի ձայնով,- ես Աստծո կողմից այստեղ ուղարկված գուրուն եմ՝ քո հրատապ աղոթքը կատարելու համար: Նրան խորապես հուզեց դրա շատ անսովոր բնույթը: Այսօրվանից դու կապրես աստրալ լույսով, քո մարմնի ատոմները կսնվեն անսահման հոսանքից»:

Գիրի Բալան լռեց: Ես վերցրի պարոն Ռայթի մատիտն ու տետրը և մի քանի բան թարգմանեցի անգլերեն՝ նրա տեղեկության համար:

Սուրբը շարունակեց պատմությունը, նրա մեղմ ձայնը հագիվ լսելի էր: « *Գհատը* լքված էր, բայց իմ գուրուն մեզ շուրջը պաշտպանող լույսի աուրա սփռեց,

որպեսզի հետագայում ոչ մի թափառող լողացող մեզ չհասնգարի: Նա ինձ
մտցրեց...» կրիա տեխնիկա, որը ազատում է մարմինը մահկանացուների կոպիտ
սննդից կախվածությունից: Տեխնիկան ներառում է որոշակի ~~46-8~~ *մանտրայի*
օգտագործումը : և շնչառական վարժություն, որն ավելի դժվար է, քան միջին
մարդը կարող է կատարել: Ոչ մի դեղամիջոց կամ մոգություն չի ներառված. ոչինչ,
բացի *կրիայից* :

Մեջ այն ձև -ի այն ամերիկյան թերթ լրագրող, ԱՀԿ ունեի անգիտակցաբար
սովորեցրել է ես նրա

ընթացակարգի շրջանակներում ես հարցեր տվեցի Գիրի Բալային բազմաթիվ հարցերի վերաբերյալ, որոնք, իմ կարծիքով, կհետաքրքրենին աշխարհին: Նա մաս առ մաս ինձ տվեց հետևյալ տեղեկությունները.

«Ես երբեք երեխաներ չեմ ունեցել. շատ տարիներ առաջ այրիացա: Ես շատ քիչ եմ քնում, քանի որ քունն ու արթնությունը ինձ համար նույնն են: Գիշերը մեղիտացիա եմ անում, ցերեկը զբաղվում եմ տնային գործերով: Ես թեթևակի զգում եմ կլիմայի փոփոխությունը եղանակից եղանակ: Ես երբեք հիվանդ չեմ եղել կամ որևէ հիվանդություն չեմ ունեցել: Ես միայն թեթև ցավ եմ զգում պատահաբար վնասվածք ստանալիս: Ես մարմնական արտաթորանք չունեմ: Ես կարող եմ վերահսկել սիրտս և շնչառությունս: Ես հաճախ տեսիլքներում տեսնում եմ իմ գուրուին, ինչպես նաև այլ մեծ հոգիների»:

«Մայրի՛կ,- հարցրի ես,- ինչո՞ւ չես սովորեցնում ուրիշներին առանց

սննդի ապրելու եղանակը»: Աշխարհի միլիոնավոր սովամահների

համար իմ հավակնոտ հույսերը խորտակվեցին բողբոջում:

«Ո՛չ», - գլխով արեց նա: «Իմ գուրուն ինձ խստորեն հրամայել էր չբացահայտել գաղտնիքը: Նրա ցանկությունը չէ խառնվել Աստծո արարչագործության դրամատիկային: Գյուղացիները չէին շնորհակալություն հայտնի ինձ, եթե ես շատ մարդկանց սովորեցնեի ապրել առանց ուտելու: Համեղ պտուղները անօգուտ կմնային գետնին: Թվում է, թե տառապանքը, սովը և հիվանդությունը մեր կարմայի մտրակներն են, որոնք, ի վերջո, մեզ մղում են փնտրել կյանքի իրական իմաստը»:

«Մայրիկ», Ես ասաց դանդաղ, «ինչ է այն օգտագործել -ի քո ունենալով եղել է առանձնացված դուրս դեպի կենդանի առանց ուտելը՞»

«Ապացուցելու համար, որ մարդը Հոգի է»: Նրա դեմքը լուսավորվեց իմաստությամբ: «Ցույց տալու համար, որ աստվածային առաջընթացի միջոցով նա կարող է աստիճանաբար սովորել ապրել Հավերժական Լույսով, այլ ոչ թե սնունդով»:

Սուրբը խորը մեղիտացիայի մեջ ընկղմվեց: Նրա հայացքը ուղղված էր դեպի ներսը, աչքերի նուրբ խորքերը դարձան անարտահայտ: Նա որոշակի հառաչանք արձակեց՝ նախերգանքը էքստատիկ շնչահեղձ տրանսի: Որոշ ժամանակ նա փախել էր անվիճելի ոլորտ՝ ներքին ուրախության դրախտ:

Արևադարձային խավարը իջել էր: Փոքրիկ կերոսինային լամպի լույսը անկայուն կերպով թարթում էր սովերում լուռ նստած տասնյակ գյուղացիների դեմքերին: Խրճիթների հեռավոր յուղային լապտերներն ու լուսարձակները վառ, սարսափելի նախշեր էին հյուսում թավշյա գիշերվա մեջ: Բաժանման ցավոտ ժամն էր. մեր փոքրիկ խմբի առջև դանդաղ, ձանձրալի ճանապարհորդություն էր

սպասվում:

«Գիրի Բալա, Ես ասաց ինչպես այն սուրբ բացված նրան աչքեր, «խնդրում եմ տալ ես մի հուշանվեր շերտ -ի մեկ -ի քո

«սարիներ :

Ծուտով նա վերադարձավ Բենարեսի մետաքսի մի կտորով, այն մեկնելով ձեռքին և հանկարծակի խոնարհվելով գետնին:

«Մայրիկ», Ես ասաց ակնածանքով, «ավելի շուտ թող ես հպում քո սեփական օրհնված ոտքերը՝

.....
46-1 : Մեջ հյուսիսային Բենգալ:

46-2 : Հ. Հ. Պարոն Բիջայ Զանդ Մահթաբ, հիմա մեռած Նրա ընտանիք անկասկած տիրապետում է որոշ գրառում -ի այն Մահարաջայի Գիրի Բալայի երեք հետաքննություններ:

46-3 : Կին յոգի

46-4 : «Հեռացնող -ի հռչակողություններ», այն աստված -ի լավ բախտ

46-5 : Շրի Յուկտեշվար օգտագործված դեպի ասա՝ «Դը Տեր ունի տրված մեզ այն մրգեր -ի այն լավ երկիր Մենք նման դեպի տեսնել մեր սնունդ, դեպի հոտ «դա, համտեսել այն՝ հինդուին նույնպես դուր է գալիս դրան դիպչելը»։ Մարդ նաև դեմ է *լսել* այն, եթե ճաշին ուրիշ ոչ ոք ներկա չէ։

46-6 : Պարոն Ռայթ նաև վերցրեց շարժվող նկարներ -ի Շրի Յուկտեշվար ընթացքում նրա վերջին Ձմեռ

Արևադարձ Փառատուն մեջ Սերամպոր: 46-7. «Մենք ուտում ենք ճառագայթում. մեր սնունդը Էներգիայի

այնքան շատ քվանտա է», - ասաց Զիվլենդից բժիշկ Ջորջ Վ. Քրայլը մի մարդու:

հավաքույթ -ի բժշկական տղամարդիկ վրա Մայիս 17, 1933թ. մեջ Մեմֆիս: «Սա ամենակարևորը ճառագայթում, որը թողարկումներ էլեկտրական հոսանքներ

քանի որ մարմնի էլեկտրական շղթան՝ նյարդային համակարգը, սնունդ է ստանում արևի ճառագայթների միջոցով: Ատոմները, ասում է դոկտոր Քրայլը, արեգակնային համակարգեր են: Ատոմներ են այն տրանսպորտային միջոցներ որ են լցված հետ արևային փայլ ինչպես այսպես շատերը պարուրված աղբյուրներ Սրանք անթիվ ատոմային մասնիկներ Էներգիայի մեծ մասը ներծծվում է որպես սնունդ: Մարդու մարմնում հայտնվելուց հետո այս լարված տրանսպորտային միջոցները՝ ատոմները, արտանետվում են մարմնի պրոտոպլազմայում, այն փայլ կահավորում նոր քիմիական Էներգիա, նոր էլեկտրական հոսանքները: «Քո մարմին է պատրաստված վեր -ի այդպիսի «ատոմներ են», - ասաց դոկտոր Քրայլը: «Դրանք ձեր մկաններն են, ուղեղը և զգայական օրգանները, ինչպիսիք են աչքերը և ականջները»:

Մի օր գիտնականներ կամք հայտնաբերել ինչպես մարդ տուփ կենդանի ուղղակիորեն վրա արևային Էներգիա «Քլորոֆիլ է այն միայն նյութ հայտնի բնության մեջ որ ինչ-որ կերպ տիրապետում է այն ուժ դեպի գործողություն ինչպես մի «արևի լույս» թակարդ, Ուիլյամ Լ. Լորենս գրում է մեջ այն *Նոր Յորք Times* . «Այն «որսում» է արևի լույսի Էներգիան և կուտակում այն բույսի մեջ: Առանց դրա կյանք գոյություն չէր ունենա: Մենք կյանքի համար անհրաժեշտ Էներգիան ստանում ենք արևի Էներգիայից, որը կուտակվում է մեր ուտած բուսական սննդի կամ բույսերը ուտող կենդանիների մսի մեջ»:

The Էներգիա մենք ստանալ -ից ածուխ կամ յուղ է արևային Էներգիա թակարդված կողմից այն քլորոֆիլ մեջ բույս կյանք միլիոններ -ի տարիներ առաջ Մենք ապրել արևի լույսով՝ քլորոֆիլի միջոցով:

Հզոր թրթռացող երգել The բառացի թարգմանություն -ի սանսկրիտ *մանտրա* է «գործիք -ի միտք», :46-8 նշանակող այն իդեալական, անլսելի ձայներ որը ներկայացնել մեկ կողմը -ի ստեղծում; երբ ձայնավորված ինչպես վանկեր, մի *մանտրա* կազմում է մի համընդհանուր տերմինաբանություն: Հնչյունի անսահման ուժերը բխում են AUM-ից՝ Տիեզերական Շարժիչի «Բառից» կամ ստեղծագործական բզզոցից:

ԳԼՈՒԽ՝ 47

Ես Վերադարձ Դեպի The Արևմուտք

«Ես յոգայի բազմաթիվ դասեր եմ տվել Հնդկաստանում և Ամերիկայում, բայց պետք է խոստովանեմ, որ որպես հինդու, ես անսովոր ուրախ եմ անգլերենի ուսանողների համար դասընթաց վարելու համար»:

Իմ լոնդոնյան դասարանի անդամները գնահատանքով ծիծաղեցին. ոչ մի քաղաքական խառնաշփոթ երբեք չի խանգարել մեր յոգայի հանգստությանը:

Հնդկաստանն այժմ սրբազան հիշողություն էր: 1936 թվականի սեպտեմբեր է. ես Մնգլիայում եմ՝ կատարելու տասնվեց ամիս առաջ տված խոստումս՝ կրկին դասախոսություն կարդալ Լոնդոնում:

Մնգլիան նույնպես ընկալունակ է յոգայի անժամանակ ուղերձի նկատմամբ: Լրագրողներն ու լրատվական տեսահոլովակների օպերատորները լեփ-լեցուն էին Գրոսվենոր Հաուսում գտնվող իմ սենյակներում: Բրիտանական ազգային խորհուրդը

Հավատքի եղբայրությունը սեպտեմբերի 29-ին հանդիպում կազմակերպեց Ուայթֆիլդի ժողովական եկեղեցում, որտեղ ես ելույթ ունեցա լսարանի առջև՝ «Ինչպես կարող է եղբայրության մեջ հավատը փրկել քաղաքակրթությունը» կարևոր թեմայով: Քեքսթոն դահլիճում ժամը ութին տեղի ունեցած դասախոսությունները այնքան բազմություն հավաքեցին, որ երկու գիշեր շարունակ Վինձոր Հաուսի դահլիճում լեփ-լեցուն մարդիկ սպասեցին իմ երկրորդ ելույթին՝ ժամը ինն անց կեսին: Հաջորդ շաբաթների ընթացքում յոգայի դասընթացներն այնքան մեծացան, որ պարոն Ռայթը ստիպված եղավ կազմակերպել տեղափոխություն մեկ այլ դահլիճ:

Անգլիական համառությունը հիացմունքի արժանի արտահայտություն ունի հոգևոր հարաբերություններում: Իմ հեռանալուց հետո լոնդոնցի յոգայի ուսանողները հավատարմորեն կազմակերպվեցին Ինքնաճանաչման Ընկերակցության կենտրոնում՝ պատերազմի դառը տարիների ընթացքում ամեն շաբաթ անցկացնելով իրենց մեղիտացիայի հանդիպումները:

Անմոռանալի շաբաթներ Անգլիայում, տեսարժան վայրերի դիտման օրեր Լոնդոնում, ապա՝ գեղեցիկ գյուղական վայրերում: Պարոն Ռայթի հետ մենք կանչեցինք վստահելի Ֆորդը՝ այցելելու բրիտանական պատմության մեծ բանաստեղծների և հերոսների ծննդավայրերն ու գերեզմանները:

Մեր փոքրիկ խումբը հոկտեմբերի վերջին Սաութհեմփթոնից *Բրեմեն նավով նավարկեց դեպի Ամերիկա* : Նյու Յորքի նավահանգստում գտնվող Ազատության վեհաշուք արձանը ուրախության զգացմունքային կուլ տվեց ոչ միայն տիկին Բլեչի և պարոն Ռայթի կոկորդներին, այլև իմ սեփականին:

Հին հողերի հետ պայքարից մի փոքր վնասված Ֆորդը դեռևս հզոր էր. այն այժմ իր հանգիստ ընթացքով սկսեց միջմայրցամաքային ճանապարհորդությունը դեպի Կալիֆոռնիա: 1936 թվականի վերջին, ահա՛, Վաշինգտոն լեռը:

Տարեվերջյան տոները ամեն տարի նշվում են Լոս Անջելեսի կենտրոնում՝ դեկտեմբերի 24-ին (Հոգևոր Սուրբ Ծնունդ) ութժամյա խմբային մեղիտացիայով, որին հաջորդում է ճաշերույթ (Սոցիալական Սուրբ Ծնունդ): Այս տարի տոնակատարությունները լրացվեցին հեռավոր քաղաքներից ժամանած սիրելի ընկերների և ուսանողների ներկայությամբ, որոնք ժամանել էին տուն՝ ողջունելու երեք աշխարհագնացներին:

Սուրբ Ծննդյան տոնական խնջույքը ներառում էր այս ուրախ առիթի համար տասնհինգ հազար մղոն հեռավորության վրա բերված համեղ ուտեստներ՝ Քաշմիրից *գուլչի սունկ*, *պահածոյացված ռասագուլլա* և մանգոյի միջուկ, *թղթե* թխվածքաբլիթներ և յուղով լի բլիթներ: Հնդկական *կեռորա* ծաղկի մասին, որը մեր պաղպաղակի համն էր: Երեկոն մեզ գտավ խմբված հսկայական փայլուն տոնածառի շուրջ, մոտակա բուխարին ճոռում էր բուրավետ կիպարիսի գերաններով:

Նվերների ժամանակն է: Նվերներ աշխարհի հեռավոր անկյուններից՝
Պաղեստինից, Եգիպտոսից, Հնդկաստանից, Անգլիայից, Ֆրանսիայից,
Իտալիայից: Ինչքան ջանասիրաբար էր պարոն Ռայթը հաշվել յուրաքանչյուր
օտարերկրյա խաչմերուկում գտնվող ծառերի ցողունները, որպեսզի ոչ մի գող
ձեռք չստանա Ամերիկայում սիրելիների համար նախատեսված գանձերը: Սուրբ
Երկրից սուրբ ձիթենու հուշատախտակներ, Բելգիայից և Հոլանդիայից նուրբ
ժանյակներ և ասեղնագործություններ, պարսկական գորգեր, նուրբ հյուսված
քաշմիրյան շալեր, Մայսուրից հավերժ բուրավետ սանդալափայտե սկուտեղներ,
Կենտրոնական նահանգներից Շիվայի «ցլի աչք» քարեր, վադուց ի վեր մնացած
դինաստիաների հին հնդկական մետաղադրամներ, թանկարժեք քարերով
զարդարված ծաղկամաններ և բաժակներ, մանրանկարներ, գորելեններ,
տաճարային խունկ և օձանելիքներ, *սվադեշի* բամբակյա տպագրություններ,
լաքի աշխատանքներ, Մայսուրի փղոսկրե փորագրություններ, պարսկական
հողաթափեր իրենց հետաքրքրասեր երկար քթով, տարօրինակ հին լուսավորված
ձեռագրեր, թավիշներ, բրոկադներ, Գանդիի գլխարկներ, կավագործական իրեր,
սալիկներ, պղնձե իրեր, ադրթքի գորգեր՝ ավար: Երեք մայրցամաքներ!

Մեկ կողմից մեկ Ես բաշխված այն ուրախ փաթաթված փաթեթներ -ից այն
անսահման կույտ տակ այն ծառ

«Քույր Գյանամատա՛»։ Ես մի երկար արկղ մեկնեցի սուրբ ամերիկուհի տիկնոջը՝ քաղցր դեմքով և խորը գիտակցությամբ, որը իմ բացակայության ընթացքում պատասխանատու էր Վաշինգտոն լեռան վրա։ Նա թղթե անձեռոցիկներից հանեց Բենարեսի ոսկեգույն մետաքսից պատրաստված սարի :

«Շնորհակալություն դու, պարոն; այն բերում է այն մրցույթ -ի Հնդկաստան նախքան իմ աչքերը»:

«Պարոն Դիկինսոն»։ Հաջորդ ծանրոցում կար մի նվեր, որը ես գնել էի Կալկաթայի շուկայից: «Պարոն Դիկինսոնին սա դուր կգա», - մտածեցի ես այդ ժամանակ: Սիրելի աշակերտ պարոն Դիկինսոնը ներկա էր եղել Վաշինգտոն լեռան հիմնադրումից ի վեր բոլոր Սուրբ Ծննդյան տոներին: Այս տասնմեկերորդ տարեկան տոնակատարության ժամանակ նա կանգնած էր իմ առջև՝ քանդելով իր քառակուսի փոքրիկ փաթեթի ժապավենները:

«Արծաթե բաժակը»։ Հույզերի դեմ պայքարելով՝ նա նայեց նվերին՝ բարձր խմելու բաժակին: Նա նստեց որոշ հեռավորության վրա, ակնհայտորեն ապշած: Ես քնքշորեն ժպտացի նրան, նախքան Սանտա Կլաուսի դերս ստանձնելը:

Մերմնաժայթքման երեկոն ավարտվեց բոլոր նվերները Տվոդին ուղղված աղոթքով, ապա խմբակային երգեցողությամբ՝ Սուրբ Ծննդյան երգերով:

Պարոն Դիկինսոն և Ես էին գրուցել միասին երբևէ ավելի ուշ

«Պարոն,- ասաց նա,- խնդրում եմ թույլ տվեք հիմա շնորհակալություն հայտնել արծաթե բաժակի համար: Սուրբ Ծննդյան գիշերը բառեր չէի կարողանում գտնել»:

«Ես բերեց այն նվեր հատկապես համար դու:

«Քառասուններեք տարի սպասել եմ այդ արծաթե բաժակին: Դա երկար պատմություն է, որը թաքցրել եմ իմ մեջ»։ Պարոն Դիքինսոնը ամաչկոտ նայեց ինձ: «Սկիզբը դրամատիկ էր. ես խեղդվում էի: Իմ ավագ եղբայրը խաղով ինձ մղել էր տասնհինգ ոտնաչափ խորությամբ լողավազանի մեջ՝ Նեբրասկայի մի փոքրիկ քաղաքում: Այդ ժամանակ ես ընդամենը հինգ տարեկան էի: Երբ պատրաստվում էի երկրորդ անգամ ջրի տակ ընկղմվել, հայտնվեց մի կուրացնող բազմագույն լույս, որը լցրեց ամբողջ տարածությունը: Մեջտեղում կանգնած էր մի տղամարդու կերպարանք՝ հանգիստ աչքերով և հանգստացնող ժպիտով: Իմ մարմինը երրորդ անգամ էր խորտակվում, երբ եղբորս ընկերներից մեկը բարձր, բարակ ուռենու ծառը թեքեց այնքան ցածր, որ ես կարողացա բռնել այն հուսահատ մատներովս: Տղաները ինձ բարձրացրին ափ և հաջողությամբ առաջին բուժօգնություն ցուցաբերեցին :

«Տասներկու տարի անց, տասնյոթ տարեկան հասակում, ես այցելեցի Չիկագո

մորս հետ: Դա 1893 թվականն էր. Կրոնների մեծ համաշխարհային
խորհրդարանը նիստ էր անցկացնում: Մայրիկիս հետ քայլում էինք գլխավոր
փողոցով, երբ կրկին տեսա լույսի հզոր փայլատակումը: Մի քանի քայլ
հեռավորության վրա, դանդաղ քայլելով, նույն մարդուն, որին տարիներ առաջ
տեսել էի տեսիլքում: Նա մոտեցավ մի մեծ դահլիճի և անհետացավ դռան
ներսում:

Պարոն Է. Է. Դիկինսոն -ի Լոս Լոնգես; Նա փնտրել մի արծաթ բաժակ

Շրի Յուկտեշվար և ես ինքս մեջ Կալկաթա, 1935թ. Նա է տանելը այն նվեր հովանոց- ձեռնափայտ

Ռանչիի ուսանողների և ուսուցիչների մի խումբ լուսանկարվում է Կասիմբազարի պատվարժան մահարաջայի հետ (կենտրոնում, սպիտակներով): 1918 թվականին նա իր Կասիմբազարի պալատը և Ռանչիի քսանհինգ ակր հողատարածքը նվիրաբերեց որպես տղաների համար նախատեսված յոգայի դպրոցի մշտական տարածք:

«Մայրիկ», Ես լաց եղավ, դա էր այն մարդ ԱՀԿ հայտնվեց ժամը այն ժամանակ Ես էր խեղդվո՞ւմ ես:

«Նա և ես շտապեցինք շենք. տղամարդը նստած էր դասախոսության հարթակի վրա: Շուտով իմացանք, որ նա Հնդկաստանի Սվամի Վիվեկանանդան էր: **47-1** Նրա հոգեպարար ելույթից հետո ես առաջ գնացի նրան դիմավորելու: Նա բարեհամբույր ժպտաց ինձ, կարծես մենք հին ընկերներ լինեինք: Ես այնքան փոքր էի, որ չգիտեի, թե ինչպես արտահայտել իմ զգացմունքները, բայց սրտումս հույս ունեի, որ նա կառաջարկի լինել իմ ուսուցիչը: Նա կարդաց իմ մտքերը:

«Ո՛չ, որդիս, ես քո գուրուն չեմ»: Վիվեկանանդան իր գեղեցիկ, թափանցող աչքերով խորը նայեց իմ աչքերին: «Քո ուսուցիչը հետո կգա: Նա քեզ արծաթե բաժակ կտա»: Մի փոքր լռությունից հետո նա ժպտալով ավելացրեց. «Նա քեզ վրա ավելի շատ օրհնություններ կթափի, քան դու հիմա կարող ես պահել»:

«Ես մի քանի օրից լքեցի Զիկագոն,- շարունակեց պարոն Դիկինսոնը,- և այլևս երբեք չտեսա մեծ Վիվեկանանդային: Բայց նրա արտաբերած յուրաքանչյուր բառ անջնջելիորեն գրվեց իմ խորքում: Տարիներ անցան. ոչ մի ուսուցիչ չհայտնվեց: 1925 թվականի մի գիշեր ես խորապես աղոթեցի, որ Տերը ինձ ուղարկի իմ գուրուին: Մի քանի ժամ անց ինձ արթնացրեց մեղմ մեղեդին: Երկնային Էակների մի խումբ, որոնք կրում էին ֆլեյտաներ և այլ գործիքներ, հայտնվեցին իմ տեսադաշտում: Օդը փառահեղ երաժշտությամբ լցնելուց հետո հրեշտակները դանդաղորեն անհետացան:

«Հաջորդ երեկոյան ես առաջին անգամ ներկա եղա ձեր դասախոսություններից մեկին այստեղ՝ Լոս Անջելեսում, և այդ ժամանակ հասկացա, որ իմ աղոթքը

բավարարվել է»:

Մենք ժպտաց ժամը յուրաքանչյուրը այլ մեջ լռություն

«Տասնմեկ տարի է՝ ես ձեր *Կրիա Յոգայի* աշակերտն եմ», - շարունակեց պարոն Դիկինսոնը: «Երբեմն մտածում էի արծաթե բաժակի մասին. գրեթե համոզել էի ինքս ինձ, որ Վիվեկանանդայի խոսքերը միայն փոխաբերական են: Բայց Սուրբ Ծննդյան գիշերը, երբ դուք ինձ տվեցիք ծառի մոտ գտնվող քառակուսի տուփը, Ես սդոց, համար այն երբորդ ժամանակ մեջ իմ կյանք, այն նույնը շլացուցիչ լուսարձակ -ի լույս Մեջ մեկ այլ բույե Ես էր

նայելով իմ գուրուի նվերին, որը Վիվեկանանդան նախատեսել էր ինձ համար քառասուններեք տարի առաջ՝ արծաթե գավաթին:

The դեկավար աշակերտ -ի այն Քրիստոսանման վարպետ Շրի Ռամակրիշնա: :47-1

ԳԼՈՒԽ՝ 48

Ժամը Էնսինիտաս Մեջ Կալիֆոռնիա

«Անակնկալ, պարոն: Ձեր արտասահմանում բացակայության ընթացքում մենք կառուցել ենք այս Էնսինիտասի ճգնաժամական տունը. սա «ողջույնի» նվեր է տանը վերադառնալու համար»: Քույր Գյանամատան ժպտալով ինձ տարավ դարպասի միջով և ծառերի ստվերոտ արահետով բարձրացավ:

Ես տեսա մի շենք, որը մեծ սպիտակ օվկիանոսային լայների պես դուրս էր ցցված դեպի կապույտ աղաջուրը: Սկզբում անխոս, ապա «Օհ» և «Ա՛խ» բացականչություններով, վերջապես՝ մարդկային ուրախության և երախտագիտության անբավարար բառապաշարով, ես զննեցի աշրամը՝ տասնվեց անսովոր մեծ սենյակներով, որոնցից յուրաքանչյուրը հմայիչ կերպով կահավորված էր:

Հսկայական, առաստաղը հասնող պատուհաններով կենտրոնական դահլիճը նայում է խոտի, օվկիանոսի, երկնքի միասնական զոհասեղանին՝ զմրուխտե, օպալե, շափուղե սիմֆոնիայի: Դահլիճի հսկայական բուխարու վրայի թիկնոցում պատկերված է Լահիրի Մահասայայի շրջանակված պատկերը, որը ժպտում է իր օրհնությամբ այս հեռավոր Խաղաղ օվկիանոսի դրախտի վրա:

Սրահի անմիջապես ներքևում, կառուցված հենց ժայռի մեջ, երկու միայնակ մեդիտացիայի քարանձավներ են բախվում երկնքի և ծովի անսահմանությանը: Պատշգամբներ, արևայրուքի անկյուններ, պտղատու այգիներ, Էվկալիպտների պուրակ, վարդերի և շուշանների միջով դեպի հանգիստ ծառեր տանող քարե արահետներ, մեկուսացված լողափում ավարտվող երկար աստիճաններ և անձայրածիր ջրեր: Արդյո՞ք երազանքը երբևէ ավելի կոնկրետ էր:

«Թող սրբերի բարի, հերոսական և առատաձեռն հոգիները գան այստեղ», -

ասվում է «Աղոթք բնակության համար» Չենդ -*Ավեստայից* , որը ամրացված է ճգնավորական տան դռներից մեկին, - «Եւ թող նրանք ձեռք ձեռքի տված գնան մեզ հետ՝ իրենց օրհնյալ պարգևների բուժիչ առաքինությունները տալով այնքան տարածված, որքան երկիրը, այնքան հեռու, որքան գետերը, այնքան բարձր, որքան արևը, ավելի լավ մարդկանց առաջխաղացման, առատության և փառքի աճի համար»:

«Թող հնազանդությունը հաղթի անհնազանդությանը այս տանը, թող խաղաղությունը հաղթի անհամաձայնությանը, ազատ սրտով տալը՝ ազատությանը, ճշմարիտ խոսքը՝ խաբեությանը, երկյուղածությունը՝ արհամարհանքին: Որպեսզի մեր միտքը ուրախանա, իսկ հոգին՝ բարձրանա, թող մեր մարմինները նույնպես փառավորվեն: Եվ ո՛վ Աստվածային Լույս, թող տեսնենք Քեզ, և մոտենալով՝ շրջապատենք Քեզ և հասնենք Քեզ»:

ամբողջ ընկերակցություն!»

Էնսինիտաս, Կալիֆոռնիա, Խաղաղ օվկիանոսի տեսարանով:
Ինքնաճանաչման միության գլխավոր շենքը և
տարածքի մի մասը:

Այս «Ինքնագիտացման ընկերակցություն» աշրամը հնարավոր դարձավ մի քանի ամերիկացի աշակերտների՝ անվերջ պատասխանատվություններով օժտված ամերիկացի գործարարների առատաձեռնության շնորհիվ, ովքեր, այնուամենայնիվ, ամեն օր ժամանակ են գտնում իրենց *կրիա յոգայի համար* : Հնդկաստանում և Եվրոպայում իմ գտնվելու ընթացքում ես ոչ մի խոսք չհասցրի ճգնավորական տաճարի մասին: Չարմանք, հիացմունք:

Ամերիկայում անցկացրած իմ վաղ տարիներին ես սանրել էի Կալիֆոռնիայի ափերը՝ ծովափնյա աշրամի համար մի փոքրիկ տեղ փնտրելով: Երբ ես գտնում էի հարմար տեղ, անխուսափելիորեն ինչ-որ խոչընդոտ էր առաջանում, որը խանգարում էր ինձ: Հիմա նայելով Էնսինիտասի լայնարձակ հողերին՝ **48-1** համեստորեն ես տեսա Շրի Յուկտեշվարի վաղեմի մարգարեության անstreng կատարումը՝ «ճգնավորական կացարան օվկիանոսի ափին»:

Մի քանի ամիս անց՝ 1937 թվականի Չատիկին, ես Էնսինիտասի հարթ մարգագետիններում անցկացրեցի առաջինը: Բազմաթիվ Արևածագի ծառայություններ: Հին մոգերի նման, մի քանի հարյուր ուսանողներ հիացմունքով նայում էին ամենօրյա հրաշքին՝ արևելյան երկնքում վաղ արևային կրակի ծեսին: Արևմուտքում անսպառ Խաղաղ օվկիանոսն էր՝ իր հանդիսավոր գովեստը հնչեցնելով. հեռվում՝ փոքրիկ սպիտակ առագաստանավ և ճայի միայնակ թռիչքը: «Քրիստոս, դու հարություն առար»: Ոչ թե միայնակ գարնանային արևի հետ, այլ Հոգու հավերժական արշալույսում :

Ծառ երջանիկ ամիսներ անցան. կատարյալ գեղեցկության խաղաղության մեջ ես կարողացա անապատում ավարտել երկար նախագծված մի ստեղծագործություն՝ « *Տիեզերական երգեցողություններ* » : Ես անգլերեն բառերով և արևմտյան նոտագրությամբ գրեցի մոտ քառասուն երգ, որոնցից մի

քանիսը բնօրինակ էին, մյուսները՝ հին մեղեդիների իմ մշակումները: Դրանց թվում էին Շանկարայի «Ծնունդ չկա, մահ չկա» երգը, Ծրի Յուկտեսվարի երկու սիրելի երգերը՝ «Արթնացի՛ր, բայց արթնացի՛ր, ո՛վ իմ սուրբ» և «Ցանկություն, իմ մեծ թշնամի», մոխրագույն սանսկրիտական «Բրահմային օրհներգը», հին բենգալական երգերը՝ «Ի՛նչ կայծակի փայլատակում» և «Նրանք լսել են քո անունը», Թագորի «Ո՞վ է իմ տաճարում» և իմ մի շարք ստեղծագործություններ՝ «Ես միշտ քոնը կլինեմ», «Իմ երազանքներից այն կողմ գտնվող երկրում», «Դուրս արի լուռ երկնքից», «Լսիր իմ հոգու կանչը», «Լռության տաճարում» և «Դու իմ կյանքն ես»:

Համար մի նախաբան դեպի այն երգարան Ես վերահաշվարկված իմ առաջին ակնառու փորձառություն հետ այն ընկալունակություն -ի

Արևմտյանները՝ Արևելքի տարօրինակ աստվածային մթնոլորտին: Առիթը հանրային դասախոսություն էր. ժամը՝ 1926 թվականի ապրիլի 18-ը, վայրը՝ Նյու Յորքի Քարնեգի Հոլը:

«Պարոն Հանսիկեր,- խոստովանել էի ես ամերիկացի ուսանողի,- ես պատրաստվում եմ խնդրել հանդիսատեսին երգել հին հինդուիստական երգ՝ «Օ՛, Աստված գեղեցիկ»»:

«Պարոն,- բողոքել էր պարոն Հանսիքերը,- այս արևելյան երգերը օտար են ամերիկյան ընկալմանը: Ի՛նչ ցավալի կլինի, եթե դասախոսությունը խաթարվի չափազանց հասունացած լոլիկների մասին մեկնաբանությամբ»:

Ես ծիծաղելով չէի համաձայնել: «Երաժշտությունը համընդհանուր լեզու է: Ամերիկացիները չեն զգա այս վեհ երգի մեջ հոգու ձգտումը»: **48-2**

Դասախոսության ժամանակ պարոն Հանսիքերը նստել էր իմ ետևում՝ հարթակի վրա, հավանաբար վախենալով իմ անվտանգության համար: Նրա կասկածները անհիմն էին. ոչ միայն բացակայել էին անցանկալի բանջարեղենները, այլև մեկ ժամ քսանհինգ թույլ շարունակ անխափան հնչում էր «Օ՛, Աստված, գեղեցիկ» երգի մեղեդիները: -ից երեք հազար կոկորդներ Բլեյս ոչ ավելի երկար, սիրելի Նոր Յորքի բոլորները: քո սրտերը թռչում էին ուրախության պարզ երգի մեջ: Այդ երեկոյան տեղի էին ունեցել աստվածային բուժումներ: Տիրոջ օրհնյալ անունը սիրով երգող նվիրյալների մեջ:

Գրական մենաստրելի մեկուսացված կյանքը երկար չտևեց: Ծուտով ես երկու շաբաթը բաժանեցի Լոս Անջելեսի և Էնսինիտասի միջև: Կիրակնօրյա պատարագներ, դասընթացներ, դասախոսություններ ակումբների և քոլեջների առջև, ուսանողների հետ հարցազրույցներ, անվերջ նամակագրություններ, հոդվածներ *Արևելք-Արևմուտք կազմակերպության համար, գործունեության ուղղություն Հնդկաստանում և բազմաթիվ փոքր կենտրոններում ամերիկյան քաղաքներում: Ծատ ժամանակ հատկացվեց նաև Կրիայի և ինքնաճանաչման այլ ուսմունքների կազմակերպմանը մի շարք ուսումնասիրությունների մեջ՝ հեռավոր յոգա որոնողների համար, որոնց եռանդը տարածության սահմանափակում չէր ճանաչում:*

Ուրախալի նվիրվածություն -ի մի Ինքնաճանաչում Եկեղեցի -ի Բոլորը Կրոններ վերցրեց տեղ մեջ 1938թ. ժամը Վաշինգտոն, Վաշինգտոն: Տեղակայված լինելով լանդշաֆտային տարածքում՝ վեհաշուք եկեղեցին կանգնած է քաղաքի այն հատվածում, որը կոչվում է «Բարեկամության բարձունքներ»։ Վաշինգտոնի առաջնորդը Սվամի Պրեմանանդան է, որը կրթություն է ստացել Ռանչի դպրոցում և Կալկաթայի համալսարանում: Ես նրան կանչել էի 1928 թվականին՝ ստանձնելու Վաշինգտոնի ինքնաճանաչման կրթաթոշակային կենտրոնի ղեկավարությունը:

«Պրեմանանդա», - ասացի նրան նրա նոր տաճար այցելելու ժամանակ, - «այս

արևելյան շտաբը քարե հուշարձան է ձեր անխոնջ նվիրվածության համար:
Այստեղ՝ երկրի մայրաքաղաքում, դուք բարձր եք պահել Լահիրի Մահասայայի
իդեալների լույսը»:

Պրեմանանդան ինձ հետ Վաշինգտոնից կարճատև այցելության եկավ Բոստոնի
Ինքնաճանաչման Ընկերակցության կենտրոն: Ի՞նչ ուրախություն է կրկին
տեսնել *Կրիա Յոգայի* խումբը, որը անսասան էր մնացել 1920 թվականից ի վեր:
Բոստոնի ղեկավար՝ բժիշկ Մ.Վ. Լյուիսը, ինձ և իմ ուղեկիցին տեղավորեց
Ժամանակակից, գեղարվեստորեն զարդարված համարում:

«Պարոն,- Ժպտալով ասաց ինձ դոկտոր Լյուիսը,- Ամերիկայում ձեր վաղ
տարիներին դուք այս քաղաքում ապրում էիք մեկ սենյակում՝ առանց լոգարանի:
Ես ուզում էի, որ դուք իմանաք, որ Բոստոնն ունի մի քանի շքեղ բնակարաններ»:

Մոտայուտ կոտորածի սովերները ձգվում էին աշխարհի վրայով. սուր ականջն արդեն կարող էր լսել պատերազմի սարսափելի թմբուկները: Կայիֆոռնիայում հագարավոր մարդկանց հետ հարցազրույցների ժամանակ և համաշխարհային նամակագրության միջոցով ես հասկացա, որ տղամարդիկ և կանայք խորապես որոնում էին իրենց սրտերը. արտաքին ողբերգական անապահովությունը շեշտել էր Հավերժական խարխսի կարիքը:

«Մենք իսկապես սովորել ենք մեղիտացիայի արժեքը,- ինձ գրել է Լոնդոնի ինքնաճանաչման ընկերակցության կենտրոնի ղեկավարը 1941 թվականին,- և գիտենք, որ ոչինչ չի կարող խաթարել մեր ներքին խաղաղությունը: Վերջին մի քանի շաբաթների ընթացքում հանդիպումների ժամանակ մենք լսել ենք օդային ուժերի շարժումների մասին նախագգուշացումներ և լսել ենք պայթյունի ձայնը: հետաձգված գործողությունն ունիմեր, բայց մեր ուսանողներ դեռևս հավաքել և մանրակրկիտ վայելել մեր գեղեցիկ սպասարկում:"

Պատերազմից ավերված Անգլիայից ինձ մեկ այլ նամակ եկավ՝ Ամերիկայի հակամարտության մեջ մտնելուց անմիջապես առաջ: «*Արևելքի իմաստությունը*» շարքի *հայտնի խմբագիր* , դոկտոր Լ. Կրանմեր Բինգը, ագնիվ և ողորմելի խոսքերով գրել է.

«Երբ կարդացի «*Արևելք-Արևմուտք*»-ը, հասկացա, թե որքան հեռու ենք մենք, կարծես թե ապրում ենք երկու...» տարբեր աշխարհներ: Գեղեցկությունը, կարգուկանոնը, հանգստությունը և խաղաղությունը գալիս են ինձ մոտ Լոս Անջելեսից, որը նավարկում է դեպի նավահանգիստ, ինչպես Սուրբ Գավաթի օրհնություններով ու միսիթարությամբ բեռնված նավ դեպի պաշարված քաղաք:

«Ես երագում տեսնում եմ ձեր արմավենու պուրակը և Էնսինիտասի տաճարը՝ իր օվկիանոսային տարածություններով ու լեռնային տեսարաններով, և ամենից առաջ՝ հոգևոր մտածողությամբ տղամարդկանց և կանանց միասնությամբ, մի համայնք, որը ընկալվում է միասնության մեջ, կլանված ստեղծագործական աշխատանքով և համայրվում խորհրդածություններով: Սա իմ սեփական տեսլականի աշխարհն է, որի ստեղծման գործում ես հույս ունեի ունենալ իմ փոքրիկ դերը, և հիմա...»

«Գուցե մարմնով երբեք չհասնեմ քո ոսկե ավերին և ոչ էլ երկրպագեմ քո տաճարում: Բայց ինչ-որ բան է և ավելին՝ ունենալ տեսիլք և իմանալ, որ պատերազմի մեջ դեռ խաղաղություն կա քո նավահանգիստներում և քո բլուրներում: Ողջույններ ողջ միաբանությամբ՝ սովորական գինվորից, որը գրված է դիտաշտարակի վրա՝ լուսաբացին սպասելով»:

Պատերազմական տարիները հոգևոր զարթոնք բերեցին այն մարդկանց շրջանում, որոնց զվարճությունները երբեք չէին ներառել Նոր Կտակարանի ուսումնասիրությունը: Պատերազմի դառը խոտաբույսերից ստացված մեկ քաղցր թորում: Աճող կարիքը բավարարելու համար կառուցվեց և նվիրագործվեց Բոյոր կրոնների ինքնաճանաչման ոգեշնչող փոքրիկ եկեղեցի: մեջ 1942թ. ժամը

Հովիվուդ: The կայք դեմքեր Ձիթապտղի Բլուր և այն հեռավոր Lnu Lnսսելսի
այլանետարիում: Կապույտ, սպիտակ և ոսկեգույն գույներով զարդարված
եկեղեցին արտացոլվում է ջրային հակիներների մեջ՝ մեծ լողավազանում:
Այգիները լի են ծաղիկներով, մի քանի զարմացած քարե եղջերուներով,
վիտրաժով: պերգոլա և տարօրինակ ցանկությունների ջրհոր: Մարդու
կոպեկների և կալեյդոսկոպիկ ցանկությունների հետ մեկտեղ շատերը մաքուր
ձգտումներ են ունեցել դեպի Հոգու միակ գանձը: Համընդհանուր բարություն է
հոսում փոքրիկ խորշերից, որտեղ կան Լահիրի Մահասայայի և Շրի
Յուկտեշվարի, ինչպես նաև Կրիշնայի, Բուդդայի, Կոնֆուցիոսի, Մուրբ
Ֆրանցիսկոսի արձաններ և Քրիստոսի՝ Վերջին ընթրիքի գեղեցիկ
մարգարիտապատ վերարտադրություն:

Բոլոր կրոնների ինքնաճանաչման մեկ այլ եկեղեցի հիմնադրվել է 1943
թվականին Սան Դիեգոյում: Այն լուռ բլրի գագաթին գտնվող տաճար է, որը
գտնվում է Էվկալիպտների թեք հովտում՝ նայելով Սան Դիեգոյի փայլուն ծոցին:

Մի երեկո այս խաղաղ ապաստարանում նստած՝ երգով թափում էի սիրտս:
Մատներիս տակ եկեղեցու քաղցրահնչյուն երգեհոնն էր, շուրթերիս վրա՝ հին
բենգալական երգի կարոտով լի ողբը:

նվիրյալ ԱՀԿ ուներ որոնված համար հավերժական մխիթարություն:

Մեջ սա աշխարհ, Մայրիկ, ոչ մեկը տուփ սեր ես;
Այս աշխարհում նրանք չեն ճանաչում աստվածային
սերը: Որտե՞ղ կա մաքուր սիրող սեր:
Որտե՞ղ է Քեզ իսկապես սիրողը:
Այնտեղ է իմ սիրտը կարոտում
լինելը:

Իմ ընկերակիցը մատուռում՝ Սան Դիեգոյի կենտրոնի ղեկավար, բժիշկ Լլոյդ
Քեննեդը, երգի խոսքերից մի փոքր ժպտում էր:

«Իսկապե՞ս ասա, Պարամիանասջի, արժե՞ր դա»: Նա ինձ նայեց անկեղծ
անկեղծությամբ: Ես հասկացա նրա լակոնիկ հարցը. «Երջանի՞կ ես եղել
Ամերիկայում: Իսկ ի՞նչ կասես հիասթափությունների, սրտացավերի,
կենտրոնական առաջնորդների մասին, ովքեր չէին կարողանում առաջնորդել,
ուսանողների մասին, որոնք չէին կարողանում ուսուցանվել»:

«Երանելի է այն մարդը, որին Տերը փորձում է, բժիշկ: Նա երբեմն հիշում է ինձ
վրա բեռ դնելը»: Այդ ժամանակ ես մտածեցի բոլոր հավատարիմների, սիրո,
նվիրվածության և հասկացողություն, որը գտնվում էր Ամերիկայի սրտում:
Դանդաղ շեշտադրմամբ ես շարունակեցի. «Բայց իմ պատասխանն է՝ այո՛,
հազար անգամ այո՛: Դա արժեր. դա մշտական ոգեշնչում է եղել, ավելին, քան
երբևէ երազել եմ, տեսնել Արևմուտքն ու Արևելքը մերձեցված միակ տևական՝
հոգևոր կապով»:

Լուռ աղոթք արեցի. «Թող Բաբաջին և Շրի Յուկտեշվարջին զգան, որ ես իմ
բաժինն եմ կատարել՝ չհիասթափեցնելով այն մեծ հույսը, որով նրանք ինձ
ուղարկել էին»:

Ես շրջվեց կրկին դեպի այն օրգան; սա ժամանակ իմ երգ էր երանգավորված հետ մի
մարտական քաջություն:

Ժամանակի հղկող անիվը փչացնում է
լուսնի ու աստղի բազմաթիվ կյանքեր, և
շատ պայծառ ժպտացող առավոտներ, բայց
իմ հոգին դեռ շարունակում է քայլել:

Մթուճյուղներ, մահը և անհաջողությունները

մրցում էին; Նրանք կատաղի փորձեցին
փակել իմ ճանապարհը;
Իմ կռիվը նախանձ բնության հետ ուժեղ է,
բայց հոգիս դեռ շարունակում է քայլել:

1945 թվականի Նոր տարվա շաբաթը ինձ գտավ Էնսինիտասի իմ աշխատասենյակում՝ աշխատանքի վայրում՝ վերանայելով այս գրքի ձեռագիրը:

«Պարամիանսաջի, խնդրում եմ դուրս արի»: Բոստոնից այցելած բժիշկ Լյուիսը պատուհանիցս աղերսական ժպտաց ինձ: Շուտով մենք արդեն զրոսնում էինք արևի տակ: Իմ ուղեկիցը մատնացույց արեց ավամերձ մայրուղուն հարող Ֆելոփիոքիի սեփականության եզրին կառուցվող նոր աշտարակները:

«Պարոն, ես այստեղ շատ բարելավումներ եմ տեսնում իմ վերջին այցելությունից ի վեր»: Դոկտոր Լյուիսը տարին երկու անգամ Բոստոնից Էնսինիտաս է գալիս:

«Այո՛, բժիշկ, մի նախագիծ, որի մասին վաղուց մտածում էի, սկսում է որոշակի ձև ստանալ: Այս գեղեցիկ միջավայրում ես սկսել եմ մի փոքրիկ համաշխարհային գաղութ: Եղբայրությունը իդեալ է, որն ավելի լավ է հասկանալի օրինակով, քան պատվիրանով: Այստեղ մի փոքրիկ ներդաշնակ խումբ կարող է ոգեշնչել այլ իդեալական համայնքներ ամբողջ աշխարհում»:

«Ա հիանալի գաղափար, պարոն! The գաղութ կամք անկասկած լինել մի հաջողություն եթե բոլորը անկեղծորեն անում է նրա մաս»:

««Աշխարհը» լայն եզրույթ է, բայց մարդը պետք է ընդլայնի իր հավատարմությունը՝ իրեն դիտարկելով որպես աշխարհի քաղաքացու լույսի ներքո», - շարունակեցի ես: «Մարդը, ով իսկապես զգում է. «Աշխարհն իմ հայրենիքն է. դա իմ Ամերիկան է, իմ Հնդկաստանը, իմ Ֆիլիպինները, իմ Անգլիան, իմ Աֆրիկան», երբեք չի գուրկ լինի օգտակար և երջանիկ կյանքի հնարավորություններից: Նրա բնական տեղական հպարտությունը կճանաչի անսահման ընդլայնում. նա կապի մեջ կլինի ստեղծագործական համընդհանուր հոսանքների հետ»:

Դոկտոր Լյուիսը և ես կանգ առանք ճգնավորական տան մոտ գտնվող լոտոսի լճակի վերևում: Մեր ներքևում անսահման Խաղաղ օվկիանոսն էր:

«Այս նույն ջրերը հավասարապես թափվում են Արևմուտքի և Արևելքի ավերին, Կալիֆոռնիայում և Չինաստանում»: Իմ ուղեկիցը փոքրիկ քար նետեց օվկիանոսային յոթանասուն միլիոն քառակուսի մղոնից առաջինը: «Էնսինիտասը խորհրդանշական վայր է համաշխարհային գաղութի համար»:

«Ճիշտ է, բժիշկ: Մենք այստեղ կկազմակերպենք բազմաթիվ կոնֆերանսներ և կրոնական կոնգրեսներ՝ հրավիրելով պատվիրակներ բոլոր երկրներից: Մեր սրահներում կկախվեն ազգերի դրոշմերը: Տարածքի վրա կկառուցվեն փոքրիկ տաճարներ՝ նվիրված աշխարհի հիմնական կրոններին»:

«Հնարավորինս շուտ,- շարունակեցի ես,- ես պլանավորում եմ այստեղ բացել Յոգայի ինստիտուտ: *Կրիա Յոգայի օրհնյալ դերը* Արևմուտքում նոր է սկսվել: Թող բոլոր մարդիկ իմանան, որ գոյություն ունի ինքնաճանաչման որոշակի,

գիտական տեխնիկա՝ մարդկային բոլոր տառապանքները հաղթահարելու համար»:

Ելույթներ ունեցան Սան Ֆրանցիսկոյում 1945 թվականին կայացած միջառասայական հանդիպման ժամանակ՝ Խաղաղության համաժողովի հրավիրման ժամանակ: (Ձախից աջ) Դոկտոր Մանեկ Անկլեսարիա, Ջոն Զոհի, Ես, Հյու Է. Մակբեթը, Վինս Մ.

Վաշինգտոնի բոլոր կրոնների ինքնաճանաչման եկեղեցին, որի առաջնորդ Սվամի Պրեմանանդան այստեղ՝ ինձ հետ, պատկերված է:

Իմ պատվարժան հայր, Նստած մեջ այն հանգիստ լուծու կեցվածքը,
Կալկաթա, 1936թ.

Մինչև ուշ գիշեր իմ սիրելի ընկերը՝ Ամերիկայի առաջին *կրիա յոգին*, քննարկեց ինձ հետ հոգևոր հիմքի վրա հիմնված համաշխարհային գաղութների անհրաժեշտությունը: «Հասարակություն» կոչվող մարդակերպ արստրակցիային վերագրվող չարիքները կարելի է ավելի իրատեսորեն դնել յուրաքանչյուր մարդու դռան առաջ: Ուտոպիան պետք է բխի անձնական գրկում, նախքան քաղաքացիական առաքինության մեջ ծաղկելը: Մարդը հոգի է, այլ ոչ թե ինստիտուտ. միայն նրա ներքին բարեփոխումները կարող են մշտականություն հաղորդել արտաքին բարեփոխումներին: Հոգևոր արժեքների, ինքնաճանաչման վրա շեշտադրմամբ՝ համաշխարհային եղբայրության մարմնացում հանդիսացող գաղութը լիազորվում է ոգեշնչող թրթռումներ ուղարկել իր տեղանքից շատ ավելի հեռու:

1945 թվականի օգոստոսի 15-ին, Երկրորդ համաշխարհային պատերազմի ավարտը: Աշխարհի վերջը, առեղծվածային ատոմային դարաշրջանի արշալույսը: Ճգնաժամական տան բնակիչները հավաքվել էին գլխավոր դահլիճում՝ շնորհակալական աղոթքի համար: «Երկնային Հայր, թող դա երբեք չլինի: Քո զավակներն այսուհետ կգնան որպես եղբայրներ»:

Պատերազմական տարիների լարվածությունն անցել էր. մեր հոգիները մոմոռում էին խաղաղության արևի տակ: Ես ուրախությամբ նայում էի իմ ամերիկացի ընկերներին:

«Տե՛ր», Ես միտք երախտագիտությամբ, «Դու շտապ տրված սա վանական մի մեծ ընտանիք»

.հյուսիս -ի Սան Դիեգո: 48-2: Ես այստեղ թարգմանում եմ Գուրու Նանակի երգի խոսքերը

Օ Աստված գեղեցիկ! Օ Աստված
,գեղեցիկ՝: Անտառում դու կանաչ ես

Լեռան մեջ դու բարձր ես, այն գետ,
Դու արվեստ անհանգիստ,
օվկիանոսում, դու գերեզման ես:

Դեպի այն ծառայողական, Դու արվեստ
,ծառայություն, սիրահարին, դու սեր ես

,Դեպի այն տխուր, Դու արվեստ համակրանք

!Դեպի այն յոգի, Դու արվեստ երանություն

Օ Աստված գեղեցիկ! Օ Աստված
գեղեցիկ՝: Քո ոտքերի առաջ,
խոնարհվում եմ:

Հավելված՝ հեղինակ՝

Կիբերտարածության Աշրամ Կրիա Յոգայի,
Աստվածային Յոգայի, Աստվածային Սիրո և
Աստծո ճանաչման համար

Այս «Յոգիի ինքնակենսագրությունը» ստեղծվել
է Բնօրինակ տեքստեր 1946 - առաջին
հրատարակություն: 1946 թվականի առաջին
հրատարակության հեղինակային իրավունքը
լրացել է ԱՄՆ-ում, և այս ամենաոգեշնչող գիրքն
այժմ հանրային սեփականություն է և
:ազատորեն հասանելի է ամբողջ աշխարհին

Ստեղծվել է Էլեկտրոնային գրքի PDF
ձևաչափով տարբերակը օգտագործելով
Acrobat 7.0 Professional-ը և ներկայացվում է
ձեզ [Կիբերտարածության Աշրամի](#) կողմից -
Սիրո ամբողջական ուսմունքը ներառյալ այն
մանրամասն նախաձեռնությունն դեպի այն
սուրբ Կրիա Յոգայի գիտությունը հասանելի է
անվճար առցանց՝ [www. kriyayoga.com](http://www.kriyayoga.com) :
Կիբերտարածության Աշրամը հիմնադրվել է
1997 թվականին՝ միակ նպատակով՝ ամբողջ
աշխարհին հասցնել սիրո բնօրինակ
ուսմունքները, ներառյալ Կրիա Յոգայի սուրբ
գիտության ամբողջական և մանրամասն
:ձեռնադրությունը

Թող հորս սերն ու երանությունը
բարձրացնեն քեզ և մաքրագործեն քո
միտքը, մտքերն ու սիրտը, որպեսզի
հեշտացնեն սիրո քո ճանապարհը: տուն
Սեր է այն բանալի դեպի Աստված - Սեր է
Աստված քեզ առաջարկում է միայն այն,
ինչ սեր է տալիս՝ սեր ստանալու համար
դու պետք է սեր տաս՝ միայն սեր

Կիբեռտարածության Աշրամի որոշ հիմնական բաժինների ակնարկ

1. Դեպի սկսեք Կրիա Յոգայի
պրակտիկան ճիշտ ձևով.
Համոզվեք, որ իսկապես
կարդացել եք Cyberspace
Էլեկտրոնային ամսագրում
հրապարակված հարյուրավոր էջերը:
Աշրամ ներառյալ բոլոր բաժինները`
2. Միացված է քո թևեր -ի սեր - վրա քո ճանապարհ
դեպի Աստված

-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
3. [Հոգևոր Միկրո տառեր](#)
 4. [Հոգևոր Լրատուներ](#)
 5. [Հաճախակի տրվող հարցեր](#)
 6. [Հետ Սեր -ից Աստված դեպի դու](#)
 7. Երբ կարդալով Կիբերտարածության Աշրամի բոլոր օտ ֆայլերը և բաժինները՝ դուք ճիշտ ժամանակին կգտնեք իրական դիկշա-էջ հետ բոլորը անհրաժեշտ մանրամասները այն տեխնիկաներ -ի -րդ Էիդլի գիտություն -ի Կրիա Յոգա:
Պատրաստ եղեք կարդալ ամեն ինչ, ուսումնասիրել ամեն ինչ, մինչև ամեն ինչ հասկանաք, և վերջապես կիրառել սիրո ուսմունքները ձեր առօրյա կյանքի բոլոր ոլորտներում՝ Կրիա Յոգայի պրակտիկայում հաջողության հասնելու համար: Կրիա Յոգան Աստծո տուն տանող տրանսպորտային միջոցն է. սերը վառելիքն է դեպի տուն տանող ձեր սիրո ճանապարհին:

Միրով և

երանությանը՝

ձեռքերով

[Աստված սեր է | Սեր | Միրո ուսմունքներ |](#)
[Աստծո Միրո որդի | Միրո դասեր Սովորեք](#)
[ասել « Ես» սիրում եմ քեզ» | Սովորեք](#)
[ընդունել սերը | Սերը փորձարկում է](#)
[Միրով արձագանք | Հոգևոր ֆորում -](#)
[լուծումներ Սեր | Միրային քարտեր՝ «Ես](#)
[քեզ սիրում եմ» ասելու համար](#)

Իմաստողթյան գանձարան

**Պարամհանսա Յոգանանդա
Հոգևոր հոդվածներ**

Հաստատումներ իմաստուն մարդու կյանքից

Շրի Դայա Մատայի կողմից, Ինքնաճանաչման
Ընկերության նախկին նախագահ
Որը գրանցեց ուսուցիչ Պարամհանսա Յոգանանդայի
ուսմունքները և պահպանեց դրանք սերունդներ
շարունակ

Երբ ես առաջին անգամ տեսա Պարամհանսա
Յոգանանդային, նա 1931 թվականին Սուրբ Լեյք Սիթիում
ելույթ էր ունենում զարմացած մեծ լսարանի առջև:
Կանգնած լեփ-լեցուն դահլիճի հետևի անկյունում, ես
անտեղյակ էի շուրջս եղած ամեն ինչից, բացի խոսողից և
նրա խոսքերից

Իմ ամբողջ էությունը ընկղմված էր աստվածային
իմաստության և սիրո մեջ, որը հոսում էր իմ հոգու մեջ`
լցնելով իմ սիրտն ու միտքը: Ես միայն մտածում էի. «Այս
մարդը սիրում է Աստծուն այնպես, ինչպես ես միշտ
ցանկացել եմ սիրել Նրան: Նա ճանաչում է Աստծուն, և դա
է այն, ինչին ես կհետևեմ»: Եվ դա է, ինչ ես արել եմ այդ
պահից սկսած:

Երբ ես զգացի նրա խոսքերի փառահեղ հոգևոր ուժը
իմ կյանքում` իմ պատվարժան ուսուցիչ Պարամհանսայի
հետ անցկացրած այդ վաղ տարիներին, ինձ մեջ
առաջացավ ուժեղ անհրաժեշտություն` գրի առնելու և
պահպանելու նրա իմաստուն խոսքերը ամբողջ աշխարհի
և բոլոր սերունդների համար:

Բարեբախտաբար, վարպետ Պարամահանսայի հետ
իմ երկար տարիների համագործակցության ընթացքում
ես ձայնագրել եմ նրա դասախոսություններն ու
անձնական խորհուրդները` զարմանալի իմաստության և
եզակի աստվածային սիրո մեծ ու առատ գանձ:

Հրեշտակային ուսուցչի ոգեշնչումը առատորեն
հոսում էր, արտացոլվում նրա անընդհատ խոսքում. նա
հաճախ խոսում էր մի քանի րոպե առանց դադարի, կամ
երբեմն` ամբողջ մեկ ժամ:

Մինչ նրա ունկնդիրները զարմացած ու հիացած
նստած էին, իմ գրիչը շարժվում էր անհավանական
արագությամբ: Երբ ես նրա խոսքերը սղագրելով էի
արտագրում, ես զգացի, որ մի յուրահատուկ օրհնություն
իջել էր, որն ակնթարթորեն ուսուցչի ձայնը թարգմանում
էր սղագրային նշանների էջերի վրա:

Այն սովորական գրի վերածելը սրբազան
պարտականություն էր և օրհնյալ արարք մինչ օրս:
Նույնիսկ այսքան ժամանակ անց՝ իմ որոշ դիտարկումներ
թվագրվում են ավելի քան քառասուն տարի առաջ, երբ
սկսում եմ այն տառադարձել, այն հրաշալիորեն թարմ եմ
գտնում մտքումս, կարծես երեկ գրված լինեի, այնքանով,
որ կարող եմ լսել՝ յուրաքանչյուր արտահայտության մեջ՝
հրեշտակային Ուսուցչի ձայնի յուրահատուկ տոնը, հոգուս
խորքում:

Ուսուցիչը հազվադեպ էր իր դասախոսություններին
ընդհանրապես նախապատրաստվում: Եթե նա
ընդհանրապես նախապատրաստվեր, դա կարող էր լինել
մի քանի փաստ արագ և համառոտ գրի առնելը: Տաճար
գնալու ճանապարհին նա մեքենայում մեզանից մեկին
.կհարցներ՝ ասելով

Ո՞րն է այսօրվա իմ դասախոսության թեման»: Նա »
կկենտրոնացներ իր միտքը թեմայի վրա, ապա
դասախոսությունը կներկայացներ ինքնաբուխ՝
ոգեշնչվելով աստվածային ներքին աղբյուրից:
Ուսուցչի դասախոսությունների թեմաները
նախապես հայտարարվում էին տաճարներում, բայց երբ
նա սկսում էր խոսել, նրա միտքը երբեմն աշխատում էր
բոլորովին այլ ոլորտում:

Անկախ օրվա թեմայից, ուսուցիչը խոսում էր այն
ճշմարտությունները, որոնք այդ պահին զբաղեցնում էին
նրա գիտակցությունը՝ անընդհատ հոսքով թափելով
անգնահատելի գիտելիքներ իր հոգևոր փորձից և
ինտուիտիվ, որոշակի հասկացողությունից: Գրեթե միշտ,
քարոզի վերջում, մի շարք մարդիկ գալիս էին իրենց

Երախտագիտությունը հայտնելու այն լուսավորության
համար, որը նա տվել էր իրենց անհանգստացնող հարցի
վերաբերյալ, կամ գուցե իրենց համար հատկապես
հետաքրքիր փիլիսոփայական գաղափարի
բացատրության համար:

Երբեմն, դասախոսության ժամանակ, ուսուցչի
գիտակցությունն այնքան բարձր էր թռչում, որ նա մի պահ
մոռանում էր լսարանի մասին և անմիջականորեն
հաղորդակցվում Աստծո հետ: Նրա ամբողջ էությունը
լցված էր ուրախությամբ և լի աստվածային սիրով:
Բարձր գիտակցության այդ վիճակներում նրա
գիտակցությունը կատարյալ ներդաշնակության մեջ էր
աստվածային գիտակցության հետ, ուստի նա ընկալում
էր իր մեջ եղած ճշմարտությունը և նկարագրում էր իր
զգացածն ու տեսածը:

Մյուսներին կարող էր վախեցնել Պարամիանսա
Յոգանանդայի պայծառ ներկայությունը, բայց նրա
ջերմությունը, անպաճույճությունը և լուռ համեստությունը
անմիջապես խաղաղություն և անդորրություն ներշնչեցին
բոլոր ներկաներին: Յուրաքանչյուրը զգում էր, որ ուսուցչի
խոսքերը ուղղված էին անձամբ իրեն:
Հումորն ու թեթև ոգին ուսուցչի անհատականության
գրավիչ գծերն էին: Չգուշորեն ընտրված
արտահայտությամբ, իմաստալից ժեստով կամ հմայիչ
դեմքի արտահայտությամբ նա կարող էր ամենահարմար
պահին բարեկամական պատասխան և սրտառուլ ծիծաղ
առաջացնել՝ որոշակի կետ պարզաբանելու կամ
ունկնդիրներին թեթևացնելու համար որևէ թեմայի կամ
խորը և նուրբ հարցի վրա երկար և ինտենսիվ
մտորումներից հետո:

Մարդը չի կարող գրքում գրանցել եզակի
հատկությունները Պարամիանսա Յոգանանդայի
ընդհանուր բնավորությունը պայծառ, կենսուրախ և
սիրող է: Այնուամենայնիվ, այս կարճ թարգմանությունը
ներկայացնելով ես համեստորեն հույս ունեմ անձնական

պատկերացում տալ, որը կբարձրացնի ընթերցողի
վայելքը և նրա ուսմունքների գնահատանքը:
Տեսնելով իմ հրեշտակային ուսուցչին՝ կատարյալ
ներդաշնակության և սրբազան համաձայնության մեջ
Աստվածային Ներկայության հետ, լսելով նրա հարուստ ու
բեղմնավոր ոգու առատ ճշմարտություններն ու սրտառու
ճառագումը, գրանցելով նրա մեծ ուսմունքները բոլոր
սերունդների համար, և այժմ դրանք ընթերցողների ձեռքը
դնելով՝ չեմ կարող չբացականչել. «Օ՛, իմ մեծ
ուրախություն»:
Ես խնդրում եմ Ամենակարող Աստծուն, որ ուսուցչի
ազնիվ խոսքերը բացեն Աստծո հանդեպ ամուր հավատքի
և Նրա հանդեպ աստվածային սիրո դռները նրանց
սրտերում, ովքեր ցանկանում են դա:

Վերամարմնավորման տեսությունը կարող է գիտականորեն ապացուցված լինել

Եթե մարդը հավատում է տիեզերքում արդար
Աստծուն, վերամարմնավորման գաղափարն ավելի հեշտ
է ընդունել, քանի որ երկու հասկացությունները
փոխկապակցված են: Բայց ի՞նչ անել սկեպտիկների և
աթեիստների հետ: Կարո՞ղ է վերամարմնավորման
իրականությունը գիտականորեն ապացուցվել նրանց
բավարար չափով: Եվ կարո՞ղ է վերամարմնավորման
տեսությունը ենթարկվել խիստ գիտական վերլուծության՝
ոչ միայն հույս ներշնչելու, այլև դրա ճշմարտացիությունը
ապացուցելու համար:
Նյութապաշտ գիտնականները պնդում են, որ դեռևս
չեն գտել Աստծո գոյության որևէ իրական ապացույց,

ուստի չեն կարող որևէ ապացույց ներկայացնել Նրա արդար օրենքի գոյության մասին, որը բոլոր մարդկանց հավասար հնարավորություններ է տալիս զարգանալու և առաջընթաց ապրելու՝ վերադառնալով մարմնավորմանը: Անմեղ երեխաների տառապանքը, անարդարությունը

և կյանքի անարդարությունը նման գիտնականների համար թվում են անորոշ և անբացատրելի բաներ, որոնք մատնանշում են արդար արարչի բացակայությունը:

Մյուս կողմից, արդար և անաչառ Աստծո հավատացյալների մեծ մասը իրենց համոզմունքը հիմնում է բացառապես հավատքի վրա՝ զուրկ լինելով ոչ հավատացյալներին առաջարկելու որևէ ապացույցից: Նրանք հաճախ տատանվում են ուսումնասիրել իրենց հավատքը կամ ենթարկել այն տրամաբանական հարցաքննության՝ վախենալով կորցնել այն կամ սոցիալական անկարգություններ առաջացնել: Այլ կերպ ասած, նրանք անտեղյակ են որևէ գիտական կամ հոգևոր օրենքից, որը կարող է հաստատել իրենց հավատքը:

Բայց ինչո՞ւ հոգևոր օրենքը չի ենթարկվում նույնքան խիստ ուսումնասիրության, որքան գիտնականների կողմից բնական երևույթները բացահայտելու համար օգտագործվող փորձարարական մեթոդները: Այս հարցը դարեր առաջ բարձրացրել են Հնդկաստանի հոգևոր գիտնականները, ովքեր կամավորագրվել են պատասխանել դրան: Նրանց փորձերը հանգեցրել են գիտական մեթոդների, որոնք յուրաքանչյուրը կարող է օգտագործել հոգևոր օրենքը բացահայտելու և այդպիսով, վերամարմնավորումը և բոլոր վերջնական տիեզերական ճշմարտությունները հասկանալու համար:

Քանի դեռ գոյություն ունեն ապացուցման միջոցներ, ոչ ոք իրավունք չունի ասելու, որ մարմնավորման վերադարձը և այլ հոգևոր օրենքներ սխալ են, եթե ինքը չի փորձել այդ մեթոդները և չի տեսել փաստերը սեփական աչքերով:

Սկեպտիցիստ բնագետն իրավունք ունի
արտահայտելու իր կարծիքը, բայց դա մնում է միայն
կարծիք և ոչ թե փաստ:

Բնական գիտություններում հետազոտվող
ցանկացած տեսություն ապացուցելու համար պետք է
հետևել որոշակի ընթացակարգերի: Մանրէները
անտեսանելի են անգն աչքի համար, ուստի դրանք
դիտարկելու համար անհրաժեշտ է մանրադիտակ: Եթե
մեկը հրաժարվում է նայել մանրադիտակով, չի կարելի
ասել, որ նա ուսումնասիրել և ստուգել է մանրէների
գոյության տեսությունը: Հետևաբար, նրա կարծիքը որևէ
կշիռ չունի, քանի որ նա չի հետևել տեսության
վավերականությունը ապացուցելու համար առաջարկվող
կանոններին:

Նույնը վերաբերում է հոգևորականությանը: Մշակվել
են մեթոդներ, սահմանվել են կանոններ, և արդյունքները
ներկայացվել են փորձարկումներ անել ցանկացող
յուրաքանչյուրին: Սակայն արևմտյան աշխարհում
հոգևոր օրենքները ուսումնասիրելու գիտական մեթոդի
բացակայությունը մեծապես նվազեցրել է կրոնի արժեքը
որպես մարդկային կյանքի կենսական ուժ: Հոգևոր
ուսմունքները ընդունվում կամ մերժվում են անհատական
համոզմունքների համաձայն, այլ ոչ թե համարվում են
խորը ուսումնասիրության և համակարգված հոգևոր
հետազոտության վերջնական արդյունք:
Ինչպե՞ս հին հնդիկ իմաստունները բացահայտեցին
այս անփոփոխ տիեզերական օրենքները: Իրենց
ճգնավորական վայրերի լաբորատորիաներում
մարդկային կյանքի և մտքի վրա փորձեր անցկացնելով՝
բնական իրերի բնույթը հասկանալու համար մենք պետք է
փորձեր կատարենք բնական სიւթերով: Նմանապես,
վերամարմնավորման կամ նույն հոգու բազմաթիվ
մարմինների միջոցով տեղափոխման մասին
ճշմարտությունը բացահայտելու համար անհրաժեշտ է
փորձեր անցկացնել մարդկային գիտակցության վրա:

Այս հին գիտնականները պարզեցին, որ մարդկային «ես»-ը մնում է անփոփոխ ողջ կյանքի ընթացքում՝ չնայած արթունության, երազների և ոչ երազային քնի ընթացքում մտքի տարբեր փորձառություններին և տատանումներին:

Նրանք հայտնաբերեցին, որ զգայական տպավորությունները, միջավայրը, մտքերը և ֆիզիկական վիճակները բոլորը փոխվում են, բայց «ես»-ի կամ էգոյի զգացողությունը մնում է բացարձակապես անփոփոխ ծնունդից մինչև մահ:

Հնդիկ փորձարար գիտնականները հաստատել են, որ ուշադիր կենտրոնանալով ինքնության վրա՝ դրա անընդհատ, գիտակցված և անկախ մոնիթորինգի միջոցով, անկախ արթնության, երազների և ոչ երազային քնի տատանումներից, մարդը կարող է գիտակցել ինքնության անփոփոխ և հավերժական բնույթը:

Մարդը հաճախ գիտակցում է այս վիճակներից մեկը:

Նրանք գիտակցաբար գիտակցում են արթուն ժամանակ, իսկ երբեմն կարող են նաև գիտակցել իրենց երազային վիճակը: Հաճախ է պատահում զգալ, որ մարդը երազ է տեսնում երազի մեջ:

Որոշակի մեթոդների և պրակտիկաների միջոցով մարդը կարող է պահպանել վերը նշված յուրաքանչյուր վիճակի գիտակցված գիտակցությունը: Նրանք կարող են նույնիսկ հասնել չորրորդ վիճակին՝ բարձրագույն գիտակցության օրինյալ վիճակին:

Քնի ընթացքում տեղի է ունենում ակամա թուլացում, քանի որ նյարդերի և զգայարանների ակտիվությունը վերանում է: Պարապմունքի միջոցով կարելի է առաջացնել այս թուլացումը արթուն ժամանակ և գիտակցված ջանքերի միջոցով: Խորը քնի կամ մահվան դեպքում լիակատար թուլացումը տեղի է ունենում, երբ կենսական էներգիան դուրս է գալիս սրտից և ողնուղեղից: Խորը մեդիտացիայի միջոցով այս լիակատար թուլացումը կարող է գիտակցաբար առաջացվել արթուն ժամանակ: Այլ կերպ ասած, յուրաքանչյուր ակամա մարմնական

գործառույթ կարող է գիտակցաբար և միտումնավոր
վերահսկվել հատուկ վարժությունների միջոցով:
Հին հնդիկ իմաստունները եզրակացրել են, որ մահը
կենսական ուժի դուրսբերումն է մարդու մարմնի լամպից,
ներառյալ նրա նյարդերը, զգայարանները և կենսական
էներգիայի անթիվ ալիքները: Ինչպես
էլեկտրականությունը չի մարում, երբ այն դուրս է գալիս
կոտրված լամպից, այնպես էլ կենսական ուժը չի մարում,
երբ այն դուրս է գալիս ականա նյարդերից: Անհնար է, որ
էներգիան ոչնչացվի: Մահվան ժամանակ այն դուրս է
գալիս մարմնից և վերադառնում է տիեզերական
էներգիայի:

Քնի ընթացքում զգայական միտքը դադարում է
գործել, քանի որ նյարդերի էլեկտրական հոսանքը
ժամանակավորապես դադարում է: Մահվան ժամանակ
մարդու գիտակցությունը լիովին դադարում է
արտահայտվել մարմնի միջոցով, որն այդ ժամանակ
նմանվում է կաթվածահարված ձեռքի. դրա տերը
գիտակցում է դրա ներկայությունը, բայց չի կարողանում
վերահսկել կամ գործել դրա հիման վրա: Բժշկական
գրառումներում նկարագրվում է մի հոգևորականի դեպք,
որը կոմայի մեջ է ընկել և լսել է, թե ինչպես են շրջապատի
մարդիկ ողբում իր թվացյալ մահը, սակայն նա չի
կարողացել արտահայտել իր զգացմունքները իր
մարմնական գործառույթների միջոցով: Նրա ֆիզիկական
մեխանիզմները հանկարծակի դադարել էին և հրաժարվել
էին արձագանքել իր մտավոր հրամաններին: Այս
վիճակում քսանչորս ժամ անցկացնելուց հետո, և հենց
այն պահին, երբ նրան պատրաստվում էին տանել
թաղման, նա հսկայական ջանքեր գործադրեց և
կարողացավ շարժվել: Այս դեպքը ցույց է տալիս «ես»-ի
զգացողության կայունությունը, նույնիսկ երբ մարմինը
թվում է անկենդան:
Իմաստուններն ասում են, որ մարդ պետք է
գիտակցաբար առանձնացնի գործունեությունն ու

գիտակցությունը մարմնից, գիտակցաբար դիտարկի քնի
վիճակը և կիրառի գիտակցական գործունեության
կամավոր հեռացումը սրտի և ողնաշարի կենտրոններից:
Այդպես անելով՝ մարդ սովորում է գիտակցաբար ընդունել
այն, ինչ մահը կպարտադրի իրեն անգիտակցաբար և
առանց իր կամքի:

Կենսական էներգիան մարմին է մտնում երկարավուն
ուղեղի միջոցով և պահվում է ուղեղի ռեզերվուարում:
Այնուհետև այն իջնում է ողնաշարի սյունակում գտնվող
կյանքի և գիտակցության հինգ այլ կենտրոններ, որտեղից
այն բաշխվում է զգայական օրգաններին և մարմնի
մնացած մասին:

Մահվան ժամանակ կենսական էներգիան
ամբողջությամբ և վերջնականապես դուրս է մղվում
ողնաշար և լքում մարմինը երկարավուն ուղեղի միջոցով:
Հմուտ յոգին կարող է կամքի և գիտակցության միջոցով
դուրս բերել այս կենսական էներգիան մարմնից և
զգայարաններից դեպի ողնաշար և ուղարկել այն
սրբազան ընկալման բարձրագույն կենտրոններ, որտեղ
Նրանք զգում են «մեռած» լինելու ուրախությունը,
այսինքն՝ ազատվում են սահմանափակ ֆիզիկական
գիտակցությանը կապվածության հետևանքով
առաջացող զգայական պատրանքներից:

Ֆրանսիացի և այլ եվրոպացի բժիշկների
գրառումներում կա մի դեպք, որը վերաբերում է Սադիու
Հարիդաս անունով մի մարդու, որը Հնդկաստանի կայսր
Ռաջնիտ Սինգհի արքունիքում էր: Այս դեպքը ցույց է
տալիս, որ Սադիու Հարիդասը կարողացել է
առանձնացնել իր կենսական գործունեությունն ու
գիտակցությունը մարմնից, ապա մի քանի ամիս անց
վերամիավորել դրանք: Նրա մարմինը թաղվել է գետնի
տակ, և տարածքը մի քանի ամիս շարունակ գտնվել է
խիստ, շուրջօրյա հսկողության տակ: Այս
ժամանակահատվածի ավարտին նրա մարմինը
արտաշիրմվել և զննվել է եվրոպացի բժիշկների կողմից,

որոնք նրան մահացած են ճանաչել: Սակայն այս հայտարարությունից մի քանի րոպե անց նա բացել է աչքերը և վերականգնել իր բոլոր մարմնական գործառույթների վերահսկողությունը՝ ապրելով երկար տարիներ: Նա պրակտիկայի միջոցով սովորել էր, թե ինչպես կառավարել իր մարմնի և մտքի բոլոր ականա գործառույթները: Նա հոգևոր գիտնական էր, որը հոգևոր փորձեր էր անցկացրել իմաստունների կողմից՝ տիեզերական օրենքի իրական բնույթը հասկանալու համար: Արդյունքում, նա կարողացել է ապացուցել մահից հետո մարդկային գոյության շարունակականությունը և անմահ հոգու եության անմահությունը:

Նրանք, ովքեր ցանկանում են իրենց ապացուցել վերամարմնավորման գիտական ճշմարտությունը, նախ պետք է ցույց տան մահից հետո գիտակցության շարունակականությունը՝ գիտակցաբար մարմինը հոգուց առանձնացնելով: Սա կարելի է անել՝ հետևելով հնդիկ հոգևոր գիտնականների կողմից դարեր առաջ սահմանված կանոններին: Երբ մարդը սովորում է քնի ժամանակ արթուն լինել, կամքով երազներ առաջացնել և գիտակցաբար առանձնացնել հինգ զգայարանները՝ ոչ թե պասիվ կերպով, ինչպես տեղի է ունենում քնի ժամանակ, և երբ նա սովորում է վերահսկել սրտի աշխատանքը, ապա կկարողանա զգալ գիտակցված մահ կամ մարմնական անգիտակցության վիճակ (ոչ թե անգիտակցության վիճակ):

Մեր իմաստուններն ասում են, որ «ես»-ը գիտակցաբար գիտակցում է իրեն մանկության, երիտասարդության և ծերության բոլոր փուլերում: Մարմնավորված հոգին անընդհատ գիտակցում է մարդու բոլոր հաջորդական վիճակները, ներառյալ մահից հետո մեկ այլ մարմին ստանալը և ֆիզիկական և եթերային աշխարհների միջև տեղաշարժը: Այս ճշմարտությունը անվիճելի է հոգևոր գիտությանը լավատեղյակների համար:

Վերը նշված չորս վիճակներին տանող մեթոդները
կիրառելով՝ մենք կարող ենք հետևել «ես»-ին իր գոյության
վիճակներում: Մենք կարող ենք գիտակցաբար հետևել
դրան մահվան, տիեզերքում թափառելու և նոր մարմնում
կյանքի վերադառնալու ընթացքում:
Նրանք, ովքեր չեն սովորեցվում այս բաները, չեն
կարողանում պահպանել գիտակցությունը մեծ քնի՝
մահվան ժամանակ: Այսպիսով, նրանք չեն կարող հիշել
իրենց նախորդ որևէ վիճակ, նույնիսկ «խորը քնի»
շրջանները մեկ կյանքի ընթացքում:
Հին հնդիկ գիտնականների մեթոդները կիրառելով՝
նրանք, ովքեր փորձարկել և ապացուցել են այդ
օրենքները և աշխարհին նվիրել թանկարժեք, ստուգելի
գիտելիքներ, կարող են իմանալ վերամարմնավորման և
մնացած բոլոր հավերժական ճշմարտությունների մասին
գիտական ճշմարտությունը:

Հոգու ժպիտը

Իսկական ժպիտը հոգևոր երջանկության ժպիտ է,
որը ծնվում է Աստծո մասին մտորումներից,
խորհրդածություններից և Նրա ներկայությունը զգալուց:
Իմ ժպիտը բխում է իմ ներսում եղած խորը
ուրախությունից՝ բոլորին հասանելի ուրախությունից: Այն
նման է ծաղկող վարդի սրտից եկող բույրին: Այս մեծ
ուրախությունը հրավիրում է մյուսներին ընկղմվել
երանության սրբազան ջրերի մեջ:

Կան չորս վիճակներ, որոնց հետ միջին մարդը ծանոթ
է՝ երջանկություն ցանկության իրականացման դեպքում,
դժբախտություն, երբ այն մերժվում է, ծանձրույթ, երբ ոչ
ուրախ ես, ոչ էլ ընկճված, և խաղաղություն՝ այս հույզերը
կամ հաճույքի, ցավի և ծանձրույթի հոգեբանական
վիճակները հաղթահարելիս:

Խաղաղությունը խիստ ցանկալի վիճակ է, որը բխում է թե՛ վշտի, թե՛ հաճույքի բացակայությունից, ինչպես նաև ձանձրույթի բացակայությունից: Այս վիճակները անընդհատ ալիքաձև շարժվում են հոգու մակերեսին: Ցավի և հաճույքի անհանգիստ ալիքների վրայով անցնելուց հետո, ներառյալ հոգնածության խորքերը բազմիցս ընկղմվելը, ուրախություն կա խաղաղության հանգիստ ծովում լողալու մեջ: Բայց խաղաղությունից մեծ է հոգևոր էքստագիան՝ հոգու երանությունը՝ վերջնական երջանկությունը: Դա հավերժական ուրախություն է, որը երբեք չի մարում, այլ մնում է հոգու հետ հավերժության մեջ: Այս գերագույն ուրախությանը կարելի է հասնել միայն աստվածային ներկայության գիտակցման միջոցով:

Եթե ջրով լի ամանը դնեք լուսնի լույսի տակ և խառնեք այն, կստեղծեք լուսնի աղավաղված պատկեր: Երբ ջուրը նստի ամանի մեջ, արտացոլանքը կդառնա պարզ: Այն պահերը, երբ ամանի մեջ ջուրը անշարժ է և պարզությամբ արտացոլում է լուսնի դեմքը, կարելի է համեմատել խորհրդածական խաղաղության և խորը լռության վիճակի հետ: Խորհրդածական խաղաղության մեջ բոլոր զգացողությունների և մտքերի ալիքները դադարում են հոսել մտքից: Եվ այս ավելի խորը խաղաղության վիճակում խորհրդածող մարդը, այդ հանգստության մեջ, տեսնում է աստվածային ներկայության լիալուսինը, որը արտացոլվում է հոգու լճում:

Խաղաղությունը պասիվ վիճակ է, որը նշանակում է հաճույքի, ցավի և անտարբերության ալիքների բացակայություն: Այսպիսով, կարճ ժամանակ անց մեդիտացիայով զբաղվողը կրկին ձգտում է զգալ զգացմունքների ալիքները: Սակայն որքան խորն է մեդիտացիոն խաղաղությունը, այնքան այն վերածվում է հոգևոր հանգստության և, հետևաբար, դրական երանության, այնպես որ մեդիտացիայով զբաղվողը զգում

Է անընդհատ նորացվող և լիովին գոհունակ
ուրախություն:

Երբ դուք քնում եք, դուք պասիվորեն լռեցնում եք
մտքերն ու զգացմունքները: Բայց երբ դուք գիտակցաբար
լռեցնում եք մտքերն ու զգացմունքները մեդիտացիայի
միջոցով, առաջին բանը, որ դուք զգում եք, խաղաղության
վիճակ է, և ձեր դեմքի մկանները բնականաբար ժպիտ են
ստեղծում, որը արտացոլում է ներքին խաղաղությունը:
Բայց դուք պետք է նայեք այս խաղաղության վիճակից այն
կողմ՝ ձեր հոգու մաքրությունը ընկալելու համար՝
մաքրություն, որը չի աղտոտվում զգայական խթաններով
կամ զգայարանների հետ կապված մտքերի ավտոմատ
արձագանքներով: Այդ դեպքում դուք զգում եք
հավերժական, անընդհատ վերականգնվող երանության
վիճակ:

Մարգարեներն ու սրբերը անընդհատ ունեն այս
ուրախությունը իրենց սրտերում: Նրանք զգում են օրհնյալ
անվտանգություն և հանգստություն, անսասան և
անպարտելի են զայրույթի փոթորիկներից, և
անհանգստություններն ու վախերը չեն դիպչում նրանց:
Օգտագործելով բանականության կամ ներհայեցողության
վիրահատական սրբիչը, նրանք կարող են վերլուծել իրենց
սեփական կամ ուրիշների մտքերը մտքի վիրահատական
սեղանին՝ պահպանելով իրենց հանգստությունն ու
հանգստությունը: Այս երանելի վիճակում ամբողջ
տիրությունը անհետանում է, և հոգևոր
զանազանությունը ծագում է երջանիկ որոնողի էության
մեջ՝ ամրապնդելով նրանց կապը Աստվածայինի հետ:

Ժպիտների մեծ մասը բխում է բարության
արարքներից, կամ բարեկամության, սիրո, քնքշության
կամ կարեկցանքի զգացմունքներից առաջացած լավ
զգացմունքներից: Բայց ժպտալու ամենահրաշալի ձևն
այն է, երբ մարդու սիրտը լցված է Աստծո սիրով: Այդ

դեպքում մարդը կկարողանա սիրել բոլորին և
կկարողանա անընդհատ ժպտալ: Ժպիտների մնացած
բոլոր ձևերը անցողիկ են, քանի որ զգացմունքները,
որքան էլ լավը լինեն, թարթում են, մարում, ապա մարում:
Միակ բանը, որ տևում է, Աստծո ուրախությունն է: Երբ
դուք ունեք այդ ուրախությունը, կարող եք անընդհատ
ժպտալ, հակառակ դեպքում դուք չեք կարողանա
ջերմություն զգալ այն մարդու նկատմամբ, ով ձեր
բարությանը արձագանքում է կոպտությամբ:

Ես գիտեմ մի մարդու, որը մեծ վիշտ էր
արտահայտում կնոջ մահվան ժամանակ: Ես
մանրակրկիտ ուսումնասիրեցի նրա մակերեսային, կեղծ
զգացմունքները և ասացի նրան. «Դու մեկ ամսվա
ընթացքում կրկին կամուսնանաս»: Նա զայրացավ և
հրաժարվեց ինձ հետ կրկին հանդիպել, բայց կնոջ մահից
մեկ ամսվա ընթացքում կրկին ամուսնացավ: Նա կարծում
էր, որ իր սերը առաջին կնոջ հանդեպ անսահման էր,
բայց շատ արագ մոռացավ նրան:

Ես երբեք չեմ մոռանա այն մեծ դասը, որը սովորեցի
իմ ուսուցչից՝ Սրի Յուկցվարջիից, երբ նա ինձ պատմեց
.այս փոքրիկ պատմությունը

Երբ ես փոքր տղա էի, ես տարված էի հարևանների»
պատկանող փոքրիկ, տգեղ տեսքով շուն ունենալու
մտքով, և շաբաթներով տանը խառնաշփոթ էի ստեղծում
այդ շանը ձեռք բերելու համար: Ես համառորեն մերժում
էի ավելի գեղեցիկ տեսք ունեցող կենդանիների բոլոր
առաջարկները: Ես ուզում էի միայն այդ շունը և ոչ մի
ուրիշը»:

Նույն կապվածությունը մարդկանց գրավում է այսպես
կոչված սիրահարվածությամբ: Սիրահարները այնքան
մագնիսականորեն են ձգվում դեպի որևէ դեմք, որ չեն
կարողանում մխիթարություն գտնել այլուր: Բայց
գեղեցկությունը, որը մենք պետք է փնտրենք ուրիշների

մեջ, ազնիվ գործերի, առաքինի բնավորության և հոգևոր
հակումների գեղեցկությունն է, այլ ոչ թե ֆիզիկական
գեղեցկությունը:

Երբ հոգիդ լցվում է ուրախությամբ, դու դառնում ես
գրավիչ: Ես սիրում եմ միայն անկեղծ, անմեղ ժպիտը,
որովհետև առանց դրա մարդիկ ոչնչով չեն տարբերվում
տիկնիկներից: Այսօր նրանք ասում են, որ քեզ կսիրեն
հավերժ, իսկ վաղը թաղվում են: Ուրեմն որտե՞ղ է նրանց
մեծ սերը: Եվ որտե՞ղ է այդ բացարձակ վստահությունը՝
«Դու իմ կյանքն ես, և ես քեզ կսիրեմ հավերժ»:

Բայց եթե թույլ տաք, որ Աստված ձեզ ասի, թեկուզ
մեկ անգամ. «Ես սիրում եմ քեզ», այդ սերը իսկապես
հավերժական կլինի: Ինչո՞ւ ժամանակ վատնել
մարդկային սիրո փշրանքներ, մի բուռ փող կամ սա կամ
այն փնտրելով, երբ Աստծո մեջ կարող եք գտնել ամեն ինչ՝
աշխարհի ողջ սերը, գոյության ողջ զորությունը: Մենք
չպետք է Աստծուն փնտրենք իշխանության նկատմամբ
ազահությունից, այլ սիրո ցանկությունից: Այդ ժամանակ
մենք կգտնենք ամենամեծ գանձը: Եվ երբ մենք սիրենք
Աստծուն խորը, սրտանց սիրով, Նա կպատասխանի մեզ,
և մենք կզգանք Նրա սերը մեր սրտերում:

Որոնողը պետք է հաճախ մեղիտացիա անի, քանի որ
կյանքը քաղցրանում է Աստծո մասին խորհրդածությամբ:
Մեղիտացիան շատ ավելի մեծ է, քան անթիվ ժամեր
անցկացնել փողի, մարդկային սիրո կամ որևէ այլ բանի
որոնման մեջ, որը կարող է մտքում գալ: Որքան շատ
մարդ մեղիտացիա է անում, և որքան շատ է մարդու
միտքը մնում հոգևոր վիճակում աշխատելու ընթացքում,
այնքան ավելի ընդունակ է դառնում ժպտալու: Ես այդ
ուրրտում եմ հիմա և միշտ՝ Աստծո օրհնյալ
գիտակցության մեջ: Ոչինչ չի ազդում ինձ վրա: Անկախ
նրանից՝ մենակ եմ, թե ուրիշների հետ, Աստծո
ուրախությունը միշտ բաբախում է իմ մեջ: Ես կարողացել

Եմ պահպանել իմ ժպիտը: Բայց այդ ժպիտը նվաճելը
դժվար աշխատանք էր: Այդ նույն ժպիտները նաև ձեր մեջ
են. հոգու նույն ուրախությունն ու երանությունն են
ապրում ձեր մեջ: Դուք կարիք չունեք դրանք ձեռք բերելու,
միայն դրանք վերականգնելու համար: Դուք
ժամանակավորապես կորցրել եք դրանք զգայարաններով
ինքնաբավարարման միջոցով, և դուք կարող եք
վերականգնել դրանք:

Ամեն ոք, ով կարծում է, որ ֆիզիկական բաները,
որոնք կարելի է վայելել տեսողության, լսողության, համի,
հոտառության և շոշափելիքի միջոցով, բերում են մաքուր
ուրախություն, խորապես սխալվում է: Չզայարանները
երջանկություն չեն պարգևում, այլ՝ զրկում են մեզ
դրանից: Եթե դուք պայմաններ եք դնում ձեր
երջանկության համար, օրինակ՝ ասում եք. «Ես չեմ կարող
երջանիկ լինել, եթե չտեսնեմ այդ դեմքը», երբեք չեք
համտեսի մաքուր, անարատ ուրախություն, քանի որ
զգայական հաճույքները անցողիկ են: Օրերն ու
տարիները իրենց հետքն են թողնում ֆիզիկական
գեղեցկության վրա: Նյութական աշխարհում ամեն ինչ
ենթակա է փոփոխության օրենքին: Այսպիսով, նույնիսկ
եթե մարդը կարողանար տեսնել աշխարհի բոլոր գեղեցիկ
դեմքերը, լսել բոլոր ձայները և դիպչել իր ցանկացած
ամեն ինչին, նա միևնույն է չէր գտնի իրական
երջանկություն: Այնուամենայնիվ, նրանք կարող են խաբել
իրենց՝ մտածելով, որ երջանիկ են: Երբեմն, ինչ-որ բան
ստանալու համար հսկայական ջանքեր գործադրելուց
հետո, նրանք հայտնաբերում են, որ այդ իրի մեջ
երջանկություն չկա: Այնուամենայնիվ, նրանք որոշակի
բավարարվածություն են ստանում իրենց գործադրած
ջանքերից, ուստի կարծում են, որ երջանիկ են: Բայց այս
տեսակի բավարարվածությունը ժամանակավոր է և
անցողիկ:

Հետևաբար, անօգուտ է երջանկություն փնտրել
զգայարանների մեջ: Հոգևոր ուրախությունը պետք է
գտնվի և արտահայտվի խոսքերով և դեմքի
արտահայտություններով: Երբ մարդը դա անում է,
նույնիսկ մի փոքրիկ ժպիտը կպարզևի իր շուրջը գտնվող
բոլորին իր օրհնյալ ձգողականությամբ, և մյուսները
կզգան իրենց երջանիկ:

Բայց միայն Աստված կարող է փոխել սրտերը: Մենք
չպետք է մեզ վերագրենք բարիք գործելու ունակությունը:
Գոյության մեջ միակ ճշմարիտ բարիք գործողը Աստված է:
Այս աշխարհը Նրանն է: Եթե զգաք Նրա ներկայությունը և
գիտակցեք, որ Նա ամեն ինչի վրա է վերահսկողությունը,
և եթե ամեն ինչ վստահեք Նրան՝ բարի և նույնիսկ վատ
գործերին, կգարմանաք, երբ տեսնեք, որ ձեր բոլոր
գործողությունները կվերածվեն բարի գործերի:

Երբ Աստծո գիտակցությունը ձեզ հետ է, դուք
անկարող կլինեք անել որևէ բան, որը Նրան դուր չի գա:
Մենք պետք է մեր կյանքը նվիրենք Նրան և ճանաչենք, որ
հենց Աստված է ոգեշնչում ազնիվ մտքեր և մղում մեզ
բարի գործեր կատարելու: Մենք պետք է վերացնենք այդ
«ես»-ը, որը այս ազատագրական գիտելիքի ամենամեծ
խոչընդոտն է: Մարդը չի կարողանա ձեռք բարձրացնել,
եթե Աստված մարի Նրա երկարավուն ուղեղի մեջ կյանքի
փոքրիկ կայծը: [Հիմնական կետը, որով կենսական ուժը
մտնում է մարմին]:

Մի անգամ դրսում նստած էի, և շատ ցուրտ էր: Ես
ուշադրությունս ուղղեցի դեպի ներս, և մի ակնթարթում
այլևս չէի զգում ցուրտը: Ես լցվեցի անսահման
ուրախությամբ, և ժամանակ առ ժամանակ տեսնում էի,
թե ինչպես են մարմինս և շուրջս ամեն ինչ լուծվում մեկ
լույսի մեջ: Ես կարող էի տեսնել շուրջս եղած ձևերը, եթե
կենտրոնանայի դրանց վրա, և աշխարհը կանհետանար,
եթե կենտրոնանայի լույսի վրա: Ոչինչ չի կարելի տեսնել

առանց գիտակցության: Եթե դուք լիակատար
վերահսկողություն ունեք ձեր մտքի նկատմամբ և նայեք
ձեր ներսը՝ ձեր մեջ, կտեսնեք այդ մեծ աստվածային
լույսը, Նույնիսկ բաց աչքերով:

Երբ դուք ձեր հայացքը դեպի դուրս եք ուղղում ձեր
աչքերի միջով, ձեր գիտակցությունը ընկալում է
արտաքին աշխարհը: Գոյության մեջ ամեն ինչ շարժվող
պատկեր է Աստծո տիեզերական ֆիլմում: Այդ օրը ես
կարողացա տեսնել զգացողություններ և մտքեր, որոնք իմ
գիտակցության համար երազներ էին, որոնք բխում էին
Աստծուց: Ես նաև կարողացա զգալ մաքուր
ուրախություն՝ առանց որևէ զգացողության, երբ իմ
գիտակցությունը դեպի ներս դարձրի: Չնայած նստած էի
այդ դաժան ցրտի մեջ, հագած միայն թեթև հագուստ, ես
զգում էի, որ ցուրտը և տեսարանները անհետանում են, և
միայն ուրախությունն էր տիրում: Հետագայում ես որոշ
զգացողություններ ունեցա՝ այդ մեծ ուրախությունը
զգալով:

Մենք պետք է մարզենք մեզ՝ զգալու Աստծուն: Մենք
չպետք է բավարարվենք կարճ աղոթք կարդալով կամ
պարզ լույս տեսնելով: Ով կարող է ողջամտորեն
վերահսկել իր սեռական ցանկությունները, որոշ չափով
կառավարել իր զգայարանները և ամբողջ ուժով
հետապնդել Աստծուն, անկասկած, կապրի աստվածային
հանդիպում, եթե ունենա դրա ցանկությունը: Նույնիսկ
եթե մարդը բարոյականության մեծ կողմնակից է և ունի
հոգևոր հակումներ և տրամադրություններ, դա բավարար
չէ առանց իրական աստվածային ընկալման:

Մարդը չպետք է ինքն իրեն խաբի: Եթե նա հոգևոր
փորձառության է ձգտում, ապա պետք է ճիշտ
խորհրդածի և Աստծուն ասի. «Տե՛ր, ես գիտեմ իմ
թուլությունները, բայց դրանք չեն կարող խոչընդոտ
հանդիսանալ իմ և քո միջև: Ես միայն ցանկանում եմ մնալ

քեզ հետ, որովհետև դու ես ինձ ստեղծողը, և իմ առաջին պարտականությունը քո հանդեպ է»:

Իմաստունները խորհուրդ են տալիս որոնողին չհամարել իրեն մեղավոր, չանվանել իրեն արդար և չդառնալ ամբարտավան, այլ գիտակցել, որ Աստված նրա հետ է և գործում է նրա միջոցով: Այդ ժամանակ նա կտեսնի մի նոր աշխարհ: Առանց աստվածային գիտակցության այս աշխարհը լի է թվում հակամարտություններով, բռնությամբ, դառը և սարսափելի հիասթափություններով: Չկա ապաստան, բացի այդ գերագույն աստվածային գիտակցությունից:

Մեկ վայրկյանում Աստված կարող է ստեղծել մահվան միջոցով այս աշխարհը լքած յուրաքանչյուր մարդու ճշգրիտ կրկնօրինակը: Մենք պետք է ճանաչենք այս ճշմարտությունը: Աստված ուզում է, որ մենք հասկանանք, որ այս արարչագործությունը պարզապես ներկայացում է: Եթե մենք չափազանց լուրջ ընդունենք ներկայացումը, կտառապենք և կկորցնենք դրա ուրախությունը, և չենք կարողանա դիմանալ կյանքին իր հիվանդություններով, ցավերով, վշտերով և բեռներով:

Երբ ինչ-որ բան ինձ ֆիզիկական ցավ է պատճառում, ես միտքս դնում եմ հոնքերիս միջև գտնվող հոգևոր կիզակետի վրա, և ես ընդհանրապես ցավ չեմ զգում: Բայց երբ կենտրոնանում եմ ցավի աղբյուրի վրա, ես դա ընկալում եմ որպես պատրանք: Եթե կարողանաք պահպանել ձեր հոգևոր գիտակցությունը, չեք տառապի, երբ վշտի պատրանքային սովերները անցնեն ձեր հոգու առջևով: Անդադար աղոթեք Աստծուն, որպեսզի Նա բացահայտի իրեն որպես ձեր ներսում գտնվող եզակի և ուրախ իրականություն:

Մարդիկ այնքան շատ ժամանակ են վատնում, և մահը նրանց մեկ առ մեկ խլում է: Կյանքի նպատակը

Աստծուն ճանաչելն է, և մարդ չպետք է լքի այս մարմինը՝
այդ նպատակին չհասնելով:

Աստված ուզում է, որ մենք բարձրացնենք մեր
գիտակցությունը և վեր կանգնենք այս աշխարհի
երկվություններից, բայց Նա թույլ չի տա մարդուն
ընդմիշտ լքել այս պատրանքների ապաստարանը, եթե
Նա չբուժի իրեն կրքերի հիվանդությունից:

Մենք պետք է ամեն ինչ անենք Աստծո համար: Աստծո
համար աշխատելը նույնքան կարևոր է, որքան
մեդիտացիան՝ հոգևոր առաջընթացի հասնելու համար:

Գիշերը, երբ աշակերտը խորհրդածում է Աստծո
մասին, նրա հոգին բարձրանում է, և Նա զգում է, որ
ընկղմված է Նրա երանության մեջ: Երբ Նա կատարում է
իր աշխատանքը ցերեկը, Նա իր հետ բերում է այդ վիճակի
հիշողությունը և պահպանում դրա ուրախությունը՝
այդպիսով մնալով Աստծո հետ հաղորդակցության մեջ, և
Նա միշտ կկարողանա ժպտալ և ասել. «Մի փոքր
տխրություն կամ մի փոքր հաճույք, կամ մի փոքր
խաղաղություն չի կարող որևէ իրարանցում կամ
անհանգստություն առաջացնել իմ հոգու անընդհատ
վերականգնվող երանության մեջ»:

Մենք պետք է ծաղրենք կյանքի խաբուսիկ
պատրանքները և այն դիտարկենք որպես անընդհատ
փոփոխվող, անցողիկ տիեզերական պատկերների շարք:
Միայն այդ դեպքում մենք կխուսափենք տիեզերական
պատրանքի կախարդանքից: Մենք պետք է ապրենք
Աստծո շնորհի մեջ: Երբ կարողանանք ամուր և անսասան
կանգնել կյանքի բազմազան իրադարձությունների մեջ,
մենք կհասկանանք, որ Աստված տիեզերքում միակ
ճշմարիտ իրականությունն է: Աստված չի ցանկանում մեզ
վնասել, քանի որ Նա մեզ ստեղծել է իր պատկերով: Մենք
պետք է դադարենք մեզ թույլ մարդկանց մասին
մտածելուց և ճանաչենք մեր ներսում գտնվող հսկայական

տիեզերական ներուժը, որը սպասում է իր
բացահայտմանը:

Երբ մարդը տառապում է քաղցկեղից կամ որևէ այլ
հիվանդությունից, դա մանրուք չէ: Սակայն մարգարեներն
ու սրբերը շատ բան են դիմացել՝ բուժելով հիվանդներին,
իսկ ոմանք նույնիսկ հարություն տալով մահացածներին,
և նրանց աստվածային ուրախությունը մնացել է նրանց
հետ ողջ կյանքի ընթացքում: Նմանապես, մենք պետք է
վերադառնանք Աստծուն մեր սրտերով, մտքերով և
մտադրություններով: Սակայն մենք չենք կարողանա
հասնել Նրան, եթե չհաստատենք, որ Նրան ամենից շատ
ենք ցանկանում:

Մարդը չպետք է հարցեր տա Աստծուն, քանի որ եթե
դա անի, միայն կասկածներ կհնծի: Նա չի կարողանա
իմանալ Նրա օրենքները, մինչև չմիավորվի Նրա հետ:
Այսպիսով, ինչու՞ ժամանակ վատնել այդ օրենքները զուտ
ռացիոնալ տեսանկյունից հասկանալու վրա:

Եթե կարդայիք մի վեպ, որտեղ հերոսին վատ են
վերաբերվում, իսկ չարագործին, կարծես, հաղթանակ է
տանում, և որտեղ յուրաքանչյուր գլուխ հակասում է
նախորդին, դուք կհիասթափվեք և կվրդովվեք
հեղինակից: Բայց երբ կարդաք վերջին գլուխը,
կթեթևանաք և կհամարեք այն հրաշալի վեպ՝ իր
բարդության և խճճված սյուժեի պատճառով: Նմանապես,
Աստված գոյության ամենամեծ վեպի հեղինակն է, և
արարչագործության հակասություններն ու
բարդությունները կշփոթեցնեն նույնիսկ ամենամեծ
մարդկային միտքը: Բայց երբ մենք գտնենք Նրան վերջին
գլխում, Նա կբացահայտի մարդկային կյանքի բոլոր
առեղծվածների լուծումները, և մենք կասկած չենք ունենա
Նրա արդարության և իմաստության վերաբերյալ, երբ
պատասխանը ստանանք անմիջապես Նրանից: Որքա՞ն
հրաշալի է դա:

Աստվածային ներկայությունը ցրում է կասկածները,
վշտերը և վախերը: Նրանք, ովքեր Աստծուն ունեն իրենց
սրտերում, հաղթահարում են վախը, փախչում են դրանից
և ազատվում տիեզերական պատրանքներից: Այդ
ժամանակ նրանք կժպտան և կասեն. «Վերջապես ես
գիտեմ կյանքի գաղտնիքը և գոյության առեղծվածները»:
Բայց մենք նախ չպետք է փնտրենք գիտելիք: Մենք նախ
պետք է սիրենք Աստծուն, և այդ ժամանակ Նա մեզ
կբացահայտի այն ամենը, ինչ մենք ցանկանում ենք
իմանալ: Երբ դա տեղի ունենա, իմ ընկեր, դու կժպտաս
երկարատև ժպիտով: Քո մտքերը, խոսքերը, գրվածքները
և քո արած ամեն ինչ կլցվի այդ ժպիտի պայծառ
ուրախությամբ: Ուր էլ որ մտորես, դու կթողնես
ժպիտների բույր, և բոլոր նրանք, ովքեր կայցելեն այդ
վայրը, կժպտան Աստծով:

Դու միշտ կարող ես ժպտալ, երբ ապրում ես Նրա
անբացատրելի երանության մեջ, քանզի դա չափազանց
սրբազան է, որպեսզի խոսվի դրա մասին:

Խաղաղություն լինի քեզ վրա

Եսասիրություն և ալտրոլիզմ

Այն, ինչ անհատը ներկայացնում կամ ուղարկում է
ուրիշներին՝ խոսքով, գործով և մտքով, կհետ կգրավի
նրան նույն ձևով և նույն չափով: Նրանց իրական բնույթը
կբացահայտվի նրանց դեմքի արտահայտությունների և
գործողությունների միջոցով: Մյուսները կզգան նրանց
հոգեբանական տատանումները կամ ալիքները, և նրանց
արձագանքները դրանց նկատմամբ կլինեն

համապատասխան այդ տատանումների բնույթին՝
բացասական կամ դրական:

Ով որ ընտրում է չար եսասիրության ուղին, ուրիշները
կփորձեն խլել նրանից ամեն ինչ, ինչ ունի, բայց եթե նա
այլ կերպ վարվի, ուրիշները կցուցաբերեն նրա
նկատմամբ առատաձեռնություն և համակրանք:

Մենք չենք կարող ամեն ինչ ունենալ: Այն, ինչ մենք
ունենք, Աստծո պարգև է, որը նախատեսված է մեր
ժամանակավոր օգտագործման համար, մինչ մենք
ապրում ենք այս երկրի վրա: Շուտով թե ուշ մենք
ստիպված կլինենք հրաժարվել մեր ունեցվածքից՝ լինի դա
վթարի, գողության, մաշվածության, թե մահվան
պատճառով: Հետևաբար, երբ մենք փորձում ենք կառչել
կամ պահել որևէ բան պարզապես սեփականության
համար, մենք խաբում ենք ինքներս մեզ:

Նույնիսկ այս մարմինները, որոնցում մենք ապրել ենք
այդքան տարիներ, մի օր կհրաժարվենք: Հետևաբար,
սխալ է ստիպել ինքներս մեզ հավատալ, որ մենք
տիրապետում ենք այնպիսի բաների, որոնք իրականում
հնարավոր չէ տիրապետել: Երբ մեզ ինչ-որ բան տրվում է,
մենք պետք է հասկանանք, որ այն մերն է միայն
սահմանափակ ժամանակով, և մենք պետք է պատրաստ
լինենք այն կիսել ուրիշների հետ:

Երբ մարդը ցանկանում է ավելին, քան իրեն
անհրաժեշտ է, նրան մեծ խնդիրներ են սպասում:
Աստծուն սիրող խոնարհ մարդը բոլորից մեծ է
Աստված մեզանից թաքնված չէ: Նա մեզ հետ
խոսում է ծաղիկների, մեր մտքերի և ողջ
արարչագործության միջոցով:

Գոյության միակ նպատակն է մարդուն մղել լուծելու
իր առեղծվածը և գիտակցելու, որ Աստված է իր
ետևում:

Նրանք, ովքեր իրենց ներսում ներդաշնակություն և
համաձայնություն են գտնում, գիտակցում են բնության
ներդաշնակությունն ու համաձայնությունը:

Անկասկած, մենք պետք է ունենանք հիմնական
կարիքներ, ինչպիսիք են սնունդը, հագուստը և որոշակի
ֆինանսական անվտանգությունը, բայց այս բաների
որոնման մեջ մենք պետք է ազատվենք ավելորդ
կարիքներից, և դրանով ես նկատի ունեմ անհրաժեշտից
ավելին ունենալու բացահայտ ցանկություններն ու այրող
ցանկությունները:

Մենք պետք է հիշենք, որ մեր կարիքները
բավարարելու ձգտման մեջ մենք պետք է նաև օգնենք
ուրիշներին իրենց կարիքները բավարարելու հարցում և
մեր վաստակածը կիսենք ավելի քիչ բախտավորների
հետ:

Հիշենք, որ մենք համաշխարհային ընտանիքի
անբաժանելի մասն ենք կազմում և չենք կարող ապրել
առանց դրա: Ինչպիսի՞ն կլինեն կյանքը առանց հյուսնի,
գյուտարարի կամ ֆերմերի: Ծառայությունների և փորձի
փոխանակման միջոցով Աստված ուզում է, որ մենք
մտածենք ուրիշների մասին, քանի որ մեծ սխալ է ապրել
միայն մեզ համար:

Երբ մենք մտածում ենք մեր սեփական երջանկության
մասին, մենք պետք է մտածենք նաև ուրիշների
երջանկության մասին: Անհրաժեշտ չէ հրաժարվել ամեն
ինչից համաշխարհային ընտանիքի համար, քանի որ դա
անհնար է: Բայց մենք պետք է կարեկցենք ուրիշներին և
հաշվի առնենք նրանց կարիքները, քանի որ մեր
Աստվածը ուզում է, որ մենք միմյանց տանք այնքան,
որքան ստանում ենք միմյանցից: Մյուսները մեր մեծ «ես»-
ն են: Բայց միջին մարդը, առաջին հերթին, մտածում է
միայն իր մասին:

Անկասկած, գոյատևման բնագոյը ուժեղ է, սակայն
աշխարհը մեր մեջ ուժեղացնում է այս զգացումը և
հուշում է մերը պատկանող ամեն ինչին կառչելու
անհրաժեշտության մասին: Այնուամենայնիվ, մենք պետք
է հիշենք, որ Աստծո բոլոր ծառաները Նրա ընտանիքն են,
և որ մենք բոլորս եղբայրներ և քույրեր ենք այս երկրի
վրա:

Աստված մարդկությանը օժտել է բանականությամբ և
ընկալունակությամբ՝ թույլ տալով մեզ զգալ քաղց և
ցուրտ: Մենք պետք է գիտակցենք, որ մեր շրջապատի
մարդիկ նույնպես զգում են քաղց և ցուրտ: Երբ մենք
փնտրում ենք մեր սեփական հարմարավետությունը, մենք
պետք է նաև ձգտենք օգնել ուրիշներին գտնել
միսիթարություն: Քանի որ մենք չենք սիրում ցավն ու
տառապանքը, մենք պետք է օգնության ձեռք մեկնենք մեր
շրջապատի կարիքավորներին՝ նրանց տառապանքը
մեղմելու և տառապանքը ցրելու համար: Նրանք
տառապում են մեզ պես, և ոմանք կարող են նույնիսկ
ավելի շատ տառապել, քան մենք:

Եթե մարդու համակրանքը սահմանափակվում է
միայն իր ընտանիքով ու ընկերներով, և ոչ թե ուրիշ որևէ
մեկով, ապա նա սահմանափակում է իրեն, և
երջանկությունը փախչում է նրա կյանքից՝ փոխարինվելով
անսպասելի խնդիրներով:

Մենք պետք է պատրաստ լինենք օգնել ուրիշներին
մեր լավագույն կարողություններով և ուրախություն
գտնենք օգնություն ցուցաբերելու մեջ նրանց, ում
հանդիպում ենք: Մենք չպետք է սա զոհողություն
համարենք, քանի որ հակառակ դեպքում օգնելը կդառնա
բեռ: Փոխարենը, մենք պետք է ներքին ուրախություն
զգանք, քանի որ տալը օրհնված է, և կա մի հաճույք, որը
հայտնի է նրանց, ովքեր փորձում են օգնել ուրիշներին՝ թե՛

Նյութապես, թե՛ հուզականորեն, և ովքեր վերականգնում
են իրենց կոտորված սրտերը:

Եթե աշխարհը հրաժարվեր իր չար եսասիրությունից,
մենք կտեսնեինք դրախտ այս երկրի վրա:

Պատերազմի սերմերը ընկած են չարամիտ
եսասիրության հիմքում: Վաղ մարդիկ նախ օգտագործել
են քարե մահակներ, որոնք հետագայում վերածվել են
աղեղների և նետերի՝ իրենց եսասիրությունը ուրիշների
եսասիրությունից պաշտպանելու համար: Ավելի ուշ
հորինվել են հրացաններ և ատրճանակներ, ապա՝
գնդացիներ, իսկ հետագայում՝ ռումբեր և թունավոր գազ՝
այս ամենը մարդկանց մեկ խմբի եսասիրությունը մյուսի
եսասիրությունից պաշտպանելու համար:

Այս զգվելի եսասիրության արդյունքում բռնկվում են
պատերազմներ, խաթարվում է տնտեսական
հավասարակշռությունը, տիրում է անկում, ապա՝
դեպրեսիա:

Մարդկության կործանարար ներուժը աճել և
զարգացել է ավելի, քան նրա կառուցողական ներուժը: Այս
չարորակ թարախակույտը՝ չարամիտ եսասիրության
թարախակույտը, ի վերջո կայաթի: Բայց, ցավոք, շատ
կյանքեր կկործանվեն, նախքան մարդկությունը
կարթնանա և կհասկանա, որ ազգայնական
եսասիրությունը ոչ պակաս վնասակար է, քան
անձնական եսասիրությունը: Ազգը հիմնականում
կազմված է փոքր խմբերից, և այդ խմբերը կազմված են
անհատներից. մարդ պետք է սկսի ինքն իրենից:

Երկրների միջև սահմանները ֆիքսված չեն, և
աշխարհի կառավարությունները ենթակա են անընդհատ
փոփոխությունների

Եսասիրությունը, որը ձգտում է երջանկություն՝
առանց հաշվի առնելու ուրիշների իրավունքներն ու
երջանկությունը, կամ որը ոտնահարում է ուրիշների
իրավունքներն ու շահերը՝ իր սեփական նպատակների
համար, ծնում է աղքատություն, տառապանք և
դժբախտություն: Ուրիշների հաշվին հարստանալը լուրջ
սխալ է: Մեծ մարդիկ պաշտպանում են ակտրուիզմը, որը
հիմնված է կիսվելու և տալու անկեղծ հոգևոր ցանկության
վրա:

Կոմունիզմը, որը արտաքուստ խոստանում է
զանգվածներին առատություն և բարգավաճում, չի
հաջողվի և մի օր կփլուզվի, քանի որ հիմնված է
հարկադրանքի և անձնական ազատությունների ճնշման
վրա (Նշում. Այս դասախոսությունը կարդացել է վարպետ
Պարամհանսան 1937 թվականին, և այդ
:եզրակացությունն իսկապես իրականացել է)

Եթե մարդը կենտրոնանում է միայն իր ձեռքերի և
ոտքերի վրա և անտեսում է գլուխը, ուղեղը չի գործի՝
շարժիչ հմտությունները ուղղորդելու համար: Բոլոր
մարմնի գործառույթները պետք է համակարգված լինեն:
Նմանապես, ազգերի և հասարակությունների մտքերը
(որոշում կայացնողները) պետք է համակարգված
աշխատեն ձեռքերի և ոտքերի (աշխատուժի) հետ, քանի
որ եթե շահերը բախվեն, կարգուկանոնը կխախտվի,
քառսը կտիրի, և կառաջանան տառապանքներ:

Աշխարհում կա երկու ուսուցիչ: Նա, ով Աստծուն է
ընդունում որպես իր առաջնորդ և խորհրդատու, ոչնչից չի
վախենա: Նա, ով Սատանային է ընդունում որպես իր
առաջնորդ և ուղեցույց, շատ կտուժի:

Այս կյանքում մարդկանց մեծամասնության համար
բանալի բառը «ես»-ն է: Հոգևոր տրամադրվածություն և
հակում ունեցողները ուրիշների մասին մտածում են
այնքան, որքան իրենց մասին: Նրանք, ովքեր միայն իրենց

մասին են մտածում, իրենց վրա են բերում շրջապատի մարդկանց թշնամանքն ու վրդովմունքը: Բայց նրանք, ովքեր հաշվի են առնում ուրիշների զգացմունքներն ու շահերը, հայտնաբերում են, որ ուրիշները մտածում են իրենց մասին և հաշվի են առնում իրենց զգացմունքները:

Եթե քաղաքում հարյուր մարդ կա, և նրանցից յուրաքանչյուրը փորձում է խլել մյուսներից, ապա նրանցից յուրաքանչյուրը կունենա իննսունինը թշնամի: Բայց եթե նրանցից յուրաքանչյուրը փորձի օգնել մյուսներին, ապա նրանցից յուրաքանչյուրը կունենա իննսունինը ընկեր:

Ես այդպես ապրեցի և ոչինչ չկորցրի՝ ուրիշներին տալով: Իրականում, ամեն ինչ, ինչ տվել էի, վերադարձավ ինձ՝ բազմապատկված Աստծո շնորհով: Հիմա ես ոչնչի չեմ կարոտում, որովհետև այն, ինչ ունեմ իմ խորքում, ավելի մեծ է և ավելի թանկ, քան այն ամենը, ինչ աշխարհը կարող է առաջարկել: Մարդն իսկապես փնտրում է երջանկություն, և երբ երջանկություն է ձեռք բերվում, դրան հանգեցնող հանգամանքների կարիքը վերանում է:

Ես բանկային հաշիվ չունեմ, քանի որ այս աշխարհում իմ միակ երաշխիքը մարդկանց իմ հանդեպ ունեցած լավ զգացմունքներն են: Ես չեմ հավատում որևէ այլ երկրային երաշխիքի: Իսկական հարստությունը եղբայրների և ընկերների սրտերում ապրելն է:

Երբ մենք անձնուրաց ենք, մենք երջանիկ ենք դառնում: Եվ եթե մենք որդեգրենք այս մոտեցումը, մեր շրջապատի մարդիկ կազդվեն մեր վարքից և կփորձեն ընդօրինակել մեզ: Մենք պետք է վերացնենք եսասիրությունը, որը բոլոր անհատական և ազգային չարիքների արմատն է:

Ալտրուլիզմը ընդլայնում է գիտակցությունը

Երբ դուք բարի մտադրություններ եք հայտնում ուրիշներին, ձեր գիտակցությունը ընդլայնվում է: Երբ դուք մտածում եք ձեր մերձավորի մասին, ձեր էության մի մասն ակտիվանում է այդ մտքի հետ մեկտեղ: Բայց միայն մտածելը բավարար չէ. մենք պետք է պատրաստ լինենք մեր մտքերը գործի դնելու:

Ամուսնությունը ալտրուլիզմի դաս է տալիս: Երկու մարդ ձգտում են միասին կիսել իրենց կյանքը: Հետո երեխաներ են ծնվում, և ծնողները կիսում են իրենց ունեցածը նրանց հետ: Բայց միայն մերձավոր ընտանիքի մասին մտածելը (այսինքն՝ միայն դու և ես, կամ միայն մենք) եսասիրության մի ձև է: Կգա ժամանակը, երբ սիրելիները կհեռանան մեզանից, և դա կյանքի ձևն է: Սա մեզ հիշեցնում է, որ մարդկության վերջնական նպատակը մեր գիտակցության սահմանները ընդլայնելն է՝ աշխատելով ուրիշների համար և կյանքի օրհնությունները նրանց հետ կիսելով:

Ալտրուլիզմը իր տիրոջը բերում է բազմաթիվ օրհնություններ և մեծ երջանկություն, քանի որ ալտրուլիզմի միջոցով մարդը պահպանում է իր սեփական երջանկությունը: Իմ նպատակն է երջանիկ դարձնել ուրիշներին, քանի որ իմ երջանկությունը բխում է նրանց երջանկությունից:

Մենք չենք կարող իսկապես վայելել հաջողության համը, եթե մեր երջանկությունը չկիսենք ուրիշների հետ: Ես նկատի չունեմ միայն ընտանիքի անդամներին, այլ բոլոր մարդկանց: Մենք պետք է մտածենք ուրիշների մասին և օգնենք նրանց մեր լավագույն կարողություններով: Սա չի նշանակում ինքներս մեզ աղքատացնել, այլ ցույց տալ անկեղծ, բարեկամական

հոգատարություն և կիսվելու պատրաստակամություն:
Մենք պետք է արդարության սկզբունքները նախառաջ
կիրառենք մեզ վրա: Մենք չենք կարող ուրիշներին
անձնուրացություն սովորեցնել, եթե ինքներս անձնուրաց
չենք: Սկսելով մեզանից՝ մենք լավ օրինակ ենք դառնում
ուրիշների համար:

Ես իմ կյանքը նվիրել եմ ուրիշներին ծառայելուն և
օգուտ բերելուն: Ես շատ եմ ճանապարհորդել և
դասախոսություններ կարդացել մեծ լսարանի առջև: Բայց
գիտեմ, որ լավագույնս ծառայում եմ ուրիշներին իմ
գրվածքների և ուսմունքների միջոցով:

Մարդկանց բազմությունը գալիս է
դասախոսություններ լսելու, ոչ թե անպայմանորեն
անկեղծ սիրուց դրդված: Մարդիկ գալիս են ոգեշնչման և
հոգևոր մխիթարության համար: Բայց ես ուզում եմ
հոգիներ, որոնք փնտրում են ճշմարտությունը, ովքեր
սիրում են Աստծուն: Ահա թե ինչու ես կենտրոնացել եմ և
շարունակում եմ կենտրոնանալ Աստծո մասին
խորհրդածելու անհրաժեշտության վրա:

Բոլոր լուրջ և համառ որոնողները իրենց հոգևոր
որոնման մեջ կպսակվեն հաջողությամբ, եթե շարունակեն
առաջ շարժվել ցանկությամբ և ջանասիրությամբ:

Մենք պետք է սիրենք Աստծուն մեր ողջ սրտով,
մտքով, հոգով և ուժով, և սիրենք մեր մերձավորին ինչպես
մեզ

Ի՞նչ է նշանակում սիրել Աստծուն ամբողջ սրտով,
մտքով, հոգով և ուժով: Սիրտը նշանակում է
զգացողություն, միտքը՝ կենտրոնացում, հոգին՝ խորը
հոգևոր ներդաշնակություն մեդիտացիայի մեջ, իսկ ուժը՝
մեր ամբողջ էներգիան Աստծո վրա ուղղորդել: Սա
նշանակում է սիրել Աստծուն ամբողջ զգացմունքներով,
ամբողջ կենտրոնացմամբ մեդիտացիայի մեջ, և կյանքի

Էներգիան կամ ուժը նյութականից հոգևորին
վերափոխվելով՝ ուշադրությունը մարմնից Աստծո վրա
տեղափոխելով:

Անհնար է սիրել Աստծուն առանց խորհրդածության,
քանի որ միայն խորհրդածության միջոցով կարող ենք
գիտակցել մեր հոգևոր բնույթը՝ որպես հոգի, որը հավերժ
կապված է Աստծո հետ, որը ստեղծել է այն իր պատկերով:

Մենք պետք է մեր մեջ գահ կառուցենք Աստծո վեհ
սիրո համար: Կյանքում ավելի կարևոր բան չկա: Ավելի
բարձր նպատակ չկա, քան սիրել Նրան, խոսել Նրա
մասին և լուսավորել ուրիշներին, որպեսզի նրանք
ճանաչեն Նրան: Ես ուրիշ ոչինչ չեմ ուզում մարդկանցից:

Հաճելի է կիսվել իմ հոգևոր փորձառությամբ նրանց
հետ, ովքեր անկեղծորեն փնտրում են այն: Ինձ ոչինչ
այնքան ուրախություն չի պատճառում, որքան նրանց
հետ Աստծո մասին խոսելը և նրանց օգնելը զգալու Նրա
ներկայությունը:

Հրաշալի է սիրել Աստծուն և սիրել Նրա ծառաներին:
Երբ մենք գտնում ենք Նրան, մենք զգում ենք Նրա սերը
բոլորի մեջ: Տիեզերքում սիրո ուժից մեծ ուժ չկա:

Ես տեսնում եմ Ամենաբարձրյալ Տիրոջը գահակալած
երկնքում և օվկիանոսներում, և իմ գիտակցության գահին
տեսնում եմ Նրան ներկա իմ մեջ և բոլորի հոգիներում, և
ես ընդունում եմ Նրան իր բոլոր անսահման ձևերով և
արարչագործության դրսևորումներով:

Մարդիկ անընդհատ փնտրում են այն «այլ բանը», որը
նրանք հույս ունեն, որ կբերի իրենց լիակատար և
երկարատև երջանկություն: Այն հոգիների համար, ովքեր
փնտրել են Աստծուն և գտել Նրան, որոնումն ավարտվել է,
քանի որ Աստված է այդ «այլ բանը»:

Աստված օրհնի ձեզ, և խաղաղություն լինի ձեզ վրա

Հոգիներ և ուրվականներ

Դրա իրականությունն ու էությունը

Կան բոլոր տեսակի պատմություններ ու հեքիաթներ ոգիների, ուրվականների, գանձ որոնող գոբլինների, կախարդների, դիակուս ուրվականների և վամպիրների մասին: Եվ այն մարդկանց թիվը, ովքեր ակոխում են, որ հանդիպել են այս էակների հետ, քիչ է:

Բազմաթիվ դեպքերից, որոնց ես հանդիպել եմ, մեծ մասը վերաբերում էր ծանր մտավոր հայուլցինացիաներով տառապող անձանց: Այդպիսի մի կին կարդացել էր արյունարբու, դժոխային արարածների մասին գիրք, և նրա հայուլցինացիաները այնքան վառ էին, որ նա ամեն գիշեր զգում էր, որ մի ուրվական իր արյունը ծծում է: Նա ամեն անգամ ինձ այցելելիս ապաքինվում էր, բայց գիշերային ուրվի գաղափարը մնում էր արմատացած նրա մտքում, քանի որ հիվանդությունը կրկնվում էր: Նա վաղաժամ մահացավ՝ կլանված իր սեփական մոլորություններով:

Կախարդության հանդեպ հավատը լայնորեն տարածված էր 16-րդ դարում, և կախարդ լինելու մեջ կասկածվող հարյուրավոր մարդիկ կեղծ մեղադրանքներ առաջադրվեցին սատանայի հետ դաշինք կնքելու մեջ և մահացան, ինչի արդյունքում ժաննա դ'Արկը կապվեց ցցին և այրվեց ցցի վրա, քանի որ նրան համարում էին կախարդ:

Կա մեկ այլ աշխարհ՝ եթերային ոլորտը, որը թաքնված է այս տիեզերքի հետևում: Նրա բնակիչները պարփակված են լույսից կազմված մոլորակային ձևերով: Այս էակները կամ «ուրվականները» անտեսանելի են մեր աչքերի համար և սովորաբար մնում են սահմանափակված իրենց աշխարհով, ինչպես մենք ենք սահմանափակված մեր ֆիզիկական աշխարհով: Եթե մոլորակային ոլորտի չարամիտ բնակիչների համար հեշտ լինեն ներթափանցել մեր երկրային հարթություն՝ մեզ

վնասելու համար, մենք կապրեինք մշտական վախի և սարսափի մեջ:

Մեր երկրում արդեն բավականաչափ սարսափներ ու սարսափներ կան: Անշուշտ, Աստված չի ուզում մեր տառապանքներին ավելացնել ուրվականների ու դևերի միջամտությունը:

Այնուամենայնիվ, կան որոշ մոլորակային էակներ, որոնք հայտնի են որպես թափառող ոգիներ: Այս ոգիները կապված են Երկրի հետ ուժեղ կապվածություններով և ցանկանում են մտնել մարդու մարմին՝ այն որպես միջոց օգտագործելու իրենց զգայական հաճույքների համար: Այս էակները սովորաբար անտեսանելի են և չունեն ուժ ազդելու սովորական մարդկանց վրա: Երբեմն չար ոգիներին հաջողվում է մտնել և տիրանալ մարդու մարմնին և մտքին: Սա տեղի է ունենում միայն այն ժամանակ, երբ այդ մարդը մտավոր անհավասարակշիռ է, երբ նրա միտքը թուլացել է անգործության կամ անմտածված մնալու պատճառով, ինչպես օրինակ՝ մեկը, ով իր մեքենան բաց է թողնում բանալիները ներսում: Նման դեպքում թափառաշրջիկը կարող է մտնել մեքենա և հեռանալ:

Թափառող հոգիները այն հոգիներն են, որոնք կորցրել են իրենց մարմինները մահվան պատճառով, բայց խորապես կապված են մնում դրանց հետ: Հետևաբար, նրանք ամեն կերպ փորձում են օգտագործել ցանկացած մարդու մարմինը՝ իրենց նպատակներին հասնելու համար: Բարեբախտաբար, թափառող հոգիները չեն կարող դիմակայել հոգևոր մտքի և գիտակցության ինտենսիվ տատանումներին: Աստծո այն անկեղծ որոնողները, ովքեր խորհրդածում և խորհրդածում են Նրա մասին, ոչնչից չեն վախենում այս կորած և մոլորված էակներից: Քանզի Աստված Գերագույն Հոգին է, և ոչ մի ոգի, որքան էլ չար լինի, չի կարող վնասել նրանց, ովքեր սիրում են Աստծուն և անընդհատ հիշում են Նրան:

Մոլորակային էակների բնույթը հասկանալու համար մենք նախ պետք է հասկանանք ինքներս մեզ: Երբ Աստված ստեղծեց մեզ, Նա նախ ստեղծեց մեզ որպես գիտակցություն: Իր ամեն ինչ ընդգրկող մտքից Նա կերտեց մեզ, և այս տեսանկյունից մենք հիմնականում մտավոր էակներ ենք: Մի՞թե ճիշտ չէ, որ երբ դուք ստեղծում եք ինչ-որ նոր բան, առաջին քայլը դրա մոդելը ձեր մտքում պատկերացնելն է: Այնուհետև դուք հավաքում եք անհրաժեշտ նյութերը և վերջապես այդ գաղափարը կյանքի կոչում: Սա վերաբերում է նաև մեր կազմին և ամբողջ արարչագործության կազմին: Մենք ունենք երեք բնույթ՝ մտավոր բնույթ (գաղափար), եթերային բնույթ (ստեղծագործության նյութ) և ֆիզիկական բնույթ (խիտ արդյունք):

Ֆիզիկական մարմինը կազմված է 16 տարրերից: Բայց թե ինչպես են նյութական տարրերի այս քիմիական նյութերը համակցվել՝ մարմինը մտքի գործիք դարձնելու համար, իսկապես զարմանալի է:

Ոմանք ամեն տարի ուզում են նոր մեքենա գնել, բայց նրանք ստիպված են պահել իրենց հին ֆիզիկական մոդելը վաթսուհի, յոթանասուհի կամ նույնիսկ ավելի տարի: Նույնիսկ երբ մարմինը մաշվում է, այն պահելու ցանկությունը մնում է ուժեղ, մինչև Աստված չի ասում. «Բավական է: Ազատիր ինձ այս մարմնից»: Այնուհետև մարդը ցատկում է իր քայքայվող մարմնից և հայտնվում լույսից և կենսունակությունից կազմված եթերային մարմնում: Նրանք ուրախանում են՝ հայտնաբերելով, որ իրենց նոր մարմնի միջոցով ունեն լսելու, տեսնելու և շոշափելու ունակություն, և որ իրենք չունեն կոտրելու ոսկորներ կամ վնասելու միս:

Երբ մարդը մահանում է, նրա ֆիզիկական մարմինը քայքայվում է, բայց նրա մոլորակային մարմինը մնում է իր սկզբնական վիճակում՝ ամբողջությամբ:

Որտե՞ղ են այն հոգիները, որոնք լքել են Երկիրը: Նրանք թափառում են եթերում: Դուք կարող եք ասել.

«Դա անհնար է», բայց եկեք այս համեմատությունը անենք.

Եթե ես պարզունակ ցեղի անդամին ասեի, որ երաժշտությունը գոյություն ունի եթերում և կարող է ընկալվել ու լսվել, նրանք կծիծաղեին ինձ վրա, կամ գուցե նույնիսկ կխուճապի մատնվեին: Բայց եթե ես ռադիո բերեի և այն լարեի երաժշտություն և երգեր հեռարձակող կայանի վրա, նրանք չէին կարողանա հերքել իմ պնդումը: Նմանապես, ես կարող եմ ուրիշներին ցույց տալ, որ այլմոլորակային էակներ են անցնում եթերով, և նրանք անզոր կլինեն հերքել դա: Այլմոլորակային աշխարհը այստեղ է՝ ֆիզիկական տիեզերքի խիտ տատանումներից այն կողմ:

Եթե մարդիկ կարողանային տեսնել իրենց շրջապատող եթերում՝ մոլորակային էակների բազմությունը, շատերը կվախենային, իսկ ոմանք կփորձեին փնտրել իրենց մահացած սիրելիներին:

Եթե խորապես կենտրոնանաք հոգևոր աչքի վրա, ներքին տեսողության միջոցով կարող եք ընկալել այն պայծառ աշխարհը, որտեղ ապրում են եթերային աշխարհ անցած բոլոր հոգիները: Մարդկանց մեջ սիրտը հանդես է գալիս որպես ընդունիչ, իսկ հոգևոր աչքը փոխանցում է լույսը: Նույնիսկ եթե չեք կարող տեսնել ձեր մահացած սիրելիներին, եթե հանգիստ կենտրոնանաք ձեր զգացմունքների վրա, կզգաք ձեզ համար թանկ մարդկանց ներկայությունը, ովքեր գոյություն ունեն լուսավոր մարմիններում՝ վայելելով իրենց ազատությունը ֆիզիկական մարմնի կապանքներից:

Ես տեսնում եմ շատ մոլորակային էակներ, որոնք լքել են Երկրի հարթությունը, բայց նրանք չեն կարող տեսնել ինձ: Ես ինձ տեսանելի չեմ դարձնում նրանց համար, բայց կարող եմ տեսնել նրանց, եթե ցանկանամ:

Հետևաբար, մենք լիովին ազատ չենք, երբ մահվան պահին լքում ենք մարմինը: Մեր հոգիները մնում են

պարփակված երկու նուրբ ձևերով՝ մոլորակային (Էներգետիկ մարմին) և պատճառական (մտքի մարմին):

Երբ մարդը ֆիզիկական կերպարանք է ընդունում, նա դառնում է տեսանելի Էակ այս աշխարհում: Իր ֆիզիկական մարմնի մահից հետո նա մնում է մոլորակային աշխարհում որպես «ուրվական», այսինքն՝ որպես անտեսանելի Էակ՝ օժտված մտավոր կարողություններով և նույն մտածելակերպով ու հատկանիշներով, որոնք նրան տարբերակում էին իր երկրային գոյության ընթացքում:

Մոլորակային աշխարհի բնակիչները, իհարկե, կարող են տեսնել միմյանց իրենց լուսավոր մարմիններում, բայց մոլորակային Էակները սովորաբար անտեսանելի են մեզ համար Երկրի վրա, եթե մենք չգիտենք, թե ինչպես թափանցել մոլորակային աշխարհը հոգևոր աչքով: Երբ հոգիները թողնում են իրենց երեքային մարմինները և մտնում պատճառահետևանքային աշխարհի մտավոր վիճակը, նրանք ամբողջությամբ չեն անհետանում, այլ դառնում են լիովին անտեսանելի, ինչպես մտքերն են անտեսանելի:

Երբ հոգիները ազատվում են մարմնական ցանկություններից, նրանք այլևս կարիք չունեն կրկին մարմնավորվելու Երկրի վրա: Այս հոգիները այնուհետև շարժվում են մոլորակային ոլորտի և պատճառահետևանքային դրախտի միջև՝ շարունակելով մարմնավորվել մոլորակային հարթության վրա մինչև այդ վիճակից հոգևոր ազատագրումը: Երբ բոլոր պատճառահետևանքային ցանկությունները սպառվում են, անհատը դառնում է իսկապես ազատ կամ ազատ հոգի:

Եթե մահացած հոգին դեռևս ունի չիրականացված ցանկություններ իր երկրային գոյության ընթացքում, այն կշարունակի զգալ այդ ցանկությունները մոլորակային ոլորտում և կձգտի արտահայտվել ֆիզիկական մարմնում: Այսպիսով, այդ հոգին իր մոլորակային

մարմնով հետ է քաշվում դեպի սպերմատոզոիդից և ձվաբջջից ձևավորված բջջը (սերմնաբջիջ) և վերամարմնավորվում է որպես նորածին:

Անխոհեմ է, որ մարդը որևէ ֆիզիկական թերություն մշտապես վերագրի իրեն: Ենթադրենք, որ մեկը կորցնում է իր ձեռքը այս կյանքում, և այդ կորստի գաղափարը արմատավորվում է նրա գիտակցության մեջ՝ համոզելով իրեն, որ երբեք չի կարող այն կրկին օգտագործել: Երբ նրանք վերամարմնավորվեն, իրենց հետ կբերեն բացակայող ձեռքի զգացումը: Եթե այս բացասական միտքը բավականաչափ ուժեղ է, այն կարող է խոչընդոտել գիտակցված կենսական գործունեության ստեղծագործական աշխատանքին, որը ստեղծում է նոր մարմնի ձեռքերը: Հետևաբար, մարդը երբեք չպետք է իրեն սահմանի ֆիզիկական մարմնի թերություններով և թերություններով: Նման սահմանափակումները չեն վերաբերում հոգուն, որը Աստծո մաքուր և կատարյալ պատկերն է:

Այսպիսով, դուք տեսնում եք, որ նախքան ֆիզիկական կերպարանք ընդունելը, դուք հոգի էիք, և մահվան դեպքում դուք կրկին կվերադառնաք հոգի լինելուն: Մենք հոգիներ ենք նույնիսկ քնի ժամանակ, քանի որ քնի ժամանակ մենք ընդհանրապես չենք գիտակցում մեզ որպես ֆիզիկական մարմիններ: Այսպիսով, քանի որ դուք հոգի եք, երբ քնած եք, և մահից հետո էլ հոգի կլինեք, ինչո՞ւ պետք է հոգիները վախենան: Սա այն է, ինչ դուք միշտ եղել եք՝ հոգի, և դուք միշտ կլինեք, և սա այն է, ինչ դուք կլինեք ամբողջ հավերժության ընթացքում:

Միակ տարբերությունն այն է, որ երբ մահվան պահին մտնում եք մոլորակային աշխարհ, չեք կարող կամքով ստեղծել այնպիսի ֆիզիկական մարմին, ինչպիսին ունեք հիմա: Միայն Մեծ Վարպետները, որոնք միավորվել են Գերագույն Արարչի հետ, կարող են դա անել: Հոգևորապես զարգացած հոգիները կարող են

ուժեղացնել մոլորակային փոխադրամիջոցի նուրբ տատանումները՝ վերածելով դրանք շոշափելի մարմնի:

Մենք վախենում ենք մահից՝ ցավի և ոչնչացման գաղափարի պատճառով: Սա սխալ պատկերացում է: Հիսուս Զրիստոսը մահից հետո մարմնավոր կերպով հայտնվեց իր աշակերտներին: Լահիրի Մահասայան վերադարձավ մարմինով և արյունով իր մահից հաջորդ օրը: Մենք ցույց տվեցինք, որ նրանք չկործանվեցին:

(Եվ Մարգարեն, խաղաղություն քննի նրա վրա, ասաց. «Ձեզանից ամենաճշմարտախոսը երազներում ամենաճշմարտախոսն է խոսքում» և «Ով ինձ երազում տեսնում է, կարծես իրականում տեսել է ինձ»)

Թեև հոգևոր բևեռների դեպքերը հազվադեպ են, չպետք է ասել, որ նրանց վկայությունները սխալ են:

Ես անձամբ տեսա իմ ուսուցչին՝ Շրի Յուկցուվարին, որը հարություն առավ իր մահից մոտ երեք ամիս անց (տե՛ս «Հոգևոր աշխարհներ. դրանց իրականությունն ու բնույթը» այս կայքում):

Իմաստության սուրբ գրքերը նշում են, որ մարդկային հոգին, ըստ էության, աստվածային ոգու արտացոլումն է: Այն երբեք չի զգում մահվան տառապանքը կամ ծննդյան ցավերը, և նրա գոյությունը հավերժական է այնքան ժամանակ, քանի դեռ գոյությունն ինքն է տևում: Այս հոգին հավերժ կենդանի է և անփոփոխ, անձեռնմխելի է քայքայումից և անվնաս է ոչնչացումից:

Շատ անգամներ, հեռվում ապրող հիվանդ աշակերտը իր նվիրվածության և սիրո ուժով իր կողմն էր քաշում իմ մոլորակային մարմինը: Նման մի դեպք տեղի ունեցավ այստեղ՝ Սևա Դևի անունով մի աշակերտի հետ: Նա բացառիկ նվիրված աշակերտ էր: Մի անգամ նա շատ հիվանդացավ, բայց դա բոլորից գաղտնի պահեց: Երբ ես այցելեցի նրան հիվանդանոցում, նա ինձ ասաց. «Խնդրում եմ, խնդրեք Աստծուն, որ այլևս չպահի ինձ այս մարմնում»:

Ավելի ուշ ես վերադարձա Խաղաղ օվկիանոսի ափին գտնվող Էնսինիտասի ճգնաժամական կացարան, և մի առավոտ հանկարծ զգացի Սևա Դևիի թափանցիկ մոլորակային թրթռումը: Նրա նվիրվածության և հոգևոր սիրո միջոցով նա իմ եթերային մարմինը քաշեց դեպի իրեն: Իմ ֆիզիկական մարմինը անմիջապես սառեց, կարծես կյանքը հեռացել էր դրանից: Հետագայում ինձ ասացին, որ Սևա Դևին հանկարծակի բացականչեց. «Սվամաջին այստեղ է», նախքան իմ մարմինը լքելը, քանի որ գիտակցաբար գիտակցում էր, որ ես տարվում եմ մյուս աշխարհ:

Ավելի ուշ ես տեսա Նրան՝ փայլող մարմնով, նստած իմ դասերից մեկում, ճիշտ այնպես, ինչպես նա հայտնվել էր իր կենդանության օրոք: Եթե ինչ-որ մեկը դիպչեր ինձ այն ժամանակ, նա նույնպես կկարողանար տեսնել Նրան, չնայած Նրանք, ովքեր գտնվում են այդ հոգևոր գիտակցության վիճակում, թույլ չեն տալիս ուրիշներին դիպչել իրենց:

Մենք բազմիցս անցել ենք մահվան շեմը և վերադարձել կյանքի, ուրեմն ինչո՞ւ վախենալ մահից: Այն գալիս է մեզ ազատագրելու: Իհարկե, մենք չպետք է ցանկանանք մահ, բայց պետք է մխիթարություն գտնենք դրա մեջ՝ երբ այն ինքն իրեն է գալիս՝ մեզ ազատելու տարբեր դժվարություններից:

Մարդիկ նաև վախենում են մահից այս ֆիզիկական բանտում երկար մնալու պատճառով, այնքանով, որ վախենում են դրանից դուրս գալ: Բայց հիմարություն է մարդու համար վախենալը:

Քանի որ Աստծո կամքն է, որ մենք մինչև մահ ունենանք այս հին ֆիզիկական մոդելը, մենք պետք է պահպանենք այն և անհրաժեշտ խնամք ցուցաբերենք դրան:

Հնդկաստանում կա մի պատմություն մահամերձ երիտասարդի մասին, որը լաց եղավ, երբ լսեց իր շուրջը հրաժեշտի տխրության լացն ու տառապանքը.

Մի՛ վիրավորիր իմ հոգին քո կարեկցանքի ճիչերով
Երբ դուք մտնում եք լույսի և սիրո հավերժական
ուրտներ

Ես եմ, ով պետք է կարեկցի քեզ և ափսոսա քո
վիճակի համար

Ինչ վերաբերում է ինձ
Այսօրվանից հետո այլևս հիվանդություններ չկան
Նույնիսկ կոտրված ոսկոր չկա
Ոչ մի տխրություն, ոչ մի տանջալից ցավ
Որովհետև ես երազում եմ ուրախության մասին և
լողում ուրախության ծովում

Եվ ես ուրախություն եմ շնչում
Երկարացված աշխատանքային ժամեր!

Մարդը չգիտի, թե ինչ կպատահի իր հետ այս
աշխարհում: Նա ապրում է վախերի և հոգեբանական
անհանգստությունների մեջ: Մահացածները կարեկցում
են նրան և օրհնում իրենց աշխարհից: Ես սա ասացի մի
մոր, որը կորցրել էր որդուն, և հենց որ ավարտեցի
բացատրելը, նա անմիջապես սրբեց արցունքները և
ասաց. «Ես երբեք նման խաղաղություն չեմ զգացել:
Ուրախ եմ իմանալով, որ որդիս ազատ է: Ես կարծում էի,
որ նրա հետ ինչ-որ սարսափելի բան է պատահել»:

Հոգևորապես զարգացած շատ մարդիկ կարողանում
են տեսնել իրենց եթերային մարմինները

Երբ եթերային մարմինը մահվան պահին
բարձրանում կամ լքում է ֆիզիկական մարմինը,
հեռացող անձը իր մարմինը տեսնում է որպես մեռած:
Նույն փորձառությունը տեղի է ունենում, երբ առաջադեմ
յոգիները գերազանցում են ֆիզիկական մարմինը կամքի
ուժի միջոցով՝ թույլ տալով նրանց լքել և վերադառնալ
իրենց մարմիններ ըստ ցանկության: Այնուամենայնիվ,
շատ մարդիկ, ովքեր հավատում են, որ կարող են դա
անել, սխալվում են: Պարզապես մտածելով ինչ-որ բան
զգալու մասին, չի նշանակում, որ դա տեղի կունենա:
Մերոդի իմացությունը կարևոր է:

Մի անգամ Նյու Յորքում մի մարդ մոտեցավ ինձ և պնդեց, որ կարող է եթերային ճանապարհով ճանապարհորդել (իր ֆիզիկական մարմնից): Ես նրան ասացի. «Չեմ կարծում, որ դու պատկերացնում ես, որ ունես այդ ունակությունը»: Բայց նա պնդեց, որ փորձի ինձ: Ես համաձայնեցի և ասացի. «Լավ, ուրեմն ճանապարհորդիր եթերային ճանապարհով, իջիր ներքև և պատմիր ինձ, թե ինչ է կատարվում այնտեղի ռեստորանում»:

Նա մի պահ լուռ մնաց, ապա ասաց. «Աջ անկյունում դաշնամուր կա»:

Ես վստահ էի, որ նա դա պատկերացնում էր, քանի որ նրա շնչառությունն ու զարկերակը նորմալ էին

Այսպես ես ասացի. «Ընդհակառակը, կարծում եմ՝ այնտեղ երկու կանանց կտեսնես սեղանի շուրջ նստած»:
Նա ծաղրեց ինձ: Հետո մենք միասին գնացինք ռեստորան, և անկյունում դաշնամուր չկար, միայն երկու կին էին նստած սեղանի շուրջ: Վերջապես մեր ընկերը հասկացավ, որ խաբվել էր իր սեփական ֆանտազիաներով:

Իմ էզոտերիկ մոլորակային տեսիլքներում ես հաճախ տեսնում եմ սարսափելի իրադարձություններ, բայց դրանք ինձ թվում են ֆիլմի նման: Աշխարհը նախատեսված էր մեզ զվարճացնելու, այլ ոչ թե տանջելու կամ վախեցնելու համար: Եվ Ամենակարող Աստված Իր արարչագործության դրաման դարձրեց աներևակայելիորեն բարդ՝ լի բարու և չարի հակասություններով:

Մենք պետք է մարզենք մեզ՝ հասկանալու մեր թաքնված հոգևոր բնույթը: Սակայն դա անհնար է, քանի դեռ մենք անընդհատ մեր մտքերը սահմանափակում ենք ֆիզիկական մարմնով: Նյութական բաների հանդեպ մշտական մտահոգվածությունը մեզ դարձնում է նյութապաշտ և խեղդում մեր հոգևոր ձգտումները: Մենք պետք է Աստծուն դարձնենք մեր կյանքի ամենակարևոր

Նկատառումը: Եթե մենք Նրան երկրորդական դիրքի դնենք, Նա չի գա մեզ մոտ, և մենք չենք ճանաչի Նրան: Աշխարհի գայթակղությունները բազմաթիվ են և միշտ ներկա: Նրանք, ովքեր ցանկանում են հոգևորություն, պետք է ակտիվացնեն իրենց կամքը և իրենց ճանապարհը հարթեն գայթակղությունների խիտ անտառով՝ անվտանգ և խաղաղ աշխարհի հասնելու համար:

Եթերային մոլորակային վերելքը կարող է գիտակցաբար զգացվել միայն այն ժամանակ, երբ մարդը մտնում է հոգևոր էքստազի խորը վիճակներ՝ ընդլայնելով իր գիտակցությունը մինչև ավելի բարձր մակարդակի գիտակցություն: Իր հոգևոր աչքի միջոցով Նրանք կարող են ընկալել տարածության ցանկացած կետ, լինի դա այս աշխարհում, թե եթերային ոլորտում: Նրանք կարող են նաև հաղթահարել ժամանակի և տարածության սահմանափակումները: Որոշ հոգևորապես զարգացած անհատներ ունեն իրենց եթերային և նույնիսկ ֆիզիկական մարմինները ցանկացած վայրում խտացնելու ունակություն: Այս վիճակը կոչվում է երկակի ներկայություն, երբ մարդը կարող է միաժամանակ գտնվել երկու կամ ավելի վայրերում: Այս վիճակում ֆիզիկական մարմինը գտնվում է կասեցված անիմացիայի վիճակում, նման տրանսի: Երբ վարպետը հասնում է հոգևոր էքստազի ամենաբարձր փուլին (աստվածային գիտելիքների փուլ), Նա կարող է կատարել իր բոլոր գործառույթները նորմալ՝ մնալով խորասուզված սրբազան հիացմունքի վիճակում:

Աստծո մեջ ապաստան փնտրողին ոչ ոք չի կարող վնասել, և Նա ոչնչից վախենալու բան չունի, քանի դեռ հավատում է Աստծուն և ամուր կառչած է Նրա առաջնորդությանը: Սակայն, երբ մարդը թույլ է տալիս, որ բացասական մտքերը սողոսկեն իր միտքը և հավատա, որ ինչ-որ մեկը փորձում է վնասել իրեն, Նա այդ մարդուն տալիս է դա անելու ուժ:

Պատկերացրեք, որ ինչ-որ մեկը ձեզ կեղծ գաղափար է ուղարկում, և դուք ընդունում եք այն: Դուք անկասկած վնաս կստանաք դրանից: Բայց դուք ունեք չար մտքերը մերժելու ուժ: Մի՛ վախեցեք չար մտադրությունն ունեցողներից, քանի որ ոչ ոք չի կարող ազդել ձեզ վրա, եթե հոգեբանորեն թույլ չեք: Վախը և փակ միտքը թույլ են տալիս չարին մտնել: Բայց երբ դուք ինքներդ ձեզ հաստատում եք. «Աստված ինձ հետ է և պաշտպանում է ինձ», ուրիշների մտքերից ձեզ միայն բարին կգա: Նույնիսկ եթե ինչ-որ մեկը ձեզ չար մտքեր ուղարկի, դրանք ձեզ չեն հասնի. ընդհակառակը, դրանք կվերադառնան ուղարկողին՝ վնասելով նրան այնպիսի ձևերով, որոնք նա գիտի կամ չգիտի: Շրջապատեք ձեզ Աստծով և ապաստան փնտրեք Նրա օրհնյալ անվան մեջ՝ տիեզերքի ամենաուժեղ ուժում: Դա անթափանց պատ է, որի դեմ կոտրվում են չարի, կեղծիքի և կեղծավորության բոլոր նետերը, և որից բոլոր բացասական մտքերը շեղվում և հետ են մղվում դեպի իրենց աղբյուրը և ստեղծողը:

Մի՛ ուշադրություն դարձրեք թափառող ուրվականների և մոլորված ոգիների ուժերին կամ սև մոգությամբ զբաղվողներին: Կյանքի ասպարեզներում գործում են բազմաթիվ մեծ և մշտական տիեզերական ուժեր: Կա տիեզերական պատերազմ բարու և չարի միջև: Բայց անկեղծ հավատացյալների համար, ովքեր գործում են իրենց հավատքի և բարի մտադրությունների համաձայն, վախ չկա, քանի որ բարին, ի վերջո, կհաղթի:

Այս աշխարհը կառավարվում է անտեսանելի էակների և ուժերի կողմից՝ մի կողմից Աստված, Նրա մարգարեները և Նրա սրբերը, մյուս կողմից՝ Սատանան, Նրա ծառաները և Նրա չար դաշինքները: Աստծո և Նրա հրեշտակների, ինչպես նաև Սատանայի ու Նրա դաշնակիցների միջև մեծ պայքար է ընթանում: Խնդիրը չի կարելի անտեսել որպես պարզապես պատրանք: Եթե Սատանան գոյություն չունենար, մենք չէինք դիմի Աստծո

օգնությանը նրա դեմ: Չարը գոյություն ունի և պետք է հակազդվի բոլոր միջոցներով ու մեթոդներով:

Երբ Աստված ստեղծեց մարդկությանը, Նա նաև ստեղծեց Սատանային: Սատանան իր խաբուսիկ զորությամբ գոյություն ունի մարդկանց փորձելու համար: Եթե կրակը չհալեցնի երկաթը, պողպատը չի կարող մուրճով կամ կռվել: Այսպիսով, երբ հիվանդությունը կամ ցավը հարվածում են, հիշեք, որ դա մի փորձություն է, որը պետք է հանձնել: Մի՛ բողոքեք և մի՛ տխրեք նման փորձություններից: Շատ մեծ հոգիներ մահացել են սարսափելի հիվանդություններից և կրել անսահման տառապանքներ: Ոմանք տառապել են լուրջ հաշմանդամություններով, բայց պահպանել են իրենց հավատքը և գոհունակությամբ անցել բարձրագույն փառքի:

Մեր Երկիր մոլորակը ամենախիտ բնակեցված վայրերից մեկն է: Կան անհամեմատ ավելի լավ աշխարհներ, քան այս Երկիր մոլորակը, որը լի է ամեն տեսակի խնդիրներով ու դժվարություններով: Սակայն Աստված չի մոռանում մեզ Իր ողորմածության մեջ, ընդհակառակը, Նա փորձում է օգնել մեզ բազմաթիվ ձևերով՝ հաղթահարելու մեր տառապանքներն ու մեր ճանապարհին կանգնած խոչընդոտները:

Աստված, Նրա հրեշտակները և միլիոնավոր բարի հոգիներ ձգտում են հաստատել ներդաշնակության սրբազան կարգ Երկրի վրա: Յուրաքանչյուր բարի որակ և օգտակար հատկանիշ սկիզբ է առնում բարի հոգուց, քանի որ բարի հոգիները անընդհատ առաքինի մտքերի և մտադրությունների սերմեր են ցանում մեր մտքերի հողում: Միևնույն ժամանակ, սակայն, խավարի թագավորը՝ Սատանան, իր չար ոգի հետևորդների օգնությամբ քառս և խնդիրներ է ստեղծում աշխարհում: Ո՞վ, եթե ոչ Սատանան, ստեղծեց հիվանդության մանրէները: Նա առաջ բերեց ժանտախտի բազմաթիվ ձևեր, ապա տուբերկուլոզ և մեկ այլ մահացու

հիվանդությունն՝ քաղցկեղ և այլն՝ բոլորը դիվային մեթոդներ՝ մարդկությանը տանջելու համար: Բայց Աստված ոգեշնչում է շատ հետազոտողների մշակել հիվանդությունները վերացնելու նոր և օգտակար եղանակներ:

Սեռական հաճույքը աստվածային երանության խաբուսիկ հակակշիռն է: Երբ սեքսը բաժանվում է հավատարիմ սիրուց և օգտագործվում է կենդանական բնագոյները բավարարելու համար, այն դառնում է գործիք Սատանայի ձեռքում՝ մարդկային գիտակցությունը զգայարաններին գերի պահելու համար, որը անկարող է զգալ աստվածային գիտակցությունը:

Կա կեղծ երրորդություն, որը ստեղծվել է սատանայի կողմից՝ որպես հոգևոր էքստազի փոխարինող: Այդ երրորդությունը անզուսպ կիրքն է, ալկոհոլի ցանկությունը և փողի նկատմամբ ագահությունը:

Երբ Ադամն ու Եվան սեռական զգացողությունն ունեցան, նրանք ընկան դրախտից՝ կորցնելով աստվածային գիտակցությունը, որը թույլ էր տվել նրանց հոգևոր էքստազի մեջ միասնություն զգալ Աստծո հետ: Հետևաբար, նրանք վտարվեցին Եդեմի այգուց: Այդ ժամանակվանից ի վեր մարդկությունը ստիպված է եղել սեռական ճանապարհով բազմանալ, ինչպես մյուս բոլոր արարածները: Կինը ծննդաբերում է ցավոտ և դժվարին ճանապարհով: Հետագայում ամուսինն ու կինը պետք է ընդունեն այն, ինչ ունեն: Եթե նրանք ունեն եսասեր և թերի երեխա, նրանք պարտավոր են մեծացնել նրան: Սկզբում նրանք ունեին բանականության ուժով ստեղծելու այն, ինչ ցանկանում էին, ինչպես Աստված: Օրինյալ լինեն անմեղության այդ վաղ օրերը: Իսկապես, դրանք երջանիկ և փառահեղ օրեր էին:

Եվ այս ամենից հետո, վերջին հաշվով, Սատանան ինքը կդառնա գործիք Աստծո ձեռքում: Սատանան չի պահում մարդկությանը տված իր խոստումները, ուստի

հիասթափված և հիասթափված մարդիկ դիմում են
հավատարիմ Տիրոջը՝ օգնության և իրենց հույսերը
կատարելու համար:

Բայց մենք պետք է սպասենք, որ հիասթափությունը
մեզ մոտիվացնի Աստծուն դիմելու համար: Մենք չպետք է
բոլոր ձվերը դնենք մեկ զամբյուղի մեջ:

Մենք չպետք է մեր երջանկության հույսերը
սահմանափակենք մարմնի փխրուն զամբյուղով և
աշխարհի կարճատև հաճույքներով:

Եկեք, իմ բարեկամներ, լսենք Աստծո ձայնը, որը
խոսում է մեզ հետ մեր բարի մտքերի միջոցով: Աստված,
Նրա մարգարեները և Նրա հրեշտակային հոգիները
ստեղծում են այս ազնիվ մտքերը: Սատանան և Նրա
ծառաները ստեղծում են մտքեր և գայթակղություններ
իրենց սեփական պատկերով:

Երբ չար միտք է անցնում քո մտքով, վանիր այն
առանց զղջման, և սատանան այլևս չի կարողանա իր
ազդեցությունը գործադրել քո վրա և վնասել քեզ: Հիշիր,
որ այն պահին, երբ սխալ ես մտածում, մեկ քայլով
մոտենում ես սատանային:

Մարդը անընդհատ շարժման մեջ է՝ շարժվելով առաջ
ու ետ՝ բարու և չարի միջև:

Այս մաքրության դիվանագիտությունից խուսափելու
համար պետք է գնալ այնտեղ, որտեղ սատանայի և Նրա
կամակատարների ձեռքը չի կարող հասնել՝ Աստծո
սրտին , և խաղաղություն ձեռք:

Հոգեկան հավասարակշռություն փոփոխությունների

մեջ

Արևմտյանները շեշտը դնում են ֆիզիկական
հարմարավետության վրա: Երբ եղանակը չափազանց շոգ
է, նրանք տառապում են զովության պակասից, իսկ երբ
չափազանց ցուրտ է, նրանք անհարմարություն են զգում
արհեստական ջեռուցման բացակայության պատճառով:

Սակայն հնդիկ ուսուցիչները քարոզում են այլ
փիլիսոփայություն: Նրանք ասում են, որ ջերմության և

ցրտի, հաճույքի և ցավի նկատմամբ զգայունությունը առաջանում է խաբուսիկ զգայարանների պատրանքային ակնարկներից և մարդու անվերջ պահանջների հետ ներգրավվածությունից և դրանց արձագանքից: Իմաստուն մարդը, սակայն, նա է, ով խուսափում է զգայարանների ճիրաններից և գերազանցում է բոլոր երկվությունները:

Մեծ մտածողները չեն առաջարկում, որ մարդ պետք է իրեն կարգապահի այնքան, որ վնասի սեփական մարմնին: Փոխարենը, նրանք խորհուրդ են տալիս մտավորապես ազատվել ջերմության կամ ցրտի զգացողությունից, երբ ջերմությունը կամ ցուրտը դառնում են անտանելի, միաժամանակ փնտրելով այդ վիճակի համար ռացիոնալ միջոց:

Գիտան ասում է. «Նրանք, ովքեր կապված են զգայական հաճույքներով, չեն կարողանում հասնել մեդիտացիայի համար անհրաժեշտ մտավոր հավասարակշռությանը, ոչ էլ կարող են միավորվել Աստծո հետ Սամադիի հոգևոր երանության էքստազի միջոցով»:

Երբ մարդը կարողանում է մտովի անջատվել զգայական խանգարումներից, նա հասնում է ներքին խաղաղության՝ չազդվելով գալ-գնալ զգացողություններից, բացահայտելով հոգու էական, անփոփոխ հանգստությունը: Այդ անսասան, անսասան գիտակցության մեջ նա դառնում է մի ամբողջություն և բացարձակի, անսահմանի և անփոփոխի հետ:

Բոլոր մարմնական զգացողությունների նկատմամբ պասիվ արձագանքը խանգարում է և՛ մտքին, և՛ հոգուն: Երբ հոգին խանգարվում է, մարդը կորցնում է իր իրական բնույթը, որը հանգստությունն է: Աստված ներկա է Երկրի ամենատաք և ամենացուրտ վայրերում: Նա գտնվում է Արկտիկայում և Դատարկ թաղամասում, չի ազդվում Իր երկրային արարչագործության ծայրահեղ պայմաններից և ջերմաստիճաններից: Իր պատկերով ստեղծված

մարդիկ պետք է ձգտեն ընդօրինակել իր վարքագիծը:
Աստված մեզ դրեց այս մարմնում՝ ենթակա ջերմության և
ցրտի, հաճույքի և ցավի, բայց Նա ուզում է, որ մենք այս
երկվությունները դիտարկենք հավասարակշռված մտքով:
Նա ուզում է, որ մենք բարձրանանք երկվության բոլոր
ձևերից վեր: Մենք պետք է զարգացնենք ուժ և
դիմացկունություն՝ առանց անզգուշության կամ
հեռատեսության պակասի: Երբ մենք չենք կարող
խուսափել ծայրահեղ շոգից կամ ցրտից, մենք պետք է մեր
միտքը անջատենք դրանցից: Որքան շատ ջանք ենք
գործադրում դա անելու համար, այնքան ավելի է միտքն
ազատագրվում, որպեսզի անցանկալի
զգացողությունները չկարողանան բացասաբար ազդել
մեր գիտակցության կամ զգացմունքների վրա:
Մաշկի մակերեսը չի ընկալում հպումը. այս
զգացողությունները մշակվում են ուղեղում: Մարդը կարող
է միայն համոտեսել, շոշափել, հոտոտել, լսել կամ տեսնել
մտքի միջոցով: Մենք, կարծես, համը զգում ենք լեզվի
մակերեսին, բայց իրականում ուղեղն է, որ գրանցում է
այդ համը: Նմանապես, երբ մարմնի որևէ մասը վնասվում
է, ցավը հիմնականում զգացվում է մտքում, այլ ոչ թե
տուժած օրգանում: Մենք ունենք ցավ զգալու երկու
մեխանիզմ՝ նյարդը և ուղեղի ցողունը: Զգացողությունը
տեղի է ունենում, երբ ուղեղը թույլ է տալիս կապ
հաստատել նյարդի և ուղեղի ցողունի միջև: Եթե ուղեղը չի
ճանաչում ցավը, ցավ չկա: Սա մեծ հնդիկ վարպետների
ուշագրավ հայտնագործությունն է: Երբ մարդը գտնվում է
քլորոֆորմի կամ անզգայացնողի ազդեցության տակ, Նա
ցավ չի զգում, քանի որ զգացողությունները չեն հասնում
ուղեղ: Նյարդային վերջավորությունների վրա կան
փոքրիկ մագնիսներ, որոնց միջոցով ցավի ազդանշանները
փոխանցվում են ուղեղին: Անզգայացնողը կանխում է այդ
ցավի ազդանշանների փոխանցումը:
Ուղեղը մտքի զգայական օրգանն է, և բոլոր
մարմնական զգացողությունները փոխանցվում են դրան

Նյարդերի և ուղեղի միջոցով: Քանի որ միտքը կապված է ուղեղի հետ, այն ընդունում և մեկնաբանում է այդ զգացողությունները: Դրական մտածողությամբ ամրապնդված միտքը պակաս է տուժում հաճույքի և ցավի զգացողություններից: Այն գիտակցում է այս զգացողությունները, բայց չի կապված դրանցով: Մարդիկ զգայարաններ են ստացել իրենց մարմինները պաշտպանելու համար: Առանց դրա մարդը կարող էր ուժեղ կտրվածք կամ այրվածք ստանալ՝ չգիտակցելով դա: Կենդանիները չեն զարգացրել այս ունակությունը, ուստի նրանց ցավի զգացողությունը պակաս արտահայտված է. հակառակ դեպքում սպանության և մորթման որոշակի մեթոդներով նրանց նկատմամբ կիրառվող դաժանությունը անտանելի կլիներ: Օրինակ՝ ծովախեցգետիններին կենդանի վիճակում նետում են եռացող ջրի մեջ: Քանի որ և՛ ցավը, և՛ հաճույքը մտքի ստեղծագործություններ են, ֆիզիկական ցավը կարող է մեղմվել մտքի վերահսկողության պրակտիկայով: Այնուհետև, մարդ կարող է զգալ սենսացիա որպես աննորմալ վիճակի ցուցիչ՝ առանց ցավ զգալու: Բնագավադ Գիտան ավելի խորությամբ է անդրադառնում այս հարցին: Հաճույքի կամ ցավի նկատմամբ գերզգայունությունը ուժեղացնում է դրանց ազդեցությունը, մինչդեռ զգայունության նվազումը մարդուն դարձնում է ցավից պակաս ազդված և զգայական հաճույքներից պակաս ստրկացված: Ես մարգեցի իմ մարմինն ու միտքը, որպեսզի նրանք դառնան ավելի քիչ զգայուն խթանների նկատմամբ և ազատվեցի զգայական շեղումներից: Այս մարզումը զգայարանների ճիրաններից և դրանց անվերջ պահանջներից ազատվելու ուղին է:

Մի բժիշկ այնպիսի մտավոր տոկունություն ուներ, որ կարողացավ վտանգավոր վիրահատություն կատարել իր վրա: Իհարկե, սա անհնար է ֆիզիկական

կապվածությունների ստրկացած մտքի համար: Սակայն
մարզումների միջոցով միտքը կարող է դառնալ
աներևակայելիորեն ուժեղ: Որքան շատ մարդ մարզի և
կատարելագործի իր միտքը, այնքան ավելի մեծ
վերահսկողություն կարող է ունենալ դրա նկատմամբ:
Փչացած երեխան խորապես տառապում է նույնիսկ
ամենափոքր վնասից, մինչդեռ դիմացկունության և
դիմացկունության մեջ մարզված երեխան հազվադեպ է
ցնցվում կամ նահանջում ցավից նույնիսկ լուրջ
վնասվածքներից:

Այս առումով, հնդիկ մեծ վարպետների կողմից
առաջարկվող մարզման մեթոդը լիովին տարբերվում է
Արևմուտքում սովորեցրածից: Հնդկաստանի հոգևոր
ուսուցիչները մարզում են իրենց աշակերտներին՝ լիովին
ազատվելու մարմնի և նրա զգայարանների
ստրկությունից: Արևմուտքում զարգացած
հարմարավետությունները խրախուսում են մարմնին
տրվելը, և, որպես արդյունք, մտավոր կարողությունների
զարգացման վրա ներդրված ջանքերը նվազագույն և
աննշան են: Հնդկաստանում մենք սովորում ենք (մեր
ուղեկցորդների ճամբարներում), թե ինչպես զսպել
զգայարանների ուժը սկզբնական շրջանում, որպեսզի
չստրկացնենք դրանք: Բիհարի Ռանչի քաղաքում գտնվող
իմ դպրոցում երբեմն փոքրիկ երեխաներին քնում էինք
փոքրիկ գորգերի վրա՝ կոշտ գետնի վրա, և նրանք
մեծանում էին առողջ և ուժեղ՝ թե՛ ֆիզիկապես, թե՛
մտավոր:

Արևմտյան մարդիկ սովոր են հանգստանալու և
հանգիստ քնի բազմաթիվ արտաքին միջոցների:
Հնդկաստանում մենք սովոր էինք նստել տաք ավազի
վրա՝ մեդիտացիայի համար: Աստիճանաբար մենք
կարողացանք ամբողջ օրը նստել ինչպես շոգի, այնպես էլ
ցրտի մեջ: Այս մարզման արդյունքում ես ձեռք բերեցի
այնպիսի մտավոր կարողություններ, որ ոչինչ չէր կարող
խանգարել կամ ազդել իմ գիտակցության վրա: Երբ ես

անջատում եմ միտքս զգայարաններիցս, ինձ ոչինչ չի
անհանգստացնում:

Տարիներ առաջ եղանակը անտանելի շոգ էր, և բոլորը
հևում էին: Մտավոր կապի միջոցով նրանց
անհարմարությունը փոխանցվեց ինձ՝ խանգարելով ինձ
կենտրոնանալ և հոգվածներ գրել: Հետո ես նախատեցի
ինքս ինձ՝ ասելով. «Ինչո՞ւ է սա ամենը», և աղոթեցի
Աստծուն:

Օ՛, Աստված, նույն էլեկտրականությունն է ջեռոցում»
ջերմություն ստեղծում, իսկ սառնարանում՝ սառույց,
ուստի եղանակը մեղմ է»:

Անմիջապես մթնոլորտը հաճելի դարձավ ինձ համար,
կարծես ձյան շերտը շրջապատել էր մարմինս, և ես
սկսեցի մեծ ոգեշնչում զգալ և առանց որևէ դժվարության
գրել:

Մի անգամ, տարիներ առաջ, ես բաց տանիքով
մեքենայով մի խումբ երիտասարդ ինքնաճանաչող
ուսանողների հետ, որոնցից մեկը իմ քարտուղարն էր, մի
նահանգից մյուսը ճանապարհորդության էի գնում: Նա և
ես քնեցինք մեքենայում՝ կիսելով փոքրիկ վերմակը:
Գիշերը սառնամանիք էր: Երբ ես խորը քնած էի, նա
վերմակը քաշեց ինձանից, իսկ երբ ես կիսաարթուն էի, ես
անգիտակցաբար քաշեցի վերմակը նրանից: Սա
շարունակվեց որոշ ժամանակ: Հետո միտքս ասաց.
«Ինչո՞ւ ես այսպես վարվում: Ամեն ինչ լավ է, դու տաք
ես»:

Ապա ես վերմակը հանեցի, նստեցի և սկսեցի
մեդիտացիա անել, մինչև մարմինս տաքացավ, ինչպես
հացի կտորը: Երբ աշակերտները երկու ժամ անց
արթնացան՝ ցրտից դողալով, ինձ անշարժ գտան: Ես
կորած էի սրբազան էքստազի մեջ, և մտածելով, որ
մահացել եմ, նրանք փորձեցին իրենց ճիչերով արթնացնել
ինձ հոգևոր հիացմունքից: Բայց ես ժպտացի և ասացի.
«Ինչո՞ւ այսքան աղմուկ, երիտասարդներ: Եկեք
շարունակենք մեր ճանապարհը»: Նրանք բողոքեցին.

«Դուք նստած էիք սառցե ցրտի մեջ՝ առանց վերարկուի կամ վերմակի»: Բայց ես չմրսեցի, ես միակն էի, ով տաք էր:

Անհրաժեշտ է մարզել միտքը՝ ավելի դրական լինելու

համար: Եթե որոշեք, որ չեք մրսելու, ապա մրսելու հավանականությունը կնվազի: Միտքը պետք է մարզվի նաև ցավը հաղթահարելու համար: Մտավոր զգայունությունը մեծացնում է ցավը, իսկ ցավը մեծացնելը նշանակում է մոռանալ Աստծո կերպարի մասին՝ այդ սրբազան և անպարտելի կերպարի մասին:

Հին հնդիկ իմաստուններն ասում էին, որ բոլոր սովորությունները մարդու մեջ սկսում են ձևավորվել երեք տարեկանից: Շատ դժվար է փոխել այս սովորությունները, երբ դրանք արմատավորվել և խոր արմատներ են գցել գիտակցության մեջ: Եթե ձեր ընտանիքն ու շրջապատը ձեր մտքում սերմանել են այն, ինչ ձեզ դուր է գալիս և ինչը՝ ոչ, այդ տպավորությունները կարող են ձեզ հետ մնալ ողջ կյանքի ընթացքում: Առաջին բանը, որ ես սովորեցի իմ իմաստուն խորհրդատու Շրի Յուկտիսվարից, զգացողությունների հետ կապված հոգեբանական ազդակները հաղթահարելն էր: Երբ ես առաջին անգամ գնացի նրա մոտ մարզվելու, ես մրսում էի, եթե ցուրտ եղանակին տաք վերմակ չօգտագործեի: Բայց իմ ուսուցիչը սովորեցրեց ինձ, թե ինչպես օգտագործել մտքիս ուժը՝ այս հակումը հաղթահարելու համար: Արդյունքում, ես ազատվեցի այն մրսածությունից, որը տանջում էր ինձ մանկուց մինչև վարպետի կրթությունը ստանալը:

Ոմանք ասում են, որ մենք պետք է հույսներս դնենք միայն բանականության վրա, Մյուսները կարծում են, որ մենք պետք է բավարարենք մեր զգայարանները: Երկու դիրքորոշումներն էլ ծայրահեղ են:

Մեկ տեսության համաձայն՝ մարմնի առողջությունն ու բարեկեցությունն ապահովելու համար խորհուրդ է տրվում պարբերաբար բժշկական զննումներ անցնել,

ինչպես որ ժամանակ առ ժամանակ մեքենան ստուգելը:

Սա տրամաբանական է: Բայց մարդիկ մեքենաներ չեն:

Եթե ձեր հոգեկան առողջությունը կախված է ձեր ֆիզիկական վիճակից, վաղ թե ուշ միտքը կստրկացվի մարմնի պահանջներին, ինչը բոլոր տեսակի և քանակի դեղորայքը և այլ ֆիզիկական բուժումները կդարձնի անարդյունավետ: Սա բացատրում է, թե ինչու ենք մենք տառապում անբուժելի հիվանդություններից: Ֆիզիկական թուլությունը խորացել է, քանի որ միտքը հրաժարվել է լինել մարմնի տերը:

Սկզբում չափավորությունը լավագույնն է: Եթե թեթև

վնասվածք եք ստանում, մի փոքր յոդ քսեք, բայց մի՛ հույսը դրեք միայն դեղերի վրա: Ձեռնարկեք ողջամիտ և համապատասխան նախազգուշական միջոցներ, մինչև աստիճանաբար ավելի ու ավելի շատ կարողանաք հույսը դնել բանականության վրա: Մեծ ուսուցիչներն իրենք էին օգտագործում դեղամիջոցներ, որոնք սկզբնապես պատրաստված էին Աստծո կողմից ստեղծված խոտաբույսերից և քիմիական նյութերից: Դեղամիջոցներն ու դեղամիջոցները հոգևոր ուսուցչի համար անհրաժեշտ չեն, բայց Աստծո գործությունը անթիվ ձևերով գործելու համար նրանք երբեմն կարող են ընտրել որոշակի դեղամիջոցներ օգտագործել: Ամեն դեպքում, հաղթանակը բանականության ուժի մեջ է: Երբ հասնում եք այն հաստատ համոզմանը, որ կարող եք առանց բոլոր դեղամիջոցների ապրել առանց որևէ անբարենպաստ ազդեցության, դուք հաղթանակ եք տանում և տիրապետություն եք ձեռք բերում մարմնի վրա:

Մի անգամ ուսուցիչը կոտրեց նրա ձեռքը և թույլ տվեց

բուժել այն ու վիրակապել: Երբ մի հարուստ մարդ եկավ

նրան այցելելու վթարից կարճ ժամանակ անց,

անհանգիստ աշակերտները կարծեցին, որ այցելուն

կհիասթափվի՝ տեսնելով ուսուցչի ձեռքը պարանոյ

(կախված նրա պարանոցից): Ուսուցիչն ասաց այցելուին.

«Ինչպես տեսնում ես, իմ ձեռքը կոտրված է, և ես ցավում

եմ: Աշակերտները կարծում են, որ տեսնելով իմ կոտորված ձեռքը, կմտածեն, որ Աստված լքել է ինձ և այլևս չի հոգում ինձ համար: Մի՛ ուշադրություն դարձրեք նրանց»:

Մեկ այլ դեպքում նույն ուսուցիչը երգում էր Աստծուն՝ վեհաշուք հիացմունքի վիճակում, երբ ընկավ մոտակա շիկացած ածուխների կույտի վրա: Սակայն նա շարունակեց երգել: Երբ աշակերտները նրան բարձրացրին, տեսան, որ վառված ածուխներից մի քանիսը կպել էին նրա մեջքին և այրում էին նրա մարմինը:

Նրանք սարսափեցին սարսափելի տեսարանից, բայց ուսուցիչը ժպտաց և հանգիստ ասաց. «Դե, պարզապես հանեք ածուխները այս ամբողջ աղմուկի փոխարեն»: Նա չգանգատվեց ցավից: Սա այն մտավոր գերազանցությունն է, որը ուսուցիչները ցուցաբերում են:

Այս դեպքում ուսուցիչը ապացուցեց, որ ինքը իսկապես վեր է ցավից: Առաջին դեպքում նա ցույց տվեց, որ ցավը ազդել է իրենից, բայց դիմացել է այն համբերատարությամբ և խոնարհությամբ:

Մարմնի և դրա պահանջների վերաբերյալ պետք է ամուր դիրքորոշում ընդունել: Սուրբ Գրությունները նշում են, որ ջերմության և ցրտի, հաճույքի և ցավի հասկացությունները առաջանում են զգայարանների շփումից այդ զգացմունքների կամ զգացողությունների աղբյուրների հետ: Սակայն այս զգացմունքներն ու զգացողությունները սահմանափակված են սկզբով և ավարտով: Դրանք անցողիկ և անցողիկ բնույթ ունեն, ուստի պետք է դիմանալ համբերատարությամբ և համբերատարությամբ: Ինչո՞ւ ազդվել մի փոքր ցրտից կամ ցավից: Ավելի մեծ հոգեբանական քաջություն պետք է զարգացնել՝ մարգելով միտքը դիմանալու, մինչև այն վերջապես կարողանա բարձրանալ ցավի և տառապանքի մյուս բոլոր ձևերից:

Մարմինը պարզապես մտով պատված վանդակ է, որի մեջ կյանքի թռչունը ապրում է սահմանափակ ժամանակով: Կյանքն ինքնին լիովին ազատ է մարմնից,

բայց կյանքը կապված է և կապված մարմնի
սահմանափակ, սահմանափակ վիճակների հետ, և այդ
պատճառով այն տառապում է:

Արթուն ժամերին դուք գիտակցում եք ֆիզիկական
զգացողությունները: Սակայն քնի ժամանակ, երբ ձեր
միտքը ազատ է մարմնից, դուք չեք գիտակցում այդ
զգացողությունները, այլ զգում եք խորը խաղաղություն:
Քանի որ մարդը ստեղծված է Աստծո պատկերով, նա
կարող է ապրել մարմնում լիովին անջատված
մարմնական զգացողություններից: Սակայն փոխարենը
նա իր վրա է վերցնում մարմնական վիճակները և դրանք
դարձնում ավելի իրական:

Սենսացիաներից ազատ լինելու համար մարդը պետք
է մտովի անջատվի մարմնից: Ահա թե ինչու սրբերը
խորհուրդ են տալիս թե՛ հաճույքի, թե՛ ցավի
հոգեբանական վերելքը, և դա կարելի է հասնել միայն
պրակտիկայի միջոցով: Ես ինքս ինձ համար ապացուցել
եմ այս ճշմարտությունը և գիտեմ, որ չափազանց
զգայունությունը բազմաթիվ վնասներ է պատճառում:
Զգայարանների պահանջներին հնազանդորեն
ենթարկվելը բոլոր ցավերի և տառապանքների արմատն
է: Աստված մեզ համար տառապանք չի սահմանել: Նա
ստեղծել է զգայական ընկալումները՝ մեզ առաջնորդելու և
զվարճացնելու համար, և Նա մտադիր է եղել և
շարունակում է մտադիր լինել, որ մենք իմաստուն կերպով
օգտագործենք ֆիզիկական մարմինը, այլ ոչ թե այնքան
կապվենք դրան, որ դառնանք դժբախտ և դժբախտ: Եթե
մարդը խորապես սիրում է ընտանի կենդանուն, նա
կարճազանքի այդ կենդանու սենսացիաներին, նույնիսկ
եթե ֆիզիկապես կապված չէ դրան նյարդային
համակարգով: Նմանապես, մեր ֆիզիկական ցավերը
բխում են մարմնի նկատմամբ չափազանց հոգեբանական
կապվածությունից:

Միտքը պետք է ավելի մեծ գերիշխանություն ձեռք
բերի մարմնի նկատմամբ: Հրաշալի է կարողանալ ապրել

մտքի ուժով, քանի որ միտքը կարող է անել այն ամենը,
ինչ իրենից պահանջվում է: Եվ ինչպե՞ս կարելի է ավելի ու
ավելի կախված դառնալ մտքից: Աստիճանաբար
սովորեցնելով իրեն տաքին և ցրտին, քնելով կոշտ
ներքնակի վրա և նվազեցնելով կախվածությունը ծանոթ
հարմարավետություններից:

Մինչ խոսում էի, ես բոլորովին անտեղյակ էի այսօրվա
բարձր ջերմաստիճանից, բայց միայն շոգի մասին
խոսելով՝ սկսեցի զգալ այն:

Մի անգամ ես դասախոսություն էի կարդում
չափազանց շոգ եղանակին: Բացի այդ, մարմնիս ներսում
ջերմությունն ավելացավ, ինչպես լինում է, երբ
դասախոսություն եմ կարդում հոգևոր թեմաներով:
Միտքս ասաց. «Դու չես կարող դասախոսությունն
ավարտել՝ առանց քրտնած դեմքդ սրբելու»:

Ես գրպանումս թաշկինակ փնտրեցի, բայց չգտա:

Հետո նայեցի հոգևոր աչքի մեջ և շնչացի մտքիս.

«Բացարձակապես ջերմություն չկա»: Շնչահեղձ
ջերմությունն անմիջապես անհետացավ, և ես հանգիստ
ու հաճելիորեն շարունակեցի դասախոսությունը՝
հանգստացնող զովությամբ:

Կիրառեք այս բաները ինքներդ և տեսեք, թե արդյոք

իմ ասածը ճիշտ է: Դուք կարող եք ուժեղացնել ցավը
զգայունության միջոցով և մեղմացնել այն մտավոր
ազատության միջոցով: Երբ սիրելի մեկը մահանում է,
չափազանց վշտի փոխարեն մենք պետք է ընդունենք, որ
նրանք Աստծո կամքին համապատասխան գնացել են
ավելի բարձր աշխարհ, և որ Աստված գիտի, թե ինչն է
լավագույնը նրանց համար: Մենք պետք է
շնորհակալություն հայտնենք Աստծուն նրանց
ազատագրման համար և ուղարկենք նրանց սիրառատ
մտքեր և բարի մաղթանքներ՝ խնդրելով Աստծուն ընդունել
նրանց և շնորհել իր ողորմությունն ու բարեհաճությունը
նրանց վրա հավիտենական բնակավայրում, որտեղ
նրանք չեն ունենա ո՛չ վախ, ո՛չ էլ վիշտ:

Բնական է սգալ սիրելիների կորուստը. հակառակ դեպքում մենք մարդ չէինք լինի: Սակայն վշտի զգացումը բացասաբար է ազդում նրանց վրա՝ պահելով նրանց ավելի մոտ երկրային աշխարհին, քան երկնայինին: Չափազանց մեղամաղձությունը խանգարում է մահացած հոգուն առաջ շարժվել դեպի ավելի մեծ խաղաղություն և ազատություն:

Այսօրվա երկրի բնակիչների մեծ մասը հարյուր տարի առաջ այստեղ չէր: Մյուսները այստեղ էին մեզանից առաջ: Եվ մենք նույնպես մի քանի տարի հետո այստեղ չենք լինի: Մեր ժամանակը կավարտվի, և ապագա սերունդները մեզ չեն հիշի: Փոխարենը, մարդիկ այն ժամանակ կզգան, ինչպես մենք հիմա, որ այս աշխարհը իրենց աշխարհն է, բայց այն կխլվի իրենցից, և նրանք՝ դրանից, մեկ առ մեկ: Մահը պետք է լինի մարդկային անհրաժեշտություն. հակառակ դեպքում, ողորմած Աստված թույլ չէր տա, որ դա պատահի որևէ մեկի հետ: Հետևաբար, մենք պետք է ամրապնդենք մեր հավատը Աստծո հանդեպ և չվախենանք մահից: Նրանք, ովքեր վախենում են մահից, չեն կարող ճանաչել իրենց իրական բնույթը: Շեքսպիրն ասել է. «Վախկոտները մահից առաջ բազմիցս են մահանում, քաջերը մահը միայն մեկ անգամ են համտեսում»:

Վախկոտը իր օրերն անցկացնում է հոգեբանական տանջանքի և դանդաղ մահվան վիճակում: Քաջ մարդը ապրում է միայն վերջնական մահը՝ արագ և անցավ: Եթե մարդը մահանում է բնական մահով կամ հոգևորապես զարգացած է, նրա հոգևոր գիտակցությունը արթնանում է մարմնի մահից անմիջապես հետո, և նա հայտնվում է գոյության մեկ այլ հարթության վրա՝ հարթություն՝ բոլոր զգացողություններով, բայց առանց մարմնի: Ընկալումը հիմնված է մտքի վրա: Մահվան ժամանակ մարդը հրաժարվում է իր խիտ ֆիզիկական մարմնից, որը ցածր կարգի մտքի պատկերն է և հոգու բոլոր խնդիրների պատճառը:

Կան երկու տեսակի մարդիկ՝ Նրանք, ովքեր անընդհատ բողոքում և ողբում են աշխարհի չարիքների համար, և Նրանք, ովքեր կյանքի դժվարությունները հաղթահարում են ժպիտով՝ պահպանելով իրենց դրականությունը՝ չնայած անբարենպաստ հանգամանքներին: Անհրաժեշտ չէ ամեն ինչ չափազանց լուրջ ընդունել: Եթե բոլորը ավելի դրական և ներդաշնակ լինեին, աշխարհը շատ ավելի լավ տեղ կլիներ, քան հիմա է:

Քաղաքակրթության ջունգլիներում, ժամանակակից կյանքի դժվարությունների և բարդությունների մեջ, իրական փորձությունն է: Մարդու արած ամեն ինչ կվերադառնա Նրան՝ բարու փոխարեն, իսկ չարի փոխարեն՝ չար: Նրանք, ովքեր ատում են ուրիշներին, ատելի կլինեն: Նրանք, ովքեր լցվում են բացասական մտքերով և հակասական հույզերով, կործանում են իրենց բնավորությունը և մարում իրենց երջանկությունը: Եթե զայրացած եք, քայլեք և հաշվեք մեկից մինչև տասնհինգ, կամ կենտրոնացեք հաճելի և ուրախալի բանի վրա: Երբ ուրիշները վատ են վերաբերվում ձեզ, անխոհեմ է ձգտել Նրանց հետ Նույն կերպ վարվել: Երբ զայրացած եք, ձեր միտքը եռում է, ձեր սրտի փականները տառապում են, և ձեր մարմինը սպառում է կենսունակությունը և ուժասպառ լինում: Առաքեք խաղաղության և բարության ալիքներ, որոնք լավագույնս կարտահայտեն ձեր հոգու իրական բնույթը, ձեր ներսում գտնվող աստվածային պատկերը: Այդ դեպքում ոչ ոք չի կարողանա ցնցել ձեզ կամ խանգարել ձեր հանգստությանը: Ամփոփելով՝ ամեն ինչ սկսվում է մտքից: Մեղքը մտքի ստեղծագործություն է: Փոքր երեխաները մերկ են շրջում առանց մեղքի որևէ զգացողության: Ամեն ինչ մաքուր է ...մաքուր և պարզ միտք ունեցողի համար, բայց Անառակ ազատասերի համար ամեն ինչ թվում է վատ ,ու չար

Եթե մարդու գործողությունները վատն են, նրա)
կասկածներն էլ վատը կլինեն, և նա կհավատա այն
:(ամենին, ինչին սովոր է պատկերացնել
Անկարգապահ միտքը քառս է ստեղծում մեր
կյանքում: Նրանք, ում միտքը ստրկացված է իրենց
զգայարաններով, կռիվների և պատերազմի հրահրիչներն
են, անարդարության և խավարի սյուները:
Աստված մեր հոգիները դրեց այս զգայարաններով
օժտված մարմինների մեջ, որպեսզի մենք կարողանանք
ապրել այս աշխարհում և սովորել մեր սեփական և
ուրիշների փորձից՝ առանց թույլ տալու, որ մեր
երջանկությունը թելադրվի մեր շուրջը անընդհատ
փոփոխվող իրադարձություններով և հանգամանքներով:
Աստված ուզում է, որ մենք վերահսկենք մեր
ցանկությունները, այլ ոչ թե թույլ տանք, որ դրանք
վերահսկեն մեզ, և ունենանք հոգեկան
հավասարակշռություն ոչ միայն այն ժամանակ, երբ ամեն
ինչ պայծառ ու ուրախ է, այլև դժվարությունների և
դժվարությունների մեջ: Ինքնաճանաչումը մեզ տալիս է
այս վարպետությունը:
Կյանքի և մահվան պարը երբեք չի դադարում, բայց
մարդն ունի հոգեբանական ունակություն՝ բարձրանալու
բոլոր զգայական փորձառություններից և չտուժելու
կյանքի հակասություններից:
Մարդիկ կարող են հաղթահարել կյանքի
սահմանափակումները, եթե դիտարկեն իրերն ու
իրադարձությունները հավասարակշռված տեսանկյունից:
Այդպես անելով՝ նրանք բացահայտում են իրենց
անսասան հոգևոր բնույթը:
Այս կարգապահության փուլին հասածները ապրում
են ինչպես թագավորներ մարդկության մեջ և միավորվում
են անսահման բացարձակի հետ, որը ենթակա չէ
փոփոխության կամ փոփոխության:
Յոգայի հոգևոր ուսմունքները մանրակրկիտ
ճշգրտությամբ անդրադառնում են կյանքի

մանրամասներին՝ հրահանգելով, թե ինչպես պետք է գործել բոլոր հանգամանքներում: Մարդիկ ստեղծված են Աստծո պատկերով, բայց նրանք կորցրել են կապը այդ օրինյալ պատկերի հետ և պետք է վերագտնեն այն իրենց մեջ:

Հողի կույտերի տակ թաղված մաքուր ոսկին մնում է մաքուր ոսկի՝ պահպանելով իր բոլոր հատկությունները՝ չնայած թաքցված լինելուն: Այն բացահայտելու համար պետք է խորը փորել հողի մեջ և որոնել, մինչև այն գտնվի: Նմանապես, կավե սովորությունների և հողային զգացողությունների բազմաթիվ շերտեր ծածկում են ազնիվ, ոսկեգույն հոգին: Այս «կավը» մարդկային հոգեբանական խնդիրների, ինչպիսիք են նյարդայնությունը, վախը, ատելությունը, նախանձը, թերարժեքության բարդույթները և սխալ ընկալումները, արմատն է, ինչպես նաև բոլոր մյուս դատապարտելի որակների հիմքը: Այս նվաստացուցիչ կավից ազատվելու համար պետք է զարգացնել ուժեղ և դիմացկուն մտքի վիճակ՝ մարմնի և զգայարանների հետ կապված: Մարմնին կապվածությունը առաջացնում է տարբեր վախեր: Ես մտքումս պատկերացրել եմ ցավի բոլոր ձևերը և հաղթահարել եմ դրանք բոլորը: Աստծո մաքուր պատկերով ստեղծված լինելու գիտակցման համար պետք է վեր կանգնել վախից ու զայրույթից և հաղթահարել չափազանց զգայունությունը: Որոշ մարդկանց դժվար է հաճեցնել, քանի որ նրանք կապված են մակերեսային սովորությունների և կյանքի աննշան մանրամասների հետ: Սակայն ուժեղ մտքի տեր մարդը կարող է ասել. «Այսօր կարող եմ քնել փափուկ մահճակալի վրա, իսկ վաղը՝ հատակին. ինձ համար միևնույն է»: Եվ այսպես շարունակ: Այս հոգեբանական չեզոքությունը մարզում է միտքը՝ այն դարձնելով հնազանդ ձեր հրամաններին և ունակ կատարելու ձեր խնդրանքները:

Միտքը, բարեկամներս, շատ խաբուսիկ է: Բայց
կատարելագործման միջոցով այն սովորում է
վարվելակերպ և լավ վարքագիծ: Երբ դուք ասում եք. «Ես
չեմ կարող առանց այդպիսի սննդի», միտքը
պատասխանում է. «Առանց այդպիսի սննդի անհնար է»:

Բայց քո ոգին գերազանցում է բանականությունը:
Եթե դու ասեիր. «Ես թույլ չեմ տա որևէ մարդու կամ որևէ
բանի ստրկացնել ինձ», բանականությունը
կպատասխաներ, եթե հայտարարությունը հաստատուն
լիներ, իսկ ենթադրությունը՝ ուժեղ: Դու և՛ մտքի, և՛
մարմնի տերն ես. մի՛ եղիր նրանց ստրուկը և մի՛ պարիր
նրանց մեղեդիով:

Հույզերի կապանքներից ազատագրումը
խաղաղության և երջանկության միակ ուղին է: Անկախ
հանգամանքներից, ձգտեք վեր կանգնել բոլոր ցավոտ
զգայունություններից և երջանիկ դարձնել ինքներդ ձեզ,
որովհետև դուք կարող եք:

.Արևելյան իմաստուն տեքստերում ասվում է
Լիակատար ներքին խաղաղության վիճակ, որը ձեռք»

«Է բերվում յոգայի մեդիտացիայի միջոցով
Որի միջոցով հոգին ուրախանում է՝ տեսնելով
Գերագույն Ես-ին, որը փայլում է ինչպես արևը կեսօրին
Որտեղ հոգու խորաթափանցությունը ընկալում և
համտեսում է ամենամեծ ուրախությունը
Յոգին ուրախանում է թաքնված գաղտնիքը
իմանալով

Այդ օրինյալ վիճակին հասնողը շնորհավորում է իրեն
գանձերի գանձը գտնելու համար:
Նա մնում է պաշտպանված ժամանակի
դավաճանությունից և կյանքի անակնկալներից՝
ապահովված իր մեջ

Այդ վիճակը, որը հայտնի է որպես յոգա,
տխրությունից և ցավից ազատագրման վիճակ է:
Երանելի են նրանք, ովքեր ձգտում են դրան հասնել
քաջ սրտով և անսասան վճռականությամբ

Եվ շնորհավորում եմ նրան, ով կգտնի այն և կվայելի
դրա երանությունը, որը գերազանցում է ամեն
երևակայություն:

Այն անտեսում է նկարագրությունը
Խաղաղություն լինի քեզ վրա

Չայրույթի վերահսկում

Ոմանք կարող են մտածել, որ այս թեման միայն
նրանց համար է, ովքեր հեշտությամբ են զայրանում կամ
գրգռվում: Սակայն այս զգացմունքը շատ ավելի խորն է,
քան թվում է մակերեսորեն: Մարդը կարող է
հաջողությամբ վերահսկել զայրույթի արտաքին տեսքը
կամ բռնի արտահայտությունը, բայց միևնույն ժամանակ
պահել թաքնված զայրույթ և ճնշել դժգոհությունը: Այս
զայրույթը դրսևորվում է բազմաթիվ ձևերով՝ արագ
տրամադրություն, դյուրագրգռություն, արագ
տրամադրություն, անհամբերություն, անհանգստություն,
դժգոհություն, նախանձ, տրամադրության անկում և
դժբախտություն:

Իրականում, բոլորը, որոշ չափով, տառապում են
զայրույթի խնդրից, եթե միայն չեն հասել գիտակցության
առաջադեմ փուլի՝ հոգևոր էքստազի կամ հանգստության
վիճակի:

Չայրույթը՝ անկախ նրանից, թե ինչ ձևով է այն
ընդունվում, բխում է ցանկությունը բավարարելու
անկարողությունից: Հոգու և իր աստվածային աղբյուրի
կապից բխող ներքին ուրախության բացակայության
դեպքում մարդը փորձում է իր ցանկությունները
բավարարել զգայական հաճույքների միջոցով, որոնք
բնույթով տհաճ են՝ հաշվի առնելով դրանց
անկայունությունը և հաճախ անառողջ հետևանքները:

Այդ ցանկությունները հաճախ առաջացնում են
հիասթափություն, ապա՝ զայրույթ, ինչը հանգեցնում է
հոգևոր գիտակցության քայքայման:

Չայրույթը հաղթահարելու ամենաարդյունավետ միջոցը դրա արմատական պատճառի՝ ցանկությունների հետ գործ ունենալն է: Որքան շատ ցանկություններ լինեն, այնքան շատ հիասթափություններ կլինեն: Անհնար է բավարարել բոլոր ցանկությունները, քանի որ տենչերը անհազ են և անսահման: Որքան շատ ենք ձգտում կատարել որևէ ցանկություն, այնքան ավելի ենք կապվում դրան, և որքան ուժեղ է մեր կապվածությունը, այնքան ավելի մեծ է մեր ցավը, երբ մեզ զրկում են այն բանից, ինչը կբավարարի մեր ցանկությունները և կբավարարի մեր տենչերը:

Օրինակ՝ բնությունը մեզ օժտել է սովի զգացողությամբ, որպեսզի մենք իմանանք, թե երբ է մարմինը սննդի կարիք ունենում: Սակայն կապվածությունը ուժեղացնում է այդ զգացողությունը և այն վերածում հոգեբանական ցավի: Եթե ուտել սիրող մեկը ստիպված է երեք օր ձեռնպահ մնալ ուտելուց՝ առողջական, թե հոգևոր պատճառներով, նման ծոմապահությունը, հավանաբար, կուղեկցվի որոշակի չափով զայրույթով:

Մյուս կողմից, որոշ մարդիկ կարող են օրեր շարունակ ձեռնպահ մնալ սննդից՝ առանց սննդի բացակայությունից անհանգստանալու, քանի որ նրանք մարզվել և հաջողության են հասել մարմնի ցանկություններին չկապված չլինելու հարցում:

Երբ հասկանանք, որ ցանկությունները զայրույթի արմատական պատճառն են, մենք կցանկանանք իմանալ այդ ցանկությունների հետ կառուցողականորեն գործ ունենալու արդյունավետ եղանակները: Դրա համար կան .մի քանի մոտեցումներ

Առաջինը՝ ցանկությունների իրականացում

Պարզ, անվնաս ցանկությունների դեպքում
գործողությունների տրամաբանական ընթացքը դրանց
բավարարումն է: Սակայն խնդիրն առաջանում է, երբ այդ
ցանկությունների բավարարման արդյունքում ի հայտ են
գալիս նոր ցանկություններ:

Խաղաղություն լինի քեզ վրա

Ձգույշ պլանավորում ավելի լավ վաղվա համար

Եթե դուք աննպատակ թափառում եք կյանքում
սպասելով հաջողության հասնելու հնարավորությունների,
այդ հնարավորությունները, ամենայն
հավանականությամբ, չեն թակի դուռը, և դուք
հաջողություն չեք գտնի: Բայց եթե դուք եք այն մարդը, ով
նախագծում է իր սեփական ապագան և գծում է իր
վաղվա օրվա քարտեզը իր սեփական ձեռքերով, ապա
ուրախացեք ձեր նպատակին հասնելու համար, քանի որ
դուք շատ մոտ եք ձեր ցանկալի նպատակին հասնելուն:

Հաջողության քարտեզ մշակելու համար դուք նախ և
առաջ պետք է սահմանեք ձեր նպատակը: Ի՞նչ է
նշանակում հաջողությունը ձեզ համար: Ի՞նչ եք ուզում
հաջողությունից: Եթե ձեր պատասխանը հռչակն է,
հարստությունը, թե՞ եսասիրական նյութական
ցանկությունների բավարարումը, ապա դուք գնում եք
սարսափելի հիասթափության և լիակատար ծախողման:

Ամենաանհաջողակ մարդիկ նրանք են, որոնց
անունները բոլորի շուրթերին են՝ նրանք, ովքեր կարող են
գնել այն ամենը, ինչ ցանկանում են և ունենալ՝ նյութական
չափանիշներով՝ այն ամենը, ինչ իրենց հոգին ցանկանում
է, բայց միևնույն ժամանակ չունեն երջանկություն: Ուրեմն
ինչո՞ւ շարունակել նույն փակուղով:

Հռչակն ու բախտը կարող են լինել իրական
հաջողության պտուղներ, բայց դրանք հաջողության
եությունը չեն, և ոչ էլ ամենակարևոր որակները:
Իրականում, դրանք ընդհանրապես անհրաժեշտ չեն
հաջողության հասնելու համար:

Ուրեմն ո՞րն է նպատակը: Ի՞նչ պետք է մարդ փնտրի
կյանքից: Կա մեկ նպատակ, որին արժե հետապնդել և
ձգտել՝ երջանկություն: Սա պահանջում է կյանքի
թաքնված գանձերը հանել յուրաքանչյուր պահից նրանց
համար, ովքեր հմուտ են որոնման մեջ և գիտեն, թե
որտեղ են թաքնված այդ գանձերը:

Եվ իմացիր, ո՛վ երջանկության որոնող, որ եթե քո
ուշադրությունը սահմանափակես քո օրով

Եվ եթե դուք հարստացնեք ձեր օրը ձեր բարի
խոսքերով, օգտակար գործերով և լավ մտքերով

Քո օրը կլինի քո հավատարիմ ընկերը և քո ոսկե
հնարավորությունը

Ձեր անձնագիրն ու վիզան կլինեն ձեր մուտքը դեպի
խոստումնալից և պայծառ ապագա՝ լի
հաջողություններով:

Հետևաբար, ձեր ապագան նախագծելու հաջորդ
քայլը ձեր կյանքի յուրաքանչյուր օրվա բովանդակությունը
ուշադիր դիտարկելն ու պահպանելն է օգտակարն ու
դրականը: Եթե դուք չեք կարողանում դա անել, ապա
պետք է կանգ առնեք և վերլուծեք:

Հաջողության հասնելու համար անհրաժեշտ է հաշվի
առնել հետևյալ կարևոր գործոնները, առանց որոնց
.հաջողության հասնել հնարավոր չէ

Առավոտյան արթնանալիս մի՛ ցատկեք անկողնուց և
մի՛ սկսեք օրվա գործերը

Լարեք և թուլացրեք ձեր ամբողջ մարմինը մի քանի անգամ՝ աստիճանաբար վերականգնելու ձեր էներգիան: Նախքան ձեր ամենօրյա ռեժիմը սկսելը, որոշ ժամանակ հատկացրեք ինքներդ ձեզ հաստատելու համար, որ սա ձեր կյանքի լավագույն օրն է լինելու: Համոզեք ինքներդ ձեզ, որ անկախ նրանից, թե ինչ է պատահում, ձեր օրն այսպես կլինի: Սկսելով աղոթքից և մեղիտացիայից՝ կամրապնդեք ձեր համոզմունքը և կտաք ձեզ անհրաժեշտ ուժը:

Պարզեցրեք ձեր կյանքը: Մի՛ հույսը դրեք մարդկային գյուտերի վրա՝ այն վայելելու համար: Եթե սահմանափակվեք անցողիկ հաճույքներով, կդառնաք դյուրագրգիռ, շփոթված և տրամադրության անկումով լի: Անհրաժեշտ չէ անընդհատ կապված լինել հեռուստացույցին, ուշ գիշերային հավաքույթներին և խնջույքներին, որոնք դարձել են արմատացած սոցիալական սովորույթներ:

Մեկը մի անգամ ասել է, և որքան ճշմարիտ են նրա խոսքերը, որ մեզ սպանում է ոչ թե մեր աշխատանքը, այլ այն, թե ինչպես ենք անցկացնում մեր ազատ ժամանակը: Դուք ավելի երկար կապրեք՝ Աստծո կամքով, և ավելի շատ կվայելեք կյանքը, եթե պարզեցնեք ձեր կյանքը և չկապվեք հասարակության շղթաներով: Փնտրեք ուրախությունները փոքրիկ բաների մեջ:

Ամեն ինչ արեք ձեր ուժերի ներածին չափով՝ առաջադրանքը կատարելու համար

Եթե դուք դժգոհ եք ձեր ներկայիս աշխատանքից, անհանգստությունն ու անկանոն աշխատանքը ոչինչ չեն փոխի: Փորձեք մոտենալ իրավիճակին դրական վերաբերմունքով, ինչ էլ որ լինի այն, և կպատահի երկու բաներից մեկը. կամ դուք կհասկանաք, որ բաց եք թողել արժեքավոր հնարավորություն, կամ հանկարծ լայն կբացվի նոր դուռ, որը թույլ կտա ձեզ մտնել և գտնել

այնպիսի աշխատանք, որն ավելի լավ
կհամապատասխանի ձեր կարիքներին և կբավարարի
ձեր ձգտումները:

Կյանքը տալու և ստանալու անընդհատ գործընթաց է

Հավասարակշռված եղիր, որպեսզի չվերցնես ավելին,
քան տաս, և չսահմանափակվես տալով՝ առանց
վերցնելու:

Ընդարձակեք ձեր տեսանկյունը

Հետաքրքրությունն ցուցաբերեք ուրիշների կյանքի և
գործունեության նկատմամբ: Նայեք ձեզնից այն կողմ՝ ձեր
ընտանիքին, ձեր ընտանիքից այն կողմ՝ ձեր ընկերներին,
իսկ ձեր ընկերներից այն կողմ՝ բոլոր մարդկանց:
Գիտությունը հաստատում է, որ դուք ամբողջության մաս
եք կազմում, այնպես որ մի մոռացեք ձեր ավելի լայն «ես»-
ի մասին:

Հավասարակշռեք ձեր կյանքը

Ամեն օրը պետք է ներառի աշխատանք, հանգիստ,
Ժամանց, ուսումնասիրություն և մտորումներ: Դուք
մարմնով, մտքով և հոգով էակ եք: Մնուցեք այս
կենսական տարրերը հավասարակշռված և ներդաշնակ
ձևով՝ առողջության, կենսունակության և գիտելիքների
հասնելու համար:

Շտապեք ժպտալ

Դանդաղ խոժոռվել

Օգնելու ցանկությամբ առաջնորդվող

Պատրաստ սպասելու և փոխվելու, և զգոն
հնարավորությունների նկատմամբ

Ստուգեք հաշիվը օրվա վերջում

Շնորհավորեք ինքներդ ձեզ ձեր առաջընթացի
համար: Դուք չեք փոխվի մեկ գիշերվա ընթացքում,
այնպես որ մի վախեցեք սխալներին դիմակայել ավելի մեծ
վճռականությամբ և ավելի պարզ տեսլականով:

Քնելուց առաջ վստահեք ձեր գործերը Աստծուն՝
իմանալով, որ Նա ձեզ մենակ չի թողնի, այլ ձեզ
հնարավորություններ կտա և դռներ կբացի ձեզ համար,
քանի դեռ դուք ջանք չեք խնայի և Նրա օգնությունն ու
առաջնորդությունը փնտրեք:

Երբ քնկոտությունը քեզ տիրում է և քնելուց առաջ,
վստահ եղիր, որ վաղը Աստծո օգնությամբ ավելի լավ
կլինի, քան այսօր:

Եթե դուք մանրակրկիտ պլանավորող և հմուտ
շինարար եք

Եթե հետևեք քարտեզի մանրամասներին

Անհնար է ձախողվել:

Երբ փորձում եք ստուգել ձեր հոգևոր
համոզմունքները, ձեզ համար բացվում է նոր աշխարհ:
Ինքնաքննությունը կարևոր է ինքներդ ձեզ և Աստծուն
ճանաչելու համար: Դուք կարող եք խորապես կրոնական
զգալ, և ձեր միտքը կարող է բավարարվել դրանով:
Սակայն, եթե ձեր եռությունը չհամոզվի, որ ձեր աղոթքները
անմիջական արձագանք են ստանում, ոչ մի կրոնական
ձևականություն չի կարող ձեզ ազատել: Թեև Աստծո
պատասխանը ստանալը կարող է դժվար լինել,
հնարավոր է: Երկինք ձեր իրական մուտքն ապահովելու
համար դուք պետք է զգաք ձեր աղոթքների զորությունը,
որպեսզի կարողանաք իսկապես ակտիվացնել դրանք:

Մանկուց ես որոշեցի, որ իմ աղոթքները
կպատասխանվեն, երբ ես Աստծուն աղաչանքով դիմեմ:
Այդ անսասան վճռականությունն է ճանապարհը:

Յուրաքանչյուր փորձություն կթուլացնի ձեր վճռականությունը և կաթվածահար կանի ձեր կամքը, բայց Աստծո պատասխանելու զորությունը անսահման է:
Համառությունն ու կամքի ուժի հետևողական օգտագործումը կհանգեցնեն Աստծո պատասխանին:

Կարևոր է սովորել միտքը կենտրոնացնելու ճիշտ ձևը:

Կարևոր է նաև բավարար ժամանակ ունենալ միայնության և անձնական մտորումների համար: Մյուսների հետ անընդհատ շփումը խոչընդոտում է հոգևոր աճին: Մարդկանց մեծ մասը սպունգի նման է. նրանք ամեն ինչ կլանում են ձեզանից, և դուք հազվադեպ եք ինչ-որ բան ստանում դրա դիմաց: Իհարկե, օգտակար է լինել հոգևորապես անկեղծ և ուժեղ մարդկանց հետ: Եթե յուրաքանչյուր մարդ գիտակցում է մյուսի ուժը, անկեղծությունը և կամքը, նրանց միջև կարելի է կիսվել ազնիվ հոգևոր որակներով:

Ժամանակը չպետք է վատնել աննշան բաների վրա: Շատ մարդիկ զբաղված են անիմաստ զբաղմունքներով, և եթե նրանցից մեկին հարցնեք, թե ինչով են զբաղված, նրանք կպատասխանեն. «Ես ամբողջ ժամանակ զբաղված էի»: Բայց նրանք հազիվ թե կարողանան որևէ բան հիշել այդ «աշխատանքի» մասին: Ավելին, չափազանց հանգիստն ու զվարճանքը թուլացնում են հոգեբանական բարեկեցությունը: Եթե ամեն օր ֆիլմեր դիտեք, դրանք կկորցնեն իրենց գրավչությունը, և դուք կձանձրանաք: Ֆիլմերը նույնն են, պարզապես տարբեր կերպարներով՝ սիրահարներ, արկածախնդիրներ, հերոսներ, չարագործներ և այլն: Մենք կարող ենք վայելել ֆիլմի պատմությունը դիտելը, բայց կյանքը հազվադեպ է այդպիսին լինում:

Կյանքը աներևակայելիորեն խաբուսիկ է, և մենք պետք է դրան մոտենանք այդպես: Եթե նախ չհաղթահարենք դրա խաբեություններն ու

պատրանքները, չենք կարողանա օգնել որևէ մեկին:
Կենտրոնացած մտքի մենության մեջ է գտնվում բոլոր մեծ
նվաճումների գործարանը: Հիշե՛ք սա: Եվ այս հրաշալի
գործարանում անընդհատ հյուսեք ձեր կամքի նախշերը՝
հաղթահարելու յուրաքանչյուր անբարենպաստ
խոչընդոտ:

Մարզեք և անընդհատ ամրապնդեք ձեր կամքի ուժը:

Դուք ունեք բազմաթիվ հնարավորություններ այս
գործարանում օր ու գիշեր աշխատելու, քանի դեռ չեք
վատնում ձեր ժամանակն ու էներգիան:

Գիշերը ես հեռանում եմ աշխարհիկ պահանջներից՝
մենակ մնալու ինքս ինձ հետ, հեռու աշխարհից,
մենակության մեջ՝ իմ կամքի հետ՝ իմ հոգևոր
հանգստավայրում, որտեղ ես ուղղորդում եմ իմ մտքերը
այն ուղղությամբ, որը ցանկանում եմ և որոշումներ եմ
կայացնում ինքս ինձ մեջ: Երբ ես իմ կամքին դիմում եմ
զբաղվել առողջ և օգտակար գործունեությամբ, դա
հաջողություն է ստեղծում ինձ համար: Այս կերպ ես
բազմիցս արդյունավետորեն օգտագործել եմ իմ կամքը:
Բայց դա չի ստացվում, եթե կամքի օգտագործումը
անընդհատ չէ:

Ի՛նչ հրաշալի զգացողություն կլինի ասել և
հաստատել. «Իմ կամքը, որը լցված է համընդհանուր
կամքով, կբերի այն, ինչ ես ցանկանում եմ»: Եթե դուք
ինքնագոհ դառնաք և ամեն ինչ վստահեք աստվածային
կամքին առանց օգտագործելու ձեր սեփական կամքը, որը
ձեզ շնորհվել է Աստծո կողմից, դուք չեք հասնի ցանկալի
արդյունքի: Աստվածային զորությունը ցանկանում է օգնել
ձեզ ինքնուրույն: Անհրաժեշտ չէ աղաչել կամ խնդրել, այլ
դուք պետք է օգտագործեք ձեր կամքը՝ խնդրելու և
պահանջելու համար՝ որպես օրինական ժառանգորդ, և
գործեք համապատասխանաբար: Դուք պետք է ձեր
մտքից վանեք այն միտքը, որ Աստված՝ Իր զորությամբ և

գերբնական գործությամբ, հեռու է և թաքնված երկնքում, և որ դուք մենակ եք այս երկրի անհանգստությունների և դժվարությունների մեջ: Հիշեք, որ աստվածային կամքը գտնվում է ձեր մարդկային կամքից այն կողմ, բայց այդ անսահման գործությունը, ինչպես անսահման օվկիանոս, չի հասնի ձեզ, եթե ձեր միտքը բաց չէ, իսկ սիրտը ընկալունակ:

Խաղաղություն լինի քեզ վրա

Հաղթահարելով կաշուն մտքերը

Սատանան, կամ տիեզերական խաբեությունը, անընդհատ մեզ գցում է իր թակարդների մեջ՝ շահագործելով մեր անգիտությունն ու միամտությունը, այդպիսով խոչընդոտելով Աստծո նպատակներին: Աստված, Իր բացարձակ տիեզերական գործությամբ, կարող էր հեշտությամբ հաղթել սատանային, բայց Նա նախընտրում է, որ մարդկությունն օգտագործի իր միտքը, կամքը և խիղճը՝ չարիքի ճիրաններից խուսափելու համար: Որքան շատ մենք հոգևոր երջանկությունը ընտրենք անցողիկ զգայական հաճույքների փոխարեն, այնքան հակառակ ուժը կգրկվի իր մոլթ ուժից: Հետևաբար, մեզանից է կախված համագործակցել Աստծո հետ՝ Սատանային և նրա թակարդները հաղթահարելու համար:

Երբ մարդը ծուլ է, անփուլթ կամ հետաձգում է, Նա օգնում է Սատանային մոտենալ նրան: Հիսուսը խնդրեց իր աշակերտներին աղոթել. «Եվ մի՛ տար մեզ գայթակղության, այլ փրկիր մեզ չարից»: Եվ Սուրբ Ղուրանում մենք կարդում ենք. «Ասա. «Ես ապաստան եմ խնդրում մարդկության Տիրոջից՝ հեռացող շշուկի չարիքից»: Այս շշուկը մեր սեփական արարածը չէ. այլ Նա պատկանում է նյութական աշխարհին, և բոլոր մարդիկ ենթարկվում են նրան: Բայց որպեսզի Աստված մեզ

ազատագրի, Նա մեզ տվել է բանականություն, խիղճ և կամքի ուժ:

Մեղսալի գործողությունների մեր նախընտրությունը նշանակում է մեզ նետել տառապանքի, խառնաշփոթի և աննախանձելի խնդիրների մեջ: Երբ մենք ընկնում կամ սայթաքում ենք մեր սխալ մտքերի պատճառով, պետք է աղոթենք. «Տե՛ր, մի՛ թող մեզ այստեղ, այլ բարձրացրու մեզ իմաստության և կամքի գործությամբ: Եվ չարիքի ճիրաններից մեզ ազատելուց հետո, եթե ուզում ես մեզ փորձել, նախ հայտնիր քեզ մեզ, որպեսզի մենք հասկանանք, որ դու ավելի գրավիչ ես, քան ցանկացած գայթակղություն և ավելի հաճելի ես հոգու և զգայարանների համար, քան ցանկացած գայթակղություն կամ մոլուցք»:

Քանի դեռ մարդը չի ցանկանում իրեն զրկել որոշակի հաճույքներից, որոնք վնասակար են իր բարեկեցությանը, նա գտնվում է Սատանայի ազդեցության տակ և վաղ թե ուշ կկրի վնասակար զգայական գայթակղություններին տրվելու ծանր հետևանքները: Սակայն, եթե նա համոզված է, որ գայթակղությունը կամ գայթակղությունը վտանգավոր և կործանարար է, քանի որ այն խոստանում է մեծ երջանկություն, բայց, ի վերջո, առաջարկում է միայն ափսոսանք, զղջում և տանջված խիղճ, ապա նա կարող է հաղթահարել Սատանային:

Անկասկած, գայթակղությունն ունի իր գրավչությունը: Մեր զգայարաններն ամբողջությամբ ուղղված են արտաքին աշխարհին: Կենսական էներգիայի մի հոսանք ուղեղից հոսում է նյարդերի միջով դեպի աչքեր, ականջներ, քիթ, լեզու և մաշկ: Այս օրգանների միջոցով մեր զգացողությունները այս արտամղիչ հոսանքի արդյունք են, և այդ պատճառով էլ մենք վայելում ենք այդ զգացողությունը: Ահա թե ինչպես

են գործում զգայարանները: Սակայն դրանց նկատմամբ չափազանց մեծ անձնվիրությունն ունի իր թակարդներն ու վտանգները: Եթե մարդը ամուր հիմնված չէ հասկացողության և գիտելիքի վրա, այս արտամղիչ էներգիան (որը հոսում է դեպի զգայարաններ) նրան դարձնում է զգայարանների ստրուկ:

Հինգ զգայարանները նման են հինգ ճառագայթով լուսարձակի: Այս լույսի միջոցով մենք ընկալում և զգում ենք նյութական աշխարհը: Մենք սովորում ենք վայելել աչքին, ականջին, հոտին, համին և հպմանը հաճելի բաներ: Ինչ-որ բան զգալու ցանկությունը սովորաբար դառնում է արմատացած սովորություն: Խնդիրն այն է, որ մարդկանց մեծ մասը երբեք չի զգացել նյութի հետևում թաքնված աստվածային ոգին, և, հետևաբար, նրանք չունեն չափանիշ՝ հաճելի և հուզիչ զգայական ընկալումները թաքնված ոգու աննկարագրելի երանության հետ համեմատելու համար: Նման համեմատությունն անելու ոչ մի միջոց չկա, եթե մարդը մտովի չգերազանցի զգայական խթանները այնքանով, որ դրանք չկարողանան գրավել կամ ազդել դրանց վրա: Այս թակարդից խուսափելու միակ միջոցը գիտակցելն է՝ կամ մտովի, կամ անձնական փորձի միջոցով, որ իսկապես գոյություն ունեն ավելի բարձր ուրախություններ և հաճույքներ:

Վնասակար չարագործություններից զերծ մնալու հրամաններն ու առաջարկությունները սովորաբար ապարդյուն են, քանի որ հենց որ մեկին խնդրում են ինչ-որ բան չանել, նա անմիջապես ուզում է դա անել:

Արգելված պտուղը սկզբում համեղ ու քաղցր է, բայց վերջում նրա համը դառն է, ինչպես լեղի: Այնուամենայնիվ, չնայած մարդկանց կրած բոլոր ցավերին, նրանք ո՛չ սովորում են, ո՛չ էլ զղջում, այլ

շարունակում են նույն բաները անել, անկախ նրանից, թե որքան մեծ է ֆիզիկական և բարոյական վնասը:

Երբ զգայական փորձառությունների նկատմամբ նախընտրությունը ամուր արմատ է ընկնում, սովորությունը տիրում է ուղեղին և վերածվում բռնակալ բռնակալի՝ հրամայումով իր տիրոջը ազատել կրքերը և բավարարել ցանկությունները, որոնք երբեք չեն բավարարվում կամ մարում, նույնիսկ եթե դա հակասում է անձի լավագույն շահերին և հակասում է նրա սկզբունքներին:

Մարդ կարող է չցանկանալ կրկնել որևէ գործողություն, բայց ստիպված լինել դա անել: Փորձեք թույլ չտալ ինքների ձեզ հասնել այնպիսի կետի, որտեղ կծանրաբեռնվեք՝ դառնալով վնասակար, կործանարար սովորությունների զոհ և ապականված երևակայությունների ու չար մոլուցքների զոհ: Դուք պետք է լինեք ինքների ձեզ և ձեր ճակատագրի տերը: Մի թույլ տվեք որևէ մեկին կամ որևէ բանի վերահսկել ձեզ: Երբ որոշակի զգացողություն զգալու ցանկությունը դառնում է ծանոթ սովորություն, այդ սովորությունը պետք է դադարեցվի:

Ես շատ էի սիրում լիմոնադի նման մի ըմպելիք: Ուսանողներից ոմանք ինձ այդ զովացուցիչ ըմպելիքն էին մատուցում, որտեղ էլ որ գնում էի, այնպես որ ես միշտ այն ձեռքիս տակ ունեի: Բայց մի օր ես հասկացա, որ այդ ըմպելիքի պաշարս սպառվել է, և ես կարոտեցի այն, բայց ասացի. «Օ՛, զովացուցիչ ըմպելիք, դուք գերազանցել եք ձեր սահմանները, պարոն, և ժամանակն է, որ մենք բաժանվենք, ցտեսություն»:

Հաջորդ օրը ես դիտավորյալ փորձեցի այդ ըմպելիքի մի չափաբաժին և զգացի, որ այն սարսափելի համ ունի: Պատճառն այն էր, որ նախորդ օրվա իմ մտքերն այնքան

ուժեղ էին, որ դրա ցանկությունը անմիջապես անհետացավ:

Ես ոչինչ չեմ կորցնում ինձնից խլվածից և ոչ էլ կամովին եմ հրաժարվում որևէ բանից: Ոչ մի ֆիզիկական հարմարավետություն չի կարող ինձ կապել: Մենք պետք է կարողանանք կյանքի բոլոր փորձառությունները հաղթահարել առանց կապվածության կամ կախվածության: Իսկապես, ինքնատիրապետող անհատը շարժվում է նյութական աշխարհում կարգապահ զգայարաններով, ազատ է կրքի բոլոր ձևերից և հասնում է ներքին խաղաղության:

Լավ է ունենալ միջոցներ և հարմարավետություններ, բայց որքան շատ մարդ զգում է ավելորդ շքեղություններ ձեռք բերելու անհրաժեշտությունը, այնքան ավելի է իրեն բանտարկում ստրկության մեջ: Երբ նրանց կամքն ու խորաթափանցությունը գերի են դառնում զգայական կապվածությունների շղթաներին, նրանք կորցնում են իրենց հոգևոր գիտակցությունը և անկարող են դառնում կապվել գիտակցության ավելի բարձր մակարդակների հետ: Մարգարեներն ու արդար սրբերը ապրում էին պարզ կյանքով, բայց նրանք երջանիկ էին և գոհ իրենց կյանքի ձևից: Նրանք ապրում էին երջանիկ և մնում են այդպիսին Աստծո հետ երկնքում: Ինչ վերաբերում է նրանց, ովքեր ապրում են անգիտության լծի տակ՝ ենթարկվելով ցանկությունների ճնշմանը, նրանք կմնան այդ վիճակում կյանք առ կյանք, մինչև չդիմադրեն երկրային գայթակղություններին և շեղումներին:

(Որպեսզի ոչինչ չկարողանա վնասել մեր իրական երջանկությանը: Չայրույթի, որկրամոլության, ագահության, ագահության, նախանձի, չափազանց սեռական գրգռվածության, ալկոհոլի և թմրանյութերի կործանարար զգացմունքները վնասակար են մարդու առողջության և մտքի համար, քանի որ դրանք

**խանգարում են մարդուն զգալ հոգևոր ուրախություն:
Ձգայարանները չպետք է չարաշահվեն չափազանց
հաճույք պատճառելու միջոցով, եթե ցանկանում եք
երջանիկ լինել: Անառողջ զգայական փորձառություններ:)**

**Պաշտպանվեք իմաստության ամրոցում, քանզի այն
ամենամեծ ապաստանն է: Իսկական հասկացողությունը
ձեզ անառիկ կդարձնի, որպեսզի ոչինչ չկարողանա
վնասել ձեզ: Բայց եթե մարդ իմաստության չի հասնում,
նրա առաջին պարտականությունն է դադարեցնել
գործողությունը կամ հրապուրիչ ցանկությունը, երբ
առաջանում են մոլուցքային մտքեր: Միայն այդ դեպքում
կարող է մարդ իմաստուն և մտածված մտածել այդ
հարցի մասին: Եթե մարդ փորձի նախ մտածել, նա
կստիպվի և կենթարկվի իր կամքին հակառակ անել այն,
ինչ չի ուզում անել, քանի որ մոլուցքային մտքերը
կգրավեն միտքը և կկուրացնեն մարդու
ընկալունակությունը:**

**Նման իրավիճակներում պետք է ասել. «Ես դա չեմ
անի մահով, այլ անպատվությամբ» և առանց վարանելու
լքել իրավիճակը կամ վայրը: Սա ամենաապահով և
ամենաարդյունավետ միջոցն է նողկալի Սատանայի
թակարոններից խուսափելու համար: Որքան շատ մարդ
զարգացնի այս անպատասխանության ուժը
սատանայական գայթակղությունների հարձակման
ժամանակ, այնքան մեծ կլինի մարդու երջանկությունը,
քանի որ իրական ուրախությունը կայանում է այն բանի
մեջ, ինչը մեզ հրամայում է խիղճը և արգելում է մոտենալ
կամ կատարել:**

**Մի՛ թույլ տուր, որ քո շրջապատը կամ զգայական
ցանկությունները կոտրեն քո կամքը կամ կառավարեն
քեզ, իմ ընկեր: Իմացիր, որ առաքինությունն ու հոգևոր
կյանքը անսահմանորեն ավելի վեհ են, քան կրքի մեջ
ընկղմվելը: Գայթակղության շղթաները կապում են**

մարդկանց ձեռքերն ու ոտքերը. մի՛ թող, որ դրանք կապեն քեզ: Եթե դու աղոթեիր Աստծուն, որ թույլ տա քեզ համտեսել Նրա սերը, թեկուզ մեկ անգամ, և դու զգայիր այդ գերագույն աստվածային սերը, դրանից հետո ուրիշ ոչինչ չէիր ցանկանա, և ստոր ցանկությունները չէին գրավի քո միտքն ու սիրտը:

Երբ համոզված ես, որ Աստված տիեզերքի ամենամեծ գրավչությունն է և որ Նա ամենամեծ գանձն է, ոչինչ չի կարողանա գայթակղել քեզ կամ հաղթահարել քո զանազանության ուժը:

Աստծուն ճանաչելը բարձրագույն ձգտումն է և ամենաթանկ խնդրանքը, քանի որ դա հավերժական երջանկություն է, որը վերջ չունի: Մենք պետք է ցանկանանք Աստծուն, քանի որ Նա բուժիչ բալասան է և արդյունավետ դեղամիջոց մեր բոլոր ցավերի ու հիվանդությունների համար, և Նա մեր բոլոր կարիքների իրական պատասխանն է:

Ամեն ինչ, ինչի համար մեր սրտերը կարոտում են, այրվում և լաց լինում՝ սեր, հեղինակություն, իմաստություն, հարստություն և մնացած ամեն ինչ, մենք գտնում ենք երանության և հարստության ծովի հետ կատարյալ հոգևոր ներդաշնակության միջոցով:

Մահը կլինի մարդու կարգավիճակի և փառքի գիտակցության վերջը, նույնիսկ եթե Նա այս աշխարհի ամենահայտնի և ազդեցիկ անձնավորությունն է, և Նա այլևս չի իմանա, որ մարդիկ երկրպագում են իրենց: Սակայն մարգարեներն ու մեծ դեմքերը, նույնիսկ այս աշխարհը լքելուց հետո, խորապես գիտակցում են իրենց հետևորդների սերը իրենց նկատմամբ, քանի որ նրանց գիտակցությունը միավորված է Աստծո՝ Ամենագետի գիտակցության հետ, որը բնակվում է գոյության յուրաքանչյուր ատոմում՝ տեսանելի և անտեսանելի:

Ուրեմն ինչո՞ւ ջանք թափել և ձգտել ձեռք բերելու այն, ինչը կկորցնես այս աշխարհից հեռանալուն պես:

Փողը, հոչակը, հեղինակությունը, կարգավիճակը, ցանկությունների բավարարումը և նյութական հարմարավետությունը՝ բոլորը ժամանակավոր և սահմանափակ բաներ են, որոնք չեն փոխարինում Աստծո հոգու և լույսի հետ սուրբ ներդաշնակության իրական ուրախությանը:

Գայթակղությունը հզոր է միայն այն պատճառով, որ մարդիկ չունեն այն համեմատելու ավելի լավի հետ:

Երբ գայթակղության քամիները փչում են, ձեր հասկացողությունը ժամանակավորապես գերի է դառնում ցանկությունների և սովորությունների: Սակայն ազատության ամենաբարձր ճանապարհը Աստծո անսպառ և անվերջ ուրախության մեջ ընկղմվելն է, և այդպիսով դուք հեշտությամբ կխուսափեք գայթակղության անտեսանելի մագնիսական ճանկերից՝ դրա ծանր հետևանքներով, գիտակցելով, որ հոգևոր հաճույքներն ավելի վեհ են, քան աշխարհիկ հաճույքները և ավելի համապատասխանում են հոգու բնույթին:

Եթե դուք իսկական ուրախություն եք գտնում այս կյանքում, ապա այն կունենաք հիմա և հանդերձյալ կյանքում: Ընտրությունը ձերն է, որոնող. Աստծո հավերժական երանությունը, որին կարող եք հասնել հիմա՝ ձեզ զրկելով որոշ աշխարհիկ հաճույքներից, թե՛ անցողիկ աշխարհիկ երջանկությունը: Երբ ձեր միտքը բացվի բարձրագույն ճշմարտությունների համար, և ձեր սիրտը բացվի լույսի ճառագայթման համար, դուք կիմանաք երկուսի միջև եղած տարբերությունը և կընտրեք լավագույնը:

Ամեն ջանք, որ դուք գործադրում եք բարձունքների հասնելու և հոգևոր գագաթներ բարձրանալու համար,

**կնկատվի Աստծո կողմից, և Նա կպարգևատրի ձեզ
լավագույն պարգևով:**

**Մի՛ կարծիր, բարեկամս, որ մեղավոր ես: Դու Աստծո
մաքուր պատկերն ես: Նույնիսկ եթե մեղավորներից
ամենամեծն ես, դա կարևոր չէ, եթե զոջաս՝ փոխելով քո
սխալ ճանապարհը և այլևս երբեք դրան
չվերադառնալով: Եթե որոշել ես քայլել առաքինության
ճանապարհներով, ապա մեղավորների շարքում չես:**

**Նույնիսկ մեղավորը, ով թողնում է իր ծուռ
ճանապարհները՝ ճշմարիտ նվիրվածությամբ միայն
Աստծուն երկրպագելու համար, կարող է դասվել
արդարների շարքին: Իր հոգևոր վճռականության
շնորհիվ Նա կդառնա առաքինի, կաճի իմաստության և
գիտելիքների մեջ, կհասնի անվերջ սուրբ խաղաղության
և կվայելի Աստծո պաշտպանությունը, անվտանգությունն
ու ապահովությունը:**

**Շրջեք նոր էջ և հիշեցրեք ինքներդ ձեզ, որ միշտ լավն
եք եղել, և որ միայն երագել եք, որ սխալվել եք: Աստծո
սիրտը լայն է, և Նրա դուռը միշտ բաց է այն
հավատացյալների համար, ովքեր ցանկանում են փոխել
իրենց կյանքը դեպի լավը: Չարը սարսափելի մղձավանջ է
կամ վախեցնող երագ, որը կապ չունի հոգու մաքուր
բնույթի հետ:**

**Գայթակությունը նման է քաղցր թույնի կամ
թունավորված մեղրի, համեղ է համոտեսելու համար, բայց
այն հոսում է արյան մեջ և ոչնչացնում մարմնի
օրգանները, ուստի դրանից հեռու մնալն ավելի լավ է:**

**Այս աշխարհում մարդկանց փնտրած և որոնած
երջանկությունը պատրանքային է և անցողիկ:
Աստվածային ուրախությունը հավերժական է և անվերջ:
Կարոտեք այն, ինչ մնայուն է և վճռական եղեք մերժելու
այս աշխարհի անցողիկ հաճույքներն ու հաճույքները,**

որոնք մշտականություն չունեն: Դուք պետք է ունենաք այս հեռանկարը: Մի՛ թույլ տվեք, որ աշխարհը ձեզ մոլորեցնի կամ իր գավազանով տանի ձեզ, և երբեք մի՛ մոռացեք, որ Աստված միակ ճշմարտությունն է: Իսկական երջանկությունը կարելի է գտնել միայն աստվածային ներկայությունը զգալու և Նրա անգերազանցելի ուրախությունը զգալու մեջ:

Մարդը ընկղմված է անգիտության երազների մեջ՝ պատկերացնելով, որ տառապում է հիվանդության, վշտի և աղքատության տառապանքներից: Երբ Աստծո մեծ մարդկանցից մեկը մի անգամ աղոթում էր, նա հանկարծ բացականչեց. «Ես կարծում էի, որ միայն ես եմ բնակվում այս ֆիզիկական կառույցում, բայց հիմա տեսնում եմ դրանում դրսևորված հավերժական էությունը: Այս փոքրիկ էգոն, որը ոչ այլ ինչ է, քան մսի և ոսկորների մի փունջ, ես չեմ: Անսահման Բացարձակն է բնակվում իմ մարմնում: Դա իմ ամբողջական «ես»-ն է, և դրան ես տալիս եմ իմ բարձրագույն հավատարմությունը»:

Այդ գիտելիքը մի օր կհասնի յուրաքանչյուր անկեղծ որոնողի, և նրանք այլևս չեն մտածի իրենց որպես մահկանացու էակներ՝ տղամարդիկ կամ կանայք: Փոխարենը, նրանք կիմանան, որ իրենք հոգիներ են, որոնք ձևավորվել են աստվածային պատկերով: Աստծո արքայությունը բնակվում է մարդկության մեջ, և գերագույն ոգին՝ նրանց էության մեջ:

Հոգին կապված է մարմնին ցանկությունների, գայթակղությունների, խնդիրների, անհանգստությունների և վախերի շղթայով, և այն ձգտում է ազատագրվել: Եթե այն շարունակի քաշել այն շղթան, որը կապում է այն մարմնական գիտակցությանը, աստվածային ձեռքը մի օր կմիջամտի և կկտրի այդ շղթան, և հոգին կդառնա ազատ:

Նրանք, ովքեր ցանկանում են հոգևոր խաղաղություն, պետք է պաշտպանվեն գայթակղությունից և վշտից՝ Աստծո հասկացողության և խորը խորհրդածության միջոցով: Նրանք, ովքեր անտարբեր են Աստծո նկատմամբ, ովքեր չեն ճանաչում Նրան որպես տիեզերքի և դրանում եղած ամեն ինչի Արարիչ, ո՛չ զգում են Նրա ներկայությունը, ո՛չ էլ տեսնում Նրա լույսը:

Մեդիտացիան ինքն իրեն անընդհատ հիշեցնելն է, որ մենք սահմանափակ ֆիզիկական մարմին չենք, այլ բացարձակ, ազատ աստվածային ոգի: Մեդիտացիան սեփական իրական «ես»-ի գիտակցված հիշողությունն է և սեփական կեղծ ինքնության մոռացումը: Եթե հարբած արքայազնը գնար հասարակ թաղամաս և հիշողության ու իրական ինքնության ժամանակավոր կորստի պատճառով սկսեր լաց լինել ու ողբալ իր վիճակի համար՝ ասելով. «Օ՛, որքա՛ն աղքատ եմ ես և որքա՛ն օգնության կարիք ունեմ», նրա ուղեկիցները կծիծաղեին նրա վրա և կասեին. «Սթափվե՛ք և հիշե՛ք, որ դուք արքայազն եք, Ձերդ Մեծություն»:

Նմանապես, մարդը գտնվում է մոլորության և խաբկանքի վիճակում: Նա իրեն համարում է անօգնական մահկանացու, որը պայքարում և աշխատում է, ամեն ուղղությամբ տատանվում է անհանգստությունների ալիքներով: Ժամանակն է, որ նա արթնանա և հաստատի ինքն իրեն՝ բացարձակ վստահությամբ, որ ինքը հոգի է, որը չի ենթարկվում այս աշխարհի փոփոխություններին և ազդեցություններին, որքան էլ դրանք կատաղի և սարսափելի թվան: Նա պետք է գիտակցի, որ ինքը օրհնյալ աստվածային հոգու կենդանի կայծ է, և որ իր էությունը մաքուր է և լի երջանկությամբ: Եթե նա կրկնի այս մտքերը կրկին ու կրկին, գիշեր-ցերեկ, նա վերջապես կհասկանա իր իրական բնույթը՝ անմահ հոգի:

Գայթակղությունը, ագահությունը, մարդկանց և ունեցվածքի հանդեպ կապվածությունը, զգայարաններին ստրկությունը, հոգևոր բնույթի անտեղյակությունը, անգործությունը և միապաղաղ, մեխանիկական կյանքը՝ այս ամենը երջանկության ամենադաժան թշնամիներից են:

Կատարեք ձեր պարտականությունները՝ մտքով ամուր արմատավորված սրբազան գիտակցության մեջ, որը ծաղկում և աճում է խորհրդածության դաշտերում, և այդ ժամանակ դուք իսկապես երջանիկ կլինեք, ոչ թե պատրանքների մեջ, և կվայելեք արժանապատիվ կյանք:

Երբ սկսեցի մեդիտացիա անել, երբեք մտքովս չէր անցնում, որ այդքան մեծ ուրախություն կզգամ: Բայց օրերի ընթացքում իմ խաղաղությունն ու երջանկությունն աճեցին, քանի որ ես ավելի խորն էի խորանում մեդիտացիայի ծովերի մեջ:

Եթե մարդը հոգնել է իր վարած կյանքից, բայց շարունակում է այն լցնել ավելի շատ ունեցվածքով և նոր զգայական փորձառությունների ցանկությամբ, նա սխալ և ծուռ ճանապարհի վրա է և պետք է փոխի իր ընթացքը: Կաջուն մտքերի ազդեցությունից խուսափելու ամենաապահով ճանապարհը պարզ, բնական կյանքով՝ ազատ սահմանափակումներից և բարդություններից, ապրելն է Աստծո հետ ներդաշնակության մեջ:

Ինչո՞ւ են մարդիկ ապրում անբնական կյանքով:

Ինչո՞ւ է նա այդքան հուսահատորեն և սրտով կոտրված փնտրում մի երջանկություն, որն աշխարհն արդեն անկարող է ապահովել:

Կյանքը, ընկերներս, անչափ թանկ է

Ամեն օր ես աղոթում եմ Աստծուն. «Եթե ուզում ես իլել իմ ամբողջ ունեցվածքը, թող քո կամքը լինի, և ես

չեմ առարկի քո դատողությանն ու իմաստությանը, որովհետև գիտեմ, որ դու ինձ համար լավագույնն ես ուզում: Ես կփորձեմ հաճեցնել ուրիշներին, բայց քո հաճույքը, ո՛վ Տեր, առաջնայինն է, և դա իմ վերջնական նպատակն է այս կյանքում»:

Երբ այսպես աղոթում եք, կարող եք տառապել բազմաթիվ փորձություններից և ցանկություններից, բայց եթե շարունակեք դիմադրել նողկալի կրքերին և սխալ ցանկություններին, Աստված կմոտենա ձեզ և կբաշխի Իր օրհնությունները ձեզ վրա: Դուք կտեսնեք, որ Նրա ներկայությունը նման է կատաղի հեղեղի, որը սրբում է ձեր կյանքից ողջ բացասականությունը և ամբողջությամբ մաքրում ձեր հոգին:

Նա, ով զսպում է իրեն ստոր ցանկություններից, նկատում է, որ զգայական ցանկությունները կարճ ժամանակով նվազում են՝ թողնելով միայն կարոտ և տենչ: Բայց նա, ով տեսնում է Աստծո լույսը և զգում Նրա ներկայությունը, ազատվում է հոգու բնույթին հակասող ամեն մի ցանկությունից:

Աստծո լույսով ցրենք խավարը

Եկեք հաղթահարենք վատ մտքերը լավերով

Եկեք հաղթահարենք մեդիտացիայի միջոցով գերագույն աստվածային ձգողականությունը գտնելու գայթակղությունը

Սա լավագույնն և ամենաարդյունավետ զենքն է *obsessive-compulsive* խանգարման դեմ

Երբ զգաք, որ ձեր կամքը դառնում է չարի գերիշխանության և անմաքուր ազդեցության զոհ, հույսը դրեք Աստծո վրա և դիմեք Նրա օգնությանը, մինչև զգաք Նրա օրհնյալ ներկայությունը, որը վանում է բոլոր վատ

մտքերը և լցնում հոգին ուրախությամբ, իմաստությամբ, խաղաղությամբ և վստահությամբ:

Խաղաղությունն լինի քեզ վրա

Հաղթահարելով մոլորակների ազդեցությունը

Մի օր ուսուցիչս ինձ ասաց.

«Ինչո՞ւ, Մուկունդա (Պարամհանսա), մոլորակային թևկապ չե՞ս ստանում»:

Ես ասացի. «Սա ինձ պե՞տք է, ուսուցիչ: Ես աստղագուշակությանը չեմ հավատում»:

Նա պատասխանեց. «Հարցը հավատքի մեջ չէ, այլ ճիշտ գիտական դիրքորոշումը, որը մարդը պետք է ընդունի, այն է, թե արդյոք այդ թեման ճշմարիտ է: Ձգողականության օրենքը նույնքան արդյունավետ էր գործում Նյուտոնից առաջ, որքան նրանից հետո: Եթե տիեզերքի օրենքների գործողությունը կախված լիներ մարդկային հավանությունից, քաոսն ու անկարգությունը կգերակշռեին»:

«Շառլատանները աստղագուշակության հին գիտությունը հասցրել են իր ներկայիս ամոթալի վիճակին: Աստղագուշակությունը լայնածավալ և հարուստ գիտություն է՝ թե՛ մաթեմատիկորեն, թե՛ փիլիսոփայորեն, որը կարող են ճիշտ հասկանալ միայն նրանք, ովքեր խորապես տեղյակ են գիտելիքներին և ամուր հիմքեր ունեն գիտության մեջ: Եթե անգրագետները սխալվում են երկինքը կարդալիս և մեկնաբանելիս և տեսնում են (խզբզոցներ) հասկանալի բառերի փոխարեն, սա սպասելի է այս անկատար և թերի աշխարհում, և չպետք է իմաստությունը վատնել նրանց վրա, ովքեր իրենց «իմաստուն» են համարում»:

Իմ ուսուցիչը շարունակեց ասելով. «Տիեզերքի բոլոր մասերը սերտորեն փոխկապակցված են և փոխազդում են միմյանց հետ: Տիեզերքի կանոնավոր և հավասարակշռված ռիթմը հիմնված է փոխանակման կամ տալու և վերցնելու վրա: Մարդը, իր մարդկային կերպարանքով, պետք է դիմադրի երկու ուժերի՝ առաջինը՝ ներքին խառնաշփոթն է, որն առաջանում է երկրի, ջրի, կրակի, օդի և եթերի տարրերի խառնվելուց, իսկ երկրորդը՝ բնական քայքայման արտաքին ուժերը: Քանի դեռ մարդը մնում է հակամարտության մեջ իր մահկանացու գոյության հետ, նա տուժում է երկրի և երկնքում տեղի ունեցող հազարավոր փոխակերպումներից»:

Աստղագուշակությունը մոլորակային ազդեցություններին մարդու արձագանքի ուսումնասիրությունն է: Աստղերը չունեն գիտակցված բարյացակամություն կամ չարություն, այլ արձակում են դրական և բացասական ճառագայթումներ: Այս ճառագայթումներն ինքնին ո՛չ օգուտ են բերում, ո՛չ էլ վնասում են մարդկությանը, բայց դրանք օրինական միջոց են հանդիսանում անցյալում մարդկանց կողմից ստեղծված պատճառներն ու հետևանքները հավասարակշռելու արտաքին գործընթացի համար:

«Երեխան ծնվում է որոշակի օր և ժամ, երբ երկնային ճառագայթները մաթեմատիկական համաձայնության մեջ են նրա կարմայի կամ անձնական անցյալի հետ: Նրա կենդանակերպի քարտեզը ճշգրիտ պատկեր է, որը կանխատեսում է նրա անփոփոխ անցյալը և հնարավոր ապագա արդյունքները: Սակայն այս ծննդյան քարտեզը կարող են կարդալ կամ մեկնաբանել միայն աճող հասկացողություն ունեցողները, և դրանք հազվադեպ են լինում»:

«Ճննդյան պահին հորիզոններով հստակորեն տարածվող ուղերձը նախատեսված չէ ճակատագիրը ճանաչելու՝ անցյալի լավ կամ վատ արարքների արդյունքի, այլ մարդկային կամքը խրախուսելու և արթնացնելու՝ տիեզերական կապանքներից խուսափելու համար: Ամեն ինչ, ինչ մարդը կապել է, կարող է արձակվել, և միայն նա է պատասխանատու այն հանգամանքների ստեղծման համար, որոնք այժմ կառավարում են իր կյանքը՝ անկախ դրանց բնույթից: Եվ քանի որ նա է ստեղծել այդ պատճառներն ու հանգամանքները, նա ունի բոլոր սահմանափակումները հաղթահարելու ունակություն՝ շնորհիվ իր հոգևոր ռեսուրսների, որոնք չեն ենթարկվում մոլորակային ճնշմանը»:

«Աստղագուշակության նկատմամբ սնահավատ վախը մարդուն դարձնում է ավտոմատ, որը հնազանդորեն և հեզորեն կախված է ավտոմատ առաջնորդությունից: Իմաստուն մարդը նվաճում է մոլորակները, այսինքն՝ փախչում է իր անցյալից՝ իր հավատարմությունը արարչագործությունից փոխանցելով Արարչին: Որքան շատ է նա գիտակցում իր միասնությունը աստվածային հոգու հետ, այնքան քիչ է ստրկանում նյութին: Մարդկային հոգին հավերժ ազատ է, այն չի մահանում, որովհետև չի ծնվում, և նրա ճակատագիրը չի կարող կապված լինել մոլորակների և աստղերի հետ կամ ենթարկվել դրանց ազդեցությանը»:

«Մարդը հոգի է՝ մարմինով: Երբ նա իսկապես հասկանում է իր էությունը, նա թողնում է բոլոր հարկադրական և ճնշող մոդելներն ու օրինաչափությունները: Բայց եթե նա մնա շփոթված և զուրկ լինի հոգևոր հիշողությունից, նա կենթարկվի շրջակա միջավայրի և բնության օրենքների թաքնված սահմանափակումներին»:

«Աստված ներդաշնակություն և համաձայնություն է, և Նրա հետ համաձայն երկրպագողը սխալ չի գործի, այլ Նրա բոլոր գործողությունները կլինեն համապատասխան երկնքի օրենքներին՝ ճիշտ և բնական ձևով, և խորը աղոթքից և խորհրդածությունից հետո նա կզգա իր կապը աստվածային հոգու հետ: Այդ ներքին պաշտպանությունից ավելի մեծ ուժ չկա»:

Ես փորձեցի հասկանալ պատվարժան Սերի Յուկցուլարի բացատրությունները, և երկար լռությունից հետո ասացի. «Ապա ինչո՞ւ եք ուզում, սիրելի՛ պարոն, որ ես կրեմ այս ապարանջանը»:

Ուսուցիչը պատասխանեց. «Միայն այն ժամանակ, երբ ճանապարհորդը հասնում է իր նպատակակետին, նա արդարացված է հրաժարվել ուղղություններից և քարտեզներից: Սակայն ճանապարհորդության ընթացքում նա փորձում է օգտվել բոլոր հարմար կարճ ճանապարհներից: Հին իմաստուհները մշակել են բազմաթիվ եղանակներ և միջոցներ՝ մարդու օտարացման տևողությունը պատրանքների և խաբեության աշխարհում կրճատելու համար: Կարմայի օրենքում կան որոշ ավտոմատ առանձնահատկություններ, որոնք կարող են հմտորեն կարգավորվել իմաստության մատներով»:

«Մարդկային բոլոր չարիքները բխում են համընդհանուր օրենքի խախտումից: Սուրբ Գիրքը մարդուն խորհուրդ է տալիս հետևել բնության օրենքներին՝ միաժամանակ պահպանելով Աստծո ամենակարողության նկատմամբ լիակատար վստահությունը: Նրա պարտականությունն է ասել. «Տե՛ր, ես վստահում եմ Թեզ և գիտեմ, որ Դու կարող ես օգնել ինձ, բայց ես նաև կանեմ ամեն ինչ, որպեսզի չեզոքացնեմ իմ սխալների հետևանքները»: Տարբեր միջոցներով՝ աղոթք, կամքի ուժ, յոգայի մեդիտացիա,

իմաստունների և սրբերի հետ խորհրդակցություններ, ինչպես նաև աստղագուշակական ապարանջանների օգտագործում՝ անցյալի վնասակար ազդեցությունները կարելի է մեղմել կամ ամբողջությամբ չեզոքացնել»:

«Ինչպես տունը հագեցած է պղնձե ձողով՝ կայծակի հարվածները կլանելու համար, այնպես էլ մարդու մարմինը կարող է օգտվել տարբեր պաշտպանիչ միջոցառումներից: Թափանցիկ էլեկտրական և մագնիսական ճառագայթումները անընդհատ շարժվում են տիեզերքում և ազդում մարդու մարմնի վրա՝ լավ կամ վատ: Հին ժամանակներից ի վեր մեր իմաստունները մտածել են, թե ինչպես հակազդել նուրբ տիեզերական ազդեցությունների բացասական հետևանքներին: Նրանք հայտնաբերել են, որ մաքուր մետաղները արձակում են մոլորակային ճառագայթներ, որոնք հակազդում են մոլորակների բացասական ձգողությանը: Ապացուցված է նաև, որ որոշ բուսական միացություններ օգտակար են: Ամենաարդյունավետ տարրերը մաքուր, անթերի թանկարժեք քարերն են, որոնք կշռում են ոչ պակաս, քան երկու կարատ: Աստղագուշակության գործնական պաշտպանիչ կիրառությունները հազվադեպ են ուշադրության արժանացել Հնդկաստանից դուրս գտնվող հետազոտողների կողմից: Մեկ պարզ, հաստատ փաստ է, որ համապատասխան թանկարժեք քարերը, մետաղները կամ բուսական պատրաստուկները անարժեք են, եթե դրանք ճիշտ քաշի չեն, եթե այդ բուժիչ միջոցները կիրառվում են մաշկի հետ սերտ շփման մեջ»:

Ես ասացի. «Պարոն, ես անպայման կհետևեմ ձեր խորհրդին և ապարանջան կգնեմ, բայց երկնային մարմիններին հաղթահարելու միտքն անգամ ինձ զարմացնում է»:

Այնուհետև Սրի Յուկտիսվարը ավելացրեց ճշգրիտ հրահանգներ՝ ասելով.

«Ընդհանուր նպատակների համար ես կառաջարկեի ոսկուց, արծաթից և պղնձից պատրաստված ապարանջան, բայց ձեր կոնկրետ դեպքում ես կցանկանայի, որ դուք ձեռք բերեք արծաթից և կապարից պատրաստված ապարանջան»:

Ես ասացի. «Պարոն, ի՞նչ նպատակ եք հետապնդում»:

Ուսուցիչը պատասխանեց. «Մոլորակները պատրաստվում են անբարյացակամ վերաբերմունք ցուցաբերել քո նկատմամբ, Մուկանդա: Բայց մի՛ վախեցիր, քանզի աստվածային նախախնամությունը կպաշտպանի քեզ: Մեկ ամսվա ընթացքում դու կտուժես լյարդի լուրջ հիվանդություններից: Այս հիվանդությունը, ենթադրաբար, կտևի վեց ամիս, բայց մոլորակային ապարանջանն օգտագործելով՝ դու կկրճատես այս ժամանակահատվածը մինչև ընդամենը քսանչորս օր»:

Հաջորդ օրը ես փնտրեցի ոսկերիչ և արագ ձեռք բերեցի ապարանջանը, որը դրեցի վրան: Առողջությունս այնքան լավ էր, որ մոռացա իմ ուսուցչի մարգարեությունը, որը լքել էր Սերամպուրը և այցելել Վարանասի: Մեր զրույցից երեսուն օր անց ես հանկարծակի ցավ զգացի լյարդում: Հաջորդ շաբաթները տանջալի ցավերի մղձավանջ էին: Զցանկանալով անհանգստացնել իմ ուսուցչին, կարծում էի, որ կարող եմ միայնակ դիմանալ իմ փորձությանը, համբերատարությամբ և քաջությամբ: Բայց քսաներեք օրվա տանջանքներից հետո իմ վճռականությունը թուլացավ, և ես գնացքով մեկնեցի Վարանասի, որտեղ Շրի Յուկտիշվարը ինձ ընդունեց անսովոր ջերմությամբ: Սակայն նա ինձ հնարավորություն չտվեց անձամբ պատմել նրան իմ վատթարացող վիճակի մասին: Այդ օրը շատ հավատացյալներ էին այցելել նրան՝ նրա օրհնությունը ստանալու համար: Հիվանդ լինելով՝ ես

քաշվեցի մի անկյուն: Հյուրերը չհեռացան մինչև ընթրիքից հետո, երբ ուսուցիչս ինձ կանչեց իր տան ութանկյուն պատշգամբ: Նա դիմեց ինձ՝ նայելով հեռուն և քայլելով առաջ ու ետ, երբեմն լուսնի լույսը փակելով.

«Կարծում եմ՝ լյարդի խանգարում ունեք: Քսանչորս օր է, ինչ ցավեր եք զգում, այնպես չէ՞»:

Ես պատասխանեցի. «Այո՛, պարո՞ն»:

Նա ասաց. «Խնդրում եմ, արա որովայնի վարժությունները, որոնք սովորեցրել եմ քեզ»:

Ես պատասխանեցի. «Եթե իմանայիք, պարոն, իմ տառապանքի չափը, չէիք խնդրի, որ ես մարզվեմ»:
Այնուամենայնիվ, ես մի փոքր փորձ արեցի՝
հնազանդվելով նրա հրամանին: Ուսուցիչը հարցական նայեց ինձ:

«Դուք ասում եք, որ ցավ եք զգում, իսկ ես ասում եմ, որ ցավ չկա: Ինչպե՞ս կարող է այս հակասությունը գոյություն ունենալ»:

Ես գլխապտուկտ զգացի, ապա երանության զգացում պատեց ինձ, և ես այլևս չէի զգում այն մշտական տանջանքը, որը զրկել էր ինձ քնի օրհնությունից այդքան երկար շաբաթներ շարունակ: «Սրի Յուկցուր» բառերը հիշատակելուց հետո ցավն ամբողջությամբ անհետացավ, կարծես երբեք գոյություն չի ունեցել:

Ես սկսեցի երախտագիտությամբ խոնարհվել նրա ոտքերի առաջ, բայց նա կանգնեցրեց ինձ և ասաց.

«Մոռացե՛ք դրա մասին: Վեր կացե՛ք և վայելե՛ք Գանգեսի վրայի լուսնի գեղեցկությունը»: Ուսուցչի աչքերը փայլում էին ուրախությունից, երբ ես լուռ կանգնած էի նրա կողքին: Նրա վարքից հասկացա, որ նա

ուզում էր, որ ես զգամ, որ Աստված էր ինձ բուժել, այլ ոչ թե ինքը:

Եվ մինչ օրս ես դեռ կրում եմ նույն ծանր արծաթե կապարե ապարանջանը՝ որպես այդ օրվա հուշ, մի թանկարժեք հիշողություն այն ժամանակվանից, երբ հասկացա, որ իսկապես ապրում եմ իսկապես արտասովոր և բացառիկ անհատի հետ: Հետագայում ես իմ ընկերներին տանում էի Շրի Յուկտիշվարի մոտ՝ բուժման, և նա միշտ խորհուրդ էր տալիս օգտագործել թանկարժեք քարեր կամ ապարանջաններ՝ գովաբանելով դրանց օգտագործումը որպես մոլորակային իմաստության պրակտիկա:

Մանկուց ես աստղագուշակության նկատմամբ հակակրանք էի զգում երկու պատճառով. նախ՝ տեսնելով շատերին, ովքեր տարված էին աստղագուշակությամբ՝ հնազանդվելով և ենթարկվելով դրան, և երկրորդ՝ ընտանեկան աստղագուշակի մարգարեությունը. «Դու երեք անգամ կամուսնանաս և երկու անգամ այրի կմնաս»: Ես երկար ժամանակ մտածում էի դրա մասին և ինձ զգում էի եռակի ամուսնության զոհասեղանի վրա զոհաբերվող գառի պես: Մի օր իմ ավագ եղբայր Անանտան ինձ ասաց.

«Ձեր շահերից է բխում հաշտվել ձեր ճակատագրի հետ, քանի որ ձեր հորոսկոպի աղյուսակն արդեն ցույց է տվել, որ վաղ տարիքում դուք կփախչեք տնից դեպի Հիմալայներ և ստիպված կլինեք վերադառնալ: Նմանապես, ձեր ամուսնությունների վերաբերյալ մարգարեությունը պարտադիր կերպով կիրականանա»:

Մի գիշեր, զգալով մարգարեության բացարձակ կեղծիքը, նա կրակ վառեց աշտարակի քարտեզը և դրա մոխիրը դրեց ծրարի մեջ, որի վրա գրեց. «Անցյալի կարմայի սերմերը չեն կարող ծլել, եթե այրվեն սուրբ իմաստության կրակներով»: Այնուհետև նա ծրարը դրեց

աչքի ընկնող տեղում: Անանտան կարդաց այս բացահայտ մարտահրավերը և ծաղրական ծիծաղեց՝ ասելով.

«Դու չես կարող ոչնչացնել ճշմարտությունը այնքան հեշտությամբ, որքան այրեցիր այս թղթի կտորը»

Իրոք, մինչև չափահաս դառնալը երեք անգամ ընտանիքս փորձեց կազմակերպել իմ նշանադրությունը, և ես ամեն անգամ հրաժարվեցի՝ գիտակցելով, որ Աստծո հանդեպ իմ սերն ավելի ուժեղ է, քան անցյալից մնացած ցանկացած աշխարհիկ նկատառում: Ես միշտ մտորում էի ուսուցչուհուս իմաստուն խոսքերի շուրջ.

«Որքան շատ է մարդը խորանում ինքն իրեն ճանաչելու մեջ, այնքան մեծ է նրա ազդեցությունը ամբողջ տիեզերքի վրա իր թափանցիկ հոգևոր թրթռումների միջոցով, և միևնույն ժամանակ այնքան քիչ է նա ազդվում արտաքին իրադարձություններից»:

Երբեմն ես աստղագուշակներին խնդրում էի կանխատեսել իմ ամենավատ ժամանակները՝ համաձայն մոլորակների դասավորության, բայց ես դեռ կարողանում էի իրականացնել այն ամենը, ինչ մտադրել էի այդ ժամանակներում: Ճիշտ է, որ այդ դեպքերում իմ հաջողությունը լի էր արտակարգ դժվարություններով, բայց իմ վստահությունը հիմնավորված էր: Հավատը աստվածային նախախնամության նկատմամբ և կամքի ուժի ճիշտ օգտագործումը՝ Աստծո պարգևը մարդկությանը, հզոր ուժ են, շատ ավելի մեծ, քան մոլորակներից և աստղերից արձակվող եթերային ալիքները:

Ես հասկացա, որ այն, ինչ աստղերը գրանցում են ծննդյան պահին, չի նշանակում, որ մարդը իր անցյալի տիկնիկն է: Փոխարենը, մոլորակային ազդեցությունները աճի կատալիզատորներ են: Երկնային մարմինները աշխատում են արթնացնել մարդու կամքը՝ ազատվելու

բոլոր սահմանափակումներից: Աստված յուրաքանչյուր մարդու ստեղծել է եզակի և օժտված հոգով, ուստի յուրաքանչյուր անհատ ունի էական դեր ընդհանուր արարչագործության մեջ, անկախ նրանից՝ այդ դերը աջակցության դեր է, թե կախվածության: Մարդկային փրկությունը կախված չէ արտաքին հաղթանակներից, այլ ներքին հոգևոր հաղթանակներից:

**Աղբյուր՝ Յոգիի հուշագրություններ -
ինքնակենսագրություն (հնդկական փիլիսոփայություն
յոգայի կյանքում)՝ Պարամհանսա Յոգանանդայի կողմից
հոգևոր առաջընթաց
Վարպետ Պարամհանսա Յոգանանդայի
ուսմունքներից**

Երբ մենք նայում ենք այսօրվա աշխարհին, իր բոլոր խնդիրներով, բարդություններով, շփոթմունքով, խառնաշփոթով, անտեղյակությամբ և հակամարտություններով, դժվար է հավատալ, որ մարդկությունը թևակոխել է զարգացման և առաջընթացի նոր փուլ: Այնուամենայնիվ, մարդկությունը թողել է դաժան, նյութապաշտական դարաշրջանները և արագ, լայն քայլերով մոտեցել է իր վերելքի զարգացման այս նոր փուլի շեմին:

Քանի որ մենք ավելի ու ավելի ենք մոտենում այս ատոմային դարաշրջանին, բնության շատ ուժեր, որոնք անհայտ էին Մուր դարերում, այժմ հայտնաբերվում և օգտագործվում են՝ նպաստելով գլոբալ հաղորդակցության տեմպի արագացմանը և առաջընթացին բժշկության, գյուղատնտեսության, տրանսպորտի և այլ ոլորտներում:

Իրոք, ժամանակակից տեխնոլոգիական միջոցները արմատապես փոխել են մեր իմացած և ճանաչած առօրյա կյանքի կառուցվածքը:

Սակայն մարդկության կրած մոլթ դարաշրջանները դեռևս ուժեղ և ընդգրկուն ազդեցություն են թողնում մարդկանց վրա: Ահա թե ինչու մարդիկ օգտագործում են առաջադեմ գիտական մեթոդներ ոչ միայն բարու, այլև ստոր, նյութապաշտական բնագոյները, ինչպիսիք են եսասիրությունը, կործանումը և ագահությունը, սնուցելու և ամրապնդելու համար: Այսպիսով, մոլթ դարաշրջանների ազդեցությունը կշարունակվի դեռ շատ տարիներ:

Այս զարգացող դարաշրջանը բազմաթիվ հարմարավետություններ է ապահովել՝ շնորհիվ առաջադեմ տեխնոլոգիական մեթոդների և գործիքների, ինչպես նաև մարդկանց տվել է ազատ ժամանակի այնպիսի աստիճան, որը նախկինում հասանելի չէր: Մոլթ դարերում մարդիկ իրենց արթունության յուրաքանչյուր պահը և ամբողջ էներգիան ծախսում էին իրենց հիմնական կարիքները հոգալու և կենդանի մնալու վրա: Բնակչության միայն շատ փոքր հատվածն ուներ բավարար ժամանակ՝ նվիրվելու բարձրագույն նպատակներին:

Հիմա՝ գոնե արդյունաբերական երկրներում, բոլորը պատկանում են այդ կատեգորիային: Բայց ի՞նչ են մարդիկ անում իրենց ազատ ժամանակ և հանգստի ժամանակ:

Քանի որ նրանք անտեղյակ են կյանքի նպատակից, նրանք իրենց ժամանակն ու էներգիան վատնում են անվերջ զվարճանքի վրա: Արևմուտքում միջին մարդը շաբաթական գրեթե հիսուն ժամ է անցկացնում հեռուստացույց դիտելով: Պատկերացրեք, թե որքան ավելի երջանիկ կլինեին մարդիկ և որքան ավելի լավ կլինեին աշխարհը, եթե այդ երկար ժամերը ծախսվեին արդյունավետ հոգևոր գործունեության վրա:

Նրանք, ովքեր մեղիտացիա են անում, իրենց ժամանակն օգտագործում են իմաստուն և արդյունավետ: Դժբախտաբար, մարդկանց մեծ մասը շեղվել է Աստծուց և Նրա օրենքներից:

Ահա թե ինչու է աշխարհը գտնվում իր ներկայիս ողբալի վիճակում: Մենք կցանկանայինք ապրել անվտանգության, բարգավաճման և խաղաղության աշխարհում: Բայց Նույնիսկ անհանգիստ աշխարհում ապրելն իր դասերն ունի Նրանց համար, ովքեր մտածում են: Դժվար և դառը հանգամանքները հիշեցնում են, որ այս աշխարհը մեր մշտական տունը չէ: Իսկական անվտանգությունն ու պաշտպանվածությունը արտաքին աշխարհում չեն գտնվում, և այդ պատճառով մենք պետք է փնտրենք Աստծուն և խնդրենք Նրա պաշտպանությունը:

Խաղաղության և բարգավաճման ժամանակներում, որտեղ գործազրկություն կամ շրջակա միջավայրի խնդիրներ չկան, մարդիկ ապրում են «հանգիստ, հաշտված հիասթափության» մեջ, ինչպես փիլիսոփա Թորոն է ասել: Ինչո՞ւ: Որովհետև այս բարգավաճմանը չնայած՝ մարդիկ զգում են հոգևոր քաղց և բնածին կարոտ իրենց կյանքում պակասող ինչ-որ բանի համար:

Այդ բանը Աստված է

Մենք պետք է հիշենք, որ անկախ արտաքին հանգամանքներից, հոգևոր առաջընթացը կախված է անհատական ջանքերից: Նույնիսկ ամենամուլժ դարաշրջաններում և ամենավատ պայմաններում որոշ տղամարդիկ և կանայք կարողացել են հասնել աստվածային գիտելիքների: Հետևաբար, մենք չպետք է հոգևորապես ազդվենք աշխարհի պայմաններից: Մենք երբեք չպետք է մոռանանք հոգևոր ձգտման գերակա կարևորության մասին:

Քանի որ մենք ապրում ենք այս դժվարին պայմաններում, մենք նաև մտածում ենք ապագայի և այն տիպի անակնկալների մասին, որոնք այն կարող է պահել: Սա բնական է: Սակայն, եթե մենք չափազանց շատ ենք կենտրոնանում այս բաների վրա և թույլ ենք տալիս, որ ենթադրություններն ու վախը տիրեն մեր մտքերին, մենք Աստծուն դուրս ենք մղում մեր կյանքից և բաց ենք թողնում Նրա հետ կապվելու և Նրա պաշտպանությունը վայելելու թանկարժեք հնարավորությունը:

Մարդիկ ուզում են ճշգրիտ իմանալ, թե ինչ է պատահելու ապագայում: Ինչո՞ւ: Որպեսզի ավելացնեն իրենց անհանգստությունը:

Եթե մենք իսկապես հասկանալի ենք այն հսկայական բեռը, որը մենք դնում ենք մեր մտքի վրա, երբ զիջում ենք վախերին և անհանգստություններին, մենք կզարմանալիք մեր մինչ այժմ ցուցաբերած դիմացկունությամբ: Անհանգստություններն ու անհանգստությունները թուլացնում են միտքը՝ թույլ տալով, որ վախը ներթափանցի հոգու մեջ, և, որպես արդյունք, մենք կորցնում ենք մեր հոգեբանական և հոգևոր հավասարակշռությունը: Մեր խնդիրը կայանում է նրանում, որ մենք փորձում ենք ապրել ապագայում և անցյալում միաժամանակ՝ ներկայով ապրելու փոխարեն: Այս բեռները չափազանց ծանր են մտքի համար:

Մենք պետք է վերլուծենք մեր մտքերը: Շատ դեպքերում մենք փախչում ենք կամ դեպի ապագա, կամ դեպի անցյալ: Սա լիակատար ապարդյուն աշխատանք է: Մենք պետք է ապրենք ներկայով և լցնենք ներկան Աստծո մասին մտքերով:

Երկրի վրա ոչ մի տեղ իսկապես անվտանգ չէ իրադարձություններից և վտանգներից: Իսկական պաշտպանությունը կայանում է ազնիվ և արդար

ապրելու, ուրիշների հետ ճշմարտացիորեն և անկեղծորեն վարվելու, աղոթքի, խորհրդածության և Աստծո հետ ներդաշնակության մեջ:

Այս պատճառով մենք պետք է ամեն ինչ անենք՝ Աստծո հետ ներդաշնակության մեջ լինելու համար: Այս ներդաշնակությունն է յուրաքանչյուր հիվանդության բուժումը և կյանքի հարվածներից ու ժամանակի վերքերից ապաքինումը:

Մենք չպետք է վախենանք կյանքի սարսափելի իրադարձություններից և մղձավանջներից: Մենք չպետք է սարսափենք հիվանդությունից, աղքատությունից կամ վթարներից: Երբ մենք հայտնվում ենք փորձությունների և նեղությունների մեջ, եկեք ճանաչենք այդ փորձառությունների պատրանքային բնույթը և հասկանանք, որ կարող ենք հաղթահարել անբարենպաստ հանգամանքները դրական մտածողության, առողջ դատողության և Աստծո՝ բոլոր օգնության ու պաշտպանության աղբյուրի հետ հոգևոր ներդաշնակության միջոցով:

Աստծուց դուրս պաշտպանություն կամ անվտանգություն չկա: Մենք պետք է ամբողջությամբ դիմենք Նրան, եթե ցանկանում ենք անվտանգություն և հոգեկան խաղաղություն:

Դժվար է լիարժեք բավարարվածության հասնել այս աշխարհում, որը մեր իրական տունը չէ: Մեր գոյությունը այս երկրի վրա ժամանակավոր է: Մենք այստեղ ենք՝ դպրոցում՝ կյանքի դասերը սովորելու համար: Երբ մենք մոռանում ենք այս ճշմարտությունը, սկսվում են մեր խնդիրները, և խնդիրները շրջապատում են մեզ բոլոր կողմերից:

Աստծուց բացի՝ ոչինչ արժանի չէ ապրելու: Մնացած ամեն ինչ կանցնի և մեզ մենակ կթողնի: Մենք պետք է

փնտրենք հավերժական և երկարատև սերը: Մարդկային սերը անցողիկ է և աստիճանաբար մարում է: Մարդկային սիրո հետևում թաքնված է աստվածային սերը, և դա ամենամեծ սերն է, որը բավարարում է սրտի կարոտը և հագեցնում հոգու ծարավը: Եկեք վայելենք այն ամենը, ինչ Աստված շնորհում է մեզ՝ առանց որևէ այլ բանի կարոտելու: Մենք եկել ենք այս երկիր՝ սովորելու, թե ինչպես ճանաչել Աստծուն: Այստեղ մեր գոյության մեջ այլ նպատակ չկա:

Անկեղծ որոնողները կգտնեն Աստծուն, և նրանց կյանքը կլցվի խաղաղությամբ, անդորրությամբ, շնորհով և ուրախությամբ: Նրան ճանաչելու ցանկությունը պետք է լինի ուժեղ և համառ, և արդյունքները երաշխավորված կլինեն (ով թակում է, կլսի): Նրանք, ովքեր ճանաչում են Աստծուն, ապրում են շարունակական ուրախություն և երջանկություն:

Աստծո որոնումը անհամատեղելի չէ մարդկային բարեկամությունների, ամուսնության կամ նյութական հաջողության հետապնդման հետ: Այս բաները նաև կյանքի դասերի անբաժանելի մասն են կազմում: Կարևորը իրականությունն ու պատրանքը տարբերակելն է և այն գիտակցումը, որ նյութական նպատակներն ու նվաճումները չեն կարող մեզ տալ այն երջանկությունը, որին մենք ձգտում ենք և ձգտում ենք հասնել մեր բոլոր մտքերի ու գործողությունների միջոցով:

Այս փիլիսոփայությունը կյանքը չի դարձնում մռայլ կամ բացասական

Խաղաղություն լինի քեզ վրա

Ճշմարտությունն ու իրականությունը խորությամբ

Ճշմարտությունը մի բան է, որը պարուրված է երկիմաստությամբ և մթագնված է մեծ անորոշությամբ: Սա մի հասկացություն է, որը դժվար է բացատրել և պարզաբանել: Բոլորն ունեն համոզմունքներ և համոզմունքներ՝ երդվելով իրենց հավատքով, որ դրանք բացարձակ ճշմարտություն են: Բայց ինչպե՞ս կարելի է վերջնականապես որոշել, թե ինչն է ճշմարիտ և իրական գաղափարների այս հսկայական զանգվածի մեջ:

Ճշմարտությունը և՛ հարաբերական է, և՛ բացարձակ: Այն անցնում է զարգացման և կատարելագործման բազմաթիվ հարաբերական փուլերով, նախքան իր բացարձակ վիճակին հասնելը: Օրինակ՝ երկու մարդ քննարկում են բիզնես նախագիծ: Մեկը առաջարկում է մի գաղափար, որը երաշխավորում է հաջողություն, մինչդեռ մյուսը առաջարկում է հակափաստարկ, որը հասնում է նույն նպատակին, բայց լրացուցիչ առավելություններով: Այնուհետև ինչ-որ մեկը առաջ է քաշում ավելի լավ գաղափար և այլն: Առաջարկվող բոլոր մոտեցումները անհերքելիորեն «ճիշտ» էին, բայց միայն հարաբերական իմաստով:

Ճշմարտությունն է, որ բերում է երկարատև երջանկություն

Իր բացարձակ իմաստով, իրական երջանկությանը հակասող ամեն ինչ կեղծ է, իսկ այն, ինչը բերում է երկարատև երջանկություն, ճշմարիտ է: Իսկական երջանկությունը ոչ թե նյութական հաջողությանը կամ անցողիկ հաճույքին ուղեկցող անցողիկ հուզմունքն է, այլ ուրախությունը, որը գալիս է հոգու և իր աղբյուրի՝ Աստծո ներդաշնակությունից: Այս չափանիշով դուք կարող եք դատել ձեր ձեռնարկած ցանկացած գործողություն դրա արդյունքով և այն բանով, թե արդյոք այն ձեզ երկարատև երջանկություն կբերի, թե ոչ (քանի

որ իրոք, գործողությունները դատվում են իրենց ավարտով):

Վերջնական ճշմարտությունը Աստված է, և Աստված վերջնական ճշմարտությունն է: Ամբողջ տիեզերքը հիմնված է այս ճշմարտության վրա՝ Աստծո հավերժական օրենքների միջոցով: Այս օրենքները հիմնարար, անժամանակ ճշմարտություններ են, բացարձակապես անփոփոխ և անփոփոխ ցանկացած մարդկային մանիպուլյացիայից կամ աղավաղումից: Օրինակ՝ բացարձակ իրավունքը սպանելուց կամ վնասելուց զերծ մնալն է, բայց երկու չարիքներից փոքրագույնը ուժ կիրառելն է՝ անմեղներին չարերից պաշտպանելու կամ ավելի զարգացած էակներին պակաս զարգացածներից պաշտպանելու համար: Այնուամենայնիվ, պարզապես սպանելու ցանկությամբ ինչ-որ բան ոչնչացնելը սխալ է:

Համընդհանուր օրենքը թելադրում է ներդաշնակություն և մտերմություն սիրո միջոցով, ինչը նշանակում է կապվածություն և հանդուրժողականություն: Եթե մենք ցանկանում ենք գտնել ճշմարտությունը, կարևոր է, որ մեր մտքերն ու գործողությունները լինեն առողջ՝ նյութապես, բարոյապես և հոգևորապես, համաձայն աստվածային ճշմարտության հավերժական օրենքների:

Ճշմարտությունը վերջնական էությունն է: Բայց որտե՞ղ է թաքնված այդ էությունը, և ինչպե՞ս կարելի է այն գտնել:

Ճշմարտությանը հասնելու երեք եղանակ կա՝ զգայական ընկալման, տրամաբանական դատողության և ինտուիցիայի կամ հոգու ներթափանցման միջոցով:

Եթե ձեր զգայական ընկալումը սխալ է, ձեր տրամաբանական եզրակացությունը նույնպես սխալ

կլինի: Դուք կարող եք նայել հորիզոնին և տեսնել կրակի նմանվող մի բան, քանի որ տեսնում եք ծուխ, բայց երբ մոտենում եք այդ վայրին, կտեսնեք, որ ծուխ թվացողը ոչ այլ ինչ էր, քան փոշու ամպ: Որևէ բանի ճշմարտությունն իմանալու համար դուք ապավինում եք ձեր տեսողությանն ու լսողությանը, ինչպես նաև հոտառության, համի և շոշափելիքի զգայարաններին, բացի բնականության ուժից: Սակայն այս տարրերի համադրությունը չի կարող լինել ճշմարտության վերջնական ապացույցը, քանի որ եթե զգայարանները ստում են, ապա բնականությունը նույնպես կստի: Բնականությունը ձևավորում է իր տպավորությունները և հասնում է իր եզրակացություններին ու համոզմունքներին՝ հիմնվելով զգայարաններից ստացված հաղորդագրությունների վրա, բայց զգայարանները շատ սահմանափակ են իրենց բնույթով: Ահա թե ինչու մարգարեները մարդկանց դիմել են նրանց հասկացողության և ինտելեկտի մակարդակի համաձայն, քանի որ նրանք՝ մարդիկ, տեսնում են, բայց չեն ընկալում, լսում են, բայց չեն հասկանում կամ չեն հասկանում (նրանք խուլ, համր և կույր են, ուստի չեն դատում):

Մարդու ականջը կարող է ընկալել միայն որոշակի տատանումների միջակայք: Այն չի կարող հայտնաբերել ո՛չ ամենաբարձր, ո՛չ էլ թույլ ձայները: Եթե ձեր լսողությունը բավականաչափ բարձր լիներ, դուք կարող էիք լսել տիեզերքի կողմից արձակվող զարմանահրաշ, հոյակապ ձայնը, երբ այն ալիքներով տարածվում է անսահման տարածության մեջ: Գոյության մեջ ամեն ինչ շարժման մեջ է, և այս շարժումը ուղեկցվում է ձայնով: Ոչինչ գոյություն չունի առանց շարժման, բացառությամբ տրանսցենդենտալ տիեզերական ոգու ոլորտի, որտեղ ո՛չ շարժում կա, ո՛չ էլ տատանում: Եթե մարդկային ոգու ունակությունները բավականաչափ զարգացած լինեին,

Եթերային ականջով կարելի կլիներ լսել նուրբ ձայներ՝ ձայներ, որոնք թափանցիկ ուժեր են, որոնք մարմնին օժտում են լսողության բարձրացված զգացողությամբ:

Նմանապես, եթե ձեր աչքերի ուժը ուժեղացվեր, դուք կզգայիք ամեն գույնի և տեսակի լույսեր: Ձեր ֆիզիկական աչքերը ձեզ ցույց են տալիս միայն լույսի շատ սահմանափակ տիրույթ, մինչդեռ ձեր հոգևոր (եթերային) աչքը տեսնում է իրերի իրական բնույթը որպես Աստծո ստեղծագործական լույսից կազմված պատկերներ: Ձեր ամբողջ մարմինը, որը դուք տեսնում եք որպես մսի խիտ զանգված, ոչ այլ ինչ է, քան Էլեկտրամագնիսական ալիքներ: Դոկտոր Քրայլը ցույց տվեց, որ մահացած հորթի ուղեղը, ինչպես նաև մահացած մարդու ուղեղը, արձակում են հսկայական քանակությամբ Էլեկտրական ճառագայթում: Երբ դուք փակում եք ձեր աչքերը, սովորաբար տեսնում եք միայն խավար: Բայց հոգևոր զարգացման հետ դուք կկարողանաք տեսնել հրաշալի լույսեր, և լույսը փայլում է խավարում, և խավարը չի ընկալել այն (երկնքի և երկրի լույսը):

Սրանք հիմնարար ճշմարտություններ են, որոնք մարդիկ չեն ընկալում, քանի որ նրանց զգայարանները կարգավորվում են միայն ինտենսիվ տատանումների սահմանափակ տիրույթի նկատմամբ:

Ինտուիցիա կամ հայտնություն՝ գիտելիքի համապարփակ ոգու ուժը

Ինչպե՞ս կարող ենք իմանալ զգայարանների և դրանց ընկալումների հետևում թաքնված ճշմարտությունը: Սա անհնար է վերլուծության կամ ռացիոնալ բացատրության միջոցով, քանի որ միտքը կապված է զգայարանների հետ և կարող է արդյունահանել միայն այն, ինչ տալիս են զգայարանները: Այն չունի իր շուրջը գտնվող անսահման

**ուժերը ընկալելու ունակություն: Միայն հոգու
ինտուիցիան կամ որոշակի ինտուիցիան զարգացնելով
կարելի է իմանալ ճշմարտությունը: Ներթափանցումը
ուղղակի ընկալում է, այլ ոչ թե զգայարանների միջոցով՝
հոգու մաքուր, ճշմարիտ և միշտ ճշգրիտ զգացողություն:**

**Դուք կարող եք պատկերացում կազմել այս
ինտուիցիայի բնույթի մասին այն զգացողություններից,
որոնք դուք զգում եք, բայց չեք կարողանում բացատրել,
որոնք երբեմն անվանում են «մարդու սիրտը նրա
ուղեցույցն է»: Դուք զգում եք, որ ինչ-որ բան
պատրաստվում է տեղի ունենալ առանց որևէ զգայական
ապացույցի: Դա ճշմարտություն է, որը դրսևորվում է
առանց որևէ տրամաբանական կապի
իրադարձությունների հետ: Դուք կարող եք լուռ նստած
մտածել մեկի մասին, ում վաղուց չեք տեսել կամ չեք
կապվել, իսկ հետո հանկարծ հանդիպում եք նրան կամ
լսում եք նրանից: Ինչպե՞ս է դա պատահել: Դա տեղի է
ունենում ինտուիցիայի անցողիկ ակնթարթների միջոցով:
Բոլորն էլ ապրել են նման ակնթարթներ:**

**Դատողության սխալները բխում են ինտուիցիայի
պակասից: Մարդկանց մեծ մասը խորը սրտում զգում է,
որ ունակ է մեծ բաների և կյանքում մեծ բաների
հասնելու, բայց քանի որ նրանք չունեն ինտուիտիվ ուժ,
այդ թաքնված ներուժը մնում է քնած: Հաջողության
հասնելու և սխալների պատճառած դժբախտությունից
խուսափելու համար պետք է ձգտել հասկանալ ամեն ինչի
մեջ եղած ճշմարտությունը: Սա հնարավոր է միայն
ինտուիտիվ ներուժ զարգացնելու միջոցով: Սա է հարցի
գործնական իրականությունը: Հետևաբար, ես խորհուրդ
եմ տալիս բոլորին փնտրել ճշմարտությունը ամեն ինչում՝
լինի դա ուրիշների հետ հարաբերություններում,
աշխատանքում, ամուսնության մեջ, մի խոսքով՝ կյանքի
յուրաքանչյուր ոլորտում: Ինտուիցիան կարևոր է, այն
անփոխարինելի է և չի կարող անտեսվել:**

Ինտուիցիայի բացակայությունը հանգեցնում է վատ որոշումների և անխոհեմ գործողությունների, մասնավորապես՝ անվստահելի գործընկերներ ընտրելու կամ սխալ անձնական հարաբերությունների մեջ ներքաշվելու հարցում: Քանի որ բանականությունը սահմանափակված է զգայարանների կողմից տրամադրված տեղեկատվությամբ, եթե զգայարանները խաբվեն, մարդը կարող է մեկին ընկալել որպես բացառիկ հրաշալի՝ առանց իմանալու նրա իրական բնույթը:

Կամ կարող եք մտածել, որ գտել եք ձեր կյանքի զուգընկերոջը (ձեր հոգու ընկերոջը) և ամուսնացել եք այդ մարդու հետ, սակայն ձեր հարաբերություններն ավարտվում են ամուսնալուծությամբ կամ անհամաձայնության և ներդաշնակության բացակայության պատճառով անհամաձայնության իրական դժոխքով: Սակայն ներքին ինտուիցիան նման սխալներ չի թույլ տալիս: Այն չի տեսնում աչքերից ճառագող գրավչությունը կամ հմայիչ, փայլուն դեմքը. ընդհակառակը, այն զգում և ընկալում է ճշգրիտ, թե ինչ է թաքնված այդ մարդու սրտում և ճանաչում է նրան այնպիսին, ինչպիսին նա իրականում կա:

Իմ մեծ ուսուցչի՝ Շրի Յուկտիսվարի օգնությամբ զարգացրած ինտուիցիայի շնորհիվ ես երբեք չեմ սխալվել մարդկային բնույթի հարցում: Իմ ներքին զգացողությունը միշտ մեծ օգնություն է եղել ինձ համար այս հարցում: Բայց ես չեմ փորձում տեսնել մարդկանց բացասական կողմերը: Ուրիշներին օգնելու համար ես նրանց տալիս եմ իմ անվերապահ սերը, նույնիսկ երբ գիտեմ, որ նրանք կարող են շահագործել իմ վստահությունը իրենց անձնական շահի համար:

Շատերը, ովքեր ինտուիցիա չունեն, գումար են ներդնում անհաջող ֆինանսական

ձեռնարկություններում և, որպես արդյունք, կորցնում են ամեն ինչ: Ես հաջողության եմ հասել իմ կայացրած յուրաքանչյուր որոշման մեջ՝ շնորհիվ իմ անսխալ ինտուիցիայի:

Մարդը մեծանալուն և զարգանալուն զուգընթաց ինտուիցիան ի հայտ է գալիս որպես առանձնահատուկ զգացողություն կամ հանգիստ ձայն: Քանի որ կանայք ավելի շատ են հակված զգացմունքներին, քան տղամարդիկ, նրանք սովորաբար ավելի մեծ ինտուիցիա ունեն, բացառությամբ այն դեպքերի, երբ հաղթահարվում են հույզերով: Տղամարդիկ սովորաբար առաջնորդվում են բանականությամբ, մինչդեռ կանայք՝ զգացմունքներով: Եթե տղամարդը ունի առողջ միտք և զգայուն բնույթ, ապա բանականության և զգացմունքների միջև այս հավասարակշռությունը, անկասկած, կօգնի նրան զարգացնել ինտուիցիան:

Կյանքի նպատակը իմանալը ինտուիցիայի միջոցով

Եթե օգտագործեք ձեր ինտուիցիան, կիմանաք ձեր գոյության նպատակը այս երկրի վրա, և երբ հասկանաք այդ նպատակը, կգտնեք երջանկություն: Այս երկիրը բեմ է, և Աստված՝ ռեժիսորը: Եթե բոլորը պնդում են թագավորի կամ թագուհու դերը խաղալ, հաջող ներկայացում չի կարող լինել: Ճառան, հերոսը և թագավորը պետք է բոլորն էլ խաղան իրենց դերերը, որպեսզի ներկայացումը հաջողության հասնի: Չարագործներն են, որ փչացնում են աստվածային պիեսի լավ սյուժեն: Նրանք, ովքեր ընտրում են այդ դերերը, բարձր գին կվճարեն աստվածային առաջնորդությանը չհնազանդվելու համար:

Անկախ մարդու ձեռք բերած աշխարհիկ դիրքից կամ կուտակած հարստությունից, նա չի կարող հաջողակ

համարվել, եթե օգտագործում է անբարոյական միջոցներ իր նպատակներին և ձեռքբերումներին հասնելու համար: Իսկական երջանկությունը հնարավոր է միայն այն դեպքում, երբ մարդը ճիշտ է կատարում իր դերը, և ոչ թե այլ կերպ: Միլիոնատիրոջ դերը խաղացողը և մանր վաճառականի դերը խաղացողը հավասար են Աստծո աչքում, քանի որ Վերջին օրը Աստված կգրկի նրանցից յուրաքանչյուրի ունեցվածքից և տիտղոսներից: Այն, ինչ դուք կուտակում եք ձեր հոգում, այն է, ինչ կուղեկցի ձեզ այս աշխարհից հեռանալուց հետո:

Մեծ ու գիտուն մարգարեներն ու իմաստունները ճշմարտությունը գիտեն իրենց ինտուիտիվ ուժերի շնորհիվ: Նրանք իրերը ընկալում են ոչ միայն իրենց աչքերով ու մտքով, այլև իրենց պարզ ու բարձր զարգացած ինտուիցիայի միջոցով, որի միջոցով նրանք ամեն ինչ գիտեն:

Աստծո աչքում կարևորը մեր խաղացած դերը չէ, այլ այն, թե ինչպես ենք այն խաղում: Մի՛ տխրեք և մի՛ հուսահատվեք, եթե ձեր դերը դժվար է: Ձեր դերը ճիշտ կատարելը կապահովի ձեր հաջողությունը Աստծո աչքում, հակառակ դեպքում դուք իսկապես ազատ չեք լինի:

Մեդիտացիան զարգացնում է ինտուիցիան

Ճշմարտությունը իմանալու և դրա սկզբունքներով ապրելու միակ ճանապարհը հոգևոր ներհայացք կամ ինտուիցիա զարգացնելն է: Այդ դեպքում դուք կհասկանաք, որ կյանքն իմաստ ունի, և որ ձեր ներքին ձայնը կուղեկցի ձեզ և կուղղորդի ձեր քայլերը՝ անկախ ձեր դերից կյանքում:

Այդ ձայնը խլացվել և թաղվել է՝ վաղուց՝ անառողջ մտքերի կողմից: Այդ իսկական վստահության զգացումը վերականգնելու ամենահաստատ ճանապարհը առավոտյան արթնանալուց հետո և գիշերը քնելուց առաջ մեդիտացիան է:

Ինչպես մարդը պահպանում է իր մասնագիտական և հասարակական հանդիպումները, այնպես էլ պետք է պահպանի իր հանդիպումը Աստծո հետ: Մենք կարող ենք մտածել, որ մեր զբաղված կյանքը մեզ ժամանակ չի թողնում հոգևոր գործերի համար, բայց ոչինչ չի խանգարում Աստծուն մտածել մեր մասին և հոգ տանել մեր կարիքների մասին: Մենք պետք է աղոթենք, խորը խորհրդածենք և սպասենք Նրա պատասխանին: Եթե մենք դիմենք Նրան սիրով և խորը կենտրոնացմամբ, Նա կպատասխանի մեր աղոթքներին: Այդ դեպքում մենք կզգանք Նրա ներկայությունը որպես ուրախություն և խաղաղություն մեր սրտերում: Երբ այդ ուրախությունն ու խաղաղությունը հասնեն, կհաստատվի կենդանի և արդյունավետ կապ Գերագույն Ուժի հետ: Մենք պետք է ձգտենք օգտվել այս հնարավորությունից, քանի որ առանց ջանքերի ոչ մի հաջողության չի կարելի հասնել:

Եթե կյանքդ անցկացնես մեկ հուզմունքից մյուսը հետապնդելով, երբեք չես ճանաչի իրական երջանկությունը: Ապրիր պարզ և կյանքն ավելի հեշտ ընդունիր: Երջանկությունը կայանում է քեզ բավարար ժամանակ տրամադրելու մեջ՝ խորը մտածելու և մեծ բաների մասին խորհրդածելու համար:

Ժամանակ առ ժամանակ մենակ անցկացրեք ժամանակ և որոշ ժամանակ լռություն պահպանեք: Դուք ինքներդ կտեսնեք տարբերությունը: Եթե ռադիոն կամ հեռուստացույցը անընդհատ միացված են, կամ եթե ձեր զգայարանները անընդհատ խթանվում են և

**զվարճանում, դա կվնասի ձեր նյարդերը և կդարձնի ձեզ
դյուրագրգիռ:**

**Մի՛ շատ կենտրոնացեք ուրիշներին շտկելու վրա:
Սկզբում շտկեք ինքներդ ձեզ. թող Աստված շտկի ձեզ:
Գերազանցության և հաջողության ամենամեծ ասպարեզը
տունն է: Հրեշտակը սեփական տանը հրեշտակ է
ամենուր: Մարդու նուրբ ձայնն ու խաղաղ վարքագիծը
ավելի շատ են անհրաժեշտ, քան որևէ այլ տեղ:**

Ուժ, որը երբեք չի ձախողվում

**Երբ մենք կապվում ենք Աստծո հետ, ինտուիտիվ
հասկացողությունը կոգեշնչի և կուղեկցի մեզ մեր բոլոր
գործողություններում: Մենք պետք է գիտակցաբար
տիրապետենք այս օրհնյալ ուժին: Այն մեր մեջ է. մենք
պարզապես պետք է բացահայտենք այն: Ես չեմ
հետաքրքրվում նրանցով, ովքեր պարզապես
հետաքրքրասեր են, այլ նրանցով, ովքեր իսկապես
փնտրում են ճշմարտությունը: Ես անընդհատ
հաղորդակցության մեջ եմ Աստծո հետ և փնտրում եմ
միայն նրանց, ովքեր անկեղծորեն ցանկանում են
ճանաչել Նրան:**

**Դուք կտեսնեք, որ այս ուժը գործում է ամեն ինչում՝
բարելավելու ձեր հանգամանքները և հեշտացնելու ձեզ
համար ամեն ինչ: Երբ կապվեք այս ուժի հետ, ձեր
բարեկեցությունը կբաբախի տիեզերական էներգիայով,
և ձեր միտքը կդառնա ավելի նուրբ, կենտրոնացած, սուր
և թափանցող: Դուք կհասկանաք, որ ձեր հոգին Աստծո
կենդանի ճշմարտության և անսպառ իմաստության անոթ
է:**

**Աստված առողջության, բարգավաճման,
իմաստության և հավերժական ուրախության աղբյուրն է:**

Երբ մենք կապվում ենք Նրա հետ, մեր կյանքը դառնում է ամբողջական և ամբողջական: Կյանքն առանց Նրա թերի է: Մենք պետք է խորհենք այս գերագույն ուժի մասին, որը մեզ կյանք, ուժ և իմաստություն է տալիս: Մենք պետք է աղոթենք, որ ճշմարտությունը հոսի մեր մտքերով, ուժը՝ մեր մարմիններով և անվերջ ուրախություն՝ մեր հոգիներով:

Փակ աչքերի խավարի ետևում թաքնված են տիեզերքի զարմանահրաշ ուժերը, բոլոր բարի հոգիներն ու ազնիվ հոգիները, և հոգևոր աշխարհների անսահման տարածությունը: Եթե խորհրդածեք, կհասկանաք բացարձակ ճշմարտությունը և կտեսնեք դրա հրաշալի գործը ձեր կյանքում և արարչագործության մեջ եղած ամեն ինչում, ինչը հրաշալի ու փառահեղ է:

Աստված ձեզ հաջողություն և խաղաղություն տա

Պահքը առողջություն և բարեկեցություն է

«Դուք պետք է ծոմ պահեք, քանի որ դրա նման ոչինչ չկա» (Հադիթ)

[Այս թեման չի հակասում Սուրբ Ղուրանում նշված պահքին, և ոչ էլ կոչ է անում որևէ մեկին հրաժարվել պահքի իրենց ավանդական մեթոդից, որը մենք հարգում ենք, և մենք հարգում ենք պահք տվողներին՝ աղոթելով Աստծուն, որ միշտ օրհնի Նրանց և ընդունի Նրանց պահքը: Այստեղ նկատի է առնվում թերապևտիկ պահքը՝ որոշակի ֆիզիկական և հոգևոր արդյունքների հասնելու համար, ուստի այս պարզաբանումը անհրաժեշտ էր]:

Պահքի ֆիզիկական արդյունքներն ու հոգևոր ապրումները իսկապես զարմանալի են: Հոգին ազատվում է մարմնի պահանջներից, երբ այն ազատվում է ծանր, կոպիտ սովորություններից: Ես լրացրել եմ պահքի երեսուներորդ օրը, և ինձ այնքան բնական է թվում, կարծես ընդհանրապես ուտելիք չեմ համտեսել:

Բոլոր նրանք, ովքեր կարող են, պետք է փորձեն ծոմ պահել երեք օր կամ ավելի, եթե հնարավոր է, և աստիճանաբար կհասկանան, որ առանց սննդի ապրելը հնարավոր է:

Առողջ անհատները չպետք է դժվարանան երեք օր ծոմ պահելը: Երկարատև ծոմ պահելը պետք է իրականացվի մասնագետի հսկողության ներքո: Քրոնիկ հիվանդություններից կամ ֆիզիկական խնդիրներից տառապող յուրաքանչյուր ոք պետք է ծոմ պահի միայն ծոմապահության և սննդի ոլորտում փորձառու բժշկի հետ խորհրդակցելուց հետո:

Ֆիզիկական ցավերն ու լճակները մարմնի համակարգերի անսարքության և վերանորոգման ու սպասարկման անհրաժեշտության նշաններ են: Մարդիկ իրենց մեքենաները մաքուր և լավ պահպանված են պահում: Մարդու մարմինը շատ ավելի բարդ և խճճված է, քան ցանկացած մեքենա, և Աստված ուզում է, որ մենք այն մաքուր պահենք և ճիշտ գործի՝ ավելի ու ավելի շատ ապավինելով Նրա զորությանը: Լավ առողջության գաղտնիքը կայանում է ոչ միայն քիմիական տարրերի, այլև Աստծո զորության կամ մարմնի ներսում գտնվող կենսական ուժի վրա ապավինելու մեջ:

Մեր մարմինների այս կենսական ուժը իսկապես կյանքի աղբյուրն է: Այն անընդհատ ուժ է, որը Աստծո հրամանով ստեղծում և պահպանում է մեր օրգանները: Այս կենսական ուժը զորանում է մտքի ուժով և սնվում սննդից: Սակայն, եթե այն սխալ է օգտագործվում, այն դադարում է գործել և, ի վերջո, հրաժարվում է աշխատել: Օրինակ, դրա ուժը կարող է թուլանալ աչքերում՝ հանգեցնելով տեսողության մշուշոտման: Ոչ մի սնունդ չի կարող ուժ տալ, ոչ մի օդի փոփոխություն չի կարող թարմացնել բջիջները և վերակենդանացնել դրանք, և ոչինչ չի կարող վերականգնել մարմնի էներգիան, երբ դրա բնածին կենսական ուժը սկսում է նվազել:

Պահքը հանգստացնում է ինչպես հոգևած օրգանները, այնպես էլ մարմնի համակարգերը և կենսական էներգիան՝ ազատելով այն գերծանրաբեռնվածությունից: Երբ դուք դադարում եք կենսական էներգիային ենթադրել, որ այն պետք է կախված լինի սննդի, ջրի, թթվածնի և արևի լույսի արտաքին աղբյուրներից իր գոյության համար, այն ազատագրվում և ինքնուրույն է դառնում:

Տարվա 365 օր չափից շատ ուտելը հանգեցնում է տարբեր հիվանդությունների: Անընդհատ ուտելը, անկախ նրանից՝ մարմինը դրա կարիքն ունի, թե ոչ, իսկապես անե՞ծք է նրա վրա: Որքան շատ մարդ կենտրոնանա իր համի զգացողության վրա և փորձի բավարարել այն, այնքան շատ հիվանդություններով կտուժի: Լավ է վայելել սնունդը, բայց դրան ստրկանալը ունի ցավոտ բարդություններ և ծանր հետևանքներ: Այսպիսով, մարդը վնասում է իրեն՝ կապված լինելով մարմնին և դրա պահանջներին: Ժամանակն է, որ մարդիկ գիտակցեն, որ հենց կենսական ուժն է պահպանում մարմինը և այն պահում կենսունակ ու էներգետիկ:

Մենք պետք է՝ առանց մոլուցքի, ամենամեծ շեշտը դնենք մտքի վրա՝ նրա ուժերը ամրապնդելու և այն ավելի ինքնուրույն դարձնելու համար: Եթե մարդը պնդում է իր միտքը մարմնին ստրկացնել, միտքը կհակադարձի՝ հրաժարվելով իր ուժից՝ ստիպելով անհատին ապավինել ուրիշի կամ ինչ-որ բանի օգնությանը: Ոչ մի բժիշկ կամ դեղամիջոց չի կարող օգնել այն հիվանդին, որի միտքն այնքան է թուլացել, որ հիվանդությունը վատթարանում է: Բուժման երեք քառորդը գտնվում է մտքում:

Հնդկաստանում մենք սովորում ենք կամքի ուժով նվաճել մարմինը, ինչը թույլ է տալիս մարդուն մեծապես հույսը դնել մտքի վրա: Նրանք, ովքեր անընդհատ դիմում են ֆիզիկական միջոցների առողջության և բուժման

համար, սովորում են դրանց և, հետևաբար, մշտապես կախված են դրանցից: Սակայն մտավոր ուժը գերակա է: Մարդ պետք է աստիճանաբար սովորի առավելագույնս օգտագործել միտքը և դրա հնարավորությունները: Այդ դեպքում մարդ կհասկանա, որ միտքը գերագույն գործիք է, և միտքը կանի այն ամենը, ինչ նրանից պահանջվում է: Ես սա տեսել և զգացել եմ իմ սեփական կյանքում:

Մի օր դասախոսություն էի կարդում, և շատ շոգ էր: Դեմքս քրտինքից էր կաթում, և չէի կարողանում գտնել թաշկինակ: Մի պահ շփոթվեցի, բայց ամբողջ ուշադրությունս կենտրոնացրի կամքիս կենտրոնի վրա (հոնքերիս միջև ընկած հատվածում) և լուռ աղոթեցի. «Տե՛ր, Զո շնորհով մարմինս զով է»: Անմիջապես քրտինքը անհետացավ, և մարմինս այնքան զովացավ, որքան պետք է լիներ: Հետևաբար, մտքին հույսը դնելը հսկայական օգուտ է բերում: Այնուամենայնիվ, չպետք է ծայրահեղությունների մեջ ընկնել և ամբողջությամբ մերժել մարմինը, քանի որ եթե դա անես, չես կարողանա մտածել, ուտել կամ շարժվել:

Որոշ մարդիկ ձգտում են ապացուցել մտքի վերահսկողությունը մարմնի վրա, հիմնականում՝ առողջությունը ցույց տալու համար: Սակայն առողջությունը կյանքի վերջնական նպատակը չէ: Աստծուն հասնելը իրական նպատակն է: Մարդ կարող է որոշ ժամանակ առողջ զգալ, բայց կգա մի ժամանակ, երբ ոչինչ չի օգնի: Ապա ո՞վ կօգնի: Աստվածային ծոմապահությունը Աստծուն մոտենալու լավագույն միջոցներից մեկն է: Այն ազատում է կենսական ուժը սննդի ստրկությունից՝ հաստատելով, որ Աստված պահպանում է մեր մարմինները և դրանք կենդանի է պահում:

Բայց սովորություններն այնքան հզոր են, որ ուտելիքի մասին մտածելն անգամ ստիպում է անմիջապես ուտել: Մի անգամ, երբ ես Հնդկաստանում փոքրիկ տղա էի, մրսեցի: Ես ուզեցի մի քիչ թամարինդ,

որը համարվում է շատ վնասակար մրսածության դեմ:
Քույրս համառորեն հրաժարվեց, բայց իմ համառության
պատճառով նա ինձ մի քանի մրգեր բերեց: Ես մի կտոր
ծամեցի, ապա թքեցի առանց կուլ տալու, քանի որ համի
հանդեպ իմ ցանկությունը բավարարվել էր: Մարդիկ
հաճախ կառավարվում են որկրամոլությամբ:

Դժբախտաբար, Աստված մարմինը չի ստեղծել այնպես,
որ թույլ տա մեզ վայելել համի զգացողությունը և տրվել
վնասակար չափից շատերին կամ օգտագործել անառողջ
սնունդ՝ առանց վնասելու մարսողական համակարգը և
այլ օրգաններ:

Բայց իրականում, առողջության և երջանկության
միակ ճանապարհը՝ ամենաիմաստուն ուղին՝
ինքնատիրապետումն է: Մարդուն կարող է հասնել
ամենամեծ նվաճումներից մեկը՝ ինքն իր վրա տերը
լինելը, այլ ոչ թե իր զգայարանների բռնապետությանը
ենթարկվելը: Եթե սարքը ենթարկեք չափազանց
էլեկտրական լիցքի, որը չի կարող դիմանալ նման
ծանրաբեռնվածությանը, այն կվառվի: Նմանապես, ամեն
անգամ, երբ ձեր մարսողական համակարգը
ծանրաբեռնում եք սննդով, մարսողության համար
պատասխանատու կենսական ուժը սպառվում է: Երբ
դուք դադարում եք չափից շատ ուտելուց և ծոմ
պահելուց, այս կենսական ուժը հանգստանում է և
լիցքավորվում տիեզերական էներգիայով:

Եթե ձեր մեքենան փչանա, դուք այն ուղարկում եք
վերանորոգման արհեստանոց: Անհրաժեշտ
ընթացակարգերը կատարելուց հետո այն որոշ ժամանակ
ավելի լավ է աշխատում, մինչև ինչ-որ այլ բան փչանա, և
դուք այն ուղարկում եք հետագա սպասարկման և
վերանորոգման համար: Նույնը վերաբերում է նաև
մարմնին: Պահքի ֆիզիկական հետևանքները
զարմանալի են: Երեքօրյա պահքը նարնջի հյութով
ժամանակավորապես կվերականգնի մարմինը, բայց
ավելի երկար պահքը այն ամբողջությամբ կվերականգնի,

և դուք ձեզ կզգաք պողպատի պես ուժեղ: Եթե ցանկանում եք երկարատև առողջություն, միշտ պետք է վերահսկեք ձեր սպառած սննդի որակը և քանակը:

Դուք պետք է իմանաք, թե ինչ անել պահքի ընթացքում: Բժշկական հսկողությունը կարևոր է նրանց համար, ովքեր ցանկանում են պահք պահել երեք օրից ավելի: Ես ոչ մեկին խորհուրդ չեմ տալիս իրենց առաջին պահքը չափազանց երկար պահել, քանի որ նրանք կզգան իրենց թույլ և ուժասպառ: Շաբաթական մեկ օր մրգահյութով կամ ամսական երեք օր նարնջի հյութով պահքը լավ միջոց է պահքին սովորելու համար: Պահքը պահող անձը պետք է հոգեբանորեն պատրաստ լինի գործ ունենալ համակրանք ցուցաբերողների հետ, ովքեր կհամոզեն նրան, որ կհիվանդանա կամ կմահանա (Աստված մի արասցե), եթե չուտի: Ճիշտ է, որ երկար պահքի ընթացքում կարող եք թույլ զգալ, բայց դա տեղի է ունենում միայն առաջին մի քանի օրերին, քանի որ ձեր կենսական ուժը սովոր է սննդին: Բայց աստիճանաբար, օրերի ընթացքում, դուք կորցնում եք թուլության ցանկացած զգացողություն: Ձեր կենսական ուժն ու ոգին անջատվում են սննդից, և դուք հասկանում եք, որ մարմինը իսկապես պահպանվում է կենսական ուժով:

Ես գիտեմ գաղտնիքը, որով մարդը կարող է ծով պահել՝ առանց քաշ կորցնելու: Երբ կենսական ուժը գիտակցաբար վերահսկվում է, այն կարող է օգտագործվել մարմնի քաշը նվազեցնելու կամ այն պահպանելու համար: Երբ կիրառվում է այս մեթոդը, մարմնի բնական ջերմաստիճանը չի իջնում, անկախ նրանից, թե որքան երկար է տևում ծովապահության ժամանակահատվածը: Մարմնի որոշակի ալիքով տիեզերական էներգիան քաշելով՝ կենսական ուժը համալրվում է այդ էներգիայով՝ արտաքին աղբյուրներից ապավինելու փոխարեն:

Կյանքը հավերժական է և կախված չէ շնչառությունից, սննդից, ջրից կամ արևի լույսից: Հիշե՛ք,

որ դուք անմահ հոգի եք, որն ապրում է առաջին հերթին Աստծո զորությանմբ և ոչ մի ուրիշի:

Գիտակցությունը մտում է կենդանի ֆիզիկական մահից հետո, բայց միջին մարդը կորցնում է այդ անընդհատության զգացումը և հավատում է, որ մահացած է: Մեզանից յուրաքանչյուրը մի օր կզգա ֆիզիկական մահ, ուստի անհրաժեշտ չէ վախենալ դրանից: Դուք չեք վախենում քնի ժամանակ մարմնի զգայունությունը կորցնելուց. փոխարենը, դուք ընդունում եք քունը որպես ազատագրման վիճակ, որը անհամբեր սպասում եք: Նմանապես, մահը հանգստի վիճակ է՝ կյանքից հեռանալու: Վախենալու բան չկա: Երբ մահը գալիս է, ծիծաղեք դրա վրա: Մահը պարզապես փորձություն է, որի նպատակն է խորը դաս սովորեցնել: Դուք հոգի եք, և հոգին չի մահանում: Անհրաժեշտ չէ սպասել, որ մահը ձեզ սա սովորեցնի, երբ դուք կարող եք դա իմանալ հիմա: Առաջին դասը, որը դուք պետք է սովորեք, այն է, որ կյանքը կախված չէ սննդից: Պահքով դուք կարող եք դա հաստատել ինքներդ:

Բոլորը պետք է աշխատեն իրենց մտավոր կարողությունների զարգացման վրա, որպեսզի կարողանան ավելի լավ կատարել իրենց պարտականությունները բոլոր հանգամանքներում: Պետք է պահպանել կարգուկանոն և կարգապահություն, սակայն պետք չէ լինել կոշտ, այլ ճկուն և տրամաբանական կյանքի և դրա մարտահրավերների հետ գործ ունենալիս:

Երեխայի բոլոր հիմնական սովորությունները ձևավորվում են երեքից յոթ տարեկան հասակում: Աջակցող միջավայրը նպաստում է նրանց զարգացմանը: Այնուամենայնիվ, ակնհայտ միտումների փոփոխությունը պահանջում է հատուկ ուղղորդում:

Իմ մասնավոր դպրոցում ես տղաներին խիստ մարզում էի տալիս մարմնի հետ շփվելու հարցում: Նրանք ծոմ էին պահում և քնում էին հատակին փռված վերմակի

վրա՝ առանց բարձերի: Երբեմն նրանք ժամերով մեդիտացիա էին անում: Երեխաներին օգնել ազատվել մարմնի կապանքներից՝ գերակա նշանակություն ունի և ողջ կյանքի օրինություն է: Մի անգամ իմ ուսանողներից մեկը տասներկու ժամ նստեց մեդիտացիայի մեջ՝ առանց աչք թարթելու: Նման հավասարակշռությունը անսահման ուրախություն է բերում: Իդեալական մարզումը կայանում է մարմնի, մտքի և հոգու հավասարակշռված, գիտական կարգապահության մեջ: Սա է ծոմապահության էությունն ու նշանակությունը:

Պահքի հետևում կա մետաֆիզիկական, տրանսցենդենտալ գիտելիք: Իրականում, մարդը միայն հացով չի ապրում: Երկու բան մեզ կապված է պահում երկրի հետ՝ շնչառությունը և սնունդը: Քնի ընթացքում մարդը անտեղյակ է շնչառության կամ սննդի անհրաժեշտությունից, քանի որ հոգին անջատված է մարմնական գիտակցությունից: Պահքը նույն կերպ բարձրացնում է միտքը: Պահքի միջոցով միտքը հենվում է իր սեփական բնածին ուժերի վրա: Երբ այդ ուժերը դրսևորվում են, մարմնի կենսական ուժը ուժեղանում է հավերժական Էներգիայի միջոցով, որը անընդհատ հոսում է տիեզերական եթերից դեպի մարմին՝ ուղեղի և ողնաշարի միջոցով:

Երբ կենսական ուժը անջատվում է մարմինը պահող արտաքին նյութական աղբյուրներից, այն զգում է ներքին աջակցություն, և միտքը գիտակցում է, որ պինդ նյութերը, որոնց վրա մարմինը հույսը դրել է, պարզապես Էներգիայի կոպիտ և կենտրոնացված դրսևորումներ են: Այնուհետև միտքը կարող է անմիջականորեն փոխազդել կենսական ուժի հետ՝ հրահանգելով նրան մարմնում ցանկալի փոփոխություններ կատարել:

Միտքն ունի ամեն ինչ անելու ուժ: Ահա թե ինչու Հիսուս Քրիստոսը կարողացավ քարերը հացի վերածել, ինչպես ջուրը հոսում էր Մարգարեի մատների արանքից, խաղաղություն լինի նրա վրա, երբ նա ձեռքը դրեց մի

փոքր ջրով լի ամանի մեջ և ասաց. «Եկեք օրհնյալ մաքրագործման և Աստծո օրհնության»:

Հետևաբար, սննդից լիակատար կախվածությունը անարդարությունն է մարդու մտքի և կենսական ուժի նկատմամբ: Երկարատև ծոմապահության միջոցով ծոմ պահողը գիտակցում է, որ ամեն ինչ բանականությունն է:

Այս տիեզերքում յուրաքանչյուր ուժ, մարմին կամ առարկա աստվածային մտքի արդյունք է, ինչպես որ երազում տեսած բոլոր բաները ստեղծվում են ենթագիտակցության կողմից:

Միտքը վերահսկում է մարմինը: Պահքի ընթացքում, եթե կարծում եք, որ ձեր մարմինը կթուլանա դրա հետևանքով, այն իսկապես կթուլանա: Եվ եթե կարծում եք, որ պահքը կնվազեցնի ձեր ուժը, այդ մտքի հետևանքով դուք ձեզ թույլ կզգաք:

Բայց եթե համոզեք ինքներդ ձեզ, որ ձեր մարմինը ուժեղ է, դուք հոգնածություն չեք զգա, փոխարենը, դուք կզգաք հիանալի, թարմացնող էներգիա: Մարդկանց մեծ մասը չգիտի դա, քանի որ երբեք դա չեն զգացել:

Միտքը չի բացահայտի իր հրաշքները, եթե դուք չակտիվացնեք նրա ուժերը: Եվ այն չի գործի այնքան ժամանակ, քանի դեռ դուք չափազանց շատ եք ապավինում նյութական իրերին: Հետևաբար, նրա հրաշքները մնում են թաքնված սովորական ընկալումից:

Բայց երբ դուք սովորում եք՝ ծոմապահության միջոցով՝ ապավինել բանականությանը, դուք կտեսնեք, որ այն գործում է ամեն ինչում՝ լինի դա հիվանդությունը հաղթահարելու, բարգավաճում և առատություն բերելու, թե կյանքի վերջնական նպատակը իրականացնելու մեջ՝ Աստծուն գտնելու:

Նա, ով կարող է վերահսկել իր միտքը, կկարողանա նաև վերահսկել իր մարմինը և դրա կարիքները, և կհասնի հոգևոր խաղաղության և ազատագրման հոգին ու մարմինը միմյանց կապող երկրային սահմանափակումներից:

Մյուս կողմից, նյութի գոյության բացակայության և ոգու համընդհանրության հավատը չպետք է հիմնված լինի անորոշ տեսությունների կամ տրամաբանորեն բացատրվող տեսությունների վրա, այլ պետք է հիմնված լինի գործնական հիմքերի և խորը ինքնագիտակցության վրա:

Մարդիկ սովորաբար նույնանում են սննդի միջոցով պահպանվող մարմնի հետ, բայց չեն գիտակցում, որ մարմնի հիմնական աղբյուրը կենսական ուժն է: Ո՛չ սնունդը, ո՛չ էլ որևէ այլ արտաքին միջոց չեն կարող վերակենդանացնել այն մարմինը, որից տիեզերական հոսանքը հանվել է:

Մարդու ֆիզիկական մարմնի և մտքի միջև կապը էներգիան է, կամ կենսական ուժը: Հին հնդիկ իմաստունները հայտնաբերել են այս էներգիան (պրանա) և մշակել են պրանայամա կոչվող գիտությունը , որը նշանակում է մարմնում կենսական ուժի գիտակցված կառավարում:

Հիսուս Քրիստոսը քառասուն օր ծոմ պահեց անապատում: Մարգարեն, խաղաղություն լինի նրա վրա, ծոմ պահեց և ասաց. «Ծոմ պահեք և առողջ կլինեք»:

Նրանք, ովքեր երբեք ծոմ չեն պահում, չեն կարող փորձից իմանալ, որ կյանքն առանց սննդի հնարավոր է:

Շաբաթական ծոմապահության սկզբնական փուլերում առկա է քաղց: Սակայն, օրերի ընթացքում քաղցի զգացումը նվազում է, և ծոմ պահող անձը զգում է թեթևություն, էներգիա, կենսունակություն և մարմնական սահմանափակումներից ազատագրման զգացողություն: Ինչո՞ւ: Որովհետև մարմինը ֆիզիկական սննդից զրկելը ստիպում է այն ապավինել ոչ նյութական սննդին՝ հոսանքին, էներգիային, գործունեությանը կամ կենսական ուժին:

Մարդկային կամքը էներգիայի ամենամեծ գեներատորն է: Կամքի ուժի և ինքնաբուխ ցանկության

միջոցով մարդը կարող է արագորեն հոգևոր ուժ ստանալ անսահման պաշարից:

Մարդը, ով չի ցանկանում կատարել իր առօրյա գործերը, զգում է էներգիայի և կենսունակության պակաս: Մյուս կողմից, մարդը, ով աշխատում է ջանասիրաբար, ոգևորությամբ և աշխատելու անկեղծ ցանկությամբ, ներթափանցված է տիեզերական հոսանքով, և նրա մարմինն ու հոգին համալրվում են կենսունակության տարրերով:

Նա, ով գիտի և կիրառում է կամքի ուժով ապրելու մետաֆիզիկական եղանակները, և գիտի, թե ինչպես գիտակցաբար կենսական ուժը քաղել դրա անսպառ տիեզերական աղբյուրից, ազատվում է բազմաթիվ ֆիզիկական սահմանափակումներից:

Հնդկաստանի իմաստուններն ու յոգիները ասում են, որ Նյութը կենտրոնացված մտավոր էությունն է: Նրանցից ոմանք ապացուցեցին այս փաստը՝ ցույց տալով սեփական մարմինը և այլ իրերը կամքով Նյութականացնելու և մանիպուլյացիայի ենթարկելու ունակությունը:

Ժամանակակից գիտությունը ապացուցել է, որ Նյութը կազմված է տատանողական ուժերից: Քիմիական տարրերը, որոնք կազմում են տիեզերքի բոլոր ձևերն ու ձևերը՝ ժայռերից ու մոլորակներից մինչև մարդիկ, ոչ այլ ինչ են, քան էլեկտրոնային տատանումների տարբեր ձևեր և տատանումներ: Օրինակ՝ սառույցը բնութագրվում է իր սառնությամբ, քաշով և ձևով: Այն կարելի է տեսնել և շոշափել: Եթե մենք հալեցնում ենք սառույցը, այն վերածվում է ջրի: Եթե մենք եռացնում ենք ջուրը, այն վերածվում է գոլորշու, ապա դառնում է անտեսանելի: Հետևաբար, գիտական տեսանկյունից, սառույցը կամ ձյունը իրականում գոյությունն չունեն, չնայած այն ընկալելի է մեր զգայարաններով: Դրա էությունը անտեսանելի էլեկտրոններն են կամ էներգիայի ձևերը:

Այլ կերպ ասած, այն, ինչը կարող է լուծարվել կամ լուծարվել անտեսանելի վիճակի մեջ, չի կարելի ասել, որ իրական գոյություն ունի: Այս տեսանկյունից նյութը կարելի է համարել գոյություն չունեցող, բայց դրա գոյությունը հարաբերական է:

Նյութը գոյություն ունի մեր մտքի հետ կապված: Բայց, ըստ էության, այն անտեսանելի ուժ է, որը ո՛չ կործանվում է, ո՛չ էլ փոխվում, բացառությամբ արտաքին տեսքի և ֆիզիկական ձևի:

Նմանապես, մարդկային միտքն ու նյութը աստվածային գիտակցության դրսևորումներ են, որոնք գոյություն ունեն միայն ձևով: Ճշմարտությունն այն է, որ միայն համընդհանուր միտքն է իրականում գոյություն ունենում:

Ինչպես երեխան է ծնվում ծնողներից, այնպես էլ նյութի գոյությունը կախված է մտքից: Նյութը աստվածային մտքի արդյունք է և ընկալելի է թվում մարդկային մտքի համար: Ինքնին նյութը իրականություն չունի, քանի որ այն ներքին գոյություն չունի:

Նյութի էլեկտրոնային ուժերը, թեև խելագար են, պարունակում են ինքնագիտակցված տիեզերական կենսական ուժի տատանումներ, որոնք, իրենց հերթին, բխում են աստվածային աղբյուրից:

Աստված ասաց. «Երկնքի և երկրի Լույսը», ուստի թող լույս լինի, և լույս եղավ: Սա նշանակում է, որ աստվածային մտքի և աստվածային կամքի կիզակետը դարձավ լույս կամ թրթռացող էներգիա:

Կյանքի տիեզերական հոսանքը և էլեկտրոնները, որոնք հետագայում ավելի մեծ ուժով տատանվեցին, դարձան բնության բազմազան, թափանցիկ ուժերը: Այս ուժերը դրսևորվեցին որպես հիմնարար նյութական տարրեր, որոնցից կազմված է ֆիզիկական տիեզերքը:

Նյութը իրական է և ընկալելի մարդկային գիտակցության համար: Սակայն փորձի, տրամաբանության և որոշ լաբորատոր փորձերի միջոցով

մարդկությունը հայտնաբերել է, որ թվացյալ աշխարհի բոլոր պատրանքային պատկերների և ձևերի հետևում պետք է լինի մշտական և անփոփոխ ստեղծագործական ուժ:

Այս ճշմարտությունը կարելի է ըմբռնել՝ հասկանալով օվկիանոսի բնույթը, որը գոյություն ունի նույնիսկ այն դեպքում, երբ նրա ալիքները մեկ, մեծ էության՝ օվկիանոսի ժամանակավոր դրսևորումներ են: Ալիքները չեն կարող գոյություն ունենալ առանց օվկիանոսի, բայց օվկիանոսը գոյություն ունի ալիքներով և առանց դրանց:

Այս հասկացությունները կարելի է ընկալել ինտելեկտուալ առումով, բայց դրանք չեն կարող իսկապես հասկանալ, եթե մարդ չսովորի նյութը վերածել կենսական ուժի, իսկ կենսական ուժը՝ տիեզերական գիտակցության, ինչպես մարգարեները, որոշ մեծ դեմքեր և ինքնաճանաչող մարդիկ արել և շարունակում են անել: Այս լուսավորյալ անհատների համար նյութն ինքնին գոյություն չունի, քանի որ նրանք վստահորեն գիտեն, որ արարչագործության ալիքների տակ գտնվում է ոգու անփոփոխ և անփոփոխ օվկիանոսը:

Վեդանտայի և Յոգայի փիլիսոփայություններում տիեզերքը երազ է Աստծո հավերժական, արթուն գիտակցության մեջ (որին ո՛չ քուն է պատում, ո՛չ էլ քուն): Նյութն ու միտքը, տիեզերքը իր աստղերով ու մոլորակներով, խիտ մակերեսային ալիքները և նյութական արարչագործության նուրբ, թափանցիկ հոսանքները, մարդկային զգացմունքների, կամքի և գիտակցության ունակությունները, ինչպես նաև կյանքի ու մահվան, գիշերվա ու օրվա, առողջության ու հիվանդության, հաջողության ու ձախողման վիճակները՝ այս տիեզերական երազանքը կարգավորող հարաբերականության օրենքի համաձայն, բոլորն էլ իրականություններ են:

Հարաբերականության տեսության միջոցով ընկալվող ամեն ինչ իրական է միայն մարդ-երագողի համար, ով իր

փոքր դերն է խաղում մեծ տիեզերական երազում:
Տիեզերական պատրանքից կամ հարաբերականության
օրենքից խուսափելու համար մարդկությունը պետք է
արթնանա այս երազից դեպի Աստծո հավերժական
գիտակցությունը:

Մենք չենք կարող փոխել այս երազանքը
երևակայության կամ ժխտման միջոցով, ընդունելով
կյանքը՝ մերժելով մահը, կամ ընդունելով առողջությունը՝
անտեսելով հիվանդությունը: Յուրաքանչյուր վիճակ իր
հակառակի անբաժանելի մասն է, ինչպես մետաղադրամի
մյուս կողմը կամ կտորի մի կտորը: Երկվությունները
առանձին չեն, այլ փոխկապակցված: Ճշմարտության
որոնողը չի փորձում դրանք առանձնացնել իր մտքում,
այլ գերազանցում է դրանք գիտելիքի և իմաստության
միջոցով:

Յուրաքանչյուր ոք, ով ցանկանում է միայն դրական,
երջանիկ և օգտակար կողմերը ընդունել որպես
դուալիստական բնույթի փաստեր, անձնավորություն է,
որը ընկղմված է երազային աշխարհի պատրանքների
մեջ:

Ճիշտ այնպես, ինչպես մարդը երազներ է տեսնում,
որոնք որոշ ժամանակ իրական են թվում, բայց կորցնում
են իրենց վավերականությունը, երբ անցնում է արթուն
վիճակի, այնպես էլ հնարավոր է, որ մարդը արթնանա
իրական թվացող նյութի երազից և ապրի հոգևոր
իրական և անփոփոխ աշխարհում:

Միայն կատարելագործված անհատը, ով սովորել է
ընդլայնել և վերափոխել իր գիտակցությունը անսահման
Բացարձակի՝ մեդիտացիայի և խորհրդածության
միջոցով, կարող է ընկալել արարչագործությունը որպես
աստվածային երազ: Միայն նա կարող է վստահորեն
հայտարարել, որ նյութ գոյություն չունի: Անընդհատ
ինքնակարգապահության, ներքին ուժի զարգացման և
գիտական յոգայի մեդիտացիայի պրակտիկայի կամ
հոգևոր գիտակցման ցանկացած այլ ուղու միջոցով՝ լինի

դա հավատք, սեր, ծառայություն, ինքնուրացում, թե անկեղծ երկրպագություն, Աստծո որոնողը կարող է լուծել երկվությունները և ընկալել բազմության և բազմազանության բոլոր դրսևորումների հետևում կանգնած հավերժական միասնությունը:

Ամեն ոք, ով ազատվում է տիեզերական պատրանքից, գիտի, որ Ամենակարող Աստված ամեն ինչ է ողջ գոյության մեջ, և այդպիսով դիպչում է իր աստվածային գիտակցությանը և գիտակցում ճշմարտության եությունը:

Խաղաղություն լինի քեզ վրա

Հարուստը նա է, ում Աստված հարստացրել է

Ինչպես պատմել է ուսուցիչ Պարամիանսա Յոգանանդան

Կայսր Ակբարը (1556-1609) Հնդկաստանի Մողոլ կայսրերից մեկն էր և պատմության ընթացքում Ասիական մայրցամաքի մեծագույն կառավարիչներից մեկը: Նա արժանացել է «Մարդկության հովանավոր» տիտղոսին՝ իր ժողովրդի նկատմամբ արդարության և ազնվության, ինչպես նաև նրանց բարեկեցության հանդեպ անկեղծ մտահոգության շնորհիվ: Նա նաև ջանասիրաբար աշխատել է կորցրած հնդկական տարածքները վերադարձնելու և դրանք ուժեղ, կենտրոնացված պետության մեջ միավորելու համար:

Ակբարը Հնդկաստանում տարբեր կրոնների միջև հանդուրժողականության մեծ ջատագով էր: Իր գահակալության տարիներին հինդուիզմն ու իսլամը ծաղկում էին կողք կողքի՝ լիակատար ներդաշնակությամբ: Մուսուլման կայսրը (Ակբարը) երբեմն կրում էր իսլամական հագուստ և գնում էր մզկիթ՝ աղոթելու, իսկ երբեմն՝ հնդկական հագուստ և

գնում էր հինդուիստական տաճար՝ մեդիտացիայի և երկրպագության համար:

Այս մեծահոգի և առատաձեռն կայսրը երբեք մի օր չէր դադարում նվերներ և նվիրատվություններ բաժանել երկրի կարիքավորներին և սոցիալական հաստատություններին:

Նրա սովորությունն էր զբոսնել շքեղ թագավորական կառքով, որը քարշ էին տալիս ութ գեղեցիկ ձիեր: Պահակախումբն ու մուկետիկները թմբուկներով, ծնծղաներով և շեփորներով ամբողջ քաղաքում կհայտարարեին նրա հոյակապ թափորի ժամանման մասին:

Այս ամբողջ փառքի և շքեղության չնայած, իր մեծագույնից խիստ հրաման կար կանգնեցնել երթը ցանկացած պահի և ցանկացած վայրում, եթե հպատակներից որևէ մեկը ցանկանար նրան խնդրանքով դիմել կամ օգնություն խնդրել:

Մի օր, երբ վեհաշուք թագավորական թափորը անցնում էր երկու կողմերից ծառերով շրջապատված լայն պողոտայով, կայսրը նկատեց երկու կույր մարդկանց, որոնք նստած էին մի քանի մետր հեռավորության վրա և աղաղակում էին օգնություն և ողորմություն:

Ավագը հրամայեց սայլը կանգ առնել առաջին կույրի առջև, որը գոռում էր.

«Հարուստները նրանք են, ում կայսրը հարստացնում է»

Այդ արտահայտությունը ուշադիր լսելուց հետո նա խնդրեց վարորդին շարժվել դեպի մյուս կույրը, որը գոռում էր.

«Իսկապէս հարուստ մարդը նա է, ում Աստված հարստացրել է»

**Մի ամբողջ ամիս կայսրը լսում էր նույն երկու արտահայտութիւնները ամեն անգամ, երբ անցնում էր երկու կույրերի կողքով, որոնք իրենից և Աստծուց հարստութիւն էին խնդրում: Վերջապէս նրա մեջ կարեկցանքի զգացում արթնացավ, և նա ցանկացավ օգնել առաջին մարդուն, որի կարգախոսն էր.
«Ամենահարուստը նա է, ում կայսրը հարստացնում է»:**

Մի օր Ակբարը խնդրեց պալատական հացթուխին թխել իր համար մեծ հաց (հաստ կամաջ տեսակի), որի կենտրոնը լցված էր մաքուր ոսկով: Ակբարը այս հացը տվեց առաջին կույրին և լիովին անտեսեց երկրորդին, ով հույսը դրեց Աստծուց հարստութեան վրա, այլ ոչ թե կայսրից:

Դրանից կարճ ժամանակ անց Ակբարը գնաց որսի, և վերադառնալիս նա անցավ նույն փողոցով և տեսավ կույր մարդուն, որը նրան ոսկե հաց էր տվել, դեռևս իր տեղում, ինչպէս առաջ, գոռալով. «Հարուստը նա է, ում կայսրը հարստացրել է»:

Նա խնդրեց, որ թագավորական կառքը կանգնեցնեն կույրի առջև և ասաց նրան. «Ի՞նչ արեցիր այն հացով, որ քեզ տվեցի»:

Տղամարդը պատասխանեց.

«Ձերդ Մեծութիւն, հացը, որը դուք այդքան բարեհամբույր կերպով տվեցիք ինձ, չափազանց մեծ էր և լավ չթխվեց, քանի որ չափազանց ծանր էր, ուստի ես այն տասը ֆիլով վաճառեցի մյուս կույրին, և ես շնորհակալ էի այդ ֆիլները ստանալու համար, որոնք սկզբնապէս ձեր առատաձեռնութեան շնորհիվ էին»:

Ակբարը շուրջը փնտրեց մյուս կույր մարդուն, բայց չկարողացավ գտնել նրան: Նրա մասին հարցուփորձ անելուց հետո նա իմացավ, որ նա հացը տվել էր կնոջը, և հենց որ նա այն բացեց, գտավ ոսկին: Դրանով նրանք գնեցին մի համեստ տուն, և նրանց վիճակը բարելավվեց, երբ Աստված կատարեց նրանց ցանկությունը և հարստացրեց նրանց իր առատ շնորհով:

Սա լսելով՝ կայսրը հասկացավ միջադեպի խորը նշանակությունը: Աննախադեպ խոնարհությամբ նա ձևացրեց, թե հուզմունք ու զայրույթ ունի և սկսեց նախատել առաջին կույրին՝ ասելով.

«Ի՞նչ ես արել, հիմար: Իմ ոսկով լի հացը տվեցիր քո ընկերոջը, որը հարստանալու համար ապավինում էր Աստծուն, այլ ոչ թե ինձ: Այսուհետ դու պետք է ընդունես նրա կարգախոսը և հռչակես, ինչպես նա էր հայտարարում. Հարուստը նա է, ում Աստված հարստացրել է»:

Կամ նմանատիպ մի բան՝

Նա, ով ունի Տվողը, տալիս է

Միայն նրան են հարուստ անվանում

Խաղաղություն լինի քեզ վրա

Մագնիսական կամ ինտելեկտուալ սնունդ

Երբ մարդիկ խոսում են սննդի կամ սնուցման մասին, նրանք սովորաբար նկատի ունեն մարմինը պահպանելու համար օգտագործվող ֆիզիկական սնունդը: Սակայն կան սննդի այլ տեսակներ, որոնք ոչ պակաս կարևոր են, քան ֆիզիկական սնունդը, և հաճախ նույնիսկ ավելի կարևոր են:

Այդ մտավոր կամ հոգևոր սննդի շարքում են՝

**Մտավոր գործունեությունն կամ մտքի կենտրոնացում,
իմաստությունն և հոգևոր զանազանություն**

**Ֆիզիկական սնունդը պահպանում է մարմնի
բջջերը, մինչդեռ մտավոր սնունդը լիցքավորում է
միտքը առողջ գաղափարներով, մինչդեռ իմաստության
սնունդը թարմացնում է հոգին և զարգացնում նրա
կարողությունները:**

**Մտավոր սնունդը սովորաբար բաղկացած է մարդու
մտածած գաղափարներից և այն գաղափարներից, որոնք
նա ստանում է ուրիշներից՝ նրանց հետ շփման և
փոխազդեցության միջոցով:**

**Հանգիստ և ազնիվ խառնվածք ունեցող մարդիկ
օգնում են մեր մտքերը դարձնել գրավիչ և առողջ: Հեշտ է
որոշել, թե արդյոք մարդը իր մտավոր սնունդը ստանում
է խաղաղ, թե՞ խաթարող միջավայրից:
Անհանգստությունը, տառապանքը և շփոթմունքը բոլորն
էլ առաջանում են սխալ տեսակի մարդկանց հետ
շփվելուց, լինեն դրանք ընկերներ, թե հարազատներ,
ինչը հանգեցնում է անհանգիստ մտքերի և անհանգիստ
տրամադրության:**

**Մարմինը էներգիա և գործունեություն է ստանում
ֆիզիկական սննդից, մինչդեռ մազնիսական սնունդը
մարմնին և մտքին մատակարարում է էներգետիկ լիցքեր,
որոնք ավելի հեշտ են մարսվում, քան պինդ և հեղուկ
սնունդը, որը հեշտությամբ չի կարող վերածվել կենդանի
էներգիայի:**

**Երբ կարողանում ես անտեղյակությունը
իմաստության վերածել**

**Թուլությունից և թուլությունից դեպի առողջություն
և կենսունակություն**

**Վստահորեն և համարձակորեն քայլեք կյանքի
ճանապարհներով՝ նույնիսկ մենակ**

**Եվ կենդանի և զգոն խիղճ ունենալու ներքին
ուրախությունը**

**Եվ անսասան հավատ Աստծո արդարադատության և
ճշմարտության՝ կեղծիքի և իրականության՝ պատրանքի
նկատմամբ հաղթանակի նկատմամբ:**

**Եվ երբ ամեն օր փորձում ես մտքերդ ազատել դեպի
ավելի բարձր և ավելի նուրբ մակարդակներ**

Նա սիրող և երախտապարտ սիրտ ունի

Եվ բարի մտադրություններ ուրիշների հանդեպ

Ձեր մտավոր սնունդը մագնիսական է

**Եվ այդ ժամանակ այն ձեզ կգրավի ամեն ինչ, ինչը
գեղեցիկ է և օգտակար**

Իրերից, մարդկանցից և հանգամանքներից

**Նա խիստ կարիք ունի շարունակելու իր
ճանապարհորդությունը դեպի անվտանգության և
ապահովության ափեր:**

Եվ վերջապես, բայց ոչ պակաս կարևորը

**Երբ դու ջանք ես գործադրում ստանալու այն, ինչ
քեզ անհրաժեշտ է, և գոհ ես նրանով, ինչ Աստված
հեշտացնում է քեզ համար**

**Ավելի հարուստ եղիր հոգով և ավելի գոհ, քան
նրանք, ովքեր տարված են աշխարհիկ ունեցվածքով և
ազահ են դրա անցողիկ հաճույքներին:**

Խաղաղություն լինի քեզ վրա

**Աստված չի լքում նրանց, ովքեր սիրում են Իրեն
«Յոգիի հուշագրություններ. ինքնակենսագրություն»
գրքից (հնդկական փիլիսոփայությունը յոգիի կյանքում)**

**«Եթե մեր հայրը քեզ ժառանգությունից զրկեր,
Մուկունդա ⁽¹⁾, դու իսկապես արժանի կլինեիր դրան,
քանի որ հիմարաբար ու անմտորեն վատնում ես
կյանքդ»:**

**Ահա թե ինչպես իմ ավագ եղբոր քարոզը հասավ
ականջներիս: Ես նոր էի վերադարձել Ջիտենդրայի հետ
գնացքից՝ ծածկված փոշու շերտով, երբ հասանք
Անանտայի տուն, որը վերջապես տեղափոխվել էր
Ագրայի հին քաղաք: Իմ ավագ եղբայրը աշխատում էր
որպես հաշվապահ կառավարության հանրային
աշխատանքների վարչությունում, ուստի ես նրան
ասացի. «Գիտե՞ս, եղբայր Անանտա, որ ես Աստծուց
խնդրում եմ իմ ժառանգությունը»:**

**Նա պատասխանեց. «Փողը առաջ է գալիս, իսկ
Աստված՝ հետո: Ո՞վ գիտի: Կյանքը կարող է երկար
լինել»:**

**Ես ասացի. «Աստված առաջին տեղում է, իսկ փողը՝
Նրա ծառան: Եվ ո՞վ կարող է կանխատեսել: Կյանքը
կարող է կարճ լինել»:**

**Իմ պատասխանը եկավ ինքնաբուխ, առանց զգալու,
որ ինչ-որ բան է պատահելու (Բայց, ավաղ, Անանտան
հեռացավ այս աշխարհից երիտասարդ տարիքում):**

**Եղբորս աչքերը փայլեցին գոհունակությունից, քանի
որ նա դեռ հույս ուներ, որ ես կվերադառնամ
ընտանեկան բույն, և ասաց.**

**«Կարծում եմ՝ սա ճգնաժամական իմաստությունն է:
Բայց ինձ թվում է, թե դու լքել ես Բենարեսը»:**

Այսպես ես նրան ասացի. «Իմ Բենարեսում մնալը անարդյունք չանցավ, քանի որ այնտեղ գտա այն ամենը, ինչ սիրտս կարոտում էր: Եվ կարող ես վստահ լինել, որ ես գտա ոչ այն (գիտնականին), որին դու հանդիպեցիր քո ընկերակցության մեջ, ոչ էլ նրա որդուն»:

Անանտան ինձ հետ ծիծաղեց՝ հիշելով տեղի ունեցածը, խոստովանելով, որ պայծառատես գիտնական Բենարեսը, որին ինքը ընտրել էր որպես իմ ուղեցույց, իսկապես զուրկ էր հեռատեսությունից և խորաթափանցությունից: Նա հարցրեց ինձ.

«Այսպիսով, ի՞նչ է քո ծրագիրը, իմ կորած, թափառող եղբայր»:

Ես պատասխանեցի՝ բացատրելով. «Ջիտենդրան խնդրեց ինձ ուղեկցել իրեն Ագրա՝ վայելելու Թաջ Մահալի հրաշքները, իսկ դրանից հետո մենք կգնանք իմ ուղեկցորդի մոտ, որին վերջերս գտա և որը Վարանասիում ճգնավորական տուն ունի»:

Անանտան մեզ հետ շատ լավ վարվեց, իսկ երեկոյան Նա անընդհատ զննող աչքերով նայում էր ինձ, ուստի ես ինքս ինձ ասացի.

«Գիտեմ, թե ինչ է թաքնված այդ հայացքի հետևում: Նա ինչ-որ բան է պատրաստում»:

Եվ իրոք, այն, ինչ ես կանխատեսել էի, տեղի ունեցավ նախաճաշի ժամանակ: Անանտան անմեղ տեսք ուներ, երբ հավաքում էր երեկվա զրույցի թելերը՝ ասելով. «Այսպիսով, այսպես ես զգում, որ քեզ մեր հոր փողը պետք չէ»:

Ես ասացի. «Իմ հույսը միայն Աստծո վրա է»:

Նա պատասխանեց. «Խոսքերը Էժան են, Մուկանդա: Ճակատագիրը քեզ պաշտպանել է մինչև այս պահը: Բայց

որքա՛ն ամորթալի կլիներ քո վիճակը, եթե ստիպված լինեիր հույսդ դնել այդ անտեսանելի ձեռքի վրա՝ քեզ սնունդ և ապաստան տրամադրելու համար: Դու անպայման փողոցներում կդիմեիր մուրացկանության»:

Ես ասացի. «Աստված մի արասցե: Ես չեմ վստահի անցորդներին՝ Աստծո փոխարեն, Ով բացում է սննդակարգի դռները նրանց համար, ովքեր երկրպագում են Իրեն և վստահում են Իրեն, և նրանց անթիվ կենսամիջոցներ է տրամադրում, բացի մուրացկանությունից և աղաչանքից»:

Նա ասաց. «Սա բոլորը հռետորական արտահայտություններ և պոռոտախոսություն են: Ենթադրենք, որ ես ձեզ խնդրեմ ձեր փիլիսոփայությունը, որով դուք պարծենում և պարծենում եք, փորձարկել այս նյութական աշխարհում իրական աշխարհի փորձառության հետ, կհամաձայնե՞ք»:

Ես ասացի. «Այո՛, ընդունում եմ: Թույլատրելի՞ է Աստծուն սահմանափակել միայն տեսական ոլորտով»:

Նա ասաց. «Կտեսնենք: Այսօր դուք հնարավորություն կունենաք կամ ընդլայնել իմ տեսակետները, կամ ընդունել դրանց վավերականությունը»:

Անանտան մի պահ դրամատիկ լռեց, ապա շարունակեց խոսել դանդաղ ու հանգիստ՝ ասելով.

«Առաջարկում եմ այսօր առավոտյան ինձ ուղարկել քո ընկերոջ՝ Ջիտենդրայի հետ մոտակա Բրինդբեյն քաղաքը՝ պայմանով, որ ոչ մի ռուփի չվերցնես քեզ հետ, սնունդ կամ փող չմուրաս, ոչ մեկին չպատմես քո դժվարին վիճակի մասին և չմնաս առանց սննդի կամ չմնաս Բրինդբեյնում: Եթե կեսգիշերից առաջ վերադառնաս իմ տուն՝ առանց այս փորձության որևէ

պայման խախտելու, ես կլինեմ Ագրայի ամենազարմանալի մարդը»:

Ես ասացի. «Եվ ես ընդունում եմ մարտահրավերը»

Իմ խոսքերում կամ սրտումս ոչ մի տատանում չկար: Աստվածային միջամտության ուրախալի հիշողություններ փայլատակեցին իմ առջև. Լահիրի Մահասայայի պատկերի առջև Աստծուն ուղղված աղաչանքի միջոցով մահացու խոլերայից իմ ապաքինումը, Լահորի տան տանիքի վրայով թռչող երկու օդապարուկների նվերը, Բարեյլիի հուսահատության և հիասթափության մեջ ճիշտ ժամանակին ժամանած թալիսմանը, Պանդիտի բակից դուրս գտնվող Բանարասի անանուն ճգնավորի վճռական ուղերձը, Սուրբ Մայրի տեսիլքը և նրա սիրո վեհ խոսքերը լսելը, ինչպես նաև Գուրու Մահասայայի միջոցով իմ ցանկություններին նրա անմիջական արձագանքը, վերջին պահին եկած առաջնորդությունը, որը օգնեց ինձ ստանալ ավագ դպրոցի դիպլոմը, ապա՝ իմ թաղամասի ուսուցիչը՝ վերջնական օրհնությունը, որը եկավ ինձ ամբողջ կյանքի երազանքների մշուշի մեջ: Ես երբեք թույլ չեմ տա, որ իմ «փիլիսոփայությունը» անբավարար լինի այս դաժան աշխարհում պայքարի համար, մի աշխարհում, որը հավատում է միայն շոշափելի ապացույցներին և ապացույցներին:

Եղբայրս պատասխանեց. «Մարտահրավերն ընդունելը քեզ համար պատիվ է, և ես հենց հիմա կուղեկցեմ քեզ մինչև գնացք»:

Այա Անանտան դարձավ դեպի Ջիտենդրան, որը զարմանքից աչքերը կկոցել էր, և դիմեց նրան՝ ասելով. «Դու պետք է նրան ուղեկցես որպես վկա, և, շատ հավանական է, նաև որպես զոհ»:

Կես ժամվա ընթացքում Ջիտենդրան և ես ձեռքներումս պահեցինք միակողմանի տոմսեր այս

հանկարծակի ուղևորության համար, այն բանից հետո, երբ Անանտան մեզ մանրակրկիտ զննեց կայարանի մի անկյունում և համոզվեց, որ մեզ հետ փող չկա, և որ մեր մեջքին փաթաթված կտորները չեն թաքնվում անհրաժեշտից ավելի:

«Անանտա, տուր ինձ մեկ կամ երկու ռուբլի որպես պահուստ, որպեսզի վատ բախտ ունենալու դեպքում կարողանամ քեզ հեռագիր ուղարկել», - բողոքեց ընկերս փողի և հավատքի միջև սրվող հակամարտության մեջ:

Ես նրան հանդիմանելով գոռացի. «Ջիտենդրա, ես չեմ շարունակի այս թեստը, եթե դու քեզ հետ փող ունեցնես որպես վերջնական երաշխիք»:

Ջիտենդրան պատասխանեց. «Մետաղադրամների զրնգոցը հանգստացնող է»: Բայց նա ուրիշ ելք չուներ, քան լռել, երբ Ջիտենդրան խստորեն նկատողություն արեց նրան:

Իմ ավագ եղբայրն ասաց. «Մուկանդա, ես անգուր չեմ»:

Անանտայի ձայնում խոնարհության նոտա հնչեց, գուցե խիղճը տանջում էր նրան երկու անփուլթ տղաների օտար քաղաք ուղարկելու կամ Աստծո զորության հանդեպ հավատի պակասի համար, ապա նա ավելացրեց.

«Եթե պատահաբար կամ շնորհով ինձ հաջողվի հաջողությամբ անցնել Բրենդիբանի փորձությունը, ես կխնդրեմ ձեզ օծել ինձ որպես ձեր աշակերտ»:

Այս խոստումը անսովոր էր և անհամատեղելի հաստատված սովորույթների և ավանդույթների հետ: Հնդկական ընտանիքներում ավագ եղբայրը հազվադեպ է խոնարհվում իրենից փոքրերի առջև. նա երկրորդն է միայն հորից հետո՝ իրենից փոքրերի կողմից հարգանք և

հնազանդությունն ստանալու առումով: Սակայն ժամանակ
չկար մեկնաբանելու նրա ասածը, քանի որ գնացքն
արդեն սկսել էր շարժվել:

Զիտենդրան տխուր լուռ մնաց, մինչ գնացքը
շարունակում էր արագությունը, ապա վերջապես
տեղաշարժվեց իր տեղում և ուժեղ կծեց ինձ ցավոտ
տեղում՝ ասելով.

«Ես ոչ մի նշան չեմ տեսնում, որ Աստված մեզ
հաջորդ կերակուրը կապահովի»:

Այսպիսով, ես ասացի. «Հանգիստ եղիր, կասկածող,
որովհետև Աստված գործում է գաղտնի»:

Նա պատասխանեց. «Կարո՞ղ եք նրան շտապեցնել:
Ես քաղցած եմ՝ պարզապես մտածելով այն մասին, թե ինչ
է մեզ սպասվում: Ես Վարանասիից հեռացա Թաջ Մահալը
տեսնելու համար, այլ ոչ թե սեփական դամբարանս
մտնելու համար»:

Այսպես ես ասացի. «Քաջալերվիր և ուրախացիր,
Զիտենդրա: Մի՞թե մենք չենք գնում Բրինդիբանի
սրբազան հրաշքներին առաջին անգամ նայելու»: Ես
լցվում եմ կարոտով միայն այն մտքից, որ ոտք կդնեմ Տեր
Կրիշնայի ոտքերով օրհնված երկրի վրա:

Այդ պահին մեր կուպեի դուռը բացվեց, և երկու
տղամարդ մտան ներս: Հաջորդ կանգառը վերջինն էր:

Անծանոթը, որը նստած էր իմ դիմաց, նկատելի
հետաքրքրությամբ դիմեց ինձ՝ հարցնելով. «Բարև ձեզ,
Բրանդենբուրգում ընկերներ ունե՞ք»:

Ես սառնորեն հայացքս շրջեցի նրանից՝ ասելով. «Դա
քո գործը չէ»:

Նա ասաց. «Հնարավոր է՝ դուք փախել եք ձեր
ընտանիքներից Սրտագողի կախարդանքի տակ: Ես

Նույնպես հոգևոր կարոտի մարդ եմ, և ես կհամոզվեմ, որ դուք սնունդ և ապաստան եք գտնում այս ուժեղ շոգից»:

Ես պատասխանեցի. «Ո՛չ, պարո՛ն, թողեք մեզ հանգիստ: Դուք առատաձեռն եք, բայց սխալվում եք՝ մեզ փախստականներ կարծելով»:

Մեր գրույցն ավարտվեց այնտեղ: Հենց որ գնացքը կանգ առավ, և ես ու Ջիտենդրան իջանք հարթակում, մեր երկու պատահական ընկերները գրկեցին մեզ և տաքսի կանչեցին:

Մենք ձիերից իջանք մի հոյակապ մատուռի առջև՝ մշտադալար ծառերի մեջ գտնվող մի հիանալի վայրում: Ակնհայտ էր, որ բարերարները այնտեղ լավ հայտնի էին, երբ մի ժպտերես տղա մոտեցավ մեզ և առանց որևէ մեկնաբանության տարավ ընդունելության սենյակ, որտեղ մեզ դիմավորեց մի արժանապատիվ, փայլուն տարեց կին:

Տղամարդկանցից մեկը դիմեց տանտիրուհուն՝ ասելով. «Մայր Գաուրի, երկու արքայազները չեն կարողանա մասնակցել: Վերջին պահին նրանց ծրագիրը փոխվեց, և նրանք ձեզ են հղում իրենց անկեղծ շնորհակալությունն ու խորին ներողությունները: Բայց մենք բերել ենք ևս երկու հյուր, որոնց, երբ հանդիպեցինք գնացքում, ես զգացի, որ նրանք Տեր Կրիշնայի աշակերտներն են»:

Երկու ուղեկիցները ուղղվեցին դեպի դուռը՝ ասելով. «Մենք հրաժեշտ ենք տալիս ձեզ, մեր երկու փոքրիկ ընկերներ: Մենք կրկին կհանդիպենք, եթե Աստված կամենա»:

Մայր Ջուրին քաղցր, քնքուշ ժպիտով դիմավորեց իր անսպասելի հյուրերին՝ ասելով. «Բարի գալուստ: Դուք չէիք կարող այստեղ ավելի լավ օր գալ: Ես սպասում էի,

որ երկու արքայազն կգան այս ճգնավորարան: Այնքան ուրախ եմ, որ դուք եկաք, հակառակ դեպքում ես ամոթից կհալվեի, եթե այդքան խնամքով պատրաստած ուտելիքը չգտնվեր մեկին, ով կհամտեսեր և կվայելեր այն»:

Այս բարի խոսքերը զարմանալի ազդեցություն ունեցան Ջիտենդրայի վրա, ով պոռթկաց արցունքների մեջ: Բրինդբեյնում նրա վախեցած աղետը վերածվել էր թագավորների և իշխանների համար վայել խնջույքի: Իրադարձությունների այս հանկարծակի շրջադարձը նրա համար չափազանց ծանր էր: Տանտիրուհին հետաքրքրասիրությամբ նայեց նրան, բայց առանց մեկնաբանության, թերևս գիտակցելով դեռահասի հուզական պոռթկումները:

Մեզ հրավիրեցին ճաշի, և մայրիկ Ջուրին մեզ տարավ ճաշասենյակ, որը բուրավետ էր ախորժեղի բույրերով, ապա անհետացավ հարակից խոհանոցում:

Եվ ես սպասում էի այս պահին, ուստի ընտրեցի Ջիտենդրայի մարմնի վրա հարմար տեղ և կծեցի նրան այնպես, ինչպես նա ինձ էր կծել գնացքում՝ ասելով.

«Աստված գործում է, և շատ արագ, դուք՝
թերահավատացներդ»:

Տանտիրուհին վերադարձավ՝ ձեռքին մի հովհար, որը նա անընդհատ հովհարեց մեզ ավանդական արևելյան ոճով, մինչ մենք նստած էինք ասեղնագործված վերմակների վրա: Վանականները բերեցին գրեթե երեսուն տարբեր տեսակի ուտելիք: Սա սովորական ճաշ էր, այլ չքեղ խնջույք: Այս մոլորակ մեր ժամանումից ի վեր մենք երբեք նման համեղ բաներ չէինք համտեսել:

Նա դիմեց մեր տանտիրուհուն՝ ասելով. «Սրանք իսկապես արքայազներին վայել ուտեստներ են, պատվարժան մայրիկ: Ես չգիտեմ, թե ձեր

թագավորական հյուրերը որ հրատապ հարցն են ավելի կարևոր համարել, քան այս խնջույքին մասնակցելը: Դուք մեզ պարգևեցիք մի ամբողջ կյանքի հիշողություն, որը մենք երբեք չենք մոռանա»:

Քանի որ Անանտայի վիճակը թույլ չէր տալիս մեզ ավելին բացահայտել, մենք չկարողացանք բացատրել պատվարժան տիկնոջը, որ մեր երախտագիտությունը կրկնակի իմաստ ուներ, բայց մեր նվիրվածությունը հստակ էր: Մենք մեկնեցինք նրա օրհնությամբ և ջերմ հրավերով՝ կրկին այցելելու ճգնավորանոց:

Դրսում անտանելի շոգ էր, ուստի ես և ընկերս ապաստան գտանք վանքի դարպասի մոտ գտնվող կադամբա ծառի ստվերում: Դրան հաջորդեցին վիրավորական խոսքեր, երբ Ջիտենդրան երկրորդ անգամ արտահայտեց իր անհանգստությունն ու կասկածը՝ ասելով.

«Ի՛նչ դժվարին իրավիճակում ես ինձ գցել: Մեր ճաշը բախտ էր: Իսկ հիմա ինչպե՞ս ենք վայելելու այս քաղաքի գեղեցկությունները՝ առանց մեր ձեռքում մեկ մետաղադրամ ունենալու: Եվ հետո, կարո՞ղ եք ասել, թե ինչպես կկարողանանք վերադառնալ Անանտայի տուն»:

Այսպես ես ասացի. «Հիմա, երբ ստամոքսդ լիքն է, որքա՛ն արագ ես մոռանում Աստծուն»:

Իմ խոսքերը կոպիտ չէին, այլ՝ հանդիմանական: Որքա՛ն կարճ է մարդկային հիշողությունը, երբ խոսքը վերաբերում է երկնային օրհնություններին: Այս աշխարհում չկա մի մարդ, ով իր խնդրանքներին որևէ պատասխան չի ստացել:

Ջիտենդրան պատասխանեց. «Ես երբեք չեմ մոռանա իմ հիմարությունը՝ ռիսկի դիմելով քեզ նման անզգույշ մարդու հետ»:

Ես ասացի. «Բավական է, Ջիտենդրա, քանզի Աստված, որը կերակրեց մեզ, նույն Աստվածն է, որը հոգ է տանում մեզ մասին Բրինդբանում և մեզ կվերադարձնի Ագրա»:

Հազիվ էի խոսքս ավարտել, երբ մի երիտասարդ, որի դեմքը ճառագում էր վստահություն և մխիթարություն, արագ մոտեցավ մեզ: Կանգնած մեր ծառի տակ, խոնարիվեց իմ առջև և ասաց.

«Սիրելի՛ բարեկամ, դու և քո ուղեկիցը, հավանաբար, այստեղ անծանոթներ եք, ուստի թույլ տուր ինձ լինել քո հյուրընկալողն ու ուղեցույցը»:

Չնայած հնդիկ տղամարդու դեմքը հազվադեպ էր գունատվում, Ջիտենդրայի դեմքը անմիջապես դեղնեց հիվանդության պատճառով: Ես քաղաքավարիորեն մերժեցի առաջարկը: Բայց երիտասարդը շատ անհանգիստ դարձավ, այնպես, որ այլ հանգամանքներում դա բավականին ծիծաղելի կլիներ: Նա պատասխանեց.

«Դու հաստատ չես կարողանա ազատվել ինձնից!»

Ես ասացի. «Ինչո՞ւ չէ»:

Նա վստահորեն նայեց ինձ և ասաց. «Որովհետև դու իմ ուսուցիչն ես: Երբ կեսօրին մեդիտացիա էի անում, տեսիլքում տեսա օրհնյալ Տեր Կրիշնային, և նա ինձ ցույց տվեց երկու կերպարանք հենց այս ծառի տակ, որոնցից մեկը քո դեմքն էր, իմ ուսուցիչը, որը ես հաճախ եմ տեսել իմ մեդիտացիաներում: Որքա՛ն երջանիկ կլինեի, եթե դու ընդունեիր իմ խոնարի ծառայությունները»:

Այսպիսով, ես ասացի. «Ես նույնպես ուրախ եմ, որ դու ինձ գտար: Ո՛չ Աստված է մեզ լքել, ո՛չ էլ մարդը»:

Չնայած ես անշարժ կանգնած էի՝ ժպտալով իմ առջև գտնվող այդ եռանդուն դեմքին, մի ակնածանք ինձ ստիպեց հոգով խոնարհվել աստվածային ոտքերի առաջ:

Տղան ասաց. «Ընկերներ՛ր, որքա՛ն եմ ցանկանում, որ դուք այցելությանը պատվեք իմ տունը»:

Ես ասացի. «Դու առատաձեռն երիտասարդ ես, բայց մենք չենք կարող դա անել, որովհետև մենք Ագրայում եղբորս հյուրերն ենք»:

Նա ասաց. «Ապա թույլ տվեք ինձ գոնե ձեզ երկուսիդ ուղեկցել Բրինդիբան՝ որպես այս հանդիպման հուշ»:

Ես ուրախությամբ ընդունեցի հրավերը: Երիտասարդը, որի անունը Պրատապ Չաթերջի Էր, խնդրեց ձիաքարշ, և մենք ուղղվեցինք դեպի Մադհանա Մոհանա տաճար և Կրիշնայի այլ տաճարներ: Մթնշաղ իջավ, մինչ մենք դեռ աղոթում էինք տաճարում: Հետո Պրատապն ասաց.

«Կարո՞ղ եմ թույլտվություն խնդրել քաղցրավենիք ուտելու համար»:

Նա մտավ կայարանի մոտ գտնվող խանութ, մինչ մենք զբոսնում էինք լայն փողոցով, որն այժմ լի էր մարդկանցով և համեմատաբար հանգիստ էր դարձել: Մեր ընկերը կարճ ժամանակով անհետացավ և վերադարձավ՝ ձեռքին մեծ քանակությամբ քաղցրավենիք: Նա աղերսական ժպտաց՝ ձեռքին թղթադրամների մի կապոց և երկու տոմսեր պահելով, որոնք գնել էր Ագրա մեր ուղևորության համար, և ասաց. «Աղաչում եմ ձեզ շնորհել ինձ այս հոգևոր պատիվը»:

Իմ ընդունումը ոչ այլ ինչ էր, քան հարգանք այդ անտեսանելի ձեռքի նկատմամբ: Մի՞թե դրա առատաձեռնությունը, որը Անանտան ծաղրում էր, շատ ավելին չէր, քան անհրաժեշտ էր:

Մենք կայարանի մոտ մի մեկուսի անկյուն փնտրեցինք, և ես ասացի.

«Պրատապ, ես քեզ կսովորեցնեմ Կրիա՝ Լահիրի Մահասայի՝ ժամանակակից դարաշրջանի մեծագույն յոգիի մեթոդը, և նրա այս մեթոդը կլինի քո հոգևոր ուղեցույցը»:

Ձեռնադրությունը տեղի ունեցավ կես ժամից, և ես դիմեցի նոր աշակերտին՝ ասելով. «Կրիյան կլինի թանկարժեք գոհարը, որը կբավարարի քո ցանկությունները: Այս արվեստը, որը դու պարզ ես համարում, պարունակում է արագ հոգևոր առաջընթացի մեթոդ: Հնդկական սուրբ գրություններն ասում են, որ մարմնավորված մարդկային «ես»-ին միլիոն տարի է պետք՝ տիեզերական խաբեությունից ազատվելու համար, բայց այս երկար բնական ժամանակահատվածը կարող է զգալիորեն կրճատվել Կրիա Յոգայի միջոցով: Ինչպես Ջագադես Չանդրա Բոզեն ապացուցեց, որ բույսի աճը կարող է արագանալ սովորականից ավելի, այնպես էլ մարդու հոգևոր աճը կարող է արագանալ էզոտերիկ գիտելիքներով: Անկեղծ եղիր քո պրակտիկայում, և դու կմոտենաս Աստծուն՝ Ուսուցիչների Ուսուցչին և Ուղեկցորդների Ուղեկցորդին»:

Պրատապը մտախոհ ասաց. «Ես անսահման ուրախություն եմ զգում այս օրինյալ յոգական բանալին գտնելու համար, որը երկար ժամանակ փնտրում էի: Դրա հոգևոր ազդեցությունը կազատի ինձ զգայարանների սահմանափակումներից և կշարժի դեպի ավելի բարձր աշխարհներ: Այսօր Տեր Կրիշնային տեսնելը մեծ օրհնություն է իմ կյանքում»:

Մենք մի պահ նստեցինք լուռ և հասկացող, ապա դանդաղ քայլեցինք դեպի կայարան: Ուրախություն լցրեց ինձ, երբ ես նստեցի գնացքը, մինչ Ջիտենդրան լաց էր լինում: Պրատապին իմ հրաժեշտը սրտաճմլիկ էր՝

**ընդհատված իմ երկու ընկերների հառաջանքներով ու
լացով: Ջիտենդրային կրկին պատեց վշտը, այս անգամ ոչ
թե իր համար, այլ իր դեմ, և նա սկսեց ասել:**

**«Օ՛, որքա՛ն թույլ եր իմ հավատը Աստծո հանդեպ: Իմ
սիրտը կարծրացել էր, բայց հիմա ես երբեք չեմ կասկածի
Աստծո հոգատարության վրա»:**

**Հենց որ կեսգիշերը հարվածեց, երկու
արկածախնդիրները, որոնց առանց մեկ կոպեկի էին
ուղարկել, մտան Անանտայի տուն: Նրա դեմքը իսկապես
խոստացվածի պես լի էր զարմանքով: Հանգիստ
ռուփիները անձրև էին թափում սեղանին: Նա կատակով
ասաց. «Ասա ճշմարտությունը, Ջիտենդրա: Մի՞թե այս
երիտասարդը չի դիմել ճանապարհային կողոպուտի»:**

**Բայց հենց որ եղբայրս լսեց պատմության
մանրամասները, նա լրջացավ, ապա ընկճվեց, և խոսեց
այնպիսի հոգևոր եռանդով, որը ես երբեք չեի տեսել:**

**«Մատակարարման և պահանջարկի օրենքը հասնում
է շատ ավելի թափանցիկ հորիզոնների, քան ես կարծում
էի: Եվ առաջին անգամ եմ հասկանում, թե ինչու դուք չեք
հետաքրքրվում փողով և դրա անպարկեշտ կուտակմամբ
այս աշխարհում»:**

**Չնայած ուշ էր, եղբայրս պնդեց այն նվիրել Կրիա
Յոգային: Այսպիսով, վարպետ Մուկանդան ստիպված էր
պատասխանատվություն կրել երկու «ուսանողների»
համար, որոնց նա չէր խնդրել մեկ օրում:**

**Հաջորդ առավոտյան մենք նախաճաշեցինք
հանգստության և ներդաշնակության մթնոլորտում, որը
բացակայում էր նախորդ օրը: Ես ժպտացի Ջիտենդրային
և ասացի.**

**«Դուք չեք զրկվի Թաջ Մահալը տեսնելուց: Եկեք
նայենք դրան, նախքան Սերամպուր մեկնելը»:**

Մենք հրաժեշտ տվեցինք Անանտային և մեր հայացքը հառեցինք Ագրայի հիասքանչ և ամենահպարտ հուշարձանին՝ Թաջ Մահալին, որի սպիտակ մարմարը փայլում էր արևի լույսի տակ՝ ինչպես կատարյալ ներդաշնակության երազ: Շրջապատված մուգ կիպարիսներով, կանաչ մարգագետիններով և խաղաղ լճով, նրա ներքին մասը զարդարված էր կիսաթանկարժեք քարերով զարդարված բարդ փորագրություններով: Նրբագեղ ծաղկեպսակներ և մոտիվներ միահյուսված և խաչաձևված էին շագանակագույն և մանուշակագույն մարմարի վրա, մինչդեռ գմբեթից եկող լույսը ողողում էր կայսր Շահ Ջահանի և նրա թագավորության թագուհի և նրա սիրո առարկա Մոմթազի Մահալի դամբարանները:

Չգալով, որ բավականաչափ տեսել եմ և անհամբեր սպասում էի ուսուցչիս տեսնելուն, ես անմիջապես Ջիտենդրայի հետ ուղևորվեցի հարավ՝ դեպի Բենգալիա: Ուղեկիցս ասաց. «Մուկանդա, ես ամիսներ շարունակ չեմ տեսել ընտանիքիս, փոխել եմ ծրագրերս և գուցե ավելի ուշ այցելեմ քո ուսուցչին Սերամպուրում»:

Իմ ուղեկիցը, որին կարելի էր բարեհամբույր կերպով բնութագրել որպես քմահաճ, ինձ թողեց Կալկաթայում, իսկ ես տեղական գնացքով ժամանեցի Սերամպուր, որը տասներկու մղոն հյուսիս է:

Ես զարմանքի ալիք զգացի, երբ հասկացա, որ քսանութ օր էր անցել այն ժամանակվանից, երբ հանդիպել էի իմ ուսուցչին Վարանասիում, և նա ինձ ասել էր. «Դու կվերադառնաս չորս շաբաթից»: Եվ ահա ես կանգնած էի սրտխփոցով նրա ճգնավորության բակում՝ հանգիստ Ռայ Գիատի վրա, առաջին անգամ մտնելով այն ճգնավորությունը, որտեղ ես պետք է անցկացնեի հաջորդ տասը տարիների մեծ մասը

Հնդկաստանի մեծ իմաստունի՝ իմ ուսուցչի՝ Սվամի Շրի Յուկտեշվարի հետ:

**Ուսուցիչ Պարամհանսան և Թագորը
«Հնդկաստանի փիլիսոփայությունը յոգայի
կյանքում» գրքից**

**Իմաստուն Պարամհանսա Յոգանանդայի համար
«Ռաբինդրանաթ Թագորը մեզ սովորեցրեց երգել
բնականորեն և ինքնաբուխ՝ որպես ինքնարտահայտման
միջոց, ինչպես երգող թռչունները»**

**Այս բացատրությունն ինձ եկավ Բհուլա Նատից՝
Ռանչի դպրոցի 14-ամյա խելացի տղայից, երբ մի
առավոտ գովաբանեցի նրա մեղեդային երգեցողությունը:
Առիթներով թե առանց առիթի, տղան մեղեդիներով
հոսում էր ինչպես ներդաշնակ հոսք: Նախկինում նա
սովորել էր Թագորի հայտնի Սանտինակիտանում, որը
նշանակում է «խաղաղության նավահանգիստ»,
Բուլպուրում:**

**Ես ասացի իմ ընկերոջը. «Ռաբինդրանաթի հիմները
իմ շուրթերին են եղել վաղ մանկությունիցս: Բոլոր
բենգալացիները, նույնիսկ անգրագետ գյուղացիները,
մեծապես վայելում են նրա վեհ պոեզիան»:**

**Եվ նա Բհուլայի հետ արտասանեց Թագորի մի քանի
տողեր, որը երաժշտություն էր դարձրել հազարավոր
հնդկական բանաստեղծություններ, որոնցից մի քանիսը
նրա սեփական ստեղծագործություններն էին, իսկ մի
քանիսը՝ հին:**

**Երգելն ավարտելուց հետո ես ծիծաղելով ասացի.
«Ես Ռաբինդրանաթի հետ հանդիպեցի անմիջապես այն
բանից հետո, երբ նա ստացավ գրականության Նոբելյան
մրցանակը: Ես ուժեղ ցանկություն զգացի այցելել նրան,
քանի որ հիանում էի նրա ոչ դիվանագիտական
համարձակությամբ քննադատների հետ շփվելիս»:**

**Բհուլան անհամբերությամբ հետաքրքրվեց
պատմությամբ, ուստի ես ասացի. «Լեզվաբանները**

Թագորին դաժան քննադատության են ենթարկել, քանի որ նա բենգալական պոեզիայում նոր ոճ է ներմուծել՝ խառնելով խոսակցական և դասական արտահայտությունները՝ առանց հաշվի առնելու լեզվաբանների կողմից գնահատվող լեզվական սահմանները: Նրա բանաստեղծությունները պարունակում են խորը փիլիսոփայական ճշմարտություններ գրավիչ, հուզական արտահայտություններով՝ առանց հավատարիմ մնալու հաստատված գրական ձևերին»:

«Մի ազդեցիկ քննադատ մի անգամ Ռաբինդրանաթին անվանել է արհամարհանքով և արհամարհանքով «աղավնի բանաստեղծ, որը չնչին գումարով վաճառել է իր ղուկուկները տպագրիչներին»:

Սակայն Թագորի վրեժը մոտ էր: Արևմտյան գրական աշխարհը հարգանքի տուրք մատուցեց նրան նրա գրքի (Գիտանջալի. Երգի զոհաբերություններ) անգլերեն թարգմանության կապակցությամբ: Գիտնականների մեծ խումբ, այդ թվում՝ նրա նախկին քննադատները, գնացքով մեկնեցին Սանտինիկետյան՝ իրենց շնորհավորանքները հայտնելու համար»:

Ռաբինդրանաթը դիտավորյալ երկար ուշացումից հետո ընդունեց իր այցելուներին, ապա լուռ ու անտարբեր լսեց նրանց գովեստը: Վերջապես, նա նրանց քննադատության զենքը դարձրեց նրանց վրա՝ ասելով.

«Պարոնայք, հարգանքի և պատվի բուրավետ վարդերը, որոնք դուք ինձ այստեղ եք առաջարկում, խառնված են ձեր նախկին արհամարհանքի նեխած հոտերի հետ: Կա՞րոյոք որևէ կապ իմ կողմից Նոբելյան մրցանակ ստանալու և ձեր այս հանկարծակի գնահատանքի միջև: Ես դեռևս նույն բանաստեղծն եմ, որը վիրավորեց ձեզ, երբ իմ համեստ ծաղիկները մատուցեցի Բենգալիայի սրբավայրում»:

«Թերթերը հրապարակեցին Թագորի համարձակ նկատողության համառոտ նկարագրությունը, և ես

հիացա այն մարդու անկեղծությամբ, ով չէր խաբվել շողոքորթությամբ և երեսպաշտությամբ»:

«Կալկաթայում ինձ Ռաբինդրանաթի հետ ծանոթացրեց նրա քարտուղարը՝ պարոն Ս.Ֆ. Անդրուսը ⁽¹⁾, որը պարզապես հագնված էր բենգալական հագուստով և սիրով Թագորին անվանում էր իր հրեշտակային ուսուցիչ (Գուրուդեա)»:

«Ռաբինդրանաթը ջերմորեն ընդունեց ինձ՝ շրջապատված խարիզմայի, հարուստ մշակույթի և անկեղծ քաղաքավարության մի աուրայով: Թագորը պատասխանեց իր գրականության աղբյուրների մասին իմ հարցին՝ ասելով, որ իր հիմնական ոգեշնչման աղբյուրները մեր կրոնական էպոսներն են և բանաստեղծ Վիդյապատիի ստեղծագործությունները, որը ապրել է տասնչորսերորդ դարում»:

Այս հիշողություններից ոգեշնչված՝ ես սկսեցի երգել մի հին բենգալական երգ, որը Թագորը նոր ձևով էր վերափոխել՝ սկսելով «Լույս, լույս տուր քո սիրո լամպին» երգով: Բիռլան միացավ ինձ ուրախ երգեցողության մեջ, երբ մենք զբոսնում էինք դպրոցի բակում:

Ռանչի դպրոցի հիմնադրումից մոտ երկու տարի անց ես հրավեր ստացա Ռաբինդրանաթից՝ այցելելու նրան Սանտինիկետանում՝ մեր կրթական իդեալները քննարկելու համար: Ես ուրախությամբ ընդունեցի և գնացի նրա հետ հանդիպելու: Երբ ժամանեցի, նա նստած էր իր սեղանի մոտ, և ինձ թվաց, թե իսկական տղամարդկության մարմնացում է, ինչպես ցանկացած նկարիչ կարող է պատկերացնել: Նրա գեղեցիկ, նուրբ ձևավորված դեմքը ճառագայթում էր ազնվություն և արժանապատվություն՝ շրջապատված երկար մազերով, հոսող մորուքով և մեծ, բարի աչքերով՝ բոլորը զարդարված հրեշտակային ժպիտով: Նրա մեղեդային ձայնը, ինչպես ֆլեյտայի լարերը, գրավում էր սիրտը: Նա բարձրահասակ էր, ուժեղ և հանգիստ, մարմնավորում էր կնոջ քնքշությունը և երջանիկ երեխայի անմեղությունը:

Ես կասկածում եմ, որ ոգեշնչված բանաստեղծի որևէ այլ իդեալ կարող է գտնել ավելի իսկական արտահայտություն, քան այս քնքուշ, հոգեհարազատ ասմունքողի մեջ:

Ես անմիջապես Թագորի հետ սկսեցի մեր երկու կրթական հաստատությունների համեմատական և խորը ուսումնասիրությունը, որոնք երկուսն էլ հիմնված էին ոչ ավանդական սկզբունքների վրա: Մենք նրանց միջև շատ նմանություններ գտանք, ինչպիսիք են բացօթյա ուսուցումը, պարզությունը և փոքր երեխաների մոտ ստեղծագործականության խրախուսումը:

Այնուամենայնիվ, Ռաբինդրանաթը մեծ նշանակություն տվեց գրականության և պոեզիայի ուսումնասիրությանը, ինչպես նաև երաժշտության և երգի միջոցով ինքնարտահայտմանը, ինչը ես արդեն նկատել էի Բհոլայում: Սանտինիկետացի տղաները լռության որոշակի ժամանակահատվածներում էին զբաղվում, բայց նրանք մասնագիտացված յոգայի դասընթացներ չէին ստանում:

Բանաստեղծը խորը ուշադրությամբ լսում էր մարմնի բջիջները ակտիվությամբ և կենսունակությամբ լիցքավորող Յոգոդա վարժությունների բացատրությունը և Ռանչիի բոլոր աշակերտներին սովորեցվող յոգայի կենտրոնացման մեթոդը:

Թագորը պատմեց ինձ իր վաղ կրթական դժվարությունների մասին և ծիծաղելով ասաց. «Ես փախա դպրոցից հինգ տարեկանից հետո»: Ես անմիջապես նկատեցի, թե ինչպես էին նրա նուրբ բանաստեղծական զգացողությունները բախվում դպրոցի սարսափելի կարգապահական մթնոլորտին:

Բանաստեղծը պերճախոսորեն ժեստ արեց դեպի փարթամ այգում սովորող ուսանողների խումբը՝ ասելով.

«Այս պատճառով ես հիմնադրեցի Սանտինիկետյան ինստիտուտը՝ ծառերի ստվերի և երկնքի շքեղության տակ: Երեխան զգում է, որ գտնվում է իր բնական

միջավայրում՝ ծաղիկների և երգող թռչունների մեջ, որպեսզի կարողանա արտահայտել իր սեփական տաղանդների ներքին հարստությունը: Ճշմարիտ գիտելիքը չի կարող պոմպոզ կամ լցվել արտաքին աղբյուրներից, այլ գիտելիքը պետք է լինի օգնություն՝ մարդկային հոգու խորքում թաքնված անսահման իմաստության գանձերը բացահայտելու համար» ⁽²⁾:

Ես համաձայնեցի նրա հետ և ավելացրի.

«Երեխաների իդեալիստական հակումները և հերոսների ու հերոսության հանդեպ նրանց սերը մեռնում են սովից սովորական դպրոցներում, քանի որ նրանք սահմանափակվում են վիճակագրությունից, իրադարձություններից և պատմական ժամանակաշրջաններից կազմված սննդով»:

Բանաստեղծը ջերմությամբ էր խոսում իր հոր՝ Դևենդորանաթի մասին, որը նրան ոգեշնչել էր Սանտինիկետան մեկնել: Նա ասել է. «Հայրս ինձ տվեց այս բերրի հողամասը, որտեղ նա կառուցել էր տաճար և հյուրատուն: Իմ կրթական փորձը սկսվեց այստեղ՝ 1901 թվականին, երբ ընդամենը տասը երեխա ունեի: Նոբելյան մրցանակի հետ միասին ստացած ութ հազար ֆունտը ես ծախսեցի դպրոցի պահպանման վրա»:

Ավագ Թագորը (Դևենդորանաթ), որը լայնորեն հայտնի է որպես Մահարիշի (Մեծ իմաստուն), իսկապես ուշագրավ մարդ էր, ինչպես ցույց է տալիս նրա կյանքի պատմությունը: Նա իր երիտասարդության երկու տարիներն անցկացրել է Հիմալայան վանքերում մեդիտացիա անելով: Նմանապես, նրա հայրը՝ Դվարկանաթը, հայտնի էր ամբողջ Բենգալիայում իր առատաձեռն հասարակական բարեգործությամբ: Այս բերրի հողից ծնվել է լուսատուների ընտանիք: Ռաբինդրանաթը միայնակ չէր իր ստեղծագործական արտահայտչաձևում. նրա հարազատները կիսում էին նրա տաղանդը: Նրա զարմիկները՝ Գոգոնենդրան և Ուպանենդրան, համարվում են Հնդկաստանի

ամենաականառու արվեստագետներից ⁽³⁾: Ռաբինդրանաթի եղբայրը՝ Դվիջենդրան, նույնպես խորը փիլիսոփա էր, որը սիրված էր նույնիսկ անտառի թռչունների և կենդանիների կողմից:

Ռաբինդրանաթը հրավիրեց ինձ գիշերել իր հյուրատանը: Ի՞նչ հիանալի տեսարան էր այդ երեկո, երբ բանաստեղծը ուսանողների խմբի հետ նստած էր բակում: Ժամանակը կարծես կանգ առավ, և տեսարանն ինձ թվաց հին ճգնավորական կացարանի նման, որտեղ բանաստեղծ Թագորը շրջապատված էր իր աշակերտներով, պարուրված ուրախության և սրբազան սիրո մթնոլորտով: Թագորը հյուսում և կատարելագործում էր սիրո յուրաքանչյուր կապ՝ ներդաշնակության և համաձայնության թելերով: Իսկական հոգևոր պոեզիայի ինչպիսի՜ հազվագյուտ ծաղիկ ծաղկեց Աստծո այգում՝ իր բնական գեղեցկությամբ և բույրով ուրիշներին գրավելով դեպի իրեն:

Իր մեղեդային ձայնով Ռաբինդրանաթը մեզ համար կարդաց իր նոր գրված, քաղցր բանաստեղծություններից մի քանիսը: Նրա հիմների և պատմությունների մեծ մասը, որոնք գրվել են իր աշակերտներին ուրախություն և բերկրանք պարգևելու համար, գտնվում են Սանտինիկետանում: Ինձ համար նրա պոեզիայի գեղեցկությունը կայանում է գրեթե յուրաքանչյուր տողում Աստծո մասին հղում կատարելու մեջ, չնայած սուրբ անունը հստակորեն չի հիշատակվում: Օրինակ՝ նա ասում է.

«Երբ երգելով հարբում եմ, մոռանում եմ ինձ և քեզ իմ ընկերն եմ անվանում, ո՛վ դու, որ իմ տերն ես»:

Հաջորդ օրը՝ ճաշից հետո, ես դժկամությամբ հրաժեշտ տվեցի բանաստեղծին: Ես ուրախ եմ, որ նրա փոքրիկ դպրոցը մեծացել և վերածվել է այն բանի, ինչն այժմ կոչվում է Վիզվա Բհարատի միջազգային

համալսարան ⁽⁴⁾, որտեղ բոլոր երկրներից եկած ուսանողները գտնում են իդեալական միջավայր:

Որտեղ միտքն ազատված է վախերից և գլուխը բարձր է պահված

Որտեղ գիտելիքն ազատ է և անսահմանափակ,

Աշխարհը նեղ տեղական պատերով չի վերածվել մասնատված մասերի

Եվ որտեղ խոսքերը բխում են ճշմարտության խորքից,

Եվ եռանդուն ջանքերը ընդլայնում են իրենց հասանելիությունը դեպի կատարելություն

Որտեղ բանականության մաքուր աղբյուրը չի կորել իր ճանապարհը մեռած սովորույթների անմարդաբնակ ավազոտ անապատներում,

Եվ քանի որ այն առաջ է շարժվում անընդհատ ընդլայնվող մտքով և գործողությամբ,

Որպեսզի իմ երկիրը արթնանա այդ ազատության երկնքում, ո՛վ իմ հայր ⁽⁵⁾

Հաջողության գաղտնիքների բանալին

Հաջողությունը նշանակում է մարդու բավարարվածություն և բավարարվածություն իր միջավայրում: Իսկական հաջողությունը արդարության սկզբունքների վրա հիմնված գործողությունների արդյունք է և ներառում է ուրիշների երջանկությունն ու բարեկեցությունը՝ որպես մարդու սեփական երջանկության անբաժանելի մաս: Եթե մենք կիրառենք այս սկզբունքը մեր նյութական, մտավոր, բարոյական և հոգևոր կյանքում, մենք կունենանք հաջողության ամբողջական և համապարփակ սահմանում:

Մարդիկ տարբեր տեսակետներ և տեսություններ ունեն հաջողության մասին՝ կախված կյանքի իրենց նկրտումներից: Հաճախ կարելի է լսել, թե ինչպես են որոշ մարդիկ հաջողությունը նույնացնում գողության հետ՝

ասելով. «Նա հաջողակ գող էր»: Սա ընդգծում է, որ հաջողությունը իր բոլոր ձևերով և տարատեսակներով ցանկալի է և ցանկալի: Այնուամենայնիվ, մեր հաջողությունը չպետք է վնասի ուրիշներին:

Կա նաև հաջողության մեկ այլ չափանիշ. երբ մենք կարողանում ենք ներդաշնակ և օգտակար արդյունքներ բերել մեզ համար, մենք պետք է մեր հաջողության մեջ ներառենք նաև ուրիշներին և կիսվենք դրա պտուղներով նրանց հետ:

Մեկը կարող է որոշել երկար ժամանակ լռել՝ հրաժարվելով այդ ընթացքում խոսել իր ընտանիքի անդամների հետ: Թեև այս անձը կարող է որոշակի ներքին խաղաղություն ձեռք բերել դրա արդյունքում, նրա վարքագիծը եսասիրական է և վնասակար է իր ընտանիքի երջանկության համար: Նա չի կարող համարվել իսկապես հաջողակ, եթե իր սիրելիները նույնպես չօգտվեն իր նվաճումից:

Նմանապես, նյութական հաջողության հասնելը ոչ միայն մեր իրավունքն է վայելելու բարեկեցությունը ինքնուրույն, այլև մեր բարոյական պատասխանատվությունը ուրիշների նկատմամբ՝ նրանց օգնելու բարելավել իրենց նյութական պայմաններն ու կենսապայմանները:

Յուրաքանչյուր ինտելեկտ ունեցող մարդ կարող է փող աշխատել, բայց եթե նրանք սեր ունեն իրենց սրտում, նրանք երբեք չեն օգտագործի այդ փողը եսասիրական նպատակներով, այլ կկիսվեն այն ուրիշների հետ: Փողը անեծք և դժբախտություն է եսասերների և ժլատների ձեռքում, և օրհնություն և նվեր՝ բարի սրտեր և առատաձեռն հոգիներ ունեցողների ձեռքում:

Օրինակ՝ Հենրի Ֆորդը կարողությունն վաստակեց, սակայն նա չէր հավատում բարեգործությանը, որը նա համարում էր անգործության և ծուլության խրախուսում: Փոխարենը, նա շատերի համար ապահովում էր աշխատանքով և ապրուստի միջոցներով: Եթե Հենրի Ֆորդը գումար էր վաստակում՝ միաժամանակ ուրիշների համար բարգավաճում ապահովելով, ապա նա հաջողության էր հասել ճիշտ ձևով:

Նույնիսկ մեծագույն սրբերը չեն հասնում լիակատար փրկության, եթե չեն կիսվում իրենց հաջողություններով՝ իրենց հոգևոր փորձառություններով և բարձրագույն գիտելիքներով՝ ուրիշների հետ՝ օգնելով նրանց հասնել սրբազան հասկացողության: Այս պատճառով նրանք, ովքեր հասել են նման փուլերի և հասել են նման վիճակների, ցանկանում են հասկացողությունն փոխանցել նրանց, ովքեր դրա կարիքն ունեն:

Եթե ցանկանում եք հասնել իրական հաջողության, ապա կապահովեք ոչ միայն ձեր անձնական երջանկությունը, այլև ուրիշների երջանկությունը:

Արևելքի և Արևմուտքի միջև հաջողության չափանիշների տարբերությունները

Արևելքում և Արևմուտքում հաջողության տարբեր չափանիշներ կան: Դժբախտաբար, Արևելքն ավելի ու ավելի է ընդօրինակում արևմտյան ֆիլմերում տեսածի ամենավատ կողմերը: Մինչդեռ որոշ ֆիլմեր միսիթարություն են տալիս, իրական կյանքը ցույց է տալիս, որ հաջողությունը շատ հեռու է հեշտ լինելուց: Կյանքը հաճախ դաժան է և անողորմ, և մենք պետք է պայքարենք ապրուստ վաստակելու համար: Մտածեք այն ջանքերի մասին, որոնք անհրաժեշտ են ձեր մարմինը պահպանելու և այն առողջ ու հիվանդություններից զերծ պահելու համար: Նույնիսկ եթե հաջողության հասնեք, այդ հաջողությունը անցողիկ է: Մարմինը, ի վերջո,

կհանգչի: Անհրաժեշտ է պայքարել բազմաթիվ ներքին և արտաքին ուժերի դեմ՝ ցանկալի հաջողության հասնելու համար: Այս ուժերը անխոնջ աշխատում են՝ ձեզ զրկելու ցանկացած նշանակալի նվաճումից:

Արևմուտքը կենտրոնանում է ներկա կյանքի հետ կապված մասնակի կամ ժամանակավոր հաջողության վրա: Արևելքը, մյուս կողմից, կենտրոնանում է ամբողջական, երկարատև և կայուն հաջողության վրա:

Մենք նրանց ենք անվանում, ովքեր հասել են հավերժական հաջողության գագաթնակետին (երկու աշխարհներում հաղթողները՝ Դատավորի աչքում հաջողակները):

Այս մարդիկ երջանիկ են մարմնով, մտքով և հոգով: Նրանք կարող են որոշ բաներ ունենալ, բայց նրանք տիրապետում են մեծ հարստության՝ ներքին խաղաղության հարստությանը և հոգու ու աստվածային ոգու, ինչպես նաև մարմնի ու տիեզերական կյանքի միջև եղած կապի հոգևոր ըմբռնմանը:

Արևելքում երեխայի մտքում արմատավորվում է այս տեսակի հաջողության գաղափարը: Արևմուտքում երեխային տալիս են խնայատուփ և սովորեցնում են ձգտել փողի՝ ցանկությունները բավարարելու համար:

Բավականաչափ նյութական հաջողության հասնելու համար լավ է քրտնաջան աշխատել, բայց երեխաներին պետք է նաև սովորեցնել երկարատև հաջողության արժեքը: Հոգու հարստությունը հավերժ մնում է հավերժության բանկում, և դուք կարող եք ցանկացած պահի այդ բանկում երջանկությունը հանել:

Բայց նույնիսկ հոգևոր հաջողությունը կարող է միակողմանի և անհավասարակշիռ լինել, եթե դուք ունեք

Նյութական պարտականություններ, որոնք չեն կարողանում կատարել:

Միայն բնության օրենքներից ազատված մեծագույն յոգիները կարող են լիովին անտեսել նյութական գործերը:

Արևելքում հիմնական ուշադրությունը կենտրոնացած է եղել հոգևոր երջանկության զարգացման վրա, մինչդեռ կյանքի նյութական կողմերը հաճախ անտեսվել են: Արևմուտքում կան որոշ նյութական հարմարավետություններ, բայց շատ քիչ հոգեբանական երջանկություն: Անհրաժեշտ է երկուսի միջև հավասարակշռություն, քանի որ կյանքի միայն մեկ կողմի վրա կենտրոնանալը հանգեցնում է անհավասարակշռության և կյանքի պահանջներին ռացիոնալ կերպով արձագանքելու անկարողության:

Օրինակ, եթե նկարիչը կենտրոնանում է միայն արվեստի վրա և անտեսում մնացած ամեն ինչ, դա կհանգեցնի անհավասարակշռության, որը դրսևորվում է որպես անհանգստություն և դժբախտություն: Այնուամենայնիվ, արվեստի վրա կենտրոնանալը հոգևորականության, աշխատանքի, գիտության և ծառայության հետ մեկտեղ կհանգեցնի հիանալի հավասարակշռության, լիակատար հաջողության և իրական երջանկության:

Եթե հարստությունը զուգակցվի հիվանդության և խնդիրների հետ, հետևանքները բազմաթիվ կլինեն: Հիգիենան և առողջապահությունը Արևմուտքի ուժեղ կողմերից են: Վնասակար միջատներն ու մահացու մանրէները արդյունավետորեն վերահսկվում են զարգացած երկրներում, մինչդեռ դրանք առատ են մյուսներում: Սակայն այս վնասատուների վերացումը նվաճման գագաթնակետը չէ, քանի որ զարգացած երկրներում գոյություն ունեն այլ տեսակի խնդիրներ,

ինչպիսիք են դժվար վճարվող հաշիվները և խեղդող ֆինանսական ճգնաժամերը՝ պայմանավորված ապառիկ գնման համակարգերի պատճառով. խնդիրներ, որոնք խանգարում են քունը և խաթարում հոգեկան հանգստությունը:

Կյանքը ավելին է, քան պարզապես գոյատևում

Աստված այս երկիրը մեզ համար չի ստեղծել միայն ուտելու, քնելու և մեռնելու համար, այլ որպեսզի մենք իմանանք Նրա կամքը և հասկանանք մեր գոյության նպատակը: Մի քանի իմաստուն մարդիկ հասկացել են տիեզերական ծրագրի իմաստը, բայց մարդկանց մեծ մասը կույր է և անտեղյակ է այդ նպատակից: Երկիրը դառնում է տանջանքների խցիկ նրանց համար, ովքեր ապրում են աստվածային ծրագրի անտեղյակության մեջ: Բայց երբ դուք կյանքի փորձառությունները դիտարկում եք որպես ձեր ուսուցիչներ և դրանցից սովորում եք այս աշխարհի իրական բնույթը և ձեզ տրված դերը տիեզերական դրամայում, այդ փորձառությունները դառնում են արժեքավոր լուսավորություններ երկարատև բավարարվածության և երջանկության ճանապարհին:

Աստված տիեզերական պատրանքը դարձրել է չափազանց հզոր

Մենք ապրում ենք քառսային և անհանգիստ աշխարհում: Դուք կարող եք մտածել, որ փողը երջանկություն է նշանակում, բայց երբ դուք այն ձեռք եք բերում, կհասկանաք, որ դեռ դժբախտ եք: Դուք կարող եք հարստություն ձեռք բերել և, Աստված մի արասցե, կորցնել ձեր առողջությունը: Կամ կարող եք լավ առողջություն ունենալ և կորցնել ձեր փողը: Կամ կարող եք ունենալ և՛ հարստություն, և՛ առողջություն, բայց տառապել բազմաթիվ խնդիրներից ուրիշների հետ՝ բարություն ցուցաբերելով միայն ատելության և

վրդովմունքի դիմաց: Առանց Աստծո, այս կյանքում ոչինչ չի կարող իսկապես բավարարել ձեզ:

Եթե Աստված ցանկանար, որ մենք ապրեինք միայն նյութական գիտակցությամբ, մենք լիովին կբավարարվեինք նյութական իրերով և կբավարարվեինք աշխարհիկ կյանքով:

Երբևէ տեսե՞լ եք ոչխարների հոտ: Եթե նրանցից մեկը ցատկում է, հոտի մնացած մասը առանց վարանելու ընդօրինակում է նրան: Մարդկանց մեծ մասն այդպիսին է: Մեկը կարող է մտածել մի գաղափար կամ ներմուծել նոր միտում, իսկ մյուսները անմիջապես կմիանան այդ միտումին և կպատճենեն այն: Այս օրինաչափությունը պահպանվել է սերունդներ շարունակ: Յուրաքանչյուր ազգ ունի իր սովորույթներն ու ավանդույթները, և մենք չենք կարող պնդել, որ դրանք բոլորը ճիշտ կամ հիմնավոր են: Բայց ո՞վ գիտի: Այդ սովորույթներից և ավանդույթներից մի քանիսը կարող են աբսուրդային, անիմաստ և անիմաստ լինել:

Կա մի եղանակ՝ գնահատելու և դատելու այդ սովորույթներն ու ավանդույթները

Սկզբում յուրաքանչյուր ավանդույթ ունեւ արդարացում: Եթե մենք պարզենք, որ արդարացումը դեռևս ճշմարիտ է, ապա ավանդույթն ունի իմաստ և օգուտ: Այնուամենայնիվ, անխոհեմ է կուրորեն հետևել ավանդույթներին: Մենք պետք է իմանանք ճշմարտությունը և հետևենք դրան՝ տարբերակելով, թե ինչը կարող է մեզ երջանկություն բերել, ապա կիրառելով այն:

Կյանքը պետք է պարզեցվի: Եթե դուք օբյեկտիվորեն վերլուծեք մարդկային վարքագծի անհատական առանձնահատկությունները, կտեսնեք, որ մեր որոշ սովորույթներ և ավանդույթներ ծիծաղելի են:

Արևմուտքում մարդիկ հետևում են բազմաթիվ կանոնների: Կան հատուկ հագուստ երեկոյան զբոսանքների, ընթրիքների, այցելությունների և զբոսանքների համար: Ես նույնիսկ մի անգամ տեսա ծխողների համար նախատեսված հատուկ բաճկոնների գովազդը:

Կազմակերպվածությունը հիանալի է, բայց կազմակերպվածությանը և մեթոդաբանությանը չափազանց հետևողական լինելը հաճախ հանգեցնում է տառապանքի:

Արևելքում տներն ու հագուստը պարզ են: Արևմուտքում կյանքն այնքան բարդ է, որ երջանկությունը մեզանից խուսափում է բաները որոշակի ձևով անելու վրա չափազանց կենտրոնանալու պատճառով:

Ինչո՞ւ բարդացնել կյանքը՝ շեշտը դնելով, թե ինչպես պետք է տունն ու սեղանը որոշակի ձևով դասավորել:

Արևելքում, երբ մենք մարդկանց հրավիրում ենք այցելելու, բոլորը ուրախություն են զգում և անհամբեր սպասում են այդ այցելություններին:

Արևմուտքում հյուրերին հրավիրում են, որին հաջորդում են ժամերով խելահեղ նախապատրաստություններ՝ ապահովելու համար, որ ամեն ինչ կատարյալ լինի: Հյուրերի ժամանումից հետո տանտերը անհամբեր սպասում է նրանց մեկնմանը:

Կենցաղը, հագուստը և սնունդը պետք է պարզեցվեն: Ռեստորաններում ուտելը կարող է տնտեսապես նպատակահարմար չլինել, բայց դա անելը կարելի է երբեմն: Ճիշտ չէ երկար ժամեր անցկացնել խոհանոցում՝ ժամանակ չթողնելով վայելելու այլ, ավելի կարևոր բաներ:

Իմ ճանապարհորդությունների և դասախոսությունների ժամանակ ես պարզեցրեցի իմ սննդակարգը: Պարզապես սենյակումս պահում էի կաթ, սալաթ և պանիր, և ես հարմարավետ էի զգում դրա հետ:

Դրախտը մեր մեջ է, ոչ թե իրերի մեջ

Հնդկաստանում մեր ասկետիկ մարզումների ընթացքում մենք սովորեցինք վերահսկել մեր ցանկությունները և վեր կանգնել այն ամենից, ինչ մեզ դուր է գալիս, դուր չի գալիս և նախընտրում: Մենք շնորհակալ էինք ստացած ամեն ինչի համար: Սակայն Արևմուտքում մարդկանց մեծ մասը դժբախտ է, չնայած այնքան շատ բանի, կարծես ընդհանրապես չունեն: Ցանկությունները սահմաններ չունեն: Առավոտյան, սափրվելուց և հագնվելուց հետո, ամուսինը առաջին բանը, որ ուզում է, նախաճաշն է: Հենց որ նստում է սեղանի շուրջ, ցանկանում է, որ իր կինը ուրիշ բան պատրաստած լիներ: Նա էլ, իր հերթին, ցանկանում է, որ ավելի լավ ափսեներ, գդալներ, դանակներ և պատառաքաղներ ունենար:

Օրերն անցնում են, և սրա ու նրա ցանկությունները շարունակվում են, մինչև ոչինչ չի կարողանում բավարարել նրանց: Վերջապես, զույգը չի կարողանում գոհացնել միմյանց և ուրախություն չի գտնում նույնիսկ իրենց երեխաների մեջ՝ կորցնելով ամուսնական երջանկությունը: Քանի որ նրանք հիասթափված են, նրանք հարձակվում են իրենց ամենամոտ մարդկանց վրա: Կինը դժգոհում է, դժգոհում և չափազանց քննադատում է ամուսնուն, մինչդեռ նա գոռում է երեխաների վրա, իսկ երեխաները ապստամբում են իրենց ծնողների դեմ և անմիտ արարքներ են գործում իրենց ընկերների հետ (և այսպես ցիկլը շարունակվում է):

Սխալ չէ ունեցվածք ունենալը, սխալ է թույլ տալ, որ մեր ունեցվածքը տիրի մեզ: Մենք պետք է ազատվենք մարդկանց և իրերի նկատմամբ կապվածությունից, քանի որ կապվածությունը դժբախտություն է բերում:

Իմ դրախտը իմ մեջ է: Երբ վայելում եմ Աստծո օրհնությունները, շնորհակալ եմ Նրան, և իմ ներքին ուրախությունն աճում է: Առանց այդ ներքին բավարարվածության, նույնիսկ երկրային հաճույքներն ու ուրախությունները դժոխքի են վերածվում: Ես հասկացել եմ, որ առանց այդ ներքին ուրախության, ինձ վրա դրված պատասխանատվության բեռը կիսլեր ինձ խաղաղությունից և կզրկեր ինձ երջանկությունից:

Երջանկության ամենամեծ թշնամին շքեղ իրեր գնելու համար փող պարտք վերցնելն է: Մարդիկ սխալմամբ կարծում են, որ չեն կարող երջանիկ լինել, եթե ձեռք չեն բերում ինչ-որ կոնկրետ բան: Բայց նույնիսկ այդ իրը ձեռք բերելուց հետո նրանք չեն զգա իրական երջանկություն՝ չնայած իրենց ժամանակավոր ուրախությանը: Այսպիսով, ո՞րն է իմաստը հետապնդել երկրային երջանկության միրաժը, որը խոստանում է միայն խախտել իր խոստումը:

Մարդիկ պետք է ապրեն պարզ՝ առանց մշտական ուշադրության կարիք ունեցող բազմաթիվ ունեցվածքի կարիք ունենալու:

Անկասկած, նոր բան գնելը հաճելի փորձառություն է: Սակայն որոշ ժամանակ անց այդ ուրախության զգացումը աստիճանաբար մարում է, և դուք կարող եք նույնիսկ ընդհանրապես կորցնել հետաքրքրությունը դրա նկատմամբ՝ մոռանալով դրա մասին և ցանկանալով ինչ-որ այլ բան: Այնուամենայնիվ, այդ ապրանքի հաշիվը չի մոռացվի, հատկապես, եթե այն գնել եք մաս-մաս:

Մարդը պետք է վերահսկողություն ստանձնի իր կյանքի նկատմամբ և այն հնարավորինս պարզեցնի: Նա պետք է որոշ գումար խնայի անհրաժեշտության և արտակարգ իրավիճակների համար, խնայողությունները նախապատվությունը տա շքեղության վրա ծախսերին և օգնի ուրիշներին իրենց լավագույնս: Երբ դուք օգնում եք ուրիշներին, օգնությունը կգա ձեզ այս կամ այն կերպ, և դուք ոչնչի կարիք չեք ունենա և ոչնչից չեք զրկվի:

Ես հաստատ գիտեմ, որ ամեն ինչ, ինչ ինձ անհրաժեշտ է, կգա ինձ մոտ, ուստի չեմ անհանգստանում ապագայի համար: Սա ո՛չ պարծենկոտություն է, ո՛չ էլ ձևացում, քանի որ ես բազմիցս զգացել եմ այդ օրինյալ ուժի գործն ու արդյունավետությունը իմ կյանքում:

Անկախ նրանից՝ լողում եմ կյանքի մակերեսին, թե խեղդվում ծովի խորքում, ես գիտեմ, որ Աստծո հետ եմ, և Նա՝ ինձ հետ, և որ ոչինչ չի կարող վնասել ինձ: Այդ գիտելիքն ինձ աննկարագրելի և խորը երջանկություն է պարգևել:

Եթե չլինեին ստացած հոգևոր հասկացողությունն ու փորձառությունները, ես կլինեի երկրի վրա ամենադժբախտ մարդը: Ես շատ հարստություն եմ ձեռք բերել, բայց ես հրաժարվել եմ թույլ տալ, որ այն ստրկացնի ինձ, ոչ էլ թույլ եմ տվել, որ այն դիպչի կամ փոխի ինձ: Ես ամեն ինչ, ինչ վաստակել եմ Աստծո ճանապարհին և կարիքավորներին, տալիս եմ իմ ներքին երջանկությունը իմ ամենամեծ ունեցվածքն է՝ մի գանձ, որի մասին նույնիսկ թագավորները կարող էին միայն երազել:

Հաջողությունը կախված է ներքին ձեռքբերումներից

Երբ տեսնում եք, որ մեծ թվով մարդիկ զրկված են երջանկությունից կամ հաջողությունից, մի ենթադրեք,

որ սա նրանց ճակատագիրն է: Դուք կարող եք ձեզ ձևավորել այն, ինչ ուզում եք լինել: Ձեր ներքին հաջողությունն է, որ իսկապես հաջողակ է դարձնում ձեզ: Եթե ձեզ ներսում ինչ-որ բան պակասում է, դուք երջանիկ չեք լինի: Բայց եթե ձեզ արտաքին ինչ-որ բան պակասում է, բայց միևնույն ժամանակ երջանիկ եք ներսում, դուք անկասկած հաջողակ եք: Հետևաբար, անհնար է մարդկանց դատել միայն նրանց արտաքին հանգամանքների հիման վրա: Հսկայական բազմության մեջ կարող են լինել անհատներ, ովքեր հասել են հոգևոր բարձրացման և վայելում են խորը ներքին խաղաղություն և հոգևոր երջանկություն:

Այս պատճառով բարոյական և մտավոր հաջողությունը՝ վատ սովորությունների և անառողջ ցանկությունների թելադրանքից ազատագրումը, բերում է շատ ավելի մեծ երջանկություն, քան նյութական հաջողությունը: Մտավոր հաջողության մեջ թաքնված է հոգեբանական բարեկեցություն, որը արտաքին հանգամանքները չեն կարող խլել: Դուք կարող եք ձեր ամբողջ ժամանակը ծախսել հարստություն կուտակելու վրա, բայց այդ հարստությունը ձեզ չի տա այն երկարատև խաղաղությունն ու անվտանգությունը, որը դուք փնտրում եք: Ընդհակառակը, այն ձեզ ավելի շատ դժբախտություն կբերի, քանի որ իրական երջանկությունն ու խաղաղությունը թաքնված են մտքում, այլ ոչ թե նյութական ունեցվածքի մեջ:

Եթե ժամանակ չհատկացնեք ձեր միտքը զարգացնելուն, ապա նյութական հարստության ոչ մի քանակություն չի բավարարի ձեզ: Այս զարգացումը տանջանք չէ, այլ ձեր գիտակցության մարզում՝ երջանկության տանող մտքերն ու գործողությունները սնուցելու համար:

Քո երջանկությունը քո հաջողությունն է, այնպես որ մի թող, որ որևէ մեկը գողանա այն քեզանից: Պաշտպանիր քեզ նրանցից, ովքեր փորձում են նեղացնել քեզ: Երբ ես տղա էի, ես կորցնում էի ինքնատիրապետումս, երբ ինչ-որ մեկը կեղծ լուրեր էր տարածում իմ մասին: Հետագայում ես հասկացա, որ իմ հոգեկան խաղաղությունն ավելի կարևոր է, քան մարդկանց հավանությունն ու գովասանքը:

Խիղճը ինտուիտիվ զգայարան է, որը բացահայտում է մարդու իրական բնույթն ու դրդապատճառները: Երբ ձեր խիղճը մաքուր է, և դուք գիտեք, որ ճիշտ եք անում, ապա վախենալու ոչնչից չունեք: Մաքուր խիղճը Աստծո կողմից բարի վարքի վկայությունն է: Արդարացված լինելը խղճի դատարանում նշանակում է ունենալ երջանկություն և ստանալ Աստծո օրհնությունները:

Եթե մարդը փող չի վաստակում, դա նշանակում է, որ նա չի կենտրոնանում փող աշխատելու վրա: Նմանապես, եթե նա դժբախտ է, դա նշանակում է, որ նա չի կենտրոնանում երջանկության հասնելու վրա:

Ոսկու բեռը մեջքին կրող ջորին չգիտի իր կրածի արժեքը: Նմանապես, մարդը այնքան է տարված կյանքի բեռը իր ուսերին կրելով՝ ճանապարհի վերջում երջանկություն գտնելու հույսով, որ մոռանում է, որ իր մեջ կրում է գերագույն և երկարատև հոգևոր ուրախություն:

(Ինչպես ուղտերը անապատում, որոնք ծարավից մեռնում են, մինչ ջուրը նրանց մեջքին է տանում)

Քանի որ նա երջանկություն է փնտրում «իրերի» մեջ, նա չգիտի, որ իր մեջ երջանկության հարստություն ունի:

Պարտականությունը պատշաճ կերպով կատարելը

Յոգան չի խորհուրդ տալիս անտեսել կամ խուսափել կյանքի պարտականություններից: Փոխարենը, այն խնդրում է ձեզ լցնել ձեր միտքը Աստծով, մինչ դուք խաղում եք ձեր դերը կյանքի դրամայում: Եթե ցանկանում եք մեկուսացված կյանք անտառներում կամ լեռներում՝ հավատալով, որ կգտնեք Աստծուն՝ թողնելով ձեր պարտականությունները, նախ պետք է պատրաստ լինեք և կարողանաք նստել (անշարժ) մեդիտացիայի մեջ ամբողջ օրը՝ մի քանի օր շարունակ: Նման ջանք, անշուշտ, հիացմունքի է արժանի նրանց համար, ովքեր ընդունակ են դրան: Բայց շատ ավելի մեծ է լինել աշխարհում, բայց ոչ դրանից. կատարել ձեր իրական պարտականությունները ուրիշների օգտի համար՝ միաժամանակ մտածելով Աստծո մասին:

Պետք է տարբերակել խոշոր և փոքր պարտականությունները՝ առաջնահերթություն տալով ամենակարևորին պարզապես կարևորի փոխարեն: Ավելին, ոչ մի պարտականություն չպետք է հակասի մյուսին: Սուրբ Գրությունները մեզ ասում են, որ երբ մեկ պարտականությունը հակասում է մյուսին, դա վկայում է, որ այն իրական պարտականություն չէ: Օրինակ, եթե դուք ֆինանսական հաջողության եք հասնում ձեր առողջության հաշվին, ապա անտեսում եք ձեր ֆիզիկական բարեկեցությունը: Նմանապես, եթե այնքան եք տարված կրոնով, որ անտեսում եք ձեր ֆինանսական պարտականությունները, ապա հավասարակշռված չեք, քանի որ թույլ եք տվել, որ մեկ պարտականությունը հակասի ձեր մարմնի և ընտանիքի նկատմամբ ձեր պարտականություններին: Եվ եթե դուք անտեսում եք ձեր Աստծո նկատմամբ ձեր պարտականությունը, քանի որ ձեր ամբողջ ուշադրությունը կենտրոնացած է ձեր ընտանիքի վրա, դա իրական պարտականություն չէ:

Շատերը հարցնում են. «Մեր աշխարհիկ պարտականությունները կատարելու համար նախ պե՞տք

Է նյութական հաջողության հասնենք, ապա՞ փնտրենք Աստծուն», կամ «Նախ պե՞տք է գտնենք Աստծուն, ապա՞ փնտրենք հաջողություն»:

Աստված առաջին տեղում է, և մենք չպետք է սկսենք կամ ավարտենք մեր օրը՝ առանց Նրա մասին մտածելու և խորը խորհրդածելու: Մենք պետք է հիշենք, որ առանց Աստծուց ստացած ուժի և Էներգիայի, մենք չեինք կարողանա ոչինչ իրականացնել: Հետևաբար, մեր ամենամեծ պարտականությունը Նրա առջև է: Եթե մենք կատարենք մնացած բոլոր պարտավորությունները՝ առանց Նրա առջև մեր պարտականությունը կատարելու, Նա չի գոհանա: Լավագույնն է մեր գործողությունները կատարել այնպես, որ հաճելի լինի Աստծուն:

Հրաշալի է մտածել Աստծո որոնումը նյութական հաջողության հետ համատեղելու մասին: Բայց եթե մարդ խորը և կանոնավոր չմտածի, որպեսզի Աստծո մասին իր գիտակցությունը նախ և առաջ ամուր չհաստատվի, աշխարհը կծածկի Նրա գիտակցությունը, և Նա ժամանակ չի գտնի հոգևոր գործերի համար: Եվ եթե մենք չունենանք այն վստահ զգացողությունը, որ Աստված մեզ հետ է, մեր աշխարհիկ պարտականությունները հաճախ դառնում են հոգեբանական տանջանքի աղբյուր: Բայց երբ դուք զգում եք, որ Աստված միշտ ձեզ հետ է և մտածում եք Նրա մասին ձեր պարտականությունները կատարելիս, դուք կլինեք ամենաերջանիկ մարդկանցից մեկը:

Երջանիկ են նրանք, ովքեր սիրում են Աստծուն, քանզի նրանք հավիտենական բավարարվածության և հավիտենական երանության մեջ են:

Եթե ես չստանայի իմ խորհրդատու Սվամի Շրի Յուկտեշվարի ուսմունքները, որոնք ինձ աստվածային գիտակցություն տվեցին, ես վաղուց կկորցնեի իմ վճռականությունը և չեի կարողանա օգնել մարդկանց և

տաճարներ կառուցել՝ Աստծուն փնտրելու և նրա մասին խորհրդածելու համար: Այս ամենից անկախ, ոմանք փորձել են խոչընդոտել իմ ուղին՝ ինձ հետ համագործակցելու փոխարեն:

Ով մարդկանց վերաբերվում է այնպես, կարծես ինքը իրենց տերն է, որին նրանք պարտավոր են հնազանդվել, նրանք կդիմեն նրա դեմ և կփորձեն ազատվել նրանից բոլոր միջոցներով ու մեթոդներով:

Բայց եթե փորձես ուրիշներին ուղղորդել և խորհուրդ տալ անկեղծ սիրով, նրանք քեզ կթագադրեն իրենց սրտերի թագավոր: Եվ երբ բոլորին հավասարապես սիրես, կկարողանաս ճանաչել նրանց, ովքեր արձագանքում են այդ սիրուն:

Աստվածային սերը անսահման է

Եթե միայն իմանայիք աստվածային սիրո պատմությունը, որը որոշ նվիրյալներ ապրում են Աստծո հետ: Կյանքում ոչ մի այլ փորձառություն չի կարող համեմատվել այդ ուրախության հետ: Ես ճանաչում էի մի սրբի, որը անընդհատ կլանված էր Աստծո սիրով, և նրա դեմքը ճառագայթում էր սուրբ սեր: Աստծո աչքը միշտ նրանց վրա է, ովքեր սիրում են Նրան, և Նա երբեք չի լքում նրանց ոչ մի պահ:

Ես տեսնում եմ իմ սիրելի Աստծուն իմ շուրջը եղած ամեն ինչի մեջ

Ես տեսա նրան՝ ծաղիկների միջից ինձ նայելիս և լուսնի պատուհանից ներքև նայելիս

Ես դա տեսնում եմ բնության և ազնիվ հոգի ու բարի սրտեր ունեցող մարդկանց դեմքերի մեջ

Մենք չպետք է անտեսենք Ամենամեծ Սիրելիին՝ բոլոր բարության, սիրո և շնորհի աղբյուրին: Եվ չպետք է թույլ

տանք, որ մեր սրտերը լցվեն այս աշխարհի
պատրանքներով ու մանրուքներով, այլ՝ աստվածային
սիրով, որը վերակենդանացնում է սիրտը, ոգեշնչում
միտքը և նորացնում հոգու ուժը: Այդ սերը
անգերազանցելի է: Երբ աստվածային սերը տիրում է
որոնողի էությանը, նրա մարմնի բջիջները ուրախանում
են, և նա լցվում է ամենամեծ ուրախությամբ: Եվ այս
փորձառության մասին Աստծո սիրահարներից մեկը
երգեց.

Երբ Տիեզերքի Տերը մտավ հոգևոր տաճար

**Ուրախությունը պատեց սիրտս, և ես մոռացա նրա
զարկերը**

**Ինչպես իմ մարմնի բոլոր բջիջները մոռացան իրենց
հանձնարարված առաջադրանքները**

Նա զարմացավ՝ լսելով հավիտենական կյանքի ձայնը

**Գոյության մեջ ամենամեծ սիրելիի ձայնը, կյանքի
աղբյուրի՝ Աստծո ձայնը**

**Սիրտս, ուղեղս և էությանս յուրաքանչյուր ատոմը
Էլեկտրականացված էին**

**Քանզի նրան հուզեց ամենասուրբ աստվածային
ներկայությունը**

**Սա աստվածային սիրո և դրա ազդեցության
համառոտ ակնարկ է նրանց կյանքի վրա, ովքեր սիրում
են Աստծուն:**

**Ատելության և պատերազմի կողմից մարդկանց
սրտերում ստեղծված և թողած վիշտերը ապացույցն են
այն բանի, որ հոգևորականությունը, կարեկցանքը,
բարությունը և սերը գերազույն ուժեր են: Ատելությունը
կործանարար է, մինչդեռ սերը՝ տիեզերքի ամենամեծ
կառուցողական ուժն է:**

Հետևաբար, սիրելի՛ բարեկամներ, մենք պետք է ճանաչենք ատելության անիմաստությունը և պատերազմի հիմարությունը, դիմենք Աստծուն մեր ամբողջ եռությամբ և սիրենք Նրան մեր ամբողջ սրտով, քանզի Նրա սերը պարգևում է լիակատար բավարարվածությամբ և բավարարվածությամբ լի հաջողություն. մի հաջողություն, որին այլ կերպ հնարավոր չէ հասնել:

Միայն սերը կկառուցի ավելի լավ աշխարհ, բարիք կբերի Նրա բնակիչներին և Նրանց կպարգևի արժանապատիվ կյանք: Եթե ազգերը դադարեն միմյանց վրա սխալ միջոցներով պարտադրվելուց և փոխարենը ընդունեն սերն ու փոխադարձ աջակցությունը, մենք ականատես կլինենք համաշխարհային հաջողության, որի պտուղներից կվայելեն երկրի բոլոր մարդիկ:

Մտածեք միլիոնավոր դուլարների մասին, որոնք ծախսվում են պատերազմներում մեկ մարդու կողմից մյուսի կողմից սպանելու վրա: Ի՞նչ ամոթ մարդկության համար: Եվ ի՞նչ կարող է լինել վերջնական արդյունքը, բացի ցավից, տառապանքից, ավերածություններից և ավերածություններից:

Այս մարդկային տառապանքին վերջ դնելու միակ ճանապարհը սերն է

Քանի դեռ մեկ ազգը կառուցում և մշակում է զանգվածային ոչնչացման զենքեր, մյուս ազգերը կփորձեն մշակել ավելի բարդ և մահացու մեթոդներ և զենքեր՝ իրենց պաշտպանելու համար, և մարդիկ կապրեն մշտական վախի մեջ: Ինչո՞ւ բոլոր ազգերը չեն զարգացնում սեր և փոխըմբռնում՝ ատելություն և պատերազմ բորբոքելու փոխարեն: Իսկական լուծումը սիրո և փոխըմբռնման համընդհանուր կրոնում է: Սերը մարդկությանը հաղթանակ է բերում:

Յուրաքանչյուր ուժի հետևում կանգնած ուժը

Առաջին հերթին՝ հաջողության հասելը Տիեզերքի Տիրոջ հետ: Մարդիկ այնքան են կլանված իրենց աշխատանքով, որ կարծում են, թե ժամանակ չունեն Աստծո մասին մտածելու: Բայց ի՞նչ կպատահի մարդու հետ, եթե Աստված իր զորությունը հեռացնի Նրա մարմնից և մտքից: Սիրտը կդադարի բաբախել, իսկ ուղեղը կկորցնի մտածելու ունակությունը:

Աստված յուրաքանչյուր մարդկային սիրտ հետևում կանգնած աստվածային սերն է, յուրաքանչյուր մտքի հետևում կանգնած համընդհանուր միտքը, յուրաքանչյուր կամքի հետևում կանգնած վերջնական կամքը, յուրաքանչյուր երկրային հաջողության հետևում կանգնած ամենամեծ հաջողությունը և բոլոր ուժերի հետևում կանգնած գերագույն զորությունը:

Դա արյունն է յուրաքանչյուր երակում և շունչը բառերի ետևում

Եթե նա իր իշխանությունը վերցնեք ինձնից, ես անմիջապես կդադարեի խոսել, և իմ ձայնը ընդմիշտ կլռվեր:

Եթե Նրա զորությունը չգործեր մեր սրտերում և մտքերում, մենք կլինեինք անկենդան դիակներ

Պահպանենք՝ Աստված պահպանի ձեզ՝ այն, ինչ գեղեցիկ է... և հիշենք, որ մեր կյանքում առաջին պարտականությունը Աստծո առջև է:

Երբ մենք կատարում ենք այդ սրբազան պարտականությունը, մենք կապվում ենք մեր աղբյուրի հետ, և մեր սրտերը լցվում են ուրախությամբ. սա է ամենամեծ հաջողությունը և վերջնական հաղթանակը: Խաղաղություն ձեզ:

Ասկետային թագավորի պատմությունը

Շատ վաղուց Հնդկաստանում ապրում էր մի մեծ իմաստուն՝ Վյասա անունով, որը հինդուիստական հոգևոր տեքստերից ամենամեծի՝ Բհագավադ Գիտայի հեղինակն էր: Իր հսկայական հոգևոր ուժերի միջոցով նա կարողացավ կնոջ արգանդ կանչել մի վեհ ոգու: Երբ պտուղը մեծանում էր նրա մեջ, հայրը չծնված երեխային փոխանցում էր գիտելիքի գաղտնիքները և իմաստության եռթյունը կնոջ ենթագիտակցության միջոցով:

Ծննդյան պահին երեխային անվանեցին Սուկդեա: Իմաստուն հոր դաստիարակության և խնամքի շնորհիվ նա, բոլոր առումներով, արտասովոր երեխա էր: Յոթ տարեկանում նա արդեն անգիր գիտեր փիլիսոփայության և իմաստության բոլոր գրքերը և պատրաստ էր հրաժարվել աշխարհից՝ գիտակ ուսուցչի փնտրտուքների համար՝ ավելի շատ գիտելիքներ ձեռք բերելու համար:

Հնդկաստանում ճշմարտության ծարավ որոնող փնտրում է հոգևոր ուսուցիչներ, մինչև որ գտնում է մեկին, ով իր հոգու խորքում գիտակցում է, որ ինքը Աստծո կողմից իրեն ուղարկված ուղեցույցն է՝ անգիտության խավարից դեպի գիտելիքի լույսը փրկելու համար:

Երբ հոգևոր գիտելիքների ցանկությունը գտնվում է իր վաղ փուլում, որոնողը պարբերաբար հոգևոր ուսուցում է ստանում տարբեր աղբյուրներից: Սակայն, երբ Աստծո հանդեպ կարոտը ուժեղանում է, Աստված նրան ուղարկում է աստվածային գիտությունների մեջ ամուր հիմնված հոգևոր ուսուցիչ, որը ծառայում է որպես սրբազան միջոց՝ ձգտող որոնողին հոգևոր տուն՝ մարդու մեջ գտնվող Աստծո արքայություն վերադարձնելու համար:

Երբ Սուկդեան որոշեց հոգևոր առաջնորդ փնտրել, հայրը խորհուրդ տվեց նրան գնալ Զանակա թագավորի՝

Նահանգապետի մոտ: Սուկդեան վերցրեց իր գրքերը և ուղևորվեց թագավորական արքունիք: Հենց որ նա մտավ պալատական դարպասներով, տեսավ թագավորին նստած ոսկեգույն գահին՝ զարդարված ռուբիններով և ադամանդներով, շրջապատված կանանց շքախմբով, որոնք նրան արմավենու տերևներից պատրաստված հովհարներով էին հովհարում (ինչպես սովորություն էր հին Հնդկաստանում շոգ ամռանը):

Այդ ժամանակ Գնակա թագավորը (մոնջի) իր գահին նստած էր և արևելյան նարգիլ էր ծխում, և մանուկ Սուկդեան ցնցված էր այդ տեսարանից և ինքն իրեն ասաց. «Ամոթ հորս, որ ինձ մինչև հոգու խորքը ուղարկեց այս աշխարհիկ թագավորի մոտ: Ինչպե՞ս կարող է նման նյութապաշտական հակումներ և բնավորություն ունեցող մարդը լինել իմ ուսուցիչը»:

Բայց Գնակա թագավորը և՛ թագավոր էր, և՛ սուրբ: Նա ապրում էր աշխարհում, բայց աշխարհիկ չէր: Լինելով հոգևորապես այդքան զարգացած՝ նա հեռագգացության միջոցով ընկալում էր Սուկդեայի մտքում կատարվողը, ով լքեց իր արքունիքը և վերադարձավ այնտեղից, որտեղից եկել էր:

Թագավոր-սուրբը պատգամաբեր ուղարկեց տղայի հետևից՝ խնդրելով նրան վերադառնալ: Վերադառնալուն պես ուսուցիչն ու աշակերտը հանդիպեցին դեմ առ դեմ, որից հետո թագավորը հեռացրեց իր օգնականներին և անմիջապես սկսեց հետաքրքրաշարժ ու խորը զրույց Աստծո և Նրա հրաշքների մասին:

Անցավ չորս ժամ, և Սուկդեան սկսեց անհանգստանալ և քաղց զգալ, բայց նա չէր ուզում անհանգստացնել Գնակ թագավորին, որը ընկղմվել էր Աստծո ծովերի մեջ և հարբած էր նրա սիրով:

Հագիվ Էր անցել ևս մեկ ժամ, երբ ժամանեցին երկու սուրհանդակներ՝ գոռալով. «Ձերդ Մեծություն, ամբողջ քաղաքը այրվում է, և բոցավառ կրակը մոտենում է պալատին: Կցանկանայի՞ք այնքան բարի լինել, որ վերահսկեք հրդեհաշիջման աշխատանքները»:

Թագավորը պատասխանեց. «Ես զրուցում եմ իմ ընկեր Սուկդեայի հետ ողորմած Աստծո մասին, որը պաշտպանում է բոլոր նրանց, ովքեր ապաստան են փնտրում Նրա մոտ և վստահում են Նրա օգնությանը: Ես ժամանակ չունեմ ուրիշ բան անելու: Թողեք ինձ մենակ և գնացեք և օգնեք մյուսներին մարել կրակը»:

Մեկ ժամ անց նույն երկու սուրհանդակները վերադարձան Ջանակա թագավորի մոտ և գոռացին. «Օ՛, դարերի թագավոր, մենք խնդրում ենք քեզ անմիջապես հեռանալ: Պալատը շրջապատված է կրակով, և բոցերը արագորեն մոտենում են քո սենյակին»:

Թագավորը պատասխանեց. «Ոչ մի խնդիր: Մի՛ անհանգստացրու ինձ, ես դեռ աստվածային գինի եմ խմում իմ սիրելի ընկերոջ հետ: Գնա և արա այն, ինչ կարող ես»:

Սուկդեան զարմացած Էր թագավորի արձագանքից, բայց փորձում Էր հանգիստ մնալ՝ չազդվելով իր շուրջը տիրող իրարանցումից: Կարճ ժամանակ անց երկու տղամարդ, այրված կրակից, մոտեցան թագավորին և ամբողջ սրտով գոռացին. «Օ՛, հզոր թագավոր, նայի՛ր: Կրակոտ կրակը մոտենում է քո գահին: Փախի՛ր, Ձերդ Մեծություն, նախքան կրակը կլաներ քեզ»:

Թագավորը պատասխանեց. «Գնա՛, քո անվտանգության համար ես ինձ անվտանգ և ապահով եմ զգում Աստծո՝ Ամենազոր Պահապանի գրկում, և ես չեմ վախենում կրակից ու Նրա կործանարար բոցերից»:

Երկու տղամարդիկ փրկվեցին, և կրակը սկսեց մոտենալ Սուկդեաշի գրքերի կույտին, որը նրա կողքին էր, սակայն թագավորը մնաց հանգիստ և անտարբեր ամեն ինչի նկատմամբ, ինչ կատարվում էր:

Սուկդեան խուճապի մատնվեց և կորցրեց ինքնատիրապետումը: Նա վեր կացավ իր տեղից և սկսեց ձեռքերով հարվածել կրակին՝ փորձելով պաշտպանել իր թանկարժեք գրքերը: Այնուհետև Գնակա թագավորը ժպտաց, և մի շարժումով կրակը անհետացավ, կարծես երբեք էլ չէր եղել: Սուկդեան զարմացավ տեսածից և նորից նստեց իր տեղում՝ զարմանքից ու շփոթմունքից ճնշված:

Վերջապես թագավորը հանգիստ առաց. «Օ՛, տղա Սուկդեա, երբ տեսար ինձ, կարծեցիր, թե ես աշխարհիկ բաների մեջ խորասուզված թագավոր եմ, բայց նայիր ինքդ քեզ: Դու լքեցիր Ամենակարող և Պահապան Աստծուն՝ քո գրքերը պաշտպանելու համար, մինչդեռ ես ուշադրություն չդարձրի իմ այրվող թագավորությանն ու պալատին: Աստված այս հրաշքն արեց՝ ցույց տալու քեզ, որ չնայած աշխարհում քո ճգնավորությանը, դու ավելի կապված ես քո գրքերին, քան Աստծուն, և ավելի կապված ես իմ թագավորությանը, չնայած ես ապրում եմ աշխարհում, այլ ոչ թե մեկուսացած և ճգնավոր»:

Սուկդեան ամաչեց և միևնույն ժամանակ հասկացավ, որ այս սուրբ թագավորն էր՝ և ոչ թե ուրիշը՝ իր հոգևոր առաջնորդը:

Այնուհետև Գնակակա թագավորը խնդրեց Սուկդեային անցնել խիստ փորձություն՝ իրեն սովորեցնելու աշխարհում ապրելու արվեստը՝ առանց նրա թակարդների մեջ ընկնելու և նրա սահմանափակումներով կապված լինելու: Մի օր թագավորը Սուկդեային տվեց երկու աման, որոնք մինչև եզրը լցված էին յուղով, և ասաց նրան. «Յուրաքանչյուր

ձեռքում մեկական աման դիր և մտիր պալատի բոլոր սենյակները՝ իրենց շքեղ կահույքով, և վերադարձիր ինձ մոտ, երբ տեսնես դրա ամբողջ պարունակությունը: Բայց հիշիր, որ ես քեզ չեմ ընդունի որպես իմ աշակերտ, եթե թույլ տաս, որ գորգերի վրա յուղի մեկ կաթիլ ընկնի»:

Թագավորը խնդրեց իր երկու պահակախմբին ուղեկցել Սուկդեաին

Այդ փորձությունն իսկապես դժվար էր, բայց երկու ժամ անց Սուխդեան հաղթանակ տարավ: Նա թույլ չէր տվել, որ յուղի ոչ մի կաթիլ թափվի իր մեկնված ձեռքերում գտնվող երկու լցված ամաններից:

Թագավորը նրան ասաց. «Սուկդեա, պատմիր ինձ պալատի յուրաքանչյուր սենյակի մանրամասները»:

«Թագավորական վարպետ,- պատասխանեց Սուկդեան,- իմ միտքը լիովին կլանված էր գորգերի վրա յուղը թափելուց խուսափելով, ուստի պալատում ուրիշ ոչինչ չնկատեցի»:

Թագավորը պատասխանեց. «Դու հիասթափեցրիր ինձ, Սուկդեա: Դու չես հանձնել իմ քննությունը: Ես խնդրեցի քեզ զննել պալատական սենյակներում ամեն ինչ և միևնույն ժամանակ թույլ չտալ, որ երկու ամաններից յուղի ոչ մի կաթիլ թափվի: Վերադարձիր և կրկին փորձիր, և երբ ավարտես, մոտեցիր ինձ և պատմիր, թե ինչ ես տեսել»:

Տասը ժամ անց Սուխդեան հանգիստ վերադարձավ: Նա յուղ չէր թափել և չէր քրտնում կամ անհանգիստ, ինչպես նախկինում: Նա նաև կարողացավ պատասխանել թագավորի հարցերին պալատի բովանդակության վերաբերյալ և զարմանալի ճշգրտությամբ նկարագրել սենյակների մանրամասները:

Գնական թագավորը գոհ էր Սուկդեայի քննությունում ունեցած հաջողությունից և մեղմ ձայնով ասաց.

«Որդի՛ս, տառապանքի աղբյուրը ոչ թե ունեցվածքն է, այլ ունեցվածքի հանդեպ կապվածությունն է»:

Օ՛, Սուկդեա, այս աշխարհում մենք ոչինչ չունենք. մեզ տրված են իրեր՝ այս երկրի վրա մեր ժամանակավոր մնալու ընթացքում օգտագործելու համար: Ոմանք ավելի շատ բան ունեն օգտագործելու, քան մյուսները, բայց հիշիր, որ թե՛ հարուստները, թե՛ աղքատները ամեն ինչ կթողնեն իրենց հետևից, երբ հեռանալու ժամանակը գա: Մարդը չպետք է անհավասարակշիռ կյանքով ապրի՝ մտածելով միայն Աստծո մասին և անտեսելով իր աշխարհիկ պարտականությունները, օրինակ՝ կենտրոնանալով յուրի վրա՝ առանց պալատի պարունակությունը տեսնելու: Բայց քո երկրորդ այցելության ժամանակ դու հիմնականում ուշադրությունդ դարձրեցիր յուրի վրա, բայց միևնույն ժամանակ տեսար պալատում եղած ամեն ինչ և կլանեցիր դրա ամենանուրբ մանրամասները: Նմանապես, դու պետք է քո միտքը կենտրոնացած պահես Աստծո հետ՝ թույլ չտալով, որ իմաստության յուրը թափվի քո մտքի անոթից, և միևնույն ժամանակ ակտիվ լինես ճիշտը և բարիք գործելով՝ օգնելու քեզ և նրանց, ում Աստված քո խնամքի տակ է դրել:

Խաղաղություն լինի քեզ վրա

Մահը սկիզբ է, թե՞ վերջ:

Տարիների և ամիսների ընթացքում ես մանրակրկիտ և անընդհատ որոնումներ կատարեցի, մինչև որ իմացա կյանքի և մահվան գաղտնիքը և այն, թե արդյոք հոգիները վերադառնում են մարմնավորման իրենց մաշված մարմիններից հեռանալուց հետո:

Մարդկանց մեծամասնության համար սա թվում է ոչ այլ ինչ, քան գաղափար, կամ պարզապես համոզմունք՝ ապացույցների բացակայության պատճառով: Բայց ես չեմ խոսում միայն համոզմունքից ելնելով. ես գտել եմ մահից հետո կյանքի և վերամարմնավորման ապացույցներ, հետևաբար, ես կարող եմ հաստատել այս փաստը իմ անձնական փորձից:

Չնայած մարդիկ մահվանը նայում են սարսափով և տխրությամբ, նրանք, ովքեր մեզանից առաջ ապրել են այդ երջանիկ աշխարհներում, մահը համարում են ուրախության, խաղաղության և ազատության հրաշալի փորձառություն:

Որքա՛ն հրաշալի կլինի կյանքը մահից հետո: Անհրաժեշտ չի լինի կրել այս ծանր ոսկորների խուրձը՝ դրան ուղեկցող բոլոր ցավերով ու խնդիրներով: Եթերային աշխարհի հոգիները պահպանում են իրենց գիտակցությունը և ուրախանում են իրենց ազատությամբ բոլոր ֆիզիկական, նյութական սահմանափակումներից:

Մահվան պահին մարդը մոռանում է ֆիզիկական մարմնի սահմանափակումների մասին և գիտակցում, թե որքան իսկապես ազատ է ինքը: Մի քանի վայրկյան վախի զգացողություն է առաջանում՝ վախ անհայտից, վախ մարդկային գիտակցությանը անծանոթ ինչ-որ բանից: Բայց հետո հոգին խորը գիտելիքներ է ապրում և ճշող ուրախություն է ապրում բոլոր սահմանափակումներից ազատվելու համար, հատկապես ֆիզիկական վանդակից դուրս գոյության զգացումից:

Վախենալու բան չկա, որովհետև քանի դեռ մարդը չի մահացել, նա դեռ կենդանի է, իսկ երբ նա մահանա, դա վերջն է, և վախենալու ոչինչ չի մնա:

Մահը տարածված փորձառություն է. փոփոխություն, որի միջով անցնում է յուրաքանչյուր մարդ: Եկեք մխիթարվենք այն փաստով, որ մահը պատահում է բոլորի հետ, և որ դա կյանքի բեռներից ու անհանգստություններից հանգստի ժամանակաշրջան է:

Մահը հաճելի փորձառություն է, բայց չպետք է այն ցանկանալ որպես կյանքի դաժան դասերից փախուստի միջոց: Փախուստը սխալ է: Անկախ նրանից, թե ինչ հանգամանքներում է մարդը գտնվում այս երկրի վրա, նա պետք է դրանց դիմակայի քաջությամբ և արիությամբ: Երբ մարդը հաջողության է հասնում կյանքի դժվարություններին դիմակայելու հարցում, մահը դառնում է արժանի պարգև:

Մահը վերջ չէ, այլ ժամանակավոր ազատագրում, որը շնորհվում է արդարադատության աստվածային օրենքով (կարմա) հոգիներին, երբ նրանք լավ են կատարում իրենց գործառույթները, կամ երբ ցավը սպառում է նրանց ուժերը, այնպես որ նրանք չեն կարողանում ապրել և շարունակել իրենց ուղին:

Նրանց համար, ովքեր տառապում են (և նրանց համար, ովքեր խորհում են), մահը մարմնի ցավոտ տանջանքներից ազատում է դեպի հանգստության, արթնության և խաղաղության վիճակ: Տարեցների համար դա արժանի կենսաթոշակ է, որը ձեռք է բերվել տարիների շարունակական աշխատանքի և պայքարի միջոցով: Բոլորի համար դա ցանկալի հանգիստ է: Սակայն այս հանգստի ընթացքում արթնանում են երկրային գոյության ընթացքում չիրականացած քնած ցանկությունները, և հոգին զգում է դրանք բավարարելու անհրաժեշտությունը: Երբ այդ ցանկությունները բավականաչափ ուժեղ են դառնում, հոգին վերադառնում է երկիր և վերածնվում:

Մեր իրական «ես»-ը, կամ հոգին, անմահ է իր էությանմբ: Մենք կարող ենք որոշ ժամանակ քնել մահ կոչվող այդ փոփոխության պատճառով, բայց մեր էական ինքնությունը երբեք չի կարող կործանվել: Մենք գոյություն ունենք, և մեր գոյությունը հավերժական է: Ալիքը մոտենում է ափին, ապա վերադառնում ծով՝ առանց կորցնելու իր էությունը. այն միաձուլվում է օվկիանոսի հետ կամ վերադառնում է որպես մեկ այլ ալիք:

Մարմինը դուրս եկավ տիեզերական օվկիանոսից և կկործանվի, բայց մարմնի մեջ բնակվող հոգու էությունը երբեք չի դադարի գոյություն ունենալ հավիտյան, քանզի այդ աստվածային էության ոչնչացումը անհնար է:

Ինչո՞ւ ենք լաց լինում, երբ մեր սիրելիները մահանում են: Որովհետև մենք սգում ենք մեր կորուստը: Եթե մեր սիրելիները մեզ թողել են՝ սովորելու կյանքի դարոցներից ավելի լավ դարոցներում, մենք պետք է ուրախանանք նրանց համար, այլ ոչ թե վշտանանք նրանց համար: Մահացած հոգիների համար սգալը նրանց կապված է պահում երկրին մեր վշտի պարաններով՝ խոչընդոտելով նրանց առաջընթացը դեպի Աստծո անսահման հորիզոնների ավելի բարձր մակարդակներ:

Մահը գալիս է նրանց մոտ, ովքեր կյանքում քրտնաջան և ջանասիրաբար աշխատում են՝ որպես ավելի բարձր կարգավիճակի և կոչման բարձրացում: Իսկ նրանց համար, ովքեր ձախողվում են, այն գալիս է նաև նոր միջավայրում նոր հնարավորություն տալու համար՝ կրկին փորձելու և հաջողության հասնելու համար:

Նրանք, ովքեր լուսավորված չեն, մահը տեսնում են որպես հաստ պատ, որը ընդմիջտ թաքցնում է իրենց ընկերներին ու սիրելիներին իր ետևում: Բայց նրանք, ովքեր ազատ են կապվածություններից և եսասիրական

ցանկություններից, ովքեր սիրում են ուրիշներին որպես Աստծո մարդկային արտահայտություններ, հասկանում են, որ մահվան մեջ իրենց սիրելիները վերադառնում են Աստծուն՝ Նրա անծայրածիր տարածության մեջ շնչելու ազատության և մաքուր երջանկության քամիները:

Մենք պետք է սիրառատ մտքեր ուղարկենք մահացածներին և խնդրենք Աստծուն, որ Նրանց խաղաղություն և մխիթարություն պարգևի նոր աշխարհում: Սա կարելի է անել՝ կենտրոնանալով հոնքերի միջև ընկած կետի վրա և հոգևոր ուղերձ հղելով հանդերձյալ կյանքում մեր սիրելիներին: Մենք պետք է նաև Նրանց ուղարկենք խրախուսանքի և սիրո մտքեր: Եթե մեր ուղերձները շարունակական են, Նրանք անպայման կզգան դրանք և կփոխադարձեն մեր զգացմունքներին: Քանի որ Նրանք, իրենց հերթին, մտածում են մեզ մասին և կարոտում են մեզ, ինչպես որ ուրախանում են, երբ մենք հիշում ենք Նրանց և սիրո ու կարոտի ուղերձներ ենք ուղարկում Նրանց:

Եվ կգա այն օրը, երբ Աստված կվերամիավորի միմյանց սիրողներին, և այդ ժամանակ մենք կիմանանք, որ այս մարդկային կյանքը միակ բանը չէ, որ գոյություն ունի, այլ պարզապես մի օղակ է այս և հաջորդ կյանքում մեր ընկերների և սիրելիների հետ հավերժական և անխզելի հարաբերությունների շղթայում:

Խաղաղություն լինի քեզ վրա

արդար արդյունք

Միտքը ստեղծում և նորարարում է ամեն ինչ, հետևաբար այն պետք է ճիշտ ուղղորդվի, որպեսզի չստեղծի

Միայն լավ գաղափարներ և բաներ: Եթե դու կառչես գաղափարից՝ կամքով և վճռականությամբ, այն կհասնի...

Այն կստանա տեսանելի և շոշափելի ձև, երբ մարդը կարողանա օգտագործել իր կամքը նպատակների համար:

Միշտ օգտակար և կառուցողական լինելով՝ նա դառնում է իր ճակատագրի տերը:

Կան կամքի ուժը լիցքավորելու և այն ուժեղ ու արդյունավետ դարձնելու երեք կարևոր եղանակ.

Պարզ աշխատանքի կամ մասնագիտության ընտրություն, որը նախկինում անհնար էր կիրառել և տիրապետել, և վճռականությունը

Հաջողություն այդ աշխատանքում կամ մասնագիտության մեջ

Նախ համոզվեք, որ ընտրվածը հասանելի է, ապա մի հանձնվեք ձախողման առջև:

Եվ ձախողում

Կենտրոնացնել ջանքերը մեկ նպատակի վրա և օգտագործել բոլոր առկա էներգիան ու հնարավորությունները դրան հասնելու համար

Դա է նպատակը

Շատ կարևոր է միշտ համոզվել, որ խորը մտքումդ՝ հանգիստ ես-ի մեջ, այն, ինչ մարդ ցանկանում է և որին ձգտում է,

Նրա խնդրանքը համապատասխանում է իր շահերին և աստվածային կամքին: Այդ դեպքում նա կարող է օգտագործել իր ողջ զորությունը:

**Նրա կամքը՝ հասնելու իր նպատակին, միաժամանակ
կենտրոնացած պահելով Աստծո՝ բոլոր գորությունների
աղբյուրի վրա**

Եվ նվաճումներ

Վախը թուլացնում է կյանքի Էներգիան

**Մարդկային միտքը Էներգիայի կամ կենսական
գործունեության հսկայական պահեստ է: Այս
գործունեությունը...**

**Դրա մշտական օգտագործումը մկանների
շարժումների և սրտի, թոքերի և դիֆրագմայի
գործունեության մեջ**

**Բջջային նյութափոխանակություն և արյան
քիմիական ռեակցիաներ, ինչպես նաև զգայական
օրգանների գործառույթում**

**(Նյարդերը) Բացի այդ, մեծ քանակությամբ
կենսական Էներգիա է ծախսվում**

Միտք, զգացմունք և կամք

**Վախը թուլացնում է կենսական գործունեությունը:
Այն ակտիվ կամքի ամենադաժան թշնամիներից մեկն է:
Վախը հիմնված է...**

**Սեղմելով և խոչընդոտելով կենսական
ակտիվությունը, որը սովորաբար կանոնավոր կերպով
հոսում է դեպի նյարդերը, թվում է, թե**

**Այն կաթվածահար է դարձել, ուստի մարմինը
դառնում է անտարբեր, և նրա կենսունակությունը
նկատելիորեն և զգալիորեն նվազում է**

**Վախը չի օգնում ազատվել վախի պատճառից: Այն
թուլացնում է կամքը և գերիթանում ուղեղը:**

**Մարմնի օրգաններին խանգարող ազդանշան
ուղարկելու համար վախը սեղմում է սիրտը և
խոչընդոտում այդ գործընթացին:**

**Մարսողությունը բազմաթիվ ֆիզիկական
խանգարումներ է առաջացնում, երբ գիտակցությունը
մնում է կենտրոնացած Աստծո վրա:**

**Մենք ոչնչից չենք վախենա և կկարողանանք
հաղթահարել յուրաքանչյուր խոչընդոտ ու խոչընդոտ՝
քաջությամբ ու հավատով:**

**Ցանկությունը ցանկություն է, որին զուրկ է
էներգիան: Մտադրությունը ինչ-որ բան անելու
վճռականությունն է՝ ցանկություն կատարելը կամ**

**Մյուս կողմից, ցանկությունը կամ կամքը կարելի է
արտահայտել հետևյալ կերպ. «Ես անխոնջ աշխատում
եմ, մինչև հասնեմ այն, ինչ ուզում եմ»:**

**«Ես ուզում եմ դա»: Երբ մարդը մարզում է իր կամքը,
նա կարող է ազատել կենսական ակտիվության ուժերը:**

**Եվ առաջնորդելով այն, ոչ թե պարզապես ինչ-որ բան
ցանկանալ՝ առանց անհրաժեշտը անելու**

Այդ բանը ստանալու համար

**Անհաջողությունից հետո նոր ջանքերը իրական աճ
են ապահովում**

**Նույնիսկ ձախողումը պետք է ծառայի որպես կամքի
ուժի, ֆիզիկական և հոգևոր աճի կատալիզատոր:**

**Ցանկացած նախագծի համար օգտակար է վերլուծել
բոլոր համապատասխան գործոնները, իրավիճակները և
հանգամանքները՝ դրանք վերացնելու համար:**

**Ապագայում նույն սխալները կրկնելու
հնարավորությունը լիովին բացառելը: Ձախողումը
կանխելը ամենահարմար մոտեցումն է:**

**Եվ հաջողության սերմերը ցանելու ամենաբերրի
եղանակը**

**Հանգամանքներից բռնկեցնելով հարվածներն ու
հարվածները կարող են կապտուկներ և կոնտուզիաներ
առաջացնել, բայց պետք է պահպանել հանգստությունը:**

**Ուղիղ և գլուխները բարձր պահած՝ մենք չպետք է
հրաժարվենք փորձելուց, այլ պետք է կրկին փորձենք**

**Բացի դրանից, անկախ նրանից, թե քանի անգամ
ենք ձախողվում, մենք պետք է ձգտենք, երբ կարծում
ենք, որ**

**Մենք այլևս ուժ չունենք պայքարելու, մինչև սրտի
խորքում չզգանք, որ արել ենք մեր լավագույնը**

**Մենք մեր լավագույնն արեցինք և մեր լավագույնը
կանենք մինչև մեր ջանքերի հաջողության հասնելը**

**Մենք պետք է կյանքի պայքարում շարունակենք
մինչև վերջ՝ օգտագործելով մեր հզոր կամքի ուժը:**

Կյանքի բոլոր դժվարությունները հաղթահարելով

**Անհաջողությունից հետո նոր ջանքերը իսկապես
հանգեցնում են իրական աճի, բայց այդ ջանքերը պետք է
համակարգված և խթանվեն:**

**Ուշադիր ուշադրությամբ և արդյունավետ դինամիկ
կամքով**

**Նույնիսկ եթե մինչ այժմ ձախողվել եք, խելամիտ չէ
դադարեցնել պայքարը և ձախողումը համարել
ճակատագիր:**

Եվ ճակատագրի բերումով ավելի լավ է, որ մարդը մեռնի պայքարելով, քան դադարի պայքարելուց, քանի դեռ ժամանակ ունի:

Նա կարող է ավելին անել, քանի որ նրա ջանքերը կշարունակվեն նոր կյանքում նույնիսկ նրա մահից հետո:

Հաջողությունն ու ձախողումը արդարացի արդյունք են այն ամենի, ինչ մարդն արել է անցյալում, բացի այն ամենից, ինչ...

Նա դա անում է հիմա: Հետևաբար, հաջողության գաղափարները պետք է արթնանան և լիցքավորվեն անցյալ մարմնավորումներից:

Ակտիվությամբ և կենսունակությամբ՝ ներկա կյանքում ձախողման մտքերը վերահսկելու համար

Հաջողակ մարդու դժվարություններն ու խնդիրները կարող են ավելի մեծ լինել, քան մյուսների դժվարությունները:

Անհաջողակ մարդը բախվեց դրան, բայց առաջինը մարզեց իրեն ամբողջությամբ մերժել ձախողման գաղափարը:

Եվ մանրամասնորեն ամբողջ ժամանակ

Միտքը պետք է տեղափոխվի հիասթափությունից և հուսահատությունից դեպի հաղթանակ և հաղթանակ, անհանգստությունից դեպի հանգստություն:

Մտավոր շփոթությունից և հոգեբանական անհանգստությունից մինչև մտավոր կենտրոնացում, շփոթությունից և խառնաշփոթից

Դեպի խաղաղություն, և խաղաղությունից դեպի սուրբ հոգևոր երանություն

Երբ դուք տիրապետեք այս ինքնաճանաչողությանը, ձեր կյանքի նպատակը կպսակվի հաջողությամբ և կիրականացվի:

Փառահեղ

Հոգեվերլուծության անհրաժեշտությունը

Նրանց համար, ովքեր ցանկանում են հաջողության հասնել, մենք առաջարկում ենք հետևյալ խորհուրդները.

Հաջողության մեկ այլ գաղտնիք է հոգեվերլուծությունը: Ինքնավերլուծությունը հայելի է, որի միջով կարելի է տեսնել:

Ձեր մտքի թաքնված խորքերը, որոնք այլապես կմնային ձեզնից գաղտնի, բացահայտվում են: Փորձեք բացահայտել ձախողման կետերը:

Տարբերակեք լավ և վատ հակումներն ու հակումները: Օգտագործեք ինքնավերլուծություն՝ հասկանալու համար, թե որտեղ եք գտնվում հիմա:

Ի՞նչի եք ուզում հասնել, և ի՞նչ խոչընդոտներ կան ձեր ճանապարհին: Սահմանեք ձեր իրական աշխատանքի բնույթը:

Իմացեք ձեր նպատակը կյանքում: Ձգտեք ունենալ իսկական անհատականության բոլոր հատկանիշները:

Եվ ազնիվը՝ անտարբեր կրքերի և ցանկությունների նկատմամբ, միաժամանակ պահպանելով իր միտքը ներդաշնակության և համաձայնության մեջ Աստծո հետ

Դուք արագ, անվտանգ և վստահորեն կշարժվեք ձեր ցանկալի նպատակին հասնելու ճանապարհով

Վերջնական նպատակը Աստծո ճանապարհը գտնելն է: Բայց կան պարտականություններ և պատասխանատվություններ:

Այս բաները պետք է իրականացվեն և իրագործվեն այս աշխարհում: Կամքի ուժը, զուգորդված նախաձեռնության հետ, կօգնի մեզ:

Այդ պարտավորությունները սահմանելու և դրանք լիարժեք կատարելու համար

Ստեղծագործական նախաձեռնության ուժը

Ի՞նչ է նախաձեռնողականությունը: Դա մարդու ներսում առկա ստեղծագործական ունակությունն է՝ ստեղծողից բխող կայծ:

Անսահմանությունը հնարավորությունն է տալիս ստեղծել այնպիսի բան, որը ոչ ոք երբեք չի ստեղծել, ինչպես որ այն տալիս է

Նոր և ստեղծագործական ձևով գործեր անելու մոտիվացիան: Հոգի ունեցող մարդու նվաճումները:

Նախաձեռնությունը կարող է լինել նույնքան հանճարեղ և զարմանալի, որքան ընկնող աստղը, և, կարծես, այն ինչ-որ բան է ստեղծում:

Ոչնչից այն ապացուցում է, որ անհնար թվացողը իսկապես հնարավոր է՝ օգտագործելով

Մարդը հոգու ամենամեծ ստեղծագործական ուժն է:

Նախաձեռնողականության և նորարարության ոգին մարդուն հնարավորությունն է տալիս կանգնել սեփական ոտքերի վրա՝ ազատ և անկախ:

Հաջողության առանձնահատկություններից մեկը

Աստծո պատկերը բոլորի մեջ է

Շատերը արդարացնում են իրենց թերությունները՝ անողորք կերպով դատապարտելով ուրիշներին: Մենք պետք է սա շրջենք:

Դիրքորոշումն այն է, որ անտեսենք ուրիշների թերությունները (որոնք մարդկանց համար վնասակար չեն) և մեր սեփական թերությունները դնենք դրա տակ:

Մանրադիտակը

Երբեմն անհրաժեշտ է վերլուծել ուրիշներին, բայց նման դեպքում պետք է մտքերը պահել քեզ համար:

Ազատ կողմնակալությունից և խտրականությունից՝ արդար և անաչառ միտքը հայելու նման է

Մաքուր, անսասան հայելին, անսասան շտապողական դատապարտումից Եվ այն ամենը, ինչ երևում է այդ հայելու մեջ

Այն կհայտնվի այնպիսին, ինչպիսին իրականում կա՝ առանց զարդարանքի կամ աղավաղման

Եկեք տեսնենք Աստծո պատկերը յուրաքանչյուր մարդու մեջ՝ անկախ ռասայից կամ դավանանքից: Մենք կհամտեսենք սիրո քաղցրությունը:

Սրբազանը այն է, երբ մենք զգում ենք մեր միասնությունը մարդկության հետ, այլ ոչ թե փոխադարձ ծառայության մեջ:

Մենք մոռանում ենք փոքր «ես»-ի (Էգոն) մասին և դիպչում ենք միակ մեծ «ես»-ին, որը սահմաններ կամ սահմանափակումներ չունի:

Նրան՝ Աստվածային ոգին, որը միավորում և միավորում է բոլոր մարդկանց

Մտավոր սովորությունները կառավարում են մարդկային կյանքը

Մարդկային սովորությունները ուժ ունեն արագացնելու կամ հետաձգելու հաջողությունը: Դրանք անցողիկ ոգեշնչումներ կամ

Պայծառ գաղափարները, նույնիսկ ամենօրյա մտավոր սովորությունները, որոշում են մեր կյանքի ընթացքը:

Մտավոր սովորությունները մտավոր մագնիս են, որոնք մեզ մոտ են ձգում որոշակի տեսակի իրեր և մարդկանց:

Եվ հանգամանքները: Լավ մտածողության սովորությունները մեզ հնարավորություն են տալիս գրավել բարենպաստ և օգտակար հնարավորություններ, բայց

Վատ մտավոր սովորությունները մեզ ավելի են մոտեցնում աշխարհիկ խառնվածք և հակումներ ունեցողներին, ինչպես նաև այնպիսի հանգամանքների, որոնք այդպիսին չեն:

Առաջարկվող

Վատ սովորությունները կարելի է չեզոքացնել և դրանց ուժը չեզոքացնել՝ խուսափելով այն ամենից, ինչը կարող է դրանք խթանել:

Կամ վերակենդանացրեք այն՝ անընդհատ դրա վրա կենտրոնանալով: Դրանից հետո միտքը պետք է ուղղված լինի սովորությանը:

Բարությունը և դրա անընդհատ զարգացման ուղղությամբ աշխատելը, մինչև այն դառնա մեր կյանքի անբաժանելի մասը, այն է, ինչ մենք կարող ենք անել:

Վստահեք նրան և հույսը դրեք նրա վրա

Մեր մեջ անդադար պայքարում են երկու հակադիր ուժեր՝ մի ուժ, որը մեզ ստիպում է անել այն, ինչ չպետք է անենք:

Մենք դա անում ենք, և ուրիշները մեզ հուշում են, թե ինչ պետք է անենք, բաներ, որոնք ավելի շատ են թվում

Դժվարությունն Առաջին ձայնը չարի ձայնն է, մինչդեռ երկրորդ ձայնը՝ բարու կամ Աստծո ձայնը:

Մեր սովորած դժվար ամենօրյա դասերի միջոցով մենք հստակ տեսնում ենք, որ վատ սովորությունները սնուցում են ծառը

Անվերջ նյութական ցանկություններ, մինչդեռ լավ սովորությունները սնուցում են ցանկությունների ծառը

Եվ բարձր հոգևոր ձգտումներ: Ջանքերը պետք է ավելի ու ավելի շատ կենտրոնանան պատշաճ զարգացման վրա:

Օրհնված հոգևոր ծառի համար, որպեսզի մի օր մենք կարողանանք հնձել հասուն ինքնաճանաչողության պտուղները

Ախորժակ

Եթե մարդը կարողանա ազատվել բոլոր տեսակի վատ սովորություններից, և եթե կարողանա անել ամեն ինչ

Բարին ու ազնիվը սերն է՝ ազնվության և բարության միջոցով, այլ ոչ թե այն պատճառով, որ չարը վիշտ և ափսոսանք է բերում:

Նա կմեծանա հոգով և կշարժվի ճանապարհով

Մարդը ազատ կլինի, երբ կամավոր և ընտրությամբ հրաժարվի իր վատ սովորություններից: Նա ազատ կլինի միայն այն ժամանակ, երբ...

Նա դառնում է վարպետ, ունակ հրամաններ տալու իր զգացմունքներին, մտքերին և կամքին, որպեսզի նա անի այն, ինչ անհրաժեշտ է:

Նա դա արեց, նույնիսկ եթե դա հակասում էր իր կամքին: Ինքնակառավարման և ինքնատիրապետման այդ ուժով

Հավերժական ազատության սերմերը թաքնված են ներսում

Մինչև հիմա ես նշել եմ հաջողության մի քանի կարևոր հատկանիշներ՝ դրական մտածողություն, նախաձեռնողական կամք,

Հոգեվերլուծություն, նախաձեռնողականություն և ինքնատիրապետում: Բազմաթիվ գրքեր շեշտում են այսներից մեկը կամ մի քանիսը:

Ավելին, քան այս հատկանիշները, բայց այն չի ճանաչում գործոնների հետևում կանգնած աստվածային զորությունը

Ահա թե ինչ հաջողություն է: Աստվածային կամքի հետ համաձայնեցումը հաջողության հասնելու ամենակարևոր տարրն է:

Աստվածային կամքը այն ուժն է, որը շարժում է երկիրը և դրա վրա եղած ամեն ինչ, տիեզերքը և դրա մեջ եղած ամեն ինչ: Դա Աստծո կամքն է:

Աստված է, որ շարժում է աստղերը տիեզերքում, և Նրա կամքն է, որ մոլորակները դնում է իրենց ուղղությունների վրա:

Եվ ծննդյան, աճի և քայքայման ցիկլերը կառավարում են կյանքի բոլոր ձևերը: Օրինյալ լինի Աստված, և օրինյալ լինի Նրա կամքը: Իմաստունը և ամենագետը

Աստծո խաղաղությունը, ողորմությունը և օրհնությունները ձեզ վրա լինեն

հոգևոր Էքստազ

Հոգևոր Էքստազի իրական փորձառությունը
Աստված մեզ օժտել է հոգևոր ոգեշնչման զորությամբ՝

մեր մեջ Նրա ներկայության ուրախությունը զգալու
կարողությամբ: Սակայն գոյության չար ուժերը մշակել են
կեղծ և խաբուսիկ իմիտացիայի տարբեր ձևեր: Ալկոհոլի

և թմրանյութերի ժամանակավոր էյֆորիան իրական
հոգևոր փորձառությունների կեղծիք է: Ալկոհոլի և
թմրանյութերի օգտագործումը հաճախ հանգեցնում է
սեռական արակտիկաների, որոնք խոչընդոտում են
հոգևոր ոգեշնչման հասնելը՝ սահմանափակելով միտքը
ինտենսիվ ֆիզիկական գիտակցությամբ:

Շատերը ալկոհոլ են օգտագործում՝
անհանգստությունները ցրելու և ցավոտ,
անհանգստացնող հիշողությունները ջնջելու համար:
Սակայն այս տեսակի մոռացկոտությունը մարդուն զրկում
է բնածին հոգևոր իմաստությունից, այո՛, այն զրկում է
Նրան հենց այն ուժից, որն օգնում է Նրան հաղթահարել
խնդիրները և գտնել երկարատև երջանկություն:

Աստված ուրախության և երջանկության աղբյուրն է,
և Նա ուզում է, որ մենք փնտրենք Նրա մշտապես
նորացվող երանությունը և գտնենք այն մեր մեջ:

Կա մի խաբուսիկ, սատանայական տիեզերական ուժ՝

Սատանան, Իբլիսը, Հակաքրիստոսը կամ
Հակաքրիստոսը, որը անդադար փորձում է խաթարել այս
տիեզերքի բոլոր գեղեցիկ և վեհ դրսևորումներն ու
հասկացությունները:

Արարչագործության ընթացքում մենք տեսնում ենք
բարու և չարի երկակի ուժերը, որոնք հակադրվում և
հակասում են միմյանց. Աստված ստեղծեց սերը, իսկ
դիվային ուժը՝ ատելությունը, Աստված ստեղծեց
բարությունն ու առատաձեռնությունը, իսկ դիվային ուժը՝
եսասիրությունն ու եսասիրությունը, Աստված ստեղծեց
խաղաղություն և ներդաշնակություն, իսկ դիվային ուժը՝
անհամաձայնություն և հակամարտություն:

Գիտենալով սա՝ որոնողը պետք է հասկանա, որ
ալկոհոլն ու թմրանյութերը չափազանց վնասակար են իր
երջանկության համար, քանի որ դրանք մթագնում են
իրական հոգևոր ուրախությունը և վնասում ուղեղի
բջջերը՝ բացասաբար ազդելով նրա ինտելեկտի և
զանազանության վրա: Ալկոհոլի կամ թմրանյութերի
օգտագործման նույնիսկ մեկ դեղաչափը կարող է
հանգեցնել կախվածության, հատկապես, եթե անցյալ
կյանքերից կա նախատրամադրվածություն այս
վնասակար նյութերի նկատմամբ: Չար բաներից պետք է
խուսափել, քանի որ դրանք չար են:

Երբ դուք իսկական հոգևոր էքստազ ապրեք,
կտեսնեք, որ ոչ մի այլ փորձառություն չի կարող
համեմատվել դրա հետ: Ծնողները միշտ պետք է ձգտեն
իրենց երեխաների մեջ հոգևոր գիտակցություն սերմանել՝
նրանց սովորեցնելով մեդիտացիա և գիտակցված
զանազանություն, որպեսզի նրանք չտրվեն խաբուսիկ և
կեղծ հաճույքների կրակի հետ խաղալու
գայթակղությանը:

Իսկական երանությունը անվերջ է, բայց ալկոհոլից և
թմրանյութերից ստացվող հաճույքները անցողիկ են և
իրենց հետքում թողնում են միայն ափսոսանք և
կործանարար զգացողություններ:

Ամեն գիշեր, մեր խաղաղ և հանգիստ քնի ընթացքում,
մենք զգում ենք խաղաղության և ուրախության համը:
Երբ մենք խորը քնի մեջ ենք ընկնում, Աստված թույլ է
տալիս մեզ ապրել գիտակցության վեհ, հանգիստ
վիճակում, որի ընթացքում մենք մոռանում ենք այս
աշխարհի բոլոր անհանգստություններն ու
անհանգստությունները: Մեդիտացիայի մեջ մենք կարող
ենք զգալ այս օրհնյալ հոգեկան վիճակը նույնիսկ մեր
արթուն ժամերին և համոտեսել խաղաղությունը մեկ այլ
մակարդակում:

Երբ աստվածային ուրախությունն իջնում է, իմ
շնչառությունը հանդարտվում է, և իմ հոգին բարձրանում

Է՝ միաժամանակ զգալով հազարավոր քունների
երանությունը, սակայն ես չեմ կորցնում իմ սովորական
զգայարանները: Այս տիեզերական փորձառությունը
նախատեսված է նրանց համար, ովքեր խորապես
խորանում են գիտակցության բարձրագույն վիճակին
հասնելու մեջ:

Երբ քո էությունը լցված է Աստծո ճնշող էքստազով,
մարմինը լիովին անշարժանում է, շնչառությունը
դադարում է հոսել, մտքերը հանդարտվում են և նույնիսկ
աստիճանաբար մարում: Մեդիտատորը զգում է իր հոգու
իրականությունը և իր մոտիկությունը Արարչին, ուստի նա
խմում է աստվածային երանությունից և համտեսում
ուրախության էքստազը, որը հազարավոր չափաբաժին
գինի չի կարող ապահովել:

Միջին մարդը քնկոտություն է զգում արթունության և
քնի սահմանագծին՝ զգալով կարճատև բարեկեցության
զգացում, սակայն այս զգացողությունը արագորեն
անհետանում է, երբ նա խորը քնի մեջ է ընկնում: Քունը
գիտակցության լիակատար կորուստ չէ, քանի որ արթուն
վիճակում դուք գիտեք՝ ձեր քունը հանգիստ է եղել, թե ոչ:
Կան քնի բազմաթիվ վիճակներ՝ որոշները թեթև,
որոշները խորը: Սակայն Աստծո հետ գիտակցված
վիճակում մարդու ունեցած հոգևոր փորձառություններն
ավելի ոգևորիչ և թարմացնող են, քան քնի կամ
քնկոտության ամենամեծ երանությունը (քնկոտությունը
կամ քունը, որը նախորդում է քնելուն):
Քնի առեղծվածներից ու գաղտնիքներից այն կողմ
թաքնված են այս սրբազան ուրախությունները
ես կարող եմ մնալ ցանկացած վիճակում, որը
ցանկանում եմ: Ես հաճախ մնում եմ քնի աշխարհի և
աշխարհի գիտակցության միջև՝ վեհ վիճակում:
Մարդկային միտքն ունի լայն, անսահման
հնարավորություններ, բայց մարդը հաճախ չի գիտակցում
դա: Ես կարող եմ միաժամանակ ապրել երկու վիճակ՝
խորը քուն և լիակատար արթնություն: Կամ կարող եմ

քնել, երագել և լսել շուրջս կատարվող ամեն ինչ
միաժամանակ:

Երբեմն ես քնում եմ ինչպես սովորական մարդ: Ես

նույնպես կարող եմ քնել և դիտարկել ինձ լիովին
գիտակցված: Բարձրագույն վիճակում քո մարմինն ու
միտքը քնած են, բայց դու լիովին գիտակցում ես ամեն
ինչ, ինչ կատարվում է: Սա հնարավոր է միայն
գիտակցաբար և միտումնավոր մտնելու և գիտակցաբար
ու միտումնավոր վերադառնալու ունակությունը
զարգացնելու միջոցով՝ գիտակցաբար և միտումնավոր
մտնելու գիտակցության բարձրագույն վիճակ և
գիտակցաբար ու միտումնավոր վերադառնալու
արթունության նորմալ վիճակին:

Բացարձակապես անհրաժեշտ չէ վախենալ մարմինը
լքելուց՝ առանց մեդիտացիայի, ներքին խաղաղության
կամ երևակայության միջոցով վերադառնալու
հնարավորության: Այս գաղափարը, որը որոշ մարդիկ
առաջ են քաշում, անհիմն է: Մարմինն կապվածությունն
այնքան ուժեղ է, որ դրանից խուսափելը հեշտ չէ: Նույնիսկ
եթե գիտակցական գիտակցությունը մարում է, հնարավոր
չէ ամբողջությամբ լքել մարմինը, քանի դեռ
ենթագիտակցությունը կապված է մնում դրա հետ:

Եթե ինչ-որ բան չափազանց ինտենսիվ
պատկերացնեք, այդ բանը կդառնա հայուցինացիա՝
զուրկ ցանկացած սուբյեկտիվ իրականությունից: Պետք է
հասկանալ երևակայության և ինքնաճանաչման միջև
եղած տարբերությունը: Աստվածային ինքնաճանաչման՝
ձեր ներսում Աստծո գիտակցության էական ապացույցը
իսկապես և անվերապահորեն երջանիկ լինելն է:

Եթե մեդիտացիայի մեջ աճող և շարունակական
ուրախություն եք զգում, իմացեք, որ ձեր հոգում զգում եք
Աստծո ներկայությունը: Սակայն, եթե սրբազան
երջանկության հոսքում դադար կամ ընդհատում կա, դա
ձեր գիտակցության մեջ օտար տարրի վկայություն է, որը

պետք է վերացվի՝ ներքին ուրախությունը վերականգնելու համար:

Հոգևոր ուսուցիչը, ով իսկապես ճանաչում է Աստծուն, ունի մեկ ցանկություն՝ հոգևոր առաջնորդություն առաջարկել նրանց, ովքեր փնտրում են այն, խրախուսելով նրանց մտածել Աստծո մասին և մոտենալ Նրան սրտով, հոգով, մտքով և գործով: Բոլոր նրանք, ովքեր արձագանքում են նրա հետ, ստանում են Աստծո օրհնությունները նրա միջոցով, քանի որ նա պարզապես խոնարհ գործիք է Ամենակարող Աստծո ձեռքում:

Մարդ չի կարող Աստծո հետ լինել պարզապես մտածելով, որ հասել է հոգևոր լուսավորության: Ինքնակատարելագործումն ու բարոյական կատարելագործումը անհրաժեշտ նախապայմաններ են ավելի բարձր վիճակների հասնելու համար: Կա մեծ տարբերություն Աստծուն հնարավոր ձևով ճանաչելու և Նրան իրական ձևով ճանաչելու միջև: Միայն խոնարհության, իմաստության, անկեղծության, առաքինի բնավորության և սրտանց կարոտի միջոցով է, որ մարդ կարող է իսկապես ճանաչել Աստծուն: Խոնարհներն են, որ ճանաչում են Աստծուն, և որոնց Աստված ճանաչում է: Նրանք, ովքեր խորանում են տիեզերական գիտակցության մեջ, բնականաբար զարգացնում են արտակարգ հոգևոր կարողություններ և վերահսկողություն բնական ուժերի նկատմամբ: Սակայն, ոչ ոք, ով հասնում է իսկական աստվածային գիտակցության, չի օգտագործում իր ուժերը պարծենալու և ցուցադրելու համար՝ առանց իմաստության կամ խոհեմության:

Իմաստուն մարդիկ հասկանում են, որ Աստված գոյության միակ գործակալն է, և խոնարհաբար նրանք Նրան են վերագրում այն արտասովոր պարզեցները, որոնք Նա շնորհել է իրենց:

Մի՞թե գոյության մեջ ամեն ինչ հրաշք է: Եվ մի՞թե
մարդը, միայն իր գոյության շնորհիվ, նույնպես հրաշք է:
Եթե մարդիկ չեն բավարարվում Աստծո ստեղծած
բոլոր հրաշքներով, ինչո՞ւ պետք է սրբերը ավելի շատ
հրաշքներ գործեն:

Աստծո արդար սրբերը ոչինչ չեն անում, եթե Աստված
չի խնդրում նրանց դա անել, և երբեմն՝ անհասկանալի և
դժվար հասկանալի պատճառներով:
Ես օրինակով կբացատրեմ, թե ինչպես է բարձր
գիտակցությունը տարբերվում ենթագիտակցական
գիտակցությունից:

Բարձրագույն գիտակցությունն այն վիճակն է, երբ
դուք կարող եք՝ արթուն, քնած և լիովին գիտակցված
վիճակում, կամքով և առանց որևէ արտաքին խթանի
մարմնում առաջացնել ցանկացած զգացողություն:
Անգիտակից երևակայության ոլորտում (երազների
աշխարհում) դուք կարող եք խմել մի բաժակ տաք կաթ,
բայց այս փորձառությունը պարտադրվում է ձեզ: Բարձր
գիտակցության մեջ դուք կարող եք նույնը կամ որևէ այլ
բան զգալ գիտակցված կամքի միջոցով:

Եթե մարդ չի կարողանում դա անել, չպետք է խաբի
իրեն՝ մտածելով, որ հասել է բարձրագույն գիտակցության
բարձունքների: Ճանապարհը կարող է երկար թվալ, բայց
հազար մղոնանոց ճանապարհը սկսվում է մեկ քայլով: Եվ
քանի դեռ մարդ լավատես է մնում, ոչ մի խոչընդոտ չի
կարող խանգարել ցանկալի նպատակին հասնելուն:
Միլիոնավոր մարդիկ գերված են քնի ընթացքում
բացահայտվող ենթագիտակցության հրաշքներով:
Սակայն ավելի բարձր վիճակում դուք կարող եք տեսնել
կամ իմանալ, թե ինչ եք ցանկանում, ոչ թե
երևակայության, այլ իրականության միջոցով: Ես կարող
եմ նստել այս աթոռին և տեղափոխել միտքս ցանկացած
վայր և տեսնել, թե ճիշտ ինչ է կատարվում այնտեղ:
Երբեմն աշակերտները ապրում են
ենթագիտակցության մեջ, իսկ երբեմն նրանք

բարձրանում են դեպի ավելի բարձր գիտակցություն: Եվ
կան մի քանի ընտրյալներ, որոնք կարողանում են
գերազանցել ավելի բարձր գիտակցությունը և հասնել
տիեզերական գիտակցության՝ աստվածային ոգու
ուլորտին, որը չունի ծագում կամ պատճառ:
Մաքուր հոգևոր գիտակցության վիճակում որոնողը
նախնական երևակայության կարիք չունի՝ իրերը զգալու
համար: Երբ նրանք միավորվում են տիեզերական
գիտակցության հետ, նրանց գիտակցությունը
ընդլայնվում և միաձուլվում է գոյության յուրաքանչյուր
ատոմի հետ՝ գիտակցաբար գիտակցելով ամբողջ
տիեզերքը և բոլոր էակները: Այս փորձառությունը
գիտակցության անվերջ ընդլայնում է: Նրանք, ովքեր
զգում են այս գիտակցությունը, իրենց զգում են խոտի
մանրաթելերում և լեռնագագաթների, ինչպես նաև
իրենց մարմնի յուրաքանչյուր բջջում և տարածության
յուրաքանչյուր ատոմում:
Բայց տիեզերական գիտակցությունը նույնպես
դրանից այն կողմ է
Երբ մարդը զգում է իր ներկայությունը ողջ գոյության
մեջ
Ջոյը նաև գիտի, թե ինչ է թաքնված գոյության
սահմաններից այն կողմ
Այն միավորվում է համապարփակ աստվածային
գիտակցության հետ: Խաղաղություն լինի ձեզ վրա:

Ներածություն

**Հստակությունը միջոցն է, որով մենք կարող ենք
ընկալել Ձևերի աշխարհը, որը չի ընկալվում հինգ
զգայարաններով կամ բանականությամբ: Ճիշտ է, որ
Ձևերի աշխարհը հայտնվում է զգայական աշխարհում և
դրա միջոցով, և ճիշտ է, որ վերջինս իմանալը**

Նշանակում է առաջինը իմանալ, բայց կա տարբերություն այն բանում, թե ինչպես են այդ երկուսը ճանաչվում:

Կարո՞ղ ենք մենք իսկապես ճանաչել զգայական աշխարհը իր բոլոր չափումներով՝ միայն զգայական ընկալման կամ մտքի միջոցով: Անշուշտ՝ ոչ: Կան անսահման ճշմարտություններ, երևույթներ, օրենքներ և հարաբերություններ՝ թե՛ բնության մեջ, թե՛ մեր սեփական մարմինների ներսում, որոնք մտում են կնքված գրքեր և թաքնված գաղտնիքներ մարդկության համար: Այսպիսով, ինչպե՞ս կարող ենք մենք հնարավոր համարել այն հոգևոր ոլորտները, որոնք գտնվում են բոլոր մտքերից և զգայական ընկալումներից այն կողմ:

Հասկացողությունը բխում և գործում է հոգու ներսից, մինչդեռ միտքը գալիս է դրսից: Հասկացողությունը թույլ է տալիս մեզ դեմ առ դեմ կանգնել ճշմարտության հետ, մինչդեռ միտքը մեզ տալիս է դրա անուղղակի պատկերը:

Հստակությունը ճշմարտությունը տեսնում է որպես ամբողջական ամբողջություն՝ տարօրինակ և հրաշալի կապի շնորհիվ (դրա և ճշմարտության միջև), մինչդեռ միտքը աշխատում է բաժանել և մասնատել ճշմարտությունը:

Յուրաքանչյուր մարդ օժտված է ներհայեցողության ուժով, ինչպես որ ունի ինտելեկտ: Եվ ինչպես միտքը կարող է մարզվել և կատարելագործվել, այնպես էլ ներհայեցողությունը կարող է զարգացվել և զարգացվել: Ներհայեցողության մեջ մենք լիակատար ներդաշնակության մեջ ենք ճշմարտության հետ: Երանության աշխարհը՝ թվի միասնությամբ) և հոգևոր աշխարհը կառավարող ներքին օրենքներով, և մենք նաև համաձայն ենք Աստծո հետ

Ինչպե՞ս ենք մենք հաստատում մեր գոյությունը: Արդյո՞ք դա զգայական ընկալումների միջոցով է: Արդյո՞ք մեր զգայարանները մեզ տեղեկացնում են մեր գոյության մասին և բացահայտում մեր գոյության գիտակցման

աղբյուրը: Իհարկե՝ ոչ: Գոյության զգացողությունը կախված չէ զգայարաններից, որոնք չեն կարող գիտակցաբար որևէ բանի մասին տեղյակ լինել առանց մեր նախնական հասկացողության, որ մենք զգայության գործընթացի մասն ենք կազմում:

Արդյո՞ք զգայական ընկալումը և մտածողության գործընթացը մեզ ասում են, որ մենք գոյություն ունենք: Անշուշտ՝ ոչ, քանի որ մտքի տվյալները բաղկացած են զգայական տպավորություններից, և դրանք, ինչպես պարզվում է, անկարող են մեզ ապացուցել, որ մենք գոյություն ունենք:

Մտածողության գործողությունը չի կարող մեզ տալ գոյության գիտակցություն, քանի որ գոյությունը բնորոշ է մտածողության գործընթացին: Երբ մենք համեմատում ենք մեզ արտաքին աշխարհի հետ և փորձում ենք դատողություններ անել կամ եզրակացնել, որ գոյություն ունենք, գոյության գիտակցությունը առկա է հենց մտածողության և դատողության գործողության մեջ: Հաշվի առնելով մտքի սահմանափակումները և զգայարանների անբավարարությունը, ինչպե՞ս կարող ենք իմանալ, որ գոյություն ունենք: Պատասխանը միայն հոգու ներթափանցման մեջ է: Այս գիտելիքը ինտուիցիայի դրսևորում է: Այն գերազանցում է բանականությունն ու զգայարանները, որոնք գոյություն չունեն առանց ներթափանցման:

Հստակությունը դժվար է սահմանել, քանի որ այն այնքան մոտ է մեզ բոլորիս: Մեզանից յուրաքանչյուրը զգում է դա: Մի՞թե մենք չգիտենք, թե ինչ է գոյաբանական գիտակցությունը: Այն այնքան ծանոթ է, որ անտեսում է սահմանումը: Եթե մեկին հարցնենք, թե ինչպես է նա իմանում, որ գոյություն ունի, նա չի կարողանա պատասխանել: Նրանք գիտեն, բայց չեն կարող սահմանել այն: Նրանք կարող են փորձել բացատրել և արտահայտել այն, բայց նրանց խոսքերը չեն կարող փոխանցել այն, ինչ նրանք զգում են իրենց

մեջ: Հստակությունն ունի այս ունակությունը՝ իր բոլոր ձևերով և դրսևորումներով:

Չորրորդ մեթոդը, որը բացատրվում է այլուր, հիմնված է խորաթափանցության վրա: Որքան շատ ուշադրություն դարձնենք դրան, այնքան ավելի շատ կճանաչենք Աստծուն:

Հասկացողության միջոցով մարդ ճանաչում է Աստծուն, և կապ է հաստատվում զգայական և իդեալական աշխարհների միջև: Վերջինս ընկալվում է զգայական աշխարհում և դրա միջոցով: Այնուհետև զգայարանների ազդեցությունը մարում է, անհանգստացնող մտքերը անհետանում են, և մենք ճանաչում ենք Աստծուն՝ երանության աղբյուրը, և մեր մեջ ծագում է Մեկի և Ամեն ինչի գիտակցությունը Մեկի մեջ: Սա այն հասկացողությունն է, որը տիրապետում են աշխարհի մարգարեները, մեծ դեմքերը և իմաստունները:

Երրորդ մեթոդը, կամ ավելի վաղ նկարագրված խորհրդածական մեթոդը, նույնպես մեզ տանում է դեպի ներհայեցողության աշխարհ, երբ մենք այն կիրառում ենք ջանասիրաբար և ակտիվորեն, բայց դա անուղղակի մեթոդ է և պահանջում է ավելի շատ ժամանակ՝ մեզ մոտ ստեղծելու այն, ինչ տեղի է ունենում ուղղակի ներհայեցողության կամ գիտելիքի միջոցով:

Հետևաբար, ներհայեցողության միջոցով մենք կարող ենք ճանաչել Աստծուն Նրա բոլոր դրսևորումներում: Մեր զգայարանները անկարող են Նրան մեզ բացահայտել, քանի որ դրանք ընկալում են միայն Նրա արտաքին տեսքը: Ոչ մի միտք կամ դատողություն չի կարող իսկապես ճանաչել Աստծուն, քանի որ միտքը չի կարող գերազանցել զգայարանների տեղեկատվությունն ու տվյալները: Այն կարող է միայն կազմակերպել և մեկնաբանել զգայական տպավորությունները:

Երբ զգայարանները չեն կարողանում մեզ ավելի մոտեցնել Աստծուն, բանականությունը նույնպես չի կարողանում, քանի որ այն հույսը դնում է դրանց վրա: Հետևաբար, մենք պետք է դիմենք ներքին տեսողությանը՝ Աստծուն բացահայտելու Իր օրհնյալ կերպարանքով և Նրա մյուս դրսևորումներով:

Սակայն այս ինտուիտիվ ընկալման համար կան մի շարք խոչընդոտներ, ինչպիսիք են հիվանդությունը, մտավոր թուլությունը, կասկածը, ծուլությունը, նյութական նկրտումները, շեղված մտքերը և անկայունությունը: Այս խոչընդոտները կամ ժառանգվում են, կամ ձեռք են բերվում ուրիշների հետ շփվելու միջոցով: Վնասակար և անառողջ բաների նկատմամբ մեր ժառանգած հակումները կարող են հաղթահարվել ուժեղ մտավոր ջանքերի միջոցով, ինչպես որ մենք կարող ենք հաղթահարել ձախողումն ու հիասթափությունը կամքի ուժի միջոցով: Ճիշտ ջանքերով և լավ մարդկանց՝ Աստծուն նվիրված մարդկանց ընկերակցությամբ՝ մենք կարող ենք արմատախիլ անել վատ սովորությունները հոգու այգուց և դրանց փոխարեն տնկել լավ սովորություններ:

Եթե մենք չմիանանք Նրանց, ովքեր տեսել, շոշափել և հասկացել են ճշմարտությունը իրենց կյանքում, մենք կարող է չիմանանք, թե ինչ է այդ ճշմարտությունը:

Հետազոտության ոգին բնորոշ է յուրաքանչյուրին, և այս աշխարհում յուրաքանչյուր մարդ ճշմարտության որոնող է, որը Նրա հավերժական ժառանգությունն է, և Նա անընդհատ փնտրում է այն՝ իմաստուն կամ հիմար, մինչև որ գտնի այն և լիովին վերականգնի այն:

Դեռ ուշ չէ: Նրանք, ովքեր ձգտում են, կհաջողեն, իսկ Նրանք, ովքեր համառում են, կհասնեն իրենց նպատակակետին:

Անտեսանելի մարդը

Վարպետ Պարամհանսա Յոգանանդա

Մարդկանց՝ որպես անզեն աչքով անտեսանելի էակների գաղափարն ինքնին թվում է անբնական և անտրամաբանական: Մենք ամեն օր տեսանելի ենք ինքներս մեզ՝ որպես ֆիզիկական էակներ: Սակայն կան բազմաթիվ եղանակներ, որոնցով մենք բացահայտում ենք մեր թաքնված, էական բնույթը:

Օրինակ, եթե փակեք աչքերը, ձեր մարմինը կդառնա անտեսանելի ձեզ համար: Այսպիսով, ինչպե՞ս գիտեք, որ գոյություն ունեք: Դուք զգում եք ձեր մարմնի ծանրությունը, կարող եք լսել, հոտոտել, համտեսել և զգալ բայց դուք իրականում ինքներդ եք միայն մտքերի և զգացմունքների մեջ: Դուք թաքնված միջուկ եք, որի շուրջ պտտվում են բազմաթիվ մտքեր: Հիմա բացեք ձեր աչքերը: Հարցն այն է. դուք այն ձևն եք, որը տեսնում եք, թե՞ այն ներքին էակը, որը զգացել եք ընդամենը մի պահ առաջ՝ փակ աչքերով:

Տեսանելի մարդը մեծ նշանակություն չունի: Թաքնված «ես»-ը, կամ հոգին, այն է, ինչն իսկապես կարևոր է: Զնի ժամանակ դուք անտեղյակ եք տեսանելի մարդուց, բայց գիտակցում եք ինքներդ ձեզ, քանի որ արթնանալիս գիտեք՝ ձեր քունը խաղաղ և հանգիստ էր, թե ոչ: Հետևաբար, ձեր թաքնված «ես»-ը իրական է: Առանց այս անտեսանելի «ես»-ի ձեր տեսանելի պատկերը իմաստ կամ նշանակություն չէր ունենա:

Առանց թաքնված եսի, մարմինը կլիներ անարժեք, ինչպես անկենդան դիակ կամ կոշտ դիակ:

Թաքնված, ներքին «ես»-ը իրականն է: Սակայն, տարօրինակ կերպով, մարդիկ չեն փորձում վերլուծել այս թաքնված «ես»-ի բնույթը: Նրանց ուշադրությունն ամբողջությամբ կենտրոնացած է ֆիզիկական ձևի վրա, որին նրանք կարող են հեշտությամբ դիպչել և տեսնել: Հետևաբար, նրանք իրենց օրերն ու գիշերներն անցկացնում են՝ հոգ տանելով իրենց ֆիզիկական մարմնի և դրա կարիքների մասին՝ երբեք չմտածելով, որ անտեսանելի ներքին «ես»-ը իրական իրականությունն է:

Ֆիզիկական մարմնի մեջ գտնվում է նույն նմանությամբ լույսի մարմին: Չնայած մարդկային տեսողության համար անտեսանելի է, այն հոգու մոլորակային կամ եթերային թաղանթն է:

Մատը անդամահատած մարդիկ զգում են, որ այն դեռ այնտեղ է: Յուրաքանչյուր ոք, ով կորցրել է վերջույթ, գիտի այս զգացողությունը: Մարմնի յուրաքանչյուր օրգանի համար կա թաքնված, եթերային համարժեք կամ համարժեք: Ֆիզիկական սրտի հետևում թաքնված սիրտ է, առանց որի տեսանելի սիրտը չէր կարող բաբախել: Մարդիկ ունեն անտեսանելի օրգաններ՝ տեսողություն, լսողություն, ուղեղ, ոսկորներ և նյարդեր: Այս օրգանները, որոնք լույսի և գործունեության հյուսվածքներն են, կազմում են մարդու անտեսանելի մոլորակային մարմինը: Մոլորակային կամ եթերային մարմինը ճիշտ նման է տեսանելի ֆիզիկական մարմնին: Տարբերությունն այն է, որ դրա լուսավոր, կենսական ձևը չափազանց նուրբ է:

Երբ մարմինը տառապում է հաշմանդամությունից, չպետք է համոզել ինքն իրեն, որ տեսողությունը կորել է կամ ձեռքը կորցրել է: Անտեսանելի աչքերն ու ձեռքերը դեռևս առկա են: Չնայած ֆիզիկական ձեռքը կարող է կաթվածահար լինել, անտեսանելի ձեռքը հաշմանդամ չէ: Երբեք մի հավատացեք, որ անտեսանելի օրգանները որևէ կերպ տուժում են ֆիզիկական օրգանների հիվանդությունից, քանի որ բացասական մտքերը կխանգարեն գիտակցված կենսական էներգիայի հոսքին դեպի ֆիզիկական մարմնի օրգաններ:

Էլեկտրական հոսանքը հոսում է լարի միջով: Ո՞րն է ավելի կարևոր՝ լարը, թե՞ Էլեկտրականությունը: Լարը գոյություն ունի պարզապես Էլեկտրականությունը թույլ տալու համար, որ այն անցնի: Էլեկտրականության գոյությունը կախված չէ լարից: Նմանապես, մարմինը գոյություն ունի անտեսանելի էակի՝ հոգու կողմից օգտագործվելու համար, և ոչ թե հակառակը:

Դժբախտաբար, այս թաքնված «ես»-ը կապված է մարմնի հետ: Հակառակ դեպքում մենք կարող էինք քայլել ջրի վրայով, թռչել տիեզերքում և վերադառնալ մարմնի մոտ:

Քողարկված «ես»-ի եթերային մարմինը ունի իր ֆիզիկական համարժեքից շատ ավելի մեծ զգայական ընկալումներ: Մարդիկ ստեղծել են մեքենաներ, որոնք որոշ դեպքերում շատ ավելի լավն են, քան ֆիզիկական մարմինը, որը սահմանափակված է բազմաթիվ սահմանափակումներով: Սակայն, եթերային մարմնի նկատմամբ ձեր գիտակցության զարգացմանը զուգընթաց, դուք կնկատեք, որ այն կարող է լսել այն, ինչ ականջը չի կարող լսել, և տեսնել այն, ինչ աչքը չի կարող տեսնել: Այն նաև կարող է հոտոտել, համտեսել և շոշափել ֆիզիկական զգայարաններից շատ ավելի հեռու գտնվող բաներ:

Մարդիկ միշտ մտահոգված են և հետաքրքրված են ֆիզիկական մարմնի լամպով, առանց նրանց մտքով անգամ անցնելու փնտրել այդ լամպը լուսավորող գաղտնի էլեկտրականությունը:

Տեսանելի մարդը կազմված է տասնվեց տարրերից՝ քիմիական նյութեր, որոնք կարելի է գնել շուկայում: Ֆիզիկական մարմինը քիչ արժեք ունի իր բաղադրիչ տարրերի առումով: Ժամանակն է, որ մարդկությունն ավելի լավ հասկանա անտեսանելի մարդուն: Այս թաքնված մարդը նա է, ով ունի ունակություններ, մտքեր և ուղեկիցներ, նա, ով սիրում և մտածում է, և առանց նրա ֆիզիկական մարմինը չունի ոչինչ, բացի քիմիական տարրերից, որոնցից այն կազմված է:

Մտքի լուսարձակը պետք է ուղղված լինի դեպի ներս, հեռու գերված, տեսանելի մարդուց:

Ֆիզիկական մարմինը տառապում է մեջքի ցավերից և կծկումներից, ինչպես նաև տարիքի հետ վատանում և քայքայվում է: Այն անընդհատ ողբում է, տնքում և կարոտում է սրան կամ նրան:

Տեսանելի մարդը չի կարող դիմանալ բռնի, ոսկորները ջախջախող անկմանը և երբեմն կծկվում է փոքրիկ քորոցի ծակոցից:

Անտեսանելի մարդը անվնաս է: Նա ազատ է և անզուսպ: Նա կարող է ցրել ֆիզիկական մարմնի բոլոր խնդիրներն ու նյարդայնացնող բաները:

Մեր ներսում թաքնված մարդը մեր իրական «ես»-ն է Մարմնի ատոմների հետևում թաքնված է հոգին, որը չի փոխվում, չի փոփոխվում և երբեք չի ենթարկվում տատանումների կամ ոչնչացման:

Մարդը կարող է մտածել, որ ինքը մարմինն է, բայց դա այդպես չէ: Սառույցի մի կտոր կարող է հալվել և անհետանալ տեսադաշտից գոլորշիացման միջոցով: Այս գործընթացը կարող է շրջվել՝ գոլորշին խտացնելով հեղուկի մեջ, ապա հեղուկը կրկին սառեցնելով և վերածելով պինդ մարմնի:

Միայն ֆիզիկական մարմնի գիտակցությամբ ապրելը հոգևորապես վնասակար է, քանի որ մարմինը ենթակա է հիվանդության, վնասվածքի, սովի և մահվան ցավերին: Մենք չպետք է համոզենք ինքներս մեզ, որ մենք պարզապես այս տեսանելի մարմինն ենք՝ ենթակա քայքայման և կործանման:

Մեր ներսում թաքնված մարդկայնությունը չի կարող սպանվել կամ վնասվել: Մի՞թե չպետք է ավելի շատ ջանք թափենք հասկանալու մեր անհայտ, հավերժական բնույթը:

Այս թաքնված «ես»-ի մասին մեր գիտելիքները մեծացնելով՝ մենք կկարողանանք վերահսկել տեսանելի մարդուն, ինչպես դա անում են մեծ վարպետները: Նրանք, ովքեր զգում են իրենց սրբազան ուժերը և զգում են թաքնված, ներքին «ես»-ի ներկայությունը, կարող են անջատվել ֆիզիկական տառապանքից, նույնիսկ երբ տեսանելի մարդը գտնվում է նեղության և վտանգի մեջ:

Ո՞րն է այդ ինքնիշխանությանը հասնելու ճանապարհը:

Ավելի շատ ժամանակ պետք է անցկացնել մտորումների և խաղաղության հանգստության մեջ: Սա սկզբում կարող է անցանկալի թվալ, քանի որ մարմնի գիտակցված գիտակցությամբ և դրա զգացողությունների հետ չափազանց նույնականացմամբ ապրելը դժվարացնում է մտածել սեփական անվերջանալի խնդիրներից, ցանկություններից և կարիքներից բացի որևէ այլ բանի մասին: Սակայն մարդկային գիտակցության մեջ կբացվի նոր չափում, երբ մարդը հաստատի իր հոգևոր ինքնությունը և համոզի իրեն, որ իսկապես ստեղծվել է Աստծո մաքուր պատկերով, որ իր կյանքը ոչ մի կերպ չի կարող ոչնչացվել, և որ ինքը թաքնված, հավերժական էակ է:

Այդ անտեսանելի մարդը ստեղծված է Աստծո պատկերով, ազատ ինչպես աստվածային հոգին: Տեսանելի մարդու մեջ են գտնվում աշխարհի բոլոր սահմանափակումներն ու խնդիրները: Հենց որ մենք գիտակցում ենք մեր մարմինները, մենք կապված ենք դրանց սահմանափակումներով: Ահա թե ինչու մեծերը մեզ սովորեցնում են փակել մեր աչքերը և հիշեցնել ինքներս մեզ՝ թաքնված «ես»-ի մասին խորհրդածության միջոցով, որ մենք կապված չենք մարմնի սահմանափակ ֆիզիկական հնարավորություններով:

Ես հաճախ մեծ հավատքով և համոզմունքով հաստատել եմ. «Ես կապված չեմ իմ ֆիզիկական մարմնով: Ուր էլ որ ուզենամ գնալ, ես անմիջապես այնտեղ եմ»:

Դուք կարող եք ասել. «Դա պարզապես գաղափար է»: Լավ, բայց ի՞նչ է գաղափարը: Ամեն ինչ, ինչ տեսնում եք ձեր շուրջը, կոնկրետ գաղափար է: Դուք չեք կարող ոչինչ պատկերացնել առանց մտքի: Միտքն ինքնին անտեսանելի է, բայց այն իրական է դարձնում ամեն ինչ, ինչ մենք տեսնում ենք: Այսպիսով, եթե կարողանաք վերահսկել ձեր մտքերը, կարող եք ամեն ինչ տեսանելի

դարձնել, և կարող եք ամեն ինչ տեսնել ձեր մտավոր
կենտրոնացման ուժի միջոցով:

Երբ դուք կենտրոնացնում եք ձեր միտքը
ինտենսիվորեն և խորը, կարող եք ձեր մտքի աչքով
տեսնել, թե ինչի մասին եք մտածում, ինչպես եթե
տեսնեիք դա ձեր ֆիզիկական աչքերով: Անտեսանելի
մտքերը կարող են վերածվել տեսանելի ապրումների:

Եթե փակես աչքերդ, չես կարող տեսնել քո մարմինը,
բայց այն իրական կմա քեզ համար: Այդ դեպքում ինչո՞ւ
ես կարծում, որ թաքնված եսը անիրական է պարզապես
այն պատճառով, որ չես կարող այն տեսնել:

Մեդիտացիայի մեջ դուք նայում եք փակ աչքերի
ետևում գտնվող խավարին և կենտրոնացնում ձեր
միտքը ձեր ներսում թաքնված «ես»-ի կամ հոգու վրա:

Ինքնակարգապահություն կիրառելով և ձեր միտքը
դեպի ներս շրջելով՝ համաձայն ձեր հոգևոր ուղեցույցի
կողմից տրամադրված գիտական մեդիտացիայի
տեխնիկայի, դուք աստիճանաբար կաճեք հոգևորապես:
Ձեր մեդիտացիաները կդառնան ավելի խորը, և ձեր
անտեսանելի «ես»-ը՝ ձեր մեջ գտնվող Աստծո հոգևոր
պատկերը, կդառնա իրական ձեզ համար:

Ինքնաճանաչման այս երանելի զարթոնքում
սահմանափակ ֆիզիկական գիտակցությունը, որը մի
ժամանակ այդքան իրական էր, դառնում է անիրական, և
դուք սովորում եք, որ հայտնաբերել եք ձեր իրական,
անպարտելի «ես»-ը և գիտակցել դրա միասնությունը
Աստծո հետ:

Դուք նաև կհասկանաք, թե ինչպես է անտեսանելի
մարդը կապված ֆիզիկական մարմնի հետ՝
կապվածություններով, որոնք մտավոր և հուզական
կապեր են և երկրային մակարդակում որոշակի բաների
նկատմամբ ցանկություններ:

Բայց երբ խորը մեդիտացիայի միջոցով կարողանաք
քանդել կամ կտրել այդ շղթաները, դուք կազատվեք և
կիմանաք, որ դուք Աստծո պատկերն եք: Փնտրեք

անտեսանելի մարդուն, որը բանտարկված է ֆիզիկական և նյութական զգացողությունների անտառում:

Եթե դու այդ անտեսանելի մարդուն գեթ մեկ անգամ ճանաչեիր, կհասկանայիր, որ ֆիզիկական մարմինը նրա արտաքին պատյանն է, և որ նա ունի լուսավոր մարմին և նաև ներքին մտավոր մարմին, և դու նաև կհասկանայիր, թե ինչ տարօրինակ էակ ես դու:

Կենտրոնացրեք ձեր մտքերը անտեսանելի «ես»-ի վրա: Տեսանելի մարդը պատրանք է և խաբեություն: Ներքին կամ անտեսանելի «ես»-ը իրականն է: Երբ դուք սա գիտակցեք, կիմանաք, որ դուք մարմին ու արյուն չեք, այլ թաքնված «ես»-ը, որը գտնվում է քայքայման և ոչնչացման հասանելիությունից դուրս:

Դու հոգի ես, և հոգին չի մահանում: Մի՛ կարծիր, որ գերեզմանը քո վերջն է: Երբ ֆիզիկական մարմինը մահանում է, հոգին տեղափոխվում է գոյության մեկ այլ մակարդակ: Ոչինչ իրականում չի ոչնչանում: Մարմնի սկզբնական ձևը միշտ ներկա է եթերում:

Մարդիկ զգում են, որ իրենց մահացած սիրելիները հավերժ գնացել են, քանի որ իրենց մտքում բացակայում է նրանց տեսնելու իրենց թափանցիկ կերպարանքներով այն եթերային աշխարհում, որտեղ նրանք բնակվում են: Միշտ խորհեք այս ճշմարտությունների մասին և կրկնեք ինքներդ ձեզ, եթե հետաքրքրված եք այս հարցերով. «Ես Աստծո լուսավոր նախագիծն եմ, ես հավերժական եմ և միշտ թափառում եմ Աստծո արքայությունում»:

Դու այն թաքնված էակն ես, որին մահը չի կարող դիպչել, և դժբախտությունը չի կարող ազդել, և դու այդպիսին կմնաս ողջ հավերժություն: Ուրեմն ինչո՞ւ հիմա չես գիտակցում քո անմահությունը:

Մեր ֆիզիկական աչքերը մեզ խաբում են՝ մտածելով, որ այս երկակի աշխարհը իրական է: Բացեք ձեր հոգևոր աչքը և տեսեք ձեր անտեսանելի կերպարանքը: Երբ ձեր հոգևոր աչքը բացվի ներքին լուծության մեջ, թաքնվածը կդառնա տեսանելի:

Երբ դու մտածում ես, երագում և խորը
կենտրոնացած ես, դու այն մարդն ես, ով մնում է
թաքնված տեսադաշտից: Այդ մարդը իրականն է, իսկ
տեսանելի մարդը՝ պարզապես նրա ստվերը:

Մոռացեք ստվերը և հիշեք իրականը
Միասին եղիր անտեսանելի մարդու հետ
Բոլոր արարչագործությունների Տիրոջ մաքուր
պատկերը:

Խաղաղություն լինի քեզ վրա

Ներկայացնում ենք տիեզերական գիտակցությունը

Տիեզերական գիտակցությանը հնարավոր չէ հասնել,
քանի դեռ կա նույնիսկ թեթև մտավոր ցնցում կամ
մտավոր անհանգստության աննշանալիք: Գիտական
մեդիտացիայի տեխնիկաները մեծապես բարելավում են
մտավոր կենտրոնացման որակը և մեծացնում մարդու
մտքերը վերահսկելու ունակությունը՝ այդպիսով
խնայելով նրանց անգիտակցականի ոլորտում անպտուղ
թափառումների տարիները: Մենք չենք ժխտում
ենթագիտակցության օգտակարությունը որպես
հիշողության պահոց և քնի ու երազների ոլորտ:
Այնուամենայնիվ, այս ոլորտը կարող է խոչընդոտ լինել
մեդիտացիայի համար, և այն ունի իր գրավչությունը
նրանց համար, ովքեր հակված են ֆանտազիաների և
հակված են կապվել հոգևոր աշխարհի հետ՝ մտնելով
երևակայական հայուցինացիաների ոլորտ, որոնք
իրականություն կամ հոգևոր արժեք չունեն և շատ չեն
տարբերվում գիշերային սովորական երազներից:
Գիտական մեդիտացիայի մեթոդները, անձնական
ջանքերից բացի, բարձրացնում են միտքը
ինքնաճանաչողության և Աստծո հետ ներդաշնակության
վեհ վիճակի:

Պետք է խուսափել այն ոլորտից, որը լի է
պատրանքային, երևակայական փորձառություններով,

որոնք ոմանք շփոթում են հոգևորի հետ, բայց որոնք ամեն ինչ են, բացի հոգևորից: Իսկական հոգևոր փորձառություններին և ճշմարտության իրական գիտակցմանը հնարավոր չէ հասնել առանց միտքը Աստծո վրա կենտրոնացնելու: Հայեցողական կենտրոնացումը լիակատար մտավոր կլանման և գիտակցության լիակատար անշարժության վիճակ է: Գոյության բնույթը շարժումն է, մինչդեռ հոգու բնույթը՝ անշարժությունը կամ անշարժությունը: Հետևաբար, կենտրոնացումը կարևոր է սրբազան ներդաշնակության համար: Ինքնաճանաչման դասերում սովորեցված կենտրոնացման և մեդիտացիայի մեթոդներն ու արվեստները հանգեցնում են մարդկային գիտակցության և աստվածային գիտակցության լիակատար համապատասխանեցմանը:

Աշխարհի ճանապարհն այն է, որ շատ քարոզես և քիչ բան կիրառես: Դուք կարող եք հարյուր անգամ լսել մեղրի մասին դասախոսություն, բայց չեք իմանա դրա համը, մինչև չհամտեսեք այն: Նմանապես, ցանկացած ուսմունքի իրական արժեքը կարելի է գնահատել միայն պրակտիկայի միջոցով: Մենք պետք է կիրառենք և ապրենք մարգարեների և մեծ գործիչների ուսմունքներով: Այդ դեպքում նրանց ճշմարտությունները կդառնան մեր ճշմարտությունները, և մենք կհասկանանք, որ ճշմարտությունը կարող է ապացուցվել և ցույց տրվել, և որ այն համընդհանուր է: Երբ մենք քայլենք ճշմարտության լույսի ներքո, անկախ մեր համոզմունքներից կամ ուղուց, Աստված կընդունի մեր աշխատանքը և կընդգրկի մեզ Իր ընտրյալների շարքում:

Մարդ պետք է ճշմարտության ճանապարհով քայլի անկեղծությամբ և անսասանությամբ: Հիշե՛ք, սիրելի՛ որոնող, որ միլիոնավոր մարդկանց մեջ միայն քչերն են իսկապես փնտրում Աստծուն: Եվ նույնիսկ այդ որոնողների մեջ միայն մի փոքր մասն է համառում մինչև

վերջ: Բայց նա, ով համառում է ճանապարհին, կճանաչի Աստծուն: Քանի դեռ նրանց սիրտը Աստծո հետ է, նրանք կհասնեն իրենց ցանկալի նպատակին, անկախ նրանից, թե քանի անգամ են սայթաքում և ընկնում: Քանի դեռ նրանց մտադրությունները մաքուր են, իսկ դրդապատճառները՝ մաքուր, նրանք ոչնչից վախենալու բան չունեն, ո՛չ էլ կվշտանան:

Այսպիսով, մենք պետք է ամեն ինչ անենք, որպեսզի Աստծո մասին խորհրդածությունը մեր կյանքի կենդանի փորձառություն դառնա: Հավատքի մեջ անկեղծությունը էական և անփոխարինելի պահանջ է, քանի որ միայն ձևականությունը միայն մեծացնում է մարդու ամբարտավանությունը և հեռացնում նրան իր իրական նպատակից:

Հուսով եմ, որ Ամենակարող Աստված կգբաղեցնի առաջին տեղը ձեր կյանքում, և որ դուք երբեք չեք մոռանա Նրան, նույնիսկ մի պահ: Թող չբավարարվեք այս աշխարհի անցողիկ հաճույքներով, այլ Աստծուն դարձնեք ձեր օրհնյալ նպատակակետը և կյանքի ձեր վերջնական նպատակը: Սահմանափակ մարմնի հետևում թաքնված է անսահման Բացարձակը: Ես չեմ խոսում հոգևոր հարցերի մասին, եթե չեմ զգում Աստծուն ինձ հետ և որ ես կատարյալ ներդաշնակության մեջ չեմ Նրա հետ: Եվ երբ ես խոսում եմ այդ գիտակցությունից ելնելով, գիտեմ, որ իմ խոսքերը լցված են ճշմարտության ոգով, և որ բոլոր անկեղծ որոնողները կզգան իմ ասածի ճշմարտությունը:

Կան մարդիկ, ովքեր շփոթում են փաստերը պատրանքների հետ՝ պնդելով, որ փաստերը առասպելներ և պատրանքներ են, իսկ պատրանքները՝ փաստեր և լույսեր, որոնք փայլում են խավարի մեջ:

Կենտրոնանալու ունակությունը անփոխարինելի է առաջընթացի և հոգևոր աճի հոգևոր ճանապարհին:

Առանց մտավոր կենտրոնացման մարդը երբեք չի կարող գտնել Աստծուն: Մենք պետք է սովորենք փակել գիտակցության պատուհանները՝ կանխելու համար այլ երկրային ձայների և շեղող գործոնների մուտքը:

Երբ գիտակցությունը կարգավորված է և հոգևորապես կարգավորված, ձեռք է բերվում փորձառական կապ, և որոնողը զգում է աստվածային ներկայությունը: Աստված միշտ և հավիտյան մարդկության հետ է և ամենուրեք: Սակայն Նրա ներկայությունը ընկալելու անկարողությունը բխում է մտքի շատ զուտ աշխարհիկ հարցերի վրա կենտրոնանալուց: Կենտրոնացված ուշադրությունը կամ Աստծո վրա մեդիտացիան այն գործիքն է, որը թույլ է տալիս մեզ զգալ Նրա մոտիկությունը: Այս նպատակով սուֆիները զբաղվում են անընդհատ հիշողությամբ՝ կրկնելով Աստծո անունը (օրինակ՝ «Չկա աստված, բացի Աստծուց» կամ «Օ՛, Կենդանի, Օ՛, Ինքնագոյ»), մինչև իրենց ամբողջ էությունը կլանվի իմաստով: Այնուհետև Նրանց գիտակցությունը հեշտությամբ անցնում է հոգևոր չափման, և Նրանք ապրում են հոգևոր էքստազի վիճակներ, որոնք նման են յոգիների կողմից խորը մեդիտացիայի մեջ զգացվող վիճակներին: Հոգևոր փորձառությունը մեկն է՝ չնայած դրան հասնելու տարբեր միջոցներին:

Աստված հեռու չէ մարդկությունից: Մարդկությունն է, որ գիտակցաբար հեռանում է Աստծուց իր մտքերով ու գործողություններով: Երբ մեդիտացիայի մեջ ընկալում եք իսկական հոգևոր լույս, փորձեք այն ընկալել և զգալ, որ դրա մեջ եք. մեկ եք դրա հետ: Աստված այդ լույսի սրտում՝ լույս լույսի վրա: Եվ որքան մոտենում եք այդ օրինյալ լույսին, այնքան մոտենում եք Աստծուն:

Աստվածային լույսի տարբերակիչ նշանն այն է, որ դրա տեսլականը միշտ ուղեկցվում է երանության կամ

ուրախության անմիջական և ուժեղ զգացողությամբ, որը թափանցում է մարմնի յուրաքանչյուր հյուսվածքի յուրաքանչյուր բջջի յուրաքանչյուր ատոմի մեջ: Այս երանության զգացումը պատրանքային չէ, այլ որոշների համար դժվար է կրել հոգևոր էքստազի ինտենսիվությունը, քանի որ միտքն ու մարմինը սովոր չեն դրան: Այս էքստազին վերջնական նպատակն է, և երանելի են նրանք, ովքեր համտեսում են դրա նեկտարը, քանի որ խմել են կյանքի կենդանի ջրի աղբյուրից:

Որքան շատ խաղաղություն է մարդը զգում կենտրոնանալիս, այնքան ավելի խորը և հաջողակ կլինի նրա Աստծո մասին խորհրդածությունը: Եթե հոգևոր գրքեր կարդալու ժամանակը նվիրվեր մեդիտացիային, ապա առաջընթացը, թե՛ մտավոր, թե՛ հոգևոր, շատ ավելի մեծ կլիներ: Լուրջ որոնողները կրճատում են իրենց քունը և ավելի շատ ժամեր նվիրում մեդիտացիային, քանի որ մեդիտացիայի ժամանակ նրանց ստացած հանգիստը հարյուր անգամ ավելի աշխուժացնող և թարմացնող է, քան քունը:

Եթե մարդը չկարողանա լռեցնել իր գիտակցության մեջ եղած ձայները, նա չի կարող հասնել Աստծուն: Ահա թե ինչու մարգարեներն ու սրբերը ապաստան են փնտրել քարանձավներում, լեռներում և անտառներում: Կա հրատապ անհրաժեշտություն բազմիցս ընկղմվել ներքին լռության մեջ՝ կենտրոնացման և մեդիտացիայի պրակտիկայի միջոցով, և այդ ժամանակ կգտնվի մեծ խաղաղություն և խորը երջանկություն: Ինչպես ասվում է իմաստության տեքստերում.

Նա, ով ազատ է նորացված ցանկություններից և ունեցվածքի կարոտից, ով վերահսկում է իր սիրտն ու միտքը (իր զգացմունքներն ու մտքերը) և փնտրում է հանգիստ վայր, միշտ պետք է փորձի միավորվել համընդհանուր ոգու հետ:

Անհրաժեշտ է նաև ավելի շատ խորհրդածական լռության պրակտիկա կիրառել պաշտամունքի վայրերում: Մենք պետք է ավելի քիչ խոսենք և ավելի շատ մեղիտացիա անենք: Հնդկաստանում իմ հոգևոր ուսուցման ընթացքում իմ ուսուցիչը՝ Շրի Յուկտիսվարը, երբեմն մեզ միայն մեկ դասախոսություն էր կարդում: Ժամանակի մեծ մասը մենք նստում էինք նրա շուրջը՝ լռության և խորը կենտրոնացման մեջ:

Իսկական հոգևոր առաջնորդը տիրապետում է ոչ միայն գրավոր գիտելիքների, այլև իմաստության և միաստվածական գիտելիքների, քանի որ նա գիտի և գիտի, որ գիտի, քանի որ նա գիտի ճշմարտությունը իր մեջ և իր մեջ, և նա պարզապես գրքեր չի կարդացել:

Տարածությունը բաժանված է երկու մասի կամ ասպեկտների: Արարչագործությունը տարածության մի կողմն է, իսկ մյուս կողմում՝ միայն Աստված, որտեղ արարչագործությունը ընդհանրապես գոյություն չունի: Դա խավարի այն թագավորությունն է, որը մութ չէ, և լույսի այն թագավորությունն է, որը լուսավոր չէ: Որտեղ արև չի ծագում, լուսին չի փայլում և կրակ չի բոցավառվում, այնտեղ է Աստծո հավերժական, հավիտենական բնակավայրը:

Այս երկվությունը վերաբերում է նաև մարդկային գիտակցությանը: Մարդն ունի երկու կողմ՝ մեկը տեսանելի, մյուսը՝ անտեսանելի: Բաց աչքերով դուք ընկալում եք ակնհայտ գոյությունը և տեսնում եք ձեզ դրա մեջ: Փակ աչքերով դուք տեսնում եք միայն մութ դատարկություն: Այնուամենայնիվ, ձեր գիտակցությունը մնում է խիստ ընկալելի և ակտիվ: Եթե խորը խորհրդածության միջոցով կարողանաք թափանցել փակ աչքերի հետևում գտնվող խավարը, կզգաք այն լույսը, որից բխում է ողջ արարչագործությունը: Հոգևոր էքստազի վիճակում գիտակցությունը գերազանցում է

ակնհայտ լույսը և մտնում համընդհանուր գիտակցության ոլորտ, որը գոյություն ունի արարչագործության բոլոր ձևերի և ձևերի հետևում: Այս գիտակցությունը գերազանցում է ողջ զգայական ընկալումը: Ինչ վերաբերում է դրա էությանը, երանությանը և դրա հետ կապված վիճակներին, դժվար է դրանց տալ իրենց արժանի տեղը ճշգրիտ նկարագրության մեջ, քանի որ դրանք պատկանում են հոգևոր չափման, որը հազվադեպ է այցելում մարդկանց կողմից, չնայած դրա ճշմարտության գոյությանը և դրա գոյության ճշմարտությանը:

Աստված մեզ հնարավորություն է տվել մեր գիտակցության մեջ զգալու այն ձևը, որով գործում են տիեզերքը կառավարող օրենքները: Գիտակցության այս անձն վիճակը, որը ընկալելի է նույնիսկ փակ աչքերով, կարելի է համեմատել անսահման աշխարհի հետ (խավար առանց խավարի) և (լույս առանց լուսավորության), որտեղ Աստված գոյություն ունի Իր նյութական արարչագործությունը բնութագրող ցանկացած ձևից, ատրիբուտից և երկվությունից անկախ: Արարչագործությունից այն կողմ գտնվող հավերժության այս անսահման տարածության մեջ միայն Աստված գոյություն ունի բացարձակ երանության գիտակցության մեջ՝ մշտապես ներկա, գիտակից և նորացված: Այս գիտակցությունը չի կարող նկարագրվել և համեմատվել, քանի որ այն բացարձակապես եզակի է: Հավերժության այս ոլորտում, որտեղ գերիշխում են Բացարձակը և Անսահմանը, չկան աշխարհներ կամ որևէ տեսակի արարածներ: Բայց տարածության մյուս կողմում Աստված զգում է ամեն ինչ՝ ամբողջ արարչագործությունը՝ Իր մեջ:

Անտեսանելի ոլորտում է գտնվում տիեզերքների գործարանը: Մի աստղագետ նշել է, որ տիեզերքը իսկապես զարմանալի է. ամեն ինչ ծագում է դրանից և

լուծվում է դրա մեջ: Այսպիսով, որտե՞ղ են անհետանում ատոմները, դրանց բաղադրիչները և ամբողջ աշխարհները:

Երբ նյութը գրավիչ և գայթակղիչ է թվում, փակեք աչքերը: Նայեք ձեր մեջ և խորհեք կյանքի աղբյուրի մասին: Դուք կարող եք ոչինչ չտեսնել և ոչինչ չզգալ, բայց բոլոր տեսանելի բաները բխում են այդ անտեսանելի աղբյուրից (Եվ լույսը փայլում է խավարի մեջ) (Երկնքի և երկրի Լույսը): Եթե շարունակեք նայել խավարի մեջ հանգիստ, խորը կենտրոնացմամբ, կգտնեք այդ մեծ լույսը: Քանզի խավարից այն կողմ գտնվում է հոգևոր գիտակցությունը, և խավարից այն կողմ՝ այլ աշխարհներ (Իմ հոր տանը շատ առանձնատներ կան): (Եվ հանդերձյալ կյանքի տունն ավելի լավն է, և որքա՞ն հիանալի տուն է արդարների համար):

Համընդհանուր Միտքը գոյություն ունի անմիջապես տարածությունից այն կողմ: Մարդկային գիտակցությունից այն կողմ գտնվում է Աստծո գիտակցությունը: Բավական է Նրա ներկայության այս անտեղյակությունը: Մենք պետք է խառնենք և խառնենք խավարը խորհրդածության միջոցով և չդադարենք, մինչև չգտնենք Նրան: Այնտեղ՝ անսահման Բացարձակի մեջ, կան անթիվ ընկալումներ, անթիվ ներքին տեսիլքներ և կյանքի բոլոր խնդիրների լուծումներ:

Ինքնաքննության միջոցով հասկացած ճշմարտությունները բացահայտում են ֆիզիոլոգիական օրենքներ, որոնք գիտականորեն բացահայտվել են այլ միջոցներով: Երբ փակում եմ աչքերս, տեսնում եմ կյանքի թափանցիկ հոսանքները, որոնք հոսում են իմ մարմնով: Մի՛ մտածեք, որ մենակ եք այն լուծության մեջ, որը զգում եք: Աստված ձեզ հետ է, և չկա որևէ պատճառ մտածելու, որ Նա այդպիսին չէ: Օդը լի է երաժշտությամբ, որը լսում են ընդունողները: Այդպես է նաև Աստծո հետ: Նա մեզ

հետ է մեր գոյության յուրաքանչյուր պահի: Բայց Նրա ներկայությունը ընկալելու համար մենք պետք է խորը մեդիտացիա անենք: Մենք չպետք է թույլ տանք, որ մեր կոպերը փակվեն քնի մեջ, նախքան չստանանք Նույնիսկ ամենափոքր նշանը, որ Աստված մեզ հետ է. միայն այդ դեպքում կարող ենք խորը և խաղաղ քնել: Եվ դուք, ովքեր կարոտում և կարոտում եք, ուշադիր նայեք խավարին, մինչև չբացահայտեք դրա զարմանահրաշ գաղտնիքները:

Մի անգամ, Ժամը չորսի սահմաններում, նստած էի գրադարանում, երբ հանկարծ շնչառությունս անհետացավ, և վերջույթներս կարծրացան: Ես հայտնվեցի մահվան գործընթացի ականատեսը: Շունչն ու շարժումը լքեցին մարմինս, բայց ես մնացի գիտակից: Դա հրաշալի փորձառություն էր: Ես տեսա մարմինս և ամբողջ բնությունը որպես շարժվող տիեզերական պատկերներ, որոնք կազմված են աստվածային լույսից: Եվ ուրախությամբ բացականչեցի. «Մահ չկա, Աստված իմ: Այս ամբողջ աշխարհը ոչ այլ ինչ է, քան շարժվող պատկերների պատկերասրահ»:

Իր աթոռին կամ գահին նստած տիրակալը կարող է ասել. «Ես հնազանդ տիրակալն եմ, գլուխները խոնարհվում են ինձ առջև»: Բայց թող մահը այդ հնազանդ տիրակալին հասցնի իր մահացու հարվածներից մեկը, և նա կդառնա անցյալի մաս:

Բարեկամներ՝ ու, իսկական թագավորը նա է, ով սիրում է Աստծուն, զգում է Նրա ներկայությունը ողջ արարչագործության մեջ և հոգ է տանում ուրիշների մասին, ինչպես հոգ է տանում իր մասին: Նույնիսկ մահը նրան խուճապ կամ վախ չի պատճառի, քանի որ նա այն տեսնում է որպես անցում դեպի Աստծո արքայություն (որտեղ նրանք հավիտյան կմնան):

Մարդկային գիտակցությունը տիեզերական գիտակցության հասցնելու երեք եղանակ կա: Առաջինը սոցիալական ճանապարհն է, որտեղ մենք մեր հոգիներից վտարում ենք եսասիրությունը և լիովին պատրաստ ենք օգնել մարդկանց և ծառայել կարիքավորներին: Մենք պետք է հավատարիմ և հավատարիմ լինենք մեր ընկերներին և զգանք սեր բոլոր նրանց նկատմամբ, ում Աստված մեզ ընտանիքներ է տվել, որպեսզի կարողանանք ընդլայնել մեր գիտակցության սահմանները՝ ցուցաբերելով անկեղծ հոգատարություն ուրիշների նկատմամբ և աշխատելով նրանց համար: Մենք սովորում ենք սեր և զոհողություն մեր սիրելիների նկատմամբ ընտանեկան կյանքում, և այդպիսով հասնում ենք մեր գիտակցության որոշակի ընդլայնման: Սակայն սա բավարար չէ: Սերը, որը սահմանափակվում է նեղ շրջանակով, դառնում է սահմանափակ և անկարող ընդլայնվելու: Երբ այն դառնում է անանձնական, նրա շրջանակը մեծանում է, և նրա հասանելիությունը ընդլայնվում է: Այս տեսակի սերը պետք է սնուցվի, և մենք պետք է փորձենք բոլորին տալ նույն սերը, որը զգում ենք մեր ընտանիքի և սիրելիների նկատմամբ՝ աշխատելով ուրիշների համար այնպես, ինչպես աշխատում ենք մեզ համար (Աստված սիրում է նրանց, ովքեր բարիք են գործում): Սա տիեզերական գիտակցությանը հասնելու սոցիալական ճանապարհն է՝ ծառայության և սիրո ճանապարհը:

Աստված մեզ հավասարապես սիրում է որպես մեկ մեծ տիեզերական ընտանիք և ակնկալում է, որ մենք սիրենք միմյանց: Եթե մենք սիրում ենք, մենք երջանկություն ենք զգում, եթե չենք սիրում, մենք մեզ պատժում ենք ցավով ու տառապանքով:

Աշխարհի մտածողությունը պետք է փոխվի: Մենք բոլորս ենք, քանի որ մեր իրական բնույթը բնույթով ամեն ինչ ընդգրկող է:

Ես ուրախություն եմ գտնում ուրիշներին տալու մեջ
և ամենամեծ երջանկությունն եմ զգում նրանց
երջանկությունը տեսնելով: Երբ մենք սիրում ենք
ուրիշներին և կարեկցում նրանց, մենք հասկանում ենք,
որ ամբողջ գոյությունը արձագանքում է մեզ:
Մարգարեներն ու մեծ դեմքերը մեզ ցույց են տվել
տիեզերական գիտակցության հասնելու ուղին: Ահա թե
ինչպես պետք է մենք կամավոր կերպով սեր,
ծառայություն և կարեկցանք տանք:

Համընդհանուր գիտակցություն ունեցող մարդը
երջանիկ մարդ է: Նա չի սահմանափակում իր սերը մի
քանի ընտրյալներով՝ բացառելով բոլորին իր սիրո և
կարեկցանքի շրջանակից: Ահա թե ինչպես պետք է մենք
ամբողջ աշխարհը դիտարկենք որպես մեր ընտանիք: Այս
գիտակցությունը միշտ ինձ հետ է, և ես զգում եմ, որ
բոլորը պատկանում են ինձ: Համընդհանուր
գիտակցություն ունեցող մարդը սիրում է բոլոր
մարդկանց այնպես, ինչպես սիրում է իր եղբայրներին,
քույրերին, ծնողներին և ընկերներին:

Տիեզերական գիտակցության երկրորդ ուղին
ինքնակարգապահությունն է: Մարդ չպետք է դառնա
չափազանցության զոհ: Վայելել բաները լավ է, բայց
սիրտն ու հոգին չպետք է կապվեն դրանց հետ: Նրանք,
ովքեր ցանկանում են ընդլայնել իրենց գիտակցության
սահմանները, պետք է ազատ լինեն մտքի և
գործողության մեջ, բարի, նրբանկատ և հաճելի,
ինքնակարգապահ, վերահսկեն իրենց ցանկությունները,
խուսափեն վնասակար սովորությունների ստրկությունից
և գործեն իրենց առողջ համոզմունքներին
համապատասխան, որոնք բարոյապես և էթիկապես
արդարացված են: Տիեզերական գիտակցության
հասնելու համար անհրաժեշտ է զարգացնել
ինքնատիրապետումը և հաղթահարել ջերմության և

ցրտի, ուրախության և դեպրեսիայի, առողջության և հիվանդության երկվորյունները:

Մենք պետք է ամեն ինչ դիմանանք առանց անհանգստության կամ հոգեբանական խանգարումների: Նա, ով չի կապվում այս աշխարհի պարաններին և թույլ չի տալիս, որ անսանձ զգացմունքները շփոթեն իրեն կամ խաթարեն իր հոգևոր խաղաղությունը, ունի իսկական հասկացողություն և խորը իմաստություն: Երրորդ մեթոդը մետաֆիզիկականն է: Որոնողը պետք է ազատվի մարմնի սահմանափակումներից՝ պատշաճ խորհրդածության միջոցով, որպեսզի տեսնի գիտակցության բարձրագույն հորիզոնները և դիպչի դրանց չափսերին: Սա կարելի է հասնել միայն հոգու լճում խառնաշփոթ առաջացնող մտքերի հորձանուտը հանդարտեցնելով՝ ստեղծելով ալիքներ և խառնաշփոթ դրա մեջ: Երբ անհամաձայն մտքերը հանդարտվում են, ջրի մակերեսը հանդարտվում է, և երկինքը և դրա մեջ եղած ամեն ինչ արտացոլվում են պարզությամբ և մաքրությամբ:

Եթե ջրով լի բաքի մեջ դնեք փակ շիշ ջուր, շիշ պարունակությունը կմնա շրջապատող ջրից առանձին: Սակայն, եթե հանեք կնիքը, շիշ մեջ եղած ջուրը կխառնվի բաքի մեջ եղած ջրի հետ: Նմանապես, սովորական մարդիկ Աստծուն հեռացնում են իրենց կյանքից, քանի որ իրենց գիտակցության անոթը խցանված է անտեղյակության պատճառով: Սակայն, երբ կնիքը վերացվում է պատշաճ մեդիտացիայի միջոցով, որոնողը զգում է Աստծո խաղաղությունը ինչպես մարմնի ներսում, այնպես էլ դրսում: Մեդիտացիայի աճով խաղաղությունն աճում է, և հոգևոր ուրախությունը նորոգվում է:

Աստված շրջապատում է մարդկությանը բոլոր կողմերից, բայց նրանք չեն ընկալում Նրան: Նրանք չեն

կարող զգալ Նրա իրական ներկայությունը իրենց մեջ և իրենց շուրջը, եթե չհեռացնեն անգիտության խցանը կամ վարագույրը և չընկղմեն իրենց գիտակցությունը Նրա սրբազան գիտակցության մեջ:

Եթե մարդը խեղդվում է նյութական ցանկությունների ծովում, նա կխեղդվի: Բայց եթե նա խեղդվի Աստծո օվկիանոսում, նա կապրի հավիտյանս հավիտենից:

Եվ երբ դուք գտնեք Աստծուն, իմ բարեկամներ, դուք կզգաք իսկական և երկարատև բավարարվածություն:

Մարդկային բարեկամությունները կարող են խզվել և խզվել, բայց Աստված չի լքի քեզ

Նույնիսկ եթե բոլորը լքեն քեզ և անտեսեն քեզ, քանի դեռ Աստված քեզ հետ է, ամեն ինչ քոնը կլինի:

Աստծո խաղաղությունը, ողորմությունը և օրհնությունները ձեզ վրա լինեն

Յոգա և բարձրագույն ընկալումներ

Յոգան գիտական մեթոդների հավաքածու է՝ մարդկային հոգին Աստվածայինի հետ վերամիավորելու համար: Մենք ծագել ենք Աստծուց և պետք է վերադառնանք Նրա մոտ: Մենք, կարծես, բաժանվել ենք Նրանից և պետք է գիտակցաբար վերականգնենք մեր միասնությունը Նրա հետ: Յոգան մեզ սովորեցնում է, թե ինչպես հաղթահարել բաժանման պատրանքը և գիտակցել մեր միասնությունը Աստծո հետ: Անգլիացի բանաստեղծ Միլթոնը գրել է մարդկային հոգու և այն մասին, թե ինչպես այն կարող է վերականգնել իր երանությունը: Սա յոգայի վերջնական նպատակն է՝ վերականգնել հոգևոր գիտակցության կորուսյալ

դրախտը, որի միջոցով մարդկությունը գիտի, որ այն եղել է և միշտ մնում է մեկ Աստվածային Հոգու հետ:

Կրոնի իրական հիմքերը պետք է լինեն այնպիսի գիտություն, որը բոլոր որոնողները կարող են կիրառել՝ միակ և միակ Աստծուն հասնելու համար: Յոգան այդ գիտությունն է:

Կրոնի նկատմամբ ավելի գիտական մոտեցման հրատապ անհրաժեշտություն կա: Տարբեր կոշտ ուսմունքները մարդկանց բաժանել են, նույնիսկ եթե ինքն իր դեմ բաժանված տունը չի կարող կանգուն մնալ: Այսպիսով, տարբեր աղանդների և կրոնների միասնությունը կարող է իրականացվել միայն այն ժամանակ, երբ այդ կրոնների հետևորդներն ու դավանողները ձեռք բերեն Աստծո իրական ներքին հասկացողություն: Միայն այդ դեպքում մենք կունենանք իսկական եղբայրություն մարդկության մեջ՝ Աստծո հայրության ներքո:

Բոլոր մեծ համաշխարհային կրոնները խոսում են Աստծուն գտնելու և մարդկության եղբայրության անհրաժեշտության մասին, և նրանց ուսմունքները պարունակում են բարոյական հիմքեր և էթիկական սկզբունքներ: Ի՞նչն է, ուրեմն, ստեղծում այս կրոնների միջև տարբերություններն ու բաժանումները: Մարդկանց մտքերում կույր մոլեռանդությունն է: Մենք չենք կարող հասնել Աստծուն՝ կենտրոնանալով դավանաբանական կոշտության վրա, այլ՝ աստվածային հոգու իրական ճանաչողության միջոցով: Երբ մարդիկ ընկալեն տարբեր կրոնների էական հիմքերը կազմող համընդհանուր ճշմարտությունները, կրոնական մոլեռանդության հետ կապված բոլոր դժվարությունները կանհետանան: Բոլոր մարդիկ իմ ընտանիքն ու սիրելիներն են, ուստի ես երկրպագում եմ Աստծուն Նրա պատվին կառուցված բոլոր տաճարներում:

Մենք պետք է սկսենք կառուցել համաշխարհային
միասնություն՝ հիմնված Համակրոնական Տաճարի (Բոլոր
կրոնների տաճար) հայեցակարգի վրա, հարգելով բոլոր
կրոնները, որոնք կոչ են անում Աստծուն երկրպագել և
իրենց հետևորդներին ուղղորդում են դեպի Նա: Նման
տաճարները, որոնք նվիրված են բոլոր կրոնների կողմից
երկրպագվող միակ Աստծուն, պետք է կառուցվեն
ամենուր, և ես կանխատեսում եմ, որ դա տեղի կունենա
ապագայում: Արևելքի և Արևմուտքի մարդիկ պետք է
ընդմիջտ քանդեն և ոչնչացնեն Աստծո տների ներսում
գտնվող նեղ, արհեստական արգելքները: Երբ մարդիկ
ինքնաճանաչողության են հասնում յոգայի միջոցով,
նրանք կգիտակցեն, որ իրենք բոլորը սիրված և ընտրված
են Աստծո կողմից:

Այս հոգևոր միությունը ակնհայտ է
ինքնաճանաչողություն ունեցող մեծերի մեջ: Կույրերը չեն
կարող առաջնորդել կույրերին: Միայն Աստծուն իսկապես
ճանաչող հոգևոր ուսուցիչը կարող է անկեղծորեն
աստվածային գիտելիքներ փոխանցել ուրիշներին:
Աստվածայինը վերականգնելու համար մարդ պետք է
ունենա նման լուսավորված ուսուցիչ: Իսկական ուսուցչի
կամ հոգևոր առաջնորդի հետևող յուրաքանչյուր ոք
նմանվում է նրանց, քանի որ նման լուսավորվածը
աշխատում է աշակերտին բարձրացնել իր սեփական
ինքնաճանաչողության մակարդակին: Երբ գտա իմ
հարգարժան ուսուցչին, որոշեցի ամեն ինչում
ընդօրինակել նրան՝ միայն Աստծուն դնել իմ սրտի գահին
և Նրա օրհնությունները կիսել ուրիշների հետ:

Իմաստուններն ասում են, որ ամենախորը
գիտելիքները ձեռք բերելու համար մարդը պետք է իր
հայացքը կենտրոնացնի և ուշադրությունը կենտրոնացնի
ամենագետ հոգևոր աչքի վրա:

Խորը կենտրոնացման մեջ նույնիսկ ոչ յոգին
կնճռոտում է ճակատը: Հենց այս կետն է ուշադրության
կենտրոնը և շրջանաձև աչքի տեղը, որը նաև հոգևոր
ներթափանցման պատուհան է: Սա իսկական
«բյուրեղապակյա գունդն» է, որի մեջ յոգին նայում է՝
տիեզերքի գաղտնիքները հասկանալու համար: Նրանք,
ովքեր իրենց կենտրոնացման մեջ բավարար խորության
են հասնում, կկարողանան թափանցել այս «երրորդ»
աչքով և ընկալել Աստծուն: Հետևաբար, ճշմարտություն
որոնողները պետք է զարգացնեն իրենց գիտակցությունն
ու ընկալումը այս երրորդ աչքի միջոցով ազատելու
ունակությունը: Յոգայի պրակտիկան օգնում է
աշակերտին բացել ինտուիտիվ գիտակցության միակ
աչքը:

Հստակությունը կամ ուղղակի գիտելիքը չի հիմնվում
որևէ զգայական տեղեկատվության վրա: Ահա թե ինչու
այն հաճախ անվանում են ինտուիտիվ ունակություն
(վեցերորդ զգայարան): Բոլորն ունեն այս վեցերորդ
զգայարանը, բայց մարդկանց մեծ մասը չի աշխատում
դրա զարգացման վրա: Այնուամենայնիվ, գրեթե բոլորը
ունեցել են ինտուիտիվ փորձառություն: Հնարավոր է՝
նրանք ունեն զգացողություն, որ ինչ-որ բան
պատրաստվում է տեղի ունենալ, և հետո դա տեղի է
ունենում՝ չնայած որևէ զգայական ապացույցի
բացակայությանը:

Անհրաժեշտ է զարգացնել անմիջական, ներքին
ներհայացք կամ ինքնաճանաչողություն, քանի որ նա, ով
իսկապես գիտի, որ Աստված ինքնավստահ է: Նրանք
գիտեն, և նրանք գիտեն, որ գիտեն: Մենք պետք է
նույնքան վստահ լինենք Աստծո ներկայության մեջ, որքան
թզի կամ խաղողի համի մեջ: Ես ձեռնամուխ եղա
ուրիշներին Աստծուն ծանոթացնելու գործին միայն այն
բանից հետո, երբ իմ ուսուցիչը ցույց տվեց ինձ Նրա հետ
կատարյալ ներդաշնակության ուղին, և այն բանից հետո,

երբ ես զգացի Նրա ներկայությունը և գիտակցեցի Նրա
գոյությունը իմ մեջ:

Արևմուտքը միշտ զբաղված է եղել մեծ եկեղեցիներ և
տաճարներ կառուցելով պաշտամունքի համար, բայց այս
հսկայական և հոյակապ կառույցները հազվադեպ են
օգնում Աստծուն փնտրողներին գտնել Նրան: Արևելքում
ուշադրությունը կենտրոնացած է աստվածային
գիտելիքներ ունեցող մարդկանց դաստիարակության
վրա: Սակայն այս լուսավորված անհատները միշտ չէ, որ
հասանելի են հոգևոր փնտրողներին, քանի որ նրանք
հաճախ մնում են հեռավոր և մեկուսացված
անկյուններում: Հետևաբար, հոգևոր կենտրոնները
կարևոր են, որտեղ մարդիկ կարող են զգալ աստվածային
ներկայությունը, և լուսավորված ուսուցիչները կարող են
օգնել նրանց այս հարցում: Ինչպե՞ս կարելի է
աստվածային գիտելիքներ ստանալ այն ուսուցչից, ով չի
ճանաչում Աստծուն: Իմ ուսուցիչը համոզեց ինձ Աստծուն
ճանաչելու անհրաժեշտության մեջ, նախքան ուրիշների
հետ Նրա մասին խոսելը փորձելը, և իմ սիրտը լցվում է
երախտագիտությամբ նրա առաջնորդության համար:
Իսկապես, նա մեկ էր Աստծո հետ:

Աստված նախ պետք է ընկալվի ֆիզիկական
մարմնում, և յուրաքանչյուր որոնող պետք է ամեն օր գտի
իր մտքերը՝ իր հոգու զոհասեղանին դնելով մաքուր, սուրբ
սիրտ անմեղ, բուրավետ ծաղիկները: Ով որ Աստծուն գտնի
իր մեջ, կզգա նաև Նրա ներկայությունը յուրաքանչյուր
տաճարում, եկեղեցում, մզկիթում, սրբավայրում և
հավաքույթում, որտեղ նրանք կմտնեն:
Յոգան տեսական աստվածաբանությունը վերածում է
գործնական փորձի
Աստծուն ամբողջ սրտով սիրելը նշանակում է միտքը
հեռացնել զգայարաններից և նվիրաբերել այն Աստծուն:
Մարդու ողջ էությունը պետք է նվիրաբերվի Աստծուն
մեդիտացիայի միջոցով: Աստծո յուրաքանչյուր որոնող

պետք է սովորի կենտրոնացնել իր միտքը: Աղոթքը, որն ասվում է, երբ մարդու միտքը միաժամանակ զբաղված է այլ բաներով, անկեղծ չէ և անընդունելի է Աստծո համար: Յոգայի ուսուցիչներն ասում են, որ Աստծուն գտնելու համար նախ պետք է փնտրել Նրան ամբողջ մտքով և մտքի լիակատար կենտրոնացմամբ:

Ոմանք ասում են, որ հնդիկները ավելի հարմար են յոգայով զբաղվելու համար, քան մյուսները, և որ յոգան բոլորի համար չէ: Սա ճիշտ չէ: Այսօր շատ մարդիկ կարողանում են ավելի շատ յոգայով զբաղվել, քան հնդիկները, քանի որ գիտական առաջընթացը մարդկությանը ապահովել է բավարար ազատ ժամանակով: Արևելքը պետք է ավելի շատ օգտագործի Արևմուտքի առաջադեմ տեխնոլոգիաները՝ կյանքը հեշտացնելու և ավելի լիարժեք դարձնելու համար, և Արևմուտքը պետք է Արևելքից սովորի յոգայի գործնական, մետաֆիզիկական մեթոդները, որպեսզի բոլորը կարողանան գտնել իրենց ճանապարհը դեպի Աստված: Յոգան կրոնական աղանդ չէ, այլ համընդհանուր, գործնական և կիրառելի գիտություն, որի միջոցով մենք կարող ենք գտնել Աստծուն:

Յոգան բոլորի համար է՝ և՛ արևմտյանների, և՛ արևելյանների համար: Չի կարելի ասել, որ հեռախոսը Արևելքի համար չէ միայն այն պատճառով, որ այն հորինվել է Արևմուտքում: Նմանապես, Արևելքում զարգացած յոգայի պրակտիկաները բնորոշ չեն միայն Արևելքին, այլ ողջ մարդկության օգտին են:

Անկախ Նրանից՝ մարդը ծնվել է Հնդկաստանում, թե աշխարհի որևէ այլ վայրում, նա մի օր կմահանա: Բայց մարդը կարող է ամեն օր կորչել Աստծո մեջ, նույնիսկ եթե միայն մի քանի պահով յոգան տալիս է դրա մեթոդն ու կարողությունը:

Մարդիկ ապրում են մարմնի մեջ՝ ինչպես գերության
մեջ գտնվող բանտարկյալներ, և երբ նրանց ժամանակը
լրանում է, նրանք տառապում են այնտեղից վտարվելու
ամոթից: Մարմնի սերը ոչ այլ ինչ է, քան բանտարկության
սերը: Քանի որ մենք սովոր ենք ապրել ֆիզիկական
վանդակում, մենք մոռացել ենք իրական ազատության
իմաստը: Ազատություն չփնտրելու համար ոչ մի
արդարացում չկա: Ինքն իրեն բացահայտելը և սեփական
հավերժական բնույթը հասկանալը կենսական
նշանակություն ունի յուրաքանչյուր մարդու համար:
Յոգան լուսավորում է ուղին:

Հոգին պետք է նորից բարձրանա Աստծո մոտ
Մինչև տիեզերքի գոյությունը գոյություն ունեւ
համընդհանուր գիտակցություն: Ի՞նչ է համընդհանուր
կամ տիեզերական գիտակցությունը: Այն Բացարձակ
Հոգին է, կամ անսահման ու անսահման Աստվածը,
հավերժ ներկա, գիտակից և մշտապես նորացվող
երանությունը, թաքնված բոլոր տիեզերական ձևերի,
ձևերի և երևույթների ետևում: Երբ արարչագործությունը
սկսվեց, տիեզերական գիտակցությունը նյութական
տիեզերքում դրսևորվեց որպես հոգևոր գիտակցություն,
Աստծո մտքի և գիտակցության մաքուր արտացոլանքը,
ներկա և թաքնված ողջ արարչագործության մեջ: Երբ
հոգևոր գիտակցությունը իջավ մարդու ֆիզիկական
մարմնի մեջ, այն դարձավ հոգի կամ վեհ գիտակցություն.
աստվածային երանություն, հավերժ ներկա, գիտակից և
մշտապես նորացվող, գոյություն ունեցող անհատապես
ֆիզիկական կառուցվածքում: Երբ մարդկային հոգին
միավորվում է մարմնի հետ, այն դրսևորվում է որպես
ինքնագիտակցություն կամ Էգո: Յոգան սովորեցնում է, որ
հոգին պետք է բարձրանա գիտակցության սանդուղքով՝
աստվածային ոգուն հասնելու համար:
Երջանկության գաղտնիքը՝ զգալ Աստծո
ներկայությունը

Կյանքը վայելելը լիովին նորմալ է. իսկական երջանկությունը ոչնչի չկապվելու մեջ է: Վայելեք ծաղկի բույրը, բայց փորձեք տեսնել Աստծուն դրա մեջ: Ես իմ զգայարանները պահել եմ գիտակցված, որպեսզի դրանք օգտագործելով միշտ կարողանամ մտածել Աստծո մասին և զգալ Նրա ներկայությունը իմ սրտում: «Իմ աչքերը ստեղծվել են Քո գեղեցկությունը ամենուր տեսնելու համար, ո՛վ Տեր: Իմ ականջները ստեղծվել են Քո ամենուրեք ընդգրկող ձայնը լսելու համար»: Սա է յոզան՝ միություն Աստծո հետ: Անհրաժեշտ չէ անտառ գնալ Նրան գտնելու համար: Աշխարհիկ սովորությունները կկապեն մեզ, որտեղ էլ որ լինենք, մինչև չազատվենք դրանցից: Յոգին գիտի, թե ինչպես գտնել Աստծուն իր սրտի քարանձավում: Ուր էլ որ գնա, իր հետ տանում է աստվածային ներկայության օրհնյալ գիտակցությունը:

Մարդկությունը ոչ միայն իջել է զգայական գիտակցության մակարդակի, այլև ստրկացվել է զգայական գիտակցության այնպիսի շեղված վիճակներով, ինչպիսիք են որկրամոլությունը, զայրույթը և նախանձը: Մարդկությունը պետք է ազատվի այս անմաքրություններից և շեղումներից՝ Աստծուն գտնելու համար: Եվ՝ արևելցիները, և՛ արևմտցիները պետք է ազատվեն այս զգայական կապանքներից: Սովորական մարդը կարող է զայրանալ, որովհետև Նրան սուրճ չեն մատուցել՝ համոզված լինելով, որ այս զրկանքը գլխացավ կպատճառի իրեն: Կատարյալ յոգին ազատագրված մարդ է:

Բոլորն էլ ունեն յոգի դառնալու ներուժ՝ անկախ նրանից, թե որտեղ են հիմա գտնվում: Սակայն մենք հակված ենք մտածել, որ մեր սովորական կյանքից և սովորություններից այն կողմ ամեն ինչ տարօրինակ է և դժվարհասանելի:

Յոգայի պրակտիկան ազատություն է տալիս: Որոշ
յոգիներ անտարբերությունն ու ասկետիզմը հասցնում են
ծայրահեղության: Նրանք ասում են, որ պետք է քնել
մեխերի մահճակալի վրա՝ առանց խանգարվելու, և
նրանք սահմանում են ֆիզիկական կարգապահության այլ
ձևեր, որոնք ոչ մի հիմք չունեն իսլամական
ուսմունքներում: Ճիշտ է, որ մեկը, ով կարող է նստել
մեխերի մահճակալի վրա և միևնույն ժամանակ մտածել
Աստծո մասին, ցուցաբերում է հսկայական մտավոր ուժ:
Սակայն նման արտասովոր սխրանքները անհրաժեշտ
չեն. կարելի է պարզապես նստել աթոռին կամ
հարմարավետ մահճակալի վրա և խորհրդածել Աստծո
մասին:

Յոգայի վարպետ Պատանջալին ասում է, որ
ցանկացած ֆիզիկական դիրք, որը թույլ է տալիս
ողնաշարը ուղղահայաց պահել, հարմար է մեդիտացիայի,
այսինքն՝ Աստծո վրա յոգայի կենտրոնացման համար:
Անհրաժեշտ չէ կատարել կոնտորցիոն պտույտներ՝
արտակարգ ֆիզիկական տոկոսություն և ճկունություն
պահանջող վարժություններ կատարելու համար,
ինչպիսին է Հաթհա յոգան: Աստված վերջնական
նպատակն է, և Նրա ներկայության զգացողությունն այն է,
ինչին մենք պետք է ձգտենք և աշխատենք հասնելու
համար: Բհագավադ Գիտան ասում է. «Նա, ով
ամբողջությամբ կլանված է Աստծո մեջ և ընկղմված է Նրա
մեջ, բոլորից ամենահավասարակշռվածն է»:

Հնդիկ յոգիները ցույց են տվել իրենց լիակատար
անխոցելիությունը ծայրահեղ ցրտի և շոգի, կամ
մոծակների և այլ նյարդայնացնող միջատների
խայթոցների նկատմամբ: Այս հատկանիշները յոգի
դառնալու նախապայմաններ չեն, այլ հմուտ մասնագետի
բնական հատկանիշներ: Փորձեք վերացնել կամ
հանդուրժել տիպիկ տարրերը, եթե անհրաժեշտ է, առանց
հոգեբանորեն խանգարվելու: Եթե մարդ կարող է մաքուր

լինել, ապա կեղտոտ լինելու կարիք չկա: Մարդ կարող է նույնքան կապված լինել փոքրիկ խրճիթում ապրելուն, որքան մեծ պալատում ապրելուն: Հոգևոր հաջողության հասնելու ամենամեծ գործոնը աշխատասիրությունն ու համառությունն են: Իրոք, բերքը առատ է, բայց քչերն են պատրաստ այն հնձել: Աշխարհիկները փնտրում են Աստծո պարգևներն ու բարեհաճությունները, բայց իմաստունները փնտրում են Նվիրատուն:

Յոգի դառնալ ցանկացողը պետք է մեղիտացիա անի:

Առավոտյան արթնանալիս յոգին նախ չի մտածում սննդի մասին՝ մարմինը սնուցելու համար, այլ իր հոգուն առաջարկում է աստվածային հաղորդության նեկտար: Լցված խորը մեղիտացիայի ոգեշնչմամբ՝ նա կարող է իր բոլոր ամենօրյա պարտականությունները կատարել ուրախությամբ և սպասմամբ: Աստված ստեղծեց այս երկիրը այնպիսին, ինչպիսին այն միտումնավոր է: Նրա ծրագիրն է, որ մարդկությունը աշխատի աշխարհը բարելավելու ուղղությամբ: Արևմտյան մարդիկ հակված են անընդհատ նոր և բարելավված նյութական հարմարավետություններ փնտրելու ծայրահեղությանը, մինչդեռ արևելյան մարդիկ հակված են իրենց ունեցածով բավարարվելու ծայրահեղությանը: Արևմտյան իմպուլսիվ ոգու և արևելյան միտումնավոր ոգու մեջ կա ինչ-որ ցանկալի բան, և մենք պետք է գտնենք միջին ուղի երկուսի միջև:

Մեղիտացիան ստեղծում է յոգին

Աստծուն գտնելու համար պետք է մեղիտացիա անել ամեն առավոտ և երեկո, և երբ հնարավոր է օրվա ընթացքում: Բացի այդ, կարևոր է, որ ձգտող մեղիտատորը շաբաթվա յուրաքանչյուր օրը մի քանի ժամ նվիրի մեղիտացիային: Սա անհիմն չէ: Որոշ մարդիկ ամեն օր ժամերով զբաղվում են իրենց հոբբիներով՝ առանց հոգնելու կամ ձանձրանալու: Նրանք, ովքեր ցանկանում

են ավելի հոգևորապես զարգացած դառնալ, պետք է ավելի շատ ժամանակ նվիրեն Աստծուն: Մենք պետք է Աստծուն զգացնենք, որ մենք սիրում ենք Նրան ամեն ինչից վեր: Երբ մարդը հմտանում է մեդիտացիայի մեջ և կարողանում է խորանալ ավելի բարձր գիտակցության մեջ, նրան օրական անհրաժեշտ կլինի ոչ ավելի, քան հինգ ժամ քուն: Կարելի է գիշերվա որոշ ժամեր, վաղ առավոտյան և տոներին օգտագործել ինքնադիտարկման և Աստծո մասին խորհրդածության համար: Այս կերպ, յուրաքանչյուրը, նույնիսկ ամենազբաղված և ամենազբաղված մարդը, կարող է դառնալ յոգի՝ եթե ցանկանա՝ առանց չալմա կրելու կամ երկար մազեր աճեցնելու:

Պաշտամունքի վայրերը խցիկներն են, իսկ մեղրը՝ այն հաստատ գիտելիքը, որ մարդը հոգի է և մեկ է Աստծո հետ: Ճիշտ է, որ Աստված ներկա է բոլոր պաշտամունքի վայրերում, բայց միայն այդ սուրբ վայրեր գնալը բավարար չէ Աստծուն համոզելու համար, որ բացահայտի Իրեն: Պաշտամունքի վայրեր հաճախակի այցելությունները լավ են, բայց ամենօրյա մեդիտացիան ավելի լավ է, և երկուսն էլ պետք է արվեն միասին, քանի որ պաշտամունքի վայրեր գնալը անխուսափելիորեն ոգեշնչում է բերում, մինչդեռ ամենօրյա մեդիտացիան հանգեցնում է ավելի մեծ հոգևոր առաջընթացի: Երբ որոնողի սիրտը բոցավառվում է եռանդով, և երբ նա աղոթքից աղոթք է անում, Աստված պատասխանում է նրա կոչին:

Այս անսասան նվիրվածությունը կարևոր է Նրան գտնելու համար: Յոգի լինելու և միաժամանակ ժամանակի ոգուն ու պահանջներին համընթաց քայլելու համար մարդը պետք է տանը մեդիտացիա անի, կարգապահվի և կատարի բոլոր պարտականությունները՝ Աստծուն սիրուց և ծառայելուց ելնելով: Իմ ամենամեծ ցանկությունն է մարդկանց հոգիներում տաճարներ

կառուցել Աստծո համար և տեսնել Աստծո փայլուն
Ժպիտը նրանց դեմքերին: Կյանքի ամենամեծ նվաճումն
այն է, որ մարդը իր հոգում տաճար նվիրի Աստծուն: Սա
կարելի է հեշտությամբ իրականացնել, և հենց այս
նպատակով է աշխարհ եկել ինքնաճանաչողությունը: Ով
որ Աստծուն է գահակալում իր հոգում, յոգի է և կարող է
ինձ հետ ասել, որ յոգան Արևելքի, Հյուսիսի, Հարավի և
Արևմուտքի համար է: Այն բոլոր մարդկանց համար է՝
առանց բացառության: Աստվածաբանական ուղիները
երկրորդական ճանապարհներ են, մինչդեռ յոգայի ուղին
այն մայրուղին է, որը տանում է դեպի աստվածային
երանության պալատ, որից, երբ հասնում ես, երբեք չես
հեռանում:

Խաղաղություն լինի քեզ վրա

հոգևոր սերմեր

Սովորեցրու ինձ, Տե՛ր, լինել քաջ ու արի,
վճռականությամբ ու համառությամբ, միաժամանակ
նախազգուշական միջոցներ ձեռնարկելով և զգույշ
լինելով:

Աստված իմ սրտում է և իմ շուրջը, պահպանում և
հսկում է ինձ: Հետևաբար, ես կցրեմ վախի խավարը, որը
թաքցնում է Նրա առաջնորդող լույսը ինձանից և ստիպում
է ինձ գայթակղվել սխալների խավարում:

Մենք դառնում ենք նրանց նման, ում հետ նստում և
շփվում ենք, ոչ միայն զրույցի և փոխազդեցության
միջոցով, այլև նրանց արձակած անտեսանելի
մագնիսական տատանումների միջոցով: Երբ մենք
մտնում ենք նրանց մագնիսական դաշտ, մենք
անգիտակցաբար ենթարկվում ենք նրանց

մագնիսականության ազդեցությանը: Հետևաբար, շատ կարևոր է նրանց համար, ովքեր ցանկանում են հոգևոր աճ, շփվել նրանց հետ, ովքեր ունեն հոգևոր հակումներ, որպեսզի նրանք կարողանան խրախուսվել, պահպանել իրենց ոգևորությունը և սնուցել Աստծո հանդեպ իրենց կարոտը:

Լուսավորյալ ներշնչանքներ ունեցողները հավաքում են ճշմարտության վարդերը և աշխատում են լուսավորել և գեղեցկացնել հոգիները ազնիվ հատկանիշներով՝ իմաստության դրախտ մտնելու համար:

Քո սերը, Տե՛ր, բավական է ամեն ինչի համար

Չնայած տիեզերական սերը դուրս է նայում բազմակողմանի մարդկային սիրո փոքրիկ պատուհաններից, այն պահին, երբ դուք կարծում եք, որ տեսել եք այն, այն շարժվում է առաջ և շարունակում է շարժվել, մինչև դուք կարողանաք տեսնել դրա ամբողջ էությունը ձեր տիեզերական գիտակցության պատուհանից:

Ավելի լավ է մեզ համար նստել միասին և քննարկել մեր կարծիքները բաց մտքով և փոխադարձ հարգանքով՝ հիշելով, որ իմաստուն մարդիկ չեն վիճում, այլ քննարկում են հանգիստ և բանականորեն:

Մարդը պետք է իրեն և իր ընտանիքի անդամներին սովորեցնի զերծ մնալ ուրիշների մասին բամբասելուց կամ նրանց մասին վատ խոսելուց և փոխարենը կենտրոնանա ինքնակատարելագործման և սեփական սխալները շտկելու վրա: Մենք չպետք է ատենք ուրիշներին պարզապես այն պատճառով, որ նրանք տարբերվում են մեզանից, կամ որովհետև նրանց կարծիքները տարբերվում են մեր կարծիքներից, ինչպես

Նաև չպետք է պնդենք, որ մեր սեփական
համոզմունքներն են միակ ճիշտը:

Ո՛վ սիրո աղբյուր, թող զգանք, որ մեր սրտերը լցված
են և մեր ծարավը հագեցված է քո սիրո անսպառ
առատությամբ:

Մարդը պետք է սովորի ավելի շատ լսել, քան խոսել,
լուռ նստել և վայելել ուրիշների ընկերակցությունը:

Երբ արևի լույսը խոշորացույցի միջոցով
կենտրոնացնում եք փոքր կետի վրա, այն ջերմություն է
առաջացնում, և այդ ջերմությունը կարող է այրել փայտը,
գործվածքը, թուղթը և այլ նյութեր:

Նմանապես, երբ միտքը ճշգրիտ կենտրոնացած է,
նրա կենտրոնացված էներգիան կարող է այրել
յուրաքանչյուր ձախողման հետևում կանգնած չարիքներն
ու կասկածի արմատները և իմաստության լույսը
փայլեցնել պայծառությամբ ու ճառագայթմամբ:

Երբ միտքը համաձայնվում է Աստծո հետ՝ բոլոր
բարության աղբյուրի և բոլոր օրհնյալ զորության ակունքի,
այն գիտակցում է աստվածային ներկայությունը և
տիրապետում հաջողության բոլոր տարրերին: Այս
տարրերը սերտորեն կապված են Աստծո անսահման
զորության հետ, որը կարող է ստեղծել նոր պատճառներ և
հնարավորություններ ցանկացած ոլորտում հաջողության
հասնելու համար:

Երբ ցավի ու շփոթության կճեպները թափվում են
շուրջս, թող ես, Տե՛ր, ինձ ապահով ու պաշտպանված
զգամ քո պաշտպանիչ ներկայության անառիկ ամրոցում:

Սերը սրտի օրհներգն է, որը հոգին երգում է Աստծուն

Իմ քրոնիկ ծարավը կարող է հագեցվել միայն Քո օրհնյալ հպումով իմ հոգու վրա, որը այրվում է Քո կարոտով: Հոսահատության փոթորիկը հանդարտվել է, անհույսության քամիները հանդարտվել են, և Քո խաղաղության կաթիլները խոնավացրել են իմ եռության յուրաքանչյուր մանրաթել՝ լցնելով սիրտս բավարարվածությամբ, և հիմա ես երգում և երգում եմ Քո օրհնյալ անունը:

Աստված, ստեղծիր ինձ դրախտի թռչուն, որը հաճույք է գտնում միայն Քո բուժիչ աղբյուրներից խմելով, որոնք հոսում են Քո ամենասուրբ ներկայության երկնքից:

Ճշմարտությունն առաջին անգամ մեր գիտակցության մեջ է մտնում ինչպես վարդի թերթիկների վրա ցողի բարակ, թափանցիկ կաթիլները:

Անկախ նրանից, թե որքան փոքր ու համեստ կարող է լինել քո դերը կյանքի ներկայացման մեջ, դրա կարևորությունը հավասար է ամենամեծ դերերին՝ ներկայացման հաջողությանը նպաստելու առումով:

Թող ես, Աստված, առաքիլության օրենքներին նայեմ ոչ թե սարսափով ու անհանգստությամբ, այլ մխիթարությամբ ու սիրով: Եվ թող ես հիշեմ, որ առաքիլությունը, որի սկզբունքներին սկզբում դժվար է հետևել, ի վերջո երջանկության ու բավարարվածության պսակ է դնում իմ գլխին, երբ դրա օրենքները հետևում են:

Եվ օգնիր ինձ, Տե՛ր, չմոռանալ այն չարիքը, որը սկզբում խոստանում է որոշ հաճույքներ և հաճույքներ, իր հետքն է բերում շատ վիշտ ու տառապանք:

Մարդկային սերը պետք է ընդլայնվի և ձգվի դեպի աստվածային սեր

Աստվածային սերը փորձում է արտահայտվել մարդկային հոգիներում՝ ամուսնական և ծնողական սիրո,

ինչպես նաև ընկերների միմյանց հանդեպ սիրո տարբեր
ուղիներով և դրսևորումներով:

Ընտանիքներում և հասարակությունում
բազմակողմանի և բազմազան հարաբերությունները
անհրաժեշտ դրդապատճառներ են մարդկային սերը
անմաքրություններից մաքրելու և այն մաքուր հոգևոր
սիրո վերածելու համար:

Հաստատումներ՝

Ամեն օրվա լուսաբացին ես ուրախության ալիքներով
կլցնեմ բոլոր նրանց, ում կհանդիպեմ

Ես կլինեմ մտքի արևի շող իմ ճանապարհին
հանդիպող յուրաքանչյուրի համար

Ես ժպիտի մոմեր կվառնեմ տխուրների ու
դժբախտների սրտերում

Մեզ վիճակված չէր ապրել անպտուղ
ցանկությունների ամայության և մարող հույսերի
տառապանքի մեջ: Օգնիր մեզ, Տե՛ր, կոտրել մեզ կապող
շղթաները և անսասան վճռականությամբ կերտել մեր
ճանապարհը սահմանափակումների անապատի միջով
դեպի երջանիկ նոր երկիր:

Տե՛ր, թույլ տուր ինձ զգալ Քո մոտիկությունն ու Քո
ներկայությունը իմ զգացմունքների խորքում, և թույլ տուր
ինձ գիտակցել, որ Քո լուսավոր իմաստությունը
պահպանում է իմ հասկացողությունը, և որ իմ կյանքը Քո
եզակի ու եզակի կյանքի դրսևորումն է:

Դաժանությունը հոգևոր հիվանդություն է, և ով
զբաղվում է դաժան գործողություններով կամ
զգացմունքներով, դժբախտություն է բերում իրեն և
վնասում է իր նյարդային համակարգը:

Սիրտը զգացմունքների կենտրոնն է, և չպետք է
խառնվել մեկ ուրիշի սրտին:

Աստված իմ իրական հարստությունն է, և ես
հարուստ եմ Նրա միջոցով

Ներդաշնակ բնույթը բառերով.
Ինքնակարգապահություն
Սիրելով ուրիշներին
Բարություն կենդանիների նկատմամբ
Լավ հատկությունների սերը
Խաղաղության և հանգստության սերը
Մեծերի սերը
Կարեկցանք ցուցաբերել աղքատների և
կարիքավորների նկատմամբ և օգնել նրանց
Ավտոմատ ազնվություն՝ անկախ հետևանքներից
Պարտականությունը կատարելը պարտականության
հանդեպ սիրուց և հարգանքից դրդված
Արդարության և բարեփոխման սերը
Գրական ճաշակը վայելելը և անհրաժեշտը անելը
Ինքնահարգանք
Համեստություն
Ռաքքա
Հավատարմություն
Ասպետություն
համբերություն
Հանդուրժողականություն
Այն հետևում է մեծ հոգիների և լուսավոր մտքերի
հետքերին
Անկեղծություն
Ֆիթնես
բարություն
Պարզություն և հստակություն
Մնացորդ
Հոգևոր զգացմունքներ
Բավարարվածություն

Ֆիզիկական մաքրության և մտավոր մաքրության
սերը

Խոնարհություն և ամբարտավանությունից
խուսափելը

Բարության սերը

Արդարություն

Հիշելով այն բարությունը, որը ցուցաբերվել է նրանց
նկատմամբ, ովքեր դրան արժանի են

Հարգանք սրբազան բաների նկատմամբ

Գրքույկից՝ Հոգեբանական աղյուսակ

Հոգևոր զգացողություններ կարելի է զգալ՝ մարգելով
միտքը՝ մարդու ներսում գտնվող թաքնված աշխարհում
գեղեցիկ մտքերի առաքինությունները վայելելու համար:

Ո՛վ Տեր, մարդկային սրտերից հոսող սերը գայթակղել
է ինձ Քեզ մեջ փնտրել մաքուր սիրո աղբյուրը

Իմ հոգու լռության մեջ ես խոնարհաբար խոնարհվում
եմ Քո ամենուրեք ներկայության առջև՝ գիտակցելով, որ
Դու միշտ առաջնորդում ես ինձ ինքնաճանաչման
ուղիներով:

Ես կփնտրեմ քեզ, Աստված իմ, մինչև գտնեմ քեզ, և
երբ գտնեմ քեզ, երախտագիտությամբ կընդունեմ բոլոր
օրհնություններն ու բարիքները, որոնք դու ինձ պարգևում
ես:

Իմ մտքերի մենության մեջ ես կարոտում եմ, Տե՛ր, լսել
Քո ձայնը: Վտարիք ինձնից կոպիտ ձայների
մղձավանջները, որոնք դեռևս թաքնված են հիշողությանս
ծալքերում: Ես ուզում եմ հավիտյան լսել Քո հանգիստ և
մեղեդային ձայնը իմ հոգու հանգստության մեջ:

Տե՛ր, թող Քո ողորմության անձրևները թափվեն մեր
հոգիների վրա և լվանան նրանց կպած անգիտության
տիղմը, որպեսզի նրանք վերագտնեն իրենց մաքրությունն
ու թափանցիկությունը և փայլեն Քո աստվածային լույսով:

Անկախ նրանից՝ լեռնային քարանձավներում ենք, թե՛ մարդաշատ փողոցների կենտրոնում, թե՛ ժամանակակից կյանքի ջունգլիներում, որտեղ էլ որ գնանք և ուր էլ որ շրջվենք՝ արևելք ու արևմուտք, հյուսիս ու հարավ և ամենուրեք, թույլ տուր մեզ, ո՛վ Տեր, զգալ Քո մոտիկությունը, որպեսզի մեր սրտերը հանգստացնեն Քո պաշտպանիչ ներկայությունը:

Եկեք լինենք ծաղիկների ու վարդերի նման, և թող մենք քնքշության ու բարության թերթիկներ ցրենք, երբ մեզ սխալ են հասկանում, քանզի ինքնատիրապետման և պատշաճ վարքագծի միջոցով մենք կհասկանանք, որ մենք մեծ բարիքի անբաժանելի մասն ենք կազմում:

Հագեցած խմեք խաղաղության ջրերից, որոնք բխում են բարենպաստ հանգամանքների աղբյուրներից և ձեր վճռականությունից՝ դրական հայացք ունենալ և կառուցողական վերաբերմունք ցուցաբերել:

Մի՛ փնտրեք երջանկություն միայն նրբագեղ հագուստի, համեղ ուտելիքի, շքեղ կահույքի, շքեղության և հաճույքի մեջ, որովհետև այս բաները կթաքնեն ձեր երջանկությունը արտաքին տեսքի հետևում: Փոխարենը, թող ձեր երևակայությունը թռչի անսահմանափակ գաղափարների թագավորությունից վեր:

Իրականում, բոլորը, որոշ չափով, տառապում են զայրույթի խնդրից, եթե միայն չեն հասել գիտակցության առաջադեմ փուլի՝ հոգևոր էքստազի կամ հանգստության վիճակի:

Չայրույթը՝ անկախ նրանից, թե ինչ ձևով է այն ընդունվում, բխում է ցանկությունը բավարարելու անկարողությունից: Հոգու և իր աստվածային աղբյուրի կապից բխող ներքին ուրախության բացակայության դեպքում մարդը փորձում է իր ցանկությունները բավարարել զգայական հաճույքների միջոցով, որոնք

բնույթով տհաճ են՝ հաշվի առնելով դրանց անկայունությունը և հաճախ անառողջ հետևանքները:

Այդ ցանկությունները հաճախ առաջացնում են հիասթափություն, ապա՝ զայրույթ, ինչը հանգեցնում է հոգևոր գիտակցության քայքայման:

Չայրույթը հաղթահարելու ամենաարդյունավետ միջոցը դրա արմատական պատճառի՝ ցանկությունների դեմ պայքարելն է: Որքան շատ ցանկություններ լինեն, այնքան շատ հիասթափություններ կլինեն:

Անհնար է բավարարել բոլոր ցանկությունները, քանի որ դրանք անհագ են և անսահման: Որքան շատ ենք ձգտում կատարել որևէ ցանկություն, այնքան ավելի ենք կապված դրան, և որքան ուժեղ է մեր կապվածությունը, այնքան ավելի մեծ է մեր ցավը՝ զրկվելով այն ամենից, ինչը կբավարարի մեր ցանկությունները և կբավարարի մեր ցանկությունները:

Հաջողություն, հարմարավետ կյանք, անբուժելի հիվանդությունների բուժում և սովորությունների վերահսկում, այս ամենը կարելի է հասնել և իրականացնել:

Եթե դուք սպառել եք բոլոր մեթոդներն ու նյութական ջանքերը և դրանք անօգուտ եք համարել, բացեք ներքին դուռը, և հոգևոր ուժը կհոսի ներս և կվռնդի բոլոր թուլությունները, ձախողումներն ու հիասթափությունները:

Եթե դուք Աստծո օգնությունը փնտրեք մեղիտացիայի և խորը, հանգիստ կենտրոնացման մեջ, դուք կհայտնաբերեք հոգևոր ուժի անսպառ պաշար:

Աստված անաչառ է և պատասխանում է բոլոր նրանց, ովքեր անկեղծորեն խնդրում են Նրա օգնությունը

Երբ ես Աստծուն գտա իմ մեջ, ես Նրան գտա ամենուրեք

Ես մանկուց ի վեր անսահման կարոտ եմ ունեցել Նրա հանդեպ, և մի անգամ, երբ փոքր տղա էի, նամակ գրեցի

Նրան: Այո՛, նամակ գրեցի Աստծուն և վերնագրեցի այն
հետևյալ կերպ.

«Աստծուն՝ երկնքում» և ես այն դրեցի փոստարկղում
Երբ մենք ինչ-որ մեկին գրում ենք, մենք պատասխան
ենք սպասում: Երբ պատասխան չեմ ստանում, առատ
արցունքներ եմ թափում: Բայց պատասխանը վերջապես
ինձ եկավ, ոչ թե թղթի վրա տպված բառերով, այլ
զարմանալի լուսավոր տեսիլքով:

Բոլորը կարող են Աստծուց պատասխան ստանալ,
եթե փորձը լուրջ է, իսկ ջանքը՝ շարունակական:

Եթե ձեր հարցերն ուղղեք Աստծուն, դրանք փաթաթեք
խորը զգացմունքների մեջ և ուղարկեք խորհրդածության
փոստով, ապա անկեղծորեն և անկասկած կստանաք
պատասխանը:

Խաղաղությունը բխում է հոգու ներսից. դա այն
օրհնյալ ներքին միջավայրն է, որտեղ ծաղկում և ծաղկում
է երջանկությունը:

Մարդիկ հեշտությամբ են ընդունում
սահմանափակումների մասին բազմաթիվ
պատրանքային պատկերացումներ՝ առանց լուրջ
կասկածների, այդպիսով թույլ տալով այդ
պատկերացումներին վերահսկել իրենց կյանքն ու
ճակատագիրը: Մտածողները հեշտությամբ չեն ընդունում
ստատուս քվոն, ընդհակառակը, նրանք ձգտում են փոխել
այն, և հենց սա է հնարավոր դարձնում առաջընթացը:

Մտածողները խորհրդածում են իրենց շրջապատի
շուրջը և զարմանում տեսածից: Նրանք ուշադիր նայում
են և հարցնում, թե ինչու են իրերը տեղի ունենում կամ չեն
տեղի ունենում որոշակի ձևով:

Բացի ուտելուց, քնելուց և աշխատելուց, մարդուց ակնկալվում է այս կյանքից ինչ-որ արժեքավոր բան ստանալ:

Եսասիրությունը պետք է վերացվի, և դրան կարելի է հասնել ալտրուկզմ զարգացնելով: Մենք պետք է հոգ տանենք ուրիշների մասին, և սա սովորեցնելու լավագույն միջոցը լավ օրինակն է:

Դժվար է վայելել բարգավաճում և հարմարավետ կյանք եսասիրության և ազահության դարաշրջանում: Երբ մենք կարող ենք ասել. «Աստծո օրհնությունները ինձ և ձեզ համար են», այս աշխարհն ավելի լավ տեղ կլինի:

Երբ մենք քայլում ենք քաղաքի փողոցներով, մենք հայտնվում ենք պատերով շրջապատված, բայց երբ նստում ենք ինքնաթիռ, բոլոր արգելքները վերանում են, և մենք տեսնում ենք անբաժանելի տարածություն: Նմանապես, երբ մենք քայլում ենք մեկուսացված և նեղ մտածողության քաղաքով, մենք մեզ զգում ենք սահմանափակված կոշտ և սահմանափակ դոգմատիկ գաղափարներով: Բայց երբ մենք նստում ենք բացության և լայն հորիզոնների ինքնաթիռ, մենք տեսնում ենք մարդկային եղբայրության և սիրո անսահմանափակ տարածություն:

Չարիքի գառիթափ ճանապարհներով սահող մարդը դիմադրություն չի զգում, բայց հենց որ փորձում է դիմադրել վնասակար սովորություններին և սխալ հակումներին՝ ընդունելով ինքնատիրապետման հոգևոր օրենքները, նա հայտնաբերում է, որ անթիվ գայթակղություններ են արթնացել՝ պայքարելու իր ջանքերի դեմ և խափանելու իր ազնիվ ջանքերը:

Երբեմն մտքերն ավելի արդյունավետ են, քան բառերը: Մարդկային միտքը բոլորից ամենահզոր

փոխանցողն ու ընդունողն է: Եթե դուք մշտապես դրական մտքեր եք տարածում, որոնք լի են սիրով, այդ մտքերը դրական ազդեցություն կունենան ուրիշների վրա: Նմանապես, եթե դուք նախանձով կամ ատելությամբ լի մտքեր եք առաջ քաշում, ուրիշները կընդունեն այդ մտքերը և կարծագանքեն նմանատիպ մտքերով:

Ես Աստծուց խնդրում եմ իր զորությամբ և օրհնությամբ աջակցել ձեր ջանքերին: Եթե աղոթքը անկեղծ է, իսկ մտադրությունները՝ մաքուր, ցանկալի փոփոխությունը տեղի կունենա Աստծո օգնությամբ:

Անցած տարվա արձագանքները՝ իր վշտերով ու ծիծաղով, մարել են, և հիմա Նոր տարվա հիմնի արձագանքը խրախուսական երգում է՝ ավետելով հույսը և **շնչալով** .

«Կատարյալ կերպով վերածնապորտեք ձեր կյանքը: Թողեք հին վախերի մոլախոտերը: Եվ անցյալի լքված այգուց հավաքեք և պահպանեք միայն ուրախությունների, նվաճումների, հույսերի, բարի մտքերի ու գործերի, ինչպես նաև ազնիվ, բարձր ցանկությունների սերմերը»:

Յուրաքանչյուր Նոր օրվա խոնավ հողի մեջ տնկեք այդ հզոր սերմերը, ջրեք դրանք և հոգ տարեք դրանց մասին, մինչև դրանք աճեն և լցնեն ձեր կյանքը ծաղկման հազվագյուտ օգուտներով:

Նոր տարին շնչում է.

«Արթնացրեք սովորությունների գերին գտնվող հոգին և խրախուսեք այն ձեռնարկել Նոր, օգտակար ձեռնարկումներ: Երբեք մի դադարեք փորձել և երբեք մի հանգստացեք, մինչև չհասնեք հավերժական ազատության և չհաղթահարեք կարման (անցյալի գործողությունների անընդհատ հետապնդումը և հետևանքների որոնումը)»:

Թարմացած մտքով և մշտապես նորացվող ուրախությամբ արբած՝ եկեք միասին ուրախանանք և

ձեռք ձեռքի տված քայլերն դեպի երկնային տունը,
որտեղից այլևս երբեք դուրս չենք գա:

Չայրույթը և փղի հիշողությունը

Նրանք, ովքեր ցանկանում են ներքին խաղաղություն,
պետք է հասկանան, թե ինչպես է առաջանում զայրույթը
և հաճախ ծանր հետևանքներ ունենում:

Չայրույթի պատճառով ներքին հավասարակշռության
կորստի պատճառով շատ մարդիկ իրենց կամքին
հակառակ վերածվել են հանցագործների և արյունարբու
մարդասպանների:

Ցանկությունների խոչընդոտումը կուրացնում է
միտքը: Երբ ցանկությունների մշուշը տիրում է մարդու
մտքին, նա կորցնում է զգայարանները և վարվում է
ազնիվ մարդուն անհարիր ձևով:

Բանականության կորուստը շփոթեցնում է բնածին
խելամտությունը, որը բոլոր առողջ գործողությունների և
բարի մտադրությունների շարժիչ ուժն է:

Երբ մարդու մտավոր տրանսպորտային միջոցի դեկը
խափանվում է, նա անխուսափելիորեն վթարի է
ենթարկվում և կարող է հայտնվել ցավի ու տառապանքի
մեջ:

Օրինակ՝ Ամուսինը ուրախ վարում է, և այգի գնալու
ճանապարհին կինը խնդրում է նրան փոխել ուղղությունը
և գնալ իր ծնողների տուն՝ այգու փոխարեն, և այստեղ
նրա ուրախությունը վերածվում է զայրույթի:

Ես ընտրեցի այս օրինակը, քանի որ դա տարածված
երևույթ է: Սովորական դեպքերում արդյունքը կամ
ամուսնու կողմից կնոջ խնդրանքի մերժումն է, կամ նրա
համաձայնությունը՝ դժգոհության և վրդովմունքի
պայմաններում, և սա է, ինչ սովորաբար տեղի է ունենում:
Երկու դեպքում էլ զայրույթն է տիրում, մթնոլորտը լարվում
է, և խաղաղությունը խախտվում է:

Որոշ դեպքերում զայրույթը կարող է ողբերգության
վերածվել բռնի բնավորություն ունեցողների համար:

Չայրույթը կարող է ազդել հիշողության վրա, կամ վարորդը կարող է մոռանալ զգույշ և ուշադիր վարել, կամ կարող է անտեսել ճանապարհային ազդանշանները, ինչը կհանգեցնի բախման կամ, Աստված մի արասցե, մահվան:

Եզրակացնելով՝ զայրույթը կամքի դեկը փակում է կյանքի կառքում և խանգարում է դրան հասնել իր նյութական և հոգևոր նպատակներին:

Փղի հիշողությունը.

«Հիշողություն» կոչվող ունակությունը Աստծո պարգև է մարդկությանը, և ինչ մեծ օրհնություն է այն:

Հիշողություն է տրվում նաև կենդանիներին. առանց դրա նրանք չէին կարողանա ճանաչել իրենց ծագերին: Որոշ կենդանիներ ունեն գերազանց հիշողություն, ինչպես ցույց է տալիս փղի մասին հետևյալ պատմությունը:

Մինչ մի հսկայական փիղ փայտանյութ էր տեղափոխում, ինչպես շատ մարզված փղեր են անում Արևելքում, մի տղա մոտեցավ նրան, ասելով ծակեց նրա կնճիթը և փախավ:

Այդ դեպքից անցավ մեկ տարի, և նույն փիղը ճանապարհին հանդիպեց նույն տղային: Սա համեմատաբար հարմար պահ էր փղի համար վրեժ լուծելու համար: Այսպիսով, նա փաթաթեց իր կնճիթը տղայի շուրջը և բռնի կերպով նետեց նրան ճանապարհի մյուս կողմը: Այսպիսով, կենդանիները հիշողություններ ունեն:

Երբ սիրտը լցված է Աստծո սիրով, իսկ աչքերը՝ Նրա լույսով լուսավորված, մարդու մագնիսականությունը դառնում է հոգևոր բնույթի: Կա մեծ տարբերություն հոգևոր մագնիսականության՝ իր վեհ ազդեցությամբ, և կենդանական մագնիսականության միջև, որը մղվում է կրքերով ու բնազդներով: Հոգևոր մագնիսականությունը հիմնված է անձնուրացության և ուրիշների բարօրության

վրա, մինչդեռ կենդանական մագնիսականությունը
մղվում է եսասիրությամբ և ուրիշների շահագործմամբ:

Մարդը կարող է ինքն իրեն դրական առաջարկներ
տալ, որոնք բարենպաստ ազդեցություն ունեն
ենթագիտակցության վրա, ինչն էլ իր հերթին ազդում է
գիտակցության վրա: Բացասական առաջարկները,
անկախ նրանից՝ ինքնածին են, թե մեկ այլ անձի կողմից,
վնասակար են ուղեղի համար և պետք է խուսափել
դրանցից:

Մարդը մեզ խորհուրդ է տալիս, ապա թողնում է, որ
մենք քաղենք մեր գործողությունների պտուղները [որոնք
կարող են լինել նրա սխալ խորհրդի արդյունքը]:

Աստծո ճանապարհը միշտ տանում է դեպի
երջանկություն և բարություն

Խորը խորհրդածության թափանցիկությամբ ես
կհանձնեմ աստվածային լույսը, որը անընդհատ հոսում է
իմ խորքերը, և կբարձրացնեմ իմ սերն ու կարոտը
Ամենակարողին:

Ես զգում եմ Քո ներկայությունը, Տե՛ր, իմ էության
ամենախորքում և տեսնում եմ Քեզ ծաղկելիս իմ սիրո
պարտեզում: Պարուրիր ինձ Քո սիրով և թույլ տուր, որ
վայելեմ Քո օրհնյալ բույրը:

Տե՛ր, տուր ինձ խաղաղություն, որպեսզի իմ հոգին
հանգիստ գտնի և տեսնի հույսի ճառագայթները
անտարբերության ամպերի ետևում: Թող վստահության
լույսը փայլի իմ սրտում, որպեսզի ես զգամ
հանգստություն և հոգևոր մխիթարություն:

Թող Քո փառքը փայլի, Տե՛ր, և թող անգիտությունը
հավիտյան անհետանա երկրի ափերից, ինչպես նաև
պայքարն ու նախանձը: Տրիր անգիտության խավարը Քո
իմաստության լույսով: Փոխակերպիր թուլությունը ուժի,

իսկ թուլությունը՝ վճռականության, և մկրտիւր միտքն ու հոգին Քո բուժիչ լույսով:

Ինչպես արևի լույսը տրվում է բոլորին, կան մարդիկ, ովքեր նախընտրում են ապրել խավարի մեջ, այնպես էլ աստվածային իմաստության լույսը ողողում է ամենուր, բայց կան մարդիկ, ովքեր աշխարհին նայում են իրենց մռայլ մտքերի պատուհաններից, որոնք ներկված են անգիտությամբ:

Տե՛ր, փրկի՛ր մեզ անգիտությունից ու դրա հետևանքներից, վախերից ու անհանգստություններից, և թող Քո իմաստության հեղեղը մեր կյանքից հեռացնի բոլոր ավերակներն ու աղբը:

Նա, ով գիտի, թե ինչպես երջանիկ լինել ներկայում, գտել է իր ճանապարհը դեպի Աստված:

Ես բարի մտքերի, բարի կամքի և բեղմնավոր, օգտակար գործունեության իմ նավի կապիտանն եմ: Ես կղեկավարեմ իմ կյանքի նավը՝ միշտ հայացքս հառելով Աստծո մասին իմ խորը խորհրդածության երկնքում գտնվող խաղաղության փայլող մոլորակին:

Եթե մենք չընտրենք երջանիկ լինել, ոչ ոք չի կարող մեզ երջանիկ դարձնել, և մենք չպետք է որևէ մեկին մեղադրենք դրա համար: Եվ եթե մենք ընտրենք երջանիկ լինել, ոչ ոք չի կարող այդ երջանկությունը խլել մեզանից:

Բնության մեջ տեղի ունեցող համավարակները, աղետները և բռնի փոփոխությունները, որոնք բերում են ավերածություններ, ավերածություններ և լայնածավալ վնաս, «աստվածային որոշումներ» չեն: Այս աղետները բխում են մարդկային մտքերից և գործողություններից: Որտեղ էլ որ աշխարհի բարու և չարի նուրբ

հավասարակշռությունը խախտվում է մարդկային չար մտադրությունների և սխալ գործողությունների հետևանքով առաջացած վնասակար ակիբների և տատանումների կուտակմամբ, սկսվում է քաոս և լայնածավալ ավերածություններ: Աշխարհը կշարունակի տառապել պատերազմներից, աղետներից և ողբերգություններից, մինչև մարդկությունը չուղղի իր թերի մտածողությունն ու վարքագիծը: Պատերազմները տեղի են ունենում ոչ թե որպես աստվածային որոշում, այլ լայնածավալ նյութական եսասիրության պատճառով: Եթե մարդիկ ազատվեն անհատական, արդյունաբերական, քաղաքական, հոգևոր և ազգային եսասիրությունից, պատերազմները կդադարեն գոյություն ունենալ:

Երբ նյութական ոգին զբաղեցնում է մարդկային գիտակցությունը և գերիշխում մտքում, այն արձակում է թափանցիկ բացասական ճառագայթում: Այս բացասական տատանումների կուտակային ուժը լրջորեն վնասում է բնության էլեկտրական հավասարակշռությունը՝ առաջացնելով երկրաշարժեր, ջրհեղեղներ և այլ աղետներ:

Աստված պատասխանատու չէ դրա համար, նախքան բնության կառավարումը հնարավոր դառնա, մարդկային գաղափարները պետք է վերահսկվեն:

Ես կփորձեմ անել միայն ազնիվ և պարկեշտ գործեր՝ Աստծո հանդեպ սիրուց մղված և Նրան հաճեցնելու համար:

Միտքը պետք է հերկվի ճիշտ ընկալման գութանով, քանի որ Նրա հողը չոր է և կարծր: Հողը պետք է խոնավացվի պատրաստակամությամբ և ընդունմամբ, իսկ հավատքի սերմերը պետք է ցանվեն ակոսներում, ապա ջրվեն կամքով, որը ներդաշնակ է աստվածային կամքի հետ:

Բնական հանգստություն ունեցող մարդը
պահպանում է իր հանգստությունը և մնում
խաղաղության մեջ բոլոր հանգամանքներում: Նա նաև
թույլ չի տալիս, որ զգացմունքներն ու կրքերը վերահսկեն
իրեն և ստիպեն նրան սխալ որոշումներ կայացնել:

Դու աստղերի լույսն ես, աստղների էներգիան,
սրտերի բարությունը, ճշմարտության գեղեցկությունը և
ազնվության մեծությունը:

Օրհնիր մեզ, Տե՛ր, որպեսզի մենք կարողանանք
դրսևորել Քո շնորհը մեզ վրա մեր առողջության, մեր
մտավոր ձգտումների և մեր հոգևոր կյանքի մեջ: Օգնիր
մեզ լցնել մեզ Քո գերագույն զորությամբ, Քո անսահման
իմաստությամբ և Քո անսահման իսկությամբ, և թույլ
տուր մեզ ճանաչել, որ Դու ես առողջության աղբյուրը,
կյանքի օվկիանոսը և ամենայն հասկացողության ու
գիտելիքի աղբյուրը:

Օ՛ր, Աստվածային Սեր, դու սրտերի քարանձավներից
բխող գաղտնի արձագանքն ես և լուռ զգացողության
ձայնը

Դու հոգիների անտեսանելի կախարդն ես,
բարեկամության խորքից բխող փայլունը

Դու օրհնյալ հրեշտակ ես, որը հոգիներին շնչում է
ամենաքաղցր խոսքերը

Դու սիրահարների լուռ լեզուն ես և անտեսանելի
թանաքը, որը նրանք օգտագործում են իրենց սրտերի
էջերին հաղորդագրություններ գրելու համար:

Դուք բոլոր ազնիվ զգացմունքների աղբյուրն եք, և ձեր
սիրտը իր զարկերակը քաշում է տիեզերական սրտից

Սերը երկու սրտերի միջև լուռ զրույց է, և դա բոլոր
կենդանի և անկենդան արարածների համար
ամենաբարձր կոչն է՝ վերադառնալու համընդհանուր
միասնության տուն:

Սերը կյանքի զարկերակն է

Այն աճում է հոգևոր ծաղկման պարտեզում և քնում արտաքին կապվածությունների խավարի ետևում

Այն գոյություն ունեցող ամենահին և ամենաքաղցր նեկտարն է, որը պահպանվել է սրտերի շշերի մեջ:

Սերը լույս է, որը քանդում է խավարի պատերը անհատների, ընտանիքների և ազգերի միջև:

Սերը բարեկամության ծաղիկն է, որը ծաղկում և աճում է երիտասարդների և ծերերի դաշտերում:

Սերը դեպի դրախտ տանող դարպասն է և բարի հոգիների երգը

Նրանք, ովքեր ցանկանում են նոր կյանք վարել, նախ պետք է որոշեն այն դրական բաները, որոնք ցանկանում են ներմուծել իրենց կյանք, ապա մշակեն մի ծրագիր, որին կհետևեն ամեն օր, և իրենց որոշումները պահպանելու արդյունքում նրանք մեծ երջանկություն կգգան:

Ինքնակատարելագործման ժամանակացույցին չհետևելը թուլացնում է կամքը և խոչընդոտներ է ստեղծում առաջընթացի ճանապարհին:

Նրանք, ովքեր իրենց համապատասխանեցնում են կյանքի բնական կարգին, կհասնեն բեղմնավոր նվաճումների: Ոչ մի օրենք չի կարող խանգարել մարդուն փոխվել դեպի լավը և իրականացնել իր ազնիվ ձգտումները: Ոչ մի խոչընդոտ չի կարող խանգարել մարդուն հասնել իր բարձր նպատակներին, եթե նա անուղղակիորեն չի ընդունում այդ խոչընդոտները և չի համոզում իրեն, որ չի կարող հաղթահարել դրանք:

Որտեղ ուրիշները գնահատում են բարիք գործելու իմ ջանքերը, այնտեղ ես կարող եմ մատուցել ամենամեծ ծառայությունը:

Իսկական սերը՝ սրտի և հոգու սերը, աստվածային սիրո դրսևորում է: Աստվածային սերը ձգտում է բացահայտվել մարդկության սրտերի և հոգիների

միջոցով: Աստված մարդկությանը սովորեցնում է
աստվածային սերը՝ մարդկային սիրո կատարյալ միջոցով:

Երբ հանդիպում ես մեկին, և նա ասում է. «Ինչպե՞ս
ես: Շատ ուրախ եմ քեզ տեսնել», միևնույն խորքում նա
լիովին անհարմար է զգում քո կողքին, դու անմիջապես
զգում ես նրա ներքին զգացմունքները և չես ուզում խոսել
նրա հետ կամ մնալ նրա հետ: Ես նախընտրում եմ
անկեղծությունը կեղծավորությանը և երեսպաշտությանը:

Մարդու խոսքը ամեն ինչ է, և նա պետք է լինի
բնական և ազնիվ, հարգի իր խոսքը և պահի ուրիշներին
տված իր խոստումներն ու պարտավորությունները:

Աստված մտավոր ուժի, իմաստության և
առատության աղբյուրն է: Խնդրեք Նրան առաջնորդել ձեզ
ճիշտ ուղու վրա՝ ձեր որոնած հաջողությանը հասնելու
համար: Նախ համոզվեք, որ ձեր մտադրությունը
հիմնավոր է, և այդ ժամանակ դուք կստանաք ուժ՝ ձեր
նպատակին հասնելու համար:

Սերը հոգևոր զենք է, որը վերջ է դնում բոլոր
պատերազմներին

Անկեղծությունը շատ ավելի ուժեղ է, քան ստն ու
զրպարտությունը: Եթե կարողանաք պաշտպանվել
անկեղծության ամրոցում, ապա կլինեք պատվավոր տերը
ձեր սեփական թագավորությունում:

Ճշմարտությունը կհաղթի, նույնիսկ եթե ուրիշները
քեզ վիրավորել են

Տվեք իմաստություն նրանց, ովքեր փնտրում են այն,
քանի դեռ նրանք ցանկանում են լուսավորություն, և արեք
ձեր լավագույնը՝ բարձրանալու և ինքնաճանաչողության
սանդուղքով բարձրանալու համար:

Աստծուն եմ նվիրաբերել և սրբագործել իմ ծայնը,
ձեռքերս, ոտքերս, սիրտս, մարմինս, զգացմունքներս,
կամքս և ամեն ինչ:

Ցավը սահմանափակված չէ միայն մարմնով, կա նաև
մտավոր և հոգևոր ցավ

Անհնար է մտածել Աստծո մասին, երբ միտքը լի է
նախանձով, վախով և չարիքի կասկածանքով, կամ երբ
մարդը պատերազմի մեջ է ինքն իր հետ:

Մենք տառապում ենք տխրությունից և դեպրեսիայից,
այլ անառողջ խառնվածքից և հոգեբանական
վիճակներից, ինչպես նաև անհանգստություններից,
որոնց մեծ մասը անհիմն վախեր են: Հոգևոր
մակարդակում մենք տառապում ենք մեր հոգիների
անմահ բնույթի անտեղյակությունից:

Աստծո հետ ներդաշնակության մեջ գտնվողները
տեսնում են շունչ կտրող գեղեցկություն և համտեսում են
անզուգական քաղցրություն, որը հնարավոր չէ զգալ որևէ
այլ կերպ:

Երբ հոգիս կանչեց Քեզ, Քո լռության ամպերը
պայթեցին, ո՛վ Աստված, և Քո ողորմության անձրևը
հեղեղի պես թափվեց, մինչև որ դարձավ Քո շնորհի
հեղեղատարափ: Քո օրհնյալ գետը կուլ տվեց իմ Էության
ափերը, և իմ հոգին սուզվեց հավերժության ջրերի մեջ, և
իմ փոքրիկ կյանքի պղպջակը հալվեց Քո ամենուրեք
գոյության օվկիանոսում:

• Իմ ուսուցիչը սովորեցրեց ինձ, թե ինչպես
օգտագործել իմաստության քերիչը՝ ինձ աստվածային
ներկայությանը արժանի տաճար դարձնելու համար

Եթե ուզում եք հասնել ազնիվ նպատակի, սկսեք դրա
համար մտավոր մոդել մշակելուց: Այժմ դուք կարող եք ձեր
գիտակցության մեջ ամուր կերպով հաստատել
ցանկացած ուղղություն, եթե ձեր մտքում արմատավորեք
ամուր գաղափար, այդ դեպքում ձեր ամբողջ Էությունը

կհամապատասխանի այդ գաղափարին, և ձեր գործողությունները կհամապատասխանեն դրան:

- Սերը և հանդուրժողականությունը կարևոր են ներդաշնակության և համաձայնության համար: Սերը միավորում և սնուցում է ամեն ինչ, ինչը օգտակար է և աճի ունակ, մինչդեռ ատելությունը բաժանում և ոչնչացնում է ամեն ինչ, ինչը կարելի է վերականգնել:

Վախը հաջողության ամենամեծ թշնամին է, քանի որ այն վերացնում է փորձելու ցանկությունը, առանց որի մարդը չի կարող հաջողության հասնել:

Մտավոր անտարբերությունը, ջանքերի պակասը և համառության պակասը բոլորն էլ խոչընդոտներ են հաջողության ճանապարհին: Նպատակը չպետք է լինի հաջողությունն ինքնին, այլ արդար կյանքը, որը տանում է դեպի հաջողություն: Հաջողության նկատմամբ չափազանց մեծ ձգտումը կարող է խոչընդոտ լինել: Կամքի ուժով և նպատակին հասնելու անսասան ցանկությամբ հենված ստեղծագործական ջանքերը կարևոր են հաջողության հասնելու համար:

Մեր յուրաքանչյուր միտք ստեղծում է յուրահատուկ թրթռում: Երբ դուք մտածում եք Աստծո մասին ձեր ամբողջ եղբայր, մտքով և վերջույթներով և անընդհատ շնչում եք «Օ՛, Տեր», դուք ստեղծում եք հզոր թրթռում, որը աստվածային ներկայությունը բերում է ձեր կյանք:

Երբ մենք գիտակցում ենք, որ Աստված մեր հավերժական սիրելին է և մեր անսասան ընկերը, և որ Նրա սերը մեր հանդեպ ավելի մեծ է, քան ցանկացած այլ սեր, մենք զգում ենք Նրա մտերմությունը և դիպչում Նրա ներկայությանը, որպեսզի մեր սրտերը հանգստանան, և մենք զգանք գերագույն հոգևոր խաղաղություն:

Երբ դուք խորհրդածում եք Աստծո մասին և զգում եք ուրախության աճող բաբախումներ ձեր սրտում և ամբողջ մարմնում, և այդ ուրախության պոռթկումները ժամանակ

առ ժամանակ գալիս են ձեզ մոտ, իմացեք, որ Աստված պատասխանել է ձեր սրտի կարոտներին, և որ ձեր զգացած երանության զգացողությունները այդ պատասխանի ապացույցն են:

Երբ միտքը մտնում է բարձրագույն գիտակցության վիճակի և դիպչում է անսահման ամբողջական ներկայությանը, այն գիտի, որ կապի մեջ է Աստծո հետ, և որ այդ փորձառությունը քաղցր է, բայց անհնար է բառերով արտահայտել այդ կապի վիճակը, որը աննկարագրելի է:

Ես իմ մագնիսականությունը չօգտագործեցի նյութական իրեր փնտրելու համար, այլ օգտագործեցի այն աստվածային ներկայությունը գրավելու համար, որը հավերժական է և անմահ:

Տուր ինձ, Տե՛ր, սրտիս խորագույն կարոտները և թույլ տուր ինձ լսել Քո օրհնյալ ձայնը հոգուս խորքում: Ես երբեք չեմ մոռանա Քեզ, իմ սիրելի Աստված, և առանց Քեզ կյանքի ճանապարհներով չեմ քայլի: Եղի՛ր իմ հավերժական հյուրը և բնակվիր իմ խաղաղության և հոգևոր ուրախության սրբավայրում: Թող սիրտս բաբախի Քո սիրով, և թող մտքերս աշխատեն ներդաշնակ, որպեսզի կարողանամ Քո խաղաղությունն ու սերը շնորհել ուրիշներին: Եվ թող Քո սիրո բույրը բխի սրտիս վարդից՝ գրավելով խաղաղություն փնտրող հոգիներին և բերելով նրանց Քեզ մոտ:

Կապույտ վարագույրի վրա նկարված լեռնային տեսարանները, մարդկային մարմնի ապշեցուցիչ մեխանիզմը, նրբագեղ ձևավորված ծաղիկները, բարի հոգիների ազնվականությունը, վեհ մտքերի վեհությունը և սիրո խորությունը՝ այս ամենը մեզ հիշեցնում է հրաշալի և անսահման գեղեցիկ Արարչի մասին:

Ես կանեմ իմ լավագույնը և ամեն ինչ, որ կարողանամ ինձ և ուրիշներին հարստացնել Աստծով, նախ և առաջ: Ես կկառուցեմ իմաստության տներ խաղաղության մշտադալար այգիների մեջ, որոնք զարդարված են նուրբ հոգևոր առաքինությունների ծաղիկներով:

Կարևոր չէ՝ ես փոքր ավիք եմ, թե մեծ, միայն թե կյանքի մեծ ծովն է ինձ պահում:

Ես խորը կխորամամ մտքերի մեջ, մինչև գտնեմ գաղտնիքների գաղտնիքը, և կկենտրոնացնեմ ներհայեցողության լույսը՝ ինչպես ջահը, որպեսզի ինձ երևա ամենասուրբ դեմքը:

Թող Քո լույսը փայլի իմ մեջ, իմ շուրջը և ամենուրեք

Սերը թաքնված կրակ է, որը, աստվածային հրամանով, հալեցնում է տիեզերքի կոպտությունը և այն վերածում հավերժական սիրո անտեսանելի նյութի:

Ինչպես արևը լույս ու ջերմություն է արձակում, այնպես էլ ես հույսի ճառագայթներ կտարածեմ աղքատների և մերժվածների հոգիներում, և նոր ոգևորություն կներշնչեմ նրանց սրտերում, ովքեր կարծում են, որ անհույս են:

Տե՛ր, թույլ մի՛ տուր ինձ և ուրիշներին այրել նախանձի այրող կրակով, այլ թույլ տուր համոզմունքով և բավարարվածությամբ ընդունել այն բարությունն ու սերը, որին արժանի եմ իմ սիրելիներից:

Ես անվտանգ եմ և պաշտպանված իմ մաքուր խղճի պատերի ետևում: Ես այրել եմ մութ անցյալը և մտահոգված եմ միայն այսօրով, և ես ոչնչից չեմ վախենա, բացի ինքս ինձնից, երբ փորձեմ խաբել իմ խղճին:

Այսօր ես կվառնեմ անհանգստությունների ու վախերի արմատները և կվառնեմ երջանկության կրակը՝ լուսավորելու համար իմ ներսում գտնվող հոգու տաճարը:

Ոչ ոք չի կարող ինձ զայրացնել անպարկեշտ լեզվով կամ անզգույշ վարքագծով, և ոչ ոք չի կարող ինձ վրա ազդել շողոքորթությամբ, գովասանքով և հաճոյախոսություններով, որպեսզի ես մտածեմ, որ ես ավելի մեծ և կարևոր եմ, քան իմ իրական «ես»-ը:

Տե՛ր, արա իմ սիրտը բավականաչափ ընդարձակ՝ պարունակելու Քո օրհնյալ ներկայությունը, և թող այն հավիտյան բաբախի Քո սիրով:

Եթե ճիշտ օգտագործեք ձեր կամքի ուժը, դա ձեզ համար նոր կարմա կստեղծի, բայց մարդկանց մեծ մասը չի ցանկանում փոխվել և չի ցանկանում ջանքեր գործադրել, ուստի նրանք փլուզվում են դժվարությունների առջև և չեն կարողանում դիմակայել մարտահրավերներին:

Տե՛ր, օգնիր ինձ տարբերակել հոգու տևական երջանկությունը անցողիկ զգայական հաճույքներից: Թույլ մի տուր, որ ես խեղդվեմ անցողիկ զգայարանների հաճույքների մեջ, և օգնիր ինձ կատարելագործել իմ զգայարանները, որպեսզի դրանք ինձ միշտ երջանիկ դարձնեն:

Ես առանձնացրի մտքիս ճառագայթները զգայարանների նեղ, սահմանափակ ոլորտից և բաց թողեցի դրանք հոգու հորիզոններ, այսպիսով իմ ընկալումները աճեցին, և իմ գիտակցությունը տարածվեց բոլոր ուղղություններով:

Մարդ չպետք է իրեն անօգնական կամ թակարդված զգա, եթե ունի անցանկալի սովորություններ, որոնցից ցանկանում է ազատվել: Հիմա հնարավորություն է հաղթահարել այդ սովորությունները՝ զարգացնելով անցյալի վճռականությունը և պարբերաբար, ճիշտ մեդիտացիա անելով:

Ո՛վ հոգիների և սրտերի Տիրակալ, երջանկության ճառագայթները, որոնք տարածվում են իմ ներքին հանգստության երկնքում, ավետում են քո օրհնյալ հայտնվելու մոտենալը:

Ո՛վ Տեր, ես ժպտում եմ վստահ և վստահված մարդկանց ժպիտով, քանզի անկախ նրանից՝ լողում եմ այս կյանքի մակերեսին, թե խեղդվում մահվան ալիքների տակ, ես մնում եմ Քո հավիտենական կյանքի սրտում, որը ապահովում է անվտանգություն և պաշտպանություն, և Քո ուժեղ, օրհնյալ ձեռքը պահում է ինձ:

Հիվանդությունը, ծերությունը և մահը դժվարություններն ու խոչընդոտներն են, որոնց բախվում է մարմինը: Հոգեբանական հիվանդությունները, սակայն, ներխուժում են միտք՝ տխրության, վախի, զայրույթի, ճնշված ցանկությունների, վրդովմունքի, ատելության, հուզական մոլուցքների, տենդային նյարդային գրգռվածության և մի տեսակ հոգեբանական քաղցկեղի միջոցով, որը կաթվածահար է անում մտավոր կարողությունները: Ամենավտանգավոր հիվանդությունը, սակայն, հոգու հիվանդությունն է, որը դրսևորվում է որպես անգիտություն, որից էլ բխում և տարածվում են մնացած բոլոր հիվանդությունները:

Մեր սիրո զգացմունքներն ու նուրբ զգացմունքները սնուցող վեհ իդեալիզմի ակունքը չպետք է թույլ տրվի չորանալ:

Արտաքինից գրավիչ ամեն ինչ իր գրավչությունը ստանում է ներքին «ես»-ից, և ոչինչ այնպես չի աղավաղում հոգու մաքուր հայելին, ինչպես հոգեբանական աղավաղումները, ինչպիսիք են զայրույթը, չարությունը, նախանձը և ատելությունը: Ով որ փորձի ազատվել այս միացություններից, որոնք օտար են հոգու բնույթին, թույլ կտա, որ ներքին գեղեցկության լույսը ճառագայթի ներսից:

Գիտակցությունը պետք է բարձրացվի սահմանափակ ֆիզիկական ոլորտից դեպի հոգու ներսում գտնվող հանգստության անսահմանափակ հորիզոններ:

Ո՛վ մաքրության և անմեղության ոգի, ազատիր ինձ անհագ զգայական ցանկություններից, որպեսզի բոլոր ազահ կրքերը մոխրի վերածվեն իմաստության բոցի մեջ, և որ ես կարողանամ համառորեն և վճռականորեն զսպել զգայարանների յուրաքանչյուր ազդակ, և որ կարողանամ համապատասխանել Քո կամքին, ներդաշնակորեն նվագելով իմ պարզ մեղեդին, կատարելով իմ փոքր պարտականությունները և երգելով իմ խոնարհ երգը:

Տե՛ր, օգնիր ինձ օգտագործել իմ զգայարանները միայն առողջ և բանական ձևերով և կատարելագործել դրանք այնպես, որ դրանք նպաստեն իմ իրական երջանկությանը:

Իմաստության պողպատը, որը մենք արդյունահանում ենք փորձառության այրող կրակների միջով, հրաշալի բան է: Կյանքը մաքրագործում է մեզ՝ մեր ազնիվ մետաղները վերածելով թանկարժեք տարրերի, որպեսզի մենք կարողանանք այս կյանքում ապրել որպես հոգիներ՝ մաքուր ինչպես թանկարժեք քարերը, կոշտ ինչպես պողպատը, և միևնույն ժամանակ ճկուն ու ճկվող՝ առանց

կոտրվելու դժվարությունների և դժվար փորձությունների ճնշման տակ:

Կա մի թաքնված ուժ, որը գործում է արարչագործության մեջ թվացյալ անհամապատասխանության և քառսի մեջ կարգուկանոն և ներդաշնակություն հաստատելու բարոյական և հոգևոր ծրագիր իրականացնելու համար:

Օ՛ր, իմ աստվածային սիրելի՛, դու հավերժական, մշտապես նորոգվող ուրախությունն ես, դու հոգու երանությունն ես, և դու այն երջանկությունն ես, որին ես կարոտում եմ:

Աստծուն ուղղված աղոթքը պետք է մատուցվի ջերմեռանդ կարոտով և բացարձակ վստահությամբ, և այն կպատասխանվի լուռ ու հանգիստ՝ թաքնված արձագանք, որը մխիթարություն կբերի և արագ փոփոխություն կբերի մարդու կյանքում:

Նախ, մենք պետք է զգանք Աստծո հետ հաղորդակցության ուրախությունը, որպեսզի կարողանանք այն համեմատել երկրային ավելի փոքր հաճույքների հետ: Այդ դեպքում ցանկությունները կլինեն ավելի բարձր բնույթի: Ցանկությունն անվերջ է. մեկ ցանկությունը բավարարվում է միայն մեկ այլ ցանկություն, որը փոխարինվում է դրանով, և այլն: Բայց երբ դուք գտնում եք Աստծուն, ձեր բոլոր ցանկությունները կատարվում են:

Առատաձեռն և բարի սրտով մարդիկ, ովքեր ընդունում են Քո առատաձեռն պարգևները և կիսվում դրանցով ուրիշների հետ, ընդլայնում են իրենց հասկացողությունը և մոտենում Քո օրհնյալ ներկայությանը: Քանի որ մենք ամեն օր ստանում ենք

անթիվ պարգևներ և օրհնություններ Քեզանից, եկեք
դիմենք Քեզ գովեստով և երախտագիտությամբ, ո՛վ բոլոր
պարգևների և օրհնությունների Տվող:

Քանի դեռ դու ինձ հետ ես, Տե՛ր, ինձ չարիք չի հասնի,
որովհետև դու կհեռանաս ինձանից և կպաշտպանես ինձ
չարիքից:

Իմ աղոթքների քարավանը շարժվում է դեպի քեզ: Այն
այստեղ-այնտեղ խոչընդոտվել է հուսահատության
ավազե փոթորիկներով: Բայց երբ հեռվից տեսնում եմ քո
լուռ խրախուսանքի օազիսը, թարմանում եմ, և ուժերս
նորանում են, ուստի կրկնապատկում եմ քեզ հասնելու իմ
ջանքերը՝ կարոտելով ծարավ շուրթերս թաթախել քո
ուրախության աղբյուրի մեջ և խմել, մինչև որ հագենամ:

Տե՛ր, թույլ տուր ինձ տեսնել միայն բարություն և
մաքրություն, և խոսել միայն ոգեշնչված խոսքեր, թույլ
տուր ինձ շնչել Քո սիրո բուրավետ բույրը՝ իր երկնային
բույրով, և ուտել պարզ ու առողջարար սնունդ, և շնչել
հաճելի բույրերը, որոնք ինձ հիշեցնում են Քեզ, թույլ տուր
ինձ զգալ Քո օրհնյալ հպումը:

Հոգևոր զարթոնքի պարտեզում ես հավաքեցի իմ
զղջման կաթիլները, և այդ արցունքների մեջ, որոնք քեզ
համար թանկ են, իմ սիրտը լիովին մաքրվեց

Աչքերս, Աստված, գերված են կյանքի անընդհատ
փոփոխվող տեսարաններով և բնության կենսունակ
լանդշաֆտներով՝ իրենց բազմազան ու բազմազույն
ծաղիկներով և հորիզոնով լուռ լողացող ամպերով: Բացիր
հոգուս աչքերը, որպեսզի տեսնեմ Քո անզուգական
գեղեցկությունը ամեն բարի ու գեղեցիկի մեջ, և թույլ
տուր, որ ես չտեսնեմ գոյության մեջ ոչինչ, բացի Քեզանից:

Թույլ տուր հյուսել ինքնաճանաչողության փափուկ գորգ, որի վրայով քո բոլոր սիրահարները կարող են քայլել դեպի հավերժական զարթոնք տանող իրենց ճանապարհով:

Աստված հիշում է մեզ նույնիսկ այն ժամանակ, երբ մենք չենք հիշում Նրան: Եթե Նա մոռանար արարչագործությունը թեկուզ մի պահ, ամեն ինչ կանհետանար գոյությունից: Ո՞վ, բացի Աստծուց, պահպանում է այս Երկիրը, երբ այն լողում է տիեզերքում: Ո՞վ է ստիպում ծառերին աճել և ծաղիկներ ծաղկել: Իրոք, Աստված է, որ ստիպում է մեր սրտերը բաբախել: Նա է, որ ամեն օր մարսում է մեր սնունդը և թարմացնում մեր մարմինների բջիջները: Սակայն, որքա՞ն քչերն են հիշում Նրան և տալիս Նրան այն երախտագիտությունը, որին Նա արժանի է:

Տե՛ր, թող սիրով նայենք առաքիլությանը և գիտակցենք, որ Քո արարչագործության օրենքներին հնազանդվելը մեզ կպսակի Քո ողորմության պսակով:

Եկեք ճանաչենք, Տե՛ր, որ Դու ես առողջության աղբյուրը, կյանքի օվկիանոսը և ամեն հասկացողության ու գիտելիքի աղբյուրը: Ազատիր մեզ անգիտությունից ու դրա հետևանքներից, վախերից ու անհանգստություններից, և թող Քո իմաստության հեղեղը մեր կյանքից վերացնի ամեն ավերածություն ու ամայացում:

Ես հաճախ մեղիտացիայի մեջ լսում էի քեզ մտերիմների ամենաքաղցր երգերը, հրաշալի և վեհ հոգևոր սիմֆոնիաները՝ սրտիս զգացմունքների կուսական երգեցողության ամբողջական կտորներ, և սրտառուչ հիմներ, որոնք թարգմանում են քո հանդեպ իմ

վաղեմի կարոտը և քեզ հետ հանդիպելու իմ աճող
կարոտը:

Վայելեք գաղափարների շունչ կտրող տեսարանները
ծեր հոգիների գեղեցկության անտեսանելի և թաքնված
աշխարհում

**Ալեքսանդրի և Յոգիի միջև
Անսասան կամք. Արկտիկայի հայտնաբերման
պատմությունը**

**Ո՞վ էր առաջին մարդը, որի աչքերը լցվեցին
արցունքներով (և գուցե նաև ուրախությամբ ու ցրտով)
պատմության մեջ առաջին անգամ Արկտիկայի
տեսարանով:**

**Ինչպե՞ս և ե՞րբ է սա տեղի ունեցել: Ահա թե ինչ
կփորձենք պարզել հաջորդ տողերում:**

**Դարեր շարունակ մարդիկ փորձել են հասնել
երկրագնդի այդ ցուրտ շրջանին, և պատմությունը երբեք
չի ճանաչել ավելի համարձակ արկած, քան այս փորձերը,
որոնք հաճախ կյանք են խլել: Նրանց հյուսիսային
առաջխաղացումների մանրամասները պատմում են
հերոսական սխրագործությունների և նաև
ողբերգությունների մասին:**

**Հարյուրավոր և գուցե հազարավոր տարիներ առաջ
Միջերկրական ծովի շրջակա շրջանների բնակիչները
կարծում էին, որ աշխարհը նման է հարթ սկավառակի,
որը շրջապատված է մի մեծ գետով, որը նրանք
անվանում էին Օվկիանոս:**

**Նրանք շատ բան չգիտեին իրենցից հեռու գտնվող
շրջանների մասին, բայց վայելում էին երազելն ու
մտածելը այդ հեռավոր վայրերի մասին, ինչպիսիք են
Ալպերից այն կողմ գտնվողները և Բալկանները:**

Այս շրջաններից անագ էին արդյունահանում բրոնզ պատրաստելու համար, իսկ սաթ՝ զարդերի և զարդերի համար: Սակայն հյուսիսի մասին հուսալի տեղեկություններ բացակայում էին, ուստի բանաստեղծները ստանձնեցին լեռներից այն կողմ գտնվողի մասին գրավիչ պատմություններ հյուսելը:

Մեր լեգենդար և անմահ բանաստեղծ Հոմերոսը մեզ պատմում է մշուշոտ հյուսիսում ապրող կիմերացիների և այնտեղ բնակվող հսկաների մասին, որտեղ օրերն այնքան կարճ են, որ երեկոյան վերադարձող հովիվը առավոտյան կհանդիպեր մեկ այլ հովվի, որը դուրս էր գալիս արածելու: Այլ պատմություններ ենթադրում են, որ մարդիկ ինչ-որ բան գիտեին Հյուսիսային բևեռի մասին, բայց նրանց պատկերացումների մեծ մասը սխալ էր, հաճախ նույնիսկ սխալ:

Ժամանակի ընթացքում մարդիկ փորձեցին հասնել բևեռներ: Մ.թ.ա. 500 թվականին Կարթագենի Համիլկիոս անունով մի մարդ ձեռնարկեց մեծ ճանապարհորդություն դեպի հյուսիս՝ հասնելով Իռլանդիա և գրանցելով իր ճանապարհորդությունը: Սա առաջին հուսալի պատմությունն էր: Հետագա փորձերը հաջորդեցին, երբ սկանդինավցիները նավարկեցին սառցե ծովերով և հայտնաբերեցին Իսլանդիան: Այնտեղից նրանք շարունակեցին իրենց որոնումները ավելի շատ հողերի և գանձերի համար:

Կան տասնյակներ, ովքեր փորձել և ձախողվել են: Մենք կանտեսենք նրանց փորձերի մանրամասները և կանցնենք Հյուսիսային բևեռը առաջինը հայտնագործողին:

Ռոբերտ Էդվին Փիրին ծնվել է Փենսիլվանիայում 1856 թվականին: Նա սովորել է ճարտարագիտություն, ապա միացել է ԱՄՆ ռազմածովային ուժերին: Նա ուժեղ ցանկություն էր զգում ուսումնասիրել բևեռային

շրջանները: Նա գիտակցում էր բոլոր վտանգներն ու անհաջողությունները, որոնց բախվել էին իրենից առաջ հետազոտողները, բայց նա վճռական էր շարունակել իր գործը և խորը սրտով գիտեր, որ չի նահանջի իր վճռականությունից:

Մեր հետազոտող Փիրին փորձեց պարզել Արկտիկայի, դրա պայմանների և շրջապատող մանրամասների մասին ամեն ինչ, ինչ կարող էր:

1886 թվականին նա ճանապարհորդեց դեպի հյուսիսային Գրենլանդիա, իսկ հինգ տարի անց ձեռնարկեց երկրորդ արշավախումբը՝ ուսումնասիրելով մարդկանց, հատելով սառցադաշտերը և ապացուցելով, որ Գրենլանդիան ունի հյուսիսային ափագիծ, այդպիսով հաստատելով դրա կարգավիճակը՝ որպես աշխարհի ամենամեծ կղզի: Երկու տարի անց նա վերադարձավ Գրենլանդիա: 1898 թվականին նա ձեռնարկեց չորս տարվա արշավախումբ:

Այժմ Փերին պատրաստ էր անհայտի մեջ մտնել: Նա 1902 թվականին սկսեց իր վտանգավոր ճանապարհորդությունը, բայց անսպասելի հանգամանքների պատճառով ստիպված եղավ վերադառնալ: 1905 թվականին նա կրկին փորձեց՝ այս անգամ հասնելով հյուսիսային լայնությանը: Վերջապես, 1908 թվականին նա նավարկեց «Ռուզվելտ» շոգենավով, որի ութերորդ ճանապարհորդությունը վերջապես պսակվեց հաջողությամբ: Նա և իր ուղեկիցները իջան ափ, վերցրին շների համար նախատեսված սահնակներ և ուղևորվեցին դեպի Բևեռ: Տարբեր պահերին նրա որոշ ուղեկիցներ մնում էին ճամբարներ տեղադրելու և իր վերադարձի ճանապարհորդության, ինչպես նաև իրենց օգնության համար պաշարներ հավաքելու համար:

Նա շարունակեց իր ճանապարհորդությունը սևամորթ ծառայի և չորս էսկիմոսի ուղեկցությամբ՝ քառասուն օրվա համար բավարար պաշարով:

Փերին վերջին կայարանում հրաժեշտ տվեց նրանց, ում թողել էր ետևում, և քայլեց դեպի բևեռը՝ հասնելով դրան 1909 թվականի ապրիլի 6-ին և վերջապես կանգնելով աշխարհի գագաթին:

Մինչև Փիրիի Հյուսիսային բևեռ հասնելը, ամերիկացի տիեզերագնաց Ֆրեդերիկ Քուլքը Շետլանդյան կղզիներից հեռագիր ուղարկեց՝ պնդելով, որ մեկ տարի առաջ հասել է Հյուսիսային բևեռ: Սակայն, երբ գիտնականները ուսումնասիրեցին Քուլքի պնդումները, պարզվեց, որ դրանք կեղծ են, և որ Նա Հյուսիսային բևեռ չի հասել: Այնուամենայնիվ, նրանք ընդունեցին նրա տարածքում կատարված որոշ հայտնագործություններ:

Փերին օժտված էր արտասովոր կամքի ուժով, որը ստիպում էր իրեն անընդհատ քայլել՝ չնայած ոտքերի անտանելի ցավերին, որոնք առաջացել էին 1898 թվականին ցրտահարությունից մատները կորցնելու հետևանքով, ինչը պահանջեց անդամահատում: Սակայն այս հաշմանդամությունը չխանգարեց նրան (իր հավատարիմ և արժեքավոր ընկերոջ՝ սևամորթ Մեթյու Հենսոնի հետ միասին) 1400 կիլոմետր քայլել (ոտքով սառույցի վրայով՝ չափազանց դժվար պայմաններում) Գրենլանդիայի հյուսիսային ծայրամասի շուրջը՝ տարածաշրջանի մանրամասն քարտեզ ստեղծելու համար: Ի՞նչ հերոսական սխրանք:

Փերին դեռևս համարվում է նպատակներին հասնելու ամենաքաջ և ամենահաստատակամ մարդկանցից մեկը:

Այս համատեքստում Իմամ Ալին (թող Աստված գոհ լինի նրանից) ասում է.

«Այսպիսով, դուք պետք է լինեք ջանասեր և աշխատասեր, պատրաստված և պատրաստ, և ավելացնեք ձեր պաշարը»:

Խաղաղություն լինի քեզ վրա

Ալեքսանդրի և Յոգիի միջև

Կան հետաքրքրաշարժ պատմություններ, որոնք ուշադիր գրի են առնվել հույն պատմաբանների և այլոց կողմից, ովքեր ուղեկցել կամ հետևել են Ալեքսանդրին Հնդկաստան կատարած նրա արշավանքի ժամանակ: Դոկտոր Մաքքրենդլը թարգմանել է այս պատմությունները՝ հին Հնդկաստանի վրա լույս սփռելու համար: Ալեքսանդրի անհաջող նվաճման ամենացայտուն կողմերից մեկը նրա խոր հետաքրքրությունն էր հնդկական փիլիսոփայության և ժամանակ առ ժամանակ հանդիպող յոգիների ու բարեպաշտ մարդկանց համայնքի նկատմամբ, որոնց հետ նա անկեղծորեն ցանկանում էր շփվել: Հյուսիսային Հնդկաստանի Տաքսիլա հասնելուն պես հույն զինվորը Դիոգենեսի հունական դպրոցի աշակերտ Օնասկրիտոսին ուղարկեց իր մոտ հնդիկ ճգնավոր վարպետ Դանդամուսին, որն այդ ժամանակ ապրում էր Տաքսիլայում:

Օնիսկերտիոսը անտառի սրտում իր թաքստոցը գտնելուց հետո Դունդամուսինն ասաց.

«Ողջույն և խաղաղություն, ո՛վ բրահմանների ուսուցիչ: Ալեքսանդրը՝ մեծ աստծո՝ Չևսի որդին և բոլոր արարչագործությունների տիրակալը, խնդրում է քեզ գնալ իր մոտ: Եթե գնաս, նա քեզ առատաձեռն պարգև կտա, բայց եթե հրաժարվես, նա կկտրի քո գլուխը»:

Յոգին հանգիստ ընդունեց այս պարտադիր կանչը՝ հագիվ գլուխը բարձրացնելով տերևներից պատրաստված մահճակալից, և պատասխանեց.

«Եվ ես նույնպես Ձևս աստօժ որդին եմ: Եթե Ալեքսանդրը այդպիսին է, ես ոչինչ չեմ խնդրում նրանից, ինչ Ալեքսանդրն ունի, քանզի ես գոհ եմ նրանով, ինչ ունեմ, մինչդեռ տեսնում եմ, թե ինչպես է նա աննպատակ շարժվում իր մարդկանց հետ ջրի և ցամաքի վրայով, և նրա թափառումներին վերջ չկա»:

«Գնա՛ և Ալեքսանդրին ասա՛, որ միայն Աստված է տիրակալը, որը արժանի է ամեն տեսակի երկրպագության և մեծարանքի: Նա գերագույն թագավորն է, որը երբեք սարսափելի չարիք չի հրամայում, քանի որ նա լույսի, խաղաղության, կյանքի և ջրի ստեղծողն է, մարդկային մարմնի և մարդկանց հոգիների ստեղծողը: Նրա մոտ են վերադառնում բոլոր մարդիկ, երբ մահը ազատում է նրանց, որպեսզի նրանք այլևս չենթարկվեն հիվանդության չարիքին»:

Իմաստունը շարունակեց իր խոսքը հանգիստ հեգնանքով.

«Ալեքսանդրը աստված չէ, որովհետև նա անպայման կհամտեսի մահը: Եվ ինչպե՞ս կարող է նրա նման մեկը լինել գոյության տիրակալը, երբ նա դեռ չի բարձրացել ներքին տիեզերքի գահը, ո՛չ կենդանի մտել անդունդը, ո՛չ էլ գիտի արևի ուղին երկրի անձայրածիր շրջանների վրայով, և ավելին՝ հարևան ազգերը նրա մասին չեն լսել:»

Այս նկատողությունից հետո, որը համարվում է (Աշխարհի Տիրոջ) ականջներին ուղղված ամենադաժան հարձակումը, սուրբը հեգնանքով ավելացրեց. «Եթե Ալեքսանդրի ներկայիս գաղութները բավարար չեն նրա ազահողությունը բավարարելու համար, թող նա անցնի Գանգես գետը, և նա կգտնի մի հսկայական երկիր, որը կարող է տեղավորել իր բոլոր մարդկանց»:

«Ալեքսանդրն ինձ առաջարկում է այն, ինչ նա խոստանում է, և նրա խոստացած նվերները ինձ համար արժեքավոր չեն: Այն բաները, որոնք ես իսկապես գնահատում և համարում եմ օգտակար կամ արժեքավոր, այս ծառերն են, որոնցից ես կառուցում եմ իմ բնակարանը, այս ծաղկող բույսերը, որոնք ինձ ապահովում են ամենօրյա սնունդով, և ջուրը, որը հագեցնում է իմ ծարավը: Բոլոր մյուս ունեցվածքը, որոնք հավաքվում են մեծ խնամքով, բեռ են իրենց տերերի համար՝ թողնելով նրանց միայն տխրություն և ափսոսանք, չլուսավորված մարդկանց ճակատագիրը: Ինչ վերաբերում է ինձ, ես խաղաղ պառկած եմ անտառի տերևների և խոտերի մեջ, և քանի որ ես ոչինչ չունեմ ինձ արթուն պահելու համար, ես խորը քնում եմ՝ վայելելով քաղցր և հանգիստ քուն: Եթե ես ունենայի ինչ-որ բան, որը պահանջում էր պաշտպանություն և զգոնություն, դա կխանգարեր իմ հանգիստը և կգրկեր ինձ քնի հաճույքից: Երկիրը ինձ ապահովում է ամեն ինչով, ինչ ինձ անհրաժեշտ է, ինչպես մայրը կաթ է տալիս իր նորածնին, ես թափառում եմ այնտեղ, որտեղ ցանկանում եմ, և ես անհանգստանում եմ ինձ անհանգստացնելու կամ իմ կյանքը փչացնելու համար»:

Նույնիսկ եթե Ալեքսանդրը կտրեր իմ գլուխը, նա չէր կարողանա ոչնչացնել իմ ոգին: Իմ գլուխը, որը կլռի մահից հետո, և իմ մարմինը, որը կդառնա պատառոտված հագուստի նման, կմնան այն հողի վրա, որից ստեղծվել են:

Ինչ վերաբերում է ինձ, որպես հոգի, ես այդ ժամանակ կբարձրանամ Աստծո մոտ, որը մեզ մարմիններ հագցրեց և դրեց այս երկրի վրա, որպեսզի մենք կարողանանք ապացուցել Նրան՝ մինչ մենք այստեղ ենք, թե արդյոք մենք կենթարկվենք Նրա կամքին և կապրենք Նրան հնազանդվելով: Եվ երբ մենք կանգնենք Նրա առջև, Նա կպահանջի մեր գործերի հաշիվը: Նա

արդար Դատավորն է, որը դատապարտում է ամեն չարիք, մեղք և օրինազանցություն, որտեղ ճնշվածների աղաղակները դառնում են ճնշողի պատիժ:

Թող Ալեքսանդրը օգտագործի այս սպառնալիքը՝ վախեցնելու նրանց, ովքեր ցանկանում են հարստություն կամ վախենում են մահից: Ալեքսանդրի զենքը թույլ է յոգիների դեմ:

«Մենք ո՛չ փող ենք սիրում, ո՛չ էլ մահից ենք վախենում: Գնա և ասա նրան, որ Դուռնդամուսը քո ունեցած ոչ մի բանի կարիք չունի, ուստի հրաժարվում է քեզ մոտ գալ: Բայց եթե դու Դուռնդամուսի կարիքն ունես, ապա ինքդ գնա նրա մոտ»: Ալեքսանդրը խորը ուշադրությամբ ընդունեց յոգիի պատասխանը Օնեսիկրիտոսի լեզվով և ավելի ու ավելի մեծ ցանկություն զգաց տեսնելու Դուռնդամուսին, որը, չնայած իր մերկությանը և ծերությանը, նրա մեջ տեսնում էր քաղաքների նվաճող և երկրների նվաճող՝ իր հավասարից ավելի:

« Օրագիրը. Ինքնակենսագրություն»

Պարամիանսա Յոգանանդայի կողմից

Որոշ հոգևոր խորհրդածություններ
Իմաստուն ուսուցիչ Պարամիանսա Յոգանանդայի
համար

Աստված մեզ տվել է ընտրության ազատություն և մեր մեջ դրել խիղճ՝ բարին ու չարը, օգտակարն ու վնասակարը տարբերելու համար:

Երբ մենք զգում ենք մեր էության մեջ գործող հոգևոր ուժ, մենք զգում ենք, որ առաջ ենք շարժվում և առաջընթաց ենք գրանցում, ուստի մեր վստահությունը Աստծո և մեր հանդեպ մեծանում է, իսկ դժվարությունների թափը նվազում է, որպեսզի մենք

**կարողանանք դրանց հետ կառուցողականորեն վարվել՝
վստահությամբ, հարմարավետությամբ և
հավասարակշռությամբ:**

**Մեր իրական բնույթը հոգին է, որի էությունը
խաղաղություն, անդորրություն, հանգստություն և
հանգստություն է: Այս օրհնյալ տարրերը մեր մեջ են և
մեր հոգևոր էության անբաժանելի մասն են կազմում:**

**Մարդիկ հաճախ խոսում են իրենց զգացած
ճնշումների և բազմաթիվ պահանջների ծանրության
տակ ապրած հոգեբանական սթրեսի մասին, բայց մենք
չպետք է թույլ տանք, որ դառնանք որևէ դժվարության
զոհ, և միշտ պետք է հիշենք, որ Աստված մեզ բավարար
ուժ է տվել՝ հաղթահարելու մեր առջև ծառացած բոլոր
մարտահրավերները:**

**Պահեք Աստծուն ձեր սրտերում, երբ քայլում եք
կյանքի ճանապարհներով**

**Պահեք ձեր ոտքերը գետնին և գլուխը անգիտության
ամպերից վեր՝ հավերժական իմաստության արևի
հորիզոններում:**

**Երբ մենք կորցնում ենք կյանքը վայելելու և առողջ
հանգստի միջոցառումներին մասնակցելու
ունակությունը, մենք ավելի լուրջ և նյարդային ենք
դառնում, քան պետք է լինեինք: Նույնիսկ եթե մթնոլորտը
մռայլ և մռայլ է թվում, մենք պետք է պահպանենք մեր
հավատը, որ արևը կրկին կծագի, և որ նրանք, ովքեր
ճիշտ ճանապարհի վրա են, կհասնեն, անկախ նրանից,
թե որքան երկար է թվում հեռավորությունը և որքան
հեռու է նպատակակետը:**

**Խոնարհության մեջ է թաքնված իսկական հոգևոր
ուժը, նվիրվածության մեծությունը, սիրո խորությունը և
բավարարվածության ու հնազանդության շքեղությունը:**

**Ուժեղ կամք ունեցող մարդը ներդաշնակության մեջ է
Աստծո հետ և չի սպասում, որ մոլորակներն ու աստղերը
Ժպիտներ պարզեն իրեն: Փոխարենը, նա շարունակում
է իր ճանապարհորդությունը՝ ինչպես թափանցող**

երկնաքար, անփոփոխ, բացի Աստծո առաջնորդող աստղից, որը արևների արևն է և օրենքի ու հոգիների Տերը:

Մարդ չպետք է կենտրոնանա կորստի և անհաջողության վրա, այլ պետք է փորձել կրկին ու կրկին, անկախ նրանից, թե քանի անհաջող փորձ կարող է լինել և որքան դառը կարող են լինել դրանք:

Որքա՛ն բարձր ես դու, ո՛վ բարեկամություն, և որքա՛ն բերրի ու սուրբ է քո հողը: Սերը քո սնունդն է և հավատարմությունը՝ քո խմիչքը:

Մենք այս աշխարհ ենք եկել մեզ զարգանալու և մեր հոգևոր ներուժը ուսումնասիրելու, այլ ոչ թե անթիվ վտանգներ պարունակող պատրանքների մութ ծովերի մեջ ընկղմվելու համար:

Գոյության մեջ ամենաքաղցր հաճույքը այն զգացողությունն է, որ մենք անվտանգ և պաշտպանված ենք Աստծո ներկայությամբ:

Անհաջողության շրջանը հաջողության սերմերը ցանելու լավագույն և ամենահարմար ժամանակն է: Անհաջողությունը պետք է արմատախիլ արվի իր արմատներից, և կյանքի դաշտերը պետք է մշակվեն ջանասիրությամբ ու վճռականությամբ, և ցանվեն բարության սերմերով՝ առատ բերք հավաքելու համար, եթե Աստված կամենա:

Քչերն են վերլուծում իրենց իրավիճակները և որոշում՝ առաջ են շարժվում, թե՞ հետ: Որպես մարդիկ, որոնք օժտված են ընկալմամբ, իմաստությամբ և հասկացողությամբ, մեր ամենամեծ պարտականությունն է ճիշտ ձևով օգտագործել մեր իմաստությունն ու ընկալումները:

Ոչ մի իսկապես հոգևոր մարդ չի կարող առանց նյութական հաջողության, և ոչ մեկի նյութական մտահոգությունները այնքան ծանրաբեռնված չեն, որ խանգարեն նրան մտածել Աստծո մասին և անհրաժեշտ

Ժամանակը նվիրել խորհրդածությանը, ծառայությանը և հոգևոր պարտականություններին:

Մարդը պետք է ապրի իր բոլոր մտքերով, զգացմունքներով և ներշնչանքով, զգոն և ուշադիր լինի իր շուրջը կատարվող ամեն ինչի նկատմամբ, ինչպես հմուտ լուսանկարիչը, որը սպասում է ամենահարմար առիթներին՝ ամենագեղեցիկ տեսարանների ամենահրաշալի լուսանկարները անելու համար:

Յուրաքանչյուր մարդ ունի չօգտագործված ներուժ: Նրանք ունեն իրենց անհրաժեշտ ողջ ուժը: Միտքն ինքնին գերազույն ուժ է և պետք է ազատվի հնացած, սահմանափակող սովորություններից և հասկացություններից:

Հիշենք, որ քանի դեռ «ես»-ի զգացումը գերիշխող է, կա Աստծուց հեռանալու միտում՝ ենթադրելով, որ մենք բավականաչափ ուժ և իմաստություն ունենք՝ առանց աջակցության մեր ոտքերի վրա կանգնելու և մեր խնդիրները ինքնուրույն լուծելու համար:

Մենք վախենում ենք, որ եթե հնազանդվենք Աստծո կամքին, չենք գտնի երջանկություն այն բանում, ինչ Աստված մեզ ուղարկում է, և սա թույլ հավատքի նշան է: Բայց վաղ թե ուշ մենք ստիպված կլինենք դիմել Աստծուն, և յուրաքանչյուր մարդ կբացահայտի այս ճշմարտությունը իր կյանքում, եթե դեռ չի բացահայտել:

Մենք պետք է դիմենք Աստծուն լիակատար վստահությամբ և խոսենք Նրա հետ անկեղծորեն ու մտերմիկ՝ ամենապարզ լեզվով՝ սրտի լեզվով, և խնդրենք Նրան օգնել մեզ փնտրել Իրեն և ապավինել Իրեն՝ մեր սրտերը հանգստացնելու և մեզ ազատելու տառապանքից ու նյարդայնությունից, ինչպես նաև այն ամենից, ինչը կարող է խանգարել մեզ և փորձել մեզ շեղել մեր հոգևոր նպատակից:

Մի՛ թույլ տուր քեզ դառնալ աշխարհի և դրա թակարդների զոհը: Դու պետք է վերահսկողություն ստանձնես քո կյանքի նկատմամբ, արթնացնես քո

Ներքին ուժը և ուղղորդես քո կյանքի նավը դեպի անվտանգ նավահանգիստ:

Երբ մտքերը թափահարեն անգիտության փոշին և կոտորեն իրենց ուժերը կապող շղթաները, նրանք կդառնան ավելի ունակ ստեղծագործելու և կյանքի հետ դրական փոխազդեցության:

Եթե մարդը չի պայքարում իրենից ուժեղ մեկի դեմ, նա ուժեղ չի դառնա: Նմանապես, երբ դու քո դժվարություններին դիմակայում ես քաջությամբ և հոգևոր ուժով, դու ավելի ուժեղ և դիմացկուն ես դառնում:

Մի՛ կարծեք, որ թույլ եք և անկարող եք դիմակայել կյանքի հանգամանքներին, անկախ նրանից, թե որքան դժվար կամ դաժան են դրանք: Աստված ձեզ օժտել է ուժով՝ հաղթահարելու յուրաքանչյուր առօրյա մարտահրավեր: Հիշե՛ք, որ անկախ նրանից, թե որքան մեծ են ձեր դժվարությունները, դուք բավականաչափ ուժ ունեք դրանց հետ գործ ունենալու համար: Աստված ձեզ հետ է և կաջակցի ձեզ, քանի դեռ դուք հավատում եք Նրան և համառորեն շարունակում եք քաջարի քաջությունը կյանքի պայքարում:

Ժամանակն է, որ մարդկությունը սահմանի իր դիրքորոշումը և որոշի, թե որ ուղին պետք է ընտրի՝ կամ դեպի քաոս և կործանում, կամ դեպի Աբրահամյան կրոնների կողմից քարոզվող բարձրագույն համընդհանուր իդեալներ՝ հոգիներն ու աշխարհը տառապանքից ու աղետներից փրկելու համար: Եթե մարդկությունը խաղա իր դերը այնպես, ինչպես պետք է, և առաջնորդվի բարության, սիրո և առաքինի բարոյականության սկզբունքներով, ապա մռայլությունը անպայման կվերանա, և խավարը կցրվի:

Դուք ունեք վեհ ուժեր և թանկարժեք տաղանդներ, որոնք քնած են ձեր էության խորքում, բայց դուք չեք օգտագործում դրանք: Ուղղվեք դեպի նուրբ կյանքի

հորիզոններ, որտեղ կա նվաճում, ուրախություն և խաղաղություն:

Երբ ինչ-որ մեկն ինձ ասում է, որ չի կարող անել այս կամ այն աշխատանքը, ես նրան չեմ հավատում, որովհետև նա կարող է անել այն ամենը, ինչ մտադիր է անել, եթե պատրաստ լինի դրան:

Ես տեսա, թե ինչպես էիր մշակում հոգուս հողը փորձությունների ու նեղությունների գութանով՝ ցանելով քո իմաստության սերմերը նրա ակոսներում: Ես շարունակեցի ջրել այդ սերմերը, և երբ քո ողորմության արևը փայլեց դրանց վրա, դրանք աճեցին ու ծաղկեցին՝ բերելով բավարարվածության և բավարարվածության օրհնյալ բերք:

Մետաքսորդը իր շուրջը թելեր է հյուսում բոժոժի ներսում: Մինչ այդ բոժոժից որպես թիթեռ դուրս գալը, այն հաճախ մահացած է հայտնվում իր ստեղծած մետաքսե բանտում: Սա վերաբերում է նաև մարդկանց: Մինչև նրանց զանազանության թևերի աճը, նրանք իրենց շուրջը հյուսում են վախի, անհանգստության և անգիտության թելեր, մինչև հիվանդությունը հարվածի և հեռանալու ժամը հասնի, և այդպիսով գալիս է վերջը:

Մենք հաճախ հայտնվում ենք մեր սեփական ստեղծած բանտում: Ի՞նչն է առաջացնում այս ամբողջ տառապանքը: Մեր սեփական մտքերն ու թերի ապրելակերպը, քանի որ մենք գործում ենք մտածելուց առաջ: Մենք պետք է ազատվենք զայրույթի և եսասիրության մտքերից, ինչպես նաև անկարգապահ և մեր բարձրագույն ձգտումներին անհամապատասխան կյանքից: Բոլոր նրանք, ովքեր ունեն հոգևոր ձգտումներ, պետք է միշտ պահպանեն իրենց Էներգիայի հոսունությունը և ոգու ուժեղությունը՝ դրական մտածողության, լավատեսության և արդյունավետ աշխատանքի միջոցով:

Չվախենալ նշանակում է հավատալ Աստծուն և Նրա պաշտպանությանը, և հավատալ Նրա

արդարադատությանը, իմաստությանը, ողորմությանը, սիրուն և ամենուրեք լինելուն:

Աստծուց դուրս պաշտպանություն կամ անվտանգություն չկա: Մենք պետք է ամբողջությամբ դիմենք Նրան, եթե ցանկանում ենք անվտանգություն և հոգեկան խաղաղություն:

Նրանք, ովքեր մտածում են միայն իրենց անվտանգության և հարմարավետության մասին՝ մոռանալով կամ անտեսելով ուրիշների կարիքները, իրականում ձգտում են այն աղքատությանը, որը մի օր իրենց բաժին կհասնի:

Նրանք, ովքեր կառչում են իրենց հարստությունից՝ այն բարի գործերի համար օգտագործելու փոխարեն, իրենց համար բարգավաճում չեն բերում հանդերձյալ կյանքում: Փոխարենը, նրանք ծնվում են աղքատ՝ հարուստների ցանկություններով ու տենչանքով մղված: Բայց նրանք, ովքեր իրենց առատությունը կիսում են ուրիշների հետ, ուր էլ որ գնան, բարգավաճում և առատություն են գրավում:

Երբ դուք կամավոր կերպով տալիս եք նրանց, ովքեր արժանի են դրան, դուք կտեսնեք, որ Աստված միշտ ձեզ հետ է և երբեք չի լքի ձեզ, և դուք ոչնչի կարիք չեք ունենա՝ Նրա օգնության և հոգատարության շնորհիվ: Այսպիսով, վստահեք Աստծուն, և Նրա օգնությունը կգա ձեզ մոտ, և Նրա հոգատարությունը կշրջապատի ձեզ:

Օ՛, սիրելի՛, աստվածային կերպով թաքնված, դու սիրո աղբյուրն ես, որը հոսում է բարեկամության սրտից, և դու տաք ճառագայթներն ես, որոնք բացում են զգացմունքների բողբոջները՝ վերածելով հավատարմության և քնքուշ բանաստեղծական մտքերի թարմ վարդերի:

Մենք բոլորս մարդկային փոխանցողներ և ընդունողներ ենք. դուք ստանում եք ուրիշների մտքերը ձեր սրտի միջոցով, որը զգացմունքների կենտրոնն է, և դուք փոխանցում եք ձեր սեփական մտքերը հոգևոր

աչքի միջոցով (ճակատին՝ հոնքերի միջև), որը ուշադրության և կամքի կենտրոնն է: Ձեր անտեսան գտնվում է ուղեղում՝ ավելի բարձր, ինտուիտիվ գիտակցության և ընկալման կենտրոնում:

Ենթադրենք, որ դուք հեռու եք ձեր տնից և ուզում եք իմանալ, թե ինչ է կատարվում այնտեղ: Եթե ձեր զգայարանները շատ հանգիստ են, իսկ միտքը՝ լուռ, դուք կկարողանաք ինտուիտիվ կերպով զգալ ձեր ընտանիքի անդամների զգացմունքներն ու մտքերը տանը:

Երբ դուք ունեք կենտրոնանալու մեծ ունակություն, ձեր մտքերը կարող են թափանցել ամենուր, և ձեր զգայարանները լիցքավորվում են կենսական էներգիայով:

Տիեզերքում ամեն ինչ կազմված է էներգիայից կամ թրթռումից: Խոսքի թրթռումն ավելի ինտենսիվ դրսևորում կամ արտահայտություն է, քան մտքի թրթռումը: Բոլոր մարդկանց մտքերը ալիքաձև տարածվում են եթերում՝ քանի որ մտքերն ունեն բարձր թրթռման աստիճան, դրանք դեռևս չեն բացահայտվել: Բարեբախտաբար, մենք չգիտենք բոլոր մարդկանց մտքերը:

Ռադիո կոճակները սեղմելով կամ պտտելով (և այսօր այլ միջոցներով), դուք կարող եք լսել տարբեր մեղեդիներ և ձայներ: Եթե ռադիոալիքները ձեր ընդունիչին հասնող եթերի շերտերում ներհատուկ գիտակցությունը չլիներ, դուք կլսեիք բոլոր հեռարձակվող ձայները միաժամանակ:

Աստված ստեղծեց եթերային համակարգը և ոգեշնչեց մարդկային միտքը մշակելու միջոցներ՝ այս միջավայրի միջոցով տատանումներ փոխանցելու և ստանալու համար: Ռադիոալիքները տարածման համար ապավինում են եթերին, իսկ փոխանցման և ընդունման համար՝ էլեկտրականությանը: Այս տատանվող ռադիոալիքները տարածության մեջ ցանկացած ռեզոնանսային ընդունիչին փոխանցվող գաղափարներ են:

Երբ դուք մոտ եք սիրելի մարդուն, դուք զգում եք նրա մտքերը, բայց կարող է չկարողանաք զգալ հեռու գտնվող մեկի մտքերը, եթե չունեք բարձր զարգացած զգայական ընկալում: Նրանք, ովքեր պարբերաբար կիրառում են կենտրոնացման և մեդիտացիայի տեխնիկաներ, խորը հանգստություն են զգում, և նրանց մտքերը դառնում են ավելի նուրբ այս պրակտիկայի արդյունքում, ինչը նրանց հնարավորություն է տալիս զգալ ուրիշների մտքերն ու մտադրությունները նույնիսկ հեռվից:

Մի այցելու հարցրեց. «Մի՞թե սրբերի իմաստությունը Աստծուց հատուկ շնորհի ստանալու արդյունք չէ»:

Ուսուցչուհի #Պարամհանսան պատասխանեց.

«Ոչ: Այն փաստը, որ որոշ մարդիկ ունեն ավելի քիչ սրբազան գիտելիքներ, քան մյուսները, չի նշանակում, որ Աստված սահմանափակում կամ սահմանափակում է Իր շնորհի հոսքը մարդկությանը: Ավելի շուտ, դա պայմանավորված է նրանով, որ մարդկանց մեծ մասը խոչընդոտում է Նրա հավերժական լույսի հոսքին և թույլ չի տալիս, որ այն փայլի իրենց հոգիներում»:

Աշակերտներից մեկն ասաց. «Ես գնում եմ լեռներ՝ Աստծո հետ մենակ մնալու»:

Ուսուցիչ Պարամհանսան պատասխանեց.

«Դուք հոգևորապես չեք զարգանա, եթե դա անեք: Ձեր միտքն այժմ անկարող է խորը կենտրոնանալ հոգևորի վրա: Ձեր մտքերը ամենից հաճախ կսավառնեն մարդկանց հիշողությունների և աշխարհիկ հաճույքների շուրջ, նույնիսկ եթե մեկուսանաք ամրացված քարանձավում: Ձեր կյանքի պարտականությունների ազնիվ և հավատարիմ կատարումը ամենօրյա մեդիտացիայի միջոցով լավագույն միջոցն է»:

Հոգևոր փայլատակումներ

**Արդյո՞ք այս աշխարհի բնակիչների
գործողությունների հետևում կա ընդհանուր և
ընդհանուր նպատակ:**

**Կա՞րդյոք որևէ ընդհանուր անհրաժեշտություն,
որը մեզ բոլորիս ստիպում է գործողություններ
ձեռնարկել:**

**Մարդկային դրդապատճառների և նպատակների
պարզ վերլուծությունը ցույց է տալիս, որ կան հազար ու
մեկ նպատակներ՝ որոշները ուղղակի, որոշները
անուղղակի, բայց վերջնական նպատակը մնում է
բացարձակ երանության կամ երջանկության հասնելը:**

**Մարդկանց գլխավոր նպատակն է խուսափել ցավից
ու ցանկությունից և հասնել երկարատև երջանկության:
Արդյո՞ք մենք կարող ենք ընդմիշտ վերացնել ցավն ու
ցանկությունը և հասնել երկարատև երջանկության, դա
այլ հարց է: Սակայն իրականությունը ցույց է տալիս, որ
մենք անկեղծորեն և համառորեն ձգտում ենք խուսափել
տառապանքից ու ցավից և հասնել հաճույքի կամ
երջանկության:**

Ինչո՞ւ է մարդը արհեստում սկսնակ աշխատում:

**Քանի որ նա ցանկանում է դառնալ մասնագետ
աշխատանքային ոլորտներից մեկում**

Ինչո՞ւ է նա պետք է անի այդ աշխատանքը:

**Որովհետև դա նրան թույլ է տալիս գումար
վաստակել:**

Եվ ինչո՞ւ պետք է նա փող վաստակի:

**Որովհետև նա կկարողանա բավարարել իր
անձնական և ընտանեկան կարիքները՝ դրանք
վաստակելով:**

Եվ ինչո՞ւ պետք է այդ կարիքները բավարարվեն:

**Որովհետև նման հետազոտությունը օգնում է
վերացնել ցավը և հասնել երջանկության**

**Հետևաբար, մենք տեսնում ենք, որ կարիքի
բավարարումը, ցավից ազատվելը, լինի դա ֆիզիկական,
թե հոգեբանական, որքան էլ թեթև կամ ուժեղ լինի, և**

երջանկության հասնելը մեր վերջնական նպատակն են կազմում:

Անհրաժեշտ չէ ավելին հարցնել երջանկության հասնելու պատճառի մասին, քանի որ դրան պատասխան չկա, և դա մեր վերջնական նպատակն է:

Այսպիսով, անկախ մեր աշխատանքի կամ նպատակների բնույթից՝ բիզնես սկսելը, փող աշխատելը, բարեկամություններ փնտրելը, գրքեր գրելը, գիտելիքներ ձեռք բերելը, թագավորություններ կառավարելը, միլիոններ նվիրաբերելը, երկրներ հայտնաբերելը, հռչակի ձգտելը, կարիքավորներին օգնելը կամ մարդկության բարության սիրահար դառնալու ցանկությունը, եթե մենք քննենք մեր իրական նպատակը և այն հիշենք, Աստծո որոնումը կդառնա տրամաբանական և իրատեսական իրականություն, քանի որ Աստված այն երանությունն է, որին մենք ձգտում ենք հասնել, և մեր հոգիները կարոտում են:

*** * ***

Եթե մեկը ծածկեր դեմքը դիմակով, նա դեռ կարող էր իմանալ, որ այնտեղ մարդ կա: Նմանապես, բնությունը նման է մեծ վարագույրի, որը ողողված է աստվածային ներկայությամբ: Աստված ներկա է բնության վարագույրների և դիմակների ետևում, բայց մարդկությունը նետում է անցողիկ, մակերեսային հայացք և չի կարողանում ընկալել բնության վարագույրների ետևում թաքնված Էակի ներկայությունը:

Առանց աստվածային օգնության մարդը դատապարտված է պարտության, քանի որ կյանքի պայքարում հաղթելու ուժն ու իմաստությունը գալիս են անսահման աղբյուրից:

Երբ նստած եմ լուռ, անշարժ, ուշադիր մեդիտացիայի մեջ, ուրախության դող եմ զգում իմ Էության մեջ և լսում եմ, թե ինչպես է Աստված շնչում. «Ես այստեղ եմ»:

Աստծո կողմից մեզ տրված միտքը դեպի երկինք տանող դարպասն է, նրա արքայության արտաքին դարպասը, բայց մարդիկ այն չեն օգտագործում այնպես, ինչպես պետք է

Մենք կարիք չունենք սպասելու, մինչև երկիրը քենք, որպեսզի մեր միտքը օգտագործենք Աստծուն որոնելու համար. ժամանակը հիմա է, իսկ տեղը՝ այստեղ: Նրանք, ովքեր այս երկրի վրա չեն օգտագործում իրենց միտքը կյանքի գաղտնիքներն ու գոյության առեղծվածները որոնելու համար, երբեք չեն գտնի դրանք որևէ այլ տեղ:

*** * ***

Յուրաքանչյուր մարդ Աստծո անսահման զորության արտահայտությունն է և պետք է այդ զորության որոշակի կողմը դրսևորի իր բոլոր նվաճումներում:

Նրանք, ովքեր ձգտում են գիտակցաբար շփվել Աստծո հետ, ով գոյության Առաջին Պատճառն է կամ Առաջին Շարժիչը, ամենամոտն են կյանքի առեղծվածը լուծելուն:

Երբ ուզում ես ինչ-որ բան ստեղծել, մի՛ հույսդ դրիր միայն արտաքին աղբյուրների վրա, այլ նախ խորացիր ինքդ քեզ մեջ և փնտրիր անսահման աղբյուրը:

Հաջողության բոլոր գործնական մեթոդները, մարդկությանը օգտակար բոլոր գյուտերը, նուրբ երաժշտական թրթռումները և սրբազան տեքստերը գրանցված են Աստծո արխիվներում:

Աստծուն անտեսողները կտրում են իրենց կյանքի լարը

Մարդկային կամքը Էներգիայի հսկայական գեներատոր է, և կամքի ուժն ու իրական Էներգիայի աղբյուրներին հասնելու ցանկությունն օգտագործելով՝ մարդը կարող է արագ կապ հաստատել ներքին ուժերի անսահման բաշխիչի հետ:

Նրանք, ովքեր չեն ցանկանում կատարել իրենց ամենօրյա աշխատանքը, Էներգիայի պակաս են զգում, մինչդեռ եռանդուն և եռանդուն աշխատողը իր մարմինն ու միտքը լիցքավորում է տիեզերական հոսանքով:

* * *

Մարդու պարտականությունն է ձգտել ազնիվ նպատակների: Աննշան և անօգուտ բաներով զբաղվելը մտավոր էներգիայի անիմաստ վատնում է:

Մտքի այգուց պետք է արմատախիլ անել մոլախոտերը և զարդարել աստվածային սիրո ծաղիկներով, որպեսզի այն իր կողմը գրավի գեղեցիկ Աստծուն, որը սիրում է գեղեցկությունը:

այգին ծաղկի իմաստության հողում, դուք պետք է պարզեցնեք կյանքը և վերացնեք բարդությունները: Ամեն ինչ կենտրոնացած և անխռչնդոտ մտքով կատարելով՝ դուք կարող եք վերլուծել ձեր գործունեությունը, ընտրելով կարևորն ու էականը և մերժելով մակերեսայինն ու ավելորդը: Երբ առաջադրանքն ավարտվի, դուք կարող եք շեղել ձեր միտքը դրանից և օգտագործել այն այլ ստեղծագործական ձգտումների հետապնդելու համար:

* * *

Մարդիկ հաճախ ինչ-որ բան անելիս մտածում են ինչ-որ այլ բանի մասին և չգիտեն, թե ինչպես ճիշտ կենտրոնացնել իրենց միտքը այն բանի վրա, ինչ անում են:

Մենք պետք է սովորենք միաժամանակ մտածել մեկ բանի մասին՝ օգտագործելով մեր բոլոր մտավոր ունակությունները: Մեր ամբողջ ուշադրությունը պետք է կենտրոնացած լինի միայն այդ մեկ բանի վրա:

Մարդը չպետք է լինի անտարբեր, զուրկ ոգևորությունից և զգացմունքներից: Ինչ-որ բանի անփույթ և անփույթ կերպով հասնելը հանգեցնում է կենսունակության կորստի և, հետևաբար, ձախողման ու դժբախտության: Մարդը չպետք է լինի պարզապես ինքնագոյացվող հոգեբանական մեքենա: Ինչպես մի կենդանի, որը գործում է բնագոյով

Մարդու համար լուրջ սխալ է չարթնանալը և իր մտավոր կարողությունները չակտիվացնելը: Աստված մեզ

օժտել է այդ կարողություններով և ուզում է, որ մենք դրանք իմաստուն կերպով օգտագործենք և լիովին գիտակցենք մեր արած ամեն ինչ:

Մենք պետք է նաև ուշադիր մտածենք որևէ գործողություն ձեռնարկելուց առաջ և օգտագործենք մեր միտքը այնպես, որ օգնենք մեզ աճել և գիտակցել մեր էական միասնությունը Ամենակարող Արարչի հետ: Մեր արած ամեն ինչ պետք է հիմնված լինի առողջ դատողության և իմաստուն պլանավորման վրա:

* * *

Գոյություն ունի փոխաբերություն ձիաքարշի համար, որը վարում է վարորդը, որը պահում է սանձերը: Այս փոխաբերությունը ներկայացնում է հոգին, որը նստած է ֆիզիկական կառքի վրա, որը քաշում են զգայարանների ձիերը: Միտքը պահում է սանձերը, իսկ գիտակցված կամքը առաջնորդում է: Կառքի տերը գերակա նշանակություն ունի, որին հաջորդում են վարորդը և ձիերին կառավարելու համար անհրաժեշտ սանձերը, ապա ձիերն իրենք, և վերջապես կառքը: Նմանապես, հոգին գերակա է, որին հաջորդում են գիտակցված կամքը, ապա միտքը, որը վերահսկում է սանձերը, ապա ձիերը, և վերջապես մարմինը:

Աշխարհիկ միտքը, որը կյանքում առաջնորդում է թույլ մարմնին, թույլ է տալիս իր անկառավարելի ազդակներին մոլեգնել՝ փոխարենը ամրապնդելու իր ֆիզիկական կառուցվածքը և կատարելագործելու իր զգայարանները՝ օգտագործելով ինքնատիրապետում և դրանք բնածին զգուշությամբ ուղղորդելով դեպի իր հոգևոր նպատակը, որի համար գոյություն ունեն այս ամենը:

Զգացմունքների անհարթ ու փշոտ արահետներով քայլելիս նա խորտակում է իր կյանքի կառքը և կորչում:

Ինքնաճանաչում փնտրողը լավ գիտակցում է, որ կյանքի ամենակարևոր նպատակը հոգու խորքում թաքնված հոգևոր երջանկության անկեղծ որոնումն է, և

միևնույն ժամանակ սովորում է զարգացնել իր թաքնված մտավոր կամ հոգեբանական ուժերը և կատարելագործել իր զգայարանները՝ ցանկալի նպատակին հասնելու առաջընթացի ուղիներով շարունակելու համար՝ փորձելով խուսափել ֆիզիկական և հոգեբանական ցավի թակարդների մեջ ընկնելուց:

Այլ կերպ ասած, աշակերտը հասկանում է ճիշտ ճանապարհը, որով կարող է հասնել հոգևոր աճի բոլոր ասպեկտներում և բոլոր մակարդակներում:

Ինչ վերաբերում է մոլորված աշխարհիկ մարդուն, նրա միակ մտահոգությունը իր ֆիզիկական ցանկությունները բավարարելն ու քմահաճույքները բավարարելն է՝ անտեսելով իր մտավոր և հոգևոր կարողությունները զարգացնելու պարտականությունը:

* * *

Նյարդային խանգարումները բուժելի են: Այս խանգարումներից տառապողները պետք է վերլուծեն իրենց վիճակը և ազատվեն կործանարար հույզերից ու բացասական մտքերից, որոնք աստիճանաբար ոչնչացնում են նրանց:

Անձնական խնդիրների օբյեկտիվ վերլուծությունը և բոլոր իրավիճակներում ու հանգամանքներում հանգստության պահպանումը կարևոր են քրոնիկ նյարդային հիվանդությունների բուժման համար: Նյարդայնությունից տառապողները պետք է հասկանան իրենց վիճակը և գիտակցեն, որ բացասական մտքերի վրա կենտրոնանալը նրանց անհավասարակշռության և կյանքի հետ հաղթահարելու անկարողության հիմնական պատճառն է:

Հանգիստ, թուլացած մարմինը հանգստացնում է նյարդերը և բերում հոգեբանական խաղաղություն

-

Նշում. Սա չի նշանակում, որ դուք չպետք է խորհրդակցեք այս ոլորտի մասնագետների հետ, ուստի և այս պարզաբանումը

* * *

Տարբեր դարաշրջաններում և վայրերում մարդը, բանականության միջոցով, ձեռք է բերել կյանքի և հոգու մասին բազմաթիվ պատկերացումներ:

Օրինակ, երբ պարզունակ ցեղի անդամը գլխացավ է ունենում, նրա ընտանիքը կարծում է, որ նրա հոգին դուրս է եկել մարմնից, ուստի նրանք դիմում են կախարդ բժշկին, որպեսզի նա վերադարձնի հոգին իրեն: Բժիշկը գնում է անտառ՝ հոգին փնտրելու, որը գտնում է, բերում իր հետ արկղի մեջ և դնում հիվանդի գլխի մեջ, և գլխացավն անհետանում է, ըստ տարածված համոզմունքի:

Մեկ այլ մշակույթում հիվանդ մարդու «փռշտոցը» կատարվում է նրա մարմնի մեջ կեռիկներ (սուր ծայրերով կոր երկաթներ) դնելով, որպեսզի փռշտալիս նրա հոգին չփախչի, այլ բռնվի կեռիկներից:

Ճիշտ այնպես, ինչպես որոշ մարդիկ սխալ եզրակացությունների են հանգել մարդկային հոգեբանության մասին՝ մտածողության թերի մեթոդների պատճառով, մյուսները՝ իրական ընկալման միջոցով, հասել են այլ, ավելի հարուստ և հիմնավորված ըմբռնման:

Մենք գիտենք, որ հոգին նույնը չէ, ինչ շնչառությունը, քանի որ կան մարդիկ, ովքեր երկար ժամանակ մնացել են կոմայի մեջ՝ առանց շնչելու, այդպիսով ապացուցելով, որ հոգին չի կարող սահմանափակվել շնչառությամբ: Հոգին ավելի բարձր է, քան շնչառությունը և ավելի բարձր, քան ցանկացած այլ մարմնական վիճակ:

Անկախ նրանից՝ մարդը հավատում է, որ ինքը հոգի է, թե ոչ, համընդհանուր օրենքը միևնույն է պահանջում է, որ նա բացահայտի իր հոգևոր բնույթը:

Անկախ մարդու աշխատանքային կամ կյանքի հանգամանքներից, նրա գիտակցությունը զարգանում և ընդլայնվում է, երբ նա ստեղծագործաբար և

**արդյունավետորեն օգտագործում է իր ինտելեկտը:
Յուրաքանչյուր կառուցողական գործողություն
նպաստում է մարդկային զարգացմանը և ընդլայնում է
մարդու ըմբռնումը:**

*** * ***

**Ես սիրում եմ կարդալ, բայց հազիվ եմ կարողանում
երկու էջ կարդալ, մինչև ինձ կանչեն ինչ-որ այլ բանով
զբաղվելու, և այդ պատճառով էլ ես ընթերցանությունը
փոխարինել եմ մեդիտացիայով:**

**Երբ ես խորանում եմ հոգուս խորքը, պայծառ լույսեր
են հայտնվում, և ծագում է ամենամեծ ուրախությունը,
ուրախություն, որը ուղեկցում է ինձ ամբողջ օրվա
ընթացքում: Սա այն է, ինչ ես զգացել եմ իմ կյանքում և
այն, ինչ զգում են բոլոր նրանք, ովքեր հաղորդակցվում
են օրինյալ Տիրոջ հետ հոգու շշուկով և սրտի կարոտով:**

**Ժամանակը չափազանց թանկ է վատնելու համար
Աստված ուզում է, որ մենք հավասարակշռված լինենք:
Ով թույլ է տալիս, որ իր կյանքը անհավասարակշռվի,
կպատժվի համընդհանուր օրենքով:**

**Եթե դուք պարզ ապրեք, ամեն օր մարզվեք, կարդաք
արժեքավոր և օգտակար գրքեր և զարգացնեք Աստծո
մասին ամեն օր խորհրդածելու սովորությունը, ձեր
զգայարանները կբաբախեն երջանկությունից,
կենսական հոսանքներ կհոսեն ձեր արյան մեջ, և ձեր
մարմնի բջիջները կլցվեն այնպիսի թերևույթամբ և
էներգիայով, որը դուք երբեք չեք զգացել: Դուք կստանաք
ձեր ներսում գտնվող հոգուց ձեր տենչած ողջ
գիտելիքները:**

**Այսպիսին է եղել իմ կյանքը միշտ: Ես քսան տարի
շարունակ քսան գիրք չեմ կարդացել: Ես դրանով չեմ
հպարտանում, և եթե մեդիտացիայի միջոցով
աստվածային հոգևոր գիտակցություն չձեռք բերեի, ես
լիովին անտեղյակ կլինեի:**

**Երբ նայում եմ որևէ գրքի, հասկանում եմ, որ
այնտեղ պարունակվող փաստերն արդեն իսկ Աստված է
ինձ հայտնել:**

**Բոլոր վեհ գաղափարներն ու ճշմարտությունները
գալիս են Ամենագետ Աստծուց, և եթե դուք խորհեք Նրա
մասին, անմիջապես կստանաք Նրա իմաստությունը:**

**Հետևաբար, լավ գրքեր կարդալն ավելի լավ է, քան
ժամանակ վատնել անպտուղ գործունեության վրա, իսկ
կարդալուց ավելի լավ է խորհրդածելն ու բացարձակ
ճշմարտության՝ Աստծո գիտակցությունը հաստատելը:**

*** * ***

**Կան շատ մարդիկ, ովքեր անընդհատ կարդում են,
բայց չեն կարող ձեզ որևէ արժեքավոր բան առաջարկել:
Գիրք կարդալու լավագույն միջոցը դրա
բովանդակության մասին խորհելն ու տեսնելն է, թե
ինչպես այն կարող է կիրառվել ձեր սեփական կյանքում:**

**Կարևոր է նաև խորաթափանցություն դրսևորել,
որպեսզի կուրորեն չընդունեք կարդացած ամեն ինչ:
Կարդացածը պետք է բավարարի ձեր միտքն ու
տրամաբանությունը: Որպեսզի գրքերը իսկապես արժեն
կարդալ, դրանք պետք է խթանեն ձեր մտածողությունը,
և այդ ժամանակ դուք կզգաք, թե ինչպես է ձեր միտքը
զարգանում և ընդլայնվում:**

**Նրանք, ովքեր չեն կարդում կամ չեն խորհրդածում,
այլ ապրում են մակերեսային կյանքով՝ առանց նպատակի
կամ իմաստի, չեն զարգացնում որևէ խորը
հասկացողություն կամ չեն ձեռք բերում որոշակի
գիտելիքներ:**

**Ներդաշնակությունը մեզ համատեղելի և ներդաշնակ
է դարձնում աստվածային գործության հետ, որը ոգեշնչում
է մեր միտքը և փայլում մեր մտքերի վրա բարձրագույն
ոգեշնչումների լույսերով:**

**Մեդիտացիան բարձրագույն «ես»-ին հասնելու միջոց
է**

**Մարդիկ իրենք իրենց են սխալվում, եթե չեն
կարդում, բայց խորհրդածությունն ավելի լավ է, քան
կարդալը: (խորհրդածող մարդկանց համար)**

*** * ***

**Հավասարակշռությունը կարևոր է կյանքի
յուրաքանչյուր ոլորտում: Խորհուրդ է տրվում օգտակար
ընթերցանության նյութերը հեշտությամբ ձեռքի տակ
պահել և դրանք կարդալ ազատ ժամանակ: Այս
նյութերից ամենակարևորը հոգևոր գրքերն են, որոնց
հաջորդում են գիտական աշխատությունները, որոշ
պատմական, փիլիսոփայական, լուրջ գրականություն,
մեծ գործիչների կենսագրություններ,
ճանապարհորդական գրառումներ և այն ամենը, ինչը
կարող է ընդլայնել մարդու հորիզոնները և խորը
ոգեշնչում տալ:**

**Գրքերը կարող են լինել հավատարիմ ընկերներ, և
եթե ձեր ընտրությունը բարձրորակ է, դուք ավելի շատ
օգուտ կստանաք դրանցից:**

**Սկզբում կարող է դժվար թվալ ըմբռնել հոգևոր
ուսմունքների էությունը և մեծ մտածողների
գաղափարները, բայց որոշ ժամանակ անց դուք կսկսեք
խորհել նրանց գրվածքների շուրջ և կանդորադառնալ
նրանց մտքերին: Դուք կզգաք, որ ձեռք եք բերել ինչ-որ
արժեքավոր բան, քանի որ այդ բոլոր իմաստուն մարդիկ
իրենց իմաստությունն ու գիտելիքները քաղել են Աստծո
իմաստության անսահման գանձարանից՝ գաղափարներ,
որոնք կարող էին երբեք ձեր մտքով չանցած լինել ձեր ողջ
կյանքում:**

*** * ***

**Ճաղիկներն ու վարդերը գեղեցիկ են ու վառ, բայց
դրանց ետևում թաքնված է անհամեմատ ավելի մեծ
գեղեցկության և շքեղության այգի: Չնայած այս այգին
սկզբում բացարձակապես թափանցիկ է և դժվար է
ընկալել, եթե կարողանաք թափանցել հոգևոր չափման
մեջ հոգևոր աչքի դարպասով, կկարողանաք**

ուսումնասիրել այդ եթերային աշխարհը և վայելել դրա հրաշքները:

Ես բնակվում եմ այդ նուրբ աշխարհում, որտեղ նուրբ հատկանիշներն ու քնքուշ, նուրբ մտքերն ավելի քաղցր ու բուրավետ են, քան ցանկացած երկրային ծաղիկ կամ վարդ: Այնտեղ իմ մտքի մեղուն անընդհատ կումերով խմում է աստվածային ներկայության նեկտարը:

Երբ մենք մեր ուշադրությունը կենտրոնացնում ենք դեպի ներս և ավելի ու ավելի ենք ապրում մեր ներսում գտնվող այդ թաքնված աշխարհում , մենք նկատում ենք, որ մեր հոգևոր որակները ստանում են հատուկ ձևեր, որոնք գործում են որպես պատուհաններ, որոնց միջոցով մենք ընկալում ենք Աստծո քաղցրությունը, որը գերազանցում է նկարագրությունն ու երևակայությունը:

*** * ***

Այս խոսքերը լսող կամ կարդացող յուրաքանչյուր ոք գիտի, որ ես ճշմարտությունն եմ ասում

Եթե ես ցուցադրեի Աստծո կողմից ինձ տրված բոլոր զորությունները, մարդիկ կհավաքվեին ինձ մոտ ոչ թե Աստծո հանդեպ սիրուց դրդված, այլ հրաշքների պատճառով: Բայց ես չեմ ցանկանում այսպիսի մակերեսային աշակերտություն: Նրանք պետք է ձգվեն ոչ թե զորությամբ, այլ Աստծո սիրով, և սա է իմ կյանքի նպատակը:

Եթե ես չճանաչեի Աստծուն, այսպես չէի խոսի: Եվ բոլորը կարող են ճանաչել Նրան, եթե ցանկանում են:

Ես չեմ փորձում մարդկանց գրավել՝ դիմելով նրանց զգացմունքներին, այլ խոսում եմ նրանց մտքերի հետ և դիմում նրանց տրամաբանությանը և զանազանությանը: Կույր հավատքն անօգուտ է: Մարդը պետք է ակտիվացնի Աստծո կողմից իրեն տրված հասկացողության ունակությունները և չընդունի իրերը ըստ անվանական արժեքի, այլ հասկանա իր հոգևոր կողմնորոշումների և

**գործելակերպի հետևում կանգնած պատճառները,
հետևանքները և տրամաբանությունը:**

**Եթե ես հազար բերան ունենայի, ես բոլորի հետ
կխոսեի Աստծո և Նրան դիմելու ու Նրան ճանաչելու
կարևորության մասին:**

*** * ***

**Աստված մարդուց չի պահանջում լինել մռայլ,
տխուր, անմարդաբնակ կամ խոժոռված: Սա Աստծո
մասին ճիշտ ըմբռնումը չէ, ոչ էլ Նրա բարեհաճությունը
ստանալու ճիշտ ճանապարհը: Որքան շատ
խաղաղություն է մարդ զգում, այնքան ավելի շատ է
զգում աստվածային ներկայությունը: Որքան մեծ է
մարդու երջանկությունը, այնքան ավելի է նա
ներդաշնակության մեջ մտնում Աստծո հետ: Նրանք,
ովքեր ճանաչում են Աստծուն, երջանիկ են, որովհետև
Աստված ամենամեծ ուրախության աղբյուրն է:**

**Մարդիկ փորձում են երջանկություն գտնել ալկոհոլի,
սեքսի և փողի մեջ, բայց պատմության էջերը լի են նրանց
փշրված հույսերի և չիրականացված երազանքների
պատմություններով: Մեդիտացիայի մեջ անցկացրած
ժամանակը իմ կյանքը դարձրել է աներևակայելիորեն
բեղմնավոր:**

**Աստվածային առաջնորդությունն ու իմաստությունը
բնակվում են հոգևոր էքստազի մեջ**

**Երբ մարդը ներդաշնակության մեջ է Աստծո հետ,
նույնիսկ եթե նա ականա սխալ է թույլ տալիս, նա
կիմանա, թե ինչպես ուղղել այդ սխալը, իսկ եթե նա
սխալ կարծիք է հայտնում, Աստված կուղղի այն և կուղղի
այն իր աշակերտի հանդեպ սիրուց մղված:**

*** * ***

**Պետք է հավասարակշռություն հաստատվի հոգևոր
գիտելիքների և բնական գիտությունների միջև: Առանց
այս հավասարակշռության անհատներն ու ազգերը
կհայտնվեն տառապանքի և կործանման մեջ: Եթե
ժամանակակից աշխարհի առաջնորդները հոգևորապես**

լուսավորված լինեին և միասին աշխատեին, նրանք կարող էին մի քանի տարվա ընթացքում վերացնել պատերազմն ու աղքատությունը երկրի երեսից:

Հոգևոր գիտակցությունը նշանակում է մարդու գիտակցությունը աստվածային ներկայության մասին իր մեջ և բոլոր մյուս կենդանի էակների մեջ:

Միայն այդ գիտակցությունը կարող է փրկել աշխարհը, և առանց դրա ես խաղաղության հույս չեմ տեսնում: Թող մարդկությունը սկսի իրենից, քանզի ժամանակը չափազանց թանկ է վատնելու համար:

Պարտականությունը պահանջում է մեզանից կատարել մեր դերը՝ Աստծո արքայությունը երկիր բերելու համար

Շատերը տատանվում են Աստծուն փնտրել՝ վախենալով, որ կյանքը կդառնա մռայլ ու մռայլ, զուրկ գեղեցկությունից ու ուրախությունից: Բայց հակառակն է ճիշտ: Անարատ երջանկությունը, որը նրանք, ովքեր իսկապես ճանաչում են Աստծուն՝ կատարյալ ներդաշնակության մեջ, գտնում են Նրա հետ, բառերով չի նկարագրվում:

Ես գիշեր-ցերեկ հոգևոր ուրախության մեջ եմ: Այդ ուրախությունը Աստված է, և Նրան ճանաչելը նշանակում է ծածկել բոլոր վշտերը և թաղել դրանք առանց ավստսանքի:

* * *

Այստեղ իր ժամանակավոր մնալու ընթացքում մարդը մեծ նշանակություն է տալիս այս տեսարանին: Սակայն նա չպետք է չափազանց խորասուզվի դրանում և դրա անվերջ իրադարձություններում, քանի որ եթե դա անի, կհեռանա Աստծուց, որը անընդհատ փորձում է ամեն կերպ և ամեն միջոցով մեզ իր մոտ քաշել՝ մեզ հանդեպ իր մեծ հոգատարությունից և մեր հանդեպ իր անսահման սիրուց ելնելով:

Այն մեր առջև է դնում բոլոր այն հրաշքները, որոնք մենք ցանկանում ենք տեսնել՝ աճող բաների հրաշքները և բնության անսահման ճշգրիտ կարգը:

Այն ծաղիկների ու վարդերի հետևում է, և ով որ այն անկեղծորեն փնտրում է, անխուսափելիորեն կգտնի այն:

Բնական գիտնականները իրենց հայտնագործություններին չեն հասել կույր աղոթքի միջոցով, այլ՝ հետևելով փորձարարական գիտության օրենքներին: Նմանապես, յուրաքանչյուր ոք, ով անկեղծորեն և ջանասիրաբար կիրառում է հոգևոր գիտության օրենքները, ավտոմատ կերպով կգտնի Աստծուն իր կողքին:

Ժամանակն է, որ մարդը բացի իր հոգևոր աչքերը և գիտակցի, որ Աստծուն գտնելը պահանջում է ջերմեռանդ և համառ ցանկություն և Աստծո օրենքների ուշադիր պահպանում:

* * *

Աստված լուռ թակում է մեր սրտերի դռները՝ մեզ կանչելով իր մոտ, բայց մարդկանց մեծ մասը չի ցանկանում վերադառնալ: Սակայն, երբ աշխարհը մթնում է նրանց աչքերի առաջ, և նրանք խճճվում են խնդիրների մեջ կամ հիվանդության զոհ են դառնում, նրանք շտապում են աղոթել Նրան և խնդրել Նրա օգնությունը:

Նրանք, ովքեր երջանկության և բարգավաճման ժամանակներում ամրապնդում են իրենց ներդաշնակության և համաձայնության կապերը Աստծո հետ, կգտնեն Աստծուն իրենց կողքին, երբ Նրա կարիքը ունենան: Սակայն նրանք, ովքեր հետաձգում են այս հարաբերությունները խթանելը, դատապարտում են իրենց միայնակ դիմակայել իրենց դժվարություններին և պայքարել իրենց փորձությունների դեմ, մինչև որ կարողանան՝ իմաստությամբ և լիակատար հնազանդությամբ, դիմել իրենց հավերժական ընկերոջը և թակել Նրա ողորմած դուռը:

Մարդկության հսկայական բազմությունից շատ քչերն են իսկապես փնտրում Աստծուն: Որտե՞ղ են Նրանք, ովքեր երկու հարյուր տարի առաջ կարծում էին, որ այս երկիրը պատկանում է իրենց: Նրանք բոլորը գնացել են, և գուցե միայն քչերն են, Նրանք, ովքեր դիմել են Աստծուն և ճանաչել են իրենց, երբևէ իսկապես հասկացել են կյանքի իրականությունը: Այնուամենայնիվ, յուրաքանչյուր հաջորդ սերունդ այս կյանքը համարում է իրական:

* * *

Մինչև որևէ այլ մարդկային էակի մեզ հետ լինելը, ո՞վ էր մեզ հետ: Աստված: Եվ երբ մենք լքենք այս երկիրը, ո՞վ կլինի մեզ հետ: Աստված և ոչ ոք ուրիշ: Բայց դժվար կլինի ճանաչել Նրան այն ժամանակ, եթե մենք չձգտենք ճանաչել Նրան հիմա: Եթե դուք անկեղծորեն և խորապես փնտրեք Աստծուն, դուք կգտնեք Նրան, և ձեր վստահությունը, որ Նա միշտ ձեզ հետ է, կամրապնդվի: Մտահոգություններն ու պատրանքները կհեռանան ձեզանից, և դուք այլևս երբեք չեք խաբվի:

Գոյության մեջ ամեն ինչ գայթակղություն է՝ մարդկությանը Աստծուց հեռացնելու համար: Սակայն Աստված շատ ավելի գրավիչ է, քան ցանկացած երկրային գայթակղություն: Եթե դուք Նրան գոնե մի փոքր տեսնեիք, կհասկանայիք այս ճշմարտությունը և կկարողանայիք գտնել Նրան աղոթքի, հոգևոր խորհրդածության և անսասան վճռականության միջոցով:

* * *

Աստծո ամենասիրելի տաճարը Նրա հետևորդների համար հանգստության և ներքին խաղաղության տաճար է, որտեղ Նրանք մտնում են խորհրդածելու և զրուցելու՝ թողնելով աշխարհն ու դրա անվերջանալի մտահոգությունները:

Մենք չպետք է կուրանանք մարդկության այս անընդհատ փոփոխվող երթով: Ժամանակի քարավանը

շարունակելով իր ճանապարհորդությունը, դուք վերջապես կհասկանաք, որ դուք ավելի մեծ էության անբաժանելի մասն եք: Երբ մարդը իր մեջ գեղեցկության և հոգևոր խաղաղության տաճար է հաստատում, նա կկարողանա զգալ Աստծո ներկայությունը և Նրա մոտիկությունը: Հակառակ դեպքում, աշխարհի պատրանքները շատ են, միշտ ներկա, և դրա անհանգստությունները լցնում են մեր սրտերը:

Մեզանից յուրաքանչյուրը վաղ թե ուշ կվերցվի այս երկրից, ուստի մենք պետք է հասկանանք կյանքի նպատակը: Մարդկային փորձառության հիմնարար նպատակն այս աշխարհում մեզ մղելն է փնտրել կյանքի իմաստը: Աստծուն ճանաչելը դարձրեք ձեր նպատակը և իմացեք, որ կյանքի գաղտնիքի լուրջ և անկեղծ որոնումը կխնայի ձեզ բազմաթիվ դժվարություններից և կփրկի ձեզ տարբեր վախերից:

Մահվան, անհաջողության, դժվարության կամ տխրության վախը մեծ խուճապ է առաջացնում մարդու մեջ: Երբ մարդը չի կարողանում օգնել իրեն, իսկ իր ընտանիքն ու ընկերները չեն կարող որևէ օգնություն ցուցաբերել, հուսահատությունը պատում է նրան, և աշխարհը նրան մռայլ է թվում: Սակայն այդ վիճակին հասնելու կարիք չկա: Եթե նրանք իրենց ողջ կյանքի ընթացքում մտածում են Աստծո մասին և պահպանում են կապը Նրա հետ, ապա Նրան մոտ կգտնեն դժվարությունների և դժվարին օրերի ժամանակ:

* * *

Եթե մարդկանց մեծ մասը ինչ-որ մեկին անհրապույր է համարում, նրանք պետք է ինքնաքննություն անցկացնեն: Կարող են լինել որոշակի անհատականության գծեր, որոնք նրանց դուր չեն գալիս: Հնարավոր է՝ նրանք չափազանց շատ են խոսում, հակված են միջամտել ուրիշների գործերին կամ հակված են ուրիշներին ասել, թե ինչն է իրենց հետ սխալ և ինչպես պետք է ապրեն իրենց կյանքը՝ առանց

**ընդունելու ինքնակատարելագործման որևէ առաջարկ:
Սրանք հոգեբանական բնութագրերի մի քանի
օրինակներ են, որոնք կարող են մեզ անհրապույր
դարձնել ուրիշների համար:**

**Աստծուն հավատալը և Աստծուն հավատալը երկու
տարբեր բաներ են: Հավատքն անարժեք է, եթե մենք այն
չապրենք և չապրենք դրանով: Հավատքը, որը վերածվում
է փորձի, դառնում է հավատ, և անսասան հավատքը չի
կարող հերքվել կամ հակադրվել, քանի որ այն
ճշմարտության ինտուիտիվ և անսասան համոզմունք է:
Այն մեծ ուժ է, և դրա արդյունքները անմիջական և
զարմանալի են: Հավատքը գործում է բացարձակ
ճշգրտությամբ և սխալի տեղ չի թողնում:**

*** * ***

**Մարդու աչքերում է թաքնված նրա կյանքի ամբողջ
պատմությունը, և այն չի կարող թաքցվել նրանցից,
ովքեր գիտեն, թե ինչպես կարդալ այն: Կան հոգևոր և
աշխարհիկ աչքեր՝ դավաճանական, խորամանկ աչքեր և
ցանկասեր աչքեր: Մարդու ամեն ինչ գրանցվում է նրա
աչքերում, և եթե ես վերլուծեի այն, ինչ տեսնում եմ
նրանց մեջ, մարդիկ կզարմանային իմ
խորաթափանցությամբ:**

**Մենք պետք է խուսափենք այն գործողություններից,
որոնք պղծում են միտքը և ապականում հոգին: Սխալ
գործողությունները ստեղծում են բացասական կամ
չարամիտ մտավոր թրթռումներ, որոնք արտացոլվում են
մարդու արտաքինի և բնավորության մեջ: Դրա
փոխարեն մենք պետք է զբաղվենք գործողություններով
և մտածենք այն մտքերով, որոնք սնուցում են մեր
ցանկալի դրական հատկանիշները: Նրանք, ովքեր հաշվի
են առնում այս ճշմարտությունները, կտեսնեն, որ իրենց
կյանքը դառնում է զարմանալիորեն գեղեցիկ:**

*** * ***

**Իսկական ընկերները հազվադեպ են մեզ սխալ
հասկանում: Կարող եք անկեղծորեն խոսել ընկերոջ հետ՝**

առանց սխալ հասկացվելու, բայց բարեկամությունը չի կարող աճել և ծաղկել, քանի դեռ կա որևէ ակնարկ կամ պահանջ մեկից մյուսին:

Բարեկամությունը կարող է կառուցվել միայն անկախության և հոգևոր հավասարության հիմքի վրա: Հետևաբար, ընկերների միջև փոխազդեցությունները պետք է հիմնված լինեն այս սկզբունքի վրա և այս ճշմարտության լույսի ներքո: Եթե դուք վատ վերաբերվեք մեկին, երբեք չեք զգա նրա բարեկամության քաղցրությունը:

Շատերը կան, ովքեր կյանքի ճանապարհներով քայլում են առանց ընկերների: Չեմ կարող պատկերացնել, թե ինչպես են նրանք կարողանում շարունակել:

Իսկական ընկերները հազվադեպ են մեզ սխալ հասկանում, իսկ եթե դա էլ են անում, դա միայն կարճ ժամանակով է: Եթե ինչ-որ մեկը դավաճանում է ձեր վստահությունն ու նվիրվածությունը, շարունակեք նրանց սերն ու հասկացողությունը տալ, կարծես ոչինչ չի պատահել, ինչպես որ դուք կցանկանայիք վստահություն և նվիրվածություն ստանալ դրա դիմաց:

Բայց եթե այդ մարդը շարունակում է արհամարհանքով և ատելությամբ վարվել ձեր նկատմամբ և շարունակել բարեկամության ձեռք մեկնել նրան, ապա ավելի լավ է որոշ ժամանակով հետ քաշել ձեր ձեռքը:

*** * ***

Մեզանից յուրաքանչյուրը վաղ թե ուշ կվերցվի այս երկրից, ուստի մենք պետք է գիտակցենք կյանքի նպատակը հիմա:

Մարդկային փորձառության վերջնական նպատակը կյանքի իմաստի և նպատակի որոնումը խթանելն ու խրախուսելն է: Այս մարդկային ճանապարհորդությանը չպետք է չափազանց կարևորություն տրվի, քանի որ ժամանակի քարավանը շարունակում է իր ընթացքը,

մենք ի վերջո կհասկանանք, որ մենք ավելի մեծ գոյության մաս ենք կազմում, և, հետևաբար, մենք պետք է Աստծո ճանաչողությունը դարձնենք մեր վերջնական նպատակը:

Մահվան, անհաջողության, դժվարության կամ ցավոտ վշտերի վախը մեծ խուճապ է առաջացնում մարդու մեջ:

Երբ մարդը չի կարողանում օգնել ինքն իրեն, և երբ նրա ընտանիքը չի կարող օգնություն ցուցաբերել, նրա հոգեբանական վիճակը նախանձելի չէ: Սակայն Աստված չի ւրի նրանց, ովքեր հավատում են Իրեն և վստահում են Իր օգնելու կարողությանը:

Մինչև որևէ մարդ մեզ հետ լինելը, Աստված մեզ հետ էր, և երբ մենք ւրենք այս երկիրը, Աստված մեզ հետ կլինի:

Բայց մենք չենք կարող ճանաչել Աստծուն, եթե հիմա չանք չգործադրենք և անկեղծորեն չձգտենք շփվել Նրա հետ և ավելի մոտենալ Նրան:

* * *

Վաղ տարիներին ես տառապում էի ծայրահեղ զգայունությունից, և արդյունքում ես ամենաշատն էի տառապում:

Դա ինքնախաբեության գործընթաց էր: Քանի որ ես շատ զգայուն էի, ինձ թվում էր, թե ուրիշները վայելում էին ինձ նեղացնելը և հոգեկան խաղաղությունս խլելը:

Մի՛ թողեք, որ որևէ մեկը խլի ձեր խաղաղությունը Իմ նյարդայնությունը պայմանավորված չէր միայն ուրիշների սարկազմով ու ծաղրով, այն նաև բխում էր նրանց մեկնաբանությունների նկատմամբ իմ զգայունությունից: Ես հայտնաբերեցի, որ որքան շատ էի վիճում քննադատներիս հետ, այնքան ավելի շատ էին նրանք վայելում դա:

Վերջապես ես որոշեցի, որ ոչ ոք չի կարող կործանել իմ ներքին խաղաղությունը, և ինքս ինձ ասացի. «Թող

**քննադատեն որքան ուզում են, բայց ես այլևս
ուշադրություն չեմ դարձնի նրանց քննադատությանը»:**

**Եվ հենց դա էլ պատահեց: Ես լիովին անտեսեցի
նրանց անարդար և վիրավորական
մեկնաբանությունները, կարծես նրանք գոյություն
չունեին: Աստիճանաբար նրանք կորցրեցին ինձ ծաղրելու
ցանկությունը և դարձան իմ ընկերները: Ոմանք նույնիսկ
հետևեցին իմ հետքերին:**

**Անօգուտ է փորձել ուրիշներից բարություն և
հարգանք խնդրել, փոխարենը մենք ինքներս պետք է
արժանի լինենք դրան:**

**Եթե մենք անկեղծ լինենք ուրիշների հետ, հարգանք
ցուցաբերենք նրանց նկատմամբ և փոխադարձաբար
բարություն ու ջերմություն ցուցաբերենք նրանց
նկատմամբ, նրանք միշտ մեզ հետ հարգանքով
կվերաբերվեն:**

**Մենք չպետք է կաթվածահար անենք ուրիշների մեր
նկատմամբ բարի կամքը մեր ծայրահեղ զգայունությամբ,
երբ նրանք մեզ կառուցողականորեն քննադատում են,
այլ պետք է համագործակցենք բոլոր նրանց հետ, ովքեր
փորձում են օգնել մեզ:**

*** * ***

**Այս աշխարհը միշտ խնդիրներ ու խառնաշփոթ
կունենա՝ վախին ու անհանգստությանը տրվելու
փոխարեն, մարդը պետք է դիմի Աստծուն և
խաղաղություն, անվտանգություն ու պաշտպանություն
գտնի ոչ միայն իր, այլև իր սիրելիների համար, որոնց
Աստված դրել է իր խնամքի տակ:**

**Մենք չպետք է չափազանց կապված լինենք այս
անցողիկ կյանքի երազանքներին, այլ պետք է սերտ
ներդաշնակության մեջ լինենք Աստծո հետ:**

մեկընդմիշտ ազատվենք պատրանքներից :

**Աստծո մասին խորհրդածելով՝ մենք զգում ենք Նրա
ուրախ ներկայությունը և ազատվում կյանքի
մղձավանջներից:**

* * *

Մարմինը թուլացնելու և միտքը հանգստացնելու վարժություն.

Կամքի ուժով չափավոր լարեք մարմնի մկանները: Կամքի ուժով ուղղորդեք կենսական ուժը (մկանների լարման գործընթացում) մարմինը կամ մարմնի որևէ մասը ակտիվությամբ լցնելու համար:

Ես զգում եմ Էներգիայի թրթռումը, զարկերակումը, մարմինը լիցքավորումը և կենսունակությունը:

Հանգստացեք և զգացեք կյանքի և Էներգիայի ալիքը, որը հոսում է ձեր մարմնի բջիջներով և հյուսվածքներով

Ես զգում եմ, որ դու մարմինը չես, այլ կյանքը, որը պահում է մարմինը

Չգացեք այս վարժությունը կատարելուց բխող խաղաղությունը, ազատությունը և հանգստության աճը

* * *

Եթե դուք առաջնորդվում եք աստվածային գիտակցությամբ, նույնիսկ եթե ապագան մռայլ է թվում, ամեն ինչ դեռ կբարելավվի, և դուք չեք ձախողվի, քանի դեռ քայլում եք Աստծո լույսի մեջ և առաջնորդվում եք Նրա առաջնորդությամբ:

Մենք պետք է ազատվենք այն մտքից, որ Աստված՝ իր բոլոր զարմանահրաշ գորություններով, հեռու է՝ երկնքում, և որ մենք թույլ ենք և թաղված ենք այս երկրի վրա դժվարությունների ու խնդիրների կույտերի տակ:

Հիշենք, որ մենք միայնակ չենք, որ մեր մարդկային կամքի ետևում թաքնված է մեծ աստվածային կամքը, և որ ով անկեղծորեն և հավատարմորեն օգնություն է խնդրում, անպայման կստանա այն:

* * *

Տիեզերքում ամեն ինչ փոխկապակցված է և սերտորեն կապված է մյուսների հետ

Աստծո կողմից մեզ տրված մարդկային ինտելեկտի ճիշտ օգտագործման միջոցով մենք գիտակցում ենք, որ ամբողջ կյանքը կապված է Գերագույն Մտքի հետ:

Մենք երբեմն կարող ենք մտածել, որ խաղալիք ենք ճակատագրի ձեռքում, բայց երբ մենք ազատում ենք մեր գիտակցությունը սահմանափակ, պատրանքային ձևերից այն կողմ և փորձարկում ենք մեր գիտակցության և հասկացողության չափը, մենք գիտակցում ենք, որ մեր մեջ կա աստվածային զորության մի կայծ, որը ստեղծում և պահպանում է ամբողջ կյանքը, և որ այն սպասում է արթնանալուն:

* * *

Անլիարժեքության բարդույթը ծնվում է իրական կամ ենթադրյալ թուլության թաքնված գիտակցումից:

Այդ թուլությունը փոխհատուցելու փորձ անելով՝ որոշ մարդիկ կարող են դիմել կեղծ հպարտության վահան կրելուն և իրենց փքվածությամբ լցվել:

Նրանք, ովքեր չգիտեն այդ աննորմալ հոգեբանական վիճակի իրական պատճառը, կարող են ասել, որ անձը ունի գերազանցության բարդույթ:

Այս երկու բարդույթներն էլ վկայում են ներքին աններդաշնակության մասին և կործանարար են ինքնազարգացման համար: Դրանք ծնվում են երևակայությունից և իրականության նկատմամբ անտեսումից և որևէ կապ չունեն հզոր հոգու բնույթի հետ:

Ինքնավստահությունը պետք է հաստատվի իրական նվաճումների և այն գիտակցման հիմքերի վրա, որ լուսավորյալ հոգիները ոչնչի պակաս չունեն, քանի որ հարուստ են Աստծով:

* * *

Նյարդային համակարգը կատարում է երկու գործառույթ՝

Նյարդային համակարգը թույլ է տալիս մեզ փոխազդել աշխարհի հետ: Հին յոգիները հայտնաբերել են, որ նյարդային համակարգը նաև ծառայում է մարդկանց Աստծո հետ կապելուն:

Մարդու մարմնում կենսական ուժը սովորաբար հոսում է դեպի դուրս՝ ուղեղից և ողնուղեղից նյարդերի միջոցով դեպի զգայարաններ և դրանց արտաքին զգայական փորձառություններ:

Երբ այդ կենսական ուժը վերահսկվում է՝ մեդիտացիայի միջոցով, այն իր հոսքը շրջում է դեպի ներս՝ դեպի դուրս, և գիտակցությունը իր հետ քաշում է դեպի թափանցիկ առանցքները կամ կենտրոնները, որտեղ գտնվում են Աստծո հոգևոր ընկալումն ու գիտելիքները:

Նյարդայնությունը, որը նյարդերի չափազանց խթանումն է, սահմանափակում է մարմնական գիտակցությունը, մինչդեռ հանգստությունը գրավում է աստվածային գիտակցությունը:

Երբ դուք մեդիտացիա եք անում, անջատում արտաքին նյարդային էներգիան և հանգստացնում ինքներդ ձեզ, կենսական ուժը զգայարաններից հեռանում է դեպի հոգևոր գիտակցության կենտրոններ, և այդ ժամանակ կապ է հաստատվում ձեր նյարդային համակարգի և բարձրագույն գիտակցության միջև, այնպես որ դուք զգում եք աստվածային ներկայությունը և հայտնվում լուսի աշխարհում՝ քնի և անգիտակցության ոլորտից այն կողմ:

* * *

Շատերը հետաքրքրված են երիտասարդության թարմությամբ, քանի որ այս կամ այն կերպ բոլորը փնտրում են «հավերժական երիտասարդության աղբյուրը», բայց ի՞նչ է երիտասարդությունը:

Ոչ բոլոր երիտասարդներն են անպայման երիտասարդ, քանի որ որոշները իսկապես բավականին տարեց են և իրենց իրական տարիքից շատ ավելի թույլ տեսք ունեն: Հակառակը, կան որոշ տարեց մարդիկ, ովքեր պահպանում են իրենց երիտասարդությունը՝ չնայած իրենց առաջացած տարիքին: Նրանք պահպանում են իրենց միտքը սուր, նրանց

կենսունակությունը հոսում է իրենց էներգետիկ հոգուց դեպի մարմիններն ու դեմքերը, և նրանց արյունը բաբախում է գոյության ուրախությունից:

Ընդհակառակը, կան բացասական, տրամադրության հակում ունեցող, ընկճված, քննադատող և հուսահատեցնող մարդիկ, կարծես նրանք մահացել են. երկար կյանք ունեցեք:

Միայլ հոգեբանական վիճակների համար արդարացում չկա: Մենք միշտ պետք է լինենք դրական, լավատես, լի կյանքով և էներգիայով, գնահատենք Աստծո օրհնությունները և ընկղմվենք մեր էության խորքից բխող հոգևոր երիտասարդության ալիքի մեջ:

*** * ***

Այս աշխարհի իմ եղբայրներ և քույրեր, խնդրում եմ հիշեք, որ Աստված մեկն է, և որ մենք բոլորս մեկ համընդհանուր ընտանիքի անդամներ ենք: Հետևաբար, մենք պետք է որդեգրենք կառուցողական եղանակներ՝ միմյանց օգնելու համար՝ նյութապես, բարոյապես, ֆինանսապես և հոգևորապես, որպեսզի կարողանանք դառնալ այս երկրի օրինակելի քաղաքացիներ:

Եթե 1000 մարդուց բաղկացած հասարակության յուրաքանչյուր անհատ դիմեր խաբեության, խաբեության և պայքարի՝ ուրիշների հաշվին հարստանալու համար, յուրաքանչյուրը կունենար 999 թշնամի: Սակայն, եթե յուրաքանչյուր մարդ փորձեր համագործակցել և աշխատել ուրիշների հետ, այլ ոչ թե նրանց դեմ, յուրաքանչյուրը կունենար 999 ընկեր:

Նմանապես, եթե բոլոր երկրները միմյանց օգնեին սիրուց մղված, երկիրը խաղաղություն կտիրեր, և կլինեին բազմաթիվ հնարավորություններ բոլորի կարիքները բավարարելու և նրանց բարեկեցությունը բարելավելու համար:

*** * ***

Նրանք, ովքեր հասել են հոգևոր լուսավորության, մարմնավորում են ինչպես տղամարդկության, այնպես էլ

կանացիության իդեալական հատկանիշները: Երբ մարդը հասնում է ինտելեկտի և հույզերի միջև կատարյալ հավասարակշռության, նա սովորել է ամենակարևոր դասերից մեկը, որի համար եկել է այս երկիր: Մարդը պետք է գիտակցի, որ իր էությունը հոգևոր է, այլ ոչ թե ֆիզիկական:

Երբ տղամարդն ու կինը միմյանց դիտարկում են միայն որպես իրենց ցանկությունները բավարարելու միջոց, նրանք ռիսկի են դիմում քանդել ներդաշնակությունը և կորցնել իրական երջանկությունը: Տղամարդը պետք է կնոջը զգացնի, որ նա իր հետ չէ միայն իր զգայական ցանկությունները բավարարելու համար, այլ որպես զուգընկեր և ուղեկից, որին նա գնահատում, հարգում և համարում է կյանքի ամենագեղեցիկ և խորը իմաստների արտահայտություն: Կինը նույնպես պետք է նույն կերպ դիտարկի տղամարդուն:

Երբ ամուսինն ու կինը սիրում են միմյանց մաքուր և անկեղծ սիրով, նրանք զգում են լիակատար համատեղելիություն ֆիզիկական, մտավոր և հոգևոր մակարդակներում:

Երբ նրանք իրենց սերը արտահայտում են նրբագեղ ձևով, արդյունքը հաջող միություն է և նորացված երջանկություն:

* * *

Երբ մարդը կյանքում դժբախտ է, նա խորապես գիտակցում է դա: Երջանկության միայն մեկ ուղիղ ճանապարհ կա, և դա Աստծո հետ կապն է:

Աստված երբեք չի լքի Իրեն վստահողներին, և ոչ էլ հիասթափեցնի Իրեն սիրողներին

Հոգևոր ներատեսություն ունեցողները կարող են ուրվագծել ճանապարհը և մատնանշել խոչընդոտներն ու թակարդները, բայց լուրջ որոնողները պետք է ջանք գործադրեն և իրենք անցնեն հեռավորությունը: Հոգևոր ներդաշնակությունը նրանց հետ, ովքեր իսկական կապ

ունեն Աստծո հետ, հոգևոր օգուտ է բերում նրանց,
ովքեր ցանկանում են քայլել այդ ճանապարհով և հասնել
ցանկալի նպատակին:

* * *

Հոգեկան խաղաղություն
Երբ այրվող անհանգստությունները կորցնում են
իրենց ջերմությունը

Հանգստությունը ի հայտ է գալիս, բերում է
խաղաղություն և հանգստություն

Դա կյանքի նավակի սպիտակ կայմն է
Այն լի է երկարատև երջանկության քամով, ազատ է
հուզմունքից

Այսպիսով, նա նրբորեն մղում է նավակը ԱԼ-Ռիդա լճի
մակերեսով

Հանգստությունը բավարարվածության մեղմ հոսք է
դեպի խաղաղության ծովը, որը չի դիպչում
անհանգստության ալիքներին: Այն հոգու հովանոցն է,
որը տարածվում է մարդու մտքի և սրտի վրա՝
պաշտպանելու նրա կյանքի ուրախությունները՝ թե՛
փոքր, թե՛ մեծ, վախի և անհանգստության անձրևներից:

Դա կյանքի քնարից բխող երկնային նոտան է: Դա
կյանքի սեղանին գտնվող սրբազան աղն է, նվաճումների
ջրվեժներից թռչող ցողունը և այն հրաշալի, խաղաղ
տրամադրությունը, որով հոգու թագավորությունը
կառավարվում է ներդաշնակության և համաձայնության
մեջ:

Հանգստությունը բնորոշ չէ միայն մեկուսացված
հանգստավայրերին

Զկա նաև փախուստ իրարանցումից ու աղմուկից
Փոխարենը, այն գալիս է այնտեղ, որտեղ սրտերը
ողջունում են այն

Եվ նա մնում է այնտեղ, որտեղ հոգիները
մխիթարություն են գտնում նրա մեջ

Անկախ ժամանակից և վայրից
Այն նուրբ, փխրուն ծաղիկ է

Այն չի կարողանում հանդուրժել կոպիտ հպումները
Փոխարենը, այն ապրում է, ծաղկում և ծաղկում
Եթե այն ջրվում է թարմ, մաքուր ջրով
Հանգստությունը զգացմունքների անշարժ լիճ է
Ազատ վշտի կնճիռներից
Նա, ով վախի արցունքներ է թափում
Անհանգստության և տառապանքի աննշան նշույլի
համար

Երբ ծածկված է խաղաղ հոգու էջը
Մաքուր, պայծառ սպիտակ ձյան շերտ՝
Հանգստության և հոգու խաղաղության ձյունը
Վախի փոթորիկները և անհանգստության
փոթորիկները չեն հաղթի

Խանգարող խաղաղություն և անդորր
Այս կոշտ, փայլուն շերտի տակ
Այս օրհնյալ, պայծառ փայլի համար

* * *

Բարեկամությունը աստվածային սիրո ամենամաքուր
ձևն է

Որովհետև այն ծնվում է սրտի ազատ ընտրությունից
Այն մեզ վրա չի պարտադրվում ընտանեկան
բնազդով

Իդեալական ընկերները երբեք չեն բաժանվում
Ոչինչ չի կարող խզել նրանց եղբայրական սիրո
կապերը

Բարեկամության գանձը ամենաթանկարժեք
ունեցվածքն է

Որովհետև իսկական բարեկամությունը
միահյուսված է հոգու հետ

Այս աշխարհի սահմաններից այն կողմ
Բոլոր այն ընկերներին, որոնց հետ մենք կիսում ենք
մեր սիրո կապերը

Մենք նրանց կրկին կհանդիպենք երկնային տանը
Որովհետև իսկական սերը երբեք չի մեռնում

* * *

Շատերն են գնում հոգևոր ճանապարհով, բայց նրանք, ովքեր համառում են մինչև վերջ, կհամոզեն հոգևոր երանությունը և կվայելեն իրական խաղաղությունը:

Անկեղծ աշակերտները, ովքեր գիտակցում են, որ աշխարհի մութ, ցեխոտ ճանապարհները տանում են դեպի հիասթափություն և հիասթափություն, դիմում են Աստծուն և փնտրում Նրան ամենայն անկեղծությամբ, և նրանք կասկած չունեն Նրա՝ իրենց փրկելու և մխիթարելու կարողության վերաբերյալ:

Անկախ նրանից՝ որոնողը ստանում է Աստծուց շոշափելի պատասխան, թե ոչ, նա չի կորցնում իր վստահությունը Նրա հանդեպ, այլ շարունակում է աղաչել Նրան իր հոգու խորքում՝ վստահ լինելով, որ Նա լսում է աղաչանքը և որ կարճագանքի սրտի կանչին համապատասխան ժամանակին:

*** * ***

Գիտությունը ապացուցել է, որ նյութի յուրաքանչյուր մասնիկ անխորտակելի է, և էներգիայի յուրաքանչյուր ալիք անխորտակելի է:

Սա վերաբերում է նաև մարդուն կամ նրա անմահ հոգևոր էությանը:

Նյութը ենթակա է փոփոխության, և մարդկային հոգին ապրում է փոփոխվող փորձառություններ

Վերջնական փոփոխությունը կոչվում է մահ, բայց մահը կամ ձևի փոփոխությունը չի փոխում կամ ոչնչացնում հոգևոր էությունը:

*** * ***

Ո՛վ տիեզերքի Տեր և սրտերի Սիրելի, թող Զո հոգատարությունը ուղեկցի մեզ: Թող ճանաչենք, որ Դու միակ և միակ Աստվածային Արքան ես, որը գահակալված է մեր ձգտումների գահին:

Կյանքի և մահվան դարպասներից այն կողմ, Դու, Տե՛ր, միակ և գերագույն նպատակն ես

Դու իրական կյանքն ես, և առանց քեզ ոչինչ գոյություն չունի

Օրինյալ լինենք մենք, որ կարողանանք տեսնել բարին, լսել բարին և մտածել ոգեշնչող ու օգտակար մտքերի մասին:

Խոնարհները աշխարհի մեծերն են

Փնտրողը պետք է ինքը փնտրի Աստծուն, քանի որ ոչ ոք չի կարող Նրան այդ գիտելիքը տալ. ընդհակառակը, նա պետք է աշխատի վերջնական մրցանակը ստանալու համար:

Երբ որոնողը վճռական որոշում է կայացնում գտնել Աստծուն և այդ վճռականությունը համատեղում է լուրջ խորհրդածության հետ, նա կգտնի Նրան:

Երբ դուք դիպչում եք աստվածային ներկայությանը, դուք գերազանցում եք պատճառահետևանքային կապի օրենքը

Մարդու պատկերացրած և փնտրած երջանկությունը գտնվում է Աստծո մեջ, և Նրանք, ովքեր շփվում են Նրա հետ, իսկապես երջանիկ են:

Օրինիր մեզ, Տե՛ր, որպեսզի կարողանանք քեզ առաջին տեղը տալ մեր կյանքում և թույլ չտանք, որ աշխարհի գայթակղությունները մրցակցեն քո սիրո հետ մեր սրտերում:

Բացենք մեր սրտերը աստվածային սիրո համար, որպեսզի այն մտնի մեր կյանք, լցնի այն լույսով և զարդարի այն երջանկության վարդերով:

Մեր կատարած յուրաքանչյուր բարի գործ հավերժական հաղթական ներդրում է

Մարդու սահմանափակ գիտակցության հետևում թաքնված է Աստծո անսահման զորությունը:

Պարզ կյանքը ազատություն է տալիս

Երբ մտքերը հանդարտվում են, հնարավոր է դառնում լսել աստվածային հաղորդումը կարոտի ռադիոյով: Եվ երբ մենք անկեղծ ենք, մենք մեզ մոտ ենք

**գրավում անկեղծ մարդկանց, և նրանց միջոցով մենք
զգում ենք Աստծո բարությունն ու սերը:**

*** * ***

**Անկախ տարիքիցդ, եթե ասում ես «ես կարող եմ»,
դու երիտասարդ ես:**

**Աստծո կողմից մեզ տրված միտքը հզոր գործիք է, և
Նա ուզում է, որ մենք այն օգտագործենք բարիք գործելու
համար:**

**Որքան շատ եմ մտորում Աստծո մասին իմ մեջ,
այնքան ավելի հստակ է երևում Նրա ներկայությունը
շրջապատող աշխարհում:**

*** * ***

Օրհնիր մեզ, Տե՛ր, և սիրիր Քեզ մեծ սիրով:

**Որպեսզի կարողանանք վայելել քո ներկայությունը և
հիանալ քեզնով**

Մեր կյանքի ամեն օրը

**Որպեսզի աշխարհը և Նրա գայթակղությունները
չկարողանան տիրել մեր սրտերին**

Կամ շեղեք մեզ և խանգարեք մեզ մտածել ձեր մասին

**Օրհնիր մեզ, որպեսզի կարողանանք ամեն օր ապրել
քո լույսի և խաղաղության մեջ**

**Մենք անհամբեր սպասում ենք ձեզ և սպասում ենք
ձեր կապի**

**Փոխանակ ձգտելու աշխարհիկ բաների, որոնք
մշտականություն չունեն,**

Ուղղեք մեր կյանքի ընթացքը դեպի ձեզ

**Այնպես որ, երբ վատ սովորությունները փորձում են
Մեզ տիրանալու և մեր գիտակցությունը այս
աշխարհի սահմանափակումներին կապելու համար**

**Մեր գաղափարները մեծ արագությամբ թռչում են
դեպի ձեզ**

**Աշխարհը, Տեր, անհանգստություն է ստեղծում մեր
մեջ**

Մինչ դու մեղիտացիա ես անում

**Այն մեր հոգիներին բերում է անվտանգություն և
խաղաղություն**

Դու մեր կյանքն ես

Եվ դուք մեր սիրելին եք

Եվ մեր ներկայության քաղցրությունը

Խորին նվիրվածությամբ խոնարհվում ենք Քեզ առջև

Ո՛վ մեր սրտերի Տերը

Մենք խնդրում ենք Քեզ լցնել մեր կյանքը Քո սիրով

Եվ մեզ ցույց տալու համար

Եվ ձեր բոլոր հետևորդներին և սիրահարներին

Բուդդան և նրա սիրելին՝ Վարպետ #Պարամհանսա

Ուսուցչի կողմից ավելի շատ դասախոսություններ

Պարամհանսա Յոգանանդա

Հետևյալ հղումով՝

www.swaidayoga.com

**Հնդկաստանում Բուդդան համարվում է
աստվածային մարմնացում: Նա ապրել է Հիսուս
Քրիստոսից մոտ հինգ հարյուր տարի առաջ և հնդիկ
թագավորի որդի էր:**

**Գաուտամայի հայրը (ով հետագայում հայտնի
դարձավ որպես Բուդդա, որը նշանակում է
«լուսավորյալ») իր արքայազն որդուն ծնունդից
շրջապատել է ամեն տեսակի շքեղությամբ և
գեղեցկությամբ՝ նրան ողորելով անսահման հաճույքով:
Ասում են, որ Գաուտամայի հարսանիքը այնքան շքեղ և
շքեղ էր, որ հին թագավորությունները երբեք նման բան
չէին տեսել:**

**Այսպես Գաուտաման մեծացավ և հասավ
տղամարդկության՝ հավատալով, որ իր շրջապատող
աշխարհը անվերջ ուրախ առիթների և անվերջ երջանիկ
իրադարձությունների վայր է:**

Բայց արքայազն Գաուտաման անհամբեր սպասում էր բացահայտելու պալատական դարպասներից և փարթամ այգիներից այն կողմ գտնվող աշխարհը: Մի օր նա քողարկված դուրս եկավ իր կառապանի հետ՝ աշխարհը տեսնելու համար:

Գեղեցիկ երիտասարդը ցնցված էր և խորապես ազդված, երբ իր կյանքում առաջին անգամ տեսավ մի ծեր, թույլ ծերունու և մեկ այլ մարդու, որը վերջին շունչն էր փչում, ինչպես նաև՝ անկենդան դիակ:

Նա նայեց իր առողջ, կենսուրախ մարմնին և հարցրեց օդաչուին, թե արդյոք իր մարմինը նույնպես մի օր կծերանա, կքայքայվի և կկորցնի իր կյանքի կայծը: Օդաչուն դժկամությամբ պատասխանեց.

«Օ՛, իշխան, բոլոր մարդկային մարմինները ենթակա են հիվանդության, թուլության և ծերացման, և, հետևաբար, նրանց ճակատագիրը մահն է»:

Սա լսելով՝ երիտասարդ արքայազնը սկսեց լրջորեն մտածել երկրային կյանքի պատրանքների մասին: Մի գիշեր, երբ նրա կինն ու միակ որդին քնած էին, Գաուտաման վերջին հայացքը նետեց նրանց վրա և արցունքն աչքերին լքեց պալատը՝ փնտրելով ճշմարտությունը, որը մարդկությանը ընդմիշտ կազատեր վշտից ու ցավից և նրանց կտար կյանքի ու մահվան առեղծվածի իրական ըմբռնում:

Արքայազնը կիրառում էր ասկետիզմի և ինքնուրացման բազմաթիվ ձևեր: Ասում են, որ նա յոթ տարի անցկացրել է ծոմապահության և այլ հոգևոր պրակտիկաների մեջ: Վերջապես, Հնդկաստանի Բոդի Գայա շրջանում բանյան (թզենու) ծառի տակ մեդիտացիայի ժամանակ, նա հասավ լիակատար լուսավորության:

Այնուհետև նա վերսկսեց սովորականի պես ուտել՝ մարմինը սնուցելու համար, և ամբողջ Հնդկաստանում տարածեց բոլոր կենդանի էակների՝ մարդկանց, թռչունների և կենդանիների նկատմամբ կարեկցանքի և հավասար սիրո սկզբունքները: Նա նաև խորհուրդ տվեց չկաշել աշխարհիկ բաներին՝ նիրվանայի կամ հոգին վերամարմնավորումից ազատագրելու հույսով:

Ավելի ուշ նրա հետևորդները տարածեցին նրա ուսմունքները Հնդկաստանում, Ճապոնիայում, Չինաստանում և աշխարհի այլ մասերում:

Նիրվանայի վիճակը կամ երկվության բացակայությունը հաճախ սխալմամբ ընկալվում է որպես «ես»-ի ոչնչացում: Սակայն Բուդդան նկատի ունեւր սահմանափակ անհատականության կամ կեղծ «ես»-ի ոչնչացումը: Այս նեղ անհատականությունը պետք է ոչնչացվի, որպեսզի անմահ հոգին կարողանա ազատվել մարդկային մարմին վերադառնալու ցիկլից:

Բուդդայական ոչնչացման ուսմունքը, որը այն համարում էր կյանքի նպատակ, հետագայում Հնդկաստանում փոխարինվեց Հնդկաստանում Սվամի միաբանության հիմնադիր Շանկարայի Սվամի ուսմունքով, որը սովորեցնում էր, որ կյանքի նպատակը համընդհանուր ոգու հետ երանության գիտակցված միության հասնելն է՝ առանց ինքնագիտակցության ոչնչացման:

Վարպետ Բուդդան և նրա աշակերտները կուսակրոն էին: Երբ նրանք ճանապարհորդում էին Հնդկաստանում, Բուդդայի հետ տեղի ունեցավ մի տարօրինակ դեպք , որը շփոթեցրեց նրա աշակերտներին և ստիպեց նրանցից ոմանց կասկածել իրենց ուսուցչի վարքագծի վրա:

Երբ մեծ Բուդդան հանգստանում էր նրանց հետ ծառի ստվերում, մի կին մոտեցավ նրանց և

անդիմադրելիորեն գրավվեց Բուդդայի մարմնով ու դեմքով, որոնք ճառագում էին անսովոր փայլ: Նա անմիջապես սիրահարվեց նրան: Կրքից լցված՝ նա բաց ձեռքերով շտապեց նրա մոտ՝ գրկելու և համբուրելու նրան՝ գոռալով. «Օ՛, կյանքի ուրախություն և լույս, իմ սիրտը բաբախում է սիրով քեզ համար»:

Աշակերտները զարմացան, երբ լսեցին, թե ինչպես է իրենց ուսուցիչը պատասխանում գայթակղիչ կնոջը՝ ասելով. «Սիրելիս, ես էլ քեզ եմ սիրում, բայց հիմա ինձ մի՛ դիպչիր, որովհետև ժամանակը դեռ չի եկել»:

Նա պատասխանեց. «Դու ասում ես՝ «իմ սեր», բայց արգելում ես ինձ դիպչել քեզ»:

Մեծ Բուդդան պատասխանեց. «Վստահ եղիր, սիրելիս, որ ես քեզ կդիպչեմ ավելի ուշ, բայց ոչ հիմա, և ես կապացուցեմ, թե որքան եմ քեզ սիրում»:

Տեսնելով, որ նա չի համոզվել իր խոսքերում, նա ավելացրեց. «Վստահիր իմ խոսքերին, սիրելիս, և երբեք չկասկածիր դրանց վրա: Հետո, երբ քո սիրեցյալները, ովքեր հիմա սիրահարված են քեզ, լքեն քեզ, ես կգամ քեզ մոտ»:

Նրա աշակերտները շփոթված էին իրենց ուսուցչից այս ռոմանտիկ պատմությունները լսելով, և նրանցից ոմանք կարծում էին, որ իրենց ուսուցիչն իսկապես ընկել էր գայթակղիչի թակարդը:

Այդ դեպքից տարիներ անց, երբ Բուդդան մեդիտացիա էր անում իր աշակերտների հետ, նա հանկարծ բացականչեց. «Ես պետք է գնամ, քանի որ իմ գայթակղիչ սիրելին կանչում է ինձ: Նա հիմա ինձ կարիք ունի, և ես պետք է կատարեմ նրան տված խոստումը»:

Այս խոսքերն ասելուն պես նա վեր կացավ և փախավ, և աշակերտները վազեցին նրա հետևից՝

**հուսահատ փորձելով փրկել նրան գայթակղիչ կնոջ
գայթակղությունից:**

**Վերջապես, մեծ ուսուցիչը և իր աշակերտները
հասան նույն ծառի մոտ, որտեղ տարիներ առաջ
հանդիպել էր գայթակղիչ կնոջը: Ի՞նչ տեսան նրանք այդ
ծառի տակ:**

**Նրանք տեսան նույն կնոջը գետնին ընկած, նրա
գեղեցիկ մարմինը ծածկված էր ծաղիկով և լցված էր
տիպահ հոտով, թարախակալող պզուկներով:**

**Աշակերտները դողացին և անմիջապես հեռացան
նրանից, բայց Բուդդան՝ իր քնքուշ սրտով և խորը սիրով,
նստեց նրա կողքին, բարձրացրեց նրա քայքայվող
մարմինը, դրեց իր ծնկներին և շնչաց նրա ականջին.**

**«Սիրելիս, ես եկել եմ ապացուցելու, թե որքան եմ
քեզ սիրում, և կատարելու իմ խոստումը՝ կդիպչեմ քեզ:
Ես երկար ժամանակ սպասել եմ ապացուցելու քեզ իմ
անկեղծ սերը: Ես սիրում եմ քեզ, երբ բոլորը դադարում
են քեզ սիրել, և ես դիպչում եմ քեզ, երբ քո ընկերները՝
փառքի օրերին, չեն ուզում դիպչել քեզ»:**

**Երբ նա արտաբերեց այդ խոսքերը, անմիջապես
բուժեց նրան իր թշվառ վիճակից և խնդրեց միանալ իր
աշակերտների ընտանիքին, և նա արձագանքեց
խնդրանքին անսասան վճռականությամբ և անսահման
ուրախությամբ:**

Խաղաղություն լինի քեզ վրա

Հաստատումներ Ընդհանուր բուժման համար
Ամեն զգացմունքի, ամեն մտքի ու կամքի գահին,
Տե՛ր, Դու նստում ես և հսկում իմ Էությունը,
Դու միտք ես, կամք և զգացողություն

Դուք առաջնորդում եք, դուք ուղղորդում եք
յուրաքանչյուր միտք, կամք և զգացողություն

Որպեսզի կարողանաք գործել ձեր առաջնորդության
համաձայն

Եվ հետևեք ձեր առաջնորդությանը

Եվ դառնա քո օրինակը

Գիտակցության տաճարում լույս կա

Քո լույսը մեծ բուժիչ է

Ինչ որ աչքերս տեսել են առաջ, հիմա տեսնում եմ

Իմ տաճարը հիմա լուսավորված է, դրանում խավար
չկա:

Ես քնեցի և երազ տեսա տաճարի ավերման մասին

Վախի ու անգիտության կացիներով, և
անհանգստության կրակներով

Դու ինձ միայն արթնացրեցիր՝ տեսնելու համար, որ
կառույցը անվնաս է, այլ ոչ թե ավերակների մեջ:

Ես ուզում եմ քեզ տեսնել, ուզում եմ քեզ երկրպագել

Իմ Էության մեջ, աստղերի մեջ

Մարմնի բջիջներում դրանք կանոնավոր կերպով
գործում են

**Այն շտկում և վերականգնում է մարմնի բոլոր
թերությունները**

Ախ, ինչքան եմ ուզում քեզ երկրպագել

**Ես քեզ տեսնում եմ իմ մարմնում, իմ շուրջը և
ամբողջ գոյության մեջ**

Դու ամենուրեք գոյություն ունես

Իմ սերը քո հանդեպ, Տե՛ր, անսահման է:

Քո կամքը, Տե՛ր, գործում է ինձանով

Իմ կամքը քո լույսի կայծն է

Իմ ներսում լույսը փայլում է, և խավարը հետ է մղում

Ես մտադիր կլինեմ և կցանկանամ

Ես կաշխատեմ և կկառուցեմ

Մի թող, որ իմ էգոն առաջնորդի ինձ

Փոխարենը, դուք եք ուղղորդողը

Եվ դու այն մեկն ես, ում ես լսում եմ

Ես դա կհասնեմ կամքի ուժով

Անդադար ակտիվ

Ուրեմն զորացրու իմ կամքը, Տե՛ր,

Քո մեծ կամքով

Թող մենք, Տե՛ր, դառնանք

Անմեղ փոքրիկ երեխաների պես

**Ինչպես նրանք, ովքեր վայելում են երկնքի
արքայությունը**

Քո սերը մեր մեջ կատարելություն է

Եվ քանի որ դու կատարելություն ես

**Ահա թե ինչպես ենք մենք առողջ՝ թե՛ ֆիզիկապես,
թե՛ հոգեպես**

**Դու ամենուրեք ես, և կատարելությունը բնակվում է
քո ներկայության մեջ**

Քո լույսը փայլում է մարմնի մեջ

Դրա բջիջները առողջ են՝ օգտվելով ձեր լույսից

**Թույլ տուր ինձ հասկանալ, որ դու ապրում ես իմ
մտքում**

Իմ հոգով ու եությանմբ

Իմ մարմնի ամեն մի ատոմով

Թող գիտակցեմ!

**Ո՛վ կյանք իմ, դու կատարյալ ես, դու ամեն ինչ
ընդգրկող ես**

Դու իմ սրտում ես, և դու իմ մտքում ես

Իմ աչքերով, իմ դեմքով և իմ մարմնով

**Դու ես, որ շարժում ես ոտքերս, որպեսզի
կարողանամ քայլել**

Նրանք երկուսն էլ ձայնային են

**Քո ուժը քո հենարանն է, քո գործունեությունը քո
ուժն է**

Ես չեմ ընկնի, որովհետև դու ինձ աջակցում ես

Ես չեմ ընկնում, որովհետև

Ես հույսս դնում եմ քո ուժերի վրա!

Դու իմ կոկորդում ես

Դու իմ արգանդում ես և իմ թաղանթներում
Յուրաքանչյուր օրգան փայլում է լույսով
Իմ մեջքում դու թարթում ես, դու փայլում ես
Նա հզոր լիցքավորված է, լիովին առողջ
Դու հոսում ես իմ նյարդերի միջով, մաքուր էներգիա
Նա լիովին լավ է
Իմ երակներում, իմ զարկերակներում այն հոսում է
Դու կրակ ես, որը կլանում է բոլոր
անմաքրությունները
Այն մաքրում է մարմինը բոլոր հիվանդություններից
Ինչպես դու ես իմ սիրելին, այնպես էլ ես եմ քո
սիրելին
Ես զգում եմ քո ներկայությունը իմ մտքում
Այն բաբախում է կյանքի հոսանքով
Թող իմ երևակայությունը թռչի բոլոր սահմաններից
այն կողմ
Թող այն թռչի յուրաքանչյուր տարածաշրջանում՝
առանց խոչընդոտների կամ սահմանափակումների
Եթե մտածեմ հիվանդությունների մասին, կարող եմ
ինքս էլ հիվանդանալ
Երբ մտածում եմ առողջության մասին, ինձ բուժված
եմ զգում
Ամեն պահ, ամեն ժամ, ամեն օր
Ես ինձ ուժեղ եմ զգում, ես առողջ եմ զգում
Ես ինձ երջանիկ, էներգիայով լի և ուրախ եմ զգում

Ես երազ տեսա, որ հիվանդ եմ

Ես արթնացա և ծիծաղեցի, երբ իմացա, որ

Արցունքներս հոսում են կոպերիս մեջ

Սրանք ուրախության արցունքներ են, ոչ թե տխրության

Ես շատ առողջ և աշխույժ եմ

Հիվանդության մասին երազներին հակառակ

Աստված իմ, թույլ տուր ինձ զգալ Քո ուրախությունը

Եվ ես սիրում եմ քեզ և քո ներկայությունը

Անկախ նրանից՝ հնազանդ եմ, թե համառ

Ես կմնամ քո սիրելին, իմ Տեր, հավիտյան

Թող ես միշտ զգամ, որ առողջ եմ

Եվ ես երջանիկ եմ իմ կյանքում

Թող լցնեմ քո երջանկությունը

Թույլ տուր ինձ հասկանալ, ո՛վ Ամենագետ,

Քո իմաստուն կամքի համար:

Ինքնավերլուծություն՝ երջանիկ կյանքի գրավականը

Վարպետ Պարամիանսա Յոգանանդա

Թարգմանություն՝ Մահմուդ Աբբաս Մասուդ

**Եկեք թողնենք Էգոյի սահմանափակումները և
թափառենք հոգևոր առաջընթացի անսահման,
անսահման մարգագետիններով: Ինչպես ժամանակի
քարավանը, որը միշտ ճանապարհորդում է կյանքի
ուղիներով, այնպես էլ հոգու քարավանը պետք է**

ճանապարհորդի վերջնական ընդլայնման ուղիներով՝ դեպի աստվածային ոգու շեմը:

Կյանքի ամենակարևոր պարտականությունները կատարելու նախաձեռնությունը հաճախ մնում է թաղված մարդկային սովորությունների փլատակների և բեկորների տակ: Մարդ պետք է ազատվի այդ սովորությունների ճնշող ազդեցությունից և սկսի ցանել այն հաջողության սերմերը, որոնց ձգտում է իր կյանքի հողում: Կյանքը ձեռք է բերում արժեք և նշանակություն, երբ մենք կատարում ենք ամենակարևոր և հիմնարար խնդիրը՝ բացահայտել մեր գոյության իրական իմաստն ու արժեքը:

Մարդիկ պետք է հասկանան, որ կյանքի այս դինամիկ տիեզերական պատկերները չեն ներկայացվում առանց պատճառի: Ամեն օր մենք տեսնում ենք նոր տեսարաններ, և ամեն օր բերում է նոր դասեր, որոնք մենք պետք է սովորենք՝ կենտրոնանալով մարդկային գոյության վերջնական նպատակի վրա՝ ճանաչել կյանքի վարագույրի ետևում թաքնված Գերագույն Էակին:

Միլիոնավոր մարդիկ երբեք չեն զբաղվում ինքնավերլուծությամբ: Հոգեբանորեն նրանց կարելի է համեմատել իրենց միջավայրի ավտոմատացված արտադրանքի հետ: Նրանք իրենց կյանքն անցկացնում են՝ զբաղված լինելով նախաճաշով, ճաշով, ընթրիքով, աշխատանքով, քնով և զվարճանքի ու զվարճանքի որոնման մեջ այս ու այն կողմ գնալով: Նրանք չգիտեն, թե ինչ են փնտրում, ինչու են փնտրում այն կամ ինչու չեն գտել լիակատար երջանկություն և երկարատև բավարարվածություն: Առանց ինքնավերլուծության մարդիկ մնում են ավտոմատներ, որոնք կառավարվում են իրենց միջավայրի պայմաններով: Ճիշտ ինքնավերլուծությունը առաջընթացի և սեփական ներուժը զարգացնելու ամենաարդյունավետ միջոցն է:

Ինքնավերլուծությունը պետք է իրականացվի ազնվությամբ և ազնվությամբ: Դա անելու լավագույն միջոցը մարդու կողմից իր մտքերն ու ձգտումները ամեն օր գրի առնելն է, ինչը թույլ է տալիս նրան առերեսվել իր իրական «ես»-ի հետ՝ առանց զարդարելու կամ ձևացնելու: Մարդկանց մեծ մասը դեպի լավը չի փոխվում, քանի որ չի տեսնում սեփական թերությունները:

Յուրաքանչյուր ոք իր միջավայրի և ժառանգականության արդյունք է: Որոշակի երկրում ծնված մարդը կցուցաբերի այդ երկրի առանձնահատկությունները: Չինաստանում կամ արևմտյան երկրում ծնված մարդը, ամենայն հավանականությամբ, կցուցաբերի այդ երկրներին բնորոշ հատկանիշներ և որակներ: Միջավայրը, որտեղ ապրում է անհատը, ժառանգական գործոնների արդյունք է՝ նախորդ կյանքերում ձեռք բերված առավելություններն ու ցանկությունները: Անցյալ մարմնավորումներից ձեռք բերված բնութագրերը հանգեցնում են անհատի ծննդյանը այն ընտանիքում կամ միջավայրում, որտեղ նա գտնվում է:

Երբ կարդում ենք հայտնի ընտանիքների մասին, հաճախ նկատում ենք, որ մեծ մարդկանց երեխաները պարտադիր չէ, որ նույն մտավոր մակարդակի վրա լինեն, ինչ իրենց ծնողները: Մարդկանց մոտ այս կենսաբանական և գենետիկական ձախողումը կասկածներ և հարցեր է առաջացնում. Ինչո՞ւ մարդկային կյանքում չենք գտնում նույն արդյունքները, ինչ որ նկատում ենք բուսական և կենդանական աշխարհում, որտեղ լավ ցեղատեսակները սովորաբար լավ ցեղատեսակներ են ծնում: Մենք պետք է խորանանք մարդկային կյանքի ներքին գործընթացների մեջ՝ պատասխանը փնտրելու համար:

Հաճախ է պատահում, որ գրականության և գիտության մասնագիտացած ընտանիքում երեխա գտնվի, որը բացարձակապես չի հետաքրքրվում գրականությամբ: Ճիշտ է, որ նա ծնվել և մեծացել է գրականության սիրահարների շրջանում գրական միջավայրում, սակայն նա չի կիսում նույն հակումները: Ինչո՞ւ և ինչպե՞ս են առաջանում նման պարադոքսներ: Միջավայրը և ժառանգականությունը տրամաբանական բացատրությունն չեն տալիս այս երևույթի համար: Սակայն այս բոլոր գործոնների հետևում թաքնված է վերամարմնավորման ճշմարտությունը: Մենք ծնվում ենք որոշակի ընտանիքում՝ որոշակի բնութագրերի նմանության պատճառով: Սակայն ընտանիքի յուրաքանչյուր անդամ անկախ անհատ է՝ իր նախորդ կյանքից բերված հատկանիշներով: Այդ պատճառով, չնայած ընտանիքի անդամների միջև որոշ կենսաբանական և գենետիկական նմանություններին, յուրաքանչյուր մարդ տարբերվում է մյուսներից բնավորությամբ և անհատականությամբ:

Մարդը ընտրում է ծնվել որոշակի ընտանիքում և որոշակի սոցիալական կամ ազգային միջավայրում՝ իր անցյալի գործողություններով պայմանավորված որոշակի պատճառներով: Այս տեսանկյունից, մարդը իր սեփական ճակատագրի ճարտարապետն է և իր ճակատագրի պլանավորողը: Կարելի է որոշակի չափով կանխատեսել, թե ինչ կդառնա իր ապագա կյանքում՝ վերլուծելով իր ցանկություններն ու այս կյանքում աչքի ընկնող սովորությունները:

Ահա թե որտեղ է ինքնաքննադատության կարևորությունը հոգևոր աճի համար: Որոշ մարդիկ կախվածություն ունեն ողբերգական վեպերի ընթերցանությունից՝ դրանք համարելով իրենց սիրելի ժանրը և զգալով, որ կշարունակեն վայելել դրանք իրենց ողջ կյանքի ընթացքում: Սակայն, եթե նրանք վերլուծեին

իրենց, կհայտնաբերեն, որ հաճախ ընկճված և
դյուրագրգիռ են դառնում այս տեսակի գրականությունը
անընդհատ կարդալուց: Այս ընկճախտի պատճառով
նրանք կարող են ցանկանալ թողնել այդ սովորությունը և
փոխարենը զարգացնել հոգևոր գրքեր կարդալու
սովորություն, որոնք ոգեշնչում են իրենց մտքերը և
սնուցում իրենց զգացմունքները առողջ և վեհ
գաղափարներով: Եթե նրանք կատարեն այս
փոփոխությունը, կհայտնաբերեն, որ իրենց կյանքը նոր
հրաշալի ուղի է ընտրել՝ շնորհիվ գիտակցված
խորաթափանցության և ուժեղ վճռականության:

Ճիշտ է, որ մենք կարող ենք շատ արագ փոխվել, եթե
ցանկանանք, բայց տարիների ընթացքում ձևավորված
սովորություններն ու սովորությունները փոխելը
պահանջում է իրական ջանքեր և ուժեղ կամք:

Խորը արմատացած սովորությունը վերացնելու
համար բոլոր վճռական ուժերը պետք է մոբիլիզացվեն
հակառակ ուղղությամբ, մինչև վատ սովորությունը
չեզոքացվի և դրա ուժը չեզոքանա: Մարդկանց մեծ մասը
չունի դրա համար անհրաժեշտ համբերությունն ու
համառությունը: Այնուամենայնիվ, պետք է գիտակցել, որ
այն, ինչ ստեղծել կամ արել է, կարող է ջնջվել կամ չեղյալ
հայտարարվել:

Երբ վերլուծում եք ինքներդ ձեզ, ունեցեք ուժեղ
ցանկություն վերացնելու ձեր թույլ կողմերը և դառնալու
այն մարդը, որը նախատեսված է լինելու համար: Մի՛
հուսահատվեք կամ հիասթափվեք, երբ հայտնաբերեք
թերություններ, որոնք բացահայտում է անկեղծ
ինքնավերլուծությունը: Դրա փոխարեն, համարեք դա
հնարավորություն՝ պարզելու, թե ձեր
անհատականության մեջ ինչին պետք է անդրադառնալ:

Հայտնվել է մի տեսություն, որը պնդում է, որ միտքը
էնդոկրին գեղձերի արդյունք է: Այս հայեցակարգը

անհիմն է: Մարմինն ու ոսկորը չեն կարող միտք առաջացնել: Միտքը բոլոր բաների գլխավոր ճարտարապետն է, թե՛ ընդհանուր, թե՛ մասնավոր: Ճիշտ այնպես, ինչպես ջուրը սառույց է դառնում սառեցման միջոցով, միտքը ֆիզիկական ձևեր է ստանում խտացման միջոցով: Տիեզերքում ամեն ինչ միտք է ֆիզիկական ձևերով: Նույնիսկ էնդոկրին օրգանը մտքի մանրանկարչական մոդելի ֆիզիկական դրսևորում է:

Մարդու ֆիզիկական և հոգեբանական վիճակը սերտորեն փոխկապակցված է: Օրինակ՝ նկատվել է, որ լյարդի հիվանդությունն ունեցող անհատները հաճախ դառնում են դյուրագրգիռ և վատ տրամադրության մեջ: Երբ մարդը տառապում է լեղու չափազանց արտազատումից կամ լյարդի դիսֆունկցիայից, նա կարող է չցանկանալ ժպտալ կամ ուրախ լինել բոլոր նրանց հետ, ում հանդիպում է: Դրա փոխարեն, նա կարող է զայրույթ և դյուրագրգռություն զգալ: Մտքերն ու զգացմունքները կախված են ֆիզիկական վիճակից:

Երբ օրգանները վնասվում են, դա բացասաբար է անդրադառնում մտավոր ուժի վրա, ինչն էլ իր հերթին թուլացնում է այն: Նրանք, ովքեր շատ միս են ուտում, հաճախ հակված են զայրույթի և դյուրագրգռության: Եթե մարդը մեկ շաբաթ օգտագործեր միայն խաղողի հյութ, նա իրեն թարմացած և բոլորի հետ ներդաշնակ կզգար:

Չափից շատ ուտելը և անպատշաճ սննդի օգտագործումը մեծ քանակությամբ տոքսիններ են ստեղծում և պահպանում մարմնում, որոնք անկասկած բացասաբար են անդրադառնում մտքի վրա՝ այն դարձնելով դանդաղաշարժ, անտարբեր և հեշտությամբ գրգռվող: Խաղողի կամ նարնջի հյութի վրա ընդհատվող ծոմապահությունը օգնում է մաքրել մարմինը, ինչն էլ իր հերթին օգնում է վերականգնել ուղեղը և էներգիա հաղորդել դրան: Ավելին, շաբաթական մեկ օր, իսկ

երբեմն՝ երեք օր թերապևտիկ ծոմապահությունը (ծոմապահության ընթացքում ջուր և հյուր խմելիս) ցույց է տվել, որ օգնում է մաքրել մարմինը կուտակված տոքսիններից և թափոններից: Երեք օրից ավելի ծոմապահությունը պետք է իրականացվի բժշկի կամ ծոմապահության մասնագետի հսկողության ներքո:

Մի անգամ ես հանդիպեցի յոթանասունամյա մի տղամարդու, որը թեթև հագուստ էր հագել՝ առանց վերարկուի և գուլպաների, չնայած շատ ցուրտ էր: Նա վստահեցրեց ինձ, որ ընդհանրապես ցուրտ չի զգում: Նա իր մարմինը սովորեցրել էր ցուրտ եղանակին: Միտքն ավելի շատ է ազդում մարմնի վրա, քան մարմինը՝ մտքի վրա, չնայած մարմնի քիմիական տարրերը անընդհատ ազդում են մտքի վրա:

(Նշում. Մենդի և սննդի հոգեկան առողջության վրա ազդեցության վերաբերյալ լուրջ հետազոտություններ իրականացվել էին տարիներ շարունակ, նախքան Պարամհանսան այս դիտարկումն անելը: Աղքատության մեջ մեծացած և պատշաճ սնուցումից զրկված մարդիկ, անշուշտ, ցուցաբերել են մտավոր զարգացման խանգարումներ և ավելի դանդաղ արձագանքներ: Բացի այդ, գիտությունը ցույց է տվել, որ խելագարության որոշ ձևեր [որոնք դեռևս համարվում են անբուժելի] զգալիորեն բարելավվել են վիտամինների պարզ օգտագործման շնորհիվ: Բացի այդ, դեպրեսիայի, անհանգստության և այլ հոլզերի որոշ տեսակների պատճառները կարելի է հետապնդել օրգանիզմում քիմիական տարրերի անհավասարակշռության մեջ:)

Թեև միտքը զգալի ազդեցություն ունի մարմնի վրա, մարմինը անտեսելը խելամիտ չէ: Առողջ սնունդը պետք է առաջնահերթություն տալ անառողջ սննդին: Եթե հանգամանքները պահանջում են ապրել մարդկանց հետ, ովքեր ձեզ դյուրագրգիռ են դարձնում, խորհուրդ է

տրվում ժամանակ առ ժամանակ փոխել ձեր միջավայրը: Սակայն այս ամենից ավելի լավ է փոխել ձեր հոգեբանական վիճակը, որպեսզի ձեզ չանհանգստացնեն ուրիշների գործողությունները: Փոխեք ինքներդ ձեզ, և դուք կկարողանաք ապրել խաղաղության և երջանկության մեջ ամենուր:

Աշխարհն ամբողջությամբ նման է հոգեբուժարանի: Ոմանք տառապում են նախանձից ու խանդից, ոմանք՝ զայրույթից, ատելությունից ու կրքից: Նրանք իրենց սովորությունների ու զգացմունքների գոհն են: Բայց դուք կարող եք խաղաղություն ստեղծել ձեր շրջապատում: Վերլուծեք ինքներդ ձեզ: Չգացմունքները որոշակի հետևանքներ ունեն մտքում և մարմնում: Նախանձը և վախը դեմքը գունատ են դարձնում, մինչդեռ սերը այն փայլուն է դարձնում: Երբ կարող եք հանգիստ լինել, միշտ երջանիկ կլինեք:

Անկախ նրանից, թե ինչպիսի ինքնություն է մարդը ձգտում զարգացնել, նա պետք է ջանք գործադրի վերլուծելու իր իրական բնույթը և զարգացնելու դրա լավագույն որակները: Մարդը կարող է ունենալ բարոյական, էթիկական, հայրենասիրական, գեղարվեստական կամ ձեռնարկատիրական ինքնություն և այլն: Եթե նրա նպատակը բարձրագույն բարոյական իդեալներին համապատասխանելն է, նա պետք է ապրի ազնվությամբ և ունենա բարի կամք և բարեգործական մտադրություններ բոլորի նկատմամբ: Սա է առաքինի վարքի էությունը: Հպարտությունն է, որը ստիպում է իրենց արդարացնողներին քննադատել և դատապարտել իրենց շրջապատի թույլերին: Բայց ազնիվ բնավորություն ունեցող և հասկացող հոգի ունեցող մարդիկ կարեկցում են ուրիշներին և չեն դատապարտում նրանց անտեղյակությունից և սխալ դատողությունից բխող սխալների համար:

Նյութապաշտական հակումներ ունեցողները հաճախ անտեղի տառապում են: Նման մարդիկ պետք է սովորեն ինքնատիրապետում, հակառակ դեպքում նրանք նման են ֆիզիկական աշխարհի շարժվող մասերի, որոնք պարտավոր են օրական ծխել որոշակի քանակությամբ ծխախոտ և ուտել որոշակի սնունդ: Նրանք գլխացավ են ունենում, եթե բաց են թողնում սուրճը կամ ճաշը, և կարող են քնել միայն որոշակի բնութագրերով ներքնակի վրա: Չնայած հարմարավետությունը լավ է, չպետք է թույլ տալ, որ նրանք ստրկացնեն իրենց: Հավասարակշռությունը կարևոր է, և եթե մարդը չհավասարակշռի իր մտավոր, ֆիզիկական և հոգևոր բնույթը, չի ճանաչի երջանկությունը: Անխոհեմ է թույլ տալ, որ նյութական բնույթը գերիշխի իր իմաստության և խորաթափանցության վրա: Վերջնական խոսքը և վերջնական որոշումը միշտ պետք է պատկանեն խղճին և խորաթափանցությանը:

Պարզ կյանքը և բարձր մտքերը պետք է լինեն մարդկության նպատակները: Մենք պետք է մեր մեջ կրենք երջանկության բոլոր տարրերը: Սա հնարավոր է մեդիտացիայի և մեր գիտակցությունը մշտապես թարմացվող հոգևոր ուրախության հետ համապատասխանեցնելու միջոցով: Աստված համընդհանուր երանություն է, և Նրա հետ ներդաշնակության մեջ մենք զգում ենք Նրա ուրախությունը և համտեսում Նրա քաղցրությունը: Մենք երբեք չպետք է մեր երջանկությունը գրավադրենք որևէ արտաքին ազդեցության: Անկախ նրանից, թե ինչ միջավայրում ենք ապրում կամ աշխատում, մենք պետք է պաշտպանենք մեր ներքին խաղաղությունը դրա ազդեցությունից: Վերլուծեք ինքներդ ձեզ և դառնաք այն, ինչ պետք է լինեք և այն, ինչ ուզում եք լինել: Մարդիկ հազվադեպ են սովորում իրական ինքնատիրապետում. փոխարենը, նրանք անում են բաներ, որոնք վնասակար

են իրենց բարեկեցությանը, բայց միևնույն ժամանակ հավատում են, որ երջանիկ են: Բայց նրանց երջանկությունը պատրանքային է: Երջանկության և հաջողության իրական բանալին կայանում է այն բաները անելու մեջ, որոնք դուք ուզում եք անել, քանի որ դա ձեր պարտականությունն է, և վնասակար բաներ անելուց զերծ մնալու մեջ, քանի որ դրանցից խուսափելն ավելի լավ է:

Դուք չպետք է ձեր միտքը զբաղեցնեք բազմաթիվ մտահոգություններով ու հետաքրքրություններով: Գնահատեք դրանք՝ որոշելու համար, թե արդյոք դրանք իսկապես կարևոր են: Ժամանակը թանկ է և չպետք է վատնվի: Մեկ օգտակար գիրք կարդալը կարող է շատ ավելի լավ բարելավել ձեր բարեկեցությունը, քան ֆիլմեր դիտելը: Ես հաճախ եմ ասում. «Եթե մեկ ժամ կարդում ես, գրիր երկու ժամ: Եթե երկու ժամ գրում ես, մտածիր երեք ժամ: Եթե երեք ժամ մտածում ես, մեդիտացիա արա ամբողջ ընթացքում»:

Ուր էլ որ գնամ, ես միշտ պահպանում եմ իմ հոգևոր խաղաղությունն ու անդորրը: Կողմնացույցի սլաքը միշտ ցույց է տալիս հյուսիսը: Նմանապես, միտքը միշտ պետք է ուղղված լինի հոգևոր ուրախության բևեռին. այդ դեպքում ոչ ոք չի կարողանա խաթարել ձեր խաղաղությունը կամ խաթարել ձեր հավասարակշռությունը:

Մարդը պետք է ձգտի ամեն օր ավելի լավը լինել, քան նախորդը, հակառակ դեպքում նա կարող է հետընթաց ապրել առողջության, ներքին խաղաղության և երջանկության առումով: Ինչո՞ւ: Որովհետև նրանք բավարար ջանքեր չեն գործադրում իրենց մտքերն ու գործողությունները վերահսկելու համար: Մարդիկ ստեղծում են իրենց սովորությունները և կարող են փոխել դրանք: Եթե դուք հակված եք բացասական

մտածողության, շրջապատեք ձեզ լավ մարդկանցով, կարդացեք լավ գրքեր և մեդիտացիա արեք:
Անհրաժեշտության դեպքում ձեր ընկերներին փոխելը կարող է դրական ազդեցություն ունենալ ձեր կյանքի վրա:

Երբ որոշում եք դեպի լավը փոխվել, հիշեք, որ լավ ընկերակցությունը և դրական ազդեցությունները կարևոր և անփոխարինելի են ձեր նպատակներին հասնելու համար: Միջավայրի ազդեցությունը՝ լավ թե վատ, ավելի ուժեղ է, քան կամքի ուժը, ուստի հիշեք սա ուրիշների հետ շփվելիս:

Ինքնավերլուծությունը նույնպես կարևոր է ինքնակատարելագործման համար: Եթե կարողանաք համարձակորեն և անվախորեն վերլուծել ինքներդ ձեզ, կկարողանաք դիմակայել ուրիշների վերլուծությանը, և նրանց քննադատությունը չի ազդի ձեզ վրա:

Նրանք, ովքեր կենտրոնանում են ուրիշների թերությունների վրա, գիշատիչներ են: Աշխարհը լի է չարությամբ, ուստի մարդ չպետք է ո՛չ չար խոսի, ո՛չ չար մտածի, ո՛չ էլ չարություն գործի: Փոխարենը, մարդ պետք է լինի վարդի նման՝ տարածելով բարության, մաքուր մտադրությունների և եղբայրական սիրո բույրը: Թող մարդիկ զգան, որ դու իսկական ընկեր ես՝ կառուցող, այլ ոչ թե կործանող: Եթե ցանկանում ես ավելի լավը լինել, քան կաս, վերլուծիր ինքդ քեզ և զարգացրու քո մեջ եղած ազնիվ հատկանիշները: Բարի հոգին ավելի պերճախոս է խոսում իր տիրոջ մասին, քան խոսքերը, քանի որ այն արձակում է եզակի թրթռում, որը մյուսները զգում և հասկանում են առանց սխալվելու: Մտածիր լույսի մասին, և խավարը կանհետանա: Սովորիր, մտածիր և արա այն ամենը, ինչ կարող ես՝ ուրիշներին օգնելու և նրանց ուսերից անհանգստության, ցավի, վախի և անարդարության բեռը թեթևացնելու համար:

Շատ մարդիկ աննպատակ թափառում են կյանքում՝ առանց հստակ նպատակի: Սահմանեք ձեր նպատակը և աշխատեք դրան հասնելու համար: Ժամանակ հատկացրեք ինքնավերլուծության և անձնական աղոթքի համար: Կան շատ ոգեշնչող բաներ, որոնք սպասում են բացահայտման, բայց մենք հաճախ մեր ժամանակն ու էներգիան վատնում ենք չնչին բաների վրա: Երջանկությունը չի գա, եթե չկենտրոնանանք մեծ գործիչների իմաստության վրա և չառաջնորդվենք նրանց լույսով: Նրանց գաղափարները կարելի է գտնել այլ հոգևոր գրքերում և գրվածքներում՝ մեզ օգնելու և ուղղորդելու համար:

Կյանքի հաճույքներից վայելելը լավ է, բայց ներքին կյանքին և ինքնաճանաչողական խորհրդածությանը ոչինչ չի կարող փոխարինել, քանի որ երջանկությունը կախված է խորհրդածությունից և մեծ մտքերին գրքերում պահպանված նրանց գաղափարների միջոցով ճանաչելուց, ինչպես որ կախված է նաև լավ ու ազնիվ մարդկանցով շրջապատվելուց:

Մենակությունը հաճելի է նրանց համար, ովքեր սիրում են խորհրդածել, բայց դա չի նշանակում հեռանալ մարդկանցից կամ մեկուսանալ: Երբ ցանկանում եք շփվել, դա արեք ամբողջ սրտով, ձեր ողջ սիրով և բարեկամությամբ, որպեսզի ձեր ընկերները մխիթարություն գտնեն ձեր ներկայությամբ և միշտ սպասեն ձեզ տեսնելուն և ձեր լավ ընկերակցությունը վայելելուն:

Խաղաղություն լինի քեզ վրա
Արդյունավետ ոչիսկ

Պարամիանսա Յոգանանդա

**Ես մտա ճգնավորանոց և հպարտությամբ
բանջարեղենով լի զամբյուղ նվիրեցի իմ ուսուցչուհուն՝
Սիրի Յուկցուվարին՝ ասելով.**

**«Սա ձեզ համար նվեր է, պարոն: Այս վեց մեծ
ծաղկակաղամբները ես տնկել եմ իմ սեփական ձեռքերով
և խնամել դրանց աճի բոլոր փուլերում՝ մոր
քնքշությամբ, ինչպես որ նա հոգ է տանում իր նորածին
երեխայի մասին»:**

**Շրի Յուկտիշվարը շնորհակալ ժպիտով
պատասխանեց. «Շնորհակալություն, խնդրում եմ,
պահեք այն ձեր սենյակում, վաղը ինձ այն պետք կգա
հատուկ ընթրիքի համար»:**

**Ես նոր էի ժամանել Պուրի քաղաք՝ ամառային
արձակուրդն անցկացնելու ուսուցչիս ավամերձ
ճգնավորական տանը: Այս երկհարկանի, ուրախ
հանգստավայրը նայում է Բենգալյան ծոցին և կառուցվել
է ուսուցչի կողմից իր աշակերտների օգնությամբ:**

**Հաջորդ առավոտյան վաղ արթնացա՝ թարմացած
աղի ծովային քամուց և ճգնավորության խաղաղ
հմայքից: Լսեցի, թե ինչպես ուսուցիչը կանչում էր ինձ իր
մեղեդային ձայնով, ուստի նայեցի սիրով ու
գուրգուրանքով լի ծաղկակաղամբներին, ապա
զգուշորեն դասավորեցի դրանք մահճակալիս տակ:**

Ուսուցիչն ասաց. «Գնանք լողափ»: Նա առաջ քայլեց,
իսկ ես հետևեցի նրան մի խումբ երիտասարդ
աշակերտների հետ: Ուսուցիչը նախատելով նայեց մեզ և
ասաց.

**«Խնդրում եմ քայլեք երկու շարքով՝ ձեր քայլերը
համաժամանակ պահելով միմյանց հետ»:**

**Ապա նա գննեց մեզ, մինչ մենք հնազանդվում էինք
նրան, և սկսեց ինչ-որ բան արտասանել հետևյալ կերպ.**

Օ՛, տղաներ, ուժեղ եղեք և քայլեք կարգուկանոնով:

**Ես տպավորված էի այն սահունությամբ, որով
ուսուցիչը կարողանում էր համընթաց քայլել իր փոքրիկ
աշակերտների նրբագեղ քայլերին:**

**Ուսուցիչը նայեց աչքերիս մեջ և ասաց. «Կանգնի՛ր:
Փակե՛լ ես ճգնավորարանի հետևի դուռը»:**

Ես պատասխանեցի. «Կարծում եմ՝ այո, պարոն»:

**Սերի Յուկցուվարը մի քանի րոպե լուռ մնաց,
շուրթերին խաղում էր թույլ, գրեթե զսպված ժպիտ, ապա
վերջապես ասաց.**

**«Ո՛չ, ես անտեսեցի, որ սրբազան մեդիտացիան
չպետք է օգտագործվի որպես պատրվակ ֆիզիկական
կերակուրներ չկատարելու համար»:**

**Ես կարծեցի, թե կատակում է, բայց նա ավելացրեց.
«Քո վեց ծաղկակաղամբը շուտով կդառնա հինգը»**

**Մենք վերադարձանք, ինչպես հրահանգել էր
ուսուցիչը, և երբ մոտեցանք ծիսակատարության վայրին,
նա ասաց.**

**«Մի րոպե սպասիր, նայիր, Մուկունդա
(Պարամհանսա), քո ձախ կողմում, բակի մյուս կողմում,
դեպի ճանապարհը: Շուտով ինչ-որ մեկը կգա այնտեղ և
կպատժի քեզ»:**

**Ես թաքցրի իմ նյարդայնությունը այս անորոշ
դիտողություններից: Հանկարծ ճանապարհին տեսա մի
գյուղացու, որը տարօրինակ պարում էր և անիմաստ
ժեստեր էր անում ձեռքերով: Ես գրեթե ապշեցի
հետաքրքրասիրությունից և ուշադիր նայեցի
բացարձակապես ծիծաղելի տեսարանին: Հենց որ
տղամարդը պատրաստվում էր անհետանալ մեր**

տեսադաշտից, Շրի Յուկցվարն ասաց. «Հիմա նա կվերադառնա»:

Գյուղացին անմիջապես փոխեց ուղղությունը և ուղղվեց դեպի ճգնավորարանի հետևի մասը: Ավագոտ արահետով անցնելուց հետո նա մտավ շենք հետևի դռնով, որը ես չէի փակել, ինչպես հրահանգել էր ուսուցիչս: Կարճ ժամանակ անց նա դուրս եկավ՝ ձեռքին իմ սիրելի ծաղկակաղամբներից մեկը: Նրա հպարտությունը ակնհայտ էր, երբ նա քայլում էր արժանապատվորեն և հարգանքով:

Այս զվարճալի տեսարանը, որտեղ ես հայտնվեցի որպես զոհ, չխանգարեց ինձ հետապնդել գողին, որին հետապնդում էի մոլեգին արագությամբ: Հագիվ էի հասել կես ճանապարհին, երբ Շրի Յուկտիշվարը, գլխից մինչև ոտքերը ծիծաղից դողալով, կանչեց ինձ և խնդրեց վերադառնալ: Ուրախության պոռթկումների միջև նա բացատրեց.

«Այդ խեղճը ծաղկակաղամբ էր ուզում, ուստի մտածեցի, որ նրա համար չի խանգարի վերցնել քո ծաղկակաղամբներից մեկը, որը դու լավ չես խնամել»:

Ես շտապեցի սենյակս և հայտնաբերեցի, որ գողը բանջարեղենի սիրահար էր, քանի որ նա չէր դիպչել իմ ոսկե մատանիներին, ժամացույցիս կամ փողերին, որոնք բոլորը ցրված էին վերմակի վրա: Փոխարենը, նա սողոսկել էր մահճակալի տակ՝ դեպի ծաղկակաղամբի թաքնված զամբյուղը՝ կատարելով իր սրտի ցանկությունը:

Այդ երեկոյան ես խնդրեցի Սրի Յուկտվարին բացատրել ինձ այդ դեպքը, որը զուրկ չէր որոշ շփոթեցնող առանձնահատկություններից: Ուսուցիչը դանդաղորեն գլուխը թափ տվեց և ասաց.

«Դուք կհասկանաք, որ մի օր գիտությունը շուտով կբացահայտի մի շարք անհայտ օրենքներ»:

Մի քանի տարի անց, երբ ռադիոյի հրաշքները հանկարծակի լուսաբացին զարմանքով լի աշխարհում, ուսուցչի մարգարեությունը հիշեցին: Տարածության և ժամանակի մասին հին պատկերացումները ընդմիշտ անհետացան, քանի որ այժմ չկա ոչ մի տուն, որքան էլ փոքր լինի, որին չհասնի համաշխարհային ռադիո (և արբանյակային) ալիքների բազմությունը: Նույնիսկ ամենաբուրժուազները բացվել և ընդլայնվել են մարդկության որոշիչ բնութագրիչներից մեկի՝ գոյության ամբողջականության անհերքելի ապացույցի առջև:

Ծաղկակաղամբի կատակերգական պատմությունը կարելի է հասկանալ՝ այն համեմատելով ռադիոյի հետ: Իմ ուսուցիչը լիարժեք հաղորդիչ և ընդունիչ էր: Մտքերը ոչ այլ ինչ են, քան նուրբ, եթերային թրթռումներ: Ճիշտ այնպես, ինչպես զգայուն ռադիոն է ամենուրեք հեռարձակվող հազարավոր հաղորդումներից ընտրում որոշակի ծրագիր, այնպես էլ Շրի Յուկտիշվարը ընկալունակ էր մեկ մտքի՝ ծաղկակաղամբով տարված հիմարի մտքի նկատմամբ՝ այս աշխարհում հեռարձակվող անթիվ մարդկային մտքերից: Երբ մենք քայլում էինք դեպի լողափ, ուսուցիչը զգաց պարզ գյուղացու ցանկությունը և անմիջապես գործեց այն կատարելու համար: Իմ ուսուցչի սուրբ աչքը նկատեց, թե ինչպես է պարում տղամարդը աշակերտներից առաջ: Իմ մոռացումը փակել ճգնավորական տան դուռը՝ ուսուցչին հարմար պատրվակ տվեց ինձ զրկելու իմ սիրելի բույսերից մեկից: Այսպիսով, Շրի Յուկտիշվարը, հանդես գալով որպես ընդունիչ, նաև հանդես եկավ որպես փոխանցիչ: Այս դերում ուսուցիչը կարողացավ ուղղորդել գյուղացուն՝ հետ քաշվելու իր քայլերից և գնալու որոշակի սենյակ՝ մեկ ծաղկակաղամբ ստանալու համար:

Հստակությունը հոգու ուղեցույց է և իսկապես դրսևորվում է մարդու մեջ հանգստության պահերին: Գրեթե յուրաքանչյուր մարդ զգացել է անբացատրելի ներքին ինտուիցիա կամ կարողացել է արդյունավետորեն փոխանցել իր մտքերը մեկ այլ մարդու:

Անհանգստության շեղող գործոններից ազատ մարդկային միտքը կարող է կատարել ռադիոյի բոլոր բարդ գործառույթները՝ փոխանցել և ստանալ մտքեր, ինչպես նաև զտել անցանկալի մտքերը: Ճիշտ այնպես, ինչպես ռադիոկայանի հաղորդման հզորությունը կախված է իր օգտագործած էլեկտրաէներգիայի քանակից, մարդկային մտքի արդյունավետությունը, ինչպես ռադիոյի, կախված է յուրաքանչյուր անհատի կամքի ուժից:

Բոլոր մտքերը հավերժ մնում են տիեզերքում: Խորը կենտրոնացման միջոցով լուսավորյալ ուսուցիչը կարող է գրավել և կարդալ ցանկացած մարդու մտքերը՝ կենդանի թե մահացած: Մտքերը ունեն համընդհանուր, այլ ոչ թե անհատական ծագում: Ճշմարտությունները չեն կարող ստեղծվել, այլ բացահայտվել: Կեղծ մտքերը՝ փոքր թե մեծ, բխում են զանազանելու անբավարար կարողությունից: Յոգայի նպատակն է հանգստացնել միտքը, որպեսզի այն կարողանա լսել ներքին ձայնի անսխալ առաջնորդությունը՝ առանց աղավաղման կամ շփոթության:

Ռադիոն և հեռուստատեսությունը հեռավոր մարդկանց ձայներն ու պատկերները միաժամանակ հասցրին միլիոնավոր մարդկանց տներ: Սա առաջին գիտական ցուցումն էր, որ մարդկությունը համընդհանուր ոգի է: Զնայած կույր սուբյեկտիվությունը բոլոր միջոցներով փորձում է գերիշխել և զավթել մարդկության էությունը, այն մարմին չէ, որը

սահմանափակված է տարածության որոշակի կետով, այլ համընդհանուր գոյության ոգի:

Այս կապակցությամբ ֆիզիոլոգիայի Նոբելյան մրցանակի դափնեկիր Չարլզ Ռոբերտ Ռիշեն գրել է հետևյալը.

«Իսկապես տարօրինակ և ուշագրավ է, որ անհավանական բնական երևույթները դեռևս տեղի են ունենում: Երբ դրանք հաստատվեն, դրանք մեզ ավելի չեն զարմացնի, քան գիտությունը նախորդ դարում: Այն երևույթները, որոնք մենք այժմ հեշտությամբ ընդունում ենք, կարծում են, որ դադարում են մեզ զարմացնել, քանի որ դրանք դարձել են հասկանալի: Բայց դա այդպես չէ: Եթե դրանք այլևս չեն զարմացնում մեզ, դա ոչ թե այն պատճառով է, որ մենք հասկանում ենք դրանք, այլ որովհետև դրանք դարձել են ծանոթ: Եթե մենք պետք է զարմանանք ամեն ինչով, ինչ անհասկանալի է, ապա պետք է զարմանանք ամեն ինչով. օդ նետված քարով, կաղնով, որը մեծ կաղնու է վերածվում, տաքացնելիս ընդարձակվող սնդիկով և մագնիսի կողմից ձգվող երկաթով»:

«Այսօր գիտությունն այլևս բարդ չէ: Մեր սերունդների կողմից եզրակացվող զարմանալի և անսպասելի փաստերը հիմա մեզ մոտ են և, այսպես ասած, մեզ են նայում, չնայած մենք դրանք չենք տեսնում: Բայց ասել, որ մենք դրանք չենք տեսնում, բավարար չէ. մենք չենք ուզում տեսնել դրանք, քանի որ հենց որ ի հայտ է գալիս անսպասելի և անծանոթ փաստ, մենք փորձում ենք այն տեղավորել ընդունված գիտելիքների ընդհանուր շրջանակում և զայրանում ենք, եթե դրանից հետո որևէ մեկը համարձակվում է փորձարկումներ անել»:

Աղբյուր՝ Յոգիի օրագիրը. Ինքնակենսագրություն

Ես տեսա, որ թաքնվում էիր

Ես նայեցի մի ծաղկի և աղոթեցի, և անմիջապես տեսա քեզ, ո՛վ Աստվածային Հոգի, թաքնված դրա մեջ: Այն ճառագում էր քո ներկայության բույրը, նրա թերթիկները ներկված էին քո վարդագույն անմեղությամբ, իսկ նրա սիրտը փայլում էր քո իմաստության ոսկով:

Եվ ես տեսա քո համապարփակ ուժը, որը պահում էր նրա բարակ ցողունը և նրա փարթամ կանաչ տերևները: Ինչ վերաբերում է կյանքի և հավերժության առեղծվածներին, ես տեսա դրանք քնած ծաղկափոշու մեջ, և քո անսահման հպումը ոգեշնչեց մեղվին և բորբոքեց նրա կուրծքը, այնպես որ այն սկսեց կում-կում խմել քո քաղցրությունը:

Տուր ինձ Քո արարչագործության հրաշքների մասին գիտելիքներ և բացահայտիր ինձ Քո անվերջ գաղտնիքները, որոնք թաքնված են նույնիսկ ճանապարհի եզրին աճող ամենափոքր մոլախոտերի մեջ:

Հավերժությունից եկող շշուկներ

Սեփական բնավորությունը սանձահարելը կամ վնասակար գծերը հաղթահարելը

Բնավորությունը սահմանելը հեշտ չէ, բայց մենք գիտենք, թե ինչ է դա: Երբ դուք գտնվում եք անհանգիստ և զայրացած վիճակում, ձեր վարքագիծը նորմալ չէ, և դուք այն մարդը չեք, ով պետք է լինեիք: Արդյունքում, դուք ձեզ նեղված և մեկուսացած եք զգում: Եվ ի՞նչ կարող է ավելի հիմար լինել, քան մարդու համար իր գործողություններով և արձագանքներով ինքն իրեն դժբախտություն պատճառելը:

Ոչ ոք չի սիրում տառապանքը: Մի՞թե մարդը չպետք է վերլուծի իրեն հաջորդ անգամ, երբ տխուր տրամադրություն ունենա: Եթե դա անի, կտեսնի, որ կամավոր կերպով իրեն դժբախտ է դարձնում: Երբ նա

այդպիսի տիտուր վիճակում է, շրջապատի մարդիկ զգում են նրա տառապանքը և խուսափում են նրա ընկերակցությունից:

Ուր էլ որ մարդ գնա, նա շատ բան է ասում առանց խոսքերի, քանի որ նրա ընդհանուր տրամադրությունը արտացոլվում է նրա աչքերում, և յուրաքանչյուր ոք, ով նայում է նրան, զգում է իրենից բխող բացասականությունը: Տեսնելով նրա աչքերում արտացոլված մոլթ, չար զգացմունքները՝ մյուսները վանում են իրեն՝ նախընտրելով հեռու մնալ այդ անհանգստացնող թրթռումներից: Չայրույթը նախ պետք է վտարվի մտքի հայելուց, նախքան աչքերում դրա արտացոլանքը ջնջելը:

Այս աշխարհում մարդը ապրում է ապակե տան մեջ, շրջապատված ուրիշներով, անկարող է ձևացնել կամ ձևացնել: Հետևաբար, նա պետք է ապրի բնական կյանքով: Ինչո՞ւ չվարվել այնպես, որ արժանանա հարգանքի և հիացմունքի: Ինչո՞ւ չտեսնել նրա աչքերում ազնվականությունը և դեմքին ուրախությունը: Մարդու բոլոր լավ հատկանիշներն ու առաքինությունները թաքնված են ներսում՝ մռայլության և տառապանքի շերտի տակ:

Ոչ միայն ուրիշները նկատում են նրա վարքագիծը, այլև նա նկատում է նրանց վարքագիծը: Քանի որ նա հակված է իրեն համեմատել ուրիշների հետ՝ շրջապատի մարդկանց անընդհատ դիտարկելու արդյունքում, նա դառնում է հոգեբանական դժբախտության զոհ: Կամ կարող է տառապել և անհանգստացնել այս աշխարհում իր առջև ծառացած շարունակական դժվարությունները: Բնավորությունը հաճախ շրջակա միջավայրի ազդեցությունների արդյունք է: Մեզանից յուրաքանչյուրը տարբեր ձևերով է ազդում շրջապատող աշխարհի վրա: Բայց մենք չպետք է թույլ տանք, որ մենք ընկճվենք արտաքին հանգամանքների պատճառով: Եվ ինչո՞ւ

պետք է կրենք մեր շրջապատի անհանգստացնող ազդեցությունների բեռը:

Որոշ մարդիկ դիմում են բացասական հոլզերի դրսևորմանը՝ խնդրի կամ իրավիճակի հետ բախվելուց խուսափելու համար: Սակայն այս բացասական վարքագծերը ո՛չ փախուստ են, ո՛չ էլ հոլզական անվտանգության ցանց: Բնական է ժամանակ առ ժամանակ ժամանակավորապես տրվել տխրությանը և մեղամաղձությանը, բայց չպետք է թույլ տալ, որ այդ զգացմունքները վերահսկեն ձեզ:

Յուրաքանչյուր անհատականության գիծ ունի իր հիմքում ընկած պատճառը: Որևէ գիծ վերացնելու համար պետք է դրա պատճառը վերացվի: Կարևոր է ամեն օր կանգ առնել և մտորել՝ ուսումնասիրելով ձեր մտքերն ու դրդապատճառները՝ ձեր անհատականությունը հասկանալու և այն վնասակար լինելու դեպքում դրա հետ գործ ունենալու և շտկելու ճիշտ եղանակը սովորելու համար: Դուք կարող եք հայտնվել անտարբերության վիճակում՝ չցանկանալով հաշվի առնել ուրիշների որևէ առաջարկ: Այս իրավիճակում կարևոր է գիտակցված ջանքեր գործադրել դրական և գրավիչ փորձառություններ զարգացնելու համար: Չգուշացեք անտարբերությունից, որը խոչընդոտում է առաջընթացին և կաթվածահար է անում կամքի ուժը:

Կամ մարդը կարող է հուսահատվել և հուսահատվել հիվանդությունից՝ հավատալով, որ անկարող է վերականգնել իր առողջությունը: Այս դեպքում առողջ ապրելակերպի սկզբունքները պետք է կիրառվեն բարոյական և էթիկական հիմքերի վրա հիմնված առողջ և արդյունավետ կյանք ստեղծելու համար: Ավելին, մարդ պետք է աղոթքով դիմի Ամենակարող Աստծուն՝ Նրա բուժիչ ուժի նկատմամբ ավելի մեծ հավատ զարգացնելու համար:

Եթե մարդը համոզվել է իրեն, որ ինքը ձախողակ է և չի կարող որևէ բանի հասնել, ապա խնդիրը պետք է

վերլուծվի և պարզվի, թե արդյոք նա գործադրել է բոլոր անհրաժեշտ ջանքերը:

Աստված կառավարում է ամբողջ տիեզերքը՝ մինչև ամենափոքր և ամենաաննշան մանրամասները, և մարդկությունը ստեղծված է Նրա պատկերով: Հետևաբար, մենք չենք կարող արդարացումներ կամ արդարացումներ գտնել ձախողման համար: Մի՛ վախեցեք աշխատանքից, անկախ նրանից, թե որքան դժվար է այն, քանի որ աշխատանքը «ամրացնում է» մարմինը և ոչ մեկին չի վնասում: Այնուամենայնիվ, պետք է սովորել աշխատել և հանգիստ մտածել: Երբ դուք և՛ էներգետիկ եք, և՛ հանգիստ, կարող եք իրականացնել այն, ինչ ուզում եք, քանի որ ձեր միտքը պարզ է:

Բացի հաջողության հասնելու համար անհրաժեշտ ջանքեր չգործադրելուց, մարդկանց մեծ մասը նաև մտավորապես անգործունյա է: Նրանք շատ ժամանակ են անցկացնում չմտածելով: Ոմանք սա համարում են հանգիստ և թուլացում: Բայց իրական հանգստի ժամանակ միտքը և՛ ակտիվ է, և՛ հանգիստ: Այդ հանգիստ պահերին կարելի է մտածել Աստծո, գեղեցիկ տեսարանի կամ հաճելի փորձառության մասին: Դրական, հանգիստ մտավոր աշխատանքը թարմացնող և աշխուժացնող է: Այնուամենայնիվ, շատերը ստեղծագործական ջանքերը շփոթում են սթրեսի հետ և աշխատում են լարված, նյարդային վիճակում:

Ստեղծագործական մտածողությունը անառողջ խառնվածքի լավագույն հակաթույնն է: Այս խառնվածքը տիրում է գիտակցությանը, երբ մարդը գտնվում է բացասական կամ անհանգիստ վիճակում: Երբ միտքը զուրկ է դրական մտքերից, նրա տերը ընկճվում է և ծանրաբեռնվում անհանգստություններով: Իսկ ընկճվածության և անհանգստությունների հետ գալիս է նաև սատանան, որը բնակություն է հաստատում այդ մարդու մտքերում և լիակատար վերահսկողություն է հաստատում տիրոջ վրա:

**Հետևաբար, ընկեր իմ, աշխատիր
ստեղծագործական գաղափարների զարգացման վրա:
Երբ ֆիզիկական աշխատանքով չես զբաղվում, մտքումդ
ստեղծագործական ինչ-որ բան արա: Պահիր այն
զբաղված, որպեսզի ժամանակ չմնա սթրեսի և
անհանգստության վրա կենտրոնանալու համար:**

**Ստեղծագործական մտածողությունը զարմանալի է և
հրաշալի, ինչպես ապրել մեկ այլ աշխարհում: Բոլորը
պետք է զարգացնեն այս ունակությունը: Ես հազվադեպ
եմ մտածում իմ դասախոսությունների մեկ բառի մասին,
և սա դրանցից մեկն է՝ նախքան դրանք կարդալը: Բայց
հենց որ խորանում եմ թեմայի մեջ, հոգիս սկսում է ինձ
հետ խոսել զարմանալի բաների մասին: Երբ
ստեղծագործաբար մտածում ես, չես զգում մարմինը կամ
անհանգստացած զգացմունքները, քանի որ այդ
պահերին դու ներդաշնակության մեջ ես աստվածային
ոգու հետ:**

**Մեր ինտելեկտը ձևավորվում է աստվածային,
ստեղծագործ ինտելեկտի պատկերով, որի միջոցով ամեն
ինչ հնարավոր է: Եթե մենք չապրենք այդ գիտակցության
մեջ, մենք կդառնանք բարդ հատկանիշների մի
ամբողջություն: Դրական, ստեղծագործ մտածողության
միջոցով մենք հաղթահարում ենք այդ հատկանիշները:
Ավելին, ստեղծագործ մտածողության միջոցով մենք
գտնում ենք պատասխաններ և լուծումներ մեր բոլոր
հարցերին և ուրիշների հարցերին ու խնդիրներին:**

**Վատ բնավորությունը նման է քաղցկեղի, որը կրծում
է ներքին խաղաղությունը: Ահա թե ինչու կոպիտ
բնավորություն ունեցողները չեն կարողանում խուսափել
իրենց դժվարություններից և խնդիրներից:**

**Անկախ նրանից, թե որքան ծանր են մարդու
հանգամանքները, նա չպետք է հուսահատվի: Նրանք
կարող են հաղթանակ տանել իրենց մտքերում: Երբ
անկայուն բնավորություն ունեցող մարդը ձախողվում է,
նա ձեռքերը վեր է բարձրացնում և ընդունում**

պարտությունը: Բայց նա, ով իր միտքը անկոտրում է, կյանքի ճակատամարտում իրական հաղթողն է, նույնիսկ եթե շրջապատող աշխարհը մոլեգնում է հրաբխի պես:

Մարդը ուզո՞ւմ է բանտարկված լինել, թե՞ ազատ: Երբ նա չափազանց խիստ է սահմանափակում իրեն իր խառնվածքով, նա անկարող է դառնում շարունակել դիմակայել կյանքի մարտահրավերներին: Երբ նա թույլ է տալիս բացասական տրամադրություններին մթագնել իր միտքը, նրա կամքի ուժը թուլանում է, և նրա վճռականությունը տատանվում է: Խառնվածքային հակումները ուղեղը պարուրում են շփոթության և շփոթմունքի մշուշով՝ խաթարելով առողջ դատողությունը և բոլոր ջանքերը դարձնելով անօգուտ:

Կարելի է հաղթահարել նրանց բնավորությունը, որքան էլ դա կոպիտ ու տհաճ թվա: Նախ, նրանք պետք է որոշեն, որ այլևս չեն լինի մռայլ ու դժգոհ: Եվ եթե տրամադրության փոփոխություն տեղի է ունենում իրենց վճռականությանը հակառակ, նրանք պետք է վերլուծեն այն՝ հասկանալու համար, թե ինչպես է այն սողոսկել իրենց մեջ և ինչ-որ կառուցողական բան անեն դրա հետ կապված:

Ավելին, ոչինչ չպետք է անգգուշորեն արվի, այլ պետք է արվի զգույշ և խորը մտավոր կենտրոնացմամբ: Մենք պետք է զբաղվենք ստեղծագործական գործունեությամբ, քանի որ Աստված մեզ օժտել է անսահմանափակ ներուժով: Ի՞նչ արդարացում կա հոգեբանական ձախողմանը հանձնվելու համար՝ տրվելով թուլացնող և անառողջ մտքերին: Մարդ պետք է ազատվի կործանարար հոգեբանական վիճակներից, որոնք արգելակներ են հանդիսանում իրական առաջընթացի անիվների վրա: Եթե անիվները չազատվեն սեղմող արգելակներից, շարժումն ու առաջընթացը անհնար են: Ամեն առավոտ հիշեցրեք ինքներդ ձեզ, որ Աստված ձեզ հետ է, և անկախ ձեր դժվարություններից, դուք ունեք դրանք հաղթահարելու ուժ: Դուք Գերագույն Հոգու

զորութիւնների օրինական ժառանգորդն եք, և, հետևաբար, դուք ավելի ուժեղ եք, քան հանգամանքները և ավելի մեծ, քան իրադարձությունները:

Խելացի, խելացի տղան չի վայելում հեշտ խնդիրներ լուծելը. նա վայելում է դժվարները: Բայց շատ մարդիկ վախենում են կյանքի դժվարություններից: Ես երբեք չեմ վախեցել դրանցից, որովհետև միշտ աղոթել եմ.

«Աստված իմ, ավելացրու Քո ուժը իմ մեջ, պահիր ինձ դրական մտածելակերպի մեջ, որպեսզի Քո օգնությամբ միշտ կարողանամ հաղթահարել իմ դժվարությունները»:

Կառուցողականորեն մտածեք խնդրի մասին, մինչև այլևս չկարողանաք մտածել: Երբ ես գործ ունեմ որևէ խնդրի հետ, ես ամեն ինչ անում եմ այն լուծելու բոլոր հնարավոր քայլերը ներառելու համար, մինչև որ կարողանամ անկեղծորեն և անկեղծորեն ասել. «Ես արել եմ իմ լավագույնը, և սա այն ամենն է, ինչ կարող եմ անել»: Այնուհետև ես մոռանում եմ խնդրի մասին:

Խնդիրների վրա կենտրոնացող մարդը դառնում է դյուրագրգիռ և հեշտությամբ նեղվում: Խուսափեք դրանից: Երբ խնդիր է առաջանում, դրա վրա կենտրոնանալու փոխարեն մտածեք այն լուծելու բոլոր հնարավոր եղանակների մասին: Եթե զգում եք, որ անկարող եք հստակ մտածել, համեմատեք ձեր անհանգստությունները ուրիշների կողմից բախվող նմանատիպ խնդիրների հետ և սովորեք նրանց փորձից՝ ձախողման և հաջողության ուղիները բացահայտելու համար: Ընտրեք այն քայլերը, որոնք թվում են ամենատրամաբանական և իրատեսական, և նվիրվեք դրանք իրականացնելուն: Տիեզերքի ամբողջ գրադարանը պահվում է ձեր մեջ: Ամեն ինչ, ինչ դուք ուզում եք իմանալ, արդեն կա: Սա բացահայտելու համար պարզապես պետք է մտածեք ստեղծագործաբար և նորարարորեն:

Կոշտ բնավորությունը բթացնում է հասկացողությունը և կարծրացնում զգացմունքները՝

անհնար դարձնելով մարդու համար ուրիշների հետ լեզու գտնելը: Ընտանեկան կյանքը պետք է լինի ապաստարան, բայց կոպիտ բնավորությունը այն վերածում է ողբերգական դժոխքի: Ամուսինը տուն է գալիս և տեսնում կնոջը դեպրեսիվ տրամադրության մեջ, ինչը անհնար է դարձնում նրա հետ շփվելը: Կամ նա կարող է վերադառնալ վատ տրամադրությամբ, ինչը անհնար է դարձնում նրա հետ բանավիճելը: Շատ խնդիրներ են պատահում մարդկանց հետ կոպիտ բնավորության պատճառով: Երբ ընտանիքի անդամը եռում է զայրույթից կամ անտարբեր է, դուք անմիջապես ազդում եք նրա բնավորության վրա: Կամ գուցե դուք այցելում եք ուրախությամբ լի մեկին, միայն թե տեսնեք, որ նա վիճող և վիրավորական է, որը անմիջապես ձեր երջանկությունը վերածում է արցունքների և ստիպում է ձեզ նույն կերպ վրեժ լուծել: Մի թողեք, որ ուրիշների բնավորությունը վնասի ձեզ:

Հեշտ է վրեժ լուծել, բայց սեր առաջարկելը լավագույն միջոցն է ուրիշների զայրույթը մեղմելու և նրանց վնասը կանխելու համար: Այդ սերը պետք է մաքուր լինի, քանի որ երբ այն բխում է սրտից, այն կախարդական ազդեցություն ունի:

Մենք չպետք է կենտրոնանանք հետևանքների վրա, նույնիսկ եթե մեր սերը դիմավորվի անտարբերությամբ: Սերը ավելի ուժեղ է, քան ատելությունը, և դրա ազդեցությունը հզոր է ու զարմանալի:

Գիտե՞ք, որ ձեր հոգու մեջ մի հրաշալի այգի է թաքնված: Մտքերի հրաշալի այգի՝ բուրավետ սիրով, բարությամբ, հասկացողությամբ և խաղաղությամբ, այգի, որի գեղեցկությունն ու հաճույքը գերազանցում են բոլոր երկրային ծաղիկներին և բուրավետ խոտաբույսերին: Դուք բուրավետ ծաղիկ եք ստեղծում, երբ ինչ-որ մեկը սխալ է հասկանում ձեզ զայրույթի նոպայի ժամանակ, և դուք անընդհատ սեր եք առաջարկում: Մի՞թե այդ սիրո և հասկացողության

բույրն ավելի երկարատև և մաքուր չէ, քան ցանկացած բնական վարդ: Հետևաբար, միշտ հիշեք, որ ձեր միտքը այգի է, և պահեք այն գեղեցիկ և բուրավետ մաքուր, սուրբ մտքերով: Մի թույլ տվեք, որ այն դառնա ցեխոտ ճահիճ՝ լի ատելության նողկալի գծերով: Եթե դուք մշակում եք խաղաղության և սիրո ծաղիկներ՝ լցված երկնային բույրով, հոգևոր գիտակցության մեղուն կձգվի դեպի ձեր այգին: Ինչպես մեղուն փնտրում է միայն ամենաքաղցր մեղր արձակող ծաղիկներ, այնպես էլ Աստված կայցելի ձեզ, երբ ձեր կյանքը լցվի քաղցր, վարդագույն մտքերով: Որոշեք, որ թույլ չեք տա, որ չարի և զայրույթի վնասակար, փտած մոլախոտերը աճեն ձեր հոգևոր լավ հատկանիշների այգում: Որքան շատ եք մշակում սուրբ հատկանիշները, որոնք նման են ծաղկող ծաղիկների, այնքան ավելի Աստված կբացահայտի Իր սուրբ ներկայությունը ձեր մեջ:

Արևելյան իմաստության տեքստերում ասվում է, որ այն մարդը, ով հանգիստ և հավասարակշռված է և՛ ընկերոջ, և՛ թշնամու դեմ, չի տուժում ջերմության և ցրտի, հաճույքի և ցավի երկվությունից, շատ թանկ է Աստծո համար: Մշտապես սեր առաջարկելով կոպիտ և դաժան բնույթ ունեցողներին, խաղաղություն նրանց, ովքեր տանջվում են վախերով և ծանրաբեռնված են անհանգստություններով, քաղցրություն նրանց, ովքեր ունեն դառը բնավորություն, ուրախություն նրանց, ովքեր ծանրաբեռնված են տառապանքով և թշվառությամբ, և օրինակ ծառայելով նրանց համար, ովքեր մոլորվում են սխալի և մեղքի ճանապարհներով, դուք հաղթահարում եք բացասական գծերը՝ ձեր միտքը զբաղված պահելով օգտակար և ստեղծագործական ձգտումներով:

Ես հաճախ եմ ասում. «Եթե մեկ ժամ կարդում ես, գրիր երկու ժամ, եթե երկու ժամ գրում ես, մտածիր երեք ժամ, եթե երեք ժամ մտածում ես, անընդհատ մեդիտացիա արա»:

Աստված բոլոր երջանկության աղբյուրն է, և հնարավոր է հասնել Նրան մեր առօրյա կյանքում: Սակայն մարդը հաճախ զբաղված է լինում այնպիսի բաներով, որոնք հանգեցնում են դժբախտության: Մեդիտացիան վատ սովորություններից ազատվելու և հրաշալի աշխարհում ապրելու լավագույն միջոցն է՝ այնպիսի աշխարհ, ինչպիսին հասկացավ մեծ իմաստունը, երբ ասաց. «Տե՛ր, ես երգում էի Քո օրհնյալ անունը և կորչում էի Քո մեջ: Երբ վերադարձա այս գիտակցությանը, հասկացա, որ թողել էի իմ հին մարմինը՝ հայտնվելու նոր մարմնում, որը Դու տվեցիր ինձ»:

Հնդկաստանում կա նմանատիպ պատմություն մեկ այլ սրբի մասին: Մի երիտասարդ նոր էր մահացել, և Նրա մարմինը տանում էին խարույկի մոտ: Երբ սգացողները պատրաստվում էին կրակ վառել, հանկարծ հայտնվեց մի ծերունի, որը վազում էր և գոռում. «Կանգնե՛ք: Մի՛ վառեք կրակը: Ես կօգտագործեմ այդ մարմինը»: Հենց որ նա ասաց այս խոսքերը, ծերունու մարմինը ընկավ գետնին՝ մեռած, մինչդեռ երիտասարդը վեր կացավ վառելիքների կույտից և շտապեց դեպի անտառ: Ծերունին մեծ սուրբ էր և չէր ուզում ընդհատել իր երկրպագությունը՝ նորածնի անկենդան մարմնով վերադառնալով կյանքի, ուստի նա որոշեց օգտագործել երիտասարդի մարմինը՝ իր հոգևոր գործունեությունը շարունակելու համար:

Կյանքի և մահվան մասին շատ զարմանալի բաներ կան, որոնք սպասում են բացահայտման: Մեդիտացիան այն ճանապարհն է, որով մենք պետք է ապրենք մեր աստվածային բնույթի և Աստծո հետ ներդաշնակ: Մահը սարսափեցնում է մարդկությանը, քանի որ այն Աստծուն հեռու է պահել մեր կյանքից:

Բոլոր ցավոտ բաները մեզ լցնում են սարսափով ու սարսափով, որովհետև մենք սիրում ենք աշխարհը՝ առանց հասկանալու դրա իմաստն ու նպատակը: Բայց

Երբ մենք ամեն ինչի մեջ տեսնում ենք Աստծուն, վախը անհետանում է: Մենք միշտ «ծնվում» ենք և՛ կյանքում, և՛ մահվան մեջ: Իրականում, մահը սխալ անվանում է, որովհետև մահ գոյություն չունի: Երբ կյանքը հոգնում է, մենք թափում ենք մարմնի հաստ թիկնոցը և վերադառնում նուրբ, եթերային աշխարհ:

Մահը նշանակում է վերջ: Կոտրված մասերով կառքը մեռած կառք է, քանի որ հասել է իր վերջնակետին: Բայց անմահ հոգին չի կարող կործանվել: Ամեն գիշեր, երբ մենք քնում ենք, հոգին ապրում է եթերային մարմնում՝ անտեղյակ ֆիզիկական մարմնից: Եթե ֆիզիկական գիտակցության կորուստը մահ նշանակեր, հոգին կմահանար, երբ մենք քնում ենք: Բայց մենք չենք մահանում, երբ քնում ենք, և ոչ էլ լիովին կորցնում ենք գիտակցությունը, քանի որ արթնանալիս հիշում ենք՝ մեր քունը խաղաղ էր, թե անհարմար: Նմանապես, մենք չենք մահանում մահից հետո:

Նրանք, ովքեր թույլ են տալիս իրենց միտքը կարծրանալ, իսկապես մեռած են: Կյանքի առեղծվածը լուծելու համար դուք պետք է վերածնվեք ամեն օր: Սա նշանակում է ամեն օր ձգտել ինչ-որ կերպ կատարելագործվել ինքներդ ձեզ համար: Ամենից առաջ մենք պետք է աղոթենք Աստծուն, որ մեզ իմաստություն տա, քանի որ իմաստության հետ գալիս է ամեն ինչ:

Հասկացողությունը, ստեղծագործական մտածողությունը և կառուցողական, օգտակար գործողությունները պետք է զարգացվեն՝ մեզ կատարելագործելու և ուրիշներին օգուտ տալու համար: Աստծո արքայությունն մտնել ձգտող յուրաքանչյուր ոք պետք է ամեն օր օգնի ուրիշներին՝ իր լավագույն կարողություններով: Այս ուղուն հետևելով՝ մարդը կզգա կենսունակ ուրախություն, որը վերացնում է անցանկալի հատկանիշները: Այս ուրախությունը նաև մտավոր, ֆիզիկական և հոգևոր առաջընթացի անսխալական ցուցանիշ է: Անկասկած, կհասնենք ավելի բարձր

մակարդակների, քանի որ սա այն ճանապարհն է, որը տանում է դեպի Աստծո արքայություն:

Ամեն ջանք պետք է գործադրել խառնվածքը հաղթահարելու համար, քանի որ հենց որ մարդ իրեն ընկճված և դժգոհ է զգում, նա սխալի սերմեր է ցանում իր սեփական հողի մեջ:

Չարամիտ սովորություններին տրվելը աստիճանական մահ է, բայց ամեն օր ուրախ և լավատես զգալու ձգտումը՝ չնայած բոլոր անհանգստացնող և տանջալից փորձություններին, խորհրդանշում է փառահեղ վերածնունդ: Եթե այս մարդկային վերածնունդը չվերածվի վեհ հոգևոր վերածննդի, մարդու համար անհնար է նորոգվել. նա կմնա անշարժ:

Բնավորությունը վարակիչ է, և անհանգստության և դեպրեսիայի ժամանակ այն կարող է բացասաբար անդրադառնալ բնակչության մեծ մասի վրա: Կյանքի դժբախտ դեպքերը չպետք է չափազանց լուրջ ընդունել: Ավելի լավ է մի փոքր ծիծաղել, քան տխրել և ողբալ ձեր ճանապարհին հանդիպող յուրաքանչյուր դժբախտության համար:

Հրաշալի է լավատես լինել և միշտ փորձել ժպտալ Երբ մարդը ցուցաբերում է քաջություն, ուրախություն կամ որևէ դրական հատկանիշ, նա վերածնվում է, ինչը նշանակում է, որ նրա գիտակցությունը նորացվում է՝ ցույց տալով իր իրական հոգևոր բնույթը:

Եվ սա է նոր հոգևոր ծնունդը, որը մեզ որակավորում է տեսնելու և մտնելու Երկնքի Արքայությունը:

Խաղաղություն լինի քեզ վրա

Բարեկամություն. Հիմքեր և դիմացկունություն
Բարեկամությունը Աստծո ցանկության բարձրագույն
մարդկային արտահայտությունն է՝ ցույց տալով իր սերը
մարդկության նկատմամբ:

Աստված նորածնին շնորհում է կարեկցանք և քնքշություն հոր և մոր միջոցով: Նրանց զգացմունքները նորածնի նկատմամբ բնածին և բնագդային են, քանի որ Աստված որոշել է, որ մեր ծնողները չեն կարող չսիրել մեզ: Այդ դեպքում բարեկամությունը մեզ մոտ է գալիս որպես Աստծո անվերապահ սիրո մաքուր արտահայտություն մեր հանդեպ:

Երկու անձանոթներ հանդիպում են և անմիջական ու սրտանց ցանկությամբ ցանկանում են օգնել միմյանց: Դուք երբևէ վերլուծե՞լ եք այս երևույթը: Ընկերակցության այս ինքնաբուխ, փոխադարձ ցանկությունը ուղղակիորեն բխում է ձգողության սուրբ օրենքից: Անցյալ կյանքերի երկու հոգիների միջև փոխադարձ և ամրապնդված բարեկամության գործողությունները աստիճանաբար ստեղծում են հոգևոր կապ, որն անդիմադրելիորեն միավորում է նրանց այս կյանքում՝ որտեղ էլ որ լինեն: Եթե այս ազդակը չի աղտոտվում եսասիրությամբ և հակառակ սեռի նկատմամբ ձգողականությամբ, այն մաքուր է և անարատ: Սակայն, ցավոք, այն հաճախ աղտոտվում է անմաքուր նկատառումներով: Բարեկամությունը ծաղկում և ծաղկում է մեր զգացմունքային զգացմունքների ծառի վրա՝ ինչպես ցողուն ծաղիկը, և այն պղծվում է ապականված և ատելի ցանկություններով, եսասիրական, մենաշնորհային վարքագծերով:

Եթե ծառի արմատներին քսեք այլ տեսակի պարարտանյութ, պտուղները կլինեն քիչ և թույլ: Նմանապես, երբ մեկը բարեկամության ծառը սնուցում է եսասիրական զգացմունքներով, նրա անարժան դրդապատճառները աղավաղում և փչացնում են այդ բարեկամության պտուղները: Հետաքրքրվել ինչ-որ մեկով միայն այն պատճառով, որ նա հարուստ կամ ազդեցիկ է և կարող է ինչ-որ բան անել մեզ համար, չի կարող կոչվել բարեկամություն: Նմանապես, գրավվել ինչ-որ մեկով նրա գեղեցիկ դեմքի պատճառով բարեկամություն չէ: Երբ այդ

դեմքը կորցնում է իր երիտասարդական, գրավիչ հմայքը, «բարեկամությունը» կգոլորշիանա և կդառնա անցյալի մի մաս:

Ճիշտ է, որ բարեկամությունը դժվար է գտնել ամենուրեք: Որոշ մարդկանց դու տեսնում ես ամեն օր, բայց երբեք իսկապես չես ճանաչում: Մյուսներին էլ զգում ես, որ մտերիմ ես ճանաչում, նույնիսկ եթե երբեք չես հանդիպել նրանց: Պետք է սովորել և զարգացնել այդ ճշգրիտ ներքին ինտուիցիան:

Բաց պահեք աչքերը, որտեղ էլ որ լինեք, և եթե ինչ-որ մեկի նկատմամբ իսկական հուզական ձգողություն եք զգում, պետք է ամրապնդեք այդ մարդու հետ բարեկամությունը, քանի որ նա ձեր ընկերն է եղել նախորդ կյանքից:

Մենք շատ ընկերներ ունենք անցյալ կյանքերից, բայց այդ բարեկամությունները չեն հասունացել կամ չեն հասել իրենց ողջ ներուժին: Ավելի լավ է կառուցել արդեն իսկ գոյություն ունեցող հիմքերի վրա, քան փորել անցողիկ ծանոթությունների ավազների վրա: Հեշտ է մտածել, որ շատ ընկերներ ունեք, մինչև նրանք ձեզ ցավ կամ վնաս չեն պատճառում, թողնելով դառը հիասթափություն: Ընկերակցեք իրենց խելքով աչքի ընկնող մարդկանց) և ընտրեք ձեր ընկերոջը լավ բարոյականություն հետ : (ունեցողներից

Շատերը սխալ են թույլ տալիս ընկերներ ընտրելով, քանի որ խաբվում են մակերեսային տեսքով: Իսկական ընկերներին տարբերելու միակ միջոցը մտորելն ու Աստծուն խնդրելն է միավորել ձեզ նրանց հետ: Դուք պետք է ձգտեք գտնել ընկերներ մաքուր և սուրբ ձևով: Սա նշանակում է մաքրել ձեր գիտակցությունը ֆիզիկական գեղեցկության կամ այլ տեսքի մասին բոլոր մտքերից, որոնք դուք համարում եք էական գործոններ, որոնք որոշում են ձեր զգացմունքները ուրիշների նկատմամբ: Եթե դուք դա անեք, մի օր, Աստծո շնորհով, դուք կկարողանաք գտնել անկեղծ ընկերներ ձեր շուրջը, որտեղ

Էլ որ լինեք, և Աստված նաև կվերամիավորի ձեզ, նույնիսկ
եթե միայն հոգևորապես, հեռավոր ընկերների հետ, քանի
որ մաքուր զգացմունքները չեն ենթարկվում նյութի
օրենքներին և չեն սահմանափակվում ժամանակով և
տարածությամբ: Դուք կզգաք Աստծո սերը այն խոնարհ
մարդկային միջոցներով, որոնք չեն դիմադրում Նրան, այլ
թույլ են տալիս, որ Նրա սերը հոսի դրանց միջով մաքուր և
պարզ: Մաքուր սրտից սուրբ բարեկամության
օրհնությունները գալիս են ձեզ վրա և փայլեցնում իրենց
լույսը ձեզ վրա:

Անհնար է իսկական ընկերներ գրավել, եթե մարդու
բնավորությունը մաքրված չէ եասիրությունից և
անցանկալի գծերից: Բարեկամության և ընկերակցության
ամենամեծ արվեստը ազնվությամբ և հարգանքով
գործելն է: Դա նշանակում է լինել հոգևոր, մաքուր
դրդապատճառներով և մտադրություններով, անձնուրաց,
զերծ պատրանքներից և մոլորություններից և ձեռնամուխ
լինել բարեկամության մեծ շինության կառուցմանը
վաղուց դրված հիմքերի վրա:

Քո կյանքով, ամբողջ կյանքում ոչինչ չէ
Աչքերս ուրախանում են մի ընկերոջից, որը

համաձայն է

,Եվ յուրաքանչյուր ընկեր, որի սերը Աստծո համար չէ
ես վստահ չեմ նրա համակրանքին

Բարեկամությունն ու կապվածությունը պետք է առկա
լինեն բոլոր մարդկային հարաբերություններում՝ ծնողների
և երեխաների միջև, ամուսինների և կանանց միջև,
տղամարդկանց և տղամարդկանց միջև, կանանց և
կանանց միջև, ինչպես նաև տղամարդկանց և կանանց
միջև՝ որպես եղբայրներ և քույրեր: Այն մաքուր է և ազատ
սահմանափակումներից ու պայմաններից: Երբ դուք
զգում եք ուրիշների հետ լինելու ցանկություն, այն, ինչ
դուք զգում եք, Աստծո ներկայությունն է:

Բարեկամությունը աստվածային դրդապատճառ է:

Աստված ոչ միայն հոգ է տանում իր մարդկային

զավակների մասին ծնողների և մի քանի հարազատների
միջոցով, այլև ընկերներ է տրամադրում մեզ՝ մեր սրտերի
խորքից բխող մաքուր և անկեղծ սեր արտահայտելու
հնարավորությունն տալու համար:

Որքան քիչ մարդկային թերություններ և ավելի շատ
առաքինի որակներ ունի մարդը, այնքան շատ ընկերներ
կունենա: Մարգարեներն ու մեծ դեմքերը բոլորի
ընկերներն էին, և նրանց նման լինելու համար մենք պետք
է մաքրենք մեր սերը եսասիրության արատից:
Երբ մենք կարողանում ենք ուրիշներին համոզել մեր
սիրո մեջ

Եվ երբ մենք վստահ ենք դառնում ժամանակի և այլ
փորձությունների միջով

Ինչ-որ մեկը մեզ իսկապես սիրում է իր սրտի խորքից

Եվ մենք նույն կերպ ենք զգում այդ մարդու հանդեպ

Ոչ թե անձնական շահի համար, այլ պարզապես

բարեկամության զարկերակը զգալու համար

Մենք տեսնում ենք Աստծո արտացոլանքը և զգում

ենք Աստծո ներկայությունը

Եվ մենք լսում ենք Աստծո ձայնը այդ օրհնյալ

բարեկամության մեջ

Մենք չպետք է թույլ տանք, որ մեր սերը

սահմանափակվի մեկ անձնավորությամբ, այլ պետք է

ամրապնդենք այս սրբազան սիրո հիմքերը ազնիվ

իդեալների տեր այլ մարդկանց մեջ:

Եթե փորձեք՝ Աստված պահապան լինի ձեզ՝

բարեկամություն կառուցել չար մտադրություններով մեկի

հետ, դուք հիասթափված կլինեք: Սկզբում ընկերացեք լավ

մարդկանց հետ, ապա շարունակեք բարյացակամության

զգացմունքներ տարածել ուրիշների վրա, մինչև բոլորի

նկատմամբ համակրանք զգաք և կարողանաք ասել. «Ես

բոլորի ընկերն եմ»:

Մեծ մարգարեները սեր էին տածում ուրիշների

նկատմամբ, ուստի նրանք գեղեցիկ կերպով ներում էին և

կոչ էին անում մարդկանց ներել վիրավորանքները և գերծ
մնալ նույն կերպ վրեժխնդիր լինելուց:
Իսկական բարեկամությունը սուրբ սեր է, քանի որ
այն ազնիվ է, մաքուր, անկեղծ և երկարատև:
Մի հոգևոր փիլիսոփա գեղեցիկ կերպով նկարագրեց
.բարեկամությունը, երբ ասաց
«Ամենավեհ ուխտը, որ կարող ենք կնքել մեր»
ընկերների հետ, ասելն է. թող ճշմարտությունը հավիտյան
մեր միջև լինի: Որքա՛ն գեղեցիկ է ասել այսինչի մասին.
«Ես պարտավոր չեմ հանդիպել նրան, խոսել նրա հետ
կամ գրել նրան՝ ապացուցելու համար իմ
բարեկամությունը նրա հանդեպ, և մենք պարտավոր չենք
նվերներ ուղարկել՝ հաստատելու մեր բարեկամությունը և
հիշելու միմյանց, քանի որ ես վստահում եմ նրան և
ապավինում եմ նրան, ինչպես ապավինում եմ ինքս ինձ՝
որտեղ էլ որ նա լինի և ինչպես էլ որ լինի»:
Մենք կարող ենք ազատ և բացահայտ խոսել մեր
ընկերների հետ՝ առանց նրանց կողմից մեզ սխալ
հասկանալու: Սակայն բարեկամությունը չի կարող աճել և
ծաղկել, քանի դեռ կա որևէ ակնարկ, հայտարարություն
կամ պահանջ մեկից մյուսին:
Բարեկամությունը կարող է կառուցվել միայն
ազատության և հոգևոր հավասարության հիմքերի վրա:
Հետևաբար, մենք պետք է բոլորին վերաբերվենք այդ
օրինյալ լույսի համաձայն՝ գիտակցելով, որ յուրաքանչյուր
մարդ ստեղծված է Աստծո պատկերով: Եթե դուք վատ
վերաբերվեք մեկին, երբեք չեք զգա նրա բարեկամության
քաղցրությունը:
Շատերը կան, ովքեր կյանքի ճանապարհներով
քայլում են առանց ընկերների: Ես չեմ կարող
պատկերացնել, թե ինչպես կարող են նրանք շարունակել
իրենց ճանապարհը:
Իսկական ընկերները հազվադեպ են մեզ սխալ
հասկանում: Եվ եթե դա անում են, դա միայն կարճ
ժամանակով: Եթե ինչ-որ մեկը դավաճանում է ձեր

վատահուլթյունն ու նվիրվածությունը, շարունակեք նրանց
սերն ու հասկացողությունը տալ, կարծես ոչինչ չի
պատահել, ինչպես որ հույս ունեք ուրիշներից
հասկացողություն և սեր ստանալ:

Բայց եթե այդ մարդը շարունակում է վարվել այնպես,
որ ցույց է տալիս ձեր նկատմամբ արհամարհանք և
ատելություն, և շարունակում է հարվածել նրան մեկնված
բարեկամության ձեռքին, ապա ավելի լավ է հետ քաշել
ձեր ձեռքը, մինչև նա չուղղի իր վարքագիծը և
չարժանանա բարեկամության պատվին:

Բարեկամությունը պետք է սկսվի տնից: Եթե ձեր
ընտանիքում գտնում եք ձեզ հետ հատկապես
համատեղելի մեկին, նախ աշխատեք այդ կապը
զարգացնելու վրա: Այնուհետև, եթե ձեր ծանոթներից ձեզ
գրավում է նման արժեքներ ունեցող մեկը, փորձեք
ամրապնդել այդ բարեկամությունը:

Ընկերների մեջ պետք է վերացվեն բոլոր
եսասիրական ցանկություններն ու կրքոտ
զգացմունքները: Լավ մարդկանց հետ բարեկամական
հարաբերությունները պետք է ամրապնդվեն: Որքան շատ
մտորես, այնքան ավելի շատ կճանաչես անցյալի
ընկերներին: Մտորումը արթնացնում է հեռավոր
անցյալում ճանաչած և սիրած ընկերների քնած
հիշողությունները:

Կան շատ մարդիկ, որոնց ես սկզբում տեսա հոգևոր
տեսիլքում, ապա հանդիպեցի ավելի ուշ

Բարեկամությունը մեծ տիեզերական ուժ է: Երբ
բարեկամության ցանկությունդ ուժեղ է, և նույնիսկ եթե
կա անձանոթ, ով հոգևորապես համահունչ է քեզ հետ,
նույնիսկ Հարավային բևեռում, բարեկամության
ձգողականությունը ինչ-որ կերպ կմերժեցնի քեզ:

Միայն եսասիրությունն ունի մեր ներսում

միասնության մագնիսը ոչնչացնելու ուժ

Նա, ով միայն իր մասին է մտածում, խաթարում է
բարեկամության հիմքերը և խախտում դրա սրբազան
արժեքները:

Այս մարդիկ անկարող են ընկերներ գրավել, քանի որ
անկարող են ընդլայնել իրենց հորիզոնները և ընդունել
կյանքի օրհնությունները: Աստված քեզ ընտանիքով է
օրհնել, ընկեր իմ, որպեսզի դու նախ սովորես սիրել
ուրիշներին, ապա այդ նույն սերը տարածես բոլորի վրա:
Մեր սիրելիները մեզանից խլվում են մահվան և այլ
հանգամանքների միջոցով, որպեսզի մենք սովորենք ոչ
միայն սիրել մարդկանց մարդկային
հարաբերություններում, այլև սիրել սերն ինքնին՝ այն
սերը, որը Աստված է, ներկա բոլոր մարդկային
դիմակների ետևում: Եվ աստվածային սիրով մենք
կկարողանանք սիրել բոլորին որպես Տիեզերքի Տիրոջ
տարբեր դրսևորումներ:

Բարեկամությունը նշանակում է մեր սերը ներդնել
առանց եսասիրության: Ամուսնության մեջ կա սեռական
պարտավորություն, իսկ ընտանեկան կյանքում
ժառանգական բնագոյներ: Բայց բարեկամության մեջ չկա
պարտավորություն կամ հարկադրանք, տեղ չկա որևէ
տեսակի հարկադրանքի կամ ճնշման համար: Ավելի շուտ,
դա ինքնաբուխ կապվածություն է, որը բխում է սրտից և
կապված չէ պայմաններով, բացառությամբ
հավատարմության պայմանի, առանց որի ոչ մի
բարեկամություն չի կարող տևել: Այս պայմանը երկու
ընկերների պատասխանատվությունն է, քանի որ տանգո
պարելու համար երկուսն են պետք:

Եկեք մեր սերը տանք բոլորին: Եկեք աղոթենք, որ
հանդիպենք մեր անցյալի ընկերներին և ամրապնդենք
մեր բարեկամությունը նրանց հետ, որպեսզի վերջապես
հասկանանք և արժանի լինենք Աստծո բարեկամությանը:
Եթե մենք չսիրենք Աստծո զավակներին՝ սիրո և
ներդաշնակության ոգով, մենք չենք կարողանա զգալ
մարդկության Տիրոջ սերը:

Ես անծանոթի չեմ ճանաչում Եվ ինչ մեծ
երջանկություն և ուրախություն:
Նույնիսկ նա, ով իրեն իմ թշնամին է համարում, չի
կարող ինձ ստիպել զգալ, որ ես նրան ատում եմ:
Երբ այդ զարթոնքը գալիս է, դու զգում ես բոլորի սերը
Աստծո արարածների հանդեպ քո զգացած սերը
Երբեք հավերժ չի մեռնում, այլ աճում ու մեծանում է,
մինչև ընկերների սիրո մեջ չզգաս երկնքում Աստծո սրտից
բխող աստվածային սերը:

Խաղաղություն ձեզ, մեր սիրելի՛ բարեկամներ
Հիշողության զարգացում

**Մարդիկ եզակի էակներ են հիշողության
ունակության շնորհիվ, որը նրանց տարբերակում է մյուս
բոլոր արարածներից: Յուրաքանչյուր հոգի ձգտում է
ինքնաբուխ կերպով փնտրել իր աստվածային ծագումը՝
իր սրբազան աղբյուրի անգիտակցական հիշողության
միջոցով: Սա բացատրում է տիեզերքում ամեն ինչի
աստիճանական զարգացումը: Համաձայն աստվածային
ծրագրի՝ յուրաքանչյուր հոգի, ձեռք բերելով մարդկային
մարմին՝ ներառյալ զարգացած ուղեղ և նյարդային
համակարգ, վերջապես տիրապետում է աստվածայինի
հետ իր էական միասնությանը գիտակցաբար հիշելու
միջոցների:**

**Հիշողությունը մեր փորձառությունները մտքում
հիշելու ունակությունն է: Առանց դրա մենք կմոռանայինք
կյանքի մասին մեր պատկերացումները և ստիպված
կլինեինք ամեն օր նորից սկսել, ինչպես փոքր
երեխաները: Մարդը, ով կորցրել է իր միտքը և,
հետևաբար, իր հիշողությունը, իրեն պահում է երեխայի
պես:**

**Քննություններ հանձնելը ոչ մի արժեք կամ
նշանակություն չունի, եթե մենք չենք կարող հիշել և
վերապրել դրանք: Մենք սովորում ենք՝ քննելով մեր**

մտքերը, զգացմունքներն ու դրդապատճառները, ինչպես նաև վերլուծելով մեր անցյալի գործողությունները: Մարդու արժեքն ու կարևորությունը կայանում են ամուր հիշողության մեջ:

Օրինակ՝ «Սամին» ամեն առավոտ արթնանալիս հիշում է, որ ինքը Սամի է, և հիշելու միջոցով նա իր կյանքի փորձը կապում է Սամի անվան հետ:

Երբ մենք ուզում ենք հիշել անցյալի որևէ փորձառություն կամ երբ այն կրկին մեզ անհրաժեշտ է, մենք կարող ենք այն վերականգնել մեր ենթագիտակցության միջոցով: Հիշելով, թե ինչ ենք արել կամ ինչ է պատահել մեզ հետ նախկինում, մենք կարող ենք կատարել ցանկացած առաջադրանք, որը պահանջում է նախկինում սովորած կամ կիրառած հմտություն: Մենք նաև կարող ենք տարբերակել, թե ինչ պետք է անենք և ինչից պետք է խուսափենք՝ կախված իրավիճակից:

Ենթագիտակցությունը միշտ զգոն է, գրանցում է մարդու օրվա ընթացքում տեղի ունեցած բոլոր փորձառությունները և շարունակում է իր աշխատանքը նույնիսկ քնի ժամանակ՝ գիշերային պահակի պես հսկելով մարմինը: Արթնանալուց հետո մարդը միշտ գիտի՝ իր քունը խաղաղ և հանգիստ է եղել, թե ոչ: Ենթագիտակցության հիշողության ուժը միշտ զգոն և օրինված աստվածային գիտակցության ունակություններից մեկն է:

Այդ գիտակցության սերմը ցանվում է յուրաքանչյուր հոգու մեջ, քանի որ հոգին, իր բնույթով, հասկանում է, որ հավերժ ապրում է Աստծո մեջ: Հիշողությունը հավերժության սերմն է. եթե մենք այն սնուցենք և զարգացնենք, կարող ենք հիշել այս կյանքի և մեր անցյալ կյանքերի բոլոր իրադարձությունները:

Որպես մարդիկ, մենք կարող ենք հիշել այս կյանքում մեր առջև ծառացած բոլոր փորձությունները: Այսպիսով,

ինչո՞ւ չենք կարող հիշել մեր հոգիների առջև ծառացած բոլոր հոգևոր փորձությունները:

Հիշողությունն ունի երկու բնույթ՝ մարդկային հիշողություն, որը հիշում է այս կյանքի բոլոր ապրումները, և սրբազան հիշողություն, որը հիշում է հոգու ապրումները նրա բոլոր մարմնավորումների միջոցով: Մարդկանց մեծ մասը ծանոթ է միայն մարդկային հիշողությանը:

Բայց ինչո՞ւ է մեր սրբազան հիշողությունը քնած ու լճացած, կորած խորը քնի մեջ:

Որոշ մարդիկ ունեն մարդկային և հոգևոր փորձառությունների լայն շրջանակ հիշելու ունակություն: Մյուսները չեն կարող հստակ հիշել նույնիսկ իրենց ամենավերջին փորձառությունները:

Հիշողությունն ունի մակարդակներ և աստիճաններ՝ կախված մտքի ընկալման կարողությունից: Կրթությունը, մտավոր կենտրոնացումը, արտացոլումը և բոլոր հիշարժան փորձառությունները կարևոր են լավ հիշողություն զարգացնելու համար: Առանց հիշողության զարգացման, մարդը չի կարող ձեռք բերել հարուստ և համապարփակ ընկալում: Եթե մեկը հանձնում է թեստ, ապա մոռանում է այն, նա կորցնում է այդ թեստի արժեքն ու կարևորությունը:

Մեր հիշողության որակը բարելավելով՝ մենք կարող ենք այն ամրապնդել այնքան, որ կարողանանք հիշել ամեն ինչ, այդ թվում՝ մեր երկնային ծագումը: Եվ մեր սրբազան հիշողությունը արթնացնելով՝ որպեսզի կարողանանք հիշել մեր անցյալ մարմնավորումների բոլոր փորձառությունները, ինչպես նաև մեր անմահ հոգևոր բնույթը՝ մենք հասնում ենք անմահության:

Ճիշտ կեցվածքը և համապատասխան ֆիզիկական վարժությունները օգտակար են հիշողության զարգացման համար: Այս դարաշրջանում, երբ ֆիզիկական աշխատանքը տարբեր աշխատանքներում և կյանքի տարբեր ոլորտներում փոխարինվել է

մեքենաներով, մարդիկ դարձել են նստակյաց և խիստ կարիք ունեն կանոնավոր վարժությունների: Հետևաբար, մշակվել են վարժությունների ավտոմատացված միջոցներ տներում և շենքերում օգտագործելու համար:

Մարզվելիս կարևոր է կենտրոնացնել միտքը կենսական էներգիայի վրա՝ առավելագույն օգուտներ քաղելու համար: Բավարար չէ պարզապես ձգել և լարել մկանները. դուք պետք է արթնացնեք և ուղղորդեք կենսական ուժը, որը ձեր մարմնին ուժ և կենսունակություն է հաղորդում:

Կան որոշակի սննդամթերքներ, որոնք օգտակար են ուղեղի համար, մյուսները՝ մկանների և նյարդերի, իսկ մյուսները՝ ֆիզիկական զարգացման և տարբեր օրգանների ու մարմնի մասերի պահպանման համար: Հիշողությունը բարելավելու համար պետք է օգտագործել սննդամթերքներ, որոնք խթանում են ուղեղի աշխատանքը: Օրինակ՝ քնելուց առաջ աղացած ընկույզ և նուշ ուտելը՝ խառնված մի քանի կաթիլ լայմի կամ նարնջի հյութի հետ, կարող է բարելավել հիշողությունը:

Յոգիները նաև ասում են, որ կաթն ու պանիրը ուղեղը խթանող սնունդ են: Նրանք առաջարկում են, որ հոգևածության և անհանգստության ժամանակ մարդիկ պետք է խմեն մեկ կամ երկու լայմի հյութի խառնուրդը մի բաժակ ջրի մեջ, լվանալ գլուխը սառը ջրով, ինչպես նաև լցնել այն քունքերի, հոնքերի միջև, քթանցքերի վրա և ականջների մեջ: Արդյունքում նյարդերը թուլանում են, միտքը հանգստանում է, և արթնանում է լավ հիշողությունը:

Պետք է խուսափել ճարպոտ սննդի չափից շատ օգտագործումից, քանի որ դա կարող է հանգեցնել ուղեղի մակերեսին գտնվող արյան անոթներում ճարպային նստվածքների առաջացմանը և կաչմանը:

Հնդիկ հոգևորականները պնդում են, որ խոզի և տավարի միսը վնասակար են մարդու առողջության համար: Այս երկու տեսակի միսը պարունակում է

միզաթթվի բարձր մակարդակ: Ավելին, ասում են, որ և՛ խոզի, և՛ տավարի միսը վատ հիշողություն ունեն: Նրանց պնդմամբ՝ դրանց մսի օգտագործումը կարող է իրականում բարելավել մարդու ֆիզիկական և մտավոր կարողությունները:

Հիշողությունը կարելի է բարելավել պրակտիկայի միջոցով: Սխալ է ասել, որ ի ծնե ֆիզիկապես թույլ մարդը երբեք չի կարող ուժեղ դառնալ: Կյանքի բոլոր ոլորտներում միշտ կան հնարավորություններ և ներուժ՝ մեծ բաների հասնելու համար:

Մենք պետք է իմանանք, թե ինչպես փնտրել ճիշտ ուղին և ճիշտ ճանապարհը

Որոշ բժիշկներ ասում են, որ ժառանգական մտավոր հաշմանդամություն ունեցող անձը կմնա այդպիսին ողջ կյանքի ընթացքում: Այնուամենայնիվ, ցույց է տրվել, որ մտավոր խանգարումների մեծ մասը կարելի է հաղթահարել մտավոր կենտրոնացման վարժությունների միջոցով: Այս ոլորտում հետազոտությունները սահմանափակ են եղել Արևմուտքում, ուստի շատ հոգեբաններ լավ չեն տիրապետում խորը կենտրոնացման մեթոդներին, որոնք դարեր առաջ սովորեցրել են մեծ հնդիկ յոգիները:

Կենտրոնացման զարգացման ճիշտ մեթոդները մարդկանց մեծամասնությանը անհայտ են: Մտավոր կարողություններն արդեն իսկ առկա են, բայց թերզարգացած: Մտավոր կարողությունների և ընկալունակության զարգացման անկարողությունը հանգեցնում է լուրջ խնդիրների: Մարմնի նման, ուղեղը նույնպես կարիք ունի պատշաճ մարզանքի՝ առողջության, ակտիվության և կենսունակության համար:

Հետևաբար, լավ հիշողություն զարգացնելու համար անհրաժեշտ են ֆիզիկական վարժություններ, առողջ սնունդ ուտելը և առողջ դրական մտածողություն:

Փորձեք հիշել որոշակի բաներ և զբաղվել մտային պատկերացմամբ: Նայեք ինչ-որ բանի, տեսարանի կամ գեղեցիկ տեսարանի, ապա փորձեք վերստեղծել այդ պատկերը ձեր մտքում: Հիշողության զարգացմանը նպաստում է նաև երգերի և հիմների մեղեդիները հիշելը և դրանք մտքում երգելը:

Ամեն ինչ, որը կատարվում է խորը և ուշադիր գիտակցությամբ, կբարելավի հիշողությունը:

Պոեզիան և երաժշտությունը ունեն յուրահատուկ հուզական որակ: Մենք բոլորս հեշտությամբ հիշում ենք մեր կյանքի ամենախորը վշտերն ու ամենամեծ ուրախությունները: Ինչո՞ւ: Որովհետև այդ ապրումների հետևում ընկած զգացողությունը ուժեղ էր: Ամեն ինչ, ինչ ուժեղ զգացվում է, ամրապնդում է հիշողությունը: Ավելին, բանաստեղծություններ գրելը և մտավոր վարժությունները, ինչպիսիք են գումարումն ու հանումը, նույնպես հիանալի մեթոդներ են հիշողությունը և մտավոր կենտրոնացումը զարգացնելու համար:

Հիշողության կարողությունը բարելավելու համար ամեն ինչ պետք է արվի խորը մտավոր կենտրոնացմամբ: Մարդկանց մեծ մասը կատարում է իրենց առաջադրանքները թափառող մտքով, ինչը հանգեցնում է իրենց գործողությունների և մտքերի միջև հսկայական անդունդի: Ահա թե ինչու նրանք ոչինչ լավ չեն հիշում: Եթե մարդը ցանկանում է ինչ-որ բան հիշել, նա պետք է դա անի լիակատար գիտակցությամբ և գիտակցությամբ:

Նրանց համար, ովքեր սիրում են Աստծուն, իրենց պարտականությունների մասին մտածելը դրանք կատարելիս չի խանգարում նրանց միաժամանակ մտածել Աստծո մասին: Այնուամենայնիվ, մեդիտացիայի ժամանակ պետք է մտածել միայն Աստծո մասին: Պետք է նշել, որ մեդիտացիայի միջոցով հիշողությունը ամրապնդվում է, և դրա հասկանալու ունակությունը ընդլայնվում է:

Ի՞նչ է մեդիտացիան: Դա միություն է համընդհանուր ոգու հետ, գերազանցում է բոլոր մարդկային սահմանափակումները և ձգտում հիշել, որ մարդը ոգի է, այլ ոչ թե մարմին: Երբ մեդիտացիայով զբաղվողը սկսում է գիտակցված մտավոր ջանքեր գործադրել՝ իրեն կապելու անմահ հոգու հետ, այլ ոչ թե այն մարմնի հետ, որտեղ բնակվում է միայն մեկ կյանքի ընթացքում, նա կհիշի իր անցյալ կյանքի բազմաթիվ փորձառություններ և, ի վերջո, կհիշի, որ ինքը ծագել է Աստծո սրտից:

Աստծո մեջ է գտնվում ողջ մարդկային կյանքի և յուրաքանչյուր անհատի կյանքի հիշողությունը: Երբ մարդ ներդաշնակության մեջ է իր հոգևոր «ես»-ի հետ, անցած դարաշրջաններն ու անմահ աստվածային «ես»-ի մոռացված ուժերը կրկին կհայտնվեն նրա գիտակցության մեջ: Մեդիտացիան նշանակում է հիշել, որ մարդը մահկանացու մարմին չէ, այլ անմահ հոգի՝ մեկը Աստծո հետ:

Օրվա ընթացքում մենք հակված ենք մեզ սահմանափակ մարդկային էակներ համարել, բայց գիշերը՝ խորը, երազագուրկ քնի ժամանակ, մոռանում ենք մեր մարդկային վիճակի մասին:

Մեդիտացիայի միջոցով մենք կարող ենք մեր սեփական ջանքերով փախչել, թեկուզ ժամանակավորապես, երկրային կապվածություններից: Մենք կարող ենք հրաժարվել ֆիզիկական գիտակցությունից և հիշել, որ մենք աստվածային հոգիներ ենք: Նրանք, ովքեր համառորեն շարունակում են այս պրակտիկան, դառնում են իրենց տերերը և իսկական ուղեցույցները:

Աստված մեզ հիշողություն է տվել, որպեսզի կարողանանք ստեղծել և հիշել այն ամենը, ինչ լավն ու ազնիվ է: Հիշողության չարաշահումը հսկայական վնաս է հասցնում մարդկությանը:

Անցյալի վիրավորանքի պատճառով մեկ ուրիշի նկատմամբ վրդովմունք և ատելություն զգացող մարդը

չարաշահում է իր հիշողությունը: Այնուամենայնիվ, ոչ մի վատ բան չկա դժբախտ փորձառությունները հիշելու և դրանցից դասեր քաղելու մեջ: Այս կերպ մարդը վերլուծում է իր անցյալի գործողությունները և խուսափում նույն սխալները կրկնելուց, որոնք հանգեցրել են դառը և ցավոտ հետևանքների:

Կեղծ մտքերը չպետք է վերանայվեն, քանի որ դրանք ավելի երկար կմնան մտքում: Աստված մեզ հիշողություն է տվել, որպեսզի կարողանանք կյանքի դասերն ու դրական փորձառությունները կենդանի պահել: Անցյալի կեղծ մտքերը պետք է ցրվեն՝ խուսափելով դրանք հիշելուց: Եթե դրանք ուժով ներխուժում են մտք, մենք պետք է հրաժարվենք դրանք ընդունելուց կամ ողջունելուց:

Մենք կրկնում ենք. վատ փորձառությունների վրա կենտրոնանալն ու վերհիշելը Աստծո կողմից մեզ տրված հիշողության չարաշահում է: Փոխարենը, մարդ պետք է վճռականորեն տրամադրվի օգտագործել իր հիշողությունը միայն դրական մտքերի և ազնիվ փորձառությունների համար և իր մտքից վանի բոլոր տհաճ ու ատելի հիշողությունները:

Մենք պետք է տեսնենք, լսենք, համտեսենք, շոշափենք, զգանք և ցանկանանք այն ամենը, ինչը լավ է, առողջ, առողջ և օգտակար: Եվ մենք պետք է պահպանենք երջանիկ ապրումներն ու փորձությունները մեր հիշողության պահոցում:

Մարդ, ով զգում է լավ հույզեր, մտածում է ազնիվ մտքերի մասին և բնության մեջ տեսնում է միայն լավը, և մարդիկ կհիշեն միայն լավ բաները:

Մեզ հիշողությունը տրվել է որպես սրբազան պարգև, որպեսզի կարողանանք հիշել լավ բաները, մինչև վերջապես կարողանանք հիշել ամենամեծ բարին. Աստծուն:

Երբ մենք ամեն ինչում բարություն և արդարություն ենք նկատում, մի օր կտեսնենք, որ թաքնված

աստվածային զորությունը կփշրի և կցրի մտքերի,
զգացողությունների և զգացմունքների բոլոր փոքր
բացվածքները, որոնց միջով մենք միայն տեսնում էինք
աստվածային գեղեցկության և ներդաշնակության
փայլատակումներ արարչագործության մեջ, և հոգևոր
գիտակցության պատուհանի միջով կտեսնենք
լիակատար բարություն և բացարձակ կատարելություն:

Մենք Աստծուց խնդրում ենք օգնել մեզ արթնացնել և
վերստին վառել սրբազան հիշողության հավերժական
բոցը, մինչև այն այրի մոռացության և անփութության
խավարը, որպեսզի մենք կարողանանք հիշել, որ մենք
մեկ էինք և մնում ենք Աստծո հոգու և Նրա
համընդհանուր սիրո հետ:

Եթե առավոտյան հիշես Աստծուն,
Կեսօրին և երեկոյան
Դուք ձեզ կզգաք Էներգիայով լի և
ուրախ
Արծվի պես թռչիր երկնքում
Դուք կանցկացնեք ձեր ժամանակը
հարմարավետության մեջ
Եվ այն տարածվում է օդում՝ ինչպես
բուրմունք,
Արարչի հանդեպ քո վստահությունը
ամենասուր զենքն է
Զինվեք վստահությամբ և հույսով
Եթե դուք փնտրում եք Աստծուն՝
արդարության աղբյուրին,
Նա հարստանում է, ոչ թե, Նա
դառնում է հարուստներից
ամենահարուստը
Ապացուցված փաստ
Վարպետ Պարամիանսա Յոգանանդա
Թարգմանություն՝ Մահմուդ Աբբաս Մասուդ

Մի՛ մերժեք իմ խոսքերը կասկածամտորեն, նախքան մերժողը ինքնեդ փորձարկելը: Դուք կարող եք հոգնել բազմաթիվ տեսություններ լսելուց, որոնք ոչ մի կապ չունեն ձեր կյանքի հետ: Այն, ինչ ես ասում եմ, տեսությունն է, այլ ապացուցված փաստ, և ես կփորձեմ ձեզ պատկերացում տալ այն մասին, թե իրականում ինչը կարելի է փորձարկել:

Ես բախտ ունեցա այս գիտական ճշմարտությունը իմանալու Հնդկաստանի մեծ իմաստուններից մեկից շատ տարիներ առաջ: Դուք կարող եք զարմանալ, թե ինչու եմ ես ձեզ խրախուսում և ձեր ուշադրությունը հրավիրում այս փաստերի վրա: Արդյո՞ք ես որևէ եսասիրական դրդապատճառներ ունեմ: Իմ պատասխանը բացարձակապես ոչ: Ես ուզում եմ միայն ներկայացնել այս ճշմարտությունները ձեզ՝ հույս ունենալով ստանալ մաքուր ուրախություն՝ դրանք կիրառելով և դրանց երանությունը զգալով ձեզ օգնելու համար գտնել ձեր երջանկությունը:

Հիմա ես պետք է օգտագործեմ ֆիզիոլոգիայի որոշ ասպեկտներ՝ գոնե ընդհանուր պատկերացում կազմելու համար այն գործընթացի մասին, որը ես կանդրադառնամ հիմնական կենտրոնների կամ առանցքների աշխատանքին և էլեկտրական հոսանքին, որը հոսում է ուղեղից՝ այդ կենտրոնների միջով դեպի արտաքին և ներքին զգայական օրգաններ՝ պահպանելով դրանք կենդանի և կենսունակ:

Կան վեց հիմնական կենտրոններ, որոնց միջոցով կենսական հոսանքը կամ կենսական էլեկտրականությունը փոխանցվում է ամբողջ նյարդային համակարգին: Այդ կենտրոններն են՝

1 Մեդուլլա կենտրոն

2 պարանոցային կենտրոն

3 Դորսալ կենտրոն

4 գոտկային կենտրոն

5 Սրբագան կենտրոն

6 Կոկցիգեալ կենտրոն

Ուղեղը գերագույն էլեկտրական բաշխիչն է (բարձրագույն կենտրոնը), և բոլոր կենտրոնները կապված են միմյանց հետ և գործում են գերագույն կենտրոնի (ուղեղի բջիջների) ազդեցության ներքո: Ուղեղի բջիջները կենսական հոսանքը (կամ էլեկտրականությունը) ուղարկում են այս կենտրոնների կամ ողնաշարային արտոնների միջով, որոնք էլ իրենց հերթին իրենց էլեկտրական լիցքը լիցքաթափում են աֆերենտ և փոխանցող նյարդերի մեջ, որոնք ստանձնում են զգայական ազդակների, շոշափելիքի, տեսողության և այլնի զգացողությունների գործառույթները:

Ուղեղի կողմից արձակվող այս էլեկտրական հոսանքը ֆիզիկական մարմնի (ներառյալ նրա ներքին և արտաքին օրգանների) կենսական արյունն է: Այս էլեկտրական միջավայրի միջոցով զգայական տեղեկատվությունը փոխանցվում է ուղեղին՝ խթանելով մտքերի մշակումը:

Եթե հոգին ցանկանում է դադարեցնել մարմնական զգացողությունների անհանգստացնող հաղորդագրությունների հոսքը (որոնք նպաստում են փոխկապակցված մտքի օղակների առաջացմանը), այն պետք է վերահսկի էլեկտրական հոսանքը և հակադարձի դրա հոսքը ամբողջ նյարդային համակարգից դեպի յոթ հիմնական կենտրոններ (ներառյալ ուղեղը), որպեսզի այս կերպ կարողանա լիակատար հանգիստ տալ արտաքին և ներքին օրգաններին:

Քնի ընթացքում ուղեղի և զգայական օրգանների միջև էլեկտրական կապերը մասամբ ընդհատվում են, ինչը թույլ չի տալիս լսողության և շոշափելիքի նման նորմալ զգացողությունները հասնել ուղեղին: Քանի որ այս ընդհատումը թերի է, ցանկացած բավականաչափ ուժեղ արտաքին խթան կարող է վերականգնել այս էլեկտրական կապը, թույլ տալով խթանին հասնել ուղեղին և արթնացնել անձին: Սակայն քնի ընթացքում անընդհատ էլեկտրական հոսանք է հոսում դեպի ներքին օրգաններ՝ սիրտ, թոքեր և այլն՝ պահպանելով դրանց կենդանի և գործունակությունը:

Քանի որ քնի ընթացքում մարմնի էլեկտրական ակտիվությունը լիովին չի վերահսկվում, ֆիզիկական զգացողությունները, ինչպիսիք են անհարմարությունը, հիվանդությունը և ուժեղ արտաքին խթանները, կարող են անհանգստացնել քնած մարդուն: Այնուամենայնիվ, գիտականորեն հիմնավորված մեթոդ օգտագործելով, մենք կարող ենք միաժամանակ և լիովին վերահսկել ինչպես ներքին, այնպես էլ արտաքին մարմնի գործառույթները. սա պրակտիկայի գազաթնակետն է: Սակայն լիակատար վերահսկողության հասնելը կարող է պահանջել երկար տարիների նվիրված պրակտիկա:

Ինչպես արտաքին օրգանները թարմանում են քնից հետո, որը մարմնի համար հանգիստ է, այնպես էլ ներքին օրգանները մեծապես թարմանում են այս գիտական մեթոդի կիրառման արդյունքում, և դրանց ուժը մեծանում է, ինչը նպաստում է կյանքի երկարացմանը:

Ճիշտ այնպես, ինչպես մենք չենք վախենում քնից, որպեսզի մեր զգայարանները չմնան քնած և անգործունակ, այնպես էլ չպետք է տատանվենք գիտակցված մահվան պրակտիկայից, այսինքն՝ մեր ներքին օրգաններին հանգիստ տալու համար: Այդ

դեպքում մահը կլինի մեր վերահսկողության տակ, որպեսզի, երբ պարզենք, որ այս ֆիզիկական տունը դարձել է խարխուլ և անմարդաբնակ, կարողանանք այն քել կամավոր և լիակատար գիտակցությամբ. «Վերջին թշնամին, որը պետք է պարտվի, մահն է»:

Այս մեթոդը կարող ենք պատկերացնել հետևյալ օրինակով.

Եթե քաղաքի գլխավոր հեռախոսակայանը միացված է քաղաքի տարբեր մասերին, այդ մասերում զանգահարողները կարող են անընդհատ միանալ կենտրոնական կայանին՝ լարերով հոսող էլեկտրական հոսանքի միջոցով, անկախ կայանի կառավարումից կամ վերահսկողությունից: Սակայն, եթե գլխավոր հեռախոսակայանը ցանկանում է անջատել տարբեր կայանները, այն կարող է անջատել գլխավոր էլեկտրական անջատիչը՝ այդպիսով դադարեցնելով էլեկտրաէներգիայի հոսքը դեպի քաղաքի տարբեր մասեր:

Նմանապես, գիտական մեթոդը մեզ ապահովում է անհրաժեշտ գործընթացով՝ մեր մարմնով մեկ տարածված կենսական հոսանքը մեր կենտրոնական շրջաններ, մասնավորապես՝ ողնաշար և ուղեղ քաշելու համար: Մեթոդը գործում է՝ ողնաշարը և ուղեղը մագնիսացնելով, որոնք պարունակում են յոթ հիմնական էներգետիկ կենտրոններ: Արդյունքում, մարմնով մեկ տարածված կենսական ուժը քաշվում և փոխանցվում է ողնաշարի միջոցով դեպի ուղեղ: Ուղեղին հասնելուն պես մենք այն զգում և ընկալում ենք որպես լույս: Այս վիճակում հոգևոր «ես»-ը կարողանում է ազատվել ֆիզիկական և մտավոր շեղումներից:

Հոգևոր «ես»-ը խաթարվում է «մարդկանց» երկու դասերի՝ բարձր դասի (մտքեր) և ցածր դասի (ֆիզիկական զգացողություններ) կողմից ստացված

հեռախոսազանգերից՝ իր կամքին հակառակ: Այս երկու դասերի հետ կապերը խզելու համար այն պետք է հեռախոսային լարերի միջով հոսող էլեկտրաէներգիան տանի կենտրոնական մարտկոցին՝ անջատելով էլեկտրական անջատիչը (այսինքն՝ մեդիտացիա անելով), որպեսզի կարողանա վայելել խաղաղությունն ու ազատությունը:

Ուշադրությունը էներգիայի հիմնական ուղղորդողն ու բաշխիչն է, որը պատասխանատու է կենսական էլեկտրական հոսանքը ուղեղից զգայական և շարժիչ նյարդերին փոխանցելու համար: Օրինակ, երբ մենք վանում ենք նյարդայնացնող ճանճին, մենք օգտագործում ենք ուշադրության ուժը՝ շարժիչ նյարդերին էլեկտրական հոսանք ուղարկելու համար, ինչի արդյունքում առաջանում է ձեռքի ցանկալի շարժում: Ես սա նշում եմ ուշադրության ուժի մասին պատկերացում տալու համար, որի միջոցով մարմնի ներսում էլեկտրական հոսանքը կարելի է կառավարել և ուղղորդել վերոնշյալ կենտրոններին:

Այստեղ ես կցանկանայի նկարագրել այն վիճակները, որոնք հաջորդում են բիոէլեկտրական հոսանքի լիակատար վերահսկողությանը: Սկզբում անձը շատ գրավիչ զգացողություն է ապրում ողնաշարի մագնիսացման պատճառով: Այնուամենայնիվ, շարունակական և երկարատև պրակտիկան կհանգեցնի գիտակցական երանության վիճակի, որը չեզոքացնում է մարմնական գիտակցության մեջ գրգռվածությունը:

Մենք այս երանելի վիճակը նկարագրել ենք որպես մեր վերջնական նպատակ և համընդհանուր անհրաժեշտություն, քանի որ դրա մեջ մենք զգում ենք Աստծո կամ երանության իրական գիտակցությունը և զգում ենք մեր գիտակցության ընդլայնումը: Որքան շատ ենք մենք զգում այս վիճակը, այնքան մեր

անհատականությունը (մեր փոքր «ես»-ը կամ էգոն) նվազում և լուծվում է, և այնքան արագ ենք մենք մոտենում տիեզերական գիտակցությանը և սերտորեն ու անմիջականորեն կապվում Աստծո հետ:

Իրականում կրոնը ոչ այլ ինչ է, քան մեր անհատական «ես»-ի ոչնչացումը մեր տիեզերական գիտակցության մեջ: Հետևաբար, այս երանելի վիճակում մենք բարձրանում ենք հավատքի սանդուղքով՝ թողնելով զգայարանների խեղդող մթնոլորտը և մտքերի խառնաշփոթը և մտնելով աստվածային երանության ոլորտներ:

Այս մեթոդի միջոցով մենք գիտակցում ենք տիեզերական ճշմարտությունները, և երբ այս օրհնյալ վիճակը դառնում է իրական՝ շարունակական պրակտիկայի միջոցով, մենք անընդհատ հայտնվում ենք մեր ներսում գտնվող օրհնյալ Տիրոջ ներկայության մեջ և մեր պարտականությունները կատարում ենք ավելի լավ ձևով՝ առանց նայելու աշխատանքի պտուղներին, ուստի մեզ ավելի շատ հետաքրքրում են պարտականությունները, քան մեր եսը (ես-ը) և այդ ես-ի կողմից առաջացած հաճույքի ու ցավի զգացողությունները:

Բոլոր կրոնների՝ քրիստոնեության, իսլամի և հինդուիզմի ուսմունքներում կա մի հիմնարար ճշմարտություն. եթե մարդը չճանաչի իր Էությունը որպես հոգի՝ երանության աղբյուր, նա կմնա կապված սահմանափակ մտածողությամբ և կենթարկվի բնության անզիջում և անողոր օրենքներին: Իր իրական բնույթի ճանաչումը բերում է հավերժական ազատություն: Մենք չենք կարող ճանաչել Աստծուն, բացառությամբ ինքներս մեզ ճանաչելու, քանի որ մեր բնույթի Էությունը նման է Նրան: Մարդիկ ստեղծվել են Աստծո պատկերով: Իսկական գիտական մեդիտացիայի ջանասիրաբար և

անկեղծ արակտիկայի միջոցով դուք կճանաչեք ինքներդ ձեզ, այսինքն՝ կհասկանաք, որ օրհնված հոգի եք, և կճանաչեք Աստծուն:

Հոգևոր մեդիտացիայի մեթոդները ներառում են Աստծուն ճանաչելու բոլոր անհրաժեշտ միջոցները: Դրանք չեն կենտրոնանում կրոնների և համոզմունքների տարբերությունների վրա, քանի որ այդ տարբերություններից մի քանիսը շփոթություն են առաջացնում մարդկանց մտածողության մեջ:

Գիտական մեդիտացիայի գերազանցությունը մյուս մեթոդների նկատմամբ կայանում է նրա սերտ կապի և անմիջական գործողության մեջ այն բանի հետ, որը մեզ կապում է մեր սահմանափակ «ես»-ի հետ՝ կենսական Էներգիայի: Այս Էներգիան վերահասցեագրելու, այսինքն՝ այն դեպի ներս ուղղորդելու և ոգու ընդլայնվող ու ընդարձակվող ուժերի մեջ ինտեգրելու փոխարեն, այն հոսում է դեպի դուրս՝ պահելով մարմինն ու միտքը անընդհատ շարժման մեջ, առաջացնելով խանգարումներ հոգևոր «ես»-ում՝ ֆիզիկական զգացողությունների և անցողիկ մտքերի տեսքով:

Քանի որ կենսական Էներգիան հոսում է դեպի դուրս, զգացողություններն ու մտքերը աղավաղում են մաքուր, հանգիստ հոգու պատկերը: Այս մեթոդը մեզ սովորեցնում է, թե ինչպես կենսական Էներգիան ուղղորդել դեպի ներս: Հետևաբար, սա ուղղակի և անմիջական մեթոդ է, որը մեզ ուղղակիորեն տանում է հոգու գիտակցությանը՝ Աստծո օրհնյալ գիտակցությանը՝ առանց որևէ այլ միջոցի անհրաժեշտության:

Այս մեթոդը կենսական Էներգիայի հոսքը կարգավորելու և ուղղորդելու միջոց է՝ կարգավորելով և կարգավորելով հայտնի դրսևորումներից մեկը, որն անմիջականորեն կապված է կենսական Էներգիայի հետ:

Հարկ է նշել, որ աշխարհի բոլոր կրոնական ուղղությունները խորհուրդ են տալիս օգտագործել ուղղակի կամ անուղղակի մեթոդ՝ ակնարկային կամ բացահայտ, կենսական էներգիայի հոսքը վերահսկելու և դրա ուղղությունը փոխելու համար, որպեսզի մենք գերազանցենք մարմինն ու միտքը և ճանաչենք հոգին՝ իմանալով նրա բնույթի և էության բնույթի մասին:

Մարդու մեջ կյանքի առկայությունը գոյատևում է, իսկ դրա բացակայությունը՝ ոչնչացում: Հետևաբար, լավագույն մեթոդը այն մեթոդն է, որը մարդուն ուղղորդում է կյանքը անմիջականորեն վերահսկելու:

Տարբեր սերունդների և երկրների իմաստուհները խորհուրդ են տվել մեթոդներ, որոնք համապատասխանում էին այն մարդկանց մտքերին և հանգամանքներին, որոնց մեջ նրանք ապրում էին: Ոմանք շեշտը դնում էին աղոթքի, ոմանք՝ զգացմունքների, ոմանք՝ գործողությունների, ոմանք՝ սիրո, իսկ մյուսները՝ բանականության կամ մտքի և խորհրդածության վրա: Սակայն նրանց դրդապատճառները նույնն էին:

Նրանք բոլորը հաստատեցին ֆիզիկական գիտակցությունը գերազանցելու անհրաժեշտությունը՝ կենսական էներգիայի հոսքը շրջելով այնպես, որ այն հոսի դեպի ներս: Նրանք նաև հաստատեցին ինքնաճանաչման և դրա վարագույրների ետևից դուրս գալու անհրաժեշտությունը, ինչպես արևի պատկերը հստակ և հստակ երևում է անշարժ, հանգիստ ջրում: Նրանք բոլորը շեշտեցին մեդիտատիվ մեթոդի վավերականությունն ու արդյունավետությունը՝ առանց որևէ այլ միջնորդի անհրաժեշտության:

Պետք է նաև նշել, որ այս մեթոդի կիրառումը չի խոչընդոտում մտավոր կամ ֆիզիկական ուժերի զարգացմանը, ինչպես որ այն չի խոչընդոտում

**մարդկությանը ծառայելու համար ամենանուրբ և նուրբ
զգացմունքներով և ազնիվ դրդապատճառներով
առաջնորդվող օգտակար հասարակական
գործունեությանը:**

**Իրականում, մենք պաշտպանում և խորհուրդ ենք
տալիս անհատի ամբողջական զարգացումը, քանի որ
այս զարգացումը անխուսափելիորեն նպաստում է այս
ուղու կիրառմանը, այլ ոչ թե խոչընդոտում է այն: Միակ
պահանջը ուղին հասկանալն ու ջանասիրաբար
կիրառելն է, և այդ դեպքում բոլոր գործողություններն ու
ձգտումները կլինեն որոնողի լավագույն շահերից ելնելով:**

**Այս մեթոդի էական կետը կենսական Էներգիայի
ճիշտ ըմբռնումն է, որը պահպանում է մարդու մարմինը
և այն կենսունակ ու Էներգետիկ է պահում:**

Բուժման կարճ հաստատումներ

**Տե՛ր, Քո օրհնյալ լույսը շողում է բոլոր կրոնների
մարգարեներից, սրբերից և իմաստուններից, ինչպես
նաև ինձանից: Այս սուրբ լույսը ներկա է իմ մարմնի
յուրաքանչյուր բջջում և հյուսվածքում, և Քո շնորհով ես
առողջ և լավ եմ:**

Օ գիտակցված տիեզերական գործունեություն

Դու կենդանի ես իմ մեջ!

**Պինդ, հեղուկ և գազային սնունդը Աստծո
գորությամբ վերածվում է կենդանի Էներգիայի:**

Իմ մարմինը աջակցելու համար

Տե՛ր, իմ մարմնի բջիջները լույսից են պատրաստված

**Դա քո Էությունից է, քանզի դու կատարելության
ոգին ես**

**Նա այդ դեպքում անվտանգ է, որովհետև դու
բուժման աղբյուրն ես**

**Դրա էությունը ոգին է, և դուք ոգին եք անսահման
տիեզերքում**

**Եվ այն հավերժական է, որովհետև դու գոյության
ակունքն ես**

Որովհետև դու հավերժության իմաստն ես

Ես ինձ թարմացած, ուժեղ և էներգիայով լի եմ զգում

Ձեր գործունեությունը լի է կյանքով

Եվ մարմինս հոսում է դրա միջով

Հոգու բուժիչ ուժը

Ես լույս եմ ստեղծվել

Աստծո մաքուր էությունից

Ես միշտ ինձ առողջ եմ զգում

Որովհետև այն իմ ներսում է

Նրա ուժը այնտեղ է

Մարմնի յուրաքանչյուր մասում

**Ստամոքսը ուժեղ է, որովհետև այն պարունակում է
Նրա լույսը**

Բոլոր հիվանդությունների Բուժողը!

**Ես հաստատ գիտեմ, որ բոլոր հիվանդությունները՝
իրենց տարբեր ձևերով, առաջանում են**

**Առողջապահական կանոնակարգերի անտեսման
վերաբերյալ ես կվերացնեմ հիվանդությունը առողջ
սննդի միջոցով:**

**Ճիշտ մարզանք, առողջ մտածողություն և բարի
մտադրություններ**

**Ո՛վ Տեր, Զո լույսը ներկա է իմ մարմնի յուրաքանչյուր
ատոմում**

Իմ յուրաքանչյուր բջիջում

Արյան յուրաքանչյուր բջիջում,

Եվ մարմնիս յուրաքանչյուր նյարդ

Իմ ուղեղում և հյուսվածքներում

**Հետևաբար, ես լավ առողջություն և բարեկեցություն
ունեմ**

**Որովհետև դու ապրում ես իմ մեջ, և դու բուժիչ ուժն
ես**

**Աստծո լույսն ու բարեկեցությունը թափանցում են իմ
ֆիզիկական հիվանդությունների մուշ անկյունները**

**Նրա բուժիչ լույսը փայլում է իմ մարմնի
յուրաքանչյուր բջջում**

**Այսպիսով, այն ձայնային է, քանի որ պարունակում է
Նրա լույսը**

Նմանապես, Նրա կատարելությունը

Հատուկ շեշտը մտքի ուժի վրա

**Ես կարծում եմ և գիտեմ, որ իմ գործունեությունը
սկսվում է**

Ուղեղից մինչև մարմին

Լույսի շիթը շտապում է առաջ

Իմ հյուսվածքների արմատներից

Եվ այն հոսում է իմ ուղեղից

Դեպի բջիջներ և նյարդեր

Եվ պարբերություններում նա սկսում է

Բուժիչ ուժի հոսքը

Ողնաշարից

Որպես փրփուր կամ որպես սփրեյ

Մարմնի բջիջները սնուցելու համար

Մաքուր բարեկեցություն!

Ո՛վ Տեր, ես երկրպագում եմ քեզ

Ամեն լավ բանի մեջ

Եվ ես տեսնում եմ քո արդարությունը

Յուրաքանչյուր պայծառ մտքի մեջ

**Քո անսահման ուժը՝ բոլոր հիվանդությունների
բուժումը**

**Այն ներկա է իմ մեջ, ուստի ես հոգնածություն չեմ
զգում**

Թող ձեր բուժիչ լույսը փայլի

Խորը անգիտության խավարից

**Որտեղ լույս կա, այնտեղ կատարելություն և
մաքրություն է**

Չգացմունքների, կամքի և մտքի մեջ

**Ուղղորդեք իմ զգացմունքները, ուրեմն, իմ կամքի և
մտքերի հետ միասին**

**Որպեսզի կարողանամ հետևել առաջնորդությանը
իմաստությամբ և առողջ դատողությամբ**

Ամեն օր ես կփնտրեմ հոգու ուրախությունը իմ մեջ

Ոչ թե հաճույքների միջոցով

**Աստված հսկում է իմ մտքերը և առաջնորդում
դրանք**

**Անվտանգության աշխարհը և խաղաղության
հեռանկարները**

Ես կմաքրեմ միտքս բոլոր վախերից

**Գիտակցելով, որ Աստված աջակցում և
առաջնորդում է ինձ**

Նա հեշտացնում է իմ ճանապարհը

Եվ Նա հեշտացնում է ամեն ինչ ինձ համար

Ամեն իրավիճակում և ոլորտում

**Իմ բացարձակ վստահությունը Աստծո հանդեպ
բուժումն է**

Եվ ես դրանից օգուտ և բուժում ունեմ

Խաղաղություն լինի քեզ վրա

Իմաստություն և հոգևոր ընկալումներ
Մարդ պետք է լինի իր սեփական տերը և գործի
համապատասխան՝ առաջնորդվելով ոչ թե առօրյայով և
քմահաճույքներով, այլ ազատ կամքով և իմաստությամբ:

Մարդու իրավունքն ու կարողությունն է ստեղծել իր
սեփական դրախտը և վայելել այն, քանի որ նա ունի դրա
համար բոլոր միջոցները, քանի որ Աստված Նրան տվել է
իր միտքը դեպի Իրեն ուղղելու և Նրան ճանաչելու
կարողությունը:

Կյանքում ամենամեծ բանը քո մաքուր և խաղաղ
խղճի ամրոցում ապրելն է:

Կենտրոնացնելով միտքը Աստծո վրա և սրտանց
աղոթելով՝ մարդը կարող է զգալ Նրա օրհնյալ
ներկայությունը

* * *

.շեշտադրում

Աստծո լույսը լցնում է ինձ և փայլում է իմ միջով՝
վերացնելով բոլոր հիվանդությունները և շնորհելով ինձ
առողջություն և բարեկեցություն: Նրա աստվածային
լույսը փայլում է իմ մարմնի յուրաքանչյուր բջջում, ուստի
իմ մարմինը առողջ է, և ես լավ եմ:

* * *

Այն օրը, երբ դուք հիշեք ձեր երկնային ծագումը, ձեր
գիտակցությունը կվերածնվի Հոգու մեծ աստվածային
տանը:

Թվում է, թե մարդկային միտքն ու կամքը թաղված են
անգիտության հողի տակ: Եթե իմաստության ոսկին
չհանվի [հոգու հանքից], չհալվի և չձևավորվի սուր
հոգեբանական գործիքների, անհնար է կտրել և
արմատախիլ անել մարդկային գիտակցության այգում
աճող չարիքի բույսը:

Վեհաշուք ու շքեղ լեռները, մարդկային մարմնի
զարմանահրաշ մեխանիզմը, թարմ ու վառ վարդերն ու
ծաղիկները, խոտի կանաչ գորգը, ազնիվ հոգիների
մեծությունը և նուրբ մտքերի վեհությունը:
Եվ սիրո խորությունը, այս ամենը մեզ հիշեցնում է
Աստծուն, որը բոլոր ազնվականության, մեծության և
գեղեցկության աղբյուրն է:

* * *

Մտքի կենտրոնացումը մարդու ներսում թաքնված
ուժի արթնացման և ակտիվացման բանալին է:
Կենտրոնացումը նշանակում է միտքը կենտրոնացնել մեկ
կետի վրա: Շատ ձախողումների հիմնական պատճառը
կենտրոնացման բացակայությունն է: Ուշադրությունը
կարելի է համեմատել լապտերի հետ. երբ դրա
ճառագայթը տարածվում է լայն տարածքի վրա, դրա
ինտենսիվությունը թուլանում է: Բայց այդ ճառագայթը
դառնում է ուժեղ և պարզ, երբ կենտրոնանում է որոշակի
կետի վրա: Բացառիկ մտածողություն ունեցողները բարձր
կենտրոնացված են՝ ունենալով իրենց ողջ մտավոր
էներգիան միաժամանակ մեկ բանի վրա կենտրոնացնելու
ունակություն:

* * *

Իսկական սերը՝ սրտի և հոգու սերը՝ աստվածային
սեր է: Այս աստվածային սերը ձգտում է դրսևորվել
մարդկության սրտերի և հոգիների միջոցով:

Օվկիանոսի մակերեսին այնքան հեռու ալիքներ կան,
որ երբեք չեն կոտրվում ափին, և լռության սրբավայրում
կան մտքեր, որոնք չափազանց խորն են սրտի համար
արտաբերելու համար:

Հասկանալը հանգիստ մտքի և մաքուր խղճի միջև
հավասարակշռությունն է:

Ճիշտ աշխատելու արվեստը կայանում է դանդաղ
կամ արագ աշխատելու կարողության մեջ՝ առանց ներքին
խաղաղությունը կորցնելու:

Մենք չենք կարող սովորել այն, ինչ չգիտենք, եթե
չունենանք այն համեմատելու այլ բան: Այսպիսով,
Աստված մարդկությանը սովորեցնում է աստվածային
սերը՝ մարդկային սիրո կատարյալ միջոցով:

Միշտ ուղղեք ձեր ուշադրության կողմնացույցի սլաքը
դեպի հոգևոր ուրախության մագնիսական հյուսիսը, և
այդ դեպքում ոչ ոք չի կարողանա խախտել ձեր
հավասարակշռությունը:

Ամրապնդեք ձեր հավատը Աստծո հանդեպ և
վստահեք, որ ձեզ ստեղծողը կհոգա ձեզ մասին և
կպաշտպանի ձեզ:

Նա, ով ուղիղ քայլում է, սիրում է Աստծուն և սիրված է
Աստծո կողմից, անկախ նրանից՝ աշխատում է բնական
ջունգլիներում, թե ժամանակակից քաղաքակրթության
ջունգլիներում, քանի որ խնդիրներ, դժվարություններ,
փորձություններ և նեղություններ գոյություն ունեն
երկուսում էլ: Առաջինը պարունակում է դաժան
գազաններ, մինչդեռ երկրորդը ներկայացնում է ոչ պակաս
դաժան վախեր, որոնք դրսևորվում են անսանձ
ցանկությունների և մոլեգնող կրքերի դեմ բռնի
պայքարում: Միայն այն ժամանակ, երբ մարդը ենթարկում

Է իր կրթերը իր կամքին, նա համտեսում է իրական
երջանկությունը:

Երբեմն կարող եք զգալ, որ ընկերը գալիս է ձեզ
այցելելու, նույնիսկ եթե նրանց այցելության մասին որևէ
նշան չկա: Նրանք ձեզ չեն ասել, որ գալիս են, բայց դուք
ուժեղ զգացողություն ունեք, որ կտեսնեք նրանց, իսկ
հետո, երբ երեկոն իջնում է, նրանք թակում են ձեր դուռը:
Կամ երբեմն ամբողջ օրը զգում եք, որ ինչ-որ լավ կամ
վատ բան է պատահելու, և երբ դա տեղի է ունենում,
զարմանում եք՝ պարզելով, որ ձեր ինտուիցիան ճիշտ էր:
Սրանք ինտուիցիայի (ներքին զգացողության) մի քանի
օրինակներ են և թե ինչպես է այն գործում
ապացույցներից և հուշումներից անկախ:

Աստված մեզ տվել է հոգի, միտք և մարմին, և մենք
պետք է զարգացնենք այս պարզակները ներդաշնակ և
հավասարակշռված ձևով: Մենք չպետք է թույլ տանք մեզ
դառնալ մեր միջավայրի ստրուկներ կամ սովորության
գերիներ: Հոգևորապես զարգացած ծնողները կարող են
օգնել աշխարհին՝ մեծացնելով հոգևոր
տրամադրվածությամբ երեխաներ և վարելով չափավոր
ապրելակերպ, որը բնութագրվում է խորհրդածությամբ և
ինքնակարգապահությամբ:

Ձեր մեջ ծագող յուրաքանչյուր ազնիվ միտք ձեզ ավելի
է մոտեցնում Աստծուն: Այս մտքերը նման են
աստվածային հոգու ծովը հոսող գետի:

Ամեն օրը պետք է լինի շնորհակալության և
երախտագիտության օր՝ կյանքի օրհնությունների համար,
որոնք գալիս են արևի լույսից, ջրից, լավ բանջարեղենից

ու ւ մրգերից, որոնք անուղղակի նվերներ են Ամենամեծ
Նվիրատուից:

Մաքուր սերը, աստվածային սերը վերացնում է
մարդու և նրա Արարչի միջև եղած արգելքները

Բարեկամությունները փչանում են, և մարդկանց
միջև սերը մարում է տիրապետողականության,
եսասիրության, մեխանիկական ընտանեկան
հարաբերությունների, սեռական մոլուցքի, նյութական
կապվածությունների, հուզական պոռթկումների և
օգտակար փոխանակումների թունավոր տարրերի
պատճառով, քանի որ անցողիկ կապերին հաջորդում է
հանկարծակի ատելությունը, որը հանգեցնում է
մարդկային սիրո մահվան: Բայց յուրաքանչյուր մարդու
սրտում թաքնված է հավերժական, աստվածային սեր, որը
կարող է որոշ ժամանակ քնած մնալ, բայց երբեք
իսկապես չի մեռնում:

Քո սրտի հողում սիրո սերմերն են աճում: Սնվիր այդ
սերմերը և ջրի դրանք կարեկցանքով և համապարփակ
սիրով:

Աստված սեր է, և սերը մեզ միավորում է Աստծո հետ:
Եթե մենք ուզում ենք սիրել Աստծուն, մենք չպետք է
մեկուսացնենք կամ սահմանափակենք մեր սերը, այլ
պետք է այն կապենք աստվածային սիրո հետ:

Տիեզերքում ողջ գոյությունն ու ամեն ինչ
աստվածային մտքի արդյունք են, ինչպես երազում
տեսած բաները ստեղծված են ձեր մտքի կողմից:

Սխալ գործողություններից խուսափելու միակ միջոցը
առողջ դատողություն զարգացնելն է՝ սխալ
գործողությունները ճանաչելու և դրանք չանելու
վճռականություն զարգացնելու համար:

Մեկ սխալը մյուսի դեմ պայքարում ճիշտ չի ծնում:

Տգիտությունը մարդկության իրական թշնամին է և պետք
է վտարվի այս աշխարհից:

Մենք ունենք այս աշխարհում ամեն ինչ, ինչ մեզ
անհրաժեշտ է՝ բարգավաճման, երջանկության և
կատարյալ արդարադատության դարաշրջան մտնելու
համար: Միակ խոչընդոտը մարդկային եսասիրությունն է,
որը այս ամենը անհնար է դարձնում: Սարսափելի և
անարդարացի տառապանք է առաջանում մարդկային
ագահության և եսասիրության պատճառով՝ առանց
ուրիշների նկատմամբ հաշվի առնելու: Գումարը, որը
կարող էր օգտագործվել կարիքավորներին կերակրելու և
հագցնելու համար, փոխարենը օգտագործվում է
ավերածությունների և ավերածությունների համար:

Գլոբալ խնդիրների արմատական պատճառը
անտեղյակությունից ծնված այս եսասիրությունն է: Բոլորը
կարծում են, որ ճիշտ բան են անում, բայց երբ նրանք
հետապնդում են միայն իրենց անձնական նպատակները,
նրանք գործի են դնում պատճառահետևանքային կապի
կարմայական օրենքը, որն անխուսափելիորեն կոչնչացնի
իրենց սեփական երջանկությունը և ուրիշների
երջանկությունը:

Որքան շատ եմ ականատես լինում մարդկային
անգիտության պատճառով առաջացած աշխարհի
ողբերգություններին, այնքան ավելի եմ հասկանում, որ
երջանկությունը անցողիկ է, նույնիսկ եթե փողոցները
սալարկված են ոսկով: Իսկական երջանկությունը
ուրիշներին երջանիկ դարձնելու մեջ է: Եթե բոլորը այսպես

անեին, բոլորը երջանիկ կլինեին, և բոլորը կստանային
իրենց բաժինը երկրի առատությունից:

Իր երկնային ուրախությունների և անսահման
հաճույքների աստվածային գիտակցությունը նման է
կախարդական փայտիկի, որը ակնթարթորեն
սովորական նյութական կյանքի էժան մետաղը վերածում
է երկարատև հոգևոր երջանկության փայլուն ոսկու:

Բարեկամությունը համընդհանուր հոգևոր
ձգողություն է, որը միավորում է հոգիները աստվածային
սիրո կապով:

* * *

հոգու հովանոց կամ հոգու հանգստություն
Երբ այրվող անհանգստությունները կորցնում են
իրենց ջերմությունը
Հանգստությունը ի հայտ է գալիս, բերում է
խաղաղություն և հանգստություն
Դա կյանքի նավակի սպիտակ կայմն է
Այն լի է երկարատև երջանկության քամով, ազատ է
հուզմունքից
Այսպիսով, նա նրբորեն մղում է նավակը Ալ-Ռիդա լճի
մակերեսով
Հանգստությունը բավարարվածության գետ է
Հանգստության ծովի ուղղությամբ մեղմորեն հոսելով
Մեկուսացված անհանգստությունների ալիքներից
Այն հոգու հովանոցն է
Տարածվելով մարդկային մտքից և սրտից վեր
Պաշտպանել իր կյանքի ուրախությունները՝ թե՛ փոքր,
թե՛ մեծ

Վախի և անհանգստության անձրևներից
Դա երկնային տոնն է
Կյանքի քնարից բխող
Դա սուրբ աղն է
Կյանքի սեղանի շուրջ
Եվ նվաճումների ջրվեժներից թռչող ցողերը
Հրաշալի, հանգիստ տրամադրություն է
Որով կառավարվում է հոգու թագավորությունը
Ներդաշնակության և համաձայնության մեջ
Հանգստությունը բնորոշ չէ միայն մեկուսացված
հանգստավայրերին
Զկա նաև փախուստ իրարանցումից ու աղմուկից
Փոխարենը, այն գալիս է այնտեղ, որտեղ սրտերը
ողջունում են այն
Եվ նա մնում է այնտեղ, որտեղ հոգիները
մխիթարություն են գտնում նրա մեջ
Անկախ ժամանակից և վայրից
Այն նուրբ, փխրուն ծաղիկ է
Այն չի կարողանում հանդուրժել կոպիտ հպումները
Փոխարենը, այն ապրում է, ծաղկում և ծաղկում
Եթե այն ջրվում է թարմ, մաքուր ջրով
Հանգստությունը զգացմունքների անշարժ լիճ է
Ազատ վշտի կնճիռներից
Նա, ով վախի արցունքներ է թափում
Անհանգստության և տառապանքի աննշան նշույլի
համար
Երբ ծածկված է խաղաղ հոգու էջը
Մաքուր, պայծառ սպիտակ ձյան շերտ՝
Հանգստության և հոգու խաղաղության ձյունը
Վախի փոթորիկները և անհանգստության
փոթորիկները չեն հաղթի
Խանգարող խաղաղություն և անդորր
Այս կոշտ, փայլուն շերտի տակ
Այս օրհնյալ, պայծառ փայլի համար

* * *

Աստվածային սիրո ամրոցը
Երբ ատելության կճեպները անձրև են գալիս քո
շուրջը

Սիրո ամրոցում ապաստան գտեք
Եվ եթե թյուրըմբռնման ռմբակոծությունները
շարունակվեն

Ամրապնդվեք սիրո քարանձավներում
Կարեկցանքի և կարեկցանքի պալատների տակ
Եվ եթե խաբեության թունավոր գոլորշիները փորձեն
Քո իմաստության կյանքը խեղդելու համար
Մաքուր սիրո դիմակ դրեք ձեր շուրջը
Աստվածային սիրո ամրոցը անվտանգ ապաստան է
Մոլուցքների և գայթակղությունների բանակների
հարձակումներից

Փորեք հավատարմության և անսասանության
խրամատ

Լցրու այն սիրո ջրերով
Որպեսզի այդ եսասիրությունը չկարողանա լողալ դրա
վրայով

Քո հոգու իմաստությունը ոչնչացնելու համար
* * *

Մեդիտացիայով զբաղվողները ներքին խաղաղության
հրաշալի զգացողություն են ապրում: Մեդիտացիայի
ընթացքում սովորածը պետք է կիրառվի մեր առօրյա
գործունեության և զրույցների մեջ, և մենք չպետք է թույլ
տանք որևէ մեկին գողանալ մեր խաղաղությունը կամ
խանգարել մեր անդորրը:

Անաչառ մտածողությունը նման է մաքուր, փայլեցված
հայելու, որը կայուն է և անսասան շտապողական
դատողություններից:

Աստվածային սերը երկնային վարդերի ու ռեհանի
այգի է, ինչպես նաև պայծառ, թարմ մտքերի: Այն բոլոր

մաքուր սիրո աղբյուրն է, որը բաբախում է անկեղծ
սրտերում:

Եղիր որքան հնարավոր է պարզ, և դու կգարմանաս,
թե որքան երջանիկ և պարզ կդառնա քո կյանքը:

Իսկական ընտանեկան երջանկությունը հիմնված է
հասկացողության և բարի խոսքերի վրա:

Խորը խորհրդածական ընկղմմամբ կբացվի
զարթոնքի նոր արշալույս: Լռության և առեղծվածի մշուշը,
որը կախված է ամեն ինչի վրա, կցրվի և կանհետանա
հոգևոր զարթոնքի լույսի և Աստծո հանդեպ աճող
կարոտի առջև:

Մեր շփումներում շատ կարևոր է ճանաչել այն
առանձնահատուկ գծերն ու ազնիվ որակները, որոնք
նրանք քաղել են իրենց փորձից և ձևավորել են իրենց
եությունից, և գնահատել այդ հատկանիշները:
Եթե մենք ուսումնասիրենք բաց մտքով մարդկանց,
կկարողանանք հասկանալ նրանց և հարմարավետորեն
շփվել նրանց հետ, և կկարողանանք անմիջապես իմանալ
այն մարդու բնույթը, որի հետ գործ ունենք:
Մի՛ խոսեք փիլիսոփայի հետ ձիարշավի մասին, ոչ էլ
վիճեք գիտնականի հետ տնային տնտեսության մասին:
Պարզեք, թե ինչն է հետաքրքրում մարդուն և գրավում
նրա ուշադրությունը, և խոսեք նրա հետ դրա մասին, ոչ
թե անպայման այն բաների մասին, որոնք ձեզ են
հետաքրքրում:

Եթե մենք ցանկանում ենք հասկանալ ուրիշներին,
մենք պետք է խուսափենք նրանց քննադատելուց և

դատապարտելուց: Փոխարենը, մենք պետք է նայենք մեր սեփական հայելու մեջ՝ տեսնելու, թե ինչն է կարիք ունի շտկելու և կատարելագործելու: Այս ներքին հայելին շատ տարբերվում է այն ծանոթ հայելուց, որի մեջ մենք նայում ենք ամեն առավոտ: Ամեն օր ես նայում եմ այս ներքին հայելու մեջ, և եթե գտնում եմ ինչ-որ բան, որը ինձ դուր չի գալիս, ես ինձ հանդիմանում եմ և ձգտում եմ այն շտկել: Այսպիսով, մարդը տեսնում է իր իրական արտացոլանքը իր հոգու հայելու մեջ և օրեցօր առաջ է շարժվում դեպի երջանկություն և ներքին խաղաղություն:

* * *

Տե՛ր, Դու ինձ ավելի մոտ ես, քան իմ սեփական սրտի բաբախյունը, և ես զգում եմ Քո ներկայությունը իմ գիտակցության սահմանին:

Երբ մարդը չափազանց երկար է կենտրոնանում օվկիանոսի ալիքների վրա, նա մոռանում է կենտրոնանալ օվկիանոսի վրա: Նմանապես, երբ մարդը կենտրոնանում է իր կյանքի փոքր ալիքի վրա և ամբողջությամբ կապվում դրան, նա մոռանում է հոգու ավելի մեծ օվկիանոսի մասին, որից իր կյանքը ընդամենը ալիք է իր սրտի անձայրածիր տարածության վրա:

Ճիշտ այնպես, ինչպես տարբեր վայրերում տեղադրված էլեկտրական լամպերը վառվում են մեկ էլեկտրական գեներատորով, այնպես էլ մարդկանց լամպերը վառվում են մեկ տիեզերական գեներատորով, որը միտք է մղում և մարմինները լիցքավորում կենդանի էներգիայով:

Ջրի յուրաքանչյուր կաթիլը նպաստում է օվկիանոսի գոյությանը: Եվ չնայած անհատի կյանքը կարող է թվալ մարդկության օվկիանոսում ընդամենը մի փոքրիկ կաթիլ, այդ կյանքի ազդեցությունը կարող է չափազանց կարևոր լինել և չպետք է թերագնահատել:

կատաղի օվկիանոսի ալիքներ
Արեգակնային համակարգի մրրիկներ
և տիեզերական ուժերի հոսանքները
և տիեզերքում լողացող մոլորակները
Ինչպես սառցաբեկորները ծովերի մեջտեղում
Նրանք բոլորը պարում են հավերժական շարժման
կրծքին

Քնքշուքյամբ և սիրով լի մայրը աստվածային
կարեկցանքի խորհրդանիշ է
Աստված իր քնքշությունը ցույց է տալիս ծաղիկների
մեջ

Կառուցեք ձեր ներսում գեղեցկության և
խաղաղության տաճար, որտեղ կարող եք գտնել Աստծուն
ձեր հոգու սրբավայրում:

Մեր բոլոր ներդաշնակ հարաբերություններում մենք
պետք է հիշենք, որ Աստծո սերը թաքնված է սիրով և
ներդաշնակությամբ բաբախող յուրաքանչյուր բարի սրտի
հետևում:

* * *

Կյանքը քնած է կոպիտ հողի մեջ, երազում է
գեղեցկության մասին ծաղիկների մեջ, հզորորեն
արթնանում է կենդանիների մեջ, իսկ մարդկային
գիտակցության մեջ գիտակցում է իր անսահմանափակ
ներուժը:

Աստծո գոյության և մոտիկության մասին որևէ
կասկած չի կարող մտել միտք, երբ որոնողը տեսնում է, որ
ամբողջ տիեզերքը աստվածային արարչագործության
դրսևորում է: Ամեն ինչ ի հայտ է գալիս անտեսանելիից,
կարճ ժամանակով մնում է այս երկրի վրա, ապա իր
երկրային կյանքի ավարտին վերադառնում է
անտեսանելի վիճակի:

Այս զարմանահրաշ տիեզերքի յուրաքանչյուր
ատոմում Աստված անընդհատ հրաշքներ և հրաշքներ է
ստեղծում

Հաղթանակը միշտ կապտկանի ճշմարտությանը և
առաքինությանը, անկախ նրանից, թե որքան ժամանակ
կապահանջվի դրա համար:

Մի՛ թողեք, որ տառապանքն ու կորուստը թուլացնեն
ձեր վճռականությունը և թուլացնեն ձեր
տրամադրությունը: Մի օր դուք կմտնեք հոգևոր աշխարհի
և կզգաք աննկարագրելի և անսպասելի ուրախություն:
Ցավի միջոցով մենք պետք է սովորենք կարեկցել
ուրիշներին, հասկանալ նրանց զգացմունքները և անել
մեր լավագույնը՝ նրանց օգնելու համար:

Ֆիզիկական աշխարհում ամեն ինչ ցույց է տալիս
շարժում, փոփոխություն և անկայունություն, բայց Աստծո
բնույթը հանգստություն, անդորրություն և անշարժություն
է:

Խորը անկեղծությունը հոգևոր ճանապարհի
անհրաժեշտ պահանջ է, քանի որ սրտի մաքրության և
մտադրության պարզության մեջ է ծնվում հոգու
արշալույսը:

Կյանքի այգիներում ես ուրախությամբ
տեղափոխվում եմ ծառից ծառ, և վերջապես վայրէջք
կկատարեմ, ո՛վ Տեր, Քո մեկնած ձեռքի վրա, որը
ողջունում է ինձ:

* * *

.Ինքնազարգացում

Մարդը պետք է կազմակերպի իր կյանքը և կարդա
մարդկային մտքի կողմից ստեղծված լավագույն գրքերը՝
իր ժամանակը պատահական, անիմաստ ընթերցումների
վրա վատնելու փոխարեն, գտնի իրեն հարմար
աշխատանք և ձգտի իր աշխատանքը կատարել
արդյունավետ և արդյունավետ:

Շատ մարդիկ մեծ ջանքեր են գործադրում բազմաթիվ
ոլորտներում՝ քիչ հաջողությամբ: Նրանք, ովքեր

ցանկանում են զարգանալ, չեն կարող ամեն ինչ
հասկանալ շատ բաների մասին, բայց կարող են մի փոքր
իմանալ ամեն ինչի մասին և ամեն ինչ իմանալ մեկ բանի
մասին:

Գիտելիքը անսահման օվկիանոս է, իսկ հոգևոր
իմաստությունը՝ անսահման: Չնայած երկիրը տիեզերքի
մի փոքրիկ կետ է, այն մեր աչքերում հսկայական է:
Այնուամենայնիվ, մարդկային առաջընթացի շնորհիվ
մեր աշխարհը փոքրանում է ժամանակակից
տրանսպորտի և կապի միջոցների շնորհիվ, և շուտով
մենք կսկսենք մտածել այլ մոլորակներ ճանապարհորդելու
մասին:

Պետք է պահպանել հավասարակշռությունը: Նրանք,
ովքեր անտեսում են նյութական կյանքը՝ կենտրոնանալով
միայն հոգևոր կողմի վրա, պատժվում են՝ կորցնելով
իրենց մտավոր հավասարակշռությունը:
Նյութական պարտականությունները մեծ
նշանակություն ունեն և կապված են սոցիալական,
ազգային և միջազգային պարտավորությունների հետ:
Մտավոր պարտականությունը գերակա է նյութական
պարտականությունից, և հոգևոր ու բարոյական
պարտականություններին պետք է առաջնահերթություն
տրվի: Միտքը պետք է ազատվի մանր սովորություններից,
որոնք մարդուն չափազանց մտահոգում են նյութական
հարցերով:

Բացահայտե՛ք ձեր հանճարի և թաքնված ուժերի
աղբյուրները և ժպտացե՛ք ներքին բավարարվածության
ժպիտով, որը ոչ ոք չի կարող խլել ձեզանից:
Այս աշխարհը շարժվում է երկու ուժերի կողմից՝
բարու ուժը և չարի ուժը: Ով որ բարին վերցնի որպես իր
ուղեցույց և խորհրդատու, կունենա լավ օրեր և երջանիկ
կյանք, իսկ ով որ չարին թույլ տա ուղղորդել իր ընթացքը և
վերահսկել իր ազդակները, կունենա տառապանք և
տառապանք:

Մարդկանց մեծամասնության համար բանալի բառը
«ես» է, բայց հոգևոր մարդիկ ուրիշների մասին մտածում
են այնպես, ինչպես իրենց մասին են մտածում:
Նրանք, ովքեր միայն իրենց մասին են մտածում,
իրենց վրա են բերում ուրիշների թշնամանքն ու
թշնամանքը, մինչդեռ նրանք, ովքեր մտածում են
ուրիշների մասին և զգում նրանց զգացմունքները,
հայտնաբերում են, որ ուրիշներն էլ հակված են մտածել
իրենց մասին և համակրել իրենց:
Ինքն իրեն վիրավորանք է ծնվել, ապրել և մահանալ՝
չիմանալով, թե ինչու է այս աշխարհ եկել որպես մարդ:
Մոռանալ սեփական Արարչին նշանակում է
չգիտակցել գոյության նպատակը, մինչդեռ Նրա մասին
մտածելը և անկեղծորեն ցանկանալը զգալ Նրա
ներկայությունը ժամանակի ընթացքում բերում է
բազմաթիվ հոգևոր շահույթներ և օրհնություններ:
Նյութական ունեցվածք և հարստություն ձեռք բերելը
չի երաշխավորում դեպրեսիան և տխրությունը: Կգա մի
օր, երբ մարդն իրեն անօգնական ու անզոր կզգա,
խաղալիք ճակատագրի ձեռքում, այդ ժամանակ նա
կհասկանա, որ միայն Աստված է իր հենարանը,
պաշտպանությունը և անվտանգ ապաստանը:

Ամեն անգամ, երբ զարմանում եք որևէ հրաշալի
տեսարանով կամ տարօրինակ արարածով, փակեք ձեր
աչքերը, շրջվեք ներս և խորհեք դրա աստվածային
աղբյուրի մասին:

Մարդը տեսնում է միայն արարչագործության ետևում
թաքնված աստվածային գործարանից դուրս եկող խիտ
արտադրանքները, և եթե կարողանար մտնել հենց
գործարան, կտեսներ, թե ինչ զարմանալի ձևով է այս
աշխարհում ամեն ինչ գոյանում:

Ես դիմեցի քեզ

Ամեն առավոտ ես առաջարկում եմ իմ մարմինը,
միտքը և իմ ունեցած յուրաքանչյուր կարողությունն քեզ,
Անսահման Արարիչ, որպեսզի օգտագործես այն ձևով, որը
Դու կընտրես, որպեսզի կարողանաս արտահայտվել ինձ
միջոցով:

Քեզ կարոտի իմ լուռ մեղեդիները կերգեն սրտիս
զարկերի ռիթմով

Ես գիտակցում եմ, որ ամբողջ աշխատանքը քո
աշխատանքն է, և որ ոչ մի աշխատանք դժվար կամ ցած
չէ, քանի դեռ այն առաջարկվում է քեզ բարեկամական
սպասարկմամբ:

Հոգևոր առումով ես խնդրում եմ ճանաչել Քո
ներկայությունը: Դու բոլոր էակների ծագումն ու էությունն
ես: Թույլ տուր ինձ տեսնել Քեզ իմ էության յուրաքանչյուր
ատոմում և զգալ Քեզ իմ յուրաքանչյուր մտքում:
Տե՛ր, ուղղորդիր մեր ուրախությունների հոսանքները,
որպեսզի դրանք չկորչեն կարճատև զգայական
հաճույքների ավազների մեջ:

Թող մեր կարեկցանքի փոքրիկ առվակները չչորանան
եսասիրության անմարդաբնակ անապատներում
Թող մեր զգացմունքների միայնակ, մեկուսացված
ալիքները խառնվեն քո սիրո անսահման լճի հետ
Թող մեր կյանքի նեղ գետերը լայնանան Քո
օրհնությունների առատ անձրևներով, որպեսզի դրանք
անցնեն խոնարհության, ինքնազոհաբերության և
ուրիշների զգացմունքների նկատմամբ հոգատարության
լայն, ընդարձակ դաշտերով, որպեսզի վերջապես
կարողանան մտնել Քո մեծ օվկիանոսը ամենայն
մաքրությամբ:

Աստվածային գիտակցությունը՝ իր երկնային
երանությանմբ, կախարդական ալքիմիա է, որն
ակնթարթորեն տիաճ երկրային կյանքի խիտ կապարը
վերածում է մշտապես վերականգնվող երջանկության
փայլուն ոսկու:

Երբ անհանգիստ մտքերի ցեխը սկսում է նստել,
Աստծո զորությունը սկսում է արտացոլվել գիտակցության
մաքուր, անարատ ջրերում:
* * *

Հավերժական ձայնը դիմեց ինձ մեղմ, ցածր տոնով՝
.ասելով

Քո քնի բոլոր դարերի ընթացքում ես շնչացել եմ քո»
ականջին. «Արթնացի՛ր»: Եվ հիմա դու թողել ես քո քնը: Ես
քեզ ասում եմ. Արթնացրո՛ւ քո եղբայրներին, աշխատի՛ր
ինձ հետ, որպեսզի բոլորը լսեն իմ խոսքը»:
.Այսպիսով, ես խոստացա՝ ասելով
Ես կանեմ իմ լավագույնը՝ տարածելու քո կոչը և»
տարածելու քո ուղերձը, և երբ լքեմ իմ երկրային
կերպարանքը, կփոխառեմ քո ամենուրեք ներկա ձայնը՝
.Ներդաշնակ սրտերին շնչալու համար
Լսե՛ք Նրա հոգևոր մխիթարության աստվածային
օրհներգերը, քանզի նա միշտ կանչում է ձեզ
Ես կսպասեմ իմ բոլոր անթիվ եղբայրներին ու
քույրերին, երբ Նրանք դանդաղ քայլեն երկար, երկար
երթով դեպի ինքնաճանաչման օրհնյալ նպատակը, և
.(Հավերժության շուկների) միջոցով ես կշնչամ Նրանց
Արթնացե՛ք, եղբայրնե՛ր, և եկեք հետևենք Նրա»
ձայնին, որը անդադար կանչում է մեզ, և միասին
վերադառնանք երկնային տուն»:

Մենք պետք է շնչանք Աստծո անունը մեր սրտերում
կարոտի և աստվածային սիրո վարդարանի վրա, և դա է
ճշմարիտ երկրպագությունը, որը դիպչում է Աստծո
սրտին:

Աստծո անունը սառը սրտով և թափառող մտքով
արտասանելը հայիոյանք և անհարգալից վերաբերմունք
է: Երբ մարդ աղոթում է, Նրա սիրտն ու միտքը պետք է
լցված լինեն Աստծո սիրով:

* * *

Աշխարհի հմայքից հեռանալը և աշխարհիկ
ցանկություններից հրաժարվելը բացասական վիճակ չէ,

այլ դրական: Դա ոչ այլ ինչ է, քան դժբախտությունից հրաժարում և ոչ այլ ինչ, քան տառապանքից հրաժարում:

Ասկետիզմը չպետք է դիտարկել որպես

զոհաբերության ուղի: Ընդհակառակը, այն օրինյալ ներդրում է, այնպես որ ինքնակարգապահության վրա ծախսած չնչին գումարները կբերեն միլիոնավոր հոգևոր դուլարներ: Մի՞թե իմաստուն չէ մեր անցողիկ օրերի ոսկե մետաղադրամները ծախսել հավերժական երանության արքայությունը գնելու համար:

Մենք պետք է ընկղմվենք այն մաքուր, խորը զգացողության մեջ, որը մեր մեջ արթնանում և եռում է, երբ նայում ենք Աստծո արարչագործության հրաշքներին:

Սա Աստծուն գեղեցկության տեսանկյունից ճանաչելու միջոցն է:

Նա, ով բարի գործեր է անում, նույնիսկ եթե միայն ընդօրինակելով, հնարավորություն ունի շնչելու բարության թարմացնող և գրավիչ բույրը, որը նրան մղում է ավելին անելու: Բայց նա, ով դիտավորյալ չար գործեր է անում ուրիշներին ընդօրինակելով, անխուսափելիորեն կկապվի չարիքի տհաճ և զգվելի հոտերի հետ:

* * *

Ոչ ոք չունի նույն անհատականությունը, ինչ դու, ոչ ոք չունի նույն դեմքը, ոչ ոք չունի նույն հոգին, ինչ դու, Աստված քեզ եզակիորեն է ստեղծել, և ոչ ոք քեզ նման չէ: Մարդը պետք է ելությունը քաղի կարդացած նյութից և գործնական օգուտ քաղի այդ նյութից:

Խաղաղության» արտադրանքը կարող է արտադրվել»

կենսափորձի գործարաններում՝ առօրյա կյանքում օգտագործելու համար:

Խաղաղությունը բոլոր հոգեբանական հիվանդությունների բուժումն է: Նրանք, ովքեր ունեն ինքնատիրապետում լինի դա ուտելիքի, վարքի, թե ամուսնական հարաբերությունների մեջ, և ովքեր ազնիվ են, վստահելի և խնայող, նրանք են, ովքեր վայելում են իրական խաղաղությունը:

Խաղաղությունը կարելի է գտնել Աստծո օրենքների և
տիեզերքի օրենքների հետ ներդաշնակության մեջ:
Նրանք, ովքեր սիրում են Աստծուն, վայելում են
հանգստությունը, ուրախանում են բարիք գործելով,
մտածում և խորհրդածում են Նրա մասին, նրանք են,
ովքեր գտնում են խաղաղություն:
Մայրը, որը լի է քնքուշ կանացի զգացմունքներով,
աստվածային ողորմածության խորհրդանիշ է:
Աստվածային խաղաղության և ներքին հոգևոր
նվաճումների ծաղկումը ամենօրյա խորհրդածության
բնական պտուղ է և երջանկություն է, որն ավելի խորն ու
խորն է, քան աշխարհի գանձերն ու հարստությունները:
Ոչինչ ավելի քաղցր կամ հաճելի չէ, քան աստվածային
ներկայությունը: Երբ դուք գիտակցեք այս
ճշմարտությունը, դուք կլինեք երջանիկներից
ամենաերջանիկը և հարուստներից ամենահարուստը:
Նյութական հարստությունը կարող է օգտագործվել միայն
այստեղ՝ այս երկրի վրա. այն չի կարող օգտագործվել
հաջորդ աշխարհում: Բայց աստվածային երանության
ոսկին, որը արդյունահանվում է խորհրդածության
հանքերից, օրհնված և անընդհատ վերականգնվող
մետաղ է, օգտակար երկու աշխարհներում էլ և հավերժ
անմահ:

* * *

Հոգու արթնացման ժամանակ գույները դառնում են
ավելի պայծառ, ձայնն ունի ավելի քաղցր արձագանք,
զգացողությունն ավելի նուրբ է, հոգին զգում է իր
տարածությունը տարածության մեջ, միտքը գիտակցում է
ուրիշներից եկող թրթռումները, և կյանքը վայելելու
ունակությունը մեծանում է:

* * *

Մարդիկ բողոքում են կյանքում որոշակի բաներից
հրաժարվելու մտքից, սակայն իրականում նրանք
հրաժարվում են շատ արժեքավոր բաներից, որոնցից ոչ
պակաս կարևորը հոգեկան խաղաղությունն է: Նրանք

երբեմն նույնիսկ զոհաբերում են իրենց փողի համար, որը
անցողիկ է և փչացող: Հարստությունը կարող է խլվել
մարդուց, կամ կարող են խլվել դրանից, երբ նա հեռանում
է այս աշխարհից և չի կարողանում այն իր հետ տանել:
Փողի իրական արժեքը կայանում է այն օգտակար
գործերի վրա ծախսելու և իրեն ու ուրիշներին
երջանկություն բերելու մեջ այնպես, որ հաճելի լինի
Աստծուն և մարդու խղճին:

Աշխարհը լի է բնական և մարդկային փոթորիկներով,
և Աստված ամուր վահանն ու ապահով ապաստանն է այս
աշխարհի փոթորիկներից, փոթորիկներից և չարիքներից:
Որտեղ էլ որ Աստված լինի, այնտեղ վախ կամ վիշտ
չկա: Իսկական հավատացյալը կանգնած է անսասան և
հպարտ կյանքի պայքարում և իրադարձությունների
պայքարում՝ վստահ լինելով, որ Աստված իր հետ է,
պաշտպանում է իրեն վնասից և երբեք չի լքում նրան ոչ
մի պահ: Այսպիսով, վախը անհետանում է նրա սրտից և
հաստատվում է վստահություն՝ մի պաշտպանություն, որը
չի կարող պարտադրվել:

* * *

.Եթե ուզում եք նրա պատասխանը
Անկախ նրանից՝ նա արձագանքեց, թե ոչ
Շարունակեք նրան կանչել
Շարունակեք ձեր աղաչանքները անդադար
աղոթքների սրբավայրում
,Անկախ նրանից՝ նա կգա, թե ոչ
Վստահիր, որ Նա ավելի ու ավելի է մոտենում քեզ
Քո սրտի ամեն մի կարոտով
Անկախ նրանից, թե նա կբավարարի քո խնդրանքը,
,թե ոչ
Շարունակեք նրա հանդեպ սեր ցուցաբերել
Նույնիսկ եթե նա չի արձագանքում
,Հենց այնպես, ինչպես դուք կսպասեիք
Վստահ եղեք, որ նա նրբանկատորեն կպատասխանի
Եվ ամենախորը խավարի մեջ՝ քո աղոթքները

Կյանքի, մահվան և ցավի պարի մեջտեղում
Եթե շարունակես նրան դիմել
Առանց նրա լուրջանքի քեզ տխրեցնելու
Դուք կստանաք նրա պատասխանը
* * *

Եկեք աշխատենք միասնական աշխարհ կառուցելու
համար, որտեղ յուրաքանչյուր ազգ օգտակար անդամ է,
առաջնորդվելով Աստծո կողմից՝ զգոն մարդկային խղճի
միջոցով:

Մեր սրտերում մենք բոլորս կարող ենք մարզվել՝
ազատվելով եսասիրությունից և ատելությունից
Եկեք աղոթենք բոլոր ազգերի միջև
ներդաշնակության համար, որպեսզի նրանք ձեռք ձեռքի
տված քայլեն նոր, վեհ քաղաքակրթության
դարպասներով:

Անկեղծ, սրտառուչ և քաղցր խոսքերը թարմացնող
Նեկտարի նման են ծարավ հոգիների համար: Այդպիսի
խոսքերը անհրաժեշտ և ցանկալի են ամենուր և միշտ:
Ինչ վերաբերում է կոպիտ, վիրավորական և
վիրավորական խոսքերին, դրանք մահացու են ուրիշների
հոգիների համար և կործանարար՝ նրանց ներքին
խաղաղության համար: Դրանք կործանիչ գնդակ են
բարեկամության կառուցման գործում և կրակ, որը այրում
է անվտանգ և ապահով տները:

Մարդը պետք է ընդմիշտ հեռու պահի իր շուրթերից
կոպիտ խոսքերը և իր տունը պաշտպանի խնդիրներից և
հանկարծակի բաժանումից:

Բարի խոսքերը երջանկություն են ստեղծում
ընկերների և թշնամիների սրտերում, համայնքներում,
պաշտամունքի վայրերում, գրասենյակներում,
աշխատավայրերում և ամենուրեք: Մարդիկ ներքին
ուրախություն են զգում, երբ դժվար, մռայլ մարդը լքում է
նրանց և ուրախանում են՝ տեսնելով անկեղծ, պերճախոս,
բարի սրտով և նրբանկատ ընկերոջ:

Երբ դուք ջանք եք գործադրում ձեռք բերելու այն, ինչ
ձեզ անհրաժեշտ է, և գոհ եք նրանով, ինչ Աստված
հեշտացնում է ձեզ համար, դուք ավելի հարուստ կլինեք
հոգով և ավելի գոհ, քան նրանք, ովքեր հուսահատված են
աշխարհի համար և ագահ են նրա ավարի համար:
Աստված աշխատում է զարգացնել ճիշտ ապրելու
արվեստը՝ բացահայտելով Իր ճշմարտությունը տարբեր
քաղաքակրթությունների, մտածելակերպերի և
ազգությունների խառնուրդի միջոցով:
Ոչ մի ազգ ինքնին կատարյալ չէ, և բոլոր
ազգությունների լավագույն որակների համադրությունը
մեզ կտա հավասարակշռված կյանքի և հաջողակ կյանքի
արվեստի լավագույն պատկերացումները: Հարկ է նշել, որ
բոլոր մեծ գործիչները հասել են քաղաքակրթական
նվաճումների գագաթնակետին և իրենց կյանքում
մարմնավորել են մարդկային բարձրագույն իդեալներն ու
սկզբունքները:

Աստծո տաճարը հոգու մեջ է: Մտեք այդ տաճարի
անդորրության մեջ և նստեք խորհրդածության մեջ,
որտեղ ներթափանցման լույսը փայլում է հոգու խորանի
վրա: Մտեք այն տաճարը, որը մարդկային ձեռքերով չի
անձեռնմխելի, որտեղ անհանգստություն կամ վախ չկա:
Մտեք հոգևոր մենության խաղաղության մեջ, և դուք
կլսեք Աստծո ձայնը, որը խոսում է ձեզ հետ լռության
լեզվով, և դուք կհասկանաք, որ անտեսանելին դարձել է
տեսանելի, և այն, ինչ թվում էր անհրապական, դարձել է
իրական:

Հավասարակշռությունը գեղեցիկ է և պետք է լինի մեր
զգացմունքների, մտքերի և գործողությունների հիմքը, և
այն առանցքը, որի շուրջ պտտվում է մեր կյանքը:
Մեծ հոգիները պահպանում են իրենց
հանգստությունն ու խաղաղությունը, ինչը նրանց օգնում է
հաղթահարել կյանքի փորձություններն ու
դժվարությունները՝ առանց կորցնելու իրենց
բանականությունն ու հավասարակշռությունը:

Աստված ներկա է ամենուրեք՝ կառավարելով
աշխարհները և առաջնորդելով գալակտիկաները
անսահման ուղեծրերում: Եվ մարդկությունը, ստեղծված
Նրա պատկերով, նույնպես ունի իր կյանքը կառավարելու
և իր գործունեությունը համակարգելու ունակություն՝
առանց անհանգստության կամ խանգարման:
Մենք միշտ պետք է ուրիշներին սիրո, բարի կամքի և
խաղաղության գաղափարներ ուղարկենք
Մեդիտացիայի կառուցվածքում, որտեղ հոգու
խորանի վրա անընդհատ փայլում է ներհայացքի լույսը,
չկա անհանգստություն, սթրես, լարվածություն,
նյարդայնություն, այլ՝ հանգստություն, անդորր,
ինքնավստահություն և իրական երջանկություն:
Տե՛ր, օգնիր մեզ հաղթահարել եսասիրության դևերին,
որոնք մարդկանց միջև բաժանում և անհամաձայնություն
են ստեղծում և խանգարում են հոգիներին միավորվել
բարության և ներդաշնակության սիրով
Բոլոր բարի գործերը ընդունելի են Աստծո համար,
քանի դեռ դրանք կատարվում են հոգևոր
գիտակցությամբ: Նյութապաշտական գործերը մղված են
գուտ եսասիրական նկատառումներով: Նյութական և
հոգևոր աշխատանքի միջև եղած արգելքը պետք է
քանդվի: Առողջ մղումներով կատարված բոլոր գործերը
մաքուր են և օգնում են մաքրել հոգին
անմաքրություններից և պղծություններից:
Զգուշորեն և մտածված ընտրեք ձեր ընկերներին:
Եղեք նրանց հետ անկեղծ ընկեր, բայց միշտ պահպանեք
որոշակի հեռավորություն և թող փոխադարձ հարգանքը
լինի ձեզ և նրանց միջև կապող օղակը: Մի՛ գերազանցեք
նրանց հետ պատշաճության սահմանները:
Հեշտ է լեզու գտնել ուրիշների հետ, բայց եթե ուզում
եք պահպանել նրանց սերն ու հարգանքը ձեր նկատմամբ,
պետք է հետևեք այս խորհրդին:

* * *

Աղոթքի, մեղիտացիայի և հավատքի միջոցով մարդը
ստանում է հոգևոր առաջնորդություն, և ոչ ոք չի կարող
ապրել խաղաղության և հանգստության մեջ առանց այս
ներքին ներդաշնակության: Սակայն, Աստծուց
անմիջապես առաջնորդություն ստանալու համար, այլ ոչ
թե հույսը դնելով ցանկություններից, քմահաճույքներից
կամ սովորություններից բխող արդարացումների վրա,
անհրաժեշտ է ինտուիտիվ գիտելիքներ և խորը
հասկացողություն:

Իմացե՛ք, որ Աստծո մեջ ձեզ սպասում է ամեն ինչ,
ինչին ձգտում եք հասնել, և դրանից շատ ավելին:
Մի երեկո ուսուցիչ Պարամահանսան աշակերտներին
.ասաց

Ինձ համար ունեցվածքը ոչինչ չի նշանակում, բայց»
բարեկամությունը շատ թանկ է: Իսկական եղբայրության
մեջ մարդ տեսնում է ընկերների ընկերոջ իրական շողը՝
Աստծուն»:

Ապա նա ավելացրեց. «Չգույշ եղեք ընկերոջը
խաբելուց կամ մարդուն դավաճանելուց, քանի որ դա
ամենամեծ մեղքերից մեկն է ըստ աստվածային
արդարադատության օրենքի»:

* * *

Չարգացրեք ավելի մեծ մտավոր ուժ: Չարգացրեք այդ
ուժը, որպեսզի անկախ նրանից, թե ինչ է պատահում,
կարողանաք ամուր կանգնել կյանքի պայքարում՝ ինչպես
քաջերը, և դիմակայել բոլոր մարտահրավերներին:
Եթե սիրում եք Աստծուն, պետք է հավատք ունենաք և
պատրաստ լինեք դիմանալու և համառելու, երբ
աղետներ, դժբախտություններ և փորձություններ են
գալիս:

Մի՛ հուսահատվեք կամ մի՛ վախեցեք ցավից, այլ
աշխատեք ձեր միտքը դրական և ուժեղ պահելու վրա:
Երբ դուք համոտեսեք հոգևոր էքստազի իրական
դոզան, կհասկանաք, որ ոչ մի այլ փորձառություն չի
կարող համեմատվել դրա հետ:

Ծնողները միշտ պետք է ձգտեն իրենց երեխաների

մեջ սերմանել հոգևոր գիտակցություն՝ սովորեցնելով
նրանց մեղիտացիա և գիտակցական զանազանություն,
որպեսզի նրանք չտրվեն խաբուսիկ և կեղծ հաճույքների
կրակի հետ խաղալու գայթակղությանը:

Երբ աստվածային ուրախությունն իջնում է, իմ
շնչառությունը հանդարտվում է, և իմ հոգին բարձրանում
է՝ միաժամանակ զգալով հազարավոր քունների
երանությունը, սակայն ես չեմ կորցնում իմ սովորական
զգայարանները: Այս տիեզերական փորձառությունը
նախատեսված է նրանց համար, ովքեր խորապես
խորանում են գիտակցության բարձրագույն վիճակին
հասնելու մեջ:

* * *

.Սրտի աչքը

Յուրաքանչյուր մարդ, տարբեր աստիճաններով,
ցուցաբերում է ներքին աչքի կամ ներհայացքի ուժը: Այն
դուրս է գալիս հանգստության և խաղաղության
հորիզոնից՝ տալով ճշգրիտ և հուսալի գիտելիքներ իրերի
և մարդկանց մասին՝ առանց եզրակացության կամ
զգայական ապացույցների անհրաժեշտության: Սա մենք
գիտենք մեր սեփական փորձից:

Իսկական ներհայացքը գալիս է որպես հանգիստ և
անկեղծ զգացողություն, որը տարբերվում է հուզական
անհանգստություններից և անհանգստացնող
կասկածներից: Այս ներհայացքը դրսևորվում է որպես
ներքին ծայն կամ սրտի շշուկ, և կարևոր է տարբերակել
իրական ներքին առաջնորդությունը ենթագիտակցության
մոլորեցնող ծայներից:

Իսկական ինտուիցիան (ինտուիցիան) կոչոտ
համոզմունք չէ, այլ ճշմարտության անմիջական
ըմբռնումը, և ստեղծագործական մտածողությունը
աննորմալ խառնվածքի լավագույն հակաթույնն է:
Խառնվածքային հակումները տիրում են
գիտակցությանը, երբ մարդը գտնվում է բացասական

կամ անհանգիստ վիճակում: Երբ միտքը զուրկ է դրական
մտքերից, նրա տերը ընկճվում է և ծանրաբեռնվում
անհանգստություններով: Իսկ ընկճվածության և
անհանգստության պայմաններում սատանան դառնում է
հյուր այդ մարդու մտքերում՝ լիակատար
վերահսկողություն հաստատելով տիրոջ վրա:
Հետևաբար, ընկեր իմ, աշխատիր
ստեղծագործական գաղափարների մշակման վրա: Երբ
ֆիզիկական աշխատանքով չես զբաղվում, մտքումդ
ստեղծագործական ինչ-որ բան արա: Պահիր այն
զբաղված, որպեսզի ժամանակ չմնա սթրեսի և
անհանգստության մեջ թաթախվելու համար:
Բարեկամությունները չեն բավարարում մեր
հոգիները, եթե դրանք արմատավորված չեն Աստծո
հանդեպ մեր համատեղ սիրո մեջ: Մեր կարոտը
ուրիշներից հասկանալու և բարեկամություն ստանալու
համար, իրականում, հոգու կարոտն է իր աղբյուրի՝
Աստծո հետ միության:

Որքան շատ ենք փորձում այդ կարոտը բավարարել
արտաքին բաների միջոցով, այնքան քիչ հավանական է,
որ կգտնենք բարձրագույն ուղեկից:
Եթե դուք ունեք ուժեղ միտք և զարգացնում եք
անսասան նպատակասլացություն, կարող եք վերահսկել
ձեր ճակատագիրը: Փորձեք նախ ստուգել ձեր մտավոր
ուժը փոքր հարցերում և աշխատեք այն ամրապնդելու
վրա՝ շատ մեծ բաների հասնելու համար: Ես սա զգացել
եմ իմ կյանքում, և ես խոսում եմ համոզմունքով:

Սխալ գործողություններից խուսափելու միակ միջոցը
առողջ դատողություն զարգացնելն է՝ սխալ
գործողությունները ճանաչելու և դրանք չանելու
վճռականություն զարգացնելու համար:
Մեկ սխալը մյուսի դեմ պայքարում ճիշտ չի ծնում:
Տգիտությունը մարդկության իրական թշնամին է և պետք
է վտարվի այս աշխարհից:

Մենք ունենք այս աշխարհում ամեն ինչ, ինչ մեզ
անհրաժեշտ է՝ բարգավաճման, երջանկության և
կատարյալ արդարության դարաշրջան մտնելու համար:
Միակ խոչընդոտը մարդկային եսասիրությունն է, որը այս
ամենը անհնար է դարձնում: Սարսափելի և
անարդարացի տառապանք է առաջանում մարդկային
եսասիրության և եսասիրության հետապնդման
պատճառով՝ առանց ուրիշների նկատմամբ որևէ հաշվի
առնելու:

* * *

Արխիվներից՝ Ատելության բերքահավաքը
Նասին և Չաքիրը ատում էին միմյանց: Նրանց միջև
վեճը սկսվել է, երբ նրանք դեռ փոքր էին դպրոցում, և երբ
նրանք մեծացան, թշնամանքն էլ մեծացավ նրանց հետ, և
նրանք մրցակիցներ դարձան կոշիկի վաճառքի
բիզնեսում:

Մի անգամ նրանք մրցում էին մի աղջկա ձեռքի
համար, և քանի որ Նասին մի փոքր ավելի ուժեղ էր, քան
Չաքիրը, նա դաժանորեն ծեծեց նրան և անգիտակից
թողեց: Երբ Չաքիրը գիտակցության եկավ, նա համակվեց
ամոթով, զղջումով և զգվանքով իր հետ կատարվածի
համար:

Տարիներ անց Չաքիրը որոշեց տեղափոխվել քաղաք՝
աշխատելու և ապրելու:

Նասին մոռացել էր, թե ինչ էր պատահել, բայց
Չաքիրը չէր կարողանում նրա հիշողությունից ջնջել այն
նվաստացումն ու անհարմարությունը, որը Նասին
պատճառել էր իրեն: Այնուամենայնիվ, նա անընդհատ
կրկնում և հաստատում էր ինքն իրեն. «Ես կներեմ
Նասին և չեմ հիշի նրա վիրավորանքը իմ դեմ»:

Սակայն մի քանի ամիս անց Չաքիրը հասկացավ, որ
իր ամենօրյա ներման հավաստիացումների ընթացքում,
խորքում նա ցանկանում էր վրեժ լուծել և սպասում էր
առիթների՝ նմանատիպ հարված հասցնելու՝
վրեժխնդրության ծարավը հագեցնելու համար:

Որոշ ժամանակ անց Նասին զգաց մի տարօրինակ ձգողություն, որը նրան քաշում էր դեպի այն քաղաքը, որտեղ տեղափոխվել էր իր հին մրցակից Չաքիրը: Նա կասկած չուներ, որ ինչ-որ բան է պատահելու: Սակայն Չաքիրը գիտեր Նասիի քաղաքում գտնվելու մասին և սկսեց մանրակրկիտ հետևել նրա տեղաշարժերին: Մի երեկո Նասին գնաց զբոսանքի և «թարմ օդը զգալու», չնայած եղանակը մռայլ էր և անձրևոտ: Երբ նա մենակ քայլում էր մեկուսի ճանապարհով, նա անցավ բացօթյա պահեստի առջևով, մինչդեռ Չաքիրը գաղտագողի և զգուշորեն հետևում էր նրան, և երբ առիթը ստեղծվեց, որոշեց հաշիվը կարգավորել բարդ տոկոսներով:

Ուրախությունից անչափ ուրախացած՝ նա տեսավ, որ պահեստի պատերից մեկից մի ամուր սալիկ էր ընկել, ուստի բռնեց այն և ուժգին հարվածեց նախկին մրցակցի գլխին՝ նրան գետնին գցելով, և վազելով վերադարձավ այն ճանապարհով, որով եկել էր՝ առանց Նասիի իմանալու նրա ներկայության մասին: Ժամեր անց անձրևը դադարեց, ամպերը ցրվեցին, և լուսնի լույսի մի շող հայտնվեց պատի վերևի անցքից: Նասին արթնացավ և տեսավ, որ ընկած է գետնին՝ իրեն շատ թույլ զգալով:

Նա փորձեց պարզել, թե ինչ էր պատահել, և երբ տեսավ իր կողքին մի սալիկ և դրա վերևում գտնվող պատի վրա մի անցք, եզրակացրեց, որ երբ ինքը քայլում էր պահեստի կողքով, իր վատ բախտի պատճառով այդ սալիկն ընկել էր պատի վերևից և ընկել իր գլխին: Այս պատմության իմաստն այն է, որ մարդիկ հակված են մոռանալ ուրիշներին պատճառած վնասը, նույնիսկ եթե իրենց գործողությունների հետևանքները անմոռանալի են, և այդ գործողությունների հետևանքները լուռ հետապնդում են նրանց անգիտության խավարում: Ինչպես կովը կարող է գտնել իր հորթին հազարավոր այլ կովերի մեջ, այնպես էլ մեր

գործողությունների հետևանքները ունեն մեզ անընդհատ
հետևելու և մեր գտնվելու վայրը որոշելու ուժ, նույնիսկ
երկար ժամանակ անց:

Եթե Նասին իմաստուն լիներ և փորձեր կարգավորել
իր և իր մրցակից Չաքիրի միջև եղած վեճը և
ներողություն խնդրել նրանից այդ դեպքից հետո, գուցե
նա կնվազեցներ մրցակցի գայրույթը, և իրավիճակը
դրանից այն կողմ չէր գնա:

Բայց ամեն ինչ մնաց անփոփոխ, և ծանր
հետևանքների սերմերը աճեցին ու ծաղկեցին մութ
ապագայի արգանդում՝ գազաթնակետին հասնելով
աղետալի ծննդաբերության: Տիաճ անակնկալներից
խուսափելու համար մտքի հողում թաքնված չար
հակումների սերմերը պետք է այրվեն, և
հեռատեսությունը պետք է նախորդի գործողություններին,
քանի որ համընդհանուր օրենքը թելադրում է, որ մարդ
քաղի իր գործերի պտուղները՝ բարի թե չար, քաղցր թե
դառը:

Հիշենք, որ յուրաքանչյուր գործողություն հետքեր է
թողնում, որոնք մտքում պահվում են որպես միտումներ և
հակումներ: Եթե դրանց հետ իմաստուն և զգուշորեն
չվարվեն, դրանք կարող են հանգեցնել վտանգավոր
հետևանքների: Սակայն, երբ չար գործողությունների
սերմերը այրվեն իմաստության կրակով, դրանք այլևս չեն
կարողանա աճել:

Վաղվա քարտեզը, կամ՝ Մեկ պահանջ, որն արժե
ջանք գործադրել

Ուսուցչի ուսմունքներից

Պարամիանսա Յոգանանդա

**Եթե դուք աննպատակ թափառում եք կյանքում՝
սպասելով հաջողության հասնելու
հնարավորությունների, այդ հնարավորությունները,**

ամենայն հավանականությամբ, չեն թակի դուռը, և դուք հաջողություն չեք գտնի: Բայց եթե դուք եք այն մարդը, ով նախագծում է իր սեփական ապագան և գծում է իր վաղվա օրվա քարտեզը իր սեփական ձեռքերով, ապա ուրախացեք ձեր նպատակին հասնելու համար, քանի որ դուք շատ մոտ եք ձեր ցանկալի նպատակին հասնելուն:

Հաջողության քարտեզ մշակելու համար դուք նախ և առաջ պետք է սահմանեք ձեր նպատակը: Ի՞նչ է նշանակում հաջողությունը ձեզ համար: Ի՞նչ եք ուզում հաջողությունից: Եթե ձեր պատասխանը հռչակն է, հարստությունը, թե՞ եսասիրական նյութական ցանկությունների բավարարումը, ապա դուք գնում եք սարսափելի հիասթափության և լիակատար ձախողման:

Ամենաանհաջողակ մարդիկ նրանք են, որոնց անունները բոլորի շուրթերին են՝ նրանք, ովքեր կարող են գնել այն ամենը, ինչ ցանկանում են և ունենալ՝ նյութական չափանիշներով՝ այն ամենը, ինչ իրենց հոգին ցանկանում է, բայց միևնույն ժամանակ չունեն երջանկություն: Ուրեմն ինչո՞ւ շարունակել նույն փակուղով:

Հռչակն ու բախտը կարող են լինել իրական հաջողության պտուղներ, բայց դրանք հաջողության եությունը չեն, և ոչ էլ ամենակարևոր որակները: Իրականում, դրանք ընդհանրապես անհրաժեշտ չեն հաջողության հասնելու համար:

Ուրեմն ո՞րն է նպատակը: Ի՞նչ պետք է մարդ փնտրի կյանքից: Կա մեկ նպատակ, որին արժե հետապնդել և ձգտել՝ երջանկություն: Սա պահանջում է կյանքի թաքնված գանձերը հանել յուրաքանչյուր պահից նրանց համար, ովքեր հմուտ են որոնման մեջ և գիտեն, թե որտեղ են թաքնված այդ գանձերը:

Եվ իմացիր, ո՛վ երջանկության որոնող, որ եթե քո ուշադրությունը սահմանափակես քո օրով

Եվ եթե դուք հարստացնեք ձեր օրը ձեր բարի խոսքերով, օգտակար գործերով և լավ մտքերով

Քո օրը կլինի քո հավատարիմ ընկերը և քո ոսկե հնարավորությունը

Ձեր անձնագիրն ու վիզան կլինեն ձեր մուտքը դեպի խոստումնալից և պայծառ ապագա՝ լի հաջողություններով:

Հետևաբար, ձեր ապագան նախագծելու հաջորդ քայլը ձեր կյանքի յուրաքանչյուր օրվա բովանդակությունը ուշադիր դիտարկելն ու պահպանելն է օգտակարն ու դրականը: Եթե դուք չեք կարողանում դա անել, ապա պետք է կանգ առնեք և վերլուծեք:

Հաջողության հասնելու համար անհրաժեշտ է հաշվի առնել հետևյալ կարևոր գործոնները, առանց որոնց հաջողության հասնել հնարավոր չէ.

Առավոտյան արթնանալիս մի՛ ցատկեք անկողնուց և մի՛ սկսեք օրվա գործերը

Լարեք և թուլացրեք ձեր ամբողջ մարմինը մի քանի անգամ՝ աստիճանաբար վերականգնելու ձեր էներգիան: Նախքան ձեր ամենօրյա ռեժիմը սկսելը, որոշ ժամանակ հատկացրեք ինքներդ ձեզ հաստատելու համար, որ սա ձեր կյանքի լավագույն օրն է լինելու: Համոզեք ինքներդ ձեզ, որ անկախ նրանից, թե ինչ է պատահում, ձեր օրն այսպես կլինի: Սկսելով աղոթքից և մեդիտացիայից՝ կամրապնդեք ձեր համոզմունքը և կտաք ձեզ անհրաժեշտ ուժը:

Պարզեցրեք ձեր կյանքը

Մի՛ հույսդ դիր մարդկային գյուտերի վրա՝ կյանքը վայելելու համար: Եթե սահմանափակվես անցողիկ հաճույքներով, կդառնաս դյուրագրգիռ, շփոթված և տրամադրության անկումով լի: Հեռուստացույցին անընդհատ կապված լինելու, ուշ գիշերային հավաքույթների և խնջույքների կարիք չկա. դրանք դարձել են արմատացած սոցիալական սովորույթներ: Ինչպես մի անգամ ասել է մեկը, և որքան ճշմարիտ են նրա խոսքերը, մեզ սպանում է ոչ թե մեր աշխատանքը, այլ այն, թե ինչպես ենք անցկացնում մեր ազատ ժամանակը: Դուք ավելի երկար կապրեք և ավելի շատ կվայելեք կյանքը, եթե այն պարզեցնեք և չշրթայեք հասարակությանը: Փնտրեք ուրախությունները, որոնք գտնվում են փոքրիկ բաներում:

Ամեն ինչ արեք ձեր ուժերի ներածին չափով՝ առաջադրանքը կատարելու համար

Եթե դուք դժգոհ եք ձեր ներկայիս աշխատանքից, անհանգստությունն ու անկանոն աշխատանքը ոչինչ չեն փոխի: Փորձեք մոտենալ իրավիճակին դրական վերաբերմունքով, ինչ էլ որ լինի այն, և կպատահի երկու բաներից մեկը. կամ դուք կհասկանաք, որ բաց եք թողել արժեքավոր հնարավորություն, կամ հանկարծ լայն կբացվի նոր դուռ, որը թույլ կտա ձեզ մտնել և գտնել այնպիսի աշխատանք, որն ավելի լավ կհամապատասխանի ձեր կարիքներին և կբավարարի ձեր ձգտումները:

Կյանքը տալու և ստանալու անընդհատ գործընթաց է

Հավասարակշռված եղիր, որպեսզի չվերցնես ավելին, քան տաս, և չսահմանափակվես տալով՝ առանց վերցնելու:

Ընդարձակեք ձեր տեսանկյունը

Հետաքրքրությունն ցուցաբերեք ուրիշների կյանքի և գործունեության նկատմամբ: Նայեք ձեզնից այն կողմ՝ ձեր ընտանիքին, ձեր ընտանիքից այն կողմ՝ ձեր ընկերներին, իսկ ձեր ընկերներից այն կողմ՝ բոլոր մարդկանց: Գիտությունը հաստատում է, որ դուք ամբողջության մաս եք կազմում, այնպես որ մի մոռացեք ձեր ավելի լայն «ես»-ի մասին:

Հավասարակշռեք ձեր կյանքը

Ամեն օրը պետք է ներառի աշխատանք, հանգիստ, ժամանց, ուսումնասիրություն և մտորումներ: Դուք մարմնով, մտքով և հոգով էակ եք: Մոռացեք այս կենսական տարրերը հավասարակշռված և ներդաշնակ ձևով՝ առողջության, կենսունակության և գիտելիքների հասնելու համար:

Արագ ժպտացեք, դանդաղ խոժոռվեք, պատրաստ եղեք օգնելու, պատրաստ եղեք սպասելու և փոխվելու, և ուշադիր եղեք հնարավորությունների նկատմամբ:

Ստուգեք հաշիվը օրվա վերջում

Շնորհավորեք ինքներդ ձեզ ձեր առաջընթացի համար: Բաները չեն փոխվի մեկ գիշերվա ընթացքում, այնպես որ մի վախեցեք սխալներին դիմակայել՝ վաղը ավելի լավը անելու վճռականությամբ: Եվ նախքան քնելը, վստահեք ձեր գործերը Աստծուն՝ իմանալով, որ Նա ձեզ մենակ չի թողնի, այլ ձեզ հնարավորություններ կտա և դռներ կբացի, քանի դեռ դուք ջանք չեք խնայի և Նրա օգնությունն ու առաջնորդությունը կփնտրեք:

Երբ քնկոտությունը քեզ տիրում է և քնելուց առաջ, վստահ եղիր, որ վաղը Աստծո օգնությամբ ավելի լավ կլինի, քան այսօր:

Եթե դուք մանրակրկիտ պլանավորող և հմուտ շինարար եք

Եթե հետևեք քարտեզի մանրամասներին

Անհնար է ձախողվել:

Առաջ և խաղաղություն ձեզ:

**Աղբյուր՝ Ինքնաճանաչման ամսագիր
Խորը ցնցումներ**

Թարգմանություն՝ Մահմուդ Աբբաս Մասուդ

Ո՛վ Տեր, Դու այն խորհրդավոր երկնային

**Էլեկտրականությունն ես, որը հոսում է մեր երակներում
և հզորացնում մեր մարմինների բարդ ու բարդ
մեխանիզմները՝ իրենց ողջ մտով, ոսկորներով,
նյարդերով և մկաններով:**

**Քո կենսական էներգիան ներկա է մեր մեջ, մեր
յուրաքանչյուր շնչառության և մեր սրտի յուրաքանչյուր
զարկի մեջ: Եկեք ճանաչենք, որ ողջ գործությունը,
բարությունն ու օրհնությունները բխում են Քեզանից, ո՛վ
Առատաձեռնության Աղբյուր և ողջ բարության, ուժի և
օրհնության աղբյուր:**

*** * ***

*** Լուսաբացի այգուց ես քեզ համար լույսի ծաղիկներ
եմ քաղում՝ որպես խոնարհ ընծա դնելու քո ոտքերի մոտ**

**Թող Քո հանդեպ իմ սիրո թափանցող աստղը ծփա իմ
հոգու մթնոլորտում՝ ցրելով անտարբերության մշուշը և
անտարբերության խավարը: Մի՛ մոռացիր ինձ, Տե՛ր,
նույնիսկ եթե ես մոռանամ Քեզ:**

Հիշիր ինձ, նույնիսկ եթե ես քեզ չեմ հիշում

*** * ***

**Տեր, օրհնիր մեզ, որպեսզի ապրենք ուրախությամբ
և լավատեսությամբ**

**Եկեք վայելենք մեր երկրային
պարտականությունները և արարչագործության
անսահման ու անվերջ գեղեցկությունները:**

**Օգնեք մեզ կատարելագործել մեր զգայարանները,
որպեսզի կարողանանք համոտեսել և վայելել
զարմանահրաշ բնությունը:**

**Եվ թույլ տուր, որ քո օրհնյալ համով համեմենք
կյանքի բոլոր անմեղ հաճույքները**

**Մենք ազատվել ենք բացասական և պեսիմիստական
միտքից, որը անարդարացիորեն սպանում է կյանքի
ուրախություններն ու հաճույքները:**

*** * ***

**Ես վաղուց տառապել եմ աշխարհիկ բաների մռայլ
տեսիլքներից: Քեզ տեսնելու փոխարեն, ո՛վ տիեզերական
ոգի, աչքերս տեսնում են նյութի գունատ, անկենդան
դիակը:**

**Օրհնիր ինձ, որպեսզի իմաստության խորությամբ
ամեն ինչում տեսնեմ Քո օրհնյալ ներկայությունը**

*** * ***

**Ձտիր մեր մետաղը, ո՛վ Երկնային Ալքիմիկոս: Մեր
թուլությունը վերածիր ուժի, իսկ մեր մոլորված մտքերը՝
ճշմարտության ճշմարիտ ըմբռնումների: Մեր
եսասիրական նկրտումների սարսափելի դեերը վերածիր
բարձր, թևավոր ձգտումների, մեր ցավոտ անգիտության՝
սրբազան իմաստության, իսկ մեր անգործության ստոր
հումքը՝ վեհ հոգևոր նվաճումների գտված ոսկու:**

*** * ***

**Ո՛վ Տեր, խոնարհ ձեռքերով մոտենում եմ Քեզ՝
ամբողջ Էությունս Քեզ նվիրելու, իմ աղաչանքները
աստվածային սիրո բույրով ողողելու համար:**

**Տուր ինձ անմեղ երեխաների վստահությունը քո
հանդեպ և լիակատար նվիրվածությունը քեզ**

**Օրհնիր ինձ, որպեսզի կարողանամ զգալ քո
ներկայությունը իմ աղոթքների խոսքերի հետևում**

**Ոգեշնչիր ինձ զգալ քո ներկայությունը իմ բոլոր
զգացմունքների մեջ**

Եվ որպեսզի ես կարողանամ հասկանալ, որ քո լուսավորյալ իմաստությունը հարստացնում է իմ հասկացողությունը և սրբացնում իմ գիտելիքները

Եվ հաստատ իմացիր, որ իմ կյանքը քո անկրկնելի և անկրկնելի կյանքի դրսևորումներից մեկն է

* * *

Ո՛վ Տեր, իմ սերը Քո հանդեպ չի կարող թաքցվել ասված խոսքերով կամ շշնջացող գաղտնիքներով, քանզի սուրբ, չասված լեզվով ես կարտահայտեմ Քեզ իմ անսահման սերը և Քեզ հետ հանդիպելու իմ մեծ կարոտը:

Քո ձայնը լռությունն է, և իմ հոգու լռության մեջ ես կլսեմ քո մեղմ ձայնը

Թող զգամ, որ դու միշտ սիրել ես ինձ, չնայած ես դա երբեք չեմ գիտակցել

* * *

Սովորեցրու մեզ, Տե՛ր, սիրել թռչուններին, կենդանիներին, բարակ ծաղիկներին և համր խոտերին, որոնք այնքան հաճախ ճգմվում են մեր անփուլթ ոտքերի տակ:

Բնության անթիվ բազմազանությունները ձեր բազմակողմանի հանճարի արտահայտություններն են՝ ձեր ձեռքի իսկական գլուխգործոցներ, որը անընդհատ շարժման մեջ է և տատանվում է:

Թող բոլոր ստեղծագործություններում տեսնենք Ձեր եզակի, ընդօրինակման ենթակա աշխատանքը:

* * *

Տեր, օրհնիր ինձ, որ չտեսնեմ միայն բարություն և մաքրություն

Որպեսզի ես չլսեմ ոչինչ, բացի աստվածային սիրո ոգեշնչող խոսքերից և օրհներգերից

Տուր ինձ Քո շնորհը, ո՛վ Հոգի, որ բուրավետ ես երկնային բույրով, որպեսզի շնչեմ միայն հաճելի բույրերը, որոնք ինձ հիշեցնում են Քեզ:

Թող ես միայն պարզ, սննդարար ուտելիք համտեսեմ

**Եվ թող ամեն ինչ, որ դիպչում եմ, հիշեցնի ինձ քո
մաքուր և օրհնյալ հայման մասին**

*** * ***

**Իմ աղոթքների քարավանը շարժվում է դեպի քեզ՝
չնայած հուսահատության ավազե փոթորիկներին, որոնք
ժամանակ առ ժամանակ փչում են նրա վրա՝ փորձելով
խոչընդոտել նրա ընթացքը:**

**Սուրբ թափորով առաջ շարժվելիս հեռվից տեսնում
եմ քո լուռ խրախուսանքի օազիսը, և իմ ուժերը
վերականգնվում են, և իմ մարտական ոգին նորոգվում է,
ուստի կրկնապատկում եմ իմ ջանքերը՝ քեզ հասնելու
համար:**

**Երբ հասնեմ բարության օազիսին, հավատքի ծարավ
շուրթերս կթաթախեմ քո երանության աղբյուրի մեջ և
կխմեմ, մինչև հագեցնեմ:**

*** * ***

**Քո սրբազան ձայնի ճնշող ալիքները տարածվում են
երթրով մեկ**

**Ձգայական հաճույքների շեղումներից խլացած
ականջները չեն կարող լսել ձեր հրեշտակային
քարոզները**

**Աստվածային հեռարձակող, թող մեր մտքի
գործիքները, որոնք հիմա ներդաշնակ չեն քեզ հետ,
համահունչ լինեն հոգևոր զանազանության ճշգրիտ
ցուցիչի լիարժեք կենտրոնացմանը:**

**Սովորեցրու մեզ, թե ինչպես որսալ հոգու երթրում
ալիքավոր երկնային մեղեդիներն ու հոգևոր
երաժշտությունը**

*** * ***

**Տե՛ր, բացիր իմ հոգևոր ներթափանցումը, որպեսզի
այն միշտ առաջնորդի իմ քայլերը և պահպանի ինձ
եսասիրության փակուղիներից:**

**Երբ քայլում եմ գիտակցության ոլորապատկյտներով
ու ոլորապատկյտ ճանապարհներով, ես կտեսնեմ և
կխուսափեմ կոպիտ ավազակներից՝ ագահությունից,**

**Եսասիրությունից և բարոյական օրենքների
անտեսումից:**

**Օ՛, Ամենագետ Ներքին Լույս, ցույց տուր ինձ կյանքի
բոլոր խնդիրների լուծումները**

*** * ***

**Ես ինքս ինձ այս սրբազան ուխտն եմ տալիս.
Իմ սիրո արևը երբեք չի մայր մտնի քո մասին
անընդհատ մտքերիս երկնքից, Տե՛ր:**

**Ես աչքերս քեզանից չեմ կտրի դեպի քեզանից բացի
ուրիշ ոչնչի**

**Ես չեմ անի ոչինչ, որը ինձ քեզ չի հիշեցնի
Անգիտությունից և հիմարությունից բխող
գործողությունները հանգեցնում են մղձավանջների և
սարսափելի երազների**

**Թող ես միայն քաղցր երազներ երազեմ ազնիվ
նվաճումների մասին, քանզի դրանք Քո ոգեշնչումից և
առաջնորդությունից են, ո՛վ Տեր:**

*** * ***

**Ո՛վ Տեր, եթե նյութի քողերը թաքցնում են քեզ
ինձնից, որքա՞ն ժամանակ կմնաս թաքնված շուշանների,
վարդերի, ոսկեգույնով փայլող ամպերի և
լուսատուներով ու աստղերով լի լուռ գիշերների հմայիչ
վարագույրների ետևում:**

**Թեև այն թաքցնում է քեզ, ես սիրում եմ այն,
որովհետև նրբորեն ակնարկում է քո ներկայության
մասին**

**Սակայն, ես կարոտում եմ քեզ տեսնել այնպիսին,
ինչպիսին կաս՝ առանց արարչագործության դիմակների:**

*** * ***

Օ՛, Ամենատես, ով չի տանջվում քունով կամ քնով:

**Դու ինձ տեսնում ես արևի անշարժ, անփոփոխ
աչքից և անընդհատ փոփոխվող լուսնից, և ամբողջական
հայացքով դու ինձ դիտարկում ես տիեզերքի անթիվ
ծակոտիներից և հսկող աստղերի փայլատակող
լույսերից:**

**Քամու հպումով դու շոյում ես ինձ, և քո ու քո
ծառաների մասին իմ բարեկամական մտքերով՝ դու ինձ
վրա ցողում ես քո ողորմության օրհնյալ անձրևը:**

*** * ***

**Ո՛վ տիեզերական ձայն, Ո՛վ անսահմանության ձայն:
Թույլ տուր ինձ հասնել հոգևոր գիտակցության քո
սրբազան արձագանքի միջոցով:**

**Այն արձագանքեց ինձ մեջ՝ ընդլայնելով իմ
ընկալումները մարմնից մինչև անսահման տիեզերք
Եվ ոգեշնչիր ինձ զգալ արարչագործության
հավերժական զարկերակը քո միջոցով**

*** * ***

**Դու շարժում ես ոտքերս Դու աշխատում ես
ձեռքերումս Դու բաբախում ես սրտումս Դու հոսում ես
շնչիս հետ Եվ դու մտքեր ես հյուսում մտքումս**

**Քո թափանցող կամքը ամեն օր ասուլի պես
շտապում է իմ մարդկային կամքի երկինքը**

**Թույլ տուր կյանքիս մի կաթիլը խառնեմ քո
տիեզերական ծովին, որպեսզի տեսնեմ իմ փոքրիկ «ես»-
ի փուլչիկը քո անձայրածիր կրծքին:**

*** * ***

**Որբերն ու վիրավորները լսել են քո բարության ու
կարեկցանքի մասին, և ահա նրանք քո դռան մոտ են:
Մի՞թե դու նրանց հետ չես շրջի՝ հիասթափված և
անմխիթար:**

**Ա՛խ, եթե միայն քո անտեսանելի ձեռքը կարողանար
սրբել այրող արցունքները կոտրված սրտեր ունեցողների
և տառապող հոգիների աչքերից:**

**Նրանք, ովքեր կորել են պատրանքի ու խաբեության
ճանապարհներին, ո՞ւմ են դիմելու և ո՞ւմ են փնտրելու,
բացի Քո առատաձեռն դռնից:**

**Քո ներկայության արշալույսի հետ նրանց
խնդիրները կվերանան, և նրանց դժվարությունները
կանհետանան:**

**Տեր, բարձրացրու վարագույրը, որպեսզի տեսնենք
Քո բարի և կարեկից դեմքը**

*** * ***

**Օ՛, ամենասուրբ աստվածային ձայն, որոտա իմ
հոգու ավերին և կոտրիկ նյութապաշտական
մտածողության արգելքները, որպեսզի ես ազատվեմ
մարմնի բանտից:**

**Թույլ տուր ինձ մեդիտացիայի մեջ լսել քո նուրբ
օվկիանոսային ռեզոնանսը իմ մարմնում, մտքում,
հոգում և իմ շրջակա միջավայրում, և զգալ, թե ինչպես է
այն տարածվում բոլոր փոքր ու մեծ քաղաքներում,
ինչպես նաև երկրի վրա, արեգակնային համակարգում և
ամբողջ տիեզերքում:**

**Եվ լիովին գիտակցել իմ ընդարձակ գոյությունը
բնության մեծ մարմնում:**

*** * ***

**Ո՛վ հավերժական աստվածային բոց, դու քո
աստվածային ճառագայթման փոքր կայծեր ես նետում
մարդկության հոգիների և մտքերի մեջ՝ թվալով
սահմանափակ, փոքր և մասնատված, սակայն դու մնում
ես գոյության յուրաքանչյուր բոցի և լույսի միակ,
անսահման աղբյուրը:**

*** * ***

**Օ՛, Հավերժական Հաղթանակող, օգնիր ինձ իմ մեջ
զարգացնել ազնիվ որակներ՝ հանգստության և
ինքնատիրապետման զինվորներ՝ հաղթելու համար
ամենասարսափելի թշնամիների՝ զայրույթի, կեղծիքի և
անշնորհակալության դեմ պայքարում:**

**Այսպիսով, ես կբարձրացնեմ քո իրավունքի դրոշը
կյանքիս անկյուններից վեր, որը գերազույն է և
անգերազանցելի:**

*** * ***

**Աստվածային Հոգի, թող ոչ մի պարտականություն
չհամարենք ավելի կարևոր, քան Քեզ ճանաչելու
սրբազան պարտականությունը: Քանզի յուրաքանչյուր**

**գործողություն, անկախ դրա բնույթից, կարող է
իրականացվել միայն Քեզ կողմից մեզ տրված նվաճման
զորության շնորհիվ:**

**Ուրեմն, սիրենք Քեզ ամենից առավել, քանզի առանց
Քո կյանքի և սիրո մենք չենք կարող ապրել կամ սիրել
ընդհանրապես:**

*** * ***

**Ո՛վ հավերժական Հյուսիսային Աստղ: Ուր էլ որ
թափառեմ ու շրջվեմ, մտքիս մագնիսական
կողմնացույցի ասեղը մտում է ուղղված դեպի քեզ:**

**Անկախ նրանից, թե ես տանջվում եմ հանկարծակի
իրադարձությունների քամիներից, թե թրջվում եմ
դժբախտությունների ու աղետների անձրևներից,
այնուամենայնիվ, ուղղորդիր իմ միտքը, որ ընդմիշտ
դիմի Քեզ:**

**Իմ սերը, ինչպես թռչուն, որը թռերը թափահարում է
խառնաշփոթի ամպերի և շփոթմունքի փոթորիկների
մեջ, անպայման կգտնի իր ճանապարհը դեպի քեզ:**

*** * ***

**Օ՛, մեծագույն Աստվածային նվագող, բոլոր
կրոնների սրինգին փչիր Քո զարմանահրաշ միասնության
մեղեդիները, և թող սրբազան երաժշտությունը կրի Քո
հոգու իսկական մեղեդիները, որոնք հարուստ են
ինքնատիպությամբ և ստեղծագործականությամբ:**

**Եկեք ներդաշնակվենք Քեզ հետ և միավորենք մեր
սրտերի մեղեդիները մեկ օրհներգի մեջ, որը մենք
կբարձրացնենք Քեզ համար: Աստված չկա, բացի
Աստծուց:**

*** * ***

Տե՛ր, Քեզ եմ բարձրացնում այս աղոթքը.

**Անկախ նրանից՝ իմ ունեցվածքը շատ է, թե քիչ,
տուր ինձ կամքի ուժ՝ օրեցօր ձեռք բերելու այն ամենը,
ինչ ինձ անհրաժեշտ է:**

*** * ***

Ես կրկնում եմ իմ սրտանց աղաչանքները սիրո վարդարանի վրա, որի ուլունքները կապված են կարոտի թելով՝ օրհնյալ անուններով. Աստված, Տիեզերական Հոգի, Բրահմա, Երկնային Հայր, Աստվածային Մայր՝ բոլորն էլ Քո սուրբ անուններն են:

Դարերի փուլերում ձեր տիեզերական ներկայացման մեջ դուք ընդունել եք միլիոնավոր կերպարանքներ ու կերպարանքներ, ինչպես որ ընդունել եք բազմաթիվ անուններ, բայց ձեր բնույթը մնում է մեկ և անփոփոխ, որը հավերժական երանությունն է:

* * *

Ո՛վ համընդհանուր օրենքի Աստված, օգնիր ինձ կրել աղետներից ու փորձություններից ծնված վերքերս ու սպիները որպես մեդալներ ու կարգապահության նշաններ, որոնք ինձ շնորհվել են Քո աստվածային արդարադատության ձեռքով, որը չի ճանաչում կողմնակալություն:

Թող իմ ամենօրյա դժվարությունները ծառայեն որպես պատրանքի և խաբեության հակաթույն և ազատեն ինձ աշխարհիկ երջանկության կեղծ հույսերից:

Կցանկանայի, որ ուրիշների անքաղաքավարության պատճառով թափած արցունքներս մաքրեին մտքիցս թաքնված բծերն ու արատները:

Եվ թող խռովության քլունգի յուրաքանչյուր սուր հարված իմ մեջ բացի իմաստության և հասկացողության նոր խորություններ

Կցանկանայի, որ սովորական գոյության անսուրբ խավարը վախեցներ ինձ, որպեսզի վազեի փնտրելու քո մաքրության հորիզոններն ու քո բուժիչ լույսը:

Կյանքի խայթոցներն ու հանկարծակի հարվածները ստիպում են ինձ աղաղակել՝ խնդրելով քո օգնությունը

Եվ թող իմ կյանքի հողում ցավալի հանգամանքների պեղումները բացահայտեն քո մխիթարության առատ, անընդհատ հոսող աղբյուրները:

Կցանկանայի, որ ուրիշների մեջ կոպտության տգեղությունը ստիպեր ինձ գեղեցկանալ քնքշությամբ ու բարությանմբ, իսկ ընկերներիս վիրավորական խոսքերը հիշեցնեին ինձ օգտագործել միայն քաղցր խոսքեր:

Եթե չար մտքերը քարեր նետեն ինձ վրա, ես նրանց կդիմադրեմ բարի մտադրություններով բարեկամական արկերով:

Ինչպես հասմիկի ծառը, որը իր բուրավետ ծաղիկները ցրում է այն ձեռքի վրա, որը կացինը իջեցնում է իր բնի վրա, այնպես էլ թույլ տուր, որ ես ներման վարդի թերթիկներ ցրեմ բոլոր նրանց վրա, ովքեր ինձ հետ սառնությամբ և թշնամանքով են վարվում:

Հոգևոր մտքեր

**Իմաստուն Պարամիանսա Յոգանանդայի համար
Մեդիտացիայի մեջ աստվածային ներկայության
զգացումը լցնում է միտքը խաղաղությամբ և
լիցքավորում մարմինը կենսական էներգիայով:**

**Խորը, լուռ հոգևոր հաղորդակցության և միտքն ու
զգացմունքները Աստծո վրա ուղղորդելու միջոցով,
որոնողը զգում է աճող ուրախություն, և այս
ուրախությունը Աստծո հետ հաղորդակցության և Նրա
օրհնյալ ներկայությանը դիպչելու շոշափելի ապացույցն
է:**

**Ես տեսա, թե ինչպես էիր մշակում հոգուս հողը
փորձությունների ու նեղությունների գութանով՝ ցանելով
քո իմաստության սերմերը նրա ակոսներում: Ես
շարունակեցի ջրել այդ սերմերը, և երբ քո ողորմության
արևը փայլեց դրանց վրա, դրանք աճեցին ու ծաղկեցին՝
բերելով բավարարվածության և բավարարվածության
օրհնյալ բերք:**

Երբ մարդը ճանաչում է Աստծուն, նա այլևս չի զգում,
որ ուրիշները տարբերվում են իրենից:

Իմաստուն մարդիկ պահպանում են իրենց
հավասարակշռությունն ու ինքնատիրապետումը՝ չնայած
փոփոխվող հանգամանքներին ու պայմաններին, որքան
էլ դրանք բազմազան լինեն:

Աստված տիեզերական բարձրագույն մրցանակն է և
գոյության ամենամեծ ձեռքբերումը

Ո՛վ Տեր, այսօրվանից սկսած ես կանեմ ամեն ինչ՝
Քեզ ճանաչելու և Քեզ ավելի մոտենալու համար,
որպեսզի զգամ Քո սերը՝ առանց անտեսելու կամ
անտեսելու իմ աշխարհիկ պարտականությունները, և ես
կկատարեմ իմ բոլոր պարտականությունները՝ որպես
մաքուր գոհաբերություն Քեզ, և այդպիսով կարժանանամ
Քո բարեհաճությանը:

Աստված իմաստության և պայծառ ոգեշնչման
աղբյուրն է: Նա բոլոր բարի սրտերից բխող օրհնյալ
բույրն է: Նա երկնային վարդերի և մտքի շաղոտ
ծաղիկների այգին է: Նա ամենամեծ սերն է, որը
ոգեշնչում և սնուցում է մեր սերը:

Աստված Իրեն հայտնել է ինձ հանգստության
հորիզոններում, և ես ճաշակել եմ Նրա երանությունը իմ
գոյության աղբյուրներում, և լսել եմ Նրա ձայնը իմ
արթուն խղճմտանքում, և լիակատար գիտակցությամբ
ընդունում եմ Նրա լույսը, որը անընդհատ թափանցում է
ինձ մեջ:

Միտքը ուժերից ամենաճկունն է, քանի որ այն
գիտակցության ամենանուրբ և թափանցիկ տատանումն
է: Դուք կարող եք մտքերը բաժանել անվերջ փոքր

**միավորների, բայց երբեք չեք հասնի դրանց
վերջնակետին:**

**Մարդը չպետք է սահմանափակվի եսասիրության նեղ
բանտում, այլ պետք է ուրիշներին էլ ներառի իրենց
նվաճումներում և երջանկության մեջ՝ դառնալով Աստծո
կամքի գործի գործիք: Երբ մենք մտածում ենք մեր
մասին, եկեք մտածենք ուրիշների մասին, երբ մենք
խաղաղություն ենք փնտրում, եկեք այն փնտրենք նաև
ուրիշների համար: Նրանք, ովքեր աշխատում են
ուրիշներին երջանկություն բերելու համար, կօրհնվեն և
կպարգևատրվեն Աստծո կողմից:**

**Թող մտածեմ քո մասին, մինչև դու դառնաս իմ միակ
միտքը**

**Մեր տեսած տիեզերքը երազ է երազի մեջ: Նյութը ոչ
միայն «սառեցված» էներգիա է, այլև «սառեցված»
տիեզերական գիտակցություն:**

**Տե՛ր, օգնիր ինձ և առաջնորդիր իմ
հասկացողությունն ու ուժը, որպեսզի կարողանամ Քո
լույսը բերել մթնած մտքերին, որպեսզի նրանք
լուսավորվեն և փայլեն Քո իմաստության
ճառագայթներով: Եվ կարեկցող ներողամտության
զորությամբ թույլ տուր ինձ գալ Քեզ մոտ բոլոր
եղբայրների և քույրերի հետ, ովքեր սայթաքում են
տառապանքի ճանապարհներին:**

**Աստծուն ճանաչել ցանկացողը պետք է իր սրտում
ունենա սիրո ամենաբարձր աստիճանը, ինչպես փող
սիրող ժլատ մարդը, սիրեցյալը, որը կարոտում է իր
սիրելիին, և խեղդվողը, որը կարոտում է օդի շունչը:**

Նյութական իրերի հաճույքը նվազում և մարում է, բայց աստվածային ուրախությունը, որը աննկարագրելի է, երբեք չի նվազում կամ անհետանում:

Թող աստվածային սիրո քամին տարածի ձեր պայծառ ժպիտները, որպեսզի դրանց լույսը վանի և հեռացնի խավարը ուրիշների սրտերից:

Ընդհանուր առմամբ, սերը պահանջում է շատ ավելի մեծ հոգեբանական ուժ, քան ատելությունը, սակայն իմաստունները սերն ավելի հեշտ են գտնում, քան ատելությունը, քանի որ նրանք բոլոր էակներին տեսնում են որպես բարձրագույն «ես»-ի մաս և սերտորեն կապված տիեզերական գիտակցության հետ:

Խաղաղությունը յուրաքանչյուր հիվանդության դեղն է, և մարդիկ, որոնց սրտերը լի են սիրով, ովքեր վայելում են հանգստությունը և ուրախանում բարի գործեր անելով, գիտեն խաղաղության համը, որը անհրաժեշտ պայման է և յուրաքանչյուր երջանիկ կյանքի հիմնասյուն:

Տուր սեր կարծրացած սրտեր ունեցողներին, խաղաղություն անհանգստության և դեպրեսիայի զոհերին, քաղցրություն դառն բնավորությունից տառապողներին, ուրախություն տառապանքից ու ցավից ծանրաբեռնվածներին և եղիր լավ օրինակ սխալի ճանապարհներով քայլողների համար:

Մյուսների հետ շփվելիս ազնվությունից և անկեղծությունից ավելի մեծ բան չկա: Հեշտ է ընկերներ ձեռք բերել առանց անկեղծության, բայց անհնար է ընկերներ պահել առանց անկեղծության:

Կան կենտրոնացման վեհ վիճակներ, և երբ մեդիտացիայով զբաղվողը հասնում է այդ վիճակներին,

Նա ապրում է հոգևոր ուրախության և փառահեղ տեսիլքների արտասովոր վիճակներ և բացականչում.

«Այն, ինչ ես փնտրում էի ամենուր, ես գտա ինձ հետ և իմ ներսում, և ես տեսնում եմ դրա լույսը խավարի պատերի ետևում և զգում դրա ներկայությունը լռության խորքում»:

Աստվածային սերը երկնային վարդերի և պայծառ, ծաղկող մտքերի այգի է: Այն սնուցում է մեր սերը, ոգեշնչում մեր զգացմունքները և իրականացնում մեր երջանիկ երազանքները:

Տե՛ր, ինչ հանգամանքների էլ որ հանդիպեմ, ես գիտակցում եմ, որ դրանք ներկայացնում են իմ հոգևոր աճի հաջորդ քայլը: Ես կողջունեմ բոլոր փորձությունները, որովհետև գիտեմ, որ ունեմ միտք, հասկացողություն և ուժ՝ հաղթահարելու [իմ ճանապարհին հանդիպող խոչընդոտներն ու դժվարությունները]:

Չնայած բնագետներն այժմ գիտակցում են, որ Նյուլթը ոչ այլ ինչ է, քան թակարդված էներգիա, լուսավորյալ ուսուցիչները հաջողությամբ անցել են տեսական գիտելիքներից դեպի Նյուլթի կառավարման ոլորտում գործնական կիրառում:

Եթե դուք որոշել եք երջանիկ լինել ձեր կյանքում, ոչինչ չի կարող խլել ձեր երջանկությունը ձեզանից:

Մաքուր աստվածային սերը լցնում է սիրահարի հոգին գեղեցկությամբ, գրավում է Տիեզերքի Տիրոջ ուշադրությունը և ձգում Նրա հավերժական սերը:

Ես գիտեմ բազմաթիվ ականավոր, խելացի գործարարների, ովքեր խորը սրտով ձգտում են ճանաչել

Աստծուն և իմաստությունն ձեռք բերել, բայց
այնուամենայնիվ կապված են իրենց աշխատանքով և
բազմաթիվ հասարակական պարտավորություններով, և
դա անելով՝ նրանք զոհաբերում են ամենակարևոր
պարտականությունները՝ Աստծո հանդեպ իրենց
պարտականությունը, ասպիրանտուրան և ընտանեկան
կյանքը՝ փողի և պակաս արժեքավոր ու կարևոր
պարտավորությունների զոհասեղանին:

Մեզ ստեղծողը ցանկանում է, որ մենք սիրենք Իրեն
մաքուր, ինքնաբուխ սիրով, և մենք չենք իմանա
երջանկության համը, եթե մեր սերը չտանք Աստծուն:

Ես կհաղթահարեմ հպարտությունը խոնարհությամբ,
զայրույթը՝ սիրով, հուզմունքը՝ հանգստությամբ,
եսասիրությունը՝ անձնուրացությամբ, չարը՝
բարությամբ, տգիտությունը՝ իմաստությամբ և
անհանգստությունը՝ հանգստությամբ ու
խաղաղությամբ:

Մեր սրտերում պետք է բխի կարեկից սիրտ, որը
կմեղմացնի ուրիշների վերքերը և կհեռացնի
տխրությունն ու ցավը նրանց սրտերից:

Ուսուցիչ Պարամահանսան աշակերտներից մեկին
ասաց.

«Ձեր լավ սովորությունները կօգնեն ձեզ սովորական
և ծանոթ հանգամանքներում, բայց դրանք կարող են
բավարար չլինել ձեր կյանքի ընթացքը ուղղորդելու
համար, երբ խնդիրներ են առաջանում և երբ
առաջանում է բնածին զանազանության
անհրաժեշտություն: Խորը խորհրդածության միջոցով
դուք միշտ կարող եք տարբերակել ճիշտն ու սխալը և
ճիշտ որոշում կայացնել ամեն ինչում, նույնիսկ եթե
բախվում եք անսովոր հանգամանքների»:

Մենք չենք կարող ապրել առանց Աստծո նույնիսկ մեկ վայրկյան: Նա շոյում է մեզ մեղմ քամիների մեջ, տալիս է մեզ կենսունակություն արևի ճառագայթներից և ապահովում է մեզ մեր ուտած սնունդով: Նա մեր շրջապատի մարդկանց սրտերում է, և Նա միակն է, ում մենք կարող ենք համարել մեր սիրելին և մերը:

Խոնարհությունը քաղցր, գրավիչ բույր ունի, որը խոնարհ մարդուն բոլորի կողմից սիրելի է դարձնում:

Մենք պետք է մարգենք մեզ մտածել մեծ բաների մասին, ինչպիսիք են հավերժությունն ու անսահմանությունը:

Աստված Իր գերազանց գործերը բացահայտում է արարչագործության գեղեցկության մեջ, բայց Նա չի բացահայտում, որ Ինքը թաքնված և թաքցված է այդ նուրբ գեղեցկությունների մեջ:

Եթե դուք ունեք ուժեղ միտք և այն տնկում եք անսասան նպատակասլացության հողի վրա, և եթե ձեր հավատքը խորն է, կարող եք մարմնավորել ձեր գաղափարները և մեծ նվաճումների հասնել հողի վրա:

Կյանքը պետք է պարզեցվի, իսկ գործերը պետք է կարգավորվեն հեշտությամբ և հարմարավետությամբ: Երջանկությունը կայանում է մտորումների և ինքնադիտարկման համար ժամանակ ունենալու մեջ: Փորձեք ժամանակ առ ժամանակ մենակ ժամանակ անցկացնել՝ վայելելով ներքին խաղաղությունը, որը գալիս է հանգստությունից և անդորրից:

Չարն ունի իր գորությունը. եթե հետևես նրա ճանապարհներին, այն կհաղթի քեզ: Եթե սայթաքես,

պետք է անմիջապէս վերադառնաս բարեպաշտութեան և արդարութեան ճանապարհներին:

Ընդունիր, Տե՛ր, իմ հոգու կարոտը և դարերի սերը, որ թաքցրել եմ քեզ համար իմ սրտի գանձարանում:

Իմ հանգստութեան սրբավայրում ես քեզ համար այգի տնկեցի և զարդարեցի այն իմ սիրո վարդերով

Կարոտող սրտով, եռանդուն մտքով և կարոտող հոգով Քո ամենուրեք գտնվող Էութեան ոտքերի տակ եմ դնում իմ հոգևոր կարոտի և աստվածային սիրո բոլոր ծաղիկները:

Ես ամեն օրը կդիմավորեմ Աստծո մասին մտածելով և Նրա մասին խորհրդածելով

Երկնքում ամեն փայլող աստղ, ամեն մաքուր միտք, ամեն բարի գործ պատուհան է, որի միջով ես նայում եմ քեզ, իմ Աստված:

Թող լսեմ քո ձայնը, Տե՛ր, խորհրդածութեան քարանձավում ես կգտնեմ հավերժական երկնային երջանկություն իմ ներսում, այդ ժամանակ խաղաղությունը կլցնի իմ սիրտն ու Էությունը՝ թե՛ լռութեան, թե՛ գործունեութեան մեջ:

Շեշտը դրեք հանգստութեան և խաղաղութեան վրա և ուղարկեք սիրո ու բարի կամքի մտքեր, եթե ցանկանում եք ապրել խաղաղութեան և ներդաշնակութեան մեջ այս աշխարհում:

Մարդկանց մեծ մասը ուրիշների կրկնօրինակներն են՝ ընդօրինակելով ուրիշների ասածներն ու արարքները: Մարդը պետք է լինի եզակի և ցուցադրի իր եզակի բնույթի լավագույն կողմերը:

Եթե հոսահատվել եք երջանկութեան հասնելուց, ուրախացեք և մի կորցրեք հույսը, քանզի ձեր հոգին

**միշտ ուրախացող Մեծ Հոգու արտացոլանքն է, և իր
եռությամբ այն երջանկության աղբյուրն է:**

**Եթե փակես քո մտքի աչքերը, չես կարողանա տեսնել
երջանկության պայծառ արևը քո կյանքի հորիզոնում:
Բայց անկախ նրանից, թե որքան ամուր փակես մտքիդ
կոպերը, երջանկության արևը դեռ կփորձի թափանցել քո
մտքի փակ սենյակները:**

**Բացեք հանգստության պատուհանները, և դուք
կտեսնեք երջանկության հանկարծակի ճառագայթ ձեր
ներսում, քանի որ ուրախ հոգու ճառագայթները կարելի
է ընկալել, եթե ձեր մտքերը ուղղեք դեպի ներս:**

**Մեդիտացիան մաքրում է տիեզերական մշուշը, երբ
ինքնագիտակցությունը սկսում է բարձրանալ դեպի
ավելի բարձր մակարդակներ և գոյության հորիզոններ:**

**Յուրաքանչյուր գյուտարար առաջնորդվում է
նյութական կարիքով. անհրաժեշտությունը գյուտի մայրն
է: Նմանապես, իմաստունները՝ անհրաժեշտությունից
ելնելով, դարձան հոգևոր ձգտումներ ունեցող մարդիկ:
Նրանք հայտնաբերեցին, որ առանց ներքին
բավարարվածության, արտաքին ոչ մի հաջողություն չի
կարող երկարատև երջանկություն բերել:**

**Միակ լուսինը ցրում է գիշերվա խավարը:
Նմանապես, Աստծո լույսով և գիտելիքով լուսավորված
հոգին, աստվածային սիրո մեջ արմատավորված հոգին
ցրում է ուրիշների հոգիների խավարը, որտեղ էլ որ գնա՝
տարածելով սիրո, հասկացողության և խաղաղության
լույսը:**

**Ընկերներ ունենալու համար մենք պետք է անկեղծ
կապվածություն ցուցաբերենք ուրիշների նկատմամբ:
Նրանք, ովքեր բացում են բարեկամության մագնիսական
դուռը, կգրավեն նմանատիպ տատանումներ ունեցող
[հակումներ և խառնվածք] հոգիներին:**

Երջանկությունը կայանում է հոգեբանական պարզությունը պահպանելու մեջ՝ բոլոր երկրային փորձությունների և երկակի բնույթի փորձությունների միջոցով:

Երբ սիրտը մեկի հետ է, այն իր մեջ է քաշում այդ մարդու բոլոր որակները: Ով մտածում է լավ մարդկանց մասին, նրանց բարությունը փոխանցվում է նրան, և ով սիրով կենտրոնանում է մարդկանց ոգեշնչելու վրա, ոգեշնչում է ստանում, և ով մտքում անգամ չփվում է կենդանի խղճմտանք, ազնիվ բարոյականություն և պատվավոր մտադրություններ ունեցող մարդկանց հետ, կիսվում է նրանց ազնվությամբ և բարոյականությամբ, քանի որ միտքը ձգում է ինչպես մագնիսը [և նմանը ձգում է նմանին]:

Երբ Աստծո հանդեպ անհաղթահարելի սիրո հեղեղը լցնում է կարոտող հոգու սիրտը, բառերը չեն կարողանում նկարագրել այդ փորձառությունը: Այս սերը հոգու գաղտնիք է, Աստծո հետ խորը կապ, ինչպես սրբազան կրակ, որը կլանում է եսի խավարը, թույլ տալով որոնողին ընկալել Աստծո լույսը և զգալ Նրա մոտիկությունը:

Փոքր բաժակը չի կարող պարունակել իր մեջ եղած օվկիանոսը: Նմանապես, մարդկային գիտակցությունը, սահմանափակված նյութական ընկալման ֆիզիկական և մտավոր սահմանափակումներով, չի կարող պարունակել տիեզերական գիտակցություն, անկախ նրանից, թե որքան ուժեղ է ցանկությունը: Այնուամենայնիվ, խորը և հետևողական մեդիտացիայի միջոցով մարդկային գիտակցությունը կարող է բարձրացվել, և դրա ընկալումը կարող է ընդլայնվել մինչև տիեզերական գիտակցությանը դիպչելու աստիճան:

Մի անգամ Նյու Յորքում մի տղամարդ մոտեցավ ինձ [դասախոսություններիցս մեկն ավարտելուց անմիջապես հետո] և պնդեց, որ կարող է թողնել իր ֆիզիկական մարմինը և ճանապարհորդել իր աստրալ մարմնով: Ես ասացի նրան. «Չեմ հավատում, որ դու պատկերացնում ես, որ ունես այդ ունակությունը»: Բայց նա պնդեց ինձ փորձարկել, ուստի ես համաձայնեցի՝ ասելով. «Շատ լավ, ապա իջիր ներքև քո աստրալ մարմնով և ասա ինձ, թե ինչ կա ռեստորանում»: Նա մի պահ լուռ մնաց, ապա ասաց. «Աջ անկյունում դաշնամուր կա»: Ես գիտեի, որ նա պատկերացնում էր դա, քանի որ նրա շնչառությունն ու զարկերակը նորմալ էին, ուստի ես ասացի.

«Ընդհակառակը, կարծում եմ, եթե դու այնտեղ գայիր, սեղանի շուրջ նստած երկու կանանց կգտնեիր»: Նա ծաղրեց իմ առաջարկը, ուստի ես ասացի. «Եկեք հիմա միասին գնանք ռեստորան»: Երբ մենք հասանք, գնացինք նրա նշած անկյունը, բայց այնտեղ դաշնամուր չկար. փոխարենը մենք տեսանք երկու կանանց նստած սեղանի շուրջ: Վերջապես մեր ընկերը հասկացավ, որ խաբվել էր իր սեփական մոլորություններով:

Աստծո հանդեպ հավատը և ներքին ներդաշնակությունը մարդու համար կյանքի բեռը կրելու ամենամեծ օգնությունն ու հենարանն են:

Մենք պետք է լսենք Աստծո ձայնը, որը արձագանքում է առողջ մտքերում: Բարի մտքերը նման են Աստծո և հրեշտակային հոգիների հուշումների՝ մեզ առաջնորդելու և օգնելու համար: Սատանան նույնպես փորձում է ենթարկեցնել մարդկությանը իր սատանայական շշուկների միջոցով, որոնք դրսևորվում են որպես չար մտքեր, չարամիտ մտադրություններ և անմաքուր դրդապատճառներ, որոնց չպետք է թույլ տալ զբաղեցնել մտքի ոլորտը և աղտոտել գիտակցության տարածքը:

Երբ որոնողի աղոթքը բխում է նրանց սրտի խորքից, նրանց խոսքերը լցվում են Աստծո հանդեպ սիրով, և մյուսները զգում են դրա հոգևոր ազդեցությունը և ապրում աստվածային սերը նրանց ներկայությամբ: Սակայն, եթե այդ որոնողը ուժ չունի, շրջապատողները կարող են գողանալ այդ սերը նրանից: Սա տեղի է ունենում, երբ նրանք սկսում են գովաբանել և հիանալ նրանց հոգևորությամբ: Եթե նրանք կլանվում են այն զգացողությամբ, որ իրենք մեծ են, քանի որ կարող են ոգեշնչել ուրիշներին, թուլությունը սողոսկում է, հպարտությունը տիրում է նրանց սրտին, և արդյունքում նրանք կորցնում են Աստծո հանդեպ իրենց սերը:

Մարդկային միտքը զորանում է հիվանդության դեմ պայքարի և դժվարությունների հաղթահարման միջոցով: Այն ամենը, ինչ թուլացնում է միտքը, թշնամի է, իսկ այն ամենը, ինչ զորացնում է այն, խաղաղության ապաստարան է: Կյանքի իրադարձություններին դիմավորեք քաջությամբ և տոկունությամբ: Աստված ինձ ցույց է տվել, որ այս կյանքը տիեզերական երազ է: Երբ մեր հոգևոր գիտակցությունը արթնանում է, մենք կյանքի փորձառությունները հիշում ենք որպես ուրախության և տխրության անցողիկ երազ, և գիտակցում ենք, որ անմահ ենք Աստծո մեջ:

Իմաստուն Պարամահանսան իր աշակերտներից մեկին ասաց.

Ընդարձակեք ձեր սիրո թագավորության սահմանները՝ աստիճանաբար ներառելով ձեր ընտանիքը, ձեր հարևաններին, ձեր համայնքը, ձեր երկիրը, բոլոր երկրները և բոլոր կենդանի արարածները: Եղեք համընդհանուր ընկեր, որի սիրտը լի է կարեկցանքով և բարությամբ Աստծո արարածների նկատմամբ, և տարածեք սեր ամենուրեք:

Սրտերը քննողը մեզանից ոչինչ չի ուզում, բացի մեր սրտերից

Աստծուն պետք է փնտրել ոչ թե անձնական շահի համար, այլ Նրան կարոտելով, Նրան ցանկանալով և Նրան աղաչելով մաքուր, անսասան և կենտրոնացած սիրով:

Երբ մարդու սերը Աստծո հանդեպ հավասար է Նրա կապվածությանը իր մահկանացու ֆիզիկական մարմնի հետ, այդ ժամանակ Աստված կգա Նրա մոտ:

Նա, ով մեկ կամ երկու սուզումով մարգարիտ չի բռնում, չպետք է մեղադրի ծովին, այլ իր սուզվելու եղանակին և խորության պակասին:

Նա, ով խորը կմտնի գիտակցության ծովը, կգտնի աստվածային ներկայության մարգարիտը:

Խաղաղությունը երկնային ըմպելիք է, որը թափվում է լռության սափորներից

Ժամանակավոր հիասթափությունների և հիասթափությունների մոխրագույն ամպերի ետևում նվաճումների ճառագայթները միշտ պայծառ են փայլում:

Երջանկությունը, հաջողությունը և հոգեկան խաղաղությունը գալիս են Աստծո կամքի հետ ներդաշնակության հասնելու ջանքերից՝ մեդիտացիայի և աղաչանքի միջոցով, որը այն ուժն է, որը կյանքի հյուսվածքը հյուսում է տիեզերական ուժերի հետ ներդաշնակության մեջ:

Կյանքում մոտիվացիան պետք է լինի բարի գործեր անելը և սիրո ու խաղաղության աուրա տարածելը:

Ձեր բնույթը անժամանակ է, այնպես որ մի՛ ծանրաբեռնեք ձեզ նյութական և աշխարհիկ սահմանափակումներով: Բաց թողնված հնարավորությունների համար յուրաքանչյուր ափսոսանք

վերածեք նոր նվաճումների լավատեսության, որոնք ձեզ բավարարվածություն և ուրախություն կպարգևեն:

Պարզեցրեք ձեր կյանքը, որպեսզի բավականաչափ ժամանակ ունենաք վայելելու կյանքի փոքրիկ հաճույքները

Այս զարմանահրաշ և հրաշալի տիեզերքի յուրաքանչյուր ատոմում Աստված անդադար հրաշքներ է գործում

Աստված լույսն է, որը անընդհատ ցրում է անգիտության խավարը: Նա կյանքի գետն է, որը սնուցում է մեր հոգիների հողը:

Ներդաշնակ մտածողությունը ներդաշնակություն և համաձայնություն է ստեղծում այս աշխարհում, որը, կարծես, լի է բոլոր տեսակի դիսոնանսներով և անհամաձայնություններով:

Մեր կարողությունների սահմաններում ազնիվ և գեղեցիկ գործեր կատարելու ազդակը յուրաքանչյուր արժեքավոր նվաճման հետևում կանգնած ստեղծագործական ուժն է: Մենք ձգտում ենք կատարելության, քանի որ մեր հոգիները ձգտում են վերամիավորվել իրենց հոգևոր բնույթի և էական միասնության իրենց աստվածային աղբյուրի հետ:

Մենք այսօր այստեղ ենք, իսկ վաղը կհեռանանք՝ պարզապես սովերներ տիեզերական երազում: Բայց այս անցողիկ պատկերների անիրականության հետևում թաքնված է հոգու հավերժական ճշմարտությունը:

Իմաստուն մարդիկ չեն ուզում, որ դուք նրանց հնազանդություն առաջարկեք, բայց եթե դուք կամավոր

ընդունեք նրանց առաջնորդությունը, նրանք անպայման կասեն ձեզ ճշմարտությունը և այն, ինչ ձեզ համար լավագույնն է՝ լիակատար ազնվությամբ և անաչառությամբ:

Եղիր կենդանի ծառ, որը աճում է և նոր բներ ու ճյուղեր է արձակում: Ուժեղ սրտեր ունեցողներն ասում են.

«Մեր կյանքում կան արևի ճառագայթներ, և մենք ունենք հնարավորություններ աշխատելու և բացահայտելու հույսեր ու նվաճումների ճյուղեր»:

Ուրիշների հետ շփվելիս ազնվությունից և անկեղծությունից ավելի մեծ բան չկա

Արեք ձեր լավագույնը, ապա հանգստացեք, թուլացեք և թողեք, որ իրերը զարգանան իրենց բնական հունով, այլ ոչ թե փորձեք դրանք ուժով փոխել:

Վարպետ Պարամահանսան ասաց՝ խրախուսելով իր աշակերտներից մեկին.

Եթե ձեր աղոթքները հասնում են Աստծուն, կարևոր չէ, թե արդյոք ձեր մեղքերը ավելի խորն են, քան խավարի օվկիանոսը և ավելի բարձր, քան Հիմալայները. Աստված կների դրանք և կշնչի, կարծես դրանք երբեք տեղի չեն ունեցել, քանի դեռ դուք վճռականորեն տրամադրված եք չկրկնել դրանք: Դուք կարող եք որոշ ժամանակով խորտակվել խավարի շերտերի տակ, բայց դուք աստվածային կրակի կայծ եք՝ հավերժական, անվերջ ջահից բխող բոց, որը երբեք չի մարում կամ չի մարում: Դուք կարող եք մթափնել բոցը, բայց չեք կարող այն մարել:

**Կամքի հետևողական, հանգիստ և ուժեղ կիրառումը
շարժման մեջ կդնի տիեզերական ուժերը և կհանգեցնի
Տիեզերքի Տիրոջ արձագանքին:**

**Շատերը չեն կարծում, որ անհրաժեշտ է վերլուծել
սիրո բնույթը: Նրանք այն սահմանում են որպես իրենց
հարազատների, ընկերների և այլ մարդկանց նկատմամբ
ունեցած զգացմունք, որոնց նկատմամբ ուժեղ
ձգողություն են զգում: Բայց սերը շատ ավելին է, քան
դա: Միակ ձևը, որով ես կարող եմ ձեզ նկարագրել
իսկական սերը, այն է, թե ինչպես է այն ազդում հոգու
վրա: Աստվածային սիրո նույնիսկ փոքրիկ կայծը
մարդուն լցնում է այնպիսի ճնշող ուրախությամբ, որ
դժվար է այն զսպել: Սիրո բերած բավարարվածությունը
կայանում է ոչ թե սիրո զգացողության մեջ, այլ դրա
բերած ուրախության մեջ: Իսկական սերը մեզ
աննկարագրելի երջանկություն է տալիս:**

**Մարմնի կենսական ուժը պետք է պահպանվի
հավասարակշռված սննդակարգի, լավատեսության և
ժպիտի միջոցով: Նրանք, ովքեր ուրախություն են
գտնում իրենց մեջ, հայտնաբերում են, որ իրենց
մարմինները լիցքավորված են կենսական էներգիայից
բխող էլեկտրական հոսանքով, որը սերտորեն կապված է
աստվածային կամքի և համընդհանուր մտքի հետ:
Ժպիտը չափազանց օգտակար է առողջության համար:
Այն գրավում է դրական թրթռումներ, բացում
լավատեսության հորիզոններ և բերում ներքին
խաղաղություն և հոգեբանական հարմարավետություն:**

**Ամբողջ աշխարհը մոռացել է «սեր» բառի իրական
իմաստը, և այն, ցավոք, սխալ է հասկացվել և
չարաշահվել: Ինչպես ձիթապտղի յուրաքանչյուր մասում
կա յուղ, այնպես էլ սերը թափանցում է ամբողջ
արարչագործության մեջ: Սակայն սիրո սահմանումը**

աներևակայելի դժվար է, ինչպես փորձել նկարագրել
Նարնջի համն ու բույրը: Մարդ պետք է ինքդ համտեսի
Նարինջը՝ դրա համը իսկապես հասկանալու համար, և
նույնը վերաբերում է նաև սիրուն:

Բոլորը որոշակի ձևով սեր են զգացել իրենց սրտում,
ուստի որոշակիորեն հասկանում են դրա բնույթը, բայց
չգիտեն, թե ինչպես այն մշակել, մաքրագործել և
ընդլայնել՝ վերածելով այն աստվածային սիրո:
Աստվածային սիրո կայծը գոյություն ունի շատ սրտերում
դեռ փոքր տարիքից, բայց այն հաճախ կորչում է, քանի
որ մարդիկ չգիտեն, թե ինչպես այն սնուցել և
զարգացնել:

Կյանքը փորձառությունների դպրոց է, և այն ամենը
մեկ ուղղությամբ է տանում. Աստված

Կյանքի փոփոխվող տեսարանները մթագնում են
իրական կյանքը: Անիրական տեսանելի իրերի շարժվող
պատկերների հետևում թաքնված է իրական
տիեզերական կյանքը, որը թաքնված է տեսադաշտից:

Խնդիրներն ու դժվարությունները առաջանում են
մարդու կողմից իր անցյալի գործողությունների մասին
անտեղյակության պատճառով, որոնք կատարվել են
որոշակի ժամանակ և վայրում: Նրա ներկայիս
տառապանքը բխում է նրա արտաբերած մտքերից և
գործերից, որոնք արմատ են գցել նրա գիտակցության
հողում, ծլել և պտուղ տալ, որը արտացոլում է այդ
մտքերի և գործողությունների հենց բնութագիրը:

Փորձություններն ու նեղությունները չեն գալիս
մարդուն կոտրելու և նրա կամքը կաթվածահար անելու,
այլ՝ նրան ստիպելու գնահատել Աստծուն այնպես,
ինչպես պետք է գնահատվի, և հարգել Նրա օրենքները,
որոնց միջոցով նա կարող է ձեռք բերել իրական
երջանկություն:

**Ուսուցիչ Պարամահանսան աշակերտների խմբին
ասաց.**

**Զբաղվեք այս աշխարհում ապրելու արվեստով՝
առանց կորցնելու ձեր ներքին խաղաղությունը, և քայլեք
հավասարակշռության ճանապարհով՝
ինքնաճանաչողության զարմանահրաշ և հրաշալի այգի
հասնելու համար:**

**Խոնարհության մեջ մենք գտնում ենք երազների մի
հովիտ, որը լի է ինքնաճանաչողության բուրավետ,
ծաղկող ծաղիկներով:**

**Աստծո գեղեցկությունն անսահման է: Լավ է վայելել
վարդերն ու ծաղիկները, բայց դրանց գեղեցկությունը
վայելելուց ավելի մեծ է տեսնել Աստծո դեմքը դրանց
մաքրության և գեղեցկության հետևում:
Երաժշտությունից ստացվող հաճույքը, երաժշտության
սերն ինքնին չի կարող համեմատվել Աստծո
ստեղծագործական ձայնի հետ, որը հոսում է դրա
մեղեդիների միջով:**

**Խաղաղասեր հոգիները հավաքում են իմաստության
ջրերը, որոնք հոսում են մարդկային և աստվածային
աղբյուրներից**

**Տե՛ր, գիտեմ, որ Դու լսում ես իմ հոգու լուռ խոսքերը
և իմ սրտի աղերսանքը դեպի Քեզ:**

**Եկեք միշտ ձգտենք գեղեցկացնել մեր կյանքը ամեն
կերպ՝ ընդունելով սերը, ազնվությունն ու
անկեղծությունը, ամեն օր նայելով ինքնադրսևորման
հայելու մեջ և ուսումնասիրելով հոգու խորքերը:**

**[Նյարդայնացնող սովորությունների]
անտեղյակությունը նման է քորելուն կամ քորին: Որքան**

շատ եք տրվում մաշկի քորի ձգտմանը՝ ազատվելու նյարդայնացնող զգացողությունից, այնքան ավելի է քորի ձգտումը ուժեղանում, և որքան շատ եք անտեսում այդ զգացողությունը և չեք տրվում դրան, այնքան ավելի քիչ է այն անհանգստացնում ձեզ:

Չպետք է խախտել ուրիշների իրավունքները, ոչ էլ զրկել նրանց իրենց հողից, խաղաղությունից, սիրուց, արժանապատվությունից կամ նրանց որևէ նյութական կամ ոչ նյութական ունեցվածքից: Եթե դուք չեք զգում ցանկություն վերցնելու այն, ինչը ձերը չէ, ապա այն, ինչ ձեզ անհրաժեշտ է կամ ցանկանում եք, կգա ձեզ մոտ: Գողությունը նախ ծագում է մտքում, երբ մարդը սկսում է նախանձել ուրիշներին: Չար ցանկության սերմերը պետք է արմատախիլ արվեն մտքից:

Հոգևոր կարոտի արշալույսին մարդն ընտրում է իմաստության սայրը՝ իր կյանքը գեղեցիկ կերպով ձևավորելու համար:

Երբ մենք նայում ենք բնության մեջ եղած ամեն գեղեցիկ բանին, մենք մեր մեջ զգում ենք քնքշություն և կարեկցանք:

Կյանքի ցանկացած կարևոր քայլ արժանի է մանրակրկիտ և մանրամասն մտածելու, ինչպես նաև տարբեր հանգամանքներում առօրյա փորձառությունների կրակի տակ քննության:

Ինքնաբավարարվածները նրանք են, ովքեր ապրում են արդարությամբ: Երջանկությունը գալիս է միայն մաքուր մտքից և արդար գործողությունից: Եթե դուք երջանիկ եք հիմա, ապա երջանիկ կլինեք նաև ապագայում՝ թե՛ այստեղ, թե՛ հանդերձյալ աշխարհում: Մենք պետք է հարստություն կուտակենք՝ իմաստության

**պտուղները հավաքելով, մինչ հնարավորությունների
արևը շողում է: Այլ կերպ ասած՝ մենք պետք է օգտվենք
հնարավորություններից, նախքան շատ ուշ լինի:**

**Քայլեր կյանքի ուղիներով՝ հաստատակամությամբ և
հանգստությամբ, գիտակցելով, որ անսահման
ստեղծագործական ուժը ձեզ հետ է, ուղեկցում և
աջակցում է ձեզ:**

**Բոլորին անհրաժեշտ է միայնության և հանգստի մի
ժամանակահատված՝ կյանքի աճող ճնշումներին
դիմակայելու համար, և անհատները պետք է հարգեն
միմյանց անկախությունը:**

**Կյանքի յուրաքանչյուր ստվերի հետևում թաքնված է
Աստծո ավելի մեծ լույսը**

**Ամուր բռնվեք հավատքի դեկից և մի՛ վախեցեք
անբարենպաստ արտաքին հանգամանքներից, որոնք
հարվածում են ձեր կյանքի նավին: Վստահեք, որ
«անհնարինությունները», որոնց դուք հույս ունեք
հասնել, կիրականացնեք Աստծո օգնությամբ՝ հավատքի
ուժով, որը դիմակայում է բոլոր մարտահրավերներին:**

**Երբ կարող ես հասնել ինքնահարմոնիայի, կարող ես
ներդաշնակության մեջ լինել նաև մյուսների հետ:**

**Այս աշխարհը մեր տունը չէ, մեր տունը մյուս
կողմում է՝ Աստծո տիեզերական գիտակցության մեջ:**

**Կա՞ արդյոք ավելի հետաքրքիր բան, քան
ներդաշնակությամբ, սիրով և նվիրումով լի բեղմնավոր
կյանքով ապրելը:**

**Շնչեք ուրիշների կենսական գաղափարների թարմ
օդը և օգտվեք նրանց պայծառ, դրական
հեռանկարներից**

**Սիրտս լցվում է ուրախությամբ, երբ տեսնում եմ մի
բուռն անկեղծ նվիրյալների, որոնք կարոտում են Աստծո
սերը: Մենք այս աշխարհ ենք եկել միայն Աստծուն
սիրելու և Նրան հավատարմորեն ու խոնարհաբար
ծառայելու պտուղները քաղելու համար:**

**Ապրեք միայն ներկայով, ոչ թե ապագայում: Արեք
ձեր լավագույնը այսօր և մի՛ նայեք վաղվան:**

**Ներքին լուրջյան քարանձավում դուք կգտնեք
իմաստության աղբյուրը**

**Ճակատին՝ հոնքերի միջև, գտնվում է դրախտ
տանող դարպասը: Ուղեղի այս կենտրոնը [հոգևոր աչքի
կամ հոգևոր գիտակցության տեղը] կամքի առանցքն է:
Երբ դուք կենտրոնացնում եք ձեր մտավոր ուժը այս
կենտրոնի վրա և նրբորեն մղում եք ձեր կամքը, ձեր
ցանկալին կիրականանա (Մենք հաճախ նկատում ենք,
որ մարդը, փորձելով ինչ-որ բան հիշել, անգիտակցաբար
դիպչում է ճակատի այս կետին):**

**Հետևաբար, մարդ չպետք է օգտագործի իր կամքը
չար նպատակներով: Մյուսներին դիտավորյալ վնաս
ցանկանալը Աստծո կողմից մեզ տրված զորությունների
կոպիտ չարաշահում է: Եթե նկատում եք, որ ձեր կամքը
ձեզ մոլորեցնում է, կանգ առեք, քանի որ այդ
ուղղությամբ շարունակելը ոչ միայն հոգևոր Էներգիայի
վատնում է, այլև կստիպի ձեզ կորցնել այդ զորությունը՝
դարձնելով այն անկարող նույնիսկ բարու համար
օգտագործելու:**

**Մենք՝ մարդիկ, օժտված ենք ինքնատիրապետման
ունակությամբ: Չնայած մենք լիովին ազատ չենք, մենք**

ենք կրում ազատության բանալին: Այնուամենայնիվ, շատերը ապրում են անկանոն՝ չօգտագործելով իրենց Աստծո կողմից տրված բանականությունն ու ազատ կամքը՝ ինքնատիրապետման հասնելու համար:

Վագրը կառավարվում է սպանելու բնագործ և այս հարցում այլընտրանք չունի: Սակայն մարդիկ ունեն ազատ կամք և ինտելեկտ, ինչը նրանց թույլ է տալիս անընդհատ բարելավել իրենց իրավիճակը և բարձրացնել չափանիշները՝ վնասակար բնագործերի և սովորությունների գերի մնալու փոխարեն:

Մի անգամ գնացքով ճանապարհորդում էի, և եղանակը չափազանց շոգ էր, և օդը այնպիսի զգացողություն էր, կարծես վառարանից դուրս գար: Շուրջս բոլորը տառապում էին ուժեղ շոգից, բայց ես ներքուստ ժպտում էի, քանի որ միտքս կտրված էր շոգի գաղափարից, քանի որ համոզել էի ինքս ինձ, որ նույն էլեկտրականությունը, որը վառարանում ջերմություն է ստեղծում, սառույց է ստեղծում սառնարանում, և այդ պահին ես զգացի, որ կարծես սառույցի մի շերտ պատել էր մարմինս:

Երբ ես իմ սիրո և բարեմաղթանքների ալիքներ եմ ուղարկում ուրիշներին, ես բացում եմ աստվածային սիրո դարպասը դեպի ինձ

Փորձեք ազատվել ձեր կյանքի նյարդայնացնող բաներից կամ անհրաժեշտության դեպքում հանդուրժել դրանք՝ թույլ չտալով, որ դրանք հոգեբանորեն անհանգստացնեն ձեզ:

Եթե մարդը կարող է մաքուր լինել, ապա նա կարիք չունի կեղտոտ մնալու:

Մարդ կարող է նույնքան կապված լինել տնակում ապրելուն, որքան պալատում ապրելուն

**Հոգևոր հաջողության հասնելու ամենակարևոր
գործոնը ջանքեր գործադրելն է**

**Աշխարհիկները փնտրում են Աստծո պարգևները,
բայց իմաստունները փնտրում են Նվիրողին:**

**Գիշերը ես լիովին հեռանում եմ աշխարհի
պահանջներից և լիովին անջատվում դրանից, միայնակ
իմ կամքով ես առաջնորդում եմ իմ մտքերը՝ ուղղորդելով
դրանք ցանկալի ուղիներով, մինչև որ հասնեմ ճիշտ
որոշման և այն իրականացնելու եղանակին: Այնուհետև
ես մղում եմ իմ կամքը համապատասխան
գործողություններ ձեռնարկելու, և Աստծո օգնությամբ
ես հաջողության եմ հասնում: Այս կերպ ես բազմիցս
արդյունավետորեն օգտագործել եմ իմ կամքը, բայց դա
հնարավոր է միայն դրա հետևողական և անընդհատ
օգտագործման դեպքում:**

**Կապույտ հորիզոնում նկարված լեռների պատկերը,
մարդկային մարմնի զարմանահրաշ մեխանիզմը,
վարդերը և կանաչ մետաքսե գորգը, հոգիների
ազնվությունը, մտքերի վեհությունը և սիրո խորությունը՝
այս ամենը մեզ հիշեցնում է գեղեցիկ Աստծուն և բոլոր
ազնվականության ու ազնվականության աղբյուրին:**

**Եթե մարդը չաշխատի իր բնույթը հավասարակշռված
ձևով զարգացնելու ուղղությամբ՝ մտավոր, նյութական և
հոգևոր առումով, նա չի համտեսի իրական
երջանկությունը: Հոգևոր ներհայացքը մեզ ոգեշնչում է
իմաստության, և անխոհեմ է թույլ տալ, որ էգոն
գերիշխի իմաստության, առողջ դատողության և
խորաթափանցության վրա: Փոխարենը, վերջնական
որոշումը պետք է կայացվի ներհայացքի և խղճի վրա:**

**Եթե դուք լցնեք ձեր սիրտը սիրով և Աստծո մասին
որևէ գաղափարի կարոտով և այն պահեք ձեր մեջ խորը,**

ապա Տիեզերքի Տերը կգա ձեզ մոտ և կընդունի այդ գաղափարը ձեզանից, քանի որ աստվածային կարոտը դիպչում է Աստծո սրտին:

Երբ դուք ապահով եք Աստծո մեջ, կարող եք վայելել ամեն ինչ՝ առանց կապվածության: Հետևաբար, չափազանց կարևոր է ջանքեր գործադրել Աստծուն ճանաչելու համար, հակառակ դեպքում կյանքը կարող է հիասթափեցնել ձեզ և սարսափելի կերպով կոտրել ձեր հույսերը:

Մեր ժամանակը կանցնի, և այն, ինչ մենք հիմա տեսնում ենք, մի օր կխամրի ու կանհետանա: Փոփոխությունը լավ է, քանի դեռ դուք թույլ չեք տալիս, որ այն վնասի ձեզ, իսկ երբ այն ցավ է պատճառում, այն ծառայում է որպես նախազգուշացում թողնելու այն ցանկությունները, որոնք ձեզ տառապանք կպատճառեն, եթե չկարողանաք դրանք իրականացնել:

Տիեզերքում ամեն ինչ փոխկապակցված է և սերտորեն կապված է միմյանց հետ: Աստծո կողմից մեզ տրված մարդկային ինտելեկտի ճիշտ օգտագործման միջոցով մենք գիտակցում ենք, որ ամբողջ կյանքը կապված է Գերագույն Մտքի հետ:

Մարդկային միտքը կուրացնող ամբողջ ֆիզիկական արարչագործությունը միայն հետաքրքիր ակնարկներ է տալիս տիեզերքի զարմանահրաշ հրաշքների մասին:

Ոչ մի առաջադրանք չպետք է կատարվի շփոթված և անհանգիստ մտքով, ինչպես փետուրը քամու մեջ: Փոխարենը, բոլոր պարտականությունները պետք է կատարվեն ներքին և արտաքին խաղաղությամբ, հանգստությամբ և ինքնատիրապետմամբ, խելքով և մեծ կենտրոնացմամբ:

Եթե ամեն օր որոշ ժամանակ հատկացնեք Աստծո մասին խորը խորհրդածությանը և Նրան աղաչելուն, փոխարենը կստանաք մեծ մխիթարություն և իրական երջանկություն:

Ամեն օրը պետք է լինի շնորհակալության օր կյանքի պարգևների համար՝ արևի լույսի, ջրի, համեղ մրգերի և բանջարեղենի, որոնք անուղղակի պարգևներ են ամենամեծ նվիրատուի՝ Աստծո կողմից:

Ես իմ վրա թագավոր եմ, ոչ թե ունեցվածքի: Ես ոչինչ չունեմ, բայց ես կառավարում եմ իմ խաղաղության թագավորությունը և թագադրված եմ հավերժական բավարարվածության գահին:

Երբ հանգիստ ես, զգում ես, որ քո ներսում բաբախում է երջանկության մի աշխարհ:

Մարդկային սերն անիմաստ է, եթե այն արմատավորված չէ Աստծո անվերապահ սիրո մեջ: Երիտասարդ տղամարդն ու կինը կարող են սիրահարվել, բայց որոշ ժամանակ անց այն փոխարինվում է անհամաձայնությամբ և ատելությամբ: Մարդկային սիրահարվածությունը անկատար է, մինչդեռ աստվածային սերը կատարյալ է և հավերժական:

Աստվածային սերը զգալու միակ ճանապարհը ամեն ինչ անելն է՝ Աստծուն հաճեցնելու համար, և դուք կտեսնեք, որ Աստված ձեզ մոտ է գալիս այնպիսի ձևերով, որոնցից դուք չեք սպասում, և Նրա ուրախությունը կծածկի ձեզ, և Նրա լույսը կփայլի ձեզ վրա:

Իմ ցանկությունն է մարդկանց հոգիներում Աստծո համար տաճարներ հիմնել և տեսնել Նրա օրհնյալ ժպիտը

Նրանց դեմքերին: Կյանքում ամենամեծ նվաճումն այն է, որ մարդը իր հոգում Աստծուն տաճար նվիրի, և դա հեշտությամբ հասանելի է:

Շատ մարդիկ գալիս են ինձ մոտ՝ իրենց անհանգստությունների մասին խոսելու, և ես խնդրում եմ նրանց հանգստանալ, խորհել և չմտածել այլ լուծումների մասին, մինչև չգգան խաղաղություն և հոգևոր անդորր: Երբ միտքը հանգիստ է, իսկ Աստծո հանդեպ հավատը՝ ուժեղ, խնդիրների լուծումները անխուսափելիորեն կհայտնվեն: Խնդիրների անտեսումը չի երաշխավորում դրանց անհետացումը, և դրանց մասին մտահոգվելը դրական արդյունքներ չի տալիս: Մտածեք մինչև հանգստություն զգաք, ապա մտածեք ձեր խնդրի մասին և ջերմեռանդորեն աղոթեք Աստծուն՝ Նրա օգնության համար: Կենտրոնացեք խնդրի վրա, և դուք կգտնեք լուծում՝ առանց անհանգստության կամ ծանր ջանքերի:

Տե՛ր, նվագիր Քո անմահ մեղեդիները իմ կյանքի սրինգով, որպեսզի ես օրհնվեմ Քո սուրբ մեղեդիների տատանումներով:

Շատ կարևոր է վերահսկել զգացմունքները՝ երջանկության և հոգեկան խաղաղության համար: Այդ դեպքում ոչ ոք չի կարողանա ձեզ նյարդայնացնել կամ նախանձ արթնացնել ձեր մեջ, և դուք կմնաք անսասան և հպարտ ձեր հոգու խորքում, և ոչ ոք չի կարողանա մարտահրավեր նետել ձեզ կամ խանգարել ձեր խաղաղությանը:

Խոնարհությունը աստվածային ողորմության անձրևը ստանալու ամենահաստատ միջոցն է

**Երբեմն մարդիկ կարծում են, որ Աստված իրենցից
շատ հեռու է, տիեզերքի մի հեռավոր վայրում, և այդ
պատճառով նրանք չեն դիմում Նրան: Սակայն Նա ավելի
մոտ է, քան մտերիմ և ավելի թանկ, քան սիրելի մեկը
նրանց համար, ովքեր մտածում են Նրա մասին և Նրան
իրենց մոտ են համարում:**

հոգևոր

Հոգին պետք է արթնանա
Թուլության քնից և հիասթափության շղթաներից
Եվ դրա ճառագայթումը իմաստության, լույսի և
խաղաղության ոլորտում
Կան մի քանի եղանակներ դա անելու համար
Դրանց թվում է ինքնատիրապետումը
Ճիշտ սնուցում
Քաջություն և սկզբունքների անսասանություն
Կայուն հոգեբանական վիճակ
Եվ քաջություն դժվարություններին դիմակայելու
համար

Եվ գիտակցությունը զգայական շեղումներից
ազատելու համար

Ինտելեկտուալ կերպով կենտրոնանալով դրական
կողմերի վրա

Նա հրաժարվեց պարտվել կյանքի պայքարում
Որովհետև պարտության ընդունումը թուլացնում է
վճռականությունը

Անսահմանափակ հոգևոր ուժերի ակտիվացում
Որը Արարիչը շնորհեց մարդկությանը
Եվ Աստծուն մտորելով մինչև Նրա ներկայությանը
դիպչելը

Աստծո գոյության ամենաճշգրիտ ցուցիչները
Դա այն ուրախությունն է, որն աճում է դրա մասին
մտորումների ժամանակ
Երբ միտքն ազատ է

Նախապաշարմունքից, կողմնակալությունից և
անարդարությունից

Եվ երբ նեղ մտածողությունը մարում է
Երբ մենք կարեկցում ենք ուրիշներին
Մենք զգում ենք, որ պաշտամունքի տները՝ իրենց ողջ
բազմազանությամբ

Դրանք Աստծո տներն են

Երբ մենք գիտակցում ենք, որ կյանքը պայքար է և
պարտականություն, որը պետք է կատարել

Եվ միևնույն ժամանակ՝ անցողիկ երազ
Երբ մենք սիրով ենք մտածում Աստծո մասին
Մենք աշխատում ենք ուրիշներին երջանիկ դարձնելու
համար

Բարի խոսքերով և անձնուրաց ծառայությամբ
Այդ ժամանակ մենք կհասկանանք, որ Աստված մեզ
հետ է

Եվ մենք նրա հետ սերտ կապի մեջ ենք
Տիեզերական ռեժիմ. Ուժի և բանականության միջև
Որոշ մարդիկ չեն գիտակցում
Կա տարբերություն ուժի և ինտելեկտի միջև
Էլեկտրաէներգիան ուժ է
Բայց եթե այն չի տեղադրվում լամպի մեջ
Այն չի արձակի այն լույսը, որը մենք կարող ենք
օգտագործել

Հենց ինտելեկտն է, որ Էլեկտրականություն է լցնում
լամպի մեջ

Բնության բոլոր ուժերը չեն կարող
Ինքնուրույն բավարար կերպով գործելու համար
Առանց նրանց առաջնորդելու և համակարգելու
ինտելեկտի

Այսպիսով, մենք տեսնում ենք, որ տիեզերական
ինտելեկտի գործարանը

Այն աշխատում է համակարգված ձևով
Գոլորշին ունի իրերը տեղաշարժելու ուժ
Կրակը ջուրը գոլորշու է վերածում
Սրանք ընդամենը երկու ուժեր են
Բնության ուժերից

Բայց իրենց բնական, անխաթար վիճակում
Դրանք որևէ էական օգուտ չեն տալիս

Բայց երբ դրանք օգտագործվում են իմաստուն
կերպով
Եվ ճիշտ ուղղորդեք նրանց
Նրանք մեծ ծառայություն են մատուցում
մարդկությանը
Սրանից մենք եզրակացնում ենք
որ Երկիրը և ամբողջ տիեզերքը
Նրանք ենթարկվում են խիստ ռեժիմի
Որը հնարավոր է դարձնում մարդկային կյանքը
Այս տիեզերական ռեժիմը
«Կամ «Երկնային մարմինների ռիթմը
Այն գերագույն աստվածային մտքի արդյունք է
Տիեզերքը գոյություն չէր ունենա առանց Նրա
Եվ սահմանափակ մարդկային միտքը ուժ չունի
Գիտակցել նրա գաղտնիքներն ու առեղծվածները
Կանչ
Աստվածային լույս
!Նյութի թափանցող ատոմները
Դու թաքնված ես ու անտեսանելի
Զգայարանները չեն կարող ընկալել քեզ
Թե՛ արևի լույսի տակ, թե՛
տաք ոսկեգույն
Կամ լուսնի սառը արծաթե պարանների մեջ
Երկնային լամպերը բացահայտում են բնությունը
Բայց դա քեզ չի ցույց տալիս
Նյութի տեսանելի աշխարհը
Ուժեղ լույսերի պատճառով
Իմ աչքերի համար պարզապես խավար է
Մարգիր իմ խելամտությունը՝ ընկալելու քո թաքնված
շքեղությունը
Հայտնվել բոլոր արարչագործություններում
Ուղեղային շրջանում
Մարդու ուղեղը, այդ թվում՝
Տեղագրությունից և ծալքերից
Այն պարունակում է զարկերակային խողովակներ

Եվ արյան անոթների մուգ գետեր
Սա մեծ երկրի մանրանկարչական տարբերակն է
Սա՞ էքստրավագանտ տարածք է:
Մի՞թե աստվածային բնակիչ չկա:
Կարո՞ղ է բանաստեղծություն լինել առանց
բանաստեղծի:

Կամ ժամացույց՝ առանց արհեստական սարքի:
Կամ վարդ առանց դիզայների՞:

Ոչ, բացարձակապես ոչ
Նմանապես, ուղեղային շրջանը
Թաքնված գեղեցկություն
Այն ստեղծվել է միջոցներով
Չարմանալի և անսովոր ինտելեկտ
Հետաքրքիր է, թե ով է ապրում այս հոյակապ
դահլիճում

Իր պատերով, որոնք կառուցված են
կաշող ոսկրային հյուսվածքներ
Եվ դրա զարմանալի բաղադրիչները
Ո՞րն է դեմ իմիտացիային:
Որովհետև գանգի տակ կա մի տարածք
Այն լի է միլիարդավոր բջիջներով
Կենսուրախ և խելացի
Եվ զբաղված շուրջօրյա
Չափազանց լարված և բարդ գործողություններով
ուղեղի փոքրիկ մասնիկներ
Այն աշխատում է անդադար
Տարբեր գործառույթներով
Խնջույքների պատրաստում
Մանրադիտակային հետազոտություններ
Ընդունում ենք հյուրերին
Չգացմունքների դռների միջով
Կա ինչ-որ բան, որը նման է գնմանն ու վաճառքին
Ընթացիկ գործողություններ
Կլանումից և ջրահեռացումից
Եվ ինչպես փոքրիկ նավակներ

Արյան բջիջները շարժվում են
 Չարկերակային ծորանների մեջտեղում
 Լիքը կենսական անհրաժեշտ պարագաներով
 Տարբեր տեսակներ և տարատեսակներ
 Բարության Արարչի ոգեշնչմամբ
 Հպարտությունը հոգևոր կուրություն է առաջացնում
 Որովհետև այն հոգուց դուրս է մղում
 Հսկայական տարածության տեսլականը
 Նա, ով բնակվում է մեծ հոգիների մեջ
 Մեծ մարդիկ գիտակցում են
 Նրանց լիազորությունները փոխառված են
 Ամենակարող Աստծուց
 Նա, ով սիրում է համեստներին
 Եվ Նա նրանց մեջ ավելացնում է գիտելիքներ,
 ,առաջնորդություն և ուժ
 Անկախ նրանից, թե անձը
 հաջողակ գործարար
 Կամ խելացի քաղաքական գործիչ
 Կամ բռնակալ բռնապետ
 Կամ մեծ բարեփոխիչ
 Նրա ուժը ոչինչ է
 Աստծո անսահման զորության համեմատ
 Խոնարհությունը բաց դուռ է
 Որից բխում է ողորմության առատությունը
 Սեր և վստահություն
 Բարի հոգիներին
 Բարու սիրահար
 Եվ ընկալունակ լույսերի նկատմամբ
 Եվ օրհնություններ երկնքից
 Ինչպես խավարը չի կարող մնալ
 Որտեղ էլ որ լույսը փայլի
 Ահա թե ինչպես պետք է անհետանա հիվանդության
 խավարը
 Երբ Աստծո լույսը փայլում է մարմնի բջիջներում
 Թչերն են գիտակցում այս ճշմարտությունը

Երբ մարդիկ ուժեղ ցանկություն են զգում բուժվելու
Նրանք աղոթում են անհանգիստ սրտերով
Կամ հուսահատության զգացումով
Մտածելով, որ Աստված չի լսի իրենց աղոթքները
Կամ նրանք աղոթում են, բայց չեն սպասում
Որպեսզի նրանք իմանան, թե արդյոք իրենց
աղոթքները հասել են Աստծուն
Ինչպես լսելն անհնար է
Եթերային ալիքներով հեռարձակվող երաժշտությանը
Անսարք ընդունիչի օգտագործումը
Այսպիսով, թրթռումները չեն կարող հայտնաբերվել
Աստծուց բխող առողջություն, ուժ և իմաստություն
Հոգեկան խանգարում՝ վախերի և
անհանգստությունների պատճառով
Անհանգստության, կասկածի և անորոշության բոլոր
ձևերը
,Հիշենք Քեզ և շնորհակալություն հայտնենք Քեզ, Տե՛ր
Աղքատության և բարգավաճման մեջ
Հիվանդության և վերականգնման մեջ
Մթության և լույսի մեջ
Բոլոր հանգամանքներում
Երախտագիտությամբ հիշենք բարեկեցության օրերը
Որը դու մեզ նվիրել ես
Օգնիր մեզ բացել հավատքի աչքերը
Թող տեսնենք քո օրհնյալ լույսը
Բոլոր հիվանդությունների և տկարությունների
բուժողը
Նրանք կրկին կհամտեսեն ներքին ուրախությունը
Շարժման օրենքը հիմնված է
պատճառահետևանքային կամ գործողության և
արձագանքի օրենքի վրա:
Այս կյանքում բարի ծնված մարդը նախորդ
մարմնավորումում այդպիսին էր՝ {իր ձեռքերի
գործադրած ջանքերի շնորհիվ}: Եվ եթե նրանք ձգտեն
բարիք գործել, բարիքի կշեռքն ավելի ու ավելի կշեղվի

իրենց օգտին. «Նրան, ով ունի, ավելին կտրվի, և նա
:«առատություն կունենա

Նրանք, ովքեր ունեն միայն մի քանի լավ
հատկանիշներ, կարող են կորցնել նույնիսկ այդ քիչը,
քանի որ «այն, ինչ չկա, կվերցվի նրանցից»՝ նրանց վրա
հարձակվող և ճնշող հզոր չար հակումների պատճառով:
Չարիքի հակված մարդը պետք է նախորդ կյանքում
ունենա այդ չար հակումը, և այդ չար հակումները կարող
են ուժեղացնել և վերահսկել դրանք: Նրանք, ովքեր ունեն
որոշ չար հակումներ, նախկինում էլ այդպիսին էին, և եթե
բարին գերազանցում է չարին, ապա առաքինի
հատկանիշները կվտարեն չար հակումները նրանց
հոգուց:

Սա պատճառահետևանքային կապի (կարմա) օրենքի
բնական գործողությունն է: Այնուամենայնիվ, մարդը
չպետք է իրեն անօգնական և թակարդված զգա, եթե
պատահաբար ունի անցանկալի սովորություններ,
որոնցից ցանկանում է ազատվել: Հիմա հարմար պահն է
հաղթահարելու այդ սովորությունները՝ զարգացնելով
անցյալի վճռականությունը և առողջ մտածողությունը:
Մարդը կարող է ազատվել վատ սովորությունների
ճիրաններից և մտքում ու գործում ձևավորել լավ
սովորություններ, որոնք նրան կբերեն ցանկալի
արդյունքներ:

Անկախ նրանից, թե որքան խորը արմատացած են
վատ սովորությունները մարդու մեջ, նա պետք է հիշի, որ
ինքն է ստեղծել այդ սովորությունները որոշակի մտքերի և
գործողությունների կրկնության միջոցով, և որ կարող է
այդ վատ սովորությունները փոխարինել լավերով՝
դրական և կառուցողական մտածողության միջոցով:
Բարի և չար մտքերը մարդկային գիտակցության
հակադիր վիճակներ են: Բնականաբար, ավելի լավ է
հաճելի երազներ տեսնել, քան տառապել սարսափելի
մղձավանջներից: Գիտակցությունը ճկուն և զգայուն է. այն

կարող է ընդունել իր ցանկալի վիճակը կամ երազել այն
երազների մասին, որոնք իրեն դուր են գալիս:
Սակայն մարդկանց հետ կապված խնդիրն այն է, որ
նրանք թույլ են տալիս, որ իրենց գիտակցության ոլորտը՝
իրենց սեփական ազատ կամքով և ընտրությամբ,
կառավարվի անցյալի սովորություններից ծնված շեղված
հակումներով և սխալ կողմնորոշումներով: Այսպիսով,
նրանց զանազանելու ունակությունը մնում է
անհետաքրքիր և անկայուն, ինչպես նաև
մետաֆիզիկական ինսամակալությունը, որը ամրացված է
զանազանման և ընկալման ամրոցների հետևում:
Երբ վնասակար սովորություններով հարբածները
համոտեսեն անբնական կյանքի դառը ցավը, նրանք
կոչվում են հասկացողության և արդար կյանքի լույսին՝
փրկություն փնտրելու համար, անկախ նրանից, թե որքան
արմատավորված և խորը արմատավորված կարող են
լինել նրանց վատ սովորությունները:
Այնուհետև, եթե նրանք աշխատեն լավ
սովորություններ զարգացնելու և զարգացնելու վրա՝
ներդաշնակ ապրելակերպի միջոցով, նրանք կվերագտնեն
ներքին ուրախությունը և կվայելեն խաղաղությունը՝
որպես ինքնատիրապետման և լավ սովորություններ
զարգացնելու բնական արդյունք:

Իսկական բարեկամություն
Դրական փոխանակում նշանակում է
հուզական ներգրավվածություն
Դա նշանակում է, որ ընկերներն իրենց ավելի լավ են
զգում

Դժվարին ժամանակներում
Եվ կարեկցելով նրանց
Նրանց վշտերի ու տառապանքների մեջ
Եվ խորհուրդ տալ նրանց
Կրիտիկական հանգամանքներում
և ֆինանսական օգնություն

Իրական անհրաժեշտության պահերին
Երբ մարդն անկեղծ է ինքն իր հետ
և ուրիշների համար հավատարիմ ընկեր
Նա կդառնա իրավասու
Համտեսել աստվածային բարեկամության նեկտարը
Երբ ուրիշները զգում են մեր սերը
Այդ սերը կընդլայնվի՝ դառնալով համընդհանուր սեր
Այն հոսում է յուրաքանչյուր սրտում
Կյանքի օրհնյալ զարկերակի հետ ներդաշնակ
Բարեկամական զգացմունքները չարտաբերելը
Սա նշանակում է անտեսել ինքնընդլայնման օրենքը
Որի միջոցով հոգու ընկալումները ընդլայնվում են
Դիպչել աստվածային ներկայությանը
Երբ մենք վստահություն ենք ձևավորում
Նրանց սրտերում, ովքեր ընդունում են
Եվ մենք կարող ենք ընդլայնել մեր սիրո սահմանները
Բնակչության ավելի լայն շերտերին ներգրավելու
համար
Այդ դեպքում մենք կկարողանանք ընդլայնել մեր
գիտակցության շրջանակը
Եվ դրա մեկնարկը դեպի տիեզերական
գիտակցության շեմը
Երկու բան, որ բոլորը ցանկանում են առանց
բացառության
Մարդիկ արտաքինից տարբերվում են միմյանցից
իրենց հոգեբանական և հուզական կազմով, կյանքում
իրենց խաղացած դերերով, կատարած աշխատանքով և
իրենց մեջ արթնացող ցանկություններով: Սակայն այս
բոլոր տարբերությունների տակ թաքնված են երկու բան,
որոնք բոլոր մարդիկ՝ առանց բացառության, ցանկանում
են և նույնիսկ զգում են դրանց կարիքը:
Այս երկու բաներն են՝ ազատությունը տառապանքի և
կարիքի բոլոր ձևերից և անվերապահորեն երկարատև
երջանկության հասնելը, կամ լիակատար

բավարարվածությունը, որը ներառում է խաղաղություն,
սեր, իմաստություն և ուրախություն:

Մարդիկ խաղաղություն չեն գտնի, մինչև չհասնեն
այն բավարարվածությանը, որին ձգտում են իրենց
սրտերը և որին ձգտում են բոլոր միջոցներով ու
մեթոդներով: Սա մարդկային վիճակը հասկանալու
կարևորագույն կետ է:

Դժբախտաբար, մարդիկ բավարարվածություն են
փնտրում սխալ տեղերում և չեն կարողանում գտնել այն
Նրանք այն փնտրում են աշխարհում և աշխարհիկ
իրերում՝ ունեցվածքի և արտաքին հանգամանքների մեջ,
ինչպես նաև հարաբերություններում, որոնք հիմնված չեն
առողջ հասկացողության և ամուր հիմքերի վրա:
Հետևաբար, մարդու համար անհնար է մաքուր
երջանկություն ձեռք բերել այս աշխարհի որևէ
հանգամանքից կամ որևէ անձից՝ հաշվի առնելով
արարչագործության բնույթը:

Ստեղծումը հիմնված է երկվության սկզբունքի վրա:

Օրինակ՝ դուք չեք կարող պատկեր ունենալ միայն մեկ
գույնով. ձեզ անհրաժեշտ է հակադրություն կամ
տարբերություն: Նմանապես, անհնար է, որ
երկվությունները բացակայեն այս աշխարհից:
Հաշվի առնելով մարդկային ցանկությունները,
մեզանից յուրաքանչյուրը ցանկանում է միայն լավ բաներ՝
հաճելի, գեղեցիկ և դրական բաներ՝ առանց գործ
ունենալու վատնման, նյարդայնացնող բաների և այլ
տհաճ բաների հետ: Բայց դա անհնար է:
Այս երկվության աշխարհում չկա հաճույք առանց
ցավի, չկա լույս առանց խավարի, չկա բարին առանց
չարիքի, չկա կյանք առանց մահվան: Մեղալի մի կողմը
հնարավոր չէ ստանալ առանց մյուսի: Այն, ինչին մենք
կարոտում ենք մեր խորքում, չի կարող գտնվել աշխարհի
առաջարկած ոչնչում:

Ընտրությունը կախված է անհատից: Արդյո՞ք նա
կշարունակի փնտրել այն, ինչ փնտրում է սխալ տեղում և
կզգա հիասթափություն հիասթափության հետևից:
Մարդիկ փնտրում են իրենց ողջ ուժով և
ցանկությամբ, բայց չեն գտնում այն, ինչ փնտրում են,
ինչը հանգեցնում է հիասթափության և
հուսահատության: Ավելին, դա հանգեցնում է աճող
դժգոհության, որն էլ իր հերթին վերածվում է ուժեղ
զայրույթի և, ի վերջո, բռնության գործողությունների:
Հետևաբար, որոնման սխալ ձևը չի հանգեցնում ցանկալի
երջանկության:

Գերագույն Արարիչը մեզ համար ցանկանում է
լիակատար և կատարյալ երջանկություն, որը կարելի է
գտնել միայն հոգու խորքում: Հետևաբար, Աստված
ստեղծեց այս տիեզերքը այնպես, որ դրանում ոչինչ չի
բավարարում մարդու սիրտը և չի կատարում նրա
ցանկությունները, բացառությամբ այն դեպքերի, երբ այն
դիմում է երջանկության, երանության և
բավարարվածության աղբյուրին, որը նաև նրա աղբյուրն
է:

Իսկապես, երկնքի արքայությունը մարդու մեջ է
Հավասարակշռություն կշեռքի մեջ
Հավասարակշռությունը իդեալ է, որը համատեղում է
նկատառումները
Նյութական, հոգեբանական, հուզական և հոգևոր
Ներդաշնակ միասնության մեջ այն գործնական
բնույթ ունի
Այն խթանում է ստեղծագործական մտածողությունը
և խրախուսում է արդյունավետ աշխատանքը
Մեզանից յուրաքանչյուրը ցանկանում է ունենալ
առողջ մարմին
Առողջ և ազատ բոլոր խոչընդոտներից և
թուլություններից
Մենք նաև ուզում ենք, որ մեր միտքը զգոն լինի

Եվ որ մեր հույզերն ու զգացմունքները աշխատեն մեզ
համար, այլ ոչ թե մեր դեմ
Մենք ուզում ենք, որ դա նպաստի մեր շրջապատի
մարդկանց հետ մեր հարաբերությունների բարելավմանը
Ներդաշնակ և բավարարող, ինչպես մենք ենք ուզում
լինել

Կապ մեր եռթյան հոգևոր կողմի հետ
Ժամանակները կարող են դժվար լինել
Կան բազմաթիվ ճնշումներ
Լարվածությունը մեծանում է
Նման իրավիճակներում հավասարակշռություն
հաստատելու համար
Անհրաժեշտ է էներգիայի, ժամանակի և
ուշադրության ներդրում
Հավասարակշռությունը չի հասնում ցանկալի
մտածողության միջոցով
Փոխարենը, դա պետք է իրականացվի իրական
պլանավորման և լուրջ ջանքերի միջոցով:
Մեր կյանքում կան բազմաթիվ տարրեր, որոնք
հավասարակշռության կարիք ունեն
Դրանցից շատերը, կարծես, անհամատեղելի են
միմյանց հետ
Օրինակ՝ ընտանիքի նկատմամբ
պատասխանատվությունը
Ապրուստ վաստակելը և առողջությունը պահպանելը
Եվ գրական և բարոյական սկզբունքներին հետևելով
Եվ գործ ունենալով անհրաժեշտ տեղեկատվության
հսկայական քանակի հետ
Պարտականություն հասարակության նկատմամբ
Բացի բազմաթիվ այլ պարտավորություններից, որոնք
պահանջում են մեր ժամանակն ու էներգիան
Ժամանակը կարճ է բոլորիս համար
Բայց մենք պետք է պարզեցնենք մեր կյանքը՝ մեր
խնդիրները նվազեցնելու համար

Որքա՞ն թանկարժեք ժամանակ է վատնվում
 Նյութական իրեր փնտրելիս:
 Մենք այն համարում ենք լավագույնը, քանի որ այն
 Նոր է և անփոխարինելի
 Բայց այս մոլուցքն ունի գին, որը Բուդդան
 .արտահայտեց՝ ասելով
 Ով ուզում է կովեր պահել, պետք է հոգ տանի դրանց»
 «մասին
 Եթե վերլուծենք մեր կյանքը, կտեսնենք, որ մեզ շատ
 «տիկնիկներ» են հետաքրքրում:
 Որում մեզ համոզեցին լրատվամիջոցներն ու
 գովազդները
 Դա կարևոր է մեր հարմարավետության և
 երջանկության համար
 Հեգնական է, որ այսպես կոչված ժամանակ խնայող
 նորարարությունները
 ժամանակակից մարդը թալանվել է
 Ինչն էր նա վայելում ազատ ժամանակի առումով
 Մեր կյանքում առկա հակասական տարրերը
 հավասարակշռելու համար
 Մեզ անհրաժեշտ է կայուն հենակետ
 Այն չի փոխվում ժամանակի, վայրի կամ
 հանգամանքների հետ կապված
 Որքան ավելի բարդ է դառնում կյանքը, այնքան ավելի
 շատ ենք կարիք ունենում հասկանալու
 Որ միակ հիմքը, որին կարելի է պահել և վրա հույս
 ,դնել
 Նա Ամենակարող Աստվածն է, Նա, ով կանգնած է
 կյանքի ետևում՝ իր բոլոր երևույթներով և
 դրսևորումներով:
 Դա փրկարար նավակն է կյանքի մոլեգին,
 անհանգիստ ծովի մեջ
 Կյանքի հարվածներից և ցավոտ
 անհաջողություններից անվտանգ ապաստան

Մարդիկ վստահում են իրենց
Աստծո հանդեպ նրանց վստահությունից ավելին
Չնայած նրանք հաստատ գիտեն
 ,Նրանք, վերջիվերջո
 Նրանք չեն կարող շնչել
 Կամ քայլել, կամ շարժվել

Առանց Աստծո առաջնորդության և անմիջական
գործության

Պահվում է ուղեղի, սրտի և մարմնի բջիջներում
Որովհետև նրանք սովոր էին հույսը դնել սննդի վրա
 օդը և արևի լույսը
Նրանք եկել են այն համոզմունքին, որ այս արտաքին
տարրերը

Նա աջակցում է նրանց և կյանք է տալիս
 Բայց այսպես մտածելը պատրանք է
Որովհետև մարդը ուղղակիորեն կախված է մեկ ուժից
 Այդ գործությունը Աստված է
Որովհետև Աստված Ամենակարողն է և Մեծագույնը
 Եվ գոյության մեջ ամենաբարձրը
 Մարդիկ վախով էին լցված նրանից
 Թեև դա սիրո, քնքշության, ողորմածության և
 ,խաղաղության ոգին է
Ես չեմ ուզում մարդկանց մտքերում դժոխային, այրող
կրակ ներշնչել

Որովհետև Աստված սրտին ու հոգուն ամենամոտ
սիրելին է

Նա այն գեղեցկուհին է, որի գեղեցկությունը չի կարող
համեմատվել որևէ այլ բանի հետ:

Եթե մենք այս կերպ մտածենք դրա մասին
 Մենք կզգանք Նրան մոտ, և Նա՝ մեզ մոտ
 ,Եվ եթե մենք անկեղծորեն ձգտենք դրան
Նա իր գիրկը կբացի մեզ համար՝ ողորմածությամբ և
կարեկցանքով
Եվ եթե մենք դա խնդրենք մեր ամբողջ սրտով

Մենք նրա հանդեպ ավելի ու ավելի մեծ կարոտ
զգացինք

Նա մեզ մոտ կգա
Անկասկած

-

Անթիվ ձևերով
Լոգիկան մեզ ցույց է տալիս
Աստված է այս գոյության պատճառն ու պատճառը
Բայց Աստծո գոյության իրական ապացույցը
Անհասանելի

Միայն ռացիոնալ դեդուկցիայի միջոցով
Եթե մենք ուզում ենք գտնել Աստծուն
- Որն է մեր գոյության միակ նպատակը -
Մենք պետք է ավելի հեռու գնանք, քան
Նորմալ մտածողության գործընթաց
Որովհետև Աստված զգայական մտքի ըմբռնումից վեր

է

Դրա էությունը հնարավոր չէ հասկանալ
Ես միշտ ու հավերժ զբաղված եմ իմ մտքերով
Նյութական ցանկություններով
Որտեղ նրան տատանում են հաճույքի ու ցավի
ալիքները

Նրան տանջում են անհանգիստ զգացմունքները
Եթե մենք ուզում ենք հասնել վեհ վիճակի
Բարձր գիտակցությունից և ընկալումներից
Անհրաժեշտ է հետ քաշել միտքը
Նրա խելահեղ, կատաղի գործունեությունից
Միտքը կենտրոնացնելով և Աստծո վրա
խորհրդածելով

Երբ մտքերի փոթորիկը հանդարտվի
Որպեսզի քաղցր ու օրհնյալ խաղաղություն իջնի
հոգու վրա
Այնուհետև աշակերտը զգում է հանգստություն և
վստահություն

Սովորական փորձի շրջանակից դուրս

Երբ նրա ներհայացքը բացվում է և նրա հոգևոր
կարողությունները արթնանում են
Նա դա անմիջականորեն ընկալում է
Առանց զգայարանների
Աստվածային օրհնյալ ներկայությունը
Մենք հաճախ չենք տեսնում մեզ ամենամոտ գտնվող
բաները
Մենք անցնում ենք թանկարժեք գանձերի կողքով՝
առանց կանգ առնելու
Եվ մենք շարունակում ենք մեր երևակայության
որոնումները
Կամ մենք փորձում ենք ծիածաններ բռնել
Մենք անվտանգություն ենք փնտրում մթության մեջ
Թեև մեր հոգիները իսկապես լույսի կարոտ ունեն
Մենք խմում ենք երազներ, որոնք չեն հագեցնում մեր
ծարավը
Մինչ մեր հոգիները կարոտում են վերջնական
ճշմարտությանը
Մենք հետապնդում ենք մի միրաժ, որը նույնիսկ
գոյություն չունի
Փորձելով գտնել հանգիստ նրա ստվերում
Կյանքի շոգից և նրա այրող ամառվանից
Երբ մենք իսկապես կարոտում ենք
Խաղաղության և ներդաշնակության մի օազիս
Թաքնված մեր հոգիներում
Անհամատեղելի բազմազանություն
Այն մեկը, որով աշխարհը լի է
Ինչն է մեզ գայթակղում և գրավում
Մեր ուշադրությունը կենտրոնացնել նյութական
իրերի վրա
Դա պարզապես գունատ ստվեր է
Հազվագյուտ գանձերի համար, որոնք թաքնված են
Ստորգետնյա հանքերում
Մենք պետք է աշխատենք անհանգիստ միտքը
հանգստացնելու համար

Մշտապես հետապնդելով աշխարհիկ բարիքները
Եվ ուղղորդելով իր ընթացքը դեպի ներս
Մենք պետք է ներդաշնակեցնենք մեր մտքերն ու
ցանկությունները
Բավարար բուժիչ փաստերով
Գտնվելով ինքնության խորքում
Այդ ժամանակ մենք կտեսնենք ներդաշնակություն
Մեր կյանքում և բնության մեջ
Եթե մենք համընկնենք մեր հույսերի և սպասումների
հետ

Մեր ներսում առկա բնածին ներդաշնակությամբ
Մենք անվտանգ կնավարկենք կյանքի ծովում
Առանց խեղդվելու վախի
Որովհետև մեր ինքնահարմոնիան
Դա կլինի փրկարար բաճկոն
Եվ Աստծո հանդեպ վստահության թևերով
Մենք բարձր կբարձրանանք խաղաղության
մթնոլորտում
Ոմանք կարող են զարմանալ
Քանի դեռ մենք ունենք ընտրության ազատություն»
Այսպիսով, ինչո՞ւ են արդյունքները հակասում մեր
սպասումներին:

.Պատասխանը հետևյալն է
Մարդը թուլացրել է իր կամքը
Նա կորցրեց հոգևոր ուժերի մասին գիտելիքները
գոյություն ունի նրա գիտակցության մեջ
Բայց եթե նա աշխատում է իր կամքը ամրապնդելու
վրա

Ինքնակառավարման մարզումով
Եվ խորհելով նրա մեջ գտնվող աստվածային լույսի
մասին

Նրա կամքը ազատ է
Եվ երբ նրա կամքը ազատ է
Նա դառնում է իր սեփական ճակատագրի տերը
,Բայց եթե նա պարզի, որ կենդանի է

Այնպիսի ձևով, որը նրա խիղճը չի հաստատում
Նա չի ազատվի և չի կարողանա բարձրանալ
Առաջխաղացման սանդուղքի վրա
Մենք պետք է ժամանակ անցկացնենք
Այդ բաները անելու համար
Որը նպաստում է մեր երջանկությանը
Եվ դա մեզ օգուտ և բարություն է բերում
Ոչ ոք չի կարող կանգնեցնել մեր երթը
Քանի դեռ մեր կամքը անսասան է
Առաջ շարժվելով
Մարդը սահմանափակվում է ինքն իրենով
Նեղ խցի ներսում
Սահմանափակ հորիզոնից
փոքր գաղափարներ
տրամադրության տատանումներ
անառողջ սովորություններ
Ահա թե ինչու Նա պետք է ինքն իրեն մարզի
Ավելի ճկուն, բաց և ընդունող լինել
Մենք պետք է աշխատենք մեր կրքերը
վերահսկողության տակ պահելու համար
Եվ մեր կամքը ճիշտ ուղղությամբ մարզելով
Կյանքում լավագույն բաները անելով՝
Եվ որ մենք պետք է ավելի շատ մտածենք Աստծո
մասին
Մենք տարածում ենք սիրո, խաղաղության և
եղբայրության ոգին
Այս աշխարհի ամեն անկյունում
Նրանք, ովքեր ունեն փայլուն միտք

Վարպետ Պարամիանսա Յոգանանդա

Թարգմանություն՝ Մահմուդ Աբբաս Մասուդ

**Քանի որ մենք այս աշխարհ ենք եկել անհայտ
աղբյուրից, մեզ համար բնական է մտածել կյանքի
ծագման և նպատակի մասին: Մենք լսում և կարդում ենք**

այս աշխարհի Արարչի մասին, բայց չգիտենք, թե ինչպես հասնել Նրան: Մենք միայն գիտենք, որ ամբողջ տիեզերքը հռչակում է Նրա աստվածային բանականության գոյությունը: Ինչպես ժամացույցի փոքր, ճշգրիտ մասերը ստիպում են մեզ հիանալ ժամագործով, և ինչպես գործարանի մեծ, բարդ մեքենաները զարմացնում և հիացմունք են ներշնչում իրենց գյուտարարի նկատմամբ, այնպես էլ, երբ տեսնում ենք բնության հրաշքները, զարմանում ենք դրանց հետևում թաքնված բանականությամբ և հարցնում.

«Ո՞վ է ծաղկին տվել իր վառ, արևին ուղղված ձևը»:

Որտեղի՞ց էին գալիս Նրա բույրն ու գեղեցկությունը:

Եվ ինչպե՞ս էին Նրա թերթիկները ձևավորվել այդքան նուրբ ճշգրտությամբ և ներկվել այդքան հրաշալի, ուրախ գույներով:

Գիշերը աստղերն ու լուսինը, արծաթափայլ լույս տարածելով մեր շուրջը, խրախուսում են մեզ մտորել այն գիտակցության մասին, որը առաջնորդում է այս երկնային մարմինները խորը տիեզերքում:

Լիալուսնի մեղմ լույսը բավարար չէ ամենօրյա գործունեության համար, ուստի իմաստուն և համբերատար միտքը մեզ ոգեշնչում է գիշերը հանգստանալ: Այնուհետև արևը ծագում է, և Նրա պայծառ լույսը թույլ է տալիս մեզ տեսնել մեր շրջապատող աշխարհը պարզությամբ և հանգստությամբ՝ հնարավորություն տալով մեզ ձեռնարկել այն առաջադրանքները, որոնք մեզ առջև են դրվում:

Մեր կարիքները բավարարելու երկու եղանակ կա՝ ֆիզիկական և հոգևոր: Երբ, օրինակ, մեր առողջությունը վատանում է, մենք կարող ենք դիմել բժշկի՝ բուժման

համար: Սակայն գալիս է մի ժամանակ, երբ ո՛չ բժիշկը, ո՛չ էլ որևէ մեկը չի կարող օգնել, և մենք դիմում ենք երկրորդ ճանապարհին՝ մեր մարմինը, միտքը և հոգին ստեղծած հոգևոր ուժին: Ֆիզիկական ուժը սահմանափակ է, և երբ այն ձախողվում է, մենք դիմում ենք անսահմանափակ աստվածային ուժին: Սա վերաբերում է նաև մեր ֆինանսական կարիքներին: Երբ մենք անում ենք մեր լավագույնը և դեռ բավարար չենք ստանում, մենք դիմում ենք այդ ուժին:

Բոլորը կարծում են, որ իրենց խնդիրները ամենավատն են: Ոմանք ավելի շատ ճնշում են զգում, քան մյուսները, քանի որ իրենց դիմադրությունը թույլ է: Հաշվի առնելով մարդկանց մտավոր ուժի տարբերությունները, նրանք տարբեր քանակությամբ էներգիա են ծախսում: Եթե մարդը բախվում է չափազանց դժվար խնդրի, և նրա միտքը թույլ է, նա չի կարողանա հաղթահարել այն: Ուժեղ միտք ունեցողները կարող են հաղթահարել իրենց դժվարությունները՝ քանդելով արգելքները և ցնցելով իրենց հիմքերը: Այնուամենայնիվ, նույնիսկ ամենաուժեղ մարդիկ երբեմն բախվել են անհաջողության: Երբ մենք բախվում ենք բազմաթիվ և ճնշող նյութական, մտավոր և հոգևոր խնդիրների ու դժվարությունների, մենք գիտակցում ենք, թե որքան սահմանափակ է կյանքի ուժը այս նյութական աշխարհում:

Մեր ջանքերը չպետք է ուղղված լինեն միայն լավ առողջության և ֆինանսական ապահովության հասնելուն, այլև կյանքի իմաստի որոնմանը: Ո՞րն է կյանքի նպատակը: Երբ դժվարությունները մեզ ճնշում են, մենք նախ դիմում ենք մեր շրջապատին՝ փորձելով ամեն նյութական փոփոխություն, որը, մեր կարծիքով, կապահովի թեթևացում: Բայց երբ մենք հասնում ենք փակուղու և ասում. «Իմ բոլոր փորձերը ձախողվել են, ի՞նչ կարող եմ անել ավելին», մենք սկսում ենք լրջորեն

մտածել մեր խնդրի արդյունավետ լուծում գտնելու մասին: Եվ երբ մեր մտածողությունը բավականաչափ խորանում է, մենք պատասխանը գտնում ենք մեր մեջ: Սա ինքնին պատասխանված աղոթքի մի ձև է:

Աղոթք՝ հոգևոր կարիք

Աղոթքը հոգևոր կարիք է: Աստված մեզ չի ստեղծել որպես մուրացկաններ, այլ ստեղծել է մեզ իր պատկերով: Սուրբ Գիրքը հայտարարում է սա: Մուրացկանը, որը գնում է հարուստ մարդու տուն և ողորմություն խնդրում, ստանում է մուրացկանի բաժինը: Բայց որդին կարող է ամեն ինչ ստանալ իր հարուստ հորից: Հետևաբար, մենք չպետք է վարվենք մուրացկանների պես:

Ոմանք, կարծես, ամեն ինչ ունեն և ծնվում են շքեղության և հարմարավետության մեջ, մինչդեռ մյուսները, կարծես, գրավում են խնդիրներն ու ձախողումները: Որտե՞ղ է Աստծո պատկերը նրանց մեջ: Աստվածային հոգու զորությունը բնակվում է մեզանից յուրաքանչյուրի մեջ: Բայց ինչպե՞ս կարող ենք զարգացնել այդ զորությունը: Հնարավոր է՝ անցյալում հուսահատվել եք, քանի որ ձեր աղոթքները, կարծես, չեն պատասխանվել, բայց մի կորցրեք հույսն ու հավատը: Որպեսզի իմանաք, թե արդյոք ձեր աղոթքները արդյունավետ են, թե ոչ, դուք պետք է ձեր ներսում հիմնարար հավատ ունենաք աղոթքի զորության նկատմամբ:

Հնարավոր է՝ որոշ մարդկանց աղոթքները անպատասխան են մնում, քանի որ նրանք ընտրում են աղաչել: Նմանապես, մարդ պետք է իմանա, թե ինչ խնդրել Աստծուց: Դուք կարող եք աղոթել ամբողջ սրտով և ամբողջ ուժով՝ երկիրը և դրա վրա եղած ամեն ինչ տիրանալու համար, բայց ձեր աղոթքները չեն ընդունվի, քանի որ նյութական կյանքին վերաբերող բոլոր

աղոթքները բնույթով սահմանափակ են, և իրոք, պետք է սահմանափակ լինեն: Բայց կա աղոթելու ճիշտ ձև: Ասում են, որ կատուն ինը կյանք ունի: Բայց դժվարությունները իննսունինը կյանք ունեն: Դուք պետք է գտնեք «դժվարությունների կատվից» ազատվելու արդյունավետ միջոց: Արդյունավետ աղոթքի գաղտնիքը կայանում է մարդու դիրքը մուրացկանից իրավունք ունեցող մեկի դիրքը փոխելու մեջ: Երբ Աստծուց հոգևոր բնույթի ինչ-որ բան եք խնդրում, ձեր աղոթքը կունենա և՛ զորություն, և՛ իմաստություն:

Հաջողության սերմերը կամքի ուժի մեջ են

Մարդկանց մեծ մասը չափազանց նյարդային և անհանգիստ է դառնում, երբ փորձում է իրականացնել իրենց համար կարևոր մի բան: Անհանգստությամբ և նյարդայնությամբ գործելը չի գրավում աստվածային ուժը, բայց կամքի ուժի հանգիստ և համառ օգտագործումը ցնցում է տիեզերքի ուժերը և արձագանք է բերում անսահման Բացարձակից: Հաջողության սերմերը ձեր մտադրությունների իրականացման ամեն ինչի համար թաքնված են ձեր կամքում: Դժվարություններից կոտրված և ջախջախված կամքը ժամանակավորապես կաթվածահար է լինում: Բայց վճռական և վճռական մարդը, ով ասում է. «Իմ մարմինը կարող է պատառոտվել, բայց իմ կամքի գլուխը կմնա բարձր և շարժվող վճռականությամբ», ցուցաբերում է կամքի ուժի ամենաբարձր աստիճանը:

Կամքի ուժը և դրա ճիշտ ուղղորդումն են, որոնք բարձրացնում և բարձրացնում են մարդու կարգավիճակը: Երբ մարդը հրաժարվում է կամքի ուժի օգտագործումից, նա դառնում է սովորական մարդ, անարդյունավետ իրադարձությունների ընթացքում: Շատերն ասում են, որ մենք չպետք է օգտագործենք մեր կամքի ուժը հանգամանքները փոխելու համար՝

վախենալով խոչընդոտել Աստծո ծրագրին: Բայց ինչո՞ւ
Աստված մեզ կամքի ուժ տվեց, եթե չէր ուզում, որ մենք
այն օգտագործենք: Ես մի անգամ հանդիպեցի մի կոշտ
մարդու, որն ասաց, որ չի հավատում կամքի ուժի
օգտագործմանը, քանի որ այն սնուցում է
ինքնագնահատականը: Ես պատասխանեցի. «Դուք հենց
հիմա օգտագործում եք ձեր կամքի ուժը, և բավականին
ուժեղ՝ ինձ դիմադրելու համար: Դուք օգտագործում եք
այն խոսելու, կանգնելու, քայլելու, ուտելու, կինո գնալու
և նույնիսկ քնելու համար: Դուք ուզում եք այն ամենը,
ինչ անում եք: Առանց կամքի ուժի դուք դառնում եք
ռոբոտ»: Մարդու պարտականությունն է
ներդաշնակեցնել իր կամքը, որը կառավարվում է
ցանկություններով, Աստծո կամքի հետ: Հետևաբար, երբ
ճիշտ աղոթքը հետևողականորեն մատուցվում է, այն
ինքնին դառնում է կամքի ուժ:

Դուք պետք է հավատաք այն բանին հասնելու
հնարավորությանը, որի համար աղոթում եք: Եթե
աղոթում եք տուն ունենալու համար, և միևնույն
ժամանակ ձեր միտքն ասում է. «Ինչպե՞ս կարող ես տուն
գնել, հիմար», դուք թուլացնում եք ձեր կամքը նման
մտածողությամբ: Երբ ձեր մտքից վանում եք «Ես չեմ
կարող» արտահայտությունը, դուք ձեռք եք բերում ավելի
բարձր ուժ: Իհարկե, տները երկնքից չեն ընկնում, և
տուն ձեռք բերելու համար դուք պետք է օգտագործեք
կամքի ուժ և ձեռնարկեք կառուցողական
գործողություններ ձեր նպատակին հասնելու համար:
Երբ դուք համառորեն դիմադրեք և հրաժարվեք ընդունել
ձախողումը, դուք կկարողանաք իրականացնել այն,
ինչին ձգտում եք: Եվ երբ դուք հետևողականորեն
օգտագործում եք այդ կամքի ուժը ձեր մտքերի և
գործողությունների միջոցով, ձեր ցանկությունները
կկատարվեն, և ամեն ինչ, ինչին դուք կարոտում և
կարոտում եք, կգա ձեզ մոտ: Երբ դուք շարունակում եք

ձգտել վճռականությամբ և համառությամբ, ցանկալի արդյունքը ինչ-որ կերպ կհայտնվի, նույնիսկ եթե այն, ինչ դուք ցանկանում եք, իրականում գոյություն չունի այս աշխարհում: Նման կամքի ուժի մեջ է աստվածային պատասխանը, քանի որ բարի կամքը գալիս է Աստծուց: Համառ կամքը աստվածային կամք է:

Այրեք բացասական մտքերի սերմերը

Թույլ կամքը թույլ մարդկային կամք է: Երբ փորձություններն ու անհաջողությունները խոցում և պատռում են այն, այն կորցնում է իր կապը անսահման Ստեղծողի հետ: Սակայն մարդկային կամքի հետևում թաքնված է աստվածային կամքը, որը ո՛չ հուսահատություն է ճանաչում, ո՛չ պարտություն: Նույնիսկ մահը, իր ողջ զորությամբ, չի կարող կոտրել կամ խոչընդոտել աստվածային կամքը: Աստված անպայման կպատասխանի այդ աղոթքին, որը մղվում է անսասան վճռականության և համառության կամքով:

Մարդկանց մեծ մասը ծուլ և անտարբեր է, կամ ֆիզիկապես, կամ մտավոր, կամ երկուսն էլ: Նրանք ցանկանում են մեդիտացիա անել, բայց մտածում են միայն քնի մասին: Հենց որ քնկոտությունը նրանց վրա է ընկնում, նրանք խորը քնի մեջ են ընկնում, և սա աղոթքի ավարտն է: Այս վիճակում կամքի ուժը թաղված է: Միջին մարդու ուղեղը լցված է «Ես չեմ կարող» սերմով: Ծնվելով որոշակի բնութագրերով և սովորություններով ընտանիքում, նրանք ազդվում են դրանցից՝ համոզվելով, որ իրենք անկարող են այս կամ այն բանի: Այս վնասակար սերմերը պետք է այրվեն, և դրանց ազդեցությունը վերացվի գիտակցությունից: Դուք ունեք ուժ՝ հասնելու ձեր ցանկացածին: Այդ ուժը գտնվում է ձեր կամքի հենց հիմքում:

Նրանք, ովքեր ցանկանում են զարգացնել կամքի ուժը, լավ ընկերակցության կարիք ունեն: Եթե դուք

ձգտում եք դառնալ մեծ մաթեմատիկոս, և ձեր դասընկերները չեն սիրում մաթեմատիկան, ձեր ոգևորությունը, անկասկած, կնվազի: Բայց երբ դուք շփվում եք փորձառու մաթեմատիկոսների հետ, ձեր կամքի ուժը կամրապնդվի, և դուք կկարողանաք ասել. «Եթե ուրիշները կարող են հաջողության հասնել, ապա ես էլ կարող եմ»:

Մի շտապեք մեծ բաների մեջ՝ միայն ձեր կամքի ուժը զարգացնելու համար: Հաջողության հասնելու համար նախ պետք է ստուգեք ձեր կամքի ուժը փոքր բաներով, որոնք, ձեր կարծիքով, չէիք կարող անել: Եթե ջանք գործադրեք, հաջողությունը կհետևի ձեզ:

Ես դեռ հիշում եմ բոլոր այն նպատակները, որոնց իմ ընկերներն ու ուրիշներն ասում էին, որ երբեք չեմ հասնի, բայց ես դրանք իրականացրի: Այս բարի մտադրություններով մարդիկ կարող են մեծ վնաս հասցնել իրենց կարծիքներով: Թող Աստված մեզ պաշտպանի նրանցից և իրենց խորհուրդներից: Ընկերակցությունն ամենամեծ ազդեցությունն ունի կամքի ուժի վրա: Ալկոհոլի և բարձր երաժշտության ներքո պարերի գնալը, լռության սրբավայրում մեդիտացիայի փոխարեն, աղտոտում է միտքը աշխարհիկ թրթռումների այնքան խիտ փոշով, որ դժվար է դրանք թոթափել: Մարդու կամքի ուժը անխուսափելիորեն ամրապնդվում կամ թուլանում է իր ընկերների ազդեցությամբ: Կամքի ուժ զարգացնելը միայն ինքնաշխատանքով չափազանց դժվար է: Ձեզ լավ օրինակ է պետք ընդօրինակելու համար: Եթե ուզում եք նկարիչ դառնալ, ապրեք լավ նկարներով շրջապատված և ընկերակցեք նկարիչների հետ: Եթե ուզում եք դառնալ հոգևոր մարդ, ընկերակցեք ազնիվ բնավորության հոգևոր մարդկանց հետ:

Հավատքի և փորձառության միջև կա էական տարբերություն: Հավատքը բխում է այն բաներից, որոնց մասին դուք լսել կամ կարդացել եք և ընդունել եք որպես հիմնարար ճշմարտություններ: Մյուս կողմից, փորձառությունը այն է, ինչ դուք անձամբ տեսել և իսկապես հասկացել եք: Աստծուն ճանաչողների վստահությունը անսասան է: Եթե դուք երբեք չեք համոտեսել նարինջ, կարող եք խաբվել դրա հատկությունների վերաբերյալ: Բայց եթե նախկինում նարինջ եք կերել, չեք կարող մոլորվել, քանի որ դուք համոտեսել եք միրգը և լավ գիտեք այն:

Փնտրեք նրանց ընկերակցությունը, ովքեր ամրապնդում են ձեր հավատքը

Աստծո, հաջողության, բուժման և այլնի մասին գաղափարները բոլորը գտնվում են ձեր մտքում՝ ինչպես հոգեբանական պարկուճներ: Փորձեք դրանք: Ձեր գաղափարները ստուգելու համար դուք պետք է օգտագործեք ձեր կամքի ուժը՝ դրանք կյանքի կոչելու համար: Անհրաժեշտ կամքի ուժը զարգացնելու համար դուք պետք է շփվեք ուժեղ կամքի տեր մարդկանց հետ: Եթե ցանկանում եք բուժում Աստծո կամքով, փնտրեք նրանց ընկերակցությունը, ովքեր ամրապնդում են ձեր հավատքը և էներգիա են տալիս ձեր կամքին:

Ես կտրեցի Հնդկաստանի երկարությունն ու լայնությունը՝ փնտրելով Աստծո մասին իսկական գիտակ, բայց նրանք հազվադեպ էին: Յուրաքանչյուր ուսուցիչ, որին հանդիպեցի, կիսվում էր իր անձնական համոզմունքներով: Բայց հոգևոր հարցերում ես վճռականորեն տրամադրված էի չբավարարվել Աստծո մասին միայն խոսքերով: Ես ուզում էի զգալ Նրան և իսկապես զգալ Նրա ներկայությունը: Այն, ինչ ինձ ասում էին, անիմաստ էր, եթե ես չըմբռնեի այն անձնական փորձի միջոցով:

Մի անգամ ես ընկերոջս հետ խոսում էի Հնդկաստանի սրբերի մասին: Իմ ընկերը միջնորդ էր, և նա չէր կիսում իմ ոգևորությունը: Փոխարենը, նա ասաց. «Բոլոր նրանք, ում դուք անվանում եք սրբեր, իրականում շառլատաններ են, ովքեր չեն ճանաչում Աստծուն»: Ես չվիճեցի նրա հետ, այլ փոխեցի թեման, և մենք սկսեցինք խոսել միջնորդական մասնագիտության մասին: Երբ նա ինձ շատ բան պատմեց այդ մասին, ես նրբորեն ասացի. «Գիտե՞ք, որ Կալկաթայում չկա ոչ մի վստահելի միջնորդ, և որ նրանք բոլորը ստախոսներ են»: Նա զայրացավ և զայրացած պատասխանեց. «Իսկ ի՞նչ գիտեք միջնորդների մասին»: Ես պատասխանեցի. «Հենց դա էլ նկատի ունեի: Իսկ ի՞նչ գիտեք դուք սրբերի մասին»: Նա լուռ էր: Ես հանգիստ և բարյացակամորեն շարունակեցի. «Ես ոչինչ չգիտեմ միջնորդական գործունեության մասին, իսկ դուք ոչինչ չգիտեք սրբերի մասին»:

Կրոնի պրակտիկան հասել է այն կետին, երբ շատ մարդիկ այլևս չեն կարող իրենց հոգևոր գաղափարները վերածել կենսափորձի: Ես այստեղ խոսում եմ անձնական փորձից ելնելով: Ես չեմ ուզում խոսել միայն այն բաների մասին, որոնք գիտեմ մտավոր առումով: Մարդկանց մեծ մասը կարդում է ճշմարտության մասին մի քանի գիրք և դառնում ինքնաբավ՝ առանց անհրաժեշտ ջանքեր գործադրելու բառերի հետևում թաքնված ճշմարտությունը հասկանալու համար: Հոգևոր ճշմարտությունների դատարկ հայտարարություններն ու սնանկ հայտարարությունները մեզ համար ոչ մի օգուտ չեն բերում և դրական տպավորություն չեն թողնում: Մենք պետք է տարբերակենք մարդու քարոզները նրա կյանքի պատմությունից: Ամեն ոք, ով ցանկանում է ուրիշներին սովորեցնել, նախ պետք է ցույց տա, որ իրականում զգացել է այն, ինչ սովորում է, և փորձառականորեն հասկացել է, թե ինչ է ասում:

(Եվ ես հասկացա, որ մարդը ոչ այլ ինչ է, քան իր սեփական ջանքերի արդյունքը)

Ով ավելի է ջանք թափում, ավելի է արժանի փառքի

Բարձր հավակնություններով նա բարձրանում է բարձունքների

Ամենաբարձր ձգտումներ ունեցողը ամենաերևացողն էր

Նրանք, ովքեր ցանկանում են առաջընթաց, չեն հապաղում

Եվ նա, ով ուզում էր ուշանալ, չեկավ առաջ

Խաղաղություն լինի քեզ վրա

Նախաձեռնողականություն և ստեղծագործական ոգի

Նայելով այս աշխարհի անթիվ ու անվերջ տեսարաններին, մարդկության բազմությանը, որը գլխապատույտ շտապում է կյանքի փուլերով, մենք լցվում ենք զարմանքով և հարցնում ինքներս մեզ այս տարօրինակ երևույթի գաղտնիքի մասին: Ո՞րն է մեր ճանապարհորդության վերջնական նպատակը: Եվ ո՞րն է դրան հասնելու լավագույն ճանապարհը:

Մեզանից շատերը աննպատակ են թափառում, առանց նպատակի կամ ուղղության, ինչպես մեքենաներ, որոնք սլանում են դեպի ոչնչություն: Երբ մենք անզգուշորեն և անզգուշորեն կողմնորոշվում ենք կյանքի ուղիներով, մենք չենք հասկանում մեր ճանապարհորդության նպատակը: Մենք հազվադեպ ենք նկատում, թե արդյոք քայլում ենք ոլորապատույտ ճանապարհներով, որոնք ոչ մի տեղ չեն տանում, թե ուղիղ ճանապարհով, որը ուղիղ տանում է դեպի մեր

ցանկալի վայրը: Եվ ինչպե՞ս կարող ենք գտնել մեր նպատակը, եթե երբեք նույնիսկ չենք մտածել դրա մասին:

Մարդկանց մեծ մասը՝ չնայած կյանքի նպատակը չիմանալուն, ունի բավարար նախաձեռնություն՝ իրենց նպատակները սահմանելու և հետապնդելու, ինչպես նաև իրենց շրջապատի ու հանգամանքների հետ ողջամտորեն վարվելու համար: Եվ ի՞նչ է նախաձեռնությունը: Դա ստեղծագործական կարողություն է, անսահման Արարչի կայծ, որը գոյություն ունի մեզանից յուրաքանչյուրի մեջ:

Մարդկանց մեծամասնության միտքը նման է մեկ ձիաուժ հզորությամբ շարժիչների: Չնայած յուրաքանչյուր մարդկային մտքի ներսի հսկայական ներուժին, շատ քչերն են օգտագործում այդ չօգտագործված ուժը: Մարդկանց հետաքրքրությունները սովորաբար սահմանափակ են և սահմանափակվում են կյանքի անհրաժեշտություններով, ինչպիսիք են ուտելը, աշխատանքը, զվարճանքը, քուկը և այլն:

Հոգեբանները նշում են, որ մարդկանց և կենդանիների միջև կա մեկ հիմնական տարբերություն. բոլոր արարածներից միայն մարդիկ են ծիծաղում (բացառությամբ, թերևս, կապիկների և մռնչացող բորենիների): Ծիծաղը օգտակար է, և եթե մարդ չի օգտագործում այս պարգևը, ապա զրկվում է մարդկային զարգացման ամենակարևոր կողմերից մեկից: Մենք չպետք է լինենք նրանց նման, ովքեր կյանքին նայում են կոշտ, լուրջ հայացքով, ո՛չ ծիծաղում են, ո՛չ ժպտում, և, որպես արդյունք, երբեք իսկապես չեն վայելում կյանքը:

Բացի ծիծաղելու եզակի մարդկային կարողությունից, մարդիկ ունեն մեկ այլ արտասովոր կարողություն՝ բոլորից մեծագույններից մեկը՝ ստեղծագործելու կամ նորարարելու կարողությունը: Ի՞նչ

**Է այս խորհրդավոր, հանելուկային կարողությունը:
Արևմուտքը գործնական, արդյունաբերական և
կիրառական գիտական նորարարությունների երկիր է:
Արևելքը լուսավորության և հոգևոր ստեղծագործության
երկիր է: Հետևաբար, նախաձեռնողականության ոգին
ստեղծագործելու կարողությունն է՝ նորարարական
ձևերով անել այն, ինչ ոչ ոք նախկինում չի արել:**

**Ստեղծագործության ոգին Արարչից բխող
ստեղծագործական ունակությունն է:**

**Ի՞նչ են մարդիկ արել այս սրբազան պարգևով:
Քանի՞սն են իսկապես փորձել օգտագործել իրենց
ստեղծագործական ներուժը: Շաբաթներ, ամիսներ և
տարիներ են անցել և շարունակում են անցնել, և դրանք
մնացել են անփոփոխ, փոխվել են միայն տարիքի հետ:
Ստեղծագործ անհատը փայլում է ինչպես տիեզերքում
սլացող փայլուն երկնաքար, ոչնչից ինչ-որ բան
ստեղծելով և անհնարինը հնարավոր դարձնելով
բարձրագույն ոգու ստեղծագործական ուժի միջոցով:**

Ստեղծագործողների երեք կատեգորիա կա.

**Կան բացառիկ, ակնառու և անսովոր
կատեգորիաներ, միջին կատեգորիաներ և սովորական
կատեգորիաներ: Եվ կան հարյուրավոր և
հազարավորներ, որոնք կարող են դասակարգվել որպես
ոչնչություն:**

**Տվեք ինքներդ ձեզ այս հարցը. «Ես երբևէ փորձե՞լ եմ
անել այնպիսի բան, որը ոչ ոք երբեք չի արել»:**

**Սա նախաձեռնողականության ոգին ակտիվացնելու
և թաքնված ստեղծագործականությունը բացահայտելու
մեկնարկային կետն է:**

**Մի՛ նմանվեք նրանց, ովքեր կարծում են, որ
անկարող են գործել սովորականից և ծանոթից**

**տարբերվող կերպ: Նրանք նման են լուսնոտների:
Ենթագիտակցությունից ստացած հուշումները նրանց
համոզել են, որ բոլորը նույն տեսակի են:**

**Ժամանակն է, որ մարդը արթնանա իր անգիտության
և զարմանքի վիճակից և հաստատի ինքն իրեն, որ ինքը
տիրապետում է մարդկային մեծագույն պարգևին՝
ստեղծագործական ոգուն:**

**Յուրաքանչյուր մարդ ունի արտասովոր ներուժի
կայծ, որը թույլ է տալիս նրան ստեղծել աննախադեպ մի
բան: Դժբախտաբար, մարդիկ հաճախ գտնվում են իրենց
միջավայրի մագնիսական ազդեցության տակ և ոչ մի
ջանք չեն գործադրում ազատվելու դրա հզոր
ձգողությունից: Եթե ինչ-որ մեկն ասում է. «Փորձելն
իմաստ չունի, դա արդեն արվել է», նրանք թույլ են տալիս
իրենց դառնալ կամքի ուժից զուրկ և հուսահատեցնող
աշխարհիկ գիտակցության զոհ: Ահա թե ինչու են
այդքան շատ մարդիկ կյանքում ձախողվում:**

**Սա վերաբերում է նաև հոգևոր կողմին: Կան
շատերը, ովքեր իրենց կյանքի ընթացքում անփոփոխ են
մնում: Չնայած նեղ մտածողության և սահմանափակ
փորձի պատճառով իրենց դժգոհությանը, նրանք
վախենում են մտածել այնպես, ինչպես դաստիարակվել
են: Մարդը պետք է հարմարվի կյանքի փորձություններին
իր խղճի թելադրանքին և սրտի հուշումներին
համապատասխան, և չգործի կոկորեն՝ առանց
զանազանելու:**

**Իմ հարգարժան ուսուցիչը՝ Շրի Յուկցվարջին, ինձ
ասաց.**

**«Եթե դու իսկապես հավատում ես Աստծուն և
ցանկանում ես ինչ-որ բան, Աստված կտա քեզ այդ բանը,
նույնիսկ եթե այն իրականում գոյություն չունի
տիեզերքում»:**

Ես անսասան հավատ ունեի Աստծո և իմ սեփական կամքի նկատմամբ, և միշտ նկատում էի, որ ինձ համար ստեղծվում են նոր հնարավորություններ՝ ստանալու այն, ինչ ուզում էի:

Մարդկության մեջ ստեղծագործական ներուժը մնում է քնած, չզարգացած և չօգտագործված: Այս ուժը բնածին է և ներհատուկ, առկա է յուրաքանչյուր մարդու մեջ՝ առանց բացառության, սակայն մարդիկ չեն կարողանում այն օգտագործել: Այսպիսով, ինչպե՞ս կարելի է արթնացնել այս ստեղծագործական ոգին:

Եթե դեռ չեք զարգացրել ստեղծագործական մտածողության հմտություններ՝ ձեր սեփական ուղին կերտելու համար, կարող եք փորձել բարելավել ինչ-որ բան, որը մեկ ուրիշն արդեն արել է: Ուրիշների նորարարությունները բարելավելու ջանքերը ամենատարածված մոտեցումն են:

Ստեղծագործական ոգու երկրորդ կամ միջին տեսակը մարմնավորված է նրանց մեջ, ովքեր ստեղծագործում կամ հորինում են նոր բաներ, բայց առանց որևէ նշանակալի նշանակության:

Ստեղծագործական ոգու արտասովոր որակն է, որը թույլ է տալիս դրա տիրոջը կանգնել աշխարհի առջև՝ պայծառ լույսի ներքո, ինչպես այն մեծ դեմքերը, որոնք աշխարհի համար նոր և օգտակար բաներ ստեղծեցին, բաներ, որոնք մինչ այդ ոչ ոք չէր արել: Այս բացառիկ հանճարները ունեին անսասան ստեղծագործական ոգի, որը հենվում էր իրենց նպատակներին հասնելու անսասան կամքի վրա: Արդյո՞ք Աստված բարեհաճ էր այս մեծ դեմքերի նկատմամբ՝ նրանց շնորհելով այդպիսի յուրահատուկ մեծություն: Արդյո՞ք աստվածային կամքը նրանց ընտրեց նման փառքի հասնելու համար բոլորից վեր: Անշուշտ՝ ոչ: Նրանք պարզապես օգտագործեցին իրենց ստեղծագործական պարզեցները՝ դրսևորելու այն

մեծությունն ու փառքը, որոնք յուրաքանչյուր մարդու ժառանգությունն են, քանի որ նրանք ստեղծված են Աստծո պատկերով՝ բոլոր ստեղծագործությունների և նորարարությունների աղբյուրը:

Նրանք, ովքեր ձգտում են ինքնագովաբանության, իսկապես մեծ չեն: Հպարտությամբ, ունայնությամբ և ինքնագնահատականով լցված՝ նրանք Աստծուց աջակցություն չեն ստանում: Նրանք, ովքեր սիրում են տալ, ովքեր խրախուսում են ուրիշներին բացահայտել իրենց ներուժը, զարգացնել իրենց կարողությունները և զարգացնել ինքնավստահություն, իսկապես մեծ են:

Մեծ դարձածների մեծ մասը ենթագիտակցորեն էին առաջնորդվում. նրանք օժտված էին մեծության որոշակի հպումով, որը ծառայում էր որպես հիմնական հիմք, որի վրա նրանք կառուցեցին իրենց կյանքի շինությունը՝ դառնալով բացառիկ և ուշագրավ կերպով գերազանցելով իրենց ստեղծագործական ոլորտում:

Եթե դուք տիրապետում եք մեծության հատկանիշին, դա նշանակում է, որ ենթագիտակցորեն ձեզ առաջնորդել են մտքի ուժերը, որոնց կարողությունը թույլ է տվել զարգացնել ձեր ստեղծագործական էներգիաները՝ բացելով ձեր հոգու թաքնված ալիքները և կապելով դրանք ամբողջական գիտակցության հետ, որը բոլոր ինքնատիպության և ստեղծագործականության աղբյուրն է:

Մեծությունը նույնպես կարող է ստեղծվել, այսինքն՝ այն կարելի է զարգացնել՝ զարգացնելով մարդու տաղանդները և արագացնելով նրա աճը: Կա մի ճանապարհ, որով մարդը կարող է մեծ դառնալ՝ ձեռք բերելով այս անսովոր, զարմանալի ուժը: Իմաստուն գործելով և պատշաճ մարզման միջոցով՝ մարդը կարող է սնուցել ստեղծագործական ոգին և բացահայտել դրա ներուժը: Նրանք, ովքեր երկար ժամանակ իսկայական

ջանքեր են գործադրել, այժմ վայելում են իրենց հույսերի իրականացումը և երազանքների իրականացումը:
Ներսում քնած ուժերը պետք է բացահայտվեն, և պետք է քրտնաջան աշխատանք գործադրվի՝ հաղթահարելու այն, ինչը թվում է դժվար և անհաղթահարելի:

Ցանկացած ոլորտում՝ թե՛ նյութական, թե՛ մտավոր, հաջողության հասնելու համար փառասեր անհատը պետք է պատրաստ լինի դիմանալ աշխարհի կոշտ կարծիքներին և վիրավորական քննադատություններին: Եթե ձգտում ես լինել ինքնատիպ, ստեղծագործ և նորարար, պետք է նաև զգույշ լինել սահմանափակ տեսլական ունեցողների հուսահատեցնող կարծիքներից, իսկ եթե ցանկանում ես մտածել և խոսել տարբեր կերպ, նույնիսկ մի փոքր, մարդու ոգևորությունը պետք է անսասան լինի՝ երբեք թույլ չտալով, որ ձանձրույթը կամ անտարբերությունը մտնեն իրենց տիրույթ:

Հրաշալի ստեղծագործական ոգի ունեցողները կուլ են տալիս բոլոր դժվարությունները, խնդիրներն ու խոչընդոտները՝ խորը մեջ հավատալով, որ իրենք ճիշտ են:

Անսասան անկեղծությամբ և հաստատակամությամբ, որը հաղթահարում է տատանումներն ու նահանջները, շարունակեք Աստծո օրհնությամբ՝ գիտակցելով, որ անսահման ստեղծագործական ուժը կբռնի ձեր ձեռքը և կաջակցի ձեզ ճանապարհին:

Նախ, պետք է գիտակցաբար դիպչել անսահման զորությանը: Այս օրհնյալ զորությունը ողջ ստեղծագործականության և նորարարության աղբյուրն է: Երբ սա տեղի է ունենում, և՛ գիտակից, և՛ ենթագիտակցական միտքը լցվում են զորությամբ և կամքով:

Տարիներ շարունակ ես վախենում էի կորցնել այն ստեղծագործական ոգին, որը ես զարգացրել էի իմ մեջ՝ դժվարին պայմաններում և դժվարին փորձությունների ներքո: Բայց հիմա ես հասկանում եմ, որ իմ հոգում ապրում է վերջնական, անսահման օրենքը: Այդ սրբազան օրենքը բոլոր գիտությունների, արվեստի և գիտելիքների հիմքն է: Եվ եթե ես պահպանվում եմ այդ աստվածային աջակցությամբ, ինձ համար անհնար է ձախողվել:

Երբ ցանկանում եք ստեղծել ինչ-որ զարմանալի և հրաշալի բան, նստեք լուռ և խորը խորհրդածեք, մինչև զգաք ձեր մեջ բնակվող անսահման, ստեղծագործական ուժը: Փորձեք անել ինչ-որ նոր բան: Բայց միշտ համոզվեք, որ ձեր ջանքերը հիմնված են գոյության մեջ ստեղծագործականության ամենամեծ տարրի վրա, որ այս օրինյալ տարրն է ձեր արած ամեն ինչի հետևում, և որ այն կբավարարի ձեր հույսերը և կպսակի ձեր ջանքերը հաջողությամբ:

Ամենակարող Աստված ուզում է, որ մենք առաջնորդվենք աստվածային ոգու անսահման ստեղծագործական ուժով: Մարդիկ անտարբերության և ծուլության պատճառով փակել են իրենց հոգիների մեջ ստեղծագործական ուժի աղբյուրը, և նրանք պետք է հեռացնեն բոլոր խոչընդոտներն ու բեկորները, որոնք խանգարում են սուրբ ջրերին ազատորեն հոսել բոլոր ուղղություններով: Նրանք պետք է ունենան անսասան վճռականություն և բարիք գործելու ակտիվ կամք, և այդ ժամանակ երազանքները կիրականանան, իսկ ազնիվ ձգտումները՝ իրականություն կդառնան:

Մարդկանց մեծ մասը բավարարվում է պարզապես ուրիշների գաղափարները կրկնելով և հազվադեպ է մտածում որևէ օրիգինալ մտքի մասին: Լավ է օգտվել ուրիշների լավ գաղափարներից, բայց յուրաքանչյուրի պարտականությունն է աշխարհի ժառանգությանը

ավելացնել ինչ-որ նոր բան՝ մտավոր կամ նյութական, և հարստացնել մարդկային գիտելիքների գանձարանը: Յուրաքանչյուր մարդ ունի յուրահատուկ որակներ և խորը արմատավորված կարողություններ, որոնք սպասում են բացահայտման և ակտիվացման:

Սկզբում ես տատանվում էի ուսուցիչ դառնալու հարցում: Պարտավորությունը լուրջ է, իսկ պատասխանատվությունը՝ հսկայական: Ուսուցիչը պետք է լինի ցնցումների կլանիչ, քանի որ այն պահին, երբ նա անհանգիստ և շփոթված է դառնում, չի կարող օգնել նրանց, ովքեր իրենից օգնություն են խնդրում:

Իսկական ուսուցիչը պետք է սիրի և ծառայի բոլորին, հասկանա մարդկությանը և ճանաչի Աստծուն: Երբ իմ ուսուցիչ Սերի Յոկստուլարգին ինձ ասաց, որ այս կյանքում իմ դերը հոգևոր ուսուցչի դերն է, ես դիմեցի Աստծուն, վստահեցի Նրան և աղոթեցի Նրա օգնության և առաջնորդության համար:

Երբ սկսեցի դասախոսություններ կարդալ, ես մտադրություն ունեի, որ իմ դասախոսությունները հիմնված լինեն ոչ թե գրքերի և տեսական գիտելիքների վրա, այլ ներքին ոգեշնչման և անձնական փորձի վրա՝ լավ գիտակցելով, որ իմ մտքերի և խոսքերի հետևում թաքնված է ստեղծագործական ուժ, որի աղբյուրը երբեք չի սպառվում և որի հոսքը երբեք չի դադարում:

Այդ ուժը նաև օգտագործվել է բազմաթիվ ոլորտներում՝ ուրիշներին օգնելու իրենց աշխատանքում և տարբեր այլ ձևերով:

Ես չասացի՝ «Տե՛ր, արա դա ինձ համար»:

Փոխարենը, ես ասացի. «Տե՛ր, ես ուզում եմ դա անել, բայց միայն Քո առաջնորդությամբ և օրհնությամբ եմ աղաչում Քեզ ոգեշնչել ինձ և բռնել ձեռքս»:

Դուք կարող եք անել փոքր բաներ բացառիկ յուրօրինակ ձևով: Դուք կարող եք լինել լավագույնը ձեր ոլորտում: Մենք միշտ չպետք է հետևենք հայտնի ճանապարհներին. մենք պետք է նոր ճանապարհներ ստեղծենք մեզ և ուրիշների համար: Մարդը կարող է անել այն, ինչ ոչ ոք նախկինում չի արել՝ ինչ-որ բան, որը կգրավի մտքերը և կզարմացնի աշխարհը:

Դուք կարող եք ապացուցել, որ ստեղծագործ աստվածային ոգին բնակվում է ձեր մեջ և գործում է ձեր միջոցով: Անցյալն անցել է և այժմ պատմությունն է: Նույնիսկ եթե ձեր սխալները ծովի պես խորն էին, հոգու էությունը չափազանց ուժեղ է դրանց կողմից կուլ տալու համար: Սակայն այս ճշմարտությունն անիմաստ է, եթե մարդը շարունակում է իր սխալ մտածողությունն ու սխալ գործողությունները՝ առանց լուրջ փորձ կատարելու իր ուղղությունը շտկելու և ինքն իրեն վերափոխելու համար:

Սակայն մենք կոչ ենք անում անկեղծ և լուրջ ձգտողներին ունենալ անսասան վճռականություն և անսասան վճռականություն՝ շարունակելու այս ճանապարհը՝ առանց թույլ տալու, որ անցյալի սխալները խոչընդոտեն առաջընթացին կամ սահմանափակ գաղափարները կաշկանդեն կամքը:

Կյանքը կարող է դառնալ մռայլ, իսկ մթնոլորտը՝ մռայլ: Կարող են առաջանալ դժվարություններ, իսկ հնարավորությունները՝ աննկատելիորեն: Սակայն զգույշ եղեք ընդունել ձախողումը կամ ինքներդ ձեզ ասելուց. «Ինձ համար ամեն ինչ ավարտվեց, Աստված լքել է ինձ»: Որովհետև եթե դա անեք, կկործանեք ինքներդ ձեզ, և այդ ժամանակ ոչ ոք չի կարողանա օգնել ձեզ:

Ձեր ընտանիքը կարող է մերժել ձեզ, բախտը կարող է լքել ձեզ, ընկերները կարող են լքել ձեզ, և մարդկության ու բնության ուժերը կարող են դավադրություն

կազմակերպել ձեր դեմ: Սակայն, քանի դեռ դուք ունեք հավատ Աստծո հանդեպ և ուժեղ կամք, կարող եք հետ մղել ճակատագրի հարձակումները և դիմակայել դժվարություններին, ինչպես ամուր ժայռը, որին կոտրվում են կատաղի ալիքները, և քայլել հաստատուն քայլերով և բարձր գլուխով, ինչպես վայել է ազնիվ տղամարդկանց և կանանց:

Նույնիսկ եթե հարյուր անգամ պարտվեք, կրկին փորձեք և վճռեք հաղթահարել դժվարությունները և նվաճել փառքի պսակը: Հիասթափությունը մշտական չէ, իսկ հիասթափությունը՝ ժամանակավոր փորձություն: Աստված ուզում է, որ դուք հաղթական և անպարտելի լինեք, և որ ձեր մեջ ողջ ուժը դրսևորվի, որպեսզի կարողանաք կատարել ձեր ազնիվ դերը կյանքի բեմում: Լավատես եղեք, և դուք կգտնեք լավը, և հիշեք. «Իրոք, դժվարությունների հետ գալիս է թեթևությունը»:

Հավատացեք Աստծուն և հույս ունեցեք Նրա օրհնությունների վրա

Քանզի ամենամուրթ գիշերվանից հետո գալիս է լուսաբացն ու պայծառությունը

Բայց ինչպե՞ս եք գտնելու կյանքում ձեզ համապատասխանող դերը: Եթե բոլորը ցանկանային թագավորներ և նախագահներ լինել, ո՞վքեր կլինեին ծառաներն ու սպասավորները: Թագավորի և ծառայի դերերը պիեսում հավասարապես կարևոր են, քանի դեռ դերասանները հաջողությամբ կատարում են իրենց դերերը:

Եվ այս պատճառով մենք այս աշխարհ ենք եկել յուրահատուկ տարբերություններով, ցանկություններով և հակումներով դեպի տարբեր զբաղմունքներ և հոբբիներ: Աստված նախատեսել է, որ այս աշխարհը լինի մեր զվարճանքի տիեզերական բեմ, մինչ մենք հեռու

Ենք մեր երկնային տնից: Սակայն մենք մոռանում ենք այս բեմի աստվածային ղեկավարի և նվագախմբավարի ծրագիրը և ցանկանում ենք խաղալ մեր դերերը ըստ այն բանի, ինչը մենք համարում ենք նպատակահարմար, այլ ոչ թե ըստ Աստծո կամքի: Ահա թե ինչու է այս քառսը տիրում, անկարգությունն ու խառնաշփոթը տարածվում ամբողջ աշխարհում:

Մարդիկ կյանքի բեմում ձախողվում են, քանի որ փորձում են խաղալ դերեր, որոնք տարբերվում են իրենց համար նախատեսվածներից: Երբեմն ծաղրածուն ավելի շատ ուշադրություն և հիացմունք է գրավում, քան թագավորը: Այսպիսով, անկախ նրանից, թե որքան աննշան կարող է թվալ ձեր դերը, կատարեք այն ձեր լավագույնս և մաքուր խղճով, և Աստծո աչքում դուք կլինեք հաջողակներից մեկը:

Աստված մեզ համար բարին է մտադրում: Եթե մեր խաղացած դերերը տխուր կամ ողբերգական են, մենք չպետք է ապստամբենք կյանքի դեմ, այլ պետք է ամրապնդենք մեր հավատը Աստծո հանդեպ (Եվ այս առումով Մարգարեն, խաղաղություն լինի նրա վրա, ասել է.)

«Աստված հիվանդությունն չի ուղարկում առանց դրա դեղամիջոցը ուղարկելու, այնպես որ դիմավորեք տառապանքը աղոթքով»:

(Ո՛վ հոգի, մի՛ հուսահատվիր մեծ դժվարություններից)

Եվ ես վստահ եմ, որ Արարիչից՝ բոլոր արարչագործությունների Աստծուց, կգա ազատագրում

Քանի՞ դժվարություն է եկել, անցել, ապա անցել:

Դրա փողի և կյանքի վրա ազդեցությունից հետո)

Հոգևոր սիմֆոնիաներ

Ասույթներ, բանաստեղծություններ, խորհուրդներ և
հաստատումներ
Վարպետ

Մենք պետք է սովորենք ալտրուիզմ, քանի որ
ուրիշներին երջանկացնելով՝ երջանկություն գտնելը
Աստծո բոլոր սիրահարների, Նրան հավատացողների
իրական նպատակն է:

Ուրիշներին երջանկություն պարգևելը հրաշալի և
շատ կարևոր բան է մեր սեփական երջանկությանը
հասնելու համար, և դա ինքնին պարզևատրող
գործողություն է:

Ոմանք միայն իրենց մասին են մտածում՝ ասելով.

«Ինձ համար ամենակարևորը երջանիկ լինելն է»: Բայց,
ցավոք, հենց այդպիսի մարդիկ են, որ երբեք
երջանկություն չեն գտնում:

Խորհուրդ չի տրվում փնտրել անձնական
երջանկություն՝ անտեսելով ուրիշների երջանկությունն ու
բարեկեցությունը:

Նա, ով անզգուշորեն գողանում է ուրիշների
ապրուստը, կարող է հարստանալ, բայց երջանիկ չի լինի,
քանի որ ուրիշների դժգոհությունը նրա նկատմամբ ավելի
մահացու կլինի, քան մահացու թույնը:

.Աստվածային օրենքը թելադրում է հետևյալը
Երբ մեկը փորձում է հարմարավետ ապրել ուրիշների
հաշվին, այդ մյուսները կփորձեն նրա կյանքը դժբախտ
դարձնել: Բայց եթե նա փորձի ուրիշներին երջանիկ
դարձնել, նույնիսկ իր սեփականի հաշվին, մյուսները
կմտածեն նրա բարեկեցության և երջանկության մասին:
Երբ մենք մտածում ենք մեր սեփական անհրաժեշտ

կարիքների մասին, մենք պետք է մտածենք նաև
ուրիշների կարիքների մասին: Եվ երբ մենք հոգ ենք
տանում նրանց մասին, մենք նրանց մաղթում ենք
բարօրություն և երջանկություն:

Անտարբեր մարդը ներդաշնակության մեջ է ապրում
իր ընտանիքի և շրջապատող աշխարհի հետ: Մյուս
կողմից, եսասեր մարդը անընդհատ խնդիրների է
հանդիպում, սայթաքում է և կորցնում է հոգեկան
խաղաղությունը:

Երբ գիտակցեք, որ Աստված ձեր ներսում
խաղաղություն է, կհասկանաք, որ Նա խաղաղություն և
ներդաշնակություն է արարչագործության բոլոր
բարիքներում, և դուք կտեսնեք Նրան բնության
գեղեցկության մեջ, կզգաք Նրա մտերմությունը անկեղծ
բարեկամության մեջ և կզգաք Նրա օրհնությունները
ազնիվ ձգտումներում և պատվավոր նպատակներում՝
ազատ եսասիրական նպատակներից: Դուք կզգաք Նրա
ներկայությունը լռության քողի ետևում և բոլոր հրաշալի
բաներում:

Լուրջ թակեք դուռը, և վարագույրը կբացվի, և դուք
կտեսնեք ամենափառափառ դեմքը՝ իր ողջ շքեղությամբ ու
շքեղությամբ:

Եթե սիրում ես Աստծուն, կզգաս Նրա սերը, և ուրիշ
ոչինչ չի կարողանա խաբել քեզ:

Դուք ձգվում եք դեպի նյութական ապրումները, քանի
որ չեք ճաշակել հոգևոր երջանկությունը, և երբ այն
համտեսեք, կզգաք տարբերությունը:

Ազատ եղեք ընտրության մեջ: Մի թողեք, որ որևէ բան
սահմանափակի ձեզ և մի թույլ տվեք որևէ մեկին
վերահսկել ձեզ կամ խանգարել ձեր երջանկությանը:

Քո «Ես»-ը տիեզերական ամբողջության առանձին
մասն է, և դու պետք է գտնես այդ կատարյալ
ամբողջությունը՝ երանելի գիտակցություն զգալու և
աստվածային սիրո հաճույքները վայելելու համար:

Մարդկանց մեծ մասը չի կարողանում ստեղծել
անհրաժեշտ հավասարակշռությունը իրենց գործնական
և հոգևոր կյանքի միջև:

Հոգևոր մարդը փողի կարիք ունի, իսկ աշխարհիկ
մարդը չի կարող երջանիկ ապրել առանց Աստծո:
Հոգևորականը գործում է, և նրա չարտահայտված
խոսքերն ասում են. Աստված ինձ ուժ է տալիս և
վճռականություն է տալիս, ուստի նա ուժ է ավելացնում, և
Աստված օրհնում է նրա ջանքերը:

Աշխարհիկ մարդը նույնպես աշխատում է, բայց
ասում է. «Ես եմ այս ամենը անում ինքս ինձնով, և ոչ ոք
ինձ նկատմամբ բարեհաճություն չունի», ուստի նա
անսպասելի արդյունքներ է բերում իր վրա և ընկնում
վտանգների մեջ:

Բոլոր գործնական գործողությունները, լինեն դրանք
նյութական, թե հոգևոր նպատակներով, պետք է հիմնված
լինեն առողջ սկզբունքների վրա և ենթարկվեն խղճի
վերահսկողությանը և բանականության
հավասարակշռությանը:

Դիմեք Աստծուն, հիշեք Նրան և դարձրեք Նրան ձեր
կյանքի կենտրոնը: Կանչեք Նրան և աղոթեք, մինչև Նա
առաջնորդի ձեզ և ցույց տա, թե ինչպես են գործում իր
օրենքները: Հիշեք, որ Աստծո մասին խորհրդածելը և Նրա
ներկայությունը զգալը ավելի լավ է, քան միլիոն
վերլուծություններ և բացատրություններ: Ասեք Նրան, որ
դուք չեք կարող լուծել ձեր խնդիրները ինքնուրույն,
նույնիսկ եթե մտածեք տրիլիոն գաղափարների մասին,
բայց որ լուծումները հնարավոր են, եթե դրանք դնեք Նրա
ձեռքում: Նախ խնդրեք առաջնորդություն, ապա
դիտարկեք այն բազմաթիվ տեսանկյուններից՝
համապատասխան լուծում գտնելու համար: Աստված
օգնում է նրանց, ովքեր օգնում են իրենց: Երբ ձեր միտքը
հանգստանա և լցվի հավատքով Աստծուն մեղիտացիայի
մեջ աղոթելուց հետո, դուք կկարողանաք տեսնել ձեր

խնդրի ճիշտ լուծումը Աստծո օգնությամբ և
առաջնորդությամբ:

Երբ մարդու հոգևոր ճշմարտությունների և
հնարավորությունների հանդեպ հավատը վերածվում է
իրական գիտելիքի, այդ մարդը դառնում է ավելի
հաջողակ և գիտակ, քան երկրի վրա գտնվող բոլոր
գիտնականները: Աստծուն ճանաչած մեծ մարդիկ չեն
շփոթվում կամ չեն տանջվում կասկածներով, քանի որ
նրանք զգում են Ճշմարտությունը, որը Աստված է:
Տե՛ր, երբ կույր էի, չէի կարողանում գտնել քեզ տանող
դուռ: Դու բուժեցիր իմ աչքերը, և հիմա ես ամենուրեք լայն
բացված դռներ եմ հայտնաբերում՝ ծաղիկների սրտերում,
ընկերների ձայներում և ազնիվ ու սիրելի
փորձությունների հիշողություններում: Իմ աղոթքի
յուրաքանչյուր շունչ նոր ճանապարհ է բացում դեպի Քո
ամենուրեք ներկայության տաճարը:

Իմ գիտակցությունն այլևս սահմանափակված չէ
անգիտության խցանով փակված փոքրիկ ֆիզիկական
շշով: Ես այլևս չեմ քայլում քո տիեզերական ծովի
մեջտեղում՝ առանց ծովի ջրերին դիպչելու: Ես այլևս չեմ
մնում քնած քո մեջ, ո՛վ Տեր, առանց քեզ ճանաչելու կամ
քո ներկայությունը զգալու: Իմ ամբողջ եությունն այժմ
ընկղմված է քո ամբողջական ներկայության մեջ:
Եթե ձեր բոլոր գործողությունները
համապատասխանեցնեք Աստծո հետ և հետևեք
առաքինության օրենքներին, չեք ձախողվի կամ չեք շեղվի
ճանապարհից: Հիշե՛ք, որ աստվածային սերը օգնում է
ներել բազմաթիվ մեղքեր: Եթե իսկապես զգաք Աստծո
հանդեպ սեր՝ ոչ միայն զգացմունք, այլև անկեղծ սեր, դուք
կազատվեք:

Մենք չպետք է Աստծուն աղաչենք չոր սրտով և
թափառող մտքերով, քանի որ գաղջ խնդրանքները
բավարար չեն աստվածային պատասխան ստանալու
համար: Այդ պատասխանը հասնում է սրտի խորքից
բխող ջերմեռանդ, սրտառուչ աղոթքի միջոցով:

Եթե մարդը չի բերում Աստծուն իր կյանք և չի
ստեղծում արդյունավետ հավասարակշռություն,
խնդիրները կգան նրա մոտ՝ անկախ նրա
ապրելակերպից:

Ո՛վ Տեր, երբ հաջողությամբ անցնեմ կյանքի
փորձություններն ու փորձությունները, կհասկանամ, որ
դրախտի թռչուն եմ, որը գովաբանում և երգում է Քո
անսահման հրաշքները, և որ իմ հոգևոր էությունը
թափանցում է գոյության յուրաքանչյուր ատոմի մեջ:
Ես արթնացրել և ընդլայնել եմ իմ փոքրիկ սերը՝
միաձուլվելու համընդհանուր սիրո ոգու հետ, որի մեջ
ապրում և շարժվում է ամեն ինչ, ինչ գոյություն ունի:

Օգնելով ուրիշներին հաջողության հասնել, ես
հասնում եմ իմ աճի և բարգավաճման, իսկ ուրիշների
բարգավաճման և բարեկեցության մեջ եմ գտնում իմ
երջանկությունը:

Գիտնականները մի ժամանակ կարծում էին, որ ջուրը
մեկ տարր է, սակայն փորձերը ապացուցեցին, որ երկու
անտեսանելի տարրեր՝ ջրածինը և թթվածինը, միանում
են՝ առաջացնելով ջուրը: Նմանապես, կան զարմանալի
ճշմարտություններ, որոնք կարելի է ընկալել հոգևոր
փորձառության միջոցով: Երբ մենք լուռ նստում ենք
մեդիտացիայի մեջ, և մեր մտքերը ուղղված են դեպի ներս,
մենք անմիջապես զգում ենք աստվածային
ներկայությունը, և սա հրաշալի է, քանի որ արդյունքները
արտաքին չեն, այլ ներքին:

Երբ արևի ճառագայթները տարածվեն, ես հույսի
ճառագայթներ կտարածեմ աղքատների և լքվածների
սրտերում և վճռականության ու ինքնավստահության
լամպեր կվառնեմ նրանց սրտերում, ովքեր իրենց
ձախողակ են համարում:

Գիշերային լռության և լռության խորքում,
գիտակցության պուրակներում և զգայարանների
ճիրաններից հեռու, խորը կարոտով շփվեք Աստվածային
Սիրելիի հետ: Անընդհատ մտածեք Նրա մասին և խոսեք

Նրա հետ սրտի և հոգու լեզվով: Եվ երբ դուք ձեր սիրտը
հանձնեք Նրան, բոլոր վարագույրները, որոնք թաքցնում
են Նրան ձեզանից, կաատռվեն, և վախերն ու
պատրանքները կանհետանան՝ թողնելով միայն Նրա
լույսը և Նրա ամենամեծ ուրախությունը:
Շատերը կարծում են, որ Աստծո արքայությունը
գտնվում է տիեզերքի որևէ անկյունում, հեռու Երկրի
աղտոտված գոլորշիներից, լցված մեղքի և հանցանքի
թրթռումներով: Նրանք մոռանում են, որ հոգու
անծայրածիր ոլորտները շատ մոտ են: Երբ հոգևորապես
առաջադիմածները փակում են աչքերը, չափային Երկիրը
և դրա շոշափելի, ընկալելի նյութը անհետանում են,
մինչդեռ հավերժության չափերը հայտնվում են
անսահման տեսիլքներում նրանց ներքին տեսողության
առջև:

Տեխնոլոգիայի կողմից խնայված ժամանակը պետք է
ներդրվի կյանքի ավելի խորը ուսումնասիրության մեջ:
Գործնական գործունեությունը և փողը բարեկեցության
հասնելու միջոցներ են, բայց չպետք է խաբվել նյութական
ունեցվածքով կամ թույլ տալ, որ կույր ագահությունը գրկի
իրեն կյանքի ուրախությունից:

Ես օգտագործեցի կամքի քլունգը և վճռականության
խոփը՝ փորելով գիտակցության հողը, և հայտնաբերեցի
կենսական ուժի աղբյուրը: Ես հասկացա, որ ես մեկն եմ
տիեզերական էներգիայով: Ես մարմինը չեմ, այլ մարմինը
թափանցող էլեկտրականության երկնային լիցքը:

Տե՛ր, ես գիտակցում եմ, որ ունեմ թանկարժեք
հնարավորություն՝ բացահայտելու գիտակցության
օվկիանոսի խորքում թաքնված հոգու գանձերը: Ես
կփոխարինեմ երկրային կապվածությունները հոգևոր
կողմնորոշումներով և կխթանեմ իմ կամքն ու էներգիան՝
կյանքի նպատակին հասնելու համար՝ վստահ լինելով, որ
Դու միշտ կօգնես և կոգեշնչես ինձ անել այն, ինչ ճիշտ է:
Մենք չպետք է թույլ տանք, որ այս աշխարհը
վերահսկի կամ թելադրի մեզ, և չպետք է մոռանանք, որ

ոչինչ իրական և մշտական չէ, բացի Աստծուց, և որ
իրական երջանկությունը կայանում է Նրա հետ մեր
սեփական փորձառությունների մեջ:
Մեղիտացիայի սրբավայրում ես երկու մոմ եմ վառում
լուսաբացի մոմը և իմ արթնության մոմը
Իմ տաք կարոտի հրաշալի ծաղկեպսակները
շրջապատում են քո ամբողջական ներկայության ոտքերը
Քո բույրը, որը բխում է սիրո ծաղիկներից սրտիս
ծաղկամանում, թափանցում է կյանքիս ամեն մի անկյուն:
Իմ վախերի ու պատրանքների ստվերները
անհետացել են պարզապես Քո լույսի պայծառության
շնորհիվ, ո՛վ Աստված, որը ինձ ընդմիշտ արթնացրել է
մահկանացու գոյության երազներից:
Անընդհատ զգոնությամբ և դանդաղ աչքերով ես
անդադար կնայեմ քո անսահման դեմքին՝ խորհելով Նրա
դիմագծերի և երբեք չկրկնվող քաղցր
արտահայտությունների վրա:
Կյանքի և մահվան պարը միշտ ներկա է, բայց ես ինձ
ընդմիշտ կազատագրեմ՝ վերականգնելով իմ հոգևոր
եությունը: Եվ երբ փոթորիկները մոլեգնեն իմ շուրջը և
փորձությունները հանդիպեն ինձ, ես նավակս
կանցկացնեմ կյանքի գետի վրայով դեպի աստվածային
ափ:
Երբ դժվարություններն ու աղետները գան, ես
կամրապնդեմ իմ վճռականությունը և կսրեմ կամքս՝
դրանք հաղթահարելու համար: Եվ քանի դեռ ես
բարյացակամորեն եմ վերաբերվում ուրիշներին, Աստված
կտա ինձ ուժ, իմաստություն և առողջ դատողություն:
Աստծուն ճանաչելը կյանքի առաջին և
ամենակարևոր կարիքն է, քանի որ այն խաղաղություն է
բերում հոգուն և հանգստություն՝ սրտին: Աստված մեր
բոլոր ցավերի ու խնդիրների բուժիչ բալասանն է, մեր
բոլոր խնդիրների լուծումը և մեր բոլոր կարիքների
բավարարումը: Բաները, որոնց մեր սրտերը կարոտում
են՝ սեր, փառք, իմաստություն և առատություն, մենք այս

ամենը գտնում ենք Աստծո մեջ՝ բոլոր բարության և
օրհնությունների աղբյուրի:

Բոլոր փորձառությունները չափվում են դրանք
ընդունելու և հասկանալու ունակությամբ, ուստի ես
կարագացնեմ իմ զարգացումը՝ գիտակցաբար
ինտենսիվացնելով բոլոր փորձառություններս
կենտրոնացման ուժով:

Ես զգում եմ քեզ մտքերիս խորքում, զգում եմ քո
ներկայությունը իմ խորագույն զգացմունքներում և
տեսնում եմ քեզ ծաղկելիս իմ սիրո այգում:
Լցրու ինձ քո ներկայության բույրով, որպեսզի
կարողանամ վայելել քո օրհնյալ բույրը
Եկ ինձ մոտ երկնքից, աստղերից, մտքերից ու
զգացմունքներից այն կողմ, ցույց տուր ինձ քո
ամենասուրբ դեմքը և թույլ տուր ինձ զգալ քո
ներկայությունը իմ հոգում, իմ շուրջը և ամենուրեք:
Ես քեզ փնտրել եմ դարերի ու դարաշրջանների
ընթացքում, ցանկությունների ու նկրտումների
ճանապարհներին, և հիմա հասկանում եմ, որ դու
բնակվում ես իմ հոգում և ոգեշնչում իմ ամենասուրբ
զգացմունքները:

Այլևս մի՛ թաքնվիր ինձնից զգացմունքների, մտքերի և
հոգու զարկերակի ծաղիկների ետևում
Չարդարիր իմ հոգին Քո իմաստության գոհարներով,
փչիր ինձ մեջ Քո երանության քամիները, և հեռացրու
ինձնից այն խավարը, որը ծածկել է Քեզ իմ տեսադաշտից
և իմ ընկալումից:

Ո՛վ Դու, որ գտնվում ես աստղերից ու կապույտ
երկնքից այն կողմ, և մթնոլորտի շերտերից ու բոլոր
էակներից ու գոյություններից այն կողմ, ընդունիր իմ սիրո
շշուկները և ընկղմիր իմ էությունը Քո սիրով, Քո լույսով և
Քո խաղաղությամբ:

Կյանքի ուղին հետևյալն է՝ մի կողմում անգիտության
մութ հովիտն է, իսկ մյուս կողմում՝ իմաստության
հավերժական լույսը:

Հոգևոր աճի խոչընդոտներն են եսասիրությունը,
հպարտությունը, ագահությունը, զայրույթը և այլն: Այս
մուկ հատկանիշները մարդուն տանում կամ մղում են
ավելի խորը անգիտության, քան նա արդեն իսկ ունի:

Սակայն աստվածային կամքին
համապատասխանությունը հանգեցնում է ազատագրման
և շնորհում է այն երջանկությունը, որը մարդը փնտրում է
իրենից դուրս, նույնիսկ եթե այն գոյություն ունի նրա մեջ:
Բարենպաստ հնարավորությունների արևը կարող է
չփայլել իմ ճանապարհի վրա, և ուղին կարող է լինել
անմարդաբնակ, մռայլ և լի փորձություններով ու
նեղություններով, այնուամենայնիվ, ես կանեմ ամեն ինչ՝
մարտահրավերներին դիմակայելու և դիլեմաների
խավարից դուրս գալու համար՝ սրտումս գիտակցելով, որ
աստվածային լույսը կառաջնորդի ինձ և պայծառ կփայլի
իմ ճանապարհի վրա:

Իմ ամբողջ ուժը փոխառված է Քեզանից, Տե՛ր, և իմ
կյանքը ոչ մի արժեք կամ գոյություն չունի առանց Քո
իմաստության և գորության: Որքա՛ն մեծ ես Դու, և որքա՛ն
փոքր եմ ես:

Մենք միշտ չէ, որ պատճառ ունենք հպարտանալու
մեզնով որպես մարդիկ, բայց չպետք է թույլ տանք, որ մեր
սխալները մեզ հուսահատեցնեն: Մենք միշտ պետք է
նայենք մեր փորձությունների լուսավոր կողմին, սովորենք
մեր սխալներից և դիմենք Աստծուն՝ անկախ նրանից, թե
ինչ է պատահում մեզ հետ:

Քանի որ Աստված է գոյության միակ
կատարելությունը, ես կփորձեմ իմաստությունը քննել
անգիտության մեջ, առողջություն գտնել թուլության մեջ և
հանգստություն զգալ շփոթության մեջ:

Աստված իմ հոգում է և շուրջս՝ պահպանելով և
հսկելով ինձ, ուստի ես կցրեմ վախի ամպերը, որոնք
մթազնում են Նրա առաջնորդող լույսի ճառագայթը իմ
կյանքի հորիզոնում:

Տե՛ր, թույլ մի՛ տուր ինձ խստորեն քննադատել
ընկերներիս: Բայց եթե նրանք խորհուրդ են խնդրում
իրենց կատարելագործելու համար, թույլ տուր ինձ
խոնարհ առաջարկներ անել՝ հիմնված Քո
առաջնորդության և ոգեշնչման վրա: Հեգուլթամբ և
սիրով, առանց հարկադրանքի և պարտադրանքի, օգնիր
ինձ առաջնորդել նրանց, ովքեր սայթաքում են դեպի Քեզ:
Ուղղորդիր իմ հասկացողությունն ու ուժը, որպեսզի ես
կարողանամ խավարած բնությունները վերածել
լուսավորված աշակերտների, որոնք արտացոլում են Քո
իմաստության լույսը:

Այսօր ես կցանեմ իմաստության, առողջության,
բարգավաճման և երջանկության սերմերը իմ կյանքի
պարտեզում և շնորհակալ կլինեմ Աստծուն, երբ սրտիս
ցանկությունը իրականանա:

Ես կմաքրեմ միտքս՝ մտածելով, որ Աստված է
ղեկավարում իմ յուրաքանչյուր գործունեությունը:
Այսօր ես կաշխատեմ իմ կյանքում խաղաղություն և
հավասարակշռություն ցուցադրել իմ մտքերի, խոսքերի և
գործողությունների միջոցով, և ես կկենտրոնացնեմ իմ ողջ
ուժն ու կամքը՝ աստվածային կամքի հետ
ներդաշնակության հասնելու համար:

Ո՛վ Դու, որ թագավորում ես մեր սրտերի գահին,
միավորված Քո սիրով, ընդունիր մեր կարոտն ու մեր
հոգիների կարոտը: Օրհնիր մեզ բոլորիս, հեռացրու մեր
ճանապարհից խոչընդոտները և ցրիր մեր ներսից
անգիտության խավարը:

Թող Քո առաջնորդող լույսը փայլի մեր
ճանապարհների վրա: Արթնացրու մեր մտքերը և
ուրախացրու մեզ Քո մոտիկությամբ, և թույլ տուր մեզ
զգալ, որ Դու միշտ մեզ հետ ես:

Եղիր ազնիվ ինքդ քեզ հետ: Աշխարհը ազնիվ չէ քեզ
հետ, որովհետև սիրում է երեսպաշտությունը: Երբ դու
ազնիվ ես ինքդ քեզ հետ, կգտնես ներքին խաղաղության
ճանապարհը:

Ապրեք միայն ներկայով, այլ ոչ թե ապագայում: Արեք
ծեր լավագույնը այսօր և մի անհանգստացեք վաղվա
օրվա համար:

Տե՛ր, բոլոր նյութական նպատակները, որոնց մարդը
ծգտում է հասնել, նրան բերում են միայն մասնակի
ուրախություն, նույնիսկ եթե դրանք բոլորը պսակված են
հաջողությամբ: Բայց գտնելով Քեզ, Տե՛ր, ես կգտնեմ
լիակատար և երկարատև երջանկության աղբյուրը:
Հաճույք պատճառող նյութական իրերը մնում են
մտքից դուրս: Դրանք, իրենց պարզևած հաճույքների հետ
մեկտեղ, մտքի մեջ են մտնում պատրանքի և
երևակայության միջոցով:

Ինչ վերաբերում է մաքուր ուրախությանը, որը մեր
հոգիների էությունն է, այն կարելի է ձեռք բերել
ներդաշնակ մտածողության միջոցով, և այն մեզ մոտ է և
մեր հասանելիության սահմաններում:

Երբ զգայական հաճույքի արտաքին պատճառները
անհետանում են, դրանցից բխող ժամանակավոր
երջանկությունը անհետանում է դրանց հետ միասին, բայց
հոգու ներքին ուրախությունը չի անհետանում, եթե մարդը
գիտի, թե ինչպես ներդաշնակվել դրա հետ, կամ եթե
մարդը գիտակցաբար չի սահմանափակում իր մտքերը
անկայուն նյութական իրերի մեջ և այդպիսով չի դառնում
դժբախտ:

Հոգու ուրախությունը, որը Աստծո երանությունն է,
մշտապես նորացվող և հավիտենական է:
Այսօր ես կխնդրեմ ինքս ինձ համար խաղաղություն և
երջանկություն, և կամքով, խաղաղությամբ և սիրով
կպահպանեմ իմ իմաստության ամրոցը, և ես
կշնորհակալություն հայտնեմ Աստծուն և կբարձրացնեմ
Նրա առջև իմ հոգու երախտագիտությունը և իմ սրտի
նորոգված կարոտը:

Այն, ինչ ես կորցնում եմ աշխարհում, կորուստ չի լինի
իմ հոգու համար

Ես միշտ վստահությամբ և հավատքով կնայեմ
աստվածային առաջնորդության աստղին, որը երբեք մայր
չի մտնում իմ կյանքի երկնքում:

Տե՛ր, օրհնի՛ր մեր մտքերը, որպեսզի դրանք մեզ

հիշեցնեն Քո երանության մասին, օրհնի՛ր մեր
զգացմունքները, որպեսզի դրանք զգան Քո սերը, օրհնի՛ր
մեր ցանկությունները, որպեսզի դրանք կարոտեն այն
ամենին, ինչը հաճելի է Քեզ, օրհնի՛ր մեր ձգտումները,
որպեսզի դրանք մեզ մղեն հետապնդելու ամեն ինչ, ինչը
բարին ու ազնիվ է, և թույլ տուր մեզ գիտակցել, որ Դու ես
այն վերջնական երջանկությունը, որին կարոտում են մեր
սրտերը և որին ձգտում են մեր հոգիները:

Ես գիտեմ, որ իմ մտքերը կբերեն ինձ կամ ձախողում,
կամ հաջողություն՝ կախված նրանից, թե որ գաղափարն է
ամենաուժեղը իմ մտքում: Հետևաբար, ես կանեմ ամեն
ինչ՝ հիշելու համար, որ Աստված ինձ հետ է՝ օգնելով և
ոգեշնչելով ինձ պարզ մտածել:

Ո՛վ Տեր, լռության հայելու մեջ ես ամեն օր տեսնում եմ

խաղաղության դեմքը, Քո դեմքը, և ամեն օր ես
կաշխատեմ արթնացնել Քո սերն ու խաղաղությունը որոշ
սրտերում:

Օ՛, տիեզերական մայր, ես աստղերը կպոկեմ

գիշերային այգիներից և կառաջարկեմ դրանք որպես
սիրո նվեր քեզ: Երբ լիալուսնի մեջ նայում եմ քո պայծառ
դեմքին, քո քնքուշ ժպիտները ցրում են իմ
անհանգստությունները և լվանում իմ տխրությունները:
համոզվելու համար՝

Ես կվտարեմ տգիտությունը և կազատվեմ թերի
հասկացություններից, և կբարձրանամ նեղ հորիզոնների
ու սահմանափակ հեռանկարների նկուղից դեպի սիրո և
մարդկային կարեկցանքի ազատությունը:

Աստծո ներկայությունն առավել ակնհայտ է բարի

սրտեր և հոգևոր հակումներ ունեցողների մեջ, ովքեր
սիրում են Նրան և երբեք չեն մոռանում Նրան: Երբ
փոթորիկները մոլեգնում են և դժվարությունների

ալիքները ալիքվում են, նրանք կարող են իրենց կյանքի
նավակը ուղղորդել դեպի աստվածային
պաշտպանության անվտանգ ափերը:
Ես տիրապետում եմ ստեղծագործական ոգու ուժին և
կապի մեջ եմ տիեզերական մտքի հետ, և գիտեմ, որ
Աստված առաջնորդում է ինձ և օգնում է լուծել բոլոր
հարցերն ու խնդիրները:
Օ՛, իմ սիրելի Աստված, բաց աչքերով և մտքիս աչքով
կտեսնեմ Քեզ, կերկրապագեմ Քեզ ամենայն կարոտով ու
նվիրվածությամբ, կմտածեմ Քեզ մասին՝ կատարելով իմ
պարտականությունները, և կկանչեմ Քեզ սրտի լեզվով ու
հոգու շշուկով:

Մարդու բնույթից կարող է լինել վախենալ
հիվանդությունից կամ հավատալ, որ երբեք չի
ապաքինվի: Այս դեպքում նա պետք է ընդունի առողջ
ապրելակերպի սովորույթներ, որոնք կհանգեցնեն
ֆիզիկական և բարոյական բարեկեցության, և նա պետք
է նաև աղոթի Աստծո բուժիչ ուժի նկատմամբ ավելի մեծ
հավատքի համար: Եթե նա կարծում է, որ ձախողվել է և
չի կարող հաջողության հասնել որևէ ոլորտում, ապա
պետք է ամեն ջանք գործադրի՝ հասնելու այն
հաջողությանը, որին ձգտում է:

Աստծուն սիրողների հետ փոխազդեցությունն ու
հաղորդակցությունը սնուցում են մեր կարոտը,
հանգստացնում մեր սրտերը և բարձրացնում մեր
գիտակցության մակարդակը:
Ինքնորոշում

Այսօր ես կմտածեմ Աստծո մասին, ով ինձ կյանք է
տվել, քանի որ նյութական իրերի վրա կենտրոնանալը՝
Աստծուն լիովին անտեսելով, միայն նյութական
տառապանք և հոգևոր դժբախտություն կբերի:
համոզվելու համար՝

Այսօր ես կօգնեմ ինքս ինձ, որպեսզի կարողանամ
լավագույնս օգտագործել Աստծո կողմից ինձ տրված

ուժերը, և ես կխնդրեմ Աստծուն օգնել ինձ, օրհնել իմ
ջանքերը և հաջողություն պարգևել դրանց:
Երբ մարդկային կամքը առաջնորդվում է սխալով, այն
խաբում և մոլորեցնում է մեզ, բայց երբ առաջնորդվում է
իմաստությամբ, այն մեզ համապատասխանեցնում է
աստվածային կամքին: Հաճախ մարդկային կամքը
բախվում է աստվածային նպատակներին, ինչի
հետևանքով մենք կորցնում ենք այն հոգևոր
առաջնորդությունը, որն օգնում է մեզ խուսափել
տառապանքի անդունդը և տառապանքի թակարդները
ընկնելուց:

Ես կօգտագործեմ իմ բոլոր կարողություններն ու
տաղանդները՝ անելով այն ամենը, ինչը հաճելի է Աստծուն
և ծառայում է մարդկությանը:

Անավարտ գիտելիքը վտանգավոր է, քանի որ այն
կարող է որոնողին մղել ամբարտապանության և
ինքնաբավության, դադարեցնելով լուրջ որոնումը և հոգու
խորքը ընկղմվելը: Միայն նրանք, ովքեր ազատ են
ինքնագնահատականի զգացումից, աճում են իրենց
շնորհով և հոգևորությամբ, մինչև հասնում են Աստծուն
մոտենալու: Իրոք, անկեղծ երկրպագուները ազատ են
ունայնությունից և հեռու են հպարտությունից ու
կեղծավորությունից:

Երբ մարդը ճանաչում է իրեն և դիպչում իր հոգևոր
եությանը, նա զգում է ներքին ուրախություն, որը
ուղեկցում է նրան կյանքի բոլոր փորձառություններում և
բոլոր հանգամանքներում:

Այսօր ես կարթնացնեմ նախաձեռնողականության
ոգին և կակտիվացնեմ հաջողության հասնելու
ունակությունը՝ գիտակցելով, որ բոլոր ստեղծագործական
ուժերի աղբյուրը և բոլոր գիտելիքների աղբյուրը միշտ ինձ
հետ է:

Ես գիտակցում եմ, որ Աստծո զորությունն անսահման
է, և որ Նա ինձ ուժ է տվել հաղթահարելու կյանքի
դժվարությունները, որոնց ես բախվում եմ, և

հաղթահարելու իմ ճանապարհին կանգնած բոլոր
խոչընդոտները:

Ժամանակն է, որ մենք մեր սրտերն ու մտքերը
դարձնենք դեպի Աստված, որպեսզի վերջապես հասնենք
մեր երկնային տանը, որտեղ կգտնենք հանգիստ
անհանգստություններից և ազատություն ցավից:
Մենք ձգտում ենք ստանալ Աստծո կյանքի, արևի
լույսի, սննդի և Նրա մյուս բոլոր օրհնությունների
պարգևները, բայց չնայած Նրա առատ շնորհներին, որոնք
Նա շնորհում է մեզ, որքա՛ն քչերն են հիշում Նրան:
Տիեզերական օրենքի Աստված, թույլ տուր ինձ կրել
աղետներից ծնված սպիներս որպես Քո
արդարադատության օրհնյալ ձեռքերի արժանի նշաններ:
Թող իմ ամենօրյա դժվարությունները ծառայեն որպես
պատրանքների հակաթույն և ազատեն ինձ աշխարհիկ
երկարատև երջանկություն ձեռք բերելու սպասումից:
Կցանկանայի, որ ուրիշների դաժանության
պատճառով թափած արցունքներս լվացնեին մտքիցս
թաքնված որոշ անմաքրություններ
Կուգեի, որ խռովության քլունգներից յուրաքանչյուր
սուր հարված նոր խորություններ բացեր իմ մեջ
Աստվածային կարոտը պետք է նման լինի խորջրյա
զոնդի, որը սուզվում է հոգևոր ընկալումների օվկիանոսը:
Նրանք, ում ներքին տեսլականը բացվել է
խորհրդածության միջոցով, զգում են Աստծո
ներկայությունը իրենց սրտերում:
Տե՛ր, օգնիր ինձ վերափոխել իմ գիտակցությունը
սահմանափակումներից ու թույլ մտքերից դեպի այն
վստահ գիտակցությունը, որ Դու միշտ ինձ հետ ես,
աջակցում ես ինձ և ոգեշնչում գեղեցիկ մտքերով ու վեհ
ընկալումներով:
Տե՛ր, օգնիր ինձ վերափոխել իմ գիտակցությունը
սահմանափակումներից ու թույլ մտքերից դեպի այն
վստահ գիտակցությունը, որ Դու միշտ ինձ հետ ես,

աջակցում ես ինձ և ոգեշնչում գեղեցիկ մտքերով ու վեհ
ընկալումներով:

Թող հիշեմ քեզ, Տե՛ր, հավասարապես՝ դժվարության
և հեշտության, հիվանդության և առողջության,
տգիտության և իմաստության մեջ:

Ես հավիտյան կպահեմ Աստծո հանդեպ իմ սիրո և
Նրա հանդեպ իմ կարոտի հիշողությունը, որպեսզի այդ
փայլի մեջ կարողանամ տեսնել Նրա անչափ գեղեցիկ
դեմքը:

Երբ դեմքի ժպիտը կատարյալ ներդաշնակության մեջ
է սրտի ժպիտի հետ, հոգու ժպիտը փայլում է:

Օ՛հ, իմ սիրելի Աստված, ես կերկրպագեմ քեզ
արթնության առավոտյան, գործունեության կեսօրին,
ծերության մթնշաղին և վերջնական հրաժեշտի գիշերը:
Իմ ներքին զգայարանների հպումներով այսօր ես
կկարգավորեմ իմ հոգևոր ռադիոն տիեզերական
հեռարձակման հաճախականություններին, որպեսզի
ազատվեմ անհանգստության աղմուկից և լսեմ
աստվածային սիրո հիմնը:

Նույնիսկ ամենահավատարիմները երբեմն կարծում
են, որ Աստված չի պատասխանում իրենց աղոթքներին,
բայց Նա պատասխանում է լուռ և հոգևոր օրենքի
համաձայն: Աղոթքը պետք է լինի անկեղծ,
մտադրությունը՝ մաքուր և նպատակասլաց՝ օրհնյալ
պատասխան ստանալու համար:

Տե՛ր, թույլ տուր ինձ խաղաղության բալասան
առաջարկել ցավող սրտերին, որպեսզի նրանք քաղցր
մխիթարություն գտնեն Քեզ մոտ: Դարձրու ինձ
հանկարծակի արևի շող բոլոր վշտացած հոգիների
համար, կենսատու անձրև չորացած մտքերի համար և
բարության պարզև նրանց, ովքեր վատ են վերաբերվում:
Հաջող սկիզբ դեպի երջանկությունը պահանջում է
ճիշտ ապրելակերպ, առողջ մտածողություն, հոգևոր
կողմնորոշում և խորը հավատ Աստծո հանդեպ:

Հոգևոր ուրախությունից զուրկ կյանքը ծանծրալի
կյանք է, զուրկ փայլից, և դրա բեռները ուժասպառ են ու
ծանր:

Հնարավորության դեպքում հեռացեք աշխարհի
աղմուկից ու եռուզեռից և փնտրեք հանգիստ վայրեր,
որտեղ կարող եք մենակ լինել և մտածել Աստծո մասին:

Ուր էլ որ թյուրըմբռնման և անհամաձայնության
խավարը մնա, այնտեղ ես կտարածեմ իմ սիրո և
խաղաղության լույսը

Այս աշխարհը տարօրինակ է, քանի որ դրանում ամեն
ինչ ենթակա է փոփոխության և վերափոխման, և այդ
պատճառով մարդը չպետք է իր երջանկության նավը
խարխիսի դնի այս աշխարհի ափերին:

Մենք ապրում ենք մի զարմանալի աշխարհում:
Նրանք, ում կյանքի միակ նպատակը ուտելն ու խմելն է,
վայելելը և քնելը, իրական պատկերացում չունեն
մարդկային կյանքի հրաշքների մասին:

Տե՛ր, ուղղորդիր մեր ուրախությունների հոսանքները,
որպեսզի դրանք չկորչեն կարճատև զգայական
հաճույքների ավազների մեջ:

Մի՛ թույլ տուր, որ մեր կարեկցանքի հոսքերը
չորանան ու գոլորշիանան եսասիրության անպտուղ
անապատներում

Թող մեր զգացմունքների ալիքները խառնվեն քո սիրո
անսահման լճի հետ

Թող մեր կյանքի գետերը լայնանան, և դրանց ջրի
մակարդակը բարձրանա Քո օրհնությունների առատ
անձրևների հետ, և թող դրանք անցնեն կարեկցանքի,
գոհաբերության և ուրիշների զգացմունքների նկատմամբ
հաշվի առնելու անծայրածիր հարթավայրերով, որպեսզի
վերջապես հոսեն՝ մաքուր և պարզ՝ դեպի Քո օրհնյալ
ծովը:

Նա, ով աղոթում է հաջողության համար և միևնույն
ժամանակ ինքն իրեն ասում. «Չեմ կարծում, որ
կհաջողեմ», չի հաջողի:

Աղոթքը պետք է մատուցվի ջերմեռանդ հավատքով և
խոնարհ սրտով, որպեսզի աստվածային լույսերը փայլեն
և երկնային օրհնությունները իջնեն
հնչալես անհնար է խոսել փչացած հեռախոսով,
այնպես էլ անհնար է մարդու համար արդյունավետորեն
տարածել իր աղոթքները մտավոր սարքի միջոցով, որը
խափանվել է անհանգստության, անհանգստությունների,
դժգոհության և անցողիկ բաների նկատմամբ
կապվածության մուրճերի հարվածներից:
Խորը հանգստության և նուրբ, կառուցողական
թրթռումների հետ հանգիստ ներդաշնակության միջոցով
մտավոր ապարատը կարող է վերանորոգվել և
կարգաբերվել այնպես, որ դրա հոգևոր ընդունման ուժը
բազմապատկվի, և այդպիսով հնարավոր լինի
արդյունավետորեն և արդյունավետորեն փոխանցել
սրտառուչ ուղերձներ Աստծուն և ստանալ օրհնյալ
պատասխան Ամենայն Լուդից, Արձագանքողից:
Լողացեք և լողացեք անսահման խաղաղության և
երջանկության օվկիանոսում՝ ձեր ներսում եղած
երազանքներից այն կողմ:
Օ՛հ, Գերագույն Արարիչ
Երկնքում փայլող աստղերը, լեռները և բոցավառվող
արևի վառարանը ձեր ամբողջական ներկայության
արտահայտություններից և դրսևորումներից մի քանիսն
են:

Աստծուն հեշտ է գտնել Նրա մասին անընդհատ
խորհրդածելով, Նրան ճանաչելու անկեղծ ցանկությամբ և
Նրան ուղղված սրտանց աղաչանքով: Նա ամենամեծ
գանձն է, որը արժանի է փնտրելու և ուսումնասիրելու
հոգու հանքում:

Երբ այրվող կարոտի լուցկու հատիկը հարվածում է
կարոտող հոգու պատին, որոնողի սրտում ծնվում է
աստվածային սիրո բոցը:

Տե՛ր, գեղեցիկ իրերը գեղեցիկ են, որովհետև
գեղեցկությունը փոխառել են Քո գեղեցկությունից, որն

անհամեմատ ավելի գեղեցիկ է, քան բոլոր տեսանելի
գեղեցկությունները՝ թե՛ բնության մեջ, թե՛ մարդկանց մեջ:
Հրաշալի է սիրել Աստծուն և սիրել Նրա ծառաներին:

Երբ մենք գտնում ենք Նրան, մենք զգում ենք Նրա սերը
բոլորի մեջ: Տիեզերքում սիրո ուժից մեծ ուժ չկա:
Երբ երկու կամ ավելի մարդիկ դառնում են ողջ կյանքի
ընկերներ, դա մաքուր սիրո կամ հոգու բարեկամության
դրսևորում է:

Տե՛ր, տուր ինձ Քեզ մոտ լինելու ուրախությունը,
որպեսզի կարողանամ բոլորի հետ կիսվել այդ մեծագույն
ուրախությամբ, և թույլ տուր ինձ տեսնել Քո լույսը, որի
տեսողությունը բուժում է սիրտը և ցրում
անհանգստությունների ստվերը:

Թող իմ սիրելի թռչունը փախչի ինքնասահմանված
սահմանափակումների վանդակից և սավառնի
ազատության աշխարհում՝ երգելով հոգու հիմնը, որի
արձագանքը կանդորադառնա բոլոր սիրող սրտերի և
ներդաշնակ մտքերի վրա:

Թող մեր հոգևոր ընկալումների քամիները կրեն մեր
աղաչանքների բույրը և մեր աճող կարոտի բույրը Քեզ, ո՛վ
Տեր:

Երբ ես ինչ-որ բան էի ուզում, ես ուրախ էի, երբ այն
ստանում էի, և ես կրկին ուրախ էի, երբ այն տալիս էի
ուրիշին:

Աստված չի պատասխանում գաղջ աղոթքներին, այլ
Նա անկասկած գալիս է Նրանց մոտ, ովքեր խորապես և
անկեղծորեն աղերսում են Նրան և կանչում են Նրան
հավատքով լի սրտերով:

Հետևելու դրական կանոններն են՝ բարությունը,
անկեղծությունը, ազնվությունը, ուրիշների հանդեպ սերը,
մտադրությունների վերանայումը և
ինքնատիրապետումը:

Տե՛ր, բացիր մեր սրտերի բողբոջները և թող մեր
սրտերում պահված սիրո բույրը սավառնի Քեզ
հանդիպելու կարոտի թևերի վրա:

Ուղարկիր, Տե՛ր, Քո իմաստության արևի
ճառագայթները՝ ինձ առաջնորդելու իմ ուրախալի
նվաճումների օրերին, և Քո ողորմության լուսնի լույսը՝
ամեն անգամ, երբ քայլում եմ վշտի մութ գիշերներով:
Բուրավետ, ծաղկող գաղափարները աճում և
բացվում են սրտանց աղաչանքների սերմերից և ոռոգվում
են թարմացնող խորհրդածական զգացմունքների ցողով:
Երբ մենք մոռանում ենք փոքրիկ «ես»-ի մասին՝
փոխանակելով բարեկամական ծառայություններ, մեր
գիտակցությունը կընդլայնվի, և մենք կտեսնենք մեկ մեծ
«ես»-ի աշխատանքը մեր միջոցով:
Իսկական բարեկամությունը լույսն է, որով մենք
կարող ենք օգնել միմյանց կյանքի ճանապարհին:
Ես այս աշխարհում տեսնում եմ շատ դաժանություն,
կոպտություն և զգացմունքների նկատմամբ անտեսում, և
ես որևէ արդարացում չեմ գտնում այդ վարքագծերը
ավելացնելու համար: Եթե դա անեի, կվնասեի ինքս ինձ:
Նավարկեք ձեր խորհրդածական նավակը մտավոր
խառնաշփոթի և զգայական շեղումների անհանգիստ
ջրերի վրայով
Տխրությունը բազմապատկում է տխրությունը, և
տխրության դեմ ամենաարդյունավետ դեղամիջոցը
աստվածային ներկայությանը դիպչելն է, որը մխիթարում
է հոգին և ուրախացնում միտքը:
Աստվածային բժիշկ, հեռացրու հիվանդությունը մեր
մարմիններից, լայնացրու մեր մտքերի հորիզոնները և
ազատիր դրանք թուլությունից ու փխրուկությունից, և
ցրիր խավարը մեր հոգիներից Քո ներկայության պայծառ
լույսով:
Աստծո ճանապարհը սալարկված է ճշմարտությամբ,
անկեղծությամբ, անսասանությամբ, համառությամբ,
կենտրոնացմամբ, սիրով, կարոտով,
նպատակասլացությամբ և հավատքով:

Երբ մարդկային մեթոդները անբավարար և
անարդյունավետ են դառնում, մենք պետք է դիմենք
Ամենակարող Աստծուն և խնդրենք Նրա օգնությունը:

Ես միակ պատասխանատուն եմ իմ
գործողությունների և վարքի համար, քանի որ ոչ ոքի չեն
հարցաքննի կամ պատասխանատվության չեն ենթարկի
դրանց համար:

Երբ աստվածային շնորհի արևը փայլում է մեր
կյանքի հորիզոնում, օրհնությունները առատանում են,
իսկ սահմանափակումները՝ անհետանում:

Լռության աղբյուրից ես կքաշեմ աստվածային
իմաստության մաքուր, զուլալ ջրերը՝ իմ հոգևոր ծարավը
հագեցնելու համար:

Ես անջատեցի մտքիս լարերը զգայարանների նեղ,
փոքր տարածքից և միացրի դրանք անսահման հոգևոր
ընկալումների աշխարհին, և հասկացա, որ ապրում եմ
Աստծո լույսով, որը պարուրել է ինձ և թափանցել է իմ
եղբայրական յուրաքանչյուր ատոմի մեջ, և իմ հոգին լցվել է
Աստծո սիրով ու խաղաղությամբ:

Հոգևոր հանգստության հայելու մեջ ես կտեսնեմ
Աստծո դեմքը

Տե՛ր, բացահայտիր ինձ իմ գոյության գաղտնիքը և
օգնիր ինձ զգալ Քո մշտական ներկայությունը իմ մեջ և
շուրջս:

Այսօրվանից ես կձգտեմ ճանաչել Աստծուն՝ առանց
անտեսելու իմ աշխարհիկ պարտականությունները,
որոնք ես արդեն կատարում եմ Նրան հաճեցնելու համար:

Ամեն օր ես ջրում էի այն սերմերը, որոնք Աստված
ցանել էր իմ հոգու հողում, և երբ Նրա ողորմության արևը
փայլում էր դրանց վրա, սերմերը ծլում էին, աճում և
բերում բավարարվածության ու բավարարվածության
օրհնյալ բերք:

Մի անգամ Աստծո մարդկանցից մեկը լողանում էր
գետում, երբ մեկ այլ մարդ եկավ և սկսեց լվանալ իր ձին
այդ արդար մարդու մոտ՝ դիտավորյալ և անզգուշորեն

ջուր ցողելով նրա վրա: Սրբի աշակերտները զայրացան և ցանկացան հարվածել հարձակվողին և վռնդել նրան, բայց նրանց ուսուցիչը ասաց, որ դա չանեն, այլ թողնեն նրան հանգիստ:

Հանկարծ ձին հարվածեց իր տիրոջը՝ կոտրելով և պոկելով նրա մի քանի ատամները: Բարի մարդը սիրով մոտեցավ նրան և սկսեց հոգ տանել ու բուժել նրան: Բնության խիստ օրենքն էր, այլ ոչ թե սուրբը, որ պատժեց մեղավորին:

Աստված և Նրա համընդհանուր օրենքները անխոնջ և անընդհատ աշխատում են՝ անարդարությունը վերացնելու բոլոր նրանցից, ովքեր վստահում են Աստծուն, փնտրում են Նրա օգնությունը, օգնում և խրախուսում միմյանց կյանքի ուղիներում:

Ես գիտակցում եմ, որ այս աշխարհում իմ աշխատանքը հանգեցնում է ինքնակատարելագործման, քանի դեռ ես ձգտում եմ ուսումնասիրել բոլոր հասանելի հնարավորությունները և օգտվել դրանցից:

Խաղաղությունը հոգևորականության նշան է:

Հետևաբար, ես իմ հոգևորությունը կչափեմ այն խաղաղությամբ, որը ես զգում եմ իմ ներսում:

Տե՛ր, թույլ տուր ինձ հասկանալ, որ Քո իմաստությունը պահպանում է իմ հասկացողությունը, և որ Քո ամենուրեքությունը թափանցում է իմ կյանքը: համոզվելու համար՝

Պահպանելով իմ առողջությունն ու կենսունակությունը, ինչպես նաև հավատարիմ մնալով բարոյական արժեքներին՝ ես օգնում եմ մարդկությանը իմ կենսակերպի միջոցով:

Երբ կույր էի, չէի կարողանում գտնել մի դուռ, որը տանում էր դեպի քեզ, բայց հիմա, երբ դու բացեցիր աչքերս, ես դռներ եմ գտնում ամենուրեք:

Քո պայծառ տեսքի արշալույսով կարոտիս վարդերը կծաղկեն սրտիս պարտեզում, և ես այդ վարդերից ծաղկեպսակ կհյուսեմ ու կդնեմ քո օրհնյալ շեմին:

Ո՛վ Տեր, երբ Քո սիրո ճառագայթները փայլում են իմ
հոգևոր տարածության մեջ, անգիտության մշուշը ցրվում
է, և անորոշության ամպերը անհետանում են:

Օ՛, լույսի աղբյուր, դու թաքնված ես տիեզերական
ճառագայթների պատերի ետևում: Բացիր իմ
տեսողության պատուհանը, որպեսզի տեսնեմ քո
դրսևորումը ամենուրեք:

Ես առաջին հերթին և միշտ կխնդրեմ
անվտանգություն և պաշտպանվածություն՝ անընդհատ
մտածելով, որ միշտ գտնվում եմ Աստծո պաշտպանության
տակ:

Իմ սիրելի Աստված, եթե ես շեղվում եմ ճիշտ
ճանապարհից, բռնիր իմ ձեռքը և ուղղորդիր ինձ դեպի
այն: Եթե ես ձախողվում եմ, օգնիր ինձ հաջողության
հասնել: Եվ ամենակարևորը, եթե ես անտեղյակ եմ, օգնիր
ինձ իմաստություն ձեռք բերել:

Երջանիկ լինելու վճռական որոշումը կօգնի ձեզ: Մի
սպասեք, որ հանգամանքները փոխվեն՝
պատկերացնելով, որ ձեր խնդիրները այնտեղ են: Եվ մի
թողեք, որ դժբախտությունը դառնա ձեր կյանքի
սովորական մասը, որպեսզի այն բացասաբար
չանդրադառնա ձեզ և ձեր շրջապատի մարդկանց վրա:
Եթե դուք երջանիկ եք, դա օրհնություն է ձեզ և ուրիշների
համար: Եթե դուք ունեք երջանկություն, ապա դուք ունեք
ամեն ինչ, և ձեր երջանկությունը նշանակում է, որ դուք
ներդաշնակության մեջ եք Աստծո հետ:

Երեկվա մեր արածը որոշեց մեր ներկայի բնույթը, իսկ
մեր ներկայի գործողությունները կորոշեն, թե ինչպիսին
կլինի մեր վաղը:

Անգիտությունը նախ պետք է վերացվի մեր ներսից,
իսկ հետո դրա ներկայությունը կանհետանա մեզանից
դուրս:

Բոլոր անցողիկ հաճույքներն ու ժամանակավոր
նկրտումները ես օգտագործում եմ որպես փայտիկների

խուրճ՝ աստվածային գիտելիքի հավերժական բոցը
վառելու համար:

Աստված կհայտնվի ինձ, եթե Նրա մասին իմ
մտածողությունն ավելի ուժեղ լինի, քան ներխուժող
մտքերն ու բոլոր մտավոր շեղումները:

Ես կլցնեմ սիրտս հոգու շշուկով ակիքներով և կարոտի
թարմացնող, ճառագայթող ջուրը կթափեմ ծարավ
հոգիների բաժակների մեջ:

Ալիքը պետք է զգա իրեն պահող անծայրածիր
օվկիանոսի հպումը, ես զգում եմ ոգու ամենուրեք
ընդգրկող օվկիանոսը, որի անսահման խորություններում
լողում է իմ գիտակցությունը:

Ես կջանամ պարզել այն դիմակների ետևում
թաքնված ճշմարտությունը, այդ դեպքում ես չեմ լինի
արտաքին ուժերի ողորմածության տակ:

Ես հավատում եմ, որ օգնությունը կգա, երբ այն
ամենաշատն է անհրաժեշտ, քանի որ աստվածային
օրենքը արդյունավետորեն գործում է
Ի՞նչ իմաստ ունի կյանքը, եթե այն գերծ է մեր առջև
ծառացած դժվարություններից և մարտահրավերներից,
որոնց բախվում ենք:

Տխրությամբ և հուսահատությամբ պարուրված մի
.պահի ես լսեցի քո շնչացող ձայնը
Իմ պաշտպանող արևը հավասարապես փայլում է քո
կյանքի ամենապայծառ և ամենամութ ժամերին:
Հավատա, ժպտա և թող իմ բուժիչ լույսը փայլի քո
ժպիտների թափանցիկության միջով:

Ո՛վ Տեր, միացրու մեր սրտերը աստվածային սիրո
տաճարում, որտեղ Քո գերագույն ներկայությունը փայլում
է իր ողջ փառքով ու շքեղությամբ:

Թույլ տուր մեզ գիտակցել, որ դու միակ նպատակն ես,
որին մենք ձգտում ենք հասնել: Մի՛ մոռացիր մեզ, նույնիսկ
եթե մենք մոռանանք քեզ, և հիշիր մեզ, նույնիսկ եթե մենք
չհիշենք քեզ:

Մեր կարոտը քո հանդեպ կարող է գալ ու գնալ, փայլել
ու մարել, բայց դու հավատարիմ ես մնում ուխտին
հավիտյան, ո՛վ բարի և սիրող:
Ընդունիր մեր հոգիների կարոտը և մեր սրտերի սերը,
Տե՛ր

Ես նետեցի սիրո ցանցս գիտակցության օվկիանոսը և
որսացի թանկարժեք որս
Խնդրում եմ Քեզ, Տե՛ր, որ իմ հոգու լույսը խառնվի Քո
մեծ լույսի հետ և որ իմ սիրտը բաբախի Քո աստվածային
սիրով, որպեսզի կարողանամ տարածել Քո լույսն ու սերը
բոլոր ներդաշնակ հոգիների մեջ:

Այսօր ես ժամանակ կնվիրեմ Աստծո հետ լինելուն՝
անտեսելով ապարդյուն մտքերը և մերժելով կեղծ
պատրանքները:

Ուրախության ճառագայթները, որոնք լցնում են իմ
հանգստության երկինքը, ազդարարում են քո օրհնյալ
գալուստը: Անկախ նրանից, թե դու կհայտնվես հիմա, թե
ուշ, ես անպայման մի օր կհանդիպեմ քեզ, քեզ, ում սիրում
է իմ սիրտը և ում կարոտում է իմ հոգին:

Կան երկու տեսակի միջավայրեր՝ ներքին միջավայր և
արտաքին միջավայր: Ես կպաշտպանեմ ինձ
բացասական ազդեցություններից և կձգտեմ
ճշմարտության և արդարության:

Ես գիտակցում եմ, որ այս աշխարհում ավելի շատ
բարություն կա, քան չարիք, քանի որ Աստված գոյության
ամենամեծ ուժն է:
:դիզայն

Ամեն օր ես ակտիվ կլինեմ և՛ մտավոր, և՛ ֆիզիկական
մակարդակներում, քանի որ մտավոր լճացումը և
ֆիզիկական անգործությունը երկուսն էլ վնասակար են
հոգևոր առաջընթացի համար:

Օ՛, իմ սիրելի Աստված, բացիր ինձ համար այն աչքը,
որը ոչինչ չի տեսնում գոյությունում Քեզանից բացի, և
ոչինչ չի տեսնում ողջ գեղեցկությամբ, բացի Քո
ամենափառահեղ գեղեցկությունից:

Մեզ խաբեց երկրային գոյության անցողիկ որսորդը,
երբ մենք լողում էինք կեղծ անվտանգության և
պաշտպանվածության մակերեսային ջրերում, մահացու
անգիտության ցանցը շրջապատեց մեզ:

Ո՛վ Ամենողորմած, ազատի՛ր մեզ աշխարհիկ
ցանկությունների ու նկրտումների վտանգավոր ցանցից և
օգնի՛ր մեզ խորանալ աստվածային հաղորդակցության
խաղաղ խորքերը, որպեսզի մենք ընդմիշտ փրկվենք
պատրանքի ցանցերից և խաբեության թակարդներից:

Ես զգում եմ, որ շրջապատված եմ Աստծո լույսի
աուրայով, որտեղ տիրում է հանգստություն,
խաղաղություն և հոգևոր ուրախություն:

Ես կլվանամ անգիտության ցեխը, որպեսզի հոգու
մաքուր լույսը փայլի իմ միջով

Մեկը կարող է նյութապես, բարոյապես և
հոգևորապես ձախողվել, սակայն եթե նա կրկնապատկի
իր ջանքերը և հաստատի, որ աստվածային լույսը փայլում
է իր վրա, նա ավելի մոտ կգգա Աստծուն, և նրա

հանգամանքները կբարելավվեն: Աստված
պատասխանում է անկեղծ աղոթքներին և դրական
մտածողությանը, և սա հաջողության ճանապարհին
խոչընդոտները հաղթահարելու արդյունավետ միջոց է:

Մինչև մարդը գործելը նա ունի ազատ կամք, բայց
գործողությունից հետո հետևանքները կհետևեն՝ անկախ
նրանից, թե դա նրան դուր է գալիս, թե ոչ: Սա կարմայի
օրենքն է: Հետևաբար, իմաստուն է մտածել նախքան
գործելը:

Նրանք, ովքեր ցանկանում են խաղաղություն և
համտեսել աստվածային քաղցրությունը, պետք է վճարեն
գինը, և այդ գինը անհրաժեշտ ժամանակի նվիրումն է
հանգստություն զարգացնելուն և խաղաղություն

ստեղծելուն: Սթրեսը հաղթահարելու
ամենաարդյունավետ միջոցը ներքին խաղաղության,
ուրախության և անդորրության հետ ներդաշնակության
հասնելն է:

Տե՛ր, իմ ձեռքերը աշխատում են քեզ համար: Դու ինձ
դեր ես նշանակել այս աշխարհում, և ամեն ինչ, ինչ անում
եմ, անում եմ քո պատվին:

Երբ մենք մեր կյանքը հանձնում ենք Աստծուն, մենք
տեսնում ենք, որ կյանքը վերածվում է գեղեցիկ
սիմֆոնիայի: Եվ եթե մենք փորձենք զգալ Աստծո
ներկայությունը մեր բոլոր առաջադրանքները
կատարելիս, մենք կտեսնենք, որ Նա ամեն օր ընտրում է
մեզ համար որոշակի պարտականություններ և օգնում է
մեզ կատարել դրանք:

Հոգու արժանիքները ցույց տալու մեջ է խաղաղ
ապրելու միակ ճանապարհը: Մեր մեջ է տունը դրախտի
վերածելու ուժը:

Ես կհաղթահարեմ հպարտությունը խոնարհությամբ,
ատելությունը՝ սիրով, հուզմունքը՝ հանգստությամբ,
եսասիրությունը՝ անձնուրացությամբ, չարը՝ բարով,
անտեղյակությունը՝ գիտելիքով և անհանգստությունը՝
Աստծո մասին մտածելու և խորհրդածելու
խաղաղությամբ:

Մեր բոլոր գործողությունները պետք է առաջնորդվեն
հոգևոր գիտակցության ներքին ծայնով
Ավելի լավ է պարզեցնել մեր կյանքը: Ես տեսել եմ
լուսավորյալ մարդկանց, ովքեր խնայողաբար են
վերաբերվում իրենց սննդին, ապրում են մանրակրկիտ
պայմաններում, բայց ունեն մարմիններ, որոնք լի են
ակտիվությամբ և կենսունակությամբ, քանի որ նրանք
մարզել են իրենց միտքը, որպեսզի նրանք չապավինեն
առողջության և բավարարվածության արտաքին
աղբյուրներին:

Հանգստության ինքնաթիռով թռչիր իմաստության
ամենաբարձր գագաթների վրայով և թափառիր
հավերժական գեղեցկության և նորացված երջանկության
երկրում:

Հեռու պահիր ինձ չարից, Տե՛ր, և օրհնիր ինձ, որ չար
չլսեմ չար, չտեսնեմ չար, չար չխոսեմ, չար չշնչեմ, չար
չդիպչեմ, չար չպահեմ և չար չմտածեմ:
Մեզ հետ եղիր ամեն օր, Տե՛ր, որպեսզի կարողանանք
կատարել մեր պարտականությունները՝ գոհունակ
հոգիներով և Քո սուրբ ներկայությամբ օծված սրտերով:
Մենք դիմում ենք հոգևոր ուսմունքներին, քանի որ
ուզում ենք ազատվել մեր տառապանքներից: Աշխարհիկ
մեթոդներն ու մոտեցումները լուծում չեն: Աստված է
լուծումը: Ժամանակն է, որ մարդկությունը արթնանա և
իմաստության լույսով ցրի անգիտության խավարը:
Կյանքում ամենամեծ բանը մաքուր խղճի սրբավայրում
ապրելն է:

Գրեթե բոլորը զգում են, որ հոգևոր առաջընթաց չեն
գրանցում, այսինքն՝ չեն փոխվում կամ չեն
կատարելագործվում իրենց ջանքերի ջնայած: Շատ
գործոններ կարող են խոչընդոտել մեր առաջընթացին, և
մեր պարտականությունն է կյանքին նայել օբյեկտիվորեն,
քննադատաբար և վերլուծաբար՝ այդ գործոնները
բացահայտելու և սովորելու, թե ինչպես դրանք լուծել և
հաղթահարել:

Նա, ով հոգեբանական և նյութական օգնություն է
ցուցաբերում ուրիշներին և ում սիրտը լի է բարությամբ ու
կարեկցանքով, կհամոզվի, որ իր տվածը վերադառնում է
իրեն:

Ցանկությունների ծառը: Ի՞նչ է ձեռք բերվել:

Շատ վաղուց մի բարեպաշտ ճգնավոր ապրում էր մի
երկրում և տարիներ շարունակ լեռների միջով
ճանապարհորդում էր՝ փնտրելով մի հազվագյուտ ծառ,
որը կոչվում էր Ցանկությունների ծառ:

Լեգենդն ասում է, որ այս զարմանահրաշ ծառերը
տնկվել են Դրախտի նիմփաների կողմից և միայն
ասկետների կողմից են հանդիպում՝ որպես պարգև խիստ
հոգևոր կարգապահության խստապահանջ կիրառման
համար: Ասում են, որ այս ծառերն ունեն գորություն
կատարելու նրանց ցանկություններն ու իղձերը, ովքեր
նստած են իրենց ճյուղերի տակ:

Այս ճգնավորը խորը սրտում գգում էր, որ արժանի է
գտնել այդ ծառը՝ շնորհիվ իր անխոնջ ջանքերի,
դժվարությունների կամավոր ընդունման և իր համար
սահմանված խիստ կարգապահությանը հավատարիմ
մնալու: Սակայն այս բոլոր գործողություններից և
վարժություններից անկախ, կային դասեր, որոնք նա դեռ
պետք է սովորեր: Չնայած նա ցանկանում էր
լուսավորություն, նա նաև ուներ այլ, ոչ այնքան կարևոր
ցանկություններ:

Այդ ցանկությունների թվում էր Ցանկությունների
Ծառը գտնելու կարոտը: Անհարթ լեռնային արահետները
մաշել էին նրա ոտաբոբիկ ոտքերը՝ իր սրտի ցանկության
առարկայի և իր խորագույն կարոտների կատարման
անդադար որոնումների ժամանակ: Նրա ներքին
զգացողությունը անընդհատ վստահեցնում էր նրան, որ
իր ցանկությունը կկատարվի, և որ ծառը սպասում է իրեն
որպես բնական պարգև իր հոգևոր ջանքերի համար,
որոնք գերազանցում էին սովորական մարդու
կարողություններն ու տոկունությունը:

Մեր ընկերը ճիշտ էր իր ինտուիցիայում: Բարձր
լեռների հովիտներից մեկում նա գտավ լայն տերևներով
մի ծառ և իր խորաթափանցությամբ անմիջապես
հասկացավ, որ դա այն գանձն էր, որը միշտ փնտրել և
ցանկացել էր գտնել:

Անհամբերությամբ և անմիջապես նա մոտեցավ ծառի
հյուրընկալ ճյուղերին և նստեց դրա տակ: Այս եզակի
ծառի արտասովոր ուժը զգալու համար նա փակեց
աչքերը և ինքն իրեն ասաց. «Եթե սա իսկապես
ցանկությունների ծառ է, ապա թող այն դառնա ամուր
ամրոց ինձ համար»:

Հենց որ այդ միտքն անցավ նրա մտքով, ծառի կողքին
հայտնվեց մի հոյակապ պալատ՝ շրջապատված փարթամ
այգիներով, որոնք լի էին թարմ վարդերով, բուրավետ
ռեհանով և բարձր ծառերով:

Նա ուրախացավ այս հրաշքով և համակվեց իր
ամենանվիրական ցանկության իրականացման էքստազի
զգացումով, քանի որ վերջապես գտել էր այն ծառը, որը
միշտ փնտրում էր: Նա երկար չսպասեց, նախքան իր
հաջորդ ցանկությունը հայտնելը՝ ասելով. «Ես ուզում եմ
շուրջս տեսնել օրիորդների մի երգչախումբ, որը ինձ
մատուցում է ամենաընտիր և ամենահամեղ ուտեստները
ոսկե սկուտեղների վրա և մատուցում է ինձ այնպիսի
խմիչքներ, որոնք ավելի հաճելի են, քան արծաթե
սափորները բաժակների մեջ, որոնք փայլում են ինչպես
փայլուն ոսկի»:

Աչքի թարթման մեջ նրա ցանկությունը կատարվեց,
երբ նա իր առջև տեսավ ոսկե ափսեների վրա
մատուցված ամեն տեսակի համեղ ուտեստներով լի
սեղան, և գեղեցիկ կույսեր, որոնք նրան առաջարկում էին
թագավորներին ու իշխաններին վայել բազմազան
ուտելիքներ ու խմիչքներ:

Գիտակցելով, որ նոր ամրոցը և շրջակա այգիներն ու
պտղատու այգիները անվտանգության և
պաշտպանության կարիք ունեն, նա խնդրեց ծառին
մարմնավորվել և կազմել հզոր բանակ՝ իրեն և իր նոր
գանձերը պաշտպանելու համար: Անմիջապես մեծ բանակ
հայտնվեց և ճամբար խփեց ամրոցի մոտ, մինչդեռ լիովին
զինված պահակախումբը կանգնած էր պալատի

դարպասների մոտ՝ անհրաժեշտ պաշտպանություն
ապահովելու համար:

Շքեղ ու շքեղ խնջույքից վայելելուց հետո նա սկսեց
զննել իր նոր պալատը: Նա բարձրացավ փայլեցված
մարմարե աստիճաններով և զբոսնեց շլացուցիչ փայլով
զարդարված թանկարժեք քարերով սենյակներով:

Վերջապես մեր բախտավոր ճգնավորը հոգնեց
քայլելուց և խաղաղություն ու հանգիստ փնտրեց առաջին
հարկի սենյակներից մեկում: Այդ սենյակի ցածր
պատուհանները ստվերում էին փառահեղ
Ցանկությունների ծառի երկար ճյուղերը:

Երբ նա պառկեց պատուհանի մոտ գտնվող
մահճակալին, նկատեց, որ ցանկությունների ծառի հաստ
ճյուղերը փակում էին լույսը, և նա իրեն միայնակ զգաց,
վախը սողոսկեց նրա սրտում: Լռությունը խախտվում էր
միայն մի քանի ձայներով, և նա մտածում էր, թե դրանք
այգուց էին գալիս, թե՞ անտառի վայրի կենդանիներից,
որոնք ազատորեն թափառում էին պալատի պատերից
այն կողմ:

Երբ նրա անհանգստությունն աճում էր, մի հզոր միտք
տիրեց նրա մտքին, և նա ինքն իրեն ասաց. «Ճիշտ է, որ
այստեղ հզոր բանակ կա ինձ պաշտպանելու համար,
բայց ես չեմ տեսնում ոչ մի զինվորի կանգնած այս
պատուհանի մոտ, և պատուհանը պաշտպանված չէ
երկաթե ճաղերի ցանցով: Ի՞նչ կլինի, եթե անտառից
վագրը կարողանա ներս մտնել պատուհանից: Այդ
դեպքում նա կուտի ինձ, և դա կլինի իմ վերջը»:

Հենց որ վախի այդ միտքը անցավ նրա մտքով, մի
կատաղի վագր ցատկեց պատուհանից, բռնեց
սարսափած ճգնավորին և ճանապարհ ընկավ (նրան կուլ
:տալու)

Դժբախտաբար, ճգնավորը չգիտակցեց, որ
Ցանկությունների ծառը չէր տարբերակում լավ և վատ
մտքերը: Դրա նպատակն էր բավարարել դրանք կրողների
սրտերում բորբոքվող մտքերը: Իրականում,

Ցանկությունների ծառը մարմնավորում էր ճգնավորի
հզոր մտավոր կերպարը, և դա նրա վերջին ցանկությունն
էր:

Յուրաքանչյուր մարդ ապրում է կախարդական
ցանկությունների ծառի տակ, որը կատարում է նրանց
բոլոր ցանկությունները: Այդ ծառը կամքի ուժն է:
Նա, ով դեռ չի տիրապետում իր ցանկությունների,
ցանկությունների և մտքերի կառավարմանը, պետք է
շնորհակալ լինի իր Տիրոջը, քանի որ իր անկարգ մտքերը
անմիջապես չեն իրականանում, հակառակ դեպքում այդ
վայրի ցանկությունները կհանգեցնեին անհաջողակ
վագրերի ավտոմատ դրսևորման, որոնք կհարձակվեին
իրենց տիրոջ և ուրիշների վրա:
Պատմության բարոյականությունն այն է, որ կարևոր է
մտքերը կենտրոնացնել դրական և լավ բաների վրա`
նստած Ցանկությունների ծառի ճյուղերի տակ, որը ոչ այլ
ինչ է, քան մարդու կամքն ու հզոր միտքը:
Մտքերը վախի, ձախողման, հիվանդության և
անտեղյակության վրա կենտրոնացնելը կարող է հրեշների
ի հայտ գալ մտքի անտեսանելի աշխարհից` ստեղծելով
անվերջ խնդիրներ և զարմացնելով մարդուն նրանով,
ինչը նա չի ցանկանում:
Հատվածներ Բարամհանիների իմաստությունից

Մեծ մարդիկ օրինակելի մարդիկ են
Չնայած նրանց մարմինները սահմանափակ էին
Բայց նրանք գիտակցեցին, որ իրենք անսահման
օվկիանոսի մասն են կազմում
Եվ որ բոլոր անհատական ձևերը
Նրանք ալիքներ են տիեզերական ծովի կրծքին
Այս աշխարհում մենք ենք սահմանափակում և
սահմանափակում ինքներս մեզ
Փոքր ընտանիքի սահմաններում
Բայց երբ մենք սիրում ենք մեր հարևաններին, մենք
մեծանում ենք

Երբ մենք սիրում ենք մեր երկիրը, մենք դառնում ենք
ավելի մեծ
Երբ մենք սիրում ենք բոլոր ժողովուրդներին ու
ազգերին, մենք շատ ավելի մեծ ենք դառնում:
Եվ երբ մեր գիտակցությունը ընկղմվում է Աստծո մեջ
հանդերձյալ կյանքում
Կամ այս աշխարհում՝ խորը խորհրդածության
միջոցով
Նույնիսկ երբ մենք ֆիզիկական մարմիններում ենք
Մենք իսկապես հասկանում ենք իրականությունը
Օվկիանոսը ալիքներն են
Եվ որ ալիքները դուրս եկան օվկիանոսից
Մեր արխիվացված գրադարանից՝ Նամակներ
Սիրելի՛ բարեկամներ, մեր արխիվային գրադարանը
պարունակում է
Հիմնված ընթերցողների կողմից ուղարկված
հազարավոր նամակներից քաղվածքների վրա
Տարբեր երկրներից նրանք կիսվեցին իրենց փորձով
Վարպետ Պարամիանսա Յոգանանդայի
ուսմունքներով
Ահա ես թարգմանել եմ այդ նամակների մի նմուշ
Քանի որ այն համընկնում է ձեր
մեկնաբանությունների և հաղորդագրությունների մեծ
մասի հետ
Սա ապացույց է, որ մարդկային փորձը մեկն է
Եվ այդ բաց սրտերն ու ներդաշնակ մտքերը
Նրանք հանդիպում են միմյանց, որտեղ էլ որ լինեն
Սիրով, բարությամբ և խաղաղությամբ
Եթե ցանկանում եք այս հաղորդագրություններից
ավելին
Ես ուրախ կլինեմ ավելին առաջարկել
Անկեղծ սիրով և լավագույն մաղթանքներով
Մահմուդ Աբբաս Մասուդ
Հիմա խնդրում եմ կարդացեք որոշ
հաղորդագրություններ

Այս դասերը օգնեցին ինձ նորովի ուսումնասիրել
Անսահման խաղաղություն, որը տիրում է մեր բոլոր
սրտերում

Դա ինձ ավելի մեծ վստահություն տվեց ապագայի
նկատմամբ
Եվ ես մեծացրի իմ սերը Աստծո և Նրան ճանաչողների
հանդեպ
Այն իսկապես լույս և օրհնություն է պարունակում
* * *

Ես զգում եմ անսահման երախտագիտության
զգացում Աստծո հանդեպ
Ո՞վ ինձ առաջնորդեց այս հոգևոր ուսմունքներին
Ես լցված եմ երախտագիտության և գնահատանքի
զգացումով
Ստացած օգնության համար շնորհակալ եմ Աստծուն
Եվ իմաստուն Պարամահանսայի
դասախոսությունները
Ես նույնպես զգում եմ, որ մի հրաշալի
արկածախնդրության մեջ եմ մտել
Իմ կյանքի հանքում հոգու թաքնված գանձերը
բացահայտելու համար
* * *

Վարպետ Պարամահանսայի ուսմունքներում
Ես գտա խաղաղության, ուժի և կենսունակության
անընդհատ հոսող աղբյուր
Դժվար է թվարկել բոլոր օգուտները, որոնք հոսում են
Իմ առօրյա կյանքի մեջ՝ նրա վեհ մտքերից
* * *

Ես այս դասախոսությունները կրկին ու կրկին
կարդում եմ
Ամեն անգամ, երբ նոր բաներ եմ գտնում, կարծես
Ես երբեք չեմ կարդացել այն
Ինձ համար դա էներգիայի առատ, ծաղկող աղբյուր է
Աստվածային գիտությունից, ոգեշնչումից և սիրուց
* * *

Որքան ավելի շատ եմ կարդում այս ուսմունքները
կենտրոնացած և խորհրդածող
Երբ ես զգում եմ կյանքիս մեջ նկատելի բարելավում
Նյութական, հոգեբանական և հոգևոր
մակարդակներում

Այն ունի մագնիսական հատկություններ
Բարությունը և բոլոր բարիքները գրավելու համար
* * *

Երբ կարդում էի այս դասախոսությունները
Ես սկսեցի զգալ, որ վերելքի ուղղությամբ եմ գնում
Ես բարձրանում եմ մտավոր և հոգևոր բարձունքներ
Ես նախկինում տեղյակ չէի դրա մասին
Ես նաև զգում եմ, որ դա շատ բարելավումներ է բերել
իմ կյանքում

Եվ այն դարձրեց ավելի հարուստ և բազմազան
Անցյալում ես կիսարթուն էի
Եվ հիմա ես զգում եմ բարձրացված գիտակցություն
Եվ զգայունություն զգացմունքների մեջ
Իմ ցանկությունն է նպաստել այս գաղափարների
տարածմանը
Որպեսզի ուրիշներն էլ կարողանան օգտվել դրանից,
ինչպես ես եմ օգտվել դրանից
* * *

Ես հենց նոր ավարտեցի «Շշուկներ հավերժությունից
» կարդալը:

Ուսուցչուհի Պարամիանսային, և ես զգում եմ
խաղաղության առատություն
Աստվածային սերը լցնում է իմ ամբողջ էությունը
-

Համեմատություն խոնարհության և
ամբարտավանության միջև
Խոնարհությունը գիտակցության բերրի հովիտ է
Որտեղ աստվածային անձրևը առատորեն թափվում է
և հավաքվում

Եվ նաև անհնար է, որ անձրևը հավաքվի լեռան
գագաթին
Այսպիսով, գիտելիքի ջրերը չեն կարող հավաքվել
ամբարտավան հպարտության գլխին
Ամբարտավանությունը փակում է ընդունման և
բացության դուռը, որոնց միջոցով մտնում է գիտելիքը:
Խոնարհությունը լայնորեն բացում է դռները
Նա կոչ է անում իմաստությանը գալ և հաստատել
Ամբարտավանությունը տեսանելի տգեղություն է, որը
գրված է ամբարտավան մարդու դեմքին:
Մարդիկ զգվում են նրանից և հեռու են մնում նրանից
Խոնարհությունը հաճելի բույր է, որն իր տիրոջը
դարձնում է բոլորի կողմից սիրելի և ցանկալի:
Ամբարտավանությունը բխում է թերաթեքության
բարդույթից
Որը դրսևորվում է այսպես կոչված գերազանցության
բարդույթով
Մինչդեռ խոնարհությունը ծնվում է իմաստությունից
կամ ինքնաճանաչում
Ամբարտավանությունը մերժում է ճշմարտության
որոնումը
Ինչ վերաբերում է խոնարհությանը, այն մեղմ է և
ողջունում է ճշմարտությունը:
Նա աղաչում է նրան մտնել իր հոգու Սրբոցը
Ամբարտավանությունը բացահայտում է իր
անբավարարությունը իր անհաջող փորձերի միջոցով:
Մյուսներին նվաստացնելը և նրանց փոքր թվացնելը
Սակայն խոնարհությունը սրտերը հասկանալու
հրաշալի նշան է
Մեծության և ազնվության վառ օրինակ
Սնափառությունը թափանցիկ թիկնոց է, որը կրում են
սնափառները
Խոնարհությունը արժանապատվության և
համեստության հանդերձն է

Ամբարտավանությունը նրա կյանքից հեռացնում է
ընկերներին և ճշմարտությունը
խոնարհությունը գրավում է ընկերներին և
հասկացողությունը
Ամբարտավան մարդը նման է դատարկ տուփի, որը
ծայն է հանում թակելիս:
Խոնարհ մարդը նման է իմաստության օրինյալ
խմիչքով լի անոթի
Խոնարհությունը գրավիչ է, այն երջանկություն է
տարածում իր շուրջը
Այն գրավում է անկեղծ ընկերներին և բարի
հոգիներին
Խոնարհ մարդը բարություն և օրհնություններ է
բերում իր կյանք
Իր խոնարհությամբ, ինչպես թարմ, բուրավետ վարդ
Աստված թող ձեր կյանքը լցնի ուրախությամբ և
երջանկությամբ
Ամբիցիա և անփութություն
Միլիոնատեր դառնալու ձգտումը
Հարստության սերը և շողոքորթության
ագահությունը
Դա իրական երջանկության կեղծ չափանիշ է
Եվ ո՞վ է ուզում այս կերպ միլիոնատեր դառնալ:
Նա միայն իրեն չի վնասում
Այն նաև վնասում է ուրիշներին
Որովհետև դա նրանց տանում է դեպի տառապանքի
և թշվառության ճանապարհներով
Օրինակ՝ հյուրանոցի պարզ աշխատողը
Նա, ով տեսնում է միլիոնատիրոջ՝ թանկարժեք
հագուստով
Նա շքեղ մեքենայից դուրս է գալիս հպարտությամբ և
ամբարտավանությամբ
Այն վարում է մասնավոր վարորդ
Նա նախանձում է նրան իր թվացյալ օրհնությունների
համար

Նա փորձում է ընդօրինակել իր ապրելակերպը
Նա դիմում է պարտքով գումար վերցնելուն և մեքենա
գնելուն, գուցե օգտագործված
Այն պահանջում է թանկարժեք սպասարկում
Եվ նա գնում է այլ շքեղություններ
Որին նա սխալմամբ հավատում է
Դա նրան կտա որոշակի տեսք
Դատարկ շքեղությունից և պատրանքային
հարստությունից
Նա մի աղքատ հոգի է, որը խաղում է իր սուղ
միջոցներով
Նա ենթարկվում է խնդիրների, որոնցից հեշտությամբ
կարող էր խուսափել
Քչերն են նրանք, ովքեր գիտակցում են
Մարդը, ով զոհաբերում է իր առողջությունն ու
երջանկությունը
Վախերի և ծանր աշխատանքի զոհասեղանին
Նյարդային խանգարում և սրտի հետ կապված
խնդիրներ
Միլիոնատեր դառնալու համար
Նա իրականում մոլորեցնում է պարզամիտներին և
անմիտներին
Քայլել սայթաքուն ճանապարհներով
Որտեղ կյանքը չափվում է խաբուսիկ արտաքինով
Երջանիկ լինել ձևացնելով
Ինչ վերաբերում է կեղծ ստանդարտին, որը
Հարստությունը կյանքի վերջնական նպատակն է,
որից այն կողմ այլ նպատակ չկա:
Սա մարդկանց դրդում է դիմել խաբեության և
նենգության
Խաբել պարզամիտներին և զրկել նրանց ապրուստից
Շռայլ ապրելակերպի սովորություններ
Անկախ նրանից, թե ինչպես է փողը վաստակվում
Գովեստից ու շողոքորթությունից հաճույք ստանալը
միամտության նշան է

Անպատշաճ պարծենկոտության և զգվելի
ցուցադրականության պատճառով
Այս ամենը հարստությունն որոնողին մղում է ավելի
մեծ ազահության
Եվ խորամանկ մեթոդներ մշակելով
Կամ դիմելով շանտաժի և անբարոյական
գործելակերպի
Ավելի շատ շքեղություններ ձեռք բերելու համար
Որը նման է կոտորված եղեգի
Որը վնասում է այն ձեռքը, որը բռնում է այն
Եվ մի՛ հենվիր դրա վրա
շքեղ կյանք
Ցանկացած ձևով գումար ունենալու ցանկությունը
Եվ մտավախությունն համեստ տանը ապրելու մասին
Եվ ֆինանսական վիճակը կորցնելու վախը
Ընտանիքի և հասարակության աչքերում
,Բացի եսասիրությունից
Սրանք բոլորը չարագործությունների նախանշաններ
են

Անհաշվարկված արկածներ
Կարիքավորների նկատմամբ կարեկցանքի կորուստ
Եթե բոլորը պարզ ապրեին և պարզ հագնվեին
Շքեղ կյանքի նորաձևությունն ավարտվել է
Որը ամենից հաճախ տանում է
Անչափ շատ տխրություն և հիասթափություն
Եվ մարդիկ փորձում էին զարգացնել հոգևոր
որակներ
Եվ փոխարենը ազնիվ քացախը
Եսասիրությունը պետք է վերացվի
Նա պարզ կյանք էր վարում և նուրբ մտածողություն
ունեն

Ստանդարտ և փորձարկման չափանիշ
Գործարքների կամ համագործակցության կարիք չկա
Նրանց հետ, ովքեր կուտակել են հարստություն
Նրանք, ովքեր չեն զգում այն, ինչ զգում են ուրիշները

Նրանց սրտերը չեն մեղմանում իրենց դժբախտ
եղբայրների հանդեպ
Նույնիսկ եթե նրանք տեսնեին նրանց պատառոտված
շորերով ու քաղցած
Հարստությունն ինքնին մեղք չէ
Փոխարենը, դա կարող է օրհնություն լինել բարի և
առատաձեռն մարդկանց ձեռքում:
Նրանք, ում Աստված հարստացրել է իր առատ
շնորհով
Նրանք, ովքեր վայելում են ուրիշներին օգնելը
Եվ բարձրացրին աղքատության ու անարդարության
մղձավանջը նրանց ուսերից
Բառերը հսկայական ուժ ունեն՝ կառուցելու կամ
ոչնչացնելու
Ցավակցության և մխիթարության համար
Կամ ջախջախել հոգիները և կոտրել զգացմունքները
Կան բառեր, որոնք շփոթություն և անորոշություն են
առաջացնում
Բառեր, որոնք ցրում են անհանգստությունները և
հանգստացնում սրտերը
Այն վստահություն և հարմարավետություն է
ներշնչում
Բառեր, որոնք բորբոքում են դաժան պատերազմներ
Բառեր՝ մթնոլորտը մեղմելու համար
Եվ դա թեթևացնում է դժբախտություններն ու
բեռները
Աստված մարդուն օժտել է բազմաթիվ շնորհներով
Սա ներառում է ինքնարտահայտվելու ունակությունը
Խոսակցական, գրավոր և լսված խոսքում
Մարդկանց միջև իմաստալից և մտերիմ
հաղորդակցության համար
Մարդկությունը մեկ ընտանիք է
Անկախ թվացյալ տարբեր նկատառումներից
Թող խոսքերը լինեն մարդկանց մերձեցնելու գործիք,
այլ ոչ թե վախեցնելու

Հոսահատություն սերմանելու, այլ ոչ թե խուճապ և
անհամաձայնություն տարածելու համար
Ներդաշնակություն հաստատելու, այլ ոչ թե
տարածայնություններ սերմանելու համար
խոչընդոտներն ու խոչընդոտները վերացնելու համար
Ո՛չ՝ ճանապարհները փշերով ու խոչընդոտներով
լցնելուն

Թագավորին սովորեցրած օգտատիրոջ
պատմությունը

Շատ վաղուց մի թագավոր իր հպատակներից մեկին
ասաց, որ եթե նա չպատասխանի որևէ կոնկրետ հարցի,
իրեն կախաղան կբարձրացնեն:

Տղամարդը պատասխանեց. «Ի՞նչ հարց ունեք, Ձերո
Մեծություն »:

Թագավորը հարցրեց. «Ասա ինձ, որտե՞ղ է գտնվում
աստվածային գիտակցությունը »:

Տղամարդը թագավորից երկու շաբաթ ժամանակ
խնդրեց պատասխանը տալու համար, և թագավորը
բավարարեց նրա խնդրանքը:

Այնուհետև նա վհատված վերադարձավ իր
աշխատավայր և ասաց գործատուին, որ եթե երկու
շաբաթվա ընթացքում չպատասխանի թագավորի
հարցին, կվճարի դրա համար իր կյանքով:

Օգտատերը, որը հայտնի էր իր համարձակությամբ և
.խելքով, ասաց նրան

Թույլ տվեք, որ ես խոսեմ ձեր փոխարեն, և ես ինքս »
կպատասխանեմ հարցին »:

.Օգտատերը գնաց թագավորի մոտ և ասաց նրան

Նախ և առաջ, թույլ տուր ինձ նստել քո գահին, »
որովհետև մինչ ես քեզ ասում եմ մի բան, որը դու չգիտես,
ես քո տերն եմ »:

Թագավորը իր գահը ներկայացրեց օգտագործողին և
.ասաց

Ասա ինձ, որտե՞ղ է գտնվում աստվածային »
գիտակցությունը »:

Գահին նստած օգտատերը պատասխանեց. «Բերեք

« ինձ մի կով

Կովը բերեցին, և օգտատերը հարցրեց. «Որտե՞ղ է

կաթը »:

« Թագավորը պատասխանեց. «Կուրծքում

Օգտատերը պատասխանեց. «Դա այդպես չէ, կաթը

միայն կուրծքում չէ, այլ կովի մարմնի բոլոր մասերում,

քանի որ կաթը կովի եռթյունն է »:

Ապա օգտատերը խնդրեց մի աման կաթ, և երբ

ամանը բերեցին նրան, նա հարցրեց թագավորին.

«Որտե՞ղ է կարագը »:

Թագավորը պատասխանեց. «Ես կարագ չեմ տեսնում

»:

Օգտատերը գրել է. «Կարագը կա, բայց այն բաշխված

է կաթի մեջ: Խառնեք կաթը, և կարագը կբաժանվի ու

կլողա մակերես»:

Ճիշտ այնպես, ինչպես կաթը առկա է կովի մարմնի

բոլոր մասերում, և կարագը տարածված է կաթի բոլոր

մոլեկուլներում, այնպես էլ աստվածային գիտակցությունը

առկա է գոյության յուրաքանչյուր ատոմում:

Այսպիսով, օգտագործողի իմաստությունը փրկեց նրա

գործատուի կյանքը, քանի որ թագավորը ստացավ իր

հարցի ճիշտ պատասխանը:

Աստվածային գիտակցությունը միայն

լուսավորյալներինը չէ, այն գոյություն ունի բոլորի

հոգիներում և սրտերում: Ամեն ոք, ով խորանում է

մեդիտացիայի մեջ, կբացի իր սրտի դուռը, կզգա

աստվածային գիտակցության ներկայությունը և կկարդա

կյանքի գիրքը: Առանց այս իրական զգացողության հարցը

կմնա անպատասխան:

Իմաստուն մարդիկ ասում են

Որպեսզի մարդը կյանքում օգտակար լինի

Նա պետք է ազատվի բոլոր չար մտադրություններից

վիրավորական զգացմունքներ և վրեժխնդրության

ցանկություն

Նույնիսկ արդարացված դժգոհություն
Սերը չպետք է գահընկեց արվի
Սերը պետք է գերակշռի զգացմունքներին
Այն հիմք է հանդիսանում մարդկանց միջև
փոխգործակցության համար
Կյանքում կան բաներ և հետաքրքրություններ, որոնք
անհամեմատ ավելի լավն են:
Ատելության և վրդովմունքի զգացմունքները
սնուցելուց
Պլանավորել ուրիշներին վնասել և թակարդը գցել
Եվ դժոխքի կրակները անձրևելով
Նույնիսկ նրանք, ովքեր որոշակի ձևով են վարվում
Դա հարիր չէ մարդկային ազնիվ վիճակին
Եթե միայն մարդկությունը դադարեր չարիքները
բորբոքելուց և ուժեղացնելուց
Փոխարենը, նա օգտագործում է բավարարվածության
աչքը
Որը նրան շնորհեց Ամենակարող Արարիչը
Կենտրոնանալով ինքնեղծ ձեզ և ուրիշներին լավ բան
անելու վրա
Որովհետև միտքն ու զգացմունքները
սահմանափակելով ատելությամբ
Բարության գործիքների անջատում
Որը Աստված շնորհել է մարդկությանը, որպեսզի
նրանք կարողանան օգտագործել այն
Այս երկիր իր կարճ ճանապարհորդության ընթացքում
Սխալ կենտրոնացումը հանգեցնում է կարծրացած
սրտերի
Եվ արթնացնել չար կասկածներ և թշնամական
զգացմունքներ
Եթե այն խորասուզվի սրտում, դժվար կլինի ազատվել
դրանից
Սա մի տխուր իրավիճակ է, որտեղ հռետեսական
հայացքը դարձել է կանխակալ:

Ամեն ինչ գեղեցիկ դառնում է տգեղ, իսկ ամեն ինչ
նրբագեղ՝ ստոր
Նույնիսկ առողջապահական գործիքները դառնում են
արտադրության գործիքներ
Տոքսիններ և անհաջող հիվանդություն
Դա դժոխք է
Աստված թող մեզ և ձեզ հեռու պահի դրանից
Եվ նրա չարիքի ու նրա չարիքների մասին
Խաղաղություն լինի քեզ վրա
Թող միշտ շրջապատված լինես սիրով

Տիեզերական գիտակցության արևը

Այս հոդվածը հրապարակվել է «Արևելք և Արևմուտք»
ամսագրի առաջին համարում 1925 թվականին: Այս
ամսագիրը, որը հետագայում հայտնի դարձավ որպես
«Ինքնաճանաչում» ամսագիր, հիմնադրվել է մեկ
նպատակով՝ մերձեցնել ժողովուրդներին և լավագույնս
ցույց տալ ազգերի եզակի առանձնահատկություններն ու
բնութագրերը, որոնք նպաստել են և շարունակում են
նպաստել այս մոլորակի վրա մարդկային մեծ կառույցի
կառուցմանը:

Մեծ ուսուցիչը տարիներ շարունակ աշխատել է
մարդկանց միջև սիրո և եղբայրության ոգի սերմանելու
ուղղությամբ՝ խրախուսելով փորձի և գիտելիքների
փոխանակումը՝ կյանքը դարձնելով ավելի հրաշալի,
գեղեցիկ և իմաստալից: Այս առումով նա ասել է. «Մեր
գիտելիքների ծարավը պետք է մեզ ստիպի մոռանալ մեր
աննշան տարածայնությունները և մղի մեզ
ուրախությամբ ընդունել ուրիշների ճշմարտությունները:
Թող Արևելքն ու Արևմուտքը պատրաստվեն փոխանակել
իրենց ժողովուրդների լավագույնը, քանզի բոլոր մարդիկ
եղբայրներ և քույրեր են, և մենք բոլորս մեկ
համընդհանուր հայրենիքի զավակներն ենք»:

Ես նստած էի մի փոքրիկ բլրի վրա՝ փակ աչքերով, և
նայում էի ինձ պարուրած մուժ խավարին: Սկզբում ես
ոչինչ չէի տեսնում, բացի խավարից, բայց փնտրում էի
ինչ-որ անհայտ, բայց միևնույն ժամանակ ծանոթ և
ծանոթ մի բան:

Ես բացեցի աչքերս և նայեցի հիասքանչ, ուրախ
աշխարհին, որը զարդարված էր լուսնի անվերջանալի
լույսով և տիեզերքի անսահմանության մեջ փայլող
աստղերով, ժպտացող դաշտերով ու բլուրներով՝ թավջի
պես փափուկ գմրուխտագույն խոտերով, փայլուն
լեռնաշղթաներով, անհանգիստ ծովերի վրա բախվող
ալիքներով և մարդկության անթիվ նվաճումներով ու
գյուղերով պարծենող քաղաքներով: Այնուամենայնիվ,
ամեն ինչ, ինչ ես տեսնում էի, կարծես նախատում էր ինձ՝
ժամանակա խորհրդածության մեջ վատնելու համար,
մեղադրելով ինձ երագող լինելու մեջ, որը կորել էր
երևակայության աշխարհում:

Աշխարհն ինձ ասաց. «Ինչո՞ւ ես փակում աչքերդ,
հեռացնում իմ գեղեցկությունը քո տեսադաշտից և
ապրում դատարկ խավարի ու մուժ դատարկության մեջ»:

Ես շշնջացի ի պատասխան. «Օ՛, համարձակ
ներխուժող, եթե ներքին գեղեցկությունը չլիներ, քո
գեղեցկությունը ո՛չ շքեղություն, ո՛չ էլ փայլ չեր ունենա»:

Հենց որ այս միտքը անցավ մտքովս, ես զգացի մի
թաքնված կանչ հոգուս խորքից, և զգայարաններս
դողացին, և մարմնիս բջիջները վերակենդանացան:

Ես կրկին փակեցի աչքերս՝ տեսնելու խավարի ծովը:

Ես ուշադիր նայում էի խավարի սրտին՝ փնտրելով լույսի
մի շող, որը գիտեի, որ գոյություն ունի և պահանջում էր
միայն որոնում, մինչև գտա այն: Հանկարծ ես տեսա մի
թույլ, գրեթե լուսավոր միտք, որը դուրս էր գալիս այդ
խորը, գաղտնի սենյակի անկյուններից մեկից: Ես
կենտրոնացրի ուշադրությունս այդ թույլ գաղափարի վրա,
և այն ավելի ու ավելի պայծառ փայլում էր, մինչև որ
բացահայտեց իր թաքնված փառքը:

Եվ ես հայտնաբերեցի, որ կարող եմ այնտեղ տեսնել
առանց աչքերի և տեսնել յուրաքանչյուր միտք, որը
փայլում է ինչպես կայծակ, որը փայլատակում է, ապա
անհետանում, կամ փայլում է ինչպես առատ
փայլատակող երկնաքարերի երամ, որոնք լույսի շիթ են
արձակում, որը հանկարծ հայտնվում է, ապա
անհետանում է իմ մտքի երկնքում: Ես կարողացա հաշվել
յուրաքանչյուր փայլատակում, յուրաքանչյուր կայծ և
գիտակցել յուրաքանչյուրի ժամանակային և էներգետիկ
արժեքը: Ի՞նչ փառահեղ մետաֆիզիկական տեսլական:
Եվ ես նաև կարող էի լսել առանց ականջներիս, և ես
այնպիսի պարզությամբ լսում էի մտքերիս թույլ, բայց
որոտացող ձայնը: Այո, ես լսում էի խղճի ցածր շշուկներին
և իմաստության լուռ ձայնին: Ես լսում էի այդ ձայների
ասած ամեն ինչ այնպիսի պարզությամբ, կարծես երբեք
չէի լսել: Եվ առաջին անգամ ես զգացի այս անտեսանելի,
ներքին ազգականների ներկայությունը: Ես զգացի նրանց
կարեկցանքն ու անտարբերությունը իմ նկատմամբ: Այս
ազգականները, որոնք վաղուց ապրել էին իմ էության
խորքում, մութ սենյակներում, ծրագրում, համակարգում և
ծնավորում էին իմ ճակատագիրը: Սակայն նրանք
մնացին թաքնված, համեստ և ծածուկ, կարծես
ներկայություն կամ գոյություն չունենային:
Ի՞նչ հսկայական աշխատանք եք կատարում,
գաղտնի ազգականներ և ընկերներ: Ինչո՞ւ այդքան պարզ
ու բացահայտ չեք ներկայանում:
Ձեզ վախեցնո՞ւմ են մարդկային մտքերի կոպիտ,
կոպիտ հայացքները: Կամ գուցե վախենում եք հայտնվել
մտածելակերպերի գունատ մթնշաղում, որոնք անկարող
են նուրբ, նուրբ մտքի: Կամ գուցե սարսափում եք
խեղդվելուց խիտ նյութի բռնի տատանումներից:
Սակայն որքա՞ն հմուտ եք մութ սենյակներից դուրս
փախչում երկնաքերներ, հզոր կամուրջներ և ամեն
տեսակի նյութական նվաճումներ կառուցելու, ապա

վերադառնալու հարցում՝ առանց որևէ մեկի նկատելու
կամ գովաբանելու ձեզ:

Գիշերային խավարի միջով սլանող գնացքը, աղմկոտ
ինքնաթիռները, օվկիանոսի մակերևույթին գյուղերի պես
լողացող հզոր նավերը, արվեստի գլուխգործոցները, Կույս
Աթենասի տաճարը, Պարթենոնը և Թաջ Մահալը՝ բոլորը
մարդու կողմից ստեղծված հրաշքներ են, և բոլորն էլ ինձ
հիշեցնում են քեզ և հզոր մտքով ոգեշնչված քո ուժերը:
Բայց երբ տեսնում եմ լիճը՝ իր փայլուն ջրերով, որոնք

կանչում են ինձ հագեցնել ծարավս, և մուժ ամպերը,
որոնք գետեր ու ջրվեժներ են բաց թողնում անձրևի տակ՝
սնեցնելու համար դաշտերն ու ծառերը, որոնք լի են
քաղցր, համեղ մրգերով, և երբ տեսնում եմ լիալուսնի
լույսը բոցավառվում է մթնշաղին, և դիտարկում եմ
եղանակների շրջապտույտը, և երկիրը ծածկված խոտի
խիտ գորգով, և կարմիր ամպերը, որոնք ձևավորվել են
հորիզոնի վարագույրի ճառագայթներից, ես տեսնում եմ
այս բոլոր նուրբ, անկրկնելի պատկերները, և մտորում եմ
այդ տիեզերական ձեռքի մասին, որը գործում է
գորույթամբ և իմաստությամբ ամենուրեք:

Եվ ես զարմանքով մտածում եմ այդ տիեզերական
ձայնի մասին, որը հրամայում է արևին, լուսնին,
մոլորակներին, երկրին, բնությանը, եղանակներին, բոլոր
կույր ուժերին, ծովերին՝ իրենց մակընթացություններով,
մարդուն, կյանքին և մահվանը, և նրանք լսում են նրա
ձայնը և հնազանդվում դրան:

Կա՞ արդյոք որևէ թաքնված անկյուն՝ առանց
սահմանների կամ վերջի, որտեղ լուսավորված
գաղափարները թաքնված են և գործում են տիեզերքում
առանց որևէ մեկի նկատելու:

Ես նայեցի հիշողության պատուհաններից և հիշեցի
մանկությանս սկիզբը, երբ գիտակցությանս արևը ծագեց
կյանքիս երկնքում: Եվ երբ այն դանդաղորեն ծագեց
ենթագիտակցության խավարից, լուսավորեց մտքիս
հորիզոնի միայն մի փոքր մասը, այնպես որ ես ոչինչ

չտեսա, բացի մորիցս, խաղալիքներից և տարբեր
գույների մի քանի կոնֆետներից:

Հետագայում, երբ իմ գիտակցությունն ավելի
պայծառացավ, ես տեսա իմ մտավոր հորիզոնի ավելի մեծ
մասը. այն լուսավորվեց, և ես տեսա շատ բաներ, որոնք
երբեք չէի տեսել: Տեսա իմ ընկերներին, հարազատներին,
հարևաններին, իմ երկիրը՝ բոլորը հայտնվեցին և
ներառվեցին իմ տեսադաշտում:

Իմ մտքի երկնքում իմ գիտակցության արևը փայլում
էր անընդհատ և հզոր լույսով՝ լուսավորելով նախկինում
թաքնված ամեն ինչ: Ես տեսա բոլոր մարդկանց, բոլոր
ազգերին, բոլոր էակներին, բնությանը, մոլորակներին,
աստղերին և բոլոր ճառագայթող էլեկտրոններին: Ես
նույնիսկ տեսա տիեզերքն ու անսահման տարածությունը:
Եվ ես նախկինում չգիտեի, որ իմ մտքի խավարում
կհայտնաբերեմ տիեզերական գիտակցության արևը:
Չար հակումների վերահսկում

**Ալկոհոլի չարաշահմամբ տառապող անձը
կախվածություն է ձեռք բերում, և այս կախվածությունը
հանգեցնում է վնասակար և նենգ սովորության: Եթե
Նրանք ջանք չեն գործադրում դադարեցնել խմելը, կարող
են դառնալ ալկոհոլիկ՝ տառապելով ալկոհոլի նկատմամբ
անվերահսկելի ծարավից: Այս դժբախտ անհատները
հաճախ իրենց գումարը ծախսում են ալկոհոլի վրա:
Նրանք քիչ են ուտում և, կարծես, որոշակի սննդարար
նյութեր են ստանում հենց ալկոհոլային խմիչքից: Այս
կործանարար սովորության արմատավորման հետ
մեկտեղ Նրանք կորցնում են իրենց սեփական
առողջության և իրենց տներում, համայնքներում և
աշխարհում իրենց դիրքի համար
պատասխանատվության զգացումը:**

**Նախորդ նկարագրությունը հարբած ալկոհոլիկների
մասին պարզապես պատկերացում է այն բանի մասին,
ինչը ես անվանում եմ «հոգեկան ալկոհոլիկներ»:** Այս

հոգեկան կամ հոգեբանական ալկոհոլիկները կարող են դասակարգվել ըստ իրենց հատուկ հոգեբանական վիճակների, որոնք կարող են լինել քրոնիկ և անդիմադրելի, ինչպիսիք են՝ զայրույթը, վախը, անզուսպ սեռական ցանկությունը, ուրիշներին վնասելուց հաճույք ստանալը, խաղամոլությունը, գողությունը, նախանձը, ատելությունը, ագահությունը, վատ բնավորությունը, շառլատանությունը, հիմարությունը և խելագարությունը:

Երբ մարդը վաղ մանկությունից դրսևորում է զայրույթի, վախի, նախանձի կամ վերը նշված որևէ հատկանիշի աննորմալ պոռթկումներ, դա վկայում է այն մասին, որ նա այդ աննորմալ հոգեբանական սովորությունները ձեռք է բերել նախորդ կյանքում: Ծնողները, ովքեր նկատում են այս վնասակար հոգեբանական հակումներից որևէ մեկը իրենց երեխաների մոտ, նույնիսկ փոքր տարիքում, պետք է լուրջ վերաբերվեն հարցին և քայլեր ձեռնարկեն՝ կանխելու համար երեխայի մոտ հոգեբանական կախվածության զարգացումը, իդեալական դեպքում՝ նրանց տեղավորելով այլ միջավայրում՝ հոգևոր խորհրդատուների խնամքի ներքո:

Լավ ընկերակցության և մի քանի տարվա ընթացքում աջակցող միջավայրի շնորհիվ հոգեկան հիվանդ ալկոհոլիկը կարող է ազատվել իր ձեռքբերովի արատների խեղդող ճիրաններից: Աջակցող միջավայրում պատշաճ բժշկական օգնություն ստանալիս հոգեկան հիվանդ ալկոհոլիկը պետք է տեղեկացված լինի իր դատապարտելի սովորությունների ծանր հետևանքների մասին և խրախուսվի խորհել դրանց շուրջ և անկեղծ ջանքեր գործադրել՝ ցանկացած հանգամանքներում խուսափելու այդ զգվելի և կործանարար վարքագծի դրսևորումից: Նախորդ մարմնավորման մեջ ձեռք բերված հոգեկան հիվանդ սովորությանը տրվելու յուրաքանչյուր դեպք ամրապնդում և արմատավորում է

այն գիտակցական մտքում, մինչև անհատը ստրկացվի դրան՝ բառի բոլոր իմաստներով:

Չայրացած, կրքոտ կամ ագահ մարդը մոռանում է իր տեղը և անտեսում հասարակության հետ իր հարաբերությունները՝ թույլ տալով լուրջ սխալներ, որոնք կործանում են իրենց և ուրիշների կյանքը: Այս հոգեկան հիվանդներից շատերը կարծում են, որ իրենց հոգեբանական սովորությունները արտահայտելով՝ նրանք դուրս են գալիս իրենց զգացմունքներից և գտնում են որոշակի թեթևացում: Սակայն վնասակար ազդակներին տրվելը վատ հետևանքներ ունեցող սովորություն է, քանի որ նման զգվելի վարքագիծ բազմիցս դրսևորելով՝ մարդը դառնում է հոգեբանորեն կախված՝ իրեն դարձնելով ծաղրի առարկա ուրիշների աչքերում՝ ամենուր և միշտ:

Եթե երեխաները ենթարկվում են թունավոր միջավայրի, երբ նրանց միտքը դեռ զարգանում է և ճկուն, նրանք կզարգացնեն վատ սովորություններ, որոնք, եթե չվերահսկվեն, կարող են հանգեցնել ծանր հոգեկան հիվանդության: Ծնողները, ովքեր նկատում են իրենց երեխայի մոտ հանկարծակի փոփոխություն, օրինակ՝ նախկինում հանգիստ երեխայի անընդհատ դժգոհությունը, պետք է ուշադիր լինեն, բացահայտեն և լուծեն նրանց հիասթափության և հուսահատության պատճառները, ինչպես նաև գտնեն նոր, կառուցողական եղանակներ, որպեսզի նրանք իրենց էներգիան ուղղորդեն օգտակար և արդյունավետ ձևով:

Նրանք, ովքեր ցուցաբերում են վերը նշված բնութագրերից որևէ մեկը, հոգեկան ալկոհոլիկներ են: Նրանք անզգուշորեն և անպատասխանատու կերպով լողում են վատ սովորությունների մոլեգին հեղեղների մեջ՝ կործանելով իրենց երջանկությունը՝ անօգնական, կամավոր հանձնվելով իրենց կրքերի հոսանքներին և ցուցադրելով իրենց ամենավատ որակները:

Անիմաստ է նկատողությունն անել, հանդիմանել կամ մեղադրել հոգեկան հիվանդ ալկոհոլիկներին իրենց բռնի հակումների համար: Նրանց հոգեկան վիճակը նրանց կրկնվող վատ սովորությունների արդյունք է: Նրանց պետք է վերաբերվել որպես անհաղթահարելի հոգեբանական խանգարումներով տառապող հոգեկան հիվանդների:

Ընկերներին փոխելը սուր հոգեկան թունավորման ցանկացած ձևի ամենաարդյունավետ բուժումն է, քանի որ հոգեկան թունավորված անձի կամքը ստրկացված է սովորության կողմից, ուստի նա չունի դիմադրություն չարիքի նկատմամբ: Ամենահարմար բուժումը նրանց անմիջապես տեղափոխելն է այնպիսի միջավայր, որը հանդես է գալիս որպես հակաթույն նրանց թունավորված հոգեկան վիճակի համար: Գրգռված մարդը պետք է տեղավորվի, եթե հնարավոր է, մեկ կամ մի քանի մարդկանց հետ, ովքեր չեն զայրանում նույնիսկ գրգռիչ և գրգռված հանգամանքներում: Կրքոտ մարդը պետք է շրջապատված լինի ինքնատիրապետում ունեցող մարդկանցով: Մասնագիտական գողին անհրաժեշտ է ազնիվ մարդկանց ընկերակցություն: Վախկոտ և վախկոտ մարդուն կարելի է օգնել՝ խրախուսելով նրան շփվել քաջարի անհատների հետ և կարդալ հերոսների կենսագրությունները: Փշոտ բնավորություն և դառը բնավորություն ունեցողները պետք է ընկերակցեն ուրախ և բնականաբար բարյացակամ բնույթ ունեցող մարդկանց հետ:

Հոգեկան հիվանդությամբ տառապող ալկոհոլիկը պետք է հիշի, որ փորկապությունը կամ աղիքների վատ աշխատանքը, զուգորդված մսի, մասնավորապես՝ տավարի և խոզի մսի օգտագործման հետ, կսրեն նրա հոգեկան հիվանդությունը և ավելի կամրապնդեն այն ուղեղում: Օրական սննդակարգում մեծ քանակությամբ մրգերի և բանջարեղենի ներառումը, շաբաթական մեկօրյա մրգահյութերի ծոմ պահելը և երբեմն ավելի

երկար ծոմ պահելը մեծապես կօգնեն փոփոխել ուղեղի
այն շրջանները, որտեղ կենտրոնացած են վնասակար
սովորությունները:

Չափազանց սեռական ակտիվությունը վնասում է
նյարդային համակարգը և ուղեղի բջիջները՝ խթանելով
հոգեկան հիվանդ ալկոհոլիկի մոտ զայրույթը: Ավելին,
չափազանց սեռական հաճույքը թուլացնում է կամքի
ուժը: Հետևաբար, բոլոր հոգեկան հիվանդ
ալկոհոլիկները պետք է սովորեն վերահսկել իրենց
սեռական ցանկությունները՝ ամուսնական
հարաբերություններում չափավորություն դրսևորելու
համար, ինչպես թելադրում է բնությունը:

Մենք հաճախ ենք նկատում, որ ընտանիքի
կերակրողները՝ հայր թե որդի, իսկ որոշ
հասարակություններում՝ մայր թե դուստր, հակված են
ալկոհոլիզմի՝ այն զգացողության պատճառով, որ իրենց
դիրքը նրանց իրավունք է տալիս վերահսկել և
պարտադրել իրենց կամքը: Այս մանր բռնապետները
չպետք է իրենց զայրույթը թափեն ընտանիքի այն
անդամների վրա, ովքեր իրենց կարիքն ունեն և կախված
են իրենցից: Քանի որ եթե դա անեն, կկորցնեն իրենց
սիրելիների հարգանքն ու գնահատանքը:

Երբ ընտանեկան բռնապետը կարծում է, որ կարող է
տանը անել այն, ինչ ցանկանում է, նա սկսում է
ցուցադրել իր տհաճ գծերն ու դատապարտելի որակները
նույնիսկ ընտանեկան շրջանակից դուրս: Ի վերջո, նա
սովորում է այս ամոթալի վարքագծին և գործում է
համապատասխանաբար՝ ցանկացած վայրում և
ցանկացած ժամանակ: Եթե այս բռնապետերը չեն
վերահսկում իրենց սիրելիներին գերիշխելու
ցանկությունը, նրանք աստիճանաբար դառնում են
մտավոր անկայուն՝ գործելով առանց հուզական
հասունության և հսկայական խնդիրներ առաջացնելով
իրենց մտերիմների, նրանց համար, ովքեր պարբերաբար
շփվում են իրենց հետ, ինչպես նաև իրենց համար:

Յուրաքանչյուր ոք, ով կարծում է, որ հոգեկան հիվանդ է, պետք է բուժման դիմի: Առնվազն պետք է դադարի ուրիշներին վարակելու փորձերը:

Պատկերացրեք, որ տանը լուռ նստած եք, գուցե բուխարու մոտ գիրք եք կարդում, երբ հանկարծ ձեր տուն է մտնում տիաճ հոտով սկունս: Բնականաբար, աղմուկ կբարձրանա, և դուք և ձեր շրջապատի մարդիկ անկասկած կփորձեք վնդռել սկունսին՝ թրջվելով տիաճ քիմիական նյութերով: Արդյունքում՝ և՛ տնային տնտեսությունը, և՛ սկունսը կվնասվեն:

Նմանապես, մարդ-սկունսի համար ճիշտ չէ մտնել մի միջավայր, որտեղ նրա ներկայությունը չի ցանկալի, քանի որ այն կարող է նյարդայնացնել շրջապատի բոլորին և, ի վերջո, դաժան վերաբերմունքի արժանանալ:

Հիշե՛ք, բարեկամներ՝ ու, որ մարդկային սկունսը, կրելով չարամիտ բնույթի մտավոր ցնցումները, որոնք արտացոլվում են նրա դեմքին և ակնհայտ են նրա աչքերում, մեծ վնաս է հասցնում հանգիստ, խաղաղ և անխռով միջավայրերում: Այս մարդը ոչ մի տեղ անցանկալի է:

Ավելի լավ է թաքցնել սեփական հոգեկան վիճակը, քան տրվել դրա ազդեցությանը մարդկանց շրջանում: Ամորթալի հաճույքը կամ սեփական ցանկություններին ու կրքերին ազատություն տալը այն բերրի հողն է, որտեղ Նախաճննդյան և հետճննդյան ազդակները աճում և ծաղկում են: Հետևաբար, այս հիվանդությունից տառապող յուրաքանչյուր ոք պետք է առավել զգոն լինի այնպիսի միջավայրում ապրելուց, որը սնուցում է վատ սովորությունների կամ ագրեսիվ հակումների բնածին հոգեբանական սերմերը:

Իհարկե, երբ հանդիպում ես մեկին, ով քեզ հետ վարվում է կեղծ շողոքորթությամբ և դիմում է արհեստական ժպիտով՝ «Վաղուց չենք տեսնվել», միաժամանակ ինքն իրեն ասելով. «Աստված անիծի այն

Ժամը, որը մեզ միասին բերեց», դու զգում ես նրա զգացմունքները, զգվանք ես զգում նրա նկատմամբ և զգվում ես նրա կեղծ շողոքորթությունից:

Անձամբ ես ուզում եմ իմանալ, թե ինչ դիրքորոշում ունեմ այն մարդկանց հետ, որոնց հետ ես նախընտրում եմ անկեղծությունը, որքան էլ որ այն վիրավորական կամ կոպիտ լինի, կեղծ պատրվակից առաջ: Ոչ ոք չի ցանկանում, որ երեսպաշտության օձը ուղղված լինի իրեն՝ վարդագույն ժպիտների փնջի տակից կամ մեղրամոմոտ, գովեստի խոսքերի ետևից:

Այս ամենով հանդերձ, հոգեկան հիվանդ ալկոհոլիկի համար ավելի լավ է բարյացակամ լինել ուրիշների հանդեպ, նույնիսկ եթե միայն ցուցադրական և ձևականորեն, քան նրանց վարակել իր չարագուշակ բնավորության թույլներով:

Ինքնատիրապետման ամենօրյա պրակտիկան, նույնիսկ աննշան հարցերում, կօգնի հոգեկան հիվանդ ալկոհոլիկին աստիճանաբար ազատվել վատ սովորությունների հանդեպ իր տհաճ տարվածությունից: Խաղաղություն լինի քեզ վրա

Կենտրոնացման ուժը

Որպեսզի որոնողը դառնա ընկալունակ, նա պետք է լուռ նստի և կենտրոնացնի իր մտքերը կենտրոնացման արժանի ցանկության վրա, մինչև որ իր միտքն ու մտքերը լիովին կլանվեն այդ գաղափարով: Երբ մարդկային կամքը համընկնում է ամենագետ և ամենակարող աստվածային կամքի հետ, այն կարող է հաջողությամբ օգտագործվել ցանկալի նպատակին հասնելու համար: Մարդ չի կարող պարզապես նստել և սպասել, որ հաջողությունը ընկնի իր գիրկը: Երբ դուք որոշում եք ձեր ուղղությունը և որոշում եք առաջ շարժվել, դուք պետք է ակտիվացնեք ձեր կամքը և գործադրեք գործնական ջանքեր, և դուք կտեսնեք, որ

հաջողության բոլոր տարրերը կգան ձեզ մոտ այնտեղից, որտեղ դուք ամենաքիչն եք սպասում: Ձեր կամքում, որը լցված է աստվածային հոսանքով, թաքնված է ձեր աղոթքների պատասխանը: Երբ դուք օգտագործում եք այդ կամքը, դուք բացում եք պատուհանը, որի միջոցով ստանում եք ձեր աղոթքների պատասխանը: Սա իմ սեփական փորձն է: Անցյալում ես փորձում էի անել որոշակի բաներ՝ պարզապես իմ կամքը ստուգելու համար, բայց հիմա ես դա չեմ անում, քանի որ արդեն գիտեմ արդյունքը. ամեն ինչ, ինչ ես ցանկանում եմ, իրականանում է:

Մի անգամ, շատ տարիներ առաջ, ես տեսա, թե ինչպես իմ աշակերտներից մեկը մոլորվում էր: Կանխատեսելով իր գործողությունների անխուսափելի և ցավոտ հետևանքները՝ ես փորձեցի համոզել նրան բոլոր տրամաբանական միջոցներով հետ կանգնել իր ճանապարհից: Բայց ես հասկացա, որ չեմ կարող օգնել նրան, քանի որ նա վճռականորեն տրամադրված էր շարունակել չարի ճանապարհով: Վերջապես ես ինքս ինձ ասացի. «Քանի որ նա ուզում է դա անել, ես նրան հանգիստ կթողնեմ»: Բայց իմ սերն ու հոգատարությունը նրա հանդեպ արագ վերադարձան, և ես նստեցի բանյան ծառի տակ և պատկերացրի նրան: Կրքոտ եռանդով ես անընդհատ նրան ուղարկում էի հետևյալ մտային ուղերձը. «Ես աղաչում եմ քեզ վերադառնալ»: Երեկոյան իմ մեջ ուժեղ, ինտուիտիվ զգացողություն առաջացավ՝ թե՛ մարմնով, թե՛ մտքով, որ նա իսկապես վերադառնում է: Հանկարծ հայտնվեց «անառակ որդին», տուն վերադառնալուց հետո: Նա ողջունեց ինձ խոնարհվելով և ասաց. «Ամբողջ օրը, ուր էլ որ գնացի և ինչ էլ որ անեի, ես տեսա քո դեմքը: Ի՞նչ է սա նշանակում»: Ես ասացի. «Աստված քեզ կանչում էր իմ միջոցով: Դա նրա կանչն էր, ոչ թե իմը: Իմ ցանկությունը եսասիրական չէր, բայց ես վճռականորեն տրամադրված էի չհեռանալ այս վայրից,

մինչև դու չվերադառնաս»։ Այս տեսակի վճռականությունը կարող է մեծ փոփոխություններ բերել աշխարհում։ Դա իսկապես զարմանալի և հրաշալի ուժ է։

Հետևաբար, խորը աղոթքը հզոր և խորը ազդեցություն ունի։ Աղոթքի համար լավագույն ժամանակը գիշերն է, երբ շեղող գործոնները նվազագույնի են հասցվում։ Եթե անհրաժեշտություն եք զգում երեկոյան մի փոքր քնել, արեք դա՝ գիշերային աղոթքների ժամանակ միտքը արթուն և կենտրոնացած պահելու և Աստծո հետ լինելու համար։ Սա սկզբում կարող է դժվար թվալ, բայց շարունակական ջանքերով դա ավելի հեշտ կդառնա, և դուք կզարմանաք այն հրաշալի արդյունքներից, որոնց կհասնեք։ Երբ դուք ունենաք եզակի, դինամիկ կամք, Աստված սկսում է արձագանքել։ Եվ երբ անսահման Բացարձակը խախտում է իր լռությունը, դուք կհիանաք ուրախությամբ։ Բայց քանի դեռ մարդը նույնիսկ մեկ եսասիրական ցանկություն ունի ապացուցելու իր աղոթքների զորությունը ուրիշներին, կամ եթե դրանք վերածի շահույթ ստանալու ապրանքի, նա կկորցնի այդ զորությունը, և Աստված այլևս չի պատասխանի նրանց, քանի որ նրանք պատնեշ կբարձրացնեն իրենց և Աստծո միջև՝ հեռանալով նրանից։ Աստված կգա որոնողի մոտ միայն այն ժամանակ, երբ նրանք անկեղծ և ճշմարիտ լինեն, և երբ նրանք սիրեն Նրան Նրա համար։ Երբ մարդը եսասեր է և դիմում է հպարտության և պարծենկոտության, Աստված գիտի, որ նրանք չեն ուզում նրանց, այլ ձգտում են փառաբանել իրենց սեփական հպարտությունը, և Նա չի ընդունի նրանց հրավերը։

Ո՞վ կշարունակի վճռականորեն և համառորեն, մինչև Աստված պատասխանի։

Աստված սիրո էությունն է և ջերմության աղբյուրը։ Եթե դուք գիտեք, թե ինչպես մեղիտացիա անել՝ Նրա հետ

կապվելու մտադրությամբ, Նա կպատասխանի ձեր սիրառատ խնդրանքներին: Անհրաժեշտ չէ աղաչել Նրան հասնելու համար: Բայց ո՞վ կհատկացնի անհրաժեշտ ժամանակը: Եվ ո՞վ կհամառի, մինչև դրանք դառնան մտավոր կենտրոնացման բոցավառ դժոխք՝ Նրա պատասխանը ստանալու համար:

Եթե դուք ունեք պարտքեր, որոնք չեք կարող վճարել, կամ եթե ցանկանում եք աշխատանք, նախ մեղիտացիա արեք: Խորը մեղիտացիային հաջորդող լռության մեջ կենտրոնացրեք ձեր միտքը անսասան վճռականությամբ ձեր կարիքի վրա, բայց անընդհատ մի՛ հետևեք արդյունքին: Եթե դուք սերմ եք ցանում հողի մեջ և շարունակում եք փորել այն՝ տեսնելու համար, թե արդյոք այն աճում է, այն երբեք չի ծլի: Նմանապես, եթե ամեն անգամ աղոթելիս փնտրեք նշան, որ Աստված կատարել է ձեր ցանկությունը, չեք ստանա այն, ինչ ուզում եք: Շարունակեք աղոթել առանց ընդհատման և մնացածը թողեք Աստծուն: Ձեր դերն է Աստծո ուշադրությունը հրավիրել ձեր կարիքի վրա և ձեր ներդրումն ունենալ Նրան օգնելու հարցում՝ իրականացնելու ձեր հույսը: Օրինակ՝ լուրջ հիվանդությունների դեպքում արեք ամեն ինչ, որ կարող եք՝ բուժումը խթանելու համար: Բայց վստահորեն իմացեք, որ վերջնական բուժումը Աստծո ձեռքերում է: Թող այս միտքը ուղեկցի ձեզ ձեր մեղիտացիայի մեջ ամեն գիշեր: Աղոթեք մեծ վճռականությամբ և բացարձակ վստահությամբ, և մի օր դուք կտեսնեք, որ հիվանդությունը հանկարծակի անհետացել է:

Միտքը սկզբում ընդունում է առաջարկներ, ապա Աստված լիցքավորում է միտքը Իր զորությամբ: Վերջապես, ուղեղը ազատում է կենսական ուժ՝ բուժում իրականացնելու համար: Դուք չգիտեք, թե որքան է ձեր մտքում պահված աստվածային զորությունը: Այն վերահսկում է մարմնի բոլոր գործառնույթները: Դուք

կարող եք բուժել ցանկացած ֆիզիկական վիճակ՝
օգտագործելով մտքի այս զորությունը: Կարևոր է նախ
իմանալ մեդիտացիայի ճիշտ մեթոդը, որից հետո դուք
կկարողանաք օգտագործել կենտրոնացման զորությունը,
որը ուժեղացված է աստվածային զորությամբ, մարմինը
բուժելու կամ որևէ այլ հիվանդության դեմ պայքարելու
համար:

Փորձեք ամեն օր անել ինչ-որ դժվար բան:
Շարունակեք փորձել, նույնիսկ եթե հինգ անգամ
ձախողվեք: Երբ հաջողության հասնեք, օգտագործեք ձեր
կենտրոնացված կամքի ուժը՝ ինչ-որ այլ բանի հասնելու
համար: Այս կերպ դուք կկարողանաք մեծ բաների
հասնել ավելի արագ տեմպերով: Կամքի ուժը ձեր մեջ
Աստծո պատկերի կենդանի արտահայտությունն է:
Կամքի ուժի մեջ է անսահման ուժը. նույն ուժը, որը
վերահսկում է բնության բոլոր ուժերը: Եվ քանի որ դուք
ստեղծված եք Աստծո պատկերով, այդ ուժը ձեր
ձեռքերում է՝ հասնելու այն ամենին, ինչ ցանկանում եք.
դուք կարող եք ստեղծել բարգավաճում և առատություն
և ատելությունը վերածել սիրո: Խնդրեք Աստծուն օգնել
ձեզ վերահսկել և՛ մարմինը, և՛ միտքը, և այդ ժամանակ
դուք կստանաք Աստծո պատասխանը: Ես անընդհատ
տեսնում եմ, որ իմ ամենաբարձր ցանկություններն
արդեն կատարվել են:

Մեր ամենամեծ կարիքը Աստվածն է

Ճակատին՝ հոնքերի միջև, գտնվում է դրախտի
դարպասը: Այս ուղեղային կենտրոնը կամքի կենտրոնն է:
Երբ դուք հանգիստ կենտրոնացնում եք ձեր միտքը այս
կենտրոնի և կամքի վրա, ձեր ցանկացած ցանկությունը
կկատարվի: Հետևաբար, դուք երբեք չպետք է
օգտագործեք ձեր կամքը չար նպատակներով: Մեկ այլ
անձի վնաս հասցնելու ցանկությունը կամ այդ անձին
վնաս ցանկանալը Աստծո կողմից ձեզ տրված զորության

սարսափելի չարաշահում է: Եթե նկատեք, որ ձեր կամքը ձեզ մոլորեցնում է, պետք է անմիջապես կանգ առնեք: Որովհետև այդ ուղղությամբ շարժվելը ոչ միայն սրբազան Էներգիայի վատնում է, այլև կստիպի ձեզ կորցնել այդ զորությունը, և դուք այլևս չեք կարողանա այն օգտագործել նույնիսկ բարի նպատակներով:

Առաջին հերթին, աղորթքները պետք է լինեն տրամաբանական և օրինական: Մենք չպետք է Աստծուց խնդրենք այնպիսի բաներ, որոնք անհնար կամ անհիմն են կյանքի բնական կարգի շրջանակներում: Մենք պետք է խնդրենք միայն մեր անհրաժեշտ կարիքների համար: Պետք է նաև տարբերակել «անհրաժեշտ կարիքները» և «ոչ անհրաժեշտ կարիքները»: «Ոչ անհրաժեշտ կարիքներից» ազատվելու լավագույն միջոցը այդ կարիքները տրամաբանության և բանականության լույսի ներքո քննելն ու մանրակրկիտ ուսումնասիրելն է: Մեծ շենքերի մասին երազելը նախկինում իմ հոբբիներից մեկն էր, բայց այդ ցանկությունն այժմ մարել է: Ես արդեն ունեմ նման շատ կառույցներ՝ վերանորոգման և սպասարկման հետ կապված բոլոր դժվարություններով: Սեփականությունը ծանր պատասխանատվություն է: Անպտուղ իրեր ունենալու ցանկությունից պետք է հրաժարվել, և մարդ պետք է կենտրոնանա միայն իրական կարիքների վրա:

Մարդու ամենամեծ կարիքը Աստվածն է: Երբ նա ճանաչի Նրան, Նա կբավարարի Նրան ոչ միայն իր «անհրաժեշտ կարիքները», այլև իր «ոչ անհրաժեշտ կարիքները»: Նա կբավարարի Նրա սրտի յուրաքանչյուր ցանկություն, ինչպես որ կիրականացնի Նրա ամենաթանկ հույսերն ու երազանքները:

Հնդկաստանում տղա լինելով՝ ես մեծ ցանկություն ունեի պոնի ունենալ, բայց մայրս թույլ չէր տալիս: Տարիներ անց, երբ Ռանչիում հիմնադրեցի տղաների

դպրոցս, մեզ համար մի ձի բերեցի օգտագործելու: Մի առավոտ պարզվեց, որ նա քուռակ էր ծնել, ինչպես մանկությանս տարիներին էի երազել: Նման փորձություններ ինձ հետ բազմիցս են պատահել: Շատ վաղուց, Քաշմիր կատարած ճանապարհորդության ժամանակ, տեսիլքում տեսա այս շենքը (ինքնաճանաչման կենտրոնակայանը): Տարիներ անց տեսա այս վայրը և անմիջապես ճանաչեցի այն որպես նույն շենքը, որը տեսել էի տեսիլքում՝ հասկանալով, որ Աստված նախատեսել էր, որ այն իմը լինի:

Երբ խորը և համառորեն աղորթում եք, մեծ ուրախություն կզգաք ձեր սրտում և կզգաք, որ...

Մի՛ գոհացիր կամ մի՛ համոզվիր, մինչև չզգաս այդ ուրախությունը, որովհետև երբ զգա այդ ճնշող հաճույքը քո սրտում, կիմանաս, որ քո աղոթքը հասել է Աստծուն, որ դու Նրա մտքում ես, և քո Տերը կտա քեզ, և դու կբավարարվես:

**Աստված քեզ հաջողություն տա, խաղաղություն քեզ
Չորս կարևոր մեթոդ**

Հոգևոր «ես»-ի և մարմնի ու մտքի միջև կապը մեր բոլոր ցավերի, սահմանափակումների, արգելքների, թերությունների և թերությունների արմատական պատճառն է: Այս կապի պատճառով մենք նույնքան հուզմունք ենք զգում, որքան ցավ և հաճույք, այնքանով,

որ չենք կարող զգալ աստվածային երանություն կամ գիտակցություն: Կրոնը, իր էությանմբ, ենթադրում է ցավից անընդհատ խուսափելը և մաքուր երանության, կամ Աստծո հասնելը:

Ինչպես արևի իրական պատկերը չի կարող հստակ երևալ անհանգիստ ջրի մակերեսին, այնպես էլ հոգևոր հոգու իրական, երանելի բնույթը (ամբողջ հոգու արտացոլանքը) չի կարող հասկացվել կամ ըմբռնվել հոգու մարմնի և մտքի տատանվող և փոփոխվող վիճակների հետ նույնականացումից բխող անհանգստության և խառնաշփոթի ալիքներով: Եվ ինչպես անհանգիստ ջուրը աղավաղում է արևի իրական պատկերը, այնպես էլ անհանգիստ միտքը աղավաղում է ներքին հոգու հավերժական երանելի բնույթը՝ այս նույնականացման կամ կապվածության միջոցով:

Այս գլխի նպատակն է ուսումնասիրել ամենահեշտ, ամենաճիշտ և ամենաարդյունավետ եղանակները, որոնք բոլորը կարող են կիրառել, որոնք կազատագրեն հավերժական երանելի հոգևոր «ես»-ը մտքի և մարմնի ցավոտ կապվածությունից, այդպիսով ընդմիշտ խնայելով այն ցավից ու տառապանքից և բարձրացնելով այն հոգևոր երանության, որը կրոնի էությունն է:

.Արևելյան իմաստության գրքերում ասվում է Եթե կարողանայիք բարձրանալ մարմնից վեր և» գիտակցել, որ հոգի եք, կունենայիք հավերժական երանություն և կազատվեիք ամեն տեսակի ցավից»:
Կան չորս հիմնարար, համընդհանուր կրոնական ուղիներ, որոնց ամենօրյա պրակտիկան օգնում է ազատագրել հոգևոր «ես»-ը մարմնի և մտքի սահմանափակումներից: Այս չորս ուղիները ներառում են մարգարեների, սրբերի և լուսավորյալ իմաստունների կողմից սովորեցված կամ խորհուրդ տրվող բոլոր ողջամիտ կրոնական պրակտիկաները: Կրոնական սովորույթները հաստատվել և ուսուցանվել են մարգարեների կողմից տարբեր

ուսմունքների տեսքով: Սահմանափակ հասկացողություն
ունեցողները չեն կարողանում ըմբռնել այդ ուսմունքների
իրական նշանակությունը՝ ընդունելով դրանց
մակերեսային իմաստները և աստիճանաբար իջնելով
ծեսերի, արարողությունների, ձևերի, սովորույթների,
ավանդույթների և կոշտ սովորույթների մակարդակին:
Սա կուսակցությունների և աղանդների նկատմամբ
մոլեռանդության աղբյուրն է:

Մենք պետք է գիտակցենք, որ մենք չենք ստեղծվել
կանոնների և օրենքների համար, այլ դրանք գոյություն
ունեն մեզ համար: Դրանք փոխվում են, երբ մենք
փոխվում ենք, և զարգանում են, երբ մենք զարգանում
ենք, և մեր պարտականությունն է հետևել կանոնի
եությանը, այլ ոչ թե դրա արտաքին տեսքին՝
անտեղյակությունից և մոլեռանդությունից ելնելով:
Սովորույթներն ու պաշտամունքի ձևերը տարբերվում
են՝ կախված տարբեր մտածողության դպրոցներից, բայց
մարգարեների տարբեր մտածողության դպրոցների
մաքուր եությունը մեկն է իր միջուկում, բայց մարդկանց
մեծամասնությունը դա չի հասկանում:

Մեծ մտածողները փորձում են բացահայտել
վերջնական ճշմարտությունը՝ օգտագործելով իրենց
մտավոր ուժերը, բայց նրանք ձախողվում են իրենց
ջանքերում, քանի որ վերջնական ճշմարտությունը
հնարավոր չէ ընկալել միայն մտավոր գիտելիքների
միջոցով:

Գիտելիքը տարբերվում է պարզ հասկացողությունից:

Անհիմն է բանականորեն հասկանալ մեղրի
քաղցրությունը, եթե մարդը երբեք չի համտեսել այն:
Նմանապես, կրոնական գիտելիքները բխում են
մարդկային փորձի խորքից: Սա հաճախ այն է, ինչ մենք
անում ենք, երբ փորձում ենք հասկանալ Աստծուն,
կրոնական ուսմունքները և բարոյականությունը. մենք
հազվադեպ ենք ձգտում իմանալ այս բաները ներքին,
հոգևոր փորձի միջոցով:

Ցավալի է, որ նրանք, ովքեր ունեն մտավոր
կարողություններ, որոնք կարող են օգտագործել իրենց
միտքը՝ բնական գիտությունների և գիտելիքների այլ
ոլորտների ճշմարտությունները բացահայտելու համար,
հաճախ կարծում են, որ կարող են ընկալել բարձրագույն
կրոնական և բարոյական ճշմարտությունները միայն
զգայական բանականության միջոցով: Ցավոք, օգնության
աղբյուր լինելու փոխարեն, նրանց միտքն ու մտավոր
կարողությունները հաճախ հանդես են գալիս որպես
խոչընդոտներ՝ խոչընդոտելով ճշմարտության եռթյան
ըմբռնմանը:

Հիմա դիտարկենք հոգևոր աճը բնութագրող չորս
.կրոնական ուղիները

Առաջին՝ Մտավոր մեթոդը՝ տարածված, բնական
մեթոդ, բայց անարդյունավետ՝ չափազանց արագ
ընկալման առումով: Մտավոր զարգացումն ու աճը
բնական և ընդհանուր են բոլոր գիտակից էակների
համար: Մեր ինքնագիտակցությունն է, որ մեզ
տարբերակում է ցածրակարգ կենդանիներից, որոնք
ունեն գիտակցության տարբեր աստիճաններ, բայց ոչ
ինքնագիտակցություն:

Զարգացման և էվոյուցիայի փուլերում և
գործընթացներում մենք տեսնում ենք, որ այս
գիտակցությունը աստիճանաբար վերածվում է
ինքնագիտակցության: Կենդանական գիտակցությունից
առաջանում է «ես»-ի զգացումը, և աստիճանաբար
գիտակցությունը փորձում է ազատագրվել և ճանաչել
իրեն իր միջոցով: Այսպիսով, այն անցնում է
ինքնագիտակցության. այս անցումը պայմանավորված է
զարգացման բնական կարգով: Մարդկային
հոգեբանությունը, որը կապված է բազմաթիվ ֆիզիկական
և մտավոր վիճակների հետ, աստիճանաբար և
բնականաբար փորձում է վերադառնալ իր իրական «ես»-
ին իր միջոցով:

Գիտակցված մտքի զարգացումը հոգևոր «ես»-ի ինքն

իրեն բարձրացնելու և ֆիզիկական ու մտավոր սահմանափակումներից ազատագրելու ձևերից մեկն է:

Հոգևոր «ես»-ի ջանքերը՝ վերադառնալու իր իրական «ես»-ին մտքի և խորհրդածության զարգացման միջոցով, բնական են: Սա աշխարհի ճանապարհն է:

Համընդհանուր ոգին արտահայտվում է աճի տարբեր փուլերում՝ ամենացածրից մինչև ամենաբարձրը: Քարի և հողի մեջ չկա գիտակցություն կամ կյանք, ինչպես մենք այն ընկալում ենք, մինչդեռ ծառերի մեջ կա վեգետատիվ աճ, այսինքն՝ կյանքին մոտեցում: Սակայն, չկա ազատ, անարգել կյանք կամ գիտակցված մտածողության գործընթաց: Կենդանիների մեջ կա կյանք և կյանքի գիտակցում: Մարդկության մեջ՝ գազաթնակետին, կա կյանք՝ դրա գիտակցմամբ, հոգու ներսում ինքնագիտակցության հետ մեկտեղ: Հետևաբար, մարդկության համար բնական է զարգանալ մտքի, վերլուծության և խորհրդածության, գրքերի խորը ուսումնասիրության, հետազոտությունների, ուսումնասիրությունների, փորձարկումների և բնական աշխարհում պատճառների ու հետևանքների ծագմանը հասնելու փորձերի միջոցով:

Որքան խորն է մարդու մտածողությունը, այնքան ավելի է նա օգտագործում այն մեթոդը, որով հասել է իր ներկայիս մակարդակին տիեզերական վերելքի գործընթացում, և այնքան ավելի է նա մոտենում Գերագույն Հոգուն:

Քանի որ մենք մտքի միջոցով բարձրացնում ենք մեզ մարմնից և նրա կարիքներից վեր, այս մտավոր մեթոդի ճիշտ և գիտակցված կիրառումը կտա որոշակի և որոշակի արդյունքներ: Մտքի մարզումը խիստ և խորը ուսումնասիրության միջոցով՝ որոշակի ոլորտում գիտելիքներ ձեռք բերելու համար, որոշ չափով օգնում է բարելավել ինքնագիտակցությունը, բայց կարևորության առումով այն այնքան էլ նշանակալից չէ, որքան

մտածողության գործընթացը, որն ուղղված է մարմինը
գերազանցելուն և ճշմարտությունը ընկալելուն:
Հնդկաստանում մտավոր մեթոդի բարձրագույն ձևը
կոչվում է Ջնանա Յոգա, որը նշանակում է իրական
իմաստության հասնել հիշողության և զանազանության
միջոցով, օրինակ՝ երբ մարդը անընդհատ հիշեցնում է
ինքն իրեն. «Ես մարմին չեմ, և երկրային գոյության
անցողիկ պատկերները չեն կարող ազդել ինձ վրա, ես ոգի
եմ»:

Սակայն այս մեթոդի թերությունն այն է, որ դա
ինքնաճանաչման դանդաղ գործընթաց է և կարող է
պահանջել զգալի ժամանակ: Մինչ հոգևոր «ես»-ը սկսում
է հասնել ինքնաճանաչման, այն շարունակում է մնալ
կլանված մի շարք անցողիկ, անկապ մտավոր մտքերով:
Մյուս կողմից, հոգու հանգստությունը գերազանցում է
բանականությունը և բարձրանում ֆիզիկական
զգացողություններից վեր, չնայած գիտակցվելիս այն
թափանցում և ճնշում է այդ զգացողությունները:
Երկրորդ՝ աղոթքի մեթոդը, որը ենթադրում է մեր
միտքը մեկ գաղափարի վրա կենտրոնացնելու փորձ՝ այն
բազմազան գաղափարների և տարբեր բաների վրա
:կենտրոնացնելու փոխարեն (ինչպես մտավոր մեթոդում)
Աղոթքի մեթոդը ներառում է երկրպագության բոլոր
ձևերը, ինչպիսին է աղոթքը (որը պետք է ազատված լինի
բոլոր աշխարհիկ մտքերից): Այս մեթոդում հոգևոր «ես»-ը
պետք է խորը և ակնածանքով կենտրոնացնի իր միտքը
այն ամենի վրա, ինչի վրա որոշում է կենտրոնանալ՝ լինի
դա աստվածայինի որոշակի հասկացության, թե
:բացարձակ, համապարփակ գոյության վրա
Հիմնական կետն այն է, որ որոնողը մեծ եռանդով և
ոգևորությամբ կենտրոնացնի իր միտքը մեկ
աստվածային գաղափարի վրա: Այս գործընթացի միջոցով
հոգևոր «ես»-ը աստիճանաբար ազատվում է բազմաթիվ
մտավոր շեղումներից և ձեռք է բերում ժամանակ և
հնարավորություն, որը անհրաժեշտ է իր էության

վերաբերյալ ինքնադիտարկման համար: Երբ մենք աղոթում ենք լիակատար անկեղծությամբ մեր սրտի խորքից, մենք մոռանում ենք բոլոր ֆիզիկական զգացողությունները և մի կողմ ենք դնում բոլոր ներխուժող մտքերը, որոնք փորձում են գրավել մեր ուշադրությունը և զբաղեցնել մեր միտքը:

Որքան խորն են մեր աղոթքները, այնքան մեծ է մեր բավարարվածությունը: Սա դառնում է այն չափանիշը, որով մենք գնահատում ենք մեր մտերմությունը Աստծո հետ, որը գերազույն երանությունն է: Մի կողմ դնելով ֆիզիկական ցանկությունները և վերահսկելով շեղող, անհամաձայն մտքերը, այս մեթոդի գերազանցությունը նախորդի նկատմամբ ակնհայտ է դառնում:

Սակայն այս մեթոդն ունի թերություններ և դժվարություններ, որոնք բխում են հոգևոր եսի մարմնին երկարատև և անընդհատ կապվածությունից և դրան ստրկությունից, և այն ապարդյուն փորձում է իր միտքը հեռացնել ֆիզիկական և մտավոր զգացողությունների ոլորտից:

Չնայած մարդու անկեղծ ցանկությանը՝ աղոթելու կամ լիովին ընկղմվելու որևէ պաշտամունքի մեջ, նրա միտքը մնում է խոցելի անզուսպ ֆիզիկական զգացողությունների և անցողիկ մտքերի հարձակման նկատմամբ, որոնք հիշողությունը ներկայացնում և վերանայում է: Աղոթքի ժամանակ մենք հաճախ չափազանց մտահոգված ենք աղոթքի համար ճիշտ պայմաններ ստեղծելու կամ ֆիզիկական անհարմարությունների վերացմանը անհամբեր սպասելու հարցով:

Մեր բոլոր գիտակցված ջանքերին հակառակ, մեր անառողջ սովորությունները, որոնք մեզ համար երկրորդ բնույթ են դարձել, գերիշխում են հոգու ցանկությունների վրա և սահմանափակում նրա կարողությունները: Մեր անկեղծ կարոտին հակառակ, միտքը մնում է անհանգիստ և շփոթված, այնքան, որ կիրառելի է «որտեղ քո միտքն է, այնտեղ է նաև քո սիրտը» ասացվածքը: Մեզ խնդրում են

աղոթել Աստծուն ամբողջ սրտով, բայց մենք սովորաբար
աղոթում ենք մտքերի և զգայական տպավորությունների
փոթորիկներից մեր սրտերը տատանելով:

Երրորդ՝ Մեդիտացիոն մեթոդը. Այս մեթոդը և դրան
հաջորդող մեթոդը զուտ գործնական են և ներառում են
կիրառական մարզումներ: Դրանք խորհուրդ են տրվում
մեծ իմաստունների կողմից, ովքեր իրենց կյանքում
ճանաչել են ճշմարտությունը: Ես ինքս այս երկու
մեթոդները սովորել եմ այս մեծ հոգևոր ուսուցիչներից
մեկից:

Մեդիտացիան մինչև այն դառնա ամուր
սովորություն, մենք կարող ենք առաջացնել գիտակցված
քնի վիճակ: Այս հանգիստ և հաճելի վիճակը հաճախ
զգացվում է, երբ մենք խորը քնի մեջ ենք և մոտենում ենք
անգիտակցությանը, կամ երբ արթնանում ենք դրանից և
մոտենում ենք գիտակցության վիճակին:
Այս գիտակցված քնի վիճակում մենք ազատվում ենք
բոլոր արտաքին մտքերից և ֆիզիկական
զգացողություններից, և հոգին կարողանում է մտածել իր
մասին և ժամանակ առ ժամանակ մոտենալ երջանիկ
վիճակին՝ համաձայն մեդիտացիայի խորության և
արակտիկայի տեմպի:

Այս վիճակում մենք անտեղյակ ենք և ազատ ենք
միտքը զբաղեցնող ֆիզիկական և մտավոր
խանգարումներից: Մեդիտացիայի այս գործընթացի
միջոցով արտաքին և զգայական օրգանները
կառավարվում են կամային նյարդերը հանգստացնելով,
ինչպես քնի վիճակում:

Այս մեդիտատիվ վիճակը իրական մեդիտացիայի
առաջին, բայց ոչ վերջին փուլն է: Գիտակցված քնի
ժամանակ մենք սովորում ենք վերահսկել միայն
արտաքին զգայարանները: Միակ տարբերությունն այն է,
որ նորմալ քնի ժամանակ զգայարանները կառավարվում
են ավտոմատ կերպով, մինչդեռ մեդիտացիայի ժամանակ
դրանք կառավարվում են գիտակցված ջանքերի միջոցով:

Այնուամենայնիվ, մեդիտացիայի այս սկզբնական փուլում հոգևոր «ես»-ը մնում է զգայուն ներքին մարմնի ականա գործառույթների, ինչպիսիք են թոքերը, սիրտը և այլ օրգաններ, միջամտության նկատմամբ, որոնք մենք սխալմամբ կարծում ենք, որ մեր վերահսկողությունից դուրս են:

Հետևաբար, մենք պետք է փնտրենք ավելի լավ ճանապարհ, քան սա, քանի որ եթե հոգևոր «ես»-ը չկարողանա կամքով անջատել մարմնական զգացողությունները, ինչպես նաև ներքին զգացողությունները, որոնք թույլ են տալիս մտքերի առաջացում, այն մնում է խոցելի այդ խանգարումների նկատմամբ՝ առանց դրանք վերահսկելու և ճնշելու հույսի, կամ ինքն իրեն ճանաչելու հնարավորության:

Չորրորդ. Յոգայի գիտական մեթոդը – Սուրբ Պողոսն ասել է. «Ես ամեն օր մահանում եմ»: Դրանով նա նկատի ուներ, որ գիտեր, թե ինչպես վերահսկել իր ներքին օրգանները և ազատագրել իր հոգևոր «ես»-ը՝ կամքի ուժի միջոցով՝ թե՛ մարմնից, թե՛ մտքից: Սովորական, չուսուցանված մարդիկ նմանատիպ մահամերձ վիճակ են ապրում, երբ հոգևոր «ես»-ը ազատվում է քայքայվող :մարմնից

Պատշաճ մարզման և գործնական ու կանոնավոր մեթոդի կիրառման միջոցով, մասնագետը կարող է զգալ հոգևոր «ես»-ի բաժանումը մարմնից՝ առանց վերջնական մահ ապրելու:

Այստեղ ես կներկայացնեմ մեթոդի և դրա հիմքում ընկած գիտական տեսության ընդհանուր ակնարկ: Այն, ինչ ես առաջարկում եմ, հիմնված է իմ անձնական փորձի վրա և կարելի է ասել, որ այն ունի համընդհանուր արժեք: Ես կարող եմ նաև ասել և հաստատել, որ երանությունը, որը մեր վերջնական նպատակն է, ինչպես ես բացատրել եմ, մեծապես դրսևորվում է այս մեթոդի կիրառման մեջ: Իրոք, պրակտիկան ինքնին չափազանց հաճելի է: Ես կարող եմ հաստատել, որ այն անհամեմատ ավելի հաճելի

Է, քան հինգ զգայարանների կամ մտքի միջոցով ձեռք բերված ամենամեծ զգայական հաճույքը: Ես չեմ ցանկանում առաջարկել այս մեթոդի վավերականության որևէ ապացույց, բացի այն, ինչ կզգա այն կիրառող անձը:

Որքան ավելի համբերատար և կանոնավոր կերպով որոնողը կիրառի այն, այնքան ավելի ամուր կզգա իրեն հաստատված երանության գիտակցության մեջ:

Քանի որ վատ սովորությունները այդքան համառ և

խորը արմատներ ունեն, ֆիզիկական գիտակցությունը ժամանակ առ ժամանակ արթնանում է՝ իր բոլոր զգայական հիշողություններով հարձակվելով այդ հանգստության վիճակի վրա: Այնուամենայնիվ,

կանոնավոր և երկարատև պրակտիկայով մենք կարող ենք վստահեցնել պրակտիկայով զբաղվողին, որ կգա մի ժամանակ, երբ նրանք կհայտնվեն վեհ հոգևոր երանության վիճակում:

Սակայն մենք չպետք է փորձենք պատկերացնել մեթոդի արդյունքները, ապա կարճ փորձից հետո հրաժարվենք պրակտիկայից: Իսկական հաջողությունը և անկասկած առաջընթացը պահանջում են հետևյալ կարևոր կետերի պահպանում:

Նախ՝ ուշադիր եղեք այն առարկային, որը ցանկանում

եք սովորել

Երկրորդ՝ սովորելու անկեղծ ցանկություն՝

հետազոտական ոգով

Երրորդ՝ համառություն մինչև ցանկալի նպատակին

հասնելը

Եթե մենք կես ճանապարհին գնանք և անտեսենք

մեթոդը պարզ պրակտիկայից հետո, մենք չենք ստանա այն արդյունքը, որը ակնկալում ենք:

Իսկապես ցավալի է, որ մարդիկ իրենց ժամանակի

մեծ մասն անցկացնում են նյութական

անհրաժեշտություններ ձեռք բերելով կամ տեսական

քննարկումներով ու մտավոր բանավեճերով զբաղվելով,

բայց հազվադեպ են փորձում ինքնուրույն հայտնաբերել և

զգալ այն հոգևոր ճշմարտությունները, որոնք

հարստացնում և կենդանացնում են կյանքը, և իրականում իմաստ են տալիս դրան: Նրանց մտքերը զբաղված են չնչին հարցերով, անկարևոր մտահոգություններով և կրքոտ ցանկություններով, այլ ոչ թե ճիշտ ուղղորդվում են այդ նպատակին:

Ես տարիներ շարունակ կիրառել եմ վերոնշյալ մեթոդը, և ամեն անգամ, երբ կիրառում եմ այն, զգում եմ մեծ ուրախություն կամ մշտական երանության վիճակ, որի թափը չի նվազում և որի հոսքը չի դադարում:

Մենք պետք է հիշենք, որ հոգևոր հոգին մարմնի կողմից բանտարկված է եղել դարեր շարունակ և երկար ժամանակահատվածներում, և այն կարող է չազատագրվել մեկ օրում: Կարճ, ընդհատվող պրակտիկաները չեն կարող պրակտիկայով զբաղվողին տալ այդ վեհ հոգևոր երանությունը կամ երաշխավորել ներքին օրգանների նկատմամբ վերահսկողությունը: Սա պահանջում է լուրջ և գիտակցված պրակտիկա երկար ժամանակահատվածում:

Սակայն այս մեթոդների ուշադիր կիրառումը կարող է առաջացնել մաքուր երանության զգացողություն: Որքան մարդ մոտենում է այս երանությանը, այնքան ավելի է այն կիրառում: Այս վիճակը չի ստեղծվել կամ հորինվել որևէ մարդու կողմից. այն գոյություն ունի բնականաբար, և մենք պարզապես պետք է այն բացահայտենք մեր ներսում:

Խաղաղություն լինի քեզ վրա

**Կամքի ուժը և շրջակա միջավայրի ազդեցությունը
Խնդիրներն ու նյարդայնությունները առաջանում են
մարդու կողմից իր անցյալի գործողությունների մասին
անտեղյակության պակասից, որոնք կատարվել են
որոշակի ժամանակ և վայրում: Նրանց ներկայիս
տառապանքը բխում է նրա արտաբերած մտքերից և
գործերից, որոնք արմատ են գցել գիտակցության հողի**

մեջ, ծլել և պտուղ տալ, որը արտացոլում է Նրա կատարած մտքերն ու գործողությունները:

Փորձություններն ու նեղությունները չեն գալիս մարդուն կոտրելու և Նրա կամքը կաթվածահար անելու, այլ՝ Նրան ստիպելու գնահատել Աստծուն, քանի որ Նա իսկապես արժանի է, և հարգել Նրա օրենքները, որոնց միջոցով Նրանք կարող են հասնել իրական երջանկության:

Աստված նման դաժան փորձություններ չի ուղարկում, քանի որ դրանք հիմնականում մարդկային գործոն են: Մարդկության գործն է արթնացնել իր գիտակցությունը անգիտության քնից և բարձրանալ անգիտության խավարից դեպի գիտելիքի լույսը:

Հոգևոր գիտելիքների ոլորտում

Ուսուցիչը հոգևոր ճանապարհին իր առաջնորդությունը փնտրող աշակերտին ասաց.

Մի՛ ձգտեք մարդկանց ճանաչմանը ձեր և ձեր հոգևոր նվաճումների համար, այլ փնտրեք միայն Աստծուն:

Երբ գիտակցեք, որ խաղաղությունը ձեր մեջ է, կհասկանաք, որ խաղաղությունն ու ներդաշնակությունը արարչագործության բոլոր բարիքների մեջ են, և դուք կտեսնեք այն բնության գեղեցկության մեջ, կզգաք դրա մտերմությունը անկեղծ բարեկամության մեջ և կշոշափեք դրա օրհնությունները ազնիվ ձգտումներում և պատվավոր նպատակներում, որոնք զերծ են եսասիրական նպատակներից: Դուք կզգաք դրա ներկայությունը լռության քողի ետևում և բոլոր հրաշալի բաներում:

Լուրջ թակեք դուռը, և վարագույրը կբացվի, և դուք կտեսնեք ամենափառահեղ դեմքը իր ողջ շքեղությամբ ու շքեղությամբ:

Եթե սիրում ես Աստծուն, կզգաս Նրա սերը, և ոչինչ ուրիշ չի կարողանա խաբել քեզ: Նյութական ապրումները գրավում են քեզ, քանի որ դու չես ճաշակել հոգևոր

**Երջանկությունը: Երբ դա անես, կիմանաք
տարբերությունը:**

**Ազատ եղեք ընտրության մեջ: Մի թողեք, որ որևէ
բան սահմանափակի ձեզ և մի թույլ տվեք որևէ մեկին
վերահսկել ձեզ կամ խանգարել ձեր երջանկությանը:**

**Քո «ես»-ը տիեզերական ամբողջության առանձին
մասն է, և դու պետք է գտնես այդ կատարյալ
ամբողջությունը՝ երանելի գիտակցություն զգալու և
աստվածային սիրո հաճույքները վայելելու համար:**

**Մերը դուրս բերելով ատելության և վրդովմունքի
գնդաններից**

**Մենք խնդրում ենք Քեզ, Տեր, որ Քո լույսը փայլեցնես
մեր հոգիների վրա**

**Եվ առատ օրհնություններովդ ողողիր քո
սիրելիներին ու քո օգնությունը փնտրողներին**

**Եվ թող Նա մեզանից հեռու պահի պատերազմի,
բռնության և մահվան ուրվականները:**

**Եվ ոգեշնչենք մեզ խաղաղությունը դարձնել մեր
Նպատակը**

Եվ սերը մեր պաշարն է

**Մեր Նպատակը սահմանափակումներից
ազատագրումն է**

*** * ***

**Եթե մարդը ձգտում է միայն գումար կուտակել և
մարմնական ցանկությունները բավարարել**

**Նրա ստացած շահույթը չնչին է և աննշան
Որովհետև կգա այն օրը, երբ Նա կթողնի աշխարհիկ
բոլոր ձեռքբերումները**

**Բայց եթե Նա հարստանա Աստծո միջոցով
Նա ավելի հարուստ կլինի, քան երկրի բոլոր
թագավորներն ու հարուստ մարդիկ**

**Այդ օրինյալ գանձերը Նրանց ձեռքում են, ովքեր
սիրում են Աստծուն**

**Նրանք, ովքեր ոչնչով չեն բավարարվում, բացի հոգու
հարստությունից**

**Երբ նրանք աշխատում են զարգացնել իրենց հոգևոր
հակումները**

**Եվ սնուցել նրանց կարոտը իրենց կյանքի աղբյուրի
հանդեպ**

**Եվ սիրո հարությունը ատելության ու չարության
խորքից**

**Նրանք իրենց գիտակցությունը բարձրացնում են նեղ
աշխարհիկ նկատառումներից վեր**

**Դեպի ազատության, խաղաղության, լույսի և
ուրախության հորիզոններ**

**Նրանք գիտակցում են իրենց անսահման
տարածությունը**

**Նրանք նորացված ընկալումներ և գիտելիքներ են
ձեռք բերում**

**Եվ երբ նրանք ցանում են բարի մտքերի և գործերի
սերմերը**

Նրանց գիտակցության տարածություններում

Նրանց հայացքները բացվում են

Եվ նրանց ճանաչողական ուժերը ակտիվանում են

Ֆիլամսոն, նրանց իրական էությունը

Նրանք Աստծո արքայությունը գտնում են իրենց մեջ

Մենք խնդրում ենք Ամենակարող Աստծուն

առաջնորդել մեզ, որպեսզի կարողանանք նորոգվել

**Եվ մենք մեր հոգևոր էությունը դուրս ենք բերում
խավարի գնդաններից**

**Դեպի ազատության, հանգստության և գիտելիքի
լույսերի տարածությունները**

**Թարմ մրգերն ու բանջարեղենը կենսականորեն
կարևոր սննդանյութեր են**

Մանդի վերաբերյալ դասախոսությունից

**Առաքվել է Էնսինիտասում, Կալիֆոռնիա - 1940
թվականի հունիս**

**Մսի սպիտակուլցը Էներգիայի միակ կարևոր
աղբյուրը չէ**

Չեփված բանջարեղենի և մրգերի մեջ պարունակվող որոշ հանքային աղեր նույնպես կարևոր աղբյուրներ են:

Թեև մսի մեծ մասը իսկապես ապահովում է զգալի քանակությամբ էներգիա, եթե միսը երկար ժամանակ գերիշխում է սննդակարգում, այն կդադարի ապահովել այդ էներգիան: Ավելին, սպիտակուլցի չափից շատ ընդունումը կարող է հանգեցնել սպիտակուլցային թունավորման, որը հոգնածության և հիվանդության աղբյուր է: Ամփոփելով՝ սպիտակուլցի չափից շատ օգտագործումը նույնքան վնասակար է, որքան չափից քիչը:

Եթե ուզում եք ազատվել հոգնածությունից, մեկ միջոցը ճիշտ սնունդն է: Միսը կարող է ժամանակավոր էներգիա ապահովել, բայց այն բազմաթիվ տոքսիններ է ներմուծում օրգանիզմ: Ավելի շատ հում, չեփված սնունդ ուտելը կնվազեցնի հոգնածության զգացումը և ձեզ էներգիայով կլցնի:

Հյութերը զգալի էներգետիկ խթան են ապահովում, սակայն ամբողջական մրգերն ու բանջարեղենը շատ ավելի մեծ սննդային արժեք ունեն: Այնուամենայնիվ, որոշ մարդիկ պարզապես չեն ցանկանում ժամանակ հատկացնել դրանք այս տեսքով սպառելուն:

Մարսողական համակարգը արդյունահանում է քիմիական նյութեր և բաշխում դրանք մարմնի համապատասխան բջիջների միջև:

Մարմինը կազմված է բազմաթիվ քիմիական տարրերից, և սնունդը պետք է ամեն օր լրացնի այդ տարրերի պակասը:

Ամենօրյա սնունդը պետք է ներառի բավարար քանակությամբ սպիտակուլցներ, վիտամիններ, հանքանյութեր, որոշ ճարպեր և յուղեր, ինչպես նաև համապատասխան քանակությամբ բնական ածխաջրեր՝ միաժամանակ հնարավորինս նվազագույնի հասցնելով մաքրված օսլաների և մաքրված շաքարի օգտագործումը:

Էներգիայի հիանալի աղբյուր է նարնջի հյուրի և աղացած նուշի խառնուրդը, քանի որ նուշն ավելի լավ է մարսվում, երբ խառնվում է նարնջի հյուրի հետ:

Կարևոր է նաև մեծ քանակությամբ հեղուկներ խմել: Եթե որակյալ ջուր չկա, թարմ մրգահյութը, կոկոսի ջուրը և ձմերուկը հիանալի լրացումներ և մաքուր ջրի մասնակի փոխարինողներ են:

Ապագայում մարդիկ ավելի հաճախ կօգտագործեն մրգահյութեր և բանջարեղենային հյութեր՝ այդ հյութերի առողջության համար օգտակար հատկությունների շնորհիվ:

Ե՛վ թերարժեքության, և՛ գերազանցության բարդույթները վատ են

Անլիարժեքության բարդույթը նույնքան վատ է, որքան գերազանցության բարդույթը, քանի որ ստորադաս զգացող մարդը չի կարողանա ցույց տալ իր մեջ եղած գերազանցությունը:

Մարդը, լինելով հոգևոր բնույթի, օժտված է սրբազան կայծով, և սխալ ու սխալ է մտածել, որ նա ցածր է կամ մտածել, որ նա բոլորից բարձր է և վարվել այնպես, ինչպես մեկը, ով չունի արժանապատվություն կամ ծագում:

Երբ մարդը հպարտություն է դրսևորում, հպարտության խիտ ստվերը մթագնում է Աստծո լույսը հոգու մեջ:

Հետևաբար, երկու հանգույցներից էլ պետք է խուսափել միաժամանակ, քանի որ երկուսն էլ խոչընդոտներ են հոգևոր առաջընթացի համար:

Եկեք զգանք, որ Աստված մեզ հետ է, ոգեշնչում և առաջնորդում է մեզ, և որ Նա մեր կյանքի ամենամեծ սերն է:

Աստծուն ճանաչողները զգում են, որ բոլորի ծառաներն են և չեն կարծում, որ իրենք ուրիշներից լավն են:

Անլիարժեքության բարդույթը կապված է նրանց հետ, ովքեր ունեն թույլ գաղափարներ և թույլ ենթագիտակցություն, մինչդեռ գերազանցության բարդույթը ծնվում է ատելի հպարտությունից և կեղծ ամբարտավանությունից:

Այս երկու հանգույցներն էլ կործանարար են հոգևոր աճի համար և հիմնված են պատրանքների և ճշմարտության անտեսման վրա, այլ ոչ թե առողջ հասկացողության և ճիշտ դատողության:

Ինքնավստահությունը պետք է զարգացվի՝ հաղթահարելով ժառանգված մարդկային թուլությունները: Նրանք, ովքեր ցանկանում են դա, պետք է ձգտեն զգալ դրա քաղցրությունը իրենց կյանքում իրական նվաճումների միջոցով, այդպիսով ազատվելով թերարժեքության և ամբարտավանության բարդույթներից՝ Աստծո օգնությամբ:

Կենսունակության գաղտնիքը և աղբյուրը Մարմինին մի քանի ժամ է պետք սնունդը Էներգիայի վերածելու համար: Սակայն ցանկացած բան, որը խթանում և ակտիվացնում է կամքը, անմիջապես Էներգիա է առաջացնում:

Կամքի ուժը կենսունակություն է ստանում մարմնի բջիջներից և ուղեղի Էներգիայի պաշարից, որտեղ պահվում է սննդից ստացված Էներգիան:

Կամքը նաև տիեզերական աղբյուրից նոր գործունեություն է ներգրավում մարմնի մեջ՝ ողնուղեղի միջոցով:

Հետևաբար, կենսունակության գաղտնիքը կայանում է մարդու ունեցած Էներգիան պահպանելու և կամքի ուժի միջոցով մարմին նոր Էներգիա բերելու մեջ:

Ինչպե՞ս է դա արվում:

Նախ, պետք է գործել կամավոր և կամավոր: Եթե կա ինչ-որ արժեքավոր բան անելու, դա պետք է անել կամավոր և կամավոր:

Երբ դուք աշխատում եք կամավոր, դուք ավելի մեծ քանակությամբ էներգիա ունեք, քանի որ դուք ոչ միայն էներգիա եք ներծծում ուղեղի նյարդերից, այլև տիեզերական էներգիայի մեծ հոսք եք ներգրավում մարմնի մեջ:

Կինը, որը համեղ ուտեստ է պատրաստում իր սիրեցյալի համար, լի է երջանկությամբ և կենսունակությամբ, բայց եթե նրան ստիպում են պատրաստել իր կամքին հակառակ, նա սկզբից հոգնածություն է զգում:

Հետևաբար, կամքի ուժը էներգիա է բերում կարճ պատմություն:

Մի անգամ ընկերոջս հետ խոսում էի սրբերի մասին: Իմ ընկերը միջնորդ էր, և նա չէր կիսում իմ ոգևորությունը: Փոխարենը նա ասաց. «Բոլոր նրանք, ում դուք անվանում եք սրբեր, իրականում շառլատաններ են, ովքեր չեն ճանաչում Աստծուն»: Ես չվիճեցի նրա հետ, այլ փոխեցի թեման, և մենք սկսեցինք խոսել միջնորդական մասնագիտության մասին: Երբ նա ինձ շատ բան պատմեց այդ մասին, ես նրբորեն ասացի. «Գիտե՞ս, որ չկա ոչ մի վստահելի միջնորդ, որ նրանք բոլորը ստախոս են»: Նա զայրացավ և զայրացած պատասխանեց. «Իսկ ի՞նչ գիտես միջնորդների մասին»: Ես պատասխանեցի. «Հենց դա էլ նկատի ունեի: Իսկ ի՞նչ գիտես սրբերի մասին»: Նա լուռ էր: Ես հանգիստ և բարյացակամորեն շարունակեցի. «Ես ոչինչ չգիտեմ միջնորդական գործի մասին, իսկ դու ոչինչ չգիտես սրբերի մասին»:

Էներգիայի հրեշտակներ
Աստված մեզ ստեղծեց որպես Էներգիայի
հրեշտակներ

Եվ մենք տեղադրեցինք ֆիզիկական մարմիններում
Մենք մեր ամբողջ ուշադրությունը կենտրոնացրել
ենք փխրուն մարմինների վրա

Եվ մենք մոռացանք տիեզերական կյանքի
Էներգիայով լցված հոգևոր հոգու մասին

Հիմա մենք պետք է իրական ջանքեր գործադրենք
կենտրոնանալու համար

Լիակատար գիտակցության զգացումը
վերականգնելու համար

Հաջողության արմատը հոգևոր ներուժի զարգացման
մեջ է

Որի միջոցով մենք գիտակցում ենք մեր
աննյութական բնույթը

Եվ որ Աստծո պատկերը բնակվում է մեր մեջ
Հոգևորության այգու առաջին ծաղիկը հավատքի և
հույսի ծաղիկն է:

Սակայն պտուղը ինքնաստուգման միջոցով ձեռք
բերված իրական գիտելիքն է:

Լավատես եղեք և իմացեք, որ կյանքի լավ բաներն ու
օրհնությունները սպասում են ձեզ

Քանի դեռ աշխատում եք անկեղծորեն և
նվիրվածությամբ

Կորուսյալ աստվածային ժառանգությունը
վերականգնելու համար

Իսկապես հոգևոր մարդը հավասարակշռված
անձնավորություն է

Մեկը, ով իրեն բավարարված է զգում, վայելում է լավ
առողջություն և ունի աճող ինտելեկտ

Նա ունի հոգու հարստությունը և իմաստության
գանձերը

Նա վստահ է, որ աստվածային օգնությունը գալիս է
Անկախ նրանից, թե որքան դաժան կարող է թվալ
կյանքը և որքան անբարենպաստ հանգամանքներ

Աստծո դեմքը մեզ բացահայտվում է բնության
գեղեցկության մեջ

Եվ նրա ձայնը մեզ հետ խոսում է նուրբ, նրբագեղ
մեղեդիների միջոցով

Եվ սիրահարների քաղցր, նուրբ ձայներից

Եվ պարտականության բարձր ձայնով
Մեզ դեպի բարություն և խաղաղություն մղող
խթանը

Երջանկությունն ու գիտելիքը Աստծո ձայնն են
Որը մեզ կոչ է անում վերադառնալ օրհնված տուն
Հանգստության և հոգեկան խաղաղության տուն
Եվ վայելել նրա քաղցր ներկայությունը
Եվ նրա անգուգական, գերազանց գեղեցկությունը
Աշխարհը աներևակայելիորեն խաբուսիկ է, և մենք
պետք է դրան մոտենանք այդպես: Եթե նախ
չհաղթահարենք դրա խաբեություններն ու
պատրանքները, չենք կարողանա օգնել որևէ մեկին:

Մենք պետք է հիշենք, որ կենտրոնացած մտքի
միայնության մեջ է գտնվում բոլոր մեծ նվաճումների
գործարանը: Եվ այս հրաշալի գործարանում մենք պետք
է անընդհատ հյուսենք մեր կամքի ձևերը՝ բոլոր
անբարենպաստ հանգամանքները հաղթահարելու կամ
արդյունավետորեն գործ ունենալու համար:

Կամքը պետք է անընդհատ մարզվի և մարզվի
Մարդը բազմաթիվ հնարավորություններ ունի
աշխատելու այս երկրային գործարանում, քանի դեռ չի
վատնում իր ժամանակը և իր էներգիան ապարդյուն:

Գիշերը ես հեռանում եմ աշխարհիկ պահանջներից՝
ինքս ինձ հետ լինելու համար

Աշխարհից շատ, շատ հեռու
Միայնակ իմ կամքի հետ իմ հոգևոր մենության մեջ
Որտեղ ես ուղղորդում եմ մտքերս այն ուղղությամբ,
որը ես ուզում եմ

Ես որոշում կայացրի խորը մտքումս
Երբ ես իմ կամքը մղում եմ առողջ և օգտակար
գործունեությամբ զբաղվելու, դա ինձ համար
հաջողություն է ստեղծում: Այս կերպ ես բազմիցս
արդյունավետորեն օգտագործել եմ իմ կամքը: Սակայն
դա հնարավոր է դառնում միայն կամքի հետևողական
կիրառման միջոցով:

Ի՛նչ հրաշալի զգացողություն կունենաք, երբ կկարողանաք ասել և հաստատել. «Իմ կամքը, որը լի է աստվածային կամքով, կհասնի ինձ այն ամենին, ինչ ես ցանկանում եմ»:

Եթե մարդը դառնում է ինքնագոհ և ամեն ինչ վստահում է Աստծո կամքին առանց օգտագործելու իր սեփական կամքը, որը Աստված է տվել իրեն, նա չի ստանա այն արդյունքը, որը ձգտում է:

Աստվածային զորությունն ինքնին ուզում է օգնել ձեզ
Մենք պետք է մեր մտքից վանենք այն միտքը, որ Աստված՝ Իր զորությամբ և գերբնական ուժերով, հեռու է մեզանից և թաքնված է երկնքի հեռավոր անկյուններում, և մենք չպետք է մոռանանք, որ մեր մարդկային կամքի հետևում թաքնված է աստվածային կամքը, բայց այդ հզոր ուժը, ինչպես օվկիանոս, որը լցվում է իր մակընթացություններով և հոսանքներով, չի գա, եթե միտքը բաց չլինի, իսկ սիրտը ընկալունակ:

Աղաչանք

Օ՛, Տիեզերական Մայր

Մեր սրտերում միակ կրակը լինելը

Եվ մեր հոգիների խավարը ցրելու համար

Եվ մեր սիրո արցունքների մեջ քեզ համար

Լվացեք մեր սերը աշխարհիկ բաների հանդեպ

Եվ մենք ուրախ ենք համաձայնվել ձեզ հետ

Մեկընդմիջտ ցրեք մեր տխրությունն ու վիշտը

Մեր փոքրիկ սրտերը մեծ սրտի վերածեք

Այն տեղավորում է ձեր ամբողջ ներկայությունը

Եվ քո աստվածային բնույթի հայելու մեջ

Եկեք մեզ կատարյալ ու մաքուր տեսնենք

Թող մեր սիրո կրակը բարձրանա քեզ համար

Երկրային ցանկությունների բոցերի վերևում

Միլիոնավոր գայթակղություններ քողարկվում են քո

կերպարանքով

Եվ դա անընդհատ խաբում է մեզ

* * *

**Արի՛, ո՛վ մաքուր և կատարյալ աստվածային
ուրախություն:**

**Մտեք մեր քեզ համար կարոտի տաճարները
Թող մոլորակը խաղաղ լինի
Մեր լեռներում, անգիտության մութ գիշերներում
Թող Նա առաջնորդի մեզ և ապահով վերադարձնի
մեզ
Ձեր ապահով և ապահով ապաստանին:**

**Շշուկներ հավերժությունից
Խայամի առաջին քառատող
Թարգմանել է Էդվարդ Ֆիցջերալդը և բացատրել
վարպետ Պարամահանսան**

**Օմար Խայամի հռչակը Արևմուտքում հիմնված է
Ֆիցջերալդի տասնիններորդ դարի կեսերին Նրա
քառատողերի թարգմանության վրա, որը համարվում է
անգլերեն լեզվով երբևէ արված լավագույն
թարգմանությունը:**

**Ուսուցիչ Պարամահանսան Օմար Խայամին համարում
էր մեծ միստիկներից մեկը և բարձր
ինքնաճանաչողության տեր, և որ Նա օգտագործում էր
սիմվոլիզմը իր հոգևոր և փորձառական փորձառությունը
արտահայտելու համար, և որ Նրան կոպտորեն սխալ էին
հասկացել, և որ հետազոտողները բավականաչափ խորը
չէին խորացել Նրա քառյակներում ավանդված հոգևոր
փիլիսոփայությունը հասկանալու համար:**

**«Արթնացե՛ք»՝ գիշերվա ամանի մեջ առավոտյան
համար**

**Նետել է քարը, որը թռիչքի է հանում աստղերին
Եվ ահա՛, Արևելքի որսորդը բռնել է
Սուլթանի աշտարակը լույսի օղակի մեջ
Արաբերեն թարգմանությունը:**

**Արթնացե՛ք, քանզի առավոտը քար է Նետել գիշերվա
անոթի մեջ
Աստղերը լիովին ցրելով**

Եվ ահա Արևելքի որսորդը
Նա գրավեց սուլթանի աշտարակը
Լույսի օղակով
Բացատրություն և մեկնաբանություն.
Իմաստների բացատրությունը.

Առավոտ: Սա արթնացման արշալույս է
պատրանքային երկրային գոյությունից:

Գիշերվա անոթը՝ անգիտության խավարը, որը
բանտարկում է անմահ հոգին նեղ, սահմանափակ
մարդկային գիտակցության մեջ:

Քար՝ հոգևոր մաքրագործում
Աստղեր՝ նյութական ցանկությունների գրավիչ փայլը
Արևելքի որսորդը. Հզոր արևելյան իմաստությունը,
որը ոչնչացնում է պատրանքների մնացորդները
Լույսի օղակ՝ օրինյալ իմաստության ճառագայթը,
որը ոչնչացնում է հոգին բանտարկող և շղթայված ճնշող
խավարը:

Մեկնաբանություն՝

Ներքին լուծությունը շնչում է.

«Արթնացե՛ք: Թողե՛ք անգիտության քունը, քանզի
իմաստության արշալույսը բացվել է: Նետե՛ք անհայտի
մութ անոթը հոգևոր մաքրագործման քարով՝ այն
կտրելու և ցրելու մռայլ նյութական ցանկությունների
մշուշոտ, փայլող աստղերը»:

«Ահա՛ արևելյան իմաստության լույսը՝
պատրանքների որսորդն ու կործանողը, քանզի այն
լույսի օղակով գրավել է ոգու բարձր աշտարակը և ցրել
Նրա սահմանափակող նյութական խավարը՝ լիովին
ցրելով այն»:

«Օ՛, պատրանքների քաղաքի բնակիչներ, թողեք քնը:
Քանզի ներքին իմաստության հոգևոր ուղերձի արևի
ճառագայթը հայտնվել է»:

Սովորեք, թե ինչպես օգտագործել հոգևոր
կատարելագործման ամուր քարը՝ անգիտության մութ

անորը կոտրելու և դրանից ժամանակավոր նյութական հաճույքների ցանկությունը վտարելու համար:

«Դաս վերցրեք իմաստության որսորդից, ով անընդհատ փնտրում է լույսի կարոտ և ճշմարտություն որոնող հոգիներ, որպեսզի նրանց շրջապատի փառահեղ շքեղության աուրայով՝ հավերժական ազատության շքեղությամբ»:

Անառակ որդու վերադարձը

Մի անգամ, շատ տարիներ առաջ, ես տեսա իմ ուսանողներից մեկին, որը քայլում էր հակառակ ուղղությամբ

Գիտակցելով նրա գործողությունների անխուսափելի հետևանքները՝ ես փորձեցի համոզել նրան՝ օգտագործելով բոլոր տրամաբանական միջոցները, հրաժարվել իր գործողությունների ընթացքից, բայց հասկացա, որ չեմ կարող օգնել նրան:

Որովհետև նա մտադիր էր շարունակել չարի ճանապարհով

Վերջապես ես ինքս ինձ ասացի.

«Քանի որ նա դա է ուզում, ես նրան հանգիստ կթողնեմ»:

Բայց նրա հանդեպ իմ սերն ու հոգատարությունը շուտով վերադարձան, ուստի նստեցի թզենու տակ և սկսեցի պատկերացնել նրան:

Ջերմեռանդ ոգևորությամբ ես նրան անընդհատ ուղարկում էի հետևյալ մտավորական ուղերձը.

«Աստված խնդրել է ինձ խնդրել քեզ փոխել քո միտքը քո մտադրությունների վերաբերյալ»:

Երեկոյան մարմնովս ու մտքովս զգացած ուժեղ ինտուիտիվ զգացողությունս ինձ համոզեց, որ նա իսկապես վերադառնում է:

Հանկարծ հայտնվեց «անառակ որդին», տուն վերադառնալուց հետո նա խոնարհվեց նրանց հետ և ասաց.

«Ամբողջ օրը, ուր էլ որ գնացի և ինչ էլ որ անեի, ես տեսնում էի քո դեմքը: Ի՞նչ է դա նշանակում»:

Ես պատասխանեցի. «Աստված քեզ կանչում էր իմ միջոցով, դա Նրա կանչն էր, ոչ թե իմը»:

Իմ ցանկությունը եսասիրությունից չէր բխում, բայց ես վճռականորեն տրամադրված էի չհեռանալ

Այս վայրը բաց կմնա մինչև ձեր վերադարձը

Այս տեսակի դիզայնը կարող է հսկայական փոփոխություններ բերել: Դա իսկապես զարմանալի ուժ է:

Երբ դուք որոշում եք ձեր ուղղությունը և որոշում եք շարունակել այն, դուք պետք է ակտիվացնեք ձեր կամքը և գործնական ջանքեր գործադրեք, և այդ ժամանակ կտեսնեք, որ հաջողության բոլոր տարրերը կգան ձեզ մոտ այնտեղից, որտեղ դուք գիտեք և որտեղից չգիտեք:

Քո կամքի մեջ, որը լցված է աստվածային Էներգիայով, թաքնված է քո աղոթքների պատասխանը:

Երբ դուք օգտագործում եք այդ կամքը, դուք բացում եք պատուհանը, որի միջոցով պատասխան եք ստանում ձեր աղոթքներին:

Սա իմ սեփական փորձն է: Անցյալում ես փորձում էի որոշ բաներ անել պարզապես իմ կամքը ստուգելու համար, բայց հիմա դա չեմ անում, քանի որ նախապես գիտեմ արդյունքը. ամեն ինչ, ինչ ուզում եմ, ձեռք եմ բերում Ամենակարող Աստծո շնորհիվ:

**«Մարդու վերջնական նպատակը» գրքից
Աստծուն դարձնենք մեր հոգիների հովիվը
Եվ աստվածային լույսը սկառստն է
Կյանքի մուր ճանապարհներին
Նա առաջնորդող լույսն է խառնաշփոթի գիշերներում
Եվ վստահության արևը արթնության ժամերին
Եվ առաջնորդող աստղը երկրային գոյության
խավարի ծովում**

Եկեք խնդրենք Նրա օգնությունը և փնտրենք Նրա ոգեշնչումը

Որովհետև աշխարհը կշարունակի իր վերելքներն ու
վայրէջքները

Դրա իրադարձությունները անհանգիստ են՝ ինչպես
կատաղի ալիքները

Որտեղի՞ց ենք մենք առաջնորդություն ստանալու:
Դա մեր անկայուն, կողմնակալ սովորությունների մեջ
չէ

Ո՛չ մեր միջավայրից, որը ենթակա է
ազդեցությունների

Ո՛չ մեր երկրներից, ո՛չ էլ մեր աշխարհից
Փոխարենը, դա առաջնորդող ճշմարտության ձայնն է
Հոգու խորքից բխող
Ամեն պահի ես մտածում եմ միայն Աստծո մասին
Ես իմ հոգին նրան հանձնեցի
Ես իմ սիրտը նրան վստահեցի
Ես իմ սերն ու կարոտը ուղղեցի նրան
Մենք չպետք է Աստծուց ավելի շատ վստահենք ոչնչի
Եվ որ մենք պետք է վստահենք նրանց, ովքեր

կբացահայտեն Նրա լույսը

Այդ լույսը իմ ուղեցույցն է
Սա իմ իմաստությունն ու սերն է
Անպարտելի ուժը
Եվ ճշմարտությունը, որը չի կարող գերազանցվել
Հիմա և հավիտյան

Կան մարդիկ, ովքեր այնքան ծայրահեղական են
իրենց մտածողության մեջ, որ կարծում են, որ կյանքում
հաջողության հասնելու համար պետք է անդադար
աշխատել մեքենայի պես:

Մյուս կողմից, կան մարդիկ, ովքեր ոչ պակաս
ծայրահեղ են, քան նրանք, քանի որ երբ նրանք
հետաքրքրվում են հոգևոր հարցերով, կորցնում են
մնացած ամեն ինչի նկատմամբ ցանկությունը, և դա
սխալ դիրքորոշում է:

Նրանք, օրինակ, կարծում են, որ անհրաժեշտ չէ անել
որևէ բան, որը պահանջում է ինտենսիվ կենտրոնացում

և ֆիզիկական ջանք, և խորհուրդ են տալիս ասկետիզմ և հրաժարվել բոլոր նյութական բաներից: Սակայն այս վերաբերմունքը քողարկում է մտավոր լճացումը:

Կեղծ հոգևորականության քողի տակ

Ես նկատել եմ, որ մեծ ուսուցիչները շատ են հետաքրքրվում աշխարհով, բայց առանց որևէ կապվածության դրան: Երբ իմ ուսուցչին ինչ-որ գեղեցիկ բան էին տալիս, նա հոգ էր տանում դրա մասին և պաշտպանում այն, բայց եթե այն պատահում էր կոտրվել կամ վնասվել, նա ծիծաղում էր և ասում. «Իմ հետաքրքրությունը դրա նկատմամբ դադարեց, քանի որ այն չափազանց շատ ուշադրություն էր գրավում»: Նա անտարբեր էր, քանի որ կապված չէր դրան:

Ես նույն կերպ եմ գնահատում այն, ինչ Աստված ինձ տալիս է, բայց չեմ կարոտում այն, եթե կորցնում եմ

Մի անգամ ինչ-որ մեկն ինձ մի գեղեցիկ վերարկու նվիրեց գլխարկով, և դա թանկարժեք հավաքածու էր: Ես ուրախ էի խնամել այն և պաշտպանել պատռվելուց ու կեղտոտվելուց, մինչև որ հոգնեցի դրանից ու ասացի. «Օ՛, Աստված, ինձ այս անախորժությունը պետք չէ»:

Մի օր ես գնացի Լոս Անջելեսի մի դահլիճ՝ դասախոսություն կարդալու, և հենց որ հասա ու սկսեցի հանել վերարկուն, լսեցի աստվածային ձայնը. «Վերցրու քեզ հետ վերարկուի գրպաններում եղած բոլոր իրերը»: Այսպես ես արեցի:

Դասախոսությունից հետո ես վերադարձա վերարկուի պահեստ և տեսա, որ վերարկուն՝ Աստված պահապան լինի, անհետացել էր:

Ես շատ նեղված էի դրանից, ուստի ինչ-որ մեկն ասաց. «Մի՛ նեղվիր, քեզ համար մեկ այլ վերարկու կգնենք»: Ես ասացի. «Ես նեղված չեմ, որովհետև կորցրի վերարկուն, այլ որովհետև վերարկուն վերցրածը չի վերցրել նաև գլխարկը, որը կատարյալ համապատասխանում է վերարկուի հետ»:

Մենք չպետք է թույլ տանք, որ մեր զգացմունքները մեզ վերահսկեն: Ինչպե՞ս կարող է մարդը երջանիկ լինել, եթե նրան միայն հագուստն ու մյուս ունեցվածքն են հետաքրքրում:

Սա չի նշանակում մաքուր և կոկիկ հագուստ չկրել կամ տունը չմաքրել ու կարգի չբերել, այլ նշանակում է չափազանց կապված չլինել կամ չմոլորվել այս հարցերով:

Մի անգամ ինձ հրավիրեցին ընթրիքի, և ամեն ինչ շատ նրբագեղ ու լավ կազմակերպված էր: Ես շատ վայելեցի ընթրիքը, բայց մեր տանտերերը չափազանց նյարդային էին, վախենում էին, որ ամեն ինչ կարող է ըստ պլանի չընթանալ, և, որպես արդյունք, նրանք փչացրին մթնոլորտը իրենց անհանգստությամբ:

Նրանք, ովքեր չափազանց զգայուն են, հաճախ զգում են ուրիշների անհանգստությունն ու անհարմարությունը: Ինչո՞ւ են այս վախն ու անհանգստությունը: Մենք պետք է անենք մեր լավագույնը, ապա հանգստանանք և թողնենք, որ ուրիշներն էլ հանգստանան: Մենք պետք է թույլ տանք, որ իրերը ընթանան իրենց բնական հունով՝ առանց դրանք ստիպելու, և այդ դեպքում մեր շրջապատի մարդիկ նույնպես կգտնեն խաղաղություն:

Պարմենիդյան բերքահավաքներ

Մարդկային կամքի հետևում թաքնված է աստվածային կամքը և տիեզերական էներգիայի անսահմանափակ հոսքի նպատակը:

Դա ցույց տալն է կյանքում ամեն ինչ, ինչ լավն ու օգտակար է

Այս պատճառով, ով անսասան է մնում և հետևողական է բարձրագույն կամքին, հաջողություն կստանա Աստծո օգնությամբ:

Կամքի ուժը էներգիա և ցանկություն է, որն ուղղված է որոշակի նպատակին հասնելուն:

**Ոչինչ չի կարող արվել առանց կամքի ուժի,
իրականում, նույնիսկ պարզ շարժում չի կարող ստեղծվել
առօրյա կյանքում առանց կամքի ուժի կիրառման:**

**Մարդկանց մեծ մասը զբաղվում է ոչ էական
գործերով և չի կենտրոնացնում իր ջանքերը
կառուցողական ձևով:**

**Ցանկությունը տարբերվում է կամքից, չնայած
ցանկությունը կարող է հանդես գալ որպես կամքի
կատալիզատոր:**

**Կամքի ուժ զարգացնելիս, նախևառաջ, պետք է
ունենալ վճռականություն և օգտագործել ընկալում,
խորաթափանցություն և իմաստություն:**

**Դրան հաջորդում է մարզումը և կամքի գիտակցված
օգտագործումը՝ ցանկալի նպատակին հասնելու համար:**

**Ճանապարհորդությունն ու ջանքերը պետք է
շարունակվեն մինչև նպատակին հասնելը**

**Երբ մարդ որոշում է հասնել ազնիվ նպատակի,
անտեղի է դառնում դադարեցնել փորձերը**

**Կամ նա կարող է զիջել անբարենպաստ
հանգամանքներին**

**Երբ գիտակցությունը ներդաշնակ է բարձրագույն
կամքի հետ, և միտքն ու կամքը կենտրոնացած են
որոշակի գաղափարի վրա առանց ընդհատման, կամքի
ուժը հագեցած կլինի անսահման և անսպառ
տիեզերական գործունեությամբ:**

**Մարդկային կամքը, որը կառավարվում է
անգիտությամբ և ցանկություններով, ցավ ու խնդիրներ
է բերում իր տիրոջը:**

**Իսկական երջանկությունը զգալու համար բարի
ցանկությունները պետք է հաղթահարեն վատերը, և
կամքը պետք է ուղղվի ճիշտ ուղղությամբ՝ դեպի
ճշմարտության աղբյուրը և գոյության մեջ եղած բոլոր
բարիքների ակունքը:**

Ինչո՞ւ պետք է մարդը գերծ մնա կեղծ վկայություն տալուց: Որովհետև կեղծիքը նպաստում է կեղծավորությանը և խաբեությանը:

Դավաճանությունը Աստծո աչքում ամենամեծ մեղքերից մեկն է: Անձնական շահի կամ վրեժխնդրության ցանկությամբ ինչ-որ մեկին կեղծ մեղադրանք առաջադրելը սուտ վկայության մի ձև է: Եթե բոլորը հետևեին այս սովորույթին, մարդկանց մեջ կտիրեր քաոս և անարխիա:

Մեկ ուրիշի դեմ կեղծ վկայություն լսելը կեղծ վկայի հավանություն է և մասնակցություն նրա ամոթալի վարքագծին, և այդ լսելն ու հավանությունը անխուսափելիորեն կվերածվեն ներքին հուզական հակամարտության, որը կխաթարի հոգու խաղաղությունը և կխաթարի կյանքի անդորրը:

Նույնիսկ եթե դա ժամանակավորապես արդարացված է, գործողությունը, ի վերջո, ուժեղ հակադարձ ազդեցություն կունենա և կստեղծի տառապանք ու հոգեբանական ցավ, որը կխանգարի գիտակցությանը և կհարվածի խղճին:

Նախանձը նաև վնասակար և ծանր հետևանքներ ունի, քանի որ այն անձնական տառապանք է պատճառում նախանձողին, քանի որ մարդու կողմից արտահայտված մտքերն ու զգացմունքները կվերադառնան նրան:

Նա, ով սեր և անձնուրացություն է տալիս, փոխարենը կստանա ջերմություն և անձնուրաց վերաբերմունք, մինչդեռ նա, ով ուղարկում է ագահության, եսասիրության և նախանձի մտքեր, այդ ամենը հավասարապես կբերի իր վրա:

Ինչո՞ւ մարդը չպետք է գողանա:

Ինչպիսի՞ն կլինեն աշխարհը, եթե բոլորը ապրեին գողանալով, թալանելով և շորթելով: Այդ դեպքում կկատարվեին ամենասարսափելի և դաժան հանցագործությունները: Կծավալվեին կատաղի

պայքարներ՝ սեփականությունը պաշտպանելու և գողոնված ապրանքները վերադարձնելու համար:

Գողությունը գործողությունն է, որը հակասում է հասարակական նորմերին և զրկում է ուրիշներին իրենց իրավունքներից, ուստի այն հակասում է գոյության օրենքներին, և հասարակությունները չունեն համապատասխան հնարավորություններ և արդյունավետ մեթոդներ մեղավորների հետ գործ ունենալու համար:

Երբ գողերը բանտարկվում են, նրանց հին սովորությունները կարող են ավելի խորը արմատանալ, և նրանք կարող են նաև նոր վատ սովորություններ ձեռք բերել այլ հանցագործների հետ շփվելիս: Եթե դա տեղի ունենա, ազատ արձակվելուց հետո նրանք շատ ավելի վատ վիճակում կլինեն, քան բանտ մտնելուց առաջ:

Մենք խնդրում ենք Քեզ, Տե՛ր, օրհնիր մեզ, որպեսզի չարիք չլսենք, չարիք չտեսնենք, չարիք չխոսենք կամ չարիք չշնչենք:

Մենք ո՛չ չարին ենք դիպչում, ո՛չ չարը զգում, ո՛չ չարի մասին ենք մտածում, ո՛չ էլ չարի երագում ենք

Ամեն օր օգտագործվող ուժերը.

Մեր զգայական ընկալումները

- և մեր զգացմունքները

- և մեր ինտելեկտը

Այս ամենը Աստծուց է փոխառված, և մենք չենք կարող ապրել առանց Նրա մեկ վայրկյան անգամ:

Սակայն, մինչ մենք օգտագործում ենք Նրա պարգևները, մենք Նրա մասին չենք մտածում այնպես, ինչպես պետք է, և ոչ էլ Նրան ենք տալիս այն ուշադրությունը, որին Նա արժանի է:

Փոխարենը, մենք հետապնդում ենք զգայական հաճույքներ և աշխարհիկ նկրտումներ՝ լիովին համաձայնեցված և լիակատար կապված լինելով նյութական աշխարհի հետ:

Սա մեր բոլոր ցավերի ու տառապանքների արմատական պատճառն է

Աստված մեզ ստեղծել է իր պատկերով, ուստի մենք չենք կարող իմանալ իրական երջանկության համը, եթե չհայտնաբերենք Նրա ներկայությունը մեր մեջ և չճաշակենք Նրա երանության նեկտարը մեր հոգիներում:

Մենք նաև չենք կարող ունենալ այն օրհնյալ զորությունը, որն անհրաժեշտ է կամքով ձեռք բերելու այն, ինչ մեզ ամեն օր անհրաժեշտ է:

Եթե մենք չգիտակցենք, որ Աստված է այդ ուժի աղբյուրը, մենք պետք է ապավինենք Նրան և դիմենք Նրան:

Երախտապարտ սրտերով բոլոր այն օրհնությունների համար, որոնք Նա անընդհատ հոսքով թափում է մեզ վրա

Եթե երախտապարտ լինեք, ես անպայման կաճեցնեմ ձեր [բարեգործությունը]:

Երբ մեր սրտերը լցվում են երախտագիտությամբ Ամենաառատաձեռն Նվիրատուի հանդեպ, դրանք դառնում են Նրա փառահեղ ներկայության սրբազան տաճարներ, և դա ամենամեծ նվաճումն է, որին մարդ կարող է հասնել, քանի որ կյանքի նպատակն է, որ մարդը ներդաշնակ լինի իր Արարչի հետ, մոտենա Նրան և ճանաչի Նրան:

{Նախ փնտրեք Աստծո արքայությունն ու Նրա արդարությունը, և այդ ամենը ձեզ կավելացվի:}

Աստծուն անընդհատ հիշելով և Նրա մասին բարի մտորումներով մենք կհասկանանք, որ Նա մեր սիրելին է, որ մենք Նրա ընտրյալներն ենք և որ մենք բաժին ունենք Նրա առատաձեռնությունից:

Երջանկության, սիրո, լույսի և բարության թագավորություն

Երբ մենք խորհում ենք Աստծո առատ օրհնությունների մասին, որոնցից ամենամեծը ընտրության ազատությունն օգտագործելու

հնարավորությունն է՝ հետևելու ճիշտ ուղուն, որը տանում է դեպի բարձրագույն նպատակներին համապատասխանություն և հոգևոր երջանկության հասնել, ամեն օր լցվում է նորացված ներքին ուրախությամբ, և մենք զգում ենք մեր կյանք եկող օրինյալ հոսանքը, ուստի երախտագիտությունը լցնում է մեր սրտերը, և կյանքը համ ու իմաստ է ստանում:

Այն մարդը, ով խորհրդածական մտածողության միջոցով կարող է տեսնել աստվածային օրենքը, որը գործում է խորհրդավոր ձևով, երբեք չի դադարում գովաբանել, շնորհակալություն հայտնել և խոնարհվել Նրա առջև, Ում պետք է ամեն սեր, գովասանք և երախտագիտություն:

Հիշենք Աստծուն՝ գոյության բոլոր բարիքների աղբյուրին, և մեր հիշատակը միաձուլենք մեր սրտերի խորքից բխող անկեղծ սիրով:

Աստծուն, որից կյանքը հոսում է, սերը ճառագայթում է, և օրհնությունները անդադար հեղեղվում են

Եկեք ջերմությամբ հիշենք բոլոր նրանց, ովքեր մոմ վառեցին մարդկության համար, կամ բարի սերմեր ցանեցին աշխարհի հողում, կամ լուսավոր գաղափարներ տարածեցին, կամ խրախուսեցին բարի գործերն ու ազնիվ վարքը:

Բացենք մեր սրտերը սիրո համար, մեր միտքը դարձնենք ընկալունակ լուսավորող ոգեշնչումների համար և Աստծուց օգնություն ու առաջնորդություն խնդրենք:

Մեր մտածածի և արածի մեջ

Վախը թունավորում է սիրտը

Մարդկային միտքը Էներգիայի կամ կենսական գործունեության հսկայական պահեստ է:

Այս գործունեությունը անընդհատ օգտագործվում է մկանային շարժումների, սրտի, թոքերի և դիֆրագմայի գործունեության, բջջային նյութափոխանակության,

արյան քիմիական ռեակցիաների և շարժիչ զգայական օրգանների (նյարդերի) գործունեության մեջ:

Բացի այդ, մեծ քանակությամբ կենսական էներգիա է ծախսվում մտածողության, հույզերի և կամքի վրա:

Վախը թուլացնում է կենսական գործունեությունը և ակտիվ կամքի ամենադաժան թշնամիներից մեկն է:

Վախը սեղմում և խոչընդոտում է կյանքի այն ակտիվությունը, որը սովորաբար կանոնավոր կերպով հոսում է դեպի նյարդերը, այնպես որ դրանք թվում են կաթվածահարված, իսկ մարմինը դառնում է դանդաղաշարժ, և նրա կենսունակությունը նկատելիորեն և զգալիորեն նվազում է (վախը նյարդային խանգարող է):

Վախը չի օգնում վերացնել վախի պատճառը: Այն թուլացնում է կամքը և ուղեղին դրդում է խոչընդոտող ազդանշան ուղարկել մարմնի օրգաններին: Վախը թունավորում է սիրտը, խաթարում մարսողությունը և առաջացնում բազմաթիվ ֆիզիկական հիվանդություններ:

Երբ գիտակցությունը մնում է կենտրոնացած Աստծո վրա, դուք ոչնչից չեք վախենա և կկարողանաք հաղթահարել յուրաքանչյուր խոչընդոտ և խոչընդոտ:

Քաջությամբ և հավատքով «Ցանկությունը» էներգիա չունեցող ցանկություն է, մինչդեռ «մտադրությունը» ինչ-որ բան անելու վճռականություն է՝ ցանկություն կամ ցանկություն իրականացնելու: Բայց «կամքը» կարող է արտահայտվել ասելով. «Ես անխոնջ աշխատում եմ, մինչև հասնեմ այն, ինչ ուզում եմ»:

Երբ դուք մարզում եք ձեր կամքի ուժը, կարող եք ազատել և ուղղորդել կենսական ակտիվության ուժերը, այլ ոչ թե ցանկանալ ինչ-որ բան՝ առանց անելով այն, ինչ անհրաժեշտ է այն ստանալու համար:

Մենք չպետք է հույսը կորցնենք, այլ պետք է գիտակցենք, որ Աստված մեզ հնարավորություն է տալիս առ հնարավորություն բարելավելու մեր

հանգամանքները, բարձրացնելու մեր գաղափարները և ստեղծելու նոր ու օգտակար բաներ մեզ համար և ուրիշների համար կյանքում:

Եթե մենք գոհ չենք մեր ապրելակերպից, մենք պետք է ուսումնասիրենք նոր եղանակներ և մեթոդներ, որոնք մեզ որոշակի բավարարվածություն և հոգեբանական հարմարավետություն կպարգևեն:

Մենք պետք է մտածենք մի բան անելու մասին, որը կբարելավի մեր հանգամանքները և մեր կյանքը կդարձնի իմաստալից ու արժեքավոր, ապա դա կկիրառենք գործնականում:

Անհապաղ անհրաժեշտ է գիտակցության փոփոխություն կամ դրա ընթացքի փոփոխություն

Մենք պետք է վճռականորեն տրամադրված լինենք, որ թույլ չենք տա, որ խնդիրները ազդեն մեզ վրա և հավասարակշռությունը խաթարեն, և որ թույլ չենք տա, որ անհանգստության առարկաները փչացնեն մեր կյանքը, զբաղեցնեն մեր զգացմունքները և փչացնեն մեր մթնոլորտը:

Եվ որ մենք չենք դառնա վնասակար սովորությունների և վնասակար հատկանիշների զոհ, և որ մենք կլինենք ազատ ու անզուսպ, ինչպես երկնքում թռչունները:

Մարդիկ կարիք չունեն անշարժ և անփոփոխ մնալու: Պատրանքի վարագույրները պետք է հեռացվեն հոգու ետևից, որպեսզի այն կարողանա փայլել իր մաքրությամբ և ուժով՝ բացահայտելով այն ազնիվ շքեղությունը, որը Աստված շնորհել է մարդկությանը:

Աստված օրհնում է բարի ջանքերը, արդարացի ձգտումները և հաջողության հասնելու վճռականությունը:

Մեր կյանքի ետևում թաքնված է Գերագույն Հոգու զորությունը, իսկ մեր կամքի ետևում՝ Աստվածային Կամքի տիեզերական օվկիանոսը:

Մենք այդ անսահման օվկիանոսի անբաժանելի մասն ենք: Երբ մենք հասնում ենք դրան և լողում դրա մեջ, մեր գիտակցությունը ընդարձակվում է, և մենք զգում ենք մեր անսահմանությունը:

Դրա մասին մտածելը մեզ ավելի է մոտեցնում դրան, իսկ դրա մասին խորհրդածելը մեզ տանում է դեպի այն:

Դրա հետ ներդաշնակության հասնելու շարունակական ջանքերը մեզ տալիս են գիտելիքներ, վճռականություն և էներգիա:

Գիտակցության ամենօրյա նախապատրաստումը բերում է աստվածային սեր և երկնային օրհնություններ

Այն հոսում է դեպի մեզ անխափան և մեզ առատաձեռնորեն բաժին է տալիս օվկիանոսի գանձերից

Յուրաքանչյուր մարդու մեջ կա աստվածային գիտակցություն, որը սպասում է իրեն արտահայտելու հնարավորության

Եվ դուրս գալ Էգոյի նեղ ու սահմանափակող նկուղից

Ճիշտ այնպես, ինչպես մարդը արթնանում է անհանգստացնող մղձավանջից և հասկանում, որ տեսածը ոչ այլ ինչ էր, քան երազ, այնպես էլ աստվածային գիտակցությունը հորդորում է մարդուն արթնանալ քնի և շփոթության մղձավանջից՝ կյանքի իմաստի և նպատակի նոր գիտակցության և առողջ ըմբռնման համար:

Եթե մենք ցանկանում ենք զգալ հոգևոր զարթոնքի արշալույսը և ականատես լինել վստահության լույսերին, մենք պետք է լսենք մեր ներքին ձայնին:

Մենք արձագանքում ենք դրա հուշումներին: Մենք պետք է հեռացնենք ճանապարհից պատրանքի քարերն ու անգիտության ժայռերը, որոնք խոչընդոտում են հոգու առաջընթացին և խոչընդոտում նրա շարժմանը:

Եվ եկեք կարոտի ձեռքով թակենք անտարբերության քնից արթնանալու դուռը, որպեսզի կարողանանք շնչել երանության քամիները և երկնային էլեկտրականություն

բերել մեր յուրաքանչյուր մտքին ու մեր յուրաքանչյուր զգացողությանը:

Եվ մեր յուրաքանչյուր աշխատանք

Մենք խնդրում ենք Ամենակարող Աստծուն բացել գիտակցության պատուհաններ մեր գիտակցության մեջ, լցնել մեզ իմաստության լույսով, շրջապատել մեզ Իր սիրով և պարուրել մեզ Իր հավերժական կարեկցանքով:

Ինձ մոտ եկողների մեջ կային մարդիկ, որոնց ես սկզբից, անկեղծ ասած, ասացի, որ իրենց դրդապատճառները հիմնավոր չեն, և խնդրեցի նրանց փոխել այդ դրդապատճառները:

Նրանցից մի քանիսին դուր չեկավ իմ ասածը, բայց մյուսները արձագանքեցին և դեպի լավը փոխվեցին:

Կեղծավորությունը լավ արդյունքի չի հանգեցնում, և նույնիսկ իմաստուններից ամենաիմաստունը չի կարող թաքցնել այն, ինչ բացահայտում են իրենց աչքերը:

Մարդու ամբողջ պատմությունը գրված է նրա աչքերում

Եթե ուզում ես իմանալ մեկի իրական բնույթը, խնդրիր Աստծուն, որ նա բացահայտի քեզ այդ մարդու իրական բնույթը:

Քանի որ դուք չեք ուզում խաբվել, ձեր սրտի խորքում կզգաք դրա իրական բնույթը, և ձեր ինտուիցիան չի սխալվի:

Երբ մենք խոսում ենք մեր զուգընկերոջ հետ, մենք պետք է ուղիղ նայենք նրա աչքերի մեջ և խոսենք վստահությամբ, որոշակիությամբ և ճշմարտությամբ:

Երբ մենք ձեռք ենք սեղմում մեկի հետ, մենք պետք է նրան փոխանցենք մեր սիրո և անկեղծության գրավականը և փորձենք օգնել նրան, որքան կարող ենք:

Գիտելիք փնտրողը պետք է դրական լինի և աշխատի իր հոգևոր մագնիսականության զարգացման վրա, այդ դեպքում Աստված նրան կտա ուրիշներին օգնելու և նրանց օրհնյալ թրթռումներ փոխանցելու ուժ:

Ես կարող եմ ճանապարհորդել ամենահեռավոր մոլորակներից ու աստղերից այն կողմ, բայց ես միշտ քոնը կլինեմ: Քո հետևորդները կարող են գալ ու գնալ, բայց ես կուղեկցեմ քեզ և կլինեմ քոնը հավիտյան: Ես կարող եմ տատանվել անթիվ մարմնավորումների ալիքների մեջ և զգալ ինձ միայնակ ու մենակ, բայց ես միշտ քոնը կլինեմ:

Աշխարհը, տարված քո խաղերով, կարող է մոռանալ քեզ, բայց ես միշտ կհիշեմ քեզ: Իմ ձայնը կարող է մարել, և ես կարող եմ ձախողվել:

Բայց հոգուս խոսքերով ես կշշնջամ. «Ես միշտ քոնը կլինեմ»

Փորձությունները, հիվանդությունները և մահը կարող են ինձ պատառոտել և այրել մարմինս, բայց քանի դեռ իմ հիշողության մեջ մնում է հույսի մի շող

Նայիր իմ մեռնող աչքերի մեջ, որովհետև դրանց միջով կասեմ քեզ. «Ես քեզ հավիտյան կսիրեմ և միշտ հավատարիմ կմնամ քեզ»:

Ճշմարտությամբ եմ ասում ձեզ, որ բոլոր հարցերիս պատասխանները ստացել եմ ոչ թե մարդկանցից, այլ Աստծուց՝ ամենայն առատաձեռնության աղբյուրից:

Եվ տիեզերքի բոլոր գիտելիքների աղբյուրը

Նա իմ կյանքի միակ ոգեշնչումն է, և երբ ես խոսում եմ, խնդրում եմ նրան լիցքավորել իմ խոսքերը իր զորությամբ, իր ճշմարտությամբ, իր սիրով և իր լույսով: Ես զգում եմ ուրախության ալիքներ, որոնք պատում են ինձ, որովհետև նրա ամենամեծ սերը թափվում է հոգու մեջ՝ ինչպես մեղմ քամիները շոգ օրերին, և այն շարունակվում է հզորորեն օր ու գիշեր, շաբաթ շաբաթ, տարի տարի, այնպես որ դուք չգիտեք, թե որտեղ է վերջը:

Մարդիկ կարծում են, որ իրենց անհրաժեշտ է մարդկային աղբյուրներից սեր և հարստություն, բայց յուրաքանչյուր սիրո և յուրաքանչյուր հարստության հետևում թաքնված է

**Աստվածային սեր, որը չի փոխվում, և հոգևոր
հարստություն, որը չի կարող չափվել երկրային
հարստություններով: Ամեն ոք, ով գիտակցում է, որ
Աստված բոլոր սիրո, երանության և շնորհի աղբյուրն է,
կգտնի այն և անչափ երջանիկ կլինի դրանով:**

Վարպետ Պարամհանսա Յոգանանդայի ավելի շատ
ուսմունքներ և մտորումներ
Անկեղծությունը հոգևոր ճանապարհի անկյունաքարն է

Ավելի շուտ, դա այն սյունն է, որի վրա հիմնված է
հոգու կապը իր Արարչի հետ:
Սա նշանակում է Աստծուն դիմել լիակատար
վստահությամբ
Մենք նրա հետ խոսում ենք անկեղծորեն և մտերմիկ
Ամենապարզ լեզվով՝ սրտի լեզվով
Մենք խնդրում ենք նրան օգնել մեզ
Որպեսզի մենք կարողանանք ձգտել դեպի Նրան և
ապավինել Նրան
Մեր սրտերը հանգստացնելու համար
Եվ դա մեզ ազատում է տխրությունից և
անհանգստությունից
Եվ ամեն ինչից, որ կարող է մեր ճանապարհին
կանգնել
Նա փորձում է մեզ շեղել մեր հոգևոր նպատակից
Վերջիվերջո
Մեր բոլոր փորձարկումների և փորձերի համար կա
մեկ նպատակ
Այն մեզ մոտիվացնում է անել մեր լավագույնը
Մենք գործերը վստահում ենք Աստծուն
Եվ որքան բախտավոր է նա, ով ունի այս
հասկացողությունը
Առանց դրա մենք կապրենք հակամարտության և
կռվի մեջ
Զիմանալով պատճառը
Բայց հոգևոր ճանապարհին

Մենք գիտենք, որ մեր առջև ծառացած
դժվարությունները
Դրա նպատակն է մեզ խոնարհ դարձնել Աստծո առաջ
Մենք դատարկում ենք մեր մտքերն ու զգացմունքները
Կեղծ հպարտությունից և պատրանքային
վեհությունից
Որպեսզի Աստված մեզ լցնի Իր լույսով,
իմաստությամբ և սիրով
Աստծուն այդ ինքնահնազանդության մեջ
Քաղցր կապը դրա մեջ է
Հիշենք, որ քանի դեռ «ես»-ի զգացումը գերիշխող է
Կա Աստծուց հեռանալու միտում
Հավատալով, որ մենք ունենք բավարար ուժ և
իմաստություն
Որպեսզի կարողանանք կանգնել մեր սեփական
երկու ոտքերի վրա առանց հենարանի
Մենք մեր խնդիրները լուծում ենք ինքներս
Մենք վախենում ենք, որ եթե մենք հնազանդվենք
Աստծո կամքին
Որ մենք չենք գոհանա նրանով, ինչ Աստված մեզ է
ուղարկում
Սա Աստծո հանդեպ հավատքի պակասի ապացույց է
Բայց վաղ թե ուշ
Մենք պետք է դիմենք Աստծուն
Ամեն մարդ իր կյանքում կբացահայտի այս
ճշմարտությունը
Եթե նա արդեն չի հայտնաբերել դա
Սա հիասթափեցնող կամ բացասական միտք չէ
Գոյության ամենաքաղցր հաճույքը
Այն զգացողությունը, որ մենք նրա ներկայության մեջ
ենք
Անվտանգ և պաշտպանված կյանքի անակնկալներից
և ժամանակի հարվածներից
Սա է խոնարհության բնույթը և խոնարհի
բնութագիրը

Եվ սրանում է թաքնված իսկական հոգևոր ուժը
Եվ անկեղծության մեծությունը
Եվ սիրո խորությունը
Եվ բավարարվածության և հնազանդության
գեղեցկությունը
{Ոչ թե իմը, Տե՛ր, այլ Քո կամքը թող լինի}
(Մենք մեր հույսը դնում ենք Աստծո վրա)
Մեր հոգևոր բնույթին դիպչելու համար
Մենք պետք է ձգտենք մեր կյանքում ցուցաբերել
ավելի բարձր գիտակցություն
Երբ դժվարություններ են առաջանում, մենք պետք է
.ինքներս մեզ հիշեցնենք
Որ մենք թույլ չենք և որ ունենք դրա դեմ պայքարելու
համար համապատասխան գործիքներ
Մենք չպետք է թույլ տանք, որ
պատասխանատվություններն ու խնդիրները խաթարեն
մեր խաղաղությունը
Այն խլում է մեր խաղաղությունը
Մենք այս աշխարհ ենք եկել ինքներս մեզ
զարգանալու համար
Մեր հոգևոր ներուժի ուսումնասիրությունը
Չսուզվել պատրանքների մոլթ ծովերի մեջ
Որը ներառում է անթիվ ռիսկեր
Եթե ուզում ենք ճանաչել մեր հոգևոր «ես»-ը
Մենք պետք է ազնիվ լինենք Աստծո և ինքներս մեզ
հետ
Եվ անկեղծ մարդկանց հետ մեր
հարաբերություններում
Եվ որ դա լինի մեր կյանքի ամենաուժեղ ցանկությունը
Այն մեր աստվածային աղբյուրը ճանաչելու մասին է
Նրանից ենք մենք սկիզբ առել և Նրա մոտ պետք է
վերադառնանք
Անկախ նրանից, թե որքան երկար է մեր
բացակայությունը օտարացման աշխարհում
Նույնիսկ եթե մթնոլորտը թվում է մռայլ և տխուր

Մենք պետք է պահպանենք մեր հավատքը
Որ արևը նորից ծագի
Եվ կյանքում բարին գերազանցում է չարին
Սերը ավելի ուժեղ է, քան ատելությունը
,Եվ նրանք, ովքեր ճիշտ ճանապարհի վրա են
Նրանք կժամանեն անկախ նրանից, թե որքան երկար
է թվում հեռավորությունը և որքան հեռու է
նպատակակետը
Եվ եթե անհանգստությունները բազմապատկվեն
Այն պետք է վերացվի՝ սիրելով Աստծուն և շփվելով
Նրա հետ:
Անկեղծ, սրտանց աղոթքի միջոցով
Եվ խնդրելով նրան ամրապնդել մեր
վճռականությունը
Այն օգնում է մեզ ուղղել մեր կյանքի ընթացքը
Աղոթքը կպատասխանվի խրախուսական
փայլատակումներով
Ամպերը կցրվեն, և հորիզոնը կրկին պարզ կլինի
Կյանքի ճնշումների հետ գործ ունենալը
Աստծո մասին խորը ուսումնասիրության
առավելություններից մեկը
Դա հանգստանալու ունակությունն է
Երբ լարվածությունը նվազում է, անհանգստությունը
նվազում է, և անհանգստությունները մարում են
Երբ կորցնում ենք կյանքը վայելելու ունակությունը
Մասնակցություն առողջարար հանգստի
միջոցառումներին
Մենք ավելի լուրջ և նյարդային ենք, քան պետք է
լինեինք
Հոգին, իր մաքուր էությանմբ, չի զգում լարվածություն
կամ նյարդայնություն
Ավելի շուտ, հենց « Էգոն » է, որ ապրում է այդ
վիճակները
Մենք չպետք է չափազանց լուրջ վերաբերվենք իրերին

Որպեսզի «ես»-ի ինտենսիվությունը նվազի և նրա
կապը թուլանա
Մարդիկ հաճախ խոսում են իրենց զգացած ճնշման
մասին
Եվ հոգեբանական սթրեսը, որը նրանք զգում են
բազմաթիվ պահանջների ծանրության տակ
Բայց մենք չպետք է թույլ տանք, որ մեզ զոհ դառնանք
Ցանկացած տեսակի դժվարության համար
Միշտ հիշենք, որ Աստված մեզ ուժ է տվել
Բավական է մեր առջև ծառացած բոլոր
մարտահրավերները հաղթահարելու համար
Անհնար է, որ հոգին իրեն ուժասպառ ու հոգնած զգա
Մարմինը կարող է հոգնածություն զգալ
Բայց երբ մենք մեզ վերագրում ենք ֆիզիկական
թուլությունը
Մենք մնում ենք սահմանափակված մեր սեփական
եսի նեղ շրջանակում
Երբ մենք խոչընդոտների ենք հանդիպում
Մենք պետք է աստվածային օգնություն փնտրենք
Համոզվելով, որ մենք՝ Աստծո օգնությամբ, կարող ենք
հաղթահարել այն
Եվ որ այն գալիս է որպես կատալիզատոր՝
արթնացնելու մեր քնած ուժերը, որոնք արթնանալիս
ընդունակ են
Հաղթահարելով բոլոր տեսակի դժվարություններն ու
խնդիրները
Եվ որ մեր իրական բնույթը հոգին է
Որի եությունը խաղաղությունն է, անդորրությունը,
հանգստությունը և հանգստությունը
Եվ որ այս օրհնյալ տարրերը մեր մեջ են
Այն մեր հոգևոր եության անբաժանելի մասն է
կազմում
Մարդը հոգի է, և նրա հոգին չի կարող պարտվել
Քանի որ այն աննշան բնույթ ունի
Երբ մենք ունենք այս գիտակցությունը

Մենք զգում ենք այդ ուժերը, որոնք գործում են մեր
ներսում

Մենք զգում ենք, որ առաջ ենք շարժվում և
առաջընթաց ենք գրանցում

Մեր վստահությունը Աստծո և մեր հանդեպ ավելի է
ամրապնդվում

Դժվարությունների ինտենսիվությունը նվազում է
Որպեսզի կարողանանք դրա հետ գործ ունենալ
Կառուցողական մոտեցում՝ հիմնված վստահության,
հարմարավետության և հավասարակշռության վրա
Մեր կյանքի երկնքում հայտնվող յուրաքանչյուր
փորձառության հետ

Մեր այս երկրային ճանապարհորդության ընթացքում

Մենք պետք է իմանանք, թե ինչպես ընդլայնել մեր
հորիզոններն ու գիտակցությունը

Եվ ինչպե՞ս կարող ենք ավելի հասկացող լինել մեզ
շրջապատող կամ մեր կյանքի ընթացքում տեղի ունեցող
հանգամանքների նկատմամբ:

Այդ դեպքում մենք կկարողանանք ապրել ավելի լավ
ներդաշնակության մեջ

Եվ մարդկանց և կյանքի հետ ավելի սահուն և
անվտանգ գործ ունենալու համար

Երբ մենք ավելի խորը հայացք ենք գցում աշխարհի
, քաղաքակրթությունների վրա

Մենք ուսումնասիրում ենք հին
քաղաքակրթությունների թաքնված գաղտնիքները

Մեծ պատկեր է հայտնվում՝ խճճված գծերով:

Տարբեր եղանակներով, մանրակրկիտ՝ մանրամասն

Մենք հասկանում ենք, որ մարդը բնույթով

միաժամանակ և՛ անհատական է, և՛ սոցիալական

Յուրաքանչյուր մարդ ձգտում է և՛ անհատական, և՛

հասարակական կյանքի

Նա ունի անհատականության հակումներ և խմբերի

ու կլանների պատկանելու ցանկություն

Նույնիսկ հին ժամանակներում

Կան ապացույցներ, որ վաղ մարդիկ
Նա ունեւ խմբերի միջև համերաշխութեան
գաղափարը
Առօրյա կյանքում մենք նկատում ենք, որ չափազանց
շատ շփումը ուրիշների հետ
Դա մեծ երջանկություն չի բերում
Զափազանց մեկուսացումը նույնպէս երջանկություն
չի բերում
Աստված ուզում է, որ մենք չափավորություն
դրսւորենք
Եվ մեր անհատական կյանքի և մեր հասարակական
կյանքի միջև հավասարակշռություն ստեղծելու համար
Մարդկանց մեջ անհատական և կոլեկտիվ
սկզբունքները գալիս են ավելի բարձր աղբյուրից:
Աստված Մեկն է, Հավերժական Ապաստանը
Աստղերից, տիեզերքից և մարդկային մտքից այն
կողմ
Զգացմունքներից և երազներից այն կողմ
Այն գերազանցում է բոլոր զգայական ընկալումները
Նա Մեկն է, Անկրկնելի, Ինքն Իր մեջ Էակ
Կատարյալ Էութամբ և հատկանիշներով
Որտեղ արև չի փայլում
Լուսին չի բարձրանում
Ոչ մի կրակ չի փայլում
Փոխարենը, դա Նրա աստվածային լույսն է, որը
անզուգական է
Այնտեղ, խավարից այն կողմ, մութ չկա
Եվ անձայն լռությունը
Եվ ոչինչ, բացի ստեղծվածից
Կա հավերժական Էություն
Որն է գոյութեան ծագումը
Եվ բոլոր ուժերի և Էակների աղբյուրը
Թե՛ տեսանելին, թե՛ անտեսանելին
Աստված ստեղծեց այս տիեզերքը, որպէսզի

Այն գործում է անփոփոխ և հաստատուն օրենքի
համաձայն
Եթե մենք խախտում ենք համընդհանուր օրենքներից
որևէ մեկը, մենք պատժում ենք ինքներս մեզ
Բարձրահարկ շենքի տանիքից ցատկող
յուրաքանչյուրի ոսկորները կկոտրվեն
Հետևաբար, մենք չենք կարող անտեսել
ձգողականության օրենքը
Առանց հետևանքները կրելու
Այս աշխարհում
Մարդիկ կարող են ազատորեն գործել
Բայց միայն սահմանափակ շրջանակներում
Եվ եթե նա խախտում է աստվածային օրենքները
Նա կպատժի իրեն կամ կկործանի իրեն
Աստված է հաստատել այդ անփոփոխ օրենքները
Նա ուզում էր, որ դա մեր օգտին աշխատի
Որովհետև առանց դրա մենք չենք կարող գտնել մեր
ճանապարհը այս կյանքում
Աստված մեզ նաև ընտրության ազատություն տվեց և
խիղճ դրեց մեր մեջ
Տարբերակել բարին ու չարը, օգտակարն ու
վնասակարը
Երբ մարդիկ ընտրում են չարիքի ճանապարհները
Նրանք խախտում են Աստծո տիեզերական
օրենքները
Նրանք շարժման մեջ են դնում տիեզերական ուժերը
Անխուսափելի հետևանքների հետևանք
Այդ օրենքների խախտման պատճառով
Այդպես անելով՝ նրանք իրենց են պատժում
Իրոք, Աստված մարդկանց նկատմամբ }
անարդարություն չի գործում, այլ մարդիկ են իրենք իրենց
{նկատմամբ անարդարություն գործում:
,Բայց նրանք, ովքեր հետևում են նրա օրենքներին
Եվ նրանք կատարում են նրա առաջարկները
Նրանք ապրում են խաղաղության մեջ

Եվ նրանց միջոցով բացվում է իմացության աչքը
Նրանք քայլում են վստահ, որոշակի քայլերով
Նրանք զգում են, որ անվտանգ են քայլում
Կյանքի ճանապարհներին
Միտքը հսկայական ուժ է ձեր կյանքում
Եթե իմանայիր, թե ինչպես զարգացնել այդ ուժը
Եվ ճիշտ օգտագործել այն
Մի՛ թողելք, որ թուլությունը ներթափանցի ձեր մտքերի
մեջ

Չգույշ եղեք, երբ շփվում եք բացասական մտքեր
ունեցող մարդկանց հետ
Եվ հոռետեսական հայացք, որպեսզի նրանց թույլ
գաղափարները չթափանցեն ձեր միտքը
Եթե ձեր միտքը չի հասել որոշակի ուժի մակարդակի
Որպեսզի ուրիշների մտքերը չկարողանան թուլացնել
նրան

Ընդհակառակը
Նա կարողանում է ամրապնդել ուրիշների
գաղափարները
Եվ նրանց ինքնավստահությունը բարձրացնելու
համար
Նրանք, ովքեր ձախողվում են, պետք է շփվեն
հաջողակների հետ
Թույլերը պետք է շփվեն նրանց հետ, ովքեր իրենցից
ուժեղ են

Ինչ վերաբերում է նրանց, ովքեր զուրկ են
ինքնատիրապետումից
Նրանց պետք է ուղեկցեն լավ բնավորություն և
ինքնակարգապահություն ունեցող մարդիկ:
Որկրամիլ մարդը պետք է ուտի
Մեկի հետ, ով կարող է ավելի լավ վերահսկել իր
ախորժակը

.Այդ դեպքում նա կկարողանա ասել
«Ես նույնպես կարող եմ վերահսկել իմ ախորժակը»

Երբ որոշում ես կայացնում և խոստանում ես ինքդ
քեզ հետևել դրան

Մի թողեք, որ ձեր վճռականությունը տատանվի, եթե
տեղի ունենա ինչ-որ բան, որը հակասում է ձեր որոշմանը:
Շարունակեք վստահ լինել ինքներդ ձեզ և հավատալ,
որ ունեք ձեզ անհրաժեշտ բոլոր ուժերը
Հասնել այն ամենին, ինչին ձգտում ես, անկախ
նրանից, թե որքան անհավանական է դա թվում
Եթե արտաքուստ ասես՝ «Ես պատրաստ եմ նրա
, «համար

«Եվ դու ինքդ քեզ ասացիր՝ «Չեմ կարող
Այդպես անելով՝ դուք նվազեցնում եք մտքի ուժը
Այն թուլացնում է կամքի ուժը
Քեզ կամքից ավելի ուժեղ կամք է պետք
Նրան էներգիա հաղորդելու և վճռականություն ու
վճռականություն ներշնչելու համար
.Իմ խորհուրդն է

Չարգացրեք կամքի ուժը
Մտածեք դրական
Դուք կտեսնեք, որ ձեր ֆիզիկական, մտավոր և
հոգևոր ուժերը
Աշխատելով միասին՝ նախագծելու և ձևավորելու ձեր
կյանքի յուրաքանչյուր կողմը
Ինչ ձևով էլ որ ուզում ես
Մրջյունը զգում է իր մարմինը
Նրա սուր աչքերը տեսնում են սահմանափակ դաշտ
իր շուրջը

Մարդը ճանաչում է իր մարմինը, շրջապատը և
ընտանիքը

Եվ մի քանի այլ բաներ, որոնք նրան ծանոթ են
Ինչ վերաբերում է համընդհանուր մարդուն
Նա գիտակցում է, որ իր մարմինը մարդկային
ընտանիքի մի մասն է
Նրա միտքը ընդգրկում է տիեզերքը իր ֆիզիկական և
մտավոր չափումներով

Նա գիտակցում է, որ ողջ գոյությունը իր մտքում է
Եթե մարդը կարողանա իր գիտակցությունը վերածել
հոգևոր էքստազի
Տիեզերքը կվերանա նրա մտքից
Որովհետև մարդու մտքերն են, որ տիեզերքին
իրականության տեսք են տալիս:
Առանց մտքի, տիեզերքը իրականություն չէր ունենա
Մարդիկ սովոր են կա՛մ զգոն մնալ, կա՛մ կյանքի
, խնդիրներով տարված լինել
Կամ գուցե նա տրվի քնին և մոռանա աշխարհը
Բայց մարդկությունն ունի հսկայական ներուժ, որը
դեռ չի ակտիվացրել
Եվ եթե դուք իմանաք հոգևոր էքստազի մասին
Ինչպես ազատվել մարմնի գիտակցությունից և
ականա քնի գիտակցությունից
Նա կարթնանա բարձրագույն, օրհնյալ
գիտակցության մեջ
Երբ մարդը կարողանում է արթուն մնալ
Կամ կամքով անմիջապես քնից
Նա կկարողանա հասնել գիտակցության բարձր
վիճակի
Նրա հաճույքին սահման չկա
Նա կզգա գիտակցված, կամավոր քնի երանությունը
Ցանկացած ժամանակ, ցանկացած վայրում
Անմահության թիրեռնիկն ասաց
Իմ ավելի մեծ եսը
Ապրում է յուրաքանչյուր սրտում
Բոլոր երկրներում
և իմ ուժեղ կամքը
Այն բաբախում է ամեն անկյունում
Եվ դա արթնացնում է քնածներին
Անվերջ եթերային առաջարկներով
Ինչ վերաբերում է իմ ցածր «ես»-ին
Ժամանակի սահմանափակ մարմնում բանտարկված
Թիրեռը դեռ իր երկրային բոժոժի մեջ է

հողի սոսինձ
Դռները փակ են
Կապված հազարավոր երկաթե պարաններով
Օ՛, իմ գերված հոգի
Օ՛, դուք, ովքեր լողանում եք արևի լույսի ներքո
Եվ դուք շնչում եք կյանքի էլիքսիրը
Եվ դուք խմում եք մաքուր ջուր
Դուք երագո՞ւմ եք ունենալ գոյության բոլոր
բարիքները:
Եվ ձեր չափը փոքր է
Եվ քո սիրտը թույլ է:
Արթնացե՛ք քնից:
Ընդարձակել
Ձգվեք
Վերանորոգեք ինքների՞ ձեզ
Միավորվեք ձեր բարձրագույն եսի հետ
Եվ դուք կդառնաք
Հավերժական թիթեռ
Դիմացկուն է սահմանափակումներին և
սահմանափակումներին
Ինքնաճանաչում
Հարմարեցված թարգմանությունը՝ Մահմուդ Աբբաս
Մասուդի
Լսողական և տեսողական պարզություն
Աչքը չէ, որ տեսնում է
Փոխարենը, միտքն ու էներգիան են, որ ձևավորում են
իրերը
Մարդը կարող է զարգացնել լսող ականջ և տեսնող
աչք
Իրականում աշխարհը բոլորովին այլ է, քան մարդը
տեսնում է
Նրա լսած ձայները այն ձայներն են, որոնք ընկնում են
տիրույթի սահմաններում
Այն թրթռումները, որոնք այն կարող է հայտնաբերել

Պարզամտությունը կոչվում է նաև ինտուիտիվ
լսողություն

Կամ լսելով ներհայացքի միջոցով
Քանի որ սովորական ականջը չի կարողանում լսել
Անլսելի ձայներ

Տեսողության և լսողության ունակությունները
գոյություն ունեն հոգու մեջ
Հնարավոր է արթնացնել թաքնված ուժերը բոլոր
զգայարաններով

Մարգելով միտքը և զարգացնելով դրա
ճանաչողական կարողությունները
Մեր աչքերի ուժը նման է ռենտգենյան
ճառագայթներին

Սակայն մենք չենք կարող տեսնել այն առարկաները,
որոնցով թափանցում են ռենտգենյան ճառագայթները
Որովհետև մենք դեռ չենք զարգացրել
ներդաշնակություն այդ մակարդակի տատանումների
հետ

Մեր ուժեղացված զգայարանները խաթարված են
մտավոր կարողությունների սահմանափակումներով:
Պարզամտությունը տեղի է ունենում, երբ կենսական
ուժը համընկնում է որոշակի տարրերի հետ:
Թափանցիկ թրթռումներ Ճիշտ այնպես, ինչպես
ռենտգենյան ճառագայթները թափանցում են պատերի
միջով

Մարդու աչքն ունի նույն ունակությունը, և այդ
տեսակի տեսողությունը

«Սա կոչվում է «տեսողական պարզություն
Հնարավոր է ստուգել տեսողական պարզության ուժը
Երբ աչքի տեսողական ուժը կրկնապատկվում է
Կամ բարձրացրեք ամեն ինչ թափանցող կենսական
ուժի թրթռումների մակարդակը
Իրական պայծառատեսությունը չի վնասում հոգևոր
առաջընթացին

Ընդհակառակը, այն օգնում է փոխանցել կամ
վերափոխել գիտակցությունը
Ֆիզիկական մակարդակից մինչև հոգևոր մակարդակ
Բայց ենթագիտակցությունից ի հայտ եկող
պատկերները
Այն բխում է պատրանքից և երևակայությունից, և
պետք է խուսափել դրանից
Հոգևոր զարթոնքի վիճակի հասնելու համար որոնողը
պետք է անցնի երազների փորձությունները
Որտեղ նա լիովին գիտակցում է, որ սերտ
ներդաշնակության մեջ է բարձր մակարդակի հետ
Նա ներկա է և զգում է թարմացնող ուրախության
հեղեղ, որը թափանցում է նրա միտքը, հոգին և մարմինը:
Ամբողջ հարցը տարբեր տատանողական կարգով
ինտենսիվ ակտիվություն է
Աստծո արքայությունը մարդու մեջ է
Բայց նա պետք է դա ցույց տա կառուցողական
աշխատանքի և պատշաճ խորհրդածության միջոցով:
Մենք չպետք է թույլ տանք, որ որևէ բան խոչընդոտի
մեր առաջընթացին
Ինքն իրեն պետք է դրսևորել միտքը մաքրագործելու,
բարոյականությունը բարելավելու և խորը
խորհրդածության միջոցով:
Աստված միշտ լսում է հոգու կանչը
Սակայն նրա արձագանքը այնքան նուրբ և
թափանցիկ է, որ երբեմն դժվար է տարբերակել
Ո՞վ է շարունակում որոնումները:
Նա պահպանում է իր հոգևոր եռանդը
Աստված կգտնվի
Նրա բաժինը շատ կլինի
Նրա բախտը մեծ է այս աշխարհում և հանդերձյալ
կյանքում

Խնդրում ենք այցելել Սուրբա Յոգայի կայքէջը և
վարպետ Պարամհանսա Յոգանանդայի Ֆեյսբուքյան էջը:

/ <http://wwwswaidayogacom>

<https://wwwfacebook.com/masteryogananda?ref=hl>

Չբոսաշրջիկ ձեր երկրում

Դուք ուրախության և հաճույքի աղբյուր եք

Դու սիրո էությունն ես և իմաստության գոհարները՝

ցրված հավերժության դաշտերում

Դու ազատություն ես և ազատագրում բոլոր

պատրանքներից

Դուք բացարձակ միասնություն եք, որը ենթակա չէ

բաժանման

Դուք համընդհանուր գիտակցությունն եք

Դու սկիզբն ու վերջն ես

Եվ վերջնական նպատակը, որից այն կողմ այլ

նպատակ չկա

Ես զբոսաշրջիկ եմ քո երկրում և ճանապարհորդ քո

ճանապարհներով

Բռնիր ձեռքս և ուղղորդիր քայլերս դեպի քեզ

մոտեցող ամենամոտ ճանապարհները

Ես ուրախ եմ ձեզ ճանաչելու համար

Ձեր օրհնյալ այգիները, լի համեղ մրգերով, կանչում են

ինձ

Այցելել այն և վայելել դրա առատ պտուղները

Որքա՜ն քաղցր են գիտության պտուղները, և որքա՜ն

հաճելի է դրա միստիկական նեկտարը:

Ափսոս, որ միշտ կարողանայի ցանկանալ հոգու

սնուցող, թարմացնող պտուղը

Եվ ես խմում եմ խաղաղության ջրերից, որոնք

հորդում են սուրբ սիրո գետերից

Տուր ինձ սրտի մաքրություն և հոգու խաղաղություն

Լվացիր իմ էությունը Քո լուսափայլ ջրերով՝ մաքրելով

այն բոլոր անմաքրություններից ու կեղտից:

Ես կարոտում եմ զգալ քո ներկայությունը և տեսնել

քո գեղեցիկ դեմքը

Ես միշտ պատկերացրել եմ նրա անզուգական

գեղեցկությունը, և հոգիս կարոտել է նրան տեսնելը

Լցրու իմ Էութունը երախտագիտությամբ և
գնահատանքով Քո առատաձեռն ձեռքի և առատ
ողորմածությունների համար
Թող սիրտս սիրով բաբախի քեզ համար, քանի դեռ
կա մի աստղ, որը փայլում է, և մի սիրտ, որը բաբախում է:
Օրհնիր իմ մտքերը, որպեսզի դրանք ինքնաբերաբար
դիմեն քեզ, որպեսզի օրհնվեն քեզ տեսնելու և քո
գեղեցկությունը տեսնելու գեղեցկությամբ:
Տուր ինձ կարողություն որսալու քո ալիքավոր
մեղեդիները եթերի անսահմանության մեջ
Ես հարբած եմ նրա երկնային մեղեդիներով, որոնք
հրեշտակները կարոտում են լսել
Ախ, որքա՛ն կցանկանայի զգալ քո օրհնյալ հոգին իմ
Էության ամեն մի ատոմում
Եվ սնուցիր իմ զգայարանները Քո աստվածային
սնունդով, որը գոյության հացն է
Դրանում է կյանքի Էլիքսիրը և հավերժության
աղբյուրը
Ախ, ինչքան կուզենայի շնչել քո ներկայության քաղցր
քամիները
Կարոտի և կրքի օազիսներում
Եվ ես տեսա քո սիրո լույսերը պայծառ փայլող
Իմ հոգու երկնքում, որը կարոտում է քեզ
Երբ շունչը հանդարտվում է, հոգին խաղաղություն է
գտնում
Իրազեկության մակարդակը բարձրանում է
Սա կարելի է հասնել մեդիտացիայի միջոցով
Եվ փորձում եմ պահպանել հանգստացնող
ազդեցությունը
Մտքերի ալիքների և ներքին խաղաղության
զգացողության համար
Աստծո մասին խորհել և լավատես լինել լավ բաների
հանդեպ
Դրանք բավարար են հոգին աստվածային ոգու
զորությամբ լցված պահելու համար:

Հոգևոր ուժից զուրկ խոսքեր
 Այն նման է առանց հացահատիկի ծղոտի
 Հետևաբար, երբ կարդում ենք, պետք է խորհենք
 իմաստների ոգու մասին:
 Եվ կենտրոնանալ այն բանի վրա, թե ինչ է դա
 առաջարկում
 Հասնելով իմաստների հետևում կանգնած
 գաղափարների աղբյուրին
 Աստված ամեն ինչի մաքուր աղբյուրն է, ինչը հրաշալի
 է և օգտակար
 Նա խաղաղության Տերն է, որը թագավորում է
 խաղաղ մտքերի գահին
 Նա առաջնորդում է մաքուր և պատվավոր մարդու
 գործողությունները
 Եվ նա հասնում է իր օրինական նպատակներին
 Եկեք բացենք հոգևոր խաղաղության դուռը
 Թող լուծության հրեշտակները մեղմորեն մտնեն
 Մեր բիզնեսի և գործունեության կառուցվածքի
 վերաբերյալ
 Եկեք մեր պարտականությունները կատարենք
 հանգստությամբ
 Լցված խաղաղության և հոգու խաղաղության ոգով
 Եվ մեր սրտերի զարկերի ետևում մենք կզգանք
 աստվածային խաղաղության զարկերակը
 Եկեք ավելի խորը քննարկենք փորձերի և թեստերի
 հասկացությունները
 Թե՛ օգտակար գրքերում կարդացած գաղափարների
 միջոցով, թե՛
 Կամ խնդիրներ, որոնց հետ մենք պետք է զբաղվենք
 Կամ փիլիսոփայություններ, կարծիքներ և
 համոզմունքներ
 Կամ հոգևոր երջանկություն
 Եկեք մտնենք մեր խորը մտքերի սրբավայրը
 Եվ մենք վայելում ենք հոսող խաղաղությունը
 Հանգստության աղբյուրներից

Նշում. Կան բազմաթիվ օրինակներ, որոնք ցույց են*
տալիս մարդու շնչառության հաճախականության և
գիտակցության վիճակների փոփոխությունների միջև
սերտ կապը: Բարդ մտավոր երկխոսության մեջ կլանված
կամ ճշգրիտ և լարված ֆիզիկական ջանք գործադրող
անձը ավտոմատ կերպով շատ դանդաղ կշնչի:
Ուշադրության կենտրոնացումը կախված է դանդաղ
շնչառությունից, մինչդեռ արագ կամ անկանոն
շնչառությունը ուղեկցվում է վնասակար հոլզական
վիճակներով, ինչպիսիք են վախը, անսանձ սեռական
ցանկությունը և զայրույթը: Կապիկը շնչում է թուփում 32
անգամ հաճախականությամբ՝ համեմատած մարդու հետ՝
ընդամենը 18 անգամ: Փղերը, կրիաները, օձերը և այլ
կենդանիներ, որոնք հայտնի են իրենց
երկարակեցությամբ, ունեն զգալիորեն ավելի դանդաղ
շնչառության տեմպ, քան մարդիկ: Օրինակ՝ երեք հարյուր
տարի ապրող հսկա կրիան շնչում է թուփում ընդամենը 4
անգամ հաճախականությամբ:
Հնդկաստանի փիլիսոփայությունը յոգայի կյանքում»»

գրքից

Պարամհանսա Յոգանանդայի կողմից. Յոգի
ինքնակենսագրություն
Քանի որ անհնար է որևէ նյութական նվաճման
հասնել
Կամ առաջընթաց գրանցել որևէ ոլորտում
Առանց հոգևոր ազատության
Կամ Աստծուց եկող առաջնորդություն և
իմաստություն
Եկեք բարձրացնենք՝ առաջինը, վերջինը և միշտ
Աստծուն շնորհակալության և երախտագիտության
տողեր
Մեր աշխատանքը կատարելագործելու համար
Եվ մեր կարողությունների սահմաններում այն
ավարտելու համար

Եվ որպեսզի մենք կարողանանք զգալ հաջողության
ուրախությունը

Նորից լցված էներգիայով և ոգևորությամբ
Իմ ամբողջ երախտագիտությամբ և գնահատանքով

Բոլոր բարության աղբյուրին
Նրա անթիվ օրհնությունների վրա
Որը մեզ տանջում է կյանքի ամեն օր
Մենք հաճախ այդ օրհնությունները համարում ենք
մեր իրավունքը

Չնայած այս աշխարհում միլիոնավոր մարդիկ
գրկված են դրանից

Ամեն անգամ, երբ մենք շնորհակալություն ենք
հայտնում Աստծուն Նրա օրհնությունների համար
Որքան շատ բարություն և օրհնություններ ստանանք
Եթե երախտապարտ լինեք, ես անպայման կաճեցնեմ
:ձեր [բարեգործությունը]

{Մեր հանապազօրյա հացը տուր մեզ այսօր}
,Հիշենք, որ նա, ով կյանքում ամեն ինչ վերցնում է
Սակայն փաստ է, որ նա է, ով վրիպում է նպատակից
Սրտանց երախտագիտությունը ներքին
խաղաղություն է բերում
Այն բերում է ուրախություն և հոգեկան
խաղաղություն

Մենք զգում ենք Աստծո մերձավորությունը մեզ հետ
Նրա հոգատարությունը մեզ համար և նրա
կարեկցանքը մեր հանդեպ
Եթե այսպես ապրենք

Եվ մենք ընտրեցինք այս ուղին
Մենք կհասնենք մի հիանալի վիճակի
Պայծառ, դրական մտածողությունից
Եվ Աստծուն մոտ լինելու զգացումը
Դա հրաշալի դեպք է

Այն պարունակում է խաղաղություն, ուրախություն և
թարմություն
Երբ հոգին զգում է այդ հոգևոր կապը

Ուրախության հոսքերը հոսում են դեպի նրան
Աստվածային ներկայությունից ճառագող
Աստված այդ դեպքում դառնում է մեր էության մեջ
ամենակարևոր ճշմարտությունը
Մենք ավելի կարող ենք հարմարվել
հանգամանքներին և նոր զարգացումներին
Այդ դեպքում սերը կդառնա իրականություն
Ատելությունը մաքուր պատրանք է
Որովհետև Աստված սեր է
Անհրաժեշտ գոյություն չկա
Բացի միայն Նրանից այս գոյության մեջ
Երազներ և պատրանքներ
Երկրային հույսերի վերմակի տակ ես երկար
ժամանակ պառկած եմ
Ես երազ տեսա, որ նստած եմ շքեղ, շքեղ գահի վրա
Իմ դեմքը զարդարված էր ժպիտների փունջով
Բայց ծիծաղի և ուրախության պահերը երկար
չտևեցին
Փոխարենը, նրանք չորացան և ցրվեցին մեկը մյուսի
հետևից
Հետո տեսա ինձ պատառոտված շորերի մեջ
Եվ պառկած աղքատության կոպիտ ժայռերի վրա
Դաժան դժվարությունների և տառապանքի
ճիրաններում
Ես դառնորեն լաց եղա
Բայց արցունքներս հոսեցին
Եվ ոչ ոք չկար, որ նայի կամ մխիթարի
Աշխարհը քայլում էր իմ առջևից և նայում էր ինձ
ծաղրական լռությամբ
Սիրոս աղաղակեց՝ օգնություն խնդրելով քոց, ո՛վ
Աստված:
Եվ երբ իմ անդադար աղաչանքները հասան քո
խորքերը
Նա վերջապես արթնացրեց ինձ

Եվ անսահման ուրախությամբ ես ինձ ապահով և
պաշտպանված զգացի քո ներկայությամբ
Հեռու շփոթեցնող և շփոթեցնող
երկատվածությունների ճիրաններից
Աստված իմ, կուզենայիր, որ արթնացնեիր ողջ
մարդկությանը
Հարստության ժպտացող երազների և լացող
աղքատության աշխարհից:
Ազատիր նրանց, ո՛վ Երազների Ստեղծող, մահվան
սարսափելի մղձավանջներից
Եվ նրանց հետ նորոգեք հավերժության
գիտակցությունը
Եվ օրհնիր նրանց, որպեսզի նրանք կարողանան
գիտակցել՝ տևական խաղաղության միջոցով՝
Երկրային խաբեության սարսափները
Դրանք ոչինչ չեն, բացի երազներից և
պատրանքներից:

Գերազույն ոգեշնչումներ
Աստվածային Արարիչ
Օ՛, Տիեզերքի Տեր
Օ՛, Դու, որ կառավարում և շարժման մեջ ես դնում
մոլորակները, աստղերը և գալակտիկաները
Ձեր արդար կառավարումը թելադրում է ազատ
կամքի և ընտրության ազատություն շնորհել ձեր
քաղաքացիներին, ինչը կօգնի նրանց զարգանալ և
մոտենալ ձեր սրբազան սկզբունքներին ու իդեալներին:
Դու մեզ շնորհել ես հավերժական ազատություն և
մեր մեջ ցանել համընդհանուր գիտակցության սերմերը:
Բայց, ցավոք, մենք մեր համընդհանուր գիտակցությունը
շղթայել ենք եսասիրության, ատելության, նեղ
մտածողության և կույր մոլեռանդության ճաղերի
հետևում:
Տե՛ր, օգնիր մեզ մեր ջերմ սիրով և եղբայրական
հասկացողությամբ հալեցնել մեր և ուրիշների միջև եղած

**բոլոր արհեստական, սառցե արգելքներն ու
խոչընդոտները:**

**Օգնիր մեզ ինքնատիրապետման մեջ օգտագործել
արթուն խիղճ և առողջ դատողություն և ուղիղ քայլել
կյանքի ճանապարհներով:**

**Եվ օրհնիր մեզ բազմապատկել մեր հոգևոր
հարստությունն ու մեր կարեկցանքը՝ ընդլայնելով մեր
ազգային սիրո շրջանակը՝ ներառելով երկրի բոլոր
բնակիչներին՝ անկախ գույնից, դասից, սեռից և
հավատքից:**

**Ո՛վ Տիեզերքի Տեր, եկեք հարգենք և գնահատենք
ազատ ծնված բոլոր մարդկանց անկախությունը:**

**Եվ օրհնիր մեզ, որպեսզի կարողանանք կառուցել
միասնական աշխարհ և ընտրել քեզ որպես մեր հոգևոր
առաջնորդ կյանքի համար:**

Հոգու խորքից

Օ՛, Տեր, թող իմ կարոտի մոխրերը շիկանան

Քո սուրբ ներկայությունը միշտ ներկա է

Ես տաճար եմ կառուցել իմ կարոտների համար

Իմ յուրաքանչյուր մտքում

Կցանկանալի՞ք այցելել ինձ, խնդրում եմ:

Եվ դու նստեցիր իմ սիրո գահին քեզ համար:

Թող իմ մտքերը հետևեն քո իմաստուն

առաջնորդությանը

Թող դու լինես իմ կյանքի ամենամեծ ուրախությունը

Աստծո մասին մտածելու և Նրա մասին

խորհրդածելու դարպասից

Ես կմտնեմ Կայուն Խաղաղության Տաճար

Այսօր ես կայծեմ փայտիկների մի կապոց՝

**խորհրդանշելու համար անհանգստություններն ու
վախերը**

Աստծո տաճարը լուսավորելու իմ հոգում

Ես Աստծուն կփնտրեմ իմ հոգու միայնության մեջ

**Եվ ես ջերմեռանդորեն կաղոթեմ, մինչև սիրտս սիրով
բաբախի Նրա հանդեպ**

Եվ ես զգում եմ Նրա պատասխանը իմ աղոթքներին
Ա՛խ, եթե միայն կյանքիս կայծը կարողանար
խառնվել Աստծո արևի հետ

Եվ այն փայլատակում է բոլոր բարությունը սիրող
աչքերում

Ես կցանեմ պատերազմներից պատառոտված
աշխարհը

Խաղաղության և սիրո մտքերով
Ես կմտնեմ աստվածային սրբավայր
Եվ ես դիպչում եմ տիեզերական գիտակցությանը
Խորհրդածության և աստվածային սիրո
ուրախության միջոցով

Աստվածային պաշտպանությունը շրջապատում է
ինձ միշտ և հավիտյանս հավիտենից

Եվ Աստծո լույսը ուղեկցում է ինձ և ցրում է իմ
շուրջը եղած խավարը

Քանի դեռ քայլում եմ Նրա առաջնորդող լույսի մեջ,
չեմ սայթաքի

Ես չեմ շեղվի ճիշտ ճանապարհից
Կենդանի զգացմունքներ

Օ՛, գոյության հոգի և տիեզերքների տիրակալ
Դու իմ տեսադաշտի ետևում ես, որի միջով ես
տեսնում եմ քո ակնհայտ գեղեցկությունը

Եվ ականջիս ետևում, որով լսում եմ երկրային
ձայների խառնուրդը

Դու ես իմ համան ետևում, որի միջոցով ես զգում եմ
քո երկրային աշխարհում եղած բաները

Եվ բնության վարագույրից այն կողմ, որը թաքցնում
է քո գեղեցիկ դեմքը

Ես քեզ տեսնում եմ ծաղիկների մխիթարական
հայացքում

Եվ ես քեզ համտեսում եմ սննդարար սննդի համով
Ես զգում եմ քո աստվածային էությունն ու քո
հավերժական քաղցրությունը

**Բոլոր բարիքների և հրաշքների մեջ, որոնք
գոյություն ունեն**

**Ես աղոթում եմ քեզ, Տե՛ր, և դու իմ դողացող ձայնի
ետևում ես**

**Եվ մտքիս ետևում, որով ես աղոթում եմ
Դու իմ խորագույն զգացմունքներից վեր ես
Իմ սրբազան մտքերից ու ձգտումներից և քո հանդեպ
կարոտից այն կողմ**

**Դու իմ արտացոլումներից և իմ քնքուշ սիրուց անդին
ես:**

**Ա՛խ, եթե միայն դու դուրս գայիր մարդկային
զգացմունքների վարագույրի ետևից**

**Եվ շունչ կտրող բնական տեսարաններ
Բաց իմ հոգևոր աչքերը, որպեսզի կարողանամ
տեսնել քեզ այնպիսին, ինչպիսին կաս:**

**Առանց Աստծո կյանքն անավարտ է
Երբ մենք կապ ենք հաստատում Աստծո հետ,
ինտուիտիվ հասկացողությունը կոգեշնչի մեզ և կուղեկցի
մեզ մեր բոլոր գործողություններում:**

**Մենք պետք է գիտակցաբար տիրապետենք այդ
օրհնյալ ուժին: Այդ ուժը մեր մեջ է. մենք պարզապես
պետք է բացահայտենք այն:**

**Դուք կտեսնեք, որ այս ուժը գործում է ամեն ինչում՝
բարելավելու ձեր հանգամանքները և հեշտացնելու ձեզ
համար ամեն ինչ: Երբ կապվեք այս ուժի հետ, ձեր
բարեկեցությունը կբաբախի տիեզերական էներգիայով,
և ձեր մտքերը կդառնան ավելի նուրբ, կենտրոնացված,
սուր և թափանցող: Դուք կհասկանաք, որ ձեր հոգիները
Աստծո կենդանի ճշմարտության և Նրա անսպառ
իմաստության անոթներ են:**

**Աստված առողջության, բարգավաճման,
իմաստության և հավերժական ուրախության աղբյուրն է:
Երբ մենք կապվում ենք Նրա հետ, մեր կյանքը դառնում է
ամբողջական և լիարժեք:**

Աստծո բացակայության դեպքում կյանքը թերի է:
Մենք պետք է մտածենք այն գերագույն ուժի մասին, որը
մեզ կյանք, էներգիա և իմաստություն է տալիս:

Մենք պետք է աղոթենք, որ այս ճշմարտությունը
հոսի մեր մտքերով, այս ուժը՝ մեր մարմիններով և այս
անվերջ ուրախությունը՝ մեր հոգիներով:

Փակ աչքերի խավարի ետևում թաքնված են
տիեզերքի զարմանահրաշ ուժերը, և բոլոր բարի
հոգիներն ու ազնիվ հոգիները

Եվ հոգու ոլորտների անսահման տարածությունը
Եթե խորհեք, կհասկանաք բացարձակ
ճշմարտությունը և կտեսնեք դրա զարմանահրաշ գործը
ձեր կյանքում և արարչագործության մեջ եղած ամեն ինչի
մեջ, որը հրաշալի ու փառահեղ է:

Կարոտի ճանապարհներին
Աստված ինձ է կանչում
Բաց հոգիների միջով
Եվ բարի սրտերը բաբախում են սիրով
Եվ լի է հավատքով
Աշակերտի կատարած յուրաքանչյուր բարի գործ
Նրա գիտակցությունը մեկ քայլով ավելի մոտ է
Տիեզերական գիտակցության շեմից
Թույլ տուր ինձ ներս մտնել, Տեր,
Ձեր աստվածային գեղեցկությունը տեսնելու համար
Եվ ես երջանիկ եմ տեսնելու քո պայծառ լույսերը
Եթե իմ կյանքը առաջնորդվում է Քո աստվածային
իմաստությամբ

Հետևաբար, իմ ջանքերը պետք է պսակվեն
հաջողությամբ

Ես չեմ շեղվի ճանապարհից
Օրհնիր ինձ, Տե՛ր, որպեսզի իմ տեսողությունը պարզ
լինի

Իմ հոգին մաքրագործված է
Ապա նա տեսավ վստահության արևը
Եվ ես վայելում եմ ճշմարտությունը իմանալը

Այսօր ես կմոռանամ անցյալի դժվարությունները
ես կհանդիպեմ ներկային և ապագային
Համարձակությամբ և վստահությամբ,
Ամենակարողի օգնությամբ
ես կլիցքավորեմ մարմինս տիեզերական էներգիայով
Եվ ես լվանում եմ իմ էությունը աստվածային
գիտակցության բուժիչ լույսով
Ինչպես տիեզերական միգամածություն
Խաղաղությունը լցնում է իմ գիտակցությունը
Եվ նա զգաց Աստծո անսահման ներկայությունը
Տեր, լուսավորիր իմ մտքերը
Լցրու իմ մտավոր անոթը
Գիտակցությամբ և հասկացողությամբ
Թող ձեր սիրո լույսը փայլի
Իմ կյանքի ճանապարհներին
Կապույտ կղզիների կղզեխմբում
Իմ պատշգամբից ես նայեցի դեպի արևմուտք և
երևակայության թևերով սավառնեցի դեպի հեռավոր
հորիզոնի ափերը: Իմ աջ և ձախ կողմերում ես տեսա
երկու լեռնաշղթա, որոնք շուտով ստացան խորհրդավոր
մանուշակագույն երանգ:

Երբ նորից նայեցի, անտեսանելի ձեռքը նրանց
պատել էր խորը կապույտ վարագույրով: Իմ ետևում
ընկած էր Գվադալախարա քաղաքը՝ լողացած մթնշաղի
մեջ: Արևելյան երկինքն այժմ ներկված էր նուրբ
վարդագույնով: Առաջ նայելով՝ աչքերս տեսան կապույտ
կղզիների կախարդական քաղաք, որը լողում էր ոսկե
լճում:

Այս կախարդական կապույտ կղզիների կղզեխմբում
բարձրանում էր կապույտ կրաքարի մի հսկայական բլուր՝
շրջապատված մոխրագույն-սպիտակ հրաբխային
ամպերով, որոնք ժայթքում էին կրակոտ կարմիր-
ոսկեգույն լավայի գեյզերներ, որոնք ծիածանի պես
թեքվելով հոսում էին դեպի հանգիստ լիճը: Ոսկեգույն

կրակի պես ուժեղ բոցերը պարուրում էին կապույտ կղզիները լույսի բոցավառ լուսապսակներով:

Կապույտ գագաթն ու նրա կրակոտ պսակը երկվորյակների պես արտացոլվում էին այդ լուռ ոսկեգույն լճի մակերեսին: Իսկ ամենաաջ կողմում փոքրիկ, խաղաղ լիճ էր փայլում՝ բույն դրված կապույտ կղզիներից մեկի կրծքին, ինչպես լիալուսին, որը լողում էր ամպերի ալիքների մեջ:

Ես երկար ժամանակ թափառեցի մայրամուտի և միրաժանման ամպերի քաղաքում, որը լողում էր լճի մակերեսին՝ իր նուրբ ոսկեգույն լույսով, և որքա՛ն հիասքանչ էին այդ ոսկեգույն ջրերը՝ պատված կարմիր սառցե կույտերով, որոնք ցրված էին բոլոր ուղղություններով՝ մինչև հավերժության եզրը:

Ես կարծում էի, որ լույսի էակները բարի հոգիներ են այս երկրի վրա, և կյանքի բոլոր փորձությունները հաջողությամբ հանձնելուց հետո նրանց թույլատրվում էր զվարճանալ և իրականացնել իրենց երազանքները, ինչպես ցանկանում էին:

Ամեն օր մայրամուտին այդ էակները կսրեին իրենց երկնային երազները եթերային քաղաքներում, որոնք շրջապատված էին ծովերով ու ոսկե լճերով:

Այնտեղ և վշտերի ճիրանների ետևում և այս երկրային աշխարհի թակարդներից այն կողմ՝ իր բոլոր ողբերգություններով ու ցավերով

Այնտեղ, նյարդայնացնող բաներից այն կողմ, այդ էակները շնչում էին կարմիր լույսեր, խմում նարնջագույն ճառագայթներ, հեռանում, մոտենում, թափառում և լողում էին բազմագույն լույսերի մեջ:

Այստեղ այդ էակները անմիջապես կիրականացնեին իրենց երազանքները և մարմնավորեին իրենց ֆանտազիաները՝ ըստ իրենց ցանկության, ապա կլուծվեին և կանհետանային իրենց կամքով:

Այստեղ նա վայելում էր բավարարվածության և բավարարվածության գանձերը և առատաձեռնորեն

իրականացնում էր բոլոր նրանց երազանքները, ովքեր
այցելում էին իրեն իր զարմանահրաշ, կախարդական
աշխարհում:

Այստեղ նա պարտավոր չէր մարդկանց պես սպասել
և ցանկանալ, որպեսզի իր երազանքներն իրականանան
և իր ցանկությունները իրականանան, այլ նա երազում
էր այնպես, ինչպես ցանկանում էր, և իր կամքով
հասնում էր այդ բոլոր երազանքներին ու
ցանկություններին:

Երազանքների կղզիներում այդ մայրամուտի
քաղաքը իմ ենթագիտակցության ծալքերում մնացած
երազանքներից մեկն էր, և այսօր այն ամեն կերպ
իրականացել է:

Իսկապես, ես տեսել եմ հոգուս թաքնված գանձերն ու
գանձերը, և նրանց լույսը պատել է ինձ, և նրանց փայլը
կուրացրել է ինձ:

Պարամեհանսիատ՝ Աստվածային Էքստազի
սպեկտրներ

Խոնարհությունը, Տե՛ր, ամենահաստատ
ճանապարհն է

Ստանալու Քո աստվածային ողորմության անձրևը
ես կվստահեմ Քո աստվածային

արդարադատությանը և ճշմարտության սկզբունքներին

Գիտակցելով, որ դուք արձագանքում եք սիրո կանչին
և սրտի կարոտին

Ձեր ընդհանուր կամքի հետ սերտ
համագործակցությամբ

Եվ իմ անսահման հավատով քո հանդեպ

ես կստանամ քո օգնությունը և կզգամ քեզ մոտիկ

Այսօր ես կկատարեմ իմ պարտականությունը քո
հանդեպ

Ինչպես ես կատարում եմ աշխարհի հանդեպ իմ
պարտավորությունները

Օ՛, Ամենամեծ Սիրելի

Դու եթերային արձագանքն ես, որը արձագանքում է սրտերի սրբավայրերում

Եվ դու զգացմունքների ձայնն ես, որոնք ականջները չեն կարողանում լսել

Քո սիրով օրհնված լինելը անչափելիորեն ավելի մեծ է Բոլոր աշխարհիկ նկատառումներից ելնելով

Եվ բոլոր երկրային փառքերը

Իմ անվերապահ հավատով քո հանդեպ

Ես տեսնում եմ, թե ինչպես են հիվանդության ստվերները մարում և անվերադարձ անհետանում

Ես կտեսնեմ քեզ, Տե՛ր, բնության պատուհաններից և խաղաղության դռներից

Մեզ ողողեք ձեր օրհնություններով

Եվ ընկղմիր մեզ Քո տիեզերական Էներգիայի ալիքների մեջ

Հեռու պահեք եսասիրությունը մեզանից

Որը խանգարում է հոգիներին մոտենալուն

Եվ նրանց հանդիպումը հիմնված էր բարության և լույսի սիրո վրա

Թող ջրեմ իմ աղաչանքների ծաղիկները

Քեզ մասին մտածելու և Քեզ վրա խորհրդածելու ջրերով, ո՛վ իմ Աստված,

Որպեսզի նոր, պայծառ ծաղիկներ ծլեն

Ոգեշնչումից, խաղաղությունից և երջանկությունից

Սխալ գործողություններից խուսափելու միակ միջոցը առողջ դատողություն զարգացնելն է՝ սխալ գործողությունները ճանաչելու և դրանք չանելու վճռականություն զարգացնելու համար:

Մեկ սխալի դեմ պայքարը մյուսի դեմ ճիշտ չի ծնում: Անտեղյակությունը մարդկության իրական թշնամին է և պետք է վտարվի այս աշխարհից: Մենք ունենք այս աշխարհում անհրաժեշտ ամեն ինչ՝ բարգավաճման, երջանկության և կատարյալ արդարադատության դարաշրջան մուտք գործելու համար:

Միակ խոչընդոտը մարդկային եասսիրությունն է, որը դա անհնար է դարձնում: Սարսափելի և անարդարացի տառապանք է առաջանում մարդկային եասսիրության և եասսիրության հետապնդման պատճառով՝ առանց ուրիշների նկատմամբ որևէ հաշվի առնելու:

Գումարը, որը կարող էր օգտագործվել կարիքավորներին կերակրելու և հագցնելու համար, փոխարենը օգտագործվում է կործանման և ավերածությունների համար: Այս եասսիրությունը, որը ծնվել է անտեղյակությունից, համաշխարհային խնդիրների արմատական պատճառն է:

Բոլորը կարծում են, որ ճիշտ բան են անում, բայց երբ նրանք հետապնդում են միայն իրենց անձնական նպատակները, նրանք գործի են դնում պատճառահետևանքային կապի կարմայական օրենքը, որն անխուսափելիորեն կոչնչացնի իրենց սեփական երջանկությունը և ուրիշների երջանկությունը:

Որքան շատ եմ ականատես լինում մարդկային անգիտության պատճառով առաջացած աշխարհի ողբերգություններին, այնքան ավելի եմ հասկանում, որ երջանկությունը երկար չի տևի, նույնիսկ եթե փողոցները սալարկված լինեն ոսկով:

Երջանկությունը ուրիշներին երջանիկ դարձնելու մեջ է, և եթե բոլորը դա անեին, բոլորը երջանիկ կլինեին:

Եվ բոլորը կստանային իրենց բաժինը երկրի առատությունից

Քանի որ մենք այս աշխարհ ենք եկել այնտեղից, որտեղից չգիտենք, մեզ համար բնական է մտածել կյանքի ծագման և նպատակի մասին:

Մենք լսում և կարդում ենք այս աշխարհի ստեղծողի մասին, բայց չգիտենք, թե ինչպես հասնել նրան: Մենք միայն գիտենք, որ ամբողջ տիեզերքը հռչակում է նրա աստվածային մտքի գոյությունը:

Ճիշտ այնպես, ինչպես փոքրիկ ժամացույցի փոքր և ճշգրիտ մասերն ու սարքերը մեզ հիացնում են ժամագործով, և ինչպես գործարանի մեծ և բարդ մեքենաները զարմացնում և տպավորում են մեզ իրենց գյուտարարով, այնպես էլ, երբ մենք տեսնում ենք բնության հրաշքները, մենք զարմանում ենք դրանց հետևում թաքնված ինտելեկտով և հարցնում. «Ո՞վ է ծաղկին տվել արևին ուղղված վառ ձև: Որտեղի՞ց են եկել դրա բույրն ու գեղեցկությունը: Եվ ինչպե՞ս են նրա թերթիկները ձևավորվել այդքան ծայրահեղ ճշգրտությամբ և ներկվել այդքան հրաշալի, ուրախ գույներով»:

Գիշերը աստղերն ու լուսինը, իրենց արծաթափայլ լույսը ցրելով մեր շուրջը, մեզ ոգեշնչում են խորհել այն գիտակցության մասին, որը առաջնորդում է այս երկնային մարմինները տիեզերքի անսահմանության մեջ: Լուսնի մեղմ լույսը բավարար չէ ամենօրյա գործունեության համար, ուստի իմաստուն և նուրբ միտքը առաջարկում է հանգիստ գիշերը: Այնուհետև արևը ծագում է, նրա պայծառ լույսը թույլ է տալիս մեզ տեսնել մեր շրջապատող աշխարհը պարզությամբ և հանգստությամբ, և մենք ստանձնում ենք մեր պարտականությունները բավարարելու մեր կարիքները:

Մեր կարիքները բավարարելու երկու եղանակ կա՝ ֆիզիկական և հոգևոր: Օրինակ՝ երբ մեր առողջությունը վատանում է, մենք կարող ենք դիմել բժշկի՝ բուժման համար: Սակայն գալիս է մի ժամանակ, երբ ո՛չ բժիշկը, ո՛չ էլ որևէ մեկը չի կարող օգնել, և մենք դիմում ենք երկրորդ ճանապարհին՝ այն հոգևոր ուժին, որը ստեղծել է մեր մարմինը, միտքը և հոգին:

Նյութական ուժը սահմանափակ է, և երբ մենք ձախողվում ենք, դիմում ենք Աստծո անսահմանափակ զորությանը: Սա վերաբերում է նաև մեր ֆինանսական կարիքներին: Երբ մենք անում ենք մեր լավագույնը և դեռ

բավարար չափով չենք ստանում, դիմում ենք այդ զորությանը:

Բոլորը կարծում են, որ իրենց խնդիրները ամենավատն են: Որոշ մարդիկ ավելի շատ ճնշում են զգում, քան մյուսները, քանի որ նրանց դիմադրողականությունը թույլ է: Մարդկանց մտավոր ուժի տարբերությունների պատճառով նրանք տարբեր քանակությամբ եներգիա են ծախսում: Եթե մեկը բախվում է ճնշող դժվարության, և նրա միտքը թույլ է, նա չի կարողանա հաղթահարել այն: Հզոր միտք ունեցողները կարող են հաղթահարել իրենց դժվարությունները՝ քանդելով արգելքները և ցնցելով իրենց հիմքերը: Այնուամենայնիվ, նույնիսկ ամենաուժեղ մարդիկ երբեմն բախվում են անհաջողության: Երբ մենք բախվում ենք ճնշող ֆիզիկական, մտավոր և հոգևոր խնդիրների և դժվարությունների, մենք գիտակցում ենք, թե որքան սահմանափակ է կենսական ուժը այս նյութական աշխարհում:

Մեր ջանքերը պետք է ուղղված լինեն ոչ միայն լավ առողջության և նյութական ապահովության հասնելուն, այլև կյանքի իմաստի որոնմանը:

Ո՞րն է կյանքի նպատակը: Երբ դժվարությունները մեզ ճնշում են, մենք նախ դիմում ենք մեր շրջապատին՝ փորձելով ամեն հնարավոր նյութական փոփոխություն, որը, մեր կարծիքով, կապահովի թեթևացում: Բայց երբ մենք հասնում ենք փակուղու և ասում. «Իմ բոլոր փորձերը ձախողվել են, ի՞նչ կարող եմ անել ավելին», մենք սկսում ենք լրջորեն մտածել մեր խնդրի արդյունավետ լուծում գտնելու մասին: Եվ երբ մեր մտածողությունը բավականաչափ խորանում է, մենք պատասխանը գտնում ենք մեր մեջ: Սա պատասխանված աղոթքի մի ձև է:

Իմ հոգու լռության մեջ

Թույլ տուր ինձ հանդիպել Քեզ, Տե՛ր:

Տիրիր ինձ, և թույլ տուր ինձ զգալ քո հավերժական
ներկայությունը

Իմ մեջ և իմ շուրջը

Իմ մտքերի մենության մեջ, ես կարոտում եմ լսել քո
ձայնը

Երկրի բարձր ձայները հեռու պահիր ինձնից

Թաքնված իմ հիշողության մեջ

Ես կցանկանայի լսել քո հանգիստ, հանգստացնող
ձայնը

Եվ երգիչը միշտ իմ հոգու հանգստության մեջ է

Աստված իմ, որտեղ Դու ամենուրեք գոյություն ունես

Դուք պետք է ներկա լինեք

Իմ էության և խղճի խորքում

Օգնեք ինձ ցույց տալ նույնիսկ մի փոքր մասը

Իմ հոգևոր հանքի թաքնված գանձերից:

Օ ճառագայթող լույս

Սիրտս արթուն է

Իմ հոգեկան առողջությունը

Լցրու իմ հոգևոր տաճարը քո փառքով

Օ՛, հավերժական Հյուսիսային Աստղ:

Ուր էլ որ թափառեի և ինչպես էլ որ շրջվեի

Մտքիս մագնիսական կողմնացույցի ասեղը
անընդհատ ուղղված է դեպի քեզ

Թե՛ դժբախտության քամիները քեզ հարվածում են,
թե՛

Կամ թրջված դժվարությունների ու աղետների
անձրևներից

Սակայն միտքս առաջնորդվեց

Միշտ դեպի քեզ շրջվել

Իմ սիրելի թռչունը թռերը թափահարում է

Խառնաշփոթի ամպերի մեջ

և խառնաշփոթի փոթորիկները

Նա անպայման կգտնի իր ճանապարհը դեպի քեզ

Հին ժամանակներում

Երբեքի սրտում

Երբ մենք գոյացանք որպես ոգիներ
Մենք բոլորս քնած էինք
Աստվածային սիրո քողի տակ
Եվ երբ Աստված մեզ արթնացրեց
Մենք նրանից հեռացանք
Ինչպես անառակ որդու պատմության մեջ
Մենք մոռացել ենք մեր միջև եղած աստվածային
ազգակցական կապը

Մենք դարձանք միմյանց համար անծանոթներ
Եվ քանի որ մենք լքել ենք մեր երկնային տունը
Մենք դարձել ենք այս աշխարհում
Երկրի անկյուններով անցնող ճանապարհորդներ
Մենք քայլում ենք ճակատագրի ճանապարհներով
Մենք չափազանց հեռու ենք գնացել
Մենք տեղափոխվել ենք մեր նախկին տնից շատ
հեռու

Սակայն, ժամանակ առ ժամանակ
Որոշ վայրեր, ապրումներ և դեմքեր մեզ
արթնացնում են

Թաղված հիշողություններ և խորը ներքին
զգացմունքներ

Նա շշնջում է մեզ
Մենք զգում ենք, որ ամեն ինչ նորից ենք զգում
Բաներ, որոնք մենք արդեն գիտեինք
Մենք հանդիպում և շփվում ենք սիրելիների հետ
Մենք նրանց մոտ էինք
Հեռավոր անցյալում
Օ՛, տիեզերքների Արարիչ
Քո լույսը փայլում է մեծերի մեջ
Թող նրանց աստվածային գիտելիքները ոգեշնչեն մեր
հասկացողությունը

Թույլ տվեք գիտակցել, որ դուք եք վերջնական
նպատակը
Ինչի ենք ձգտում հասնել
Ամենամեծ ձգտումը

Որին մենք ձգտում ենք հասնել
Թարմացրու մեզ քո ներկայության բուրավետ
քամիներով

Լցրու մեզ քո փառահեղ ներկայության կարոտով
Թող մեր եռթյունը սնվի Քո աստվածային
իմաստությամբ

Թող զգանք քո սուրբ լույսը
Այն ներթափանցում է մեր կյանքի բոլոր ոլորտները
Եվ դա ամրապնդում է մեր վճռականությունը
Եվ ցրում է մեր խավարը
Եվ թող խաղաղությունը մեզ շրջապատի
և լավատեսություն

Եվ բարի գործեր անելու ցանկությունը
Արքայազնի և լուսավորյալ ճգնավորի միջև

Մի անգամ մի բռնակալ արքայազն իր ծառաների և
սպասավորների հետ գնաց որսի՝ լիովին գինված և
գինված: Նրանք մտան անտառի խորքը՝ փողեր փչելով և
թմբուկներ զարկելով:

Թռչուններ, եղջերուներ և վայրագ վագրեր որսալուց
հետո, արքայազնը և նրա շքախումբը հասկացան, որ
կորցրել են իրենց ճանապարհը:

Նրանք ունեին շատ ուտելիք, բայց ոչ ջուր: Չնայած
անտառում ջուր փնտրելու իրենց անխոնջ ջանքերին,
նրանք չգտան: Նրանք չունեին ապաստան գիշերվա
վայրագ գազանների հարձակումներից, քանի որ
խավարը արագորեն մոտենում էր:

Արևը անհետացավ տեսադաշտից, և արքայազնը,
որը տանում էր քարավանը, հասավ մի հին, խարխուլ
խրճիթի: Ձիուց իջնելուց հետո նա բացեց չբացված դուռը
և մտավ խրճիթ: Ներսում ամեն ինչ մութ էր, բացի լույսի
մի շողից անկյունում, և նա հուսահատ մտածեց.

«Նույնիսկ խրճիթը դատարկ է»:

Բայց հույսով մղված՝ նա բղավեց. «Խաղաղություն,
այստեղ ո՞վ է»:

Իր մեծ զարմանքին, նա լսեց մի հանգիստ ձայն, որը հանգիստ պատասխանում էր իրեն. «Այո՛, այստեղ եմ: Ջուր ե՞ս փնտրում»:

Արքայազնը մի պահ նայեց խավարի մեջ, մինչև որ տեսավ մարդու ուրվականը և զարմացավ, որ տղամարդը գիտեր իր մտքերը նույնիսկ նախքան ինքը կհանդիպեր կամ կճանաչեր նրան:

Արքայազնը հարցրեց իր տանտիրոջը. «Ո՞վ ես դու»:
Տանտերը պատասխանեց. «Աստծուն նվիրված աղքատ ճգնավոր»:

Ճգնավորը լամպ վառեց, և արքայազնը կանչեց իր շքախմբին, և նրանք մեծ ուրախություն զգացին այդ հեռավոր անտառում ջուր և մրգեր գտնելով:

Արքայազնը հարցրեց ճգնավորին. «Չե՞ս վախենում վագրերից և օձերից»:

Ճգնավոր շեյխը պատասխանեց. «Իհարկե՝ ոչ, վագրերը իմ ընտանի կատուներն են, իսկ օձերը՝ խաղաղասեր: Մենք ընկերներ ենք, ովքեր միշտ վայելում են Աստծո սիրո արևը, որը փայլում է այս գոյության ամեն ինչի վրա»:

Երբ արքայազնն ավելի ուշադիր նայեց ճգնավորին, սարսափեց, երբ տեսավ ճգնավորի պարանոցից կախված մի գուլջ գորբա: Երբ նա մոտեցավ՝ տեսածը հաստատելու համար, օձերը սուլեցին ու պտտվեցին՝ գլուխները թափահարելով, քանի որ զգացին վախի դողն ու վրեժխնդրությունը, որը թաքնվում էր արքայազնի սրտում:

Ավելին, այդ պահին անտառային վագրերից մեկը մտավ խրճիթ և լուռ պառկեց ճգնավորի ոտքերի մոտ: Աստծո մարդը նրան մխիթարելուց և գլուխը շոյելուց հետո վագրը լուռ հեռացավ՝ ուղղվելով դեպի անտառի սիրտը:

Ամբարտավան իշխանը մտածեց ինքն իրեն. «Այս ծերունին պետք է որ արդար և բարի լինի, քանի որ նա մեզ պաշտպանեց վայրի կենդանիներից և մահացու

ծարավից: Որպես իր արարքի վարձատրություն՝ ես նրան կհարստանամ»: Ապա նա դիմեց ճգնավորին՝ ասելով.

«Օ՛, Շեյխ, քո դեմքը փայլում է բարությանմբ և անկեղծությամբ, և ես գնահատում եմ այն ամենը, ինչ դու արել ես ինձ և իմ շրջապատի համար, ուստի ես ուզում եմ քեզ վստահել մի գաղտնիք, որի միջոցով դու կդառնաս հարուստ և հարուստ: Այս գաղտնիքը ես բացահայտում եմ առաջին անգամ և միայն քեզ»:

Հենց որ նա այս խոսքերն ասաց, իշխանը քար հանեց իր թիկնոցի տակից և շարունակեց խոսել՝ ասելով.

«Ես ուզում եմ ձեզ վստահել այս ընտանեկան գանձը: Սա Փիլիսոփայական քարն է, և գուցե դուք հարստանաք՝ այն օգտագործելով: Այս քարը ոսկի է պատրաստում, և այն հորս նվիրել է մեծ ալքիմիկոսներից մեկը: Այն ունի ամեն ինչ, ինչին դիպչում է, մաքուր ոսկի դարձնելու ունակություն: Դուք կարող եք այս քարը օգտագործել ամբողջ մեկ տարի և քարերը ոսկի դարձնել, ապա վաճառել դրանք՝ ձեզ համար ոսկե պալատ գնելու համար: Ես մեկ տարի անց կվերադառնամ ձեզ մոտ՝ ձեզ այցելելու և իմ քարը վերցնելու համար, որը ես ավելի թանկ եմ համարում, քան իմ կյանքը»:

Ճգնավորը չէր ուզում ստանձնել այդ պատասխանատվությունը, բայց ի պատասխան արքայազնի համառ հորդորների՝ նա համաձայնվեց պահել փիլիսոփայական քարը: Արքայազնը տեսավ, թե ինչպես ճգնավորը անզգուշորեն քարը դրեց իր գոտու տակ (որտեղ մարդիկ սովորաբար իրենց փողերն էին դնում՝ գրպանահատներից վախենալով), և հետո արքայազնը շարունակեց իր ճանապարհը:

Մեկ տարի անց արքայազնը վերադարձավ իր շքախմբով՝ ակնկալելով տեսնել մի շքեղ պալատ՝ խարխուլ խրճիթի փոխարեն: Սակայն նա հիասթափվեց, երբ տեսավ, որ խրճիթը դեռ կանգուն էր և ավելի վատ վիճակում, քան նախկինում: Ուստի նա իջավ ձիուց,

բացեց դուռը՝ ամբողջ ձայնով գոռալով. «Դու դեռ ո՞րք ես, ճգնավոր»:

Ճգնավորը պատասխանեց ուժեղ և խորը ձայնով. «Այո՛, փառք Աստծուն, ո՛վ արքայազն, բարի գալուստ իմ համեստ տուն»:

Անմիջապես և առանց նախաբանի, արքայազնը գոռաց. «Ի՞նչ է պատահել քեզ, մարդ: Ի՞նչ արեցիր փիլիսոփայական քարով, որը ես թողել էի քեզ մոտ: Ինչո՞ւ չօգտագործեցիր այն հարստանալու համար»:

Ճգնավորը մի պահ մտածեց, ապա պատասխանեց. «Ի՞նչ փիլիսոփայական քարի մասին ես խոսում, և ի՞նչ ես նկատի ունենում՝ ասելով, որ ես պետք է հարստանամ: Իրականում ես չեմ ուզում ավելի հարուստ լինել, քան կամ»:

Խուճապը համակեց արքայազնին՝ մտածելով, որ ծեր ճգնավորը կորցրել է իր քարը դրա նկատմամբ իր անտարբերության պատճառով, և նա աղերսական ձայնով ասաց. «Ես նկատի ունեմ այն անգին փիլիսոփայական քարը, որը դու մեկ տարի առաջ դրեցիր քո գոտու տակ: [Էդի, քո գոտու հետ], ասա ինձ, թե ինչ արեցիր դրանով»:

Ճգնավորը պատասխանեց. «Ճիշտ է, հենց հիմա ես հիշում եմ քո թանկարժեք քարը: Մի օր, երբ գնացի գետում լողանալու, խորը մտքերի մեջ էի Աստծո մասին, և ինձ թվաց, թե քարը սահեց հագուստիցս ու ջուրը կուլ տվեց: Առողջություն քեզ»:

Արքայազնը բարձր ձայնով գոռաց. «Օ՛, իմ անփոխարինելի կորուստը: Ես ամեն ինչ կորցրել եմ»։ Եվ գրեթե ուշաթափվեց մաքուր զարմանքից: Ճգնավորը սառը ջուր ցողեց նրա դեմքին և վերակենդանացրեց նրան, մինչդեռ արքայազնի ծառաները մոտեցան շեյխին՝ չարությունից բոցավառվող աչքերով, փորձելով վնասել նրան: Բայց ճգնավորը ծիծաղեց և ասաց. «Օ՛, Ձերդ Մեծություն, այդքան բարձր դիրքի տեր, չգիտեի, որ դուք

Նման աղմուկ կբարձրացնեք քարի համար: Արի ինձ հետ գետը, և ես կփնտրեմ ձեր քարը և կփորձեմ գտնել այն»:

Արքայազնը պատասխանեց. «Խելքդ խելագարվե՞լ ես: Ուզո՞ւմ ես հիմա փնտրել մի քար, որը մեկ տարի առաջ ընկել էր քեզանից և քշվել էր հոսանքի կողմից»:

Բայց ճգնավորը ուշադրություն չդարձրեց նրա խոսքերին և գոռաց նրա վրա՝ ասելով. «Փոքրիկ իշխան, այս ամբողջ իրարանցման կարիք չկա: Սպասեք, մինչև գետի մեջ քարը փնտրենք: Եկեք ինձ հետ բոլորդ»:

Ասես կախարդանքի տակ լիներ, արքայազնը և նրա շքախումբը արձագանքեցին ճգնավորի թափանցիկ ձգողականությանը և լուռ հետևեցին նրան դեպի գետը: Այնտեղ ճգնավորը խնդրեց արքայազնին հանել թաշկինակը գրպանից, բռնել այն չորս ծայրերից և թաթախել գետի մեջ՝ աղոթելով այսպես.

«Օ՛, իշխանների իշխան, թագավորների թագավոր և բոլոր փիլիսոփայական քարերի ստեղծող, վերադարձրու ինձ իմ քարը»:

Հենց որ արքայազնը դա արեց և թաշկինակը ջրից հանեց, զարմացավ՝ իր անհավատ աչքերով տեսնելով քսանից ավելի փիլիսոփայական քարեր, որոնք իրենց հատկություններով նույնական էին իր կորցրած սկզբնական քարին: Յուրաքանչյուրը փորձարկելուց հետո նա պարզեց, որ դրանցից յուրաքանչյուրը կարող է սովորական լողափի քարերը վերածել ոսկու: Այնուհետև արքայազնը քարերը կապեց թաշկինակի մեջ և խուրձը նետեց գետը:

Ճգնավորը եւ նրա շքախումբը գոռացին նրա վրա. «Ինչո՞ւ դա արեցիր»: Բայց իշխանը նայեց Աստծո մարդուն, հարգալից խոնարհվեց նրա առջեւ եւ ասաց.

«Ես ուզում եմ, պարոն, ունենալ այն, ինչ դուք ունեք, նա, ով ոսկի պատրաստող քարերը անարժեք խճաքարեր է համարում»:

Եվ այսպես, իշխանը լքեց իր երկրային թագավորությունը՝ իմաստուն ծերունուց սովորելու

համար, թե ինչպես ձեռք բերել ոգու թագավորությունը ,
որը չի սահմանափակվում տարածությամբ և ենթակա չէ
ոչնչացման:

Պատմության իմաստն այն է, որ երկրային
հարստությունը, որքան էլ արժեքավոր թվա, անցողիկ է
և պետք է թողնվի այս խոնարհ աշխարհում, երբ
մարմինը վերածվի սառը, անկենդան դիակի:

Փիլիսոփայական քարն օգտագործելու փոխարեն,
որն այստեղ խորհրդանշում է միայն անցողիկ
հարստություն կուտակելու ունակությունը, մենք պետք է
նմանվենք այն ճգնավորին, ով իր ժամանակն ու
կարողությունը նվիրել է անսպառ և անմահ
աստվածային հարստություն ձեռք բերելուն:

Աստծուն ճանաչողը կունենա անհավանական
հարստություն, իսկ անհրաժեշտության դեպքում
կհրաժարվի նյութական ունեցվածքից, ինչպես քարերից՝
հոգևոր հարստություն ձեռք բերելու և իրական
հարստություն վայելելու հույսով:

Մեր ուրիշների հետ մեր հարաբերություններում
Շատ կարևոր է ճանաչել և գնահատել
Առանձնահատուկ հատկանիշներ և ազնիվ որակներ
Որը նրանք քայքայել են իրենց փորձից
Եվ նրանք այն ձևավորեցին իրենց սեփական
Էությունից

Եթե մենք ուսումնասիրենք բաց մտքով մարդկանց
Մենք կկարողանանք հասկանալ նրանց և
հարմարավետորեն վարվել դրանց հետ

Մենք նաև կկարողանանք անմիջապես
Իմանալով այն մարդու բնույթը, որի հետ գործ
ունենք

Մի՛ խոսիր փիլիսոփայի հետ ձիարշավի մասին
Մի՛ վիճեք գիտնականի հետ տան կազմակերպման
մասին

Ես գիտեմ, թե ինչն է հետաքրքրում մարդուն և ինչն է
գրավում նրա ուշադրությունը

Եվ նա պատմեց նրան այդ թեմայի մասին
Ոչ պարտադիր է ձեզ հետաքրքրող բաների մասին
Եթե մենք ուզում ենք հասկանալ ուրիշներին
Մենք պետք է խուսափենք նրանց քննադատելուց և
դատապարտելուց

Փոխարենը, մենք պետք է նայենք մեր սեփական
զգայարանի հայելու մեջ

Պարզելու համար, թե ինչն է պետք շտկել և
բարելավել:

Այդ հոգեբանական հայելին շատ տարբեր է
Այն ծանոթ հայելու մասին, որի մեջ մենք նայում ենք
ամեն առավոտ

Ամեն օր ես նայում եմ այդ ինքնահայելուն
Եթե գտնեմ ինչ-որ բան, որը ինձ դուր չի գալիս
Ես մեղադրում եմ ինքս ինձ և աշխատում եմ դա
շտկելու համար

Այս կերպ մարդը տեսնում է իր կերպարը
Արտացոլված իր իրական տեսքով իր հոգու հայելու
մեջ

Եվ այն օր օրի զարգանում է
Երջանկության և հոգու խաղաղության
ճանապարհին

Աստված օրհնի քեզ
Խաղաղություն լինի քեզ վրա

Կարոտների ցանց
Ահա ես՝ նետում եմ իմ կարոտի ցանցը
Իմ մտքերի անծայրածիր ծովում
Դու հաճախ ես խուսափել ինձանից, ո՛վ թանկագին
աստվածային որս:

Այնուամենայնիվ, ես շարունակում եմ խորանալ
խաղաղության խորքերը

Եվ անդադար, մեկը մյուսի հետևից նետում եմ սիրո
ցանցերս դեպի քեզ

Մի օր պետք է քեզ բռնեմ իմ անվերջ կարոտի
ցանցում

Ես իմ սիրո այս ցանցը նետում եմ ամենուրեք
Կյանքի անհանգիստ ալիքներից վեր

Եվ փայլող աստղերի մասին

Եվ բարի հոգիների խորքում

Ես միայն գիտեմ, որ որսորդ եմ

Եվ ես կշարունակեմ փորձել բռնել քեզ

Օ՛, ամենաթանկագին ցանկությունն ու գոյության
ամենամեծ գանձը:

Ես խնդրում եմ Նրան պատռել անգիտության
վարագույրները և ցրել պատրանքի խավարը, և լինել ձեր
կյանքի ամենամեծ ձգտումը և ձեր ցանկությունների
գահին ամենաուժեղ կարոտը, և օգնել ձեզ
անտարբերությունն ու հետաձգումը վերածել
ուրախությամբ, նորացմամբ և ոգևորությամբ զարկող
հոգևոր գործունեության: Ես խնդրում եմ Նրան տալ ձեզ
խմելու աստվածային սիրո գինուց մինչև ձեր
հարբեցողությունը, և այցելել ձեզ սուրբ այցով, որում կա
մխիթարություն, և լվանալ ձեր սիրտը սիրո և
երախտագիտության ջրերով, և լուսավորել ձեր Էության
մեջ վստահության լամպերը, և հալեցնել ձեր
երազանքները Նրա օրհնյալ ծովի իրականության մեջ, և
որ դուք գտնեք Նրա մեջ բավարարվածություն և
բավարարվածություն, որպեսզի խաղաղությունը բնակվի
ձեր հոգում, և երկնքի օրհնությունները իջնեն ձեզ վրա:

Հանգստությունը նշանակում է մտքերի
հանգստացում

Մարմնի հանգստացում և դրա կարիքների
վերահսկում

Ով որ կարողանա դա անել, կզգա թարմացնող
հանգստություն

Նա կզգա նուրբ աշխարհներից եկող վեհ ալիքներ և
տպավորություններ

Եվ ով որ ավելի խորը խորանա լուծության մեջ, ապա

Նա իր մեջ կբացահայտի Աստծո արքայությունը
Քանի դեռ մարդը քայլում է ճանապարհով
Նրա ժամանակի ամեն պահը շատ թանկ է
Մենք կարճ ժամանակով ենք այստեղ՝ այս հողի վրա
(անցողի տանը)

Ամեն ինչ անցողիկ է, բայց Աստծո զգացողությունը՝
մնայուն

Ոչինչ չի կարող ջնջել այն սրտից ու հոգուց
Մենք չպետք է թույլ տանք, որ այս աշխարհի
գայթակղությունները մեզ խանգարեն

Մեզ մեր ամենամեծ նպատակից և մեր բարձրագույն
նպատակից՝ Աստծուց հեռացնելով,

Աստծուն ճանաչելը հնարավոր է
Մենք պետք է գտնենք տիեզերքի տիրակալին
Ում լույսից են աստղերը փայլում
Եվ Նրա զորությամբ սրտերը բաբախում են
Մենք պետք է Նրան փնտրենք Լռության տաճարում
Երբ մենք Աստծուն ենք դիմում կարոտով և տենչով,
Եվ երբ մենք մտածում ենք Նրա մասին այրվող
կարոտով

Մենք Նրան կգտնենք
Ես չեմ խոսում անհայտ աստծո մասին
Ավելի շուտ, խոսքը մի Տիրոջ մասին է, որին ես
ճանաչել եմ

Եվ դա ճշմարիտ է ինձ համար
Այն ավելի իրական է, քան բոլոր ֆիզիկական բաները
Դա աստվածային ծովն է, որը պահպանում և
պահպանում է մեր մարդկային կյանքի ալիքները
Մենք կարող ենք անել առանց ամեն ինչի
Բացի Աստծուց

{Այսքան բարձր է Աստված, Գերիշխանը,
Ճշմարտությունը}

(Երանի սրտով մաքուրներին, որովհետև Նրանք
Աստծուն կտեսնեն)

Բնական է, որ մարդը սիրելու և սիրված լինելու կարիք զգա, բայց սրտի այս կարոտը, վերջին հաշվով, այդ սիրո աղբյուրի՝ Աստծո համար է:

Մարդկային սերը հիմնված է բազմաթիվ սպասումների, հաշվարկների և սուբյեկտիվ նկատառումների վրա, հետևաբար, դրա մշտականության երաշխիք չկա, քանի որ այն կապված է պայմաններով:

Աստվածային սերը, սակայն, անվերապահ է, հաստատուն և երկարատև: Եթե այն դիպչի ձեր սրտին, դուք այն միշտ ձեզ հետ կգտնեք:

Բոլոր հանգամանքներում դուք այն կզգաք որպես պաշտպանության և վստահության աղբյուր, նույնիսկ դժվարությունների և տառապանքի մեջ:

Դժվար փորձությունների և տառապանքների միջով Բոլորը կարող են լքել քեզ, բայց այդ սրբազան սերը չի լքի քեզ, չի հիասթափեցնի քեզ և չի թողնի քեզ անհանգստությունների ու պատրանքների զոհ, քանի որ այն պաշտպանող ուժ է և երկնքից իջած առաջնորդող լույս կյանքի ոլորանների ու շրջադարձերի մեջ:

Երբ մարդկային սերը լցված է աստվածային սիրով, այն դառնում է մաքուր և պարզ: Բայց եթե դուք առանձնացնեք առվակը, որը մարդկային սերն է, աղբյուրից, որը աստվածային սեր է, այն դադարում է հոսել և կորչում է աշխարհի ավազների մեջ:

Քանի դեռ մարդկային սերը կապված է աստվածային սիրո հետ, այն մեղմացնում է սիրտը, թարմացնում խիղճը և ոռոգում հոգու այգիները կյանքի ջրով:

**Սեր՝ կամքի խթանիչ
Ամեն ինչ, ինչ անում եմ, անում եմ սրտիս ողջ սիրով
Եթե փորձեք, կտեսնեք, որ ընդհանրապես
հոգնածություն չեք զգա**

Որովհետև սերը կամքի ամենամեծ խթանիչն է, և սիրո ազդեցության տակ գտնվող կամքը օժտված է

**անսովոր ուժով՝ անելու այնպիսի բաներ, որոնք ոմանց
համար կարող են անհնար թվալ:**

**Հոգևոր գիտակցության ուղիներով
Հակառակ սեռը և գրավչությունը
Անձնական տեսքը պետք է լինի մաքուր, կոկիկ և
կոկիկ**

**Մարդու համար վատ չէ գրավիչ տեսք ունենալը
Քանի դեռ այդ գրավչությունը կախված է լավ
ճաշակից**

**Բայց սխալ է, որ մարդը միտումնավոր օգտագործի
սեռական ձգողությունը**

**Հակառակ սեռին գրավելու համար
Տղամարդու և կնոջ միջև ձգողությունը պետք է բխի
հոգուց**

**Նրանք, ովքեր ունեն ինքնատիրապետում
Նրանք չեն պարծենում սեքս խորհրդանիշներ լինելով
Նրանք ավելի մեծ հնարավորություն ունեն գրավելու
ճիշտ կյանքի զուգընկերոջը**

**Հաջողակ ամուսնական հարաբերություններում
Սերը առաջնայինն է, ոչ թե սեքսը
Սա պետք է լինի իդեալականը և չափանիշը
Որոշ երկրներում համբույրներ կամ ինտիմ շփումներ
տեղի չեն ունենում**

**Երիտասարդ տղամարդկանց և կանանց միջև
ամուսնությունից առաջ**

**Երբ երկու մարդ անվերապահ ձգողություն են զգում
միմյանց նկատմամբ**

**Նրանք պատրաստ կլինեին զոհաբերել միմյանց
Իսկական սերը անկեղծ է**

**Միայն այդ դեպքում նրանք կարող են ամուսնական
մտերիմ հարաբերություններ ունենալ**

Սեփականատիրությունն անօգուտ է

**Երբ ամուսիններից մեկը փորձում է վերահսկել
մյուսին**

Սա սիրո պակասի ապացույց է

Բայց երբ նրանք արտահայտում են իրենց սերը
Անկեղծ և բարեկամական հետաքրքրությամբ
Եվ զգացմունքների ուշադիր հաշվառում
Եվ ուրիշներին երջանկացնելու անկեղծ
ցանկությունը

Սերը ձեռք է բերում վեհ որակ
Եվ նման հարաբերությունների մեջ
Մենք ստանում ենք աստվածային սիրո մի փոքրիկ
տեսարան

Առանց հասկացողության կյանքը հոգևոր և
նյութական ինքնասպանություն է
Երջանիկ են նրանք, ովքեր հասկացողություն ունեն
Դա հոգևոր ճանապարհի ամենամեծ կարիքն է
Եվ կյանքի ճանապարհներին
Հասկանալը լապտեր է
Այն լուսավորում է մարդու ուղին և բերում նրան
հաջողություն

Մինչև մարդը կհասնի կյանքի վերջնական
նպատակին

Նա պետք է ունենա այդ էական և կարևոր
ունակությունը

Հետևաբար, չպետք է թույլ տալ, որ թյուրըմբռնումը
կուրացնի նրան

Որովհետև դա հոգևոր և ֆիզիկական
ինքնասպանություն է

Հասկացողությունը պետք է լինի առաջնորդող ուժ
յուրաքանչյուր իրավիճակում

Անկախ նրանից, թե որքան դժվար են այն
փորձությունները, որոնց միջով մենք անցնում ենք

Մենք պետք է ունենանք ճիշտ հասկացողություն
Աստված մեզ վնաս կամ ցավ չի պատճառում
Մենք ենք, որ կամ օգնում ենք, կամ վնասում
ինքներս մեզ

Մեր հասկացողության և ըմբռնման միջոցով
Կամ մեր թյուրըմբռնումն ու անհասկանալիությունը

Մենք պետք է աղոթենք Աստծուն՝ հասկացողություն
ստանալու համար

Անկախ մեզ ներկայացվող փորձառություններից
Կամ այն հանգամանքները, որոնց միջոց մենք
անցնում ենք

Միայն հասկացողությունը կապշտպանի
մարդկությանը

Երբ իմ ապրումները դառնում են ավելի ինտենսիվ և
ծանր

Իմ առաջին փորձը ինքս ինձ մեջ հասկացողություն
գտնելն է

Ես ո՛չ մեղադրում եմ հանգամանքները, ո՛չ էլ
փորձում եմ ուղղել ուրիշներին

Բայց նախ ես ներս եմ մտնում
Ես փորձում եմ մաքրել իմ հոգևոր ամրոցը
Եվ հեռացնելով այն ամենը, ինչը կարող է
խոչընդոտել այդ ներքին լույսը

Կամ դա խանգարում է հոգու ուժերի դրսևորմանը
Կամ դա խանգարում է նրան ինքնադրսևորվել
Ահա թե ինչպես է պետք հաջողությամբ ապրել
Խնդիրներից փախչելը կարող է թվալ ամենահեշտ
լուծումը

Բայց մարդը ուժ է ձեռք բերում, երբ պայքարում է
ուժեղ հակառակորդի դեմ:

Նրանք, ովքեր դժվարություններ չունեն, չեն աճում,
և նրանց կամքը չի ամրապնդվում:

Վախը մարում է, երբ մենք հասկանում ենք
Հասկացողությունը ապահովում է անվտանգություն
և պաշտպանություն

Ես կյանքում շատ փորձությունների եմ հանդիպել
Եվ այդ փորձառություններից ամենադժվարը
մարդկանց հետ էր

Նրանք սխալ դատեցին ինձ
Ես տեսել եմ մարդկանց, ում սիրել եմ
Մարդիկ, որոնց ես նվիրել եմ իմ սիրտը

Նրանք սխալ են հասկանում ինձ և շրջվում են իմ դեմ
Բայց դա ինձ մեջ դառնություն չառաջացրեց
Որովհետև դառնությունը մթագնում է
հասկացողությունը
Ես թույլ չեմ տա ինձ վիրավորվել
Որովհետև ուրիշները սխալ են հասկանում ինձ
Դրա փոխարեն, ես փորձում եմ
Օգնեք նրանց, եթե նրանք ընկալունակ են
Ուղարկեք նրանց բարի մտադրություններ
Եվ բարի մաղթանքներ
Երբ լուռ նստում ես
Ձեր միտքը ազատ կլինի ցանկացած ճնշումից
Մնացեք մենակ ձեր մտքերի հետ և հեռացեք
աշխարհից ու նրա պահանջներից
Ամեն պահի կառուցողականորեն օգտագործեք ձեր
միտքը
Մեծ բաները նախ ստեղծվում են մտքում
Ահա թե ինչու եմ ես միշտ ակտիվ պահում միտքս
Հենց որ հնարավորություն ստեղծվի
Ես անմիջապես ակտիվացնում եմ նրա
ստեղծագործական ուժը, և արդյունքները գալիս են
Փորձեք ամեն օր ստեղծագործական ինչ-որ բան անել
Ձեր հանգամանքները բարելավելու և ձեր
ճակատագիրը վերահսկելու համար
Փոխանակ թույլ տալու նրան վերահսկել ձեզ
Առողջությունը կարող է բարելավվել
Կամ լավ սովորություններ ձևավորել
Կամ նյութական և հոգևոր հաջողության հասնելը
Ուշադիր կենտրոնանալով յուրաքանչյուրի վրա
Մի ժամանակ
Ամեն ինչ, որ ես ուզում էի անել այս կյանքում
Ես կարողացա հասնել դրան
Նյութը մտքի արդյունք է
Հետևաբար, մտքի համար հոգեբանական
սահմանափակումներ չկան

Եթե կարող ես վերահսկել քո միտքը
Ամբողջ աշխարհը կգրավվի քեզ մոտ
Ես ստացա ամեն ինչ, ինչ ուզում էի
Դա եղել է և մնում է իմ ամենամեծ ցանկությունը
Հոգևոր երջանկությունը Աստծո մեջ է
Իմ ցանկությունը կատարվեց, և ես
աննկարագրելիորեն երջանիկ եմ

Մարդը չպետք է իրեն անհաջողակ, անհույս,
դժբախտ զգա

Նա կարող է վերահսկել իր ճակատագիրը՝
վերահսկելով իր մտքերը

Արեք այն օգտակար և բարի գործերը, որոնք
մտադիր եք անել

Նա ուներ ներքին կառուցվածք, որը վճռորոշ էր
դրական փոփոխությունները խթանելու գործում

Դուք կկարողանաք փոխել ձեր ճակատագիրը
Եվ բարելավեք ձեր կյանքի հանգամանքները

Նրա օգնությամբ, թող Նա բարձրանա

Ես գալիս եմ դրախտից՝ ինչպես քամի

Աշակերտը պետք է ամեն օր վերլուծի իրեն

Պարզելու համար, թե արդյոք Նա առաջընթաց է
գրանցում, որին ձգտում է

Երբ մենք սովորում ենք վերլուծել ինքներս մեզ
առանց կողմնակալության

Մենք կկարողանանք ճանաչել ինքներս մեզ և
ուրիշներին

Նա, ով ապրում է այս աշխարհում
հասկացողությամբ և հեռանում է այնտեղից
գիտակցությամբ,

Նա անմահություն կգտնի

Ես ձգտում եմ կառուցել իմ աշակերտների կյանքը

Եվ ուղղեք Նրանց մտքերը դեպի երջանկության

աղբյուրը և լույսի աղբյուրը

Ահա թե ինչու ես Նախևառաջ կենտրոնանում եմ
հոգևոր կողմի վրա

Առանց անտեսելու կյանքի նյութական կողմը
Եվ ես ցանկանում եմ նրանց, ովքեր ցանկանում են
ճանաչել Աստծուն սրտով և հոգով
Որովհետև Աստծուն հնարավոր չէ ճանաչել մտավոր
բանավեճերի միջոցով
Կամ լսելով բարձր, հուզիչ քարոզներ
Որը ներքին խռովություն է առաջացնում հոգում
Այն, ինչ ես կրում եմ իմ հոգում, ինձ համար
չափազանց սուրբ է
Ես չեմ կարող պատահական խոսել
Ես խոսում եմ միայն այն մասին, ինչ ես փորձարկել և
ստուգել եմ
Ինքնաճանաչման և կյանքի փորձի միջոցով
Այս պատճառով այս ուսմունքները ճշմարիտ են ինձ
համար
Ես չեմ փորձում քարոզել, այլ ներկայացնում եմ այդ
փաստերը
Որը ես հավաքել եմ իմ անձնական փորձի այգուց
Ես գալիս եմ դրախտից՝ ինչպես քամի
Ճշմարտության բույրը կրող
Հավերժության այգիներից
Ես ինձ համար ոչինչ չեմ խնդրում
Իմ միակ ցանկությունն է քեզ տալ
Այդ երկնային բույրը
Եվ դրանից հետո ես լքում եմ երկրի ափերը
Կրկին վերադառնալ տիեզերական սիրտ
Եվ այն, ինչ ես ձեզ տալիս եմ, ուզում եմ, որ դուք
ինքներդ զգաք
Աստծո հետ քո սեփական ներդաշնակության
միջոցով
Դա իմ միակ ցանկությունն է
Առատության բանալիները
Ով որ ցանկանում է իր մտքերը ներդաշնակեցնել
աստվածային առատության հետ,

Նա պետք է արմատախիլ անի կարիքի և
աղքատության բոլոր մոլախոտերը իր մտքի հողից
Համընդհանուր միտքը կատարյալ է և չգիտի ո՛չ
կարիք, ո՛չ էլ ժլատություն:

Եվ ով որ ցանկանում է ներդաշնակվել այդ
տիեզերական պահեստի հետ,

Նա պետք է ստեղծի առատության և բարգավաճման
գիտակցություն

Նույնիսկ եթե նա չգիտի, թե որտեղից կգա հաջորդ
կերակուրը

Մենք պետք է աստվածային առատությունը
դիտարկենք որպես թարմացնող և առատ անձրև

Այն հավասարապես ընկնում է բոլորի վրա
Եթե մեկը բարձրացնի բաժակը, նրա բաժակը կլցվի
Եվ եթե մեծ կաթսա (կամ տարա) դնեք անձրևի տակ
Այն իր լիությունը ստանում է որպես մաքուր և
օրհնված անձրև

Ի՞նչ անոթ ենք օգտագործում երկնքի առատությունը
ստանալու համար:

Լցվող տարան կարող է թերություններ և անցքեր
ունենալ

Հետևաբար, այն պետք է պատրաստ լինի և
հարմարեցվի օրհնյալ հոսքը ստանալու համար:

Սա վերաբերում է նաև մարդկանց
Եթե նրան դեպի երկնքի գանձարան բարձրացնող
բանականության անոթը տառապում է
անմաքրություններից,

Այն պետք է վերանորոգվի և ընկալունակ դառնա,
որպեսզի կարողանա կլանել առատ օրհնությունները

Այդ գիտակցությունը պետք է վերանորոգվի և շտկվի
Ազատելով նրան բոլոր վախերից ու կասկածներից
Նախանձը և ատելությունը և մաքրիր դրանք մաքրող
ջրով

Խաղաղության, անդորրության, անկեղծության և
աստվածային սիրո ջրեր

Ամբողջ աշխարհը մի կողմ է քաշվում՝ ճանապարհ
բացելու համար

Նրա համար, ով գիտի իր նպատակակետը
Նա դեպի այն է շարժվում որոնողի վճռականությամբ
Առատության բանալիները
Արևելք-Արևմուտք ներքին մշակույթ
Եթե ունեք ուժեղ միտք
Եվ նա նրա մեջ ներշնչեց անսասան վճռականություն
Դուք կարող եք վերահսկել ձեր ճակատագիրը
Փորձեք նախ ստուգել ձեր մտավոր ուժը փոքր
բաներում

Աշխատեք այն ամրապնդելու վրա, որպեսզի այն
կարողանա ձեզ համար շատ մեծ բաներ իրականացնել:
Ես սա զգացել եմ կյանքումս և խոսում եմ
համոզվածությամբ

Հաջողության հասնելու ուժը մտքում է
Դուք կհասկանաք այս ճշմարտությունը, եթե ամուր
կառչեք ձեր համոզմունքին

Աշխարհի կասկածների և հուսահատեցնողների
հուսահատությունների առջև

Ընտրեք որոշակի հորբի կամ նախագիծ, որի մասին
ուրիշները չէին մտածի

Որպեսզի դուք կարողանաք հաջողությամբ դա անել
Համառոր դրանում մինչև որ հասնես դրան
Սկսեք համեստ նպատակներից
Ձեր մտավոր կարողությունները աստիճանաբար
կաճեն

Մինչև որ կարողանաս հասնել քո նպատակին
Աշխարհը և ձեր ընտանիքը ձեզ որոշակի ձևով են
դասակարգում

Բայց աշխատեք մտավոր և համառորեն
Արդյունավետ փոփոխության մասին
Մտքի ուժին սահմաններ չկան
Կենտրոնացեք այս գաղափարի վրա
Լցրեք ձեր միտքը հաջողության հասնելու ոգով

Եվ դրական աշխատանք կատարելու
վճռականությունը

Ձեր նպատակներին հասնելու ուղղությամբ
Շարունակեք ձեր միտքը մղել դեպի ավելի բարձր
նվաճումներ

Հոգևոր հարստությունը ձեռք է բերվել
Եվ ամեն ինչ կլինի հարստություն և բարգավաճում
Ձեր հրամանատարության և ձեր ծառայության մեջ
Իմ կյանքը վկայում է դրա մասին
Ո՞վքեր են իսկապես երջանիկ մարդիկ:
Մարդիկ պետք է սովորեն ալտրոլիզմ
Գտնել երջանկություն՝ ուրիշներին երջանիկ
դարձնելով

Դա ճշմարիտ և ազնիվ նպատակ է նրանց համար,
ովքեր սիրում են Աստծուն

Ուրիշներին երջանկություն պարգևելը կենսական
նշանակություն ունի մեր անձնական երջանկության
համար

Դա ինքնաբավարարվածությամբ լի փորձություն է
Որոշ մարդիկ մտածում են միայն իրենց ընտանիքի
մասին և չեն հոգում մյուսների մասին

Մյուսները միայն իրենց մասին են մտածում և ոչ թե
ուրիշի

Բայց սրանք են, ովքեր չեն զգում երջանկությունը
Անձնական երջանկություն փնտրելը ճիշտ չէ
Եվ անտեսեք ուրիշների երջանկությունը
Մեկը, ով առանց խղճի խայթի իր համար է վերցնում
ուրիշի փողերը

Նա կարող է հարստանալ, բայց անկասկած չի լինի
իր կյանքից գոհ:

Որովհետև նրանց դժգոհության և դժգոհության
մտքերը կշրջապատեն նրան և կխլեն նրա հոգեկան
խաղաղությունը

Երբ մարդը փորձում է իրեն երջանիկ դարձնել
ուրիշների հաշվին

**Բոլորը կփորձեն նրան դժբախտացնել
Բայց եթե նա փորձում է ուրիշներին երջանիկ
դարձնել**

**Նույնիսկ իր սեփական հարմարավետության հաշվին
Բոլորը նրան ջերմությամբ կհիշեն և հաջողություն
կցանկանան**

**Երբ մենք մտածում ենք մեր սեփական կարիքների
մասին**

**Մենք պետք է հաշվի առնենք նաև ուրիշների
կարիքները**

**Երբ մենք հոգ ենք տանում նրանց գործերի մասին,
մենք ուզում ենք օգնել նրանց և երջանիկ դարձնել
նրանց:**

**Անտարբեր մարդը ապրում է ներդաշնակության և
ինքն իր հետ բավարարվածության մեջ**

**Իր ընտանիքի և շրջապատող աշխարհի հետ
Մինչդեռ եսասերը միշտ խնդիրների մեջ է ընկնում
Նա կորցնում է իր հոգեկան խաղաղությունը**

**Պատմությունը չարաճճի տղայի մասին, որը հոգևոր
վերափոխման ենթարկվեց**

**Երբ ես ղեկավարում էի իմ դպրոցը Ռանչիում,
Հնդկաստան, ինձ մոտ բերեցին մի տղայի, որը
աշակերտների միջին տարիքից մեծ էր: Ես ասացի նրա
ծնողներին, ովքեր նրան բերեցին, որ ես ընդունում եմ
տասներկու տարեկանից փոքր տղաների, բայց
կընդունեմ նրան, եթե նա լավը լինի:**

Ես տղայի հետ սրտանց խոսեցի՝ ասելով նրան.

**«Դու ծխում ես, բայց ծնողներդ չեն ուզում, որ դու
ծխես: Քեզ հաջողվել է կոտրել ծնողներիդ կամքը, բայց
քեզ չի հաջողվել ազատվել քո դժբախտությունից, և քո
դժբախտությունը կաճի, եթե շարունակես այս
վնասակար սովորությունը»:**

**Իմ խոսքերը հասան իրենց նպատակին, և նա սկսեց
լաց լինել՝ ասելով. «Նրանք միշտ ինձ են հարվածում»:**

Այսպես ես նրան ասացի. «Մտածիր այն մասին, թե ինչ ես արել ինքդ քեզ հետ: Այնուամենայնիվ, ես քեզ կընդունեմ որպես աշակերտ մեկ պայմանով. որ ես լինեմ քո ընկերը, այլ ոչ թե քո դեմ մատնիչ: Քանի դեռ դու ազնիվ ես քո սխալները ուղղելու հարցում, ես քեզ կօգնեմ, բայց եթե դու ինձ ստես, ես ոչինչ չեմ անի քեզ համար, որովհետև ստելը կործանում է բարեկամությունը: Կարող ես թաքցնել ճշմարտությունը, բայց զգույշ եղիր ստելուց»:

Ես նրան ընդունեցի որպես ուսանող և ասացի. «Ամեն անգամ, երբ ծխելու ցանկություն ունենաս, ես քեզ համար ծխախոտ կբերեմ»:

Նա մի անգամ մոտեցավ ինձ և ասաց. «Ես ուժեղ ցանկություն ունեմ ծխելու (մահվան աստիճանի տենչանք)»:

Ես նրան տվեցի փողը, և նա չէր կարողանում հավատալ իր աչքերին: Նա ասաց. «Պահիր փողը», և իսկապես փոխեց իր միտքը:

Ես նրբորեն համոզեցի նրան գնալ և ծխախոտ գնել, բայց նա չարեց դա: Դրա փոխարեն նա ասաց.

«Դուք կարող եք չհավատալ ինձ, բայց ես լիովին կորցրել եմ ծխելու ցանկությունը»

Արդյունքում, հետագա կրթության և կատարելագործման շնորհիվ, նա դարձավ բարի բնույթի, և նրա հոգևորությունը շատ պարզ դարձավ:

Վերջապես, ես կարողացա արթնացնել նրա հոգևոր գիտակցությունը

Հոգևոր գիտակցության նշանները կարելի է տեսնել և զգալ՝ հին, սխալ սովորությունների հոսանքին հակառակ գնալով դեպի իսկական և տևական երջանկություն:

Դուք կարող եք կարդալ կամ լսել մեկի մասին, ով ինչ-որ բանի է ձգտում և շարունակում է փորձել մինչև վերջ, բայց քչերն են այդպիսի երկարատև ջանքեր գործադրում:

Այնուամենայնիվ, մարդը կարող է ջանք գործադրել
մինչև իր իրավիճակը դեպի լավը փոխվի, նույնիսկ եթե
Նրա սխալները ծովի պես խորն են:

Միայնակ անցա օվկիանոսի ափով
Եվ ես տեսա, թե ինչպես են ալիքները մեծ աղմուկով
մռնչում

Արտահայտելով քո փոթորկալից կյանքը մոլեգնող
ալիքի մեջ

Սարսափելի, բռնի ընդլայնումը
Դա ստիպեց ինձ դողալ և հեռանալ բնության
սարսափելի զայրույթից

Երբ շուրջս նայեցի, տեսա մի ստվերոտ ծառ, որը
բարեկամաբար ձեռքերս թափահարեց դեպի ինձ

Հանգստացնող բարի, վեհ հայացքով
Նրա տերևները տատանվում էին քամու ռիթմով
Ինձ մի մեղմ հաղորդագրություն փոխանցվեց, որը
գիտեի, որ քեզանից էր

Ես հայացքս հառեցի անսահման երկնքին
Եվ նրա մթնած սրտում, երեխայի պես փորձեցի մի
հայացք գողանալ քեզ վրա

Ապարդյուն փնտրեցի քո մարմինը՝ թաքնված
ամպերի կույտերի ետևում

Եվ փրփուրի ու կանաչ տերևների ցողումը,
որովհետև այն չափազանց նուրբ է իմ աչքերի համար,
Քո ձայնը չափազանց մաքուր է ականջներիս համար,
որ լսեն

Այնուամենայնիվ, ես գիտեի, որ դու շատ մոտ ես
Բայց դու, սիրելի՛ հոգի, սահում էիր՝ ինչպես
թաքնվելու խաղում,

Ամեն անգամ, երբ մոտենում եմ քեզ, փորձում եմ
բռնել քեզ

Ես քեզ փնտրեցի ու ճանապարհ գտա դեպի քեզ
Թաքցնելով ժամանակի պես հին անգիտությունը
Վերջապես դադարեցի քեզ փնտրել
հուսահատության ու անհույսության մեջ

**Օ՛, դուք, ովքեր հմուտ եք ձեր հետապնդողներից
խուսափելու մեջ:**

**Ես կորել եմ տիեզերքի լաբիրինթոսներում
Որտեղ չկա քեզ բռնելու կամ դեմքիդ նայելու ոչ մի
հույս**

**Եվ ես շտապով շրջվեցի քեզանից, և փոթորկալից
ծովից պատասխան չկար:**

**Պարզապես շնջում է բարի ծառից
Եվ լռությո՜ւն անսահման տարածությունից
Խորը հովիտներից և լեռնագագաթներից
Այս ամենը ինձ ցավ պատճառեց մինչև էությանս
խորքը**

**Ինչպես մի երեխա, որի զգացմունքները վիրավորվել
են, ես անհետացա և դադարեցի քեզ փնտրել
Բայց հանկարծակի և անսպասելիորեն
Անտեսանելի ձեռքը մեկնեց ու հեռացրեց խիտ քողը
Ո՞վ է քեզ թաքցրել ինձնից դարերով ու դարերով,
Մեծագույն հաճույքով
Ես շրջվեցի և տեսա ծիծաղող ծով, ոչ թե զայրացած
մռնչյուն**

**Եվ երջանիկ աշխարհ
Եվ բացվում են եթերային դռներ, որոնց միջով
անցնում է երազների մշուշը
Եվ իմ կողքին կանգնած էր մի սիրելի, անտեսանելի
Էակ
Նա շնջաց ինձ անսահման քաղցրության և
մաքրության մի շշուկ.**

**«Բարի գալուստ, բարի գալուստ: Դուք ուզում էիք, որ
ես գամ, ահա ես այստեղ եմ»:**

**Շշուկներ հավերժությունից
Որովհետև Աստծուն շնորհակալություն հայտնելը
նշանակում է սիրել Նրան**

**Մենք ձգտում ենք ավելի մոտենալ Նրան և ճանաչել
Նրան**

Որովհետև Նա բոլոր նվերների և նվերների
ամենառատաձեռն աստվածային տվողն է

Դա նշանակում է ապրել ներդաշնակության և
համաձայնության մեջ՝ որպես սիրող համաշխարհային
ընտանիք

Մենք մոտիվացված ենք փոխադարձ ծառայության և
ուրիշների նկատմամբ բարեկամական հոգատարության
գաղափարներով

Եվ գիտակցել, որ Աստված այս աշխարհի գերագույն
կառավարիչն է

Եվ որ մենք աշխատում ենք բարձրացնել
իրազեկությունը՝ խիտից մինչև նուրբ

Եվ սահմանափակող մտքից դեպի նեղ, եսասիրական
շահեր

Մարդկային կարեկցանքի շրջանակը ընդլայնելու
համար

Եվ աշխատել բարության սիրո և անձնուրացության
ոգով գերիշխող աշխարհի կառուցելու վրա

Այս կերպ մենք կարող ենք մեր
երախտագիտությունը հայտնել Աստծուն

Այս կյանքի համար, որը Նա մեզ պարգևեց

Եվ այն հնարավորության համար, որը Նա մեզ տվեց

Իրական գեղեցկությունը փորձարկելու համար

Եվ իրական խաղաղություն

հոգևոր սեր

Եվ մաքուր ուրախություն

Եթե մենք սիրում ենք Աստծուն մեր սրտով, մտքով և
հոգով,

Այսպիսով, մենք մեզ համար կուտակում ենք անմահ
հոգևոր գանձ

Մենք հոգ ենք տանում, որ այս կյանքում ունենք այն
ամենը, ինչ մեզ անհրաժեշտ է

Աստծո մասին շատերն են խոսել

Շատերը զարմացած էին նրա գլուխգործոցներով

Շատերն են կարդացել նրա մասին

Բայց նրանք, ովքեր զգացել են նրա ներկայությունը
Եվ քիչ են նրանք, ովքեր համտեսել են դրա
քաղցրությունը

Սրանք են նրան ճանաչողները
Երբ մենք ճանաչում ենք Աստծուն, կյանքը քաղցր է
Կյանքը լի է ուրախությամբ և պայծառ հույսով
Թող սրտերը լցվեն Աստծո հանդեպ
երախտագիտությամբ

Չնայած Նրա անսահման բարեհաճությանը
Եվ Նրա անթիվ օրհնությունները
Յուրաքանչյուր մարդ կարող է միջնորդ լինել
Դրա միջով հոսում է հոգևոր մագնիսականություն
Բայց եսասիրական ցանկությունները
Եվ վրեժխնդրության սերը
և ատելություն

Անբավարարության միացություններ
Սրանք բոլորը սահմանափակում են այդ
մագնիսականության կամ ուժի հոսքը
Սխալ է խոչընդոտել կամ խոչընդոտել դրա հոսքը
Հոգեբանական հավասարակշռությունը օգնում է
բացահայտել մագնիսականությունը
Երբ մարդ բարի է ու նրբանկատ
Այն ցուցաբերում է մագնիսականություն
Մեդիտացիան լաբորատորիա է, որի միջոցով
Մենք կարող ենք բացահայտել մեր ներսում գտնվող
օրհնյալ ուժերը

Երբ սիրտը լցված է Աստծո սիրով
Եվ աչքերը լցվում են նրա լույսով
Մագնիսականությունը դառնում է հոգևոր բնույթի
Մեծ տարբերություն կա հոգևոր
մագնիսականության միջև

Բարձր ազդեցություն ունեցող
Կենդանիների մագնիսականություն
Կրքերով և բնազդներով մղված

Կարևոր է տարբերակել մագնիսականության այս երկու տեսակները

Հոգևոր մագնիսականությունը հիմնված է անձնուրացության և ուրիշներին օգուտ տալու վրա

Կենդանիների մագնիսականությունը պայմանավորված է եսասիրությամբ և ուրիշների շահագործմամբ

Մարդ չպետք է վախենա

Բացի վախից ինքնին

Որովհետև դա հաջողության և առողջության ամենամեծ թշնամին է

Այն թունավորում է միտքը

Եվ դա բերում է այն բաները, որոնցից մարդ վախենում է

Այն ուժեղացնում է ցավը

Եվ դա ոչնչացնում է սիրտը

Այն վնասում է նյարդային համակարգը և ուղեղը
Հետևաբար, այն պետք է վերացվի

Աստծուն հավատալով

Դրական և ստեղծագործական մտածողություն

Լավատեսություն և հույս

Վստահեք աստվածային պաշտպանությանը

Եվ ով սիրում է Աստծուն,

Եվ նա քայլում է Նրա լույսի մեջ

Վախի խավարը չի կարող Նրան ճնշել

Որովհետև Աստված Նրա հետ է

Ում հետ Աստված կա, նա լավ ձեռքերում է

հավասարակշռված կյանք

Այն հիմնված է իմաստություն ունենալու վրա

և ներքին ուժերի զարգացում

Կենտրոնացման հմտություններ զարգացնելով

Եվ ունենալով մտավոր ազատություն

Եվ բացասական ազդեցությունները հետ մղելու
ունակությունը

Եվ թույլ չտալով, որ այն թափանցի գիտակցության
շերտերը

Որպեսզի հոգու երկինքը և հասկացողության լույսը
չխավարեն

Ապրել բարոյական և էթիկական սկզբունքներին
համապատասխան

Պատճառահետևանքային կապի օրենքի ճիշտ
ըմբռնում

Եվ այրեք չար գործերի սերմերը

Խորը խորհրդածության և աղաչանքի կրակով

Եվ հիմք դնելով երջանիկ հոգևոր ապագայի համար
Բարի մտադրություններով

Բարի գործեր

Մաքուր և առողջ տրամաբանական մտածողություն

Աղոթք աշակերտների համար

Յոթանասուն տարի առաջ ուսուցիչ

Պարամահանսան գրեց այս աղոթքը

Դրանում նա խնդրում է աստվածային շնորհ,
օգնություն և առաջնորդություն բոլոր որոնողների
համար:

Հոգևոր զարթոնքի ճանապարհներին

Տեր, օգնիր ինձ Քեզ ավելի շատ հիշել, քան ինքս ինձ

Եվ թող դու լինես մեծագույն թագավորը՝

գահակալված իմ սրտում

Օրհնիր բոլոր նրանց, ովքեր գալիս են ինձ մոտ

Իմ միակ ցանկությունն այն է, որ նրանք զգան քո
օրհնությունը և զգան քո սերը:

Դու իմ կյանքն ես

Եվ դու իմ սերն ես

Դու իմ գանձն ես և իմ ապաստանը գոյության մեջ

Եվ ես ձեզ խոստանում եմ իմ անսասան

հավատարմությունը

Թող քո սիրո լույսը փայլի իմ կարոտի զոհասեղանի
վրա

Եվ արթնացնել սերը քո հանդեպ բոլոր ընդունող
սրտերում

Դու ինձ կամք, վճռականություն և ուժ տվեցիր
Որպեսզի կարողանամ բերել քեզ կարոտող
հոգիներին

Իմ եղբայրների և քույրերի հոգիները, չնայած նրանց
տարբեր ծագմանը

Դարձրեք ինձ թափանցիկ միջնորդ
Թող քո գիտելիքների լույսը հոսի նրանց սրտերում
Եվ դա նրանից հեռացնում է վշտերի, վախերի և
անհանգստությունների ստվերները

Իմ սրտի խորքից հայտնում եմ իմ խորին
շնորհակալությունն ու գնահատանքը

Որովհետև դու օրհնել ես իմ կյանքը քո ամբողջական
ներկայությամբ

Օգնեք ինձ տարածել ձեր հաղորդագրությունը
Սիրո, խաղաղության և բարության ուղերձ
Ես չեմ ուզում ինձ փառաբանել, այլ՝ քեզ փառաբանել
Թող ոգեշնչումը լինի իմ խոսքերի և գրվածքների
հետևում

Որպեսզի իմ ձայնի և խոսքերի տատանումները
փոխանցեն ձեր ոգեշնչումը

Եվ որպեսզի քո ուժը բխի իմ կամքից ու
վճռականությունից

Իմ ամենամեծ ցանկությունն է օրհնվել Քո
բարեհաճությամբ և կատարել Քո կամքը

Բոլոր հետազոտողները, ովքեր գալիս են ինձ մոտ
Ես դրանք ձեզ եմ ներկայացնում որպես բարի
հոգիների փունջ

Չարդարեք նրանց ձեր շնորհով
Եվ լցրու դրանք քո խաղաղությամբ
Եվ իմ կյանքի այս վերջին գլխում
Ես խնդրում եմ քեզ լինել իմ քայլերի միակ
ուղեցույցը

Եվ իմ մտքերի համար ամենասուրբ ոգեշնչումը

**Թող իմ ամենաբարձր նպատակը լինի
Մարդկանց մտքերն ու սրտերը դեպի քեզ
ուղղորդելով**

**Ես խնդրում եմ քեզ պաշտպանել աշակերտներին
ամեն վնասից**

**Եվ խմեցրու նրանց քո կենդանի ջրերի աղբյուրներից
Եվ նա հոգ է տանում նրանց մասին և պաշտպանում
նրանց**

**Արթունության, քնի և երազների մեջ
Եվ թող ձեր հոգատարությունը ուղեկցի նրանց,
որտեղ էլ որ լինեն**

**հիմա
Ամեն ժամանակի և վայրի մեջ
Իմաստուն Պարամիասա Յոգանանդայի խոսքերից
Մարդիկ բողոքում են կյանքում որոշակի բաներից
հրաժարվելու մտքից**

**Չնայած նրանք իրականում հրաժարվում են շատ
արժեքավոր բաներից**

**Նրանց մտահոգություններից ոչ պակաս կարևորը
հոգեկան հանգստությունն է. նրանք երբեմն նույնիսկ
զոհաբերում են իրենց**

**Փչացող և անցողիկ փողի համար
Հարստությունը կարող է խլվել մարդուց կամ խլվել
աշխարհից հեռանալով:**

**Նա չի կարող այն իր հետ տանել
Փողի միակ իրական արժեքը այն օգտակար բաների
վրա ծախսելն է:**

**Եվ երջանկություն բերելով ինքդ քեզ և ուրիշներին
այնպիսի ձևով, որը հաճելի է Աստծուն և մարդու խղճին**

**Նրանք, ովքեր մտածում են միայն իրենց
անվտանգության և հարմարավետության մասին**

**Մյուսների կարիքները մոռացելը կամ անտեսելը
Նրանք իրականում ֆլիրտ են անում աղքատության
հետ**

Որը մի օր նրանցը կլինի

**Նրանք, ովքեր կառչում են իրենց հարստությունից՝
այն բարի գործերի համար օգտագործելու փոխարեն
Նրանք իրենց հաջորդ կյանքում բարգավաճում չեն
բերում**

**Փոխարենը, նրանք ծնվում են աղքատ՝ հարուստների
ցանկություններով ու տենչերով:**

**Ինչ վերաբերում է նրանց, ովքեր իրենց
հարստությունն ու բարգավաճումը կիսում են ուրիշների
հետ,**

**Նրանք հաջողություն և առատություն են գրավում,
որտեղ էլ որ գնան**

**Երբ դու կամավոր կերպով տալիս ես նրանց, ովքեր
արժանի են դրան**

Դուք կտեսնեք, որ Աստված միշտ ձեզ հետ է

Նա երբեք քեզ չի լքի

**Նրա օգնությամբ և հոգատարությամբ դուք ոչնչի
կարիք չեք ունենա**

**Վստահեք Աստծուն, և Նրա օգնությունը կգա ձեզ
մոտ, և Նրա հոգատարությունը կշրջապատի ձեզ**

**Մենք չպետք է մոռանանք, որ մեր կյանքը գալիս է
անմիջապես Աստծուց**

**Երբ մենք գիտակցում ենք, որ մեր միտքը, մեր կամքը
և մեր գործունեությունը**

**Նրանք բոլորը կախված են Աստծուց և իրենց ուժը
ստանում են Նրանից**

**Այնուհետև մենք նրանից անմիջական ուղղորդում
կստանանք**

**Մենք կհասկանանք, որ մեր կյանքը մեկ է Նրա
անսահման կյանքի հետ**

**Աշխարհը լի է բնական և մարդածին փոթորիկներով,
և Աստված անառիկ վահանն ու անվտանգ ապաստանն է
այս աշխարհի փոթորիկներից, փոթորիկներից և
չարիքներից:**

**Որտեղ էլ որ Աստված լինի, այնտեղ վախ կամ վիշտ
չկա: Իսկական հավատացյալը կանգուն և անսասան է**

կյանքի մարտերում և իրադարձությունների փորձություններում՝ վստահ լինելով, որ Աստված իր հետ է, պաշտպանում է Նրան վնասից և երբեք չի լքում Նրան մի պահ: Այսպիսով, վախը անհետանում է Նրա սրտից, և արմատ է գցում պաշտպանության անսասան վստահությունը:

Անվախ լինելը նշանակում է հավատալ Աստծուն և Նրա պաշտպանությանը, ինչպես նաև հավատալ Նրա արդարադատությանը, իմաստությանը, ողորմածությանը, սիրուն և ամենուրեք լինելուն:

Վախը մարդուն զրկում է հոգեբանական ուժից, մթազնում է միտքը և խաթարում սրտի բնական ռիթմը: Ավելին, վախը ստեղծում է ֆիզիկական խանգարումներ և կարող է հոգեբանական հիվանդություններ առաջացնել:

Անհանգստությանն ու հոգեբանական սահմանափակումներին տրվելու փոխարեն, մարդը պետք է համոզվի, որ անվտանգ է Աստծո՝ Ամենատեսի, Ամեն լսողի պաշտպանության ներքո, ապահով է Նրա անառիկ ամրոցում և շրջապատված է Նրա ողորմածությամբ ու հոգատարությամբ:

Անկախ նրանից՝ մարդը գտնվում է Աֆրիկայի ջունգլիներում, մարտադաշտում, տառապում է հիվանդությունից կամ աղքատությունից, նա պետք է համոզի իրեն, որ Աստծո ձեռքն ավելի ուժեղ է, քան վտանգը և ունակ է պաշտպանելու նրանց, ովքեր ապաստան են փնտրում Նրա մոտ:

Ինքն իրեն պաշտպանելու ավելի արդյունավետ միջոց չկա: Իհարկե, մարդ պետք է տրամաբանություն օգտագործի իրադարձությունների հետ գործ ունենալիս՝ միաժամանակ լիովին վստահելով աստվածային օգնությանը: Հավատքը երբեք չի նշանակում անզգույշ լինել կամ անխոհեմ գործել հանգամանքների առջև: Փոխարենը, անկախ նրանից, թե ինչ է պատահում, մարդ պետք է համոզվի, որ միայն Աստված է ունակ օգնել

դժվարին և դժվարին ժամանակներում, եթե դիմի Նրան ամբողջ սրտով, հոգով և զգայարաններով:

Կյանքը պատված է խավարով, և երբեմն ոտքերը տատանվում և տատանվում են առաջ շարժվելուց: Մենք պետք է թույլ տանք, որ Աստծո լույսը լինի մեր առաջնորդող լամպը, երբ քայլում ենք կյանքի մուրճանապարհներով: Նա լիալուսինն է անգիտության և խավարի գիշերներին, ճառագայթող արևը՝ արթնության ժամերին, առաջնորդության փարոսը և Հյուսիսային աստղը Նրանց համար, ովքեր անցնում են երկրային, անցողիկ խավարի ծովերով:

Աշխարհում խնդիրները կշարունակվեն, ուստի որտե՞ղ կարող է մարդ դիմել առաջնորդության և ուղղության համար: Սեփական մտքերը, որոնք ազդված են սովորություններից, նախապաշարմունքներից, նախապես ձևավորված պատկերացումներից և կողմնակալություններից, անօգուտ են, իսկ միջավայրի, ընտանիքի, երկրի կամ աշխարհի ազդեցությունները անկարող են ապահովել ճիշտ ուղղորդում:

Հետևաբար, պետք է դիմել Աստծուն և լսել հոգու խորքից բխող հանգիստ, խաղաղ ձայնը՝ ճշմարտության հետ ներդաշնակ:

Մտավոր խորհրդածության և հոգևոր ինքնավերլուծության միջև տարբերությունը

Եթե մարդը ծրագրավորում է իրեն տեսական գիտելիքներով

Այն կդառնա շարժական ձայնագրման սարք
Նա կրկնում է ասացվածքներ և արտաբերում բարձր արտահայտություններ

Մյուսները Նրան համարում են գիտակ գիտնական
Բայց այդպիսի գիտելիքները

Այն չի ամրապնդվում ճշմարտության ուղղակի ընկալմամբ

Եվ ոչ մի հոգևոր նվաճում չի կարող համեմատվել դրա հետ

Այս տեսակի կրթությունը կամ մտավորականացումը
«Էգոն» մնում է կապված զգայական մտքի հետ
որն ինքնին սահմանափակված է ֆիզիկական
զգայարաններով

Տեսական գիտելիքները չեն կարող ձեռք բերել
աստվածային գիտելիքներ

Խորհուրդ է տրվում չվատնել ձեր թանկարժեք
ժամանակը

Հիմնված տեսությունների վրա, որոնք չեն կարող
կիրառվել իրականում

Հակառակ դեպքում նա կհայտնվի խիտ մտավոր
ջունգլիների մեջտեղում

Անհնար է գերազանցել տեսությունների շրջանակը
Այս գործընթացը չի հանգեցնի ճշմարտության
ճանաչմանը

Որովհետև ճշմարտությունը թաքնված է
կարծիքներից և տեսություններից այն կողմ

Այս մոտեցումը որդեգրող շատերը
Նրանք կապված են իրենց սեփական սուբյեկտիվ
եզրակացություններով

Եթե մարդը օգտագործում է իր մտավոր
կարողությունները

Փող և նյութական բաներ վաստակելու համար, ուրիշ
ոչինչ

Նրա գիտակցությունը կձգվի դեպի ֆիզիկական
աշխարհը

Այն խճճվում է անվերջ բարդությունների մեջ
Հետևաբար, իմաստուններն ասում են.

Մարդը չպետք է իր բոլոր մտավոր կարողությունները
նվիրի...

Որը Աստված տվեց նրան՝ անցողիկ բաներ փնտրելու
համար

Հակառակ դեպքում նա կկորչի նյութի
լաբիրինթոսում

Նա իր համար ստեղծում է սահմանափակումներ և սահմանափակումներ, որոնք իրեն պետք չեն

Հետևաբար, նա պետք է օգտագործի իր մտավոր կարողությունները

Կյանքի անհրաժեշտ իրերը ձեռք բերելու գործում եվ ձգտում է զարգացնել իր բարոյական հատկությունները

Որպեսզի տարբերենք ճիշտն ու սխալը, վնասակարն ու օգտակարը

Եվ երբ նա զարգացնում է իր հոգևոր ներուժը Նա կկարողանա զգալ Աստծուն իր մեջ
Եվ հոգևոր ճշմարտությունների վստահությունը Թաքնված խիտ նյութի վարագույրների ետևում Այս վիճակը կոչվում է հոգևոր ինքնադիտարկում Հոգևոր աճի ամենակարևոր բաղադրիչներից մեկը Դա Աստծուն մտքեր շնչալու սովորությունն է Դուք անձամբ կտեսնեք հիանալի դրական

փոփոխություն

Դուք անպայման կսիրեք այն Ինչ էլ որ լինեն մեր մտահոգությունները Աստված պետք է առաջին տեղը զբաղեցնի մեր կյանքում

Երբ մարդը ցանկանում է դիտել ներկայացում Կամ նոր հագուստ կամ նոր մեքենա գնելը Մի՞թե ճիշտ չէ, որ նրա միտքը անընդհատ զբաղված է:

Այդ հարցերի և դրանց հասնելու կամ ձեռք բերելու եղանակների վերաբերյալ:

Նա չի հանգստանա, մինչև իր ցանկությունները չկատարվեն

Փոխարենը, նա շարունակում է անխոնջ աշխատել այդ ցանկությունները բավարարելու համար

Այսպիսով, մարդկային միտքը պետք է զբաղված լինի Աստծո մասին մտածելով

Եվ այդ ժամանակ բոլոր փոքր, փոքր
ցանկությունները կվերափոխվեն

Աստծուն զգալու և Նրա հետ շփվելու ուժեղ
ցանկության

Երբ միտքը Աստծուն շնչում է սրտանց, ջերմեռանդ
շունկ

Բխում է կարոտած հոգու խորքից
Հոգու կանչը կդիպչի տիեզերական սրտին
Եվ պատասխանը կգա, և դրա հետ մեծ
ուրախություն

Ինտելեկտուալ շունկը զարգացնում է կամքի ուժը
Մինչև որ բավարար ուժ չունենաս ցանկալի
նպատակին հասնելու համար

Երբ մարդու միտքն ու կամքը ներդաշնակ են Աստծո
հետ

Նրանք մեղադրվում են անսահմանափակ
զորությամբ

Այնպես որ, պարզապես մտածելը ինչ-որ բանի մասին
բավարար է դրան հասնելու համար

Որովհետև աստվածային օրենքը գործում է նրանց
օգտին, ովքեր ներդաշնակ են գերագույն կամքի հետ
Իմ կյանքի բոլոր ակնառու նվաճումները

Հասնում է Աստծո հետ ներդաշնակ մտքի զորության
միջոցով

Երբ աստվածային գեներատորն աշխատում է
Ամեն ինչ, ինչ ես ուզում եմ, իրականանում է առանց
բացառության

Սկզբում այն հայտնվում է որպես եթերային,
անտեսանելի դիզայն

Ապա այն անդիմադրելի ուժով նյութականանում է
գետնին

Աճի գաղտնիքը

Մենք աճում ենք մեր անցած յուրաքանչյուր
փորձառության միջով, քանի դեռ գիտակցում ենք, որ
կարող ենք արժեքավոր դասեր քաղել դրանցից, քանի որ

մեր ապրած բոլոր ցավերն ու տառապանքներն ունեն իմաստ և նպատակ:

Չնայած փորձությունների դաժանությանը, դրանք նման են կրակի, որը հալեցնում է երկաթի հանքաքարը՝ այն վերածելով գեղեցիկ, դիմացկուն և բազմակողմանի պողպատի:

Եվ իմաստության պողպատը, որը մենք արդյունահանում ենք փորձությունների այրող կրակներով, հրաշալի բան է, քանզի կյանքը մաքրում է մեզ՝ մեր ազնիվ մետաղները վերածելով թանկարժեք տարրերի, որպեսզի մենք կարողանանք ապրել այս կյանքում որպես հոգիներ՝ մաքուր, ինչպես թանկարժեք քարերը, կոշտ, ինչպես պողպատը, և միևնույն ժամանակ ճկուն ու ճկվող՝ առանց դժվարությունների և դժվար փորձությունների ճնշման տակ կոտրվելու:

Երբ մենք տեսնում ենք զայրույթից աղավաղված, դաժանությունից սպիացած դեմքեր, դրանց տեսքը մեզ ստիպում է ձգտել վտարել տգեղությունը մեր սեփական հոգուց՝ հոգուց, որը չի անձեռնմխելի որևէ բանից, բացի չար մտադրություններից և խորը արմատացած վրդովմունքից, որոնք մթագնում են մեր մեջ եղած օրհնյալ աստվածային պատկերը, ինչպես մուրը փչացնում է հայելին: Ուրիշների ցավոտ գործողությունները պետք է մեզ մեջ արթնացնեն մեր սեփական վարքագիծը բարելավելու և ինքներս մեզ վերահսկելու ցանկությունը, որպեսզի մենք կարողանանք լինել մեր անկարգ կրքերի տերերը, այլ ոչ թե դրանց ստրուկները:

Բարի խոսքերը հրաշալի դեղամիջոց են բազմաթիվ հիվանդությունների համար՝ ունենալով հզոր, գրեթե կախարդական, մագնիսական ուժ, որը առատ օրհնություններ և բարգավաճում է բերում իրենց խոսողին: Նրանք, ովքեր օգտագործում են հանգստացնող, նուրբ խոսքեր, զգում են իրենց միջով անխափան հոսող նուրբ հոսանք, լցված են

հանգստության առատությամբ: Սա պայմանավորված է նրանով, որ այդ հոսանքը կապված է իր բարձրագույն աղբյուրի հետ, որը մշտապես հոսում է և անընդհատ հասնում է հոգիներին՝ ներդաշնակության մեջ լինելով դրա հետ: Այդ դեպքում նրանք կկարողանան փոխանցել երջանկության այս հոսքը խաղաղություն փնտրող հոգիներին:

Ամեն օր մարդը նայում է հայելու մեջ՝ իր դեմքը տեսնելու համար, քանի որ ցանկանում է ուրիշների աչքին լավագույնս երևալ: Որքա՞ն ավելի կարևոր է, ուրեմն, նրա համար ամեն օր կանգնել իրենց հետ և նայել ներքին վերլուծության հայելու մեջ՝ պարզելու համար, թե ինչ է թաքնված փայլուն մակերեսային տեսքի հետևում: Քանզի ամեն ինչ, որ արտաքինից գրավիչ է, իր գրավչությունը ստանում է ներքին «ես»-ից, և ոչինչ չի կարող մթագնել հոգու հայելին: Մաքրությունը նման է հոգեբանական աղավաղումների, ինչպիսիք են զայրույթը, վրդովմունքը, նախանձը և ատելությունը: Ով փորձում է ազատվել հոգու բնույթին օտար այս միացություններից, ներսից կճառագայի ներքին գեղեցկության լույսը և կհամտեսի այն, ինչ զգում է հանգիստ հոգի ունեցող մարդը:

Վերլուծության միջոցով մենք պարզում ենք, որ մարդկային խնդիրները եռակի են. կան խնդիրներ և խանգարումներ, որոնք հարձակվում են մարդու մարմնի վրա, կան խնդիրներ և խանգարումներ, որոնք հարձակվում են մտքի վրա, և երրորդ կատեգորիա, որը փակում է հոգու ուղիները:

Հիվանդությունը, ծերությունը և մահը դժվարություններն ու խոչընդոտներն են, որոնց բախվում է մարմինը: Հոգեբանական հիվանդությունները, սակայն, ներխուժում են միտք՝ տխրության, վախի, զայրույթի, ճնշված ցանկությունների, վրդովմունքի, ատելության, հուզական մոլուցքների, տենդային նյարդային գրգռվածության և

մտավոր կարողությունները կաթվածահար անող
հոգեբանական քաղցկեղի միջոցով: Ամենավտանգավոր
հիվանդությունը, սակայն, հոգու հիվանդությունն է, որը
դրսևորվում է անգիտության մեջ, որից էլ բխում և
տարածվում են մնացած բոլոր հիվանդությունները:

Համընդհանուր մարդ

Վարպետ Պարամիանսայի ուսմունքներից ոգեշնչված
Բաժանվող ծովերի միջով

Գոյության մի հեռավոր անկյունում

Տիեզերական մարդը հայտնվեց ինձ

Առատ փայլով

Այն ընդօրինակում է արևի ծագումն ու
պայծառությունը

Նրա տունը գտնվում էր անաղարտ անտառների
սրտում

Ես տեսա նրան իմաստության ոսկեգույն
մարգագետիններում զբոսնելիս

Երիտասարդության կենսունակությամբ

Եվ երեխաների ուրախությունը

Նա երազում է նորալուսնի կախարդական փայլի
մասին

Նա շարժվում է անթիվ տների միջև

Նա դուրս է գալիս թեթևությամբ և ճարպկությամբ

Դարերի ու դարերի դարպասներից

Մի պահ տարօրինակ ձև հայտնվեց

Ապա նա անհետացավ

Հետո նորից հայտնվեց

Հաղթահարելով մարումն ու անհետացումը

Անսահման երկնքի եթերի պես թանկարժեք քարերով
զարդարված

Եվ նրա դեմքից շատ ջահեր էին փայլում

Պատմվում են այրվող կարոտի պատմություններ

Եվ այրվող զգացմունքները

Եվ երիտասարդական գեղեցկություն

Եվ մաքուր երիտասարդական սեր

Նրա աչքերից պայծառ հավատքի կայծեր էին ճառագում

**Եվ վստահ հույսի վարդագույն շող
Եվ կայծակը, որը կուրացնում է աչքերը
Հաստատակամության և կարողության համար
Այն լուսավորում է տիեզերքի անկյունները
Դրա հեռահարությունը հասնում է ամենահեռավոր
աստղերին**

**Ի՞նչ անհասկանալի փառք:
Քո օվկիանոսային սրտից ճառագող, ո՛վ
տիեզերական մարդ.**

**Ես երկար եմ նայել քո փառահեղ, լուսավոր
կերպարանքին**

**Ես տեսա անվերջ ընդլայնումներ և գաղտնիքներ
Ասես ես ականատես եղա մարդկային ոգու
դրսևորմանը**

**Իր ողջ շքեղությամբ և վեհությամբ
«Արևելք-Արևմուտք» ամսագիր**

Աշխարհում ավելի շատ բարություն կա, քան չարիք

**Երբ կասկածներ են ներթափանցում, մենք պետք է
հիշենք մեծ մարդկանց կյանքը: Ճիշտ է, որ մենք մարդիկ
ենք, բայց Աստված մեզ օժտել է արտասովոր ուժերով,
որոնք մենք հազվադեպ ենք օգտագործում, ուստի ինչո՞ւ
դողալ ծերության, հիվանդության և վշտի վախից:**

**Մենք պետք է անենք այն ամենը, ինչ կարող ենք՝
մարմնի մասին հոգ տանելու համար, բայց չպետք է
տրվենք վախերին կամ թաղվենք անտեղյակության
կույտերի տակ: Մարմինը ամբողջ մարդը չէ:**

**Այս աշխարհում բարին գերազանցում է չարին, քանի
որ Աստված գերազույն ուժն է: Բայց երբ չարը մեզ վրա է
հասնում, մենք կարծում ենք, որ ուժ չունենք այն
վերահսկելու կամ դրա ճիրաններից խուսափելու:**

Չարի փոթորիկները պարտադիր են, բայց մենք կարող ենք հաղթահարել դրանց հետևանքները և վեր կանգնել դրանցից

Մեզ կյանքը տրվել է ոչ թե դրա կողմից ոչնչացվելու, այլ մեզ մեջ հավերժության գիտակցություն սերմանելու համար, և մենք պետք է հիշենք այս ճշմարտությունը:

Առանց մտքի ազատության, մարդ չի կարող ինքնարտահայտվել մաքուր, ինքնաբուխ և բնական ձևով: Հիշե՛ք, որ դուք հիմնարար ազատ եք: Կամքի ուժը միշտ ազատ է:

Եթե ճիշտ օգտագործեք ձեր կամքի ուժը, դա ձեզ համար նոր կարմա կստեղծի, բայց մարդկանց մեծ մասը չի ցանկանում փոխվել կամ ջանք գործադրել, ուստի նրանք փշրվում են դժվարությունների առջև և չեն կարողանում դիմակայել մարտահրավերներին:

Մարդն այն է, ինչ ուզում է, անելը ազատությունն է, քանի որ նա կապված է իր ցանկություններով, ուստի նրա գործողությունները ընդհանրապես չեն կարող ազատություն կոչվել:

Իսկական ազատությունը նշանակում է ամեն ինչ անել իմաստությամբ առաջնորդվող կամքով: Մարդը կարող է վերահսկել իր անցյալի գործողությունների հետևանքները, որոնք անխուսափելիորեն կհետևեն իրեն, եթե ակտիվացնի իր կամքը և օգտագործի այն բարի և օգտակար գործերի համար:

Եթե դուք ձեր գործերը վարեք բանականությամբ և կամքի ուժով, ձեր անցյալի սխալների ուժը կթուլանա, իսկ ձեր լավ սովորությունները կամրապնդվեն:

Խորապես արմատացած սովորությունները մեզ որոշ չափով ստրկացնում են, ուստի մենք չենք ապրում իրական ազատության մեջ:

Մենք անընդհատ ցանկանում ենք այն, ինչ մեզ պակասում է, և կապվում ենք այն բաների հետ, որոնք էական չեն: Երբ ինչ-որ բան մեզ տիրապետում է, մենք ժամանակավորապես կորցնում ենք մեր ազատ կամքը: Ինչպես արևելցիները ստրկացված են հին սովորույթներով, այնպես էլ արևմտցիները ստրկացված են ժամանակակից սովորույթներով: Մենք ստեղծում ենք մեր սեփական ճակատագիրը և դառնում դրա ստրուկները:

Ինչո՞ւ է մեկ երեխա ծնվում չար ընտանիքում, մինչդեռ մյուսը՝ լավ ընտանիքում: Նրանցից յուրաքանչյուրն անցյալում (նախորդ կյանքում) օգտագործել է որոշակի ձևով ապրելու իր ազատությունը և այդպիսով ինքն է իր վրա այդ հանգամանքները բերել այս կյանքում:

Աստծո բացակայության դեպքում իրական ազատություն չկա: Մենք պետք է անընդհատ մտածենք Նրա մասին: Անկախ նրանից, թե ինչ մտահոգություններ ու մտքեր ունենք, Աստված պետք է զբաղեցնի առաջին տեղը մեր սրտերում:

Եվ երբ մենք իսկապես համաձայնվենք Նրա հետ, մեզ կտրվի հնարավորություն իրականացնելու այն, ինչ պետք է իրականացնենք, ցանկացած պահի, Նրա աստվածային օգնությամբ:

Խորհուրդ աշակերտի համար

Ուսանողներից մեկը հարցրեց ուսուցչուհի Պարամհանսային.

Նրան ինքնազարգացման որոշ խորհուրդներ տալու համար նա ասաց.

Եթե ուզում ես սիրված լինել

**Սկսեք սիրելով նրանց, ովքեր ձեր սիրո կարիքն
ունեն**

Եվ եթե դուք ուրիշներից եք սպասում

Քեզ հավատարիմ և հավատարիմ լինելու համար

Եղեք անկեղծ և հավատարիմ նրանց

**Եվ եթե դուք ցանկանում եք, որ ուրիշները
չարամտորեն և խորամանկորեն չվարվեն,**

**Թույլ մի տվեք, որ խաբեությունը ներթափանցի ձեր
մտքերի մեջ**

Մի՛ վարվեք այնպես, որ վնաս հասցնեք ուրիշներին

**Եթե ուզում ես, որ ուրիշները համակրանք
ցուցաբերեն քեզ նկատմամբ**

Սկսեք նրանց կարեկցանք ցուցաբերելով

Հատկապես ձեր շրջապատի մարդկանց նկատմամբ

Եթե ուզում ես, որ ուրիշները հարգեն քեզ

**Դուք պետք է հարգանք ցուցաբերեք նրանց մեջ
գտնվող թե՛ երիտասարդների, թե՛ տարեցների
նկատմամբ**

Եթե ուզում ես խաղաղություն ուրիշներից

Դուք պետք է ապրեք ներդաշնակ կյանքով

Եթե ուզում եք, որ մարդիկ կրոնական լինեն

Եղեք ոգևորված և թույլ տվեք ուրիշներին զգալ

**Դուք լավ օրինակ եք, և նրանք կարող են հույսը դնել
ձեզ վրա և վստահել ձեզ**

**Մի խոսքով, այն ամենը, ինչ դուք ուզում եք, որ
ուրիշները ցույց տան**

Լավի առավելություններից մեկը

Առաջին հերթին ցույց տուր դա քո կյանքում

**Դուք կտեսնեք, որ մարդիկ ձեզ նույն կերպ են
արձագանքում**

**Եթե կարողանաք նույնականացնել այն ոլորտները,
որոնք անհրաժեշտ են**

Ձեր կյանքը զարգացնելու և բարելավելու համար

**Առանց հուսահատվելու կամ թերաթեքության
բարդույթ զարգացնելու**

**Եվ եթե դուք անընդհատ աշխատում եք ձեր
անհատականությունը բարելավելու համար**

**Այդ դեպքում ձեր անցկացրած ժամանակը կլինի
ավելի արժեքավոր և օգտակար**

**Ի՞նչ կլիներ, եթե այն ծախսերի ցանկությունների
վրա**

Որ մարդիկ իրենք իրենց կատարելագործեն

Ձեր լավ օրինակը և ողջամիտ մոտեցումը

Ավելի մեծ կարողություն՝ փոխելու ուրիշներին

**Քո պարզ ցանկություններից, քո զայրույթից և քո
խոսքերից**

Քաջմուսը անթիվ է

Դու ես բոլոր բարիքների աղբյուրը

Եվ ամբողջ զորության աղբյուրը

Օրհնիր մեզ, ո՛վ Տեր

**Որպեսզի կարողանանք ցույց տալ Քո
օրհնությունները մեզ վրա**

Մեր առողջության մեջ

և մեր մտավոր ձգտումները

Մեր հոգևոր դրսևորումներում

Դու աստղերի մեջ փայլն ես

Ատոմների էներգիան

Եվ բարություն սրտերում

Գեղեցկությունը անկեղծության մեջ է

Մեծությունը ազնվության մեջ է

Օգնեք մեզ լիցքավորվել

Քո գերագույն զորությամբ

Քո անսահման իմաստությամբ

Եվ քո անսահման անկեղծությամբ

**Թող մենք իմանանք, որ դուք առողջության աղբյուր
եք**

և կյանքի միջավայրը

Եվ բոլոր հասկացողության և գիտելիքների աղբյուրը

**Ազատեք մեզ անգիտությունից և դրա
հետևանքներից**

Վախերից և անհանգստություններից

Թող քո իմաստության հեղեղը քշվի

Մեր կյանքի բոլոր ավերակներն ու կործանումները

**Պատռիր քողերը, որոնք թաքցնում են քո դեմքը
մեզանից**

**Թող տեսներք քեզ շատ պայծառ լույսով
Անթիվ արևներ մեր կյանքի հորիզոնում
Թող մենք զգանք քեզ որպես անընդհատ նորացող
ուժ**

**Մեր գաղափարները ոգեշնչում են
Եվ սնուցեք մեր հոգիները
Մեր մարմինները սնվում են
Եվ մեր երազանքներն իրականանում են
Ամեն**

**Մարդկանց մեծ մասը չգիտի, թե ինչու
Նրանց ներկայությունից այս երկրի վրա
Նրանք հավատում են, որ կյանքի նպատակը
Դա ցանկությունների իրականացումն է
Կյանքի անհրաժեշտ իրերի ձեռքբերում
Փնտրում եմ հաճույք և մարդկային սեր
Եվ վերջում հանձնվել վերջին զանգահարողին
Մարդիկ սկսում են իրենց կյանքը
Ծրագրավորողներ՝ հատուկ նախասիրություններով
Եվ ցանկություններ, որոնք անցյալում չեն կատարվել
Եվ նրանք փորձում են՝ իրենց մնացած քիչ ազատ
կամքով ,**

**Մեկ ուրիշի ցանկություններն ու գործողությունները
ընդօրինակելը**

Եթե նրանք խառնվեն գործարարների հետ

Նրանք ուզում են նրանց նման դառնալ

Եվ եթե նրանք շփվում են արվեստագետների հետ

Արվեստը նրանց համար ամեն ինչ է դառնում

**Աստված ուզում է, որ մենք գործնական լինենք այս
աշխարհում**

**Նա մեզ տվել է մի քաղց, որը պահանջում է, որ մենք
աշխատենք այն բավարարելու համար**

Բայց սննդի և ապաստանի որոնումը

Փող և գույք, ուրիշ ոչինչ

**Դա նշանակում է, որ մարդը մոռանում է իր
երջանկության աղբյուրը:**

Ճիշտ է, որ մենք պետք է աշխատենք

Մեր կարիքները բավարարելու համար

**Եվ որ մենք ձգտում ենք հասնել մեր օրինական
նպատակներին**

Բայց նախ և առաջ

Աստծո առաջ մեր սրտերը բացելու համար

**Մենք խնդրում ենք Նրա առաջնորդությունն ու
հավանությունը մեր բոլոր գործողություններում**

**Ապա մենք պետք է հաջողության հասնենք կյանքի
դպրոցում**

Որովհետև մենք կստանանք մեր հրահանգները

**Մեծ կառավարիչից և տնօրինողից
Նա, ով գիտի, թե մեզ ինչ է պետք
Ի՞նչն է մեզ համար լավագույնը:
Հետևաբար, մենք պետք է վստահենք նրան
Մենք հնազանդվում ենք Նրա իմաստուն կամքին
Նամակներ ուսուցիչ Պարամահանսային՝ նրա
աշակերտներից
Քեզ մոտ այցելությանս հիշողությունը դեռ վառ է
Ներքին մշակույթ» ամսագրի XIV հատորում
Նամակներ, որոնք ուղարկել են հեղինակները
տարբեր երկրներից
Մենք մեջբերում ենք դրանից հետևյալը.
Ես կցանկանայի ձեզ տեղեկացնել, որ ձեր
ուսմունքների իմ մտածված ընթերցանության միջոցով
Ես ստացա հոգևոր լուսավորություն
Այն մեկը, որին միշտ փնտրել եմ
Քո ուսմունքները բացեցին երջանկության դռները
ինձ համար**

*** * ***

**Ես ամեն օր կիրառում եմ քո հոգևոր
հաստատումները
Ես նկատում եմ, որ բացասական մտքերը
աստիճանաբար նվազում են
Վախերը ցրվել են
Ես վայելում եմ կյանքիս ամեն պահը**

Շնորհակալությունն օգնության համար

*** * ***

Ես շատ օրհնություններ եմ ստանում

Ձեր հոգևոր ուսմունքներից

Անհամբեր սպասում եմ ձեր մտքերը կարդալուն

**Ես ամեն ինչ անում եմ դա իմ կյանքում կիրառելու
համար**

Ձեր ուսմունքները գեղեցիկ են և օգտակար

*** * ***

Ես գտնում եմ քո հրաշալի փիլիսոփայության մեջ

Ինչը հիացմունք և ոգեշնչում է առաջացնում

**Իմ խորին երախտագիտությունը ամեն ինչի համար,
որ դուք ինձ տվել եք**

**Օգնությունից և հոգեբանական
հարմարավետությունից**

*** * ***

**Ես ունեմ այն զգացողությունը, որ ամեն շաբաթ
կստանամ այն**

Ձեր ուսմունքներից նոր դասի վրա

**Ես հաճույք և լուսավորություն եմ գտնում
յուրաքանչյուր դասում**

*** * ***

Շնորհակալությունն սրտիս խորքից

Որպեսզի օգնեմ ինձ հասկանալ իմ ներքին եսը

**Եվ որպեսզի ես տեղյակ դառնամ իմ ներսում
թաքնված ուժերի մասին**

**Եվ Աստծո լույսը ցույց տալու իմ հասկացողությանը
Քեզանից ստացած ուսմունքների միջոցով**

*** * ***

Ես դեռ հիշում եմ իմ այցելությունը քեզ

Նա չորս տարի ապրում է իմ մտքերում

**Ես դեռ հիշում եմ քո անմնացորդ հավատը Աստծո
հանդեպ**

Եվ քո սերը մարդկության հանդեպ

Դա օգնեց ինձ ճանաչել ինքս ինձ

Երբ մտածում էի, որ մենակ եմ

**Ես ընկերներ չունեմ և ոչ ոք չկա, ով ինձ հետ
համակրի**

**Դա ինձ ինքնավստահություն տվեց և բարձրացրեց
իմ մարտական ոգին**

**Այն ինձ ոգեշնչեց քաջ լինել կյանքի
դժվարություններին դիմակայելու հարցում**

*** * ***

Քառասուն տարի շարունակ

**Ես ուսումնասիրել եմ գիտության և գիտելիքների
տարբեր ճյուղեր**

**Բայց ես ոչինչ չստացա այդ ամբողջ
ուսումնասիրությունից**

**Ինչ-որ բանի վրա, որը համեմատելի է այն բանի հետ,
ինչ ես սովորել եմ ձեր ուսմունքներից**

*** * ***

**Ես մեծ օգուտ եմ քաղում ձեր ուսմունքները
կարդալուց**

Եթե ավելի մեծ թվով մարդիկ

**Նրանք ուսումնասիրում և իրականացնում են ձեր
գաղափարները**

Աշխարհը, որտեղ մենք կապրենք, կլիներ

Ավելի լավ է, քան կա

*** * ***

**Ես ուզում եմ շնորհակալություն հայտնել ձեզ սրտիս
խորքից**

Իմ կյանքում եկած օրհնությունների համար

**Քանի որ սկսեցի կարդալ քո ուսմունքները
կենտրոնացած և ուշադիր**

**Շնորհակալություն, և Աստված օրհնի ձեր հրաշալի
ջանքերը**

**Եվ ձեր աշխատանքը նվիրված է մարդկությանը
ծառայելուն**

*** * ***

**Քանի որ ես խնդրեցի քեզ աղոթել իմ հաջողության
համար**

Իմ վիճակը զգալիորեն բարելավվել է

**Իմ խորին երախտագիտությունը և հույսս, որ դուք
կշարունակեք աղոթել**

* * *

Երբ ստացա քո վերջին հաղորդագրությունը
Ես դեռ թափառում էի կասկածի մութ անտառում
Եվ նա չէր կարողանում տեսնել անտառից դուրս
Եկող ճանապարհը

Բայց շնորհակալություն Աստծուն և ձեր հատուկ
աղոթքներին

Ուղին ավելի պարզ դարձավ, և իմ հավատքը Աստծո
հանդեպ ամրապնդվեց

Իմ վիճակը բոլոր առումներով բարելավվեց
Եվ խնդրում եմ միշտ հիշեք ինձ ձեր պատասխանված
աղոթքներում

* * *

Ձեր դասերը շատ են օգնել ինձ
Եվ ես դրանից հսկայական օգուտներ ստացա
Եվ դա ինձ համար ապացուցվեց համոզիչ
ապացույցներով

Ձեր հոգևոր հաստատումների և դրական
մտածողության արդյունավետությունը

Ես երախտագիտությունից լի եմ
Առողջության, ուրախության և խաղաղության
շնորհիվ, որը ես զգում եմ

Ես զգում եմ, որ ամեն օր առաջընթաց եմ գրանցում
մեդիտացիայի մեջ

* * *

Եթե չլինեին քո հրաշալի, ոգեշնչող ուսմունքները,

Իմ կյանքը այս երկրային մակարդակում չափազանց սահմանափակ կլիներ

Ես կցանկանայի շնորհակալություն հայտնել ձեզ ձեր հատուկ ուշադրության համար

Որը նա ինձ տվել է վերջին երեք տարիների ընթացքում

*** * ***

Շնորհակալություն «Հոգևոր մշակույթ» ամսագրի համար

Որի մեջ ես ամեն օր գտնում եմ օրհնություն և սնունդ հոգու համար

Շնորհակալ եմ Աստծուն, որ ինձ ծանոթացրեց քեզ և քո ուսմունքներին

*** * ***

Ես կցանկանայի շնորհակալություն հայտնել ձեզ ձեր ամսական նամակների համար

Վերջին հաղորդագրությունը լի էր ոգեշնչմամբ

Որպեսզի ես այն կարդացի իմ աշակերտներին գրականության դասի ժամանակ

Նրանք դրական արձագանքեցին դրա բովանդակությանը

Դա ուրախ առիթ էր բոլորիս համար,

Ինձ շատ հուզեցին նամակում ներառված մտքերը

Այնքան շատ, որ ես ցանկացա կիսվել դրանով իմ ուսանողների հետ

**Այս հաղորդագրությունը խորը մտորումների տեղիք
տվեց**

**Եվ ինքնադիտարկում հոգու գաղտնիքների մեջ
Ես զգում եմ, որ դա կօգնի ինձ լուծել խնդիրները
Եվ իմաստուն և դրականորեն վերաբերվել կյանքի
փորձառություններին**

*** * ***

**Քո ուսմունքները անգին են
Ես չեմ ուզում բաց թողնել քո դասերից ոչ մեկը
Ուսուցիչ Պարամահանսայի դասախոսություններից
Երբ հոգու երջանկությունը բարձրանում է
Թաքնված եսի խորքում
Անցողիկ զգայական հաճույքների հաստ շերտ
Հոգու ոսկեգույն փայլը մարում է
Եվ թափանցիկ հոգու կարողությունները թաքնված
են**

**Նյութի խտության հետևում
Երբ մարդու միտքը գրավված է
Նախանձի և նախանձի հանդեպ
Եվ նա պարուրված է վախերի ու
անհանգստությունների ամպերով
Նա դառնում է դժբախտ ու դժբախտ
Եվ նա անզոր էր
Բայց երբ նա նույն ուշադրությունն է ուղղում
Դեպի սեր, խաղաղություն և ներդաշնակություն
Նա իրեն անչափ երջանիկ է զգում
Հոգին ուրախություն է զգում
Երբ դուք հրաժարվում եք ֆիզիկական
ցանկություններից
Խառնված տառապանքի և տառապանքի հետ
Թափանցիկ հոգու առավելություններին**

Լի նուրբ հաճույքներով
Եթե հոգին ամբողջությամբ խորասուզված է
Այս աշխարհի դաժան հաճույքներով
Նա անհետաքրքիր է դառնում հետազոտությունների
նկատմամբ

Ամենաբարձր հաճույքների մասին
Եվ չկարողանալով համոտեսել հոգու
ուրախությունները

Շատերը կարող են պնդել
որ նյութական հաճույքներից հրաժարվելը
Այս աշխարհում գրեթե անհնար է
Կամ մարդկանց հետ ապրելիս
Նրանց գաղափարները պտտվում են զուտ
նյութական հարցերի շուրջ

Բայց դա պարտադիր չէ միջին մարդու համար
Թողնել աշխարհը և գնալ լեռներ ու անտառներ
Խաղաղություն և հանգստություն գտնելու համար
Փոխարենը, նա պետք է լինի այս աշխարհում
Առանց թույլ տալու, որ իր հզոր հոսանքները քշեն
նրան

Որպեսզի աշխարհի անհանգիստ ալիքները նրան
չխեղդեն

Նա չպետք է բացասական վերաբերմունք ցուցաբերի
իր շրջապատի նկատմամբ

Միևնույն ժամանակ

Նա չպետք է թույլ տա, որ նյութապաշտությունը
կուրացնի իրեն

Որպեսզի նա չկորցնի կապը իր հոգևոր բնույթի հետ
Նա անկարող է դառնում համոտեսել երանության
ուրախությունը

Եվ ականատես լինելով աստվածային լույսերին

Հոգու գանձեր

Իմաստուն Պարամիասա Յոգանանդայի

ուսմունքներից

Այս աշխարհը պարզապես երազ է

Ճիշտ այնպես, ինչպես կինեմատոգրաֆիկ
ներկայացման մեջ հիմնարար տարբերություն չկա
Ծովի և երկնքի միջև, որոնք լույսի տատանման երկու
տարբեր աստիճաններ են
Այսպես է այս աշխարհում
Տխրությունը, ուրախությունը, ցավը, հաճույքը,
ջերմությունն ու ցուրտը այս աշխարհի երազանքներն են:
Մենք այսօր այստեղ ենք, իսկ վաղը կիջնենք ինչպես
ամպեր՝ պարզապես ստվերներ տիեզերական երազում
Բայց այս անցողիկ, անցողիկ պատկերի հետևում
թաքնված է հավերժական ոգին
Մեր հոգիները դրա անբաժանելի մասն են կազմում
Աստված միակ ճշմարտությունն է: Մենք միշտ պետք է
աղոթենք, որ գայթակղությունները չհաղթեն:
Կյանքը հաշմանդամություն է, որը խոչընդոտում է
մեր կարողությանը հիշել նրան
Երբ ես այսպես եմ աղոթում, ես ավելի շատ
արդյունքներ եմ ստանում, քան որևէ այլ ժամանակ:
Այդ դեպքում, նույնիսկ եթե ինչ-որ լուրջ բան
պատահի, դա չի կարողանա ինձ կանգնեցնել
Նրա մասին մտածելը ինձ անվտանգ և
պաշտպանված է դարձնում Նրա սուրբ ներկայության մեջ
Կյանքն այստեղ թվում է անպտուղ և քառսային,
մինչև մենք հասնենք անվտանգության ափին
Ահա թե ինչու եմ ես միշտ ասում, որ ես այստեղ եմ՝
վկայելու գերագույն ճշմարտության կարևորության և
փառքի մասին:
Մենք չպետք է մեր հույսը դնենք անցողիկ աշխարհիկ
նպատակների և փխրուն նյութական
կապվածությունների վրա:
Նման թույլ կապվածությունները անգիտակցաբար
հեռացնում են մեզ մեր վերջնական նպատակից
Ճիշտ այնպես, ինչպես դա մեզ հեռացնում է մեր
իրական «ես»-ից

Միջավայրը մարդկանց մեջ պատրանքներ է
ստեղծում և ստիպում է նրանց իրենց մեծ համարել:
Իսկապես հավակնոտ մարդը պետք է բարձրանա այդ
անցողիկ և ժամանակավոր շրջակա միջավայրի
գիտակցությունից վեր:

Նա ճանաչում է իր մեջ եղած ճշմարտությունը,
որպեսզի այս ճշմարտությունը դառնա նրա միջավայրը:
Բնությունը և նրա կյանքի միակ ազդեցությունը

Մենք Աստծուց խնդրում ենք ոգեշնչել մեզ
առաջնորդությամբ և ուղղորդել մեզ դեպի Իրեն
Եվ գտնել նրան այս աշխարհից հեռանալուց առաջ
Անկախ նրանից, թե ինչպիսին են մեր ապրած
, փորձառությունների բնույթը և ինչպիսի ցավ ենք կրում

Մենք չպետք է կորցնենք հույսը, որ Աստծո
օգնությունը մոտ է
Եվ Նա պատասխանում է սրտից բխող յուրաքանչյուր
աղոթքի, որը լի է կարոտով

Նա չի քի իր սիրելիներին կամ չի թողնի նրանց
ճակատագրի ողորմածությանը
Ավելի թանկ, քան ոսկին

Մի օր, երբ մի ճգնավոր թափառում էր լեռներում, նա
կանգ առավ մի փոքրիկ առվակից ջուր խմելու, և նրա
աչքերը ընկան առվի մաքուր բնական ոսկու մի կտորի
վրա, որը փայլում էր առվի մաքուր ջրերի տակ: Նա իր
ամանը լցրեց ջրով, ոսկե կտորը դրեց պայուսակի մեջ և
նստեց ճանապարհի եզրին՝ հանգստանալու:

Այդ պահին ճանապարհին հայտնվեց մի երիտասարդ,
որը հևում էր հոգնածությունից: Նա մոտեցավ ճգնավորին
և ասաց նրան. «Ես այսօր ոչինչ չեմ կերել և առջևում
երկար ճանապարհ ունեմ: Ունե՞ս մի կտոր հաց՝ քո
ուղեկիցին կերակրելու համար»:

Ճգնավորը պատասխանեց. «Հաճույքով և պատվով,
և ես ուրախ եմ կիսվել ձեզ հետ իմ ունեցած հացերով»:
Ապա նա մատնացույց արեց պարկը և ասաց նրան.
«Խնդրում եմ, վերցրու այն, ինչ հասանելի է»:

Երբ Երիտասարդը հացը հանում էր պարկից, ոսկե
քարը ընկավ, ուստի ճգնավորը բռնեց այն և մի կողմ
դրեց:

Մինչ նրանք ուտում էին, Երիտասարդը շարունակում
էր նայել ոսկուն, հիացմունքով խոսել դրա մասին և
շնորհավորել ճգնավորին իր բախտի և այն
անվտանգության, ապահովության ու հոգեկան
հանգստության համար, որը նրան տվել էր դեղին քարը:
Երբ Երիտասարդը վեր կացավ իր ճանապարհը
շարունակելու համար, ճգնավորը ժպտաց և քարը դրեց
նրա ձեռքը:

Երիտասարդը խիստ զարմացավ իր ձեռքը ընկած այս
հանկարծակի հարստությունից և ճանապարհ ընկավ
անսահման ուրախությամբ՝ գրեթե ոչ մի բանի
ուշադրություն չդարձնելով:

Բայց չնայած դրան, տարօրինակ մտքերը
շարունակում էին տանջել ու անհանգստացնել նրան, և
նա չէր կարողանում լռեցնել կամ ազատվել դրանցից:
Հանկարծ նա փոխեց ուղղությունը և վերադարձավ
ճգնավորի մոտ, իր գանձը դնելով բարերարի առջև և,
նրան գնահատանքով ու հարգանքով լի խոնարհումով
․ողջունելուց հետո, ասաց

Ես շատ լավ գիտեմ, թե որքան թանկարժեք է այս»
քարը, որը դու ինձ տվել ես, բայց զգում եմ, որ դու ունես
ավելի թանկարժեք մի բան, քան այս ոսկին, և Աստծու
անունով աղաչում եմ քեզ, որ առատաձեռն լինես ինձ հետ
այն իրով, որը կրում ես քո հարուստ հոգում և որը թույլ
տվեց քեզ ինձ տալ այս ոսկին»:

Բարեկեցության ժամանակ մարդիկ
շնորհակալություն են հայտնում Աստծուն
Նրա առատ և բազմաթիվ օրհնությունների համար
Բայց երբ մթնոլորտը մռայլ է դառնում
Վատ բախտը գալիս է
Կհետևեն բողոքներն ու դժգոհությունները

Եվ մեզանից շատերը կորցնում են մեր կենդանի
հավատքը

Նրա անունով, ում աչքը երբեք չի քնում
Մենք ենք ստեղծում աղետներ և դժվար
իրավիճակներ

Մեր ուշադրության կենտրոնը և ուշադրության
կենտրոնը

Եթե մենք դրական ելք փնտրենք

Մենք կտեսնեինք հույսի մի շող

Մենք պետք է վստահենք Աստծո օգնությանը

,Եվ որ Նա, ով մեզ ստեղծեց, մեզ չի լքի

Չնայած դժվարին հանգամանքներին

Կյանքի պայքարը

Եվ տեսարանը մռայլ է

Եթե մենք աստվածային առաջնորդություն փնտրենք

լիակատար վստահությամբ, մենք այն կստանանք

Ով որ ունի երեխաների հավատն ու վստահությունը,

օգնություն կստանա

Գոյության բոլոր տարրերը կմիավորվեն

Որպեսզի հասնի նրան, ինչ նրան անհրաժեշտ է

Մենք պետք է խորը սրտով զգանք, որ մեզ տեսնում են

Եվ այդ աստվածային օգնությունը հեռու չէ

Մենք հասկանում ենք, որ լավատեսությունը մագնիսի

պես գրավում է բախտը

Կյանքի լուսավոր կողմը շեշտելը

Այն մեզ վստահություն է տալիս, որ բարին գոյություն

ունի և մոտ է

Եվ այդ հաղթանակը լույսինն է, այլ ոչ թե խավարին ու

պատահականությանը

Աստված աստվածային ուղեկիցն է

Նա, ով չի հիասթափեցնում Իրեն ապավինողներին

Եվ երբ մենք մտածում ենք Նրա մերձավորության,

,Նրա պաշտպանության և մեզ տրված օգնության մասին

Կյանքը կփոխվի դեպի լավը

Սիրտը կլցվի երախտագիտությամբ և
շնորհակալությամբ
Նրան, ում ձեռքերում են օրհնությունների գանձերը
Եվ դրախտի բանալիները
Մենք մեզ պատժում ենք մեր անհիմն
գործողություններով
Մենք մեզ պարգևատրում ենք մեր պատշաճ վարքի
համար
Աստծո կողմից մարդուն տրված մտքի չարաշահումը
Այն տանում է դեպի մեղք, որը ցավի և տառապանքի
պատճառն է
Ինչ վերաբերում է մտքի ճիշտ օգտագործմանը
Սա հանգեցնում է առաքիլության, որն էլ իր հերթին
հանգեցնում է երջանկության
Աստված մարդուն միտք է տվել
և խիղճ
ազատ կամք
Երկնային պատվիրաններ
Եթե նա ընտրի ճիշտ ուղին, կպարգևատրվի,
հակառակ դեպքում՝ կկրի իր գործողությունների
հետևանքները:
Նա պետք է հաշվետվություն տա իր ժամանակավոր
գտնվելու ընթացքում իր վարքագծի մասին:
Աստծո այս երկրի վրա
Մարդը չարաշահել է այս անկախությունը, որը
Աստված է տվել նրան
Արդյունքում, նա իր վրա բերեց անտեղյակություն և
Ֆիզիկական ու մտավոր ցավ:
Վաղաժամ մահ և այլ հիվանդություններ
Նա հնձում է այն, ինչ ցանում է, և
պատճառահետևանքային կապի օրենքը վերաբերում է
բոլորին:
Մարդու ներկա օրերը կախված են նրա անցյալ
օրերից:

Նրա ապագան կախված է նաև նրանից, թե ինչպես է
նա ապրում
Եվ նա իր ներկա օրերն անցկացնում է դրա հետ
Եվ իր գիտակցության հողում ցանած սերմերի որակի
վրա
Այսպիսով, մարդը, չնայած ստեղծված է Աստծո
,պատկերով
Նա իր հոգու մեջ ունի թաքնված աստվածային
գորություններ
Նա կորցնում է այդ լիազորությունները կիրառելու
իրավունքը իր սխալների պատճառով:
Եվ իր վրա դրված սահմանափակումները
Խախտելով բանականության օրենքները
Հոգու կապը ժամանակավոր մարմնի հետ, որը
ենթակա է քայքայման
Եվ ենթարկվելով շրջակա միջավայրի, գենետիկական
կամ գլոբալ ազդեցություններին
Դա մարդկային հուսահատության, հիասթափության,
տառապանքի և անհաջողությունների պատճառներից
մեկն է:
Հետևաբար, նա պետք է ուղղի իր ընթացքը
Նա վերակարգավորում է իր գիտակցության
կողմնացույցը
Եթե նա ուզում է ինքն իրեն ճանաչել
Եվ նա վերամիավորվում է իր վերջնական աղբյուրի
հետ
Նա լցնում է իր կյանքի անոթը բարությանմբ, լույսով և
գիտելիքով
Օվկիանոսը չի կարող պարունակվել մեկ պայթյունի
մեջ
Նմանապես, սահմանափակ մարդկային
գիտակցությունը չի կարող պարունակել տիեզերական
գիտակցություն

Բայց սա հնարավոր է նրանց համար, ովքեր
ցանկանում են և աշխատում են ազատվել
սահմանափակումներից
Եվ հասնելով անսահմանափակ ամբողջական
գիտակցության շեմին
Եվ Նա նրանց ավելացնում է Իր
առատաձեռնությունից, և Աստված անչափ կերակրում է
:նրանց, ում կամենում է
Խնդրեք, և կտրվի ձեզ
Թակեք, և կբացվի ձեզ համար
Եթե երախտապարտ լինեք, ես անպայման կաճեցնեմ
:ձեր [բարեգործությունը]
Բառերի չարաշահումը ամենամահացու և
կործանարար զենքերից մեկն է:
Նյարդայնության հիմնական պատճառներից մեկը
կոպիտ և վիրավորական խոսքն է
Պետք է խուսափել բամբասելուց կամ դատարկ
զրույցներից
Խուսափեք վեճերից և վեճերից, և ազատվեք
ագրեսիվ հակումներից
Եթե ամուսինը կամ կինը զայրանում են, և նրանցից
մեկը գրգռում է մյուսին
Լավագույն ճանապարհը մյուսի համար քայլելն է
Եվ զերծ մնալ պատասխանելուց մինչև փոթորիկը
հանդարտվի
Եվ եթե նրանցից մեկը վիրավորական խոսքեր ասի
Ավելի լավ է, որ մյուս անձը նմանատիպ բառերով
չպատասխանի
Փոխարենը, մնացեք հանգիստ, մինչև մտքերը
հանդարտվեն և տրամադրությունը նոսրանա
Եթե կինը գոռա ամուսնու վրա, և նա բարձրաձայն
պատասխանի, ամուսինը կրկնակի կտուժի:
Առաջին անգամ նրա խայթող խոսքերից էր, իսկ
երկրորդ անգամ՝ նրա վճռական խոսքերից
Հետևաբար, նա առաջին հերթին վնասում է իրեն

Սա կարող է հանգեցնել ամուսնալուծության կամ այլ
անցանկալի հետևանքների
Պետք է խուսափել նաև համառությունից կամ
ուրիշների հետ արհամարհական վերաբերմունքից:
Միևնույն ժամանակ, չպետք է ներգրավվել վեճերի և
կռիվների մեջ
Փոխարենը, պետք է սպասել մինչև հանգստությունն
ու հոգեբանական անդորրը վերականգնվեն
Մի թողեք, որ ոչ ոք գողանա ձեր խաղաղությունը
Մի՛ խանգարեք ուրիշների խաղաղությունը բանավոր
(կամ գրավոր) վիրավորանքներով:
Բառերի չարաշահումը ամենամահացու և
կործանարար զենքերից մեկն է:
Մարդը կարող է նման բաներ ասել զայրացած
ժամանակ կամ երբ զգացմունքները բորբոքված են
Նա օգտագործում է անպատշաճ լեզու, որը
իրականում չի ուզում արտաբերել, իսկ հետո զղջում է
դրա համար
Մինչդեռ մյուս մարդը կհիշի այդ խոսքերը քսան
տարի
(Ցավը հեշտությամբ չի մոռացվում)
Այս տեսանկյունից հիշողությունը վատ բան է
Հիշողության ուժը օրհնություն է, եթե ճիշտ
օգտագործվի
Բայց այն վնասակար է, եթե օգտագործվում է որպես
վատ բաների պահեստ
Որոնք մեր դեմ են կատարվել
Իմաստության դրախտ մտնելու
նախապատրաստություն
Մարդկային էվոյուցիայի ողջ գործընթացը նպատակ
ունի հանդարտեցնել անգիտության փոթորիկները
Որպեսզի ալիքը կարողանա վերադառնալ ծով և
նորից միաձուլվել դրա հետ
Այսինքն՝ որպեսզի մարդկային կենսական ուժը
կարողանա միավորվել ավելի մեծ հոգևոր ոլորտի հետ:

Գիտնականները, գործարարները և սոցիալական
բարեփոխիչները անընդհատ փորձում են
անուղղակիորեն հարթել համաշխարհային միասնության
կառուցման ճանապարհը:

Բոլոր գիտական, փիլիսոփայական և բարոյական
դպրոցները անկեղծորեն ձգտում են իմաստության
այգիներից հավաքել ճշմարտության ծաղկեփունջը և
մարդկային հոգիները զարդարել ամեն ինչով, ինչը նուրբ
է, հրաշալի և օգտակար՝ իմաստության հավերժական
դրախտ մտնելու նախապատրաստման համար:

Ոսկեգույն հայտնագործությունների միջոցով
գիտությունը անմիջականորեն օգնում է մարդուն՝ նրան
ապահովելով անհրաժեշտ իրերով և նյութական
պահանջմունքներով, և անուղղակիորեն օգնում է նրան
ուղղել իր որոշ տեսակետներ բազմաթիվ «հրաշքների» և
խորհրդավոր երևույթների վերաբերյալ:

Գիտությունը մեզ ասում է, որ երբ ջուրը փոխում է իր
տատանումների կարգը ցրտի պատճառով, այն
վերածվում է սառույցի, որը լողում է ջրի մակերեսին՝
փոխարենը խառնվելու ջրի հետ կամ նստելու հատակին,
ինչպես մյուս պինդ նյութերը:

Այս երևույթը գիտնականներին հուշում է, որ երբ
Հիսուս Քրիստոսը քայլում էր ջրի մակերեսով, նա,
անկասկած, փոխել է իր մարմնի թրթռումները՝
օգտագործելով հոգեբանական մեթոդներ, որոնք հայտնի
են սրբերին, մարգարեներին և իմաստուններին:

Մարդկությանը համընդհանուր միասնության և
երջանկության տուն բերելու համար բոլոր նյութական,
բարոյական, կրոնական, արդյունաբերական, սոցիալ-
քաղաքական և մետաֆիզիկական գործողությունները
պետք է միավորեն իրենց ուժերը և ջանքերը այս
նպատակի համար:

Հնարավոր է համաձայնության գալ առողջության,
խաղաղության, բարեկեցության, կրթության և
բարոյականության վերաբերյալ գլոբալ օրենքների

Ֆիքսված չափանիշների, ինչպես նաև հոգևոր, հոգեբանական և գործնական օրենքների չափանիշների շուրջ, որոնք կարող են այս մոլորակի միլիարդավոր մարդկանց ապահովել քաղաքակիրթ մարդուն վայել ինտեգրված և հավասարակշռված աճ, նրան տալով երջանկություն և հոգեկան խաղաղություն:

Համաշխարհային քաղաքացին չպետք է սահմանափակվի փոքր կյանքով և փոքր մարմնով: Փոխարենը, նա իրեն համարում է ավելի մեծ մարդկային ընտանիքի անդամ, առաջնորդվելով տիեզերական կյանքով, և խորհում է այն ճշմարտության մասին, որ «դուք կյանքի օվկիանոսի անբաժանելի մասն եք»:

Գիտակցությունը անսահման է և անվերջ Այն տարածվում է նույնիսկ ամենահեռավոր աստղերի վրա
Այն թափանցում է տիեզերքի յուրաքանչյուր ատոմի մեջ

Նույնիսկ ամենափոքր էլեկտրոնները Մարդը պետք է զգա, որ ինքը մեկ է տիեզերական գիտակցության օվկիանոսի հետ: Եվ գերազանցել ընտանիքն ու ազգությունը
Նա գիտակցում է, որ ինքը մեծ մարդկային ընտանիքի անդամ է

Ուրախություն միապաղաղության և բազմազանության միջև
Քեզ դուր չեն գալիս չափազանց միատեսակ և բազմազանությունից զուրկ հաճույքները
Փոխարենը, նա ուզում է ուրախություն, որը դինամիկ է և կենսունակ

Այն ուշադրություն է գրավում իր յուրահատկությամբ
Այն գրավում է միտքը իր շքեղությամբ
Եվ լցնում է սիրտը իր քաղցրությամբ
Այն ձեզ գոհացնում և տպավորում է իր բացառիկ քաղցր բնույթով

Երջանկություն, որը գալիս է ընդհատումներով
Այն գրգռում է միտքը, բայց չի կատարում
ցանկությունները
Եվ միապաղաղությամբ աղտոտված հաճույքները
ձանձրույթ են ծնում

Եվ ուրախություն, որը կարճ ժամանակ է տևում
Ապա այն անհետանում է՝ թողնելով ափսոսանք, որը
անցանկալի ուրախություն է
Եվ ուրախությունը, որը փայլատակում է և
անհետանում

Քեզ շփոթվածության և անտարբերության մեջ
թողնելը ուրախություն է, որը անցողիկ է և ցավոտ:
Ինչ վերաբերում է ուրախությանը, որը ռիթմիկորեն
փոխվում է ամբողջ ժամանակ

Սակայն դրա եռությունը մնում է անփոփոխ
Ինչպես հմուտ դերասան, որը զվարճացնում է իր
հանդիսատեսին տարբեր դերերով և շարժումներով
Սա այն է, ինչ դուք փնտրում եք և ուզում եք ունենալ
Այդ ուրախությունը կարելի է ձեռք բերել՝ Աստծո
հրաշքների մասին խորհելով
Եվ կանոնավոր և խորը մեդիտացիայի միջոցով
Երկարատև և նորացված ուրախության ներքին
աղբյուրը

Միայն նա է ընդունակ հագեցնելու քո երջանկության
ծարավը

Հոգևոր երանությունը միակ իրական էքստազն է
Որը քեզ չի ձանձրացնում դրանից կամ չի հակում
որևէ այլ բանի

,Ամեն ինչ, ինչ մարդը անում է՝ լավ թե վատ
Դա երջանկության որոնման մեջ անընդհատ, համառ
ջանք է

Չարը խոստանում է երջանկություն, բայց բերում է
տառապանք և դժբախտություն
Ինչ վերաբերում է բարությանը, այն կարող է թվալ, թե
մեղամաղձություն է պարգևում

Կարգապահության պահանջի և կամքի ուժի
ակտիվացման պատճառով
Բայց դա, անշուշտ, վերջում երկարատև
ուրախությունն է բերում
Աստված ուրախությունն է, որը հաստատունն է և
նորոգվում է հավիտյանս հավիտենից
Եվ երբ գտնեք այն, կզգաք, որ գտել եք գոյության
ամենաթանկ բանը
Դուք այլևս կարիք չեք ունենա հետապնդելու «այդ
մյուս բանի» միրաժը
Այն, ինչը քեզ է հայտնվում՝ առանց դու կարողանալու
, հասնել դրան կամ ձեռք բերել այն
Հոգևոր ուրախությունը «այդ մյուս բանն» է
Եվ երբ դու այն գտնես քո մեջ
Դուք այլևս կարիք չեք ունենա երջանկություն
փնտրելու
Եվ այդ նորացված ուրախության մեջ ձեր
ցանկությունները կկատարվեն
Նա ունի այն ամենը, ինչին երազել է
Եվ իմացեք, ընկերներս, որ նյութական իրերը
Որը հաճույք է պարգևում, որը մնում է մտքից վեր
Եվ այդ բաները, դրանց մատուցած հաճույքների հետ
միասին
Այն մտքի մեջ է մտնում մտավոր պատկերների
միջոցով
Հոգևոր ուրախությունը, սակայն, հոգու գիտակցումն
է
Ում բնույթը վերջնական երջանկությունն է
Այն գտնվում է մտքի շատ մոտ
Այն նույնիսկ ծնվում է մտքից, երբ միտքը ուղղված է
դեպի ներս մեդիտացիայի ժամանակ:
Երբ արտաքին առարկաները վնասված են
Որ մտքից է կախված հաճույքը
Այդ բաների պարգևած երջանկությունը նույնպես
ոչնչանում է

Բայց հոգևոր ուրախությունը միշտ նորոգվում է
Այն գոյություն ունի հոգու մեջ և դիմացկուն է
ոչնչացմանը
Եվ այդ ուրախությունը արտահայտելը չի կարող
վերացվել
Եթե մեկը գիտակցաբար չի որոշում փոխել իր
հոգեկան վիճակը
Նա տրվում է դեպրեսիայի՝ սնուցելով դեպրեսիվ
տրամադրությունը
Այդ մյուս բանը
Երբևէ փորձե՞լ եք հասկանալ այդ «մյուս բանը»:
Ինչպես միրաժ, որը հայտնվում է քեզ և պարում քո
զգացմունքների ֆոնին
Եվ ի՞նչ կասեք ձեր բոլոր իրականացված
ցանկությունների ավարտի մասին:
.Վերլուծեք հարցը
Դուք ինչ-որ բանի եք ձգտում այնքան ժամանակ,
քանի դեռ չեք կարողանում այն ձեռք բերել
Բայց երբ այն հասանելի դառնա ձեզ համար, դուք՝
վաղ թե ուշ, կձանձրանաք դրանից
Եվ դուք ուրիշ բան եք ուզում, այնպես չէ՞:
Նույնիսկ եթե կյանքը քեզ միանգամից տա այն ամենը,
,ինչ դու երբևէ ցանկացել ես
Հարստություն, իշխանություն և ընկերներ, որոշ
ժամանակ անց դուք կզգաք ձեզ դժգոհ
Եվ դու ուզում ես ուրիշ բան, բայց մի բան երբեք չի
կորցնում իր թարմությունը
Դրա փայլը երբեք չի մարի քեզ համար, դա ինքնին
ուրախությունն է
Բոլոր այն բաներում, որոնք դուք փնտրում եք
Եվ այն ձգտում է հասնել և ձեռք բերել այն
Ուղղակիորեն կամ անուղղակիորեն
Դուք իրականում երջանկություն եք փնտրում
Ձեր ցանկությունները կատարելով՝

Դուք չեք ուզում այն բաները, որոնք ձեզ տխրություն
են պատճառում
Եվ դուք չեք ուզում այն բաները, որոնք սկզբում ձեզ մի
փոքր հաճույք են պատճառում
Բայց վերջում դա քեզ ընկղմում է զղջման և զղջման
խորքը
Ինչ էլ որ դուք փնտրում եք
Դուք անկեղծորեն փնտրում եք այն՝ կարոտով,
տենչով, եռանդով և ոգևորությամբ
Հույս ունենալով բավարարվածություն ստանալ այն
ձեռք բերելուց հետո
Դու պետք է երջանիկ լինես, երբ այն իրականում քոնք
կդառնա
Ուրեմն ինչո՞ւ չփնտրել ուրախությունը անմիջապես և
չքաղել այն իր աղբյուրներից:
Ինչո՞ւ այն փնտրել անկարող ֆիզիկական
միջոցներով:
Որ այն քեզ տամ մաքուր, անարատ և առանց որևէ
պակասության:
Երբ մարդը կարճաժամկետ նյութական իրերի համար
կարեկցանք է խնդրում
Նրա երջանկությունը կախված է կարճատև
հաճույքներից
Նյութական իրերը և նյութական ցանկությունների
բավարարումից ստացված բավարարվածությունը
Այն ժամանակավոր է, ուստի դրա միջոցով ձեռք
բերված երջանկությունը անցողիկ է:
Այն նաև ժամանակավոր է
Ուտել, օծանելիք հոտոտել և երաժշտություն լսել
Գեղեցիկ բաներ տեսնելը և հաճելի բաներին դիպչելը
Բոլոր անցողիկ հաճույքները
Դրա տևողությունը կապված է համի և հոտառության
տևողության հետ:
Լսողություն, տեսողություն և հպում
Կամ մինչև միտքը հոգևոր դրանից

Նրան գրավում են այլ խթանիչներ
Նա չի ուզում անցողիկ ուրախություն
Այն թողնում է տխրության զգացում, երբ այն
ոչնչացվում է
Փոխարենը, նա կարոտում է մի ուրախության, որը մի
պահ չի փայլում և հետո չի անհետանում
Եվ ես կարոտում եմ մի ուրախության, որի փայլը
երբեք չի մարում
Մաքուր, մշտական ռադիոակտիվ ռադիում
Այդ ուրախությունը միայն Աստծո մեջ է
Բոլոր ուրախությունների և հաճույքների աղբյուրը
Արևը օրը մեկ անգամ է ծագում
Բայց նրա ներկայությունը միշտ պայծառ է
Տիեզերքը ենթակա է քայքայման, բայց
Դա հավերժական կյանքն է, որ մնում է
Թող ուրախությունը միշտ նորոգվի ձեր կյանքում
Այս օրհնյալ երկիրը, որ Աստված մեզ է տվել
Նա ուզում է, որ մենք վայելենք նրա գեղեցկությունը
Եվ մենք այն պահպանում ենք
Մենք դա համարում ենք օրհնություն, որը չպետք է
վատնել կամ չարաշահել
Այն պարունակում է բազմաթիվ հրաշքներ և
հրաշքներ:

Գազաթներ գազաթների վրա
Եվ շերտեր շերտերի վրա
հարթավայրեր և տափաստաններ
Ծովեր և գետեր
անտառներ և անտառային տարածքներ
Եվ անապատներ, որոնք անվերջ ձգվում են բոլոր
ուղղություններով
Սա տիեզերական թատրոն է
Որտեղ բլուրները քսած են
Եվ ձյունածածկ ժայռերը պառկած են
Բարձր ծառերը ծալում են պարանոցները

Անբերրի լեռնաշխարհները վերականգնում են իրենց
կանաչապատումն ու փարթամությունը
Ժամանակի հետքերը դրոշմված են հսկա ժայռերի
վրա

Ո՞վ ունի շունչ կտրող տեսարաններ պարզելու
ունակությունը:

Իսկ ի՞նչ կասեք այս Աստծո երկրի շլացուցիչ
տեսարանների մասին, մի՞թե դրանք արժանի են
նկարագրության:

Այն լցնում է սիրտը ուրախությամբ
Եվ միտքը բոցավառում է հազարավոր
պատկերացումներով

Արտահայտելու այն, ինչը նկարագրությանը չի
համապատասխանում:

Երկրի գեղեցկությունների մասին խորհրդածելը
գորացնում է խորհրդածողի հավատը:

Այն գերազանցում է բնության օրենքները՝ հասնելով
բարձրագույն գիտակցության շեմին:

Որտեղ ստեղծագործությունը երբեք չի ավարտվում
Եվ դա չի սահմանափակվում սահմանով
Այն անսպառ է

.Մի անգամ մի երեխա ասաց
Ես չգիտեմ, թե ինչ է նշանակում մարդու համար»

«ոչինչ չգալը

Սա է այն, ինչ մարդ գգում է, երբ խորհում է Աստծո
հրաշքների մասին

Որը աննախադեպ է այս աշխարհի տարբեր
մասերում

Բայց մարդը կարծում է, որ ինքն ամեն ինչ է
Ալիֆ և Յա

Սկիզբը և վերջը

Եվ մի հասակ, որն ավելի բարձր գագաթ չունի
Կան զարմանալի բարձունքներ

Եվ խորություններ, որոնք հոգում ակնածանք են
ներշնչում

Եվ մի անսահմանություն, որի մեջ էությունը լուծվում է
Եվ առատ, ինչպես ցերեկային լույսը
Եվ լույսեր, որոնք ստիպում են վեր նայել
Եթե միայն մարդկությունն ունենար համապարփակ
տեսլական

Դուք տեսնում եք բոլոր ուղղություններով
Գիտակցել իրեն շրջապատող ստեղծագործական
հրաշքները

Տարածված ինչպես ցրված մարգարիտներ
Աստծո անծայրածիր երկրում կան մարդիկ, ովքեր
խորհում են
Իսկապես, Արարչի ստեղծած ամեն ինչ զարմանք է
ներշնչում

Դա ոգեշնչող է
Արևելյան գանձեր - East-West ամսագիր
,Մենք խնդրում ենք Նրան՝ Ամենաբարձրյալին
Գիտելիքների կայծերով ցրելու համար
պատրանքների խավարը
Եվ լցնել սրտերն ու մտքերը
Առատ օրհնություններով և ներշնչանքներով
Եվ որպեսզի Նրա ամենափառահեղ ներկայությունը
դրսևորվի հոգիներում

Եվ Նա նրան վստահություն է տալիս
Դա անվտանգ ապաստան է
Եվ այն ցրում է հոգու երկնքից խառնաշփոթի ամպերը
Եվ դա մեզ հեռու է պահում հուսահատության
զգացումներից

Եվ դա մեզ վստահություն է ներշնչում, որ
երջանկության արշալույսը կբացվի
Եվ հոգիները կուրախանան
Եվ որ խաղաղության և ուրախության թռչունները
Նա կերգի կյանքի պուրակներում
Սերը կհաղթի ատելությանը
Եվ պայծառ հույսը կվերացնի հուսահատության
մռայլությունը

Եվ որ բարու ճանապարհը կշարունակվի
Ճշմարտության դրոշը միշտ բարձր կծածանվի
Բարեկամական փոխըմբռնման հուշարձանների
վերևում

Եվ մարդկային ազնիվ զգացմունքներ
Սրտերի բժիշկ, Քեզանից է գալիս բժշկությունը
Հոգիները տառապում էին հիվանդություններով
Քո մի հպումը ցրում է թույլն ու հիվանդությունը
Թող մահն ու դժբախտությունը խուսափեն
Քո անունը թալիսման է չարիքի և վնասի դեմ
Եվ մի աղոթք, որին երկինքը լսում է
Պատրաստում և
Ճիշտ դաստիարակություն. գործնական մեթոդներ և
պրակտիկա

Ճիշտ ծնողական մեթոդները ներառում են
ինտուիցիայի զարգացումը
Եվ փորձելով մոտք գործել ինտուիտիվ գիտելիքների
պահոց

Հոգու ներսում թաքնվածը և մարդկային
գիտակցության կապը դրա հետ
Մեկ կյանքը բավարար չէ
Իմանալ բոլոր հոգևոր և նյութական հարցերը
Ավանդական գիտելիքների մեթոդների կիրառում
Հենվելով միայն զգայարանների վրա
Ուշադրության և մեդիտացիայի պրակտիկա
Դրանք նպաստում են ինտուիտիվ կարողությունների
զարգացմանը և կատարելագործմանը
Անմիջական, որոշակի ընկալման միջոցով
Հնարավորության դեպքում, ինտելեկտի զարգացումը
պետք է սկսվի վաղ մանկությունից
Եթե դա հնարավոր չէ, այն կարող է սկսվել
ցանկացած պահի
,Բացի այդ
Երեխաներին և երիտասարդներին պետք է
հնարավորինս շատ օգնություն ցուցաբերել

Նրանց սովորեցնելով ծնողական առողջ մեթոդներ՝
Ուղղորդելով իրենց մտքերը դեպի իդեալներ
Եվ սնուցելով նրանց զգացմունքները ազնիվ
զգացմունքներով
Եվ սովորեցրեք նրանց հարգել պարտականությունը
Եվ վարվել ազնվորեն, արժանապատվորեն և
ազնվորեն իրենց և ուրիշների հետ
Ինքնակարգապահության կարևոր կողմերից են՝
Քայլելը և նստելը ուղիղ մեջքով
Մարմնում կենսական գործունեության անխափան
հոսքը հեշտացնելու համար
Սովորեք և օգտագործեք մտավոր կենտրոնացումը՝
ինքնագիտակցություն զարգացնելու համար
Ստեղծագործական մտածողության մարզում
Կատարելով պարտականությունները անկեղծ
ցանկությամբ
Ռացիոնալ և իռացիոնալ միջև տարբերակումը
Ճշմարտություն և պատրանք
Եվ ընդլայնելով սիրո շրջանակը
Ինքնասիրությունից մինչև ընտանեկան սեր
Ընտանիքի սիրուց մինչև համայնքի սեր
Համայնքի սիրուց մինչև հայրենիքի սեր
Հայրենիքի սիրուց մինչև աշխարհի սերը
Աշխարհի սիրուց մինչև Աստծո սերը
Եվ նրանց հոգևոր աճի հետ մեկտեղ
Նրանք կկարողանան բարություն և ճշմարտություն
տարածել ամենուրեք
Եվ նրանց մեջ փայլող բարության լույսը կմարի
Չարիքի խավարը շրջապատում է նրանց
Նրա օգնությամբ, թող Նա բարձրանա
Հոգևոր կապ այս աշխարհից հեռացած սիրելիների
հետ
Եթե ցանկանում եք ձեր մտքերը հղել այս աշխարհից
հեռացած ձեր սիրելիներին

Հանգիստ նստեք ձեր սենյակում և մտածեք Աստծո
մասին

Եվ երբ հոգուդ մեջ խաղաղություն զգաս
խորը կենտրոնացեք առջևի մասում գտնվող հոգևոր
գիտակցության կենտրոնի վրա
Որն է կամքի կենտրոնը՝ հոնքերի միջև ընկած կետում
Ուղարկեք ձեր սերը սիրելիներին, ովքեր հեռացել են
Պատկերացրեք այդ կենտրոնում այն մարդուն, որի
հետ ցանկանում եք շփվել:

Եվ նրա հոգուն ուղարկեք սիրո, բարի մաղթանքների
և խրախուսանքի թրթռանքներ
Եթե դա անեք հետևողականորեն
Եվ դուք չեք կորցրել հետաքրքրությունը այդ սիրելի
մարդու նկատմամբ

Նա անպայման կզգա ձեր մտքերի թրթռումները
Նրանք, ովքեր բաժանված են իրենց սիրելիներից այս
երկրի վրա, չեն մոռանում նրանց
Ինչպես որ նրանց սիրելիները երբեք չեն մոռանում
նրանց

Եվ նրանց գիտակցությունը մտում է՝ պահպանելով
իրենց սիրելիների հիշատակը
Նրանք, ովքեր թողեցին նրանց այս երկրի վրա
Եվ երբ դուք ուզում եք պատասխան ստանալ այդ
սիրելիներից

Կենտրոնացեք սրտի վրա, և երբ ձեր ուշադրությունը
հասնի բավարար խորության
Նրանք կարող են առաջին անգամ ձեզ երազներում
հայտնվել, և դա հնարավոր է նրանց համար
Երբեմն կարող եք նույն երազը բազմիցս տեսնել
Ոչ բոլոր երազներն են անիմաստ
Եթե ձեր մտքերը հանգիստ և ներդաշնակ են
Դուք կիմանաք, որ ինչ-որ մեկը փորձում է կապ
հաստատել ձեզ հետ երազի միջոցով

Հոգևոր առաջընթացի հետ մեկտեղ, ձեր սիրելիները
կարող են ձեզ հայտնվել տեսիլքներում մեդիտացիայի
ժամանակ:

Երբ մարդը հասնում է հոգևոր զարգացման բարձր
մակարդակի
Նա կկարողանա տեսնել այդ մահացած հոգիները իր
առջև

Նման դեպքերի բազմաթիվ օրինակներ կան
Բայց իրական հոգևոր առաջընթացը պետք է տեղի
ունենա նախ

,Նա, ով խորապես մտածում է Աստծո մասին
Աստված նրան ցույց կտա այս ամենը
Սիրելիների մահից հետո վշտանալու, լաց լինելու և
կորստի զգացում զգալու փոխարեն
Մենք պետք է նրանց սեր ուղարկենք, որը նրանք
կզգան

Նրանք փոխադարձում են նույն զգացողությունը
Բայց մենք չպետք է մեզ մոտ քաշենք մահացածի
հոգին

Մեր անհիմն զգացմունքների միջոցով
Եսասիրական կապվածություններ և խորը
տխրություն

Բավական է հեռացողին ասել՝ «Ես քեզ սիրում եմ»:
Սիրառատ մտքեր և բարեմաղթանքներ ուղարկեք
բաժանվածներին

Երբ որ ես ուզում եմ դա անել
Բայց տարին առնվազն մեկ անգամ՝ որոշակի
տարեդարձի առթիվ

.Մտավոր կերպով ասա նրանց
Աստված մեզ կրկին միասին կբերի
Մենք կշարունակենք սնուցել մեր սերը և ամրապնդել
մեր միջև եղած կապի կապերը
Եթե հիմա նրանց ուղարկում եք ձեր բարեկամական
մտքերը, շարունակեք դա անել:
Աստծո կամքով, մի օր անպայման կհանդիպեք նրանց

Դուք կհասկանաք, որ այս երկրային կյանքը միակ
բանը չէ, որ գոյություն ունի
Դա ձեր հավերժական հարաբերությունների շղթայի
միայն մեկ օղակն է
Ձեր մահացած սիրելիների հետ
Թող Աստված ողորմի նրանց և Իր լույսով ու
հաճույքով ողորդի նրանց:
Նշում. Այս մեթոդը բացարձակապես կապ չունի
սեանսների հետ, որոնք մենք չենք խորհուրդ տալիս, այդ
պատճառով էլ այս պարզաբանումը:
Հոգևածությունից ազատվելը
Նշում. Այս տեղեկատվությունն ու խորհուրդը չեն
փոխարինում բժշկական խորհրդատվությանը,
հետևաբար, այս պարզաբանումը
Սննդակարգում պետք է ներառվեն կարագ և կաթ
Կաթը պետք է օգտագործել առանձին՝ սնունդից
առանձին
Ավելի լավ է այն չխմել սննդի հետ
Կաթը ունի օգտակար լուծողական հատկություններ
Բայց կաթը առաջացնում է լորձի արտադրություն
Որը հարմար չէ սինուսիտի խնդիրներ ունեցողների
համար
Կամ հոսող քթից և մրսածությունից
Սա վերաբերում է նաև նարնջի հյութին
Նրանց համար, ովքեր տառապում են այս
պայմաններից
Շատերը, ովքեր տառապել են դրանից, թեթևացում
„գտան՝ արձագանքելով իմ խորհրդին
Նշանակալի բարելավում՝ նարնջի հյութը
սննդակարգից հանելով
(Մինչ նրանք տառապում էին այդ վիճակից)
Չնայած կիտրոնի հյութը հիանալի ախտահանիչ
հատկություններ ունի
Բայց դա նաև վատթարացնում է սինուսիտը

Ոչինչ այնքան բավարարող չէ (քաղցը հագեցնող),
որքան պատրաստված հացը
Պատրաստված է թարմ աղացած ամբողջական
ցորենի ալյուրից
Այնուամենայնիվ, խորիս ունեցող մարդիկ պետք է
խուսափեն օսլայից
Ամբողջական ցորենի հացը կարելի է ուտել լավ
տապակելուց հետո
Փորկապուրթունքը հոգնածության մեկ այլ պատճառ է,
և այն կապված է մարմնում տոքսինների կուտակման
հետ:
Այն ազդում է սննդից էներգիայի արդյունահանման
վրա
Եթե տառապում եք փորկապուրթունքից,
հնարավորության դեպքում օգտագործեք բնական
լուծողականներ
Եթե ձեր մարմինը զերծ պահեք տոքսիններից
(թափոններից), հոգնածություն չեք զգա:
Հենց օրգանիզմում կուտակվող տոքսիններն են,
որոնք մարդուն հոգնածություն են պատճառում:
Թմրանյութերն ու թմրանյութերը նույնպես թուլության
զգացողություն են առաջացնում
Օրինակ՝ ափիոնը խլում է իր օգտատերերի
նախաձեռնողականությունը
Նրանք չեն ուզում ուրիշ բան անել, բացի
բամբասելուց, քնելուց և երազելուց
Հոգնածության զգացումից ազատվելու
ամենաարդյունավետ միջոցներից մեկը
Անհրաժեշտ է հնարավորինս պահպանել սեռական
կենսունակությունը
Որովհետև դրա չափազանց արակտիկան
ստեղծագործական էներգիայի վատնում է
Սա հանգեցնում է նրանց զգալի կորստի՝ թե՛
ֆիզիկական, թե՛ մտավոր մակարդակներում:
.Աշակերտը հարցրեց իր ուղեկցորդին

Ի՞նչ մեկնաբանություն ունեք հոգևոր եռության և դրա
մասին գիտելիքների մասին, պարոն:
.Ուղեցույցը պատասխանեց
Հոգևոր եռությունը հոգևոր ընկալումների և ուժերի
գիտակցված գիտելիքն է:
Ինչպես ծովային արարածներն են զգում, երբ ջրի մեջ
են սուզվում
Եվ երկնքի թռչունները շրջապատված են տիեզերքով
Դա կենսական էներգիայի արդյունահանումն է հոգու
երթերից
Եվ մարմնով մեկ հոսող բարեկեցության և
կենսունակության զգացում
Այն վերականգնում է բջիջները կյանքի էլիքսիրով և
ամբողջությամբ թարմացնում դրանք
.Ապա աշակերտը հարցրեց
Եվ ո՞րն է այդ թեստը ստանալու եղանակը:
.Ուղեցույցը պատասխանեց
Ինքնահաստատելով, որ դուք հոգևոր բնույթի եք
Եվ որ ֆիզիկական եռությունը, չնայած իր
հարաբերական իրականությանը
Սակայն դա հոգու եռության արտաքին թաղանթն է
,Եվ որ կյանքի ջուրը, որը երանության աղբյուրն է
Այն հոսում է ձեր նյարդերի միջով՝ առաջացնելով
էնֆորիայի, էներգիայի և զգոնության զգացողություն
.Աշակերտը շարունակում է ասելով
Ի՞նչ խոչընդոտներ կան այդ վիճակին հասնելու
համար:
.Ուղեցույցը բացատրում է
Այդ խոչընդոտները թաքնված են անհամաձայն
մտքերի և դառն զգացմունքների մեջ
Եվ վնասակար մակաբուժական մոլախոտերի նման
գործող բացասական հետևանքները
Հոգու բույսի մասին
Հետևաբար, գիտակցության դաշտը պետք է մաքրվի
և մաքրագործվի բոլոր անմաքրություններից

Եվ արմատախիլ անել կասկածի փշերը նրա հողից և
պարարտացնել այն կենդանի հավատքով
խորը կարոտ, մտադրության մաքրություն և բարի
կամք
Կան թունավոր ոչ ֆիզիկական բույսեր, որոնք պետք է
վերացվեն
Օրինակ՝ ատելություն, չարություն, նախանձ, խանդ,
վախ և այլ հույզեր
Կործանիչը, և դրա փոխարեն սիրո, վստահության,
հասկացողության, ազնվության և ազնվության սերմեր
ցանոդը
.Ապա աշակերտը հարցնում է
Ո՞րն է կյանքի խնդիրների հետ գործ ունենալու
լավագույն միջոցը:
.Ուղեցույցը պատասխանում է
Յուրաքանչյուր կողպեք ունի բանալի, և
յուրաքանչյուր խնդիր ունի լուծում
Եվ ով որ ունի խելք, խորաթափանցություն,
,քաջություն և համբերություն
Աստծո օգնությանը վստահելը կհանգեցնի
ցանկացած խնդրի լուծում գտնելուն
Եվ մի մոռացեք, որ ձեր հանդիպած յուրաքանչյուր
դժվար խնդիր ձեր ուժի փորձությունն է:
Եվ ձեր տրամադրությունը բարձրացնելու համար, և
յուրաքանչյուր հաղթահարված խնդրի հետ մեկ քայլ
առաջ եք անում
Կյանքի սանդուղքի վրա ձեզ սպասում են մեծ
նվաճումներ
Նա այս հիմքով հաղթահարեց դժվարին
իրավիճակները
Դուք կտեսնեք, որ ձեռք կբերեք հասկացողություն,
ուժ և ուրախություն
Հաղթահարելով խոչընդոտները և ավարտելով նոր
փուլեր ճանապարհին

Եվ իմացեք, թող Աստված առատացնի ձեր
գիտելիքները, որ ձեզ անհրաժեշտ ամեն ինչ ձեր մեջ է:
Եթե խոնարհությամբ և անկեղծությամբ խնդրեք
աստվածային օգնություն, դուք այն կստանաք
Բարության դռները և լույսի գանձերը կբացվեն ձեզ
համար

Արևելյան գանձեր – Մտորումներ և ուղղորդում
Արևելք-Արևմուտք ներքին մշակույթ
Լույսի և խաղաղության աղբյուր
Ուսուցիչը, խոսելով աստվածային ներկայության
.զգացողության մասին, ասաց
Եթե մարդն ապրում է Աստծո մասին
,անտեղյակության մեջ
Առանց նրա ներկայությանը դիպչելու
Նրա կյանքը լի կլինի վտանգներով
Եվ հակված են անհաղթահարելի խնդիրների և
ճգնաժամերի

Մինչև ցավը ցանկություն և վճռականություն չի ծնում
Բացահայտել գաղտնիքների գաղտնիքը և
հանգստության ու լույսի աղբյուրը
Բացահայտելով ամենամեծ գաղտնիքը
Նա գիտի ազատության, երջանկության և
գեղեցկության իմաստը
Մարդը պետք է փոխի իր կյանքի կիզակետը և
գիտակցության կենտրոնը:

Նյութից մինչև հոգի
Եվ «ես»-ից՝ իր սահմանափակումներով
Անսահման հուզական չափման մեջ
Այդ ժամանակ նա կհասկանա, որ եղել է և դեռ կա
Հավերժության տաք, սիրող գրկում
Նա նաև պետք է աշխատի արագացնելու ըմբռնումը
Մտքերի մեջ ավելի խորը խորանալով
Եվ կրկնապատկեք ջանքերը
Եվ երբ աստվածային ներկայությունը դիպչում է

Նա կհաղթահարի բոլոր խոչընդոտներն ու
դժվարությունները
Որոնք խոչընդոտում են նրա ուղին և խանգարում
նրան առաջ շարժվելուն
Մահից հետո մարդ չի լինի
Ավելի մոտ է Աստծուն, քան հիմա է
Նրա գիտակցության աստիճանը մահից հետո
Կախված է նրանից, թե որքանով է նա հիմա տեղյակ
դրա մասին
!Անհրաժեշտ չէ հետաձգել կամ հետաձգել
Աստծո մասին մտածելը բոլոր երջանկության, սիրո և
բարության աղբյուրն է:
Այն մեզ անմիջական շփման մեջ է դնում այդ օրհնված
տարրերի հետ
Եվ Նա մեզ ողորդում է Ամենաողորմածի
օրհնություններով
Մենք պետք է մեր աշխատանքում ներառենք հոգևոր
տարրը
Եվ անել այն աշխատանքը, որը լավագույն
ծառայությունն է մատուցում ուրիշներին
Մարդ, ով իր նպատակը դարձնում է ծառայելը, այլ ոչ
թե փող աշխատելը
Նա կհասկանա, որ իր ամբողջ կյանքը դեպի լավը
փոխվել է
Նա մենակ չի մնա, այլ օգնությունը կգա այնտեղից,
որտեղից նա ամենաքիչն է սպասում:
Մարդկանց մեծ մասը չի կարողանում հասնել
անհրաժեշտ հավասարակշռությանը
Նրանց գործնական և հոգևոր կյանքի միջև
Հոգևորականին փող է պետք
Աշխարհիկ մարդը չի կարող երջանիկ ապրել առանց
Աստծո
Հոգևորականը գործում է, և նրա գործողությունները
շատ բան են ասում:

Աստված ինձ ուժ է տալիս և ինձ վճռականություն է»

«տալիս

Նա ավելի ուժեղ է դառնում, և Աստված օրհնում է նրա

ջանքերը

Աշխարհիկ մարդը նույնպես աշխատում է, բայց

.ասում է

Ես եմ այս ամենը անում ինքս ինձնով, և ոչ ոք ինձ չի»

վստահում»:

Սա նրա համար անսպասելի հետևանքներ է բերում

Գտնվում է Մահադիհիրում

Բոլոր գործնական գործողությունները

Թե՛ նյութական, թե՛ հոգևոր նպատակներով

Այն պետք է հիմնված լինի առողջ սկզբունքների վրա

Այն ենթակա է խղճի վերահսկողությանը և

բանականության հավասարակշռությանը

Հավասարակշռությունը անհրաժեշտ է մեր արած

ամեն ինչում

Որովհետև դրա բացակայությունը նշանակում է

տառապանք, սրտացավ և գլխացավեր

Եթե մեկը հրավեր է հղում աղքատ մարդկանց խմբին

Չունենալով բավարար գումար տոնի համար

անհրաժեշտ իրերը գնելու համար

Սա նշանակում է խտրականության բացակայություն

Եվ ճիշտ պլանավորելու անկարողությունը

Մենք պետք է հասկանանք մեր գործողությունները

կարգավորող ընդհանուր համակարգի բնույթը:

Սխալ է հոգևորականությունը շահագործել

անձնական շահերը առաջ մղելու համար

Չնայած խորհուրդ է տրվում օգտագործել գիտական

մեթոդներ

Տարածել և խթանել առողջ հոգևոր ուսմունքները

Երջանկության հասնելու համար կա մի

համընդհանուր օրենք

Այս օրենքը հաստատուն է և անփոփոխ

Այն միշտ աշխատում է և ապահովում է
երաշխավորված արդյունք
և հետևելով կամ պահպանելով այդ օրենքը
Դա անկասկած նշանակում է երջանկություն
Երջանկության իր սահմանման մեջ Վարպետ
.Պարամահանսան ասել է
Իսկական երջանկությունը հիմնականում կախված է
մարդու հոգեբանական վիճակից
Բավարարվածությունը, բավարարվածությունը,
խաղաղությունը և հանգստությունը երջանկության
նշաններ են
Մարդ պետք է ձգտի լավ առողջություն ունենալ
Ակտիվ միտքը
և կյանքի անհրաժեշտությունները
Համապատասխան աշխատանքը
Եվ խորաթափանց դատողություն
Եվ ճիշտ հասկացողություն
Նա չպետք է իրեն թույլ տա
Սխալ միջավայրին կամ պայմաններին զիջելով
Մարդիկ հաճախ հյուսում են բռնություն, որոնք
կապում են իրենց
Եվ նա սիրում է քեզ պարաններով, որոնք կապում են
նրան
Նա պետք է հասկանա այդ սահմանափակումների
պատճառները
Հնարավոր է՝ դա կվերացնի դանդաղ տարածվող
վարակը
Նրա մտքից և նրա մարմնից
Սա կբերի հոգեբանական նորացման
Այն հարթում է ճանապարհը դեպի երջանկություն և
հոգևոր գիտակցության ի հայտ գալը նրա կյանքի
հորիզոնում:
Եվ արթնացնել նրա մեջ եղած կենսական ուժերը
Գիտակցությունը պետք է բարձրացվի անգիտության
խորքից

Գիտելիքների և հասկացողության բարձունքներին
Չնայած սեփական հոգեկան ուժերին հավատալուն
Բայց չար միջավայրը թափանցիկ ազդեցություն ունի
Կարող է խաթարել սեփական պաշտպանությունը
Եվ զրկելով նրան այն երջանկությունից, որը նա
փնտրում էր

Հետևաբար, նա պետք է ամեն ջանք գործադրի
Առողջ և հարմարավետ միջավայր ստեղծելու համար`
երջանկության համար

Եվ ձգտել երկարատև հոգևոր ուրախության
Անցողիկ զգայական հաճույքների փոխարեն
Եթե նա ցանկանում է ազատվել բացասական
սովորությունից, որը խլում է իրեն երջանկությունից
Նա պետք է խուսափի ամեն ինչից, ինչը կարող է
Այդ սովորությունը զգուշացնելու կամ արթնացնելու
համար

Ապա նա դրա փոխարեն լավ սովորություն է մշակում
Նա դա անում է լուրջ հոգեբանական ջանքերով
Մինչև այն դառնա նրա կյանքի անբաժանելի մասը
Երբ այն հաստատվի և ուժեղանա
Վատ սովորությունը կթուլանա
Եվ նա թուլացնում է իր բռնվածքը
Նա կզգա մի երջանկություն, որը երբեք չի զգացել
Լուսավորություններ և վստահություններ

**Վարպետ Պարամիանսա Յոգանանդայի
ուսմունքները**

**Կյանքն իր էությանմբ, բաղադրիչներով և
նպատակներով**

**Դժվար է հասկանալ հանելուկ, բայց անհնար չէ
լուծել**

**Մեր առաջադեմ մտածողությամբ մենք ամեն օր
լուծում ենք դրա որոշ առեղծվածներ**

**Այս դարաշրջանում ճշգրիտ գիտական սկզբունքների
վրա հիմնված սարքեր**

Անկասկած, հիացմունք է առաջացնում

Գիտության կողմից բերվող հայտնագործությունները
մեզ ավելի պարզ տեսլական են տալիս

Կյանքի պայմանները բարելավելու ուղիների մասին
Բայց չնայած մեր ունեցած բոլոր
սարքավորումներին, գյուտերին և
ռազմավարություններին

Թվում է, թե մենք դեռ տիկնիկների պես ենք
ճակատագրի ձեռքում

Եվ որ առջևի ճանապարհը դեռ երկար է
Մինչև մենք ազատվենք բնության
վերահսկողությունից

Բնության ողորմածության տակ ապրելը, անշուշտ,
ազատություն չէ

Մեր ոգևորված մտքերը ճնշված և շղթայված են
անօգնականության զգացումով

Երբ մենք մեզ զգում ենք ջրհեղեղների, փոթորիկների
կամ երկրաշարժերի գոհեր

Կամ երբ իրադարձությունները մեզ խլում են՝ առանց
որևէ տրամաբանական պատճառի

Մեր սիրելիները, ովքեր մեր սրտերին մոտ են
Հետո մենք հասկանում ենք, որ շատ հաղթանակներ
չենք տարել

Մենք չկարողացանք հաղթահարել դժվարին
պայմանները

Չնայած մեր բոլոր ջանքերին՝ կյանքը դարձնելու
այնպիսին, ինչպիսին մենք ենք ուզում,

Այս երկրային բեմում միշտ կհայտնվեն որոշակի
պայմաններ

Եվ իրադարձություններ, որոնք առաջնորդվում են
հզոր մտքով, որի մասին մենք շատ քիչ բան գիտենք

Այն գործում է մեր կարծիքներից և կամքից լիովին
անկախ

Ամենալավ բանը, որ կարող ենք անել, աշխատելն ու
որոշ բարելավումներ կատարելն է

**Մենք ցորեն ենք աճեցնում և այլուր ենք
պատրաստում**

Բայց ո՞վ ստեղծեց առաջին սերմը:

**Մենք այլուրից պատրաստված հաց կամ բրինձ ենք
ուտում**

**Բայց ո՞վ է մեր մարմիններին տվել մարսելու
ունակությունը:**

Եվ ինչպե՞ս սնունդը վերածել սննդարար նյութի:

Կյանքի յուրաքանչյուր անկյունում

Թվում է, թե կա անփոխարինելի աստվածային ձեռք

**Մենք չենք կարող մեր գործերը կարգավորել առանց
դրա**

Մեր ունեցած բոլոր վստահություններով

Մենք չգիտենք, թե երբ սիրտը կդադարի գործել

**Հետևաբար՝ համարձակորեն ապավինելու
անհրաժեշտությունը**

Գերագույն աստվածային զորության մասին

Եվ ապավինելով մեր բարձրագույն «ես»-ին

Այդ ընդհանուր ուժից բխող

Որի նման մենք մոդելավորված ենք

**Մենք պետք է ունենանք հպարտությունից զերծ
հավատք**

Եվ վստահ քայլել կյանքի ճանապարհներով

Առանց խուճապի կամ դողալու

Առանց նեղության և փակուղու

Ալերգիաների դեմ պայքար

**Չգայունությունը հաղթահարելը նուրբ արվեստ է, և
արձագանքելու արագությունը վերահսկելը կարևոր է
հավասարակշռված և բազմակողմանի
անհատականություն զարգացնելու համար:**

**Չգայունությունը բխում է թյուրըմբռնումից,
թերարժեքության բարդույթից, չափազանցված
հպարտությունից և չափազանցված եսասիրությունից:**

**Երբ մարդը կարծում է, որ իր զգացմունքները
վիրավորվել են, այդ միտքը արմատ է գցում նրա մտքում՝**

գրգռելով նրա նյարդերը, որոնք հետո լարվում և ապստամբում են: Վիրավորված զգացմունքների պատճառով զայրույթը բռնկվում է նրա սրտում: Այնուամենայնիվ, որոշ մարդիկ ունեն իրենց զգացմունքները վերահսկելու ունակություն, ուստի նրանց արտաքին նշանները չեն երևում իրենց ներսում առկա ուժեղ զայրույթի չնայած: Մյուսները իրենց զայրույթն արտահայտում են անմիջական ռեակցիաների միջոցով, որոնք ակնհայտ են աչքերի մկանների և դեմքի արտահայտությունների մեջ, ինչպես նաև սուր, կոդավորված բանավոր պատասխանների միջոցով:

Չափազանց հուզականությունը լուրջ հետևանքներ ունի. այն բարդացնում է իրավիճակը և ստեղծում անցանկալի անկայունություն, որը բացասաբար է անդրադառնում ուրիշների վրա:

Պետք է ջանքեր գործադրվեն ինքնատիրապետում և հանգստություն ցուցաբերելու համար՝ խթանելով փոխըմբռնման և ներդաշնակության մթնոլորտ, որը լարվածության փոխարեն նպաստում է խաղաղությանը և ցրում սթրեսի գոլորշիները: Նրանք, ովքեր դա անում են, կլինեն իրենց ճակատագրի տերը և կպարգևատրվեն շրջապատի մարդկանց գնահատանքով և հարգանքով:

Չափազանց զգայունությունը բնորոշ է մարդկանց մեծամասնությանը, և երբ այս իռացիոնալ հույզը բռնկվում է, այն կուրացնում է խորաթափանցությունը և մշուշում իմաստության աչքերը: Ավելի վատն այն է, որ չափազանց զգայուն մարդը կարծում է, որ ինքը կատարյալ է մտածում, զգում և գործում, մինչդեռ իրականում նրա վարքագիծը կարող է լիովին սխալ լինել:

Շատերը կարծում են, որ պետք է իրենց կարեկցեն, երբ քննադատվում են, և որ ինքնազոջումը որոշակիորեն թեթևացում է տալիս նրանց: Բայց ինչպես թմրամոլները, որքան շատ են նրանք օգտագործում, այնքան ավելի ուժեղ է դառնում նրանց կախվածությունը:

**Չգայուն մարդը հաճախ անտեղի տառապում է:
Ավելի հաճախ ոչ ոք չգիտի իր տառապանքի պատճառը
կամ իր դժգոհության բնույթը, ինչը հանգեցնում է նրա
ինքնամեկուսացման մեջ տառապանքի աճի: Ոչինչ չի
կարելի հասնել՝ լուռ մտածելով այն մասին, ինչը նա
ընկալում է որպես վիրավորանք կամ քննադատություն:**

**Նման գերզգայունության պատճառները լավագույնս
վերացնել օբյեկտիվ վերլուծության և
ինքնատիրապետումը ակտիվացնելու միջոցով:**

**Այս տեսակի անառողջ ալերգիան լուրջ հետևանքներ
ունի. այն կրակի պես կլանում է սիրտը և ոչնչացնում
խաղաղության հյուսվածքները: Հետևաբար, դրա հետ
պետք է վարվել իմաստուն, տրամաբանորեն և անսասան
կամքով:**

Ազատություն թուլությունից

Թուլությունից ազատվելու լավագույն միջոցը

Դա դրա մասին չի մտածում

**Հակառակ դեպքում, թուլության գաղափարը
կտարածվի գիտակցության մեջ և կգերիշխի հոգու
կարողությունների վրա:**

Երբ մենք լույսը բերում ենք մեր մեջ

Մթությունը կվերանա, կարծես երբեք էլ չի եղել

Այդ միտքը ինձ հրաշալի ոգեշնչում է բերում

Երբ լույսը ներմուծվում է

**Դեպի մի քարանձավ, որտեղ հազարավոր տարիներ
բնակեցված է խավարը**

Մուլքը անմիջապես կանհետանա

**Նմանապես, թույլ կողմերը մարում են, և դրանց հետ
մեկտեղ՝ սխալները**

**Երբ մենք թույլ ենք տալիս Աստծո լույսին մտնել մեր
գիտակցության մեջ**

Անգիտության խավարը չի կարողանա մնալ

**Սա այն փիլիսոփայությունն է, որով մենք պետք է
ապրենք**

Հետաձգումը անօգուտ է

Կյանքի անիվը երբեք չի կանգնում

Եվ կյանքի օրերը արագ են անցնում

**Մենք ամեն րոպեն անցկացնում ենք հստակ
մտածելով և իմաստուն գործելով**

**Դա հաջողակ և շահավետ ներդրում է մեր
երջանկության ոլորտում**

Շատերն իրենց ամբողջ կյանքն անցկացնում են

Մտածում է փողի, սեքսի և փառքի մասին

**Նրանք հազվադեպ են կենտրոնանում կարևորագույն
հարցերի վրա**

Որը նրանց հոգեկան խաղաղություն է բերում

**Եվ բարձրացնել նրանց իրազեկվածությունը ավելի
բարձր մակարդակի**

Անկախ նրանից, թե որքան համեստ է մարդու դերը

Նա համարվում է հաջողակ Աստծո աչքում

**Եթե նա իմանար, թե ինչպես իմաստուն կերպով
ծախսել իր ժամանակը**

Նա իր մտքերը ուղղորդում է ճիշտ ուղղություններով

Երբ Աստծո լույսը շողում է մարդու վրա

Նա չի զգում, որ իրեն ինչ-որ բան պետք է
Նրան պատող ուրախության պատճառով
Նա հասնում է իր բոլոր երազանքներին
Եվ դա նրան խորը զգացողություն է պատճառում
Նա հարուստներից ամենահարուստն է և
երջանիկներից ամենաերջանիկը

Այս կյանքում

Լույսի թունել

Նա, ով արթնացնում է հոգևոր գիտակցությունը

Լուսավոր գաղափարներով

Բարեգործական աշխատանքներ

Լավ զգացողություններ

Խորը մտորումներ

Նա կարող է զգալ, որ այն դուրս է գալիս մարմնից

Վերջնական մեկնման ժամանակը

Հոգևոր աչքով

Յոգին պարապում է իր երկրային բնակության
ընթացքում

Հոգևոր աչքի թունելային տեսողություն

Բաժանարար գծի վրա

Նյութի և հոգու միջև

Նա կարող է մի պահ լքել երկիրը

Մտնելով այս լուսավորված թունելը

Եվ անցումը այս աշխարհից

Աստծո անսահման տարածության մեջ

Որտեղ լույսը

Եվ ուրախություն

Խաղաղություն

բացարձակ ազատություն

Մարմնի լամպը (հոգևոր) աչքն է

Եթե ձեր աչքը միայնակ է

Այդ ժամանակ քո ամբողջ մարմինը կլցվի լույսով

**{ Եվ լույսը փայլում էր խավարի մեջ, և խավարը
չճանաչեց դա }**

ալտրուկզմ

Ալտրուկզմը ուրիշների վիշտը զգալն է

Եվ նրանց հետ ավելի մոտենալը և շփվելը

**Մենք անկեղծորեն փորձում ենք մխիթարել նրանց
կորստի համար**

Եվ որ մենք ուրախանանք նրանց ուրախությամբ

Մենք աշխատում ենք մեր լավագույն

կարողություններով

**Նրանցից վախի, կարիքի և անհանգստության
ուրվականը հեռացնելու համար**

**Նրանք, ովքեր աշխատում են ուրիշներին երջանիկ
դարձնելու համար**

**Թող Աստված նրան ներքին հոգեբանական
մխիթարություն պարգևի:**

**Եվ եթե նա ինչ-որ բան կորցնում է նրանց
հետապնդման մեջ, ում փորձում է օգնել,**

**Նա դա կորուստ չի համարում, քանի որ փոխարենը
ինչ-որ բան է ստանում**

Աստծո հաճույքը և հոգու խաղաղությունը
Նա ապրում է սիրելու, աշխատելու և տալու համար
Նա բարության և խաղաղության սերմեր է ցանում
մարդկության դաշտերում

Նրա մտքերն ու զգացմունքները գերազանցում են
Նրա անձնական աշխարհը

Նրա գիտակցությունը ընդլայնվում է, և Նրա
կարեկցանքը մեծանում է

Նա զգում է, որ աշխարհն իր տունն է, իսկ
մարդկությունը՝ իր ընտանիքը

Նա հասկանում է, որ իր գոյության նպատակն այս
երկրի վրա

Նա պետք է ինքն իրեն վերափոխի, նախքան
ուրիշներին վերափոխելու փորձերը

Որովհետև Նրանք, ովքեր կատարելագործվում են,
օգնում են ուրիշներին

Իրենց կյանքի օրինակով վերափոխվել

Գործողությունները ավելի խորը ազդեցություն և
ավելի խորը ազդեցություն ունեն

Ուրիշների մտքերում, խոսքերից

Ո՞վ ունի ալտրուկզմի ոգին:

Այն չի գործում սահմանափակ հաշվարկների և
սպասումների համաձայն

Փոխարենը, նա օգտագործում է իր
խորաթափանցությունն ու առողջ դատողությունը

Նա շարունակում է օգնել իրեն և ուրիշներին

Աստծուն շնորհակալություն հայտնելով իր ունեցած
հաջողության համար

Եվ եթե նա մեկ կամ մի քանի անգամ ձախողվի

Նա չի հուսահատվում, այլ ավելի վճռական է
դառնում

Նա կրկնապատկում է իր ջանքերը և կրկին փորձում
Նոր գաղափարների և ալիքների
ուսումնասիրություն

Առաջնորդվելով բանականության լույսով

Աստծո օգնությամբ
Մինչև նա հասնի իր նպատակին
Նա հասնում է իր ազնիվ նպատակին
Արևելա-արևմտյան լուսավորություններ
Իմաստուն Պարամհանսա Յոգանանդայի
ուսմունքներից

Պատրաստում և
Միտքը ուժ է, ինչպես էլեկտրականությունը
հոգեբանական պայմաններ
Այն վերադառնում է մտքին և մտածելակերպին
Էլեկտրաէներգիան և՛ օգտակար է, և՛ վնասակար
Ուրեմն ո՞վ գիտի, թե ինչպես վարվել դրա հետ:
Նա այն դնում է իր ծառայության մեջ
Հակառակ դեպքում, դա կարող է նրան
Էլեկտրահարել

Եվ այդպես էլ մտածեց
Եթե այն ուղղորդվի ճիշտ ճանապարհներով
Այն երջանկություն է բերում իր տիրոջը
Հակառակ դեպքում դա նրան խնդիրներ կբերի
Միտքը վայրի ձիու նման է
Այնուամենայնիվ, դա զսպելը անհնար չէ
Դրական մտածողությունը մտքերը վերահսկելու
միջոցներից մեկն է

Առողջ մտածողությունը մտերիմ ընկեր է
Եվ հիվանդ միտքը մշտական թշնամի է
Առողջ մտածողությունը բերում է խաղաղություն և
անվտանգություն

Եվ հիվանդ միտքը մահացու նետեր է արձակում
Այն կրկնակի հարվածում է իր տիրոջը
Հետևաբար, ասացվածքը, որ պարզևը նույնն է, ինչ
արարքը,

Քանի դեռ մարդը բարի մտադրություններ է
ուղարկում

Նրա գաղափարները կվերածվեն ջահերի
Լուսավորեք հոգու խցիկները

Եվ դուրս քշեք խավարի կույտերը
Այնուհետև նա խորը թեթևության զգացում է զգում
Նրա աչքերը փայլեցին գոհունակության ժպիտով:
Կյանքը նման է ջրաղացի, որը աղում է
Փորձարկման դեղահաբեր և արդյունավետ փորձեր
Դրանից հաց թխել
Այն նման է ոլորապտույտ ճանապարհի
Նրա կողմերում փարթամ ծաղիկներ են
պայծառ թիթեռներ
Եվ ծառեր՝ իրենց ճյուղերի վրա համեղ մրգերով
Այնուամենայնիվ, մենք հազվադեպ ենք կանգ առնում
Եկեք վայելենք նրա տեսարանը և վայելենք նրա
քաղցրությունը

Իրականում, մենք հաճախ ենք անհանգիստ լինում
Ավելի լայն տարածքներ մուտք գործելու համար
Մենք կարծում ենք, որ այնտեղ ավելի հիանալի
տեսարաններ կան, քան մենք տեսել ենք

Բայց երբ մենք աստիճանաբար հեռանում ենք
Ծաղկուն, պտղաբեր արահետների մասին
Մենք գտնում ենք ծառեր, որոնց մեջ խավար կա
Ավելին, քան պարզապես թարմություն
Հետո ծաղիկները անհետանում են
Եվ դրա հետ՝ թիթեռներ և նաև մրգեր
Այնուհետև մենք հայտնվում ենք անապատում
Մարդկային կյանքը նման է ծովերի ջրերին
Որը մաքրվում է և քաղցր է դառնում
Միայն այն ժամանակ, երբ դուք բարձրանում եք
վերին մթնոլորտ

Դա առավոտյան երազի պես է
Տարիքի հետ ավելի պայծառ է դառնում
Պատճառն այն է, որ այդ դեպքում իրերն ավելի
պարզ ու հստակ են թվում

Դա նման է ճանապարհորդության, որտեղ
տեսարանը փոխվում է հեռավորությունները
հաղթահարելուն զուգընթաց:

Ապա նույն տեսարանը փոխվում է, երբ մենք
մոտենում ենք դրան, և այդպես շարունակ
Կյանքը չի հիասթափեցնում իմաստուններին
Որովհետև նրանք դա հմտորեն են վարվում և
վայելում են

Առանց թույլ տալու, որ այն վերահսկողություն
ստանձնի նրանց նկատմամբ և գրկի նրանց
ազատությունից

Օրինակ՝ նրանք վայելում են ջուրը
Նրանք խմում են այն և լողանում դրանով, բայց թույլ
չեն տալիս իրենց խեղդվել դրանով
Նրանք վայելում են իրենց դուր եկած հագուստը
Առանց չափազանց շատ ձևականությունների և
մակերեսային համարվող ձևականությունների
պահպանման

Նրանք վայելում են ուտելը՝ թույլ չտալով, որ
որկրամոլությունը կուլ տա իրենց
Որովհետև չափից շատ ուտելը սպառում է էներգիան
Եվ այն կլանում է ընկալումները
Եվ նա այն ամբողջությամբ կկործանի
Եվ այսպես, մարդը պետք է վայելի կյանքը
Բայց առանց զգայարանները սպառելու ընկղմման
միջոցով

ուրիշների հետ լեզու գտնելը
Նրանց համաձայնությունը դեռ ամեն ինչ չի
նշանակում

Կամ զոհաբերելով իդեալները նրանց համար
Քանի որ փոխզիջման այս մեթոդը անցանկալի է
Այն չի համապատասխանում իրականությանը
Բարեփոխիչները և մեծ մարդիկ համաձայնության
չեկան

Նրանց շրջապատող շատ մարդկանցով
Այնուամենայնիվ, նրանք պահպանեցին իրենց
իդեալը

Որովհետև նրանք գիտակցում էին, որ այն, ինչ
անում էին

Դա բացարձակապես ճիշտ էր
Սկզբունքը չպետք է խախտվի

Եվ չդիմելով թաքնված դրդապատճառների՝ որոշակի
նպատակին հասնելու համար

Որովհետև դա վայել չէ սկզբունքային մարդկանց
Ո՞վ կարող է ապրել Աստծուն հաճելի ձևով:

Մի՛ վնասիր ուրիշներին, որովհետև նրանք
վախենալու բան չունեն

Առաջին հերթին, մարդը պետք է ներդաշնակ լինի
Աստծո հետ

Ապա խղճով, իսկ հետո՝ մարդկանցով

Բայց եթե այս մոտեցումը չի բավարարում
մյուսներին

Մարդու համար բավական է խաղաղություն ունենալ
իր ներսում

Նա զգում է ներքին խաղաղություն, որը նրան
անկախ է դարձնում մարդկանց հավանությունից
հոգևոր մագնիսականություն

Հոգու ուժը և Աստծուն դիմելու ցանկությունը
կոչվում է հոգևոր մագնիսականություն, և այս
մագնիսականությամբ հոգին իր վրա է քաշում
օրհնություններ, վեհ թրթռումներ և բոլոր լավ
մարդկային փորձառությունները, որոնք նրան հիշեցնում
են բարության և արդարության մասին:

Հոգևոր մագնիսականությունը այն ուժն է, որով
մարդը գրավում և իր մոտ է բերում լավ ընկերներ,
անհրաժեշտ և կարևոր իրեր, ինչպես նաև իրերի
ինտուիտիվ գիտելիքներ:

Այս ուժը բխում է Աստծո մագնիսական, ձգողական
ուժից

Խաղաղության մոմ

Վերցրեք մտավոր կաթսա

Լցրու այն քո խաղաղությամբ

Վերցրու իմ զգացմունքների շիշը
Լցրու այն Քո ողորմությամբ
Վերցրու իմ դատարկ հոգու զամբյուղը
Լցրու այն քո իմաստության պտուղներով
Քո սիրո ջրերը թափիր իմ հոգու մեջ
Ես այն կթափեմ ծարավ հոգու բաժակների մեջ
Քանդեք Էգոյի պատերը
Ընկղմիր ինձ քո ամբողջական ներկայության մեջ
Սիրո լուսաբացի ճառագայթը
Թող նա նայի իմ սրտի բացվածքներից
Այն ինձ հիշեցնում է քո սիրո արևի լույսը
Տարածվելով կյանքիս երկնքում
Քո սիրո պայծառ լույսը փայլեց
Ինքս ինձ վրա, և դա լուսավորվեց
Քո լույսը լցրեց իմ հոգևոր տարածքը
Դու կյանքն ես, որը պահում է իմ մարմինը
Եվ միտքը, որը ոգեշնչում է իմ մտքերը
Եվ իմաստությունը, որը ցրում է իմ անգիտությունը
Ես վառում եմ իմ սիրո բարակ մոմը
Ոսկե գիրքը կարդալու համար
Պահպանված է իմ մեջ հին ժամանակներից ի վեր
Քո սերը եղել է և մնում է
Խաղաղության անտեսանելի մոմը
Որը ցրում է խավարը և ցույց է տալիս ինձ քո
հաղորդագրությունները
Բլոգը սրտերի էջերում է
Նոր աշխարհ՝ #Paramhansa Yogananda

Թարգմանություն՝ Մահմուդ Աբբաս Մասուդ

Երբ դուք փորձարկում եք ձեր հոգևոր
համոզմունքները, բացվում է մի ամբողջ նոր աշխարհ:
Ինքնաճնշումը կարևոր է Աստծուն ճանաչելու համար:
Դուք կարող եք խորապես կրոնական զգալ, և ձեր միտքը
կարող է բավարարվել դրանով: Բայց եթե ձեր էությունը
չհամոզվի, որ ձեր աղոթքները ուղղակիորեն

պատասխանվում են, ոչ մի կրոնական ձևականություն չի կարող փրկել ձեզ: Չնայած Աստծո պատասխանը ստանալը կարող է դժվար լինել, հնարավոր է: Որպեսզի համոզվեք, որ իսկապես հասնում եք Երկինք, դուք պետք է փորձարկեք ձեր աղոթքների զորությունը, որպեսզի կարողանաք ակտիվացնել դրանք: Երբ ես տղա էի, ես որոշեցի, որ իմ աղոթքները կպատասխանվեն, երբ ես դիմեմ Աստծուն աղաչանքով: Այդ անսասան վճռականությունն է ճանապարհը: Ապա յուրաքանչյուր փորձություն կգա թուլացնելու ձեր վճռականությունը և կաթվածահար անելու ձեր կամքը, բայց Աստծո պատասխանելու զորությունը անսահման է: Համառ ջանքերը և կամքի ուժի անընդհատ օգտագործումը կհանգեցնեն Աստծո պատասխանին:

Կարևոր է սովորել միտքը կենտրոնացնելու ճիշտ ձևը: Կարևոր է նաև բավարար ժամանակ ունենալ միայնության և անձնական մտորումների համար: Մյուսների հետ անընդհատ շփումը խոչընդոտում է հոգևոր աճին: Մարդկանց մեծ մասը սպունգի նման է. նրանք ամեն ինչ կլանում են ձեզանից, և դուք հազվադեպ եք ինչ-որ բան ստանում դրա դիմաց: Իհարկե, օգտակար է լինել հոգևորապես անկեղծ և ուժեղ մարդկանց հետ: Եթե յուրաքանչյուր մարդ գիտակցում է մյուսի ուժը, անկեղծությունը և կամքը, նրանց միջև կարելի է կիսվել ազնիվ հոգևոր որակներով:

Ժամանակը չպետք է վատնել մանրուքների վրա: Շատ մարդիկ զբաղված են անարդյունավետ գործերով, և եթե նրանցից մեկին հարցնեք, թե ինչով են զբաղված, նրանք կպատասխանեն. «Ես ամբողջ ժամանակ զբաղված էի»: Բայց նրանք հազիվ թե կարողանան որևէ բան հիշել այդ «աշխատանքի» մասին: Ավելին, չափազանց հանգիստն ու զվարճանքը թուլացնում են միտքը: Եթե ամեն օր ֆիլմեր դիտեք, դրանք կկորցնեն իրենց գրավչությունը, և դուք կձանձրանաք: Ֆիլմերը

Նույնն են՝ տարբեր դերերով՝ սիրահարներ, արկածներ, հերոսներ, չարագործներ և այլն: Մենք կարող ենք վայելել ֆիլմի սյուժե դիտելը, բայց կյանքը հազվադեպ է այդպիսին: Մյուս կողմից, եթե կյանքը չափազանց իրատեսական լիներ, ո՞վ կցանկանար տեսնել կյանքի իրադարձությունները այնպիսին, ինչպիսին դրանք կան, երբ գնում է հանգստանալու:

Կյանքը աներևակայելիորեն խաբուսիկ է, և մենք պետք է դրան մոտենանք այդպես: Եթե նախ չհաղթահարենք դրա խաբեություններն ու պատրանքները, չենք կարողանա օգնել որևէ մեկին: Կենտրոնացած մտքի միայնության մեջ է գտնվում բոլոր մեծ նվաճումների գործարանը: Հիշե՛ք սա: Այս հրաշալի գործարանում անընդհատ հյուսեք ձեր կամքի ձևերը՝ հաղթահարելու յուրաքանչյուր խոչընդոտ: Մարզեք և անընդհատ կատարելագործեք ձեր կամքը: Դուք անթիվ հնարավորություններ ունեք աշխատելու այս գործարանում օր ու գիշեր, քանի դեռ չեք վատնում ձեր ժամանակն ու էներգիան:

Գիշերը ես հեռանում եմ աշխարհիկ պահանջներից՝ մենակ մնալու ինքս ինձ հետ, աշխարհից հեռու, իմ հոգևոր մենության մեջ՝ իմ կամքի հետ: Այնտեղ ես ուղղորդում եմ իմ մտքերը այն ուղղությամբ, որը ցանկանում եմ և որոշումներ եմ կայացնում ինքս ինձ մեջ: Այնուհետև ես հորդորում եմ իմ կամքը զբաղվել առողջ և օգտակար գործունեությամբ, որը ինձ հաջողություն է բերում: Այս կերպ ես բազմիցս արդյունավետորեն օգտագործել եմ իմ կամքը: Բայց դա հնարավոր է միայն կամքի հետևողական օգտագործման միջոցով:

Ի՞նչ հրաշալի զգացողություն կլինի ասել և հաստատել. «Իմ կամքը, որը լցված է համընդհանուր կամքով, կհասնի այն ամենին, ինչ ես ցանկանում եմ»:

Եթե դուք ինքնագոհ դառնաք և ամեն ինչ վստահեք աստվածային կամքին առանց օգտագործելու ձեր սեփական կամքը, որը ձեզ շնորհվել է Աստծո կողմից, դուք չեք ստանա ցանկալի արդյունքը: Աստվածային զորությունը ցանկանում է օգնել ձեզ ինքնուրույն: Անհրաժեշտ չէ աղաչել կամ խնդրել, այլ դուք պետք է օգտագործեք ձեր կամքը՝ խնդրելու և պահանջելու համար՝ որպես օրինական ժառանգորդ, և համապատասխանաբար գործելու համար: Դուք պետք է ձեր մտքից վանեք այն միտքը, որ Աստված՝ Իր զորությամբ և գերբնական զորությամբ, հեռու է և թաքնված երկնքի ամենահեռավոր անկյուններում, և որ դուք մենակ եք այս երկրի անհանգստությունների և դժվարությունների մեջ: Հիշեք, որ աստվածային կամքը թաքնված է ձեր մարդկային կամքի հետևում, բայց այդ հզոր զորությունը, ինչպես անսահման օվկիանոս, չի գա ձեզ մոտ, եթե ձեր միտքը բաց չէ, իսկ ձեր սիրտը ընկալունակ:

Նյարդային խանգարում. դրա պատճառները և բուժումը

Նյարդայնությունը հիվանդություն է, որը կարելի է հաղթահարել հանգստություն կոչվող հատուկ դեղամիջոցով: Մեր հոգեկան անհավասարակշռությունը, որը հանգեցնում է նյարդային խանգարումների, առաջանում է զգայարանների անընդհատ գրգռվածության կամ չափազանց խթանման վիճակներից: Անհանգստությունների, վախի, զայրույթի, մեղանխույժի զգացմունքների, փսոսանքի, նախանձի, տխրության, ատելության, վիրավորանքի, անհանգստության և նորմալ երջանիկ կյանքի համար անհրաժեշտ բաների՝ պատշաճ սննդի, համապատասխան վարժությունների, մաքուր օդի, արևի լույսի, համապատասխան աշխատանքի և կյանքում

որոշակի նպատակի բացակայության մեջ ընկղմվելը բոլորն էլ նպաստում են նյարդային խանգարումների առաջացմանը:

Ցանկացած ինտենսիվ կամ երկարատև մտավոր, հոլզական կամ ֆիզիկական խթանում առաջացնում է զգալի տառապանք և խաթարում է կենսական ուժի հավասարակշռված հոսքը հինգ զգայարանների և դրանց ունակությունների միջոցով: Եթե դուք միացնեք 50 վատտանոց լամպը 2000 վոլտանոց հոսանքի աղբյուրի, լամպը կվառվի: Նմանապես, նյարդային համակարգը նախատեսված չէ դիմակայելու ինտենսիվ հոլջերի կամ երկարատև բացասական մտքերի և զգացմունքների կործանարար ուժին:

Նյարդայնությունը պարզ խնդիր չէ: Այն ահռելի թշնամի է՝ լուրջ բարդություններով և հեռահար հետևանքներով: Ֆիզիկապես դժվար է բուժել նյարդայնությունից սրված ցանկացած հիվանդություն: Հոգևոր առումով, մարմնում կենսական էներգիայի անհավասարակշռությունը չափազանց դժվարացնում է խաղաղության և իմաստության հասնելու համար կենտրոնացումը կամ խորը մեդիտացիան:

Բարեբախտաբար, նյարդայնությունը բուժելի է: Այս վիճակից տառապող անձը պետք է պատրաստ լինի վերլուծել իր իրավիճակը և վերացնել իրեն աստիճանաբար կլանող կործանարար հոլջերն ու բացասական մտքերը: Սեփական խնդիրների ինքնավերլուծությունը և բոլոր հանգամանքներում հանգստությունը պահպանելը կարող են բուժել նյարդայնության դեպքերի մեծ մասը:

Երբ մենք գիտակցում ենք, որ մեզ անհրաժեշտ ունակությունները՝ լինեն դրանք մտածելու, խոսելու, զգալու, թե գործելու, բոլորը գալիս են Աստծուց, և որ Նա միշտ մեզ հետ է՝ ոգեշնչելով և առաջնորդելով մեզ, մենք անմիջականորեն ազատվում ենք հոգեբանական սթրեսից: Այս գիտակցման հետ մեկտեղ գալիս են

սրբազան ուրախության կայծեր, և երբեմն խորը լուսավորություն է լցնում մեր էությունը՝ անմիջապես ցրելով վախի մտքերը:

Աստծո զորությունը նման է օվկիանոսի, որը ալիքների պես ալիք է բարձրացնում, մաքրագործող գործընթացով անցնում սրտի միջով, վերացնելով կասկածի, նյարդայնության և վախի բոլոր պատրանքային խոչընդոտները:

Մարդիկ հաճախ կարծում են, որ իրենք պարզապես ֆիզիկական մարմիններ են, բայց սա մի պատրանք է, որը կարելի է հաղթահարել՝ մեդիտացիայի միջոցով կապվելով իրենց հոգևոր էության հետ: Այդ ժամանակ նրանք կհասկանան, որ մարմինը ոչ այլ ինչ է, քան տիեզերքի անծայրածիր օվկիանոսում լողացող գործունեության մի փուլիկ:

Անհանգստությունից տառապող անձը պետք է հասկանա իր վիճակը և վերլուծի այն մշտական ճանաչողական սխալները, որոնք պատասխանատու են շրջապատի կյանքի հետ իր ներդաշնակության և համատեղելիության բացակայության համար: Երբ անհանգիստ մարդը, թեկուզ մեկ անգամ, ընդունում է, որ իր հիվանդությունը ոչ թե խորհրդավոր է, այլ անձնական սովորությունների տրամաբանական հետևանք, նա արդեն կեսից հասել է բուժմանը:

Հուզմունքը խաթարում է նյարդային համակարգի հավասարակշռությունը՝ մեծ քանակությամբ էներգիա ուղարկելով մարմնի մեկ մասին և զրկելով մյուս մասերին իրենց սովորական բաժինից:

Նյարդերի միջև էներգիայի բաշխման այս անհավասարակշռությունը նյարդայնության պատճառն ու պատճառն է: Հանգիստ մարդը խուսափում է հուզմունքից, քանի որ գիտակցում է, որ Աստված է կառավարում և ուղղորդում կյանքը և դրա գործերը, և գիտակցելով դա (վախը կտրում է նյարդերը), նա փորձում է մնալ հոգեբանորեն հանգիստ, և այդպիսով

կարողանում է հանգիստ դիմակայել կյանքի
հանգամանքներին և իրավիճակներին, քանի որ նրա
Նյարդային ուժերը հավասարակշռված են:

Պահպանելով սուր և անխռով միտք՝ նա ազատվում է
կյանքի պատրանքներից և բարձրանում հաճելի
փորձառություններից բխող հուզմունքից վեր: Ինչ
վերաբերում է տիաճ փորձություններին, նա ձգտում է
թույլ չտալ, որ դրանք խաթարեն իր հոգեկան
հանգստությունը կամ խլեն իրեն ներքին անդորրը: Սա
այն նպատակն է, որին մենք պետք է ձգտենք և ձգտենք
հասնել:

Նյարդային համակարգը կենսական էներգիա է
մատակարարում ուղեղին, սրտին և մյուս բոլոր
օրգաններին: Այն նաև էներգիա է բաշխում հինգ
զգայարաններին՝ տեսողությանը, լսողությանը,
շոշափելիքին, համին և հոտառությանը: Նյարդերը այն
միջավայրն են, որի միջոցով մենք շփվում ենք մեզ
շրջապատող աշխարհի հետ և մեր բոլոր զգայական
արձագանքների աղբյուրն են: Հետևաբար, կարևոր է
պահպանել մեր Նյարդային համակարգի կատարյալ
հավասարակշռությունը՝ խուսափելով մարմնի մեկ մասը
չափազանց մեծ էներգիայի ալիքով ծանրաբեռնելուց,
մինչդեռ մյուս հատվածները զրկելով այս կենսական
սնուցման իրենց բաժինից: Կյանքում
հավասարակշռությունը և օրինական նպատակների
իրականացումը չեն հասնում անհանգստության կամ
հուզական պոռթկումների, այլ հանգստության և Աստծո
հանդեպ խորը հավատքի միջոցով:

Յոգիները տիրապետում են հատուկ մեթոդների,
որոնց միջոցով նրանք կարող են վերակենդանացնել
այրված հյուսվածքը՝ կենսական էներգիա ուղարկելով
մասնակիորեն վնասված նյարդերին: Նյարդային
համակարգի յուրաքանչյուր բջիջ և հյուսվածք կենդանի,
խելացի կառուցվածք է: Այս կենսական ուժը կամ
էներգիան ունի այդ կառուցվածքը անընդհատ

**թարմացնելու ուժ, ինչպես լիցքաթափված մարտկոցը
լիցքավորելը:**

**Կան նյարդայնության երկու տեսակ՝ հոգեբանական
և մեխանիկական, կամ մակերեսային և օրգանական:**

**Հոգեբանական գրգռվածությունը ամենատարածված
տեսակն է, որն առաջանում է մտավոր
գրգռվածությունից կամ անհանգստությունից: Այս
վիճակում երկարատև ընկղմումը, ներառյալ անկարգ
անհատների հետ շփումը, ովքեր ո՛չ օգուտ են քաղում
իրենց բարեկամություններից, ո՛չ էլ որևէ դրական
ներդրում ունեն, ինչպես նաև սննդի և կենսակերպի
վերաբերյալ անառողջ սովորությունները՝ բոլորը
ներկայացնում են գրգռվածության դժվարին դեպքեր:**

**Մտունդը պետք է լինի պարզ, հավասարակշռված և
չօգտագործվի չափից շատ: Ֆիզիկական
վարժությունները պետք է լինեն կանոնավոր: Շատ քունը
թմրեցնում է նյարդերը, մինչդեռ քիչ քունը՝ վնասակար:
Բայց ամենակարևորը ընկերակցությունը ուշադիր և
իմաստուն ընտրելն է: Պատմեք ինձ մարդու ընկերների
մասին, և ես ձեզ կպատմեմ այդ մարդու մասին:
Շողոքորթներն ու շողոքորթները ոչ մի օգուտ չեն տալիս:
Մենք պետք է փնտրենք ինքնակատարելագործման
համայնք՝ մարդիկ, ովքեր մեզ ճշմարտությունն են ասում
և օգնում են մեզ աճել: Լավագույն ընկերները նրանք են,
ովքեր խոնարհաբար առաջարկում են եղանակներ,
որոնք կարող ենք օգտագործել և ինչ անել մեր կյանքը
դեպի լավը փոխելու համար:**

**Զարությանմբ և անտարբերությանմբ ասված կոշտ
քննադատությունը նման է մեկի գլխին մուրճով
հարվածելուն, մինչդեռ սերը շատ ավելի հզոր և
օգտակար է: Սիրով և հասկացողությամբ ասված բարի
առաջարկները հրաշքներ գործելու ուժ ունեն, մինչդեռ
վիրավորական քննադատությունը ոչ մի արժեքավոր
բանի չի հասնում:**

Մարդը դառնում է ուրիշներին դատելու
որակավորված միայն այն ժամանակ, երբ մաքրագործում
է իր բնույթը և իր անգիտության խավարը ցրում
գիտելիքի լույսով: Մինչև այդ փուլին հասնելը, ավելի լավ
է, որ նա վերլուծի իրեն և ուղղի իր սեփական
ընկալումները, քան քննադատի և վիրավորի ուրիշներին:

Հանգիստ բնավորությունն ունեցող իմաստուն
մարդկանց հետ շփվելը նյարդային վիճակից ազատվելու
և մեր հոգևոր ինքնությունը բացահայտելու ամենաարագ
և ամենաարդյունավետ միջոցներից մեկն է:

Նյարդային մարդիկ չպետք է չափազանց շատ շփվեն
իրենց նման նյարդային մարդկանց հետ:

Ներքին խաղաղությունը պետք է զարգացնել՝
նյարդայնությունը հաղթահարելու համար: Բնատաբար
հանգիստ մարդը պահպանում է իր հանգստությունը և
մնում է հանգիստ բոլոր հանգամանքներում: Նրանք թույլ
չեն տալիս, որ զգացմունքները վերահսկեն իրենց և
ստիպեն վատ որոշումներ կայացնել: Նրանք չեն խաբվում
օպորտունիստների կողմից անարժան առավելություններ
ստանալու համար օգտագործվող մեղմ, քաղցր
խոսքերով: Իրենց բնական հանգստության շնորհիվ
նրանք հազվադեպ են դառնում սխալ տեղեկատվության
և խաբեության զոհ: Իրոք, նրանց սիրտը բացահայտում է
նրանց իրական բնույթը, ում հետ գործ ունեն, և
բացահայտում է նրանց մտադրությունները զարմանալի
ճշգրտությամբ: Նրանք չեն թունավորում իրենց մարմինը
զայրույթով և վախով, որոնք բացասաբար են
անդրադառնում արյան շրջանառության վրա:
Հաստատված փաստ է, որ զայրացած մոր կաթը կարող է
վնասակար ազդեցություն ունենալ նրա երեխայի վրա:
Եվ կան բազմաթիվ ապացույցներ, որ ինտենսիվ
զգացմունքներն ունեն մարմինը վնասելու և ոչնչացնելու
ուժ:

Հավասարակշռությունը գեղեցիկ է և պետք է լինի
մեր զգացմունքների, մտքերի և գործողությունների

հիմքը, և այն առանցքը, որի շուրջ պտտվում է մեր կյանքը:

Մեծ հոգիները պահպանում են իրենց հանգստությունն ու խաղաղությունը, ինչը նրանց օգնում է հաղթահարել կյանքի փորձություններն ու դժվարությունները՝ առանց կորցնելու իրենց բանականությունն ու հավասարակշռությունը:

Աստված ներկա է ամենուրեք՝ կառավարելով աշխարհները և առաջնորդելով գալակտիկաները անսահման ուղեծրերում: Եվ մարդկությունը, ստեղծված Նրա պատկերով, նույնպես ունի իր կյանքը կառավարելու և իր գործունեությունը համակարգելու ունակություն՝ առանց անհանգստության կամ խանգարման:

Մենք միշտ պետք է ուրիշներին սիրո, բարի կամքի և խաղաղության գաղափարներ ուղարկենք

Մեդիտացիայի կառուցվածքում, որտեղ հոգու խորանի վրա անընդհատ փայլում է ներհայացքի լույսը, չկա անհանգստություն, սթրես, լարվածություն, նյարդայնություն, այլ՝ հանգստություն, անդորր, ինքնավստահություն և իրական երջանկություն:

Խաղաղություն լինի քեզ վրա

Երբ լռությունը զգուշացնում էր

Երբ լռությունը զգուշացնում էր

Երբ ես խոստանում եմ լռել

Որպեսզի կարողանամ ներդաշնակության մեջ մնալ սիրելիիս հետ

Ես հանգստանում եմ նրա գրկում, որը պարուրում է անծայրածիր տիեզերքը

Ես շարունակելու եմ լսել նրա մեղեդիները

Եվ խաղաղության և երջանկության երգեր

Տեսնելով թաքնված ուրվականներ, սրբազան
դրսևորումներ և տեսիլքներ Ամենագետի համար

Բայց ես քեզ չեմ մոռանա

Ես քեզ կհետևեմ լուռ ու ուշադիր

Դու քայլում ես ինձանից վերև՝ խոտերի մեջ, երկրի
բուսականության մեջ

Կամ գուցե տեսնեք ինձ ծաղկելիս ճյուղի վրա, կանաչ
որթատունկի տերևներով

Ես քեզ կհսկամ սիրող սրտի և կարեկից մոր
քնքշությամբ

Ծաղկի կարմրագույնի միջով, ներծծված
ներդաշնակությամբ

Սա ձեզ ուրախություն, երջանկություն և
խաղաղություն է պարգևում

Ես քեզ կգրկեմ ու կշոյեմ մեղմ քամով

Որպեսզի կարողանամ փրկել քեզ վախից և
անհանգստությունների ստվերից

Եվ ես քեզ պարուրում եմ արևի լույսով՝ առաջացնելով
ջերմ ու մտերմիկ զգացողություն

Երբ միայնությունը սողոսկում է մինչև սրտի խորքը
դողալով

Երբ նայես ծովին, կտեսնես ինձ նրա խորքերում

Մեկը՝ հորիզոնում իմ Տիրոջ հետ և վրանների Նեղոսը

Այն պարունակում է փայլուն գեն և թանկարժեք
լազուրիտ

Ես, անշուշտ, չեմ խոսի, բացի խորաթափանց մտքից
Եվ սրտիս խորքից, եթե կամենամ, կհանդիմանեմ
կամ կմեղադրեմ

Քեզ սիրելով՝ ես քեզ կհամոզեմ, և կրքով լի սրտով
Գուցե դուք կարոտում եք երկրպագվածին հղի կնոջ
Նման կարոտով

Ես քեզ կփորձեմ, բայց ուժեղ գայթակղությանմբ
Վայելել Տիրոջ սերը՝ կրքի աղբյուրը
Մոռացիր ինձ, եթե ուզում ես, բայց մի՛ մոռացիր
Ողորմածին

Եթե գիշերը քեզ մասին մտածեմ, դու ինձ կհիշես

Ամբողջ ժամանակ!

Մարդկանց վերջնական նպատակը

Վարպետ Պարամիասա Յոզանանդա

Թարգմանություն՝ Մահմուդ Աբբաս Մասուդ

Ծաղիկներն ու վարդերը գեղեցիկ են ու վառ, բայց
դրանց ետևում թաքնված է անհամեմատ ավելի մեծ
գեղեցկության և շքեղության այգի: Չնայած այս այգին
սկզբում բացարձակապես թափանցիկ է և դժվար է
ընկալել, եթե կարողանաք թափանցել հոգևոր չափման
մեջ հոգևոր աչքի դարպասով, կկարողանաք
ուսումնասիրել այդ եթերային աշխարհը և վայելել դրա
հրաշքները:

Ես բնակվում եմ այդ նուրբ աշխարհում, որտեղ նուրբ
հատկանիշներն ու քնքուշ, նուրբ մտքերն ավելի քաղցր ու
բուրավետ են, քան ցանկացած երկրային ծաղիկ կամ
վարդ: Այնտեղ իմ մտքի մեղուն անընդհատ կումերով
խմում է աստվածային ներկայության նեկտարը:

Երբ մենք մեր ուշադրությունը կենտրոնացնում ենք դեպի ներս և ավելի ու ավելի ենք ապրում մեր ներսում գտնվող այդ թաքնված աշխարհում, մենք նկատում ենք, որ մեր հոգևոր որակները ստանում են հատուկ ձևեր, որոնք գործում են որպես պատուհաններ, որոնց միջոցով մենք ընկալում ենք Աստծո քաղցրությունը, որը գերազանցում է նկարագրությունն ու երևակայությունը:

Աստծո որոնումը չի սահմանափակվում միայն խորհրդածությամբ: Մեր մտքերում և գործողություններում մեր դրսևորած յուրաքանչյուր լավ որակ և ազնիվ հատկանիշ դառնում է Աստծո ներկայության թաքնված նեկտար մեր մեջ, եթե մեր գիտակցությունը բավականաչափ խորն է:

Երբ մենք անցնում ենք հոգևոր աչքի դարպասով, մենք մեր մեջ տեսնում ենք կենսական, բանական գործունեության գործարանը, որը թաքնված է ամբողջ տիեզերքի ետևում: Քանի որ մենք մեր ուշադրությունը չենք ուղղում դեպի ներս, մենք հիանում և զարմանում ենք բնության մեջ աստվածային ոգու հետքերի և կնիքների առջև: Մենք տեսնում ենք Աստծո պտուղները. Նրա սուրբ անունը փորագրված է ծաղիկների, երկնքում և ամեն ինչի վրա, բայց Նա լուռ է մնում:

Որպես մարդիկ, մենք շատ բախտավոր ենք, քանի որ Աստծո բոլոր արարածներից միայն մարդն ունի ֆիզիկական, մտավոր և հոգևոր տաղանդներ ու կարողություններ, որոնք անհրաժեշտ են Նրան փնտրելու, գտնելու, ճանաչելու և Նրա լեզուն հասկանալու համար... լռության լեզուն:

Մարդու համար շատ ավելի օգտակար է կարդալ օգտակար գրքեր և հոդվածներ, քան ժամանակ վատնել անարդյունավետ գործունեության վրա: Կարդալուց էլ ավելի մեծ է Աստծո մասին խորհրդածելը, Նրա

մեծությունը խորհրդածելը և կյանքի անսահման ու անվերջ առեղծվածները հասկանալու ձգտելը:

Կյանքի նպատակն է, որ մարդը ճանաչի իրեն, զգա իր սրտում զարկերակող, իր երակներում հոսող տիեզերական միջավայրը, որը լցնում է իր էությունը խաղաղությամբ, սիրով, ուրախությամբ և հանգստությամբ, և սա է ամենամեծ հաջողությունը:

Որպես մարդիկ, մենք ամենամեծ առաջընթացն ենք գրանցում մտքի ուժի միջոցով:

Ամեն օր պետք է որոշակի ժամանակ հատկացնել մտավոր կարողությունների զարգացմանը: Օգտակար ընթերցանությունն ավելի արժեքավոր է, քան մակերեսային և անիմաստ գործողություններով անընդհատ զբաղվելը: Պետք է նաև սահմանել տրամաբանական ամենօրյա գրաֆիկ՝ կարգուկանոնն ու կազմակերպվածությունն ապահովելու համար: Այնուամենայնիվ, ժամանակի չափազանց կառավարումը կոշտության մի ձև է և պետք է խուսափել դրանից:

Հավասարակշռությունը կարևոր է կյանքի յուրաքանչյուր ոլորտում: Խորհուրդ է տրվում օգտակար ընթերցանության նյութերը հեշտությամբ ձեռքի տակ պահել և դրանք կարդալ ազատ ժամանակ: Այս նյութերից ամենակարևորը հոգևոր գրքերն են, որոնց հաջորդում են գիտական աշխատությունները, որոշ պատմական, փիլիսոփայական, լուրջ գրականություն, մեծ գործիչների կենսագրություններ, ճանապարհորդական գրառումներ և այն ամենը, ինչը կարող է ընդլայնել մարդու հորիզոնները և խորը ոգեշնչում տալ:

Գրքերը կարող են լինել հավատարիմ ուղեկիցներ, և բարձրորակ ընտրանի ընտրելը կբերի ավելի մեծ օգուտների: Սկզբում հոգևոր ուսմունքների էությունն ու մեծ մտածողների գաղափարները ըմբռնելը կարող է

դժվար թվալ, բայց որոշ ժամանակ անց դուք կհայտնաբերեք, որ խորհում եք նրանց գրվածքների շուրջ և ներգրավվում նրանց մտքերի մեջ: Դուք կզգաք, որ ձեռք եք բերել ինչ-որ արժեքավոր բան, քանի որ այդ բոլոր իմաստուն անհատները իրենց իմաստությունն ու գիտելիքները քաղել են Աստծո իմաստության անսահման գանձարանից՝ գաղափարներ, որոնց մասին դուք, հնարավոր է, երբեք չեք մտածել ձեր կյանքի ընթացքում:

Այնուամենայնիվ, կան շատերը, ովքեր անընդհատ կարդում են, բայց չեն կարող ձեզ արժեքավոր ոչինչ առաջարկել: Գիրք կարդալու լավագույն միջոցը դրա բովանդակության մասին խորհելն ու տեսնելն է, թե ինչպես այն կարող է կիրառվել ձեր սեփական կյանքում: Չգուշորեն, դուք չպետք է կուրորեն ընդունեք կարդացած ամեն ինչ: Կարդացածը պետք է սնուցի ձեր միտքը և բավարարի ձեր տրամաբանությունը: Որպեսզի գրքերը իսկապես արժեն կարդալ, դրանք պետք է խթանեն ձեր մտածողությունը, և այդ ժամանակ դուք կզգաք, որ ձեր միտքը զարգանում և ընդլայնվում է:

ուղղակի գիտելիքներ

Նրանք, ովքեր ո՛չ կարդում են, ո՛չ էլ մեդիտացիա են անում, այլ ապրում են մակերեսային կյանքով՝ զուրկ նպատակից և իմաստից, չեն մշակում խորը հասկացողություն և չեն ձեռք բերում որևէ հաստատուն գիտելիք: Ներդաշնակությունը մեզ ներդաշնակեցնում է աստվածային գործության հետ, որը ոգեշնչում է մեր մտածողությունը և լուսավորում մեր միտքը բարձրագույն ոգեշնչումների լույսով: Մեդիտացիան բարձրագույն «ես»-ին հասնելու ուղին է: Մարդիկ սխալվում են իրենց, եթե չեն կարդում, բայց մեդիտացիան նույնիսկ ավելի լավ է, քան կարդալը:

Ես սիրում եմ կարդալ, բայց հազիվ եմ կարողանում կարդալ երկու էջ, մինչև ինձ կանչեն զբաղվելու ինչ-որ այլ

բանով: Հետևաբար, ես ընթերցանությունը փոխարինել եմ մեդիտացիայով: Երբ խորանում եմ հոգուս խորքը, պայծառ լույսեր են հայտնվում, և ծագում է ամենամեծ ուրախությունը՝ ուրախություն, որն ուղեկցում է ինձ ամբողջ օրվա ընթացքում: Սա է այն, ինչ ես զգացել եմ իմ կյանքում, և այն, ինչ զգում են բոլոր նրանք, ովքեր հաղորդակցվում են Օրինյալ Տիրոջ հետ հոգու շշուկով և սրտի կարոտով:

Ժամանակը չափազանց թանկ է վատնելու համար: Աստված ուզում է, որ մենք հավասարակշռված լինենք: Ով թույլ տա, որ իր կյանքը անհավասարակշռվի, կպատժվի համընդհանուր օրենքով: Եթե դուք պարզ ապրեք, ամեն օր մարզվեք, կարդաք օգտակար և արժեքավոր գրքեր և զարգացնեք Աստծո մասին ամեն օր խորհրդածելու սովորությունը, ձեր զգայարանները կբաբախեն ուրախությունից, կենսական հոսանքներ կհոսեն ձեր արյան մեջ, և ձեր մարմնի բջիջները կլցվեն այնպիսի թերթևությամբ և էներգիայով, որը դուք երբեք չեք զգացել: Եվ դուք կստանաք ձեր ներսում գտնվող հոգուց ձեր տենչած ողջ գիտելիքները:

Սա միշտ էլ իմ կյանքն է եղել: Ես քսան տարի քսան գիրք չեմ կարդացել: Ես դրանով չեմ հպարտանում, և եթե չլինեիր մեդիտացիայի միջոցով ձեռք բերված աստվածային հոգևոր գիտակցությունը, ես լիովին անտեղյակ կլինեի: Երբ նայում եմ որևէ գրքի, հասկանում եմ, որ դրա մեջ պարունակվող ճշմարտություններն արդեն իսկ բացահայտվել են ինձ Աստծո կողմից: Բոլոր վեհ գաղափարներն ու ճշմարտությունները գալիս են Աստծուց՝ Ամենագետից: Եթե դուք խորհրդածեք դրանց մասին, անմիջապես կստանաք Նրա իմաստությունը: Հետևաբար, լավ գրքեր կարդալն ավելի լավ է, քան ժամանակ վատնել անպտուղ զբաղմունքների վրա, և նույնիսկ ավելի լավ, քան կարդալը, մեդիտացիան և

Բացարձակ ճշմարտության, որը Աստված է,
գիտակցության զարգացումն է:

Համընդհանուր օրենքը և գիտակցության էվոյուցիան

Տարբեր դարաշրջաններում և վայրերում
մարդկությունը բանականության միջոցով ձեռք է բերել
կյանքի և հոգու մասին բազմաթիվ պատկերացումներ:
Օրինակ՝ երբ վայրենի ցեղի անդամը գլխացավ է ունենում,
նրա ընտանիքը կարծում է, որ նրա հոգին դուրս է եկել
մարմնից, ուստի նրանք կանչում են կախարդ-բժշկին՝
հոգին նրան վերադարձնելու համար: Բժիշկը գնում է
անտառ՝ հոգին փնտրելու, գտնում է այն, իր հետ բերում է
արկղի մեջ և դնում հիվանդի գլխի մեջ, և գլխացավը
անհետանում է, ըստ տարածված համոզմունքի:

Մեկ այլ մշակույթում հիվանդ մարդու «փռշտոցը»
կատարվում է նրա մարմնի մեջ կեռիկներ (սուր ծայրերով
կոր երկաթներ) դնելով, որպեսզի փռշտալիս նրա հոգին
չփախչի, այլ բռնվի կեռիկներից:

Ճիշտ այնպես, ինչպես որոշ մարդիկ սխալ
դատողության պատճառով սխալ եզրակացությունների են
հանգել մարդկային հոգեկանի մասին, մյուսները՝ իրական
հասկացողության միջոցով, հասել են այլ, խորը և ավելի
առողջ հասկացողության: Մենք գիտենք, որ հոգին շունչը
չէ, քանի որ որոշ անհատներ երկար ժամանակ մնացել են
կոմայի մեջ՝ առանց շնչելու, ինչը ցույց է տալիս, որ հոգին
չի կարող սահմանափակվել շնչառությամբ: Հոգին
գերազանցում է շնչառությունը և ցանկացած այլ
ֆիզիկական վիճակ:

Անկախ նրանից, թե մարդը հավատում է իրեն հոգի
լինել, թե ոչ, համընդհանուր օրենքը նրան ստիպում է
բացահայտել իր հոգևոր բնույթը: Անկախ իր
աշխատանքից կամ կյանքի դիրքից, նրա գիտակցությունը
զարգանում և ընդլայնվում է, երբ նա ստեղծագործաբար

և օգտակար կերպով օգտագործում է իր ինտելեկտը:
Յուրաքանչյուր կառուցողական գործողություն
նպաստում է մարդկային զարգացմանը և ընդլայնում է
նրա հասկացողությունը:

Բայց մարդիկ հաճախ ինչ-որ բան անելիս մտածում
են ինչ-որ այլ բանի մասին, և չգիտեն, թե ինչպես
կենտրոնացնել իրենց միտքը այն բանի վրա, ինչ անում
են: Մենք պետք է սովորենք միաժամանակ մտածել մեկ
բանի մասին՝ մեր ողջ մտավոր ուժով: Մեր ամբողջ
ուշադրությունը պետք է կենտրոնացած լինի միայն այդ
մեկ բանի վրա: Մարդը չպետք է լինի անտարբեր,
անոգևոր կամ անտարբեր: Ինչ-որ բան ծուլ և անփույթ
անելը հանգեցնում է էներգիայի կորստի և, հետևաբար,
ծախողման և դժբախտության:

Մարդ չպետք է լինի պարզապես ինքնապահպանվող
հոգեբանական մեքենա, ինչպես բնագործ գործող
կենդանի: Մեծ սխալ է չարթնանալը և չակտիվացնելը
սեփական մտավոր ունակությունները: Աստված մեզ
օժտել է այդ ունակություններով և ուզում է, որ մենք
դրանք իմաստուն կերպով օգտագործենք և լիովին
գիտակցենք ու գիտակցենք մեր արած ամեն ինչ:

Մենք պետք է նաև ուշադիր մտածենք որևէ
գործողություն ձեռնարկելուց առաջ և օգտագործենք մեր
միտքը այնպես, որ օգնենք մեզ աճել և գիտակցել մեր
էական միասնությունը Ամենակարող Արարչի հետ: Մեր
արած ամեն ինչ պետք է հիմնված լինի առողջ
դատողության և իմաստուն պլանավորման վրա:

Մարդկության պարտականությունն է ձգտել ազնիվ
նպատակների: Աննշան և անօգուտ գործերին
ուշադրություն դարձնելը մտավոր էներգիայի անիմաստ
վատնում է: Մտքի այգու մոլախոտերը պետք է
արմատախիլ արվեն և զարդարվեն աստվածային սիրո
ծաղիկներով, որպեսզի այն գրավի գեղեցիկ Աստծուն, որը

սիրում է գեղեցկությունը: Եթե ցանկանում եք, որ այս մտավոր այգին ծաղկի և ծաղկի իմաստության հողում, ապա պետք է պարզեցնեք կյանքը և ազատեք այն բարդությունից: Ամեն ինչ ուշադիր և կենտրոնացած, անխափան մտքով կատարելով՝ կարող եք վերլուծել ձեր գործունեությունը, ընտրելով կարևորն ու էականը և մերժելով մակերեսայինն ու ավելորդը: Երբ առաջադրանքն ավարտվում է, միտքը կարող է հեռացվել դրանից և օգտագործվել այլ ստեղծագործական ձգտումներին հետապնդելու համար:

Մարդիկ պետք է սովորեն զարգացնել աստվածայինի իրենց գիտակցությունը, քանի որ հենց այդ նպատակով են Նրանք ստեղծվել: Նրանք ստեղծվել են Էվոյուցիայի օրենքների համաձայն, որպեսզի կարողանան օգտագործել իրենց սրբազան ուժերը՝ Աստծուն գտնելու համար: Կենդանիները չունեն այս ունակությունը: Ուսուցիչ Լահիրի Մահասայան աշխատում էր մի գիտության վրա, որը կօգնի կենդանիներին ավելի արագ զարգանալ, բայց նա չապրեց այն ավարտելու համար: Ես նույնպես ունեմ որոշ մեթոդների գիտելիքներ՝ ցածր կենսաձևերի Էվոյուցիան արագացնելու համար: Բայց ի՞նչ կասեք միլիոնավոր մարդկանց մասին, ովքեր ապրում և վարվում են կենդանիների պես: Նրանք ապրում են այս աշխարհում, ապա հեռանում են՝ առանց իրենց նպատակը կատարելու: Նրանք կարող են հասնել այդ նպատակին հիմա, եթե կենտրոնացնեն իրենց մտավոր ուժերը և ճիշտ օգտագործեն դրանք:

Կյանքի միակ իմաստը սիրող և բարի Աստծուն գտնելն է: Մենք պետք է գտնենք Նրան: Մարդիկ անընդհատ և անխոնջ փնտրում են Նրան:

«Այլ բանը», որը Նրանք հույս ունեն, որ կբերի իրենց լիակատար և երկարատև երջանկություն

Ինչ վերաբերում է նրանց, ովքեր փնտրել են Աստծուն և գտել Նրան, որոնումներն ավարտվել են, քանի որ Աստված այդ մեծ բանն է:

Բնությունը թաքցնում է աստվածային ներկայությունը

Ինչո՞ւ գայթակղությունը տրվեց մարդկությանը: Հնարավոր է՝ որպեսզի նրանք կարոտեն այդ գերագույն էակին, որն ավելի գրավիչ ու գրավիչ է, քան ցանկացած երկրային գայթակղություն: Մարդկությանը բոլոր կողմերից շրջապատող երկրային թակարդներն ու թակարդները նախատեսված չեն նրանց որսալու համար, այլ՝ նրանց դրդելու և մոտիվացնելու փնտրելու այն, ինչ թաքնված է դրանից այն կողմ, և ստիպելու նրանց հարցնել. «Ո՞վ ստեղծեց այս ամենը: Ո՞վ ստեղծեց ինձ: Ո՞վ եմ ես: Որտե՞ղ ես, Տե՛ր իմ: Ինչո՞ւ ես թաքնված ինձանից: Խոսի՛ր ինձ հետ»:

Երբ դուք ուղղակիորեն դիմում եք Աստծուն այս հարցերով, Նա պատասխանում է: Մարդկանց մեծ մասը խորը չի խորանում Նրան ուղղված իրենց աղաչանքների մեջ, ուստի նրանք չեն գտնում կամ չեն բացահայտում Նրան:

Մենք պետք է Աստծո հետ խոսենք սրտից, հոգու տաճարում: Կարոտող աշակերտը կանչում է Նրան՝ ասելով.

«Աստված իմ, ես այլևս չեմ կարող տեսնել միայն այն գեղեցկությունը, որը Դու ստեղծել և մարմնավորել ես բնության մեջ, այլ ուզում եմ տեսնել Քո դեմքը, որն ավելի նուրբ է, քան բնության բոլոր ծաղիկները և ավելի գեղեցիկ, քան աշխարհի բոլոր դեմքերը: Ես ուզում եմ հասկանալ, թե ինչ է թաքնված բնության հետևում»:

Եթե մեկը ծածկեր դեմքը դիմակով, Նա դեռ կարող էր իմանալ, որ այնտեղ մարդ կա: Նմանապես, բնությունը

Նման է մեծ վարագույրի, որը ողողված է աստվածային ներկայությամբ: Աստված ներկա է բնության վարագույրների և դիմակների ետևում, բայց մարդկությունը նետում է անցողիկ, մակերեսային հայացք և չի կարողանում ընկալել բնության վարագույրների ետևում թաքնված էակի ներկայությունը:

Երբ նստած եմ լուռ, անշարժ, ուշադիր մեդիտացիայի մեջ, ուրախության դող եմ զգում իմ էության մեջ և լսում եմ, թե ինչպես է Աստված շշնջում. «Ես այստեղ եմ»:

Աստծո տված միտքը դրախտի դարպասն է՝ Նրա արքայության արտաքին դարպասը, բայց մարդիկ այն չեն օգտագործում այնպես, ինչպես պետք է: Մենք կարիք չունենք սպասելու, մինչև լքենք այս երկիրը, որպեսզի օգտագործենք մեր միտքը Աստծուն փնտրելու համար: Ժամանակը հիմա է, և տեղը՝ այստեղ: Նրանք, ովքեր չեն օգտագործում իրենց միտքը կյանքի առեղծվածներն ու գոյության գաղտնիքները փնտրելու համար այս երկրի վրա գտնվելիս, երբեք չեն գտնի դրանք որևէ այլ տեղ:

Աստվածային Ես-ի բացահայտումը

Կան մի քանի եղանակներ՝ հայտնաբերելու տիեզերական ոգին կամ աստվածային եսը: Լռությունը դրանցից մեկն է: Լռությունը պահպանելը նշանակում է լռեցնել բոլոր այն ցանկությունները, որոնք փորձում են թափանցել գիտակցության մեջ դրսից, ինչը օգնում է որոնողին խորանալ իր ներքին եսի մեջ և դիպչել իր հոգու էությանը:

Մեկ այլ միջոց է աստվածային սերը կամ Աստծու հետ սրտանց՝ կարոտով և անկեղծությամբ խոսելը: Կարճ խոսելը, ապա մոռանալը անօգուտ է և չի բերում աստվածային արձագանք: Դժվար է գտնել Աստծուն, քանի որ մարդկանց մեծ մասը լուրջ չի վերաբերվում հոգևորականությանը, և նույնիսկ աղաչանքի մեթոդները

հիմնականում անարդյունավետ են, քանի որ դրանք բավարար խորություն և անկեղծություն չունեն։ Աղոթքները պետք է կրկնվեն խորությամբ և եռանդով, մինչև հասնեն ավելի բարձր գիտակցության։ Աղոթքը, որի մեջ հոգին այրվում է Աստծո հանդեպ կարոտով, հաջողակ և արդյունավետ աղոթք է։ Դուք պետք է մեկ անգամ այսպես աղոթած լինեք, գուցե երբ հուսահատորեն ինչ-որ բան եք ցանկացել, կամ երբ փողի կարիք ունեիք և ձեր ցանկությամբ բոցավառեցիք օդը։ Ահա թե ինչպես պետք է զգանք Աստծո հանդեպ։ Մենք պետք է խոսենք Նրա հետ, և այդ ժամանակ կտեսնենք, որ Նա լսում է մեզ և արձագանքում, քանի որ Նա Ամեն ինչ լսողն է, արձագանքողն է։

Յոգան Աստծուն հասնելու և Նրա հետ կապվելու ամենաարդյունավետ միջոցներից մեկն է։ Այն ներառում է մի քանի մեդիտատիվ պրակտիկաներ, որոնք և՛ գիտական են, և՛ արդյունավետ։ Հնդկաստանի մեծ իմաստունները հասկանում էին, որ տրամաբանությունը թելադրում է, որ կան ճշգրիտ օրենքներ և Աստծուն մոտենալու հատուկ եղանակներ, ինչպես որ կան ճշգրիտ օրենքներ, որոնց միջոցով Աստված կառավարում և կառավարում է տիեզերքի գործերը։

Հնդկաստանի ուսուցիչները հայտնաբերեցին յոգայի գիտական օրենքները իրենց համառության և հզոր մտավոր ուժերի կիրառման միջոցով։ Յոգան կդառնա հոգևոր հետազոտությունների ոլորտում ամենակարևոր փորձարարական գիտություններից մեկը։

Աստծո հետ սուրբ ներդաշնակությունը պետք է կիրառվի բոլորի կողմից։ Սա է այն, ինչ մեծերն արել են իրենց աշակերտների հետ դարերի ընթացքում։ Ես այստեղ չեմ պարզապես խոսելու աստվածային ներկայության քաղցրության մասին. իմ գլխավոր նպատակն է ապահովել, որ ուրիշներն էլ զգան այն։ Ես չեմ

վատնում իմ ժամանակը: Ամեն ինչ, ինչ անում եմ,
բացառապես Աստծո համար է և Նրա պատվին: Ես
այնքան խորասուզված եմ Նրա մտքերի մեջ, որ
անտեղյակ եմ ժամանակի ընթացքից և իմ առօրյա
գործերի հոգնածությունից: Նույնիսկ երբ աշխատում եմ,
զգում եմ Նրա ներկայությունը:

Ես Աստծուց չեմ բաժանվել, նույնիսկ մեկ վայրկյանով

Սա այն իրավիճակն է, որը ես ուզում էի և որի համար
ես քրտնաջան աշխատել եմ

Խաղաղություն լինի քեզ վրա

Ինքնաճանաչման հորիզոններում

Աստծո ամենասիրելի տաճարը իր նվիրյալների
համար ներքին խաղաղության և հանգստության
տաճարն է, որտեղ նրանք մտնում են խորհրդածելու և
հաղորդակցվելու՝ թողնելով աշխարհն ու դրա անվերջ
շեղումները: Երբ մարդը իր մեջ ստեղծում է գեղեցկության
և հոգևոր խաղաղության տաճար, նա կկարողանա զգալ
Աստծո ներկայությունը և Նրա մոտիկությունը: Հակառակ
դեպքում, աշխարհի պատրանքները շատ են և միշտ
ներկա, և դրա անհանգստությունները լցնում են սիրտը:

Երբեմն մարդը հուսահատվում է՝ մտածելով, որ
արդեն ուշ է Աստծուն փնտրելու համար: Սակայն սուրբ
գրությունները մեզ ասում են, որ եթե մարդը գիտակցի, որ
այս աշխարհը խաբուսիկ և մոլորեցնող է, և որ միայն
հոգին է հավերժական և անվերջ, ապա նա կմտնի ավելի
լավ աշխարհ այս երկրից վերջնական հեռանալուց հետո,
նույնիսկ եթե այդ գիտակցումը տեղի ունենա մահից
ընդամենը մեկ պահ առաջ:

Մեզանից յուրաքանչյուրը վաղ թե ուշ կվերցվի այս երկրից, ուստի մենք պետք է հասկանանք կյանքի նպատակը: Մարդկային փորձառության հիմնարար նպատակն այս աշխարհում մեզ մղելն է փնտրել կյանքի իմաստը: Մենք չպետք է կուրանանք մարդկության այս անընդհատ փոփոխվող և անընդհատ շարժվող երթից: Մինչ ժամանակի քարավանը շարունակում է իր ճանապարհորդությունը, դուք վերջապես կհասկանաք, որ դուք Մեկի, Ամենակարողի անբաժանելի մասն եք: Աստծուն ճանաչելը դարձրեք ձեր նպատակը և իմացեք, որ կյանքի գաղտնիքի լուրջ և անկեղծ որոնումը կխնայի ձեզ բազմաթիվ դժվարություններից և կփրկի ձեզ տարբեր վախերից: Մահվան, ձախողման, խնդիրների և վշտերի վախը մեծ խուճապ է առաջացնում մարդու մեջ: Երբ մարդը չի կարողանում օգնել ինքն իրեն, և նրա ընտանիքն ու ընկերները ոչինչ չեն կարող առաջարկել նրան, հուսահատությունը տիրում է նրան, և աշխարհը մթնում է նրա աչքերում: Բայց անհրաժեշտություն չկա հասնել այդ վիճակին: Եթե նրանք իրենց ողջ կյանքի ընթացքում մտածում են Աստծո մասին և պահպանում են կապը Նրա հետ, նրանք Նրան մոտ կգտնեն դժվարությունների և դժվարին օրերի ժամանակ:

Մինչև որևէ այլ մարդ մեզ հետ լինելը, ո՞վ էր մեզ հետ: Աստված: Եվ երբ մենք լքենք այս երկիրը, ո՞վ կլինի մեզ հետ: Աստված և ոչ ոք ուրիշ: Բայց դժվար կլինի ճանաչել Նրան այն ժամանակ, եթե մենք չձգտենք ճանաչել Նրան հիմա: Եթե դուք անկեղծորեն և խորապես փնտրեք Աստծուն, դուք կգտնեք Նրան, և ձեր վստահությունը, որ Նա միշտ ձեզ հետ է, կամրապնդվի: Մտահոգություններն ու պատրանքները կհեռանան ձեզանից, և դուք այլևս երբեք չեք խաբվի:

Գոյության մեջ ամեն ինչ գայթակղություն է՝ մարդկությանը Աստծուց հեռացնելու համար, բայց Աստված շատ ավելի գրավիչ է, քան ցանկացած երկրային

գայթակղություն: Եթե դուք Նրան տեսնեիք, կհասկանայիք այս ճշմարտությունը և կկարողանայիք գտնել Նրան աղոթքի, հոգևոր խորհրդածության և անսասան վճռականության միջոցով: Աստվածայինը գտնելու վճռականությունը պետք է անսասան լինի: Մարդու համար դժվար է ճանաչել Աստծուն, քանի դեռ նրա մտքերը մեկ բանից մյուսը թռչում են՝ ինչպես փետուրը քամու մեջ: Աստված ցանկանում է գալ մեզ մոտ, բայց մենք ո՛չ համագործակցում ենք Նրա հետ, ո՛չ էլ թույլ ենք տալիս Նրան: Մարդկությունը հեշտությամբ է փնտրում անցողիկ զգայական հաճույքներ և ժամանակ վատնում զվարճանքի, երեկոյթների և հասարակական հավաքույթների վրա: Իսկապես, «Այս աշխարհի կյանքը զվարճանք է և զվարճանք, զարդարանք և պարծենկոտություն, և մրցակցություն հարստության և երեխաների ավելացման համար»:

Եթե Աստված մեկ բան է խնդրում, դա մարդկային սերն է: Նա լուռ թակում է մեր սրտերի դռները՝ մեզ կանչելով Իր մոտ, բայց մարդկանց մեծ մասը չի ցանկանում վերադառնալ: Սակայն, երբ աշխարհը մթնում է նրանց աչքերի առաջ, և նրանք հայտնվում են խնդիրների թակարդում կամ հիվանդության զոհ են դառնում, նրանք շտապում են աղոթել Նրան և խնդրել Նրա օգնությունը: Ով որ երջանկության և բարգավաճման ժամանակներում ամրապնդում է ներդաշնակության և համաձայնության կապերը իրենց և Աստծո միջև, կգտնի Աստծուն իր կողքին, երբ նրանք կարիք ունենան Նրան: Բայց ով որ հետաձգում է այդ հարաբերությունների ամրապնդումը, դատապարտում է իրեն միայնակ դիմակայել իր դժվարություններին և պայքարել իր փորձությունների դեմ, մինչև որ կարողանա՝ իմաստությամբ և լիակատար հանձնվելով՝ դիմել իր հավերժական ընկերոջը և թակել Նրա ողորմած դուռը:

Մարդկության հսկայական բազմությունից շատ քչերն են իսկապես և անկեղծորեն փնտրում Աստծուն: Որտե՞ղ են նրանք, ովքեր երկու հարյուր տարի առաջ կարծում էին, որ այս երկիրը պատկանում է իրենց: Նրանք բոլորը գնացել են, և գուցե միայն քչերն են, նրանք, ովքեր դիմել են Աստծուն և ճանաչել են իրենց, իսկապես հասկացել կյանքի իրականությունը: Այնուամենայնիվ, յուրաքանչյուր հաջորդ սերունդ այս կյանքը համարում է իրական:

Բայց նրանք խաբվեցին պատրանքով, ինչպես նրանք
(Եվ սերնդեսերունդ դա պատմում է!)

Մեր այստեղ ժամանակավոր մնալու ընթացքում մարդկությունը մեծ նշանակություն է տալիս այս տեսարանին: Սակայն մենք չպետք է չափազանց խորանանք դրանով և դրա անվերջ իրադարձություններով, քանի որ եթե դա անենք, կհեռանանք Աստծուց, որը անընդհատ ձգտում է անթիվ միջոցներով և մեթոդներով մեզ իրեն մոտեցնել՝ մեզ հանդեպ իր խորը մտահոգությունից և մեր հանդեպ իր անսահման սիրուց: Նա մեզ է ներկայացնում բոլոր այն հրաշքները, որոնց մենք ցանկանում ենք ականատես լինել՝ աճող բաների հրաշքները և բնության անսահման ճշգրիտ կարգը: Նա է ծաղիկների և վարդերի ետևում, և ով անկեղծորեն փնտրում է Նրան, անկասկած կգտնի Նրան: Բնական գիտնականները իրենց հայտնագործություններին չեն հասել կույր աղոթքի միջոցով, այլ՝ հետևելով փորձարարական գիտության օրենքներին: Նմանապես, ով անկեղծորեն և ջանասիրաբար օգտագործում է գիտության հոգևոր օրենքները, ավտոմատ կերպով կգտնի Աստծուն իր կողքին: Ժամանակն է, որ մարդկությունը բացի իր հոգևոր աչքերը և գիտակցի, որ Աստծուն գտնելը պահանջում է անսասան եռանդ և Նրա օրենքների մանրակրկիտ պահպանում:

Տարբեր ազգեր մասնագիտացել են տարբեր արվեստների և գիտությունների մեջ: Հնդկաստանը տիրապետել է Աստծուն ճանաչելու գիտական արվեստին, բայց չնայած այս փաստին, նույնիսկ Հնդկաստանում կան բազմաթիվ շառլատաններ, ուստի անհրաժեշտ է տարբերակել կեղծը իսկականից:

Պետք է հավասարակշռություն հաստատվի հոգևոր գիտելիքների և բնական գիտությունների միջև: Առանց այս հավասարակշռության անհատներն ու ազգերը կսայթաքեն տառապանքի և ավերածությունների մեջ: Եթե ժամանակակից աշխարհի առաջնորդները հոգևորապես լուսավորված լինեին և միասին աշխատեին, նրանք կարող էին մի քանի տարվա ընթացքում վերացնել պատերազմն ու աղքատությունը երկրից: Հոգևոր գիտակցությունը նշանակում է ճանաչել աստվածային ներկայությունը մարդու ներսում և մյուս բոլոր կենդանի էակների մեջ, և առանց դրա ես խաղաղության հույս չեմ տեսնում: Թող մարդկությունը սկսի իրենից: Ժամանակը չափազանց թանկ է վատնելու համար: Պարտականությունը մեզ ստիպում է անել մեր ներդրումը Աստծո արքայությունը երկիր բերելու գործում:

Շատերը տատանվում են Աստծուն փնտրել՝ վախենալով, որ կյանքը կդառնա մռայլ ու մռայլ, զուրկ գեղեցկությունից ու ուրախությունից: Բայց հակառակն է ճիշտ: Անմաքուր երջանկությունը, որը նրանք, ովքեր իսկապես ճանաչում են Աստծուն, գտնում են Նրա հետ կատարյալ ներդաշնակության մեջ, բառերով չի կարելի նկարագրել: Ես օր ու գիշեր հոգևոր ուրախության մեջ եմ: Այդ ուրախությունը Աստված է, և Նրան ճանաչելը նշանակում է ծածկել բոլոր վշտերը և թաղել դրանք առանց ափսոսանքի:

Աստված մարդուց չի պահանջում լինել մռայլ, տխուր, անմարդաբնակ կամ խոժոռված: Սա Աստծո մասին ճիշտ

ըմբռնումը չէ, ոչ էլ Նրա բարեհաճությունը ստանալու ճիշտ ճանապարհը: Որքան շատ խաղաղություն է մարդ զգում, այնքան ավելի շատ է զգում աստվածային ներկայությունը: Որքան մեծ է մարդու երջանկությունը, այնքան ավելի է նա ներդաշնակության մեջ մտնում Աստծո հետ: Նրանք, ովքեր ճանաչում են Աստծուն, երջանիկ են, որովհետև Աստված ամենամեծ ուրախության աղբյուրն է:

Մարդիկ փորձում են երջանկություն գտնել ալկոհոլի, սեքսի և փողի մեջ, բայց պատմության էջերը լի են նրանց փշրված հույսերի և չիրականացած երազանքների պատմություններով:

Մեդիտացիայի մեջ անցկացրած ժամանակը իմ կյանքը դարձրել է աներևակայելիորեն բեղմնավոր: Հազարավոր շիշ գինի չէր կարող ստեղծել այն էքստազի զգացումը, որը ես զգացի մեդիտացիայի միջոցով: Այդ ուրախության մեջ է թաքնված աստվածային առաջնորդությունն ու իմաստությունը: Երբ մարդը ներդաշնակության մեջ է Աստծո հետ, նույնիսկ եթե ականա սխալվում է, նա կիմանա, թե ինչպես ուղղել իր սխալը, իսկ եթե նա անհիմն կարծիք է հայտնում, Աստված սիրով կառաջնորդի և կուղղորդի նրան:

Բավական է սպասել: Բոլոր նրանք, ովքեր լսում կամ կարդում են այս խոսքերը, գիտեն, որ ես ճշմարտությունն եմ ասում: Եթե ես ցուցադրեի Աստծո կողմից ինձ տրված բոլոր զորությունները, մարդիկ կհավաքվեին ինձ մոտ ոչ թե Աստծո հանդեպ սիրուց դրդված, այլ հրաշքների պատճառով: Բայց ես չունեմ այդպիսի մակերեսային աշակերտի ցանկություն: Նրանք պետք է ձգվեն ոչ թե զորությամբ, այլ Աստծո սիրով, և սա է իմ կյանքի նպատակը:

Եթե ես չճանաչեի Աստծուն, այսպես չէի խոսի: Բոլորը կարող են ճանաչել Նրան, եթե ցանկանան: Ես չեմ

փորձում մարդկանց գրավել՝ դիմելով նրանց
զգացմունքներին, այլ խոսում եմ նրանց մտքերի հետ՝
դիմելով նրանց տրամաբանությանը և գանազանությանը:
Կույր հավատքն անօգուտ է: Մարդը պետք է ակտիվացնի
Աստծո կողմից իրեն տրված հասկացողության
ունակությունները և չընդունի իրերը ըստ անվանական
արժեքի: Փոխարենը, նա պետք է հասկանա իր հոգևոր
հակումների և գործելակերպի պատճառները,
հետևանքները և տրամաբանությունը: Եթե ես
հազարավոր բերան ունենայի, ես կօգտագործեի դրանք
բոլորը Աստծո և Նրան դիմելու և Նրան ճանաչելու
կարևորության մասին խոսելու համար:

Մարդը չգիտի, թե ինչ է կորցնում՝ կորցնելով Աստծո
մասին գիտելիքները, քանի որ նա երբեք իսկապես չի
ճանաչել Նրան: Եվ երբ նա կապվում է Նրա հետ, ոչ մի
երկրային ուժ չի կարող նրան հեռացնել: Իմ միակ
ցանկությունն է անկեղծ որոնողներին մի պահ Աստծո
մասին պատկերացում տալ, քանի որ Նրա լույսը տեսնելը
և Նրա երանությունը զգալը ավելի արժեքավոր է, քան
աշխարհի բոլոր գանձերն ու փառքը: Աստծուն ճանաչելը
գերազանցում է ցանկացած երկրային հաճույք: Եվ երբ
մարդը գտնի գանձերի գանձը, նրա սրտի բոլոր
ցանկությունները կկատարվեն: Իսկապես, Աստված
կատարել է իմ բոլոր ցանկությունները, երազանքներն ու
մաղթանքները:

Ես հիմա չեմ ձգտում բաների, որովհետև դրանք
անընդհատ գալիս են իմ ճանապարհով: Երբ Աստված
իրեն նվիրի քեզ, նա կկատարի քո բոլոր
ցանկությունները: Այդ ժամանակ դու ոչինչ խնդրելու
կարիք չես ունենա, որովհետև ամեն ինչ, ինչ ուզում ես, քո
ձեռքի տակ կլինի: Բայց նախ մենք պետք է Աստծուն
ապացուցենք, որ Նրան ավելի ենք ուզում, քան բոլոր այն
պարգևները, որոնք նա տալիս է մեզ:

Աստված մեզ կանչում է և ուզում է, որ մենք դիմենք իրեն: Մեծ ուսուցիչները ռահվիրաներ են, որոնց հետքերին հետևելը թույլ կտա մեզ օգտվել նրանց գիտելիքներից և փորձից՝ մեզ համար ավելի հեշտ դարձնելով մեր նպատակը սահմանելը և անվտանգության հասնելը: Ինչպես մարդը կարող է դառնալ մեծ գիտնական՝ սովորելով մեծ գիտնականից, այնպես էլ որոնողը կարող է դառնալ մեծագույն հոգևոր էակներից մեկը՝ ձեռք բերելով գիտելիքներ և իմաստություն աստվածային գիտելիքներ ունեցող ուսուցչից:

Ածուխի մի կտոր ո՛չ ստանում է, ո՛չ էլ արտացոլում արևի լույսը, մինչդեռ ադամանդը դա անում է: Նմանապես, կասկածի, բացասականության և հոգևոր անտարբերության պատճառով կարծրացած մտքերը չեն կարող ստանալ աստվածային լույսը: Ադամանդի նման մտքերը, սակայն, լցված անկեղծությամբ, հավատքով, համառությամբ և իսկական վճռականությամբ, կարող են ստանալ աստվածային գիտակցության լույսը և արտացոլել սուրբ իմաստությունը:

Մարդկանց մեծամասնության համար կրոնը պարզապես ընտանեկան ավանդույթ է, սոցիալական օգուտ կամ բարոյականության և էթիկայի հետ կապված սովորույթ: Նրանք չունեն կրոնի էության և կարևորության իրական ըմբռնում:

Նրանք, ովքեր չեն փնտրում Աստծուն որպես կյանքի վերջնական անհրաժեշտություն, չեն հասկանում կրոնի իմաստը: Ինչո՞ւ են բոլոր մարդիկ ձգտում փողի: Որովհետև նրանք այն համարում են անհրաժեշտ իրենց հարմարավետության և բարեկեցության համար: Նրանք կարիք չունեն որևէ մեկի, ով կսովորեցնի իրենց այս ակնհայտ ճշմարտությունը, քանի որ նրանք այն կատարյալ գիտեն: Ինչո՞ւ, ուրեմն, մարդկանց մեծ մասը չի

հասկանում Աստծուն ճանաչելու անհրաժեշտությունը: Որովհետև նրանք չունեն ճիշտ ըմբռնում: Ես տեսա իմ վաղ կյանքի ընթացքում, որ որոշակի հարցերի աստվածաբանական պատասխանները չեն կարող լիակատար բավարարվածություն բերել հոգուն, եթե նրանց ճշմարտությունները չստուգվեն անմիջական գիտելիքների և փորձի միջոցով:

Օրինակ, երբ ես փոքր տարիքում կորցրեցի մորս, և իմ մյուս սիրելիները մահացան մեկը մյուսի հետևից, իմ մեջ ծնվեց կյանքի դեմ լուռ ապստամբություն, և ոչ ոք չէր կարող ինձ մխիթարել կամ բացատրել կյանքի ու մահվան իրականությունը: Վերջապես, ես որոշեցի, որ ինքս կգտնեմ պատասխանը իմ սեփական ջանքերով: Եվ ես ինքս ինձ հետևյալ երդումը տվեցի. «Ես ոչինչ կուրորեն չեմ ընդունի, այլ կգտնեմ պատասխանը այս տիեզերքի Արարչից և Տիրոջից»:

Ես ուղղակիորեն խնդրեցի Աստծուն բացատրել կյանքի այն գաղտնիքները, որոնք ոչ ոք չէր կարող բացատրել ինձ

Ես մտածում էի, թե ինչու են որոշ մարդիկ ծնվում աղքատ, իսկ մյուսները՝ հարուստ, ոմանք՝ կույր, իսկ մյուսները՝ առողջ, մինչդեռ մյուսները չէին կարողանում լուծել այս առեղծվածը, որը, կարծես, հակասում էր Աստծո արդարադատությանը և ողորմածությանը: Վերջապես, Աստված ինձ առաջնորդեց մի քանի լուսավորյալ հոգևոր ուսուցիչների մոտ, որոնք հասել էին աստվածային միասնության վիճակի և իրենց ներքին գիտելիքների միջոցով գտել էին կյանքի առեղծվածների բավարար պատասխանները: Այնտեղ ես ստացա բավարար պատասխաններ իմ բոլոր հարցերին և համոզիչ բացատրություններ իմ բոլոր հարցումների համար:

Այս աշխարհում կան բազմաթիվ կրոնական ծայրահեղականներ: Ոմանք կրոնի մասին միայն

հուզական ըմբռնում ունեն, և երբ նրանց զգացմունքները մանիպուլացվում են, նրանք կրոնական հիստերիա են ապրում: Սակայն հուզական կիրքը խզում է մարդու կապը Աստծո հետ և մթազնում նրա հոգևոր ընկալումը:

Չզգացմունքային մարդիկ միշտ կարիք ունեն ինչ-որ բանի, որը կխթանի իրենց զգացմունքները և կբորբոքի հոգևոր կրքերը: Երբ դուք խոսում եք տրամաբանորեն և ռացիոնալ, նրանք կորցնում են գրույցը շարունակելու ցանկությունը և ձեր խոսքերը համարում են միապաղաղ ու ձանձրալի: Բայց ուրիշների զգացմունքները մանիպուլացնելը խաբեության մի ձև է, մարդկանց ինտելեկտի վիրավորանք և հոգևոր ճշմարտությունների թաքցում նրանցից:

Միևնույն ժամանակ, կան նաև կրոնական ծայրահեղականներ՝ մտավոր հակումներով, ովքեր հաճույք են ստանում խորանալ տարբեր աստվածաբանական կամ փիլիսոփայական ուսումնասիրությունների մեջ՝ խաբելով իրենց՝ հավատալով, որ իրենք ունեն ավելի բարձր աստիճանի սրբազան գիտելիքներ, քան հուզականորեն մղվածները: Սակայն մտավոր խթանումը «անզգայացման» մեկ այլ ձև է կամ մտավոր խաբեության մեկ այլ տեսակ, որը իրականում որոնողին չի տրամադրում այն, ինչ նա ուզում է, այլ պարզապես հաջողվում է բորբոքել նրա հույզերը և գրգռել նրա զգացմունքները:

Կրոնական մոլեռանդները խորը չեն հասկանում կրոնը. նրանք հաճախ թուրքակահարում են այն բաները, որոնք իրականում չեն հասկացել և որոնց ազդեցությունը իրենց կյանքի վրա չեն զգացել: Եթե նրանց հոգևոր հարց եք տալիս, նրանք շտապում են մեջբերել ասացվածքներ կամ սուրբգրային հատվածներ՝ ակնկալելով, որ դուք կանգ կառնեք այնտեղ, քանի որ նրանք չունեն հանգիստ, նպատակասլաց և տրամաբանական երկխոսության

ունակություն: Չափազանցություն չի լինի ասել, որ նրանք պարզապես դատարկ հոգևոր խոսափողներ են, և նրանց հետ շփվելն անօգուտ է, քանի որ նրանք համոզված են, որ ամեն ինչ գիտեն սկզբից մինչև վերջ, A-ից մինչև Z:

Կրոնական մոլեռանդները վստահ են, որ եթե դուք որևէ կերպ չեք հավատում, ձեր ճակատագիրը կործանում է:

Գիտակ ուսուցիչը այսպես չի դասավանդում: Նա ներկայացնում է իր կարծիքը և հիմնավորում իր փաստարկները ապացույցներով: Կրոնը պետք է բավարարի մեր հոգևոր տենչերը և կատարի մեր ցանկությունները ոչ թե խոսքերով, այլ անհերքելի ապացույցներով: Ես երբեք չեմ ցանկացել այնքան կոշտ լինել, որ չկարողանամ օգտագործել միտքս և ակտիվացնել իմ ներհայացքը: Երբ հանդիպեցի իմ ուսուցչին՝ Շրի Յուկտեշվարին, նա ինձ ասաց.

«Կան շատ ուսուցիչներ, ովքեր կխնդրեն ձեզ հավատալ, այն բանից հետո, երբ կուրացրել են ձեր միտքը և կհրամայեն հետևել իրենց տրամաբանությանը և ուրիշ ոչինչ: Բայց ես ուզում եմ, որ դուք բաց պահեք ձեր մտքի աչքերը, և բացի այդ, ես կբացեմ ձեզ համար ևս մեկ աչք՝ իմաստության աչքը»:

Շրի Յուկտեսուվարը ինձ տվել է մի ուսմունք, որի ճշմարտությունը ես կարող եմ ինքս հասկանալ: Ահա թե ինչու եմ ես ընտրել այս ճանապարհը, որից ոչ ոք չի կարող ինձ շեղել կամ մոլորեցնել:

Մեկ այլ ծայրահեղություն է լիբերալ լիբերտարիանը, որը հետևում է ամեն ինչի և չի հետևում ոչնչի:

Քանի որ նա իրեն համարում է բաց և լայնախոհ, ասում է. «Բոլոր հոգևոր ուղիները լավն են, ուստի ես չեմ սահմանափակվի դրանցից ոչ մեկով»: Բայց բոլոր հոգևոր

ուղիների և կրոնական համոզմունքների նկատմամբ ամբողջ հարգանքով հանդերձ, մարդ չպետք է լինի հոգևոր թիթեռ, որը անընդհատ շարժվում և թռչում է բոլոր ուղղություններով:

Կեղծ լիբերալիզմից և կույր մոլեռանդությունից պետք է խուսափել, և փոխարենը պետք է ընդունել իմաստությունը՝ հոգևոր ջանքերում հաջողության հասնելու և կյանքի նպատակը գտնելու համար:

Աստծո համար մարդու կատարած յուրաքանչյուր ջանք կնկատվի Նրա կողմից: Սակայն, եթե մարդը չհետևի Աստծո ճանապարհին՝ հիմնված առողջ դատողության վրա, Նրա հոգևոր առաջընթացը դանդաղ կլինի: Անկեղծ որոնողները որոշակի գիտելիքներ կստանան, բայց Նրանք, ովքեր կուրորեն հավատում են և մեխանիկորեն աղոթում են, կարող են բազմաթիվ մարմնավորումներ անցկացնել, նախքան Աստծուն հասնելը:

Փնտրեք մինչև գտնեք ձեր հուզական և մտավոր հակումներին համապատասխանող ուղին և համառորեն շարունակեք այդ ճանապարհով: Ուշադիր ուսումնասիրեք ձեր կարդացածն ու սովորածը և մի ընդունեք որևէ ուսուցիչ կամ ուսմունք՝ առանց դրանք փորձության ենթարկելու:

Ոսկերիչը կարող է տարբերակել իսկական և կեղծ զարդերը: Նմանապես, իսկական հոգևոր ուսուցիչը կարող է տարբերակել անկեղծ որոնողներին և պարզապես հետաքրքրասեր անհատներին: Ոմանք ստանում են հոգևոր ուսմունքներ, բայց չեն կարողանում դրանք կիրառել իրենց կյանքում: Այնուամենայնիվ, ցանկացած հոգևոր ուսուցման իրական օգուտը կայանում է դրա ոգին յուրացնելու և դրա գործնական կողմերը առօրյա կյանքում կիրառելու մեջ: Սննդի մասին խոսելը կամ պարզապես այն տեսնելը չի հագեցնում քաղցը: Քաղցած մարդը պետք է ուտի մինչև կշտանա:

Ինչպես ասում են. «Ով ատամներով է ուտում, ինքն է օգուտ քաղում»:

Հոգևոր փնտրողներին նախ պետք է սովորեցնել ճանաչել Աստծուն: Առաջին հերթին փողի կամ առողջության վրա կենտրոնանալը շեղում է նպատակից: Ճիշտ է, որ ամեն ինչ գալիս է Աստծուց, բայց նրանք, ովքեր առաջին հերթին հետապնդում են այլ բաներ, կզգան այդ բաների սահմանափակումները, նույնիսկ եթե նրանք ամենահարուստն ու առողջն են: Հմուտ և գիտակ հոգևոր ուսուցիչը ճանաչում և սիրում է Աստծուն, և նրանց Աստծո հանդեպ ցանկությունը գերազանցում է մյուս բոլոր ցանկությունները:

Մի քարոզիչ փորձեց համոզել ինձ ընդունել իր հոգևոր առաջնորդությունը՝ խոստանալով արդյունքում մեծ թվով հետևորդներ ունենալ, բայց նրա առաջարկը ինձ դուր չեկավ, քանի որ իմ միակ նպատակը Աստվածն է, այլ ոչ թե հետևորդներ կուտակելը: Իսկական ուսուցիչները միշտ կփորձեն ձեր մեջ Աստծուն ճանաչելու ցանկություններն չել. նրանք երբեք ձեզ փակուղի չեն տանի:

Կրոնի հիմնասյունը Աստծո հետ ներդաշնակությունն է: Պաշտամունքի վայրերը չպետք է դառնան զվարճանքի, պարերի, ֆիլմերի ցուցադրությունների կամ հաճախակի հասարակական հավաքույթների վայրեր: Այս ժամանցային գործունեությունը շեղում է մարդկանց Աստծուց: Չվարճանքը պետք է պահվի պաշտամունքի վայրերից դուրս, որոնք մարդիկ պետք է այցելեն միայն մեկ նպատակով՝ կապ հաստատել Աստծո հետ: Պաշտամունքի վայրերում աստվածային ներկայությունը զգալը այս սուրբ և սրբազան վայրեր այցելելու հիմնական նպատակն է: Սա այն է, ինչին ես ամբողջ սրտով հավատացել եմ և ինչով եմ ապրել:

Եթե ես պատմեի ձեզ մի հրաշալի մրգի մասին, որը ես հայտնաբերեցի և մանրամասն նկարագրեի ձեզ այն ամեն

որ՝ ամբողջ տարի, առանց թույլ տալու, որ դուք այն համոտեսեք, դուք բավարար չափով չէիք համոզվի դրա արժեքի մեջ: Նմանապես, ճշմարտության մասին քարոզներ և դասախոսություններ լսելը պարզապես չի կարող բավարարել հոգու քաղցը: Նրանք, ովքեր բավարարվում են լսելով՝ առանց ձգտելու ճանաչել Աստծուն, հասնում են միայն կեղծ բավարարվածության: Մարդը պետք է խորը քաղց զգա Աստծո հանդեպ՝ փնտրելով Նրան ջանասիրաբար և անկեղծորեն: Կրոնական դասախոսությունների, քարոզների և դասախոսությունների նպատակն է հոգու մեջ արթնացնել Աստծո հանդեպ աճող հոգևոր կարոտը:

Ժամանակ առ ժամանակ ես հանդիպում եմ մեկին, որի մեջ զգում եմ Աստծո հանդեպ կարոտ: Բայց Աստծուն ճանաչելը շատ ավելի մեծ բան է, քան դա: Աստծուն իսկապես ճանաչող որոնողը երբեմն տեսնում է ամբողջ տիեզերքը լցված Նրա լույսով՝ ինչ զարմանալի և հրաշալի փորձառություն: Բայց դա չի կարող տեղի ունենալ մեկ գիշերվա ընթացքում: Աստծուն ճանաչելը պահանջում է երկարատև և հետևողական պրակտիկա այն հոգևոր ուղիների և մեթոդների նկատմամբ, որոնք տանում են դեպի Աստվածային ճանաչողություն:

Երջանկության ցանկությունը բոլոր ցանկություններից ամենաուժեղն է: Իսկական և երկարատև երջանկությունը գտնվում է միայն Աստծո մեջ: Երբ դուք հայտնաբերում եք Նրա ներկայությունը, լցվում եք անսահման ուրախությամբ, ուրախություն, որը չեք կարող գտնել ոչ մի տեղ կամ որևէ այլ բանի մեջ: Իմ ուսուցիչը՝ Շրի Յուկտիշվարը, ինձ ասաց.

Երբ ձեր խորհրդածության և հոգևոր ներդաշնակության ուրախությունը գերազանցում է մյուս բոլոր ուրախությունները, դուք գտել եք Աստծուն: Եթե ձեզ տրվեր ամբողջ աշխարհը, դուք չէիք իմանա, թե ինչպես

վարվել դրա հետ. դուք կզգայիք ձեզ ծանրաբեռնված և անընդհատ անհանգստանալով ամեն ինչի համար: Եթե իմանայիք թագավորների, նախագահների, իշխանների և աշխարհիկ հայտնիների կյանքը, դուք կտեսնեիք, որ նրանք անհանգիստ և վրդովված են, տատանվում են խնդիրների ալիքներից և հարվածվում են ամեն կողմից եկող անհանգստության քամիներից: Նրանք իրենց օրերն անցկացնում էին ինչպես տիկնիկներ ճակատագրի ձեռքում: Բայց նա, ով միավորված է Աշխարհի Լույսի հետ, իսկապես երջանիկ մարդ է: Նույնիսկ եթե նրանք ոչինչ չունեն, նրանք ունեն ամեն ինչ, քանի որ ունեն երջանկություն: Նա, ով միավորված է Աստծո հետ, ոչնչից չի վախենում, քանի որ Աստված բնակվում է նրանց սրտում, և սիրտը, որտեղ Աստված է բնակվում, ազատ է վախից և անհանգստությունից:

Բոլոր պաշտամունքի վայրերը ծառայում են որոշակի նպատակի, և այդ պատճառով ես սիրում եմ դրանք բոլորը: Երբ դրանք դառնում են Աստծո հետ իսկական հաղորդակցության վայրեր, նրանք կատարում են իրենց վեհ առաքելությունը: Այս վայրերը պետք է լինեն մեղվի փեթակներ՝ լցված Աստծո գիտության մեղրով, և դրանում է կայանում դրանց կարևորությունն ու արժեքը: Աստված սիրում է անկեղծ սրտերը, որոնք ամբողջությամբ նվիրված են Իրեն, և Նա կայցելի այդ սրտերը, նույնիսկ եթե դրանց տերերը երկրպագում են բաց երկնքի տակ: Երբ մարդիկ հավաքվում են երկրպագելու, նրանք պետք է դա անեն Աստծո հանդեպ սիրուց և Նրա ներկայությունը զգալու ցանկությունից ելնելով: Անկեղծ որոնողները դժգոհ են դոգմատիզմից, կոշտությունից և աստվածաբանական ամբարտապանությունից: Նրանց համար կարևորը Աստծո հետ կապվելու և հասնելու արդյունավետ միջոցն է:

Երբ մարդը սիրում է Աստծուն իր ողջ էությամբ, նրա բոլոր գործողությունները հիմնված կլինեն ճշմարտության վրա, և Աստծո հանդեպ նրա սերը թույլ չի տա նրան

շահագործել կամ մոլորեցնել մարդկանց իրենց սեփական
եսասիրական շահերի համար:

Անկախ նրանից, թե որքան խորն է խավարը, լույսը
ցրում է այն, երբ այն վառվում է: Եթե մենք վառենք մեր
ներսում գտնվող աստվածային սիրո լամպը,
անգիտության խավարը կանհետանա: Հոգևոր յոգայի
գիտությունը օգնում է որոնողին կենտրոնացնել իր միտքը
Աստծո վրա և ուղղել իր սրտի սերը դեպի Նա: Այն նաև
առաջարկում է ապացուցված, գիտական մեթոդ, որը
որոնողին հնարավորություն է տալիս հասնել Աստծուն
լիովին սիրելի և համար անհրաժեշտ սրբազան
ներդաշնակությանը:

Աստված մեզ տվել է մեր ընտանիքին և ընկերներին
սիրելի ունակությունը, և մենք պետք է օգտագործենք այդ
ունակությունը՝ Նրան սիրելի և համար, ինչպես սիրում ենք
մեր ամենասիրելի մարդկանց այս երկրի վրա: Մարդ
պետք է կարողանա ասել. «Ես սիրում եմ քեզ, Տե՛ր,
ինչպես հայրը սիրում է իր որդուն, ինչպես սիրողը սիրում
է իր սիրելիին, ինչպես ընկերը սիրում է իր ընկերոջը, ես
սիրում եմ քեզ, որովհետև դու ես ողջ սիրո և ողջ
գոյության բարիքի աղբյուրը, և որովհետև դու իմ հայրն
ես, իմ մայրը, իմ ընկերը, իմ տերը, իմ սիրելին և ամեն ինչ,
որ գոյություն ունի ինձ համար»:

Երբ մարդ իսկապես սրտանց սիրում է Աստծուն, Նա
այդ սերը զգում է Նրա հանդեպ օր ու գիշեր:

Այսօր շատերը քեզ անվանում են «իմ սիրելի» կամ «իմ
ամենամտերիմ ընկեր», միայն թե վաղը մեկ կամ մի քանի
պատճառով լքեն քեզ: Սա սեր չէ: Նրանք, ում սրտերը լի
են Աստծով, չեն կարող ոչ մեկին վնասել: Երբ դու
անվերապահորեն սիրում ես Աստծուն, Նա լցնում է քո
սիրտը իր մաքուր սիրով բոլորի հանդեպ: Այդ սերը
գերազանցում է ցանկացած մարդկային լեզվի
կարողությունը նկարագրելու:

Մարդը չի կարող ամբողջ սրտով սիրել Աստծուն, եթե չի ճանաչում ինքն իրեն: Այս ինքնաճանաչումը երբեմն տեղի է ունենում անգիտակցաբար խորը քնի ժամանակ, երբ մարդ գիտակցում է իր սեփական գոյությունը որպես ոգի: Սակայն դրան կարելի է հասնել նաև մեղիտացիայի միջոցով: Երբ մարդը ճանաչում է իրեն որպես ոգի, նա հայտնաբերել է Աստծո ներկայությունը իր ներսում: Լուսնի արտացոլանքը հստակ տեսանելի չէ մշուշոտ կամ անհանգիստ ջրում, բայց երբ ջրի մակերեսը հանգիստ և պարզ է, լուսնի պատկերը կատարյալ է երևում: Սա ճիշտ է նաև մտքի համար. երբ միտքը խաղաղ է, դուք հստակ տեսնում եք ձեր հոգու լուսնանման դեմքը, քանի որ հոգիները Աստծո արտացոլանքներն են: Երբ մենք՝ մեղիտացիայի միջոցով, մտքի լճից քաշում ենք անհանգիստ մտքերը, մենք ընկալում ենք մեզ որպես աստվածային ոգու մաքուր արտացոլանք և գիտակցում ենք, որ հոգին և Աստված մեկ են:

Յոգան նաև մեզ սովորեցնում է մարմնից էներգիա և գիտակցություն վերցնել և ուղղորդել դրանք դեպի իրենց աղբյուրը, որը Աստված է: Այն նաև մեզ սովորեցնում է կարգավորել և վերափոխել կենսական ուժը ֆիզիկական գիտակցությունից դեպի աստվածային գիտակցություն:

Երբ մարդ աղոթում է Աստծուն, նրա միտքն ու ուշադրությունը պետք է ամբողջությամբ լինեն Նրա վրա՝ այդ պահերին առանց որևէ այլ բանի մասին մտածելու: Աստված գիտի մեր մտքերը, և մենք պետք է մեր միտքը Նրա վրա պահենք մեղիտացիայի և աղոթքի ժամանակ: Եթե մեր մտքերը սկսեն թափառել, ինչը նրանց բնույթն է, մենք պետք է դրանք կրկին կենտրոնացնենք և բազմիցս խորհրդածենք: Երբ ես աղոթում եմ Աստծուն, իմ միտքը կենտրոնանում է Նրա վրա: Եթե դուք զարգացնեք կենտրոնացման այս հանգիստ ուժը, կտեսնեք, որ մի օր, անկախ նրանից, թե որքան զբաղված եք, օրերն ու գիշերները կանցնեն ձեր միտքը կլանված Աստծո մեջ:

Մենք պետք է նաև անկեղծորեն սիրենք ուրիշներին: Միջին մարդը անկարող է այս տեսակի սիրո, քանի որ սահմանափակված է իր սեփական փոքր ես-ով և, հետևաբար, դեռ չի գիտակցել, որ Աստված բնակվում է իր մեջ և մյուս բոլոր էակների մեջ: Ես սիրում եմ մարդկանց և նրանց հետ հավասար եմ վարվում, քանի որ նրանք բոլորը Աստծո հոգևոր արտացոլանքներն են: Ես չեմ կարող որևէ մեկին ինձ համար օտար համարել, քանի որ գիտեմ, որ մենք բոլորս մեկ աստվածային ոգու մասն ենք կազմում: Երբ դուք հասկանաք կրոնի իրական իմաստը, որը Աստծուն ճանաչելն է, դուք կհասկանաք, որ Նա ձեր բարձրագույն «ես»-ն է և որ Նա գոյություն ունի հավասարապես և անաչառ իր ողջ արարչագործության մեջ: Այդ դեպքում դուք կկարողանաք սիրել բոլորին որպես ձեր բարձրագույն «ես»-ը:

Ես չեմ ձգտում հետևորդներ գրավել, քանի որ դա իմ կյանքի նպատակը չէ: Ինձ համար տարբերություն չկա՝ հարյուրավոր մարդիկ են ներկա լինում իմ դասախոսություններին, թե տեղերը դատարկ են մնում: Իրականում ես նախընտրում եմ մի բուռն անկեղծ հավատացյալների, քան հարյուրավոր հետաքրքրասեր, բայց անկեղծ մարդկանց: Իմ միակ նպատակն է օգնել մարդկանց ճանաչել իրենց: Երբ մարդիկ հասկանան, որ Աստծուն ճանաչելը սրբազան պարտականություն է և հոգևոր արտոնություն, մենք ականատես կլինենք այս երկրի վրա նոր լուսաբացի: Գրքերը, քարոզներն ու դասախոսությունները այլևս բավարար չեն լինի այն որոնողին բավարարելու համար, ով իսկապես ձգտում է զգալ Աստծո ներկայությունը: Բայց երբ նրանք ընկալեն ճշմարտությունը, նրանք կճանաչեն կյանքը այնպիսին, ինչպիսին այն իրականում կա:

Մենք պետք է կիրառենք լսած և կարդացած ճշմարտությունները, որպեսզի դրանք չմնան պարզապես գաղափարներ, այլ դառնան անսասան համոզմունքներ:

Սուրբ Գրքի ընթերցանությունը պետք է հոգևոր որոնողի մեջ արթնացնի Աստծուն ճանաչելու ցանկություն: Սակայն այդ ազնիվ նպատակին հասնելու համար խորը խորհրդածությանը ոչինչ չի կարող փոխարինել:

Իրականում անհրաժեշտ է հոգևոր փորձառություն: Միայն աստվածային ներդաշնակությունը կարող է ցրել կյանքի նպատակի բացակայությունից առաջացող խորը ծանձրույթը: Հոգևոր փորձառությունը որոշակի իրականություն է և կարելի է հասնել ամենօրյա, խորհրդածական խորհրդածության միջոցով: Հնարավոր է ճանաչել Աստծուն մեդիտացիայի միջոցով: Եվ երբ դուք զգաք Նրա ներկայությունը, կասկածները կանհետանան, անգիտության ամպը կցրվի, և դուք կզգաք այնպիսի խաղաղություն, որը երբեք չեք զգացել, քանի որ աստվածային խաղաղությունն անզուգական է:

Ժամանակն է, որ մարդիկ իրենք բացահայտեն ճշմարտությունը: Այն, ինչ ես ձեզ ասում եմ, դուք նույնպես կարող եք բացահայտել, եթե ցանկանաք: Այս ուսմունքները ոմանց կարող են փիլիսոփայական թվալ, բայց նրանք, ովքեր կիրառում են դրանք, գիտեն դրանց արժեքը և վայելում են դրանց պտուղները:

Իմ ուսուցիչը սովորություն ուներ ինձ ասելու իրենից ստացած յուրաքանչյուր նոր հոգևոր ուսմունքի հետ. «Դու պետք է իմանաս այս ճշմարտությունը»: Եվ ես գիտեի:

Երբ գտա իմ ուսուցչին և բացահայտեցի այս ուղին, սեփական փորձից համոզվեցի, որ դա Աստծո և ճշմարտության ճանաչողությանը տանող առողջ ուղի է, ուստի ամբողջ կյանքս նվիրեցի նրան և մարդկությանը ծառայելուն:

Խաղաղություն լինի ձեզ վրա, որտեղ էլ որ լինեք
Աստծո անծայրածիր աշխարհում

Հոգևոր գիտելիքների ակնարկներ

Ուսուցիչը հոգևոր ճանապարհին իր
.առաջնությունները փնտրող աշակերտին ասաց

Մի՛ ձգտեք մարդկանց ճանաչմանը ձեր և ձեր հոգևոր
նվաճումների համար, այլ փնտրեք միայն Աստծուն:

Երբ գիտակցես, որ քո ներսում խաղաղություն կա,
կհասկանաս, որ արարչագործության մեջ ամեն ինչում կա
խաղաղություն և ներդաշնակություն:

Դուք կտեսնեք Նրան բնության գեղեցկության մեջ,
կզգաք Նրա ներկայությունը իսկական բարեկամության
մեջ և կզգաք Նրա օրհնությունները ազնիվ ձգտումների և
պատվավոր մտադրությունների մեջ՝ ազատ
եսասիրական նպատակներից: Դուք կզգաք Նրա
ներկայությունը հանգստության վարագույրների ետևում:

Եվ բոլոր հրաշալի բաներում

Լուրջ թակեք դուռը, և վարագույրը կբացվի, և դուք
կտեսնեք ամենափառահեղ դեմքը իր ողջ շքեղությամբ ու
շքեղությամբ:

Եթե սիրում ես Աստծուն, կզգաս Նրա սերը, և ոչինչ չի
կարողանա խաբել քեզ: Նյութական փորձառությունները
կգայթակղեն քեզ:

Որովհետև դու հոգևոր երջանկություն չես ճաշակել:
Երբ դա անես, կիմանաք տարբերությունը

Ազատ եղեք ընտրության մեջ: Մի թողեք, որ որևէ բան
սահմանափակի ձեզ և մի թույլ տվեք որևէ մեկին
վերահսկել ձեզ կամ խանգարել ձեր երջանկությանը:

Քո «ես»-ը տիեզերական ամբողջության առանձին
մասն է, և դու պետք է գտնես այդ կատարյալ
ամբողջությունը՝ երանելի գիտակցություն զգալու և
աստվածային սիրո հաճույքները վայելելու համար:

Մերը դուրս բերելով ատելության և վրդովմունքի
գնդաններից

Մենք խնդրում ենք Քեզ, Տեր, որ Քո լույսը փայլեցնես
մեր հոգիների վրա

Եվ առատ օրհնություններովդ ողողիր քո սիրելիներին
ու քո օգնությունը փնտրողներին

Եվ թող Նա մեզանից հեռու պահի պատերազմի,
բռնության և մահվան ուրվականները:

Եվ ոգեշնչենք մեզ խաղաղությունը դարձնել մեր
նպատակը

Եվ սերը մեր պաշարն է

Մեր նպատակը սահմանափակումներից
ազատագրումն է

* * *

Եթե մարդը ձգտում է միայն գումար կուտակել և
մարմնական ցանկությունները բավարարել

Նրա ստացած շահույթը չնչին է և աննշան

Որովհետև կգա այն օրը, երբ Նա կթողնի աշխարհիկ
բոլոր ձեռքբերումները

Բայց եթե Նա հարստանա Աստծո միջոցով

Նա ավելի հարուստ կլինի, քան երկրի բոլոր
թագավորներն ու հարուստ մարդիկ

Այդ օրհնյալ գանձերը նրանց ձեռքում են, ովքեր
սիրում են Աստծուն

Նրանք, ովքեր ոչնչով չեն բավարարվում, բացի հոգու
հարստությունից

Երբ նրանք աշխատում են զարգացնել իրենց հոգևոր
հակումները

Եվ սնուցել նրանց կարոտը իրենց կյանքի աղբյուրի
հանդեպ

Եվ սիրո հարությունը ատելության ու չարության
խորքից

Նրանք իրենց գիտակցությունը բարձրացնում են նեղ
աշխարհիկ նկատառումներից վեր

Դեպի ազատության, խաղաղության, լույսի և
ուրախության հորիզոններ

Նրանք գիտակցում են իրենց անսահման
տարածությունը

Նրանք սորացված ընկալումներ և գիտելիքներ են
ձեռք բերում

Եվ երբ նրանք ցանում են բարի մտքերի և գործերի
սերմերը

Նրանց գիտակցության տարածություններում

Նրանց հայացքները բացվում են

Եվ նրանց ճանաչողական ուժերը ակտիվանում են

Ֆիլամսոն, նրանց իրական եռությունը

Նրանք Աստծո արքայությունը գտնում են իրենց մեջ

Մենք խնդրում ենք Ամենակարող Աստծուն
առաջնորդել մեզ, որպեսզի կարողանանք նորոգվել
Եվ մենք մեր հոգևոր Էությունը դուրս ենք բերում
խավարի զնդաններից

Դեպի ազատության, հանգստության և գիտելիքի
լույսերի տարածությունները

Թարմ մրգերն ու բանջարեղենը կենսականորեն
կարևոր սննդանյութեր են

Սննդի վերաբերյալ դասախոսությունից

Առաքվել է Էնսինիտասում, Կալիֆոռնիա - 1940
թվականի հունիս

Մսի սպիտակուլցը Էներգիայի միակ կարևոր աղբյուրը

չէ

Չեփված բանջարեղենի և մրգերի մեջ պարունակվող
որոշ հանքային աղեր նույնպես կարևոր աղբյուրներ են:

Թեև մսի մեծ մասը իսկապես ապահովում է զգալի
քանակությամբ Էներգիա, եթե միսը երկար ժամանակ
գերիշխում է սննդակարգում, այն կդադարի ապահովել
այդ Էներգիան: Ավելին, սպիտակուլցի չափից շատ
ընդունումը կարող է հանգեցնել սպիտակուլցային
թունավորման, որը հոգնածության և հիվանդության
աղբյուր է: Ամփոփելով՝ սպիտակուլցի չափից շատ
օգտագործումը նույնքան վնասակար է, որքան չափից
քիչը:

Եթե ուզում եք ազատվել հոգնածությունից, մեկ
միջոցը ճիշտ սնունդն է: Միսը կարող է ժամանակավոր
Էներգիա ապահովել, բայց այն բազմաթիվ տոքսիններ է
ներմուծում օրգանիզմ: Ավելի շատ հում, չեփված սնունդ
ուտելը կնվազեցնի հոգնածության զգացումը և ձեզ
Էներգիայով կլցնի:

Հյուրերը զգալի էներգետիկ խթան են ապահովում,
սակայն ամբողջական մրգերն ու բանջարեղենը շատ
ավելի մեծ սննդային արժեք ունեն: Այնուամենայնիվ, որոշ
մարդիկ պարզապես չեն ցանկանում ժամանակ
հատկացնել դրանք այս տեսքով սպառելուն:

Մարսողական համակարգը արդյունահանում է
քիմիական նյութեր և բաշխում դրանք մարմնի
համապատասխան բջիջների միջև:

Մարմինը կազմված է բազմաթիվ քիմիական
տարրերից, և սնունդը պետք է ամեն օր լրացնի այդ
տարրերի պակասը:

Ամենօրյա սնունդը պետք է ներառի բավարար
քանակությամբ սպիտակուցներ, վիտամիններ,
հանքանյութեր, որոշ ճարպեր և յուղեր, ինչպես նաև
համապատասխան քանակությամբ բնական ածխաջրեր՝
միաժամանակ հնարավորինս նվազագույնի հասցնելով
մաքրված օսլաների և մաքրված շաքարի օգտագործումը:

Էներգիայի հիանալի աղբյուր է նարնջի հյութի և
աղացած նուշի խառնուրդը, քանի որ նուշն ավելի լավ է
մարսվում, երբ խառնվում է նարնջի հյութի հետ:

Կարևոր է նաև մեծ քանակությամբ հեղուկներ խմել:
Եթե որակյալ ջուր չկա, թարմ մրգահյութը, կոկոսի ջուրը և
ծմերուկը հիանալի լրացումներ և մաքուր ջրի մասնակի
փոխարինողներ են:

Ապագայում մարդիկ ավելի հաճախ կօգտագործեն
մրգահյութեր և բանջարեղենային հյութեր՝ այդ հյութերի
առողջության համար օգտակար հատկությունների
շնորհիվ:

Ե՛վ թերարժեքության, և՛ գերազանցության
բարդույթները վատ են

Անլիարժեքության բարդույթը նույնքան վատ է, որքան
գերազանցության բարդույթը, քանի որ ստորադաս
զգացող մարդը չի կարողանա ցույց տալ իր մեջ եղած
գերազանցությունը:

Մարդը, լինելով հոգևոր բնույթի, օժտված է սրբազան
կայծով, և սխալ ու սխալ է մտածել, որ նա ցածր է կամ
մտածել, որ նա բոլորից բարձր է և վարվել այնպես,
ինչպես մեկը, ով չունի արժանապատվություն կամ
ծագում:

Երբ մարդը հպարտություն է դրսևորում,
հպարտության խիտ ստվերը մթագնում է Աստծո լույսը
հոգու մեջ:

Հետևաբար, երկու հանգույցներից էլ պետք է
խուսափել միաժամանակ, քանի որ երկուսն էլ
խոչընդոտներ են հոգևոր առաջընթացի համար:

Եկեք զգանք, որ Աստված մեզ հետ է, ոգեշնչում և
առաջնորդում է մեզ, և որ Նա մեր կյանքի ամենամեծ սերն
է:

Աստծուն ճանաչողները զգում են, որ բոլորի
ծառաներն են և չեն կարծում, որ իրենք ուրիշներից լավն
են:

Անլիարժեքության բարդույթը կապված է նրանց հետ,
ովքեր ունեն թույլ գաղափարներ և թույլ
ենթագիտակցություն, մինչդեռ գերազանցության
բարդույթը ծնվում է ատելի հպարտությունից և կեղծ
ամբարտավանությունից:

Այս երկու հանգույցներն էլ կործանարար են հոգևոր
աճի համար և հիմնված են պատրանքների և
ճշմարտության անտեսման վրա, այլ ոչ թե առողջ
հասկացողության և ճիշտ դատողության:

Ինքնավստահությունը պետք է զարգացվի՝
հաղթահարելով ժառանգված մարդկային
թուլությունները: Նրանք, ովքեր ցանկանում են դա, պետք
է ձգտեն զգալ դրա քաղցրությունը իրենց կյանքում
իրական նվաճումների միջոցով, այդպիսով ազատվելով
թերարժեքության և ամբարտավանության
բարդույթներից՝ Աստծո օգնությամբ:

Կենսունակության գաղտնիքը և աղբյուրը
Մարմինն մի քանի ժամ է պետք սնունդը Էներգիայի
վերածելու համար: Սակայն ցանկացած բան, որը
խթանում և ակտիվացնում է կամքը, անմիջապես
Էներգիա է առաջացնում:

Կամքի ուժը կենսունակություն է ստանում մարմնի
բջջիներից և ուղեղի Էներգիայի պաշարից, որտեղ
պահվում է սննդից ստացված Էներգիան:

Կամքը նաև տիեզերական աղբյուրից Նոր
գործունեություն է ներգրավում մարմնի մեջ՝ ողնուղեղի
միջոցով:

Հետևաբար, կենսունակության գաղտնիքը կայանում
է մարդու ունեցած Էներգիան պահպանելու և կամքի ուժի
միջոցով մարմին Նոր Էներգիա բերելու մեջ:

Ինչպե՞ս է դա արվում:

Նախ, պետք է գործել կամավոր և կամավոր: Եթե կա
ինչ-որ արժեքավոր բան անելու, դա պետք է անել
կամավոր և կամավոր:

Երբ դուք աշխատում եք կամավոր, դուք ավելի մեծ
քանակությամբ Էներգիա ունեք, քանի որ դուք ոչ միայն
Էներգիա եք ներծծում ուղեղի նյարդերից, այլև
տիեզերական Էներգիայի մեծ հոսք եք ներգրավում
մարմնի մեջ:

Կինը, որը համեղ ճաշ է պատրաստում իր սիրեցյալի
համար, լի է երջանկությամբ և կենսունակությամբ:

Բայց եթե նրան ստիպում են եփել իր կամքին
հակառակ, նա սկզբից հոգնած է զգում:

Հետևաբար, կամքի ուժը էներգիա է բերում

:կարճ պատմություն

Մի անգամ ընկերոջս հետ խոսում էի սրբերի մասին:
Իմ ընկերը միջնորդ էր, և նա չէր կիսում իմ ոգևորությունը:
Փոխարենը նա ասաց. «Բոլոր նրանք, ում դուք անվանում
եք սրբեր, իրականում շառլատաններ են, ովքեր չեն
ճանաչում Աստծուն»: Ես չվիճեցի նրա հետ, այլ փոխեցի
թեման, և մենք սկսեցինք խոսել միջնորդական
մասնագիտության մասին: Երբ նա ինձ շատ բան
պատմեց այդ մասին, ես նրբորեն ասացի. «Գիտե՞ս, որ
չկա ոչ մի վստահելի միջնորդ, որ նրանք բոլորը ստախոս
են»: Նա զայրացավ և զայրացած պատասխանեց. «Իսկ
ի՞նչ գիտես միջնորդների մասին»: Ես պատասխանեցի.
«Հենց դա էլ նկատի ունեի: Իսկ ի՞նչ գիտես սրբերի
մասին»: Նա լուռ էր: Ես հանգիստ և բարյացակամորեն
շարունակեցի. «Ես ոչինչ չգիտեմ միջնորդական գործի
մասին, իսկ դու ոչինչ չգիտես սրբերի մասին»:

Էներգիայի հրեշտակներ

Աստված մեզ ստեղծեց որպես Էներգիայի
հրեշտակներ

Եվ մենք տեղադրեցինք ֆիզիկական մարմիններում

Մենք մեր ամբողջ ուշադրությունը կենտրոնացրել ենք
փխրուն մարմինների վրա

Եվ մենք մոռացանք տիեզերական կյանքի
Էներգիայով լցված հոգևոր հոգու մասին

Հիմա մենք պետք է իրական ջանքեր գործադրենք
կենտրոնանալու համար

Լիակատար գիտակցության զգացումը
վերականգնելու համար

Հաջողության արմատը հոգևոր ներուժի զարգացման
մեջ է

Որի միջոցով մենք գիտակցում ենք մեր աննյութական
բնույթը

Եվ որ Աստծո պատկերը բնակվում է մեր մեջ

Հոգևորության այգու առաջին ծաղիկը հավատքի և
հույսի ծաղիկն է:

Սակայն պտուղը ինքնաստուգման միջոցով ձեռք
բերված իրական գիտելիքն է:

Լավատես եղեք և իմացեք, որ կյանքի լավ բաներն ու
օրհնությունները սպասում են ձեզ

Քանի դեռ աշխատում եք անկեղծորեն և
նվիրվածությամբ

Կորուսյալ աստվածային ժառանգությունը
վերականգնելու համար

Իսկապես հոգևոր մարդը հավասարակշռված
անձնավորություն է

Մեկը, ով իրեն բավարարված է զգում, վայելում է լավ
առողջություն և ունի աճող ինտելեկտ

Նա ունի հոգու հարստությունը և իմաստության
գանձերը

Նա վստահ է, որ աստվածային օգնությունը գալիս է

Անկախ նրանից, թե որքան դաժան կարող է թվալ
կյանքը և որքան անբարենպաստ հանգամանքներ

Աստծո դեմքը մեզ բացահայտվում է բնության
գեղեցկության մեջ

Եվ նրա ծայնը մեզ հետ խոսում է նուրբ, նրբագեղ
մեղեդիների միջոցով

Եվ սիրահարների քաղցր, նուրբ ծայներից

Եվ պարտականության բարձր ծայնով

Մեզ դեպի բարություն և խաղաղություն մղող խթանը

Երջանկությունն ու գիտելիքը Աստծո ծայնն են

Որը մեզ կոչ է անում վերադառնալ օրհնված տուն

Հանգստության և հոգեկան խաղաղության տուն

Եվ վայելել նրա քաղցր ներկայությունը

Եվ նրա անզուգական, գերազանց գեղեցկությունը

Աշխարհը աներևակայելիորեն խաբուսիկ է, և մենք

պետք է դրան մոտենանք այդպես: Եթե նախ

չհաղթահարենք դրա խաբեություններն ու

պատրանքները, չենք կարողանա օգնել որևէ մեկին:

Մենք պետք է հիշենք, որ կենտրոնացած մտքի

միայնության մեջ է գտնվում բոլոր մեծ նվաճումների
գործարանը: Եվ այս հրաշալի գործարանում մենք պետք է

անընդհատ հյուսենք մեր կամքի ձևերը՝ բոլոր
անբարենպաստ հանգամանքները հաղթահարելու կամ
արդյունավետորեն գործ ունենալու համար:

Կամքը պետք է անընդհատ մարզվի և մարզվի

Մարդը բազմաթիվ հնարավորություններ ունի
աշխատելու այս երկրային գործարանում, քանի դեռ չի
վատնում իր ժամանակը և իր էներգիան ապարդյուն:

Գիշերը ես հեռանում եմ աշխարհիկ պահանջներից՝
ինքս ինձ հետ լինելու համար

Աշխարհից շատ, շատ հեռու

Միայնակ իմ կամքի հետ իմ հոգևոր մենության մեջ

Որտեղ ես ուղղորդում եմ մտքերս այն ուղղությամբ,
որը ես ուզում եմ

Ես որոշում կայացրի խորը մտքումս

Երբ ես իմ կամքը մղում եմ առողջ և օգտակար
գործունեությամբ զբաղվելու, դա ինձ համար
հաջողություն է ստեղծում: Այս կերպ ես բազմիցս
արդյունավետորեն օգտագործել եմ իմ կամքը: Սակայն դա
հնարավոր է դառնում միայն կամքի հետևողական
կիրառման միջոցով:

Ի՞նչ հրաշալի զգացողություն կունենաք, երբ
կկարողանաք ասել և հաստատել. «Իմ կամքը, որը լի է
աստվածային կամքով, կհասնի ինձ այն ամենին, ինչ ես
ցանկանում եմ»:

Եթե մարդը դառնում է ինքնագոհ և ամեն ինչ
վստահում է Աստծո կամքին առանց օգտագործելու իր
սեփական կամքը, որը Աստված է տվել իրեն, նա չի
ստանա այն արդյունքը, որը ձգտում է:

Աստվածային գործությունն ինքնին ուզում է օգնել ձեզ

Մենք պետք է մեր մտքից վանենք այն միտքը, որ
Աստված՝ իր գործությամբ և գերբնական ուժերով, հեռու է
մեզանից և թաքնված է երկնքի հեռավոր անկյուններում,
և մենք չպետք է մոռանանք, որ մեր մարդկային կամքի

հետևում թաքնված է աստվածային կամքը, բայց այդ հզոր
ուժը, ինչպես օվկիանոս, որը լցվում է իր
մակընթացություններով և հոսանքներով, չի գա, եթե
միտքը բաց չլինի, իսկ սիրտը ընկալունակ:

Աղաչանք

Օ՛, Տիեզերական Մայր

Մեր սրտերում միակ կրակը լինելը
Եվ մեր հոգիների խավարը ցրելու համար
Եվ մեր սիրո արցունքների մեջ քեզ համար
Լվացեք մեր սերը աշխարհիկ բաների հանդեպ
Եվ մենք ուրախ ենք համաձայնվել ձեզ հետ
Մեկընդմիջտ ցրեք մեր տխրությունն ու վիշտը
Մեր փոքրիկ սրտերը մեծ սրտի վերածեք
Այն տեղավորում է ձեր ամբողջ ներկայությունը
Եվ քո աստվածային բնույթի հայելու մեջ
Եկեք մեզ կատարյալ ու մաքուր տեսնենք
Թող մեր սիրո կրակը բարձրանա քեզ համար
Երկրային ցանկությունների բոցերի վերևում
Միլիոնավոր գայթակղություններ քողարկվում են քո
կերպարանքով

Եվ դա անընդհատ խաբում է մեզ

* * *

Արի՛, ո՛վ մաքուր և կատարյալ աստվածային
ուրախություն:

Մտեք մեր քեզ համար կարոտի տաճարները
Թող մոլորակը խաղաղ լինի
Մեր լեռներում, անգիտության մութ գիշերներում
Թող Նա առաջնորդի մեզ և ապահով վերադարձնի
մեզ

Ձեր ապահով և ապահով ապաստանին:
Շշուկներ հավերժությունից
Խայամի առաջին քառատող
Թարգմանել է Էդվարդ Ֆիցջերալդը և բացատրել
վարպետ Պարամահանսան

Օմար Խայամի հռչակը Արևմուտքում հիմնված է
Ֆիցջերալդի տասնիններորդ դարի կեսերին Նրա
քառատողերի թարգմանության վրա, որը համարվում է
անգլերեն լեզվով երբևէ արված լավագույն
թարգմանությունը:

Ուսուցիչ Պարամահանսան Օմար Խայամին համարում
էր մեծ միստիկներից մեկը և բարձր
ինքնաճանաչողության տեր, և որ Նա օգտագործում էր
սիմվոլիզմը իր հոգևոր և փորձառական փորձառությունը
արտահայտելու համար, և որ Նրան կոպտորեն սխալ էին
հասկացել, և որ հետազոտողները բավականաչափ խորը
չէին խորացել Նրա քառյակներում ավանդված հոգևոր
փիլիսոփայությունը հասկանալու համար:

Արթնացե՛ք»` գիշերվա ամանի մեջ առավոտյան»
համար

Նետել է քարը, որը թռիչքի է հանում աստղերին
Եվ ահա՛, Արևելքի որսորդը բռնել է
Սուլթանի աշտարակը լույսի օղակի մեջ

Արաբերեն թարգմանությունը:

Արթնացե՛ք, քանզի առավոտը քար է նետել գիշերվա
անոթի մեջ

Աստղերը լիովին ցրելով

Եվ ահա Արևելքի որսորդը

Նա գրավեց սուլթանի աշտարակը

Լույսի օղակով

.Բացատրություն և մեկնաբանություն

.Իմաստների բացատրությունը

Առավոտ: Սա արթնացման արշալույս է
պատրանքային երկրային գոյությունից:

Գիշերվա անոթը՝ անգիտության խավարը, որը
բանտարկում է անմահ հոգին նեղ, սահմանափակ
մարդկային գիտակցության մեջ:

Քար՝ հոգևոր մաքրագործում

Աստղեր՝ նյութական ցանկությունների գրավիչ փայլը

Արևելքի որսորդը. Հզոր արևելյան իմաստությունը,
որը ոչնչացնում է պատրանքների մնացորդները

Լույսի օղակ՝ օրհնյալ իմաստության ճառագայթը, որը
ոչնչացնում է հոգին բանտարկող և շղթայված ճնշող
խավարը:

Մեկնաբանություն՝

.Ներքին լուծությունը շշնջում է

Արթնացե՛ք: Թողե՛ք անգիտության քունը, քանզի»
իմաստության արշալույսը բացվել է: Նետե՛ք անհայտի
մութ անոթը հոգևոր մաքրագործման քարով՝ այն

կոտրելու և ցրելու մռայլ նյութական ցանկությունների
մշուշոտ, փայլող աստղերը»:

Ահա՛ արևելյան իմաստության լույսը՝
պատրանքների որսորդն ու կործանողը, քանզի այն լույսի
օղակով գրավել է ոգու բարձր աշտարակը և ցրել նրա
սահմանափակող նյութական խավարը՝ լիովին ցրելով
այն»:

Օ՛, պատրանքների քաղաքի բնակիչներ, թողեք քնը:»
Քանզի ներքին իմաստության հոգևոր ուղերձի արևի
ճառագայթը հայտնվել է»:

Սովորեք, թե ինչպես օգտագործել հոգևոր
կատարելագործման ամուր քարը՝ անգիտության մութ
անոթը կոտրելու և դրանից ժամանակավոր նյութական
հաճույքների ցանկությունը վտարելու համար:

Դաս վերցրեք իմաստության որսորդից, ով՝
անընդհատ փնտրում է լույսի կարոտ և ճշմարտություն
որոնող հոգիներ, որպեսզի նրանց շրջապատի փառահեղ
շքեղության աուրայով՝ հավերժական ազատության
շքեղությամբ»:

Անառակ որդու վերադարձը

Մի անգամ, շատ տարիներ առաջ, ես տեսա իմ
ուսանողներից մեկին, որը քայլում էր հակառակ
ուղղությամբ

Գիտակցելով նրա գործողությունների անխուսափելի
հետևանքները՝ ես փորձեցի համոզել նրան՝
օգտագործելով բոլոր տրամաբանական միջոցները,
հրաժարվել իր գործողությունների ընթացքից, բայց
հասկացա, որ չեմ կարող օգնել նրան:

Որովհետև նա մտադիր էր շարունակել չարի
ճանապարհով

.Վերջապես ես ինքս ինձ ասացի

Քանի որ նա դա է ուզում, ես նրան հանգիստ»
կթողնեմ»:

Բայց նրա հանդեպ իմ սերն ու հոգատարությունը
շուտով վերադարձան, ուստի նստեցի թզնուլ տակ և
սկսեցի պատկերացնել նրան:

Ջերմեռանդ ոգևորությամբ ես նրան անընդհատ
.ուղարկում էի հետևյալ մտավորական ուղերձը

Աստված խնդրել է ինձ խնդրել քեզ փոխել քո միտքը»
քո մտադրությունների վերաբերյալ»:

Երեկոյան մարմնովս ու մտքովս զգացած ուժեղ
ինտուիտիվ զգացողությունս ինձ համոզեց, որ նա
իսկապես վերադառնում է:

Հանկարծ հայտնվեց «անառակ որդին», տուն
վերադառնալուց հետո նա խոնարհվեց նրանց հետ և
.ասաց

Ամբողջ օրը, ուր էլ որ գնացի և ինչ էլ որ անեի, ես»
տեսնում էի քո դեմքը: Ի՞նչ է դա նշանակում»:

Ես պատասխանեցի. «Աստված քեզ կանչում էր իմ
միջոցով, դա Նրա կանչն էր, ոչ թե իմը»:

Իմ ցանկությունը եսասիրությունից չէր բխում, բայց
ես վճռականորեն տրամադրված էի չհեռանալ

Այս վայրը բաց կմնա մինչև ձեր վերադարձը

Այս տեսակի դիզայնը կարող է հսկայական
փոփոխություններ բերել: Դա իսկապես զարմանալի ուժ է:

Երբ դուք որոշում եք ձեր ուղղությունը և որոշում եք
շարունակել այն, դուք պետք է ակտիվացնեք ձեր կամքը և
գործնական ջանքեր գործադրեք, և այդ ժամանակ

կտեսնեք, որ հաջողության բոլոր տարրերը կգան ձեզ մոտ
այնտեղից, որտեղ դուք գիտեք և որտեղից չգիտեք:

Քո կամքի մեջ, որը լցված է աստվածային
էներգիայով, թաքնված է քո աղոթքների պատասխանը:

Երբ դուք օգտագործում եք այդ կամքը, դուք բացում
եք պատուհանը, որի միջոցով պատասխան եք ստանում
ձեր աղոթքներին:

Սա իմ սեփական փորձն է: Անցյալում ես փորձում էի
որոշ բաներ անել պարզապես իմ կամքը ստուգելու
համար, բայց հիմա դա չեմ անում, քանի որ նախապես
գիտեմ արդյունքը. ամեն ինչ, ինչ ուզում եմ, ձեռք եմ
բերում Ամենակարող Աստծո շնորհիվ:

Մարդու վերջնական նպատակը» գրքից»

Աստծուն դարձնենք մեր հոգիների հովիվը

Եվ աստվածային լույսը սկառստն է

Կյանքի մութ ճանապարհներին

Նա առաջնորդող լույսն է խառնաշփոթի գիշերներում

Եվ վստահության արևը արթնության ժամերին

Եվ առաջնորդող աստղը երկրային գոյության
խավարի ծովում

Եկեք խնդրենք Նրա օգնությունը և փնտրենք Նրա
ոգեշնչումը

Որովհետև աշխարհը կշարունակի իր վերելքներն ու
վայրէջքները

Դրա իրադարձությունները անհանգիստ են՝ ինչպես
կատաղի ալիքները

Որտեղի՞ց ենք մենք առաջնորդություն ստանալու:

Դա մեր անկայուն, կողմնակալ սովորությունների մեջ

չէ

Ո՛չ մեր միջավայրից, որը ենթակա է
ազդեցությունների

Ո՛չ մեր երկրներից, ո՛չ էլ մեր աշխարհից
Փոխարենը, դա առաջնորդող ճշմարտության ձայնն է

Հոգու խորքից բխող

Ամեն պահի ես մտածում եմ միայն Աստծո մասին

Ես իմ հոգին նրան հանձնեցի

Ես իմ սիրտը նրան վստահեցի

Ես իմ սերն ու կարոտը ուղղեցի նրան

Մենք չպետք է Աստծուց ավելի շատ վստահենք ոչնչի

Եվ որ մենք պետք է վստահենք նրանց, ովքեր

կբացահայտեն Նրա լույսը

Այդ լույսը իմ ուղեցույցն է

Սա իմ իմաստությունն ու սերն է

Անպարտելի ուժը

Եվ ճշմարտությունը, որը չի կարող գերազանցվել

Հիմա և հավիտյան

Կան մարդիկ, ովքեր այնքան ծայրահեղական են
իրենց մտածողության մեջ, որ կարծում են, որ կյանքում
հաջողության հասնելու համար պետք է անդադար
աշխատել մեքենայի պես:

Մյուս կողմից, կան մարդիկ, ովքեր ոչ պակաս
ծայրահեղ են, քան նրանք, քանի որ երբ նրանք

հետաքրքրվում են հոգևոր հարցերով, կորցնում են մնացած ամեն ինչի նկատմամբ ցանկությունը, և դա սխալ դիրքորոշում է:

Նրանք, օրինակ, կարծում են, որ անհրաժեշտ չէ անել որևէ բան, որը պահանջում է ինտենսիվ կենտրոնացում և ֆիզիկական ջանք, և խորհուրդ են տալիս ասկետիզմ և հրաժարվել բոլոր նյութական բաներից: Սակայն այս վերաբերմունքը քողարկում է մտավոր լճացումը:

Կեղծ հոգևորականության քողի տակ

Ես նկատել եմ, որ մեծ ուսուցիչները շատ են հետաքրքրվում աշխարհով, բայց առանց որևէ կապվածության դրան: Երբ իմ ուսուցչին ինչ-որ գեղեցիկ բան էին տալիս, նա հոգ էր տանում դրա մասին և պաշտպանում այն, բայց եթե այն պատահում էր կոտրվել կամ վնասվել, նա ծիծաղում էր և ասում. «Իմ հետաքրքրությունը դրա նկատմամբ դադարեց, քանի որ այն չափազանց շատ ուշադրություն էր գրավում»: Նա անտարբեր էր, քանի որ կապված չէր դրան:

Ես նույն կերպ եմ գնահատում այն, ինչ Աստված ինձ տալիս է, բայց չեմ կարոտում այն, եթե կորցնում եմ

Մի անգամ ինչ-որ մեկն ինձ մի գեղեցիկ վերարկու նվիրեց գլխարկով, և դա թանկարժեք հավաքածու էր: Ես ուրախ էի խնամել այն և պաշտպանել պատռվելուց ու կեղտոտվելուց, մինչև որ հոգնեցի դրանից ու ասացի. «Օ՛, Աստված, ինձ այս անախորժությունը պետք չէ»:

Մի օր ես գնացի Լոս Անջելեսի մի դահլիճ՝ դասախոսություն կարդալու, և հենց որ հասա ու սկսեցի հանել վերարկուն, լսեցի աստվածային ձայնը. «Վերցրու քեզ հետ վերարկուի գրպաններում եղած բոլոր իրերը»:
Այսպես ես արեցի:

Դասախոսությունից հետո ես վերադարձա
վերարկուի պահեստ և տեսա, որ վերարկուն՝ Աստված
պահապան լինի, անհետացել էր:

Ես շատ նեղված էի դրանից, ուստի ինչ-որ մեկն
ասաց. «Մի՛ նեղվիր, քեզ համար մեկ այլ վերարկու
կգնենք»: Ես ասացի. «Ես նեղված չեմ, որովհետև կորցրի
վերարկուն, այլ որովհետև վերարկուն վերցրածը չի
վերցրել նաև գլխարկը, որը կատարյալ
համապատասխանում է վերարկուի հետ»:

Մենք չպետք է թույլ տանք, որ մեր զգացմունքները
մեզ վերահսկեն: Ինչպե՞ս կարող է մարդը երջանիկ լինել,
եթե նրան միայն հագուստն ու մյուս ունեցվածքն են
հետաքրքրում:

Սա չի նշանակում մաքուր և կոկիկ հագուստ չկրել
կամ տունը չմաքրել ու կարգի չբերել, այլ նշանակում է
չափազանց կապված չլինել կամ չմոլորվել այս հարցերով:

Մի անգամ ինձ հրավիրեցին ընթրիքի, և ամեն ինչ
շատ նրբագեղ ու լավ կազմակերպված էր: Ես շատ
վայելեցի ընթրիքը, բայց մեր տանտերերը չափազանց
նյարդային էին, վախենում էին, որ ամեն ինչ կարող է ըստ
պլանի չընթանալ, և, որպես արդյունք, նրանք փչացրին
մթնոլորտը իրենց անհանգստությամբ:

Նրանք, ովքեր չափազանց զգայուն են, հաճախ զգում
են ուրիշների անհանգստությունն ու անհարմարությունը:
Ինչո՞ւ են այս վախն ու անհանգստությունը: Մենք պետք է
անենք մեր լավագույնը, ապա հանգստանանք և թողնենք,
որ ուրիշներն էլ հանգստանան: Մենք պետք է թույլ տանք,
որ իրերը ընթանան իրենց բնական հունով՝ առանց դրանք
ստիպելու, և այդ դեպքում մեր շրջապատի մարդիկ
նույնպես կգտնեն խաղաղություն:

Պարմենիդյան բերքահավաքներ

Մարդկային կամքի հետևում թաքնված է
աստվածային կամքը և տիեզերական Էներգիայի
անսահմանափակ հոսքի նպատակը:

Դա ցույց տալն է կյանքում ամեն ինչ, ինչ լավն ու
օգտակար է

Այս պատճառով, ով անսասան է մնում և
հետևողական է բարձրագույն կամքին, հաջողություն
կստանա Աստծո օգնությամբ:

Կամքի ուժը Էներգիա և ցանկություն է, որն ուղղված է
որոշակի նպատակին հասնելուն:

Ոչինչ չի կարող արվել առանց կամքի ուժի,
իրականում, նույնիսկ պարզ շարժում չի կարող ստեղծվել
առօրյա կյանքում առանց կամքի ուժի կիրառման:

Մարդկանց մեծ մասը զբաղվում է ոչ էական գործերով
և չի կենտրոնացնում իր ջանքերը կառուցողական ձևով:

Ցանկությունը տարբերվում է կամքից, չնայած
ցանկությունը կարող է հանդես գալ որպես կամքի
կատալիզատոր:

Կամքի ուժ զարգացնելիս, նախևառաջ, պետք է
ունենալ վճռականություն և օգտագործել ընկալում,
խորաթափանցություն և իմաստություն:

Դրան հաջորդում է մարզումը և կամքի գիտակցված
օգտագործումը՝ ցանկալի նպատակին հասնելու համար:

Ճանապարհորդությունն ու ջանքերը պետք է
շարունակվեն մինչև նպատակին հասնելը

Երբ մարդ որոշում է հասնել ազնիվ նպատակի,
անտեղի է դառնում դադարեցնել փորձերը

Կամ նա կարող է զիջել անբարենպաստ
հանգամանքներին

Երբ գիտակցությունը ներդաշնակ է բարձրագույն
կամքի հետ, և միտքն ու կամքը կենտրոնացած են
որոշակի գաղափարի վրա առանց ընդհատման, կամքի
ուժը հագեցած կլինի անսահման և անսպառ
տիեզերական գործունեությամբ:

Մարդկային կամքը, որը կառավարվում է
անգիտությամբ և ցանկություններով, ցավ ու խնդիրներ է
բերում իր տիրոջը:

Իսկական երջանկությունը զգալու համար բարի
ցանկությունները պետք է հաղթահարեն վատերը, և
կամքը պետք է ուղղվի ճիշտ ուղղությամբ՝ դեպի
ճշմարտության աղբյուրը և գոյության մեջ եղած բոլոր
բարիքների ակունքը:

Ինչո՞ւ պետք է մարդը զերծ մնա կեղծ վկայություն
տալուց: Որովհետև կեղծիքը նպաստում է
կեղծավորությանը և խաբեությանը:

Դավաճանությունը Աստծո աչքում ամենամեծ
մեղքերից մեկն է: Անձնական շահի կամ վրեժխնդրության
ցանկությամբ ինչ-որ մեկին կեղծ մեղադրանք
առաջադրելը սուտ վկայության մի ձև է: Եթե բոլորը
հետևեին այս սովորույթին, մարդկանց մեջ կտիրեր քաոս
և անարխիա:

Մեկ ուրիշի դեմ կեղծ վկայություն լսելը կեղծ վկայի
հավանություն է և մասնակցություն նրա ամոթալի
վարքագծին, և այդ լսելն ու հավանությունը
անխուսափելիորեն կվերածվեն ներքին հուզական
հակամարտության, որը կխաթարի հոգու խաղաղությունը
և կխաթարի կյանքի անդորրը:

Նույնիսկ եթե դա ժամանակավորապես
արդարացված է, գործողությունը, ի վերջո, ուժեղ
հակադարձ ազդեցություն կունենա և կստեղծի

տառապանք ու հոգեբանական ցավ, որը կիսանգարի
գիտակցությանը և կհարվածի խղճին:

Նախանձը նաև վնասակար և ծանր հետևանքներ
ունի, քանի որ այն անձնական տառապանք է
պատճառում նախանձողին, քանի որ մարդու կողմից
արտահայտված մտքերն ու զգացմունքները
կվերադառնան նրան:

Նա, ով սեր և անձնուրացություն է տալիս, փոխարենը
կստանա ջերմություն և անձնուրաց վերաբերմունք,
մինչդեռ նա, ով ուղարկում է ագահության, եսասիրության
և նախանձի մտքեր, այդ ամենը հավասարապես կբերի իր
վրա:

Ինչո՞ւ մարդը չպետք է գողանա:

Ինչպիսի՞ն կլինեն աշխարհը, եթե բոլորը ապրեին
գողանալով, թալանելով և շորթելով: Այդ դեպքում
կկատարվեին ամենասարսափելի և դաժան
հանցագործությունները: Կծավալվեին կատաղի
պայքարներ՝ սեփականությունը պաշտպանելու և
գողոնված ապրանքները վերադարձնելու համար:

Գողությունը գործողություն է, որը հակասում է
հասարակական նորմերին և զրկում է ուրիշներին իրենց
իրավունքներից, ուստի այն հակասում է գոյության
օրենքներին, և հասարակությունները չունեն
համապատասխան հնարավորություններ և
արդյունավետ մեթոդներ մեղավորների հետ գործ
ունենալու համար:

Երբ գողերը բանտարկվում են, նրանց հին
սովորությունները կարող են ավելի խորը արմատանալ, և
նրանք կարող են նաև նոր վատ սովորություններ ձեռք
բերել այլ հանցագործների հետ շփվելիս: Եթե դա տեղի

ուկնէնա, ագատ արձակվելուց հետո նրանք շատ ավելի
վատ վիճակում կլինեն, քան բանտ մտնելուց առաջ:

Մենք խնդրում ենք Քեզ, Տե՛ր, օրհնիր մեզ, որպեսզի
չարիք չլսենք, չարիք չտեսնենք, չարիք չխոսենք կամ
չարիք չշնչենք:

Մենք ո՛չ չարին ենք դիպչում, ո՛չ չարը զգում, ո՛չ չարի
մասին ենք մտածում, ո՛չ էլ չարի երագում ենք

.Ամեն օր օգտագործվող ուժերը

Մեր զգայական ընկալումները

և մեր զգացմունքները -

և մեր ինտելեկտը -

Այս ամենը Աստծուց է փոխառված, և մենք չենք
կարող ապրել առանց Նրա մեկ վայրկյան անգամ:

Սակայն, մինչ մենք օգտագործում ենք Նրա
պարգևները, մենք Նրա մասին չենք մտածում այնպես,
ինչպես պետք է, և ոչ էլ Նրան ենք տալիս այն
ուշադրությունը, որին Նա արժանի է:

Փոխարենը, մենք հետապնդում ենք զգայական
հաճույքներ և աշխարհիկ նկրտումներ՝ լիովին
համաձայնեցված և լիակատար կապված լինելով
նյութական աշխարհի հետ:

Սա մեր բոլոր ցավերի ու տառապանքների
արմատական պատճառն է

Աստված մեզ ստեղծել է իր պատկերով, ուստի մենք
չենք կարող իմանալ իրական երջանկության համը, եթե
չհայտնաբերենք Նրա ներկայությունը մեր մեջ և
չճաշակենք Նրա երանության նեկտարը մեր հոգիներում:

Մենք նաև չենք կարող ունենալ այն օրինյալ
գորությունը, որն անհրաժեշտ է կամքով ձեռք բերելու այն,
ինչ մեզ ամեն օր անհրաժեշտ է:

Եթե մենք չգիտակցենք, որ Աստված է այդ ուժի
աղբյուրը, մենք պետք է ապավինենք Նրան և դիմենք
Նրան:

Երախտապարտ սրտերով բոլոր այն օրհնությունների
համար, որոնք Նա անընդհատ հոսքով թափում է մեզ վրա
Եթե երախտապարտ լինեք, ես անպայման կաճեցնեմ
:ձեր [բարեգործությունը]

Երբ մեր սրտերը լցվում են երախտագիտությամբ
Ամենաառատաձեռն Նվիրատուի հանդեպ, դրանք
դառնում են Նրա փառահեղ ներկայության սրբազան
տաճարներ, և դա ամենամեծ նվաճումն է, որին մարդ
կարող է հասնել, քանի որ կյանքի նպատակն է, որ մարդը
ներդաշնակ լինի իր Արարչի հետ, մոտենա Նրան և
ճանաչի Նրան:

Նախ փնտրեք Աստծո արքայությունն ու նրա }
{արդարությունը, և այդ ամենը ձեզ կավելացվի:

Աստծուն անընդհատ հիշելով և Նրա մասին բարի
մտորումներով մենք կհասկանանք, որ Նա մեր սիրելին է,
որ մենք Նրա ընտրյալներն ենք և որ մենք բաժին ունենք
Նրա առատաձեռնությունից:

Երջանկության, սիրո, լույսի և բարության
թագավորություն

Երբ մենք խորհում ենք Աստծո առատ
օրհնությունների մասին, որոնցից ամենամեծը
ընտրության ազատությունն օգտագործելու
հնարավորությունն է՝ հետևելու ճիշտ ուղուն, որը տանում
է դեպի բարձրագույն նպատակներին

համապատասխանություն և հոգևոր երջանկության
հասնել, ամեն օր լցվում է նորացված ներքին
ուրախությամբ, և մենք զգում ենք մեր կյանք եկող օրինյալ
հոսանքը, ուստի երախտագիտությունը լցնում է մեր
սրտերը, և կյանքը համ ու իմաստ է ստանում:

Այն մարդը, ով խորհրդածական մտածողության
միջոցով կարող է տեսնել աստվածային օրենքը, որը
գործում է խորհրդավոր ձևով, երբեք չի դադարում
գովաբանել, շնորհակալություն հայտնել և խոնարհվել
Նրա առջև, Ում պետք է ամեն սեր, գովասանք և
երախտագիտություն:

Հիշենք Աստծուն՝ գոյության բոլոր բարիքների
աղբյուրին, և մեր հիշատակը միաձուլենք մեր սրտերի
խորքից բխող անկեղծ սիրով:

Աստծուն, որից կյանքը հոսում է, սերը ճառագայթում
է, և օրհնությունները անդադար հեղեղվում են

Եկեք ջերմությամբ հիշենք բոլոր նրանց, ովքեր մոմ
վառեցին մարդկության համար, կամ բարի սերմեր
ցանեցին աշխարհի հողում, կամ լուսավոր գաղափարներ
տարածեցին, կամ խրախուսեցին բարի գործերն ու
ազնիվ վարքը:

Բացենք մեր սրտերը սիրո համար, մեր միտքը
դարձնենք ընկալունակ լուսավորող ոգեշնչումների համար
և Աստծուց օգնություն ու առաջնորդություն խնդրենք:

Մեր մտածածի և արածի մեջ

Վախը թունավորում է սիրտը

Մարդկային միտքը Էներգիայի կամ կենսական
գործունեության հսկայական պահեստ է:

Այս գործունեությունը անընդհատ օգտագործվում է
մկանային շարժումների, սրտի, թոքերի և դիֆրագմայի

գործունեության, բջջային նյութափոխանակության,
արյան քիմիական ռեակցիաների և շարժիչ զգայական
օրգանների (սյարդերի) գործունեության մեջ:

Բացի այդ, մեծ քանակությամբ կենսական էներգիա է
ծախսվում մտածողության, հույզերի և կամքի վրա:

Վախը թուլացնում է կենսական գործունեությունը և
ակտիվ կամքի ամենադաժան թշնամիներից մեկն է:

Վախը սեղմում և խոչընդոտում է կյանքի այն
ակտիվությունը, որը սովորաբար կանոնավոր կերպով
հոսում է դեպի նյարդերը, այնպես որ դրանք թվում են
կաթվածահարված, իսկ մարմինը դառնում է
դանդաղաշարժ, և նրա կենսունակությունը նկատելիորեն
:և զգալիորեն նվազում է (վախը նյարդային խանգարող է)

Վախը չի օգնում վերացնել վախի պատճառը: Այն
թուլացնում է կամքը և ուղեղին դրդում է խոչընդոտող
ազդանշան ուղարկել մարմնի օրգաններին: Վախը
թունավորում է սիրտը, խաթարում մարսողությունը և
առաջացնում բազմաթիվ ֆիզիկական հիվանդություններ:

Երբ գիտակցությունը մնում է կենտրոնացած Աստծո
վրա, դուք ոչնչից չեք վախենա և կկարողանաք
հաղթահարել յուրաքանչյուր խոչընդոտ և խոչընդոտ:

Քաջությամբ և հավատքով «Ցանկությունը» էներգիա
չունեցող ցանկությունն է, մինչդեռ «մտադրությունը» ինչ-որ
բան անելու վճռականությունն է՝ ցանկություն կամ
ցանկություն իրականացնելու: Բայց «կամքը» կարող է
արտահայտվել ասելով. «Ես անխոնջ աշխատում եմ,
մինչև հասնեմ այն, ինչ ուզում եմ»:

Երբ դուք մարզում եք ձեր կամքի ուժը, կարող եք
ազատել և ուղղորդել կենսական ակտիվության ուժերը,
այլ ոչ թե ցանկանալ ինչ-որ բան՝ առանց անելով այն, ինչ
անհրաժեշտ է այն ստանալու համար:

Մենք չպետք է հույսը կորցնենք, այլ պետք է գիտակցենք, որ Աստված մեզ հնարավորություն է տալիս առ հնարավորություն բարելավելու մեր հանգամանքները, բարձրացնելու մեր գաղափարները և ստեղծելու նոր ու օգտակար բաներ մեզ համար և ուրիշների համար կյանքում:

Եթե մենք գոհ չենք մեր ապրելակերպից, մենք պետք է ուսումնասիրենք նոր եղանակներ և մեթոդներ, որոնք մեզ որոշակի բավարարվածություն և հոգեբանական հարմարավետություն կպարգևեն:

Մենք պետք է մտածենք մի բան անելու մասին, որը կբարելավի մեր հանգամանքները և մեր կյանքը կդարձնի իմաստալից ու արժեքավոր, ապա դա կկիրառենք գործնականում:

Անհապաղ անհրաժեշտ է գիտակցության փոփոխություն կամ դրա ընթացքի փոփոխություն

Մենք պետք է վճռականորեն տրամադրված լինենք, որ թույլ չենք տա, որ խնդիրները ազդեն մեզ վրա և հավասարակշռությունը խաթարեն, և որ թույլ չենք տա, որ անհանգստության առարկաները փչացնեն մեր կյանքը, զբաղեցնեն մեր զգացմունքները և փչացնեն մեր մթնոլորտը:

Եվ որ մենք չենք դառնա վնասակար սովորությունների և վնասակար հատկանիշների գոհ, և որ մենք կլինենք ազատ ու անզուսպ, ինչպես երկնքում թռչունները:

Մարդիկ կարիք չունեն անշարժ և անփոփոխ մնալու:

Պատրանքի վարագույրները պետք է հեռացվեն հոգու եռությունից, որպեսզի այն կարողանա փայլել իր մաքրությամբ և ուժով՝ բացահայտելով այն ազնիվ շքեղությունը, որը Աստված շնորհել է մարդկությանը:

Աստված օրհնում է բարի ջանքերը, արդարացի
ծգտումները և հաջողության հասնելու վճռականությունը:

Մեր կյանքի ետևում թաքնված է Գերագույն Հոգու
գորությունը, իսկ մեր կամքի ետևում՝ Աստվածային
Կամքի տիեզերական օվկիանոսը:

Մենք այդ անսահման օվկիանոսի անբաժանելի մասն
ենք: Երբ մենք հասնում ենք դրան և լողում դրա մեջ, մեր
գիտակցությունը ընդարձակվում է, և մենք զգում ենք մեր
անսահմանությունը:

Դրա մասին մտածելը մեզ ավելի է մոտեցնում դրան,
իսկ դրա մասին խորհրդածելը մեզ տանում է դեպի այն:

Դրա հետ ներդաշնակության հասնելու
շարունակական ջանքերը մեզ տալիս են գիտելիքներ,
վճռականություն և էներգիա:

Գիտակցության ամենօրյա նախապատրաստումը
բերում է աստվածային սեր և երկնային օրհնություններ

Այն հոսում է դեպի մեզ անխափան և մեզ
առատաձեռնորեն բաժին է տալիս օվկիանոսի գանձերից

Յուրաքանչյուր մարդու մեջ կա աստվածային
գիտակցություն, որը սպասում է իրեն արտահայտելու
հնարավորության

Եվ դուրս գալ էգոյի նեղ ու սահմանափակող նկուղից

Ճիշտ այնպես, ինչպես մարդը արթնանում է
անհանգստացնող մղձավանջից և հասկանում, որ
տեսածը ոչ այլ ինչ էր, քան երագ, այնպես էլ աստվածային
գիտակցությունը հորդորում է մարդուն արթնանալ քնի և
շփոթության մղձավանջից՝ կյանքի իմաստի և նպատակի
նոր գիտակցության և առողջ ըմբռնման համար:

Եթե մենք ցանկանում ենք զգալ հոգևոր զարթոնքի արշալույսը և ականատես լինել վստահության լույսերին, մենք պետք է լսենք մեր ներքին ձայնին:

Մենք արձագանքում ենք դրա հուշումներին: Մենք պետք է հեռացնենք ճանապարհից պատրանքի քարերն ու անգիտության ժայռերը, որոնք խոչընդոտում են հոգու առաջընթացին և խոչընդոտում նրա շարժմանը:

Եվ եկեք կարոտի ձեռքով թակենք անտարբերության քնից արթնանալու դուռը, որպեսզի կարողանանք շնչել երանության քամիները և երկնային Էլեկտրականությունն բերել մեր յուրաքանչյուր մտքին ու մեր յուրաքանչյուր զգացողությանը:

Եվ մեր յուրաքանչյուր աշխատանք

Մենք խնդրում ենք Ամենակարող Աստծուն բացել գիտակցության պատուհաններ մեր գիտակցության մեջ, լցնել մեզ իմաստության լույսով, շրջապատել մեզ Իր սիրով և պարուրել մեզ Իր հավերժական կարեկցանքով:

Ինձ մոտ եկողների մեջ կային մարդիկ, որոնց ես սկզբից, անկեղծ ասած, ասացի, որ իրենց դրդապատճառները հիմնավոր չեն, և խնդրեցի նրանց փոխել այդ դրդապատճառները:

Նրանցից մի քանիսին դուր չեկավ իմ ասածը, բայց մյուսները արձագանքեցին և դեպի լավը փոխվեցին:

Կեղծավորությունը լավ արդյունքի չի հանգեցնում, և նույնիսկ իմաստուններից ամենաիմաստունը չի կարող թաքցնել այն, ինչ բացահայտում են իրենց աչքերը:

Մարդու ամբողջ պատմությունը գրված է նրա աչքերում

Եթե ուզում ես իմանալ մեկի իրական բնույթը,
խնդրիր Աստծուն, որ նա բացահայտի քեզ այդ մարդու
իրական բնույթը:

Քանի որ դուք չեք ուզում խաբվել, ձեր սրտի խորքում
կզգաք դրա իրական բնույթը, և ձեր ինտուիցիան չի
սխալվի:

Երբ մենք խոսում ենք մեր զուգընկերոջ հետ, մենք
պետք է ուղիղ նայենք նրա աչքերի մեջ և խոսենք
վստահությամբ, որոշակիությամբ և ճշմարտությամբ:

Երբ մենք ձեռք ենք սեղմում մեկի հետ, մենք պետք է
նրան փոխանցենք մեր սիրո և անկեղծության
գրավականը և փորձենք օգնել նրան, որքան կարող ենք:

Գիտելիք փնտրողը պետք է դրական լինի և աշխատի
իր հոգևոր մագնիսականության զարգացման վրա, այդ
դեպքում Աստված նրան կտա ուրիշներին օգնելու և
նրանց օրհնյալ թրթռումներ փոխանցելու ուժ:

Ես կարող եմ ճանապարհորդել ամենահեռավոր
մոլորակներից ու աստղերից այն կողմ, բայց ես միշտ քոնը
կլինեմ: Քո հետևորդները կարող են գալ ու գնալ, բայց ես
կուղեկցեմ քեզ և կլինեմ քոնը հավիտյան: Ես կարող եմ
տատանվել անթիվ մարմնավորումների ալիքների մեջ և
զգալ ինձ միայնակ ու մենակ, բայց ես միշտ քոնը կլինեմ:

Աշխարհը, տարված քո խաղերով, կարող է մոռանալ
քեզ, բայց ես միշտ կհիշեմ քեզ: Իմ ձայնը կարող է մարել,
և ես կարող եմ ձախողվել:

Բայց հոգուս խոսքերով ես կշշնջամ. «Ես միշտ քոնը
«կլինեմ

Փորձությունները, հիվանդությունները և մահը կարող
են ինձ պատառոտել և այրել մարմինս, բայց քանի դեռ իմ
հիշողության մեջ մնում է հույսի մի շող

Նայիր իմ մեռնող աչքերի մեջ, որովհետև դրանց
միջով կասեմ քեզ. «Ես քեզ հավիտյան կսիրեմ և միշտ
հավատարիմ կմնամ քեզ»:

Ճշմարտությամբ եմ ասում ձեզ, որ բոլոր հարցերիս
պատասխանները ստացել եմ ոչ թե մարդկանցից, այլ
Աստծուց՝ ամենայն առատաձեռնության աղբյուրից:

Եվ տիեզերքի բոլոր գիտելիքների աղբյուրը

Նա իմ կյանքի միակ ոգեշնչումն է, և երբ ես խոսում
եմ, խնդրում եմ նրան լիցքավորել իմ խոսքերը իր
զորությամբ, իր ճշմարտությամբ, իր սիրով և իր լույսով:
Ես զգում եմ ուրախության ալիքներ, որոնք պատում են
ինձ, որովհետև նրա ամենամեծ սերը թափվում է հոգու
մեջ՝ ինչպես մեղմ քամիները շոգ օրերին, և այն
շարունակվում է հզորորեն օր ու գիշեր, շաբաթ շաբաթ,
տարի տարի, այնպես որ դուք չգիտեք, թե որտեղ է վերջը:

Մարդիկ կարծում են, որ իրենց անհրաժեշտ է
մարդկային աղբյուրներից սեր և հարստություն, բայց
յուրաքանչյուր սիրո և յուրաքանչյուր հարստության
հետևում թաքնված է

Աստվածային սեր, որը չի փոխվում, և հոգևոր
հարստություն, որը չի կարող չափվել երկրային
հարստություններով: Ամեն ոք, ով գիտակցում է, որ
Աստված բոլոր սիրո, երանության և շնորհի աղբյուրն է,
կգտնի այն և անչափ երջանիկ կլինի դրանով:

Աստված տալիս է Իրեն հուսացողներին և նրանց,
ովքեր

Նա նայում է Նրան, ոչ թե արարածին

Նա ազատում է նրան դժվարություններից և
դժբախտություններից

Եվ նա չարը հեռու է պահում ճանապարհից

Նրա սրտում մենք ապրում ենք խաղաղ կյանքով
Եվ հանգիստ հոգիները զգում են դա
Եվ երբ մենք նրա կարիքն ունենք, նա մեզ օգնության է
հասնում

Հպումով, որը բերում է հարմարավետություն և
ուրախություն

Եվ բարությունը մեզ մոտ է գալիս ինչպես
հեղեղատարափ անձրև

Դրա մատակարարումը երբեք չի դադարում ողջ
կյանքի ընթացքում

Օրինյալ է Ամենաողորմածը, որքա՛ն մեծ է Նա:

Նա միշտ մերն է, ինչպես մենք՝ Նրանը

Գերագույն ոգեշնչումներ

Աստվածային Արարիչ

Օ՛, Տիեզերքի Տեր

Օ՛, Դու, որ կառավարում և շարժման մեջ ես դնում
մոլորակները, աստղերը և գալակտիկաները

Ձեր արդար կառավարումը թելադրում է ազատ
կամքի և ընտրության ազատություն շնորհել ձեր
քաղաքացիներին, ինչը կօգնի նրանց զարգանալ և
մոտենալ ձեր սրբազան սկզբունքներին ու իդեալներին:

Դու մեզ շնորհել ես հավերժական ազատություն և մեր
մեջ ցանել համընդհանուր գիտակցության սերմերը: Բայց,
ցավոք, մենք մեր համընդհանուր գիտակցությունը
շղթայել ենք եսասիրության, ատելության, նեղ
մտածողության և կույր մոլեռանդության ճաղերի
հետևում:

Տե՛ր, օգնիր մեզ մեր ջերմ սիրով և եղբայրական
հասկացողությամբ հալեցնել մեր և ուրիշների միջև եղած
բոլոր արհեստական, սառցե արգելքներն ու
խոչընդոտները:

Օգնիր մեզ ինքնատիրապետման մեջ օգտագործել
արթուն խիղճ և առողջ դատողություն և ուղիղ քայլել
կյանքի ճանապարհներով:

Եվ օրհնիր մեզ բազմապատկել մեր հոգևոր
հարստությունն ու մեր կարեկցանքը՝ ընդլայնելով մեր
ազգային սիրո շրջանակը՝ ներառելով երկրի բոլոր
բնակիչներին՝ անկախ գույնից, դասից, սեռից և
հավատքից:

Ո՛վ Տիեզերքի Տեր, եկեք հարգենք և գնահատենք
ազատ ծնված բոլոր մարդկանց անկախությունը:

Եվ օրհնիր մեզ, որպեսզի կարողանանք կառուցել
միասնական աշխարհ և ընտրել քեզ որպես մեր հոգևոր
առաջնորդ կյանքի համար:

Հոգու խորքից

Օ՛, Տեր, թող իմ կարոտի մոխրերը շիկանան

Քո սուրբ ներկայությունը միշտ ներկա է

Ես տաճար եմ կառուցել իմ կարոտների համար

Իմ յուրաքանչյուր մտքում

Կցանկանայի՞ք այցելել ինձ, խնդրում եմ:

Եվ դու նստեցիր իմ սիրո գահին քեզ համար:

Թող իմ մտքերը հետևեն քո իմաստուն

առաջնորդությանը

Թող դու լինես իմ կյանքի ամենամեծ ուրախությունը

Աստծո մասին մտածելու և Նրա մասին
խորհրդածելու դարպասից

Ես կմտնեմ Կայուն Խաղաղության Տաճար

Այսօր ես կայծեմ փայտիկների մի կապոց՝
խորհրդանշելու համար անհանգստություններն ու
վախերը

Աստծո տաճարը լուսավորելու իմ հոգում

Ես Աստծուն կփնտրեմ իմ հոգու միայնության մեջ
Եվ ես ջերմեռանդորեն կաղոթեմ, մինչև սիրտս սիրով
բաբախի Նրա հանդեպ

Եվ ես զգում եմ Նրա պատասխանը իմ աղոթքներին
Ա՛խ, եթե միայն կյանքիս կայծը կարողանար խառնվել
Աստծո արևի հետ

Եվ այն փայլատակում է բոլոր բարությունը սիրող
աչքերում

Ես կցանեմ պատերազմներից պատառոտված
աշխարհը

Խաղաղության և սիրո մտքերով

Ես կմտնեմ աստվածային սրբավայր

Եվ ես դիպչում եմ տիեզերական գիտակցությանը

Խորհրդածության և աստվածային սիրո
ուրախության միջոցով

Աստվածային պաշտպանությունը շրջապատում է ինձ
միշտ և հավիտյանս հավիտենից

Եվ Աստծո լույսը ուղեկցում է ինձ և ցրում է իմ շուրջը
եղած խավարը

Քանի դեռ քայլում եմ Նրա առաջնորդող լույսի մեջ,
չեմ սայթաքի

Ես չեմ շեղվի ճիշտ ճանապարհից

Կենդանի զգացմունքներ

Օ՛ր, գոյության հոգի և տիեզերքների տիրակալ

Դու իմ տեսադաշտի ետևում ես, որի միջով ես
տեսնում եմ քո ակնհայտ գեղեցկությունը

Եվ ականջիս ետևում, որով լսում եմ երկրային
ձայների խառնուրդը

Դու ես իմ համան ետևում, որի միջոցով ես զգում եմ
քո երկրային աշխարհում եղած բաները

Եվ բնության վարագույրից այն կողմ, որը թաքցնում է
քո գեղեցիկ դեմքը

Ես քեզ տեսնում եմ ծաղիկների մխիթարական
հայացքում

Եվ ես քեզ համտեսում եմ սննդարար սննդի համով

Ես զգում եմ քո աստվածային եությունն ու քո
հավերժական քաղցրությունը

Բոլոր բարիքների և հրաշքների մեջ, որոնք գոյություն
ունեն

Ես աղոթում եմ քեզ, Տե՛ր, և դու իմ դողացող ձայնի
ետևում ես

Եվ մտքիս ետևում, որով ես աղոթում եմ

Դու իմ խորագույն զգացմունքներից վեր ես

Իմ սրբազան մտքերից ու ձգտումներից և քո հանդեպ
կարոտից այն կողմ

Դու իմ արտացոլումներից և իմ քնքուշ սիրուց անդին
ես:

Ա՛խ, եթե միայն դու դուրս գայիր մարդկային
զգացմունքների վարագույրի ետևից

Եվ շունչ կտրող բնական տեսարաններ

Բաց իմ հոգևոր աչքերը, որպեսզի կարողանամ
տեսնել քեզ այնպիսին, ինչպիսին կաս:

Առանց Աստծո կյանքն անավարտ է

Երբ մենք կապ ենք հաստատում Աստծո հետ,
ինտուիտիվ հասկացողությունը կոգեշնչի մեզ և կուղեկցի
մեզ մեր բոլոր գործողություններում:

Մենք պետք է գիտակցաբար տիրապետենք այդ
օրինյալ ուժին: Այդ ուժը մեր մեջ է. մենք պարզապես
պետք է բացահայտենք այն:

Դուք կտեսնեք, որ այս ուժը գործում է ամեն ինչում՝
բարելավելու ձեր հանգամանքները և հեշտացնելու ձեզ
համար ամեն ինչ: Երբ կապվեք այս ուժի հետ, ձեր
բարեկեցությունը կբաբախի տիեզերական էներգիայով, և
ձեր մտքերը կդառնան ավելի նուրբ, կենտրոնացված, սուր
և թափանցող: Դուք կհասկանաք, որ ձեր հոգիները
Աստծո կենդանի ճշմարտության և Նրա անսպառ
իմաստության անոթներ են:

Աստված առողջության, բարգավաճման,
իմաստության և հավերժական ուրախության աղբյուրն է:
Երբ մենք կապվում ենք Նրա հետ, մեր կյանքը դառնում է
ամբողջական և լիարժեք:

Աստծո բացակայության դեպքում կյանքը թերի է:
Մենք պետք է մտածենք այն գերագույն ուժի մասին, որը
մեզ կյանք, էներգիա և իմաստություն է տալիս:

Մենք պետք է աղոթենք, որ այս ճշմարտությունը հոսի
մեր մտքերով, այս ուժը՝ մեր մարմիններով և այս անվերջ
ուրախությունը՝ մեր հոգիներով:

Փակ աչքերի խավարի ետևում թաքնված են
տիեզերքի զարմանահրաշ ուժերը, և բոլոր բարի
հոգիներն ու ազնիվ հոգիները

Եվ հոգու ոլորտների անսահման տարածությունը

Եթե խորհեք, կհասկանաք բացարձակ
ճշմարտությունը և կտեսնեք դրա զարմանահրաշ գործը
ձեր կյանքում և արարչագործության մեջ եղած ամեն ինչի
մեջ, որը հրաշալի ու փառահեղ է:

Կարոտի ճանապարհներին

Աստված ինձ է կանչում

Բաց հոգիների միջով

Եվ բարի սրտերը բաբախում են սիրով

Եվ լի է հավատքով

Աշակերտի կատարած յուրաքանչյուր բարի գործ

Նրա գիտակցությունը մեկ քայլով ավելի մոտ է

Տիեզերական գիտակցության շեմից

,Թույլ տուր ինձ ներս մտնել, Տեր

Ձեր աստվածային գեղեցկությունը տեսնելու համար

Եվ ես երջանիկ եմ տեսնելու քո պայծառ լույսերը

Եթե իմ կյանքը առաջնորդվում է Քո աստվածային

իմաստությամբ

Հետևաբար, իմ ջանքերը պետք է պսակվեն

հաջողությամբ

Ես չեմ շեղվի ճանապարհից
Օրհնիր ինձ, Տե՛ր, որպեսզի իմ տեսողությունը պարզ
լինի

Իմ հոգին մաքրագործված է
Ապա նա տեսավ վստահության արևը
Եվ ես վայելում եմ ճշմարտությունը իմանալը
Այսօր ես կմոռանամ անցյալի դժվարությունները
Ես կհանդիպեմ ներկային և ապագային
Համարձակությամբ և վստահությամբ, Ամենակարողի
օգնությամբ

Ես կլիցքավորեմ մարմինս տիեզերական Էներգիայով
Եվ ես լվանում եմ իմ Էությունը աստվածային
գիտակցության բուժիչ լույսով

Ինչպես տիեզերական միգամածություն
Խաղաղությունը լցնում է իմ գիտակցությունը
Եվ նա զգաց Աստծո անսահման ներկայությունը

Տեր, լուսավորիր իմ մտքերը
Լցրու իմ մտավոր անոթը
Գիտակցությամբ և հասկացողությամբ

Թող ձեր սիրո լույսը փայլի
Իմ կյանքի ճանապարհներին
Կապույտ կղզիների կղզեխմբում

Իմ պատշգամբից ես նայեցի դեպի արևմուտք և
երևակայության թևերով սավառնեցի դեպի հեռավոր

հորիզոնի ափերը: Իմ աջ և ձախ կողմերում ես տեսա
երկու լեռնաշղթա, որոնք շուտով ստացան խորհրդավոր
մանուշակագույն երանգ:

Երբ նորից նայեցի, անտեսանելի ձեռքը նրանց
պատել էր խորը կապույտ վարագույրով: Իմ ետևում
ընկած էր Գվադալախարա քաղաքը՝ լողացած մթնշաղի
մեջ: Արևելյան երկինքն այժմ ներկված էր նուրբ
վարդագույնով: Առաջ նայելով՝ աչքերս տեսան կապույտ
կղզիների կախարդական քաղաք, որը լողում էր ոսկե
լճում:

Այս կախարդական կապույտ կղզիների կղզեխմբում
բարձրանում էր կապույտ կրաքարի մի հսկայական բլուր՝
շրջապատված մոխրագույն-սպիտակ հրաբխային
ամպերով, որոնք ժայթքում էին կրակոտ կարմիր-
ոսկեգույն լավայի գեյզերներ, որոնք ծիածանի պես
թեքվելով հոսում էին դեպի հանգիստ լիճը: Ոսկեգույն
կրակի պես ուժեղ բոցերը պարուրում էին կապույտ
կղզիները լույսի բոցավառ լուսապսակներով:

Կապույտ գագաթն ու նրա կրակոտ պսակը
երկվորյակների պես արտացոլվում էին այդ լուռ ոսկեգույն
լճի մակերեսին: Իսկ ամենաաջ կողմում փոքրիկ, խաղաղ
լիճ էր փայլում՝ բույն դրված կապույտ կղզիներից մեկի
կրծքին, ինչպես լիալուսին, որը լողում էր ամպերի
ալիքների մեջ:

Ես երկար ժամանակ թափառեցի մայրամուտի և
միրաժանման ամպերի քաղաքում, որը լողում էր լճի
մակերեսին՝ իր նուրբ ոսկեգույն լույսով, և որքա՛ն
հիասքանչ էին այդ ոսկեգույն ջրերը՝ պատված կարմիր
սառցե կույտերով, որոնք ցրված էին բոլոր
ուղղություններով՝ մինչև հավերժության եզրը:

Ես կարծում էի, որ լույսի էակները բարի հոգիներ են
այս երկրի վրա, և կյանքի բոլոր փորձությունները

հաջողությամբ հանձնելուց հետո նրանց թույլատրվում էր
զվարճանալ և իրականացնել իրենց երազանքները,
ինչպես ցանկանում էին:

Ամեն օր մայրամուտին այդ էակները կսրեին իրենց
երկնային երազները եթերային քաղաքներում, որոնք
շրջապատված էին ծովերով ու ոսկե լճերով:

Այնտեղ և վշտերի ճիրանների ետևում և այս
երկրային աշխարհի թակարդներից այն կողմ՝ իր բոլոր
ողբերգություններով ու ցավերով

Այնտեղ, նյարդայնացնող բաներից այն կողմ, այդ
էակները շնչում էին կարմիր լույսեր, խմում նարնջագույն
ճառագայթներ, հեռանում, մոտենում, թափառում և լողում
էին բազմագույն լույսերի մեջ:

Այստեղ այդ էակները անմիջապես կիրականացնեին
իրենց երազանքները և մարմնավորեին իրենց
ֆանտազիաները՝ ըստ իրենց ցանկության, ապա
կլուծվեին և կանհետանային իրենց կամքով:

Այստեղ նա վայելում էր բավարարվածության և
բավարարվածության գանձերը և առատաձեռնորեն
իրականացնում էր բոլոր նրանց երազանքները, ովքեր
այցելում էին իրեն իր զարմանահրաշ, կախարդական
աշխարհում:

Այստեղ նա պարտավոր չէր մարդկանց պես սպասել
և ցանկանալ, որպեսզի իր երազանքներն իրականանան
և իր ցանկությունները իրականանան, այլ նա երազում էր
այնպես, ինչպես ցանկանում էր, և իր կամքով հասնում էր
այդ բոլոր երազանքներին ու ցանկություններին:

Երազանքների կղզիներում այդ մայրամուտի քաղաքը
իմ ենթագիտակցության ծալքերում մնացած
երազանքներից մեկն էր, և այսօր այն ամեն կերպ
իրականացել է:

Իսկապես, ես տեսել եմ հոգուս թաքնված գանձերն ու
գանձերը, և նրանց լույսը պատել է ինձ, և նրանց փայլը
կուրացրել է ինձ:

Պարամեհանսիատ՝ Աստվածային Էքստազի
սպեկտրներ

Խոնարհությունը, Տե՛ր, ամենահաստատ
ճանապարհն է

Ստանալու Քո աստվածային ողորմության անձրևը

Ես կվստահեմ Քո աստվածային
արդարադատությանը և ճշմարտության սկզբունքներին
Գիտակցելով, որ դուք արձագանքում եք սիրո կանչին
և սրտի կարոտին

Ձեր ընդհանուր կամքի հետ սերտ
համագործակցությամբ

Եվ իմ անսահման հավատով քո հանդեպ
Ես կստանամ քո օգնությունը և կզգամ քեզ մոտիկ
Այսօր ես կկատարեմ իմ պարտականությունը քո
հանդեպ

Ինչպես ես կատարում եմ աշխարհի հանդեպ իմ
պարտավորությունները

Օ՛, Ամենամեծ Սիրելի

Դու եթերային արձագանքն ես, որը արձագանքում է
սրտերի սրբավայրերում

Եվ դու զգացմունքների ձայնն ես, որոնք ականջները
չեն կարողանում լսել

Քո սիրով օրհնված լինելը անչափելիորեն ավելի մեծ է

Բոլոր աշխարհիկ նկատառումներից ելնելով
Եվ բոլոր երկրային փառքերը
Իմ անվերապահ հավատով քո հանդեպ
Ես տեսնում եմ, թե ինչպես են հիվանդության
ստվերները մարում և անվերադարձ անհետանում
Ես կտեսնեմ քեզ, Տե՛ր, բնության պատուհաններից և
խաղաղության դռներից
Մեզ ողողեք ձեր օրհնություններով
Եվ ընկղմիր մեզ Քո տիեզերական Էներգիայի
ալիքների մեջ
Հեռու պահեք եսասիրությունը մեզանից
Որը խանգարում է հոգիներին մոտենալուն
Եվ նրանց հանդիպումը հիմնված էր բարության և
լույսի սիրո վրա
Թող ջրեմ իմ աղաչանքների ծաղիկները
Քեզ մասին մտածելու և Քեզ վրա խորհրդածելու
,ջրերով, ո՛վ իմ Աստված
Որպեսզի նոր, պայծառ ծաղիկներ ծլեն
Ոգեշնչումից, խաղաղությունից և երջանկությունից
Սխալ գործողություններից խուսափելու միակ միջոցը
առողջ դատողություն զարգացնելն է՝ սխալ
գործողությունները ճանաչելու և դրանք չանելու
վճռականություն զարգացնելու համար:
Մեկ սխալի դեմ պայքարը մյուսի դեմ ճիշտ չի ծնում:
Անտեղյակությունը մարդկության իրական թշնամին է և
պետք է վտարվի այս աշխարհից: Մենք ունենք այս

աշխարհում անհրաժեշտ ամեն ինչ՝ բարգավաճման,
երջանկության և կատարյալ արդարադատության
դարաշրջան մուտք գործելու համար:

Միակ խոչընդոտը մարդկային եասսիրությունն է, որը
դա անհնար է դարձնում: Սարսափելի և անարդարացի
տառապանք է առաջանում մարդկային եասսիրության և
եասսիրության հետապնդման պատճառով՝ առանց
ուրիշների նկատմամբ որևէ հաշվի առնելու:

Գումարը, որը կարող էր օգտագործվել
կարիքավորներին կերակրելու և հագցնելու համար,
փոխարենը օգտագործվում է կործանման և
ավերածությունների համար: Այս եասսիրությունը, որը
ծնվել է անտեղյակությունից, համաշխարհային
խնդիրների արմատական պատճառն է:

Բոլորը կարծում են, որ ճիշտ բան են անում, բայց երբ
նրանք հետապնդում են միայն իրենց անձնական
նպատակները, նրանք գործի են դնում
պատճառահետևանքային կապի կարմայական օրենքը,
որն անխուսափելիորեն կոչնչացնի իրենց սեփական
երջանկությունը և ուրիշների երջանկությունը:

Որքան շատ եմ ականատես լինում մարդկային
անգիտության պատճառով առաջացած աշխարհի
ողբերգություններին, այնքան ավելի եմ հասկանում, որ
երջանկությունը երկար չի տևի, նույնիսկ եթե փողոցները
սալարկված լինեն ոսկով:

Երջանկությունը ուրիշներին երջանիկ դարձնելու մեջ
է, և եթե բոլորը դա անեին, բոլորը երջանիկ կլինեին:

Եվ բոլորը կստանային իրենց բաժինը երկրի
առատությունից

Քանի որ մենք այս աշխարհ ենք եկել այնտեղից,
որտեղից չգիտենք, մեզ համար բնական է մտածել կյանքի
ծագման և նպատակի մասին:

Մենք լսում և կարդում ենք այս աշխարհի ստեղծողի
մասին, բայց չգիտենք, թե ինչպես հասնել նրան: Մենք
միայն գիտենք, որ ամբողջ տիեզերքը հռչակում է նրա
աստվածային մտքի գոյությունը:

Ճիշտ այնպես, ինչպես փոքրիկ ժամացույցի փոքր և
ճշգրիտ մասերն ու սարքերը մեզ հիացնում են
ժամագործով, և ինչպես գործարանի մեծ և բարդ
մեքենաները զարմացնում և տպավորում են մեզ իրենց
գյուտարարով, այնպես էլ, երբ մենք տեսնում ենք
բնության հրաշքները, մենք զարմանում ենք դրանց
հետևում թաքնված ինտելեկտով և հարցնում. «Ո՞վ է
ծաղկին տվել արևին ուղղված վառ ձև: Որտեղի՞ց են եկել
դրա բույրն ու գեղեցկությունը: Եվ ինչպե՞ս են նրա
թերթիկները ձևավորվել այդքան ծայրահեղ
ճշգրտությամբ և ներկվել այդքան հրաշալի, ուրախ
գույներով»:

Գիշերը աստղերն ու լուսինը, իրենց արծաթափայլ
լույսը ցրելով մեր շուրջը, մեզ ոգեշնչում են խորհել այն
գիտակցության մասին, որը առաջնորդում է այս երկնային
մարմինները տիեզերքի անսահմանության մեջ: Լուսնի
մեղմ լույսը բավարար չէ ամենօրյա գործունեության
համար, ուստի իմաստուն և նուրբ միտքը առաջարկում է
հանգիստ գիշերը: Այնուհետև արևը ծագում է, նրա
պայծառ լույսը թույլ է տալիս մեզ տեսնել մեր շրջապատող
աշխարհը պարզությամբ և հանգստությամբ, և մենք
ստանձնում ենք մեր պարտականությունները
բավարարելու մեր կարիքները:

Մեր կարիքները բավարարելու երկու եղանակ կա՝
ֆիզիկական և հոգևոր: Օրինակ՝ երբ մեր առողջությունը
վատանում է, մենք կարող ենք դիմել բժշկի՝ բուժման

համար: Սակայն գալիս է մի ժամանակ, երբ ո՛չ բժիշկը, ո՛չ
էլ որևէ մեկը չի կարող օգնել, և մենք դիմում ենք երկրորդ
ճանապարհին՝ այն հոգևոր ուժին, որը ստեղծել է մեր
մարմինը, միտքը և հոգին:

Նյութական ուժը սահմանափակ է, և երբ մենք
ձախողվում ենք, դիմում ենք Աստծո անսահմանափակ
զորությանը: Սա վերաբերում է նաև մեր ֆինանսական
կարիքներին: Երբ մենք անում ենք մեր լավագույնը և դեռ
բավարար չափով չենք ստանում, դիմում ենք այդ
զորությանը:

Բոլորը կարծում են, որ իրենց խնդիրները
ամենավատն են: Որոշ մարդիկ ավելի շատ ճնշում են
զգում, քան մյուսները, քանի որ նրանց
դիմադրողականությունը թույլ է: Մարդկանց մտավոր ուժի
տարբերությունների պատճառով նրանք տարբեր
քանակությամբ են երգիա են ծախսում: Եթե մեկը բախվում
է ճնշող դժվարության, և նրա միտքը թույլ է, նա չի
կարողանա հաղթահարել այն: Հզոր միտք ունեցողները
կարող են հաղթահարել իրենց դժվարությունները՝
քանդելով արգելքները և ցնցելով իրենց հիմքերը:
Այնուամենայնիվ, նույնիսկ ամենաուժեղ մարդիկ երբեմն
բախվում են անհաջողության: Երբ մենք բախվում ենք
ճնշող ֆիզիկական, մտավոր և հոգևոր խնդիրների և
դժվարությունների, մենք գիտակցում ենք, թե որքան
սահմանափակ է կենսական ուժը այս նյութական
աշխարհում:

Մեր ջանքերը պետք է ուղղված լինեն ոչ միայն լավ
առողջության և նյութական ապահովության հասնելուն,
այլև կյանքի իմաստի որոնմանը:

Ո՞րն է կյանքի նպատակը: Երբ դժվարությունները մեզ
ճնշում են, մենք նախ դիմում ենք մեր շրջապատին՝
փորձելով ամեն հնարավոր նյութական փոփոխություն,
որը, մեր կարծիքով, կապահովի թեթևացում: Բայց երբ

մենք հասնում ենք փակուղու և ասում. «Իմ բոլոր
փորձերը ձախողվել են, ի՞նչ կարող եմ անել ավելին»,
մենք սկսում ենք լրջորեն մտածել մեր խնդրի
արդյունավետ լուծում գտնելու մասին: Եվ երբ մեր
մտածողությունը բավականաչափ խորանում է, մենք
պատասխանը գտնում ենք մեր մեջ: Սա պատասխանված
աղոթքի մի ձև է:

Իմ հոգու լռության մեջ

Թույլ տուր ինձ հանդիպել Քեզ, Տե՛ր:

Տիրի՛ր ինձ, և թույլ տուր ինձ զգալ քո հավերժական
ներկայությունը

Իմ մեջ և իմ շուրջը

Իմ մտքերի մենության մեջ, ես կարոտում եմ լսել քո
ձայնը

Երկրի բարձր ձայները հեռու պահիր ինձնից

Թաքնված իմ հիշողության մեջ

Ես կցանկանայի լսել քո հանգիստ, հանգստացնող
ձայնը

Եվ երգիչը միշտ իմ հոգու հանգստության մեջ է
Աստված իմ, որտեղ Դու ամենուրեք գոյություն ունես

Դուք պետք է ներկա լինեք

Իմ եռության և խղճի խորքում

Օգնեք ինձ ցույց տալ նույնիսկ մի փոքր մասը

Իմ հոգևոր հանքի թաքնված գանձերից:

Օ ճառագայթող լույս

Սիրտս արթուն է

Իմ հոգեկան առողջությունը
Լցրու իմ հոգևոր տաճարը քո փառքով
Օ՛ր, հավերժական Հյուսիսային Աստղ:
Ուր էլ որ թափառեի և ինչպես էլ որ շրջվեի
Մտքիս մագնիսական կողմնացույցի ասեղը
անընդհատ ուղղված է դեպի քեզ
Թե՛ դժբախտության քամիները քեզ հարվածում են,
թե՛
Կամ թրջված դժվարությունների ու աղետների
անձրևներից
Սակայն միտքս առաջնորդվեց
Միշտ դեպի քեզ շրջվել
Իմ սիրելի թռչունը թռերը թափահարում է
Խառնաշփոթի ամպերի մեջ
և խառնաշփոթի փոթորիկները
Նա անպայման կգտնի իր ճանապարհը դեպի քեզ
Հին ժամանակներում
Եթերի սրտում
Երբ մենք գոյացանք որպես ոգիներ
Մենք բոլորս քնած էինք
Աստվածային սիրո քողի տակ
Եվ երբ Աստված մեզ արթնացրեց
Մենք նրանից հեռացանք
Ինչպես անառակ որդու պատմության մեջ

Մենք մոռացել ենք մեր միջև եղած աստվածային
ազգակցական կապը

Մենք դարձանք միմյանց համար անծանոթներ

Եվ քանի որ մենք լքել ենք մեր երկնային տունը

Մենք դարձել ենք այս աշխարհում

Երկրի անկյուններով անցնող ճանապարհորդներ

Մենք քայլում ենք ճակատագրի ճանապարհներով

Մենք չափազանց հեռու ենք գնացել

Մենք տեղափոխվել ենք մեր նախկին տնից շատ

հեռու

Սակայն, ժամանակ առ ժամանակ

Որոշ վայրեր, ապրումներ և դեմքեր մեզ արթնացնում

են

Թաղված հիշողություններ և խորը ներքին

զգացմունքներ

Նա շշնջում է մեզ

Մենք զգում ենք, որ ամեն ինչ նորից ենք զգում

Բաներ, որոնք մենք արդեն գիտեինք

Մենք հանդիպում և շփվում ենք սիրելիների հետ

Մենք նրանց մոտ էինք

Հեռավոր անցյալում

Օ՛, տիեզերքների Արարիչ

Քո լույսը փայլում է մեծերի մեջ

Թող նրանց աստվածային գիտելիքները ոգեշնչեն մեր
հասկացողությունը

Թույլ տվեք գիտակցել, որ դուք եք վերջնական
նպատակը

Ինչի ենք ձգտում հասնել

Ամենամեծ ձգտումը

Որին մենք ձգտում ենք հասնել

Թարմացրու մեզ քո ներկայության բուրավետ
քամիներով

Լցրու մեզ քո փառահեղ ներկայության կարոտով

Թող մեր էությունը սնվի Քո աստվածային
իմաստությամբ

Թող զգանք քո սուրբ լույսը

Այն ներթափանցում է մեր կյանքի բոլոր ոլորտները

Եվ դա ամրապնդում է մեր վճռականությունը

Եվ ցրում է մեր խավարը

Եվ թող խաղաղությունը մեզ շրջապատի

և լավատեսություն

Եվ բարի գործեր անելու ցանկությունը

Արքայազնի և լուսավորյալ ճգնավորի միջև

Մի անգամ մի բռնակալ արքայազն իր ծառաների և
սպասավորների հետ գնաց որսի՝ լիովին զինված և
զինված: Նրանք մտան անտառի խորքը՝ փողեր փչելով և
թմբուկներ զարկելով:

Թռչուններ, եղջերուներ և վայրագ վագրեր որսալուց
հետո, արքայազներ և նրա շքախումբը հասկացան, որ
կորցրել են իրենց ճանապարհը:

Նրանք ունեին շատ ուտելիք, բայց ոչ ջուր: Չնայած
անտառում ջուր փնտրելու իրենց անխոնջ ջանքերին,
նրանք չգտան: Նրանք չունեին ապաստան գիշերվա
վայրագ գազանների հարձակումներից, քանի որ խավարը
արագորեն մոտենում էր:

Արևը անհետացավ տեսադաշտից, և արքայազներ,
որը տանում էր քարավանը, հասավ մի հին, խարխուլ
խրճիթի: Ձիուց իջնելուց հետո նա բացեց չբացված դուռը
և մտավ խրճիթ: Ներսում ամեն ինչ մութ էր, բացի լույսի
մի շողից անկյունում, և նա հուսահատ մտածեց.
«Նույնիսկ խրճիթը դատարկ է»:

Բայց հույսով մղված՝ նա բղավեց. «Խաղաղություն,
այստեղ ո՞վ է»:

Իր մեծ զարմանքին, նա լսեց մի հանգիստ ձայն, որը
հանգիստ պատասխանում էր իրեն. «Այո՛, այստեղ եմ:
Ջուր ե՞ս փնտրում»:

Արքայազներ մի պահ նայեց խավարի մեջ, մինչև որ
տեսավ մարդու ուրվականը և զարմացավ, որ տղամարդը
գիտեր իր մտքերը նույնիսկ նախքան ինքը կհանդիպեր
կամ կճանաչեր նրան:

Արքայազներ հարցրեց իր տանտիրոջը. «Ո՞վ ես դու»:
Տանտերը պատասխանեց. «Աստծուն նվիրված աղքատ
ճգնավոր»:

Ճգնավորը լամպ վառեց, և արքայազներ կանչեց իր
շքախմբին, և նրանք մեծ ուրախություն զգացին այդ
հեռավոր անտառում ջուր և մրգեր գտնելով:

Արքայազնը հարցրեց ճգնավորին. «Չե՞ս վախենում
վագրերից և օձերից»:

Ճգնավոր շեյխը պատասխանեց. «Իհարկե՝ ոչ,
վագրերը իմ ընտանի կատուներն են, իսկ օձերը՝
խաղաղասեր: Մենք ընկերներ ենք, ովքեր միշտ վայելում
են Աստծո սիրո արևը, որը փայլում է այս գոյության ամեն
ինչի վրա»:

Երբ արքայազնն ավելի ուշադիր նայեց ճգնավորին,
սարսափեց, երբ տեսավ ճգնավորի պարանոցից կախված
մի զույգ կոբրա: Երբ նա մոտեցավ՝ տեսածը հաստատելու
համար, օձերը սուլեցին ու պտտվեցին՝ գլուխները
թափահարելով, քանի որ զգացին վախի դողն ու
վրեժխնդրությունը, որը թաքնվում էր արքայազնի սրտում:

Ավելին, այդ պահին անտառային վագրերից մեկը
մտավ խրճիթ և լուռ պառկեց ճգնավորի ոտքերի մոտ:
Աստծո մարդը նրան մխիթարելուց և գլուխը շոյելուց հետո
վագրը լուռ հեռացավ՝ ուղղվելով դեպի անտառի սիրտը:

Ամբարտավան իշխանը մտածեց ինքն իրեն. «Այս
ծերունին պետք է որ արդար և բարի լինի, քանի որ նա
մեզ պաշտպանեց վայրի կենդանիներից և մահացու
ծարավից: Որպես իր արարքի վարձատրություն՝ ես նրան
.կհարստանամ»: Ապա նա դիմեց ճգնավորին՝ ասելով

Օ՛, Շեյխ, քո դեմքը փայլում է բարությանմբ և»
անկեղծությամբ, և ես գնահատում եմ այն ամենը, ինչ դու
արել ես ինձ և իմ շրջապատի համար, ուստի ես ուզում եմ
քեզ վստահել մի գաղտնիք, որի միջոցով դու կդառնաս
հարուստ և հարուստ: Այս գաղտնիքը ես բացահայտում
եմ առաջին անգամ և միայն քեզ»:

Հենց որ նա այս խոսքերն ասաց, իշխանը քար հանեց
.իր թիկնոցի տակից և շարունակեց խոսել՝ ասելով

Ես ուզում եմ ձեզ վստահել այս ընտանեկան գանձը:»

Սա Փիլիսոփայական քարն է, և գուցե դուք հարստանաք՝
այն օգտագործելով: Այս քարը ոսկի է պատրաստում, և
այն հորս նվիրել է մեծ ակքիմիկոսներից մեկը: Այն ունի
ամեն ինչ, ինչին դիպչում է, մաքուր ոսկի դարձնելու
ունակություն: Դուք կարող եք այս քարը օգտագործել
ամբողջ մեկ տարի և քարերը ոսկի դարձնել, ապա
վաճառել դրանք՝ ձեզ համար ոսկե պալատ գնելու համար:
Ես մեկ տարի անց կվերադառնամ ձեզ մոտ՝ ձեզ այցելելու
և իմ քարը վերցնելու համար, որը ես ավելի թանկ եմ
համարում, քան իմ կյանքը»:

Ճգնավորը չէր ուզում ստանձնել այդ
պատասխանատվությունը, բայց ի պատասխան
արքայազնի համառ հորդորների՝ նա համաձայնվեց
պահել փիլիսոփայական քարը: Արքայազնը տեսավ, թե
ինչպես ճգնավորը անզգուշորեն քարը դրեց իր գոտու
տակ (որտեղ մարդիկ սովորաբար իրենց փողերն էին
դնում՝ գրպանահատներից վախենալով), և հետո
արքայազնը շարունակեց իր ճանապարհը:

Մեկ տարի անց արքայազնը վերադարձավ իր
շքախմբով՝ ակնկալելով տեսնել մի շքեղ պալատ՝ խարխուլ
խրճիթի փոխարեն: Սակայն նա հիասթափվեց, երբ
տեսավ, որ խրճիթը դեռ կանգուն էր և ավելի վատ
վիճակում, քան նախկինում: Ուստի նա իջավ ձիուց,
բացեց դուռը՝ ամբողջ ձայնով գոռալով. «Դու դեռ ո՞ղջ ես,
ճգնավոր»:

Ճգնավորը պատասխանեց ուժեղ և խորը ձայնով.
«Այո՛, փառք Աստծուն, ո՛վ արքայազն, բարի գալուստ իմ
համեստ տուն»:

Անմիջապես և առանց նախաբանի, արքայազնը
գոռաց. «Ի՞նչ է պատահել քեզ, մարդ: Ի՞նչ արեցիր
փիլիսոփայական քարով, որը ես թողել էի քեզ մոտ: Ինչո՞ւ
չօգտագործեցիր այն հարստանալու համար»:

Ճգնավորը մի պահ մտածեց, ապա պատասխանեց.
«Ի՞նչ փիլիսոփայական քարի մասին ես խոսում, և ի՞նչ ես
նկատի ունենում՝ ասելով, որ ես պետք է հարստանամ:
Իրականում ես չեմ ուզում ավելի հարուստ լինել, քան
կամ»:

Խուճապը համակեց արքայազնին՝ մտածելով, որ ծեր
ճգնավորը կորցրել է իր քարը դրա նկատմամբ իր
անտարբերության պատճառով, և նա աղերսական
ձայնով ասաց. «Ես նկատի ունեմ այն անգին
փիլիսոփայական քարը, որը դու մեկ տարի առաջ դրեցիր
քո գոտու տակ: [Էդի, քո գոտու հետ], ասա ինձ, թե ինչ
արեցիր դրանով»:

Ճգնավորը պատասխանեց. «Ճիշտ է, հենց հիմա ես
հիշում եմ քո թանկարժեք քարը: Մի օր, երբ գնացի
գետում լողանալու, խորը մտքերի մեջ էի Աստծո մասին, և
ինձ թվաց, թե քարը սահեց հագուստիցս ու ջուրը կուլ
տվեց: Առողջությունս քեզ»:

Արքայազնը բարձր ձայնով գոռաց. «Օ՛, իմ
անփոխարինելի կորուստը: Ես ամեն ինչ կորցրել եմ»: Եվ
գրեթե ուշաթափվեց մաքուր զարմանքից: Ճգնավորը
սառը ջուր ցողեց նրա դեմքին և վերակենդանացրեց
նրան, մինչդեռ արքայազնի ծառաները մոտեցան շեյխին՝
չարությունից բոցավառվող աչքերով, փորձելով վնասել
նրան: Բայց ճգնավորը ծիծաղեց և ասաց. «Օ՛, Ձերդ
Մեծություն, այդքան բարձր դիրքի տեր, չգիտեի, որ դուք
նման աղմուկ կբարձրացնեք քարի համար: Արի ինձ հետ
գետը, և ես կփնտրեմ ձեր քարը և կփորձեմ գտնել այն»:

Արքայազնը պատասխանեց. «Խելքդ խելագարվե՞լ ես:
Ուզո՞ւմ ես հիմա փնտրել մի քար, որը մեկ տարի առաջ
ընկել էր քեզանից և քշվել էր հոսանքի կողմից»:

Բայց ճգնավորը ուշադրություն չդարձրեց նրա
խոսքերին և գոռաց նրա վրա՝ ասելով. «Փոքրիկ իշխան,

այս ամբողջ իրարանցման կարիք չկա: Սպասեք, մինչև
գետի մեջ քարը փնտրենք: Եկեք ինձ հետ բոլորդ»:

Ասես կախարդանքի տակ լիներ, արքայազներ և նրա
շքախումբը արձագանքեցին ճգնավորի թափանցիկ
ձգողականությանը և լուռ հետևեցին նրան դեպի գետը:
Այնտեղ ճգնավորը խնդրեց արքայազնին հանել
թաշկինակը գրպանից, բռնել այն չորս ծայրերից և
թաթախել գետի մեջ՝ աղոթելով այսպես

Օ՛, իշխանների իշխան, թագավորների թագավոր և»
բոլոր փիլիսոփայական քարերի ստեղծող, վերադարձրու
ինձ իմ քարը»:

Հենց որ արքայազներ դա արեց և թաշկինակը ջրից
հանեց, զարմացավ՝ իր անհավատ աչքերով տեսնելով
քսանից ավելի փիլիսոփայական քարեր, որոնք իրենց
հատկություններով նույնական էին իր կորցրած
սկզբնական քարին: Յուրաքանչյուրը փորձարկելուց հետո
նա պարզեց, որ դրանցից յուրաքանչյուրը կարող է
սովորական լողափի քարերը վերածել ոսկու: Այնուհետև
արքայազներ քարերը կապեց թաշկինակի մեջ և խուրձը
նետեց գետը:

Ճգնավորը եւ նրա շքախումբը գոռացին նրա վրա.

«Ինչո՞ւ դա արեցիր»: Բայց իշխանը նայեց Աստծո
մարդուն, հարգալից խոնարհվեց նրա առջեւ եւ ասաց

Ես ուզում եմ, պարոն, ունենալ այն, ինչ դուք ունեք,»
նա, ով ոսկի պատրաստող քարերը անարժեք խճաքարեր
է համարում»:

Եվ այսպես, իշխանը լքեց իր երկրային
թագավորությունը՝ իմաստուն ծերունուց սովորելու
համար, թե ինչպես ձեռք բերել ոգու թագավորությունը,
որը չի սահմանափակվում տարածությամբ և ենթակա չէ
ոչնչացման:

Պատմության իմաստն այն է, որ երկրային
հարստությունը, որքան էլ արժեքավոր թվա, անցողիկ է և
պետք է թողնվի այս խոնարհ աշխարհում, երբ մարմինը
վերածվի սառը, անկենդան դիակի:

Փիլիսոփայական քարն օգտագործելու փոխարեն,
որն այստեղ խորհրդանշում է միայն անցողիկ
հարստություն կուտակելու ունակությունը, մենք պետք է
սմանվենք այն ճգնաժողովին, ով իր ժամանակն ու
կարողությունը նվիրել է անսպառ և անմահ աստվածային
հարստություն ձեռք բերելուն:

Աստծուն ճանաչողը կունենա անհավանական
հարստություն, իսկ անհրաժեշտության դեպքում
կհրաժարվի նյութական ունեցվածքից, ինչպես քարերից՝
հոգևոր հարստություն ձեռք բերելու և իրական
հարստություն վայելելու հույսով:

Մեր ուրիշների հետ մեր հարաբերություններում
Շատ կարևոր է ճանաչել և գնահատել
Առանձնահատուկ հատկանիշներ և ազնիվ որակներ
Որը նրանք քայքայել են իրենց փորձից
Եվ նրանք այն ձևավորեցին իրենց սեփական
Էությունից

Եթե մենք ուսումնասիրենք բաց մտքով մարդկանց
Մենք կկարողանանք հասկանալ նրանց և
հարմարավետորեն վարվել դրանց հետ
Մենք նաև կկարողանանք անմիջապես
Իմանալով այն մարդու բնույթը, որի հետ գործ ունենք
Մի՛ խոսիր փիլիսոփայի հետ ձիարշավի մասին

Մի՛ վիճեք գիտնականի հետ տան կազմակերպման
մասին

Ես գիտեմ, թե ինչն է հետաքրքրում մարդուն և ինչն է
գրավում նրա ուշադրությունը

Եվ նա պատմեց նրան այդ թեմայի մասին

Ոչ պարտադիր է ձեզ հետաքրքրող բաների մասին

Եթե մենք ուզում ենք հասկանալ ուրիշներին

Մենք պետք է խուսափենք նրանց քննադատելուց և
դատապարտելուց

Փոխարենը, մենք պետք է նայենք մեր սեփական
զգայարանի հայելու մեջ

Պարզելու համար, թե ինչն է պետք շտկել և
բարելավել:

Այդ հոգեբանական հայելին շատ տարբեր է

Այն ծանոթ հայելու մասին, որի մեջ մենք նայում ենք
ամեն առավոտ

Ամեն օր ես նայում եմ այդ ինքնահայելուն

Եթե գտնեմ ինչ-որ բան, որը ինձ դուր չի գալիս

Ես մեղադրում եմ ինքս ինձ և աշխատում եմ դա
շտկելու համար

Այս կերպ մարդը տեսնում է իր կերպարը

Արտացոլված իր իրական տեսքով իր հոգու հայելու
մեջ

Եվ այն օր օրի զարգանում է

Երջանկության և հոգու խաղաղության ճանապարհին

Աստված օրհնի ձեզ և խաղաղություն լինի ձեզ վրա

Կարոտների ցանց

Ահա ես՝ նետում եմ իմ կարոտի ցանցը

Իմ մտքերի անծայրածիր ծովում

Դու հաճախ ես խուսափել ինձանից, ո՛վ թանկագին
աստվածային որս:

Այնուամենայնիվ, ես շարունակում եմ խորանալ
խաղաղության խորքերը

Եվ անդադար, մեկը մյուսի հետևից նետում եմ սիրո
ցանցերս դեպի քեզ

Մի օր պետք է քեզ բռնեմ իմ անվերջ կարոտի
ցանցում

Ես իմ սիրո այս ցանցը նետում եմ ամենուրեք

Կյանքի անհանգիստ ալիքներից վեր

Եվ փայլող աստղերի մասին

Եվ բարի հոգիների խորքում

Ես միայն գիտեմ, որ որսորդ եմ

Եվ ես կշարունակեմ փորձել բռնել քեզ

Օ՛, ամենաթանկագին ցանկությունն ու գոյության
ամենամեծ գանձը:

Ես խնդրում եմ Նրան պատռել անգիտության
վարագույրները և ցրել պատրանքի խավարը, և լինել ձեր
կյանքի ամենամեծ ձգտումը և ձեր ցանկությունների
գահին ամենաուժեղ կարոտը, և օգնել ձեզ
անտարբերությունն ու հետաձգումը վերածել

ուրախությամբ, նորացմամբ և ոգևորությամբ զարկող
հոգևոր գործունեության: Ես խնդրում եմ Նրան տալ ձեզ
խմելու աստվածային սիրո գինուց մինչև ձեր
հարբեցողությունը, և այցելել ձեզ սուրբ այցով, որում կա
մխիթարություն, և լվանալ ձեր սիրտը սիրո և
երախտագիտության ջրերով, և լուսավորել ձեր էության
մեջ վստահության լամպերը, և հալեցնել ձեր
երազանքները Նրա օրհնյալ ծովի իրականության մեջ, և
որ դուք գտնեք Նրա մեջ բավարարվածություն և
բավարարվածություն, որպեսզի խաղաղությունը բնակվի
ձեր հոգում, և երկնքի օրհնությունները իջնեն ձեզ վրա:

Հանգստությունը նշանակում է մտքերի
հանգստացում

Մարմնի հանգստացում և դրա կարիքների
վերահսկում

Ով որ կարողանա դա անել, կզգա թարմացնող
հանգստություն

Նա կզգա նուրբ աշխարհներից եկող վեհ ալիքներ և
տպավորություններ

Եվ ով որ ավելի խորը խորանա լռության մեջ, ապա

Նա իր մեջ կբացահայտի Աստծո արքայությունը

Քանի դեռ մարդը քայլում է ճանապարհով

Նրա ժամանակի ամեն պահը շատ թանկ է

Մենք կարճ ժամանակով ենք այստեղ՝ այս հողի վրա
(անցուղի տանը)

Ամեն ինչ անցողիկ է, բայց Աստծո զգացողությունը՝
մնայուն

Ոչինչ չի կարող ջնջել այն սրտից ու հոգուց

Մենք չպետք է թույլ տանք, որ այս աշխարհի
գայթակղությունները մեզ խանգարեն

Մեզ մեր ամենամեծ նպատակից և մեր բարձրագույն
,նպատակից՝ Աստծուց հեռացնելով

Աստծուն ճանաչելը հնարավոր է

Մենք պետք է գտնենք տիեզերքի տիրակալին

Ում լույսից են աստղերը փայլում

Եվ Նրա զորությամբ սրտերը բաբախում են

Մենք պետք է նրան փնտրենք Լռության տաճարում

,Երբ մենք Աստծուն ենք դիմում կարոտով և տենչով

Եվ երբ մենք մտածում ենք նրա մասին այրվող
կարոտով

Մենք նրան կգտնենք

Ես չեմ խոսում անհայտ աստծո մասին

Ավելի շուտ, խոսքը մի Տիրոջ մասին է, որին ես
ճանաչել եմ

Եվ դա ճշմարիտ է ինձ համար

Այն ավելի իրական է, քան բոլոր ֆիզիկական բաները

Դա աստվածային ծովն է, որը պահպանում և
պահպանում է մեր մարդկային կյանքի ալիքները

Մենք կարող ենք անել առանց ամեն ինչի

Բացի Աստծուց

Այսքան բարձր է Աստված, Գերիշխանը,}

{Ճշմարտությունը

Երանի սրտով մաքուրներին, որովհետև նրանք)

(Աստծուն կտեսնեն

Բնական է, որ մարդը սիրելու և սիրված լինելու
կարիք զգա, բայց սրտի այս կարոտը, վերջին հաշվով, այդ
սիրո աղբյուրի՝ Աստծո համար է:

Մարդկային սերը հիմնված է բազմաթիվ
սպասումների, հաշվարկների և սուբյեկտիվ
նկատառումների վրա, հետևաբար, դրա մշտականության
երաշխիք չկա, քանի որ այն կապված է պայմաններով:

Աստվածային սերը, սակայն, անվերապահ է,
հաստատուն և երկարատև: Եթե այն դիպչի ձեր սրտին,
դուք այն միշտ ձեզ հետ կգտնեք:

Բոլոր հանգամանքներում դուք այն կզգաք որպես
պաշտպանության և վստահության աղբյուր, նույնիսկ
դժվարությունների և տառապանքի մեջ:

Դժվար փորձությունների և տառապանքների միջով

Բոլորը կարող են լքել քեզ, բայց այդ սրբազան սերը չի
լքի քեզ, չի հիասթափեցնի քեզ և չի թողնի քեզ
անհանգստությունների ու պատրանքների զոհ, քանի որ
այն պաշտպանող ուժ է և երկնքից իջած առաջնորդող
լույս կյանքի ոլորանների ու շրջադարձերի մեջ:

Երբ մարդկային սերը լցված է աստվածային սիրով,
այն դառնում է մաքուր և պարզ: Բայց եթե դուք
առանձնացնեք առվակը, որը մարդկային սերն է,
աղբյուրից, որը աստվածային սեր է, այն դադարում է
հոսել և կորչում է աշխարհի ավազների մեջ:

Քանի դեռ մարդկային սերը կապված է աստվածային
սիրո հետ, այն մեղմացնում է սիրտը, թարմացնում խիղճը
և ոռոգում հոգու այգիները կյանքի ջրով:

Սեր՝ կամքի խթանիչ

Ամեն ինչ, ինչ անում եմ, անում եմ սրտիս ողջ սիրով

Եթե փորձեք, կտեսնեք, որ ընդհանրապես
հոգևածություն չեք զգա

Որովհետև սերը կամքի ամենամեծ խթանիչն է, և
սիրո ազդեցության տակ գտնվող կամքը օժտված է
անսովոր ուժով՝ անելու այնպիսի բաներ, որոնք ոմանց
համար կարող են անհնար թվալ:

Հոգևոր ներշնչումներ

**Վարպետ Պարամիանսա Յոգանանդայի
ուսմունքներից**

**Եսասիրություն, որը երջանկություն է փնտրում իր
համար՝ առանց ուրիշների երջանկությունը հաշվի
առնելու, կամ որը ոտնահարում և ոչնչացնում է
ուրիշների օրինական շահերը՝ իր սեփական
եսասիրական նպատակներին հասնելու համար,
բազմապատկում է դժբախտությունը և առաջացնում
տառապանք ու թշվառություն:**

**Տե՛ր, Դու անսահման առատաձեռնության աղբյուրն
ես և օրհնությունների ու բարության հեղեղատարափ
աղբյուրը: Թող մենք էլ ճանաչենք տալու ուրախությունը
և առատաձեռնորեն տանք՝ ուրիշների կարիքները
բավարարելու համար, կարծես դրանք մեր սեփականը
լինեին:**

**Երբ մարդը չի դատապարտում ուրիշներին, այլ
փորձում է օգնել նրանց հասկացողությամբ և սիրով,
ապա Աստծո օրենքները՝ որպես գիտակից ուժեր, նույն
կերպ կվերաբերվեն այդ կարեկից մարդուն:**

**Նա, ով ուրիշներին հոգևոր և նյութական օգնություն
է ցուցաբերում՝ լի բարությամբ և առատաձեռնությամբ,
կհամոզվի, որ իր տվածը կվերադառնա իրեն, և սա է
գործողության օրենքը, որը վերաբերում է սրտերին:**

**Այն, ինչ մարդը զգում է ուրիշների նկատմամբ,
ստեղծում է մշտական թրթռումներ եթերում՝ գրավելով
համապատասխան քանակությամբ կարեկցանք և**

**բարութիւն: Նա, ով ներում է իրեն վիրավորողներին,
կգրավի ներում և հանդուրժողականութիւն իր համար:**

**Լավ, խելացի և ուժեղ մտքով մարդկանց հետ
ընկերակցութիւնը, լավ գրքեր կարդալը, սեփական
ներքին «ես»-ի ուսումնասիրութիւնը, ստեղծագործական
արվեստի, գիտության, գրականության գործերով
զբաղվելը և բեղմնավոր ու օգտակար գործունեութիւն
ծավալելը նպաստում են մտքի զարգացմանն ու
ամրապնդմանը՝ այն դարձնելով ավելի ընկալունակ
բարձրագույն գիտելիքների նկատմամբ: Ավելին,
ամենօրյա մեդիտացիան հոգին լիցքավորում է
աստվածային իմաստութեամբ:**

**Երկրի հարուստների և հոգու հարուստների միջև
համեմատութիւն չկա, քանի որ հոգու հարուստները
Աստծո աչքում հարուստներից ամենահարուստներն են:**

**Թարմացրու մեզ քո ներկայութեան բուրավետ
քամիներով**

**Լցրու մեզ քո փառահեղ ներկայութեան կարոտով
Թող մեր եութիւնը սնվի Քո աստվածային
իմաստութեամբ**

Թող զգանք քո սուրբ լույսը

**Այն ներթափանցում է մեր կյանքի բոլոր ոլորտները
Եվ դա ամրապնդում է մեր վճռականութիւնը
Եվ ցրում է մեր խավարը**

**Եվ թող խաղաղութիւնը մեզ շրջապատի
և լավատեսութիւն**

Այն մեզ մոտիվացիա է տալիս բարի գործեր անելու

**Համաշխարհային խնդիրների արմատական
պատճառը եսասիրութիւնն է, որը ծնվում է
անտեղյակութիւնից:**

Բոլորը կարծում են, որ ճիշտ բան են անում, բայց երբ նրանք հետապնդում են միայն իրենց անձնական նպատակները, նրանք գործի են դնում պատճառահետևանքային կապի կարմայական օրենքը, որն անխուսափելիորեն կոչնչացնի իրենց սեփական երջանկությունը և ուրիշների երջանկությունը:

Որքան շատ եմ ականատես լինում մարդկային անգիտության պատճառով առաջացած աշխարհի ողբերգություններին, այնքան ավելի եմ հասկանում, որ երջանկությունը երկար չի տևի, նույնիսկ եթե փողոցները սալարկված լինեն ոսկով:

Երջանկությունը ուրիշներին երջանիկ դարձնելու մեջ է: Եթե բոլորը դա անեին, բոլորը երջանիկ կլինեին և բոլորը կստանային իրենց բաժինը երկրի բարիքներից:

Մարդը պետք է կարողանա վերահսկել իր կյանքը՝ վերացնելով ձախողման սերմերն ու արմատները, մարգելով իր կամքը ճիշտ ուղու վրա, որպեսզի այն կարողանա տեղաշարժել և ցնցել մարդկային պատրանքները:

Այս կամքը էապես անխախտ է, քանի որ այն աստվածային կամքի արտացոլումն է, և այն արդեն գոյություն ունի մարդու մեջ, և նա պարզապես պետք է բացահայտի այն իր խորքում:

**Երբ ձեր հետևորդները աղոթում են
ես հավաքում եմ սրբազան էքստազի ճառագայթները
Նրանց աչքերից**

**Եվ ես այն խառնում եմ իմ հոգևոր եռանդի հետ
Առաջարկելու այն որպես թարմացնող ըմպելիք իմ
ծարավ մտքերի համար**

**Նա խմում է մինչև կշտանա, և նրա ցավերն ու
վախերը անհետանում են**

**Նրանց համար, ովքեր ցավակցություն և կարեկցանք
են խնդրում**

Ներկայացնում եմ այս կախարդական կոկտեյլը
Անկեղծ սրտի և բարի մտադրությունների
թափանցիկ բաժակների մեջ

Թող բոլոր նրանք, ովքեր խմում են այս օրհնյալ
Էլիքսիրը

Նա ապրում է մշտական Էյֆորիայի վիճակ և
մոռանում է իր խնդիրների ու ցավերի մասին:

Տուր մեզ հասկացողության ջուրը
Միլիոնավոր մարդիկ ուժասպառ էին և հյուժված
հոգևոր ծարավից

Այսպիսով, նրանք սկսեցին հրմշտել ճնշող
անգիտության ամբոխի միջով

Շատերը ցնցվում են ուժեղ ցնցումներից
Նրանք ընկնում են ճանապարհին
Անգիտությունը նրանց ջախջախում է իր
սմբակներով

Տեր, մենք խաղաղության ջուրն ենք ցանկանում
և իմաստության ըմպելիքը

Եվ հասկացողության Էլիքսիրը

Մեր այրող ծարավը հագեցնելու համար

Որովհետև առանց հասկացողության ջրով մարվելու

Մենք վիճում ենք, կռվում և կռվում

Մենք միմյանց սպանում ենք

Փոխանակ փորձելու գտնել

Բարձր լեռնաշխարհի հովտում

Հասկացողության լճի վրա

Ում ջուրը հագեցնում է հոգու ծարավը

Այն պատմում է զգացմունքների դաշտերի մասին

Ամեն անգամ, երբ ես ուրիշներին ուղարկում եմ
կարեկցանքի և բարի կամքի ալիքներ, ես բացում եմ մի
ճանապարհ դեպի Աստծո սերը

Որպեսզի կարողանաք գալ ինձ մոտ

Աստվածային սերը այն մագնիսն է, որը ձգում է ամենամեծ բարիքը

Մտիր, Տե՛ր, իմ հոգու սրբավայրը՝ սրտիս կարոտի պատուհանից և իմ ջերմեռանդ աղոթքներից:

Ես կայրեմ իմ բոլոր մտավոր և բարոյական թուլությունները վճռականության կրակի մեջ, քանի որ եթե չազատվեմ այդ թուլություններից, չեմ կարողանա տեսնել աստվածային, օրհնյալ բոցը:

Օ՛, Տեր

Այսօր ես կպարտավորվեմ իրականացնել կոնկրետ բաներ, ապա կանեմ այն, ինչ պլանավորել եմ:

Սկզբում կհամոզվեմ, որ իմ մտադրությունը ճիշտ է, ապա կզգամ ձեր ուժը և ձեր օգնությամբ ու օրհնությամբ կիրականացնեմ այն, ինչ մտադիր եմ անել:

**Հիվանդությունը լինում է երեք տեսակի՝
Ֆիզիկական, հոգեբանական և հոգևոր**

Ֆիզիկական հիվանդությունը առաջանում է թունավորումների, վարակիչ հիվանդությունների և դժբախտ պատահարների բազմաթիվ ձևերից

Հոգեկան հիվանդությունը առաջանում է վախի, անհանգստության, զայրույթի և այլ հոլզական խանգարումների պատճառով

Հոգևոր հիվանդությունը, սակայն, բխում է մարդու անտեղյակությունից Աստծո հետ իր հարաբերությունների մասին

Անտեղյակությունը ամենամեծ հիվանդությունն է: Երբ մարդը ազատվում է անտեղյակությունից, նա ազատվում է նաև բոլոր ֆիզիկական, հոգեբանական և հոգևոր հիվանդությունների պատճառներից:

Իմ ուսուցիչը՝ Շրի Յուկցուվարը, հաճախ էր ասում. «Իմաստությունը բոլոր հիվանդությունների դեղամիջոցն է»:

Երբ արևի ճառագայթները տարածվեն, ես հույսի ճառագայթներ կներշնչեմ աղքատների ու դժբախտների սրտերում և վճռականության ու ինքնավստահության լամպեր կվառեմ նրանց սրտերում, ովքեր իրենց անհաջողակ են համարում:

Երբ մենք գիտակցենք, որ կյանքը սովորելու և պարտականություններ կատարելու դպրոց է, և միևնույն ժամանակ այն անցողիկ երազ է, այդ ժամանակ մենք կիմանանք, որ Աստված մեզ հետ է:

Կյանքը պետք է հիմնված լինի ծառայության վրա, քանի որ առանց այդ ազնիվ նպատակի՝ Աստծո կողմից մարդուն տրված միտքը չի հասնի այն նպատակին, որի համար նա ստեղծվել է:

Մի գիշեր ես գնացի օվկիանոսում լողանալու լուսնի լույսի ներքո: Զուրը շատ սառը էր, բայց ես ինձ հիշեցրի, որ ամեն ինչ կազմված է էլեկտրականությունից, որ նույն էլեկտրականությունը, որը ստեղծում է ցուրտ, ստեղծում է նաև ջերմություն, և որ ջուրն ինքնին ոչ այլ ինչ է, քան էլեկտրական էներգիայի դրսևորում:

Այս մտքերի մեջ Աստծո լույսը պարուրեց ինձ, և ցրտի զգացումը լքեց ինձ, քանի որ ես հրաժարվեցի ընդունել այն: Դրա փոխարեն ես հաստատեցի այն ճշմարտությունը, որ ամեն ինչ կազմված է աստվածային էլեկտրականությունից:

Տարիներ առաջ եղանակը անտանելի շոգ էր, և բոլորը հեռում էին: Մտավոր կապի միջոցով նրանց անհարմարությունը փոխանցվեց ինձ՝ խանգարելով ինձ կենտրոնանալ և հողվածներ գրել: Հետո ես նախատեցի ինքս ինձ՝ ասելով. «Ինչո՞ւ է սա ամենը», և աղոթեցի Աստծուն:

«Օ՛, Աստված, նույն էլեկտրականությունն է ջեռոցում ջերմություն ստեղծում, իսկ սառնարանում՝ սառույց: Եղանակը մեղմ է»: Անմիջապես եղանակը հաճելի դարձավ ինձ համար, կարծես ձյան շերտը

շրջապատել էր մարմինս, և ես սկսեցի մեծ ոգեշնչում
զգալ և առանց որևէ դժվարության գրել:

Մի անգամ ես ճանապարհորդում էի նահանգներով
բաց մեքենայով մի խումբ երիտասարդ ինքնաճանաչող
ուսանողների հետ [հղումները նշում են, որ նրանցից
մեկի անունը Ռաշիդ էր]: Նրանցից մեկը իմ քարտուղարն
էր: Նա և ես քնում էինք մեքենայում և կիսում էինք մի
փոքրիկ վերմակ:

Գիշերը սառնամանիք էր: Երբ խորը քնով անցա, նա
վերմակը քաշեց ինձանից, իսկ երբ կեսից արթնացա,
անգիտակցաբար վերմակը քաշեցի նրանից: Սա որոշ
ժամանակ շարունակվեց: Հետո միտքս ասաց. «Ինչո՞ւ ես
այսպես վարվում: Ամեն ինչ լավ է, դու տաք ես»:

Ապա ես վերմակը նետեցի, նստեցի և սկսեցի
մեդիտացիա անել, մինչև մարմինս զգացի տաք հացի
պես: Երբ աշակերտները երկու ժամ անց արթնացան՝
ցրտից դողալով, նրանք ինձ անշարժ գտան: Ես կլանված
էի սուրբ էքստազի մեջ, և նրանք կարծեցին, թե մահացել
եմ: Նրանք իրենց ճիչերով արթնացրին ինձ հոգևոր
հիացմունքից, բայց ես ժպտացի և ասացի. «Ինչո՞ւ
այսքան աղմուկ, երիտասարդներ: Եկեք շարունակենք
մեր ճանապարհորդությունը»:

Նրանք բողոքեցին՝ ասելով. «Ես նստած էի
սառնամանիքի մեջ՝ առանց վերարկուի կամ վերմակի:
Բայց ես չմրսեցի, ես միակն էի, որ տաք մնացի»:

Նշում. Մենք խորհուրդ չենք տալիս մարմինը
ենթարկել կոշտ կլիմայական պայմանների: Իմաստուն
Պարամահանսան հիշատակեց այս փորձառությունները՝
մարդկային ներուժն ու բնածին կարողությունները ցույց
տալու համար, սակայն նա խորհուրդ տվեց զգուշություն
և չափավորություն ցուցաբերել նման
հանգամանքներում:

Ես գիտակցում եմ, որ իմ մտքերը կբերեն ինձ կամ
ձախողում, կամ հաջողություն՝ կախված նրանից, թե որ

գաղափարն է ամենաուժեղը իմ կյանքում: Հետևաբար, ես կփորձեմ հիշել, որ Դու, Տե՛ր, մեկնում ես Քո օգնության ձեռքը և հարթում ես ճանապարհը իմ հաջողության համար:

Ես կորդեգրեմ անկեղծություն և ազնվություն բոլորի հետ իմ հարաբերություններում և փոխազդեցություններում, և ես կտարածեմ սիրող մտքեր և բարի մաղթանքներ, և այդ ժամանակ Աստված կաջակցի ինձ Իր զորությամբ և իմաստությամբ:

Երբ միտքը ներդաշնակության մեջ է Աստծո հետ, որը բոլոր բարության աղբյուրն է և բոլոր օրհնյալ ուժերի ակունքը, այն գիտակցում է աստվածային ներկայությունը և տիրապետում հաջողության բոլոր տարրերին:

Այս տարրերը սերտորեն կապված են Աստծո հզոր զորության հետ, որը կարող է ստեղծել նոր պատճառներ և հնարավորություններ հաջողության համար ցանկացած ոլորտում:

Մենք պետք է փնտրենք առաջադեմ մարդկանց մի համայնք, ովքեր մեզ ճշմարտությունն են ասում և օգնում են մեզ կատարելագործվել:

Լավագույն ընկերը նա է, ով համեստորեն առաջարկում է, թե ինչպես կարող ենք օգտագործել և ինչ անել մեր կյանքը դեպի լավը փոխելու համար:

Կոշտ քննադատությունը, որը հնչում է չարությամբ և կարծրացած զգացմունքներով, նման է մարդու գլխին մուրճով հարվածելուն, մինչդեռ սերն ավելի հզոր է և ավելի օգտակար:

Սիրով և հասկացողությամբ արված բարի առաջարկները հրաշքներ գործելու ուժ ունեն, մինչդեռ ուրիշների վիրավորական քննադատությունը ոչ մի արժեքավոր բանի չի հանգեցնում:

**Նույնիսկ ամենախորը վշտերը ժամանակի
ընթացքում բուժվում են, ուստի իմաստ չունի ամեն օր
տխրություն հիշատակել մեր կյանքի մասին:**

**Մահացած սիրելիի համար երկարատև վիշտը ո՛չ
նրան է օգնում, ո՛չ մեզ, և ո՛չ էլ իրականում ինչ-որ բան է
փոխում:**

**Անլիարժեքության բարդույթ զարգացնելը կամ
անցյալի սխալների կամ անհաջողությունների համար
ինքն իրեն պատժելը օգտակար չէ, ընդհակառակը, այն
կյանքը դարձնում է տխուր և կաթվածահար անում
մտավոր կարողությունները:**

**Մենք չպետք է թույլ տանք մեզ ընկնել ձանձրալի
առօրյայի փոսը, քանի որ դա հոգեբանական վիճակ է,
որը հեռու է հարմարավետ լինելուց, քանի որ այն
խանգարում է միտքը և այրում թաքնված
ունակությունները անտարբերության վառարանում:**

**Մարդկային կամքը Էներգիայի հզոր գեներատոր է:
Կամքի ուժը և իրական Էներգիայի աղբյուրներին
հասանելիությունն ունենալու ցանկությունը
օգտագործելով՝ մարդը կարող է արագ կապ հաստատել
ներքին ուժերի անսահման բաշխիչի հետ:**

**Յուրաքանչյուր խոսք՝ լավ թե վատ, իր
տատանումները (այսինքն՝ իր հետևանքները) թողնում է
մարմնում կամ ուղեղում, իսկ կենսական Էներգիայի և
մտքի մեջ՝ հակումների և ցանկությունների տեսքով:
Հետևաբար, բոլոր խոսքի տատանումները մտքում
թողնում են լավ կամ վատ միտումներ:**

**Ճշմարտությունը խեղաթյուրելու
դրդապատճառներից ազատվողը իր մեջ հսկայական ուժ
է հաստատում, որպեսզի կեղծ վկայություն չտա, և նրա
բոլոր խոսքերը ճշմարիտ լինեն:**

**Տե՛ր, տուր ինձ ուժ՝ ձայնս օգտագործելու
ճշմարտությանը ծառայելու համար՝ քաղցր, օգտակար և
թարմացնող խոսքեր ասելով: Նվագիր Քո անմահ
մեղեդիները իմ կյանքի սրինգով, որպեսզի ես օրհնվեմ
Քո սուրբ մեղեդիների տատանումներով:**

**Մենք անսահման տիեզերական օվկիանոսի
անբաժանելի մասն ենք: Երբ մենք հասնում ենք դրան և
լողում դրա մեջ, մեր գիտակցությունը ընդարձակվում է,
և մենք զգում ենք մեր անսահմանությունը:**

**Դրա մասին մտածելը մեզ ավելի է մոտեցնում դրան,
դրա մասին խորհրդածելը մեզ տանում է դեպի այն, իսկ
դրա հետ ներդաշնակության հասնելու շարունակական
ջանքերը մեզ տալիս են գիտելիքներ, վճռականություն և
Էներգիա:**

**Այն, ինչը թվում է դժվարություն, իրականում հրավեր
է մեր մեջ պահված ուժերը ազատ արձակելու, և մեր մեջ
բարու թաքնված Էներգիաների յուրաքանչյուր ազատման
հետ մենք ավելի ուժեղ և իմաստուն ենք դառնում:**

**Աստված օգնության ձեռք է մեկնում թաքնված
ձևերով: Մտքի խաղաղությունը, որը իջնում է որոնողի
վրա մեդիտացիայի ժամանակ, Նրա ներկայության
ապացույցն է, իսկ հոգևոր ուրախությունը, որը զգում է
մեդիտացիայով զբաղվողը, Նրա արձագանքն է իր
կարոտին և սիրուն:**

**Մարդը պետք է բավականաչափ ժամանակ ունենա
բնության գեղեցկությունը վայելելու, իր կյանքը
վերլուծելու և այն բաները ուսումնասիրելու համար,
որոնք անհրաժեշտ է համարում կամ որոնք անհրաժեշտ
է համարում և որոնցից չի կարող հրաժարվել, որպեսզի
կարողանա վայելել իր ունեցածը և անհրաժեշտ
ժամանակն անցկացնել ընտանիքի անդամների և
ընկերների հետ՝ նրանց ավելի լավ ճանաչելու և,
ամենակարևորը, ինքն իրեն ճանաչելու համար:**

Նրանք, ովքեր ճանաչում են Աստծուն, հասկանում են, որ ներքին հոգին պարունակում է հավերժական երանություն, և ով համտեսում է այդ երանությունը և գոհ է դրանով, ունի տևական իմաստություն:

Ինչո՞ւ է հիվանդությունը թվում վախեցնող:
Որովհետև այն բերում է ցավ և մահ:

Հիվանդությունը պետք է վերացվի մարմնից, մտքից ու հոգուց, որոնք պարուրված են անգիտությամբ:

Ցավը սահմանափակված չէ միայն ֆիզիկական մարմնով. կա նաև մտավոր, հոգեբանական և հոգևոր տառապանք: Մենք տառապում ենք մեղամաղձությունից, այլ անառողջ խառնվածքից և հոգեբանական վիճակներից, ինչպես նաև հիմնականում երևակայական վախերից: Հոգևոր առումով մենք տառապում ենք մեր հոգիների անմահ բնույթի անտեղյակությունից:

Աստվածային գորությունը գործում է ծայրահեղ ճշգրտությամբ, հետևաբար պետք է լինել ներդաշնակ և համապատասխանել դրան:

Մենք պետք է թույլ տանք, որ Աստծո տիեզերական թրթռումը հոսի դեպի մեզ և մեր միջոցով

Եվ Նրա կենդանի ներկայությունը բերել մեր կյանք և մեր մարմինները լիցքավորել Նրա օրհնյալ և բուժիչ Էներգիայով:

Բացասական առավելությունները դրականներով փոխարինելով՝ շփոթությունը վերանում է, և հոգեկան խաղաղությունը վերականգնվում է:

Երբ աշակերտը վճռական որոշում է կայացնում շարունակել իր ճանապարհը, ոչինչ չի խանգարի նրան և ոչ մի խոչընդոտ չի խանգարի նրան:

Մարմինը կազմված է տրիլիոնավոր բջիջներից, և յուրաքանչյուր բջիջ նման է բանական էակի:

Յուրաքանչյուր բջջում թաքնված բանականությունը պետք է արթնանա և մարզվի՝ իմանալու այն ամենը, ինչ կարելի է իմանալ, բայց մարդը չի մարզել այդ բջիջները, ուստի նա ապրում է դեպրեսիայի վիճակում, անցողիկ մտավոր ընկալումներով և տառապում է գիտելիքների պակասից:

Նշում. Վերոնշյալ հայտարարությունն արվել է վարպետ Պարամահանսայի դասախոսության ժամանակ 1927 թվականին: Տասնամյակներ անց կենսաբանները կարողացան նույնականացնել յուրաքանչյուր բջջի միջուկում առկա ԴՆԹ-ն: Փորձերը ապացուցել են, որ յուրաքանչյուր բջջի ԴՆԹ-ն պարունակում է աներևակայելի ճշգրիտ տեղեկատվություն և հետախուզություն:

Անկեղծությունն ու ազնվությունը մարդու մեջ ամենակարևոր հատկանիշներից են, որոնք ես բարձր եմ գնահատում

Բարեկամությունը աճում է ազնվության մեջ, ծաղկում ու ծաղկում է անկեղծության հողում:

Անկախ նրանից, թե որքան մտերիմ ենք մեկի հետ, մենք պետք է այդ հարաբերությունները քաղցրացնենք հարգանքով և պատշաճ վարքագծով, այդ դեպքում բարեկամությունը կլինի հրաշալի և երկարատև:

Սակայն, անզգուշության և ուրիշների զգացմունքների անտեսման հանգեցնող ծանոթությունը կործանարար է բարեկամության համար:

Մարդուն անհրաժեշտ են իսկական ընկերներ, ովքեր բարձրացել են կյանքի սանդուղքով, որպեսզի օգնեն նրան անընդհատ կատարելագործվել: Նա պետք է նաև օգնի ուրիշներին բարձրանալ և կիսվել նրանց հետ Աստծո օրհնություններով, որոնք նա վայելում է:

Իսկական բարեկամությունը համընդհանուր հոգևոր ձգտողություն է, որը հոգիներին ավելի է մոտեցնում և կապում է նրանց աստվածային սիրո կապով:

Այս սերը կամ բարեկամությունը կարող է առաջանալ երկու կամ ավելի մարդկանց միջև

Երբ հոգևոր բարեկամությունը բնակվում է սրտում, հոգին լողում է տիեզերական ոգու համապարփակ ծովում՝ թողնելով այն սահմանափակումներն ու սահմանները, որոնք այն բաժանել էին Աստծո արարչագործությունից:

Ես կապ եմ զգում ողջ մարդկության հետ, ինչպես մարդը մտերմություն է զգում իր ընտանիքի հետ: Այս զգացողությունն աննկարագրելի է, և երբ այն գալիս է, այն իր հետ բերում է կյանքի իմաստի և գեղեցկության խորը ըմբռնում:

Իմաստուն է ձգտել կատարել Աստծո կամքը մեր բոլոր գործողություններում, քանի որ սա ներքին խաղաղության և երջանկության ուղին է: Այս անսահման և անսահման տիեզերքը՝ իր բազմազան բնական ուժերով, կառավարվում է Աստծո առաջնորդող կամքով: Ամեն ինչ գործում է աստվածային ծրագրի համաձայն, և մենք այդ տիեզերական ծրագրի անբաժանելի մասն ենք կազմում:

Մենք պետք է կատարենք մեր պարտականությունը և խաղանք այն դերը, որը Աստված է մեզ տվել, այլ ոչ թե այն, որը մեզ դուր է գալիս:

Արխիվից: Մենք նախկինում հանդիպե՞լ ենք:

Անցյալի վաղեմի ժամանակներում, եթերի սրտում, երբ մենք գոյություն ունեցանք որպես հոգիներ, մենք բոլորս քնեցինք

Աստվածային սիրո վերմակի տակ Եվ երբ Աստված արթնացրեց մեզ, մենք հեռացանք Նրանից, ինչպես

անառակ որդու պատմության մեջ, և մենք մոռացանք
մեր միջև եղած աստվածային կապը և օտարացանք
միմյանց համար:

Մեր երկնային տունը լքելով՝ մենք դարձել ենք
ճանապարհորդներ այս աշխարհում՝ անցնելով երկրի
անկյուններով և քայլելով ճակատագրի
ճանապարհներով:

Մենք շատ ու շատ ենք ճանապարհորդել, հեռու մեր
սկզբնական տնից: Սակայն ժամանակ առ ժամանակ
որոշակի վայրեր, ապրումներ և դեմքեր արթնացնում են
թաղված հիշողություններ և խորը, ներքին
զգացմունքներ, որոնք շնչում են մեզ:

Մենք զգում ենք, որ կրկին զգում ենք այն, ինչ
գիտեինք նախկինում, և հանդիպում ու շփվում ենք
սիրելիների հետ, որոնց հետ մտերիմ ենք եղել հեռավոր
անցյալում:

Տեր, օրհնիր մեզ աստվածային սիրո շնորհով
Թող մեր սրտերը հալվեն քեզ համար կարոտով
Եվ կարոտի կրակները բռնկվում են նրա մեջ
Գուցե մեր հոգիները բանտարկված են ֆիզիկական
վանդակներում

Նա ազատվում է իր սահմանափակումներից
Եվ նա ճանապարհ է ընկնում՝ մղված աստվածային
կարոտով

Քո հավերժության ափերին
Օ՛, մեր հավերժական սիրելին

Մենք խնդրում ենք Քեզ, Տե՛ր,
Թող քո սերը փայլի մեր հոգիների վրա
Եվ թող Քո փառքի շքեղությունը փայլի մեզ վրա
Եվ թող Քո իմաստությունը առաջնորդի մեզ մեր
կյանքի բոլոր փուլերում

Եվ թող Նա ընդունի մեր սրտերի սերն ու մեր
կարոտը

**Եվ օրհնիր մեզ քո ներկայության հպումով
Եվ վայելել ձեր կողքին լինելը**

**Երբ մենք սկսում ենք հասկանալ մարդկությունը իր
ամբողջականությամբ, մենք գիտակցում ենք, որ այն
պարզապես ֆիզիկական էակ չէ: Նրա մեջ թաքնված են
բազմաթիվ ուժեր, որոնց ներուժը նա օգտագործում է
տարբեր աստիճաններով՝ այս աշխարհի պայմաններին
հարմարվելու համար, և այդ ուժերի ներուժը
անչափելիորեն մեծ է, քան միջին մարդը պատկերացնում
է:**

**Աստվածային սիրո ձգողականությունը գործում է
մաքուր գայթակղության և նուրբ համոզման միջոցով:
Երբ սիրտը զգում է աստվածային սիրո կոչը, այն տիրում
է իր գերված սիրո շրջանակը ընդլայնելու ցանկությամբ՝
ներառելով գոյությունը և դրա մեջ եղած ամեն ինչ:
Այսպիսով, գերված սերը ազատվում է և դառնում
անզուսպ եսասիրության և կոշտության ճաղերից դուրս:**

**Եվ այսպես սերը նորից հայտնվում է Աստծո սրտում,
և ամեն ինչ միաձուլվում է այդ օրհնյալ միասնության
մեջ:**

**Մենք աճում ենք մեր անցած յուրաքանչյուր
փորձառության միջոցով, քանի դեռ գիտակցում ենք, որ
կարող ենք արժեքավոր դասեր քաղել դրանցից, քանի որ
մեր ապրած յուրաքանչյուր ցավ ու տառապանք իմաստ և
նպատակ ունի:**

**Չնայած փորձերի դաժանությանը, դրանք նման են
կրակի, որը հալեցնում է երկաթի հանքաքարը՝ այն
վերածելով գեղեցիկ, դիմացկուն և բազմակողմանի
պողպատի:**

**Խոնարհությունը բաց դուռ է, որի միջով
ողորմության, սիրո և հանգստության առատությունը**

մտնում է բարի հոգիների մեջ, ովքեր սիրում են բարությունը և ընկալունակ են երկնքի լույսերի և օրհնությունների նկատմամբ:

Անկախ նրանից՝ մարդը հաջողակ գործարար է, խորամանկ քաղաքական գործիչ, բռնակալ բռնապետ, թե մեծ բարեփոխիչ, նրա զորությունը ոչինչ է Աստծո անսահման զորության համեմատ:

Ամբարտավանությունը հոգևոր կուրություն է առաջացնում, քանի որ հոգուց հեռացնում է մեծ հոգիներում բնակվող անծայրածիր տարածության տեսլականը:

Մեծ մարդիկ գիտակցում են, որ իրենց ուժը փոխառված է Ամենակարող Աստծուց, որը սիրում է խոնարհներին և ավելացնում է նրանց գիտելիքները, առաջնորդությունը և ուժը:

Իսկական բարեկամությունը լույս է, որը մեզ ոգեշնչում է օգնել միմյանց, որպեսզի տեսնենք դրախտի դարպասը և անցնենք դրա միջով դեպի աստվածային սիրո ոլորտ:

Վատ բնավորությունը քաղցկեղի նման է, որը կրծում է ներքին խաղաղությունը: Սա բացատրում է, թե ինչու է կոպիտ բնավորություն ունեցող մարդը չի կարողանում հաղթահարել իր դժվարություններն ու խնդիրները:

Երբ մարդը սահմանափակվում է վնասակար սովորություններով, նա անկարող է դառնում շարունակել պայքարել կյանքի դեմ, և հենց որ թույլ է տալիս բացասական տրամադրությանը տիրել իր մտքին, նրա կամքը կաթվածահար է լինում:

Այդ հատկանիշները ուղեղը պարուրում են շփոթության և շփոթմունքի մշուշով և ոչնչացնում առողջ դատողությունը:

Մարդը կարող է հաղթանակ տանել իր մտքի և կամքի միջոցով, անկախ նրանից, թե որքան դառը և դաժան կարող են լինել կյանքի հանգամանքները:

Մարդու հոգին կապված է մարմնին ցանկությունների, գայթակղությունների, խնդիրների, անհանգստությունների և վախերի շղթայով և փորձում է ազատագրվել:

Եթե շարունակեք այդքան ամուր քաշել այդ շղթան, որը ձեզ կապում է ֆիզիկական գիտակցությանը, մի օր աստվածային ձեռքը կմիջամտի և կկտրի շղթան, և դուք կդառնաք ազատ:

Ի՞նչ արժեք ունի կյանքը առանց լավ, հավատարիմ ընկերների: Սիրտը մագնիս ունի, որը ձգում է իսկական ընկերներին: Այն սիրո, անձնուրացության և բարեկամական հոգատարության մագնիս է:

Երբ մենք ձեռք ենք սեղմում մեկի հետ, մենք պետք է նրան փոխանցենք մեր սիրո և անկեղծության գրավականը և փորձենք օգնել նրան որքան հնարավոր է շատ:

Մարդիկ կարիք չունեն անշարժ և անփոփոխ մնալու: Պատրանքի վարագույրները պետք է հեռացվեն հոգու եռությունից, որպեսզի այն կարողանա փայլել իր մաքրությամբ և ուժով՝ բացահայտելով այն ազնիվ շքեղությունը, որը Աստված շնորհել է մարդկությանը:

Աստված օրհնում է բարի ջանքերը, արդարացի ձգտումները և հաջողության հասնելու վճռականությունը:

Օ՛, Տեր

Անկախ նրանից, թե ինչ փորձությունների ու դժվարությունների եմ բախվում

Ես գիտեմ, որ դա ներկայացնում է իմ հոգևոր
զարգացման հաջորդ փուլը

Ես լավ գիտակցում եմ, որ ունեմ գիտելիք և ուժ
Այն երկու բաները, որ դու ինձ տալիս ես
Հաստատ հասկացողություն և հաստատուն
հաղթանակ

Երկինքը բարձրագույն ուրախության վիճակ է,
որտեղ չկան խնդիրներ կամ տխրություններ

Շարունակելով բարի ջանքերն ու բարի գործերը,
հոգիները վերջապես հասնում են երկարատև և
նորացված ուրախության վիճակի:

Բարի գործերը նշանակում են խորհրդածություն,
կառուցողական և օգտակար գործունեություն:

Երբ կարողանում ես անտեղյակությունը
իմաստության վերածել

Թուլությունից և թուլությունից դեպի առողջություն
և կենսունակություն

Վստահորեն և համարձակորեն քայլեք կյանքի
ճանապարհներով՝ նույնիսկ մենակ

Եվ կենդանի և զգոն խիղճ ունենալու ներքին
ուրախությունը

Եվ անսասան հավատ Աստծո արդարադատության և
ճշմարտության՝ կեղծիքի և իրականության՝ պատրանքի
նկատմամբ հաղթանակի նկատմամբ:

Եվ երբ ամեն օր փորձում ես մտքերդ ազատել դեպի
ավելի բարձր և ավելի նուրբ մակարդակներ

Նա սիրող և երախտապարտ սիրտ ունի

Եվ բարի մտադրություններ ուրիշների հանդեպ

Ձեր մտավոր սնունդը մագնիսական է

Եվ այդ ժամանակ այն ձեզ կգրավի ամեն ինչ, ինչը
գեղեցիկ է և օգտակար

Անհրաժեշտ իրերից, մարդկանցից և
հանգամանքներից

**Շարունակելով ճանապարհորդությունը դեպի
անվտանգության և ապահովության ափեր**

**Դրական լուռության և հանգստության պահպանումը,
նույնիսկ գիշերը քնելուց և առավոտյան արթնանալուց
ընդամենը կես ժամ առաջ, կբարձրացնի հոգեբանական
հարմարավետության զգացողությունը, ինչը կօգնի
հաղթահարել կյանքի ամենօրյա պայքարի բոլոր
դժվարին հանգամանքները: Այդ ներքին զգացողությամբ
հնարավոր է դառնում բավարարել ամենօրյա
պահանջները և կարիքները:**

**Բարձր գիտակցության վիճակի հասնելը
արագացնում է հոգևոր առաջընթացը և օգնում է ավելի
հմտորեն սուզվել հոգևոր ծովի մեջ:**

**Մարդը երջանկություն է ձեռք բերում՝ ըստ մտքերի և
գործողությունների սերմերի որակի, որոնք ցանել է և
շարունակում է ցանել իր կյանքի հողում:**

**Մարդկային միտքը էներգիայի կամ կենսական
գործունեության հսկայական պահեստ է:**

**Այս գործունեությունը անընդհատ օգտագործվում է
մկանային շարժումների, սրտի, թոքերի և դիֆրազմայի
գործունեության, բջջային նյութափոխանակության,
արյան քիմիական ռեակցիաների և շարժիչ զգայական
օրգանների (նյարդերի) գործունեության մեջ:**

**Բացի այդ, մեծ քանակությամբ կենսական էներգիա
է ծախսվում մտածողության, հույզերի և կամքի վրա:**

**Վախը թուլացնում է կենսական գործունեությունը և
ակտիվ կամքի ամենադաժան թշնամիներից մեկն է:**

**Կեղծավորությունը լավ արդյունքի չի հանգեցնում:
Ամենախելացին չի կարող թաքցնել այն, ինչ**

բացահայտում են իր աչքերը, քանի որ մարդու ամբողջ պատմությունը գրված է նրա աչքերում:

Եթե ուզում ես իմանալ մեկի բնույթը, խնդրիր Աստծուն բացահայտել քեզ այդ մարդու մասին ճշմարտությունը, որովհետև դու չես ուզում խաբվել, և դու կզգաս նրա իրական բնույթը քո սրտի խորքում, և քո ինտուիցիան չի սխալվի:

Ցանկություն, մտադրություն և կամք.

«Ցանկությունը» ցանկություն է, որը զուրկ է էներգիայից, իսկ «մտադրությունը»՝ ինչ-որ բան անելու վճռականություն՝ կատարել որոշակի ցանկություն կամ ցանկություն: Ինչ վերաբերում է «կամքին», այն կարելի է արտահայտել հետևյալ կերպ. «Ես անխոնջ կաշխատեմ, մինչև հասնեմ այն, ինչ ուզում եմ»:

Երբ դուք մարզում եք ձեր կամքը, կարող եք ազատել և ուղղորդել կենսական գործունեության ուժերը, այլ ոչ թե ցանկանալ ինչ-որ բան՝ առանց անելով այն, ինչ անհրաժեշտ է այն ստանալու համար:

Մենք չպետք է հույսը կորցնենք, այլ պետք է գիտակցենք, որ Աստված մեզ հնարավորություն է տալիս առ հնարավորություն բարելավելու մեր հանգամանքները, բարձրացնելու մեր գաղափարները և ստեղծելու նոր ու օգտակար բաներ մեզ համար և ուրիշների համար կյանքում:

Եթե մենք դժգոհ ենք մեր ներկայիս ապրելակերպից, մենք պետք է ուսումնասիրենք նոր եղանակներ և մեթոդներ, որոնք մեզ կբերեն բավարարվածություն և հոգեկան խաղաղություն: Մենք պետք է մտածենք այնպիսի գործողություններ մասին, որոնք կբարելավեն մեր հանգամանքները և մեր կյանքն ավելի իմաստավոր ու նպատակասլաց կդարձնեն, ապա այդ գաղափարները կկիրառենք գործնականում:

Տե՛ր, թույլ տուր, որ ոչ մի պարտականություն ավելի կարևոր չհամարենք, քան Քեզ ճանաչելու սրբազան պարտականությունը: Քանզի յուրաքանչյուր գործողություն, անկախ դրա բնույթից, կարող է իրականացվել միայն այն նվաճման զորության շնորհիվ, որը Դու տվել ես մեզ: Ուստի, թող սիրենք Քեզ ամենից շատ, քանզի առանց Քո կյանքի շնորհի և Քո սիրո, մենք չենք կարող ապրել կամ սիրել ընդհանրապես: Մենք Աստծուց ենք սերել, և Նրա էությունը բնակվում է մեր մեջ՝ Իր ողջ մաքրությամբ, փառքով և անսահման երանությամբ:

Երջանկության գիտակցում.

Երանելի գիտակցության բացարձակ գոյության վերաբերյալ անհամաձայնություն չկա, քանի որ երբ մենք տիրապետում ենք այդ գիտակցությանը, մենք զգում ենք, որ մեր անհատականությունը կամ մեր փոքր անհատականությունը վերափոխվել և փոխվել է, և որ մենք բարձրացել ենք սիրո և ատելության, հաճույքի և ցավի երկվությունից վեր և հասել ենք մի մակարդակի, որտեղ սովորական սահմանափակ գիտակցության վիճակները թվում են պարզ և ակնհայտ:

Մենք նաև զգում ենք ներքին ընդլայնում և լայնացում, ինչպես նաև ընդհանուր կարեկցանք ամեն ինչի նկատմամբ:

Այս վիճակում աշխարհի աղմուկը մարում է, հուզմունքը անհետանում է, և մեր մեջ ի հայտ է գալիս գոյության միասնության զգացում և տիեզերական լույսի հստակ տեսլական:

Բոլոր անմաքրություններն ու շեղումները անհետանում են ոչնչության մեջ, և մենք զգում ենք, որ տեղափոխվել ենք մեկ այլ աշխարհ՝ դեպի հավերժական երանության և անվերջ երջանիկ մշտականության աղբյուրը:

Վախը սեղմում և խոչընդոտում է կյանքի այն ակտիվությունը, որը սովորաբար կանոնավոր կերպով հոսում է դեպի նյարդերը, այնպես որ դրանք թվում են կաթվածահարված, իսկ մարմինը դառնում է դանդաղաշարժ, և նրա կենսունակությունը նկատելիորեն և զգալիորեն նվազում է (վախը նյարդային խանգարող է):

Վախը չի օգնում վերացնել վախի պատճառը: Այն թուլացնում է կամքը և ուղեղին դրդում է թուլացնող ազդանշան ուղարկել մարմնի օրգաններին: Ավելին, վախը թունավորում է սիրտը, խաթարում մարսողությունը և առաջացնում բազմաթիվ ֆիզիկական հիվանդություններ:

Երբ գիտակցությունը մնում է կենտրոնացած Աստծո վրա, դուք ոչնչից չեք վախենա և կկարողանաք հաղթահարել յուրաքանչյուր խոչընդոտ և խոչընդոտ՝ քաջությամբ ու հավատքով:

Հաջողության հասնելու ուժը մտքում է: Դուք կհասկանաք այս ճշմարտությունը, եթե ամուր կառչեք ձեր համոզմունքներից՝ չնայած աշխարհի կասկածներին և նրանց հուսահատությանը, ովքեր փորձում են ձեզ ցած գցել: Մտքի ուժը սահմաններ չունի: Կենտրոնացեք այս գաղափարի վրա և լցրեք ձեր միտքը նպատակներին հասնելու ձգտմամբ և ձեր նպատակներին հասնելու համար դրականորեն աշխատելու վճռականությամբ:

Շարունակեք մղել ձեր միտքը դեպի ավելի բարձր նվաճումներ: Հասնեք հոգևոր հարստության, և հարստության ու բարգավաճման մնացած բոլոր ձևերը կլինեն ձեր տրամադրության տակ:

Գիտակցությունը անսահման է և անսահման: Այն տարածվում է մինչև ամենահեռավոր աստղերը և թափանցում տիեզերքի յուրաքանչյուր ատոմի մեջ՝ մինչև ամենափոքր էլեկտրոնները: Մարդիկ պետք է մեկություն

զգան տիեզերական գիտակցության այս օվկիանոսի հետ, որը գերազանցում է ընտանեկան և ազգային սահմանները՝ իրենց ճանաչելու որպես մեծ մարդկային ընտանիքի անդամներ:

Ոչ ոք չի կարող ազդել մարդու վրա, բացառությամբ նրա կամքի օգտագործման կամ չարաշահման միջոցով: Մարդը պետք է օգտագործի Աստծո տված ազատ կամքը՝ Նրան փնտրելու համար, և այդ դեպքում Նա անպայման կգտնի Նրան:

Աշակերտը պետք է հիշի, որ չափազանց կարևոր է շփվել լավ մարդկանց հետ, ովքեր դրական ազդեցություն ունեն և օգնում են նրան ոգեշնչել, ամրապնդել իր կամքը և բարելավել զանազանելու իր ունակությունը:

Ուսուցիչ Պարամահանսան աշակերտների խմբին ասաց.

Ես քեզ տվել եմ իմ սերը անվերապահորեն և առանց վերապահումների, և վստահ եմ, որ ստացել եմ քո սերը դրա դիմաց:

Իմ կյանքում ճանաչած մարդկանցից ոմանք ունեին այն ամենը, ինչ ես մի ժամանակ կարծում էի, որ կցանկանամ, բայց նրանք երջանկություն չգտան այդ ցանկությունները բավարարելու մեջ:

Ես Նախ Աստծուն փնտրեցի և հասկացա, որ Նրա մշտապես նորոգվող ուրախությունը բավարարում է յուրաքանչյուր ցանկություն և լցնում հոգին հաճույքով ու բավարարվածությամբ, և որ Նա ավելի գրավիչ է, քան գոյության մեջ առկա ցանկացած հոլզմունք կամ գայթակղություն:

Մարդը չպետք է խառնվի մեկ ուրիշի սրտին կամ խառնվի նրա զգացմունքներին, քանի որ սիրտը զգացմունքների կենտրոնն է, և քանի որ հոլզական

**բարդությունները սրտին անհանգստություն և
խանգարում են պատճառում:**

**Մարդը պետք է իր մեջ փնտրի իր
անհատականության առանձնահատկությունները՝
բացահայտելու համար**

**Ոմանք սիրում են գրել, մյուսները՝ երաժշտություն
գրել կամ պարել ու երգել, իսկ ոմանք էլ հակված են
աշխատել ֆինանսների և տնտեսագիտության ոլորտում
և այլն:**

**Դժբախտաբար, կան մարդիկ, ովքեր սիրում են
լուրեր տարածել և բամբասել, կամ վիճել ու կռվել**

**Մարդը չպետք է փորձի փոխել իր լավ
հատկանիշները, այլ պետք է ազատվի այն բաներից,
որոնք անում է իր կամքին հակառակ և որոնք, որպես
արդյունք, նրան դժբախտություն և ափսոսանք են
պատճառում:**

Աննորմալ հոգեբանական կապվածություն.

**Այս հիվանդության զոհերը միակողմանի են դառնում
երջանկության իրենց հետապնդման մեջ: Հավատալով,
որ երջանկությունը հարստություն կուտակելու, հռչակ
ձեռք բերելու, առողջություն կամ իշխանություն
ունենալու մեջ է, նրանք ամեն ինչ զոհաբերում են՝
առողջությունը, լավ համբավը, հոգեկան
խաղաղությունը, պատիվն ու արժանապատվությունը՝
իրենց այրող նկրտումների զոհասեղանին: Շատ ուշ
նրանք հասկանում են, որ միայն հավասարակշռված
կյանքը, որը հարգում է բնության օրենքներն ու Աստծո
պատվիրանները և ներդաշնակեցնում է
գործունեությունը հանգստության հետ, կարող է բերել
իրական երջանկություն և իրականացնել ազնիվ կյանքի
նպատակը:**

**Անառողջ կապվածության խանգարումներով
տառապողները կլանված են անզուսպ կարոտի մտքերով,**

ինչը հանգեցնում է կյանքի նկատմամբ աղավաղված և աղավաղված տեսակետի: Օրինակ՝ մի գործարար մեծ հաջողության հասավ և կուտակեց մի ամբողջ կարողություն, բայց նախքան իր հարստությունը վայելելը, նա նյարդային խանգարում ունեցավ ճնշող անհանգստությունների և վախերի պատճառով և մահացավ սրտխեղդ [Թող Աստված մխիթարի ձեզ]:

Մյուսները կարծում են, որ նպատակին հասնելու համար ամեն ինչ թույլատրելի է: Այս շփոթության պատճառով նրանք կորցնում են իրենց իրական նպատակը և չեն կարողանում հասնել նույնիսկ չնչին բավարարվածության, նույնիսկ եթե ունեն այն բաները, որոնց տենչացել են, քանի որ մարդկային բնույթը հսկայական է և բազմակողմանի և պահանջում է հավասարակշռված զարգացում բոլոր մակարդակներում:

մտավոր սառնություն

Այս հիվանդությունն ունի մեկ այլ անուն՝ հուսահատություն: Մարդը երբեք չգիտի, թե երբ է այն հարվածելու և տառապելու իր տանջալից ախտանիշներից, ինչպիսիք են՝ անհույսությունը, անհանդուրժողականությունը, անհանգստությունը և անհամբերությունը: Ավելի վատն այն է, որ այն հաճախ երկարատև է, և դրա զոհերը հաճախ հեշտությամբ կրկնում են հիվանդությունը, նույնիսկ եթե կարծում են, որ ապաքինվել են:

Հոգեբանական կատար

Այս հիվանդությունը առաջանում է քրոնիկ աշխարհիկ անհանգստությունների վրա կենտրոնանալուց: Դրանից տառապողները սովորաբար մոռանում են օգտագործել իրենց կամքի ուժը և այդպիսով պասիվորեն ենթարկվում են իրենց մշտական վախերին՝ դրանց քաջաբար դիմակայելու և արմատից վերացնելու փոխարեն:

Ամենամեծ բանը, որ ամուսիններն ու կանայք կարող են ցանկանալ միմյանց, հոգևոր հասկացողությունն է, որը խթանում է հուզական բացությունը և ի հայտ է բերում ազնիվ որակներ, ինչպիսիք են հասկացողությունը, զգացմունքների նկատմամբ ուշադրությունը և սերը:

Սակայն պետք է հաշվի առնել, որ հոգևոր աճը չի կարող պարտադրվել ուրիշներին:

Երբ մարդը սեր է զգում ուրիշների նկատմամբ, նրանց բարությունը կոգեշնչի իր շրջապատի սիրելիներին և դրական ազդեցություն կունենա նրանց վրա:

Աստված այցելում է սրտերին, որոնք մաքրվել են կարոտի արցունքներով և լուսավորվել սիրո մոմերով:

Ուսուցիչ Պարամիանսան մի խումբ ուսանողների ասաց.

Մի՛ սպասեք հոգևոր ծաղիկ ձեր կյանքի այգուց ամեն օր

Վստահ եղեք, որ Աստված, որին վստահել եք ձեր գործերը, կպարգևատրի ձեզ և կկատարի ձեր հույսերը ժամանակին: Հիմա, երբ դուք աստվածային սիրո սերմ եք ցանել ձեր հոգիների հողում, սնուցեք այն աղաչանքով և բարի գործերով և արմատախիլ արեք դրա շուրջը վնասակար և մակաբույծ մոլախոտերը՝ կասկածի, ձանձրույթի և անտարբերության մոլախոտերը:

Երբ սրբազան ընկալումները ծլեն, սնուցեք դրանք և ջրեք դրանք կարոտի ու հավատքի ջրերով, և մի առավոտ դուք կուրախանաք տեսնելով ինքնաճանաչողության օրհնյալ ծաղիկը:

Մենք երբեք չպետք է մոռանանք մեծագույն սիրեցյալին, որը թաքնված է բոլոր սիրելիների և ընկերների հետևում, և չպետք է թույլ տանք, որ

աշխարհիկ բաների անցողիկ սերը տիրի մեր սրտերին, որոնք պետք է բաբախեն հավերժական, տևական աստվածային սիրով, որը հավասարը չունի, և ոչ մի գոյություն ունեցող սեր չի գերազանցում դրան: Քանզի երբ աստվածային սերը տիրում է սրտին, նրա մեջ հանգստություն է տիրում, և հոգու ուրախությունը լցնում է այն:

Սուրբ Գրությունները մարդկությանը խորհուրդ են տալիս խորհել Աստծո մասին, ընկղմվել Նրա մեջ, ամեն ինչ հանձնել Նրան և անկեղծորեն երկրպագել Նրան՝ առանց ձևանալու կամ կեղծավորության: Աստծուն ճանաչելը պետք է լինի կյանքի վերջնական նպատակը: Աշխարհիկ պարտականությունները չեն կարող կատարվել առանց Աստծո կողմից մարդկությանը շնորհված զորությունների օգնության:

Մարդու կյանքում ոչինչ չպետք է Աստծուց ավելի կարևոր համարվի: Եթե մարդը անկեղծորեն հոգ է տանում Աստծո մասին և կատարում է իր հոգևոր պարտականությունը Նրա հանդեպ, նրա հանգամանքները կբարելավվեն ամեն ինչով, և նա կզգա իրեն անվտանգ և պաշտպանված՝ չնայած շրջապատող բոլոր հանգամանքներին:

Մարդը չպետք է խախտի ուրիշների իրավունքները, ոչ էլ խլի նրանց հողը, խաղաղությունը, սերը, արժանապատվությունը կամ նրանց նյութական ու բարոյական որևէ ունեցվածք:

Եթե դուք չեք զգում ցանկություն վերցնելու այն, ինչը ձերը չէ, ապա այն, ինչ ձեզ անհրաժեշտ է կամ ցանկանում եք, կգա ձեզ մոտ: Գողությունը նախ արմատ է գցում մտքում, երբ մարդը սկսում է նախանձել ուրիշներին: Չար ցանկության սերմերը պետք է արմատախիլ արվեն մտքից:

Հոգևոր ալտրուիզմը այն ճանապարհն է, որի միջոցով մարդը բնականաբար կգրավի առատություն, և

օրհնություններ կհոսեն նրանց մոտ՝ ինչպես իրենց ծանոթ, այնպես էլ անծանոթ աղբյուրներից: Սա անսխալական աստվածային օրենք է: Ինչ վերաբերում է գողերին և եսասեր մարդկանց, նրանք իրենց կյանքն անցկացնում են նյութական ունեցվածքի հետևից վազելով, նրանց աչքերը միշտ ուղղված են ուրիշների ունեցածին, նույնիսկ եթե իրենց սեփական գանձարանը լի է ոսկով:

Եթե նյութական եսասիրությունը չհրաժարվի, աշխարհը չի կարող ճանաչել երջանկությունը:

Մի քանի տարվա ամուսնությունից հետո հազարավոր ամուսիններ և կանայք իրենց հարցնում են.

«Ու՞ր գնաց մեր սերը»:

Այս մարդկանց համար պատասխանն է. Նա կլանվել էր չափազանց հաճույքների կրակով և տիրացել էր եսասիրությանն ու անհարգալից վերաբերմունքին:

Երբ այս մուր զանգվածները մտնում են սրտի մեջ, սերը վերածվում է մոխրի:

Երբ տղամարդն ու կինը վատ են վերաբերվում միմյանց, նրանք ընդմիշտ կործանում են իրենց համատեղ երջանկությունը:

Տղամարդը պետք է օգնի կնոջը ցույց տալ իր լավ հատկանիշները և ստիպի նրան զգալ, որ նա իր հետ չէ միայն իր ցանկությունները բավարարելու համար, այլ որպես ճանապարհի ուղեկից, որին նա հարգանք և գնահատանք ունի, և որին նա համարում է կյանքի բարձրագույն կողմերի արտահայտություն:

Կանայք պետք է տղամարդկանց նույն կերպ նայեն

Եթե ծառի արմատներին սխալ տեսակի պարարտանյութ քսեք, պտուղները կլինեն քիչ և թերզարգացած: Նմանապես, երբ մարդը բարեկամության ծառը սնուցում է եսասիրական զգացմունքներով, նրա

անարժան դրդապատճառները աղավաղում և փչացնում են այդ բարեկամության պտուղները:

Հետաքրքրվել ինչ-որ մեկով միայն այն պատճառով, որ նա հարուստ կամ ազդեցիկ է և կարող է ինչ-որ բան անել մեզ համար, չի կարող կոչվել բարեկամություն: Նմանապես, ինչ-որ մեկի հանդեպ հրապուրվելը նրա գեղեցիկ դեմքի պատճառով նույնպես բարեկամություն չէ: Երբ այդ դեմքը կորցնում է իր երիտասարդական, գրավիչ հմայքը, «բարեկամությունը» կանհետանա և կդառնա անցյալի մաս:

Բարեգործական գործերը, որոնք ազնիվ մարդիկ անում են ուրիշներին օգնելու համար, չպետք է արվեն փառքի և հռչակի կամ եսասիրությունը բավարարելու համար, այլ բոլոր գործերը պետք է արվեն Աստծո հանդեպ սիրուց մղված և Նրա հաճույքը փնտրելու համար:

Նրանք, ովքեր վայելում են ուրիշների մասին բամբասելը, զրպարտելը և բամբասելը, երբեք չեն զգա ուրիշներին խրախուսական խոսքերով և իմաստուն խորհուրդներով օգնելու ուրախությունը: Կոշտ դատապարտումը հուսահատեցնում է մեղավորին և գրգռում նրանց զայրույթը:

Մարդկանց մեծ մասը սրտում գիտակցում է իրենց թուլություններն ու ցավոտ բնածին վերքերը, և դրանք չեն կարող բուժվել կծու հետապնդումներով ու խայթող նախատինքներով, այլ սիրո հանգստացնող, մխիթարական բալասանով:

Տե՛ր, թույլ տուր ինձ անել այն, ինչ Դու ես ուզում, և թույլ մի տուր, որ իմ նկրտումներն ու ցանկությունները վերահսկեն ինձ: Օգնիր ինձ կատարել այն գործերը, որոնք այս աշխարհը կդարձնեն ավելի լավ վայր ամեն

**ինչում, որպեսզի իմ մտքերն ու գործողությունները
հռչակեն Քո փառքը և ուրիշներին հիշեցնեն Քո մասին:**

**Քունը օրհնություն է, քանի որ ինչպիսին էլ լինեն ձեր
խնդիրները, դուք ազատվում եք դրանցից, երբ քնում եք:
Բայց դուք պետք է սովորեք, թե ինչպես գիտակցաբար
ազատվել խնդիրներից արթուն ժամերին: Եթե երբեք
չաքար չեք համտեսել, չեք իմանա դրա քաղցրությունը:
Նմանապես, եթե լիովին չօգտագործեք մտքի ներուժը,
չեք կարողանա գնահատել դրա զարմանահրաշ ուժը:**

**Մինչ Նորին Պատիվ Դատավորը հրապարակում էր իր
վերջնական որոշումը նուրբ հարցի վերաբերյալ, որը մեկ
այլ անձի համար կյանք կամ մահ էր նշանակում, նույն
պահին նա մտածում էր այդ օրը իր հետ պատահած
կենցաղային խնդիրների մասին և վրդովված էր, որ իր
տանը կարգուկանոնը չէր պահպանվում:**

**Եթե նման դատավորը անարդար որոշում կայացնի,
որը կհանգեցնի անմեղ մարդու մահվան՝ ուշադրության
պակասի պատճառով, ապա նա, իր հերթին, կմեղադրվի
և կդատապարտվի Գերագույն Դատավորի՝ բոլոր
մեղքերի Դատավորի առջև. այն համընդհանուր օրենքի,
որը չի ճանաչում կողմնակալություն և որտեղ տեղ չկա
խնամիության համար:**

**Ես դեռ հիշում եմ, թե ինչպես ունեցա անսպասելի մի
փորձառություն. խորհրդածության ամպերի ետևից
հանկարծակի հայտնվեց հոգևոր երանության
արշալույսը և տիրեց իմ էությանը:**

**Այդ օրհնյալ փորձառությունը գերազանցեց բոլոր
սպասումները, քանի որ ես զգացի աննկարագրելի
ուրախություն, և երանության լույսը լուսավորեց
գիտակցության բոլոր մուկ անկյունները՝ վանելով
շփոթության և հարցերի ստվերները:**

Այդ լույսը՝ ինչպես ռենտգենյան ճառագայթ,
թափանցում էր կոպիտ առարկաների միջով և ցույց
տալիս ինձ տեսողության սովորական հորիզոնից այն
կողմ գտնվող բաներ՝ արևելք և արևմուտք, հյուսիս և
հարավ, իմ առջև և իմ ետևում, իմ վերևում և իմ
ներքևում, իմ ներսում և իմ շուրջը, և ամենուրեք:

Կործանարար կասկածը իր ազդեցությամբ նման է
կաթվածահարության: Այն խոչընդոտում է
կառուցողական մտածողությանը և կամքի ուժին:

Այն գործում է որպես խոչընդոտ բարձրագույն
տերությունների բարեգործական գործերի և տիեզերքի
օրենքների համար՝ կանխելով Աստծո օրհնությունների
հասումը հոգուն: Այն նաև անհանգստության և
անօգնականության զգացում է առաջացնում:

Նա դիմադրում է հաջողությանը և մերժում
գաղափարները՝ անտեղյակության,
նախապաշարմունքների, անարդար կողմնակալության
կամ անվերահսկելի հույզերի և կրքերի քմահաճույքի
պատճառով:

Հոգևոր վերածնունդը նշանակում է ազատվել
անգիտության վանդակից և խուսափել սահմանափակ
գիտակցության սահմանափակումներից:

Մարդկային կյանքը երբեմն կարող է շատ գեղեցիկ
լինել, բայց դրան կապված լինելը նման է դրախտային
թռչունին նեղ վանդակի մեջ դնելուն: Եթե բացես
վանդակի դուռը, թռչունը կարող է տատանվել դուրս
թռչելուց, քանի որ արդեն սովորել է դրան:

Այս գեղեցիկ թռչունը վախենում է և չի ուզում լքել
վանդակը և վերադառնալ այն անսահմանափակ
ազատությանը, որտեղից եկել է, նախընտրելով մնալ
փոքր և սահմանափակ տարածքում, որը չի
համապատասխանում նրա բնույթին:

Այսպիսով, մարդկային հոգին սովորում է մարմնին և դառնում նրա գերին՝ չգիտակցելով, որ ինքը անսահման տիեզերքի մի մասն է, որ իր երկրային գոյությունը ժամանակավոր է և պետք է վերադառնա իր երկնային տունը:

Եվ բնածին իմաստությունը մարմնի սահմանափակումներից ու սահմանափակումներից ազատելը ես անվանում եմ հոգևոր վերածնունդ:

Մտքի ուժը սահմաններ չունի: Կենտրոնացեք այս գաղափարի վրա և լցրեք ձեր միտքը նպատակներին հասնելու ձգտմամբ և ձեր նպատակներին հասնելու համար դրականորեն աշխատելու վճռականությամբ: Շարունակեք ձեր մտքերը մղել դեպի ավելի բարձր նվաճումներ: Եթե դուք հասնեք հոգևոր հարստության, հարստության և բարգավաճման մնացած բոլոր ձևերը կլինեն ձեր տրամադրության տակ:

Երբ մարդը չի կարողանում իր սեփական ջանքերով կատարել իր ցանկությունը, նա աղոթքով դիմում է Աստծուն: Այսպիսով, յուրաքանչյուր աղաչանք բացահայտում է ներսում թաքնված կարոտը: Սակայն Աստծուն գտնելով՝ բոլոր ցանկությունները անհետանում են, և բոլոր ցանկությունները կատարվում են:

Մարդը պետք է անի իր լավագույնը և լինի օբյեկտիվ, անաչառ և ազատ սահմանափակող կապվածություններից

Նա պետք է նաև հատուկ ուշադրություն դարձնի կյանքի կողմից իր առջև դրված ուսումնասիրություններին (իրադարձություններին և իրավիճակներին), քանի որ դրանք պարունակում են այն դասերը, որոնք նա պետք է սովորի:

**Այս աշխարհի պետք է ներմուծվեն ազնիվ
համաշխարհային նպատակներ, և պետք է որդեգրվեն
իդեալներ, որոնք կբարձրացնեն մարդկությանը բարձր
մակարդակի, կզտեն նրա մտքերը, կզսպեն նրա
ցանկությունները և կհղկեն նրա ազնիվ տաղանդները:**

**Սրանք կարող են ակտիվացվել հոգևոր օրինակի և
լավ ուսումնական ծրագրերի միջոցով, այլ ոչ թե կոպիտ
ուժի և ավերիչ պատերազմների միջոցով: Քաղաքական
իշխանությունը վտանգավոր է առանց հոգևոր
սկզբունքների, որոնք կարող են վերահսկել և ուղղորդել
այն:**

**Երբ ես խոսում եմ հոգևոր սկզբունքների մասին, ես
նկատի չունեմ կոնկրետ վարդապետություններ,
աղանդներ կամ համոզմունքներ, այլ համընդհանուր
օրենքներ՝ արդարության և առաքինության օրենքներ,
որոնք վերաբերում են բոլորին և նրանց բերում են
բարություն, բարեկեցություն և խաղաղություն:**

**Յուրաքանչյուր մարդ ապրում է իր ցանկությունների
ծառի տակ, որը կատարում է իր բոլոր ցանկությունները:
Այդ ծառը կամքի ուժն է: Մարդկային կամքի ուժը, որը
աստվածային կամքի արտացոլումն է, իր էությանմբ
օժտված է մարդու հույսերն ու ցանկությունները
իրականացնելու ուժով:**

**Բայց ով չգիտի, թե ինչպես վերահսկել իր
ցանկությունները, ցանկությունները և մտքերը, պետք է
հազար անգամ շնորհակալ լինի իր Տիրոջը, քանի որ իր
անկարգ մտքերը անմիջապես չեն իրականանում,
հակառակ դեպքում վայրի ցանկությունները
կհանգեցնեին գիշատիչ, ագահ վագրերի ավտոմատ
մարմնավորման, որոնք պատռում են հոգու անդորրը,
ջախջախում երջանկության ոսկորը և հոգևոր
խաղաղության օազիսը վերածում անպտուղ անապատի:**

**Պետք է զգույշ լինել վախի, անհաջողության,
հիվանդության և անտեղյակության մասին անընդհատ**

մտածելուց, որպեսզի այս բացասական մտքերը
չհայտնվեն անհայտի խավարից հրեշների պես և
չստեղծեն լուրջ խնդիրներ, որոնց հետ դժվար կլինի
գլուխ հանել կամ վերահսկել: Բացասական մտքերը
միայն վնաս են պատճառում անհատին, հետևաբար,
դրանք պետք է փոխարինվեն դրական մտքերով, եթե
մարդը ցանկանում է իր և ուրիշների համար լավը:

Երբ մենք գիտակցում ենք, որ մտածելու, խոսելու,
զգալու կամ գործելու համար մեզ անհրաժեշտ բոլոր
ունակությունները գալիս են Աստծուց, և որ Նա միշտ մեզ
հետ է՝ ոգեշնչելով և առաջնորդելով մեզ, մենք
անմիջապես ազատվում ենք խառնաշփոթից:

Այս գիտակցման հետ մեկտեղ գալիս են մաքուր
ուրախության կայծեր, և երբեմն մարդու էությունը
ընկղմվում է խորը լուսավորության մեջ, որն անմիջապես
ցրում է վախի մտքերը:

Յուրաքանչյուր խոսք՝ լավ թե վատ, իր թրթռումներն
է՝ իր հետքերը՝ մարմնի, ուղեղի և մտքի կենսական
էներգիայի մեջ՝ հակումների ու ցանկությունների
տեսքով: Այսպիսով, բոլոր խոսքի թրթռումները մտքում
թողնում են դրական կամ բացասական միտումներ: Նա,
ով ազատագրվել է ճշմարտությունը խեղաթյուրելու
ազդակներից, իր մեջ հաստատում է հսկայական ուժ,
որպեսզի կեղծ վկայություն չտա, և իր բոլոր խոսքերը
ճշմարիտ կլինեն:

Տե՛ր, տուր ինձ ուժ՝ ձայնս օգտագործելու
ճշմարտությանը ծառայելու համար՝ քաղցր, օգտակար և
թարմացնող խոսքեր ասելով:

Նվագիր քո անմահ մեղեդիները իմ կյանքի ֆլեյտայի
վրա, որպեսզի ես օրհնվեմ քո սրբազան մեղեդիների
տատանումներով:

**Օ՛, տիեզերական սիրելի
ես տեսնում եմ քո դեմքը փայլող փայլուն զարդերի
մեջ**

**Եվ ես նկատեցի քո կարմրությունը վարդի
թերթիկների մեջ**

**Եվ ես լսում եմ քո ձայնը թռչունների ծվլոցում, և ես
հիանում եմ**

**Եվ ես երազում եմ, որ կհանդիպեմ քեզ
յուրաքանչյուր սրտում**

**Ես ուրախությունից լցված եմ
Գերազանցում է նկարագրությունը**

Ազատություն վախից

Վարպետ Պարամիանսա Յոգանանդա

**Տիեզերքում ամեն ինչ կազմված է էներգիայից կամ
թրթռումից: Խոսքի թրթռումն ավելի ինտենսիվ
դրսևորում կամ արտահայտություն է, քան մտքի
թրթռումը: Բոլոր մարդկանց մտքերը ալիքաձև
տարածվում են եթերում՝ քանի որ մտքերն ունեն բարձր
թրթռման աստիճան, դրանք դեռևս չեն բացահայտվել:
Բարեբախտաբար, մենք չգիտենք բոլոր մարդկանց
մտքերը:**

**Ռադիո կոճակները սեղմելով կամ պտտելով (և այսօր
այլ միջոցներով), դուք կարող եք լսել տարբեր մեղեդիներ
և ձայներ: Եթե ռադիոալիքները ձեր ընդունիչին հասնող
եթերի շերտերում ներհատուկ գիտակցությունը չլիներ,
դուք կլսեիք բոլոր հեռարձակվող ձայները միաժամանակ:**

**Աստված ստեղծեց եթերային համակարգը և
ոգեշնչեց մարդկային միտքը մշակելու միջոցներ՝ այս
միջավայրի միջոցով տատանումների փոխանցելու և
ստանալու համար: Ռադիոալիքները տարածման համար
ապավինում են եթերին, իսկ փոխանցման և ընդունման
համար՝ Էլեկտրականությանը: Այս տատանվող**

**ռադիոալիքները տարածության մեջ ցանկացած
ռեզոնանսային ընդունիչին փոխանցվող գաղափարներ
են:**

**Երբ դուք մոտ եք սիրելի մարդուն, դուք զգում եք
Նրա մտքերը, բայց կարող է չկարողանաք զգալ հեռու
գտնվող մեկի մտքերը, եթե չունեք բարձր զարգացած
զգայական ընկալում: Նրանք, ովքեր պարբերաբար
կիրառում են կենտրոնացման և մեդիտացիայի
տեխնիկաներ, խորը հանգստություն են զգում, և Նրանց
մտքերը դառնում են ավելի նուրբ այս պրակտիկայի
արդյունքում, ինչը Նրանց հնարավորություն է տալիս
զգալ ուրիշների մտքերն ու մտադրությունները նույնիսկ
հեռվից:**

**Մենք բոլորս մարդկային փոխանցողներ և
ընդունիչներ ենք. դուք ստանում եք ուրիշների մտքերը
ձեր սրտի՝ զգացմունքների կենտրոնի միջոցով, և
փոխանցում եք ձեր սեփական մտքերը ձեր հոգևոր աչքի՝
ուշադրության և կամքի կենտրոնի միջոցով: Ձեր
անտեսան գտնվում է ուղեղում՝ բարձրագույն,
ինտուիտիվ գիտակցության կենտրոնում:
Պատկերացրեք, որ հեռու եք տնից և ուզում եք իմանալ,
թե ինչ է կատարվում այնտեղ: Եթե ձեր զգայարանները
շատ հանգիստ են, և ձեր միտքը՝ լուռ, դուք կկարողանաք
զգալ ձեր ընտանիքի զգացմունքներն ու մտքերը տանը:
Երբ դուք ունեք կենտրոնանալու մեծ կարողություն, ձեր
մտքերը կարող են թափանցել ամենուր, և ձեր
զգայարանները լիցքավորվում են կենսական
էներգիայով:**

**Հեռավորությունը հարաբերական է, քանի որ
էներգիան սեղմում է տարածությունը: Հեռավորությունը
նվազում է կապի տեխնոլոգիաների զարգացման հետ
մեկտեղ: Պատկերացրեք, որ քնած եք և երազում եք թռչել
մեկ այլ երկիր, ապա գնացքով գնալ քաղաք, ապա
նավարկել դեպի կղզի՝ կանգ առնելով ճանապարհին մի
քանի նավահանգիստներում: Այս ամենը տեղի է ունենում**

երագում մի քանի թույլի ընթացքում, քանի որ մտքի ոլորտում հեռավորություններ չկան:

Ամբողջ աշխարհն ու տարածությունը գոյություն ունեն որպես գաղափար, և դրանում է թաքնված մտքի ուժը: Ես կարող եմ փակել աչքերս և մտածել հազարավոր մոդուլներ հեռու գտնվող բաների մասին: Տարածությունն ու ժամանակը պարզապես մտավոր կառուցվածքներ են: Ինչ տարբերություն կա երագում տաք սուրճի և սառը պաղպաղակի միջև: Երբ արթնանում ես, հասկանում ես, որ երագի աշխարհում պաղպաղակը պարզապես գաղափար էր, և տաք սուրճը նույնպես գաղափար էր՝ երկուսն էլ պարզապես տարբեր գաղափարներ էին: Միտքն օժտված է ամենակարողությամբ և ամենագետ ուժով: Միտքը, որի մասին ես խոսում եմ, Աստծո միտքն է: Եվ ինչպես Նա ամենուրեք է մտքի միջոցով, այնպես էլ մենք:

Երբ փորձում եք լսել ռադիո, երբեմն լսում եք հեռարձակմանը ուղեկցող ստատիկ ձայն: Նմանապես, երբ փորձում եք ձեր կյանքում ինչ-որ իմաստալից բան իրականացնել, բախվում եք մեկ այլ տեսակի խանգարման, որը փորձում է խոչընդոտել և խոչընդոտել ձեր առաջընթացը: Այդ խանգարումը վատ սովորություններն են:

Վախը մեկ այլ տեսակի խանգարում է, որը ազդում է ձեր հոգեկանի վրա: Ինչպես լավ կամ վատ սովորությունները, վախը կարող է լինել և՛ կառուցողական, և՛ կործանարար: Օրինակ, երբ կինն ասում է. «Իմ ամուսինը կբարկանա, եթե այսօր երեկոյան դուրս գամ, այնպես որ չեմ գնա», նրան մղում է կառուցողական, բարեկամական վախը: Կա տարբերություն բարեկամական վախի և վախկոտ վախի միջև: Ես այստեղ խոսում եմ բարեկամական վախի մասին, որը մարդուն զգույշ է դարձնում՝ անհարկի չվնասելու ուրիշներին: Վախկոտ վախը կաթվածահար է անում կամքը: Ընտանիքի անդամները պետք է զգան

միայն բարեկամական վախ և չպետք է վախենան միմյանց ճշմարտությունն ասելուց: Պարտականության զգացումից ելնելով գործելը կամ անձնական ցանկությունները զոհաբերելը մեկ ուրիշին ծառայելու և սիրելու համար շատ ավելի լավ է, քան դա անել վախից: Նույնիսկ երբ մարդը խուսափում է աստվածային օրենքները խախտելուց, դա պետք է լինի Աստծո հանդեպ սիրուց, այլ ոչ թե պատժից վախից:

Վախը ծագում է սրտից: Եթե խուճապի մեջ եք հիվանդության կամ վթարի պատճառով, պետք է մի քանի անգամ խորը, դանդաղ և հավասարաչափ շնչեք՝ յուրաքանչյուր արտաշնչման ժամանակ թուլացնելով: Սա կօգնի ձեր արյան շրջանառությանը վերադառնալ նորմալ վիճակի: Եթե ձեր սիրտը իսկապես հանգիստ է, դուք ընդհանրապես վախ չեք զգա:

Սրտում անհանգստություն է արթնանում ցավի զգացողության արդյունքում: Այսպիսով, մենք տեսնում ենք, որ վախը արմատավորված է անցյալի փորձառություններում: Հնարավոր է՝ մարդը անցյալում ընկել և կոտրել է ոտքը, ուստի վախենում է նույն փորձառությունը կրկնելուց: Նման ցավոտ փորձառությունների վրա անընդհատ կենտրոնանալը կաթվածահար է անում կամքն ու նյարդերը, ինչը հնարավոր է հանգեցնում է ևս մեկ անկման և ոտքի կոտրման: Ավելին, երբ սիրտը կաթվածահար է լինում վախից, մարմնի կենսունակությունը իջնում է իր ամենացածր մակարդակին, թույլ տալով հիվանդության մանրէներին ներխուժել և վնասել մարմինը:

Դժվար թե գտնվի մարդ, ով չվախենա հիվանդությունից: Վախը մարդկանց տրվել է որպես նախազգուշական միջոց՝ ցավից խուսափելու համար, այլ ոչ թե անընդհատ մեծացնելու կամ դրա վրա կենտրոնանալու համար: Վախի անընդհատ տարվածությունը խոչընդոտում է մեր ջանքերը՝ խուսափելու դժվարություններից և լուծելու մեր առջև

ծառացած խնդիրները: Չգուշ վախը հիմնված է
իմաստության վրա, օրինակ՝ մտածելով, որ որոշակի
սնունդը անառողջ է, չնայած այն ուտելու ցանկությանը:
Հիվանդության վախը մարմնավորում է հիվանդությունը:
Մարդիկ իրենց վրա հիվանդությունն են բերում
պարզապես դրա մասին մտածելով: Եթե դուք անընդհատ
վախենում եք մրսածությունից, ապա ավելի խոցելի
կլինեք դրան՝ անկախ նրանից, թե ինչ եք անում դրանից
խուսափելու համար: Մի՛ կաթվածահարեք ձեր կամքն ու
նյարդերը վախից: Երբ անհանգստությունը կաչում է ձեզ
ձեր կամքին հակառակ, դուք օգնում եք ստեղծել այն
փորձառությունը, որից վախենում եք: Նաև խելամիտ չէ
չափազանց շփվել նրանց հետ, ովքեր անընդհատ խոսում
են իրենց հիվանդությունների և թույլ կողմերի մասին:
Այս հարցերի վրա կենտրոնանալը կարող է օգնել վախի
սերմեր ցանել ձեր մտքում: Նրանք, ովքեր վախենում են
տուբերկուլյոզից, քաղցկեղից կամ սրտի
հիվանդությունից, պետք է վանեն այս վախը իրենց
մտքերից, որպեսզի չբերեն այս անցանկալի վիճակները
իրենց վրա: Ինչ վերաբերում է հիվանդներին և
տարեցներին, նրանք կարիք ունեն հաճելի և աջակցող
միջավայրի, շրջապատված ուժեղ, դրական
տրամադրվածություն ունեցող մարդկանցով, որպեսզի
խրախուսեն և ոգևորեն նրանց: Դրական մտքեր և
զգացմունքներ: Միտքը մեծ ուժ ունի: Հիվանդանոցի
անձնակազմը հազվադեպ է հիվանդանում իրենց
ինքնավստահության շնորհիվ: Իրականում, նրանց ուժեղ
մտքերը նրանց թարմացնում են և կենսունակության
մշտական աղբյուր են ապահովում:

Այդ պատճառով ավելի լավ է չասել ուրիշներին ձեր
տարիքը, երբ մեծանում եք: Հենց որ դա անեք, նրանք
կտեսնեն ձեր տարիքը ձեր արտաքինի մեջ և կապեն այն
առողջության և կենսունակության նվազման հետ:
Ծերացման գաղափարը անհանգստություն է
առաջացնում և մարդուն զրկում կյանքից ու էներգիայից:

Հետևաբար, պահեք ձեր տարիքը գաղտնի: Մենք պետք է հիշեցնենք ինքներս մեզ, որ մենք անմահ էակներ ենք, որ մենք օրհնված ենք լավ առողջությամբ, և որ աշխարհը լի է բարությամբ:

Հետևաբար, զգուշությունը պետք է գերակշռի վախին: Պետք է կանխարգելիչ միջոցներ ձեռնարկել և ամեն ջանք գործադրել հիվանդության պատճառները վերացնելու և վախից ազատվելու համար: Մանրէներն այնքան շատ են ամենուր, որ եթե մարդիկ սարսափեն դրանցից, չեն կարողանա վայելել կյանքը: Նույնիսկ բոլոր անհրաժեշտ առողջապահական միջոցառումները պահպանելով, եթե մարդը կարողանար իր տունը մանրադիտակով զննել, կկորցներ ախորժակը և ուտելու ցանկությունը:

Ինչից էլ որ վախենում եք, հեռացրեք ձեր մտքերը դրանից: Թողեք այն Աստծուն և ամրապնդեք ձեր վստահությունը Նրա հանդեպ: Շատ տառապանքներ սովորաբար առաջանում են անհանգստությունից: Ինչո՞ւ տառապել, երբ հիվանդությունը դեռ չի հարվածել: Քանի որ մարդկանց մեծ մասի հիվանդությունները բխում են վախից, վախից ազատվելը անմիջապես կազատի նրանց, և բուժումը կլինի անհապաղ: Ամեն գիշեր, քնելուց առաջ, հաստատեք ինքներդ ձեզ. «Աստված ինձ հետ է, և ով Աստված իր հետ ունի, ոչնչից վախենալու բան չունի»: Մտավոր շրջապատեք ձեզ Աստծո Հոգով և Նրա տիեզերական Էներգիաներով՝ հավատալով, որ ձեզ վրա հարձակվող ցանկացած մանրէ կկոտրվի: Լիակատար վստահությամբ կրկնելով «Օ՛, Աստված, Ամենակարող» կամ «Օ՛, Տեր, Օգնական» արտահայտությունը, կպաշտպանի ձեզ, կամրապնդի ձեզ և կստիպի ձեզ զգալ հարմարավետ և առողջ: Եթե դուք ներդաշնակության մեջ եք Աստծո հետ, Նրա ճշմարտությունը կհոսի ձեր մեջ, և դուք կիմանաք, որ ձեր Էության մեջ դուք ոգի եք, որը չի դիպչել դժվարություններին և անմահ է:

Երբ վախ եք զգում, դրեք ձեր ափը ձեր սրտին, շփեք այն ձախից աջ՝ ասելով. «Տե՛ր, հեռացրու այս վախը ինձանից և ազատիր իմ միտքն ու մտքերը ցանկացած շեղումից»: Ճիշտ այնպես, ինչպես կան ռադիոխանգարումներից ազատվելու եղանակներ, այնպես էլ, եթե անընդհատ շփեք ձեր սիրտը ձախից աջ և անընդհատ կենտրոնանաք վախը ձեր սրտից վանելու գաղափարի վրա, վախը կանհետանա Աստծո օգնությամբ, և դուք կզգաք աստվածային ուրախություն, որը լցնում է ձեր ամբողջ էությունը:

Վախը միշտ մարդու հետ է, և դրանից ազատվելը հնարավոր է Աստծո մասին մտածելով և Նրա ներկայությունը զգալով:

Վստահեք Աստծուն և եղեք անկեղծ ձեր ամեն ինչում: Կան շատ ընդօրինակողներ. մի՛ ավելացրեք ձեր անունը Նրանց երկար ցանկին: Տիրապետեք ձեր արածին և արեք այն եզակի ձևով, որը ոչ ոք նախկինում չի արել: Դաշտը բաց է ստեղծագործության համար, քանի դեռ ցանկությունը անկեղծ է և կամքը՝ կա: Բնությունը արձագանքում է ձեզ, երբ դուք ներդաշնակության մեջ եք Աստծո հետ:

Մարդիկ հաճախ իրենց առաջին տեղում են դնում, բայց մենք պետք է մտածենք ուրիշների մասին և օգնենք Նրանց մեր լավագույնս՝ մաղթելով Նրանց լավը, ինչպես մաղթում ենք ինքներս մեզ: Երբ մենք դա անում ենք կամավոր և ամբողջ սրտով, մենք զգում ենք, որ մեր կարեկցանքի շրջանակը ընդլայնվում է, և մեր և ուրիշների միջև եղած սիրո կապերը խորանում և ամրապնդվում են:

1000 բնակչություն ունեցող միջավայրում, եթե բոլորը բարեկամաբար վարվեին, յուրաքանչյուր մարդ կունենար 999 ընկեր: Բայց եթե այդ միջավայրում բոլորը միմյանց թշնամի պես վարվեին, յուրաքանչյուր մարդ կունենար 999 թշնամի:

Մարդկանց սրտերը սիրո ուժով նվաճելը կյանքում ամենամեծ հաղթանակն է: Միշտ ձգտեք մտածել ուրիշների բարօրության մասին, և դուք ամբողջ աշխարհը կգտնեք ձեր ոտքերի տակ: Սա մեծ մարդկանց ամենահիասքանչ նվաճումն էր, ովքեր ապրել և մահացել են ուրիշների համար: Նրանք, ովքեր ունեն հսկայական նյութական ուժ և ապրում են միայն իրենց համար, արագորեն մոռացության են մատնվում: Բայց նրանք, ովքեր ապրում են ուրիշների համար, հավերժ հիշվում են: Մարգարեները ոսկե գահեր չունեին իրենց երկրային ճանապարհորդության ընթացքում, բայց նրանք նստում են սիրո գահին՝ միլիոնավոր մարդկանց սրտերում: Սա լավագույն գահն է, որը ցանկացած մարդ կարող է զբաղեցնել:

Մարդը գալիս է այս աշխարհ՝ լաց լինելով, մինչ բոլորը ուրախանում են նրա գալուստով: Նա պետք է աշխատի և ծառայի իրեն հատկացված կյանքի ընթացքում, որպեսզի երբ ժամանակը գա այս աշխարհից հեռանալու, հեռանա ժպիտով, մինչ աշխարհը սգա նրա համար:

Աստված ստեղծեց այս աշխարհը, որպեսզի մարդկությունը կարողանա օգտագործել իր միտքը՝ հոգևոր գիտելիքներ ձեռք բերելու և աստվածային միտքը հասկանալու համար, որը հզոր ուժ է, և այս ուժը պետք է ուղղորդվի ճիշտ ուղղությամբ՝ ի օգուտ իրեն և ուրիշներին:

Եթե Աստված մեզ սեր չպարգևեր՝ իր սերը մեր սրտերում տնկելով, մենք երբեք չէինք իմանա մարդկային սիրո մասին: Քանի որ Աստված այդքան առատաձեռն և սիրող է մեր հանդեպ, Նա պետք է լինի մեր նպատակը և մեր որոնումների նպատակը: Նա չի ուզում իրեն պարտադրել մեզ, բայց ոչ մի երջանկություն չի կարող ձեռք բերվել առանց Նրա մասին մտածելու և Նրա հետ կապվելու:

Մարմնի և մտքի աշխատանքի խորհրդավոր ձևը, որը Աստված մեզ տարբերել է մյուս բոլոր արարածներից:

Կյանքի յուրաքանչյուր այլ հրաշք և հրաշք պետք է բավարար մոտիվացիա լինի, որպեսզի մենք որոշենք փնտրել և գտնել այն:

Ով որ անկեղծորեն և ազնվորեն փորձի սա, կհաջողի իր գործում և կհասնի իր նպատակին:

Երբ ես սկսեցի այս ճանապարհը, իմ կյանքը սկզբում քառասային և անկազմակերպ էր, բայց բազմիցս փորձերի և համառ ջանքերի շնորհիվ ամպերը սկսեցին ցրվել, և ամեն ինչ զարմանալիորեն պարզ դարձավ: Ինձ հետ պատահած ամեն ինչ անհերքելի ապացույց էր Աստծո գոյության և այս կյանքում Նրան կապվելու և ճանաչելու հնարավորության: Ախ, այն հանգստությունը, հոգեկան խաղաղությունը և ներքին անդորրը, որը որոնողը զգում է Աստծուն գտնելուց հետո: Այդ ժամանակ աշխարհը դառնում է պայծառ ու ժպտերես, ամեն ինչ ճիշտ կլինի, և ոչինչ չի կարողանա վախ ներշնչել սրտում:

Ահա թե ինչպես պետք է դիմակայենք մարտահրավերներին և մղենք կյանքի պայքարը՝ կյանքի և լույսի զավակներին վայել համարձակությամբ ու քաջությամբ:

Գանձերի բացահայտումը

Ուսուցիչ՝ Պարամիանսա Յոգանանդա

Թարգմանություն՝ Մահմուդ Աբբաս Մասուդ

Կա՞ արդյոք տիեզերքում ուժ, որն ունակ է բացահայտել հարստության և հարստության հանքեր և բացահայտել գանձեր, որոնք հաշվի չեն առնվել, և որոնց մասին մենք երբեք չենք երազել:

Կա՞ արդյոք տիեզերքում որևէ ուժ, որին կարող ենք դիմել և ապավինել առողջության, երջանկության և հոգևոր լուսավորության ձգտման մեջ:

Լուսավորյալ ուսուցիչները հաստատում են այս ուժի գոյությունը և ցույց են տվել ճշմարտության օրենքների և սկզբունքների արդյունավետությունը, որոնք կաշխատեն մարդկության համար, եթե այն դրանք փորձարկի բաց մտքով:

Աշխարհում հաջողությունը կախված չէ միայն մարզումից և ինքնաբավությունից, այլև առկա հնարավորություններից առավելագույնս օգտվելու վճռականությունից:

Կյանքի հնարավորությունները պատահական չեն գալիս. դրանք ստեղծվում և ի հայտ են գալիս: Մարդիկ ստեղծել են բոլոր այն հնարավորությունները, որոնք եղել և կան իրենց համար (թե՛ այս կյանքում, թե՛ հեռավոր անցյալում, ներառյալ նախորդ կյանքերը կամ մարմնավորումները): Քանի որ նրանք ստեղծել են այս հնարավորությունները, նրանք պետք է օգտագործեն դրանք և օգտվեն դրանցից առավելագույնս և լավագույն ձևով:

Եթե մենք օգտագործենք բոլոր հասանելի արտաքին միջոցներն ու ռեսուրսները, բացի մեր բնական կարողություններից, մեր ճանապարհին կանգնած ցանկացած խոչընդոտ հաղթահարելու համար, մենք կգարգացնենք Աստծո կողմից մեզ տրված ուժերը՝ այն անսահման ուժերը, որոնք բխում են մեր էության խորքից: Մենք ունենք երկու մեծ ուժ՝ բանականության ուժը և կամքի ուժը, և մենք պետք է օգտագործենք այս երկու սրբազան պարգևները իրենց լիարժեք չափով:

Մարդու հաջողությունը կամ անհաջողությունը կախված է նրա սովորական մտածողության բնույթից և օրինաչափությունից: Ո՞րն է ավելի հզոր մարդու կյանքում հաջողության մտքերը, թե՞ անհաջողության մտքերը: Եթե մտածողությունը մեծ մասամբ բացասական է, պատահական դրական մտքերը բավարար չեն լինի

հաջողություն գրավելու համար: Սակայն, եթե մարդը անկեղծորեն մտածի, նա կգտնի այն, ինչ փնտրում է, և կհասնի իր նպատակին, նույնիսկ եթե իրեն շրջապատված զգա խավարով:

Ամեն մարդ պատասխանատու է իր համար: Վերջին օրը ոչ ոք պատասխան չի տա կամ հաշիվ չի վճարի նրանց անունից:

Մեր աշխատանքը աշխարհում, որտեղ մեզ տեղավորել են մեր անցյալի գործողությունները, այնպիսի բան է, որը ոչ ոք չէր կարող իրականացնել, և մեր աշխատանքը համարվում է հաջողված միայն այն դեպքում, երբ այն որևէ կերպ ծառայում է մեր մերձավորներին:

Ոչ մի խնդրի վրա չպետք է անընդհատ մտածել կամ վերանայել այն: Թողեք հարցերը որոշ ժամանակ հանգստանան, և դրանք կարող են ինքնուրույն լուծվել: Այնուամենայնիվ, չպետք է այնքան երկար անգործ մնալ, որ կորցնեք տարբերելու ունակությունը: Հանգստի ժամանակահատվածները պետք է օգտագործվեն ավելի խորը մտորումների և հոգու մեջ խաղաղ հորիզոններ հասնելու համար:

Երբ դուք ներդաշնակության մեջ եք ինքներդ ձեզ հետ, կկարողանաք պարզ մտածել ձեր արած ամեն ինչի մասին: Նույնիսկ եթե ձեր մտքերը ցրվեն, դուք կկարողանաք դրանք հավաքել և վերակենտրոնացնել: Այս սրբազան ներդաշնակությանը հասնելու կարողությունը կարելի է ձեռք բերել ջանքերի և պրակտիկայի միջոցով:

Դրական մտածողությունից բացի, հաջողության հասնելու համար կարևոր են կամքի ուժը, քրտնաջան աշխատանքը և համառությունը: Բոլոր արտաքին դրսևորումներն ու երևույթները կամքի ուժի արդյունք են,

բայց այս ուժը հաճախ չի օգտագործվում գիտակցաբար և ռացիոնալ կերպով:

Գոյություն ունի ավտոմատ կամք, ինչպես որ կա գիտակցված կամք, և բոլոր գործողությունների շարժիչ ուժը անսասան վճռականությունն է կամ կամքի ուժը, առանց որի մարդը չի կարող քայլել, խոսել, աշխատել, մտածել կամ զգալ: Հետևաբար, կամքի ուժը բոլոր գործողությունների շարժիչ ուժն է, և այս գործունեությունը չօգտագործելը նշանակում է լիակատար անգործություն և անտարբերություն՝ թե՛ ֆիզիկապես, թե՛ մտավոր առումով: Մարդիկ կամքի ուժն օգտագործում են նույնիսկ ձեռքերը շարժելու համար, և անհնար է ապրել առանց այս ուժը օգտագործելու:

Ավտոմատ կամքի ուժը կամքի ուժի անգիտակից օգտագործումն է: Գիտակցված կամքի ուժը կենսական էներգիա է, որը ուղեկցվում է վճռականությամբ և ջանքերով: Այն ուժի գեներատոր է, որը պետք է ուղղորդվի իմաստուն և մտածված: Երբ մարդը մարզվում է օգտագործել իմաստուն, մտածող կամքի ուժը, այլ ոչ թե անգիտակից, ավտոմատ կամքի ուժը, նա պետք է նաև ապահովի, որ իր կամքի ուժն օգտագործվի օգտակար և կառուցողական ձևով, այլ ոչ թե վնասակար նպատակներով կամ չնչին և անօգուտ իրեր ձեռք բերելու համար:

Ուժեղ և արդյունավետ կամք զարգացնելու համար մարդը պետք է մտադրվի և վճռականորեն տրամադրվի անել այնպիսի բաներ, որոնք նախկինում անհնար էին համարում: Սկսեք ավելի հեշտ առաջադրանքներից, և երբ ձեր վստահությունը, ուժը և կամքի ուժը մեծանան, աստիճանաբար փորձեք ավելի մարտահրավերներով լի և դժվարին առաջադրանքներ:

Նախ, պետք է ապահովել, որ դրված է լավ և ազնիվ նպատակ և ձգտել դրան հասնել բոլոր ուժերով ու

կարողություններով՝ լիովին հրաժարվելով հանձնվելուց կամ ձախողումը ընդունելուց, անկախ նրանից, թե ինչ խոչընդոտներ կան ճանապարհին:

Մարդ պետք է օգտագործի իր ողջ կամքը՝ առաջադրանքը միանգամից տիրապետելու համար, և չվատնի էներգիա կամ չթողնի գործերը անավարտ՝ նախքան նոր արկածախնդրության մեջ մտնելը:

Խաղաղություն լինի քեզ վրա

Ինչպես կարդալ ուրիշների բարոյական սկզբունքները

Ուրիշների բարոյականության ուսումնասիրությունը մարդուն ավելի գիտակից է դարձնում այն բաների նկատմամբ, որոնք կարող են օգնել նրան բարելավել իր սեփական բնավորությունը: Սակայն բարոյականության բացասական ուսումնասիրությունը հակասում է ճշմարտությանը և խղճին և ունի կործանարար հետևանքներ:

Բոլորը խուսափում են «գաղտնի բարոյականության ուստիկանությունից», որի միակ նպատակը ուրիշներին բացահայտելն ու զրպարտելն է: Նրանցից շատերը, ովքեր սիրում են քննադատել ուրիշներին, չեն կարողանում հանդուրժել քննադատությունը, նույնիսկ եթե իրենց «մաքուր» խղճմտանքով կարող են ունենալ այն թերություններն ու թերությունները, որոնց համար նրանք ափսոսում են ուրիշների մեջ:

Բնավորության ուսումնասիրությունը հատկապես կարևոր է մեկ հիմնարար պատճառով. մենք անընդհատ պետք է նկատենք ուրիշների մեջ լավ հատկանիշները և զարգացնենք այդ առաքինությունները մեր մեջ: Ես ուսումնասիրում եմ բնավորությունը, երբ ստիպված եմ լինում գործ ունենալ որոշակի մարդկանց հետ: Սակայն իմ ընտրությունը բխում է բոլորովին այլ տեսանկյունից:

Երբեմն ես թույլ եմ տալիս, որ իմ ծանոթներից մեկը անբարյացակամ լինի ինձ հետ՝ հուսալով, որ նրանք օգուտ կքաղեն: Եթե նրանք արձագանքեն իմ հոգևոր առաջնորդությանը իրենց բարօրության համար, նրանք կփոխվեն դեպի լավը, եթե ոչ, ես արել եմ իմ լավագույնը:

Ես նման եմ բժշկի, որն իրեն ենթարկում է հիվանդության՝ հիվանդին օգնելու համար: Բոլոր բժիշկները ստանձնում են այս ռիսկը, քանի որ ցանկանում են ծառայել և օգնել: Նույնը վերաբերում է նաև հոգևոր բժշկին: Նա իր վրա է վերցնում ուրիշներին զննելու և նրանց թուլություններն ու ցավերը մատնանշելու պարտականությունը՝ նրանց հոգիները բարելավելու համար:

Հիսուսն ասաց. «Մի՛ դատեք, թե չէ դուք էլ կդատվեք» (իսկ Ղուրանում կարդում ենք. «Իրոք, որոշ կասկածներ մեղք են»): Սա չար մտադրություններով և ուրիշներին վնասելու ցանկությամբ պայմանավորված քննադատության հստակ դատապարտում է: Նման վարքագիծը կոպիտ է և խաթարում է մարդկանց միջև բարեկամության և ջերմության մթնոլորտը:

Քննադատությունը բացարձակապես անօգուտ է, եթե այն չի առաջարկվում անկեղծ սիրով և երբ մյուս անձը ցանկանում է դա: Այն պետք է տրվի միայն այդ մարդուն օգնելու մտադրությամբ: Նրանք, ովքեր սովորել են ինքնատիրապետում, իրավունք ունեն օգնել ուրիշներին: Այս տեսանկյունից, Եթիկայի ուսումնասիրությունը և՛ արդյունավետ է, և՛ արժեքավոր:

Բնավորության ուսումնասիրության մի ճյուղը հիմնված է ֆիզիոգնոմիայի վրա: Ասում են, որ մարդու բոլոր ակնառու գծերը հստակ արտացոլվում են նրա մարմնում: Այս պնդումը չի կարող ընդհանրացվել, քանի որ ոչ բոլոր ֆիզիոլոգիական բնութագրերը կամ դրսևորումները ճշգրիտ կանխատեսում են հոգեբանական կյանքը:

Արիստոտելը ուսումնասիրել է ֆիզիոգնոմիան որպես բնավորությունը հասկանալու ուղեցույց: Հնդիկ վարպետները գնում են ավելի ու ավելի խորը: Նրանք ասում են, որ մարդկային կյանքի հիմնարար գաղափարները բացահայտվում են աչքերում: Եվ չնայած աչքերը բացահայտում են հոգու ամենախորը գաղտնիքները՝ ոչ միայն այս կյանքի, այլև անցյալ մարմնավորումների, միայն լուսավորյալ վարպետի միտքը կարող է կարդալ և վերլուծել այդ մտքերը:

Երբեմն դուք քայլում եք ճանապարհով և հանկարծ ինչ-որ բան եք նկատում անցորդի աչքերում և ինքներդ ձեզ ասում եք. «Ես ինձ հարմարավետ չեմ զգում այդ մարդու հետ» կամ «Ես սիրում եմ այդ մարդուն», կախված իրավիճակից:

Աչքերը պատմում են ամբողջ պատմությունը: Վախը, զայրույթը, նախանձը, ագահությունը, առատաձեռնությունը, սերը, քաջությունը, հոգևորականությունը և բոլոր լավ ու վատ որակները արտացոլվում են աչքերում: Գաղտնի գործակալները կարող են վերահսկել իրենց դեմքի մկանները, որպեսզի նրանց արտահայտությունը չդավաճանի իրենց մտադրությունները: Բայց նրանք չեն կարող թաքցնել կամ հեռացնել կասկածը իրենց աչքերից (այդ պատճառով ոմանք մուգ ակնոցներ են կրում): Յոգիի աչքերը, սակայն, անշարժ են, քանի որ նա խորհրդածում է խաղաղ, խաղաղ աստվածային ոգու մասին:

Ուսումնասիրվել է դեմքի և մարմնի յուրաքանչյուր առանձնահատկություն: Նույնիսկ գլխի վրա ակնառու ուռուցիկները վերլուծվել են: Սակայն ֆիզիկական տեսքը միշտ չէ, որ պատմում է ամբողջ պատմությունը, և տարբեր մշակույթներ տարբեր եզրակացություններ են անում իրենց դիտարկումներից և ուսումնասիրություններից: Ոմանք ասում են, որ ավելորդ քաշ ունեցող մարդիկ հաճույք փնտրողներ են և

խոսափում են աշխատելուց, մինչդեռ նիհար մարդիկ ավելի հոգևոր են:

Կեսարը զգուշանում էր Կասիոսից, որին նա ընկալում էր որպես իր իշխանությանը սպառնացող վտանգ: Որոշ գրողներ տեսությունն էին առաջ քաշում, որ նիհար մարդիկ չափազանց շատ են մտածում, այդ իսկ պատճառով նրանք չունեն մարմին: Այնուամենայնիվ, պատմությունը ցույց է տալիս, որ և՛ նիհար, և՛ գեր մարդիկ լավ կառավարիչներ են եղել:

Եթե դուք հիմա մշտապես ավելորդ քաշ ունեք, ապա նախկինում բազմիցս ավելորդ քաշ եք ունեցել (նախորդ մարմնավորումներում): Կամ եթե դուք մշտապես նիհար եք, ապա այդպիսին եք եղել մի քանի անցյալ մարմնավորումներում: Դուք ժառանգել եք անցյալից այդ նախատրամադրվածությունը (ավելորդ քաշ կամ նիհար լինել): Եվ անկախ նրանից, թե ինչ եք ուտում, այդ մտածելակերպը մնում է գերիշխող և ավելի ունակ է դրսևորվելու:

Ֆիզիոգնոմիան, որպես մարդկային բնույթի մեկնաբանմանն ուղղված գիտություն, իսկական գիտություն է, եթե հաշվի առնենք, որ մարդու մտքով անցած բոլոր մտքերը նրա բազմաթիվ մարմնավորումների ընթացքում դրսևորվում են նրա մարմնում: Այնուամենայնիվ, դա պահանջում է լուսավորյալ հոգևոր ուսուցչի սուր ինտուիցիա՝ այդ մարդու ֆիզիոգնոմիայի բնութագրերը լիովին և ճշգրիտ տարբերակելու համար:

Օրինակ՝ Սոկրատեսը չափազանց տգեղ էր: Մի անգամ նա հանդիպեց մի մեծ աստղագուշակի, որն ասաց նրան. «Սոկրատես, դու ամենավատ և չար մարդն ես, որին ես երբևէ տեսել եմ»: Սոկրատեսի աշակերտները շատ զայրացան աստղագուշակի վրա, բայց նրանց ուսուցիչը պատասխանեց. «Դու ճիշտ ես, ես անցյալում այդ ամենն էի, բայց չնայած հիմա ես իմաստությամբ հաղթահարել եմ այդ նողկալի

հատկությունները, իմ արածները դեռևս դրոշմված են այս մարմնի վրա, ինչը այն դարձնում է սարսափելի»:

(Սա մեզ հիշեցնում է դարերի ամենահայտնի արաբ գրողներից մեկի՝ Աբու Բահր ալ-Ջահիզի հայտնվելը, որի մասին ասվում էր :)

Եթե խոզը երկրորդ անգամ կերպարանափոխվեր, այն միևնույն է պակաս տգեղ կլիներ, քան Ալ-Ջահիզինը:

Մարդ, որը ինքն է դժոխքի փոխարինողը. նա փոշու մի կտոր է ամեն անկյունում (դիտարկեք)

Չկան երկու բացարձակապես նույնական դեմքեր: Յուրաքանչյուր դեմք տարբերվում է այս և նախորդ կյանքերում դրսևորված որակների և բնութագրերի շնորհիվ: Խոսքը պարզապես մարդկանց լավ կամ վատ դատելու մասին չէ՝ հիմնվելով նրանց ներկայիս տեսքի վրա՝ հաճելի թե տհաճ: Սուրբ Ֆրանցիսկոս Ասիզեցին ֆիզիկապես գրավիչ չէր, մինչդեռ նրա աշակերտը՝ եղբայր Մակեդոնիոսը, գեղեցիկ տղամարդ էր: Սակայն Մակեդոնիոսը չունեւ այն մեծ հոգևոր գեղեցկությունը, որն ուներ Սուրբ Ֆրանցիսկոսը:

Ֆիզիոգնոմիայի հետ կապված հետազոտության մեկ այլ ճյուղ է պաթոգնոմիան՝ մարդու հույզերի մեկնաբանությունը կամ այն ձևը, որով նրանք արտահայտում են դրանք ժեստերի, դեմքի արտահայտությունների և մարմնի շարժումների միջոցով, ինչպես նաև ուսումնասիրում են նրանց արձագանքները որոշակի իրադարձությունների նկատմամբ:

Ձգացմունքներն ու սովորությունները ցույց են տալիս մարդու սուբյեկտիվ բնութագրերը, բայց մարդկանց մեծ մասը զարգացրել է իրենց իրական զգացմունքները թաքցնելու ունակությունը, քանի որ չեն ցանկանում իրենց բացահայտել ուրիշներին:

Երկու ամուսին լսեցին, որ իրենց կանայք միասին են խեղդվել: Մեկը խորը վիշտ էր արտահայտում, մինչդեռ մյուսը լուռ էր մնում: Սակայն, նա, ով արտաքուստ վիշտ

Էր արտահայտում, իրականում իր կնոջը պակաս էր սիրում, քան այն ամուսինը, ով դեմքի արտահայտություններով ընդհանրապես վիշտ չէր արտահայտում: Այսպիսով, ախտաճագումը՝ իսկական հոլզերի և ռեակցիաների ըմբռնումը, շատ խորը ուսումնասիրության ոլորտ է:

Մարդիկ կարող են ավելի ճշգրիտ և հուսալիորեն վերլուծվել՝ հիմնվելով նրանց հոլզերի և ֆիզիկական տեսքի վրա: Ես համատեղում եմ երկու մեթոդներն էլ՝ առավելագույնս ճշգրիտ և հուսալի վերլուծության համար: Բոլոր նրանք, ովքեր գալիս են ինձ մոտ վերապատրաստման, հայտնվում են որոշակի իրավիճակներում՝ տեսնելու համար, թե ինչպես են արձագանքում նրանց միտքն ու հոլզերը: Եթե նրանք բացասաբար են արձագանքում, ես փորձում եմ ուղղել նրանց: Բայց ես դա անում եմ միայն այն դեպքում, եթե մարդը խնդրում է իմ խորհուրդը և ինձ տալիս է լիազորություններ և թույլտվություն՝ նրանց ուղղորդելու համար:

Որոշ մարդիկ հուզականորեն տարվում են չնչին պատճառով: Արևմտյան երաժիշտները, որպես կանոն, շատ հուզական են, և արևմտյան երաժշտության մեծ մասը հուզական է, քանի որ այն պատվում է մարդկային սիրո պատմությունների շուրջ: Հնդկաստանում երաժշտությունը կենտրոնացած է Աստծո գաղափարի շուրջ, և սա է նրա՝ զգացմունքների փոթորիկները հանդարտեցնելու և խորը հոգևոր խաղաղություն բերելու ունակության գաղտնիքը: Սա չի նշանակում, որ բոլոր արևմտյան երաժիշտները հուզական են կամ բոլոր հնդիկ երաժիշտները հոգևոր են, չնայած նրանք, հավանաբար, այդպիսին են: Սանսկրիտերեն երաժիշտ բառը նշանակում է «Աստծուն գովաբանող»:

Երբ շփվում ես զգացմունքային մարդկանց հետ, հազվադեպ ես կարող հոլսոդ դնել նրանց վրա կամ վստահել նրանց հետևողականությանը: Այսօր նրանք քեզ

հետ են, իսկ վաղը լքում են քեզ կամ դառնում քո դեմ: Ես տեսել եմ մարդկանց, որոնք գալիս են ճգնաժամական տուժանքի և մի քանի օրվա ընթացքում փորձում են համոզել քեզ իրենց օրինակելի նվիրվածության մեջ, բայց կարճ ժամանակ անց նրանք անհետանում են, և դու այլևս երբեք չես տեսնում նրանց:

Ինձ ոչինչ այնքան չի ցավեցնում, որքան բարեկամության խզումը և դրա սրբության խախտումը: Երբ ես իմ բարեկամությունը տալիս եմ մեկին, ես երբեք այն հետ չեմ վերցնում:

Հեշտ է տարբերակել մեխանիկական և մտածող մարդկանց տեսակները: Առաջինները ցանկանում են գործել, մինչդեռ երկրորդները՝ մտածել և խորհրդածել: Երկուսն էլ անհրաժեշտ են: Մեխանիկական տեսակները ցանկանում են անմիջապես գործել և, հետևաբար, կարիք ունեն ինչ-որ մեկի, որը կուղեկցի նրանց՝ իրենց էներգիան հոգևորապես հարստացնող գործունեության մեջ ուղղորդելու համար: Երկու տեսակներին էլ ներդաշնակ հավասարակշռության հասնելու համար խորհուրդ եմ տալիս մեխանիկական տիպին ավելի շատ մեղիտացիա անել և մտածել, իսկ մտածող տիպին՝ ավելի շատ խորհրդածել և գործել:

Նրանք, ովքեր կախված են վատ սովորություններից, ինչպիսիք են չափից շատ ուտելը, ծխելը և ալկոհոլ օգտագործելը, պետք է զգուշորեն վերաբերվեն, քանի որ նրանց իրենց ցանկությունները բավարարելուց զրկելը միայն զայրույթ է առաջացնում: Եթե դուք խլում եք ուտելիքը որկրամոլից, նա կվրդովվի: Անօգուտ է փորձել օգնել այս ստրուկներին ուշքի գալ, եթե նրանք անկեղծ ցանկություն չեն ցուցաբերում կատարելագործվելու:

Մտավոր հավասարակշռություն ունեցողները կճանաչեն Աստծուն: Տիեզերքի Տերը նստած է մտավոր հավասարակշռության գահին: Եվ այս հավասարակշռության միջոցով մարդկությունը վայելում է կատարյալ խաղաղություն:

**Հնդկական փիլիսոփայության համաձայն՝
յուրաքանչյուր մարդու գերիշխում է երեք հիմնական
որակներից մեկը՝**

**Սատվա. Սա հոգևոր մարդկանց բնորոշ հատկանիշ
է, ովքեր իմաստուն կերպով ուտում են
համապատասխան սնունդ, զարգացնում են լավ
սովորություններ և սիրում են Աստծուն:**

**Ռաջաս. Սա բնորոշ է նրանց, ովքեր անընդհատ
ակտիվ են, ովքեր շարունակում են աշխատել մինչև մահ:**

**Թամաս. Սա բնորոշ է նրանց, ովքեր իրենց կյանքը
լցնում են վեճերով, զայրույթով, նախանձով, զգայական
հաճույքներին տրվելով, անտարբերությամբ և մարդկանց
մեջ խառնաշփոթ ու քաոս ստեղծելով:**

**Հոգևոր առաջընթացին խոչընդոտող ցանկացած
սովորություն պետք է հաղթահարվի, և որոնողը պետք է
լինի իր մտքերի և գործողությունների տերը: Քչերն են
իսկապես գիտեն, թե որտեղ է թաքնված իրենց բարին:**

**Հետևյալ մեթոդը կիրառելով՝ դուք կարող եք դատել
ցանկացած մարդու: Մարդկանց ինստունսինը տոկոսը չի
հաջողում այս թեստը. խնդրեք ցանկացած մեկին ինչ-որ
բան անել՝ իրենց բարօրության համար, և նրանք կանեն
ճիշտ հակառակը: Ինչո՞ւ: Որովհետև նրանք ուժ չունեն
դիմադրելու իրենց ցանկություններին: Նրանց
աշխարհիկ սովորությունները խորապես
արմատավորված են և հզոր: Շատ հաճախ մարդիկ չեն
անում այն, ինչ դուք առաջարկում եք՝ նույնիսկ երբ
գիտեն, որ դա իրենց բարօրության համար է՝
ապացուցելու համար, որ դուք չեք կարող ազդել նրանց
վրա: Նրանք, ովքեր ցանկանում են կատարելագործվել,
պետք է շփվեն ինքնատիրապետող և հանգիստ
մարդկանց հետ: Փորձեք շփվել բարձր հոգևոր դիրք
ունեցող մարդկանց հետ, և դուք մեծ օգուտ կքաղեք:
Թույլերը պետք է շփվեն ուժեղների հետ, նույնիսկ
ամենաուժեղների: Ըմբիշը միայն ուժեղանում է՝
ըմբշամարտելով իրենից ուժեղ մեկի հետ:**

Ոմանք ասում են, որ կինը կատուի պես խորամանկ է, բայց տղամարդը նույնպես կարող է աղվեսի պես խորամանկ լինել: Կատուն ուտում է ընտանի դեղձանիկին, ապա անշարժ նստում է ինչպես մեդիտացիա անող յոգի կամ պատվարժան ծերունի՝ ձևացնելով անմեղ այդ զգվելի արարքում:

Որոշ մարդիկ վայելում են ուրիշների խաղաղությունն ու երջանկությունը կործանելը: Նրանց նպատակն է անհանգստացնել և նյարդայնացնել, և նրանք իրենց պահում են գիշատիչ գայլերի պես՝ թափառելով հասարակության մեջ՝ վեճեր ու կռիվներ փնտրելով, չգտնելով խաղաղություն, մինչև չխախտեն խաղաղությունը և չստեղծեն լարված մթնոլորտ:

Որոշ տեսակի մարդիկ համեմատվում էին ճայերի հետ, որոնք անընդհատ զրուցում էին: Ասում էին, որ նախ ստեղծվել է մարդը, ապա աստված Տուաշտարին վերցրել է լուսնի քնքշությունը, սագի կրծքից փաթիլների փափկությունը, ծաղիկների թարմությունը և ճայերի խոսակցությունը և խառնել դրանք՝ ստեղծելով կնոջը: Տղամարդու ուրախությունը աննկարագրելի էր: Սակայն որոշ ժամանակ անց նա գնաց Տուաշտարիի մոտ և ասաց. «Ի՛նչ գեղեցիկ արարած: Ես իսկապես գնահատում եմ նրան, բայց նա անդադար խոսում է և իմ կյանքը դաժանացրել է: Խնդրում եմ, տե՛ր իմ, վերադարձրու նրան»: Երկու ամիս անց տղամարդը վերադարձավ Տուաշտարիի մոտ և ասաց. «Ես խորապես տխրած եմ: Խնդրում եմ, վերադարձրու կնոջը ինձ»: Ապա, որոշ ժամանակ անց, նա կրկին եկավ և ասաց. «Խնդրում եմ, վերցրու նրան ինձնից»: Բայց այս անգամ Տուաշտարին պատասխանեց. «Ես չեմ պահի նրան: Դու պետք է պահես նրան»:

Խեղճ մարդ: Նա չէր կարող ապրել նրա հետ, բայց չէր կարող ապրել նաև առանց նրա:

Կանայք նույնպես կարող են բողոքել տղամարդկանցից: Եթե տղամարդիկ և կանայք

չհասկանան միմյանց բնույթը, նրանք անգիտակցաբար և հիմարաբար կտանջեն միմյանց: Նրանք հավասար են Աստծո աչքում: Ոչ մի տղամարդ չի ծնվում առանց կնոջ, ոչ էլ կին առանց տղամարդու: Երկուսի պարտականությունն է հավասարակշռություն ստեղծել իրենց արտաքին և ներքին որակների միջև: Տղամարդիկ ավելի շատ առաջնորդվում են բանականությամբ, քան հույզերով, մինչդեռ կանայք ավելի շատ առաջնորդվում են հույզերով, քան բանականությամբ: Երկուսն էլ պետք է ձգտեն հոգեբանական հավասարակշռության հասնել բանականության և հույզերի միջև՝ լիարժեք և բազմակողմանի անհատներ դառնալու համար:

Որոշ մարդիկ, թող Աստված ների ինձ սա ասելու համար, իրենց պահում են էջերի պես: Չնայած զգայական ստրկության հետևանքներից իրենց մեծ և երկարատև տառապանքներին, նրանք համառորեն և համառորեն շարունակում են սնուցել իրենց վատ սովորությունները: Թվում է, թե նրանք շատ վատ հիշողություն ունեն: Նրանք արագ մոռանում են իրենց կրքոտ հաճույքների ցավոտ հետևանքները և ոչինչ չեն սովորում իրենց փորձից: Այս առումով նրանք նման են անասունների, կամ նույնիսկ ավելի վատ:

Բնության մեջ բոլոր տեսակի կենդանիները ներկայացնում են յուրաքանչյուր հույզ և գիծ, բայց մարդկությունը պարունակում է դրանք բոլորը իր մեջ: Մարդը կարող է վարվել օձի, գայլի, աղվեսի կամ առյուծի պես: Մեր մեջ է դժոխքի կամ դրախտի աղբյուրը: Մենք պետք է սովորենք ավելի ու ավելի շատ դրսևորել հրեշտակային հատկանիշներ և ազնիվ գծեր մեր մտքերում, խոսքերում և գործերում:

Թեև հնարավոր է ուսումնասիրել բնավորությունը՝ վերլուծելով աչքերը, հույզերը և ֆիզիկական առանձնահատկությունները, ինչպես արդեն բացատրել ենք, ամենամեծ, ամենավեհ և ամենաճշգրիտ մեթոդը բնավորությունն ուսումնասիրելն է ներքին տեսողության

կամ ինտուիտիվ զգացողության օգնությամբ: Եթե ձեր զգացմունքներն ու միտքը հանգիստ մնան, դուք կկարողանաք այս կամ այն կերպ զգալ ձեր հանդիպած կամ նրա հետ շփվող յուրաքանչյուր մարդու բնույթը, և ձեր զգացողությունը կլինի ինտուիտիվ և ճշմարիտ, և ոչ ոք չի կարողանա խաբել կամ մոլորեցնել ձեզ:

Իմ դերն է ողջունել բոլոր տեսակի մարդկանց՝ ուսուցման և օգնության համար: Անարդար է սահմանափակել մեկի ներուժը մեկ ոլորտում և վերլուծել այն միայն մեկ տեսանկյունից: Բայց անկախ նրանից, թե այդ մարդը փոխվում է, թե մնում է նույնը, խորաթափանցությունը ձեզ ավելին կասի, քան պարզապես դիտել նրա աչքերը, հույզերը կամ դեմքի արտահայտությունները՝ անկախ նրա բնույթից: Հստակությունը ամենամեծ վերլուծական ուժն է: Ինչպես հայելին արտացոլում է իր առջև դրվածը, այնպես էլ, երբ ձեր միտքը ձեռք է բերում հայելու հատկություն, դուք կտեսնեք ուրիշների իրական որակները, որոնք արտացոլվում են ձեր հոգու հայելու մեջ:

Եթե դուք աշխատեք օգնել ուրիշներին, խորհեք և հանգիստ մնաք, ձեզ մոտ եկող կամ ձեզ հետ շփվող յուրաքանչյուրի իրական բնավորությունը կդառնա պարզ և անթերի: Խաղաղություն ձեզ:

Մարգարիտներ համընդհանուր իմաստության ծովից

Ներքին հանգստությունը պետք է զարգացնել՝
նյարդայնությունից ազատվելու համար
Բնական հանգստություն ունեցող մարդը
պահպանում է իր հավասարակշռությունը և մնում
խաղաղության մեջ բոլոր հանգամանքներում: Նա նաև
թույլ չի տալիս, որ զգացմունքները վերահսկեն իրեն և
ստիպեն սխալ որոշումներ կայացնել:

Նա չի խաբվում օպորտունիստների կողմից
անարժան օգուտներ ստանալու համար օգտագործվող
ծաղկավոր, քաղցրախոսական խոսքերով:

Իր բնական հանգստության շնորհիվ նա հազվադեպ է
խաբվում կամ մոլորվում: Իրականում, նրա սիրտը
բացահայտում է նրանց իրական բնույթը, ում հետ գործ
ունի, և բացահայտում է նրանց մտադրությունները
զարմանալի ճշգրտությամբ:

Նա չի թունավորում իր մարմնի հյուսվածքները
զայրույթով և վախով, որոնք բացասաբար են
անդրադառնում նրա արյան շրջանառության վրա:
Ապացուցված փաստ է, որ զայրացած մոր կողմից
արտադրված մոր կաթը կարող է վնասակար
ազդեցություն ունենալ նրա երեխայի վրա: Կան
բազմաթիվ ապացույցներ, որ ուժեղ հույզերը կարող են
վնասել և ոչնչացնել մարմինը:

Հավասարակշռությունը գեղեցիկ է և պետք է լինի մեր
զգացմունքների, մտքերի և գործողությունների հիմքը, և
այն առանցքը, որի շուրջ պտտվում է մեր կյանքը:
* * *

Քանի որ միտքը բոլոր կենդանի բջիջների ուղեղն է,
զգայարաններն ու ընկալումը, այն կարող է մարդու
մարմինը պահել կա՛մ ակտիվ և զգոն, կա՛մ անտարբեր և
ընկճված:

Բանականությունը թագավոր է, և բոլոր բջջային
սուբյեկտները վարվում են ճիշտ տիրող տիրոջ
տրամադրությանը համապատասխան:
Ճիշտ այնպես, ինչպես մենք հոգ ենք տանում մեր
ամենօրյա սննդի սննդային արժեքի մասին, մենք պետք է
ուշադրություն դարձնենք նաև այն հոգեբանական
սննդանյութերին, որոնք մենք ամեն օր մատակարարում
ենք մեր մտքին:
* * *

Բնության մեջ տեղի ունեցող համավարակները,
աղետները և բռնի փոփոխությունները, որոնք իրենց հետ
բերում են ավերածություններ, ոչնչացումներ և
զանգվածային վնասներ, «աստվածային հրաման» չեն:

Այս աղետները առաջանում են մարդկային մտքերի և գործողությունների պատճառով: Որտեղ էլ որ աշխարհի բարու և չարի թրթռացող հավասարակշռությունը խաթարվում է մարդկային չար մտադրությունների և սխալ գործողությունների պատճառով վնասակար ալիքների և թրթռումների կուտակմամբ, քաոս է տիրում և տեղի է ունենում լայնածավալ ավերածություններ: Աշխարհը կշարունակի տառապել պատերազմներից, աղետներից և ողբերգություններից, մինչև մարդկությունը չուղղի իր թերի մտածողությունն ու գործողությունները: Պատերազմները տեղի չեն ունենում որպես աստվածային հրաման, այլ տարածված նյութական եսասիրության պատճառով: Եթե մարդիկ ազատվեն անհատական, արդյունաբերական, քաղաքական, հոգևոր և ազգային եսասիրությունից, պատերազմները կդադարեն գոյություն ունենալուց:

Երբ նյութական ոգին զբաղեցնում է մարդկային գիտակցությունը և գերիշխում մտքում, այն արձակում է թափանցիկ բացասական ճառագայթում: Այս բացասական տատանումների կուտակային ուժը լրջորեն վնասում է բնության էլեկտրական հավասարակշռությունը՝ առաջացնելով երկրաշարժեր, ջրհեղեղներ և այլ աղետներ: Աստված պատասխանատու չէ դրա համար, նախքան բնության կառավարումը հնարավոր դառնա, մարդկային գաղափարները պետք է վերահսկվեն:

* * *

Հոգևոր բնույթի մտքերն ու խոսքերը թանկարժեք գոհարներ են, որոնք ճառագայթում են անսահման իմաստություն և աստվածային սեր: Հոգու յուրաքանչյուր նուրբ արտահայտություն նման է փիլիսոփայական քարի, որը սովորական գիտակցության էժան մետաղը վերածում է Աստծո հետ մտերմության և Նրա ներկայության զգացողության ոսկու:

Ժամանակն է, որ մարդը արթնացնի իր
գիտակցությունը մոռացության քնից դեպի հոգու
արթնացում:

Մենք խնդրում ենք Քեզ, Տե՛ր, բարձրացնել մեր
գիտակցությունը անգիտության խորքից և նեղ,
սահմանափակ մտքերից դեպի խաղաղության, լույսի,
սիրո և համընդհանուր մարդկային կարեկցանքի
հորիզոններ:

* * *

.Հաջողության հասնելու համար
Նախ, սահմանեք ձեր նպատակը և խնդրեք Աստծուն
ոգեշնչել ձեզ՝ ընտրելու այդ նպատակին հասնելու ճիշտ
ճանապարհը, և խորհեք դրա մասին:
Այնուհետև գործեք ստացված ներքին ուղղորդման
համաձայն, և դուք կհասնեք ձեր նպատակին:
Երբ միտքը հանգիստ է, ամեն ինչ կդառնա ավելի
պարզ և հարթ, և հաջողության կհասնենք ավելի արագ,
քանի որ տիեզերական ուժի գործողությունները կարելի է
ապացուցել ճիշտ օրենքի կիրառման միջոցով:

* * *

Մարդկանց հետ շփվելիս պետք է ցուցաբերել
քաղաքավարություն և նրբանկատություն: Սա
երեսպաշտություն չէ, այլ հարգանք ուրիշների
զգացմունքների նկատմամբ:

Մարդը քար չէ, այլ մտածող և գիտակից էակ, և
մարդկանց չպետք է վերաբերվել այնպես, կարծես նրանք
անշունչ քարեր լինեն:

Մարդը, որը միշտ զբաղված է ուրիշների գործերով,
դառնում է խնդիրների աղբյուր:

Եթե այն, ինչ պատրաստվում եք ասել, դրական
արդյունք կունենա, և եթե մյուս անձը ընկալունակ է դրան,
ապա ասեք դա անկեղծորեն: Սակայն, երբեմն այն մարդը,
ու՛մ պատրաստվում եք ասել, չի ուզում լսել դա և կանի
այն, ինչ դուք կցանկանայիք:

Երբ մարդը կարողանում է լեզու գտնել ուրիշների
հետ, նա դառնում է բուրավետ վարդի նման:
Երբ անցնում ես վարդերի այգու կողքով, երբեմն
զգում ես վարդերի, հասմիկի կամ գարդենիաների բույրը
և ասում. «Վա՛յ, ինչ սիրուն են այս բույրերը»:
Եվ այդպես է նաև բարի հոգիների հետ, հենց որ դուք
մտնում եք նրանց աշխարհի, նրանց կյանքի բույրը
պարուրում է ձեզ: Դա մի բույր է, որը բարձրացնում է
հոգին և բարձրացնում նրա գիտակցության մակարդակը:
Եթե անցնեք տիաճ հոտի մոտով, չեք ցանկանա մնալ
այդ վայրում
Երբ հանդիպում ես մի մարդու, ով կատաղի,
կռվարար, ագրեսիվ և վիճաբանող է, դու չես ուզում նրա
հետ մնալ՝ նրա տիաճ հոտի պատճառով:

* * *

Մարդկանց մեծ մասը ընդհանրապես չի փորձում
հասկանալ կյանքը
Նրանք ապրում են մեխանիկական կյանքով՝ առանց
որևէ նպատակի, և անգիտակցաբար լքում են այս
աշխարհը, երբ իրենց երկրային կյանքն ավարտվում է:
Մենք չպետք է այսպես ապրենք, ինչպես ավտոմատ
կերպով աշխատող մեքենաներ, այլ պետք է գտնենք
կյանքի նպատակը և հասնենք դրան:
Ե՛վ երիտասարդները, և՛ տարեցները պետք է
պայքարեն գոյատևելու համար: Շատերն արդարանում
են հավերժական ճշմարտությունների չփնտրելու համար՝
ասելով. «Մեզ համար անհնար է մեր գործողությունները
համաձայնեցնել այդ իդեալների հետ»: Այնուամենայնիվ,
նրանք դժվարություն չեն գտնում ուտելու և իրենց առօրյա
գործերի մասին մտածելու հարցում:
Վերլուծության արդյունքում մենք պարզում ենք, որ
յուրաքանչյուր մարդու բնույթը եռակի է՝ ֆիզիկական,
մտավոր և հոգևոր: Մարդիկ իրենց կյանքն անցկացնում
են կյանքի նյութական կարիքները հոգալով և ոչ ավելին,

մարդկային բարեկեցությունը նաև կայանում է նրանց
մտավոր և հոգևոր կարիքները բավարարելու մեջ:
Հետևաբար, մենք պետք է պարզեցնենք մեր կյանքը
և ապրենք երջանիկ, խաղաղ և հանգիստ, վերլուծենք ու
նվազեցնենք մեր կարիքները և իմանանք այդ կարիքները
բավարարելու ճիշտ և օրինական ճանապարհը՝ առանց
ավելի շատ ավելորդ ցանկությունների ստեղծելու, քանի որ
շատ ցանկություններ բազմաթիվ խնդիրներ են ստեղծում:

* * *

Սահմանափակումների շղթաներն ու ազատության
բանալիները բոլորը գտնվում են մտքի կատակումներում

* * *

Տե՛ր, ես կմտնեմ Քո ներկայության դրախտը՝ սիրով լի
և կարոտով լի սրտով:

Ահա իմ այրող կարոտները, որոնք բացում են հոգուս
դռները և լցնում ինձ քո աստվածային ճառագայթող լույսը
տեսնելու մեծ էքստազով:

* * *

Որպես ընդհանուր կանոն, ես չեմ սիրում հրամաններ
տալ, որովհետև հենց որ դու մեկին խնդրում ես ինչ-որ
բան չանել, այդ մարդը պնդում է դա անել:
Հետևաբար, ես առաջարկում եմ, որ մարդը միայն
հրամայի կամ արգելի ինքն իրեն: Արգելված պտուղը
սկզբում քաղցր է, բայց վերջում դրա համը դառն է:
Հետևաբար, պետք է զգույշ լինել և թույլ չտալ, որ որևէ
մեկը գողանա իր ազատությունն ու երջանկությունը:

* * *

Աստված հիշում է մեզ, նույնիսկ եթե մենք չենք հիշում
Նրան: Եթե Նա մոռանար արարչագործությունը թեկուզ
մեկ պահով, ամեն ինչ կջնջվեր գոյությունից:
Ո՞վ, բացի Աստծուց, կարող է այս Երկիրը պահել
տիեզերքում լողացող վիճակում: Եվ ո՞վ էլ կարող է ծառեր
աճեցնել և ծաղիկներ ծաղկել:

Այո՛, Աստված է, որ ստիպում է մեր սրտերը բաբախել:

Նա է, որ մարսում է մեր սնունդը և ամեն օր նորացնում

մեր մարմնի բջիջները: Սակայն որքա՛ն քչերն են հիշում
Նրան և շնորհակալություն հայտնում Նրան, ինչպես Նա
արժանի է:

* * *

Վերին մթնոլորտի հետևում
Արևի ճառագայթների և բջիջների զարկերակի
ետևում

Սրտի զարկերի և շնչացող մտքերի ետևում
Այն մտքերի ետևում, որոնցով ես աղոթում եմ

Իմ կարոտի ալիքների ետևում
Եվ նյութի թաքցնելու հետևում

Դու գոյություն ունես, ո՛վ Բացարձակ

Անսահմանություն

Իմ հոգին քեզ է կարոտում

Դուք պարզապես աստղերի ամենահեռավոր

ծայրերում չեք

Ավելի շուտ, դա իմ զգացմունքների բաբախյունի մեջ է

Նա փայլում է իմ մտքերում

Այն սրում է իմ կամքը վճռականությամբ և

կենսունակությամբ

Ես զգում եմ քո օրհնյալ հպումը

Եվ ես հիանում եմ քո ներկայությամբ իմ հոգու

խորքում

* * *

Կապույտ վարագույրի վրա նկարված լեռնային

տեսարաններ

Մարդու մարմնի ապշեցուցիչ մեխանիզմը

Եվ գեղեցիկ ձևավորված ծաղիկները

Եվ բարի հոգիների ազնվականությունը

Եվ վեհ գաղափարների վեհությունը

Եվ սիրո խորությունը

Նրանք բոլորը մեզ հիշեցնում են մեծ Արարչի մասին

Եվ անսովոր գեղեցիկ

* * *

Սերը ոսկե շիկություն է

Կառուցված է Հավերժության Արքայի կողմից
Ամբողջ տիեզերական ընտանիքի համար
Սերը թաքնված կրակ է
Հալված աստվածային հրամանով
Տիեզերքից եկող կոպտություն
Եվ այն վերածվում է անտեսանելի նյութի
Հավերժական սիրուց
Սերը նման է գետի, որը հոսում է առանց կանգ
առնելու կամ ընդհատելու
Խոնարհ և ազնիվ հոգիների երկրներում
Բայց այն փաթաթվում է հոգիների քարացած
ժայռերի շուրջը
Ինքնագոհությամբ, ամբարտավանությամբ և
հպարտությամբ
Որովհետև նա չի կարող անցնել դրա միջով
Եվ անցնելով դրա միջով

* * *

Նրանք, ովքեր ճանաչում են Աստծուն, ցանկություն
չունեն
Որպեսզի իրենց տեղավորեն ուրիշների սրտերում
Կամ նրանք հիանալի են թվում
Որովհետև նրանց միակ ցանկությունը հոգևոր
գիտակցությունը արթնացնելն է
Ցանկացողների հոգիներում
Եվ նրանց ոգեշնչումն է սիրել Աստծուն և դիմել Նրան

* * *

Մի անգամ մի համր մարդ մեղր էր ուտում, և ինչ-որ
մեկը հարցրեց նրան մեղրի համի մասին:
Չնայած համրը չէր կարողանում խոսել, նա
շարժումներ էր անում, որոնք հարց տվողին հասկացրին,
որ մեղրը քաղցր է:
Նմանապես, երբ միտքը մտնում է բարձրագույն
գիտակցության վիճակի և դիպչում է ներկայության
անսահման ամբողջականությանը, այն գիտի, որ կապի
մեջ է Աստծո հետ, և որ այդ փորձառությունը քաղցր է,

բայց անհնար է բառերով արտահայտել այդ կապի
վիճակը, որը աննկարագրելի է:
Չնայած ցավը իրական է մարդու համար, նա,
այնուամենայնիվ, չի կարող ցավի զգացողությունը
փոխանցել ուրիշներին այնպես, որ նրանք զգան այն ճիշտ
այնպես, ինչպես ինքն է զգում:
Սա վերաբերում է բարձրագույն հոգևոր
ընկալումներին: Դրանք այնպիսի բաներ են, որոնք ոչ ոք
չի կարող բառերով արտահայտել:
Աստծո ճանաչողությանը կարելի է հասնել միայն
անձնական փորձի միջոցով
* * *

Լուսաբացի սրտից ես լույսի ծաղիկներ քաղեցի
որպես զոհ քեզ
Եվ դու վառեցիր արթնության լամպերը առավոտյան
սրբավայրում
Նա, ով լցված է հոգևոր խաղաղությամբ
Եվ ես տեսա քո օրհնյալ դեմքը
Այն նայում է ստվերների ետևից
Այն սիրելի դեմքը, որը նախկինում նայում էր ինձ և
դեռ նայում է
Դարերի ընթացքում բարությանբ և կարեկցանքով
Ես այլևս չեմ մեղադրելու ճակատագիրը
Այն խավարը, որը քեզ ինձանից հեռու է պահել, իմ
սեփական արարածն է
Հիմա քո մաքուր ուրախության հայելու մեջ
Ես տեսնում եմ ինձ և գիտեմ, որ իմ էությունը անվերջ
ուրախությունն է
Ես իմ սերը թափում եմ քո հավերժության
սրբավայրում
Եվ ես քեզ համար բարձրացնում եմ քեզ կարոտող
հոգուս հիմները
Եվ ես քեզ վստահում եմ սրտիս խորը զգացմունքները
Մեծ սիրուց և անդադար կարոտից ելնելով
* * *

Երջանիկ են նրանք, ովքեր ուրիշների կողմից
քննադատվում են բարի գործեր կատարելու համար,
քանզի հավերժական երանության դրախտ է սպասում
նրանց, ովքեր ապրում և մահանում են ազնվությամբ և
արժանապատվությամբ:

Վա՛յ նրանց, ովքեր եսասիրությունից,
օպորտունիզմից, նախանձից և թշնամանքից մղված՝
փորձում են վնասել բարիք գործողներին:
Ծաղրը, սարկազմը, բամբասանքը,
վրեժխնդրությունը, նախապաշարմունքը և սուր չարիքի
թունավոր նիզակներ են, որոնք հետ են թռչում իրենց
տիրոջ վրա և նրան մեծագույն վնաս են պատճառում:

* * *

Ձգայարանները, որոնք իրենց գոյությունը ստանում
են Աստծուց եկող գիտակցությունից և Էներգիայից, մեզ
ցույց են տալիս աշխարհը և հոգին պատկերում որպես
առանձին էակ իր աղբյուրից և մնացած
արարչագործությունից:

Ֆիզիկական մարմինը բանտարկել է հոգին, որը
համընդհանուր ոգու արտացոլումն է:
Մոռացկոտությունից ճնշված՝ հոգին այլևս չի հիշում իր
աստվածային էությունը, այլ իր ֆիզիկական մարմինը
համարում է իր իրական «ես»-ը: Հետևաբար, այն
ընդունում է իր բոլոր թերությունները և իր
սահմանափակումներն ու թերությունները վերագրում է
իրեն: Նման վիճակում գտնվող հոգին կոչվում է «Էգո» կամ
«Ես»:

Բայց երբ այս «Ես»-ը կամ այս փոքր, սահմանափակ
Ես-ը գիտակցում է, որ մարմնի հետ իր կապը
ժամանակավոր է և որ այն ունի անմահ, անմահ էություն,
ապա այն կարելի է անվանել հոգի:

Որքան ավելի է հաստատվում նրա գիտակցությունը
իր էական բնույթի մասին, և որքան ավելի է բարձրանում
ու ընդլայնվում նրա գիտակցությունը, այնքան ավելի է նա
զգում, որ սերտորեն կապված է տիեզերական

գիտակցության հետ, և որ ամբողջ մարդկությունը նրա
գլոբալ ընտանիքն է:

* * *

Մենք չպետք է մոռանանք Նվերներ Տվողի մասին,
մինչ վայելում ենք Նրա պարգևները
Երախտապարտ սիրտը գիտակցության մեջ բացում է
հոգևոր աճի և կյանքի բարիքների հոսքի ուղի, քանի որ
հենց որ ալիքը բացվում է, հոգևոր ուժը ներխուժում է դրա
միջով:

Մենք պետք է Երախտապարտ լինենք կյանքի բոլոր
օրհնությունների համար և գիտակցենք, որ մտքի, խոսքի
և գործողության ողջ գործությունը գալիս է Աստծուց, և որ
Նա հիմա մեզ հետ է՝ առաջնորդելով և ոգեշնչելով մեզ:
Երբ այս գիտակցումը ամուր կերպով հաստատվում է
աշակերտի գիտակցության մեջ, Նրա մեջ լուսավորության
մի փայլատակում է:

Երբեմն աստվածային գործությունը գալիս է ինչպես
կատաղի ծովային ալիք, որը մեծ թափով առաջ է սլանում՝
սրբելով խոչընդոտները և հեռացնելով բեկորները մտքից
ու և հոգուց:

Ամբողջ աշխարհը չի հակված Աստծուն, բայց
այստեղ-այնտեղ կան հոգիներ, որոնք ծարավ են Նրան և
կարոտում են Նրան:

Թեև Աստված կարող է թվալ, թե անտարբեր է մեր
աղոթքներին, սակայն անկեղծ որոնողը չի դադարում
փորձել, այլ շարունակում է իր աղերսանքները իր խղճի
խորքից, մինչև պատասխան չի ստանում:

Աստծուն գտնելուց առաջ մարդիկ մտահոգված են
Նյութական ցանկությունները բավարարելով, բայց Նրան
գտնելուց հետո այդ ցանկությունները կորցնում են իրենց
համն ու փայլը, ոչ թե անտարբերության պատճառով, այլ
որովհետև որոնողը զգում է հոգու ուրախությունը, որը
լցնում է իր սիրտը և բավարարում իր բոլոր կարոտները:

Մարդիկ իրենց ամբողջ կյանքն անցկացնում են
Նյութական իրերի ձեռքբերման ձգտելով՝ չգիտակցելով, որ

Եթե իրենց ջանքերի մեկ քառորդը նախ Աստծուն դիմեն,
ապա ոչ միայն որոշ, այլև իրենց սրտի բոլոր
ցանկությունները կկատարվեն:
Թող մեր սրտերը լցվեն երախտագիտությամբ, և մեր
կյանքը՝ երախտագիտությամբ

* * *

Հնարավոր չէ ընկերներ գրավել՝ առանց մարդու
բնավորությունից եսասիրության և անցանկալի գծերի
բծերը հեռացնելու:
Ճիշտ վարքագիծը իսկական բարեկամության
անկյունաքարն է
Երբ մարդն ունի մաքուր մղումներ և ազատ է
եսասիրությունից, նրա էական բնույթը կբացահայտվի, և
նրա իսկական ընկերների թիվը կաճի:

* * *

Հանգստությունը իդեալական վիճակ է, որում մենք
պետք է գործ ունենանք կյանքի փորձառությունների հետ:
Անհանգստությունը հանգստության հակառակն է, և
դրա լայն տարածում ունեցող բնույթը այն դարձնում է
մոլեգնող համաշխարհային պատուհաս:

* * *

Տիեզերական լույսը, որը բոլոր ուժերի աղբյուրն է,
թաքնված է խավարի ետևում և հայտնվում է լռության
խորքում, որտեղ մտքերը հանդարտվում են, իսկ լույսերը՝
զննվում:

Կան մտավոր կենտրոնացման բարձր վիճակներ, և
որքան որոնողը բարձրանում է այդ վիճակներին, այնքան
ավելի է նա ապրում հոգևոր ուրախության հրաշալի
վիճակներ, որոնք բառերով չեն կարող նկարագրվել, և այդ
.ժամանակ նա հիացմունքով գիտակցում է

«Ինչ որ ես ամենուր փնտրում էի»

Նա հիմա ինձ հետ է, նա բնակվում է իմ խորքում
Նա իմ սրտում և հոգում է

,Լռության մեջ ես զգում եմ նրա ներկայությունը
Եվ խավարի պատերի ետևում ես տեսնում եմ նրան

* * *

Ատելության ծնունդ տված վշտերը և պատերազմների
առաջացրածները ապացուցում են, որ իրական
հոգևորականությունը, կարեկցանքը և բարությունը
ավելի բարձր և գերազանց ուժեր են:

Ատելությունը կործանարար է, միևնույն ժամանակ
գոյության ամենամեծ կառուցողական ուժն է:
Հետևաբար, սիրելի՛ բարեկամներ, մարդը պետք է
դաս քաղի ատելության անիմաստությունից և
պատերազմների ողբերգություններից և սիրի Աստծուն,
քանի որ Նրան սիրելը շնորհում է հաջողություն, բախտ և
լիակատար բավարարվածություն, որը ոչինչ ուրիշ չի
կարող տալ:

Միայն սերը կբերի իրական նվաճումներ աշխարհին:
Եթե բոլոր երկրները սիրեին միմյանց և պատրաստ լինեին
օգնել միմյանց՝ ոչ թե ուժի և սխալ մեթոդների դիմելով, այլ
սիրով և բարությամբ, ապա բարությունը, հաջողությունն
ու բարգավաճումը կտիրեին երկրի յուրաքանչյուր
անկյունում:

* * *

Մարդը ապրում է սահմանափակումների
ճիրաններում
Ինչպե՞ս է նա գիտի, որ հաջորդ պահին չի
վիրավորվի, կամ որ ինչ-որ մեկը չի կոտորի իր սիրտը:
Միակ իրական անվտանգությունը մեծերի կողմից
ձեռք բերված անվտանգությունն է: Նման
անվտանգություն ունենալը և այն ուրիշներին շնորհելը
միակ իրական ազատությունն է և բարձրագույն
իմաստությունը:

* * *

Աստված գոյության մեջ ամենաքաղցր բանն է
Ինչ էլ որ սիրտդ ցանկանա, դու Աստծո մեջ կգտնես:
Ես կյանքիս ոչ մի պահ չեմ վատնել և հրաժարվել եմ այն
ամենից, ինչը շեղում է ինձ Աստծուց, և գտել եմ մի
երջանկություն, որը չէի կարող գտնել ուրիշ ոչնչի մեջ:

Ես ապրում եմ աստվածային գիտակցության
վիճակում և ուզում եմ, որ նրանք, ովքեր ցանկանում են
զգալ նույն վիճակը, որում ես եմ ապրում
Ես նաև ուզում եմ հատուցել բոլոր նրանց, ովքեր ինձ
տվել են իրենց սերը՝ նրանց հետ կիսվելով Աստծո սիրով և
Նրա ներկայության շնորհով:

* * *

Ես տիեզերական ծովի փրփուրն եմ
Ուրախության խորքից ճառագող
Ես պարային ուրախության հոսք եմ
Անսահման երջանկության ալիքների վերևում
Փորձում եմ իմ լավագույնը
Որպեսզի ես դառնամ ուրախության ամենամեծ ծովը
Թող իմ երջանկության ալիքները տարածվեն դեպի
անսահմանություն
Եվ տարածվել բոլոր ուղղություններով
Վերջապես հանգստանալու տիեզերական
երանության սրտում:

* * *

Մարդիկ տեսնում են միայն կյանքի կեսը, կյանքի
սկիզբն ու վերջը նրանցից թաքնված են:
Անհիմն է մտածել, որ մահը վերջն է
Հնարավոր է պատկերացնել, որ մենք՝ օժտված
ինտելեկտով, բանականությամբ և կյանքով, դադարենք
գոյություն ունենալուց, հենց որ մահվան պահին քնով
ընկնենք:

Մարդը որպես ամբողջություն ստեղծագործական
գաղափարների և հոգևոր գիտակցության զանգված է, և
մահը ուժ չունի ոչնչացնելու այդ աննյութ զանգվածը և
այդ նուրբ գիտակցությունը:

* * *

Եթե դուք սիրում եք Աստծուն մաքուր և անվերապահ
սիրով, Նա մտքեր կտեղադրի ուրիշների մտքերում, և այդ
մտքերը կդառնան միջոց ձեր ցանկությունները

կատարելու համար, նույնիսկ այն ցանկությունները,
որոնք դուք ոչ մեկին չեք բացահայտել:
Հետևաբար, հոգևոր մագնիսականությունը, որի
միջոցով դուք կարող եք ձեզ վրա ցանկացած բան գրավել,
այն տեսակի ձգողությունն է, որը դուք ցանկանում եք
զարգացնել:

Երբ դուք ցանկանում եք լավ, ազնիվ և մաքուր
բաներ, ապա դուք կգրավեք աստվածային
մագնիսականությունը, որը կբերի ձեզ լավ բաներ և
օրհնություններ այնտեղից, որտեղ դուք գիտեք, և
այնտեղից, որտեղ դուք չգիտեք:

* * *

Եթե գողերին, թմրամոլներին և ալկոհոլիկներին
հարցնեին, թե արդյոք նրանք սիրում են իրենց
ապրելակերպը, նրանց պատասխանը, ամենայն
հավանականությամբ, կլիներ՝ «Իհարկե՝ ոչ»:
Նրանք կարծում էին, որ երբ սկսեն իրենց սխալ
գործելակերպը, երջանիկ կլինեն, բայց երբեք
չգիտակցեցին, որ իրենց գործողությունների
հետևանքները վնասակար և կործանարար կլինեն իրենց
համար:

Ահա թե ինչու է սիրտս ցավում, և ես արցունքներ եմ
թափում նրանց համար, ովքեր սխալներ են գործում,
որովհետև, Աստծո անունով, նրանք իսկապես ես եմ, և
եթե Աստծո բարությունը չլիներ իմ հանդեպ, ես նրանց
նման կլինեի:

Չարն ինքնին մի տեսակ օփիոիդ է: Ահա թե ինչու
մենք պետք է ունենանք հատուկ հոգեբուժարաններ,
որտեղ մեղավորները կսովորեն արդար ապրել և ճիշտ
մտածել:

Բանտը վերականգնողական բուժման համար ճիշտ
տեղը չէ: Այսպիսի մարդիկ պետք է շրջապատված լինեն
ազդեցիկ, դրական անհատներով, ովքեր կարող են օգնել
նրանց:

* * *

Ձեր կայարանի ուրախությունից
ես ամեն օր լսում եմ քո քաղցր, մեղեդային երգերը
Որը թվում է ծանոթ և սիրելի իմ սրտին
Անցյալում ես փորձում էի լսել քո օրհնյալ կայանը
Բայց քո ծրագիրը շատ հեռու էր թվում
Իմ փոքրիկ մտքերի շրջանակից այն կողմ
Բայց մեդիտացիայի ստեղծի մի քանի հպումներից
հետո

ես կարողացա ձեզ հետ համակերպվել
Դու ինձ մոտ եկար եթերի թևերով
Դու բարության մեղեդիներ էիր նվագում
Եվ հոգու խաղաղություն
* * *

Գաղափարները հոգու աղբյուրներից հոսող գետեր
են:

Աստծո հետ ներդաշնակ լինելը ամենամեծ և
ամենակարևոր պարտականություններից մեկն է
Աստված լսում է սրտի լեզուն, որը բխում է հոգու
խորքից

Մարդիկ կարծում են, որ Աստված չի պատասխանում
իրենց աղոթքներին, քանի որ չեն գիտակցում, որ Աստված
երբեմն պատասխանում է այնպես, որը տարբերվում է
նրանց սպասելիքներից և նրանից իրենց խնդրածից:
Նա միշտ չէ, որ արձագանքում է նրանց
ցանկություններին համապատասխան, մինչև նրանք
ներդաշնակ չեն իր ընդհանուր կամքի հետ:
* * *

Ես ծաղիկների սրտից նեկտար կիսմեմ
Եվ ես կծգվեմ փափուկ մետաքսե գորգի վրա
Կամ վազեք ոսկե թիթեռների հետևից
Ես կցանկանայի թափառել բլուրների և լեռների
ուլորանների մեջ
Ուղեկցվում է մեղմ, թարմացնող գիշերային քամու
հետ
Մարգարիտների և անեմոնների մեջտեղում

Յողի կաթիլներով պսակված
Մի պահ կանգ կառնեմ՝ ողջունելու խելացի բույրը
Բուրմունքը, որը ճառագում է ծառերից՝ ճոճվող
ճյուղերով

Եվ թռչունների թռերով իմ հոգին կթռչի
Երևակայության ոլորտից այն կողմ՝ ամենուրեք
Եվ երգող սոխակների հետ ես կերգեմ իմ լուռ երգերը
Եվ ես կընդլայնվեմ անսահման երկնքի հետ միասին
Արևի լույսի թելերից ես կստեղծեմ իմ
ուրախությունները
Եվ լուսնի ճառագայթներով ես կլվանամ իմ
տխրությունները
Եվ գիշերվա խավարում ես կջնջեմ իմ մութ
ապրումները
Եվ լուսաբացին ես կստեղծեմ մի նոր աշխարհի
Անսահման ուրախության

* * *

Մենք եզակի ալիքներ ենք, քանի որ կարող ենք
ընդլայնվել կամ նեղանալ
Մեզ տրվել է ազատ կամք և ընտրության ուժ: Որոշ
մարդիկ փակում են իրենց կյանքի ուղին անգիտության
կուտակված ցեխով և թույլ չեն տալիս, որ գիտելիքի հոսքը
մաքրի այն:

Ճշմարտության ծովը փորձում է ավելի մեծ ուժով
հոսել այդ նեղ բացվածքներով, բայց ապարդյուն
Եվ կան ուրիշներ, ովքեր շարունակում են փորել,
լայնացնել և խորացնել իրենց կյանքի ուղիները՝
ինքնակարգապահությամբ և հոգևոր մշակույթով,
այդպիսով թույլ տալով, որ աստվածային իմաստությունը
հոսի իրենց միջով և ողողի իրենց հոգիները լույսով ու
օրհնությամբ:

* * *

Մեխերի մահճակալի վրա մեջքի վրա պառկելը
սխրանք է, որը գրեթե ոչ ոք չէր ցանկանա անել, սակայն
մեզ պետք է հետաքրքրի այն մտավոր ուժը, որը

հնարավոր է դարձնում նման համարձակ և հետաքրքիր
գործողությունը:

Մենք բոլորս գիտենք ֆիզիկական ցավերի և
անհարմարությունների մասին, որոնք առաջանում են
վթարներից, հիվանդություններից և անառողջ
սովորություններից: Եվ ո՞վ կարող է հերքել, որ
ֆիզիկական ցավի մեխերի վրա պառկելու ունակությունը՝
առանց դրանցից ազդվելու, կյանքի օրհնություններից
մեկն է:

Ամեն ոք, ով հասնում է գիտակցության այնպիսի
վիճակի, որը թույլ է տալիս նրան գիտակցել, որ ինքը
մարմինը չէ, ցավ չի զգա:

Նա, ով կարողանում է վերահսկել իր միտքը,
ազատվում է ցավից և հասնում է մարմնի վրա լիակատար
տիրապետության:

Բնականաբար, սա մեկ գիշերվա ընթացքում տեղի չի
ունենա, բայց համառ ջանքերը հրաշքներ են գործում
* * *

Մենք պետք է ընդունենք կյանքն ու մահը առանց
խուճապի և առավելագույնս օգտագործենք այս կյանքի
դասերը, որպեսզի կարողանանք ճանաչել հաջորդ
կյանքը:

Այս երկրից այն կողմ անսահման հորիզոններ են,
որտեղ մենք կրկին կհանդիպենք մեր սիրելիներին, որոնց
մենք կարծում էինք, թե ընդմիշտ կորցրել ենք:
Իհարկե, մենք չպետք է մահ խնդրենք կամ փնտրենք
այն, բայց երբ այն գա, մենք պետք է գիտակցենք, որ դա
վերջնական փորձությունն է, որը մեզ որակավորում է
գլխավոր մրցանակը ստանալու համար:
* * *

Երբ որոնողը գիտակցում է Աստծուն փնտրելու
կարևորությունը, նա չի տատանվում, այլ ընդհակառակը
սրում է իր վճռականությունը և միտքը կենտրոնացած է
պահում իր օրհնյալ նպատակի վրա:

Երբ ցանկությունը ծնվում է նրա մեջ, նա սնուցում է
այն խորհրդածություններով և հոգևոր կարոտներով,
մինչև որ զգա Աստծո ներկայությունը իր սրտում:
Դա կյանքի նավը կյանքի ծովում վարելու
ամենաապահով և ամենահուսալի միջոցն է:

* * *

Քո մեջ է գտնվում նուրբ մտքերի մի հիասքանչ ու
հրաշալի այգի, որը բուրում է սիրով, բարությանմբ,
հասկացողությամբ և խաղաղությամբ: Նրա ծաղիկները
անչափելիորեն ավելի գեղեցիկ են, քան երկրային
ծաղիկներն ու նյութական բուրավետ խոտաբույսերը:
Երբ դուք տալիս եք ձեր մաքուր սերը, դուք տնկել եք
բուրավետ վարդ, և այդ սիրո բույրն ու այդ
հասկացողության բույրը տևում են ավելի երկար, քան
ցանկացած երկրային ծաղիկ, և սա է ճշմարտությունը:

* * *

Ստեղծագործական մտածողությունը, ուշադիր
ընթերցանությունը և ճշմարիտ խոսքերի կրկնությունը
օգտակար միջոցներ են բացասականությունից
ազատվելու և դրական մտածելակերպ ձևավորելու
համար:

Հաստատումներն ու աղաչանքները խորը
կենտրոնացմամբ կրկնելը կօգնի ձևավորել ճիշտ
մտածողության ձև, որպեսզի դրական մտածողությունը
դառնա նույնքան բնական, որքան նախկինում
բացասական մտածողությունն էր:

* * *

Մենք պետք է պահպանենք հոգևոր ուրախության
գանձը և այդ ուրախությունը սերմանենք ուրիշների
սրտերում, և թույլ չտանք, որ որևէ բան խլի մեզանից մեր
ներքին ուրախությունը:

Նույնիսկ եթե օրերը մռայլվեն, և
ենթագիտակցությունը հուշի, որ մենք ամեն ինչ կորցրել
ենք, մենք միևնույն է պետք է խեղդենք եռուզեռն ու
իրարանցումը ուրախության անսասան լուրջությամբ:

Թագադրվեք, ուրախության ընկերներ, ձեր բարձր
նկրտումների ու նպատակների, ձեր ազնիվ գործերի ու
վեհ մտքերի գահին, և դուք կգգաք Աստծուն որպես
ուրախություն յուրաքանչյուր մտքի ու յուրաքանչյուր
զգացողության կառուցվածքում:

Մենք պետք է նաև աստվածային սիրո ծառը տնկենք
անգիտակցականի հողում: Երբ մենք զգանք այդ սերը,
Աստծո օգնությամբ վախերը կանհետանան, իսկ
անհանգստությունները՝ կվերանան:

* * *

Ասել, որ մեկը ի ծնե թույլ կամք ունի և չի կարող ուժեղ
դառնալ, սխալ է, քանի որ կա հնարավորություն, որ այդ
մարդը կարող է մեծ դառնալ և հրաշալի բաների հասնել
կյանքի բոլոր ոլորտներում:

* * *

Հավերժ

Այդ օրը երբևէ կբացվի[՞], ո՛վ Հավերժություն:
Որտեղ ես կհարցնեմ քեզ առանց ընդհատման
Եվ ես ձեզ անվերջ հարցեր եմ ուղարկում
Եվ ես պատասխան կստանամ ձեզանից:
Ինչպես աճեցնել թույլ, բարակ մուլախոտեր
Նրանց գլուխները բարձրացված են առանց
խոնարհվելու

Եվ առանց ցնցվելու կատաղի փոթորիկներից
Որը արմատախիլ է անում բարձր ծառերը
Եվ հսկայական կառույցները քանդվում են
Եվ հզոր ծովերը խառնվում են:

Ինչպե՞ս առաջին կայծը թարթեց նրա աչքերը:
Եվ հայտնվեց առաջին ծառը
Եվ առաջին ձուկը
Եվ առաջին թռչունը
Իսկ առաջնեկը[՞]

Ե՞րբ էր նրանց առաջին այցը:
Այս առաջին հարկի տունը
!?Հրաշքների տունը

Ինչքան եմ ուզում բռնել քո ձեռքը
Նա, ով ձևավորեց ծովն ու ցամաքը
Օ՛ր, Հավերժություն:

* * *

Աշխարհը մեծ մասամբ մութ է, բայց երբ տեսնում եմք
,նրանց, որոնց դեմքերը փայլում են երանության շողով
Նրանց ժպիտները ցրում են մեր տխրությունը և ցրում
մեր անհանգստությունները՝ ինչպես լամպը, որը փայլում է
խավարի մեջ:

Մթությունը մարում է Նրա լույսի առաջ
Թող հոգու ժպիտը փայլի մեր դեմքերից: Թող
աստվածային սիրո քամին տանի մեր ժպիտները և ցրի
դրանք մռայլ սրտերում, որպեսզի այդ ժպիտների լույսը
ցրի խավարը ուրիշների սրտերից:

* * *

Ուրիշների զգացմունքների նկատմամբ ուշադիր
լինելը ամենահրաշալի որակներից մեկն է, և այն մարդուն
մեծագույն գրավչություն է հաղորդում:

Օրինակ, եթե մեկը ծարավ է, մյուսների մասին
մտածող մարդը կգգա նրանց կարիքը և կառաջարկի
Նրան ջուր խմել:

Զգացմունքների նկատմամբ հաշվի առնելը
նշանակում է գիտակցել ուրիշների զգացմունքները և
մտածել դրանց մասին
Նրանք, ովքեր հարգում են ուրիշներին և գնահատում
Նրանց զգացմունքները, բնագոյաբար գիտեն, թե ինչ են
իրենց պետք

* * *

Աշակերտներից մեկը կասկածում էր Նրա հոգևոր
ուղին շարունակելու ունակությանը: Նրան քաջալերելու
.համար ուսուցիչ Պարամհանսան ասաց Նրան
Աստված հեռու չէ, այլ մոտ է, և ես Նրան տեսնում եմ»
ամենուրեք»:

Ուսանողը բողոքեց՝ ասելով. «Բայց դուք ուսուցիչ եք,
որը ճանաչում է Աստծուն, պարոն»:

.Ուսուցիչը պատասխանեց
Բոլոր հոգիները հավասար են, և քո և իմ միջև միակ»
տարբերությունն այն է, որ ես ջանք գործադրեցի՝ Աստծուն
ապացուցելու համար, որ սիրում եմ Նրան, և այդպիսով
Նա իրեն հայտնեց ինձ»:

* * *

Երբ մարդը կլանվում է շատ հաճելի ֆիլմ դիտելով, նա
մոռանում է ամեն ինչի մասին և կենտրոնանում է միայն
ֆիլմի վրա:

Եվ այդպես է նաև նրա հետ, ով տարված է Աստծո
սիրով, ով մոռանում է ամեն ինչ, բացի աստվածային
սիրելիից:

Միջին մարդը բավարար կարոտ և տենչ չունի
աստվածային ներկայությունը զգալու համար, քանի որ
միտքը սովոր է կենտրոնանալ նյութական իրերի վրա՝
աստվածայինի փոխարեն:

Եթե ֆիլմերը, սեքսը և աշխարհիկ հաճույքները
կարող են գրավել մարդու ուշադրությունը, ապա ի՞նչ
կասեք Աստծո մասին, ով ուրախության աղբյուրն է և
գոյության մեջ ամենահաճելի բանը:

Բայց խնդիրն այն է, որ մարդկանց մեծ մասը չի
ցանկանում ճանաչել Աստծուն, և եթե դուք ճանաչեիք
Նրան, կտեսնեիք, որ ժամերն անցնում են, մինչ դուք
ընկղմված եք գերագույն հոգևոր էքստազի մեջ:
Անկախ նրանից, թե ինչ եմ անում, ես ուրախություն
չեմ զգում, եթե Աստված ինձ հետ չէ

* * *

Եթե մարդիկ ցանկանում են խուսափել նյութական
աղքատությունից, նրանք պետք է արհամարհեն հոգևոր
աղքատությունը, քանի որ այն բոլոր մարդկային
տառապանքների հիմնական պատճառն է:

Մարդը, ով և՛ հոգևոր է, և՛ գործնական, երջանիկ
մարդ է, և միայն երջանիկ մարդն է հաջողակ մարդ:
Նույնիսկ եթե քաղաքի բնակիչները վայելում են
նյութական բարեկեցության բոլոր հարմարությունները,

դա չի կանգնեցնի սպանությունն ու հանցագործությունը
այդ քաղաքում:

Փոխադարձ ծառայության համընդհանուր
սկզբունքների կիրառումը, մարդկանց միջև ինքնաբուխ
համագործակցությունը, հոգևոր կյանքի սերը և հոգու
ցանկությունների վերահսկողությունը անհրաժեշտ են
ցանկացած հասարակության համար՝ ներդաշնակ,
առողջ, երջանիկ և բարգավաճ կյանք վայելելու համար:

* * *

Մի՛ կարծեք, թե Աստված չի պատասխանում ձեր
աղոթքներին: Նրան շնչացող յուրաքանչյուր բառ
փորագրված է Նրա տիեզերական սրտում: Եվ եթե
նկատեք, թե որքան շատ ձևերով է Աստված
արձագանքում, կտեսնեք, որ Նա իսկապես միշտ
պատասխանում է ձեզ:

Որքան մեծ է քո կարոտը և որքան ուժեղ է քո
կարոտը, այնքան ավելի արագ և հրաշալի կլինի
արձագանքը:

* * *

Կան մարդիկ, ովքեր կյանքում ավելի բարձր նպատակ
չեն տեսնում, քան մարմնի կարիքները բավարարելը և
Նրա ցանկությունները բավարարելը, ուրիշ ոչինչ: Սա
զգայարաններով սահմանափակված կյանքի վիճակ է:
Եվ մարդիկ, ովքեր ծառայում են մտավոր և
արհեստագործական գործունեությամբ,
գյուղատնտեսությամբ, առևտրով, առք ու վաճառքով և
ընդհանրապես գործնական կյանքին վերաբերող ամեն
ինչով:

Նրանք անընդհատ զբաղված են գործերով, և
կյանքում նրանց միակ մտահոգությունը փող աշխատելն
է, որը նրանք հաճախ վատնում են զգայական
հաճույքների վրա:

Դրանց թվում են ավելի զարգացած անհատներ՝
ստեղծագործ խառնվածքով

Կան կառավարչական և գործադիր տաղանդներ
ունեցող մարդիկ, ովքեր աշխատում են հասկանալ կյանքի
գաղտնիքները՝ գումար վաստակելու և մասնագիտական
կյանքում հաջողության հասնելու փորձառությունից հետո:

Նրանք ապավինում են ինքնատիրապետմանը՝
զգայարանների թելադրանքները հաղթահարելու համար,
կյանքն ավելի լուրջ են ընդունում և հավատում են
վնասակար հակումների դեմ պայքարին,
ինքնիշխանությանը և կյանքի կողմնացույցը ճիշտ
ուղղությամբ դնելուն:

Կան մարդիկ, ովքեր ունեն խորհրդածական բնույթ,
ովքեր բնույթով հոգևոր են և ունակ են ուրիշներին
փոխանցել ոգեշնչող, բարձր գաղափարներ:

* * *

Միայն Աստված է կարող շտկել աշխարհին և
մարդկությանը տանջող չարիքները, բայց մարդկությունը
պետք է ջանք գործադրի ճանաչելու աստվածային
ներկայությունը և ցույց տալու Աստծո անսահման
բարությունը իր մեջ:
համոզվելու համար՝

Ամեն առավոտ ես առաջարկում եմ իմ մարմինը,
միտքը և իմ ունեցած յուրաքանչյուր կարողություն Թեզ,
Անսահման Արարիչ, որպեսզի օգտագործես այն ձևով, որը
Դու կընտրես, որպեսզի կարողանաս արտահայտվել ինձ
միջոցով:

* * *

Որպեսզի մարդը կարողանա հասնել
ինքնաճանաչման, նա պետք է վերահսկի իր մտքերը
Դուք պետք է խորը մտածողություն զարգացնեք և
կենտրոնացնեք ձեր միտքը, որպեսզի երբ կենտրոնացնեք
ձեր միտքը որևէ կոնկրետ գաղափարի վրա, ձեր
ուշադրությունը չթափառի կամ չցատկի մեկ գաղափարից
մյուսը:

Մարդկանց մեծ մասը ապրում է կյանքի մակերեսին,
բայց գիտելիքների գոհարները ձեռք բերելու համար
անհրաժեշտ է խորը սուզվել մտքերի ծովը:
Խորը մտածող մարդիկ երջանիկ մարդիկ են, քանի որ
նրանք կարող են մտովի հեռանալ իրենց շրջապատի
անհանգստության պատճառներից:
Միջին մարդը փախչելու ոչ մի ճանապարհ չունի,
քանի որ նա միշտ ապրում է ջրի մակերեսին, ինչպես
ծուկը, որը ձկնորսի համար հեշտ է որսալ:

* * *

Հենց ստեղծագործական ոգու արտասովոր որակն է,
որ դրա տիրոջը ստիպում է աշխարհի առջև կանգնել
պայծառ լույսի ներքո, ինչպես այն մեծերը, ովքեր
աշխարհին բերեցին նոր, օգտակար բաներ, որոնք ոչ ոք
նախկինում չէր արել:

Այդ հանճարեղ հանճարները օժտված էին անսասան
ստեղծագործական ոգով, որը հենվում էր կամքի վրա, որը
չէր դադարում մինչև ցանկալի նպատակին հասնելը:
Արդյո՞ք Աստված հավանությունն էր տալիս այդ մեծ
մարդկանց, որպեսզի նրանք ունեին այդ հատուկ
մեծությունը: Եվ արդյո՞ք աստվածային կամքն էր նրանց
ընտրում այդ մեծ փառքը ուրիշների նկատմամբ
ստանալու համար:

Բացարձակապես ոչ: Պարզապես նրանք
օգտագործեցին իրենց ստեղծագործական տաղանդները՝
ցույց տալու համար այն մեծությունն ու փառքը, որը
յուրաքանչյուր մարդու ժառանգությունն է, քանի որ նա
ստեղծված է Աստծո պատկերով, ողջ
ստեղծագործականության և նորարարության աղբյուրով:

* * *

Մարդիկ երջանկության հետևից են ընկնում ինչպես
սնդիկը, բայց կա երջանկություն գտնելու միջոց՝
շնորհակալություն հայտնել Աստծուն Նրա
օրհնությունների համար և երախտապարտ լինել
կյանքում ստացած օրհնությունների համար:

Մեր կյանքում եղած օրհնությունների համար
Աստծուն մեր երախտագիտությունը հիմնարար պահանջ
է՝ Նրան ճանաչելու համար, ով հավերժական
խաղաղության, հարմարավետ կյանքի և նորացված
ուրախության աղբյուրն է:

Երբ մենք Աստծուն ենք տալիս մեր սերը, մենք
դառնում ենք ընկալունակ Նրա օրհնյալ պարգևների՝
խաղաղության, բավարարվածության և
բավարարվածության հանդեպ:

Այս աշխարհի ամենաերջանիկ մարդիկ Նրանք են,
ովքեր սովորել են դրական մտածել, կառուցողական
աշխատանք կատարել և առատաձեռնորեն ու
բարյացակամորեն տալ այն, ինչ կարող են: Նրանք են,
ովքեր հաջողության են հասնում կյանքում:

Որքան մարդն ունի դրական գիտակցություն,
երախտապարտ սիրտ և սիրող հոգի, այնքան ավելի է նա
զգում Աստծուն իր մեջ:

Եվ երբ աշակերտը շնչում է Աստծուն. «Որքա՛ն
առատաձեռն ես Դու, Տե՛ր», նա գիտակցում է, որ իր
զգացած խաղաղությունն ու երջանկությունը Աստծո
օրհնություն են, և նա ցանկանում է իր մտքերն ու
գործողությունները ուղղորդել այնպես, որ միշտ մոտ լինի
Աստվածային Ներկայությանը:

Այս մտերմությունը հասանելի է խորհրդածության,
դրական մտածողության և առողջ դատողության միջոցով:
Սրանք, իրենց հերթին, բնականաբար առաջանում են
երախտագիտության և տալու ոգու արդյունքում:

Եթե մենք խորհենք մեր ունեցած օրհնությունների և
բոլոր այն լավ բաների մասին, որոնք արժանի են
շնորհակալության և երախտագիտության, փոխանակ
մտածելու մեզ շրջապատող կամ մեզ տառապանք
պատճառող աղետների, դժվարությունների,
հիվանդությունների, տկարությունների,
անհանգստությունների և վախերի մասին, ապա մենք
կսկսենք ճանաչել Աստծուն և դրա համար

կաարգևատրվենք այն հոգևոր գիտակցությամբ, որը
մենք անվանում ենք խաղաղություն կամ երանություն:
Մեր սրտերը կբաբախեն սիրով և ուրախությամբ, իսկ
մեր մտքերը կփայլեն պայծառ գաղափարներով
* * *

Մարդկանց մեծամասնության միտքը նման է մեկ
ծիառած հզորությամբ շարժիչների:
Չնայած յուրաքանչյուր մարդկային մտքի հսկայական
ներուժին, շատ քչերն են օգտագործում այն ուժերը, որոնք
սպասում են ակտիվացմանը:
Մարդկանց հետաքրքրությունները սովորաբար
սահմանափակ են և սահմանափակվում են կյանքի
անհրաժեշտություններով, ինչպիսիք են՝ ուտելը,
աշխատանքը, գվարճանքը, քունը և այլն:
Բայց մարդիկ ունեն բոլոր մեծագույն որակներից
մեկը՝ ստեղծագործելու կամ նորարարելու ունակությունը
Ի՞նչ է այս խորհրդավոր, առեղծվածային ուժը:
Արևմուտքը գործնական և արդյունաբերական
նորարարությունների և կիրառական գիտությունների
երկիր է: Արևելքը լուսավորության և հոգևոր
ստեղծագործության երկիր է:
Նախաձեռնողական ոգին ստեղծագործելու
ունակությունն է՝ նորարարական ձևերով անելու այն, ինչ
ոչ ոք նախկինում չի արել:
Դա Արարչից բխող ստեղծագործական ուժն է
* * *

Եթե ներքին փոփոխության հնարավորություն չլիներ,
որտեղ ընկած են մեր դառնալու սերմերը, մենք չէինք
կարողանա փոփոխություն մտցնել մեր բնույթի անհայտ
մասում:
Բայց մենք հնարավորություն ունենք ազդելու այն
բանի վրա, թե ով կդառնանք ապագայում: Մեր ներուժի
վաղ մարզումը նշանակալի դեր է խաղում մեր այս
անհայտ մասը ակտիվացնելու կամ այն անտեսելու
դեպքում կաթվածահար անելու գործում:

Ճիշտ այնպես, ինչպես բույսերը իրենց արմատները
տարածում են հողի մեջ, այնպես էլ մենք պետք է սնուցենք
մեր մեջ եղած լավ հատկությունները՝ պարարտացնելով,
մուլախոտերը հեռացնելով, հողը թուլացնելով, ջրելով և
ցանկապատելով:

Մենք պետք է նաև հոգու հողից մուլախոտերը կտրենք
ու արմատախիլ անենք

Մեր կյանքի պտուղները՝ լինեն դրանք մեծ, փոքր,
միջին չափի, առողջ, թե հիվանդ, մեծապես կախված
կլինեն նրանից, թե որքան լավ ենք մենք հոգ տանում մեր
սեփական այգիների ծառերի մասին:

Մենք ունենք դա անելու ազատություն, և եթե մեր
ազատ ընտրությունը օգտագործենք մեր լավագույն
կարողությունների սահմաններում, արտաքին արդյունքը
լավը կլինի, և որպես արդյունք, մեր բնության անհայտ
մասում կձևավորվեն նոր և լավ սերմեր, և դրանք, իրենց
հերթին, կորոշեն, թե ինչպիսին կլինի մեր կյանքը
ապագայում:

* * *

Մտածողության բացասական և դրական
հետևանքները

Միտքը չափազանց խաբուսիկ է, քանի որ այն կարող
է հանգեցնել ինչպես բացասական, այնպես էլ դրական
արդյունքների:

Ես դեռ հիշում եմ մի անգամ, երբ քույրերիցս մեկը
տառապում էր կոկորդի ցավից, և ես երբեք այսպիսի
ուժեղ կոկորդի ցավ չէի տեսել. նա ոչինչ չէր կարողանում
ուտել կամ կուլ տալ:

Նա զանգահարեց ինձ և լաց լինելով՝ ասաց. «Խնդրում
եմ, ամեն ինչ արեք ինձ օգնելու համար»:

Ես նրան ուտելիք բերեցի և խնդրեցի ուտել: Նա
չգիտեր, որ իմ ձեռքը դիպչում էր նրա կոկորդին, որտեղ էլ
ես կենտրոնացրի իմ մտավոր էներգիան:

Հանկարծ նա հասկացավ, որ ուտում է առանց որևէ
ցավ զգալու, և ուրախությամբ լցվեց կոկորդի
ապաքինման համար:

Երբ ես նրան լքեցի, նա վեր կացավ և հայելու մեջ
նայեց կոկորդին, և երբ տեսավ, որ խոցերը դեռ այնտեղ
են, ցավը վերադարձավ, և նա սկսեց գոռալ:
Երբ տուն հասա և տեսա նրան ցավերի մեջ, հարցրի
նրան. «Ի՞նչ արեցիր»:

Նա պատասխանեց. «Ես նայեցի կոկորդիս մեջ»:
Ես նրան ասացի. «Ես տեսա, որ քո կոկորդը լավ էր
Աստծո լույսի ներքո, և այդ պատճառով էլ քո վիճակը
բարելավվեց, բայց դու տեսար հիվանդությունը, և այդ
պատճառով էլ ցավ ես զգում»:

Ապա ես նրան ասացի՝ «Խմիր այս ջուրը»:
Քանի որ նրա միտքը ընկալունակ էր, նա կարողացավ
կուլ տալ ջուրը, նորից ուշքի գալ և այլևս երբեք չնայեց
կոկորդին հայելու մեջ:

Այսպիսով, միտքը կարևոր դեր է խաղում: Ինչ
վերաբերում է նյարդաբանական խանգարումներին,
որոնք հաճախ սնուցվում են սխալ պատկերացումներով,
միտքը կարող է նպաստել արագ վերականգնմանը, երբ
դրա ուժը ճիշտ է օգտագործվում:

Նշում. Այս պատմությունը չի նշանակում, որ դուք
չպետք է դիմեք բժշկի կամ բուժում ստանաք, ուստի
պարզաբանման կարիք կա:

* * *

.Մենք պետք է կարողանանք ասել
Այս սահմանափակ մարմնի ետևում ես զգում եմ»
«բացարձակն ու անսահմանափակը
Ես դասախոսությունն չեմ կարդում, եթե չեմ զգում, որ
Աստված ինձ հետ է, և չեմ սովորեցնում, եթե լիովին
ներդաշնակ չեմ Նրա հետ: Եվ երբ ես խոսում եմ այդ
մակարդակից, գիտեմ, որ նրանք, ովքեր լսում են ինձ, չեն
մոռանա լսածը:

Նրանք, ովքեր համառում են, կճանաչեն Աստծուն, և
ես հույս ունեմ, որ նրանք, ովքեր ցանկանում են
շարունակել իրենց հետապնդումը, կդիպչեն Նրա օրհնյալ
ներկայությանը:

* * *

Երջանկության ցանկությունը բոլոր
ցանկություններից ամենաուժեղն է
Իսկական և երկարատև երջանկությունը կարելի է
գտնել միայն Աստծո մեջ, և երբ դուք հայտնաբերում եք
Նրա ներկայությունը, լցվում եք մեծ ուրախությամբ՝
ուրախություն, որը չի կարելի գտնել որևէ այլ բանի մեջ:
Եթե քեզ ամբողջ աշխարհը տային, դու չէիր իմանա,
թե ինչպես վարվել դրա հետ, և դու կզգայիր ծանր բեռ և
անհանգստություն ամեն ինչի համար:

Նայեք աշխարհի ամենամեծ հայտնիների և
տղամարդկանց կյանքին, և դուք կտեսնեք, որ նրանք
ոյուրագրգիռ էին, բոլոր կողմերից ենթարկվում էին
ոտնձգությունների, ինչպես ճակատագրի ձեռքով
շարժվող և խաղացվող տիկնիկներ:

Բայց նա, ով միավորված է աշխարհի լույսի հետ,
երջանիկ մարդ է, որովհետև կապված է իր Արարչի հետ:

* * *

Միշտ պետք է ջանքեր գործադրել վատ
սովորությունները հաղթահարելու համար, քանի որ հենց
որ մարդ իրեն վատատես և տխուր է զգում, նա անառողջ
սերմեր է ցանում իր հոգու հողում:

Վնասակար սովորությունների շարունակական
օգտագործումը ինքնառնչացման մի ձև է:
Այնուամենայնիվ, ամեն օր ուրախ և լավատես զգալու
ձգտումը, չնայած բոլոր տհաճ և տանջալից
փորձություններին, վերականգնման և հոգևոր զարթոնքի
նշան է:

* * *

Նրանք, ովքեր թույլ են տալիս, որ իրենց միտքը
կարծրանա և քարանա, իրականում նրանք են, ովքեր
մահանում են:

Նրանք, ովքեր ցանկանում են լուծել կյանքի
առեղծվածը, պետք է ամեն օր թարմացնեն իրենց կյանքը,
աշխատեն իրենց կատարելագործելու ուղղությամբ,
գարգացնեն ստեղծագործական մտածողություն և
գրգռվեն կառուցողական գործունեությամբ:
Եվ ամենից առաջ նրանք պետք է Աստծուց
իմաստություն խնդրեն, քանզի իմաստության հետ են
գալիս բոլոր գեղեցիկ ու վեհ բաները:

* * *

Աստված մեզ ընտանիք է տվել, որպեսզի մենք
կարողանանք ընդլայնել մեր սիրո շրջանակը՝ մեզանից
մինչև մեր հարազատների շրջանակը, ապա ընդլայնել
այդ սիրո սահմանները՝ ընդգրկելով բոլորին:
Մեր սիրելիները մեզանից խլվում են՝ լինի դա մահվան
պատճառով, թե այլ հանգամանքներում, որպեսզի մենք
սովորենք մեր սերը չսահմանափակել միայն
մարդկանցով, այլ սիրել սերն ինքնին, որը Աստված է՝ մեր
ամենամոտ մերձավորը, թաքնված բոլոր մարդկային
դիմակների ետևում:

* * *

Երբ հանդիպում եմ ընկալունակ մարդկանց, փորձում
եմ խոսել նրանց մտքի և տրամաբանության մասին,
մինչդեռ հազվադեպ եմ խոսում նրանց հետ, ովքեր
հետաքրքրված չեն, քանի որ նրանք ընդհանրապես չեն
ուզում լսել:

Ինչ վերաբերում է նրանց, ովքեր անկեղծորեն
փնտրում են Աստծուն, ես փորձում եմ շփվել նրանց հետ
իրենց բաց մտքի միջոցով և աստվածային սիրո սերմեր
ցանել նրանց սրտերում:

* * *

Ֆիլմ կամ ներկայացում դիտելիս, եթե հանդիսատեսը
ներկայացումը դիտելուց առաջ իմանար պատմության

սյուժեն բոլոր մանրամասներով, ներկայացումը կկորցնէր
իր հաճույքը:

Նմանապէս, խորհուրդ է տրվում չիմանալ այս կյանքի
բոլոր գաղտնիքները, քանի որ մեր կյանքի գլուխներով
անցնում է տիեզերական դրամա, և հետաքրքիր չէ
իմանալ, թե ինչ է տեղի ունենալու նախքան դա տեղի
ունենալը:

Մենք չպետք է անհանգստանանք վերջնական
արդյունքի համար, այլ խնդրենք Աստծուն առաջնորդել
մեզ՝ կյանքի խաղում մեր դերերը հնարավորինս լիարժեք
կերպով խաղալու համար, անկախ նրանից, թե այդ
դերերը կապված են թուլության կամ ուժի, հիվանդության
կամ առողջության, հպարտության կամ խոնարհության,
հարստության կամ աղքատության հետ, և վերջում
հասկանալու այս բարդ պատմության իմաստը:

* * *

Բոլորը ցանկանում են ավելի շատ փող ունենալ, քան
մյուսները, և երբ նրանք այն ստանում են, միւսնույն է, գոհ
չեն լինում, քանի որ հայտնաբերում են, որ կան մարդիկ,
ովքեր իրենցից ավելի հարուստ են:

Մարդիկ ապրում են ինքնաձիւն տառապանքի ճահճի
մեջ՝ ստեղծելով իրենց սեփական քմահաճույքներն ու
ցանկությունները՝ փոխարենը բավարարվելու իրենց
ունեցածով:

Կան մարդիկ, ովքեր շատ ավելին ունեն, քան
մյուսները, բայց նրանք երջանիկ չեն, այլ այրվում են
ավելին ունենալու ցանկությամբ և տոգորված են
անհանգստությամբ ու վախով:

Աստծո ճանապարհը, բարեկամներս, ամենահեշտ
ճանապարհն է, և մեզ համար լավագույնն է նախ դիմել
Աստծուն և խնդրել Նրան, որ մեզ տա այն, ինչ լավագույնն
է մեզ համար, և մենք Նրա առատաձեռն ձեռքից
կստանանք այն, ինչ մեզ անհրաժեշտ է, քանի որ Նա
պատասխանում է անկեղծ աղոթքներին և կատարում է
սիրահարների ցանկությունները:

* * *

Հիմարություն է իսկական երջանկությունն ակնկալել
երկրային կապվածություններից և ունեցվածքից, քանի որ
դրանք ի սկզբանե ի վիճակի չեն այն մեզ բերել:
Այնուամենայնիվ, միլիոնավոր մարդիկ մահանում են
սրտխեղդ և ջախջախված՝ երկրային կյանքում այն
երջանկությունը գտնելու իրենց անօգուտ փորձերից
հետո, որը գոյություն ունի միայն Աստծո մեջ՝ բոլոր
ուրախությունների և հաճույքների աղբյուրում:

* * *

Բնական է, որ մարդիկ շնորհակալություն են
հայտնում Աստծուն Նրանից պարգևներ ստանալուց
հետո, բայց նրանք հազվադեպ են շնորհակալություն
հայտնում կամ նույնիսկ մտածում շնորհակալություն
հայտնելու մասին կյանքի պարգևի համար, որը Նա տվել է
իրենց և հոգևոր որակների համար, որոնք Նա սերմանել է
իրենց հոգիներում:

Հեշտ է մեր սրտերը բարձրացնել Աստծո առաջ, երբ
զգում ենք Նրա ներկայությունը կամ ստանում ենք Նրա
պատասխանը մեր աղոթքներին, բայց որքա՜ն հրաշալի է
շնորհակալություն հայտնել Նրան մեզ ուղղված Նրա
թաքնված առաջնորդության և մեզ հետ Նրա օրհնյալ
ներկայության համար, չնայած դրա մասին մեր
անտեղյակությանը: Սա Աստծո հանդեպ վստահության,
Նրա առջև խոնարհության և Նրա իմաստությամբ
բավարարվածության նշան է:

Աստված իր ձևով է արձագանքում մեր սիրուն ու
կարոտին, և հենց խոնարհների սրտերն են լցված
երախտագիտությամբ և գնահատանքով՝ հավերժական
աստվածային աղբյուրից եկող առատ օրհնությունների և
բարության համար:

* * *

Մարդու թշնամին նրա ստամոքսն է (մարդու
ստամոքսը նրա թշնամին է)

Ստամոքսը մարմնի ամենախոցելի մասն է և հաճախ
ենթարկվում է ամենավատ տեսակի չարաշահումների:
Երբ մարսողական համակարգը խաթարվում է չափից
շատ ուտելու կամ անառողջ սննդի օգտագործման
պատճառով, դա կարող է առաջացնել բազմաթիվ
առողջական խնդիրներ:

Երբ մարդը հայելու մեջ նայում է իր դեմքին, նա
կարծում է, որ իրեն լավ է զգում, բայց չի գիտակցում, որ
իր մարմնում կուտակված են բազմաթիվ տոքսիններ, եթե
չգիտի այդ տոքսիններից ազատվելու ճիշտ եղանակը, և
եթե մարմինը չկարողանա արդյունավետորեն ազատվել
դրանցից, հիվանդություններ կառաջանան:

* * *

Երիտասարդ աշակերտներից մեկը խորհուրդ
.խնդրեց, և ուսուցիչ Պարամահանսան նրան ասաց
Աշխարհը քո մեջ սերմանում է վատ սովորություններ
և շեղված հակումներ, բայց աշխարհը պատասխանատու
չի լինի, ոչ էլ պատասխան կտա կամ հաշիվ կտա այդ
հակումներից ու սովորություններից բխող քո սխալների
համար:

Ուրեմն ինչո՞ւ ամբողջ ժամանակդ նվիրել խաբեբա
ընկերոջը: Օրական մեկ ժամ հատկացրու հոգևոր և
գիտական հայտնագործություններին:
Մի՞թե Աստված՝ կյանքի, ընտանիքի, փողի և մնացած
ամեն ինչի տերը, արժանի չէ ձեր ժամանակի քսանչորսի
մի մասին:

* * *

.Մի ուսանող հարցրեց
Պարոն, ինչո՞ւ են որոշ մարդիկ ծաղրում և ծաղրում»
սրբերին ու սուրբ մարդկանց»:

.Ուսուցիչ Պարամահանսան պատասխանեց
Չարագործները ատում են ճշմարտությունը, իսկ»
աշխարհիկները գոհ են հոսանքի հետ համընթաց
քայլելով: Ոչ մի խումբ էլ չի սիրում փոփոխությունը:
Հետևաբար, Աստծո արդար մարդկանց մասին մտածելն

անգամ խանգարում է նրանց և խաթարում նրանց
խաղաղությունը»:

Այս մարդկանց կարելի է համեմատել մի մարդու հետ,
որը երկար տարիներ ապրել է մութ սենյակում: Երբ մեկը
միացնում է լույսը, հանկարծակի պայծառությունը
անհանգստացնում է կիսակույր մարդուն և նրան թվում է
անսովոր երևույթ:

* * *

Դարբնի ծանր մուրճը սեփական կամք չունի, եթե նա
այն ձեռքով չբարձրացնի և չիջեցնի, այն կմնա իր տեղում՝
չօգտագործված:

Բայց մարդն ունի ազատ կամք, որպեսզի կարողանա
ընտրել լինել լավ միջոց և արդար գործիք Աստծո ձեռքում:
Աստված չի ուզում, որ մարդիկ լինեն կոշտ, անշունչ
մուրճեր, այլ ուզում է, որ մարդիկ օգտագործեն ազատ
կամք՝ այս երկրի վրա աստվածային նպատակներին
հասնելու համար:

* * *

Փողը պարտադիր չէ, որ լավ ճաշակի ցուցիչ լինի:
Շատ հարուստ մարդիկ գնում են իրենց պետք չեկող իրեր,
որոնք հետո կուտակվում են իրենց տներում՝
գեղագիտականորեն անհաճելի և անօգուտ կույտերի
տեսքով:

Տունը գրավիչ դարձնելու համար շատ գումար պետք
չէ, ճաշակն է գլխավորը:

Սակայն տունը գեղեցկացնելու գաղափարը որոշ
մարդկանց գրավում է, ուստի նրանք տարվում են դրանով
և սահմանափակվում նյութական իրերով:
Կուտակված և անհետաձգելի հաշիվները վճարելու
կարիք ունեցող յուրաքանչյուր ոք պետք է ձգտի ավելի
պարզ կյանքի և ֆինանսական ճնշումներից
ազատության:

Բայց այդ ազատությունը չի գա ծուլությանն ու
անգործությանը տրվելով, կամ ամեն ինչ առանց
արդարացման կամ տրամաբանության թողնելով:

Մի անգամ պատահեց, որ մի մարդ մեծ կորուստ կրեց
.և ասաց

Օ՛, վա՛յ ինձ: Ես կորցրել եմ իմ կարողությունը, և»
կիսս լքել է ինձ, ուստի որոշել եմ թողնել ամեն ինչ և
դառնալ ճգնավոր»:

Այս մարդը, բարեկամներս, ամեն ինչ չթողեց, այլ
ամեն ինչ լքեց նրան:

Հոգեբանական միջավայրը և բավարարվածության
զգացումը երջանկության հասնելու երկու կարևոր
տարրեր են:

Բոլոր ցանկությունները քննելուց և տեսակավորելուց
.հետո կարելի է ասել

Անհրաժեշտ նյութական կարիքները ձեռք բերելու»
դժվարություն չկա, և դրանք ձեռք բերելու
անկարողությունն անհիմն է»:

* * *

.Ուսանողներից մեկը հարցրեց

Պարոն, ի՞նչ պետք է անեմ, որ ճանաչեմ Աստծուն»:

.Ուսուցիչ Պարամահանսան պատասխանեց

Ազատ ժամանակի յուրաքանչյուր պահի ընկղմվեք
նրա մասին խորը մտքերի մեջ: Խոսեք նրա հետ սրտանց,
հոգով:

Նա ավելի մտերմիկ է, քան մտերմությունը և ավելի
թանկ, քան սիրեցյալը: Ես նրան սիրում եմ այնպես,
ինչպես ժլատը՝ փողին, և ես նրան սիրում եմ սիրով
տառապող, սիրահարված մարդու սիրով՝ իր սիրելի
հանդեպ, ինչպես խեղդվողը՝ օդի մի շնչի հանդեպ:
Երբ դուք արտահայտեք ձեր անհաղթահարելի
կարոտն ու խորը կարոտը, նա կգա ձեզ մոտ:

* * *

Մեր բոլոր ջանքերը պետք է ուղղված լինեն ոչ միայն
լավ առողջության և նյութական ապահովության
հասնելուն, այլև կյանքի իմաստի որոնմանը:
Երբ դժվարությունները մեզ ճնշում են, մենք նախ
դիմում ենք մեր շրջապատին՝ փորձելով կատարել բոլոր

այն նյութական հարմարվողականությունները, որոնց մեջ,
մեր կարծիքով, թաքնված է օգնությունը:
Բայց երբ մենք փակուղի ենք մտնում և ասում. «Իմ
բոլոր փորձերը ձախողվել են, ի՞նչ կարող եմ անել
ավելին», մենք սկսում ենք լրջորեն մտածել մեր խնդրի
արդյունավետ լուծում գտնելու մասին:
Երբ մենք բավականաչափ խորանում ենք մեր
մտքերի մեջ, Աստծո օգնությամբ մենք ստանում ենք
պատասխանը մեր ներսից: Սա ինքնին պատասխանված
աղոթքի մի ձև է:
* * *

Ուսուցիչ Պարամահանսան աշակերտներից մի
.քանիսին ասաց
Ձգուշացե՛ք կյանքի նկատմամբ բացասական»
հայացքից: Ինչո՞ւ եք այդքան կենտրոնանում աղբի
կույտերի վրա, երբ ձեր շուրջը այդքան շատ
գեղեցկություն կա»:
Կարելի է թերություններ գտնել արվեստի,»
երաժշտության և գրականության ամենահիասքանչ
օրինակների հետ, բայց մի՞թե ավելի լավ և ավելի
արժեքավոր չէ վայելել դրանց հմայքն ու շքեղությունը»:
Կյանքն ունի լուսավոր և մութ կողմեր, քանի որ»
հարաբերականության աշխարհը հիմնված է լույսի և
«ստվերների վրա
Եթե թույլ տաք, որ ձեր մտքերը սնվեն չարիքով,»
ապա ինքներդ ձեզ վրա կբերեք տգեղություն և
անբարոյականություն»:
Ամեն ինչում փնտրիր միայն բարին, որպեսզի»
«կարողանաս ներծծել գեղեցկության ոգին
* * *

Ուսուցիչ Պարամահանսան աշակերտների խմբին
.ասաց
Աստված կազմակերպեց այս այցը Երկիր մեզ»
համար, բայց մեզանից շատերը դառնում են անցանկալի

հյուրեր՝ այստեղի որոշ բաներ ընդունելով որպես մեր
սեփականը»:

Մոռանալով, որ մեր երկրային բնակության վայրը
ժամանակավոր է, մենք ստեղծում ենք բազմաթիվ
ասոցիացիաներ և հարաբերություններ, ինչպիսիք են՝ «իմ
տունը», «իմ աշխատանքը», «իմ փողը», «իմ ընտանիքը»
և այլն:

Բայց երբ մեր երկրային վիզան լրանա, բոլոր
մարդկային կապերը կխամրեն ու կանհետանան, և այդ
ժամանակ մենք ստիպված կլինենք թողնել այն ամենը, ինչ
կարծում էինք, թե ունենք: Միակը և Միակը, ով մեզ
ուղեկցում է բոլոր ժամանակներում և բոլոր վայրերում,
մեր հավերժական և անսասան մերձավորն է՝ Աստված:
Հիմա իմացիր, որ դու հոգին ես, ոչ թե մարմինը:
Ինչո՞ւ ես սպասում մահվանը, որ նա քեզ սովորեցնի իր
դաժան ու հանկարծակի ձևով:

* * *

Եթե մարդը հիվանդանում է, նա պետք է անի ամեն
ինչ, որ իր ուժերի սահմաններում է՝ հաղթահարելու
համար: Նույնիսկ եթե բժիշկները նրան ասում են, որ
ապաքինման հույս չկա, նա պետք է հանգիստ մնա, քանի
որ վախը մթազնում է աստվածային ներկայության
զգացումը, որը ամենակարող է:
Անհանգստության և հոգեբանական տառապանքի
մեջ ընկնելու փոխարեն, տառապող անձը պետք է
համոզվի, որ անվտանգ է Աստծո պաշտպանության և
բարեկամական հոգատարության ներքո:

* * *

Անհանգստությունը նշանակում է, որ մտքի անլար
համակարգում խանգարում կա
Աստվածային հիմնը սթափության և հանգստության
հիմն է, իսկ խանգարումը՝ շփոթություն:
Հանգստությունը աստվածային ձայն է, որը խոսում է
հոգու անլար կապի միջոցով

* * *

Նրանք, ովքեր ցանկանում են նոր կյանք վարել, նախ
պետք է որոշեն այն դրական բաները, որոնք ցանկանում
են ներմուծել իրենց կյանք, ապա մշակեն մի ծրագիր, որին
կհետևեն ամեն օր, և իրենց որոշումները պահպանելու
արդյունքում նրանք մեծ երջանկություն կգգան:
Ինքնակատարելագործման ժամանակացույցին
չհետևելը թուլացնում է կամքը և խոչընդոտներ է
ստեղծում առաջընթացի ճանապարհին:
Մարդու ամենահավատարիմ ընկերն ու ամենավատ
թշնամին ինքն է
Նրանք, ովքեր իրենց համապատասխանեցնում են
կյանքի բնական կարգին, կհասնեն բեղմնավոր
նվաճումների: Ոչ մի օրենք չի կարող խանգարել մարդուն
փոխվել դեպի լավը և իրականացնել իր ազնիվ
ձգտումները: Ոչ մի խոչընդոտ չի կարող խանգարել
մարդուն հասնել իր բարձր նպատակներին, եթե նա
անուղղակիորեն չի ընդունում այդ խոչընդոտները և չի
համոզում իրեն, որ չի կարող հաղթահարել դրանք:
Ոգեշնչման աղբյուրներից

Ֆիզիկական և հոգևոր օրենքների, կամ մարդկային
մտքի մեխանիզմները հասկանալու արդյունքում տեղի
ունեցող հրաշքների միջև տարբերությունն չկա:
Գիտնականները հրաշքներ են գործում ֆիզիկական
օրենքների միջոցով, իսկ հոգևորապես զարգացածները՝
մտավոր հրաշքներ: Գիտական հրաշքների այս
դարաշրջանում, որը բնութագրվում է անհավանական
գյուտերի և նորարարությունների հեղեղով,
գիտնականները պետք է ավելի խորը ուսումնասիրեն
հոգևոր ներհայեցողություն ունեցողների կողմից
կիրառվող հոգևոր օրենքները:
Հոգևոր հրաշքները կամ աստվածային
բարեհաճությունները պարզապես գերբնական
տիեզերական օրենքների կիրառում են: Միջին մարդու
համար այս գործողությունները թվում են հրաշք, բայց

իրականում դրանք ինչ-որ թաքնված, բարձրագույն
օրենքի կիրառում են:

Ես համտեսել եմ միլիարդավոր աստղերի
գեղեցկությունը
Տարածված տիեզերքի անսահմանության մեջ
Եվ անմեղ հաճույքներից ես նեկտարը ծծեցի
Եվ ես մի օջախ կառուցեցի, որի մեջ այրեցի բոլոր
վշտերս
Եվ ես լույսի ջահերը տանում էի
Եվ մաքուր սերը ներշնչվեց յուրաքանչյուր սրտում
Այն համատեղում էր հայրական, մայրական և
եղբայրական սերը
Ես խմեցի այն մինչև հարբեցի
Հոգևոր գրքերը սեղմվեցին մի կաթիլ խաղաղության
համար
Բանաստեղծությունները գրվել են բնության
ոգեշնչմամբ
Եվ ես գողացա քաղցրությունը երջանկության
մեղվանոցից
Ես մտքերի հանքից հանեցի էական իմաստները
Եվ ես կարդում եմ
Եվ ես ժպտացի
Եվ ես աշխատեցի
Եվ ես պլանավորեցի
Եվ ես բաբախեցի
Ես անհամբեր էի
Եվ այդ ամենը բավարար չէր
Երբ նա հասկացավ, որ դրանք հաճախ մարող
երազներ էին
Մինչև կարոտող սրտի ցանկությունները կատարվեն
Բայց հենց որ ես վանեցի երազները ինձնից
Եվ ես նստեցի խաղաղության սրբավայրում
Իմ կարոտն ավելի ուժեղացավ
Եվ լսեցի հոգուս երգը

!Միայն Աստված է մնում

Յուրաքանչյուր մարդ մարմնավորում է անսահման
գորություն, և մենք պետք է այդ գորությունը դրսևորենք
մեր ամեն ինչում: Երբ մենք ցանկանում ենք ինչ-որ բան
ստեղծել, մենք չպետք է հույսներս դնենք միայն արտաքին
աղբյուրների վրա, այլ պետք է խորանանք մեր ներքին
խորքերի մեջ և փնտրենք անսահման աղբյուրը:
Աշխատանքի բոլոր հաջող մեթոդները, բոլոր
գյուտերը, բոլոր երաժշտական թրթռումները, ոգեշնչող
գաղափարները և վեհ ու հրաշալի
ստեղծագործությունները գրանցված են Աստծո
գրառումներում:

Մենք նախ պետք է սահմանենք նպատակը, ապա
խնդրենք աստվածային օգնություն, որպեսզի մեզ
ուղղորդի դեպի համապատասխան գործողություն, որի
միջոցով կարող ենք արտահայտել մեր էներգիաները, և
խորհրդածենք, մինչև միտքը հանգստանա և հստակ
տեսնի հաջորդ քայլը, որը պետք է անել:
Ապա մենք պետք է գործենք մեր ստացած ներքին
առաջնորդության համաձայն, և մեր ցանկալին
կիրականանա: Երբ միտքը հանգիստ է, ամեն ինչ արագ և
հեշտությամբ կպարզվի. որքա՞ն հրաշալի է դա:
Դուք կհասնեք ձեր ձգտումներին, և բոլոր հարցերում
հաջողությունը ձերը կլինի կարճ ժամանակում, քանի որ
տիեզերական ուժերը ունակ են առաջնորդել ճիշտ օրերը
և ցույց տալ դրա արդյունավետությունը: Եթե մենք
ինքներս մեզ քննենք, Աստծո օգնությամբ կհասկանանք
դրա ճշմարտությունը:

Աշակերտներից մեկը հարցրեց ուսուցիչ
Պարամահանսային արգելված սատանայական
գայթակղությունը հաղթահարելու ամենաարդյունավետ
.եղանակների մասին, և նա ասաց նրան

Եթե դուք չեք ամրապնդվել իմաստության մեջ, ապա
նախ՝ երբ գայթակղությունը ձեզ վրա է հասնում, պետք է
անմիջապես դադարեցնեք գործողությունը կամ ուժեղ
ազդակը և հետո մտածեք իրերի մասին:

Եթե նախ փորձես մտածել, գայթակղությունը
կհաղթահարի քեզ քո կամքին հակառակ, և դու
կհայտնվես այնպիսի բանի մեջ, որը չես ուզում անել,
որովհետև այս դեպքում գայթակղությունը կհաղթահարի
բանականությունը:

Դու պարզապես պետք է վճռականորեն ասես՝ «Ես
դա չեմ անի», ապա վեր կենաս ու հեռանաս: Սա
սատանայի թակարդներից խուսափելու ամենաապահով
միջոցն է:

Որքան շատ զարգացնեք «չեմ ուզում» ասելու ուժը
կաջուն նոպաների ժամանակ, այնքան ավելի ուժեղ
կդառնաք և այնքան մեծ կլինի ձեր երջանկությունը, քանի
որ երջանկությունը կախված է ձեր խղճի թելադրանքը
կատարելուց:

Երբ դուք «ոչ» եք ասում գայթակղությանը, պետք է
ասեք այն, ինչ նկատի ունեք, և նկատի ունեք այն, ինչ
ասում եք:

Մի՛ հանձնվեք և հիշեք, որ թույլ կամք ունեցողները
միշտ ասում են «այո», մինչդեռ մեծ հոգիները լի են
գրական «ոչ»-երով:

Հոգևոր մարզման ընթացքում մենք սովորեցինք
վերահսկել մեր հոլզերն ու ազդակները՝ թույլ չտալով, որ
մեր անձնական նախասիրությունները թելադրեն մեր
կյանքը: Մենք երախտապարտ դարձանք Աստծո մեզ
տված ամեն ինչի համար: Մարդիկ այնքան շատ բան
ունեն, բայց շատերը անընդհատ դժգոհ են և բողոքում են,
իրենց անբավարարված են զգում՝ չնայած ոչինչ
չունենալուն, կարծես իրենք ոչինչ չունեն, և նրանց
ցանկությունները անվերջ են թվում:

Առավոտյան, երբ ամուսինը սափրում է մորուքը,
գուցե նաև բեղերը, լվանում դեմքը և հագնվում, հաջորդ
բանը, որ նա ուզում է, նախաճաշն է: Հենց որ նա մի քանի
կտոր է ուտում, նա ցանկանում է, որ կինը պատրաստած
լիներ իր ճաշակին ավելի համապատասխանող մի բան,
մինչդեռ կինը, իր հերթին, ցանկանում է, որ ինքը ունենար
ավելի լավ սպասք, ափսեներ և ամանեղեն:

Եվ այսպես, օր օրի, նրանք կարոտում են սա և այն,
մինչև ոչինչ չի կարող բավարարել նրանց, և նրանց
հարաբերությունները կորցնում են իրենց մտերմությունը,
և նրանք նույնիսկ կորցնում են երջանկությունը: Իրենց
զգացած վիրավորանքի պատճառով նրանք շրջվում են
իրենց ամենամոտ մարդկանց դեմ: Կինը բողոքում և
վիճում է ամուսնու հետ, ամուսինը գոռում է երեխաների
վրա, իսկ երեխաները ապստամբում են և խնդիրների մեջ
ընկնում վատ ընկերակցության պատճառով: Հարցն այն
է, որ սխալ չէ իրեր տիրանալը, բայց սխալ է թույլ տալ, որ
ունեցվածքը տիրանա մեզ: Նրանք, ովքեր երջանկություն
են փնտրում, չպետք է չափազանց կապված կամ
տիրապետող լինեն:

Իմ դրախտը իմ մեջ է, և երբ ես վայելում եմ գեղեցիկ
տեսարանը կամ հանդիպում եմ սիրելի ընկերներիս, իմ
ներքին դրախտը մեծացնում է այդ տեսարանից կամ այդ
ընկերներին տեսնելուց ստացած իմ հաճույքը: Առանց այդ
ներքին բավարարվածության, նույնիսկ երկրային
դրախտը վերածվում է անտանելի դժոխքի:
Այն գիտակցումը, որ մտքի, խոսքի, զգացմունքների և
գործողությունների բոլոր ուժերը գալիս են Աստծուց, և որ
Նա միշտ մեզ հետ է՝ ոգեշնչելով և առաջնորդելով մեզ,
անմիջապես ազատագրում է բերում
անհանգստությունից, շփոթմունքից և շփոթմունքից: Այս
գիտակցման հետ մեկտեղ ի հայտ են գալիս աստվածային
ուրախության փայլատակումներ:

Երբեմն խորը հոգևոր ճառագայթումը տարածվում է
ամբողջ եռթյան մեջ՝ վանելով և ոչնչացնելով վախի
գաղափարը:

Ինչպես օվկիանոսի ալիքները, աստվածային
գորությունը գալիս է մեծ թափով՝ անցնելով սրտի միջով և
լվանալով այն հզոր օրհնյալ հեղեղով, հեռացնելով նրանից
բոլոր խոչընդոտներն ու արգելքները՝ կասկածները,
նյարդայնությունն ու վախերը:

Երբ մենք դիպչում ենք աստվածային ներկայությանը,
ցրվում է այն պատրանքը, որ մենք պարզապես
ֆիզիկական մարմիններ ենք: Սա կարելի է հասնել խորը
և կենտրոնացված հոգևոր մտածողության, Աստծո մասին
խորհրդածության և մեր միտքը բացելու համար Նրա
օգնությունը փնտրելու միջոցով:

Այդ ժամանակ մենք գիտակցում ենք, որ մարմինը
Աստծո տիեզերական օվկիանոսում էներգիայի փոքրիկ
փուչիկ է:

Երբ մարդը տառապում է դաժան հոգեբանական
ապրումներից կամ ճնշվում է ուժեղ վախերից, նա պետք է
փորձի քնել:

Եթե նա կարողանա դա անել, արթնանալուն պես
կհասկանա, որ հոգեբանական լարվածությունը վերացել
է, և վախերը թուլացել են, քանի որ երբ հոգին մտնում է
քնի վիճակի մեջ, այն ժամանակավորապես բարձրանում
է մարմնին կապվածության և դրա ապրումների հետ
կապված խնդիրներից վեր:

Ավելի մեծ վիճակը խորը, գիտակցված մեդիտացիայի
միջոցով բարձր գիտակցությանը դիպչելն է: Մենք պետք է
վճռականորեն տրամադրված լինենք, որ ոչինչ չխանգարի
մեր խաղաղությանը կամ չխլի մեր հանգստությունը:
Երբ միտքն ամբողջությամբ կլանված է կյանքի
հանգամանքներով, այն չի կարող ընկալել երջանիկ
հոգևոր հոգու իրական բնույթը: Սակայն, երբ մենք
գործում ենք՝ միաժամանակ հիշելով մեր սերտ կապը

Աստծո հետ, որ Նրա լույսը շրջապատում է մեզ, և Նրա
խաղաղությունը բնակվում է մեր մեջ, ապա
իրադարձությունները չեն ազդի մեզ վրա, և
անբարենպաստ հանգամանքները չեն խանգարի մեր
խաղաղությանը:

Մարդը պետք է վերահսկի իր ազդակները: Որկրամոլ
մարդը ուտում է, ինչպես նաև կարգապահ հակումներ
ունեցող հոգևոր մարդը: Արդյո՞ք թույլատրելի է ասել, որ
ուտելը մեղք է պարզապես այն պատճառով, որ այն
հաճախ կապված է որկրամոլության հետ:

Մեղքը մտքերի, դրդապատճառների մեջ է: Որկրամոլ
մարդը ուտում է իր քաղցը հագեցնելու համար, իսկ
հոգևոր մարդը՝ իր մարմինը առողջ պահելու համար, և
այս երկուսի միջև մեծ տարբերություն կա:

Ճիշտն ու սխալը տարբերելու համար մարդ պետք է
ինքնաքննադատություն անի և հարցնի իրեն՝ ճիշտ է, թե
սխալ: Մենք պետք է լիովին ազնիվ լինենք ինքներս մեզ
հետ:

Երբ մարդը ազնիվ է ինքն իր հետ, շատ քիչ
հավանական է, որ նա սխալ թույլ տա, և նույնիսկ եթե
սխալվի, կկարողանա արագ շտկել իր ընթացքը: Մենք
պետք է առաջնորդվենք մեր խղճով մեր
գործողություններում, քանի որ խիղճը մեր ներսում
գտնվող զանազանող ուժն է:

Անկախ նրանից, թե քանի առաջադրանք ու
պարտավորություն ունենք, մենք չպետք է մոռանանք
Ժամանակ առ ժամանակ մեր միտքը լիովին ազատել
անհանգստություններից, բոլոր մյուս
մտահոգություններից ու մտահոգություններից:
Փորձեք մեկ րոպե անգամ բացասական մտքեր
չմտածել՝ կենտրոնանալով ներքին խաղաղության վրա,
հատկապես, եթե անհանգստանում եք և ձեզ
անհանգստացնող եք զգում:

Ապա նա մի քանի թույլ տրուեց Երկարացրեց ժամանակը,
հիշելով որոշ ուրախ իրադարձություններ և առիթներ:
Հիշեք ձեզ վրա լավ տպավորություն թողած որոշ
քաղցր հիշողություններ և փորձեք վերապրել դրանք բոլոր
մանրամասներով, և դուք աստիճանաբար կհասկանաք,
որ մոռացել եք ձեր անհանգստությունները, և ձեր
վախերը ցրվել են:

Ներքին միջավայրի կառուցում
Եթե մարդը ցանկանում է ստեղծել առողջ ներքին
միջավայր, նա պետք է լռության որոշակի
ժամանակահատվածներ կիրառի, անընդհատ չկատակի,
լինի երջանիկ, ուրախ և ժպտերես:

Դատարկ խոսակցությունները ցրում են ազնիվ
զգացմունքները և նման են փամփուշտի, որը սպառում է
իր ուժը՝ խոսելով աննշան և անօգուտ բաների մասին,
այդպիսով առաջացնելով արժեքավոր և կենսական
հոգեբանական ռեսուրսի կորուստ:

Գիտակցությունը կաթի ամանի նման է. երբ այն
լցված է խորհրդածության, նուրբ մտքերի և
զգացմունքների խաղաղությամբ, այն պետք է լիքը
պահվի: Անլուրջությունն ու թուրթուրի նման
խոսակցությունը կեղծ զվարճանքներ են, որոնք անցքեր
են ստեղծում գիտակցության անոթի պատերին՝
ստիպելով ներքին խաղաղության կաթը արտահոսել և
կորել:

Սա չի նշանակում, որ մարդը պետք է լինի չափազանց
խիստ, լուրջ և զուսպ, այլ նշանակում է հեռու մնալ
ծաղրից, սարկազմից, ծաղրից, ինչպես նաև
անտրամաբանական ու անհիմն խոսակցությունից:
Ես դեռ հիշում եմ այն հրաշալի մարզումը, որը
ստացա մեծերից: Երբ մենք թափառում ու զրուցում էինք,
.նրանք մեզ ասում էին

Վերադարձեք ձեր ներքին ամրոցները և մի՛ կոտորեք»
ինքներդ ձեզ սառնասրտորեն, որպեսզի կորցնեք ձեր

հոգևոր ընկալումները, և ձեր խաղաղությունը
անվերադարձ փախչի ձեզանից»:

Այն ժամանակ մեզ համար հեշտ չէր հասկանալ, բայց
հիմա ես հասկանում եմ խաղաղության ճանապարհը, որը
նրանք մեզ սովորեցրել էին
խաղաղության ավանդներ
Եթե մարդը շարունակում է չեկեր գրել՝ առանց իր
բանկային հաշվին որևէ գումար մուտքագրելու, նրա
գումարը կսպառվի, և նրա մնացորդը կդատարկվի:
Նմանապես, եթե մարդը կանոնավոր կերպով
խաղաղություն չի դնում իր կյանքի հաշվին, նրա ուժի,
հանգստության և երջանկության պաշարները կնվազեն և
ի վերջո կանհետանան՝ հանգեցնելով հուզական,
մտավոր, ֆիզիկական և հոգևոր սնանկացման: Աստծո
մասին խորհրդածելը և Նրա օրհնյալ ներկայությունը
զգալը լրացնում է մեր ներքին ուժը և մեզ հագեցնում է
բոլոր անհրաժեշտ կենսական տարրերով:

Միայն ներկայով ապրելու փոխարեն, մենք փորձում
ենք միաժամանակ ապրել անցյալով և ապագայում, ինչը
ծանր բեռ է դնում մտքի վրա՝ սպառելով այն և
սահմանափակելով իրերի հետ արդյունավետորեն գործ
ունենալու նրա կարողությունը: Ահա թե ինչու մենք պետք
է թեթևացնենք մեր մտավոր բեռը: Անցյալը ընդմիշտ
անցել է, ուրեմն ինչո՞ւ այն կրել մեր մտքում:
Թող միտքը մեկ առ մեկ զբաղվի իր բեռներով, այլ ոչ
թե բոլորը միանգամից: Կարապը ուտում է միայն իր
կտուցով հավաքած հեղուկի պինդ պարունակությունը:
Նմանապես, մենք պետք է մեր մտքում պահենք միայն
անցյալից քաղած դասերը և մոռանանք ավելորդ
մանրամասները:

Սա մեծապես կթեթևացնի միտքը: Ժամանակակից
մարդու հաճույքը կայանում է իր ունեցածը
բազմապատկելու և ավելին ձեռք բերելու մեջ՝ անկախ
ուրիշների զրկանքներից և տառապանքներից:

Բայց մի՞թե ավելի լավ չէ, որ մարդը ապրի պարզ,
առանց ավելորդ շքեղությունների և ավելի քիչ եռանդով ու
անհանգստությամբ: Հաճույք չկա խելահեղորեն
շտապելու մեջ մինչև այն կետը, որ չվայելես այն, ինչ
ունես:

Կգա մի օր, երբ մարդիկ կարթնասան իրենց հոգևոր
քնից և կսկսեն հաղթահարել նյութական ունեցվածքի
կարիքը: Կգա մի օր, երբ նրանք կհասկանան, որ ավելի
պարզ կյանքը բերում է ավելի մեծ անվտանգություն,
խաղաղություն և հանգստություն:

Սիրո ուժով մարդկանց սրտերը նվաճելը ամենամեծ
հաղթանակն է, որին մարդը կարող է հասնել կյանքում:

Սրանք մեծ մարդկանց ամենանշանակալի
նվաճումներն էին, ովքեր ապրել և մահացել են ուրիշների
համար: Նրանք, ովքեր ունեն հսկայական նյութական ուժ
և ապրում են միայն իրենց համար, արագորեն
մոռացության են մատնվում, բայց նրանք, ովքեր ապրում
են ուրիշների համար, հավերժ հիշվում են:

Մարգարեները ոսկե գահեր չունեին իրենց երկրային
ճանապարհորդության ընթացքում, բայց նրանք նստած
են սիրո գահին՝ միլիոնավոր մարդկանց սրտերում: Դա
լավագույն գահն է, որը ցանկացած մարդ կարող է
գբաղեցնել:

Մարդը գալիս է այս աշխարհ՝ լաց լինելով, մինչ բոլորը
ուրախանում են նրա գալուստով: Նա պետք է աշխատի և
ծառայի իրեն հատկացված կյանքի ընթացքում, որպեսզի
երբ ժամանակը գա այս աշխարհից հեռանալու, հեռանա
ժպիտով, մինչ աշխարհը սգա նրա համար:

Աստված ստեղծեց այս աշխարհը, որպեսզի
մարդկությունը կարողանա օգտագործել իր միտքը՝
հոգևոր գիտելիքներ ձեռք բերելու և աստվածային միտքը
հասկանալու համար, որը հզոր ուժ է, և այս ուժը պետք է
ուղղորդվի ճիշտ ուղղությամբ՝ ի օգուտ իրեն և
ուրիշներին:

Եթե Աստված մեզ սեր չտար՝ Իր սերը մեր սրտերում
տնկելով, մենք երբեք չէինք կարողանա ճանաչել
մարդկային սերը:

Քանի որ Աստված այդքան առատաձեռն և սիրող է
մեր հանդեպ, Նա պետք է լինի մեր մտադրությունն ու մեր
որոնումների նպատակը: Նա չի ցանկանում Իրեն
պարտադրել մեզ, բայց ոչ մի երջանկություն չի կարող
ձեռք բերվել առանց Նրա մասին մտածելու և Նրա հետ
կապվելու:

Մարմնի և մտքի աշխատանքի խորհրդավոր ձևը, որը
մեզ տարբերակում է մյուս բոլոր արարածներից, և կյանքի
յուրաքանչյուր այլ հրաշք ու զարմանք, պետք է բավարար
լինի մեզ մղելու փնտրելու և հայտնաբերելու այն: Նրանք,
ովքեր անկեղծորեն և ջանասիրաբար փորձում են,
կհաջողեն իրենց ջանքերում և կհասնեն իրենց
նպատակին:

Երբ ես առաջին անգամ ընտրեցի այս ուղին, իմ
կյանքը սկզբում քառսային և անկազմակերպ էր, բայց
բազմիցս փորձերի և համառ ջանքերի շնորհիվ ամպերը
սկսեցին ցրվել, և ամեն ինչ զարմանալիորեն պարզ
դարձավ: Ինձ հետ կատարված ամեն ինչ Աստծո
գոյության և այս կյանքում Նրա հետ շփվելու և Նրան
ճանաչելու հնարավորության համոզիչ ապացույցն էր:

Ա՛խ, այն խաղաղությունն ու անդորրությունը, որ
որոնողը գտնում է Աստծուն գտնելով: Այդ ժամանակ
աշխարհը կդառնա պայծառ ու ժպտերես, ամեն ինչ լավ
կլինի, և ոչինչ չի կարողանա վախ սերմանել սրտում:
Ահա թե ինչպես պետք է դիմակայենք
մարտահրավերներին և մղենք կյանքի պայքարը՝ կյանքի
և լույսի զավակներին վայել համարձակությամբ ու
քաջությամբ:

Երբ մենք գգում ենք, որ պետք է միաժամանակ
չափազանց շատ բաներ անենք, մենք շատ ենք
հիասթափվում
Փոխանակ անհանգստանալու այն մասին, թե ինչ
.պետք է անել, ավելի լավ է ասել
Այս ժամը միայն իմն է, և ես կանեմ այն ամենը, ինչ»
կարող եմ այդ ընթացքում թույլ չտալով, որ ճնշումը ճնշի
ինձ»:

Ժամացույցը չի կարող մեկ րոպեում 24 ժամ տկտկալ,
և նմանապես, դուք չեք կարող մեկ ժամում անել այն, ինչի
համար պահանջվում է 24 ժամ:

Մենք պետք է բավականաչափ ջանք գործադրենք`
անելու այն, ինչ անհրաժեշտ է ներկա պահին, և դա
անենք հանգիստ և առանց սթրեսի, և ապագան ինքն
իրենով կհոգա:

Վայելեք ներկա պահը և փորձեք ներդաշնակվել
խաղաղության թրթռումների հետ
Որքան շատ դա անեք, այնքան ավելի շատ կզգաք ձեր
ներսում մի օրհնյալ ուժ, որն աշխատում է ձեր օգտի
համար` հարստացնելով ձեր կյանքը և երջանիկ
դարձնելով ձեզ:

Վախի և անհանգստության հետ գործ ունենալը
Անհանգստությունն է առաջանում սրտում ցավի
զգացողության արդյունքում: Այսպիսով, մենք տեսնում
ենք, որ վախը հիմնված է անցյալի փորձի վրա: Հնարավոր
է` անձը անցյալում ընկել է և կոտրել ոտքը, ուստի
վախենում է նույն փորձը կրկնելուց:

Նման ցավոտ փորձությունների վրա անընդհատ
կենտրոնանալը կաթվածահար է անում կամքն ու
նյարդերը, ինչը կարող է հանգեցնել անկման և կրկին
ոտքի կոտրվածքի: Ավելին, երբ սիրտը կաթվածահար է
լինում վախից, մարմնի կենսունակությունը իջնում է իր
ամենացածր մակարդակին, թույլ տալով հիվանդության
մանրէներին ներխուժել մարմին և վնաս պատճառել:

Դժվար թե գտնվի մարդ, ով չվախենա
հիվանդությունից: Վախը մարդուն տրվել է որպես
նախազգուշական միջոց՝ ցավից խնայելու համար, և դրա
նպատակը այն մեծացնելը և դրա վրա անընդհատ
կենտրոնանալը չէր:

Վախի անընդհատ տարվածությունը խոչընդոտում է
մեր ջանքերը՝ խուսափելու դժվարություններից և լուծելու
մեր առջև ծառացած խնդիրները: Չափված վախը
հիմնված է իմաստության վրա, օրինակ՝ մտածել, որ
որոշակի սնունդը վնասակար է, չնայած այն ուտելու
ցանկությանը: Հիվանդության վախը մարմնավորում է
հիվանդությունը: Մարդիկ իրենց վրա հիվանդություն են
բերում պարզապես դրա մասին մտածելով: Եթե դուք
անընդհատ վախենում եք մրսածությունից, ապա ավելի
խոցելի կլինեք դրա նկատմամբ՝ անկախ նրանից, թե ինչ
եք անում դրանից խուսափելու համար:

Մի թողեք, որ վախը կաթվածահար անի ձեր կամքն ու
նյարդերը: Երբ անհանգստությունը ձեզ ճնշում է ձեր
կամքին հակառակ, դուք նպաստում եք այն
փորձառության ստեղծմանը, որից վախենում եք: Նաև
խելամիտ չէ չափազանց շատ ժամանակ անցկացնել այն
մարդկանց հետ, ովքեր անընդհատ խոսում են իրենց
հիվանդությունների և թույլ կողմերի մասին: Այս բաների
վրա կենտրոնանալը կարող է վախի սերմեր ցանել ձեր
մտքում:

Նրանք, ովքեր վախենում են թոքային
տուբերկուլյոզով, քաղցկեղով կամ սրտի հիվանդությամբ
վարակվելուց, պետք է վանեն այս վախը իրենց մտքերից,
որպեսզի այն չբերի այդ անցանկալի վիճակներին:
Ինչ վերաբերում է հիվանդներին և տարեցներին,
նրանք որքան հնարավոր է կարիք ունեն հաճելի և
համաձայնեցված միջավայրի՝ ուժեղ և դրական
խառնվածք ունեցող մարդկանց շրջանում, որպեսզի
խրախուսեն նրանց և բարձրացնեն տրամադրությունը
դրական մտքերի և զգացմունքների միջոցով:

Միտքը մեծ ուժ ունի: Հիվանդանոցային
աշխատողները հազվադեպ են հիվանդանում իրենց
ինքնավստահության շնորհիվ: Իրականում, նրանց ուժեղ
մտքերը նորացնում են նրանց էներգիան և ապահովում
կենսունակության անընդհատ մատակարարմամբ:
Կարոտի երգ
Մեծ կարոտով ես քեզ համար եմ բարձրացնում
սրտիս երգերը
Ես ձեր առջև եմ դնում իմ բոլոր հոգևոր գանձերը
Ես քեզ համար հավաքել եմ անսահման սիրո և
անսասան հավատարմության մեղրը
Իմ խղճի բջիջներում՝ ամեն ինչ, ինչ իմն է, նաև քոնն է
Տե՛ր, ես ծարավ էի կեղծ հույսերի և անպտուղ
ցանկությունների անապատում
Եվ հիմա ես խմել եմ և հագեցրել եմ ծարավս քո սիրո
և խաղաղության աղբյուրներից
Ես այլևս ծարավ չունեմ երկրային ցանկությունների
համար
Ես զգում եմ քո օրհնյալ, բուրավետ քամիները, որոնք
հոսում են դեպի ինձ, և ես թարմանում եմ
Եվ իմ երջանկության մոմերը փայլում են քո
ուրախության փայլով
Ես գրեթե մահացա ծարավից և ուժասպառությունից
Խաբուսիկ երկրային օազիսների միրաժի մեջտեղում
Եվ հիմա ես ընկղմված եմ քո օրհնյալ հոգու ուրախ
ալիքների մեջ
Ես ուզում եմ խեղդվել քո սուրբ ծովում և հավիտյան
ապրել քեզանում:
Ծաղիկների լեզուն
Աստված մեծագույն նկարիչն է
Նրա անսահման գեղեցկությունը արտացոլվում է
ծաղիկների գեղեցկության մեջ:
Որքա՛ն հրաշալի է մտածել նրա մասին, երբ տեսնում
ենք ծաղիկներ ու վարդեր:
Աստված անտեսանելի է

Այնուամենայնիվ, նա մեզ հետ խոսում է
Ծաղիկների միջով
Եվ հազարավոր այլ խելոք ու սիրելի արարածներ
Եվ այն մեզ լցնում է իր երկնային բույրով
Նա ամեն օր հաստատում է իր գոյությունը մեզ իր
արարածների միջոցով
Ծաղիկները ստեղծվել են որոշակի նպատակով
Նա իր գեղեցկությամբ ծառայում է բոլորին, համեստ
ծառայությամբ
Մենք Աստծո հրաշքների մասին խոսեցինք ամեն
ինչից շատ
Յուրաքանչյուր ծաղիկ պատմում է իր սեփական
հիասքանչ պատմությունը աստվածային ներկայության
մասին
Ծաղիկները օգտագործվել են դարեր շարունակ
Ոչ միայն զարդարանքի համար, այլև Աստծո բույրն ու
գեղեցկությունը բացահայտելու համար
Մենք կարող ենք զգալ Աստծո ներկայությունը
ծաղիկների և վարդերի միջոցով
Որովհետև յուրաքանչյուր ծաղիկ աստվածային
կառույց է, որի միջոցով մենք ընկալում ենք Աստծո
դրսևորումը
Գեղեցիկը, ով սիրում է գեղեցկությունը
Նկատի առեք դաշտի շուշանները, ոչ թե նույնիսկ }
{Սողոմոնին իր ողջ փառքով
Նա հագնված էր նրանցից մեկի պես
Մտահոգություններ. դրանց բնույթը և դրանց հետ
վարվելու եղանակները
Անհանգստությունները անօգուտ են, դրանք միայն
ավելի շատ անհանգստություններով են ծանրաբեռնում
մեր սրտերը:
Երբ հեռանում եք կամ ավարտում եք ձեր
աշխատանքային օրը, մոռացեք դրա մասին: Մի՛ պահեք
այն ձեր մտքում և մի՛ տարեք այն ձեզ հետ տուն:

Մտահոգությունները մտքի շուրջ ձևավորում են մուր,
մռայլ ամպերի հաստ շերտ, ինչը մարդուն ստիպում է
սայթաքել, քանի որ նրա ուղին պարզ և հեշտ չէ: Մենք
պետք է սովորենք ավելի ու ավելի շատ ապավինել
Աստծուն: Սա ինքնին գիտություն է և անփոփոխ
աստվածային օրենք, որը չի փոխում կամ փոփոխում: Ով
անում է այն, ինչ կարող է և միևնույն ժամանակ փնտրում
է աստվածային օգնություն, նրա ճանապարհից
կհեռացվեն խոչընդոտները, դժվարությունների
ուժգնությունը կնվազի, և Աստված դռներ կբացի նրա
համար: {Ով որ վստահում է Աստծուն, Նա կբավարարի
նրանց:} {Ձեր մտահոգությունները գցեք Տիրոջ վրա, և
Նա կկարգավորի դրանք:}

Իմացե՛ք՝ թող Աստված ընդլայնի ձեր գիտելիքները, որ
միշտ կա ելք կյանքի դժվարություններից ու
անհանգստություններից: Եթե մենք մի փոքր կանգ
առնենք ու մտորենք մեր անհանգստության պատճառը
վերացնելու մասին, փոխարենը դրա վրա
կենտրոնանալու, Աստված կբացի դռներ մեզ համար և
կուղեկցի մեզ այնպիսի ուղիներով, որոնք երբեք չէինք
պատկերացնի:

Շատերը գալիս են ինձ մոտ՝ իրենց
անհանգստությունների մասին խոսելու, ուստի ես
խնդրում եմ նրանց հանգստանալ և մտորել՝ փնտրելով
աստվածային օգնություն, և չմտածել իրենց խնդիրները
լուծելու այլ եղանակների մասին, մինչև չզգան
վստահություն և չունենան հոգևոր խաղաղություն:
Երբ միտքը հանգիստ է, աստվածային
խաղաղությունը իջնում է հոգու վրա, և հավատքը
զորանում է, խնդիրների լուծումները կհայտնվեն ինչպես
լեռների ետևից ծագող արևը:
Խնդիրները անտեսելը չի երաշխավորում դրանցից
ազատվելը, և դրանց մասին անհանգստանալը դրական
արդյունքներ չի բերում:

Մտածեք մինչև հանգստություն զգաք, ապա մտածեք
ձեր խնդրի մասին և ջերմեռանդորեն աղոթեք Աստծուն
օգնության համար: Կենտրոնացեք խնդրի վրա, և դուք
կգտնեք լուծում առանց անհանգստության կամ ծանր
ջանքերի:

Սրտանց և անկեղծ աղոթքը միշտ կպատասխանվի
Աստծո կողմից: Բայց եթե աղոթքը չի ասվում եռանդով և
անկեղծությամբ, ակնհայտ է, որ այն չի պատասխանվի:
Բոլորը գիտակցում են, որ իրենց ցանկություններից
մեկը մի պահ կատարվել է աղոթքի շնորհիվ:
Երբ ցանկությունը վերածվում է կարոտի, այն
դիպչում է Աստծո սրտին, և Նա տալիս է ցանկալին:
Երբ Աստված ինչ-որ բան է կամենում, ամբողջ
բնությունը արձագանքում է Նրա կամքին
Աստված պատասխանում է, երբ մենք դիմում ենք
Նրան ամբողջ սրտով, խորը հավատքով և անսասան
վճռականությամբ:

Երբեմն Նա արձագանքում է՝ ինչ-որ մեկի գլխում
որոշակի գաղափար դնելով, որը կաշխատի ձեր
ցանկությունը կամ կարիքը բավարարելու համար:
Նման մարդը Աստծո ձեռքում ծառայում է որպես
միջոց՝ ցանկալի արդյունքի հասնելու համար:
Մարդիկ չգիտեն, թե ինչպես է գործում այս հզոր ուժը
Այն գործում է չափազանց ճշգրիտ հաշվարկներով՝
տեղ չթողնելով «եթե»-ի կամ «եթե ոչ»-ի համար:
Ահա թե ինչ է նշանակում «հավատալ անտեսանելի
«բաներին

Եվ Նա կապահովի Նրան այնտեղից, որտեղից Նա չի
,սպասում

Հոգու հիմներից
Ծառերը հառաչում են
Եվ քամին ցատկոտում է
Եվ արևը ժպտում է
Եվ գետը հոսում է
Եվ երկինքները բարձրանում են վերև

վարդագույն-կարմիր բծեր
Եվ երկիրը փոխում է իր սև թիկնոցը
Աստղազարդ ադամանդներ
Օրվա ընթացքում կրելու համար
Շլացուցիչ ոսկեգույն կոստյում
Բնությունը զարդարում և գեղեցկացնում է իրեն
Հաջորդական եղանակների ուրախ գույներով
Եվ գռմռացող առվակը
Դու երբեք չես փորձում խոսել
Կակազությանք երանգավորված ծայներով
Թաքնված մտքի մասին
Եվ բխում է հոգու խորքից
Եվ թռչունները երգում են
Եվ նա փորձում է խոստովանել
Անհայտ գործերի հետ
Այն եռում է նրա մեջ
Բայց մարդկային
Կարողանալ խոսել և բացատրել
Հստակ և հստակ ձևով
Այն մասին, ինչը բոլորը չկարողացան անել
Բացահայտման վերաբերյալ
Տիեզերքի Տիրոջ մասին
Ներկայացված է ամենուրեք
Իրազեկության բարձրացում
Մեր ներքին հոգեբանական միջավայրը ձևավորվում է
մեր կյանքի վաղ փուլերից արտաքին միջավայրի հետ մեր
փոխազդեցության միջոցով:
Այս ներքին միջավայրը և մտավոր սովորությունները,
բացի անցյալ կյանքերի կողմից ձևավորված
ցանկություններից ու հակումներից, հաճախ ավտոմատ
կերպով ուղղորդում են մեր գործողություններն ու
վարքագիծը:
Ինչ վերաբերում է մտավոր նորացմանը կամ
գիտակցության բարձրացմանը մարմնից դեպի ոգի և
հոգևոր ճշմարտություններ, կյանքի սկզբում հոգին

վայելում է իրեն դրսևորելը և իր ցանկությունները մարմնի միջոցով արտահայտելը, և որպես արդյունք այն դառնում է մարմնի գերին:

Մենք պետք է մարզվենք ապրելու ֆիզիկական մակարդակից բարձր մակարդակում: Մտավոր զարգացումը սերտորեն կապված է ֆիզիկական կամ նյութական աճի հետ: Հետևաբար, բնական էվոյուցիայի համաձայն, հոգին անցնում է բազմաթիվ փուլերով՝ հոգևոր գիտակցության մակարդակին հասնելու համար, ինչը բացատրում է, թե ինչու է նախ ձեռք բերվում նյութական հաջողությունը, որին հաջորդում է մտավոր հաջողությունը:

Մտավոր նվաճումները, անկասկած, օգտակար են, քանի որ դրանց միջոցով մենք սովորում ենք ֆիզիկական կարիքները վերածել հոգևոր անվտանգության: վտանգավոր շրջադարձ

Այսօր աշխարհի առջև ծառացած խնդիրները Աստծո կողմից չեն ստեղծվել: Դրանք մարդկության կողմից երկար տարիների սխալ մտածողության և սխալ գործողությունների արդյունք են: Մարդիկ ինչ ցանում են, այն էլ պետք է հնձեն:

Մարդը հասել է վտանգավոր շրջադարձային կետի և կանգնած է խաչմերուկում: Նա կարող է կամ ոչնչացնել իրեն իր հորինած պատերազմի միջոցներով, կամ դիմել ավելի բարձր կյանքի ուղու և Աստծուն բերել իր կյանք՝ հետևելով մարգարեների և իմաստունների կողմից քարոզվող բարոյական, էթիկական և հոգևոր արժեքներին: Ընտրությունը մերն է:

Ժամանակն է, որ մարդկությունը սահմանի իր դիրքորոշումը և որոշի, թե որ ուղին պետք է ընտրի՝ կամ դեպի քաոս և կործանում, կամ դեպի բարձրագույն համընդհանուր իդեալներ, որոնք կոչված են երկնային կրոնների կողմից՝ հոգիներն ու աշխարհը տառապանքներից ու աղետներից փրկելու համար:

Եթե մարդը խաղում է իր դերը այնպես, ինչպես պետք
է խաղա, և ոգեշնչվում է բարության, սիրո և առաքինի
բարոյականության օրենքներով, ապա մռայլությունը
անպայման կանհետանա, և խավարը կցրվի:
Աշխարհը ականատես է լինում ողբերգական
իրադարձությունների, ինչպես նաև յուրաքանչյուր
երկրում տեղի ունեցող անիմաստ բռնության համար ոչ մի
տրամաբանություն կամ արդարացում չկա: Այս ամենի
պատճառն այն է, որ մարդկությունը շատ է հեռացել իր
Արարչից և կորցրել է իր իրական կապը Նրա հետ:
Մարդիկ չեն տեսնում որևէ տրամաբանական
արդարացում իրենց դառն բացասական զգացմունքները
չբռնելու և իրենց զայրույթը ուրիշների վրա չթափելու
համար, և կարծում են, որ խնդիրները լուծելու միակ
ճանապարհը զենքն ու կյանքեր խլելն է:
Բայց Աստված, Նրա մարգարեները և Նրա մեծ
մարդիկ ցանկանում են, որ մարդիկ ապրեն
ներդաշնակության մեջ միմյանց հետ և համագործակցեն
արդարության և բարեպաշտության մեջ:

Ձեր իրական «ես»-ը տիեզերական արմատներ ունի:
Այս արմատները իրենց ուժը ստանում են տիեզերական
աղբյուրից, որը Աստված է՝ գոյության բոլոր
գորությունների աղբյուրը: Սահմանափակ, ավելի փոքր
«ես»-ը կամ «ես»-ը ընդամենը մի փոքր մասն է այն ամենի,
ինչը կարող է արդյունահանվել ներսից և դրսևորվել
իրականում:
Քո էական «ես»-ը պարունակում է անսահման
ներուժ, որը սպասում է ակտիվանալու, օգտագործելու և
օգուտ քաղելու:
Բոլոր մեծ ուսուցիչները հայտարարում են, որ մարմնի
մեջ է գտնվում անմահ հոգին, որը Աստծո լույսի կայծ է,
որը լցնում է գոյությունը և պահպանում ողջ
արարչագործությունը:

Գիտե՞ք, թե ինչպես են մարդիկ անցկացնում իրենց

կյանքը: Մեզանից քչերը գիտեն, թե ինչպես է պետք
ապրել ճիշտ ձևով, և ինչպես կարող ենք օգուտ քաղել
կյանքից, եթե այն ներդնենք իմաստուն և տնտեսապես:
Առաջին հերթին մենք պետք է ուշադիր լինենք մեր

Ժամանակի նկատմամբ: Ժամանակն անցնում է և
անհետանում, նախքան մենք դա գիտակցենք, և այդ
պատճառով մենք հաճախ չենք գնահատում Աստծո
կողմից մեզ տրված ժամանակի արժեքը:

Որքա՞ն ժամանակ է վատնվում ոչնչի վրա: Եվ որքա՞ն

քչերն են կանգ առնում մտորելու և մտածելու, թե ինչ է
կյանքը մեզ առաջարկում: Մարդկանց մեծ մասը
ընդհանրապես խորը չի մտածում. նրանք իրենց կյանքն
անցկացնում են ուտելով, քնելով և զվարճանքներով
զբաղվելով, ապա լքում են այս աշխարհը՝ քիչ բան ցույց
տալով:

Կարևոր է տարբերակել կարիքներն ու
ցանկությունները: Իրական կարիքները շատ քիչ են, բայց
ցանկությունները՝ անթիվ: Ազատություն և ներքին
խաղաղություն գտնելու համար մենք պետք է հոգ
տանենք մեր կարիքների մասին և դադարենք
հետապնդել անվերջ ցանկությունները և հետապնդել
անցողիկ աշխարհիկ երջանկությունը՝ ինչպես
անապատային միրաժ, որը ո՛չ կերակրում է ծարավին, ո՛չ
էլ հագեցնում:

Որքան շատ է մարդը հույսը դնում արտաքին

հանգամանքների վրա՝ երջանկություն գտնելու համար,
այնքան ավելի է նա հեռանում դրա զգացումից:

Շքեղության ցանկության զարգացումն ու սնուցումը
հաստատուն ճանապարհ է դեպի ավելի մեծ
դժբախտություն և ունեցվածքի ստրկություն:

Մենք պետք է նվազեցնենք մեր կարիքները և մեր

Ժամանակը ծախսենք իրական երջանկության կամ
հոգևոր երանության որոնման վրա:

Հոգին երբեք չի փոխվում. այն հավերժական էություն

է, որը թաքնված է սահմանափակ մարդկային
գիտակցության վարագույրի ետևում, որը լի է ամեն
տեսակի ցավով, անհաջողություններով և մահով:
Մենք պետք է բարձրացնենք անկայունության և
փոփոխության պատրանքային վարագույրը և
հանգստանանք մեր հավերժական բնույթի մեջ: Մենք
պետք է մեր գիտակցությունը հաստատենք
անսասանության և ներքին հանգստության ժայռի վրա,
որը աստվածային խաղաղության գահն է, որը
գերազանցում է հասկացողությունը, և այդ ժամանակ
մենք կհամտեսենք Հոգու օրհնյալ աղբյուրներից հոսող
երանության քաղցր աղբյուրը՝ օր ու գիշեր:

Երջանկությանը կարելի է հասնել
ինքնակարգապահության, պարզ ապրելակերպի և նուրբ
մտածողության զարգացման, ինչպես նաև փողի հետ
խնայողության միջոցով, նույնիսկ եթե մենք վաստակում
ենք ավելին, քան անհրաժեշտ է մեր հիմնական
կարիքները հոգալու համար: Մենք պետք է նաև
օգնության ձեռք մեկնենք ուրիշներին և օգնենք նրանց
օգնել իրենց օգնելու հարցում:

Կա մի չգրված օրենք, որն ասում է, որ ով օգնում է
ուրիշներին հասնել բարգավաճման և երջանկության,
օգնություն կստանա անսպասելի աղբյուրներից, և իրենց
սեփական բարգավաճումն ու երջանկությունը կաճի: Սա
հաստատուն և անփոփոխ օրենք է, և երանելի են նրանք,
ովքեր ապրում են դրանով, քանի որ նրանք կլինեն
երջանիկների շարքում: Մի՞թե ավելի լավ չէ ապրել պարզ
և հարուստ լինել հոգով:

Լույս լույսի վրա Աստված Իր լույսին է առաջնորդում}

{ում կամենում է

{Եվ լույսը փայլում է խավարի մեջ}

Փոքրիկ Էլեկտրական լամպի յուրաքանչյուր լույսի
ետևում կա ուժեղ հոսանք, իսկ յուրաքանչյուր փոքրիկ

ալիքի տակ թաքնված է մեծ օվկիանոսը, որը վերածվել է
բազմաթիվ ալիքների:

Սա վերաբերում է նաև մարդկանց: Աստված ստեղծեց
մարդկանց և տվեց նրանց ազատ կամք և ընտրություն:
Սակայն մարդիկ մոռանում են աղբյուրը և այն ուժերը,
որոնք Աստված դրել է նրանց մեջ:
Այս աշխարհում գոյություն ունեցող
հնարավորություններին սահման չկա, ո՛չ էլ մարդու
կարողություններին հասնելու առաջընթացին և ո՛չ էլ նրա
հասանելի հորիզոններին:

Երբ մենք սկսում ենք հասկանալ մարդուն իր
ամբողջականության և էության մեջ, մենք գիտակցում
ենք, որ նա ֆիզիկական էակ չէ:
Նրա մեջ թաքնված են բազմաթիվ ուժեր, որոնց
ներուժը նա տարբեր աստիճաններով օգտագործում է՝
այս աշխարհի պայմաններին հարմարվելու համար, և այդ
ուժերի ներուժը անչափելիորեն մեծ է, քան միջին մարդը
գիտակցում է:

Աղբյուրներ և կումեր. Սուրբ սիրո օազիս
Ես կենսունակություն կգրեմ
Ոսկեգույն արևի լույսի աղբյուրից
Ես խաղաղություն կխմեմ
Լուսնի լույսով լցված արծաթե գիշերների
աղբյուրներից
Ես կխմեմ քո ուժը
Հզոր քամու բաժակից
Ես կխմեմ քո գիտակցությունը ուրախությամբ և
հաճույքով
Իմ նուրբ, խորը մտքերի բաժակներից
Քո օրհնյալ լույսի մեջ
Ես հավերժ արթուն կմնամ
Նայելով քո օրհնյալ և ամենագույն դեմքին
Չգոն աչքերով՝ հավերժության երկար դարերի միջով
Ես փնտրել եմ Աստծո սերը

Մարդկային զգացմունքների անպտուղ հողում
Մինչև վերջապես գտա
Սուրբ սիրո օազիսի վրա
Որի աղբյուրը երբեք չի չորանում
Տե՛ր, օգնիր ինձ պահանջել իմ երկնային
Ժառանգությունը
Եվ որպեսզի ես կարողանամ ապրել անմահների
կյանքը

Օ՛, Ամենասիրող և Սուրբ:
Նույնիսկ եթե իմ անգիտության խավարը նույնքան
,հին է, որքան ժամանակը
,Թույլ տվեք հասկանալ, սակայն
Որ քո լույսի արշալույսի հետ
Սուրբ կվերանա մի ակնթարթում
Ասես դա երբեք էլ չի պատահել
Չայրույթը և դրա ազդեցությունը առողջության վրա
Չնայած միջին մարդը չունի իր հոգու ապրումների
գիտակցված հիշողություն, նա տիեզերական
ամբողջության մի մասն է և պետք է ժամանակ առ
ժամանակ լիցքավորի իր կյանքը կյանքի թարմացնող
հոսանքներով, որոնք բխում են Միակից՝ կյանքի, սիրո և
ճշմարտության աղբյուրից, որը չի փոխում կամ չի
բաժանում:

Երբ որոնողը մտքում, խոսքով և գործով մեծարում է
Ճշմարտության սկզբունքը, նա իրեն համահունչ է
դարձնում արարչագործության և Արարչի հետ: Այս
հոգևորապես զարգացած անհատի հետ հանդիպող
յուրաքանչյուր ոք հոգևորապես հարստանում է նրա
ներդաշնակ հոգևոր թրթռումներով, չնայած այս
հարստացումը տարբեր աստիճանների է հասնում:
Այդ աշակերտը ազատ է ցավոտ երկվություններից և
հակասական հարաբերականություններից և, ի վերջո,
որակավորված է մտնելու վերջնական ապաստան՝
բացարձակ ճշմարտություն:

Չայրույթի բացակայությունը ներքին խաղաղության
ամենաարագ ճանապարհն է: Չայրույթը բխում է
ցանկությունների հիասթափությունից, և նա, ով
ցանկություններ չունի, ազատ է զայրույթից:
Նա, ով ուրիշներից ոչինչ չի սպասում և դիմում է
Աստծուն՝ իր նպատակներին հասնելու և իր
ցանկությունները կատարելու համար, չի զգա վրդովմունք
կամ դառնություն իր մերձավորների նկատմամբ և չի
վիրավորի նրանց զգացմունքները (եղբորը ժպիտը
ողորմություն է) և (առաջինը գնա և հաշտվիր եղբորդ
:հետ)

Իմաստուն մարդը բավարարվում է իր վստահ
գիտելիքով, որ Աստված բոլոր աշխարհների կառավարիչն
ու կառավարիչն է, և նա չի կարծում, որ ամեն ինչ
պատահաբար է պատահում, հետևաբար նա ազատ է
զայրույթից, արմատացած ատելությունից և թշնամական
զգացմունքներից:

Այս աշխարհը հարաբերականության աշխարհ է, և
իմաստունները համաձայնվում են աստվածային կամքի
հետ և իրենց գործողությունները հարմարեցնում
հանգամանքներին: Նրանք երբեմն կարող են ցուցաբերել
համարձակ կամ նույնիսկ բռնի դժգոհություն, եթե դա
խանգարում է չարագործներին վնասել անմեղներին:
Սակայն իմաստունները ատելություն չեն տածում որևէ
մարդու նկատմամբ, անկախ նրանից, թե որքան մեծ է
նրանց անգիտությունը կամ որքան բազմաթիվ են նրանց
մեղքերը:

Ինքնաճանաչ մարդը կարող է երկար կամ կարճ
ժամանակով զայրանալ, բայց շուտով կվերադառնա իր
սովորական հանգստությանը և հանգստությանը:
Սովորական մարդու զայրույթը չի կարող վերացվել
կամքի ուժով և անմիջապես, բայց աշխարհիկ
ցանկություններից զերծ մարդու մաքուր սիրտը չի զգում
զայրույթ և չի ցուցադրում այն:

Չայրույթը մարդկանց մեջ ամենատարածված
թերությունն է, և այն խաթարում է ընտանիքներում և
ազգերի միջև խաղաղությունը:
Նրանք, ովքեր հակված են զայրույթի պոռթկումների,
չեն վայելում իրենց ընտանիքների կողմից, և այդ
անընդհատ զայրույթի պոռթկումները վնասակար
ազդեցություն են ունենում մարդու առողջության վրա և
հաճախ հանգեցնում են բռնության: Երբ մարդիկ
կուրորեն տրվում են զայրույթին, նրանցից զգալի մասը
հանցագործություններ է կատարում, հայտնվում բանտում
կամ դատապարտվում մահվան:
Ինքնապահպանման սկզբունքին համապատասխան՝
բոլոր մարդիկ պետք է սովորեն լինել զգույշ, հաշվի առնել
հետևանքները և զսպել իրենց զայրույթը:
Նրանք, ովքեր զսպում են իրենց զայրույթը և ներում
մարդկանց, և Աստված սիրում է նրանց, ովքեր բարիք են
գործում

Հոգեկան հավասարակշռության հասնելը
Կյանքի հարաբերականությունը (ծնունդ, մահ,]
հաճույք և ցավ) հաղթահարվում է նրանց կողմից, ովքեր
այս աշխարհը դիտարկում են հավասարակշռված մտքով:
Իսկապես, սրանք արմատավորված են կատարյալ
[հավասարակշռված աստվածային հոգու մեջ
Բիազավադ-Գիտա 4:9

Մեկնաբանություն և մեկնաբանություն
Հոգեկան հավասարակշռության կարելի է հասնել
հոգևոր վարժությունների միջոցով, որոնք օգնում են
միտքը դեպի ներս շրջել, որտեղ յոգին ապրում է
անփոփոխ ուրախության հավասարակշռված վիճակ: Երբ
նրանք կարողանում են դրսևորել այս ներքին վիճակը
արթուն ժամերին, նրանք դառնում են մաքուր և հիմնված
համընդհանուր ոգու վրա:
Իմաստուններն ասում են, որ միջին մարդը թերի է
գոյության երկվությունների և հարաբերականության հետ
իր զգայական փոխազդեցության պատճառով, ինչպիսիք

են ցավն ու հաճույքը, ջերմությունն ու ցուրտը, կյանքը և մահը: Միայն նրանք, ովքեր կարող են կամավոր կերպով առանձնացնել իրենց գիտակցությունը աշխարհիկ զգացողություններից, իսկապես ազատ են զգայարանների անհանգստացնող երկվություններից, և նրանք են, ովքեր հանգիստ են գտնում աստվածային հոգու մեջ՝ զգալով հավերժական խաղաղություն:

Յոգիները, ովքեր սրբազան երանություն են ապրում ներքին, գիտակցական և վեհ գիտակցության վիճակներում, մաքուր են և հաղորդակցության մեջ են տիեզերական ոգու հետ:

Անկարգապահ մարդը դիտարկում է այս աշխարհի շարժվող պատկերները և լողում ուրախության ու տխրության, հուսահատության, զայրույթի, թմրության կամ անտարբերության ալիքների վրա իր գիտակցության ծովում՝ չկարողանալով տեսնել հոգու լուսինը, որը արտացոլվում է այդ ծովում:

Երբ գիտակցության անհանգիստ ալիքները հանդարտվում են, իմաստունը հանգիստ ներքին օվկիանոսում տեսնում է սրբազան լուսնի պատկերը՝ առանց աղավաղման:

Բացասական մտածողությունը թշնամի է Երբ դուք պետք է ինչ-որ բան հաղթահարեք, պետք է հասկանաք, թե ինչու պետք է այն հաղթահարեք: Դուք ոչ միայն պետք է հրաժարվեք դրանից և հեռանաք դրանից, այլև պետք է վերացնեք դրա մասին մտածելը և վանեք այն ձեր մտքերից: Բացասական մտածողությունը հզոր թշնամի է, որը պետք է հաղթահարվի:

Եթե ձեր ուշադրությունը զգայական գիտակցությունից տեղափոխեք հոգևոր գիտակցության, դուք կհասնեք հաղթանակի և կբերեք ձեզ երջանկություն: Նվաճումները մտքում են:

Չպետք է չափազանցության զոհ դառնաս: Վայելիր իրերը, բայց մի թող, որ դրանք քեզ ստրկացնեն: Ազատ

եղիր, բարի, ընկերասեր, ուրախ և ուրախ, և եղիր քո
սեփական տերը բոլոր հանգամանքներում:
Անել այն, ինչ մարդուն դուր է գալիս, ազատություն չէ,
այլ ազատության չարաշահում:
Ազատությունը գալիս է ինքնատիրապետման
օրենքին հետևելուց, այսինքն՝ ինքնատիրապետումից:
Իսկական ազատությունը նշանակում է ամեն ինչ
անել իմաստությամբ
Ազատությունը չնչին է և մակերեսային՝ առանց
Աստծո և Նրա օրենքների հետ համապատասխանության:
Մարդկանց մեծամասնության կյանքը կառավարվում
է ցանկություններով, կրքերով, խառնվածքով,
սովորություններով, ինչպես նաև շրջակա միջավայրի և
սոցիալական ազդեցություններով:
Երբ ֆիզիկական սովորությունները սկսում են
վերահսկել միտքը, մարմնի համար դժվար է դառնում
հնազանդվել կամքի հրամաններին: Լավ սովորությունը քո
լավագույն ընկերն է, մինչդեռ վատ սովորությունը՝
քողարկված թշնամի: Հետևաբար, պետք է զգույշ լինել
սովորությունը կամ գործողությունը կրկնելուց, քանի որ
կրկնությունը գործողությունը վերածում է սովորության՝
նախքան այն գիտակցելը, և սովորությունը դառնում է
երկրորդ բնույթ: Այնուամենայնիվ, այն կարելի է փոխել
հետևողական բարի գործերի և դրական,
ստեղծագործական մտածողության միջոցով:
Ազատեք մեզ անգիտությունից և դրա հետևանքներից
Դու ես բոլոր բարիքների աղբյուրը և բոլոր
գորությունների ակունքը
Տեր, օրհնիր մեզ, որպեսզի կարողանանք ցույց տալ
Քո օրհնությունը մեզ վրա
Մեր առողջության մեջ
Մեր մտավոր ծգտումներում
Եվ մեր հոգևոր ծգտումներում
Դու աստղերի մեջ փայլն ես
Ատոմների էներգիան

Եվ եսի խորության գիտակցումը
Օգնեք մեզ լիցքավորվել
Քո գերագույն զորությամբ
Քո անսահման իմաստությամբ
Եվ քո անսահման անկեղծությամբ
Թող մենք իմանանք, որ դուք առողջության աղբյուր եք
և կյանքի միջավայրը
Եվ բոլոր հասկացողությունների աղբյուրը
Ազատեք մեզ անգիտությունից և դրա հետևանքներից
Ցավից ու տառապանքից
Թող քո իմաստության հեղեղը քշվի
Մեր կյանքի բոլոր ավերակներն ու կործանումները
Պատռիր քողերը, որոնք թաքցնում են քո դեմքը
մեզանից

Թող տեսնենք քեզ շատ պայծառ լույսով
Մեր էության հորիզոնում անթիվ արևներ կան
Թող զգանք քո ներկայությունը որպես անընդհատ
վերականգնվող ուժ
Ոգեշնչեք մեր մտածողությունը
Եվ սնուցեք մեր հոգիները
Եվ դա պահպանում է մեր մարմինները
Քեզանից բացի ոչինչ չի կարող բավարարել մեզ և
իրականացնել մեր հույսերը
Մենք խնդրում ենք ձեր առաջնորդությունը մեր բոլոր
գործողություններում

Եվ եթե մենք սխալ պատկերացումներ ունենք
Թող լսենք քո օրհնյալ շշուկը, որը մեզ հետ է բերում
Դեպի ճիշտ ուղի

Օրհնիր մեր կյանքը քո ստեղծագործական ուժերով
Եվ քո հավերժական երջանկությունը
Օ՛, առատաձեռններից ամենաառատաձեռնը
Եվ բոլոր նվիրատվությունների աղբյուրը

Նրանք, ովքեր ցանկանում են հասնել հոգևոր
ներթափանցումների, պետք է աշխատեն այդ

վիճակներին հասնելու համար՝ ոչ թե եսասիրական
շահերի համար, այլ ուրիշներին իրենց կյանքի օրինակով
ոգեշնչելու համար:

Նրանք, ովքեր կատարում են իրենց
պարտականությունները այնպես, որ դա նպաստում է
Նրանց կյանքի հավասարակշռված զարգացմանը,
հանդես են գալիս որպես օրինված և բաց դռներ, որոնց
միջով կորածներն ու հիասթափվածները մտնում են և
անցնում դեպի հանգստության, երջանկության և
հաջողության հորիզոններ:

Այս մարդիկ ներդաշնակ են իրենց բարձրագույն
բնույթի հետ և չեն աշխատում իրենց քմահաճույքները
բավարարելու, այլ ճշմարտության, զարգացման և
աստվածային կամքին համապատասխանելու
պահանջները կատարելու համար:

Նրանք իսկական ճգնաժամներ են, նույնիսկ եթե
ապրում են պալատներում և միլիոններ ունեն, քանի որ
հրաժարվում են անձնական ամբիցիաներից՝ Աստծուն
հաճեցնելու և ուրիշներին օգնելու համար:

Մարդը պետք է աշխատի և անի ամեն ինչ՝ կյանքի
փորձությունները հանձնելու և կյանքի դժվարությունները
հաղթահարելու համար, լինի դա անտառների խորքում,
թե ժամանակակից քաղաքակրթության ջունգլիների
մեջտեղում:

Անտառները գիշատիչների տունն են, իսկ
քաղաքակրթության ջունգլիները լի են վախի հրեշներով
Գայթակղություններն ու ճնշող ցանկությունները, և
մարդը պետք է պաշտպանի իրեն բոլոր նյութական և
բարոյական գիշատիչներից, որպեսզի կարողանա քայլել
արժանապատիվ կյանքի ճանապարհներով՝
ազատությամբ, ուրախությամբ և վախից ազատվելով:

Երբ մարդը իր մեջ գտնում է տևական հոգևոր
երջանկության թագավորությունը, նա այն կգտնի
ամենուրեք՝ թե՛ լռության խորքում, թե՛ գործունեության
աղմուկում, և կլսի աստվածային ձայնը, որը շշնջում է

իրեն՝ թե՛ խորհրդածության քարանձավում, թե՛
աշխատանքի դաշտերում:

Փիլիսոփայի և նավաստու պատմությունը
Ասում են, որ մի փիլիսոփա, որը լավատեղյակ էր
փիլիսոփայությանը և տրամաբանությանը, մտադիր էր
գետի մի ափից մյուսը տեղափոխվել, ուստի կանչեց մի
նավավարի, որն ուներ փոքրիկ նավակ, որն
օգտագործում էր մարդկանց գետի մյուս կողմը
տեղափոխելու համար:

Փիլիսոփան նստեց նավակը, և նավաստին
թիավարեց այն՝ դիմադրելով ուժեղ հոսանքին: Կարճ
հեռավորությունից հետո փիլիսոփան հարցրեց
նավաստուն. «Նավաստի, դու անգիր սովորե՞լ ես
Փիլիսոփայության սկզբունքների առաջին մասը»:
Նավաստին պատասխանեց. «Ո՛չ, պարո՛ն, ես անգիր
չեմ սովորել»:

Փիլիսոփան այնուհետև ասաց նրան. «Ցավով պետք է
տեղեկացնեմ, որ դու վատնել ես քո կյանքի 25 տոկոսը՝
առանց որևէ էական օգուտի»:

Նավաստին կուլ տվեց վիրավորանքը և շարունակեց
թիավարել: Երբ նրանք հասան գետի կեսին, փիլիսոփան
.կրկին բացեց իր այրող բերանը և ասաց
Հեյ, Չարաճճի: Անգիր սովորե՞լ ես «Փիլիսոփայության
սկզբունքներ» գրքի երկրորդ մասը:

Նավաստին պատասխանեց. «Պարոն, ես ոչինչ
չգիտեմ այս «Փիլիսոփայության սկզբունքներ» գրքի
մասին»:

Այնուհետև փիլիսոփան նոր հայտարարություն արեց.

«Ի՛նչ ցավալի է: Ցավով պետք է տեղեկացնեմ, որ դուք ձեր
կյանքի 50%-ը վատնել եք ոչնչի վրա»: Նավաստին
վիրավորվեց այս անքաղաքավարությունից, բայց ոչինչ
չասաց՝ շարունակելով թիավարել մեկից ավելի ձևերով՝
անիծելով այն ժամը, որով հանդիպել էր այս
հետաքրքրասեր փիլիսոփային: Երբ նավակը հասավ

գետի հունի երեք քառորդ մասին, փիլիսոփան երրորդ
.հարցը տվեց

Հեյ, Չարաճճի: Անգիր սովորե՞լ ես «Փիլիսոփայության
սկզբունքներ» գրքի երրորդ մասը:
Խեղճ նավաստին պատասխանեց՝ համբերությունը
կորցնելով. «Ես ձեզ ասացի, պարոն, որ ես ոչինչ չգիտեմ
փիլիսոփայության մասին»:

Այստեղ փիլիսոփան ժպտաց (մտահոգության և
մխիթարության) ժպիտով՝ ասելով. «Ցավոք, դու
վատնեցիր քո կյանքի 75%-ը դրանով, և դա
անփոխարինելի կորուստ է»:

Նավաստին չարձագանքեց այս մեկնաբանությանը,
այլ արագացրեց իր թիավարությունը՝ հույս ունենալով
հասնել հակառակ ափին և ազատվել այդ գարշահոտ,
կաչուն բանից: Հանկարծ երկինքը փայլատակեց
կայծակից, սկսվեց որոտ, և հեղեղատարափ անձրև
թափվեց՝ հզոր արևադարձային անձրևների տեսքով,
ստեղծելով կատաղի փոթորիկ, որը նավակը շարտեց
բոլոր ուղղություններով:

Ապա հերթը հասավ նավաստուն՝ փիլիսոփային հարց
.տալու, ուստի նա ասաց նրան
Սիրելի՛ փիլիսոփա, այս ճանապարհորդության
մեկնարկից ի վեր դու ինձ ռմբակոծում ես հարցերի
տարափով՝ մեկը մյուսի հետևից: Կարո՞ղ եմ քեզ
ընդամենը մեկ հարց տալ:
Փիլիսոփան պատասխանեց. «Այո՛, կարող ես»:
.Նավաստին ասաց

Օ՛, հարգարժան փիլիսոփա, փիլիսոփայության մեջ
լավատեղյակ և դրա գրքերը անգիր սովորած, դու լավ
լողո՞ւմ ես:

Փիլիսոփան դողացող ձայնով պատասխանեց. «Ո՛չ,
պարոն, ես լողալ չգիտեմ»:

Նավաստին ժպտաց և ասաց նրան. «Այսպիսով, մեր
ռիսկը քեզ հետ է, իսկ մնացածը՝ մեր կյանքում, և ինձ

համար ցավալի է ասել, որ մի քանի թույլից քո կյանքը
հարյուր տոկոսով պատմություն կլինի»:

Այդ պահին մի հսկայական ալիք հարվածեց նավակին
և շրջեց այն գլխավայր՝ դարի փիլիսոփային ուղարկելով
գետի հատակը, մինչդեռ մեր նավաստի ընկերը,
օգտագործելով իր ուժեղ ձեռքերը և լողի իր երկարատև
փորձը, վստահորեն ու հանգիստ դիմադրեց ալիքին,
մինչև որ անվտանգ հասավ մյուս ափը:
Ինչպես ցեխի տակ թաղված ոսկին

Արարչագործության սկզբից ի վեր բարու ուժերը
պայքարել են չարի ուժերի դեմ: Մենք պետք է հիշենք, որ
նախանձը, զայրույթը, ագահությունը և այլն մեր
սեփական արարածները չեն, այլ մեզ տրվել են սկզբից:
Այս չարիքներից տառապելուց է, որ իմաստությունը
արթնանում է և փորձում է գտնել ճանապարհը այս
ցավերի մեջ:

Իմաստություն գտնելու միակ ճանապարհը
փորձառությունն է, քանի որ անձնական փորձառության
միջոցով մենք գիտակցում ենք, որ չարն է խանգարում մեր
խաղաղությանը և մեզ տառապանք, տառապանք ու ցավ
պատճառում, և այդ պատճառով մենք պետք է
աշխատենք խուսափել դրանից և ազատվել դրանից:
Ամեն անգամ, երբ դուք խաղաղություն եք գտնում
գրգռվելուց հետո և որոշում եք մնալ բարի և հանգիստ,
սատանան գալիս է և ասում. «Քեզ զրպարտում են, ուրեմն
ինչո՞ւ չեք պատասխանում ինչ-որ տգեղ կամ
վիրավորական բանի»:

Մի՛ թույլ տուր, որ սատանան հաղթող լինի բարու և
չարի միջև մղվող պայքարում

Սուրբ Ձայնը անընդհատ շշնջում է մեզ, բայց
աստվածային օգնություն ստանալու համար մենք պետք է
ուշադիր լսենք Երկնքի ձայնը

Ամեն անգամ, երբ Սատանան փորձում է մեզ գրավել
դեպի իրեն, Աստված փորձում է մեզ դեպի Իրեն քաշել:
Հարցն այն է, թե ո՞ւմ կլսենք և ո՞ւմ կհնազանդվենք:

Ոչ ոք չի կարող վերահսկողություն գործադրել մեզ վրա կամ ազդել մեզ վրա առանց մեր համաձայնության, քանի որ մենք ունենք Աստծո կողմից մեզ տրված որոշման և ընտրության ազատությունը, բայց սատանայական խաբեությունը միշտ առկա է, և մենք պետք է դիմադրենք դրան:

Բարության ուժերը լուծումներ են բերում մեր խնդիրներին, մինչդեռ չարի ուժերը փորձում են ստեղծել բարդություններ և խնդիրներ: Բարությունը նշանակում է ազատագրում բոլոր եսասիրական ցանկություններից, որոնք բացառում են ուրիշներին՝ հոգուտ ինքնության: Աստծո զորությունը անսահման է, և Նրա զորությունը գերազանցում է բոլոր զորությունները: Իր սիրո միջոցով Նա փորձում է մեզ իրեն մոտեցնել և ազատել չարի ճիրաններից: Մարդկությունը կանգնած է մեջտեղում. հրեշտակները Նրա աջ կողմում են, իսկ չարի ուժերը՝ Նրա ձախ կողմում:

Ամեն անգամ, երբ մարդը բարի գործ է անում, Աստված նրան ավելի է մոտեցնում. ամեն անգամ, երբ նա վատ գործ է անում, Սատանան նրան ավելի է մոտեցնում: Բայց Սատանան չի կարող մարդուն հավերժ պահել, քանի որ նա ստեղծված է Աստծո պատկերով:

Երբ մարդ իր սրտում ատելություն է զգում, թող հիշի, որ Սատանան փորձում է ոչնչացնել իրեն, իսկ երբ սեր զգա, թող իմանա, որ Աստված իրեն կանչում է իր մոտ: Կան չար և լավ օրինակներ: Աստված ցուցադրում է իր օրինակները կամ օրինաչափությունները՝ մեզ իրեն մոտեցնելու համար, և Սատանան նույնպես ցուցադրում է իր ապրանքները նույն նպատակով: Եվ որքան հրաշալի է Աստծո մարդը, որը սկսեց երգել, երբ խորհեց այդ դրսևորումների մասին:

Կյանքը քաղցր է, իսկ մահը՝ երազ: Առողջությունը»

քաղցր է, իսկ հիվանդությունը՝ երազ, երբ Քո սրբազան մեղեդին արձագանքում է իմ հոգու խորքում, ո՛վ Աստված»:

Չարն ու մեղքը մեր բնույթի մեջ չեն, այլ ներմուծվում

են դրսից և տնկվում հոգու մեջ:

Բարությունը նման է ցեխի տակ թաղված ոսկու. այն

չի կորցնում իր էությունը, այլ փայլում է իր բնական

մաքրությամբ, երբ ցեխը հեռացվում է: Նմանապես,

մարդկային հոգու մեջ եղած բարությունը հավերժ է:

Անկախ նրանից, թե որքան է հոգու ոսկին մթագնվել

անգիտության խիտ, կարծրացած ցեխից, մեզ

պարզապես անհրաժեշտ է քերել այդ ցեխը իմաստության

դանակով կամ լվանալ այն գիտելիքի ջրերով`

բացահայտելու իսկական ոսկու գեղեցիկ փայլը:

Հոգևոր էներգիայի ակտիվացում

Հոգին պետք է արթնանա

Թուլության և թուլության երազներից

Եվ միտքն ուղարկելով իմաստության հորիզոններ

Մեդիտացիայի, վարժությունների և թուլացման

միջոցով

Ինքնակառավարում և պատշաճ սնուցում

Եվ անսասան, անսասան հոգեբանական ուժ

Մի՛ ընդունեք պարտությունը

Որովհետև դա ընդունելն ավելի մեծ պարտություն է

Դուք անսահմանափակ լիազորություններ ունեք

Այդ ուժերը պետք է ակտիվացվեն

Այսքանը:

Լուրջ և խորը մտածողություն

Սա սահմանափակումներից ազատվելու միջոց է

Եվ շատ խնդիրներ

Աստծո հանդեպ գիտակցությունը պետք է սերմանվի

Եվ ավելի բարձր հոգևոր ընկալումներով

Դժվարությունները կարող են շատ լինել

Բեռները ծանր են

Բայց մարդու սեփական թշնամին

Այսինքն` նրա փոքրիկ եսը կամ «ես»-ը

Իսկական հոգին անմահ է

Մինչդեռ փորձառություններն ու խնդիրները
Ժամանակավոր են և փոփոխական
Մարդը, ըստ էության, հոգի է
Հոգևոր էությունը հաստատուն է և անփոփոխ
Դուք կարող եք ազատել հսկայական էներգիա և
ուժեր

Դժվարությունների և աղետների հաղթահարում
Եվ բոլոր խոչընդոտներն ու խոչընդոտները, որոնք
կանգնած են ձեր ճանապարհին

Միտքը էլեկտրականության նման ուժ է
հոգեբանական պայմաններ
Այն վերադառնում է մտքին և մտածելակերպին
Էլեկտրաէներգիան և՛ օգտակար է, և՛ վնասակար
Ուրեմն ո՞վ գիտի, թե ինչպես վարվել դրա հետ:
Նա այն դնում է իր ծառայության մեջ
Հակառակ դեպքում, դա կարող է նրան
էլեկտրահարել

Եվ այդպես էլ մտածեց
Եթե այն ուղղորդվի ճիշտ ճանապարհներով
Այն երջանկություն է բերում իր տիրոջը
Հակառակ դեպքում դա նրան խնդիրներ կբերի
Միտքը վայրի ձիու նման է
Այնուամենայնիվ, դա զսպելը անհնար չէ
Դրական մտածողությունը մտքերը վերահսկելու
միջոցներից մեկն է
Առողջ մտածողությունը մտերիմ ընկեր է
Եվ հիվանդ միտքը մշտական թշնամի է
Առողջ մտածողությունը բերում է խաղաղություն և
անվտանգություն

Եվ հիվանդ միտքը մահացու նետեր է արձակում
Այն կրկնակի հարվածում է իր տիրոջը
Հետևաբար, ասացվածքը, որ պարզևը նույնն է, ինչ
,արարքը

Քանի դեռ մարդը բարի մտադրություններ է
ունարկում

Նրա գաղափարները կվերածվեն ջահերի
Լուսավորեք հոգու խցիկները
Եվ դուրս քշեք խավարի կույտերը
Այնուհետև նա խորը թեթևության զգացում է զգում
Նրա աչքերը փայլեցին գոհունակության ժպիտով:
Ուրիշների հետ լեզու գտնելը
Նրանց համաձայնությունը դեռ ամեն ինչ չի
նշանակում

Կամ զոհաբերելով իդեալները նրանց համար
Քանի որ փոխզիջման այս մեթոդը անցանկալի է
Այն չի համապատասխանում իրականությանը
Բարեփոխիչները և մեծ մարդիկ համաձայնության
չեկան

Նրանց շրջապատող շատ մարդկանցով
Այնուամենայնիվ, նրանք պահպանեցին իրենց իդեալը
Որովհետև նրանք գիտակցում էին, որ այն, ինչ անում
էին

Դա բացարձակապես ճիշտ էր
Սկզբունքը չպետք է խախտվի
Եվ չդիմելով թաքնված դրդապատճառների՝ որոշակի
նպատակին հասնելու համար
Որովհետև դա վայել չէ սկզբունքային մարդկանց
Ո՞վ կարող է ապրել Աստծուն հաճելի ձևով:
Մի՛ վնասիր ուրիշներին, որովհետև նրանք
վախենալու բան չունեն
Առաջին հերթին, մարդը պետք է ներդաշնակ լինի
Աստծո հետ

Ապա խղճով, իսկ հետո՝ մարդկանցով
Բայց եթե այս մոտեցումը չի բավարարում մյուսներին
Մարդու համար բավական է խաղաղություն ունենալ
իր ներսում
Նա զգում է ներքին խաղաղություն, որը նրան անկախ
է դարձնում մարդկանց հավանությունից

Հոգու ուժն ու ցանկությունը
Աստծո մոտ դառնալով՝
Այն կոչվում է հոգևոր մագնիսականություն
Եվ այս մագնիսականությունը
Հոգին օրհնություններ է ձգում դեպի իրեն
և նուրբ տատանումներ
Եվ բոլոր լավ մարդկային փորձառությունները
Որը նրան հիշեցնում է բարության և արդարության
մասին

հոգևոր մագնիսականություն
Դա այն ուժն է, որով
Այն գրավում և մարդուն իր կողմն է քաշում
Լավ ընկերներ
Եվ կարևոր և անհրաժեշտ բաներ
Եվ իրերի ինտուիտիվ ըմբռնում
Այս ուժը ստացվում է
Աստծո ձգողական մագնիսական ուժից
Խաղաղության մոմ
Վերցրու մտքի անոթը և լցրու այն քո խաղաղությամբ
Վերցրու իմ զգացմունքների շիշը և լցրու այն քո
ողորմությամբ
Վերցրու իմ հոգու դատարկ զամբյուղը և լցրու այն քո
իմաստության պտուղներով
Լցրու քո սիրո ջրերը իմ հոգու մեջ, որպեսզի ես
կարողանամ լցնել դրանք ծարավ հոգու բաժակների մեջ:
Քանզի իմ էգոյի պատերը և ընկղմիր ինձ քո
լիակատար ներկայության մեջ
Սիրո լույսի արշալույսը փայլում է սրտիս
բացվածքներով՝ հիշեցնելով ինձ քո սիրո արևի լույսի
մասին
Տարածվելով կյանքիս երկնքում
Քո սիրո պայծառ լույսը փայլել է իմ հոգու վրա՝
լուսավորելով այն, և քո լույսը լցրել է իմ հոգու
տարածությունը:

Դու կյանքն ես, որը պահում է իմ մարմինը, միտքը,
որը ոգեշնչում է իմ մտքերը, և իմաստությունը, որը ցրում
է իմ տգիտությունը:
Վառում եմ սիրոս բարակ մոմը՝ կարդալու համար այն
ոսկեգույն գիրքը, որը պահվել է իմ ներսում հին
ժամանակներից
Քո սերը եղել է և մնում է խաղաղության անտեսանելի
մոմը, որը ցրում է խավարը և ցույց է տալիս ինձ քո
ուղերձները
Բլոգը սրտերի էջերում է
Անսահմանության շեմը
Քեզ բազմիցս փնտրելուց հետո
Եվ անդադար թափառումները քո զարմանահրաշ
գաղտնիքների անտառներում
Վերջապես հասա անսահմանության եզրին
Վստահությամբ և համառությամբ ես կանչեցի Քո
սուրբ անունը
Եվ հանկարծ դուռը բացվեց քո ներկայության առջև
Այնտեղ՝ նրա կենտրոնում
Եվ փառահեղ տեսիլքների գահին ես տեսա քեզ
Իմ լսողությունը ներդաշնակ չէր
Ձեր ստեղծագործական և նորարարական ձայնով
Ես անհամբեր սպասում էի քո ձայնը լսելուն
Ապա քո հանգստության կախարդանքը սողոսկեց իմ
մեջ
Եվ ինտուիտիվ շշուկներով
Նա ինձ սովորեցրեց հրեշտակների լեզուն
Եվ նոր հանդիպումը ձախողվեց
Ես քեզ ռմբակոծեցի իմ հարցերով ու հարցումներով
.Հին, ինչպես ժամանակն ինքնին
Ինչո՞ւ, Աստված, մեղք և տառապանք»:
Ինչո՞ւ խաբեություն և պատրանքներ:
Այսպիսով, ես վերցրի քո սրբավայրի ճառագայթները
Լուսավոր տառերի մի ձև

Ինձ փոխանցելով ձեր իսկական և հուսալի
պատասխանները
Մխիթարություն և հանգստություն տվող
Հիմա՝ Սալամիի էգոտերիկ տաճարում
Ես վայելում եմ քո ներկայությունը խաղաղության
սրտում

Մենք գրուցում ենք անհասկանալի, լուռ խոսքերով
Օ՛, անհասկանալի առեղծվածների Աստված
Ես քեզ հետ կխոսեմ հավերժ
Իմ սրտում եղած ողջ ճարտասանությամբ և
սահունությամբ:

Երբ քո լույսը մարում է իմ հոգում
,Թող Քո փառքը բացահայտվի, Տե՛ր
Թող քո իմաստության լույսը ցրվի
Անտեղյակություն, անհամաձայնություն և նախանձ
Երկրի ափերից՝ հավիտյանս հավիտենից
Մեր թուլությունը վերածենք ուժի
Եվ մենք թուլացանք վճռականության մեջ
Լիցքավորեք մեր մարմինները կենսականորեն
կարևոր էլեկտրաէներգիայով
Եվ լցրու միտքն ու հոգին քո բուժիչ լույսով
Բռնիր մեր ձեռքը, որպեսզի չխեղդվենք Քո
անտարբերության ջրերում
Լցրու մեր եռությունը Քո սիրով ու իմաստությամբ
Թող զգանք, որ մենք շատ մոտ ենք քեզ
Եվ քո ողորմության արևը
Այն անընդհատ փայլում է մեզ վրա

Ես դնում եմ իմ շշնջացող, կենսունակ մտքերի
ծաղիկները

Լռության կառուցվածքում
Նրա լուռ բույրը երգում է
Եվ նա երգում է քո փառքի մասին
Եվ քո սուրբ լույսի շողով
Ես տեսնում եմ քո գոյության գեղեցկությունը

Իմ երջանիկ երազանքներն իրականանում են
Երբ քո լույսը մարում է իմ հոգում
Վարագույրները բոցավառվում են իմաստության
կրակով

Ուրեմն տես քո փառքը
Իմ ուրախությունն աճում է
Աստվածային օրհնությունների ծով
Օ՛, տիեզերական լույս
Ամեն օր տեսնում եմ, թե ինչպես ես երկինքը
գարդարում վառ գույներով
Ես նայում եմ, թե ինչպես ես անպտուղ հողը
հագցնում զմրուխտյա մետաքսով
Դուք արևի շողի ջերմության մեջ եք
Եվ Նա ամենուրեք դրսևորվում է:
Տեր, օգնիր ինձ տեսնել Քո դեմքը իմ խաղաղության
հայելու մեջ

Ցույց տուր քո գոյության անսահման
թագավորությունը, ցույց տուր ինքդ քեզ:
,Սովորեցրու սրտիս աղոթել, իսկ հոգիս՝ զգալ
Որ բոլոր դռները կբացվեն նրա համար, որպեսզի Նա
հայտնվի դրանց միջով
Քո ներկայությունը օրհնություն է
Օ՛, Ամենասուրբ Սիրելի
Թույլ տուր ինձ գիտակցել հիմա և հավիտյանս
հավիտենից, որ դու իմն էիր և մնում ես իմը, իմը
հավիտյանս հավիտենից
Ահա իմ սխալների երազները, որոնք անհետացել են
և թաղվել մոռացության գերեզմանատանը
Ես արթուն եմ, վայելում եմ կյանքի արևի շողը՝ քո
թևերի տակ
Աստվածային օրհնությունների ծովը հոսում է իմ
միջով
Եվ ես զգում եմ, որ ես եմ այն միջավայրը, որի միջով
այն հոսում է
Բոլոր սրբազան ստեղծագործական ուժերը

Օրհնիր ինձ, Տե՛ր, որպեսզի կարողանամ փնտրել Քեզ
Ես քեզ համար ամեն ինչից ավելի եմ հոգ տանում
Ճիշտ այնպես, ինչպես ձեր հյուսողները անում են

Կան բազմաթիվ պահանջներ և պահանջներ
Աշխարհն է դա մեզ պարտադրում
Եվ դա մեզ համոզում է դրա անչափ կարևորության

մեջ

,Եվ քանի որ առանց դրա ապրելն անհնար է
Կամ անել առանց նրանց
Բայց հիմնական պահանջը պետք է լինի
Աստծո խաղաղությունը ձեռք բերելը
Որոնց աղբյուրները երբեք չեն սպառվում
Դրա աղբյուրը երբեք չի չորանում
Որը կյանքում ամեն ինչին համ ու իմաստ է տալիս
Հիշենք, որ Աստված մեր էության էությունն է
Եվ այդ սերը պատուհանն է, որով մենք նայում ենք
Նրա ազնիվ դեմքին

Ո՞վ է ուզում զգալ Աստծո ներկայությունը:
Եվ այդ ազնիվ ցանկությունը սևվում է մտքով և

գործով

Աստված կբավարարի նրա խնդրանքը
Եվ դա օգնում է նրան պատռել վարագույրները
Որը խանգարում է օրհնված լույսերի դիտմանը
Նրանք, ովքեր վճռականորեն տրամադրված են առաջ
շարժվել ճանապարհով
Ոչինչ նրան չի կանգնեցնի
Ոչինչ նրան չի խանգարի
Մինչև նա հասնի իր նպատակին
Նա ստանում է այն, ինչ իր սիրտն է ուզում
Մի՛ թողեք, որ զայրույթը ձեզ կառավարի

Այս հույզն ավելի խորն է, քան թվում է մակերեսորեն:
Մարդը կարող է ողջամտորեն վերահսկել բռնի
պոռթկումների արտաքին դրսևորումները, բայց միևնույն

ժամանակ ճնշել զայրույթը և եփվող վրդովմունքը: Այս զայրույթը դրսևորվում է տարբեր ձևերով, ինչպիսիք են ագրեսիան, անհանգստությունը, անհամբերությունը, դժգոհությունը, նախանձը, դյուրագրգռությունը, դժբախտությունը և տրամադրության անկումը: Իրականում, գրեթե բոլորը որոշակի չափով զայրույթ են զգում:

Զայրույթը, անկախ դրա բնույթից, բխում է ցանկությունների կատարման հետ կապված հիասթափությունից: Հոգևոր ուրախության բացակայության դեպքում մարդիկ հաճույքի են դիմում զգայական ցանկությունների միջոցով՝ ցանկություններ, որոնք իրենց մեջ ներքինորեն կրում են հիասթափության և դժգոհության սերմեր, և, հետևաբար, զայրույթ, որը ոչնչացնում է քնքուշ զգացմունքներն ու բարձրագույն ընկալումները:

Հետևաբար, զայրույթը վերացնելու ամենաապահով ճանապարհը դրա պատճառի՝ ցանկության վերացումն է: Որքան շատ ցանկություններ ունի մարդը, այնքան մեծ կլինի նրա հիասթափությունը, քանի որ անհնար է բավարարել այդ բոլոր ցանկությունները, քանի որ զգայական տենչերը անհագ են և անվերջ: Որքան շատ ենք ձգտում կատարել ցանկությունները կամ զգալ զգայական հաճույքներ, այնքան ավելի ենք կապվում դրանց հետ: Եվ որքան ուժեղ է մեր կապվածությունը, այնքան ավելի մեծ է մեր ցավը՝ զրկվելով այն բաներից, որոնք, կարծես, բավարարում են մեր ցանկությունները:

Օրինակ՝ բնությունը մեզ մեջ սերմանել է սովի զգացողություն, որպեսզի մենք իմանանք, թե երբ է մեր մարմինը սննդի կարիք ունենում: Սակայն կապվածությունը կամ ախորժակը ուժեղացնում է այս զգացողությունը և այն վերածում հոգեբանական տառապանքի: Եթե դուք երեք օր անընդհատ քաղցած եք

և ծով եք պահում՝ առողջական պատճառներով կամ այլ պատճառներով, ամենայն հավանականությամբ, զայրույթ կզգաք: Մյուս կողմից, յոգին կարող է մի քանի օր առանց սննդի մնալ՝ առանց դրա բացակայությունից անհանգստանալու, քանի որ նա մարզվել է մարմնական ցանկություններից անջատվելու համար:

Երբ մենք գիտակցում ենք, որ ցանկությունները զայրույթի աղբյուր են, մենք ուզում ենք իմանալ, թե ինչպես կառուցողականորեն վարվել այդ ցանկությունների հետ: Դրա համար կան մի քանի մոտեցումներ՝

Նախ, կատարեք այդ ցանկությունները

Եթե այդ ցանկությունները անվնաս են, ապա դրանք բավարարելու մեջ ոչ մի վատ բան չկա, և այդ դեպքում դրանք կանցնեն: Խնդիրն այն է, որ այդ ցանկությունների բավարարումը կարող է նոր ցանկություններ առաջացնել, կամ դրանք կարող են դառնալ արմատացած և թուլացնող սովորություններ: Որքան շատ սնուցեք այդ ցանկությունները, այնքան ավելի ուժեղ կդառնան դրանք: Հետևաբար, պետք է լինել խորաթափանց և քննադատող, նույնիսկ թվացյալ անմեղ ցանկությունները բավարարելիս:

Երկրորդ՝ ազատվեք այդ ցանկություններից

Ցանկությունները հաղթահարելու ամենաարդյունավետ միջոցներից մեկը դրանցից հրաժարվելն է մտքում, և սա բնական է դառնում, երբ մենք ավելի հոգևորապես գիտակցում ենք դառնում: Օրինակ՝ հոգևոր ուսումնասիրություններով և պրակտիկայով զբաղվողները կորցնում են ծխելու ցանկությունը: Ցանկություններից հրաժարվելը տեղի է ունենում, երբ հոգին բավականաչափ արթնանում է՝ վերջնական ցանկությունը հետապնդելու համար՝

երկարատև երանություն: Երբ մենք մեր ներսում հոգևոր ուրախություն ենք զգում, զգայական բաների ցանկությունը թուլանում և թուլացնում է կամքի վրա իր կապը:

Մենք կարող ենք ուժեղ ցանկությունները վերածել հզոր և ստեղծագործական էներգիաների, որոնք աներևակայելիորեն օգտակար են: Հաճախ ցանկությունն ինքնին վատ չէ. խնդիրն այն է, թե ինչպես են մարդիկ դրան հետապնդում: Եթե դուք իմանալիք, թե ինչպես գտնել երջանկություն ձեր մեջ, կտեսնեիք, որ ձեր բոլոր ցանկությունները կկատարվեն առանց դրանց հասնելու համար տարբեր բաներ փորձելով:

Սա չպետք է հասկանալ այնպես, որ մենք չպետք է ցանկություններ ունենանք: Որպես մարդիկ, մենք չենք կարող չունենալ ցանկություններ: Քանի դեռ մենք այս երկրի վրա ենք, բնությունը մեզ հորդորում է գործել: Խնդիրն այն է, որ թույլ չտանք, որ զայրույթը վերահսկի մեզ, երբ մեր գործողությունների արդյունքները չեն համապատասխանում մեր սպասելիքներին:

Մեդիտացիան զայրույթի կամ որևէ այլ խնդրի արդյունավետ միջոց է: Սա պայմանավորված է նրանով, որ մեդիտացիան մեզ լիովին ներդաշնակեցնում է մեր իրական բնույթի հետ՝ ազատելով բացասականության բոլոր ձևերից, այդ թվում՝ զայրույթից: Աստծո ուրախությունն ու խաղաղությունը բնակվում են մեր մեջ, և երբ մենք ճիշտ ձևով մեդիտացիա ենք անում, մենք հասնում ենք այդ ուրախությանն ու խաղաղությանը, և զայրույթը բնականաբար ցրվում է: Ինչպես ավազի զանգվածը չի կարող դիմակայել հզոր ալիքներին, այնպես էլ ներքին խաղաղություն չունեցող մարդը չի կարող դիմակայել կատաղի մտավոր փոթորիկներին:

Բայց ադամանդը պահպանում է իր էական բնույթը, անկախ նրանից, թե որքան են ալիքները հարվածում

Նրան բոլոր կողմերից: Նմանապես, մաքուր հոգի ունեցող մարդը, ինչպես մաքուր բյուրեղ, շարունակում է փայլել, նույնիսկ եթե դժվարությունները մոլեգնում են նրա շուրջը, և փորձի քամիները ուժգին ցնցում են նրան:

Ինչո՞ւ նա հրաժարվեց ամենաբարձր պաշտոններից:

Իմաստալից պատմություն

Ինչպես պատմեց ուսուցիչը Պարամիանսա

Թարգմանություն՝ Մահմուդ Աբբաս Մասուդ

Անցյալում արդար մարդիկ ապրում էին անտառին սահմանակից հովտի ափին գտնվող մի հանգիստ ճգնաժողովրդական տանը, որտեղ խաղաղության քամիները միշտ ներկա էին, և եղբայրական սերը այդ օրհնյալ հանգստավայրի առանձնահատկությունն էր:

Այդ Մաքրության եղբայրները սնվում էին ծառերի տված թարմ մրգերով և իրենց սեղմած ձեռքերով հավաքում ու խմում էին առատ, մաքուր լեռնային աղբյուրներից եկող կենդանի, պայծառ, հոսող ջուրը:

Նրանց աչքերը փայլում ու փայլում էին ադամանդների պես՝ երկնային ժպիտներով լի, որոնք լի էին բավարարվածությամբ ու բավարարվածությամբ, իսկ ուրախությունը հաստատվել էր նրանց սրտերում՝ լցնելով նրանց երկարատև մխիթարությամբ:

Այս ամենի հետ մեկտեղ, այս երանելի հոգիներից մեկը զգաց, որ լցվել է հոգևոր երջանկությամբ և կարոտում է համտեսել աշխարհիկ փառքը, թեկուզ միայն մի պահ: Նրան համակեց գեթ մեկ օր թագավորելու ցանկությունը, ուստի նա հրաժեշտ տվեց իր եղբայրներին և թափառեց դեպի Աստծո դուռը՝ թագավորական երանություն փնտրելու համար:

Ճանապարհին նա ամբողջ սրտով աղոթեց Աստծուն՝ ասելով. «Տե՛ր, ո՛վ Մեծահոգի, ո՛վ Դու, որ լսում ես աղոթքները և կատարում հույսերը, խնդրում եմ Քեզ առաջնորդել իմ քայլերը դեպի մի պալատ, որտեղ ես կարող եմ մի օր վայելել այն երջանկությունը, որը վայելում են թագավորները»:

Հենց որ նա ավարտեց իր աղաչանքը, նրա աչքերը ընկան մի վեհաշուք շենքի վրա, և նա ինքն իրեն ասաց. «Օ՛, ողորմածի ժամը: Աստված իրականացրեց իմ երազանքը, և ցանկալի երջանկությունը շուտով կլինի իմ ձեռքերում»: Նա շտապեց դեպի այդ վեհաշուք շենքը:

Ոչ մի պահակ նրան չկանգնեցրեց, ուստի նա անարգել մտավ գլխավոր դարպասով և թափառեց փարթամ այգիներում, որոնք զարդարված էին ամենաթարմ և ամենահրաշալի վարդերով ու ռեհանով՝ առանց որևէ մեկին տեսնելու:

Ապա նա գնաց թագավորական ճաշասրահ և տեսավ, որ սեղանները լիքն էին ամենահամեղ ուտելիքներով, որոնք սպասում էին իր ժամանմանը: Սակայն նա այնտեղ ոչ մի ծառա չտեսավ: Նա ինքն իրեն ասաց. «Որքա՛ն առատաձեռն ես Դու, ո՛վ Տեր: Դու ինձ տրամադրել ես այս հոյակապ պալատը և այս համեղ ուտելիքը, որը վայել է թագավորներին: Սա է այն, ինչ ես խնդրեցի Քեզանից, և Դու կատարեցիր իմ ցանկությունը, ո՛վ Ամենառատաձեռնը առատաձեռնների մեջ»:

Համոզված լինելով, որ Ամենաողորմածը կատարել էր իր սրտի ցանկությունը, նա սկսեց մտածել իրեն սպասող հաճույքների մասին՝ սրտում վստահ լինելով, որ Ամենակարող Աստված վերջապես իրեն շնորհել էր այն թագավորական երջանկությունը, որին նա երկար էր սպասել: Ճաշից առաջ նա գնաց թագավորական լոգարան, լողացավ և հագավ շքեղ մետաքսե զգեստներ:

Ապա նա նստեց շքեղ սեղանի շուրջ և սկսեց վայելել դրա նուրբ ու հաճելի գոհաբերությունները:

Այդ պահին պալատի մի անկյունում խաղադրույք կատարած ծառաները մտան ներս և մեծ զայրույթով ու անհանգստությամբ հարցաքննեցին նրան՝ ասելով. «Ո՞վ ես դու, որ ուտում ես մեր տիրոջ՝ թագավորի կերակուրը, որը որսորդության է գնացել, և մենք սպասում ենք, որ նա ամեն պահի կվերադառնա»:

Այստեղ մեր ընկերը կարծում էր, որ Ամենակարող Աստված իրեն փորձում է, ուստի նա քաղցր տոնով ասաց նրանց. «Ես Մեծ Արքայի ընկերն եմ և այստեղ եմ եկել նրա բարի խնդրանքով՝ մեկ օրով վայելելու թագավորական երջանկությունը»:

Նկատելով նրա անսովոր հանգստությունն ու ինքնավստահությունը՝ ծառաները նրան ընդունեցին թագավորի հյուրի տեղ և թույլ տվեցին ավարտել իր թագավորական ճաշը: Հետո նրան տարան ննջասենյակ՝ հանգստանալու, չգիտակցելով, որ նրա հիշատակած «Մեծ Արքան» որսի գնացող իրենց երկրային միապետը չէր, այլ Տեր Աստվածը:

Մոտ երկու ժամ անց, սուրհանդակը շտապեց ծառաներին տեղեկացնելու, որ Նորին Մեծությունը մի փոքր ուշացել է և կժամանի մեկ ժամից, և հրամայեց նրանց թարմ, համեղ ուտելիք պատրաստել իրեն սպասելու համար:

Ծառաները հարցրին. «Մի՞թե Նորին Մեծությունը հյուր չուղարկեց, որ իր կերակուրը վայելի և իր անկողնում քնի»:

Թագավորի դեսպանորդը անմիջապես հասկացավ, որ թափառաշրջիկ դերվիշներից մեկը անհրաժշտ էր եկել պալատ, կուլ էր տվել թագավորի ուտելիքը և այժմ

խոմփացնում էր իր անկողնում: Այս աննախադեպ անպարկեշտությունից զայրացած՝ նա հրամայեց ծառաներին փայտեր բերել, որպեսզի կարողանան կոտրել դրանք աղքատ դերվիշի վրա:

Անշուշտ, մեր սիրելի ընկերը արթնացավ իր թագավորական երազներից՝ բոլոր կողմերից նրա վրա անողոր թափվող փայտերի ձայնից: Բայց ծառաները անդադար ծեծում և վիրավորում էին նրան, նա պայթում էր ծիծաղից, ինչը միայն ավելի էր զայրացնում նրանց, ուստի նրանք շարունակեցին իրենց հարձակումը, մինչև նա կորցրեց գիտակցությունը: Այնուհետև նրանք նրան անգիտակից վիճակում քարշ տվեցին պալատի դարպասներից դուրս:

Մեր դերվիշ ընկերը ուշացավ եղբայրների մոտ վերադառնալուց, ուստի նրանք փնտրեցին նրան, մինչև որ գտան անգիտակից վիճակում և պառկած պալատական տարածքից դուրս: Նրանք տարան նրան իրենց հանգիստ ճգնավորանոց: Երբ եղբայրներից մեկը կաթը դրեց նրա բերանը, հարցրեց նրան, թե արդյոք գիտակցության է եկել. «Գիտե՞ս, թե ով է քեզ այս կաթը տալիս»: Նա պատասխանեց. «Այո, գիտեմ: Նույն Աստվածը, որը խստորեն պատժեց ինձ՝ մեկ օր թագավորական երջանկություն վայելելու ցանկության համար, հիմա էլ ինձ այս կաթն է տալիս»:

Մյուս եղբայրները շնորհակալություն հայտնեցին Աստծուն իրենց եղբոր անվտանգության համար և հիացան նրա ամուր և անսասան հավատքով Աստծո հանդեպ, ի տարբերություն նրանց, ովքեր երկրպագում են Աստծուն փառքի և բարգավաճման ժամանակներում և ուրանում են Նրան նեղության և տառապանքի ժամանակներում:

Մինչդեռ Նորին Մեծությունը վերադարձավ իր հոյակապ պալատ և հրամայեց պատրաստել ուտելիքը:

Նա կարճ ժամանակով զայրացավ, երբ իմացավ մուրացկանի պատմությունը, որը համարձակվել էր ուտել իր ուտելիքը և չէր դադարում ծիծաղել, մինչ ծառաները անողոր ծեծում էին նրան փայտերով:

Ինչ-ինչ պատճառներով թագավորը խորապես ազդվեց այս պատմությունից, որը հետապնդում էր նրա մտքերը: Նա հրամայեց իր ծառաներին գտնել համարձակ աղքատին և բերել իր մոտ: Նրանք ճանապարհ ընկան նրան փնտրելու բոլոր ուղղություններով, բայց ապարդյուն: Հուսահատ վերադառնալով պալատ՝ նրանք անցան դերվիշի ճգնավորի կողքով և լսեցին բարձր ծիծաղ: Նրանք անմիջապես ճանաչեցին դա որպես նրա ծիծաղ, ուստի իջան ձիուց, մտան ճգնավոր, բռնեցին բարի մարդուն և տարան իրենց տիրակալի մոտ:

Երբ թագավորն ու դերվիշը դեմ առ դեմ կանգնեցին, դերվիշը թագավորից էլ բարձր ծիծաղեց, կարծես չէր կարողանում զսպել իր ուրախությունը սրտի պատերի մեջ: Չնայած թագավորի համառ պահանջներին, որ նա բացատրի իր ծիծաղը, դերվիշը հրաժարվեց պատասխանել, նույնիսկ խիստ պատժի սպառնալիքի տակ:

Հետաքրքրասիրությունից դրդված՝ թագավորը դիմեց շողոքորթության և հանգստության՝ առաջարկելով նրան իր գահը, եթե նա ասի, թե ինչու է ծիծաղում, երբ ծառաները ծեծում են իրեն:

Ապա դերվիշը խոսեց՝ ասելով.

«Լսեք, թե ինչ եմ ձեզ ասելու, և լավ հասկացեք: Աստված խստորեն պատժել է ինձ՝ ընդամենը մեկ օր արքայական երջանկություն ցանկանալու համար, և ես ծիծաղում եմ, որովհետև փախա կյանքովս ու հասկացա, որ եթե ես արժանի էի այս ամբողջ պատժին՝ մի քանի ժամով արքայական հաճույքներ վայելելու համար, ապա

ի՞նչ կասեք նրանց մասին, ովքեր աշխարհում ոչ մի մտահոգություն չունեն, բացի հաճույքներից ու հաճույքներից, հատկապես արքայականներից: Գուցե սրանում կա դաս և նախազգուշացում քեզ համար, ո՛վ Դարի Արքա, որովհետև կարմայի օրենքը սպասում է քեզ, և քո ճակատագիրը ճանապարհին է»:

Ինչ վերաբերում է քո առաջարկած գահին, իմ պատասխանն է՝ շատ շնորհակալ եմ: Պահիր այն քեզ համար, որովհետև ես դրա կարիքը չունեմ, որովհետև ես երջանիկ եմ Աստծո մեջ և գոհ եմ իմ կյանքից, և ես կարիք չունեմ որևէ բանի, որը կխանգարի իմ ուրախությանը և կխաթարի իմ խաղաղությունը:

Խաղաղություն լինի քեզ վրա

Հոգևոր ասացվածքներ և զգացմունքներ
Հետևյալ խոսքերը Շրի Դայամատայից են ուսուցիչ Բ.

. Ռամհանսա Յոգանանդայի մասին
Ես դեռ հիշում եմ իմ առաջին հանդիպումը սիրելի ուսուցչի հետ: Նա այնքան առատաձեռն և սիրող սիրտ ուներ, որ յուրաքանչյուրը, ում հանդիպում էր, իրեն մտերիմ ընկեր էր զգում, կարծես վաղուց ճանաչում էին միմյանց: Առաջին իսկ պահից դժվար չէր սիրտդ բացել նրա առջև: Անմահ ուսուցիչն ուներ իր իրական հոգևոր եությունը բացահայտելու ունակություն: Նա իսկապես սիրո, բարեկամության, բարի մտադրությունների և բարի ցանկությունների մարմնացումն էր:

. Եվ հիմա՝ ասացվածքներին ու զգացմունքներին
Պատերազմները կդադարեն, երբ եղբայրական սիրո սերմերը արմատ կգցեն մարդկանց սրտերում

*

Մարդու ներկայիս գործողությունները կորոշեն կամ նրա ապագա խաղաղությունն ու երջանկությունը, կամ նրա ապագա տառապանքն ու դժբախտությունը, քանի

որ պատճառահետեւանքային կապի օրենքը չի կարող
խաբվել, նույնիսկ անտեսվելով կամ մոռացվելով:

*

Նյութական հարմարավետությունը իրական
հաջողության միայն մի փոքր մասն է, որին չպետք է
հասնել ուրիշներին վնասելով:

*

Ամենամեծ մարդը նա է, ով իրեն բոլորից ցածր է
համարում: Իսկական առաջնորդը լսում է ուրիշներին,
իրեն բոլորի ծառան է զգում և ոչ մեկին վերևից չի նայում:

*

Երբ մեկը հայտնվում է պայծառ ժպիտով, խավարը
ցրվում է: Այդպիսի մարդիկ տարածում են ուրախության
ճառագայթներ, որոնք լուսավորում են սիրտը և
ուրախացնում հոգին:

Փորձեք հիշել և կենտրոնանալ ձեր կյանքի բոլոր
գեղեցիկ բաների վրա:

Կյանքը քնում է կոպիտ հողի մեջ, երազում է
ծաղիկների գեղեցկության մասին, հզորորեն արթնանում է
կենդանիների մեջ և գիտակցում է մարդու անսահման
ներուժը:

Սերը հոգու երգ է, որը արձագանքում և երգում է
Աստծուն

Ամեն օրը, ամեն րոպեն, ամեն ժամը պատուհան է,
որի միջով կարող ես տեսնել հավերժությունը: Կյանքը
կարճ է, բայց շարունակական և անվերջ: Հոգին անմահ է,
և մարդկային գոյության այս կարճ գլխում դու պետք է
հնձես այն, ինչ կարող ես հավերժության բերքից:

Այսօր ես վճռականորեն որոշում եմ երբեք թույլ չտալ
ինձ կրկին ընկնել հուսահատության ճահճի մեջ և
չկենտրոնանալ չիրականացված հույսերի կամ
անիրատեսական երազանքների վրա: Փոխանակ թույլ
տալու ինձ մնալ սահմանափակ և սահմանափակ, ես
կգործեմ իմաստությամբ՝ գիտակցելով, որ այս ռացիոնալ
մոտեցումը բնականաբար կտանի ինձ դեպի այն
երջանկությունը, որը ես փնտրում եմ:

*

Տե՛ր, արևի տաք գրկում ես զգում եմ Քո
ներկայությունը, և մեղմ քամու մեջ զգում եմ Քո կյանքի
թարմացնող շունչը: Շնորհակալ եմ Քեզ, Տե՛ր, որ հիշում
ես ինձ նույնիսկ այն ժամանակ, երբ մոռանում եմ Քեզ, և
խորապես երախտապարտ եմ Քո անվերջ
օրհնությունների համար: Օրհնիր ինձ ապրել Քո
մշտական հիշողությամբ:

*

Գիտեմ, Տե՛ր, որ այս աշխարհում շատ բաներ կան,
որոնք թվում են կոպիտ, սարսափելի և տգեղ, բայց
արարչագործության մյուս կողմը, որը բացահայտվում է
իմաստության ներքին աչքով, չափազանց գեղեցիկ է,
բարի և սիրուն: Հետևաբար, ես միշտ կփորձեմ նայել
իմաստության աչքով, որպեսզի կարողանամ տեսնել այս
աշխարհի թերությունների և թերությունների հետևում Քո
գերազույն գեղեցկությունը, որը թագավորում է բոլոր
գեղեցկությունների վրա:

.Ներդաշնակ բնույթը բառերով

Ինքնակարգապահություն, սեր ուրիշների
նկատմամբ, բարություն կենդանիների նկատմամբ, սեր
լավ հատկանիշների նկատմամբ, սեր խաղաղության և

անդորրության նկատմամբ, սեր մեծ մարդկանց
նկատմամբ, կարեկցանք աղքատների և կարիքավորների
նկատմամբ և նրանց օգնել, ազնվություն,
պարտականությունների կատարում սիրուց և դրա
նկատմամբ հարգանքից ելնելով, սեր արդարության և
բարեփոխման նկատմամբ, բարոյականության զգացում
ունենալը և ճիշտը անելը, ինքնահարգանք,
համեստություն, նրբություն, նվիրվածություն,
ասպետություն, համբերություն, ներողամտություն, մեծ
հոգիների և լուսավորված մտքերի հետքերով գնալը,
անկեղծություն, լավ վարվելակերպ, բարություն,
պարզություն և պարզություն, հավասարակշռություն,
հոգևոր զգացմունքներ, բավարարվածություն, սեր
ֆիզիկական և մտավոր մաքրության նկատմամբ,
խոնարհություն և ամբարտավանությունից խուսափելը,
բարության հանդեպ սեր, արդարություն,
երախտագիտություն, հարգանք սրբազան բաների
նկատմամբ, 623 MAM

*

Այս կյանքի սովերների ետևում թաքնված է Աստծո
զարմանահրաշ և հրաշալի լույսը, և ամբողջ տիեզերքը
Նրա օրհնյալ ներկայության հսկայական տաճար է:

*

Երբ մենք խորապես և անկեղծորեն մտածում ենք
Աստծո մասին, խորապես սիրում ենք Նրան և լիովին
վստահում Նրան, անթիվ դռներ են բացվում մեր առջև: Եվ
երբ մենք տեսնում ենք Նրա լույսը և զգում Նրա
ներկայությունը, անկախ նրանից, թե որքան սարսափելի
կամ վախեցնող են կյանքի իրադարձությունները, որոնք
կարող են գողանալ Նրա ներկայության մեջ մեր զգացած
խաղաղությունն ու հանգստությունը:

*

Կյանքում թե՛ մահվան, թե՛ հիվանդության ու սովի, թե՛
աղքատության ու տառապանքի, թե՛ աշխարհի

խոովութիւնների, անկարգութիւնների ու իրարանցման
մէջ ես միշտ կապաստանվեմ Քեզ մօտ, Տէ՛ր:

*

Ձեռնարկատիրական ոգու բացառիկ որակն է, որը
մարդուն տարբերակում է աշխարհում և նրան
փայլեցնում է ինչպէս բոցավառ ջահ: Մեծ մարդիկ նրանք
են, ովքեր սիրում են տալ, խրախուսել ուրիշներին և
վստահութիւն ներշնչել նրանց մէջ:

*

Այս տիեզերքում տեսած զարմանահրաշ հրաշքները
մեզ հուշում են Աստծո գոյութեան մասին: Նրա
ներկայութիւնը դրսևորվում է ողջ արարչագործութեան
յուրաքանչյուր անկյունում, որը Նրա համընդհանուր մտքի
արդյունքն է:

*

Բլրից իջնող մարդը դիմադրութեան չի հանդիպում,
բայց հենց որ ցանկանում է ավելի բարձր բարձրանալ,
հանդիպում է զգալի դիմադրութեան: Նմանապէս, չարիքի
անդունդը սահող մարդը դիմադրութիւն չի զգում մինչև
չփորձի փոխել ուղղութիւնը և բարձրանալ
առաքիւնութեան բլուրը:

*

Մարդու երջանկութիւնը մեծանում է
ինքնակատարելագործման համար շարունակական
ջանքեր գործադրելով, և նրա երջանկութիւնը
մեծանալուն զուգընթաց աճում է նաև շրջապատի
մարդկանց երջանկութիւնը:

*

Հիշե՛ք, որ կասկածը, մտավոր թուլութիւնը,
անհանգստութիւնները, անտարբերութիւնը, ձանձրույթը,
վախը, անհանգստութիւնը, ամաչկոտութիւնը,
ֆիզիկական ծուլութիւնը և մտավոր անտարբերութիւնը,
ամեն ինչում ավելորդութիւնը, անկարգապահ կյանքը,

հետաքրքրության բացակայությունը և ստեղծագործական կարողությունների բացակայությունը բացասական խոչընդոտող գործոններ են, որոնք անհնար են դարձնում տիեզերական էներգիայի ձգտել մարդուն՝ նրա մարմինն ու միտքը կենսական ուժով լիցքավորելու համար: Մինչդեռ կառուցողական աշխատանքի, ուրիշներին օգնելու, ստեղծագործ հոգևոր նկրտումների, հանգստության, քաջության, անսասան և դիմացկուն հոգեբանական վերաբերմունքի, հանդուրժողականության, համբերության և խաղաղության ցանկությունը բոլորն էլ այն ուղիներն են, որոնց միջոցով տիեզերական էներգիան կարող է հոսել և օգնել ձեզ հաղթահարել կյանքի հանգամանքները:

*

Այցելուներից մեկը Աստծո մասին մտածելը համարեց անտրամաբանական, ուստի ուսուցիչ Պարամահանսան .պատասխանեց

Աշխարհը համաձայն է քեզ հետ, բայց արդյո՞ք այս»
աշխարհը դրախտ է: Իսկական ուրախությունը նրանց համար չէ, ովքեր լքում են Աստծուն, քանի որ Աստված ինքնին ամենամեծ ուրախությունն է, և Նրա երկրպագուները ապրում են ներքին խաղաղության ապաստարանում այս երկրի վրա, մինչդեռ նրանք, ովքեր մոռանում են Նրան, իրենց օրերն ու գիշերներն անցկացնում են իրենց իսկ ստեղծած դժոխքում՝ այրված վախի և հիասթափության կրակներով: Հետևաբար, Աստծո մասին մտածելը և Նրան մոտենալը արդարության և տրամաբանության ոգու բուն էությունն է»:

*

Մարդիկ Աստծո արարածներից ազնվագույնն են՝ օժտված մտքով և մտածելու կարողությամբ, հետևաբար, նրանք չպետք է վատնեն իրենց ժամանակը: Աստված մարդկությանը տվել է ազատ կամք և ընտրության ազատություն, որպեսզի նրանք կարողանան հրաժարվել

բոլոր աշխարհիկ նկրտումներից և սիրել Աստծուն, որը
նրանց շնորհել է այս պարգևները:

*

Սրտում կա մի մագնիս, որը գրավում է լավ և
հավատարիմ ընկերներին: Այն անձնուրացության և
առատաձեռնության մագնիսն է:

*

Մեր սրտերը ուլունքներ են, իսկ աստվածային սերը՝
թել, որը դրանք միասին է պահում և մոտ է պահում
միմյանց՝ միասնության և ներդաշնակության պսակի մեջ:

*

Եկեք շնորհակալություն հայտնենք Աստծուն, որ մեզ
տեղավորեց այս երկրի վրա, որը մեր մեծ տունն է, և
ապրենք ուրախության, ներդաշնակության և Նրա
կամքին համապատասխան, որպեսզի մեր տունը դառնա
այնպիսին, ինչպիսին Նա է ուզում, որ այն լինի մեզ
համար:

*

Հեռացեք ամբոխից և բացահայտեք ձեր սեփական
ուժեղ կողմերն ու ներուժը: Մի թողեք, որ ձեր
տրամադրությունը թուլանա և ուշադրություն մի դարձրեք
աշխարհի բացասական կարծիքներին:
Հաստատակամորեն շարունակեք ձեր ճանապարհով՝
վստահ լինելով, որ Աստծո անսահման զորությունը ձեզ
հետ է՝ աջակցելով և ուղղորդելով ձեր քայլերը:

Լուսավորյալ ներշնչանքներ ունեցողները
ճշմարտության վարդերն ու ծաղիկները հավաքում են
գիտելիքի այգիներից և աշխատում են լուսավորել ու
գեղեցկացնել հոգիները ազնիվ և նուրբ հատկանիշներով,
որոնք նրանց որակավորում են համընդհանուր
իմաստության դրախտ մտնելու համար:

*

Մենք չպետք է ատենք ուրիշներին, որովհետև նրանք
տարբերվում են մեզանից, կամ որովհետև նրանց
կարծիքները տարբերվում են մեր կարծիքներից: Եվ
չպետք է պնդենք, որ մեր սեփական համոզմունքներն են
միակ ճիշտը: Ավելի լավ է նստել միասին և քննարկել մեր
կարծիքները բաց մտքով և փոխադարձ հարգանքով՝
հիշելով, որ իմաստուն մարդիկ չեն վիճում, այլ հարցերը
քննում են հանգիստ և բանականորեն:

*

Բարի մտադրությունները նման են թափանցիկ
ադամանդի, որի միջով Աստծո լույսը փայլում և
անաղարտորեն ճառագում է մեր կյանքում:

*

Մենք խնդրում ենք Քեզ, Տե՛ր, բոցավառել
աստվածային սիրո բոցը մեր սրտերում և մեր հոգիները
կարոտել Քեզ ու գովաբանել Քեզ ցերեկ ու գիշեր: Տուր մեզ
Քո սերը, որպեսզի Քո մասին մտածելու պահին մեր
սրտերը լցվեն ուրախությամբ, և մեր հոգիները ցնծան Քո
ներկայությամբ:

Ես այրեցի մռայլ անցյալը, անտեսեցի ապագայի
նկատմամբ անհանգստության և վախի սերմերը և
քայլեցի վախերի ու անհանգստությունների ցրված մոխրի
վրայով:

Ձեր երջանկության բանկը

Մի պահ կանգ առեք և մտածեք: Մի՞թե ավելի լավ չէ
պարզապես ապրել և իսկապես հարուստ լինել:
Այն գումարը, որը դուք այդքան քրտնաջան
վաստակել եք, կարող է կորչել, եթե ձեր բանկը
սևանկանա: Բայց հոգևոր երջանկությունը, որը դուք
կուտակել եք ձեր անսասան վճռականության և անսասան

Նպատակասլացության շնորհիվ, երբեք չի կարող կորչել.
դրա արժեքը միայն կաճի և կբազմապատկվի:
Դուք ձեր սեփական երջանկության բանկի
կառավարիչն ու ներդրողն եք: Եթե գիտեք, թե ինչպես
կատարել այս երկու դերերը կատարյալ և ինչպես
անընդհատ ավելացնել ձեր երջանկության ավանդները,
ապա ձախողումը ձեզ համար անհնար է, եթե Աստված
կամենա:

*

Լռության լռության մեջ ճշմարտությունը փայլում է
գիտակցության վրա, ինչպես արևը, որը փայլում է
մառախուղի միջով:

*

Եթե մարդը կորցնում է միայն հարստությունը, նա
իրականում ոչինչ չի կորցնում, քանի որ եթե նա ունի
առողջություն, հմտություններ և լավ կառավարում, նա
դեռ կարող է մնալ երջանիկ և ավելի շատ գումար
վաստակել: Եթե նա կորցնի առողջությունը, նա կորցնում
է իր երջանկության մեծ մասը: Բայց եթե նա կորցնում է իր
նպատակը կյանքում, նա կորցնում է ամեն ինչ, ինչ
արժեքավոր է:

*

Ես ոչ մեկին չեմ համարում ինձ համար օտար, և ես
ուրախ եմ սիրել բոլորին այն ամբողջ սիրով, որը Աստված
դրել է իմ սրտում, և ես չեմ կարող ոչ մեկին բացառել իմ
սիրո շրջանակից:

*

Երբ դուք կարող եք լիովին կենտրոնացնել ձեր միտքը,
ձեր զգայարանները դառնում են ունակ թափանցելու
ամենուր, և ձեր ընկալումը լիցքավորվում է էներգիայով:

*

Մարդը պետք է սովորեցնի իրեն և իր ընտանիքի
անդամներին չբամբասել ուրիշների մասին կամ խոսել

Նրանց թերությունների ու սխալների մասին, այլ փոխարենը կենտրոնական ինքնակատարելագործման և սեփական սխալները շտկելու վրա:

*

Ամուսնու և կնոջ, ծնողների և նրանց երեխաների, ընկերոջ և ընկերոջ, ինքն իր և բոլորի միջև մաքուր և անվերապահ սիրո զարգացումը այն դասն է, որի համար մենք եկել ենք այս աշխարհ:

*

Կան մարդիկ, ովքեր չեն կարողանում դասեր քաղել թե՛ ցավից, թե՛ հաճույքից՝ ապրելով ափսոսանքով և հիասթափությամբ լի կյանքով, քանի որ ո՛չ խուսափում են տառապանք բերող գործողություններից, ո՛չ էլ հետևում են երջանկության ճանապարհներին: Շատ քչերը, անգիտության կրակով այրվելուց հետո, խուսափում են կրկնել դժբախտություն և տառապանք պատճառող վարքագծերը: Եվ կան նաև նրանք, ովքեր հեշտությամբ են տատանվում հաճույքի կողմից և կապվում մեղամաղձության հետ, կարիք ունեն կայուն հոգեբանական վիճակի, որը բնութագրվում է ներհայացքով և հավասարակշռությամբ:

*

Առանց ներքին երջանկության՝ մարդը դառնում է խնդիրների ու անհանգստությունների պատանդ: Եվ երջանկությունը, բարեկամներս, չի սահմանափակվում միայն հաջողությամբ ու հարստությամբ, քանզի իրական երջանկությունը հիմնված է կյանքի բոլոր տեսակի անհաջողություններին, դժվարություններին ու խնդիրներին ջանասիրությամբ և լավատեսությամբ դիմակայելու վրա:

*

Լավ առողջությունը, մտավոր արդյունավետությունը, բավարարվածություն պարզևող աշխատանքը և իմաստությունը՝ այս բոլորը կենսական տարրեր են երջանկություն զարգացնելու համար: Ուրախության

Ներքին գետը պետք է շարունակի հոսել կյանքի
փորձությունների կարծր ժայռերի տակ:

*

Կյանքն ու մահը գոյության երկու տարբեր փուլեր են,
և մարդկությունը հավերժական կյանքի մի մասն է: Երբ
մարդ գտնում է խաղաղություն և մտքի պարզություն, նա
դիպչում է իր անսահման հոգևոր եռությանը:

*

Եթե ձեր ճանապարհին առկա բոլոր արտաքին
միջոցները, ձեր բնական կարողություններից բացի,
օգտագործեք ձեր ճանապարհին առկա բոլոր
խոչընդոտները հաղթահարելու համար, դուք դա կանեք՝
զարգացնելով և ամրապնդելով Աստծո կողմից ձեզ տրված
ուժերը:

*

Աստվածային Պահապան, Ամենուրեք Ներկա, երբ
պատերազմի ամպերը գազի և կրակի անձրև են թափում,
եղիր իմ ապաստանն ու սրբավայրը
Մահվան և կյանքի, հիվանդության և սովի,
համաճարակների և աղետների, նեղության և
դժվարության մեջ ես միշտ ապաստան կփնտրեմ Քեզ
մոտ:

Թույլ տուր ինձ գիտակցել, որ ես անմահ ոգի եմ, որին
չեն դիպչել մանկության, երիտասարդության, ծերության
վերելքներն ու վայրեջքները, ինչպես նաև աշխարհի
հանկարծակի պայթյունները:

*

Կատարեք ձեր ներդրումը երկարատև
բարեկամություններ կառուցելու գործում՝ լինելով
իսկական ընկեր

*

Երազների աշխարհում մենք մոռանում ենք մեր
անունները, մեր մարմինները, մեր ազգությունները, մեր
ունեցվածքը և մեր թուլությունները, և անգիտակցաբար
վայելում ենք մեծ ազատություն, որը հոգու ազատությունն

Է: Մենք պետք է զարգացնենք նմանատիպ, բայց
գիտակցված գիտակցություն այդ բնածին ազատության
մասին:
*

Հոգևոր պարտականությունները պետք է կատարվեն
կենտրոնացված մտքով, իսկ աշխարհիկ
պարտականությունները՝ մեծ ուշադրությամբ: Մարդ
պետք է ոտքերը ամուր պահի գետնին և գլուխը բարձր
պահի անգիտության ամպերից վեր, իմաստության
փայլուն հորիզոններում:
*

Աստծո լույսն ու պաշտպանիչ զորությունը
անընդհատ փայլում են իմ մեջ և հոսում են իմ միջով, և
Նրա խաղաղության հպումը բացել է իմաստության աչքը
իմ հոգում:

Առանց կանոնների կյանքը իր տիրոջը տանում է
դժբախտության և հոգեբանական անկայունության:
Մարդը, ով ապրում է բարոյական կարգապահությունից և
սկզբունքներից զուրկ կյանքով, լի է մտավոր
անհանգստությամբ և անհանգստություններով, մինչդեռ
նա, ով սովորում է ինքնատիրապետում և տիրապետում
անկարգ կրքերին, գիտի իրական երջանկության
ճանապարհը:
*

Իմ հոգևոր մենության մեջ իմ կարոտը սաստկանում
է, և սիրտս տենչում է լսել Աստվածային Սիրելիի ձայնը: Ես
կվտարեմ հիշողությանս ծալքերում թաքնված բոլոր խիտ
աշխարհիկ ձայները, որպեսզի կարողանամ լսել
ամենասուրբ ձայնը, որը հավերժ երգում է իմ հոգու
հանգստության մեջ:
*

Իմ սիրո արևը երբեք չի մայր մտնի քո մասին
մտքերիս հորիզոնից այն կողմ, և ես չեմ իջեցնի հայացքս

որևէ բանի վրա, բացի քեզանից, և չեմ անի որևէ բան,
որը չի հիշեցնի ինձ քո մասին: Անգիտությունից և
հիմարությունից ծնված գործողությունները հանգեցնում
են սարսափելի երազների և սարսափելի մղձավանջների,
այնպես որ թույլ տուր ինձ հյուսել միայն ազնիվ
նվաճումների քաղցր երազներ, քանզի դրանք ծնվում են
քո ոգեշնչումից և քո առաջնորդությունից:

*

Առանց հասկացողության կյանքը հոգևոր և
ֆիզիկական ինքնասպանություն է: Երջանիկ են նրանք,
ովքեր ունեն հասկացողություն, քանզի
հասկացողությունը ամենամեծ կարիքն է հոգևոր
ճանապարհին և կյանքի ճանապարհներին:
Հասկացողությունը առաջնորդող լույս է, որը լուսավորում
է մարդու ճանապարհը և հաջողություն է բերում:
Նախքան կյանքի բարձրագույն նպատակին հասնելը,
մարդը պետք է ունենա այս էական և կենսական որակը:
Հասկացողությունը պետք է լինի առաջնորդող ուժ
յուրաքանչյուր իրավիճակում: Անկախ նրանից, թե որքան
դժվար են մեր առջև ծառացած փորձությունները, մենք
պետք է ունենանք իսկական հասկացողություն:

*

Աստված մեզ վնաս կամ ցավ չի պատճառում, այլ
մենք ենք, որ օգնում կամ վնասում ենք ինքներս մեզ մեր
հասկացողությամբ և ըմբռնմամբ, կամ մեր
թուրըմբռնմամբ և ըմբռնման պակասով:

*

Մենք պետք է աղոթենք Աստծուն, որ մեզ
հասկացողություն տա՝ անկախ մեր առջև ծառացած
փորձություններից կամ հանդիպող հանգամանքներից:
Միայն հասկացողությունը կպաշտպանի մեզ:

*

Երբ իմ ապրումները դառնում են ավելի ինտենսիվ և
ծանր, իմ առաջին փորձը ինքս ինձ մեջ հասկացողություն
գտնելն է: Ես չեմ մեղադրում հանգամանքները կամ չեմ

փորձում ուղղել ուրիշներին, փոխարենը ես մտնում եմ
ներսս և փորձում եմ մաքրել իմ հոգևոր ամրոցը՝
հեռացնելով ամեն ինչ, ինչը կարող է մթագնել այդ ներքին
լույսը, խանգարել հոգու ուժերի դրսևորմանը կամ
արտահայտվելուն: Սա է հաջողակ ապրելու ճանապարհը:

*

Խնդիրներից փախչելը կարող է թվալ ամենահեշտ
լուծումը, բայց մարդը ուժ է ստանում, երբ բախվում է
հզոր հակառակորդի: Նրանք, ովքեր դժվարությունների
չեն հանդիպում, չեն աճում, և նրանց վճռականությունը չի
ամրապնդվում:

*

Վախը մարում է, երբ մենք ունենք հասկացողություն.
հասկացողության մեջ կա անվտանգություն և
պաշտպանություն:

*

Ես կյանքում բազմաթիվ փորձառությունների եմ
հանդիպել, և դրանցից ամենադժվարը եղել են այն
մարդկանց հետ, ովքեր ինձ սխալ են հասկացել: Ես տեսել
եմ մարդկանց, ում սիրում էի, մարդկանց, որոնց նվիրել եմ
իմ սիրտը, որոնք սխալ են հասկացել ինձ և դուրս են եկել
իմ դեմ: Բայց դա ինձ մեջ դառնություն չի առաջացրել,
որովհետև դառնությունը մթագնում է այն
գիտակցությունից, որ ես թույլ չեմ տալիս ինձ վիրավորվել
ուրիշների թյուրըմբռնումներից: Դրա փոխարեն ես
փորձում եմ օգնել նրանց, եթե նրանք ընկալունակ են և
ուղարկում եմ նրանց բարի մտադրություններ ու բարի
մաղթանքներ:

*

Իմ ամենամեծ ուրախությունը Աստծո հրաշքների
մասին խոսելն է նրանց հետ, ովքեր համահունչ են ինձ և
վստահում են ինձ, և նրանց կարոտը մեծացնելն այն

աստվածային լույսի հանդեպ, որը ինձ աննկարագրելի
մխիթարություն, ազատություն և անվտանգություն է
տվել:

*

Այս կյանքում ձեր հանդիպած բոլոր
դժվարությունները նախատեսված են ձեզ ոգեշնչելու և
մոտիվացնելու ավելի մեծ ջանքեր գործադրելու, որպեսզի
կարողանաք հասնել ավելի բարձր մակարդակի:
Չարգացրեք ձեր կամքի ուժը, որպեսզի կարողանաք
վերահսկել ձեր հանգամանքները, այլ ոչ թե թույլ տալ, որ
դրանք վերահսկեն ձեզ: Կազմեք ձեր կյանքի համար
հիմնավոր ծրագրեր, որպեսզի կարողանաք
իրականացնել բոլոր այն լավ բաները, որոնք ուզում եք
անել և գիտեք, որ պետք է անեք:

*

Նրանք, ովքեր չափազանց կապված են այս
աշխարհին, մոռանում են Աստծուն, և այդ պատճառով էլ
մենք կորցնում ենք այն ամենը, ինչ թանկ ենք համարում:
Համընդհանուր օրենքը այս բաները մեզանից վերցնում է
կամ հեռացնում մեր կյանքից ոչ թե մեզ պատժելու
համար, այլ որպես փորձություն՝ տեսնելու, թե արդյոք
մենք ավելի շատ ենք սիրում արարչագործությանը, քան
Արարչին:

*

Թույլ կամք ունեցողները միշտ ասում են «այո»,
մինչդեռ մեծ հոգիները լի են գրական «ոչ»-երով:

*

Այսօր ես կակտիվացնեմ ստեղծագործաբար
մտածելու իմ կարողությունը՝ հաջողության հասնելու
յուրաքանչյուր արժեքավոր ձեռնարկում, որը մտադիր եմ
ձեռնարկել, և դա անելով՝ ես ճիշտ կօգտագործեմ Աստծո
կողմից ինձ տրված բոլոր լիազորությունները:

*

Իսկական երջանկությունը հիմնարար կերպով
հիմնված է մարդու հոգեբանական վիճակի վրա:

Բավարարվածությունը, բավարարվածությունը,
խաղաղությունը և հանգստությունը՝ այս բոլորը
երջանկության նշաններ են:

*

Մարդը պետք է ձգտի ունենալ լավ առողջություն,
արդյունավետ միտք, պատշաճ կյանքի և աշխատանքի
համար անհրաժեշտ բաներ, առողջ դատողություն և
ճիշտ հասկացողություն, և չպետք է թույլ տա իրեն տրվել
սխալ միջավայրին կամ հանգամանքներին:

*

Մարդիկ հաճախ հյուսում են բռնություն, որոնք
սահմանափակում են իրենց և կապում պարաններ, որոնք
կապում են իրենց: Նրանք պետք է հասկանան այդ
սահմանափակումների պատճառները՝ դանդաղորեն
շարժվող վարակը իրենց մտքերից և մարմիններից
վերացնելու համար: Սա կբերի հոգեբանական
նորացման, կհարթի ճանապարհը դեպի երջանկություն,
հոգևոր գիտակցության ի հայտ գալը նրանց կյանքի
հորիզոնում, և գիտակցության մեջ կենսական ուժերի
զարթոնքը պետք է բարձրացվի անգիտության խորքից
դեպի հասկացողության և գիտելիքի բարձունքներ:

*

Մարդը, ով խորը վախ է սնուցում, գրավում է այն,
ինչից փորձում է խուսափել, իսկ մշտական վախը
վնասում է նյարդերը և հիվանդություն է բերում մարմնին:
Երբ դուք լի եք ուժով, ենթագիայով և կենսունակությամբ,
հիվանդությունը փախչում է մարմնից:

*

Լավատեսության երգով վայելող հոգին չի սիրում լսել
հոռետեսության կոպիտ ծայները, իսկ հոգևոր զարթոնքի
աստղին միշտ ուղղված միտքը դառնում է ուժեղ,
արմատացած միտք, որը չի ճանաչում տատանումներ
կամ երկմտանքներ:

*

Ես մտախոհ նայեցի մի ծաղկի և անմիջապես տեսա
քեզ, ո՛վ տիեզերքի ոգի: Այն բուրում էր քո ներկայության
բույրով, նրա թերթիկները ներկված էին անմեղության
կարմրությամբ, և քո իմաստության ոսկեգույն լույսը
փայլում էր նրա սրտում: Բարակ ցողունն ու կանաչ
բողբոջը պահվում էին քո գործությամբ, և կյանքի ու
հավերժության գաղտնիքները քնած էին ծաղկափոշու
մեջ: Քո անսահման հպումը ոգեշնչեց մեղվին, և այն
սկսեց կում անել քո քաղցրության նեկտարը:

*

Ցույց տուր ինձ արարչագործության հրաշքները՝ քո
անվերջ գաղտնիքները, որոնք թաքնված են ճանապարհի
եզրին գտնվող խոտի ամենանուրբ շեղբի մեջ:

*

Յուրաքանչյուր հայր և մայր պետք է ունենա
հայրության իմաստությունն ու հանգստությունը, ինչպես
նաև մայրության քնքշությունն ու քնքշությունը, և այս
երկու հատկանիշները պետք է հավասարակշռված և
լրացնեն միմյանց:

*

Ես կցանեմ ուրախության և լավատեսության
աստղեր՝ հոգիներից մռայլությունը ցրելու համար, և
կտարածեմ կարեկցանքի ճառագայթներ՝ սգացողներին
մխիթարելու համար:

*

Մենք այսօր այստեղ ենք, իսկ վաղը կիջնենք ինչպես
ամպեր՝ պարզապես ստվերներ տիեզերական երազում:
Բայց այս անցողիկ, անցողիկ պատկերի հետևում
թաքնված է հավերժական ոգին, և մեր հոգիները դրա
անբաժանելի մասն են:

*

Աստված միակ ճշմարտությունն է: Մենք պետք է
անընդհատ աղոթենք, որ կյանքի փորձությունները
չխանգարեն մեզ հիշել Նրան: Երբ ես այսպես աղոթում եմ,

Ես ավելի մեծ արդյունքներ եմ ստանում, քան որևէ այլ
Ժամանակ: Այդ դեպքում, նույնիսկ եթե ինչ-որ լուրջ բան
պատահի, դա չի կարող խանգարել ինձ մտածել Նրա
մասին. ընդհակառակը, ես ինձ անվտանգ և
պաշտպանված եմ զգում Նրա սուրբ ներկայության մեջ:

*

Կյանքն այստեղ թվում է անպտուղ և քառսային,
մինչև մենք չհասնենք անվտանգության ափերին: Ահա թե
ինչու ես միշտ ասում եմ, որ ես այստեղ եմ՝ վկայելու
վերջնական ճշմարտության կարևորության և փառքի
մասին: Մենք չպետք է մեր հույսերը դնենք անցողիկ
աշխարհիկ նպատակների և փխրուն նյութական
կապվածությունների վրա: Նման թույլ կապերը
անգիտակցաբար հեռացնում են մեզ մեր բարձրագույն
նպատակից, ինչպես որ հեռացնում են մեզ մեր իրական
«ես»-ից:

*

Միջավայրը մարդկանց մեջ պատրանքներ է
ստեղծում և նրանց մեծացնում է իրենց աչքերում: Լուրջ
ձգտողը պետք է բարձրանա այդ ժամանակավոր և
անցողիկ շրջակա միջավայրի գիտակցությունից վեր և
ճանաչի իր մեջ եղած ճշմարտությունը, որպեսզի այս
ճշմարտությունը դառնա նրա բնական միջավայրը և
միակ ազդեցությունը նրա կյանքում:

Մենք Աստծուց խնդրում ենք ոգեշնչել մեզ
առաջնորդությամբ և առաջնորդել մեզ դեպի Նա, և օգնել
մեզ գտնել Նրան, նախքան այս աշխարհից հեռանալը:
Անկախ նրանից, թե ինչպիսի փորձությունների ենք
բախվում և ինչ ցավ ենք կրում, մենք երբեք չպետք է
կորցնենք հույսը, որ Աստծո օգնությունը մոտ է, որ Նա
պատասխանում է յուրաքանչյուր սրտանց աղոթքի, որը լի
է կարոտով, և որ Նա չի լքի Իր սիրելիներին կամ չի թողնի
նրանց ճակատագրի քմահաճույքին:

*

Հարստությունը պարտադիր չէ, որ երաշխավորի
առողջություն, հոգեկան հանգստություն կամ
արտադրողականություն: Այնուամենայնիվ, երբ մենք
հասնում ենք արդյունավետության և խաղաղության, մենք
պարտավոր ենք հասնել հավասարակշռված
ֆինանսական հաջողության:

*

Քո ներսում կա նուրբ մտքերի հրաշալի և զարմանալի
այգի, որը բուրում է սիրո, բարության, հասկացողության
և խաղաղության բույրով: Նրա ծաղիկները անչափ ավելի
գեղեցիկ են, քան երկրային ծաղիկներն ու նյութական
խոտաբույսերը:

*

Երբ դուք տալիս եք ձեր մաքուր սերը, դուք տնկել եք
բուրավետ վարդ, և այդ սիրո բույրն ու այդ
հասկացողության բույրը տևում են ավելի երկար, քան
ցանկացած երկրային ծաղիկ, և սա է ճշմարտությունը:

*

Մարդը չպետք է վախենա ոչնչից, բացի վախից, քանի
որ այն հաջողության և առողջության ամենամեծ թշնամին
է: Այն թունավորում է միտքը, արթնացնում է մարդու
վախերը, ուժեղացնում ցավը, վնասում է սիրտը և
վնասում նյարդային համակարգը և ուղեղը: Հետևաբար,
այն պետք է հաղթահարվի Աստծո հանդեպ հավատքի,
դրական և ստեղծագործական մտածողության,
լավատեսության, հույսի և աստվածային
պաշտպանության հանդեպ վստահության միջոցով:
Նրանք, ովքեր սիրում են Աստծուն և քայլում են Նրա լույսի
մեջ, չեն կարող հաղթահարվել վախի խավարով, քանի որ
Աստված նրանց հետ է, և ով Աստծուն իր հետ ունի,
անվտանգ է:

*

Տոները դառնում են ավելի գեղեցիկ և հոգևոր՝ սիրո,
խաղաղության, ուրախության, հանդուրժողականության
և բարի մաղթանքների հոգևոր նվերներ փոխանակելով:

*

Երբ մենք մեր սրտերը դարձնում ենք դեպի Աստված և
աղաչում Նրան անսահման սիրով ու մեծ կարոտով, մենք
կգտնենք Նրան մոտիկ և արագ ներելու և տալու համար,
քանի որ դա անելով՝ մենք դիպչում ենք Նրա կարեկից
տիեզերական սրտին և Նրա անվերապահ աստվածային
սիրուն:

*

Իրական կյանքը ավելին է, քան պարզապես ուտելը,
աշխատելը և քնելը, ուստի ես կօգտագործեմ
բանականության պարզև՝ Աստծուն փնտրելու և գտնելու
համար, և կաշխատեմ իմ փրկության համար՝
մարդկության մեջ իմ եղբայրներին ու քույրերին
ծառայելով:

*

Շատ մարդիկ են եկել այս երկիր և լքել այն, բայց մենք
դեռևս իրական ենք համարում այստեղ ապրելը, կարծես
թե հավերժ մնալու ենք այստեղ: Իմաստուն մարդը նա է,
ով անընդհատ հիշում է Աստծուն, քանի որ Նրա մասին
անընդհատ խորհրդածելը ծննդյան և մահվան այս
երկրային երազանքից ազատվելու ճանապարհն է:

*

Աստված մեր մեջ դրել է բարի ուժեր և էներգիաներ՝
հաղթահարելու մեր ճանապարհին կանգնած բոլոր
խոչընդոտները և մեր առջև ծառացած փորձությունները,
և մենք պետք է աշխատենք այդ անպարտելի ուժերն ու
անսպառ էներգիաները դուրս բերելու համար:

*

Կան մարդիկ, ովքեր երբեք չեն փոխվում. նրանք
ծերանում են՝ կառչած մնալով նույն սովորույթներին և
մտածելակերպին: Դրանք կարելի է անվանել
հոգեբանական մասունքներ: Այս մասունքներից մի

քանիսը բնույթով հոգևոր են: Այս մարդիկ ապրում են
իդեալական, խաղաղ կյանքով, բայց չեն աշխատում
իրենց հասկացողությունը զարգացնելու կամ
հորիզոնները ընդլայնելու վրա՝ մնալով անշարժ: Նրանք
չունեն երիտասարդ սերնդի կարիքները, ոգևորությունը և
հետաքրքրությունները հասկանալու ունակություն: Սա
կարող է որոշ չափով ընդունելի լինել, բայց երբ նրանք
դատապարտում և քննադատում են նոր սերնդին առանց
խորաթափանցության, նրանք դառնում են մտավորապես
կոշտ: Մյուս կողմից, շատ երիտասարդներ սխալների գոհ
են դառնում, քանի որ չեն հարգում իրենց մեծերի
կարծիքը կամ չեն լսում նրանց խորհուրդները: Նրանք
կարծում են, որ մեծերը հնացած են, ուստի անհրաժեշտ չէ
լսել նրանց կամ հետևել նրանց խորհուրդներին, քանի որ
նրանց գաղափարները հնացած և հնացած են:
Ժամանակակից լինելու իրենց երիտասարդական
ձգտման մեջ նրանք խախտում են որքան հնարավոր է
շատ հին կանոններ: Բայց նրանք պետք է հիշեն, որ
մեծերն ունեն կշիռ և արժեք. նրանք ապրել են տարիներ,
շատ բան են տեսել և սովորել: Եվ՝ հին, և՛ նոր սերնդի
անդամները պետք է ջանք գործադրեն միմյանցից
սովորելու, քանի որ և՛ հին, և՛ նոր արտեֆակտներն ունեն
իրենց առավելություններն ու օգուտները:

*

Չկա ավելի մեծ փորձություն, քան իմանալը, որ մեր
Արարիչը մեզ հետ է: Մենք պետք է սպասենք Նրա
ներկայությանը և կարոտենք Նրան, քանի որ Նա ամեն
ինչով հսկում է մեզ: Անկախ խնդիրներից, անկախ
նրանից, թե որքան մեծ են վշտերը, ցավերը կամ
հիվանդությունները, եկեք մխիթարություն և
հանգստություն փնտրենք Աստծուց և իմաստություն և
առաջնորդություն խնդրենք Նրանից: Նա կպատասխանի
մեզ, քանի դեռ մենք վստահում ենք Նրան, սիրում ենք
Նրան և փնտրում Նրա օգնությունը:

*

Սերը ծաղկող շուշանների բույրն է և բնության
գեղեցկությունը նշող վարդերի լուռ երգչախումբը: Սերը
հոգու երգն է, կյանքի օրհներգը և մոլորակների ռիթմիկ,
հավասարակշռված պարը տիեզերքի անսահմանությամբ
իրենց անվերջ ճանապարհորդության մեջ: Ծաղիկների
ծարավն է՝ վայելելու արևի ճառագայթները, ծաղկելու և
կյանքի էլիքսիրով հագեցնելու: Երկրի կարոտն է՝
կերակրելու չորացած արմատները իր կաթով և սնուցելու
բոլոր կյանքը իր հյութով: Արևի հզոր կամքն է՝
պահպանելու բոլոր արարածներին կենդանի և
կենսունակ, և կյանքի ազդակն է՝ պաշտպանելու և հոգ
տանելու խոցելիներին: Անմեղության ժպիտն է, որը
արթնացնում է ծնողական քնքշություն նորածնի համար և
ինքնաբուխ հնազանդություն սիրահարների սրտերում՝
առաջարկելու ծառայություն և մխիթարություն՝ առանց
վերադարձի ակնկալիքի: Բարեկամության զարկերակն է,
որը բուժում է կոտրված սրտերը և բուժում վերքերը:
Սրտի ճիչն է, որը չի նկարագրվում: Բանաստեղծն է, որը լի
է սիրով մարդկության հանդեպ, որը ցավում է նրա
տառապանքից: Մի ընտանիքի անդամների միջև
մտերմության անընդհատ ընդլայնվող շրջանակն է, որը
անընդհատ աճում է դեպի ավելի լայն տարածություններ
և ավելի լայն հորիզոններ: Կյանքի շշուկն է բաց մտքերի
ոլորտներում: և սրտերի երկինքը զարդարված ազնիվ
զգացմունքների աստղերով: Սերը հոգու երանությունն է,
որին սիրող հոգիները կարոտում են և ձգտում են հասնել
ու կապվել:

*

Մեզ հետ եղիր, Տե՛ր, և օգնիր մեզ կատարել մեր
պարտականությունները և զգալ Քո օրհնյալ
ներկայությունը, որը թարմացնում է սիրտը և
խաղաղություն ու հույս ներշնչում հոգուն:

Եթե ձեր կյանքի մեքենան վարելիս չօգտագործեք
ինքնատիրապետման արգելակները, դուք կլինեք Էգոյից
բխող անվերահսկելի հույզերի և սխալ ցանկությունների
քմահաճույքին: Դուք պետք է կարողանաք
անհրաժեշտության դեպքում օգտագործել արգելակները՝
կանխելու համար անգգուշորեն վարվելը, ճիշտ
ճանապարհից շեղվելը և ցավի ու տառապանքի փոսը
ընկնելը: Sup24

Բառերի չարաշահումը ամենամահացու և
կործանարար գեներից մեկն է: Չայրույթի հիմնական
պատճառը կոպիտ և վիրավորական խոսքն է: Պետք է
խուսափել բամբասանքից և դատարկ զրույցից,
խուսափել վեճերից և վեճերից և ազատվել ագրեսիվ
հակումներից:

*

Եթե ամուսինը կամ կինը գայրանում են և գրգռում
մյուսին, լավագույն գործողությունն այն է, որ մյուսը
հեռանա և չպատասխանի, մինչև իրավիճակը
հանդարտվի: Եթե նրանցից մեկը վիրավորական խոսքեր
է ասում, լավագույնն այն է, որ մյուսը նույն կերպ
չպատասխանի, այլ հանգիստ մնա, մինչև բարկությունը
հանդարտվի: Եթե կինը գոռում է ամուսնու վրա, և նա
բարձրաձայն պատասխանում է, ամուսինը կրկնակի
կտուժի. նախ՝ նրա կծու խոսքերից, ապա՝ իր սեփական
կոպիտ պատասխանից, ի վերջո, առաջին հերթին
վնասելով իրեն: Սա կարող է հանգեցնել
ամուսնալուծության կամ այլ անցանկալի հետևանքների:
Կարևոր է նաև խուսափել համառությունից կամ մյուսի
հետ արհամարհանքով վարվելուց: Միևնույն ժամանակ,
պետք է խուսափել վեճերի և վեճերի մեջ մտնելուց և
փոխարենը սպասել, մինչև հանգստությունն ու ներքին
խաղաղությունը վերականգնվեն:

*

Մի՛ թողեք, որ որևէ մեկը գողանա ձեր
խաղաղությունը, և մի՛ գողացեք ուրիշների
խաղաղությունը բանավոր (կամ գրավոր)
վիրավորանքներով: Չայրույթի կամ պահի թեժ պահին
մեկը կարող է ասել ինչ-որ անպատշաճ բան, ինչ-որ բան,
որը երբեք չէր մտադրվել, և հետո զղջալ դրա համար,
մինչդեռ մյուս մարդը կհիշի այդ խոսքերը քսան տարի: Այս
իմաստով հիշողությունը վատ բան է: Հիշողության ուժը
օրհնություն է, եթե ճիշտ է օգտագործվում, բայց այն
վնասակար է, եթե օգտագործվում է որպես մեզ համար
արված վատ բաների պահեստ:

Երբ մենք արթնանանք Աստծո մեջ, կհասկանանք, որ
մարդկային կյանքը պարզապես սովերների և լույսի շարք
է, որը պրոյեկտվում է տիեզերական կինոէկրանին:

Մենք սովոր ենք ընկալել այն բաները, որոնք մեր
զգայարանները կարող են զգալ և ընկալել, և ժամանակի
մեծ մասում մենք անտեղյակ ենք մնում մեր շուրջը
գտնվող նուրբ ուժերից: Այնուամենայնիվ, մեր
յուրաքանչյուր միտք ստեղծում է որոշակի նուրբ թրթռում:
Ահա թե ինչու մարդը չի կարող թաքցնել իր իրական
բնույթը ուրիշներից: Եթե նա սխալ է թույլ տվել, նա դա
գիտի խորքում, նույնիսկ եթե կարծում է, որ թաքցնում է
այն, քանի որ սխալի զգացումը թաքնված է մտքերում, և
մյուսները կիմանան դա, քանի որ այդ մտքերի
թրթռումները այս կամ այն կերպ կարտահայտվեն իրենց
գործողությունների միջոցով: Սա վերաբերում է նաև բարի
գործերին և մտքերին: Երբ մենք մտածում ենք Աստծո
մասին և արտաբերում Նրա անունը՝ բարձրաձայն,
շշուկով կամ լռությամբ, մենք հոգևոր թրթռում ենք
արձակում եթերի մեջ, որը կանչում է Նրա օրհնյալ
ներկայությունը:

Ո՛վ Տեր, Քո սիրո ճառագայթները հավասարապես
փայլում են Քո տիեզերական ընտանիքի բոլոր
անդամների վրա: Մարդկությունն է մեղավոր, որ դարձել է
անթափանց, անթափանց լույսի համար՝ իր թերի
մտածողության պատճառով: Թող Քո գործունեւը
թափանցի իմ եռթյան մեջ և ցրի այս աշխարհի խիտ,
մութ գոլորշիները, որպեսզի ես դառնամ պարզ, հղկված
հայելի, որը արտացոլում է Քո մաքուր, պայծառ
պատկերը:

*

Սերը պետք է անկեղծ լինի, իսկ երբ այն սրտից է
գալիս, այն անկեղծ է:

*

Եթե դիմեք աստվածային լույսին, կգտնեք
աստվածային ուժ, որը կարող է լուսավորել և հեշտացնել
ձեր ուղին, պարզել ձեզ առողջություն, երջանկություն,
խաղաղություն, ազատություն և հաջողություն:

*

Եթե փող աշխատելը դժվար է, հոգեբանական
հավասարակշռության հասնելն ավելի դժվար է, ուստի
մարդը պետք է լինի բարի և հանգիստ իր խոսքում,
մտքերում և ֆիզիկական գործողություններում:

Մարդիկ երկու բնույթ ունեն՝ տան բնույթը և սրահի
բնույթը: Տանը մենք հանգստանում ենք և զգում մեր
իրական բնույթը, բայց հաճախ ցանկանում ենք, որ
խուսափեինք բնական վարվելակերպից, քանի որ
վարվելակերպով մենք բացահայտում ենք տգեղ բաներ,
որոնք չպետք է արտահայտվեին, հատկապես, եթե դրանք
վնասում են մեր շրջապատի մարդկանց:

Մենք սրահի մտածելակերպ ենք ընդունում, երբ դուրս
ենք գալիս նրբագեղ հագնված, լայն ժպտում ենք, մինչդեռ
մեր մտքերն ու զգացմունքները պտտվում են ներսում:

Տանը մենք ասում ենք. «Ես նեղված եմ այսինչից և չեմ կարողանում դիմանալ նրան», բայց երբ հանդիպում ենք նույն մարդուն, ողջունում ենք նրան. «Բարև՛, ինչպե՞ս ես»: Անհամատեղելիության և անառողջ հոլզերի այս հակասական հոսանքները ազդում են նյարդային համակարգի և մարմնի այլ մասերի վրա:

*

Օ՛ր, իմ սիրելի Աստված
Ես տեսել եմ քո անսահման տարածությունը
հանգստության հորիզոններում
Եվ ես համոտեսցի քո թարմացնող ուրախությունը իմ
Էության խորքում
Եվ ես լսեցի քո ձայնի արձագանքը իմ արթուն խղճի
մեջ

Եվ ես լսեցի քո շշուկը իմ հոգևոր ընկալումներին

*

Տե՛ր, տգեղ, եսասիրական ազահության դեերին
վերափոխիր բարձր, բարձր ձգտումների հրեշտակների,
ցավոտ անգիտությանը՝ օրհնյալ իմաստության, իսկ ստոր
անգործությունը՝ փայլուն հոգևոր նվաճումների զտված
ոսկու:

*

Տե՛ր, մաքրագործի՛ր մեզ, մեր թուլությունն ու
անգործությունը վերածի՛ր եռանդի ու վճռականության,
իսկ մեր սխալ մտքերը՝ ճշմարտության ըմբռնումների:
Ի՞նչ է սերը:

Սերը ծաղկող շուշանների բույրն է

Եվ լուռ վարդերի երգչախումբը

Բնության գեղեցկությունը նշելով

Սերը հոգու երգ է, որը երգում է կյանքի համար

Եվ մոլորակների հավասարակշռված ռիթմիկ պարը
իր անվերջ ճանապարհորդության մեջ դեպի խորը
տիեզերք

Ճաղիկների ծարավն է արևի լույսը կուլ տալու
Եվ այն ծաղկում է և սնվում կյանքի էլիքսիրով
Դա երկրի կարոտն է
Ճարավ արմատները իր կաթով կերակրելու համար
Եվ սնուցելով կյանքի բոլոր տեսակները կյանքի
էությանմբ

Դա արևի հզոր կամքն է
Բոլոր կենդանի արարածները կենդանի և ակտիվ
պահելու համար

Այն կյանքի շարժիչ ուժն է
Անչափահասների պաշտպանություն և խնամք
ապահովելու համար

Անմեղության ժպիտն է, որ հայրական ջերմություն է
արթնացնում

Երեխայի վրա
Եվ ավտոմատ հնազանդությունը սիրահարների
սրտերում

Անվճար ծառայություն և ցավակցություն մատուցելու
համար

Դա բարեկամության զարկերակն է
Նա, ով բուժում է կոտրված սրտերը և բուժում
վերքերը

Դա սրտին ուղղված կոչ է, որը չի նկարագրվում

Նա բանաստեղծ է՝ լի մարդկության հանդեպ սիրով

Նա, ով տառապում է իր տառապանքից

Դա նույն ընտանիքի անդամների միջև մտերմության
շրջանակ է

Անընդհատ ընդլայնվում և լայնանում դեպի ավելի մեծ
տարածքներ

Եվ ավելի լայն դաշտեր

Դա կյանքի շշուկն է

Բաց մտքերի հորիզոններում

Եվ սրտերի երկինքը՝ զարդարված ազնիվ
զգացմունքների աստղերով

Սերը հոգու երանությունն է

Այն, ինչին ձգտում են սիրող հոգիները

Եվ նա կարոտում է նրան հասնել և շփվել նրա հետ

Ես տեսա կյանքը

Երբ ես քայլում էի կանաչ բլուրների և խոտածածկ
հովիտների միջով

Շարժվելով ծառերի և ծաղիկների միջով

Ես տեսա կյանքը խաղալիս և զվարճանալիս

Ես տեսա նրա ոսկեգույն ճառագայթները արևի
սկավառակի մեջ

Եվ ես տեսա, թե ինչպես նա անհետացավ ամպերի
մեջ

Ես լսեցի նրա ծիծաղը ուրախ հոսանքների մեջ

Եվ նա առատաձեռնորեն արցունքներ է թափում
անձրևի կաթիլներից

Ես տեսա նրան ծառի ճյուղերի մեջ տատանվելիս

Եվ երիցուկները ուրախությունից պարում են

Ես լսեցի այն թռչունների ծվլոցում և սոխակների
երգում

Ես տեսա նրա ստվերները, որոնք պարուրում էին
լանջերը

Նրա ցողը խոնավացնում է վարդերի սրտերը և
համբուրում նրանց այտերը

Ես տեսա, թե ինչպես է խոնավ խոտը կաչում նրա
ոտքերին

Ճիշտ այնպես, ինչպես տեսա, թե ինչպես էր նա
ցանում դաշտի մոլախոտերը

Սիրո կաթիլներով այն ավելացնում է իր թարմությունն
ու գեղեցկությունը

Ես զգացի նրա բուրավետ շնչառությունը, որը
տարածվում էր առավոտյան քամու մեջ

Ես զգացի նրա խաղաղությունը և տեսա նրա
ձեռքերը, որոնք օրհնություններ էին ցրում

Ամեն հովտում և անկյունում

Որքա՜ն հրաշալի է կյանքը:

Եվ որքան քաղցր է նրա հետ քայլելը

Ձեռք ձեռքի տված

Իր օրհնված ճանապարհներով:

Խաղաղություն լինի քեզ վրա

Անհայտ Էակը կամ Ենթագիտակցական ջինը

Քանի որ մենք առաջ ենք շարժվում այս ճանապարհով, և մեր հոգևոր ըմբռնումը խորանում է, մենք զգում ենք, որ բախվում ենք հզոր ներքին հակադրության: Սակայն այս զգացողությունը պարզապես պատրանք է. ճիշտ հակառակն է: Մեր ներսում գտնվող այդ «անհայտ Էակի» տարօրինակ, շփոթեցնող և քմահաճ բնույթը, կարծես, սնվում է անսկարագրելի տարրերով, որոնք վերցված են մեր մարդկային գիտակցության ընկալումից դուրս գտնվող ոլորտներից:

Այս Էակը, կարծես, բնակվում է անտեսանելի վայրում և կարելի է համեմատել մեկ այլ մոլորակից եկած մարդու հետ, որը մեր հյուրն է, չնայած մենք նրա հետ որևէ կապ չունենք հետաքրքրությունների, գաղափարների, սովորությունների, ամբիցիաների և հեռավոր ձգտումների առումով:

Այս անհայտ Էակը, կարծես, հանդերձյալ կյանքի մասին անհամեմատ ավելի մեծ և ճշգրիտ պատկերացումներ ունի, քան մեր սեփականը: Մեզ թվում է, որ այն միայն թույլ պատկերացում ունի մեր երկրային գոյության հրատապ անհրաժեշտությունների և գործնական կարիքների մասին:

Մեր անհայտ ընկերը, կարծես, անտեսում է մեզ, անկասկած կլանված տիեզերքի առեղծվածներով: Եվ երբ

Նա հիշում է մեզ և ուզում է հաճեցնել մեզ, ստեղծում է մի տարօրինակ, թվացյալ անտրամաբանական շարժում, որը մեզ հավասարակշռությունից հանում է, խաթարում մեր հավասարակշռությունը և շփոթված թողնում:

Մենք հաճախ կարծում ենք, որ այս անհայտ էակը ծաղրում է մեզ և ծաղրում մեր կարողությունները, կարծես խաղում է մեր մտքերի հետ՝ առանց մեր գգացմունքների կամ մեր հանգամանքների նկատմամբ կարեկցանքի որևէ բացարձակ հաշվի առնելու: Երբեմն թվում է, թե այն մեզ նյարդայնացնում և զայրացնում է՝ մեզ չառաջարկելով որևէ երախտագիտության կամ որևէ նյութական օգուտի արժանի որևէ բարեհաճություն:

Այս էակը, կարծես, ունակ է հրաշքներ և հրաշքներ գործել ամեն տեսակի, բայց չնայած մեր մեջ իր ներկայությանը, մեզ համար դժվար է շփվել նրա հետ և օգտվել նրա անսահմանափակ կարողություններից և գերբնական ուժերից:

Այս թաքնված էակը կարելի է համեմատել փչացած երեխայի հետ, որին հասանելիություն է տրվել երկնքի և երկրի գաղտնիքներին: Այն օգտագործում է այդ գաղտնիքները և վերահսկում է այդ ուժերը՝ ըստ իր ցանկության, առանց որևէ սահմանափակման կամ պատասխանատվության:

Նա, կարծես, ամեն ինչ գիտի, բայց չգիտի, թե ինչպես այդ գիտելիքները ճիշտ օգտագործել: Նրա ձեռքերը լի են գանձերով, որոնք նա վատնում է ու վատնում սխալ ուղղությամբ և սխալ ժամանակ:

Մենք տեսնում ենք նրան, թե ինչպես է հաց տալիս ծարավին և ջուր տալիս քաղցածին (և քաղցրավենիք կերակրում անատամներին):

Նա անշնորհակալներին ողորդում է նվերներով և մուրացկաններին զրկում նվերներից

Նա հետապնդում է նրանց, ովքեր փախչում են իրենից և փախչում նրանցից, ովքեր անհամբեր սպասում են իրեն հանդիպելուն:

Ի՞նչ է այդ թաքնված ուժը, որը երբեմն մարդուն լիցքավորում է տարօրինակ ու զարմանալի էներգիայով, որը մրցում է քամիների ու ուրվականների հետ:

Ի՞նչ ուժ է բարձրացնում և իջեցնում տատանումների և էներգիայի մակարդակը այնպես, որ օգնում է մարդուն հավասարակշռել իր ջերմաստիճանը ցուրտ առավոտյան տաք սենյակից դուրս գալիս և հակառակը:

Այդ անհայտ էակը գործում է այնքան անսովոր հմտությամբ, որ երբեք չէր մտածի ո՛չ հանճարեղ քիմիկոսը, ո՛չ էլ խորաթափանց ինժեները:

Հնարավո՞ր է, որ նման ուժ կարելի լինի կուտակել այս կարճ կյանքի ընթացքում այս երկրի վրա:

Ո՛չ, բարեկամներս, այդ «անձանորթին» միլիոնավոր տարիներ պահանջվեցին կատարելագործելու այս մարմնական մեխանիզմը, որը մենք վերագրում ենք հինգ զգայարաններին: Օրինակ՝ գիտակցական մտքի համար անհնար է իմանալ արյան մեջ մղվող շաքարի ճշգրիտ քանակը: Եթե այդ քանակը չափազանց ցածր կամ չափազանց բարձր լիներ, արդյունքները կլինեին աղետալի:

Մենք դեմ առ դեմ կանգնած ենք մի ուժի հետ, որի մասին շատ քիչ բան գիտենք, և մենք պետք է ճանաչենք այն: Դա անելու լավագույն միջոցը մինչ այժմ սովորածը փորձարկելն ու մեզ մեծ ուսուցչի պես պատրաստելն է, երբ նա ասաց. «Եթե չդառնաք փոքր երեխաների նման, չեք մտնի Աստծո արքայություն»:

Այլ կերպ ասած, եթե մարդը չընդունի երեխայի պարզությունը, մաքրությունը և հավատքը, նա չի կարողանա որևէ նշանակալի հոգևոր առաջընթաց գրանցել:

Գիտական մեդիտացիան, թերևս, այդ թաքնված ներքին ուժը ճանաչելու ամենահեշտ ձևն է, բայց մարդկանց մեծ մասը չունի մեդիտացիայի մոտիվացիա և նախընտրում է այդ գիտելիքին հասնել իրենց ձևով կամ պարզապես լուռ նստել՝ նույնիսկ եթե նրանց մտքերը մոլեգնում են ինչպես մրրիկ բոլոր ուղղություններով: Ոմանք կարող են ասել. «Ես պետք է հասնեմ այդ գիտելիքին ապագա մարմնավորումներում, և ես չեմ շտապում: Իմ ենթագիտակցությունը կարող է մի օր արթնացնել ինձ, բայց դրան հասնելու համար գիտակցված ջանքեր գործադրելու կարիք չկա»:

Կարևոր չէ, թե քանի տարեկան ենք, քանի անգամ ենք կյանքում ձախողվել կամ ինչ են մտածում ուրիշները մեր մասին: Կարևոր չէ, թե ինչ գեներ ենք կրում կամ ինչ պայմաններում ենք ապրում: Այս ամենը նշանակություն չունի մեր մեջ բնակվող թաքնված հյուրի համար: Այն միայն ուզում է, որ մենք թույլ տանք նրան օգտագործել մեր մարմինները, մեր էներգիաները, մեր միտքը և մեր գիտակցությունը և մեր կյանքի յուրաքանչյուր կողմի վերահսկողությունը հանձնել իրեն: Սա այն է, ինչ մենք պետք է անենք, եթե ցանկանում ենք հասնել մեզ սպասող զագաթնակետերին:

Երբ մենք մտորում ենք մեր կյանքի իրադարձությունների մասին, մի՞թե ճիշտ չէ, որ գիտակցում ենք, որ մի թաքնված ուժ մեզ առաջնորդել և փրկել է բազմաթիվ վտանգներից: Բայց հենց որ վտանգը խաղաղ անցնում է, որքա՞ն արագ ենք մոռանում այդ ուժը:

Այդ ուժը երբեք չի քել մեզ և երբեք չի քի: Եվ ամեն անգամ, երբ մենք դրա կարիքն ունենք, այն միշտ այնտեղ է՝ մեզ օգնելու համար, ինչպես մեծ ուսուցիչն է ասել. «Ես ձեզ հետ եմ մինչև աշխարհի վախճանը»:

Եթե կարդանք սերունդների մեծ տղամարդկանց և կանանց կենսագրությունները, կնկատենք, որ յուրաքանչյուր միջադեպում, անկախ նրանից, թե որքան փոքր է եղել, և անկախ նրանից, թե ինչ մեթոդ է օգտագործվել՝ լինի դա ջերմեռանդ աղոթքի, թե խորը հաստատման միջոցով, արդյունքը միշտ նույնն է եղել:

Մեր մեջ բանտարկված այս հսկան անընդհատ շարժման մեջ է՝ ձգտելով մեկընդմիշտ ազատվել: Ե՞րբ ենք մենք գիտակցաբար ազատագրվելու նրանից և հետևելու նրան դեպի ազատություն և հաղթանակ:

Եկեք սկսենք հիմա և հնարավորություն տանք ներքին հսկային, և մենք կիմանանք, թե որքան քաղցր կլինի կյանքը և ինչպես կփայլի ուրախության ու հաղթանակի լույսերով՝ Աստծո օգնությամբ:

Խաղաղություն լինի քեզ վրա

Տեսարաններ Հնդկաստանից և տեսիլք

Հնդկաստանը աշխարհի միկրոտիեզերքն է ամեն ինչով: Այն բոլոր տեսակի մթնոլորտների, կլիմաների, կրոնների, բիզնեսների, արվեստների, ժողովուրդների, լանդշաֆտների, լեզուների և մշակույթների երկիր է:

Հնդկական քաղաքակրթությունը հազարամյակներ առաջ է եկել, և նրա կառավարիչները, իմաստուհիները և

ուղեցույցները թողել են գրառումներ, որոնք վկայում են Հնդկաստանում և Սինդում արիական քաղաքակրթության գոյության և իսկության մասին:

Շատ եվրոպացի գեոսաշրջիկներ այցելում են Հնդկաստան և տեսնում կախարդների, սրակիրների և օձերի հմայողների փողոցներում՝ հավատալով, որ սա Հնդկաստանի առաջարկած լավագույնն է, չգիտակցելով, որ այս կերպարները չեն ներկայացնում Հնդկաստանի իրական էությունը: Հնդկաստանի իրական կյանքն ու կենսունակությունը կայանում են նրա հոգևոր մշակույթի մեջ, որը այն դարձրել է կրոնների և համոզմունքների հալման կաթսա հնագույն ժամանակներից ի վեր:

Ճիշտ է, որ Արևմուտքը կարող է Հնդկաստանին սովորեցնել առևտրի, բնական և մարդկային ռեսուրսների զարգացման բազմաթիվ առողջ գործելակերպեր, մեթոդներ և սկզբունքներ: Եվ ճիշտ է, որ Հնդկաստանին անհրաժեշտ են Հենրի Ֆորդի և Թոմաս Էդիսոնի նման տեսլական ունեցող առաջնորդներ: Սակայն արևմտյան աշխարհը նաև գիտակցաբար կամ ենթագիտակցորեն ծարավ է գործնական, հոգևոր դասերի, որոնցում Հնդկաստանը մասնագիտացել է պատմության ընթացքում:

Գիտությունը այնքան է զարգացել արևմտյան քաղաքներում, որ մարդկանց նյութական կարիքները՝ կացարանը, սնունդը և հագուստը, հեշտությամբ հասանելի են: Այնուամենայնիվ, ֆիզիկական և նյութական հարմարավետությունը բավարար չէ առանց հոգեբանական հարմարավետության, խաղաղության և հոգևոր մխիթարության:

Հնդկաստանի ամենամեծ և ամենահարուստ ժառանգությունը կայանում է դարերի ընթացքում տեսլական ունեցող և լուսավորյալ հնդիկ հոգևոր գիտնականների կողմից հայտնաբերված հոգևոր

մեթոդների և ուղիների մեջ: Այս ժառանգությունը նպաստել է և շարունակում է նպաստել մարդկության հոգևոր և գիտական մշակույթին:

Հնդկաստանը գաղտնիքների երկիր է, բայց սրանք գաղտնիքներ են, որոնք բացում են իրենց սրտերը միայն նրանց համար, ովքեր համակրում են դրանց, նրանց համար, ովքեր լրջորեն և անկեղծորեն փնտրում են ճշմարտությունը:

Հնդկաստանը հպարտանում է աշխարհի ամենաբարձր և ամենահիասքանչ լեռներով. Հյուսիսային Հնդկաստանում գտնվող Հիմալայները՝ Դարջիլինգը, հաճախ անվանում են Հնդկաստանի Շվեյցարիա՝ իր շունչ կտրող բնական գեղեցկության առումով: Այն նաև ունի Դելիի եզակի ամրոցների, ամրոցների և իշխանական պալատների հին ավերակներ, ինչպես նաև լայն Գանգես գետը և Հիմալայան բարձրավանդակը՝ իրենց քարանձավներով և աստվածային լույսի ու իմաստության մասին խորհրդածելու և խորհրդածելու համար նախատեսված հանգստավայրերով:

Հնդկաստանի Ագրա քաղաքը հպարտանում է աշխարհի հրաշալիքներից մեկով՝ Թաջ Մահալով, որը ճարտարապետական արվեստի գագաթնակետն է և մարդկության ամենագեղեցիկ երազանքները, որոնք մարմնավորված են հղկված մարմարի և նրբագեղ ալաբաստրի մեջ՝ անմահացնելով մարդկային սերը:

Հնդկաստանն ունի նաև մուլթ անտառներ և խիտ ջունգլիներ, որտեղ թափառում են վագրեր և առյուծներ: Հնդկաստանն ունի նաև կապույտ երկինք, որն ավելի շքեղ և գեղեցիկ է դառնում մայրամուտին, երբ արևի ճառագայթները վերածվում են այրվող նարնջագույն բոցերի զանգվածի:

Հնդկաստանն ունի նաև արևելյան մրգերի և բանջարեղենի անթիվ տեսակներ և գույներ, ինչպես նաև բազմաթիվ ռասաների մարդիկ, որոնք բոլորը միասին Հնդկաստանը դարձնում են զարմանալի, հրաշալի և անմոռանալի հալեցման կաթսա:

Հնդկաստանը մեծ հակադրությունների երկիր է, որտեղ անապարկեշտ հարստությունը գոյություն ունի խորը աղքատության հետ մեկտեղ, և որտեղ մտավոր մաքրության գագաթնակետը համակեցության մեջ է դաժան, առօրյա կյանքի հետ: Հնդկաստանում դուք կգտնեք Rolls-Royce-ներ և եզան կառքեր, ինչպես որ կգտնեք փղեր զարդարուն պատգարակների մեջ և հոյակապ ծիաքարշ կառքեր:

Հյուսիսային Հնդկաստանում մենք հանդիպում ենք կապույտ աչքերով և շիկահեր մարդկանց, մինչդեռ ավելի տաք հարավում մենք տեսնում ենք մուգ մաշկ, որը արևայրուք է ստացել արևի շոգից:

Սկզբից մինչև վերջ Հնդկաստանը իսկապես անակնկալների և հակասությունների երկիր է: Կյանքը միապաղաղ է դառնում, եթե այն հետևում է մեկ ուղու: Բայց Հնդկաստանում մարդը զգում է, որ կյանքը մի մեծ արկած է՝ լի անակնկալներով և գաղտնիքներով, որոնց մասին երբեք չես պատկերացնի:

Հնդկաստանը կարող է չունենալ ֆիզիկական երկնաքերներ կամ չափազանց ժամանակակից շքեղություններ և զվարճանքներ, որոնք լարում են հոգևոր նյարդերը:

Ճիշտ է, որ Հնդկաստանն ունի իր թերությունները, ինչպես բոլոր ազգերն ունեն իրենց թերությունները:

Բայց Հնդկաստանն ունի հոգևոր երկնաքերներ՝ համեստ, իրատես հոգևոր հսկաներ, որոնք կարող են

իրենց մերձավորներին սովորեցնել, թե ինչպես կյանքի ցանկացած հանգամանքից լիարժեք հոգևոր ուրախություն քաղել:

Այս գիտական հիմքեր ունեցող սուֆիները, ովքեր ճշմարտությունն ու իրականությունը ճանաչել են իրենց սեփական ջանքերի և փորձի միջոցով, կարող են օգնել ուրիշներին զարգացնել իրենց խորաթափանցությունը և իրենց առօրյա կյանքի հողից քաղել խաղաղության ու բավարարվածության թարմացնող ջրերը:

Եթերային տեսարան մայրամուտին

Իմաստուն ուսուցիչ Պարամհանսան իր տեսլականը նկարագրում է հետևյալ կերպ.

Իմ պատշգամբից նայեցի դեպի արևմուտք, և երևակայության թևերով թռա դեպի հեռավոր հորիզոնի ափերը: Իմ աջ և ձախ կողմերում տեսա երկու լեռնաշղթա, որոնք շուտով վերածվեցին խորհրդավոր մանուշակագույն երանգի: Երբ նորից նայեցի, անտեսանելի ձեռքը դրանք պատել էր խորը կապույտ վարագույրով: Իմ ետևում ընկած էր Գվադալախարա քաղաքը՝ լողացած մայրամուտի մթնշաղի մեջ: Արևելյան երկինքը այժմ զարդարված էր նուրբ վարդագույն երանգներով: Առաջ նայելով՝ աչքերս տեսան կապույտ կղզիների կախարդական քաղաք, որը լողում էր ոսկե լճում:

Այս կախարդական կապույտ կղզիների կղզեխմբում բարձրանում էր կապույտ կրաքարի մի հսկայական բլուր՝ շրջապատված մոխրագույն-սպիտակ հրաբխային ամպերով, որոնք ժայթքում էին կրակոտ կարմիր-ոսկեգույն լավայի գեյզերներ, որոնք ծիածանի պես թեքվելով հոսում էին դեպի հանգիստ լիճ: Ոսկեգույն կրակի պես ուժեղ բոցերը պարուրում էին կապույտ կղզիները լույսի բոցավառ լուսապսակներով:

Կապույտ գագաթն ու նրա կրակոտ պսակը
երկվորյակների պես արտացոլվում էին այդ լուռ ոսկեգույն
լճի մակերեսին: Իսկ ամենաաջ կողմում փոքրիկ, խաղաղ
լիճ էր փայլում՝ բույն դրված կապույտ կղզիներից մեկի
կրծքին, ինչպես լիալուսին, որը լողում էր ամպերի
ալիքների մեջ:

Ես երկար ժամանակ թափառեցի մայրամուտի և
միրաժանման ամպերի քաղաքում, որը լողում էր լճի
մակերեսին՝ իր նուրբ ոսկեգույն լույսով, և որքա՛ն
հիասքանչ էին այդ ոսկեգույն ջրերը՝ պատված կարմիր
սառցե կույտերով, որոնք ցրված էին բոլոր
ուղղություններով՝ մինչև հավերժության եզրը:

Ես պատկերացնում էի, որ լույսի փոքրիկ նիմփաները
բարեգործ ոգիներ են այս երկրի վրա, և կյանքի բոլոր
փորձությունները հաջողությամբ հաղթահարելուց հետո
նրանց թույլատրվում էր թափառել և իրականացնել իրենց
երազանքները՝ ինչպես կամենում էին: Ամեն օր
մայրամուտին այս նիմփաները խտացնում էին իրենց
երկնային երազանքները եթերային քաղաքներում, որոնք
շրջապատված էին ոսկե ծովերով և լճերով: Այնտեղ՝
վշտերի ճիրաններից այն կողմ և այս երկրային աշխարհի
բոլոր ողբերգություններով ու ցավերով թակարդներից այն
կողմ, բոլոր տառապանքներից այն կողմ, այս էակները
շնչում էին կարմիր լույս, խմում նարնջագույն
ճառագայթներ, լողում ու մոտենում էին՝ թափառելով ու
լողալով բազմագույն լույսերի ծովի մեջ:

Այստեղ այդ ջրահարսները կիրականացնեին իրենց
երազանքներն ու մարմնավորելու էին իրենց
երևակայությունները անմիջապես, ինչպես իրենք էին
ցանկանում, ապա կլուծվեին ու կանհետանային իրենց
կամքով:

Այստեղ այդ արարածները վայելում էին
բավարարվածության և բավարարվածության գանձերը և

առատաձեռնորեն նվիրում էին երազանքները բոլոր նրանց, ովքեր այցելում էին իրենց զարմանահրաշ, կախարդական աշխարհում:

Այստեղ նա պարտավոր չէր մարդկանց պես սպասել և ցանկանալ, որպեսզի իր երազանքներն իրականանան և իր ցանկությունները իրականանան, այլ նա երազում էր այնպես, ինչպես ցանկանում էր, և իր կամքով հասնում էր այդ բոլոր երազանքներին ու ցանկություններին:

Երազների կղզիներում այդ մայրամուտի քաղաքը երազ էր, որը թաքնված էր իմ ենթագիտակցության խորքում, և այսօր այն իսկապես իրականացել է: Իսկապես, ես մի հայացք եմ գցել հոգուս թաքնված գանձերի վրա, և դրա լույսը պարուրել է ինձ, նրա փայլը կուրացրել է ինձ:

Խաղաղություն լինի քեզ վրա

Լուսավորող լամպեր

Մենք գովաբանում և շնորհակալություն ենք հայտնում Աստծուն յուրաքանչյուր նոր տարվա պարգևի և այն հույսերի ու խոստումների համար, որոնք այն բերում է մեզ:

Աստծո հետ կապվելու, անհատների կյանքում և աշխարհի պայմաններում հրաշալի փոփոխություններ կատարելու, խաղաղություն ու մարդկային եղբայրություն

հաստատելու համար անկեղծ, սրտանց աղաչանքից
ավելի մեծ գորություն չկա:

Մենք աղոթում ենք Աստծուն, որ անկեղծ
անհատական աղոթքները, բարձր ընկալումները և աճող
գիտելիքները վերածվեն օրհնյալ հոգևոր ուժի, որը
իրական փոփոխություններ կբերի երկրի վրա:

Օրհնիր մեզ, Տե՛ր, որպեսզի մենք առաջնորդվենք Քո
լույսով և լուսավորող լամպերով ճանապարհներին,
որպեսզի մենք կարողանանք արթնացնել Քո սերը մեր և
ուրիշների սրտերում, կրել կենդանի լույսի ջահեր և
օգտագործենք մեր տաղանդները այն բանում, ինչը
հաճելի է Քեզ և օգուտ է բերում մարդկանց:

Օգնիր մեզ դարձնել խողովակներ, որոնց միջով Քո
տիեզերական էներգիան և առաջնորդող լույսը կարող են
հոսել՝ ուրիշներին օգնելու և նրանց տառապանքն ու
տառապանքը մեղմելու համար, քանզի Քո շնորհիվ մենք
ունենք գորություն օգնելու մարդկությանը և ինքներս մեզ:

Մենք օրհնված ենք, որ կարող ենք կարեկցել
տառապողների հետ
Մենք տարածում ենք բարի գաղափարներ և
մտադրություններ ամբողջ աշխարհում
Թող խաղաղությունն ու եղբայրությունը դառնան
կյանքի փորձառություն
«Ինչպես երկնքում, այնպես էլ երկրի վրա»

Խաղաղությունը Ամենակարող Աստծո անուններից է
մեկն է, որը Նա դրեց երկրի վրա, այնպես որ տարածեք
ձայն ձեր մեջ:

Աշակերտներից մեկը ուսուցիչ Պարամիանսային
ասաց, որ իր համար դժվար է իր վնասակար
սովորությունները փոխարինել օգտակար
սովորություններով, և խորհուրդ խնդրեց նրանից, ուստի
.նա ասաց

Դուք չպետք է կորցնեք ինքնակատարելագործման
հույսը

Մարդը ծերանում է միայն այն ժամանակ, երբ
հրաժարվում է ջանքեր գործադրել դրականորեն
փոխվելու համար:

Այդ լճացած վիճակը, իմ գնահատմամբ, իրական
«բուրգի» վիճակ է:

Երբ մարդն ասում է «Ես չեմ կարող փոխվել» և
կրկնում է դա անընդհատ
Ես նրան ասում եմ. «Լավ, քանի որ որոշել ես այդպես
լինել, մնա այնտեղ, որտեղ կաս»:

Անկախ մարդու ներկայիս վիճակից, նա կարող է
դեպի լավը փոխվել ինքնակարգապահության, ճիշտ
սննդի և առողջապահական ուղեցույցներին հետևելու
միջոցով:

Ինչո՞ւ եք կարծում, որ անկարող եք փոփոխության:
Մտավոր լճացումը թուլության թաքնված պատճառն է:
Բոլորն ունեն հատկանիշներ, որոնք սահմանափակում են

Նրանց առաջընթացը: Այս հատկանիշները մարդկային
բնույթի մեջ չեն դրվել Աստծո կողմից, այլ մարդկային
արարածներ են: Սրանք այն թերություններն են, որոնցից
դուք պետք է ազատվեք, և դուք կարող եք:

Հիշե՛ք, որ մարդու սովորությունները ոչ այլ ինչ են,
քան նրա ներքին մտքերի արտաքին
արտահայտությունները:

Երբ դուք որոշեք փոխվել, շատ ուժեր կմիավորվեն՝
ծեզ աջակցելու և ձեր դրական որոշումները ամրապնդելու
համար:

Եվ Աստծո օգնությամբ

Նոր տարվա այգի

Անցած տարվա արձագանքները՝ իր տխրությամբ ու
ծիծաղով, մարել են

Եվ ահա Նոր տարվա հիմնի արձագանքը, որը
քաջալերական երգում է, հույս ավետում և շնչում

«Վերստեղծեք ձեր կյանքը կատարյալ կերպով»

Թողեք հին վախերի մոլախոտերը

Անցյալի լքված այգուց նա հավաքեց և փրկեց միայն
ուրախությունների, նվաճումների, հույսերի, բարի մտքերի

ու գործերի, ինչպես նաև ազնիվ, բարձր ցանկությունների
սերմերը:

Յուրաքանչյուր նոր օրվա խոնավ հողի մեջ տնկեք
այդ հզոր սերմերը, ջրեք դրանք և հոգ տարեք դրանց
մասին, մինչև դրանք աճեն և լցնեն ձեր կյանքը ծաղկման
հազվագյուտ օգուտներով:

.Նոր տարին շնչում է

Արթնացրեք սովորությունների գերին գտնվող հոգին»
և խրախուսեք այն ձեռնարկել նոր, օգտակար
ձեռնարկումներ: Երբեք մի դադարեք փորձել և երբեք մի
հանգստացեք, մինչև չհասնեք հավերժական
ազատության և չհաղթահարեք կարման (անցյալի
գործողությունների անընդհատ հետապնդումը և
հետևանքների որոնումը)»:

Թարմացած մտքով և մշտապես նորացվող
ուրախությամբ արբած՝ եկեք միասին ուրախանանք և
ձեռք ձեռքի տված քայլենք դեպի երկնային տունը,
որտեղից այլևս երբեք դուրս չենք գա:

Հաջողության պատմություն

Ես դեռ հիշում եմ այն առաջին անգամը, երբ կամքի
ուժ օգտագործեցի ուրիշներին օգնելու համար

Ես և ընկերներիցս մեկը այն ժամանակ դեռ փոքր
.տղաներ էինք: Մի օր ես նրան ասացի

«Մենք կկերակրենք հինգ հարյուր (աղքատ) մարդու»

Նա զարմացած պատասխանեց. «Բայց մենք ոչ մի
կոպեկ չունենք»:

Ես նրան վստահեցրի՝ ասելով. «Նախագիծը
կշարունակվի՝ չնայած դրան, և ես հավատում եմ, որ
գումարը կգա ձեր միջոցով»:

Նա ծաղրական պատասխանեց. «Ի՞նչ նախագիծ է:
Սա անհնար է»:

Իմ վստահության զգացումը ինձ դրդեց ասել. «Մի՛
նեղացրու մորդ ոչ մի կերպ, այլ արա այն ամենը, ինչ նա
կխնդրի քեզանից»:

.Մեկ օր անց նա վազելով մոտեցավ ինձ և ասաց

Ես լոգանք էի ընդունում, երբ մայրս զանգեց ինձ: Ես»
պատրաստվում էի պատասխանել նրան՝ ասելով. «Մի՛
անհանգստացրու ինձ հիմա, մինչ ես լողանում եմ», բայց
փոխարենը ես հարցրի նրան, թե ինչ է ուզում, և նա
խնդրեց ինձ գնալ մեր տան մոտ ապրող մորաքրոջս մոտ,
ուստի ես ասացի նրան. «Ես լսում եմ և հնազանդվում
եմ»:

Երբ գնացի մորաքրոջս մոտ, առաջին բանը, որ նա»
ինձ ասաց, սա էր. «Ո՞վ է այդ խելագար տղան, որի հետ
ես: Գլուխդ խելագարվե՞լ ես: Այս ի՞նչ նախագիծ է, որ լսել

Եմ, որտեղ դուք երկուսով հինգ հարյուր մարդու եք
կերակրելու»:

Ես զայրացա նրա վրա և ասացի. «Ես պետք է հիմա
գնամ» և սկսեցի դուրս գալ նրա տնից: Բայց նա
կանգնեցրեց ինձ՝ ասելով. «Քո ընկերը կարող է խելագար
լինել, բայց նրա միտքը լավն է: Վերցրու այս քսան
ռուփիանոցը» (դա զգալի գումար էր քսաներորդ դարի
սկզբին):

Տղան այնքան զարմացած էր, որ գրեթե ուշաթափվեց:
Նա անմիջապես վազեց ինձ մոտ և պատմեց լուրը: Երբ
մենք գնացինք բրինձ և խնջույքի համար անհրաժեշտ այլ
իրեր գնելու, հարևանները լսել էին մեր ծրագրի մասին և
ավելի շատ սնունդ առաջարկեցին: Վերջում մենք
կերակրեցինք երկու հազար մարդու (2000):

Նույն կամքը, որը լցված էր սրբազան հոսանքով,
ստեղծեց իր հիմնադրած առաջին գրադարանը՝
Կալկաթայի Սարասվատի գրադարանը:

Երբ դուք որոշում եք բարի գործեր անել, դուք դրանք
կիրականացնեք, եթե կիրառեք դինամիկ և արդյունավետ
կամք: Անկախ հանգամանքներից, եթե դուք համառոտ,
Աստված կստեղծի այն միջոցները, որոնցով դուք կհասնեք
ձեր ցանկալիին:

Սա այն ճշմարտությունն է, որին Հիսուս Քրիստոսը
նկատի ուներ, երբ ասաց. «Եթե հավատք ունեք և չեք
կասկածում... ապա կարող եք այս լեռանը ասել՝
«Շարժվիր և ծովը նետվիր», և դա կկատարվի»:

Եվ ազնիվ հաղիսում. Երբ դուք դիմում եք Աստծուն,]
[վճռական եղեք ձեր աղաչանքի մեջ

Եթե դուք հետևողականորեն օգտագործեք ձեր կամքի
ուժը, անկախ խոչընդոտներից, դուք դեռ կկարողանաք
հասնել հաջողության, առողջության և ուրիշներին օգնելու
ուժի, և ամենակարևորը՝ դուք կհասնեք Աստծո հետ
ներդաշնակության: Սա այն կամքի ուժն է, որը պետք է
զարգացնել. այն կամքի ուժը, որը չորացնում է
տատանումների և բարիք գործելու և ցանկալիին
հասնելու ճախողման օվկիանոսները:

* * *

Նայեք ձեր եռության պայծառ խորքերին, և այնտեղ
դուք կգտնեք գեղեցկության, իմաստության և
մաքրության անսահմանափակ ներուժ:

Մենք խնդրում ենք Ամենակարող Աստծուն, որ դուք
դիմավորեք Նոր տարին այն անսասան համոզմամբ, որ
դուք ունեք ձեր մեջ առկա բարձրագույն բնույթը
դրսևորելու կարողություն:

Միջավայրը և անցյալի գործողությունների
արդյունքները ձեզ պարուրել են որոշակի գծերով,
բնութագրերով և սովորություններով, բայց դրանք
ընդամենը ժամանակավոր երևույթներ են, և դրանց տակ
թաքնված է ձեր իրական բնույթը՝ ազնիվ հոգին, որն ունի
բացարձակ ազատություն ընտրելու այն
առավելություններն ու բնութագրերը, որոնք դուք

ցանկանում եք ունենալ և ցուցադրել այս աշխարհի
բեմում ձեր դերերը կատարելիս:

Ձեր մեջ արթնանում են հոգևոր ձգտումներ,
բաբախում ձեր սրտերում, հորդորում դրանք ներառել ձեր
գալիք տարվա օրակարգում: Եթե պատասխանը այո է,
մոռացեք անցյալը, պահպանեք դրանից քաղված դասերը
և Աստծո օրհնությամբ շարունակեք՝ հասնելու այն
ամենին, ինչ ցանկանում եք:

Նրանք ամեն օրը համարում էին նոր
հնարավորություն՝ վերահսկելու անբարենպաստ
սովորություններն ու կրքերը, ապրելու խաղաղության
մեջ, սեր տալու և այս աշխարհում լավատեսությունն ու
ուրախությունն տարածելու համար:

Այն պահին, երբ դուք արթնացնում եք ձեր մեջ
դրական փոփոխություններ կատարելու կամքը և
աջակցում այն ձեր գործողություններով, ողորմած Տիրոջ
անտեսանելի տիեզերական ուժերը սկսում են զորացնել
ձեր ջանքերը: Որքան շատ համառեք ձեր որոշումներում,
այնքան ավելի մեծ և հզոր կդառնան բարու ուժերը ձեր
կյանքում. սա անփոփոխ աստվածային օրենք է:

Առաջին օրը կարող է դժվար լինել, բայց երկրորդ օրը
կարող է մի փոքր ավելի հեշտ լինել, իսկ երրորդ օրը՝
ավելի հեշտ: Մի քանի օր անց դուք կտեսնեք, որ
հաջողության հասնել հնարավոր է, և նրանք, ովքեր
համառորեն կշարունակեն իրենց ջանքերը ամբողջ մեկ
տարի, կվերափոխվեն:

Հոգևոր ձգտումներ ունեցողներին մենք ասում ենք.
Թող Աստծո հետ կապվելու ցանկությունը լինի ձեր կյանքի
ամենամեծ բանը: Աստծո մասին մտածելով և Նրա մասին
խորհրդածելով է, որ մենք ստանում ենք այն անվիճելի
վստահությունը, որ Նա հավիտյան սիրում է մեզ, քանի որ
մենք պատկանում ենք Նրան՝ անկախ սխալ ուղղությամբ
մեր կատարած սխալ քայլերից:

Երբ մենք զգում ենք, որ մեզ անվերապահորեն սիրում
են, մի՞թե դա մեզ չի մղում անել մեր լավագույնը և օգնել
մեզ թողնել անցյալը՝ իր բոլոր անհաջողություններով և
հիասթափություններով: Երբ մենք զգում ենք, որ մեզ
սիրում են և որ կա մեկը, ով սիրում է մեզ, մենք
վստահություն ենք զգում և մեր սրտերը ուրախանում են:

Բոլոր պարտականություններից ու գործունեությունից
անկախ, մենք պետք է որոշ ժամանակ հատկացնենք մեր
խորքերը խորանալուն, ինքներս մեզ ուսումնասիրելուն և
մեր հոգիները թարմացնելուն Աստծո սիրով ու
խաղաղությամբ:

Եթե մենք սիրենք Աստծուն և անկեղծորեն
աշխատենք ամեն օր Նրան հաճեցնելու համար, ոչինչ չի
կարողանա խոչընդոտել մեր հոգևոր առաջընթացին:

Հիշե՛ք, բարեկամներ՝, և Աստծո օգնությամբ դուք նոր
տարում կգգաք այնպիսի երջանկություն, որի մասին
երբեք չէիք երազել:

* * *

Վճռականությամբ լի կամքով
Մարդկային հոգու կարողությունների նկատմամբ
լիակատար վստահությամբ
Անսասան հավատքով Աստծո հանդեպ
Եկեք հրաժեշտ տանք այս տարվան և դիմավորենք
նոր տարին

Չնայած աշխարհում տեղի ունեցող
փոփոխություններին և այդ փոփոխությունների մեր
կյանքի վրա ունեցած ազդեցությանը, եթե իմաստությամբ
և խորաթափանցությամբ նայենք արագ զարգացող
ամենօրյա իրադարձություններից այն կողմ, մենք
կհասկանանք և դասեր կքաղենք:

Մեզանից յուրաքանչյուրը դեր ունի խաղալու
ժամանակի բեմում, որտեղ այսօրվա
իրադարձությունները վերածվում են ապագայի
երազանքների:

Դրամատիկ իրադարձությունները և դրանց ուղեկցող
հանգամանքները ծառայում են մեկ նպատակի՝ մեկ առ
մեկ արթնացնել մեր մեջ առկա բազմաթիվ
առաքիլությունները: Մեր ապրած յուրաքանչյուր
փորձառություն բացահայտում է մեր մեջ թաքնված ուժ՝
դրան իմաստուն և արդյունավետ կերպով դիմակայելու
համար:

Մենք ունենք մեծ կարողություններ, որոնք Աստված
դրել է մեր մեջ, և երբ դրանք ակտիվանում են, դառնում են
օրհնության կենսական աղբյուր մեր կյանքում:

Նույնիսկ եթե արտաքին հանգամանքները միշտ չէ, որ
մեր վերահսկողության տակ են, մենք միշտ կարող ենք
ընտրել, թե ինչ ենք ուզում լինել մեր ներսում, որտեղ է
թաքնված մեր առաջընթացի և մարդկության
առաջընթացի բանալին:

Յուրաքանչյուր հոգի, որը ցանկանում է
ազատագրում, պետք է գիտակցված պարտավորություն
ստանձնի դեպի լավը փոխվելու համար, և
ամենահարմար ժամանակը հիմա է, երբ
մտադրությունները կենտրոնացած են որոշումներ
կայացնելու և փոփոխությունների պարտավորվելու վրա:

Մարդիկ չպետք է լինեն ստատիկ մասունքներ, որոնք
անկարող են հոգեբանական և հոգևոր նորացման: Մեր
մեջ հերոսական հատկանիշները պետք է արթնանան, և
վախի ու անորոշության բեռը թորափվի:

Երբ մարդ համոզում է իրեն, որ Աստված սիրում է
իրեն և որ Նա միշտ իր հետ է, ո՛չ անցյալը չի կարողանա
նրան կապել, ո՛չ էլ ապագան՝ վախեցնել նրան:

Մարդկային կյանքի կայծից այն կողմ գտնվում է
աստվածային բոցը
Մարդկային մտքի ճառագայթից այն կողմ փայլում է
Աստծո ավելի մեծ լույսը
Զգացող բանականության ալիքից այն կողմ գտնվում
է համընդհանուր գիտելիքների անծայրածիր օվկիանոսը
Մարդկային սիրուց այն կողմ բաբախում է
աստվածային սեր, որը լցնում է սիրտը և բավարարում
նրա կարոտը:

Միակ հաստատունը, որը չի փոխվում
տատանումների և փոփոխությունների գերիշխող
աշխարհում, մեր հարաբերություններն են Աստծո հետ:

Թող վերջնական որոշումը լինի այդ օրհնյալ կապը
ամրապնդելը և գիտակցված ներդաշնակության մեջ
ապրելը կյանքի, ուժի, սիրո և երջանկության ամենաշռայլ
պարզևողի հետ:

Որպեսզի մարդը կարողանա ճանաչել իր Արարչին իր
հոգու միայնության և խորը խորհրդածության մեջ

Նա պետք է ամեն օր ինքն իրեն հարցնի, թե արդյոք
իր կյանքը ներդաշնակեցնում է ճշմարտության և սիրո
օրենքների հետ, որոնք տիեզերքի աստվածային
օրենքներն են:

Ամուր պահենք մեր մեջ Աստծո խաղաղությունը
Եկեք լսենք խղճի ձայնը
Եկեք ընդլայնենք մեր կարեկցանքը՝ ներառելով
ուրիշներին

Մեր դրական մտքերով և ներդաշնակ
գործողություններով մենք կարող ենք ամրապնդել բարու
ուժերը, որոնք Աստծո շնորհով կարող են հիմնարար
փոփոխություններ բերել այս աշխարհում:

* * *

Այսօր մարդը կարող է վստահ լինել, որ կհետևի ուղիղ
ճանապարհին, բայց վաղը կարող է շեղվել դրանից և
հակված լինել հրաժարվել իր դրական որոշումներից:

Մեր կյանքի թուլությունները չպետք է ընդունվեն: Նա,
ով կարողանում է անսասան մնալ իր սկզբունքներում՝
չնայած բոլոր գայթակղություններին և արտաքին
ազդեցություններին, ազատագրման ճանապարհին է, իսկ
նա, ով իմաստություն է ընդունում որպես իր ուղեցույց
լույս, կհաղթահարի կյանքի պատրանքները,
սահմանափակումներն ու խոչընդոտները:

Իմաստուն մարդիկ պահպանում են իրենց
իմաստությունը մինչև վերջ և կյանքին դիմավորում են
քաջությամբ ու անսասան հավատքով՝ անկախ նրանից,
թե ինչ հանգամանքների են նրանք բախվում:

Նա, ով հրաժարվում է իր կամքից, հանձնվում է իր
հանգամանքներին և դադարում է ջանքեր գործադրել,
դատապարտում է ինքն իրեն և ժամանակի կողմից
անտեսվում:

Մարդն է, ով սնուցում է իր ճիշտ և սխալ
սովորությունները, և երբ ասում է. «Ես չեմ կարող
փոխվել», դատապարտում է իրեն ձախողման:

Երբ մարդը հաստատում է ինքն իրեն, որ ուժեղ է և
ազատ՝ չնայած վատ սովորությունների և բացասական
մտքերի հարձակումներին, և որ չի դադարի փորձել ավելի
լավը դառնալ, նա ճանապարհ է բացում իրեն բնորոշ
բարու ուժերի համար՝ օգնության հասնելու և աջակցելու
իրեն:

Անկախ նրանից, թե որքան սխալ կարող են լինել
մարդու գործողությունները, նա պետք է վերանայի իր
կյանքը և ջանք գործադրի օգնելու իրեն և անելու այն, ինչ
ճիշտ է, և բոլոր սխալ գործողությունները կվերածվեն
բարի գործերի՝ Աստծո օգնությամբ:

Արխիվներից՝ Չայրույթը և փղի հիշողությունը

Նրանք, ովքեր ցանկանում են ներքին խաղաղություն,
պետք է հասկանան, թե ինչպես է առաջանում Չայրույթը
և հաճախ ծանր հետևանքներ ունենում:

Չայրույթի պատճառով ներքին հավասարակշռության
կորստի պատճառով շատ մարդիկ իրենց կամքին
հակառակ վերածվել են հանցագործների և արյունարբու
մարդասպանների:

Ցանկությունների խոչընդոտումը կուրացնում է
միտքը: Երբ ցանկությունների մշուշը տիրում է մարդու
մտքին, նա կորցնում է զգայարանները և վարվում է
ազնիվ մարդուն անհարիր ձևով:

Բանականության կորուստը շփոթեցնում է բնածին
խելամտությունը, որը բոլոր առողջ գործողությունների և
բարի մտադրությունների շարժիչ ուժն է:

Երբ մարդու մտավոր տրանսպորտային միջոցի ղեկը
խափանվում է, նա անխուսափելիորեն վթարի է

ենթարկվում և կարող է հայտնվել ցավի ու տառապանքի
մեջ:

Օրինակ՝ Ամուսինը ուրախ վարում է, և այգի գնալու
ճանապարհին կինը խնդրում է նրան փոխել ուղղությունը
և գնալ իր ծնողների տուն՝ այգու փոխարեն, և այստեղ
նրա ուրախությունը վերածվում է զայրույթի:

Ես ընտրեցի այս օրինակը, քանի որ դա տարածված
երևույթ է: Սովորական դեպքերում արդյունքը կամ
ամուսնու կողմից կնոջ խնդրանքի մերժումն է, կամ նրա
համաձայնությունը՝ դժգոհության և վրդովմունքի
պայմաններում, և սա է, ինչ սովորաբար տեղի է ունենում:
Երկու դեպքում էլ զայրույթն է տիրում, մթնոլորտը լարվում
է, և խաղաղությունը խախտվում է:

Որոշ դեպքերում զայրույթը կարող է ողբերգության
վերածվել բռնի բնավորություն ունեցողների համար:
Զայրույթը կարող է ազդել հիշողության վրա, կամ
վարորդը կարող է մոռանալ զգույշ և ուշադիր վարել, կամ
կարող է անտեսել ճանապարհային ազդանշանները, ինչը
կհանգեցնի բախման կամ, Աստված մի արասցե,
մահվան:

Եզրակացնելով՝ զայրույթը կամքի ղեկը փակում է
կյանքի կառքում և խանգարում է դրան հասնել իր
նյութական և հոգևոր նպատակներին:

փղի հիշողություն

Հիշողություն» կոչվող ունակությունը Աստծո պարգև»

Է մարդկությանը, և ինչ մեծ օրհնություն է այն:

Հիշողություն է տրվում նաև կենդանիներին. առանց դրա
նրանք չէին կարողանա ճանաչել իրենց ձագերին: Որոշ
կենդանիներ ունեն գերազանց հիշողություն, ինչպես ցույց
է տալիս փղի մասին հետևյալ պատմությունը:

Մինչ մի հսկայական փիղ փայտանյութ էր
տեղափոխում, ինչպես շատ մարզված փղեր են անում
Արևելքում, մի տղա մոտեցավ նրան, ասելով ծակեց նրա
կնճիթը և փախավ:

Այդ դեպքից անցավ մեկ տարի, և նույն փիղը
ճանապարհին հանդիպեց նույն տղային: Սա
համեմատաբար հարմար պահ էր փղի համար վրեժ
լուծելու համար: Այսպիսով, նա փաթաթեց իր կնճիթը
տղայի շուրջը և բռնի կերպով նետեց նրան ճանապարհի
մյուս կողմը: Այսպիսով, կենդանիները հիշողություններ
ունեն:

Ես շատ երազներ եմ տեսել, և հիմա արթուն եմ և
հոգուս գոհասեղանի վրա մոմեր եմ վառում քո մասին իմ
մշտական հիշողության, իմ Աստված:

Իմ աչքերով, որոնց կոպերը թողել են քնի քունը, ես
նայում եմ քո գեղեցիկ դեմքին և վայելում նրա սրբազան
լույսերը տեսնելը

Եվ քո շնորհով ես հասկացա, որ առողջությունն ու
հիվանդությունը

Կյանք և մահ

Դրանք բոլոր տեսակի երազներ են

Ես ավարտեցի «Վառ գույներով ներկված երազներ»
վեպը կարդալը:
Փայլուն պատրանքների վարագույրի վրա

Եվ հիմա ես քեզ տեսնում եմ որպես գոյության միակ
ճշմարտությունը

Ալիքները բաց պահելը

Մարդկանց մեծ մասը լուրջ չի մտածում Աստծո
մասին, մինչև լուրջ խնդիրների չի հանդիպում, իսկ հետո
սպասում է, որ Նա կմիջամտի և կփրկի իրենց այդ
դժվարին իրավիճակից:

Լուսավորյալներից մեկն ասել է. «Եթե դու չիրավիրես
Աստծուն քո հյուրը քո կյանքի ամռանը, Նա չի գա քեզ մոտ
քո կյանքի ձմռանը»:

Սա չի նշանակում, որ Աստված չի ուզում օգնել մեզ:
Նա ուզում է օգնության ձեռք մեկնել և ազատել մեզ մեր
տառապանքներից: Սակայն, երբ մենք տարիներ
շարունակ ապրում ենք այնպես, որ հակասում ենք Նրա
օրենքներին և չենք շփվում Նրա հետ խորհրդածության

մեջ, միտքը ծանրաբեռնվում է պատրանքների կույտով, և Աստծո հետ հաղորդակցության ուղիները խցանվում են վախի, եսասիրական ցանկությունների, տրամադրության տատանումների, զայրույթի պոռթկումների, կույր համառության, վատ սովորությունների և բացասականության պատճառով: Այսպիսով, այլևս չկա բաց ուղի, որի միջոցով աստվածային օգնությունը կարող է հոսել մեզ մոտ:

Եթե մենք չկարողանանք նախապատրաստել մեր մտքերը և բաց պահել ուղիները, մենք չենք կարողանա դիմակայել և հաղթահարել այն խնդիրները, որոնք անխուսափելիորեն կհանդիպեն մեր կյանքի յուրաքանչյուր ճանապարհին:

Ասում են, որ մի մարդ, ով սիրում էր Աստծուն, գտավ Նրան՝ արտաբերելով Նրա օրհնյալ անունը խորը կենտրոնացմամբ և խորը սիրով՝ անկախ Նրանից, թե ինչ էր անում: Նա սկսեց այս սովորությունը մանկուց և այնքան ջանասիրաբար պահպանեց այն, որ Նույնիսկ քնի մեջ արտաբերում էր Աստծո անունը:

Մեծանալուն պես նա անցնում էր խիտ անտառներով, որոնք լի էին վայրագ վագրերով, կոբրաներով, կարիճներով և թունավոր միջատներով՝ հագած միայն մի կտոր կտոր և սանդալներ:

Մարդիկ զարմացած էին Նրա համարձակությամբ և զարմանքով հարցնում էին Նրան. «Քեզ երբեք վնաս չե՞ն հասցրել այդ վայրագ գազաններն ու վնասակար .միջատները»: Նա պատասխանում էր

Անկասկած, ես երբեք վնաս չեմ ստացել, որովհետև»

Ես միշտ Աստծո անունը կրում եմ ինձ հետ, և դա իմ
պաշտպանությունն է»:

Մենք կարող ենք նաև ճանաչել, որ Աստծո
պաշտպանությունը մեզ շրջապատում է: Նա միշտ ներկա
է՝ մեր դժբախտությունները մեղմելու և մեր խնդիրները
հաղթահարելու համար, բայց մենք պետք է ընկալունակ
լինենք Նրա օրհնությունների նկատմամբ՝ մտածելով Նրա
մասին, աղոթելով Նրան և մեր պարտականությունները
կատարելիս մեր սրտերում Նրա հետ շփվելով:

Եթե մենք դա անենք, մենք կարող ենք դիմակայել
փոթորիկներին, և դժվարին խնդիրներն ու կրիտիկական
ճգնաժամերը չեն կարողանա մեզ պարտության մատնել
կամ կոտրել մեր վճռականությունը:

հոգևոր հպարտություն

Խոնարհությունը հոգևոր ճանապարհի ամենամեծ
առավելությունն է, և խոնարհության զարգացումը
արագացնում և պաշտպանում է ինքնազարգացումը:

Խոնարհությունը պետք է լինի այն հիմքը, որի վրա
որոնողը կառուցում է իր հոգևոր կյանքը, եթե ցանկանում
է հասնել իր նպատակին, որը Աստծո հետ ներդաշնակ
լինելն է և Նրա ներկայությունը զգալը:

Աշխարհը խրախուսում է նվաճումներով,
ունեցվածքով և պաշտոններով պարծենալը, ինչպես նաև
ձգտել ուրիշների հավանությունն ու հիացմունքը
ստանալուն, բայց որոնողը պետք է իր ուշադրությունը
փոքր «ես»-ից՝ «ես»-ից, տեղափոխի դեպի բարձրագույն
«ես»-ը:

Իսկական խոնարհությունը նշանակում է
վստահությամբ իմանալ, որ Աստված ամեն ինչ է ամեն
ինչի մեջ, և ազատվել էգոն բավարարելու ձգտումից՝
զարգացնելով Աստծո բարեհաճությունը շահելու ավելի
մեծ ձգտում:

Այն նաև վերաբերում է եսասիրությունից
հրաժարվելուն՝ աստվածային սեր զարգացնելով և
Աստծուն դիմելով, ով մեր փնտրած ամեն ինչի աղբյուրն է
և ձգտում ենք հասնել կամ ձեռք բերել:

Հոգևոր հպարտությունը թափանցիկ գայթակղություն
է, և որոնողը պետք է զգույշ լինի այս տառապանքից,
քանի որ այն մթազնում է Աստծո ցանկացած ընկալում
կամ Նրա հետ շփվելու հնարավորություն:

Եթե աշակերտը անկեղծորեն չձգտի խոնարհություն
ձեռք բերել, նա հակված կլինի ընկնել պատրանքների և
ունայնության թակարդների մեջ:

Իրականում, մարդը կարող է հաղթահարել
բազմաթիվ թուլություններ և մեծ առաջընթաց գրանցել իր
ճանապարհին, սակայն նա կարող է ընկնել
հպարտության գայթակղության պատճառով:

Տիեզերքի Տերը և խղճմտանքի Քննողը գիտի, թե ինչ
կա սրտերում, և նրանք, ովքեր պարծենում են իրենց
հոգևորությամբ, կկորցնեն այն:

Նրանք, ովքեր հպարտանում են իրենց հոգևոր
փորձառություններով, ապականվում են
ինքնագնահատականով, կամ այլ կերպ ասած՝ սկսում են
իրենց համարել յուրահատուկ և կարող են կորցնել
ստացած օրհնությունները:

Նա, ում ինքնագոհությունը գերազանցում է իր մեջ
եղած աստվածային օրհնությունները, չարաշահում է
հոգևոր պարգևները, և այդ ժամանակ Աստված
խոնարհության դաս է տալիս այդ աշակերտին՝ նրանից
զրկելով իր օրհնությունները, մինչև նա հոգևոր
հասկացողություն չստանա և չուղղի իր ընթացքը: Բայց
Նա դա անում է սիրուց դրդված, որովհետև երբ
աշակերտի սիրտը բացվում է Աստծո առաջ ամենայն
խոնարհությամբ՝ գիտակցելով, որ ինքը լիովին կախված է
Աստծուց, ապա նա ստանում է աստվածային շնորհի
լիակատար չափաբաժին:

Երբ աշակերտի կյանքը լցվում է խոնարհությամբ,
խոնարհության բույրը գրավում է աստվածային
հոգատարությունը, օրհնություններ են իջնում աշակերտի
վրա, և նրա կյանքը լցվում է խաղաղությամբ ու սիրով:

Մարդկային բնույթ

Միտքն անսահմանափակ է, քանի որ անկախ ձեր
ուսումնասիրության ոլորտից կամ մասնագիտացումից,
երբ դուք կենտրոնանաք այդ նյութի վրա, այն անվերջ
կշարժվի այդ ուղղությամբ: Անսահման է նաև այն
իմաստությունը կամ տեղեկատվությունը, որը կարող եք
օգտագործել և որից օգուտ քաղել:

Գիտե՞ք, բարեկամներ՝, որ ձեզանից յուրաքանչյուրը
այս խոսքերը մի փոքր այլ կերպ է մեկնաբանում, քան
մյուսները: Պատճառն այն է, որ մտածողության
գործընթացը տարբերվում է մարդուց մարդ:

Քանի որ յուրաքանչյուր մարդ յուրահատուկ է իր
բնույթով և մտածելակերպով, ցանկացած իրավիճակում
նրանց արձագանքներն ու արձագանքները տարբերվում
են ցանկացած այլ մարդու արձագանքներից: Նրանց
ներքին բնույթը նրանց մտքերի, զգացմունքների,
արձագանքների և դրդապատճառների գումարն է, և
սրանք, իրենց հերթին, որոշում են նրանց
մագնիսականության բնույթը կամ ձգողականության ուժը,
որը նրանք ունեն:

Մագնիսականությունը ամենամեծ ուժն է, որով դուք
կարող եք գրավել ընկերներ, բարեկամական համակրանք
և բարի կամք:

Մենք բոլորս ուզում ենք, որ մեզ նկատեն և հաշվի
առնեն: Ոչ ոք չի ուզում, որ մեզ անտեսեն կամ մոռացնեն:

Նույնիսկ երեխաները միտումնավոր որոշակի ձևերով են վարվում՝ փորձելով ուշադրություն գրավել:

Մենք նաև ուզում ենք սիրված և գնահատված լինել ուրիշների կողմից: Բայց մեզանից քանի՞սն ենք ուրիշներին տալիս նույն հասկացողությունն ու ուշադրությունը, որին, մեր կարծիքով, արժանի ենք նրանցից:

Մենք չափազանց համակրում ենք ինքներս մեզ և ներում ենք մեր սեփական թերությունները, մինչդեռ լիովին պատրաստ ենք քննադատել և դատապարտել ուրիշների սխալները:

Կարո՞ղ ենք կանգնել ուրիշների առջև և պատմել նրանց մեր մանկությունից ի վեր եղած թերությունների մասին: Պատասխանը՝ ոչ:

Բայց եթե մենք չսովորենք լավ վարքագիծ, չենք կարող ուրիշներին ցույց տալ, թե ինչպես պետք է լավ վարվել:

Մենք իրավունք չունենք անհանդուրժող լինել ուրիշների թուլությունների նկատմամբ, եթե ինքներս տառապում ենք դրանցից:

Աշխարհը լի է մարդկանցով, ովքեր ցանկանում են շտկել ուրիշներին, բայց ոչ իրենց: Եթե մենք չզբաղվենք կառուցողական ինքնագնահատմամբ, օրերն ու տարիները կանցնեն առանց մեր փոփոխության:

Մեզ անհրաժեշտ է ինքնաբարեփոխում, քանի որ երբ
մենք բարեփոխենք ինքներս մեզ, մեր լավ օրինակի
միջոցով կկարողանանք բարեփոխել հազարավոր
մարդկանց:

Իսկապես, գործողությունները ավելի բարձր են
խոսում, քան խոսքերը

* * *

Հոգևոր ոգեշնչումները անընդհատ նորացվում են և
իրենց հետ բերում են խաղաղություն և ուրախություն

Հոգևոր գիտակցությունը սկսվում է որպես մեղմ
քամի, ապա ուժեղանում է մինչև այն դառնում է օրինյալ
քամի, որը սրբում է անգիտության բեկորները, չարիքի
ավերակները և եսասիրության կույտերը:

Լուսավորության աճող թվով էնտուզիաստների
ցանկության մեջ կան խրախուսական նշաններ՝ հասնել
ներդաշնակության և հոգևոր փոխըմբռնման
համաշխարհային մակարդակի:

Որքանով մենք ներդաշնակության մեջ ենք
խաղաղության ալիքների հետ, այնքան ավելի ենք
գիտակցում մեր հոգևոր բնույթը և մեր կապը մեր
աստվածային աղբյուրի հետ:

Աստվածային սերը մաքրում է մտքերը

Այն մաքրում է զգացմունքները
Եվ նրանք արթնացնում են գիտակցությունը

Աստվածային իմաստությունը խորը, պարզ և վեհ է, և
ով ներդաշնակ է դրա հետ, ունի ներքին կողմնացույց, որը
նրան ցույց է տալիս ճիշտ ուղղությունը, որպեսզի նա
չմոլորվի:

Աստվածային իմաստությունն ու աստվածային սերը
այնքան մոտ են մեզ, որքան մեր մտքերը թույլ են տալիս
դրանք լինել մեզ հետ:

Ինչպես մեկ էլեկտրական գեներատորը
էլեկտրաէներգիա է մատակարարում քաղաքի լույսերին,
այնպես էլ նրանք, ովքեր ներդաշնակության մեջ են Աստծո
հետ, ստանում են լուսային էներգիա, որն օգնում է նրանց
ցրել իրենց հոգիների և շրջապատի խավարը:

Նրանք, ովքեր իսկապես սիրում են Աստծուն և իրենց
կյանքը համապատասխանեցնում են տիեզերքի
օրենքներին, զգում են ուժի, խաղաղության և օրհնության
առատություն:

Մենք խնդրում ենք Ամենակարող Աստծուն մեզ
օրհնություններով և գերագույն ոգեշնչումներով լցնել
Եվ թող նա մեր վճռականությունը լցնի արդյունավետ
աշխատելու և անձնուրաց ծառայելու էներգիայով և
կարողությամբ:

Եվ որ մենք ապրում ենք Նրա՝ բոլոր բարության,
շնորհի և գոյության աղբյուրի անընդհատ հիշատակով

Արխիվներից՝ Ցանկությունների ծառի պատմությունը

Շատ վաղուց Հարրի անունով մի ճգնավոր ապրում էր
Հինդուստանում և երկար տարիներ թափառում էր
Հիմալայներում՝ փնտրելով մի հազվագյուտ ծառ, որը
կոչվում էր «Ցանկության ծառ»:

Լեգենդն ասում է, որ այս զարմանահրաշ ծառերը
գտնում են միայն ճգնավորները՝ որպես պարգև նրանց
ասկետիզմի և հոգևոր կարգապահության խիստ
պրակտիկայի համար: Ասում են, որ այս ծառերն ունեն
զորություն կատարելու յուրաքանչյուրի ցանկություններն
ու իղծերը, ով նստում է իրենց ճյուղերի տակ:

Ճգնավոր Հարրին խորը սրտում զգում էր, որ արժանի
է գտնել այդ ծառը՝ շնորհիվ իր երկարատև խստության,
դժվարությունների կամավոր համտեսի և իր համար
սահմանված խիստ կարգապահությանը նվիրվածության:

Սակայն այս բոլոր հոգևոր հետապնդումներից
անկախ, կային դասեր, որոնք նա դեռ պետք է սովորեր:
Թեև նա ցանկանում էր աստվածային գիտելիքներ, նա
նաև փայփայում էր այլ, ավելի ստորադաս
ցանկություններ:

Այդ ցանկությունների թվում էր Ցանկությունների
Ծառը գտնելու կարոտը: Անհարթ լեռնային արահետները
մաշել էին նրա ոտաբոբիկ ոտքերը՝ իր սրտի ցանկության
առարկայի և իր խորագույն կարոտների կատարման

անդադար որոնումների ժամանակ: Նրա ներքին
զգացողությունը անընդհատ վստահեցնում էր նրան, որ
իր ցանկությունը կկատարվի, և որ ծառը սպասում է իրեն
որպես բնական պարգև իր հոգևոր ջանքերի համար,
որոնք գերազանցում էին սովորական մարդու
կարողություններն ու տոկոսությունը:

Մեր ընկերը ճիշտ էր իր ինտուիցիայում: Հիմալայների
հովիտներից մեկում նա գտավ լայնատերև ծառ, որը,
շնորհիվ իր հոգևոր խորաթափանցության, անմիջապես
ճանաչեց որպես այն գանձը, որը երկար ժամանակ
փնտրում էր և ցանկանում էր գտնել:

Անմիջապես և մեծ անհամբերությամբ նա մոտեցավ
ծառի հյուրընկալ ճյուղերին և նստեց դրա տակ: Այս
եզակի ծառի արտասովոր ուժը զգալու համար Հարրին
փակեց աչքերը և ինքն իրեն ասաց. «Եթե սա
Ցանկությունների Ծառն է, ապա թող այն ինձ համար
հզոր ամրոց դառնա»:

Հենց որ այդ միտքն անցավ նրա մտքով, ծառի կողքին
հայտնվեց մի հոյակապ պալատ՝ շրջապատված փարթամ
այգիներով, որոնք լի էին թարմ վարդերով, բուրավետ
ռեհանով և բարձր ծառերով:

Հարրին ուրախացավ այս հրաշքով և լցվեց իր
ամենաթանկ ցանկությունը կատարելու ցնծությամբ,
քանի որ վերջապես գտել էր այդքան երկար փնտրած
Ցանկությունների ծառը: Նա երկար չսպասեց, նախքան
իր հաջորդ ցանկությունը հայտնելը՝ ասելով. «Ես ուզում
եմ շուրջս տեսնել գեղեցիկ աղջիկների մի երգչախումբ,
որը ինձ մատուցում է ամենահամեղ և ամենաընտիր

ուտեստները ոսկե սկուտեղների վրա և ինձ համար լցնում
է արծաթե կուժերից ավելի քաղցր ըմպելիքներ՝
բաժակների մեջ, որոնք փայլում են ինչպես փայլուն
ոսկի»:

Մի ակնթարթում նրա ցանկությունը կատարվեց,
քանի որ նա իր առջև տեսավ ոսկե ափսեների վրա
մատուցված ամեն տեսակի համեղ ուտեստներով լի
սեղան, և գեղեցիկ կույսեր, որոնք նրան առաջարկում էին
թագավորներին ու իշխաններին վայել բազմազան
ուտելիքներ ու խմիչքներ:

Շքեղ ու շքեղ խնջույքից վայելելուց հետո մեր ընկերը
սկսեց զննել իր նոր բնակարանը: Նա բարձրացավ
փայլեցված մարմարե աստիճաններով և զբոսնեց
շլացուցիչ փայլով զարդարված թանկարժեք քարերով
սենյակներով:

Վերջապես մեր բախտավոր ճգնավորը հոգնեց
քայլելուց և խաղաղություն ու հանգիստ փնտրեց առաջին
հարկի սենյակներից մեկում: Այդ սենյակի ցածր
պատուհանները ստվերում էին փառահեղ
Ցանկությունների ծառի երկար ճյուղերը:

Երբ նա պառկեց պատուհանի մոտ գտնվող
մահճակալին, նկատեց, որ ցանկությունների ծառի հաստ
ճյուղերը փակում էին լույսը, և նա իրեն միայնակ զգաց, և
վախը սողաց նրա սիրտը: Լռությունը խախտվում էր
միայն մի քանի ձայներով, որոնք, նա մտածում էր, գալիս
էին այգուց, թե՞ անտառի վայրի կենդանիներից, որոնք
ազատորեն թափառում էին պալատի պատերից այն կողմ:

Նա ինքն իրեն ասաց. «Ի՞նչ կլինի, եթե անտառային
վագրերից մեկը կարողանա պատուհանից ներս մտնել:
Այդ դեպքում նա կուտի ինձ, և դա կլինի իմ վերջը»:

Հենց որ վախի այդ միտքը անցավ նրա մտքով, մի
վայրագ վագր ցատկեց պատուհանից, բռնեց սարսափած
ճգնավորին և տարավ նրան կուլ տալու՝ իսկապես
սարսափելի ճակատագիր:

Դժբախտաբար, Հարրին չգիտակցեց, որ
Ցանկությունների ծառը չէր տարբերակում բարի և չար
մտքերը: Դրա նպատակն էր պարզապես կատարել նրանց
ցանկությունները, ովքեր դրանք կրում էին: Իրականում
Ցանկությունների ծառը կատարելապես մարմնավորում
էր ճգնավոր Հարրիի հզոր մտավոր կերպարը, և դա նրա
վերջին միտքն էր:

Յուրաքանչյուր մարդ ապրում է իր ցանկությունների
ծառի տակ, որը կատարում է իր բոլոր ցանկությունները:
Այդ ծառը կամքի ուժն է: Մարդկային կամքի ուժը, որը
աստվածային կամքի արտացոլումն է, իր էությանմբ
օժտված է մարդու հույսերն ու ցանկությունները
իրականացնելու ուժով:

Բայց ով չգիտի, թե ինչպես վերահսկել իր
ցանկությունները, ցանկությունները և մտքերը, պետք է
հազար անգամ շնորհակալ լինի իր Տիրոջը, քանի որ իր
անկարգ մտքերը անմիջապես չեն իրականանում,
հակառակ դեպքում վայրի ցանկությունները
կհանգեցնեին գիշատիչ, ագահ վագրերի ավտոմատ
մարմնավորման, որոնք պատռում են հոգու անդորրը,

ջախջախում երջանկության ոսկորը և հոգևոր
խաղաղության օազիսը վերածում անպտուղ անապատի:

Սա լավ դաս է մտքերը կենտրոնացնելու դրական և
լավ բաների վրա՝ նստած Ցանկությունների ծառի
ճյուղերի տակ, որը ոչ այլ ինչ է, քան մարդու ուժեղ կամքն
ու հզոր ինտելեկտը:

Մարդը պետք է զգույշ լինի վախի, ձախողման,
հիվանդության և անտեղյակության վրա
կենտրոնանալուց և դրանց մասին անընդհատ
մտածելուց, որպեսզի այդ բացասական կողմերը
չհայտնվեն անհայտի խավարից հրեշների պես և
չստեղծեն լուրջ խնդիրներ, որոնց հետ դժվար կլինի
հաղթահարել կամ վերահսկել:

Բացասական մտքերը վնաս են հասցնում միայն
նրանց, ովքեր դրանք պահում են: Թող դրանք
փոխարինվեն դրական մտքերով, եթե մարդ ցանկանում է
իր և ուրիշների համար լավը: Եվ հաջողությունը գալիս է
Աստծուց:

* * *

Նյութական պարգևներից բացի, Աստված մեզ տալիս
է հավատք և հոգևոր հասկացողություն

Եվ նրանց, ովքեր դիմում են Նրան և վստահում Նրան,
Նա շնորհում է բարձրագույն աստվածային
գիտակցությունը:

Օրինյալ պարգևներն այն պարգևներն են, որոնք
դիպչում են սրտերին, փոխում կարծրացած
բնավորությունները, արթնացնում հոգիները հոգևոր
անփութությունից և խրախուսում են ծանոթությունն ու
ներդաշնակությունը մեկ մարդկային ընտանիքի
անդամների միջև:

Նրանք, ովքեր ճանաչում են Աստծուն, ոչ միայն
սովորեցնում են իրենց իմաստուն խոսքերով և կատարյալ
օրինակով, այլև շնորհում են մեզ մաքուր և անվերապահ
աստվածային սեր: Այդ սիրո լույսի ներքո մենք ձեռք ենք
բերում մեր բարձրագույն ներուժի նոր տեսլական:

Աստծո ընտրյալները գալիս են այս աշխարհ՝ մեզ իր
շնորհի մասին գիտելիքներ տալու և մեզ ցույց տալու
ներքին լույսը, որը մեզ ձեռքից բռնած տանում է դեպի
երկնային տուն, որպեսզի մեր սրտերը ազատվեն ամեն
տեսակի հուսահատությունից և աշխարհիկ խավարից, և
նրանք մեզ քաջալերում են՝ վստահեցնելով, որ մենք
բաժին ունենք աստվածային ժառանգությանը և որ կարող
ենք հաղորդակցվել տիեզերական գիտակցությամբ:

Երբ մարդը ներդաշնակության մեջ է մտնում իր
Արարչի հետ, նրա մեղքերը փշրվում են, նրա
թուլությունները վերածվում են ուժեղ կողմերի, և նա
գիտակցում է, որ իր հոգին մաքուր է իր էությամբ և մոտ է
Աստծուն:

Երբ հավերժական աստվածային լույսը փայլում է այն
ցանկացողի վրա, նա գիտակցում է, որ աստվածային
էությունը գոյություն ունի ինչպես իր, այնպես էլ ուրիշների

մեջ՝ չնայած խիտ վարագույրներին, որոնք խանգարում են
դրա փայլին պատրանքի ճիրաններում գտնվող
հոգիներում:

Մենք խնդրում ենք Ամենակարող Աստծուն մեզ
շնորհել պարգևների պարգևը՝ մեր գիտակցության մեջ
գերագույն խաղաղության, գերագույն սիրո և
աննկարագրելի ուրախության զգացումը:

Մեզ մնում է միայն սիրով ու վստահությամբ դիմել այն
համընդհանուր սրտին, որի սերը վերջ չունի և որի տալը
սահման չունի:

Աստված ուզում է օրհնել մեզ և տալ իր
առատաձեռնությունից, բայց մենք պետք է բացենք մեր
սրտերը, ազատենք մեր կարոտը և ընկալունակ
դարձնենք Նրա առատ շնորհին:

Երբ մենք Աստծուն դիմում ենք մեր ամբողջ սրտով,
բոլոր խոչընդոտները, ինչպիսիք են անհանգստությունը,
կասկածները և վախերը, վերանում են, և մենք մեզ զգում
ենք Աստծուն մոտ և Նրա մոտիկությունը մեզ:

Բոլորին մաղթում ենք բարություն և օրհնություններ

Խաղաղություն ձեզ, մեր բարեկամներ

Եղիր իմ հավերժական հյուրը

Տե՛ր, ուղղորդիր իմ քայլերը ուղիղ ճանապարհներով

Եվ շարժում եմ ձեռքերս բարության արարքներով

Օրհնիր իմ աչքերը, որ տեսնեն այն, ինչ ես պետք է
,տեսնեմ

Թող ձեր ոգեշնչումը հոսի իմ խոսքերի միջով
Եվ թափիր քո բարությունը ուրիշների վրա իմ քաղցր
ու քնքուշ խոսքերով

Թող քո բույրը բխի իմ հոգու ծաղկից
Եվ հոգիներ քաշել դեպի քո ներկայության տաճարը

Թող քո հպումը օրհնի իմ սիրտը
Գուցե նա չկարողանա լեզու գտնել և ներդաշնակ
լինել բոլորի հետ

Աշխատեք իմ գաղափարների վրա
Թող ուրիշներին բերեմ քո խաղաղության աղբյուրի
մոտ

Եղիր իմ հավերժական հյուրը
Եվ բնակվիր իմ հանգստության և ուրախության
տաճարում

Ես երբեք չեմ մոռանա քեզ, Տեր
Ես չեմ քայլի կյանքի ճանապարհներով առանց քեզ

Ես կորել էի ժամանակի ճանապարհներին
Դու ինձ ցույց տվեցիր ճանապարհը և ինձ
վերադարձրեցիր քեզ մոտ

Տուր ինձ անհաղթահարելի զգացմունքային
կարոտներ
Եվ քեզ կենդանի նվիրվածության արձագանքի մեջ
Թող լսեմ քո օրհնյալ ձայնը

* * *

Ուսուցիչն ասաց՝ խրախուսելով աշակերտներից
.մեկին

Սխալ թակարդների մեջ ընկնելն ու գայթակղվելը
միայն ժամանակավոր թուլություն է:

Մի՛ կարծիր, թե կորել ես կյանքի լաբիրինթոսներում և
չես կարողանա նորից գտնել ճանապարհը: Նույն հողը,
որի վրա ընկել ես, կարող է օգտագործվել որպես
հենարան և հիմք նորից վեր կենալու համար, եթե
սովորես քո փորձից:

Եթե դուք նկատեք ձեր կյանքում առկա որոշակի
սխալներ և որոշեք չկրկնել դրանք, նույնիսկ եթե կրկին
ընկնեք, այդ անկման ազդեցությունը շատ ավելի քիչ
կլինի, քան եթե ընդհանրապես չփորձեիք:

Մենք չպետք է ակնկալենք, որ մեր բոլոր ջանքերը
կհաջողեն

Մեր որոշ փորձեր կարող են ձախողվել, բայց
մյուսները հաջող կլինեն

Իմացե՛ք, որ հաջողությունն ու ձախողումը
միահյուսված են. դրանցից ոչ մեկը չի կարող գոյություն
ունենալ մյուսից անկախ: Հետևաբար, մենք չպետք է
դառնանք ամբարտավան կամ ինքնահավան, եթե մեծ
հաջողության ենք հասնում, և չպետք է հուսահատվենք
կամ հուսահատվենք, եթե ձախողում ենք ապրում:

* * *

Ասում են, որ մի հայտնի պրոֆեսոր իր կյանքի մեծ
մասն ապրել է վատառողջ վիճակում: Մինչև քառասուն
տարեկան դառնալը նա երկու անգամ նյարդային
խանգարում է տարել և լուրջ սրտային հիվանդություն է
ձեռք բերել:

Նրա համար շատ դժվար էր շարունակել իր
աշխատանքը, և նրա վիճակը վատթարանում էր օրերի
ընթացքում, մինչև որ նա տառապում էր քայլելու և դասեր
տալու ծայրահեղ դժվարություններից, քանի որ
ամենափոքր ֆիզիկական շարժումը նրան անտանելի ցավ
և խեղդման զգացում էր պատճառում:

Վերջապես՝ երկար կյանքդ՝ բժիշկները նրան ասացին,
որ իր օրերը հաշված են, և բժիշկների ախտորոշումը սրեց
նրա անօգնականության և հուսահատության զգացումը:

Դրանից կարճ ժամանակ անց նա մասնակցեց
ոգեշնչող հոգևոր հանգստի, որը նրան հնարավորություն
տվեց նոր տեսանկյունից նայել իրերին, և նա իրեն ավելի
մոտ զգաց Աստծուն:

Այդ կեսօրին նա գբոսանքի դուրս եկավ, մտավ սոճու
անտառ և նստեց ծառի բնի վրա հանգստանալու, ապա
ամբողջ եռթյամբ աղոթում էր՝ սրտի խորքից Աստծուն
խնդրելով բուժել իրեն և ազատել ֆիզիկական
հաշմանդամությունից:

Ապա նա խնդրեց Աստծուն գալ իր մոտ, ստանձնել իր
կյանքը և շտկել իր ֆիզիկական վիճակը:

Նա այս կապակցությամբ ասաց. «Այնտեղ՝
անտառում, ես կապ ունեի Աստծո հետ, և ես զգում էի, որ
մարմնիս յուրաքանչյուր բջիջ դողում էր աստվածային
ներկայությունից»:

Մի քանի օր անց նրան հաջողվեց բարձրանալ լեռ, մի
զբաղմունք, որը նա երբեք չէր կարողացել անել
նախկինում: Նա այս կապակցությամբ ասաց. «Երբ ես
հասա լեռան գագաթին, վախի և թուլության
զգացողությունները լքեցին ինձ, և ես այլևս երբեք դրանք
չզգացի: Այդ ժամանակվանից ի վեր ես զգացել եմ, որ իմ
կրծքում նոր սիրտ է բաբախում»:

Եվ դա է, ինչ իրականում տեղի ունեցավ, քանի որ նա
հայտնի դարձավ իր կենսունակությամբ, էներգիայով և
բեղուն գրական ստեղծագործությամբ և ապրեց գրեթե
քառասուն տարի բժիշկների կողմից տրված այդ
ախտորոշումից հետո:

Հաճախ, երբ մենք ստիպված ենք լինում փոխել մեր
մտածելակերպն ու գործելակերպը՝ լինի դա
անհրաժեշտությունից, թե ցավից դրդված, մենք
ստիպված ենք լինում հանձնվել Աստծուն և սկսել նորից:

Այնուհետև սկսվում է ստեղծագործական գործընթացը, և
կենսական ուժը անարգել հոսում է մեր մտքերի և
մարմինների մեջ: Այս պատճառով իսկական հոգևոր
փոխակերպումը տեղի է ունենում հոգեբանական կամ
ֆիզիկական կրիտիկական տառապանքի ժամանակ:

Կա մի աղաչանք, որը կոչվում է «Հրաժարման
.աղոթք», որում աղաչողը ասում է

Տե՛ր, այս պահին ես կանգնած եմ այս խնդրի առաջ,»
բայց արդյունքը Քո ձեռքերում է, սիրելի՛ս Աստված, սա Քո
հրամանն է, և ես կընդունեմ Քո կամքը և կբավարարվեմ
նրանով, ինչ Դու ուզում ես ինձ համար»:

Բնականաբար, շատերի համար դժվար է
անկեղծորեն այսպես աղոթել, քանի որ դա նշանակում է
հրաժարվել եսասիրությունից և «ես»-ի
ցանկություններից, և սա մարդու համար ամենադժվար
բաներից մեկն է: Ով որ կարողանում է դա անել, ցույց է
տալիս Աստծո հանդեպ լիակատար վստահություն:

Բայց սա չի նշանակում, որ մենք պետք է դառնանք
պասիվ և կախյալ՝ սպասելով, որ Աստված կլուծի մեր
բոլոր խնդիրները առանց մեր կողմից որևէ ջանքի: «Եվ
ասա՝ «Գործիր»», քանի որ հավատքն առանց
գործողության անկյանք է:

Եթե մարդը նստում է սենյակում, փակում դուռը և
անընդհատ վստահեցնում է իրեն, որ Աստված
կհարստանա իրեն առանց որևէ այլ բան անելու, Աստված
չի պատասխանի նրա աղոթքին, որովհետև նա պետք է
աշխատի հարստանալու կամ որևէ այլ բանի համար:

Աշխատանքից» կամ հոգևոր ջանքերից զուրկ կույր»

հավատքը մարում է բանականության լույսը, բայց եթե
մարդը օգտագործում է իր միտքը, կատարում է
տրամաբանական գործողություններ և զբաղվում է
կառուցողական գործունեությամբ, նա կստանա
աստվածային խնամք և աստվածային արձագանք:

* * *

Իսկական բարեկամությունն ավելի մեծ է, քան այս
աշխարհի ցանկացած հարստություն:
Նրանք, ովքեր սեր ունեն իրենց սրտերում, իսկապես
կճանաչեն ուրիշներին
Ճիշտ այնպես, կարծես նա նայում էր թափանցիկ
ապակե շշի միջով և տեսնում, թե ինչ կար ներսում

Այսպես ուրիշներին ճանաչելը գալիս է Աստծուն
սիրելուց և ուրիշներին այդ սիրով սիրելուց:

* * *

Նկարում վարպետ Պարամհանսան իր բնիկ
ամերիկացի ընկերների հետ, ովքեր գնահատում էին նրա
բարեկամությունը, ձգտում էին շփվել նրա հետ և վայելում
էին նրա հետ հանդիպումը:

Մենք հաճախ հայտնվում ենք այնպիսի
հանգամանքներում, որոնք, կարծես, անգոր ենք փոխելու:

Մենք փորձում ենք ամեն ինչ, ինչ կարող ենք մտածել, այդ թվում՝ անկեղծորեն աղոթել Աստծուն, որ փոխի մեր իրավիճակը այնպես, ինչպես մենք կարծում ենք, որ լավագույնն է մեզ համար: Այնուամենայնիվ, այն, ինչ մենք ցանկանում ենք՝ լինի դա ֆինանսական օգնություն, առողջություն, թե որևէ այլ բան, կարող է չիրականանալ՝ մեզ հուսահատեցնելով և հիասթափեցնելով:

Բայց երբ մենք չենք կարողանում կապ հաստատել մեր ներսում գտնվող աստվածային ուժի հետ, դա այն պատճառով է, որ չենք հասկանում հանձնվելու իմաստը:

Մի իմաստուն մարդ մի անգամ խորհուրդ տվեց, որ բոլոր խնդիրները կարելի է լուծել մեդիտացիայի միջոցով, բայց մարդկանց մեծ մասը չի գիտակցում, որ մեդիտացիան Աստծուն հասկանալու կամ Նրանից որևէ այլ բան ստանալու փորձ չէ: Մենք նախ պետք է ճանաչենք մեր կապը Աստծո հետ և ազատվենք մանր էգոյից կամ «ես»-ից, որը մեր կյանքում խոչընդոտ է հանդիսանում և սահմանափակում է աստվածային զորության հոսքը դեպի մեզ:

Կա մի պատմություն մի կնոջ մասին, որը ութ տարի մնացել էր հաշմանդամ և հիվանդ, անընդհատ աղոթելով Աստծուն, որ բուժի իրեն, որպեսզի կարողանա վերսկսել իր աշխատանքը: Վերջապես, հիասթափված թվացող ապարդյուն փորձերից, նա հանձնվեց Աստծո կամքին և .աղոթեց հետևյալ կերպ

Ես կյանքս դնում եմ Քո ձեռքերում, Տե՛ր: Եթե ուզում»
Ես, որ ես մնամ հաշմանդամ և հաշմանդամ, դա քո գործն

Է, բայց ես Քեզանից ավելին եմ ուզում, քան
առողջությունը, և քո գործն է՝ ինչ ես ուզում և անում»:

Երկու շաբաթվա ընթացքում նա լիովին ապաքինվել
էր և դուրս էր եկել հիվանդասենյակից:

Սա կարող է պարադոքսալ թվալ, բայց հիմնական
գաղափարն այն է, որ մենք հաճախ փորձում ենք
Աստծուց խնդրել կատարել մեր կամքը՝ Նրա
աղաչանքներին ենթարկվելու փոխարեն:
Եսասիրությունից և եսասիրական ցանկություններից
բխող աղոթական ուղիները փակում են: Անշուշտ,
Աստված օգնում է նրանց, ովքեր օգնում են իրենց, և
որքան շատ ենք մենք մարգում մեր կամքը՝
համապատասխանեցնելու աստվածային կամքին,
այնքան ավելի օրհնյալ գորություն ենք բերում մեր կյանք:

Բայց երբեմն մեր կամքը չի առաջնորդվում
իմաստությամբ, այնուամենայնիվ մենք պնդում ենք ձեռք
բերել այնպիսի բան, որը մեր շահերից չի բխում, և
Աստված չի միջամտում մեր հանգամանքները փոխելու
համար:

Մեր սեփական ռեսուրսները երբեմն կարող են
բավարար լինել մեր հանգամանքները հաղթահարելու
համար, բայց հետագայում մենք բախվում ենք մեր
վերահսկողությունից դուրս գտնվող լուրջ
մարտահրավերների, որոնք մեզ դնում են դժվարին
իրավիճակում: Այնուամենայնիվ, եթե մենք կարողանանք
մի կողմ դնել մեր Էգոն և անկեղծորեն ու ջերմեռանդորեն
աղոթել. «Քո կամքը թող լինի, Տե՛ր, և ոչ թե իմը», մենք
բացում ենք մեր սրտերը առաջնորդության հոսքի համար,

և աստվածային գորությունն ու առատ օրհնությունները
թափվում են մեզ վրա:

Մեր խնդիրները լուծելու համար մեր բոլոր
հնարավորություններն անելուց անկախ, մենք պետք է
գիտակցենք, որ մարդկային ուժը սահմանափակ է, և որ
մենք պետք է բացվենք Աստծո անսահմանափակ
գորության առջև, սակայն, կարծես, շատերը պետք է
տառապեն լիակատար անօգնականությունից, նախքան
այս ճշմարտությունը գիտակցելը:

Կա մի հիմն, որն ասում է. «Երբ ես խրվում եմ, դու
գալիս ես ինձ ազատելու»:

Եվ սա Աստծո ձևն է մեզ սովորեցնելու, որ, վերջին
հաշվով, միայն Նա է ի վիճակի փոխել դժվարին
հանգամանքները և լուծել դժվար լուծելի խնդիրներ:

* * *

Թեև Աստված լսում է մեր բոլոր աղոթքները (որպեսզի
այցելի մեզ)
Բայց նա միշտ չէ, որ արձագանքում է

Մեր վիճակը նման է փոքրիկ երեխայի, որը մորն է
կանչում
Բայց մայրը կարիք չի տեսնում նրան մոտ գալու
Այսպիսով, նա նրան խաղալիք է ուղարկում, որպեսզի
նա զբաղված և հանգիստ մնա

Բայց երբ երեխան հրաժարվում է մխիթարվել որևէ
այլ բանով
Միայն մայրն է գալիս նրա մոտ

,Նմանապես, ով ուզում է ճանաչել Աստծուն
Պետք է լինի երեխայի պես
Նա, ով չի բավարարվում մոր ներկայությամբ որպես
փոխարինող

մագնիսական զարգացում

Մարդը կարող է զարգացնել իր ընտրած
մագնիսականությունը՝ Աստծո գերագույն զորությունը
գրավելու, մտավոր ուժեր ձեռք բերելու, թե առօրյա
կյանքի անհրաժեշտությունները գրավելու համար:

Աստված մարդկությանը մարմին է տվել, և մենք
պետք է հոգ տանենք դրա մասին: Նրանք, ովքեր մշակում
և օգտագործում են իրենց ֆիզիկական
մագնիսականությունը միայն նյութական ունեցվածքի և
մտավոր ուժի համար, ի վերջո կխաբվեն: Սակայն նրանք,
ովքեր մշակում են իրենց հոգևոր մագնիսականությունը,
կհայտնաբերեն, որ այդ օրհնյալ ուժը հոգ է տանում իրենց
կարիքների մասին և բավարարում է իրենց բոլոր
նյութական ցանկությունները:

Կա մի համընդհանուր օրենք, որը արդյունավետորեն
գործում է, և ես այն զգացել եմ իմ կյանքում և հաստատել,
որ այն գործում է:

Մարդու համար կարևոր է ունենալ ուժեղ, առողջ
մարմին, որը կարծագանքի մտքի հրամաններին:
Պատկերացրեք դանդաղաշարժ, անմոտիվացված
մարդու, որը գնում է աշխատանքի առանց ամբիցիաների
կամ էներգիայի, ապա պատկերացրեք ձիու, որը
պատրաստ է վազքուղիով վազել, հենց որ ստանա
մեկնարկի ազդանշանը: Ահա թե ինչպես պետք է լինի
մարմինը:

Երբեմն մենք նկատում ենք որոշ տարեց մարդկանց,
ովքեր լավ առողջություն ունեն և ունեն
երիտասարդության էներգիա:
Նրանց մարմինները երիտասարդ տեսք ունեն և լի են
ձգողականությամբ, և չնայած իրենց տարիքին՝ նրանք
գրավիչ անհատականություն ունեն:

Կռացած և կռացած լինելը էներգիա է սպառում:
Դիտեք, թե ինչպես են մարդիկ նստում իրենց տեղերում.
ոմանք թվում են կուզված և քնկոտ, այնքան, որ նրանց
տեսնելուն պես հոգնածություն եք զգում: Մյուսները
նստում են ուղիղ, և դուք գիտեք, որ նրանք կենսուրախ
ներկայություն ունեն. նրանց նայելուն պես կապվում եք
նրանց հետ:

Նա, ով թույլ է տալիս իրեն նստել կուզված և անփույթ
կերպով նպաստում է ողնաշարի կորացմանը և ծռմանը
սխալ կեցվածքի միջոցով, այս տեսակի նստելը նաև
ազդում է հոգեբանական վիճակի վրա և մտածողությունը
դարձնում բացասական:

Նրանք, ովքեր նստում են ուղիղ և լավ կեցվածք ունեն,
ավելի դրական և լավատես են: Նրանք, ովքեր հատուկ

հանգամանքների պատճառով չեն կարողանում ուղիղ
նստել, կարող են դա փոխհատուցել իրենց
լավատեսությամբ, դրական հայացքով և ուժեղ մտավոր
ներկայությամբ:

Միշտ կենտրոնացրե՛ք ձեր միտքը այն ամենի վրա,
ինչ անում եք, անկախ նրանից, թե որքան փոքր կամ
աննշան կարող է թվալ այն, միաժամանակ պահպանելով
ձեր միտքը ճկուն, որպեսզի անհրաժեշտության դեպքում
կարողանաք անցնել մեկ այլ հետաքրքրության: Բայց
ամենակարևորը՝ ամեն ինչ արեք լիակատար
կենտրոնացմամբ, քանի որ դա մեծապես կբարձրացնի
:ձեր խարիզման

Ցանկացած ոլորտում հաջողակ գործարարների մեծ
մասը շատ լավ գիտի, թե ինչպես օգտագործել
մագնիսական ուժը

Ինքնատիրապետումը մարդուն տալիս է գրավիչ ուժ,
ինչպես նաև հավասարակշռված միտք ունենալու
ունակություն, որը չի ազդվում զգացմունքներից և
կրքերից:

Զգացմունքային եռանդը պետք է վերածվի ուժի,
մտավոր գործունեության, իսկ իմաստությունը պետք է
վերահսկի զգացմունքները, որպեսզի ի հայտ գա
մագնիսականությունը:

Ինտելեկտը հույզերի հետ զուգակցված ստեղծում է
մագնիսականություն: Մագնիսականություն ունեցող
մարդը խոսում է վստահությամբ:

Նա խոսում է բանականորեն, բայց նրա խոսքերը լի են զգացմունքներով: Մենք պետք է անկեղծ լինենք մեր ասածների և արածների մեջ, բայց անկեղծությունը չի նշանակում ուրիշներին վշտացնել կամ ամաչեցնել:

Բանջարեղենն ու մրգերը, հատկապես մրգերը, ունեն մագնիսական հատկություններ, քանի որ դրանք չեն խանգարում կամ չեն խանգարում մարսողությանը, մինչդեռ սպիտակուլցների և օսլայի չափից շատ օգտագործումը նպաստում է տոքսինների կուտակմանը մարմնում:

Ցանկացած հիվանդ օրգան կստեղծի անհավասարակշռություն մարմնում: Մասնավորապես, ստամոքսը պետք է առողջ և ամուր պահել: Օրինակ՝ ստամոքսում գազերը անհարմարություն են առաջացնում և այդպիսով բացասաբար են ազդում մագնիսականության վրա:

Մեծ քանակությամբ սննդի սպառումն ունի անցանկալի հետևանքներ, մինչդեռ ծոմապահությունը օգնում է բացահայտել մարդու գրավչությունը, ինչպես նաև ժամանակ առ ժամանակ որոշ կերակուրներ բաց թողնելը, բայց դա չի նշանակում, որ պետք է սովամահ լինել այնքան, որ վնասես առողջությանը:

Նրանք, ովքեր օրական երեք անգամ միս են ուտում, թույլ տեսողություն ունեն և քիչ մագնիսականություն: Սակայն միայն պատշաճ սնունդը բավարար չէ. անհրաժեշտ է առողջ մտածողություն, ազնիվ վարքագիծ և կյանքի ուղիներով ուղիղ քայլել:

* * *

Եթե միշտ վստահես

Անվերապահ վստահություն՝ առանց որևէ կասկածի

Որ Աստծո զորությունը գործում է քո մեջ

Քո մտքերի, աղոթքների և համոզմունքների հետևում

Ձեզ անսահմանափակ ուժ տալու համար

Կյանքի բոլոր հանգամանքներին դիմակայելու համար

Եվ եթե դուք հավատում եք, որ Աստված ձեզ հետ է

Նրա հոգատարությունը ուղեկցում է ձեր
յուրաքանչյուր քայլին

Դուք միշտ կզգաք դրա օրհնությունները

Եվ զգալ նրա ներկայությունը

Ձեր կյանքի յուրաքանչյուր ոլորտում

* * *

Աստված սեր է, և Նրա արարչագործության ծրագիրը
չէր կարող սկիզբ առնել կամ արմատավորված լինել
սիրուց բացի որևէ այլ բանի մեջ: Մի՞թե այդ պարզ
գաղափարը մարդկային սրտին ավելի շատ
մխիթարություն և հույս չի տալիս, քան որևէ այլ
տրամաբանություն:
Բոլոր գիտակ մարդիկ, ովքեր թափանցել են
ճշմարտության խորքը, վկայել են համընդհանուր
աստվածային ծրագրի գոյության մասին, և որ այն
գեղեցիկ է և լի հաճույքներով:

Աստված մեզ ստեղծեց որպես Էներգիայի
հրեշտակներ, որոնք պարուրված էին կյանքի
հոսանքներով, որոնք հոսում էին ֆիզիկական լամպերի
միջով:

Սակայն ֆիզիկական լամպի փխրունության և
թուլության վրա մեր կենտրոնանալու պատճառով մենք
մոռացել ենք, թե ինչպես զգալ լամպի ներսում գոյություն
ունեցող հավերժական կյանքի Էներգիայի հավերժական և
անմահ հատկությունները, որը ենթակա է
տատանումների և փոփոխությունների:

Երբ դուք գերազանցում եք այս աշխարհի
,գիտակցությունը

Գիտակցելով, որ դու ո՛չ մարմին ես, ո՛չ էլ միտք
Այնուամենայնիվ, դուք դեռ գիտակցում եք ձեր
ներկայությունը

Քո իրական բնույթը այդ մաքուր, անարգել
գիտակցությունն է

Նա, ով իր մեջ է ներառում տիեզերքի ամեն ինչ
Աստվածային սերը մաքրագործում է բոլոր
նյութական ցանկությունները և դրանք վերածում ազնիվ

Նկրտումների ու բարձր ձգտումների, և բուժում է սիրտը
ցավերից, որոնք հաճախ առաջանում են անսասան սիրո,
որոշակի հասկացողության և փոխադարձ հարգանքի
ամուր հիմքերի վրա չհիմնված հարաբերություններից
կամ սիրելիի մահվան պատճառով:

Երբ մենք Աստծուն սիրում ենք ամբողջությամբ, մենք
չենք կարող բավարարվել որևէ այլ սիրով, եթե այն այդ
մեծ սիրո մի մասը չէ, և այդ աստվածային սիրո մեջ մենք
կգտնենք բոլոր սրտերի սերը, քանի որ Աստված սիրո
աղբյուրն է տիեզերքում:

Ամեն ինչ, որ աշխարհը տալիս է ձեզ, ապա խլում
ձեզանից՝ թողնելով ձեզ վշտի, ցավի կամ
հիասթափության մեջ, դուք կգտնեք Աստծո մեջ շատ
ավելի մեծ չափով և առանց հիասթափության ու վշտի
հետևանքների:

Ես նետեցի իմ կարոտների ցանցը
Իմ մտքերի անծայրածիր ծովում

Հաճախ մտքիցս վրիպում եր
Աստվածային սեր
Օ՛, թանկագին որս:
Այնուամենայնիվ, ես շարունակում եմ սուզվել
Խաղաղության խորքում

Եվ անդադար, ես քո վրա եմ նետում սիրո ցանցը
Մեկը մյուսի հետևից
Ես պետք է մի օր քեզ բռնեմ
Իմ անվերջ կարոտը քո հանդեպ ցանց է

Ես իմ սիրո այս ցանցը նետում եմ ամենուրեք
Կյանքի անհանգիստ ալիքներից վեր
Եվ փայլող աստղերի մասին
Եվ բարի հոգիների խորքում

Ես միայն գիտեմ, որ որսորդ եմ
Եվ ես կշարունակեմ փորձել բռնել քեզ
Օ՛, ամենաթանկագին ցանկությունն ու գոյության
ամենամեծ գանձը:

* * *

Սովորական հոգևոր բուժողները կամ քահանաները
իշխանություն չունեն ներելու մեղքերը կամ ազատելու այն
մեղավորներին, ովքեր դիմում են նրանց՝ խորհուրդ
հարցնելու համար. նրանք միայն կարող են նրանց հոգևոր
դեղատոմսեր տալ, ուրիշ ոչինչ:

Աստծուն ճանաչողները հասել են շատ առաջադեմ
հոգևոր մակարդակի, այնպես որ չեն բավարարվում
միայն մեղավորներին հոգևոր խորհուրդներ տալով, այլ
կարող են՝ Աստծո շնորհով և օգնությամբ, նրանց
լիցքավորել հոգևոր զորությամբ, որն ազատում է նրանց
իրենց մեղավոր արարքների հետևանքներից:

Բոլոր բարի և չար գործերը թաքնված են ուղեղի
բջիջներում և դրսևորվում են որպես բարի կամ չար
սովորություններ կամ մտքերի մեջ հակումներ:

Անառողջ սովորություններից տառապող մարդը,
քանի որ նրա ուղեղի բջիջները լիցքավորված են այդ
սովորությունների զորությամբ, կարող է ազատագրվել
կամքի ուժի, մեդիտացիայի, անկեղծ աղոթքի և
անընդհատ դրական հաստատման միջոցով, մինչև իր

բոլոր անցանկալի սովորությունները վերածվեն
խաղաղության և հանգստության լավ սովորությունների:

Սա տեղի է ունենում, երբ ճիշտ ուղղորդված
կենսական ուժը գործում է՝ փոխելու ուղեղի բջիջների
անսորմալ բնույթը, որպեսզի այդ բջիջները լցվեն ամեն
ինչով, ինչը լավ է, արդար և գեղեցիկ:

Սա նշանակում է, որ կեղծ գաղափարներով լցված
ուղեղի բջիջները այրվում են կենսական ակտիվությամբ,
երբ այն ուժեղ կուտակվում է ուղեղում և օգտագործվում
ազնիվ և օգտակար նպատակներով:

Իր ֆիզիկական մարմնին ուժեղ կապված մարդը
կենսական գործունեությունը շարունակում է
կենտրոնացած պահել մկանների և զգայարանների վրա,
մինչդեռ խորհրդածական հոգևոր հակումներ ունեցող
մարդը իր մկաններն ու մարմինը պահում է ակտիվ
թուլացման վիճակում, իսկ միտքը՝ զգայարաններից
հեռու, որպեսզի կենսական ուժը դադարի մնալ
նյարդային համակարգում և կուտակվի ուղեղում:

Այս պատճառով մեդիտացիան ուղեղի բջիջները
հոգևորացնելու և մտքից ցանկացած անցանկալի
սովորության արմատները վերացնելու
ամենաարդյունավետ միջոցն է:

Սովորությունը ուժ է, և մարդիկ չարաշահում են այդ
ուժը՝ չար գործեր անելով, այլ ոչ թե այն բարի գործերով
օգտագործելով:

Անտեղյակությունը, անգգուշությունը, լավ
ընկերակցություն չընտրելը և բարի գործերի անտեսումը
հաճախ մարդուն տանում են վատ սովորությունների
թակարդների ու որոգայթների մեջ, որոնք նման են
շարժվող ավազի, որը կուլ է տալիս իր կամքին հակառակ
քայլողին:

Ընկերակցության ազդեցությունն ավելի ուժեղ է, քան
կամքի ուժն ու առողջ դատողությունը:

Մի՛ ընկերացիր չար մարդու հետ, որովհետև չար)
(մարդը կարող է փչացնել քո բնավորությունը

Իմաստուն մարդիկ ազնվորեն են գործում առանց
ջանքերի, մինչդեռ նրանք, ովքեր սիրում են վնասը,
կարծես թե ստիպված են լինում վնասակար և ատելի
գործողություններ կատարել սովորության ուժով, որը
նրանց ստիպում է մեղք և չարիք գործել:

Մենք խնդրում ենք Ամենակարող Աստծուն ոգեշնչել
մեզ բարի մտքերով
Որպեսզի մենք կարողանանք տեսնել բարությունն ու
գեղեցկությունը
Մենք տարբերակում ենք օգտակարը և վնասակարը
Եվ որպեսզի մենք կարողանանք դիմել նրան
Եվ մենք հույս ունենք դրա համար
Բոլոր բարիքների աղբյուրը
Եվ բոլոր բարության աղբյուրը

* * *

Այս կյանքի ստվերների ետևում թաքնված է Աստծո
զարմանահրաշ և հրաշալի լույսը

Ամբողջ տիեզերքը Նրա օրհնյալ ներկայության մի
հսկայական տաճար է

Երբ մենք լուրջ և խորը մտորում ենք Աստծո մասին
Եվ մենք սիրում ենք Նրան անսահման սիրով
Մենք Նրան անվերապահորեն վստահում ենք
Անթիվ դռներ են բացվում մեր առջև

Եվ երբ մենք տեսնում ենք Նրա լույսը
Եվ մենք զգում ենք Նրա ներկայությունը
Կյանքի բոլոր սարսափելի, սարսափելի
իրադարձությունները չեն կարող
Մեզ զրկելու խաղաղությունից և հանգստությունից
Այն բաները, որոնք մեզ մոտեցնում են Աստծուն

* * *

Կյանքում և մահվան մեջ
Հիվանդության և սովի մեջ
Կամ աղքատություն և տառապանք
Եվ աշխարհի անկայունությունների, խառնաշփոթի և
ցնցումների մեջ
,Ես միշտ ապաստան եմ փնտրում Քեզ մոտ, Տե՛ր

Ի՞նչ է սերը:
Սերը ծաղկող շուշանների բույրն է
Եվ լուռ վարդերի երգչախումբը
Բնության գեղեցկությունը նշելով

Սերը հոգու երգ է, որը երգում է կյանքի համար
Եվ մոլորակների հավասարակշռված ռիթմիկ պարը
Իր անվերջ ճանապարհորդության մեջ դեպի խորը
տիեզերք

Ծաղիկների ծարավն է արևի լույսը կուլ տալու
Եվ այն ծաղկում է և սևվում կյանքի էլիքսիրով

Դա երկրի կարոտն է
Ծարավ արմատները իր կաթով կերակրելու համար
Եվ կերակրել կենդանի արարածներին կյանքի
Էությունամբ

Դա արևի հզոր կամքն է
Բոլոր արարածներին ակտիվ պահելու համար
Այն կյանքի շարժիչ ուժն է
Անչափահասների պաշտպանություն և խնամք
ապահովելու համար

Անմեղության ժպիտն է, որ ծնողական ջերմություն է
առաջացնում նորածնի հանդեպ:
Դա սիրահարների սրտերում ինքնաբուխ
հնազանդությունն է
Անվճար ծառայություն և ցավակցություն մատուցելու
համար

Դա բարեկամության զարկերակն է
Նա, ով բուժում է կոտրված սրտերը և բուժում
վերքերը
Դա սրտի կանչ է, որը չի կարող նկարագրվել

Նա բանաստեղծ է՝ լի մարդկության հանդեպ սիրով
Նա, ով տառապում է իր տառապանքից

Դա նույն ընտանիքի անդամների միջև մտերմության
շրջանակ է
Անընդհատ ընդլայնվում և լայնանում դեպի ավելի մեծ
տարածքներ
Եվ ավելի լայն դաշտեր

Դա կյանքի շշուկն է
Բաց մտքերի հորիզոններում
Եվ սրտերի երկինքը՝ զարդարված ազնիվ
զգացմունքների աստղերով

Սերը հոգու երանությունն է
Այն, ինչին ձգտում են սիրող հոգիները
Եվ նա կարոտում է նրան հասնել և շփվել նրա հետ

* * *

Մահը՝ երկար կյանքդ, վերջ չէ, այլ ժամանակավոր
ազատում, որը տրվում է մարդուն, երբ
արդարադատության համընդհանուր օրենքը որոշում է, որ
նրա ներկայիս մարմինն ու միջավայրը ծառայել են իրենց
նպատակին, կամ երբ նա այնքան է ընկճվում, հյուժվում
կամ տառապում, որ այլևս չի կարող կրել երկրային
գոյության բեռը:

Տառապողների համար մահը հարուժյուն է կամ
մարմնի ցավոտ տանջանքներից ազատագրում՝ դեպի
խաղաղության, անդորրության և հանգստի արթնացում:

Տարեցների համար դա կենսաթոշակ է, որը նրանք
վաստակել են կյանքի խորքում տարիների պայքարի և
քրտնաջան աշխատանքի շնորհիվ:

Բոլոր բարի հոգիների համար սա ողջունելի հանգիստ
է

Ժամանակն է, որ մարդկությունը ակտիվացնի իր
ներսում գտնվող ուժերը, որոնք բացահայտում են
ճշմարտությունները: Երջանկությունը կապված է այս
հայտնության հետ, և նրանք, ովքեր ցանկանում են
հասնել այդ ներքին հորիզոններին, պետք է
նպատակասլաց ջանքեր գործադրեն և սնուցեն իրենց
միտքը ստեղծագործ գաղափարներով՝ դիպչելու Աստծո
կողմից իրենց մեջ դրված ճշմարտություններին և
օգտվելու իրենց եության մեջ առատ օրհնյալ ուժերից:

Ո՞վ է ցանկանում բավարարել ֆիզիկական
զգայարանները՝ առանց համոտեսելու հոգևոր
երջանկության նեկտարը:
Նա ներդրում է կատարում աստվածային աղբյուրից՝
բոլոր բավարարվածության և հաճույքի աղբյուրից,
վնասով, ուստի նրա առևտուրը ծախսողվում է, և նրա
մտավոր արդյունքը չնչին է:

Նրանք, ովքեր ցանկանում են ճանաչել Աստծուն,
կստանան իրենց ցանկությունը Աստծո կողմից, քանի որ
Նա առատաձեռն է և բարեգործ: Սակայն մարդկանց մեծ

մասը վազում է աշխարհիկ ցանկությունների հետևից՝
մխիթարվելով կարճատև նյութական երջանկությամբ, և
տառապում են դրան չհասնելու կամ դրան հասնելու
պատճառով:

Նույնիսկ ֆինանսապես հաջողակները, ի վերջո,
իրենց կյանքում կզգան մի դատարկություն, որը դժվար
կլինի լցնել: Սակայն նրանք, ովքեր իրենց կյանքը կապում
են Աստծո հետ, հարուստ են, հզոր և վայելում են
բավարարվածություն և բարգավաճում:

Իմաստության թելադրանքները անտեսելը և խղճի
ձայնը անտեսելը տանում է դեպի ծուռ, սայթաքուն,
վտանգավոր և դժբախտ ճանապարհներ, մինչդեռ
արդարության ճանապարհին հետևելը տանում է դեպի
կապանքներից ազատագրում և ուժի ձեռքբերման՝ անելու
այն, ինչը ճիշտ է, այլ ոչ թե այն, ինչը թելադրվում է սխալ
բնազդներով և մոլորեցնող սովորություններով:

Երջանկություն փնտրողները կարող են օգուտ քաղել
կյանքի դժվարությունների հետ գլուխ հանած և դրանց
լուծումները գտած իմաստուն մարդկանց փորձից:

Իրոք, ով համաձայնվում է աստվածային
նպատակների հետ, լողում է բավարարվածության և
հանգստության ծովում, և նա իսկապես բախտավոր է:

* * *

Մեր յուրաքանչյուր միտք ստեղծում է որոշակի
թրթռում

Երբ դուք մտածում եք Աստծո մասին ձեր ամբողջ
Էությունը, մտքով և վերջույթներով և անընդհատ շնչում
եք «Օ՛, Տեր», դուք ստեղծում եք հզոր թրթռում, որը
աստվածային ներկայությունը բերում է ձեր կյանք:

Երբ մենք գիտակցում ենք, որ Աստված մեր
հավերժական սիրելին է և մեր անսասան ընկերը, և որ
Նրա սերը մեր հանդեպ ավելի մեծ է, քան ցանկացած այլ
սեր, այդ ժամանակ մենք զգում ենք Նրա մոտիկությունը և
դիպչում Նրա ներկայությանը, և մեր սրտերը
հանգստանում են, և մենք զգում ենք գերագույն հոգևոր
խաղաղություն:

Երբ դուք խորհրդածում եք Աստծո մասին և զգում եք
ուրախության աճող բաբախումներ ձեր սրտում և ամբողջ
մարմնում, և այդ ուրախության պոռթկումները ժամանակ
առ ժամանակ գալիս են ձեզ մոտ, իմացեք, որ Աստված
պատասխանել է ձեր սրտի կարոտներին, և որ ձեր
զգացած երանության զգացողությունները այդ օրհնյալ
արձագանքի ապացույցն են:

Սովորությունները ավտոմատ հոգեբանական
գործիքներ և մեխանիզմներ են, որոնք օգնում են
հեշտությամբ և առանց ջանքերի կատարել անհրաժեշտ
առաջադրանքները:

Շատերը թույլ են տալիս, որ թուլության և
անհաջողության սովորությունները ստրկացնեն իրենց, և
մարդը կարող է պաշտպանել իրեն, եթե ապրի այլ կերպ,
եթե լրջորեն մտածի վնասակար սովորությունների դեմ

պայքարի մասին մինչև անվտանգ վայր հասնելը և
հաղթանակի ասիերը:

Անգուսպ ցանկությունները խրախուսում են անառողջ
սովորությունները՝ սնուցելով և արդարացնելով դրանք
կեղծ հույսերով ու խոստումներով՝ պատրանքային
երջանկության և անցողիկ բավարարվածության մասին:

Այդ թուլության և շփոթության պահերին այն մարդը,
ով ցանկանում է հաղթահարել անկարգ
սովորությունները, պետք է կիրառի իր զանազանող
ուժերը՝ իր իրական բնույթը հասկանալու և դրանց հետ
արդյունավետորեն գործ ունենալու համար:

Վատ սովորությունները ծանր հետևանքներ և դառը,
թունավոր պտուղներ ունեն

Այս կործանարար սովորությունները, եթե
անվերահսկելի մնան, կուժեղանան՝ մարդուն պահելով
իրենց ամուր ճիրանների և ճնշող ազդեցության տակ:

Երբ միտքը համոզվում է այդ սովորությունների
անօգուտության և վնասակարության մեջ, դրանց
ազդեցությունը նվազում է, և դրանք, ի վերջո,
անհետանում են մարդկային կյանքից:

Այսպես ենք մենք մտածում, սա՛ էնք մենք

Մեր մտքերի ծանոթ միտումները որոշում են մեր
տաղանդների, կարողությունների և անհատականության
բնույթը:

Ոմանք կարծում են, որ իրենք գրողներ են,
արվեստագետներ, աշխատասեր անհատներ կամ ծուլ,
անգործ մարդիկ և այլն: Բայց ի՞նչ կլինի, եթե դուք
ցանկանաք լինել ինչ-որ մեկը, բացի այն, ինչ հիմա եք:

Դուք կարող եք պնդել, որ որոշ մարդիկ ծնվում են
հատուկ տաղանդներով, որոնք դուք չունեք, բայց
կցանկանայիք, որ դուք ունենայիք: Դա ճիշտ է, բայց
նրանք նախապես աշխատել են այդ ունակությունները
զարգացնելու կամ դրանք ունենալու ցանկության վրա:
Եթե ոչ այս կյանքում, ապա նախորդ կյանքում:

Հետևաբար, դուք պետք է սկսեք աշխատել այն
ուրվագծելու վրա, թե ինչ եք ուզում լինել

Դուք կարող եք ձեր գիտակցության մեջ
արմատավորել և հաստատել ցանկացած կողմնորոշում
հենց հիմա, եթե ձեր մտքում ներարկեք ուժեղ գաղափար,
և այդ ժամանակ ձեր գործողությունները
կհամապատասխանեն, և ձեր ամբողջ էությունը
կարձագանքի այդ գաղափարին և կգործի
համապատասխանաբար:

* * *

Հոգևոր գիտակցությունը ծնվում է սիրո օրորոցում,
որը անչափելիորեն մեծ է ատելության կործանարար
ուժից:

Ինչ էլ որ մենք ասենք կամ անենք ուրիշների հանդեպ,
պետք է մղված լինի սիրով

Մենք չպետք է վնասենք կամ դատապարտենք
ուրիշներին, այլ պետք է սիրենք նրանց և կիսվենք նրանց
հետ այն օրհնություններով, որոնք Աստված շնորհում է
մեզ:

Մեր ունեցած իրերը իրականում մերը չեն. դրանք մեզ
տրված են ժամանակավորապես օգտագործելու համար և
կվերցվեն մեզանից, երբ մենք հեռանանք այս աշխարհից:

Մենք պետք է վեր կանգնենք
սեփականատիրությունից և տանք այն, ինչ կարող ենք,
այդ դեպքում մենք ինքնաբերաբար բարություն և
օրհնություններ կբերենք ինքներս մեզ: Տալը տրվում է:

Շատ անգամներ ես մի կոպեկ անգամ չունեի, այլ
հույսս դնում էի աստվածային բանկի վրա, և սուրբ
բարգավաճումը ուղեկցում էր ինձ, և աստվածային
գորությունը աջակցում էր ինձ:

Աստծո և Նրա օգնության հանդեպ իմ անվերապահ
հավատը կյանքում իմ վերջնական երաշխիքն է, քանի որ
Նա երբեք ինձ չի հիասթափեցրել կամ հիասթափեցրել:

Երբ դուք ունեք հոգևոր գիտակցություն, որտեղ էլ որ
գնաք և ինչ էլ որ լինի ձեր կարիքը, համընդհանուր օրենքը
կաշխատի այն ձեզ համար բավարարելու համար:
Ստեղծագործությունը դիտելը տեսող աչքերով

Վարպետ Պարամիասա Յոգանանդա

Թարգմանություն՝ Մահմուդ Աբբաս Մասուդ

Որքա՞ն իսկապես հրաշալի է այս տիեզերքը: Այնտեղ
Աստված պատկերում և մարմնավորում է Իր
արարչագործության հրաշքները: Մարդիկ չպետք է քայլեն
այս աշխարհում մեռյալների պես, այլ պետք է
խորհրդածեն, վերլուծեն այն, ինչ տեսնում են, և
գնահատեն այն, ինչ Աստված և Նրա փոխարինողը՝
մարդկությունը, արել են այս երկրի վրա: Որքա՞ն ճշգրիտ է
տիեզերական կառուցվածքը: Մեր ստեղծման ձևը և
կազմակերպված համակարգը, որով գործում է
արարչագործության մեխանիզմը, տիեզերական օրենքի
համաձայն, ճշգրտության և կատարելության
մարմնացումն են (Աստծո գործը, որը կատարելագործել է
ամեն ինչ):

Մենք բոլորս տեսնում ենք ծաղիկներ և վայելում
դրանց գեղեցկությունն ու նրբությունը, բայց ո՞վ ունի
ծաղիկների գոյության գաղտնիքը իմանալու
կարողություն: Մարդը պետք է մտածի և խորհի այն
միջոցների և նյութերի մասին, որոնք կազմում են ամեն
ինչ, ինչ նա տեսնում է ամեն օր, լինի դա գիրք,
երաժշտական գործիք, տուն, թե ծառ:

Օրինակ՝ մեքենաները հաճախ ի սկզբանե ընդունված
են համարվում: Սակայն, եթե այցելեք այն գործարանները,
որտեղ դրանք հավաքվում և արտադրվում են,
կհասկանաք, թե որքան բարդ և խճճված է դրանց
դիզայնը: Հաշվի առեք նաև, թե ինչ է պահանջվում
ամենօրյա թերթեր և դրանք տպող մեքենաներ

պատրաստելու համար: Ոչ մի մարդկային ձեռք չէր կարող աշխատել նման արագությամբ:

Եթե մարդկանց կողմից ստեղծված իրերը այսքան բարդ և փոխկապակցված են, ապա ի՞նչ կասեք բույսերի, կենդանիների և մարդկանց կազմավորման անսահման բարդության մասին:

Տասը տարի է պետք բժշկական գիտությունն ուսումնասիրելու համար՝ մարմնի կազմը և պահանջները հասկանալու համար, ինչը թվում է նորմալ բան:

Երբ բույսը գտնվում է իր վաղ աճի փուլում՝ ապակե տարայի մեջ ջրի մեջ, նրա արմատները նման են բարակ մազերի: Սակայն, երբ այն տնկվում է, աստվածային բանականությամբ լցված և արմատներում առկա էներգիան թույլ է տալիս բույսին կլանել իր աճի համար անհրաժեշտ սննդարար նյութերը հողից և ջրից:

Մի՞թե իսկապես զարմանալի չէ, որ բույսի տերևները սնուցող հյուսքը հոսում է վերև՝ ձգողականության դեմ: Բույսի ցողունից կամ ծառի բնից կեղևը պոկելով՝ կարելի է տեսնել այդ հյուսքի հոսքը կարգավորող խողովակների բարդ աշխատանքը: Սնուցման և աճի այս գործընթացի շարժիչ ուժը մի առեղծված է, որը կոչվում է կյանք:

Երբ ես աստվածային գիտակցության մեջ եմ, ես կյանքը ընկալում եմ նույնիսկ խոտի մանրաթելերի մեջ: Ես երբեք չեի երագում, որ կկարողանամ տեսնել արարչագործության թաքնված հրաշքները: Այս հրաշքների մասին մտածելը նշանակում է կանգնել Աստծո մեծության և փառքի առջև՝ հիացմունքով և երկյուղածությամբ:

(Եվ ես քայլեցի խոնարհ ու հնազանդ մարդու քայլվածքով)

(Աստված ո՛չ հպարտ է, ո՛չ էլ ամբարտավան)

Աստվածային կամքը անզուգական ճշգրտությամբ սահմանել է յուրաքանչյուր կենդանի էակի կերպարը՝ դրա պահպանման, պահպանման և լավ վիճակում պահպանման համար անհրաժեշտ բոլոր պահանջների հետ մեկտեղ, ինչպես նաև իր գործառույթները կատարելու ունակության դեպքում: Եթե այս սննդային պահանջների որևէ անբավարարություն առաջանա, օրինակ՝ բույսերը, կենդանիները և մարդիկ կտուժեն դրա հետևանքով:

Միջին մարդը սննդից ստանում է օրգանիզմին անհրաժեշտ բոլոր տարբեր քիմիական տարրերը: Այնուամենայնիվ, շատերը անտեսում են սննդային ուղեցույցները՝ սպառելով այնպիսի դիետաներ, որոնք զուրկ են բոլոր անհրաժեշտ տարրերից կամ առողջության համար անհրաժեշտ սննդային հավասարակշռությունից: Անբավարար սնունդը բազմաթիվ մարդկային հիվանդությունների հիմնական պատճառն է: Սննդային անբավարարությունը գրեթե անմիջապես նկատելի ազդեցություն է ունենում այն բույսի վրա, որի սննդակարգը զրկված է որոշակի կարևոր քիմիական բաղադրիչներից:

Մարդկանց և բոլոր կենդանի օրգանիզմների միջև տեղի է ունենում կենսականորեն կարևոր փոխանակում: Մարդկանց և կենդանիների միջև փոխադարձ փոխանակումը լավ հայտնի է: Մարդիկ շնչում են թթվածին և արտաշնչում ածխաթթու գազ, մինչդեռ ծառերը կլանում և կուտակում են ածխաթթու գազ և ջուր, որոնք ֆոտոսինթեզի միջոցով քայքայվում են՝ առաջացնելով ածխաջրեր (ածխածնի, թթվածնի և ջրածնի միացություններ, ինչպիսիք են օսլաները և շաքարները):

Այս գործընթացում ծառերը արտանետում են մարդկանց համար անհրաժեշտ թթվածին: Ֆոտոսինթեզը

դադարում է գիշերը, քանի որ այն կախված է արևի լույսից: Սակայն, մեկ այլ գործընթացի միջոցով, որը կոչվում է շնչառություն, ծառերը անընդհատ ածխաթթու գազ են արտանետում մթնոլորտ, հատկապես գիշերը, երբ ֆոտոսինթեզը հակազդող ազդեցություն չունի, որը կլանում է ածխածինը և արտադրում թթվածին:

Գիշերը օդը սովորաբար հանգիստ է, և ածխաթթու գազի ծանր քանակությունը նստում է գետնի մոտ: Սա մասամբ պատճառն է, որ զարգացել է մահճակալների վրա, այսինքն՝ գետնի մակարդակից բարձր քնելու սովորությունը:

Գիտությունը մեզ բացահայտել է այս տիեզերքի բազմաթիվ բարդ մեխանիզմներ՝ այն տարրերը, որոնցից մենք բոլորս կազմված ենք: Սակայն դեռևս կա հսկայական գիտելիքների պաշար, որոնք դեռ պետք է բացահայտվեն: Եթե մենք զարգացնեինք մեր զգայարանների թաքնված ուժերը, կարող էինք ավելի խորը և հարուստ հասկացողություն ձեռք բերել: Կան բաներ, որոնք մենք պետք է տեսնեինք մեր աչքերով, բայց չենք տեսնում: Կան բաներ, որոնք մենք պետք է լսեինք մեր ականջներով, բայց չենք լսում, քանի որ մեր զգայարանները սովոր են և կախված են խիտ, սահմանափակ ֆիզիկական աշխարհի փորձառություններից:

Այդ կապվածությունից ազատագրումը զգայական հաճույքներից հրաժարվելը չէ, այլ մեր զգայական կարողությունների՝ Աստծո կողմից մեզ տրված, շրջանակի ընդլայնումը՝ մինչև դրանց լիարժեք հոգևոր ներուժը:

Ֆիզիկական մակարդակում մարդկությունը հայտնաբերել է իր տեսողական կարողությունները բարելավելու տարբեր եղանակներ: Անզեն աչքը ստանում է գույների միայն սահմանափակ տպավորություններ. սակայն որոշ բաց շագանակագույն ապարներ

ուլտրամանուշակագույն լույսի ներքո ցուցադրում են փայլուն երանգներ: Երբ այս լույսը արգելափակվում է, ապարները վերադառնում են իրենց սկզբնական մուգ գույնին: Ֆիզիկական աշխարհի շատ գույներ, ինչպիսին է երկնքի կապույտը, օպտիկական պատրանքներ են, որոնք ստեղծվում են լույսի անդրադարձման արդյունքում նյութի տարբեր տեսակի մասնիկներից: Քանի որ աչքը կարող է ընկալել միայն տիեզերքում ամեն ինչ կազմող տատանումների սահմանափակ միջակայք, մարդիկ չեն կարող տեսնել իրենց շրջապատող ամեն ինչում թաքնված նուրբ, եթերային սպեկտրները: Եթե մենք տեսնեինք դրանք, կհիանայինք դրանց շքեղությամբ և գեղեցկությամբ: Նույնիսկ ամենակենսուրախ երկրային գույները թվում են մռայլ և մռայլ՝ համեմատած մոլորակային կամ եթերային ոլորտի հիանալի գույների հետ:

Այսպիսով, ո՛չ աչքը, ո՛չ էլ ականջը չեն կարող ընկալել այն ամենը, ինչ կարելի է ընկալել: Մարդիկ անկարող են շնչել եթերային, բուրավետ բույրերը կամ տեսնել անթիվ նուրբ ձևերը, պատկերները և նուրբ տպավորությունները, որոնք ալիքավորվում են եթերի անսահմանության միջով:

Մարդիկ հաճախ անկարող են ընկալել նույնիսկ իրենց սեփական զգայարաններով: Տեսնող մարդիկ գնահատում են գեղեցկությունը ամենուր: Մյուսները վարվում են այնպես, կարծես աչքեր չունեն. նրանք ո՛չ տեսնում են, ո՛չ էլ հասկանում՝ «խուլ, կույր և համր, ուստի չեն հասկանում», քանի որ անկարող են որևէ բան ընկալել, նույնիսկ գեղեցիկ վայրերում:

Երբ ես այցելեցի Մեքսիկա և տեսա Սուկեմիլկո լճի «լողացող այգիները», դրանց գեղեցկությունը լցրեց սիրտս, և ես զգացի աստվածային նկարչի շքեղությունն ու վեհությունը: Կար մեկ այլ մարդ, որը, կարծես, կլանված էր այդ բնական հրաշքներով, բայց ներքին զգացողությունն

ինձ հուշեց, որ նա չէր տեսնում այն, ինչ ես էի տեսնում: Ես հարցրի նրան այդ հիասքանչ տեսարաններից իր տպավորությունների մասին, և նա պատասխանեց. «Ես մտածում էի ջուրը չորացնելու արդյունավետ միջոցի մասին՝ ավելի շատ հող մշակելու համար»:

Որպես ինժեներ՝ նա լիճը դիտարկում էր իր տեսանկյունից: Այսպիսով, մենք բոլորս իրերը ընկալում ենք մեր սեփական պատկերացումների և նախապաշարմունքների համաձայն:

Յուրաքանչյուր հոգի պարուրված է զգացողությունների, մտքերի և զգացմունքների տարբեր թրթռումներով՝ բոլոր այն գործոններով, որոնք նպաստում են մարդու բնավորության կամ գիտակցության ձևավորմանը: Յուրաքանչյուր անհատ ունի յուրահատուկ կազմ, տարբեր թրթռում: Մանկուց ի վեր մարդու արած ամեն ինչ մնում է ուղեղում որպես հակումների և հակումների սեղմված պարկուճներ: Քանի որ մենք չենք կարող տեսնել այս անտեսանելի պարկուճները, մենք զարմանում ենք մարդկանց գործողություններից, որոնցից յուրաքանչյուրը կատարում է իր սեփական քմահաճույքը: Ոմանք հեշտությամբ տատանվում են ուրախությունից առանց որևէ պատճառի կամ զայրանում ու տրամադրության մեջ են ընկնում այնպիսի ձևերով, որոնք բացատրություն չեն պահանջում, նույնիսկ իրենցից: Մյուսները անընդհատ զբաղված են քննադատությամբ, ստեղծում են անհամաձայնություններ, տարածում են լուրեր և բացահայտում ուրիշներին, մինչդեռ իրենց ներքին «ես»-ը խիստ կարիք ունի մաքրման և մաքրագործման: Այս հոգեբանական հակումները թաղում են հոգին և խանգարում մարդուն բացահայտել իր բարձրագույն ներուժը: Որքան բարդ և ինքնասահմանափակող են մարդիկ: Յուրաքանչյուր մարդ ինքնին բազմազուլիս պատմություն է՝ միահյուսված իրադարձություններով և բազմազան տեսարաններով:

Բացի ուտելուց, քնելուց և աշխատելուց, մարդկանցից ակնկալվում է կյանքից ինչ-որ իմաստալից բան ստանալ: Մտածողները խորհրդածում են շրջապատի մասին և հաճախ զարմանում են տեսածից: Նրանք ուշադիր դիտարկում են և հարցնում, թե ինչու են իրերը տեղի ունենում կամ չեն տեղի ունենում որոշակի ձևով: Օրինակ՝ մենք ունենում ենք մեկ զույգ ատամներ, ապա երկրորդը, այնպես որ ինչո՞ւ չենք ունենում նաև երրորդը: Ինչո՞ւ է համակարգը գործում այսպես:

Մարդիկ հեշտությամբ են ընդունում բնական սահմանափակումների մասին բազմաթիվ պատրանքային պատկերացումներ՝ առանց լուրջ կասկածների, այդպիսով թույլ տալով այդ պատկերացումներին վերահսկել իրենց կյանքն ու ճակատագիրը: Մտածողները հեշտությամբ չեն ընդունում ստատուս քվոն, ընդհակառակը, նրանք ձգտում են փոխել այն, և հենց սա է հնարավոր դարձնում առաջընթացը:

Ես ուրախանում եմ, երբ տեսնում եմ հազվագյուտ մարդկային նվաճումներ և գյուտեր, որոնք այս կամ այն կերպ ծառայում են մարդկությանը: Քանի՞ հրաշք է ծնվել մարդկային մտքից: Սակայն միտքն ինքնին մնում է ավելի բարդ, քան այն ամենը, ինչ ստեղծել է:

Կա մի պատմություն մի թագավորի մասին, որը մեծ բարեհաճություն և սեր էր ցուցաբերում իր գլխավոր նախարարի նկատմամբ, ինչը խանդ ու նախանձ էր առաջացնում մյուս պալատականների սրտերում, ովքեր նկատում էին միապետի ակնհայտ կողմնակալությունը: Երբ թագավորը հասկացավ դա, ցանկացավ բացատրել նրանց, թե ինչու է նախարարը իր սիրելին:

Մի օր թագավորը և նրա շքախումբը հեռվից լսեցին երաժշտության ձայն, ուստի նա դիմեց իր սենեկապետներից մեկին և ասաց. «Իմացեք մեզ համար նորությունները»:

Կարճ ժամանակ անց տղամարդը վերադարձավ և ասաց, որ դա հարսանեկան թափոր է եղել: Թագավորը հարցրեց. «Ու՞մ հարսանիքն է», բայց սենեկապետը պատասխան չուներ:

Այնուհետև նա ուղարկեց մեկ այլ սենեկապետի, որը վերադարձավ թագավորի վերջին հարցի պատասխանով, բայց չկարողացավ պատասխանել մյուսներից որևէ մեկին: Նույնը պատահեց մի քանի տղամարդկանց հետ:

Վերջապես թագավորը կանչեց իր գլխավոր նախարարին և հրամայեց գնալ և հետաքննել հարցը: Նախարարը անմիջապես ճանապարհ ընկավ, և վերադառնալուն պես թագավորը նրան հարցերի տարափ ուղարկեց, որոնց բոլորին խորաթափանց և վստահելի նախարարը կարողացավ պատասխանել բավարար մանրամասնությամբ:

Շատ դանդաղամիտ և բթամիտ մարդիկ նման են անգրագետ դռնապանների: Նրանք պարտադիր չէ, որ հիմար լինեն, բայց նրանք այնքան մտավոր ծուլ են, որ բացարձակ անհրաժեշտությունից այն կողմ ոչ մի ջանք չեն գործադրում: Ես կարող եմ արդարացնել ֆիզիկական ծուլությունը, քանի որ կարող է լինել արդարացված ֆիզիոլոգիական պատճառ, բայց մտավոր անգործության համար արդարացում չկա: Նրանք, ովքեր մտավոր անգործ են, չեն ցանկանում մտածել, քանի որ նույնիսկ մտածելը նրանց թվում է աշխատատար գործ:

Միտքը զարմանալի և զարմանալի բան է: Ոչ ոք չի կարող դասակարգել մտքի հակումներն ու ընկալումները: Դրա հնարավորությունները անսահման են: Հետևաբար, եթե ուշադիր նայեք և խորը մտածեք ցանկացած թեմայի մասին, կգտնեք այդ թեմային վերաբերող ցանկացած հարցի պատասխանը:

Ձեր զգացմունքները պետք է ներդաշնակ լինեն ձեր մտքերի հետ: Եթե դուք չեք համապատասխանեցնում ձեր զգացմունքները ձեր մտքերի հետ, ձեր եզրակացությունները միշտ չէ, որ ճիշտ կլինեն: Չգացողությունը մի տեսակ ներհայացք է, բոլոր գիտելիքների պահոց: Չգացողությունը պետք է հավասարակշռի միտքը, քանի որ միայն այդ դեպքում է ձեր մեջ Աստծո սրբազան պատկերը հայտնվում իր ամբողջական եռթյամբ: Այսպիսով, յոգան սովորեցնում է մարդուն, թե ինչպես հավասարակշռել մտքի և զգացմունքների ուժերը: Նրանք, ովքեր հավասարապես չունեն երկուսն էլ, անհաս են:

Որքան որոնողը հոգևորապես առաջադիմի և ավելի մոտենա Աստծուն, այնքան Աստված նրան բացահայտում է գոյության հրաշքները: Յուրաքանչյուր ֆիզիկական առարկայի հետևում թաքնված է գունավոր լույսի եթերային նախշ: Եթերային կամ մոլորակային աշխարհում ամեն ինչ կենսունակ է: Այնտեղ անկյանք գոյություն չունի:

Թաքնված տիեզերական գործարանը անսահման է երևակայությունից: Ամբողջ տիեզերքը Աստծո մտքում մեկ գաղափար է: Նույնիսկ գալակտիկաները գործում և կառավարվում են մարդկային ըմբռնումից անդին մաթեմատիկական օրենքներով: Ամեն ինչ գործում է առավելագույն ճշգրտության և կատարելության համակարգի համաձայն: Ի՞նչ հզոր միտք է այդ տիեզերական միտքը: Անսահման բացարձակը գործում է ամեն ինչում, և բոլոր բազմազան շարժման մորիկները, որոնք մենք անվանում ենք կյանք, ենթարկվում են այդ տիեզերական մտքին:

Յուրաքանչյուր հարյուր տարին մեկ միլիարդավոր մարդիկ լքում են այս երկիրը, և ավելի շատերն են ծնվում: Կա առաջարկ և պահանջարկ՝ իրենց բոլոր բնորոշ

բարդություններով: Այնուամենայնիվ, Աստված ապահովել է սննդի առատություն՝ մարդկության կարիքները բավարարելու համար: Միայն մարդկությունն է պատասխանատու երկրի վրա աղքատության և տառապանքի համար: Ժամանակն է, որ մենք ապրենք բարգավաճման և առատության դարաշրջանում, որտեղ բոլորը վայելում են առողջություն և ապրում են երջանկության ու խաղաղության մեջ: Սա հնարավոր է, եթե չլինեն մարդկային եսասիրությունը և ազգերի ճակատագրերի մանիպուլյացիան փոքրամասնության կողմից:

Մարդկանց մեծ մասը այս երազային կյանքի ընթացքում խորը քնի մեջ է մտնում: Միայն գիտակ մարդն է արթուն: Նրան չեն հետաքրքրում այն բաները, որոնք զբաղեցնում են սովորական մարդու միտքը, որի միակ մտահոգությունը հարստության և զգայական հաճույքների հետապնդումն է, ինչպես նաև մակերեսային գործունեության և հետաքրքրությունների վրա ժամանակի վատնումը:

Մարդիկ այս անցողիկ աշխարհում ուժասպառ են լինում՝ հետապնդելով անցողիկ գայթակղությունները, չնայած նրանց մեջ է թաքնված իսկական, անսկարագրելի երջանկությունը: Նրանք անպայման կգտնեն այն, եթե ջանասիրաբար որոնեն և իսկապես ցանկանան այն հայտնաբերել:

Միտքը պետք է իմաստուն և ճիշտ օգտագործվի՝ այս աշխարհից այն կողմ թաքնված աստվածային լաբորատորիան հայտնաբերելու համար: Աստծո շնորհով մի անգամ ես ամբողջ օրը դիտում էի արարչագործության անսահման հրաշքները և ասացի Աստծուն. «Տե՛ր, երբ կույր էի, չէի կարողանում գտնել մի դուռ, որը տանում էր դեպի քեզ: Բայց քանի որ Դու բացեցիր իմ տեսողությունն ու իմ ներթափանցումը, հիմա ես ամենուրեք տեսնում եմ

բաց դռներ... ծաղիկների սրտում, հավատարիմ ընկերների ձայներում և ազնիվ փորձառությունների հիշողություններում: Իրոք, իմ աղաչանքների յուրաքանչյուր շշուկ նոր ճանապարհ է բացում դեպի Քո սուրբ ներկայության հսկայական տաճարը»:

Որոնողը պետք է լինի ուժեղ և անսասան, անսասան և վճռական իր վճռականության մեջ՝ գտնելու արարչագործության վարագույրի ետևում թաքնված Ամենասուրբ Էակին: Պետք է անջատվել աշխարհի անվերջ պահանջներից և չհանձնվել գիշերը քնելուն, նախքան սրտով և հոգով Աստծո հետ շփվելը: Կյանքի պահանջները անսպառ են, ուստի մենք պետք է ամեն օր ժամանակ հատկացնենք մեզ հետ և Աստծո հետ լինելուն՝ հեռու աշխարհի աղմուկից, աղմուկից և կյանքի աղմուկից: Այդ դեպքում մենք կտեսնենք կյանքը նոր տեսանկյունից, քանի որ կունենանք դրա նոր տեսլական:

Ճիշտ այնպես, ինչպես գիտնականները կարողացան իրենց հայտնագործությունները կատարել՝ հետևելով բնական օրենքներին և որոշակի գիտական սկզբունքներին, այնպես էլ անկեղծ որոնողը կկարողանա գտնել Աստծուն՝ հետևելով հոգևոր օրենքներին և Աստծո մասին գիտելիքները դարձնելով իրենց կյանքի գլխավոր նպատակը: Հենց այս նպատակով է մարդկությունը եկել այս երկիր, չնայած այն դարձել է մարգինալ նպատակ մարդկանց մեծամասնության համար: Սակայն մարդկությունը խաբում է ինքն իրեն՝ մոռանալով կյանքի նպատակը և տարվելով մակերեսայնությամբ ու չնչին հարցերով:

Եվ հիշիր, ընկեր իմ, որ անկախ նրանից, թե որքան անբարենպաստ կարող են լինել քո հանգամանքները այս աշխարհում, երբ դու դիմես Աստծուն, կտեսնես, որ Նա աշխատում է քեզ հետ և կզգաս Նրա ներկայությունը՝ չնայած քո առջև ծառացած բոլոր փորձություններին: Դու

Նաև կտեսնես Նրա դրսևորումը քո շուրջը եղած ամեն ինչում և կլցվես Նրա սիրով ու ուրախությամբ:

Ո՛չ առողջությունը, ո՛չ բարգավաճումը, ո՛չ նյութական նվաճումները, ո՛չ էլ ունեցվածքը հավերժ չեն: Ուրեմն ինչո՞ւ մտահոգվել միայն այն բաներով, որոնք դատապարտված են կործանման և անհետացման:

Ես ինդրում եմ Ամենակարող Աստծուն, որ մեզ խավարից լույսի մեջ դուրս բերի

Ատելությունից դեպի սեր

Սահմանափակումներից մինչև ազատություն

Անգիտությունից դեպի իմաստություն

Ցավից և մահից դեպի հավիտենական կյանք և հավիտենական հանգիստ

Եվ թող Նա մեզ ձեռքից բռնի և առաջնորդի դեպի Իր գիտելիքները

Եվ Նա մեզ արթուն է պահում Իր գիտակցության մեջ

Եվ բացել բոլոր դռները, որոնք տանում են դեպի Նրա իմաստության երկինքը

Եկեք ապրենք վստահությամբ, երջանկությամբ, հոգեկան խաղաղությամբ և բավարարվածությամբ

Մեր կյանքի ամեն օրը

Խաղաղություն լինի քեզ վրա

Կյանքի իմաստի որոնում

Քանի որ մենք այս աշխարհի ենք եկել այնտեղից, որտեղից չգիտենք, մեզ համար բնական է մտածել կյանքի ծագման և նպատակի մասին: Մենք լսում ենք այս աշխարհի ստեղծողի մասին և կարդում Նրա մասին, բայց

չգիտենք, թե ինչպես հասնել նրան: Մենք միայն գիտենք, որ ամբողջ տիեզերքը հռչակում է նրա աստվածային մտքի գոյությունը: Ճիշտ այնպես, ինչպես փոքրիկ ժամացույցի փոքր և ճշգրիտ մասերն ու սարքերը մեզ հիացնում են ժամագործով, և ինչպես գործարանի մեծ և բարդ մեքենաները զարմացնում և ոգեշնչում են մեր հիացմունքը իրենց գյուտարարի նկատմամբ, այնպես էլ երբ մենք տեսնում ենք բնության հրաշքները, մենք զարմանում ենք դրանց հետևում թաքնված ինտելեկտով և հարցնում. «Ո՞վ է ծաղկին տվել իր վառ ձևը և նրա դեմքը՝ ուղղված դեպի արևը: Որտեղի՞ց են եկել նրա բույրն ու գեղեցկությունը: Եվ ինչպե՞ս են նրա թերթիկները ձևավորվել այդպիսի անսահման ճշգրտությամբ և ներկվել այդպիսի հրաշալի և ուրախ գույներով»:

Գիշերը աստղերն ու լուսինը, իրենց արծաթափայլ լույսը ցրելով մեր շուրջը, մեզ ոգեշնչում են խորհել այն գիտակցության մասին, որը առաջնորդում է այս երկնային մարմինները տիեզերքի անսահմանության մեջ: Լիալուսնի մեղմ լույսը բավարար չէ ամենօրյա գործունեության համար, ուստի իմաստուն և նուրբ միտքը առաջարկում է հանգիստ գիշերը: Այնուհետև արևը ծագում է, և նրա պայծառ լույսը թույլ է տալիս մեզ տեսնել մեր շրջապատող աշխարհը պարզությամբ և հանգստությամբ՝ թույլ տալով մեզ ձեռնարկել այն առաջադրանքները, որոնք մեզ են ներկայանում:

Մեր կարիքները բավարարելու երկու եղանակ կա՝ ֆիզիկական և հոգևոր: Երբ, օրինակ, մեր առողջությունը վատանում է, մենք կարող ենք դիմել բժշկի՝ բուժման համար: Սակայն գալիս է մի ժամանակ, երբ ո՛չ բժիշկը, ո՛չ էլ որևէ մեկը չի կարող օգնել, և մենք դիմում ենք երկրորդ ճանապարհին՝ մեր մարմինը, միտքը և հոգին ստեղծած հոգևոր ուժին: Ֆիզիկական ուժը սահմանափակ է, և երբ այն ձախողվում է, մենք դիմում ենք անսահմանափակ

աստվածային ուժին: Սա վերաբերում է նաև մեր ֆինանսական կարիքներին: Երբ մենք անում ենք մեր լավագույնը և դեռ բավարար չենք ստանում, մենք դիմում ենք այդ ուժին:

Բոլորը կարծում են, որ իրենց խնդիրները ամենավատն են: Ոմանք ավելի շատ ճնշում են զգում, քան մյուսները, քանի որ իրենց դիմադրությունը թույլ է: Եվ մարդկանց մտավոր ուժի տարբերությունների պատճառով նրանք տարբեր քանակությամբ էներգիա են ծախսում: Եթե մարդը բախվում է չափազանց դժվար խնդրի, և նրա միտքը թույլ է, նա չի կարողանա հաղթահարել այն: Հզոր միտք ունեցողները կարող են հաղթահարել իրենց դժվարությունները՝ քանդելով արգելքները և ցնցելով իրենց խոչընդոտների հիմքերը: Սակայն նույնիսկ ամենաուժեղ մարդիկ երբեմն բախվել են անհաջողության: Երբ մենք բախվում ենք բազմաթիվ և ճնշող նյութական, մտավոր և հոգևոր խնդիրների ու դժվարությունների, մենք գիտակցում ենք, թե որքան սահմանափակ է կյանքի ուժը այս նյութական աշխարհում:

Մեր ջանքերը չպետք է ուղղված լինեն միայն լավ առողջության և ֆինանսական ապահովության հասնելուն, այլև կյանքի իմաստի որոնմանը: Ո՞րն է կյանքի նպատակը: Երբ դժվարությունները մեզ ճնշում են, մենք նախ դիմում ենք մեր շրջապատին՝ փորձելով ամեն նյութական փոփոխություն, որը, մեր կարծիքով, կապահովի թեթևացում: Բայց երբ մենք հասնում ենք փակուղու և ասում. «Իմ բոլոր փորձերը ձախողվել են, ի՞նչ կարող եմ անել ավելին», մենք սկսում ենք լրջորեն մտածել մեր խնդրի արդյունավետ լուծում գտնելու մասին: Եվ երբ մեր մտածողությունը բավականաչափ խորանում է, մենք պատասխանը գտնում ենք մեր մեջ: Սա ինքնին պատասխանված աղոթքի մի ձև է:

Աղոթք՝ հոգևոր կարիք

Աղոթքը հոգևոր կարիք է: Աստված մեզ չի ստեղծել որպես մուրացկաններ, այլ ստեղծել է մեզ իր պատկերով: Սուրբ Գիրքը հայտարարում է սա: Մուրացկանը, որը գնում է հարուստ մարդու տուն և ողորմություն խնդրում, ստանում է մուրացկանի բաժինը: Բայց որդին կարող է ամեն ինչ ստանալ իր հարուստ հորից: Հետևաբար, մենք չպետք է վարվենք մուրացկանների պես:

Ոմանք, կարծես, ամեն ինչ ունեն և ծնվում են շքեղության և հարմարավետության մեջ, մինչդեռ մյուսները, կարծես, գրավում են խնդիրներն ու ծախողումները: Որտե՞ղ է Աստծո պատկերը նրանց մեջ: Աստվածային հոգու գործությունը բնակվում է մեզանից յուրաքանչյուրի մեջ: Բայց ինչպե՞ս կարող ենք զարգացնել այդ գործությունը: Հնարավոր է՝ անցյալում հուսահատվել եք, քանի որ ձեր աղոթքները, կարծես, չեն պատասխանվել, բայց մի կորցրեք հույսն ու հավատը: Որպեսզի իմանաք, թե արդյոք ձեր աղոթքները արդյունավետ են, թե ոչ, դուք պետք է ձեր ներսում հիմնարար հավատ ունենաք աղոթքի գործության նկատմամբ:

Հնարավոր է՝ որոշ մարդկանց աղոթքները անպատասխան են մնում, քանի որ նրանք ընտրում են աղաչել: Նմանապես, մարդ պետք է իմանա, թե ինչ խնդրել Աստծուց: Դուք կարող եք աղոթել ամբողջ սրտով և ամբողջ ուժով՝ երկիրը և դրա վրա եղած ամեն ինչ տիրանալու համար, բայց ձեր աղոթքները չեն ընդունվի, քանի որ նյութական կյանքին վերաբերող բոլոր աղոթքները բնույթով սահմանափակ են, և իրոք, պետք է սահմանափակ լինեն: Բայց կա աղոթելու ճիշտ ձև: Ասում են, որ կատուն ինը կյանք ունի: Բայց դժվարությունները ինսուլնինը կյանք ունեն: Դուք պետք է գտնեք «դժվարությունների կատվից» ազատվելու արդյունավետ

միջոց: Արդյունավետ աղոթքի գաղտնիքը կայանում է մարդու դիրքը մուրացկանից իրավունք ունեցող մեկի դիրքը փոխելու մեջ: Երբ Աստծուց հոգևոր բնույթի ինչ-որ բան եք խնդրում, ձեր աղոթքը կունենա և՛ զորություն, և՛ իմաստություն:

Հաջողության սերմերը կամքի ուժի մեջ են

Մարդկանց մեծ մասը չափազանց նյարդային և անհանգիստ է դառնում, երբ փորձում է իրականացնել իրենց համար կարևոր մի բան: Անհանգստությամբ և նյարդայնությամբ գործելը չի գրավում աստվածային ուժը, բայց կամքի ուժի հանգիստ և համառ օգտագործումը ցնցում է տիեզերքի ուժերը և արձագանք է բերում անսահման Բացարձակից: Հաջողության սերմերը ձեր մտադրությունների իրականացման ամեն ինչի համար թաքնված են ձեր կամքում: Դժվարություններից կոտրված և ջախջախված կամքը ժամանակավորապես կաթվածահար է լինում: Բայց վճռական և վճռական մարդը, ով ասում է. «Իմ մարմինը կարող է պատառոտվել, բայց իմ կամքի գլուխը կմնա բարձր և շարժվող վճռականությամբ», ցուցաբերում է կամքի ուժի ամենաբարձր աստիճանը:

Կամքի ուժը և դրա ճիշտ ուղղորդումն են, որոնք բարձրացնում և բարձրացնում են մարդու կարգավիճակը: Երբ մարդը հրաժարվում է կամքի ուժի օգտագործումից, նա դառնում է սովորական մարդ, անարդյունավետ իրադարձությունների ընթացքում: Շատերն ասում են, որ մենք չպետք է օգտագործենք մեր կամքի ուժը հանգամանքները փոխելու համար՝ վախենալով խոչընդոտել Աստծո ծրագրին: Բայց ինչո՞ւ Աստված մեզ կամքի ուժ տվեց, եթե չէր ուզում, որ մենք այն օգտագործենք: Ես մի անգամ հանդիպեցի մի կոշտ մարդու, որն ասաց, որ չի հավատում կամքի ուժի օգտագործմանը, քանի որ այն սնուցում է

ինքնագնահատականը: Ես պատասխանեցի. «Դուք հենց հիմա օգտագործում եք ձեր կամքի ուժը, և բավականին ուժեղ՝ ինձ դիմադրելու համար: Դուք օգտագործում եք այն խոսելու, կանգնելու, քայլելու, ուտելու, կինո գնալու և նույնիսկ քնելու համար: Դուք ուզում եք այն ամենը, ինչ անում եք: Առանց կամքի ուժի դուք դառնում եք ռոբոտ»: Մարդու պարտականությունն է ներդաշնակեցնել իր կամքը, որը կառավարվում է ցանկություններով, Աստծո կամքի հետ: Հետևաբար, երբ ճիշտ աղոթքը հետևողականորեն մատուցվում է, այն ինքնին դառնում է կամքի ուժ:

Դուք պետք է հավատաք այն բանին հասնելու հնարավորությանը, որի համար աղոթում եք: Եթե աղոթում եք տուն ունենալու համար, և միևնույն ժամանակ ձեր միտքն ասում է. «Ինչպե՞ս կարող ես տուն գնել, հիմար», դուք թուլացնում եք ձեր կամքը նման մտածողությամբ: Երբ ձեր մտքից վանում եք «Ես չեմ կարող» արտահայտությունը, դուք ձեռք եք բերում ավելի բարձր ուժ: Իհարկե, տները երկնքից չեն ընկնում, և տուն ձեռք բերելու համար դուք պետք է օգտագործեք կամքի ուժ և ձեռնարկեք կառուցողական գործողություններ ձեր նպատակին հասնելու համար: Երբ դուք համառորեն դիմադրեք և հրաժարվեք ընդունել ձախողումը, դուք կկարողանաք իրականացնել այն, ինչին ձգտում եք: Եվ երբ դուք հետևողականորեն օգտագործում եք այդ կամքի ուժը ձեր մտքերի և գործողությունների միջոցով, ձեր ցանկությունները կկատարվեն, և ամեն ինչ, ինչին դուք կարոտում և կարոտում եք, կգա ձեզ մոտ: Երբ դուք շարունակում եք ձգտել վճռականությամբ և համառությամբ, ցանկալի արդյունքը ինչ-որ կերպ կհայտնվի, նույնիսկ եթե այն, ինչ դուք ցանկանում եք, իրականում գոյություն չունի այս աշխարհում: Նման կամքի ուժի մեջ է աստվածային պատասխանը, քանի որ

բարի կամքը գալիս է Աստծուց: Համառ կամքը աստվածային կամք է:

Այրեք «չեմ կարող» -ի սերմերը ձեր ուղեղից

Թույլ կամքը թույլ մարդկային կամք է: Երբ փորձություններն ու անհաջողությունները խոցում և պատռում են այն, այն կորցնում է իր կապը անսահման Ստեղծողի հետ: Սակայն մարդկային կամքի հետևում թաքնված է աստվածային կամքը, որը ո՛չ հուսահատություն է ճանաչում, ո՛չ պարտություն: Նույնիսկ մահը, իր ողջ զորությամբ, չի կարող կոտրել կամ խոչընդոտել աստվածային կամքը: Աստված անպայման կպատասխանի այդ աղոթքին, որը մղվում է անսասան վճռականության և համառության կամքով:

Մարդկանց մեծ մասը ծուլ և անտարբեր է, կամ ֆիզիկապես, կամ մտավոր, կամ երկուսն էլ: Նրանք ցանկանում են մեղիտացիա անել, բայց մտածում են միայն քնի մասին: Հենց որ քնկոտությունը նրանց վրա է ընկնում, նրանք խորը քնի մեջ են ընկնում, և դա նրանց աղոթքի ավարտն է: Այս վիճակում կամքի ուժը թաղված է: Միջին մարդու ուղեղը լցված է «Ես չեմ կարող» սերմով: Ծնվելով որոշակի բնութագրերով և սովորություններով ընտանիքում, նրանք ազդվում են դրանցից՝ համոզվելով, որ իրենք անկարող են այս կամ այն բանի: Այս վնասակար սերմերը պետք է այրվեն, և դրանց ազդեցությունը վերացվի գիտակցությունից: Դուք ունեք ուժ՝ հասնելու այն ամենին, ինչ ցանկանում եք: Այդ ուժը գտնվում է ձեր կամքի հենց հիմքում:

Նրանք, ովքեր ցանկանում են զարգացնել կամքի ուժը, լավ ընկերակցության կարիք ունեն: Եթե դուք ձգտում եք դառնալ մեծ մաթեմատիկոս, և ձեր դասընկերները չեն սիրում մաթեմատիկան, ձեր ոգևորությունը, անկասկած, կնվազի: Բայց երբ դուք շփվում եք փորձառու մաթեմատիկոսների հետ, ձեր

կամքի ուժը կամրապնդվի, և դուք կկարողանաք ասել.
«Եթե ուրիշները կարող են հաջողության հասնել, ապա ես
էլ կարող եմ»:

Մի շտապեք մեծ բաների մեջ՝ միայն ձեր կամքի ուժը
զարգացնելու համար: Հաջողության հասնելու համար
նախ պետք է ստուգեք ձեր կամքի ուժը փոքր բաներով,
որոնք, ձեր կարծիքով, չէիք կարող անել: Եթե ջանք
գործադրեք, հաջողությունը կհետևի ձեզ:

Ես դեռ հիշում եմ բոլոր այն նպատակները, որոնց իմ
ընկերներն ու ուրիշներն ասում էին, որ երբեք չեմ հասնի,
բայց ես դրանք իրականացրի: Այս բարի
մտադրություններով մարդիկ կարող են մեծ վնաս
հասցնել իրենց կարծիքներով: Թող Աստված մեզ
պաշտպանի նրանցից և իրենց խորհուրդներից:
Ընկերակցությունն ամենամեծ ազդեցությունն ունի կամքի
ուժի վրա: Ալկոհոլի և բարձր երաժշտության ներքո
պարերի գնալը, լռության սրբավայրում մեդիտացիայի
փոխարեն, աղտոտում է միտքը աշխարհիկ թրթռումների
խիտ փոշով, ինչը դժվարացնում է դրանցից ազատվելը:
Կամքի ուժը անխուսափելիորեն ամրապնդվում կամ
թուլանում է ընկերների ազդեցությամբ: Կամքի ուժ
զարգացնելը միայն ինքնաշխատանքով չափազանց
դժվար է: Ձեզ լավ օրինակ է պետք ընդօրինակելու
համար: Եթե ուզում եք նկարիչ դառնալ, ապրեք լավ
նկարներով շրջապատված և շփվեք նկարիչների հետ:
Եթե ուզում եք հոգևոր մարդ դառնալ, ընկերացեք ազնիվ
բնավորություն ունեցող հոգևոր մարդկանց հետ:

Հավատքի և փորձառության միջև կա էական
տարբերություն: Հավատքը բխում է այն բաներից, որոնց
մասին դուք լսել կամ կարդացել եք և ընդունել եք որպես
հիմնարար ճշմարտություններ: Մյուս կողմից,
փորձառությունը այն է, ինչ դուք անձամբ տեսել և
իսկապես հասկացել եք: Աստծուն ճանաչողների

վատահոլությունը անսասան է: Եթե դուք երբեք չեք համտեսել նարինջ, կարող եք խաբվել դրա հատկությունների վերաբերյալ: Բայց եթե նախկինում նարինջ եք կերել, չեք կարող մոլորվել, քանի որ դուք համտեսել եք միրգը և լավ գիտեք այն:

Փնտրեք նրանց ընկերակցությունը, ովքեր ամրապնդում են ձեր հավատքը

Աստծո, հաջողության, բուժման և այլնի մասին մտքերը բոլորը գտնվում են ձեր մտքում՝ ինչպես հոգեբանական պարկուճներ: Փորձեք դրանք: Ձեր մտքերը ստուգելու համար դուք պետք է օգտագործեք ձեր կամքի ուժը՝ դրանք դրսևորելու համար: Անհրաժեշտ կամքի ուժը զարգացնելու համար դուք պետք է շփվեք ուժեղ կամքի տեր մարդկանց հետ: Եթե ցանկանում եք բուժում Աստծո կամքով, փնտրեք նրանց ընկերակցությունը, ովքեր ամրապնդում են ձեր հավատքը և էներգիա են տալիս ձեր կամքին:

Ես կտրեցի Հնդկաստանի երկարությունն ու լայնությունը՝ փնտրելով Աստծո մասին իսկական գիտակ, բայց նրանք հազվադեպ էին: Յուրաքանչյուր ուսուցիչ, որին հանդիպեցի, կիսվում էր իր անձնական համոզմունքներով: Բայց հոգևոր հարցերում ես վճռականորեն տրամադրված էի չբավարարվել Աստծո մասին միայն խոսքերով: Ես ուզում էի զգալ Նրան և իսկապես զգալ Նրա ներկայությունը: Այն, ինչ ինձ ասում էին, անիմաստ էր, եթե ես չըմբռնեի այն անձնական փորձի միջոցով:

Մի անգամ ես ընկերոջս հետ խոսում էի Հնդկաստանի սրբերի մասին: Իմ ընկերը միջնորդ էր, և նա չէր կիսում իմ ոգևորությունը: Փոխարենը, նա ասաց. «Բոլոր նրանք, ում դուք անվանում եք սրբեր, իրականում շառլատաններ են, ովքեր չեն ճանաչում Աստծուն»: Ես չվիճեցի նրա հետ, այլ փոխեցի թեման, և մենք սկսեցինք

խոսել միջնորդական մասնագիտության մասին: Երբ նա ինձ շատ բան պատմեց այդ մասին, ես նրբորեն ասացի. «Գիտե՞ք, որ Կալկաթայում չկա ոչ մի վստահելի միջնորդ, և որ նրանք բոլորը ստախոսներ են»: Նա զայրացավ և զայրացած պատասխանեց. «Իսկ ի՞նչ գիտեք միջնորդների մասին»: Ես պատասխանեցի. «Հենց դա էլ նկատի ունեի: Իսկ ի՞նչ գիտեք դուք սրբերի մասին»: Նա լուռ էր: Ես հանգիստ և բարյացակամորեն շարունակեցի. «Ես ոչինչ չգիտեմ միջնորդական գործունեության մասին, իսկ դուք ոչինչ չգիտեք սրբերի մասին»:

Կրոնի կիրառումը հասել է այն կետին, երբ շատ մարդիկ այլևս չեն կարողանում իրենց հոգևոր գաղափարները վերածել կենսափորձի: Ես այստեղ խոսում եմ անձնական փորձից ելնելով: Ես չեմ ուզում խոսել այն մասին, ինչ գիտեմ միայն մտավոր առումով: Մարդկանց մեծ մասը կարդում է ճշմարտության մասին մի քանի գիրք և դառնում ինքնաբավ՝ առանց ջանքեր գործադրելու հասկանալու խոսքերի հետևում թաքնված ճշմարտությունը: Հոգևոր ճշմարտությունների դատարկ հայտարարությունները մեզ համար ոչ մի օգուտ չունեն և դրական տպավորություն չեն թողնում: Մենք պետք է տարբերակենք մարդու քարոզները նրա կյանքի պատմությունից: Ամեն ոք, ով ցանկանում է ուրիշներին սովորեցնել, նախ պետք է ցույց տա, որ իրականում զգացել է այն, ինչ սովորում է, և փորձառականորեն հասկացել է այն, ինչ ասում է:

Կյանքի արկածը: Ի՞նչ է դա

Վարպետ Պարամհանսա Յոգանանդա

Թարգմանություն՝ Մահմուդ Մասուդ

Կյանքը մեծագույն արկածն է, որը կարելի է պատկերացնել: Մինչդեռ որոշ կյանքեր կարող են զուրկ լինել հուզմունքից և հուզմունքից, մյուսները լի են զարմանալի փորձություններով: Ես լսել եմ մի մարդու

մասին, որը ինքնասպանության փորձ է կատարել ավելի քան երեսուն անգամ, և ամեն անգամ ինչ-որ բան խանգարել է նրան ավարտել իր կյանքը: Պատկերացրեք, թե որքան հրաշալի կլիներ իմանալ Երկրի վրա ապրած բոլոր մարդկանց կյանքի մասին, նրանց, ովքեր մահացել են և նրանց, ովքեր դեռ գալու են: Մարդկության բոլոր փորձառությունները գրանցված են տիեզերական հիշողության մեջ՝ Աստծո հիշողության մեջ, և ինչ հրաշալի հիշողություն է դա: Դժվար է հասկանալ ամենագետ գիտակցությունը, բայց Ամենագետ Հոգուն ճանաչելը գոյության մեծագույն արկածն է:

Փաստերն ավելի իրական, կայուն և էական են, քան երևակայությունը, սակայն դրանց աղբյուրը Աստծո մտքում եղած բոլոր գաղափարներն են: Բոլոր ատոմային նյութերը նույնպես մարմնավորված աստվածային գաղափարներ են, որոնք կարող են կրկին լուծարվել գաղափարների մեջ, ապա կրկին մարմնավորվել իրերի մեջ: Մարդիկ նույնպես ունեն գաղափարներ ընկալելու ունակություն, բայց նրանց երևակայությունը բավականաչափ ուժեղ չէ դրանք մարմնավորելու համար: Եթե նրանց երևակայությունը բավականաչափ ուժեղ լիներ, նրանք կարող էին իրեր ստեղծել այս Երկրի վրա: Մարդիկ իրենց մեջ ունեն նույն ստեղծագործական ուժը, որով Աստված մարմնավորեց Իր մտավոր արարչագործությունները աշխարհում: Սակայն մարդկանց համար անհնար է դարձել իրենց գաղափարները մարմնավորել իրերի մեջ, քանի որ նրանք չեն օգտագործել Աստծո կողմից իրենց տրված մտքի ուժը, ինչպես պետք է:

Երբ մենք փորձում ենք պատկերացնել Աստծո գիտակցությունը, մենք զարմանում ենք, թե ինչպես է Նա կարող հիշել և հասկանալ ամեն ինչ, քանի որ մենք ամեն ինչ չափում ենք մեր սեփական մտավոր կարողությունների չափանիշներով և հասկանում ենք

իրերը մեր անձնական փորձի համաձայն: Թույլ հիշողություն ունեցողները հակված են ենթադրել, որ բոլորի հիշողությունը նույնքան թույլ է, որքան իրենցը: Այնուամենայնիվ, կան մարդիկ, ովքեր ունեն բացառիկ սուր հիշողություն, ովքեր կարող են հիշել ամբողջ գիրքը նույնքան հեշտությամբ, որքան դուք կարող եք հիշել մի քանի տող: Մոռացկոտները հաճախ դժվարանում են հավատալ, որ ինչ-որ մեկը ունի ընկալունակ հիշողություն, որը կարող է զարմանալի հեշտությամբ պահպանել և վերականգնել տեղեկատվությունը:

Ոսկերիչը հիշում է իր թանկարժեք քարերը, իսկ գրապահը՝ իր գրքերում թվերը: Նմանապես, Աստված հիշում է այս տիեզերքում իր ստեղծած ամեն ինչ: Ամենակարող լինելով՝ Նա անմիջապես հիշում է այս տիեզերքում տեղի ունեցած ամեն ինչ, քանի որ Նրա բացարձակ և անսահմանափակ գիտակցությունը ամենագետ է:

Հիշողությունն ինքնին զարմանալի ունակություն է, և մարդկային հիշողությունը սերտորեն կապված է Աստծո հզոր հիշողության հետ: Օրինակ՝ դուք չեք կարող հիշել ձեր տեսած յուրաքանչյուր ֆիլմի մանրամասները: Բայց եթե ես ձեզ կրկին ցույց տամ այդ ֆիլմերից մեկը, դուք անմիջապես կհիշեք այն: Ձեր մեջ այդ սրբազան հիշողությունը անընդհատ ճանաչում է անցյալի փորձը: Հենց որ տեսնում եք բացման տեսարանները, դուք հիշում եք ամբողջ պատմությունը և ասում. «Օ՛, ես այս ֆիլմն արդեն տեսել եմ, և հիշում եմ, թե ինչպես այն ավարտվեց»:

Ինչպե՞ս ենք մենք հիշում շարժվող պատկերները այդքան մանրամասն, չնայած դրանք տեսել ենք տարիներ առաջ: Որովհետև բոլոր իրադարձությունները գրանցվում են ուղեղում: Հենց որ մտքի ասեղը դնում եք թեստային սկավառակի վրա (կամ նվագարկում եք մտքի-

համակարգչի միջերես), ձեր հիշողությունը սկսում է նորից վերականգնել այդ թեստը:

Ներքին հիշողության ուժը գալիս է Աստծուց և անսխալական է: Այն երբեք չի մոռանում: Սովորական մարդու հիշողությունը չի կարող միաժամանակ պահպանել բոլոր փորձառությունները: Սակայն սրբազան, ներքին հիշողությունը պահպանում է ամեն ինչ միաժամանակ և հավերժ: Հետևաբար, լավ կամ թույլ հիշողության գաղափարը պարզապես սուբյեկտիվ ընկալում է: Մարդը համոզում է իրեն, որ իր հիշողությունը թույլ է, և, հետևաբար, ունի թույլ հիշողություն: Սակայն այս համոզմունքից անցումը հակառակին հեշտ չէ: Այն պահանջում է զգալի ջանքեր՝ համոզելու համար, որ իր հիշողությունը իսկապես Աստծո սրբազան, ամեն ինչ հիշող հիշողության դրսևորում է:

Մարդկային ամենամեծ հիշողությունը ոչ այլ ինչ է, քան Աստծո բացարձակ գիտակցության ճառագայթ, որում գրանցվում են մարդկային բոլոր արկածները և կյանքի բոլոր մյուս ձևերն ու դրսևորումները:

Աստվածային արարչագործության պատմությունը հրաշալի և զարմանալի պատմություն է: Ինչպե՞ս Աստված ստեղծեց այս երկրի վրա գոյություն ունեցող բոլոր էակներին: Եվ ինչպե՞ս է Նա գործում վարագույրների և քողերի ետևից՝ մեզ իր հետ մեր իրական գոյությանը վերադարձնելու համար: Մարդկային լեզվի համար անհնար է օգնել մեզ համապարփակ նկարագրել Աստծո արարչագործության տիեզերական արկածը և դրա ճշգրիտ հատումները անթիվ թվով մարդկանց անհատական արկածների հետ:

Մենք պարզում ենք, որ մարդու կյանքի միջին տևողությունը մոտ յոթանասուն տարի է, մինչդեռ կոկորդիլոսի կյանքի միջին տևողությունը վաթսուհինգ հարյուր տարի է: Կարմիր ծառը կարող է ապրել երկու

հազար տարի: Ուղտի կյանքի միջին տևողությունը հիսունից վաթսուն տարի է, իսկ ձիունը՝ առավելագույնը երեսունվեց տարի: Ակնհայտ է, որ ինչ-որ էակ է որոշել այս տարբեր կյանքի տևողությունները: Այնուամենայնիվ, մենք լսում ենք մի քանի մեծ յոգիների մասին, որոնք ապրել են հարյուրավոր տարիներ: Նրանցից մեկը մեծ Բաբաջին է, որը հայտնի է նրանով, որ ապրել է դարեր շարունակ՝ դեռևս կենդանի իր մարմնով և վայելելով կատարյալ երիտասարդություն: Տրիլանգա Սվամին նույնպես ապրել է գրեթե երեք դար. նա ծնվել է 1601 թվականին և մահացել 1881 թվականին (ոմանք նույնիսկ ասում են, որ նա ապրել է ավելի քան երեք դար): Բացի իր անսովոր կյանքից, նա հայտնի էր իր հրաշքներով: Նա կշռում էր մոտ 130 կիլոգրամ, չնայած հազվադեպ էր ուտում: Նա հաճախ օրեր շարունակ մեդիտացիա էր անում՝ նստած խաչաձև ոտքերով Գանգեսի ջրերի վրա, կամ երբեմն երկար ժամանակով թաքնված էր մնում ալիքների տակ: Նրան հաճախ տեսնում էին մերկ և անշարժ պառկած այրող ժայռերի վրա այրվող արևի տակ: Նրա բնության օրենքների նկատմամբ սովորական անտեսումը... մշտական հիշեցում բոլոր նրանց համար, ովքեր տեսել են նրան, որ աստվածային գիտակցության հետ միությունը բոլոր օրենքներից ամենաբարձրն է

Ինչպես արձանագրված է *Յոգիի ինքնակենսագրության մեջ*, մեծ սրբերը, ովքեր արթնացան տիեզերական խաբեության կամ պատրանքի երազից և հասկացան, որ տիեզերքը պարզապես գաղափար է աստվածային մտքում, կարող էին անել այն, ինչ ցանկանում էին մարմնի հետ՝ գիտակցելով, որ այն ոչ այլ ինչ է, քան կենտրոնացված կամ սառեցված ուժի մի ձև: Մինչդեռ բնական գիտնականներն այժմ հասկանում են, որ նյութը ոչ այլ ինչ է, քան սահմանափակ գործունեություն, լիովին լուսավորված վարպետները

զգալի առաջընթաց էին գրանցել նյութի վերահսկման գործում՝ անցնելով տեսությունից պրակտիկայի:

Իրոք, իրականությունն ավելի հրաշալի է, քան երևակայությունը: Մենք կարող ենք պատկերացնել, որ ճիշտ պայմաններում, եթե կենսական էներգիայի կամ սերմնահեղուկի վատնում չլինի, և ճիշտ սննդով ու առողջ մտածողությամբ, մարդու մարմինը կարող է անվերջ գոյատևել: Սերմնահեղուկը պարունակում է կենտրոնացված կենսական էներգիա. եթե չի վատնվում, այս ուժը մնում է քնած և կարող է օգտագործվել ֆիզիկական, մտավոր և հոգեական առողջության, ինչպես նաև մտավոր ստեղծագործականության և հոգևոր աճի բարելավման համար:

Նշում թարգմանչին. Այս հատվածում նախագահ Աբու Ալի Իբն Սինան ասում է.

Օրական մեկ անգամ կերեք և խուսափեք նախորդ կերակուրը մարսելուց առաջ ուտելուց

Պահպանեք ձեր սերմը որքան հնարավոր է շատ, քանզի դա կյանքի ջուր է, որը թափվում է արգանդում:

Մարմնի վրա ճնշումները հսկայական են: Երբ մուկը հայտնվում է թակարդի մեջ, նրա սիրտը շատ ավելի արագ է բաբախում, քան սովորաբար: Նմանապես, երբ մարդը չի կարողանում վճարել իր հաշիվները, նրա սիրտը նույնն է անում: Եվ այսպես, հոգեբանական սթրեսը իր հետքն է թողնում: Կան նաև սթրեսի այլ տեսակներ: Լաբորատոր փորձարկումները, ըստ հաղորդումների, ցույց են տվել, որ քաղաքներում աղմուկի վերացումը կարող է միջինում տասը տարով ավելացնել քաղաքացիների կյանքին: Այնուամենայնիվ, մենք ապրում ենք զարմանալի աշխարհում: Նրանք, ում կյանքի միակ նպատակը ուտելն է, խմելը, քնելը և լավ բաներից

վայելելը, քիչ հնարավորություն ունեն հասկանալու մարդկային գոյության հրաշքները:

Արկածը սկսվում է հոգու պայքարից՝ բեղմնավորման ընթացքում արգանդ մտնելու համար: Մոլորակային կամ եթերային աշխարհում միլիոնավոր հոգիներ ձգտում են վերադառնալ Երկիր՝ մտնելով բեղմնավորված բջիջներ, որտեղ սպերմատոզոիդն ու ձվաբջիջը միանում են հղիության ընթացքում: Անկախ նրանից, թե հոգին սուրբ է, թե մեղավոր, և եթե այն չի հասել վերջնական ազատագրման, կա հզոր ցանկություն՝ վերամարմնավորվելու Երկրի վրա: Բեղմնավորման ժամանակ եթերում լույս է փայլատակում, և հոգին մտնում է այնտեղ պարզապես սպերմատոզոիդի և ձվաբջջի միության շնորհիվ: Մարդկությունը պայքարել է արգանդ մտնելու համար, քանի որ այնքան շատ հոգիներ են պայքարում մուտք գործելու համար: Հաջողության են հասել դուք, ես և մեզանից բոլորս: Եվ դա հեշտ հաղթանակ չի եղել:

Իրոք, Աստծո հետ կան բազմաթիվ բնակավայրեր: Բարձրագույն և ստորին եթերային հարթությունները, որոնք կազմված են թափանցիկ լույսից և կենսական էներգիաներից, այն դրախտն են (կամ դժոխքը), որտեղ հոգիները գնում են ֆիզիկական մարմնի մահից հետո: Նրանց այնտեղ մնալու տևողությունը նախապես որոշված է՝ ըստ նրանց կարմայի: Քանի դեռ մարդն ունի չիրականացված նյութական ցանկություններ կամ երկրային կարմա (անցյալի գործողությունների հետևանքները, որոնք չեն սպառվել), նա պետք է վերադառնա երկրային մարմնավորում՝ Աստծո ճանապարհին իր զարգացումը շարունակելու համար:

Մորձ մտնելուց հետո հոգին մտածում է. «Ի՞նչ եմ արել: Ես երկար ժամանակ ազատ էի, ազատագրված կապված և սահմանափակող մարդկային մարմնից,

հեշտությամբ և առանց ջանքի շարժվում էի եթերային հարթության վրա լուսավոր մարմնում, իսկ հիմա ես կրկին խրված եմ ֆիզիկական կերպարանքի մեջ»:

Այնուամենայնիվ, նա աստիճանաբար սովորում է այս նոր պայմաններին արգանդում գտնվելու ինը ամիսների ընթացքում: Սա է պատիժը՝ ինը ամիս ապրել մութ խցում, որտեղ նա պետք է շնչի մեկ այլ մարդու միջոցով և սնունդ ու արյուն ստանա՝ կախված լինելով մեկ այլ մարդու արյան համակարգից: Նրա ոգին ու վիճակը կախված են ուրիշներից, և նա աղաղակում է Աստծուն. «Ազատիր ինձ այս բանտից: Ես չեմ կարող տեսնել, չեմ կարող լսել, ես կապված եմ»:

Եթե կա որևէ դժոխք կամ քավարան, դա մոր մարմնում անցկացրած այդ ինը ամիսներն են՝ լիակատար անօգնականություն խավարի մեջ, սահմանափակված մի կետի մեջ, ինչպես ծառը, անցյալի անցողիկ հիշողություններով, որոնց հաջորդում են քնի շրջանները: Եվ երբ այդ հիշողությունները վերադառնում են, պտուղը պարում է՝ հսկայական ջանքեր գործադրելով մոր մարմնում: Ես իմ գիտակցությունը տեղափոխել եմ այս նախածննդյան վիճակներ, և գիտեմ, թե ինչ եմ ասում:

Մոր մարմնում պտղի քունն ու արթնությունը կախված չեն նրա քնից և արթնությունից: Պտղի կամավոր շարժումները բխում են հոգու անցյալի հիշողությունից: Այսպիսով, այն անհանգիստ շարժվում է արգանդում, մինչև ուժասպառությունը հաղթահարում է այն, և այն քնում է: Այնուհետև այն կարճ ժամանակով արթնանում է և կրկին շարժվում: Այն քաղց է զգում և բավարարում է այն մոր արյան միջոցով փոխանցվող սննդի միջոցով:

Նորածինը որոշ չափով կարող է լսել մոր սրտի բաբախյունի և արյան շրջանառության տատանումները, և այդ ձայները նրան գիտակցում են իր մարմինը՝ սնուցելով նրա ազատագրման տենչը: Այսպիսով, հոգու

առաջին արկածը երկու գաղափարների միջև պայքար է. մարդկային կերպարանքով երկիր վերադառնալու ցանկություն և հոգին սահմանափակող մարդկային կերպարանքից ազատվելու տենչ:

Մարդու հոգու պատյանը (մարմինը) սկսվում է նուրբ պոչով ձկան նման: Այս պատկերը այնուհետև զարգանում է կենդանու կերպարանքի մեջ, որը փաթաթվում է արգանդի մեջ: Ինչպես արդեն նշվեց, անցյալ կյանքերի որոշ հիշողություններ կրկին ի հայտ են գալիս, ինչը ստիպում է պտղին աննշան շարժումներ կատարել: Պայքարը սրվում է, երբ պտուղը զարգանում է մարդկային կերպարանքի մեջ մոր մարմնում, և հոգին գոռում է. «Թող ինձ դուրս գամ»: Երբ կամքը շատ ուժեղ է դառնում, ծնվում է երեխան: Վաղաժամ ծնված երեխաները (ծնվում են 37 շաբաթից պակաս հղիությունից հետո) հոգիներ են՝ ուժեղ կամքով և մեծ համառությամբ: Նրանք չեն ցանկանում ինը ամիս մնալ մոր մարմնում, ուստի նրանք ծնվում են սովորականից շուտ:

Մանուկը աշխարհ է գալիս լաց լինելով, որովհետև, ինչպես ասում են իմաստուհներն ու գիտակաները, հոգին հիշում է իր նախորդ մարմնավորումները և չի ցանկանում կրկին վերադառնալ երկիր՝ մարդկային պայքարի տարբեր ձևերը կրկին տառապելու համար:

Ծանր «թաա» ծայնը միացավ դրան, ուստի այն դարձավ մի վայր տեսարժան վայրերի և հնազանդ ավերակների միջև:

Նա լաց է լինում, երբ հիշում է սրբավայրում տրված խոստումները, արցունքներով, որոնք հոսում են և չեն դադարում

Այս հիշողությունների վերաբերյալ կա նաև աղաչական դիրք, երբ պտուղը ձեռքերը սեղմում է

աշխարհ գալուց առաջ, կարծես աղաչում է. «Աղաչում եմ Քեզ, Տե՛ր, ինձ երկրորդ երկրային ծնունդ մի՛ շնորհիր»:

Նորածնի լացի ֆիզիոլոգիական բացատրությունն այն է, որ թոքերը պետք է բացվեն՝ շնչառությունը սկսելու համար, և երեխայի առաջին լացը թոքերը ակտիվացնելու և կյանքի շունչը սկսելու ջանք է: Երբ երեխան ծնվում է, սկսվում է շնչառությունը, և հոգին, որը գտնվում էր գրեթե քնած վիճակում, դառնում է կենդանի էակ՝ անկախ կյանքով: Շատերը սխալմամբ կարծում են, որ հոգին մտնում է մարմին ծննդյան պահին, բայց եթե հոգին արդեն ներկա չլիներ, մարմինը չէր ձևավորվի փոքրիկ սկզբնական բջիջներից: Եթե հոգին լքեր պտղից մինչև ծնվելը, երեխան կմեռներ:

Մարդու մարմինը կազմված է տասնվեց հիմնական ֆիզիկական տարրերից, որոնք աջակցվում և պահպանվում են տասնինը թափանցիկ էներգետիկ տարրերի կողմից, որոնք ներկայացնում են ֆիզիկական մարդկային կերպարանքի մեջ գտնվող եթերային մարմնի էությունը: Այս եթերային մարմինը ֆիզիկական մարմնի շարժման և գործունեության աղբյուրն է: Տասնինը մոլորակային տարրերը մտավոր, հուզական և կենսական են: Տասնինը բաղադրիչներն են՝ բանականությունը, եսը (ես), զգացողությունը, դրսևորված միտքը (զգայական գիտակցություն), տեսողության, լսողության, հոտառության, համի և հաժման զգայարաններին համապատասխանող գիտելիքների հինգ գործիքներ, վերարտադրության, արտազատման, խոսքի, քայլելու և ձեռքի ճարպկության մտավոր ուժերին համապատասխանող գործողության հինգ գործիքներ, և կենսական ուժի հինգ գործիքներ, որոնք օժտված են մարմնի բյուրեղացման, կլանման (մարսողությունից հետո սննդի յուրացում), թափոնների վերացման, նյութափոխանակության (սնունդը կենդանի նյութի վերածելու կամ էներգիա ապահովելու համար

օգտագործելու) և շրջանառության գործառույթները կատարելու ունակությամբ: Տասնինը տարրերից բաղկացած այս թափանցիկ մոլորակային թաղանթը մնում է տասնվեց կոպիտ տարրերից կազմված ֆիզիկական մարմնի մահից հետո: Այս բոլոր տարրերը կարող են վերածվել մաքուր գիտակցության՝ առաջադեմ յոգայի տեխնիկայի կիրառման միջոցով:

Երբ երեխան ծնվում է, նրա աչքերը թարթում են լույսի տեսարանում, նա լսում է ձայներ, հոտոտում, համտեսում և շնչում: Ձայները նրան նորմալ են թվում, և նա գիտակցում է, որ կրկին ապրում է ֆիզիկական մարմնում: Նրա նախկին դիմադրությունը ծննդյան նկատմամբ դադարում է առաջին շնչով: Երբ պատրանք է առաջանում, որ «գոյությունը» կախված է մարմնից և շնչառությունից, նա ձգվում է դեպի ֆիզիկական աշխարհը և աստիճանաբար սովորում դրան:

Ժամանակի ընթացքում երեխան զգալի ջանքեր է գործադրում իր մարմինը վերահսկելու համար: Որքա՞ն հաճախ եք տեսնում նրանց ձեռքերն ու ոտքերը օդում թափահարելիս՝ փորձելով հարմարվել իրենց ֆիզիկական վիճակին: Սա առաջնորդվում է ենթագիտակցությամբ՝ հոգու անցյալի հիշողության միջոցով: Հիշողությունը միշտ ներկա է: Մարդիկ բնագոյաբար վախենում են մահից, քանի որ հիշում են այն բազմաթիվ անգամները, որոնք այն ապրել են, ինչպես որ վախենում են ցավից, քանի որ նախկինում շատ են տառապել:

Երբ երեխան մեծանում է և դառնում փոքրիկ, նրա վրա ազդում են ծնողներն ու հարազատները: Բոլորը ցանկանում են, որ նա տարբերվի, այդ թվում՝ չարաճճի հասակակիցները, ովքեր նույնպես ցանկանում են, որ նա նմանվի իրեն և համապատասխանի իր վարքին ու գործողություններին: Այս հակամարտության մեջ երեխան զգում է հսկայական ճնշում: Այնուամենայնիվ, մեծ

ագատութիւն վայելող փոքր երեխաները հետագայում ափսոսանքով ասում են. «Ես կցանկանայի, որ ծնողներս ինձ պատմեին իմ վարքի վնասակար հետևանքների մասին. եթե նրանք ասեին, ես հիմա ավելի լավ կլինեի»:

Մեծահասակ դառնալուց առաջ մարդը պետք է հաղթահարի բազմաթիվ հոգեբանական և հոլզական պայքարներ: Այս փուլում զգայարաններն ավելի ակտիվ են դառնում, և երիտասարդը կամ կինը ներգրավվում է ներքին պայքարի մեջ: Չգայարանների հետ այս պայքարը նշանակալի է, և երիտասարդների համար վերջնական հաղթանակը բնագոյների նկատմամբ հաղթանակն է և անզուսպ ցանկությունների զսպումը:

Հրաշալի է կենդանի լինելը, բայց շատ ուժեղ են դարանակալում մեզ ոչնչացնելու համար: Աֆրիկայում գիշատիչների հետ արկածը ոչինչ է կյանքի արկածի համեմատ, և պատմության մեջ ոչ մի արկած չի գերազանցում դրան հաճույքով և հուզմունքով: Բանականության շնորհիվ մարդիկ գիտեն, թե ինչպես պաշտպանվել վայրի կենդանիներից, բայց չգիտեն, թե ինչպես պաշտպանվել իրենց սեփական վատ սովորություններից և դրանց վնասակար հետևանքներից: Մարդու ամենավատ թշնամին ինքն է: Ցանկացած թշնամուց, մահացու մանրէներից, ավերիչ ռումբերից կամ որևէ այլ սպառնալիքից ավելի, մարդը պետք է վախենա իրենից, երբ սխալվում է: Երբ մարդը ապրում է իր հոգևոր բնույթի լիակատար անտեղյակության մեջ և թույլ է տալիս, որ իր վատ սովորությունները վերահսկեն իրեն, նա դառնում է իր սեփական թշնամին: Կյանքի այս պայքարում հաղթելու լավագույն միջոցը ինքն իրեն ընկերանալն է: Հոգևորապես զարգացած «ես»-ը մարդու ընկերն է, մինչդեռ չզարգացած «ես»-ը՝ նրա թշնամին:

Հեշտ է պատկերացնել, որ մենք գնում ենք վայրի, անհայտ երկիր ուսումնասիրելու: Եթե մենք նավով գնանք,

մենք պետք է մեզ հետ փրկարար նավակ վերցնենք, որպեսզի եթե նավը խորտակվի, մենք կարողանանք օգտագործել այն մեզ փրկելու համար: Սակայն կյանքի շատ փորձառություններում մեր փրկարար նավակները ծակում են, չնայած մենք ձեռնարկում ենք բոլոր նախազգուշական միջոցները:

Գիշատիչներով լի ջունգլիներում դուք կարող եք նախազգուշական միջոցներ ձեռնարկել այդ գազանների դեմ, բայց նուրբ, նեղ վտանգները հաղթահարելը շատ ավելի դժվար է: Ինչպե՞ս կարելի է պաշտպանվել մեզ անընդհատ շրջապատող միլիոնավոր մանրէներից: Մենք կարծում ենք, որ անվտանգ ենք, երբ նախազգուշական միջոցներ ենք ձեռնարկում տեսող և լսող վտանգների դեմ, բայց մեր պաշտպանությունը բավարար չէ մեզ մանրէներից պաշտպանելու համար: Արյան մեջ սպիտակ արյան բջիջները անընդհատ պայքարում են այդ մանրէների դեմ: Դեղամիջոցները միայն թմրեցնում են դրանք: Սպիտակ արյան բջիջները զինվորներն են, որոնք դիմակայում և ոչնչացնում են դրանք: Եթե ձեր արյունը թույլ է, այս «զինվորները» չեն կարողանա օգնել ձեզ: Շատ թվացյալ անվտանգ անհատների թոքերում թաքնված են չար տուբերկուլյոզի բացիլներ, որոնք պատրաստ են հարձակվել իրենց տիրոջ վրա և ոչնչացնել այն: Բնությունը պաշտպանիչ պատնեշ է ստեղծում այդ մանրէների հարձակումները հետ մղելու համար, բայց այդ պատնեշի ազդեցությունը երկար չի տևի, եթե մարմինը չկարողանա դիմադրել: Այս պայքարը շարունակվում է մեր ներսում կյանքի անտեսանելի ջունգլիներում: Եթե դուք ուսումնասիրեիք ձեր սնունդը մանրադիտակի տակ, դուք չեիք համոզուի այն: Մանրէները սնվում են դրանով, և դուք կուլ եք տալիս այն ամբողջությամբ: Նույնիսկ ձեր խմած ջուրը լի է այս կենդանի օրգանիզմներով: Աշխարհում ոչ մի բուսական չկա, քանի որ բոլորը ամեն օր միլիոնավոր

մանրէներ են սպառում: Այսպիսով, մարդիկ կդադարեն ուտել:

Կյանքի անտառում անվտանգ կողմնորոշվելու համար մարդ պետք է զինվի համապատասխան զենքերով և լինի լավ մարզված զինվոր: Նրանք, ովքեր չգիտեն իրենց պաշտպանելու ճիշտ ձևը, արագ կորցնում են իրենց կյանքը: Սակայն իմաստուն մարդը, որը պատրաստ է բոլոր իրավիճակներին՝ հիվանդությունների, հակասական մտքերի, վատ սովորությունների, դաժան ճակատագրի և անբարենպաստ կարմայի, կհաղթի այս արկածախնդրության մեջ, որը պահանջում է զգուշություն, զգոնություն և որոշակի մեթոդներ ու ռազմավարություններ, որոնք թույլ կտան մեզ դիմակայել և հաղթահարել մեր ներքին թշնամիներին, որոնք շատ ավելի հզոր և վճռական են, քան ցանկացած արտաքին թշնամի:

Կյանքի մեր ճանապարհորդությունը շարունակելով՝ մենք սովորում ենք ավելի լավ եղանակներ՝ հաղթահարելու մեր ֆիզիկական, հոգեբանական, բարոյական և հոգևոր հիվանդությունների հիվանդություններն ու պատճառները: Երբ մենք խաղաղությամբ հաղթահարում ենք ֆիզիկական հիվանդություններն ու հոգեբանական պայքարը, կարող ենք ասել, որ կյանքը իսկապես հրաշալի արկած է եղել: Սակայն անխոհեմ է ասել, որ կյանքը քաղցր է, նախքան իրական հաղթանակին հասնելը: Եթե մարդը չի հասնում վերջնական փուլերին և նրա հոգին ազատագրված չէ Աստծո մեջ, կյանքը նրա համար դեռ չի ավարտվել: Նրանք պետք է հոգով բարձրանան, և այդ ժամանակ արկածի վերջին գլուխը կավարտվի:

Երբ մարդը տեսնում է, որ մեկ ուրիշը տառապում է, նա շնորհակալություն է հայտնում Աստծուն, որ չի անցնում այդ հատուկ փորձառության միջով: Բայց ո՞վ

գիտի, գուցե հաջորդը նրանց հերթն է: Մարմնին վնասելու հնարավորությունները անթիվ են, ուստի պետք է զգոն լինել և պատրաստ լինել բոլոր հնարավոր իրավիճակներին և անակնկալներին:

Գիտնականն ասում է. «Սնվեք առողջ, սննդարար սնունդով և հետևեք առողջապահական ուղեցույցներին՝ ձեզ մանրէներից պաշտպանելու համար»: Քաղաքական գործիչն ասում է. «Եղեք քաջարի գինվորներ՝ ձեզ և ձեր երկիրը թշնամիներից պաշտպանելու համար»:

Մենք իսկապես ապրում ենք մի տարօրինակ աշխարհում: Նույնիսկ մայրերը՝ սիրո, քնքշության և զոհաբերության մարմնացումները, մարզվում են սպանելու ուրիշների երեխաներին: Որքա՞ն սարսափելի է: Բայց երբեմն պատերազմը բարիք է բերում. այն մեզ զրկում է վախկոտությունից և կամքի թուլությունից:

Կյանքի անտառներն ու ջուհիները լի են թշնամիներով՝ հիվանդություններով, աղքատությամբ, տառապանքով, վատ սովորություններով և սխալ ցանկություններով: Կան նաև անթիվ այլ բաներ, որոնք պետք է հաշվի առնել և կանոններ, որոնք պետք է պահպանել, այնքան, որ կյանքը դառնում է անտանելի, եթե փորձենք դրանք բոլորը պահել մեր մտքում: Բարդությունները դարձել են ճնշող կյանքի բոլոր ոլորտներում, և մարդիկ, կարծես, գտնվում են մի տեսակ հիպնոսային կախարդանքի տակ: Հետևաբար, ժամանակն է, որ մարդկությունը փորձի տարբեր մոտեցումներ և ակտիվացնի մտքի անսահման ուժերն ու ներուժը:

Աստված մեզ տվել է պաշտպանության զարմանալի միջոց՝ միտքը: Այն ավելի հզոր է, քան գնդացիները, էլեկտրականությունը, թունավոր գազը կամ ցանկացած դեղամիջոց: Այս միտքը պետք է սնուցվի և ամրապնդվի: Կյանքի արկածախնդրության զգալի մասը կայանում է

միտքը վերահսկելու և այն կարգապահ ու Աստծո հետ ներդաշնակ պահելու մեջ: Միայն սա է հաջողակ և երջանիկ կյանքի գաղտնիքներից մեկը:

Չնայած մարդիկ օգտագործում են բուժման ֆիզիկական միջոցներ և մեթոդներ, նրանք չպետք է վստահեն այդ մեթոդներին, այլ Աստծո գործությանը, որը դրանց հետևում է: Մենք պետք է խնդրենք Աստծուն, որ մեզ շնորհի հասկացողություն և կամքի ուժ, որպեսզի մենք չապավինենք բժշկությանը, այլ ապավինենք Նրան և, առաջին հերթին, մեր մտքի ուժին:

Մարդկանց չեն սովորեցրել, թե ինչպես հասնել այն հոգեբանական վիճակին, որը ձեռք է բերվում միտքը մարզելու և այն Աստծո հետ ներդաշնակեցնելու միջոցով՝ մեդիտացիայի միջոցով: Այնուամենայնիվ, միտքը պետք է լինի ձեր լիակատար վերահսկողության տակ, նախքան նյութական աշխարհը և դրա ֆիզիկական միջոցները ժխտելու փորձը: Մինչև դրան չհասնեք, լավագույնս է տրամաբանական քայլեր ձեռնարկել մարմնին օգնելու համար: Երբ մարդը կարող է բռնել այրվող մոխիրը՝ առանց այրվելու, ապա նա կարող է ժխտել նյութական աշխարհը և հայտարարել, որ միտքը ամեն ինչ է: Հակառակ դեպքում, նյութը գոյություն ունի և պետք է վարվել դրա օրենքների համաձայն՝ տրամաբանական և գործնական ձևերով:

Աստված մեզ տվել է նաև անպարտելի զենք, որի միջոցով կարող ենք հաղթահարել բոլոր վշտերն ու ցավերը՝ իմաստության զենքը, որը մենք ձեռք ենք բերում Աստծո հետ ներդաշնակության միջոցով: Հիվանդությունը, հիասթափությունն ու դժբախտությունը հաղթահարելու ամենահեշտ ճանապարհը մեր Արարչի հետ մշտական ներդաշնակության մեջ լինելն է:

Մարդիկ նման են կյանքի ջունգլիներում հայտնված փոքրիկ երեխաների, որոնք ստիպված են սովորել իրենց

անձնական փորձություններից ու նեղություններից, գայթակղվելով հիվանդությունների և վատ սովորությունների թակարդների միջով: Մենք պետք է բազմիցս օգնություն խնդրենք և ձգտենք մեր մտքերն ու գործողությունները համապատասխանեցնել Աստծո և Նրա անփոփոխ օրենքների հետ:

Երբ աշխարհը մթնում է ձեր աչքերի առաջ, և կյանքի դժվարությունները ճնշում են ձեզ, հիշեք, որ Աստված մոտ է և զգացեք ձեզ անվտանգ և պաշտպանված Նրա ներկայության ամրոցում: Չնայած կյանքի ճանապարհներին ձեր պայքարին և ամեն տեսակի կործանարար ազդեցությունների ենթարկվելուն, հիշեք, որ դրանք նախատեսված չեն ձեզ կործանելու, այլ ձեր հավատքը փորձելու և ձեր քնած ուժը արթնացնելու համար: Մենք պետք է համառենք կյանքի պայքարում և դիմակայենք մեզ շրջապատող բոլոր չարիքներին՝ քանդելով և հաղթելով դրանք մեր մեջ գտնվող աստվածային ներկայության համապարփակ զորությամբ: Եվ կյանքի արկածախնդրության ավարտին մենք կասենք. «Տե՛ր, դժվար էր պահպանել քաջությունը և շարունակել պայքարը մինչև վերջ, բայց այն ուժը, որ դու մեզ տվեցիր, ավելի մեծ էր, քան մեր վախերը, և այդ մեծ ուժերի շնորհիվ մենք հաղթանակ տարանք և հասկացանք, որ ստեղծված ենք Քո աստվածային պատկերով: Դու տիեզերքի Տերն ես և ներկա ես ամենուր, այնպես որ ինչի՞ց ենք մենք վախենում և ո՞ւմից ենք սարսափում, քանի դեռ Դու մեզ հետ ես»:

Այն պահին, երբ մարդը գիտակցում է, որ մարդ է դարձել, նրա վախերը բազմապատկվում են, և թվում է, թե փախուստ չկա: Անկախ նրանից, թե ինչ նախազգուշական միջոցներ են ձեռնարկում, մնում են բացեր, որոնց միջով կարող են ներթափանցել սխալները: Իրական հանգստություն չկա, բացի Աստծո մեջ լինելուց, և խաղաղություն չկա առանց Նրա: Անկախ նրանից, թե

մենք գտնվում ենք Աֆրիկայի ջունգլիներում,
մարտադաշտերում, թե աղքատության ու կարոտի
ճանկերում, մենք պետք է շնչանք Աստծուն. «Ես Քո
անպարտելի ներկայության պաշտպանության տակ եմ,
ո՛վ Տեր: Ես առաջ եմ շարժվում կյանքի առաջնագծում և
զգում եմ, որ Քո պաշտպանության և հոգատարության
տակ եմ»:

Անվտանգության և պաշտպանվածության այլ
ճանապարհ չկա: Օգտագործեք բանականություն և
տրամաբանություն ձեր բոլոր գործողություններում և
լիովին վստահեք Աստծուն: Աստված հոգ է տանում բոլոր
Նրանց մասին, ովքեր հոգ են տանում իր մասին և
հարգում են իր օրենքները, և Նա ընդունում է բոլոր
Նրանց, ովքեր դիմում են իրեն իրենց սրտով և հոգով,
ողողելով Նրանց իր օրհնություններով և ապահովելով, որ
Նրանց սնունդը լինի շարունակական և անխափան:

Շատերը հիվանդության զոհ են դարձել և վատ
սովորությունների զոհ դարձել՝ չկարողանալով դուրս գալ
դրանից: Չպետք է ասել, որ կյանքի բոլոր
ուղղություններով նետած թակարդներից խուսափելու
ճանապարհ չկա: Մարդու առջև ծառացած
փորձություններն ու դժվարությունները ժամանակավոր
են և կախված են Նրա վճռականությունից և դրանք մեկ
առ մեկ հաղթահարելու կամքի ակտիվացումից: Որոշակի
ժամանակահատվածում ձախողումը չի նշանակում
պարտություն կյանքի պայքարում: Հաջողակ և
հաղթական մարդը անընդհատ հաստատում է ինքն իրեն,
որ ինքը ավելի ուժեղ է, քան հանգամանքները, և ոչնչից չի
վախենում, քանի դեռ Աստծո հետ է, և Աստված իր հետ է՝
խորը հասկանալով, որ կյանքն ու մահը գիտակցության
երկու տարբեր վիճակներ են:

Աստված ամեն ինչ ստեղծեց՝ մեզ փորձելու և մեր մեջ
գտնվող հոգու անմահությունը բացահայտելու համար:

Սա կյանքի արկածն է և դրա միակ նպատակը:
Յուրաքանչյուր մարդու արկածը եզակի է, և նա պետք է
պատրաստ լինի դիմակայել առողջության, մտքի և հոգու
բոլոր մարտահրավերներին՝ հասկացողությամբ, կամքի
ուժով և Աստծո հանդեպ հավատքով, գիտակցելով, որ իր
հոգին չի մահանում՝ անկախ նրանից, թե ինչ է
պատահում մարմնին: Իսկապես, ոչ մի զենք՝ ոչ մի զենք,
չի կարող ոչնչացնել այդ հոգին: Ո՛չ կրակը, ո՛չ ջուրը չեն
կարող այրել այն, քանի որ այն Միակ Աստծո պատկերն է:

Հրաշալի է գիտակցել, որ մահը վերջը չէ, քանի որ այս
գիտելիքով մենք ձեռք ենք բերում հոգեբանական ուժ և
ազատություն պատրանքից: Երբ հիվանդությունը
հարվածում է, և մարմինը դադարում է գործել, հոգին
հավատում է, որ մեռած է, բայց Աստված դիպչում է դրան
և վստահեցնում, որ այն դեռ կենդանի է: Մարտադաշտում
գտնվող զինվորը, որը հարվածվել է ռումբից կամ
բեկորներից, գոռում է. «Ես մեռած եմ, իմ Աստված»: Բայց
Աստված պատասխանում է. «Իհարկե՝ ոչ: Դու չե՞ս խոսում
Ինձ հետ: Ոչինչ չի կարող ոչնչացնել քեզ: Դու անմահ հոգի
ես, և դու պարզապես երագում ես, որ մեռած ես»: Այդ
ժամանակ հոգին հասկանում է, որ մարմնից մահվան
միջով անցնելու փորձառությունն այնքան էլ սարսափելի
չէ, որքան հաճախ պատկերվում է: Մարմնի մեջ հոգու
գոյության սահմանափակ գիտակցությունը
պատասխանատու է այն համոզմունքի համար, որ
մարմնի կորուստը ամեն ինչի վերջն է, մինչդեռ
իրականում հոգին կենդանի է և չի մահանում, քանի որ
այն կենդանի և հավերժական Աստծո պատկերն է:

Իսկական յոգիները կարող են վերահսկել իրենց
միտքը բոլոր հանգամանքներում: Երբ որոնողը հասնում է
այս փուլին, նա ազատ է դառնում և գիտակցում, որ
կյանքը սրբազան արկած է: Մարգարեներն ու մեծ
դեմքերը ցույց են տվել այս ճշմարտությունը, քանի որ
ոչինչ չի կարող վնասել նրանց մեծ ու մաքուր հոգիներին:

Նրանք ապրել են աստվածային սերը լիարժեք չափով, և հենց այդ սերն է կյանքի արկածախնդրության ամենահետաքրքիր և ամենատրեւոյալ տարրը:

Մարդկային սերն անիմաստ է, եթե այն արմատավորված չէ Աստծո անվերապահ սիրո մեջ: Երիտասարդ տղամարդն ու կինը կարող են սիրահարվել, ապա ընկնել ատելւոյան մեջ: Մարդկային հրապուրանքը անկատար է և կապված է բազմաթիվ պայմաններով, մինչդեռ աստվածային սերը կատարյալ է և անվերջ:

Կյանքի այս արկածը լիարժեք կլինի միայն այն ժամանակ, երբ մարդը հաղթահարի վտանգներն ու սխալները մաքուր կամքի ուժի և մտքի միջոցով, ինչպես մեծերը: Այնուհետև նրանք կնայեն հետ և կասեն. «Այդ փորձութիւնները դժվարին ու վտանգավոր էին, և ես գրեթե ընկա, բայց հիմա ես վստահ եմ ինքս ինձ վրա, այն բանից հետո, երբ Աստված բացեց աչքերս և շնորհեց ինձ սրբազան գիտելիքներ»:

Մենք կարող ենք ասել, որ կյանքը հրաշալի արկած է, երբ Աստված վերջապես մեզ ասում է. «Բոլոր այդ սարսափելի, դառը փորձութիւններն ավարտվել են, ես ձեզ հետ եմ հավիտյան, և ոչինչ այլևս չի կարող վնասել ձեզ»:

Մարդկային միտքը զորանում է՝ դիմակայելով հիվանդութիւններին ու դժվարութիւններին, հաղթահարելով դժվարութիւնները մեկը մյուսի հետևից: Այն, ինչ թուլացնում է միտքը, նրա ամենավատ թշնամին է, իսկ այն, ինչ զորացնում է այն, նրա անվտանգ ապաստանն է: Արհամարհեք ձեր ճանապարհին հանդիպող դժվարութիւններն ու դժբախտութիւնները:

(Աբու ալ-Քասիմ ալ-Շաբբիի խոսքերով).

Ես կապրեմ հիվանդության և թշնամիների դեմ,
ինչպես արծիվը բարձր գագաթին

Ես նայում եմ փայլող արևին, ծաղրում ամպերը,
անձրևը և փոթորիկները

Աստված ինձ ցույց տվեց, որ այս կյանքը պարզապես
երազ է: Երբ արթնանաք Աստծո մեջ, կհիշեք այն որպես
ուրախությունների և տխրությունների անցողիկ երազ,
ուրիշ ոչինչ:

Եվ այդ ժամանակ դուք կիմանաք, որ անմահ եք
ամբողջ հավիտենության համար Միակ և Միակ Աստծո
մեջ

Խաղաղություն լինի քեզ վրա

Հոգևոր սնունդ

Ամեն ինչ կանցնի ու կանհետանա, և միայն Աստված է
հավերժական հաստատունը և ապահով ապաստանը
բոլոր այն կատաղի փոթորիկներից ու փոթորիկներից,
որոնք փչում են աշխարհով մեկ:

Անցողիկ մարդկային բարեկամությունները
անվերապահ չեն և հաճախ աղտոտվում են
եսասիրությամբ, քանի որ երբ եսասիրությունը դադարում
է, դադարում է նաև սերը: Սակայն հոգևոր
բարեկամությունը և անկեղծ, սրտանց սերը մեզ մեջ
սերմանում են այդ բարեկամությունը սնուցելու և այդ
սիրո մաքրությունը պահպանելու համատեղ
պատասխանատվության զգացում: Երբ մենք փորձում
ենք հասկանալ մեկին, չենք կարող անել այն, ինչը նրան

վշտացնում է, իսկ երբ չենք փորձում հասկանալ նրան,
համատեղելիությունը պարզապես գոյություն չունի:

Կգա այն օրը, երբ ես հրաժեշտ կտամ այս աշխարհին,
բայց քանի դեռ մնում եմ այս երկրի վրա, իմ ամենամեծ
ուրախությունը կայանում է նրանց հետ, ովքեր վստահում
են ինձ Աստծո հրաշքների մասին խոսելու և նրանց մեջ
այն աստվածային լույսի նկատմամբ կարոտը մեծացնելու
մեջ, որը ինձ մխիթարություն, ազատություն և
անվտանգություն է տվել:

.Ինքնահաստատումներ

Ես կարող եմ կատարել իմ բոլոր
պարտականությունները միայն Աստծուց իմ ուժը
փոխառելով: Հետևաբար, իմ առաջին ցանկությունն է
հաճեցնել Նրան: Աստված իմ սրտի առաջին սերն է, իմ
հոգու ամենամեծ ձգտումը և իմ կամքի ու մտքի
վերջնական նպատակը:

Մեր իրական «ես»-ը՝ հոգին, անմահ է: Մենք
գոյություն ունենք, և մեր գոյությունը հավերժական է:
Ալիքը հասնում է ափ, ապա վերադառնում օվկիանոս՝
առանց իրեն կորցնելու: Փոխարենը, այն դառնում է մեկը
օվկիանոսի հետ կամ կարող է կրկին վերադառնալ [ափ]
մեկ այլ ալիքի տեսքով:

Եթե Էլեկտրական սարքի լարերը կտրվեն,
մասնագետը կարող է դրանք փոխարինել: Սակայն, երբ
նյարդային հյուսվածքը վնասվում է ուժեղ
գրգռվածությունից, նյարդերը կորցնում են իրենց
գործառույթը, և ո՞վ կարող է դրանք փոխարինել:
Հետևաբար, թանկարժեք նյարդային համակարգի հետ
գործ ունենալիս պետք է ցուցաբերել առավելագույն
զգուշություն և զգուշություն, քանի որ այն
վերականգնվում է ներսից, և եթե այն վնասվի, այն չի
կարող վերականգնվել կամ փոխարինվել մեկ այլ սարքով:

Աշակերտները բնության մեջ վայելում էին իրենց
ուսուցչի՝ Պարամիանսայի հետ զբոսանքը, և նա ասաց
.նրանց

Որքա՞ն հրաշալի է խաղաղությունն զգալ և հարուստ
լինել երջանկությամբ: Աստված ուզում է, որ մենք պարզ
ապրենք և հոգևոր ուրախություն վայելենք:

Ճիշտ այնպես, ինչպես մարդը արթնանում է
անհանգստացնող մղձավանջից և հասկանում, որ
տեսածը ոչ այլ ինչ էր, քան երագ, այնպես էլ աստվածային
գիտակցությունը մարդուն հորդորում է արթնանալ քնի և
շփոթության մղձավանջից՝ կյանքի իմաստի և նպատակի
նոր գիտակցության և առողջ ըմբռնման համար:
Եթե մենք ուզում ենք զգալ հոգևոր զարթոնքի
արշալույսը և ականատես լինել վստահության լույսերին,
մենք պետք է լսենք ներքին ձայնին և արձագանքենք դրա
հուշումներին:

Մենք պետք է ճանապարհից հեռացնենք պատրանքի
քարերն ու անգիտության ժայռերը, որոնք խոչընդոտում
են հոգու ճանապարհորդությանը և խոչընդոտում նրա
շարժմանը: Մենք պետք է կարոտի ձեռքով թակենք
անտարբերության քնից արթնանալու դուռը, որպեսզի
կարողանանք շնչել երանության քամիները և երկնային
Էլեկտրականություն բերել մեր յուրաքանչյուր մտքին, մեր

յուրաքանչյուր զգացողությանը և մեր յուրաքանչյուր
գործողությանը:

Իսկական երջանկությունը հնարավոր չէ զգալ, եթե
բարի ցանկությունները չեն հաղթահարում վատ
ցանկությունները, և եթե կամքը չի ուղղվում ճիշտ
ուղղությամբ՝ դեպի ճշմարտության աղբյուրը և գոյության
բոլոր բարիքների աղբյուրը:

Իսկական բարեկամությունն ավելի մեծ է, քան բոլոր
հարստությունները: Եթե կարողանաք մարդկանց համար
իսկական ընկեր լինել, Աստծուն կգտնեք:

Աստված իմաստության և պայծառ ոգեշնչման
աղբյուր է, որը հոսում է բարի հոգիների վրա: Նա
երկնային բուրմուխն է, որը բխում է սիրող սրտերի
բուրվառարաններից: Նա ամենամեծ ուրախությունն է,
որը լցնում է հոգին սրբազան էքստազի:

Տե՛ր, խնդրում եմ Քեզ լուսավորել իմ հոգին, որպեսզի
կարողանամ ընկալել վերջնական ճշմարտությունը: Ես
կտեսնեմ Քեզ, Տե՛ր, բացահայտված բնության
դրսևորումներում՝ ծաղիկների, ծառերի և բոլոր գեղեցիկ
բաների մեջ: Խորը հոգևոր խորհրդածության միջոցով ես
լայն կբացեմ խաղաղության դարպասները և ավելի
կձգտեմ բարելավել իմ կյանքը, որպեսզի կարողանամ
ավելի լավ հասկանալ դրա իրական իմաստը:

Երբ ես ուրիշների հետ եմ, ես լիովին ներկա եմ և մեծ
ուրախություն եմ զգում նրանց հետ շփվելուց, իսկ երբ
մենակ եմ, վայելում եմ նույն ուրախությունը: Եվ երբ
աշխատում եմ, աշխատում եմ իմ ողջ էներգիայով ու
կամքով, և ես զգում եմ աճող երջանկություն:
Մենք պետք է աշխատենք անկեղծ ցանկությամբ և
ներքին ուրախությամբ, հակառակ դեպքում կկորցնենք

մեր կենսունակությունը և չենք կարողանա վերականգնել
մեր էներգիան: Մենք նաև միշտ պետք է անկեղծ լինենք և
մեր կամքի ուժի հետ մեկտեղ զարգացնենք
անկեղծությունը, քանի որ անկեղծությամբ կարող ենք
ավելի մեծ ներդաշնակության մեջ աշխատել ուրիշների
հետ:

Մի՛ վշտացեք ձեր կողմից կորցրած սիրո համար՝ լինի
դա մահվան պատճառով, թե մարդկության անկայուն և
անընդհատ փոփոխվող բնույթի պատճառով: Մերը երբեք
իսկապես կորած կամ մեռած չէ, այլ ժամանակավորապես
թաքնված է ձեզանից, որպեսզի գուցե դրա մշտական
փնտրության մեջ դուք հայտնաբերեք դրա իրական
էությունը, և սերը կշարունակի իր ժամանակավոր
թաքցնելը, մինչև որ վերջապես գտնեք այն ձեր հոգու
ամենախորը անկյուններում բնակվող աստվածային
Սիրելիի կերպարանքով:

Մարդը չպետք է օրեցօր ապրի նույն անհարմար
հոգեբանական վիճակում: Եթե մարդը անկեղծորեն
աղոթում է և վստահում, որ Աստված կտա այն, ինչի
համար նա աղոթում է, նա կստանա Աստծո օրհնությունն
ու օգնությունը:

Եթե կա խորապես արմատացած վատ սովորություն,
հնարավոր է այն խաթարել և տեղահանել՝ ձևավորելով
հակասական և հակադիր մտավոր սովորություն և
ակտիվացնելով այն մինչև թունավոր սովորության
չեզոքացումը:

Մարդը պետք է համոզված լինի, որ կփոխվի դեպի
լավը և որ ուժեղ կլինի՝ չնայած որոշ թուլությունների,
որոնցից ներկայումս տառապում է:
Այն պահին, երբ մարդը որոշում է դրական
փոփոխություն կատարել, նա կզգա, որ դարձել է այլ
մարդ, և այդ զգացողությունը նրան կբերի կենսական
էներգիայի և ներքին ուրախության առատություն:

Երբեմն Աստված Իր սիրահարներին հայտնվում է
որպես մեծ լույս, տիեզերական ձայն, անսահման
ուրախություն կամ անսահման քաղցրության սեր:
Կամ որպես հասկացողություն, իմաստություն և
գիտելիք

Նրա լույսը տարածվում ու տարածվում է ինչպես
տիեզերական թևեր հավերժության վրա, և երբեմն ես այս
երկիրը տեսնում եմ որպես երազ այդ լույսի սրտում:
Եվ այսպես ես հասկացա, որ աշխարհը երազ է

Անկախ նրանից, թե որքանով դուք և ձեր իսկական
ընկերները կարող եք տարածայնություններ ունենալ, ձեր
միջև միշտ կա փոխըմբռնում և հաղորդակցություն: Նման
բարեկամությունները հիմնված են փոխադարձ
հարգանքի վրա և շատ բան են նշանակում ձեզ համար:
Աստծո սիրո վրա հիմնված բարեկամությունը միակ
հարաբերությունն է, որը նախատեսված է երկարատև
լինելու:

Հոգու ուրախ ճառագայթումը կարելի է ընկալել՝
ուշադրությունը դեպի ներս ուղղելով: Դրան կարելի է
հասնել՝ միտքն օգտագործելով՝ հոգու թաքնված ոլորտում
մտքի գեղեցիկ տեսիլքներով վայելելու համար, որը խորը
բնակվում է եսի մեջ:

Այս երկրի վրա մարդու կատարած ամեն ինչից հետո
կյանքը թվում է դատարկ, քանի որ, ի վերջո, նա
ստիպված կլինի թողնել ամեն ինչ: Կգա մի օր, երբ մարդը
կբաժանվի իր բոլոր նյութական ունեցվածքներից:
Մարդիկ նախանձում են հարուստներին իրենց
հարստության և իշխանության համար, բայց նրանք
նույնպես կթողնեն ամեն ինչ, և միայն իրենց գործերը
կուղեկցեն նրանց այս երկրի վրա:

Աշակերտներից մեկը ձախողվեց հոգևոր
փորձառության մեջ և սկսեց մեղադրել իրեն՝
ափսոսանքով ու դառնությամբ: Ուսուցիչ Պարամահանսան
.ասաց նրան

Մի՛ համարեք ձեզ մեղավոր, քանի որ եթե դա անեք,
ապա պղծում եք ձեր ներսում գտնվող աստվածային
գիտակցությունը: Ինչո՞ւ կապել ձեզ ձեր թուլությունների
հետ: Դրա փոխարեն հաստատեք այս ճշմարտությունը
ինքներդ ձեզ համար. «Ես մոտ եմ Աստծուն, և Նա սիրում է
.ինձ»: Աղոթեք Նրան

Աստված իմ, թե՛ անշնորհակալ լինեմ, թե՛ բարի, ես»
քոնն եմ, արթնացրու իմ հիշողությունն ու կարոտը քո
հանդեպ, Տե՛ր»:

Իմաստուն Պարամահանսան, խոսելով մի
ինքնահավան այցելուի հետ, որը չափազանց շատ էր
.խոսում իր մասին, ասաց
Աստվածային ողորմության անձրևները չեն»
հավաքվում հպարտության բարձր գագաթների վրա, այլ
հեշտությամբ հոսում են դեպի խոնարհության
հովիտները»:

Այս Երկիրը նման է մի մեծ տան, որը ապաստան է
տալիս մեկ համաշխարհային ընտանիքի, որի
կենտրոնական ջերմությունը ապահովում է արևը,
լուսավորում նույն լուսինը և զարդարում նույն աստղերը:
Նրա անդամները շնչում են նույն օդը, ուտում նույն
սնունդը և խմում նույն ջուրը: Բոլոր մարդկային
մարմինները զգայուն են ցավի և վնասվածքի նկատմամբ:
Բոլոր լեզուների հետևում կա մեկ միտք, և բոլոր
ժողովուրդների բոլոր ազգային

առանձնահատկությունների և գծերի հետևում մեկ
մարդկային բնույթ:

Տե՛ր, թույլ տուր ինձ զգալ Քո ներկայությունը իմ
յուրաքանչյուր գործողության մեջ: Օգնիր ինձ ցրել վախի
ստվերը, որը մթագնում է Քո առաջնորդության լույսը: Եվ
թող իմ կարոտի ծաղիկները ծաղկեն իմ սրտի
պարտեզում, մինչ ես սպասում եմ Քո գալստյան
արշալույսին:

Ես աղոթքներս կարդում եմ կարոտիս վարդարանի
վրա, որի ուլունքները կապված են աստվածային սիրո
թելով
Իմ սիրելի Աստված, դարձրու ինձ կյանքի սոխակ, որը
երգում է Քեզ համար ամենաքաղցր մեղեդիները: Թույլ
տուր ինձ ստեղծել Քո մասին իմ երազներից և Քո հանդեպ
իմ կարոտից:
Սանդուղք, որով ես բարձրանում եմ քեզ հասնելու
համար
Կյանքի ալիքավոր լճում ես տեսնում եմ քո
տիեզերական կյանքը: Ես աղաչում եմ քեզ առաջնորդել իմ
ցանկությունների գետերը, որոնք հոսում են
դժվարությունների անապատներով, որպեսզի դրանք
խառնվեն քո տիեզերական օվկիանոսին:

Մեղքը ցանկացած բան է, որը մարդուն անտեղյակ է
պահում Աստծուց և անտարբեր է դարձնում Նրա
հանդեպ:

Ես քո դողացող ցողի մի կաթիլ եմ կյանքի ու մահվան
տերևի վրա, որը հոսում է դեպի քո աստվածային ծովը,
որը ափ չունի:

Ես քո ցողի թափառող կաթիլն եմ, որը վերջապես
վերադառնում է երկնային տուն
Ես քո հավերժական ցողի մի կաթիլն եմ, որը պարում
է անցյալի, ներկայի և ապագայի թերթիկների վրա
Ես քո ցողի մի կաթիլն եմ՝ սիրով հարբած, անվտանգ
սահում եմ երկրային գայթակղությունների տերևի վրայով՝
խառնվելու քո իմաստության մաքուր, անարատ ջրերին:
Ես չեմ ուզում կորչել, այլ անսահմանորեն ընդարձակվել՝
միաձուլվելով քո անձայրածիր օվկիանոսի հետ: Այո՛, ես
ուզում եմ լինել քո ցողի մի կաթիլ, որը կծծվի Աստծուն
ծարավ յուրաքանչյուր շուրթից:

Աստված հասկանում է քեզ, երբ բոլորը սխալ են
հասկանում քեզ: Նա սիրող էակ է, որը քնքշորեն հոգ է
տանում քո մասին և միշտ կարեկից է քո հանդեպ:
Մյուսները կարճ ժամանակով ցույց են տալիս իրենց սերը,
ապա լքում են քեզ: Բայց Աստված երբեք չի լքում քեզ և
երբեք չի լքում քեզ:

Կամքի ուժը միտքը վերածում է էներգիայի, և նրանք,
ովքեր հասնում են նշանակալի հաջողությունների,
անսասան կամքի տեր մարդիկ են: Երբ մարդը
զարգացնում է իր կամքի ուժը, նա չի զիջում
անբարենպաստ հանգամանքներին, անկախ նրանից, թե
որքան մեծ են իր առջև ծառացած դժվարությունները, այլ
անընդհատ հաստատում է ինքն իրեն, որ չի պարտվի
կյանքի պայքարում:

Ամբարտավան ռացիոնալիստներից մեկը փորձեց
շփոթեցնել վարպետ Պարամահանսային, երբ նա
քննարկում էր բարդ փիլիսոփայական հարցեր, ուստի
վարպետը ժպիտով ասաց. «Ճշմարտությունը երբեք չի
վախենում հարցերից»:

Ուսուցիչն ասաց. «Աստծո համար անհնար է մեզ լքել
կամ անտեսել: Նա գաղտնի գործում է ամեն կերպ՝ մեզ

օգնելու և մեր հոգևոր առաջընթացը արագացնելու
համար»:

Մեծ մարդիկ ամեն ինչի են հասնում Աստծո կողմից
տրված կենտրոնացման ուժի շնորհիվ, մի ուժի, որը
կարելի է զարգացնել մեդիտացիայի միջոցով: Երբ մենք
օգտագործում ենք այս կենտրոնացված աստվածային
ուժը, կարող ենք հաջողության հասնել և զարգացնել մեր
մարմինը, միտքը և հոգին:

Արևելյան ժողովուրդները, որպես կանոն, հոգևոր
հակվածություն ունեն: Նրանք կյանքը դիտարկում են
փիլիսոփայորեն և զարգացնում են իրենց բնական
հակումը դեպի խորհրդածություն: Այնուամենայնիվ, շատ
արևելցիներ իրենց ազատ ժամանակն անցկացնում են
անգործության և ծուլության մեջ՝ հոգևոր գիտելիքներ
փնտրելու փոխարեն, այնուամենայնիվ, նրանք դեռևս
ունեն բարձր հոգևոր գիտակցություն:

Երբ մարդը փակում է աչքերը, նա մտածում է, որ այս
ամբողջ աշխարհը միայն խնդիրներ ու տառապանքներ
են, բայց երբ նա բացում է իմաստության աչքը և
պահպանում իր հանգստությունն ու
հավասարակշռությունը, նա կվայելի այս աշխարհը
այնպես, կարծես հաճելի ֆիլմ է դիտում:

.Մեդիտացիա սկսելու համար
Նստեք անշարժ՝ ուղիղ մեջքը պահելով, և
անհանգիստ աչքերը ծածկեք կոպերով: Պահեք դրանք
անշարժ: Ազատեք միտքը մարմնի զանգվածի
զգացողությունից և թուլացրեք ծանր մկաններին ու
ոսկորներին կպած նյարդերը: Մոռացեք կոպիտ մտով

կապված խիտ ոսկորների խուրձ կրելու և տեղափոխելու
գաղափարը:

Հանգստացեք, ազատեք ձեր միտքը ֆիզիկական
բեռի գիտակցումից: Մի մտածեք ձեր ֆիզիկական քաշի
մասին, այլ զգացեք, որ ձեր հոգին ազատագրված է ծանր
լինելու մշտական հատկանիշից: Թող ձեր մտքերը թռչեն
վերև, ներքև, ձախ և աջ, դեպի անսահմանություն կամ
ցանկացած վայր, որը ցանկանում եք:

Չգացեք և խորհեք ձեր մտավոր ազատագրման
մասին մարմնից: Երագեք, ապրեք և զգացեք այս թռիչքը:
Երբ դուք նստած մնաք ֆիքսված դիրքում, այս
ազատությունը կայուն և անընդհատ կաճի:

Փակեք կոպերի դռները և դադարեցրեք զգայական
գայթակղության պարերը: Թող ձեր միտքը իջնի ձեր սրտի
անսահման և անվերջանալի աղբյուրը: Պահեք ձեր միտքը
կլանված ձեր սրտում, որը հոսում է կենսական արյունով,
և լարված պահեք ձեր ուշադրությունը դրա լարերի վրա,
մինչև չզգաք դրա ռիթմիկ բաբախյունը: Յուրաքանչյուր
զարկի հետ զգացեք կյանքի հզոր զարկերակը:
Պատկերացրեք նույն տիեզերական կյանքը, որը
թակում է միլիոնավոր մարդկանց և միլիարդավոր այլ
էակների սրտերի դռները:

Քո սրտի անդադար բաբախյունը նրբորեն հռչակում է
անսահման զորության ներկայությունը քո գիտելիքի
դարպասներից այն կողմ: Ամենուրեք ընդգրկող կյանքի
.նուրբ զարկերը շշնջում են քեզ

Մի՛ ընդունեք միայն իմ կյանքի մի փոքր հոսք, այլ»
ընդարձակեք ձեր զգայարանների շրջանակը և թույլ
տվեք, որ ես ընկղմեմ ձեր արյունը, մարմինը, միտքը,
զգայարաններն ու հոգին իմ տիեզերական կյանքի
զարկերակի մեջ»:

Մենք միշտ պետք է մտածենք այն մասին, թե ինչ ենք
անելու և ինչպես դա կազդի մեզ վրա

Իմպուլսով և բնագիտվ գործելը ազատությունն չէ,
քանի որ սխալ ուղորդված գործողությունների
անբավարար հետևանքները շղթաներ են: Այն բաները,
որոնք մեր զանազանության զգացումը մեզ ասում է, որ
լավն են և ունեն առողջ արդյունքներ, պետք է արվեն,
քանի որ դրանք բերում են բավարարվածության և
ազատության զգացում: Այս իմաստուն մոտեցումը բերում
է բախտ և օրհնություններ:

Երբ աշակերտը գիտակցում է, որ ներդաշնակության
մեջ է Աստծո հետ, նա ուրախանում է հոգով և
ուրախությամբ բացականչում. «Տե՛ր, ես աշխարհում
քեզնից ավելի հրաշալի և քաղցր բան չեմ գտել»:

Քամին խաղում է
Եվ ծառը հառաչում է
Եվ արևը ժպտում է
Եվ գետը տատանվում է
Եվ երկիրը փոխում է իր սև աստղազարդ զգեստը
Լուսի շողշողուն ոսկեգույն զգեստով
Եվ բնությունը սիրում է ցուցադրել իր գեղեցկությունը
Ուրախ եղանակների գույները փոխելով
Եվ գոմռացող առվակը միշտ փորձում է
Կակազել հոգուց ոգեշնչված խորը մտքի մասին
Եվ թռչունները երազում են երգել և ծլվլալ
Նրա սրտում անհայտ բաներով եռում է
Բայց մարդը ունի ունակություն
Խոսել պերճախոս և հստակ, և նոր իմաստներով
Տիեզերքի Տիրոջ մասին
ամենուրեք ներկա
Որը մնացած արարածները չէին կարող անել
Ինչ վերաբերում է դրա բացահայտմանը և իր
ներկայությունը հայտարարելուն

Ուսուցիչ Պարամիանսան անհրաժեշտ համարեց
աշակերտներից մեկին պատժել լուրջ սխալի համար, իսկ
.ավելի ուշ հառաչելով ասաց
Ինչպե՞ս եմ ես ուզում ազդել ուրիշների վրա միայն»
սիրո միջոցով, որովհետև սիրտս կոտրվում և ցավում է,
երբ հասկանում եմ, որ չկա ոչ մի կերպ խուսափել նրանց
այլ կերպ դաստիարակելուց»:

Խորհրդածության սրբավայրում ես վառում եմ երկու
մոմ՝ լուսաբացի մոմը և իմ զարթոնքի մոմը: Իմ
ջերմեռանդ կարոտի նուրբ ծաղկեպսակները
շրջապատում են Քո ամենուրեք ընդգրկող ներկայության
ոտքերը: Քո սիրո բույրը, ծաղկելով իմ սրտի կաթսայում,
թափանցում է իմ կյանքի ամեն անկյուն: Իմ վախերի և
պատրանքների ստվերները անհետացել են Քո լույսի
միայն շողից, ո՛վ Աստված, որ ընդմիշտ արթնացրել ես ինձ
այս անցողիկ գոյության երազներից: Մշտական
զգոնությամբ և ջերմեռանդ աչքերով ես անդադար կնայեմ
Քո անսահման դեմքին՝ խորհրդածելով նրա եզակի և
միշտ ներկա արտահայտությունների մասին:

Երբ մարդուն տիրում է զայրույթը կամ ատելությունը,
նա ընդունում է անառողջ բնույթ: Չայրույթով կլանված
մարդը կորցնում է իր զգացմունքների վերահսկողությունը
և կարող է վնասել ուրիշներին: Հետևաբար, սխալ է թույլ
տալ, որ բռնի հույզերը վերահսկեն և թելադրեն մարդու
գործողությունները, քանի որ դա անելով՝ մարդը
բանտարկվում է կոպիտ բնավորության և վնասակար
տրամադրությունների խցում, որոնք բոլոր
դեպրեսիաների և հոգեբանական տառապանքների
աղբյուրն են: Այս անհարմար հոգեկան վիճակներից
խուսափելու համար մարդը պետք է լուծի այս
զգացմունքներն ու հույզերը, որոնք այդքան սերտորեն
կապված են ֆիզիկական գիտակցության հետ:

Մեդիտացիան [այսինքն՝ Աստծուն դիմելը սրտով, հոգով և մտքով] ճանապարհն է:

Հաստատումներ՝

Ես կպահպանեմ իմ մտքերն ու խոսքերը, որպեսզի դրանցից բխի միայն գեղեցիկն ու ճշմարիտը: Ես կշարունակեմ Աստծո հանդեպ լիակատար հավատով՝ գիտակցելով, որ Նրա զորությունը հոսում է ինձանով, որ Նրա ամենուրեքությունը պարուրում է ինձ, և որ Նրա հոգատարությունը հսկում է ինձ:

Տե՛ր, ես թափանցել եմ նյութի վարագույրները և գտել Քո սերը, և հիմա գիտակցում եմ, որ ես միջոց եմ տիեզերական մտքի և հոգևոր գեղեցկության արտահայտման համար: Ես կնվիրեմ իմ ողջ ուժն ու կարողությունները Քո աստվածային կամքը բացահայտելուն:

Երբ մտածում եմ քո մասին, մեջս այրող կարոտի մի ալիք է բարձրանում, որը բորբոքում է զգացմունքներս և հոսում սրտիցս մինչև Էությանս յուրաքանչյուր բջիջ՝ լցնելով այն աստվածային սիրով: Իմ խորագույն ցանկությունն է հասնել քո Էության խորքին և վայելել քո ներկայությունը: Հանկարծ բացվում է հոգուս դուռը, և օ՛, այն ուրախությունը, որը պատում է ինձ քո պայծառ լույսի տեսարանով:

Միավորվելով քեզ հետ, ո՛վ Ամենուրեք ընդգրկող Հոգի, ես կդառնամ տիեզերական կյանքի զարկերակը: Ես կլողամ հոգիների ծովում և կպարեմ սրբազան մարդկային զգացմունքների ալիքների վրա՝ բոլորին ողողելով օրհնյալ ուրախությամբ: Ես կբաց թողնեմ վեհ ձգտումների համընդհանուր հեղեղ: Ես կլինեմ ուրիշների համար կարեկցանքից թափված բոլոր արցունքները: Ես ներկա կլինեմ սրբերի ոսկե լուծության մեջ և վարդագույն մտքերի ծաղկող հույսերի մեջ: Օ՛, հավատարիմ կատարող ցանկությունների: Երբ

իմ հավերժական կայծը խառնվի քո անսահման լույսի
հետ, ես կփայլեմ յուրաքանչյուր աչքում:

Կյանքի ամառային օրերին ես հավաքում եմ
զգացմունքների նեկտարը բարի հոգիների այգիներում
ծաղկող առաքինության քաղցր ծաղիկներից, և ես
սրտումս պահում եմ ներման բարձրացող ռեհանի թորած
եռությունը, խոնարհության նուրբ բուրավետ բողբոջները և
մտքի հազվագյուտ, քնքուշ լուսոսի ծաղիկները: Եվ երբ
ձմեռային փորձությունների սառը ձյունը և երկրային
բաժանման ցավոտ ցավը հարվածում են ինձ, ես
ջերմություն և մխիթարություն եմ փնտրում սրտիս խցում
պահված նեկտարի մեջ: Այդ խցում, օրինված քո
ներկայությամբ, ես հաճախ տեսնում եմ աստվածային
մեղվին, որը կումերով վայելում է իմ ծերացած
կարոտների քաղցրությունը, և ես զգում եմ
հանգստություն, ուրախություն և մխիթարություն:

Առանց ներքին խաղաղության նյութական
հարստություն ունենալը նման է լճում լողալիս ծարավից
մեռնելուն: Եթե նյութական կարիքից պետք է խուսափել,
ապա հոգևոր աղքատությունը պետք է արհամարհել,
քանի որ այն մարդկային բոլոր ցավերի և
տառապանքների արմատն է: Հարուստ ծնողները, որոնք
իրենց երեխաներին մեծ գումարներ են թողնում, հաճախ
խեղդում են նրանց հոգեբանական աճը և խոչընդոտում
նրանց զարգացմանն ու երջանկությանը, որոնք կախված
են իրենց սեփական ջանքերից:

Ժպիտի օրվա կապակցությամբ՝

Դժվար պահին լսեցի քո ձայնը, իմ տիեզերական
մայրը, որը շշնջում էր. «Իմ պաշտպանության արևը
հավասարապես փայլում է քո ամենապայծառ և
ամենամուռ ժամերին: Մի անհանգստացիր, զավակս, այլ
հավատա և ժպտա: Թող իմ բուժիչ լույսը փայլի քո

թափանցիկ ժպիտների միջով: Երջանիկ լինելով, գավակս,
դու ինձ երջանիկ ես դարձնում և բավարարում ես»:

,Օ՛, Տեր

Քո ոգեշնչման քամիները ցրել են բոլոր ամպերը իմ
մտքի հորիզոնից, որն այժմ թվում է մաքուր ու պարզ:
Մաքրված աչքերով ես քեզ տեսնում եմ միայնակ ամենուր:
Քո օրհնյալ արևի ճառագայթները թափանցում են իմ
եության ամենախորը անկյունները, և դարերի քաղցով ես
սնվում եմ քո օրհնյալ լույսով:

Ուսուցիչ Պարամահանսան աշակերտների խմբին

.ասաց

Երբ դուք խորասուզվեք աստվածային»
գիտակցության մեջ հոգևոր աչքի միջոցով, կտեսնեք
չորրորդ չափումը, որը փայլում է ներքին աշխարհի
հրաշքներով: Դժվար է հասնել այդ վիճակին, բայց ինչ
հրաշալի և ուրախ վիճակ է դա: Մի՛ բավարարվեք ձեր
մեղիտացիայի մեջ որոշակի խաղաղություն ձեռք բերելով,
այլ ամբողջ սրտով կարոտեք Աստծո խաղաղությունը և
ծարավ եղեք Նրա երանության համար»:

Աշխարհին անհրաժեշտ է եղբայրական սեր,
միասնություն, հավասարություն և Աստծո հանդեպ սիրով
լի սիրտ և Նրա բարոյական օրենքների պահպանում:
Խնդիրներն ու դժվարությունները առաջանում են մարդու
կողմից իր անցյալի գործողությունների մասին
անտեղյակությունից, որոնք կատարվել են որոշակի
վայրում և ժամանակում: Նրանց ներկայիս տառապանքը
բխում է նրա արտաբերած մտքերից և գործերից, որոնք
արմատ են գցել գիտակցության հողում, ծլել և պտուղ
տալ, որը արտացոլում է այդ մտքերի և
գործողությունների բնույթը:

Աստծո սիրելի տաճարը հանգստության,
խաղաղության, սիրո և գեղեցկության տաճար է, և ով որ
մտնի այդ տաճար, կպարուրվի հոգևոր անդորրությամբ և
կդիպչի աստվածային ներկայությանը:

Մարդը պետք է զբաղվի կառուցողական
գործունեությամբ՝ ինքն իրեն կատարելագործելու և
ուրիշներին օգուտ տալու համար, և ով ցանկանում է
ճանաչել Աստծուն, պետք է ամեն օր փորձի բարիք գործել
և որքան հնարավոր է շատ օգնել ուրիշներին:

Արտաքին վարքագիծը արտացոլում է մարդու ներքին
կյանքը: Արտաքին շքեղությունները չեն կարող
երջանկություն բերել, քանի որ երջանկությունը կախված
է նրանից, թե որքան լավ է մարդը վերահսկում իրեն և իր
կյանքի ընթացքը:

Ամեն առավոտ արթնանալիս ես դրական որոշումներ
եմ կայացնում և խոստանում ինքս ինձ, որ
կիրականացնեմ դրանք: Այնուհետև օրվա ընթացքում
վերանայում եմ այդ որոշումները և մոտիվացնում եմ ինքս
ինձ դրանք իրականացնելու համար: Երբ հասկանում եմ,
որ հասել եմ այն ամենին, ինչ խոստացել էի ինքս ինձ, ինձ
հաղթանակած եմ զգում: Նման ինքնորոշված
պարտավորությունները սրում են վճռականությունը և
ամրապնդում կամքի ուժը: Հակառակ դեպքում մարդը
կարող է հայտնվել անհանգիստ հույզերի տարվածության
և բացասական զգացմունքների ազդեցության տակ:

Բարեկամությունը պետք է սկսվի տնից: Եթե ձեր
ընտանիքում գտնում եք ձեզ հետ հատկապես
համատեղելի մեկին, նախ զարգացրեք այդ
բարեկամությունը: Այնուհետև, եթե զգում եք, որ ձեզ դուր
է գալիս ձեր ծանոթներից մեկը, ով կիսում է նմանատիպ
արժեքներ, զարգացրեք այդ բարեկամությունը: Բոլոր

Եսասիրական ցանկություններն ու անձնական
հաշվարկները պետք է վերացվեն, և լավ մարդկանց հետ
բարեկամական հարաբերությունները պետք է
ամրապնդվեն:

Աստծուն սիրողները իմ իսկական եղբայրներն ու
քույրերն են: Ես կարեկցում եմ անտեղյակներին և
խուսափում եմ ամբարտավանների ընկերակցությունից,
բայց ես մտերմություն եմ զգում նրանց հետ, ովքեր սիրում
են Աստծուն և ուրախ եմ շփվել նրանց հետ:

Աստվածային սերը հնարավոր չէ նկարագրել, բայց
այն կարելի է զգալ, երբ սիրտը մաքրագործվում է, և
տիեզերական Սիրելիի հանդեպ կարոտը ուժեղանում է:
Երբ միտքն ու զգայարանները ուղղված են դեպի Աստված,
հոգևոր ուրախությունը առատորեն հոսում է սրտի
աղբյուրից:

Սրտիս խորքում ես քեզ համար գաղտնի գահ եմ
կառուցել: Իմ ուրախության մոմերը մարում են վառված
քո ժամանման սպասմամբ, և դրանք ավելի պայծառ
կփայլեն, երբ դու հայտնվես:

Մռայլ տրամադրությամբ տրվելը դանդաղ մահ է,
մինչդեռ փորձել ամեն օր ուրախ և լավատես զգալ՝
չնայած բոլոր անհանգիստ և տանջալից
փորձություններին, նոր հոգևոր ծնունդ է:
Երբ գտնես Աստծուն, կզգաս իսկական և երկարատև
բավարարվածություն: Մարդկային բարեկամությունները
կարող են քանդվել և քայքայվել, բայց Աստված երբեք չի
լքի քեզ: Նույնիսկ եթե բոլորը լքեն քեզ, եթե Աստված քեզ
հետ է, դու ամեն ինչ ունես այս կյանքում և նվաճել ես
ամենաամբողջական և առատ բաժինը:

Վարպետ Պարամահանսան ասաց նրանցից մեկին,
ովքեր կասկածում էին աստվածային լույսը տեսնելու
.հնարավորության վրա
Եթե կասկածես, չես տեսի, եթե տեսես, չես»
«կասկածի

.Նա մի խումբ հետաձգող ուսանողների ասաց
Դուք պետք է կազմակերպեք ձեր կյանքը և»
կառավարեք ձեր ժամանակը: Աստված կարգուկանոն է
ստեղծել: Արևը ծագում է մինչև մայրամուտ, իսկ
աստղերը փայլում են մինչև լուսաբաց»:

Շատ դեպքերում մարդիկ խոսում և գործում են իրենց
տեսանկյունից՝ հազվադեպ տեսնելով կամ փորձելով
տեսնել իրերը մյուսի տեսանկյունից: Եթե երկու մարդ
վիճաբանության մեջ են մտնում, որը վերածվում է վեճի,
ապա՝ կռվի, մեղքը երկուսի վրա է, անկախ նրանից, թե ով
է սկսել վեճը: Խորաթափանց և իմաստուն մարդիկ
հարցերին մոտենում են տրամաբանորեն, ռացիոնալ և
հասկացողությամբ:

Ես կվեր կենամ լուսաբացին և կարթնացնեմ իմ քնած
սերը, որպեսզի այն բորբոքվի իմ հոգում խաղաղության
Աստծուն ճշմարիտ նվիրվածության լույսով: Ո՛վ Տեր,
անտեսանելի տաճարում, կառուցված նվիրվածության
կայծքարից, ընդունիր իմ սրտի խոնարհ
գոհաբերությունները, որոնք ամեն օր նորացվում են
աղաչանքով:

Պաշտպանեք ձեզ իմաստության ամրոցում
մեծագույն սրբավայրում: Կատարյալ հասկացողությունը
ձեզ կտանի այնտեղ, որտեղ ոչինչ չի կարող վնասել ձեզ:

Ուսուցիչ Պարամահանսան աշակերտների խմբին
.ասաց

Չղջումը չի նշանակում միայն զղջալ սխալի համար,»
այլև զերծ մնալ այն կրկին չկրկնելուց: Երբ իսկապես
զղջում ես, որոշում ես թողնել չարիքը՝ առանց դրան
վերադառնալու: Սիրտը կարծր է և հեշտությամբ չի
մեղմանում: Մեղմացրու այն աղոթքով ու աղաչանքով, և
աստվածային օրհնությունները կիջնեն քեզ վրա»:

Ընտանիքում հաճախ հանդիպում ենք կերակրողների
կամ կերակրողների՝ հայրերի, որդիների, իսկ որոշ
հասարակություններում՝ մայրերի կամ դուստրերի, ովքեր
ավտորիտար հակում են ցուցաբերում՝ այն զգացողության
պատճառով, որ գտնվում են այնպիսի դիրքում, որը
նրանց իրավունք է տալիս վերահսկել և պարտադրել
իրենց կարծիքը:

Այս մանր բռնապետերը չպետք է իրենց զայրույթը
թափեն իրենց ընտանիքի անդամների վրա, ովքեր իրենց
կարիքն ունեն և կախված են նրանցից: Որովհետև եթե
դա անեն, կկորցնեն իրենց սիրելիների հարգանքն ու
գնահատանքը:

Ասել, որ մեկը ի ծնե թույլ կամք ունի և չի կարող ուժեղ
դառնալ, սխալ պնդում է, քանի որ կա հնարավորություն,
որ նման մարդը կարող է մեծ դառնալ և հրաշալի բաներ
իրականացնել կյանքի բոլոր ոլորտներում:

Երբ մարդը կարողանում է ուրիշներին ստիպել զգալ
իր սերն ու բարի մտադրությունները, նրա սերը
կընդլայնվի և կխառնվի բոլոր սրտերում հոսող
համընդհանուր սիրուն:

Հոգու հանգստության մեջ, մտքի կենտրոնացման և
աճող կարոտի պուրակում աստվածային սերը վերջ չունի,
և երանելի է նա, ով զգում է օրհնյալ ներկայությունը և
համտեսում միության նեկտարը:

.աղոթք

Տե՛ր, տուր ինձ անմեղ երեխաների վստահությունը Քո
հանդեպ և անմնացորդ նվիրվածությունը Քեզ: Օրհնիր
ինձ, որպեսզի կարողանամ զգալ Քո մոտիկությունը իմ
աղոթքների հետևում, զգալ Քո ներկայությունը իմ բոլոր
զգացմունքներում և գիտակցել, որ Քո լուսավորյալ
իմաստությունը պահպանում է իմ հասկացողությունն ու
գիտելիքները:

Ուսուցիչ Պարամիանսան աշակերտներից մեկին
.գովաբանելուց հետո ավելացրեց
Երբ քեզ ասում են, որ դու լավն ես, դու չպետք է»
դադարես ձգտել դառնալ ավելի լավը, քան կաս: Քո
շարունակական կատարելագործումը երջանկություն
կբերի քեզ և քո սիրելիներին»:

Եթե ժամանակակից աշխարհի առաջնորդները
լուսավորված լինեին և միասին աշխատեին, նրանք
կարող էին մի քանի տարվա ընթացքում վերացնել
պատերազմն ու աղքատությունը: Միայն հոգևոր
գիտակցությունը (աստվածային ներկայության զգացումը)
կարող է փրկել աշխարհը, և առանց դրա խաղաղության
հասնել հնարավոր չէ: Մարդկությունը պետք է սկսի
իրենից, քանի որ ժամանակը չափազանց թանկ է
վատնելու համար, և մարդկության պարտականությունն է
իր դերը խաղալ Աստծո արքայությունը Երկիր բերելու
գործում:

Բարեկամությունը համընդհանուր հոգևոր
ձգողություն է, որը հոգիներին կապում է աստվածային
սիրո կապով և ավելի է մոտեցնում միմյանց, որպեսզի
սրտերը հագեցնեն իրենց ծարավը, իսկ հոգիները ցնծան`

համտեսելով մարդկային ուղիներով հոսող երկնային
սերը:

Նա, ով զարգացնում է իր սերը Աստծո հանդեպ և
ամրապնդում է իր հարաբերությունները Նրա հետ
երջանկության և բարգավաճման ժամանակներում,
կգտնի Աստծուն իր մոտ, երբ Նրա կարիքը ունենա, բայց
նա, ով հետաձգում է և չի հոգում այդ
հարաբերությունները ամրապնդելու մասին, ստիպված
կլինի ինքնուրույն դիմակայել իր փորձություններին, մինչև
որ կարողանա՝ իմաստությամբ և լիակատար
հնազանդությամբ, գտնել Գերագույն Ընկերակցին:

Ամբողջ աշխարհը խեղդվում է շփոթության և կորստի
ծովում՝ անհազ և անհազ ազահության պատճառով:
Ազահությունն ու ազահությունը պատերազմներ են ծնում:
Իսկական հերոսը նա է, ով կյանքի պայքարում հաղթում է
ինքն իրեն: Փողը, փառքը, կիրքը և այս սկզբունքին
հակասող ամեն ինչ վնասակար են մեր խաղաղությանն ու
երջանկությանը:

Աստված հայտնվում է հոգու հանգստության մեջ, և
մենք զգում ենք Նրա ներկայությունը ուրախության
հեղեղի զգացողության միջոցով, որպեսզի մեր հոգևոր
ցանկությունները կատարվեն, և մեր կարոտն ու սերը
հասնեն իրենց նպատակին:

Եթե հոգևոր գիտելիքները չզարգանան բնական
գիտությունների և տեխնոլոգիական
նորարարությունների առաջընթացին զուգահեռ,
անհատներն ու ազգերը կկորչեն տառապանքի և
կործանման լաբիրինթոսներում:

Աստված ուզում է, որ մենք գանք իրեն մոտ և
ճանաչենք իրեն, բայց մարդկանց մեծ մասը դժկամ է:
Սակայն, երբ աշխարհը մթնում է նրանց աչքերում, և
նրանք ընկնում են խնդիրների թակարդը կամ դառնում
հիվանդության զոհ, նրանք շտապում են աղերսել Նրան և
խնդրել Նրա օգնությունը:

Շատերը տատանվում են Աստծուն փնտրել՝
հավատալով, որ եթե դա անեն, կյանքը կդառնա մռայլ,
զուրկ ուրախությունից և գեղեցկությունից: Սակայն ճիշտ
հակառակն է: Մաքուր երջանկությունը, որը ես զգում եմ
Աստծո հետ կատարյալ ներդաշնակության մեջ,
աննկարագրելի է. ես ապրում եմ հոգևոր ուրախության
վիճակում՝ օր ու գիշեր: Այս ուրախությունը Աստծո
օրհնությունն է, և Աստծուն ճանաչելը նշանակում է
ազատագրում տառապանքից և խաղաղության ու
բավարարվածության զգացում:

Այս կյանքում մարդկանց մեծամասնության համար
բանալի բառը «ես»-ն է: Հոգևոր տրամադրվածություն և
հակում ունեցողները ուրիշների մասին մտածում են
այնքան, որքան իրենց մասին: Նրանք, ովքեր միայն իրենց
մասին են մտածում, իրենց վրա են բերում շրջապատի
մարդկանց թշնամանքն ու վրդովմունքը: Բայց նրանք,
ովքեր հաշվի են առնում ուրիշների զգացմունքներն ու
շահերը, հայտնաբերում են, որ ուրիշները մտածում են
իրենց մասին և հաշվի են առնում իրենց զգացմունքները:
Եթե քաղաքում հարյուր մարդ կա, և նրանցից
յուրաքանչյուրը փորձում է խլել մյուսներից, ապա
նրանցից յուրաքանչյուրը կունենա ինսուլնինը թշնամի:
Բայց եթե նրանցից յուրաքանչյուրը փորձի օգնել
մյուսներին, ապա նրանցից յուրաքանչյուրը կունենա
ինսուլնինը ընկեր:

Ես այդպես ապրեցի և ոչինչ չկորցրի՝ ուրիշներին տալով: Իրականում, ամեն ինչ, ինչ տվել էի, վերադարձավ ինձ՝ բազմապատկված Աստծո շնորհով: Հիմա ես ոչնչի չեմ կարոտում, որովհետև այն, ինչ ունեմ իմ խորքում, ավելի մեծ է և ավելի թանկ, քան այն ամենը, ինչ աշխարհը կարող է առաջարկել: Մարդն իսկապես փնտրում է երջանկություն, և երբ երջանկություն է ձեռք բերվում, դրան հանգեցնող հանգամանքների կարիքը վերանում է:

Երբ դուք բարի մտադրություններ եք հղում ուրիշներին, ձեր գիտակցությունը ընդլայնվում է: Երբ դուք մտածում եք ձեր մերձավորի մասին, ձեր էության մի մասն ակտիվանում է այդ մտքի հետ մեկտեղ: Բայց միայն մտածելը բավարար չէ. մենք պետք է պատրաստ լինենք մեր մտքերը գործի դնելու: Ալտրուլիզմը իր կիրթին բերում է բազմաթիվ օրհնություններ և մեծ երջանկություն, քանի որ ալտրուլիզմի միջոցով մարդը պահպանում է իր սեփական երջանկությունը: Իմ նպատակն է երջանիկ դարձնել ուրիշներին, քանի որ իմ երջանկությունը բխում է նրանց երջանկությունից:

Միտքը բոլոր խնդիրների աղբյուրն է և երջանկության աղբյուրը: Մարդն ավելի ուժեղ է, քան իր բոլոր փորձառությունները, քանի որ Աստված նրան տվել է իր միտքն ու մարմինը վերահսկելու ուժ, և նրա միտքը չպետք է թունավորվի բացասական մտքերով:

Նրանք, ովքեր ներդաշնակության մեջ են Աստծո հետ, կարող են հաղթահարել կյանքի ամենամեծ և ամենադժվարին մարտահրավերները: Եվ չնայած այս համընդհանուր երազանքը երբեմն կարող է մղձավանջ

թվալ, երբ մենք ներդաշնակության մեջ ենք Աստծո հետ,
մենք ազատ ենք այդ մղձավանջից:

Կա մի տեսակ մանրէ, որը ծնվում, բազմանում և
մահանում է ընդամենը երկու ժամվա ընթացքում: Այս
տեսակի մանրէները մեկ օրում, կամ նույնիսկ ավելի կարճ
ժամանակում, կատարում են այն, ինչ մարդիկ պետք է
անեին երկար ժամանակահատվածում, գուցե ութսուն
տարի:

Մեր ապրած յոթանասուն կամ ութսուն տարին
ընդամենը մի անցողիկ պահ է հավերժության մեջ:
Հարաբերական տեսանկյունից, մեզ հետ պատահող
ամեն ինչ տեղի է ունենում մոտավորապես նույն
արագությամբ, ինչ վերը նշված մանրէների հետ:
Հետևաբար, մենք չպետք է ժամանակ վատնենք, ոչ էլ
թույլ տանք, որ ցանկություններն ու քմահաճույքները մեզ
կառավարեն, և մենք պետք է նաև խուսափենք անել այն,
ինչ մեր խիղճը չի հավանում: Երբ մարդը դառնում է իր, իր
մտքերի, զգացմունքների և գործողությունների տերը, ոչ
ոք կամ ոչինչ չի կարողանա ազդել նրա վրա:

Կյանքը քնած է կոպիտ հողի մեջ, երազում է
ծաղիկների գեղեցկության մասին և հզորորեն արթնանում
է կենդանիների և մարդկային գիտակցության մեջ՝
գիտակցելով իր անսահմանափակ ներուժը:

.Իմաստուններն ասում են
Աստծո սիրով և առաքիլությամբ պայմանավորված
բարի գործերի պտուղը ներդաշնակությունն ու
մաքրությունն է: Եսասիրական ցանկություններով և
ամբիցիաներով պայմանավորված գործերի պտուղը՝
ցավն ու տառապանքը: Չար գործերի պտուղը՝
տգիտությունն ու հիմարությունն է:
Բարի գործերը երջանկություն են բերում, մինչդեռ
եսասիրությունից մղված աշխարհիկ գործողությունները

տանում են տառապանքի և ցավի: Մյուս կողմից,
շարունակական չար գործերը ոչնչացնում են մարդու
զանազանելու և հասկանալու ունակությունը:

Ոմանք իմաստունի անունը գրում են հետևյալ կերպ՝
Պարամահանսա կամ Պարամահանսա Յոգանանդա

Ներքևից մինչև վերև. Հաջողության պատմություն

Վարպետ Պարամահանսա Յոգանանդայի ավելի շատ
դասախոսություններ

Հետևյալ հղումով՝

www.swaidayoga.com

Սա իրական պատմություն է մի մարդու մասին, ով)
անընդհատ ձախողվում էր, բայց ստեղծագործական
մտածողության և դրական հաստատման միջոցով նա, ի
վերջո, կարողացավ հաղթահարել իր ձախողման
պատճառները և կարողացավ հաջողությունը կապել իր
(կամքի հետ

Ինչպես կան մարդիկ, ովքեր բնույթով են հաջողակ,
այնպես էլ կան մարդիկ, ովքեր սովորության պատճառով
են ձախողվում:

Իմ ընկերն ու ուսանողը (Ս) ի ծնե անհաջողակ էր:
Ճիշտ է, նա խելացի, աշխատասեր և փող աշխատելու
ձգտող տղա էր, բայց հենց որ նա մտածում էր
աշխատանքի կամ կարիերայի մասին, անհաջողության
գործոնները սկզբից շրջապատում էին նրան:

Մի օր նա ինձ մոտ եկավ դատարկ ձեռքերով,
հետապնդված պարտատերերի կողմից, լքված ընկերների
կողմից, խորհուրդ հարցնելով ինձնից:

Ես նրան հարցրի իր խնդիրների պատճառի մասին, և
.նա ասաց

Պարոն, ես ձախողակ եմ: Ինչ-ինչ պատճառներով»
չգիտեմ, հենց որ սկսում եմ աշխատանք, կորցնում եմ այն,
և վնասվում է նաև այն վայրը, որտեղ աշխատում եմ:
Աշխատանքատուն կորցնում է իր բիզնեսը ինձ
աշխատանքի ընդունելուց կարճ ժամանակ անց:
Հետևաբար, ես վախենում եմ աշխատանք փնտրել՝
վախենալով խաթարել ինձ աշխատանքի ընդունող
գործատուների շահերը: Իմ անկայունության պատճառով
վստահ եմ, որ անխուսափելիորեն կկորցնեմ
աշխատանքս, քանի որ ինձ աշխատանքի ընդունող
ընկերությունը կհայտարարի սնանկության մասին և
կփակի իր դռները, ինչի հետևանքով կազատի ինձ
աշխատանքից: Հետևաբար, ես իրավունք չունեմ
ոչնչացնել ուրիշների բիզնեսը պարզապես նրանց հետ իմ
կապի պատճառով»:

Ես կարողացա նրան աշխատանք գտնել մի փոքր
ընկերությունում և խնդրեցի նրան ամեն երեկո, քնելուց
առաջ և արթնանալուց հետո, ինքն իրեն կրկնել հետևյալ
.հաստատումը

Օր օրի և ամեն օր ես ավելի ու ավելի հաջողակ եմ»

«դառնում իմ աշխատանքային ոլորտում

Անցավ մեկ ամիս, և (Ս)-ն ինձ զգուշացրեց. «Պարոն,
ձեր վարձած ընկերությունը դառնում է անկայուն, և նրա
վիճակը խոստումնալից չէ: Ես խնդրում եմ ձեզ ինձ դուրս
հանել այնտեղից, նախքան այն լիովին փլուզվի, քանի որ
ես միևնույն է կկորցնեմ աշխատանքս, երբ ընկերությունը
սնանկանա: Բայց իմ հրաժարականը հիմա կարող է
փրկել ընկերությանը անխուսափելի և չարագուշակ
ճակատագրից՝ իմ դժբախտ տատանումների
պատճառով»:

Ես ծիծաղեցի՝ ուշադրություն չդարձնելով (Ս)-ի
ասածներին, և փոխարենը խնդրեցի նրան շարունակել
շեշտել իր միտքը և պահպանել իր պաշտոնը: Ծաբաթներ
.անց նա մի երեկո մոտեցավ ինձ և հառաչելով ասաց

«Ճիշտ այն, ինչից վախենում էի, տեղի ունեցավ»

Նա հարցրեց նրան. «Ի՞նչ է պատահել»:

Նա ասաց. «Ընկերությունը փլուզվեց, ինչպես ես ձեզ
ասացի և ինչպես ես կանխատեսել էի»:

Ես նրան ասացի՝ բողոքելով. «Չէ՞ որ ճիշտ է, որ երբ
դու ինքդ քեզ վստահեցնում էիր՝ «Օր օրի ես ավելի ու
ավելի հաջողակ եմ դառնում իմ աշխատանքային
ուղորտում», դու իրականում այդ խոսքերը կրկնում էիր
ինչպես թուփակ: Եվ որ կասկածի ութոտնուկը
շարունակում էր կաչել քո ուղեղի ծալքերին, այնպես որ
դու ինքդ քեզ ասում էիր. «Հիմար, քո վիճակը վատանում
է, որքան էլ որ փորձես համոզել ինքդ քեզ հաջողության
մեջ»:

Նա պատասխանեց. «Այո, իրոք դա է կատարվում»:

ը խորհուրդ տվեց ազատվել տատանումներից և-(Ս)
ծանր բացասական մտքերից, հենց որ դրանք հայտնվում
են նրա մտքում, հատկապես դրական հաստատման
կրկնության ժամանակ, քանի որ գիտակից միտքը, որը
հաստատ համոզմունք ունի, կարող է ազդել
ենթագիտակցական կամ անգիտակից մտքի վրա, որն էլ
իր հերթին, մագնիսական ռեզոնանսի օրենքի միջոցով,
ազդում է գիտակցված մտքի վրա սովորության ուժով:

Ես ավելացրի. «Դրական մտքերի և սովորությունների
հաճախակի հաստատումը, մինչև դրանք թափանցեն և
արմատ գցեն ենթագիտակցության մեջ, բավարար է
ժառանգված կամ ձեռքբերովի ենթագիտակցական
մտավոր խոչընդոտները վերացնելու համար:

Հաջողության հասնելու ոչ մի ճանապարհ չկա, քանի դեռ հոլսահատության և հիասթափության մտքերն ու զգացմունքները արմատավորված են գիտակցական կամ ենթագիտակցական մտքում: Հաջողության պայմաններից են ստեղծագործական ունակությունները, բարենպաստ հանգամանքները և բնածին հակումները: Եթե դուք կարողանաք դիպչել բարձրագույն գիտակցությանը դրա անսահմանափակ հնարավորություններով, ապա կարող եք ստեղծել լոռի հնարավորություններ այն հաջողության համար, որը դեռևս խուսափում է ձեզանից, և որը դուք չեք կարողանում ընկալել»:

Եվ ես կարողացա օգնել (Ս)-ին գտնել մեկ այլ աշխատանք, ավելի մեծ, քան առաջինը: Սակայն վեց ամիս անց (որը մեր ընկերոջ աշխատանքի ամենաերկար ժամանակահատվածն էր), մի օր նա ինձ ասաց. «Ընկերության վիճակը արագորեն վատանում է, ուստի խնդրում եմ արագ ազատվեք ինձնից»:

Ես ուշադրություն չդարձրի նրա մտահոգություններին, այլ խնդրեցի շարունակել իր աշխատանքը: Մի քանի շաբաթ անց (Ս.)-ն ժպիտով ինձ ասաց. «Երկրորդ աշխատանքը, որը դուք կազմակերպեցիք ինձ համար, պարոն, քամու հետ անցավ»:

Ես հանգիստ ասացի. «Մի անհանգստացիր, ես քեզ համար ուրիշ աշխատանք կգտնեմ»:

Նա պատասխանեց. «Լավ, պարոն, քանի դեռ դուք ինքներդ եք ստանձնում մեկ այլ ընկերության փակումը նրա սեփականատերերի հետ իմ կապի պատճառով, ես առարկություն չունեմ»:

Համառ ջանքերի շնորհիվ ես (Տ)-ի համար շատ լավ աշխատանք գտա մի մեծ ընկերությունում: Մեկ տարի անցավ, և ոչինչ տեղի չունեցավ, չնայած (Տ)-ը ամեն

շաբաթ փորձում էր հեռանալ ընկերությունից՝
վախենալով, որ այն կքանդվի նախորդների նման:

Վերջապես, ես խնդրեցի նրան ներդնել իր գումարը իր
սեփական բիզնեսի մեջ, և նա վախեցավ ու զարմանքով
նայեց ինձ՝ ասելով. «Սա՞ ես խորհուրդ տալիս ինձ անել:
Չե՞ս կարծում, որ կկորցնեմ այն գումարը, որը քրտնաջան
կուտակել եմ, եթե այն ներդնեմ»:

Նա վստահորեն վստահեցրեց նրան. «Դու պետք է քո
գումարն ու էներգիան ներդնես լավ նախագծի մեջ,
ինչպիսին է տեղական սննդի կենտրոնը, որը մեծ
ներդրումներ չի պահանջում, և ես վստահ եմ քո
հաջողության մեջ»:

Մի քանի տարվա ընթացքում (Ս)-ն դարձավ
բազմաթիվ անշարժ գույքի և մեծ պահեստների
սեփականատեր:

Երբ նա համոզվեց իր հաջողության մեջ, նա
հասկացավ, որ հաջողակ է իր արած ամեն ինչում: Մի օր
նա ինձ ասաց՝ ծիծաղելով. «Աստծո և քո օգնության
շնորհիվ ես ձախողվածից վերածվեցի հաջողակ մարդու:
Ես հաղթահարեցի ձախողումը և հասկացա, որ իմ
շարունակական ձախողումը իրականում
պայմանավորված էր իմ պարտականության
չհասկացմամբ: Բայց չգիտեմ, թե ինչպես կարողացա
հաջողության հասնել, երբ ոչնչացրի ուրիշների
աշխատանքը իմ անհաջող տատանումների
պատճառով»:

Այսպիսով, ես նրան բացատրեցի. «Դու չես
առաջացրել քո շահերի ոչնչացումը: Ձգողության օրենքը,
որը կառավարում է մարդկանց՝ հիմնվելով նմանատիպ
տատանումների վրա, գործում է բացասական կամ
դրական (նմանը ձգում է նմանին):

Ձեր բնածին թերի բնույթը ձեզ ձգել է դեպի
ընկերություններ, որոնք արդեն փլուզման եզրին էին, և
հակառակը: Այսպիսով, դուք ծախողվել էիք, և
ընկերությունները նույնպես փլուզման եզրին էին:
Համաձայն փոխադարձ ձգողության օրենքի՝ դուք և այդ
ընկերությունները միաժամանակ ընկել եք ծախողման
բլրից և բախվել ժայռերին:

Այս պատմության իմաստն այն է, որ իրական
հաջողությունը կայանում է կամքի ուժի միջոցով
անհրաժեշտը ստեղծելու մեջ՝ արթնացնելով բարձրագույն
գիտակցության անսահման ուժը: Այս ուժը կարելի է
արթնացնել՝ սովորելով մեղիտացիա անել և մտածել
դրական ու ստեղծագործաբար՝ առողջություն,
հաջողություն, իմաստություն և երջանկություն ձեռք
բերելու համար:

Խաղաղություն լինի քեզ վրա

Հոգու կալերից

Գիտե՞ք, թե ինչու որոշ մարդիկ չեն կարողանում
ստանալ
Ի՞նչ են նրանք փնտրում կյանքում օրինական
միջոցներով, անկախ նրանից, թե որքան են ջանում:
Նախ, որովհետև մարդկանց մեծ մասն աշխատում է
գոլ ոգևորությամբ
Նրանք օգտագործում են իրենց ուշադրության միայն
մեկ տասներորդ մասը
Հետևաբար, նրանք չունեն հաջողության հասնելու
ուժ
Բացի այդ, պատճառը կարող է լինել սխալ
գործողությունները
Նրանք դա արել են անցյալում, և դա նրանց վնաս է
պատճառել
Հիասթափության և ծախողման քրոնիկ դեպքերով
Բայց դու երբեք պարտավոր չես ընդունել

Կարմայի սահմանափակումներն ու
սահմանափակումները
Դու չպետք է խորը սրտով հավատաս, որ դու
Անհնար է հասնել ձեր նպատակներին
Երբ չես կարողանում հասնել քո նպատակին
Պատճառը հաճախ կայանում է ինքդ քեզ համոզելու
մեջ
Որ դուք իրավասու չեք հասնելու այն ամենին, ինչին
ձգտում եք
,Բայց երբ դու ինքդ քեզ համոզես
Որ դուք ունեք անսահմանափակ ուժեր
Դուք կարող եք հասնել շատ մեծ բաների
Աստծո հետ կապը փոխում է գիտակցության
թրթռումները
Այն բացում է մտքի ուղիները, որոնք փակված են
անհանգստություններով
Նյութական իրերի նկատմամբ չափազանց մեծ
ուշադրություն
Այն մտքին և զգացմունքին հոգևոր երանգ է
հաղորդում
Արդյունքում, կամքի վրա կապանքները կոտրվում են
Եվ հոգու մեջ ազատության և առողջ տեսլականի
հորիզոն է բացվում
Սա հոգևոր օրենք է, որը գործում է հենց բոլոր նրանց
օգտին, ովքեր այն օգտագործում են:
Երբ մտքի ճառագայթները կենտրոնանում են առանց
ցրվելու
Աստծո մեծ զորությունը գալիս է
Եվ այդ ուժի շնորհիվ
Դուք կարող եք հասնել հոգևոր, հոգեբանական և
նյութական հաջողության
Ես օգտվել եմ այդ օրհնյալ զորությունից
Անգամ ու անգամ իմ կյանքում
Եվ ես հաստատ գիտեմ, որ Աստծո զորությունը երբեք
չի դադարում

Դուք կարող եք նույնը անել, եթե ցանկանում եք
Այլ ուժեր կարող են որոշակի հաջողություններ բերել
Դա մի հաջողություն է, որը երկար չի տևում
Բայց երբ միտքը լցված է աստվածային
մագնիսականությամբ
Մեծ լույս կծագի դրանից
Աստվածային ներկայությունը դրսևորվում է
Այն մեկը, որը հավասարը չունի
Գիտակաները ասում են
Աստվածային գիտելիքը հնարավոր չէ ձեռք բերել
սուրբ գրություններն ուսումնասիրելով
Ոչ էլ խելքով ու խորամանկությամբ
Նույնիսկ փիլիսոփայությունների մեջ խորանալով՝ ոչ
Փոխարենը, աստվածային շնորհով է, որ այդ
գիտելիքի քաղցրությունը կարելի է համտեսել:
Միայն սրտով մաքուրներն են ընտրում Աստծուն, և
Նա ընտրում է նրանց
Եվ Նրա շնորհով նրանք կարող են տեսնել Նրա լույսը
Փիլիսոփաներն ու աստվածաբանները պետք է
իմանան և ընդունեն
Որ Աստծո բնությունը անսահման է
Այն հնարավոր չէ հասկանալ կամ քննել
Նեղ մտածողության սահմանափակ տեսլականով
Աստծուն ճանաչելու համար մենք պետք է ինքներս
զգանք Նրա ներկայությունը
Աստված Իրեն հայտնում է Իրեն սիրողներին
Որպես գերագույն հոգևոր երանության
զգացողություն
Մարդկային գիտակցությունը գերակշռված է
Եվ դա իր հետ բերում է բարձրագույն ճշմարտության
գոյության անվիճելի հաստատում
Գերազանցելով ծանոթ մարդկային փորձը
Ոչ մի տրամաբանություն կամ աստվածաբանություն
չի կարող
Այս զարմանալի փորձությունը

Քանի որ հոգևոր փորձառությունը հիմնված է ներքին
զգացողության վրա
Եվ նուրբ չափման և պայծառ, շլացուցիչ լույսի
ինտուիտիվ ընկալումը
Այդ միասնական փորձը ստանալու համար
Աստվածային սերը կարևոր է
Աստծո մասին լուրջ խորհրդածություն
Օրհնված հոգու մենության մեջ
Հոգու օվկիանոսը դարձել է իմ սեփական հոգեկանի
մի փոքրիկ ալիք
Անխորտակելի
Եվ արդյոք նա հայտնվեց այս երկրային բեմում
Կամ այն մահից հետո թաքնվեց տիեզերական
գիտակցության ոլորտում
Քանզի ես հավերժական, անմահ գիտակցություն եմ
Պաշտպանված հավերժության գրկում և Գերագույն
Հոգու ամրոցում
Այսօր ես կանեմ ինչ-որ օգտակար բան ուրիշների
համար
Ես կանեմ այն, ինչ կարող եմ քաղցածների համար
Ես անվտանգ եմ և պաշտպանված իմ խաղաղ խղճի
պատերի ետևում
Հին խավարը այրվել է
Ինձ միայն այսօրն է հետաքրքրում
Ես մեծագույն բարիքի լույսի կայծ եմ
Եվ ես ուզում եմ լինել լուսատու
Այն հոգիների համար, որոնց նավերը խորտակվեցին
և կործանվեցին
Ցավերի ծովում
Այսօր ես զգում եմ Աստծուն խաղաղության դողի մեջ
Որը դիպչում է սրտիս լարերին՝ համընդհանուր սիրո
հետ ներդաշնակ
Եվ հանգիստ, խաղաղ մտքերի գահին
Թող խաղաղության Աստված օրհնի իմ աշխատանքը
և հեշտացնի իմ գործերը:

Այսօր ես կուղեկցեմ իմ եղբայրներին ու քույրերին
Խաղաղության դարպասի մոտ
Աստծո տաճար տանող
Ես կաշխատեմ մխիթարել սգացողներին
Եվ նրանց հոգիները գոհ են
Եվ ես կշտապեմ դեպի ազատության հորիզոնները
Հրաժարվելով բոլոր սահմանափակող
ցանկություններից
Եվ ամուր կառչած Աստծուն մոտենալու ցանկությանը
Որը մտորումներ է բերում իր գլուխգործոցների
Նկատմամբ
Եվ դեպի իմ սիրո թագավորությունը
Ես կհրավիրեմ բոլոր ազգերի և ազգությունների
մարդկանց
Որպեսզի նրանք կարողանան գալ և ապրել ինձ հետ
Աստվածային սիրո ճառագայթման մեջ
Արևելյան գանձեր
Արևելք-Արևմուտք» ամսագիր»
Ոսկե հնարավորություններ
Կյանքն արժե ապրել
Այն ոսկե հնարավորություններ է տալիս ինքդ քեզ
ճանաչելու համար
Վերանորոգելով իր գիտակցությունը և սահմանելով
իր տեղը գոյության քարտեզի վրա
Եվ աշխատելով իր գոյության նպատակին հասնելու
համար
Այս գիտելիքը Էներգիա է հաղորդում մտքին և
մարմնին
Եվ սիրտը լցնում է կենսունակության ալիքով
Նա լցվում է ուրախությամբ և ցատկոտում
ուրախությունից
Սա է այն, ինչ մարդկության Արարիչն է ուզում
մարդկության համար
Ոմանք կարծում են, որ կյանքը լի է ձանձրույթով և
հոգնածությամբ

Շատերը ձանձրացած են և հյուժված
Բայց ձանձրույթը նշանակում է կորցնել ինքդ քեզ
Կենսական գործողությունների սենյակի հետ կապի և
հաղորդակցության համար
Որպեսզի կյանքը հաճելի լինի
Մարդը պետք է վերացնի և վերացնի խոչընդոտները
Որը կանգնած է նրա և կյանքի հետ իր օրգանական
միասնության միջև
Եթե դու վերադարձնեիր քո մտքերը մանկության
դարաշրջան

Գուցե հիշում ես, որ այն ժամանակ դու էիր
Լցված նորացված էներգիայով և ուրախությամբ
Դուք ուժեղ ցանկություն ունեիք տեղափոխվելու
Ցատկել, խաղալ և շատ այլ բաներ անել
Դու այն ժամանակ եթերային աշխարհից վերջերս էիր
,ժամանել

Եվ ուղղակիորեն կապված կյանքի սրտի հետ
Եվ քո և կյանքի միջև կապի լարերը
Բարձր աստիճանի սահուն և արդյունավետ
կատարում

Որովհետև դու քեզ հետ բերեցիր պարզության
գիտակցություն

Ուրախություն, երջանկություն և հոգևոր թարմություն
Երբ նա հասավ չափահասության
Դուք կորցրել եք զգալի գումար
Այդ էներգիաներից և զգացմունքներից
Բայց ժամանակ առ ժամանակ
Ճանոթ մտքեր են գալիս քեզ մոտ
Եվ կարոտի քամիները փչում են քեզ վրա
Այն հիշողությունների մի քանի ակնթարթ է
արթնացնում

Հեռավոր անցյալից
Երբ առավոտյան արթնանում ես խաղաղ և խորը
,քնից

Դուք ձեզ հարմարավետ և երջանիկ եք զգում

Մինչև առօրյա կյանքի շեղող բաները չհարձակվեն
քեզ վրա

Այն զբաղեցնում է ձեր գիտակցության մեծ մասը
Եվ դա դառնում է ավելի իրական և հրատապ, քան
մյուսները

Չնայած բոլոր դժվարություններին,
հակասություններին և հիասթափություններին
Մարդը պետք է աշխատի ինքն իր հետ շփվելու վրա
Հարուստ անթիվ գանձերով
Ահա թե ինչն է կյանքը դարձնում երջանիկ և
փառահեղ

Պետք է խուսափել էժան գաղափարներից և
գործողություններից
,Եվ չխառնվելով աշխարհիկ կյանքի մանրուքներին
Որովհետև երբ այն հաստատվում է գիտակցության
մեջ

Այն կաչում է ուղեղի բջիջներին
Մինչև հոգուց չվտարվեն խաղաղությունն ու
ներդաշնակությունը
Եվ նրանց հետ՝ նուրբ գաղափարներ և մաքուր
տեսլականներ
Հետևաբար, անհրաժեշտ է ազատվել այդ
անհամատեղելի էներգիաներից
Մտքից և սրտից անբարյացակամ զգացմունքներ
դուրս մղելուց

Որպեսզի լույսի ճառագայթները հասնեն նրանց
Առողջության հոսանքներ, էներգետիկ լիցքեր և
օրհնություններ
Հիանալի մաժուկ

Վարպետ Պարամհանսալի ուսմունքներից ոգեշնչված
Գաղափարները նման են կավի կտորների, որոնք
կարելի է ձևավորել կամ զառերի, կամ ծովային օձերի,
բայց կայծքարի կարծրությամբ:
Յուրաքանչյուր մարդ ունի իր կյանքի փորագրողը և
իր ճակատագրի քանդակագործը լինելու ներուժը:

Թող նա վերցնի այս գարմանահրաշ մածուկից մի
բուռ և դրանից արվեստի հրաշալի գործ ստեղծի, և նա
կստանա առատ երջանկություն:

Տիեզերքում կայծակի լուսարձակները դժվար է
կենտրոնացնել և ուղղորդել լարերի մեջ՝ տներն ու
փողոցները լուսավորելու համար, բայց դա հաջողվել է:

Հեշտ չէ կանչել և կենտրոնացնել տիեզերքի

անտեսանելի ուժերը մի համակարգում: Այն
պաշտպանում է մարդկությանը թակարդներից և
պաշտպանում է չարից, եթե դա հնարավոր է: Չարի
գոյությանը և զորությանը չնայած, լույսը նույնպես
գոյություն ունի, և բարին ավելի ուժեղ է և ավելի
դիմացկուն, քան չարը, քանի որ այն հենվում է
հավերժական և տևական ճշմարտության վրա, որը
տիեզերքի ամենաուժեղ ուժն է և, ի վերջո, կհաղթի:

Դրական, բարեգործական մտքերի վրա

կենտրոնանալը նշանակում է ստեղծել արդյունավետ
կապ կամ հստակ ալիք մտքի և համընդհանուր
դրականության աղբյուրի՝ բարության միջև: Որքան շատ
մարդ մտածի բարության մասին, այնքան ավելի շատ դրա
թրթռումները կներգրավվեն մտքի և մարմնի մեջ: Այս
թրթռումներն ունեն բազմաթիվ հոգեբանական և
ֆիզիկական վիճակներ փոփոխելու ուժ և այնքան հզոր
են, որ ավտոմատ կերպով վերացնում են անհատի
հոգեբանական և ֆիզիկական կառուցվածքին
անհամատեղելի անհամապատասխան թրթռումները:
Երբ մարդն ասում է. «Ես հոգնած եմ», հոգնածության

զգացումը դառնում է ավելի ուժեղ, քանի որ այն
ընդունվում է, այդպիսով սահմանափակելով
ակտիվությունը և արգելափակելով էներգիայի հոսքը:

Սակայն, եթե նա ասում է. «Ես հանգստի կարիք ունեմ»,

նա բացվում է կենսական հոսանքների համար, որոնք
թարմացնում են և՛ միտքը, և՛ մարմինը, և նույնիսկ կարող
է էներգիայի ալիք զգալ հանգստի կարճ
ժամանակահատվածում:

Հիասթափությունը, որը առաջացնում է տագնապալի
հոգեբանական վիճակ, կարելի է խուսափել՝
չկենտրոնանալով դրա վրա, չհիշելով հաճելի
փորձառությունը կամ չմտածելով այն մարդկանց մասին,
որոնց սիրում, վստահում և որոնց հետ հարմարավետ եք
զգում, միևնույն ժամանակ վստահ լինելով, որ
հիասթափությունը անցողիկ ամառային ամպ է, անկախ
նրանից, թե որքան խիտ և չարագուշակ կարող է թվալ
այն:

Անձի կյանքի դժվարին հանգամանքները չպետք է
անտեսվեն կամ թերագնահատվեն: Փոխարենը, այդ
հանգամանքներին պետք է վերաբերվել իրատեսորեն և
հմտորեն՝ փնտրելով դրանց ազդեցությունը թուլացնելու և
հետևանքները մեղմելու արդյունավետ միջոց:
Սա չի նշանակում հրաժարվել թերապևտների
ծառայություններից, ովքեր իրենց փորձագիտության և
առաջադեմ գիտական մեթոդների միջոցով մատուցում են
բազմաթիվ և արժեքավոր ծառայություններ: Փոխարենը,
դրական մտածողությունը նպաստում է բուժման սերմի
ցանմանը մարմնում և այդպիսով դառնում է բուժման
միջոցներից մեկը:

Նմանապես, «Ես հիվանդ եմ» ասելու փոխարեն,
ուշադրությունը պետք է կենտրոնացվի բուժման
անհրաժեշտության վրա: Այս վերաբերմունքը միտքն ու
մարմինը դարձնում է ավելի ընկալունակ բուժման
մեթոդների և էներգիայի նկատմամբ, բացելով այն
ծակոտիները կամ ալիքները, որոնք այս էներգիան
անհրաժեշտ է բջիջներ և հյուսվածքներ հոսելու համար,
վերականգնելով անառողջ և սխալ պայմանները և
վերակարգավորելով մարմնի նուրբ մեխանիզմը:
Այսպիսով, թուլության և հոգնածության հաճախակի
նոպաներին սովոր մարդը ժամանակի ընթացքում
կհասկանա, որ դրական մտածողությունը օգնում է
նվազեցնել այդ դրվագների քանակը՝ հանգեցնելով
նորացված ուժի և բարեկեցության առատության

զգացողության՝ Աստծո՝ բոլոր հիվանդությունների և
հիվանդությունների Բուժողի օգնությամբ:

Ատելության բերքը

Նասին և Չաքիրը ատում էին միմյանց, և նրանց
վեճերը սկսվել էին, երբ նրանք դեռ փոքր աշակերտներ
էին դպրոցում, իսկ երբ նրանք մեծացան, նրանց
թշնամանքը մեծացավ, և նրանք մրցակիցներ դարձան
կոշիկի վաճառքի բիզնեսում:

Մի անգամ նրանք մրցում էին մի աղջկա ձեռքի
համար, և քանի որ Նասին մի փոքր ավելի ուժեղ էր, քան
Չաքիրը, նա դաժանորեն ծեծեց նրան և անգիտակից
թողեց: Երբ Չաքիրը գիտակցության եկավ, նա համակվեց
ամոթով, գղջումով և զզվանքով իր հետ կատարվածի
համար:

Տարիներ անց Չաքիրը որոշեց տեղափոխվել քաղաք՝
աշխատելու և ապրելու:

Նասին մոռացել էր, թե ինչ էր պատահել, բայց
Չաքիրը չէր կարողանում նրա հիշողությունից ջնջել
Նասիի կողմից իրեն պատճառված նվաստացումն ու
անհարմարությունը: Այնուամենայնիվ, նա անընդհատ
կրկնում ու հաստատում էր ինքն իրեն. «Ես կներեմ
Նասիին և չեմ հիշի նրա իմ դեմ ուղղված վիրավորանքը»:
Սակայն մի քանի ամիս անց Չաքիրը հասկացավ, որ
իր ամենօրյա ներման հայտարարությունների ժամանակ,
խորքում նա վրեժխնդրություն էր ցանկանում և սպասում
էր մի հնարավորության՝ հակահարված տալու և
վրեժխնդրության ծարավը հագեցնելու համար:

Որոշ ժամանակ անց Նասին զգաց մի տարօրինակ
ձգողություն, որը նրան քաշում էր դեպի այն քաղաքը,
որտեղ տեղափոխվել էր իր հին մրցակից Չաքիրը: Նա
կասկած չուներ, որ ինչ-որ բան է պատահելու: Սակայն
Չաքիրը գիտեր Նասիի քաղաքում գտնվելու մասին և
սկսեց մանրակրկիտ հետևել նրա տեղաշարժերին:
Մի երեկո Նասին գնաց զբոսանքի և «թարմ օդը
զգալու», չնայած եղանակը մռայլ էր և անձրևոտ:

Երբ նա մենակ քայլում էր մեկուսի ճանապարհով, նա
անցավ մի բացօթյա պահեստի կողքով, մինչդեռ Չաքիրը
գաղտագողի և զգուշորեն հետևում էր նրան: Երբ
հնարավորություն ստեղծվեց, նա որոշեց հաշիվը
կարգավորել բարդ տոկոսներով:

Ուրախությունից անսահման ուրախանալով՝ նա
հայտնաբերեց պահեստի պատերից մեկից ընկած մի
ամուր սալիկ: Նա բռնեց այն և ուժեղ հարվածեց նախկին
մրցակցի գլխին՝ նրան գետնին տապալելով, ապա հետ
վերադարձավ այն ճանապարհով, որով եկել էր՝
անտեղյակ նրա ներկայությունից:

Ժամեր անց անձրևը դադարեց, ամպերը ցրվեցին, և
լուսնի լույսի մի շող հայտնվեց պատի վերևի անցքից:
Նասին արթնացավ և տեսավ, որ գետնին ընկած է՝
չափազանց թույլ:

Նա փորձեց պարզել, թե ինչ էր պատահել, և
տեսնելով իր կողքին գտնվող սալիկն ու դրա վերևում
գտնվող պատի վրա անցքը՝ եզրակացրեց, որ պահեստի
կողքով քայլելիս իր անհաջողության պատճառով այդ
սալիկն ընկել էր պատի վերևից և ընկել իր գլխին:

Այս պատմության իմաստն այն է, որ մարդիկ հակված
են մոռանալ ուրիշների նկատմամբ իրենց կատարած
չարագործությունները, նույնիսկ եթե գործողությունների
հետևանքները անմոռանալի են, և դրանց հետևանքները
լուռ հետապնդում են նրանց անգիտության խավարում:
Ինչպես կովը կարող է գտնել իր հորթին հազարավոր այլ
կովերի մեջ, այնպես էլ մեր գործողությունների
հետևանքները ունեն մեզ անընդհատ հետևելու և մեր
գտնվելու վայրը որոշելու ուժ, նույնիսկ երկար ժամանակ
անց:

Եթե Նասին իմաստուն լիներ և փորձեր լուծել իր
մրցակից Չաքիրի հետ վեճը և ներողություն խնդրել
նրանից այդ միջադեպից հետո, նա կարող էր մեղմել
մրցակցի զայրույթը, և իրավիճակը չէր սրվի:

Բայց ամեն ինչ մնաց անփոփոխ, և ծանր
հետևանքների սերմերը աճեցին ու ծաղկեցին մութ
ապագայի արգանդում՝ գագաթնակետին հասնելով
աղետալի ծննդաբերության: Տիաճ անակնկալներից
խուսափելու համար մտքի հողում թաքնված չար
հակամարտության սերմերը պետք է այրվեն, և
հեռատեսությունը պետք է նախորդի գործողություններին,
քանի որ համընդհանուր օրենքը թելադրում է, որ մարդ
քաղի իր գործերի պտուղները՝ բարի թե չար, քաղցր թե
դառը:

Հիշենք, որ յուրաքանչյուր գործողություն հետքեր է
թողնում, որոնք մտքում պահվում են որպես միտումներ և
հակումներ: Եթե դրանց հետ իմաստուն և զգուշորեն
չվարվեն, դրանք կարող են հանգեցնել վտանգավոր
հետևանքների: Սակայն, երբ չար գործողությունների
սերմերը այրվեն իմաստության կրակով, դրանք այլևս չեն
կարողանա աճել:

Իրազեկության բարձրացման իմաստը
վաղ կյանք
Հոգին խառնվում է ֆիզիկական մեքենային
Մինչև նա լիովին կապված չլինի դրան
Դրա համար էլ մենք պետք է ապրենք
Որպեսզի մարմնի պահանջները չծանրաբեռնեն մեզ
Մենք չենք զգում նյութական չափանիշներով
սահմանափակվածություն
Մտավոր զարգացումը արդյունք է
Ֆիզիկական աճի կամ զարգացման համար
Բնական էվոյուցիայի համաձայն
Նույն հոգին է ճառագում
Բարձրանալով մտավոր մակարդակի
Կամ ստեղծագործականության և առատության
մակարդակը
Այսպիսով, ցուցադրելով եզակի տաղանդներ
Որը մարդկանց տարբերակում է
Բոլոր մյուս արարածների մասին

Ապա այն բարձրանում է
Հոգևոր գիտելիքների մակարդակին
Որը իմաստ և արժեք է տալիս
Նյութական բարգավաճման համար
մտավոր նվաճում
Անկասկած, մտավոր նվաճումները օգտակար են
Որովհետև բոլոր լավ բաները արժեքավոր են
Եվ աստիճանաբար մենք գիտակցում ենք, որ հաջորդ
փուլը

Այն բարձրացնում է մարմնի մասին
իրազեկվածությունը
Հոգևոր գիտակցության համար
Մարմնի և մտքի հոգևորացման միջոցով
Մարմնի կենսական ուժերը չվատնելով
Եվ կենտրոնացնելով մտքի լույսը՝ հետախույզը
Կարևոր հարցերի վերաբերյալ
Մինչև նրանք դառնան
Արդյունավետ և ներդաշնակ մեթոդ
Հոգին կարող է դրա միջով անցնել
արտահայտելով իրեն
Եվ ցուցադրելով իր տաղանդները
Եվ ակտիվացնելով նրա հոգևոր ուժերը
Հոգևոր ազատագրումը նշանակում է հոգու
ազատագրում
Անգիտության վանդակից
Եվ բարձրացրեք այն այն մակարդակին, որը այն
արժանի է
Եվ ազատելով այն սահմանափակ գիտակցության
սահմանափակումներից
Մարդկային կյանքը հաճախ շատ գեղեցիկ է լինում
Բայց կապվածությունը դրան
Դա նման է դրախտի թռչունի, որը կառչած է իր
վանդակին
Այնպես որ, եթե դուք բացեք վանդակի դուռը
Թռչունը տատանվում է հեռանալու համար

Սովորության և վանդակում անցկացրած ժամանակի
երկարության պատճառով
Մի՞թե դա զարմանալի չէ:
Թռչունը չի ուզում լքել իր նեղ տարածքը
Անսահման տարածության ազատությանը
Ումի՞ց էր նա եկել:
Սա մեզ էլ է վերաբերում
Որովհետև մենք երկար ժամանակ ապրել ենք
Ֆիզիկական վանդակում
Մենք վախենում ենք նրա հեռանալուց դեպի ավելի
լայն հորիզոններ
Բայց իմաստությունը մեզ թելադրում է, որ
Հոգու թռչունի ազատագրումը
Սահմանափակումների վանդակից
Եվ այն ազատելով գիտակցության անսահման ոլորտ
Նրանք կրկին կհամտեսեն ներքին ուրախությունը
Շարժման օրենքը հիմնված է
պատճառահետևանքային կամ գործողության և
արձագանքի օրենքի վրա:
Այս կյանքում բարի ծնված մարդը նախորդ
մարմնավորումում այդպիսին էր՝ {իր ձեռքերի
գործադրածի շնորհիվ}, և եթե նա ձգտում է բարիք
գործել, ապա բարիքի կշեռքն ավելի ու ավելի կշեղվի նրա
:օգտին (նրան, ով ունի, ավելին կտրվի և ավելին)
Նրանք, ովքեր ունեն ընդամենը մի քանի լավ
հատկանիշներ, կարող են կորցնել նույնիսկ այդ քիչը՝ չար
հակումների պատճառով, որոնք հարձակվում և ճնշում են
նրանց վրա:
Չարիքի հակված մարդը պետք է նախորդ կյանքում
ունենա այդ չար հակումը, և այդ չար հակումները կարող
են ուժեղացնել և վերահսկել դրանք: Նրանք, ովքեր ունեն
որոշ չար հակումներ, նախկինում էլ այդպիսին էին, և եթե
բարին գերազանցում է չարին, ապա առաքինի
հատկանիշները կվտարեն չար հակումները նրանց
հոգուց:

Սա պատճառահետևանքային կապի (կարմա) օրենքի
բնական գործողությունն է: Այնուամենայնիվ, մարդը
չպետք է իրեն անօգնական և թակարդված զգա, եթե
պատահաբար ունի անցանկալի սովորություններ,
որոնցից ցանկանում է ազատվել: Հիմա հարմար պահն է
հաղթահարելու այդ սովորությունները՝ զարգացնելով
անցյալի վճռականությունը և առողջ մտածողությունը:
Մարդը կարող է ազատվել վատ սովորությունների
ճիրաններից և մտքում ու գործում ձևավորել լավ
սովորություններ, որոնք նրան կբերեն ցանկալի
արդյունքներ:

Անկախ նրանից, թե որքան խորը արմատացած են
վատ սովորությունները մարդու մեջ, նա պետք է հիշի, որ
ինքն է ստեղծել այդ սովորությունները որոշակի մտքերի և
գործողությունների կրկնության միջոցով, և որ կարող է
այդ վատ սովորությունները փոխարինել լավերով՝
դրական և կառուցողական մտածողության միջոցով:
Բարի և չար մտքերը մարդկային գիտակցության
հակադիր վիճակներ են: Բնականաբար, ավելի լավ է
հաճելի երազներ տեսնել, քան սարսափելի
մղձավանջներով տառապել: Գիտակցությունը ճկուն և
զգայուն է. այն կարող է ընդունել ցանկացած վիճակ կամ
երազել իրեն դուր եկող երազների մասին: Սակայն
մարդկանց հետ կապված խնդիրն այն է, որ նրանք թույլ
են տալիս, որ իրենց գիտակցության ոլորտը՝ իրենց ազատ
կամքով և ընտրությամբ, կառավարվի անցյալի
սովորություններից ծնված շեղված հակումներով և սխալ
կողմնորոշումներով: Այսպիսով, նրանց զանազանելու
ունակությունը մնում է անհետաքրքիր և անկայուն,
ինչպես նաև մետաֆիզիկական խնամակալությունը, որը
ամրացված է զանազանելու և ընկալելու ամրոցների
հետևում:

Երբ վնասակար սովորույթներով հարբածները
համոտեսեն անբնական կյանքի պատճառած ցավի
դառնությունը, նրանք կդիմեն հասկացողության և արդար

կյանքի լույսին՝ փրկություն փնտրելու համար, անկախ
նրանից, թե որքան արմատացած և կործանարար կարող
են լինել նրանց վատ սովորությունները:
Այնուհետև, եթե նրանք աշխատեն լավ
սովորություններ զարգացնելու և զարգացնելու վրա՝
ներդաշնակ ապրելակերպի միջոցով, նրանք կվերագտնեն
ներքին ուրախությունը և կվայելեն խաղաղությունը՝
որպես ինքնատիրապետման և լավ սովորություններ
զարգացնելու բնական արդյունք:
Մենք խնդրում ենք Ամենակարող Աստծուն օգնել մեզ
ազատվել բոլոր սահմանափակումներից և ուղղորդել մեր
մտքերը ճիշտ ու օգտակար ուղիներով:
Հոգևորացնող գիտակցություն
Ոմանք իրենց կյանքն անցկացնում են
Մշուշոտ մտքով և քիչ հասկացողությամբ
Նրանք ուտում են և քնում
Եվ նրանք վայելում են որոշ հաճույքներ
Նրանք հազվադեպ են խորը մտածում
Իրականում, մարդկանց մեծ մասը
Նրանք չեն հասնում բավարար խորության
Հոգևոր գաղափարների ծովում
Որովհետև նրանք համոզված են, որ նյութական
աշխարհը
Դա գոյության մեջ եղած ամեն ինչ է
Բայց այս կյանքը
Դա պարզապես անցողիկ երազ է
Ուրեմն ինչո՞ւ այս շտապողականությունն ու
շնչահեղձությունը:
Եվ փորձում է նվաճել աշխարհի բարեհաճությունը՝
Ավելի լավ չէ՞
Փորձո՞ւմ եք նախ Աստծուն հաճեցնել:
Կենդանիները ազատ կամք չունեն
Որովհետև Աստված նրան կապեց իր բնազդներով
Բայց նա իմաստություն ներշնչեց մարդուն
Մարդիկ ազատություն ունեն

Կամ բարձրանալ, կամ իջնել
 Ընտրելով՝ կամ բարին, կամ չարը
 Երբ գիտակցությունը խորասուզվում է
 Կոպիտ զգայական հաճույքների մեջ
 Այն գերակշռում է խիտ, մութ հասկացություններով
 Նա ընկնում է երջանկության դրախտից
 Նա կորցնում է հոգևոր երանության զգացումը
 Եվ հոգու ընկալումը կուրացած է
 Նա չի կարողանում գտնել իր ճանապարհը դեպի
 Աստված
 Բայց հնարավոր է հոգևորացնել գիտակցությունը
 Աստծուն խորհելով՝
 Եվ անկեղծ ու խորը աղաչանք Նրան
 Որպեսզի օրհնյալ դուռը բացվի
 Առաջնորդելով դեպի Լույսի և Երջանկության
 Թագավորություն
 Թաքնված գիտակցության խորքում
 Ուսուցիչ Պարամահանսայի գանձարանից
 Չգացմունքներ և ուղղորդում

Վարպետ Պարամահանսա Յոգանանդայի
 ուսմունքները
 Երբ սիրտը մեկի հետ է
 Այն նրան դեպի իրեն է ձգում
 Այդ մարդու բոլոր որակները
 Ո՞վ է մտածում բարի մարդկանց մասին:
 Նրանց բարությունը փոխանցվում է նրան

Եվ նրանք, ովքեր սիրով կենտրոնանում են ոգեշնչող
կերպարների վրա
Նրա մոտ են գալիս ոգեշնչումները
Եվ ով էլ որ ուղեկցի, նույնիսկ մտքում
Խղճի մարդիկ
ազնիվ բարոյականություն
Եվ ազնիվ մտադրությունը
Նա կիսում է նրանց ազնվությունն ու
բարոյականությունը
Որովհետև միտքը բւեռանում է ինչպես մագնիսը
Նմանը գրավում է նմանին
Բարի օր ունեցեք և խաղաղություն ձեզ

Բոլորը փնտրում են հավերժական երջանկություն
Մի՛ վերածվիր մոխրի քո ձեռքում
Այս հետազոտությունը շատ բանի է հանգեցնում
Պատրանքներից, խնդիրներից և
հիասթափություններից
Մարդիկ նոր երջանկություն են փնտրում
Այն չի թառամում, չի փոքրանում կամ չի անհետանում
Եվ մարդը սովորում է իր փորձից
Երկրային երջանկությունը երջանկություն է
Կարճաժամկետ և ոչ մշտական
Նա հաճախ հայտնաբերում է, որ այն բանից հետո,
երբ գտնում է այն, ինչ փնտրում է
Նա դեռ չի գոհանում իր ձեռք բերածով
Այնուհետև նա փորձում է կատարել մեկ այլ
ցանկություն
Առանց ցանկալի երջանկությունը գտնելու
Սակայն նա կրկին փորձում է
Վերադառնալով զրոյական կետին և այլն:
Իսկական ուրախությունը հոգևոր գիտակցման
ուրախությունն է
Աստծո մասին մտածելու և Նրա հետ շփվելու
ուրախությունը

Աստվածային կամքը կառավարում է տիեզերական
Էներգիան

Օգտվել տիեզերական Էներգիայից
Ում պաշարները երբեք չեն սպառվում
Դրա պաշարը երբեք չի սպառվում
Այն պետք է փոխանցվի մարմնին
Դրական մտածողության լարերի միջով
և իրական ներդաշնակություն
Աստվածային կամքով

Մեծ ուսուցիչները չեն խորհուրդ տալիս ծուլություն և
անփութություն, այլ սովորեցնում են
հավասարակշռության ուղին: Բնական է, որ մարդը
աշխատի իր մարմինը պահպանելու, հագուստն ու
սնունդը ապահովելու համար: Սակայն, եթե մարդու
պարտականությունները հակասում կամ հակասում են
ուրիշներին, ապա դա իրական պարտականություն չէ:
Հազարավոր գործարարներ կան, որոնք զբաղված են
հարստություն կուտակելով, սակայն նրանք անտեղյակ են
իրենց պատճառած ցավից և սրտի խնդիրներից: Եթե
շքեղության հետապնդումը մարդուն ստիպում է անտեսել
առողջությունը պահպանելու իր պարտականությունը,
ապա դա բնավ պարտականություն չէ:

Մարդը պետք է զարգանա ներդաշնակ և
հավասարակշռված ձևով: Անիմաստ է չափազանց շատ
կենտրոնանալ ուժեղ մարմնի զարգացման վրա, եթե այդ
մարմնի ուղեղը թույլ է: Միտքը նույնպես պետք է
զարգանա:

Ամեն ոք, ով ունի լավ առողջություն, հարմարավետ
կյանք և մեծ մտավոր ուժ, բայց միևնույն ժամանակ զուրկ
է երջանկությունից, դեռ չի հաջողության հասել կյանքում:
Նա, ով կարող է ասել՝ «Ես երջանիկ եմ, և ոչ ոք չի
կարող խլել իմ երջանկությունը», հասել է հաջողության
գագաթնակետին և իր մեջ գտել է օրինյալ պատկերը:

Մարդը պետք է հպարտանա, որ Աստված ստեղծել է
իրեն իր պատկերով: Բայց եթե նա պարծենում է,
զայրանում է կամ հեշտությամբ գրգռվում է,
արհամարհում է ուրիշներին, և եթե նա հեռանում է
մարմնից այդ մտքի վիճակում, նա չի զգա իրեն Աստծուն
մոտ:

Մի անգամ Աստծո մարդկանցից մեկը լողանում էր
գետում, երբ մեկ այլ մարդ եկավ և սկսեց լվանալ իր ձին
այդ արդար մարդու մոտ՝ դիտավորյալ և անզգուշորեն
ջուր ցողելով նրա վրա: Սրբի աշակերտները զայրացան և
ցանկացան հարվածել հարձակվողին և վռնդել նրան,
բայց նրանց ուսուցիչն ասաց նրանց. «Մի՛ արեք դա, այլ
թողեք նրան հանգիստ»:

Հանկարծ ձին հարվածեց իր տիրոջը՝ կոտրելով և
պոկելով նրա մի քանի ատամները: Բարի մարդը սիրով
մոտեցավ նրան և սկսեց հոգ տանել ու բուժել նրան:
Բնության խիստ օրենքն էր, այլ ոչ թե սուրբը, որ պատժեց
մեղավորին:

Աստված և Նրա համընդհանուր օրենքները անխոնջ
և անընդհատ աշխատում են՝ մեղմելու բոլոր նրանց
տառապանքը, ովքեր վստահում են Նրան, փնտրում Նրա
օգնությունը, աջակցում ու խրախուսում միմյանց կյանքի
ճանապարհին: {Եվ Աստված միշտ պատրաստ է օգնել իր
ծառային, քանի դեռ ծառան օգնում է իր եղբորը:}

Մյուս բաները կարող են սպասել
Ամեն ինչ գոյություն ունի, որովհետև Աստված
գոյություն ունի: Եվ որովհետև Նա գոյություն ունի, մենք էլ
գոյություն ունենք, և Նրա բարության ու գոյության
շնորհիվ մենք ունենք կյանքի բարգավաճումն ու
ուրախությունը: Հետևաբար, մեր երախտագիտությունը
Աստծուն պետք է լինի խորը, իսկ մեր շնորհակալությունը՝
անսահման, քանզի Նա ասում է. «Եթե դուք
երախտապարտ լինեք, ես անպայման կշատացնեմ ձեր
[բարությունը]», և մենք պետք է անդադար
շնորհակալություն հայտնենք Աստծուն:

Աստծո կարևորությունը մարդկության համար
անգուգական է, սակայն մարդկանց մեծ մասը մեծագույն
նշանակություն է տալիս նյութական կյանքին և,
հետևաբար, իրականում չեն գիտակցում Աստծուն:

Նյութական պարտականություններն ու
հասարակական պարտավորությունները պետք է
կատարվեն՝ մտածելով Աստծո մասին, քանի որ Մահվան
Հրեշտակը, երկար կյանք ձեզ, ամեն օր խլում է երկրի
բնակիչներին՝ մեկը մյուսի հետևից, և մենք կարող ենք
ցանկացած պահի ստիպված լինել լքել այս մահկանացու
տունը:

Մենք պետք է մեր գործերը վարենք այս աշխարհում
մաքուր խղճով, միաժամանակ մեր մտքերը կապված
պահելով Աստծո հետ: Ես ձգտում եմ ծառայել բոլորին,
բայց երբ մենակ եմ խորհրդածության մեջ, թույլ չեմ
տալիս որևէ մեկին խանգարել իմ խորհրդածությանը:
Մյուս բաները կարող են սպասել, բայց մենք պետք է ամեն
օր հանդիպում ունենանք Աստծո հետ, որը մեզ տվել է այս
երկրի վրա մեզ անհրաժեշտ ամեն ինչ:

Մինչ Նորին Պատիվ Դատավորը հրապարակում էր իր
վերջնական որոշումը նուրբ հարցի վերաբերյալ, որը մեկ
այլ անձի համար կյանք կամ մահ էր նշանակում, նույն
պահին նա մտածում էր այդ օրը իր հետ պատահած
կենցաղային խնդիրների մասին և վրդովված էր, որ իր
տանը կարգուկանոնը չէր պահպանվում:

Եթե նման դատավորը անարդար որոշում կայացնի,
որը կհանգեցնի անմեղ մարդու մահվան՝ ուշադրության
պակասի պատճառով, ապա նա, իր հերթին, կմեղադրվի
և կդատապարտվի Գերագույն Դատավորի՝ բոլոր մեղքերի
Դատավորի առջև. այն համընդհանուր օրենքի, որը չի
ճանաչում կողմնակալություն և որտեղ տեղ չկա
խնամիության համար:

Մարդկանց զգալի մասը անարդյունավետ է գումար
վաստակելու հարցում և անհաջողակ է բիզնեսի
կառավարման հարցում:

Նրանք չունեն իմաստություն հարցերը
կողմնորոշվելու համար, քանի որ աշխատավայրում
լինելով՝ մտածում են տնային խնդիրների մասին, իսկ
տանը՝ աշխատանքային հոգսերով:
Հետևաբար, չպետք է միաժամանակ կենտրոնանալ
մեկից ավելի բանի վրա

Մի ժամանակ, օրվա ընթացքում
ես եկա գիտակցության պալատ
եվ մեղեդիների պատուհանները բացվեցին
Տեսարանները, բույրը, համը, հպումը
Եվ ես խնդրեցի ամենանուրբ մեղեդիներն ու
ամենագեղեցիկ գույները
Որպեսզի նա գա, ճոճվի իմ առջև և պարի
Երբեմն ծիծաղում էի, երբեմն՝ լաց լինում
Երբ աչքերս արցունք են թափում
Փորձառության վերքերը ցավ են պատճառում ինձ
Փակեք զգայարանների դուռը
Եվ մուտք գործեք անսահմանափակ տարածք
Քնի և երազների աշխարհում
Այնտեղ ես պառկում եմ խաղաղության և
հանգստության մեջ
Մթության վերմակի տակ
Բավականաչափ հանգստանալուց հետո
Քնից ես բացում եմ մեկ այլ դուռ
Եվ մտեք երազի սենյակ
Այսպիսով, ես դիտում եմ փորձարարական և
հետազոտական ֆիլմեր
Անգիտակցականի կինոյում
Որտեղ ես աշխատում եմ, ինչպես ուզում եմ
Եվ ես հյուսում եմ քաղցր հուշանվերների թավշյա
երազներ
Մետաքսե վարագույրների վրա
Դրա վրա գրեք սիրելի տիեզերականի անունը
Բայց երբ ես այս երկու խցիկներից դուրս եմ

Երբեմն ես գիտակցաբար խորանում եմ տիեզերքի
անհայտ խորքերը
Հաղթահարելով ամենամութ, ամենադժվար խավարը
Անցնելով խորը հովիտները
Հասնելով հավերժական տիեզերքի ափերին
Այնտեղ՝ միասնության աշխարհում
Ոչ մի զույգ, ոչ մի երազանք
Ոչ մի անհանգստություն, ոչ մի ցավ
Ավելի շուտ՝ համապարփակ տեսլական
Եվ անընդհատ նորացվող ուրախություն
Եվ երկնքի ու երկրի լույսը

Որքան ավելի խաղաղության մեջ ապրենք Աստծո
,հետ

Երբ որ կարողանանք
խաղաղության մեջ ապրելը
Մեզ հետ և աշխարհի հետ
Եկեք միշտ փորձենք ուղղորդել մեր մտքերը
Դեպի բացարձակը և անսահմանը
Չկա երջանկություն, որը կարելի է համեմատել
Ուրախությամբ ես Աստծուն եմ փնտրում
Եվ կապվեք նրա հետ
Շրջապատեք ձեզ լավ մտքերով
Այս գաղափարները կօգնեն ձեզ
Ավելի ու ավելի մոտ գնալով
Աստծուց է գալիս ամեն բարություն և ուրախություն
Խաղաղություն և սեր բոլորին

Միավորը մարդահամարի մեջ
Նրա եզակի գիտակցությունից՝ անհատական
Էությունը
Աստված ստեղծեց մարդահամարը
Նա փորձում է հաշվարկը ստանալ
Կրկին վերադառնալով տիեզերական միասնությանը

Երբ փոթորիկը փչում է օվկիանոսի մակերևույթի վրայով

Անհամար ալիքներ է ստեղծում
Երբ փոթորիկը հանդարտվի
Ալիքները նորից սուզվում են օվկիանոսի սրտում
Ստեղծագործության բազմազանության և
բազմազանության մեջ
Կա բնածին թաքնված միավոր
Ինչպես օվկիանոսը ալիքների էությունն է
Ընտանեկան գիտակցությունը մարդկանց ավելի է
մտերմացնում

Երկրներն ունեն առաջնորդներ, որոնք միավորում են
դրանք և ուղղորդում նրանց ընթացքը
Կան սոցիալական խմբեր, որոնք կիսում են
ընդհանուր խնդիրներ
Երբ մարդը գտնում է Աստծուն
Նա գտնում է, որ բոլոր ուժերը միավորված են իր մեջ
Նա լուսավորում է իր միտքը
Նրա գիտակցության մեջ կյանքի նոր տեսլական է ի
հայտ գալիս
Կյանքը քաղցր է դառնում
Եվ խաղաղությունը լցնում է հոգին
Եվ կյանքի տիաճությունները փոխակերպվում են
Երազի նման մի բանի համար

Երբ որոնողը ավարտում է կյանքի դպրոցը և գալիս է
Ժամանակը, որ նա անցնի ավելի բարձր մակարդակների,
Նա լցվում է ուրախությամբ՝ գիտակցելով, որ լավ է
հանդես եկել կյանքի պայքարում և արժանացել է Աստծո
բարեհաճությանը, և վստահ լինելով Նրա հետ մոտալուտ
հանդիպմանը:

Համընդհանուր սիրելիի հետ նրա կարոտները
մեծանում են, և այդ կարոտները վերածվում են հոգևոր
վառելիքի, որը նրան հեշտությամբ տեղափոխում է

խաղաղության, լույսի և անընդհատ վերականգնվող
երանության ոլորտներ, որոնք վերջ չունեն:

* * *

Աստվածային ողորմության անձրևները չեն
հավաքվում հպարտության վեհ գագաթների վրա, այլ
հեշտությամբ հոսում են դեպի խոնարհության
հովիտները:

Ուսուցիչ Պարամահանսան խոսեց այն արագ
ճանապարհի մասին, որով Աստծո շնորհով մենք
ազատվում ենք տիեզերական խաբեության
.պատրանքներից: Նա ասաց

Այս տիեզերքում մենք, կարծես, խեղդվում ենք»
խնդիրների ու ցավերի ծովում, ուստի Աստված ցնցում է
մեզ՝ արթնացնելու համար այս սարսափելի
մղձավանջից»:

.Նա ասաց՝ խրախուսելով աշակերտներից մեկին
Իմացե՛ք, որ Աստծո մեջ ձեզ սպասում է այն ամենը,»
ինչ դուք փնտրում եք, և շատ ավելին»:

Նա մի ուսանողի, որը, կարծես, խորապես
.արմատացած էր վատ սովորությունների մեջ, ասաց
Եթե կամքի ուժ չունեք, փորձեք զարգացնել ակամա»
գործողության ուժը (այսինքն՝ սխալ չգործելու ակամա
գործողությունը)»:

Ինքնահաստատումներ

Այսօր ես կկոտրեմ անգիտության պատկերը
Որը պղծում է իմ ներսում գտնվող հոգու սրբավայրը
Եվ ես կհիշեմ, որ Աստծո Սուրբ Լույսը

Այն անընդհատ ճառագայթում է իմ էության վրա
Եվ այն ցրում է պատրանքի խավարը իմ մտքից ու

հոգուց

Եվ որ ինձ ստեղծողը չի քի ինձ

* * *

Կյանքի յուրաքանչյուր ալիքի տակ
Աստվածային ներկայության առատ օվկիանոսը
ընկած է

Յուրաքանչյուր սրտի ետևում
Տիեզերական սիրո անսահման ծովը թաքնված է
ներսում
* * *

Ամեն գիշեր ես ինձ կհամոզեմ, որ ես մարմինը չեմ
Փոխարենը, մարմնում բնակվող ոգին
Եվ որ իմ հոգևոր էությունը հավերժ անմահ է
Երբ արթնանամ, կհիշեմ կրկին հաստատել դա
* * *

Քնի կառուցվածքում ես կվերականգնվեմ և կնորոգեմ
ուժերս

Բայց դա բավարար չէ
Ինձ լռության և մտորումների ապաստարան է պետք
Որտեղ կարող եմ ամեն օր հանգստանալ
Իմ գիտակցության հորիզոնները ուսումնասիրելու
համար

Եվ ուսումնասիրելով իմ հոգու գաղտնիքները
Լռության իմաստը
Հանգստությունը նշանակում է մտքերի
հանգստացում

Մարմնի հանգստացում և դրա կարիքների
վերահսկում

Ով որ կարողանա դա անել, կզգա թարմացնող
հանգստություն
Նա կզգա նուրբ աշխարհներից եկող վեհ ալիքներ և
տպավորություններ

Եվ ով որ ավելի խորը խորանա լռության մեջ, ապա
Նա իր մեջ կբացահայտի Աստծո արքայությունը
Քանի դեռ մարդը քայլում է ճանապարհով
Նրա ժամանակի ամեն պահը շատ թանկ է
Մենք կարճ ժամանակով ենք այստեղ՝ այս հողի վրա
(անցուղի տանը)

Ամեն ինչ անցողիկ է, բայց Աստծո զգացողությունը
հավերժական է:

Ոչինչ չի կարող ջնջել այն սրտից ու հոգուց

Մենք չպետք է թույլ տանք, որ այս աշխարհի
գայթակղությունները մեզ խանգարեն
Մեզ մեր ամենամեծ նպատակից և մեր բարձրագույն
,նպատակից՝ Աստծուց հեռացնելով
Աստծուն ճանաչելը հնարավոր է
Մենք պետք է գտնենք տիեզերքի տիրակալին
Ում լույսից են աստղերը փայլում
Եվ Նրա զորությամբ սրտերը բաբախում են
Մենք պետք է նրան փնտրենք Լռության տաճարում
,Երբ մենք Աստծուն ենք դիմում կարոտով և տենչով
Եվ երբ մենք մտածում ենք նրա մասին այրվող
կարոտով

Մենք նրան կգտնենք
Ես չեմ խոսում անհայտ աստծո մասին
Ավելի շուտ, խոսքը մի Տիրոջ մասին է, որին ես
ճանաչել եմ
Եվ դա ճշմարիտ է ինձ համար
Այն ավելի իրական է, քան բոլոր ֆիզիկական բաները
Դա աստվածային ծովն է, որը պահպանում և
պահպանում է մեր մարդկային կյանքի ալիքները
Մենք կարող ենք անել առանց ամեն ինչի, բացի
Աստծուց

Աստված ուզում է, որ մենք միմյանց նվիրվենք
Մենք պետք է հիշենք, որ մեր կարիքները
բավարարելու ձգտման մեջ մենք պետք է նաև օգնենք
ուրիշներին իրենց կարիքներով և մեր վաստակածը
կիսենք ավելի քիչ բախտավորների հետ:
Հիշենք, որ մենք համաշխարհային ընտանիքի
անբաժանելի մասն ենք կազմում և չենք կարող ապրել
առանց դրա: Ինչպիսի՞ն կլինեն կյանքը առանց հյուսնի,
գյուտարարի կամ ֆերմերի: Ծառայությունների և փորձի
փոխանակման միջոցով Աստված ուզում է, որ մենք
մտածենք ուրիշների մասին, քանի որ մեծ սխալ է ապրել
միայն մեզ համար:

Երբ մենք մտածում ենք մեր սեփական երջանկության
մասին, պետք է մտածենք նաև ուրիշներին
երջանկացնելու մասին: Անհրաժեշտ չէ հրաժարվել ամեն
ինչից:

Հանուն համաշխարհային ընտանիքի, որովհետև դա
անհնար է: Բայց մենք պետք է կարեկցենք ուրիշներին և
նրանց կարիքները համարենք մերը:
Աստված ուզում է, որ մենք միմյանց տանք այնքան,
որքան վերցնում ենք միմյանցից, քանզի մյուսները մեր
մեծ «ես»-ն են:

Պատասխանեք և հետ մղեք խաբեության կատաղի
հարձակումները
Քանի դեռ մարդը զայրույթի, նախանձի և խանդի զոհ
է, նա ազատ չէ: Նա պետք է դառնա իր զգացմունքների և
գործողությունների տերը և ազատվի կործանարար
բնագոյներից, անսանձ կրքերից և սխալ
ցանկություններից:

Եթե դուք լիովին անկեղծ եք ինքներդ ձեզ հետ,
իմաստությունը կաջակցի ձեր մտածողությանը,
արդարությունը կուղղորդի ձեր որոշումը, իսկ
հասկացողությունը կլուսավորի ձեր միտքը:
Անցյալի գործողությունների՝ անգիտությունից մղված
սերմերը պետք է «թխվեն» մտորումների և իմաստության
կրակի մեջ, որպեսզի դրանք դառնան անկարող նորից
ծլելու և աճելու: Սա խաբեության կատաղի
հարձակումները հետ մղելու և խափանելու միջոցն է:
Տիեզերական պատրանքը, կամ Սատանան, խաբում
է մարդուն կեղծ խոստումներով և գայթակղիչ
գայթակղություններով՝ զգայական հաճույքների միրաժին
հետևելու համար, և վերահսկում է նրա
կարողությունները, քանի որ խոստանում է նրան
աշխարհիկ երջանկություն, որը իրականություն չունի, և
այդպիսով ջանասիրաբար աշխատում է, որպեսզի նա
չհամտեսի հոգու այգիներում առատորեն գոյություն
ունեցող իրական երջանկության պտուղները:

Իմաստունները գիտեն ճշմարտության և պատրանքի
միջև եղած տարբերությունը և հմուտ են տարբերելու մեջ:
Երբ նրանք ավելի խորը խորանում են խորհրդածության
մեջ, նրանք խորապես գիտակցում են ազատ կամքի
կարևորությունը և ընտրության ազատությունը
կիրառելու անհրաժեշտությունը՝ ճիշտը անելու և
վնասակար հետևանքներով ու տհաճ արդյունքներով
գործողություններից խուսափելու համար:
Աշակերտներից մեկը հարցրեց ուսուցիչ
Պարամահանսային նախասահմանվածության,
ճակատագրի, տառապանքի և ցավի վերաբերյալ նրա
.կարծիքի մասին, և նա ասաց
Մարդիկ իրենց ճակատագիրն են ձևավորում իրենց
կամքի միջոցով և որոշում են իրենց ճակատագիրը իրենց
մտադրությունների և գործողությունների միջոցով: Դուք
կարող եք ազատվել տառապանքից, եթե որոշեք դա անել:
Աստված, որի էությունը սերն է, չի ցանկանում, որ Իր
սիրելիները տառապեն ցավի ավերածություններից՝ սխալ
գործողությունների և թերի մտածողության արդյունքում:
Նա մարդկությանը օժտել է զանազանելու ուժով և
ընտրության ազատությամբ: Սակայն, սխալ որոշումների
և անխոհեմ ընտրությունների պատճառով մարդիկ
տառապանք և ցավ են պատճառում իրենց և ուրիշներին:
Դուք պետք է ազատ լինեք և թույլ չտաք, որ որևէ
մեկը բռնագրավի ձեր որոշումը կամ գերիշխի ձեզ վրա, և
թույլ չտաք, որ շրջակա միջավայրը, սովորույթներն ու
սխալ ավանդույթները սահմանափակեն ձեզ և
վերահսկեն ձեր կյանքի ձևը:
Գործեք իմաստությամբ, լսեք խղճի ձայնը, մտածեք
գործողությունների հետևանքների մասին, նախքան ձեր
մտադրությունները շարունակելը, խուսափեք ուրիշներին
վնասելուց ձեր անպատշաճ վարքի պատճառով և խնդրեք
Աստծուց օգնություն և առաջնորդություն:
Աշխատեք ներքին ուղեցույցների համաձայն

Մենք նախ պետք է սահմանենք մեր նպատակը, ապա
փնտրենք աստվածային առաջնորդություն, որը
կուղղորդի մեզ համապատասխան գործողությունների,
որոնց միջոցով կարող ենք արտահայտել մեր ներուժը:
Մենք պետք է մտորենք մինչև մեր միտքը հանգստանա և
կարողանանք հստակ տեսնել հաջորդ քայլը: Այնուհետև
մենք պետք է գործենք ստացված ներքին
առաջնորդության համաձայն, և մեր ցանկալի արդյունքը
կհասնենք:

Երբ միտքը հանգստանա, դուք արագ և հեշտությամբ
կհասկանաք ամեն ինչ, և որքա՜ն հրաշալի է դա: Դուք
կհասնեք այն ամենին, ինչին ձգտում եք, և կարճ
ժամանակում հաջողությունը կգրվի ձեզ համար ամեն
ինչում, քանի որ տիեզերական ուժը կարող է կիրառել
ճիշտ օրենքը և ապացուցել դրա գործողությունը:
Ոմանք ասում են, որ մեր ուղեղի բջիջները
ձևավորվում են որոշակի սովորություններով, որոնք չեն
կարող բարելավվել կամ փոխվել: Սա սխալ է: Քանի որ
Աստված մեզ ստեղծել է Իր պատկերով, ոչինչ չի կարող
սահմանափակել կամ խոչընդոտել մեր առաջընթացը:
Եթե մենք ինքներս մեզ քնենք, Աստծո օգնությամբ
կհասկանանք դրա ճշմարտությունը:
Յուրաքանչյուր մարդ խորհրդանշում է անսահման
գորություն

Մենք պետք է ցույց տանք այդ ուժը մեր ամեն ինչում
Երբ մենք ուզում ենք ինչ-որ բան ստեղծել
Մենք չպետք է հույսներս դնենք միայն արտաքին
աղբյուրների վրա
Փոխարենը, մենք պետք է խորանանք ներքին
խորքերի մեջ
Մենք փնտրում ենք անսահման աղբյուրը
Բոլոր հաջողակ աշխատանքային մեթոդները
Բոլոր գյուտերը
Եվ բոլոր նուրբ երաժշտական թրթռումները
ոգեշնչող գաղափարներ

Եվ ամենագեղեցիկ և հրաշալի աշխատանքները

Գրված է Աստծո գրքում

Ես քեզ փնտրել եմ դարերի ու դարաշրջանների

,միջով

Ցանկությունների և երազանքների ճանապարհին
Եվ հիմա ես հասկանում եմ, որ դու ապրում ես իմ մեջ

Եվ դա ոգեշնչում է իմ ամենասուրբ զգացմունքները

Այլևս մի՛ թաքնվիր ինձնից

Չզացմունքների ծաղիկների հետևում

Մտքեր և հոգու զարկերակ

Չարդարիր իմ հոգին քո իմաստության գոհարներով

Եվ տուր ինձ Քո երանության քամիները

Հեռացրու ինձնից այն խավարը, որը քեզ ծածկել է

Իմ տեսողության և իմ ընկալման վերաբերյալ

Օ՛, Դու, որ աստղերից ու կապույտ երկնքից այն կողմ

,ես

Եվ մթնոլորտի շերտերից և բոլոր արարածներից ու

Էակներից այն կողմ

Ընդունիր իմ սիրո շշուկները

Ընկղմիր իմ եռությունը քո սիրո, քո լույսի և քո

խաղաղության մեջ

Ցույց տուր ինձ քո ամենասուրբ դեմքը

Ես քեզ զգում եմ իմ մտքերի խորքում

Ես զգում եմ քո ներկայությունը իմ խորը

զգացմունքներում

Եվ ես տեսնում եմ քեզ ծաղկելիս իմ սիրո պարտեզում

Լցրու ինձ քո ներկայության բույրով

Թող վայելեմ քո օրհնյալ բույրը

Արի ինձ մոտ երկնքից ու աստղերից այն կողմ

Եվ մտքեր ու զգացմունքներ

Ցույց տուր ինձ քո ամենասուրբ դեմքը

Թող ես գիտակցեմ քո ներկայությունը իմ հոգում

Եվ իմ շրջապատի մարդիկ

Ամենուրեք

Ներքին մշակույթ* ամսագրից և վերցված են վարպետ

Պարամիանսայի ուսմունքներից:

Հաջողության գաղտնիքը դրական մտածելակերպի

ձևավորման մեջ է՝ բարգավաճման, առատության,

լավատեսության, երջանկության և նվաճումների

գիտակցում: Սա մեր մեջ կառուցում է անառիկ ամրոց,

որը դիմակայում է անբարենպաստ հանգամանքների

հարձակմանը, որոնք հիմնականում մարդածին են:

Մենք պետք է ձգտենք հասնել խաղաղության և

ներդաշնակության, և գիտակցենք, որ չենք կարող մեզ

մոտ բերել այն, ինչ արդեն մեր մեջ չէ, և վստահենք, որ

Աստված բոլոր բարիքների և հաճույքների աղբյուրն է, և

որ մեր հավատքի և դրականության համաձայն՝ Նա մեզ

կլցնի իր շնորհով և կհեղեղի իր օրհնությունները:

Մարգարեներն ու մեծ մարդիկ գիտեին հաջողության

գաղտնիքը, և պատմությունը նրանց անունները

անմահացրել է ավելի շատ, քան թագավորների և

կայսրությունների անունները, և ժամանակը չի

կարողանա ջնջել նրանց անունները գոյության

գրառումներից:

Արևելյան վարպետները փորձել են բոլոր հայտնի և

փորձարկված օրենքները՝ նյութական բարգավաճման և

հոգևոր հարստության հասնելու համար: Եթե ուրիշները

սովորել և օգտվել են այս փիլիսոփայությունից՝ իրենց

կյանքը դեպի լավը փոխելու և իրենց հանգամանքները

վերահսկելու համար, դուք կարող եք նույնը անել:

Ամեն ոք, ով իր միտքը աղտոտում է ձախողման կամ

կարիքի մասին մտքերով, կգրավի այնպիսի ուղեկիցների,

որոնց մտքերը լի են կարիքով և ձախողմամբ, և կստեղծի

նույն թրթռումների և որակի միջավայր:

Նման մտքերը իրենց տիրոջը լցնում են

հիասթափությամբ, տխրությամբ, դեպրեսիայով և

հուսահատությամբ, այնպես որ նրա վիճակը վատանում

է, և իրավիճակը աստիճանաբար վատանում է, և Նա

հանձնվում է այն ամենին, ինչ համարում է իր
ճակատագիրն ու ճակատագիրը:

Ոչ ոք պարտված չէ, եթե պարտությունը չի ընդունում
որպես անխուսափելիություն, իսկ եթե նա ձախողվի,
մեղքը ոչ թե մեթոդի կամ օրենքի մեջ է, այլ այն մարդու, ով
չարաշահել է օրենքը:

Երբ մենք վճռականորեն տրամադրված ենք ինչ-որ
բան անելու և վստահ ենք մեր դրդապատճառների
մաքրության և մեր որոշման ճշգրտության մեջ, մենք մի
կողմ ենք դնում անհանգստությունը և չենք վախենում
հանգամանքներից կամ ուշադրություն չենք դարձնում այդ
հանգամանքների շուրջ առկա սահմանափակումներին ու
սահմանափակումներին:

Ի՞նչ է քո կարիքը: Հռչա՞կը: Կամ անձնական
ձգողականություն՞ը: Կամ իշխանությունը: Կամ
անվտանգություն՞ը: Կամ առողջությունը: Կամ
երջանկությունը: Կամ խաղաղությունը:

Եթե դուք գիտեք, թե ինչ եք ուզում, և եթե գիտեք, թե
ինչպես ստանալ այն, ինչ ուզում եք, և եթե պատրաստ եք
օգտագործել ձեր ներսում և շրջապատում գտնվող բոլոր
իրավունքներն ու օրինական միջոցները, և եթե ինքներդ
ձեզ ազատ խոստում եք տալիս և վճռականորեն որոշում
եք, որ չեք ընդունի պարտությունը, ապա այն, ինչին
ձգտում եք, ձերն է, և ուրախացեք ձեր ցանկալին
հասնելու համար:

Երբ ուսուցիչ Պարամհանսալին խնդրեցին սահմանել
.ինքնաճանաչողությունը, նա ասաց

Ինքնաճանաչումը մարմնով, մտքով և հոգով այն»

գիտակցումն է, որ մենք մեկ ենք Աստծո գոյության
ամբողջականության հետ: Մենք ոչ միայն մոտ ենք այդ
գոյությանը, այլև Աստծո ամբողջականությունը նաև մեր
ամբողջականությունն է, և մենք այժմ այնքան մոտ ենք
Նրան, որքան կլինենք ցանկացած այլ ժամանակ: Մեզ
մնում է միայն բարելավել Նրա մասին մեր գիտելիքները»:

Նա ասել է. «Փոքր առաջադրանքներ կատարելիս
ազնվությունը մեզ ուժ է տալիս ամուր կառչելու դժվար
որոշումներից, որոնք կյանքը մի օր մեզ կստիպի
կայացնել»:

Նա ասաց. «Կան հոգևոր աշակերտների երեք տեսակ՝
հավատացյալներ, ովքեր հաճախում են պաշտամունքի
տներ և բավարարվում են միայն դրանով,
հավատացյալներ, ովքեր սիրում են ազնվության և
արդարության կյանք, բայց անհրաժեշտ ջանքեր չեն
գործադրում Աստծուն ճանաչելու համար, և
հավատացյալներ, ովքեր վճռականորեն տրամադրված են
Աստծո մեջ բացահայտել իրենց իրական «ես»-ը»:

Նա ասաց. «Աստված արագորեն բավարարում է իր
երկրպագուների ցանկացած կարիք, քանի որ Նրանք
ազատվել են եսասիրական մոլուկներից, որոնք
խափանում են ջանքերը և հիասթափեցնում հոյսերը»:
Լեռների խորքում և լուռ երկնքի տակ, հոգուս
խորքերում և լռության քարանձավում ես զգում եմ Աստծո
ներկայությունը և զգում եմ Նրա հավերժական
երանությունը:

Եվ ես կիմեմ Նրա անարատ աղբյուրներից, որոնք
երբեք չեն դադարում և չեն չորանում հավիտյան: Ես
կսուզվեմ Աստծո մասին խորհրդածությունների և
մտորումների ծովը:

Մինչև որ գտնեմ իմաստության և աստվածային
ուրախության մարգարիտները
Տեր, տուր ինձ առատաձեռն հոգի
Կիսվել այն ամենով, ինչ ունեմ ուրիշների հետ
Եվ օգնիր ինձ տեսնել մտքիս լուռ լճում
Հոգևոր լուսնի արտացոլանք, որը փայլում է քո
ներկայության լույսով
Այսօր ես կխորասուզվեմ Աստծո մասին
խորհրդածությունների և մտորումների ծովը
Մինչև որ գտնեմ իմաստության և աստվածային
ուրախության մարգարիտները

Ես քեզ կսիրեմ, Տեր, ամեն ինչից առավել
Որովհետև առանց քեզ ես չեմ կարող սիրել ոչ մեկին
կամ ոչինչ

Ես կերկրպագեմ քեզ, Տե՛ր, Քո սերը անգուգական է
Ամեն բարի և սիրող սրտի գահին

Կյանքում և մահվան մեջ
Վշտի և դժվարության ժամանակներում
Իմ հավատը Քո հանդեպ, Տե՛ր, մնում է
Ուժեղ և անսասան

Հաստատուն և անսասան
Իմ կարոտի և աղերսի յուրաքանչյուր շունչը
Դռներ ու պատուհաններ են բացվում իմ հոգում
Դրանից ես անցնում եմ Աստծո երանությանը
Ճիշտ այնպես, ինչպես արևը փայլում է
Ամենաաշխույժ ճանապարհներին
Այսպիսով ես կզգամ աստվածային սիրո
ճառագայթները

Բոլոր մարդաշատ վայրերում
Իմ ամենօրյա գործունեության համար
Տեր, օրհնիր ինձ
Արթնացնելու իմ հոգին լուսաբացի հետ
Եվ ես այն բերում եմ քո օրհնյալ շեմին

* * *

Աստված տիեզերական լուրջուն է
Որի մեջ արտացոլվում են ամեն ինչ
Դրանից են բխում բոլոր լուսավորյալ գաղափարները
Այսպիսով, ես կփորձեմ կիրառել հանգստություն
Որպեսզի կարողանամ զգալ նրա ուրախ
ներկայությունը

Գիտեմ, որ Աստված լսում է
Իմ կարոտի յուրաքանչյուր շշուկի համար
Դա համընդհանուր սեր է
Աստվածային սիրո միջոցով
Ես կարող եմ գտնել այն
Սիրո միջոցով որոնողը մոտենում է Աստծուն

Նա խմում է երանության սուրբ աղբյուրներից
Տեր, օգնիր ինձ
Իմ մարմինը լիցքավորելու համար
Ձեր տիեզերական քարտը
Եվ հոգին բուժելու համար
Կենտրոնացմամբ և լավատեսությամբ
Եվ բուժիր հոգին
Խորհրդածությունից ծնված հոգևոր ընկալումների
միջոցով
,Եկեք հասկանանք, Տե՛ր
Որ զգայական հաճույքները մակերեսային են և
կարճատև
Մինչդեռ հոգու ուրախությունը
Այն իրական է և անընդհատ թարմացվում է
Աստված պարզապես մեր արտաբերած բառը չէ
Ավելի շուտ, դա կյանքի եությունն է և գոյության
գաղտնիքը
Մենք գուցե չգիտենք դրա անսահման
անսահմանության չափը
Բայց մենք կարող ենք զգալ նրա ներկայությունը
Եվ մենք զգում ենք նրա ներկայությունը
Այսօր ես կգարդարեմ խաղաղության սրբավայրը
Աստվածային կարոտի ծաղիկներով
Եվ ես կանչում եմ Նրան՝ սիրո և ուրախության
,Աստծուն
Ես Աստծուց խնդրում եմ, որ Իրեն հայտնի ինձ
Իմ հոգևոր աչքերով
Կարո՞ղ եմ տեսնել նրա լույսի տարածումը
Տիեզերքի յուրաքանչյուր անկյունում
Ես կպատկերացնեմ կարևոր բաները, որոնք ինձ
անհրաժեշտ են
Ես կակտիվացնեմ իմ կամքի ուժն ու
ստեղծագործական ունակությունները
Ես համբերատար եմ և համբերատար

Որպեսզի կարողանամ հասնել իմ նպատակին Աստծո
շնորհիվ և օգնությամբ
Ես գիտակցում եմ, որ դժբախտությունը ձախողման
պատճառն է
Հետևաբար, ես կանեմ իմ լավագույնը
Հավերժական երջանկության հասնելու համար
Ոչինչ թույլ չտալով
Ինձ հետապնդելով և խոչընդոտելով դեպի
հաջողություն տանող իմ ճանապարհը
Ես կնկարեմ փոքր իրերի մտային քարտեզներ
Եվ ես աշխատում եմ դա մարմնավորելու վրա
Մինչև ես չկարողանամ իրականացնել իմ մեծ
երազանքները
Նրա օգնությամբ, թող Նա բարձրանա
Մենք Արարչի լույսի ճառագայթներն ենք
Մենք սահմանափակ ժամանակով ապրում ենք
Ֆիզիկական մարմիններում
Ճառագայթները պետք է վերադառնան իրենց
աղբյուրին
Սա չի նշանակում, որ մարմինը արժեք չունի
Փոխարենը, մենք չպետք է մտածենք
Մենք ենթակա ենք դրան և դրա
սահմանափակումներին
Աստված ոչ մեկին կողմնակալություն չի ցուցաբերում
Փոխարենը, այն արձագանքում է ֆիքսված և
անփոփոխ օրենքի միջոցով
Ով որ խախտում է աստվածային օրենքը
Նա իր վրա պատիժ և տանջանք է բերում
,Եվ ով որ ապրում է այդ օրենքի համաձայն
Աստված կպարգևատրի նրան և կպատասխանի նրա
աղոթքներին
Ներքին խաղաղության և ուրախության միջոցով
Ես սրտանց աղոթքներ կանեմ
Ես միշտ օգտագործում եմ իմ կամքը

Մինչև ես չստանամ բավարար և բավարար
պատասխաններ իմ աղոթքներին
Հոգևոր իրազեկման կենտրոնը ճակատում
Եթե ես անկեղծորեն փորձեմ բացահայտել
ճշմարտությունը, Աստված կհեշտացնի ինձ համար այն
ճանաչելը, և ես կգտնեմ բավարարվածություն:
Եվ բավարար պատասխաններ բոլոր հարցերին ու
հարցումներին, որոնք կարող են գալ մտքիս
Հոգևոր գիտակցության կենտրոնը ճակատին է,
հոնքերի միջև, որտեղ գտնվում է հոգևոր աչքը, որը
հոգևոր թագավորության դարպասն է: Հետևաբար, ես
կկենտրոնանամ այս կետի վրա:
Ես գիտակցում եմ, որ իմ գիտակցությունը փոխվում է
միջավայրի փոփոխության հետ մեկտեղ, և, հետևաբար,
երբ միջավայրս թունավորում է ինձ պատրանքներով ու
խաբեությամբ, ես այն կփոխեմ ավելի լավ միջավայրի:
Ընկերական հարաբերությունները պահպանելու
գաղտնիքը
Աշակերտներից մեկն ասաց ուսուցիչ
Պարամիանսային. «Վարդապետ, ինձ համար դժվար է
պահպանել այն բարեկամությունները, որոնք ես
ստեղծում եմ»:
.Ուսուցիչը պատասխանեց
Չգուշորեն ընտրեք ձեր ընկերներին: Եղեք
բարեկամական և հավատարիմ նրանց հանդեպ, բայց
միշտ պահպանեք որոշակի հեռավորություն:
Թող փոխադարձ հարգանքը լինի կապող օղակը ձեզ
և նրանց միջև, և մի՛ գերազանցեք նրանց հետ
պատշաճության սահմանները:
Հեշտ է լեզու գտնել ուրիշների հետ, բայց եթե ուզում
եք պահպանել նրանց սերն ու հարգանքը, պետք է
հետևեք այս խորհրդին
Նա, ով խորը կենտրոնացմամբ քսում է իր հոգու
մագնիսը տիեզերական մագնիսին, դառնում է այդ

մագնիսի մի մասը, ձեռք է բերում դրա հատկությունները
և իր մեջ է բերում ամեն ինչ, ինչ բարի է և արդար:

Ինքնահաստատումներ

Ես կգարգացնեմ կենտրոնացման և մեդիտացիայի
հմտություններս, կկարդամ օգտակար գրքեր և լավ
սյուրթեր, և ավելի ուշադիր կլինեմ ուրիշների
զգացմունքների նկատմամբ:

Ես կգնահատեմ Աստծո ինձ տված բոլոր լավ բաները
և չեմ սպասի անբարենպաստ հանգամանքների,
որպեսզի հիշեմ ինձ վրա առատաձեռն Աստծո տված
բազմաթիվ օրհնությունների մասին:

Այսօր ես կփորձեմ լինել հոգևոր մագնիս, որտեղ ես
ինձ համար բարիք կբերեմ՝ համաձայն իմ ունեցած
ձգողականության ուժի:

Մարմնին պատկանող ամեն ինչ ենթակա է
քայքայման, իսկ հոգուն պատկանող ամեն ինչ անմահ է և
անխորտակելի: Հետևաբար, ես նյութական բաները
կյանքում առաջնային չեմ համարի:

Եթե ես նախ Աստծուն փնտրեմ, իմ բոլոր
ցանկությունները կկատարվեն, և կարևոր չէ՝ ես կապրեմ
հոյակապ պալատում, թե համեստ տնակում: Իմ
գիտակցությունը կընդլայնվի, և իմ հոգևոր
հասկացողությունը կծաղկի, եթե ես ապրեմ
ազնվությամբ, անկեղծությամբ և ազնվությամբ, և եթե ես
մխիթարեմ ուրիշներին և առաջարկեմ նրանց
կարեկցանք, բարություն, սեր և խրախուսանք կյանքի
ճանապարհորդության ընթացքում:

* * *

Աշակերտներից մեկը հարցրեց. «Ուսուցիչ, կարո՞ղ է
հոգին ընդմիշտ կորչել»:

.Պարոն Պարամիանսան պատասխանեց

Անհնար է: Որովհետև յուրաքանչյուր հոգի Աստծո»
անբաժանելի մասն է և, հետևաբար, այն հավերժական է,
անմահ, անմահ քայքայումից»:

Աշակերտներից մեկը ջանք չխնայեց հոգևոր
առաջընթացի նշաններ փնտրելու համար, ուստի
.ուսուցիչը նրան ասաց
Եթե դուք սերմ ցանեք և ամեն օր փորեք այն՝ դրա»
աճը ստուգելու համար, դրա արմատները չեն ամրանա
հողի մեջ, և այն չի աճի»:

Ճիշտ հոգ տարեք նրա մասին, բայց չափազանց
հետաքրքրասեր մի՛ եղեք

Հոգևոր գիտելիքների ակնարկներ

Իմաստուն ուսուցչի համար

Պարամիանսա Յոգանանդա

**Բոլոր գիտելիքները, որոնք մարդկությունը ձգտում է
ձեռք բերել գիտության և արվեստի բոլոր ճյուղերում,
ներառյալ ատոմի գաղտնիքները**

**Տիեզերքի և մարդկային ցեղի պատմությունը, բոլորը
գոյություն ունեն եթերում՝ տատանումների տեսքով:**

**Այս թրթռումները շրջապատում են մեզ, և կա դրանց
անմիջականորեն հասանելիության միջոց: Սա հոգու
ներթափանցման միջոցով է:**

Սա տրամաբանության դարաշրջան է:

**Յուրաքանչյուր փորձառություն պետք է ուշադիր և
խորաթափանցորեն ուսումնասիրվի՝ հասկանալու
համար:**

**Եվ դրա բովանդակությունը հասկանալով՝ կարելի է
հաղթահարել պատրանքի արգելքը: Ամեն ինչի համար
պատճառ կա, և վերլուծության այս դարաշրջանում,**

**Մենք պետք է աշխատենք այդ հասկացողությանը
հասնելու համար**

**Ես կարող եմ հոգևոր էքստազի վիճակի մեջ մտնել՝
երգելով.**

«Աստված, Աստված, Աստված»

**Ես կարող եմ այդ վիճակին մտնել մեդիտացիայի
միջոցով**

Կամ գեղեցիկ բնական տեսարան տեսնելով

Կամ նայելով Աստծո լույսով ու սիրով ճառագայթող դեմքին

*** * ***

Մենք սպառռում ենք հայտնին՝ հասկանալով և վայելելով այն: Այնուհետև մենք դիմում ենք անհայտի ուսումնասիրությանը, քանի որ հայտնին չի...

Այն մեզ երկարատև բավարարվածություն է տալիս: Եթե այն մեզ այդ բավարարվածությունը տար, մենք այսքան երկար չէինք մնա այս երկիր մոլորակի վրա:

Մշտապես բավարարվել նրանով, ինչ գիտես՝ առանց ապագայի տեսլականի, առանց կատարելագործվելու ջանքերի և առանց ուսումնասիրելու նախաձեռնողականության ոգու:

Առանց տրամաբանելու և բացատրելու խթանի, մարդկային ցեղի համար կլինեք լճացում և իներցիա, և, հետևաբար, ոչնչացում:

Եվ մարում է

*** * ***

Կյանքն այստեղ թվում է անպտուղ և քառսային, մինչև մենք հասնենք անվտանգության ափին

Մենք չպետք է մեր հույսը դնենք անցողիկ աշխարհիկ նպատակների և փխրուն նյութական կապվածությունների վրա:

Նման թույլ կապվածությունները անգիտակցաբար հեռացնում են մեզ մեր վերջնական նպատակից

Ճիշտ այնպես, ինչպես դա մեզ հեռացնում է մեր իրական «ես»-ից

Մեղուն քրտնաջան աշխատում է և պատրաստվում դժվար ժամանակներին, իսկ երբ ձմեռը գալիս է, վայելում է գարնանային բերքահավաքից կուտակածը:

Եվ ամառ

Այսպիսով, մենք պետք է սովորենք, թե ինչպես հավաքել աստվածային խաղաղության մեղրը և դժվարին հանգամանքներին դիմակայելու կարողությունը:

Մենք նրանց հանդիպում ենք կյանքում

* * *

Այս անկայուն աշխարհում
Այն լի է ռիսկերով և անորոշությամբ
Դու այնքան մենակ ես զգում, որ միայն Աստված չի
լքի քեզ

Ձեր հույսերը չեն հիասթափվի
Տեր, օրհնիր ինձ
Հոգևոր ուժի և հաջողության սերմերը սնուցելու
համար

Թաքնված իմ մեջ
Եվ որպեսզի կարողանամ այն օգտագործել ձեզ
հաճելի ձևով

* * *

Ժամանակ առ ժամանակ մարդը պետք է թողնի ամեն
ինչ՝ մենակ մնալու իր հետ, որպեսզի կարողանա մտածել
Նպատակի մասին:

Կյանք

Մարդկանց մեծ մասը խճճված է ավանդույթների և
կաղապարների հոսանքի մեջ. իրականում Նրանք երբեք
իսկապես չեն ապրել իրենց սեփական կյանքը:

Նրանք ապրում են աշխարհիկ կյանքով: Ուրեմն ի՞նչի
են հասել Նրանք և որտե՞ղ են հայտնվել:

Հետևաբար, իմաստուն կլինի, որ մարդը
պարբերաբար հեռանա առօրյա գործերից և
«պարտականություններից»՝ խաղաղություն գտնելու
համար:

Նրա միտքը խառնաշփոթի մեջ է, և Նա փորձում է
հասկանալ ինքն իրեն և որոշել այն Նպատակը, որին
ցանկանում է հասնել:

* * *

Ով սիրում է Աստծուն, և, հետևաբար, սիրում է
բոլորին, չի նշանակում, որ սիրում է ուրիշների
սխալներն ու թերությունները:

Նա, ով սիրում է Աստծուն, անսասան է դառնում Նրա
օրենքների մեջ: Երբ ես հասկացա, որ իմ

**գործողությունները նվիրված էին Աստծուն, անհետացավ
այն զգացումը, որ իմ համոզմունքները կարող են սխալ
լինել:**

**Ես պատրաստ եմ ուղղվել, երբ սխալվում եմ, բայց
երբ ճիշտ եմ, դա ինձնից չեմ հրաժարվի**

Ներքին զգացողություն

**Այդ զգացողությունը չի ծնվում հոլզերից, այլ բխում
է ճշմարտությունից, ուստի այն ամրապնդում է իմ
համոզմունքը և անսասան դարձնում ինձ իմ որոշման
մեջ:**

**Եթե մարդը իր բարգավաճման մեջ չի ներառում
ուրիշների բարեկեցությունը, նա չի իմանա
հարմարավետ կյանքի իմաստը:**

**Ես նկատի ունեմ ուրիշներին օգնելու անկեղծ
ցանկությունը, որպեսզի նրանք կարողանան օգնել
իրենց: Այդ դեպքում դուք կգտնեք անսպառ ռեսուրս:**

Բարի գործերը կաշխատեն ձեր կյանքում

**Անկախ նրանից, թե ինչ հանգամանքներում եք
գտնվում, այդ օրերը միշտ կաշխատի ձեզ համար և
կապահովի ձեզ անհրաժեշտ ամեն ինչով:**

*** * ***

**Խորը անկեղծությունը կարևոր է հոգևոր
ճանապարհին, քանզի մաքրության և ճշմարտության մեջ
է բացվում հոգու արշալույսը:**

*** * ***

**Երբ մոտ ես սիրելի մարդուն, կարող ես զգալ նրա
մտքերը, բայց կարող է չկարողանաս զգալ հեռու գտնվող
մեկի մտքերը:**

**Դա քո ներուժից վեր է, եթե դու չունես բարդ
զգայական դաշտ**

**Նրանք, ովքեր պարբերաբար կիրառում են
կենտրոնացման և մեդիտացիայի տեխնիկաներ, իրենց
շատ ավելի հանգիստ են զգում, և նրանց մտքերը
դառնում են ավելի նուրբ:**

Իրենց գիտական պրակտիկայի շնորհիվ նրանք կարող են զգալ ուրիշների մտքերն ու մտադրությունները նույնիսկ մեծ հեռավորություններից:

!

Նա վերադարձավ ձեռնուկայն
Պատմություն, որը հիմնված է վարպետ
Պարամիանսայի ուսմունքների վրա

Երբ թագավորներից մեկի դուստրը հասավ
ամուսնական տարիքի, նրա հայրը՝ թագավորը, պայման
դրեց, որը պետք է կատարեր յուրաքանչյուր ոք, ով
կխնդրեր նրա ձեռքը ամուսնության համար:

Դրա նվաճումը: Պայմանն այն էր, որ յուրաքանչյուր
հավանական հավակնորդ ինչ-որ բան կգողանար առանց
որևէ մեկի իմանալու:

Նշանակված օրը հռետորները հավաքվեցին բոլոր
կողմերից՝ իրենց հետ բերելով իրենց բազմազան ավարը,
յուրաքանչյուրը երգելով

Դրանց թվում է նպատակին հասնելու հույսը՝
պայմանը կատարելով

Այա հայտնվեց մի երիտասարդ, որի անունը ոչինչ
չէր հիշատակվում, և ասաց թագավորին.

«Ձերդ Մեծություն, այն, ինչ դուք խնդրել եք,
անհնար է իրականացնել, որովհետև եթե ես ինչ-որ բան
գողանայի, և աշխարհում ոչ ոք չիմանար իմ արարքի
մասին, բայց

Այնուամենայնիվ, ես կիմանամ դրա մասին, իսկ դա
այնպիսի բան է, որ չեմ կարող անել:

Թագավորը չափազանց գոհ էր երիտասարդի
ասածից և պատասխանեց.

«Դու ես արժանի իմ դստերը, քանզի դու կատարել
ես պայմանը և արժանի ես լինել իմ փեսան ու
Ժառանգորդը»:

* * *

Սեփականատիրությունը հակաարդյունավետ է: Երբ ամուսիններից մեկը փորձում է վերահսկել մյուսին, դա ինքնատիրապետման պակասի նշան է:

սեր

Բայց երբ նրանք իրենց սերը արտահայտում են անկեղծ, բարեկամական հոգատարությամբ, զգացմունքների ուշադիր հաշվի առնելով և միմյանց երջանիկ դարձնելով անկեղծ ցանկությամբ

Սերը ձեռք է բերում վեհ հատկություն, և նման հարաբերություններում մենք ստանում ենք աստվածային սիրո մի փոքրիկ նշույլ:

*** * ***

Աստծո ճանապարհը ամենապարզ և հեշտ ճանապարհն է, սակայն քչերն են այն քայլում ծեսերի հետևից:

Եվ բազմաթիվ ձևականություններ

Ավելի լավ է մեր սրտերը դարձնել դեպի Աստված և խնդրել Նրանից այն, ինչը լավագույնն ու ամենամնայունն է մեզ համար:

Իրականում Աստված սպասում է մեզ, քանի որ Նա ուզում է մեզ հեռու պահել չարիքի թեժ կետերից և վտանգավոր թակարդներից:

Նա ուզում է, որ մենք իր հետ լինենք մեր սրտերում և մտքերում, քանի որ այս աշխարհի Եժանագին ապրանքները չեն կարող բավարարել մարդկային կարոտը կամ լցնել հոգևոր դատարկությունը:

Այն, ինչ Նա զգում է իր ներսում

Աստված անընդհատ խոսում է մեզ հետ, բայց քչերն են լսում Նրա ձայնը

Այդ լուռ ձայնը հաճախ խլացվում է աղմկոտ մտքերի և բացահայտ ցանկությունների աղմուկից

Բայց երբ մտքերը հանդարտվում են, իսկ ցանկությունները՝ հանգստանում, մենք հստակ լսում ենք Աստծո ձայնը, նույնիսկ եթե այն լուռ է ու թույլ:

**Իսկապես, Աստված ամեն ինչ անում է
մարդկությանը օգնելու համար: Նա բացում է դռներ և
լուսավորում ճանապարհներ, որպեսզի մենք տեսնենք,
թե որտեղ պետք է քայլենք:**

**Նա սայթաքում է, բայց ոտքը չի սահում, սակայն
մարդկանց մեծ մասը չի գիտակցում այս փաստը:**

*** * ***

**Կորուսյալ օրը այն օրն է, որն անցնում է առանց
Աստծո մասին մտածելու և Նրան հաճելի բաները
փնտրելու:**

*** * ***

**Սերը անթիվ աղբյուրներից անընդհատ հոսող
աղբյուր է, և երբ սրտի բացվածքները փակվում են վատ
վարքագծով,**

**Մենք տեսնում ենք, թե ինչպես է այն առատորեն
հորդում մեկ այլ սրտից, բայց այն միտքը, որ սերը
մեռնում է ցանկացած սրտում,**

**Դա սիրո համընդհանուր բնույթի անտեղյակությունն է
Սիրո ուղիները չպետք է փակվեն սխալ
գործողություններով**

**Եվ այդ ժամանակ կարելի է կումերով խմել
աստվածային սիրո մաքուր ջուրը**

Բոլոր բարի սրտերի հոսքը

*** * ***

**Մարդիկ, որոնց մատը անդամահատել են, հաճախ
զգում են, որ այն դեռ այնտեղ է: Եվ բոլոր նրանք, ովքեր
կորցրել են վերջույթը,**

Այս զգացողությունը ծանոթ է

**Մարմնի յուրաքանչյուր օրգանի համար կա
թաքնված, եթերային համարժեք կամ համարժեք:
Ֆիզիկական սրտի հետևում թաքնված սիրտ է:**

**Առանց դրա տեսանելի սիրտը չէր կարողանա
բաբախել**

Մարդիկ ունեն անտեսանելի օրգաններ, ինչպիսիք են տեսողությունը, լսողությունը, ուղեղը, ոսկորները և երեքային նյարդերը: Այս օրգանները, որոնք

Որպես լույսի և գործունեության հյուսվածքներ, դրանք կազմում են անտեսանելի մարդու մոլորակային մարմինը:

Մոլորակային կամ երեքային մարմինը շատ նման է տեսանելի ֆիզիկական մարմնին: Տարբերությունն այն է, որ դրա լուսավոր, կենսական ձևը

Շատ լավ

* * *

Երբ մարդը վստահ է, որ ինքնիշխանություն ունի, նրա հաղթանակն ավելի մեծ է, քան բացարձակ տիրակալի հաղթանակը, քանի որ դա հաղթանակ է:

Նա բարձր կանգնած է խղճի դատարանի առջև Գաղափարները ատենակալներն են, իսկ մարդը՝ պատասխանողը

Մարդը պետք է ամեն օր պատասխանատվություն կրի իր համար, և նա կհասկանա, որ որքան շատ իր խիղճը դաստիարակի և պատժի իրեն, այնքան ավելի շատ կձգտի ինքնակատարելագործման:

Որքան ավելի դրական, ազնիվ և արդար լինի մարդու մոտեցումը, այնքան ավելի հաջողակ և հաղթական կլինի նա կյանքում:

* * *

Նրանք, ովքեր խորությամբ ուսումնասիրում են տիեզերական գիտակցությունը, ավտոմատ կերպով զարգացնում են գերազանց հոգևոր կարողություններ և վերահսկողություն ուժերի նկատմամբ:

Բնական Բայց ոչ մի մարդ, ով հասել է Աստծո իրական գիտակցությանը, իր ուժերը չի օգտագործում պարծենալու և ցուցադրելու համար՝ առանց իմաստության կամ

Եղեք ողջամիտ

Իմաստունները հասկանում են, որ Աստված գոյության միակ գործակալն է, և խոնարհաբար նրանք Նրան են վերագրում իրենց շնորհած արտասովոր պարզևները:

Նրանք պետք է դա անեն

Մի՞թե գոյության մեջ ամեն ինչ հրաշք չէ: Եվ մի՞թե մարդը, միայն իր գոյության շնորհիվ, նույնպես հրաշք չէ:

Եթե մարդիկ չեն բավարարվում Աստծո ստեղծած բոլոր հրաշքներով, ինչո՞ւ պետք է սրբերը ավելին անեն:

Հրաշքներ՝

Աստծո արդար սրբերը ոչինչ չեն անում, եթե Աստված չի խնդրում նրանց դա անել, և դա էլ՝ խորհրդավոր ու բարդ պատճառներով:

Երբեմն հասկացողությունը գլխավորն է

* * *

Երբ մենք գիտակցում ենք, որ մեզ անհրաժեշտ ունակությունները՝ լինեն դրանք մտածելու, խոսելու, զգալու, թե գործելու համար, բոլորը գալիս են Աստծուց, և որ

Նա միշտ մեզ հետ է, ոգեշնչում և առաջնորդում է մեզ, և մենք անմիջապես ազատվում ենք հոգեբանական սթրեսից:

Այս գիտակցման հետ մեկտեղ գալիս են ուրախության կայծեր, և երբեմն խորը, ակնթարթորեն ցրող լուսավորություն է ողողում մարդու էությունը:

Վախի մտքեր

Աստծո զորությունը նման է օվկիանոսի, որը ալիքների պես ալիք է բարձրացնում, մաքրագործող գործընթացով անցնում է սրտի միջով, վերացնելով բոլոր պատրանքային խոչընդոտները:

Կասկածի, անհանգստության և վախի մեջ

Մարդը կարծում է, որ ինքը պարզապես ֆիզիկական մարմին է և ոչ ավելին, բայց սա մի պատրանք է, որը կարող է հաղթահարվել՝ մարդը դիպչելով իր իրական «ես»-ին:

Հոգևորականություն մեդիտացիայի միջոցով: Այդ դեպքում դուք կհասկանաք, որ մարմինը ոչ այլ ինչ է, քան ծովի մակերեսին լողացող գործունեության փուչիկ:

Տիեզերական

*** * ***

Առանց այն օվկիանոսի, որտեղից ալիքները դուրս են գալիս, ալիքները գոյություն չէին ունենա:

Այսպիսով, մենք պետք է ճանաչենք և դիպչենք աստվածային օվկիանոսին, որը պահում է մեր կյանքի ալիքները, որոնք բխում են դրանից:

*** * ***

Միտքը էլեկտրականության նման ուժ է, և հոգեբանական վիճակները կապված են մտքի և մտածելակերպի հետ:

Էլեկտրաէներգիան և՛ օգտակար է, և՛ վնասակար: Ով գիտի, թե ինչպես այն ճիշտ օգտագործել, այն դնում է իր ծառայության մեջ, հակառակ դեպքում այն կարող է էլեկտրահարվել:

Նմանապես, եթե մարդու մտքերը ուղղորդված են ճիշտ ուղղություններով, դրանք երջանկություն են բերում իրենց տիրոջը, հակառակ դեպքում՝ վնաս են պատճառում նրան:

Խնդիր

Միտքը վայրի ձիու նման է, բայց այն ընտելացնելը անհնար չէ, և դրական մտածողությունը այն վերահսկելու միջոցներից մեկն է:

Մտքով

Առողջ մտածողությունը մտերիմ ընկեր է, իսկ անառողջ մտածողությունը՝ մշտական թշնամի:

Առողջ մտածողությունը խաղաղություն և անվտանգություն է բերում, մինչդեռ անառողջ մտածողությունը մահացու նետեր է արձակում, որոնք կրկնակի ետ են թռչում իրենց տիրոջ վրա:

Ասում են, որ վարձատրությունը համարժեք է արարքին

**Քանի դեռ մարդ բարի մտադրություններ է
ուղարկում, նրա մտքերը կվերածվեն ջահերի, որոնք
կլուսավորեն հոգու խցիկները և կցրեն խավարը:**

**Այնուհետև նա խորը թեթևության զգացում է զգում
Նրա աչքերը փայլեցին գոհունակության ժպիտով:**

*** * ***

Օրհնիր մեզ, ո՛վ Տեր

**Որպեսզի մենք կարողանանք մեր սրտերը բացել
միմյանց առջև**

Եկեք պարզաբանենք մեր մտադրությունները

**Գուցե մենք արժանի ենք Քո պաշտպանությանն ու
հոգատարությանը: Հայտնի՛ր Քեզ՝ ներսից և դրսից: Թող
երգենք Քո օրհնյալ անունը: Ցրի՛ր անգիտության
խավարը Քո սուրբ լույսով: Վտարի՛ր մռայլությունը մեր
մտքերից:**

**Քո ներկայության ճառագայթող, լայնարձակ լույսով
Միասնական անկեղծ սրտերով**

Եվ մեր ներդաշնակ հոգիների կարոտը

**Մենք խոնարհվում ենք Քո առջև՝ խնդրելով Քո
օգնությունն ու առաջնորդությունը**

**Եվ մեր հոգիներում քո ներկայության մշտական
գիտակցությունը: Քեզ ենք մենք առաջարկում մեր ողջ
սերը, պատիվն ու կարոտը:**

**Որովհետև դու մեր սիրելին ես և այս տիեզերքում
մենք ունենք ամեն ինչ**

**Աստված մեզ տվել է հոգևոր օրենքներ, որոնք
կոչվում են «պատվիրաններ»: Սակայն այդ
պատվիրանները խախտվում և խախտվում են ամեն օր
և ամեն օր:**

տեղ

**Եթե մարդիկ չհասկանան դրա հոգևոր իմաստը,
նրանք միշտ կբողոքեն դրանից և կհեռանան դրանից:**

**Այս պատվիրանները բոլոր Աբրահամական կրոնների
կողմից հաստատված անժամանակ վարքագծի կանոններ
են: Սակայն տեքստերը հաճախ չեն մեկնաբանվում:**

Այս պատվիրանների հոգեբանական կողմը և դրանց կիրառման հետ կապված օգուտները

Մարդիկ ընդունում են այն պաշտամունքի վայրերում, բայց համապատասխանաբար չեն վարվում այդ վայրերից դուրս՝ արդարացնելով դա նրանով, որ այդ վայրերը

Դատավճիռները անիրագործելի են, անտրամաբանական և չեն համապատասխանում ժամանակի ոգուն

Սակայն այդ պատվիրանների խախտումը աշխարհի բոլոր տառապանքների հիմնական պատճառն է:

Մարդը չպետք է խախտի ուրիշների իրավունքները, ոչ էլ խլի նրանց հողը, խաղաղությունը, սերը կամ արժանապատվությունը:

Կամ նրանց որևէ նյութական և ոչ նյութական ակտիվ եթե դու չես զգում ցանկություն վերցնելու այն, ինչը քոնը չէ, ապա այն, ինչ քեզ անհրաժեշտ է կամ ինչ քեզ պետք է, կգա քեզ մոտ:

Գողությունը սկզբում սկիզբ է առնում մտքում, երբ մարդը սկսում է նախանձել ուրիշներին:

Չար ցանկությունների սերմերը պետք է հեռացվեն մտքից

Հոգևոր ալտրուիզմը այն միջոցն է, որի միջոցով մարդը ավտոմատ կերպով կգրավի առատություն, և օրհնությունները կհոսեն նրա մոտ բոլոր ուղղություններից:

Նա գիտի և չգիտի

Դա անսխալական աստվածային օրենք է, բայց գողերն ու եսասեր մարդիկ իրենց կյանքն անցկացնում են նյութական ունեցվածքի հետևից վազելով, նրանց աչքերը միշտ

Ինչ ունեն ուրիշները, նույնիսկ եթե նրանց գանձերը լի են ոսկով

Եթե նյութական եսասիրությունը չհրաժարվի, աշխարհը չի կարող ճանաչել երջանկությունը:

Եթե դուք սիրում եք Աստված և ցանկանում եք զգալ Նրա ներկայությունը, ապա պետք է ձեր միտքն ու մարմինը ընկղմեք Նրա խաղաղության մեջ, և Նա կժպտա ձեզ:

Կյանքը ձեզ համար շատ առումներով բարելավվում է Հանգիստ մարդը հազվադեպ է սխալվում և հաջողության է հասնում այնտեղ, որտեղ հազարավոր ուրիշներ ձախողվում են:

Նրանք, ովքեր չեն մտածում Աստծո մասին կամ չեն հոգում Նրա մասին, ընկնում են ընկճվածության և դժբախտության մեջ, դառնում են դյուրագրգիռ և վերածվում մեքենաների նմանվող մի բանի:

Անիմացիոն

Իմաստության և խաղաղության արևը կբարձրանա հանգստության երկնքում և կլողացնի ձեր էությունը իր բուժիչ ճառագայթներով, քանի դեռ դուք ջանք կգործադրեք:

Հոգևորապես, և ձեր սրտում առաջին տեղը տվեք Աստծուն

* * *

Մարդը չպետք է խախտի ուրիշների իրավունքները, ոչ էլ խլի նրանց հողը, խաղաղությունը, սերը կամ արժանապատվությունը:

Կամ նրանց որևէ նյութական և ոչ նյութական ակտիվ Եթե դու չես զգում ցանկություն վերցնելու այն, ինչը քոնը չէ, ապա այն, ինչ քեզ անհրաժեշտ է կամ ինչ քեզ պետք է, կգա քեզ մոտ:

Գողությունը սկզբում սկիզբ է առնում մտքում, երբ մարդը սկսում է նախանձել ուրիշներին:

Չար ցանկությունների սերմերը պետք է հեռացվեն մտքից

Հոգևոր ալտրուկիզմը այն միջոցն է, որի միջոցով մարդը ավտոմատ կերպով կգրավի առատություն, և

**օրհնությունները կհոսեն նրա մոտ բոլոր
ուղղություններից:**

Նա գիտի և չգիտի

**Դա անսխալական աստվածային օրենք է, բայց
գողերն ու եսասեր մարդիկ իրենց կյանքն անցկացնում
են նյութական ունեցվածքի հետևից վազելով, նրանց
աչքերը միշտ**

**Ինչ ունեն ուրիշները, նույնիսկ եթե նրանց գանձերը
լի են ոսկով**

**Եթե նյութական եաստիրությունը չհրաժարվի,
աշխարհը չի կարող ճանաչել երջանկությունը:**

*** * ***

Օ՛, Տեր

Իմ սիրելի բարակ մոմի լույսի ներքո

Կարդացե՛ք ձեր ոսկե գիրքը

Պահապան իմ հոգու պահոցում

Դարերի և դարաշրջանների ընթացքում

Քո սուրբ սերը, Աստված, միշտ էլ կա,

Խաղաղության անտեսանելի մոմը

Որը ցրում է իմ խավարը

Եվ դու ինձ ցույց կտաս գաղտնի տողերը

Գրված սրտիս էջերին

*** * ***

**Լցրու մտքիս անոթը քո աստվածային
իմաստությամբ**

Լցրու իմ զգացմունքների շիշը քո ողորմությամբ

**Լցրու հոգուս զամբյուղը Քո օրհնյալ գիտության
պտուղներով**

**Օգտագործեք իմ կյանքի անոթը՝ այն ձեր սիրով
լցնելու համար**

**Եվ թափիր այն ուրիշների հոգիների մեջ, թող իմ
գիտակցությունը հոսի ամենուրեք**

Լուծվել Քո ավելի մեծ գոյության մեջ

Ահա իմ սիրո լուսաբացի ճառագայթները

Քո կարոտը բխում է կոտրված սրտիս ճեղքերից

**Հանդիպելու քո սիրո արևին, որը փայլում է
գոյության վրա**

**Եվ շնորհիվ ձեր պայծառ սիրո
Իմ խավարը վերածվել է լույսի և հանգստության
* * ***

**Օ՛, փայլող աստղ
Եվ ներդաշնակ գաղափարների շնջացողը
Եվ սիրահարը բարի սրտից է գալիս
Ես ոչինչ չեմ խնդրում, բացի քո սիրուց
Որովհետև դա իմ իրավունքն ու
պարտականությունն է սիրել քեզ
Դու իմ կյանքում առաջին տեղում ես
Եվ իմ կարոտած սրտում առաջին ցանկությունը դու
ես**

**Ես գտա իմ երջանկությունը քո միջոցով
Եվ քեզ հաճեցնելը իմ կյանքի ամենամեծ նվաճումն է
Աստվածային սիրո օրհներգից
* * ***

**Երբ մարդը կատարելագործում է իր մտավոր անլար
սարքը, նա կարող է փոխանցել և ստանալ մտային
հաղորդագրություններ:**

**Մտավոր խառնաշփոթը, ուժեղ հույզերը և
զգայարանների ու դրանց պահանջների
վերահսկողությանը ենթարկվելը՝ այս բոլոր բաները
վնասակար են:**

**Այն անլար կերպով խաթարում է միտքը, մինչդեռ
խորը հանգստությունը, լռությունը, մտավոր
կենտրոնացումը և ֆիզիկական վարժությունները
անհրաժեշտ տարրեր են կատարյալ ներդաշնակության
հասնելու համար:**

**Ճիշտ այնպես, ինչպես ձայները անցնում են եթերով,
այնպես էլ մեր մտքերը ճանապարհորդում են մեզ և
դրանում եղած ամեն ինչ շրջապատող տիեզերական
գիտակցության եթերով:**

**Գոյութիւն: Առաջին հերթին և ամենակարևորը,
մարդը պետք է ներդաշնակութեան մեջ լինի Աստծո հետ,
և փոխանցվող առաջին ուղերձը պետք է լինի.**

«Ես սիրում եմ քեզ, Տեր իմ, անգերազանցելի սիրով»

*** * ***

Աստվածային կապագործ

**Կյանքի անիվի վրա կռվում են միլիարդավոր եզակի
և տարբեր մարդկային մարմիններ՝ փխրուն ֆիզիկական
կառուցվածքներ:**

Անմահ մարդկային հոգու համար

**Ձեր թաքնված արարչագործության գործարանը
արտադրում է ամեն ինչ՝ ամբողջ կահույքն ու
կահավորանքը, որը ձեր մարդկային զավակներին
անհրաժեշտ է իրենց տների համար:**

Ֆիզիկական, մտավոր և հոգևոր

**Դուք բնության արտադրանքի ստեղծողն եք,
արտադրողը և ցուցադրողը իրենց եղանակներին:**

**Դուք Երկնային Վարպետն եք, ով բարձր է
գնահատում թանկարժեք հոգևոր ունեցվածք ձեռք
բերելու համար ներդրված ջանքերը:**

Եվ անհրաժեշտ է արժանապատիվ կյանքի համար

**Քո համագործակցության ծրագիրը թելադրում է, որ
մարդը պետք է աշխատի՝ Քո օրհնությունները
արժանանալու և վայելելու համար. նա պետք է տա**

**Փող կամ աշխատանք հողի վրա՝ սննդարար սնունդ
ձեռք բերելու և առողջությունը պահպանելու համար
զգուշություն ու չափավորություն պահպանելու համար**

**Ճիշտ այնպես, ինչպես նա պետք է գումար վճարի
ուսման և ինքնակարգապահության համար՝ իր տան
համար լույսի և ուժի բավարար հոսանքներ ստանալու
համար**

Հոգևոր մխիթարություն

**Նա պետք է նաև ջանասիրաբար և ակտիվորեն
խորանա իր ներքին էության մեջ՝ գտնելու աստվածային**

սիրո աղբյուրները, որոնք հագեցնում են նրա ծարավը և մաքրում նրան...

Աշխարհի փոշին ու կեղտը

Նյութական իրերը կարելի է գնել և վաճառել, բայց քո օրհնությունները անգին են

Այն վաճառքի կամ գնման համար չէ!

Մեզանից յուրաքանչյուրը մի օր կհասցնի իր գիտակցությունը և կվերադառնա իր աստվածային «ես»-ին՝ գիտակցելով իր սրբազան տեղը, որտեղ նա կփաթաթվի Քո երանության մեջ:

Նա, ում այն տրվում է հավերժական առատաձեռնությամբ:

Պարամիանսա Յոգանանդայի «Հավերժության շշուկներ» գրքից

* * *

Երբ մենք կարողանում ենք ուրիշներին համոզել մեր սիրո մեջ

Եվ երբ մենք վստահ ենք դառնում ժամանակի և այլ փորձությունների միջով

Ինչ-որ մեկը իսկապես սիրում է մեզ ամբողջ սրտով
Եվ մենք նույն կերպ ենք զգում այդ մարդու հանդեպ
Ոչ թե անձնական շահի համար, այլ պարզապես բարեկամության զարկերակը զգալու համար

Մենք տեսնում ենք Աստծո արտացոլանքը և զգում ենք Աստծո ներկայությունը

Եվ մենք լսում ենք Աստծո ձայնը այդ օրհնյալ բարեկամության մեջ

* * *

Երբեմն թվում է, թե ամեն ինչ հարթ է ընթանում, ուստի մենք կարծում ենք, որ աշխարհում ամեն ինչ կարգին է, և մեր գործերը կարգին են:

Սակայն գալիս է մի պահ, երբ մենք զգում ենք, որ ամեն ինչ մեր դեմ է, և սա դաս է՝ մեր վճռականությունը ամրապնդելու և մեր քնած ուժերը բացահայտելու համար:

Իր թաքնված վայրերից

**Բայց փոխարենը, մենք դժգոհություն ենք զգում,
քանի որ ինչ-որ բան խափանել է մեր ցանկությունները:
Մենք հիասթափություն ենք զգում, քանի որ չենք հասել
դրանց:**

**Մեր ցանկությունները մեզ զայրույթի պոռթկումների
զոհ են դարձնում, և մեր միտքը խառնվում է: Մենք
մոռանում ենք մեր տեղը և կորցնում ենք մեր
խելամտությունը, և երբ մենք գործում ենք**

**Առանց խտրականության, արդյունքը սխալներն ու
տառապանքն են**

**Եթե մենք չտրվենք զայրույթին կյանքի
անհաջողությունների կամ դրանց պատճառ
հանդիսացողների պատճառով, մենք կարող ենք ավելի
պարզ տեսնել իրերը և ավելի արդյունավետորեն
հաղթահարել դրանք:**

Ավելի լավ

*** * ***

**Աստված, Իր անսահման ողորմածությամբ, մեզ է
շնորհում Իր ուրախությունն ու ոգեշնչումը**

Եվ դա մեզ իրական կյանք է տալիս

Ճշմարիտ իմաստություն

Իսկական երջանկություն

Իսկական հասկացողություն

**Սակայն Աստծո փառքը բացահայտվում է միայն
հոգու զգացած հոգևոր հանգստության և Նրա հետ
ներդաշնակվելու մտքի անկեղծ փորձի մեջ:**

**Ահա մենք կանգնած ենք ճշմարտության հետ դեմ առ
դեմ: Դրսում պատրանքները չափազանց ուժեղ են, և շատ
քչերն են կարողանում ճեղքել դրանք:**

Արտաքին միջավայրի ազդեցության վերացումը

**Աշխարհը շարունակում է գոյություն ունենալ իր
անսահման բարդություններով և անթիվ
փորձառություններով:**

**Աստծո ձայնը թաքնված է կյանքի երևույթների
ետևում, միշտ կանչելով մեզ և խոսելով մեզ հետ
ծաղիկներից, սուրբ գրքերից և**

**Մեր խիղճը և բոլոր այն գեղեցիկ բաների միջով,
որոնք կյանքը դարձնում են ապրելու արժանի**

*** * ***

**Մաքրի՛ր մեր մետաղը, ո՛վ երկնային ալքիմիկոս: Մեր
թուլությունը վերածի՛ր ուժի:**

**Եվ մեր սխալ պատկերացումները վերածենք
ճշմարտության իրական ընկալումների, վերափոխենք
մեր եսասիրական նկրտումների սարսափելի դևերին**

**Բարձր, թևավոր ձգտումներին և մեր ցավոտ
անգիտությանը, սուրբ իմաստությանը և մեր ծուլության
ստոր հոլմքին**

Մաքուր ոսկիին՝ վեհ հոգևոր նվաճումներից

Այստեղից ու այնտեղից

Էքստատիկի երգը

**Ինչպես պատմել է ուսուցիչ Պարամիանսա
Յոզանանդան**

Հին ժամանակներում Աստծո դռան մոտ ապրում էր
մի ճգնավոր: Նա ոչ մեկին չէր քարոզում կամ ուղղորդում,
և ոչ մի բանի մասին չէր խոսում, բացի աստվածային
սիրուց, որը նրա միակ մոլուցքն էր:

Ուր էլ որ նա գնում էր, նա հռչակում էր իր մեջ խորը
այրվող աստվածային սերը: Նա խոսում էր միայն
անհրաժեշտության դեպքում, և նրա խոսքերը հազվադեպ
էին գերազանցում երկու կամ երեքը, այնուամենայնիվ,
հազարավոր մարդիկ հետևում էին նրան՝ լսելու նրա երգը
կարոտով, ավելին ցանկանալով:

Օ՛, իմ Տեր, Դու ես իմ նպատակը, և Քո հանդեպ իմ
սերը՝ իմ դրոշը

Իմ հոգին ու սիրտը կարոտում են քեզ, ո՛վ իմ անսահման երջանկություն,

Մի անգամ, երբ նա քայլում էր գյուղերով՝ երգելով իր պարզ երգը, տղամարդիկ և կանայք թողեցին իրենց աշխատանքը և հետևեցին նրան, բայց մեկը մյուսի հետևից հետ մնացին, մինչև որ նա այլևս չէր կարողանում տեսնել նրանց:

Ապա նա հասավ մի ընդարձակ դաշտ, որտեղ տեսավ մի մարդու, որը հացահատիկ էր հավաքում, և ողջունեց նրան՝ ասելով. «Օ՛, հնձող, ո՛վ հնձող»: Հնձողը պատասխանեց. «Թող ինձ հանգիստ, մարդ, մի՛ խոսիր ինձ հետ, որովհետև ես զբաղված եմ, ինչպես դու տեսնում ես ինձ: Հեռացիր ինձնից, խելագար»:

Բայց նա ասաց նրան. «Ես չեմ խնդրում քեզ խոսել ինձ հետ, ես միայն խնդրում եմ, որ դու հաճեցնես ինձ և միանաս ինձ երգելուն: Կարո՞ղ ես երջանկացնել ինձ՝ ինձ հետ կրկնելով իմ աստվածային սիրելիի անունը, և հետո ես կհեռանամ»:

Հնձվորը սկսեց երգել նրա հետ. «Տե՛ր, դու իմ նպատակակետն ես... և քո հանդեպ իմ սերը՝ իմ դրոշը...»: Նա ցնծաց, մանգաղը ընկավ նրա ձեռքից, և նա քայլեց խելագարի հետևից՝ երգելով ուրախությամբ և ոգևորությամբ... և նույնիսկ թռչունները ուրախություն զգացին և սկսեցին գոռալ և երգել Աստծո հանդեպ սիրո հիմնը:

Երբ նրանք շարունակեցին քայլել, մոտեցավ հնձվորի կինը և սկսեց մեղադրել ամուսնուն՝ ասելով. «Ի՞նչ է պատահել քեզ: Ի՞նչ է պատահել քեզ, որ հետևում ես այս խելագարին»: Բայց նա պատասխանեց. «Ասա ինչ ուզում ես իմ մասին, բայց երգիր ինձ հետ, թեկուզ մեկ անգամ»: Այսպես նա սկսեց երգել, և նրանք երեքով միասին երգեցին ոգևորությամբ և ուրախությամբ:

Մինչ նրանք երգում էին, մի քանի գյուղացիներ անցան կողքով և կատակեցին այդ տեսարանի մասին՝ ասելով. «Այսօր այնքան շատ խելագարներ կան»:
Ճգնավորն ասաց նրանց. «Համբերատար եղեք, մարդիկ, մեզ դատելիս, մինչև չհամոտեսեք այն, ինչ մենք զգում ենք, աղաչում եմ ձեզ, միացեք մեզ երգելու մեջ, ապա դատեք»:

Այս մարդիկ միացան նրանց երգեցողությանը, և նրանք վարակվեցին աստվածային սիրով, և սկսեցին երգել օրհնյալ հիմնը իրենց սրտի խորքից և անսահման կարոտով:

Նրանց մասին լուրը տարածվեց ամբողջ տարածաշրջանում, և հարյուր, երկու հարյուր, երեք հարյուր և հինգ հարյուր մարդ հետևեց նրանց՝ փորձելով կանգնեցնել և վանել նրանց, բայց բոլորի սրտերը արձագանքում էին անսահման ուրախությունից և աճող կարոտից:

Օ՛, իմ Տեր, Դու ես իմ նպատակը, և Քո հանդեպ իմ սերը՝ իմ դրոշը

Իմ հոգին ու սիրտը կարոտում են քեզ, ո՛վ իմ անսահման երջանկություն,

Աստված օրհնի ձեզ և ուրախացնի ձեր սրտերը

Խաղաղություն լինի քեզ վրա

Յոթ փիլիսոփաների մարդու մասին դիսկուրսը

Առաջին փիլիսոփան ասաց.

Մարդը պատմության գագաթնակետն է, պոեզիայի վերջնական նպատակը և կենդանի, ազատ կապը, որը կապում է բնությունը Աստծո հետ:

Երկրորդ փիլիսոփան ասաց.

Եկեք չնսեմացնենք մարդուն կամ չնսեմացնենք նրա արժանապատվությունը, քանզի չնայած նա իջել է ընկալման բարձրագույն ոլորտներից մինչև ամենացածր խորքերը, նա դեռևս իր հոգում կրում է այդ սկզբնական փառքի և գերագույն շքեղության հետքերը, քանզի չնայած նա նման է հին տաճարի կոտրված սյուներիին, տաճարի շքեղությունը ակնհայտ է նույնիսկ նրա մնացած ավերակներում:

Երրորդ փիլիսոփան ասաց.

Որքա՞ն աղքատ է մարդը և որքա՞ն հարուստ:

Որքա՞ն տխուր է նա և որքա՞ն փառահեղ:

Որքա՞ն անհավանականորեն բարդ է այն, և որքա՞ն զարմանալիորեն պարզ:

Չորրորդ փիլիսոփան ասաց.

Մարդիկ քառսի, հակասությունների և հակադիր ուժերի մի զանգված են: Չնայած նրանք ճշմարտության պահապաններ են և հավերժական իմաստության պահապաններ, նրանք պարուրված են կասկածներով, և նրանց տեսլականը մշուշոտ է շփոթմունքով: Ավելին, նրանք անընդհատ անհանգստանում են անհայտից: Նրանք միաժամանակ տիեզերքի հպարտությունն ու ամոթն են:

Հինգերորդ փիլիսոփան ասաց.

Մարդկային ցանկությունները սահմաններ չունեն, և ոչ մի հարստություն, որքան էլ հսկայական լինի, չի կարող բավարարել դրանք: Մարդը կայունություն կամ հոգեկան խաղաղություն չի գտնի, մինչև չիրականացնի իր նպատակը՝ ներդաշնակվել իր Արարչի հետ և վայելել Նրա հետ մտերմությունը իր կյանքի յուրաքանչյուր պահի:

Վեցերորդ փիլիսոփան ասաց.

Մարդը սահմանվում է ոչ թե իր ցանկություններով, այլ դրանցից ամենաազնիվին հասնելու իր ջանասիրությամբ: Ոչ թե իր բազմաթիվ ցանկություններով, այլ լավը վատից տարբերակելով և իր և իր համայնքի համար լավն ու օգտակարը ձեռք բերելով:

Յոթերորդ փիլիսոփան ասաց.

Մարդը փուչիկ է, որը լողում է Աստծո երկրի վրա գտնվող անընդհատ հոսող տիեզերական գետի մակերեսին: Որոշ փուչիկներ ավելի պայծառ են, քան մյուսները, բայց դրանք բոլորը, ի վերջո, կպայթեն և կհալվեն գետի մեջ, որը հավերժ ուղղվում է դեպի ասի չունեցող տիեզերական ծովը:

Խաղաղություն լինի քեզ վրա

Իմ նվերը քեզ Նոր տարվա համար

Դուք ունե՞ք ձեր ներսում որևէ նպատակ, որը հույս ունեք իրականացնել:

Եթե այսօր ձեզ հնարավորություն տրվեր կյանքը նորից սկսելու, ի՞նչ կանեիք:

Կյանքը ձեզ այս ընտրությունն է տալիս, և ժամանակի ճկուն կերամիկական խմորը ձեր ձեռքերում է՝ այն ձեր կամքին համապատասխան ձևավորելու համար:

Դժվար թվացող նվաճումները հաճախ ավելի մոտ են տրամաբանականին և իրատեսականին: Այն, ինչ դուք կարծում էիք, որ չեք կարող անել, սկսեք անել հիմա: Մի կողմ դրեք ինքներդ ձեզ վրա պարտադրված սովորությունների սահմանափակումները և լսեք ձեր ներքին ձայնի շշուկները:

Կյանքը հաճելի անակնկալներ է պահում նրանց համար, ովքեր խորը փորում են իրենց մեջ:

Ոչ մի նպատակի հնարավոր չէ հասնել մեկ օրում: Հիմնականը հիմա սկսելն է, այլ ոչ թե վաղը:

Սկսե՛ք Աստծո օրհնությամբ: Այս կախարդական պահը գանձերով լի հնարավորությունների քարանձավի բանալին է:

Բացեք ձեր ստեղծագործականության ջրամբարը, որը միշտ և հավիտյան սնվում է անսահման աղբյուրներից, որոնց ակունքները երբեք չեն չորանում, և որոնց պաշարները երբեք չեն նվազում:

Կարողությունը նշանակում է պատասխանատվություն, իսկ թաքնված տաղանդը՝ պտղաբեր սերմ, որը կյանքը վստահել է ձեր խնամքին: Մի թողեք, որ այն չորանա և մեռնի հետաձգման անպտուղ հողում:

Կյանքը պահանջում է, որ դուք ազնվորեն հնձեք այն, ինչ ցանել է ձեր դաշտում: Ձեզ անհրաժեշտ բոլոր գործիքները ձեր տրամադրության տակ են: Այնպես որ, թող Աստված առաջնորդի ձեզ, զանազանեք այդ գործիքները խորաթափանց աչքով:

Մի՛ աշխատեք լարված ջանքերով՝ զուգված հաջողության հասնելու ցանկությամբ, այլ աշխատեք հանգիստ, հարմարավետ և ուրախ:

Դուք նպատակին ավելի շատ չեք ձգտում, քան ցանկանում եք աշխատել դրան հասնելու համար

Մոտիվացված մտքով և սիրով շարժվող ձեռքերով՝ հյուսեք հաջողության նախշեր ներկայի ոսկե թելերով:

Բայց եթե ձեր ջանքերը ձախողվեն, մի՛ հիասթափվեք և մի՛ թողեք, որ հիասթափությունը սողոսկի ձեզ մեջ:

Բայց հասկացողությամբ հարուստ սրտով
Եվ ճկունությամբ ճարպիկ ձեռք
Եվ պարզ աչք՝ վառ տեսողությամբ
Սկսե՛ք նորից և հավատացե՛ք
Ծաղիկը սերմի սրտում է, բայց սերմը գիտի՞ իր
սկիզբը, թե՞ վերջը:

Բայց քանի որ այն հավաքում է որքան հնարավոր է
շատ ջերմություն և խոնավություն

Նրա էության սիրտը լայնանում է՝ բացահայտելով մի
վառ ծաղիկ

Ժպտացեք արևին և դիմավորեք այն կյանքի
ուրախությամբ և նվաճումների բերկրանքով

Եվ ահա կյանքը քեզ կանչում է ընկերանալու, քեզ
հորդորում աշխատել

Կլսե՞ս նրա կոչը և կարճագանքե՞ս նրա
խրախուսանքին:

Եվ հիմա դու դեմքդ դարձրիր դեպի լույսը
Աստված թող իր լույսով լուսավորի քո դեմքը

Նոր տարում իրականություն դարձրեք ձեր
երազանքները

Շնորհավոր Նոր Տարի!

«Արևելք-Արևմուտք» ամսագիր

Թարգմանություն՝ Մահմուդ Աբբաս Մասուդ

Ո՞վ ասաց դա:

Կարոտը բորբոքվում է սրտումս, բայց ես թաքցնում
եմ այն

Եվ եթե ես հեռու եմ, ես նրա հետ հաղորդակցվում եմ
հիշողության միջոցով

Սիրտը բաբախում է, և կարոտը թելադրում է այն

Ես այս տողերը գտա իմ տետրերից մեկում

Չեմ հիշում՝ ով է ասել, ինտերնետում փնտրեցի՝ ով է
ասել

Ես ուզում էի դա նրան վերագրել, բայց նույնիսկ
ինտերնետում չկարողացա գտնել

Այն գրավեց իմ ուշադրությունը իր մեջ պարունակվող
անկեղծ սիրո շնորհիվ

Եվ որոշակի կարոտ և հստակ հավատարմություն

Մեր բանաստեղծի սիրտը, անկասկած, խորը
զգացում էր բորբոքել

Նրա լույսը լուսավորեց նրա հոգու խորքը

Նրա հոսանքը հոսում էր մեղմ ու տատանվող

Նրա հոգու զգայուն ուղիներում

Նա ցնցեց նրան, ուրախացրեց նրան և տխրեցրեց
նրան,

Ապա նա ուժգնացավ և թափեց նուրբ
զգացմունքների մաքուր, հստակ հոսք

Եվ այն վերածվեց մարգագետնի քամիների պես նուրբ
բառերի

Եվ մեղեդային, եթերային երգ, որը հուզում է
զգացմունքների խորքը

Այստեղ մենք տեսնում ենք ինտենսիվ կենտրոնացված
մտքերի հմայիչ գույները

Եվ մենք նրա էքստատիկ, կարոտած եռության մեջ
տեսնում ենք շողացող ջահեր

Մենք էլ չպետք է նրա հետ միասին դառն Վիշտ
չհամտեսենք,

Սակայն, կարծես, նա վայելում է այդ տխրությունը

Որը նա տոնում և կերտում էր իր զգացմունքների
եռությունից

Եվ այստեղ մենք խոսում ենք մեր անհայտ
բանաստեղծի փորձառության մասին

Նրա տողերը գրավեցին մեր ուշադրությունը, քանի որ
նա դրանց մեջ տեղավորեց

Նրա սրտից, եռությունից

Եվ նա իր հետքը թողեց նրա խոսքերի մեջ

Թող սրտերը միշտ լցված լինեն սիրով և բաբախեն
հավատարմությամբ

Խաղաղություն լինի քեզ վրա

Երկխոսություն որդու և հոր միջև

Որդին հարցրեց հորը. «Հայրի՛կ, աչքերիդ մեջ ժպիտ
եմ տեսնում, ո՞րն է դրա գաղտնիքը»:

Նա պատասխանեց. Որովհետև ես ինձ խորապես
հարմարավետ եմ զգում

Նա ասաց. «Խոսի՛ր: Ի՞նչ է իրականում կատարվում»:

Նա պատասխանեց. «Խաղաղության զգացում է թափանցում սիրտս, և ժպիտն արտացոլվում է աչքերիս մեջ, նախքան դեմքիս վրա հայտնվելը»:

Նա ասաց. «Դա՞նք է ամբողջը»:

Նա պատասխանեց. Հիշողությունները արթնանում են

Նա հարցրեց. «Ի՞նչ հիշողություններ են դրանք»:

Նա պատասխանեց. Այն քաղցր է և խթանում է բջիջները:

Նա ասաց. Ինչպե՞ս է դա պատահում:

Նա պատասխանեց. «Մտածելը, որդիս, էլեկտրականության նման ուժ է, իսկ հոգեբանական վիճակները պայմանավորված են մտքով և մտածելակերպով»:

Նա ասաց. «Ի՞նչ ես նկատի ունենում՝ ասելով «հզորություն, ինչպես էլեկտրականությունը»»:

Նա պատասխանեց. Էլեկտրաէներգիան և՛ օգտակար է, և՛ վնասակար: Ով այն ճիշտ է օգտագործում, այն օգտակար կգտնի, հակառակ դեպքում այն կարող է էլեկտրահարվել:

Նա ասաց. Ո՞րն է համեմատության հիմքը:

Նա պատասխանեց. «Մտքը նույնպես, եթե այն ճիշտ ուղղորդես, քեզ երջանիկ կդարձնի, հակառակ դեպքում՝ տառապանք կբերի»:

Նա ասաց. «Ինչպե՞ս կարող եմ նրան առաջնորդել, երբ նա վայրի ծիու՛ նման է»:

Նա պատասխանեց. «Սա անհնար չէ, քանի որ եթե փորձ ձեռք բերես ձիերի բնույթի հետ, ապա կբարելավես

Նրանց կառավարումը, նույնիսկ եթե նրանք վայրի և անկարգ են»:

Նա ասաց. Ասում են, որ ընկերը մարդու ամենամոտ մարդկանցից մեկն է, ճիշտ է դա:

Նա պատասխանեց. Անկասկած

Նա ասաց. «Այսպիսով, միտքը ընկեր է, քանի որ այն չափազանց մոտ է մարդուն»:

Նա պատասխանեց. Այո և ոչ

Նա ասաց. Ինչպե՞ս է դա:

Նա պատասխանեց. Առողջ մտածողությունը մտերիմ ընկեր է, իսկ անառողջ մտածողությունը՝ մշտական թշնամի:

Նա ասաց. Ինչպե՞ս է դա:

Նա պատասխանեց. «Առողջ մտածողությունը գրավում է խաղաղություն և անվտանգություն, մինչդեռ անառողջ մտածողությունը մահացու նետեր է արձակում, որոնք կրկնակի են թռչում իրենց տիրոջ վրա. Աստված բազմապատկի քո բարի գործերը, և այդ պատճառով էլ ասվում է, որ վարձատրությունը նույնն է, ինչ արարքը»:

Նա ասաց. «Եվ ինչպե՞ս կարելի է դա կանխել»:

Նա պատասխանեց. «Քանի դեռ դուք բարին եք մաղթում ուրիշներին և Աստծուց օգնություն և առաջնորդություն եք խնդրում նրանց համար, ձեր մտքերը կվերածվեն ջահերի, որոնք կլուսավորեն հոգու խցիկները և կվռնդեն խավարի կույտերը»:

Նա ասաց. «Եվ ի՞նչ կլինի հետո»:

Նա պատասխանեց. «Այդ ժամանակ դու խորը մխիթարություն կգգաս, և քո աչքերը կժպտան»:

Թող ժպիտը ձեր աչքերում և դեմքերում հավերժ մնա,
բարեկամներս:

Խաղաղություն լինի քեզ վրա

Բարի գալուստ հյուր

Այս հաճելի հյուրը

Աչքը չի տեսնում, բայց սիրտը զգում է

Ինչպես ուրախություն կամ թեթևացում, որը ցրում է
շփոթմունքը

Եվ նա մխիթարում է կոտրված սրտերը

Այն տալիս է հասկացողություն՝ կրիտիկական
իրավիճակներում ճիշտ գործելու համար

Այդ հյուրի զգացողությունը կապված է նրա համար
դուռը բացելու և ներս հրավիրելու հետ:

Հրավերը պետք է լինի անկեղծ և բխի ընդունելու
անկեղծ ցանկությունից

Այն պարունակում է կարոտ, որը
համապատասխանում է ուժեղ ցանկությանը

Որը զգաց «Քասադը» կամ լեռնային երգիչը, երբ նա
եռանդով արտասանեց այն.

(Նա պատվեց ինձ այցելությամբ և խախտեց
ավանդույթը, իմ սիրտը ներսից է բացել իր դուռը քեզ
համար)

Իսկական ուրախությունը մտքի կամ երևակայության
արդյունք չէ

Այն թափանցիկ, եթերային տարր է՝ աղբյուրով

Այդ ինքնավերականգնվող աղբյուրը ենթակա չէ սպառման

Չկա մեկը, ով չի համտեսել դրա գոնե մի փոքր չափաբաժինը

Այն զգացողության աստիճանը կախված է ընդունման ուժից և ընկալման կարողությունից:

Դա ծով է, որը բոլոր արարածները չեն կարող կլանել

Քանի որ դրա աղբյուրը ենթակա չէ վերջավորության, այլ կապված է բացարձակի և անսահմանի հետ

Նրանք դրան համեմատեցին առատաձեռնությունն ու առատաձեռն մարդկանց

Սա ինձ հիշեցնում է այն աղքատ մարդու պատմությունը, որը հետևում էր որոշ բանաստեղծների

Նրանք գնում էին Եգիպտոս՝ խալիֆի մոտ, որը կանչել էր նրանց՝ նվերներ բաժանելու համար: Աղքատ մարդը իր հետ մի սափոր ուներ: Հենց որ նրանք մտան խալիֆի պալատ և կանգնեցին նրա առջև, նա սկսեց առատաձեռն նվերներ բաժանել նրանց: Այնուհետև նա նայեց պատառոտված հագուստով աղքատ մարդուն և հարցրեց նրան.

Եվ ի՞նչը բերեց ձեզ մեզ մոտ, և ի՞նչ կարիք ունեք մենք:

Նա պատասխանեց.

Երբ տեսա, թե ինչպես են մարդիկ հավաքում իրենց իրերը,

Ես եկա քո հեղեղված ծովը իմ սափորով

Խալիֆն ասաց. «Լցրեք կուժը ոսկով և արծաթով»:

Այդ խալիֆը համընդհանուր առատաձեռնության
օվկիանոսի համեմատ օվկիանոս չէր, այլ դրա մի կաթիլ:

Եթե պոեզիայի մեկ տողը խթանել է նրա
առատաձեռնությունը և այնքան է հուզել նրան, և նա
ընդամենը մարդ է, ապա անկասկած առատաձեռնության
աղբյուրին և աստվածային առատաձեռնության ծովին
ուղղված ցանկացած անկեղծ կոչ կընդունվի և
կկատարվի, և տալը կկրկնվի մինչև բավարարվածության
հասնելը:

{Եվ քո Տերը անպայման կտա քեզ, և դու
կբավարարվես}

{Եվ եթե դուք հաշվեք Ալլահի ողորմությունները, չեք
կարողանա դրանք թվարկել}

Թող Աստված ուրախացնի ձեր սրտերը

Խաղաղություն լինի քեզ վրա

Լուռ, համբերատար սարդը

Իմ սիրելի ընկերը՝ «Ինքնառաջնորդություն»
հաղորդման հաղորդավար, հանճարեղ պրոֆեսոր Ֆահմի
Ալ-Մաշայխին, խնդրեց ինձ թարգմանել ամերիկացի մեծ
բանաստեղծ Ուոլթ Ուիթմենի մի քանի
բանաստեղծություններ: Նրա բարի խնդրանքին
ընդառաջ՝ ես ընտրել եմ այս բանաստեղծությունը և
ցանկանում եմ այն նվիրել նրան և նուրբ գրականության
ու վեհ ոգեշնչման բոլոր սիրահարներին:

Ափամերձ ժայռի վրա՝ փոքրիկ դուրս ցցված
ուռուցիկով

Որտեղ սարդը կանգնած էր մենակ

Ես տեղադրեցի նշիչ՝ դրա տեղը նշելու համար

Այդ նշանի նպատակը

Իմանալով այն մեթոդը, որով այն կհայտնաբերվի

Նրա ընդարձակ շրջապատը՝ տարածության
ընդարձակ դատարկության մեջ

Այնուհետև նա իրենից բաց թողեց մի բարակ
մետաղալար, որին հաջորդեց մեկ այլ մետաղալար, ապա
ևս մեկը

Նա շարունակում էր զարմանալի արագությամբ
քանդել իր թելի կծիկը

Առանց հոգնածություն զգալու

Եվ դու, իմ հոգի, դու, որ կանգնած ես անվերջ
անդունդի մեջ,

Անսահման, անսահման և անվերջ տարածությունից

Եվ դուք անխափան ընկղմված եք մտքերի և
ընկալման մեջ

Ես տեսնում եմ, որ դու արկածների մեջ ես մտնում

Դուք ազատում եք գաղափարներ և էներգիա

Դուք փնտրում եք աշխարհներ և երկնային
մարմիններ

Թող որ դուք կապված լինեք նրա հետ ամուր կապով

Որպեսզի կարողանաք կառուցել ձեզ անհրաժեշտ
կամուրջը

Ձեր նավը ամրացված է խարիսխով

Մինչև քո բարակ թելը, որը դու ազատում ես քեզանից

Ինչ-որ բան պահելուց

ինչ-որ տեղ

Ա՛խ, հոգի՛ս:

Ուղիք Ուիթմեն

Թարգմանություն՝ Մահմուդ Աբբաս Մասուդ

համաստեղություն

Դա աստղերի խումբ է՝ նուրբ կազմավորումներով

Այն աստղագիտականորեն հայտնի է տարբեր
անուններով, օրինակ՝ Գուլի գլուխ

Թռչող արծիվը, ընկնող արծիվը և Բեթելգեյզեն

Խնայով ներկված արմավենին և եմենական աստղը

Կետի բերանը, հզոր մարդը և ուրիշներ

Համաստեղությունը ուշադրություն է գրավում

Հնարավոր է՝ Երկրից հեռավորության պատճառով

Հնարավոր է՝ շրջապատող գաղտնիքների և
առեղծվածների պատճառով

Գուլգե նրա հավերժական լռության պատճառով

Նրա տարօրինակ փայլը

Եվ գուլգե

Որովհետև դա ստիպում է մարդուն հայացքը գետնից
բարձրացնել

Թող նա ձգտի ավելի բարձրին ու քաղցրին:

«Համաստեղություն» բառը գեղեցիկ բառ է, որը
արտահայտում է դրա քաղցրությունը:

Այդ աստղագիտական երևույթից

Փայլուն ներկայությամբ և փայլուն գեղեցկությամբ

Եվ դուք այդպիսին եք, իմ ընկերներ,

Փայլող աստղերի համաստեղություն

Իմ կյանքի երկնքում

Բարև ձեզ, որտեղ էլ որ լինեք

Եվ սեր խորքից մինչև հորիզոններ

Շարժումը կարող է լինել օրհնություն կամ աղետ

Ես «կործանում» բառը ավելացրի հայտնի ասացվածքին, քանի որ ինձ թվաց, որ ոչ բոլոր գործողություններն են օրհնված, և դրանցից մի քանիսը ոչ միայն անօրհնված արդյունքներ են տալիս, այլև կործանարար ազդեցություն ունեն մեկից ավելի մակարդակներում:

Մարդու շարժումը չի առաջանում ինքնաբուխ, բացառությամբ որոշ շարժումների, որոնք կարող են տեղի ունենալ քնի կամ լուսնոտության ժամանակ՝ ուղղորդվելով ենթագիտակցության կողմից: Հակառակ դեպքում, այն պայմանավորված է որոշակի նպատակին հասնելու մտադրությամբ և կամքով:

Այս շարժումն ինքնին չեզոք է, քանի որ այն պարզապես անգիտակից գործիք է, որը գործում է ի պատասխան մարդու շարժիչ համակարգի հրամանների, որն էլ իր հերթին ստանում է հրամաններ մտքից և կատարում դրանք:

Երբ շարժումն օգտագործվում է ուրիշներին օգնելու համար

Եվ ազատիր նրանց իրենց բեռից

Սենսորային գործիքների օգտագործումը
պայմանները բարելավելու համար

Ինչպես նյութական, այնպես էլ բարոյական
մակարդակներում

Եվ բերելով ամեն ինչ, որ մխիթարություն կբերեր
հոգիներին

Եվ խաղաղություն սրտերում

Այն ապահովում է կյանքի անհրաժեշտությունները, ոչ
թե անպայման շքեղությունները

Դա Աստծո, հրեշտակների և մարգարեների
օրհնություն է

Բայց եթե շարժումն օգտագործվում է ցավ
պատճառելու համար

Եվ վիրավորանքն ու սրտխառնոցը

Ուրիշների մտավոր կամ նյութական
կարողությունների շահագործումը

Առանց նրա թույլտվության կամ համաձայնության

Արդյունքը օրհնություն չի լինի

Եվ այդ ժամանակ մենք կարող ենք ասել

«Շարժումը տանում է դեպի կործանում»

Երանելի է նա, ով իր գործերն օգտագործում է բարու
և իր Արարչի հաճույքի համար:

Այսպիսով, նրանց Տերը պատասխանեց նրանց. «Ես
երբեք թույլ չեմ տա, որ ձեզանից որևէ մեկի աշխատանքը
կորչի, լինի դա տղամարդ թե կին» (Ալի Իմրան):

Եվ ազնիվ հաղիսում.

«Մեռած մարդուն հետևում են երեք բան՝ երկուսը վերադառնում են, և մեկը մնում է նրա հետ: Նրա ընտանիքը, նրա ունեցվածքը և նրա գործերը հետևում են նրան: Նրա ընտանիքը և նրա ունեցվածքը վերադառնում են, և նրա գործերը մնում են»:

Իմամ Ալին, թող Աստված պատիվ տա նրա դեմքին, մեզ հետ կիսվում է իր գիտելիքների պահեստից իմաստությամբ՝ ասելով.

(*Կա մեծ տարբերություն երկու տեսակի աշխատանքի միջև՝ այնպիսի աշխատանքի, որի հաճույքը անցողիկ է, բայց հետևանքները մնում են, և այնպիսի աշխատանքի, որի ծախսերը վերացել են, բայց պարգևը մնում է*):

Աստված ընդունի մեր բարի գործերը, բարեկամներս:

Աստծո խաղաղությունը, ողորմությունը և օրհնությունները ձեզ վրա լինեն

Բարը և ավերակների տունը

Նա ասաց. «Կա մի հարց, որը ինձ անհանգստացնում է, և ես ուզում եմ դրա բացատրությունը»:

Նա պատասխանեց. Ի՞նչ է դա:

Նա ասաց. «Ես տեսնում եմ սխալ ճանապարհներով քայլող մարդկանց, ովքեր «հմայիչ» են և զվարճանում են, և լավ մարդկանց, ովքեր հաջողության որևէ բաժին չեն ստանում»:

Նա պատասխանեց. Մարդիկ հաճախ սխալվում են արդարների և չարերին դատելիս, քանի որ նրանք դատում են արտաքին տեսքով՝ չկարողանալով տեսնել ուրիշների սրտերը, իմանալ յուրաքանչյուր մարդու

իրական բնույթը և տեղյակ լինել նրանց թաքնված մտադրությունների ու գործողությունների մասին: Սակայն Աստված է մտադրությունների քննիչը և գաղտնիքների բացահայտողը. միայն Նա է դատում և տարբերակում բարին չարից: Հետևաբար, հավանական է, որ այն մարդը, ում մարդիկ չար են համարում, կարող է արդար լինել, իսկ այն մարդը, ում նրանք արդար են համարում, կարող է չար լինել:

Նա ասաց. «Կա՞րդյոք այս հարցերում ճիշտ տարբերակում կատարելու միջոց»:

Նա պատասխանեց. «Երջանկությունն ու դժբախտությունը դատելիս, եթե մենք ճիշտ չգործենք, ենթադրում ենք, որ երջանիկ մարդը Նա է, ով վայելում է հարստություն և բարգավաճում, հասնում է հեղինակության, վայելում է մարդկանց հարգանքը և վայելում կյանքի հաճույքներն ու հաճույքները: Մենք չենք հաշվի առնում այն ներքին խառնաշփոթը, որը նրանք կարող են զգալ իրենց մեղքերի, սխալ գործողությունների և ուրիշների նկատմամբ անարդարության պատճառով: Այս ներքին դժբախտությունն ու անբուժելի հիվանդությունները կարող են դառնալ դարձնել նրանց կյանքը և անհանգիստ աչքերը՝ իրենց անառակ ցանկությունների և ջախջախիչ եսասիրության հետևանքով: Նրանք կարող են նաև հարվածվել ավերիչ աղետների և ջախջախիչ դժբախտությունների, որոնք իսկապես անսախանձելի են»:

Նա ասաց. «Եվ որտե՞ղ է արդարների երջանկությունը»:

Նա պատասխանեց. Նախ, արդար մարդը չի շտապում երկրային բարիքների հետևից: Նա գոհ է իր բավարարվածության զգացումից, մարդկանց հանդեպ իր արդար վերաբերմունքից, իր խղճի խաղաղությունից և իր հոգևոր ուրախությունից, որը բխում է ներսից և միշտ

Նորացվում է, հատկապես, երբ նա կարծում է, որ Աստված կպարգևատրի իրեն հանդերձյալ կյանքում և կտա հավերժական լույս՝ փոխարենը այն բանի, ինչը նա կորցրել է կործանման վայրում:

Նա ասաց. «Ինչո՞ւ են արդարները, կամ Նրանցից ոմանք, տառապում և դժվարությունների հանդիպում այս աշխարհում»:

Նա պատասխանեց. Աստված երբեմն Իր սիրելիներին փորձում է ցավի ու տառապանքի տարբեր ձևերով՝ ոչ թե որպես պատիժ, այլ՝ Նրանց ոսկու պես փորձությունների կրակի մեջ զտելու համար: Նրանց բաժին հասնող տառապանքները զորացնում են Նրանց, բացահայտում Նրանց բարոյական արժանապատվությունը և Նրանց սերը Տիրոջ ու մարդկանց հանդեպ դարձնում մաքուր, պարզ և անսասան:

Աստված շատացնի արդար և բարի մարդկանց թիվը այս աշխարհում:

Խաղաղություն ձեզ, իմ ընկերներ

Կազմակերպված մարզարիտը

Զգոհաբերել սկզբունքները ուրիշներին հաճեցնելու համար

Նա ասաց. «Ես լսել եմ, որ ուրիշների հետ լեզու գտնելը ցանկալի է, կա՞ն բացառություններ»:

Նա պատասխանեց. «Մյուսների հետ համաձայն լինելը չի նշանակում Նրանց հետ ամեն ինչում համաձայն լինել, ոչ էլ Նրանց համար զոհաբերել սկզբունքների, քանի որ համաձայնության այս ոճը անցանկալի է և չի համապատասխանում ճիշտին»:

Նա ասաց. «Դուք նախընտրում եք առճակատումը համաձայնության փոխարեն»:

Նա պատասխանեց. «Դրա կարիք չկա: Դուք կարող եք նրանց հետ լեզու գտնել առանց որևէ խնդիր կամ խանգարում առաջացնելու: Բարեփոխիչներն ու մեծ գործիչները լավ չէին շփվում իրենց շրջապատի շատ մարդկանց հետ, այնուամենայնիվ, նրանք պահպանում էին իրենց իդեալները, քանի որ գիտեին, որ այն, ինչ անում են, բացարձակապես ճիշտ է»:

Նա ասաց. «Ի՞նչ եք կարծում, երբեմն իդեալները իրավիճակին համապատասխանեցնելու համար խեղաթյուրելու մասին»:

Նա պատասխանեց. «Չպետք է զիջումների գնալ սկզբունքների հարցում և ոչ էլ դիմել թաքնված մտադրությունների՝ նպատակին հասնելու համար, քանի որ նման վարքագիծը անհարիր է նրանց, ովքեր պահպանում են սկզբունքները: Եթե կարող ես ապրել այնպես, որ հաճելի լինի Աստծուն և չվնասես ուրիշներին, ապա վախենալու բան չունես»:

Նա ասաց. Ի՞նչ է նշանակում ուրիշների հետ լեզու գտնելը:

Նա պատասխանեց. «Առաջին հերթին պետք է ներդաշնակ լինել Աստծո հետ, ապա՝ քո խղճի հետ, ապա՝ մարդկանց հետ»:

Նա ասաց. Ի՞նչ անել, եթե իմ մոտեցումը չբավարարի ուրիշներին:

Նա պատասխանեց. «Բավական է, որ դուք խաղաղություն գտնեք ինքներդ ձեզ մեջ և զգաք ներքին հանգստություն, որը ձեզ անկախ կդարձնի ուրիշների հավանությունից, քանի դեռ այդ հավանությունը չի

համապատասխանում ձեր որոշումների մեջ ձեր
համոզմունքներին»:

Նա ասաց. «Խորհուրդ եք տալիս ինձ խնդրել
ուրիշներին փոխել իրենց սխալ ապրելակերպը»:

Նա պատասխանեց. «Անհրաժեշտ չէ մարդկանց
ստիպել ընդունել ձեր ճիշտ տեսակետը: Եթե նրանք չեն
ցանկանում ընդունել ձեր մոտեցումը, թողեք նրանց
հանգիստ և մաղթեք նրանց հաջողություն: Եթե նրանք
ձեզ անհանգստացնում են վիրավորական
դիտողություններով և խայթող մեկնաբանություններով,
լիովին նորմալ է հեռանալ նրանցից, գնե
ժամանակավորապես: Բայց միշտ պատրաստ եղեք
կիսվել ձեր հասկացողությամբ և փորձով նրանց հետ: Եվ
եթե դուք ունեք գիտելիքների հարստություն, առաջարկեք
այն նրանց, ովքեր ծարավ են դրան, որպեսզի նրանք
կարողանան խմել այն հաճույքով և
բավարարվածությամբ՝ Ամենակարող Աստծո շնորհիվ, և
ձեր վարձատրությունը Նրա մոտ է»:

Խաղաղություն լինի քեզ վրա

Ես տեսնում եմ, որ դու մեղադրում ես օրերին

Ես գրեթե տեսնում եմ քեզ, ընկերս

Դուք կարոտում եք մի օազիսի, որը կուրախացնի ձեր
աչքերը

Եվ մի հանգստի, որը կսնուցի քո հոգևած սիրտը իր
պուրակներում

Ես տեսնում եմ քեզ՝ նայելով հեռավոր, լուռ հորիզոնին

Փորձելով փախչել մռայլության և
անհանգստությունների խորքից

Դեպի պարզ երկինք

Ավելի հարմար է քո թափանցիկ հոգուն

Եվ ես ավելի ընդունակ եմ զսպելու քո կրքոտ հոգու
կարոտը

Եվ երևակայության աչքով ես տեսնում եմ, որ դու
մեղադրում ես օրերին

Նա հարցրեց երկար սպասված բախտի մոլորակի
մասին

Կարծես լսում եմ քո ներսում խորը արթնացող
կարոտը

Ես լսում եմ նրա զանգերի արձագանքները հոգու
եթերի միջով

Ես տեսա քո կարոտի նավը՝ խարսխված հեռավոր
ափին

Հուշերի ճայերը պտտվում են նրա շուրջը

Եվ մոլորակները նրան նայում են բարեկամական
հակումով

Ես զգում եմ քո ցանկությունը, բարեկամա, այն
նահանջի համար, որին դու կարոտում ես

Թող դու անցնես ամպերի միջով

Եվ այն թափանցում է մի աշխարհ, որի անունը

Այն լի է քնքուշ իմաստներով և քաղցր
ցանկություններով

Կյանքը կատարեց քո ցանկությունները

Եվ միայնության ամայությունը ցրվեց քո նուրբ հոգուց
Եվ նա հարստացրեց այն ամենագեղեցիկ թեստերով
Եվ ամենաքաղցր տեսիլքները

Խաղաղություն քեզ, բարեկամս:

Մահմուդ Աբբաս Մասուդ

Գնելու փիլիսոփայությունը և աղվեսի ու ագռավի
պատմությունը

-

Նա հարցրեց՝ ասելով. «Կա՞րողիք գնման որևէ
փիլիսոփայություն, որը կարող եմ ընդունել իմ կյանքում»:

Նա պատասխանեց. Որոշ մարդիկ կախվածություն
ունեն իրենց պետք չեկող իրեր գնելուց, և այդպիսով
իրենց գումարը վատնում են ավելորդ շքեղությունների
վրա:

Նա ասաց. Ի՞նչ խորհուրդ ունես:

Նա պատասխանեց. «Չգույշ և իմաստուն եղեք
գնումներ կատարելիս: Եթե ունեք որոշակի գումար,
խնայեք այն և անտեսեք գովազդները, որոնք անընդհատ
փորձում են գայթակղել ձեզ գնել այնպիսի իրեր, որոնք
ձեզ պետք չեն՝ հրաժարվելով ձեր դժվարությամբ
վաստակած գումարից՝ նորարարությունների կամ
«երաշխավորված շահույթի» ներդրումների համար: Երբ
ինչ-որ մեկը փորձում է գրավել ձեզ քաղցր խոսքերով և
գայթակղիչ առաջարկներով, հիշեք աղվեսի և ագռավի
պատմությունը»:

Նա ասաց. «Կխնդրե՞ս կրկնել ինձ համար»:

Նա պատասխանեց. «Մի անգամ մի ագռավ իր
կտուցով պանրի կտոր էր տանում, երբ աղվեսի թուփը

կաթեց դրա վրա, և նա ցանկացավ այն իր համար:
Լինելով խորամանկության և խաբեության վարպետ՝
աղվեսն ասաց ագռավին. «Ես կցանկանայի, որ դուք ինձ
համար մի մեղեդի երգեիք, պարոն Ագռավ, որովհետև լսել
եմ, որ ձեր ձայնը մեղեդային է և հայտնի իր
քաղցրությամբ»: Ագռավը, գովաբանվելով գովեստից,
բացեց կտուցը՝ երգելու, բայց հենց որ նա դա արեց,
պանրի կտորը սահեց նրա բերանից և ընկավ գետնին:
Աղվեսը արագ վերցրեց այն և շնորհավորեց իրեն իր հեշտ
մրցանակի համար: Հետևաբար, զգույշ եղեք նրանցից,
ովքեր փորձում են հոգեբանորեն ազդել ձեզ վրա, քանի որ
նրանք ինչ-որ բան են ուզում ձեզանից: Եվ մի՛ թույլ տվեք,
որ որևէ մեկը շահագործի ձեզ՝ գովաբանելով կամ քննելով
ձեզ, որպեսզի դուք ցանկանաք ինչ-որ բան, որը ավելորդ է
ձեր հաջողության և իրական երջանկության համար»:

Նա ասաց. Կա՞ր արդյոք ինքնաբավ լինելու միջոց:

Նա պատասխանեց. «Պարզեցրու կյանքդ, որպեսզի
չապավինես չափազանց շատ ունեցվածքի վրա:
Ցանկություններին ինքնաբերաբար և անընդհատ
բավարարվելը հեռացնում է բավարարվածությունը և
ստեղծում դժբախտություն ու տառապանք: Եթե կյանքը
բարդացնես չափազանց շատ բաներով, չես կարողանա
վայելել դրանցից ոչ մեկը: Բայց եթե ուշադիր
ուսումնասիրես քո կյանքը, կգտնես բազմաթիվ
եղանակներ՝ նվազեցնելու քո շքեղությունները՝ առանց
գրկված զգալու»:

Նա ասաց. Ի՞նչ կարծիք ունեք մաս-մաս գնելու
մասին:

Նա պատասխանեց. «Նախ, ինչպե՞ք այն, ինչ ձեզ
անհրաժեշտ է, և գնեք այն, ինչ ձեզ անհրաժեշտ է
կանխիկ, առանց վճարումների, բարձր
տոկոսադրույքների և գլխացավերի դժվարության»:
Իհարկե, կա օգուտ նրանց հետ գործ ունենալուց, ովքեր

ցանկանում են վաճառել իրենց ապրանքները՝ ապրուստ վաստակելու համար, բայց մի՛ թույլ տվեք ինքների ձեզ ապրել ձեր միջոցներից այն կողմ, քանի որ եթե դա անեք, կկորցնեք ամեն ինչ, Աստված մի արասցե, երբ բախվեք լուրջ ճգնաժամի կամ ճանապարհի կտրուկ շրջադարձի, և «գայթակղիչ գայթակղությունը» կսպասի»:

Նա հարցրեց. Ո՞րն է խնայողության ձեր սահմանումը:

Նա պատասխանեց. խնայելը արվեստ է և պահանջում է զոհաբերություններ: Բայց եթե խնայեք գնումների վրա և ապրեք պարզ, կկարողանաք կանոնավոր կերպով խնայել որոշակի եկամուտ և հիշեք ժողովրդական ասացվածքը՝ «Կաթիլ առ կաթիլ, առուն կդառնա լճակ»՝ Ամենակարողի օգնությամբ:

Թող Աստված հարստացնի ձեզ իր առատ շնորհով, բարեկամներս:

Խաղաղություն լինի քեզ վրա

Ինքնաճանաչում և հաջողություն

Նա ասաց. «Ճի՞շտ է, որ ինքն իրեն հարցեր տալը մի տեսակ ինքնավերլուծության գործընթաց է»:

Նա պատասխանեց. Այո՛, այդպես է

Նա ասաց. «Եթե ես ցանկանայի կիրառել նման ինքնադիտարկում, ի՞նչ կխորհուրդ տայիք ինձ հարցնել ինքս ինձ»:

Նա պատասխանեց. «Հարցրեք ինքների ձեզ ձեր կյանքի նպատակի մասին: Դուք ամենաառաջադեմ արարածներն եք, և Աստված ձեր մեջ դրել է ազնիվ հոգի, որը ձեր էությունն է»:

Նա ասաց. Ի՞նչ կփոխվի, եթե ես գիտակցեմ այս փաստը:

Նա պատասխանեց. «Դուք կհասնեք անսահման հաջողության, կհամոզեսք երանելի ուրախություն, ձեր բոլոր ազնիվ ցանկությունները կկատարվեն, դուք կհաղթահարեք ձեր բոլոր դժվարությունները, և աշխարհը չի կարողանա ձեզ իր որոգայթներով թակարդը գցել կամ մոլորեցնել իր պատրանքներով»:

Նա ասաց. «Բայց կյանքը լի է խնդիրներով և լի է ցավոտ իրադարձություններով»:

Նա պատասխանեց. Այո՛, մարդկային կյանքը բաց և անընդհատ բախում է խնդիրների հետ, և յուրաքանչյուրն ունի իր սեփական խնդիրները: Կան միլիարդավոր մարդիկ և միլիարդավոր խնդիրներ, որոնք պետք է լուծվեն ամեն օր: Ոմանք տառապում են սրտի խնդիրներից, ոմանք բողոքում են մրսածությունից, ոմանք լիքն են փողով, ոմանք լիովին դեմ են աղքատությանը, իսկ մյուսները չեն անհանգստանում մտածելու և, հետևաբար, պակաս գիտակցում են խնդիրները, քանի որ քանի դեռ նրանց ստամոքսը լիքն է, աշխարհը կատարյալ է նրանց համար: Բայց ովքե՞ր են կյանքում իսկապես երջանիկ մարդիկ, և ովքե՞ր՝ հաջողակները:

Նա ասաց. «Սկսելու համար, ո՞րն է հաջողության չափանիշը»:

Նա պատասխանեց. «Երջանկությունը հաջողության իրական չափանիշն է՝ անկախ պաշտոնից կամ սոցիալական կարգավիճակից»: Հաջողության գերիշխող հասկացությունը հարստության, ընկերների և գեղեցիկ ու շքեղ ունեցվածքի տիրապետումն է, ինչը ոմանք անվանում են շքեղության կյանք: Սակայն նյութական նվաճումները պարտադիր չէ, որ հավասարեցվեն իրական հաջողության»:

Նա հարցրեց. Ի՞նչն է պատճառը:

Նա պատասխանեց. «Որովհետև իրերն ու հանգամանքները ենթակա են փոփոխության: Այսօր մարդը կարող է իրեր ունենալ, իսկ վաղը դրանք կարող են անհետանալ: Հետևաբար, մի՛ ենթադրեք, որ միլիոնատեր դառնալը երաշխավորում է հաջողություն: Մարդը կարող է անխոնջ ծգտել և աշխատել՝ իր ոլորտում հաջողության պտուղները քաղելու համար, բայց նա կարող է զարմանալ՝ պարզելով, որ իր կյանքը հավասարակշռված չէ, և նա ազատություն չունի վայելելու այն բաները, որոնք ուզում է անել: Փոխարենը, անհանգստությունները կարող են կուտակվել, և նրանք կարող են սթրեսի և անհանգստության մեջ ընկնել այնքանով, որ իրենց առողջությունը վատթարանա, և նրանք ընկնեն դեպրեսիայի գոհ: Այսպիսով, պատրանքային հաջողությունը գոլորշիանում է, և նրանք զգում են, որ վատնել են իրենց կյանքը, և իրենց բոլոր երազանքները անհետացել են»:

Նա ասաց. Առողջությունը նշանակո՞ւմ է հաջողություն:

Նա պատասխանեց. «Մարդը կարող է ունենալ ուժեղ մարմին (ինչպես ծիռ), բայց չունենալ բավարար հարստություն իրեն պահելու համար, և այդպիսով զգալ դժգոհություն և դառնություն կյանքի անհրաժեշտ և հիմնական բաներ չունենալու համար: Կամ նա կարող է ունենալ առողջություն և հարստություն, բայց չունենալ բավարարվածություն: Մարմինը կերակրելը և ունայնությունը բավարարելը չի բավարարում նուրբ հոգին: Եվ նա կարող է ունենալ ամեն ինչ, բայց միևնույն ժամանակ զգալ իրեն ծայրահեղ աղքատ»:

Նա ասաց. «Եվ եզրակացությունը՞»:

Նա պատասխանեց. Եթե մարդը իր սրտում
երջանկություն չունի, նա չի կարող հաջողակ համարվել:

Նա ասաց. Կա՞մ ավելին:

Նա պատասխանեց. «Սա այսօրվա համար բավական
է, թող Աստված բազմացնի քո գիտելիքները և քեզ
երջանիկ դարձնի երկու աշխարհներում էլ»:

Խաղաղություն լինի քեզ վրա

Ուրիշների վիշտերը

Թույլատրելի՞ է ինձ տեսնել ուրիշների արցունքները:

Առանց նաև տխրելու՞

Եվ կարո՞ղ եմ զգալ այն վիշտը, որ նրանք կրում են:

Առանց փորձելու նվազեցնել այն:

Արդյո՞ք ես կարողություն ունեմ տեսնելու թափվող
արցունքը:

Առանց զգացմունքը կիսելու իր տիրոջ հետ:

Հայրը լսո՞ւմ է որդու լացը:

Առանց նրան համակրելու՞:

Կարո՞ղ է մայրը լսել իր երեխայի տնքոցը:

Եվ վախի զգացումը, որը նրան հետապնդում է

Առանց ազդվելու՞

Ոչ Ոչ Սա անհնար է!

Երբեք, երբեք դա անհնար է!

Մի՛ կարծեք, թե Աստված անտեղյակ է

Մոտ մեկ հառաչանքով մենք հառաչում ենք

Մի՛ կարծեք, թե մենք մեկ արցունք թափեցինք

Առանց մեր Արարչի տեսնելու դա

Աստված մեզ ուրախություն է տալիս

Գուցե դա անելով՝ մեր տառապանքը կավարտվի

Նա մեզ ուղեկցում է իր ողորմությամբ և քնքշությամբ

Մինչև մեր տառապանքը չանցնի

Մեր վիշտերը կվերանան

Հոգևոր փարոսներ

www.swaidayoga.com

Ցույց տուր ինձ Քո պատգամը, Տե՛ր, լույսի տառերով
փորագրված սրտիս էջերում, և թույլ տուր ինձ լսել Քո
շշուկները խղճիս տաճարում, և լցրու մտքիս անոթը Քո
գիտությամբ, Քո ողորմությամբ և Քո խաղաղությամբ:

Աշխատանքը կարևոր է և հզոր խթան մարդկային
հնարամտության և ստեղծագործականության համար:
Սակայն, եթե աշխատանքի նպատակը միայն
հարստություն կուտակելն է, այն կորցնում է իր արժեքն ու
կարևորությունը: Աշխատանքը պետք է հիմնականում

Նվիրված լինի ծառայությանը, իսկ վաճառվող ապրանքը
պետք է լինի բարձրորակ և օգտակար ուրիշների համար:

* * *

Աստված ինձ լույս, կյանք, ուժ, իմաստություն,
ինտելեկտ և հոգևոր երջանկություն է տալիս: Ես
կխորտակվեմ աստվածային սիրո օվկիանոսում՝
խորհրդածության երանության միջոցով: Եվ աստվածային
ներկայությունը կբերեմ իմ մտք՝ կյանքի դիլեմաները
:լուծելու համար (2)

Տե՛ր, սիրո իմ բարակ մոմի լույսով կկարդամ Քո
ոսկեգույն գիրքը, որը հավիտյանս հավիտենից իմ մեջ է:
Քո սերը, Տե՛ր, խաղաղության լույսն է, որը ցրում է իմ
:խավարը և լուսավորում իմ ճանապարհը (2)

* * *

Հոգևոր խաղաղության ահռելի հեղեղը հոգուց սրբում
է կուտակված վախերն ու անհանգստությունների
կույտերը
Ես կփնտրեմ Աստծուն իմ հոգու միայնության մեջ և
խորապես կաղոթեմ, մինչև սիրտս բաբախի Նրա սիրով,
և ես ստանամ Նրա պատասխանը:
Տեր, խնդրում եմ, որ իմ հոգու լույսը միաձուլես քո
տիեզերական լույսի հետ: Թույլ տուր ինձ իմանալ, որ քո
իմաստությունը լուսավորում է իմ միտքը, քո ուժը պահում
է ինձ և հոսում է իմ երակներում:

* * *

Ես կլցնեմ միտքս հավատքի զորությամբ և
վստահությամբ, որ ոչինչ չի կարող վնասել ինձ, քանի որ
ես միշտ շրջապատված եմ աստվածային
պաշտպանությամբ:

Տե՛ր, թող իմ կարոտի ածուխները միշտ վառվեն Քո
օրհնյալ ներկայությամբ: Թող Քո իմաստությունը
առաջնորդի ինձ, և Քո ներկայությունը լինի իմ կյանքի
ամենամեծ ուրախությունը:

* * *

Իսկական գիտնականը առանձնանում է ուշագրավ
որակով՝ բաց մտածողությամբ և լայն հեռանկարով: Նա
սկսում է պարզ, հիմնական տեղեկատվությունից,
աստիճանաբար հասնելով բնության օրենքների և դրանց
գործունեության բացահայտմանը: Այնուհետև նա իր
հետազոտության արդյունքները ներկայացնում է
աշխարհին, միշտ պատրաստ շարունակել ուսումնասիրել
իրերի բնույթն ու եությունը: Այս գիտնականների ջանքերն
են հանգեցրել բնական օրենքների հայտնաբերմանը,
որոնք բազմապատկել են մարդկությանը վայելած
օգուտները: Աստիճանաբար մենք սովորում ենք, թե
ինչպես կիրառել այդ օրենքները բազմազան և լայնորեն
տարածված ձևերով, ինչպես դա երևում է մեր առօրյա
կյանքում օգտագործվող հարմարություններից:

* * *

Աստծո պարզևած երջանկությունը անհամեմատելի է
ցանկացած երկրային երջանկության հետ: Հոգևոր
ուրախությունն անվերջ է, և երբ մնացած ամեն ինչ
մարում և անհետանում է, այդ ուրախությունը մնում է
անփոփոխ: Ամեն ոք, ով ցանկանում է հասնել այդ
ուրախությանը, պետք է ժամանակ հատկացնի Աստծո
մասին խորհրդածությանը, մտորումներին և Նրա հետ
համաձայնությանը, քանի որ Աստծո հետ հոգևոր
համաձայնությունը տալիս է իսկական երջանկություն:

Նոր տարվա այգի

Անցած տարվա արձագանքները՝ իր վշտերով ու
ծիծաղով, մարել են, և հիմա Նոր տարվա հիմնի
արձագանքը քաջալերական երգում է՝ ավետելով հույսը և
.շնչալով

Կատարելապես վերաձևավորեք ձեր կյանքը, թողեք»

«հին վախերի մոլախոտերը

Անցյալի անմարդաբնակ այգուց հավաքեք և պահեք

միայն ուրախության, նվաճումների, հույսերի, բարի
մտքերի ու գործերի, ինչպես նաև ազնիվ ձգտումների
սերմերը: Յուրաքանչյուր նոր օրվա թարմ հողում ցանեք
այդ հզոր սերմերը, ջրեք դրանք և խնամեք դրանք, մինչև
որ դրանք աճեն, և ձեր կյանքը ծաղկի ծաղկման
հազվագյուտ առաքինություններով:

.Նոր տարին շնչում է

Արթնացրեք սովորությունների գերին գտնվող հոգին»

և խրախուսեք այն ձեռնարկել նոր, օգտակար ջանքեր:
Երբեք մի դադարեք փորձել և երբեք մի հանգստանաք,
մինչև չհասնեք հավերժական ազատության և
չհաղթահարեք կարման (անցյալի գործողությունների
հետևանքների անընդհատ հետապնդումը)»:

Թարմացած մտքով և մշտապես նորացվող
ուրախությամբ արբած՝ եկեք միասին ուրախանանք և
ձեռք ձեռքի տված քայլենք դեպի երկնային տունը,
որտեղից այլևս երբեք դուրս չենք գա:

* * *

Եթե դուք հիշեք Աստծուն և Նրան դարձնեք ձեր
կյանքի կենտրոնը, և եթե աղոթեք Նրան ջերմեռանդորեն
և խորը, ապա անպայման կստանաք Նրանից
պատասխան, քանի որ ջերմեռանդ և անկեղծ աղոթքները
դիպչում են Աստծո սրտին RE-123

Այն իմաստության և ոգեշնչման ճառագայթող
աղբյուրն է, սիրող և բարի սրտերի այգիներից ճառագող
բուրմունքը, երկնային վարդերի և ծաղկող մտքերի բույրը,
սերը, որը ոգեշնչում է մեր սերը և հոսում մեր սրտերով:

* * *

Քո լավագույն ընկերը նա է, ով համեստորեն առաջարկում է, թե ինչպես կարող ես կատարելագործվել, քանի որ անընդհատ քեզ շրջապատելը շողոքորթներով ու շողոքորթներով խոչընդոտում է քո հոգևոր աճին: Մենք պետք է գնահատենք նրանց ընկերակցությունը, ովքեր ճշմարտությունն են խոսում և օգնում են մեզ լավագույնս հնարավոր ձևով:

* * *

Ծնողները հաճախ անտեսում են իրենց երեխաների թերությունները և նախընտրում են անտեսել դրանք: Եթե նրանք չեն կարողանում տեսնել իրենց երեխաների թերությունները, ապա անկասկած նրանց սիրո մեջ ինչ-որ բան այն չէ: Ծնողները պետք է սովորեն անվերապահ սեր, որպեսզի տեսնեն իրենց երեխաների սխալները և օգնեն նրանց ուղղել դրանք և ճիշտ ուղու վրա կանգնել:

* * *

Եթե ուզում եք միշտ երջանիկ լինել, մի՛ թույլ տվեք ինքներդ ձեզ լինել ինքնագոհ կամ ծույլ, և մի՛ անտեսեք ձեր երջանկության ճանապարհին կանգնած նյութական խոչընդոտները: Ամեն ինչ արեք այդ խոչընդոտները հաղթահարելու և բոլոր անհրաժեշտ առաջադրանքները կատարելու համար՝ կամավոր սրտով և կենտրոնացած մտքով:

* * *

Տե՛ր, առաքիկությանը նայենք ոչ թե վախով ու սարսափով, այլ սիրով ու երկյուղածությամբ: Հասկանանք, որ Քո բարոյական օրենքները պահպանելը մեզ կպսակի Քո շնորհի դափնիներով: Դու պատվիրել ես բարեպաշտության պատվիրանները՝ մեր երջանկությունը պաշտպանելու համար: Թողնենք մեղքի ճանապարհները, որոնք միշտ տանում են դեպի ցավ ու տառապանք, և ճանաչենք, որ առաքիկությունն անհամեմատ ավելի հմայիչ է, քան չարը: Օգնիր մեզ հասկանալ, որ չարը, որը սկզբում թվում է հաճելի ու հաճելի, աստիճանաբար

վերածվում է մահացու թույնի, իսկ բարին, որը սկզբում
դառը համ ունի, ի վերջո դառնում է քաղցր նեկտար:

* * *

Անհանգստությունները անօգուտ են. դրանք միայն
ծանրաբեռնում են սիրտը ավելի շատ
անհանգստություններով: Ձեր ամենօրյա գործերն
ավարտելուց հետո խուսափեք դրանց վրա
կենտրոնանալուց կամ դրանք ձեզ հետ տուն տանելուց:
Անհանգստությունները ձեր մտքի շուրջ ձևավորում են
մութ, ամպամած ամպերի հաստ շերտ՝ խոչընդոտելով ձեր
ուղին պարզ և հեշտությամբ տեսնելու ունակությանը:
Մենք պետք է սովորենք ավելի ու ավելի շատ ապավինել
Աստծուն:

Կյանքը պետք է կենտրոնացած լինի ծառայության
վրա, քանի որ առանց այս մարդկային իդեալի, Աստծո
կողմից մարդկությանը շնորհված գիտակցությունը չի
հասնի իր ողջ ներուժին: Երբ մենք ծառայում ենք
ուրիշներին և մոռանում մեր մանր եսասիրության մասին,
մենք կզգանք աստվածային ներկայությունը:

* * *

Այս աշխարհում բարին գերազանցում է չարին, քանի
որ Աստված գերազույն ուժն է: Բայց երբ չարը մեզ վրա է
հասնում, մենք հաճախ անգոր ենք զգում այն
վերահսկելու կամ հաղթահարելու համար: Չարի
փոթորիկները անխուսափելի են, բայց մենք կարող ենք
հաղթահարել դրանց հետևանքները և վեր կանգնել
դրանցից:

Երբ աշակերտը համոտեսում է աստվածային սիրո
քաղցրությունը, նա զգում է, որ անվերջ էքստազի ալիքներ
են պատում իրեն, և նա զգում է Աստծո հանդեպ ճնշող ու
բոցավառ կարոտ, ուստի նա աղոթում է խորը
կենտրոնացմամբ և աղաչում Աստծուն իր սրտի խորքից,
մինչև նա պատասխանի իրեն:

* * *

Երբ սիրուն փոխարինում են ձանձրալի առօրյան,
սեռական մոլուցքը, նյութական կապվածությունը,
հոլգական գրգռվածությունը, շահագործումը և
հանկարծակի անցումը մտերմությունից դեպի
հակակրանք, ապա սերը մարում է սրտերից և դառնում
անցյալի մի մաս:

* * *

Ջութակի ողբի և սրնգի ոռնոցի, երգեհոնի մեղեդու և
ուդի ղողանջների մեջ ես լսում եմ Աստծո ձայնը: Հոգու
սրտում է թաքնված երջանկությունը, որը փնտրում է իմ
հոգին: Ես հանկարծ զգացի Նրա երանությունը, որը
պահվում է իմ լռության փեթակում: Ես կսեղմեմ փեթակը
և կհամտեսեմ հավերժական երանության նեկտարը:
Աստծո հանդեպ կարոտը նշանակում է սիրել Նրան:
Աստծո հանդեպ կարոտը պետք է լինի անկեղծ, մաքուր,
խորը և պայծառ: Եթե մենք ուզում ենք Նրանից
պատասխան ստանալ, մենք պետք է մեր սրտերը
հանձնենք Նրան և աղաչենք Նրան մեր սրտի խորքից,
մինչև ստանանք այդ օրհնյալ պատասխանը:
Աստվածային սերը մահից ուժեղ է և անցողիկ կյանքի
ցանկացած դրսևորումից ավելի երկարատև:

* * *

Քայլեք կյանքի ճանապարհներով անսասան
հաստատակամությամբ, որը չի ճանաչում նահանջ կամ
հետընթաց, և անսասան հավատով, որ Աստծո
ստեղծագործական և անսահման զորությունը միշտ
ուղեկցում և աջակցում է ձեզ:
Աստված պատասխանում է այն անկեղծ աշակերտի
սրտանց խնդրանքներին, ով արտահայտում է իր կարոտն
ու՛ր տենչը և վստահությամբ ո՛ւր հույսով խնդրում է Նրա
օգնությունը, և նա անպայման կգա Նրա մոտ՝ Նրան
փրկելու և իր դժվարություններից ազատելու համար:
Լողացող վերմակը, ինչպես պատմել է իմաստուն
.Պարամահանսան

Մի անգամ երկու ընկերներ քայլում էին գետի ափով,
երբ նկատեցին լողացող վերմակի նման մի բան: Նրանցից
մեկը նետվեց գետը և լողաց դեպի «վերմակը»: Սակայն
նա երկար ժամանակ էր պահանջում ափ վերադառնալու
համար: Նրա ընկերը նկատեց, որ նա դժվարանում էր
«վերմակի» հետ, և որ դա էր նրա ուշացման պատճառը,
.ուստի կանչեց նրան
Ինչո՞ւ չես թողնում նրան և չես վերադառնում»:»
.Նրա ընկերը պատասխանեց
Դա է, ինչ ես փորձում եմ անել, բայց վերմակը»
կաչում է ինձ և չի թողնում, որ գնամ ու վերադառնամ»:»
Իր մեծ զարմանքին, նա շատ ուշ հասկացավ, որ այն,
ինչ նա վերմակ էր համարում, ոչ այլ ինչ էր, քան լողացող
արջ:
[Քայլ անելուց առաջ հաշվի առեք ձեր ոտքի դիրքը:]

Մարդկանց մեծ մասը որոշումներ է կայացնում, բայց
չի կարողանում դրանք իրականացնել, և, որպես
արդյունք, նրանք ընկնում են հաջողության
գագաթնակետից, նույնիսկ երբ երազում են
գագաթնակետ բարձրանալու մասին: Նրանք, ովքեր
վատնում են իրենց կամքի ուժը, պարզում են, որ որքան
շատ են ձգտում հաջողության, այնքան ավելի խորն են
ընկնում ձախողման ճահճի մեջ: Սակայն ուժեղ կամքի ուժ
ունեցողները երբեք չեն դադարում փորձել, անկախ
նրանից, թե քանի անգամ են իրենց ջանքերը ձախողվում,
մինչև չհասնեն իրենց օրինական նպատակներին:

Ո՛ր՛ Տիեզերական Բժիշկ, թույլ տուր ինձ խմել, մինչև
որ հագեցվեմ Զո խաղաղության քաղցր, բուժիչ ջրերից,
որպեսզի կարողանամ զգալ Զո թարմացնող
ուրախությունն ու Զո կենսունակությունը, որը չի դիպչում
թուլությանն ու հոգնածությանը:

Աստվածային ծայնը խոսում է բոլոր անկեղծ սրտերի
հետ, որոնք արձագանքում են ավելի բարձր
թրթռումներով: Իմաստության ծայնը շրջում է եթերով՝
փնտրելով ներդաշնակ մտքեր, որոնք փնտրում են
խաղաղություն, ուրախություն և սրբազան գիտելիքներ:
* * *

Մարդը մեզ խորհուրդ է տալիս, ապա թողնում է, որ
մենք քաղենք մեր գործերի պտուղները [որոնք կարող են
լինել նրա սխալ խորհրդի արդյունքը]: Բայց Աստված մեզ
առաջնորդություն է տալիս, և Նրա ճանապարհը միշտ
:տանում է դեպի երջանկություն և բարություն

Եկեք ապրենք Աստծո լույսի մեջ և գիտակցենք, որ
այս երկրային մղձավանջի հետևում թաքնված է
հավերժական զարթոնք: Եկեք զգանք աստվածային
ներկայությունը յուրաքանչյուր մուկ ստվերի հետևում:
* * *

Ինչպես մեղուն միշտ փնտրում է քաղցր ծաղիկներ,
այնպես էլ աստվածային սերը կմտնի մեր կյանք, երբ
դրանք լցված լինեն բարի մտքերով և բարի
մտադրություններով:
* * *

Երբ դուք լցված եք ուրախությամբ՝ ուրիշներին
երջանիկ դարձնելով, նրանց հետ բարյացակամորեն
վարվելով և նրանց անվտանգ ու խաղաղ զգալով, դուք
հաճեցնում եք Աստծուն և համարվում եք կյանքում
հաջողակ:
* * *

Երբ մենք խնդիրներ ենք ունենում մեր ընկերների
կամ սիրելիների հետ, մենք պետք է փորձենք
հնարավորինս արագ լուծել իրավիճակը: Անիմաստ և
անխոհեմ է սրել իրավիճակը մեղադրելով, վիճաբանելով
և գոռալով, նույնիսկ եթե մյուս մարդն է մեղավոր: Մենք
կարող ենք օգնել մեր սիրելիներին բարելավել իրենց

վարքագիծը և ուղղել իրենց սխալները մեր դրական
օրինակի միջոցով, այլ ոչ թե դիմել կոշտ դատապարտման
և վիրավորական խոսքերի:

* * *

Տեր, խնդրում եմ, որ իմ հոգին խաղաղություն գտնի և
տեսնի հոլյսի ճառագայթները անտարբերության ամպերի
ետևում: Թող վստահության լուսինը բարձրանա իմ սրտի
երկնքում, որպեսզի ես կարողանամ զգալ հանգստություն
և հոգեկան խաղաղություն:

Հիմա զգում եմ, թե ինչպես ես փայլում մտքիս
հորիզոնում, և անգիտության ամպերը ցրվում են քո
օրհնյալ լույսի և քո մխիթարական ու օրհնյալ
ներկայության շնորհիվ:

* * *

.Անկեղծ որոնողի սիրտը անընդհատ արձագանքում է
Աստված իմ և սիրելի՛ս, ես չեմ ուզում խճճվել այս»
աշխարհի թակարդներում ու պատրանքներում, և ես
միայն ուզում եմ արթնացնել Քո սերը մարդկանց
հոգիներում: Իմ սիրտը, հոգին, մարմինը, միտքը և այն
ամենը, ինչ ես ունեմ, Քոնս եմ»: Այդպիսի սերը գտնում է
իր ճանապարհը դեպի Աստված, և այդպիսի որոնողը
ճանաչում է Աստծուն:

Իմ սիրելի Աստված, ես գիտեմ, որ Դու ներկա ես
ամենուրեք: Ինչպես թանկարժեք յուղը թաքնված է
չմաքրված ձիթապտուղների մեջ, այնպես էլ Քո օրհնյալ
ներկայության յուղը թորվում է Քո մասին
խորհրդածության և Քո հանդեպ անընդհատ աճող
կարոտի մամլիչի մեջ:

* * *

Գայթակղությունը հաճույքի խաբուսիկ, հակասական
և կանխատեսելի, հարկադրական գաղափար է: Այս
գաղափարից առաջացած էներգիան պետք է
օգտագործվի երջանկություն բերող ճշմարտության

հետապնդման մեջ, այլ ոչ թե անհանգստություն և տառապանք պատճառող սխալ գործողությունների մեջ:

Փորձի, ինքնակարգապահության և իմաստության միջոցով մենք սովորում ենք տարբերակել այս աշխարհի չնչին, կեղծ հմայքը Աստծո մեծ ու անսահման գեղեցկություններից ու ուրախություններից:

* * *

Իմ սրտում եղած հավատը ծնվում է ինտուիտիվ *

ընկալումից: Այն ինձ հորդորում և շնչում է փորել իմ ներսում գտնվող աստվածային սիրո գանձը:

Աստծո մասին մտածելը այս աշխարհի անհանգստությունների ամենամեծ հակաթույնն է, ուստի ես այն կկիրառեմ անկեղծորեն, խորապես և հետևողականորեն:

Տե՛ր, դիպչիր իմ խորհրդածության աչքին, որպեսզի *

այն շրջվի դեպի ներս և տեսնի հոգևոր երանության արևը, որը բոցավառվում է իմ սրտում:

Եվ օգնիր ինձ բացել հանգստության դռները՝ ստանալու քո օրհնյալ լույսի բուժիչ ճառագայթները ես կհեռացնեմ հուսահատությունը և կանեմ ամեն

ինչ, որպեսզի զգամ Քո ներկայությունը, Տե՛ր, խորհրդածության մեջ, և կփնտրեմ Քեզ ամբողջ սրտովս ու վերջույթներովս, մինչև Դու ինձ հայտնվես:

Մտքերը անցողիկ և փոփոխվող հանգամանքներին ու

պայմաններին սահմանափակելը կսահմանափակի արտաքին հարցերի նկատմամբ զգոնությունը: Դրա

փոխարեն, պետք է կենտրոնանալ հավերժականի,

անփոփոխի վրա և այն դարձնել ուշադրության ու մտքի կենտրոն: Նրանք, ովքեր դա կանեն, կպարուրվեն հոգևոր

մագնիսականությամբ և կլուսավորվեն աստվածային
լույսով:

* * *

Թող Քո բուրմուկները, Տե՛ր, բխի իմ հոգու ծաղկից և
հոգիներ քաշի դեպի Քո ներկայության տաճարը:
Թող քո սերը բաբախի իմ սրտում, որպեսզի այն
բաբախի ներդաշնակ և համաձայն բոլորի հետ

Օրհնիր իմ մտքերը, Տե՛ր, որպեսզի կարողանամ իմ
հոգու ծարավը տանել Քո խաղաղության աղբյուրի մոտ:
Եղիր իմ հավերժական հյուրը և բնակվիր իմ
հանգստության և ուրախության տաճարում:

Ես երբեք չեմ մոռանա քեզ, և ես երբեք չեմ քայլի
կյանքի ճանապարհներով առանց քեզ
Տուր ինձ անհաղթահարելի սրտանց կարոտներ, և
Քեզ նվիրվածության կենդանի արձագանքի մեջ թույլ տուր
ինձ լսել Քո օրհնյալ ձայնը
Ամեն օր ես ավելի ու ավելի շատ երջանկություն
կփնտրեմ մտքումս և ավելի ու ավելի քիչ՝ նյութական
ցանկություններիս միջոցով:
Ես խոնարհվում եմ Քեզ առջև, Տե՛ր,
երախտագիտությամբ և շնորհակալությամբ, քանզի Քո
շնորհով իմ հոգևոր հակումներն ու դրական միտումները
կհաղթահարեն կյանքի բացասականությունն ու
չարիքները: Օգնիր ինձ ամրապնդել իմ վճռականությունը՝
հրաժարվելու վատ արդյունքների բերող վնասակար
սովորություններից և զարգացնելու օգտակար
սովորություններ, որոնք լավ արդյունքներ են բերում: Եվ
օգնիր ինձ հույսի բոցը վառ պահել իմ սրտում, մինչ ես
ճանապարհորդում եմ դեպի Քեզ:

* * *

Մարդկային կամքը չպետք է ստրկացվի
քմահաճույքներով, ցանկություններով և վնասակար

սովորություններով: Սա չի նշանակում կամքը
չօգտագործել, այլ՝ խորաթափանցություն ցուցաբերել դրա
կիրառման մեջ, որպեսզի այն համապատասխանի
աստվածային կամքին:

Յուրաքանչյուր ոք, ով ցանկանում է երջանկություն և
հաջողություն, պետք է ունենա անսասան հավատ Աստծո
հանդեպ, բարձրացնի իր գիտակցությունը ներքին
խաղաղության և անդորրության մակարդակի,
կենտրոնանա քաջության և համարձակության վրա,
ունենա կամքի ուժ և վճռականություն, ինչպես նաև
կատարի իր պարտականությունները հանգիստ և
վստահ:

* * *

Ես պատրաստ եմ ամբողջ կյանքս նվիրել մեկ անկեղծ
մարդու, բայց խուսափում եմ կեղծավորներից և
կեղծավորներից: Ես ո՛չ շողոքորթում եմ, ո՛չ էլ խաբում ոչ
մեկին, և այսպես պետք է ապրենք այս աշխարհում:

* * *

Մենք պետք է ունենանք քաջություն, լինենք անկեղծ և
շրջապատենք մեզ ոչ միայն նրանցով, ում կարող ենք
ոգեշնչել, այլև նրանցով, ովքեր կարող են ոգեշնչել մեզ:

* * *

Ես կարող եմ կատարել իմ բոլոր
պարտականությունները միայն Աստծուց իմ ուժը
փոխառելով: Հետևաբար, իմ առաջին ցանկությունն է
հաճեցնել Նրան: Աստված իմ սրտի առաջին սերն է, իմ
ներսում ամենամեծ ձգտումը և իմ կամքի ու մտքի
վերջնական նպատակը:
Հավասարակշռությունը գեղեցիկ է և պետք է լինի մեր
զգացմունքների և մտքերի հիմքն ու անկյունաքարը:

* * *

Անձնուրաց մարդը, անձնուրացության սիրահարը,
թույլ չի տալիս, որ եսասիրությունը թելադրի իրեն, քանի
որ անհնար է զգալ մաքուր ուրախություն, եթե մարդը
լայնախոհ և բարի սրտով չէ, չի փնտրում և չի ցանկանում

երջանկությունն ինչպես ուրիշների, այնպես էլ իր համար:
Սա համընդհանուր և անփոփոխ սկզբունք է:

* * *

Ես դեռ հիշում եմ, թե ինչպես ունեցա անսպասելի մի
փորձառություն. խորհրդածության ամպերի ետևից
հանկարծակի հայտնվեց հոգևոր երանության արշալույսը
և կլանեց իմ էությունը:

Այդ օրինյալ փորձառությունը գերազանցեց բոլոր
սպասումները: Ես զգացի աննկարագրելի ուրախություն,
և երանության լույսը լուսավորեց իմ գիտակցության
յուրաքանչյուր մութ անկյուն՝ ցրելով շփոթության և
հարցերի ստվերները: Այդ լույսը՝ ինչպես ռենտգենյան
ճառագայթները, թափանցեց կոպիտ մակերեսների միջով
և բացահայտեց այն, ինչ գտնվում էր սովորական
տեսողության հորիզոնից այն կողմ:

* * *

Քո սրտի անդադար բաբախյունը նրբորեն հռչակում է
անսահման զորության ներկայությունը քո գիտելիքի
դարպասներից այն կողմ: Ամենուրեք ընդգրկող կյանքի
.նուրբ զարկերը շշնջում են քեզ

Մի՛ ընդունեք միայն իմ կյանքի մի փոքր հոսք, այլ»
ընդարձակեք ձեր զգայարանների շրջանակը և թույլ
տվեք, որ ես ընկղմեմ ձեր արյունը, մարմինը, միտքը,
զգայարաններն ու հոգին իմ տիեզերական կյանքի
զարկերակի մեջ»:

* * *

Տե՛ր, թույլ տուր ինձ զգալ Քո ներկայությունը իմ
յուրաքանչյուր գործողության մեջ: Օգնիր ինձ ցրել վախի
ստվերը, որը մթազնում է Քո առաջնորդության լույսը: Եվ
թող իմ կարոտի ծաղիկները ծաղկեն իմ սրտի
պարտեզում, մինչ ես սպասում եմ Քո գալստյան
արշալույսին:

* * *

Վտարեք ճախողման մասին մտքերը՝ հաջողության
մասին դրական մտքերով և լավատես եղեք, իսկ վախերից
ազատվեք՝ դրանց մասին չմտածելով:
Ցրե՛ք տխրությունները երջանկության լույսով և
փոխարինե՛ք դատարկ խոսակցությունները սիրով ու
քաղաքավարությամբ:
Հեռացրեք անառողջ մտքերը առողջության գահից և
փոխարինեք դրանք առողջ մտքերով և առողջ
զգացմունքներով:
Թոթափիր քո սիրտը խռովքից ու
անհանգստությունից և վանիր անգիտության ամպերը քո
կյանքի հորիզոնից:

* * *

Կյանքի պայքարում հաղթանակ տանողը իր
տառապանքը որպես պատվի նշան կրում է կրծքին:

* * *

Օրհնիր ինձ, Տե՛ր, որ տեսնեմ միայն բարին, մտածեմ
միայն բարին և շփվեմ միայն բարի ու առաքինի
մարդկանց հետ, և թույլ տուր ինձ խորհել Քեզ մասին, ո՛վ
Դու, որ ամեն բարության և արդարության աղբյուրն ես:

Հեռու պահիր խավարի ուրվականներին ինձնից և
նայիր ինձ երկնքի սրտից, սրտիս ու զգացմունքներիս
դարպասներից և հայտնվիր ինձ քո հանդեպ իմ սիրո
տաճարում:

* * *

Մենք պետք է ամեն ինչ անենք, որպեսզի միշտ
վերահսկենք մեր զգացմունքները, որպեսզի կարողանանք
վերահսկել մեր զգացմունքները և զսպել մեզ, երբ
հանդիպում ենք վատ բնավորության տեր մարդկանց,
ովքեր սիրում են խանգարել ուրիշների խաղաղությունը և
փչացնել իրենց շրջապատի մթնոլորտը:

Մարդու վարքագծում առաջին նկատառումը
ինքնակատարելագործումն է: Լավ մարդը իր ազնիվ
վարքով կարող է օգնել իր շրջապատի մարդկանց դեպի
լավը փոխվել:
* * *

Ցանկությունների հանդեպ մոլուցքը կուրացնում է
միտքը, և երբ ցանկությունների մշուշը կլանում է մարդու
միտքը, նա կորցնում է իր ներքին հավասարակշռությունը
և գործում է առանց զանազանելու՝ գիտակցելով, որ
բնածին զանազանելը յուրաքանչյուր առողջ
գործողության և ուղիղ վարքի շարժիչ ուժն է: Երբ մարդու
մտավոր կարողությունների դեկը կոտրվում է, նա
անխուսափելիորեն հայտնվում է ցավի և տառապանքի
անդունդում:
* * *

Վաղ թե ուշ կյանքի պատրանքները կմարեն, և դրա
նպատակը կդառնա պարզ: Երբ մանկության և
պատանեկության պատրանքները ցրվեն, ի՞նչ կմնա:
Մենք կարող ենք իրական երջանկություն գտնել միայն
Աստծո հետ մտերմության և Նրա ներկայությունը զգալու
մեջ, որը հոգին լցնում է հանգստությամբ և
խաղաղությամբ:
* * *

Մենք պետք է իրատես լինենք մեր սպասումներում և
խնդրենք Աստծուն բավարարել միայն մեր անհրաժեշտ
կարիքները, ինչպես նաև իմանալ իրական կարիքների և
ավելորդ ցանկությունների միջև եղած տարբերությունը:
Անհրաժեշտը ավելորդից տարբերակելու լավագույն
միջոցը տրամաբանությանն ու բանականությանը դիմելն
է և չցանկանալ ձեռք բերել անպտուղ բաներ, որոնք մեզ
օգուտ չեն տալիս և առանց դրանց ավելի լավն են:
* * *

Ես կարող եմ ճանապարհորդել ամենահեռավոր
մոլորակներից ու աստղերից այն կողմ
Բայց ես միշտ կսիրեմ քեզ

Ձեր հետևորդները կարող են գալ, կամ կարող են
գնալ իրենց սեփական ճանապարհով
Բայց ես միշտ կլինեմ քեզ հետ և կսիրեմ քեզ
ես կարող եմ տատանվել բազմաթիվ
մարմնավորումների ալիքների կողմից
ես ինձ միայնակ և միայնակ եմ զգում
Այնուամենայնիվ, ես միշտ կսիրեմ քեզ
Շփոթված աշխարհը կարող է մոռանալ քեզ
Բայց ես միշտ կհիշեմ քեզ
Իմ ձայնը կարող է մարել և ինձ հուսահատեցնել
.Բայց իմ հոգու խոսքերով ես կշշնջամ
«ես քեզ միշտ կսիրեմ»

Փորձությունները, հիվանդությունները և մահը կարող
են ինձ բաժանել
Իմ մարմինը մաղվեց, բայց քանի դեռ այն մնում է
հիշողությանս մեջ
Հույսի մի շող մնում է, նայիր իմ մեռնող աչքերի մեջ
.Նրանց միջոցով ես ձեզ կասեմ
ես քեզ հավիտյան կսիրեմ
Եվ ես միշտ հավատարիմ կմնամ քեզ:

* * *

Երբ դուք ասում եք՝ «Աստված ինձ հետ է», ուրիշների
մտքերից ձեզ միայն բարին կգա: Շրջապատեք ձեզ
Աստծով, քանզի Նրա ամենասուրբ անունը գերագույն
գորություն է, անթափանց վահան, որի դեմ կխոնարհվեն
և կշեղվեն բոլոր բացասական տատանումներն ու
մտքերը:

Հոգևոր ուրախությունը Աստծո մասին անընդհատ
մտորումների և Նրա հանդեպ անընդհատ աճող կարոտի
մեջ է, և կգա մի ժամանակ, երբ միտքն այլևս չի
տատանվի կամ չի ցնցվի անհանգստությունից: Այդ
ժամանակ ոչ մի ֆիզիկական տառապանք կամ
հոգեբանական ճգնաժամ չի կարողանա շեղել
գիտակցությունը կենդանի Աստծո ներկայությունից:

Որքա՛ն հրաշալի է մոտ լինել Աստծուն, մտածել Նրա
մասին և անընդհատ զգալ Նրա ներկայությունը:

* * *

Դուք պետք է ձգտեք հասնել ձեր օրինական
նպատակին լավատեսությամբ և ուրախությամբ, և դրան
հասնելու միայն սպասումը պետք է ուրախություն
պատճառի ձեր հոգուն: Դուք նաև պետք է ուրախանաք,
երբ հասնում եք այդ նպատակին, քանի որ դա նվաճում է,
որը արժանի է ձեր հաճույքին:

* * *

Ասում են, որ մեղուն այնքան է հիանում լոտոսի
բույրով, որ երկար ժամանակ մնում է ծաղկի սրտում՝
ծծելով նեկտարը: Այդպես անելով՝ լոտոսի թերթիկները
փակվում են դրա վրա, և մեղուն մահանում է լոտոսի
ներսում: Այնուհետև կան հյուսիսային շրջանների
եղջերուները, որոնք հարբած են ֆլեյտայի մեղեդիներով:
Երբ որսորդը նվագում է ֆլեյտա, եղջերուն գալիս է Նրա
մոտ և հանդիպում իր ճակատագրական ճակատագրին:
Կան նաև որոշ ընտելացված փղեր. էգ փիղն
օգտագործվում է այլ փղեր գայթակղելու և որսալու
համար: Այս համատեքստում մի մեծ փիլիսոփա ասել է
.հետևյալը

Մեղուն հիացած է բույրով
Եվ եղջերուն սուլոցի ձայն է հանում
Գերության մեջ գտնվող փիղը ընկնում է
Գրգռող հպման պատճառով

Բայց ի՞նչ կասեք այն մարդու մասին, ով
տիրապետում է այդ բոլոր զգայարաններին: Փիլիսոփայի

խորհուրդն է նրան. «Մի՛ եղիր քո զգայարանների ստրուկը
և մի՛ թող, որ որևէ բան կամ որևէ մեկը կառավարի քեզ»:
Ինչ վերաբերում է ինձ, ես ասում եմ. «Հիշե՛ք, որ ձեր
բոլոր զգայարանները դրված են ձեր ծառայության մեջ և
պետք է լսեն ձեր հրամանները և ենթարկվեն ձեր
գիտակցված կամքին»:

* * *

Ջուրն ու սառույցը երկու անտեսանելի տարրերի՝
թթվածնի և ջրածնի դրսևորումներ են, և դրանց
գոյությունը պարզապես անձև և անցողիկ է: Նմանապես,
մարդկային միտքն ու նյութը համընդհանուր մտքի
դրսևորումներ են, որոնք ունեն միայն սահմանափակ,
հարաբերական գոյություն, քանի որ իրականում միայն
համընդհանուր միտքն է իսկապես գոյություն ունենում
բացարձակապես:

* * *

Կան մարդիկ, ովքեր ոչ մեկին չեն վստահում և
կասկածում են իսկական ընկերներ գտնելու
հնարավորությանը: Ոմանք նույնիսկ պարծենում են
առանց ընկերների ապրելու իրենց կարողությամբ: Բայց
նրանք, ովքեր անկարող են ուրիշների հանդեպ
ջերմություն և բարեկամություն ցուցաբերել, անտեսում են
հոգևոր ընդլայնման օրենքը, որի միջոցով հոգին
ընդլայնում է իր հորիզոնները և վերադառնում
աստվածային ոգու գիրկը:

* * *

Երբ մարդը վերլուծում է ինքն իրեն, նա պետք է
ունենա ուժեղ ցանկություն վերացնելու իր թույլ կողմերը և
դառնալու այն, ինչ պետք է լինի, և չթողնի, որ
հուսահատությունը թուլացնի իր վճռականությունը՝
ճանաչելով այն թերությունները, որոնց վրա լույս է սփռում
անկեղծ ինքնավերլուծությունը:

* * *

Երջանկության երկու պայման՝ պարզ ապրելը և
բարձր մտածելը

Երբ երեխա էի, նամակ գրեցի Աստծուն: Ես փոքր էի և
հազիվ թե գրել գիտեի, բայց նրան շատ բաներ պատմեցի:
Ինձ համար ոչինչ չէի խնդրում, բայց խնդրում էի, որ ինձ
ինչ-որ բան սովորեցնի իր մասին, և ամեն օր սպասում էի,
որ փոստատարը կբերի նամակիս պատասխանը:
Ես երբեք չեմ կասկածել սրտումս: Եվ մի օր ես
պատասխանը ստացա տեսիլքի մեջ, երբ տեսա ոսկեգույն
լույսով փայլող օրհնյալ ուղերձի տառերը, չկարողացա այն
լավ կարդալ, բայց ուղերձը հասկացա հետևյալ կերպ . «Ես
Կյանքն եմ և ես Սերն եմ, և ես հոգ եմ տանում քեզ համար
քո ծնողների միջոցով»: Այդ ժամանակ ես հասկացա և
զգացի աստվածային ներկայությունը:

* * *

Ես կաշխատեմ մոռանալ անցյալի դժվարությունները,
քաջությամբ կդիմադրեմ ներկային և կսպասեմ
ապագային՝ Աստծո հանդեպ լիակատար վստահությամբ:
Գիտեմ, որ բոլոր բարի ցանկությունները, որոնք զգում
եմ սրտումս, կիրականանան Աստծո օգնությամբ
Ես կանեմ ամեն ինչ՝ ինձ կատարելագործելու համար՝
կյանքի իմաստն ավելի լավ հասկանալու համար, և ես
կանեմ ամեն ինչ՝ իմաստություն ձեռք բերելու, հոգու
ներթափանցումը արթնացնելու և վերջնական
ճշմարտության հետ միավորվելու համար:

* * *

Տե՛ր, ես կուրախանամ Քո առատ շնորհի լույսով ու
սիրով, և ես կբարձրացնեմ Քեզ շնորհակալության ու
երախտագիտության տողեր՝ ի նշան Քո բարության:
Ես անկեղծություն կընդունեմ մտքում, խոսքում և
գործում, և կփորձեմ ուրիշներին երջանիկ դարձնել, քանի
որ իմ երջանկությունը գալիս է նրանց երջանկությունից, և
ես կլուծեմ իմ փոքրիկ «ես»-ը ամբողջական՝
համընդհանուր «ես»-ի մեջ:

Սերը բոլոր արարչագործությունների զարկերակն է
Սերը լուռ զրույց է երկու սրտերի միջև
Սերը Աստծո կոչն է բոլոր արարչագործություններին

Որպեսզի այն կարողանա վերադառնալ իր երկնային
տուն՝ տիեզերական միասնության տունը
Սերը ծնվում է ծաղկող հոգիների այգիներում: Այն
ամենահին և ամենաքաղցր նեկտարն է, որը
պահպանվում է հավատարիմ և անկեղծ սրտերի
սրվակներում:

Նրանք, ովքեր ճանաչում են իրենց, հասկանում են, որ
առաջադրանքներ կատարելու համար անհրաժեշտ ողջ
գործընթացը բխում է Աստծուց: Նրանք, ովքեր հասնում են
հոգևոր հանգստության (հոգեկան խաղաղության), զգում
են նորացված ներքին ուրախություն՝ անկախ այս երկրի
վրա իրենց դերից: Նման մարդը ապրում և վարում է իր
կյանքը Աստծո կամքի համաձայն:

* * *

Հոգեկան խանգարումները խաթարում և շեղում են
միտքը, անկայուն տրամադրությունը մթազնում է պարզ
տեսողությունը, իսկ հուզական պոռթկումները
առաջացնում են թյուրըմբռնումներ: Մարդկանց մեծ մասը
գործում է ոչ թե հասկացողությամբ և խորհրդածությամբ,
այլ իրենց տրամադրությանը համապատասխան: Ավելին,
կողմնակալություններն ու նախապաշարմունքները
մթազնում են զանազանության ոսպնյակը, աղավաղում
հասկացողությունը և կանխում պարզ ու միանշանակ
ընկալումը: Հետևաբար, ընկալումը պետք է մաքրվի
շփոթության, անհանգստության և նախապաշարմունքի
բոլոր աղբյուրներից, որոնք խոչընդոտում են առողջ
դատողությանը և ճշգրիտ ընկալմանը:

* * *

Այս տիեզերքում կա մի Տեր, որը մարդկությանը
շնորհել է անկախություն, կարողություն և ինտելեկտ:
Մարդիկ կարող են գտնել Աստծուն բանականության
պարզևի միջոցով, բայց եթե նրանք իրենց ժամանակը
վատնեն անլուրջության մեջ՝ առանց անհրաժեշտ ջանքեր
գործադրելու կյանքի իմաստը գտնելու և իրենց Արարչին
ճանաչելու համար, ապա նրանք վատնում են Աստծո

կողմից իրենց տրված թանկարժեք էներգիան և երբեք չեն
գտնի իրական երջանկություն:

Չնայած ես շատ բաներ եմ անում, ես չեմ զգում, որ
ինձ սահմանափակում են անում, քանի որ գիտակցում եմ,
որ այս աշխարհը իմ տունը չէ:

* * *

Աստծո որոնումը մեզ չի արդարացնում կյանքի
պայքարում մեր նյութական, մտավոր և սոցիալական
պարտականությունները անտեսելուց: Մյուս կողմից,
իսկապես հոգևոր որոնողը սովորում է
ինքնակարգապահություն և վերահսկողություն իր
հույզերի, սովորությունների և ցանկությունների
նկատմամբ՝ կյանքի տաճարը անգիտության խավարից
ազատելու համար, որպեսզի կարողանա ընկալել
աստվածային ներկայությունը: Ինչպես մուժ տան մեջ
թանկարժեք քարերը չեն կարող տեսանելի լինել, այնպես
էլ հոգևոր գիտակցությունը չի կարող զգացվել, քանի դեռ
անգիտության և հոգեբանական դիսոնանսի ուժերը
տիրապետում են մարդուն:

* * *

Ծովը կարող է ցանկանալ լցնել իրեն բաժակի մեջ,
բայց բաժակը կարող է միայն իրենը պահել: Նմանապես,
ճշմարտությունը բոլորի համար է, բայց սահմանափակ
գիտակցություն ունեցողները բավականաչափ խորը չեն
խորանում որոնելու և ուսումնասիրելու համար, և ոչ էլ
անհանգստանում են մակերեսի տակ սուզվելու համար:
հետևաբար, նրանք չեն կարող գտնել ճշմարտությունը:
Մենք պետք է անենք մեր լավագույնը՝ խորը
հետազոտություններ անցկացնելու և գանձերը
բացահայտելու համար:

* * *

Նա սիրում է մերժել ցանկացած բացասական միտք,
որը փորձում է ներխուժել իր գիտակցության, երբ
կենտրոնացած է լուրջ կամ կարևոր հարցի վրա:
Մարդկանց մեծ մասը կարևոր գործեր անելիս մտածում է
այլ բաների մասին: Օրինակ՝ երբ դատավորը վերջնական
վճիռ էր կայացնում մեկ այլ անձի կյանքի կամ մահվան
նուրբ հարցի վերաբերյալ, նա միաժամանակ մտածում էր
նույն օրը կնոջ կողմից ստացած վատ վերաբերմունքի
մասին, և նեղված էր, որ իր որոշումը տանը չէր
կիրառվում:

Եթե այս դատավորը սխալ որոշում կայացնի և անմեղ
մարդուն մահվան դատապարտի կենտրոնացվածության
պակասի պատճառով, նա իր հերթին մեղադրյալ և
դատապարտված կկանգնի ամենամեծ դատավորի առջև,
որը համընդհանուր օրենք է, որը չի ճանաչում
կողմնակալություն կամ խնամակալություն:

* * *

Քո ոգեշնչման քամին ցրել է բոլոր ամպերը, և
մտքերիս երկինքն այժմ պարզ ու մաքուր է, և մաքրված
աչքերով ես քեզ տեսնում եմ ամենուրեք: Քո օրհնյալ արևի
ճառագայթները թափանցում են իմ եռության խորքը, և
սերունդների քաղցով ես սնվում եմ քո օրհնյալ լույսով:

* * *

Այս անկայուն, վտանգավոր և անորոշ աշխարհում
դուք ձեզ լիովին միայնակ եք զգում: Միայն Աստված երբեք
չի լքի ձեզ կամ չի հիասթափեցնի ձեր հույսերը:
Օրհնիր ինձ, Տե՛ր, որպեսզի կարողանամ իմ մեջ
գարգացնել հոգևոր ուժի և հաջողության սերմերը, և
որպեսզի կարողանամ այդ ուժը օգտագործել Քեզ հաճելի
ձևերով:

* * *

Ո՛վ Տե՛ր, մտքերիս միայնության մեջ ես կարոտում եմ
լսել Քո ձայնը: Հեռացրու ինձնից հիշողությանս մեջ բոլոր

դրած աշխարհիկ ծայները: Ես կարոտում եմ լսել Քո
խաղաղ ծայնը, որը արձագանքում է հոգուս խորքում:
Բռնիր իմ էությունը և թույլ տուր ինձ զգալ Քո օրհնյալ
ներկայությունը իմ մեջ և շուրջս:

* * *

Հեշտ է ասել, թե արդյոք մարդը մտավորապես սնվում
է խաղաղ, թե՞ վիճահարույց միջավայրից:

* * *

Ներքին վախերը, հոգեբանական տառապանքը կամ
անհարմար ընկերների և հարազատների հետ շփվելուց
բխող անհանգստությունը նպաստում են շփոթված մտքի
և անհանգիստ տրամադրության առաջացմանը: Մյուս
կողմից, հանգիստ և խաղաղ բնավորություն ունեցող
մարդիկ նպաստում են առողջ և գրավիչ մտածելակերպի
ձևավորմանը:

* * *

Աստված մեզ փորձարկում է՝ մեր վճռականությունը
ամրապնդելու, այլ ոչ թե մեզ կոտրելու համար:
Անգիտությունը մեզ կործանում է, եթե մեր ամբողջ հույսը
դնում ենք մարմնի վրա: Նրանք, ովքեր համառորեն
որոնում են ճշմարտությունը, գտնում են հավերժական
կյանք: Այս աշխարհը բոցավառ վառարան է, որի մեջ մեր
հոգիները կռվում են՝ դառնալով իմաստության և հոգևոր
ուժի պողպատ:

Մարդիկ ունեն չօգտագործված ներուժ՝ ամբողջ
անհրաժեշտ ուժը: Աստված նրանց օժտել է
բանականության ուժով՝ ազատագրվելու աշխարհիկ
սահմանափակումներից, որոնք կապում են նրանց և գերի
են պահում սովորություններին ու ցանկություններին:
Նրանք, ովքեր այսօր որոշում են թույլ չտալ, որ կյանքի
դժվարությունները կոտրեն իրենց կամքը և խոչընդոտեն
իրենց առաջընթացին, կստանան դրանք հաղթահարելու
ունակություն:

* * *

Մի՛ բացահայտիր քո բոլոր գաղտնիքները ուրիշներին՝
ազնվության անվան տակ: Եթե քո թուլությունները
բացահայտես անփույթ մարդկանց, նրանք կօգտվեն
առիթից՝ քեզ ծաղրելու, երբ ցանկանան քեզ վնասել:
Ինչո՞ւ տալ նրանց մի բան, որ նրանք կարող են
օգտագործել քո դեմ և ցավ պատճառել քեզ:

* * *

Ո՛վ իմ սրտի թարմացնող ըմպելիք, ես քեզ խմում եմ
կրկին ու կրկին, բայց իմ գիտակցության շիշը միշտ լցվում
է: Ես չգիտեմ այս օրհնյալ ըմպելիքի անունը, բայց գիտեմ,
որ դա աստվածային սիրո նեկտարն է, որը ինձ նորացված
հոգևոր ուրախություն է պարգևում:
Հոգևոր ուրախությունը մշտապես նորացվող է, քանի
որ այն չի ծնվում անցողիկ ցանկություններից: Այն
դրսևորվում է կարոտող հոգու մեջ այն պահերին, երբ
մտավոր անհանգստությունները հալվում են, իսկ
վնասակար սովորություններն ու անհանգստացնող
հակումները անհետանում են հոգու խորքից բխող ներքին
խաղաղության հպման ներքո:

* * *

Երկրի հարուստների և հոգու հարուստների միջև
համեմատություն չկա, քանի որ հոգու հարուստները
Աստծո աչքում հարուստներից ամենահարուստներն են:
Այսօր ես վճռականորեն որոշում եմ չտրվել
հուսահատությանը, հիասթափությանը և ափսոսանքին
կորցրած հույսերի և չիրականացված երազանքների
համար: Փոխանակ թույլ տալու ինձ մնալ սահմանափակ
և սահմանափակ, ես կապրեմ իմաստության հուշումների
համաձայն՝ գիտակցելով, որ դա անելով՝ կգտնեմ այն
երջանկությունը, որը փնտրում եմ:

* * *

Շնորհակալ եմ, Տե՛ր, որ միշտ հիշում ես ինձ, նույնիսկ
երբ ես չեմ հիշում քեզ, և որ լցնում ես ինձ
երախտագիտությամբ այն օրհնությունների համար,

որոնք դու տվել ես ինձ: Օրհնիր ինձ, որպեսզի ապրեմ քո
մասին անընդհատ հիշելով:

* * *

Երբ գիտակցությունը մաքրվում է
նախապաշարմունքներից և ազատվում պատրանքներից,
մենք կունենանք մի հասկացողություն, որը կոգեչնչի մեզ
ոչ միայն որոշակի պահերին, այլև մեր կյանքի ամեն օր՝
նորացնելով մեր մարմինների կենսունակությունն ու
երիտասարդությունը, ամրապնդելով մեր մտքերը և
լիցքավորելով մեր հոգիները իմաստության և
երջանկության հոսանքներով:

* * *

Չարգացրեք ճշմարտությունն ասելու սովորություն՝
առանց ավելորդ բաներ ասելու, և խուսափեք այնպիսի
բաներ ասելուց, որոնք կարող են վնասել ուրիշներին կամ
չեն ծառայում ճշմարտությանը:

* * *

Գործարարների մեծ մասը ո՛չ արդյունավետ է գումար
վաստակելու հարցում, ո՛չ հաջողակ է իրենց բիզնեսը
կառավարելու հարցում, ո՛չ էլ իմաստուն ամուսիններ են,
քանի որ երբ նրանք գրասենյակներում են, զբաղված են
կանանց հետ իրենց տնային խնդիրներով, իսկ երբ տանն
են, նրանց միտքը կլանված է աշխատանքային
խնդիրներով: Չպետք է փորձել միաժամանակ
կենտրոնանալ մեկից ավելի բանի վրա:

* * *

Եթե սխալվող մարդը որոշի բարեփոխվել և
բարելավել իր վիճակը՝ շփվելով լավ մարդկանց հետ, նա
կփոխվի դեպի լավը, մինչդեռ հոգևոր մարդը կկորցնի իր
հոգևորությունը և կհետադիմի սխալ մոլումներ և չար
հակումներ ունեցողների ընկերակցությամբ:

* * *

Հիշե՛ք, որ Աստծուն մոտենալու ցանկությունը կամքի
ուժի ամենամեծ և ազնիվ կիրառումն է, քանի որ միայն
Աստված է հավիտենական և անսասան, և Նրանից է

գալիս ամեն բարութիւն: Չարգացրէք ձեր կամքի ուժը և
խուսափէք վնասակար ցանկութիւններից. մի՛
օգտագործէք ձեր կամքի ուժը դրանք բավարարելու
համար, քանի որ դա ապարդիւն ջանք է և էներգիայի
վատնում: Կատարէք ձեր պարտականութիւնները այս
կյանքում ձեր լավագոյնս՝ միաժամանակ կյանքը
դիտարկելով որպէս անցողիկ երազ: Սրէք ձեր
վճռականութիւնը և հիմնավորէք ձեր կամքը Աստծո
ճանաչողութեան վրա:

* * *

Եթէ մարդն իր կյանքն ապրի իմաստութեամբ և
խորաթափանցութեամբ, նա կհասկանա, որ մահը պարզ
է և անցում դեպի ավելի լավ վիճակ՝ ավելի լավ
աշխարհում:

* * *

Վարպետ Պարամահանսան իր աշակերտներից
մեկին հետևյալ խորհուրդը տվեց
Մի՛ եղէք միակողմանի, փոխարէնը ապրէք
կարգուկանոնի և հավասարակշռութեան կյանքով՝
առաջնահերթութիւն տալով ձեր
պարտականութիւններին: Պարտականութիւնը
աշխատանք է, որը կատարվում է կամավոր և անկեղծ
ցանկութեամբ, այլ ոչ թէ վրդովմունքով կամ
պարտավորութեան զգացումով: Մինչդէռ հոգևոր և
բարոյական գիտակցութիւնը պետք է գերակա լինի,
նյութական պարտականութիւնը չպետք է անտեսվի,
քանի որ այն չափազանց կարևոր է և պետք է
ամրապնդվի սոցիալական, ազգային և միջազգային
պարտավորութիւններով:

* * *

«Եվ ամենակարևորը՝ եղիր ազնիվ ինքդ քեզ հետ»
Այս արտահայտութիւնը ամփոփում է Շեքսպիրի
«Համլետ» պիեսում Պոլոնիուսին տրված հայտնի
խորհուրդների ցանկը և, ի թիվս այլ բաների, նշանակում է
հավատարիմ լինել ինքդ քեզ և չանել այն, ինչ խորքում

զգում ես, որ սխալ է: Իրոք, մաքուր և կենդանի խիղճը իր տիրոջը պարզևում է ուրախություն և ուժ, որոնք իրենց արժեքով և կարևորությամբ գերազանցում են տիեզերքի բոլոր գանձերը:

* * *

Գերագույն կենտրոնացման ուժը հանդարտեցնում է անհանգստության փոթորիկները, նվազեցնում անհանգստությունների թափը, զսպում անկառավարելի ցանկությունները և գրավում աստվածային իմաստությունը, որը չի փոխվում կամ չի փոփոխվում:

* * *

Հաջողությունը կախված չէ ճակատագրից կամ բախտից, այլ ինքնահարմարեցումից՝ խորհրդածության միջոցով, տիեզերքի օրենքների հետ:

* * *

Ոչինչի և ոչ մեկին չպետք է թույլատրվի զբաղեցնել սրտի գահը, որը պետք է նվիրված լինի միայն Աստծուն:

* * *

Մարդու խառնվածքը նրա զգացմունքները դարձնում է սառը և հասկացողությունը՝ անհասկանալի, ինչը անհնար է դարձնում նրա համար ուրիշների հետ լեզու գտնելը:

* * *

Տնային կյանքը պետք է դրախտ լինի, բայց վատ բնավորությունը կարող է այն դժոխքի վերածել: Ամուսինը կարող է աշխատանքից տուն գալ և կնոջը տեսնել ընկճված ու վշտացած, ինչը անհնար կդարձնի նրա հետ շփվելը: Կամ նա կարող է տուն վերադառնալ վատ տրամադրությամբ, ինչը անհնար կդարձնի կնոջ հետ շփվելը: Այսպիսով, շատ խնդիրներ են պատահում ուրիշներին անառողջ բնավորության պատճառով:

Երբ ընտանիքի անդամը եռում է զայրույթից կամ անտարբեր է, դուք անմիջապես ազդում եք նրա

բնավորության վրա: Կամ կարող եք մոտենալ բարձր
տրամադրությամբ ինչ-որ մեկին, միայն թե նկատել, որ նա
տրամադրության մեջ է և վիճաբանող, և նա
վիրավորական խոսքեր ասի, որոնք անմիջապես
կփչացնեն ձեր ուրախությունը՝ ստիպելով ձեզ հեռանալ:
Մի՛ ուշադրություն դարձրեք ուրիշների
անհատականությանը և մի՛ թողեք, որ նրանք ազդեն ձեզ
վրա

* * *

Ես կյանքում բազմաթիվ փորձությունների եմ բախվել,
և դրանցից ամենադժվարը եղել են այն մարդկանց հետ,
ովքեր սխալ են դատել ինձ: Ես տեսել եմ մարդկանց, ում
սիրում էի, և նրանք սիրտս տվել են ինձ սխալ
հասկանալու և ինձ դեմ դառնալու համար: Բայց դա
դառնություն չի առաջացրել իմ հոգում, քանի որ
դառնությունը մթազնում է հասկացողությունը:
Ես թույլ չեմ տալիս, որ ուրիշները ինձ սխալ ընկալեն,
այլ փորձում եմ օգնել նրանց, եթե նրանք ընկալունակ են
և բարի մտադրություններ ու բարեմաղթանքներ են հղում
նրանց:

* * *

Արդար գործերը նման են բարության քաղցր, հաճելի
նեկտար խմելուն, մինչդեռ չար գործերը թշնամական
բնույթի են, ինչպես թունավորված մեղր օգտագործելը:
Առողջությանը վնասող և հոգեբանական տառապանքի ու
անտեղյակության հանգեցնող գործողություններից ու
վարքագծերից պետք է լիովին խուսափել: Բոլոր տեսակի
վնասակար նյութերի անհիմն օգտագործումը այն
դարպասն է, որով մտնում են հոգեբանական խնդիրներ,
հիվանդություններ և ֆիզիկական ցավեր:

* * *

Օ՛, իմ աստվածային սիրելի
Դուք բարեկամության սրտից բխող սիրո աղբյուրն եք
և ջերմության թաքնված ճառագայթները, որոնք բացում
են զգացմունքների բողբոջները ընկերների սրտերում:

Եվ սենտիմենտալ բանաստեղծություններ, որոնք
փառաբանում են ազնվականությունը,
հավատարմությունն ու նվիրվածությունը
* * *

Որքան շատ եմ ես իմ կարեկցանքն ու
բարյացակամությունը ուղարկում ուրիշներին, այնքան
ավելի շատ եմ բացում հոգևոր ալիքներ, որոնց միջոցով
Աստծո սերը հոսում է դեպի ինձ: Աստվածային սերը այն
մագնիսն է, որը գրավում և բերում է ամենամեծ բարիքը:
* * *

Կարևոր է, որ մարդը վճռականորեն տրամադրվի
պահպանել իր ներքին խաղաղությունն ու անդորրը,
նույնիսկ եթե ապրում է խնդրահարույց հարազատների
հետ, աշխատում է խիստ գործատուի մոտ, շփվում է
Նրանց հետ, ում համարում է հակառակորդներ կամ
բախվում է կյանքի որևէ փորձության: Եթե Նրանք
համառորեն պահպանեն այս վճռականությունը իրենց
առօրյա կյանքում և չհուսահատվեն նման
փորձություններից մի քանի օր անց, Նրանք կհասնեն
ներքին հավասարակշռության և կգտնեն հոգեբանական
երջանկություն:
* * *

Չարն ու մեղքը մարդկային բնույթին բնորոշ չեն, այլ
ներմուծվում են դրսից և ներդրվում մարդու մեջ:
* * *

Ցեխի տակ թաղված ոսկին չի կորցնում իր եղությունը.
այն փայլում է իր բնական մաքրությամբ, երբ ցեխը
հեռացվում է: Նմանապես, բարությունը գոյություն ունի
մարդկային հոգու մեջ՝ չնայած այն ծածկող և մթազնող
անգիտության շերտերին: Անկախ Նրանից, թե որքան է
հոգու ոսկին մթազնվում անգիտության խիտ,
կարծրացած ցեխից, մենք պարզապես պետք է լվանանք
այդ ցեխը իմաստության ջրով՝ հոգու իրական ոսկու
գեղեցիկ փայլը բացահայտելու համար:
* * *

Մարդիկ հաճախ կենտրոնանում են միմյանց
քննադատելու վրա, և այդ պատճառով էլ չեն նկատում
մյուս կողմի լավ հատկանիշները:

* * *

Անտեղակությունը հավասարապես գոյություն ունի
թե՛ Արևելքում, թե՛ Արևմուտքում: Երբ Արևելքի և
Արևմուտքի անտեղակաները հանդիպում են, նրանք
վիճում են և չեն կարողանում համաձայնության գալ՝
ցուցադրելով իրենց գովեստը հպարտության և
ինքնարդարացման մասին՝ առանց լսելու կամ հարգելու
մյուս տեսակետները, նույնիսկ եթե դրանք ճիշտ են:
Սակայն, երբ Արևելքի և Արևմուտքի իմաստունները
հանդիպում են, նրանք օբյեկտիվորեն քննում են հարցերը
և աշխատում են բոլորի համար օգտակար բեղմնավոր
համագործակցության ուղղությամբ:

* * *

Աստված մեզ տվել է հոգի, միտք և մարմին, և մենք
պետք է զարգացնենք այս պարզևները ներդաշնակ և
հավասարակշռված ձևով: Մենք չպետք է թույլ տանք մեզ
դառնալ մեր միջավայրի ստրուկներ կամ սովորության
գերիներ:

* * *

Հոգևորապես զարգացած ծնողները կարող են օգնել
աշխարհին՝ երեխաներ մեծացնելով հոգևոր
տրամադրվածությամբ և ընդունելով չափավոր
ապրելակերպ, որը բնութագրվում է խորհրդածությամբ և
ինքնակարգապահությամբ:

* * *

Ցանկությունը ցանկություն է, որը չունի կատարման
ունակություն, մինչդեռ մտադրությունն ավելի ուժեղ է,
քան ցանկությունը: Մյուս կողմից, կամքի ուժը այդ
ցանկության շարժիչ ուժն է՝ զուգորդված այն
իրականացնելու ակտիվ էներգիայի հետ: Սա ենթադրում է
կենտրոնացված և շարունակական ջանքեր, մինչև
ցանկությունը իրականացվի: Որքա՞ն քիչ մարդիկ են

իսկապես ցանկանում և հասնում այն ամենին, ինչին
ցանկանում են հասնել: Իհարկե, չպետք է կամքի ուժն
օգտագործել ամոթալի և դատապարտելի
գործողություններ կատարելու համար, քանի որ դա
խախտում է կամքի ուժի իրական նպատակը և
հանգեցնում է անբարենպաստ և վնասակար
հետևանքների: Մարդկային կամքի ուժը պետք է
առաջնորդվի իմաստությամբ և խորաթափանցությամբ՝
հանգեցնելով լուսավորության և Աստծո հետ
մտերմության:

* * *

Այս կյանքում ամեն ինչ, որ գեղեցիկ է և արժեքավոր,
հաճախ թաքնված է առեղծվածի մեջ պարուրված
հանքերում: Հազվագյուտ գոհարները դժվար է
հեշտությամբ գտնել, և թանկարժեք հոգևոր գանձերը
պետք է հանվեն և արդյունահանվեն հասկացողության և
իմաստության գործիքներով:

* * *

Բարի խոսքերով և անկեղծ խորհուրդներով
ուրիշներին ուրախություն պարգևելը իսկական
մեծության նշաններ են: Եվ հակառակը, ուրիշներին
վիրավորելը հեգնական դիտողություններով,
բացասական հայացքներով և եսասիրական
առաջարկներով չարամտության նշան է: Վիրավորական
հայացքը և զայրացած շնչառությունը ավելի խորն են,
քան ցավոտ հարվածը կամ հարվածը: Ծաղրն ու ծաղրը
բացահայտում են չարագործների մոտ
անհնազանդության և զայրույթի ոգին, մինչդեռ
բարեկամական առաջարկները ներշնչում են զղջում և
զարմանք:

* * *

Երբեմն Աստված Իր սիրահարներին հայտնվում է
որպես մեծ լույս, կամ որպես տիեզերական ծայն, կամ
որպես անսահման ուրախություն, կամ որպես անսահման
քաղցրության սեր, կամ որպես հասկացողություն,

իմաստութիւնն և գիտելիք: Նրա լույսը տարածվում և
տարածվում է ինչպէս տիեզերական թւեր հալերժութեան
վրա, և երբեմն ես այս երկիրը տեսնում եմ որպէս երազ
այդ լույսի սրտում, և այդպիսով ես հասկացա, որ
աշխարհը երազ է:

* * *

Մենք պետք է մեր լավագույնը անենք՝ մեր սրտերը
իմաստութեամբ մաքրելու և դրանք Աստծո սիրով
մաքրելու համար, և գիտակցելու, որ մենք բոլորս
եղբայրներ և քույրեր ենք, միասին քայլում ենք դեպի մեր
երկնային տունը:

* * *

Ձեր ամենամեծ երջանկությունը կայանում է
սովորելու և ճիշտ գործելու ձեր մշտական
պատրաստակամութեան մեջ: Որքան շատ եք
կատարելագործվում ինքներդ ձեզ, այնքան շատ եք
օգնում կատարելագործել ձեր շրջապատի ուրիշներին:
Ինքն իրեն կատարելագործող մարդը միշտ երջանիկ է, և
որքան ավելի երջանիկ եք դուք, այնքան ավելի երջանիկ
եք դարձնում ձեր շրջապատի ուրիշներին:

* * *

Եկեք միասին աշխատենք՝ կերակրելու
քաղցածներին, հագուստ և դեղորայք տրամադրելու
կարիքավորներին, միսիթարելու սգացողներին, սրբելու
գրկվածների արցունքները, ուրախություն բերելու նրանց
հոգիներին և ժպիտ պարգևելու նրանց դեմքերին:

* * *

Եթէ Աստված Իր սերը չդնէ մայրերի սրտերում,
նրանք չէին կարողանա սիրել իրենց երեխաներին:
Աստվածային սերը հոսում է մայրերի սրտերով: Տունը լի է
շնորհով մարդկային մոր կերպարանքով տիեզերական
Մոր ներկայութեան շնորհիվ, և մենք պետք է մայրական
սիրո բոցը վառ պահենք մեր սրտերում:

* * *

Կյանքն այստեղ թվում է անպտուղ և քառասյին,
մինչև մենք չհասնենք անվտանգության ափերին: Մենք
չպետք է մեր հույսերը դնենք անցողիկ աշխարհիկ
նպատակների և փխրուն նյութական
կապվածությունների վրա: Նման թույլ կապերը
անգիտակցաբար հեռացնում են մեզ մեր վերջնական
նպատակից, ինչպես որ հեռացնում են մեզ մեր իրական
«ես»-ից:

* * *

Աստծո ձայնը թաքնված է կյանքի դրսևորումների
ետևում, անընդհատ կանչելով մեզ և խոսելով մեզ հետ
ծաղիկներից, սուրբ գրքերից և մեր խղճմտանքից, և բոլոր
այն գեղեցիկ բաների միջոցով, որոնք կյանքը դարձնում են
ապրելու արժանի, Նրա փառքը բացահայտվում է հոգու
զգացած հոգևոր հանգստության և մտքի՝ Նրա հետ
ներդաշնակվելու անկեղծ փորձի մեջ:

* * *

Տե՛ր, դարձրու ինձ հոգևոր առաջընթացի արժիվ, որը
կսավառնի նեղ մտածողության և կարծիքների ու
համոզմունքների չափազանցության փոշոտ
նրբանցքներից վեր:

Կանչիր ինձ ավելի ու ավելի բարձր շերտեր, երկրի
ցնցումներից և արևի լույսը փակող ամպերից այն կողմ
Թույլ տուր հավասարակշռության թևերով թռչեմ
դեպի բարձր ընկալումների այդ բարձր երկինքները
Բոլոր փոթորիկներից ու փոթորիկներից վեր, ես
կճանապարհվեմ երկնային բույն փնտրելու

Տե՛ր, դարձրու ինձ հոգևոր առաջընթացի արժիվ,
միշտ ձգտելով Քեզ՝ կարոտով ու եռանդով:

Տե՛ր, թարմացրու մեզ Քո ներկայության քաղցր
քամիներով, լցրու մեզ Քո փառահեղ ներկայության
կարոտով և թող մեր եությունները հարստանան Քո
աստվածային իմաստությամբ: Թող զգանք, թե ինչպես է
Քո սուրբ լույսը թափանցում մեր կյանքի յուրաքանչյուր
ոլորտ՝ ամրապնդելով մեր վճռականությունը, ցրելով մեր

խավարը, լցնելով մեզ խաղաղությամբ և
լավատեսությամբ և տալով մեզ բարի գործեր կատարելու
Էներգիա:

* * *

Նա, ով ուրիշներին հոգևոր և նյութական օգնություն է
ցուցաբերում՝ լի բարությամբ և առատաձեռնությամբ,
կհամոզվի, որ իր տվածը կվերադառնա իրեն, և սա է
գործողության օրենքը, որը վերաբերում է սրտերին:

* * *

Այն, ինչ մարդը զգում է ուրիշների նկատմամբ,
ստեղծում է մշտական թրթռումներ եթերում՝ գրավելով
համապատասխան քանակությամբ կարեկցանք և
բարություն: Նա, ով ներում է իրեն վիրավորողներին,
:կգրավի ներում և հանդուրժողականություն իր համար

* * *

Ինչպես որ մարդ չի կարող խոսել փչացած
հեռախոսով, այնպես էլ մարդ չի կարող
արդյունավետորեն աղոթքներ տարածել մտքի միջով, որը
խեղված է անհանգստության, անհանգստության,
դժգոհության և անցողիկ աշխարհիկ փառքի հանդեպ
կապվածության մուրճի հարվածներից: Փոխարենը, այդ
միտքը կարող է վերականգնվել խորը հանգստության և
անդորրության միջոցով, այդպիսով մեծացնելով հոգևոր
կոչեր փոխանցելու և օրհնություններ ու վեհ մտքեր
ստանալու նրա կարողությունը:

* * *

Այս անկայուն, վտանգավոր և անորոշ աշխարհում
դուք ձեզ լիովին միայնակ եք զգում: Միայն Աստված երբեք
չի լքի ձեզ կամ չի հիասթափեցնի ձեր հույսերը:

* * *

Տե՛ր, դարձրու ինձ թափանցիկ մաքրությամբ,
որպեսզի կարողանամ արտացոլել Քո բուժիչ լույսը իմ մեջ:

Հանգստացրու մտքիս հայելին, որը դողում է
անհանգստությունից, որպեսզի այն արտացոլի քո
անսահման դեմքը
Բացիր հավատքի պատուհանները իմ հոգում,
որպեսզի կարողանամ շնչել քո խաղաղության բույրը
Ո՛վ Դու, Ով փայլում ես Քեզնով: Ո՛վ Դու, Ով
աննկարագրելի մեծություն ունես: Նայիր իմ կարոտած
աչքերի մեջ, որպեսզի աշխարհում Քեզանից բացի ոչինչ
չտեսնեմ:

* * *

Տարբեր ծայները տարբեր ազդեցություն ունեն
Նյարդային համակարգի վրա: Դիսոնանսային ծայները
գրգռիչ ազդեցություն ունեն նյարդերի վրա, մինչդեռ
հարմոնիկ ծայները ակտիվացնում են նյարդային
համակարգի թուլացած և ատրոֆիկացած
հյուսվածքները՝ արթնացնելով դրա կենսական ուժը:
Հետևաբար, բարի և նուրբ խոսքը, ոգեշնչող երգը և
հոգու սրբավայրում շշնջացող իմաստության ծայնը՝
բոլորը խորը և անհավանական ազդեցություն ունեն
մարդկային հոգու վրա:
Կյանքը նման է կարճ ճանապարհորդության [դեպի
անտառ]: Հենց որ ճաշը պատրաստվում և դրվում է
սեղանին, մի գազան է ներխուժում և ստիպում բոլորին
հեռանալ: Մարդկանց մեծ մասն այսպես է ապրում:
Նրանք քրտնաջան աշխատում են մի քիչ գումար
կուտակելու և որոշակի երջանկություն ու
անվտանգություն ձեռք բերելու համար, միայն թե
հիվանդության և այլ աղետների գազանը հարվածում է
նրանց, նրանց սրտերը կանգ են առնում, և նրանք
ստիպված են հեռանալ: Մարդիկ ստիպված չեն այսպես
ապրել՝ թույլ տալով, որ անվերջ գործերը գողանան իրենց
ժամանակը և ստրկացնեն իրենց: Շատ տարիներ են
անցել այսպես: Նրանք, ովքեր որոշում են թույլ չտալ, որ
դժվարությունները խանգարեն իրենց, կստանան ուժ
:դրանք հաղթահարելու համար

* * *

Որպես ընդհանուր կանոն, «սնունդ» բառը օգտագործվում է միայն ֆիզիկական սննդի հետ կապված, սակայն կան սննդի այլ տեսակներ, ինչպիսիք են մտավոր գործունեությունը, մտավոր կենտրոնացումը և հոգևոր իմաստությունը: Առաջին տեսակը (սնունդը) սնուցում է մարմինը, երկրորդ տեսակը (մտավոր կենտրոնացումը)՝ միտքը, իսկ երրորդ տեսակը (հոգևոր իմաստությունը)՝ հոգին:

* * *

Երբևէ փորձե՞լ եք ըմբռնել այդ խուսափողական «այլ բանը», այդ անընդհատ փոփոխվող և անհետացող միրաժը անապատում, որը դուք դեռ զգում եք Նույնիսկ ձեր բոլոր ցանկությունները կատարելուց հետո: Մարդիկ կարոտում են ինչ-որ բանի, մինչև որ տիրանան դրան, բայց երբ այն իրենց ձեռքում է, նրանք անխուսափելիորեն հոգնում են դրանից և կարոտում են ինչ-որ այլ բանի: Նույնիսկ եթե կյանքը մարդուն տալիս է այն ամենը, ինչ նրա սիրտը ցանկանում է՝ հարստություն, իշխանություն, ընկերներ, նա ի վերջո կզգա անբավարարվածություն և կսկսի ավելին փնտրել: Բայց կա մի բան, որից մարդը երբեք չի հոգնում, և երբ գտնի այն, նա ուրիշ ոչինչ չի ցանկանա և երբեք չի փոխանակի այն ոչնչի հետ. հոգու մաքուր ուրախությունը, որը բնակվում է «ես»-ի ամենախորը անկյուններում:

* * *

Աշխարհը ցնցվել և անկայունացել է պատմության ընթացքում: Պատերազմի ժամանակ աշխարհը միլիոնավոր մարդկանց համար դառնում է տառապանքի և ցավի վայր: Իսկական և երկարատև երջանկությունը կայանում է աստվածային ներկայությունը զգալու մեջ, և չկա ավելի մեծ երջանկություն կամ շահ, քան այդ երջանկությանը հասնելը:

* * *

Ինչո՞ւ են մարդիկ անում այնպիսի բաներ, որոնք քիչ
հաճույք են պատճառում և շատ խնդիրներ են
առաջացնում:

Պատասխանը՝ «սովորություն» է, որը մարդկային
ճակատագրի որոշիչ գործոնն է: Շատերը շարունակում են
վնասակար սովորություններ անել՝ չնայած գիտակցելով
դրանց պատճառած ցավն ու վնասը՝ սովորության
երկաթե բռնվածքի պատճառով: Ուղտը ուտում է փշոտ
թփեր, չնայած արյուն է հանում բերանից: Հաճույք
փնտրողը վայելում է իր հաճույքները՝ չնայած դրանց
առողջությանը պատճառած վնասին: Ալկոհոլը մահացու է
խմում՝ անտեղյակ լինելով ներսում եղած հոգևոր
ուրախությունից, որը չի կարող համեմատվել որևէ այլ
հաճույքի հետ: Ազահ մարդը ոչնչացնում է իր
երջանկությունը՝ անդադար հետապնդելով նյութական
ունեցվածքը՝ չգիտակցելով, որ եթե մի որոշ ժամանակ
մտածի, կհասնի այնպիսի երջանկության, որը ոսկով չի
կարելի գնել:

* * *

Քո սուրբ լույսի մեջ ես հավիտյան արթուն կմնամ՝
հավիտյան վայելելով քո օրհնյալ դեմքի տեսարանը:
Ես սեր փնտրեցի անցողիկ զգացմունքների միջով, և
սահմանափակ մարդկային սիրո անապատներով
թափառելուց հետո, վերջապես գտա աստվածային սիրո
օազիսը:

Հոգևոր խորհրդածություններ
Իմաստուն ուսուցիչ Պարամհանսա Յոգանանդայի
համար

Աստված աստվածային իմաստության աղբյուրն է,
որի լայնությունը անսահման է, իսկ պարունակությունը՝
անսպառ, իսկ մարդկային հոգիները այն ուղիներն են,
որոնց միջով հոսում է այդ իմաստությունը:

Կան լայն, բաց ջրանցքներ և նեղ, ժանգոտ
ջրանցքներ: Որքան մեծ է ջրանցքը, այնքան ավելի մեծ և
առատ է հոսում աստվածային շնորհը:
* * *

Ցավը օգտակար դասեր ունի խելացիների և
սովորելու պատրաստակամների համար, բայց ցավը
վերածվում է բռնակալ ճնշողի բողոքողների և դժգոհների
համար:

Ցավը կարող է մեզ սովորեցնել գրեթե ամեն ինչ: Դրա
դասերը մեզ կոչ են անում զարգացնել
խորաթափանցություն, ինքնատիրապետում,
անտարբերություն, բարոյականություն և բարձրացված
գիտակցություն:

Օրինակ՝ ստամոքսի ցավը մեզ ասում է չչափից շատ
ուտել և զգույշ լինել այն հարցում, թե ինչ ենք սպառում:
Ունեցվածքի կամ սիրելիների կորստից առաջացած
ցավը մեզ հիշեցնում է այս պատրանքների աշխարհում
ամեն ինչի ժամանակավոր բնույթի մասին:

Սխալ գործողությունների հետևանքները մեզ մղում
են տարբերակել ճիշտն ու սխալը

Բայց ինչո՞ւ մարդիկ չեն սովորում իմաստությունից:

Այդ դեպքում նրանք չէին ենթարկվի ցավի բռնակալի
ցավոտ և ավելորդ դաստիարակությանը:

* * *

Օ՛, իմ աստվածային սիրելի
Դու ներկա ես տիեզերքի յուրաքանչյուր անկյունում
Նա թաքնվում է ծաղիկների և վարդերի սրտում
Նա նայում է ինձ լուսնի պատուհանից
Բնության վարագույրի ետևից
Եվ պատրանքները թաքնված էին ինձանից
Մի՛ անտեսիր ինձ անգամ մի աչք թարթելով

* * *

Մարդիկ կարծում են, որ ասկետիզմը նշանակում է
զրկվել ինքդ քեզնից, բայց դա ամբողջովին ճիշտ չէ: Ես

հրաժարվեցի փոքր ցանկություններից՝ հանուն գոյության
ամենամեծ գանձի:

* * *

Իր անդադար՝ դատապարտելի կամ արդար
միջոցներով երջանկության որոնումներում մարդը
իրականում փնտրում է հոգևոր ուրախություն:
Կան երկու տեսակի ուրախություններ՝ կեղծ
ուրախություն և իսկական ուրախություն
Կեղծ ուրախությանը հաջորդում են տխրությունն ու
ցավը, մինչդեռ իսկական ուրախության ավարտը միշտ
ուրախ է, նույնիսկ եթե դրա սկիզբը տխուր կամ
հուսահատեցնող է եղել:

Աստված հարատև ուրախություն է, և երբ որոնողը
գտնում է Նրան, նա կգտնի այն մյուս բանը, որը փնտրում
էր և փնտրում էր առանց կանգ առնելու, նույնիսկ այն
ցանկությունները կատարելուց հետո, որոնք, նրա
կարծիքով, իրեն երջանկություն կբերեին:
Այս մշտապես նորացվող ուրախության մեջ որոնողը
կգտնի այն ամբողջ երջանկությունը, որը փնտրել է
մնացած բոլոր բաներում:

* * *

Վաղը որոշվում է այսօրով, ուստի ես կվերլուծեմ իմ
կյանքը և կհասկանամ, թե ինչ է այն, ապա կմտածեմ այն
դարձնելու այնպիսին, ինչպիսին պետք է լինի:
Այսօր ես կզարգացնեմ նախաձեռնողականության
ոգին, քանզի նախաձեռնող մարդը նման է թափանցող
երկնաքարի, որը ոչնչից ինչ-որ բան է ստեղծում:
Այն անհնարինը հնարավոր է դարձնում մեծ
ստեղծագործական ոգու ուժի միջոցով

* * *

Աստծո զորությունը ներկա է իմ էության
յուրաքանչյուր ատոմում, յուրաքանչյուր կենդանի բջջում,
յուրաքանչյուր նյարդում, ուղեղում և հյուսվածքներում:
Ես լավ եմ, որովհետև այդ օրհնյալ զորությունը
թափանցում է մարմնիս յուրաքանչյուր մաս

* * *

Ամեն ոք, ով կարողանում է պահպանել իր
խաղաղությունը և կատարել իր պարտականությունները
հանգիստ, կապված է տիեզերական ոգու հետ, որի
խաղաղությունը լցնում է գոյությունը:

Անկախ նրանից, թե որքան դժժան կարող են լինել
կյանքի իրադարձությունները, և անկախ նրանից, թե
որքան դժվար կարող են թվալ փորձառությունները,
հոգեբանական վիճակը պետք է արտացոլի
հանգստություն, իսկ միտքը՝ պահպանի իր
հավասարակշռությունը:

Ո՛չ սարսափելի անհաջողությունը չպետք է ցնցի
հոգու հիմքերը, ո՛չ էլ փայլուն հաջողությունը չպետք է այն
էքստատիկ դարձնի:

Ով որ ցուցաբերում է հանգստություն և
հավասարակշռություն՝ իսկապես, ոչ թե ձևացնելով,
հասել է իսկական հանգստության և խաղաղության
ափերին, որը չի կարող խաթարվել արտաքին
ազդեցություններով:

Ամեն ոք, ով ցանկանում է փոխվել դեպի լավը, պետք
է զարգացնի ուժեղ, լուռ, հանգիստ կամք և չհրաժարվի
լավ որոշումներից:

Հրաշալի է Աստծո մասին մտածել գործունեության
ժամանակ և այս պրակտիկական դարձնել առօրյա կյանքի
մաս:

* * *

Ոմանք, ովքեր ցանկանում են սովորել, կարճ
ճանապարհ են անցնում, ապա կորցնում են իրենց
ոգևորությունը, փոխում ուղղությունը և մոռանում իրենց
որոշումները:

Մյուսները ամեն ինչ անում են ճանապարհը
շարունակելու համար, չնայած երբեմն տրվում են հին
սովորություններին, բայց այնուամենայնիվ շարունակում
են քայլել և ջանքեր գործադրել, ուստի նրանց հակումները

դառնում են ավելի նուրբ, և նրանք դառնում են ուժեղ,
առողջ և էներգետիկ՝ օրերի ընթացքում:

* * *

Դրական մտածողությունը հանգեցնում է
անտեսանելի աստվածային զորության տեսնելուն, որը
կարող է ընդլայնել փոքր մտավոր ելքերը և
սահմանափակ զգայական ընկալումները, ականատես
լինել մեծագույն բարիքի փայլատակումներին և բացել
անսահմանափակ լայնության մեծ պատուհան, որի
միջոցով աստվածային ներկայությունը կարելի է տեսնել
իր ողջ շքեղությամբ և աստվածային առատությամբ
ամենուրեք:

Հանգստությունն այն է, ինչ անհրաժեշտ է ամբողջ
աշխարհին, հատկապես նրանց, ովքեր քայլում են
խորհրդածության ճանապարհով և ցանկանում են հասնել
բարձր հոգևոր հորիզոնների:

Հոգևոր ջանքերը, որոնք կատարվում են լուռ և
խաղաղ, սովորաբար արդյունավետ և պտղաբեր են,
քանի որ երբ ֆիզիկական շարժումները դադարում են,
մտքերը դառնում են ակտիվ, և արթնանում են քնած
հոգևոր էներգիաները:

* * *

Մենք չպետք է հուսահատվենք կամ հիասթափվենք
մեր սխալներից, այլ միշտ պետք է նայենք մեր
փորձառությունների լուսավոր կողմին և սովորենք
դրանցից: Եվ ինչ էլ որ պատահի, մենք պետք է դիմենք
Աստծուն օգնության և առաջնորդության համար:

* * *

Մի նոր աշակերտ կարծում էր, որ կարող է հոգևոր
ուսմունքները ըմբռնել միայն տեսական
ուսումնասիրության միջոցով, և ավելին, նա նաև ձգտում
էր ուրիշներին սովորեցնել, ուստի ուսուցիչ
«Պարամիանսան նրան ասաց
Հոգևոր գիտակցությունը արտաքին պատվաստում»
չէ (ինչպես բույսը), այլ ներքին աճ և զարգացում»:

Հետևյալ ուղերձը վարպետ Պարամհանսա Յոգանանդան ուղղել է իր աշակերտներին 1944 թվականի հունվարին, երբ գրում էր իր «Յոգիի ինքնակենսագրությունը» գիրքը, որը թարգմանվել է 35 լեզուներով և շարունակում է տպագրվել ու ժողովրդականությունն վայելում մոտ 70 տարի առաջ լույս տեսնելուց ի վեր:

.Իմ սիրելի՛ ընկերներ
Ընտրության ազատությունը մեծապես բաղկացած է բոլոր տեսակի ցանկություններից, իղձերից, մտադրություններից և կամքից: Այնուամենայնիվ, պետք է տարբերակել ընտրության իրական ազատությունը և դրա ավելի թույլ դրսևորումները:

Մեր ջանքերը, մեր ուժը և մեր բոլոր ֆիզիկական, բարոյական և հոգևոր գործողությունները սկսվում և անընդհատ գործում են կամքի ուժի միջոցով: Կամքի ուժը բաղկացած է անսասան վճռականության և ցանկության շուրջ կենտրոնացած գործողությունների անընդհատ ցիկլերից, մինչև այն հասնի բավարար աստիճանի ուժի՝ ցանկալի արդյունքին հասնելու համար: Ես մեծ դաս քաղեցի գրածս գրքից, քանի որ նախկինում գրում էի առանց գրածս վերանայելու, բայց ստիպված էի վերանայել ինքնակենսագրությանս յուրաքանչյուր պարբերությունը, և ես վայելեցի այդ հրաշալի թեստերին վերադառնալը՝ կրկին գիրքը թերթելիս:

Ես այս կյանքում շատ արկածներ եմ ունեցել, դասախոսություններ եմ կարդացել, շենքեր եմ կառուցել և նկարել, և իմ հաջողության գաղտնիքը միշտ կամքի ուժն է եղել:

Ամեն ինչ, ինչ ես փորձել եմ անել կամքի ուժով, հաջողվել է, և ես ձեզ վստահեցնում եմ, որ եթե դուք վճռական եք ինչ-որ բան անելու, ապա դա կհաջողվի
Աստծո օգնությամբ:

Մենք պետք է կիսվենք աստվածային ուրախությամբ
ուրիշների հետ: Աստծո մասին սրտանց խոսելուց ավելի
հրաշալի բան չկա:

Եթե կարողանաք մեկին համոզել, որ մեղքի
ճանապարհը տանում է դեպի մահվան հովիտ, իսկ
խորհրդածության և աստվածային օրենքներին
համապատասխանելու ճանապարհը՝ դեպի
հավերժական կյանք, ապա նրա կյանքը կհարստացնեք
ավելի շատ, քան եթե նրան մեկ միլիոն դոլար տայիք:
Փողը անցողիկ է, բայց Աստծո մասին գիտելիքը մնում
է մեզ հետ և ուղեկցում է մեզ դեպի հաջորդ աշխարհ:
Հետևաբար, ես մեծ ուրախություն եմ զգում, երբ տեսնում
եմ մեկին, որը ձգտում և անում է ամեն ինչ Աստծուն
ճանաչելու համար:

Չնայած ես աշխարհում շատ բաներ եմ պլանավորում
և անում, ես դա անում եմ Աստծուն հաճեցնելու համար:
Նույնիսկ աշխատանքի և պահանջների եռուզեռի մեջ ես
շնչում եմ. «Որտե՞ղ ես, Տե՛ր», և ամբողջ աշխարհը
փոխվում է, և ես տեսնում եմ մեծ լույս:
Ես փոքրիկ պղպջակ եմ այդ լուսավոր օվկիանոսում,
և ինչ մեծ ուրախություն է:

* * *

Մենք չպետք է մեր մտքերը սահմանափակենք այս
կյանքի տիուր և սարսափելի բաներով: Իմաստությունը
պահանջում է, որ մեր մտքերն ու զգացմունքները ուղղենք
դեպի հավերժական աստվածային գորությունը, որը չի
փոխվում կամ չի փոփոխվում:

Մի՛ համարեք ձեզ թույլ և տկար, քանի որ ձեր ուղեղը
կուտակում է հսկայական քանակությամբ էներգիա, որը
բավարար է մեծ քաղաքը երկու ամբողջ օր
էլեկտրաէներգիայով ապահովելու համար, և
այնուամենայնիվ դուք ասում եք, որ ուժասպառ եք:
Երբ ջանք եք գործադրում հաջողության հասնելու
համար, օգտվեք բոլոր հնարավորություններից՝ առանց
մյուսներին դուրս մղելու:

Մի անգամ ես քայլում էի Բոստոնի փողոցներից
մեկով, և հետիոտների համար նախատեսված փողոցի
այն կողմը, որտեղով ես քայլում էի, լի էր հետիոտներով, և
գրեթե բոլորը իմ առջևից էին, այնպես որ դժվար էր որևէ
մեկին անցնել: Այնուամենայնիվ, ես որոշեցի, որ կլինեմ
ամբոխի առջևում՝ առանց որևէ մեկին հրելու:
Ես սկսեցի հնարավորություններ փնտրել և այստեղ-
այնտեղ փնտրել հետիոտների միջև եղած բացերը, որոնք
օգտագործեցի մինչև հասա իմ ուղաձիւն և դարձա
առաջինը ամբոխի մեջ՝ առանց որևէ մեկին խցկելու:
Հետո ես ասացի. «Ոչինչ, նրանք հիմա կարող են
ինձանից առաջ անցնել, երբ ես հասնեմ իմ
մտադրություններին»:

* * *

Աստված առողջության, բարգավաճման,
իմաստության և հավերժական ուրախության աղբյուրն է
Երբ մենք կապվում ենք Նրա հետ, մեր կյանքը
դառնում է ամբողջական, իսկ առանց Նրա՝ կյանքը մնում
է թերի:

Եկեք մեր ուշադրությունը սևեռենք այդ ամենագոր
աստվածային ուժի վրա, որը մեզ կյանք, կարողություն և
իմաստություն է տալիս:

Աղոթենք, որ այս մեծ ճշմարտությունը մեր կյանք
թափանցի
Եվ որպեսզի այս հավերժական զորությունը հոսի մեր
մարմինների միջով
Եվ որպեսզի անխափան ուրախությունը հասնի մեր
սրտերին
* * *

Փակ աչքերի խավարի ետևում թաքնված են
տիեզերքի զարմանահրաշ ուժերը, բոլոր օրինյալ բարի
հոգիները և հավերժական գոյությունը, որը սահման կամ
վերջ չունի:

Խորհրդածության միջոցով մենք ճանաչում ենք
բացարձակ ճշմարտությունը և ականատես ենք լինում

դրա թաքնված գործերին մեր կյանքում և
արարչագործության բոլոր հրաշքներում:
Եթե աշակերտը նկատում է, որ չի առաջընթաց
գրանցում այնպես, ինչպես ցանկանում է, նա պետք է
կանգնի ինքն իր հետ, քննի իր մտքերը և բացահայտի իր
ճանապարհին կանգնած խոչընդոտները:
Հաճախ պատճառը անկեղծ ջանքերի
բացակայությունն է և շեղված միտքը: Հաճախ
խոչընդոտները բխում են խորապես արմատացած
սովորություններից, որոնք պետք է արմատախիլ արվեն
կյանքի այգուց, որպեսզի երջանկության արմատները
կարողանան աճել և ծաղկել հոգու հողում:
Մի շտապեք մեծ բաներ անել միայն այն պատճառով,
որ ցանկանում եք զարգացնել ձեր կամքի ուժը
Հաջողության հասնելու համար նախ պետք է
փորձարկես քո կամքի ուժը որոշ փոքր բաներով, որոնք,
ինչպես կարծում էիր, չէիր կարող անել: Եթե ջանք
գործադրես, հաջողությունը քոնք կլինի:
Ես դեռ հիշում եմ բոլոր այն նպատակները, որոնց իմ
ընկերներն ու ուրիշներն ասում էին, որ երբեք չեմ
կարողանա հասնել, բայց ես հասա դրանց:
Այս «բարի մտադրություններով» մարդիկ կարող են
մեծ վնաս հասցնել իրենց կարծիքներով: Աստված մեզ
պահապան լինի նրանցից և նրանց խորհուրդներից:
Ընկերակցությունն ամենամեծ ազդեցությունն ունի
կամքի ուժի վրա: Հանգստության սրբավայրում
մեդիտացիայի փոխարեն աղմկոտ երեկույթների գնալը
աղտոտում է միտքը աշխարհիկ թրթռումների այնքան
խիտ փոշով, որ դժվար է ազատվել դրանցից:
Մարդու կամքը անխուսափելիորեն ամրապնդվում
կամ թուլանում է իր ընկերների ազդեցությամբ:
Միայն ինքնաշխատանքով կամքի ուժ զարգացնելը
չափազանց դժվար է: Ձեզ լավ օրինակ է պետք, որին
կարող եք ընդօրինակել: Եթե ուզում եք նկարիչ դառնալ,
ապրեք լավ նկարներով շրջապատված և շփվեք

Նկարիչների հետ: Եթե ուզում եք հոգևոր մարդ դառնալ,
ընկերացեք ազնիվ բնավորության հոգևոր մարդկանց
հետ:

* * *

Բարձրագույն մարդը, ով գիտեր, թե ինչպես ընդլայնել
իր գիտակցությունը և այն վերածել անսահման
բացարձակի, կարող է արարչագործությունը ընկալել
որպես տիեզերական երազ, ինչպես որ կարող է
վստահորեն ասել, որ Նյութ գոյություն չունի:
Ինքնակարգապահության երկար փուլերի միջոցով և
մեդիտացիայի կամ հոգևոր գիտակցման այլ մեթոդների,
ինչպիսիք են սերը, ծառայությունը, ալտրուիզմը և
եսասիրությունից հեռանալը, հետևելով Աստծո անկեղծ
որոնողին, նահանջում է երկվությունները և գիտակցում
գոյության հավերժական միասնությունը:

* * *

Սերը պարզապես զգացմունք չէ, այն շատ իրական
էություն է: Եվ երբ այն գիտակցաբար է ուղղորդվում, այն
գտնում է իր ճանապարհը՝ առանց սխալվելու՝ դեպի իր
նպատակը:

Սերը նույնպես մեծ ուժ է: Որոնողը կարող է
բազմաթիվ ճանապարհներ փորձել Աստծուն գտնելու
համար, բայց նա չի գտնի Նրան, եթե չարտահայտի իր
ամենամեծ կարոտն ու խորագույն ցանկությունը:

* * *

Մարդը դառնում է այն, ինչ իր միտքն է համոզում
Նրան լինել: Եթե քո կամքը ուժեղ է, դու կհաղթես կյանքի
պայքարում:

Որքան շատ միտքը կենտրոնանում է անցողիկ
բաների վրա, այնքան ավելի են թուլանում նրա ուժերը, և
որքան շատ է այն հաստատում հոգու հոգևոր բնույթը,
այնքան ավելի է այն դառնում հոգևոր, և նրա ուժերը
նորացվում են:

* * *

Աշխարհը կշարունակի իր վերելքներն ու վայրէջքներն
ու տատանումները, ուստի ո՞ւր ենք մենք դիմելու
առաջնորդության և ուղղության համար: Ոչ թե մեր
կողմնակալ և նախապաշարմունքային
պատկերացումներին, այլ մեր ներսում ճշմարտության և
առաջնորդության ձայնին:

* * *

Նյութն ու միտքը, տիեզերքն իր աստղերով ու
մոլորակներով, խիտ մակերեսային ալիքները, նյութական
արարչագործության նուրբ թափանցիկ ստորջրյա
հոսանքները, մարդկային զգացմունքների ուժերը, կամքն
ու գիտակցությունը, կյանքն ու մահը, օրն ու գիշերը,
առողջությունն ու հիվանդությունը, հաջողությունն ու
ձախողումը իրականություններ են՝ համաձայն այս
տիեզերական երազանքը կառավարող
հարաբերականության օրենքի:

Հարաբերականության օրենքով ընկալվող բոլոր
երկվությունները իրական են մարդ երագողի համար, ով
իր փոքր դերն է խաղում մեծ տիեզերական երազում:
Որպեսզի մարդը խուսափի պատրանքների՝
հարաբերականության օրենքի ճիրաններից, նա պետք է
արթնանա երազից դեպի հավերժական արթնություն:
Մենք չենք կարող երազը փոխել երևակայությամբ
կամ դրա գոյությունը ժխտելով, կամ «կյանքը»
ընդունելով, բայց «մահը» մերժելով, կամ առողջությունը
ընդունելով, բայց հիվանդությունը անտեսելով:
Յուրաքանչյուր պատյան իր հակառակի անբաժանելի
մասն է, ինչպես մեկ գործվածքի երկու կողմերը:
Երկվությունները նույն մետաղադրամի երկու
կողմերն են, և ճշմարտությունն որոնողը չի փորձում դրանք
առանձնացնել իր մտքում, այլ բարձրանում է դրանցից
վեր՝ իմաստությամբ և որոշակի գիտելիքներով:

* * *

Աստծո սերը բարձրացնում է մեզ և լայնացնում մեր
հասկացողությունը: Ես չեմ կարող ինձ սահմանափակված

համարել միայն այս մարմնով, քանի որ զգում եմ, որ
ներկա եմ բոլոր մարմիններում:

Ճիշտ այնպես, ինչպես ես զգում եմ իմ սեփական
գիտակցությունը մարմնիս յուրաքանչյուր մասում, ես
զգում եմ, որ դուք բոլորդ իմ մասն եք, և ես զգում եմ, որ
բոլոր կենդանի էակները գտնվում են իմ տիեզերական
մարմնի ներսում, և ես զգում եմ բոլորի
զգացողությունները:

Սա ընկալում կամ երևակայությունն չէ, այլ
ինքնաճանաչում: Այս գիտակցությունը ավելին է, քան
մտքերի ընթերցում, դա բոլորի զգացմունքների
գիտակցված գիտակցում է, և այդ վիճակը կոչվում է
տիեզերական գիտակցություն:

Երբ այդ գիտակցությունը ծագում է ձեր մեջ, «ես»-ի
գիտակցությունը մարում է, և դուք զգում եք, որ բոլոր
էակները ներթափանցված են մեկ աստվածային կյանքով:

* * *

Այս աշխարհը տարօրինակ է, քանի որ դրանում ամեն
ինչ ենթակա է փոփոխության և վերափոխման, և այդ
պատճառով մարդը չպետք է իր երջանկության նավը
խարխիսի դնի այս աշխարհի ափերին:

Անկախ նրանից՝ տառապում եք այս կյանքում, թե
վայելում եք բարգավաճում և իշխանություն, ձեր
գիտակցությունը պետք է մնա անփոփոխ: Եթե
կարողանաք հասնել հոգեկան հավասարակշռության,
ոչինչ չի կարող վնասել ձեզ:

Բոլոր մեծ մարդկանց կյանքը ցույց է տալիս, որ
նրանք հասել են այդ օրինյալ վիճակին: Նրանք, ովքեր
հույսը դնում են աշխարհիկ երջանկության հասնելու վրա,
կհանդիպեն բազմաթիվ խնդիրների, քանի որ
մղձավանջները հաճախ ուղեկցվում են գեղեցիկ
երազներով:

Եթե երազը համարեք պարզապես երազ, ոչ ավելին,
անկախ նրանից՝ հաճելի է այն, թե սարսափելի, դուք

կզգաք խաղաղություն, և երբ հասկանաք, որ այս կյանքը
նույնպես երազ է, դուք կազատվեք դրա մղձավանջներից:

* * *

Մարդը պետք է ուրախանա, որովհետև կարող է վեր
կանգնել կյանքի մանրուքներից ու բացասականությունից,
և որովհետև կարող է դրական մտքերով ստեղծել ճիշտ
պայմաններ, որոնք կգրավեն հաջողության տարրերը:
Լուրջ և անկայուն տրամադրությունը նման է
քաղցկեղի, որը կրծում է հոգու խաղաղությունը, և նրանք,
ովքեր տառապում են մռայլ տրամադրությունից, չեն
կարողանում ազատվել իրենց խնդիրներից:
Սակայն վատ սովորություններն ու խնդիրները
կարելի է հաղթահարել հանգիստ, ռացիոնալ
մտածողության միջոցով: Երբ վնասակար սովորություն
ունեցող մարդը բացահայտում է այն, նա խոստովանում է
իր ձախողումը:

* * *

Ո՛վ Տեր, ես համեմատել եմ աշխարհիկ
գայթակղությունները Զո աստվածային սիրո հետ և գտել
եմ Զո սերն ավելի ուժեղ, քան ցանկացած
գայթակղություն կամ գայթակղություն:

* * *

Ինչպես յուզը կրակն ավելի վառ է դարձնում, այնպես
էլ գայրույթը սնվում է գայրույթից և ուժեղացնում այն, իսկ
կոպիտ վերաբերմունքը խրախուսում է ուրիշներին
շարունակել իրենց կոպիտ վարքագիծը և նրանց
դարձնում ավելի համառ ու կոշտ:
Հանգիստ և նրբանկատ մարդը հաղթահարում է
գայրույթը հանգստությամբ, հանդարտեցնում է
անհամաձայնության փոթորիկը՝ դիմելով լռության, և
ցրում է անհամաձայնությունն ու հակամարտությունը՝
քաղցր, նրբանկատ խոսքերով և ուրիշների
զգացմունքների նկատմամբ հոգատարությամբ:

* * *

Ուսուցիչ Պարամահանսան ճշմարտության մասին

.ասաց

Այն գոյություն ունի նույնիսկ եթե ոչ ոք չի հավատում»
դրան, մինչդեռ տեսությունները պետք է հիմնավորվեն
գաղափարներով և խոսքերով»:

* * *

Սերը պետք է լինի աշխարհի տերը

* * *

Քեզ մոտ եմ գալիս իմ ուրախության երգերով
Եվ ես քեզ համար գանձեր եմ բերել իմ հոգու
գանձարանից

Եվ սրտիս խորքում ես քեզ համար հավաքում եմ
աստվածային կարոտի նեկտարը
Ես ծարավից չորացել եմ կեղծ հույսերի անապատում
Բայց հիմա իմ ցանկությունները ընդմիշտ մարել են
Որովհետև այն քաղում է քո առատ աղբյուրներից
Քո սրբազան օծանելիքի շշուկները հոսում են դեպի
ինձ

Իմ երջանկության մոմը փայլում է քո ուրախության
լույսով

Ես գրեթե մահացա երկրային օազիսների միրաժի մեջ
Եվ հիմա ես ճնշված եմ քո հոգու ալիքներով
Ախ, եթե միայն կարողանայի խեղդվել քո
աստվածային օվկիանոսում և հավերժ ապրել
* * *

Արևոտ մտավոր հորիզոնները պարունակում են
ուլտրամանուշակագույն ճառագայթներ, որոնք
վերացնում են բոլոր հոգեբանական մանրէները: Մի՛
փակեք այդ ճառագայթները նեղ և սահմանափակ
տեսանկյուններից կազմված ապակե պատնեշով:

* * *

Աստծո տանը բաժանումներ չպետք է լինեն

* * *

Մեր սերը ուրիշների հանդեպ հնարավոր է դառնում
այն սիրո զգացողության զորության շնորհիվ, որը մենք
ստանում ենք քո առատաձեռն ձեռքից, ո՛վ Տեր:
Ուրեմն, ոգեշնչիր մեզ՝ քեզ առաջարկելու մեր
անսահման սերն ու այրող կարոտը:
Դուք մեզ տվել եք հայրեր ու մայրեր, եղբայրներ ու
քույրեր, որդիներ ու դուստրեր, զարմիկներ և կյանքի
ուղեկից
երեխաներ և ընկերներ, գուցե մենք կարողանանք
սովորել սիրել ձեզ տարբեր արտահայտություններով և
նուրբ բնական տարբերություններով՝ մարդկային բոլոր
տեսակի հարաբերությունների համար:
Ո՛վ հավերժ սիրող, ո՛վ Ամենաբարձրյալ Մերձավոր:
Սովորեցրու ինձ հյուսել մարդկային սիրո բոլոր
ծաղիկներից մի փունջ և դնել այն որպես ընծա Քո օրհնյալ
տաճարում:

Բայց եթե իմ բազմաթիվ նվիրվածությունների
պատճառով չկարողանամ ձեզ նվիրել ամբողջ
ծաղկեփունջը, կպոկեմ մեկ ծաղիկ՝ ամենաընտիրն ու
թարմը, և կդնեմ ձեր ոտքերի տակ՝ հուսալով, որ դուք այն
կընդունեք ինձնից:

* * *

Ֆիզիկական տեսքը, մասնավորապես աչքերը,
մոտավորապես ցույց են տալիս, թե ինչպիսին է եղել
մարդը անցյալում: Ներքին «ես»-ը ուժեղ ազդեցություն
ունի արտաքին տեսքի վրա:
Մարդու աչքերը նրա ամենակարևոր ֆիզիկական
առանձնահատկությունն են, և մարդ պետք է ձգտի
գեղեցիկ դարձնել իր աչքերը: Ինչպե՞ս կարելի է դա անել:
Մեր աչքերը հստակորեն բացահայտում են մեր
ներքին բնույթը, և աչքերի տեսքն ու արտահայտությունը
գեղեցկացնելու միջոցներից մեկը գեղեցիկ ներքին
մտքերն ու զգացմունքները զարգացնելն է:
Որոշ աչքեր շատ դաժան են, իսկ որոշները՝
չարություն կամ եսասիրություն:

Անկախ նրանից, թե որքան քաղցր կարող են թվալ
մարդու խոսքերը և որքան հրաշալի կարող են լինել նրա
գործողությունները, դուք կարող եք ճշգրիտ իմանալ, թե
ինչ է նրա իրական բնույթը նրա աչքերի
արտահայտությունից, քանի որ նա չի կարող թաքնվել այդ
երկու բաց պատուհանների ետևում:

Հետևաբար, մարդը պետք է մտածի գեղեցիկ և
ստեղծագործ մտքերի մասին: Եվ քանի որ նա ստեղծված
է Աստծո պատկերով, նա իրավունք չունի ապականել իր
ներքին կյանքը:

Գեղեցիկ աչքերը, որոնք արտացոլում են
խաղաղություն, անդորրություն և անկեղծ սեր, պետք է
զարգացվեն անդորրության, սիրո և խաղաղության
զարգացման միջոցով:

Միայն այս մեթոդի միջոցով կարելի է զարգացնել
հոգևոր մագնիսականություն, որն ավելի ուժեղ է, քան
ֆիզիկական տեսքի բոլոր սահմանափակումներն ու
սահմանափակումները:

* * *

Երբ մենք կայացնում ենք վճռական որոշում՝ խնդրի
մանրակրկիտ ուսումնասիրությունից և այդ խնդրի հետ
կապված դրական ու բացասական կողմերի
բացահայտումից հետո, և երբ ակտիվացնում ենք մեր
կամքը, մենք կարող ենք մեր կյանքում կատարել
բազմաթիվ փոփոխություններ, որոնք կարող են թվալ
անհնար փոխել:

Ազատ կամքը գոյություն ունի, և եթե այն չլիներ, ոչ ոք
չէր կարողանա խուսափել ներքին և արտաքին
միջավայրի ազդեցություններից, աճը կսահմանափակվեր,
ստեղծագործական գործունեության շրջանակը
կնեղանար, և մարդու համար անհնար կլիներ զարգանալ
և բարձրանալ պարզունակ մակարդակից վեր:

Նոր սոցիալական համակարգերի հայեցակարգը և
անկախ ինստիտուցիոնալ աշխատանքի հետ կապված
առաջադեմ գաղափարները, առաջադեմ գիտական

հայտնագործություններում օգտագործվող մեթոդները,
հետազոտությունների և ուսումնասիրությունների
բազմազան ոլորտները, ինչպես նաև ստեղծագործական
գրական գործունեությունը հաստատում են մարդու
կարողությունը՝ Աստծո օգնությամբ և կամքի ուժով
յուրաքանչյուր ոլորտում իրացնելու ընտրության
ազատությունը:

* * *

Կարգապահ խոսքը և զայրույթից ու վիրավորանքից
զերծ լինելը մարդուն դարձնում են ինքնատիրապետող և
հարգված իր տանը: Սա ներառում է ընտանեկան
կոնֆլիկտների հետ իմաստուն և ռացիոնալ վարվելը կամ
ուրիշներին բարի խոսքերով հանգստացնելը:
Դա հաղթանակի և նույնիսկ հերոսության նշան է,
նույնիսկ հակառակորդների կարծիքով:

* * *

Հասկանալը կյանքի ամենաթանկ գանձն է: Այն
ներքին տեսլական է, ինտուիտիվ ընկալում, որի միջոցով
մենք կարող ենք իմանալ ճշմարտությունը մեր և
ուրիշների մասին և թե ինչպես վարվել մեր ճանապարհին
հանդիպող բոլոր հանգամանքների հետ, ինչպես նաև
օգնում է մեզ անհրաժեշտության դեպքում ճշգրտել մեր
վերաբերմունքն ու գործողությունները:
Այս աշխարհում մեր հասկացողությունը հաճախ
սահմանափակ է, և երբ մեր մտքի տեսողությունը մշուշոտ
է, անհնար է դառնում կանխատեսել իրերը և իմանալ
դրանց հետևանքները:
Քանի որ մենք չենք կարողանում կանխատեսել մեր
գործողությունների հնարավոր հետևանքները, մենք
հաճախ սխալ որոշումներ ենք կայացնում:
Այս աշխարհում խաղաղ ապրելու համար մենք պետք
է լիովին գիտակցենք մեր միջավայրն ու շրջապատը և
իմանանք, թե որ ուղղությամբ ենք գնում:

Մենք պետք է ունենանք այն ներքին զգացողությունը,
որը մեզ կասի, թե ինչպիսին կլինի մեր ապագա կյանքը՝
հիմնվելով մեր ներկայիս գործողությունների վրա:
* * *

Միտքը պետք է հերկվի ճիշտ ընկալման գուրբանով,
քանի որ նրա հողը չոր է և կոշտ, իսկ հողը պետք է
խոնավացվի լավատեսությամբ և բացությամբ, և
հավատքի սերմերը պետք է ցանվեն դրա մեջ, և սերմերը
ջրվեն բարի կամքի ջրերով՝ ներդաշնակորեն
աստվածային կամքի հետ:
* * *

Աշակերտներից մեկը հարցրեց ուսուցիչ
Պարամահանսային մի աղոթքի մասին, որը մեծ
արագությամբ կբերի աստվածային սիրելիին իրեն, և
.ուսուցիչն ասաց
Աստված միայն աղոթքի թաքնված գոհարներն է»
ուզում քո սրտի խորքում»:
* * *

Ո՞վ է մեզ տվել սիրելու ունակությունը: Աստված:
Ուրեմն ո՞վ է արժանի մեր սիրուն ամենից շատ:
Աստված:
Առանց Աստծո իրական սեր չկա, որովհետև Աստված
սեր է
* * *

Մենք չպետք է մոռանանք, որ Աստված մեր
մատակարարն է, և որ իրական բարգավաճումը չի
չափվում նրանով, ինչ մենք ունենք, այլ նրանով, ինչ
կարող ենք հասնել կամքի ուժի միջոցով:

Երջանկությունը պահանջում է ջանքեր գործադրել
ցանկությունները նվազեցնելու և անհրաժեշտ կարիքները
բավարարելու ունակություն զարգացնելու համար,
ինչպես նաև լավատես լինել, որ պայմանները
կբարելավվեն Աստծո օգնությամբ՝ չնայած բոլոր

խոչընդոտներին ու խոչընդոտներին, անկախ նրանից, թե
որքան դժվար կարող են դրանք թվալ:

* * *

Իմաստության ձայնը խոսում է բոլոր բարի սրտերի
հետ, որոնք ներդաշնակ են բարձր հոգևոր թրթռումների
հետ, և թափառում է օդում՝ փնտրելով ներդաշնակ
գաղափարներ, որոնք փնտրում են խաղաղություն, սեր և
վեհ գիտելիքներ:

* * *

Մեր սրտերը ուլունքներ են, իսկ սերը՝ աստվածային
վարդարանի լարը, որը մեր սրտերը միասին է պահում

* * *

Մի՛ թող, որ քո ունեցվածքը տիրի քեզ

* * *

Ես դեռ հիշում եմ այն բազմաթիվ աշակերտներին,
ովքեր գալիս էին իմ ուսուցչի մոտ, ապա լքում նրան,
քանի որ ճիշտ հասկացողություն չունեին:
Ես ինքս ինձ ասացի. «Շատերը կարող են գալ և
շատերը կարող են հեռանալ, բայց ես կմնամ անսասան
մինչև վերջ»:

Իմ ուսուցիչը խիստ և քաղաքավարի մարդ էր, և
շատերը չկարողացան դիմանալ նրա փայլուն
իմաստության ճառագայթմանը և լքեցին վանքը, բայց ես
.մի օր նրան ասացի

«Կա մեկը, ով երբեք չի լքի քեզ, և այդ մարդը ես եմ»

Ես ուրախ եմ, որ պահեցի իմ խոստումը, քանի որ
նրա հոգևոր առաջնորդությունը բացեց աչքերս և
լուսավորեց միտքս Աստծո լույսով:

* * *

Հիշե՛ք, որ Աստծո հաճույքը ամենամեծ բանն է: Եթե
ամբողջ աշխարհը գոհ է ձեզանից, բայց դուք չունեք
Աստծո հաճությունը, դուք նման եք քամուց կառչածի կամ
մոխիր փչող մեկի: Բայց եթե ամբողջ աշխարհը
գայրացած է ձեզ վրա կամ ձեր դեմ, բայց դուք ունեք
Աստծո հաճությունը, ապա դուք ամեն ինչի

վերահսկողության տակ եք և իսկապես երջանիկ տերն
եք:

* * *

Մեր կյանքը ամբողջությամբ կախված է Աստծուց, և
եթե մենք դիմենք Նրան և վստահենք Նրա օգնությանը,
Նա մեզ կցույց տա ճանապարհը և կուղեկցի մեր
խնդիրների հետ գործ ունենալու և դժվարություններից
ազատվելու ճիշտ ուղու վրա:

* * *

Աստվածային քանդակագործ
Թող սրտիս ամեն մի զարկը լինի
Նոր խոսք «Իմ հավերժական սերը քեզ համար»
բանաստեղծության մեջ
Եվ թող իմ շուրթերի արտաբերած յուրաքանչյուր ձայն
փոխանցվի
Օրհնյալ թրթռումներ քո սուրբ ձայնից
Թող իմ յուրաքանչյուր միտք լցվի քո ներկայության
ուրախությամբ
Թող իմ կամքը լցվի քո աստվածային
կենսունակությամբ
Չարդարիր իմ բոլոր մտքերը, արտահայտությունները
և ձգտումները Քո շնորհով
Օ՛, ամենասուրբ աստվածային քանդակագործ
Ձևավորիր իմ կյանքը այնպես, ինչպես դու ես
հարմար համարում
Ձեր յուրօրինակ դիզայնի համաձայն

* * *

Աստված պատասխանում է մեզ, երբ մենք ջանք ենք
գործադրում, և այդ ժամանակ մենք կհասկանանք, որ Նա
իսկապես գոյություն ունի, լսում է մեր աղոթքները և
կատարում մեր ցանկությունները: Նրանք, ովքեր
անընդհատ մտածում են Նրա մասին և խորհրդածում
Նրա մասին, կզգան Նրա սուրբ ներկայությունը և
կտեսնեն Նրա օրհնյալ լույսը:

Նա, ով ունի անկեղծ ցանկություն և անսասան
նպատակասլացություն, անխուսափելիորեն կհասնի իր
նպատակին՝ անկախ անցյալի սխալներից, բայց այդ
սխալները շարունակելը մեծ մեղք է իր դեմ, քանի որ նա,
ով սխալ է թույլ տալիս, գրկում է իրեն իրական
երջանկությունից:

Մարդն ունի ուժ՝ վնասելու կամ օգուտ տալու իրեն, և
նրա ընտրությունն է՝ հեռու պահել անգիտության
մրջյուններին իրենից, որպեսզի նրանք չկծեն իրեն և
չվրդովեցնեն նրան:

Եթե մարդը չի ուզում երջանիկ լինել, ոչ ոք չի կարող
նրան երջանիկ դարձնել, և նա չպետք է Աստծուն
մեղադրի իր դժբախտության համար:

Եթե Աստված մեզ չտար մեր կամքը կիրառելու
ազատությունը, Նա կլիներ մեր տառապանքի
պատասխանատուն, բայց Նա մեզ տվեց այդ
ազատությունը, և մենք ենք, որ մեր կյանքը ձևավորում
ենք մեր ընտրությամբ:

* * *

.Լռության խորը իմաստը
Երբ աշակերտին հետապնդում են վախի,
հիվանդության և այլ խնդիրների հրեշները, նա իր մեջ
փնտրում է հանգստության ապաստարան:
Հոգևորապես արթուն մարդը գիշեր-ցերեկ ապրում է
հանգստության ամրոցում, որը անխոցելի է
անհանգստությունների և վշտերի համար, և աշխարհի
սարսափները չեն կարող խախտել այն:
Նրանք, ովքեր մտնում են լռության սրբավայր, կարող
են շփվել Աստծուն սիրող այլ հոգիների հետ, ինչպես որ
կարող են հասկանալ վարդերի և բույր կենդանի էակների
լեզուն:

Որքան խորն է աշակերտի լռությունը, այնքան մեծ է
նրա երջանկությունը:
Մտքի պատուհանների ետևում թաքնված
ուրախությունը, որը պետք է ուսումնասիրվի և

բացահայտվի լռության խորքում, մեծ ուրախություն է, որը
չի կարող նկարագրվել:

* * *

Ես քաղաքակրթությունը դիտարկում եմ որպես մի
այգի, որտեղ տեսնում եմ մարդկային բոլոր տեսակի
որակների ծլարձակում և ծաղկում:
Ինչպես մեղուն, միտքս փնտրում է լավ
հատկանիշների ծաղիկները
Մեղուն գնում է միայն այն ծաղիկների մոտ, որոնցից
կարող է հավաքել լավագույն տեսակի մեղրը:
Նմանապես, մենք պետք է ընդօրինակենք մեղվին,
որը խմում է միայն ամենաքաղցր նեկտարը: Սա
նշանակում է, որ մենք պետք է փորձենք ներծծել այն լավ
հատկանիշներն ու առաքինությունները, որոնք տեսնում
ենք ուրիշների մեջ:
Աստված օրհնված մեղր է, որը հոսում է ընկալունակ
հոգիների մեջ և լցնում դրանք բարությանմբ ու
քաղցրությամբ:

* * *

Ամեն ոք, ով ցանկանում է ընդլայնել իր հորիզոնները,
պետք է բարձրանա աղանդների, մաշկի գույնի, ռասայի և
կույր մոլեռանդության գիտակցությունից վեր, և զգա
ինքնատիրապետում, լինի բարի և բարեկամական, և
չափավոր լինի սննդի, խմիչքի և այլ հաճույքների
հարցում:
Նա պետք է անի այն բաները, որոնք իր խիղճը
հաստատում է և որոնք նրան հանգստություն են բերում,
խոսի ճշմարտությունը, չգողանա, չխաբի ուրիշներին,
չտրվի առողջությանը վնասող և կենսունակությունը խլող
հաճույքներին, և հեռու մնա վախից, զայրույթից,
ազահությունից, նախանձից և անհանգստացնող
մոլուցքներից:
Եվ որ նա պետք է մարզվի դիմանալ շոգին, ցրտին և
այլ դժվարություններին առանց վշտանալու, և որ նա
պետք է ամրապնդի իր վստահությունը Աստծո

Նկատմամբ, որը բոլոր վախերից և չարիքներից
ամենամեծ ապաստանն է:

* * *

Իմ և ուսուցչի միջև հարաբերությունները կատարյալ
և հրաշալի էին: Հոգևոր առաջնորդի և աշակերտի միջև
հարաբերությունները սեր են՝ իր բարձրագույն իմաստով:
Մի անգամ ես թողեցի վանական կյանքը՝ մտածելով,
որ կկարողանամ ավելի հաջողությամբ փնտրել Աստծուն
Հիմալայներում, բայց սխալվեցի, և դա զգացի
հեռանալուն պես:

Երբ մի քանի օր անց վերադարձա, ուսուցիչս ինձ
այնպես վերաբերվեց, կարծես ես երբեք նրան չէի լքել:
Նախատելու փոխարեն, նա, ինչպես միշտ, ողջունեց ինձ
և հանգիստ ասաց. «Տեսնենք, թե ինչ կարող ենք
պատրաստել այսօր առավոտյան նախաճաշի համար»:
Այսպես ես նրան ասացի. «Բայց չե՞ք բարկանում ինձ
վրա, պարոն, իմ հեռանալու համար»:

Նա պատասխանեց. «Իհարկե՝ ոչ, ես ուրիշներից
ոչինչ չեմ սպասում, ուստի նրանց ցանկությունները չեն
կարող հակասել իմ ցանկություններին: Ես քեզ չեմ
շահագործի անձնական շահի համար, և ոչինչ ինձ
այնքան չի ուրախացնում, որքան քո երջանկությունը»:
Առաջին անգամ զգացի, որ ինչ-որ մեկը իսկապես
սիրում է ինձ:

Եթե ես կառավարեի հորս բիզնեսը և թողնեի
աշխատանքս, նա կբարկանար ինձ վրա: Օրինակ, երբ ես
մերժեցի շահավետ աշխատանքի առաջարկը (մի
ընկերությունում, որտեղ հայրս ղեկավար էր), նա յոթ օր
չխոսեց ինձ հետ:

Հայրս սիրում էր ինձ անկեղծ հայրական սիրով, բայց
դա կույր սեր էր, քանի որ նա կարծում էր, որ փողը
կուրախացնի ինձ, բայց փողը կկործանի իմ
երջանկությունը:

Որոշ ժամանակ անց, երբ ես հիմնադրեցի
ինտեգրված կրթության դպրոցս, հայրս փոխեց իր միտքը

և ասաց. «Ուրախ եմ, որ դու չընդունեցիր այդ
աշխատանքը»:

Ի տարբերություն դրա, իմ ուսուցչի վերաբերմունքը
բոլորովին այլ էր, քանի որ չնայած վանքից հեռանալուն,
նրա սերը իմ հանդեպ չփոխվեց, և նա չնախատեց ինձ:

* * *

Ես չափազանց երկար եմ մնացել Քո
արարչագործության անցյալի, ներկայի և ապագայի
անկողնում, ո՛վ Տեր, և ես՝ հավերժության զավակը,
անհանգստություն եմ զգացել:

Ես անընդհատ պայքարում էի, բայց ապարդյուն:

Այնուամենայնիվ, վերջապես հաջողության հասա՝ դուրս
ցատկելով խաբուսիկ հարաբերականության
արգելքներով շրջապատված մահճակալից, և դու վերցրիր
ինձ քո ձեռքերի մեջ և օրորեցիր հավերժական
խաղաղության մեղեդիների ներքո:

Ես հավիտենության զավակն եմ՝ Քո հավիտենության,

Տե՛ր

Ես գլուխս դնում եմ քո ամբողջ գոյության կրծքին

* * *

Ես դրախտի թռչուն եմ՝ երկնքի թռչուն, որը ստեղծվել

է քո օրհնյալ ձեռքերով

Նա զարդարեց ինձ նրբագեղությամբ և նուրբ
գույներով՝ քնքշության փետուրներով և հոգևոր ծաղկման
ոսկե փետուրներով

Ես բարձրացա կյանքի մռայլ, մռայլ մթնոլորտում՝

փնտրելով երանության դրախտ, և իմ պայծառ
փետուրները ներկված էին հուսահատության մուր
բծերով:

Եկ, Աստված իմ, և լվացիր դրախտի թռչունիդ
իմաստության ճառագայթներով և խաղաղության մաքուր,
քաղցր ջրերով:

* * *

Կա մի տեսակ մանրէ, որը ծնվում, բազմանում և
մահանում է ընդամենը երկու ժամվա ընթացքում:

Այս տեսակի թեստը կարող է իրականացվել կես օրվա
ընթացքում կամ ավելի քիչ ժամանակում, քան մարդուն
անհրաժեշտ է երկար ժամանակահատվածում, որը
կարող է տևել մինչև ութսուն տարի:
Մեր ապրած յոթանասուն կամ ութսուն տարիները
հավերժության մեջ ընդամենը մի անցողիկ պահ են:
Հարաբերական տեսանկյունից, մեզ հետ պատահող
ամեն ինչ տեղի է ունենում նույն արագությամբ, ինչ վերը
նշված մանրեների հետ: Հավերժության յուրաքանչյուր
անցողիկ պահի, մարդկային հաշվարկով, անցնում են
բազմաթիվ տարիներ: Հետևաբար, ժամանակը
չափազանց թանկ է վատնելու համար:

* * *

Մարդը չպետք է անի այն, ինչ իր խիղճը չի
հաստատում, և պետք է լինի իր սեփական տերը: Երբ նա
գիտակցի, որ ինքն է իր մտքերի, զգացմունքների և
գործողությունների տերը, ոչինչ չի կարողանա վերահսկել
կամ ազդել նրա վրա:

* * *

Չնայած միտքը մեծ ազդեցություն ունի մարմնի վրա,
խելամիտ չէ անտեսել մարմինը:
Մարդը պետք է ուտի համապատասխան առողջ
սնունդ՝ նախապատվությունը տալով այն անառողջ
սննդին:

Եթե ձեր հանգամանքները պահանջում են ապրել ձեզ
նյարդայնացնող մարդկանց հետ, խորհուրդ է տրվում
ժամանակ առ ժամանակ փոխել ձեր միջավայրը: Բայց
դրանից ավելի լավ է փոխել ձեր հոգեբանական վիճակը,
որպեսզի ուրիշների գործողությունները ձեզ
չանհանգստացնեն: Փոխեք ինքներդ ձեզ, և այդ ժամանակ
դուք կկարողանաք ապրել խաղաղության և
երջանկության մեջ ամենուր:

* * *

Աշխարհն ամբողջությամբ նման է հոգեբուժարանի:
Որոշ մարդիկ տառապում են նախանձից ու խանդից,

մյուսները՝ զայրույթից, ատելությունից ու կրքից: Նրանք
իրենց սովորությունների ու զգացմունքների զոհն են: Բայց
դուք կարող եք խաղաղություն ստեղծել ձեր
շրջապատում:

* * *

Զգացմունքները որոշակի ազդեցություն ունեն մտքի
և մարմնի վրա: Նախանձը և վախը դեմքը գունատ են
դարձնում, մինչդեռ սերը այն փայլեցնում է:

* * *

Երբ կարող ես հանգիստ լինել, միշտ երջանիկ կլինես
Երբ որոշեք փոխվել դեպի լավը, հիշեք, որ լավ
ընկերակցությունը և ազնիվ ազդեցությունները
չափազանց կարևոր և անփոխարինելի են ձեր
նպատակին հասնելու համար:
Միջավայրի ազդեցությունը՝ լավ թե վատ, ավելի ուժեղ
է, քան կամքը, ուստի հաշվի առեք դա ձեր
հարաբերություններում և ուրիշների հետ
փոխազդեցություններում:

Ինքնավերլուծությունը նույնպես անհրաժեշտ է
ինքնակատարելագործման համար
Եթե կարողանաք համարձակորեն և առանց վախի
վերլուծել ինքներդ ձեզ, կկարողանաք դիմանալ ուրիշների
վերլուծությանը, և նրանց քննադատությունը չի ազդի ձեզ
վրա:

* * *

Մեկը կարող է ասել. «Ես չեմ հետաքրքրվում
հաճույքով կամ երջանկությամբ, ես ապրում եմ ինչ-որ
բանի հասնելու, օրինակ՝ հաջողության հասնելու համար»:

Մեկ ուրիշը կարող է ասել. «Ես ուզում եմ բարիք
գործել այս աշխարհում, նույնիսկ եթե ցավի ու
տառապանքի մեջ եմ»:

Բայց երբ մենք ուսումնասիրում ենք նրանց
գաղափարները, մենք տեսնում ենք, որ երկուսն էլ ձգտում
են երջանկության: Արդյո՞ք առաջինը ցանկանում է
հաջողություն՝ առանց երջանկությունից զուրկ: Արդյո՞ք

մյուսը ցանկանում է աշխարհի համար բարին, առանց
դրա արդյունքում ինքը երջանկություն զգալու: Իհարկե՝
ոչ:

Նրանք կարող են չմտածել ուրիշների կողմից իրենց
պատճառված ֆիզիկական ցավի և հոգեբանական
տառապանքի մասին, կամ այն բանի համար, որը կարող
է առաջանալ հաջողության հասնելու կամ ուրիշներին
օգնություն ցուցաբերելու հետ կապված
հանգամանքներից, քանի որ առաջինը մեծ ուրախություն
է գտնում հաջողության մեջ, իսկ մյուսը լիովին վայելում է
ուրիշներին օգնելը՝ չնայած բոլոր անբարենպաստ
հանգամանքներին:

Նույնիսկ անձնուրաց մղումների և անկեղծ
մարդասիրական միտումների մեծ մասը բխում է
երջանկությանը մոտենալու անձնական մղումից:
Բայց այդ երջանկությունը ոչ թե օպորտունիստների և
նեղ մտածողության մարդկանց համար է, այլ լայն մտքով,
առատաձեռն և մեծ հոգով առատաձեռն և ազնիվ մարդու
երջանկությունն է:

Հետևաբար, ալտրուիստը թույլ չի տալիս
եսասիրությանը թելադրել իրեն, քանի որ անհնար է գտնել
այդ մաքուր երջանկությունը, եթե մարդը լայնախոհ և
բարի սրտով չէ, որպեսզի նա փնտրի և ցանկանա
երջանկություն ինչպես իր, այնպես էլ ուրիշների համար:
Դա համընդհանուր սկզբունք է, որը չի փոխվում կամ
չի փոփոխվում

* * *

Պարտադիր չէ, որ բոլոր մարդկանց անձամբ
ճանաչես և խորապես սիրես՝ նրանց հանդեպ
հետաքրքրություն ցուցաբերելու և նրանց ծառայություն
մատուցելու համար:
Անհրաժեշտ է միշտ պատրաստ լինել բարեկամական
ծառայություն մատուցելու բոլոր նրանց, ովքեր
հանդիպում են ձեր ճանապարհին և իսկապես կարիք
ունեն այդ ծառայությանը:

Սա պահանջում է մտավոր ջանք և անկեղծ
պատրաստակամություն՝ դա անելու առանց բողոքելու: Այլ
կերպ ասած՝ դա պահանջում է զոհողություն:
Արևը հավասարապես փայլում է ադամանդի և ածխի
կտորի վրա, բայց ադամանդը զարգացրել և զարգացրել է
որոշակի հատկություններ, որոնք թույլ են տալիս նրան
ընդունել արևի լույսը և արտացոլել այն փայլով ու փայլով,
մինչդեռ ածուխը չի կարող նույն լույսը արձակել:
Մենք պետք է ադամանդի նման լինենք մարդկանց
հետ մեր շփումներում և փայլով ու մաքրությամբ
արտացոլենք աստվածային սիրո լույսը:

* * *

Իր աշակերտներին ուղղված ելույթում վարպետ
.Պարամահանսան ասաց
Բառերով չեմ կարող արտահայտել իմ խորը
երախտագիտությունը ձեր խոսքերի համար, որոնք
արտահայտում են ձեր զգացմունքները իմ հանդեպ
ես խորապես շնորհակալ եմ ձեր անկեղծության, ձեր
ոգու ուժի և ձեր սրտից բխող խոսքերի համար:
Ինձ համար պատիվ է լինել ձեր մեջ, և հաճելի է միշտ
հիշել իմ մեծ պարտականությունը այս աշխարհի իմ
եղբայրների և քույրերի նկատմամբ:

* * *

Մարդը, որը սովորություն ուներ ծեծել իր
ղեկավարներին
Երբ ցանկանում եք նոր սովորություն ձևավորել և
ազատվել վատ սովորությունից, հանգիստ և առանց
լարվածության կենտրոնացրեք ձեր միտքը կամքի ուժի և
հոգևոր գիտակցության կենտրոնի վրա, որը գտնվում է
ճակատի մեջ՝ հոնքերի միջև, և վճռականորեն
հաստատեք այն լավ սովորությունը, որը ցանկանում եք
ձևավորել: Նմանապես, երբ ցանկանում եք ազատվել
վատ սովորությունից, կենտրոնացեք նույն կետի վրա և
վճռականորեն հաստատեք, որ ուղեղի բոլոր նյարդային

ուղիները, որտեղ կենտրոնացած է վատ սովորությունը,
ջնջվել են:

Ես ձեզ կպատմեմ իրական պատմություն մի մարդու
մասին, որը հմուտ էր աշխատավայրում իր
ղեկավարներին ապտակելու մեջ, երբ կորցնում էր
զայրույթը: Արդյունքում, նա նաև աշխատանքից
աշխատանք էր կորցնում, քանի որ զայրույթի նոպաների
ժամանակ լիովին կորցնում էր ինքն իրեն, և հարվածում
էր իրեն հակառակվող յուրաքանչյուրին, ինչով որ ձեռքը
ընկնում էր:

Նա եկավ ինձ մոտ օգնություն խնդրելու, ուստի ես
նրան ասացի. «Հաջորդ անգամ, երբ զայրացած լինեք,
հաշվեք մեկից մինչև հարյուրը, նախքան որևէ բան
անելը»:

Նա փորձեց մեթոդը, բայց վերադարձավ ինձ մոտ և
ասաց. «Իմ զայրույթն ուժեղանում է, երբ դա անում եմ, և
ես կուրանում եմ վրդովմունքից հաշվելիս՝ երկար
սպասելու պատճառով»: Նրա վիճակը անհույս էր թվում:
Ապա նա խնդրեց նրան մտածել և զգալ, որ Աստծո
լույսը ողողում է իր ուղեղը, հանգստացնում իր զայրույթը,
հանգստացնում նյարդերը, մեղմացնում զգացմունքները և
վերացնում իրենից զայրույթի բոլոր հետքերը, և որ դրա
արդյունքում մի օր նա կազատվի իր զայրույթի
նոպաներից:

Շատ չանցավ, մինչև նա կրկին վերադարձավ ինձ
մոտ, և այս անգամ ասաց. «Ես ազատվեցի զայրույթի
սովորությունից, և ես շնորհակալ եմ դրա համար»:

Ես որոշեցի նրան փորձարկել, ուստի խնդրեցի մի
քանի տղաների փորձել նրան ծաղրել, և ես թաքնվեցի մի
տեղում, որտեղ ես կարող էի տեսնել նրան, բայց նա չէր
կարող տեսնել ինձ: Տղաները բազմիցս փորձեցին գրգռել
նրան, բայց նա հանգիստ մնաց և չպատասխանեց:

* * *

Թող հավերժության խոստումը լցնի մեր սրտերն ու
մտքերը

Եվ թող կյանքի գլուխներն ու իրադարձությունները
մեզ հիշեցնեն, որ մահվան ստվերը չի վախեցնում լույսի
զավակներին, ովքեր գիտակցում են հոգու
մշտականությունը և նրա սերտ կապը իր Արարչի հետ:
Եկեք գիտակցենք, որ կյանքն ու մահը երկու ալիքներ
են Աստծո ծովում, և որ հոգին, որը տիեզերական
օվկիանոսի մի կաթիլ է, ընդունում է այս երկու ալիքները՝
առանց իր էական բնույթը փոխելու և առանց իր
հավերժական աղբյուրից բաժանվելու:
Եկեք աշխատենք մեր իրական բնույթը դուրս բերելու
անգիտության զնդաններից և հասցնելու լույսի ու
գիտելիքի գագաթներին:
Երբ մենք ազատենք մեր գիտակցությունը մարմնի
սահմանափակումներից, բացասական մտքերից և
անառողջ ազդեցություններից, մենք կդիպչենք մեր
հոգևոր բնույթին և կգիտակցենք, որ մենք աստվածային
արևի հավերժական ճառագայթներն ենք, որը երբեք չի
մայր մտնում:

* * *

Նրանք, ովքեր հասնում են սամադիայի կամ
տիեզերական էքստազի վիճակի, հայտնաբերում են, որ
պինդ մարմինները վերածվում են հեղուկների
Հեղուկներից գազերին, գազերից էներգիային և
էներգիայից տիեզերական գիտակցությանը, և նա զգում է
աննկարագրելի ուրախություն և ապրում է
գիտակցության տարբեր վիճակներ՝ սկսած նորացված
ուրախությունից կամ անսահման իմաստությունից, կամ
գերագույն խաղաղությունից, կամ լիակատար
ներկայության զգացումից, կամ ինքնության հավելուց
տիեզերական ոգու մեջ:

* * *

Նյարդերի վերականգնում
Խորը, հանգիստ մեդիտացիայի ժամանակ կենսական
ուժը ուղեղից հոսում է դեպի բոլոր օրգանները, լույսի
կայծեր են ճառագում հյուսվածքներից, իսկ կենսական

հոսանքը հոսում է ողնաշարով և բաշխվում՝ կլանելով
մարմնի բոլոր բջիջները, որոնք հագեցած են բուժիչ
էներգիայի հոսքով, և արդյունքում նյարդերը թարմանում
են:

* * *

.Մագնիսների տեսակները
Սովորական մագնիսներից կարող ենք տեսնել, որ
մագնիսի ձգողականության ուժը կախված է հենց
մագնիսի որակից:
Փոքր մագնիսը ձգում է փոքր իրերը, իսկ ուժեղ
մագնիսը ձգում է ավելի մեծ իրերը
Այսպիսով, մարդկային մագնիսը գրավում է իր
ձգողական ուժի համաձայն
Կան նաև մարդկային մագնիսականության
բազմաթիվ տեսակներ. որոշները գրավում են
ֆիզիկական իրեր, որոշները՝ հոգեկան ուժեր, իսկ
որոշները՝ հոգևոր առավելություններ՝ առավելություններ,
որոնք հաճախ թաքնված են կամ մոռացված:
Բացահայտե՛ք հոգու հանքերում թանկարժեք
քարերը, և դուք կլինեք հաղթողը: Հետապնդե՛ք ձեր
ցանկալի նպատակը և վստահ եղեք, որ սրբազան
մագնիսականությունը կձգի Աստծուն դեպի ձեզ՝ ողջ
գործության և բարության աղբյուրը, և կյանքի ամենամեծ
շահը:

Հաստատում. Ես կօգտագործեմ օրհնված հոգևոր
մագնիսականությունը՝ ինձ վրա գրավելու բոլոր լավ
:բաները և բոլոր գիտելիքների ճառագայթները

* * *

Աստված իմ կյանքն է, Նա իմ սերն է, Նա տաճարն է,
որին իմ սիրտը կանչում է երկրպագելու:
Աստված իմ նպատակն է, քանի որ ես չեմ կարող
կատարել իմ պարտականությունները առանց Նրա
օգնության:
Ահա թե ինչու ես նրան փնտրեցի սրտով ու հոգով,
մինչև գտա նրան

Առանց աստվածային, բոցավառ սիրո և բացարձակ
վճռականության, դժվար է գտնել տիեզերական
սիրեցյալին:
* * *

Կգա մի օր, երբ մարդը կհեռանա այս աշխարհից:
Ոմանք նրան կհիշեն ջերմությամբ և կլացեն նրա համար,
իսկ ոմանք՝ վատով, բայց նրա բոլոր վատ և լավ մտքերը
կուղեկցեն նրան:
Հետևաբար, մարդու պարտականությունն է հետևել
իր մտքերին, մանրակրկիտ ուսումնասիրել իր
գործողությունները, ուղղել իր սխալները, գնահատել ինքն
իրեն և անել իր լավագույնը:
Մի ուշադրություն դարձրու, թե մարդիկ ինչ են ասում
քո մասին, քանի դեռ փորձում ես ճիշտ բան անել
ես ամեն ինչ անում եմ ոչ մեկին չվրդովեցնելու
համար, և խորքումս շատ լավ գիտեմ, որ ամեն ինչ արել
եմ բոլորի հետ բարի և անկեղծ լինելու համար:
Բայց ինձ համար կարևոր չէ մարդկանց կարծիքը իմ
մասին՝ լինի դա գովասանք, թե դատապարտում,
որովհետև Աստված ինձ հետ է, և ես՝ Նրա հետ, և դա է
ամենակարևորը:
* * *

Երբ երկու կամ մարդկանց խմբի միջև
բարեկամություն է առաջանում զուտ հոգևոր հիմքերի
վրա, զուրկ անձնական նպատակներից և
նպատակներից, այդ մաքուր բարեկամությունը մաքրում է
այդ ընկերներից յուրաքանչյուրի հոգին:
Բարեկամությամբ մաքրված սիրտը դառնում է
միասնության և մտերմության բաց դուռ:
Այս սրտի միջոցով հնարավոր է դառնում ավելի շատ
բարի հոգիներ ներգրավել՝ եղբայրական սիրո
կառուցվածքը մտնելու և հանգստություն ու
խաղաղություն վայելելու համար:
* * *

Ես ավելի շատ հոգ եմ տանում ուրիշների գործերի
մասին, քան իմ սեփականի, որովհետև ես ամեն ինչ
անում եմ Աստծո համար, և դա անում եմ ավելի մեծ
ցանկությամբ և ոգևորությամբ, քան եթե այդ
գործողությունները իմը լինեին:

Եթե արդյունքները հակառակ կամ անբավարար են,
ես չեմ անհանգստանում կամ չեմ նեղվում, քանի որ գգում
եմ, որ կատարել եմ իմ պարտականությունը Աստծո
նկատմամբ, ով իմ նպատակն է և մտադրության հետևում
կանգնածը, և քանի որ ես արել եմ իմ լավագույնը և
կկրկնեմ փորձը մեծ ուրախությամբ և վճռականությամբ,
բայց առանց կապված լինելու ջանքերին կամ արդյունքին:

Եթե ես աշխատեի միայն ինձ համար, միշտ կլինեի
անհանգստության և անհանգստության զոհ: Բայց քանի
դեռ իմ նպատակը Աստծուն հաճեցնելն է, արդյունքները
Նրա համար են, այլ ոչ թե ինձ համար: Սա է կյանքի
հանդեպ իմ մոտեցումը, և դրանում եմ ես գտնում իմ
մխիթարությունն ու ազատությունը:

.Հաջողության սանդուղքի քայլերը

Ճանր աշխատանք -

Ստեղծագործական ունակություն -

Ճիշտ վճիռ

Խնայողություն և վատնումից խուսափելը

Ջանք գործադրել և ձախողումից հետո կրկին -

փորձել

Ինքնակարգապահություն և

ինքնակատարելագործում

Ստեղծագործական էներգիայի ակտիվացում -

Օգնելով ուրիշներին

Ավելին, մենք պետք է խորհենք Աստծո մասին՝ բոլոր -

բարության աղբյուրի և բոլոր հաջողությունների ու

օրհնությունների աղբյուրի մասին:

* * *

Ես քեզ համար երգ եմ երգում, որը երբեք չի
արտասանվել, և քեզ եմ նվիրում իմ իսկական մեղեդին,
որը սիրտս նվագում է իր խորքում և լարերի վրա:
Ես գրել եմ իմ այս առաջին հիմնը և ահա ես այն ձեզ
եմ մատուցում որպես մաքուր ընծա
Ես ձեզ չեմ ներկայացնի չոր, ինտելեկտուալ
մեղեդիներ կամ ուրիշների կողմից ստեղծված զարդարուն
մեղեդիներ
Ես քեզ ոչինչ չեմ տա, բացի իմ սրտի պարզ, միամիտ
մեղեդիներից
Ես քեզ չեմ նվիրի ջերմոցներում աճեցված և
զգացմունքներով ու կրքերով լի վարդեր, այլ կառաջարկեմ
վայրի ծաղիկներ, որոնք հենց նոր են ծլել իմ կարոտի
դաշտերում և իմ կյանքի մարգագետիններում:

* * *

Մարդու համար հեշտ է վերլուծել և դասակարգել
ուրիշներին՝ ըստ որոշակի բնութագրերի:
Բայց մարդու համար դժվար է անկեղծորեն և
ճշմարտացիորեն ուշադրություն դարձնել իրեն:
Այնուամենայնիվ, սա հենց այն է, ինչ նրանք պետք է անեն՝
հասկանալու համար անհրաժեշտ բարելավումներն ու
փոփոխությունները, որոնք իրենց անհրաժեշտ են:
Մեր անձնական բնութագրերը իմանալու նպատակն է
հասկանալ, թե ինչպես ենք մենք ազդում ուրիշների վրա:
Մարդիկ գիտակցաբար կամ անգիտակցաբար
ձևավորում են պատկերացումներ մարդու բնույթի մասին,
և նրանց արձագանքը նրանից եկող տատանումներին
նուրբ ազդանշան է շահագրգիռ անձանց համար, և
իմաստունները հասկանում են այդ ազդանշանը:

* * *

Հոգեբանական զարգացման խոչընդոտներն են՝
հնքնասիրություն (եսասիրություն), ունայնություն,
ազահություն, զայրույթ, ատելություն, նախանձ և այլ մուր
որակներ, որոնք մարդուն տանում կամ մղում են ավելի
խորը անգիտության, քան նա իրականում է:

Անհրաժեշտ է հետևել ազատության տանող
ճանապարհին, քանի որ մարդկային ցանկությունները
պայմանավորված են անընդհատ նորացվող
սովորություններով, որոնք գրեթե երբեք չեն ավարտվում
կամ կանգ առնում սահմանի վրա:
Այս սովորությունները բանտարկում են հոգին և գերի
են պահում՝ անհնար դարձնելով դրա տիրոջ համար
ազատագրման և ազատագրման ճանապարհով քայլելը:
* * *

.Կյանքի ուղին հետևյալն է
Մի կողմում անգիտության մութ հովիտն է, իսկ մյուս
կողմում՝ իմաստության պայծառ լույսը:
Երբ մենք գործում ենք իմաստությամբ, մենք
անվտանգ քայլում ենք ազատագրման ճանապարհով և
ստանում ենք այն, ինչ մեզ անհրաժեշտ է:
* * *

Ամբողջ տիեզերքը աստվածային կամքի
ստեղծագործությունն է, և երբ մենք համաձայնեցնում ենք
մեզ այդ օրհնյալ կամքի հետ, այն, ինչ մեզ անհրաժեշտ է,
հեշտությամբ հասնում է մեզ:
* * *

Երբ մարդիկ փորձում են հաղթահարել մարդկային
զգացմունքների բարդ մեխանիզմը՝ առանց նախնական
մարզման, արդյունքը հաճախ ցավոտ է լինում:
Քչերն են գիտակցում, որ երջանկությունը մարդկային
վարքի օրենքը հասկանալու մեջ է:
Ահա թե ինչու որոշ մարդիկ հաճախ վիճում են իրենց
ընկերների և ընտանիքի անդամների հետ. նրանք չեն
հասկանում ուրիշներին և չեն տեսնում իրենց անձնական
թերությունները:
Կարևոր է չհամագործակցել մեր սիրելիների սխալ
գործողությունների հետ, այլ լուռ դիմադրել այդ
գործողություններին կառուցողական հոգևոր
գործողություններով:

Կարևոր է նաև, որ մենք չդիմենք կոշտ մեթոդների
մեր սիրելիների աննորմալ վարքագծի հետ գործ
ունենալիս:
* * *

Մեզ խաբեց խորամանկ որսորդը: Մենք լողում ենք
մակերեսային ջրերում՝ կեղծ անվտանգության
զգացողության համար, մինչդեռ անգիտության մահացու
ցանցը փակվում է մեզ վրա:
Ձկնորսական ցանցերի ամենօրյա նետման ժամանակ
շատերը բռնվում են, և միայն քչերն են ողջ մնում:
Ո՛ր անսահման ողորմություն, փրկի՛ր մեզ կրքերի,
անզուսպ նկրտումների և խեղդող աշխարհիկ
կապվածությունների մահացու թակարդներից:
Եկեք սուզվենք հոգու խաղաղ ծովի խորքը, որտեղ
բնակվում է աստվածային միությունը, և ազատվենք
գերության կապանքներից ու ստրկության շղթաներից:
* * *

Վարպետ Պարամահանսան ասաց՝ խրախուսելով իր
.աշակերտներից մեկին
Եթե դուք կարողանում եք ձեր ազնվության,
անկեղծության և Աստծո հանդեպ սիրո միջոցով ձեր
աղոթքները փոխանցել Նրան, ապա կարևոր չէ, թե
արդյոք ձեր սխալները ավելի խորն են, քան օվկիանոսը, և
ավելի բարձր, քան Հիմալայները:
Աստված կհեռացնի այդ խոչընդոտները քո
ճանապարհից, կազատի քեզ անցյալի ծանր բեռից, և
անցյալի սխալները կրկնելու քո ցանկությունը կմարի:
Դուք երբեմն կարող եք հայտնվել խավարի հաստ
շերտի տակ, բայց դուք միևնույն է մնում եք հավերժական
կրակի կայծը:
Կարող ես թաքցնել կայծը, բայց չես կարող վերացնել
այն
* * *

Բարի մտադրություններով մղված բարի խոսքերով և
անկեղծ խորհուրդներով ուրիշներին երջանկացնելը

հրաշալի բան է և ազնվության նշան, որը բնորոշ է մեծ
հոգիներին:

Ինչ վերաբերում է մեկ ուրիշին վնաս հասցնելուն՝
կծող, վիրավորական խոսքերով, սարկաստիկ
հայացքներով կամ թթվային առաջարկներով, սրանք
նվաստացուցիչ և նյարդայնացնող մեթոդներ են, որոնց
բարի սրտով մարդիկ չեն դիմում:

Սարկազմը օգնում է բացահայտել մեղավորի
ապստամբության և զայրույթի ոգին, մինչդեռ
բարեկամական խոսքերը նրա մեջ զոջում են
առաջացնում, ինչը նշանակում է, որ մարդը ճանաչում է
իր սխալները և այլևս չի կրկնում դրանք:

* * *

Աշակերտներից մեկն ասաց. «Ուսուցիչ, ես երբեք չեմ
կարողացել հավատալ դրախտի գոյությանը: Այդ վայրը
իսկապե՞ս գոյություն ունի»:

.Ուսուցիչ Պարամահանսան պատասխանեց
Այո՛, նրանք, ովքեր սիրում և վստահում են Աստծուն,»
գնում են այդ դրախտը, երբ մահը գալիս է նրանց վրա: Այդ
եթերային աշխարհում մարդը կարող է անմիջապես
նյութականացնել իր ուզած ամեն ինչ՝ մտքի ուժով»:
Եթերային մարմինը կազմված է ճառագայթող լույսից:
Այդ զարմանահրաշ աշխարհներում կան ծայներ և լույսեր,
որոնք անհայտ են Երկրի բնակիչներին:

* * *

Երջանկությունը պետք է ավելի ու ավելի շատ փնտրել
ինքդ քո մեջ, և ավելի ու ավելի քիչ՝ նյութական իրերի մեջ:
Երջանիկ եղիր քո մտքում, որպեսզի արտաքին
բաները չկարողանան խանգարել քո խաղաղությունը և
քեզ հավասարակշռությունից հանել:
Ներքին երջանկությունը միակ ձգտումն է, որին արժե
ձգտել այս կյանքում, և դրան հասնելու համար բավարար
են համառությունն ու վճռականությունը:
Երջանկությունը Աստծո գահին է մարդու մեջ

* * *

Շատերը կարծում են, թե արթուն են, բայց այդպես չէ
Նրանք հիմնականում անգիտակից վիճակում են:

Դուք հավանաբար լսել եք այն մարդկանց մասին, ովքեր
քնի մեջ քայլում են և գոռում «Կրակ՝, կրակ՝» կամ խոսում
ու դասախոսություններ են կարդում:

Մարդկանց մեծ մասն այդպիսին է: Իհարկե, ես
նկատի չունեմ նրանց, ովքեր անկեղծորեն ցանկանում են
արթնացնել իրենց գիտակցությունը հոգևոր
անգիտության քնից:

Մենք պետք է աշխատենք արթնացնելու նրանց,
ովքեր իրենց թաղել են սխալ վարքի և սխալ
ապրելակերպի փլատակների տակ:

Դա անելու համար մենք նախ պետք է մեր
գիտակցությունը կենդանացնենք անգիտության
կատակոմբներից դեպի աստվածային գիտելիքի լույսը:

* * *

Բարեկամությունը Աստծո սերն է, որը փայլում է մեր
սիրահարների աչքերից, և դա Նրա կոչն է մեզ՝
վերադառնալու երկնային տուն՝ համտեսելու
համընդհանուր սիրո հետ հավերժական միության
քաղցրությունը:

Բարեկամությունը սրբազան ձայն է, որը կոչ է անում
հոգիներին ազատվել էգոիզմի և եսասիրության
գիտակցությունից, որը մեզ բաժանում է Աստծուց և
մարդկությունից:

Իսկական բարեկամությունը օրհնյալ կապ է գիտակից
հոգիների միջև, որոնք իրենց բարեկամության միջոցով
ցույց են տալիս Աստծո մաքուր սերը և տիեզերական ոգու
սրբազան հատկությունները:

Իսկական բարեկամությունը լայնածավալ է և
ընդգրկուն

Մեկ կոնկրետ անձի հանդեպ եսասիրական
հրապուրանքը՝ մյուսներին բացառելով, բարեկամության
հիմնական խոչընդոտն է:

Սիրո սահմանները պետք է ընդլայնվեն՝ ներառելով
ընտանիքը, հարևաններին և ամբողջ աշխարհը:
Համընդհանուր ընկերը լայնախոհ է, սիրում է Աստծո
արարածներին և առատաձեռնորեն տարածում է իր սերը,
ուր էլ որ գնա և ուր էլ որ դիմի:
Այս ազնիվ սկզբունքներով ապրել և պաշտպանել են
բոլոր մեծ մարդիկ
Ընտանեկան սերը հոգևոր բարեկամության հիմքերը
դնելու նախնական մարզումն է:
Նույն արյունն է հոսում բոլոր ազգերի մարդկանց
երակներում
Չնայած մենք տարբեր ազգությունների և էթնիկ
պատկանելության ենք, մեզ միավորում են
համաշխարհային կապերը՝ նույն աստվածային
աղբյուրին պատկանելու շնորհիվ:

* * *

Հոգին չի կարող բանտարկվել մարդածին ճաղերի
ետևում, քանի որ այն ունի համընդհանուր ծագում և
պատկանելություն:

* * *

Եթե մենք երբևէ վայելելու ենք կյանքը, ապա դրա
ժամանակը հիմա է, այլ ոչ թե վաղը կամ հաջորդ տարի:
Հաջորդ տարվա ավելի լավ կյանքի լավագույն
նախապատրաստությունը այս տարվա ներդաշնակ,
հավասարակշռված և երջանիկ կյանքն է:
Ապագա կյանքը (հետմահու կյանքում) լի
ուրախություններով և հաճույքներով կախված է մեր
կենսակերպից, մեր մտածելակերպից և այն բանից, թե
ինչպես ենք մենք գործում ու պահում այս կյանքում:
Այսօրը պետք է լինի մեր կյանքի ամենակարևոր և
նշանակալից օրը

* * *

Մեդիտացիան այն գործիքն է, որի միջոցով
հեռացվում են գիտակցության դեմքը ծածկող և մթազնող

շերտերը, և դրա միջոցով պայթում է աստվածային
ուրախության անսպառ աղբյուրը:

Մեդիտացիան և լիակատար թուլացումը, կամ
մտքերի գիտակցված հեռացումը շփոթված
զգայարաններից, Աստծուն ճանաչելու իրական և
արդյունավետ միջոցն է: Եթե մենք կարողանայինք անել
ամեն ինչ, բացի մեդիտացիայից, մենք չէինք գտնի
այնպիսի ուրախություն, որը հավասար կլինի այն
ուրախությանը, որը գալիս է, երբ մտքերը անշարժ են
(դրանում խաղաղություն է ձեր Տիրոջից) և ներդաշնակ են
աստվածային խաղաղության հետ (խաղաղություն եմ
թողնում ձեզ համար):

Այս աստվածային էքստազը կարելի է զգալ՝
օգտագործելով կենտրոնացման և մեդիտացիայի ճիշտ
մեթոդը

* * *

Եթե սենյակիդ առաստաղի դուռը փակուի, չես գտնի
այն, նույնիսկ եթե տարիներ շարունակ փակուի, եթե
չօգտագործես որոնման ճիշտ մեթոդը և չնայես պատին:

* * *

Կգա այն օրը, երբ ես հրաժեշտ կտամ այս աշխարհին,
բայց քանի դեռ մնում եմ այս երկրի վրա, իմ ամենամեծ
ուրախությունը Աստծո հրաշքների մասին խոսելն է նրանց
հետ, ովքեր վստահում են ինձ, և իմ ցանկությունն է
բազմապատկել նրանց կարոտը այն աստվածային լույսի
հանդեպ, որը ինձ աննկարագրելի մխիթարություն,
ազատություն և անվտանգություն է տվել:

* * *

Տիեզերքի պատմությունը՝ իր բոլոր մանրուքներով,
պահպանվում է հավերժության պահոցներում՝ դա մեկ այլ
չափում է: Այստեղ՝ այս սահմանափակ աշխարհում, մենք
ընկալում ենք երկարությունը, լայնությունը, հաստությունը
և բարձրությունը, բայց կա մեկ այլ մակարդակ, որտեղ
այս չափումները գոյություն չունեն: Այդ եթերային
հարթությունում ամեն ինչ թափանցիկ է. ամեն ինչ

գիտակցություն և իրազեկություն է: Համի
զգացողությունը սենսացիա է, ինչպես նաև
հոտառությունը: Մեր զգացմունքները, մտքերը և
մարմինները բոլորը գիտակցություն են: Եվ ինչպես մենք
կարող ենք տեսնել, լսել, հոտոտել, համտեսել և շոշափել
երազներում, այնպես էլ կարող ենք զգալ այս բոլոր
սենսացիաները մաքուր, թափանցիկ գիտակցությամբ
կամ զգացողությամբ՝ բարձրագույն ոլորտներում:
Սա հենց այն է, ինչ ես տեսնում եմ հիմա, երբ խոսում
եմ: Ես այս մարմնում չեմ, այլ ես գոյություն ունեցող ամեն
ինչի մի մասն եմ: Եվ այն բաները, որոնք ես տեսնում եմ,
ինձ համար նույնքան իրական են, որքան դու՝ ինձ համար:
Մարդը պետք է արթնանա, որպեսզի ամենուր տեսնի
Աստծուն և իմանա երազի և իրականության միջև եղած
տարբերությունը:

Ես հաճախ անսահմանություն եմ տեսնում այն
վայրում, որտեղ ես գտնվում եմ, և այդ տեղը տեսնում եմ
անսահմանության մեջ: Ամեն ինչ կյանք է փոխառում այդ
հավերժական աղբյուրից:

Երբ երեխա էի, նստած աղոթում էի ցերեկ ու գիշեր,
բայց պատասխան կամ արձագանքող չկար
Մի կողմից ես տեսնում էի մարդկությունը, իսկ մյուս
կողմից՝ հավերժությունը, որը չէր խոսում ինձ հետ
Չնայած ես կարծում էի, որ մենակ եմ, և որ բոլորը լքել
են ինձ, Աստված չլքեց ինձ, որովհետև Նա միշտ ներկա էր
ինձ հետ գաղտնի, իմ մտքերի և զգացմունքների
հետևում:

Եվ երբ սկսեցի տեսնել լույսը իմ մեջ, հոգիս
խորհրդավոր կերպով լցվեց օրհնյալ աստվածային բույրով
Ես տեսնում էի ծառերի արմատները և դրանց միջով
հոսող հյուլքը, և ես ինձ մոտ էի զգում Աստծուն, որը
մխիթարություն էր տալիս ինձ և հանգստացնում սիրտս:
Ես աղոթում էի ու կանչում անվերջ, օր ու գիշեր, և երբ
ամեն ինչ կորցրեց իր փայլն ու իմաստը ինձ համար, ես
հրաժարվեցի աշխարհից և նրա մեջ եղած ամեն ինչից,

այդ թվում՝ երջանկությունից՝ վախենալով, որ դա կարող է լինել նյութական երջանկություն, և ես գտա Աստծուն, որը հիմա միշտ ինձ հետ է:

Աշխարհը կարող է լքել ինձ, բայց Աստված երբեք չի

լքի ինձ ոչ մի վայրկյան

Աստված ամեն ինչ է: Այս դահլիճը և դրա շուրջը

գտնվող տիեզերքը լողում են ինչպես շարժվող

պատկերներ իմ գիտակցության վարագույրի վրա:

Ես նայում եմ և տեսնում եմ միայն մաքուր ոգին,

թափանցիկ լույսը և նուրբ գիտակցությունը

Իմ մարմինը, ձեր մարմինները և աշխարհի ամեն ինչ

այդ մեկ աստվածային լույսից են բխում: Երբ ես տեսնում

եմ այդ լույսը, ուրիշ ոչինչ չեմ տեսնում:

Երբ նայում ես Էկրանին, տեսնում ես շարժվող

պատկերներ, բայց երբ հետ ես նայում (ավանդական

կինոթատրոնում), տեսնում ես միայն լույսի շող, որը

փայլում է Էկրանին: Անհավատալի է հնչում, բայց դա ճիշտ

է:

Ես նախկինում խոսում էի այս բաների մասին, բայց

հիմա չեմ խոսում նրանց հետ, ովքեր անտարբեր են կամ

անտարբեր: Բայց Աստված թույլ տվեց ինձ այս անգամ

խոսել ձեզ հետ: Ամեն ինչ անցողիկ է: Աղոթեք այն բանի

համար, ինչը հավերժական է:

* * *

Քանի որ մենք այս աշխարհ ենք եկել այնտեղից,

որտեղից չգիտենք, մեզ համար բնական է մտածել կյանքի

ծագման և նպատակի մասին:

Մենք լսում ենք այս աշխարհի ստեղծողի մասին,

կարդում ենք նրա մասին, և ամբողջ տիեզերքը հռչակում

է նրա աստվածային մտքի գոյությունը:

Ճիշտ այնպես, ինչպես փոքրիկ ժամացույցի փոքր և

ճշգրիտ մասերն ու սարքերը մեզ ստիպում են հիանալ

ժամագործով

Ճիշտ այնպես, ինչպես մեծ ու բարդ գործարանային

մեքենաները զարմացնում են մեզ և հիացմունք են

ներշնչում իրենց գյուտարարի նկատմամբ, այնպես էլ, երբ
մենք տեսնում ենք բնության հրաշքները, զարմանում ենք
.դրանց հետևում թաքնված ինտելեկտով և զարմանում
Ո՞վ է ծաղկին տվել իր վառ, արևին ուղղված ձևը»։»

Որտեղի՞ց էին գալիս նրա բույրն ու գեղեցկությունը:

Եվ ինչպե՞ս էին նրա թերթիկները ձևավորվել այդքան
նուրբ ճշգրտությամբ և ներկվել այդքան հրաշալի, ուրախ
գույներով:

* * *

Ես զգում եմ քեզ մտքերիս խորքում, զգում եմ քո
ներկայությունը իմ խորագույն զգացմունքներում և
տեսնում եմ քեզ ծաղկելիս իմ սիրո այգում:
Լցրու ինձ քո ներկայության բույրով, որպեսզի
կարողանամ վայելել քո օրհնյալ բույրը
Եկ ինձ մոտ երկնքից, աստղերից, մտքերից ու
զգացմունքներից այն կողմ, ցույց տուր ինձ քո
ամենասուրբ դեմքը և թույլ տուր ինձ զգալ քո
ներկայությունը իմ հոգում, իմ շուրջը և ամենուրեք:
Ես քեզ փնտրել եմ դարերի ու դարաշրջանների
ընթացքում, ցանկությունների ու նկրտումների
ճանապարհներին, և հիմա հասկանում եմ, որ դու
բնակվում ես իմ հոգում և ոգեշնչում իմ ամենասուրբ
զգացմունքները:

Այլևս մի՛ թաքնվիր ինձնից զգացմունքների, մտքերի և
հոգու զարկերակի ծաղիկների ետևում
Չարդարիր իմ հոգին Քո իմաստության գոհարներով,
փչիր ինձ մեջ Քո երանության քամիները, և հեռացրու
ինձնից այն խավարը, որը ծածկել է Քեզ իմ տեսադաշտից
և իմ ընկալումից:

Ո՞վ Դու, որ գտնվում ես աստղերից ու կապույտ
երկնքից այն կողմ, և մթնոլորտի շերտերից ու բոլոր
էակներից ու գոյություններից այն կողմ, ընդունիր իմ սիրո
շշուկները և ընկղմիր իմ էությունը Քո սիրով, Քո լույսով և
Քո խաղաղությամբ:

* * *

Եթե դուք զգայիք աստվածային սիրո թեկուզ մի փոքր
մասնիկ, կզգայիք աննկարագրելի և ճնշող ուրախություն,
որին անհնար է դիմադրել:

Որպեսզի քեզ համար դժվար լինի այն զսպելը
Երբ մենք ներդաշնակության մեջ ենք Աստծո հետ, մեր
ընկալումը դառնում է անսահման և միաձուլվում է
ամբողջական գոյության օվկիանոսային խորությունների
հետ:

Մենք մեծ ուրախություն և գերագույն աստվածային
սեր ենք զգում
* * *

Որոշ մարդիկ կախվածություն ունեն ողբերգական
վեպեր կարդալուց և դրանք համարում են իրենց սիրելի
ընթերցանյուրը՝ զգալով, որ կշարունակեն վայելել դրանք
մինչև իրենց կյանքի վերջը:

Բայց եթե նրանք վերլուծեին իրենց, կհայտնաբերեին,
որ հաճախ դեպրեսիայի և դյուրագրգռության են
ենթարկվում այդ տեսակի գրականությունը անընդհատ
կարդալուց:

Այս դեպրեսիայի պատճառով նրանք կարող են
ցանկանալ թողնել այդ սովորությունը և փոխարենը
ձևավորել գրքեր և հոգևոր նյութեր կարդալու
սովորություն, որոնք ոգեշնչում են իրենց մտքերը և
սնուցում իրենց զգացմունքները առողջ, վեհ
գաղափարներով:

Եթե նրանք կատարեն այդ փոփոխությունը,
կհայտնաբերեն, որ իրենց կյանքը նոր հրաշալի շրջադարձ
է ստացել՝ շնորհիվ գիտակցված զգուշության և ուժեղ
վճռականության:

Ճիշտ է, որ մենք կարող ենք շատ արագ փոխվել, եթե
ցանկանանք, բայց տարիների ընթացքում ձևավորված
սովորություններն ու սովորությունները փոխելը
պահանջում է իրական ջանքեր և ուժեղ կամք:
Հին և խորը արմատացած սովորությունը վերացնելու
համար բոլոր վճռական ուժերը պետք է ակտիվանան

հակառակ ուղղությամբ, մինչև վատ սովորությունը
չեզոքացվի և դրա ուժը կաթվածահար լինի:
Մարդկանց մեծ մասը չունի դրա համար անհրաժեշտ
համբերությունն ու հանդուրժողականությունը: Բայց
պետք է գիտակցել, որ այն, ինչ ստեղծել կամ արել ես,
կարող է ջնջվել կամ չեղարկվել:

* * *

Եկեք հրաժարվենք Էգոյի սահմաններից և
թափառենք հոգևոր առաջընթացի անձայրածիր,
ընդարձակ մարգագետիններում:
Եվ ինչպես ժամանակի քարավանը, որը միշտ
ճանապարհորդում է կյանքի ուղիներով, այնպես էլ հոգու
քարավանը պետք է ճանապարհորդի աստվածային հոգու
ծայրամասեր տանող ամենամեծ ընդարձակման
ուղիներով:

Կյանքի ամենակարևոր պարտականությունները
կատարելու նախաձեռնողականության ոգին հաճախ
մնում է թաղված մարդկային սովորությունների
փլատակների և բեկորների տակ:

Մարդը պետք է ազատվի այդ սովորությունների
հուսահատեցնող ազդեցությունից և սկսի իր կյանքի
հողում ցանել այն հաջողության սերմերը, որոնց ձգտում է:
Կյանքը ձեռք է բերում արժեք և նշանակություն, երբ
մենք կատարում ենք ամենաանհետաձգելի և
կարևորագույն խնդիրը՝ գտնել մեր գոյության իրական
իմաստն ու արժեքը:

Մարդիկ պետք է գիտակցեն, որ կյանքի այս շարժվող
տիեզերական պատկերները չեն ցուցադրվում առանց
պատճառի

Ամեն օր մենք տեսնում ենք նոր տեսարաններ, և
ամեն օր բերում է նոր դասեր, որոնք մենք պետք է
սովորենք՝ կենտրոնանալով մարդկային գոյության
բարձրագույն նպատակի վրա՝ ճանաչել կյանքի
վարագույրի ետևում թաքնված գերագույն Էակը:

* * *

Աստծո մեջ դուք կգտնեք բոլոր սրտերի սերը, կարոտի
իրականացումը և ցանկությունների իրականացումը:
Ամեն ինչ, ինչ աշխարհը տալիս է ձեզ, ապա խլում
թողնելով ձեզ վշտի, ցավի կամ հիասթափության մեջ,
դուք կգտնեք Աստծո մեջ շատ ավելի մեծ չափով և առանց
ուղեկցող հիասթափության ու վշտի:

* * *

Ոմանք ասում են, որ մենք պետք է հույսներս դնենք
միայն բանականության վրա, Մյուսները կարծում են, որ
մենք պետք է բավարարենք մեր զգայարանները: Երկու
դիրքորոշումներն էլ ծայրահեղ են:

Մեկ տեսության համաձայն՝ մարմնի առողջությունն

ու բարեկեցությունն ապահովելու համար խորհուրդ է
տրվում պարբերաբար բժշկական զննումներ անցնել,
ինչպես որ ժամանակ առ ժամանակ մեքենան ստուգելը:

Սա տրամաբանական է: Բայց մարդիկ մեքենաներ չեն:

Եթե ձեր հոգեկան առողջությունը կախված է ձեր

ֆիզիկական վիճակից, վաղ թե ուշ միտքը կստրկացվի
մարմնի պահանջներին, ինչը բոլոր տեսակի և քանակի

դեղորայքը և այլ ֆիզիկական բուժումները կդարձնի

անարդյունավետ: Սա բացատրում է, թե ինչու ենք մենք

տառապում անբուժելի հիվանդություններից: Ֆիզիկական

թուլությունը խորացել է, քանի որ միտքը հրաժարվել է

լինել մարմնի տերը:

Լավագույնն է սկսել չափավորությամբ: Եթե աննշան

վերք ունեք, մի փոքր յոդ քսեք, բայց մի՛ հույսը դրեք միայն

դեղորայքի վրա: Ձեռնարկեք ողջամիտ նախազգուշական

միջոցներ, մինչև աստիճանաբար ավելի ու ավելի շատ

կարողանաք հույսը դնել առողջ բանականության վրա:

Մեծ ուսուցիչներն իրենք էին օգտագործում

դեղամիջոցներ, որոնք սկզբնապես պատրաստված էին

Աստծո կողմից ստեղծված խոտաբույսերից և քիմիական

սյուրթերից:

Դեղամիջոցներն ու դեղամիջոցները անհրաժեշտ չեն

հոգևոր ուսուցչի համար, բայց Աստծո զորությունը անթիվ

ձևերով գործելու համար նա երբեմն կարող է որոշել
օգտագործել որոշ բժշկական պատրաստուկներ:
Ամեն դեպքում, հաղթանակը մտքի ուժի մեջ է: Երբ
դուք հասնում եք այն հաստատ համոզմանը, որ կարող եք
առանց որևէ դեղորայքի գոյատևել առանց որևէ
կողմնակի ազդեցության, դուք հաղթանակ եք տանում և
տիրապետում եք ձեր մարմնին:

* * *

Մեր բարեկամությունը, որը մենք տալիս ենք
ուրիշներին, պետք է բխի սրտից, և սերն ու
համագործակցությունը չպետք է դրսևորվեն
մակերեսային, միևնույն ներքինը հակառակն է ենթադրում:
Հոգևոր օրենքը չափազանց ճշգրիտ և հզոր է, և
հոգևոր սկզբունքները չպետք է հակասվեն
Հետևաբար, կարևոր է չխաբել կամ չդավաճանել
ընկերներին և չանցնել բարեկամության սահմանները:
Ընկերը պետք է նաև իմանա, թե երբ պետք է
համագործակցի իր ընկերոջ հետ, և երբ պետք է
օգտագործի իր կամքը և զերծ մնա նրա հետ
համագործակցելուց:

* * *

Մաշկի մակերեսը չի զգում շոշափելիքի
զգացողությունները: Այդ զգացողությունները իրականում
զգացվում են ուղեղում, և մարդը չի կարող զգալ համը,
շոշափել, հոտոտել, լսել կամ տեսնել, բացի մտքի միջոցով:
Մենք կարող ենք համը զգալ մեր լեզվի մակերեսին,
բայց իրականում ուղեղն է, որ գրանցում է այդ համը:
Նմանապես, երբ մարմնի որևէ մասը վնասվում է, ցավը
հիմնականում զգացվում է մտքում, այլ ոչ թե տուժած
օրգանում:

Մենք ունենք ցավը զգալու երկու մեխանիզմ՝ նյարդը
և ուղեղի ցողունը: Չզգացողությունը տեղի է ունենում, երբ
ուղեղը թույլ է տալիս կապ հաստատել նյարդի և ուղեղի
ցողունի միջև: Եթե ուղեղը չի ճանաչում ցավը, ցավը
գոյություն չունի:

Երբ մարդը գտնվում է քլորոֆորմի կամ
անզգայացման ազդեցության տակ, նա ցավ չի զգում,
քանի որ զգացողությունները չեն հասնում ուղեղ:
Նյարդային վերջավորությունների մոտ կան բարակ
մազիկներ, որոնց միջոցով ցավի ազդանշանները
փոխանցվում են ուղեղ: Անզգայացնողը կանխում է այդ
ցավի ազդանշանների փոխանցումը:
Ուղեղը մտքի զգայական օրգանն է, և բոլոր
մարմնական զգացողությունները մտքին փոխանցվում են
նյարդերի և հենց ուղեղի միջոցով: Քանի որ միտքը
կապված է ուղեղի հետ, այն ընկալում և մեկնաբանում է
այդ զգացողությունները:
Դրական մտածողությամբ ամրապնդված միտքը
պակաս է տուժում հաճույքի և ցավի
զգացողություններից: Այն գիտակցում է այդ
զգացողությունները, բայց չի սահմանափակվում
դրանցով:

* * *

Արխիվներ - Անդունդից մինչև գագաթնակետ:
Հաջողության պատմություն, որը պատմել է
իմաստուն Պարամիանսա Յոգանանդան
Սա իրական պատմություն է մի մարդու մասին, ով)
անընդհատ ծախողվում էր, բայց ստեղծագործական
մտածողության և դրական հաստատման միջոցով նա, ի
վերջո, կարողացավ հաղթահարել իր ծախողման
պատճառները և կարողացավ հաջողությունը կապել իր
(կամքի հետ
Ինչպես կան մարդիկ, ովքեր բնույթով են հաջողակ,
այնպես էլ կան մարդիկ, ովքեր սովորության պատճառով
են ծախողվում:
Իմ ընկերն ու ուսանողը (Ս) ի ծնե անհաջողակ էր:
Ճիշտ է, նա խելացի, աշխատասեր և փող աշխատելու
ձգտող տղա էր, բայց հենց որ նա մտածում էր
աշխատանքի կամ կարիերայի մասին, անհաջողության
գործոնները սկզբից շրջապատում էին նրան:

Մի օր Նա ինձ մոտ եկավ դատարկ ձեռքերով,
հետապնդված պարտատերերի կողմից, լքված ընկերների
կողմից, խորհուրդ հարցնելով ինձնից:
Ես նրան հարցրի իր խնդիրների պատճառի մասին, և
.Նա ասաց

Պարոն, ես ձախողակ եմ: Ինչ-ինչ պատճառներով»
չգիտեմ, հենց որ սկսում եմ աշխատանք, կորցնում եմ այն,
և վնասվում է Նաև այն վայրը, որտեղ աշխատում եմ:
Աշխատանքատուն կորցնում է իր բիզնեսը ինձ
աշխատանքի ընդունելուց կարճ ժամանակ անց:
Հետևաբար, ես վախենում եմ աշխատանք փնտրել՝
վախենալով խաթարել ինձ աշխատանքի ընդունող
գործատուների շահերը: Իմ անկայունության պատճառով
վստահ եմ, որ անխուսափելիորեն կկորցնեմ
աշխատանքս, քանի որ ինձ աշխատանքի ընդունող
ընկերությունը կհայտարարի սնանկության մասին և
կփակի իր դռները, ինչի հետևանքով կազատի ինձ
աշխատանքից: Հետևաբար, ես իրավունք չունեմ
ոչնչացնել ուրիշների բիզնեսը պարզապես նրանց հետ իմ
կապի պատճառով»:

Ես կարողացա նրան աշխատանք գտնել մի փոքր
ընկերությունում և խնդրեցի նրան ամեն երեկո, քնելուց
առաջ և արթնանալուց հետո, ինքն իրեն կրկնել հետևյալ
.հաստատումը

Օր օրի և ամեն օր ես ավելի ու ավելի հաջողակ եմ»

«դառնում իմ աշխատանքային ոլորտում
Անցավ մեկ ամիս, և (Ս)-ն ինձ զգուշացրեց. «Պարոն,
ծեր վարձած ընկերությունը դառնում է անկայուն, և նրա
վիճակը խոստումնալից չէ: Ես խնդրում եմ ձեզ ինձ դուրս
հանել այնտեղից, Նախքան այն լիովին փլուզվի, քանի որ
ես միևնույն է կկորցնեմ աշխատանքս, երբ ընկերությունը
սնանկանա: Բայց իմ հրաժարականը հիմա կարող է
փրկել ընկերությանը անխուսափելի և չարագուշակ
ճակատագրից՝ իմ դժբախտ տատանումների
պատճառով»:

Ես ծիծաղեցի՝ ուշադրություն չդարձնելով (Ս)-ի ասածներին, և փոխարենը խնդրեցի նրան շարունակել շեշտել իր միտքը և պահպանել իր պաշտոնը: Ծաբաթներ .անց նա մի երեկո մոտեցավ ինձ և հառաչելով ասաց «Ճիշտ այն, ինչից վախենում էի, տեղի ունեցավ»

Նա հարցրեց նրան. «Ի՞նչ է պատահել»:
Նա ասաց. «Ընկերությունը փլուզվեց, ինչպես ես ձեզ ասացի և ինչպես ես կանխատեսել էի»:

Ես նրան ասացի՝ բողոքելով. «Չէ՞ որ ճիշտ է, որ երբ դու ինքդ քեզ վստահեցնում էիր՝ «Օր օրի ես ավելի ու ավելի հաջողակ եմ դառնում իմ աշխատանքային ոլորտում», դու իրականում այդ խոսքերը կրկնում էիր ինչպես թուրքալ: Եվ որ կասկածի ութոտնուկը շարունակում էր կաչել քո ուղեղի ծալքերին, այնպես որ դու ինքդ քեզ ասում էիր. «Հիմար, քո վիճակը վատանում է, որքան էլ որ փորձես համոզել ինքդ քեզ հաջողության մեջ»:

Նա պատասխանեց. «Այո, իրոք դա է կատարվում»:
ը խորհուրդ տվեց ազատվել տատանումներից և-(Ս) ծանր բացասական մտքերից, հենց որ դրանք հայտնվում են նրա մտքում, հատկապես դրական հաստատման կրկնության ժամանակ, քանի որ գիտակից միտքը, որը հաստատ համոզմունք ունի, կարող է ազդել ենթագիտակցական կամ անգիտակից մտքի վրա, որն էլ իր հերթին, մագնիսական ռեզոնանսի օրենքի միջոցով, ազդում է գիտակցված մտքի վրա սովորության ուժով: Ես ավելացրի. «Դրական մտքերի և սովորությունների հաճախակի հաստատումը, մինչև դրանք թափանցեն և արմատ գցեն ենթագիտակցության մեջ, բավարար է ժառանգված կամ ձեռքբերովի ենթագիտակցական մտավոր խոչընդոտները վերացնելու համար: Հաջողության հասնելու ոչ մի ճանապարհ չկա, քանի դեռ հոսսահատության և հիասթափության մտքերն ու զգացմունքները արմատավորված են գիտակցական կամ ենթագիտակցական մտքում: Հաջողության պայմաններից

են ստեղծագործական ունակությունները, բարենպաստ հանգամանքները և բնածին հակումները: Եթե դուք կարողանաք դիպչել բարձրագույն գիտակցությանը դրա անսահմանափակ հնարավորություններով, ապա կարող եք ստեղծել նոր հնարավորություններ այն հաջողության համար, որը դեռևս խուսափում է ձեզանից, և որը դուք չեք կարողանում ընկալել»:

Եվ ես կարողացա օգնել (Ս)-ին գտնել մեկ այլ աշխատանք, ավելի մեծ, քան առաջինը: Սակայն վեց ամիս անց (որը մեր ընկերոջ աշխատանքի ամենաերկար ժամանակահատվածն էր), մի օր նա ինձ ասաց. «Ընկերության վիճակը արագորեն վատանում է, ուստի խնդրում եմ արագ ազատվեք ինձնից»:

Ես ուշադրություն չդարձրի նրա մտահոգություններին, այլ խնդրեցի շարունակել իր աշխատանքը: Մի քանի շաբաթ անց (Ս.)-ն ժպիտով ինձ ասաց. «Երկրորդ աշխատանքը, որը դուք կազմակերպեցիք ինձ համար, պարոն, քամու հետ անցավ»:

Ես հանգիստ ասացի. «Մի անհանգստացիր, ես քեզ համար ուրիշ աշխատանք կգտնեմ»:
Նա պատասխանեց. «Լավ, պարոն, քանի դեռ դուք ինքներդ եք ստանձնում մեկ այլ ընկերության փակումը նրա սեփականատերերի հետ իմ կապի պատճառով, ես առարկություն չունեմ»:

Համառ ջանքերի շնորհիվ ես (Տ)-ի համար շատ լավ աշխատանք գտա մի մեծ ընկերությունում: Մեկ տարի անցավ, և ոչինչ տեղի չունեցավ, չնայած (Տ)-ը ամեն շաբաթ փորձում էր հեռանալ ընկերությունից՝ վախենալով, որ այն կքանդվի նախորդների նման: Վերջապես, ես խնդրեցի նրան ներդնել իր գումարը իր սեփական բիզնեսի մեջ, և նա վախեցավ ու զարմանքով նայեց ինձ՝ ասելով. «Սա՞ ես խորհուրդ տալիս ինձ անել: Չե՞ս կարծում, որ կկորցնեմ այն գումարը, որը քրտնաջան կուտակել եմ, եթե այն ներդնեմ»:

Նա վստահորեն վստահեցրեց նրան. «Դու պետք է քո գումարն ու էներգիան ներդնես լավ նախագծի մեջ, ինչպիսին է տեղական սննդի կենտրոնը, որը մեծ ներդրումներ չի պահանջում, և ես վստահ եմ քո հաջողության մեջ»:

Մի քանի տարվա ընթացքում (Ս)-ն դարձավ բազմաթիվ անշարժ գույքի և մեծ պահեստների սեփականատեր:

Երբ նա համոզվեց իր հաջողության մեջ, նա հասկացավ, որ հաջողակ է իր արած ամեն ինչում: Մի օր նա ինձ ասաց՝ ծիծաղելով. «Աստծո և քո օգնության շնորհիվ ես ձախողվածից վերածվեցի հաջողակ մարդու: Ես հաղթահարեցի ձախողումը և հասկացա, որ իմ շարունակական ձախողումը իրականում պայմանավորված էր իմ պարտականության չհասկացմամբ: Բայց չգիտեմ, թե ինչպես կարողացա հաջողության հասնել, երբ ոչնչացրի ուրիշների աշխատանքը իմ անհաջող տատանումների պատճառով»:

Այսպիսով, ես նրան բացատրեցի. «Դու չես առաջացրել քո շահերի ոչնչացումը: Ձգողության օրենքը, որը կառավարում է մարդկանց՝ հիմնվելով նմանատիպ տատանումների վրա, գործում է բացասական կամ դրական (նմանը ձգում է նմանին):

Ձեր բնածին թերի բնույթը ձեզ ձգել է դեպի ընկերություններ, որոնք արդեն փլուզման եզրին էին, և հակառակը: Այսպիսով, դուք ձախողվել էիք, և ընկերությունները նույնպես փլուզման եզրին էին: Համաձայն փոխադարձ ձգողության օրենքի՝ դուք և այդ ընկերությունները միաժամանակ ընկել եք ձախողման բլրից և բախվել ժայռերին:

Այս պատմության իմաստն այն է, որ իրական հաջողությունը կայանում է կամքի ուժի միջոցով անհրաժեշտը ստեղծելու մեջ՝ արթնացնելով բարձրագույն գիտակցության անսահման ուժը: Այս ուժը կարելի է

արթնացնել՝ սովորելով մեդիտացիա անել և մտածել
դրական ու ստեղծագործաբար՝ առողջություն,
հաջողություն, իմաստություն և երջանկություն ձեռք
բերելու համար:

* * *

Լույսի պատուհան
Հեռավոր անցյալում ես գաղտնի լապտեր ունեի և
զգուշորեն քայլում էի ներքին խավարի լուռության մեջ
Եվ երբ ես թաքնված ճառագայթ ուղարկեցի խավարի
միջով, ես տեսա ոգեշնչող գաղափարների փոքրիկ ձկներ,
որոնք բացահայտվեցին թարթող լույսի միջոցով
Ես այդ ձկներին օգտագործեցի որպես խայծ՝ իմ ավելի
բարձր գիտակցության ձկներին որսալու համար, բայց
Նրանցից շատերը փախան և անհետացան լույսի փոքրիկ
շրջանագծի ետևում:

Եվ քո հավատարիմ ու անկեղծ հետևորդներից, որոնք
հարուստ են արծաթե երգերով ու ոսկե երազներով, ես
սիրո արժույթով գնեցի հոգու զգացողությունների
լուսավոր ցանց և դրանք միացրի իրար, ես սրբեցի քո
իմաստության օվկիանոսը և որսացի փոքրիկ ձկներ ու
երջանիկ զգացմունքների երամներ ու սրբազան
հիշողությունների թանկարժեք գոհարներ, որոնք վաղուց
կորցրել ու կարոտել էի, և ես նաև ձեռք բերեցի այն, ինչին
աշխարհի գանձերը չեն կարող հավասարվել:

* * *

Այս աշխարհում մենք, կարծես, ընկղմված ենք
դժվարությունների ծովում
Աստված մեզ բազմաթիվ ձևերով է փորձում: Նա մեզ
ցույց է տալիս մեր թուլությունները, որպեսզի մենք
կարողանանք ճանաչել դրանք և վերածել ուժեղ կողմերի:
Երբեմն Նա մեզ ուղարկում է ճնշող փորձություններ,
որոնք, կարծես, գերազանցում են մեր դիմանալու
կարողությունը, բայց խորաթափանց աշակերտն ասում է
Ես ուզում եմ Քեզ, Տե՛ր, և ոչինչ չի խանգարի Քեզ»
.փնտրելու: Իմ սրտի աղոթքներն են

Մի՛ փորձիր ինձ՝ ստիպելով մոռանալ քո»
ներկայությունը և անտեսելով քո մասին հիշատակելը»:
Ապա Աստված գալիս է և արթնացնում մեզ այս
անհանգստացնող երազից, և յուրաքանչյուր որոնող վաղ
թե ուշ կստանա այդ հրաշալի փորձությունը:

* * *

Մարդը կարող է ինքն իրեն դրական առաջարկներ
անել, որոնք դրականորեն կազդեն ենթագիտակցության
վրա, որն էլ իր հերթին կազդի գիտակցության վրա:
Բացասական առաջարկները, անկախ նրանից՝
ինքնաձինն են, թե ուրիշի կողմից են արվում, վնասակար
են ուղեղի համար և պետք է խուսափել դրանցից:
Կան մուլթ ոգիներ (ուրվականներ), որոնք թափառում
են տիեզերքում՝ փնտրելով մտքեր և մարմիններ, որոնք
կարող են օգտագործել իրենց ցանկություններին և
նպատակներին հասնելու համար:
Հետևաբար, պետք է զգույշ լինել նման ոգիների
գերիշխանությունից՝ միտքը զբաղեցնելով դրականով և
լավ մտքերով:

Միտքը չպետք է դատարկ մնա: Սա, իհարկե,
տարբերվում է մեդիտացիայի ընթացքում միտքը
ոգեշնչումներ և ավելի բարձր թրթռումներ ստանալու
համար նախապատրաստելուց:

* * *

Երբ փողը համարվում է երջանկության չափանիշ, այն
իրականում դժբախտություն է բերում, քանի որ այն
նախանձ, ագահություն և անհամաձայնություն է
առաջացնում նույն ընտանիքի անդամների միջև:
Կյանքն ավելի լավ կլիներ բոլորի համար, եթե այն
ավելի պարզ լիներ: Ահա թե ինչու ուսուցիչները
խրախուսում են ավելի պարզ կյանք:
Հնարավորության դեպքում խորհուրդ է տրվում հեռու
մնալ մեծ քաղաքներից, քանի որ քաղաքաբնակները
հաճախ շրջապատված են աղմուկով, միևնույն փոքր

համայնքներում մարդն իրեն ավելի ազատ և էներգիայով
լի է զգում:

Դժբախտաբար, շատ քաղաքաբնակներ չեն
աշխատում իրենց հոգևոր հակումները զարգացնելու և
սնուցելու համար, իսկ ոմանք դառնում են նեղ
մտածողության տեր և վարում են գրեթե մեխանիկական
կյանք: Այնուամենայնիվ, կան մարդիկ, ովքեր կարող են
հաշտեցնել քաղաքային կյանքը հոգևորականության հետ,
երբ ցանկանան:

Երբ մարդը չի բերում Աստծուն իր կյանք և չի
ստեղծում արդյունավետ հավասարակշռություն,
խնդիրները կգան նրա մոտ՝ անկախ նրա
ապրելակերպից:

* * *

Մարդը կարող է երջանկություն գտնել փոքրիկ
խրճիթում և կարող է անհանգստության ու տառապանքի
զոհ դառնալ նույնիսկ շքեղ պալատում:
Չափազանց շքեղությունն ու նյութական
շքեղություններին տրվելը հաճախ երջանկությունը
հեռացնում են հոգուց՝ այն բերելու փոխարեն:
Նա, ով իր երջանկության համար հույսը դնում է իր
ցանկությունների բավարարման վրա, չի կարող այդ
երջանկությանը հասնել, քանի որ այս դեպքում
երջանկությունը կախված է նրանից, թե ինչ-որ բանից,
որը նա ակնկալում է ստանալ ապագայում:
Նա սիրախաղում է երջանկության հետ և փորձում է
նվաճել այն՝ առանց երբևէ հասնելու դրան, ինչպես մեկը,
որը հետապնդում է ջրի միրաժը անապատում

* * *

Բավարար քանակությամբ քունը նպաստում է
օրգանիզմին էներգիայով ապահովելուն, մինչդեռ չափից
շատ քունը այնքան է հյուժում օրգանիզմը, որ մարդը չի
ցանկանում ամբողջ օրը աշխատել, այլ ավելի շուտ սկսում
է իրեն քարշ տալ:

Հոգնածությունից ազատվելու միջոցներից մեկը
մարմինը թթվածնով հագեցնելն է, այսինքն՝ այն
թթվածնով ապահովելը:

Երբ հոգնածություն եք զգում, խոհանոց գնալու
փոխարեն՝ նախուտեստի, տասը կամ տասնհինգ րոպեով
դուրս եկեք և խորը շնչեք՝ արտաշնչելով և ներշնչելով:
Կրկնեք սա մի քանի անգամ: Մի՛ շնչեք արագ կամ
ուժգին, այլ՝ հարմարավետ, դանդաղ և խորը
շնչառությամբ: Բաց երկնքի տակ անցկացրած այս
ժամանակից հետո դուք կզգաք ձեզ էներգիայով լի և
կնկատեք, որ հոգնածությունն անհետացել է:

* * *

Կյանքի այգի

Ես կօգտագործեմ Աստծո կողմից ինձ տրված բոլոր
լիազորությունները ճիշտ և օգտակար ձևով
Աստված կօգնի ինձ, եթե ես օգնեմ ինքս ինձ՝
աղոթելով Նրան, որ իմ ջանքերը հաջողությամբ պսակի:
Ես երեկվա գերեզմանոցում պատել և թաղել եմ
անհաջողությունը: Այսօր իմ նոր ստեղծագործական
ջանքերով կմշակեմ կյանքիս այգին և նրա հողում կցանեմ
իմաստության, առողջության, բարգավաճման և
երջանկության սերմերը:

Ես կջրեմ սերմերը Աստծո հանդեպ հավատքի և
ինքնավստահության ջրերով և կսպասեմ, որ Մեծահոգին
ինձ առատ բերք պարգևի:

Նույնիսկ եթե ես չհնձեմ բերքը, ես միևնույն է
շնորհակալ կլինեմ այն բավարարվածության համար, որը
ստացա իմ լավագույնս անելով
Ես շնորհակալ կլինեմ Աստծուն, որ կարողանում եմ
փորձել կրկին ու կրկին, մինչև որ հաջողության հասնեմ
Նրա օգնությամբ, և շնորհակալ կլինեմ Նրան իմ
ամենանվիրական ցանկություններն ու ազնիվ
ցանկությունները կատարելու համար:

* * *

Եթե տղամարդիկ և կանայք չհասկանան միմյանց
բնույթը, նրանք կտանջեն միմյանց անտանելի
հոգեբանական ցավով:

Նրանցից յուրաքանչյուրը պետք է ամեն ինչ անի
բանականության և զգացմունքների միջև
հավասարակշռություն ստեղծելու համար, որպեսզի
դառնա բազմակողմանի անձնավորություն:

* * *

Մարդկանց զգայարան է տրվել մարմինը
պաշտպանելու համար: Առանց զգայարանի մարդը
կարող է լուրջ վնասվածք կամ այրվածք ստանալ՝
չգիտակցելով դա:

Կենդանիները չեն զարգացրել մարդկանց ունեցած
այս ունակությունը, ուստի նրանց ցավի զգացողությունն
ավելի թույլ է. հակառակ դեպքում սպանության և
մորթման որոշակի մեթոդներով նրանց նկատմամբ
կիրառվող դաժանությունը անտանելի կլիներ:
Խեցգետինը կենդանի նետվում է եռացող ջրի մեջ:
Քանի որ և՛ ցավը, և՛ հաճույքը մտքի
ստեղծագործություններ են, ֆիզիկական ցավը կարող է
մեղմվել մտքի վերահսկողության կիրառմամբ: Այդ
դեպքում մարդը կարող է զգալ զգացողություն որպես
աննորմալ վիճակի ցուցիչ՝ առանց ցավ զգալու:
Հաճույքի կամ ցավի նկատմամբ գերզգայունությունը
ուժեղացնում է դրանց ազդեցությունը, մինչդեռ
զգայունության նվազումը մարդուն դարձնում է ցավից
պակաս ազդված և զգայական հաճույքներից պակաս
ենթարկվող ու գերի:

Ես մարգեցի մարմինս ու միտքս, որպեսզի նրանք
դառնան ավելի քիչ զգայուն խթանների նկատմամբ, և ես
ազատվեցի զգայական շեղումներից: Այս մարզումը
զգայարանների ճիրաններից և դրանց անվերջ
պահանջներից ազատվելու ուղին է:

Բժիշկներից մեկը այնպիսի մտավոր ուժ ուներ, որ
կարողացավ վտանգավոր վիրաբուժական
վիրահատություն կատարել իր վրա:
Իհարկե, սա անհնար է ֆիզիկական
կապվածությունների ստրկացած մտքի համար: Սակայն
մարզման միջոցով միտքը կարող է դառնալ հզոր և հզոր:
Որքան շատ մարդ մարզի և կատարելագործի իր միտքը,
այնքան ավելի շատ կկարողանա վերահսկել այն:
Փչացած կամ փայփայված երեխան շատ է
տառապում նույնիսկ ամենափոքր վնասից, մինչդեռ
դիմացկունության և դիմադրողականության մեջ
մարզված երեխան հազվադեպ է նահանջում կամ
նահանջում լուրջ վնասվածքների պատճառով:

Հոգու խորքից բխող զարկերակներ

Ուսուցիչ՝ Պարամիանսա Յոգանանդա

Թարգմանություն՝ Մահմուդ Աբբաս Մասուդ

Օ՛, հավերժական խաղաղություն

Պաշտպանիր ինձ ուժեղ զայրույթի նոպաներից,
որոնք ցնցում են նյարդերս և բորբոքում ուղեղի բջիջներս

Թող թողնեմ զայրույթի սովորությունը, որը
դժբախտություն է բերում ինձ և իմ ընկերներին:

Տե՛ր, թույլ մի՛ տուր ինձ տրվել եսասիրական
սադրանքներին, որոնք կհեռացնեն ինձ սիրելիներիս
սիրուց

Թույլ մի տվեք, որ ես չմեծացնեմ իմ զայրույթն ու
վրդովմունքը՝ դիտավորյալ նրանց տրամադրելով այն
ամենը, ինչը մեծացնում է նրանց ինտենսիվությունը:

Սուրբ հանգստության Տեր, երբ ես կլանված եմ
զայրույթով ու զայրույթով, դիր իմ առջև հանդիմանության

հայելին, որի մեջ ես կարող եմ տեսնել իմ տգեղությունը, որը ծնվել է խեղդող, վրդովված զգացմունքներից:

Ես չեմ ուզում ուրիշների առջև տգեղ տեսք ունենալ՝ ուժեղ զայրույթից աղավաղված դեմքով

Ես կյանքի դժվարությունները կլուծեմ սիրո մտքերով ու գործողություններով, այլ ոչ թե ատելությամբ ու վրդովմունքով:

Օրհնիր ինձ, որպեսզի կարողանամ բուժել իմ ներսում եղած զայրույթի վերքերը ինքնահարգանքի բալասանով և բուժել ուրիշների մեջ եղած զայրույթի խոցերը՝ քնքշության, բարության և հանգստության բալասանով:

Թափանցիկության վերականգնում

Թող Քո սիրո ճառագայթները, Տե՛ր, հավասարապես փայլեն Քո տիեզերական ընտանիքի բոլոր անդամների վրա՝ առանց բացառության:

Մարդկությունը կորցրել է իր թափանցիկությունը՝ դանդաղ դառնալով հասկանալու, անկարող լինելով ընդունել քո լույսը, և դա իր սեփական մեղքն է: Օգնիր մեզ սրբել սխալի մշուշը մեր իրական հասկացողության հայելուց:

Մեր հոգևոր դիմադրությունը թույլ է և տկար, ուստի ուղարկիր, Տե՛ր, Քո գործությունը մեր անդամների մեջ, որպեսզի մենք կարողանանք ցրել խիտ, մուր գուլորշիները, որոնք ծածկել են մեր թափանցիկությունը և խոչընդոտել Քո բուժիչ լույսի ազատ հոսքին:

Ա՛խ, եթե միայն մենք կարողանայինք դառնալ պարզ, պայծառ հայելիներ, որոնք արտացոլում են քո մաքուր, պայծառ պատկերը:

Թող ինձ գտնեմ բոլորի մեջ

Թույլ տուր ինձ գիտակցել, որ առանց Քո շնորհի և իմաստության, ես կարող էի հաշմանդամ, բորոտ կամ կույր լինել: Եվ չնայած դրան էի արժանի, ես կցանկանայի բուժում և կփնտրեի այն եռանդով:

Սուրբ Մայր, երբ տեսնում եմ մարդկանց, որոնց վերջույթները այլանդակված են կամ ովքեր ծանրաբեռնված են վշտերով, թույլ տուր ինձ զգալ, որ հենց Քո ամենուրեք գոյություն ունեցող հոգին է տառապում նրանց մարմիններում և հոգիներում:

Օրհնիր ինձ, որպեսզի կարողանամ զգալ բոլոր եղբայրներիս զգացմունքները և որպեսզի կարողանամ ձգտել ազատել նրանց իրենց տառապանքներից, ինչպես որ փորձում եմ ազատել ինքս ինձ:

Երբ ես կարոտում եմ, պայքարում, լաց լինում և ժպտում ուրիշների համար, ես պետք է ինձ գտնեմ բոլորի մեջ:

Եղի՛ր իմ իմաստության փարոսը

Եթե իմ մտքի նավակը մոտենա ագահ ցանկությունների վտանգավոր ժայռերին՝ քշված անգիտության փոթորիկներից, ապա զգուշացրու ինձ, ո՛վ դու, որ աստվածային իմաստության փարոսն ես:

Ես անընդհատ փնտրում եմ քո արդարության ափերը և քո անվտանգության ապահով հանգրվանը:

հրեշտակային մեղեդիներ

Մեդիտացիայի կախարդական գավազանը դիպավ բոլոր ձայներին և դրանք վերածեց Օմի բնօրինակ ձայնի, որը շտապում էր աստղերի ուղիներով, երկրի վրայով և ջրերի մեջտեղով:

Ո՛վ Հոգի, հայտնվիր ինձ Օմի ձայնով՝ տիեզերքի կոչը երկրպագության և խորհրդածության:

Մարմնիս բոլոր հյուսվածքներն ու նյարդերիս բոլոր լարերը ներդաշնակորեն երգում են Օմի հրեշտակային մեղեդիները:

Ամենօրյա աղոթք սուրբ առաջնորդության համար

Տե՛ր, ես կգործադրեմ իմ կամքը և կաշխատեմ ազնվորեն և անկեղծորեն, բայց կուղղեմ իմ ներհայացքը, կամքը և գործողությունները ճիշտ ուղղությամբ, որպեսզի կարողանամ անել այն ամենը, ինչ պետք է անեմ:

Հարգանքի բույրը

Ես մոտենում եմ քեզ՝ սեղմված ձեռքերով, խոնարհված գլխով և սրտով, որը լի է երկյուղածության բույրով

Քո երկրպագուների սրտերից ես հանեցի բուրավետ կարոտի եղբյուրն և խառնեցի այն աչքերիս ցողուն կաթիլների հետ:

Այդ սուրբ ջրով ես կլվանամ քո վարդագույն ոտքերը

Դու իմ հայրն ու մայրն ես, իսկ ես՝ քո զավակը

Դու առաջնորդող ուսուցիչն ես, որի խոսքերը ես լսում եմ և որի հրամանները ես կամովին կատարում եմ

Արի՛, ո՛վ աստվածային ուրախություն

Օ՛հ, Տիեզերական Մայր, եղի՛ր մեր սրտերի միակ բոցը և ցրի՛ր մեր հոգիների խավարը

Եվ քո հանդեպ մեր սիրո արցունքների մեջ լվաց մեր սերը աշխարհիկ բաների հանդեպ

Եվ քեզ հետ մեր համաձայնության ուրախությամբ մեկընդմիշտ ցրի՛ր մեր տխրությունն ու վշտերը

Մեր փոքրիկ սրտերը դարձրեք մեծ սրտի, որը կարող է տեղավորել ձեր ամբողջական ներկայությունը

Եվ Քո օրհնյալ բնության հայելու մեջ, թույլ տուր մեզ
տեսնել կատարյալ ու մաքուր

Թող մեր սիրո բոցերը քո հանդեպ բարձրանան
երկրային ցանկությունների բոցից վեր

Միլիոնավոր գայթակղություններ քողարկվում են
որպես քեզ և անընդհատ խաբում են մեզ

Արի՛, ո՛վ մաքուր ուրախություն: Թող ներս մտնեն իմ
բոլոր կրքոտ կարոտները քեզ համար:

Եղիր հանգիստ մոլորակ իմ անգիտության մութ
գիշերներում, բռնիր իմ ձեռքը և ապահով վերադարձու
ի՛նձ քո անվտանգ ու ապահով ապաստանը:

Աշակերտի երդումը

Ես կհաղթահարեմ հպարտությունը խոնարհությամբ

Եվ ատելությունը սիրով

Հուզմունք՝ հանգստության միջոցով

Եսասիրությունը փոխարինվում է
առատաձեռնությամբ

Եվ չարը՝ բարու հետ

Գիտելիքների անտեղյակություն,

Եվ հոգսդ տանեմ, մտորումների խաղաղության մեջ,
քեզ վրա, ո՛վ իմ Աստված,

Պահիր ի՛նձ չարից հեռու

Պահիր ի՛նձ, Տե՛ր, որպեսզի չարիք չլսեմ, չարիք
չտեսնեմ, չարիք չխոսեմ, չարիք չշնչեմ, չարիք չդիպչեմ և
չարիք չզգամ:

Ես չարի մասին չեմ մտածում, ոչ էլ չարի երազներ եմ տեսնում

Աղոթք մեծ պայծառության համար

Ո՛վ Մեծության Տեր, ո՛վ Գոյության Էություն և Տիեզերքի Հոգի, ո՛վ Ընկերների Բարեկամ: Բացահայտի՛ր ինձ իմ գոյության գաղտնիքները: Սովորեցրո՛ւ ինձ, թե ինչպես կարող եմ երկրպագել Քեզ լռության, հանգստության և զգոնության մեջ:

Իմ հոգու հանգստության մեջ ընկղմիր ինձ, որպեսզի կարողանամ զգալ Քո հավերժական ներկայությունը իմ մեջ և շուրջս:

Մեծ կարոտ ունեմ քեզ ճանաչելու, ո՛վ դու, ով հավասարը չունես, ո՛վ դու, ով անզուգական ես, ո՛վ անկրկնելի և փառահեղ, ով արժանի է ամենայն մեծարանքի և գնահատանքի:

Նոստալգիայի բողբոջներ

Քո ժամանման արշալույսի հետ իմ կարոտի բողբոջները կծաղկեն թարմ ծաղիկների մեջ

Տե՛ր, արագացրու այն օրը, երբ ես այդ ծաղիկներից կանաչ փունջ կհյուսեմ և կդնեմ քո ոտքերի տակ:

Աղոթք ուտելուց առաջ

Տե՛ր, ընդունիր այս կերակուրը, սրբացրու այն և մի՛ թող որ որկրամոլությունը պղծի այն:

Սնունդը մեզ է հասնում ձեզանից և նախատեսված է ձեր ֆիզիկական մարմինը պահելու համար: Օրհնե՛ք այն ձեր հոգով, որպեսզի այն դառնա մեզ պահող և զորացնող հոգի:

Դու կատարյալ աստվածային վարդ ես՝ լի կյանքով, շնորհով և գեղեցկությամբ, իսկ մենք՝ նրա թերթիկներն

ենք: Լցրու մեր հոգիները քո առատաձեռն ներկայության բուրավետ բույրով:

Մեր կարոտած քամին

Բացե՛ք մեր սրտերի բողբոջները և արձակե՛ք վարդագույն տերևների ճաղերի ետևում բանտարկված դրանց բույրը, որպեսզի մեր հոգևոր ընկալումների քամիները կարողանան տանել բուրավետ բույրերը և տեղափոխել դրանք Քո սուրբ տաճարը:

Օ՛, Դու, ով արժանի է ամենայն երկրպագության և մեծարանքի:

Մենք ուզում ենք, որ մեր կարոտած քամին փչի ձեր օրհնյալ ոտքերի վրա

Հավերժությունից եկող շշուկներ

Հավերժական ձայնը դիմեց ինձ մեղմ, ցածր տոնով՝ ասելով.

«Քո քնի բոլոր դարերի ընթացքում ես շնչացել եմ քո ականջին. «Արթնացի՛ր»: Եվ հիմա դու թողել ես քո քնը: Ես քեզ ասում եմ. Արթնացրո՛ւ քո եղբայրներին, աշխատի՛ր ինձ հետ, որպեսզի բոլորը լսեն իմ խոսքը»:

Այսպիսով, ես խոստացա՝ ասելով.

«Ես կանեմ իմ լավագույնը՝ տարածելու քո կոչը և տարածելու քո ուղերձը, և երբ լքեմ իմ երկրային կերպարանքը, կփոխառեմ քո ամենուրեք ներկա ձայնը՝ ներդաշնակ սրտերին շնչալու համար. Լսեք նրա հոգևոր մխիթարության աստվածային օրհներգերը, քանզի նա միշտ կանչում է ձեզ»:

Ես կսպասեմ իմ բոլոր անթիվ եղբայրներին ու քույրերին, երբ նրանք դանդաղորեն կքայլեն երկար, երկար երթով դեպի ինքնաճանաչման օրհնյալ նպատակը,

և «Հավերժության շշուկների» միջոցով ես կշշնջամ
նրանց. «Արթնացե՛ք, եղբայրներս ու քույրերս, և եկեք
հետևենք Նրա ծայնին, որը մեզ անդադար կանչում է, և
միասին վերադառնանք երկնային տուն»:

Դու սիրո աղբյուրն ես

Դու երկնային և երկրային սիրո աղբյուրն ես

Դուք հայր եք, որը պաշտպանում է իր երեխաներին և
մայր, որը նրանց ողողում է անսահման քնքշությամբ

Դու այն փոքրիկ երեխա ես, որը լալիս է, երբ
ծնողներին սիրո խոսքեր է ասում

Դուք սիրահարների միջև կատարյալ
ներդաշնակություն և նվիրվածություն եք

Դուք մաքրագործում եք ծառային՝ հարգանք
ցուցաբերելով նրա տիրոջ նկատմամբ և ամրապնդելով
ընկերների միջև սիրո կապերը:

Դու լվացիր ինձ սիրո բոլոր դրսևորումներով, ուստի
ես սիրեցի քեզ իմ հոգու բոլոր զգացմունքներով և իմ
սրտի ամբողջ սիրով ու կարոտով, ո՛վ դու, ով արժանի է
ամեն սիրո, երկրպագության և երկյուղածության:

Հավերժական սիրո երգը

Ես լարում եմ սրտիս քնարիս լարերը՝ նորից նվագելու
հին երգը՝ «Իմ առաջին սիրո պատմությունը»

Աստվածային Հոգի, քեզ եմ առաջարկում Կույս
Հոգուց նոր մեղեդիներ՝ իսկական խառնուրդներ քո
հանդեպ իմ հավերժական սիրո մեղեդիներին:

Իմ հիմների ալիքները պարում են քո անսահման
օվկիանոսի տիեզերական ռիթմով և ինձ մղում են
անհաղթահարելի ուրախության ալիքների վրայով դեպի
քո ամենահեռավոր ափերը:

Օ՛ր, ծովերի մեղեդի, այնքան խաղաղ ու հանգիստ,
ցածր ձայնով երգիր ինձ համար հավերժական
աստվածային մոր կարոտի երգը:

Ո՛վ հավերժական սիրո երգ: Օրորիր ինձ մեղեդու
անկողնում և թող քունը զարդարի աչքերս, մինչ ես
վայելում եմ խաղաղությունը իմ սիրող աստվածային մոր
գրկում:

Հիշողության պահոցից ես վերցրի սրբազան գանձը,
այդ թվում՝ փաստաթղթերն ու խոստումները, որոնք դու
ինձ տվեցիր, և փոխանակեցի դրանք սիրո ոսկու հետ:
Դրանով ես իմ հոգու անծայրածիր տարածքում
կառուցեցի մի հոյակապ պալատ, որը արժանի էր քո
փառահեղ գահին: Եվ հիմա ես սպասում եմ քո
ժամանմանը:

Օ՛ր, մեծահոգի և փառահեղ աստվածային հյուր, հիմա
զգում եմ քո մոտեցումը իմ սրտի գահին՝ լի մեծագույն
ուրախությամբ:

Իմ կոտորված ադամանդե երազների բեկորները,
թաղված հին խավարի կույտերի տակ, փայլում են քո
այցելության փայլից

Իմ էքստատիկ եությունից երախտագիտության լուռ
հիմներ են հոսում անընդհատ հոսքով

Խնդրում եմ ընդունեք ողջույնի պսակները, որոնք ես
հատուկ հյուսել եմ ձեզ համար իմ հավերժական
նվիրվածության ծաղիկներից ու վարդերից:

Իմ սրտի այգում

Մտքիս մեղուն թռչում է սրտիս մեկուսի այգին՝
թռչկոտելով սիրոս քամուց և զարդարված քո քաղցր ցողի
մարգարիտներով:

Ես ձեզ համար մշակել եմ հոգևոր գանազանության
հրաշալի շուշաններ և դեղին սարգիզներ՝ զղջման
արցունքներս պարունակելու համար, նուրբ
մանուշակներ՝ խոնարհության երազող, և լայն
երիցուններ՝ հոգու ընկալումների համար:

Քեզ, մտքերիս ծառերը, անուշահոտ աղաչանքների
համեղ պտուղներ են առաջարկում՝ քնքուշ, շաղոտ
ճյուղերի խոնարհ ձեռքերով:

Եվ սրտիս պարտեզում մտքերիս մեղուն թռչում է՝
հարբած, քեզ մաքուր նեկտարի ընծաների մեջ

Բաց դռներ

Տե՛ր, երբ կույր էի, չէի կարողանում գտնել մի դուռ,
որը տանում էր դեպի Քեզ

Դու բուժեցիր իմ աչքերը, և հիմա ես ամենուրեք բաց
դռներ եմ հայտնաբերում:

Ծաղիկների սրտում, բարեկամության ձայների և
նվիրական, ազնիվ փորձությունների հիշողության մեջ, իմ
աղոթքների յուրաքանչյուր շշուկ նոր ճանապարհ է
բացում դեպի քո անսահման ներկայության տաճարը:

Իմ հոգու երգը

Ջութակի ողբի, տավիղի բզզոցի և իմ բողբոջող
մտքերի շշուկի մեջ ես լսեցի քո մեղեդիների արձագանքը:
Այսպիսով, ես քաշեցի խիտ երկրային հնչյունների
վարագույրը և հարբած լսեցի քո եթերային ձայնը, ո՛վ
աստվածային երգիչ:

Օ՛ր, իմ կախարդական հոգու մեղեդի, վերջապես լսեցի
քեզ

Դու արթնացրիր ինձ իմ հին քնից

Եվ ահա ես քո սուրբ խորանի վրա դնում եմ քեզ
համար կարոտող իմ կարոտած մեղեդիների ու
մեղեդիների ծաղկեփնջեր

Խաղաղություն լինի քեզ վրա

Հոգևոր հաջողություն՝ գերազանցությամբ

«Դուք անտեսում եք ձեր դասագրքերում
փիլիսոփայության դասընթացները: Թվում է, թե դուք
ապավինում եք «գիտելիքներին»՝ քննությունները
հանձնելու համար՝ առանց անհրաժեշտ ջանքեր
գործադրելու: Բայց եթե չսովորեք գործնական և
արդյունավետ ձևով, ես անձամբ կհամոզվեմ, որ դուք
կհանձնեք այս առարկան»:

Սերամպուր քոլեջի (Հնդկաստան) պրոֆեսոր
պրոֆեսոր Ջոշալը ինձ դիմեց հետևյալ խիստ խոսքերով.
«Իմ անհաջողությունը նրա վերջին գրավոր քննության
ժամանակ նշանակում էր, որ ես չէի կարող մասնակցել
Կալկաթայի համալսարանի վերջին քննություններին, որի
մասնաճյուղերից մեկը Սերամպուր քոլեջն էր:
Հնդկաստանի համալսարաններում սահմանված կանոնն
այն է, որ ուսանողը, որը հոլմանիտար գիտությունների
վերջին քննություններից որևէ մեկում չի հանձնում, պետք
է կրկնի հաջորդ տարի բոլոր առարկաներից»:

Սերամպուրում իմ դասախոսները սովորաբար
բարյացակամորեն և մի փոքր հոլմորով էին վերաբերվում
ինձ՝ ասելով. «Մուկանդան (Պարամհանսան) մի փոքր
չափազանց հարբած է հոգևորությամբ»: Սա ինձ խնայեց
դասարանում հարցերին պատասխանելու ամոթից, քանի
որ նրանք վստահ էին, որ եզրափակիչ գրավոր
քննությունները բավարար կլինեն իմ անունը
բակալավրիատի դիմորդների ցուցակից հանելու համար:
Իսկ իմ համակուրսեցիները ինձ պարզապես մականուն
էին տալիս «Էքստատիկ ճգնավոր»:

Ես խելացի քայլ արեցի՝ խափանելու պրոֆեսոր Ջոշել Լիի սպառնալիքը՝ ինձ փիլիսոփայությունից ձախողելու մասին, նախքան վերջնական արդյունքների հրապարակումը, ես խնդրեցի գործընկերներիցս մեկին ուղեկցել ինձ պրոֆեսորի գրասենյակ՝ ասելով.

«Եկեք ինձ հետ, որովհետև ես վկա եմ ուզում, և ես հիասթափված կլինեմ, եթե իրականում չհաղթեմ պրոֆեսորին»:

Դասախոսը գլուխը թափ տվեց, երբ հարցրի, թե ինչ գնահատական է տվել իմ պատասխաններին, և վստահ, հաղթական տոնով ասաց՝ սեղանին դրված թղթերի մեծ կույտը գննելով. «Դուք հաջողակների մեջ չեք, քանի որ ձեր աշխատանքը այդ թղթերի մեջ չէ: Ամեն դեպքում, դուք ձախողվել եք, քանի որ չեք ներկայացել քննություններին»:

Ես ժպտացի և ասացի.

«Պարոն, ես հանձնել եմ քննությունները, թույլ կտա՞ք ինքս փնտրել իմ աշխատանքը»:

Շփոթված պրոֆեսորը թույլտվություն տվեց ինձ, և ես արագ հանեցի իմ աշխատանքը, որից զգուշորեն ջնջել էի ամեն ինչ, ինչը կարող էր բացահայտել իմ ինքնությունը, բացի գաղտնաբառից: Քանի որ պրոֆեսորը չէր նկատել իմ անունը, նա բարձր գնահատական տվեց իմ պատասխաններին, չնայած դրանք դասագրքային որևէ բովանդակություն չէին պարունակում:

Հենց որ նա հասկացավ իմ խորամանկությունը, բացականչեց. «Անիծյալ լինի այս անշնորհք բախտը»:
Ապա հույսով ավելացրեց. «Դու պարտավոր ես ձախողել ավարտական քննությունները»:

Ինչ վերաբերում է մյուս առարկաների քննություններին, ես որոշակի օգնություն ստացա, մասնավորապես՝ իմ զարմիկից և սիրելի ընկեր

Պրաբհասից: Ես դժվարությամբ, թեև ցավոտ,
հաղթահարեցի մնացած ավարտական քննությունները և
հասա նվազագույն անցողիկ միավորի:

Այժմ, քոլեջում չորս տարի սովորելուց հետո, ես
իրավունք ունեի մասնակցելու բակալավրի աստիճանի
քննություններին, մի արտոնություն, որը հազիվ թե
կանխատեսեի: Սերամպուր քոլեջի ավարտական
քննությունները զարմանալիորեն հեշտ էին Կալկաթայի
համալսարանի ընդունելության խիստ քննությունների
համեմատ, որոնք պահանջվում են աստիճան ստանալու
համար: Իրականում, ուսուցչիս՝ Շրի Յուկտիսվարի մոտ
իմ ամենօրյա այցելությունները ինձ քիչ ժամանակ էին
թողնում համալսարանի միջանցքներում հայտնվելու
համար: Իմ ներկայությունն ավելի զարմանալի էր
դասընկերներիս համար, քան բացակայությունս:

Իմ գրեթե ամենօրյա ռեժիմը ժամը 9:30-ի
սահմաններում հեծանիվով գնալն էր ուսուցչիս
ճգնավորանոց՝ տանելով մի քանի ծաղիկ Սրի
Յուկտիսվարի համար՝ հանրակացարանի այգուց:
Ուսուցիչս ջերմորեն ողջունում էր ինձ և հրավիրում ճաշի,
որը ես ուրախությամբ ընդունում էի՝ ցանկանալով
փախչել համալսարանի և դասընթացների մասին
մտքերից: Սրի Յուկտիսվարի հետ մի քանի ժամ
անցկացնելուց, նրա հազվագյուտ իմաստությունը լսելուց
կամ ճգնավորի պարտականությունները կատարելուց
հետո, ես դժկամությամբ հեռանում էի կեսգիշերին մոտ՝
վերադառնալով իմ բնակարանը: Երբեմն ամբողջ գիշերն
անցկացնում էի ուսուցչիս հետ՝ ուրախությամբ կլանված
նրա լուսավորիչ գրույցներով, հազվադեպ նկատելով
մթությունից լուսաբաց անցնելը:

Մի գիշեր, մոտավորապես ժամը տասնմեկին, երբ ես
պատրաստվում էի դուրս գալ խցիկից, ուսուցիչը լրջորեն
հարցրեց ինձ.

«Ե՞րբ են սկսվում բակալավրիատի քննությունները»:

Ես պատասխանեցի. «Հինգ օրից, պարոն»:

Նա ասաց. «Հոսով եմ դու պատրաստ ես դրան»:

Ես ուժեղ անհանգստություն և խուճապ զգացի, ուստի բողոքեցի.

«Պարոն, դուք շատ լավ գիտեք, որ ես իմ օրերն անցկացրել եմ ձեզ հետ, այլ ոչ թե համալսարանի պրոֆեսորների, այնպես որ ինչպե՞ս կարող եմ ինձ ենթարկել դժվար ավարտական քննություններին մասնակցելու ֆարսին»:

Սրի Յուկտիշվարը սուր հայացք նետեց ինձ վրա և սառը, բայց վճռականորեն ասաց. «Դու պետք է մասնակցես քննություններին, որպեսզի մենք քո հորը և ուրիշներին հնարավորություն չտանք քննադատելու քեզ վանական կյանքը համալսարանականին նախընտրելու համար: Խոստացիր ինձ, որ դու կմասնակցես քննություններին և կանես քո լավագույնը՝ հարցերին պատասխանելու համար»:

Արցունքներ, որոնք չէի կարողանում զսպել, հոսում էին դեմքիս վրայով, և ես զգացի, որ ուսուցչի խնդրանքը անտրամաբանական էր, և նրա մտահոգությունը չափազանց ուշացավ: Հառաչանքների ու լաց լինելու միջև ես ասացի.

«Ես կմասնակցեմ, եթե դա ձեր ցանկությունն է, բայց դեռ բավարար ժամանակ չկա պատշաճ նախապատրաստության համար»: Եվ ես ինքս ինձ ավելացրի. «Ես կլրացնեմ էջերը ձեր ուսմունքներով՝ ի պատասխան հարցերի»:

Երբ հաջորդ օրը, ինչպես միշտ, մտա սրբավայր, հանդիսավոր և տխուր կերպով նվիրեցի վարդերի

փունջը, և Շրի Յուկտիշվարը ծիծաղեց իմ տխուր վիճակի վրա ու ասաց.

«Աստված երբևէ հիասթափեցրե՞լ է ձեզ քննության կամ որևէ այլ բանի հարցում»:

Ես ոգևորությամբ պատասխանեցի, երբ մտքումս փայլատակեցին աստվածային օգնության հաճելի հիշողությունները. «Ո՛չ, Աստծո անունով, պարոն»:

Ուսուցիչը շարունակեց. «Ոչ թե ծուլություն էր, այլ աստվածային այրող կարոտ, որը խանգարում էր քեզ համալսարանական պատվավոր կոչումների ձգտելուն»:

Մի պահ լռությունից հետո նա մեջբերեց. «Ով իր հույսը դնում է Աստծո վրա, Նա կբավարարի նրան»:
«Նախ փնտրեք Աստծո արքայությունը և Նրա կամքը, և Աստված կավելացնի իր օրհնությունները ձեզ վրա և կապահովի ձեզ ամեն ինչով, ինչ ձեզ անհրաժեշտ է»:

Ուսուցչի ներկայությամբ զգացի, թե ինչպես անհանգստության ծանրությունը վերացավ ուսերիցս: Երբ մենք ավարտեցինք մեր վաղ ճաշը, ուսուցիչը առաջարկեց վերադառնալ հյուրանոց՝ ասելով.

«Քո ընկեր Ռոմեշը դեռ հանրակացարանում է մնում»:

Ես ասացի՝ «Այո՛, պարոն»

Նա ասաց. «Կապվեք նրա հետ, և Աստված կոգեշնչի նրան օգնել ձեզ քննությունների հետ կապված»:

Ես պատասխանեցի. «Կաշխատեմ, պարոն, բայց Ռոմեշը անսովոր զբաղված է: Նա մեր խմբի լավագույն ուսանողն է և ավելի ծանրաբեռնված է, քան մյուս ուսանողները»:

Ուսուցիչը անտեսեց իմ առարկությունը և ասաց.
«Ռոմեշը ժամանակ կգտնի քեզ համար, հիմա գնա՛,
Աստծո օրհնությամբ»:

Ես նստեցի հեծանիվս և վերադարձա:
Հանրակացարանի բակում ինձ հանդիպած առաջին
մարդը տնօրեն Ռոմեշն էր: Կարծես ժամանակ ուներ ինձ
օգնելու, նա պատրաստակամորեն ընդունեց իմ
խնդրանքը՝ ասելով.

«Հանգիստ եղիր, Մուկանդա, ես քո ծառայության մեջ
եմ»

Նա այդ կեսօրին և հաջորդ օրերին շատ ժամեր
անցկացրեց՝ ինձ տարբեր առարկաների վերաբերյալ
մարզելով, ապա խորհուրդ տվեց՝ ասելով.

«Կարծում եմ՝ այս տարի անգլիական գրականության
շատ հարցեր կլինեն Չայլդ Հարոլդի մասին, և մենք պետք
է անմիջապես ատլաս ունենանք»:

Ես շտապեցի հորեղբորս տուն և փոխառեցի մի
ատլաս, որտեղ Ռոմեշը Եվրոպայի քարտեզի վրա նշել էր
Բայրոնի ռոմանտիկ ճանապարհորդի այցելած վայրերը:

Մեր շուրջը հավաքվեցին գործընկերների մի խումբ՝
դասը լսելու, և նրանցից մեկը վերջապես մեկնաբանեց.

«Ռոմեշը քեզ սխալ խորհուրդ է տալիս, քանի որ
հարցերի միայն 50%-ն է սովորաբար գրքերի մասին, իսկ
մյուս կեսը՝ հեղինակների կյանքի մասին»:

Բայց երբ հաջորդ օրը նստեցի անգլերեն
գրականության քննությանը և առաջին անգամ նայեցի
հարցաթերթիկին, երախտագիտության արցունքներ
հոսեցին աչքերիցս և թրջեցին այն: Հսկիչը մոտեցավ ինձ
և համակրանքով հարցրեց պատճառը, ուստի ես
բացատրեցի.

«Իմ մեծ ուսուցիչը կանխատեսել էր, որ Ռոմեշը կկարողանա օգնել ինձ: Տեսեք, Ռոմեշի առաջարկած հարցերը նույնն են, ինչ քննական թերթիկում: Բարեբախտաբար ինձ համար, այս տարի քիչ հարցեր կան անգլիացի հեղինակների մասին, որոնց կյանքը ինձ համար փակ գաղտնիք է»:

Վերադառնալիս հանրակացարանը լի էր աղմուկով, և նույն երիտասարդները, ովքեր ծաղրել էին Ռոմեշի մեթոդները, այժմ գրեթե խլացուցիչ կերպով շնորհավորում էին ինձ: Քննությունների շաբաթվա ընթացքում ես անթիվ ժամեր անցկացրի Ռոմեշի հետ, որը հարցեր էր կազմում, որոնք դասախոսները, հավանաբար, կներառեին: Օր օրի Ռոմեշի հարցերը հայտնվում էին քննական թղթերի վրա՝ օգտագործելով գրեթե նույն բառերը:

Համալսարանում լուր տարածվեց, որ հրաշքի նման մի բան է տեղի ունենում, և որ ցրված «Էքստատիկ ճգնավորի» հաջողությունն այժմ իրական հնարավորություն է: Ես ոչ մի փորձ չարեցի թաքցնել ճշմարտությունը, և տեղացի պրոֆեսորներն անգոր էին փոխել Կալկաթայի համալսարանի կողմից սահմանված հարցերը:

Երբ խորությամբ մտորեցի անգլերեն գրականության քննությանս շուրջ, մի առավոտ հասկացա, որ լուրջ սխալ էի թույլ տվել: Հարցերից մեկը երկու մասից բաղկացած էր՝ (ա) կամ (բ) և (գ) կամ (դ): Յուրաքանչյուր մասից մեկական հարցի պատասխանելու փոխարեն, ես պատասխանել էի առաջին մասի երկու հարցերին՝ ամբողջությամբ անտեսելով երկրորդը: Քանի որ այդ թեստից կարող էի ստանալ ամենաբարձր միավորը 33-ն էր, որը երեք միավորով պակաս էր 36 նվազագույն անցողիկ գնահատականից, ես շտապեցի ուսուցչի մոտ՝ ողբալով իմ անհաջողության համար և ասելով.

«Տե՛ր իմ, ես աններելի մեղք եմ գործել և արժանի չեմ Ռոմեշի միջոցով ինձ հասած աստվածային օրհնություններին»:

Ուսուցիչը պատասխանեց ինձ. «Հանգիստ եղիր, Մուկանդա, և հանգիստ եղիր»:

Շրի Յուկտիսվարի տոնը ուրախ ու անհոգ էր: Ապա նա ձեռքը բարձրացրեց դեպի երկինք և ասաց. «Արևի և լուսնի փոխանակումը տիեզերքում ավելի հավանական է, քան դուք չստանաք համալսարանական դիպլոմ»:

Ես վանքից դուրս եկա՝ ավելի հանգիստ զգալով, չնայած հաջողությունը մաթեմատիկորեն անհնար էր թվում: Մեկից ավելի անգամ անհանգստությամբ նայեցի երկնքին և տեսա Օրվա Տիկնոջը, որը հաստատուն կերպով ֆիքսված էր իր սովորական ուղեծրում:

Երբ ես հասա հանրակացարան, լսեցի, թե ինչպես իմ գործընկերն ասաց. «Ինձ անմիջապես տեղեկացրին, որ անգլերեն գրականության անցողիկ գնահատականը այս տարի առաջին անգամ իջեցվել է»:

Ես հուզված վիճակում վազեցի երիտասարդի սենյակ և մեծ հուզմունքով պահանջեցի իմանալ իրադարձության ճշմարտությունը: Նա գննեց ինձ և ծիծաղելով պատասխանեց.

«Օ՛, երկարամազ, ինչո՞ւ այսքան հանկարծակի հետաքրքրություն ակադեմիական հարցերի նկատմամբ: Եվ ինչո՞ւ այսքան ոգևորություն վերջին րոպեին: Բայց անցողիկ գնահատականն արդեն իջել է մինչև ընդամենը 33»:

Սառայի անսահման էներգիան ինձ տարավ իմ սենյակ, որտեղ ես ծնկի իջա և շնորհակալություն հայտնեցի Աստծուն Նրա կատարյալ հաշվետվության և անսահման շնորհի համար: Ես զգացի, որ հոգևոր ուժը

հստակորեն առաջնորդում է ինձ Ռոմեշի քննության ընթացքում: Իմ բեկալերեն քննության հետ կապված նշանակալի գուգադիպությունն տեղի ունեցավ: Ռոմեշը, ով չէր օգնել ինձ այդ առարկայի հետ, խնդրեց ինձ վերադառնալ մի առավոտ, երբ ես պատրաստվում էի դուրս գալ հանրակացարանից և գնալ քննասենյակ:

Իմ գործընկերներից մեկը գոռաց ինձ. «Ռոմեշը քեզ է կանչում, մի՛ վերադառնա, թե չէ կուշանանք»:

Ես անտեսեցի այդ գործընկերոջ խորհուրդը և շտապեցի վերադառնալ այնտեղ, որտեղ Ռոմեշն էր, ով ինձ ասաց.

«Բեկալերենի քննությունը բեկալացի ուսանողները սովորաբար հեշտությամբ են հանձնում, բայց ինձ մտքով անցավ, որ այս տարի դասախոսները մտադիր են «կոտորել» ուսանողներին՝ օգտագործելով սահմանված գրքերից վերցված հարցերը»: Ապա ընկերս համառոտ բացատրեց ինձ երկու դեպք տասնիներորդ դարի մեծ և հայտնի մարդասեր Բահրուլ Ուլում Վիդյա Սագարի կյանքից:

Ես շնորհակալություն հայտնեցի Ռոմեշին և հեծանիվով գնացի քուեջի բակ: Բեկալերենի քննության թերթիկը ճիշտ այնպիսին էր, ինչպիսին նա նկարագրել էր՝ բաղկացած երկու բաժնից: Առաջին բաժնում հարց էր տրվում. «Գրանցեք Բահրուլ Ուլում Վիդյա Սագարին վերագրվող երկու բարության արարքները»: Այս նորահայտ գիտելիքը (Ռոմեշից) թղթի վրա փոխանցելուց հետո ես շնորհակալություն հայտնեցի Աստծուն, որ վերջին պահին լսեցի նրան: Եթե ես անտեղյակ մնային Բահրուլ Ուլումի մարդկության նկատմամբ բարյացակամությունից (և ես հիմա, իհարկե, նրանց թվում եմ), չէի կարողանա հանձնել բեկալերենի քննությունը:

Թղթի երկրորդ հարցն էր. «Գրեք շարադրություն բեկալերենով այն մարդու կյանքի մասին, ով ձեզ ամենաշատն է ոգեշնչել»: Սիրելի՛ ընթերցող, կարիք չկա ասելու, թե ում եմ ընտրել որպես առարկա: Երբ էջ առ էջ լցնում էի ուսուցչուհուս գովասանքով, ժպտացի՝ գիտակցելով իմ խոսքերի ճշմարտացիությունը. «Ես կլրացնեմ էջերը քո ուսմունքներով»:

Ես անհրաժեշտություն չգգացի Ռոմեշից փիլիսոփայության հարցում օգնություն խնդրելու: Վստահ լինելով Շրի Յուկտիսվարի ղեկավարած իմ լայնածավալ ուսուցմանը՝ ես վստահորեն անտեսեցի դասագրքի բացատրությունները, և փիլիսոփայությունն ամենաբարձր գնահատականն էր, որ ես ստացա: Մյուս առարկաներից իմ համակցված միավորները բավարար էին հաջողության հասնելու համար:

Հաճելի է նշել, որ իմ սիրելի ընկեր Ռոմեշը քննությունը հանձնեց գերազանցությամբ:

Հորս դեմքը փայլեց ժպիտով իմ ավարտական երեկոյին, և նա խոստովանեց. «Ես դժվար թե պատկերացնեի քո հաջողությունը, որդիս, դու այնքան շատ ժամանակ ես անցկացնում քո ուսուցչի հետ»:

Իսկապես, ուսուցիչս տեղյակ էր հորս չարտահայտված քննադատությանը:

Տարիներ շարունակ կասկածում էի, որ կգա այն օրը, երբ իմ անվանը կավելացնեմ բակալավրի կոչումը: Ես հազվադեպ էի օգտագործում այդ կոչումը՝ չմտածելով, որ դա սրբազան պարգև է, որը ինձ տրվել է խորհրդավոր պատճառներով: Երբեմն լսում եմ համալսարանի շրջանավարտների, որոնք ասում են, որ ավարտելուց հետո իրենց հետ մնացել է ձեռք բերված գիտելիքների միայն մի փոքր մասը: Նրանց կողմից այս ճանաչումը նաև մխիթարում է ինձ իմ անհերքելի ակադեմիական թերությունների համար:

1914 թվականի հունիսի այդ օրը, երբ ես ստացա իմ աստիճանը Կալկաթայի համալսարանից, ես խոնարհվեցի ուսուցչի առջև՝ շնորհակալություն հայտնելու նրան իր կյանքից բխող և իմ հոգին պարուրող օրհնությունների համար: Նա խաղային կերպով բարձրացրեց ինձ և ասաց.

«Վե՛ր կաց, Մուկանդա, Աստված ավելի հեշտ գտավ քեզ քոլեջի շրջանավարտ դարձնելը, քան արևի ու լուսնի ընթացքը վերադասավորելը»:

«Օրագիրը. Ինքնակենսագրություն»

Առակներ, բանաստեղծություններ և
պատմություններ ուսուցչի համար
Պարամհանսա Յոգանանդա

Այդ աստվածային գորությունը

Դա կաջակցի և կամրապնդի ձեզ
Ինչպես նա միշտ աջակցում էր ինձ և ուժ տալիս
Ես այս փաստերը ասում եմ անձնական փորձից
Ելնելով

Եթե ես այս բաները չզգայի կյանքումս
Երբ ես կարողացա խոսել դրա մասին
Ես ապրում եմ Աստծո հանդեպ հավատքով
Աստված իմ ուժն է
Ես չեմ հավատում Աստծո գորությունից բացի ուրիշ ոչ
մի ուժի

Եվ երբ ես կենտրոնանում եմ այդ օրհնյալ ուժի վրա
Դու հանդիպում ես ինձ և աշխատում ես իմ միջոցով
Երկնքի սոխակը
աստվածային

Ես քո սոխակն եմ, որը բարձրանում է քո
տիեզերական ներկայության երկինքները
Քո ճշմարտության կաթիլների անընդհատ որոնման
մեջ

Ես աղոթել եմ քեզ խորը վստահությամբ
Որպեսզի կարողանաս Քո ողորմության անձրևներ
ուղարկել լուծության դաժան ամպերից
Եվ քանի որ ես շատ ծարավ էի
Ես ոգևորությամբ ընդունեցի քո մասին իմ
գիտակցության յուրաքանչյուր սրբազան կետը
Ա՛խ, որքա՛ն էի ուզում զգալ քո ներկայությունը իմ մեջ
և շուրջս:

Իմ քրոնիկ ծարավը հագեցվեց միայն այն ժամանակ,
երբ քո հպումը սառեցրեց այն
Իմ անհանգիստ հոգին և իմ ոգևորությամբ բոցավառ
լինելը

Հուսահատության և անհույսության
ժամանակաշրջանն անցել է
Դժվարությունների չորությունը մարեց քո
խաղաղության տեղատարափի հետ

Եվ հիմա ես լուռ սավառնում եմ և սավառնում,
երգելով բավարարվածության և բավարարվածության
երգեր

Ես քո սոխակն եմ, որը խմում է միայն քո
մխիթարության ջրերը
Անընդհատ իջնում քո գոյության բարձունքներից
* * *

Այս կյանքում մարդկանց մեծամասնության համար
գլխավոր բառը «ես»-ն է:

Հոգևոր խառնվածք և հակումներ ունեցող մարդը
ուրիշների մասին մտածում է այնպես, ինչպես ինքն իր
մասին է մտածում:

Նրանք, ովքեր միայն իրենց մասին են մտածում,
իրենց վրա են բերում ուրիշների թշնամանքն ու
վրդովմունքը

Նրանց շրջապատողները Բայց նրանք, ովքեր հաշվի
են առնում ուրիշների զգացմունքներն ու շահերը, գտնում
են, որ

Մյուսները մտածում են նրանց մասին և հաշվի են
առնում նրանց զգացմունքները

Եթե քաղաքում հարյուր մարդ կա, և նրանցից
յուրաքանչյուրը ցանկանում է վերցնել

Մյուսներից յուրաքանչյուրը կունենա իննսունինը
հակառակորդ: Բայց եթե յուրաքանչյուրը

Եթե մեկը փորձի օգնել մեկ ուրիշին, ապա նրանցից
յուրաքանչյուրը կունենա իննսունինը ընկեր:

Ես այդպես եմ ապրել և ոչինչ չեմ կորցրել՝ ուրիշների
հետ կիսվելով ունեցածս

Իրոք, ամեն ինչ, ինչ ես տվել եմ, կրկնակի
վերադարձել է ինձ՝ Աստծո շնորհով, և հիմա ես ոչ մի
կարոտ չունեմ

Ոչինչի համար, որովհետև այն, ինչ ես ունեմ իմ
խորքում, ավելի մեծ է և ավելի թանկ, քան ցանկացած
բան, որ ես երբևէ կարող էի պատկերացնել:

Աշխարհն է ինձ տալիս այն: Մարդը ձգտում է

երջանկության հասնել:

Երբ երջանկությունը ձեռք է բերվում, դրան
հանգեցնող հանգամանքների կարիքը վերանում է:
Այս աշխարհում իմ միակ երաշխիքը մարդկանց իմ
հանդեպ ունեցած լավ զգացմունքներն են: Իսկական
հարստությունը սիրելիների և ընկերների սրտերում
ապրելն է:

Մենք պետք է փորձենք կապ հաստատել Աստծո հետ
այս կյանքում: Մեզ տրվել է մարդկային գոյություն,
ինտելեկտ և ազատ կամք, ուստի մենք պետք է
օգտագործենք այս պարգևները՝ Աստծուն գտնելու
համար:

Երբ մենք անձնուրաց ենք, մենք երջանիկ ենք
դառնում: Եվ եթե մենք հետևենք այս ճանապարհին,
ուրիշները կազդվեն դրանից:

Մեր շրջապատի մարդիկ մեզ պես են վարվում և
փորձում են ընդօրինակել մեզ: Սա պետք է վերացվի:
Եսասիրությունը բոլոր անհատական և
հասարակական չարիքների արմատական պատճառն է
ինչպե՞ս և ինչո՞ւ են սկսվում խնդիրները:
Յուրաքանչյուր մարդ՝ գիտակցաբար կամ
անգիտակցաբար, ձգտում է հասնել անձնական
համոզման, որ ինքը անպարտելի է և անմահ: Իր բոլոր
արտաքին ձգտումներում, լինի դա գիտության, առևտրի,
բժշկության, թե կյանքի որևէ այլ ոլորտի միջոցով, նա
ձգտում է հասնել խաղաղության և անվտանգության,
տառապանքից ազատության և երկարատև
երջանկության:

Դա լավ է, իրականում դա նրա իրավունքն է և իր
բնական ժառանգությունը, որը իր Արարիչը ցանկանում է
նրա համար, եթե նա նույն օրհնությունները ցանկանա
նաև ուրիշների համար, ինչպես որ ուզում է իր համար:

Մի կողմից, մարդկանց մեծ մասը փորձում է ձեռք
բերել այդ անսահմանափակ և անվերջ ժառանգությունը
սահմանափակ և սահմանափակ միջոցներով:
Մարդկային նվաճումները կբարձրացվեն և ավելի
արժեքավոր կլինեն, եթե աշխարհը բացահայտելուց
բացի, մարդ նաև անհրաժեշտ ջանքեր գործադրեր իր
ներսում գտնվող հոգևոր ներուժն ու ուժերը
ուսումնասիրելու համար:

Անկասկած, նյութական առաջընթացը հիացմունքի է
արժանի, բայց միայն արտաքին հաջողությունների ոչ մի
քանակություն մարդուն չի տա այն ներքին
բավարարվածությունն ու անվտանգությունը, որը նա
այդքան ջերմեռանդորեն փնտրում է:

Գիտությունը նպաստել է նախորդ սերունդներին
սպառնացող բազմաթիվ համաճարակների վերացմանը և
նպաստել է սովի և աղքատության վերացմանը նպաստող
առաջադեմ արտադրության մեթոդների զարգացմանը:
Այնուամենայնիվ, այս աշխարհում առողջ
հավասարակշռությունը պահպանելը, որը հիմնված է
միայն նյութական նվաճումների վրա, դժվար է:

Մարդը առաջընթաց է գրանցում որոշակի ոլորտում,
միայն թե զարմանա անսպասելի խնդիրների ի հայտ
գալուց, որոնք խաթարում են նրա նվաճումները:
Սա չի նշանակում, որ մարդը չպետք է փորձի իր
խնդիրների լուծումներ գտնել արտաքին միջոցներով, այլ
նկատի ունի հավասարակշռություն և ոչ թե մեկ կողմի
կողմը թեքվել մյուսի հաշվին:

Աստված մարդուն օժտել է բանականությամբ և
կամքի ուժով, և դրանք պետք է օգտագործվեն
աշխարհում նրա պայմանները բարելավելու համար: Մինչ
բարի ջանքեր են գործադրվում, ուժի և բանականության
ներքին աղբյուրը պետք է ճանաչվի և ներդաշնակեցվի
այդ աղբյուրի հետ, քանի որ ներդաշնակության
բացակայությունը մարդու խնդիրների և սխալների
պատճառն է:

Դուք չեք կարող պարզապես նստել և սպասել, որ հաջողությունը կգա ձեր գիրկը: Ձեր ուղղությունը գծելուց և կամքը ակտիվացնելուց հետո դուք պետք է գործնական ջանքեր գործադրեք, և դուք կտեսնեք, որ հաջողության համար անհրաժեշտ ամեն ինչ աստիճանաբար կգա ձեզ մոտ, և ամեն ինչ ձեզ կշարժի ճիշտ ուղղությամբ: Ձեր կամքը, որը լցված է աստվածային կամքով, կպատասխանի ձեր աղոթքներին, քանի որ երբ դուք օգտագործում եք այդ կամքը, դուք բացում եք դուռը, որով ձեր աղաչանքները կբավարարվեն:

Մարդկությունը ձեռք է բերել փորձագիտություն գիտության, տեխնոլոգիայի, բժշկության և այլ ոլորտներում, ինչը թույլ է տալիս ապահովել հարմարավետություն և հարմարություններ: Սակայն դա չի նշանակում, որ այն կարող է հրաժարվել իր Արարչից: Հակառակ դեպքում այս նվաճումները կկորցնեն իրենց արժեքը, և սոցիալական, ընտանեկան, քաղաքական և բնապահպանական խնդիրներ կսկսեն ի հայտ գալ ու տարածվել: Սա պայմանավորված է նրանով, որ արտաքին գործոններից լիովին կախված դառնալով՝ մարդկությունը կորցնում է գիտական մեթոդներով և միջոցներով իր կողմից բացահայտված հսկայական ներուժը կառավարելու իմաստությունը: Հետևաբար, կյանքը դառնում է այնքան բարդ, որ դժվար է դառնում դրա հետ գլուխ հանելը և նույնիսկ անհանգստության և անորոշության աղբյուր:

* * *

Մարդը պետք է ապրի իր բոլոր մտքերով, զգացմունքներով և ներշնչանքով, զգոն և ուշադիր լինի շրջապատող ամեն ինչի նկատմամբ, ինչպես հմուտ լուսանկարիչը, որը օգտագործում է ամենահարմար հնարավորությունները՝ ամենագեղեցիկ տեսարանների ամենագեղեցիկ լուսանկարները ստանալու համար: Իսկական մարդկային երջանկությունը կայանում է մարդու անընդհատ պատրաստ լինելու սովորելու և

պատշաճ ու հարգալից կերպով գործելու մեջ: Որքան
մարդ կատարելագործվի, այնքան ավելի է նպաստում
շրջապատի մարդկանց առաջընթացին և
երջանկությանը:

Քչերն են վերլուծում իրենց իրավիճակը և որոշում
առաջ են շարժվում, թե՞ հետ:

Որպես մարդիկ, որոնք օժտված են ընկալմամբ,
իմաստությամբ և հասկացողությամբ, մեր ամենամեծ
պարտականությունն է ճիշտ կիրառել այս
հատկությունները, որպեսզի իմանանք՝ առաջ ենք
շարժվում, թե՞ հետ ենք գնում: Նույնիսկ եթե մենք
բազմիցս անհաջողությունների ենք հանդիպում, մենք
չպետք է հուսահատվենք կամ հույսը կորցնենք:
Անհաջողությունը պետք է ծառայի որպես կատալիզատոր,
այլ ոչ թե խոչընդոտ մեր ֆիզիկական և հոգևոր աճի
համար:

* * *

Խնդիրներն ու դժվարությունները առաջանում են
մարդու կողմից իր անցյալի գործողությունների մասին
անտեղյակության պատճառով, որոնք կատարվել են
որոշակի ժամանակ և վայրում: Նրա ներկայիս
տառապանքը բխում է նրա արտաբերած մտքերից ու
գործերից, որոնք արմատ են գցել նրա գիտակցության
հողում, ծլել և նույն տեսակի պտուղներ տալ, ինչ այդ
մտքերն ու գործողությունները:

* * *

Լավագույն նախապատրաստությունը ավելի լավ
կյանքի համար
Եթե մենք իսկապես ուզում ենք վայելել կյանքը,
ժամանակը հիմա է՝ ոչ վաղը, ոչ հաջորդ տարի, նույնիսկ
որևէ հանդերձյալ կյանքում: Հաջորդ տարի ավելի լավ
կյանքի համար լավագույն նախապատրաստությունը այս
տարի արդյունավետ, ներդաշնակ և իմաստալից կյանքով
ապրելն է: Մեր հավատը ապագա կյանքի՝ ավելի մեծ
նվաճումների և ավելի մեծ երջանկության հանդեպ

անիմաստ է, եթե այն հիմա չվերածենք
գործողությունների: Այսօրը պետք է լինի մեր կյանքի
ամենակարևոր և իմաստալից օրը:

* * *

Ամուսնանալ ցանկացողները պետք է սովորեն
վերահսկել իրենց հույզերն ու ազդակները, և դպրոցները
պետք է սովորեցնեն այս հմտությունը՝ միաժամանակ
զարգացնելով հանգստություն և կենտրոնացում: Շատ
դժբախտ տներ և քանդված ընտանիքներ գոյություն
ունեն, քանի որ այս կարևորագույն կողմը անտեսվում է
թե՛ տանը, թե՛ դպրոցներում: Ինչպե՞ս կարող են երկու
մարդիկ, ովքեր ունեն անվերահսկելի ազդակներ և
ցանկություններ, ապրել միասին խաղաղության և
հանգստության մեջ:

Ամուսնության սկզբում նորապսակները տարվում են
զգացմունքների և հուզմունքի ալիքով: Սակայն որոշ
ժամանակ անց, երբ այդ զգացմունքները
անխուսափելիորեն սկսում են մարել, զույգի իրական
բնույթը սկսում է ի հայտ գալ՝ վեճերի,
անհամաձայնությունների, վեճերի և հիասթափության
հետ մեկտեղ: Սիրտը կարիք ունի իսկական սիրո և
բարեկամության, և ամենից առաջ՝ հանգստության և
խաղաղության: Երբ խաղաղությունը խախտվում է ուժեղ
զգացմունքներով, ամուսնության կարևորագույն
հենասյունը թուլանում է:

* * *

Մարմնի օրգաններն ու զգացմունքները կարիք ունեն
առողջ նյարդային համակարգի՝ իրենց առողջությունը,
կենսունակությունը և զգայունությունը պահպանելու
համար: Նյարդային համակարգը լավ վիճակում պահելու
համար կարևոր է ազատվել այնպիսի կործանարար
զգացմունքներից, ինչպիսիք են վախը, զայրույթը,
ազահությունը և նախանձը:

* * *

Քո երջանկությունը քո հաջողությունն է, այնպես որ
մի թող ոչ ոքի խլի քո երջանկությունը քեզանից
Պաշտպանեք ձեզ նրանցից, ովքեր փորձում են
անհանգստացնել ձեզ: Երբ ես փոքր էի, ինձ շատ էին
սյարդայնացնում նրանք, ովքեր տարածում էին կեղծ
լուրեր իմ մասին, բայց ավելի ուշ հասկացա, որ իմ
սեփական խիղճը շատ ավելի կարևոր է, քան մարդկանց
հավանությունը իմ նկատմամբ:

Խիղճը ինտուիտիվ գիտակցություն է, որը
հավատարմորեն և ճշգրիտ գրանցում է մարդու մտքերն
ու զրդապատճառները: Երբ խիղճը մաքուր է, և մարդը
գիտի, որ անում է այն, ինչ ճիշտ է, ոչինչ չի կարող
վախեցնել նրան: Մաքուր խիղճը Աստծո բարեհաճության
վկայությունն է: Նրանք, ովքեր ունեն մաքուր խիղճ,
երջանկություն են գտնում իրենց կյանքում և ստանում
Աստծո օրհնություններն ու բարեհաճությունը:

* * *

Մարդու արտաբերած յուրաքանչյուր բառ թողնում է
երկարատև հետք նրա ուղեղի և մտքի վրա: Երբ մարդու
հոգին լքում է մարմինը մահվան պահին, նրա մուտքը մեկ
այլ աշխարհի կախված կլինի բարի կամ չար խոսքերի
արդյունքում նրա կարմայի (նրա գործողությունների
հետևանքների) կողմից կայացրած դատաստանից:
Ազնիվ մտքից բխող բարի խոսքերը լավ արդյունքներ
կբերեն հոգու համար, մինչդեռ վատ սովորություններից
մղված չար խոսքերը կկուտակեն չար կարմա կամ վատ
արդյունքներ հոգու համար:

Բառը կազմված է երեք տատանումներից՝
պատճառական կամ մտավոր տատանում, կինետիկ կամ
մոլորակային տատանում և ֆիզիկական կամ ակնհայտ
տատանում:

Խաղաղություն» բառը ունի երեք տարբեր»

.տատանումներ

Մտքի կամ կամքի տատանում, երբ արտաբերվում .1

է «խաղաղություն» բառը

Խաղաղություն» բառը արտասանելիս ուղեղի,» .2

ձայնալարերի և լեզվի էներգիայի տատանումը, որը
պայմանավորված է կամքով:

Ձայնալարերի տատանումը և «Խաղաղություն» .3

բառն արտաբերելու ֆիզիկական ազդեցությունը
Հետևաբար, յուրաքանչյուր խոսք՝ լավ թե վատ, իր

թրթռումները, այսինքն՝ իր ազդեցությունն է թողնում
մարմնի կամ ուղեղի, ինչպես նաև կենսական էներգիայի
և մտքի վրա՝ հակումների և ցանկությունների տեսքով:

Այս հիմքի վրա բոլոր խոսքի թրթռումները մտքում
թողնում են լավ կամ վատ միտումներ:

Նա, ով ազատվում է ճշմարտությունը խեղաթյուրելու

դրդապատճառներից, իր մեջ հսկայական ուժ է
հաստատում, որպեսզի կեղծ վկայություն չտա, և նրա
բոլոր խոսքերը ճշմարիտ լինեն:

Տե՛ր, տուր ինձ ուժ՝ ձայնս օգտագործելու

ճշմարտությանը ծառայելու համար՝ քաղցր, օգտակար և
թարմացնող խոսքեր ասելով: Նվագիր Քո անմահ

մեղեդիները իմ կյանքի սրինգով, որպեսզի ես օրհնվեմ Քո
սուրբ մեղեդիների տատանումներով:

* * *

լողացող վերմակ

Մի անգամ երկու ընկերներ քայլում էին գետի ափով,

երբ տեսան լողացող վերմակի նման մի բան: Նրանցից
մեկը նետվեց գետը և լողաց մինչև «վերմակին» հասնելը:

Բայց նա ուշացավ բանկ վերադառնալուց, և նրա

ընկերը նկատեց, որ նա դժվարանում է «վերմակի» հետ
գործ ունենալ, և որ դա էր նրա ուշացած վերադարձի

.պատճառը, ուստի նա գոռաց նրա վրա՝ ասելով

Ինչո՞ւ չես թողնում նրան և չես վերադառնում:

Նրա ընկերը պատասխանեց. «Դա է, ինչ ես փորձում

եմ անել, բայց վերմակը կաչում է ինձ և չի թողնում, որ
գնամ ու վերադառնամ»:

Իր մեծ զարմանքին, նա շատ ուշ հասկացավ, որ այն,
ինչ նա վերմակ էր համարում, ոչ այլ ինչ էր, քան լողացող
արջ:

Ես այս պատմությունը իմաստալից և կիրառելի եմ
համարում մարդկային կյանքի բազմաթիվ ասպեկտների
համար: Ես կարծում եմ, որ դրա ուղերձը խոհեմության և
զգուշության կոչ է՝ չշտապել այնպիսի գործողությունների
մեջ, որոնք կարող են անցանկալի հետևանքներ ունենալ:

Այս վերմակը կարող է պարզապես մտքերի գետում
լողացող մի գաղափար լինել, որը, ավարտվելուց հետո,
վերածվում է ճնշող մոլուցքի, որը դժվար է վերահսկել:
Կամ դա կարող է վնասակար սովորություն լինել, որը,
ուղեղում արմատ գցելուց հետո, հարվածում է դրա
հիմքերին և ընդլայնում իր արմատները՝ դառնալով
մարդու էության անբաժանելի մասը, այնպես որ նա
դառնում է դրա գերին:

Կամ դա կարող է լինել այլ տեսակի գայթակղություն՝
ներդրում, որը ժամանակին կամ տեղին չէ և հանգեցնում
է զգալի կորուստների՝ թե՛ նյութական, թե՛ բարոյական:
Կամ դա կարող է լինել գաղափարախոսություն, որը
թվում է տրամաբանական և գործնական, ուստի մարդը
ընդունում է այն և գիտակցում, երբ այն թափանցում է իր
էության մեջ, որ դրա իրականությունը շատ տարբեր է իր
տեսքից:

Կամ դա կարող է լինել միտում կամ շեղում
անկանխատեսելի հետևանքներով
Կամ ցատկ դեպի մթություն
Հետևաբար, ասվում էր. «Քայլ անելուց առաջ
:«մտածեք ձեր ոտքի դիրքի մասին

* * *

Ճանապարհորդության ավարտը
Երկար ժամանակ ես սայթաքեցի կասկածի
ոլորապտույտ ճանապարհներով
Ես անցա երևակայական հովիտներով, որոնք
դարերով բաժանեցին ինձ քեզանից

Ես անթիվ անապատներ անցա
Ես շատ նպատակներ հետապնդեցի
Վերջապես ես ազատեցի ինձ
Տխրության և հաճույքի հորձանուտներից
Այսպիսով, ես ավարտեցի իմ ճանապարհորդությունը
և հասա իմ ճանապարհի ավարտին
Եվ հիմա ես հաճույքով նայում եմ իմ անցյալի
ցավերին
Իմ հին տանջանքների յուրաքանչյուր ժայռից
Աչքը պայթում է ուրախության արցունքներից
Եվ այդ սուրբ ջրերում
Քո հանդեպ սիրո արցունքների միջով ես ամեն օր
մաքրագործում եմ ինձ
* * *

Ես մի ժամանակ գաղտնի լամպ ունեի
Եվ անհամբերությամբ ես իմ շուրջը մի անցողիկ
ճառագայթ էի ուղարկում
Ներքին խավարի հանգստության մեջ
Ես հաճախ փոքր ձկներին տեսնում էի որպես
ստեղծագործական գաղափարներ
Այն բռնվեց հանկարծակի պայծառության մեջ
Ես սա օգտագործեցի որպես խայծ
Իմ գիտակցության խորքում ավելի մեծ էակներ
գրավելու համար
Բայց նրանցից շատերը փախան
Լույսի փոքրիկ շրջանի ետևում
Ձեր նվիրված հետևորդներից
Հարուստ արծաթե երգերով և ոսկե երազներով
Սիրո փողով ես գնեցի պայծառ, լուսարձակ ցանցեր
հոգու ընկալումների համար
Եվ դրանից նա կերտեց լուսավոր գործվածքի հզոր
ցանց
Ես սողացի քո իմաստության օվկիանոսով՝ քեզ
փնտրելով
Որսը առատ էր և արժեքավոր:

Ես ձեռք բերեցի լավ և ուրախ զգացմունքների հոտեր
 Եվ կորած սրբազան հիշողությունների գանձեր
 ,Ավելին
 Ես գտա քեզ
 Եվ ես գերի եմ վերցրել քեզ, ո՛վ գանձերի գանձ:
 * * *

մակարդակի, կգտեն նրա մտքերը, կգսպեն նրա ցանկությունները և կհղկեն նրա ազնիվ տաղանդները:

Սա կարելի է իրականացնել հոգևոր օրինակի և առողջ սկզբունքների միջոցով, այլ ոչ թե կոպիտ ուժի և ավերիչ պատերազմների միջոցով: Քաղաքական իշխանությունը վտանգավոր է առանց հոգևոր սկզբունքների, որոնք այն կուղղորդեն և կկառավարեն: Երբ ես խոսում եմ հոգևոր սկզբունքների մասին, ես

նկատի չունեմ կոնկրետ վարդապետություններ, աղանդներ կամ համոզմունքներ, այլ համընդհանուր օրենքներ՝ արդարության և առաքիսության օրենքներ, որոնք վերաբերում են բոլորին և նրանց բերում են բարություն, բարեկեցություն և խաղաղություն:

* * *

Ինչո՞ւ է մարդը իր ժամանակը վատնում մարդկային սիրո փշրանքներ, մի բուռ փող և այլն փնտրելով, երբ ամեն ինչ կարող է գտնել Աստծո մեջ, որը բոլոր սիրո և ուժի աղբյուրն է:

Մենք չպետք է Աստծուն փնտրենք իշխանության նկատմամբ ագահությունից դրդված, այլ սիրո ցանկությունից դրդված: Այդ ժամանակ մենք կգտնենք մեծ գանձը: Երբ մենք սիրենք Աստծուն խորը, սրտանց սիրով, Նա պատասխանում է մեզ, և մենք զգում ենք Նրա սերը մեր սրտերում:

Կյանքն ավելի քաղցր է, երբ մարդ մտորում է Աստծո մասին: Որքան շատ մարդ մտորում է և կենտրոնանում է հոգևոր վիճակի վրա գործունեության ընթացքում, այնքան մեծ է նրա ժպտալու ունակությունը: Ես այդ ուղորտում եմ հիմա և միշտ՝ երանելի աստվածային գիտակցության մեջ: Ոչինչ չի ազդում ինձ վրա: Անկախ նրանից՝ մենակ եմ, թե ուրիշների հետ, Աստծո ուրախությունը մնում է միշտ ներկա իմ մեջ: Ես կարողացա պահպանել ժպիտս, և այդ նույն ժպիտները գոյություն ունեն նաև քո մեջ, նույն հոգու ուրախությունն ու երանությունը բնակվում են քո մեջ: Քեզ

պետք չէ դրանք ձեռք բերել, միայն պետք է դրանք վերականգնել: Դու ժամանակավորապես կորցրել ես դրանք զգայարանների միջոցով ինքնաճանաչման միջոցով, և դու կարող ես դրանք վերականգնել:

Ամեն ոք, ով կարծում է, որ ֆիզիկական բաները, որոնք կարելի է վայելել տեսողության, լսողության, համի, հոտառության և շոշափելիքի միջոցով, բերում են մաքուր ուրախություն, խորապես սխալվում է: Չգայարանները երջանկություն չեն տալիս, այլ՝ զրկում են մեզ դրանից: Եթե դուք պայմաններ եք դնում ձեր երջանկության համար, օրինակ՝ ասում եք. «Ես չեմ կարող երջանիկ լինել, եթե չտեսնեմ այդ դեմքը», դուք երբեք չեք զգա մաքուր, անարատ ուրախություն, քանի որ զգայական հաճույքները անցողիկ են:

Օրերն ու տարիները իրենց հետքն են թողնում ֆիզիկական գեղեցկության վրա: Նյութական աշխարհում ամեն ինչ ենթակա է փոփոխության օրենքին: Այսպիսով, նույնիսկ եթե մարդը կարողանար տեսնել աշխարհի բոլոր գեղեցիկ դեմքերը, լսել բոլոր ձայները և դիպչել իր ցանկացած ամեն ինչին, նա միևնույն է չէր գտնի իրական երջանկություն: Այնուամենայնիվ, նա կարող է խաբել իրեն՝ մտածելով, որ երջանիկ է:

Երբեմն, ինչ-որ բանի հասնելու համար հսկայական ջանքեր գործադրելուց հետո, մարդ երջանկություն չի գտնում հենց իր մեջ: Այնուամենայնիվ, մարդ որոշակի բավարարվածություն է ստանում ծախսված ջանքերից և, հետևաբար, կարծում է, որ երջանիկ է: Սակայն այս տեսակի բավարարվածությունը ժամանակավոր է և անցողիկ:

Հետևաբար, անօգուտ է երջանկություն փնտրել զգայարանների մեջ: Հոգևոր ուրախությունը պետք է գտնվի և արտահայտվի խոսքերով և դեմքի արտահայտություններով: Երբ մարդը դա անում է, նույնիսկ մի փոքրիկ ժպիտը կպարզևի իր շուրջը գտնվող

բոլորին իր օրհնյալ ձգողականությամբ, և մյուսները
կզգան իրենց երջանիկ:

Բայց միայն Աստված կարող է փոխել սրտերը: Մենք
չպետք է մեզ վերագրենք բարիք գործելու ունակությունը:
Գոյության մեջ միակ ճշմարիտ բարիք գործողը Աստված է:
Այս աշխարհը Նրանն է: Եթե զգաք Նրա ներկայությունը և
գիտակցեք, որ Նա ամեն ինչի վրա է վերահսկողությունը,
և եթե ամեն ինչ վստահեք Նրան՝ բարի և նույնիսկ վատ
գործերին, կգարմանաք, երբ տեսնեք, որ ձեր բոլոր
գործողությունները կվերածվեն բարի գործերի:

* *

Այն պահին, երբ մենք բարյացակամորեն ենք
մտածում մեկ ուրիշի մասին, մեր գիտակցությունն ու
հորիզոնները լայնանում են: Երբ մենք մտածում ենք մեր
մերձավորի մասին և կարեկցանք ենք ցուցաբերում նրա
նկատմամբ, մեր էության մի մասը դուրս է գալիս նրա մոտ
այդ մտքի հետ միասին, և ոչ միայն միտքն է անհրաժեշտ,
այլև այդ միտքը գործի դնելու պատրաստակամությունը:
Մենք չպետք է մեր սիրո շրջանակից որևէ մեկին
բացառենք {և քո մերձավորը քեզ նման է} {քո
մերձավորը, ապա քո մերձավորը, ապա քո մերձավորը}
Ամուսնությունը ալտրուիզմի դաս է: Երկու մարդ
կյանքը կիսում են միմյանց հետ, հետո երեխաներ են
ծնվում, և ծնողները կյանքը կիսում են նրանց հետ: Բայց
եսասիրություն է մտածել միայն մերձավոր ընտանիքի
մասին, քանի որ սիրելիները մի օր կհեռանան մեզանից, և
սա հիշեցում է, որ մարդկային հարաբերությունների
նպատակն է ընդլայնել ուրիշների համար զոհաբերության
գիտակցությունը և նրանց հետ կիսվել նյութական
բարիքներով ու բարեկամական զգացմունքներով:

* * *

Երբ դուք քնում եք, դուք պասիվորեն հանգստացնում
եք մտքերն ու զգացմունքները, բայց երբ գիտակցաբար
հանգստացնում եք մտքերն ու զգացմունքները
մեղիտացիայի միջոցով, առաջին բանը, որ դուք զգում եք,

խաղաղության վիճակ է, և դեմքի մկանները իրենք
ձևավորում են ժպիտ, որը արտացոլում է սրտի
խաղաղությունը:

Բայց դու պետք է նայես խաղաղության վիճակից այն
կողմ՝ քո հոգու մաքրությունը տեսնելու համար
Այդ մաքրությունը՝ անարատ և չաղավաղված
զգայական խթաններից կամ ավտոմատ ռեակցիաներից
Արդյունքը զգայարանների հետ կապված մտքեր են, և
այդ ժամանակ դուք զգում եք անընդհատ նորացվող
երանություն:

Մարգարեներն ու սրբերը միշտ ունեն այս
ուրախությունը իրենց սրտերում: Նրանք միշտ զգում են
օրհնյալ անվտանգություն և հանգստություն, անսասան և
անպարտելի են գայրույթի փոթորիկներից, և
անհանգստություններն ու վախերը չեն դիպչում նրանց,
օգտագործելով բանականության կամ հասկացողության
վիրահատական սրբիչը, նրանք կարող են վերլուծել իրենց
սեփական մտքերը կամ ուրիշների մտքերը մտքի
վիրահատական սեղանին՝ պահպանելով իրենց
հանգստությունն ու անդորրությունը:

Հոգու երանության մեջ դեպրեսիան լիովին
անհետանում է, և երջանիկ աշակերտի եռության մեջ ի
հայտ է գալիս հոգևոր զանազանություն՝ մեծացնելով նրա
ամրությունը բարձրագույն «Ես»-ում:

* * *

Իսկական ժպիտը հոգևոր երջանկության ժպիտ է,
որը ստացվում է Աստծո մասին խորհրդածությունից,
մտորումներից և Նրա ներկայությունը զգալուց:
Իմ ժպիտը բխում է իմ ներսում եղած խորը
ուրախությունից՝ բոլորին հասանելի ուրախությունից: Այն
նման է ծաղկող վարդի սրտից ճառագող բույրին: Այս մեծ
հաճույքը հրավիրում է մյուսներին ընկղմվել երանության
սրբազան ջրերի մեջ:
Կան չորս իրավիճակներ, որոնց ծանոթ է միջին
.մարդը

Նա ուրախ է զգում, երբ ցանկությունը կատարվում է
Նա իրեն դժբախտ է զգում, եթե իրեն խանգարում են
դրան հասնել

Բայց երբ նա ո՛չ ուրախ է, ո՛չ էլ ընկճված, նա
ձանձրացած է զգում

Հաղթահարելով այս հույզերը կամ հաճույքի, ցավի և
ձանձրույթի հոգեբանական վիճակները՝ մարդը
խաղաղություն է զգում:

Խաղաղությունը խիստ ցանկալի վիճակ է, որը բխում
է տիրության, հաճույքի և ձանձրույթի
բացակայությունից: Այս վիճակները հոգու մեջ անընդհատ
տատանվում են:

Ցավի և հաճույքի կատաղի, աղմկոտ ալիքի վրայով
անցնելուց հետո, ներառյալ ձանձրույթի խորքը բազմիցս
ընկղմվելը

Հաճույք կա խաղաղության հանգիստ ծովի կրծքին
լողալու մեջ

Բայց խաղաղությունից մեծ է հոգևոր էքստազը՝ հոգու
ուրախությունը, վերջնական երջանկությունը: Դա
նորացված ուրախություն է, որը երբեք չի մարում, այլ
ուղեկցում է հոգուն հավերժության մեջ:

Այդ ամենամեծ ուրախությանը կարելի է հասնել միայն
աստվածային ներկայությունը գիտակցելով
* * *

Յուրաքանչյուր մարդ ունի չօգտագործված ներուժ:

Նրանք տիրապետում են բոլոր անհրաժեշտ ուժեղ
կողմերին: Միտքն ինքնին գերազույն ուժ է, և այն պետք է
ազատվի հնացած և սահմանափակող սովորություններից
ու հասկացություններից:

Մոլորակների և աստղերի ազդեցությունը մարդու
կյանքի վրա պայմանավորված է մոլորակների և
մարդկային մարմինների միջև ձգողության և
վանողականության միջամտող ուժերով:

Զար մտքերը իրենց տիրոջը տանում են չար
միջավայր, որտեղ նրանք կարող են արտահայտվել

այնպես, ինչպես ցանկանում են: Սակայն մարդը կարող է
փոխել իր մտքերն ու գիտակցությունը կամքի ուժի
միջոցով և այդպիսով փոխել իր միջավայրը:
Եթե մարդը երկար ժամանակ մնում է վնասակար
միջավայրում, այդ միջավայրը սկսում է
ենթագիտակցորեն ազդել նրա վրա: Ժամանակի
ընթացքում նա լիովին կորցնում է առողջ և առողջ
միջավայր ընտրելու իր ազատությունը և ենթարկվում է
այդ վնասակար միջավայրի բացասական ազդեցությանը:
Ինչ վերաբերում է ուժեղ կամքի տեր մարդուն, նա
ներդաշնակ է Աստծո հետ և չի սպասում, որ մոլորակներն
ու աստղերը ժպիտներ պարգևեն իրեն: Փոխարենը, նա
շարունակում է իր ճանապարհորդությունը՝ ինչպես
թափանցող երկնաքար, որը չի ազդվում, բացի Աստծո
առաջնորդող աստղից, որը արևների արևն է և օրենքի ու
հոգիների Տերը:

Երկու տարբերակներից մեկը
Ժամանակին մի բարեպաշտ ճգնավոր էր ապրում
օրինված գետի ափին: Նա իր կյանքի երկար տարիներն
անցկացրեց խորը խորհրդածության մեջ, բայց, ցավոք,
նրա ջանքերը ապարդյուն էին, և նա չուրախացավ
խաղաղության առատ բերք հավաքելով, չնայած կյանքի
գաղտնիքներն ու երջանկության աղբյուրները որոնելու և
ուսումնասիրելու իր ջանքերին:

Թեև մեր ընկերը միշտ շրջապատված էր երկնային
մթնոլորտով՝ գեղեցիկ տեսարաններով, բարի հոգիներով,
արժեքավոր գրքերով և օրինյալ հիշողությունների
շրջանակներով, նրա միտքը, այնուամենայնիվ,
շարունակում էր մտածել մարդկանց թալանելու և նրանց
վնասելու ամենահարմար եղանակների մասին:
Այդ մտածողությունը նրա վերահսկողությունից դուրս

Էր և, կարծես, բխում էր հին կարմայական
պատճառներից: Որքան նա փորձում էր վանել այդ
անցանկալի մտքերը, այնքան դրանք ավելի էին

Ներխուժում նրա միտքը՝ խանգարելով նրա
խաղաղությանը և զրկելով նրան անդորրից:
Վերջապես նա խոստացավ ինքն իրեն՝ ասելով. «Ես
կշարունակեմ աղոթել ու աղաչել, և չեմ դադարի, մինչև
չազատվեմ այս անհանգստացնող մտքերից, որոնք
խրատում են իմ խաղաղությունը մեղիտացիայի
ընթացքում»:

Անցավ մեկ ժամ, ապա երկու, և չար մտքերը
փոթորկի պես եկան նրա մտքում՝ հարվածելով նրա
մտորումների կառուցվածքին և ուժգին ցնցելով այն:
Վերջապես, երեք ժամ տևած լարված ջանքերից
հետո, անհանգստացնող մտքերը հանկարծ անհետացան
նրա մտքից, և դրանց փոխարեն նա գեղեցիկ տեսիլքում
տեսավ Աստծո մի սրբի, որը կանգնած էր իր առջև՝
մարմնով ու արյունով:

Լուսապայծառ սուրբը ոչ միայն կենդանի հայտնվեց,
.այլև խոսեց անսահման քնքշությամբ՝ ասելով
Որդի՛ս, քո նախորդ մարմնավորման մեջ դու»
պրոֆեսիոնալ գող էիր՝ ուրիշներին որսալուց և նրանց
ունեցվածքը թալանելուց բացի ուրիշ մտահոգություն
չունեիր: Բայց մահից կարճ ժամանակ առաջ քո խիղճը
արթնացավ, և դու որոշեցիր ուղղվել և խոստացար ինքդ
քեզ, որ կփոխես քո ամոթալի վարքագիծը և կհետևես
բարության ուղուն: Այդ պատճառով դու այս կյանքում
ծնվեցիր լավ մարդ լինելու ուժեղ հոգևոր
վճռականությամբ, բայց այնուամենայնիվ, դու քեզ հետ
բերեցիր նաև վատ մտքեր, որոնք քո կյանքի կիզակետն
էին քո նախորդ մարմնավորման մեջ»:

Ցավալի է, որդիս, որ դու ապրում ես այս օրհնյալ»
ժամանակներում՝ շրջապատված լավ ընկերներով,
հիշողության և խորհրդածության շրջանակներով, բայց
այդ ամենի հետ մեկտեղ դու ապրում ես հոգեբանական
անհանգստության և կործանարար, անհանգիստ մտքերի
դժոխքում»:

Մի պահ լռությունից հետո, պահապանը շարունակեց
.իր խոսքը

Հետևաբար, համընդհանուր օրենքի համաձայն, և»
քանի որ դուք չեք արել ձեր լավագույնը՝ այս
մարմնավորման մեջ ձեզ համար հասանելի հոգևոր
հնարավորություններից օգտվելու համար, եթե հիմա
չկրկնապատկեք ձեր մեղիտատիվ ջանքերը, մահվան
.պահին դուք ստիպված կլինեք ընտրել երկու բանի միջև
Կամ ապրել դրախտում տասը հիմարների հետ, կամ»
ապրել դժոխքում մեկ իմաստունի հետ, ո՞րն եք
նախընտրում»:

.Աշակերտը առանց վարանելու պատասխանեց
Օ՛, Աստծո բարեկամ, ես նախընտրում եմ դժոխքում»
ապրել մեկ իմաստունի հետ, քանի որ իմ սեփական
փորձից գիտեմ, որ տասը հիմարներ դրախտից դժոխք են
ստեղծում, մինչդեռ ես հավատում եմ իմ սրտով և
հաստատ գիտեմ, որ եթե ես մեկ իմաստունի հետ լինեմ,
նույնիսկ ստորգետնյա աշխարհի խորքում նա կօգնի ինձ
դժոխքը դրախտ դարձնել»:

* * *

Շատերը նման են թիթեռների՝ նրանք թռչկոտում և
շարժվում են այստեղ-այնտեղ՝ առանց որևէ նպատակի
հասնելու կամ որևէ նպատակի հասնելու: Եթե նրանք
կանգ են առնում, դա միայն կարճ ժամանակով, որից
հետո նրանք տարվում են մեկ այլ զբաղմունքով՝
զվարճանալու և ժամանակ անցկացնելու համար: Ինչ
վերաբերում է մեղուին, նա քրտնաջան աշխատում է և
պատրաստվում դժվար ժամանակներին, մինչդեռ թիթեռը
ապրում է միայն իր օրվա համար:
Երբ ձմեռը գալիս է, թիթեռը մահանում է, մինչդեռ
մեղուն վայելում է գարնանը և ամռանը հավաքած բերքը:
Նմանապես, մենք պետք է սովորենք զարգացնել ներքին
խաղաղություն և ուժ՝ կյանքի դժվարություններին
դիմակայելու համար:
հոգեբանական դեպքեր

Մարդը չի կարող հավերժ մնալ ուրախության
ալիքների մեջ տարված, տխրության անհանգիստ ջրերի
տակ ընկղմված կամ ձանձրույթի խորքում խեղդված:
Այս աշխարհում, որը բնութագրվում է հակասական
երկվություններով, միջին մարդը ենթակա է վերելքների և
վայրեջքների, որոնք բարձրանում են ուրախության
ալիքների վրա և խորտակվում անտարբերության խորքը,
տատանվում տխրության մոլեգին ալիքների մեջ և
հազվադեպ է զգում գիտակցության մեկ այլ վիճակ:
Թույլ տալ հանգամանքներին այսպես ազդել մտքերի
վրա՝ նշանակում է հանձնվել կամքին քմահաճ և
անընդհատ փոփոխվող ճակատագրին: Հաջողակ և
լիարժեք կյանքով ապրելու համար մարդուն անհրաժեշտ
է հոգեկան հավասարակշռություն, և դրան կարելի է
հասնել միայն կենտրոնացված մտածողության և
սեփական հուզական կարողությունների
վերահսկողության միջոցով:

Նույնիսկ ամենախորը վշտերը ժամանակի
ընթացքում բուժվում են, ուստի իմաստ չունի մեր կյանքի
ամեն օր վշտի մասին մտածելը: Մահացած սիրելիի
համար անընդհատ սուգը ո՛չ նրանց է օգնում, ո՛չ մեզ, և
ոչինչ չի փոխում:

Անլիարժեքության բարդույթ զարգացնելը կամ
անցյալի սխալների կամ անհաջողությունների համար
ինքն իրեն պատժելը օգտակար չէ, ընդհակառակը, այն
կյանքը դարձնում է տխուր և կաթվածահար անում
մտավոր կարողությունները:

Մենք չպետք է թույլ տանք մեզ ընկնել ձանձրալի
առօրյայի փոսը, քանի որ դա հոգեբանական վիճակ է, որը
հեռու է հարմարավետ լինելուց, քանի որ այն խանգարում
է միտքը և այրում թաքնված ունակությունները
անտարբերության վառարանում:

* * *

Աստված մեզ ուղարկում է կյանքում մեզ անհրաժեշտ
դասերը, որպեսզի մենք կարողանանք սովորել դրանցից,

ծեռք բերել հասկացողություն և փորձառություն: Նրանք,
ովքեր խուսափում են այս դասերից, ի վերջո ստիպված
կլինեն սովորել դրանք, անկախ նրանից, թե որքան
ժամանակ կպահանջվի:

Յուրաքանչյուր փորձություն ընկեր է, եթե դրանից
սովորում ենք, և բռնակալ բռնակալ, եթե վատնում ենք
հնարավորությունը և չարաշահում այն դժգոհությամբ,
վրդովմունքով և վատ դատողությամբ:
Երբ մենք ունենք կյանքի նկատմամբ առողջ ըմբռնում
և ճիշտ վերաբերմունք, այն դառնում է գեղեցիկ և գերծ
բարդություններից:

* * *

Ոչ ոք չի կարող ինձ վերահսկել կամ խլել իմ կամքը,
եթե ես թույլ չտամ, որ ուրիշների մտքերն ու
գործողությունները ազդեն ինձ վրա:
Տե՛ր, ես գիտակցում եմ, որ ունեմ անվերջ
հնարավորություն ուսումնասիրելու իմ կարողությունները
և բացահայտելու իմ հոգևոր ներուժը: Ես կփոխարինեմ
սյուրթական կապվածությունները ավելի բարձր
ձգտումներով և կիմանամ, որ հավատարիմ Հոգին միշտ
ինձ հետ է:

Այսօր ես կլիցքավորեմ մտքերս լավատեսության մի
փոքր չափաբաժնով, կառանձնանամ տիաճ
փորձառություններից և կզբաղվեմ նրանով, ինչը
կգարգացնի մարմինը, միտքը և հոգին
հավասարակշռված և հետևողական ձևով:
Կյանքի և մահվան պարը միշտ ներկա է, բայց ես
ընդմիշտ կազատագրեմ ինձ՝ վերականգնելով իմ հոգևոր
ինքնությունը, և երբ բախվեմ փորձությունների ու
նեղությունների փոթորիկներին, իմ հոգևոր նավակով
կնավարկեմ կյանքի ծովով դեպի անվտանգ,
աստվածային ափեր:

Երբ ես աշխատում և ստեղծագործում եմ, ես կհիշեմ,
որ Աստված գործում է իմ միջոցով: Նա տիեզերքի Տերն է,

և ես կարող եմ կապել Նրա հետ խորը մեդիտացիայի
միջոցով:

Իմ սիրելի Աստված, ես գիտակցում եմ, որ իմ մտքերը
կբերեն ինձ կամ ձախողում, կամ հաջողություն, կախված
նրանից, թե որ գաղափարն է ամենաուժեղը իմ կյանքում:

Հետևաբար, ես կփորձեմ հիշել, որ Դու մեկնում ես Քո
օգնության ձեռքը և հարթում ես ճանապարհը իմ
հաջողության համար: Երբ ինձ վրա աղետներ ու
դժբախտություններ են պատահում, ես կհավաքեմ իմ
ուժերը և կամրապնդեմ իմ վճռականությունը՝ դրանք
հաղթահարելու համար:

Ես անկեղծություն և ազնվություն կընդունեմ բոլորի
հետ իմ հարաբերություններում և
փոխազդեցություններում, և ես կտարածեմ սիրող մտքեր
և բարի մաղթանքներ: Այդ դեպքում Աստված կաջակցի
ինձ Իր զորությամբ և իմաստությամբ:

Տեր, ես կօգտագործեմ իմ կամքի ուժն ու ինտելեկտը՝
նախ փոքր բաներ իրականացնելու համար, ապա
կանցնեմ ավելի մեծ նվաճումների:

Նույնիսկ եթե բոլոր նյութական նկրտումները
բավարարվեն, դրանք միևնույն է միայն թերի
երջանկություն են բերում:

Աստծուն գտնելով՝ ես կհայտնաբերեմ երանության
անսպառ ջրամբարները, որոնք երբեք չեն դադարում
հոսել և հոսել հոգու մշտադալար այգիներում և
մարգագետիններում:

* * *

Աստված իմ կյանքում ամենաթանկ բանն է. Նա
նստած է իմ խղճի գահին և ոգեշնչում է ինձ իմաստության
խոսքերով:

Նա ինձ առաջնորդում է այն ուղին, որը ես պետք է
ընտրեմ

Հավասարակշռված կյանք
Որը հաշվի է առնում բոլոր աստվածային և բնական
օրենքները

Այն համատեղում է ակտիվությունն ու

հանգստությունը

Այն բերում է երջանկություն և կատարում է

մարդկային ճակատագիրը

Թանկարժեք քարերով լի տունը չի կարող տեսանելի

լինել մթության մեջ, ուստի աստվածային ներկայությունը

չի կարող զգացվել, քանի դեռ տիրում է անգիտության

գիշերը:

Եթե Աստծո մասին մեր գիտակցությունը այնքան

իրական չէ, որ մենք չկարողանանք կատարել մեր առօրյա

պարտականությունները առանց Նրա, ապա պարզ է, որ

մենք չենք զգացել որևէ կապ Աստծո և կյանքի միջև:

Երբ մենք ունենք նպատակասլացություն և այն

պսակում ենք ուրիշներին ծառայելու գաղափարով, մենք

օգնում ենք ինքներս մեզ՝ օգնելով ուրիշներին:

Օ՛, Տեր

Կենսական արևի լույսի տարածմամբ

Ես հույսի ճառագայթներ կտարածեմ աղքատների և

տեղահանվածների սրտերում

Վառեք վճռականության և ինքնավստահության

լամպերը

Նրանց սրտերում, ովքեր իրենց անհաջողակ են

համարում

Երբ մենք գիտակցում ենք, որ կյանքը սովորելու և

պարտականությունները կատարելու դպրոց է, և միևնույն

ժամանակ՝ անցողիկ երազանք

Այդ ժամանակ մենք կիմանանք, որ Աստված մեզ հետ

է

Կյանքը պետք է հիմնված լինի ծառայության վրա,

քանի որ առանց այդ ազնիվ նպատակի՝ Աստծո կողմից

մարդուն տրված միտքը չի հասնի այն նպատակին, որի

համար նա ստեղծվել է:

Աստծուն հնազանդվելը մարդուն հնարավորություն է

տալիս կատարել իր բոլոր առաջադրանքները՝

ուրախությամբ և երախտագիտությամբ լցված Աստծո

հանդեպ, քանի որ միայն հնազանդության միջոցով ենք
մենք խաղաղություն զգում:

Ես կայրեմ իմ բոլոր մտավոր և բարոյական
թուլությունները վճռականության կրակի մեջ, որովհետև
երբեք չազատվեմ այդ թուլություններից, չեմ կարողանա
տեսնել աստվածային բոցը:

Օ՛, Տեր

Այսօր ես կորոշեմ իրականացնել որոշակի բաներ,
ապա կանեմ այն, ինչ նախատեսել եմ: Սկզբում
կհամոզվեմ իմ մտադրության արդարացիության մեջ,
ապա կզգամ ձեր ուժը և ձեր օգնությամբ ու օրհնությամբ
կհասնեմ այն ամենին, ինչ մտադիր եմ անել:

* * *

Ինժեներական ոլորտում հետագա
ինքնահաստատումներ

Ես հաստատ գիտեմ, որ Աստծո զորությունն
անսահման է, և քանի որ Նա իմ մեջ դրել է Իր լույսի մի
կայծ, ես նաև ունեմ ուժ՝ հաղթահարելու իմ ճանապարհին
կանգնած բոլոր խոչընդոտներն ու արգելքները:

Ես ինտելեկտի և գեղեցկության արտահայտման
միջոց եմ, ուստի ես իմ մտքերն ու դրդապատճառները
կնվիրեմ բարիք գործելուն և մարդկությանը ծառայելուն:

Այսօր ես կհետևեմ իմ մտքերին ու խոսքերին
Որպեսզի այն գրավի միայն այն, ինչը գեղեցիկ է և
ազնիվ

Ես բարությունը կդնեմ իմ գործունեության
առաջնային տեղում

Ես օգտագործում եմ իմ ստեղծագործական
մտածողությունը հաջողության հասնելու համար
Իմ ձեռնարկած յուրաքանչյուր բարի և օգտակար
գործում

Գիտակցելով, որ Աստված օգնում է ինձ, երբ ես ինքս
ինձ եմ օգնում

Այսօր ես կմշակեմ կյանքի այգին

Եվ դրա մեջ տնկեք իմաստության, առողջության և
երջանկության սերմերը
Ես շնորհակալ կլինեմ Աստծուն, երբ իմ ջանքերը
պսակվեն հաջողությամբ
Եվ ես ստանում եմ այն, ինչ ուզում է սիրտս
Այսօր ես կօգնեմ շրջապատի խնդրահարույց
մարդկանց իմ լավ տրամադրությամբ և կցրեմ
լարվածության ու անհամաձայնության խավարը՝ իմ բարի
ցանկությունների լույսով: Լուռ ու անընդհատ ես կանեմ իմ
լավագույնը և կօգտագործեմ Աստծո կողմից ինձ տրված
ուժերը այնպես, որ դա օգտակար լինի ինձ և ուրիշների
համար:

Ես կմեկնեմ ճանապարհ՝ լիովին հավատալով
Ամենաբարձր Բարիքի զորությանը՝ ստանալու այն, ինչ
ինձ անհրաժեշտ է, վստահ լինելով, որ Աստված
օգնության ձեռք կմեկնի և կշնորհի ինձ Իր
առատաձեռնությունը:
Հենց որ խավարի ուժերը հավաքվեն՝ հարձակվելու իմ
ներքին խաղաղության վրա, ես կարթնացնեմ լույսի,
ճշմարտության և ինքնատիրապետման ուժերը՝ խավարի
ուժերին դիմակայելու և դրանք լիովին ցրելու համար:

* * *

Երբ դուք արևի լույսը խոշորացույցի միջոցով
կենտրոնացնում եք փոքր կետի վրա, այն ջերմություն է
արտադրում, և այդ ջերմությունը կարող է այրել փայտը,
գործվածքը, թուղթը և այլ նյութեր: Նմանապես, երբ դուք
ճշգրիտ կենտրոնացնում եք միտքը, դրա կենտրոնացված
էներգիան կարող է այրել յուրաքանչյուր ձախողման
հետևում կանգնած չարիքներն ու կասկածի արմատները
և իմաստության լույսը պայծառ ու փայլուն շողացնել:
Երբ միտքը համաձայնվում է Աստծո հետ՝ բոլոր
բարության աղբյուրի և բոլոր օրհնյալ զորության ակունքի,
այն գիտակցում է աստվածային ներկայությունը և
տիրապետում հաջողության բոլոր տարրերին: Այս
տարրերը սերտորեն կապված են Աստծո անսահման

գորութեան հետ, որը կարող է ստեղծել հաջողութեան նոր
հնարավորութիւններ ցանկացած ոլորտում:

Մագնիսական սնունդ

Երբ մարդիկ խոսում են սննդի կամ սնունդման մասին,
նրանք սովորաբար նկատի ունեն մարմինը պահպանելու
համար օգտագործվող ֆիզիկական սնունդը:

Այնուամենայնիվ, կան սննդի այլ տեսակներ, որոնք ոչ
պակաս կարևոր են, քան ֆիզիկական սնունդը, և հաճախ
նույնիսկ ավելի կարևոր: Դրանց թվում են մտավոր կամ
հոգևոր սնունդը:

Մտավոր գործունեություն կամ մտքի կենտրոնացում,
իմաստություն և հոգևոր զանազանություն

Ֆիզիկական սնունդը պահպանում է մարմնի
բջիջները, մինչդեռ մտավոր սնունդը լցնում է միտքը
առողջ գաղափարներով, իսկ իմաստության սնունդը
վերակենդանացնում է հոգին և զարգացնում նրա
կարողութիւնները: Մտավոր սնունդը սովորաբար
բաղկացած է մարդու մտածած գաղափարներից և այն
գաղափարներից, որոնք նա ստանում է ուրիշներից
շփման և փոխազդեցության միջոցով:

Հանգիստ խառնվածք և ազնիվ բնավորություն
ունեցող մարդիկ օգնում են մեր մտքերը դարձնել գրավիչ
և առողջ:

Հեշտ է որոշել, թե արդյոք մարդը իր մտավոր սնունդը
ստանում է խաղաղ, թե՞ խաթարող միջավայրից:

Անհանգստությունը, տառապանքը և շփոթմունքը բոլորը
բխում են սխալ տեսակի մարդկանց հետ շփվելուց, լինեն
դրանք ընկերներ, թե հարազատներ, ինչը հանգեցնում է
անհանգիստ մտքերի և անհանգիստ տրամադրության:

Մարմինը էներգիա և կենսունակություն է ստանում
ֆիզիկական սննդից, մինչդեռ մագնիսական սնունդը և՛
մարմնին, և՛ մտքին ապահովում է էներգետիկ լիցքեր,
որոնք ավելի հեշտ են մարսվում, քան պինդ և հեղուկ
սնունդը, որը հեշտությամբ չի կարող վերածվել կենդանի
էներգիայի:

* * *

Երբ կարողանում ես անտեղյակությունը
իմաստության վերածել
Թուլությունից և թուլությունից դեպի առողջություն և
կենսունակություն
Վստահորեն և համարձակորեն քայլեք կյանքի
ճանապարհներով՝ նույնիսկ մենակ
Եվ կենդանի և զգոն խիղճ ունենալու ներքին
ուրախությունը
Եվ անսասան հավատ Աստծո արդարադատության և
ճշմարտության՝ կեղծիքի և իրականության՝ պատրանքի
նկատմամբ հաղթանակի նկատմամբ:
Եվ երբ ամեն օր փորձում ես մտքերդ ազատել դեպի
ավելի բարձր և ավելի նուրբ մակարդակներ
Նա սիրող և երախտապարտ սիրտ ունի
Եվ բարի մտադրություններ ուրիշների հանդեպ
Ձեր մտավոր սնունդը մագնիսական է
Եվ այդ ժամանակ այն ձեզ կգրավի ամեն ինչ, ինչը
գեղեցիկ է և օգտակար
Իրերից, մարդկանցից և հանգամանքներից
Նա խիստ կարիք ունի շարունակելու իր
ճանապարհորդությունը դեպի անվտանգության և
ապահովության ափեր:
Եվ վերջապես, բայց ոչ պակաս կարևորը
Երբ ջանք ես գործադրում ստանալու այն, ինչ քեզ
անհրաժեշտ է
Բավարարվեք նրանով, ինչ Աստված հեշտացնում է
ձեզ համար, և դուք ավելի հարուստ կլինեք հոգով և ավելի
գոհ կլինեք:
Նրանք, ովքեր տարված են այս աշխարհով և ագահ
են նրա ավարի համար

* * *

Երբ մարդը փնտրում է Աստծուն, որը բոլոր
ընկերներից վեր միակ ընկերն է, հնարավոր է դառնում
իսկական բարեկամություն հաստատել բոլոր մարդկային

հարաբերություններում ընտանեկան, եղբայրական,
ամուսնական և հոգևոր:

Բարեկամությունը ամուսնական
հարաբերությունների կարևորագույն տարր է, և մտավոր
ու հուզական համատեղելիությունը, բարոյական
ձգողականության զգացումը, իսկական սերն ու
բարեկամությունը պետք է առաջնահերթ լինեն: Նրանք,
ովքեր չեն կարողանում տարբերակել իսկական սերը
ֆիզիկական ձգողականությունից, անընդհատ
հիասթափվում են:

Երբ ամուսնությունը հիմնված է բարձր իդեալների և
փոխադարձ հարգանքի վրա, այն դառնում է երկու սիրող
և համագործակցող հոգիների երջանիկ և հաջողակ
միություն, որոնք թեթևացնում են միմյանց կյանքի բեռը և
ցրում փոխադարձ կարեկցանքի և բարեկամական
հասկացողության հետ ապրելու անհանգստությունները:

* * *

Եթե կապի կտորը ձուլեք ծաղկամանի ձևի և թխեք
այն մինչև կարծրանա, ապա ցանկանաք կավը
վերաձևավորել սկուտեղի մեջ, ապա չեք կարողանա դա
անել: Այնուամենայնիվ, կարող եք ծաղկամանը
մանրացնել և փոշին ավելացնել թարմ կավի մեջ, ապա
դա օգտագործել սկուտեղը ձևավորելու համար:
Նմանապես, եթե ուղեղում արմատացած է վատ
սովորություն, և մենք ուզում ենք փոխել այն, մենք նախ
պետք է կամքի ուժ օգտագործենք այդ սովորությունը
վերացնելու և այն մեղմ, լավ գործողությունների
վերածելու համար, որոնք կարող են վերաձևավորվել ըստ
ցանկության:

Ուժեղ կամքը նշանակում է անսասան համոզմունք:
Այն պահին, երբ մարդ ինքն իրեն ասում է. «Ես կապված
չեմ այդ սովորությամբ» և լրջորեն մտածում է իր ասածի
մասին, այդ սովորությունը կփշրվի և կանհետանա,
կարծես երբեք էլ չի եղել:

* * *

Ես իմ կարծիքը ոչ մեկին չեմ պարտադրում, և ոչ էլ թույլ եմ տալիս որևէ մեկին իր կարծիքը պարտադրել ինձ կամ ստիպել ինձ անել այնպիսի բան, որը խորքում գիտեմ, որ չպետք է անեմ:

Ես ուշադիր մտածում եմ այն մասին, թե ինչ եմ մտադիր անել, ես առաջնորդվում եմ իմաստությամբ իմ ձեռնարկած գործերում, ես պատասխանատվություն եմ կրում իմ գործողությունների համար և չեմ մեղադրում որևէ մեկին իմ արարքների հետևանքների համար: Այս ինքնատիրապետումը ես սովորել եմ իմ ուսուցչից, միշտ գնահատել եմ այն և երբեք չեմ հրաժարվի դրանից:

Գերագույն մագնիսական ուժ
Հիսուսն ասաց. «Նախ փնտրեք Աստծո
արքայությունը, և մնացած ամեն ինչ կտրվի ձեզ»:
Աստված բոլոր տիեզերական ուժերի հետևում
կանգնած գերագույն մագնիսական ուժն է: Նա բոլոր սիրո
հետևում կանգնած սերն է: Նա բոլոր արվեստի և
ստեղծագործության հետևում կանգնած տիեզերական
արարիչն ու աստվածային նկարիչն է:

Երբ դուք կենտրոնացնում եք ձեր մտքերը Աստծո
վրա՝ գոյության գերագույն մագնիսական ուժի վրա, դուք
լիցքավորվում եք օրհնյալ մագնիսականությամբ և կարող
եք ձեզ վրա գրավել այն ամենը, ինչ ձեզ անհրաժեշտ է:
Եթե խորը մտորումներով մտածեք Աստծո մասին,
սիրեք Նրան ձեր ամբողջ սրտով և զգաք լիակատար
խաղաղություն Նրա ներկայության մեջ՝ առանց որևէ այլ
բան ցանկանալու, ապա Աստծո օրհնյալ
մագնիսականությունը ձեզ կբերի այն ամենը, ինչի մասին
երագել եք և շատ ավելին:

«Երկնքում գտնվող Աստծուն»

Հաջողություն, հարմարավետ կյանք, անբուժելի
հիվանդություններից ապաքինում և սովորությունների
վերահսկում՝ այս ամենին կարելի է հասնել: Եթե սպառել
եք բոլոր ֆիզիկական մեթոդներն ու ջանքերը և դրանք
անարդյունավետ եք համարել, բացեք ձեր ներքին դուռը,

և հոգևոր ուժը կհոսի՝ ցրելով բոլոր թուլությունները,
ծախողումները և հիասթափությունները:
Եթե դուք Աստծո օգնությունը փնտրեք խորը, լուռ
խորհրդածության և կենտրոնացման միջոցով, դուք
կհայտնաբերեք հոգևոր ուժի անսպառ պաշար: Աստված
անաչառ է և պատասխանում է բոլոր նրանց, ովքեր
անկեղծորեն փնտրում են Նրա օգնությունը:
Երբ ես Աստծուն գտա իմ մեջ, ես Նրան գտա
ամենուրեք
Ես մանկուց ի վեր անսահման կարոտ եմ ունեցել Նրա
հանդեպ, և մի անգամ, երբ փոքր տղա էի, նամակ գրեցի
Նրան: Այո՛, նամակ գրեցի Աստծուն և վերնագրեցի այն
.հետևյալ կերպ
«Աստծուն՝ երկնքում» և ես այն դրեցի փոստարկղում»
Երբ մենք ինչ-որ մեկին գրում ենք, մենք պատասխան
ենք սպասում: Երբ պատասխան չեմ ստանում, առատ
արցունքներ եմ թափում: Բայց պատասխանը վերջապես
ինձ եկավ, ոչ թե թղթի վրա տպված բառերով, այլ
գարմանալի լուսավոր տեսիլքով:
Բոլորը կարող են Աստծուց պատասխան ստանալ,
եթե փորձը լուրջ է, իսկ ջանքը՝ շարունակական:
Եթե ձեր հարցերն ուղղեք Աստծուն, դրանք փաթաթեք
խորը զգացմունքների մեջ և ուղարկեք խորհրդածության
փոստով, ապա անկեղծորեն և անկասկած կստանաք
պատասխանը:

* * *

Նյարդային համակարգի հիմքում ընկած է հոգևոր
ֆիզիոլոգիա, որը եզակիորեն թույլ է տալիս մարդկանց
հասնել գիտակցական զարգացման ամենաբարձր
փուլերին: Մարդու ուղեղը, որն ավելի մեծ է, քան
կենդանիների մեծ մասի ուղեղը, բացառությամբ կետերի
և փղերի, ավելի բարդ է և ունի մտքի ավելի մեծ
կարողություն: Սա մարդու ուղեղը դարձնում է հարմար
գործիք մարդկանց համար, ովքեր ունեն ավելի
զարգացած գիտակցություն, քան մյուս արարածները:

Ուղեղի բարդ և բարդ ոլորումները թույլ են տալիս
մարդկանց ներգրավվել խորը և խորը մտածողության
մեջ: Հետևաբար, միայն մարդիկ են ունակ հասնել
գանազանության առաջադեմ մակարդակների և,
հետևաբար, ճանաչել իրենց Արարչին: Իմաստուն մարդը
նա է, ով իր մտավոր կարողություններն օգտագործում է
մարդկությանը ծառայելու և օգուտ բերելու համար՝
նյութական, մտավոր և հոգևոր մակարդակներում:

* * *

Ես քեզ համար երգ երգեցի
Այն երբեք չի արտասանվել որևէ մարդու կողմից
Եվ քեզ եմ նվիրում իմ իսկական մեղեդին
Այն մեկը, որը խաղում է իմ սիրտը խորքում
Եվ նրա լարերի վրա
Ես ստեղծել եմ այս առաջին հիմնը
Եվ ահա ես այն ձեզ եմ մատուցում որպես մաքուր
գոհաբերություն
Ես քեզ չոր, ինտելեկտուալ մեղեդիներ չեմ առաջարկի
Կամ ուրիշների կողմից ստեղծված զարդարուն
մեղեդիներ
Եվ ես քեզ ոչինչ չեմ տա, բացի
Իմ սրտի պարզ, միամիտ մեղեդիները
Ես քո առջև մշակովի վարդեր չեմ դնի
Ապակե տներում
Եվ լի զգացմունքներով ու կիրքերով
Դրա փոխարեն ես ձեզ առաջարկում եմ նոր ծլած
վայրի ծաղիկներ
Իմ կարոտի դաշտերում
Եվ իմ կյանքի խթանողը
* * *

Որպեսզի կարողանամ լսել քեզ
Պահապան հրեշտակ
Իմ ներքին տեսլականը ներդաշնակվել է ռադիոյի հետ
Նուրբ, սիրող հպումներով
Ես հաճախ լսում էի մեդիտացիայի ժամանակ

Քո մոտիկ սրբերի ամենաքաղցր մեղեդիներին՝
Հրաշալի հոգևոր սիմֆոնիաների համար
Եվ իմ սրտի ստեղծագործություններից կտորների
համար

Եվ մեղեդային մեղեդի՝ քո հանդեպ իմ հին կարոտից
Համբերատարությամբ և հանգստությամբ ես
ճշգրտեցի իմ խորագույն զգացմունքների ցուցիչը
Եվ երբ քունը ծանրացնում էր կոպերս
Ես գրեթե քունս կտրեցի
Քո իսկական օրհներգը հոսեց իմ միջով
Եվ հիմա ես հեռարձակում եմ էքստատիկ
արձագանքներ

Քո ուրախության մեղեդիներից
Եվ ես իմ ձայնը միացնում եմ քո երկրպագուների
երգչախմբին

Օրհներգերը ավելի բարձր են դառնում
Կարոտն ու տենչը ուժեղանում են

* * *

Ով որ ընտրում է չար եսասիրության ուղին, ուրիշները
կփորձեն խլել նրանից ամեն ինչ, ինչ ունի, բայց եթե նա
այլ կերպ վարվի, ուրիշները կցուցաբերեն նրա
նկատմամբ առատաձեռնություն և համակրանք:
Այն, ինչ անհատը պրոյեկտում կամ ուղարկում է
ուրիշներին՝ խոսքով, գործով և մտքով, կհետ կգրավի
նրան նույն ձևով և նույն չափով: Նրանց իրական բնույթը
կբացահայտվի նրանց դեմքի արտահայտությունների և
գործողությունների միջոցով: Մյուսները կզգան նրանց
հոգեբանական տատանումները կամ ալիքները, և նրանց
արձագանքները դրանց կհամապատասխանեն այդ
տատանումների բնույթին՝ բացասական կամ դրական:
Մենք չենք կարող ամեն ինչի տիրապետել: Այն, ինչ
մենք ունենք, մեզ տրվել է Աստծո կողմից, որպեսզի մենք
ժամանակավորապես օգտագործենք այս երկրի վրա
գտնվելու ընթացքում, և վաղ թե ուշ մենք ստիպված

կլինենք հրաժարվել մեր ունեցվածքից՝ կամ վթարի,
գողության, մաշվածության, կամ մահվան պատճառով:
Այսպիսով, երբ մենք փորձում ենք որևէ բան պահել
կամ կառչել միայն այն բանի տիրանալու համար, մենք
խաբում ենք ինքներս մեզ:

Նույնիսկ այս մարմինները, որոնց մեջ մենք ապրել
ենք այդքան տարիներ, մի օր կհրաժարվենք: Հետևաբար,
սխալ է ստիպել ինքներս մեզ հավատալ, որ մենք ունենք
այնպիսի բաներ, որոնք իրականում ընդհանրապես
հնարավոր չէ տիրապետել:

Երբ մեզ ինչ-որ բան են տալիս, մենք պետք է
իմանանք, որ այն մերն է միայն որոշակի
ժամանակահատվածում, և մենք պետք է պատրաստ
լինենք այն կիսել ուրիշների հետ:

Երբ մարդը ցանկանում է ավելին, քան իրեն
անհրաժեշտ է, նրան սպասում են լուրջ խնդիրներ:
Անկասկած, մենք պետք է ունենանք հիմնական
կարիքներ, ինչպիսիք են սնունդը, կացարանը, հագուստը
և որոշակի ֆինանսական անվտանգությունը, բայց այս
բաների հետապնդման մեջ մենք պետք է վերացնենք
ավելորդ կարիքները, որոնցով ես նկատի ունեմ անգուսպ
ցանկությունները և անհրաժեշտից ավելին ունենալու
այրող ցանկությունը:

* * *

Մենք չենք կարող աշխարհում ապրել որպես
անհատներ, մենք պետք է հույսներս դնենք մեր մյուս
մարդկանց վրա՝ կյանքը ապրելու և վայելելու համար:
Սա ճիշտ է թե՛ հոգևոր, թե՛ նյութական առումով: Մենք
չենք կարող պահպանել արժանապատիվ
կենսամակարդակ առանց ապրանքների և
ծառայությունների փոխանակման:
Մենք կարող ենք արագացնել մեր մտավոր և հոգևոր
առաջընթացը՝ կիսվելով մեր փորձով և
հայտնագործություններով:

Երբ մենք միավորում ենք մեր արևելյան, արևմտյան,
հյուսիսային և հարավային գաղափարները, մենք կարող
ենք զարգացնել մեր տաղանդները և կարողությունները
որպես մեկ մարդկային ընտանիք:

* * *

Իմ գիշերային երազների այգում
.Շատ ծաղիկներ են ծաղկում
Հազվագյուտ երևակայական ծաղիկներ
Այնտեղ, որտեղ տաք մոլորակային լույսն է փայլում
Երկրային հույսերի բողբոջները ծաղկում են
Պայծառ թերթիկների տարածում
Հետաքննությունից և բավարարվածությունից
Այդ երազների լույսի մեջ
Ես տեսնում եմ մոռացված սիրելիի դեմքերի
ուրվականներ
Եվ սիրված, թաղված զգացմունքներ
Ես երկար ժամանակ է, ինչ քնած եմ
Անգիտակցականի հողը
Նրանք բոլորը բարձրանում են փայլուն զգեստներով
Ի պատասխան երազների հրեշտակների կոչին
Նա տեսավ բոլոր անցյալի փորձությունների
հարությունը
Տեր, դու մեզ ազատություն տվեցիր
Մոռանալու մեր առօրյա խնդիրների մասին
Գիշերային այցելություններով երազանքների երկիր
Օգնիր մեզ արթնանալ քեզ հետ
Եվ մենք ընդմիջտ փախչում ենք մարդկային վշտերից
ու տխրությունից

* * *

!Օ՛, աստվածային ապաստան
Ես լողում եմ կյանքի ծովում
Ես տատանվում եմ դժվարությունների կատաղի
փոթորիկների միջով
Անկախ նրանից, թե դուք լողում եք հաճույքի
ալիքների վրա

Կամ, ժամանակ առ ժամանակ, խեղդվելով ցավի
խորքում

Ես երագում եմ փախչել երկվորյունից
Հասնելով քո եթերային, գերագույն ափերին
Եվ իմ աղաչանքների յուրաքանչյուր ալիքի հետ
Ես մոտենում եմ քեզ, իմ միակ ապաստանը
Ես չեմ դադարի փորձել
Որովհետև գիտեմ, որ անհամբեր սպասում ես իմ
գալուն

Նա անհամբեր սպասում է իմ վերադարձին:
Ես դրախտի թռչուն եմ՝ երկնքի թռչուն
Որը կերտվել է քո օրհնյալ ձեռքերով
Դու ինձ գեղեցկացրել ես քո հմայքով
Եվ գեղեցիկ գույները
Քնքշության փաթիլներով և հոգևոր ծաղկման ոսկե
փետուրներով

Ես բարձր թռա
Կյանքի մռայլ, մռայլ մթնոլորտում
Դրախտի որոնման մեջ
Իմ պայծառ փետուրները ներկված էին
Հուսահատության մուգ բծերով
Արի՛, Աստված իմ
Լվացեք ձեր դրախտային թռչունը
Իմաստության ճառագայթներով
Եվ խաղաղության մաքուր, քաղցր ջրերը
Իմ խաղաղության առանցքը և իմ երջանկության
խարիսխը

Թեև ես ջանասիրաբար և ջանասիրաբար
աշխատում եմ ճանաչել քեզ՝ հետևելով քո օրենքներին ու
կանոններին, ես պետք է գիտակցեմ, Տե՛ր, որ դու բոլոր
օրենքներից ու կանոններից վեր ես:
Տիեզերական Մայր, դու բնակվում ես յուրաքանչյուր
մարդկային մոր սրտում: Լցրու բոլոր մայրերին քո
իմաստությամբ ու քնքշությամբ, որպեսզի նրանք
կարողանան ավելի շատ ցույց տալ քո անսահման սերը:

Իմ սիրելի Աստված, ես գիտեմ, որ Քո սուրբ
ներկայությունը ամենուր է: Ինչպես մաքուր յուղը
թաքնված է չմաքրված ձիթապտուղների մեջ, այնպես էլ
Քո վեհ ներկայությունն է ներկա տիեզերքում: Երջանիկ են
նրանք, ովքեր օգտագործում են Քո մասին մտածելու և Քո
մասին խորհրդածելու մամլիչը՝ Քո աստվածային
ներկայության օրհնյալ յուղը ստանալու համար:
Բարի գործերի և ստեղծագործ դրական մտքերի
միջոցով ես կսնուցեմ ինքնաճանաչողության սերմը և
կջրեմ այն խորհրդածության ու կարոտի ջրերով, մինչև
աստվածային սիրո ծաղիկը ծաղկի իմ կյանքի
պարտեզում:

Աշխարհը փորձում է զսպել իմ գիտակցությունը
ինտենսիվ ցանկությունների ամուր պարաններով, բայց
ես կաշխատեմ կտրել այդ պարանները հասկացողության
և զանազանության դանակով, որպեսզի իմ
գիտակցությունը ազատվի և ուղղվի դեպի աստվածային
շնորհները:

Մտքի, խոսքի և գործողության ուժը գալիս է
Քեզանից՝ իմ Արարչից: Օգնիր ինձ օգտագործել այս ուժը
միայն բարի մտքերի, բարի խոսքերի և օգտակար
գործերի համար: Մեղիտացիայի միջոցով Քո հանդեպ իմ
սերը մեծանում է, մինչև այն լցնում է իմ ամբողջ էությունը
և հեռացնում բոլոր խոչընդոտներն ու խոչընդոտները իմ
կյանքի ուղուց: Եվ քանի որ Դու ես այս երազային
երկրային աշխարհի Արարիչը, իմ առաջին
պարտականությունը Քեզն է, այլ ոչ թե այս
պատրանքային աշխարհին:

Հակամարտություններն ու խռովությունները
փորձում են ինձ հեռացնել և խանգարել Քո օրհնյալ
ներկայությունը գիտակցելուն, բայց Դու միշտ կմնաս,
Տե՛ր, իմ խաղաղության կենտրոնը և իմ երջանկության
խարիսխը:

* * *

Մարդու մեջ կան գիտելիքների հանքեր և
իմաստության գանձեր, որոնք սպասում են
բացահայտվելուն և բացահայտվելուն խորը
խորհրդածության և լուրջ ուսումնասիրության միջոցով:
Մարդիկ իրենց թաքնված էներգիաները
օգտագործում են անգիտակցաբար կամ
ենթագիտակցորեն իրենց արած ամեն ինչում և որոշակի
արդյունքների են հասնում, բայց եթե նրանք իմանան, թե
ինչպես ներդնել այդ էներգիաները և գիտակցաբար
վերահսկել դրանք, նրանք կհասնեն շատ մեծ բաների:
Երբ հոգին լցված է բնական իմաստությամբ, բնական
կենսունակությամբ, բարության սիրով և բարի կամքով,
ապա, ինչպես մեղուն է փնտրում ծաղիկներ, այնպես էլ
հաջողությունը, բարգավաճումը, գիտելիքը և կյանքի մյուս
բոլոր օրհնությունները կփնտրեն ձեզ՝ Աստծո շնորհով:

* * *

Այս երկրի վրա Աստված աշխատում է ձեռք բերել և
զարգացնել երջանիկ կյանքի համընդհանուր արվեստը՝
մարդկանց սրտերում եղբայրության զգացմունքներ
սերմանելով և միմյանց հոգիներում միմյանց նկատմամբ
հարգանք ու գնահատանք զարգացնելով:
Հետևաբար, Նա՝ փառավորվի՛ Նա, թույլ չտվեց որևէ
ազգի կատարյալ լինել ինքն իրենով: Փոխարենը, Նա
յուրաքանչյուր ժողովրդի անհատներին օժտեց իրենց
յուրահատուկ կարողություններով ու տաղանդներով և
առանձնացրեց նրանց եզակի հանճարով, որպեսզի
նրանք կարողանան առանձնահատուկ ներդրում ունենալ
համաշխարհային քաղաքակրթության առաջընթացի
գործում:

Երկրի վրա խաղաղությունը կծաղկի և պտուղ կտա
ազգերի միջև՝ միմյանց լավագույն որակների և
առավելությունների կառուցողական փոխանակման
միջոցով:

Թեև մենք կարող ենք անտեսել այլ ազգերի
թերությունները, մենք պետք է հստակ տեսնենք նրանց

առաքինությունները և ընդօրինակենք դրանք: Կարևոր է
նշել, որ այս իդեալները պատմության ընթացքում
մարմնավորվել են մարգարեների, առաքյալների և սրբերի
մեջ, ովքեր եղել և մնում են բարձրագույն սրբազան
ուսմունքների կենդանի օրինակներ:

Ինքնուրույն» հասկացության սահմանումը»

Ձգայարանները, որոնք իրենց գոյությունը ստանում
են Աստծուց եկող գիտակցությունից և էներգիայից, մեզ
ցույց են տալիս աշխարհը և հոգին պատկերում որպես
առանձին էակ իր աղբյուրից և մնացած
արարչագործությունից:

Ֆիզիկական վանդակը բանտարկել է հոգին, որը
համընդհանուր ոգու արտացոլումն է, և այն
հաղթահարվել է մոռացկոտությամբ, ուստի այն այլևս չի
հիշում իր աստվածային էությունը, այլ իր ֆիզիկական
վանդակը համարում է իր իրական «ես»-ը: Հետևաբար,
այն ենթադրում և իրեն է վերագրում մարմնի բոլոր
անմաքրություններն ու սահմանափակումները:

Այդպիսի դեպքում հոգին կոչվում է «էգո», բայց երբ
այս էգոն կամ այս փոքր, սահմանափակ եսը գիտակցում
է, որ մարմնի հետ իր կապը ժամանակավոր է, և որ այն
ունի անմահ, անմահ էություն, ապա այն կարող է կոչվել
հոգի: Եվ որքան ավելի է հաստատվում իր էական բնույթի
գիտակցությունը, և որքան ավելի է բարձրանում ու
ընդարձակվում նրա գիտակցությունը, այնքան ավելի է
այն զգում, որ սերտորեն կապված է տիեզերական
գիտակցության հետ, և որ ամբողջ մարդկությունը նրա
գլոբալ ընտանիքն է:

* * *

Եկեք դնենք չկործանվող նվերներ
Այն չի ազդվում քայքայումից
Բարի մտադրություններից
անձնուրաց ծառայություններ
Անվերապահ սեր
Մարդկության ծառի տակ

Երկար ճյուղերով
և բազմաթիվ ճյուղեր
Որոնք ներկայացնում են ցեղերը
Մարդկային ազգություններ
Չնայած նրանց տարբերություններին և
բազմազանությանը

Աստված թող ընդունի ձեր բարի գործերը
Բարի մտադրություններով առաջնորդվող
Երկրորդ զարթոնք

Քեզ հետ ես զգում եմ, որ երկրորդ անգամ եմ
զարթոնքի մեջ՝ մի այլ աշխարհում: Ժամանակ առ
ժամանակ երագում եմ այս երկրի մասին և այն մասին, որ
իմ մարմինը դրա մեջ է, բայց արթուն եմ անխափան
երանության մեջ, և այս երկրային կյանքի մասին իմ
ցերեկային երազանքը բուրավետված է վարդի
թերթիկների պես ցրված հիշողությունների բույրով:
Ես տեսնում եմ ինձ՝ սահելիս կյանքի
համայնապատկերով, որը զարդարված է երազներով և
զարդարված է բազմազան տեսարաններից ստացված
բազմաթիվ տեսարաններով, տանելով իմ երկրային
երազների դողդոջուն հիշողությունները դեպի երկնքի
հավերժական զարթոնքը:

Ես մղձավանջների փշերը արմատախիլ եմ արել
կյանքիս այգուց և ոգեշնչման վարդեր եմ տնկել այնտեղ,
որտեղ իմ տիեզերական սիրելին կընդունի իմ հրավերը՝
օծված կարոտի մշկով, և ինձ իր հետ կտանի նորացված
ուրախություններով ու անվերջ օրհնություններով լի
երկնային տուն:

* * *

Աստծո սերը եթերային է և նուրբ, և Նա անկասկած
արձագանքում է բոլոր նրանց, ովքեր արտահայտում են
իրենց խորը կարոտն ու անկեղծ կարոտը Նրա հանդեպ:
Մարդիկ սխալմամբ կարծում են, որ ապրում են
ուռտելիքով, այլ ոչ թե Աստծո զորությամբ: Շատերը Նրան
դիմում են անցողիկ մտքերով, ինչպես փետուրը քամու

մեջ, սխալմամբ հավատալով, որ Նա չի պատասխանում
իրենց աղոթքներին: Այնուամենայնիվ, Նա օգնում է
Նրանց, ովքեր հավատում են Իրեն, Նույնիսկ առանց
Նրանց գիտակցելու: Եվ այնուամենայնիվ, շատերը մնում
են անտեղյակ Նրանից՝ ենթադրելով, որ Նա շատ հեռու է
իրենցից: Երբ վճռականությունը երբեք չի տատանվում,
վճռականությունը երբեք չի թուլանում, և սրտանց
աղերսանքը շարունակվում է լուռ ու վստահ, և
աստվածային օգնությունը փնտրվում է անկեղծությամբ և
հույսով, Նույնիսկ երբ բախվում են թուլության,
անհանգստության, անառողջ սովորությունների կամ
շփոթված մտքերի խոչընդոտներին, ապա օգնությունը
կգա, և դրա հետ մեկտեղ՝ թեթևացում:
Աստված խորը և լուռ կերպով արձագանքում է սրտի
խորքից բխող յուրաքանչյուր անկեղծ խնդրանքի
Մարդու իրական արժեքը
Կամքի ուժն ու ճիշտ պլանավորումը կարևոր են ձեր
մտադրությունների համար: Եթե դուք վճռական եք և
շարունակում եք ձեր ճանապարհը՝ ինչպես բոցավառ
նետը կամ բոցավառ ջահը, ձեր ճանապարհին բոլոր
խոչընդոտները կայրվեն և կվերածվեն մոխրի:
Ընտրեք մի առաջադրանք, որը չեք կարծում, որ
կարող եք անել, ապա ձեր լավագույնս արեք այն
իրականացնելու համար: Երբ հաջողության հասնեք,
անցեք ավելի մեծ և կարևոր մի բանի: Շարունակեք
մարզել ձեր կամքի ուժը այս կերպ, և դուք ինքներդ
կտեսնեք արդյունքները: Եթե դժվարությունը չափազանց
մեծ է, ջերմեռանդորեն և հավատքով աղոթեք Աստծուն,
որ ձեզ ուժ տա այն հաղթահարելու համար:
Կամքի ուժը պետք է օգտագործվի, եթե ուզում ես
վերացնել անհաջողությունը, իսկ վճռականությունը պետք
է լինի այնքան ուժեղ, որքան հզոր փոթորիկը՝ բարու
փոթորիկ, որը իր ճանապարհին ոչ մի խոչընդոտ չունի և
ոչնչացնում է միայն չարը:

Կարևոր չէ, թե ով է մարդը կամ ինչպիսին է նրա
սոցիալական դիրքը: Նրա իրական արժեքը կախված է
նրանից, թե ինչ բարի կամք ունի նա և թե ինչպես է նա
օգտագործում այդ կամքը բարի գործեր անելու և
կարիքավորներին օգնելու համար:

Կամքի ուժը քո մեջ է, և եթե այն ճիշտ օգտագործես,
կկարողանաս ամեն ինչի հասնել:

Կամքն է, որը մարդուն տանում է ցանկությունից
ցանկություն, մինչև որ վերջապես ստիպում է նրան
գործադրել առավելագույն ջանքեր՝ հաջողության
հասնելու ամենամեծ ցանկության իրականացման
գործում՝ ճանաչել իրեն և Աստծուն:

Կամքի ուժը մարդու մեջ աճում է բնականոն,
աստիճանական ձևով, բայց դրա աճը կարող է
արագացվել առողջ մտածողության և ճիշտ
գործողությունների միջոցով:

Երկաթե կամքով գաղափարին կառչելը նշանակում է
այդ գաղափարին հասնել վաղ թե ուշ՝ շնորհիվ անսասան
նպատակասլացության և այնպիսի վճռականության, որը
չի ճանաչում թուլություն կամ հուսահատություն:

Մարդկային կամքը կառավարվում և առաջնորդվում է
անգիտությամբ և հաճախ հանգեցնում է սխալի և
դժբախտության: Սակայն, երբ կամքը առաջնորդվում է
իմաստությամբ և արդար գործողություններով, և երբ այն
ներդաշնակ է աստվածային կամքի հետ, ապա այն
գործում է մարդկության օգտի և երջանկության համար:

Կամքի մարզումը կարևոր է՝ այն աստվածային
կամքին համապատասխանեցնելու համար: Երբ կամքը
անընդհատ պտտվում է որոշակի նպատակի շուրջ, այն
դառնում է դինամիկ և արդյունավետ կամք: Սա այն
կամքն է, որը տիրապետում են մարգարեները, մեծ
դեմքերը և նրանք, ովքեր հսկայական նվաճումների են
հասել այս աշխարհում:

Մինչև որևէ գործողություն ձեռնարկելը, ուշադիր
մտածեք այն մասին, թե ինչ եք պատրաստվում անել:

Համոզվեք, որ կօգտագործեք ձեր կամքի ուժը՝ ձեզ և
ուրիշներին օգտակար բաների հասնելու համար: Եթե
չարաշահեք ձեր կամքի ուժը, արդյունքները, անշուշտ,
վնասակար կլինեն ձեզ համար:

Մի՛ եղիր բացասական, Աստված քեզ կամք է տվել այն
օգտագործելու և կյանքի պայքարում հաղթելու: Հիշիր, որ
Աստծո կամքն է քո կամքի հետևում:

Կամքի ուժը կարող է ֆիզիոլոգիական
փոփոխություններ առաջացնել մարմնում: Ձեզ ժամանակ
պետք չէ խորը արմատացած սովորությունից ազատվելու
համար, քանի դեռ ունեք բավարար կամքի ուժ:

Երբ Վարպետ Բուդդան ձգտում էր հոգևոր
լուսավորության, նա նստեց բանյան ծառի (հնդկական
.թզի) տակ և ասաց հետևյալը

Ահա ես նստած եմ բանանի ծառի տակ
Եվ ես այս երդումը կրկնում եմ ճշմարտությամբ
Եթե ես չեմ հասկանում գոյության գաղտնիքը
Եվ ես իմ հետազոտություններից կստանամ
թանկարժեք գանձը

Ես չեմ լքի իմ պաշտոնը անկախ ամեն ինչից
Նույնիսկ եթե իմ ոսկորներն ու մարմինը հալվեն
!Ես նստած կմնամ հավերժ
Վերջապես, լուսավորյալ Գաուտամա Բուդդան
հաջողության հասավ իր աստվածային խնդրանքի
կատարման գործում:

Նա ստացավ այն, ինչ ուզում էր
Իրոք, նման կամքը կամք է

Միավորված համընդհանուր կամքով
Ձեր ներսում տիեզերական Էներգիայի մի հոսանք է,
որը անորոշ ժամանակով պահպանում է ձեր մարմինը:
Սակայն, երբ մարմնի հետ ինչ-որ բան է պատահում, դուք
մոռանում եք այդ Էներգիայի մասին: Ձեր կամքը սխալ
նպատակներով օգտագործելը նշանակում է կորցնել ձեր
կապը այս տիեզերական Էներգիայի հետ: Այդ կամքի ուժը

մարգելը նշանակում է կապ հաստատել այդ անսահման
կենսական ուժի հետ:
Կամքի ուժը պետք է կենդանի և ակտիվ պահվի բարի
գործերում, կյանքում օգտակար և ազնիվ նվաճումներում:
* * *

Սովորությունները ավտոմատ հոգեբանական
գործիքներ և մեխանիզմներ են, որոնք օգնում են
հեշտությամբ և առանց ջանքերի կատարել անհրաժեշտ
առաջադրանքները:

Շատերը թույլ են տալիս, որ թուլության և
անհաջողության սովորությունները ստրկացնեն իրենց, և
մարդը կարող է պաշտպանել իրեն, եթե ապրի այլ կերպ,
եթե լրջորեն մտածի վնասակար սովորությունների դեմ
պայքարի մասին մինչև անվտանգ վայր հասնելը և
հաղթանակի ասփերը:

Անզուսպ ցանկությունները խրախուսում են անառողջ
սովորությունները՝ դրանք սնուցելով և արդարացնելով
անցողիկ երջանկության և բավարարվածության կեղծ
հույսերով և խոստումներով: Թուլության և շփոթության
այդ պահերին նրանք, ովքեր ցանկանում են հաղթահարել
այս անզուսպ սովորությունները, պետք է կիրառեն իրենց
խորաթափանց դատողությունը՝ հասկանալու իրենց
իրական բնույթը և սովորելու, թե ինչպես
արդյունավետորեն վարվել դրանց հետ:

Վատ սովորությունները ունեն ծանր հետևանքներ և
դառը, թունավոր պտուղներ: Եթե չվերահսկվեն, այս
կործանարար սովորությունները կուժեղանան՝ մարդուն
պահելով իրենց հզոր ճիրաններում և ճնշող ազդեցության
տակ: Սակայն, երբ միտքը ճանաչում է այս
սովորությունների անօգուտությունն ու
վնասակարությունը, դրանց ազդեցությունը նվազում է, և
դրանք, ի վերջո, անհետանում են մարդու կյանքից:

* * *

Սուրբ Գրքերը հաստատում են, որ Աստված
գերազանցում է բանականության և բանականության

ըմբռնումը: Քանի որ, չնայած իրենց գործությանը, նրանց կարողությունը մնում է անբավարար Նրան հասկանալու կամ ընդգրկելու համար: Հետևաբար, մարդկային միտքը անկարող է ձևավորել Աստծո մասին իրական պատկերացում, ինչպես նաև չի կարող հասկանալ այն, ինչը չունի սկիզբ և վերջ:

Երբ դուք նայում եք Արեգակին միլիոնավոր մղոններ հեռավորությունից տիեզերքում, այդ հսկայական աստղը շատ ավելի փոքր է թվում, քան մեր Երկիրը: Սակայն Երկրի տրամագիծը մոտավորապես 7,900 մղոն է, մինչդեռ Արեգակի տրամագիծը հարյուր անգամ մեծ է: Եթե դուք կարողանայիք մեր մոլորակ Երկիր տեղադրել Արեգակի ուղիղ դիմաց, այն կթվար փոքրիկ համեմատության մեջ: Եվ եթե մենք պատկերացնենք, որ Արեգակի հսկայական դաշտը ընդարձակվում է մինչև նրա հսկայական զանգվածը կլանի ամբողջ կապույտ Երկինքը, մեր տեսած Երկինքը ընդամենը մի փոքրիկ կետ է, պարզապես մի կետ տիեզերքի անսահման տարածության մեջ: Նույնիսկ եթե Արեգակը շարունակեր անսահման ընդարձակվել, այն միևնույն է չէր կարող ընդգրկել անսահմանությունը: Փոքրության և անսահմանության տիեզերական պատրանքը սահմանափակում և խանգարում է մտքին ըմբռնել տիեզերքի անսահմանությունը: Որտեղի՞ց է առաջացել այս բացարձակ դատարկությունը, և որտե՞ղ են դրա սահմանները:

Նա, ով չի ենթարկվում չափերի կամ չափումների, ով չունի սահման կամ ծագում, Աստված է, ով ամենուրեք է և գոյություն ունի տիեզերքի ամենահեռավոր անկյուններում: Նա գտնվում է հեռավոր, հեռավոր աստղերում և գիտակցաբար գիտակցում է իր զբաղեցրած յուրաքանչյուր տարածություն, անկախ նրանից, թե որքան փոքր կամ մեծ է այն: Աստված միտքը չէ, քանի որ Նա մտքի արարիչն է և գերազանցում է դրա ուժերը. հակառակ դեպքում մենք կարող էինք հասկանալ Նրան մտքի միջոցով:

Այնուամենայնիվ, մենք կարող ենք ճշգրիտ և ճշգրիտ
անվանել Նրան աստվածային գիտակցություն,
աստվածային երանություն կամ աստվածային
ներկայություն, բայց ոչ միտք:

Չնայած միտքը անկարող է ընկալել գոյության
ամբողջությունը, այն, այնուամենայնիվ, ունակ է զգալու
Աստծո ներկայությունը: Նրա ներկայությունը զգալը և այն
չափելը երկու բոլորովին տարբեր փորձառություններ են:
Ալիքը չի կարող չափել իր շրջապատը, բայց դրանց
միջև կա շփման կետ: Նմանապես, այս կետը
բարձրագույն գիտակցությունն է: Այս գիտակցությունը
կարող է զգալ Աստծուն, այսինքն՝ զգալ Նրա
ներկայությունը: Երբ մենք ընդլայնում ենք սովորական
բանականության ոլորտը, մինչև այն սերտորեն կապվի
բարձրագույն գիտակցության հետ, այդ ժամանակ կարող
ենք զգալ աստվածային ներկայությունը:

Մենք անսահմանափակ բացարձակից իջել ենք
սահմանափակ և վերջավոր: Յոգան մտքի հեռացումն է
արտաքին բաներից՝ այն ճշմարտության ներքին աղբյուրի
վրա կենտրոնացնելու համար: Միայն այս կերպ կարող
ենք բացահայտել այն մեթոդը, որն Աստված օգտագործել
է համընդհանուր գիտակցությունը իր
արարչագործության և դրանք բնակեցնող տիեզերքների
վերջավոր պատկերների մեջ խտացնելու համար:
Մարդու մարմինը Աստծո ամենաբարդ և բարդ
արարածն է: Մեկ նախնադարյան բջիջը, որը ձևավորվում
է սպերմայի և ձվաբջջի միաձուլումից, բաժանվում է, և
այս բաժանման գործընթացի բազմապատկման միջոցով
դրա շուրջը կառուցվում են միլիարդավոր բջիջներ՝
ստեղծելով մեր հոգևոր գիտակցությունը պարունակող
ֆիզիկական կառուցվածքը:

Դուք չեք կարող իմանալ, թե որքան էներգիա է
պահվում նույնիսկ մեկ գրամ մսի մեջ: Եթե այդ էներգիան
արտանետվեր, անթիվ էլեկտրոններ կտարածվեին
անսահման տարածության մեջ: Մարմնի մեջ բնակվող

գիտակցության ուժն ու դաշտը գերազանցում են
մարդկային ըմբռնումը: Չնայած մեր ակնհայտ
կառուցվածքը կազմված է մսից, արյունից և ոսկորից,
դրա խիտ բջիջների հետևում թաքնված են էլեկտրոնային
և կենսական հոսանքներ: Եվ այս նուրբ, բարդ
էներգիաների հետևում թաքնված են մտքեր և
ընկալումներ:

Միտքը անսպառ է և անվերջ: Ժամանակի սկզբից ի
վեր երևակայությունից անդին գաղափարներ են պտտվել
օդում: Անհնար է թվարկել անթիվ մտքեր, բայց եթե դուք
հաշվի առնեք ձեր մտքով անցած և ձեր կյանքի
ընթացքում արտահայտված մտքերի ու զգացմունքների
քանակը, դուք պատկերացում կկազմեք գոյություն
ունեցող միլիոնավոր գաղափարների մասին:
Փորձեք, եթե կարող եք, հիշել բոլոր մտքերը, որոնք
ունեցել եք մեկ տարվա կամ նույնիսկ մեկ օրվա
ընթացքում, ապա մտածեք այն հսկայական թվով մտքերի
մասին, որոնք կուտակվել են ողջ մարդկության կողմից
պատմության ընթացքում, մինչև այսօր: Աստված գիտի
դրանք բոլորը:

Միտքը չի կարող ընկալել նույնիսկ ամենանուրբ
բնական երևույթները: Հաշվի առեք լամպերի միջով հոսող
էլեկտրականության մեջ պտտվող էլեկտրոնների
հսկայական քանակը: Դրանցից տրիլիոնավորները
միասին պարում են՝ ստեղծելով այն լույսը, որը մենք
տեսնում ենք: Այս մասնիկները, որոնք անտեսանելի են
նույնիսկ մանրադիտակի համար, ընդամենը
վայրկյանների ընթացքում ճանապարհորդում են
տիեզերքի մեկ կետից մյուսը: Գիտական փորձերը
հաստատում են սա:

Եթե փորձեք հաշվել մեր Երկիր մոլորակում
կուտակված պրոտոնների և էլեկտրոնների քանակը,
միտքը կարճ ժամանակ կշարունակի հաշվարկը, ապա
կդադարի: Հետազոտողի մտքին թվացող բաները անվերջ
են թվում:

Սակայն գալիս է մի պահ, երբ գաղափարները
դառնում են չափազանց նուրբ՝ ըմբռնելու համար: Այդ
մակարդակից, որը անթափանց է մտքի համար, Աստված
թափում է իր էական լույսը՝ բանական տիեզերական
թրթռումը, որը կառուցում և պահպանում է վերջավոր
արարչագործությունը:

բարեկամություն

Մի՞թե բարեկամությունը սրտի թելերից հյուսված

օրհնված զգեստ է:

Կամ դա երկու մտքերի միաձուլումն է մեկ

հսկայական, ընդարձակ մտքի մեջ:

Մայր և դուստր՝ սիրո երկու աղբյուրներ, որոնք բխում

են մեկ աղբյուրից

Սիրո հոսքը ուժեղացնելու և չորացած հոգիների

ծարավը հագեցնելու համար՝

Կամ գուցե դա միայնակ վարդ է երկու ճյուղերի միջև,

որոնք աճում են բարեկամական փոխըմբռնման

պուրակում:

Կամ գուցե դա մեկ միտք է երկու մարմիններում:

Կարո՞ղ է բարեկամությունը համեմատվել երկու ձիու

հետ:

Չնայած իրենց տարբեր գույներին, նրանք միասին են

քաշում կյանքի մեքենան

Դեպի վեհ նպատակ՝ միասնական տեսլականով:

Բարեկամությունը հիմնված է անհավասարության,

թե՞ հավասարության վրա:

Նրա պատերը կառուցվա՞ծ են հակադրության և

տարբերակման քարերով:

Նա կուրորեն համաձայն է բարու և չարի հետ:

Եվ եռանդով ու ուրախությամբ քայլել

անխոհեմության ու հիմարության ճանապարհներով

Դեպի հիասթափության անդունդը և պատրանքների

ցրումը՝

Բարեկամությունը ազնիվ, պտղաբեր և սրբազան

բույս է:

Երբ երկու մարդ երդվում են հավերժական
հավատարմություն
Նրանք քայլում են կյանքի ճանապարհներով՝ չնայած
իրենց կարծիքների տարբերությանը
Երբ նրանք համաձայն են և համաձայն չեն, դա անում
են սիրով և հարգանքով
Նրանք աջակցում են միմյանց և մաղթում են միմյանց
լավը, ինչպես որ ցանկանում են իրենց համար
Նա ուրախանում է իր ընկերոջ հաջողություններով
նույնքան, որքան իր սեփականով:
Որտեղ սիրահարը չի փնտրում հաճույք կամ
հարմարավետություն սիրելիի հաշվին
Ապա այդ ալտրուկզմի այգում
Բարեկամությունը ծաղկում ու ծաղկում է, լցված սիրո
ու հավատարմության բույրով:
Որովհետև բարեկամությունը հիբրիդային բույս է, որը
ծնվում է երկու հոգուց
Նրա բույրը գալիս է երկու տարբեր վարդերից
Եվ տանում էր անսասան սիրո քամիներով
Նա, ով անսասան է դժվարություններից և անարատ
,
Բարեկամությունը ծնվում է անբացատրելի սիրո
սրտից:
Եվ մաքուր զգացմունքների հարստություն է հոսում
Այն աճում է ներդաշնակության և
անհամաձայնության հողում
Բայց այն քնում է, սառեցնում և իր ժամանակն
անցկացնում չափազանց ծանոթության և փոխադարձ
հարգանքի բացակայության մեջ
Այն խեղդվում է և վերջին շունչն է փչում
եսասիրական ցանկությունների խիտ կույտերի տակ
Բայց նրա քնքուշ սիրտը կարող է հաղթահարվել
միայն սպասումներով և պահանջներով
խաբեություն և խաբեություն

Այո՛, այս վնասատուները իրենց գործն են անում
բարեկամության բույսի վրա և կրծում նրա վարդագույն
սիրտը:

Օ՛, բարեկամություն, օ՛, երկնքի ծաղկող, ցողոտ բույս,
քո իդեալական միջավայրը սիրով հարուստ հողն է՝ զուրկ
ամեն նպատակից ու ցանկությունից, որտեղ ընկերները
ծգտում են միմյանց կառուցել ու աջակցել, ճանապարհ
հարթել միմյանց համար ճանապարհի երկայնքով:

Ոչինչ չի կարող հագեցնել քո ծարավը, ո՛վ
բարեկամություն
Չգացմունքները անտեսելը և դրանք ունեցողներին
հարգելը

Ոչինչ այնքան չի խոնավացնում ձեր տերևները,
որքան քաղցրության թափանցիկ, ջրվեժային ցողումը

Անկեղծ, սիրող սրտերի երկնքից

Ախ, իսկական բարեկամություն

Ուր էլ որ ցրվեն քո վարդի թերթիկները

Այդ վայրը սուրբ է

Այն դառնում է օրհնված տաճար

Այն այցելում է Աստծուն և կյանքի սրբությանը

հավատացող յուրաքանչյուր մարդ:

* * *

Ես կլուսավորեմ ժպիտները, իմ տառապանքի
խավարը կցրվի, և ես կտեսնեմ իմ հոգին կուտակված
դարերի խիտ մռայլության ետևում թաքնված ժպիտներիս
լույսի մեջ:

Երբ գտնեմ ինձ, կհոսեմ բոլոր սրտերի մեջ՝ տանելով

հոգուս ժպիտի ջահը

Սկզբում սիրտս կժպտա, հետո աչքերս ու դեմքս: Իմ

Էության ամեն մի ատոմը կփայլի ժպիտների լույսով:

Ես կթափանցեմ մռայլ սրտերի խորքը և կվառնեմ հզոր

կրակ, որը կկուլ տա բոլոր վշտերը

Ես ժպիտների անդիմադրելի բոցն եմ: Ես

կթարմացնեմ ինձ աստվածային ուրախության քամով և

կբոցավառվեմ մտքերի խավարում: Եվ բոլոր նրանք,

ովքեր կհանդիպեն ինձ, կստանան իմ սրբազան հաճույքի
պոռթկումը:

Ես իմ ժպիտների բուժիչ ջահերը կտանեմ
յուրաքանչյուր սրտի: Ես առաջինը կժպտամ, նույնիսկ եթե
դժվար լինի, և ես կոգեշնչեմ տիտուրներին ու լացողներին
ժպտալ:

Բոլոր սրտերի ուրախության մեջ ես լսում եմ Քո
երանության արձագանքը, ո՛վ Աստված: Բոլոր
հավատացյալների բարեկամության մեջ ես գտնում եմ Քո
սերը: Ես ուրախանում եմ և սիրտս ուրախանում է
եղբայրներիս ու քույրերիս հաջողություններով ու
բարգավաճումով, ինչպես որ ես ուրախանում և
ուրախանում եմ իմ սեփական հարմարավետությամբ ու
բարեկեցությամբ: Երբ ես իմաստություն և
հասկացողություն եմ ներշնչում ուրիշներին, ես
բազմապատկում եմ իմ սեփական իմաստության և
գիտելիքների գանձերը: Բոլորի երջանկության մեջ ես
գտնում եմ իմ սեփական երջանկությունը:

Ոչինչ չի ջնջի իմ ժպիտները: Անհաջողությունը,
հիվանդությունը և մահը չեն կարող վախեցնել ինձ կամ
թուլացնել իմ տրամադրությունը:

Իրականում, աղետներն ու աղետները չեն կարող
վնասել ինձ, քանի որ ես իմ հոգում ունեմ Աստծո
հավերժական, նորոգված ուրախությունը, որը չի
փոխվում և չի կարող պարտվել:

Օ՛, սուրբ, լուռ աստվածային ժպիտ, պսակիր դեմքս և
ժպտա հոգուս միջով

Ես կփորձեմ լինել ուրախության միլիարդատեր, քանի
որ իմ իրական հարստությունը քո օրհնյալ ներկայության
գանձարանում է, Տե՛ր, և այդպիսով ես կբավարարեմ իմ
հոգևոր հաջողության և նյութական բարեկեցության
կարիքը միաժամանակ:

* * *

Խաղաղություն է հոսում իմ սրտից
Այն փչում է իմ միջով ինչպես մեղմ քամի

Խաղաղությունը պարուրում է ինձ ինչպես բուրավետ
օձանելիք

Խաղաղությունը հոսում է ինձանով լույսի ալիքների
պես

Խաղաղությունը բուժում է անհանգստությունից ու
անհանգստությունից սիրտը և այրում վախի ու
անքնության փշերը:

Խաղաղությունը տարածվում է՝ ինչպես կրակոտ
զանգված, և լցնում է իմ ամբողջ գոյությունը:

Խաղաղությունը նման է օվկիանոսի, որը լցնում է
տարածությունն ու մթնոլորտը

Խաղաղությունը նման է կարմիր արյան, այն կյանք է
տալիս մտքերիս երակներին

Խաղաղությունը, ինչպես տարածվող մթնշաղը,
շրջապատում է իմ անսահմանության մարմինը

Խաղաղության բոցը բխում է մարմնիս ծակոտիներից
և ամբողջ տիեզերքից

Խաղաղության բույրը թափանցում է վարդերի
այգիները

Խաղաղության գինին անընդհատ կաթում է
յուրաքանչյուր սրտի մամլիչից

Խաղաղությունը քարերի ու լուսինների, սրբերի ու
մարգարեների կյանքն է:

Խաղաղությունը հոգու աղբյուրի ջուրն է
Լռության բանկայից դուրս եկող հեղուկը
Որոնք ես մաղում եմ իմ ատոմների անթիվ
ծակոտիների միջով

* * *

Ես կաղոթեմ ջերմեռանդ սրտով, մինչև
խորհրդածության խավարը չբռնկվի Քո պայծառ
ներկայությամբ, ո՛վ Տեր: Այսօր ես կհեռարձակեմ իմ հոգու
երգը օդում՝ խորը, սրտանց կենտրոնացմամբ, հուսալով,
որ Դու կպատասխանես իմ հանգստությունը ստացողի
միջոցով:

Օ՛, Դու, որ միշտ ներկա ես, միշտ վերականգնող
երանություն:

Ազատի՛ր միտքս անտարբերության և
մոռացկոտության բեռից
Թույլ տու՛ր ինձ վայելել քո ներկայության մշտօրեն
օրինված նեկտարը

Քանի որ իմ ներքին և արտաքին հանգստությունը
ընդարձակվում է, քո խաղաղությունը գալիս է ինձ մոտ
ես միշտ կփորձեմ լսել քո եթերային քայլերի
արձագանքը

Եթե ես քեզ ընդունեի որպես խորագույն
,խորհրդածության խորագույն ուրախություն
Այդ ժամանակ ես գիտեմ, որ ամեն ինչ
հնձ կտան բարգավաճում, առողջություն և
իմաստություն

Օգնի՛ր ինձ գտնել քեզ
Իմ հոգու ջրերի խորքում՝ ծարավ քեզ համար
սեր

Սերը ծաղկող շուշանների բույրն է
Եվ լուռ վարդերի երգչախումբը
Բնության գեղեցկությունը նշելով
Սերը հոգու երգ է, որը երգում է կյանքի համար
Եվ մոլորակների հավասարակշռված ռիթմիկ պարը
Իր անվերջ ճանապարհորդության մեջ դեպի խորը
տիեզերք

Ծաղիկների ծարավն է արևի լույսը կուլ տալու
Եվ այն ծաղկում է և սևվում կյանքի էլիքսիրով
Դա երկրի կարոտն է
Ծարավ արմատները իր կաթով կերակրելու համար
Եվ սնուցելով կյանքի բոլոր տեսակները կյանքի
եությունամբ

Դա արևի հզոր կամքն է
Բոլոր կենդանի արարածները կենդանի և ակտիվ
պահելու համար
Այն կյանքի շարժիչ ուժն է

Անչափահասների պաշտպանություն և խնամք
ապահովելու համար
Անմեղության ժպիտն է, որ հայրական ջերմություն է
արթնացնում
երեխայի վրա
Եվ ավտոմատ հնազանդությունը սիրահարների
սրտերում
Անվճար ծառայություն և ցավակցություն մատուցելու
համար
Դա բարեկամության զարկերակն է
Նա, ով բուժում է կոտրված սրտերը և բուժում
վերքերը
Դա սրտին ուղղված կոչ է, որը չի նկարագրվում
Նա բանաստեղծ է՝ լի մարդկության հանդեպ սիրով
Նա, ով տառապում է իր տառապանքից
Դա նույն ընտանիքի անդամների միջև մտերմության
շրջանակ է
Անընդհատ ընդլայնվում և լայնանում դեպի ավելի մեծ
տարածքներ
Եվ ավելի լայն դաշտեր
Դա կյանքի շշուկն է
Բաց մտքերի հորիզոններում
Եվ սրտերի երկինքը՝ զարդարված ազնիվ
զգացմունքների աստղերով
Սերը հոգու երանությունն է
Այն, ինչին ձգտում են սիրող հոգիները
Եվ նա կարոտում է նրան հասնել և շփվել նրա հետ
Արխիվներից՝ մեջբերումներ հաջողության և
հաջողակ մարդկանց մասին
Երեխան կարող է հաջողությունը ընկալել որպես
բազմաթիվ խաղալիքներ և տիկնիկներ ունենալը, և գուցե
նույնիսկ փոքր մեքենա՝ դրանով երթևեկելու համար:
Աղքատ երեխան կարող է հաջողությունը ընկալել որպես
որոշակի գումար ունենալ՝ իրեն դուր եկածը գնելու
համար, մինչդեռ հարուստ երեխան կարող է դժգոհ լինել

իր խաղալիքներից և բավարարված չլինել: Նման
երեխան, որը ճնշված է իր ունեցած իրերի անթիվ
քանակից, կարող է դժվարանալ հաճեցնել:
Մեծանալուն զուգընթաց մենք ծիծաղում ենք մեր
մանկության ցանկությունների վրա: Նույնիսկ այն
բաներից շատերը, որոնց այսօր ձգտում են
մեծահասակները, վաղը կամ մյուս օրը կորցնում են իրենց
գրավչությունը՝ փոխարինվելով նոր ցանկություններով:
Խորհուրդ է տրվում, որ մարդը տարբերակի
անհրաժեշտը և ավելորդը:
Հաջողությունը կարևոր է մարդու համար՝ կյանքի
անհրաժեշտ բաներն ունենալու համար՝ սնունդ,
ապաստան, առողջություն և հագուստ: Եթե նրան
պակասում է այս ամենից նույնիսկ մի փոքր մասը, նա
հայտնվում է դժբախտ վիճակում:
Մարդը պետք է կարողանա ձեռք բերել
հարմարավետության և երջանկության նվազագույն
մակարդակ: Անկախ նրանից, թե մարդ բնույթով հոգևոր
է, թե նյութական, անվիճելի է, որ կան որոշակի հիմնական
կարիքներ, որոնք պետք է բավարարվեն ֆիզիկական
առողջությունն ու բարեկեցությունը պահպանելու համար:
Առանց առողջ և առողջ լինելու (գոնե հոգեբանորեն),
մարդը չի կարող հաջողության հասնել:
Բայց ի՞նչ է իրական հաջողությունը: Եթե մարդը
կյանքում ստանում է այն ամենը, ինչ ուզում է, նա դեռ
կզգա իրեն դատարկ, քանի որ ինքը հոգի է, և նյութական
բաները չեն կարող նրան երջանկություն պարգևել, ինչը,
առաջին հերթին, հոգեբանական վիճակ է:
Մենք ունենք ուժ՝ ինքներս մեզ երջանիկ դարձնելու,
ինչպես որ ունենք ուժ՝ ինքներս մեզ դժբախտ դարձնելու:
Հաջողության և երջանկության գաղտնիքը ձեր մեջ է: Դուք
կարող եք ավելի երջանիկ լինել ձեր համեստ տանը, քան
թագավորը՝ իր հոյակապ պալատում: Նրանք, ովքեր
հաջողություն և բարգավաճում են գտնում իրենցից դուրս,
ո՛չ իսկապես հաջողակ են, ո՛չ էլ երջանիկ: Սա չի

նշանակում, որ միլիոնատերերը դժբախտ են: Ավելի շուտ, դա նշանակում է, որ եթե դուք կարող եք երջանկություն քաղել կյանքից, անկախ նրանից՝ աղքատ եք, թե հարուստ, ապա հաջողակ եք ցանկացած չափանիշով: Անցողիկ հաճույքը, որը թողնում է միայն փստսանք և զղջում, իրական երջանկություն չէ: Իսկական հաջողության դեպքում դրան հասնելու հիշողությունը կենդանի է մնում նույնիսկ նվաճման սկզբնական ուրախությունից հետո: Բոլոր լավ բաները, որ մարդը արել է և շարունակում է անել իր կյանքում, հավերժ ապրում են նրա հիշողության մեջ որպես երկարատև ուրախություն: Սա է իրական հաջողությունը, որին մարդը հասնում է կյանքում:

Հաջողությունը պարզ բան չէ. այն չի կարող չափվել մարդու հարստությամբ կամ ունեցվածքով: Հաջողության իմաստը շատ ավելի խորն է, քան դա: Իսկական հաջողությունը կարելի է չափել մարդու՝ բոլոր հանգամանքներում երջանիկ լինելու ունակությամբ: Երբ քո խիղճը մաքուր է և հանգիստ, և դու կողմնակալ չես որևէ մեկի նկատմամբ կամ անարդար չես որևէ մեկի նկատմամբ, և երբ քո կամքը միևնույն ժամանակ անսասան է և ճկուն, և դու ունես նուրբ զգացողություն և ճիշտ ըմբռնում, և երբ կարողանում ես ստանալ այն, ինչ քեզ անհրաժեշտ է պատվավոր և օրինական ճանապարհներով, ապա դու հաջողակներից ես:

Երեխան հաճախ բավարարվում է մի քանի մանրուքներով, բայց երբ մեծանա, նա ուզում է շատ բաներ ունենալ, օրինակ՝ առանձնատներ և մեքենաներ, չնայած գիտի, որ այդ իրերի տերերը պարտադիր չէ, որ երջանիկ լինեն:

Բավարարվածությունը կայանում է պարզ կյանքի և վեհ մտքերի մեջ: Նրանք, ովքեր իրենց միտքը պահում են իդեալների՝ ազնիվ գաղափարների ոլորտում, ավելի մեծ երջանկություն են ապրում, քան նրանք, ովքեր իրենց

մտքերը սահմանափակում են միայն նյութական իրերով:
Նրանք, ովքեր տարված են նյութական ունեցվածքով և
ոչնչով, նրանք, ովքեր մոլուցքով են լցված շքեղություններ
կուտակելով (շռայլության և ցուցադրականության
համար), իսկապես նուրբ չեն:

Մարդու համար շատ ավելի օգտակար է կարդալ
օգտակար գրքեր և հոդվածներ, քան ժամանակ վատնել
անարդյունավետ գործունեության վրա: Կարդալուց էլ
ավելի մեծ է Աստծո մասին խորհրդածելը, Նրա
մեծությունը խորհրդածելը և կյանքի անսահման ու
անվերջ առեղծվածները հասկանալու ձգտելը:
Կյանքի նպատակն է, որ մարդը ճանաչի իրեն, զգա իր
սրտում զարկերակող, իր երակներում հոսող
տիեզերական միջավայրը, որը լցնում է իր էությունը
խաղաղությամբ, սիրով, ուրախությամբ և
հանգստությամբ, և սա է ամենամեծ հաղթանակը:
Գեղեցկություն

Տեսնող մարդիկ ամենուրեք գնահատում են
գեղեցկությունը: Մյուսները վարվում են այնպես, կարծես
աչքեր չունեն. նրանք ո՛չ տեսնում են, ո՛չ էլ ընկալում,
քանի որ ոչինչ չեն կարողանում նկատել, նույնիսկ
գեղեցիկ վայրերում:

Ամենագեղեցիկ երկրային գույները տգեղ ու խիտ են
թվում մոլորակային կամ եթերային աշխարհի հիասքանչ
գույների համեմատ:

Ֆիզիկական մակարդակում մարդիկ հայտնաբերել են
տեսողական ընկալումը բարելավելու տարբեր
եղանակներ: Անգեն աչքը սահմանափակ գունային
տպավորություն է ստանում, սակայն որոշ բաց
շագանակագույն ապարներ ուլտրամանուշակագույն
լույսի ներքո ցուցաբերում են ծիածանագույն գույներ: Երբ
այս լույսը արգելափակվում է, ապարները վերադառնում
են իրենց սկզբնական մուգ գույնին:

Ֆիզիկական աշխարհի շատ գույներ, ինչպիսին է
երկնքի կապույտը, օպտիկական պատրանքներ են, որոնք

ստեղծվում են լույսի անդրադարձման միջոցով տարբեր տեսակի մասնիկների վրա: Քանի որ աչքը կարող է ընկալել միայն տիեզերքում ամեն ինչ կազմող տատանումների սահմանափակ տիրույթ, մարդիկ չեն կարող տեսնել իրենց շրջապատող ամեն ինչում թաքնված նուրբ, եթերային սպեկտրները: Եթե դուք տեսնեիք դրանք, կհիանայիք դրանց շքեղությամբ և գեղեցկությամբ: Այսպիսով, ո՛չ աչքը, ո՛չ էլ ականջը չեն կարող ընկալել այն ամենը, ինչ կարելի է ընկալել: Մարդիկ անկարող են շնչել եթերային, բուրավետ բույրերը կամ տեսնել անթիվ նուրբ ձևերը, պատկերները և նուրբ տպավորությունները, որոնք ալիքավորվում են եթերի անսահմանության միջով: Մարդիկ հաճախ չեն կարողանում ընկալել նույնիսկ այն բաները, որոնք ընկնում են իրենց զգայական ընկալման ոլորտի մեջ:

Երբ ես այցելեցի Մեքսիկա և տեսա Սուկեմիլկո լճի «լողացող այգիները», դրանց գեղեցկությունը լցրեց սիրտս, և ես զգացի աստվածային նկարչի շքեղությունն ու մեծությունը:

Կար մեկ այլ մարդ, որը, կարծես, կլանված էր այդ բնական գեղեցկություններով, բայց ներքին զգացողությունն ինձ հուշեց, որ նա չի տեսնում այն, ինչ ես եմ տեսնում: Ես հարցրի նրան այդ հիասքանչ տեսարաններից իր տպավորությունների մասին, և նա պատասխանեց. «Ես մտածում էի ջուրը չորացնելու արդյունավետ միջոցի մասին՝ ավելի շատ հող մշակելու համար»:

Նա լիճը դիտում էր իր սեփական տեսանկյունից: Եվ այսպիսով, մենք բոլորս իրերը դիտարկում ենք մեր սեփական գաղափարների և նախապաշարմունքների համաձայն:

Յուրաքանչյուր հոգի պարուրված է տարբեր տատանումներով կամ զգացողությունների, մտքերի և զգացմունքների տատանումներով, որոնք բոլորն էլ

Նպաստում են մարդու անհատականության կամ
գիտակցության ծնավորմանը:

Յուրաքանչյուր մարդ ունի տարբեր կազմվածք,
տարբեր թրթռում: Մանկուց ի վեր մարդու արած ամեն ինչ
դեռևս պահվում է ուղեղում՝ որպես հակումների և
միտումների սեղմված պարկուճներ: Եվ քանի որ մենք
չենք կարող տեսնել այդ անտեսանելի պարկուճները, մենք
գարմանում ենք մարդկանց գործողություններից, որոնցից
յուրաքանչյուրը կատարում է իր քմահաճույքները:

Որոշ մարդիկ հեշտությամբ են տատանվում
ուրախությունից՝ առանց որևէ ակնհայտ պատճառի, կամ
սրանց տրամադրությունը վատանում է այնպես, որ
անհնար է բացատրել, նույնիսկ իրենց կողմից: Մյուսները
անընդհատ զբաղված են քննադատությամբ, լուրեր
տարածելով և ուրիշներին բացահայտելով, մինչդեռ իրենց
ներքին «ես»-ը խիստ կարիք ունի ուշադրության և
մաքրագործման:

Այս հոգեբանական միտումները թաղում են հոգին և
խանգարում մարդուն ցուցադրել իր բարձրագույն «ես»-ի
արժանիքները:

Որքա՞ն բարդ և ինքնակատարելագործվող են
մարդիկ: Յուրաքանչյուր մարդ բազմազուլիս
պատմություն է՝ միահյուսված իրադարձություններով և
բազմազան տեսարաններով:

* * *

Անհաջողության մասին մտքերը պետք է վտարվեն
հաջողության և լավատեսության դրական մտքերով:
Վախերը պետք է նվազագույնի հասցվեն՝ դրանք
չչափազանցնելով: Վշտերը պետք է ցրվեն երջանկության
լույսով: Կոպիտությունը պետք է հաղթահարվի
բարության և հոգատարությամբ: Հիմարությունը պետք է
վերացվի սիրով և քաղաքավարությամբ: Հիվանդ մտքերը
պետք է հեռացվեն առողջության գահից՝ առողջ մտքերով
և ճիշտ զգացմունքներով: Անհանգստությունն ու
անհանգստությունը պետք է վերացվեն հավատքով և

մտքի ուժերը ակտիվացնելով: Հոգում պետք է
հաստատվի հանգստության թագավորություն՝ դիպչելով
օրհնյալ ներկայությանը և զգալու աստվածային
պաշտպանությունը:

Նվիրեք առատաձեռն ոգի

Տեր, թույլ տուր ինձ գիտակցել, որ զգայարանների
հաճույքները մակերեսային են և կարճատև
Միևնույն ժամանակ ուրախությունը իրական է և
անընդհատ նորացվող

Աստված այստեղ է: Նա պարզապես մեր արտաբերած
խոսքը չէ, այլ կյանքի էությունն ու գոյության գաղտնիքը:
Մենք գուցե չիմանանք Նրա անսահման հասանելիության
ամբողջ ծավալը, բայց կարող ենք զգալ Նրա
ներկայությունը և Նրա էությունը:

Աստված տիեզերական լռությունն է, որում
արտացոլվում են բոլոր բաները և որից բխում են բոլոր
լուսավորված մտքերը: Հետևաբար, ես կփորձեմ կիրառել
լռություն՝ Նրա երջանիկ ներկայությունը զգալու համար:

Այսօր ես կգարդարեմ խաղաղության սրբավայրը
աստվածային կարոտի ծաղիկներով և կկանչեմ սիրո և
ուրախության Աստծուն

Ես Աստծուց խնդրում եմ, որ Իրեն հայտնի ինձ իմ
հոգևոր աչքերով, որպեսզի տեսնեմ Նրա լույսը
տարածվելով տիեզերքի բոլոր մասերում:

Ես գիտեմ, որ Աստված լսում է իմ կարոտի
յուրաքանչյուր շշուկը: Նա համընդհանուր սեր է, և
աստվածային սիրո միջոցով ես կարող եմ գտնել Նրան,
քանզի սիրո միջոցով որոնողը մոտենում է Աստծուն և
խմում սուրբ երանության աղբյուրներից:

Տե՛ր, օգնիր ինձ լիցքավորել մարմինս քո
տիեզերական էներգիայով, բուժել միտքս
կենտրոնացմամբ և լավատեսությամբ, և բուժել հոգիս
մեդիտացիայից ծնված հոգևոր ընկալումներով:

Կյանքում թե մահվան մեջ, վշտերի ու աղետների մեջ,
իմ հավատը Քո հանդեպ, Տե՛ր, մնում է ամուր ու
անսասան, անսասան ու անսասան:
Իմ կարոտի ու աղերսի ամեն շունչը դռներ ու
պատուհաններ է բացում իմ հոգում, որոնց միջով ես
անցնում եմ դեպի Աստծո երանությունը:
Ինչպես արևը փայլում է ամենաաշխույժ
ճանապարհների վրա, այնպես էլ ես կզգամ աստվածային
սիրո ճառագայթները
Իմ ամենօրյա գործունեության բոլոր եռուզեռի
վայրերում, օրհնիր ինձ, Տե՛ր, որպեսզի կարողանամ
արթնացնել իմ հոգին արշալույսի հետ և բերել այն Քո
օրհնյալ շեմին:
Տե՛ր, տուր ինձ առատաձեռն հոգի՝ ուրիշների հետ
կիսվելու իմ ունեցածով, և օգնիր ինձ տեսնել իմ մտքի
հանդարտ լճում իմ հոգու լուսնի արտացոլանքը, որը
փայլում է Քո ներկայության լույսով:
Այսօր ես կխորասուզվեմ Աստծո մասին
խորհրդածությունների և մտորումների ծովը, մինչև
գտնեմ իմաստության և աստվածային ուրախության
մարգարիտներ
Ես քեզ կսիրեմ, Տե՛ր, ամեն ինչից առավել, որովհետև
առանց քեզ չեմ կարող սիրել որևէ մարդու կամ որևէ այլ
բան:

Լեռների խորքում և լուռ երկնքում, և իմ հոգու
խորքում և լռության քարանձավում ես զգում եմ Աստծո
ներկայությունը և զգում եմ Նրա անսպառ ուրախությունը,
և ես խմում եմ Նրա մաքուր աղբյուրներից, որոնք երբեք
չեն դադարում և չեն չորանում հավիտյանս հավիտենից:
Ես քեզ կերկրպագեմ, Տե՛ր
Օ՛, դու, ում սերը հավասար է
Ամեն բարի և սիրող սրտի գահին

* * *

Փողը պարտադիր չէ, որ լավ ճաշակի ցուցիչ լինի:
Շատ հարուստ մարդիկ գնում են իրենց անհրաժեշտ

իրեր, որոնք հետո կուտակվում են իրենց տներում
անճաշակ և անօգուտ կույտերով: Տունը գրավիչ
դարձնելու համար շատ փող պետք է. ճաշակը գլխավոր
տարրն է: Այնուամենայնիվ, տունը գեղեցկացնելու
գաղափարը որոշ մարդկանց մոտ մոլուցք է առաջացնում
Նրանց մոտ առաջացնելով նյութական իրերի վրա
կենտրոնացում և սահմանափակելով
ինքնավստահությունը:

Աճող և անհամբեր սպասումներով ծանրաբեռնված
յուրաքանչյուր ոք պարտավոր է ձգտել ավելի պարզ
կյանքի և ֆինանսական ճնշումներից ազատության:
Սակայն այդ ազատությունը չի գա ծովուծայանը և
անգործությանը տրվելուց կամ ամեն ինչ առանց
արդարացման կամ տրամաբանության թողնելուց:
Մի անգամ պատահեց, որ մի մարդ մեծ կորուստ կրեց
.և ասաց

Օ՛, վա՛յ ինձ: Ես կորցրել եմ իմ կարողությունը, և»
կիսս լքել է ինձ, ուստի որոշել եմ թողնել ամեն ինչ և
դառնալ ճգնավոր»:

Այս մարդը, իմ ընկերներ, ամեն ինչ չթողեց, այլ ամեն
ինչ թողեց:

Հոգեբանական բարեկեցությունը և
բավարարվածության զգացումը երջանկության հասնելու
երկու կարևոր տարրեր են: Բոլոր ցանկությունները
քննելուց և տեսակավորելուց հետո կարելի է ասել.
«Անհրաժեշտ նյութական կարիքները ձեռք բերելու
հարցում որևէ դժվարություն չկա, և դրանք ունենալու
անկարողությունը անհիմն է»:

* * *

Աստվածային ներկայությունը ներկա է աստղերի,
բարի երկրի, սրտի զարկերի և զգացմունքների
զարկերակի մեջ: Ով շարունակում է ճանապարհը դեպի
օրինյալ նպատակը և խորհում է Աստծո և Նրա
հրաշքների մասին, կտեսնի Նրան տիեզերքի ոսկեգույն
զգեստով՝ լույսի զգեստ, որը տարածվում է անվերջ

հավերժության մեջ, և կզգա Նրա կենսունակ
ներկայությունը յուրաքանչյուր ազնիվ և վեհ մտքում և
յուրաքանչյուր սրտի զարկում:
Շատերն են խոսել Աստծո մասին, շատերն են փնտրել
Նրան, և շատերն են կարդացել Նրա մասին, բայց քչերն
են դիպչել Նրա ներկայությանը: Նրանք, ովքեր ճաշակել են
Նրա երանությունը, ճանաչում են Նրան:
Անտեղյակության վրա հիմնված բիզնեսի սերմերի
««թխումը

Մարդիկ իրենց ճակատագիրը կերտում են իրենց
կամքի միջոցով՝ որոշելով իրենց ճակատագիրը իրենց
մտադրությունների և գործողությունների միջոցով: Դուք
կարող եք ազատվել տառապանքից, եթե որոշեք դա անել:
Աստված, որի էությունը սերն է, չի ցանկանում, որ իր
սիրելիները տառապեն ցավի ավերածություններից՝ սխալ
գործողությունների և թերի մտածողության արդյունքում:
Նա մարդկությանը օժտել է զանազանելու ուժով և
ընտրության ազատությամբ: Սակայն, սխալ որոշումների
և անխոհեմ ընտրությունների պատճառով մարդիկ
տառապանք և ցավ են պատճառում իրենց և ուրիշներին:
Դուք պետք է ազատ լինեք և թույլ չտաք որևէ մեկին
թելադրել ձեր որոշումները կամ գերիշխել ձեզ վրա: Մի
թողեք, որ ձեր շրջապատը, սովորույթները կամ
վնասակար ավանդույթները սահմանափակեն ձեզ և
վերահսկեն ձեր կյանքի ձևը: Գործեք իմաստությամբ, լսեք
ձեր խղճին և մտածեք ձեր գործողությունների
հետևանքների մասին՝ նախքան որևէ ձեռնարկում
ձեռնարկելը: Խուսափեք ուրիշներին վնասելուց ձեր
անպատշաճ վարքագծով և փնտրեք Աստծո օգնությունն
ու առաջնորդությունը:

Քանի դեռ մարդը զայրույթի, նախանձի և խանդի զոհ
է, նա ազատ չէ: Նա պետք է դառնա իր զգացմունքների և
գործողությունների տերը և ազատվի կործանարար
բնագոյներից, անսանձ կրքերից և սխալ
ցանկություններից:

Եթե դուք լիովին անկեղծ եք ինքներդ ձեզ հետ,
իմաստությունը կաջակցի ձեր մտածողությանը,
արդարությունը կուղղորդի ձեր որոշումը, իսկ
հասկացողությունը կլուսավորի ձեր միտքը:
Անցյալի գործողությունների՝ անգիտությունից մղված
սերմերը պետք է «թխվեն» մտորումների և իմաստության
կրակի մեջ, որպեսզի դրանք դառնան անկարող նորից
ծլելու և աճելու: Սա խաբեության կատաղի
հարձակումները հետ մղելու և խափանելու միջոցն է:
Տիեզերական պատրանքը, կամ Սատանան, խաբում
է մարդուն կեղծ խոստումներով և գայթակղիչ
գայթակղություններով՝ զգայական հաճույքների միրաժին
հետևելու համար, և վերահսկում է նրա
կարողությունները, քանի որ խոստանում է նրան
աշխարհիկ երջանկություն, որը իրականություն չունի, և
այդպիսով ջանասիրաբար աշխատում է, որպեսզի նա
չհամտեսի հոգու այգիներում առատորեն գոյություն
ունեցող իրական երջանկության պտուղները:
Իմաստունները գիտեն ճշմարտության և պատրանքի
միջև եղած տարբերությունը և հմուտ են տարբերելու մեջ:
Երբ նրանք ավելի խորը խորանում են խորհրդածության
մեջ, նրանք խորապես գիտակցում են ազատ կամքի
կարևորությունը և ընտրության ազատությունը
կիրառելու անհրաժեշտությունը՝ ճիշտը անելու և
վնասակար հետևանքներով ու տհաճ արդյունքներով
գործողություններից խուսափելու համար:
Ամենօրյա մտորումներ
Այսօր ես կկոտրեմ անգիտության պատկերը, որը
պղծում է իմ ներսում գտնվող հոգու սրբավայրը, և կհիշեմ,
որ Աստծո ամենասուրբ լույսը անընդհատ փայլում է իմ
եության վրա և ցրում է պատրանքի խավարը իմ մտքից ու
հոգուց, և որ Նա, ով ստեղծել է ինձ, երբեք չի լքում ինձ:
Կյանքի յուրաքանչյուր ալիքի տակ ընկած է
աստվածային ներկայության առատ օվկիանոսը, իսկ

սրտի յուրաքանչյուր զարկի հետևում տիեզերական
զգացմունքների անսահման ծովը:
Ամեն գիշեր ես ինձ կհամոզեմ, որ ես մարմինը չեմ
Փոխարենը, մարմնում բնակվող ոգին
Եվ որ իմ հոգևոր էությունը հավերժ անմահ է
Երբ արթնանամ, կհիշեմ կրկին հաստատել դա
Քնի կառուցվածքում ես կվերականգնվեմ և
կվերականգնեմ ուժերս, բայց դա բավարար չէ, ինձ
անհրաժեշտ է լռության և խորհրդածության մի
ապաստարան, որտեղ կարող եմ ամեն օր թաքստոց
գտնել՝ ուսումնասիրելու գիտակցությանս հորիզոնները և
բացահայտելու հոգուս գաղտնիքները:
Ես հաստատ գիտեմ, որ Աստված երբեք ինձ չի լքում
ոչ մի պահ, և անկախ իմ նյութական հանգամանքներից,
ես հարուստ եմ մտում Աստծով, քանի որ Նրա շնորհի
առատությունը անընդհատ հոսում է ինձանով:
Սերը Աստծո լուռ կոչն է բոլոր կենդանի և անկենդան
էակներին՝ վերադառնալու Իր միասնության տունը:
Սերը ծնվում է առաջընթացի և նորացման
այգիներում, ուստի ես միշտ կաշխատեմ նորացնել ինձ և
մոտիվացնել իմ հոգին՝ առաջ շարժվելու նվաճումների
ճանապարհով:
Այսօր ես կխուսափեմ երկու ծայրահեղություններից՝
ունայնությունից և բացասականությունից, և կհիշեմ, որ
Աստված գործում է իմ միջոցով, և որ եթե ես դիպչեմ Նրա
ներկայությանը, ես կպաշտպանվեմ բոլոր չարիքներից:
Ես գիտակցում եմ, որ կյանքի նպատակը
երջանկությունն է, ոչ թե եսասիրական երջանկությունը,
որը բացառում է ուրիշներին, այլ երջանկությունը, որը
ներառում է նրանց և ավելի է ամրապնդվում նրանց
երջանիկ դարձնելով:
Լուսնի հետևում ամենամեծ լիալուսինն է, արևի
հետևում Աստծո զորությունն ու կենսունակությունը, իսկ
մարդկային մտքի հետևում համընդհանուր միտքը:

Հետևաբար, ես չեմ սահմանափակվի փոքր «ես»-ով
«Էգո»-ով:

Տե՛ր, եթե մենք Քեզ փնտրենք մեր ամբողջ սրտով, Դու
կբացես դռներ մեզ համար և կուղարկես մեզ այն ամենը,
ինչ մեզ անհրաժեշտ է՝ Քեզ մոտենալու և Քեզ ճանաչելու
համար:

Ես կպահեմ իմ միտքը բաց և ընկալունակ, և այդ
ժամանակ կտեսնեմ Աստծուն ամեն ինչի մեջ, ինչը ազնիվ
և վեհ է, և կգիտակցեմ, որ կենսական կապի մեջ եմ Նրա
օրհնյալ ներկայության հետ:

Երբ ես բացեմ աչքերս՝ խորհրդածության
ուրախության համար, խավարը կանհետանա, և
հավատքի լույսը կտանի ինձ լույսերի թագավորություն,
որտեղ Աստված սպասում է:

Ես կհիշեմ, որ անտեղյակությունը բոլոր ֆիզիկական,
մտավոր և հոգևոր հիվանդությունների աղբյուրն է:
Հետևաբար, ես կցրեմ անտեղյակության խավարը՝
տեսնելով Աստծո լույսը:

Այսօր ես կկապվեմ իմաստության ընկերների հետ
Նրանց գրքերի և ուսմունքների միջոցով: Ես կմտնեմ լուրջ,
խորհրդածական ուսումնասիրության դռներով:
Մտքի զարմանահրաշ և զարմանալի աշխարհներին
ես կկարդամ ոգեշնչող գրքեր և նյութեր Աստծո՝ բոլոր
ոգեշնչման և մեծ գաղափարների աղբյուրի մասին:
Աստված մեզանից յուրաքանչյուրին օժտել է մի
յուրահատուկ ուժով՝ ստեղծելու մի անսովոր բան, որը ոչ
ոք չունի: Դա ստեղծագործական նախաձեռնության ուժն
է, ուստի ես կանեմ ամեն ինչ՝ այդ ուժը զարգացնելու
համար:

Օ՛, իմ սիրելի Աստված, ես գիտեմ, որ իմ մեջ
աստվածային կայծ կա, ուստի ես անխոնջ կկատարեմ իմ
գործունեությունը, և իմ կյանքի քարավանը կշարունակի
իր ճանապարհորդությունը՝ գիտակցելով, որ Քո
անսահման ստեղծագործական ուժերը օգնում են ինձ,

բարձրացնում իմ նկրտումները և լիցքավորում իմ
վճռականությունը:

Այսօր ես ուշադիր կմտածեմ նախքան գործելը:

Սովորությունը տարբեր գործողությունների արդյունք է, և
գործողությունները կարելի է գնահատել հոգեկանի վրա
դրանց ազդեցությամբ, ուստի ես կանեմ ամեն ինչ՝ վատ
սովորություններից ազատվելու համար:

Տե՛ր, օգնիր ինձ գորացնել կամքս և թույլ չտալ, որ
սովորությունները ստրկացնեն ինձ: Առաջնորդիր ինձ,
որպեսզի կարողանամ հոգևորապես զարգանալ ներքին և
արտաքին կարգապահության միջոցով:

Առանց Աստծո անվտանգություն չկա, առանց Նրա
երջանկություն չկա, առանց Նրա սեր չկա, առանց Նրա
խաղաղություն չկա, առանց Նրա կյանք չկա, առանց
Աստծո

Իմ ողջույնները ձեզ
Ես երգերից վերցրի մեղեդիները
Եվ քնքուշ զգացմունքները բխում էին
բանաստեղծություններից ու տողերից
Ելիքսիրը արդյունահանվել է նեկտարից
Եվ նա հավաքեց ծաղիկների և վարդերի բույրը
Ես գաղափարներ վերցրի բոլոր մտքերից
Եվ ես ոգին բերեցի իմ սիրուց
Եվ երկնային մարմինների սիմֆոնիան ընդունվեց
Եվ ես ուժ ստացա ամբողջ կյանքից
Ես Քո ողորմությունը քամել եմ իմ բոլոր
աղաչանքներից
Եվ ես քո սերը թրմեցի իմ սրտում
Եվ ես որսացի լուրջյան եությունը
Եվ ես կարոտ ու կարոտ վերցրի իմ նվիրվածության
կաթսայից
Եվ ես նրանց բոլորը բերեցի ձեզ մոտ
Ինչո՞ւ դուրս չես գալիս քո թաքստոցից:
Եվ դու ընդունեցիր իմ խոնարհ զոհաբերությունները
ինձնից՝ ինձնից:

Վարպետ Պարամիանսա Յոգանանդա
սև խաղողի պատմությունը
ինչպես պատմել է ուսուցիչ Պարամիանսան
մեծ ապացույցները երբեմն ծնվում են փոքր
ցանկություններից:

Մի անգամ, երբ ընկերոջս հետ Բոստոնում էի, տեսա
սև խաղողի մի մեծ ողկույզ և ուզեցի գնել այն, բայց այն
արժեք 3 դոլար [ավելի քան յոթանասուն տարի առաջ], և
լսեցի, թե ինչպես ինչ-որ մեկն ասաց. «Չէ՞ որ նա վատնող
է»:

Ես որոշեցի խաղողը չգնել, և ներքին հաստատում
ստանալով՝ ինքս ինձ ասացի. «Աստված գիտի, որ ես
ուզում եմ այդ խաղողը, և Նա ինձ կրկին խաղող կտա»:

Մոտ վեց ամիս անց, մի երեկո ես մտա մի մրգի
խանութ և գնեցի մի քանի խաղող, նման այն
խաղողներին, որոնք տեսել էի նախկինում՝ մոռացած
լինելով ինքս ինձ տված խոստումը, որ կսպասեմ, մինչև
Աստված խաղող տա ինձ: Անմիջապես լսեցի իմ ներսում
աստվածային ձայնը, որն ասում էր. «Վերադարձրու այդ
խաղողը»:

Ես շրջվեցի և խանութպանին ասացի. «Խաղողի
փոխարեն մեղրահաց տուր ինձ»: Տղամարդը շփոթված
թվաց, բայց արեց այն, ինչ խնդրեցի, և ես հեռացա
սեխով:

Երբ տուն հասա, զարմացա՝ գտնելով մի տուփ, որի
մեջ երկու ողկույզ սև խաղող կար՝ առանց պիտակի, ինչը
գրգռեց իմ հետաքրքրությունը՝ իմանալու, թե ով է դրանք
ինձ տվել: Մեկ ամիս շարունակ փորձում էի պարզել, թե ով
է դա, և մի օր կրկին լսեցի Աստծո ձայնը, որը
վստահեցնում էր, որ ինձ կասեն: Մի երեկո, երբ
դասախոսություն էի կարդում, լսարանում գտնվող
ուսանողներից մեկը գրավեց իմ ուշադրությունը, և ես
ասացի նրան. «Աստված ինձ ասում է, որ դու ես ինձ
խաղողը տվել»:

Նա բացասական պատասխանեց, բայց ավելի ուշ ինձ
խոստովանեց, թե ինչ էր պատահել, քանի որ
մեդիտացիայի ժամանակ տեսավ մի մեծ լույս և մի ձեռք,
որը ձեռքում սև խաղող էր պահում, և նրա մտքում
ամենաուժեղ միտքն այն էր, որ պետք է գնա և այդ
խաղողը գնի Յոգանանդայի համար:
Նա ասաց, որ գնել է մեկ ողկույզ, ապա՝ մեկ այլ,
չնայած դեռ հավատում էր, որ տեսիլքը պարզապես
հայուցինացիա է եղել: Ապա նա աղոթեց
[ճշմարտությունն իմանալու համար], և նրա համար
պարզ դարձավ, որ տեսիլքը ճշմարիտ է, և որ այն
Աստծուց էր, որը ցանկանում էր, որ նա գնի այդ խաղողը
և տա ինձ:

Դատարկություն, որը դժվար է լցնել
Ժամանակն է, որ մարդը ակտիվացնի իր ներսում
ճշմարտությունները բացահայտող ուժերը, քանի որ
երջանկությունը կապված է այդ հայտնության հետ:
Նրանք, ովքեր ցանկանում են հասնել այդ անձնական
հորիզոններին, պետք է նպատակասլաց ջանքեր
գործադրեն և սնուցեն միտքը ստեղծագործական
գաղափարներով՝ դիպչելու այն ճշմարտություններին,
որոնք Աստված դրել է նրանց մեջ և օգտվելու իրենց
Էության մեջ առատորեն առատ օրինյալ ուժերից:
Ով ցանկանում է բավարարել ֆիզիկական
զգայարանները՝ առանց համտեսելու հոգևոր
երջանկության նեկտարը աստվածային աղբյուրից, որը
բոլոր բավարարվածության և ուրախության աղբյուրն է,
կատարում է վնասաբեր ներդրում, և նրա մտավոր բերքը
կլինի չնչին:

Նրանք, ովքեր ցանկանում են ճանաչել Աստծուն,
կստանան իրենց ցանկությունը Աստծո կողմից, քանի որ
Նա առատաձեռն է և բարեգործ: Սակայն մարդկանց մեծ
մասը վազում է աշխարհիկ ցանկությունների հետևից՝
մխիթարվելով կարճատև նյութական երջանկությամբ, և

տառապում են դրան չհասնելու կամ դրան հասնելու
պատճառով:

Նույնիսկ ֆինանսապես հաջողակները, ի վերջո,
իրենց կյանքում կզգան մի դատարկություն, որը դժվար
կլինի լցնել, մինչդեռ նրանք, ովքեր իրենց կյանքը կապում
են Աստծո հետ, հարուստ են, հզոր և վայելում են
բավարարվածություն և բարգավաճում:
Իմաստության թելադրանքները անտեսելը և խղճի
ձայնը անտեսելը տանում է դեպի ծուռ, սայթաքուն,
վտանգավոր և դժբախտ ճանապարհներ, մինչդեռ
արդարության ճանապարհին հետևելը տանում է դեպի
կապանքներից ազատագրում և ուժի ձեռքբերման՝ անելու
այն, ինչը ճիշտ է, այլ ոչ թե այն, ինչը թելադրվում է սխալ
բնազդներով և մոլորեցնող սովորություններով:
Երջանկություն փնտրողները կարող են օգուտ քաղել
կյանքի դժվարությունների հետ գլուխ հանած և դրանց
լուծումները գտած իմաստուն մարդկանց փորձից:
Իրոք, ով համաձայնվում է աստվածային
նպատակների հետ, լողում է բավարարվածության և
հանգստության ծովում, և նա իսկապես բախտավոր է:
Ով մտածում է Աստծո մասին, Աստված մտածում է
նրա մասին՝ լցնելով նրա կյանքը օրհնություններով և
շնորհելով նրան երանության նեկտարի համր:
Աղոթենք Աստծուն, որ Նա գա մեր հոգիների մեջ
Այն մեր սրտերում արթնացնում է հոգևոր կարոտներ
Արդարև, աստվածային միությունը մի հաճույք է, որը
գերազանցում է մյուս բոլոր հաճույքները:
Երանելի է նա, ով կարողանում է դիպչել
տիեզերական սրտին
Երբ աշակերտը համակված է իր կյանքը միավորելու
կարոտով
Գերագույն գիտակցությամբ
Նա զգում է նյութական սահմանափակումներից
խուսափելու կարևորությունը
Կապը թափանցիկ և բուժիչ թրթռումների հետ

Եվ երբ նրա ցանկությունն ավելի հրատապ է դառնում
Աստված բացում է մի անցք նրա հոգում
Նա շնչում է երկնային բույր
Եվ դրա միջով նա աստվածային լույսի շող է տեսնում
Էժանագին գայթակղությունները կորցնում են իրենց
գրավչությունը
Նրա հոգին սնվում է նուրբ քաղցրության
ընկալումներով
Եվ երբ նա իր զգայարաններն ուղղում է դեպի
գնոզիսի ամենաքաղցր պտուղների աղբյուրը
Եվ ամենափառահեղ ներկայության վառ ընկալումը
Նա ապրում է այս աշխարհում՝ առանց դրա հետ
կապված լինելու
Նրա ուրախությունը գերազանցում է թանկարժեք
քարերի գանձարան գտած մարդու ուրախությանը
Ուրեմն ո՞վ է վճռականորեն տրամադրված իմանալ
Նրա կապի մասին:
Այդ կենդանի գարունը
Այն լիովին ներդաշնակ է կյանքի նպատակի հետ
Նրա յուրաքանչյուր ջանք հանդիպում է Աստծո անթիվ
օրհնություններին և աջակցությանը
Նա, ով երբեք չի դադարում մտածել և փնտրել
՝գաղտնիքների գաղտնիքը
Նա երբեք չի կորցնում ցանկալի նպատակը
Աստված թող վարձատրի նրա ջանքերը
Նա պարգևատրում է նրան իր ջանքերի համար
Եվ նրան կտրվի անսասան հաղթանակ
Մագնիսականություն. դրա զարգացումը,
խոչընդոտները և առավելությունները
Մարդը կարող է զարգացնել իր ընտրած
մագնիսականությունը՝ Աստծո գերագույն գորությունը
գրավելու, մտավոր ուժեր ձեռք բերելու, թե առօրյա
կյանքի անհրաժեշտությունները գրավելու համար:
Աստված մարդկությանը մարմին է տվել, և մենք
պետք է հոգ տանենք դրա մասին: Նրանք, ովքեր մշակում

և օգտագործում են իրենց ֆիզիկական
մագնիսականությունը միայն նյութական ունեցվածքի և
մտավոր ուժի համար, ի վերջո կխաբվեն: Սակայն նրանք,
ովքեր մշակում են իրենց հոգևոր մագնիսականությունը,
կհայտնաբերեն, որ այդ օրինյալ ուժը հոգ է տանում իրենց
կարիքների մասին և բավարարում է իրենց բոլոր
նյութական ցանկությունները:

Կա մի համընդհանուր օրենք, որը արդյունավետորեն
գործում է, և ես այն զգացել եմ իմ կյանքում և հաստատել,
որ այն գործում է:

Մարդու համար կարևոր է ունենալ ուժեղ, առողջ
մարմին, որը կարծագանքի մտքի հրամաններին:
Պատկերացրեք դանդաղաշարժ, անմոտիվացված
մարդու, որը գնում է աշխատանքի առանց ամբիցիաների
կամ էներգիայի, ապա պատկերացրեք ձիու, որը
պատրաստ է վազքուղիով վազել, հենց որ ստանա
մեկնարկի ազդանշանը: Ահա թե ինչպես պետք է լինի
մարմինը:

Երբեմն մենք նկատում ենք որոշ տարեց մարդկանց,
ովքեր լավ առողջություն ունեն և ունեն
երիտասարդության էներգիա: Նրանց մարմինները
երիտասարդ տեսք ունեն և լի են ձգողականությամբ, և
չնայած իրենց տարիքին՝ նրանք ունեն գրավիչ
անհատականություն:

Կռացած և կռացած լինելը էներգիա է սպառում:
Դիտեք, թե ինչպես են մարդիկ նստում իրենց տեղերում.
ոմանք թվում են կուզված և քնկոտ, այնքան, որ նրանց
տեսնելուն պես հոգնածություն եք զգում: Մյուսները
նստում են ուղիղ, և դուք գիտեք, որ նրանք կենսուրախ
ներկայություն ունեն. նրանց նայելուն պես կապվում եք
նրանց հետ:

Նրանք, ովքեր թույլ են տալիս իրենց նստել կուզված և
անփույթ կերպով, նպաստում են ողնաշարի կորուսյանը և
կորացմանը՝ վատ կեցվածքի պատճառով: Այս տեսակի
նստածությունը նաև ազդում է հոգեբանական վիճակի

վրա և խթանում է բացասական մտածողությունը: Նրանք,
ովքեր նստում են ուղիղ և լավ կեցվածքով, ավելի դրական
և լավատես են:

Նրանք, ովքեր չեն կարողանում հատուկ
հանգամանքների պատճառով, ուղղահայաց նստել,
կարող են դա փոխհատուցել իրենց լավատեսությամբ,
դրական հայացքով և ուժեղ մտավոր ներկայությամբ:
Միշտ կենտրոնացրե՛ք ձեր միտքը այն ամենի վրա,
ինչ անում եք, անկախ նրանից, թե որքան փոքր կամ
աննշան կարող է թվալ այն, միաժամանակ պահպանելով
ձեր միտքը ճկուն, որպեսզի անհրաժեշտության դեպքում
կարողանաք անցնել մեկ այլ հետաքրքրության: Բայց
ամենակարևորը՝ ամեն ինչ արեք լիակատար
կենտրոնացմամբ, քանի որ դա մեծապես կբարձրացնի
:ձեր խարիզման

Ցանկացած ոլորտի հաջողակ գործարարների մեծ
մասը գիտի, թե ինչպես օգտագործել մագնիսական ուժը:
Ինքնակառավարումը ապահովում է մագնիսական
ազդեցություն, ինչպես նաև հավասարակշռված միտք
ունենալը, որը չի ազդվում հույզերից և ազդակներից:
Հուզական ազդակները պետք է վերածվեն ուժի՝ մտավոր
գործունեության, և իմաստությունը պետք է կառավարի
հույզերը, որպեսզի այս մագնիսական ուժը դրսևորվի:
Ինտելեկտը, զուգորդված հույզերի հետ, ստեղծում է
մագնիսականություն: Մագնիսականություն ունեցող
մարդը խոսում է վստահությամբ: Նա խոսում է
բանականորեն, բայց իր խոսքերը լցնում է
զգացմունքներով: Մենք պետք է ազնիվ լինենք մեր
ասածների և արածների մեջ, բայց ազնվությունը չի
նշանակում ուրիշներին վշտացնել կամ ամաչեցնել:
Բանջարեղենն ու մրգերը, հատկապես մրգերը, ունեն
մագնիսական հատկություններ, որոնք չեն խանգարում
կամ չեն խանգարում մարսողությանը: Ի տարբերություն
դրա, սպիտակուլցների և օսլայի չափից շատ
օգտագործումը նպաստում է տոքսինների կուտակմանը

մարմնում: Ցանկացած հիվանդ օրգան կստեղծի
անհավասարակշռություն մարմնում: Մասնավորապես,
ստամոքսը պետք է առողջ պահվի և պատշաճ կերպով
գործի. օրինակ՝ ստամոքսում գազերը անհարմարություն
են առաջացնում և այդպիսով բացասաբար են
անդրադառնում դրա մագնիսական հատկությունների
վրա:

Մեծ քանակությամբ սննդի սպառումը անցանկալի
հետևանքներ ունի, մինչդեռ ծոմապահությունը կարող է
բարձրացնել մարդու խարիզման, ինչպես նաև երբեմն
սնունդ չընդունելը: Սակայն սա չի նշանակում, որ պետք է
այնքան քաղցած մնալ, որ վնասես առողջությանը: Նրանք,
ովքեր օրական երեք անգամ միս են ուտում, թույլ
տեսողություն և խարիզմայի նվազում ունեն:
Այնուամենայնիվ, միայն ճիշտ սնունդը բավարար չէ.
կարևոր են նաև առողջ մտածողությունը, ազնիվ
վարքագիծը և կյանքում ազնիվ վարքագիծը:
Հոսով եմ ապագայում ձեզ հետ խոսել
մագնիսականության ազդեցության և դրա այլ
գաղտնիքների մասին ուրիշների վրա:
Եվ ես տեսնում եմ քեզ ծաղկելիս իմ սիրո պարտեզում
Ես քեզ զգում եմ իմ մտքերի խորքում
Ես զգում եմ քո ներկայությունը իմ խորը
զգացմունքներում
Եվ ես տեսնում եմ քեզ ծաղկելիս իմ սիրո պարտեզում
Լցրու ինձ քո ներկայության բույրով
Թող վայելեմ քո օրհնյալ բույրը
Արի ինձ մոտ երկնքից ու աստղերից այն կողմ
Եվ մտքեր ու զգացմունքներ
Ցույց տուր ինձ քո ամենասուրբ դեմքը
Թող ես գիտակցեմ քո ներկայությունը իմ հոգում
Եվ իմ շրջապատի մարդիկ
Ամենուրեք
Ես քեզ փնտրել եմ դարերի ու դարաշրջանների
,միջով

Ցանկությունների և երազանքների ճանապարհին
Եվ հիմա ես հասկանում եմ, որ դու ապրում ես իմ մեջ
Եվ դա ոգեշնչում է իմ ամենասուրբ զգացմունքները
Այլևս մի՛ թաքնվիր ինձնից
Զգացմունքների ծաղիկների հետևում
Մտքեր և հոգու զարկերակ
Զարդարիր իմ հոգին քո իմաստության գոհարներով
Եվ տուր ինձ Քո երանության քամիները
Հեռացրու ինձնից այն խավարը, որը քեզ ծածկել է
Իմ տեսողության և իմ ընկալման վերաբերյալ
Օ՛, Դու, որ աստղերից ու կապույտ երկնքից այն կողմ
,ես

Եվ մթնոլորտի շերտերից և բոլոր արարածներից ու
Էակներից այն կողմ
Ընդունիր իմ սիրո շշուկները
Ընկղմիր իմ եությունը քո սիրո, քո լույսի և քո
խաղաղության մեջ
Այդ լույսը և հավերժության գանձերը
Կգա այն օրը, երբ ես հրաժեշտ կտամ այս աշխարհին,
բայց քանի դեռ մնում եմ այս երկրի վրա, իմ ամենամեծ
ուրախությունը Աստծո հրաշքների մասին խոսելն է նրանց
հետ, ովքեր վստահում են ինձ, և իմ ցանկությունն է
բազմապատկել նրանց կարոտը այն աստվածային լույսի
հանդեպ, որը ինձ աննկարագրելի մխիթարություն,
ազատություն և անվտանգություն է տվել:

Տիեզերքի պատմությունը՝ իր բոլոր մանրուքներով,
պահպանվում է հավերժության պահոցներում: Սա մեկ այլ
չափում է: Այստեղ՝ այս սահմանափակ աշխարհում, մենք
ընկալում ենք երկարությունը, լայնությունը, հաստությունը
և բարձրությունը, բայց կա մեկ այլ մակարդակ, որտեղ
այս չափումները գոյություն չունեն: Այդ եթերային
հարթությունում ամեն ինչ թափանցիկ է՝ ամեն ինչ
գիտակցություն և իրազեկություն է: Համի
զգացողությունը սենսացիա է, ինչպես նաև
հոտառությունը: Մեր զգացմունքները, մտքերը և

մարմինները բոլորը գիտակցություն են: Եվ ինչպես մենք
կարող ենք տեսնել, լսել, հոտոտել, համտեսել և շոշափել
երազներում, այնպես էլ կարող ենք զգալ այս բոլոր
սենսացիաները մաքուր, թափանցիկ գիտակցությամբ
կամ զգացողությամբ բարձրագույն ոլորտներում: Սա հենց
այն է, ինչ ես տեսնում եմ հենց հիմա, երբ խոսում եմ այս
պահին: Ես այս մարմնում չեմ, այլ ես այն ամենի մասն եմ,
ինչ գոյություն ունի: Եվ այն բաները, որոնք ես տեսնում
եմ, ինձ համար նույնքան իրական են, որքան դու՝ ինձ
համար:

Մարդ պետք է արթնանա՝ Աստծուն ամենուր
տեսնելու և երագի ու իրականության միջև
տարբերությունը իմանալու համար: Ես հաճախ
անսահմանություն եմ տեսնում այնտեղ, որտեղ ես
գտնվում եմ, և այդ տեղը տեսնում եմ անսահմանության
մեջ: Ամեն ինչ կյանք է փոխառում այդ հավերժական
աղբյուրից:

Մանկությանս տարիներին ես նստած աղոթում էի
ցերեկ ու գիշեր, բայց պատասխան չկար: Մի կողմից
տեսնում էի մարդկությունը, մյուս կողմից՝
հավերժությունը, որը չէր խոսում ինձ հետ: Չնայած ես
կարծում էի, որ մենակ եմ, և բոլորը լքել են ինձ, Աստված
չէր լքել ինձ, քանզի Նա միշտ ներկա էր ինձ հետ գաղտնի՝
իմ մտքերի ու զգացմունքների ետևում: Եվ երբ ես սկսեցի
տեսնել լույսը իմ մեջ, իմ հոգին խորհրդավոր կերպով
լցվեց օրհնյալ աստվածային բույրով:
Ես կարող էի տեսնել ծառերի արմատները և դրանց
միջով հոսող հյուլը, և ես ինձ մոտ զգացի Աստծուն, որը
մխիթարում էր ինձ և հանգստացնում սիրտս: Ես աղոթում
և կանչում էի Նրան անընդհատ՝ օր ու գիշեր, և երբ իրերը
կորցրին իրենց փայլն ու իմաստը ինձ համար, ես
հրաժարվեցի աշխարհից և դրա մեջ եղած ամեն ինչից,
այդ թվում՝ երջանկությունից՝ վախենալով, որ այն կարող է
պարզապես նյութական լինել: Այնուհետև ես գտա
Աստծուն, որը հիմա ինձ հետ է, միշտ:

Աշխարհը կարող է լքել ինձ, բայց Աստված երբեք չի
լքի ինձ ոչ մի պահ: Աստված ամեն ինչ է: Այս դահլիճը և
դրա շուրջը գտնվող տիեզերքը լողում են ինչպես շարժվող
պատկերներ իմ գիտակցության էկրանին: Ես նայում եմ և
ոչինչ չեմ տեսնում, բացի մաքուր ոգուց, թափանցիկ
լույսից և նուրբ գիտակցությունից: Իմ մարմնի պատկերը,
ձեր մարմինների պատկերները և աշխարհում եղած ամեն
ինչ այդ մեկ աստվածային լույսից են ճառագում: Եվ երբ
ես տեսնում եմ այդ լույսը, ուրիշ ոչինչ չեմ տեսնում:
Երբ նայում ես էկրանին, տեսնում ես շարժվող
պատկերներ, բայց երբ հետ ես նայում (ավանդական
կինոթատրոնում), տեսնում ես միայն լույսի շող, որը
փայլում է էկրանին: Անհավատալի է հնչում, բայց դա ճիշտ
է:

Ես նախկինում խոսում էի այս բաների մասին, բայց
հիմա չեմ խոսում նրանց հետ, ովքեր անտարբեր են կամ
անտարբեր: Բայց Աստված թույլ տվեց ինձ այս անգամ
խոսել ձեզ հետ, որպեսզի դուք իմանաք, որ Աստծուց
բացի ուրիշ ոչինչ արժանի չէ ապրելու:
Ամեն ինչ անցողիկ է: Աղոթեք այն բանի համար, ինչը
մնում է և չի անցնում:

Ահա սիրո ծաղիկների փունջ
Մեր սերը ուրիշների հանդեպ հասանելի է
Շնորհիվ ձեր առատաձեռն ձեռքի
Սիրո զգացողության ուժով
Ուրեմն ոգեշնչեք մեզ ներկայացնել ձեզ
Մեր անսահման սերն ու այրող կարոտը:
Դուք մեզ հայրեր և մայրեր եք տվել
Եղբայրներ և քույրեր
գարմիկներ
գործընկեր
Երեխաներ և ընկերներ
,Գուցե սովորենք սիրել քեզ
Տարբեր արտահայտություններով և նուրբ բնական
տարբերություններով

Մարդկային հարաբերությունների բոլոր տեսակների
համար

,Օ՛, հավերժ սիրող

Օ՛, Ամենաբարձրյալ Հարևան:

Սովորեցրու ինձ, թե ինչպես հյուսել ծաղկեփունջ

Մարդկային սիրո բոլոր ծաղիկներից

Եվ ես այն դնում եմ որպես ընծա քո օրհնյալ

տաճարում

Բայց եթե ես անկարող եմ

Ձեզ ամբողջական փաթեթը ներկայացնելուց սկսած

Հավատարմության բազմապատկության և

համընկնման պատճառով

Ես մեկ ծաղիկ կընտրեմ

Ամենագեղեցիկ և թարմ ծաղիկներից մեկը

Եվ ես այն դնում եմ քո օրհնյալ շեմին

Հուսով եմ՝ դուք կընդունեք այն ինձանից:

Կյանքի խայթոցներն ու հանկարծակի հարվածները

Օ՛, համընդհանուր օրենքի Տեր

Օգնիր ինձ կրել վերքերս ու սպիներս

Ծնվել է դժբախտություններից ու դժվարություններից

Կարգապահության մեղալներ և պարգևներ

Քո աստվածային արդարության ձեռքով ինձ տրված

Նա, ով չգիտի նախապաշարմունքը

Թող իմ ամենօրյա պայքարը գործի որպես

պատրանքի և խաբեության հակաթույն

Եվ ինձ ազատելու կեղծ աշխարհիկ երջանկության

կեղծ հույսերից

Եթե միայն արցունքներս թափեին ուրիշների

կոպտության պատճառով

Լվացեք թաքնված բծերն ու արատները իմ մտքից

Եվ թող խափանման քլունգի յուրաքանչյուր սուր

հարված բացվի

Իմ ներսում իմաստության և հասկացողության նոր

խորություններ

Կցանկանայի, որ այս խիտ նյութական գոյության
խավարը վախեցներ ինձ
Որպեսզի կարողանամ շտապել փնտրել քո
մաքրության հորիզոնները և քո բուժիչ լույսը
Կյանքի խայթոցներն ու հանկարծակի հարվածները
ստիպում են ինձ
Որպեսզի կարողանամ աղաղակել՝ աղերսելով քո
օգնությունը
Եվ բացահայտելու կյանքիս հողի մեջ փորագրված
ցավոտ հանգամանքները
Քո մխիթարության անընդհատ հոսող, առատ
աղբյուրների մասին
Եթե միայն կոպտության տգեղությունը լիներ
ուրիշների մեջ
Այն ստիպում է ինձ զարդարել քնքշությամբ և
բարությամբ
Եվ թող իմ ընկերների վիրավորական խոսքերը
հիշեցնեն ինձ օգտագործել միայն քաղցր խոսքեր
Նույնիսկ եթե չար մտքերը քարեր նետեն ինձ վրա
Ուրեմն թույլ տվեք պատասխանել բարի
մտադրությունների բարեկամական հրթիռներով
Ինչպես հասմիկի ծառը, որը ցրում է իր բուրավետ
ծաղիկները
Այն ձեռքի վրա, որը կացինը իջեցնում է իր կնճիթի
վրա
Այսպիսով, թույլ տվեք ցրել հանդուրժողականության
վարդի թերթիկները
Բոլոր նրանց, ովքեր ինձ հետ վարվում են
սառնությամբ և թշնամանքով
Ինչպես ապրել խաղաղության և հանգստության մեջ
այս աշխարհում
Այս աշխարհիկ կյանքը այն չէ, ինչ թվում է: Մի՛
վստահեք դրան, քանի որ այն անկայուն է, խաբուսիկ և լի
հիասթափություններով ու կոտորված հույսերով: Այստեղ
կատարելությունն հնարավոր չէ գտնել: Ես չեմ ուզում ձեզ

կյանքի անհրատեսական պատկեր տալ: Այս աշխարհը
դրախտ չէ: Այն աստվածային լաբորատորիա է, որտեղ
Աստված հոգիները փորձարկում է՝ տեսնելու, թե արդյոք
Նրանք բարությանը կհաղթահարեն չար ցանկությունները
և կդարձնեն Իրեն, այսինքն՝ Աստծուն, իրենց ամենամեծ
ցանկությունը, որպեսզի Նրանք կարողանան
վերադառնալ Նրա արքայություն:

Կյանքը լի է բոլոր տեսակի ողբերգություններով ու
կատակերգություններով, աղետներով ու ֆարսերով: Այն
անթիվ ձևերի մի հսկայական, անընդհատ փոփոխվող և
բազմակողմանի տեսարան է: Չկան երկու
բացարձակապես նույնական բաներ: Յուրաքանչյուր
մարդու կյանքը եզակի է: Յուրաքանչյուրն ունի տարբեր
առանձնահատկություններ, տարբեր մտածելակերպ և
տարբեր ցանկություններ:

Եթե մենք ամեն օր նույն փորձություններին
բախվեինք, մենք կձանձրանայինք և կհոգնեինք կյանքից:
Նույնիսկ Դրախտը, եթե այն միշտ նույնը լիներ, մենք չէինք
ցանկանա այն: Մենք սիրում ենք բազմազանությունն ու
բազմազանությունը: Եթե Դրախտը միապաղաղ լիներ,
Աստծո սրբերն ու սուրբ մարդիկ կաղոթեին վերադառնալ
Երկիր՝ զվարճանալու համար: Դրախտը անընդհատ
նորացվում է ամենահաճելի ձևով, մինչդեռ Երկիրը
հաճախ անընդհատ նորացվում է, բայց ձանձրալի և
տհաճ ձևով:

Սակայն, չնայած այն հանգամանքին, որ կյանքը
ուժասպառ և դժվարին է, մարդկանց մեծ մասը սովորում
է դրան՝ հավատալով, որ ապրելու այլ ճանապարհ չկա:
Չկարողանալով համեմատել այս կյանքը հոգևոր կյանքի
հետ, Նրանք չեն գիտակցում այս աշխարհի ծալքերում
թաքնված ցավի և հոգնածության չափը:
Իրականում կյանքը իրական չէ: Ինչպես հին ֆիլմերը
վերաթողարկվում են անընդհատ, այնպես էլ նույն հին
իրադարձությունները կրկնվում են տարբեր ձևերով:

Չնայած կյանքը անվերջ շարունակվում է, անցյալի
ֆիլմերում ներկայացված նույն թեմաները վերանայվում
են մեկը մյուսի հետևից: Իրականում պատմությունը
կրկնվում է, և մարդիկ պարզապես արտեֆակտներ են
ժամանակի թանգարաններում:

Կյանքի անակնկալները լիովին ընդունելու համար
դրանք ընդունեք օբյեկտիվորեն և անաչառորեն: Մարդ
պետք է պահպանի հավասարակշռություն
ուրախությունների և վշտերի, ձեռքբերումների և
կորուստների, հաղթանակների և անհաջողությունների
մեջ՝ կյանքի մարտահրավերներին քաջությամբ և
ինքնավստահությամբ դիմակայելու համար:

Ներքին խաղաղությունը պահպանելը՝ չնայած բոլոր
իրադարձություններին, խաբուսիկ ցանկությունները
հաղթահարելու լավագույն միջոցն է: Սա այն է, ինչ ես
սովորեցի այն մեծ գործիչներից, ովքեր ժամանակի
փոփոխություններից անտարբեր մնացին, անսասան և
անփոփոխ մինչև վերջ: Նույնիսկ մարգարեները,
հալածվելիս, չկորցրեցին իրենց սրբազան
գիտակցությունը և ոչ էլ թույլ տվեցին որևէ մեկին
գողանալ Աստծո սերը իրենցից:

Հոգևոր ուրախությունն ինքնին օրհնյալ
պաշտպանություն է և բոլորից մեծագույն ամրոցը:
Փորձությունների և նեղությունների մեջ հիշեք Աստծո
կողմից ձեզ տրված օրհնությունները:

Քո հոգին Աստծո սուրբ տաճար է: Չպետք է թույլ տալ,
որ անգիտության խավարը պղծի այդ մաքուր վայրը:
Որքա՞ն հրաշալի է հոգու գիտակցության մեջ լինել
պատվավոր, արժանապատիվ, անվտանգ և խաղաղ: Մի՛
վախեցիր ոչնչից և մի՛ ատիր ոչ մեկին:

Տվեք ձեր սերը բոլորին: Չգացեք Աստծո սերը և
տեսեք Նրա ներկայությունը բոլոր մարդկանց մեջ, և թող
ձեր ամենաուժեղ ցանկությունը լինի Նրա մշտական
ներկայությունը ձեր սրտում: Սա է այս աշխարհում
խաղաղության և հանգստության մեջ ապրելու

ճանապարհը: Սակայն դժվար է համոզեսել այս ներքին բավարարվածությունը, քանի դեռ ցանկության կատաղի քամիները մոլեգնում են սրտի օազիսում և բռնի կերպով ցնցում նրա ծառերը:

Ցանկությունները ձևավորվում են մարդու

միջավայրով: Դրանք ծնվում են մեր զգայական

ընկալումներից և սահմանափակվում են այդ

ընկալումների սահմանափակումներով: Գյուղական

տոնավաճառին մասնակցելը բավարարում է որոշակի

հոլգմունքի ցանկությունը, բայց համաշխարհային

մակարդակի ցուցահանդես այցելելուց և բոլոր տարբեր

ցուցադրությունները տեսնելուց հետո փոքր

տոնավաճառը կորցնում է իր հմայքն ու գրավչությունը:

Այսպիսով, մենք նախ պետք է զգանք Աստծո հետ

հաղորդակցության ուրախությունը, որպեսզի

կարողանանք համեմատել այդ ուրախությունը երկրային

ավելի փոքր հաճույքների հետ: Այդ դեպքում

ցանկությունները կլինեն ավելի բարձր բնույթի:

Ցանկությունն անվերջ է. հենց որ մեկը կատարվի, մյուսը

կզբաղեցնի իր տեղը: Բայց երբ դուք գտնեք Աստծուն, ձեր

բոլոր ցանկությունները կկատարվեն: Այսպիսով, ինչու՞

նախ չփնտրել այդ ամենամեծ ցանկության կատարումը և

Աստծո առատաձեռն ձեռքից չստանալ լավագույն և

ամենատևական պարգևը:

Երբ Աստված պատասխանում է որոնողի աղոթքին՝

ճանաչելու Իրեն, նրա մյուս բոլոր ցանկությունները

կկատարվեն անմիջապես և ընդմիջտ:

Իմաստության ոսկին և ուժի պողպատը

Այս աշխարհը հեռու է կատարյալ լինելուց: Այն

փորձությունների ու նեղությունների դպրոց է, և այդ

փորձությունների միջոցով մենք սովորում ենք կյանքի

դասերը: Փորձությունների նպատակը մեզ ջախջախելը չէ,

այլ մեր ուժեղ կողմերը զարգացնելը: Դրանք Էվոյուցիայի

և առաջընթացի բնական օրենքի հետևանք են. մեզ

համար կարևոր է առաջադիմել և բարձրանալ

ամենացածր մակարդակներից մինչև ամենաբարձր
մակարդակները:

Աստված մեզ ամեն կերպ փորձում է՝ մեր
վճռականությունը ամրապնդելու, այլ ոչ թե մեզ կոտրելու
համար: Անգիտությունը մեզ կործանում է, եթե մեր
ամբողջ հույսը դնում ենք մարմնի վրա: Նրանք, ովքեր
համառորեն փնտրում են ճշմարտությունը, գտնում են
հավերժական կյանք:

Ո՞րն է տառապանքի նպատակը: Որպեսզի մենք
երբեք այլևս չտառապենք: Այս աշխարհը բոցավառ
վառարան է, որի մեջ մեր հոգիները հալվում են, մինչև որ
դուրս գան իմաստության ոսկին և ուժի ու
անսասանության պողպատը:

Կյանքը հաճախ թվում է կոպիտ խաղ, և դրա միակ
արդարացումն այն է, որ այն պարզապես տիեզերական
երազանք է՝ առանց մշտականության:

Ահա թե ինչու է աշխարհը լի
անհավասարություններով և անհավասարություններով:
Ոմանք աղքատ են, ոմանք՝ հարուստ:
Նրանցից ոմանք առողջ են, ոմանք հիվանդ են և այլն
Մարդը շատ բան է ապրել անցյալում և շատ ավելին
կապրի ապագայում, բայց այս փաստը չպետք է վախեցնի
նրան:

Կյանքը տիեզերական խաղ է, և Աստված մեզ դերեր է
նշանակել, որոնք մենք պետք է լավ կատարենք՝ վստահ
լինելով, որ քանի դեռ գործում ենք բավարարվածությամբ
և մտածում պարզությամբ, ներդաշնակության մեջ ենք
մեր Արարչի հետ և ոչնչից չենք վախենում: Սա այն մեծ
մխիթարությունն է, որը մեզ առաջարկում է
իմաստությունը:

Երբեմն հեշտ է ասել, որ այս տիեզերքը երազ է, բայց
երբ բախվում ես դաժան իրականության հետ, դժվար է
դառնում մտածել, որ այս կյանքը երազ է: Կարևոր է
զարգացնել մեր մտածողության ուժը, որպեսզի մենք

գիտակցենք, որ այս տիեզերքը ծագել է Աստծո մտքից և
կամքից:

Մտքի և նյութի միջև կապը խորապես թափանցիկ է,
և կյանքի փորձությունները հաջողությամբ
հաղթահարելու համար մենք պետք է վերականգնենք մեզ՝
թե՛ ֆիզիկապես, թե՛ մտավորապես: Մենք պետք է
զարգացնենք մտավոր դիմացկունություն և ընդլայնենք
մեր ընդունակությունը: Նրանք, ովքեր չեն կարող
դիմակայել կյանքի մարտահրավերներին, անօգնական
կլինեն, երբ մոլեգնեն դժվարությունների փոթորիկները և
աղետների փոթորիկները:

Երջանկության, ուժի և առողջության բանալին մեր
մեջ է: Բայց հաճախ պատահում է հետևյալը. մեկը, ով
երկար տարիներ վայելել է լավ առողջություն, ապա վեց
ամիս հիվանդանում է, կարող է կարծել, որ երբեք չի
ապաքինվի: Մարմինը չպետք է կարողանա համոզել
միտքը դրանում: Միտքը պետք է համոզի մարմինը:
Միտքը չպետք է ազդվի մարմնի վիճակից, և մենք պետք է
հասկանանք, որ մարմինը հոգու բնակավայրն է, և հոգին
չպետք է ազդվի դրանից:

Աստված մեզ տվել է մեր մտքերն ու մարմինները
վերահսկելու և ցավից ու տխրությունից ազատ լինելու
ուժ: Միտքը բոլոր խնդիրների աղբյուրն է և երջանկության
աղբյուրը: Իրականում, մարդկությունն ավելի ուժեղ է, քան
իր բոլոր փորձառությունները, և նույնիսկ եթե մենք դա
հիմա չենք գիտակցում, ավելի ուշ կգիտակցենք:
Երբեք մի՛ ասա՝ «Ես վերջացրի և վերջացրի», քանի
որ սա բացասական միտք է, որը թունավորում է միտքը:
Որոշ մարդիկ կարծում են, որ եթե մի փոքր քայլեն,
կհոգնեն, կամ եթե չկարողանան որոշակի սնունդ ուտել,
ցավ կզգան և այլն:

Մենք չպետք է թույլ տանք, որ մեր միտքը
կենտրոնանա հիվանդության կամ սահմանափակումների
վրա, և այդ ժամանակ կտեսնենք, որ մեր մարմինները
դեպի լավը փոխվում են: Հիշե՛ք, որ միտքը մարմնի

շարժիչ ուժն է: Եթե միտքը թույլ է, մարմինը նույնպես թույլ
կլինի: Մենք չպետք է հուսահատվենք կամ տխրենք, քանի
որ աշխարհը լավն է, և Աստված միշտ մեզ հետ է:
Իմ պատմությունը քաղցրավենիքի և կամքի ուժի
կիրառման մասին

Ես ձեզ կպատմեմ մի դեպքի մասին, որը պատահեց
ինձ հետ, երբ դեռ փոքր երեխա էի
Սկզբում երեխայի կամքը կոչվում է ֆիզիոլոգիական
կամ ֆիզիկական. երբ երեխան լաց է լինում, դա
ազդանշան է, որ նա ինչ-որ բան է ուզում: Նա լաց է լինում
ֆիզիկական վիճակի պատճառով, ուստի կամքի առաջին
ձևը ֆիզիկականն է:

Ապա, երբ երեխան մեծանում է և ենթարկվում մոր
կամքին, ասում են, որ երեխան ունի «ավտոմատ կամք»,
քանի որ երեխայի կամքը այս փուլում առաջնորդվում է
մոր կամքով:

Հիշում եմ, երբ ես ավտոմատ կամքի փուլում էի,
անում էի այն ամենը, ինչ մայրս խնդրում էր ինձնից, և այդ
ժամանակ իմ մականունը «հրեշտակ» էր: Բայց մի օր
դայակս ինձ կառքով տարավ խանութ, և այնտեղ ես
տեսա նարնջագույն կոնֆետի կտորներ, և դրանք
գրավեցին իմ ուշադրությունը և տարօրինակ կերպով
գրավեցին ինձ:

Ես խնդրեցի դայակիս ինձ համար մի քիչ գնել, բայց
նա հրաժարվեց, այնպես որ ես ոչ մի բառ չասացի, և մենք
վերադարձանք տուն:

Ես կերա իմ ընթրիքը, ապա նորից մտածեցի
աղանդերի մասին, ուստի ասացի մայրիկիս, որ ուզում եմ
նարնջագույն քաղցրավենիք, և նա ասաց. «Ո՛չ, գնա քո
քնելու»:

Որոշ ժամանակ անց ես կրկնեցի խնդրանքս՝ ասելով.

«Մայրիկ, ես ուզում եմ նարնջագույն կոնֆետի կտորներ»:

Մայրիկս պատասխանեց վճռական և վճռական տոնով.

«Դու դրանք չես վերցնի և պետք է քնես»:

Ապա ես ամբողջ ծայնով գոռացի. «Ես ուզում եմ իմ նարնջագույն կոնֆետը»: Եվ ես համառեցի իմ խնդրանքի մեջ և մնացի պնդող, մինչև մայրս գնաց ու արթնացրեց խանութպանին, որ ինձ համար կոնֆետի կտորները բերի: Եվ ես ինձ անհավատալիորեն երջանիկ զգացի:

Ինչո՞ւ: Որովհետև ես օգտագործեցի իմ կամքը և հաջողության հասա: Այո՛, ես ինձ զարմանալի զգացի, որովհետև առաջին անգամ օգտագործեցի իմ կամքը: Բայց հաջորդ օրը իմ մականունը «հրեշտակից» փոխվեց «չարաճճի», որովհետև ես օգտագործեցի իմ ազատությունը և մեկ անգամ ընտրեցի իմ սեփական ուղին:

Երբ ես ինչ-որ անվնաս բան էի ուզում, ընտանիքս համաձայնվում էր, բայց ես միշտ լսում էի բանականությանը, և երբ սխալվում էի, միշտ պատրաստ էի ինձ ուղղելու: Բայց երբ ճիշտ էի, չէի հեռանում, նույնիսկ եթե ընտանիքի մնացած անդամները համաձայն չէին:

Մայրերը պետք է մարզեն իրենց երեխաների կամքի ուժը և ոչ թե ճնշեն այն՝ զրկելով նրանց ցանկություններից պարզապես այն պատճառով, որ նրանք երեխաներ են: Եթե երեխաները ցանկանում են իրենց կամքի ուժը դրսևորել առողջ և պատշաճ ձևով, նրանց չպետք է անվանել չարաճճի: Նրանց ազատությունը չպետք է սահմանափակվի, և նրանք պետք է սիրող և հասկացող առաջարկություններ ստանան ծնողներից՝ իրենց փոքր ցանկությունների վերաբերյալ: Եթե ծնողները կարծում են, որ կարող են ժամանակ խնայել՝ հարվածելով իրենց երեխաներին, նրանք միայն ժամանակ կվատնեն: Նրանք պետք է քննարկեն հարցերը երեխայի հետ և այլևս ոչինչ չանեն: Երեխաները պետք է մի քանի փոքր, ուժեղ ապտակներ ստանան. դա կօգնի նրանց ավելի արագ սովորել:

Ծնողները հաճախ իրենց կամքը պարտադրում են իրենց երեխաներին: Երեխայի կամքի ուժը պետք է

սնուցվի, և Նրա հետ պետք է վարվել սիրով,
հասկացողությամբ և համբերատարությամբ:
Երեխայի ավտոմատ կամքին հաջորդում է
երիտասարդության «կույր կամքը»: Այս կամքը նման է օդ
արձակող հրացանի, որը ոչինչ չի արտադրում, բացի
նյարդայնացնող պայթյուններից: Երիտասարդները
ապարդյուն վատնում են իրենց կամքի դինամիտը:
Այնուհետև գալիս է «պայթյունավտանգ կամքը»,
քանի որ երբ երեխան հասնում է պատանեկության
տարիքի, նա ազատում է իր կամքը իմպուլսիվ
ցանկությունների և անխոհեմ վարքի միջոցով: Նրանք
հաճախ իրենց դասը սովորում են միայն որոշ ցավոտ
ցնցումներ և հարվածներ զգալուց հետո:
Ասում են, որ մեղուն այնքան է հիանում լոտոսի
բույրով, որ երկար ժամանակ մնում է ծաղկի սրտում՝
նեկտար ծծելով: Այդ ընթացքում լոտոսի թերթիկները
փակվում են ծաղկի վրա, և մեղուն մահանում է լոտոսի
ներսում:
Ապա կան հյուսիսային շրջանների եղջերուները,
որոնք հարբած են ֆլեյտայի մեղեդիներով: Երբ որսորդը
նվազում է ֆլեյտա, եղջերուն գալիս է Նրա մոտ և
հանդիպում իր մահացու ճակատագրին:
Կան նաև որոշ ընտելացված փղեր (էգ փղեր), որոնք
օգտագործվում են այլ փղեր գրավելու և որսալու համար:
Այս համատեքստում մի մեծ փիլիսոփա ասել է
.հետևյալը
Մեղուն հիացած է բույրով
Եվ եղջերուն սուլոցի ձայն է հանում
Գերության մեջ գտնվող փիղը ընկնում է
Գրգռող հպման պատճառով
Բայց ի՞նչ կասեք այն մարդու մասին, ով
տիրապետում է այդ բոլոր զգայարաններին: Փիլիսոփայի
.խորհուրդը Նրան հետևյալն է
Մի՛ լինեք ձեր զգայարանների ստրուկը և մի՛ թողեք,»
որ որևէ մեկը կամ որևէ բան կառավարի ձեզ»:

.Ինչ վերաբերում է ինձ, ես ասում եմ
Հիշե՛ք, որ ձեր բոլոր զգայարանները դրված են ձեր
ծառայության մեջ և պետք է լսեն ձեր հրամանները և
ենթարկվեն ձեր գիտակցված կամքին:

Չայրույթը և փղի հիշողությունը
Ներքին խաղաղություն փնտրողները պետք է
հասկանան, թե ինչպես է առաջանում զայրույթը և
ինչպես է այն հաճախ հանգեցնում ծանր հետևանքների:
Չայրույթի առաջացրած ներքին անհավասարակշռության
պատճառով շատ մարդիկ իրենց կամքին հակառակ
վերածվել են հանցագործների և մարդասպանների:
Ցանկությունների խոչընդոտումը կուրացնում է
միտքը: Երբ ցանկությունների մշուշը տիրում է մարդու
մտքին, նա կորցնում է զգայարանները և վարվում է
ազնիվ մարդուն անհարիր ձևով:

Բանականության կորուստը շփոթեցնում է բնածին
խելամտությունը, որը բոլոր առողջ գործողությունների և
բարի մտադրությունների շարժիչ ուժն է:
Երբ մարդկային կյանքի մտավոր տրանսպորտային
միջոցի դեկը կոտրվում է, նա անխուսափելիորեն վթարի է
ենթարկվում և կարող է հայտնվել ցավի ու տառապանքի
խրամատում:

Օրինակ՝ Ամուսինը ուրախ վարում է, և այգի գնալու
ճանապարհին կինը խնդրում է նրան փոխել ուղղությունը
և գնալ իր ծնողների տուն՝ այգու փոխարեն, և այստեղ
նրա ուրախությունը վերածվում է զայրույթի:
Ես ընտրեցի այս օրինակը, քանի որ դա տարածված
երևույթ է: Սովորական դեպքերում արդյունքը կամ
ամուսնու կողմից կնոջ խնդրանքի մերժումն է, կամ նրա
համաձայնությունը՝ դժգոհության և վրդովմունքի
պայմաններում, և սա է, ինչ սովորաբար տեղի է ունենում:
Երկու դեպքում էլ զայրույթն է տիրում, մթնոլորտը լարվում
է, և խաղաղությունը խախտվում է:
Որոշ դեպքերում զայրույթը կարող է ողբերգության
վերածվել բռնի բնավորություն ունեցողների համար:

Չայրույթը կարող է ազդել հիշողության վրա, կամ
վարորդը կարող է մոռանալ զգույշ և ուշադիր վարել, կամ
կարող է անտեսել ճանապարհային ազդանշանները, ինչը
կհանգեցնի բախման կամ, Աստված մի արասցե,
մահվան:

Եզրակացնելով՝ զայրույթը կամքի ղեկը փակում է
կյանքի կառքում և խանգարում է դրան հասնել իր
նյութական և հոգևոր նպատակներին:
փղի հիշողություն

«Հիշողություն» կոչվող ունակությունը Աստծո պարգև»

Է մարդկությանը, և ինչ մեծ օրհնություն է այն:

Հիշողություն է տրվում նաև կենդանիներին. առանց դրա
նրանք չէին կարողանա ճանաչել իրենց ծագերին: Որոշ
կենդանիներ ունեն գերազանց հիշողություն, ինչպես ցույց
է տալիս փղի մասին հետևյալ պատմությունը:

Մինչ մի հսկայական փիղ փայտանյութ էր
տեղափոխում, ինչպես շատ մարզված փղեր են անում
Արևելքում, մի տղա մոտեցավ նրան, ասելով ծակեց նրա
կնճիթը և փախավ:

Այդ դեպքից անցել է մեկ տարի, և նույն փիղը
հանդիպել է նույն տղային: Սա փղին համեմատաբար
հարմար պահ է տվել վրեժ լուծելու համար: Այն
պարզապես փաթաթել է իր կնճիթը տղայի շուրջը և բռնի
կերպով նետել նրան ճանապարհի մյուս կողմը: Այսպիսով,
կենդանիները հիշողություններ ունեն:

* * *

Ես շատ երազներ եմ տեսել, և հիմա արթուն եմ: Իմ
հոգու գոհասեղանի վրա վառում եմ Քո մասին իմ
մշտական հիշողության կրակը, իմ Աստված: Քնի քունը
թողած աչքերով նայում եմ Քո գեղեցիկ դեմքին և վայելում
նրա սրբազան լույսը:

Եվ քո շնորհով ես հասկացա, որ առողջությունը,
հիվանդությունը, կյանքը և մահը բոլոր տեսակի երազներ
են:

Ես ավարտել եմ երազների վեպը՝ վառ գույներով
նկարված պատրանքների փայլուն վարագույրի վրա
Եվ հիմա ես քեզ տեսնում եմ որպես գոյության միակ
ճշմարտությունը

Աստված ինձ այդ տեսիլքում ցույց տվեց
Ամբողջ բնությունը անհրապական է: Այն, ինչ բնությունից
այն կողմ է, իրական էությունն է:

Մի օր ես գբոսնում էի սրբավայրի տարածքում և
դիտում էի շուրջս արևի լույսը: Երբ իջնում էի լողափ
տանող աստիճաններով, կանգ առա և նայեցի
աստիճանների էլեկտրական լույսերին, որոնք դեռ վառ
էին, բայց չէի կարողանում տարբերել դրանք, քանի որ
Աստծո լույսը գալիս էր ինձ վրա և ողողում ինձ այնպես, որ
չէի կարողանում տարբերակել այն մյուս, պակաս պայծառ
լույսերից:

{Ալլահը երկնքի և երկրի լույսն է}
Եվ լույսը փայլում է խավարի մեջ, և խավարը չի}
{ըմբռնել այն

Ես երբեք չէի կարող տեսնել արևը, և այդ ժամանակ
ես հասկացա, որ արևի լույսը և էլեկտրական լույսերը
բնավ իրական չեն, մինչդեռ ճշմարիտ լույսը Աստծո լույսն
է:

Այդ մեծ տեսիլքում Աստված ինձ ցույց տվեց
աշխարհներ աշխարհների վրա՝ Իր աստվածային լույսի
անսահման դրսևորումներ, և ես հասկացա, որ տեսածս
բաները պարզապես Նրա տիեզերական գիտակցության
արտահայտություններն էին: Եթե մենք համաձայնվենք
Նրա հետ, մենք կքայլենք Նրա լույսի մեջ, ուր էլ որ գնանք,
և կզգանք Նրա ներկայությունը, ուր էլ որ շրջվենք:
Երբ մենք ճանաչում ենք տիեզերական ոգին և
գիտակցում, որ մենք, ըստ էության, ոգիներ ենք, ապա
երկիրը, փոշին, լեռները, ծովը և երկինքը հալվում են, և
Աստծուց բացի ոչինչ չի մնում:
Եվ դու տեսնում ես լեռները՝ կարծելով, թե անշարժ են,
,մինչ դրանք անցնում են ինչպես անցնող ամպերը

Ամեն ինչի միաձուլումը աստվածային եսի մեջ մի
վիճակ է, որը չի կարող բառերով արտահայտվել՝ մեծ
երանություն, որը համտեսվում է սիրո, ուրախության և
գիտելիքի լիակատար բավարարվածությամբ
:(հավատացյալի ուրախությունը իր Տիրոջը հանդիպելիս)
Նման հոգևոր էքստազի կարելի է հասնել՝ ստեղծելով
ճիշտ հավասարակշռություն գործնական կյանքի և
Աստծո մասին խորհրդածության միջև:
Հոգեբանական պահեստի մաքրում
Ինքնավերլուծությունը կարևորագույն նշանակություն
ունի ողջ ճանապարհին: Մարդ կարող է լինել
ատելությամբ լի, դյուրագրգիռ կամ արագ զայրացող: Եթե
այո, ապա մարդու գիտակցության մեջ կուտակված այս
հատկանիշները անցյալի գործողությունների արդյունք են:
Այդ խառնաշփոթ, մաշված կահույքից հոգեբանական
պահոցը մաքրելու համար մենք պետք է սկսենք դրական,
կառուցողական գործողություններից և զարգացնենք
ուրիշների նկատմամբ կապվածության զգացում: Որքան
շատ մենք սիրում ենք մարդկանց, այնքան նրանք էլ
կսիրեն մեզ, և մենք կզգանք նրանց սերը: Բայց եթե մենք
քննադատենք նրանց, նույնիսկ ինքներս մեզ, նրանք
կզգան այդ քննադատությունը և կվերադարձնեն այն մեզ՝
ուժեղացված:
Ենթադրենք, որ քո հին թշնամին մահացել է, բայց դու
դեռ նրա նկատմամբ վրդովմունք և ատելություն ես
տածում: Դու կտուժես այս դառնության հետևանքով, և
դրա վնասակար հետևանքները կդրսևորվեն քո մարմնում
և մտքում: Ավելի լավ է ներել նրան Աստծո համար, քանի
որ դա անելով՝ դու կազատվես վրեժխնդրության չար
ցանկություններից, որոնք կործանում են քո հոգեկան
խաղաղությունը և խաթարում քո անդորրը: Ատելության
վրա ատելություն կուտակելը կամ թշնամանքին
ատելությամբ պատասխանելը ոչ միայն ուժեղացնում է քո
թշնամու թշնամանքը քո նկատմամբ, այլև թունավորում է
քո սեփական մարմինն ու զգացմունքները, որպես

հետևանք: [Այսպիսով, ներիր գեղեցիկ
ներողամտությամբ]

Երբ ես ներեցի և ոչ մեկի նկատմամբ չարություն)

(չպահեցի

Ես ազատվեցի թշնամանքի անհանգստությունից
Ժամանակ առ ժամանակ մարդը պետք է թողնի ամեն
ինչ՝ մենակ մնալու իր հետ, որպեսզի խորհի կյանքի
նպատակի մասին: Մարդկանց մեծ մասը թափառում է
ավանդույթների և նորաձևության հոսանքի մեջ:
Իրականում նրանք երբեք իսկապես չեն ապրել իրենց
սեփական կյանքը, այլ՝ աշխարհիկ կյանքը: Ի՞նչի են
նրանք հասել և որտե՞ղ են հայտնվել:
Հետևաբար, իմաստուն կլինի, որ մարդը
պարբերաբար հեռանա առօրյա մտահոգություններից և
«պարտականություններից»՝ իր մտքի խառնաշփոթը
հանդարտեցնելու և փորձի հասկանալ դրա էությունը և
որոշել այն նպատակը, որին ցանկանում է հասնել:
Հիշե՛ք, որ ամենամեծ վկայությունը, որը կարող եք
ստանալ, ձեր խղճի վկայությունն է՝ ձեր հոգու
անսխալական և անսխալական ձայնը: Ձեր խիղճը ձեզ
ասում է, թե ով եք դուք իրականում՝ առանց զարդարանքի
կամ քողարկման:

Մտածեք Հիսուս Քրիստոսի գործության մասին, որն
ասաց. «Հայր, ներիր նրանց, որովհետև չգիտեն, թե
ինչպես անել այն, ինչ չգիտեն»:

Ձեր լուսավորված խղճի ձայնին լսելը լույս կբերի ձեր
ճանապարհին և օրհնություն՝ ձեր կյանքին: Երբ ձեր
սրտում ուժեղ ցանկություն եք զգում որևէ ցանկություն
կատարելու, օգտագործեք ձեր խորաթափանցությունը և
հարցրեք ինքներդ ձեզ. «Լավ է, թե՞ վատ ցանկություն, որը
ես ձգտում եմ կատարել»:

Մարդկային ցանկությունները սնուցվում են
բազմաթիվ գործոններով: Երբ մեկը տեսնում է նոր մոդելի
մեքենա, նա ցանկանում է ունենալ նմանատիպ մեկը: Երբ
մեկը տեսնում է նոր ոճի տուն, նա ցանկանում է ունենալ

Նմանատիպ մեկը: Նորաձևության նոր միտումը դառնում
է տարածված, և մարդիկ ձգտում են գնել և կրել այդ ոճը:
Որտեղի՞ց են գալիս ցանկությունները: Ես շատ ժամեր
անցկացրի այս մտորումների մեջ: Կարո՞ղ եք
դասակարգել ձեր բոլոր ցանկությունները: Ես կարողացա
տեսակավորել իմ բոլոր ցանկությունները և պահել միայն
լավերը: Եվ երբ ես հասա աստվածային միության, ես
հասկացա, որ իմ բոլոր լավ ցանկությունները միանգամից
կատարվեցին: Այսօր մարդը մեկ բան է ցանկանում, իսկ
վաղը նրա հոգին մեկ այլ բանի է ձգտում:
Ամենակարող Աստծուց բխող միտքը չի կարող
բավարարվել այս աշխարհի բարիքներով: Աստված հոգու
ամենաթանկարժեք և ամենաթանկագին գանձն է, և
միայն Նա է ի վիճակի բավարարել սրտի կարոտը և
կատարել հոգու ցանկությունները:
Մուտք դեպի բարության մի տիեզերական պահեստ
Աստված բոլոր մտավոր կարողությունների աղբյուրն
ու ակունքն է, խաղաղության արարիչը և բոլոր
բարգավաճումների ու առատության պահեստը:
Բարության մեջ անընդհատ հեղեղվող աստվածային
առատաձեռնության հետ ներդաշնակ լինելու համար մենք
պետք է մեկընդմիջտ մեր հոգիներից վերացնենք կարիքի
և կարիքի մտքերը:
Համընդհանուր միտքը ամբողջական և կատարյալ է,
նրան ոչինչ չի պակասում: Այս տիեզերական պահեստին
մուտք գործելու համար, որը լի է ամեն տեսակի
օրհնություններով, մարդ պետք է իր մեջ զարգացնի
առատության գիտակցություն և միշտ լավատես լինի,
նույնիսկ եթե չգիտի հաջորդ լիրայի, ֆուլսոյի, դինարների
կամ դոլարի աղբյուրը:
Մտածեք աստվածային առատաձեռնության մասին
որպես թարմացնող, առատ անձրևի, որը կարող եք
ստանալ ձեր ձեռքում պահած ցանկացած անոթում: Եթե
բաժակ եք բռնում, կլրացնեք այն, եթե անոթն ավելի մեծ է,
ապա այն նույնպես կլրացնեք: Ի՞նչ տեսակի անոթ եք

օգտագործում այս երկնային առատաձեռնությունը
ստանալու համար: Ձեր անոթը կարող է թերի լինել, գուցե
լի հոգեբանական և մտավոր անցքերով: Այդ դեպքում
դուք պետք է այն վերանորոգեք՝ ազատվելով վախից,
ատելությունից, կասկածից և նախանձից, և լվանալով ու
մաքրելով այն խաղաղության, հանգստության,
անկեղծության և մաքուր սիրո ջրերով՝ պատրաստվելով
ստանալու առատաձեռն շնորհը:

Աստվածային առատությունը գործում է ծառայության
և տալու օրենքների համաձայն: Սկզբում տուր, հետո
ստացիր: Տուր մարդկանց քո լավագույնը, և դու
կստանաս լավագույնը: Մի սպասիր հաջողություն
յուրաքանչյուր առաջին փորձից: Որոշ փորձեր կարող են
ձախողվել, բայց որոշները նույնպես կհաջողվեն:
Հաջողությունն ու ձախողումը միահյուսված են: Մեկը
չի կարող գոյություն ունենալ առանց մյուսի, և
ամենահրատապ խնդիրներին կամ
պարտականություններին պետք է անդրադառնալ
կենտրոնացված գործունեությամբ, և պետք է գործադրել
բոլոր ջանքերը՝ անհրաժեշտին հասնելու համար:
Չորացե՛ք ուժով և ոգևորությամբ, մինչև հասնեք
վերջնական փուլին: Անհրաժեշտ չէ տատանվել կամ
նահանջել:

Եթե չեք կարողանում գտնել ճանապարհը, դա չի
նշանակում, որ պետք է դադարեք փորձել: Եթե չեք
հասնում նպատակին, հարցրեք, թե ինչպես հասնել
այնտեղ, բայց մի դադարեք փորձել: Շատերը
խոստովանում են իրենց ձախողումը, հենց որ
դժվարությունների են հանդիպում: Նրանք, ովքեր
ձախողվում են, պետք է խորհրդակցեն հաջողակ
մարդկանց հետ, այլ ոչ թե նրանց հետ, ովքեր իրենց նման
ձախողվել են: Եկեք վճռական լինենք հաջողության
հասնելու հարցում, և թող այս սկզբունքը լինի մեր կյանքի
փիլիսոփայությունը:
Ուրախության հիմն

Երբ իմ ժամանակը գա
Մահը խլացնում է ականջներս
Ես կլսեմ իմ աստվածային սիրելիի ձայնը
Եվ երբ վերջին զանգահարողը կտրի իմ շունչը
Ես կշնչեմ Նրա աստվածային ներկայության բույրը
Եվ երբ մահը լռեցնի իմ լեզուն
Ես կհամտեսեմ Նրա սիրո նեկտարը
Եվ երբ մահը կուրացնի իմ տեսողությունը
Ես կտեսնեմ Նրա ամենուրեք գոյություն ունեցող
լույսը

Ամենուրեք թագադրված
Եվ երբ մահը սառեցրեց իմ արյունն ու հպումս
Ես ջերմություն կփնտրեմ իմ տիեզերական սիրելիի
գրկում
Եվ երբ աչքերս դադարում են տեսնել հատակները
Իմ տեսողության ճառագայթը կթափանցի
Նա ամեն ինչ գլխիվայր շրջում է և բացահայտում
դրա թաքնված գաղտնիքները
Եվ երբ ականջներս այլևս չեն լսում
Ես կլսեմ անցյալի և ներկայի բոլոր բաների շշուկները
Եվ այն, ինչ տեղի կունենա առաջիկա օրերին
Եվ երբ իմ քիթը չի կարողանում վայելել երկրի բույրը
Ես կհետևեմ հոգու գաղտնիքներին բոլոր
ուղղություններով
Երբ լեզուն չի կարողանում համտեսել
Ես կհիշեմ բոլոր լավ ու օրհնված բաները, որ
համտեսել եմ
Եվ երբ այս մարմնի զգացողությունս մարում է
Իմ տիեզերական մարմինը կզգա
Գաղտնի, կախարդական հպումը ամեն ինչի վրա
այստեղ ու այնտեղ
Ես կզգամ ալիքների պարը ծովի մակերեսին
Եվ տիեզերական փուչիկներով, որոնք շտապում են
անսահման տարածություն
Մարմնի բջիջները կկործանվեն

Ժամանակավոր սահմանափակումները կլուծվեն
Բայց նա կհարություն առնի կենդանի՝ հավերժության
բոցերի մեջ
Դուք կտեսնեք ուրախություն և կլսեք ուրախություն
Դուք կհամտեսեք ուրախությունը և կշնչեք
երանության բույրը
Եվ դուք կզգաք երկարատև, նորացված
ուրախություն
Եվ նա պարում է աստվածային երանության
մեղեդիների ներքո
Թող զգայարանները հրաժարվեն ուրվականների
պարից՝ ցավի և մահվան համար
Եվ վերածվել հավերժական էքստազի զգացմունքների
Լույսի, երջանկության և ուրախության
թագավորությունում
.Կյանքի ուղին հետևյալն է
Հոգեբանական աճի խոչընդոտներից են
ինքնասիրությունը, հպարտությունը, ազահությունը,
զայրույթը, ատելությունը, նախանձը և այլ մուր զօեր,
որոնք մարդուն տանում կամ մղում են անգիտության
ավելի խորը վիճակի: Անհրաժեշտ է հետևել ազատության
տանող ճանապարհին, քանի որ մարդկային
ցանկությունները կառավարվում են անընդհատ
նորացվող և անվերջ թվացող սովորություններով: Այս
սովորությունները բանտարկում և գերի են պահում
հոգին՝ անհնար դարձնելով դրա տիրոջ համար
ազատագրման և ազատագրման ճանապարհով քայլելը:
Կյանքի ուղին հետևյալն է. մի կողմում գտնվում է
անգիտության մուր հովիտը, իսկ մյուս կողմում՝
իմաստության պայծառ լույսը: Երբ մենք գործում ենք
իմաստությանը համապատասխան, մենք անվտանգ
քայլում ենք ազատագրման ճանապարհով և ստանում
ենք այն, ինչ մեզ անհրաժեշտ է:
Ամբողջ տիեզերքը աստվածային կամքի
ստեղծագործությունն է, և երբ մենք համաձայնեցնում ենք

մեզ այդ օրհնյալ կամքի հետ, այն, ինչ մեզ անհրաժեշտ է,
հեշտությամբ հասնում է մեզ:

Ես այլևս ոչինչ չեմ ցանկանում ինձ համար,
որովհետև գիտեմ, որ այն, ինչի մասին մտածում եմ,
անպայման իրականությունն կդառնա:

Աստվածային իմաստությունն ու աստվածային սերը
բավարարում են սրտի բոլոր ցանկությունները, և ինչ
զարմանալի ու հրաշալի վիճակ է դա, որը բառերով չեն
կարող նկարագրվել: Երբ գիտակցում ես, որ դու ես քո և
քո ճակատագրի տերը, խաղաղության ու հանգստության
թագավորը, ոչնչից չես վախենում: Փոխարենը, ամբողջ
աշխարհն աշխատում է հասնել քո ուզածին Աստծո
կամքով ու օգնությամբ:

Քանի որ Աստված մարդկությանը ստեղծել է իր
պատկերով, նրանք, ովքեր կգտնեն Նրան, կտեսնեն, որ
Նա բավարարում է նրանց բոլոր խնդրանքները և տալիս է
այն, ինչ նրանք ցանկանում են: Սակայն, քանի դեռ
մարդկությունը պահպանում է նույնիսկ չնչին
ցանկությունը՝ գերիշխելու ուրիշներին կամ ցուցադրելու
իր ուժը, այն ազատություն չի գտնի Աստծո մեջ:
Աստծուն ճանաչելը սկսվում է խոնարհությունից,
սիրուց և հոգևոր ուրախությունից: Իսկական զորությունը
գալիս է Աստծուն ճանաչելուց:

Եթե փոքրիկ ալիքը իմանար, որ իր ետևում գտնվող
անծայրածիր օվկիանոսը պահում է իրեն, կարող էր ասել.

«Ես մեկն եմ օվկիանոսի հետ»: Մենք պետք է
վստահությամբ գիտակցենք, որ Աստծո օվկիանոսը
գտնվում է մեր գիտակցությունից այն կողմ և մոտ է մեզ,
ուստի վախի կամ անհանգստության կարիք չկա:

Աստվածային բնույթը խաղաղություն է,
խոնարհություն, սեր, գիտակցության ընդլայնում և
համապարփակ գիտելիք: Աստծո հետ ներդաշնակության
մեջ գտնվող յուրաքանչյուր ոք կարիք չի ունենա իրեն կամ
ուրիշներին ապացուցելու իր ունեցած ուժերը, քանի որ
Նրա հոգին գիտի, որ Ամենակարողը պահում է իրեն, և որ

Աստված հսկում և պաշտպանում է Նրան՝ որտեղ և երբ
նա լինի:

Նրանք, ովքեր ճանաչում են Աստծուն, արթուն են
իրենց հոգևոր բնույթով և քնած՝ իրենց նյութական
բնույթով: Նրանք գիտեն, որ կարող են ամեն ինչ ստանալ
Նրա շնորհից:

Այսպիսով, մենք պետք է ազնիվ լինենք ինքներս մեզ
հետ և ձգտենք այդ ինքնիշխանությանը՝ փորձելով
խուսափել աշխարհի թակարդներից և նրա խաբուսիկ
գայթակղություններից, և մեր ժամանակը ներդնենք
դրական ու օգտակար մտածելու և բարության սերմեր
ցանելու այս աշխարհի հողում, որպեսզի այն թողնենք
ավելի լավը, քան գտել ենք:

Դռները կբացվեն մեզ համար, և ճանապարհները
կհարթվեն մեր առջև

Կյանքը պետք է պտտվի անձնուրաց ծառայության
շուրջ, քանի որ առանց այս իդեալի՝ Աստծո կողմից
մարդկությանը շնորհված գիտակցությունը չի հասնի իր
ողջ ներուժին: Երբ մենք ծառայում ենք ուրիշներին և
մոռանում ենք մեր ես-ի մասին, մենք կգգանք ավելի մեծ
«Ես»-ը՝ աստվածային հոգին:

Աշխատանքը կարևոր է և հզոր խթան մարդկային
հնարամտության և ստեղծագործականության համար:
Սակայն, եթե աշխատանքի միակ նպատակը
հարստություն կուտակելն է, այն կորցնում է իր արժեքը և
դառնում անիմաստ:

Աշխատանքը ծառայություն է, և վաճառքի արժանի
ապրանքը պետք է լինի որակյալ և իսկապես օգտակար
ուրիշների համար: Երբ մենք ծառայում ենք ուրիշներին,
մենք նույն չափով օգնում ենք ինքներս մեզ, քանի որ
Նրանք մեր շարունակությունն են, ինչպես մենք Նրանց
շարունակությունն ենք:

Հասուն մարդը չի գործում առանց ուշադիր
մտածողության: Երբ մենք ծառայություն ենք մատուցում,

մենք նաև ծառայություն ենք ստանում, նույնիսկ եթե դա
ոչ նյութական ձևով է:

Հետևաբար, ուրիշներին ծառայելը՝ նրանց
ֆինանսական, հոգեբանական կամ բարոյական
օգնություն տրամադրելով, նշանակում է փոխարենը
հոգեբանական բավարարվածություն ստանալ:
Մեր մերձավորներին մատուցվող յուրաքանչյուր
ծառայություն մեզ մեկ քայլով ավելի է մոտեցնում
համընդհանուր գիտակցությանը: Երբ մարդը անկեղծորեն
հոգ է տանում ուրիշների մասին, նրա գիտակցությունը
միաձուլվում է իրենների հետ, մինչդեռ անվերապահ սերը
ընդլայնում է գիտակցության սահմանները դեպի
տիեզերական գիտակցության շեմը:

Եթե մտածենք մեր եղբայրների երջանկության
մասին, մեր երջանկության բաժինը առատ կլինի, և եթե
մեր սերը տանք ուրիշներին, նրանք կզգան դրա ուժը և
կփոխվեն դեպի լավը:

Կույր կապվածությունն ու անհիմն ատելությունը
երկուսն էլ վնասակար խոչընդոտներ են գիտակցության
առաջադեմ փուլերին հասնելու համար: Մենք պետք է
սովորենք սիրել բոլորին, քանի որ մենք բոլորս Աստծո
զավակներն ենք:

Ամեն ինչ, ինչ մենք անում ենք, պետք է արվի
կամավոր կերպով, և մենք պետք է լինենք հավակնոտ մեր
ջանքերում: Երբ մարդը անկեղծ ցանկություն և բարձր
տրամադրություն ունի գործերը կատարելու սիրով և
բավարարվածությամբ, առանց հոգնածության կամ
ձանձրույթի, տիեզերական էներգիան անընդհատ հոսում
է նրա մարմնի, մտքի և կամքի մեջ:

Նա, ով թույլ չի տալիս, որ թուլության և
հոգնածության գաղափարը ներթափանցի իր
գիտակցության մեջ, տեղ է ազատում նուրբ էներգիայի
լիցքերի և կենսական ակտիվության հոսանքների համար՝
լիցքավորելու իր նյարդերը և թարմացնելու իր մարմնի
բջջերն ու հյուսվածքները:

Երբ մարդը չունի ինչ-որ բան անելու ցանկություն, նա
սկզբից հոգնածություն է զգում, բայց երբ նա ունի
ցանկություն, նրա եռությունը լցվում է էներգիայով և
կենսունակությամբ: Նրանք, ովքեր կատարում են իրենց
պարտականությունները ոգևորությամբ և
բավարարվածությամբ, գտնում են, որ անսպառ
աստվածային ուժը պահպանում և աջակցում է նրանց:
Որոշ մարդիկ այնքան են կլանված աշխատանքով, որ
ժամանակ չունեն ինքնադիտարկման կամ կյանքից
վայելելու համար: Երբ մենք աշխատում ենք՝
միաժամանակ մեր միտքը զբաղված պահելով դրական
բաներով, մենք զգում ենք թաքնված ուժ, որը մեզ
աջակցում է և ավելի շատ էներգիա տալիս:
Եթե սիրտը անկեղծ է և ազնիվ
պարտականությունները կատարելիս, մեզ համար դռներ
կբացվեն, և մեր առջև ճանապարհներ կհարթվեն:
Մենք խնդրում ենք Ամենակարող Աստծուն օրհնել
մեզ, որպեսզի կարողանանք մեր աշխատանքը կատարել
ուրախությամբ և բավարարվածությամբ կյանքի
գործարանում:

Եվ թող Նրա իմաստությունը ոգեշնչի մեր միտքը
Եվ նրա գործության ալիքները պարում են մեր
ամենօրյա գործունեության գետերի վրա
Անկարող է պարզ տեսնել՝ ինչպես մորթված
աքաղաղը:

Որպեսզի իմանանք, թե ինչպես կատարել ճիշտ
ընտրություն ցանկացած հանգամանքում կամ
իրավիճակում, մենք պետք է մեր դատողությունը
առաջնորդենք ներողամտության ուժով:
Մենք բոլորս օժտված ենք այս վեցերորդ
զգայարանով, բայց մարդկանց մեծ մասը չի օգտագործում
այն: Փոխարենը, նրանք ապավինում են հինգ ցածր և
պակաս հուսալի զգայարաններից ստացված
տեղեկությունների, քանի որ այդ հինգ զգայարանները
միշտ չէ, որ մեզ տրամադրում են վերջնական

տեղեկատվություն, որի վրա կարող ենք հույս դնել ճիշտ
որոշումներ կայացնելու համար:

Բացի իրենց սահմանափակ շրջանակից և ուժից,
զգայարանները, և դրանց հետ մեկտեղ՝ եսասիրությամբ
կապված միտքը, մեկնաբանում են իրերը՝ համաձայն այն
բանի, թե ինչն է իրենց դուր գալիս և ինչը՝ ոչ, և ոչ թե ըստ
այն բանի, թե ինչն է ճշմարիտ, և, վերջին հաշվով,
ծառայում են մարդու լավագույն շահերին:
Քանի որ մարդը իր որոշումները հիմնում է իր
զգայարանների կողմից տրամադրված
հաղորդագրությունների և զգայարանների հետ կապված
իր մտքի կողմից իրեն ասված եզրակացությունների վրա,
նա հաճախ հայտնվում է աննախանձելի
իրավիճակներում:

Հուսով եմ՝ կգա այն օրը, երբ ամբողջ աշխարհը
կգիտակցի ամեն օր որոշ ժամանակով ներս մտնելու,
առաջնորդություն փնտրելու և Աստծո օգնությունը
խնդրելու կարևորությունը: Երբ մարդը դա անում է, նա
դառնում է ավելի հավասարակշռված, ավելի հանգիստ և
ավելի խորաթափանց, քանի որ նրա ներհայացքը
բացվում է, ինչը թույլ է տալիս նրան պարզ տեսնել իրերը
և ճիշտ որոշումներ կայացնել: Նրանք նաև ազատվում են
սահմանափակող սովորություններից, անկառավարելի
ցանկություններից, ցավոտ զգացմունքներից և
անձնական կապվածություններից, որոնք նրանց դրդում
են գործել իմպուլսիվ և առանց մտորումների:
Զգայունությունը, ինչպես ներհայացքը, հոգու որակ է,
որը օգնում է մարդուն իմանալ, թե ինչ անել
անհրաժեշտության դեպքում: Նման հոգևոր որակները
կարելի է զարգացնել առողջ դատողության և Աստծո
մասին խորհրդածության միջոցով:
Երբ ցանկություններն ու զգացմունքները մթազնում
են մարդու դատողությունը, ներհայեցողությունը
կուրանում է՝ թե՛ հոգեբանորեն, թե՛ հոգևորապես: Երբ
զգացմունքները հաղթահարում են մարդկանց, նրանք

տառապում են շփոթմունքից և շփոթմունքից,
տատանվում և դառնում են անկարող պարզ տեսնելու,
ինչպես մորթված աքաղաղը:

Չգացմունքները մարդուն դարձնում են կողմնակալ իր
կարծիքներում և ուրիշների նկատմամբ
վերաբերմունքում, և կաթվածահար են անում պարզ
մտածելու և իրավիճակին իմաստուն ու ռացիոնալ
մոտենալու ունակությունը:

Երբ մենք սովորում ենք տարբերակել փաստերը մեր
անձնական կարծիքներից, մեր դատողությունն այլևս
այդքան ուժեղ չի ազդվի մեր սուբյեկտիվ
ցանկություններից: Եթե բոլորը սովորեին սա, աշխարհն
ավելի հասկացող և խաղաղ վայր կլիներ, քան հիմա է:
Հասկացողությունը սովորաբար սկիզբ է առնում
սրտից: Երբ սիրտը անհանգիստ է զգում, այն մարդուն
դրդում է մտածել, որ ինչ-որ բան այն չէ և զգույշ լինել
որոշակի մարդկանց և իրավիճակների հետ շփվելիս: Եթե
ինչ-որ բանի համար անհանգստանում եք կամ ուզում եք
իմանալ, թե որ ուղին ընտրել, կենտրոնացեք ձեր սրտի
վրա:

Երբ անհանգստությունները ձեզ ճնշեն և խնդիրները
շրջապատեն ձեզ, կենտրոնացրեք ձեր մտքերը ձեր սրտի
վրա և փորձեք գիտակցել դրանից բխող զգացմունքները:
Մնացեք հանգիստ, և հանկարծ մի խորը զգացողություն
կհոսի ձեզ վրա, և Աստված ձեր ներքին տեսլականի
միջոցով ցույց կտա ձեզ հաջորդ քայլը, որը դուք պետք է
անեք այդ պահին:

Ուղեղի բջիջների անսնորմալ բնույթի փոփոխություն
Սովորական հոգևոր բուժողները կամ քահանաները
իշխանություն չունեն ներելու մեղքերը կամ ազատելու այն
մեղավորներին, ովքեր դիմում են նրանց՝ խորհուրդ
հարցնելու համար, քանի որ նրանք կարող են միայն
նրանց հոգևոր դեղատոմսեր տալ, ուրիշ ոչինչ: Բայց
նրանք, ովքեր ճանաչում են Աստծուն, հասել են շատ
առաջադեմ հոգևոր մակարդակի, այնպես որ նրանք չեն

բավարարվում միայն մեղավորներին հոգևոր
խորհուրդներ տալով, այլ կարող են՝ Աստծո շնորհով և
օգնությամբ, լցնել նրանց հոգևոր զորությամբ, որը նրանց
ազատում է իրենց մեղավոր արարքների հետևանքներից:

Բոլոր բարի և չար գործերը թաքնված են ուղեղի
բջջներում և դրսևորվում են որպես բարի կամ չար
սովորություններ կամ մտքերի մեջ հակումներ:

Անառողջ սովորություններից տառապող մարդը,
քանի որ նրա ուղեղի բջջները լիցքավորված են այդ
սովորությունների զորությամբ, կարող է ազատագրվել
կամքի ուժի, մեդիտացիայի, անկեղծ աղոթքի և
անընդհատ դրական հաստատման միջոցով, մինչև իր
բոլոր անցանկալի սովորությունները վերածվեն
խաղաղության և հանգստության լավ սովորությունների:

Սա տեղի է ունենում, երբ ճիշտ ուղղորդված
կենսական ուժը գործում է՝ փոխելու ուղեղի բջջների
անսորմալ բնույթը, որպեսզի այդ բջջները լցվեն ամեն
ինչով, ինչը լավ է, արդար և գեղեցիկ:

Սա նշանակում է, որ կեղծ գաղափարներով լցված
ուղեղի բջջները այրվում են կենսական ակտիվությամբ,
երբ այն ուժեղ կուտակվում է ուղեղում և օգտագործվում
ազնիվ և օգտակար նպատակներով:

Իր ֆիզիկական մարմնին ուժեղ կապված մարդը
կենսական գործունեությունը շարունակում է ներգրավել
մկանների և զգայարանների մեջ, մինչդեռ
խորհրդածական, հոգևոր հակում ունեցող մարդը իր
մկաններն ու մարմինը պահում է ակտիվ թուլացման
վիճակում, իսկ միտքը՝ անջատված զգայարաններից,
որպեսզի կենսական ուժը դադարի նյարդային
համակարգում բնակվելուց և կենտրոնանա ուղեղում: Այդ
պատճառով մեդիտացիան ուղեղի բջջները
հոգևորացնելու և մտքից ցանկացած անցանկալի
սովորության արմատները վերացնելու
ամենաարդյունավետ միջոցն է:

Սովորությունը ուժ է, և մարդիկ չարաշահում են այդ
ուժը՝ չար գործեր անելով, այլ ոչ թե այն բարի գործերով
օգտագործելով:

Անտեղակությունը, անզգուշությունը, լավ
ընկերակցություն չընտրելը և բարի գործերի անտեսումը
հաճախ մարդուն տանում են վատ սովորությունների
թակարդների ու որոգայթների մեջ, որոնք նման են
շարժվող ավազի, որը կուլ է տալիս իր կամքին հակառակ
քայլողին:

Ընկերակցության ազդեցությունն ավելի ուժեղ է, քան
կամքի ուժն ու առողջ դատողությունը:

Մի՛ ընկերացիր չար մարդու հետ, քանզի չար մարդը]
[կարող է փչացնել մարդու բնավորությունը
Իմաստուն մարդիկ ազնվորեն են գործում առանց
ջանքերի, մինչդեռ նրանք, ովքեր սիրում են վնասը,
կարծես թե ստիպված են լինում վնասակար և ատելի
գործողություններ կատարել սովորության ուժով, որը
նրանց ստիպում է մեղք և չարիք գործել:

Մենք խնդրում ենք Ամենակարող Աստծուն ոգեշնչել
մեզ բարի մտքերով

Որպեսզի մենք կարողանանք տեսնել բարությունն ու
գեղեցկությունը

Մենք տարբերակում ենք օգտակարը և վնասակարը

Եվ որպեսզի մենք կարողանանք դիմել նրան

Եվ մենք հույս ունենք դրա համար

Բոլոր բարիքների աղբյուրը

Եվ բոլոր բարության աղբյուրը

«Օ՛, լեռ, ոչ մի քամի չի կարող քեզ ցնցել»

Հավասարակշռված մարդը մնում է հանգիստ և

զուսպ իր պարտականությունները կատարելիս՝ անկախ

նրանից՝ հաջողության է հասնում, թե՛ ձախողման:

Հաջողությունն ու ձախողումը անխուսափելիորեն տեղի
կունենան տարբեր ժամանակներում՝ համաձայն մարմնի,

մտքի և աշխարհի բնորոշ երկվության: Մարդը, ով

անընդհատ հիշեցնում է իրեն իր բնույթի մասին, ավելի

քիչ է ենթակա հակասություններին և ավելի քիչ է
ազդվում աշխարհի պատրանքներից:

Նրանք, ովքեր ցանկանում են հասնել ներքին
հավասարակշռության, չպետք է թույլ տան, որ իրենց
աղտոտի մարմնին բնորոշ դուալիստական
գիտակցությունը: Նման պրակտիկան, անկասկած,
դժվար է, քանի որ հոգին, երբ համակրում է զգայուն
մարմնին, ընդունում է նրա ինչպես լավ, այնպես էլ վատ
հատկությունները: Մարմնի տատանվող վիճակների հետ
կապվածությունից ազատվելու համար պետք է
գերազանցել մարմնական գիտակցությունը, որը բոլոր
տառապանքների աղբյուրն է:

Նրանք, ովքեր ապրում են հանգամանքների
ողորմածության տակ, ուրախանում են հաճույքներով ու
հաճույքներով և սգում ցավի ու դժվարությունների
համար: Բայց նրանք, ովքեր ունեն աճող
հասկացողություն, մնում են հանգիստ և զուսպ,
անսասան այն խռովություններից ու
անկարգություններից, որոնք առօրյա կյանքի հենց
հյուսվածքն են [ինչպես քամուց անշարժ լեռ]:

Հավասարակշռված մարդը, նույնիսկ վշտի և ցավի
ժամանակներում, պահպանում է ներքին խաղաղությունը
թե՛ լավ, թե՛ վատ հանգամանքներում: Ավելին, նա ունի
ուրիշների հետ համակրելու, նրանց զգացմունքները
հասկանալու և օգնելու ունակություն՝ առանց սեփական
անհանգստություններից ծանրաբեռնվելու: Այսպիսով, իր
ներքին ուժի միջոցով նա կարող է մխիթարել ուրիշներին
և մեղմել նրանց վիշտը: Իրենց հանգստության և
հավասարակշռության միջոցով նա ուրիշներին
արժեքավոր դաս է սովորեցնում՝ չտրվել կործանարար
հուզական պոռթկումների:

Իմաստուն մարդը յուրաքանչյուրի մեջ տեսնում է
աստվածային ոգին, և ազատվելով եսասիրական
ցանկություններից, նա համոզմունքով և
բավարարվածությամբ ընդունում է այն ամենը, ինչ

Աստծուց է գալիս իրեն՝ մարմնի, մտքի և հոգու կարիքները բավարարելու համար: Նա ազատվում է էգոյի սահմանափակումներից և թշնամանք չի զգում ուրիշների նկատմամբ, ոչ էլ իր հայացքն ու խոսքերը ծանրաբեռնում

է վնասակար թրթռումներով, որոնք խանգարում են մարդկանց խաղաղությունն ու անդորրը, քանի որ նա տեսնում է աստվածային ոգին, որը փնտրում է յուրաքանչյուրի մեջ թաքնված:

Երբ նա հասնում է վերջնական նպատակին, հաջողությունն ու ձախողումը նրա համար նույնն են դառնում, քանի որ նրա երկվության զգացումը մարում է, երբ նա գտնում է համընդհանուր միասնության էությունը:

Թեև նա իր գործը կատարում է Աստծո հանդեպ սիրուց մղված և մարդկությանը ծառայելով, նա ընդմիշտ մնում է անկապ:

Երջանկության հասնելու համար Երջանկության հասնելու համար մարդ պետք է ապրի ինքնակարգապահությամբ կառավարվող կյանքով:

Նրանք, ովքեր որոշում են վերահսկել իրենց հանգամանքները կյանքի բարձրագույն օրենքներին համապատասխան, կտեսնեն, որ իրենց հանգամանքները ավտոմատ կերպով հարմարվում են համապատասխանաբար: Այս կյանքում մեր բախվող դժվարությունները մեզ ոգեշնչում և մոտիվացնում են ավելի մեծ ջանքեր գործադրել, որպեսզի կարողանանք հասնել ավելի բարձր մակարդակի:

Եթե դա է այն, ինչ դուք փնտրում եք, ապա հետևեք դրան տանող ճանապարհներին, և ոչ ոք չի կարողանա ձեզ կանգնեցնել դրանից կամ զրկել դրանից: Աստված մեզ բանականություն է տվել, և մենք պետք

է դրա մեջ վառենք հավատքի, լավատեսության և ուրախության լույսերը և հնարավորինս ազատենք այն բոլոր տանջալից փորձություններից: Մենք պետք է նաև կամքի ուժ զարգացնենք, որպեսզի վերահսկենք մեր հանգամանքները, այլ ոչ թե դրանց կողմից վերահսկվենք:

Կարևոր է մշակել տրամաբանական և հիմնավորված
ծրագրեր մեր կյանքի համար, որպեսզի կարողանանք
իրականացնել բոլոր այն լավ բաները, որոնց ուզում ենք
հասնել և որոնք, ինչպես գիտենք, պետք է անենք: Երբ
մենք պլանավորում, ձգտում և աշխատում ենք, եկեք
հիշենք, որ Աստված՝ Առատաձեռնը, մեզ օգնություն է
ցուցաբերում և ուղղորդում դեպի ճիշտը: Դա անելով՝ մենք
կունենանք վճռականություն, համբերություն,
դիմացկունություն և տեսլականի պարզություն:
Մաղթում ենք ձեզ հաջողություն և երջանկություն,
որտեղ էլ որ լինեք Աստծո անծայրածիր երկրում:
Նրանք բոլորը հաջորդական ուրվականներ և
պատկերներ են
Վարդերի այգիներ
Արցունքների հովիտներ
Եվ ցողի կաթիլներ, որոնք կաչում են նուրբ
բողբոջներին
Եվ մանկության ուրախությունները
և անզուսպ կրքեր
Եվ ճնշող ուրախությունները իրենց մակընթացության
ու հոսքի մեջ
Եվ խորը տխրություն սրտերում
Եվ երկնքի մոմերը թարթում են ու անհետանում
Եվ սիրահարվածության միրաժը գայթակղում է մեզ
Պատրանքից դեպի պատրանքներ
Եվ ցանկանում է կրքով
Եվ համառ ութոտնուկի նման բռնվածքը
Եվ նորածնի լացը
Մահվան ճռռոցը
Եվ փրփրացող առողջության ուրախությունը
Եվ անցողիկ պահեր
Դրանք բոլորը հաջորդական սպեկտրներ և
պատկերներ են
Գիտակցության էկրանին
Տեղ, օգնիր ինձ

Որպեսզի իմ մեջ զարգացնեմ ազնիվ որակներ և
առաքինություններ
Եվ որպեսզի մարգեմ իմ ներսում հանգստության և
ինքնատիրապետման զինվորներին
Եղիր Նրա աստվածային առաջնորդը
Վճռական մարտում
Անտեղյակության և ժխտման դեմ
Եվ բարձրացնել ձեր օրհնյալ դրոշն ու առարկաները
Ճշմարտության դրոշը և արդարության ու բարության
սկզբունքները
Թռչկոտելով հոգուս հուշարձանների վերևում
Եվ իմ կյանքի շրջանները

* * *

Զգուշությունը պետք է գերակշռի վախին: Պետք է
կանխարգելիչ միջոցներ ձեռնարկել և ամեն ջանք
գործադրել հիվանդության պատճառները վերացնելու և
վախից ազատվելու համար: Մանրէներն այնքան շատ են
ամենուր, որ եթե մարդիկ սարսափեն դրանցից, չեն
կարողանա վայելել կյանքը: Նույնիսկ բոլոր անհրաժեշտ
առողջապահական միջոցառումները պահպանելով, եթե
մարդը կարողանար իր տունը մանրադիտակով զննել,
կկորցներ ախորժակը և ուտելու ցանկությունը:
Ինչից էլ որ վախենում եք, հեռացրեք ձեր մտքերը
դրանից: Թողեք այն Աստծուն և ամրապնդեք ձեր
վստահությունը Նրա հանդեպ: Շատ տառապանքներ
սովորաբար առաջանում են անհանգստությունից: Ինչո՞ւ
տառապել, երբ հիվանդությունը դեռ չի հարվածել: Քանի
որ մարդկանց մեծ մասի հիվանդությունները բխում են
վախից, վախից ազատվելը անմիջապես կազատի Նրանց,
և բուժումը կլինի անհապաղ: Ամեն գիշեր, քնելուց առաջ,
հաստատեք ինքներդ ձեզ. «Աստված ինձ հետ է, և ով
Աստված իր հետ ունի, ոչնչից վախենալու բան չունի»:
Մտավոր շրջապատեք ձեզ Աստծո Հոգով և Նրա
տիեզերական Էներգիաներով՝ հավատալով, որ ձեզ վրա
հարձակվող ցանկացած մանրէ կկոտրվի: Լիակատար

վստահությամբ կրկնելով «Օ՛, Աստված, Ամենակարող»
կամ «Օ՛, Տեր, Օգնական» արտահայտությունը,
կապաշտպանի ձեզ, կամրապնդի ձեզ և կստիպի ձեզ զգալ
հարմարավետ և առողջ: Երբ դուք ներդաշնակության մեջ
եք Աստծո հետ, Նրա ճշմարտությունը կհոսի ձեր մեջ, և
դուք կիմանաք, որ ձեր Էության մեջ դուք ոգի եք, որը չի
դիպչել դժվարություններին և անմահ է:
Երբ վախ եք զգում, դրեք ձեր ափը ձեր սրտին, շփեք
այն ձախից աջ՝ ասելով. «Տե՛ր, հեռացրու այս վախը
ինձանից և ազատիր իմ միտքն ու մտքերը ցանկացած
շեղումից»: Ճիշտ այնպես, ինչպես կան
ռադիոխանգարումներից ազատվելու եղանակներ,
այնպես էլ, եթե անընդհատ շփեք ձեր սիրտը ձախից աջ և
անընդհատ կենտրոնանաք վախը ձեր սրտից վանելու
գաղափարի վրա, վախը կանհետանա Աստծո
օգնությամբ, և դուք կզգաք աստվածային ուրախություն,
որը լցնում է ձեր ամբողջ Էությունը:
Վախը միշտ մարդու հետ է, և դրանից ազատվելը
հնարավոր է Աստծո մասին մտածելով և Նրա
ներկայությունը զգալով:
Վստահեք Աստծուն և եղեք անկեղծ ձեր ամեն ինչում:
Կան շատ ընդօրինակողներ. մի՛ ավելացրեք ձեր անունը
Նրանց երկար ցանկին: Տիրապետեք ձեր արածին և արեք
այն եզակի ձևով, որը ոչ ոք նախկինում չի արել: Դաշտը
բաց է ստեղծագործության համար, քանի դեռ
ցանկությունը անկեղծ է և կամքը՝ կա: Բնությունը
արձագանքում է ձեզ, երբ դուք ներդաշնակության մեջ եք
Աստծո հետ:
Մարդիկ հաճախ իրենց առաջին տեղում են դնում,
բայց մենք պետք է մտածենք ուրիշների մասին և օգնենք
Նրանց մեր լավագույնս՝ մաղթելով Նրանց հաջողություն,
ինչպես մաղթում ենք ինքներս մեզ: Երբ մենք դա անում
ենք կամավոր և ամբողջ սրտով, մենք զգում ենք, որ մեր
կարեկցանքի շրջանակը ընդլայնվում է, և մեր և

ուրիշների միջև եղած սիրո կապերը խորանում և
ամրապնդվում են:

բնակչությունն ունեցող միջավայրում, եթե բոլորը 1000
բարեկամաբար վարվեին, յուրաքանչյուր մարդ կունենար
999 ընկեր: Բայց եթե այդ միջավայրում բոլորը միմյանց
թշնամի պես վարվեին, յուրաքանչյուր մարդ կունենար
999 թշնամի:

Լուսնի լույս և երջանիկ հեռավոր երկրներ
երբ երեկոն իջնի, մտքերդ խառնիր լուսնի լույսի հետ
Լվացեք ձեր տխրությունները նրա ճառագայթներով
Ես գգում եմ հրաշալի լույսը, որը նրբորեն տարածվում
է քո մարմնի վրայով
Եվ ծառերի ու հեռավոր շրջանների վերևում
Կանգնեք անծայրածիր տարածության մեջ և նայեք
հանգիստ աչքերով
Լուսնի շողին և դրա բացահայտած հիասքանչ
տեսարաններին
Նայեք փայլուն հորիզոնի ծածկված եզրերին
Թող ձեր խորհրդածական մտքերը գերազանցեն
հեռանկարի սահմանները
Դեպի ոսկե երազների երկիր
Տեղափոխեք ձեր ուշադրությունը լուսնի
ճառագայթների ցույց տված ձևերից
Դեպի հեռավոր աստղեր և հեռավոր երկինք
Կենդանի եթերից այն կողմ հավերժական լռությունը
Որտեղ ամեն ինչ թրթռում է սիրով և կյանքով
Դիտեք լուսնի ճառագայթների ձգվելը
Ոչ միայն երկրի վրա
Փոխարենը, քո վեհ մտքի անսահման ոլորտների
յուրաքանչյուր անկյունում
Խորը մտածիր, որպեսզի կարողանաս հասնել
հեռավոր, երջանիկ երկրներ
Խորը հոգևոր գիտակցության չափանիշները
Եվ տիեզերքը երևում է որպես արծաթափայլ լույս
Այն սահման չունի և վերջ չունի

Մարդիկ կապված են անառողջ սովորությունների հետ, և այդ սովորությունները անընդհատ սնուցվում են, մինչդեռ լավ սովորությունները մեռնում և ոչնչանում են:

Անցանկալի հյուրերը մարդու կյանքում գրավել են առաջին տեղը, մինչդեռ պատվավոր հյուրերը նրանից ոչինչ չեն ստանում, բացի անտեսումից և անտարբերությունից, և նրանք ամաչած ու սրտով կոտրված երես են թեքում նրա դռնից:

Լավ սովորությունները պետք է սնուցվեն բարի գործերով, և դա ապահովվում է լավ ընկերակցությամբ և ոգեշնչող գրվածքներով, քանի որ միջավայրի ազդեցությունն ավելի ուժեղ է, քան կամքը:

Մարդկանց մղում է նյութապաշտությունը, և բանականության լույսը անընդհատ ուղղված է դեպի դուրս, այլ ոչ թե դեպի ներս: Մարդիկ վազվզում են այստեղ-այնտեղ, բայց աշխարհում չկա մի տեղ, որը կարող է պաշտպանել նրանց իրենցից և իրենց խղճից:

Ինքնավերլուծության մի պահ անհրաժեշտ է: Եթե մարդը աղոթում է հաջողության համար, մինչդեռ

նրա մտքերը միաժամանակ լի են ձախողման, քաոսի և անտարբերության մտքերով, նա նման է այն մարդուն, ով մեկին ուղարկում է առաքելության, միայն թե

ճանապարհին ավազակների կողմից հարձակման ենթարկվի նրա վրա: Մարդու հաջողությունը գողացող ավազակները նրա վատ սովորություններն են: Մարդն իր աղոթքներն ուղարկում է Աստծուն անպաշտպան, և անհանգստության ու անհանգստության ավազակները հարձակվում են նրա վրա, նախքան Աստծուն հասնելը:

Իհարկե, Աստված լսում է աղոթքները, քանի որ Նա ամենուր է և ամենագետ, բայց որոշակի հանգամանքներում աղոթքները չեն պատասխանվում:

Ինչո՞ւ դրանք երբեմն չեն պատասխանվում:

Պատասխանը ենթագիտակցության հողում թաքնված բացասական սերմերի մեջ է: Հեռավոր և մոտ անցյալում

ձևավորված այդ վատ սովորությունները խոչընդոտ են հանդիսանում մարդու և Աստծո միջև: Դրական մտքերը պետք է տնկվեն հոգու հողում, որպեսզի դրանք կարողանան ծլել և աճել ճիշտ պայմաններում և պտուղ տալ: Մարդը չի կարող հույսը դնել միայն առողջության, բարգավաճման և բարենպաստ հանգամանքների վրա, քանի որ դրանք անցողիկ և ժամանակավոր են: Իմաստուն է ներդրում կատարել հոգու ոլորտում: Մարդու կյանքում և հոգում անընդհատ գործում են կործանարար ուժեր, որոնք բխում են անցյալի սխալներից: Հետևաբար, մարդ պետք է զգոն և զգույշ մնա այս հզոր ուժերի հետ դիմակայելիս և դրանց հետ գործ ունենալիս:

Նա, ով աղոթում է հաջողության համար՝ միաժամանակ մտածելով. «Չեմ կարծում, որ կհաջողեմ», չի հաջողի: Աղոթքը պետք է մատուցվի ջերմեռանդ հավատքով և խոնարհ սրտով, որպեսզի աստվածային լույսը շողա և երկնային օրհնությունները իջնեն: Ինչպես անհնար է խոսել փչացած հեռախոսով, այնպես էլ անհնար է արդյունավետորեն աղոթքներ տարածել մտքի միջով, որը ծանրաբեռնված է անհանգստություններով, անհանգստություններով, դժգոհությամբ և անցողիկ բաների հանդեպ կապվածությամբ: Խորը հանգստության և խաղաղ ներդաշնակության, նուրբ, կառուցողական թրթռումների հետ միասին, միտքը կարող է վերականգնվել և կարգաբերվել, նրա հոգևոր ընկալունակությունը ուժեղացվել՝ հնարավորություն տալով արդյունավետ և արդյունավետ կերպով փոխանցել սրտանց ուղերձները Աստծուն և ստանալ Նրա օրհնյալ պատասխանը: Տե՛ր, ձեռքերս կրծքիս սեղմած՝ Քեզ եմ նվիրում ամբողջ եությունս և լցնում եմ աղոթքներս խորը սիրով: Տուր ինձ երեխաների անմեղ սերը Քո հանդեպ և օգնիր ինձ զգալ Քո մոտիկությունը իմ աղաչանքների խոսքերի հետևում: Թույլ տուր ինձ զգալ Քո ներկայությունը իմ

բոլոր զգացմունքներում և թույլ տուր ինձ գիտակցել, որ
Քո իմաստությունը պահպանում է իմ հասկացողությունը,
և որ իմ կյանքը Քո լույսի կայծ է և Քո տիեզերական
կյանքի դրսևորում:

Նրանք սովորաբար ամենաերջանիկ մարդիկ են
Իսկական մարդկային երջանկությունը կայանում է
մարդու անընդհատ պատրաստ լինելու սովորելու և
պատշաճ ու հարգալից կերպով գործելու մեջ: Որքան
մարդ կատարելագործվի, այնքան ավելի է նպաստում
շրջապատի մարդկանց առաջընթացին և
երջանկությանը:

Ցավի հիմնական պատճառը
Հոգևոր «ես»-ի կապը մարմնի և մտքի հետ, և դրա
իրականացումը դրանց միջոցով, մեր բոլոր ցավերի,
սահմանափակումների, արգելքների, թերությունների և
թերությունների արմատական պատճառն է: Այս կապի
պատճառով մենք նույնքան հուզմունք ենք զգում, որքան
ցավ և հաճույք, այնքանով, որ անկարող ենք զգալ
աստվածային երանություն կամ գիտակցություն:
Կրոնը, իր էությանմբ, ենթադրում է ցավից մշտական
խուսափում և մաքուր երանության կամ Աստծո
ձեռքբերում:

Ինչպես արևի իրական պատկերը չի կարող հստակ
երևալ անհանգիստ ջրի մակերեսին, այնպես էլ հոգևոր
հոգու իրական, օրինյալ բնույթը (ամբողջ հոգու
արտացոլանքը) չի կարող հասկացվել և նրա էությունը
ըմբռնվել մարմնի և մտքի տատանվող և փոփոխվող
վիճակների հետ հոգու նույնականացումից բխող խռովքի
և անհանգստության ալիքներով:

Ճիշտ այնպես, ինչպես խառնված ջուրը աղավաղում է
արևի իրական պատկերը, այնպես էլ անհանգիստ միտքը
աղավաղում է հոգու միշտ ուրախ ներքին բնույթը՝ այդ
նույնականացման կամ ասոցիացիայի միջոցով:
.Արևելյան իմաստության գրքերում ասվում է

Եթե կարողանայիր մարմնից վեր բարձրանալ և»
գիտակցել, որ հոգի ես, կունենայիր հավերժական
երանություն և կազատվեիր ամեն տեսակի ցավից» {Եվ
ասա. «Տե՛ր իմ, բազմացրու ինձ գիտելիքներով»}

Եվ դուք կճանաչեք ճշմարտությունը, և }
{ճշմարտությունը կազատի ձեզ
Ազատությունը գալիս է ինքնակառավարումից, լավ
սովորությունը լավագույն ընկերն է:

Իմ ուսուցչի՝ Շրի Յուկցվարջիի ամենաազդեցիկ
խոսքերը երեք բառ էին, որոնք նա միշտ կրկնում էր ինձ. «
Սովորիր լավ վարվել »: Ես իսկապես չեմ կարող
արտահայտել իմ երախտագիտությունը նրան դրա
համար՝ գիտակցելով, որ միշտ չէ, որ հեշտ է եղել ճիշտ
վարվել:

Երբ դուք պետք է ինչ-որ բան հաղթահարեք, պետք է
հասկանաք, թե ինչու պետք է այն հաղթահարեք: Դուք ոչ
միայն պետք է հրաժարվեք դրանից և հեռանաք դրանից,
այլև պետք է վերացնեք դրա մասին մտածելը և վանեք
այն ձեր մտքերից: Բացասական մտածողությունը հզոր
թշնամի է, որը պետք է հաղթահարվի:

Եթե ձեր ուշադրությունը զգայական
գիտակցությունից տեղափոխեք հոգևոր գիտակցության,
դուք կհասնեք հաղթանակի և երջանկություն կպարգևեք
ինքներդ ձեզ: Նվաճումները մտքում են: Մարդ պետք է
ինքն իրեն հարցնի. «Ես իմ զգայարանների ստրո՞կն եմ,
թե՞ դրանց տիրոջը: Ես հարո՞ւստ եմ խաղաղությամբ, թե՞
հոգևորապես աղքատ»:

Մարդ չպետք է դառնա չափազանցության զոհ:

Վայելեք իրերը, բայց մի թողեք, որ դրանք ստրկացնեն
ձեզ: Եղեք ազատ: Եղեք բարի, բարեկամական, ուրախ և
ուրախ, և եղեք ձեր սեփական տերը բոլոր
հանգամանքներում: Մարդ չպետք է լինի միայն
զգայարանների ստրուկը, այլ պետք է գործի առողջ
համոզմունքների համաձայն: Ամեն ոք, ով ցանկանում է
հաղթահարել երկվությունները և հասնել տիեզերական

գիտակցության, պետք է ունենա ինքնատիրապետում և
մարզվի իրեն՝ դիմանալու բոլոր բաներին և բոլոր
հանգամանքներին՝ առանց հոգեբանական տառապանքի
կամ անհանգստության:

Անել այն, ինչ մարդուն դուր է գալիս, ազատություն չէ,
այլ ազատության չարաշահում: Ազատությունը գալիս է
ինքնատիրապետման օրենքին հետևելուց, այսինքն՝
ինքնակարգապահությունից: Իսկական ազատությունը
նշանակում է ամեն ինչ անել իմաստությամբ
առաջնորդվելով: Ազատությունը չնչին է և մակերեսային՝
առանց Աստծուն և Նրա օրենքներին
համապատասխանելու:

Մարդկանց մեծամասնության կյանքը կառավարվում
է ցանկություններով, կրքերով, խառնվածքով,
սովորություններով, ինչպես նաև շրջակա միջավայրի և
սոցիալական ազդեցություններով:

Երբ մարմնական սովորությունները սկսում են
վերահսկել միտքը, մարմնի համար դժվար է դառնում
հնազանդվել կամքի հրամաններին: Ահա թե ինչու են
ճարպակալած մարդիկ դժվարանում նիհարել, նույնիսկ
դիետա պահելիս: Գիտակից բջիջները ձևավորել են իրենց
սեփական սովորությունները և արագ չեն արձագանքում
մտքի հրամաններին: Այնուամենայնիվ, եթե պատշաճ
կերպով մարզվեն, նրանք կամովին կհետևեն մտքի
հրահանգներին՝ առանց բարձրագույն մտավոր ուժերի
հետ չնչին հակասության, որոնք ունակ են վերահսկել
մարմինը, եթե պատշաճ կերպով մարզվեն և մարզվեն:
Լավ սովորությունը քո լավագույն ընկերն է, մինչդեռ
վատ սովորությունը՝ քողարկված թշնամի: Հետևաբար,
պետք է զգույշ լինել սովորությունը կամ գործողությունը
կրկնելուց, քանի որ կրկնությունը գործողությունը
վերածում է սովորության՝ նախքան մարդը դա գիտակցի,
և սովորությունը դառնում է երկրորդ բնույթ:
Այնուամենայնիվ, այն կարելի է փոխել հետևողական

բարի գործերի և դրական, ստեղծագործական
մտածողության միջոցով:
Ամենուր կարգուկանոնի և հետևողականության
նշաններ

Վաղ մտածողները իրենց դիտարկումից ելնելով
դատում էին, որ յուրաքանչյուր մարդ նյութի և մտքի
խառնուրդ է, և այս դիտարկման արդյունքում նրանք
հավատում էին երկու անկախ ուժերի՝ բնության և մտքի
գոյությանը:

Ապա նրանք սկսեցին մտածել. «Ինչո՞ւ է բնության մեջ
ամեն ինչ դասավորված որոշակի ձևով: Ինչո՞ւ մարդու
մեկ ձեռքը մյուսից երկար չէ: Եվ ինչո՞ւ աստղերն ու
մոլորակները չեն բախվում տիեզերքում: Մենք
տիեզերքում կարգուկանոնի և հետևողականության
նշաններ ենք տեսնում, որտեղ էլ որ նայենք»:

Այս նախադրյալից նրանք եզրակացրեցին, որ միտքն
ու նյութը չեն կարող առանձին լինել և միևնույն ժամանակ
ունենալ բացարձակ գերիշխանություն դրանցից
յուրաքանչյուրի նկատմամբ, քանի որ պետք է լինի մեկ
միտք, որը կվերահսկի ամեն ինչ:

Այս եզրակացությունը բնականաբար հանգեցնում է
մեկ Աստծո գաղափարին, որը նյութի և մտքի պատճառն
ու ծագումն է, գոյություն ունի դրանց միջոցով և դրանցից
այն կողմ: Նա, ով հասնում է բացարձակ իմաստության,
հասկանում է, որ ամեն ինչ, իր էությանմբ, ոգի է, նույնիսկ
եթե այդ ոգին ծածկված է արտաքին տեսքով և թաքնված
է տեսադաշտից:

Նրանք, ովքեր ունեն հոգևոր գիտելիքներ, տեսնում են
Աստծո լույսը ամենուրեք դրսևորված
Հարցն այն է, թե ինչպե՞ս են հետազոտողները
կարողացել այն հայտնաբերել սկզբում:

Որպես առաջին քայլ՝ նրանք փակեցին աչքերը՝
աշխարհի և նյութի հետ անմիջական շփումը վերացնելու
համար, որպեսզի կարողանային իրենց ուշադրությունը
ամբողջությամբ կենտրոնացնել աշխարհի և նյութի

հետևում թաքնված համընդհանուր միտքը ճանաչելու
վրա:

Նրանք ինտուիտիվորեն հասկացան, որ չեն կարող
ընկալել բնության մեջ աստվածային ներկայությունը հինգ
զգայարանների սովորական ընկալումների միջոցով:

Այսպիսով, նրանք փնտրում էին միջոց՝ դրա
ներկայությունը իրենց մեջ զգալու՝ խորը և ճշգրիտ
կենտրոնանալով դրա վրա:

Վերջապես, նրանց հաջողվեց փակել և փակել հինգ
զգայարանների բոլոր դռներն ու ուղիները՝
ժամանակավորապես լիովին անկախանալով նյութական
գիտակցությունից: Այնուհետև հոգու ներքին աշխարհը
սկսեց բացահայտվել նրանց և բացվել նրանց առջև: Այն
մեծ անհատների համար, ովքեր անխոնջ հետապնդում
էին իրենց էզոտերիկ հետազոտությունները, Աստված
վերջապես բացահայտեց իրեն:

Աստծո գորությունը դրեք ձեր ջանքերի ետևում
Ազատեք ձեր ներքին ուժը կառուցողական և
օգտակար նպատակների համար, և դուք ավելին
կստանաք: Առաջ շարժվեք անսասան վճռականությամբ՝
օգտագործելով հաջողության յուրաքանչյուր տարր:
Համապատասխանեցրեք ձեզ ձեր ստեղծագործական
ոգու ուժին, և դուք կկապվեք անսահման մտքի հետ, որը
կարող է ոգեշնչել ձեզ և լուծել ձեր բոլոր խնդիրները: Ուժը
անընդհատ կհոսի ձեզ ձեր հոգևոր էության հզոր
աղբյուրից՝ թույլ տալով ձեզ հասնել ուշագրավ
նվաճումների և նորարարությունների կյանքի
յուրաքանչյուր ոլորտում:

Որևէ կարևոր որոշում կայացնելուց առաջ հանգիստ
նստեք և փնտրեք Աստծո օգնությունն ու օրհնությունը:
Այդ ժամանակ դուք կհասկանաք, որ ձեր ուժի հետևում
Աստծո ուժն է, ձեր մտքի հետևում՝ Աստծո միտքը, և ձեր
կամքի հետևում՝ Աստծո կամքը: Քանի դեռ Աստված
աշխատում է ձեզ հետ, ձեր ջանքերը ապարդյուն չեն լինի,
և դուք չեք ծախողվի. ընդհակառակը, ձեր ուժը

կբազմապատկվի, և ձեր կարողությունները կաճեն: Եվ
երբ դուք կատարեք ձեր առաջադրանքները Աստծուն
ծառայելու համար, դուք կստանաք Նրա օրհնությունները:
Եթե կյանքում քո աշխատանքը համեստ է, մի՛
ներողություն խնդրիր դրա համար: Հպարտացիր, որ
կատարում ես Աստծո կողմից քեզ վստահված
պարտականությունները: Նա ուզում է, որ դու քո դերը
կատարես քո լավագույնս: Ոչ բոլորը կարող են կատարել
նույն դերը, ինչ դու: Քանի դեռ դու աշխատում ես Աստծուն
հաճեցնելու համար, տիեզերքի բոլոր ուժերը կաշխատեն
ներդաշնակորեն քո երջանկության և բարեկեցության
համար:

Երբ դուք Աստծուն հաստատում եք, որ Նրան ամենից
շատ եք ցանկանում, դուք կհամաձայնեցնեք ձեզ Նրա
կամքի հետ: Եվ երբ անդադար փնտրում եք Նրան՝
անկախ ձեր ճանապարհին կանգնած խոչընդոտներից,
դուք լավագույնս եք օգտագործում ձեր մարդկային կամքը
և կիրառում եք հաջողության օրենքը, որը հայտնի է հին
իմաստուններին և բոլոր նրանց, ովքեր հասել են իրական
հաջողության:

Սրբազան տիեզերական ուժը ձեր ծառայության մեջ է,
քանի դեռ դուք անկեղծ ջանքեր եք գործադրում այդ
օրհնյալ ուժն օգտագործելու առողջության, երջանկության
և խաղաղության հասնելու համար: Այս ազնիվ
նպատակներին հասնելով՝ դուք կքայլեք ինքնաճանաչման
ճանապարհով դեպի ձեր իրական տունը՝ Աստծո մեջ:
Երջանկությունը հաջողության չափանիշն է
Նախ, դուք պետք է համոզվեք, որ ձեր ցանկալի
նպատակը արժանի է ձգտման, և որ դրան հասնելը
արժանի է համարվել իրական հաջողություն:

Ի՞նչ է հաջողությունը: Եթե դուք ունեք առողջություն և
հարստություն, բայց խնդիրներ ունեք բոլորի հետ (և նաև
ինքներդ ձեզ հետ), ձեր կյանքը հաջողակ չէ: Աշխարհը
դառնում է մռայլ, իսկ կյանքը՝ անպտուղ, եթե դուք
երջանկություն չեք գտնում: Երբ կորցնում եք փող,

կորցնում եք ինչ-որ փոքր բան: Երբ կորցնում եք առողջություն, կորցնում եք ավելի կարևոր բան: Բայց երբ կորցնում եք խաղաղությունն ու հանգստությունը, կորցնում եք կյանքի ամենաթանկարժեք գանձերը:

Հետևաբար, հաջողությունը պետք է չափվի երջանկության չափանիշով, համընդհանուր օրենքներին համապատասխանելու և ներդաշնակելու ունակությամբ:

Հաջողությունը չի չափվում աշխարհիկ չափանիշներով, ինչպիսիք են առողջությունը, կարգավիճակը և իշխանությունը: Այս բաներն ինքնին երջանկություն չեն բերում, եթե ճիշտ չեն օգտագործվում: Որպեսզի դա տեղի ունենա, մարդ պետք է ունենա իմաստություն և սեր Աստծո և մարդկության հանդեպ:

Աստված ձեզ զորություն է տվել պարգևատրելու կամ պատժելու ինքներդ ձեզ՝ օգտագործելով կամ չարաշահելով ձեր միտքն ու կամքը: Եթե դուք խախտեք առողջության, բարգավաճման և իմաստության օրենքները, անխուսափելիորեն կտուժեք հիվանդությունից, աղքատությունից և տգիտությունից:

Հետևաբար, դուք պետք է ամրապնդեք ձեր միտքը և հրաժարվեք կրել անցյալ տարիների կուտակված հոգեբանական և բարոյական բեռը: Այրեք այդ մաշված կույտերը ձեր ներկա օրհնյալ որոշումների և կառուցողական գործունեության կրակի մեջ, և դուք կհասնեք ազատության հորիզոններին:

Երջանկությունը որոշ չափով կախված է արտաքին հանգամանքներից, բայց այն հիմնականում կախված է մարդու հոգեվիճակից: Երջանիկ լինելու համար մարդը պետք է ունենա լավ առողջություն, հավասարակշռված միտք, բարեկեցիկ կյանք, համապատասխան աշխատանք, երախտապարտ սիրտ և, ամենակարևորը, իմաստություն և Աստծո գիտելիք:

Երջանիկ լինելու ամուր վճռականությունը ձեզ անչափ կօգնի: Մի՛ սպասեք, որ ձեր հանգամանքները կփոխվեն՝ սխալմամբ հավատալով, որ ձեր խնդիրները ուրիշ տեղ

են: Մի՛ թույլ տվեք, որ դժբախտությունը դառնա խորը արմատացած սովորություն, որից դժվար է ազատվել՝ հոգեբանական ցավ պատճառելով ձեզ և ձեր շրջապատի մարդկանց:

Ձեզ և ուրիշների համար ամենամեծ օրհնություններից մեկը երջանիկ և լավատես լինելն է: Եթե դուք ունեք երջանկություն, ապա հասել եք ամեն ինչի: Երջանկությունը նշանակում է Աստծո հետ ներդաշնակ լինել, իսկ մեդիտացիան տալիս է երջանկության հասնելու ունակություն: Մտքի սովորություններ. Հաջողության արագացում կամ հետաձգում

Մարդու սովորությունները կարող են արագացնել կամ հետաձգել նրա հաջողությունը: Ոչ թե անցողիկ ոգեշնչումները կամ հանճարեղ գաղափարները, այլ մարդու ամենօրյա մտավոր սովորություններն են որոշում նրա կյանքի ընթացքը:

Մտավոր սովորությունները նման են մտավոր մագնիսի, որը գրավում է որոշակի բաներ, մարդկանց և հանգամանքներ: Լավ մտավոր սովորությունները թույլ են տալիս գրավել բարենպաստ և օգտակար հնարավորություններ, մինչդեռ վատ մտավոր սովորությունները ձեզ ավելի են մոտեցնում աշխարհիկ հակումներ և անցանկալի հանգամանքներ ունեցող մարդկանց:

Դուք կարող եք չեզոքացնել վատ սովորությունները և թուլացնել դրանց ուժը՝ խուսափելով այն ամենից, ինչը կարող է դրանք խթանել կամ վերակենդանացնել, առանց անընդհատ դրանց վրա կենտրոնանալու: Այնուհետև ուղղեք ձեր մտքերը լավ սովորության վրա և հետևողականորեն աշխատեք այն զարգացնելու վրա, մինչև այն դառնա ձեր կյանքի անբաժանելի մասը, որին կարող եք վստահել և ապավինել:

Մեր ներսում երկու հակադիր ուժեր անընդհատ հակամարտության մեջ են. մեկը մեզ դրդում է անել այն,

ինչ չպետք է անենք, իսկ մյուսը՝ ոգեշնչում է մեզ անել այն,
ինչ պետք է անենք, նույնիսկ եթե դա ավելի դժվար է
թվում: Առաջին ձայնը չարի ձայնն է, երկրորդը՝ բարու կամ
Աստծո:

Ամենօրյա դժվար դասերի միջոցով դուք հստակ
կտեսնեք, որ վատ սովորությունները սնուցում են անվերջ
նյութական ցանկությունների ծառը, մինչդեռ լավ
սովորությունները սնուցում են բարձր հոգևոր հույսերի և
ձգտումների ծառը:

Դուք պետք է ավելի ու ավելի շատ կենտրոնացնեք
ձեր ջանքերը օրինված հոգևոր ծառի ճիշտ զարգացման
վրա, որպեսզի մի օր կարողանաք քաղել
ինքնաճանաչողության համեղ, հասուն պտուղները:
Եթե կարողանաք ազատվել բոլոր տեսակի վատ
սովորություններից, և եթե կարողանաք անել ամեն ինչ,
ինչ բարի է և ազնիվ, ազնվության և բարության սիրուց
ելնելով, այլ ոչ թե որովհետև չարը տխրություն և
ափսոսանք է բերում, ապա դուք կաճեք հոգով և
կշարժվեք ձեր ճանապարհով:

Դուք ազատ կլինեք, երբ կամավոր և գիտակցաբար
հրաժարվեք ձեր վատ սովորություններից: Դուք ազատ
կլինեք միայն այն ժամանակ, երբ դառնաք տերեր,
կկարողանաք տիրանալ ձեր զգացմունքներին, մտքերին
և կամքին, որպեսզի անեք այն, ինչ պետք է արվի,
նույնիսկ եթե դա հակասում է ձեր ցանկություններին:
Ինքնակառավարման և ինքնատիրապետման այդ ուժի
մեջ են ընկած հավերժական ազատության սերմերը:
Մինչև հիմա ես նշել եմ հաջողության մի քանի
կարևոր բնութագրեր՝ դրական մտածողություն, կամքի
ուժ, հոգեվերլուծություն, նախաձեռնողականություն և
ինքնակարգապահություն: Շատ գրքեր ընդգծում են այս
բնութագրերից մեկը կամ մի քանիսը, բայց չեն ճանաչում
այս գործոնների հիմքում ընկած աստվածային
զորությունը: Աստվածային կամքի հետ համաձայնեցումը
հաջողության հասնելու ամենակարևոր տարրն է:

Աստվածային կամքը այն ուժն է, որը շարժում է
Երկիրը և դրա վրա եղած ամեն ինչ, տիեզերքը և դրա մեջ
եղած ամեն ինչ: Աստծո կամքն է, որը շարժում է աստղերը
տիեզերքում, և Նրա կամքն է, որ մոլորակները պահում է
իրենց ուղեծրերում և կարգավորում է կյանքի բոլոր ձևերի
ծննդյան, աճի և քայքայման ցիկլերը:

Կարոտի խարույկներ

Օ՛, Տեր

Թող իմ կարոտի մոխրերը հավերժ այրվեն քո օրհնյալ
ներկայության մեջ

Պոկիր, սիրելի՛ Աստված, իմ սիրո լուստոսը երկրային
մոռացության ցեխից և դրանով զարդարիր քո մշտարթուն
հիշողության կուրծքը:

Երկնքի սրբավայրում ես խոնարհվում եմ Քո առջև, իմ
,Աստված

Ես լսեցի քո ձայնը վարդերի բույրի մեջ
Եվ ես զգացի քո քնքշությունը շուշանների նրբության

մեջ

Եվ իմ կարոտի շշուկի մեջ քո սերն էր պատասխանը
Ես գիտեմ, որ Աստծուն կարելի է ճանաչել
խորհրդածության և որոշակի ընկալման միջոցով, բայց ոչ
թե շփոթված և անհանգիստ մտքի միջոցով:

Ես կբացեմ աչքերս խորհրդածության երանության
առջև և կտեսնեմ, որ ամբողջ խավարը անհետացել է: Ես
կսուզվեմ մեդիտացիայի պատերի ետևում թաքնված
աստվածային խաղաղության լողավազանում և կմաքրեմ
իմ ներքին եությունը խորհրդածության միջոցով, որպեսզի
այն չփչանա հակառակ արտաքին ազդեցություններից:

Եվ ես ամեն օրը կդիմավորեմ Ամենակարողի
խորհրդածությամբ:

Լռության սրբավայրում ես հայտնաբերում եմ քո

խաղաղության զոհասեղանը

Եվ խաղաղության զոհասեղանի վրա ես գտնում եմ քո

մշտապես նորոգվող ուրախությունը

Թույլ տուր ինձ լսել քո ձայնը, Տե՛ր, խորհրդածության
քարանձավում, և այդ ժամանակ ես կգտնեմ
հավերժական երկնային երջանկություն իմ մեջ:
Խաղաղությունը կլցնի իմ սիրտը և կտիրի իմ եռությանը,
լինի դա լռության մեջ, թե աշխատանքի ժամանակ:
Երկնքի գմբեթում ամեն պայծառ, շողշողուն աստղ, և
ամեն մաքուր, անարատ միտք
Յուրաքանչյուր ազնիվ գործ և գեղեցիկ սխրանք կլինի
պատուհան, որի միջով ես կնայի քեզ, իմ սիրելի Աստված:
Լիարժեք մտավոր կենտրոնացմամբ և անվերջ
կարոտով, ես իմ գիտակցությունը կուղարկեմ հոգևոր
աչքի (հոնքերի արանքում) միջով դեպի հավերժության
թագավորություն:
Ես կազատեմ իմ հոգին մարմնի գերությունից և
կխառնեմ այն հոգու մեծ ծովի հետ
Հոգեվերլուծության անհրաժեշտությունը
Հաջողության մեկ այլ գաղտնիք է
հոգեվերլուծությունը: Ինքնավերլուծությունը հայելի է, որի
մեջ կարող եք տեսնել ձեր մտքի թաքնված խորքերը,
որոնք այլապես կմնային ձեզանից թաքնված:
Բացահայտեք ձեր ծախողման կետերը և
տեսակավորեք ձեր լավ և վատ հակումներն ու
հակումները
Օգտագործեք ինքնավերլուծություն՝ հասկանալու
համար, թե որտեղ եք հիմա, ինչի եք ուզում հասնել և ինչ
խոչընդոտներ կան ձեր ճանապարհին: Սահմանեք ձեր
իրական աշխատանքը և հասկացեք ձեր նպատակը
կյանքում:
Ձգտեք զարգացնել իսկական և ազնիվ բնավորության
բոլոր հատկանիշները՝ ազատ քմահաճույքներից ու
ցանկություններից: Ձեր միտքը Աստծո հետ համահունչ և
համաձայնեցված պահելով՝ դուք արագ, անվտանգ և
վստահորեն կշարժվեք ձեր ցանկալի նպատակին տանող
ճանապարհով: Ձեր վերջնական նպատակն է գտնել ձեր
ճանապարհը դեպի Աստված: Սակայն այս աշխարհում

կան նաև պարտականություններ և
պատասխանատվություններ, որոնք պետք է կատարել:

Այս երկրի վրա մենք օտարականներ ենք թվում, և
միայն այն ժամանակ, երբ սիրում ենք Աստծուն, դառնում
ենք եղբայրներ և քույրեր:

Կամքի ուժը, զուգորդված Նախաձեռնողականության
հետ, կօգնի ձեզ սահմանել ձեր պարտավորությունները և
կատարել դրանք լիարժեքորեն: Ի՞նչ է

Նախաձեռնողականությունը: Դա ձեր ներսում
ստեղծագործական ունակությունն է. անսահման Արարչի
կայծ, որը կարող է ձեզ ուժ տալ ստեղծելու այնպիսի բան,
որը ոչ ոք երբեք չի ստեղծել: Այն ձեզ մոտիվացնում է անել
բաներ նոր և ստեղծագործական ձևերով:

Նախաձեռնողական մտածողությամբ մարդու
նվաճումները կարող են նույնքան շլացուցիչ և
զարմանալի լինել, որքան ընկնող աստղը: Չրոյից թվացյալ
ինչ-որ բան ստեղծելով՝ նրանք ցույց են տալիս, որ
անհնար թվացողը իսկապես հնարավոր է, երբ
մարդկությունն օգտագործում է գերագույն
ստեղծագործական ոգու ուժը: Նախաձեռնությունն ու
նորարարությունը թույլ են տալիս ձեզ կանգնել ձեր
սեփական ոտքերի վրա՝ ազատ և անկախ, և
հաջողության նշաններից են:

Հաջողության գաղափարների մասին ծանուցում
ենթադրենք, որ մինչ այժմ ձախողվել եք,
հիմարություն է դադարեցնել պայքարը և ձախողումը
համարել ճակատագիր:

Ավելի լավ է մեռնել պայքարելով, քան դադարեցնել
ջանքեր գործադրելը, քանի դեռ կարող ես ավելին անել,
քանի որ ջանքերը կշարունակվեն նոր կյանքում նույնիսկ
մահից հետո:

Հաջողությունն ու ձախողումը անցյալում արվածի,
ինչպես նաև հիմա արվածի արդարացի հետևանքներն
են: Հետևաբար, դուք պետք է անցյալի փորձից սնեք
հաջողության մասին մտքեր և լիցքավորեք դրանք

Էներգիայով, որպեսզի կարողանաք վերահսկել ձեր ներկա
կյանքում ձախողման մասին մտքերը:
Հաջողակ մարդու առջև ծառացած
դժվարություններն ու խնդիրները կարող են ավելի մեծ
լինել, քան անհաջողակ մարդու առջև ծառացածները:
Սակայն առաջինները մարզվել են ամբողջությամբ և
հետևողականորեն մերժել ձախողման գաղափարը:
Դուք պետք է ձեր միտքը տեղափոխեք
հիասթափությունից և հուսահատությունից դեպի
հաղթանակ և հաղթանակ, անհանգստությունից դեպի
հանգստություն, մտավոր խառնաշփոթից և
անհանգստությունից դեպի մտավոր կենտրոնացում,
քաոսից և խառնաշփոթից դեպի խաղաղություն, և
խաղաղությունից դեպի սրբազան հոգևոր երանություն:
Երբ դուք ունենաք այս ինքնաճանաչումը, ձեր կյանքի
նպատակը կպսակվի հաջողությամբ և փառահեղորեն
կիրականացվի՝ Աստծո օգնությամբ:
Մտքի ուժը
Դուք ցույց եք տալիս հաջողությունը կամ ձախողումը՝
կախված ձեր սովորական մտածողության որակից և
բնույթից:
Ինչն է ավելի ազդեցիկ ձեր կյանքում՝ հաջողության
մտքերը, թե՞ ձախողման մտքերը:
Եթե ձեր մտածողությունը հիմնականում
բացասական է, պատահական դրական մտքերը
բավարար չեն լինի հաջողության հասնելու համար:
Սակայն, եթե անկեղծորեն մտածեք, կգտնեք այն, ինչ
փնտրում եք, և կհասնեք ձեր նպատակին, նույնիսկ եթե
ձեզ շրջապատված զգաք խավարով:
Միայն դու ես պատասխանատու քո համար: Ոչ ոք
քեզ համար պատասխան չի տա կամ հաշիվ չի մաքրի
Դատաստանի օրը: Քո աշխատանքը աշխարհում, որտեղ
քո գործողություններն են քեզ դրել (քո անցյալի գործերի
արդյունքները), կարող է կատարվել միայն մեկ մարդու
կողմից՝ դու: Եվ քո աշխատանքը համարվում է հաջողված

միայն այն դեպքում, երբ այն որևէ կերպ ծառայում է քո
մերձավորին:

Մի՛ կենտրոնացեք որևէ խնդրի վրա և մի՛
շարունակեք մտածել դրա մասին: Թողեք, որ իրերը որոշ
ժամանակ հանգստանան, և դրանք կարող են ինքնուրույն
լուծվել: Բայց մի՛ թողեք, որ դրանք այնքան երկար
հանգստանան, որ կորցնեք ձեր տարբերակելու
ունակությունը: Դրա փոխարեն օգտագործեք այս
հանգստի ժամանակահատվածները՝ խորացնելու ձեր
մտորումները և հասնելու ձեր ներսում խաղաղ
հորիզոնների: Երբ դուք ներդաշնակության մեջ եք
ինքներդ ձեզ հետ, կկարողանաք պարզ մտածել ձեր
արած ամեն ինչի մասին: Նույնիսկ եթե ձեր մտքերը
թափառում են, դուք կկարողանաք դրանք հավաքել և
վերադասավորել: Ներդաշնակ լինելու այս օրինյալ
ունակությունը կարելի է ձեռք բերել ջանքերի և
արակտիկայի միջոցով:

Մայրը, ըստ ուսուցիչ Պարամհանսայի
Դասախոսություն, որը նա կարդաց Մայրերի օրվա
առթիվ

Եկեք այս օրը պահենք որպես բարի միտք բոլոր լավ
մայրերի համար, ովքեր իրենց երեխաներին
դաստիարակել են բարությանմբ և սիրով:
Մայրական սերը մեզ չի տրվել մեզ փչացնելու համար՝
մեզ մեղմությամբ և անտարբերությամբ, այլ՝ մեր
սրտերում քնքշություն ներշնչելու համար, որպեսզի մենք
կարողանանք բարությանմբ մեղմացնել ուրիշների սրտերը
և հոգնած հոգիները ազատել աշխարհիկ
անհանգստություններից ու սահմանափակումներից:
Նրանք, ովքեր խեղդվում են ողբերգության և վշտի մեջ,
տառապում են բազմաթիվ դժբախտություններից և
դժվարություններից, կարիք ունեն մեր քնքուշ
հասկացողության և կարեկցանքի:
Ես իմ հոգևոր լուսավորությունը ստացա մորս
հանդեպ իմ մեծ սիրո միջոցով: Մորս հանդեպ իմ անկեղծ

սերը Աստծո հանդեպ իմ աճող սիրո գլխավոր պատճառն էր, քանի որ այդ սերը ինձ դրդեց փնտրել դրա մաքուր աղբյուրը, և ես այն գտա Աստծո մեջ՝ բոլոր բարության և առաքինության աղբյուրի:

Մայրը հայրից ավելի քնքուշ և ներողամիտ է: Մայրը Աստծո անվերապահ սիրո ամենամաքուր օրինակն է:

Աստված ստեղծեց մայրերին՝ մեզ հանդեպ իր սերը արտահայտելու համար՝ պատճառաբանված կամ առանց պատճառի:

Ես կնոջը համարում եմ համընդհանուր մայրության մարդկային դրսևորում, և ամենաշատը, ինչ ես հիանում եմ նրա մեջ, նրա իսկական մայրական սերն է: Նրանք, ովքեր կնոջ մեջ ընկալում են հոգևոր գեղեցկությունն ու վեհ իմաստը, արթնանում են ազնիվ զգացմունքներով և իրենց բացում են ոգեշնչման լայն ոլորտների առջև: Համընդհանուր սերը թափանցում է յուրաքանչյուրի սիրտը, ով կնոջը վերաբերվում է գնահատանքով և հարգանքով, և նրան վերաբերվում է բարությամբ և պատվով:

Եթե Աստված իր սերը չներշնչեր մայրերի սրտերում, նրանք չէին կարողանա սիրել իրենց երեխաներին: Սակայն, փառք պետք է տան նաև այն միջոցները, որոնցով այդ սերը հոսում է: Բոլոր մեծ մարդիկ մեծ սեր են ցուցաբերել իրենց մայրերին:

Տունը լցված է լույսով, ուրախությամբ և օրհնություններով՝ մոր ներկայության շնորհիվ: Եկեք միշտ վառ պահենք մայրական սիրո կրակը մեր սրտերում: Եվ ողջույններ աշխարհի բոլոր առաքինի մայրերին Եվ բոլոր նրանց, ովքեր նրանց հետ բարությամբ են վարվում

Ի պատիվ նրանց և ի նշան նրանց արժանիքների
ճանաչման

Խորությունների շուկները

Վարպետ Պարամիանսա Յոզանանդա

Թարգմանություն՝ Մահմուդ Մասուդ

Ես երկար ժամանակ մնացի Քո արարչագործության անկողնում, անցյալում, ներկայում և ապագայում, և ես՝ հավերժության զավակը, ինձ անհանգստացած և անհանգստացած էի զգում: Ես անընդհատ պայքարում էի, բայց ապարդյուն, մինչև վերջապես հաջողվեց ցատկել խաբուսիկ հարաբերականության արգելքներով շրջապատված անկողնուց: Դու վերցրիր ինձ Քո ձեռքերում և գրկեցիր հավերժական խաղաղության մեղեդիներով: Ես հավերժության՝ Քո հավերժության զավակն եմ, և ես գլուխս դնում եմ Քո ամենուրեք ընդգրկող Էության կրծքին:

Մի անհանգստացիր, որդիս

Դժվար պահին լսեցի քո ձայնը, որ ասում էր. «Իմ պաշտպանության արևը հավասարապես փայլում է քո ամենապայծառ և ամենամուլթ ժամերին»:

Մի անհանգստացիր, որդիս, այլ հավատք ունեցիր և ժպտա: Քանզի տխրությունը անարդարություն է հոգու օրհնյալ բնույթի նկատմամբ: Թող իմ բուժիչ լույսը փայլի քո պայծառ ժպիտների միջով: Քո երջանկությունը, որդիս, ինձ ուրախություն և բավարարվածություն է բերում:

Զվարճացիր քեզ հետ

Անթիվ-անհամար կյանքերի ընթացքում ես նվագել եմ քեզ հետ և երգել անթիվ մեղեդիներ: Ես դեռ հիշում եմ քո տաք գրկախառնությունը, երբ դարերի բացակայությունից հետո վերադառնում էի տուն՝ քեզ մոտ, բաժանման դողը ողողում էր ինձ: Եվ ահա ես կրկին՝ քո հավերժական ներկայության մեջ, խաղում և ծիծաղում եմ քեզ հետ, երգում քեզ համար իմ հավերժական սիրո երգերը:

Ոչ թե իմ կամքին հակառակ, ո՛վ Մահ,

Ես չեմ բռնի ուժով քաշվի երկրից իմ կամքին հակառակ, ինչպես փախած երեխան, որին խլել են իր հասակակիցներից: Ես սիրում եմ Աստծուն, և Նա սիրում է ինձ: Եվ երբ ես վերջնականապես հեռանամ, ես կավարտեմ այս դերը ժամանակի բեմում՝ այս գործողությունը, որը Աստված նախատեսել էր, որ ես խաղամ որպես Նրա տիեզերական դրամայի շարունակություն: Կատարելով իմ դերը կյանքի դրամայում՝ ես կժպտամ և կլացեմ՝ ուրախանալով ցանկությունների իրականացմամբ և տանջվելով հույսերի փշրվելով: Բայց ավարտելով իմ դերը, որքան էլ դժվար և ուժասպառ լինի, ես կհեռանամ երկրային բեմից ժպտացող սրտով: Ես որոշ ժամանակ կհանգստանամ տիեզերական մոր գրկում՝ վայելելով Նրա երանությունը, ապա կվերադառնամ երկիր՝ այլևս չքաշվելով խաբեության պարտեզում անզգուշորեն տնկված հին ցանկություններով, այլ՝ ի պատասխան Նրա քնքուշ և բարի խնդրանքի:

Սիրող լոտոս

Իմ մտքի մեղուն կլանված է Քո սիրող սրտի լոտոսի մեջ, ո՛վ Տեր, որից ես խմում եմ Քո քնքուշ սիրո նեկտարը: Իմ այս հոգևոր մեղուն հավաքում է միայն այն ծաղիկները, որոնք ճառագում են Քո քաղցր բույրը: Ես զրկեցի ինձ զգայական հաճույքների մեղրից և թռչեցի երևակայության անպտուղ այգիներից շատ վեր, մինչև վերջապես գտա Քո սրբազան լույսի լոտոսը: Ես Քո մեղուն էի, որը թափառում էր մարմնավորումների դաշտերում՝ ծաղիկների բույրերով տարված դեպի անթիվ փորձառություններ: Բայց հիմա ես դադարեցրել եմ իմ թափառումները, քանզի Քո օրհնյալ բույրը հագեցրել է իմ հոգու ծարավը և բավարարել իմ այրող կարոտը ցանկացած օժանելիքի կամ քաղցր բույրի հանդեպ:

Խաբեության անտառը բոցավառվում է

Ես ինձ միայնակ և ընկճված էի զգում պատրանքների և խաբեության անտառում, ուստի վառեցի ինքնակարգապահության խուրձեր, բայց կրակը դանդաղ էր այրվում, և առանց բոցի: Ես աղոթում էի սրտիս խորքից, և Դու եկար ինձ մոտ, ո՛վ Տեր, և բոցավառեցիր իմ որոշ թուլություններ, և բոցերը արագ տարածվեցին սխալի չոր թփերի և թփերի միջով: Այնուհետև դրանք հասան ցանկությունների փշոտ թփերին և դիպան հպարտության և ամբարտավանության բարձրացող ծառերին: Քո լույսի լեզուները կլանեցին իմ անգիտության անծայրածիր ջունգլիները և դրանք մոխրի վերածեցին: Ես շնորհակալ եմ Քեզ, ո՛վ Աստվածային Այրիչ: Եվ թող Քո ծառաները դիմեն Քեզ աղաչանքով և աղոթքով՝ անհապաղ օգնության և արագ բուժման համար:

Քո իսկական երգը

Քեզ լսելու համար, Պահապան Հրեշտակ, ես լարել եմ իմ ներքին տեսողության ռադիոն սիրո նուրբ հալմներով: Հաճախ մեղիտացիայի մեջ ես լսել եմ քո սրբերի ամենաքաղցր մեղեդիները, ովքեր մոտ են քեզ՝ վեհ հոգևոր սիմֆոնիաներին, իմ սրտից ծնված ստեղծագործություններին և քո հանդեպ իմ հին կարոտի մեղեդային երգին: Համբերատարությամբ և հանգստությամբ ես լարել եմ իմ խորագույն զգացմունքների գործիքը, և երբ քնկոտությունը ծանրացնում էր կոպերս, և ես պատրաստվում էի քնել, քո իսկական երգը հոսում էր իմ միջով: Եվ հիմա ես հեռարձակում եմ քո ուրախ մեղեդիների էքստատիկ արձագանքները և միացնում եմ իմ ծայնը քո նվիրյալների երգչախմբին, որպեսզի հիմները ավելի ու ավելի ջերմեռանդանան, իսկ կարոտն ու կարոտը սաստկանան:

Ես կլողամ հոգիների ծովում

Քեզ հետ միության մեջ, Ամենագոր Հոգի, ես կդառնամ տիեզերական կյանքի զարկերակը, ես կլողամ հոգիների

ծովում, ես կպարեմ սրբազան մարդկային զգացմունքների
ալիքների վրա և կլցնեմ բոլորին օրհնյալ ուրախությամբ,
երկնային Հիմալայներից ես կարծակեմ բարձր
ձգտումների համընդհանուր հեղեղ, ես կլինեմ ուրիշների
համար կարեկցանքից թափված յուրաքանչյուր արցունք,
ես ներկա կլինեմ սրբերի ոսկե լռության մեջ և
վարդագույն մտքերի ծաղկող հույսերի մեջ, օ՛,
Ցանկությունների հավատարիմ Կատարող:

Երբ իմ հավերժական կայծը խառնվի քո անսահման
լույսի հետ, ես կփայլեմ յուրաքանչյուրի աչքում

Խաղաղություն լինի քեզ վրա

Նոր շշուկներ և պատկերացումներ

Կյանքի ամառային օրերին
Ես հավաքում եմ զգացմունքների նեկտարը
Քաղցր առաքիլությունների ծաղիկներից
Աճում է բարի հոգիների այգիներում
Եվ ես սրտումս պահեցի թորած էությունը
Հանդուրժողականության վեհ ծաղիկներից
Եվ խոնարհության բողբոջները իրենց մեղմ բույրով
Եվ քնքուշ լոտոսի գաղափարների հազվագյուտ
ծաղիկները
Եվ երբ ցուրտ ձմեռային փորձառությունների ձյունը
թափվում է իմ շուրջը
Եվ ցավոտ երկրային բաժանումը
Ես ջերմություն և մխիթարություն եմ փնտրում
Իմ սրտի բջջում պահված նեկտարի մեջ
Այդ օրհնյալ խցում, քո ներկայությամբ
Ես հաճախ եմ գտնում աստվածային մեղվին
Կուլ տալով վայելիր իմ ծերացած կարոտների
քաղցրությունը
Ես ինձ վստահություն, ուրախություն և
մխիթարություն եմ զգում
Ես կլինեմ երանության ջրվեժներ

Իմ ուրախությունը հնչում է անընդհատ հոսքով
Որտեղ հզոր հեղեղը քշում է
Ուրիշների վշտերի և անհանգստությունների ծանր
բեռը

Ես կշտապեմ անհավանական արագությամբ
Անվերջ տարածությունների վրայով
Տառապող հոգիներից
Նրա վախերը ցրելու համար
Եվ ես կվերացնեմ նրա դժվարությունները
Ես կլինեմ կայծակի մի փայլատակում
Ամենամութ գիշերում
Գեղեցիկ տեսք ունենալու համար
Քո գեղեցկությունը, որը թաքնված է հին
ժամանակներից

Անտեսանելի աչքերի մթության ետևում
Ես կլինեմ լուսնի ճառագայթները
Երկրի երեսից վտարելով մռայլությունը
Ես լույսի ճառագայթներ կլինեմ
Թաքնված խավարի ցրողը
Մարդկային մտքի անկյուններում
Քո շնորհքով, Տե՛ր

Սիլաշի՝ իմաստության հանկարծակի փայլը
Դարերի և դարաշրջանների ընթացքում կուտակված
սխալներ

Հոգում սիրո առաջացրած բավարարվածությունը չի
կայանում զգացողության մեջ:

Բայց այդ զգացողության բերած ուրախության մեջ
Որովհետև սերը ուրախություն է բերում
Մենք սիրում ենք սերը, որովհետև այն մեզ
անսահման երջանկություն է պարգևում:

Սերը նպատակ չէ, երջանկությունն է նպատակը
Աստված հավերժական և անընդհատ նորացվող
երանություն է

Եվ այդպես է նաև հոգու բնույթը, այդ պատճառով
միստիկները երգում էին

Նրանք, ովքեր զգացել են այս ճշմարտությունը և
համտեսել այդ հոգևոր ուրախությունը՝
Ուրախությունից ենք եկել, ուրախության մեջ ենք»

«ապրում, և մեր էությունը լողում է
Եվ մենք կվերադառնանք տիեզերական
ուրախությանը, որպեսզի մի օր հալվենք այդ երանության
մեջ:

Բոլոր ազնիվ զգացմունքները, ինչպիսիք են սերն ու
կարեկցանքը
Առանց ուրախության՝ քաջությունը, զոհաբերությունը
և խոնարհությունը անիմաստ են
Ուրախությունը նշանակում է ցնծություն, և դա
գերագույն երջանկության դրսևորում է:
Կամ ամենամեծ բավարարվածությունը
Եվ քո Տերը անպայման կտա քեզ, և դու՝
{Ուրախացիր և ուրախացիր} {կբավարարվես
Չնայած ուրախությունը կարող է առաջանալ որոշակի
արտաքին հանգամանքների արդյունքում
Բայց իր մաքուր էությամբ այն կապված չէ
պայմաններով
Այն հաճախ հայտնվում է առանց նյութական
պայմանների
Երբեմն կարող ես արթնանալ առավոտյան
Չգում ես, որ ուրախությունից թռչելու ես
Եվ երբ դուք նստած եք մեդիտացիայի հանգստության
մեջ, ուրախությունը բաբախում է ձեր մեջ
Առանց որևէ արտաքին ահագանգի նրան
արթնացնելու
Դա հոգու ուրախություն է, որը անզուգական է
Բայց երբ ուրախությունը կապված է որոշակի
հանգամանքների հետ
Դա նույն հանգամանքներից չի բխում
Իրականում, այդ հանգամանքները ծառայեցին որպես
ուրախություն զգալու միջոց

Այն, ինչ սկզբում թաքնված էր հոգու մեջ, ես քլունգի
պես փորեցի հոգու հողի մեջ
Եվ ուրախության աղբյուր բաց թողնվեց մարդու մեջ
Թաքնված երջանկության ջրամբարից
Հետևաբար, մարդկային փորձառության մեջ
սովորաբար առաջանում է անհրաժեշտություն
Որոշ միջոցառումների՝ ներսումդ խորը թաքնված
ուրախությունը դուրս բերելու համար
Սերը նույնպես հոգու բնույթից է, բայց կախված է
ուրախությունից:
Առանց ուրախության սեր չկա
Կարո՞ղ է մարդ մտածել սիրո մասին առանց
ուրախության: Անշուշտ՝ ոչ:
Երբ խոսում ենք անպատասխան սիրո բերած ցավի
մասին
Մենք խոսում ենք չկատարված ցանկության մասին
Բայց սիրո իրական փորձառությունը միշտ
ուղեկցվում է ուրախությամբ
Իմ միտքը մեղու է, այն թռչում է
Իմ սրտի մեկուսի այգուն
Նա, ով տատանվում է իմ սիրո քամուց
Ցողի մարգարիտներով զարդարված՝ քո
քաղցրությունը
Ես քեզ համար հրաշալի շուշաններ եմ աճեցրել
Հոգևոր խտրականությունից
և դեղին նարգիզներ
Իմ զղջման արցունքները կլանելու համար
Եվ նուրբ մանուշակներ, երազելով խոնարհության
մասին
Եվ սիրտս լայն բաց է հոգու ընկալումների համար
Քեզ եմ առաջարկում մտքերիս ծառերը
Հոտավետ աղաչանքների համեղ պտուղներ
Նուրբ, ցողոտ ճյուղերից պատրաստված խոնարհ
ծեռքերով
Եվ իմ սրտի այգում

Մտքերս մեղվի պես են բզզում շուրջս
Քեզ համար մաքուր նեկտարի ընծաների մեջ հարբած
Ամբողջ աշխարհը մոռացել է «սեր» բառի իրական
իմաստը

Սերը չարաշահվել է, և նրա սիրտը պատառոտվել է
այնքան շատ մարդկանց կողմից, որ միայն մի քանի մարդ
գիտի սիրո իմաստը:

Ինչպես ձիթապտղի յուրաքանչյուր մասում կա յուղ,
այնպես էլ սերը թափանցում է արարչագործության
յուրաքանչյուր անկյուն: Սակայն սերը շատ դժվար է
սահմանել նույն պատճառով, ինչ պատճառով բառերը չեն
կարող նկարագրել նարնջի համը. պետք է համտեսել
միրգը՝ դրա համը իմանալու համար: Նույնը վերաբերում է
նաև սիրուն:

Դուք բոլորդ ինչ-որ կերպ զգացել եք սերը ձեր
սրտերում, ուստի պատկերացում ունեք դրա բնույթի
մասին: Սակայն մարդիկ, որպես ամբողջություն, չգիտեն,
թե ինչպես զարգացնել, մաքրագործել և ընդլայնել սերը՝
աստվածային սիրուն հասնելու համար:

Կյանքի սկզբում շատ սրտերում կա աստվածային
սիրո մի կայծ, բայց այն սովորաբար կորչում է, քանի որ
մարդը չգիտի, թե ինչպես այն սնուցել:

Մարդկանց մեծ մասը կարծում է, որ սիրո բնույթը
վերլուծելու կարիք չկա: Նրանք սերը ճանաչում են որպես
զգացմունք, որը նրանք զգում են իրենց հարազատների,
ընկերների և այն մարդկանց նկատմամբ, որոնց
նկատմամբ ուժեղ ձգողություն են զգում: Բայց սերը շատ
ավելին է, քան դա:

Ես կարող եմ նկարագրել իսկական սերը միայն դրա
ազդեցությունը նկարագրելով: Եթե միայն մարդը
կարողանար զգալ աստվածային սիրո թեկուզ մի փոքր
մասնիկ:

Նրան համակեց ուրախության մի հեղեղ, որը
գերազանցեց նրա զսպելու կարողությունը

Մենք պետք է ուժեղ լինենք բարիք գործելիս և
ուրիշներին օգնելու փորձերի մեջ: Մարդը, ով միայն իր և
իր ընտանիքի մասին է հոգ տանում, մեծ երջանկություն
չի գտնի, և եթե նա չմտածի մեկ ուրիշի մասին, ով կարող
է տառապել, նա զրկվում է այն ուրախությունից, որը
հոգում առաջանում է՝ օգնության ձեռք մեկնելով
կարիքավորներին: Արդյունքում, նրա երջանկության
անոթը կմնա փոքր, իսկ դրա պարունակությունը՝ թերի:
Փողը ինձ համար մեկ բան է նշանակում՝ օգտագործել
այն բարիք գործելու և ուրիշներին օգնելու համար:
Այս աշխարհում քիչ են նրանք, ովքեր անկեղծ են,
ազնիվ և պատրաստ են ընկերանալ ձեզ հետ՝ ձեր
նկատմամբ հարգանքից ելնելով, և ոչ թե որևէ այլ
նպատակով:

Այս հավատարիմ ընկերները աշխարհի
ուրախությունն են, իսկ իսկական բարեկամությունն
ավելի մեծ է, քան այս աշխարհի ցանկացած
հարստություն:

Նա, ով անկեղծ է մարդկանց հետ իր
հարաբերություններում, կգտնի Աստծուն, իսկ նա, ով սեր
ունի իր սրտում, իսկապես կճանաչի ուրիշներին, ինչպես
մարդը տեսնում է մաքուր ապակու միջով և ընկալում է
ներսում եղածը: Այս տեսակի ուրիշների մասին
գիտելիքները գալիս են Աստծուն սիրելուց և նույն սիրով
ուրիշներին սիրելուց:

Միլիոնավոր մարդիկ գերված են ենթագիտակցության
հրաշքներով, որոնք բացահայտվում են քնի ընթացքում:
Սակայն ավելի բարձր վիճակում դուք կարող եք տեսնել
կամ իմանալ, թե ինչ եք ցանկանում ոչ թե
երևակայության, այլ իրականության միջոցով:
Ես կարող եմ նստել այս աթոռին և միտքս ուղղել
ցանկացած վայր և տեսնել, թե ճիշտ ինչ է կատարվում
այդ վայրում

Երբեմն աշակերտները ապրում են
ենթագիտակցության մեջ, իսկ երբեմն նրանք

բարձրանում են դեպի ավելի բարձր գիտակցություն: Եվ
կան մի քանի ընտրյալներ, որոնք կարողանում են
գերազանցել ավելի բարձր գիտակցությունը և հասնել
տիեզերական գիտակցության՝ աստվածային ոգու
ուլորտին, որը չունի ծագում կամ պատճառ:

Մաքուր հոգևոր գիտակցության վիճակում որոնողը
կարիք չունի նախապես պատկերացնել իրերը՝ դրանք
զգալու համար: Երբ նրանք միավորվում են տիեզերական
գիտակցության հետ, նրանց գիտակցությունը
ընդլայնվում և միաձուլվում է գոյության յուրաքանչյուր
ատոմի հետ, և նրանք գիտակցաբար գիտակցում են
ամբողջ տիեզերքը և բոլոր էակները: Այս փորձառությունը
գիտակցության անվերջ ընդլայնում է:

Այդ գիտակցությունը զգացողը զգում է, որ այն
գոյություն ունի խոտի մանրաթելերի մեջ և
լեռնագագաթների վրա, և զգում է իր մարմնի
յուրաքանչյուր բջիջը և տարածության յուրաքանչյուր
ատոմը:

Կարծում ե՞ս՝ փոքր մարմին ես, երբ քո մեջ է
պարունակվում մեծ աշխարհը:

Սակայն տիեզերական գիտակցությունը գտնվում է
նաև դրանից այն կողմ: Երբ որոնողը կարող է զգալ իր
ներկայությունը ողջ գոյության մեջ, նա զգում է
անսահման երանություն և ամենամեծ աստվածային
սերը:

Եվ քո սիրով են զբաղված իմ զգայարանները, }
{ինչպես քո գեղեցկությամբ են լցված իմ բոլոր էակները
Այն միավորվում է աստվածային գիտակցության
ամենուրեքության հետ

Այսպիսով, լավ սպասելիքներ ունեցեք Աստծուց և
հույսը դրեք Նրա բարեհաճության վրա: Մի՛
հուսահատվեք ձեր նպատակին հասնելու հարցում:
Մարդը չի կարող Աստծո հետ լինել պարզապես
մտածելով, որ հասել է հոգևոր լուսավորության:

Ինքնակատարելագործումը և բարոյական
կատարելագործումը բարձրագույն մակարդակի հասնելու
անհրաժեշտ պայմաններ են:

Աստծուն հնարավոր ձևով ճանաչելու և Աստծուն
ճշմարիտ ձևով ճանաչելու միջև հսկայական
տարբերություն կա: Նրան հնարավոր է ճանաչել միայն
խոնարհության, իմաստության, անկեղծության, առաքինի
բնավորության և սրտանց կարոտի միջոցով:
Խոնարհ մարդը Նա է, ով ճանաչում է Աստծուն և
ճանաչվում է Աստծո կողմից:

Նրանք, ովքեր խորանում են տիեզերական
գիտակցության մեջ, բնականաբար զարգացնում են
արտակարգ հոգևոր կարողություններ և
վերահսկողություն բնական ուժերի նկատմամբ: Սակայն,
ոչ ոք, ով հասնում է իսկական աստվածային
գիտակցության, չի օգտագործում իր ուժերը պարծենալու
և ցուցադրելու համար՝ առանց իմաստության կամ
խոհեմության:

Իմաստուն մարդիկ գիտակցում են, որ Աստված
գոյության միակ գործակալն է և խոնարհաբար
վերադարձնում են Նրան այն արտասովոր պարգևները,
որոնցով Նա օժտել է Նրանց:

Մի՞թե գոյության մեջ ամեն ինչ հրաշք չէ: Եվ մի՞թե
մարդը, միայն իր գոյության շնորհիվ, նույնպես հրաշք չէ:
Եթե մարդիկ չեն բավարարվում Աստծո ստեղծած
բոլոր հրաշքներով, ինչո՞ւ պետք է սրբերը ավելի շատ
հրաշքներ գործեն:

Աստծո արդար սրբերը ոչինչ չեն անում, եթե Աստված
չի խնդրում Նրանց դա անել, և երբեմն՝ անհասկանալի և
դժվար հասկանալի պատճառներով:

Ես օրինակով կբացատրեմ, թե ինչպես է բարձր
գիտակցությունը տարբերվում ենթագիտակցական
գիտակցությունից:

Բարձրագույն գիտակցությունն այն վիճակն է, երբ
դուք կարող եք՝ արթուն, քնած և լիովին գիտակցված

վիճակում, կամքով և առանց որևէ արտաքին խթանի
մարմնում առաջացնել ցանկացած զգացողություն:
Անգիտակից երևակայության ոլորտում (երազների
աշխարհում) կարող եք խմել մի բաժակ տաք կաթ
Սակայն այս փորձությունը ձեզ վրա է դրված`
բարձրագույն գիտակցության մեջ, սակայն դուք կարող եք
նույնը կամ որևէ այլ բան զգալ գիտակցաբար և
միտումնավոր:

Ճանապարհը կարող է երկար թվալ, բայց
հազարավոր մղոնների ճանապարհորդությունը սկսվում է
մեկ քայլից: Եվ քանի դեռ մարդ լավատես է մնում, ոչ մի
խոչընդոտ չի կարող խանգարել ցանկալի նպատակին
հասնելուն:

Ես դեռ հիշում եմ անցյալ կյանքերը
Այնտեղ ես քեզ փնտրեցի
Եվ ես հիշում եմ բազմաթիվ գիշերները
Չարդարված փայլող աստղերով
Եվ լուսաբացի տեսարաններ
Այն մեկը, որն ունի ցողոտ անմեղություն
Եվ ներդաշնակ մթնշաղի ժամերը
Հոտի զանգերի ռիթմով
Եվ բազմաթիվ թանկարժեք քարերով զարդարված
տարիներ

Գարնանային ծաղիկներով ու ծաղկունքներով
ամառային քամիներ
Թափանցիկ անձրևանոցներ
Ադամանդե սառցե կույտեր
Ձմռանը
Ախ, քանի անգամ եմ սպասել քո գալուն
Ուրախությունից պարող սրտով
Իմ հոգին գրեթե թռչում է քեզ համար կարոտից:
Ամեն գիշեր, մեր խաղաղ և հանգիստ քնի ընթացքում,
մենք վայելում ենք խաղաղության և ուրախության համը
Երբ մենք խորը քնի մեջ ենք ընկնում, Աստված մեզ
ապրում է վեհ, հանգիստ գիտակցության մեջ, որի մեջ

մենք մոռանում ենք այս գոյության բոլոր վախերն ու
անհանգստությունները:

Մեդիտացիայի մեջ մենք կարող ենք զգալ այդ օրհնյալ
հոգեբանական վիճակը նույնիսկ արթուն ժամերին և
համտեսել խաղաղությունը այլ մակարդակներից:
Երբ աստվածային ուրախությունն իջնում է, իմ
շնչառությունը հանդարտվում է, և իմ հոգին բարձրանում
է՝ միաժամանակ զգալով հազարավոր քունների
երանությունը, սակայն ես չեմ կորցնում իմ սովորական
զգայարանները: Այս տիեզերական փորձառությունը
նախատեսված է նրանց համար, ովքեր խորապես
խորանում են գիտակցության բարձրագույն վիճակին
հասնելու մեջ:

Երբ մարդու էությունը լցված է Աստծո ճնշող
էքստազով, մարմինը լիովին անշարժանում է,
շնչառությունը դադարում է հոսել, մտքերը հանդարտվում
են և նույնիսկ աստիճանաբար անհետանում:
Մեդիտատորը զգում է իր հոգու իրականությունը և իր
մտերմությունը Արարչի հետ, ուստի նա խմում է
աստվածային երանությունից և համտեսում
ուրախության էքստազը, որը հազարավոր չափաբաժին
գինի չի կարող ապահովել:

Միջին մարդը քնկոտություն է զգում արթունության և
քնի սահմանագծին՝ զգալով կարճատև բարեկեցության
զգացում, սակայն այս զգացողությունը արագորեն
անհետանում է, երբ նա խորը քնի մեջ է ընկնում: Քունը
գիտակցության լիակատար կորուստ չէ, քանի որ արթուն
վիճակում դուք գիտեք՝ ձեր քունը հանգիստ է եղել, թե ոչ:
Կան քնի բազմաթիվ վիճակներ՝ որոշները թեթև,
որոշները խորը: Սակայն Աստծո հետ գիտակցված
վիճակում մարդու ունեցած հոգևոր փորձառություններն
ավելի ոգևորիչ և թարմացնող են, քան քնի կամ
քնկոտության ամենամեծ երանությունը (քնկոտությունը
կամ քունը, որը նախորդում է քնելուն):

Նույնիսկ եթե դու ինձ համար այնքան էլ կարևոր չես,) (որքան իմ լսողությունն ու տեսողությունը իմ աչքերը ոչինչ չտեսան, և իմ ականջները ոչինչ
չլսեցին
Քանզի դու իմ կոպերի համար ավելի քաղցր ես, քան
քունը
Եվ իմ սրտի համար ավելի քաղցր, քան
անվտանգությունը
Քնի առեղծվածներից ու գաղտնիքներից այն կողմ
թաքնված են այս սրբազան ուրախությունները
Մենք չենք կարող բոլորին հաճեցնել, որովհետև դա
անհնար է: Ես փորձում եմ ոչ մեկին չվշտացնել: Ես անում
եմ իմ լավագույնը:

Դա է այն ամենը, ինչ ես կարող եմ անել
Մենք նախ պետք է փնտրենք Աստծո հաճույքը: Իմ
միակ նպատակը Աստծուն հաճեցնելն է: Ես օգտագործում
եմ ձեռքերս՝ խոնարհաբար աղոթելու Նրա առջև, ոտքերս՝
Նրան ամենուր փնտրելու, իսկ միտքս՝ Նրա մասին
մտածելու և Նրա հրաշքները խորհրդածելու համար:
Աստված պետք է զբաղեցնի առաջին տեղը մեր
սրտերում, որպեսզի մենք կարողանանք զգալ Նրան
որպես խաղաղություն, սեր, հասկացողություն,
բարություն, կարեկցանք և իմաստություն:
Սա է, և ուրիշ ոչինչ, այն, ինչի մասին ես եկել եմ
վկայելու և խոսելու: Բացի մտորումներից, մարդ պետք է
լավ ընկերակցություն պահպանի:
Մենք չպետք է վազենք մարդկանց հետևից, այլ
Աստծո հետևից
Եթե այս գաղափարները օգտակար եք համարում,
դրանք համարեք Աստծո օրհնություն, քանի որ ամբողջ
փառքը Նրանն է:

Պատմեք ուրիշներին դրա մասին. գուցե նրանք
այնտեղ գտնեն այն, ինչ դուք կգտնեք: Մենք չպետք է
մոռանանք ամեն օր օգնություն ցուցաբերել
կարիքավորներին՝ մեր լավագույն կարողությունների

սահմաններում: Քանի դեռ գրպանումս փող կա, ես չեմ
դադարի տալուց, քանզի իմ անսպառ և անսպառ
աղբյուրը Աստված է:

Մենք պետք է ճանաչենք Աստծուն այնպես, ինչպես
ճանաչել են մեծերը: Սա հնարավոր է խորհրդածության և
անձնական ջանքերի միջոցով:

Մի անգամ ես դուրս էի գալիս անապատից և
մտածում էի իմ մեծ ուսուցչի՝ Շրի Յուկտիսվարի մասին,
որը մահացել էր մի քանի տարի առաջ:

Ես անսահման կարոտ զգացի նրա հանդեպ և
տխրեցի, որ նա ինձ հետ չէր՝ վայելելու ճգնաժամության
գեղեցկությունն ու մթնոլորտը, և հանկարծ նա հայտնվեց
.ինձ երկնքից և ասաց

Կարծում ես՝ միայն դու ես վայելում այս գեղեցիկ»

վայրը: Ես էլ եմ վայելում այն ճիշտ քեզ պես»:

Աստծո հետ միություն ցանկացող որոնողը պետք է
ձգտի ամենօրյա խորհրդածության և Նրա հանդեպ սիրո
միջոցով:

Եվ սիրիր բոլորին այդ սիրով

Սա պատերազմներից խուսափելու միակ միջոցն է:

Հոգևոր համագործակցությունը կարևոր է, քանի որ
առանց իսկական հոգևորականության չկա անհատական
կամ համընդհանուր երջանկություն: Սրբազան
ներդաշնակությունը բոլոր ֆիզիկական, ֆինանսական,
ամուսնական, բարոյական և հոգևոր խնդիրների միակ
լուծումն է:

Երջանկությունը գալիս է Աստծուն մոտ զգալուց:

Մարդկությունը բանտարկվել է անգիտության ճաղերի
ետևում, և ժամանակն է ազատվել այս նվաստացուցիչ
բանտից: Միտքը միշտ պետք է ուղղված լինի դեպի
Աստված՝ անկախ հանգամանքներից:

Այդ ժամանակ դուք կզգաք մեծ խաղաղություն և

ուրախություն

Նրանք, ովքեր կարոտում են Աստծուն, նվիրում են
իրենց երկրությունը Նրան, խրախուսում և լուսավորում են

միմյանց և անընդհատ հիշում են Աստծուն, այս
աշխարհում երջանիկներն են և հանդերձյալ կյանքի
երանության հաղթողները:

Գոյության մեջ ամեն ինչ ալիքանման տատանում է,
որը ուղղորդվում է Աստծո մտքի կողմից: Այս բանական
տատանումը Սուրբ Հոգին է, կամ հավատարիմ Հոգին,
որի հետ կարելի է շփվել աղոթքի և խորհրդածության
միջոցով:

Քո հոգու լռության և քո մտքի կենտրոնացման
պուրակում անվերջ է սիրո պատմությունը՝ անսահման
բացարձակի հետ միասին:

Բայց դժվար է Աստծուն գտնել, եթե նախ փողի
հետևից ընկնենք

Մենք պետք է Աստծուն դարձնենք մեր կյանքի
անբաժանելի մասը, և այդ ժամանակ կունենանք այս
կյանքում մեզ անհրաժեշտ ամեն ինչ:

Ով իր սրտում մշտական տեղ է գտնում Աստծո
համար, Աստված նրա բաժինը կառատացնի երկրի և
երկնքի բարիքներից և նրա առջև կբացի լայն
հորիզոններ, որոնցում իմաստության արևները փայլում
են՝ լուսավորելով նրա ճանապարհները և ցրելով նրա
շուրջը գտնվող խավարը:

Աստված հավերժական սիրահար է, և մարդու համար
երջանկություն չկա, բացի այն դեպքից, երբ նա սիրում է
Աստծուն այնպես, ինչպես սիրում է, գոնե, իր
ամենասիրելի մարդկանց, որովհետև առանց Աստծո մենք
չէինք իմանա սիրո բնույթը և չէինք համտեսի դրա համը:

Մենք պետք է սովորենք օգտագործել մեր կամքը և
կենտրոնացնել մեր միտքը՝ Աստծուն մեր ամբողջ սրտով
փնտրելու համար:

Մարդկային գործողությունները թելադրվում են
ցանկություններով, և այդ սովորությունները միշտ
ստիպում են նրան անել այն, ինչ չի ուզում անել:
Իսկապես, մարդն իր ամենավատ թշնամին է, չնայած
նա դա չի գիտակցում: Նա չգիտի, թե ինչպես անշարժ

նստել կամ ժամանակ նվիրել Աստծուն, բայց միևնույն
ժամանակ ակնկալում է երջանկություն ձեռք բերել և
ապահովել իր անմիջական մոտքը դրախտ:
Սուրբ փորձառություն չի կարելի ձեռք բերել
պարզապես գրքեր կարդալով կամ քարոզներ լսելով
Կամ պարզապես բարի գործեր անելը: Սրանք բոլորը,
անկասկած, օգտակար են, բայց բավարար չեն: Աստծո
հետ կապը պահանջում է ուշադիր կենտրոնացում և
խորը խորհրդածություն:
Կյանքը մեծ երազանք է
Պատկերացրեք: Տասնամյակներ անց մեր գոյությունը
կլինի երազանք, և այն ամենը, ինչ մենք հիմա անում ենք,
կլինի այդ երազանքի մի մասը:
Նույնիսկ մարդկության մեծագույն դեմքերը դարձել են
մարդկային գիտակցության պարզապես
պատկերացումներ: Սակայն այդ մեծ դեմքերը հասել են
իրենց վերջնական նպատակին, քանի որ հասել են
ամենաբարձր մակարդակին և կենդանի են մնում հոգով՝
վառ և գիտակցված գիտակցությամբ այն ամենի մասին,
ինչ տեղի է ունենում, քանի որ նրանք միավորված են
աստվածային գիտակցության մեջ:
Ամեն ոք, ով փորձում է ներդաշնակվել նրանց հետ
նրանց գաղափարների և ուսմունքների միջոցով,
անխուսափելիորեն կզգա նրանց ներկայությունը, կգրավի
նրանց օրհնությունը և խորը կիմանա, որ ինքը իրական
կապի մեջ է նրանց հետ:
Կյանքը մեծ երազանք է: Սակայն, երբ մարդը նայում է
իր մարմնին և տեսնում, որ այն կենսուրախ է, նա
հաստատ համոզմունք է ձեռք բերում այդ երազանքի
իրականության մեջ: Նրանք հավատում են, որ պետք է
ձեռք բերեն այս կամ այն բանը՝ երջանիկ լինելու համար:
Բայց անկախ նրանից, թե քանի ցանկություն է նա
կատարում, նա երջանկություն չի գտնի դրանց միջոցով:
Որքան շատ մարդ ձեռք է բերում, այնքան շատ է
ցանկանում: Ցանկությունները պետք է գտվեն, իսկ

կյանքը՝ պարզեցվեն, եթե մարդ ցանկանում է ապրել
հարմարավետության, հանգստության և ներքին
բավարարվածության մեջ:

Սուրբ Գրություններն ասում են, որ այն մարդը, որի
ցանկությունները միշտ հոսում են դեպի ներս (դեպի
իրենց հոգին), բարձր ներքին խաղաղություն ունեցող
մարդ է: Այս առումով Նրանք նման են ծովի, որը երբեք չի
փոխվում կամ նվազում, այլ մնում է լի ջրով, որը
անընդհատ հոսում է դրա մեջ: Բայց այն մարդը, ով իր
խաղաղության ջրամբարում ստեղծում է ցանկությունների
անցքեր և թույլ է տալիս, որ կենսական ջրերը հոսեն և
վատնվեն, ոչինչ չգիտի հոգևոր խաղաղության և ներքին
երջանկության մասին:

Մեզ անհրաժեշտ է առաջնորդություն Նրանցից, ովքեր
ճանաչում են Աստծուն, ովքեր ունեն Նրա հետ շփվելու և
գիտակցաբար զգալու Նրա ներկայությունը:
Մարգարեները խնդրել են մեզ փնտրել Աստծուն
ներքին խաղաղությամբ
Հոգու մենության մեջ, որտեղ բնակվում են
հավատարիմ ոգին և գերագույն հոգևոր ուրախությունը
Լուսավորյալները նույնպես աջակցում են այս
գաղափարներին
Նրանք ընդգծում են խորը խորհրդածության
կարևորությունը

Հոգու խորքում բարձրագույն եսը գիտակցելու համար
Ես չեմ ուզում, որ մարդիկ մտածեն, որ կարող են
գիտելիքներ ձեռք բերել պարզապես ուրիշներին լսելով
կամ գրքեր կարդալով: Նրանք պետք է կիրառեն
կարդացածն ու լսածը:

Աղոթատեղիներ գնալն ավելի լավ է, քան անիմաստ
խոսակցությունների մեջ մտնելը

Բայց նույնիսկ պաշտամունքի վայրերում պետք է
դիպչել և զգալ Աստծո ներկայությունը սեփական սրտում:

Չգացմունքային պոռթկումներն ու բանական
վերլուծությունները չեն կարող մեզ տալ այն աստվածային
գիտելիքը, որը մեր հոգիները ձգտում են ձեռք բերել:
Երբ մենք մեզ հանձնում ենք Աստծուն և հրաժեշտ
տալիս եսասիրական ցանկություններին, և երբ վստահ
ենք, որ Աստված միշտ մեզ հետ է
Այն բնակվում է մեր հոգիներում և մեզ ոգեշնչում է
բարի ու ազնիվ մտքերով ու զգացմունքներով: Մենք
կունենանք երջանկություն և ազատություն, և մենք
կտեսնենք իմաստության արևածագը հոգու հորիզոնում:
Մուկը, որը վագր դարձավ
Ինչպես պատմել է իմաստուն Պարամիանսա
Յոգանանդան

Շատ վաղուց, անտառի խորքում, ապրում էր մի
ճգնավորական տուն, որտեղ ապրում էր մի սուրբ մարդ,
որը ճանաչում էր Աստծուն: Այս օրհնյալ մարդը օժտված էր
մեծ իմաստությամբ և գերբնական ուժերով, և նրա
մոտակայքում ոչ ոք չէր ապրում, բացի մի փոքրիկ,
ընտանի մուկից:

Շատ աշակերտներ և այլք, ովքեր ցանկանում էին
տեսնել սրբին, համարձակվեցին այցելել նրան՝ չնայած
վայրենի վագրերի և այլ վայրի գազանների
առկայությանը, որոնք գրավված էին նրա հանդեպ իրենց
սիրով: Նրանք ծաղիկներ և մրգեր էին բերում որպես
զոհաբերություններ: Բոլոր նրանք, ովքեր այցելում էին
սրբին, զարմացած էին նրա և մկան միջև եղած սերտ
կապից և մի քանի փշրանքներ էին նետում սրբի ընտանի
մկան վրա:

Մի օր, երբ աշակերտների մի խումբ այցելում էր
իրենց ուսուցչին նրա մեկուսացված հանգստավայրում, մի
կատու հետապնդեց մի մկան, որը գոռալով մոտեցավ
իմաստունի ոտքերին՝ պաշտպանություն փնտրելով: Այդ
պահին, աշակերտների զարմացած աչքերի առաջ, սուրբը
սարսափած մկան վերածեց մեծ, կատաղի կատվի: Ինչ-որ
հրաշքով մուկն այժմ ազատորեն քայլում էր և թափառում

կատուների մեջ՝ անվնաս: Նա անչափ ուրախացավ այս
կերպարանափոխությունից, և միակ բանը, որ
խանգարում էր նրա խաղաղությանը, աշակերտների
շշուկն էր, որոնք աչքով էին անում և մատնացույց անում
Նրան՝ անվանելով Նրան մկանից սերված կատու:
Որոշ ժամանակ անց նույն աշակերտները կրկին
գնացին իրենց ուսուցչին այցելելու, և գայլերի մի հոտ
հետապնդում էր կատու-մկանը, որը բարձրաձայն մլավում
էր՝ սրբի ոտքերի մոտ պաշտպանություն խնդրելով:
Սուրբը Նրան ասաց. «Դարձիր գայլ»: Չարմացած
աշակերտները անմիջապես տեսան, թե ինչպես կատու-
մկանը իրենց աչքերի առաջ գայլի վերածվեց: Գայլերը
նույնպես զարմացան իրենց որսի այս ակնթարթային
կերպարանափոխությունից, բայց Նրանք հիասթափվեցին
և քաղցած վերադարձան: Վերջապես գայլ-մուկը
ազատորեն թափառում էր մյուս գայլերի հետ՝ ուտելով
Նրանց հետ և նայելով փոքր կենդանիներին:
Մեկ այլ առիթով, նույն աշակերտները, ովքեր
ականատես էին եղել Նախորդ երկու հրաշքներին, դասի
կեսին սովորում էին իրենց ուսուցչի հետ: Նրանք
զարմացան՝ տեսնելով մի հսկայական բենգալյան վագր,
որը հետապնդում էր գայլ-մկանը, որը, ինչպես միշտ,
ամբողջ արագությամբ վազում էր ուսուցչի ոտքերի մոտ՝
պաշտպանություն փնտրելով: Ուսուցիչը, կրկին
օգտագործելով իր հրաշագործ ուժերը, կանգնեցրեց
վագրին տեղում և դիմեց իր ընտանի գայլին՝ ասելով. «Իմ
սիրելի մուկ, հիմարություն է ինձնից շարունակել
պաշտպանել քեզ քո թշնամիներից: Այս պահից սկսած ես
ուզում եմ, որ դու վագր դառնաս»: Հենց որ աշակերտները
հանդարտվեցին, Նրանք սկսեցին ծիծաղել և միմյանց
ասել. «Աստված իմ: Նայեք սրբի կատաղի վագրին: Դա
պարզապես մուկ է, որին սուրբը վագրի է վերածել»:
Ժամանակի ընթացքում ճգնաժամական վանքի
այցելուները հասկացան, որ վայրը պահպանող
սարսափելի վագրը իրականում ընդամենը մի փոքրիկ

մուկ էր, որին ուսուցիչը վագրի կարգավիճակ էր տվել:
Ավագ աշակերտները հանգստացնում էին ճգնավորական
վանքի նորեկներին՝ ասելով նրանց. «Մի՛ վախեցեք
վագրից, դա իրականում վագր չէ, այլ մուկ, որին ուսուցիչը
վագրի պատկեր է տվել»:

Այս կռվարար մուկը վերջապես հոգնեց հանրային
նվաստացումից և մտածեց ինքն իրեն. «Ա՛խ, եթե
կարողանայի սպանել սրբին, այդ դեպքում կազատվեի իմ
տառապանքի պատճառից»:

Հենց որ այդ միտքը մտքով անցավ, նա հարձակվեց
իմաստունի վրա՝ նրան սպանելու մտադրությամբ: Բայց
իմաստունը դարանակալել էր նրան, քանի որ հետևել էր
նրա մտքին և գիտեր նրա մտադրությունները, ուստի նա
անմիջապես հասկացավ, թե ինչ էր կատարվում իր
անհնազանդ վագրի մտքում, և գոռաց նրա վրա՝ ասելով.
«Վերադարձիր այնպես, ինչպես էիր»:

Եվ այդպես էլ եղավ, երբ աչքի թարթման մեջ
ամբարտավան վագրը կրկին վերածվեց սարսափած
մկան:

Բոլորը ցանկանում են ավելի շատ փող, քան մյուսը:
Եվ երբ նրանք ստանում են այն, մտում են դժգոհ, քանի որ
հայտնաբերում են, որ ինչ-որ մեկն ավելի հարուստ է, քան
իրենց:

Մարդիկ ապրում են իրենց իսկ ստեղծած և սեփական
ցանկությունների ստեղծած տառապանքի պարույրի մեջ
Մենք պետք է գոհ լինենք նրանով, ինչ ունենք, քանի
որ նյութական իրերը երջանկություն չեն բերում, այլ
հաճախ բազմապատկում են մարդու
անհանգստությունները և մեծացնում նրա
անհանգստությունն ու վախը:

Աստծո ճանապարհը ամենապարզ և հեշտ
ճանապարհն է, սակայն քչերն են այն քայլում, չնայած
բազմաթիվ կրոնական ծեսերին և ձևականություններին:

Ավելի լավ է մեր սրտերը դարձնել դեպի Աստված և
խնդրել Նրանից այն, ինչը լավագույնն ու ամենամնայունն
է մեզ համար:

Իրականում, Աստված սպասում է մեզ, որովհետև Նա
ուզում է մեզ հեռու պահել չարից և վտանգից: Նա ուզում
է, որ մենք Իրեն ունենանք մեր սրտերում և մտքերում,
որովհետև այս աշխարհի էժանագին ապրանքները չեն
կարող բավարարել մարդկային կարոտը կամ լցնել
հոգևոր դատարկությունը:

Ինչ է Նա զգում իր խորքում
Աստված անընդհատ խոսում է մեզ հետ, բայց քչերն
են լսում Նրա ձայնը

Այդ լուռ ձայնը հաճախ խլացվում է աղմկոտ մտքերի
և բացահայտ ցանկությունների աղմուկից
Բայց երբ մտքերը հանդարտվում են, իսկ
ցանկությունները՝ հանգստանում, մենք հստակ լսում ենք
Աստծո ձայնը, նույնիսկ եթե այն լուռ է ու թույլ:

Իսկապես, Աստված ամեն ինչ անում է մարդկությանը
օգնելու համար. Նա դռներ է բացում նրանց համար և
լուսավորում նրանց ճանապարհները:

Որպեսզի Նա տեսնի իր քայլերի տեղերը, որպեսզի
չսայթաքի կամ ոտքը չսայթաքի, բայց մարդկանց մեծ
մասը չի գիտակցում այս փաստը:

Աշխարհն ամբողջությամբ խրված է խառնաշփոթի և
քաոսի մեջ՝ պատերազմներ ստեղծող եսասիրական,
ազաի ցանկությունների պատճառով: Ուրիշ ոչինչ
պատերազմներ չի ստեղծում:

Կյանքի պայքարում ամենամեծ հերոսը Նա է, ով
հաղթահարում է ինքն իրեն և իր կրքերը:

Փողը, հոջակը, ցանկությունները և այս սկզբունքին
հակասող ամեն ինչ վնասակար են մեր խաղաղությանն ու
երջանկությանը:

Եթե մարդիկ սովորեին միշտ մտածել կյանքի իրական
արժեքների մասին, նրանք կգտնեին այն երջանկությունը,
որը փնտրում են:

Բայց նրանք շեղվում են իրենց մտադրությունից և
տարվում երկրային ցանկությունների հոսանքով
ես հասկացա, որ ոչ մի գայթակղություն չի կարող ինձ
շեղել իմ ընտրած ուղուց և իմ ընտրած ուղուց:
Ես կարող եմ հազարավոր մարդկանց հմայել Աստծո
տված գործությամբ, բայց այդ գործողությունների ընթացքը
վնասակար կլինի ինձ համար:
Ամեն դեպքում, ես չեմ ուզում հազարավորներին
հմայել և նրանց մտքերը գերել
ես պարզապես սիրում եմ տեսնել անկեղծ
աշակերտներ, ովքեր ամուր արմատներ ունեն Աստծո մեջ
Աստծուն սիրողները կվայելեն այս մտքերը, իսկ
նրանք, որոնց ոգևորությունը կմնա, կզգան Աստծո
օրհնությունները:
Նրա ներկայությունը ակնհայտ է այս ուսմունքների
միջոցով
Մարդու համար անհնար է խաբել Աստծուն, քանի որ
Նա անմիջապես նրա մտքերի հետևում է և գիտի, թե ինչ է
կատարվում նրա մտքում և ինչ է նա ցանկանում:
Երբ նա հրաժարվի աշխարհից և ցանկանա հոգևոր
ներդաշնակություն, Աստված կգա նրա մոտ:
Երբ այդ ցանկությունը արմատ է գցում ցանկացողի
սրտում, Աստված գալիս է այդ սրտի մոտ և լցնում այն
բարությամբ ու օրհնություններով:
Նյութական իրերը միայն կեղծ խաղաղության և
անցողիկ բավարարվածության զգացողություն են տալիս:
Մարդու կյանքի միակ իրական նպատակը իր Արարչի
հետ ներդաշնակ լինելն ու Նրա բարեհաճությունը շահելն
է:
Այդ համաձայնագիրը պետք է լինի հավերժական
ուխտ և անխախտ պայմանագիր
Տե՛ր, դարձրու ինձ թափանցիկ մաքրությամբ,
որպեսզի կարողանամ արտացոլել Քո բուժիչ լույսը իմ մեջ:

Հանգստացրու մտքիս հայելին, որը դողում է
անհանգստությունից, որպեսզի այն արտացոլի քո
անսահման դեմքը
Բացիր հավատքի պատուհանները իմ հոգում,
որպեսզի կարողանամ շնչել քո խաղաղության բույրը
ես հասկացա, որ կյանքի միակ նպատակը Աստծուն
ճանաչելն է
Կան մարդիկ, ովքեր կարող են չհամոզված լինել, որ
Աստծուն ճանաչելը կյանքի վերջնական նպատակն է,
բայց ոչ ոք չի կարող ժխտել, որ կյանքի նպատակը
երջանկությունն գտնելն է: Եվ ես լիակատար
վստահությամբ և համոզվածությամբ ասում եմ, որ
Աստված վերջնական երջանկությունն է:
Դա ամենամեծ երջանկությունն է
Դա բացարձակ համընդհանուր սեր է: Դա
հավերժական ուրախություն է, որը երբեք չի լքում նրանց
հոգիները, ովքեր ներդաշնակության մեջ են դրա հետ:
Այսպիսով, ինչո՞ւ չփորձենք հասնել այդ վերջնական
:երջանկությանը
Ոչ ոք չի կարող այն մեզ տալ: Մենք պետք է այն
անընդհատ սնուցենք և զարգացնենք մեր մեջ:
Աշխարհը անընդհատ ձգտում է մարդկանց
առաջարկել իր հաճույքները, բայց նման անցողիկ
հաճույքները, ի վերջո, հանգեցնում են ափսոսանքի,
դառնության և զղջման: Նույնիսկ ամենահաջողակները,
նրանք, ովքեր, կարծես, ամեն ինչ ունեն, կարող են
խկապես երջանիկ չլինել և երկար ժամանակ
չբավարարվել երկրային բաներով, քանի որ նրանք ո՛չ
հազեցնում են իրենց իրական ծարավը, ո՛չ էլ հազեցնում
իրենց հոգևոր քաղցը:
Որքան շատ ենք կենտրոնանում արտաքին բաների
վրա, այնքան քիչ ենք զգում ներքին փառքը:
Որը մենք կարող ենք զգալ՝ համտեսելով
աստվածային ոգու հավերժական երանությունը

Որքան շատ ենք մենք ներս մտնում, այնքան քիչ
արտաքին դժվարությունների ենք բախվում: Սա
անփոփոխ հավասարում է, բայց մարդկանց մեծ մասը չի
գիտակցում այս ճշմարտությունը՝ աշխարհիկ
ընկերակցության, իրենց ապրած հասարակության և
անառողջ սովորությունների ազդեցության պատճառով:
Հասարակությունը մարդուն կլանված է պահում
մակերեսային հարցերով՝ թույլ չտալով նրան մտածել
ավելի խորը ճշմարտությունների մասին:
Նույնիսկ հոգևոր վայրեր են այցելում ոմանք՝ առանց
նրանց օրինյալ մթնոլորտից օգտվելու անկեղծ
ցանկության:

Նրանք գործնականում ոչինչ չեն ստանում այդ
այցելություններից

Նրանք, ովքեր ցանկանում են տեսնել Աստծուն,
կգտնեն Նրան ամենուրեք: Մարդկային սովորությունները
կործանարար և վնասակար են:

Մի կատաղի գիշատիչ, որը ոչնչացնում, վնասում,
ոչնչացնում և ոչնչացնում է
Ժամանակն է, որ մարդիկ սովորեն երջանիկ լինել և
գոհ լինել իրենց ունեցածով

Մենք չպետք է ցանկանանք ոչինչ ավելին, քան այն,
ինչ մեզ սպասվում է: Աստված առատաձեռն է. Նա գիտի,
թե ինչի կարիք ունենք մենք և ապահովում է այն
Ժամանակին: Սա չի նշանակում, որ մենք պետք է
ապավինենք Աստծուն՝ առանց որևէ ջանք գործադրելու,
ամենևին էլ ոչ: Սա նշանակում է, որ մենք պետք է մեր
մասն անենք մեր լավագույն կարողությունների
սահմաններում և մնացածը թողնենք Աստծուն, որը երբեք
չի զրկի մեզ այն բանից, ինչի կարիքն ունենք և ինչի
արժանի ենք:

Հավերժ երջանիկ լինելու լավագույն միջոցը Աստծո
ներկայությունը զգալն է: Մեր բարձրագույն ցանկությունը
պետք է լինի Աստծուն ճանաչելը և Նրա հետ լինելու
վճռականությունը:

Աստված պետք է զբաղեցնի առաջին և բարձրագույն
տեղը մեր մտքերում և զգացմունքներում, և մենք պետք է
Նրան համարենք մեր կյանքի ամենամուր և
ամենահաստատուն հենասյուներ:

Աստված՝ իր բացարձակ ողորմածությամբ
Նա մեզ ուրախություն և ոգեշնչում է տալիս
Եվ դա մեզ իրական կյանք է տալիս
Ճշմարիտ իմաստություն
Եվ իսկական երջանկություն
Իսկական հասկացողություն՝ միջոցով
Մեր կյանքի բոլոր բազմազան փորձառությունները
Բայց Աստծո փառքը չի բացահայտվում
Բացառությամբ այն հոգևոր հանգստության, որը
հոգին զգում է

Եվ դրա հետ ներդաշնակության լուրջ փորձով
Ահա մենք կանգնած ենք ճշմարտության դեմ առ դեմ
Արտասահմանում պատրանքները չափազանց ուժեղ

են

Շատ քչերն են կարողանում ազատվել
Արտաքին միջավայրի ազդեցությունը
Աշխարհը շարունակում է իր անվերջանալի
բարդություններով
Եվ նրա անթիվ փորձառությունները
Աստծո ձայնը թաքնված է կյանքի երևույթների
հետևում

Նա միշտ մեզ է կանչում և խոսում
Ճաղիկների և սուրբ գրքերի միջոցով
Մեր խղճից
Եվ բոլոր գեղեցիկ բաների միջով
Որը կյանքը դարձնում է ապրելու արժանի
Երկնքի սոխակը

Ես քո սոխակն եմ, որը բարձրանում է քո
տիեզերական ներկայության երկինք, անընդհատ
փնտրելով քո ճշմարտության անձրևի կաթիլները

Ես խորը վստահությամբ աղոթել եմ Քեզ, որ Քո
ողորմության անձրևները տեղացնես լռության դաժան
ամպերից:

Եվ խիստ ծարավ լինելով՝ ես անհամբերությամբ
ընդունեցի քո մասին իմ գիտակցության յուրաքանչյուր
սրբազան կետը
Ա՛խ, որքա՛ն էի ուզում զգալ քո ներկայությունը իմ մեջ
և շուրջս:

Իմ քրոնիկ ծարավը հագեցվեց միայն այն ժամանակ,
երբ քո հպումը սառեցրեց իմ այրվող հոգին և կարոտով ու
կարոտով բոցավառվող իմ եռությունը: Հոսահատության և
անհույսության ժամանակաշրջանն անցավ, և իմ
տանջանքների չորությունը անհետացավ քո
խաղաղության հեղեղի հետ:

Եվ հիմա ես լուռ սավառնում եմ և սավառնում,
երգելով բավարարվածության և բավարարվածության
երգեր

Ես քո սոխակն եմ, որ խմում է միայն քո
մխիթարության ջրերը, որոնք անդադար հոսում են քո
գոյության բարձունքներից
Անհատական, արդյունաբերական և քաղաքական
եսասիրությունը, մեկ ռասայի մյուսի նկատմամբ
գերազանցության պատրանքներով սնվող բորբոքված
զգացմունքները, ինչպես նաև համոզմունքների ու
վարդապետությունների առևտուրը՝ այս ամենը ստեղծել է
պառակտում և օտարացում ժողովուրդների և ռասաների
միջև և պատառոտել է երկիրը պատերազմներով:
Արդյունքում տեղի են ունենում տնտեսական
ավերածություններ, հոգևոր անտեղյակություն և
կոլեկտիվ տառապանք:

Հոգևոր որակների, նյութական արդյունավետության
և ազնիվ մարդկային հատկանիշների համադրության
գարգացումը՝ այնպիսի հատկանիշներ, որոնք մենք
տեսնում ենք հաջողակ մարդկանց կյանքում, երջանիկ
կյանքի եռությունն է և կստեղծի լավագույն մարդկանց:

Ցանկացած ժամանակ, ցանկացած վայրում
Մենք պետք է որդեգրենք առողջ մտածողության, լավ
վարքի և ուրիշների նկատմամբ անկեղծ հուզական
կարեկցանքի իդեալները:
Իրոք, մարդկությունը բարձրանում է արդարության,
կարեկցանքի և նյութական կողմերի հավասար ու
հավասարակշռված զարգացման միջոցով:
Նրա անձի մտավոր, հոգևոր և բարոյական կողմերը
Ամբողջ մարդկության վերջնական նպատակը
խաղաղության, բավարարվածության, անվտանգության,
գիտելիքի և անմահության հասնելն է:
Եվ մեր մեջ թաքնված կատարելության այս կարոտի
մեջ է թաքնված Աստծո պատկերը
Այս օրինյալ պատկերը փորձում է բացահայտվել
մարդկանց միջոցով, ովքեր ներդաշնակ են իրենց
բարձրագույն բնույթի հետ:
Բազմակարծությունը բնության օրենքն է, իսկ
միասնությունը հանգեցնում է բացարձակի
Բաժանման և բաժանման հետ աշխարհը վերածվում
է կաթսայի, որը եռում և եռում է ցավից ու տառապանքից
պատերազմների և մահվան կրակի վրա:
Իդեալական կյանքը, որը միավորում է սրտերը, ավելի
է մտերմացնում հոգիները և միավորում է դրանք
ճշմարտության հետ:
Սա երջանկության, խաղաղության և հավերժության
ճանապարհն է
Ոչինչ չի կարող մեզ բավարարվածություն պարգևել և
մեր աչքերից սրբել տառապանքի արցունքները, բացի
միայն Աստծուց
Մարդկային հոգին ամբողջից առանձին մաս է և
պետք է վերադառնա ամբողջին՝ ամբողջական դառնալու
համար: Մեր երջանկության որոնումները պետք է մեզ
տանեն Աստծո մոտ՝ բոլոր ուրախությունների աղբյուրի
մոտ:

Մեր գիտելիքների ծարավը պետք է հագեցվի
աստվածային իմաստության աղբյուրներից: Մեր
խաղաղությունը կլինի ամբողջական միայն այն
ժամանակ, երբ այն միավորվի Աստծո աննկարագրելի
խաղաղության հետ:

Մեր գոյությունը կարիք ունի Աստծո գոյության՝
հավերժական դառնալու համար, և մեր գիտակցությունը
կդառնա անընդհատ ընդարձակվող և լայնացող, երբ այն
դիպչի և միավորվի տիեզերական գիտակցության հետ:

Մեր ուրախությունը կլինի անսահման և կմեծանա
միլիոնավոր անգամներ, երբ այն միանա աստվածային
ուրախությանը:

Ստամոքսը, որը սպանվեց ագահությունից
Մի անգամ մի իմաստուն մարդ ճաշեց մի որկրամուկ
մարդու հետ, և իմաստունն ասաց. «Ես սիրում եմ այս
համեղ ուտելիքը»:

Բայց նա շատ չկերավ: Ինչ վերաբերում է որկրամուկ
մարդուն, նա իր կյանքում երբեք այդքան համեղ
կերակուր չէր համտեսել:

Նա շարունակեց ուտել, մինչև կշտացավ և մահացավ
չափից շատ ուտելուց: Երկար կյանք ունեցեք:
Իմաստուն, կամային մարդը վայելում էր ուտելիքը,
բայց առանց այն զգայական կապվածության, որը
ոչնչացնում էր որկրամուկին: Իմաստուն մարդը
ներդաշնակության մեջ էր թափանցիկ հոգևոր
Էներգիաների հետ, որոնք սնուցում էին նրա հոգին և
աշխուժացնում նրա մարմնի բջիջները, և երբ նա ուտում
էր, դա անում էր չափավորությամբ, որպեսզի չխոչընդոտի
կամ չխոչընդոտի տիեզերական Էներգիայի հոսքը, որը նա
գիտակցաբար գիտակցում էր, որ հասնում է իրեն:

Հոգևոր կյանքով ապրելու համար պարտադիր չէ
հրաժարվել ամեն ինչից և ապրել խիստ կյանքով, բայց
անհրաժեշտ է հիշել, որ մարդը միայն հացով չի ապրում:
Սիրո դրախտ և երջանկության դրախտ

Այն առաջ է շարժվում աճող ուժով
Չարմանքի մթնոլորտի միջով
Եվ քո մասին իմ մոռացկոտությունը
Եվ այն ցրում է իր խավարը
Մի մոռացիր ինձ
Նույնիսկ եթե մոռանամ քեզ
Հիշիր ինձ
Նույնիսկ եթե ես քեզ չեմ հիշատակում
Աստված իմ կյանքի ամենաթանկ բանն է
Նա գերիշխում է իմ խղճում
Եվ իմաստության խոսքերը ինձ ոգեշնչում են
Նա ինձ ճիշտ ճանապարհով է առաջնորդում
Որը ես պետք է ընդունեմ
Հավասարակշռված կյանք
Որը հաշվի է առնում բոլոր աստվածային և բնական
օրենքները
Այն համատեղում է ակտիվությունն ու
հանգստությունը
Այն բերում է երջանկություն և կատարում է
մարդկային ճակատագիրը
Չարդերով լի տունը մթության մեջ չի երևում
Այսպիսով, Աստծո ներկայությունը չի զգացվում
Քանի դեռ անգիտության գիշերը շարունակում է
գերակշռել
Եթե Աստծո մասին մեր ըմբռնումը իրական չէ
Որպեսզի մենք չկարողանանք կատարել մեր առօրյա
գործերը առանց դրա
Ակնհայտ է, որ մենք ոչ մի կապ չեինք զգում Աստծո և
կյանքի միջև
Երբ մենք ունենք հավակնություն և այն պսակում ենք
ուրիշների՝ ծառայելու գաղափարով
Մենք օգնում ենք ինքներս մեզ՝ օգնելով ուրիշներին
Օ՛, Տեր
Կենսական արևի լույսի տարածմամբ

Ես հույսի ճառագայթներ կտարածեմ աղքատների և
տեղահանվածների սրտերում
Վառեք վճռականության և ինքնավստահության
լամպերը
Նրանց սրտերում, ովքեր իրենց անհաջողակ են
համարում
Երբ մենք գիտակցում ենք, որ կյանքը սովորելու և
պարտականությունները կատարելու դպրոց է
Միևնույն ժամանակ, դա անցողիկ երազանք է
Այդ ժամանակ մենք կիմանանք, որ Աստված մեզ հետ
է

Կյանքը պետք է հիմնված լինի ծառայության վրա
Առանց այդ ազնիվ նպատակի
Աստծո կողմից մարդուն տրված միտքը չի հասնի
Նպատակը, որի համար այն ստեղծվել է
Աստծուն հնազանդվելը մարդուն հնարավորություն է
տալիս կատարել իր բոլոր առաջադրանքները
Աստծո հանդեպ ուրախության և
երախտագիտության զգացումով
Միայն հանձնվելով կարող ենք խաղաղություն գտնել
Ես կայրեմ բոլոր մտավոր և բարոյական
թուլությունները

Դիզայնի կրակի մեջ
Որովհետև եթե ես չազատվեմ այդ թուլություններից
Ես չեմ կարողանա տեսնել աստվածային բոցը
Օ՛, Տեր

Այսօր ես վճռականորեն տրամադրված կլինեմ
իրականացնել կոնկրետ բաներ
Հետո ես կանեմ այն, ինչ պլանավորել էի
Նախ կհամոզվեմ, որ իմ մտադրությունը ճիշտ է
Եվ այդ ժամանակ ես կզգամ քո ուժը
Եվ ձեր օգնությամբ և օրհնությամբ ես
կիրականացնեմ այն, ինչ մտադիր եմ անել
Շշուկներ և քամիներ

Վարպետ Պարամիանսա Յոգանանդա

**Թարգմանություն՝ Մահմուդ Աբբաս Մասուդ
Փոքրիկ Էգոն կարող է պարծենալ՝ հպարտությամբ
ու ամբարտավանությամբ ասելով. «Ես դու եմ»:**

**Բայց ես կփորձեմ ճանաչել իմ իրական «ես»-ը, որը
բուրավետ է բարության և խոնարհության բոլոր
տեսակի ծաղիկներով:**

**Աստված, բացահայտիր ինձ իմ իրական
ինքնությունը և թույլ տուր, որ լսեմ, թե ինչպես ես
շնչում իմ խորքում՝ ասելով. «Ես քո օրինակն եմ, իսկ
դու՝ իմ պատկերը»:**

Գիշերային երազների այգում

**Իմ գիշերային երազների այգում ծաղկում են
բազմաթիվ ծաղիկներ՝ իմ երևակայության
հազվագյուտ ծաղիկները: Այնտեղ, որտեղ փայլում է
տաք մոլորակային լույսը, բացվում են երկրային
հույսերի բողբոջները՝ տարածելով իրականացման և
բավարարվածության պայծառ թերթիկներ:**

**Այդ երազների լույսի մեջ ես տեսնում եմ
մոռացված սիրելի դեմքերի ուրվականները և
անգիտակցականի հողում վաղուց թաղված նվիրական
զգացմունքների նիմփաները՝ բոլորը բարձրանում են
փայլուն զգեստներով, և ի պատասխան երազների
հրեշտակների կոչի՝ ես ականատես եմ լինում անցյալի
բոլոր փորձությունների հարությանը:**

**Տե՛ր, դու մեզ ազատություն ես տվել մոռանալու
մեր ամենօրյա հոգսերը՝ գիշերային այցելություններով
դեպի երազների երկիր: Օգնիր մեզ արթնանալ քեզ
համար և ընդմիշտ փախչել մարդկային վշտերից:**

Դուք սպասում եք իմ վերադարձին

**Օ՛, Աստվածային ապաստարան: Ես լողում եմ
կյանքի ծովում՝ տատանվելով դժվարությունների
փոթորկալից փոթորիկների մեջ: Անկախ նրանից՝
լողում եմ հաճույքի ալիքների վրա, թե երբեմն
խորտակվում եմ վշտի խորքը, ես կարոտում եմ
խուսափել այս երկվությունից՝ հասնելով քո**

գերբնական, եթերային ասփերին: Իմ աղաչանքի
յուրաքանչյուր հառաչանքով ես ավելի ու ավելի եմ
մոտենում քեզ՝ իմ միակ ապաստարանին:

Ես չեմ դադարի փորձել, որովհետև գիտեմ, որ դու
անհամբեր սպասում ես իմ ժամանմանը և կարոտում
ես իմ վերադարձին:

դրախտի թռչուն

Ես դրախտի թռչուն եմ՝ երկնքի թռչուն, որը
ստեղծվել է քո օրհնյալ ձեռքերով

Նա զարդարեց ինձ նրբագեղությամբ և նուրբ
գույներով՝ քնքշության փետուրներով և հոգևոր
ծաղկման ոսկե փետուրներով

Ես բարձրացա կյանքի մռայլ, մռայլ մթնոլորտում՝
փնտրելով երանության դրախտ, և իմ պայծառ
փետուրները ներկված էին հուսահատության մուր
բծերով:

Եկ, Աստված իմ, և լվացիր դրախտի թռչունիդ
իմաստության ճառագայթներով և խաղաղության
մաքուր, քաղցր ջրերով:

Աստվածային քանդակագործ

Թող սրտիս ամեն մի զարկը նոր խոսք լինի քո
հանդեպ իմ հավերժական սիրո բանաստեղծության
մեջ:

Թող իմ շուրթերից արտաբերված յուրաքանչյուր
ձայն փոխանցի Քո սուրբ ձայնի օրհնյալ թրթռումները

Թող իմ յուրաքանչյուր միտք լցվի քո ներկայության
ուրախությամբ

Թող իմ կամքը լցվի քո աստվածային
կենսունակությամբ

Չարդարիր իմ բոլոր մտքերը,
արտահայտությունները և ձգտումները Քո շնորհով

Օ՛, ամենասուրբ աստվածային քանդակագործ,
ձևավորիր իմ կյանքը այնպես, ինչպես հարմար ես
համարում, ըստ քո եզակի մտահղացման:

Դու իմ պաշտպանն ես

Տե՛ր, օգնիր ինձ չարթնացնել զայրույթի և կրքի գազաններին անգտ հոգիների մեջ: Բայց եթե նրանք հարձակվեն ինձ վրա, ես կպատսպարվեմ քո պաշտպանության ժայռոտ քարանձավում՝ իմ հոգու մեջ:

Աստվածային Պահապան՝, առանց Քեզ ես անվտանգություն կամ պաշտպանություն չեմ գտնի նույնիսկ ամենաանառիկ մարդկային ամրոցներում: Եղիր իմ պաշտպանիչ պատյանը և անսասան վահանը դժվարությունների պայթուցիկ արկերի դեմ: Եվ օրհնիր ինձ, որպեսզի սուրբ վիրահատության միջոցով բուժեմ կյանքի վերքերից ու բեկորներից տառապող բոլոր նրանց:

սրբազան Էքստազ

Երբ քո հետևորդները աղոթքի մեջ են, ես հավաքում եմ նրանց աչքերից սրբազան Էքստազի ճառագայթները և խառնում դրանք իմ հոգևոր եռանդին՝ դրանք որպես թարմացնող ըմպելիք առաջարկելով իմ ծարավ մտքերին, որպեսզի նրանք խմեն մինչև հագեցվեն, և իրենց ցավերն ու վախերը անհետանան:

Եվ նրանց, ովքեր մխիթարություն և հանգստություն են փնտրում, ես առաջարկում եմ այս կախարդական ըմպելիքը թափանցիկ բաժակներով՝ սրտանց անկեղծությամբ և բարի մտադրություններով:

Թող այս օրհնյալ Էլիքսիրը խմող բոլոր մարդիկ զգան երկարատև Էքստազ՝ մոռանալով իրենց դժվարությունների մասին և անհետանալով իրենց ցավերից:

Մաքրիր ինձ չարիքների վառարանում

Իմ կյանքի հում մետաղը հալվում է աղետների ու փորձությունների վառարանում, և ամբողջ կեղծիքը զտվում է սրբազան փորձառությունների ու նկրտումների կրակում:

Աստվածային Արարիչ, ազատիր ինձ մարդկային թուլությունից և տուր ինձ երկաթի պես ամուր կամք և կոփված պողպատի պես հոգևոր վճռականություն: Օգնիր ինձ վերափոխել իմ նուրբ էությունը ինքնակարգապահության և ճշմարիտ վճռականության արդյունավետ գործիքների:

Եվ հոգեկան հավասարակշռության սրով ես կոչնչացնեմ իմ ներքին թշնամիներին՝ իմ դաժան սովորություններին, որոնք ինձ են սպասում և փորձում են խանգարել ինձ անընդհատ միայն քո մասին մտածելուց:

Եղիր իմ արևը և իմ լուսինը

Տե՛ր, ուղարկիր Քո իմաստության ճառագայթները՝ ինձ առաջնորդելու իմ երջանիկ նվաճումների օրերին, և Քո ողորմած լուսնի լույսը՝ լուսավորելու իմ ճանապարհները վշտի մութ գիշերներում:

Արի ինձ մոտ

Կբացվի՞ այն օրվա արշալույսը, երբ քո օրհնյալ անվան արտաբերումը արցունքների հեղեղ կբերի, որը կհեղեղի իմ անգիտության ափերը և կթրջի իմ սիրտը:

Ապա, իմ հավաքված արցունքների լճում, կծլեն սուրբ իմաստության շուշանները, և նրանց լույսը կցրի իմ խավարը հավերժության համար:

Ո՛վ համընդհանուր Մայր, որ թափանցում ես ողջ գոյության մեջ, արի ինձ մոտ, քանզի ոչինչ չի կարող ջնջել իմ վիշտը և ցրել իմ մռայլությունը, բացի Քո ամենուրեք ընդգրկող ողորմածության և Քո անսահման կարեկցանքի դեմքից:

Անխաղժի կապեր

Սովորեցրու ինձ, Տե՛ր, գտնել իմ միասնությունը Քեզ հետ՝ ներքին խաղաղության և աշխարհի աղմուկի մեջ: Կարևոր չէ՝ շրջապատված եմ լռությամբ, թե աղմուկով, միայն թե կարողանամ զգալ Քո ամենուրեք և միշտ ընդգրկող ներկայությունը:

**Ուրեմն թող ես ուրախությամբ անեմ իմ
աշխատանքը**

**Դու անխոնջ աշխատում ես և ժպիտներ ես բերում
միլիոնավոր երջանիկ սրտերի: Օրհնիր ինձ, որ ես էլ՝
քեզ պես, ունենամ անմար ժպիտ, երբ աշխատում եմ
կյանքի գործարանում:**

**Թող քո ուժի ալիքները միշտ պարեն իմ ամենօրյա
գործունեության գետի վրա**

**Աստվածային Մայր, ինչպես դու վայելում ես
ատոմների, ծաղիկների և տիեզերքների նախագծումը,
սովորեցրու ինձ աշխատելու և ստեղծելու գաղտնիքը՝
հավասարակշռված մտքով և գոհունակ հոգով:**

**Հոգեկան, հոգեբանական և ֆիզիկական
ապաքինում**

**Օգնիր մեզ, ո՛վ տիեզերական հոգի, բուժել
մարմինը՝ այն լիցքավորելով քո տիեզերական
էներգիայով, բուժել միտքը ուրախությամբ և մտավոր
կենտրոնացմամբ, և բուժել հոգին բոլոր պատճառների
արմատական պատճառից՝ անգիտությունից՝
օգտագործելով ամենաարդյունավետ դեղամիջոցը՝
Աստծո մասին ամենօրյա սուրբ խորհրդածությունը:**

Բուժման հաստատում

**Աստվածային Հոգի, Դու ստեղծեցիր իմ մարմինը,
ուստի այն առողջ և ամուր է, որովհետև Դու ներկա ես
դրա մեջ: Դու կատարելությունն ես, և ես ստեղծված եմ
Քո պատկերով: Հետևաբար, ես առողջ եմ և լավագույն
վիճակում եմ:**

Հաստատում՝ ուրիշների բուժման համար

**Դուք Աստծո պատկերն եք, և Նրա հավերժական
կենսունակությունը թափանցում է ձեր մարմնի
յուրաքանչյուր բջիջ և հյուսվածք: Ձեր ամբողջ
էությունը բաբախում է Նրա աստվածային
ներկայությամբ. դուք առողջ եք Նրա շնորհով:
Եղիր իմ նավի կապիտանը**

**Տե՛ր, եղի՛ր իմ ամենօրյա գործունեության նավի
նավապետը և առաջնորդի՛ր այն դեպի Քո սուրբ ափը,
որը հոգնածների համար ապահով հանգրվան և
հանգստավայր է:**

**Սիսալ ուղղորդված հիմարության կրակները
Սիսալների գիշերը մենք հետապնդեցինք
մոլորեցնող զգայական երջանկության միրաժը, և երբ
շեղվեցինք հոգևոր առաջընթացի ուղուց, մենք
սայթաքեցինք հիասթափության և կորստի ճահիճների
մեջ:**

**Ո՛վ Տեր, Դու, որ միշտ զգոն ես և ուշադիր, մի՛
թույլ տուր, որ կրքերի ու պատրանքների մակերեսային
ջրերի վերևում բարձրացող հիմարության բոցը մեզ
գցի ստոր հաճույքների ճիճուների ու որոգայթների
մեջ:**

**Մենք Քո զավակներն ենք, որոնք ձգտում են
հասնել մեր երկնային տանը: Օրհնի՛ր մեզ, որպեսզի
կարողանանք հասնել մեր նպատակին՝ հետևելով
Հոգու ներքին լույսին, որը Քո սուրբ փարոսն է, որը
մեզ առաջնորդում և կոչ է անում նավարկել դեպի Քո
օրհնյալ ափը:**

**Ես լսեցի քո ձայնը
Շատ կյանքում լսել եմ քո նուրբ շշուկը՝
«Վերադարձի՛ր տուն»:**

**Բայց այն մարեց և անհետացավ անօրհնված
ցանկությունների աղմուկի մեջ**

**Ես թողել եմ ցանկությունների լեփ-լեցուն հերթերը
և կիրավիրեմ քեզ իմ սրտի կուսական
հանգստավայրերը**

**Երբ նստեմ քեզ վրա խորհրդածելու, կվերացնե՞ս
երկրային գայթակղությունները, որոնք դեռևս
թաքնված են հիշողությանս անկյուններում:**

**Իմ հոգու լռության մեջ ես ամբողջ սրտով
կարոտում եմ լսել քո օրհնյալ ձայնը
Հիշատակի մոմ**

Ես կարող եմ կորցնել ճանապարհս և թափառել մութ արահետներով ու մռայլ լաբիրինթոսներով, բայց ո՛վ տիեզերական մայր, պահպանիր քեզ համար հիշողության բարակ մոմը, որպեսզի կասկածի ու անորոշության քամիները չմարեն այն:

Ես խնդրել եմ բոլոր երկրային բաները, միայն թե վերջապես պարզեմ, որ միայն քեզ եմ կարոտում, մայրի՛կ: Արի՛ և երբեք մի՛ թող ինձ:

Մութը մարում է քո լույսի առաջ

Աստվածային ՈԼՍՈԼԳԻՅ, թույլ տուր ինձ գիտակցել, որ նույնիսկ եթե իմ անգիտության խավարը նույնքան հին է, որքան ժամանակն ինքը, Զո լույսի արշալույսի հետ խավարը կանհետանա, կարծես երբեք էլ գոյություն չի ունեցել:

Նվագիր իմ կյանքի ֆլեյտան

Ո՛վ սիրող Տեր, իմ բազուկներով օգնիր Զո զավակներին

Խոսիր իմ ձայնով և օգտագործիր իմ միտքը՝ ուրիշներին ոգեշնչելու համար

Շնչիր իմ շնչով, քանզի դու միակն ես, ով կարող է նվագել քո հավերժական մեղեդիները իմ կյանքի ֆլեյտայի վրա:

Ես քո տիեզերական կրակի կայծն եմ

Արարչագործության սկզբում, երբ արարչագործության կայծերը թռան ձեր կրակոտ կրծքից, ես երգեցի մոլորակային լույսերի երգչախմբի հետ, որը հռչակեց ձեր աշխարհների ի հայտ գալու բարի լուրը:

Ես քո մոլորակային կրակի հավերժական կայծն եմ

Օ՛, սիրող և համբերատար Աստվածային Սիրտ, օգնիր ինձ խորհրդածության միջոցով վերականգնել մեր միջև կնքված սիրո և հաղորդակցության ուխտը: Թույլ տուր ինձ գիտակցել, որ սրբազան ընդլայնման իմ օրինյալ ճանապարհորդության ընթացքում՝ կյանք առ

**կյանք, դու և իմ հոգևոր ուղեցույցը եղել եք և միշտ
կլինեք իմ հավերժական և անսասան ընկերները:
Երջանկության գիտակցում**

**Իհարկե, երբ ես ասում եմ, որ Աստված երանություն
է, ես նաև նկատի ունեմ, որ Նա հավերժ ներկա է և
գիտակցաբար գիտակցում է Իր սեփական օրինյալ
գոյությունը: Եվ երբ մենք ձգտում ենք զգալ հավերժական
երանությունը կամ աստվածային ներկայությունը, մենք
անկասկած ցանկանում ենք հավերժական, անփոփոխ
գոյություն և այդ երանության անընդհատ գիտակցում
կամ զգացողություն:**

**Նախորդ դասախոսություններում մենք, բանական
փաստարկների միջոցով, ցույց ենք տվել, որ մենք բոլորս՝
ամենաբարձրից մինչև ամենացածրը, ձգտում ենք
երջանկություն, և այս հարցը դարձել է ընդունված
փաստ՝ մարդկանց գործողություններն ու
դրդապատճառները դիտարկելիս:**

**Եկեք մի փոքր վերաձևակերպենք այս փաստարկը.
ենթադրենք, որ մի ավելի բարձր էակ գալիս մեզ մոտ և
ասում երկրի բոլոր ժողովուրդներին. «Օ՛, մարդիկ, ես
ձեզ կտամ հավիտենական վշտեր և անվերջ ցավեր՝
հավիտենական գոյությամբ: Կընդունե՞ք դրանք»:
Իհարկե, ոչ ոք չէր ընդունի նման առաջարկ, քանի որ
բոլորը ցանկանում են հավիտենական երանություն՝
հավիտենական գոյությամբ: Մարդկային
դրդապատճառներին նայելով՝ պարզվում է, որ
յուրաքանչյուր մարդ ցանկանում է ունենալ երանություն:**

**Նմանապես, ոչ ոք չի ցանկանում ոչնչացում կամ
ինքնաոչնչացում, քանի որ նույնիսկ դրանց մասին միայն
ակնարկն է առաջացնում սարսափ և սարսափ: Բոլորը
ցանկանում են մշտականություն, բայց եթե առաջարկվի
հավերժական գոյություն՝ առանց այդ գոյության
գիտակցության կամ գիտակցության, մենք կմերժենք**

այն: Ոչ ոք չի ցանկանում անգիտակից գոյություն: Մենք բոլորս ցանկանում ենք անվերջ գիտակցված գոյություն:

Հիմա, ի՞նչ է Աստված: Եթե Աստված լիներ ինչ-որ բան, բացի երանությունից կամ գերագույն ուրախությունից, եթե Նրա հետ հաղորդակցությունը մեզ ուրախություն չբերեր, կամ եթե այն չմեղմացներ մեր ցավը, մենք չէինք ցանկանա Նրան, ոչ էլ կոհիմեինք Նրան: Եթե Աստված մեզ համար ինչ-որ անօգուտ բան լիներ, մենք չէինք ցանկանա մոտենալ Նրան: Ի՞նչ օգուտ ունի մեզ համար անհայտ մնացած Տիրոջ գաղափարը, որի ներկայությունը մենք չենք կարող զգալ մեր մեջ կամ մեր կյանքի գոնե որոշ կողմերում:

Ինչ էլ որ լինի Աստծո մասին մեր մտային պատկերացումը, օրինակ՝ (Նա գերագույն է կամ Նա գոյություն ունի մեր մեջ և մեր շուրջը), այդ պատկերացումը մնում է շրջապատված և պարուրված երկիմաստությամբ և առեղծվածով, եթե մենք նաև չենք զգում Նրա գոյությունը:

Աստծո մասին մեր ընկալման և Նրա հետ մեր փորձառության այս շփոթության և երկիմաստության պատճառով մենք անկարող ենք հասկանալ Նրա կարևորությունը մեզ համար և Նրա գործնական արժեքը կրոնի համար: Այս անորոշ հեռանկարը չի կարողանում մեզ մեջ բավարար համոզմունք առաջացնել, ուստի այն ո՛չ փոխում է մեր կյանքը, ո՛չ էլ շոշափելիորեն ազդում է մեր վարքագծի վրա, ո՛չ էլ մեզ մղում է անհրաժեշտ ջանքեր գործադրել Աստծուն ճանաչելու համար:

Եվ ի՞նչ է ասում համաշխարհային կրոնը Աստծո մասին: Այն ասում է, որ Աստծո գոյության ապացույցը մեր մեջ է: Դա ներքին փորձառություն է: Դուք պետք է հիշեք ձեր կյանքի առնվազն մեկ պահ՝ աղոթքի կամ աղաչանքի ժամանակ, երբ զգացել եք, որ ֆիզիկական սահմանափակումներն ու խոչընդոտները անհետացել են կամ գրեթե անհետացել են, և որ մանր սերն ու ատելությունը, հաճույքն ու ցավը բոլորը նվազել են ձեր

մտքում, և մաքուր ուրախությունն ու խաղաղությունը հոսում են ձեր սրտից, և դուք վայելում եք հանգստություն, որը չի խաթարվում որևէ ուրախությամբ և բավարարվածությամբ:

Թեև նման վեհ փորձառություն սովորաբար բոլորին չի տրվում, կասկած չկա, որ մեզանից յուրաքանչյուրը, որոշակի պահի, լինի դա աղոթքի, երկրպագության, թե մեդիտացիայի ժամանակ, ապրել է հոգևոր էքստազի և մաքուր խաղաղության մի քանի պահեր: Մի՞թե սա Աստծո գոյության ապացույց չէ: Ի՞նչ այլ ուղղակի ապացույց կարող ենք առաջարկել Աստծո գոյության և բնույթի մասին, քան այն մաքուր ուրախությունը, որը մենք զգում ենք մեր ներսում անկեղծ աղոթքի կամ սրտանց երկրպագության ժամանակ:

Աստծո գոյության տիեզերական ապացույցների գոյությանը չնայած՝ հետևանքից մինչև պատճառ, աշխարհից մինչև աշխարհի Արարիչը, կա նաև հեռատեսական փաստարկ (կապված բնության նպատակի որոնման հետ)՝ տիեզերական ծրագրերից և այդ ծրագրերին հարմարվողականությունից մինչև Համընդհանուր Ինտելեկտը՝ բոլոր ծրագրերի և հարմարվողականությունների ստեղծողը: Կա նաև բարոյական փաստարկ՝ խղճմտանքից և կատարելության զգացումից մինչև անսխալական Էակը, որի առջև մենք կանգնած ենք՝ պատասխանատու մեր պարտականությունների և պատասխանատվության համար: Այնուամենայնիվ, պետք է ընդունել, որ այս փաստարկները մտավոր դատողության արդյունք են, որոնք տարբերվում են աստիճանով, քանի որ մենք չենք կարող Աստծո մասին ունենալ ամբողջական կամ ուղղակի գիտելիքներ մտքի սահմանափակ ուժերի միջոցով:

Ինտելեկտի ունակությունը ապահովում է իրերի մասնատված և անուղղակի տեսանկյուն: Ինչ-որ բան ինտելեկտուալ կերպով ընկալելը նշանակում է այն

չտեսնել դրա հետ միացած, այլ տեսնել դրանից անջատ:
Այնուամենայնիվ, ինտուիցիան ճշմարտությունը
ընկալելու անմիջական միջոցն է : Այս ինտուիցիայի
միջոցով կարելի է հասնել երանելի գիտակցության կամ
աստվածային գիտակցության:

Երանելի գիտակցության և Աստծո գիտակցության
բացարձակ գոյության վերաբերյալ անհամաձայնություն
չկա, քանի որ երբ մենք ունենք երանելի գիտակցություն,
մենք զգում ենք, որ մեր անհատականությունը կամ
սահմանափակ անհատականությունը վերափոխվել և
փոփոխվել է, և որ մենք գերազանցել ենք սիրո և
ատելության, հաճույքի և ցավի երկվությունը՝ հասնելով
այն մակարդակին, որտեղ սովորական գիտակցության
սահմանափակ վիճակները դառնում են հստակ
ակնհայտ: Մենք նաև զգում ենք ներքին ընդլայնում և
համապարփակ կարեկցանք բոլոր բաների նկատմամբ:
Այս վիճակում աշխարհի աղմուկը մարում է, հուզմունքը
անհետանում է, և մեր մեջ առաջանում է գոյության
միասնության զգացում և տիեզերական լույսի հստակ
տեսլական: Բոլոր անմաքրություններն ու շեղումները
լուծվում են ոչնչության մեջ, և մենք զգում ենք, որ
տեղափոխվել ենք մեկ այլ ոլորտ՝ դեպի հավերժական
երանության և անվերջ երջանիկ հավերժության
աղբյուրը: Մի՞թե երանելի գիտակցությունը Աստծո
գիտակցությունը չէ, որի միջոցով դրսևորվում են
գիտելիքի բոլոր վերը նշված վիճակները:

Ակնհայտ է, որ Աստված կարող է ընկալվել որպես
երանություն միայն այն դեպքում, եթե մենք Նրան բերենք
խաղաղ և ուրախ մարդկային փորձառության ոլորտ: Այդ
դեպքում Աստված այլևս չի լինի պարզապես վարկած,
որը ենթակա է մտավոր տեսությունների: Մի՞թե Աստծո
այս գաղափարը չի գերազանցում մյուս բոլորին: Նա մեր
սրտերում բացահայտում է Իրեն որպես
խորհրդածության երանություն՝ խորը աղոթքի և անկեղծ

Երկրպագության մեջ: Երջանիկ է նա, ով խաղաղ հոգի ունի:

Եթե մենք Աստծուն այսպես հասկանանք՝ որպես երանության մարմնացում, ապա կարող ենք կրոնը դարձնել համընդհանուր անհրաժեշտություն, քանի որ ոչ ոք չի ժխտում, որ ցանկանում է հասնել երանության: Եվ եթե մեկը ցանկանում է դրան հասնել ճիշտ միջոցներով, նա համարվում է կրոնական՝ Աստծուն մոտ լինելու և Նրա մասին գիտակցելու պատճառով, քանի որ մենք Աստծուն նկարագրել ենք որպես սրտին մոտ՝ երանության մարմնավորման մեջ:

Այս երանության կամ աստվածային գիտակցության զգացումը կարող է թափանցել մեր բոլոր գործողությունների և բնավորության մեջ, եթե մենք թույլ տանք դա: Եվ եթե մենք կարողանանք պահպանել այն, մենք կարող ենք դատել այս երկրի վրա յուրաքանչյուր մարդու գործողությունների և դրդապատճառների հարաբերական կրոնական արժեքը:

Եթե մենք գիտակցեինք, թեկուզ մեկ անգամ, որ երանելի գիտակցության հասնելը մեր կրոնն է, մեր նպատակը և մեր վերջնական նպատակը, ապա աշխարհի տարբեր կրոնների տարբեր ուսմունքների, առաջարկությունների և արգելքների իմաստի վերաբերյալ բոլոր կասկածները կանհետանային: Ամեն ինչ կմեկնաբանվեր այն զարգացման փուլի լույսի ներքո, որի համար այդ ուսմունքները սահմանվել և հրամանագրվել են: Ճշմարտության լույսը կփայլեր, գոյության գաղտնիքները կբացահայտվեին, և մեր կյանքի մանրամասները՝ իրենց բազմազան գործողություններով և դրդապատճառներով, կլուսավորվեին: Մենք կկարողանայինք տարբերակել իրականությունը պատրանքից, արթունությունը երազներից: Մենք նաև կտեսնեինք սովորույթների և ավանդույթների անիմաստությունը, որոնք այդքան հաճախ մոլորեցրել են մարդկությանը և մարդկանց միջև

պատնեշներ են բարձրացրել: Ավելին, եթե կրոնը այսպես ընկալվեր, այս աշխարհում ոչ ոք՝ երիտասարդ թե տարեց, չէր կարողանա այն կիրառել, անկախ նրանից՝ ուսանող էր, աշխատող, իրավաբան, բժիշկ, ինժեներ, հյուսն, ուսուցիչ, բանվոր, բարեգործ, թե ինչպիսին էլ որ լինի նրա կյանքի դիրքը:

Եթե կրոնը կարիքի զգացումից ազատվելու և երանության հասնելու մասին է, ապա ո՞վ չէր ցանկանա դառնալ կրոնական, կամ ո՞վ չէր ձգտի ավելի մեծ չափով դառնալ այդպիսին, եթե ծանոթանար ճիշտ մեթոդներին ու ձևերին:

Այստեղ ուշադրությունը չպետք է կենտրոնացվի կրոնների բազմազանության վրա: Աշխարհում յուրաքանչյուրը կարող է լինել կրոնական իր ձևով և դա կարող է անել ավելի հաջողակ՝ օգտագործելով արդյունավետ միջոցներ: Այստեղ խտրականությունն չկա դասակարգի կամ համոզմունքի, աղանդի կամ դավանանքի, հագուստի կամ կլիմայի, տարիքի կամ սեռի, մասնագիտության կամ կարգավիճակի հիման վրա, քանի որ սա համընդհանուր կրոն է: Ինչպես Աստված է բոլոր կրոնների և համոզմունքների հիմնարար հենասյունը, այնպես էլ Նրան ուրախությամբ ճանաչելը բոլոր կրոնների մարգարեների գիտակցության ընդհանուր թելն է: Չպետք է ենթադրել, որ Աստծո այս գաղափարը վերացական է կամ կապ չունի մեր հոգևոր հույսերի և ձգտումների հետ:

Աստված մեզ նման էակ չէ՝ մեր սահմանափակ հորիզոններով և սահմանափակ մարդկային տեսլականով: Մեր գոյությունը, գիտակցությունը, զգացմունքները և ստեղծագործական կարողությունները Նրա գիտակցության և երանության ստվերներն են ընդամենը: Նա բացարձակ և տրանսցենդենտալ ներկայություն է, մինչդեռ մեր գոյությունը, գիտակցությունը և զգացմունքները սահմանափակ և սովորական են: Այս բաները անսահման են Աստծո

Էռլթյան մեջ. իրականում, դրանք տրանսցենդենտալ և անսահման են:

Մենք զգում ենք Աստծուն կատարյալ խաղաղության մեջ և ճանաչում ենք Նրան երանելի գիտակցության միջոցով: Ի՞նչ լրացուցիչ ապացույց կա Նրա գոյության համար: Այս երանության վիճակում մեր հոգևոր հույսերն ու ձգտումները գտնում են իրականացում և իրականացում Աստծո մեջ, ինչպես մեր կարոտները գտնում են պաշտամունքի առարկա կամ առարկա:

Երանության գիտակցության մեջ մենք բարձրանում ենք աշխարհի ուրախություններից ու տխրություններից վեր, բայց չենք գերազանցում մեր պարտականություններն ու պարտավորությունները կատարելու անհրաժեշտությունը:

Ինքնաճանաչող մարդը վստահորեն գիտի, որ Աստված գոյության միակ գործակալն է, քանի որ Նվաճման ողջ ուժը մեզ գալիս է Նրանից:

Անտարբերության զարգացման հետ մեկտեղ մանր ես-ը մարում և Նվազում է, և մենք զգում ենք, որ կատարում ենք մեզ տրված դերերը աշխարհի բեմում՝ առանց հոգեբանորեն ազդվելու դրական կամ բացասական հանգամանքներից, այդ դերերի հետ կապված սիրուց կամ ատելությունից: Կյանքի այս խաղը ո՛չ սկիզբ ունի, ո՛չ էլ վերջ: Մեզանից յուրաքանչյուրը պետք է խաղա Բեմի Մեծ Ռեժիսորի կողմից մեզ տրված դերը՝ առանց բողոքի կամ դժգոհության, պիեսի հանդեպ սիրուց և Ռեժիսորի հանդեպ հարգանքից դրդված: Նրանք, ովքեր հասնում են երանության գիտակցությանը, կզգան, որ աշխարհը բեմ է և կկատարեն իրենց դերը իրենց կարողությունների և գեղարվեստական հմտությունների լավագույնս՝ միշտ հիշելով, որ աշխատում են Բեմի Մեծ Ռեժիսորի՝ Ամենակարող Աստծո ղեկավարության և առաջնորդության ներքո:

Խաղաղություն լինի քեզ վրա

Տիեզերական գիտակցության ակնարկներ

Մարդը նման է մի օտարականի, որը մենակ է
ճանապարհորդում այս աշխարհում
Մարդիկ, որոնց նա իրենը համարում է, իրականում
իրենը չեն

Մեր ճակատագրերն են որոշում մեզանից
յուրաքանչյուրի անհատական ուղին, և ոչ ոք չի կարող
վերահսկել կամ տիրապետել մեկ այլ մարդու:
Այնուամենայնիվ, մենք այս աշխարհում միայնակ
չենք, քանի որ կան որոշ սերտ հարաբերություններ՝ խորը
և երկարատև արմատներով, որոնցից մենք
աջակցություն և ուրախություն ենք ստանում:
Ո՞վքեր են այս մարդիկ, ովքեր մեզ մոտ են:
Նրանք միշտ չէ, որ մեր ընտանիքի անդամներ են, այլ
նրանք, որոնց հետ մենք ամուր բարեկամություն ենք
զգում:

Օրինակ՝ կան մարդիկ, որոնց մեջ սնուցվել և
զարգացել են այն սկզբունքները, որոնց ես հավատում եմ:
Նրանք գնահատում են ինձ, և ես փոխադարձաբար եմ
փոխանցում նրանց սերն ու հարգանքը, և ես զգում եմ, որ
օրինյալ կապերը մեզ միավորում են բարության, սիրո և
խաղաղության մեջ:

Տղամարդն ու կինը, ովքեր միավորում են իրենց
կյանքը՝ միմյանց օգնելու և ազնիվ արժեքներով ու
իդեալներով ոգեշնչելու համար, իրենց ամուսնությունը
կառուցում են անվերապահ սիրո հիմքերի վրա:
Ամուսնու և կնոջ, ծնողների և երեխաների, ընկերոջ և
ընկերոջ, ինքն իր և բոլորի միջև մաքուր և անվերապահ
սեր զարգացնելը այն դասն է, որի համար մենք եկել ենք
այս աշխարհ:

Իսկական ամուսնությունը լաբորատորիա է, որտեղ
եսասիրության, վատ բնավորության և վատ վարքի
թույլները լցվում են համբերության փորձանոթի մեջ՝ այդ
տառապանքները չեզոքացնելու և փոխելու համար սիրո

մղիչ ուժով և ազնվությամբ ու արժանապատվությամբ
գործելու անդադար ջանքերով:

Եթե զուգընկեր (Ա)-ում կա որևէ հատուկ գիծ, որը
զուգընկեր (Բ)-ում առաջացնում է անցանկալի գիծ, ապա
զուգընկեր (Բ)-ն պետք է գիտակցի, որ դրա համար կա
պատճառ, այն է՝ բացահայտել իր մեջ թաքնված թույլները,
որպեսզի նա կարողանա ճանաչել դրանք և ազատվել
դրանցից, և այդպիսով մաքրագործի իր բնավորությունն
ու բնույթը:

Ամենամեծ բանը, որ ամուսինն ու կինը կարող են
ցանկանալ միմյանց, հոգևոր բացությունն է, որը բերում է
հասկացողության, համբերության, հոգատարության և
սիրո լավ հատկանիշներ:

Բայց նրանք պետք է հիշեն, որ հոգևոր աճը չի կարող
բռնի կերպով պարտադրվել մեկ ուրիշին
Երբ մարդը սեր է զգում իր մեջ և այն թարգմանում է
իր գործողությունների լեզվով, նրա սիրելիները կզգան
նրա բարյացակամ ազդեցությունը և կփոխադարձեն
նրան սիրով ու հարգանքով:

Եթե ամուսնացած զույգերը չիմանան ամուսնության
բարձրագույն նպատակը, նրանք կարող են չվայելել
երջանիկ ամուսնական կյանք:

Չափազանց սեքսուալությունը, չափազանց
մտերմությունը, վիրավորական կոպտությունը, վատ
կասկածները, վիրավորական խոսքերն ու
գործողությունները, երեխաների ներկայությամբ
վիճաբանությունը, զայրույթի թափումը և խնդիրների մեջ
մյուս զուգընկերոջը մեղադրելը. սրանք այն բաներն են,
որոնք չպետք է թույլ տրվեն, որ խաթարեն ամուսնության
հիմքերը:

Ամուսինն ու կինը պետք է հավատարիմ լինեն
միմյանց և յուրաքանչյուրը պետք է ամեն ինչ անի մյուսին
երջանիկ դարձնելու համար՝ ամեն կերպ:
Կյանքի զուգընկերները չպետք է լքեն միմյանց, քանի
որ նրանցից մեկը չունի հոգևոր հակումներ, այլ

յուրաքանչյուրը պետք է դրական ազդեցություն ունենա
մյուսի վրա՝ որքան հնարավոր է երկար ժամանակ:
Ամուսնությունը հիանալի լաբորատորիա է քնքուշ
զգացմունքների և փոխադարձ հարգանքի զարգացման
համար:

Այն նաև դարոց է բարի կամքի զարգացման, սերը
անմաքրություններից մաքրելու և եսասիրական
նկատառումները զոհաբերելու համար՝ ուրիշներին
ծառայելու և երջանիկ դարձնելու համար:
Ամուսնական կյանքում կարևոր է հարգել մյուսի
տեսակետը և զերծ մնալ վիճաբանություններից ու
վիճաբանություններից մանրուքների շուրջ: Փոխադարձ
հարգանքը երջանկություն է պարգևում, միևնույն մյուսի
կարծիքը նսեմացնելը հանգեցնում է հուզական
լարվածության, դժգոհության և մթնոլորտի թունավորման:
Հաջողակ ամուսնությունը հիմնված է բարձր հոգևոր
և մտավոր որակների վրա, ինչպիսիք են՝ պայծառ սերը,
բարությունը, հանդուրժողականությունը, կարեկցանքը,
բարեկամական հասկացողությունը, բաց
մտածողությունը և նուրբ զգացմունքները:
Ամուսիններն ու կանայք պետք է սեր զգան միմյանց
նկատմամբ և այդ զգացումը չսահմանափակեն որոշակի
պահերով, հակառակ դեպքում նրանք կհայտնվեն
ձանձրույթի, վիրավորանքի կամ նույնիսկ փոխադարձ
ատելության և, հնարավոր է, նաև ամուսնալուծության
լանջերին:

Սերը ավելի ուժեղ է, քան ֆիզիկական կամ մտավոր
թուլությունը, ուստի այն չպետք է սահմանափակվի
պայմաններով:

Սերը չի կարելի մեկ ուրիշից բռնի ուժով խլել, այն
կարող է ընդունվել միայն որպես սրտից սրտին տրված
ինքնաբուխ նվեր:

Սերը աճում և ծաղկում է հանդուրժողականության և
վստահության միջավայրում և մեռնում է խանդի և
նախանձի մթնոլորտում:

Սերը ապրում է մտերմության՝ հեռավորության մեջ և
մահանում է սխալ մտերմության մեջ:
Եվ Նրա նշաններից մեկն այն է, որ Նա ձեզ համար
ձեզանից ստեղծեց կողակիցներ, որպեսզի նրանց մեջ
խաղաղություն գտնեք և ձեր միջև դրեց գթություն ու
ողորմություն: Իսկապես, դրանում նշաններ կան մտածող
:մարդկանց համար
{և երկուսը մեկ մարմին կլինեն}
Երջանիկ ամուսնության առաջին և ամենակարևոր
պահանջը հոգու միասնությունն է՝ հոգևոր հակումների և
նպատակների նմանությունը, ինչպես նաև այդ
նպատակներին հասնելու անկեղծ ցանկությունը՝
ուսումնասիրության, ջանքերի և
ինքնակարգապահության միջոցով:
Հոգու միասնությունն ունեցող զույգերը կկարողանան
իրենց ամուսնությունը հաջող դարձնել, նույնիսկ եթե այլ
գործոններ հասանելի չեն:
Հաջող ամուսնության երկրորդ պահանջը մտավոր,
սոցիալական, շրջակա միջավայրի և այլ
հետաքրքրությունների նմանությունն է:
Երրորդ և ամենաքիչ կարևոր պահանջը, չնայած այն
սովորաբար գերակա է անուս մարդկանց շրջանում,
ֆիզիկական գրավչությունն է:
Ֆիզիկական գրավչությունը արագորեն կորցնում է իր
գրավչությունն ու ուժը, եթե առաջին կամ երկրորդ
պահանջը չի բավարարվում:

* * *

Մենք պետք է ակտիվ լինենք այս աշխարհում և
կատարենք օգտակար ու կառուցողական աշխատանք:
Բայց երբ մենք ավարտենք մեր
պարտականությունները, մենք պետք է հանգստանանք և
հանգստություն փնտրենք մեր ներսում:
Մենք պետք է նաև հիշենք, որ մեր նյարդերը կարիք
ունեն հանգստության և հանգստության՝

կենսունակությունը վերականգնելու և էներգիան
թարմացնելու համար:

Եթե մենք ունենանք հանգիստ նյարդային
համակարգ, մենք կհաջողենք մեր բոլոր գործերում, և
ավելին, մենք ներդաշնակ կլինենք ինքներս մեզ հետ և
համաձայն Աստծո հետ:

* * *

.Նա մի խումբ հետևորդների ասաց
Քո կյանքի բաժակը լցված է և հագեցած
աստվածային ներկայությամբ, բայց քո անուշադրության
պատճառով դու չես զգում այդ օրհնյալ ներկայությունը:
Երբ դուք համահունչ եք ռադիոհաղորդմանը, ապա
զգում եք, որ սերտ կապի մեջ եք Աստծո հետ:

Եթե շիշը լցնեք ծովի ջրով, այն ամուր փակեք
խցանով, ապա նետեք ծովը, շի մեջ եղած ջուրը և ծովի
ջուրը չեն խառնվի: Սակայն, եթե հանեք խցանը, դրանք
անմիջապես կխառնվեն:

Այսպիսով, մենք պետք է հեռացնենք անուշադրության
և անտարբերության խցանը մեր գիտակցության շից,
նախքան աստվածային ներկայությանը դիպչելը:

Դրախտի և երջանկության բանալին
Բարեբախտաբար, մենք կարող ենք սկսել ցանկացած
ժամանակ և ցանկացած վայրում՝ կենտրոնանալով մեզ
պակասող դրական որակների զարգացման վրա:

Եթե մեզ կամքի ուժ չի պակասում, եկեք
կենտրոնանանք այդ կողմը լուծելու վրա, և գիտակցված
ջանքերի միջոցով մենք կկարողանանք ամրապնդել մեր
կամքը Աստծո օգնությամբ:

Եթե մենք ուզում ենք ազատվել վախից, պետք է
մտածենք քաջության մասին, և կգա ժամանակը, երբ
մենք կազատվենք վախի ճիրաններից:

Պարզ ասած, մեզ անհրաժեշտ է միայն փոխարինել
այն անհանգստացնող մտքերը, որոնք մենք ուզում ենք
վերացնել դրական, կառուցողական մտքերով: Սա
երջանկության և հաջողության դրախտի բանալին է, և

այն հասանելի է յուրաքանչյուրին, ով ցանկանում է
օգտագործել այն:

* * *

Ոմանք կարող են մտածել, որ անհնար է փորձել
հաղթահարել ատելությունը և մարդկությանը ոգեշնչել
այն աստվածային սիրով, որը իմաստուններն են զգացել և
հռչակել, բայց մեծ անհրաժեշտություն կա փոխելու
ուղղությունը և ատելությունը փոխարինելու սիրով:
Աթեիստական գաղափարախոսությունները
պայքարում են երկնային օրենքների դեմ և փորձում են
մարդկանց հոգիներից վտարել հոգևոր
հասկացությունները, իսկ աշխարհը վայրիորեն և
արագորեն շտապում է դեպի անհայտ ուղղություն:
Փորձելով կանգնեցնել մոլեգնող փոթորիկը, մենք
երբեմն կարող ենք նմանվել օվկիանոսում լողացող
փոքրիկ մրջյունների, բայց մենք չպետք է
թերագնահատենք Աստծո կողմից մարդու մեջ դրված
բարու ուժերը, ոչ էլ պետք է նսեմացնենք այն, ինչ մենք
կարող ենք անել:

Միակ բանը, որը կվերացնի աշխարհի տառապանքը՝
ավելի շատ, քան փողը կամ որևէ այլ նյութական միջոց,
մեդիտացիան է և հոգևոր գիտակցության ալիքներ
ուղարկելը, որոնք զգում են մեդիտատորները:

Մենք պետք է բարի կամքի և բարյացակամության
ուղերձներ տարածենք աշխարհին, փորձենք հասկանալ
Աստծո ծրագիրը մարդկության համար և աշխատենք
ներդաշնակ Նրա իմաստուն համընդհանուր կամքի հետ:

«Ես նրան ասացի. «Վեր կաց

Եթե ձեր բոլոր փորձառությունների միջով անցնեք
ժպտալով և վստահելով Աստծուն, առանց կասկածների,
որոնք սողոսկում են ձեր մտք, կտեսնեք, թե ինչպես է
գործում աստվածային օրենքը:

Երբ ես պլանավորում էի ,[ականներին-1920]

դասախոսությունների շրջագայություն Սան
Ֆրանցիսկոյում, բանկում ունեի ընդամենը 200 դոլար, որը

Նույնիսկ բավարար չէր շրջագայությունը սկսելու համար,
.և կային մեծ հաշիվներ վճարելու, ուստի ես ասացի
Աստված ինձ հետ է: Նա ինձ է վստահել այս»
առաջադրանքը և կօգնի ինձ այն կատարել, քանի որ իմ
կատարած աշխատանքը Նրա համար է, և Նա
անպայման կօգնի ինձ և կհեշտացնի ամեն ինչ ինձ
համար»:

Նույնիսկ եթե ամբողջ աշխարհը լքի քեզ, և դու
հաստատ գիտես, որ Աստված քեզ հետ է, Նրա օրենքները
հրաշքներ կգործեն քեզ համար:
Երբ քարտուղարուհիս մոտեցավ ինձ, և ես նրան
պատմեցի բանկում ունեցածս գումարի մասին, նա
ապշեց և ընկավ գետնին:

«Ես նրան ասացի. «Վեր կաց
Նա դողալով պատասխանեց. «Մենք բանտ կգնանք,
որովհետև չենք կարող վճարել մեր պարտքերը»:
Ես ասացի. «Մենք բանտ չենք գնալու: Յոթ օրից
կունենանք այս դասախոսությունների շրջագայության
համար անհրաժեշտ ողջ գումարը»:

Կասկածները նրա մեջ մոլեգնում էին, մինչդեռ իմ
հավատքը անսասան էր մնում
Ես փողի կարիք չունեի որևէ անձնական շահի կամ
նպատակի համար, այլ աստվածային ուղերձ տարածելու
համար: Վախը չմտավ իմ սիրտը՝ չնայած իմ բազմաթիվ
դժվարություններին, և կարող եմ ասել, որ վախը
վախենում է ինձնից:

Ինչի՞ց եք վախենում: Ոչինչ չպետք է վախեցնի ձեզ:
Դիմակայեք բոլոր խնդիրներին Աստծո հանդեպ
անսասան հավատով, և հաղթանակը ձերը կլինի:
Երբ սիրտը կլանված է Աստծո մեջ, մարդը կարող է
հաղթահարել բոլոր խոչընդոտներն ու արգելքները Աստծո
օգնությամբ և օրհնություններով:

Այդ շաբաթվա ընթացքում, երբ ես քայլում էի
«Պալաս» հյուրանոցի առջևով, մի տարեց կին մոտեցավ
ինձ և ասաց. «Կարո՞ղ եմ խոսել ձեզ հետ»:

Մենք մի քանի բառ փոխանակեցինք, և առանց
նախաբանի նա ասաց. «Ես շատ փող ունեմ, կարո՞ղ եմ
օգնել ձեզ»:

Ես պատասխանեցի. «Ինձ քո փողը պետք չէ, իսկ
ինչո՞ւ ես ինձ փող առաջարկում, երբ ինձ նույնիսկ չես
ճանաչում»:

Նա պատասխանեց. «Բայց ես քեզ ճանաչում եմ, շատ
բան եմ լսել քո մասին»:

Ես անմիջապես 27,000 դոլարի չեկ գրեցի (այդ օրերին
հսկայական գումար էր), և դրա ետևում Աստծո ձեռքը
տեսա:

* * *

Եթե մարդը չզարգացնի ինտուիցիա կամ
ինտուիցիայի ունակություն, նա կկայացնի սխալ
որոշումներ, կընտրի անհամապատասխան
գործընկերներ և կներքաշվի սխալ անձնական
հարաբերությունների մեջ:

Քանի որ զգայական ընկալման դատողությունը
հիմնականում հիմնված է մտքի կողմից զգայարանների
միջոցով ստացված տեղեկատվության վրա, եթե
զգայարանները խաբվում են արտաքին տեսքով, կարելի է
հավատալ, որ մեկը հրաշալի մարդ է՝ չիմանալով, թե ինչ է
նրա ներսում:

Կամ նա կարող է մտածել, որ գտել է զուգընկեր՝ կամ
կյանքի ընկեր, և մտնել ամուսնական
հարաբերությունների մեջ, որոնք կարող են հանգեցնել
կամ դժբախտ կյանքի, կամ ավարտվել
ամուսնալուծությամբ:

Բայց ինտուիցիան երբեք նման սխալներ չի թույլ
տալիս. այն չի նայում աչքերի մագնիսական ուժին կամ
մեկի գրավիչ դեմքին, այլ ճշգրիտ զգում և սրտի խորքում
ընկալում է այդ մարդու իրական բնույթը:
Հոգևորացնող ամբիցիա

Ես երբեք չեմ մոռանա այն խոսքերը, որոնք ինձ ասաց
վաճառողուհին մի մեծ խանութում, որտեղ ես գնացի ինձ
համար վերարկու գնելու:
Նա ասաց. «Պարոն, ես չեմ ուզում ձեզ ոչինչ վաճառել,
պարզապես փորձում եմ պարզել, թե ճիշտ ինչ է ձեզ
պետք»:

Այդ բարի մարդը չփորձեց ինձ վաճառել իր
ամենաթանկ վերարկուն, այլ ցույց տվեց ինձ ավելի էժան
վերարկու, որը ինձ ամեն ինչով սազում էր:
Ես թեթևացա՝ ստանալով այն, ինչ ինձ անհրաժեշտ էր
մատչելի գնով

Այդպես անելով՝ նա ինձ ապահովեց որպես իր
ընկերության մշտական հաճախորդ
Մարդիկ պետք է իրենց գործնական նպատակներին
մեջ ներառեն հոգևոր տարր և մտածեն իրենց
մերձավորների կարիքներին համապատասխան
ծառայություն մատուցելու մասին:
Մարդու համար բավարար չէ միայն ծառայություններ
մատուցելով և դրա դիմաց գումար ստանալով գումար
վաստակել, այլև աշխատել գումար վաստակելու համար
և այն օգտագործել հանրային կարիքները սպասարկող
հաստատություններ և հաստատություններ հիմնելու
համար:

Երբ մարդը մեծ գումարներ է վաստակում և միևնույն
ժամանակ օգնում է իր գործընկերներին և
աշխատակիցներին, նրա հարստությունն ու
բարգավաճումը մեծանում են, և այդպիսով նա իր
հարստությունն օգտագործում է ուրիշներին օգնելու
համար, որպեսզի նրանք կարողանան օգնել իրենց: Սա ես
անվանում եմ «փառասիրության հոգևորացում»:
Հարուստ ծնողները, ովքեր իրենց երեխաներին
թողնում են հսկայական գումարներ, խեղդում են նրանց
ինքնուրույն հաջողության վրա հիմնված զարգացմանը և
զրկում նրանց ինքնաբավությունից և նվաճումների
ուրախությունից:

Աստված իր ճշմարտությունը բացահայտել է
 բազմազան դրսևորումներով անկախ
 քաղաքակրթությունների, ազգությունների և
 անհատական մտածելակերպերի շրջանակներում:
 Այս մեծ բազմազանության միջոցով Աստված մեր
 առջև դրել է մարդու թաքնված ներուժի փոփոխվող և
 բազմազան պատկերը, և մարդու պարտականությունն է
 այս բազմաթիվ բազմազանություններից հանել
 ամենաբարձր և լավագույն որակները և դրանք սերմանել
 իր մեջ, իր հայրենիքում և իր աշխարհում:
 Ահա թե ինչ են անում լուսավորյալ մարդիկ ամեն
 ժամանակ և ամեն վայրում
 Նրանք հարյուրավոր տարիներով առաջ են իրենց
 ժամանակից, և իրենց բաց մտածողության և աճող
 գիտակցության միջոցով նրանք ցույց են տալիս
 ճշմարտության համընդհանուր հիմքերը, որոնք
 հավերժական են և անժամանակ:
 Այս սկզբունքները երջանիկ կյանքի իրական
 արվեստի էությունն են: Դրանք կենսական, կիրառելի և
 անփոխարինելի սկզբունքներ են յուրաքանչյուր մարդու
 հաջողության և երջանկության համար:
 Ժողովուրդների, ազգերի, էթնիկ խմբերի և տարբեր
 ուսմունքների միջև եղած տարբերությունները չպետք է
 հավերժացնեն մարդկանց միջև պառակտումները, այլ
 պետք է ծառայեն որպես համեմատության և իդեալական
 մարդու և հասարակության զարգացմանը նպաստող
 լավագույն բնութագրերի ու մեթոդների ընտրության
 հիմնական մոդել:
 Ինքնավստահության արվեստը
 Քչերը կարող են երջանիկ լինել առանց ունեցվածքի,
 կամ առնվազն առանց բավարար գումարի և
 առողջության:
 Մարդկանց մեծ մասը որոշակի բաների կարիք ունի`
 երջանիկ զգալու համար, և նրանց երջանկությունը

կախված է արտաքին հանգամանքներից, քանի որ միտքը
չի մարզվել վայելելու անվերապահ ներքին
երջանկությունը:

Մարդը կարող է մտածել, որ ինքը երջանիկ կլինի՝
Աստված օրհնի ձեզ, եթե ստանա այն ամենը, ինչի
կարիքը, կարծում է, թե ունի: Բայց ցանկությունը
ցանկություն է ծնում, և ով շարունակում է բազմապատկել
իր ցանկությունները, կգտնի բավարարվածություն
նրանից այնքան հեռու, որքան Պլեադները՝ երկրից:
Մինչև ինչ-որ բան գնելը, դուք զգում եք, որ չեք կարող
առանց դրա ապրել և որ անպայման պետք է ունենաք
այն՝ անկախ գնից: Բայց երբ դուք այն ունեք, դրա
նկատմամբ ձեր ցանկությունը աստիճանաբար նվազում
է, և դուք սկսում եք մտածել ավելի լավ բանի մասին և
այլն:

Հաջողությունը ինքնաբավարարման արվեստ է.
ստացեք այն, ինչ ձեզ իսկապես անհրաժեշտ է, ապա
գոհացեք նրանով, ինչ ունեք:
Շատ աշխատողներ և աշխատակիցներ իրենց
գումարը ծախսում են ավելորդ բաների վրա, և
արդյունքում նրանք խեղդվում են պարտքերի մեջ:
Ես ճանաչում էի մի տղամարդու և նրա կնոջ, որոնք
ապրում էին մի գեղեցիկ քաղաքում: Երբ նրանք տեսնում
էին իրենց ցանկալի ինչ-որ բան, անմիջապես գնում էին
այն, նույնիսկ մաս-մաս վճարումներով: Բայց ի վերջո,
նրանց գեղեցիկ տունը դարձավ սարսափի աղբյուր
նրանց համար:

Նրանք չէին կարողանում վճարել իրենց տանը
կուտակված իրերի համար նախատեսված գումարները,
ուստի մի անգամ ես նրանց ասացի. «Այս իրերը ձերը չեն,
և դրանք ձերը չեն, դուք դրանք մաս-մաս եք վերցրել: Այդ
դեպքում ինչո՞ւ չեք պարզեցնում ձեր կյանքը՝ առանց այս
մշտական անհանգստությունների, որոնք ոչնչացնում են
ձեր ողջ խաղաղությունն ու հաճույքը»:

Պարտքերի մեջ ընկնելու պատճառով նրանք ի վերջո
կորցրեցին ամեն ինչ, ինչը ստիպեց նրանց վերադառնալ
ավելի պարզ կյանքի և սկսել նորից:

Կան առողջ և անպտուղ ցանկություններ: Առողջ,
արժեքավոր ցանկությունները նման են մաքրարյուն ձիու,
որը, փոխանակ ձեզ խավարի հովիտ տանելու, ձեզ
տանում է դեպի երջանկության և բավարարվածության
պայծառ հորիզոններ: Մարդու պարտականությունն է
վերլուծել ցանկությունները՝ որոշելու համար, թե արդյոք
դրանք կնպաստեն երջանկությանը, թե՞ կհեռացնեն
դրանից:

Ամեն ինչ, որ ազատում է ձեզ նյութապաշտությունից
և մոտեցնում իրական երջանկությանը, առողջ
ցանկություն է: Իմացեք, որ իրական հաջողությունը
կախված է առողջ ցանկություններից, այլ ոչ թե ուրիշների
հաշվին իրեր ձեռք բերելուց:

Անպատշաճ միջոցներով ձեռք բերված
հարստությունը կարող է առաջին հայացքից հաջողակ
թվալ, բայց այդպիսի չափազանց հարստությունը
տանջում է հոգին և զրկում այն խաղաղությունից:
Անհանգիստ խիղճը, ներողություն եմ խնդրում
արտահայտության համար, նման է նեղ կոշիկի, որը
կարող է գեղեցիկ թվալ, բայց ամեն քայլափոխի ոտքը
սեղմում է:

Մաքուր խիղճ ունեցող մարդը խաղաղության մեջ է իր
հետ, ուրիշների հետ և Աստծո հետ: Եթե ձեր խիղճը
մաքուր է, դուք կարող եք միայնակ դիմակայել
համաշխարհային հասարակական կարծիքին, և անկախ
նրանից, թե որքան խիտ է ձեր շուրջը խավարը, Աստծո
օգնությամբ դուք կկարողանաք թափանցել խավարը ձեր
լուսավորված խղճի լույսով:

* * *

Մեզ պետք չեն մարդկանց փառաբանությունն ու
գովեստը, քանի որ մարդկային բնույթը անկայուն է, իսկ
հիշողությունը՝ կարճատև:

Աստծո գնահատանքն ու հավանությունն այն է, ինչին
մենք պետք է ձգտենք և ջանասիրաբար փնտրենք, քանի
որ մարդու արժեքը կախված է սրտերը քննողի և
գաղտնիքները գիտողի կողմից նրա ստացած
ընդունումից:

Եթե մենք մաքուր և բարեպաշտ ենք Աստծո աչքում,
ապա դա է ամենակարևորը:

Երբ մենք բարի գործեր ենք անում, երբեմն պետք է
տառապենք, բայց հոգնածությունը, անհարմարությունը,
ինքնակարգապահությունը և մտավոր մարզումները ոչինչ
են հոգևոր երջանկության համեմատ, որին չի կարող
հավասարվել ոչ մի երկրային փառք:

Մեծ է և նորոգված նրանց ուրախությունը, ովքեր
ժամանում են, և կյանքի նպատակը այդ հավերժական
երանությանը հասնելն է, և յուրաքանչյուր ազնիվ
գաղափար մեզ մեկ քայլով ավելի է մոտեցնում մեր
վերջնական նպատակին:

Այսպիսի մտքերը նման են գետի, որը տանում է դեպի
հոգու օվկիանոս, որտեղ կա խաղաղություն,
բավարարվածություն և ներքին երջանկություն:
առաջընթաց

Ես ճեղքել եմ անգիտության խիտ անտառը
Եվ ես դրա մեջ լույսի ուղի փորեցի
Սկզբում ես ընդգծեցի որոշ խոցելիություններ և թույլ
կողմեր
Ես հետևեցի դրան փշոտ ցանկության ցախավելի
թփերով

Հրդեհն ավելի ուժեղացավ
Կրակները բարձրացան
Եվ այն ձգվեց՝ կլանելով ամբարտավան
հպարտությունը

Եվ բացահայտ անտեղյակություն
Եվ կրքի կատաղի, դաժան գազանները այրվեցին
Երբ ես իմ ճանապարհն եմ հարթում
Հնացած մարդկային սխալների մոխրի մեջ

Ես կհարթեմ ճանապարհը բոլոր նրանց համար,
ովքեր ցանկանում են անցնել անգիտության անտառը

* * *

Մեր հարաբերություններում ուրիշների հետ շատ
կարևոր է նկատել և գնահատել այն ներքին որակները,
որոնք նրանք կերտել են իրենց կյանքից:

Եթե դուք ուսումնասիրեք ուրիշներին բաց մտքով,
կկարողանաք հասկանալ նրանց և ավելի լավ լեզու գտնել
նրանց հետ, ինչպես նաև կկարողանաք իմանալ, թե ով է
այն մարդը, որի հետ գործ ունեք և ինչպես վարվել նրա
հետ:

Մի՛ խոսիր փիլիսոփայի հետ ձիարշավի մասին, ոչ էլ
գիտնականի հետ՝ տնային տնտեսության մասին:

Մենք պետք է պարզենք, թե ինչն է կարևոր մյուս
մարդու համար և խոսենք նրա հետ դրա մասին, ոչ թե
պարտադիր մեր մասին:

Մրցակցություն տղամարդկանց և կանանց միջև
Թվում է, թե տղամարդկանց և կանանց միջև
մրցակցություն միշտ էլ եղել է, բայց նրանք էությանմբ
հավասար են, և ոչ մեկը մյուսից գերազանց չէ:

Մարդը պետք է հպարտանա իր ներքին արժեքով,
բարոյական ուժեղ կողմերով ու էական հատկանիշներով,
որոնք Աստված դրել է նրա մեջ:

Տղամարդը պնդում է, որ կանայք զգացմունքային և
իմպուլսիվ են և չեն կարող ամեն ինչ կարգավորել
բանականությամբ և իմաստությամբ:

Կինը բողոքում է, որ տղամարդը չի կարողանում
հասկանալ իրեն և գնահատել իր զգացմունքները
Բայց կանայք ընդունակ են տրամաբանական
մտածողության, չնայած որ զգացմունքները նրանց
բնույթի ամենաուժեղ ուժն են:

Եվ մարդը կարող է զգալ, նույնիսկ եթե
բանականությունը գերիշխող է նրա կյանքում

Նպատակն է հավասարակշռություն ստեղծել
բանականության և հույզերի միջև, որպեսզի ոչ մեկը
չգերակշռի մյուսին կամ չժխտի իր դերը:
Այս հավասարակշռությանը կարող են հասնել երկու
սեռերը՝ միմյանցից սովորելով բարեկամության և
փոխըմբռնման միջոցով:

Լուսավորյալների մեջ մենք գտնում ենք
տղամարդկային և կանացի հատկանիշների հրաշալի
համադրություն: Եվ երբ մենք հասնում ենք
բանականության և զգացմունքների միջև կատարյալ
հավասարակշռության վիճակի, մենք արդեն սովորել ենք
այն մեծ դասերը, որոնց համար եկել ենք այս երկիր:

* * *

Հոգևոր զարկերակներ
Ես տիեզերական լույսի կայծ եմ
Իմ էական «ես»-ը արյուն ու ոսկոր չէ
Փոխարենը, դա աստվածային արևի ճառագայթ է
Ես կգարգացնեմ միտքը կենտրոնացնելու
ունակությունը
Ես կկարդամ լավ գրքեր և նյութեր
Եվ ես ավելի խորը կխորանամ մտքերի մեջ
Եվ ամեն ինչից վեր
Ես կխորտակվեմ հոգուս ծովը
Եվ ես խորհում եմ այն գաղտնիքների մասին, որոնք
Աստված է դրել դրա մեջ
,Ես խնդրում եմ քեզ, ո՛վ Տեր
Իմ գործունեության մեջ արտացոլում գտնելու համար
Եվ մի գործունեություն իմ մտորումների մեջ
Այնպես որ, իմ ամբողջ կյանքը
Սիրո և հավատարմության նվեր ձեզ համար
Կարո՞ղ եմ քեզ գտնել:
Բացի իմ սրտի սրբավայրից՝
Ես եղբայրական սիրո վարդեր կտնկեմ
Բարեկամության և հավատարմության հողում
Տեր, արթնացրու մեզ մեր քրոնիկ քնից

Թույլ տվեք ճանաչել ձեր ներկայությունը՝ դրսևորված
բանականության լույսի ներքո
Եվ փայլելով իմաստության ջահերի մեջ
Ես կսառչեմ աստվածային սիրո լողավազանում
Թաքնված մտորումների պատերի ետևում
Ի՞նչ կյանք է սա, որ հոսում է իմ երակներում:
Թույլատրելի՞ է, որ այն աստվածային աղբյուր
չունենա:

Արտանետման հասկացությունը
Միտքը սահմաններ կամ վերջ չունի:
Յուրաքանչյուր բարի խոսք ներկայացնում է
համընդհանուր բնույթի մի հասկացություն, քանի որ
բարի խոսքերն ու մաքուր մտքերը աստվածային աղբյուր
ունեն:

Ճշմարտության ծովի կրծքին պարում են մեծ
գաղափարների բազմաթիվ ալիքներ
Մեր համաձայնության մտավոր դրսևորումները
ալիքներ են հասկացողության և գիտելիքի օվկիանոսում
Ո՞րն է արտանետման իմաստը:
Դա կյանքի նորացում է և բարձրանում դեպի ավելի
բարձր մակարդակներ
Ի՞նչ է բարձրացվածը և ինչպե՞ս է այն բարձրացված:
Մենք պետք է հասկանանք կյանքի նորացման
իմաստը: Գոյության մեջ ամեն ինչ ենթարկվում է
փոփոխության և վերափոխման գործընթացի:
Այս փոփոխությունները կամ վնասակար են, կամ
օգտակար՝ փոփոխվող բանի համար
Օրինակ, եթե ես վերցնեմ կեղտոտ բաժակ և ուժեղ
հարվածեմ գետնին, այն կփոխվի, այնպես չէ՞:
Սակայն նման փոփոխությունը օգտակար չէ, այլ
վնաս է հասցնում ոչնչացվածին:
Բայց եթե լվանաք ապակին և այն դարձնեք
թափանցիկ ու փայլուն, ապա փոփոխությունը օգտակար
կլինի:

Հետևաբար, Էմանաղիա նշանակում է ցանկացած
օգտակար փոփոխություն՝ լինի դա ֆիզիկական իրերի, թե
մարդկանց համար:
ստեղծագործական գործունեություն
Կան ստեղծագործական ոգի ունեցող մարդկանց
.երեք կատեգորիա
Բացառիկ կատեգորիա՝ արտակարգ
միջին խավ
և սովորական կատեգորիա
Կան շատերը, ովքեր չեն ընկնում այս
կատեգորիաներից ոչ մեկի մեջ
.Մարդը սիրում է ինքն իրեն հարցնել
Փորձե՞լ եմ ստեղծել ինչ-որ նոր և եզակի բան, ինչ-որ»
բան, որը կօգտակար լինի ինձ և ուրիշներին»:
Սա ստեղծագործական գործունեության
մեկնարկային կետն է
Եթե նա դրա մասին չի մտածել, ապա նա նրանցից է,
ովքեր կարծում են, որ իրենք ստեղծագործելու
ունակություն չունեն, չնայած որ ունեն դրա
բաղադրիչները, բայց ենթագիտակցությունից նրանց մեջ
ներթափանցած հուշումները համոզել են, որ իրենց և
ստեղծագործականության միջև հսկայական
հեռավորություններ կան:
Նա, ով կյանքով անցնում է ինչպես լուսնոտ, պետք է
.արթնանա՝ ինքն իրեն հաստատելով
Ես ունեմ մարդկային ամենամեծ պարզևը՝
«ստեղծագործական ոգին
Յուրաքանչյուր մարդ ունի ունակությունների և
նախաձեռնողականության կայծ, որը թույլ է տալիս նրան
ստեղծել ինչ-որ յուրահատուկ բան: Այնուամենայնիվ,
շրջակա միջավայրի ազդեցությունը նման է հիպնոսի, և
սահմանափակ մարդկային գիտակցությունը կարող է
հեշտությամբ խաբվել, եթե մարդը զգոն և դիմացկուն չէ
շրջակա միջավայրի բացասական ազդեցությունների
նկատմամբ:

Նա, ով ինքն իրեն ասում է. «Բոլոր ճանապարհները
լավ ոտնահարված են և մարդաշատ, ուրեմն ի՞նչ իմաստ
ունի փորձելը», թույլ է տալիս իրեն ընկնել
վճռականությունը զսպող աշխարհիկ գիտակցության
հիպնոսային ազդեցության տակ, և սա է բացատրում, թե
ինչու շատ մարդիկ չեն հաջողության հասնում կյանքի
բոլոր ոլորտներում, քանի որ նրանց մոտ բացակայում է
ստեղծագործական ոգին:

Մարդը պետք է հարմարվի կյանքի
փորձառություններին ըստ իր խղճի թելադրանքի և սրտի
հուշումների, և չգործի առանց ուշադիր մտածողության:
Ով իր մեջ խորը հավատք ունի, Աստված կմեծացնի
նրա հավատքը, ուժը և վճռականությունը՝ կյանքում իր
նպատակներին հասնելու համար:

Ես ամուր վստահություն ունեմ Աստծո հանդեպ և
ամուր հավատ ունեմ Նրա օգնության հանդեպ, ուստի Նա
ինձ օրհնել է օրհնյալ հոգևոր ուժով՝ անսասան կամքի
ուժով, որը միշտ ստեղծել է հնարավորություններ ինձ
համար, բացել դռներ ինձ համար և անթիվ
ճանապարհներ հարթել իմ առջև՝ Իր շնորհով:
Իսկական և երկարատև երջանկությունը միայն

Աստծո մեջ է
Աստվածային գիտությունը գանձ է, ով գտնում է այն,
ուրիշ ոչինչ չի ցանկանում
Աստծո մեջ է, և ոչ մի ուրիշի մեջ, անվտանգությունը:
Նա միակ ապաստանն ու փախուստն է բոլոր վախերից ու
անհանգստություններից:

Հակառակ դեպքում, այս աշխարհում իրական
անվտանգություն չկա
Հետևաբար, պետք է ամեն ջանք գործադրել նրան
ճանաչելու և նրա հետ շփվելու համար՝ առավոտյան ու
երեկոյան, ինչպես նաև մեր կատարած բոլոր
աշխատանքներում և մեր կատարած
պարտականություններում:

Որտեղ Աստված է, այնտեղ ո՛չ վախ կա, ո՛չ էլ վիշտ

Նրանք, ովքեր ճանաչում են Նրան, չեն ցնցվում ո՛չ
աշխարհիկ իրադարձություններից, ո՛չ էլ տարբեր
աղետներից, որովհետև նրանք անվտանգ են և ապահով՝
Աստծո ներկայության և նրանց պաշտպանության
շնորհիվ:

Աղաչանք

Օ՛, Տեր

Թեև քո սիրո լույսը երբեմն մարում է աշխարհի
չարիքների պատճառով
Բայց մենք քրտնաջան աշխատում ենք ձեր լույսը
ցույց տալու համար
Թող Քո օրհնյալ լույսի շողքը շարունակի հոսել
Այն փայլում է խավարի մեջ և ամբողջությամբ ցրում
այն

Ես զգում եմ քո փառահեղ գորությունը, որը
թափանցում է իմ էության մեջ
Ձեր օգնությամբ և օրհնությամբ, բարությունը
սիրողները կարող են
Աշխարհի չարիքների հաղթահարումը
Եվ քո սերը մնում է ամենամեծ ուժը
Որը պետք է արմատավորվի մտքերում և սրտերում
Պատերազմները վերացնելու համար
Անհանգստություններ և անկարգություններ
Ես զգում եմ մարդկության ցավը
Ես ուզում եմ անել ամեն ինչ՝ մարդկային
տառապանքը մեղմելու համար
Օրհնիր մեզ, Տե՛ր, որպեսզի կարողանանք վառել Քո
սիրո և Քո լույսի ջահերը:

Ուր էլ որ շրջվենք և ուր էլ որ գնանք
Ես ուզում եմ լինել նրանց հետ, ովքեր սիրում են քեզ
Եվ ես ուզում եմ վայելել քո ամենասուրբ անունը լսելը
Դու իմ սրտի առաջին ու վերջին սերն ես
Օրհնիր բոլորին, որպեսզի նրանք զգան քո սերն ու
փառքը

Եկեք հրաժարվենք անիմաստ ամբիցիաներից և
երևակայական երազանքներից
Մենք լի ենք քո հրաշալի սիրով
Ես ուզում եմ ուրիշներին պատմել քո սիրո և քո
հրաշքների մասին
Մեզ մեջ սերմանեք ձեր սիրո անդադար
գիտակցությունը
Եվ քո աստվածային ներկայությանը դիպչելու
հրատապ ցանկությունը
Թողնենք այն ամենը, ինչը մեզ վանում է և մեզ հեռու է
պահում Քեզանից
Դու միայնակ ես հավիտենական, անսասան և
բացարձակ ճշմարտությունը
Առանց քեզ կյանք չկա
,Ազատիր բոլորին, ինչպես ինձ ազատեցիր
,Եվ շնորհակալ եմ քեզ իմ հոգու խորքից
Ինձ այս օրինյալ ուրախությունը պարգևելու համար
Որը ուղեկցում է ինձ ցերեկ ու գիշեր
Հանգիստ գործունեություն և ակտիվ լռություն
Մարդը չպետք է իր ժամանակը ծախսի միայն փող
աշխատելու վրա, այլև մարզվելու, կարդալու,
խորհրդածելու, Աստծուն սիրելու և հանգիստ ու անխռով
վարվելու վրա:
Մենք պետք է սովորենք լինել լուռ և ակտիվ, և մեր
առօրյա գործունեությունը լիցքավորել այն
հանգստությամբ, որը ձեռք ենք բերում Աստծո մասին
մտածելուց և ինքնավերլուծությունից:
Մենք պետք է մեր աշխատանքն ավարտենք
պարտականության սիրուց մղված և արդյունքները
ընդունենք հոգեկան հավասարակշռությամբ՝ առանց մեզ
ստիպելու նսեմացնել հաջողությունը կամ հիասթափվել
անհաջողությունից:
Մենք խնդրում ենք Քեզ, Տե՛ր, օգնել մեզ ապրել
խաղաղության մեջ մի աշխարհում, որտեղ Քո
ճշմարտությունը մեր ուղեցույցն է, առաջնորդը և

խորհրդատուն, որպեսզի մենք կարողանանք ապրել
եղբայրական սիրով և զարգացնել մեր մարմինները,
մտքերն ու հոգիները հավասարակշռված ձևով, որպեսզի
քո երկնային խաղաղությունը բացահայտվի մեր կյանքի և
առօրյա գործունեության միջոցով:

Առողջությամբ, կարողություններով,
արդյունավետությամբ և իմաստությամբ օրինված՝ թող
մենք ոգեշնչենք մեր մարդկանց՝ բացահայտելու իրենց
նուրբ բնույթն ու ազնիվ որակները:
Թող քո սիրո լույսը փայլի մեր կարոտի զոհասեղանի
,վրա

Եվ թույլ տուր մեզ ունենալ կարողություն
արթնացնելու քո սերը յուրաքանչյուր սրտում
* * *

Աշակերտներից մեկը հարցրեց, թե որն է ներքին
խաղաղության հասնելու լավագույն միջոցը, և ուսուցիչն
.ասաց

Աշխատեք հանդարտեցնել դեպի դուրս շտապող
անհանգիստ մտքերը և ուղղորդեք դրանք դեպի ներս
Աշխատեք ձեր մտքերն ու ցանկությունները
ներդաշնակեցնել ձեր մեջ արդեն իսկ գոյություն ունեցող
բավարար և ամբողջական փաստերի հետ:
Այդ ժամանակ դուք կզգաք քաղցր ներդաշնակություն,
որը թափանցում է ձեր էության մեջ և պարուրում ձեր
կյանքն ու ամբողջ բնությունը:
Եթե ձեր հույսերն ու սպասումները համընկնեն այս
բնածին ներդաշնակության հետ, դուք սահուն և
հեշտությամբ կքայլեք կյանքի ուղիներով և կսավառնեք
խաղաղության թևերի վրա:
Եվ սրանում է թաքնված հոգու կյանքի խորությունն ու
գեղեցկությունը
* * *

Երբեմն մտքերն ավելի արդյունավետ են, քան
խոսքերը

Մարդկային միտքը բոլորից ամենաուժեղ
փոխանցողն ու ընդունողն է
Եթե դուք անընդհատ դրական մտքեր եք տարածում
և դրանք լիցքավորում սիրո էներգիայով, այդ մտքերը լավ
տպավորություն կթողնեն ուրիշների վրա:
Նմանապես, եթե դուք ազատվեք նախանձով կամ
ատելությամբ լի մտքերից, մյուսները կընդունեն այդ
մտքերը և կարձագանքեն դրանց նմանատիպ մտքերով:
Ես Աստծուց խնդրում եմ Իր գործությամբ և
օրհնությամբ աջակցել ձեր ջանքերին
Օրինակ, եթե ամուսինը շեղվում է ճիշտ
ճանապարհից, կինը պետք է խնդրի Աստծուն օգնել
ամուսնուն և հեռացնել նախանձի ու վրդովմունքի
զգացմունքները իր սրտից, ինչպես նաև օգնել ամուսնուն
գիտակցել իր սխալը և վերադառնալ ճիշտ ճանապարհին:
Եթե աղոթքը անկեղծ է, իսկ մտադրությունները՝
մաքուր, ցանկալի փոփոխությունը տեղի կունենա Աստծո
օգնությամբ:

* * *

Ես հաճախ կամքի ուժ եմ օգտագործել՝
հաղթահարելու համար մի սովորություն, որը փորձում էր
ինձ տիրել:
Երբ ես որոշակի տեսակի սնունդ էի ուտում և զգում
էի, որ սահմանափակվում եմ այդ տեսակների նկատմամբ
ցանկությամբ, ես հրաժարվում էի այդ սննդամթերքներից,
մինչև որ դրանց նկատմամբ ցանկությունը չմահանար:
Երբ գնացի Սինգապուր, այնտեղ գտա մի համեղ
միրգ, բայց հետևում էի, որ դրա նկատմամբ ցանկություն
չառաջացնեմ, քանի որ հասկացա, որ եթե ուշադրություն
չդարձնեմ և նախազգուշական միջոցներ չձեռնարկեմ,
կհայտնվեմ այն ցանկանալու մեջ առավոտյան, կեսօրին և
երեկոյան, և այդպիսով մենք սահմանափակում ենք մեզ:
Չնայած այդ օրը ես շատ վայելեցի միրգը, ես
չկարոտեցի այն և հաջորդ օրը չզղջացի դրա
բացակայության համար:

Եթե մենք կենտրոնանանք այն բաների վրա, որոնք
մեզ դուր են գալիս, մենք ոչնչից չենք վախենա: Մենք
պետք է մեր ազատությունը դասենք ամեն ինչից վեր:
Եթե ես ասեմ, որ ինչ-որ բան չեմ անի, որոշումը
վերջնական է և անդառնալի: Մի՞թե դա ազատությունն է:
Որքա՞ն հրաշալի է գործել ոչ թե սովորությունից
դրդված կամ ուրիշների կողմից մեզ գրավելու փորձերին ի
պատասխան, այլ որովհետև իմաստությունն է այդպես
թելադրում:

Երբ իմաստությունը մեզ համոզում է ինչ-որ բան անել,
ոչինչ չպետք է մեզ խանգարի դա անել, եթե մեզ
առաջնորդում է իմաստությունը:
Օգտակար սովորություն կարելի է ձևավորել կամքի
ուժի և իմաստության միջոցով: Ես ունեմ կարողություն
նախապատվություն տալ այն ամենին, ինչ առաջարկում է
իմաստությունը:

Մարդկանց մեծամասնության սկզբնական
օրինաչափությունները կամ նախատիպերը այնքան
ամրագրված են, որ դրանք փոխել հնարավոր չէ, բայց
նրանք, ովքեր իրենց գաղափարները պահպանում են
քաղաքավարության և ինքնատիրապետման միջոցով,
կարող են հեշտությամբ փոխվել դեպի լավը:

Միտքը պետք է լինի կավահողի պես ճկուն:
Իմաստությունը տալիս է այդ ճկունությունը, և սա այն
ազատությունն է, որը ես ուզում եմ, որ ուրիշները վայելեն:
Երբ մարդը ազատվում է սովորության
կապանքներից, նա կհասկանա, որ չկա ավելի մեծ
երջանկություն, քան գործել ազատ ընտրության և
ինքնավստահության լույսի ներքո:

Մարդը չպետք է թույլ տա, որ հանգամանքները
հարվածեն ու ապտակեն իրեն և պարտության մատնեն,
այլ պետք է անի ամեն ինչ՝ հանգամանքները
հաղթահարելու համար:
Ով ուժեղ կամք ունի, Աստծո օգնությամբ
կհաղթահարի բոլոր դժվարությունները:

* * *

Յուրաքանչյուր ֆիզիկական գործողություն ունի իր
մտավոր համարժեքը

Մենք օգտագործում ենք մեր ֆիզիկական ուժը
որոշակի գործողություններ կատարելու համար, բայց
գործողությունը աղբյուր ունի մտքում և ուղղորդվում է
մտավոր ուղեցույցի կողմից:

Գողությունը չարիք է, բայց ամենամեծ չարիքը
գողության մտավոր գործողությունն է, որը ճանապարհ է
հարթում ֆիզիկական գողության համար, քանի որ միտքն
է իրական գլխավորը:

Ցանկացած սխալ արարք, որից մարդը ցանկանում է
խուսափել, նախ պետք է վտարվի նրա մտքից:
Եթե կենտրոնանում ես միայն ֆիզիկական
գործողության վրա, շատ դժվար է վերահսկողություն
ծնոք բերել:

Ուշադրության կենտրոնում պետք է լինի միտքը և
սխալ պատկերացումները շտկելը, և այդ դեպքում
գործողությունը կկատարվի ավտոմատ կերպով, սահուն
և հաջողությամբ:

* * *

Երբ խաղաղություն ես զգում
Ամեն շարժման մեջ
Ձեր մարմնի շարժումներից
Եվ դուք խաղաղություն եք զգում ձեր մտքերում
Եվ քո կամքի մեջ
Եվ քո սիրո մեջ
Եվ նա իրեն խաղաղ է զգում
Եվ աստվածային ներկայության մեջ
Քո նկրտումների մեջ
Հիշե՛ք, որ դուք
Քո կյանքը հասել է Աստծուն
Գովասանք, քննադատություն և շողոքորթություն
Գովեստը կարող է լավ լինել, երբ այն խրախուսում է
մարդուն բարիք գործել, բայց չարամիտ է, երբ

օգտագործվում է հոգևոր վերքերը թաքցնելու համար՝
ստիպելով դրանք թարախակալել և այդպիսով
թունավորելով հոգին անգիտության հիվանդությամբ:
Մարդկանց մեծ մասը սիրում է շողոքորթություն,
ինչպես շատերը վայելում են մեղր ուտելը՝ չգիտակցելով,
որ դրա մի մասը կարող է թունավոր լինել:
Բացի ուրիշների գովեստի խոսքերից, մեր սեփական
մտքերը հաճախ արդարացնում են մեր վնասակար
թերությունները և թաքցնում մեծ հոգեբանական
թարախակույտեր, որոնք կարող են պայթել և թունավորել
մարդու ողջ հոգևոր կյանքը:
Այսպիսով, ուրիշների մեր նկատմամբ
շողոքորթությունը և մեր հարմարավետ մտքերի շշուկները
հաճելի են լսողության զգայարանին, և մեր
իմաստությունը գերի է ընկնում թունավոր
շողոքորթության խոսքերի ձեռքում:
Կան շատերը, ովքեր կամավոր կերպով և
միտումնավոր վատնում են իրենց փողը, ժամանակը,
առողջությունը և նույնիսկ բարոյականությունը կեղծ
ընկերների խաբուսիկ խոսքերի պատճառով:
Շատ հոգիներ կործանվել են, որովհետև չեն հետևել
իմաստուն խորհուրդներին և տրվել են
քաղցրախոսության գայթակղությանը, որը պարունակում
է խորամանկություն և չարություն:
Ավելի լավ է դժոխքում ապրել մեկ ազնիվ, ուղիղ
մարդու հետ, քան դրախտում ապրել տասը քաղցրախոս,
չար մտադրություններով մարդկանց հետ: Շողոքորթները
դրախտը վերածում են դժոխքի, մինչդեռ լավ,
հավատարիմ ընկերները դժոխքը վերածում են դրախտի:
Մենք միշտ պետք է ճշմարտությունն ասենք, և
միևնույն ժամանակ պետք է խուսափենք ուրիշներին
վիրավորելուց այնպիսի խոսքերով, որոնք կարող են
ճշմարիտ լինել, բայց կոպիտ են և դրական արդյունքի չեն
հանգեցնում:

Օրինակ, եթե դուք կույր մարդուն դիմում եք «Կույր
մարդ» ասելով, ձեր ասածը կարող է ճիշտ լինել, բայց այս
տեսակի խոսքը անցանկալի է և վիրավորում է
զգացմունքները, ուստի պետք է խուսափել նման
վիրավորական ոճից:

Խորհուրդ չի տրվում քննադատել նրան, ով չի ուզում
քննադատվել, բայց օգտակար է լսել բարի
քննադատությունը, և հրաշալի է ընդունել կոշտ, բայց
ճիշտ քննադատությունը ժպիտով և բարեկամական
գնահատանքով:

Մի իմաստուն մարդ ուներ մի ընկեր, որը շատ
քննադատում էր նրան, և իմաստունի հետևորդները
նյարդայնացան այս քննադատությունից: Մի օր
աշակերտներից մեկը ուրախությամբ մոտեցավ իր
ուսուցչին և ասաց նրան. «Ուրախացի՛ր, ուսուցիչ,
որովհետև քո թշնամին՝ քննադատը, մահացել է»:
Իմաստունը պոռթկաց արցունքների մեջ և ասաց.
«Օ՛, ինչ մեծ կորուստ: Իմ լավագույն հոգևոր քննադատը
մահացավ, և ես զգում եմ, որ սիրտս կոտրված է»:
Մարդկանց մեծ մասը չի սիրում կառուցողական,
խորաթափանց քննադատությունը և փոխարենը
նախընտրում է զոհաբերել ամեն ինչ՝ հանուն
շողոքորթության, և խուսափում է իմաստուն մարդկանց
անկեղծ խոսքերից և նրանց ճշգրիտ կանխատեսումից:
Մարդը պետք է ժամանակ առ ժամանակ ինքն իրեն
.հարցնի

Մի՞թե ես խաբվել եմ քաղցր խոսքերով և թույլ տվել,»
որ եսասիրական շողոքորթության ձեռքերը
սահմանափակեն իմ իմաստությունն ու կուրացնեն իմ
խորաթափանցությունը»:

Սրբի և ծաղիկի ուրվականի պատմությունը
Մինչ Աստծո արդար սրբերից մեկը ուշ գիշերով
խորհրդածում էր, նրա մոտ հայտնվեց ծաղիկի
սարսափելի ուրվականը՝ մտնելով իր ապրած գյուղը,
.ուստի նա գոռաց դրա վրա

Մնա այնտեղ, որտեղ կաս, ուրվական, և»
վերադարձիր այնտեղից, որտեղից եկել ես: Մի՛ վնասիր
այն քաղաքի բնակիչներին, որտեղ ես երկրպագում եմ
Աստծուն»:

Հոգին պատասխանեց. «Ես կվերցնեմ միայն երեք
մարդ, ոչ ավելին, համաձայն կարմայի օրենքի և իմ
տիեզերական պարտականության կատարման»:

Պահապանը դժկամությամբ ընդունեց
բացատրությունը

Հաջորդ օրը երեք մարդ մահացավ ջրծաղիկից, իսկ
երրորդ օրը՝ ևս մի քանիսը, և դրանից հետո ամեն օր որոշ
գյուղացիներ զոհ էին դառնում այդ սարսափելի
հիվանդությանը:

Հավատալով, որ մեծ խաբեության զոհ է դարձել,
սուրբը խորը մտորումների մեջ մտավ և կանչեց
ուրվականին: Երբ ուրվականը հայտնվեց, սուրբը
.հանդիմանեց նրան՝ ասելով

Դու խաբեցիր ինձ, Ուրվական, և դու»

ճշմարտությունը չասացիր, երբ ասացիր, որ միայն երեք
մարդ կվերցնես»:

Ուրվականը պատասխանեց. «Երդվում եմ Գերագույն
Հոգով, որ ճշմարտությունն եմ ասել»:

Պահապանն ասաց. «Դու խոստացար ինձ, որ երեք
մարդ կվերցնես, բայց հիվանդությունը տասնյակ կյանքեր
է խլել»:

Հոգին պատասխանեց. «Օ՛, Աստծո բարեկամ, ես
միայն երեքը վերցրի, մնացածը վախից մահացան»:

Իմացե՛ք, բարեկամներ՝, թող Աստված առատացնի

ձեր գիտելիքները, որ վախը մարդու մեջ բացասական
թրթռում է առաջացնում՝ այս կամ այն կերպ

շրջապատելով նրան, փաթաթելով անտեսանելի
պարաններով, որոնցից դժվար է ազատվել, և նրան ավելի
խոցելի դարձնելով շրջապատի մարդկանց մեջ ամեն ինչ
բացասական ընդունելու համար, այդպիսով նա
շրջապատվում է անառողջ ալիքներով:

Այդպիսի դեպքում նա իր վրա հիվանդություն,
հիասթափություն, անհույսություն, կասկածներ,
տառապանք, վշտեր և գուցե նույնիսկ մահ է բերում:
Կամքի ուժ՝ տիեզերական ակտիվացուցիչ
Մարմնի յուրաքանչյուր շարժում նշանակում է կամքի
շարժում

Կամքի ուժի համակարգի միջոցով Էներգիան անլար
կերպով ուղարկվում է մարմին՝ օգտագործելով ուղեղում
կուտակված Էներգիան և մարմինը շրջապատող
ինտելեկտուալ տիեզերական Էներգիան:
Երբ հոգևած եք, կարող եք օրգանիզմը Էներգիայով
ապահովել՝ ուտելով, թթվածին շնչելով, ջուր կամ այլ
հեղուկներ խմելով:

Բայց երբ դուք լարում եք ձեր ձեռքերն ու մարմինը՝
ծանր քաշ բարձրացնելու համար, դուք Էներգիա եք
ներմուծում ձեր մարմնի մեջ անտեսանելի կամքի ուժի
միջոցով:

Երբ դուք մարմինը ձգում եք գիտակցված
կենտրոնացմամբ (մինչև այն թրթռա առանց
լարվածության), դուք դիպչում եք Աստծո տիեզերական
Էներգիային, որը օժտված է բանականությամբ:
Ահա թե ինչպես մենք կարող ենք Էներգիա կամ
գործունեություն առաջացնել մարմնում, ոչ թե մարմնից
դուրս գտնվող նյութական աղբյուրներից, այլ
աստվածային աղբյուրից, որը թաքնված է և գոյություն
ունի ինչպես մարմնի ներսում, այնպես էլ մարմնից դուրս:
Տիեզերական Էներգիային հասանելիություն
ստանալու և դրանից օգուտ քաղելու համար նախ պետք է
գտնել գիտակցության և նյութի, մարմնի և հոգու միջև
բացակայող կապը: Այս կապը կարելի է գտնել՝
կենտրոնանալով, մեղիտացիայով և գիտակցելով «ես»-ի
իրական բնույթը և դրա կապը աստվածային
գիտակցության հետ:
Կյանքը քարավան է

Նրանցից շատերը, ովքեր մեզ հետ էին անցյալ տարի,
հիմա մեզ հետ չեն, և ո՞վ գիտի, թե հաջորդ տարի ովքեր
կլինեն այստեղ:

Դա կյանքն է, և նրա ճանապարհորդությունը
շարունակվում է: Դա քարավան է, որի հետ մենք կարճ
ժամանակով ճանապարհորդում ենք:

Մեր ուղեկիցներից ոմանք ընկել են կորստի փոսը,
բայց երբ նրանց կրած ցավերը ճնշեն նրանց, նրանք
կսկսեն առաջնորդություն և ուղղություն փնտրել
քարավանի Տիրոջից, որը նաև այս երկրի Տերն է՝
Ամենակարող Աստծուց:

Չնայած մենք բաժանված ենք այս քարավանում, և
առեղծվածը շրջապատում է սկիզբն ու վերջը, կյանքը
դեռևս խորը իմաստ ունի՝ հիշեցնելով մեզ Աստծուն
անկեղծորեն փնտրելու կարևորության մասին:

.Այս աշխարհը կարելի է նաև համեմատել պիեսի հետ

Այս կյանքը պատմություն է, որը պատմում է մի»

կերպար: Գիշերը ծածկոց է, իսկ օրը՝ խաղահրապարակ»:

Դերասանները ոչնչից չեն ծնվում: Կա մի կուլիս, և

իրենց դերերի ավարտից հետո դերասանները չեն

դադարում ապրել, այլ անհետանում են եթերի

վարագույրի ետևում՝ հանգիստ փնտրելով:

Մենք այստեղ ենք՝ համաձայն Աստվածային թատրոնի

տնօրենի ծրագրի՝ որոշ ժամանակ խաղալ մեր դերերը

կյանքի այս բեմում, ապա լքել բեմը:

Մենք չենք մահանում մահվան ավանդական

իմաստով, այլ անհետանում ենք ժամանակի վարագույրի

ետևում՝ համաձայն տիեզերական թատրոնի ռեժիսորի

ուղղորդման:

Մենք կհայտնվենք կյանքի բեմում անընդհատ, մինչև

որ տիրապետենք բեմադրությանը և մեր դերերը ճիշտ

խաղանք՝ համաձայն աստվածային կամքի:

Երբ մենք կատարելագործում ենք մեր աշխատանքը

և հետևում Գերագույն Կառավարչի և Պլանավորողի

կամքին առանց կորցնելու քաջությունը կամ միջամտելու

աստվածային կերպով սահմանված ծրագրի
մանրամասներին, մենք այլևս կարիք չենք ունենա կրկին
փորձել, այլ կդառնանք անմահ սյուներ հավերժական
գոյության կառուցվածքում, մշտական բնակիչներ Երկնքի
Արքայությունում:

Նրանք հավիտյան կմնան այնտեղ
Ով որ հաղթի, ես նրան կդարձնեմ սյուն Իմ
աստվածային տաճարում, և նա այլևս երբեք դուրս չի
ջգա

* * *

Սկզբում ես տատանվում էի ուսուցիչ դառնալու
հարցում, քանի որ պահանջները և հետևանքները
հսկայական ու վախեցնող են, քանի որ ուսուցիչը պետք է
լինի ցնցումների կլանիչ, և հենց որ նա անհանգստանա ու
շփոթվի, չի կարող օգնել նրանց, ովքեր խնդրում են իրեն
օգնությունը:

Իսկական ուսուցիչը պետք է սիրի բոլորին, հասկանա
մարդկությանը և ճանաչի Աստծուն
Երբ իմ ուսուցիչը (Սրի Յուկտիսվարը) ինձ ասաց, որ
այս կյանքում իմ դերը հոգևոր ուսուցչի դերն է, ես դիմեցի
Աստծո անսահման զորությանը, որպեսզի աջակցի ինձ:

Երբ սկսեցի դասախոսություններ կարդալ,
մտադրություն ունեի խոսել ոչ թե տեսական
ուսումնասիրությունից ստացված գրքերի գիտելիքների
հիման վրա, այլ ներքին ոգեշնչման հիման վրա՝ լիովին
գիտակցելով, որ իմ բոլոր խոսքերի հետևում թաքնված է
ստեղծագործական ուժ, որի աղբյուրները երբեք չեն
չորանում և որի ակունքը երբեք չի սպառվում:

Այդ ուժը նաև օգտագործվել է այլ ոլորտներում՝
ուրիշներին օգնելու իրենց աշխատանքում և շատ
տարբեր ձևերով:

Ես օգտագործել եմ մարդկային միտքը՝
անմահությունը ընդգծելու համար

Ես չասացի՝ «Արա՛ դա ինձ համար, Տե՛ր», այլ՝ «Ես
ուզում եմ դա անել, Տե՛ր, և խնդրում եմ Քեզ առաջնորդել
ինձ, ոգեշնչել ինձ և բռնել ինձ ձեռքից»:

Մարդ կարող է փոքր բաներ անել բացառիկ
յուրօրինակ ձևով

Նա պետք է լինի լավագույնը իր ոլորտում և թույլ չտա,
որ իր կյանքը ընթանա սովորական հունով:

Եվ իրականացնել մի օգտակար բան, որը ոչ ոք մինչ
այդ չի արել, մի բան, որը կգարմացնի աշխարհը
Եվ ցույց տալու համար, որ ստեղծագործական,
նորարարական աստվածային տարրը գործում է նրա
միջոցով և նրա միջոցով

Մարդ պետք է ունենա անսասան

նպատակասլացություն և վճռականություն՝ կյանքի
ուղիներով քայլելու համար՝ թույլ չտալով, որ ծախողման
մտքերն ու անցյալի սխալները խոչընդոտ հանդիսանան:

Կյանքը կարող է մռայլ լինել, դժվարությունները
կարող են գալ, և հնարավորությունները կարող են
կորսվել առանց դրանք օգտագործելու, բայց աշակերտը
չպետք է ինքն իրեն ասի. «Աստված լքել է ինձ, և իմ
ճակատագիրը կնքված է»:

Ո՞վ կարող է նման մարդուն որևէ օգնություն
առաջարկել:

Մարդու ընտանիքը կարող է մերժել նրան, բախտը
կարող է լքել նրան՝ ըստ նրա ընկալման, և մարդկային ու
բնության ուժերը կարող են դավադրություն
կազմակերպել նրա դեմ, բայց նա կարող է, Աստծո
շնորհով և իր ներսում գտնվող ստեղծագործական ոգով,
հետ մղել բոլոր հակառակորդ հարձակումները և
հաղթականորեն շարժվել դեպի իրական նվաճումների
դրախտը:

Նույնիսկ եթե հարյուր անգամ պարտվես, որոշիր, որ
կհաղթահարես դժվարությունները և կարժանանաս
փառքի պսակին:

Հիասթափությունը հավերժ չի տևում, և
հիասթափությունը ժամանակավոր փորձություն է:
Աստված ուզում է, որ մենք հաղթանակած լինենք
կյանքում և ցույց տանք մեր մեջ եղած ողջ զորությունը,
որպեսզի կարողանանք հաջողությամբ կատարել մեր
գերագույն դերը կյանքի բեմում:
Դժոխքում իմաստունի հետ
ժամանակին մի բարեպաշտ ճգնավոր էր ապրում
օրինված գետի ափին: Նա իր կյանքի երկար տարիներն
անցկացրեց խորը խորհրդածության մեջ, բայց, ցավոք,
նրա ջանքերը ապարդյուն էին, և նա չուրախացավ
խաղաղության առատ բերք հավաքելով, չնայած կյանքի
գաղտնիքներն ու երջանկության աղբյուրները որոնելու և
ուսումնասիրելու իր ջանքերին:
Թեև մեր ընկերը միշտ շրջապատված էր երկնային
մթնոլորտով՝ գեղեցիկ տեսարաններով, բարի հոգիներով,
արժեքավոր գրքերով և օրինյալ հիշողությունների
շրջանակներով, նրա միտքը, այնուամենայնիվ,
շարունակում էր մտածել մարդկանց թալանելու և նրանց
վնասելու ամենահարմար եղանակների մասին:
Այդ մտածողությունը նրա վերահսկողությունից դուրս
էր և, կարծես, բխում էր հին կարմայական
պատճառներից: Որքան նա փորձում էր վանել այդ
անցանկալի մտքերը, այնքան դրանք ավելի էին
ներխուժում նրա միտքը՝ խանգարելով նրա
խաղաղությանը և զրկելով նրան անդորրից:
Վերջապես նա խոստացավ ինքն իրեն՝ ասելով. «Ես
կշարունակեմ աղոթել ու աղաչել, և չեմ դադարի, մինչև
չազատվեմ այս անհանգստացնող մտքերից, որոնք
խրատում են իմ խաղաղությունը մեղիտացիայի
ընթացքում»:
Անցավ մեկ ժամ, ապա երկու, և չար մտքերը
փոթորկի պես եկան նրա մտքում՝ հարվածելով նրա
մտորումների կառուցվածքին և ուժգին ցնցելով այն:

Վերջապես, երեք ժամ տևած լարված ջանքերից
հետո, անհանգստացնող մտքերը հանկարծ անհետացան
նրա մտքից, և դրանց փոխարեն նա գեղեցիկ տեսիլքում
տեսավ Աստծո մի սրբի, որը կանգնած էր իր առջև՝
մարմնով ու արյունով:

Լուսապայծառ սուրբը ոչ միայն կենդանի հայտնվեց,
.այլև խոսեց անսահման քնքշությամբ՝ ասելով

Որդի՛ս, քո նախորդ մարմնավորման մեջ դու՝
պրոֆեսիոնալ գող էիր՝ ուրիշներին որսալուց և նրանց
ունեցվածքը թալանելուց բացի ուրիշ մտահոգություն
չունեիր: Բայց մահից կարճ ժամանակ առաջ քո խիղճը
արթնացավ, և դու որոշեցիր ուղղվել և խոստացար ինքդ
քեզ, որ կփոխես քո ամոթալի վարքագիծը և կհետևես
բարության ուղուն: Այդ պատճառով դու այս կյանքում
ծնվեցիր լավ մարդ լինելու ուժեղ հոգևոր
վճռականությամբ, բայց այնուամենայնիվ, դու քեզ հետ
բերեցիր նաև վատ մտքեր, որոնք քո կյանքի կիզակետն
էին քո նախորդ մարմնավորման մեջ»:

Ցավալի է, որդիս, որ դու ապրում ես այս օրինյալ»

Ժամանակներում՝ շրջապատված լավ ընկերներով,
հիշողության և խորհրդածության շրջանակներով, բայց
այդ ամենի հետ մեկտեղ դու ապրում ես հոգեբանական
անհանգստության և կործանարար, անհանգիստ մտքերի
դժոխքում»:

Մի պահ լռությունից հետո, պահապանը շարունակեց
.իր խոսքը

Հետևաբար, համընդհանուր օրենքի համաձայն, և»

քանի որ դուք չեք արել ձեր լավագույնը՝ այս
մարմնավորման մեջ ձեզ համար հասանելի հոգևոր
հնարավորություններից օգտվելու համար, եթե հիմա
չկրկնապատկեք ձեր մեղիտատիվ ջանքերը, մահվան
.պահին դուք ստիպված կլինեք ընտրել երկու բանի միջև
Կամ ապրել դրախտում տասը հիմարների հետ, կամ»
ապրել դժոխքում մեկ իմաստունի հետ, ո՞րն եք
նախընտրում»:

.Աշակերտը առանց վարանելու պատասխանեց
Օ՛, Աստծո բարեկամ, ես նախընտրում եմ դժոխքում»

ապրել մեկ իմաստունի հետ, քանի որ իմ սեփական
փորձից գիտեմ, որ տասը հիմարներ դրախտից դժոխք են
ստեղծում, մինչդեռ ես հավատում եմ իմ սրտով և
հաստատ գիտեմ, որ եթե ես մեկ իմաստունի հետ լինեմ,
նույնիսկ ստորգետնյա աշխարհի խորքում նա կօգնի ինձ
դժոխքը դրախտ դարձնել»:

Քմահաճույքի ազատություն

Շատերը կարծում են, որ պետք է օրական երեք
անգամ մտեղեն ուտել, մինչդեռ մյուսները համոզված են,
որ պետք է միայն բանջարեղեն և ընկույզ ուտել, և որ
կհիվանդանան, եթե մի փոքր բազմազանեցնեն իրենց
սննդակարգը:

Նման համոզմունքները ստրկության մի ձև են: Մարդը
չպետք է թույլ տա, որ կյանքի որևէ սովորություն
սահմանափակի իրեն, այլ պետք է ունենա իր
սովորությունները փոխելու ունակություն՝ համաձայն
իմաստության հուշումների և ճիշտի թելադրանքների:
Մենք պետք է սովորենք ապրել ազնիվ՝ օգտագործելով
ազատ ընտրության ուժը, մղված և առաջնորդվելով
առողջ գիտելիքներով:

Մարդը պետք է կարողանա մի գիշեր քնել փափուկ
ներքնակի վրա, իսկ մյուս գիշեր՝ հատակին՝ նույն
հարմարավետությամբ:

Սովորության սահմանափակումներից այդ հրաշալի
փախուստը այն ազատագրումն է, որին իմաստունները
կոչ են անում:

Ոմանք կարծում են, որ ազատությունը մարդուն դուր
եկող ամեն ինչ անելն է, և սա ես անվանում եմ
քմահաճույքի և ցանկության ազատություն:

Ազատության իրական բնույթի մասին սխալ
պատկերացումների պատճառով որոշ ծնողներ իրենց
երեխաներին դարձնում են սովորությունների ստրուկներ՝

առանց զանազանելու հնազանդվելով նրանց
ցանկություններին:

Այս հիմքի վրա երեխան մեծանում է՝ հավատալով, որ
քանի դեռ իր ցանկությունները կատարվում են, նա կմնա
երջանիկ, և որ կյանքի նպատակը ցանկությունները
բավարարելն է:

Սակայն ավելի ուշ նա հասկանում է, որ իրեն խաբել
են: Տևից դուրս աշխարհը բոլորովին այլ է նրանից, ինչ նա
տեսել և ինչին սովորացել էր տանը:

Կյանքում հեշտ չէ բավարարել յուրաքանչյուր
քմահաճույք: Մյուսները կարող են նրան մի կողմ դնել
իրենց խելահեղ պայքարում՝ իր ուզածին հասնելու
համար, և նա, իր հերթին, նույնպես քարանում է, անգուր՝
իր ցանկությունները բավարարելու և իր տենչերին
հասնելու համար՝ հավատալով, որ ֆիզիկական
ցանկությունների բավարարումը մարդու վերջնական
նպատակն է, վստահ լինելով, որ այս աշխարհը ամեն ինչ
է:

Ծնողները պետք է իրենց երեխաներին զինեն ուժեղ
կամքով և առողջ դատողությամբ, որպեսզի նրանք
կարողանան իրենց ճանապարհը հարթել աշխարհում՝
առանց վատ սովորությունների ազդեցության տակ
ընկնելու:

* * *

Մենք գովաբանում և շնորհակալություն ենք
հայտնում Աստծուն յուրաքանչյուր նոր տարվա պարգևի
և այն հույսերի ու խոստումների համար, որոնք այն
բերում է մեզ:

Աստծո հետ կապվելու, անհատների կյանքում և
աշխարհի պայմաններում հրաշալի փոփոխություններ
կատարելու, խաղաղություն ու մարդկային եղբայրություն
հաստատելու համար անկեղծ, սրտանց աղաչանքից
ավելի մեծ զորություն չկա:

Մենք աղոթում ենք Աստծուն, որ անկեղծ
անհատական աղոթքները, բարձր ընկալումները և աճող

գիտելիքները վերածվեն օրհնյալ հոգևոր ուժի, որը
իրական փոփոխություններ կբերի երկրի վրա:
Օրհնիր մեզ, Տե՛ր, որպեսզի մենք առաջնորդվենք Քո
լույսով և լուսավորող լամպերով ճանապարհներին,
որպեսզի մենք կարողանանք արթնացնել Քո սերը մեր և
ուրիշների սրտերում, կրել կենդանի լույսի ջահեր և
օգտագործենք մեր տաղանդները այն բանում, ինչը
հաճելի է Քեզ և օգուտ է բերում մարդկանց:
Օգնիր մեզ դարձնել խողովակներ, որոնց միջով Քո
տիեզերական էներգիան և առաջնորդող լույսը կարող են
հոսել՝ ուրիշներին օգնելու և նրանց տառապանքն ու
տառապանքը մեղմելու համար, քանզի Քո շնորհիվ մենք
ունենք գորություն օգնելու մարդկությանը և ինքներս մեզ:
Մենք օրհնված ենք, որ կարող ենք կարեկցել
տառապողների հետ
Մենք տարածում ենք բարի գաղափարներ և
մտադրություններ ամբողջ աշխարհում
Թող խաղաղությունն ու եղբայրությունը դառնան
կյանքի փորձառություն

Ուսուցիչ Պարամիանսա Յոգանանդայի խոսքերից

Մարդիկ դժգոհում են կյանքում որոշակի բաներից
իրաժարվելու մտքից, չնայած իրականում նրանք
իրաժարվում են շատ արժեքավոր բաներից, որոնցից ոչ
պակաս կարևորը հոգեկան հանգստությունն է, և երբեմն
նույնիսկ զոհաբերում են իրենց փողի համար, որը
ենթակա է վնասի և կորստի:

Հանձնվեք Աստծուն, և դուք կտեսնեք, որ ձեր կյանքը
դարձել է գեղեցիկ ռիթմիկ մեղեդու նման

Այս աշխարհից ուշադրությունդ ուղղիր դեպի քո
ներսում գտնվող Աստծո անսահման արքայությունը

Հանգստության նավով դուք կարող եք նավարկել
դեպի մեր երազանքներից այն կողմ գտնվող այն
աշխարհը, որտեղ աստվածային աղբյուրը անդադար
հոսում է սրտի և հոգու խորքից:

Տե՛ր, օգնիր ինձ կյանքի խաղում իմ դերը կատարել
այնպես, որ Քեզ հաճելի լինի, անկախ նրանից՝ թույլ եմ, թե
ուժեղ, հիվանդ եմ, թե առողջ, հայտնի եմ, թե անհայտ,
հարուստ եմ, թե աղքատ, գիտակցելով, որ Դու սիրում ես
ինձ և երբեք չես լքի ինձ:

Հարստությունը կարող է խլվել մարդուց, կամ կարող
են խլվել դրանից՝ այս աշխարհից հեռանալիս, և նա չի
կարող այն իր հետ տանել: Դրա իրական արժեքը
կայանում է այն օգտակար գործերի վրա ծախսելու և իրեն
ու օւրիշներին երջանկություն բերելու մեջ՝ Աստծուն և
մարդու խղճին հաճելի ձևով:

Նրանք, ովքեր մտածում են միայն իրենց
անվտանգության և հարմարավետության մասին՝
մոռանալով կամ անտեսելով ուրիշների կարիքները,
իրականում ձգտում են այն աղքատությանը, որը մի օր
իրենց բաժինը կլինի: Նրանք, ովքեր կառչում են իրենց
հարստությունից՝ այն բարի գործերի համար
օգտագործելու փոխարեն, իրենց համար բարգավաճում
չեն բերում հանդերձյալ կյանքում, այլ ծնվում են աղքատ՝
հարուստների ցանկություններով և տենչերով: Բայց
նրանք, ովքեր իրենց առատությունն ու բարգավաճումը
կիսում են ուրիշների հետ, բարություն և առատություն են
գրավում, որտեղ էլ որ գնան:

Երբ դուք կամավոր կերպով տալիս եք նրանց, ովքեր
արժանի են դրան, դուք կտեսնեք, որ Աստված միշտ ձեզ
հետ է և երբեք չի լքի ձեզ, և դուք ոչնչի կարիք չեք ունենա:

Մենք չպետք է մոռանանք, որ մեր կյանքը ուղղակիորեն
պահպանվում է Աստծո կողմից, և երբ մենք գիտակցենք,
որ մեր միտքը, մեր կամքը և մեր գործունեությունը
կախված են Աստծուց և իրենց ուժը ստանում են Նրանից,
ապա մենք կստանանք Նրա անմիջական
առաջնորդությունը և կհասկանանք, որ մեր կյանքը մեկ է
Նրա անսահման կյանքի հետ:

Մեղիտացիան Աստծո գոյության ապացույց է: Երբ
զգացողությունների ալիքները մաքրվում են մտքի լճակից,
աստվածային երանությունը բխում է հոգուց: Այս
երանությունն արդեն գոյություն ունի հոգու մեջ, բայց այն
քողարկված է:

Օ՛հ, Տեր Ես կօգտագործեմ իմ կամքի ուժն ու
ինտելեկտը՝ սկզբում փոքր բաների հասնելու համար, իսկ
հետո կանցնեմ ավելի մեծ նվաճումների
Նույնիսկ եթե բոլոր նյութական նկրտումները
իրականացվեն, այն միայն թերի երջանկություն է
պարգևում, և Աստծուն գտնելով՝ Ես կհայտնաբերեմ
ուրախության անսպառ պաշարներ, և այն երբեք չի
դադարում հոսել ու վազել հոգու այգիներում ու
մշտադալար մարգագետիններում:

Տուն՝ Հաղթանակի հրապարակ
Եթե մարդն իր կյանքն անցկացնում է մեկ
հուզմունքից մյուսը հետապնդելով, նա երբեք չի զգա
իրական երջանկության համր: Մարդը պետք է
պարզապես ապրի և կյանքին հեշտությամբ մոտենա:
Խորհուրդ է տրվում ժամանակ անցկացնել միայնակ,
ժամանակ առ ժամանակ խորհելով իր սեփական
գործողությունների մասին և կիրառելով ներքին
խաղաղություն, որը բերում է բուժում, երիտասարդացում
և նորացված ուժ:

Եթե անընդհատ առկա են շեղող գործոններ, և այլ
խթաններ ռմբակոծում են զգայարանները, արդյունքում
նյարդերը կտուժեն, կենսական էներգիայի մեծ

քանակություն կվատնվի, իսկ հոգին կզգա լարվածություն
և տառապանք: Ավելին, չպետք է չափազանց մտահոգվել
ուրիշներին ուղղելու մասին, այլ պետք է ուղղել ինքն իրեն,
նախքան ուրիշներին ուղղելու փորձ կատարելը:

Թող բոլորին հայտնի լինի, որ տունը ամենամեծ
մարտադաշտն է: Մարդը, ով հրեշտակ է իր տանը,
հրեշտակ կլինի ամենուր:

Ձայնի քաղցրությունն ու ազնիվ վարքի բերած
խաղաղությունը տանը ավելի շատ են անհրաժեշտ, քան
որևէ այլ տեղ:

Ինչպես խավարը չի կարող մնալ այնտեղ, որտեղ
լույսն է փայլում, այնպես էլ հիվանդության խավարը
պետք է անհետանա, երբ Աստծո լույսը փայլի մարմնի
բջիջներում, և քչերն են գիտակցում այս ճշմարտությունը:
Երբ մարդիկ ուժեղ ցանկություն են զգում բուժվելու,
նրանք աղոթում են անհանգիստ սրտով կամ
հուսահատության զգացումով՝ ենթադրելով, որ Աստված
չի լսի իրենց աղոթքները, կամ նրանք աղոթում են, բայց
չեն սպասում, որպեսզի իմանան, թե արդյոք իրենց
աղոթքները հասել են Աստծուն:

Ինչպես որ մարդը չի կարող լսել օդում հեռարձակվող
երաժշտությունը՝ օգտագործելով անսարք ընդունիչ,
այնպես էլ մարդը չի կարող ընկալել Աստծուց եկող
առողջության, ուժի և իմաստության թրթռումները՝
օգտագործելով հոգեկան սարք, որը խափանվում է
վախերի, անհանգստությունների և ամեն տեսակի
անհանգստությունների, կասկածների ու
անորոշությունների պատճառով:

Հիշենք և շնորհակալություն հայտնենք Քեզ, Տե՛ր,
կարիքի և բարգավաճման ժամանակներում,
հիվանդության և առողջության մեջ, խավարի և լույսի մեջ,
և բոլոր հանգամանքներում: Երախտագիտությամբ
հիշենք բարօրության օրերը, որոնք Դու պարգևել ես մեզ:
Օգնիր մեզ բացել հավատքի աչքերը, որպեսզի տեսնենք

Քո օրհնյալ լույսը, որը բուժում է բոլոր հիվանդություններն
ու տկարությունները:

Ես եմ իմ բարի մտքերի, իմ բարի կամքի և իմ
բեղմնավոր, օգտակար գործունեության նավապետը: Ես
կղեկավարեմ իմ կյանքի նավը՝ միշտ աչքերս հառած
պահելով իմ խորը խորհրդածության երկնքում գտնվող
խաղաղության փայլող մոլորակին:

Ես կօգտագործեմ իմ ստեղծագործական
մտածողության հմտությունները՝ հաջողության հասնելու
համար իմ բոլոր գործերում: Աստված կօգնի ինձ, եթե ես
նույնպես փորձեմ օգնել ինքս ինձ:

Այսօր ես նոր ջանքերով կմշակեմ կյանքի այգին և
կցանեմ իմաստության, առողջության,
բավարարվածության և երջանկության սերմերը: Ես կջրեմ
սերմերը հավատքով և ինքնավստահությամբ և կսպասեմ
Ամենակարողի առատաձեռնությանը, որը կպարգևի ինձ
արդար բերք: Նույնիսկ եթե չհնձեմ սպասված բերքը, ես
կմնամ երախտապարտ և շնորհակալ այն հոգեկան
հանգստության համար, որը գալիս է իմ լավագույնս
անելու ձգտելուց:

Ես շնորհակալ կլինեմ Աստծուն, որ կարող եմ
շարունակել փորձել մինչև հաջողության հասնելը՝ Նրա
շնորհով: Եվ ես շնորհակալ կլինեմ Նրան, երբ հասնեմ
սրտիս ամենամեծ ցանկությանը: Ես կձգտեմ անել միայն
ազնիվ և արժանի գործեր՝ ձգտելով Աստծո հաճույքին:
Աշխարհը լի է բնական և մարդկային փոթորիկներով,
և Աստված ամուր վահանն ու ապահով ապաստանն է այս
աշխարհի փոթորիկներից, փոթորիկներից և չարիքներից:
Որտեղ էլ որ Աստված լինի, այնտեղ վախ կամ վիշտ չկա:
Իսկական հավատացյալը կանգնած է անսասան և
հպարտ կյանքի պայքարում և իրադարձությունների
պայքարում՝ վստահ լինելով, որ Աստված իր հետ է,
պաշտպանում է իրեն վնասից և երբեք չի լքում Նրան ոչ
մի պահ: Այսպիսով, վախը անհետանում է Նրա սրտից և

հաստատվում է վստահություն՝ մի պաշտպանություն, որը
չի կարող պարտադրվել:

Չվախենալ նշանակում է հավատալ Աստծուն և Նրա
պաշտպանությանը, և հավատալ Նրա
արդարադատությանը, իմաստությանը, ողորմությանը,
սիրուն և ամենուրեք լինելուն:

Վախը մարդուն զրկում է հոգեբանական ուժից,
մթազնում է միտքը և խաթարում սրտի բնական ռիթմը:

Ավելին, վախը կարող է առաջացնել ֆիզիկական
խանգարումներ և հոգեբանական հիվանդություններ:

Անհանգստությանը և հոգեբանական
սահմանափակումներին տրվելու փոխարեն, մարդը
պետք է համոզվի, որ անվտանգ է Աստծո՝ Ամենատեսի,
Ամենլսողի պաշտպանության տակ, ապահով է Նրա
անառիկ ամրոցում և շրջապատված է Նրա
ողորմածությամբ ու հոգատարությամբ:

Անկախ Նրանից՝ աֆրիկյան ջունգլիներում է, թե
մարտադաշտում, տառապում է հիվանդությունից կամ
աղքատությունից, մարդը պետք է համոզի իրեն, որ
Աստծո ձեռքն ավելի ուժեղ է, քան ցանկացած վտանգ և
ունակ է պաշտպանել Նրանց, ովքեր ապաստան են
փնտրում Նրա մոտ: Պաշտպանության ավելի
արդյունավետ միջոց չկա: Իհարկե, մարդ պետք է
բանականություն օգտագործի իրադարձությունների հետ
գործ ունենալիս՝ միաժամանակ լիովին հավատալով
աստվածային օգնությանը: Հավատքը երբեք չի
նշանակում անխոհեմ լինել կամ անխոհեմ գործել
դժվարությունների առջև: Փոխարենը, անկախ Նրանից,
թե ինչ է պատահում, մարդ պետք է հաստատի ինքն իրեն,
որ միայն Աստված է ունակ օգնել դժվարին և դժվարին
իրավիճակներում, եթե դիմում է Նրան ամբողջ սրտով,
հոգով և զգայարաններով:

Երբ դժվարությունները ձևահոսքի պես իջնում են,
մենք չպետք է թույլ տանք, որ դրանք կաթվածահար անեն
մեր կամքը կամ մթագնեն մեր պարզ տեսլականն ու
իմաստուն, տրամաբանական մոտեցումը: Փոխարենը,
մենք պետք է պահպանենք մեր հավատը Աստծո հանդեպ
և մեր բնածին ճիշտի ու սխալի գգացումը, և ձգտենք ելք
գտնել: Աստծո օգնությամբ մենք կգտնենք այն:
Վերջիվերջո, իրերը կբարելավվեն, քանի որ Աստծո
գորությունն ու հրաշքները թաքնված են մարդկային
կյանքի հակասությունների հետևում: Նրանք, ովքեր չեն
ընդունում հանգամանքների անխուսափելիությունը և
փոխարենը փորձում են թափանցել վարագույրի այն
կողմը իրենց մտքով և հավատքով, կգտնեն, որ դուռը բաց
է իրենց համար՝ դուռ, որի վրա թակում է յուրաքանչյուր
հավատացյալ ձեռք:

Կյանքը պարուրված է խավարով, և երբեմն մենք
սայթաքում և տատանվում ենք առաջ շարժվել: Մենք
պետք է թույլ տանք, որ Աստծո լույսը լինի մեր
առաջնորդող լամպը, երբ քայլում ենք կյանքի մութ
ճանապարհներով: Աստված լիալուսինն է անգիտության և
խավարի գիշերներին, ճառագայթող արևը՝ արթնության
ժամերին, առաջնորդության փարոսը և առաջնորդող
աստղը նրանց համար, ովքեր անցնում են երկրային,
անցողիկ գոյության ծովերով:

Աշխարհում խնդիրները կշարունակվեն, ուստի
որտե՞ղ կարող է մարդ դիմել առաջնորդության և
ուղղության համար: Սովորությունների,
նախապաշարմունքների, կողմնակալության և
մոլեռանդության ազդեցությամբ մարդու մտքերը
անօգուտ են, իսկ միջավայրի, ընտանիքի, երկրի կամ
աշխարհի ազդեցությունները անկարող են իրական
առաջնորդություն տալ: Հետևաբար, մարդ պետք է դիմի
Աստծուն և լսի հոգու խորքից եկող հանգիստ, խաղաղ
ձայնը՝ ճշմարտության հետ ներդաշնակ ձայն:

Մտավոր խորհրդածության և հոգևոր
ինքնավերլուծության միջև տարբերությունը

Եթե մարդը ծրագրավորվում է տեսական
գիտելիքներով, նա դառնում է քայլող ձայնագրիչի նման,
կրկնելով ասացվածքներ և բարձր արտահայտություններ,
և մյուսները նրան համարում են կրթված և գիտակ:
Սակայն նման գիտելիքները չեն ամրապնդվում
ճշմարտության անմիջական ընկալմամբ, ոչ էլ
համապատասխանում են հոգևոր նվաճումներին: Այս
տեսակի մտավորականացումը կամ
մտավորականացումը «ես»-ը կապում է զգայական
մտքին, որն ինքնին սահմանափակված է ֆիզիկական
զգայարաններով: Տեսական գիտելիքները չեն կարող ձեռք
բերել աստվածային գիտելիքներ, և խորհուրդ է տրվում
չվատնել թանկարժեք ժամանակը այնպիսի
տեսությունների վրա, որոնք չեն կարող կիրառվել
իրականում, որպեսզի չհայտնվեք խիտ մտավոր
ջունգլիներում կորած՝ չկարողանալով գերազանցել
տեսության ոլորտը:

Այս գործընթացը չի հանգեցնի ճշմարտության
ճանաչմանը, քանի որ ճշմարտությունը գտնվում է
կարծիքներից և տեսություններից այն կողմ, և շատերը,
ովքեր հետևում են այս մոտեցմանը, կապված են իրենց
սեփական սուբյեկտիվ եզրակացություններով:

Եթե մարդը իր մտավոր կարողություններն
օգտագործում է միայն փող և նյութական ունեցվածք ձեռք
բերելու համար, նրա գիտակցությունը կներքաշվի
նյութական աշխարհ և կխճճվի անվերջ բարդությունների
մեջ: Հետևաբար, իմաստուն մարդիկ ասում են, որ մարդը
չպետք է Աստծո կողմից իրեն շնորհված բոլոր մտավոր
կարողությունները նվիրի անցողիկ բաների
հետապնդմանը, որպեսզի չկորչի նյութապաշտության
լաբիրինթոսում և չստեղծի իր համար ավելորդ

սահմանափակումներ և խոչընդոտներ: Փոխարենը, նա
պետք է օգտագործի իր մտավոր կարողությունները
կյանքի անհրաժեշտությունները ձեռք բերելու համար և
ձգտի զարգացնել իր բարոյական կարողությունները՝
ճիշտն ու սխալը, վնասակարն ու օգտակարը տարբերելու
համար: Երբ նրանք զարգացնեն իրենց հոգևոր
ներթափանցումը, նրանք կկարողանան զգալ Աստծուն
իրենց մեջ և պարզել նյութապաշտության խիտ
վարագույրների հետևում թաքնված հոգևոր
ճշմարտությունները: Այս վիճակը կոչվում է հոգևոր
ինքնադիտարկում:

Անկախ մեր մտահոգություններից, Աստված միշտ
պետք է առաջնահերթություն ունենա մեր կյանքում:
Հոգևոր աճի ամենակարևոր տարրերից մեկը Աստծո հետ
անընդհատ, սրտանց կապն է, որի միջոցով դուք անձամբ
ականատես կլինեք հրաշալի, դրական փոխակերպման,
որը խորապես կազդի ձեզ վրա:

Երբ մարդը ցանկանում է դիտել որևէ ներկայացում,
զնել նոր հագուստ կամ նոր մեքենա, մի՞թե ճիշտ չէ, որ
նրա միտքը անընդհատ զբաղված է: Այդ հարցերի և
դրանց հասնելու կամ ձեռք բերելու եղանակների
վերաբերյալ նա չի հանգստանա, մինչև չկատարի իր
ցանկությունները, և նա կշարունակի անխոնջ աշխատել
այդ ցանկություններին հասնելու համար:

Այսպիսով, մարդկային միտքը պետք է զբաղված լինի
Աստծո մասին մտածելով, և այդ ժամանակ բոլոր փոքր,
փոքր ցանկությունները կվերածվեն Աստծուն զգալու և
Նրա հետ շփվելու ուժեղ ցանկության:

Երբ միտքը Աստծուն շնչում է սրտառու, ջերմեռանդ
շշուկ, որը բխում է կարոտող հոգու խորքից

Հոգու կանչը կդիպչի տիեզերական սրտին, և
պատասխանը կգա՝ իր հետ բերելով մեծ ուրախություն:

Ինտելեկտուալ շշուկը զարգացնում է կամքի ուժը,
մինչև դուք բավարար ուժ չունեք ցանկալի նպատակին
հասնելու համար:

Երբ մարդու միտքն ու կամքը ներդաշնակ են Աստծո
հետ, նա օժտված է անսահման զորությամբ, այնպես որ
պարզապես ինչ-որ բանի մասին մտածելը բավարար է
դառնում դա իրականացնելու համար, քանի որ
աստվածային օրենքը գործում է նրանց օգտին, ովքեր
ներդաշնակ են գերագույն կամքի հետ:

Իմ կյանքի բոլոր ուշագրավ նվաճումները ձեռք են
բերվել Աստծո հետ ներդաշնակ մտքի ուժի շնորհիվ: Երբ
աստվածային գեներատորն աշխատում է, իմ ցանկացած
ամեն ինչ առանց բացառության իրականանում է՝ սկզբում
ձևավորվելով որպես անտեսանելի, եթերային
կառուցվածք, ապա անդիմադրելի ուժով դրսևորվելով
իրականության մեջ:

Աճի գաղտնիքը

Մենք աճում ենք մեր անցած յուրաքանչյուր
փորձառության միջոցով, քանի դեռ գիտակցում ենք, որ
կարող ենք արժեքավոր դասեր քաղել դրանցից, քանի որ
մեր ապրած յուրաքանչյուր ցավ ու տառապանք իմաստ և
նպատակ ունի:

Չնայած փորձությունների դաժանությանը, դրանք
նման են կրակի, որը հալեցնում է երկաթի հանքաքարը՝
այն վերածելով գեղեցիկ, ամուր և բազմակողմանի
պողպատի: Իմաստությունը, որը մենք կռում ենք
փորձառության այրող բոցերի միջով, իսկապես ուշագրավ
է: Կյանքը մաքրագործում է մեզ՝ մեր ստոր բնույթը
վերածելով թանկարժեք տարրերի, թույլ տալով մեզ ապրել
հոգիներով, որոնք մաքուր են ինչպես թանկարժեք
քարերը, ամուր են ինչպես պողպատը, բայց միևնույն
ժամանակ ճկուն և դիմացկուն, ճկվում են առանց

կոտորվելու դժվարությունների և դժվարությունների
ճնշման տակ:

Երբ մենք տեսնում ենք զայրույթից աղավաղված,
դաժանությունից սպիացած դեմքեր, դրանց տեսքը մեզ
ստիպում է ձգտել վտարել տգեղությունը մեր սեփական
հոգուց՝ հոգուց, որը չի անձեռնմխելի որևէ բանից, բացի
չար մտադրություններից և խորը արմատացած
վրդովմունքից, որոնք մթագնում են մեր մեջ եղած օրհնյալ
աստվածային պատկերը, ինչպես մուրը փչացնում է
հայելին: Ուրիշների ցավոտ գործողությունները պետք է
մեզ մեջ արթնացնեն մեր սեփական վարքագիծը
բարելավելու և ինքներս մեզ վերահսկելու ցանկությունը,
որպեսզի մենք կարողանանք լինել մեր անկարգ կրքերի
տերերը, այլ ոչ թե դրանց ստրուկները:

Բարի խոսքերը հրաշալի դեղամիջոց են բազմաթիվ
հիվանդությունների համար՝ ունենալով հզոր, գրեթե
կախարդական, մագնիսական ուժ, որը առատ
օրհնություններ և բարգավաճում է բերում իրենց
խոսողին: Նրանք, ովքեր օգտագործում են
հանգստացնող, նուրբ խոսքեր, զգում են իրենց միջով
անխափան հոսող նուրբ հոսանք, լցված են
հանգստության առատությամբ: Սա պայմանավորված է
նրանով, որ այդ հոսանքը կապված է իր բարձրագույն
աղբյուրի հետ, որը մշտապես հոսում է և անընդհատ
հասնում է հոգիներին՝ ներդաշնակության մեջ լինելով դրա
հետ: Այդ դեպքում նրանք կկարողանան փոխանցել
երջանակության այս հոսքը խաղաղություն փնտրող
հոգիներին:

Ամեն օր մարդը նայում է հայելու մեջ՝ իր դեմքը
տեսնելու համար, քանի որ ցանկանում է ուրիշների աչքին
լավագույնս երևալ: Որքան ավելի կարևոր է, որ նա ամեն
օր կանգնի իր հետ և նայի ներքին վերլուծության հայելու
մեջ՝ պարզելու համար, թե ինչ է թաքնված փայլուն

մակերեսի տակ: Քանզի ամեն ինչ, ինչ արտաքինից գրավիչ է, իր հմայքը ստանում է ներքին «ես»-ից, և ոչինչ չի խաթարում հոգու մաքուր հայելին այնպես, ինչպես հոգեբանական աղավաղումները, ինչպիսիք են զայրույթը, վրդովմունքը, նախանձը և ատելությունը: Ով որ ձգտում է ազատվել այս միացություններից, որոնք օտար են հոգու բնույթին, թույլ կտա, որ ներքին գեղեցկության լույսը ճառագայթի ներսից:

Վերլուծության միջոցով մենք պարզում ենք, որ մարդկային խնդիրները եռակի են. կան խնդիրներ և խանգարումներ, որոնք հարձակվում են մարդու մարմնի վրա, կան խնդիրներ և խանգարումներ, որոնք հարձակվում են մտքի վրա, և երրորդ կատեգորիա, որը փակում է հոգու ուղիները:

Հիվանդությունը, ծերությունը և մահը դժվարություններն ու խոչընդոտներն են, որոնց բախվում է մարմինը: Հոգեբանական հիվանդությունները, սակայն, ներխուժում են միտք՝ տխրության, վախի, զայրույթի, ճնշված ցանկությունների, վրդովմունքի, ատելության, հուզական մոլուցքների, տենդային նյարդային գրգռվածության և մտավոր կարողությունները կաթվածահար անող հոգեբանական քաղցկեղի միջոցով: Ամենավտանգավոր հիվանդությունը, սակայն, հոգու հիվանդությունն է, որը դրսևորվում է անգիտության մեջ, որից էլ բխում և տարածվում են մնացած բոլոր հիվանդությունները:

Աշխարհում ավելի շատ բարություն կա, քան չարիք

Երբ կասկածներ են ներթափանցում, մենք պետք է հիշենք մեծ մարդկանց կյանքը: Ճիշտ է, որ մենք մարդիկ ենք, բայց Աստված մեզ օժտել է արտասովոր ուժերով, որոնք մենք հազվադեպ ենք օգտագործում: Այսպիսով, ինչո՞ւ դողալ ծերության, հիվանդության և վշտի վախից: Մենք պետք է անենք այն ամենը, ինչ կարող ենք՝ մեր

մարմինների մասին հոգ տանելու համար, բայց չպետք է տրվենք վախերին կամ թաղվենք անտեղյակության կույտերի տակ:

Մարմինը ամբողջ մարդը չէ

Այս աշխարհում բարին գերազանցում է չարին, քանի որ Աստված գերազույն ուժն է: Բայց երբ չարը մեզ վրա է հասնում, մենք կարծում ենք, որ ուժ չունենք այն վերահսկելու կամ դրա ճիրաններից խուսափելու:

Չարի փոթորիկները պարտադիր են, բայց մենք կարող ենք հաղթահարել դրանց հետևանքները և վեր կանգնել դրանցից

Մեզ կյանքը տրվել է ոչ թե դրա կողմից ոչնչացվելու, այլ մեզ մեջ հավերժության գիտակցություն սերմանելու համար, և մենք պետք է հիշենք այս ճշմարտությունը:

Առանց մտքի ազատության, մարդ չի կարող ինքնարտահայտվել մաքուր, ինքնաբուխ և բնական ձևով: Հիշե՛ք, որ դուք հիմնարար ազատ եք: Կամքի ուժը միշտ ազատ է:

Եթե ճիշտ օգտագործեք ձեր կամքի ուժը, դա ձեզ համար լավ կարմա կստեղծի, բայց մարդկանց մեծ մասը չի ցանկանում փոխվել և չի ցանկանում ջանքեր գործադրել, ուստի նրանք փշրվում են դժվարությունների առջև և չեն կարողանում դիմակայել մարտահրավերներին:

Անել այն, ինչ մարդուն դուր է գալիս, ազատություն չէ, քանի որ մարդիկ կապված են իրենց ցանկություններով, ուստի նրանց գործողությունները ընդհանրապես չեն կարող ազատություն կոչվել: Իսկական ազատությունը նշանակում է ամեն ինչ անել իմաստությամբ առաջնորդվող կամքով: Մարդը կարող է վերահսկել իր անցյալի գործողությունների հետևանքները, որոնք

անխուսափելիորեն կհետևեն իրեն, եթե ակտիվացնի իր կամքը և օգտագործի այն բարի և օգտակար գործերի համար: Եթե ձեր գործողությունները կատարեք բանականությամբ և կամքի ուժով, ձեր նախորդ սխալ գործողությունների ուժը կթուլանա, և ձեր բարի գործողություններից բխող սովորությունները կամրապնդվեն:

Մենք անընդհատ ցանկանում ենք այն, ինչ մեզ պակասում է, և կապվում ենք այն բաների հետ, որոնք էական չեն: Երբ ինչ-որ բան մեզ տիրապետում է, մենք ժամանակավորապես կորցնում ենք մեր ազատ կամքը: Ինչպես արևելցիները ստրկացված են հին սովորույթներով, այնպես էլ արևմտցիները ստրկացված են ժամանակակից սովորույթներով: Մենք ստեղծում ենք մեր սեփական ճակատագիրը և կապված ենք դրանով:

Ինչո՞ւ է մեկ երեխա ծնվում չար ընտանիքում, մինչդեռ մյուսը՝ լավ ընտանիքում: Նրանցից յուրաքանչյուրն անցյալում (նախորդ կյանքում) օգտագործել է որոշակի ձևով ապրելու իր ազատությունը և այդպիսով ինքն է իր վրա այդ հանգամանքները բերել այս կյանքում:

Աստծո բացակայության դեպքում իրական ազատություն չկա: Մենք պետք է անընդհատ մտածենք Նրա մասին: Անկախ մեր մտահոգություններից ու մտքերից, Աստված պետք է զբաղեցնի առաջին տեղը մեր սրտերում, և երբ մենք իսկապես համաձայնության գանք Նրա հետ, մեզ կտրվի հնարավորություն կատարելու այն, ինչ պետք է անենք, ցանկացած պահի, Նրա աստվածային օգնությամբ:

Խորհուրդ աշակերտի համար

Աշակերտներից մեկը խնդրեց ուսուցիչ Պարամիանսային ինքնակատարելագործման մի քանի

խորհուրդ տալ, և նա ասաց. «Եթե ուզում ես սիրված լինել, սկսիր սիրելով նրանց, ովքեր քո սիրո կարիքն ունեն»:

Եվ եթե ուրիշներից սպասում ես, հավատարիմ և հավատարիմ եղիր նրանց, որպեսզի նրանք էլ հավատարիմ լինեն քեզ:

Եթե ցանկանում եք կանխել ուրիշների չարամիտ և խորամանկ գործողությունները, թույլ մի տվեք, որ խաբեությունը ներթափանցի ձեր սեփական մտքերի մեջ և մի՛ վարվեք այնպես, որ վնասեք ուրիշներին:

Եթե ուզում եք, որ ուրիշները համակրանք ցուցաբերեն ձեզ նկատմամբ, սկսեք համակրանք ցուցաբերել նրանց նկատմամբ, հատկապես ձեր շրջապատի մարդկանց նկատմամբ:

Եթե ուզում ես, որ ուրիշները հարգեն քեզ, դու պետք է հարգանք ցուցաբերես թե՛ երիտասարդների, թե՛ տարեցների նկատմամբ:

Եթե ուզում ես ուրիշներից խաղաղություն, պետք է ապրես ներդաշնակ կյանքով

Եթե ուզում եք, որ մարդիկ կրոնական լինեն, եղեք հոգևոր բնույթի և թող ուրիշները զգան, որ դուք լավ օրինակ եք, և որ նրանք կարող են ապավինել ձեզ և վստահել ձեզ:

Ամփոփելով՝ այն ամենը, ինչ դուք ուզում եք, որ ուրիշները ցույց տան: Լավ հատկանիշներից մեկը դա առաջին հերթին ձեր կյանքում ցուցադրելն է, և դուք կտեսնեք, որ մարդիկ ձեզ նույն կերպ կարձագանքեն:

Եթե կարողանաք բացահայտել ձեր կյանքի այն ոլորտները, որոնք բարելավման կարիք ունեն՝ առանց հուսահատվելու կամ թերարժեքության բարդույթ

գարգացնելու, և եթե մշտապես աշխատեք ձեր
քնավորության կատարելագործման վրա, ապա դրա վրա
ծախսած ժամանակը շատ ավելի արդյունավետ կլինի,
քան եթե վատնեք ուրիշների կատարելագործվելու
ցանկության վրա: Ձեր դրական օրինակը և առողջ
վարքագիծն ավելի մեծ ուժ ունեն ուրիշներին փոխելու
համար, քան միայն ձեր ցանկությունները, գայրույթը և
խոսքերը:

Ո՛վ Տեր, Դու ես ամեն բարության աղբյուրը և ամեն
զորության ակունքը: Օրհնի՛ր մեզ, որպեսզի մենք
կարողանանք արտացոլել Քո օրհնությունները մեր
առողջության, մեր մտավոր ձգտումների և մեր հոգևոր
դրսևորումների մեջ: Դու ես աստղերի փայլը, ատոմների
էներգիան, սրտերի բարությունը և ճշմարտության
գեղեցկությունը: Օգնի՛ր մեզ լցնել մեզ Քո գերագույն
զորությամբ, Քո անսահման իմաստությամբ և Քո
անսահման իսկությամբ:

Տե՛ր, թող մենք ճանաչենք, որ Դու ես առողջության
աղբյուրը, կյանքի օվկիանոսը և ամենայն
հասկացողության ու գիտելիքի աղբյուրը: Ազատիր մեզ
անգիտությունից ու դրա հետևանքներից, վախերից ու
անհանգստություններից, և թող Քո իմաստության հեղեղը
մեր կյանքից հեռացնի բոլոր ավերակներն ու
փլատակները:

Պատռիր, Տե՛ր, քողերը, որոնք թաքցնում են Քո դեմքը
մեզանից: Թող տեսնենք Քեզ որպես մի լույս, այնքան
պայծառ, ինչպես անթիվ արևներ մեր կյանքի հորիզոնում:
Թող զգանք Քեզ որպես մի անընդհատ վերականգնվող
ուժ, որը ոգեշնչում է մեր մտքերը, սնուցում մեր հոգիները,
պահպանում մեր մարմինները և իրականացնում մեր
երազանքները:

Ամեն

Մարդկանց մեծ մասը չգիտի, թե ինչու: Այս երկրի վրա
իրենց գոյության ընթացքում նրանք հավատում են, որ
կյանքի նպատակը ցանկությունների իրականացումն է,
կյանքի անհրաժեշտությունների ձեռքբերումը, հաճույքի և
մարդկային սիրո որոնումը և, ի վերջո, վերջնական
կանչողին հանձնվելը:

Մարդիկ իրենց կյանքը սկսում են որպես
ծրագրավորողներ՝ որոշակի հակումներով ու
ցանկություններով, որոնք անցյալում չեն կատարվել: Եվ
նրանք փորձում են՝ իրենց մնացած քիչ ազատ կամքով՝
ընդօրինակելով ուրիշների ցանկություններն ու
գործողությունները: Եթե շփվում են գործարարների հետ,
ապա ցանկանում են դառնալ նրանց նման, իսկ եթե
շփվում են արվեստագետների հետ, արվեստը նրանց
համար դառնում է ամեն ինչ:

Աստված ուզում է, որ մենք գործնական լինենք այս
աշխարհում: Նա մեզ տվել է քաղց, որը պահանջում է
մեզանից աշխատել այն հագեցնելու համար, բայց միայն
սնունդ, ապաստան, փող և ունեցվածք փնտրելը
նշանակում է, որ մարդը մոռանում է իր երջանկության
աղբյուրը:

Ճիշտ է, որ մենք պետք է աշխատենք մեր կարիքները
բավարարելու համար և ձգտենք հասնել մեր օրինական
նպատակներին, բայց առաջին հերթին մենք պետք է
բացենք մեր սրտերը Աստծո առջև և փնտրենք Նրա
առաջնորդությունն ու հավանությունը մեր բոլոր
գործողություններում: Այդ դեպքում մենք անպայման
կհաջողենք կյանքի դարոցում, քանի որ կստանանք մեր
ուղղությունը Գերագույն Կառավարիչից և
Մատակարարից, ով գիտի, թե ինչի կարիք ունենք և ինչն
է լավագույնը մեզ համար: Հետևաբար, մենք պետք է
վստահենք Նրան և ենթարկվենք Նրա իմաստուն կամքին:

Ուսուցիչ Պարամահանսայի դասախոսություններից

Երբ հոգու ներքին երջանկությունը մթազնում է անցողիկ զգայական հաճույքների հաստ շերտով, հոգու ոսկեգույն փայլը մարում է, և հոգու թափանցիկ կարողությունները թաքնվում են նյութի խտության ետևում: Երբ մարդու միտքը տարված է նախանձով և խանդով և պարուրված վախի ու անհանգստության ամպերով, մարդը դառնում է դժբախտ, թշվառ և պարտված: Բայց երբ նույն ուշադրությունն է ուղղում սիրո, խաղաղության և ներդաշնակության վրա, մարդը խորը երջանկություն է զգում:

Հոգին երջանկություն է զգում, երբ տառապանքի ու տառապանքի հետ խառնված ֆիզիկական ցանկություններից վերածվում է հոգու թափանցիկ առաքինությունների, որոնք լի են վեհ հաճույքներով:

Եթե հոգին ամբողջությամբ ընկղմվում է աշխարհիկ կոպիտ հաճույքների մեջ, այն անտարբեր է դառնում բարձրագույն ուրախությունների հետապնդման նկատմամբ և անկարող է զգալ հոգևոր հաճույքներ: Շատերը կարող են պնդել, որ նյութական հաճույքներից հրաժարվելը գրեթե անհնար է այս աշխարհում կամ այն մարդկանց շրջանում ապրելիս, որոնց մտքերը պտտվում են բացառապես նյութական հարցերի շուրջ: Այնուամենայնիվ, միջին մարդուց պարտադիր չէ թողնել աշխարհը և նահանջել լեռներ ու անտառներ՝ հանգստություն և խաղաղություն գտնելու համար: Փոխարենը, նրանք պետք է մասն այս աշխարհում՝ թույլ չտալով, որ դրա հզոր հոսանքները քշեն իրենց, որպեսզի չընկճվեն այս կյանքի անհանգիստ ալիքների տակ:

Մարդը չպետք է բացասական լինի իր շրջապատի նկատմամբ, և միևնույն ժամանակ չպետք է թույլ տա, որ նյութապաշտությունը կուրացնի իր տեսողությունը, որպեսզի չկորցնի կապը իր հոգևոր բնույթի հետ և

չկարողանա համտեսել երանության ուրախությունները և
տեսնել աստվածային լույսերը:
Կյանքը՝ իր էությանմբ, բաղադրիչներով և
նպատակներով, դժվար հասկանալի հանելուկ է, բայց ոչ
անհնար լուծելի, և մեր առաջադեմ մտածողության
շնորհիվ մենք ամեն օր լուծում ենք դրա որոշ
գաղտնիքներ:

Այս դարաշրջանում ճշգրիտ գիտական սկզբունքների
վրա հիմնված սարքերը, անշուշտ, տպավորիչ են, իսկ
գիտության բերած հայտնագործությունները մեզ ավելի
պարզ պատկերացում են տալիս այն մասին, թե ինչպես
կարելի է բարելավել կյանքը: Սակայն, չնայած մեր
ունեցած բոլոր սարքավորումներին, գյուտերին և
ռազմավարություններին, մենք դեռևս թվում ենք
տիկնիկներ ճակատագրի ձեռքում, և առջևում դեռ երկար
ճանապարհ կա, մինչև մենք ազատվենք բնության
վերահսկողությունից:

Անշուշտ, բնության ողորմածությանը հանձնված
ապրելը ազատություն չէ: Մեր ոգևորված մտքերը ճնշված
և շղթայված են անօգնականության զգացումով, երբ զգում
ենք, որ ջրիեղեղների, փոթորիկների կամ երկրաշարժերի
զոհ ենք, կամ երբ իրադարձությունները՝ առանց
տրամաբանական պատճառի, խլում են մեզանից մեր
սիրելիներին, որոնք մոտ են մեր սրտերին: Այդ ժամանակ
մենք հասկանում ենք, որ շատ հաղթանակներ չենք տարել
և չենք կարողացել հաղթահարել անբարենպաստ
հանգամանքները: Քանզի, չնայած կյանքը մեր ուզածի
պես դարձնելու մեր բոլոր ջանքերին, այս երկրային
բեմում միշտ կհայտնվեն որոշակի հանգամանքներ, և
իրադարձություններ, որոնք կղեկավարվեն հզոր մտքի
կողմից, որի մասին մենք քիչ բան գիտենք՝ աշխատելով
լիովին անկախ մեր կարծիքներից և կամքից: Լավագույնը,
որ մենք կարող ենք անել, աշխատելն ու որոշ
բարելավումներ կատարելն է:

Մենք ցորեն ենք աճեցնում և այլուր ենք
պատրաստում, բայց ո՞վ է ստեղծել առաջին սերմը: Մենք
այլուրից պատրաստված հաց ենք ուտում, բայց ո՞վ է մեր
մարմիններին տվել այն մարսելու ունակությունը: Եվ
ինչպե՞ս սնունդը վերածել սննդի:

Կյանքի յուրաքանչյուր անկյունում, կարծես, կա
անփոխարինելի աստվածային ձեռք: Մենք չենք կարող
կառավարել մեր գործերը առանց դրա, և մեր ունեցած
բոլոր վստահություններով մենք չգիտենք, թե երբ սիրտը
կդադարի գործել: Հետևաբար, անհրաժեշտ է
համարձակորեն ապավինել գերագույն աստվածային
գորությանը և ապավինել մեր բարձրագույն «ես»-ին, որը
բխում է այն ամենակարողությունից, որին մենք
մողելավորվել ենք:

Մենք պետք է ունենանք հպարտությունից գերծ
հավատք և վստահորեն քայլենք կյանքի ուղիներով:

Առանց խուճապի ու դողի, և առանց տառապանքի ու
սահմանափակումների

Ալերգիաների դեմ պայքար

Չգայունությունը հաղթահարելը նուրբ արվեստ է, և
արձագանքելու արագությունը վերահսկելը կարևոր է
հավասարակշռված և բազմակողմանի
անհատականություն զարգացնելու համար:

Չգայունությունը բխում է թյուրըմբռնումից,
թերարժեքության բարդույթից, չափազանցված
հպարտությունից և չափազանցված եսասիրությունից:

Երբ մարդը կարծում է, որ իր զգացմունքները
վիրավորվել են, այդ միտքը արմատ է գցում նրա մտքում
գրգռելով նրա նյարդերը, որոնք հետո լարվում և
ապստամբում են: Վիրավորված զգացմունքների
պատճառով զայրույթը բռնկվում է նրա սրտում:

Այնուամենայնիվ, որոշ մարդիկ ունեն իրենց զգացմունքները վերահսկելու ունակություն, ուստի նրանց արտաքին նշանները չեն երևում իրենց ներսում առկա ուժեղ զայրույթի չնայած: Մյուսները իրենց զայրույթն արտահայտում են անմիջական ռեակցիաների միջոցով, որոնք ակնհայտ են աչքերի մկանների և դեմքի արտահայտությունների մեջ, ինչպես նաև սուր, կոդավորված բանավոր պատասխանների միջոցով:

Չափազանց հուզականությունը լուրջ հետևանքներ ունի. այն բարդացնում է իրավիճակը և ստեղծում անցանկալի անկայունություն, որը բացասաբար է անդրադառնում ուրիշների վրա:

Պետք է ջանքեր գործադրվեն ինքնատիրապետում և հանգստություն ցուցաբերելու համար՝ խթանելով փոխըմբռնման և ներդաշնակության մթնոլորտ, որը լարվածության փոխարեն նպաստում է խաղաղությանը և ցրում սթրեսի գոլորշիները: Նրանք, ովքեր դա անում են, կլինեն իրենց ճակատագրի տերը և կպարգևատրվեն շրջապատի մարդկանց գնահատանքով և հարգանքով:

Չափազանց զգայունությունը բնորոշ է մարդկանց մեծամասնությանը, և երբ այս իռացիոնալ հույզը բռնկվում է, այն կուրացնում է խորաթափանցությունը և մշուշում իմաստության աչքերը: Ավելի վատն այն է, որ չափազանց զգայուն մարդը կարծում է, որ ինքը կատարյալ է մտածում, զգում և գործում, մինչդեռ իրականում նրա վարքագիծը կարող է լիովին սխալ լինել:

Շատերը կարծում են, որ պետք է իրենց կարեկցեն, երբ քննադատվում են, և որ ինքնազոջումը որոշակիորեն թեթևացում է տալիս նրանց: Բայց ինչպես թմրամոլները, որքան շատ են նրանք օգտագործում, այնքան ավելի ուժեղ է դառնում նրանց կախվածությունը:

Բարձր զգայունության մարդը հաճախ անտեղի
տառապում է: Ավելի հաճախ ոչ ոք չգիտի իր
տառապանքի պատճառը կամ բողոքի բնույթը, ինչը
հանգեցնում է նրա ինքնամեկուսացման մեջ
տառապանքի աճի: Ոչինչ հնարավոր չէ հասնել՝ լուռ
կենտրոնանալով ենթադրյալ վիրավորանքների կամ
քննադատությունների վրա: Շատ ավելի լավ է նման
գերզգայունության արմատական պատճառները լուծել
օբյեկտիվ վերլուծության և ինքնատիրապետման
միջոցով:

Այս տեսակի անառողջ ալերգիան լուրջ հետևանքներ
ունի. այն կրակի պես կլանում է սիրտը և ոչնչացնում
խաղաղության հյուսվածքները: Հետևաբար, դրա հետ
պետք է վարվել իմաստուն, տրամաբանորեն և անսասան
կամքով:

Ես ջանասիրաբար աշխատում եմ բոլորին ծառայելու
համար, բայց երբ ես հեռանում եմ իմ մենության մեջ՝
մտորելու համար, ես թույլ չեմ տալիս որևէ մեկին
խանգարել իմ մտորումներին: Մյուս հարցերը կարող են
սպասել, բայց Աստծո հետ իմ ամենօրյա հանդիպումը
չպետք է անտեսվի կամ անտեսվի:

Մինչև որևէ գործողություն ձեռնարկելը, կանգ առեք
և ուշադիր մտածեք հետևանքների և դրանց ձեր մտքի,
մարմնի և հոգու վրա ազդեցության մասին:
Հարկադրանքով պայմանավորված գործողությունները
ազատագրում չեն, քանի որ ներդաշնակության և
առաջընթացի օրենքներին հակասող գործողությունները
կսահմանափակեն անհատին: Եվ հակառակը,
խոհեմությամբ հաստատված և մարդու խղճին
համապատասխան գործողությունները առաքինի են և
ազատություն են բերում:

Երբ որոշում ես անել ինչ-որ լավ բան կամ զերծ մնալ
ինչ-որ վատ բան անելուց և հավատարիմ ես մնում այդ
որոշմանը ու գործում համապատասխանաբար, իմացիր,
որ քո բաժին ազատությունը առատ է:

Աստված ուզում է, որ մենք օգտագործենք մեզ տրված
ընտրության ազատությունը՝ Իրեն փնտրելու և գտնելու
համար, բայց Նա չի ուզում Իրեն պարտադրել մեզ:

Աստծուն մոտենալու և Նրան ճանաչելու
ցանկությունը ինքնուրույն չի գալիս, այլ պետք է
ակտիվացվի և սնուցվի: Առանց այդ ցանկության կյանքը
ո՛չ արժեք ունի, ո՛չ էլ համ:

Թող ձեր հոգևոր ներթափանցումը առաջնորդի ձեր
մտածողությունը, և հաջողությունը կհետևի ձեզ, ուր էլ որ
գնաք

Աստծուն եմ նվիրում իմ ձայնը, ձեռքերս, ոտքերս,
սիրտս, մարմինս, զգացմունքներս, կամքս և ամեն ինչ

Սերը հոգևոր զենք է, որը վերջ է դնում բոլոր
պատերազմներին

Այս երկրից այն կողմ կան անսահման աշխարհներ,
որտեղ մենք կրկին կհանդիպենք Նրանց, ում մենք
կարծում էինք, թե ընդմիշտ լքել են մեզ:

Այս աշխարհիկ կյանքը անընդհատ փոփոխվող է՝
տխրությունը հետևում է տխրությանը, պատրանքներ
պատրանքների վրա: Այս միրաժը, որը հայտնվում է մեր
գիտակցության անապատում, պետք է անհետանա, և
մենք պետք է արթնացնենք մեր իրական «ես»-ը նյութի
խիտ վարագույրների տակից:

Մի՛ փորձեք ձեր հույսերը հիմնել այս կյանքի վրա:
Որտե՞ղ է ձեր երաշխիքը: Դուք անվտանգ եք միայն այն

Ժամանակ, երբ ապաստան եք գտնում Աստծո գիտության
մեջ:

Հոգու եռթյունը նման է հողի տակ թաղված հին
ոսկու: Երբ հողը հանվում է ոսկուց և այն լվանում
խորհրդածության ջրով, այն նորից փայլում է լիակատար
մաքրությամբ և պարզությամբ:

Տե՛ր, թույլ տուր մեզ տեսնել բարին, մտածել առողջ
մտքեր և շփվել բարի բնավորություն ունեցողների հետ:
Օգնիր մեզ մտածել Քո մասին և խորհրդածել Քո մասին,
ո՛վ Դու, որ ամեն արդարության աղբյուրն ես և ամեն
բարության ակունքը:

Ազատություն թուլությունից

Թուլությունը հաղթահարելու լավագույն միջոցը դրա
մասին մտածելը դադարեցնելն է, հակառակ դեպքում
թուլության գաղափարը կճնշի ձեր գիտակցությունը և
կտիրի ձեր ներքին «ես»-ին: Երբ մենք լույս ենք բերում մեր
մեջ, խավարը կանհետանա, կարծես երբեք էլ գոյություն
չի ունեցել:

Այդ միտքը ինձ հրաշալի ոգեշնչում է բերում

Երբ լույսը ներմուծվում է քարանձավի մեջ, որը
հազարավոր տարիներ շարունակ պատված է եղել
խավարով, խավարը անմիջապես անհետանում է:
Նմանապես, թուլություններն ու սխալները անհետանում
են, երբ մենք թույլ ենք տալիս Աստծո լույսին մտնել մեր
գիտակցության մեջ, և անգիտության խավարը չի կարող
մնալ: Սա այն փիլիսոփայությունն է, որով մենք պետք է
ապրենք:

Հետաձգումն անօգուտ է: Կյանքի անիվը երբեք չի
դադարում պտտվել, և մեր կյանքի օրերը արագ են
անցնում: Հստակ մտածելով և իմաստուն գործելով՝ մենք

ծախսում ենք ամեն րոպե, որը հաջողակ և շահավետ
ներդրում է մեր երջանկության մեջ:

Շատերն իրենց ողջ կյանքն անցկացնում են
մտածելով փողի, սեքսի և փառքի մասին և հազվադեպ են
կենտրոնանում այն կարևոր բաների վրա, որոնք իրենց
հոգեկան հանգստություն են բերում և բարձրացնում
իրենց գիտակցությունը:

Անկախ նրանից, թե որքան համեստ է մարդու դերը,
նա հաջողակ է համարվում Աստծո աչքում, եթե գիտի, թե
ինչպես իմաստուն կերպով ծախսել իր ժամանակը և
ուղղորդել իր մտքերը ճիշտ ուղղություններով:

Երբ Աստծո լույսը շողում է մարդու վրա, նա չի զգում,
որ իրեն ինչ-որ բան է պետք, քանի որ նրան պատող
ուրախությունը կատարում է նրա բոլոր երազանքները և
ստիպում է նրան խորը զգալ, որ ինքն է հարուստներից
ամենահարուստը և երջանիկներից ամենաերջանիկը այս
կյանքում:

Լույսի թունել

Նրանք, որոնց հոգևոր գիտակցությունը արթնանում է
լուսավորված մտքերով, բարի գործերով, բարի
զգացմունքներով և խորը խորհրդածությամբ, կարող են
զգալ իրենց հեռանալը մարմնից հեռանալու վերջին
պահին՝ հոգևոր աչքի միջոցով: Իրենց երկրային
ճանապարհորդության ընթացքում յոգին պարապում է
տեսնել հոգևոր աչքի թունելը նյութի և հոգու սահմանին,
և երկիրը լքելու պահին նրանք կարող են մտնել այս
լուսավոր թունել և անցնել այս աշխարհից դեպի Աստծո
լույսի, ուրախության, խաղաղության և բացարձակ
ազատության անսահման ոլորտը:

{Լույս լույսի վրա}

Մարմնի լամպը [հոգևոր] աչքն է

Եթե ձեր աչքը միայնակ է

Այդ ժամանակ քո ամբողջ մարմինը կլցվի լույսով

Եվ լույսը փայլում էր խավարի մեջ, և խավարը՝

ձգճանաչեց դա

Ալտրուիզմը նշանակում է զգալ ուրիշների վիշտը,
մոտենալ նրանց, շփվել նրանց հետ, անկեղծորեն փորձել
մխիթարել նրանց իրենց դժբախտության մեջ,
ուրախանալ նրանց ուրախությամբ և անել ամեն ինչ՝
նրանցից հեռու պահելու վախի, կարիքի և
անհանգստության ուրվականը:

Անձնուրացության ոգի ունեցողը չի գործում
սահմանափակ հաշվարկների և սպասումների
համաձայն, այլ օգտագործում է իր
խորաթափանցությունն ու առողջ դատողությունը և
շարունակում է օգնել իրեն և ուրիշներին՝
շնորհակալություն հայտնելով Աստծուն իր հասած
հաջողության համար: Եթե նա մեկ կամ մի քանի անգամ
ձախողվում է, նա չի հուսահատվում, այլ դառնում է ավելի
վճռական՝ կրկնապատկելով իր ջանքերը և կրկնելով
փորձը, ուսումնասիրելով նոր գաղափարներ և ուղիներ՝
առաջնորդվելով բանականության լույսով, և փնտրելով
Աստծո օգնությունը, մինչև հասնի իր նպատակին և
հասնի իր ազնիվ նպատակին:

Նա, ով աշխատում է ուրիշներին երջանկացնելու
համար, Աստծո կողմից երջանկանում է՝ ներքին
հոգեբանական մխիթարության զգացումով: Եվ եթե նա
ինչ-որ բան կորցնում է նրանց համար, ում փորձում է
օգնել, նա դա կորուստ չի համարում, քանի որ դրա դիմաց
ստանում է Աստծո հաճույքն ու հոգեկան խաղաղությունը:
Նա ապրում է սիրելու, աշխատելու, տալու և բարության
ու խաղաղության սերմերը մարդկության դաշտերում
ցանելու համար:

Նա, ով իր մտքերով ու զգացմունքներով
գերազանցում է իր անձնական աշխարհը, ընդլայնում է իր
գիտակցությունը, մեծացնում է իր կարեկցանքը և զգում,
որ աշխարհն իր տունն է, իսկ մարդկությունը՝ իր
ընտանիքը: Նա գիտակցում է, որ այս երկրի վրա իր
գոյության նպատակը ինքն իրեն վերափոխելն է՝ նախքան
ուրիշներին վերափոխելու փորձերը, քանի որ նա, ով ինքն
իրեն վերափոխում է, օգնում է ուրիշներին վերափոխվել
իրենց՝ իր կյանքի օրինակով: Գործողություններն ավելի
խորը ազդեցություն և ավելի խորը ազդեցություն ունեն
ուրիշների հոգիների վրա, քան խոսքերը:

Կարճ կանգառներ

.Անկեղծության փայլը

Որոշ մարդիկ փորձում են ժպտալով խուսափել իրենց
խնդիրներից, բայց այս տեսակի փախուստը պահանջում
է մաքուր խիղճ, զերծ կեղծավորությունից և
խաբեությունից: Երբ մարդը ազնիվ է վարվում իր և
ուրիշների հետ և գործում է ազնվորեն և ազնվորեն, նրա
աչքերը պարզ են դառնում, և նրանցից ճառագում է
եզակի փայլ՝ անկեղծության անսխալ փայլը:

.Անկեղծություն

Ոմանք շատ բաներ են ասում ազնվության անունով,
բայց դու չես կարող բոլորի հետ խոսել ամեն ինչի մասին:
Երբ դու խորհուրդ և ուղղորդում ես տալիս, որոշ մարդիկ
սխալ են հասկանում քո խոսքերը և ոչինչ չեն ստանում քո
ասածից: Սա ապարդյուն ջանք է և չգնահատված ջանք:
Նման դեպքերում լռությունը ոսկի է, բայց դա ամենևին չի
նշանակում լռել չարագործությունների մասին:

.Ինքնաներդաշնակություն

Ինքնաներդաշնակությունն իսկապես հրաշալի է:

Մարդկանց մեծ մասը գիտի, թե որքան դժվար է

Ներդաշնակ լինել ուրիշների հետ, բայց երբևէ մտածե՞լ եք
ինքներդ ձեզ հետ ներդաշնակ լինելու մասին: Դա
աներևակայելի դժվար է, բայց հնարավոր: Եթե վերլուծեք
ինքներդ ձեզ, կհասկանաք, որ անընդհատ հակասության
մեջ եք ինքներդ ձեզ հետ: Եթե չեք սիրում ինքներդ ձեզ,
չեք սիրի ոչ մեկին: Եվ եթե մարդը ներդաշնակ չէ ինքն իր
հետ, ինչպե՞ս կարող է ներդաշնակ լինել ուրիշների հետ:

Ինքնաներդաշնակությունը կենսական
նշանակություն ունի աշխարհի հետ ներդաշնակության
համար: Հետևաբար, կարևոր է գնահատել և սիրել
ինքներդ ձեզ, քանի որ դուք արժանի եք այդ սիրուն: Մարդ
պետք է սիրի իրեն, որովհետև Աստված է ստեղծել մեզ և
օժտել է ազնիվ ներուժով: Սիրելով այս ներքին «ես»-ը, այս
եությունը, որը լի է առաքինի հատկանիշներով, ոգեշնչում
է ազնիվ վարքագիծ և մաքրում է միտքը
անմաքրությունից, իսկ սիրտը՝ չարությունից և
վրդովմունքից:

.Գրական կողմնացույցի կարգավորումը

Մարդ չի կարող խաբել սեփական խիղճը,
արդարացնել սխալ արարքը կամ խուսափել սխալ
վարքագծի հետևանքներից, նույնիսկ եթե
ճանապարհորդի մեկ այլ մոլորակ: Մարդու
գործողությունների հետևանքները ուղեկցում են նրան, և
մարդը պետք է շտկի իր ընթացքը և կարգաբերի
բարոյական կողմնացույցը այնպես, որ դրա սլաքը միշտ
ցույց տա ճիշտ ուղղությամբ:

Որոշ մարդիկ ապրում են ամենավատ
պայմաններում, բայց միևնույն ժամանակ մեծ
ներդաշնակության մեջ են իրենց հետ, մինչդեռ մյուսներն
ունեն բոլոր հնարավորություններն ու անհրաժեշտ ամեն
ինչ, բայց միևնույն ժամանակ մշտական
հակամարտության մեջ են իրենց հետ: Հետևաբար,
չպետք է սպասել հանգամանքների փոփոխությանը:

Համոզեք ինքներդ ձեզ, որ ձեզ հետ ամեն ինչ լավ է՝
անկախ ձեր միջավայրից, որը կարող է տարբեր լինել ձեր
ցանկալիից:

Ով իրեն հանձնում է հանգամանքների
ողորմածությանը, նա սպասում է, որ ամեն ինչ փոխվի, և
նրա սպասումը երկար կլինի:

Ասում են, որ մի մարդ տիրապետում էր տասնուհին
լեզվի, բայց նա այնքան աղքատ էր, որ չէր կարողանում
լամպ գնել կարդալու համար: Ուստի նա գնում էր մի
անկյուն և նստում փողոցային լապտերի տակ՝ կարդալու:
Իսկապես, կամքի ուժը ստեղծում է միջոցներ, կերտում
հնարավորություններ, վերականգնում հույսը, կատարում
առաջադրանքներ և իրականացնում ցանկություններ ու
երազանքներ:

Աստծուն ճանաչողների հետ իրական շփումը կարող է
իրականացվել նրանց հետ անձնական շփման, նրանց
գրվածքների խորհրդածական ընթերցման կամ դրանց
խորը և բարեկամական խորհրդածության միջոցով:
Կարևոր կետ, որը պետք է հիշել, այն ներդաշնակ է նրանց
գիտակցության հետ, որը ներդաշնակ է Աստծո հետ:

Երբ մենք մեր գիտակցությունը համաձայնեցնում ենք
Աստծուն սիրող մեծ հոգիների հետ, այս
ներդաշնակությունը աստիճանաբար վերափոխում է մեր
կյանքը ամենագարմանալի ձևով: Այս ներդաշնակությունը
չի ստրկում կամքը, այլ ընդարձակում է դրա շրջանակը և
ուժեղացնում է դրա ուժը: Սա է տարբերությունը՝
ներդաշնակության մեջ լինելով եսասիրությամբ լի և իրենց
կարողություններով տարված մարդկանց հետ, և
ներդաշնակության մեջ լինելով Աստծո և մարդկության
սիրահարների հետ, որոնց նպատակն է տալ և
արթնացնել աստվածային սեր նրանց հոգիներում, ովքեր
ներդաշնակության մեջ են իրենց հետ: Այս օրինյալ

անհատների մագնիսականությունը մեզ սերտ կապի մեջ է
դնում աստվածային մագնիսականության հետ:

Մենք պետք է հիշենք, որ մեր սեփական կարիքները
բավարարելու ձգտմանը զուգընթաց մենք պետք է նաև
օգնենք ուրիշներին ձեռք բերել այն, ինչ իրենց
անհրաժեշտ է, և կիսվենք կյանքի այն լավ բաներով,
որոնք մեզ են հասնում ավելի քիչ բախտավորների հետ:
Հիշենք, որ մենք համաշխարհային ընտանիքի
անբաժանելի մասն ենք կազմում և չենք կարող ապրել
առանց այս մեծ ընտանիքի:

Ինչպիսի՞ն կլիներ կյանքը առանց հյուսների,
գյուտարարների, ֆերմերների և ուրիշների: Տալով,
ստանալով և ծառայություններ փոխանակելով՝ Աստված
ուզում է, որ մենք մտածենք ուրիշների մասին և
կարեկցենք նրանց: Մեծ սխալ է ապրել միայն մեզ համար՝
առանց ուրիշների մասին հաշվի առնելու: Երբ մենք
մտածում ենք մեր սեփական երջանկության մասին, մենք
պետք է մտածենք նաև ուրիշների երջանկության մասին:
Մեզանից չի պահանջվում տալ մեր ամբողջ ունեցածը
համաշխարհային ընտանիքի բարօրության համար, քանի
որ դա անհնար է: Փոխարենը, մենք պետք է կարեկցենք
ուրիշներին և անենք այն ամենը, ինչ կարող ենք՝ նրանց
օգնելու և նրանց բեռը թեթևացնելու համար:

Կա կապ հաջողության և հոգու բավարարվածության
միջև՝ այն միջավայրի համատեքստում, որտեղ անհատն
ապրում է:

Իսկական հաջողությունը արդարության
սկզբունքներին համապատասխան վարքագծի արդյունք է
և ներառում է ուրիշների երջանկությունն ու
բարեկեցությունը՝ որպես անձնական
բավարարվածության անբաժանելի մաս: Ամեն ոք, ով
կիրառում է այս սկզբունքը իր նյութական, մտավոր,

բարոյական և հոգևոր կյանքում, կգտնի, որ հաջողության այս սահմանումը ամբողջական և համապարփակ է:

Մարդիկ հաջողության մասին տարբեր կերպ են մտածում՝ կախված իրենց կյանքի նպատակներից: Երբեմն որոշ մարդիկ այն նույնացնում են գողության հետ՝ ասելով, օրինակ՝ «Նա հաջողակ գող է»: Սա ցույց է տալիս, որ ոչ բոլոր հաջողություններն են ցանկալի. մեր հաջողությունները չպետք է վնասեն ուրիշներին:

Հաջողության մեկ այլ որակավորում է ներդաշնակություն և դրական արդյունքներ բերելը ոչ միայն մեզ համար, այլև այդ առավելությունները ուրիշների հետ կիսելը:

Ֆինանսական հաջողության հասնելը չի նշանակում միայն վայելել այն, ինչին արժանի ենք, այլև բարոյական պատասխանատվություն ունենալ՝ օգնելու ուրիշներին իրենց համար ավելի լավ կյանք ստեղծել: Խելացիություն ունեցող յուրաքանչյուր ոք կարող է գումար վաստակել, բայց եթե նա սեր ունի իր սրտում, չի կարողանա այդ գումարը եսասիրաբար օգտագործել. փոխարենը, նա կկիսվի իր ունեցածով ուրիշների հետ:

Փողը դառնում է անեծք ժլատ և ժլատ մարդկանց ձեռքում, բայց այն օրհնություն և նվեր է նրանց համար, ովքեր ունեն առատաձեռն ձեռքեր և բարի սրտեր:

Բարի հոգիները գրավում են բարի հոգիներին և գրավվում են նրանցով

Մենք պետք է սովորենք սիրել մեր մերձավորին ինչպես մեզ և հիշել, որ այս կյանքում կարճ ժամանակով ենք, որից հետո մեկնում ենք մեկ այլ աշխարհ, որի մակարդակը կախված է մեր մտածողության մակարդակից և մեր գործողությունների որակից այս երկրային մնալու ընթացքում:

Ո՞վքեր են մեր իսկական ազգականները: Իմաստուն
մարդու համար բոլորը ազգական են, և յուրաքանչյուրը
«հարևան» է: Իհարկե, իմաստուն մարդը ունակ է
խորաթափանցության և հասկանում է, որ չնայած արևը
իր լույսը շողացնում է ածխի և ադամանդի վրա,
ադամանդը, ի տարբերություն ածխի, ունի լույսը փայլուն
ընդունելու և արտացոլելու եզակի ունակություն: Պետք է
փնտրել նրանց ընկերակցությունը, որոնց մտքերն ու
զգացմունքները մաքուր են, ինչպես ադամանդը, և պետք
է ժամանակ հատկացնել անկեղծ ընկերներ գտնելուն:
Նրանք, ովքեր ապրում են մաքուր և ազնիվ կյանքով,
կգրավեն մաքրությամբ և ազնվությամբ բնութագրվող
ընկերներին, մինչդեռ նրանք, ովքեր ապրում են ստոր
բնագոյներով՝ առանց խորաթափանցության, կգրավեն
նույն տեսակի ընկերներին:

Եթե դուք գնահատում եք բարձր իդեալներն ու վեհ
սկզբունքները, խորհուրդ է տրվում խուսափել այն
մարդկանց հետ շփվելուց, ովքեր չեն հավատում այդ
իդեալներին ու սկզբունքներին, ովքեր շփոթեցնում են
մտքերը և խանգարում տրամադրությանը, որպեսզի
նրանց տատանումները չնվազեցնեն ձեր տատանումների
մակարդակը: Միևնույն ժամանակ, մի՛ բացառեք ոչ մեկին
ձեր սիրային շրջանակից:

Բացի այդ, մարդը պետք է ոչ միայն սեր տա, այլև
խաղաղություն հաստատի, որպեսզի ուր էլ որ գնա,
ստեղծի ներդաշնակություն և հանգստություն՝ իր բարի
ներկայությամբ թարմացնելով շրջապատի մարդկանց: Ոչ
ոք չի ուզում մոտենալ տհաճ հոտ ունեցող սկունսին,
ներողություն արտահայտության համար, բոլորը
խուսափում են դրանից: Նմանապես, նյարդային,
իմպուլսիվ և վիճող մարդը նյարդայնացնում և վանում է
ուրիշներին: Մենք ուզում ենք լինել ծաղկող վարդերի
նման, որոնք արձակում են քաղցր բույր, որը հաճույք է
պատճառում սիրտին: Եկեք ձգտենք տարածել

խաղաղության բույրը և բարության քամիները, որտեղ էլ
որ գնանք և որտեղ էլ որ բնակվենք:

Աստծո արքայությունը ամպերի մեջ չէ կամ
տարածության մեջ որևէ որոշակի վայրում: Այն խավարից
այն կողմ է, որը մենք տեսնում ենք, երբ փակում ենք մեր
աչքերը, երբ խորհրդածում և աղոթում ենք, ճակատին
գտնվող հոգու աչքը բացվում է մեր ներսում, և մենք
տեսնում ենք օրհնյալ լույս և զգում ենք ուրախություն, որը
թափանցում է մարմնի յուրաքանչյուր բջիջ, և մենք զգում
ենք, որ վարագույրը վերացել է, և գաղտնի դուռ է բացվել
դեպի Աստծո արքայություն:

Աստված միշտ նորոգվող ուրախություն է,
ուրախություն, որը ընդգրկում է ամեն ինչ: Մենք պետք է
զգանք մեկություն այն ուրախության հետ, որը բնակվում
է մեր մեջ և շրջապատում է անսահմանությունը:

Խիտ նյութի տատանողական սահմաններից այն կողմ
գտնվում է անսահման, ամեն ինչ ընդգրկող
գիտակցությունը, աննկարագրելի իր ողջ փառքով,
անսահմանությամբ և անսահմանությամբ: Սա է երկնքի
արքայությունը՝ հավերժական, անսահման և անվերջ
գիտակցական երանությունը:

Երբ հոգու ընկալումները լայնանում են, և այն
ամենուր զգում է նրա ներկայությունը, այն միանում է
աստվածային հոգու հետ:

Փառք Բացարձակ Անսահմանին, որը գահակալել է
հորիզոնում, որտեղ երկինքը հանդիպում է օվկիանոսին, և
փառք Գերագույն Անսահմանին, որը գահակալել է մեր
ներսում խաղաղության վրա. կենտրոնանալով մեր
ներսում Անսահմանի վրա՝ մենք կարող ենք ստանալ նրա
անսահման զորությունը:

Գրքեր ուսումնասիրելով կամ մարդկանցից ստացված
գիտելիքը սահմանափակ գիտելիք է, մինչդեռ Աստուծո
ւնմիջապես ստացված գիտելիքը տալիս է իմաստության
ուժ, վստահության շքեղություն, սրտի հանգստություն և
հոգու խաղաղություն:

Տե՛ր, սովորեցրու ինձ աղոթել խորը կենտրոնացմամբ
և համատեղել մեդիտացիան սրտանց կարոտների հետ, և
թող իմ սիրտը ամեն օր մաքրվի Քո հանդեպ իմ մաքուր
սիրով:

Ազատվելով կարմայի սահմանափակումներից

մտավոր թե ֆիզիկական, գիտակցական թե
անգիտակից, ունի որոշակի ազդեցություն մարդու կյանքի
վրա: Անցյալի գործողությունները ոչ միայն օրեր, ամիսներ
կամ տարիներ առաջ կատարված գործողություններն են,
այլև անցյալ կյանքի գործողությունները:

Դուք մեռած էիք, և Նա ձեզ կենդանացրեց, ապա Նա
ձեզ մահացու կդարձնի, ապա կրկին կկենդանացնի, ապա
դուք կվերադառնաք Նրա մոտ:

Մարդու գործողությունների լավ և վատ
հետևանքները: Նրա ներկայիս կյանքում այս հետքերը
մնում են անգիտակից կամ ենթագիտակցականում, և
նախորդ մարմնավորումներից մարդու կրած (կամ նրա
հոգու կրած) հետևանքները սերմերի պես
անգիտակցականում քնած են մնում՝ սպասելով հարմար
հանգամանքների, որպեսզի որոշակի կարմիկ
ժամանակահատվածում ծլեն և աճեն: Կարմայի օրենքը,
որը հավասարակշռում է իրերը, ներառում է
գործողություն և արձագանք, պատճառ և հետևանք,
ցանք և հնձ:

Յուրաքանչյուր մարդ իր մտքերի և
գործողությունների միջոցով է ձևավորում իր

ճակատագիրը, և նրանց կողմից ազատված
Էներգիաները, իմաստուն կամ հիմար, անխուսափելիորեն
վերադառնում են նրանց՝ որպես մեկնարկային կետ,
ինչպես շրջանն է ավարտվում կատարյալ ճշգրտությամբ:
[Հարցն այն է], որ կամավոր որոնողը պետք է իր կամքին
հակառակ բախվի իր անցյալի գործողությունների
անխուսափելի հետևանքներին, կամ այն բանին, ինչը
կոչվում է նախասահմանություն: Պատասխանը՝ ոչ:
Աստված օրենք է և սեր, և որոնողը, ով դիմում է Նրան
անկեղծ կարոտով և լիակատար հավատքով,
համապատասխանեցնում է իր գործողությունները
աստվածային օրենքին և փնտրում է Աստծո անվերապահ
սերը, անկասկած կստանա աստվածային օրհնությունը,
որը թեթևացնում է ծանր բեռները և բարելավում
հանգամանքները:

Աստված մեզ տեղադրեց այս պատրանքներով լի
աշխարհում, և Նա գիտի մեր տառապանքները, մեր կրած
փորձություններն ու նեղությունները: Մարդիկ խորացնում
են հոգևոր անգիտության ներքին խավարը, երբ իրենց
համարում են մեղքի մեջ խեղդված և անգործ՝ խուսափելու
դրա խորքերից: Ավելի լավ է, որ նրանք ձգտեն ուղղվել՝
օգնություն և կարեկցանք փնտրելով աստվածային
ողորմածության սրտից, հույս ունենալով ներում սիրող,
կարեկից և ներող Աստծուց:

Երբ մենք գիտակցում ենք մեր սերտ կապը Աստծո
հետ, ի՞նչ կարմա կարող է մեզ կապել: Մի՛ թողեք, որ որևէ
մեկը համոզի ձեզ, որ ձեր ցավն ու դժվարությունները ձեր
կարմայի արդյունքն են: Որպես ձեր Էության մեջ գտնվող
ոգի, դուք կարմա չունեք: Փոխարենը, դուք պետք է
գիտակցեք այս ճշմարտությունը՝ ինքներդ ձեզ
հաստատելով, որ դուք մեկ եք կյանքի, լույսի և
տիեզերական ուժերի Էության հետ: Եթե գիտակցեք այս
փաստը, ապա ոչնչից վախենալու բան չունեք, և Աստված

շատ դռներ կբացի ձեզ համար և ձեզ շատ
հնարավորություններ կտա:

Եթե անհարմար եք զգում ձեր կյանքի ընթացքից,
փոխեք ձեր մտածելակերպը և լիցքավորեք ձեր
զգայարանները դրական էներգիայով, և դուք ինքներդ
կզգաք տարբերությունը:

Մարդիկ կարիք չունեն ողբալու և վշտանալու իրենց
բաց թողածի համար, կամ իրենց դժբախտ
հանգամանքները վերագրելու այս կյանքում կամ հեռավոր
անցյալում թույլ տրված սխալներին, քանի որ սա հոգևոր
անփութության մի ձև է: Նրանք պետք է գործեն և
արմատախիլ անեն կյանքի այգուց մոլախոտերը, և այդ
ժամանակ ամենաքաղցր ու ամենակենսուրախ
ծաղիկները կծաղկեն և կտան ամենահամեղ ու ցանկալի
պտուղները: Նրա՝ Ամենաբարձրյալի շնորհով:

Աստծուն հնազանդվելը չի նշանակում չօգտագործել
մեր կամքը մեր գործերը բարելավելու համար և սպասել,
որ Աստված կարգավորի մեր իրավիճակները առանց մեր
կողմից որևէ ջանքի, քանի որ Աստված օգնում է նրանց,
ովքեր օգնում են իրենց:

Հարցն այն է, որ մենք սովորում ենք դիմել Աստծուն՝
մեր կամքը առաջնորդելու և մեր ճիշտ ջանքերը օրհնելու
ու գորացնելու համար: Երբ մենք հաղթահարում ենք
հանձնվելու անկամության խոչընդոտը, Աստծո մեջ
գտնում ենք այն պաշտպանությունը, որը այս աշխարհում
ոչ ոք չի կարող մեզ տալ, և մենք նաև գտնում ենք մի ուժ,
որը ոչ մի փորձություն չի կարող հաղթահարել:

Բոլորը կարող են Աստծո հետ հատուկ
հարաբերություններ հաստատել, եթե գիտեն, թե ինչպես
բացել իրենց սիրտը Աստծո առջև և կարոտել Նրա
աստվածային ներկայությունը, որը բերում է
ուրախություն և վստահություն:

Երբ մարդը խորը կարիք է զգում Աստծո հանդեպ՝
գիտակցելով, որ չի կարող առանց Նրա, Նա կհասկանա,
որ Աստված այս կամ այն կերպ արձագանքում է: Սակայն
Նա Նախ պետք է զարգացնի այդ ուժեղ զգացումը, քանի
որ արձագանքը չի գա ինքնաբերի:

Եթե մենք Աստծուն չտանք մեր կյանքում առաջին
տեղը, մեր գիտակցության վիճակը կլինի անհանգիստ և
չփորձված, և մենք չենք կարողանա տրամաբանորեն և
ճիշտ կերպով վարվել կյանքի անվերջ պահանջների հետ:

Եվ ինչպե՞ս զարգացնել այդ ցանկությունը: Ամեն
անգամ, երբ մենք բախվում ենք դժբախտության կամ
դժվարության, և ամեն անգամ, երբ մեր սրտերում
ծանրություն ենք զգում, մենք պետք է դիմենք Աստծուն և
խնդրենք Նրա օգնությունը՝ իմանալով, որ ով սիրում է
Աստծուն և պահպանում է դա իր մտքում և սրտում, Նրա
վիճակը կբարելավվի, Նրա վիճակը դեպի լավը փոխվում
է:

Երբ մենք խառնում և խառնում ենք երեքը՝ մեր
սրտանց աղոթքներով և անկեղծ կոչերով, մենք կքաղենք
աստվածային պատասխանի եռությունը, որը
պարունակում է սնունդ, բուժում և երջանկություն:

Նրանց համար, ովքեր հոգևոր սնունդ են փնտրում,
անցյալի հիասթափություններն ու անհաջողությունները
անտեղի են: Դասեր կարելի է քաղել դրանցից, և կարելի է
կրկին փորձել՝ կրկնելով փորձը սկզբից: Աստծո
օգնությամբ հաջողությունը երաշխավորված կլինի բոլոր
Նրանց համար, ովքեր չեն հուսահատվում ձախողումից,
որոնց վճռականությունը չի թուլանում
ողբերգություններից և ովքեր անսասան հավատքով
հավատում են, որ Աստված աջակցում է Նրանց, ովքեր
համառում են, Նրանց, ովքեր ճիշտ ճանապարհի վրա են,
և Նա Նրանց տալիս է հույս, ուժ և լավատեսություն, մինչև

նրանք հասնեն իրենց վերջնական նպատակին և կյանքի
նպատակին:

Միտքը էլեկտրականության նման ուժ է, և
հոգեբանական վիճակները վերադառնում են մտքին և
մտածելակերպին:

Էլեկտրաէներգիան և՛ օգտակար է, և՛ վնասակար. ով
այն իմաստուն կերպով օգտագործում է, այն դնում է իր
ծառայության մեջ: Հակառակ դեպքում այն կարող է
էլեկտրահարել նրան: Նույնը վերաբերում է նաև
մտածողությանը: Եթե այն ուղղվի ճիշտ ուղղությամբ, այն
երջանկություն է բերում իր տիրոջը, հակառակ դեպքում՝
խնդիրներ:

Միտքը վայրի ձիու նման է, բայց այն ընտելացնելը
անհնար չէ, և դրական մտածողությունը միտքը
վերահսկելու միջոցներից մեկն է:

Առողջ մտածողությունը մտերիմ ընկեր է, իսկ հիվանդ
միտքը՝ մշտական թշնամի:

Առողջ մտածողությունը գրավում է խաղաղություն և
անվտանգություն, մինչդեռ անառողջ մտածողությունը
մահացու նետեր է արձակում, որոնք կրկնակի ետ են
թռչում իրենց տիրոջ վրա: Այստեղից էլ՝ ասացվածքը.
«Պարզևը նույնն է, ինչ արարքը»: Քանի դեռ մարդ բարի
մտադրություններ է անում, նրա մտքերը կվերածվեն
ջահերի՝ լուսավորելով հոգու խցիկները և վանելով
խավարի կույտերը, որպեսզի նա խորը մխիթարություն
գգա, և նրա աչքերը փայլեն գոհունակության ժպիտով:
Թող ժպիտը մնա ձեր աչքերում, և խաղաղություն լինի ձեզ
վրա:

Կյանքը նման է ջրաղացի, որը աղում է պտղաբեր
փորձարկումների և փորձարկումների սերմերը՝ կյանքի
հացը պատրաստելու համար: Այն նման է ոլորապտույտ

ճանապարհի, որի երկու կողմերում փարթամ ծաղիկներ
կան, պայծառ թիթեռներ, և ծառեր՝ համեղ մրգերով իրենց
ճյուղերին, բայց մենք հազվադեպ ենք կանգ առնում:
Վայելենք նրա տեսարանը և վայելենք նրա
քաղցրությունը: Իրոք, մենք հաճախ դժվարությունների
մեջ ենք: Ավելի լայն տարածքներ հասնելու համար մենք
կարծում ենք, որ այնտեղ ավելի հաճելի տեսարաններ
կան, քան տեսել ենք: Բայց երբ մենք աստիճանաբար
հեռանում ենք ծաղկավոր, պտղաբեր արահետներով,
մենք գտնում ենք ծառեր, որոնք ավելի մուգ են, քան
թարմ, և հետո ծաղիկները անհետանում են: Եվ դրանց
հետ՝ թիթեռներ և նաև մրգեր, միայն թե հայտնվենք
անապատում:

Մարդկային կյանքը նման է ծովերի ջրերին, որոնք
մաքրվում և թարմանում են միայն այն ժամանակ, երբ
դուք բարձրանում եք վերին մթնոլորտ: Այն նման է
առավոտյան երազի, որը տարիքի հետ ավելի պայծառ է
դառնում, քանի որ այդ ժամանակ իրերը թվում են ավելի
պարզ և հստակ: Այն նման է ճանապարհորդության, քանի
որ տեսարանը փոխվում է, երբ մենք հեռավորություններ
ենք անցնում: Այնուհետև նույն տեսարանը փոխվում է,
երբ մենք մոտենում ենք դրան, և այլն:

Կյանքը չի հիասթափեցնում իմաստուններին, քանի
որ նրանք հմտորեն են վարվում դրա հետ և վայելում այն՝
առանց թույլ տալու, որ այն տիրանա իրենց և զրկի իրենց
ազատությունից: Օրինակ՝ նրանք վայելում են ջուրը:
Նրանք խմում են այն և լողանում դրանով, բայց թույլ չեն
տալիս իրենց խեղդվել դրա մեջ: Նրանք վայելում են իրենց
դուր եկած հագուստը՝ առանց չափազանց շատ հետևելու
ձևականություններին և ձևականություններին, որոնք
համարվում են մակերեսային: Նրանք վայելում են ուտելը՝
առանց թույլ տալու, որ որկրամոլությունը սպառի իրենց,
քանի որ չափից շատ ուտելը թուլացնում է մարմինը ,
կլանում է ընկալումները և ամբողջությամբ կոչնչացնում

այն: Այսպիսով, մարդը պետք է վայելի կյանքը՝ առանց սպառելու զգայարանները ընկղմման միջոցով:

Համերաշխ լինել ուրիշների հետ: Սա չի նշանակում նրանց հետ համաձայնվել ամեն ինչում կամ զոհաբերել իդեալները նրանց համար, քանի որ կոնֆորմիզմի այս ոճը անցանկալի է և չի համապատասխանում ճշմարտությանը: Բարեփոխիչներն ու մեծ մարդիկ համաձայն չէին իրենց շրջապատի այդքան շատ մարդկանց հետ, այնուամենայնիվ, նրանք ամուր կառչած էին իրենց իդեալին, քանի որ գիտակցում էին, որ այն, ինչ անում են, բացարձակապես ճիշտ է:

Առաջին հերթին պետք է ներդաշնակ լինել Աստծո հետ, հետո՝ սեփական խղճի հետ, ապա՝ մարդկանց հետ:

Սկզբունքը չպետք է խախտվի և որոշակի նպատակի հասնելու համար չպետք է դիմել թաքնված մտադրությունների, քանի որ դա վայել չէ սկզբունքային մարդկանց:

Ո՞վ կարող է ապրել Աստծուն հաճելի ձևով: Մի՛ վնասիր ուրիշներին, որովհետև նրանք վախենալու բան չունեն: Եթե այս մոտեցումը չի բավարարում ուրիշներին, ապա բավական է, որ մարդը իրեն հարմարավետ զգա ներսում և զգա ներքին խաղաղություն, որը նրան անկախ կդարձնի մարդկանց հավանությունից:

Հոգու ուժն ու ցանկությունը Աստծուն դիմելու մեջ կոչվում է հոգևոր մագնիսականություն: Եվ այս մագնիսականությամբ հոգին իր վրա է բերում օրհնություններ, նուրբ թրթռումներ և բոլոր լավ մարդկային փորձառությունները, որոնք նրան հիշեցնում են բարության և արդարության մասին:

Հոգևոր մագնիսականություն: Այն ուժն է, որով այն գրավում և ձգում է մարդուն դեպի իրեն: Լավ ընկերներ:

Եվ էական ու կարևոր բաներ: Եվ իրերի ինտուիտիվ
ըմբռնում: Այս ուժը բխում է Աստծո ձգողական
մագնիսական ուժից:

Խաղաղության մոմ

Վերցրու մտքի մի կաթսա, լցրու այն քո
խաղաղությամբ

Վերցրու իմ զգացմունքների շիշը, լցրու այն Քո
ողորմությամբ

Վերցրու իմ դատարկ հոգու զամբյուղը, լցրու այն քո
իմաստության պտուղներով

Լցրու քո սիրո ջրերը իմ հոգու մեջ, ես կթափեմ այն
ծարավ հոգու բաժակների մեջ

Քանդիր էգոյի պատերը, ընկղմիր ինձ քո լիակատար
ներկայության մեջ

Սիրո լուսաբացի ճառագայթը

Թող նա նայի իմ սրտի բացվածքներից

Այն ինձ հիշեցնում է քո սիրո արևի լույսը

Տարածվելով կյանքիս երկնքում

Քո սիրո պայծառ լույսը փայլեց

Ինքս ինձ վրա, և դա լուսավորվեց

Քո լույսը լցրեց իմ հոգևոր տարածքը

Դու կյանքն ես, որը պահում է իմ մարմինը

Եվ միտքը, որը ոգեշնչում է իմ մտքերը

Եվ իմաստությունը, որը ցրում է իմ անգիտությունը

Ես վառում եմ իմ սիրո բարակ մոմը

Ոսկե գիրքը կարդալու համար
Պահպանված է իմ մեջ հին ժամանակներից ի վեր
Քո սերը եղել է և մնում է
Խաղաղության անտեսանելի մոմը
Որը ցրում է խավարը և ցույց է տալիս ինձ քո
հաղորդագրությունները
Բլոգը սրտերի էջերում է
,Թող Քո փառքը բացահայտվի, Տե՛ր
Թող քո իմաստության լույսը ցրվի
Անտեղյակություն, անհամաձայնություն և նախանձ
Երկրի ափերից՝ հավիտյանս հավիտենից
Մեր թուլությունը վերածենք ուժի
Եվ մենք թուլացանք վճռականության մեջ
Լիցքավորեք մեր մարմինները կենսականորեն
կարևոր էլեկտրաէներգիայով
Եվ լցրու միտքն ու հոգին քո բուժիչ լույսով
Բռնիր մեր ձեռքը, որպեսզի չխեղդվենք Քո
անտարբերության ջրերում, և լցրու մեր էությունը Քո
սիրով ու իմաստությամբ: Թող զգանք, որ շատ մոտ ենք
Քեզ, և որ Քո ողորմության արևը անընդհատ փայլում է
մեզ վրա:
Ես դնում եմ իմ շշնջացող, կենսունակ մտքերի
ծաղիկները
Լռության կառուցվածքում
Նրա լուռ բույրը երգում է

Եվ նա երգում է քո փառքի մասին

Եվ քո սուրբ լույսի շողով

Ես տեսնում եմ քո գոյության գեղեցկությունը

Իմ երջանիկ երազանքներն իրականանում են

Երբ քո լույսը մարում է իմ հոգում

Վարագույրները բոցավառվում են իմաստության
կրակով

Ես տեսնում եմ քո փառքը, և իմ ուրախությունն
աճում է

Աստված թող իր լույսով լուսավորի քեզ

Եվ ողջույններ ձեզ հոգուց

Աշխարհը մեզ վրա բազմաթիվ պահանջներ ու
պահանջներ է դնում և համոզում դրանց կարևորության և
առանց դրանց ապրելու կամ առանց դրանց
կարողանալու անհնարիկության մեջ: Սակայն հիմնական
պահանջը պետք է լինի Աստծո խաղաղությունը ձեռք
բերելը, որի աղբյուրները երբեք չեն չորանում, որի
ակունքը երբեք չի չորանում, և որը կյանքում ամեն ինչին
համ ու իմաստ է տալիս:

Հիշենք, որ Աստված մեր էության էությունն է, և սերը
այն պատուհանն է, որի միջով մենք նայում ենք Նրա
փառահեղ դեմքին: Ով ցանկանում է զգալ աստվածային
ներկայությունը և սնուցում է այդ վեհ կարոտը մտքով և
գործով, Աստված կբավարարի Նրա խնդրանքը և կօգնի
Նրան քանդել այն վարագույրները, որոնք խանգարում են
Նրանց տեսնել օրհնյալ լույսերը:

Նա, ով որոշել է առաջ շարժվել ճանապարհով, ոչինչ
չի խանգարի Նրան, և ոչ մի խոչընդոտ չի խանգարի

Նրան, մինչև չհասնի իր նպատակին և չհասնի իր սրտի
ցանկությանը:

Հոգևոր մարգարիտներ և թանկարժեք քարեր

Նրանք, ովքեր բացահայտում են ուրիշների
թուլությունները և նրանց մոտ առաջացնում ամոթ ու
վրդովմունք, հեռու են իմաստությունից և առողջ
դատողությունից: Մենք պետք է արհամարհենք մեղքը, այլ
ոչ թե մեղավորին, քանի որ նա մեր հոգևոր եղբայրն է՝
չնայած նրան պարուրող և շրջապատող անգիտության
խավարին: Դատապարտման նպատակը պետք է լինի
բուժումը, այլ ոչ թե հպարտանալն ու վիրավորելը: Մենք
պետք է մեր մեղավոր եղբոր հետ վարվենք այնպես,
ինչպես կցանկանայինք, որ մեզ հետ վարվեին, եթե մենք
նրա տեղում և իրավիճակում լինեինք:

Ով այս աշխարհում թաքցնում է իր եղբոր մեղքերը,
Աստված կթաքցնի նրա մեղքերը հանդերձյալ կյանքում:

Ճիշտ այնպես, ինչպես մենք ենք դատում ուրիշներին,
հոգևոր օրենքը նույն չափով է դատում մեզ: Մենք չպետք է
չափազանց շատ բան ակնկալենք ուրիշներից, և ոչ էլ
միշտ պետք է լավ արդյունքներ ակնկալենք որևէ մեկից,
նույնիսկ եթե նրանք իրենց լավագույնն են անում:

Մարդը կարող է ընկնել և սայթաքել, բայց նա կմնա
անվտանգ, քանի դեռ ամեն ինչ անում է առաքինության և
արդարության սանդուղքով կրկին բարձրանալու համար:

Ամեն օր մենք պետք է փորձենք բարձրացնել
հիվանդի տրամադրությունը ֆիզիկապես, հոգեբանորեն
կամ հոգևորապես մեր միջավայրում, ինչպես որ օգնում
ենք ինքներս մեզ կամ մեր ընտանիքի անդամներին:

Ով այսօրվանից փորձում է ապրել աստվածային
օրենքներով՝ հին եսասիրական կյանքի փոխարեն, որը
դժվարություններ և տառապանք է բերում, կհասկանա,

որ որքան էլ համեստ լինի իր դերը կյանքում, այն մնում է
կարևոր դեր, քանի դեռ նա իր պարտականությունը
կատարում է լիարժեք չափով՝ համաձայն տիեզերական
պիեսի ռեժիսորի և մեր բոլոր ճակատագրերի տիրակալի՝
Ամենակարող Աստծո ուղղորդման:

Երբ մենք ուրիշների հետ շփվում ենք անկեղծորեն,
իսկական սիրով և զգացմունքների նկատմամբ
հոգատարությամբ, մենք մեր կյանք կբերենք լավ
ընկերներ՝ առանց անձնական շահերի կամ եսասիրական
հաշվարկների, որոնք նույնիսկ ամենափոքր հաշվի
առնելու են: Հակառակ դեպքում մենք չենք կարողանա
ճանաչել մեր իսկական ընկերներին:

Անհրաժեշտ է ազատվել կեղծավորությունից և
կեղծավորությունից և գործել այնպես, որ դիտավորյալ
չվնասես ուրիշներին:

Ընկերներին չպետք է զայրացնել, նվաստացնել կամ
թշնամացնել, ինչպես նաև չպետք է նրանց որևէ
պատճառ տրվի մեր նկատմամբ անբարյացակամ
զգացմունքներ ունենալու համար: Ընկերներին չպետք է
վատ վերաբերվել, շահագործել կամ չխնդրել խորհուրդ,
եթե դա չի խնդրվել: Երբ խորհուրդ է խնդրվում, այն պետք
է տրվի անկեղծորեն և բարյացակամորեն՝ առանց
հետևանքներից վախենալու: Ընկերները միմյանց օգնում
են կառուցողական, եղբայրական քննադատության
միջոցով:

Կյանքի դժվարին փորձառությունները չեն գալիս մեր
կամքը կաթվածահար անելու և մեզ պարտության
մատնելու, այլ սրելու մեր վճռականությունը և
ամրապնդելու մեր հավատը Աստծո հանդեպ և մեր
ինքնավստահությունը: Որոշ մարդիկ սխալմամբ կարծում
են, որ այս փորձառություններն ու մարտահրավերները
անհաղթահարելի կործանարար ուժեր են, ուստի նրանք
հանձնվում են: Առողջ մտածելակերպը կարևոր է մեր

Ներքին ուժը ակտիվացնելու համար՝ կյանքը և դրա փորձությունները արդյունավետորեն հաղթահարելու համար:

Եթե մարդը չի մրցում իրենից ուժեղ մեկի հետ, նա ուժեղ չի դառնա: Նմանապես, երբ մենք մեր դժվարություններին դիմակայում ենք քաջությամբ և մտավոր տոկունությամբ, մենք դառնում ենք ավելի ուժեղ և ավելի դիմացկուն:

Մեր միտքը Աստծո համապարփակ գիտակցության անբաժանելի մասն է: Մեր գիտակցության ալիքի տակ գտնվում է Նրա անսահման գիտակցության օվկիանոսը: Երբ ալիքը մոռանում է, որ ինքը մեծ օվկիանոսի մի մասն է, այն առանձնանում է այդ օվկիանոսային ուժից: Արդյունքում, մարդկանց միտքը թուլանում է նյութական սահմանափակումներից և այլևս ունակ չէ բեղմնավոր աշխատանքի և առատ արտադրության: Երբ միտքը թափ տա անգիտության փոշին և կոտորի իրենց ուժերը կապող շղթաները, նրանք կդառնան ավելի ունակ ստեղծագործականության և կյանքի հետ դրական փոխազդեցության:

Երբ դուք կառչում եք որևէ կոնկրետ գաղափարից և այն լցնում եք ուժեղ կամքով, այդ գաղափարը վերածվում է դինամիկ ուժի: Եվ երբ միտքը դառնում է դինամիկ, այն կարող է ստեղծել հաջողության համար ճիշտ միջավայր՝ համաձայն մտքում գծված անտեսանելի քարտեզի:

Մարդիկ ձախողվում են, քանի որ հանձնվում են կյանքի դժվարին հանգամանքներին՝ առանց դրանց դիմադրելու, փոխարենը դիմադրելու դրանց՝ առանց հանձնվելու:

Անհրաժեշտ է մարզել և ակտիվացնել կամքի ուժը

Նրանք, ովքեր մտնում են խաղաղության սրբավայր,

կարող են հոգևորապես շփվել Աստծուն սիրող այլ
հոգիների հետ և կարող են հասկանալ վարդերի և բոլոր
կենդանի էակների լեզուն:

Տե՛ր, եղիր միակ Թագավորը, որը գահակալված է իմ
սիրո և կարոտի վրա

Մեդիտացիայով զբաղվողները խորը խաղաղության
զգացում են ապրում, և այս ներքին հանգստությունը
պետք է պահպանվի նույնիսկ ուրիշների ընկերակցության
մեջ: Մեդիտացիայի ընթացքում սովորածը պետք է
կիրառվի առօրյա գործունեության և ուրիշների հետ
փոխազդեցության մեջ՝ առանց թույլ տալու որևէ մեկին
խանգարել մարդու խաղաղությունն ու հանգստությունը:

Երբ ուզում եք լավ սովորություն ստեղծել կամ վատ
սովորությունից ազատվել, կենտրոնացեք ուղեղի
բջիջների վրա, որտեղ գտնվում են տարբեր
սովորությունների մեխանիզմները:

Լավ սովորություն ձևավորելու համար նախ նստեք
լուռ և մեդիտացիա արեք՝ փնտրելով աստվածային
օգնություն: Կենտրոնացրեք ձեր միտքը կամքի ուժի
կենտրոնի վրա, որը գտնվում է ճակատին՝ հոնքերի միջև,
և հաստատեք այն սովորությունը, որը ցանկանում եք
սերմանել ձեր ուղեղում: Երբ ցանկանում եք վերացնել
վատ սովորությունները, կենտրոնացրեք ձեր
ուշադրությունը նաև այս կամքի ուժի կենտրոնի վրա և
հաստատեք, որ բոլոր ակոսները, որտեղ այդ
սովորությունները արմատավորված են, ջնջվում են:
Կենտրոնացմամբ և կամքի ուժով դուք կարող եք ջնջել
նույնիսկ խորը արմատավորված հին սովորությունների
ամենախորը ակոսները: Անընդհատ համոզվեք ինքներդ
ձեզ, որ ունեք բավարար կամքի ուժ՝ ուղեղի շրջանից
արմատախիլ անելու անառողջ սովորությունները:

Նման հաստատման համար ամենահարմար
ժամանակը վաղ առավոտն է, երբ կամքն ու
ուշադրությունը արթուն են:

Շարունակեք ինքներդ ձեզ հաստատել, որ ազատ եք
բոլոր թելադրանքներից, և մի օր դուք կհասկանաք, որ՝
Աստծո օգնությամբ, արդեն ազատվել եք այն
սովորությունից, որից ուզում էիք ազատվել:

Ինչից էլ որ վախենում ես, վանհր մտքերդ դրանից և
թող այն Աստծուն: Ամրապնդիր քո հավատը Աստծո
հանդեպ և վստահիր, որ Նա կարող է օգնել քեզ:

Շատ տառապանքներ բխում են անհանգստությունից
և անհանգստությունից: Ինչո՞ւ պետք է տառապեք, երբ
այն, ինչից վախենում եք, դեռ չի էլ պատահել:
Պատկերացրեք Աստծո պաշտպանիչ լույսը, որը
շրջապատում է ձեզ բոլոր կողմերից, և դուք կզգաք Նրա
հրաշալի պաշտպանությունը:

Քանի որ մեր անհանգստությունների մեծ մասը բխում
է վախից, եթե մենք վերացնենք վախը մեր կյանքից, մենք
կզգանք ազատություն, և բուժումը կլինի անհապաղ:
Ամեն գիշեր, քնելուց անմիջապես առաջ, հաստատեք
ինքներդ ձեզ, որ Աստված ձեզ հետ է, պաշտպանում և
հսկում է ձեզ:

Այս տիեզերական դրամայում բոլոր ռասաների
մարդիկ կյանքի պատմությունը բեմադրում են ժամանակի
բեմում: Մենք պետք է հասկանանք կյանքի իմաստը՝
առանց չափազանց կլանվելու կամ չափազանց տարվելու
մեր անցողիկ դերերով:

Մեր կյանքի ընկալումը հաճախ աղավաղված և
շեղված է, քանի որ մենք նայում ենք եսասիրության և
սահմանափակ հորիզոնների աչքերով: Եթե մենք նայեինք

հոգու աչքով, կտեսնեիք իրերը բոլորովին այլ
տեսանկյունից:

Երբ մենք բացում ենք իմաստության աչքը, մենք
տեսնում ենք Աստծո ամենուրեք ընդգրկող լույսը, և այդ
լույսի մեջ մենք ընկալում ենք մեր հոգևոր բնույթը, որը
արտացոլում է համընդհանուր գիտակցության բնույթը,
որը թափանցում է տիեզերքի բոլոր մասնիկներն ու
մասերը:

Հոգևոր ճշմարտությունները շրջապատում են մեզ՝
թակելով մեր փակ աչքերի դռները, հորդորելով մեզ
տեսնել լույսը՝ խավարի փոխարեն, գործել
իմաստությամբ՝ տգիտության փոխարեն, լցնել մեր
սրտերը սիրով՝ ատելության փոխարեն, և
համագործակցել խաղաղություն հաստատելու և մեր
աշխարհին առատություն ու անվտանգություն բերելու
գործում: Երբ մենք դա անենք, տգիտությունը
կանհետանա, իրավիճակային տարբերությունները
կանհետանան, մենք կտեսնենք միասնություն
մարդահամարի մեջ, և մենք ավելի ներդաշնակ
կդառնանք աստվածային կամքի հետ:

Աստծո հետ մեր հարաբերությունները սառը կամ
անսեր չեն, ինչպես գործատուի և աշխատողի միջև եղած
հարաբերությունները: Մենք Նրա ընտանիքն ենք, Նրա
հոգատարությունը մեզ համար մշտական է, և Նա միշտ
լսում է մեզ: Մենք Նրա Էության անբաժանելի մասն ենք, և
մեր հարաբերությունները Նրա հետ կենդանի և
կենսունակ են:

Մեր Արարիչը մեզ օժտել է սիրո, հասկացողության,
խորաթափանցության, բարի կամքի և հոգևոր ուժի
անսպառ հարստությամբ, սակայն մեզանից շատերը այս
հարստությունը վատնել են ոչնչի վրա: Աստված
ցանկանում է, որ մենք ապրենք անվտանգության,
խաղաղության և բարեկամական համագործակցության

մեջ, ինչպես վայել է ազնիվ և սիրող ընտանիքին, սակայն
ազահուլթյունն ու եսասիրական հաշվարկները արմատ են
գցել մեր սրտերում և անհամաձայնություն սերմանել մեր
մեջ:

Աստված ուզում է, որ մենք տերեր լինենք, բայց մենք
ընտրել ենք ստրուկներ լինելը

Մարդը հեռացել է իր երկնային տնից և կորցրել է
Աստծո և Աստծո հետ մտերմության ներքին դրախտը, և
նա չի կարողանա վերականգնել այդ դրախտը առանց
անձնական ջանքերի:

Աստված մեզ ստեղծել է իր պատկերով, բայց այս
ճշմարտությունը վրիպել է մեր մտքից: Մենք տրվել ենք
այն պատրանքին, որ մեր ճակատագիրը
դժվարություններն են, իսկ մեր ճակատագիրը`
ոչնչացումը: Մենք պետք է պատռենք պատրանքի
վարագույրը իմաստության դաշույնով, որպեսզի տեսնենք
դրա ետևում թաքնված փայլուն ճշմարտությունը:

Ո՞վ ենք մենք և ո՞րն է մեր իրական բնույթը:

Մարդիկ ակնհայտ տարբերություններ ունեն` թե՛
իրենց հոգեբանական, թե՛ հուզական կազմվածքով, թե՛
կյանքում իրենց խաղացած դերերով, թե՛ աշխատանքով
ու զործունեությամբ, թե՛ իրենց զգացած
ցանկություններով: Սակայն այս բոլոր
տարբերությունների տակ թաքնված են երկու բան, որոնք
յուրաքանչյուր մարդ ցանկանում և կարիք ունի` առանց
բացառության: Մեկը ազատությունն է ցավից և
ցանկություններից, մյուսը` լիակատար և երկարատև
երջանկությունը` լիակատար բավարարվածություն,
որտեղ թաքնված են խաղաղությունը, սերը,
իմաստությունը և ուրախությունը:

Իրականում, մարդիկ ձգտում են հասնել Աստծուն,
անկախ նրանից՝ օգտագործում են այդ անունը, թե ոչ:
Իմաստուններն ասում են, որ Աստված երանության
եռթյունն ու երջանկության ոգին է: Եվ մարդը չի գգա
լիակատար բավարարվածություն, եթե ուղղակիորեն
չօգտվի տիեզերական աղբյուրից: Սա մարդկային վիճակը
հասկանալու համար կարևորագույն կետ է:

Բայց որտե՞ղ են մարդիկ փնտրում այն, ինչ փնտրում
են:

Նրանք այն փնտրում են միայն աշխարհիկ բաներում՝
ունեցվածքի, արտաքին հանգամանքների և այլ
մարդկանց հետ հարաբերությունների մեջ: Սակայն
անհնար է այն գտնել այս աշխարհի որևէ բանի, որևէ
մեկի կամ որևէ հանգամանքի մեջ՝ հաշվի առնելով
արարչագործության բնույթը:

Ստեղծագործությունը հիմնված է երկվության
սկզբունքի վրա: Անհնար է ունենալ միայն մեկ գույնի
պատկեր, քանի որ անհնար է անել առանց դրա
հակառակի: Նմանապես, անհնար է, որ գոյության որևէ
ասպեկտ գոյություն ունենա երկվությունից անջատ:
Այնուամենայնիվ, մարդկանց մոտիվացնող
ցանկությունները ուսումնասիրելիս մենք պարզում ենք, որ
մեզանից յուրաքանչյուրը ցանկանում է միայն լավ,
հաճելի, գեղեցիկ և դրական բաներ՝ առանց որևէ տհաճ
կամ անցանկալի բանի հետ գործ ունենալու ջնջին
ցանկության: Բայց դա անհնար է:

Այս դուալիստական աշխարհում չկա հաճույք առանց
ցավի, չկա լույս առանց խավարի, չկա բարին առանց
չարիքի, չկա կյանք առանց մահվան: Մեղալի երկու
կողմերն անբաժանելի են: Սա նշանակում է, որ այն, ինչ
մենք խորքում տեսնում ենք, չի կարող ստացվել այս
աշխարհից:

Մարդիկ փնտրում են, այո՛, նրանք փնտրում են իրենց
ողջ ուժով, բայց չեն կարողանում գտնել այն, ինչ փնտրում
են, ինչը ծնում է հուսահատություն և անհույսություն: Սա
հանգեցնում է ոչ միայն հուսահատության, այլև մեծ
վրդովմունքի և ուժեղ զայրույթի, և, հետևաբար,
բռնության գործողությունների: Այս ամենը տեղի է
ունենում, քանի որ նրանք չեն փնտրում այն, ինչ փնտրում
են ճիշտ տեղում, և, որպես արդյունք, չեն գտնում այն, ինչ
:իրենց սրտերն են ցանկանում

Մեր ժամանակներում մարդիկ շատ բան չգիտեն
կյանքի իմաստի և նպատակի մասին, ուստի տառապում
են շփոթմունքից և շփոթմունքից:

Բնությամբ մարդիկ նպատակասլաց էակներ են: Եթե
նրանք կյանքում նպատակ չունեն, և եթե նրանց միտքը,
էներգիան, կամքը և զգացմունքները չեն ուղղորդվում
դրական և կառուցողական ձևով, նրանք կդիմեն
կործանարար ուղիների, ինչպիսիք են ալկոհոլի և
թմրանյութերի չարաշահումը, բռնության դիմելը և այլն:
Կյանքի վերջնական նպատակը Աստծուն ճանաչելն է, և
անհատների պարտականությունն է ներդաշնակեցնել
իրենց դերերն ու արտաքին գործունեությունը արդար
գործողությունների, առողջ տեսակետների, դրական
վերաբերմունքի և իրենց զգացմունքների օգտակար
ուղղորդման միջոցով:

Մեր բնույթի այս երկու կողմերը՝ ներքին կամ հոգևոր
կողմը և արտաքին կողմը, հակասական չեն, եթե ճիշտ
հասկացվեն: Փոխարենը, դրանք աջակցում են միմյանց և
օգնում են մեզ զարգացնել և բարելավել մեր ֆիզիկական,
հոգեբանական, հուզական և հոգևոր կարողություններն
ու ներուժը:

Մարդիկ ապրում են մեծ դատարկության մեջ՝ զուրկ
մտավոր կամ հոգեբանական խթաններից: Նրանք
ձանձրանում են նպատակի բացակայության և այն ամենի

բացակայության պատճառով, ինչը կարող էր իրենց կյանքին արժեք ու իմաստ հաղորդել: Միջին մարդը կարող է գործել և վարվել այնպես, կարծես հոգեբանորեն և մտավորապես առողջ լինի, բայց արդյո՞ք նա երջանիկ է:

Կյանքի գլխավոր նպատակն է իմանալ, թե ովքեր ենք մենք և ինչպիսին է մեր իրական բնույթը: Եթե մենք կյանքի ավելի խորը կողմերին տանք այն ուշադրությունը, որը դրանք արժանի են, մենք անխուսափելիորեն կզգանք երջանկություն, քանի որ մարդկային երջանկությունը կապված է մարդու հոգևոր «ես»-ի հետ կապի հետ, առանց որի մարդը գոյություն չունի կամ գոյություն չունի:

Անհաջողության կամ հիվանդության վախը սնուցվում է դրա մասին անընդհատ մտածելով, մինչև ծախողման գաղափարը գիտակցական մտքից ներթափանցի ենթագիտակցություն և, ի վերջո, հասնի բարձրագույն գիտակցության: Այնուհետև, ենթագիտակցության և բարձրագույն գիտակցության մեջ արմատավորված վախը սկսում է բազմանալ և աճել, մինչև գիտակցական միտքը լցնի վախի մոլախոտերով, որոնք այնքան էլ հեշտ չեն վերացվում, որքան սկզբնական միտքը, երբ այն ծլում է: Այս վնասակար մոլախոտերը, ի վերջո, տալիս են թունավոր և մահացու պտուղներ: Բարեբախտաբար, դրա արմատները կարող են վերացվել ներսից՝ ուժեղ կենտրոնանալով քաջության վրա և սերմանելով Աստծո նկատմամբ բացարձակ հավատքի գիտակցությունը և այն, որ Նա կարող է օգնել նրանց, ովքեր ցանկանում են :օգնել իրենց և պաշտպանել նրանց վնասից

Մի ժամանակ մի փոքրիկ պղպջակ լողում էր ծովի մակերևույթին՝ զգուշանալով փոթորիկներից և կայծակից, երբ նա լսեց մի ձայն, որը շնչում էր իրեն. «Կյանքի փոքրիկ պղպջակ, ի՞նչ է քեզ հետ պատահել»:

Զգիտե՞ս, որ կյանքի օվկիանոսի մի մասն էս: Փոքրիկ փուչիկը շուրջը նայեց և հասկացավ այդ փաստը:

Մարդկային գիտակցությունը լողում է փոքրիկ
փուչիկի պես Տիեզերական գիտակցության ծովի
մակերեսին՝ մտածելով, որ այն ժամանակավոր փուչիկ է,
դողում է հիվանդության, աղքատության և մահվան
վախից: Օ՛ր, փուչիկ, դու վախենո՞ւմ ես օվկիանոսից:
Նայիր շուրջդ, ուշադիր դիտիր: Փոխիր քո տեսանկյունը
քո անմիջական շրջապատից դեպի Աստծո անսահման
աշխարհը: Ավելի խորը խորացիր, ընդարձակիր քո
հասկացողությունը, որպեսզի իմանաս և վստահ լինես, որ
դու մեկն ես Նրա անսահման ծովի հետ, և որ Աստված քեզ
հետ է: Նա պաշտպանում է քեզ, նա պահում է քեզ, հիմա
և հավիտյանս հավիտենից:

Խուսափելով թակարդներից և որոգայթներից

Երբ ձեր սրտում ուժեղ ցանկություն եք զգում, որը ձեզ
մղում է այն իրականացնել, օգտագործեք
խորաթափանցություն և հարցրեք ինքներդ ձեզ. «Սա լավ
ցանկություն է, որը կարող է կատարվել, թե՞ վատ
ցանկություն, որը չպետք է հարգվի»: Անառողջ նյութական
ցանկությունները խրախուսում են մեր վատ
սովորությունները՝ մեզ տալով կեղծ հույսեր և
պատրանքային երջանկություն: Նման դեպքերում պետք է
օգտագործել խորաթափանցության ուժը՝ ճշմարտությունը
բացահայտելու համար: Վատ սովորությունները, ի վերջո,
հանգեցնում են դժբախտության: Երբ դրանց իրական
բնույթը բացահայտվում է, դրանք անգոր են դառնում
մարդուն գցելու տառապանքի և դժբախտության
թակարդների մեջ:

Մտորումներ և պատմություններ

Կյանքում թե մահվան մեջ, վշտերի ու աղետների մեջ,
իմ հավատը Քո հանդեպ, Տե՛ր, մնում է ամուր ու
անսասան, անսասան ու անսասան:

Իմ կարոտի ու աղերսի ամեն շունչը դռներ ու
պատուհաններ է բացում իմ հոգում, որոնց միջով ես
անցնում եմ դեպի Աստծո երանությունը:

Ինչպես արևը փայլում է ամենամարդաշատ
վայրերում, այնպես էլ ես կտեսնեմ աստվածային սիրո
ճառագայթները իմ կյանքի և առօրյա գործունեության
բոլոր ոլորտներում:

Օրհնիր ինձ, Տե՛ր, որպեսզի կարողանամ արթնացնել
իմ հոգին արշալույսի հետ և բերել Քո օրհնյալ շեմին:

Մուշկ եղջերուի պատմությունը

Մուշկը թանկարժեք նյութ է՝ ուժեղ բույրով, որը
հանդիպում է բարձր Հիմալայներում ապրող մուշկ
եղջերուի պորտում:

Երբ եղջերուն հասնում է որոշակի տարիքի, գրավիչ
մշկը սկսում է գաղտնի ներծծվել նրա պորտից, և
եղջերուն գրգռվում է այդ գրավիչ բույրից և սկսում պարել
ու փնտրել այդ հաճելի բույրի աղբյուրը:

Այն տեղաշարժվում է տեղից տեղ, շնչում ժայռերի
արանքից ու ծառերի տակ, ամենուրեք փնտրելով այդ
հուզիչ բույրի աղբյուրը:

Վերջապես, նա դառնում է գայրացած, ավելի
անհանգիստ և անհանգիստ, երբ բառեր չի գտնում և չի
կարողանում գտնել այն, ինչ փնտրում է կարոտով և
կրքով:

Մշկի աղբյուրին հասնելու վերջին փորձի ժամանակ
այն ցատկում է բարձր ժայռոտ ժայռերից դեպի խորը
հովիտ՝ իր ճակատագրին դիմակայելու և մահանալու
համար, որից հետո որսորդները կարողանում են բռնել
այն և հանել մշկի պարկը կամ գեղձը դրանից:

Այս կապակցությամբ լուսավորյալ բանաստեղծներից
.մեկը արտասանեց հետևյալը

Օ՛, մուշկ եղջերու, հիմար:

Ինչո՞ւ ես տառապում: Ինչո՞ւ ես անքուն:

Այս մուշկը հասանելի է

Քո փորի պարկով, հիմար:

Նույնիսկ եթե քթովդ դիպչել ես

Քեզանից է գալիս գաղտնի բույրը

Դուք կհաղթեիք այն, ինչին հույս ունեիք

Եվ դուք ապրեցիք առանց ծախսելու

Չե՞ք կարծում, բարեկամներս, որ մարդկանց մեծ

մասը վարվում է մուշկ եղջերուի պես: Նրանք միշտ և
հավերժ երջանկություն են փնտրում իրենցից դուրս
ամենուր:

Այո՛, նրանք երջանկություն են փնտրում խաղի մեջ և
իրենց ուժասպառ անելով՝ ցանկությունների ու տենչերի
մեջ: Նրանք բարձրանում են հարստության սայթաքուն
ճանապարհներով, մինչև որ, ի վերջո, ցատկում են բարձր
հույսերի ժայռերից դեպի հիասթափության և ձախողման
ժայռերը, երբ չեն կարողանում գտնել իրենց հոգու
խորքում պահված իրական երջանկությունը:

Եթե մեր մտքերը ուղղենք դեպի ներս և խորը
խորհրդածենք, հոգու հանգստության մեջ կգտնենք
իրական և երկարատև երջանկության աղբյուրը, որը մենք
փնտրում ենք:

Մենք չպետք է լինենք մուշկ եղջերուի նման, որը
կործանվում է սխալ տեղերում երջանկություն փնտրելիս:

Փոխարենը, մենք պետք է զգոն լինենք և փորձենք
երջանկություն գտնել մեր մեջ, այլ ոչ թե մեզանից դուրս:

Կոճակի պատմությունը

Մի անգամ մի տղամարդ մոտեցավ ինձ և ասաց, որ
տառապում է սրտի քրոնիկ հիվանդությամբ, և
.ավելացրեց

Ես շատ բաներ եմ փորձել, բայց չեմ կարողանում»
«ազատվել սրտի ցավից

Հանգիստ մտածելուց հետո խնդրեցի նրան մկրատ
.բերել ինձ համար: Նա դողալով նայեց ինձ և ասաց

Դուք մտադիր ե՞ք կոտրել իմ սիրտը, պարոն»:»

Ես ծիծաղեցի և պատասխանեցի. «Ես բժիշկ չեմ:
Երբևէ լսե՞լ եք, որ մարդը մկրատ օգտագործի
վիրահատություն կատարելու համար»:

Վերջապես, նա դժկամությամբ մկրատ բերեց, ուստի
ես կտրեցի նրա վերարկուի կոճակներից մեկը և ասացի,
որ դրա փոխարեն ուրիշ կոճակ չկարի և ձեռքը չդնի այն
տեղում, որտեղ կոճակը բացակայում էր: Ես նաև ասացի
նրան, որ երկու շաբաթ անց վերադառնա ինձ մոտ, և ես
սպասում էի, որ այդ ընթացքում նա կապաքինվի:

Տղամարդը ծիծաղեց և ասաց. «Ես կանեմ այն, ինչ դու
խնդրեցիր, որովհետև վստահում եմ քեզ, բայց կարծում
եմ, որ սա ամենատարօրինակ դեղամիջոցն է, որ ինձ
երբևէ նշանակվել է»:

Երկու շաբաթ անց նա վազելով մոտեցավ ինձ և
.զարմացած ասաց

Մասնագետները վստահեցրին ինձ, որ ես բուժվել եմ»
սրտի հիվանդությունից: Այսպիսով, Աստծո համար, ի՞նչ
արեցիր: Կոճակից ջին հանեցի՞ր»:

Ես ժպիտով պատասխանեցի. «Այո՛: Քո ձեռքը
անընդհատ խաղում էր կոճակի հետ, և կոճակը սրտի
հետ էր»:

Այդ կոճակը ջինս էր, որը ցավ էր պատճառում քո
սրտին: Ես կտրեցի կոճակը և ասացի, որ այն
չփոխարինես կամ ձեռքդ սրտիդ վրա չդնես: Այդպիսով, քո
սիրտը ազատվեց ճնշումից և դադարեց ցավ պատճառել
քեզ:

Ամեն ինչ արագ է ընթանում, և մարդիկ զբաղված են
բազմաթիվ բաներով: Բնականաբար, ավելի լավ է հնձել
աշխարհի առատությունը, քան ժամանակ վատնել՝
թողնելով, որ եղանակն անցնի կողքովդ և վերջում
դատարկ ձեռքերով մնալով: Բայց մարդը պետք է հնձի
կյանքի ամենահարուստ բերքը՝ Աստծուն մոտենալը և
Նրան ճանաչելը: Իսկական երջանկության հասնելու միակ
ճանապարհը այս աշխարհում ինչ-որ բանի հասնելն է,
ինչպես նաև հոգևոր հաջողության հասնելը:

Աստծուն ճանաչողները չեն սկսում իրենց ամենօրյա
պարտականությունները՝ նախքան Աստծո մասին
խորհելը և իրենց միտքն ու մարմինը օրհնյալ
աստվածային էներգիայով լիցքավորելը:

Աշխարհի բազմաթիվ պահանջները կարող են
խանգարել իրենց հոգևոր նպատակներին
հետապնդողներին և շեղել նրանց ընտրած ուղուց:
Սակայն անսասան վճռականություն ունեցողները թույլ
չեն տալիս, որ որևէ բան շեղի իրենց ուղուց. նրանք
հաստատակամորեն շարունակում են գործել՝ անկախ
դժվար կամ անբարենպաստ հանգամանքներից:

Անկախ նրանից, թե աշխարհն ինչ է տալիս մեզ, այն
չի բավարարի մեր սրտերի կարոտը, որոնք կարոտում են
ավելի կայուն, ավելի մեծ կարևորության և ավելի

թանկարժեք մի բանի, քան աշխարհի գանձերն ու
հարստությունները:

Երբ մարդը մահանում է՝ երկար ապրեք, երկրի վրա ոչ
մի ուժ ոչինչ չի կարող անել նրա համար: Ո՞վ կարող է
օգնել մեզ այս աշխարհից հեռանալուց հետո: Աստված:
Հետևաբար, մենք միշտ պետք է հիշենք, որ այս աշխարհը
պարզապես ժամանակավոր կանգառ է մեր
ճանապարհորդության մեջ դեպի մեր երկնային տունը,
որտեղ մենք հավիտյան կապրենք Ամենաողորմածի
ներկայությամբ:

Ավելորդ հարստությունը չի երաշխավորում
առողջություն, խաղաղություն և արդյունավետություն,
բայց խաղաղության և արդյունավետության հասնելը
կհանգեցնի հավասարակշռված հաջողության՝ թե՛
հոգևոր, թե՛ նյութական մակարդակներում:

Մարդկանց մեծ մասը մտավոր կարողունակություն է
զարգացնում միայն նյութական հաջողության հասնելու
համար: Սակայն, երբ մարդը դառնում է ինքն իր տերը,
կառավարում է իր հոգեբանական ուժերը և գործում
աստվածային ծրագրի համաձայն, նրա կյանքը կօրհնվի,
և նա կհամտեսի ոգու նեկտարը այս երկրի վրա: Նա այլևս
չի լինի սովորությունների և ցանկությունների գերին, այլ
նրա գիտակցությունը կվերածվի աստվածային
ներկայության սրտի, և նա այնտեղ կապրի՝ վայելելով
նորացված հաճույքներ, որոնք անհերքելի են:

Մարմինը ամենամեծ դեղատունն է

Բժշկական հետազոտողները հայտնաբերել են, որ
երբ մենք զգում ենք անսահման ուրախություն, մարմինը
արտադրում է հակադեպրեսանտներ և այլ սթրեսը
նվազեցնող նյութեր, որոնք նույնքան հզոր և
արդյունավետ են, որքան բժիշկների կողմից
նշանակվածները: Մարմինը Երկրի վրա ամենամեծ

դեղատուլն է, որը կարող է արտադրել ճիշտ բանը ճիշտ
ժամանակին, երբ մենք ներդաշնակության մեջ ենք Աստծո
կողմից մեր մեջ դրված հոգևոր հավասարակշռության
հետ:

Ոչ բոլոր սթրեսներն են վնասակար. սթրեսը
արթնացնում է մեր մարմնով հոսող կենսական էներգիան
և խթանում ակտիվությունն ու շարժումը:
Ուսումնասիրությունները ցույց են տվել, որ սթրեսի
չափավոր քանակը օգտակար է:

Սակայն խնդիրն առաջանում է, երբ սթրեսը
գերազանցում է առողջական մակարդակը

Մեզանից յուրաքանչյուրն ունի սթրեսի անձնական
սահման, և երբ այդ սահմանը գերազանցվում է, մենք
ավելի շատ ենք սթրեսի մեջ ընկնում, քան պետք է
լինեինք, և կարող է դա չիմանանք, մինչև որ խնդիրներ
չսկսեն ի հայտ գալ մարմնում, հույզերում և մտքում:

Աստծո հետ կյանքը ուրախություն և երջանկություն է,
մինչդեռ առանց Աստծո կա անհանգստություն,
խառնաշփոթ, դժվարություններ և նույնիսկ աղետներ:
Այսպիսով, ինչպե՞ս կարող ենք խաղաղություն և
հանգստություն գտնել աղետներով ու
ողբերգություններով լի կյանքում և երանություն բերել այս
երկրին:

Առաջին պահանջը կյանքի ճնշումների մասին
տեղյակ լինելն է, երբ մենք դրանց ազդեցության տակ ենք:

Աստված Ամենափմաստունն ու Ամենագետն է, և Նա
մեր մարմիններն օժտել է այնպիսի ազդանշաններով,
ինչպիսիք են հարմարավետությունը, անհարմարությունը,
հանգստությունը և անհանգստությունը, և մենք պետք է
ուշադրություն դարձնենք այդ ազդանշաններին: Մեր
մարմինների մեջ կա աստվածային բանականություն, որը

փորձում է մեզ ինչ-որ բան ասել, և մենք պետք է լսենք այս
հաղորդագրությունները սթրեսի կամ հանգստի
ժամանակ: Երբ սթրես եք գգում, կենտրոնացրեք ձեր
միտքը ձեր մարմնի այն մասի վրա, որը սթրես է ապրում,
ապա խորը շունչ քաշեք և միևնույն ժամանակ նրբորեն
լարեք այդ մասը, մինչև այն թրթռա: Այնուհետև թուլացեք
և ազատեք լարվածությունը: Սա կօգնի պահպանել
մարմնի էներգետիկ և կենսական հավասարակշռությունը
և պաշտպանել այն սթրեսի վնասակար հետևանքներից:

Մենք կարող ենք նաև կառավարել հուզական սթրեսը
շնչառության միջոցով: Երբ դուք գգում եք վախ կամ որևէ
այլ վնասակար հույզ, մի քանի անգամ դանդաղ, խորը և
նիթմիկ շնչեք և արտաշնչեք՝ թույլ տալով ձեր մարմնին
թուլանալ յուրաքանչյուր արտաշնչման հետ: Սա կօգնի
դանդաղեցնել ձեր սրտի արագ գարկերը, վերականգնել
արյան նորմալ շրջանառությունը, կնպաստի կենսական
էներգիայի հոսքին նյարդերի միջով, կօգնի հանգստացնել
ձեր միտքը և մաքրել մտքերը:

Կյանքը արտակարգ իրավիճակ չէ, այն գեղեցիկ
աստվածային արտահայտություն է, և մենք պետք է
վայելենք այն: Հիշենք, որ ժպիտը ուժ է. եթե մենք
չօգտագործենք այն, կկորցնենք կյանքի կարևոր կողմը:

Մարդիկ հոգիներ են՝ հույզերով ու զգացմունքներով, և
նրանք ունեն մարմին, որը կրում են ինչպես հագուստ կամ
վերարկու: Սակայն քանի դեռ մենք ապրում ենք միայն
մարմնի և հույզերի մակարդակով, մենք կընկնենք սթրեսի
և լարվածության բացասական ազդեցության տակ:

Երբ մենք ներդաշնակության մեջ ենք մեր էական
բնույթի՝ հոգու հետ, հոգու ուրախությունը հոսում է սրտի
մեջ և վերածվում սիրո: Այս սերը զգալը՝ կապված հոգու
խաղաղության և անդորրության հետ, և գործելն ու
փոխազդել դրա ներդաշնակ ազդեցության ներքո,
ամենահարմար միջոցն է բնականորեն ապրելու

լարվածություններով և հակասություններով լի աշխարհում: Այս ուրախության հետ ներդաշնակությունը կյանքի խնդիրների լուծումն է:

Նշում. «Մարմինը արտադրում է հակադեպրեսանտ և այլ նյութեր, որոնք նվազեցնում են սթրեսն ու լարվածությունը, ոչ պակաս հզոր և արդյունավետ, քան բժիշկների կողմից նշանակվածները», այս պնդման վերաբերյալ սա խորհուրդ չէ՝ հրաժարվել բժշկական խորհրդատվությունից և դեղատոմսերից, ուստի անհրաժեշտ է պարզաբանում:

Մագնիսական հավասարումներ

Ուժեղ ներկայություն և չար հակումներ ունեցող մարդ
+ բարի սրտով, բայց թույլ կամքով մարդ = չար
մագնիսականությունը գերակշռում է բարությանը

Թույլ կամքով մարդ՝ չար հակումներով + ուժեղ
կամքով մարդ՝ բարի հակումներով = բարի
մագնիսականությունը հաղթահարում է չարին

Թույլ հոգևոր մագնիսականություն + չար
կենսամագնիսականություն = ուժեղ չար
մագնիսականություն

Ուժեղ բարոյական ուժ + թույլ բարոյական ուժ =
ավելի մեծ բարոյական ուժ

Մարդ, ով զայրացած է և բռնի + մարդ, ով նուրբ է և
բարի = զայրույթի մագնիսականությունը գերակշռում է
նրբանկատությանը

Ուժեղ, հավասարակշռված և հանգիստ խառնվածք +
խառնվածք, որը երբեմն հակված է դժգոհության =
գերակշռում է հանգստության մագնիսականությունը

Քրոնիկ արմատացած ձախողում + ավելի քիչ
արմատացած ձախողում = ձախողման ուժեղ
մագնիսականություն

Ուժեղ դրական հաջողություն + պակաս դրական
հաջողություն = բարելավված հաջողություն

Ձախողման ուժեղ տատանում + հաջողության ուժեղ
տատանում = կամ ուժեղ ձախողման
մագնիսականություն, կամ ուժեղ հաջողության
մագնիսականություն՝ կախված միջավայրից և
պայմաններից:

Ուժեղ, առողջ միտք + լիակատար անտեղյակություն
= կամ խորամանկություն և հմտություն, կամ
անտեղյակություն և հիմարություն

Ակնառու հոգևոր ուժ + ակնառու գործնական ուժ =
Հոգևոր մագնիսականություն՝ իսկապես ակնառու
գործնական ուժ

Եթե մարդիկ կարողանային տեսնել մոլորակային
էակների բազմությունը իրենց շրջապատող եթերում,
գուցե ոմանք փորձեին գտնել իրենց մահացած
սիրելիներին: Աստված բացել է իմ հոգևոր աչքերը, և ես
տեսնում եմ այն հոգիներից շատերին, ովքեր լքել են
երկրային աշխարհը: Հոգևոր աչքի (ճակատի կենտրոնի)
վրա խորը կենտրոնանալով՝ կարելի է ներքին
տեսողությամբ տեսնել այն պայծառ աշխարհը, որը
բնակեցված է բոլոր բարի հոգիներով, որոնք բարձրացել
են եթերային հարթություն՝ Ամենաողորմածի
ներկայությամբ:

Մարդկանց մոտ սիրտը գործում է որպես անլար
ընդունիչ, իսկ հոգևոր աչքը՝ որպես փոխանցիչ: Նույնիսկ
եթե դուք չեք կարող տեսնել ձեր մահացած սիրելիներին,
եթե հանգիստ կենտրոնացնեք ձեր զգացմունքները սրտի

վրա, կարող եք գգալ ձեզ համար թանկ մարդկանց
ներկայությունը, ովքեր այժմ ապրում են եթերային
մարմիններում՝ վայելելով Աստծո խաղաղությունն ու
անվտանգությունը և ուրախանալով մարմնի
սահմանափակումներից իրենց ազատությամբ, այնպես
որ դուք մխիթարություն եք գտնում նրանց խաղաղության
մեջ, և ձեր սիրտը հանգստացած է նրանց համար:

Երբ ես արտաբերում եմ Աստծո անունը, իմ ամբողջ
էությունը հալվում է գերագույն ուրախության մեջ: Բայց
այս վիճակը ինձ մոտ եկավ միայն մեծ ջանքերից հետո:
Սկզբում ես չէի կարողտում, քանի որ այդ ժամանակ միտքս
թափառում էր: Բայց հիմա, հենց որ ես կենտրոնացնում
եմ մտքերս և գիտակցությունս հոգևոր կենտրոնի՝
հոնքերի միջև ընկած տարածքի վրա, բոլոր մտքերը
անհետանում են, շնչառությունը դադարում է ինքնուրույն,
սիրտը դադարում է բաբախել, մտքի խառնաշփոթը
հանդարտվում է, և հոգու վրա իջնում են գոյության
վիճակներ, այնպես որ ես գգում եմ հոգևոր էքստազ և
պարուրվում աստվածային երանությամբ:

Ոսկե ասացվածքներ

Երջանկությունը իմ իրավունքն է, իմ ժառանգությունը
և իմ թաքնված աստվածային գանձը: Ուղղորդեք ինձ
գտնելու իմ մեջ այն գանձերը, որոնք գերազանցում են
թագավորների երազանքները:

* * *

Կյանքը բանական շարժում է՝ կանոնավոր ռիթմով:
Այն ձևավորվում է անշունչ առարկաների մեջ կամ
ընդունում է կենդանի և շարժվող ձև: Կյանքը ընդգրկում է
ամեն ինչ և թափանցում է ամեն ինչի մեջ:

* * *

Օ՛, Ամենամեծ Սիրեցյալ, Դու կյանքն ես, Դու իմ
նպատակն ես և իմ ձգտումը

* * *

Ինձ համար ծաղկող վարդ դարձրու քո երկնային
այգում, կամ փայլուն ուլունք քո պայծառ սիրային
վզնոցում, կամ տուր ինձ ամենամեծ պատիվը՝
ամենափոքր տեղը քո սրտում:

* * *

Որտեղ ուրիշները գնահատում են բարիք գործելու իմ
ջանքերը, այնտեղ ես կարող եմ մատուցել ամենամեծ
ծառայությունը:

* * *

Եկեք երազների ոսկեգույն գորգ հյուսենք քաղցր
հիշողությունների և նուրբ մտքերի մետաքսյա թելերով

* * *

Սերը նման է հղկաթղթի, որը հղկում է միտքը և
վերացնում բնավորության կոպտությունը:

* * *

Բնության մեջ տեղի ունեցող համապարակները,
աղետները և բռնի փոփոխությունները, որոնք բերում են
ավերածություններ, կործանում և լայնածավալ վնաս,
«աստվածային որոշումներ» չեն: Այս աղետները բխում են
մարդկային մտքերից և գործողություններից: Որտեղ էլ որ
աշխարհի բարու և չարի նուրբ հավասարակշռությունը
խաթարվում է մարդկային չար մտադրությունների և
սխալ գործողությունների հետևանքով առաջացած
վնասակար ալիքների և տատանումների կուտակմամբ,
քաոս է տիրում և լայնածավալ ավերածություններ են
սկսվում:

* * *

Ես կվերցնեմ բոլոր ազգերից լավագույնը և
կգնահատեմ բոլոր ազգերի լավ կողմերը՝ առանց
կենտրոնանալու նրանց թերությունների վրա:

* * *

Ճիշտ այնպես, ինչպես մենք հոգ ենք տանում մեր
ամենօրյա սննդի սննդային արժեքի մասին, մենք պետք է
ուշադրություն դարձնենք նաև այն հոգեբանական

սննդանյութերին, որոնք մենք ամեն օր մատակարարում
ենք մեր մտքին:

* * *

Բարի խոսքերը հրաշալի դեղամիջոց են բազմաթիվ
հիվանդությունների համար՝ ունենալով հզոր, գրեթե
կախարդական, մագնիսական ուժ, որը առատ
օրհնություններ և բարգավաճում է բերում իրենց
խոսողին: Նրանք, ովքեր օգտագործում են
հանգստացնող, նուրբ խոսքեր, զգում են իրենց միջով
անխափան հոսող նուրբ հոսանք, լցված են խորը
հանգստության զգացումով: Սա պայմանավորված է
նրանով, որ այս հոսանքը կապված է իր բարձրագույն
աղբյուրի հետ, անընդհատ հոսք, որը հասնում է այդ
աղբյուրի հետ ներդաշնակ հոգիներին՝ թույլ տալով նրանց
երջանկություն փոխանցել խաղաղություն տենչողներին:

* * *

Քանի՞ սրտից բխող բարի խոսքեր են ցրել բազմաթիվ
վիշտեր և քանի՞ իմաստուն ձայներ են լուսավորել մութ
ճանապարհները ուրախության և հանգստության
լապտերներով:

* * *

Մենք աճում ենք մեր անցած յուրաքանչյուր
փորձառության միջոցով, քանի դեռ գիտակցում ենք, որ
կարող ենք արժեքավոր դասեր քաղել դրանցից, քանի որ
մեր ապրած յուրաքանչյուր ցավ ու տառապանք իմաստ և
նպատակ ունի:

* * *

Չնայած փորձերի դաժանությանը, դրանք նման են
կրակի, որը հալեցնում է երկաթի հանքաքարը՝ այն
վերածելով գեղեցիկ, դիմացկուն և բազմակողմանի
պողպատի:

* * *

Իմ կյանքի բոլոր ուշագրավ նվաճումները ձեռք են
բերվել Աստծո հետ ներդաշնակ մտքի ուժի շնորհիվ: Երբ
աստվածային գեներատորն աշխատում է, իմ ցանկացած

ամեն ինչ առանց բացառության իրականանում է՝ սկզբում
ձևավորվելով որպես անտեսանելի, եթերային
կառուցվածք, ապա անդիմադրելի ուժով դրսևորվելով
իրականության մեջ:

* * *

Երբ միտքը Աստծուն շնչում է սրտառու, ջերմեռանդ
շուկ՝ կարոտող հոգու խորքից, ոգու կանչը կոհաչի
համընդհանուր սրտին, և պատասխանը կգա՝ իր հետ
բերելով անսահման ուրախություն: Այս մտավոր շուկը
մշակում է կամքը, մինչև այն ձեռք բերի ցանկալի
նպատակին հասնելու համար անհրաժեշտ ուժը:

* * *

Երբ մարդու միտքն ու կամքը ներդաշնակ են Աստծո
հետ, նա օժտված է անսահման գործությամբ, այնպես որ
պարզապես մտածելը ինչ-որ բանի մասին բավարար է
դրան հասնելու համար, քանի որ աստվածային օրենքը
գործում է նրանց օգտին, ովքեր ներդաշնակ են գերագույն
կամքի հետ:

* * *

Մարդը չպետք է Աստծո կողմից իրեն շնորհված բոլոր
մտավոր կարողությունները նվիրի անցողիկ բաների
հետապնդմանը, որպեսզի չկորչի նյութապաշտության
լաբիրինթոսում և չստեղծի իր համար ավելորդ
սահմանափակումներ ու խոչընդոտներ: Փոխարենը, նա
պետք է օգտագործի իր մտավոր կարողությունները
կյանքի անհրաժեշտությունները ձեռք բերելու համար և
ձգտի զարգացնել իր բարոյական կարողությունները՝
ճիշտն ու սխալը, վնասակարն ու օգտակարը տարբերելու
համար:

* * *

Ճշմարտությունը թաքնված է կարծիքներից և
տեսություններից այն կողմ, և շատերը, ովքեր ընդունում
են այս մոտեցումը, կապված են իրենց սեփական
սուբյեկտիվ եզրակացություններով:

* * *

Բաց, Տե՛ր, հանգստության դարպասները և
պահպանիր իմ հոգևոր մտքերի սրբավայրը չար
շնչակների հարձակումներից, և թող իմ կարոտի վարդերը
ծաղկեն իմ սրտի պարտեզում, մինչ ես սպասում եմ Քո
գալստյան արշալույսին:

* * *

Տեսական գիտելիքները չեն կարող ձեռք բերել
աստվածային գիտելիքներ, և խորհուրդ է տրվում
չծախսել ձեր թանկարժեք ժամանակը այնպիսի
տեսությունների վրա, որոնք չեն կարող կիրառվել
իրականում, հակառակ դեպքում մարդը կհայտնվի խիտ
մտավոր ջունգլիների մեջտեղում և չի կարողանա
գերազանցել տեսությունների ոլորտը:

* * *

Երջանկությունը կյանքի անկայուն հանգամանքների
նկատմամբ հոգեբանական հաղթանակի պտուղն է:

* * *

Նա, ում Աստված ճանաչում է, կարող է անհայտ լինել
աշխարհին

* * *

Եթե մարդը ծրագրավորում է իրեն տեսական
գիտելիքներով [առանց իրական փորձարկման], նա
կդառնա դյուրակիր ծայնագրիչ սարքի նման, որը կրկնում
է ասացվածքներ և արձագանքում բարձր
արտահայտություններին, և ուրիշները նրան կհամարեն
գիտակ գիտնական, բայց նման գիտելիքները չեն
ամրապնդվում ճշմարտության անմիջական ընկալմամբ,
ոչ էլ համապատասխանում են հոգևոր նվաճումներին:

* * *

Աշխարհում խնդիրները կշարունակվեն, ուստի
որտե՞ղ կարող է մարդ դիմել առաջնորդության և
ուղղության համար: Սովորությունների,
նախապաշարմունքների, կողմնակալության և
մոլեռանդության ազդեցությամբ մարդու մտքերը
անօգուտ են, իսկ միջավայրի, ընտանիքի, երկրի կամ

աշխարհի ազդեցությունները անկարող են իրական
առաջնորդություն տալ: Հետևաբար, մարդ պետք է դիմի
Աստծուն և լսի հոգու խորքից եկող հանգիստ, խաղաղ
ձայնը՝ ճշմարտության հետ ներդաշնակ ձայն:

* * *

Բացեք ձեր սրտերը աստվածային հեղեղի առջև,
որպեսզի այն հոսի ձեր միջով և լցնի ձեր կյանքը հոգևոր
օրհնություններով ու բարությամբ:

* * *

Անկախ նրանից, թե ինչ աշխատանք եք անում և ինչ
նվաճումների կարող եք հասնել, միշտ հիշեք, որ Աստված
է այն աղբյուրը, որը ձեզ տալիս է աշխատելու և հասնելու
համար անհրաժեշտ ողջ ուժը:

* * *

Հիշիր Քեզ, Տե՛ր, աղքատության մեջ և
բարգավաճման մեջ, հիվանդության մեջ և առողջության
մեջ, անգիտության մեջ և իմաստության մեջ, և տեսնեմ
Քո օրհնյալ լույսը, որը մի ակնթարթում շնորհում է
առողջություն և բժշկություն:

* * *

Մտքերիս մենության մեջ ես կարոտում եմ լսել քո
օրհնյալ ձայնը, վանիր ինձնից հիշողությանս ծալքերում
թաքնված կոշտ, երկրային ձայները, ուզում եմ հավիտյան
լսել քո խաղաղ, մեղեդային ձայնը հոգուս անդորրության
մեջ:

* * *

Կյանքը պարուրված է խավարով, և երբեմն մենք
սայթաքում և տատանվում ենք առաջ շարժվել: Մենք
պետք է թույլ տանք, որ Աստծո լույսը լինի մեր
առաջնորդող լամպը, երբ քայլում ենք կյանքի մութ
ճանապարհներով: Նա լիալուսինն է անգիտության և
խավարի գիշերներին, ճառագայթող արևը՝ արթնության
ժամերին, առաջնորդության փարոսը և առաջնորդող
աստղը նրանց համար, ովքեր անցնում են երկրային,
անցողիկ գոյության ծովերով:

* * *

Ժամանակն է, որ մարդը արթնացնի իր գիտակցությունը
մոռացության քնից դեպի հոգու արթնացում

* * *

Մենք խնդրում ենք Քեզ, Տե՛ր, բարձրացնել մեր
գիտակցությունը անգիտության խորքից և նեղ,
սահմանափակ մտքերից դեպի խաղաղության, լույսի,
սիրո և համընդհանուր մարդկային կարեկցանքի
հորիզոններ:

* * *

Իրավիճակը, ի վերջո, կբարելավվի, քանի որ Աստծո
գորություններն ու հրաշքները թաքնված են մարդկային
կյանքի հակասությունների ետևում, և ով չի համոզված
իրավիճակի անխուսափելիության մեջ և փորձում է իր
մտքով ու հավատքով թափանցել վարագույրից այն կողմ
գտնվողը, նրա համար կբացվի դուռը, որը [թակում է
:յուրաքանչյուր հավատացյալ ձեռք]

* * *

Հավատքը երբեք չի նշանակում անզգույշ լինել կամ
հանգամանքների հետ իմաստուն չվարվել: Փոխարենը,
անկախ նրանից, թե ինչ է պատահում, մարդը պետք է
համոզվի, որ միայն Աստված կարող է աջակցել իրեն
դժվար և սթրեսային հանգամանքներում, եթե նա դիմի
Նրան իր ամբողջ սրտով, հոգով և զգացմունքներով:

* * *

Եթե մեր զգայարանները մեզ փոխանցեին ամբողջ
ճշմարտությունը, մենք Երկիրը կտեսնեինք որպես
Էլեկտրոնների գետեր, իսկ փոշու յուրաքանչյուր մասնիկ՝
որպես լույսի գլորվող զանգված:

* * *

Նրանք, ովքեր իրենց ներթափանցմամբ թափանցում
են նյութից մինչև ոգի, հասկանում են պատրանքի բնույթը
և գիտեն ճշմարտության եությունը:

* * *

Անկախ նրանից՝ մարդը գտնվում է Աֆրիկայի
ջունգլիներում, մարտադաշտում, տառապում է
հիվանդությունից կամ աղքատությունից, նա պետք է
համոզի իրեն, որ Աստծո ձեռքն ավելի ուժեղ է, քան
վտանգը և ունակ է պաշտպանել նրանց, ովքեր
ապաստան են փնտրում Նրա մոտ:

Ինքն իրեն պաշտպանելու ավելի արդյունավետ միջոց
չկա: Իհարկե, մարդ պետք է տրամաբանություն
օգտագործի իրադարձությունների հետ գործ ունենալիս և
միևնույն ժամանակ լիովին հավատալ աստվածային
օգնությանը:

* * *

Բոլոր արարածների սրտերում՝ բոլոր մայրերի,
հայրերի, ընկերների և սիրելիների սերը, սեր է սերում
աստվածային սիրուց:

* * *

Պետք է տարբերակել խոշոր և փոքր
պարտականությունները՝ առաջնահերթություն տալով
ամենակարևորին պարզապես կարևորի փոխարեն:
Ավելին, ոչ մի պարտականություն չպետք է հակասի
մյուսին: Սուրբ Գրությունները մեզ ասում են, որ երբ մեկ
պարտականությունը հակասում է մյուսին, դա ապացույց
է, որ այն իրական պարտականություն չէ:

* * *

Երբ արևի կենսական ճառագայթները տարածվեն, ես
հույսի ճառագայթներ կտարածեմ աղքատների և
լքվածների [նրանց, ում հասարակությունը լքել է]
սրտերում, և նոր վճռականություն կներշնչեմ նրանց
սրտերում, ովքեր իրենց ձախողակ են համարում:

* * *

Ուսուցիչ Պարամահանսան իր աշակերտներից մեկին
ասաց. «Մի՛ հեռացրու ոչ մեկին քո սիրո շրջանակից:

Պահիր բոլորին քո սրտում, և նրանք քեզ կպահեն իրենց
սրտում»:

* * *

Տե՛ր, օգնիր ինձ միշտ օգտագործել իմ կամքը
օգտակար և բարի գործեր կատարելու համար:
Օգնիր ինձ համապատասխանել Քո կամքին,
որպեսզի իմ բոլոր մտքերը համապատասխանեն Քո
նպատակներին և ներդաշնակ լինեն Քո կամքի հետ:
Նա օգնեց ինձ արթնացնել իմ մեջ թաքնված, օրհնյալ
ուժը, որպեսզի կարողանամ հաղթահարել բոլոր
դժվարություններն ու փորձությունները:

* * *

Արթնացեք այդ համարձակ և խոնարհ հոգևոր
անհատականության առջև՝ մեկը, որը համատեղում է
առյուծների ուժը աղավախների քնքշության հետ

* * *

Ինձ չեն անհանգստացնի դառը, կեղծ
քննադատությունը, ոչ էլ շռայլ գովասանքն ու
շողոքորթությունը: Իմ միակ ցանկությունն է կատարել Քո
կամքը, Տե՛ր, և արժանանալ Քո բարեհաճությանը:

* * *

Դուք չեք կարող պատկերացնել այն անդունդը, որը
կլցնի ձեզ, երբ զգաք աստվածային ներկայությունը: Ձեր
հոգին այդ ժամանակ կհարբեցվի Աստծո անսահման
սիրով: Դա մի սեր է, որը միլիոնավոր անգամներ
գերազանցում է ցանկացած մարդկային սեր՝ մի սեր, որը
բավարարում է ձեր բոլոր ցանկությունները և լցնում ձեր
սիրտը ուրախությամբ ու բավարարվածությամբ:

* * *

Ներքին կենտրոնացման միջոցով դուք կարող եք
անմիջականորեն զգալ հոգևոր երանություն ձեր ներսում
և ձեր շուրջը: Եթե զարգացնեք այս գիտակցությունը, ձեր
անհատականությունը կզարգանա ներդաշնակորեն, և
դուք ձեռք կբերեք գրավիչ մագնիսականություն
մարդկանց և այլ էակների համար:

* * *

Ո՛վ Մեծ Պահապան, ինձ համար միևնույն է, թե ամեն
ինչ կորցնեմ իմ ճակատագրի պատճառով, որն իմ
սեփական ստեղծածն է, բայց խնդրում եմ Քեզ՝ իմ միակ
ապաստանին, պաշտպանել Քո հանդեպ իմ սիրո մոմը
անուշադրության և մոռացության քամիներից:

* * *

Եկեք մինչև կշտանանք խմելով խաղաղության
մաքուր, թարմացնող ջրերից, որոնք հոսում են
բարենպաստ հանգամանքների աղբյուրներից՝
գորանալով դրական մտածելու և լավատեսական
հայացքներ ունենալու մեր անսասան վճռականությամբ:

* * *

Խիղճը ինտուիտիվ զգայարան է, որը բացահայտում է
մարդու իրական բնույթն ու դրդապատճառները: Երբ ձեր
խիղճը մաքուր է, և դուք գիտեք, որ ճիշտ եք անում, ապա
վախենալու ոչնչից չունեք: Մաքուր խիղճը Աստծո կողմից
բարի վարքի վկայությունն է: Արդարացված լինելը խղճի
դատարանում նշանակում է ունենալ երջանկություն և
ստանալ Աստծո օրհնությունները:

* * *

Փորձեք անել համարձակ և հաճելի բաներ, որոնք
մարդկանց մեծ մասը չի անում, և սեր ու խաղաղություն
տվեք նրանց, ում ուրիշները անտեսում են:

* * *

Ուսուցիչ Պարամահանսան իր աշակերտներից մեկին
.ասաց

Եթե դուք ժամանակ չծախսեք միտքը զարգացնելու»
վրա, ապա նյութական բարգավաճման ոչ մի չափաբաժին
չի բավարարի ձեզ: Այս զարգացումը տանջանք չէ, այլ
գիտակցության մարզում՝ երջանկության տանող մտքերն
ու գործողությունները սնուցելու համար»:

Քո երջանկությունը քո հաջողությունն է, այնպես որ
մի թող, որ որևէ մեկը գողանա այն քեզանից:
Պաշտպանիր քեզ սրանցից, ովքեր փորձում են
անհանգստացնել քեզ: Երբ ես տղա էի, ես կորցնում էի
համբերությունս, երբ որոշ մարդիկ կեղծ լուրեր էին
տարածում իմ մասին: Հետագայում ես հասկացա, որ իմ
հոգեկան խաղաղությունն ավելի կարևոր է, քան
մարդկանց հավանությունը կամ հիացմունքը:

* * *

Եթե միայն իմանայիր աստվածային սիրո
պատմությունը, որը որոշ նվիրյալներ ապրում են Աստծո
հետ: Կյանքում ոչ մի այլ փորձառություն չի կարող
համեմատվել այդ ուրախության հետ: Ես ճանաչում էի մի
սրբի, որը անընդհատ կլանված էր Աստծո սիրով, և նրա
դեմքը ճառագայթում էր սուրբ սեր: Աստծո աչքը միշտ
նրանց վրա է, ովքեր սիրում են Նրան, և Նա երբեք չի լքում
նրանց ոչ մի պահ:

* * *

Քչերն են հետաքրքրված իրենց մտավոր և հոգևոր
կարողությունները զարգացնելով

* * *

Մի՛ թույլ տվեք ինքներդ ձեզ ընկղմվել հետաձգման
հատակը: Վեր կացեք ձանձրալի առօրյա իրականության
քնից և ուղղվեք դեպի նուրբ կյանքի հորիզոնները, որտեղ
կա նվաճում, ուրախություն և խաղաղություն:

* * *

Ձեր մեջ թաքնված է հսկայական ներուժ, որը
սպասում է ներդրման, և դուք միակն եք, ով կարող է
ակտիվացնել և օգտվել դրանից:

* * *

Վատ սովորությունների և անառողջ կրքերի
թելադրանքից ազատ լինելը շատ ավելի մեծ
երջանկություն է բերում, քան նյութական հաջողությունը:

Գրական հաջողությունը բերում է հոգեբանական
երջանկություն, որը արտաքին հանգամանքները չեն
կարող խլել ձեզանից:

* * *

Դուք կարող եք ձեր ամբողջ ժամանակը ծախսել փող
կուտակելու վրա, բայց այդ փողը ձեզ չի տա այն
երկարատև խաղաղությունն ու անվտանգությունը, որը
դուք փնտրում եք: Ընդհակառակը, այն ձեզ ավելի շատ
դժբախտություն կբերի, քանի որ երջանկությունն ու
խաղաղությունը բնակվում են մտքում, այլ ոչ թե իրերի
մեջ:

* * *

Մի՛ թույլ տուր, որ թուլությունը ներթափանցի քո
միտքը և զգույշ եղիր բացասական մտքեր և
հոռետեսական հայացքներ ունեցող մարդկանց հետ
շփվելիս, որպեսզի նրանց թույլ մտքերը չներթափանցեն
քո միտքը, եթե միայն քո միտքը չի հասել այնպիսի ուժի,
որ ուրիշների մտքերը չեն կարող թուլացնել այն, այլ,
ընդհակառակը, այն կարող է ամրապնդել ուրիշների
մտքերը և բարձրացնել նրանց ինքնավստահությունը:

* * *

Աստված առաջին տեղում է, և մենք չպետք է սկսենք
կամ ավարտենք մեր օրը՝ առանց Նրա մասին մտածելու:
Մենք պետք է հիշենք, որ առանց Աստծուց ստացած ուժի
և էներգիայի, մենք չէինք կարողանա իրականացնել մեր
որևէ առաջադրանք: Սա մեր ամենամեծ
պարտականությունն է Նրա հանդեպ:

* * *

Կա սովորույթներն ու ավանդույթները գնահատելու և
դատելու միջոց: Սկզբում յուրաքանչյուր ավանդույթ ուներ
արդարացում: Եթե մենք պարզենք, որ արդարացումը
դեռևս ճշմարիտ է, ապա ավանդույթն ունի իմաստ և
օգուտ: Այնուամենայնիվ, անխոհեմ է կուրորեն հետևել
ավանդույթներին: Մենք պետք է իմանանք, թե ինչն է ճիշտ

և հետևենք դրան՝ տարբերակելով, թե ինչը կարող է մեզ
երջանկություն բերել, ապա կիրառելով այն:

* * *

Երբ տեսնում ես, որ այդքան շատ մարդիկ զրկված են
երջանկությունից կամ հաջողությունից, մի՛ ենթադրիր, որ
դա նրանց ճակատագիրն է: Դու կարող ես դառնալ այն,
ինչ ուզում ես: Քո ներքին հաջողությունն է, որ քեզ
խկապես հաջողակ է դարձնում:

* * *

Եթե ներսումդ ոչինչ չունես, երջանիկ չես լինի: Բայց
եթե շուրջդ ոչինչ չունես և ներսումդ երջանիկ ես,
անկասկած հաջողակ ես: Հետևաբար, անհնար է
մարդկանց դատել նրանց արտաքին հանգամանքներով:

* * *

Հսկայական ամբոխի մեջ կարող է լինել մեկը, ով
հասել է հոգևոր բարձրացման վիճակի և վայելում է
ներքին խաղաղություն և գերագույն հոգևոր
երջանկություն:

* * *

Ես հաստատ գիտեմ, որ ամեն ինչ, ինչ ինձ
անհրաժեշտ է, կգա ինձ մոտ, ուստի չեմ անհանգստանում
ապագայի համար: Սա ո՛չ պարծենկոտություն է, ո՛չ էլ
ձևացում, քանի որ ես բազմիցս զգացել եմ այդ օրհնյալ
ուժի գործն ու արդյունավետությունը իմ կյանքում:

* * *

Անկախ նրանից՝ լողում եմ կյանքի մակերեսին, թե
խեղդվում ծովի խորքում, ես գիտեմ, որ Աստծո հետ եմ, և
Նա՝ ինձ հետ, և որ ոչինչ չի կարող վնասել ինձ: Այդ
գիտելիքն ինձ անսկարագրելի և խորը երջանկություն է
պարգևել:

* * *

Անկասկած, նոր բան գնելը հաճելի փորձառություն է:
Սակայն որոշ ժամանակ անց այդ ուրախության զգացումը
աստիճանաբար մարում է, և դուք կարող եք նույնիսկ
ընդհանրապես կորցնել հետաքրքրությունը դրա

նկատմամբ՝ մոռանալով դրա մասին և ցանկանալով ինչ-
որ այլ բան: Այնուամենայնիվ, այդ ապրանքի հաշիվը չի
մոռացվի, հատկապես, եթե այն գնել եք մաս-մաս:

* * *

Մարդը պետք է վերահսկողություն ստանձնի իր
կյանքի նկատմամբ և այն հնարավորինս պարզեցնի: Նա
պետք է որոշ գումար խնայի անհրաժեշտության և
արտակարգ իրավիճակների համար, խնայողությունները
նախապատվությունը տա շքեղության վրա ծախսերին և
օգնի ուրիշներին իրենց լավագույնս: Երբ դուք օգնում եք
ուրիշներին, օգնությունը կգա ձեզ այս կամ այն կերպ, և
դուք ոչնչի կարիք չեք ունենա և ոչնչից չեք զրկվի:

* * *

Բոլոր սրտերի ուրախության մեջ ես լսում եմ Քո
երանության արձագանքը, Տե՛ր, և բոլոր
հավատացյալների բարեկամության մեջ ես զգում եմ Քո
սերը: Ես ուրախանում եմ, և սիրտս ուրախանում է իմ
ընկերների հաջողություններով ու բարգավաճումով,
ինչպես ես ուրախանում եմ իմ սեփական
բարեկեցությամբ և հանգստությամբ: Երբ ես
իմաստություն եմ ներշնչում ուրիշներին, ես
բազմապատկում եմ իմ սեփական իմաստության
գանձերը, և բոլորի երջանկության մեջ ես գտնում եմ իմ
սեփականը:

* * *

Երջանկության ամենամեծ թշնամին շքեղ իրեր գնելու
համար փող վերցնելն է: Մարդիկ սխալմամբ կարծում են,
որ չեն կարող երջանիկ լինել, եթե ձեռք չբերեն ինչ-որ
կոնկրետ բան: Բայց նույնիսկ այդ իրը ձեռք բերելուց հետո
նրանք չեն զգա իրական երջանկություն՝ չնայած դրա
բերած ժամանակավոր ուրախությանը: Ի՞նչ իմաստ ունի
երկրային երջանկության միրաժի հետևից վազելը, որը
խոստանում է միայն կոտորվել: Մարդիկ պետք է ապրեն

պարզ՝ առանց բազմաթիվ ունեցվածքի կարիք ունենալու,
որոնք պահանջում են մշտական ուշադրություն:

* * *

Իմ դրախտը իմ մեջ է: Երբ վայելում եմ Աստծո
օրհնությունները, շնորհակալ եմ Նրան, և իմ ներքին
ուրախությունն աճում է: Առանց այդ ներքին
բավարարվածության, նույնիսկ երկրային հաճույքներն ու
ուրախությունները դժոխքի են վերածվում: Ես հասկացել
եմ, որ առանց այդ ներքին ուրախության, ինձ վրա դրված
պատասխանատվության բեռը կիսեր ինձ
խաղաղությունից և կզրկեր ինձ երջանկությունից:

* * *

Եթե հարստությունը զուգակցվի հիվանդության և
խնդիրների հետ, հետևանքները բազմաթիվ կլինեն:
Հիգիենան և առողջապահությունը Արևմուտքի ուժեղ
կողմերից են: Վնասակար միջատներն ու մահացու
մանրէները արդյունավետորեն վերահսկվում են
զարգացած երկրներում, մինչդեռ դրանք առատ են
մյուսներում: Սակայն այս վնասատուների վերացումը
նվաճման գազաթնակետը չէ, քանի որ զարգացած
երկրներում գոյություն ունեն այլ տեսակի խնդիրներ,
ինչպիսիք են դժվար վճարվող հաշիվները և խեղդող
ֆինանսական ճգնաժամերը՝ պայմանավորված ապառիկ
գնման համակարգերի պատճառով. խնդիրներ, որոնք
խանգարում են քունը և խաթարում հոգեկան
հանգստությունը:

* * *

Մենք նույն գիտակցության անբաժանելի մասն ենք,
որից ծագել է այս մեծ տիեզերքը:

* * *

Երբևէ տեսե՞լ եք ոչխարների հոտ: Եթե նրանցից մեկը
ցատկում է, հոտի մնացած մասը առանց վարանելու
ընդօրինակում է նրան: Մարդկանց մեծ մասն այդպիսին է:
Մեկը կարող է մտածել մի գաղափար կամ ներկայացնել
նոր միտում, իսկ մյուսները անմիջապես կմիանան այդ

շարժմանը և կպատճենեն այն: Այս օրինաչափությունը
պահպանվել է սերունդներ շարունակ: Յուրաքանչյուր
ազգ ունի իր սովորույթներն ու ավանդույթները, և մենք
չենք կարող պնդել, որ դրանք բոլորը ճիշտ կամ հիմնավոր
են: Բայց ո՞վ գիտի: Հնարավոր է, որ այդ սովորույթներից
և ավանդույթներից մի քանիսը անսխալ և անսխալ
են:

* * *

Երբ մտքերի անհանգիստ փոթորիկը հանդարտվում
է, մենք մտնում ենք խաղաղության թագավորություն և
դիպչում աստվածային ներկայությանը:

* * *

Մտածեք Աստծո, կամ մի գեղեցիկ բնապատկերի
մասին, որը խաղաղություն է ներշնչում, կամ մի ուրախ և
հաճելի փորձառության մասին: Դրական, հանգիստ
մտավոր գործունեությունը աշխուժացնում և
թարմացնում է:

* * *

Մենք ապրում ենք քաոսային և անհանգիստ
աշխարհում: Դուք կարող եք մտածել, որ փողը
երջանկություն է նշանակում, բայց երբ դուք այն ձեռք եք
բերում, կհասկանաք, որ դեռ դժբախտ եք: Դուք կարող եք
հարստություն ձեռք բերել և, Աստված մի արասցե,
կորցնել ձեր առողջությունը: Կամ կարող եք լավ
առողջություն ունենալ և կորցնել ձեր փողը: Կամ կարող
եք ունենալ և՛ հարստություն, և՛ առողջություն, բայց
տառապել բազմաթիվ խնդիրներից ուրիշների հետ՝
բարություն ցուցաբերելով միայն վրդովմունքի և
ատելության դիմաց: Առանց Աստծո, այս կյանքում ոչինչ չի
կարող իսկապես բավարարել ձեզ:

* * *

Երկիրը դառնում է տանջանքների խցիկ նրանց
համար, ովքեր ապրում են աստվածային ծրագրի
անտեղյակության մեջ: Սակայն, երբ դուք կյանքի
փորձառությունները դիտարկում եք որպես ձեր

ուսուցիչներ և դրանցից սովորում եք այս աշխարհի
իրական բնույթը և ձեզ տրված դերը տիեզերական
դրամայում, այդ փորձառությունները դառնում են
արժեքավոր լուսավորիչներ՝ երկարատև
բավարարվածության և երջանկության ճանապարհին:

* * *

Այնտեղ՝ անխավար մթության, անձայն լռության և
անստեղծ ոչնչության հետևում, թաքնված է հավերժական
եությունը, որը գոյության ակունքն է և բոլոր տեսանելի ու
անտեսանելի ուժերի ու էակների աղբյուրը:

* * *

Աստված այս երկիրը չի ստեղծել մեզ համար
պարզապես ուտելու, քնելու և մեռնելու, այլ որպեսզի մենք
իմանանք Նրա կամքը և հասկանանք մեր գոյության
նպատակը: Մի քանի իմաստուն մարդիկ հասկացել են
տիեզերական ծրագրի իմաստը, բայց մարդկանց մեծ
մասը կույր է և անտեղյակ է այդ նպատակից:

* * *

Փողը երբեք իմ կյանքի նպատակը չի եղել, իմ
նպատակն էր ծառայել մարդկության մեջ իմ եղբայրներին
ու քույրերին: Հետևաբար, Աստված ինձ համար
բազմաթիվ դռներ բացեց՝ ինձ ապահովելու և իմ
առաքելությունը կատարելու համար:

* * *

Աստված ստեղծեց այս տիեզերքը՝ գործելու համար
ֆիքսված և անփոփոխ օրենքի համաձայն: Եթե մենք
խախտենք այս համընդհանուր օրենքներից որևէ մեկը,
մենք կպատժենք ինքներս մեզ: Բարձրահարկ շենքի
տանիքից ցատկող մարդը կկոտրի իր ոսկորները:
Հետևաբար, մենք չենք կարող անտեսել ձգողականության
օրենքը՝ առանց հետևանքները կրելու:

* * *

Երբ մենք խորը հայացք ենք գցում աշխարհի
քաղաքակրթությունների վրա և ուսումնասիրում հին
քաղաքակրթությունների թաքնված գաղտնիքները, ի

հայտ է գալիս մի մեծ պատկեր՝ միահյուսված գծերով,
բազմազան գլուխներով և ճշգրիտ մանրամասներով, և
մենք հասկանում ենք, որ մարդը բնույթով միաժամանակ
և՛ անհատական է, և՛ սոցիալական:

* * *

Եթե Աստված ցանկանար, որ մենք ապրեինք միայն
նյութական գիտակցությամբ, մենք լիովին
կբավարարվեինք նյութական իրերով և կբավարարվեինք
աշխարհիկ կյանքով:

* * *

Մաքրության, խաղաղության և երջանկության
ճառագայթները երազներից այն կողմ թարթում և պարում
են մեր էական խորություններում:

* * *

Մեր կյանքի այս երկրային ճանապարհորդության
ընթացքում երկնքում հայտնվող յուրաքանչյուր
փորձառության հետ մենք պետք է սովորենք, թե ինչպես
ընդլայնել մեր գիտակցությունը և ինչպես ավելի լավ
հասկանալ մեզ շրջապատող կամ մեր անցած
հանգամանքները, և այդ դեպքում մենք կկարողանանք
ապրել ավելի լավ ներդաշնակության մեջ և ավելի սահուն
ու անվտանգ կերպով շփվել մարդկանց և կյանքի հետ:

* * *

Մարդկանց մեծ մասը ընդօրինակում է ուրիշներին:

Մարդը պետք է լինի ինքնատիպ և ստեղծագործ, և
տիրապետի իր արած ամեն ինչին:

Արևելքում հիմնական ուշադրությունը կենտրոնացած
է եղել հոգևոր երջանկության զարգացման վրա, մինչդեռ
կյանքի նյութական կողմերը հաճախ անտեսվել են:

Արևմուտքում կան որոշ նյութական
հարմարավետություններ, բայց շատ քիչ հոգեբանական
երջանկություն: Անհրաժեշտ է երկուսի միջև
հավասարակշռություն, քանի որ կյանքի միայն մեկ կողմի

վրա կենտրոնանալը հանգեցնում է
անհավասարակշռության և կյանքի պահանջներին
ռացիոնալ կերպով արձագանքելու անկարողության:

* * *

Աստվածային երջանկությունից հետո ամենամեծ
երջանկությունը մարդու համար խաղաղությունն է իր
մերձավոր ազգականների հետ, որոնց հետ նա ստիպված
է ապրել տարվա ամեն օր:

* * *

Մարդիկ շատ ժամանակ են վատնում
շտապողականության և իմպուլսիվ գործողությունների
վրա՝ առանց շատ բանի հասնելու: Քիչերն են կանգ
առնում մտորելու և փորձելու հասկանալ, թե ինչ է
առաջարկում կյանքը:

* * *

Մենք պետք է աշխատենք իմաստության ներքին
շինություններ կառուցելու համար խաղաղության
այգիներում, որոնք ծաղկում և փայլում են հրաշալի
հոգևոր առաքիլությունների անթիվ ծաղիկներով:

* * *

Ներքին ներդաշնակությունը ուժի հարուստ աղբյուր է
և ստեղծում է վերականգնվող էներգիա:

* * *

Կյանքին նայելով՝ մարդ հասկանում է, որ
հաջողությունը հեշտ չէ: Կյանքը հաճախ դաժան է և
անողորմ, և մենք պետք է պայքարենք ապրուստ
վաստակելու համար: Մտածեք այն ջանքերի մասին,
որոնք անհրաժեշտ են ձեր մարմինը պահպանելու և այն
առողջ ու հիվանդություններից զերծ պահելու համար:
Նույնիսկ եթե դուք հաջողության հասնեք դրանում, այդ
հաջողությունը ժամանակավոր է: Մարմինը՝ երկար
ապրեք, ի վերջո կհանգչի: Անհրաժեշտությունը թելադրում
է պայքարել բազմաթիվ ներքին և արտաքին ուժերի դեմ՝
ցանկալի հաջողության հասնելու համար: Այս ուժերը

անխոնջ աշխատում են՝ ձեզ գրելու ցանկացած
իսկապես նշանակալի նվաճումից:

* * *

Փորձեք հանգիստ մնալ բոլոր հանգամանքներում և
թող ձեր խաղաղության սերմը ծաղկի ուրախությամբ և
գոհունակության ժպիտներով:

* * *

Նույնիսկ մեծագույն սրբերը չեն հասնում լիակատար
փրկության, եթե չեն կիսվում իրենց հաջողություններով
ուրիշների հետ, այսինքն՝ իրենց հոգևոր
փորձառություններով և բարձրագույն գիտելիքներով՝
օգնելով նրանց հասնել սուրբ գիտելիքների:

* * *

Այս պատճառով նրանք, ովքեր հասնում են այդ
փուլերին և հասնում են այդ վիճակներին, ձգտում են
հասկացողություն առաջարկել նրանց, ովքեր դրա կարիքն
ունեն: Եթե ցանկանում եք հասնել իրական հաջողության,
դուք կապահովեք ոչ միայն ձեր անձնական
երջանկությունը, այլև ուրիշների երջանկությունը:

* * *

Յուրաքանչյուր ինտելեկտ ունեցող մարդ կարող է
փող աշխատել, բայց եթե նրանք սեր ունեն իրենց սրտում,
նրանք երբեք չեն օգտագործի այդ փողը եսասիրական
նպատակներով, այլ կկիսվեն այն ուրիշների հետ: Փողը
անեծք և դժբախտություն է եսասերների և ժլատների
ձեռքում, և օրհնություն և նվեր՝ բարի սրտեր և
առատաձեռն հոգիներ ունեցողների ձեռքում:

* * *

Մեկը կարող է որոշել երկար ժամանակ լռել՝
հրաժարվելով այդ ընթացքում խոսել իր ընտանիքի
անդամների հետ: Թեև այս անձը կարող է որոշակի
ներքին խաղաղություն ձեռք բերել դրա արդյունքում, նրա
վարքագիծը եսասիրական է և վնասակար է իր
ընտանիքի երջանկության համար: Նա չի կարող

համարվել իսկապես հաջողակ, եթե իր սիրելիները
նույնպես չօգտվեն իր նվաճումից:

* * *

Նմանապես, նյութական հաջողության հասնելը ոչ
միայն մեր իրավունքն է վայելելու բարեկեցությունը
ինքնուրույն, այլև մեր բարոյական
պատասխանատվությունը ուրիշների նկատմամբ՝ նրանց
օգնելու բարելավել իրենց նյութական պայմաններն ու
կենսապայմանները:

* * *

Ես պաշտպանված եմ իմ մաքուր խղճի պատերի
ետևում: Ես այրել եմ մութ անցյալը և ինձ միայն այսօրն է
հետաքրքրում:

* * *

Այսօր ես գիտակցում եմ, որ ես մեկն եմ մեծագույն
բարիքի լույսի հետ և որ ես փարոս եմ նրանց համար,
ովքեր պայքարում են վշտի ծովի ալիքների դեմ:

* * *

Մարդիկ տարբեր տեսակետներ և տեսություններ
ունեն հաջողության մասին՝ կախված կյանքի իրենց
նկրտումներից: Հաճախ կարելի է լսել, թե ինչպես են որոշ
մարդիկ հաջողությունը նույնացնում գողության հետ՝
ասելով. «Նա հաջողակ գող էր»: Սա ընդգծում է, որ
հաջողությունը իր բոլոր ձևերով և տարատեսակներով
ցանկալի է և ցանկալի: Այնուամենայնիվ, մեր
հաջողությունը չպետք է վնասի ուրիշներին:

* * *

Կա նաև հաջողության մեկ այլ չափանիշ. երբ մենք
կարողանում ենք ներդաշնակ և օգտակար արդյունքներ
բերել մեզ համար, մենք պետք է մեր հաջողության մեջ
ներառենք նաև ուրիշներին և կիսվենք դրա պտուղներով
նրանց հետ:

* * *

Հաջողությունը նշանակում է մարդու
բավարարվածություն և բավարարվածություն իր

միջավայրում: Իսկական հաջողությունը արդարության
սկզբունքների վրա հիմնված գործողությունների արդյունք
է և ներառում է ուրիշների երջանկությունն ու
բարեկեցությունը՝ որպես մարդու սեփական
երջանկության անբաժանելի մաս: Եթե մենք կիրառենք
այս սկզբունքը մեր նյութական, մտավոր, բարոյական և
հոգևոր կյանքում, մենք կունենանք հաջողության
ամբողջական և համապարփակ սահմանում:

* * *

Այստեղ՝ այս սահմանափակ աշխարհում, մենք
ընկալում ենք երկարությունը, լայնությունը և խտությունը,
բայց կա մեկ այլ մակարդակ, որտեղ չափումներ
գոյություն չունեն. ամեն ինչ պարզ է և թափանցիկ՝ ամեն
ինչ գիտակցություն և ընկալում է: Համի զգացողությունը
ընկալում է, ինչպես նաև հոտառությունը: Մեր
զգացմունքները, մտքերը և մարմինները գիտակցության
վիճակներ են: Ճիշտ այնպես, ինչպես մենք կարող ենք
տեսնել, լսել, հոտոտել, համտեսել և շոշափել երազներում,
այնպես էլ այդ ավելի բարձր մակարդակում մենք զգում
ենք այս բոլոր զգացողությունները մաքուր գիտակցության
միջոցով:

* * *

Ո՛վ Տեր, երջանկացրու մեզ՝ զգալով Քո
մոտիկությունը, ազատիր մեզ ցանկությունների
կապանքներից և պարզևիր մեզ ներքին ուրախություն,
որը չի ազդվում կյանքի փորձառություններից և նրա
փոփոխվող իրադարձություններից:

* * *

Երբ մեր միտքը համահունչ է բարձրագույն
ընկալումների հետ, մեր մեջ արթնանում է հոգևոր
գիտակցություն, և մենք զգում ենք աստվածային
իմաստության և սիրո զարմանալի հրաշքներ:

* * *

Եթե մենք Աստծուն ամբողջությամբ սիրենք և դիմենք
Նրան մեր բոլոր մտքերով ու սրտերով, մենք կզգանք

Նրան մոտիկություն և կհասկանանք, որ Նա կյանքի
ամենամեծ անվտանգության ապաստանն է:

* * *

Թվացյալ դատարկ և դատարկ տարածության մեջ կա
տիեզերական կապ և հավերժական կյանք, որը
միավորում է մեզ տիեզերքի բոլոր կենդանի և անշունչ
արարածների հետ: Մեծ կյանքի ալիքը հոսում է գոյության
ամեն ինչի միջով:

* * *

Հավերժությունը մեր իրական տունն ու մշտական
բնակավայրն է, և մեր գոյությունը այս մարմիններում
ժամանակավոր գոյություն է, ինչպես անապատով
ճանապարհորդող քարավանի կարճատև հանգիստը:

* * *

Երբ մենք մեզ միանում ենք ոգու ստեղծագործական
ուժերին, մենք կապ կհաստատենք մեզ առաջնորդելու և
մեր խնդիրները լուծելու ընդունակ համընդհանուր և
անսահման մտքի հետ: Ստեղծագործական ուժը
անխափան կհոսի մեզ մոտ մեր գոյության ամենամեծ
աղբյուրից՝ թույլ տալով մեզ հասնել ստեղծագործական
հաջողության մեր գործունեության ցանկացած ոլորտում:

* * *

Սերը աճում և ծաղկում է վստահության,
հանդուրժողականության և փոխադարձ հարգանքի
միջավայրում:

* * *

Օրհնիր մեզ, Տե՛ր, մաքուր մտքերի և լավ
սովորությունների լույսով, որպեսզի եթե վատ
սովորությունների և շեղված մտքերի խավարը մոտենա
մեզ, այն անմիջապես ցրվի: Եվ օգնիր մեզ սիրել Քեզ
այնպիսի խորը սիրով, որ ո՛չ նյութական պատրանքները,
ո՛չ էլ աշխարհիկ գայթակղությունները չկարողանան մեզ
որսալ կամ գրավել մեր մտքերն ու սրտերը:

* * *

Հեշտությամբ ձեռք բերված իրերը հազվադեպ են
արժեքավոր: Մենք սա գիտենք մեծ տղամարդկանց և
կանանց կյանքն ուսումնասիրելով և այն բանից, թե
ինչպես են նրանք մեծ դարձել՝ զարգացնելով իրենց
տաղանդները, կատարելով իրենց
պարտականությունները, զարգացնելով իրենց
բարոյական արժեքները, զբաղվելով խորը
ուսումնասիրությամբ և խուսափելով եսասիրությունից:
Սակայն նրանց հասած արդյունքները և նրանց
նվաճումները անհամեմատ ավելի մեծ էին, քան նրանց
ներդրած ջանքերը:

* * *

Իսկական ազատությունը կայանում է իմաստությամբ
առաջնորդվող և հասկացողությամբ, ճշգրտությամբ և
անսասան կամքով հիմնավորված ընտրության
ազատության մեջ:

* * *

Երբ դուք արթնացնում եք ձեր կամքը,
վճռականությունը և գիտակցական զանազանությունը,
անտեսանելի ուժերը արձակվում են բարձրագույն
գիտակցությունից՝ հոգու ներթափանցման միջոցով՝ ձեզ
օգնելու և լուսավորելու հոգեբանական
հարմարավետության և երջանկության տանող ուղիները՝
Աստծո օգնությամբ:

* * *

Մարդը պետք է բացի հոգու ուղիները իր սեփական
ջանքերով: Ոչ ոք կամովին չի ընտրում տառապանքն ու
տառապանքը խաղաղության և երջանկության
փոխարեն: Անտեղյակությունը տառապանքի արմատն է
և խոչընդոտը, որը պետք է հեռացվի և վերացվի:
Անտեղյակությունը վնասակար մոլախոտ է, խորը
արմատներ ունեցող, որը աճում է մարդկության այգում և
դուրս մղում լավ ու օգտակար բույսերը:

* * *

Անգիտությունը պետք է հաղթահարվի անսասան
կամքով և վճռական վճռականությամբ: Մտքի հողը պետք
է մշակվի [դրականի վրա] կենտրոնացված
ուշադրությամբ, և բարի սերմերը պետք է ջրվեն
հավատքի ջրով: Երբ սիրո կենսական և տաք
ճառագայթները փայլեն, բարության սերմը կաճի և
կհաղթահարի մոլախոտերն ու մակաբույծ բույսերը, քանի
որ խավարը չի կարող գոյություն ունենալ լույսի
ներկայությամբ:

* * *

Նյութական իրերի հաճույքները մարում և
անհետանում են, բայց աստվածային ուրախությունը
երբեք չի մարում: Դա աստվածային երջանկություն է, որն
անվերջ է և աննկարագրելի

* * *

Մենք երբեք չպետք է օգտագործենք սխալ մեթոդներ՝
երջանկության հասնելու համար, ինչպես նաև չպետք է
հրաժարվենք մեր ներսում եղած խաղաղությունից և
հոգևոր հարստությունից՝ հետապնդելով պատրանքային
հարմարավետություն և փայլուն կյանք, որը կարող է մեր
առջև կախված լինել դժոխային գործողություններով և
կործանարար հետևանքներ ունեցող վարքագծով:

* * *

Հանգստությունը լավագույն տեսախցիկն է
աստվածային ներկայությունը որսալու համար: Մաքուր և
ճշգրիտ կենտրոնացված հանգստության օբյեկտիվի
միջով օրինված պատկերը կհայտնվի կատարյալ
պարզությամբ:

* * *

Իրականում, ողջ իմաստությունը քո մեջ է, և քեզ
անհրաժեշտ է միայն գիտակցաբար գիտակցել այն:

* * *

Իսկական բավարարվածությունը կայանում է
ինքնակատարելագործման մեջ, որպեսզի ուրիշները
փնտրեն ձեզ, այլ ոչ թե դուք նրանց: Սերը և
բարեկամությունը պետք է տրվեն ազատորեն՝ առանց
ակնկալիքների կամ պահանջարկի: Ակնկալիքները միայն
տառապանք և դժբախտություն են ծնում: Նույնիսկ
ինքնակատարելագործման ձգտելիս պետք է միայնակ,
անվտանգ և խաղաղ լինել սեփական առաքիլությունների
և ինքնագնահատականի ամրոցի մեջ:

* * *

Թող ուրախության և լավատեսության ջրվեժներ միշտ
հոսեն իմ սրտից, և թող դրանց թարմացնող ցողերը
դիպչեն բոլոր նրանց, ում կհանդիպեմ:

* * *

Հոգևոր ուրախությունը հոգու մեջ առաջացնում է
ուրիշներին ամեն կերպ օգնելու ցանկություն և
զարգացնում է երջանկության տանող նուրբ բարոյական
հաճույքները գնահատելու ունակությունը, այդպիսով
նվազեցնելով կոպիտ հաճույքների նկատմամբ հակումը:

* * *

Անկախ նրանից, թե որքան փոքր է ձեր դերը, այն
մնում է նույնքան կարևոր, որքան ամենամեծ դերերը՝
կյանքի բեմում հոգիների կողմից բեմադրվող
տիեզերական խաղի հաջողությանը նպաստելու առումով:

* * *

Ամբողջական գիտակցությունը բացարձակ,
անսահման գիտակցություն է, որը անընդհատ նորանում
է, և նրա ստեղծագործականությունը երբեք չի սպառվում,
և ձեր միջոցով այն փորձում է արտահայտել իր եզակի
կողմը:

* * *

Եթե դու գոնե մեկ անգամ համոտեսես աստվածային
սերը, երբեք չես հրաժարվի դրանից, որովհետև ամբողջ
տիեզերքում դրա նման ուրիշ բան չկա:

* * *

Աստծուն ճանաչողները հասել են շատ առաջադեմ
հոգևոր մակարդակի, այնպես որ չեն բավարարվում
միայն մեղավորներին հոգևոր խորհուրդներ տալով, այլ
կարող են՝ Աստծո շնորհով և օգնությամբ, նրանց
լիցքավորել հոգևոր զորությամբ, որն ազատում է նրանց
իրենց մեղավոր արարքների հետևանքներից:

* * *

Բոլոր բարի և չար գործերը թաքնված են ուղեղի
բջիջներում և դրսևորվում են որպես բարի կամ չար
սովորություններ կամ մտքերի մեջ հակումներ:

* * *

Անառողջ սովորություններից տառապող մարդը,
քանի որ իր ուղեղի բջիջները լիցքավորված են այդ
սովորությունների ուժով, կարող է ազատագրվել կամքի
ուժի, մեդիտացիայի, անկեղծ աղոթքի և անընդհատ
դրական հաստատման միջոցով, մինչև իր բոլոր
անցանկալի սովորությունները վերածվեն խաղաղության
և հանգստության լավ սովորությունների: Սա տեղի է
ունենում, երբ ճիշտ ուղղորդված կենսական ուժը
աշխատում է փոխել ուղեղի բջիջների աննորմալ բնույթը,
որպեսզի այդ բջիջները լցվեն ամեն ինչով, ինչը լավ է,
:առաքինի և գեղեցիկ

* * *

Հասկանալը ներքին աչքն է, հոգու տեսողությունը և
սրտի հեռադիտակը: Այն մտքի հանգստության և խղճի
մաքրության միջև հավասարակշռությունն է:

* * *

Ամեն օր մենք տեսնում ենք տարբեր տեսարաններ, և
ամեն օր նոր դաս է բերում սովորելու: Ակնկալվում է, որ
մարդը կսովորի դասը՝ կենտրոնանալով իր գոյության
վերջնական նպատակի վրա՝ ճանաչել իր գոյության
աղբյուրը և իր կյանքի հիմքը:

* * *

Եկեք աշխատենք մոռանալ անցյալի վշտերը և
վճռականորեն չկենտրոնանալ դրանց վրա: Անսասան

վճռականությամբ և գործուն կամքով նորոգենք մեր
կյանքը, հարստացնենք մեր հաջողությունները և մեր մեջ
սնուցենք լավ սովորություններ և ազնիվ որակներ:

* * *

Ամեն ոք, ով բացահայտում է ուրիշների
թուլությունները և նրանց ամոթ ու վրդովմունք է
պատճառում, հեռու է իմաստությունից և առողջ
դատողությունից:

* * *

Ասույթներ բոլոր ժամանակների և վայրերի համար

Աստծո հետ ներդաշնակության մեջ գտնվողները
տեսնում են շունչ կտրող գեղեցկություն և համատեսում են
անգուգական քաղցրություն, որը հնարավոր չէ զգալ որևէ
այլ կերպ:

Երբ հոգիս կանչեց Քեզ, Քո լուծության ամպերը
պայթեցին, ո՛վ Աստված, և Քո ողորմության անձրևը
հեղեղի պես թափվեց, մինչև որ դարձավ Քո շնորհի
հեղեղատարափ: Քո օրհնյալ գետը կուլ տվեց իմ Էության
ափերը, և իմ հոգին սուզվեց հավերժության ջրերի մեջ, և
իմ փոքրիկ կյանքի պղպջակը հալվեց Քո ամենուրեք
գոյության օվկիանոսում:

Իմ ուսուցիչը սովորեցրեց ինձ, թե ինչպես
օգտագործել իմաստության փորագրիչը՝ ինձ
աստվածային ներկայությանը արժանի տաճար
դարձնելու համար

Եթե ուզում եք հասնել ազնիվ նպատակի, սկսեք դրա
համար մտավոր մոդել ստեղծելով: Այժմ դուք կարող եք
ձեր գիտակցության մեջ ամուր կերպով հաստատել
ցանկացած ուղղություն, եթե ձեր մտքում արմատավորեք
ամուր գաղափար, այդ դեպքում ձեր ամբողջ Էությունը
կհամապատասխանի այդ գաղափարին, և ձեր
գործողությունները կհամապատասխանեն դրան:

Երբ դուք դիպչեք աստվածային սրտին, ձեր
խնդիրները կվերանան, սերը կլցնի ձեր սիրտը, և

հրաշալի հոգևոր ապրումները կապեն ինչպես մաքուր
շատրվաններ ձեր մտքի այգիներում:
Շատ ամպեր փորձում են թաքցնել քեզ և թաքցնել
ինձնից, բայց կարոտի արցունքների ցողի միջով քո
օրհնյալ անունը հայտնվում է ինձ՝ փայլատակելով
պայծառ ոսկե տառերով բոլոր վարագույրների և քողերի
ետևից:

Խղճի մաքրությունը նշանակում է ճշմարտության հետ
թափանցիկորեն վարվել
Կան անհրաժեշտ կարիքներ և այն, ինչ ոմանք
համարում են «անհրաժեշտություններ», որոնք
իրականում ավելորդ և ավելորդ են: Կյանքը պետք է
պարզեցվի՝ կենտրոնանալով հիմնական կարիքների վրա
և վերացնելով ավելորդ շքեղությունները:
Որքա՞ն բարձր ես դու, ո՛վ բարեկամություն, և որքա՞ն
բերրի ու սուրբ է քո հողը: Սերը քո սնունդն է և
հավատարմությունը՝ քո խմիչքը:
Երբ երկու մարդ քայլում են ներդաշնակության և
համաձայնության մեջ՝ չնայած իրենց
տարբերություններին, նրանց միավորում է մեկ նպատակ՝
գտնել հոգու խաղաղություն և անդորրություն մաքուր
սիրո և փոխադարձ հավատարմության մեջ, և երբ
սիրահարը հաճույք չի փնտրում սիրելիի հաշվին, ապա
անձնուրացության այգում ծաղկում են բարեկամության
բուրավետ ծաղիկները և տարածում իրենց քաղցր բույրը:
Աշխարհը մեր միտքը մարգում է այլ կերպ՝ մեզ
այնքան շատ բաների սովորեցնելով, որ մենք սկսում ենք
մտածել, որ երջանկությունը անհնար է առանց դրանց:
Բայց կյանքը, և մասնավորապես երեխաների կյանքը,
պետք է պարզեցվի, հակառակ դեպքում կյանքը նրանց
կսովորեցնի դառը հիասթափությունների միջով:
Ճշմարտությունն ավելի ճշգրիտ և իրատեսական է,
քան պարզապես միտքը կամ երևակայությունը, բայց այն,

ինչ մենք մտածում կամ պատկերացնում ենք, երբեմն
կարող է իրականություն դառնալ:
Երևակայությունը ստեղծագործական մտածողության
գործընթացի կարևորագույն տարր է: Այնուամենայնիվ,
երևակայությունը պետք է հասունանա և վերածվի
անսասան համոզմունքի, և դա անհնար է առանց ուժեղ
կամքի ուժի:
Եթե դուք ինչ-որ բան պատկերացնեք ձեր ողջ կամքի
ուժով, ձեր երևակայությունը կվերածվի անձնական
համոզմունքի, և երբ դուք կարողանաք պահպանել այդ
,համոզմունքը

Բոլոր հակառակ կարծիքներից անկախ, ձեր
համոզմունքը իրականություն կդառնա
Մարդ պետք է սովորի ինքնուրույն կանգնել՝ հենվելով
սեփական առաքինությունների և ինքնագնահատականի
վրա:

Հոգևոր ուրախությունը նորացված ուրախություն է և
ավելի ու ավելի է ի հայտ գալիս նրանց մոտ, ովքեր
խորապես մտածում են Աստծո մասին: Դա ուրախություն
է, որը օգնում է ճիշտ որոշումներ կայացնել և ճիշտ բաներ
անել, և երբ այն հայտնաբերվում է, անառողջ
ցանկություններն ու տենչերը մարում են, քանի որ
կորցնում են իրենց գրավչությունը հոգևոր ուրախության
համեմատ:

Մեր Ամենակարող Արարիչը մեզ կյանք, ուժ և
իմաստություն է տվել, և մեր պարտականությունն է մեր
ուշադրությունը Նրան նվիրել և մեր սրտերը Նրան
բարձրացնել սիրով, երախտագիտությամբ և Նրա
բարեհաճության ու բարության ճանաչմամբ:

Օգնիր ինձ, Աստված, չվառել զայրույթի կրակը,
որպեսզի չայրեմ վրդովմունքի բոցերով իմ և ուրիշների
ներսում գտնվող խաղաղության կանաչ օազիսները:
Օգնիր ինձ մարել զայրույթի կրակը իմ սիրո անընդհատ
հոսող անձրևով:

Թող իմ քնքշության և խաղաղության լիճը մնա
հանգիստ և անշարժ, չխանգարվի դժգոհության
փոթորիկներին, որոնք միայն տառապանք են բերում:

Պարտականության զգացումից մղված
գործողություններ կատարելը կամ անձնական
ցանկությունները զոհաբերելը մեկ այլ անձի ծառայության
և սիրո համար շատ ավելի լավ է, քան դա անել վախից
դրդված:

Նույնիսկ երբ մարդը դադարում է խախտել
աստվածային օրենքները, նա պետք է դա անի Աստծո
հանդեպ սիրուց դրդված, այլ ոչ թե Նրա պատժից
վախենալով:

Ինչից էլ որ վախենում ես, հեռացրու մտքերդ դրանից,
թող դա Աստծուն և ամրապնդիր քո վստահությունը Նրա
հանդեպ:

Վախը միշտ մարդու հետ է, և դրանից ազատվելը
հնարավոր է Աստծո մասին մտածելով և Նրա
ներկայությունը զգալով:

Սկզբում կարող է դժվար լինել առաքիլության
ճանապարհներով քայլելը, բայց դրանք օրհնյալ
ճանապարհներ են, որոնք տանում են դեպի հոգեկան
խաղաղություն և իրական երջանկություն:

Թող Աստծո փառքը փայլի մեր կյանքի յուրաքանչյուր
անկյունում, թող Նրա սերը բնակվի մեր սրտերում, և թող
Նրա լույսը լցնի մեր գիտակցությունը:

Օ՛ր, իմ աստվածային սիրելի՛, ծաղիկները ծաղկում են,
եղանակները փոխվում են, և բոլորը խոսում են քո մասին:

Լիալուսինը բացահայտում է քո ժպիտի գծերը, և արևը
կրում է քո երկնային լամպը: Ես լողում եմ արցունքների

ծովում՝ լցված քեզ համար կարոտով: Ծառերի
տերևներում և մարդկության երակներում հոսում է քո

կյանքն ու կենսունակությունը, և ես զգում եմ քո
տիեզերական սրտի բաբախյունը իմ ներսում:

Երբ զգում եմ քո ներկայությունը, ինձ թվում է, թե
արթուն եմ մի այլ աշխարհում, և ժամանակ առ ժամանակ

երագում եմ այս երկրի և այս փոքրիկ մարմնի՝ իմ սեփականի մասին: Ես արթուն եմ անվերջ երանության մեջ, և երկրային կյանքի մասին իմ երազանքը բուրավետվում է քեզ հետ անցկացրած արթուն պահերի երջանիկ հիշողություններով: Ես արմատախիլ եմ արել մղձավանջների մոլախոտերը երազներիս այգուց և դրանց տեղում տնկել եմ իմ ոգեշնչման վարդերը, որտեղ իմ կարոտի բույրը կծգի քեզ, և դու կգաս ինձ քեզ հետ տանելու դեպի հավերժական երանության հորիզոններ: Աստված, դարձրու ինձ թափանցիկ՝ մաքրությամբ և մաքրությամբ, որպեսզի կարողանամ իմ մեջ Քո բուժիչ լույսը ճառագել:

Հանգստացրու մտքիս դողացող հայելին, որ այն արտացոլի քո անսահման դեմքը Լայն բացիր հավատքի պատուհանները, որպեսզի կարողանամ շնչել քո խաղաղության բույրը Ո՛վ Դու, Ով փայլում ես Քեզնով, ո՛վ Մեծություն, Ով աննկարագրելի է, նայիր իմ աչքերով, որոնք կարոտում են Քեզ, որպեսզի ես չտեսնեմ ոչինչ գոյություն Քեզանից բացի:

Կյանքի բոլոր երևույթների և դրսևորումների հետևում թաքնված է Աստծո լուռ ծայնը, որը անընդհատ կանչում է մեզ ծաղիկների, սուրբ գրքերի, մեր խղճի և բոլոր այն գեղեցիկ բաների միջոցով, որոնք կյանքը դարձնում են ապրելու արժանի:

Հոգևոր գազաթնակետերին հասնելու համար
որոնողի գործադրած յուրաքանչյուր ջանք Աստծո կողմից
հաշվվում է նրա համար և լավ վարձատրվում դրա համար:

Խնդրում ենք Քեզ, Տե՛ր, լուսավորիր մեր մտքերը Քո ճշմարտության լույսով, մեր սրտերը բաբախեցրու Քո սիրով և մեր հոգիները լցրու Քո ուրախությամբ ու Քո շնորհի առատությամբ:

Այդ թափանցիկ հորիզոնից, որը միտքը չի կարող թափանցել, Աստված թափում է Իր հավերժական լույսը, և

տիեզերական մտքից գալիս են վեհ ոգեշնչումներ և օրհնյալ ուժեր, և ստեղծագործական գործունեությունը հոսում է բաց և ներդաշնակ մտքերի մեջ:

Երբ հասկանաս, որ քո հոգին, քո սիրտը, ոգեշնչման յուրաքանչյուր կայծ, կապույտ երկինքը, փայլող աստղերը, լեռները, երկիրը, թռչունները և ծաղիկները բոլորը կապված են տիեզերական ռիթմի, հոգևոր ուրախության և համընդհանուր միասնության մեկ թելով, ապա կհասկանաս, որ դրանք բոլորը ալիքներ են աստվածային օվկիանոսի կրծքին, որը ափ չունի:

Եթե մենք մոռանանք մեր Արարչին, մենք արժանի ենք տառապանքի: Մենք պետք է գիտակցենք, որ Աստված մեր սիրելին է և սիրում է մեզ, և այս գիտելիքը կազատի մեզ մեր խնդիրներից և տառապանքից:

Աստծո իսկական սիրահարը երբեք չի դադարում Նրա որոնումները, նույնիսկ եթե բազմաթիվ փորձերից հետո չի կարողանում գտնել Նրան: Ինչպես ալիքը փոթորկի դադարից հետո պետք է վերադառնա օվկիանոսի սիրտ, այնպես էլ անկեղծ որոնողը. նա ունի անուղղակի համոզմունք, որ խոչընդոտները կփշրվեն, և որ նա անխուսափելիորեն շուտով կամ ուշ կմիավորվի տիեզերական օվկիանոսի հետ՝ այն անսահման օվկիանոսի հետ, որտեղից նա եկել է և որտեղ վերադառնում է:

Երբ միտքը անընդհատ մտածում է աստվածային սիրելիի մասին, սիրտը երգում է ուրախության և երջանկության երգեր:

Հոգևոր ճառագայթումը մարդու ի հայտ գալն է նրանից, ինչ նա հիմա է, դեպի այն, ինչ նա կլինի ապագայում:

Մարդը չի կարող թաքցնել իր իրական բնույթը ուրիշներից: Նրա մտքերի տատանումները ինչ-որ կերպ կարտացոլվեն նրա վարքագծում և կհայտնվեն նրա գործողություններում:

Շատերը սխալ պատկերացում ունեն ազատության մասին: Նրանք ազատությունը համարում են այն, ինչ մարդուն դուր է գալիս անել, և ես այս ազատությունն անվանում եմ քմահաճույքների ազատություն: Ազատության իրական բնույթի սխալ ըմբռնման պատճառով որոշ ծնողներ իրենց երեխաներին ստրկացնում են ավանդույթներին՝ անմիջապես կատարելով նրանց ցանկությունները: Այնուհետև երեխան մեծանում է՝ հավատալով, որ քանի դեռ իր ցանկությունները կատարվում են, նա երջանիկ է, և որ կյանքի նպատակը յուրաքանչյուր ցանկություն կատարելն է: Սակայն, ավելի ուշ նրանք հասկանում են, որ սխալվել են, քանի որ արտաքին աշխարհը բոլորովին տարբերվում է ընտանեկան կյանքից, և նրանք սովորում են, որ յուրաքանչյուր ցանկություն կատարելը հեշտ չէ: Մյուսները կարող են նրանց մի կողմ դնել և անտեսել՝ հետապնդելով իրենց սեփական ցանկությունները: Հետևաբար, երեխան կարծրանում և հուզականորեն թմրում է սեփական ցանկությունները բավարարելու ճնշող ցանկության պատճառով: Հետևաբար, ծնողները պետք է օգնեն իրենց երեխաներին զարգացնել իրենց կամքն ու խորաթափանցությունը, որպեսզի նրանք կարողանան ապրել աշխարհում՝ առանց ընկնելու դրա թակարդների և որոգայթների մեջ: Մայրն ասում է. «Սովորեցրե՛ք նրան սիրով»: Իհարկե, երեխաների հետ սիրով վարվելը, ընդհանուր առմամբ, լավ է, բայց չափից շատ քաղցրությունը փչացնում է ատամները, և նմանապես, չափից շատ փայփայումը փչացնում է երեխաներին: Անհրաժեշտ է որոշակի ամրություն և վճռականություն, բայց եթե երեխայի հետ դաժանորեն վարվեն և պատժվեն սխալի համար, հետևանքները ծանր կլինեն: Պետք է հավասարակշռություն լինի երեխաների հետ վարվելակերպի և վերաբերմունքի մեջ. յուրաքանչյուր հայր պետք է զսպի իր խառնվածքը սիրով և քնքշությամբ,

և յուրաքանչյուր մայր պետք է համեմի իր սերը
իմաստությամբ և բանականությամբ:
Մարդը պետք է պահպանի Աստծո հանդեպ սիրո և
կարոտի կայուն հոգեբանական վիճակ: Ես փորձել եմ
բազմաթիվ աշխատանքներ, բայց անկախ իմ
աշխատանքի բնույթից, իմ մտքերը միշտ Աստծո հետ են
մնում:

Մենք պետք է վայելենք այս արարչագործությունը,
բայց առանց թույլ տալու, որ այն մեզ ստրկացնի: Եվ
փորձը ինձ սովորեցրել է, որ Աստծուն գտնելու
ուրախությունը անգուգական է:

Մինչև լուրջ գործերի անցնելը, պետք է լուռ նստել,
հանգստացնել զգայարաններն ու մտքերը, խորը
խորհրդածել և աստվածային օգնություն փնտրել՝ հոգևոր
առաջնորդություն և ճիշտ ուղղություն ստանալու համար:

Թույլ տուր ինձ հասկանալ, որ լուսաբացի դեմքին
ժպիտը, ծաղիկների շուրթերին և ազնիվ տղամարդկանց
ու կանանց դեմքերին քո ժպիտն է:

Ես չեմ ազդվի դժբախտությունների, անհաջողության,
հիվանդության կամ որևէ անսպասելի խոչընդոտի
հաջորդական պատկերներից, քանի որ գիտակցում եմ, որ
կարգապահ գիտակցությունը, որը սերտորեն կապված է
տիեզերական գիտակցության հետ, անուղղակիորեն չի
տառապում անհաջողություններից և նյարդայնացնող
բաներից:

Ազատությունը նշանակում է գործելու ունակություն՝
ըստ իմաստության, այլ ոչ թե կրքերի, սովորությունների և
քմահաճույքների թելադրանքին համապատասխան:
Էգոյին հնազանդվելը հանգեցնում է ստրկության, մինչդեռ
ոգու հուշումներին զիջելը հանգեցնում է
սահմանափակումներից ազատագրման:

Ինձ համար տարբերություն չկա՝ ես ապրում եմ շքեղ
պալատում, թե համեստ տնակում, միայն թե Աստված ինձ
հետ լինի:

Ես իմ ազնվորեն վաստակած փողը կօգտագործեմ
պարզ ապրելու համար՝ հրաժարվելով շռայլ կյանքից:
Աստծո հանդեպ հավատքի և կամքի ուժի կիրառման
միջոցով մարդը կարող է հաղթահարել հիվանդությունը,
ձախողումը և անգիտությունը, քանի դեռ կամքի
տատանումներն ավելի ուժեղ են, քան ֆիզիկական կամ
հոգեբանական հիվանդությունների տատանումները:
Որքան քրոնիկ է հիվանդությունը, այնքան ավելի ուժեղ և
վճռական պետք է լինի կամքը, և այնքան ավելի խորը և
անսասան պետք է լինի հավատը՝ ցանկալի արդյունքի
հասնելու համար:

Ոգեշնչիր ինձ, Տե՛ր, վստահել միայն Քեզ, այլ ոչ թե
մարդկային պաշտպանության միջոցների, թույլ մի՛ տուր,
որ վախն ու անհանգստությունը կաթվածահար անեն
կյանքի ցանկացած փորձության դիմակայելու իմ
անսահման ուժը: Թույլ մի՛ տուր, որ ես չպատկերացնեմ
դժբախտ պատահարներ, աղետներ և
դժբախտություններ՝ վախենալով դրանց իրական
դրսևորումից մտքի և երևակայության միջոցով: Եվ թույլ
տուր, որ ես գիտակցեմ, Տե՛ր, որ անկախ նրանից՝ արթուն
եմ, թե քնած, արթուն եմ, թե կորած եմ երազների մեջ,
կենդանի եմ, թե մեռնում, Քո պաշտպանիչ
ներկայությունը դեռևս շրջապատում և պահպանում է
ինձ:

Իմաստուններն ասում են. Աստծո սիրով և
առաքինությամբ պայմանավորված բարի գործերի
պտուղը ներդաշնակությունն ու մաքրությունն է:
Եսասիրական ցանկություններով և ամբիցիաներով
պայմանավորված գործերի պտուղը՝ ցավն ու
տառապանքը: Չար գործերի պտուղը՝ տգիտությունն ու
հիմարությունն է:

Բարի գործերը երջանկություն են բերում, մինչդեռ
եսասիրությունից մղված աշխարհիկ գործողությունները
տանում են տառապանքի և ցավի: Սակայն

շարունակական չար գործերը ոչնչացնում են մարդու
գանազանելու և հասկանալու ունակությունը:

Եթե ցանկանում եք ապրել խաղաղության և
ներդաշնակության մեջ, ձեր մտադրությունները պետք է
բարի լինեն, և դուք պետք է տարածեք բարության և սիրո
մտքեր: Եթե ապրում եք առաքինի կյանքով, ապա կօգնեք
ուրիշներին ձեր օրինակով և լավ վարքով:

Այն պահին, երբ ես անհանգստություն և մտավոր
շփոթվածություն զգամ, ես կհանգստանամ և կմտածեմ,
մինչև որ վերականգնեմ իմ ինքնատիրապետումը, և ես
կսկսեմ ամեն օր՝ մտածելով Աստծո մասին և խնդրելով
Նրա օգնությունն ու առաջնորդությունը:

Վճռեք թույլ չտալ, որ ատելության խեղդող
մոլախոտերը աճեն և ներթափանցեն ձեր կյանքի այգի՝
այգի, որը լի է ազնիվ ոգու առաքինություններով: Եվ
որքան շատ զարգացնեք այս բուրավետ, վարդանման
հատկանիշները, այնքան ավելի Աստված կբացահայտի
ձեզ ձեր ներսում գոյության ամենամեծ գաղտնիքը:

Կյանքի նպատակը խաղաղության,
բավարարվածության, անմահության, անվտանգության և
ճշմարտության իմացության հասնելն է, և այս
ցանկությունների հիմքում ընկած է մեր ներսում խորը
գտնվող աստվածային էությունը:

Թող ես գտնեմ իմ ազատությունը Քեզ մեջ, ո՛վ Տեր, և
գիտակցեմ, որ իմ իրական տունը Քո ամբողջական
գոյությունն է, և որ ես Քո տիեզերական գիտակցության
անբաժանելի մասն եմ:

Օ՛, անծայրածիր, աստվածային ծով, թող իմ
ցանկությունների գետերը, որոնք հոսում են
խոչընդոտների ու արգելքների անապատներով,
վերջապես խառնվեն քո մեծ խորություններում:

Միայն աստվածային ամրոցում ենք մենք գտնում
պաշտպանություն և անվտանգություն, և չկա ավելի
անվտանգ ապաստան, քան Աստծուն մոտ զգալը և Նրա
ներկայությանը դիպչելը:

Քանի որ մարդիկ կառավարվում են
սովորություններով, որոնք ձևավորում են նրանց
հակումները, հակումները, բնավորությունը և
ցանկությունները, եթե այդ սովորությունները վատ են,
բնավորությունը դառնում է վնասակար, իսկ
գործողությունները՝ չար: Հետևաբար, խորհուրդ է տրվում
առաջնահերթություն տալ լավ սովորություններին, քանի
որ դրանք այնուհետև մեր գործողություններն ու մտքերը
ուղղորդում են դեպի ազնիվ նպատակներ և մեզ
առողջություն ու երջանկություն են բերում:
Որտեղ էլ որ կան տխուր և տառապող հոգիներ, ես իմ
մխիթարությունը գտնում եմ նրանց ծառայելու և
մխիթարելու մեջ: Ես կանեմ ամեն ինչ՝ ուրիշներին
ուրախություն պարգևելու համար և կարեկցելու եմ
նրանց զգացմունքներին, կարծես դրանք իմ սեփականը
լինեին:

Մտավոր ունակություններ գոյություն ունեն
մարդկանց մոտ, բայց դրանք մնում են թերզարգացած
մարդկանց մեծամասնության մոտ, և այդ
ունակությունները չզարգացնելը հանգեցնում է լուրջ
հետևանքների: Ինչպես մարմինը, այնպես էլ միտքը
կարիք ունի պատշաճ սնուցման և վարժությունների՝
:առողջության և կենսունակության համար
Ադամանդը լույս է ընդունում և արտացոլում, ինչպես
նաև մաքուր, թափանցիկ հոգիները, որոնք ճանաչում են
Աստծուն և փայլում Նրա ներկայությամբ:
Ո՛վ Տեր, Դու ես կյանքի իրական հարստությունը, և
նախ Քեզ գտնելով՝ ես Քեզ մեջ կգտնեմ այն ամենը, ինչ
ինձ անհրաժեշտ է:
Մարդիկ սովորաբար կենտրոնանում են միայն սննդի,
օդի և արևի լույսի վրա՝ լավ առողջությունը պահպանելու
համար, բայց կարող է գալ մի ժամանակ, երբ
առողջությունը վատթարանա՝ չնայած այս արտաքին
կենսական աղբյուրների առատությանը: Այդ ժամանակ է,

որ անհրաժեշտություն է առաջանում ներսից լիցքավորել
մարմնի էներգետիկ պաշարները:

Եթե մտքիս նավակը մոտենում է վտանգներ ու
ռիսկեր պարունակող ազաի ցանկությունների ժայռերին՝
քշված անգիտության կատաղի փոթորիկներից, ապա
եղիր, ո՛վ իմ Աստված, իմ փարոսը և միշտ առաջնորդիր
ինձ դեպի Քո արդարության ու բարության ափերը:

Միտքը նման է կրակի, որի կենտրոնացված ուժը
պետք է օգտագործվի հաջողությանը խանգարող
խոչընդոտները այրելու համար:

Աստծուն կարելի է գտնել աստվածային մշտական
սիրո միջոցով: Երբ մենք Աստծուն սիրում ենք Նրա
պարգևներից ավելի, Նա կգա մեզ մոտ: Նա մեզ տվել է
ազատ կամք և ընտրության ուժ, որպեսզի մենք
կարողանանք տարբերակել աշխարհի անցողիկ և
աննշան պարգևները Նրան մոտ լինելու պարգևից և Նրա
օրհնյալ ներկայության ուրախությունից:

Մեզ հիշողություն է տրվել, որպեսզի կարողանանք
մարզվել լավ բաները հիշելու համար, մինչև վերջապես
կարողանանք հիշել ամենամեծ բարին՝ Աստծուն:

Քո սիրո քամին հոսում է իմ միջով, ո՛վ Տեր: Եվ իմ
կյանքի տերևները ուրախությունից պարում են Քո
գալուստից: Նրանց հաճելի շրջյունը տարածվում է օդում՝
հոգնածներին հրավիրելով հանգստանալու իմ հոգևոր
խաղաղության ստվերում:

Կյանքի դժվարությունները նախատեսված չեն մեզ
վնասելու համար, այլ խնդիրներն ու հիվանդությունները
մեզ դասեր են տալիս: Մեր ցավալի փորձառությունները
նախատեսված չեն մեզ կործանելու, այլ մեզ
մաքրագործելու և մեր մաքուր աղբյուրին՝ Աստծուն
վերադարձն արագացնելու համար, ով ամեն կերպ
աշխատում է մեզ օգնելու և մեր երկնային տուն
վերադարձնելու համար:

Անսահմանությունը մեր իրական տունն է, և մեր
ճանապարհորդությունը դեպի այս երկիր և այս

Ֆիզիկական մարմիններում նման է կարճաժամկետ
վիզայի ճանապարհորդության:

Տե՛ր, գիտեմ, որ գովասանքը չի բարձրացնում ինձ, ոչ
էլ քննադատությունը՝ նվազեցնում: Ես այնպիսին եմ,
ինչպիսին կամ իմ խղճի առաջ և Քո առաջ: Ես
կշարունակեմ այս ճանապարհով՝ անելով իմ լավագույնը՝
բոլորին ծառայելու և ձգտելով արժանանալ Քո
բարեհաճությանը. դրանում է իմ երջանկությունը:
Դու յուրահատուկ արարած ես, և քո էությունը
հրաշալի է, այնպես որ ճանաչիր քո իրական «ես»-ը:
Քո ժամանման արշալույսի հետ իմ կարոտի
բողբոջները կծաղկեն՝ դառնալով բուրավետ, վառ
ծաղիկներ

Տե՛ր, արագացրու այն օրվա գալուստը, երբ ես այդ
ցողուն ծաղիկներից վզնոց կհյուսեմ և կդնեմ Քո օրհնյալ
շեմին:

Փոխանակ անընդհատ ձգտելու միայնակ իրեն
գոհացնել, նա պետք է փորձի նաև երջանկություն բերել
ուրիշներին: Երբ նա փորձում է հոգևոր, մտավոր կամ
նյութական աջակցություն ցուցաբերել ուրիշներին, նա
կհասկանա, որ իր սեփական կարիքները բավարարված
են, և իր կյանքի բաժակը լցվում է ուրախությամբ:

Նրանք, ովքեր երկրի վրա փայլուն հաղթանակ
կտանի խավարի նկատմամբ, փառքի լույսը կունենան
որպես իրենց բաժին և կվայելեն ներքին խաղաղություն և
երջանկություն:

Տե՛ր, անընդհատ ցանիր Քո օրհնությունների սերմերը
իմ սրտի՝ աղաչանքով վարած հողի մեջ, որպեսզի դրանք
աճեն ստվերոտ ծառերի, որոնց ճյուղերը կտան
ինքնաճանաչողության ամենահամեղ և ամենաքաղցր
պտուղները:

Մենք հաճախ ցավի մեջ ենք մնում՝ առանց փոխվելու
ջանք գործադրելու, և այդ պատճառով էլ չենք գտնում
երկարատև խաղաղություն և բավարարվածություն: Եթե
մենք համառեինք և ջանք գործադրեինք, անկասկած

կկարողանայինք հաղթահարել բոլոր դժվարությունները:

Մենք պետք է ձգտենք տառապանքից անցնել

երջանկության, իսկ հուսահատությունից՝ քաջության:

Օ՛ր, Աստվածային Սեր, միացրու իմ սերը Քո սիրո հետ,
միաձուլիր իմ կյանքը Քո ուրախության հետ, իմ միտքը՝ Քո
տիեզերական գիտակցության հետ, և հազեցրու իմ
ծարավը Քո հավերժական ուրախության աղբյուրից:

Անկեղծ որոնողի սիրտը միշտ շշնջում է. «Օ՛ր, իմ

Աստված և իմ սիրելի՛, ես չեմ ուզում ընկղմվել այս
պատրանքային աշխարհի խառնաշփոթի մեջ, և ես միայն
ուզում եմ արթնացնել Քո սերը մարդկանց սրտերում: Իմ
սիրտը, իմ հոգին, իմ մարմինը, իմ միտքը և այն ամենը,
ինչ ես ունեմ, Քոնն եմ, ո՛վ Տեր»:

Աստծուն և ճանաչում Նրան:

Տեր, տուր մեզ եղբայրության նոր և ճշմարիտ
հասկացողություն: Թողնենք պատերազմները և բուժենք
ազգերի վերքերը սիրո բալասանով և կարեկցող
հասկացողության մշտական մխիթարությամբ:

Օրհնիր մեզ, որպեսզի ազատվենք ազահության
ազդեցությունից, խաբեության գերիշխանությունից և
պատրանքների վերահսկողությունից, և օգնիր մեզ
կառուցել մի նոր աշխարհ, որտեղ հիվանդությունը,
անտեղյակությունը և սովը ոչ այլ ինչ են, քան մռայլ և
մռայլ անցյալի երազանքներ:

Թող բոլոր խնդիրները լուծենք ոչ թե ջունգլիների
տրամաբանությամբ, այլ հասկացողությամբ,
ճշմարտությամբ և անսասան հավատքով դեպի Քեզ ու Քո
աստվածային արդարադատությունը:

Կյանքը մեզ այստեղ մի որոշ ժամանակով միասին է
բերել, որից հետո մենք կգնանք մեր առանձին
ճանապարհներով: Բայց եթե Աստծո սերը բնակվում է մեր
մեջ, ապա կարևոր չէ, թե ուր ենք գնում, որովհետև
անկախ նրանից, թե որքան հեռու ենք շեղվում, մենք
կմնանք աստվածային սիրո շրջանակում և երբեք
իսկապես չենք բաժանվի:

Տե՛ր, դարձրու ինձ հոգևոր առաջընթացի արժիվ, որը
կսավառնի նեղ մտածողության և ծայրահեղականության
նրբանցքներից վերև:

Կանչիր ինձ ավելի ու ավելի բարձր հորիզոններ,
ուժեղ երկրային ցնցումներից և արևի լույսը փակող
ամպերից այն կողմ

Թույլ տվեք ինձ հավասարակշռության թևեր վերցնել՝
ճիշտ ապրելու համար, և թույլ տվեք ինձ թռչել դեպի այդ
բարձր երկինքները՝ բոլոր փոթորիկներից ու
փոթորիկներից վեր, որտեղ կան լայն հորիզոններ և վեհ
ընկալումներ:

Խաղաղությունը գալիս է, երբ մենք բացում ենք մեր
սրտերը սիրո և բարության համար: Նրանք, ովքեր ունեն
սիրող սրտ և ակտիվ են բարի գործերում, զգում են
խաղաղություն, քանի որ այն բնակվում է նրանց մեջ:
Խաղաղությունը երկնքի սրբավայրն է և երջանիկ կյանքի
հիմքը:

Մենք միշտ պետք է մտածենք ծաղիկների հետևում
թաքնված աստվածային գեղեցկության, արևի հետևում
թաքնված տիեզերական լույսի և յուրաքանչյուրի աչքում
թարթող մեծ կյանքի մասին:

Երբ մարդը իսկապես բարի է և հարգանք է
ցուցաբերում ուրիշների նկատմամբ և նույն կերպ է
պատասխանում հաճոյախոսություններին, նրան միշտ
կվերաբերվեն գնահատանքով և հարգանքով:
Ես կտարածեմ իմ սերը ուրիշների վրա, որպեսզի
կարողանամ բացել դարպաս, որպեսզի Աստծո սերը գա
ինձ մոտ և բնակվի իմ սրտում:

Տե՛ր, թույլ տուր ինձ լինել փարոս նրանց համար,
ովքեր խեղդվում են վշտի խորքում: Օգնիր ինձ
ուրախություն բերել ուրիշներին՝ երախտագիտությամբ
այն հոգևոր ուրախության համար, որը Դու պարգևել ես
ինձ:

Ես կհալեցնեմ ատելությունը իմ սիրո կրակի մեջ,
կներեմ ուրիշներին և սեր կտամ բոլոր ծարավ սրտերին

Իսկական սերը այն սերն է, որը վայելում է սիրելիի
հարմարավետությունը:

Թող Քո լույսը փայլի մեզ վրա, Տե՛ր, և Քո սերը թող
լցնի մեր սրտերը հավիտյան:

Նախաձեռնողական ոգի ունենալը նշանակում է
ունենալ ստեղծագործական երևակայության ուժ, որը
թույլ է տալիս մարդուն հորինել այնպիսի բան, որը ոչ ոք
նախկինում չի արել: Յուրաքանչյուր մարդ ծնվում է
Աստծո կողմից իրեն տրված այս պարգևով:

Ամենամեծ սերը աստվածային սերն է, որը կյանքը
դարձնում է աննկարագրելի գեղեցիկ: Երբ զգում ես, որ
Աստված քեզ հետ է, գալիս է քեզ մոտ, որտեղ էլ որ լինես,
և առաջնորդում է քո քայլերը, սկսվում է աստվածային
սերը:

Ճշմարտության ուժը քամու դեմ է գնում
Տե՛ր, երբ ես ժամանակավոր դժվարությունների եմ
հանդիպում, թույլ տուր ինձ հիշել անցյալում ինձ տված Քո
առատ օրհնությունները՝ գիտակցելով, որ Քո օգնությունը
երբեք չի լքում ինձ, և Քո հոգատարությունը միշտ ինձ հետ
է: Քեզ եմ հայտնում իմ սրտանց երախտագիտությունը Քո
առատաձեռն ձեռքից ինձ եկող յուրաքանչյուր օրհնության
համար:

Սիրո կաթիլները փայլում են բարի հոգիներում, և
Աստծուն կարելի է գտնել միայն սիրո ծովում:

Հասկացողությունը լամպ է, որը լուսավորում է
մարդու ուղին և հաջողություն է բերում նրան:
Գարնանը Աստված բնությունը զարդարում է
ամենագեղեցիկ վարդերով ու ծաղիկներով՝ նրբագեղ
հանդերձանքով ու պայծառ գույներով:

Խաղաղությունը առաջին ավետաբերն է, որը
հայտարարում է Աստվածային ներկայության մոտենալը:
Այնուհետև խաղաղությունը վերածվում է անվերջ
ուրախությունից պայծառ լույսերի:

Երբ խորանում եմ մեդիտացիայի ծովի մեջ, զգում եմ
օրհնյալ թրթռոց իմ էության մեջ և լսում շշուկով մի ձայն,
որն ասում է. «Ես մոտ եմ»:

Մարդ պետք է ներս շրջվի, այնտեղ, որտեղ հոգին
արտահայտվում է: Հոգու խորքից են բխում ներքին
կյանքի բոլոր ապրումները:

Երբ հոգին գիտակցում է իրեն աստվածային
գիտակցությամբ, այն զգում է մեծ ուրախություն և
ընդլայնում անսահման տարածության մեջ:
Եթե ձեր բնական կարողություններից բացի
օգտագործեք ձեզ հասանելի բոլոր արտաքին միջոցներն
ու ռեսուրսները՝ ձեր ճանապարհին կանգնած բոլոր
խոչընդոտները հաղթահարելու համար, դուք
կգարգացնեք Աստծո կողմից ձեզ տրված ուժերը՝ այն
անսահմանափակ ուժերը, որոնք բխում են ձեր էության
խորքից:

Սերը քայլում է ոսկե ճանապարհով, որը տանում է
դեպի Աստված

Ես կտարածեմ բարի ցանկությունների և բարի
մտադրությունների արևը այնտեղ, որտեղ թյուրըմբռնման
խավարն է սողոսկել

Երբ դժվարությունները հարձակվում են քեզ վրա,
բայց դու հրաժարվում ես դադարեցնել փորձելն ու ջանքեր
գործադրելը՝ չնայած բոլոր խոչընդոտներին ու
խոչընդոտներին, այդ ժամանակ Աստված կարձագանքի
քեզ և կպսակի քո ջանքերը հաջողությամբ:

Տե՛ր, ես կարոտի ծաղիկը կքաղեմ սրտիս այգուց և
որպես սիրո ընծա կդնեմ Քո սուրբ շեմին:

Քանի որ մեր մտքերն ու խոսքերը այն սերմերն են,
որոնք մեզ կբերեն ապագայի բերքը, ես այսօր կսկսեմ
լցնել իմ գիտակցությունը լավ, դրական մտքերով:

Ես թռչում և սավառնում եմ իմ գիտակցության
հարթությունում վեր ու վար, հյուսիս և աջ, ներս ու դրս և
ամենուր՝ հասկանալու համար, որ տարածության

յուրաքանչյուր անկյունում ես եղել եմ և դեռ կամ Աստծո
ներկայության մեջ:

Ապրեք յուրաքանչյուր պահը՝ գիտակցելով ձեր կապը
անսահման Բացարձակի հետ: Ձեր գիտակցությունը վերջ
չունի, և ամեն ինչ թարթում ու փայլում է ինչպես աստղեր
ձեր էության երկնքում:

Անկախվածությունը կամ կապվածության
բացակայությունը իմաստուն ուղին է, որով որոնողը
քայլում է՝ կամավոր կերպով բարձրանալով աննշան
բաներից՝ ավելի մեծ բաների համար: Նա չի կապվում
անցողիկ զգայական հաճույքների հետ՝ նորացված
ներքին ուրախության հետապնդման համար:
Անկախվածությունն ինքնանպատակ չէ, այլ հարթում է
հոգու առաքինությունների և հոգևոր ուժերի ի հայտ
գալու ճանապարհը:

Հոգևոր հաղթողը համարձակ քայլերով առաջ է
շարժվում կյանքի ուղիներով

Մարդը պետք է առավելագույնս օգտագործի իր
ներկա կյանքը, բացի իր սրտի պատուհանները և
արթնացնի ու վերակենդանացնի իր հոգու քնած
կարողությունները:

Փոփոխության և կերպարանափոխության
դիմակների հետևում թաքնված է աստվածային
ներկայությունը, և ով կարողանա կայունացնել իր մտքի
հայելին և կանխել դրա ցնցումը, այդ պարզ հայելու մեջ
կտեսնի տիեզերական սիրելիի դեմքը:

Սերը ավելի ուժեղ է, քան մահը և ժամանակի
ավերածությունները

Ինքնավերլուծությունը հաջողության գրավականն է,
իսկ արտացոլումը՝ հայելի, որի միջով մենք տեսնում ենք
ներքին անկյուններ, որոնք այլապես կմնային մեր
տեսադաշտից թաքնված: Մենք պետք է ախտորոշենք մեր
թերությունները, տարբերակենք դրական և բացասական
միտումները և բացահայտենք առաջընթացի և
հաջողության ճանապարհին առկա խոչընդոտները:

Որքա՞ն հրաշալի ես դու, ո՛վ բարեկամություն: Դու, որ
ջուր ես քաշում անկեղծ, բարեկամական
հոգատարության ջրերից, և որի տերևները խոնավանում
են անկեղծ ու հավատարիմ սրտերի խորքից բխող ներքին
ու արտաքին քաղցրության ցողով:

Մի անգամ տեսա մի փոքրիկ մրջյուն, որը փորձում էր
բարձրանալ ավազի կույտի վրա, և մտածեցի. մրջյունը,
հավանաբար, մտածում է, որ բարձրանում է
Հիմալայները: Ավազի կույտը կարող էր հսկայական թվալ
մրջյունին, բայց ոչ իմ աչքերին: Նմանապես, մեր
միլիոնավոր արեգակնային տարիները կարող են մեկ
րոպեից էլ պակաս լինել Աստծո մտքում:

Մենք պետք է մարգենք մեզ մտածել մեծ բաների
մասին, ինչպիսիք են հավերժությունն ու
անսահմանությունը:

Ես թափառեցի անսահմանության աշխարհում և
ականատես եղա լույսի երկրում փայլող մշուշին, և այդ
կենդանի փայլի մեջ կարդացի ժամանակի էջերում գրված
գաղտնիքների իմաստները:

Երբ դուք քնում եք, դուք պասիվորեն լռեցնում եք
մտքերն ու զգացմունքները: Բայց երբ դուք գիտակցաբար
լռեցնում եք մտքերն ու զգացմունքները մեղիտացիայի
միջոցով, առաջին բանը, որ դուք զգում եք, խաղաղության
վիճակ է, և ձեր դեմքի մկանները բնականաբար ժպիտ են
ստեղծում, որը արտացոլում է ներքին խաղաղությունը:
Բայց դուք պետք է նայեք այս խաղաղության վիճակից այն
կողմ՝ ձեր հոգու մաքրությունը ընկալելու համար՝
մաքրություն, որը չի աղտոտվում զգայական խթաններով
կամ զգայարանների հետ կապված մտքերի ավտոմատ
արձագանքներով: Այդ դեպքում դուք զգում եք
հավերժական, անընդհատ վերականգնվող երանության
վիճակ:

Եթե ջրով լի ամանը դնեք լուսնի լույսի տակ և
խառնեք այն, կստեղծեք լուսնի աղավաղված պատկեր:
Երբ ջուրը նստի ամանի մեջ, արտացոլանքը կդառնա

պարզ: Այն պահերը, երբ ամանի մեջ ջուրը անշարժ է և կատարյալ պարզությամբ արտացոլում է լուսնի դեմքը, կարելի է համեմատել խորհրդածական խաղաղության և խորը լռության վիճակի հետ: Խորհրդածական խաղաղության մեջ բոլոր զգացողությունների և մտքերի ալիքները դադարում են հոսել մտքից: Եվ այս ավելի խորը խաղաղության վիճակում խորհրդածող մարդը, այդ հանգստության մեջ, տեսնում է աստվածային ներկայության լիալուսինը, որը արտացոլվում է հոգու լճում:

Կան չորս վիճակներ, որոնց հետ միջին մարդը ծանոթ է՝ երջանկություն, ցանկության իրականացման դեպքում, դժբախտություն, երբ այն մերժվում է, ծանձրույթ, երբ ոչ ուրախ ես, ոչ էլ ընկճված, և խաղաղություն՝ այս հոյգերը կամ հաճույքի, ցավի և ծանձրույթի հոգեբանական վիճակները հաղթահարելիս:

Խաղաղությունը խիստ ցանկալի վիճակ է, որը բխում է ինչպես վշտի, այնպես էլ հաճույքի, ինչպես նաև ծանձրույթի բացակայությունից: Այս վիճակները անընդհատ փոխվում և ալիքավորվում են հոգու մակերեսին: Ցավի և հաճույքի անհանգիստ ալիքների վրայով անցնելուց հետո, ներառյալ հոգնածության խորքերը բազմիցս ընկղմվելը, ուրախություն կա խաղաղության հանգիստ ծովում լողալու մեջ: Բայց խաղաղությունից մեծ է հոգևոր էքստազիան՝ հոգու երանությունը՝ վերջնական երջանկությունը: Դա հավերժական ուրախություն է, որը երբեք չի մարում, այլ մնում է հոգու հետ հավերժության մեջ: Այս գերագույն ուրախությանը կարելի է հասնել միայն աստվածային ներկայության գիտակցման միջոցով:

Իսկական ժպիտը հոգևոր երջանկության ժպիտ է, որը ստացվում է Աստծո մասին խորհրդածությունից, մտորումներից և Նրա ներկայությունը զգալուց: Իմ ժպիտը բխում է իմ ներսում եղած խորը ուրախությունից՝ բոլորին հասանելի ուրախությունից: Այն

նման է ծաղկող վարդի սրտից ճառագող բույրին: Այս մեծ
հաճույքը հրավիրում է մյուսներին ընկղմվել երանության
սրբազան ջրերի մեջ:

Օրհնյալ ներման լույսի ներքո, տարիների ընթացքում
կուտակված ատելության խավարը մարում է
Աստված արագորեն բավարարում է իր
երկրպագուների ցանկացած կարիք, քանի որ նրանք
ազատվել են եսասիրական մոլումներից, որոնք
խափանում են ջանքերը և հիասթափեցնում հույսերը:
Ում Աստված պաշտպանում է, նրան ոչինչ չի կարող
ոչնչացնել:

Մենք այս աշխարհում միայնակ չենք, քանի որ
Աստված մեզ հետ է, և կան երկարատև, մտերիմ և
բարեկամական հարաբերություններ, որոնցից մենք
աջակցություն և ուրախություն ենք ստանում:

Օ՛, իմաստության երկնքում առաջնորդության փայլող
աստղ, քո պայծառ փայլատակումը հրավիրում է ինձ
ուսումնասիրելու քո օրհնյալ հորիզոնները, և իմ կարոտող
թռչունը մեծ արագությամբ շտապում է՝ թափանցելով
խիտ, մռայլ մթնոլորտը, մղված քեզ համար կարոտով և
վայելելով քո ամենասուրբ փայլը:

Մարդու անհատականությունը սկսում է զարգանալ և
ծաղկել, երբ մարդ կարողանում է զգալ՝ ներքին,
ինտուիտիվ զգացողության միջոցով, որ խոսքը ոչ թե
ամուր ֆիզիկական մարմնի, այլ մարմնի ներսում գտնվող
հավերժական հոգևոր հոսանքի մասին է:

Երբ աշակերտի սիրտը լցվի Աստծո հանդեպ սիրով,
նրա դեմքը կփայլի խաղաղության և իմաստության
ժպիտով, և անգիտության շերտերը, որոնք պարուրում են
նրա հոգին, կփշրվեն և լիովին կանհետանան:

Երբ նայում ես ծաղկի կամ ծառի, հասկանում ես, որ
կյանքի այս գեղեցիկ ձևերը չեն առաջացել ինքնուրույն:
Աստված է, որ ձևավորել է դրանք և օժտել բուրմունքով ու
անզուգական գեղեցկությամբ:

Միշտ կատարեք ձեր պարտականությունները՝ թե՛
փողք, թե՛ մեծ, խորը ուշադրությամբ՝ հիշելով, որ Աստված
առաջնորդում է ձեր քայլերը և զորացնում ձեր ջանքերը՝
ձեր ազնիվ ձգտումներին հասնելու համար:
Երբ մարդը կապվում է իր հոգևոր էության հետ,
վաղուց մոռացված, անցած դարաշրջանները, և հոգու
անմահ ուժերը վերադառնում են նրա գիտակցությանը:
Մեդիտացիայի ժամանակ մարդը հիշում է, որ ինքը
անմահ հոգի է, այլ ոչ թե մահկանացու մարմին:
Ամենուրեք մենք հանդիպում ենք մարդկանց՝ լավ և
վատ, որոնք իրենց ձևով են փնտրում երջանկությունը: Ոչ
ոք չի ուզում վնասել իրեն: Այդ դեպքում ինչո՞ւ են որոշ
մարդիկ վարվում այնպես, որ անխուսափելիորեն ցավ և
վիշտ են պատճառում նրանց: Որովհետև այդ
գործողությունները պայմանավորված են
անտեղյակությամբ և մոլորությամբ:
Մենք խնդրում ենք Քեզ, Տե՛ր, որ լուսավորես մեզ Քո
իմաստության լույսով և հեռացնես մեզանից
անգիտության ու մոլորության խավարը:
Գիտակից մարդը պետք է լինի զգույշ, այլ ոչ թե
վախկոտ, և պետք է իր մեջ զարգացնի համարձակության
զգացում՝ առանց անզգուշության և
շտապողականության, որպեսզի չենթարկվի այնպիսի
հանգամանքների, որոնք կարող են վախ և
անհանգստություն առաջացնել:
Իմաստությունը կախված չէ արտաքինից
տեղեկատվության ներարկումից, այլ ներքին ընդունման
ուժից, որը որոշում է ձեռքբերվող իրական գիտելիքների
քանակը և այդ գիտելիքներին հասնելու արագությունը:
Այս աշխարհը պարզապես մի բեմ է, որի վրա մենք
կատարում ենք մեր դերերը Աստվածային Առաջնորդի
ղեկավարությամբ: Մենք պետք է լավ հանդես գանք՝
անկախ մեզ տրված դերերի բնույթից, միշտ հիշելով, որ
մեր էական բնույթը հավերժական երանությունն է:

Իմաստուններից ամենաիմաստունը նա է, ով ձգտում
է ճանաչել Աստծուն, իսկ հաջողակներից
ամենահաջողակը նա է, ով գտել է Աստծուն:
Աստվածային սիրելի՛ս, թող Դու զբաղեցնես առաջին
տեղը մեր կյանքում, թող Քո բուժիչ սերը լցնի մեր սրտերը,
և թող Քո օրհնյալ լույսը ցրի անհանգստությունների
խավարը մեր հոգիներից:
Ազատությունը նշանակում է գործել խղճի համաձայն,
այլ ոչ թե սովորության և ցանկության թելադրանքով:
Էգոյին և նրա քմահաճույքներին հնազանդվելը
սահմանափակումներ է ծնում, մինչդեռ իմաստության
հուշումներին ուշադրություն դարձնելը ազատագրում է
տալիս այդ սահմանափակումներից:
Հոգեկան խաղաղությունը կարելի է գտնել լավ
հատկանիշների գիտակցված և միտումնավոր
զարգացման միջոցով, որոնք լիովին զարգացած լինելուց
հետո չեն կարող խլվել իրենց տիրոջից, եթե նա չորոշի
հրաժարվել դրանցից իր սեփական կամքով:
Մարդկանց մեծ մասը երջանկություն է փնտրում
սխալ մեթոդներով: Ոմանք կարծում են, որ կարող են
կրկնապատկել իրենց երջանկությունը՝ ընդունելով սխալ
վարքագիծ և անառողջ գործողություններ, որոնք,
կարծես, առաջարկում են ճնշող և երկարատև
երջանկության փայլուն խոստումներ, և նրանք խաբվում
են այդ կեղծ խոստումներով, քանի որ իրական
երջանկության համը չի կարելի վայելել կեղծ
պատրանքների և սխալ գործողությունների դժոխքում:
Ամեն բոպեն հավերժություն է, քանի որ
հավերժությունը կարելի է զգալ այդ բոպեի ընթացքում:
Օրերը, բոպեները և ժամերը պատուհաններ են, որոնց
միջով մենք կարող ենք տեսնել հավերժությունը: Կյանքը
կարճ է, բայց միևնույն ժամանակ անվերջ և անսահման:
Հոգին անմահ է, և մարդկային կյանքի այս կարճ գլխում
մենք պետք է առավելագույնս օգտագործենք
յուրաքանչյուր առկա ներուժն ու հնարավորություն:

Հոգևոր խոսքերը նման են սերմերի, որոնք բերրի
հողի կարիք ունեն՝ ծլելու, աճելու, ծաղկելու և պտուղ
տալու համար:

Հոգևոր աճը պահանջում է ինքնավերլուծություն,
կյանքի առաջնահերթությունների վերադասավորում,
վնասակար սովորությունների բացահայտում և
վերացում, ինչպես նաև առողջապահական կանոնների և
օրենքների պահպանում՝ համապատասխան զարգացող
հոգևոր ըմբռնմանը և աճող մտավոր ուժի:
Երբ աշակերտը համոտեսի աստվածային
ուրախությունը, նա կհասկանա, որ Աստված իր համար
ավելի իրական է դարձել, քան որևէ այլ բան, և նա
կհասկանա, որ աստվածային ներկայությանը դիպչելը
երանություն է, որին ոչ մի զգայական հաճույք չի կարող
հավասարվել:

Աստված աշխատում է արթնացնել մարդու հոգևոր
գիտակցությունը և ուղղորդել նրա կամքը ճիշտ
ուղղությամբ՝ առաքիլության գեղեցկության,
հանդուրժողականության մեծության, իմաստության
վեհության և հոգևոր երջանկության շքեղության միջոցով:
Ես ուրիշներին չեմ համարի օտար, քանի որ գգում եմ,
որ բոլորը իմ եղբայրն ու քույրն են: Ես իմ կյանքը
կդարձնեմ հաջողակ և լիարժեք, որպեսզի կարողանամ
օգնել ուրիշներին հաջողության հասնել և հասնել
հաջողության: Ես կհամակրվեմ ուրիշների հետ և
կարեկցանք կցուցաբերեմ նրանց նկատմամբ, ինչպես որ
ինքս ինձ եմ դրսևորում: Ես կսիրեմ Աստծուն, ինչպես
մարգարեներն ու սրբերը սիրել են Նրան, և ես
եսասիրությունը կնետեմ ուրիշների հանդեպ իմ սիրո
ջրհորը:

Այս անցողիկ, երկրային կյանքից այն կողմ, որը
ենթակա է մահվան, գտնվում է հավերժական, անփոփոխ
կյանք: Մարմինը կազմված է քիմիական տարրերից,
որոնք քայքայվում և ոչնչանում են, բայց այս անցողիկ
գոյության այն կողմ գտնվում է հավերժական, երկնային

կյանք Աստծո ներկայության մեջ: Հետևաբար, մենք
չպետք է մեր ամբողջ ուշադրությունը սահմանափակենք
այս անցողիկ մարմնի վրա, և նրանք, ովքեր ցանկանում
են դա, պետք է դիմանան դրա փորձություններին և
դառնան դրա տերերը:

Այսօր ես կփորձեմ օգնել կարիքավորներին և տալ
այն, ինչ կարող եմ՝ քաղցածներին
ես անվտանգ և ապահով եմ Աստծո
պաշտպանության մեջ, և իմ մաքուր խղճի պատերի
ետևում ես մեկն եմ բարության լույսի հետ, որը
առաջնորդում է հոգիների նավերը, որոնք տատանվում են
վշտի ալիքներից՝ շփոթության և անհանգստության
ծովում:

Այսօր ես զգում եմ Աստծուն խաղաղության թրթռոցի
մեջ, որը դողում է իմ ներսում և շարժում սրտիս լարերը
ես կանեմ ամեն ինչ, որ կարող եմ՝ ուրիշներին
երջանիկ դարձնելու համար, ինչպես որ ձգտում եմ ինքս
ինձ երջանիկ դարձնել, և իմ հոգևոր երջանկության
միջոցով կծառայեմ բոլորին աստվածային սիրո տանը, և
չեմ վախենա ոչնչից, բացի ինձնից, եթե փորձեմ խաբել իմ
խիղճը:

Հոգու այգիներից

Դուք մտադիր եք ինչ-որ տեղ գնալ և շտապում եք
այնտեղ արագ հասնել: Երբ հասնում եք, հասկանում եք,
որ չեք վայելում այդ վայրը՝ ձեր զգացած
անհամբերության, անհանգստության և, հնարավոր է,
նույնիսկ խառնաշփոթի պատճառով: Փոխարենը, փորձեք
լինել ավելի հանգիստ, ավելի զուսպ և ավելի
հավասարակշռված: Եթե ձեր մտքերը հակված են
անհանգստության և անհանգստության, ուժով ճնշեք
դրանք, մինչև դրանք կրկին հանդարտվեն:
Հուզմունքը բացասաբար է անդրադառնում
նյարդային համակարգի հավասարակշռության վրա,
քանի որ այն մեծ քանակությամբ էներգիա է ուղարկում

մարմնի որոշ մասեր, մինչդեռ մյուսներին զրկում է իրենց
բնական բաժինից: Էներգիայի բաշխման այս
անհավասարակշռությունը նյարդայնության պատճառն է:
Հանգիստ և թուլացած մարմինը հանգստացնում է
նյարդերը և նպաստում հոգեբանական բարեկեցությանը:
Աստծո հետ ներդաշնակության մեջ ներքին
տեսլականը սկսում է աստիճանաբար բացահայտվել:
Մարդ պետք է ունենա լիակատար հավատ, որ Աստված
կպատասխանի յուրաքանչյուր սրտանց աղոթքի: Ով դիմի
Նրան լուսավորություն փնտրելու համար, նրա
տեսլականը կբացվի, իսկ միտքն ու սիրտը կլուսավորվեն:
Երբ բացվում է ներհայացքը, այն դրսևորվում է որպես
զգացողություն, որը, կարծես, բխում է սրտից՝ խորը
պարզության և ճշգրտության զգացում: Այս
զգացողության միջոցով որոնողը ձեռք է բերում անսասան
համոզմունք և ճիշտ ուղին հետևելու ամուր
առաջնորդություն, և աստիճանաբար սկսում է ճանաչել և
վստահել այս զգացողությանը:
Սա չի նշանակում մտածելուց ընդհանրապես
հրաժարվել. հանգիստ, անաչառ մտածողությունը
նույնպես հանգեցնում է խորաթափանցության:
Զգացմունքային մտածողությունը, որը մղվում է
ունայնությամբ և ինքնագնահատականով, հանգեցնում է
:թյուրըմբռնումների և սխալ եզրակացությունների
Ամբողջ սրտով մերժեք կործանարար կասկածներն ու
կեղծ համոզմունքները և ձեր սիրտն ու հոգին ուղղեք
դեպի հավատքի ոլորտը և Աստծո հանդեպ լիակատար
վստահությունը: Խորհրդածության լռության մեջ ձեր
գիտակցությունը կկարողանա կենտրոնանալ
ճշմարտության և ճիշտ հասկացողության վրա: Այս
փորձառության մեջ հավատքը ծաղկում և բացահայտվում
է, և ներթափանցման միջոցով դուք կզգաք այն, ինչ ոչ մի
աչք չի տեսել, ոչ մի ականջ չի լսել և ոչ մի մարդկային
միտք չի պատկերացրել:

Իմ կարոտի ու աղերսի ամեն շունչը դռներ ու
պատուհաններ է բացում իմ հոգում, որոնց միջով ես
անցնում եմ դեպի Աստծո երանությունը:
Ինչպես արևը փայլում է ամենաաշխույժ
ճանապարհներին, այնպես էլ ես կտեսնեմ աստվածային
սիրո ճառագայթները իմ ամենօրյա գործունեության բոլոր
մարդաշատ վայրերում:

Օրհնիր ինձ, Տե՛ր, որպեսզի կարողանամ արթնացնել
իմ հոգին արշալույսի հետ և բերել Քո օրհնյալ շեմին:
Տե՛ր, տուր ինձ առատաձեռն հոգի՝ ուրիշների հետ
կիսվելու իմ ունեցածով, և օգնիր ինձ տեսնել իմ մտքի
հանդարտ լճում իմ հոգու լուսնի արտացոլանքը, որը
փայլում է Քո ներկայության լույսով:

Այսօր ես կխորասուզվեմ Աստծո մասին
խորհրդածությունների և մտորումների ծովը, մինչև
գտնեմ իմաստության և աստվածային ուրախության
մարգարիտներ
Ես քեզ կսիրեմ, Տե՛ր, ամեն ինչից առավել, որովհետև
առանց քեզ չեմ կարող սիրել որևէ մարդու կամ որևէ այլ
բան:

Լեռների խորքում և լուռ երկնքում, և իմ հոգու
խորքում և լռության քարանձավում ես զգում եմ Աստծո
ներկայությունը և զգում եմ Նրա անսպառ ուրախությունը,
և ես խմում եմ Նրա մաքուր աղբյուրներից, որոնք երբեք
չեն դադարում և չեն չորանում հավիտյանս հավիտենից:
Ես սիրում և երկրպագում եմ Քեզ, Տե՛ր, Քո սերը
գերիշխում է ամեն բարի և սիրող սրտում:

Ինչ-որ մեկը խնդրեց ուսուցիչ Պարամահանսային
ցույց տալ իրեն գրավիչ և գրավիչ անհատականություն
զարգացնելու միջոց, և նա ասաց. Դուք պետք է մտքում
ներկա լինեք ուրիշների հետ շփվելիս, քանի որ
անուշադրությունն ավելի վնասակար է մարդու
բնավորության համար, քան որևէ այլ բան: Իհարկե, ես
չեմ նկատի ունենում մեծ մարդկանց անուշադրությունը,
որոնց մտքերը սովորաբար կլանված են խորը հարցերով:

Միշտ զգոն և գիտակից եղիր, և դու կդառնաս գրավիչ
մազնիս

Ոչ ոքի դուր չի գալիս անտեսված լինելը: Մենք բոլորս
էլ ցանկանում ենք, որ մեր զգացմունքները հաշվի առնվեն
և հաշվի առնվեն, և նմանապես, մենք պետք է հաշվի
առնենք ուրիշների զգացմունքները և ուշադիր լինենք
դրանց նկատմամբ՝ ներդաշնակության և փոխըմբռնման
հասնելու համար: Դրա համար դուք պետք է լինեք զգոն,
ընկալունակ և ուշադիր ձեր շրջապատի բոլորի
նկատմամբ:

Մեռյալները իրավունք չունեն վիրավորելու
ուրիշներին, բայց նա, ով ուշադրություն չի դարձնում
նրանց, իրավունք ունի:
Երբ ուրիշների հետ եք, շփվեք նրանց հետ ուշադիր,
եռանդուն և հետաքրքրված, բայց խուսափեք ձեր մասին
խոսելուց:

Բոլորն ուզում են խոսել իրենց մասին, բայց դա թույլ
մոտեցում է: Թող ուրիշները խոսեն իրենց մասին, եթե
ցանկանում են, լսեք, թե ինչ ունեն ասելու: Թող խոսեն
իրենց խնդիրների, նվաճումների և տպավորությունների
մասին, բայց թող ձեր մազնիսականությունը խոսի ձեր
փոխարեն: Լամպի լույսը հստակ խոսում է ինքն իր
համար, թող ձեր լուռ տատանումները խոսեն ձեր
փոխարեն նույնքան պարզությամբ:

Աստված տեսիլքի միջոցով ինձ ցույց տվեց, որ
մարտում մահացողները սարսափելի երազ են տեսնում
մահվան մասին, բայց հենց որ լավերը դուրս են գալիս
մարմնից, նրանք արթնանում են, կարծես
անհանգստացնող մղձավանջից և ուրախ են, որ
ազատվել են դրանից:

Մեր կյանքի բոլոր փորձառությունները տիեզերական
երազանքի մի մասն են: Մարդկությունը ստեղծեց
պատերազմի մղձավանջը, բայց երբ այս մղձավանջի
զոհերը լքում են իրենց մարմինները, նրանք հասկանում
են, որ դա սարսափելի երազ էր, որից արթնացել են, և

հասկանում են, որ չեն մահացել: Սա խորը
մետաֆիզիկական ճշմարտություն է:

Եթե մարդը իմանար, որ երազ է տեսնում, չէր
տառապի անհանգստացնող երազային ապրումներից:
Սակայն, եթե երազի մեջ նա ինքնաճանաչման է հասնում,
և ինչ-որ մեկը մահացու հարված է հասցնում նրան,
երազում մահը թվում է իրական և սարսափելի
փորձություն, մինչև որ նա արթնանում է և հասկանում,
որ դա իրական չէր:

Սա վերաբերում է նաև մահից հետո վիճակին: Հենց
որ մենք լքում ենք մեր մարմինները, մենք գիտակցում ենք,
որ մեր գիտակցությունը չի մահացել, այլ որ մենք
ազատվել ենք մարմնից և դրա նյութական
սահմանափակումներից ու սահմանափակումներից, և
այդ ազատագրման մեջ է թաքնված մեծ ազատությունը:
Մենք երբեք չպետք է մահ խնդրենք, այլ պետք է մեր
գիտակցությունը պատրաստենք՝ Աստծո հետ
ներդաշնակության մեջ լինելով և Նրա մասին
խորհրդածելով, որպեսզի երբ մահը գա իր ժամանակին,
մենք կարողանանք դրան նայել որպես երազի:
Ես կարող եմ տեսնել կյանքի և մահվան երազային
բնույթը, երբ ուզեմ Հետևաբար, ես մեծ նշանակություն
չեմ տալիս այս մարմնին
Նյարդային համակարգի հիմքում ընկած է հոգևոր
ֆիզիոլոգիա, որը եզակիորեն թույլ է տալիս մարդկանց
հասնել գիտակցության զարգացման ամենաբարձր
փուլերին:

Մարդու ուղեղը, որն ավելի մեծ է, քան կենդանիների
մեծ մասի ուղեղը, բացառությամբ կետերի և փղերի,
ավելի բարդ է և ունի մտածողության ավելի մեծ
կարողություն: Սա մարդու ուղեղը դարձնում է հարմար
գործիք մարդկանց համար, ովքեր ունեն ավելի
զարգացած գիտակցություն, քան մյուս արարածները:
Ուղեղի բարդ և բարդ ոլորումները թույլ են տալիս
մարդկանց խորը և խորը մտածել: Հետևաբար, միայն

մարդկությունն է ընդունակ հասնել խորաթափանցության
առաջադեմ մակարդակների և, հետևաբար, ճանաչելու
իր Արարչին: Իմաստուն մարդը նա է, ով իր մտավոր
կարողություններն օգտագործում է մարդկությանը
ծառայելու և օգուտ բերելու համար՝ նյութական, մտավոր
և հոգևոր մակարդակներում:
Ձմեռը ժամանեց իր սառը, սպիտակ, շուշանման
թիկնոցով
Ամառվա ուրախությունների հանդեպ իմ
ցանկությունները մարել են
Ինձ ասացին, որ փնտրեմ քո բարի սրտի
ջերմությունը
Եվ երբ գարունը հայտնվեց՝ պարելով, զարդարված
,ամեն տեսակի ծաղիկներով
Դաշտերի ու բլուրների բույրով բուրված՝ ինձ ասացին
սիրել քեզ, Աստված իմ
Եվ եկավ ամառը, երգելով իր կանաչ մեղեդիները
քնքուշ տերևների մեջ, բարդիների շրշյունով և սոճիների
շրշյունով
Նա պնդեց, որ ես քեզ համար արտասանեմ
Նույնիսկ փափուկ, քնքուշ հողը շոյում էր իմ շտապող
ոտքերը
Եվ նա խնդրեց նրանց մոտենալ ձեր ամենուրեք
գոյություն ունեցող սրբավայրին
Նուրբ բույրը ինձ ասաց հետևել իր ճանապարհին
Քո սուրբ տաճարին՝ ճոճվող վարդերի և ռեհանի
սրտում
Եվ թռչուններն ինձ ասացին, որ երգեմ քեզ համար
նրանց պես
Եվ ալիքավոր քամին հոսանքների ու առվակների
վրայով
Ես արթնացրի քո հանդեպ սիրո փուչիկները, և
դրանք սկսեցին ծլվլալ քո մեծ կրծքի վերևում
Եվ խոտի կոր մանրաթելերի օգնությամբ ես սովորեցի
թեքվել

,Խոնարհվում եմ քեզ, Տե՛ր
 Եվ խուսկը նաև պատմեց ինձ քո օծանելիքի հրաշալի
 բույրի մասին
 Եվ ինչպե՞ս պետք է սիրոս լցված պահեմ քո
 սրբազան բույրով քո անսահման գահի առջև:
 Եվ փոքրիկ, լուռ, համբերատար քարերն ինձ ասացին,
 որ ես քեզ տեսնեմ նույնիսկ նրանց մեջ, ովքեր փորձում են
 գողանալ իմ երջանկությունը
 Մոռացված տարիները խնդրեցին ինձ ուղարկել իմ
 մերձավորներին սիրո և գուրգուրանքի մի ուղերձ՝
 փաթաթված ամեն թուփի ու վայրկյանի մեջ:
 Եվ ամեն միտք ինձ ասում էր, որ փնտրեմ քեզ նրա
 սրտում
 Իմ սերը ոգեշնչեց ինձ սիրել ամեն ինչ, ինչ գոյություն
 ունի քո միջոցով
 Եվ իմ սերը շնչաց ինձ. «Սիրիր ինձ իմ ողջ ուժով, ո՛վ
 իմ Աստված»:
 Մի անգամ պառկած էի խոտածածկ ու ծաղիկներով լի
 մահճակալի վրա և երագումս տեսնում էի, որ գոյություն
 ունեցող ամեն ինչ գեղեցիկ ու ուրախ է:
 Գլուխս հենված էր բարձր, կանաչ և խիտ խոտերի
 վրա, որոնք ինձ քշում էին քաղցր բույրով լի քամիներով:
 Ապա ես ստիպված էի դիպչել ձեռքիս ու մարմնիս, և
 ես զարմացա նրա Արարչի մեծությամբ: Այո՛, ես
 զարմացա, որ ես, ով վստահ եմ իմ մարմնի
 իրականության մեջ, մի օր կթողնեմ, որ այն հանգստանա
 հողի մեջ՝ այս մարմինը, որը մահվան պահին կդառնա
 սառը, գունատ և անշարժ, մինչդեռ հիմա այն թվում է
 կյանքով լի և պարունակում է հարյուրավոր
 զգացողություններ, միլիոնավոր մտքեր և միլիարդավոր
 ֆանտազիաներ ու ընկալումներ:
 Այս մարմինը այն բեմն է, որի վրա կյանքի գլուխներն
 են բացվում, որտեղ ժպիտների բողբոջներ են ծաղկում,
 միայն թե դրանց հաջորդի մահվան անխուսափելի
 գալուստը: Այստեղ՝ մարմնի, ոսկորների և արյան մեջ, և

մաշկի գեղեցիկ դիմակի ետևում, թաքնվում են
հիվանդության գայլերը և ցանկության գազանները: Եվ
այստեղ էլ, մարմնի տակ, թաքնված է լույսի
թագավորություն տանող գաղտնի անցում: Այս մարմինը
կթառամի ու կմարի, երբ նրա տերը՝ հոգին,
անդառնալիորեն լքի այն: Եվ ինչո՞ւ ոչ: Քանզի երբ
ֆիզիկական բնակավայրի լուսավորյալ տերը հոգնի
նյութի ցեխոտ, փլուզվող խրճիթում ապրելուց՝ կապված
նյարդերի լարերով, որոնք պահանջում են մշտական
խնամք, նա միսիթարություն է գտնում Աստծո երկրի որևէ
անկյունում գտնվող մեկ այլ տանը՝ ամբողջական
գոյության մեկ այլ ոլորտում, որտեղ ուրախության բույրը
թափանցում է ամենուր և անդադար:
Անմահ հոգին կյանքի և մահվան դեր է խաղում
հավերժական ժպիտով, ապա մեկնում է իր հավերժական
տունը:

Կինոդիտողները պարտավոր են արդյոք ընդմիջտ
մնալ կինոթատրոնում ներկայացման ավարտից հետո:
Անշուշտ՝ ոչ: Մարդիկ պետք է վերադառնան տուն:
Նմանապես, հոգիները գալիս են այստեղ՝ վայելելու
կյանքի կինեմատոգրաֆիկ տեսարանը, ապա հեռանում և
նորից վերադառնում: Նրանք սիրում են դիտել ֆիլմեր և
ներկայացումներ, և երբ հոգնում են այն
ներկայացումներից, որոնց մասին երազել են, և
յուրացնում են այն դասերը, որոնք Աստված ուզում է, որ
նրանք սովորեն, մեկընդմիջտ վերադառնում են
հավերժական երանության բնակավայր:
Երբ արժեքները չեն հիմնված արդարության վրա,
բացվում են ճեղքեր, որոնց միջով ներթափանցում են
տառապանք և տառապանք: Եթե արժեքները հիմնված են
եսասիրության, մահացու հակամարտության և կատաղի
մրցակցության վրա, արդյունքները կխաթարվեն, քանի որ
դրդապատճառները անմաքուր են, և նման դեպքում
փողը չի օրհնվի:

Մարդը պետք է մաքրի իր խիղճը եսասիրությունից և
չփորձի հարստանալ ուրիշների հաշվին: Իսկական
բավարարվածությունը հոգևոր է, ոչ թե նյութական, և
կյանքի իրական շահը իմաստության, գիտելիքի և Աստծո
սիրո գանձերը տիրապետելն է:

Մենք պետք է ապրենք պարզ և միշտ ձգտենք օգնել
ուրիշներին և որքան հնարավոր է բարելավել նրանց
հանգամանքները: Սակայն այս ազնիվ նպատակը
անհամատեղելի է եսասիրության և ագահության հետ՝
առանց ուրիշների նկատմամբ հաշվի առնելու:
Աշխարհիկ մարդիկ անհավասարակշիռ են և,
հետևաբար, հաջողակ չեն համարվում: Պարզ,
հավասարակշռված կյանքը հրաշալի արվեստ է և
հաջողության նշան: Նրանք, ում միակ նպատակը փող
ծեռք բերելն է, չեն գտնի Աստծո հավանությունը:
Ճիշտ է, որ Աստված մեզ մեջ սովի զգացում է
սերմանել, որպեսզի կարողանանք աշխատել և մեր
մարմինները ապահովել, բայց մարմնի համար հոգ
տանելը կյանքի միակ նպատակը չէ: Նպատակը շատ
ավելի մեծ է, քան ցանկացած նյութական կամ
ժամանակավոր նկատառում, որքան էլ որ այն հրաշալի,
փառահեղ և շլացուցիչ թվա:

Աշակերտներից մեկը հարցրեց վարպետ

Պարամահանսային, թե ինչպես զգալ աստվածային
ներկայությունը: Նա պատասխանեց. «Ամեն գիշեր,
նախքան քնին հանձնվելը, մեղիտացիա արեք, մինչև
զգար, որ ձեր գիտակցությունը թափանցել է մտքերի
աշխարհը և մտել մեկ այլ չափում: Սակայն սա դեռ ամենը
չէ: Միտքը դեպի ներս շրջելուց հետո կարոտը պետք է
ժայթքի, իսկ ցանկությունները պետք է ջրհեղեղի պես
հոսեն դեպի Աստված: Երբ աշակերտն ամբողջությամբ
հանձնվում է Աստծուն, նա հանկարծ զգում է, որ դիպչել է
Նրա օրհնյալ ներկայությանը և ճանաչել է Նրան: Նա
կտեսնի անսահման պայծառության մեծ լույս, և նա
կարող է տեսնել հրեշտակներ ու բարեգործ հոգիներ, կամ

կարող է զգալ հարբեցնող երկնային բույր, և այդ ժամանակ նա կիմանա, որ Աստված պատասխանել է իրեն, և նրա հասկացողությունը կբացվի, և Աստված կբացահայտի նրան կյանքի գաղտնիքները, կամ նա կարող է պարուրվել մեծ խաղաղությամբ մեդիտացիայի ժամանակ: Եթե նա շարունակի մեդիտացիան, և Աստված շնորհի նրան իր մեծ սերը, նա կզգա աննկարագրելի աստվածային ուրախություն: Երջանիկ է նա, ում շնորհվում է այս երանելի փորձը»:

Աստվածային սերը բացում է դրախտի դարպասը, որի միջով որոնողը մտնում է Աստծո ներկայության մեջ Եթե մարդը Աստծուց՝ ողորմածից և իմաստունից, ինդրի հավիտենական կյանքի հացը, Նա նրան չի տա նյութական անգիտության քարը: Եթե երկրպագողը փնտրի իմաստության սնունդը, Աստված նրան չի առաջարկի խաբեության օձը: Եթե երկրպագողը Աստծուց ինդրի աստվածային երանության էությունը, որը հագեցնում է բոլոր ծարավը, Նա նրան չի տա անհանգստության և հոգեբանական տառապանքի կարիճը: Եթե խաբված մարդիկ գիտեն, թե ինչպես բարի նվերներ տալ իրենց զավակներին, ապա որքան ավելի Տերը՝ բոլոր բարության և ուրախության աղբյուրը, հոգևոր գիտելիքներ և լուսավորություն կտա նրանց, ովքեր սիրում են Նրան:

Աստված բարձրագույն իմաստությունն ու մեծագույն գիտելիքներն է շնորհում նրանց, ովքեր դրանք փնտրում են, և Նա իրեն շնորհում է անկեղծ որոնողին, ով որևէ փոխարինող չի ընդունում: Նա, ով Աստծուն փնտրում է իր ամբողջ սրտով և հոգով, իմաստուններից ամենաիմաստունն է և մարդկանցից ամենասիրելին
Աստծո համար: Եվ երբ երկրպագողի կարոտը ուժգնանում է, նա Աստծուց ստանում է հազվագյուտ և սիրելի արձագանք և զգում սիրո այն եզակի էքստազի զգացումը, որը զգում են նրանք, ովքեր սիրում են Սիրելիին:

Այս տիեզերական երազում իր դերը կատարող
իմաստուն մարդը՝ հոգևոր գիտակցությամբ և աճող
աստվածային կարոտով, մոտ է Աստծուն և թանկ է Նրա
համար: Նա ունի մաքուր սեր և սիրում է Աստծուն առանց
որևէ եսասիրական դրդապատճառների և առանց որևէ
նախապայմանի, օրինակ՝ ասելով. «Տե՛ր, ես կերկրապագեմ
քեզ այն պայմանով, որ դու ինձ առողջություն, փող և
հարմարավետ կյանք տաս»:

Իմաստունի և Աստծո միջև կա խորը, փոխադարձ
սեր, որը անսահման է և անվերջ: Եթե մեկը Աստծուց ինչ-
որ կոնկրետ բան է խնդրում, Աստված լիովին գիտակցում
է, որ այդ մարդը ավելի շատ հետաքրքրված է Նրա
պարզակներով, քան իրենով:

Սխալ չէ, որ մարդը աղոթում է իր կարիքների
բավարարման համար, բայց երբ նա աղաչում է ճանաչել
Աստծուն և տեսնել Նրա փառահեղ դեմքի լույսը, նա
չպետք է ցանկանա որևէ անձնական օգուտ դրանից, ոչ էլ
նրա մտքերը պետք է սահմանափակվեն միայն
նվերներով, այլ՝ Նվիրատուով: Երբ որոնողը կարողանա
դա անել անկեղծորեն, նա ավտոմատ կերպով կստանա
բոլոր մյուս նվերները առատաձեռնության աղբյուրից և
առատաձեռնության օվկիանոսից:

Աշակերտներից մեկը խորհուրդ խնդրեց ուսուցիչ
Պարամահանսայից, թե ինչպես վարվել որոշակի
իրավիճակներում և ինչպես վարվել ուրիշների հետ, և նա
ասաց.

Հետևեք ճշմարտությանը և մի շեղվեք դրանից, և
խուսափեք այնպիսի բան ասելուց, որը կարող է վնասել
ձեզ կամ ուրիշներին, նույնիսկ եթե դա ճշմարիտ է, քանի
դեռ չեք շեղվում ճշմարտության ոգուց: Միևնույն
ժամանակ, դուք չպետք է գնաք հակառակ
ծայրահեղության և դիմեք ստի՝ ցավալի
ճշմարտություններ ասելուց խուսափելու համար:
Անկեղծ եղեք ինքներդ ձեզ և ուրիշների հետ՝ առանց
ավելորդի վրա կենտրոնանալու: Ասեք ճշմարտությունը և

խուսափեք այնպիսի բաներ ասելուց, որոնք կարող են վիրավորել կամ վնասել որևէ մեկին: Մի բացահայտեք ձեր բոլոր գաղտնիքները ազնվության և թափանցիկության անվան տակ, քանի որ եթե բացահայտեք ձեր թույլ կողմերը, նրանք կփորձեն վիրավորել կամ ծաղրել ձեզ, երբ ցանկանան: Ինչո՞ւ տալ նրանց գէնք, որը նրանք կարող են օգտագործել ձեր դեմ:

Խոսե՛ք և գործե՛ք այնպես, որ երջանկություն և խաղաղություն բերեք ձեզ և ուրիշներին
Անհրաժեշտ է զարգացնել հոգևոր ըմբռնում՝ իմանալու համար բարին բերող ճշմարտության և փաստերը պատմելու միջև եղած տարբերությունը՝ առանց դրանցից բխող հետևանքները հաշվի առնելու, քանի որ իրերը դատվում են իրենց ավարտով: Խորհուրդ չի տրվում ասել այն ամենը, ինչ գիտեք, ինչպես նաև խորհուրդ չի տրվում խուսափողական և գաղտնի լինել այն բաների վերաբերյալ, որոնք ուրիշները պետք է իմանան իրենց բարօրության համար:
Երբ դուք լիարժեք ըմբռնում չունեք, լավագույնս է գոհապ լինել խոսքի մեջ, մինչև որ ճշմարտության անմիջական ըմբռնում չունենաք՝ բոլորի համար արդար արդյունքներով:

Շարունակեք մտածել Աստծո մասին և խնդրեք Նրա օգնությունն ու առաջնորդությունը, և ձեր խորաթափանցությունը կբացվի, որպեսզի դուք պարզ տեսնեք իրերը և կկարողանաք ավելի լավ տարբերակել:

Մարմնի բջիջները լիցքավորելով երիտասարդական կենսունակությամբ

Տիեզերական էներգիան անընդհատ և անխափան հոսում է մարմին, բայց մարդկանց մեծ մասը չգիտի այս առատ կենսունակության մասին: Նրանք, ովքեր գգում են այն, իրենց բջիջներում գգում են էներգիայի ալիք և թարմացնող հոսանք, որը նրանց նորացված ուժ է հաղորդում:

Ամբողջ բնությունը խոնարհվում է Տիեզերքի Տիրոջ առջև, և Նրա գործությունը հոսում է մարդկության միջով: Խնդիրը կայանում է մարդկության և բոլոր գործությունների աղբյուրի միջև ամուր կապ չմշակելու անկարողության մեջ: Մենք ապրում ենք անմիջապես աստվածային գործությամբ, և մյուս բոլոր գործությունները անօգուտ են առանց Աստծո պահպանող գործության:

Սնունդ, թթվածին և արևի լույս. այս տարրերը կարող են մեզ որոշակի առողջություն ապահովել, բայց մենք պետք է հասկանանք, թե ինչպես ստանալ լիակատար առողջություն Անսահման Աղբյուրից: Նյութական աղբյուրները նման են փոքր մարտկոցների, որոնք ի վերջո սպառվում են, մինչդեռ Անսահման Աղբյուրը հզոր գեներատոր է, որի հզորությունը երբեք չի նվազում՝ անընդհատ հոգուն մատակարարելով կենսունակություն, երջանկություն և ուժ: Հետևաբար, չափազանց կարևոր է որքան հնարավոր է շատ ապավինել Անսահման Աղբյուրին:

Ցանկացողը պետք է սովորի այդ կենսական պաշարից անմիջապես դրա աղբյուրից օգտվելու ճիշտ եղանակը և պետք է գիտակցի, որ միտքը իրականություն է, քանի որ բոլոր բնական երևույթները աստվածային մտքի մարմնացում են, քանի որ Աստված մտածել է այս երկրի մասին՝ Նախքան այն ստեղծելը:

Շատերը կարծում են, որ միտքը մարմնի արդյունք է, սակայն մարմնի չափազանց ճշգրիտ կազմավորումը և դրա մասերի ու օրգանների միջև հրաշալի համակարգումը հստակորեն ցույց են տալիս, որ մարմինը գերազույնս վեհ տիեզերական մտքի ստեղծագործությունն է:

Միտքը մարմինը կառավարող հիմնական տարրն է, և մարդու համար շատ կարևոր է խուսափել մարդկային թերությունների, ինչպիսիք են հիվանդությունը, թուլությունը, ծերացումը և հիասթափությունը, մտավոր ակնարկներից և համոզվել, որ իր միջով անսպառ

գործունեությունն է հոսում, և այս գործունեությունը
օժտված է ինտելեկտով և կարող է մարմնի բջիջները
լիցքավորել առողջությամբ և երիտասարդության
կենսունակությամբ:

Միտքը յուրաքանչյուր կենդանի բջջի ուղեղն է,
հույզերն ու զգացողությունները: Այն ունի մարմինը կա՛մ
ակտիվ և զգոն պահելու, կա՛մ անտարբեր և դանդաղկոտ
պահելու ուժ: Միտքը տիրակալն է, իսկ մարմնի բջիջները՝
նրա հպատակները, որոնք հնազանդվում են իրենց
գերագույն տիրոջ՝ մտքի հրամաններին և արգելքներին:
Մենք մեծ ուշադրություն ենք դարձնում մեր ամեն օր
ուտած սննդի որակին, և նմանապես պետք է
ուշադրություն դարձնենք մեր մտքին ամեն օր
տրամադրվող մտավոր և հոգեբանական սննդի որակին:
Մետաֆիզիկական գիտնականն ասում է, որ մարմինը
էլեկտրամագնիսական ալիք չէ, այլ աստվածային
գիտակցության ծովում լողացող գիտակցության ալիք:
Ամեն օր մենք պետք է ամրապնդենք մեր ֆիզիկական
ուժը, մեծացնենք մեր մտավոր ուժը և ճանաչենք մեր
իրական «ես»-ը՝ մեդիտացիայի, առողջ մտածողության և
դրական, արդյունավետ աշխատանքի միջոցով, որը
միասին օգտակար է մարմնի, մտքի և հոգու համար:
Աստված օրհնել է ինձ երջանկությամբ իմ կյանքի այս
երկար տարիների ընթացքում: Անկախ նրանից, թե
մարդիկ տեսնում են գոհունակության ժպիտը իմ դեմքին,
թե ոչ, աստվածային ուրախությունը միշտ ինձ հետ է և
երբեք չի լքում ինձ: Երջանկության մեծ գետը անընդհատ
հոսում է իմ գիտակցության ավազների տակ և պոռթկում
է որպես օրհնված աղբյուրներ, որոնք ոռոգում են իմ
կյանքի այգիները:

Ո՛չ կյանքի հանկարծակի ցնցումները կարող են
խաթարել իմ խաղաղությունը, ո՛չ էլ մահվան ուրվականը
կարող է խլել իմ զգացած հոգևոր երջանկությունը:
Դժվար էր այդ վիճակը դարձնել մշտական և
անփոփոխ, բայց այն ոգու պտուղները, որոնք ես հիմա

վայելում եմ և կիսում ուրիշների հետ, արժեին իմ
ներդրած բոլոր ջանքերին:

Ես մտածում և գործում եմ աստվածային ոգով
առաջնորդվող: Փողը երբեք իմ կյանքի նպատակը չի եղել,
այլ մարդկության մեջ իմ եղբայրներին ու քույրերին
ծառայելը: Հետևաբար, Աստված ինձ համար բարության
բազմաթիվ դռներ է բացել՝ ինձ պահելու և իմ
առաքելությունը կատարելու համար: Եվ երբ ես
օգնության կարիք ունեմ, Աստված այն անմիջապես
տրամադրում է:

Իմ միակ ցանկությունը ձեզ ծառայելն է, և այդ
պատճառով եմ ես այստեղ:

Աստծո գործությունը գործում է նաև ձեր կյանքում:

Դուք ինքներդ կզգաք այս ճշմարտությունը, երբ ձեր
հավատքը կամրապնդվի և կհասկանաք, որ իրական
հարստությունը գալիս է ոչ թե նյութական
հաջողությունից, այլ Ամենակարողից:

Թեև կյանքը թվում է անկանխատեսելի, քմահաճ և

խորհրդավոր, լի կասկածներով, ամեն տեսակի
խնդիրներով ու ցնցումներով, մենք մնում ենք Աստծո
մշտական պաշտպանության տակ: Մենք չպետք է
չափազանցենք հարցերը կամ կորցնենք մեր
հանգստությունը իրադարձությունների առջև, քանի որ
եթե թույլ տանք, որ խուճապը տիրի մեզ, մենք ուժ կտանք
չարին և կխորացնենք դրա արմատները, որոնք աճում և
ծաղկում են վախի և անհանգստության հողում:

Մենք չպետք է ակնկալենք կյանքի փորձությունների
մեջ գտնել երկարատև երջանկություն և խաղաղություն,
այլ պետք է դրանք փնտրենք և հայտնաբերենք մեր մեջ:
Այնուհետև, ինչ փորձառությունների միջով էլ որ անցնենք,
դրանց հետ կվարվենք այնպես, ինչպես ֆիլմում դիտում
ենք ուրիշի փորձառությունները՝ լինեն դրանք հաճելի, թե
ցավոտ:

Մարդը կարող է իր բոլոր փորձառությունները
վերածել ցավոտ, դժբախտ փորձությունների, եթե թույլ

տա իր մտքին դա անել: Նրանք կարող են վայելել լավ առողջություն, բայց չգնահատել դրա արժեքը: Բայց եթե հիվանդանան, այդ դեպքում կխոնարհվեն և կգնահատեն բարեկեցության օրհնությունը: Մենք պետք է ընդունենք Աստծո բարեհաճությունը և շնորհակալություն հայտնենք Նրան այն օրհնությունների համար, որոնք Նա շնորհում է մեզ՝ առանց սպասելու անբարենպաստ հանգամանքների, որոնք մեզ երախտապարտ կդարձնեն և կընդունեն Նրա շնորհը:

Կյանքը պետք է լինի մտորումների և գործողության համադրություն: Երբ մարդը կորցնում է իր հոգեբանական հավասարակշռությունը, Նա խոցելի է դառնում անհանգստությունների, վշտի ամպերի և ցավի տանջանքների նկատմամբ: Եվ եթե Նա փորձի խախտել առողջության, բարգավաճման և իմաստության օրենքները, ապա անխուսափելիորեն կտուժի հիվանդությունից, աղքատությունից և անտեղյակությունից:

Մենք պետք է մեր մտադրությունները մաքուր պահենք, մեր դրդապատճառները՝ մաքուր, և գործենք այնպես, որ մեզ հոգեկան խաղաղություն բերի, և թույլ չտանք, որ կյանքի հանգամանքները խաթարեն մեր խաղաղությունը և կործանեն մեր երջանկությունը: Նաև ամրապնդել մեր ինտելեկտը և մերժել տարիներ ու սերունդներ ժառանգած մտավոր և բարոյական թուլության բեռը: Այս անմաքրությունները պետք է այրվեն նորացված վճռականության և արդյունավետ գործողությունների կրակներում: Այս կառուցողական մոտեցմամբ իսկապես նվիրված անհատը կարող է հասնել ազատագրման և ազատության հորիզոններին:

Հավերժական երջանկության օրենքները

Ասում էին, որ Հնդկաստանի արդար կառավարիչներից մեկի ոսկեդարում տեղի չի ունեցել որևէ միջադեպ, վաղաժամ մահ կամ բնական աղետ, որը

կիսաթարի նրա թագավորության խաղաղությունն ու
լիակատար ներդաշնակությունը:

Երբ ընտանիքի անդամները ապրում են ավելի մեծ

ազնվությամբ, յուրաքանչյուր տուն կապրի ավելի շատ

ներդաշնակություն, առողջություն և սեր: Սակայն, երբ

ընտանիքի անդամները միմյանց հետ վարվում են տգեղ

եսասիրությամբ, տունը ավտոմատ կերպով լցվում է
անհամաձայնությամբ և ատելությամբ: Սա վերաբերում է

նաև ազգերին: Երբ մարդիկ ապրում են ազնվությամբ և

ազնվությամբ, նրանք ականատես կլինեն Աստծո
արքայությանը երկրի վրա:

Ժամանակը կարճ է: Այսօր մենք այստեղ ենք, վաղը

կհեռանանք: Աստծո որոնումները մարդկության

բարձրագույն արտոնությունն են: Մենք պետք է

առավելագույնս օգտվենք այս կյանքում Աստծո տված

ազատությունից և իմաստուն կերպով օգտագործենք այն,

որպեսզի կարողանանք անձամբ զգալ հավերժական

հոգևոր ճշմարտությունները:

Մեղքն այն ամենն է, ինչը ցավ ու տառապանք է

պատճառում մարդուն: Առաքիլությունն այն է, ինչը նրան

հավիտյան երջանիկ է դարձնում: Եթե մարդը չունի

հոգևոր ներդաշնակություն իր մտքերում և

խաղաղություն իր ներսում, նոր տունը, նոր մեքենան կամ

որևէ այլ նոր բան չի կարողանա երջանկություն և

հանգստություն բերել նրա հոգուն: Փոխարենը, նրա

ներքին տանջանքը կմնա նույնիսկ այդ նոր բաների և

այլևսի ձեռքբերումից հետո:

Իսկական երջանկությունը կայանում է

հանգամանքներին դիմակայելու և բոլոր արտաքին

փորձություններին դիմակայելու ունակության մեջ: Այն

ձեռք է բերվում, երբ դուք կարողանում եք դիմանալ

տանջալից ցավին և դաժան դժվարություններին, որոնք

առաջանում են ուրիշների նախապաշարմունքներից և

չարամիտ փորձերից՝ ձեզ վնասելու և թակարդը գցելու

համար, և դուք արձագանքում եք նրանց մեղքերին սիրով

և ներողամտությամբ: Երբ դուք կարողանում եք
պահպանել ձեր հոգեկան խաղաղությունը՝ չնայած
արտաքին հանգամանքների ցավոտ խայթոցներին, այդ
ժամանակ դուք կհամտեսեք երջանկությունը:
Սուրբ Գրությունները նշում են, որ նրանք, ովքեր
անտեսում են աստվածային պատվիրանները և
հետապնդում իրենց հիմար ցանկություններն ու
քմահաճույքները, չեն գտնի երջանկություն և չեն հասնի
իրենց վերջնական նպատակին: Դրանք կոչ են անում
ճշմարտություն որոնողին Սուրբ Գրությունները դարձնել
իրենց առաջնորդող լույսը և դատավորը՝ որոշելիս, թե ինչ
պետք է անել և ինչից խուսափել, և տարբերակել
հարցերը և գործել իմաստության համաձայն:
Ինքնավստահ են նրանք, ովքեր գործում են
ազնվորեն: Երջանկությունը գալիս է միայն մաքուր
մտքերից և ազնիվ գործողություններից: Եթե դուք
երջանիկ եք հիմա, ապա երջանիկ կլինեք նաև
ապագայում՝ թե՛ այստեղ, թե՛ հանդերձյալ աշխարհում:
Մենք պետք է կուտակենք բախտի բերքը՝ հավաքելով
իմաստության պտուղները, մինչ առկա
հնարավորությունների արևը շողում է: Այլ կերպ ասած՝
մենք պետք է օգտվենք հնարավորություններից, նախքան
շատ ուշ լինի:
Եթե չօգտվեք Օգտվեք առիթից, քանի որ)
:(հնարավորությունից, այն կդառնա զղջման աղբյուր
Աստված մեզ տվել է հոգևոր օրենքներ, որոնք կոչվում
են պատվիրաններ: Սակայն այս պատվիրանները
անտեսվում և խախտվում են ամեն օր և ամենուր: Եթե
մարդիկ չհասկանան դրանց հոգևոր իմաստը, նրանք
միշտ կբողոքեն դրանցից և կհեռանան դրանցից: Այս
պատվիրանները բոլոր Աբրահամական կրոնների կողմից
հաստատված անժամանակ վարքագծի կանոններ են:
Սակայն տեքստերը հաճախ չեն բացատրում այս
պատվիրանների հոգեբանական կողմերը և դրանց
հետևելու հետ կապված օգուտները: Մարդիկ ընդունում

են այս պատվիրանները պաշտամունքի վայրերում, բայց
չեն հետևում դրանցից դուրս՝ դա արդարացնելով նրանով,
որ այս կանոնները անհրազործելի են,
անտրամաբանական և ժամանակին համընթաց: Սակայն
այս պատվիրանների խախտումը աշխարհի բոլոր
տառապանքների արմատական պատճառն է:
Բայց ո՞րն է այդ պատվիրանների օգուտը և որտե՞ղ
են թաքնված դրանց առավելությունները:
Սուրբ գրքերը մարդուն խորհուրդ են տալիս խորհել
Աստծո մասին, իր միտքը ընկղմել Նրա մեջ, բոլոր
հարցերը հանձնել Նրան և երկրպագել Նրան անկեղծ
երկրպագությամբ՝ առանց կեղծավորության և անարատ
կեղծավորությամբ:
Աստծուն ճանաչելը պետք է լինի կյանքի վերջնական
նպատակը: Աշխարհիկ պարտականությունները չեն
կարող կատարվել առանց Աստծո կողմից մարդկությանը
շնորհված գործության: Կատարել սովորական
պարտականություններ՝ մոռանալով Աստծուն, սխալ է և
մեղք:
Մեղք նշանակում է անգիտություն՝ գործել այնպես, որ
հակասի մարդու մեծագույն բարօրությանը:
Ինչո՞ւ են մարդիկ տխրում և զղջում: Որովհետև
նրանք ճիշտ չեն վարվել, քանի որ Աստված նրանց
սրտերում առաջինը չէ:
Մարդու կյանքում ոչինչ չպետք է Աստծուց ավելի
կարևոր համարվի: Եթե մարդը իսկապես հոգ է տանում
Աստծո մասին և կատարում է իր հոգևոր
պարտականությունը Նրա հանդեպ, նրա
հանգամանքները կբարելավվեն ամեն ինչով, և նա կզգա
իրեն անվտանգ և պաշտպանված՝ չնայած շրջապատող
բոլոր հանգամանքներին:
Հենց որ մարդը սկսում է երկրպագել ունեցվածքը,
փողը, փառքը կամ Աստծուց բացի որևէ այլ բան,
դժբախտությունը դառնում է նրա բաժինը: Նրանք, ովքեր
իրենց ամբողջ ուշադրությունը կենտրոնացնում են այս

բաների վրա, իրականում երկրպագում են դրանք, և, հետևաբար, չեն մոտենում Աստծուն, այլ հեռանում են Նրանից: Բայց Նրանք, ովքեր խորհում են Աստծո մասին, խորհրդածում են Նրա մասին և շփվում են Նրա հետ իրենց սրտերում, մոտենում են Նրան և ներքին ուրախություն են զգում Նրա հետ լուռ հաղորդակցության մեջ:

Միայն Աստված է ի վիճակի իրականացնել մարդկային երազանքներն ու հույսերը՝ երկարատև երջանկության համար: Հետևաբար, ոչինչ չպետք է թույլ տա, որ զբաղեցնի Աստծո տեղը սրտում:

Կան սրբազան խորհրդանիշներ, որոնք կարող են օգնել որոնողին հիշել Աստծուն և ավելի մոտենալ Նրան:

Սակայն, եթե մարդը սկսի երկրպագել այս խորհրդանիշներին, դրանց վնասը կգերազանցի դրանց օգուտը: Երկրպագությունը պետք է ուղղված լինի միայն Աստծուն, քանի որ ուրիշ ոչինչ արժանի չէ երկրպագության:

Անկախ ծիսական պաշտամունքի բնույթից, այն ընդունելի է Աստծո համար, քանի դեռ երկրպագողը կատարում է այն հոգևոր գիտակցությամբ և Նրա հանդեպ կարոտով: Սակայն շատ մարդիկ չեն ըմբռնում պաշտամունքի էությունը, և Նրանց մտքերն ու սրտերը շեղվում են Աստծուց դեպի ծեսերը, այդպիսով մեծ օգուտ չստանալով իրենց պաշտամունքից:

Ճշմարիտ երկրպագուները թույլ չեն տալիս, որ իրենց գիտակցությունը սահմանափակվի որևէ պատկերով կամ ձևով, այլ խորագույն սիրով և լիարժեք ուշադրությամբ կենտրոնանում են բոլոր պատկերների և ձևերի հետևում կանգնած աստվածային ոգու վրա:

Աստված բացարձակ է և անսահման, և ոչ մի պատկեր կամ արձան չի կարող պարունակել Նրան Կարելի է ասել, որ Աստված դրսևորվում է բոլոր Նրանց մեջ, ովքեր անկեղծորեն սիրում են Նրան և ներդաշնակության մեջ են Նրա հետ, քանի որ Նա ներկա է

ամենուրեք և, հետևաբար, ներկա է բոլորի մեջ: Սակայն, ոչ բոլորն ունեն աստվածային ներկայությունը դրսևորելու ունակություն: Արևը հավասարապես փայլում է և՛ ածխի, և՛ ադամանդի վրա, բայց ադամանդը ստանում և արտացոլում է արևի լույսը, մինչդեռ ածուխը՝ ոչ: Նմանապես, բոլոր մարդիկ ընկղմվում են Աստծո լույսի մեջ, բայց միայն քչերն են կարողանում ընդունել այդ լույսը և արտացոլել այն իրենց մտքերում և գործողություններում: Դա անելու համար նրանք պետք է մաքրագործվեն խորհրդածության և աստվածային ուսմունքներից ու պատվիրաններից հետևելու միջոցով: Երբ մենք արտասանում ենք Աստծո անունը, մենք պետք է խորապես և անկեղծորեն գիտակցենք, թե ինչ ենք ասում: Եթե դուք կարողանալիք նայել մարդկանց մտքերին աղոթքի ժամանակ, կտեսնեիք, որ նրանց մեծ մասը մտածում է ամեն ինչի մասին, բացի Աստծուց, նույնիսկ եթե նրանք արտաբերում են Նրա անունը: Նման աղոթքը անպտուղ է և անօգուտ: Երբ մենք աղոթում ենք, մենք պետք է ձգտենք մեր ամբողջ միտքը կենտրոնացնել Աստծո վրա, այլ ոչ թե պարզապես կրկնել Նրա օրհնյալ անունը՝ թույլ տալով մեր մտքերին թափառել: Իմ մորաքույրներից մեկը սովորություն ուներ իր աղոթքները արտասանել աղոթատեղիների վրա, որոնք հազվադեպ էին ձեռքից դուրս գալիս: Բայց մի օր նա խոստովանեց ինձ, որ չնայած քառասուն տարի այս աղոթքի սովորությանը, Աստված չի պատասխանել իր աղոթքներին: Չարմանալի չէ: Նրա «աղոթքները» ոչ այլ ինչ էին, քան նյարդային սովորություն:

Երբ աղոթում ենք, չպետք է մտածենք միայն Աստծո մասին: Մենք պետք է ձգտենք անկեղծ լինել մեր երկրպագության մեջ և նվիրված մեր աղաչանքներում: Աղոթքի ուղևորների օգտագործումը և Աստծո անունը անընդհատ կանչելը լիովին ընդունելի է, երբ այդ պրակտիկան բխում է սրտից և հիմնված է անկեղծության

և կենտրոնացած մտքի վրա: Այնուամենայնիվ, այս պրակտիկան ժամանակի ընթացքում կարող է դառնալ ավտոմատ:

Մենք պետք է շնչանք Աստծո անունը մեր սրտերում՝ կարոտի և աստվածային սիրո վարդարանի վրա. սա է ճշմարիտ երկրպագությունը, որը դիպչում է Աստծո սրտին: Աստծո անունը սառնությամբ և թափառող մտքով արտաբերելը հայիոյանք և անհարգալից վերաբերմունք է: Երբ մարդ աղոթում է, նրա սիրտն ու միտքը պետք է լցված լինեն Աստծո սիրով: Բարձրագույն յոգայի վարժությունների միջոցով մտավոր կենտրոնացումը մեզ օգնում է ավելի մոտենալ Աստծուն՝ փառքի և շքեղության գերագույն աղբյուրին, ինչպես նաև օգնում է մեզ խորհրդածել և հաղորդակցվել Նրա հետ: Անհրաժեշտ է շաբաթական մեկ օր նվիրել հոգևոր հանգստությանը (եթե հնարավոր է)՝ Աստծո մասին խորհրդածելու և հանգստություն, խաղաղություն և ներքին խաղաղություն զգալու համար: Այս կերպ անցկացրած ժամանակը կլինի հանգստացնող բալասան շաբաթվա մնացած ժամանակահատվածում ձեր հանդիպած խնդիրների և անհանգստությունների համար:

Բոլորը պետք է շաբաթական մեկ օր անցկացնեն մեկուսացման կամ «հոգևոր հանգստի» մեջ՝ իրենց հուզական վերքերն ու ցավերը բուժելու համար: Երբ այդ օրը դառնա խաղաղության, ուրախության և բավարարվածության օր, դուք անհամբերությամբ կսպասեք դրան շաբաթ առ շաբաթ:

Մենակությունը մեծության գինն է: Դուք կգարմանաք այն հրաշալի արդյունքներից, որոնք կհասնեք ձեր մտքի, մարմնի և հոգու համար այս հոգևոր նահանջի և ձեր հոգու ու Աստծո հետ կապի միջոցով: Եթե ձգտում եք իրական երջանկության, ապա պետք է ընկղմվեք աստվածային խաղաղության օվկիանոսի մեջ վաղ

առավոտյան՝ արթնանալուց հետո, ինչպես նաև գիշերը
քնելուց առաջ:

Հնդկաստանի իմաստունները խորհուրդ են տալիս ոչ
միայն մեկ օր մեկուսանալ, այլև ընդգծում են օրական
չորս հատուկ ժամանակներում լուռ մեդիտացիայի
անհրաժեշտությունը: Լուսաբացին, նախքան արթնանալը
և որևէ մեկին տեսնելը, պետք է վայելել հանգստությունն
ու խաղաղության զգացումը: Կեսօրին պետք է
հանգստացնել միտքը ճաշից առաջ, և կրկին վայելել
խաղաղության մի շրջան ընթրիքից առաջ: Վերջապես,
երեկոյան քնելուց առաջ պետք է կրկին մտնել
խաղաղության վիճակի մեջ:

Նրանք, ովքեր ջանասիրաբար լռություն են
պահպանում միայնության ընթացքում և այս չորս օրվա
ընթացքում, պարտավոր են ներդաշնակություն զգալ
Աստծո հետ: Նրանք, ովքեր չեն կարող պահպանել այս
բոլոր ժամանակահատվածները, պետք է նվիրեն
առնվազն առավոտյան և երեկոյան ժամերը: Այդպես
անելով՝ նրանց կյանքը կփոխվի դեպի լավը, և նրանք
կզգան երջանկություն. փորձը դրա լավագույն ապացույցն
է:

Եթե շարունակեք չեկեր գրել և ստորագրել՝ առանց
ծեր բանկային հաշիվը ծածկելու համար բավարար
միջոցներ ներդնելու, ձեր գումարը կսպառվի: Նույնը
վերաբերում է նաև ձեր կյանքին: Առանց ձեր կյանքի
հաշվին խաղաղության կանոնավոր ներդնելու՝ ձեր
էներգիան կսպառվի, ձեր հանգստությունը կվերանա, և
ձեր երջանկությունը կգոլորշիանա: Մի խոսքով, դուք ի
վերջո կտառապեք հուզական, մտավոր, ֆիզիկական և
հոգևոր սնանկացումից: Սակայն Աստծո մասին խորը
ամենօրյա խորհրդածությունները կփոխհատուցեն ձեր
հոգու թերությունները:

Բարեպաշտ որոնողը ամեն օր մեդիտացիա է անում՝
Աստծո հետ շփվելով իր սրտում եղած ողջ սիրով ու
կարոտով, աղաչելով Նրան բացահայտել իրեն: Եթե դուք

Աստծո սիրահար եք և ձգտում եք զգալ Նրա
ներկայությունը, ապա պետք է ձեր միտքն ու մարմինը
ընկղմեք Նրա խաղաղության մեջ, և կյանքը կժպտա ձեզ,
և ձեր գործերը կբարելավվեն բազմաթիվ առումներով:
Հանգիստ մարդը հազվադեպ է սխալներ թույլ տալիս և
հաջողության է հասնում այնտեղ, որտեղ հազարավոր
մարդիկ ձախողվում են:

Նրանք, ովքեր չեն մտածում Աստծո մասին կամ չեն
հոգում Նրա մասին, դառնում են ընկճված և դժբախտ:
Նրանք դառնում են դյուրագրգիռ և վերածվում են քայլող
մեքենաների:

Իմաստության և խաղաղության արևը կծագի
հանգստության երկնքում և կպարուրի ձեր եռությունը իր
բուժիչ ճառագայթներով, քանի դեռ դուք հոգևոր ջանքեր
եք գործադրում և ձեր սրտում առաջին տեղը տալիս
Աստծուն:

Մտորումների օրը պետք է լինի նաև մտավոր և
ֆիզիկական հանգստի և ներքին խաղաղության
գարգացման օր: Այդ օրը ցանկացած գործունեություն, որը
իմաստություն և խաղաղություն է բերում, օրինյալ
գործունեություն է:

Ինչ վերաբերում է ծնողներին պատվելուն, սուրբ
գրքերը խորհուրդ են տալիս նրանց լավ վերաբերվել.
«Պատվիր քո հորն ու մորը» և «Բարի եղիր ծնողների
հանդեպ»:

Մարդկային հայրերին ու մայրերին պետք է մեծարել
որպես Աստծո ներկայացուցիչներ, որը նրանց օժտել է
մարդկությունը ստեղծելու պարգևով: Մայրը Աստծո
մաքուր սիրո մարմնացումն է, քանի որ սիրող մայրը
ներում է այնտեղ, որտեղ ոչ ոք չի ներում: Հայրը Աստծո
իմաստության դրսևորումն է և իր երեխաների
պաշտպանությունը:

Մարդը չպետք է սիրի իր հորն ու մորը Աստծուց
անկախ, այլ որպես այդ սիրո արտահայտություն:
Պաշտպանը և իմաստունը: Գերագույն աստվածային

ոգին դառնում է հայր և մայր՝ երեխային օգնելու համար,
հետևաբար այն պետք է պատվվի ծնողների մեջ:

Սուրբ Գրությունները նաև խորհուրդ են տալիս
չսպանել սպանելու համար, քանի որ այդ դեպքում մարդ
դառնում է մարդասպան: Մարդը չպետք է խլի մեկ ուրիշի
կյանքը ուժեղ զգացմունքների պահին: Սակայն, եթե
սիրելիները սպառնալիքի տակ են, մարդ պետք է
պայքարի նրանց պաշտպանելու համար, ում Աստված
վստահել է նրան, քանի որ սրբազան պարտականություն
է պաշտպանել սեփական ընտանիքն ու երկիրը:

Շնության արգելքի վերաբերյալ սեռական միության
իդեալական նպատակը պետք է լինի Աստծո պատկերով
ստեղծված երեխաների ծնունդը և այն մարդը սիրո
դրսևորումը, որը զգում են միմյանց մեջ Աստծուն տեսնող
ամուսինները: Նրանք, ովքեր ապրում են բացառապես
ֆիզիկական մակարդակում՝ առանց որևէ հաշվի առնելու
իրական սերը կամ այն բարձրագույն նպատակը, որի
համար ստեղծվել է սեռական ցանկությունը, շնություն են
գործում այս պատվիրանի համաձայն: Այս դեպքում
նրանք ոչնչով չեն տարբերվում կենդանիներից, որոնք
բավարարում են իրենց սեռական ցանկությունները, ապա
շարունակում իրենց ճանապարհը:

Աստված տղամարդկանց և կանանց մեջ ստեղծել է
այս ստեղծագործական մղումը՝ ամուսնական կյանքում
իրական փոխադարձ սեր ստեղծելու և արտահայտելու
համար, և այն չպետք է չարաշահվի այլ կերպ, այլ պետք է
վերածվի սրբազան գործունեության և գիտելիքի:
Եթե կարողանաք վերահսկել և բաշխել սեռական
ուժը ձեր եռության մեջ, կկարողանաք զարգացնել գրեյու,
նկարելու կամ անթիվ այլ ձևերով թաքնված տաղանդները
բացահայտելու հիանալի մտավոր կարողություններ:
Եվ երբ դուք վերջապես կկարողանաք վերահսկել և
հոգևորապես վերափոխել ստեղծագործական
գործունեությունը, դուք կզգաք մեծ խաղաղություն, մեծ
սեր և աճող հոգևոր ուրախություն:

Սրբերն ու հոգևոր առաջնորդները, ովքեր
հոգևորապես վերափոխել են իրենց սեռական
գործունեությունը, հսկաներ են, որոնք ունակ են
գարմանալի և ապշեցուցիչ սխրանքներ գործել
աշխարհում և ճշմարտության էզոտերիկ որոնումներում:
Այսպիսով, սեռական ցանկության բարձրագույն
կիրառումը դրա ուժը բարձրացնելն է, այսինքն՝ դրա
էներգիան ավելի բարձր նպատակի ուղղորդելը՝
իմաստություն, վեհ գաղափարներ և հոգևոր իդեալներ
դրսևորելու համար: Մարդ չպետք է հաճույք ստանա
սեռական մտքերից կամ ցանկանա այն, ինչ արգելված է:
Երբ ձեռք է բերվում ինքնատիրապետման այս տեսակը,
մարդը կունենա առողջ պատկերացում սեռական
հարաբերությունների և դրա ավելի բարձր նպատակի
վերաբերյալ:

Սեռական գործերին ստրկացած լինելը նշանակում է
կորցնել առողջությունը, ինքնատիրապետումը և մտավոր
խաղաղությունը, և մի խոսքով՝ երջանկության բոլոր այն
տարրերը, որոնք մարդուն անհրաժեշտ են:
Սուրբ գրքերը նաև մեզ կոչ են անում չգողանալ: Եթե
հազար մարդուց բաղկացած խումբը գողանար
միմյանցից, յուրաքանչյուրը կունենար 999 թշնամի:
Հետևաբար, չպետք է խախտել ուրիշների իրավունքները,
ոչ էլ բռնագրավել նրանց հողը, խաղաղությունը, սերը,
արժանապատվությունը կամ նրանց որևէ նյութական
կամ հոգևոր ունեցվածք: Եթե դուք չեք զգում ցանկություն
վերցնելու այն, ինչը ձերը չէ, ապա այն, ինչ ձեզ
անհրաժեշտ է կամ ցանկանում եք, կգա ձեզ մոտ:
Գողությունը նախ ծագում է մտքում, երբ մարդը սկսում է
նախանձել ուրիշներին: Չար ցանկությունների սերմերը
պետք է արմատախիլ արվեն մտքից: Հոգևոր ալտրուիզմն
է ճանապարհը: Այդ դեպքում մարդը բնականաբար
կգրավի առատությունը, և օրհնությունները կհոսեն նրա
մոտ՝ ինչպես իրենց հայտնի, այնպես էլ անհայտ
աղբյուրներից: Սա անսխալական աստվածային օրենք է:

Ինչ վերաբերում է գողերին և եսասեր մարդկանց, նրանք իրենց կյանքն անցկացնում են նյութական ունեցվածքի հետևից վազելով, նրանց աչքերը միշտ ուղղված են ուրիշների ունեցածին, նույնիսկ եթե իրենց սեփական գանձարանը լի է ոսկով:

Եթե նյութական եսասիրությունը չհրաժարվի, աշխարհը չի կարող ճանաչել երջանկությունը: Երջանկությունը գալիս է միայն հոգևոր համագործակցության միջոցով: Այն գալիս է, երբ մարդը զգում է ուրիշների կարիքները, կարծես դրանք իրենը լինեն, և աշխատում է ուրիշների համար, ինչպես իրենք են աշխատում իրենց համար:

Մեկ այլ կարևոր պատվիրան է խուսափել կեղծ վկայություն տալուց: Ճշմարտությունը խեղաթուրելով որևէ մեկին վնասելը սոցիալական ներդաշնակությունը խաթարելու մեկ այլ միջոց է: Եթե մեկը ցանկանում է, որ իրեն լավ վերաբերվեն, ապա պետք է նաև ուրիշների հետ համապատասխանաբար վարվի:

Ճշմարտությունը միշտ պետք է ասվի, բայց պետք է տարբերակել ճշմարտությունը ասելը և պարզապես փաստեր ասելը: Մարդուն կաղ կամ կույր անվանելը վիրավորական է և անօգուտ: Պետք է հաշվի առնել ուրիշների զգացմունքները և խուսափել նրանց անհարմարեցնելուց: Նմանապես, սխալ է նաև բացահայտել ճշմարտությունը, որը կարող է դավաճանել մեկին առանց ազնիվ նպատակի: Մյուս կողմից, չպետք է ստել՝ ճշմարտությունը չասելու համար, այլ որոշակի իրավիճակներում կարելի է լռել՝ ուրիշներին անհարմարեցնելուց կամ վնասելուց խուսափելու համար:

Պետք է զգույշ լինել նախանձից՝ հոգու խաղաղությունը կրծող կործանարար հիվանդությունից: Որքան շատ մարդ տեսնում է ուրիշներին, այնքան մեծանում են նրա դժբախտությունն ու տառապանքը: Նախանձ մարդը ապրում է անհանգիստ կյանքով՝ երբեք չզգալով հանգստության համը: Շատ ավելի լավ է, որ նա

հարգի իրեն, հույսը դնի իր վրա և ձգտի ներքին հոգևոր
հարստության:

Մարդու արժանապատվությունն ու ներքին արժեքը
շատ ավելի մեծ են, քան այն ամենը, ինչ նա կարող է
ցանկանալ կամ ձգտել ունենալ: Աստված դրսևորվում է
յուրաքանչյուր մարդու մեջ այնպես, ինչպես չի
դրսևորվում որևէ այլ մարդու մեջ: Նրանց դեմքը նման չէ
որևէ այլ մարդու դեմքին, և նրանց հոգին նման չէ որևէ այլ
մարդու, քանի որ նրանց մեջ է թաքնված ողջ
արարչագործության ամենամեծ գանձը, և այդ ամենամեծ
գանձը Աստված է:

Մենք անցյալի հետ կապված չենք
Երբ մարդն ունի ճիշտ հավատք և գործում է
համապատասխանաբար, նա ավելի երջանիկ է, քան
նրանք, ովքեր հավատք չունեն և չեն կատարում իրենց
պարտականությունները կյանքի պայքարում:
Առողջ հավատքն ու արդար գործողությունները
(որոնք հիմնված են ազնիվ դրդապատճառների և բարի
մտադրությունների վրա) միշտ առկա են այնտեղ, որտեղ
երջանկություն կա, և կորչում են այնտեղ, որտեղ
երջանկությունը բացակայում է: Սրանից կարող ենք
եզրակացնել, որ դրանք երջանկության երկու էական
պայմաններ են, որոնց հնարավոր չէ հասնել առանց
դրանց: Նրանք, ովքեր ցանկանում են երջանկություն,
պետք է ունենան միայն այս երկու հիմնարար տարրերը,
որոնք դրա անկյունաքարերն ու սյուներն են:

Մարդիկ չեն կարող կամքով վերահսկել տիեզերքի
անվերջ բաղադրիչները, ոչ էլ կարող են փոփոխել կամ
ջնջել դրանք: Այս բաղադրիչները բարդորեն միահյուսված
են մարդկային կյանքի հյուսվածքին, և մարդիկ չեն կարող
գործել դրանցից մեկուսացված: Այնուամենայնիվ, նրանք
կարող են վերահսկել իրենց միտքը՝ այդ բաղադրիչներին
հարմարվելու համար:
Մի՛ վնասիր նրան

Մեր նախնիները մեզանից ավելի երջանիկ էին ոչ թե այն պատճառով, որ նրանք ավելի շատ աշխարհիկ իրեր ու հաճույքներ ունեին, քան մենք հիմա, կամ որովհետև նրանք ավելի քիչ էին ենթարկվում կյանքի խնդիրներին, այլ որովհետև նրանք ունեին հոգեբանական հավասարակշռություն, որը նրանց տալիս էր մխիթարություն, խաղաղություն, բավարարվածություն և, կարճ ասած, երջանկություն:

Նրանք իրենց երջանկության համար կախված չէին արտաքին հանգամանքներից, ոչ էլ զիջում էին արտաքին պայմաններին, որոնք կխլեին նրանց այդ զգացողությունը:

Նրանց հարմարավետության, խաղաղության, երջանկության և բավարարվածության զգացողությունները բնական, նորմալ, առողջ և երկարատև էին: Մենք նույնպես պետք է զարգացնենք այս զգացմունքները, եթե ցանկանում ենք ունենալ երջանկություն: Եվ մեզանից ո՞վ չի ցանկանում դա:

Ճակատագիրը ազատ կամքի կամ ընտրության ազատության անցյալի դրսևորման արդյունք է: Մեր ազատ կամքի անցյալի դրսևորումների միջոցով մենք մեզ վրա ենք բերել և շարունակում ենք բերել ճակատագիր և ճակատագիր: Սակայն մենք կապված չենք անցյալով, և ոչ էլ հավերժ սահմանափակված ենք մեր գործողությունների հետևանքներով: Մենք կարող ենք չեղյալ համարել այն,

ինչ ցանել ենք և ջնջել այն, ինչ գրել ենք, եթե դա ցանկանանք և ձգտենք շտկել մեր ընթացքը և բարելավել մեր բերքի որակը: Եթե մենք վերացնենք ցավոտ հետևանքներ ունեցող գործողությունների սերմերը և

դրանց տեղում ցանենք հոգու բնույթին ավելի համապատասխանող սերմեր, մենք անպայման կհնձենք երջանկության պտուղները հոգու հողում ցանված այդ լավ սերմերից: Մենք պետք է ազատ կամք դրսևորենք հիմա, հիմա և ոչ թե վաղը, եթե ցանկանում ենք հասնել ավելի մեծ երջանկության կամ նվազեցնել տառապանքն ու ցավը:

Հետևաբար, երջանկության պայմանները մարդու մեջ
են, և նա պարզապես պետք է լրջորեն վերաբերվի այդ
հավասարմանը, որը չի սխալվում, և արդյունքները նրա
օգտին կլինեն, եթե նա լավագույնս գնահատի և վարվի
դրա հետ: Բայց ուժեղ կամք ունեցող մարդը
ներդաշնակության մեջ է Աստծո հետ

Կենտրոնացված մտքի էներգիա

Երբ դուք կենտրոնացնում եք արևի լույսը:

Խոշորացույցը կենտրոնացնելով փոքրիկ կետի վրա՝ այն
ջերմություն է արտադրում, և այդ ջերմությունը կարող է
այրել փայտը, գործվածքը, թուղթը և այլն: Նմանապես,

երբ դուք կենտրոնացնում եք ձեր միտքը, դրա
կենտրոնացված էներգիան այրում է բոլոր ճախողումների
պատճառը՝ չարիքներն ու կասկածի արմատները, և
իմաստության լույսը փայլեցնում փայլով ու
ճառագայթներով:

Երբ միտքը ներդաշնակ է Աստծո հետ՝ բոլոր
բարության աղբյուրի և բոլոր օրհնյալ ուժերի ծագման
հետ, նա գիտակցում է աստվածային ներկայությունը և
տիրապետում հաջողության բոլոր տարրերին: Այս
տարրերը սերտորեն կապված են Աստծո անսահման
գործության հետ, որը կարող է ստեղծել հաջողության նոր
պատճառներ ցանկացած ոլորտում:

Աստված թող հաջողությամբ պսակի բարի գործերն ու
բարեգործական ջանքերը:

Խնդիրներն ու դժվարությունները առաջանում են
մարդու կողմից իր անցյալի գործողությունների մասին
անտեղյակության պատճառով, որոնք կատարվել են
որոշակի ժամանակ և վայրում: Նրա ներկայիս
տառապանքը բխում է նրա արտաբերած մտքերից և
գործերից, որոնք արմատ են գցել նրա գիտակցության
հողում, ծլել և պտուղ տալ, որը արտացոլում է այդ
մտքերի և գործողությունների հենց բնութագիրը:

Երբ նայում եք արևին, որը գտնվում է միլիոնավոր
մղոններ հեռավորության վրա տիեզերքում, այդ
հսկայական աստղը շատ ավելի փոքր է թվում, քան մեր
Երկիրը: Սակայն Երկրի տրամագիծը մոտավորապես
7,900 մղոն է, մինչդեռ արևի տրամագիծը հարյուր անգամ
մեծ է: Եթե կարողանայիք մեր մոլորակ Երկիր տեղադրել
ուղիղ արևի դիմաց, այն կթվար որպես փոքրիկ կետ նրա
համեմատ: Պատկերացրեք, որ արևի անսահման
տարածությունը ընդարձակվում է, մինչև նրա հսկայական
զանգվածը կլանի ամբողջ կապույտ երկինքը: Մեր տեսած
երկինքը ընդամենը մի փոքրիկ բեկոր է, մի փոքրիկ կետ
այն անսահման տարածության, որը թափանցում է
տիեզերքը: Նույնիսկ եթե արևը շարունակեր իր
ընդարձակումը դեպի անսահմանություն, այն միևնույն է
չէր կարող ընդգրկել անսահմանը: Փոքրության և
վերջավորության այս տիեզերական պատրանքը
սահմանափակում է մտքի կարողությունը ընկալելու
տիեզերքի անսահմանությունը, դրա ծագումը և
սահմանները:

Նա, ով չի ենթարկվում չափերի և չափումների, ով
չունի սահման և ծագում, Աստված է, ով ամենուրեք է և
գոյություն ունի տիեզերքի ամենահեռավոր
անկյուններում: Նա հեռավոր, հեռավոր աստղերում է,
ինչպես որ Նա քո և իմ մեջ է, և Նա գիտակցաբար
գիտակցում է իր զբաղեցրած յուրաքանչյուր
տարածություն՝ անկախ նրանից, թե որքան փոքր կամ
մեծ է այն: «Մարդու վերջնական նպատակը» գրքից

Աղաջանքներ

Օ՛, Տեր

Վերցրու իմ ձեռքը խավարից դեպի լույս

Օ՛, տիեզերական լռություն

Ես լսում եմ քո ձայնը առվակների շշուկի և

սոխակների երգի մեջ

Քամու ողբի, ալիքների մռնչոցի և տատանումների

որոտի մեջ

Օ՛, սիրելի Տեր
Ես քեզ երկրպագում եմ ոչ թե խոսքերով, այլ քեզ
համար կարոտով այրվող սրտի կարոտով:
Թույլ տուր տեսնեմ քո անծայրածիր տարածությունը
Քո մշտական ներկայությունը ամեն ինչի ետևում
Գուցե հասկանամ, որ ես քո անփոփոխ եռության մի
մասն եմ ամբողջ հավերժության համար:
Օ՛, հեղեղված օվկիանոս
Եթե միայն իմ ցանկությունների ոլորապտույտ
գետերը կարողանային հոսել խոչընդոտների ու
արգելքների անապատներով
Վերջապես, քո ամենամեծ խռովքը խառնվեց
,Օգնիր ինձ լսել քո ձայնը, Տե՛ր
Տիեզերական ձայնը, որից ծագում էր տիեզերքի
տատանումը
Թույլ տուր ինձ զգալ քո ներկայությունը օրհնյալ ձայնի
:միջոցով (Օմ - Ամեն)
Սուրբ մեղեդի բոլոր օրհնված ձայների համար
Ընդլայնում եմ իմ գիտակցությունը, երբ լսում եմ
գոյության սիմֆոնիան
Թող ինձ զգամ տիեզերական օվկիանոսի պես
Եվ մարմնի ալիքավոր շարժումները պարում էին նրա
կրծքավանդակի վրա
Թող ամենասուրբ ձայնը հնչի իմ մեջ
Իմ գիտակցության ընդլայնումը մարմնից մինչև
տիեզերք
Թող զգամ անվերջ, համապարփակ երանություն
Պայթում է հեղեղված լույսի ծովից
Օ՛, անսահման զորություն
Օ՛, հավերժական իմաստություն
Լիցքավորիր իմ հոգին քո հոգևոր թրթռումով
Օ՛, օրհնյալ տիեզերական խոսքի ձայն
Ուղղեք իմ սխալները
Ինձ անհրաժեշտ է
Վերցրու իմ ձեռքը խավարից դեպի լույս

Երբ մտածում եմ Քեզ մասին, Տե՛ր, իմ մեջ ծնվում է
այրող կարոտի մի հեղեղ, որը ցնցում է զգացմունքներս և
հոսում սրտիցս դեպի մարմնիս յուրաքանչյուր բջիջ՝
լիցքավորելով այն աստվածային սիրով:
Իմ ամենամեծ ցանկությունն է հասնել քո Էության
խորքը և վայելել քո ներկայությունը:
Եվ հանկարծ հոգու դուռը բացվում է, և ես
ուրախությամբ լցվում եմ քո պայծառ լույսի տեսարանով:
Անցյալը անհայտ է մարդկության մեծամասնության
համար, բացառությամբ մի քանի լուսավորված
անհատների: Այնուամենայնիվ, անցյալի մասին մեր
անտեղյակությունը նաև մեր օգտին է: Քանի որ եթե մենք
իմանայինք այս և նախորդ կյանքերում արած ամեն ինչ,
մենք կխեղդվեինք մեր գործողությունների հսկայական
ծավալից և լիովին կշփոթվեինք: Իրականում, մեր կամքը
կարող էր նույնիսկ կաթվածահար լինել ցնցումից՝ մեզ
անկարող դարձնելով շարունակել մեր հետապնդումները
և հուսահատության զոհ դառնալով: Նույնիսկ այս
երկրային կյանքում մոռացկոտությունը Աստծո
օրհնություն է, որը թույլ չի տալիս անցյալի
հիշողություններին, հատկապես դառը և ցավոտներին,
ճնշել մեր մտքերն ու զգացմունքները:
Բայց, բարեբախտաբար, մեր մեջ աստվածային
կայծը միշտ փայլում է հույսով և կյանքի անվերջ
ճանապարհը շարունակելու ցանկությամբ: Մենք պետք է
շնորհակալություն հայտնենք Աստծուն այս երկու
օրհնությունների համար՝ անցյալը մոռանալու և
ապագայի հանդեպ հույս ունենալու համար:
Մենք չպետք է եզրակացնենք, որ ճակատագիրը
խոչընդոտներ է դնում ազատ կամքի ճանապարհին:
Այնուամենայնիվ, մենք պետք է անենք ամեն ինչ՝
դիմադրելու այն բացասական ազդեցություններին, որոնք
մարդկանց մեծ մասը վերագրում է ճակատագրին և
ճակատագրին, և կիրառենք մեր ընտրության
ազատությունը մեր ներքին համոզմունքներին

համապատասխան, եթե այդ համոզմունքները հիմնված են առողջ հավատքի վրա և հիմնված են աստվածային օրենքների վրա, առանց որոնց մարդը չի կարող համոտեսել իրական երջանկությունը:

Երբ մենք ձեռնամուխ ենք լինում որևէ գործի, մենք չպետք է վախենանք անբարենպաստ հանգամանքներից, այլ պետք է լինենք առավելագույնս լավատես՝ բացարձակ հավատով, որ ոչինչ չի կարող խոչընդոտել մեր կամքի իրականացմանը և մեր ընտրության ազատության կիրառմանը:

Եթե մենք չկարողանանք հասնել մեր նպատակին, ընդունելի է անուղղակիորեն ընդունել, որ եղել են մեր իսկ կողմից ստեղծված խոչընդոտներ, որոնք խանգարել են մեզ հասնել դրան: Մենք պետք է համառենք և կրկնապատկենք մեր ջանքերը՝ մեր նպատակին հասնելու համար: Մենք պետք է նաև հաստատենք ինքներս մեզ, որ անկախ նրանից, թե որքան ուժեղ և ահռելի են խոչընդոտներն ու մարտահրավերները, մենք դեռևս ունենք բավարար ուժ դրանք վերացնելու և հաղթահարելու համար: Նույնիսկ եթե մենք ձախողվենք մեր բոլոր փորձերից անկախ, հուսահատության և հիասթափության կարիք չկա, քանի դեռ հասկանում ենք, որ մարդկային կամքն ավելի ուժեղ է, քան ճակատագիրը, որը մեր սեփական ստեղծածն է: Հետևաբար, մենք չպետք է դադարենք փորձել, անկախ նրանից, թե քանի անգամ ենք ձախողվում, քանի որ միշտ կան բաց դռներ: Մենք պարզապես պետք է շարունակենք ձգտել և կրկնել փորձը, մինչև որ մեզ հաջողություն չնորհվի: Աստված մեզ օգնություն կտրամադրի, քանի դեռ մենք ապավինում ենք Նրան և գործադրում ենք մեր ջանքերը: Նա, ով քայլում է այդ ճանապարհով, կհասնի իր նպատակակետին, և նա, ով վստահում է Աստծուն, չի հիասթափվի:

Երբ մարդը ինչ-որ բան է ցանկանում, և այդ ցանկությունը ուժեղ է և հրատապ, այդ ցանկությունը երբեք չի լքում նրանց գիտակցությունը՝ ուր էլ որ գնան,

ուր էլ որ դիմեն, և անկախ նրանից, թե ինչ
մտահոգություններ ու մտահոգություններ ունեն: Իր
մշտական և համառ գործունեության միջոցով այդ
ցանկությունը օժտված է հսկայական վճռականությամբ և
էներգիայով: Այս մտավոր շշուկն ավելի ուժեղ և
արդյունավետ է, քան մեխանիկական աղաչանքը, որը չի
անցնում շուրթերի շարժումից այն կողմ: Սա է այն, ինչ
անում են Աստծո սիրահարները. նրանք անդադար
շնչում են իրենց սերը Աստծո հանդեպ, և նրանց
շշուկները սրտառուչ են և անլսելի՝ իրենց բոլոր ամենօրյա
գործունեության ընթացքում: Այս սրտառուչ շշուկը չի
շեղում նրանց ուշադրությունը և չի հակասում նրանց
մյուս պարտականություններին: Աստծո հանդեպ նրանց
ցանկությունը մեծանալուն զուգընթաց, Նրա հանդեպ
նրանց սերը ամրապնդվում և խորանում է, մինչև նրանք
դիպչում են Նրա ներկայությանը և տեսնում Նրա լույսը
հոգու աչքով՝ համոտեսելով ճշշող ուրախություն և զգալով
անսկարագրելի խաղաղություն:

Աստված մեզ դասեր է ուղարկում, որոնք մեզ
կյանքում անհրաժեշտ են, որպեսզի մենք կարողանանք
օգտվել դրանցից, ձեռք բերել հասկացողություն և փորձ:
Ով խուսափի այդ դասերից, ստիպված կլինի սովորել
դրանք՝ անկախ նրանից, թե որքան ժամանակ
կապահանջվի:

Յուրաքանչյուր փորձություն ընկեր է, եթե դրանից
սովորում ենք, և բռնակալ բռնակալ, եթե վատնում ենք
հնարավորությունը և չարաշահում այն՝ բողոքելով,
դժգոհելով և վատ դատողություն անելով:
Երբ մենք ունենք առողջ հասկացողություն և կյանքի
նկատմամբ ճիշտ վերաբերմունք, այն դառնում է գեղեցիկ:
Եվ առանց բարդությունների

հոգեբանական դեպքեր

Մարդը չի կարող հավերժ մնալ ուրախության ալիքի
մեջ տարված, կամ ընկղմված տխրության անհանգիստ
ջրերի մեջ, կամ խեղդված ծանձրույթի խորքում: Այս

աշխարհում, որը բնութագրվում է հակասական
երկվություններով, միջին մարդը ենթակա է վերելքների և
վայրեջքների: Նա բարձրանում է ուրախության ալիքի վրա
և սուզվում անտարբերության խորքը, և տատանվում
տխրության կատաղի ալիքների մեջ: Եվ նա հազվադեպ է
ճանաչում գիտակցության որևէ այլ վիճակ: Թույլ տալով
հանգամանքներին այսպես շուռ տալ մտքերը: Դա
նշանակում է հանձնվել սեփական կամքին քմահաճ և
անկայուն ճակատագրին:

Հաջողակ և լիարժեք կյանքով ապրելու համար
մարդուն անհրաժեշտ է հոգեկան հավասարակշռություն
Սա կարելի է հասնել միայն մտքի կառավարման
հոգեբանական կարողությունները կենտրոնացնելով:

Նույնիսկ ամենախորը վշտերը ժամանակի
ընթացքում բուժվում են, ուստի իմաստ չունի մտածել
վշտի մասին մեր կյանքի ամեն օրը: Մահացած սիրելիի
համար երկարատև վիշտը ո՛չ նրան է օգնում, ո՛չ մեզ, և
իրականում ոչինչ չի փոխում: Անլիարժեքության
բարդույթի կամ ինքնապատժի զարգացում: Անցյալի
սխալների կամ ձախողումների վրա կենտրոնանալն
անօգուտ է: Այն միայն կյանքը դարձնում է դժբախտ և
խեղդում մտավոր կարողությունները:

Մենք չպետք է թույլ տանք մեզ ընկնել ձանձրալի
առօրյայի փոսը, քանի որ դա հոգեբանական վիճակ է, որը
հեռու է հարմարավետ լինելուց, քանի որ այն
անհանգստացնում է միտքը և այրում թաքնված
ունակությունները անտարբերության վառարանում:
Անհաջողությունը պետք է արմատախիլ արվի իր
արմատներից, իսկ կյանքի դաշտերը պետք է հերկվեն
ջանասիրությամբ ու վճռականությամբ և ցանվեն
բարության սերմերով՝ Աստծո օգնությամբ առատ բերք
հավաքելու համար:

Երկաթը արծաթե հոբելյանում
Մի անգամ ինձ հրավիրեցին մի զույգի արծաթե
հոբելյանի տոնակատարությանը, որը, կարծես,

ամենաերջանիկ զույգերից մեկն էր, բայց հենց որ մտա
նրանց տուն, զգացի, որ ինչ-որ բան այն չէ: Խնդրեցի իմ
երկու ուսանողներին ուշադրություն դարձնել, թե ինչպես
են նրանք վերաբերվում միմյանց երեկոյան, և նրանք
ավելի ուշ ինձ ասացին. «Ամուսինն ու կինը ժպտում են
միմյանց ուրիշների ներկայությամբ և դիմում միմյանց
ամենաքաղցր խոսքերով, ինչպիսիք են՝ «Այո՛, սիրելիս» և
«Իհարկե, սերս» և այլ նմանատիպ բարեկամական
արտահայտություններ»: Բայց հենց որ նրանք կարծում
են, որ մենակ են, վիճում են և վիրավորական խոսքեր
ասում միմյանց:

Ես խոսեցի նրանց հետ և ասացի. «Դուք ինձ
հրավիրել եք ձեր երեկույթին, բայց մթնոլորտը լարված է,
և ես զգում եմ, որ այս տանը մեծ անհամաձայնություն կա,
և ինձ թվում է, որ այս արծաթե հոբելյանում շատ երկաթ
կա»:

Սկզբում նրանք վիրավորվեցին, բայց հետո
ընդունեցին, որ ես ճիշտ էի և ներողություն խնդրեցին: Նա
շարունակեց՝ ասելով. «Ի՞նչ օգուտ ունեք անընդհատ
վիճելուց ու վիճելուց»:

Թվում է, թե դուք միասին եք ապրում՝ կատարյալ
զույգի ձեր համբավը պահպանելու համար, բայց դուք
պետք է այդպիսին լինեք միմյանց հետ և ապրեք
խաղաղության ու ներդաշնակության մեջ՝ ձեր սեփական
երջանկության և հոգեկան հանգստության համար:

Մագնիսական սնունդ
Երբ մարդիկ խոսում են սննդի կամ սնուցման մասին,
նրանք սովորաբար նկատի ունեն մարմինը պահպանելու
համար օգտագործվող ֆիզիկական սնունդը:

Այնուամենայնիվ, կան սննդի այլ տեսակներ, որոնք ոչ
պակաս կարևոր են, քան ֆիզիկական սնունդը, և հաճախ
նույնիսկ ավելի կարևոր, ինչպիսիք են մտավոր կամ
հոգևոր սնունդը, մտավոր գործունեությունը կամ մտքի
կենտրոնացումը, իմաստությունը և հոգևոր
զանազանությունը:

Ֆիզիկական սնունդը պահպանում է մարմնի
բջջերը, մինչդեռ մտավոր սնունդը լցնում է միտքը
առողջ գաղափարներով, իսկ իմաստության սնունդը
վերականգնում է հոգին և զարգացնում նրա
կարողությունները:

Մտավոր սնունդը սովորաբար բաղկացած է մարդու
մտածած գաղափարներից և այն գաղափարներից, որոնք
նա ստանում է ուրիշներից՝ նրանց հետ շփման և
փոխազդեցության միջոցով:

Հանգիստ խառնվածք և ազնիվ բնավորություն
ունեցող մարդիկ օգնում են մեր մտքերը դարձնել գրավիչ
և առողջ:

Դժվար չէ որոշել, թե արդյոք մարդը իր մտավոր
սնունդը ստանում է խաղաղ, թե՞ խաթարող միջավայրից:
Անհանգստությունը, տառապանքը և շփոթմունքը բոլորն
էլ առաջանում են սխալ տեսակի մարդկանց հետ
շփվելուց, լինեն դրանք ընկերներ, թե հարազատներ: Սա
առաջացնում է անհանգիստ մտքեր և վատ
տրամադրություն

Մարմինը էներգիա և կենսունակություն է ստանում
ֆիզիկական սննդից, մինչդեռ մազնիսական սնունդը
մարմնին և մտքին մատակարարում է էներգետիկ լիցքեր,
որոնք ավելի հեշտ մարսվող են, քան պինդ և հեղուկ
սնունդը, որոնք հեշտությամբ չեն կարող վերածվել
կենդանի էներգիայի:

Երբ կարող ես անտեղյակությունը վերածել
իմաստության, թուլությունն ու թուլությունը՝ առողջության
և կենսունակության, և վստահորեն ու համարձակորեն
քայլել՝ նույնիսկ միայնակ՝ կյանքի ուղիներով, և ներքին
ուրախություն զգալ՝ ունենալով կենդանի և զգոն խիղճ,
անսասան հավատ Աստծո արդարադատության և ճիշտի՝
սխալի, և ճշմարտության՝ պատրանքի նկատմամբ
հաղթանակի հանդեպ:

Եվ երբ դուք ամեն օր փորձում եք ձեր մտքերը
ուղղորդել դեպի ավելի բարձր և ավելի նուրբ

մակարդակներ, և դուք ունեք սիրող և երախտապարտ սիրտ, ինչպես նաև բարի մտադրություններ ուրիշների նկատմամբ, ձեր մտավոր սնունդը կլինի մագնիսական, և այդ ժամանակ դուք ձեզ կգրավեք այն ամենը, ինչ գեղեցիկ է և օգտակար՝ իրերից, մարդկանցից և հանգամանքներից, որոնք անհրաժեշտ են անվտանգության և պաշտպանվածության ամեն տանող ճանապարհը շարունակելու համար:

Երբ դուք ջանք եք գործադրում ձեռք բերելու այն, ինչ ձեզ անհրաժեշտ է, և գոհ եք Աստծո տվածով, դուք ավելի հարուստ կլինեք հոգով և ավելի գոհ, քան նրանք, ովքեր տարված են աշխարհիկ ունեցվածքով և ագահ են դրա անցողիկ հաճույքներին:

Երբ մարդը փնտրում է Աստծուն, որը միակ իսկական ընկերն է բոլոր ընկերներից վեր, հնարավոր է դառնում իսկական բարեկամություն հաստատել բոլոր մարդկային հարաբերություններում՝ ընտանեկան, եղբայրական, ամուսնական և հոգևոր:

Բարեկամությունը ամուսնական հարաբերությունների կարևորագույն տարր է, և առաջնահերթությունը պետք է տրվի մտավոր և հուզական մտերմությանը, բարոյական ձգողության զգացողությանը, ինչպես նաև անկեղծ սիրուն ու բարեկամությանը:

Նրանք, ովքեր չեն կարողանում տարբերակել իրական սերը զգայական գրավչությունից, անընդհատ հիասթափվում են:

Երբ ամուսնությունը հիմնված է բարձր իդեալների և փոխադարձ հարգանքի վրա, այն դառնում է երկու սիրող հոգիների երջանիկ և հաջողակ միություն: Նրանք համագործակցում են՝ միմյանց համար կյանքի բեռը թեթևացնելու և կարեկցանքի ու փոխադարձ, բարեկամական հասկացողության միջոցով կյանքի հետ կապված անհանգստությունները ցրելու համար:

Ոչ ոք չի կարող ինձ վերահսկել կամ խլել իմ կամքը,

եթե ես թույլ չտամ, որ ուրիշների մտքերն ու

գործողությունները ազդեն ինձ վրա:

Տեր, ես գիտակցում եմ, որ իմ առջև անվերջ

հնարավորություն ունեմ ուսումնասիրելու իմ

կարողությունները և բացահայտելու իմ հոգևոր ներուժը,

ես կփոխարինեմ նյութական կապվածությունները ավելի

բարձր ձգտումներով: Եվ ես կհասկանամ, որ

հավատարիմ հոգին միշտ ինձ հետ է

Այսօր ես կլցնեմ մտքերս լավատեսության մի փոքր

չափաբաժնով, կհեռանամ տիպի փորձառություններից և

կզբադվեմ նրանով, ինչը կսնուցի մարմինը, միտքը և

հոգին՝ հավասարակշռված և հետևողական ձևով:

Կյանքի և մահվան պարը միշտ ներկա է, բայց ես

կազատագրեմ ինձ ընդմիշտ՝ պաշտպանելով իմ հոգևոր

ինքնությունը: Եվ երբ փորձությունների ու նեղությունների

փոթորիկները հանդիպեն ինձ, ես կնավարկեմ իմ հոգու

նավով՝ կյանքի ծովով դեպի անվտանգ, աստվածային

ափեր:

Երբ ես աշխատում և ստեղծագործում եմ, ես կհիշեմ,

որ Աստված գործում է իմ միջոցով. Նա տիեզերքի Տերն է,

և ես կարող եմ կապվել նրա հետ՝ խորը խորհրդածելով

նրա մասին:

Սիրելի՛ Աստված, ես գիտակցում եմ, որ իմ մտքերը

կբերեն ինձ կամ ձախողում, կամ հաջողություն՝ կախված

նրանից, թե որ միտքն է իմ կյանքում ամենաուժեղը:

Հետևաբար, ես կփորձեմ հիշել, որ դու ինձ օգնության

ծեռք ես մեկնում, և դա ինձ պատրաստում է հաջողության

պատճառներին:

Երբ ինձ վրա աղետներ ու դժբախտություններ են

պատահում, ես կբարձրացնեմ իմ տրամադրությունը և

կամրապնդեմ դրանք հաղթահարելու իմ

վճռականությունը: Ես անկեղծություն և ազնվություն

կցուցաբերեմ բոլորի հետ իմ հարաբերություններում և

փոխազդեցություններում, և ես կբացահայտեմ սիրո և

բարի ցանկությունների մտքեր: Այդ դեպքում Աստված
կաջակցի ինձ իր գործությամբ և իմաստությամբ:
Տեր, ես կօգտագործեմ իմ կամքի ուժն ու ինտելեկտը՝
նախ փոքր բաներ իրականացնելու համար, ապա
կանցնեմ ավելի մեծ նվաճումների:
Նույնիսկ եթե բոլոր նյութական նկրտումները
կատարվեն, դրանք դեռ միայն թերի երջանկություն են
բերում, և Աստծուն գտնելը միակ իրական
երջանկությունն է: Ես կհայտնաբերեմ ուրախության
անսպառ ջրամբարներ, և այն երբեք չի դադարում հոսել
ու վազել հոգու այգիներում և նրա մշտադալար
մարգագետիններում:

Ոսկե ասացվածքներ

Երջանկությունը իմ իրավունքն է, իմ ժառանգությունը
և իմ թաքնված աստվածային գանձը: Առաջնորդիր ինձ,
Տե՛ր, որպեսզի ես կարողանամ գտնել իմ մեջ գանձեր,
որոնք գերազանցում են թագավորների երազանքները:

* * *

Սրտերի աստվածային բնակիչը լուսավորում է իր
աշակերտների մեջ՝ իր ողորմածությամբ և կարեկցանքով,
իմաստության փայլող լամպերը, որոնք ցրում են
անգիտության խավարը:

* * *

Կյանքը բնական շարժում է՝ կանոնավոր ռիթմով:
Այն ձևավորվում է անշունչ առարկաների մեջ կամ
ընդունում է կենդանի և շարժվող ձև: Կյանքը ընդգրկում է
ամեն ինչ և թափանցում է ամեն ինչի մեջ:

* * *

Օ՛, Ամենամեծ Սիրեցյալ, Դու ես կյանքն ինքը, Դու իմ
նպատակն ես ու իմ ձգտումը: Դարձրու ինձ ծաղկող վարդ
Քո երկնային այգում, կամ փայլուն ուլունք Քո պայծառ
սիրո վզնոցի մեջ, կամ շնորհիր ինձ ամենամեծ պատիվը՝
ամենափոքր տեղը Քո սրտում:

* * *

Որտեղ ուրիշները գնահատում են բարիք գործելու իմ
ջանքերը, այնտեղ ես կարող եմ մատուցել ամենամեծ
ծառայությունը:

* * *

Եկեք երազների ոսկեգույն գորգ հյուսենք քաղցր
հիշողությունների և նուրբ մտքերի մետաքսյա թելերով

* * *

Դատարկ միտքը [զուրկ դրական, կառուցողական
մտքերից] խնդիրների, անհանգստության,
հուսահատության և անհույսության գործարան է:

Եթե համընդհանուր սերը հաստատվի ձեր սրտում,
այն ձեզ կբերի երկարատև և նորացված երջանկություն,
որը ոչինչ ուրիշ չի կարող տալ ձեզ:

Կյանքի ծաղիկները, որոնք ծաղկում են երկրային
գոյության պարտեզում, անչափ գեղեցիկ են և հաճելի
դիտելու համար: Բայց ավելի շքեղ ու շքեղ է գեղեցկության
և իմաստության այն աղբյուրը, որը գոյություն ունի ինչ-որ
տեղ, որտեղից մենք եկել ենք և որտեղ մենք
կվերադառնանք ու կրկին կխառնվենք:

Երբ աշակերտը առավոտյան արթնանում է, նա ինքն
իրեն հաստատում է. «Ես մարմինը չեմ, ես անտեսանելի
ոգի եմ... Ես ուրախություն եմ... Ես լույս եմ... Ես
իմաստություն եմ... Ես սեր եմ: Եվ չնայած ես բնակվում եմ
այս մարմնում, իմ հոգին անմահ է և անվնաս քայքայման
կողմից»:

Ինչպես ցողի կաթիլները օգնում են ծաղիկներին
ծաղկել և աճել, այնպես էլ բարությունը սնուցում է
բարեկամությունը և նպաստում դրա աճին:

* * *

Կան ալիքներ, որոնք հայտնվում են օվկիանոսի
մակերեսին, և ալիքներ, որոնք անհետանում են նրա
խորքում: Երկու դեպքում էլ դրանք գտնվում են
օվկիանոսի ներսում և մեկ են նրա հետ: Նմանապես,
մարդիկ, ովքեր «կյանքի» ընթացքում լողում են
տիեզերական օվկիանոսի մակերեսին կամ անհետանում
են դրա մեջ «մահվան» ժամանակ, հավասարապես
գտնվում են հավերժության օվկիանոսում:

* * *

Լուսնի արտացոլանքը հստակ տեսանելի չէ
անհանգիստ ջրում, բայց երբ ջրի մակերեսը
հանդարտվում է, լուսնի արտացոլանքը դառնում է
կատարյալ պարզ: Նույնը վերաբերում է նաև մտքին. երբ
այն հանդարտ է, դուք կարող եք տեսնել ձեր հոգու դեմքը
լիակատար պարզությամբ և ճշգրտությամբ:

Ուղարկիր, Տե՛ր, Քո իմաստության արևի
ճառագայթները՝ ինձ առաջնորդելու իմ երջանիկ
նվաճումների օրերին, և Քո ողորմության լիալուսնի լույսը՝
երբ քայլում եմ վշտի մութ գիշերներով:

Մեդիտացիան այն միջոցն է, որով դուք կապվում եք
համընդհանուր մտքի հետ, և երբ դուք ներդաշնակվում եք
այդ անսահման գիտակցության հետ, դուք կկարողանաք
իմանալ արարչագործության բոլոր գաղտնիքները:

Աստծուն մոտենալու և Նրան ճանաչելու
ցանկությունը ինքնուրույն չի գալիս, այլ պետք է
գարգացվի, և կյանքն առանց այդ ցանկության արժեք
չունի:

Երկրային կյանքը ժամանակավոր կանգառ է, և
մարդկության գլխավոր պարտականությունն է հասկանալ
այս ճանապարհորդության նպատակն ու նպատակը: Այդ

Նպատակը Աստծուն ճանաչելն է, և դա ուրիշ ոչինչ չի
կարող լինել:

Քո խաղաղությունը քո թանկարժեք գանձն է, ուստի
մի՛ թույլ տուր, որ որևէ մեկը իսկ այդ գանձը քեզանից:

* * *

Սովորեք կանգնել միայնակ, անվտանգ և
պաշտպանված ձեր առաքիլությունների և
ինքնագնահատականի ամրոցում

* * *

Ամեն ինչ գոյություն ունի, որովհետև Աստված
գոյություն ունի, և որովհետև Նա գոյություն ունի, դու
նույնպես գոյություն ունես: Նրա գոյության շնորհիվ դու
վայելում ես կյանքի հարմարավետությունն ու
ուրախությունները: Հետևաբար, քո
երախտագիտությունը Աստծուն պետք է խորը լինի:

Լավ գրքերը կարող են լինել լուռ, քաղաքավարի և
հարգալից ընկերներ: Մի՛ թողեք այս գրքերը ձեր դժվարին
պահերին, քանի որ դրանք երբեք չեն լքի ձեզ, ի
տարբերություն ֆիզիկական ընկերների, որոնք կարող են
լքել ձեզ:

Ամեն ոք, ով ունի լավ առողջություն, հարմարավետ
կյանք և մեծ մտավոր կարողություններ, բայց զուրկ է
երջանկությունից, դեռ չի հաջողության հասել կյանքում:
Երբ դուք կարող եք իսկապես ասել. «Ես երջանիկ եմ, և ոչ
ոք չի կարող խլել իմ երջանկությունը», դուք գտել եք
Աստծո պատկերը ձեր մեջ:

Շեշտը դրեք հանգստության և խաղաղության վրա, և
ուղարկեք միայն սիրող մտքեր և բարի մտադրություններ,
եթե ցանկանում եք ապրել խաղաղության և
ներդաշնակության մեջ: Ապրեք արդարության և
բարեպաշտության վրա հիմնված կյանքով, և բոլոր

Նրանք, ում կյանքը կապված է ձեր կյանքի հետ, կշահեն
պարզապես ձեզ հետ լինելուց:

Եթե ընկերներ չունես, կամ եթե քո ընկերները
վատնում են քո ժամանակը, կամ եթե դու չես լեզու
գտնում նրանց հետ, ապա թող իմաստություն
պարունակող գրքերը [և նյութերը] լինեն քո ընկերները,
քանի որ դու կարող ես անցնել նրանց էջերի դռներով
դեպի գարմանալի և հետաքրքիր գաղափարների
աշխարհ:

Աստծուն գտնելը նշանակում է ստանալ այն ամենը,
ինչ սիրտը ցանկանում է, իսկ հոգևոր լինելը նշանակում է
բացել դռները դեպի առողջություն, երջանկություն և
հաջողություն:

Մեր մեջ կա աստվածային զորության մի կայծ, որը
ստեղծում և պահպանում է ողջ կյանքը, և այն սպասում է
բռնկվելուն:

Կարդալը շատ օգտակար մտավոր գործունեություն է.
այն մարզում է միտքը և պահպանում այն ճկուն: Օրական
մեկ կամ երկու ժամ ընթերցանությունը մի քանի տարվա
ընթացքում յուրաքանչյուրին կտա բազմազան
գիտելիքների բազա, եթե նրանք ընտրեն արժեքավոր
գրքեր: Մի վատնեք ժամանակ և մի վնասեք ձեր մտավոր
կարողությունները՝ կարդալով էժան վեպեր կամ աննշան
գրքեր, որոնք նպատակ կամ իմաստ չունեն:

Սոցիալական հակումներ ունեցողները արժեքավոր
գրքերում կգտնեն նոր էներգիա՝ մարդկությանը օգնելու
համար՝ ազնիվ, տաղանդավոր տղամարդկանց և
կանանց կողմից գրված գրքերում պարունակվող դասերի
միջոցով:

* * *

Կարդալը շատ օգտակար մտավոր գործունեություն է.
այն մարզում է միտքը և պահպանում այն ճկուն: Օրական
մեկ կամ երկու ժամ ընթերցանությունը մի քանի տարվա
ընթացքում յուրաքանչյուրին կտա բազմազան
գիտելիքների բազա, եթե նրանք ընտրեն արժեքավոր
գրքեր: Մի վատնեք ժամանակ և մի վնասեք ձեր մտավոր
կարողությունները՝ կարդալով Էժան վեպեր կամ աննշան
գրքեր, որոնք նպատակ կամ իմաստ չունեն:

* * *

Եսասիրությունն ու հպարտությունը պետք է
վերացվեն, քանի որ դրանք հոգևոր գիտելիքների
ամենամեծ խոչընդոտներն են:

* * *

Առանց Աստծո զգացողության, այս աշխարհը թվում է
լի հակամարտություններով, բռնությամբ և դառը
հիասթափություններով: Երջանկությունը Աստծուն մոտ
զգալու մեջ է:

* * *

Նրանք, ովքեր ճանաչում են Աստծուն, ունեն
մշտական ուրախություն և երջանկություն իրենց
սրտերում: Քանի որ նրանք զգում են օրհնյալ
անվտանգություն և հանգստություն, զայրույթի
փոթորիկները չեն կարող նրանց ցնցել, և ոչ էլ վախը
կարող է մտնել նրանց սրտերը:

* * *

Լավ գրքերը քո լավագույն ընկերներն են. դրանց
միջոցով դու կարող ես լսել, թե ինչպես են մեծ մտքերը
մեղմ խոսում քեզ հետ, մխիթարում քեզ և տալիս
լավագույն խորհուրդները: Լավ գրքեր կարդալու
իսկական ցանկություն չգարգացնելը նշանակում է
կորցնել սերունդների ժառանգությունը:

* * *

Առանց աստվածային օգնության մարդիկ
դատապարտված են ձախողման, քանի որ կյանքի
պայքարում հաջողության հասնելու համար անհրաժեշտ

ուժն ու իմաստությունը գալիս են անսահման աղբյուրից:

Երբ մարդը անտեսում է Աստծուն, նա կտրում է այն
կյանքի օղակը, որը Նրան տրամադրում է հաջողության
համար անհրաժեշտ օգնությունն ու աջակցությունը:

Հոգևոր հնարավորությունների դուռը թակող
որոնողները կտեսնեն, որ դուռը բաց է իրենց համար,
քանի որ Աստված օգնում է Նրանց, ովքեր օգնում են
իրենց:

Երբ դու ներդաշնակության մեջ ես Աստծո հետ,
ամբողջ բնությունը ներդաշնակության մեջ է քեզ հետ:
* * *

Սերը նման է հղկաթղթի, որը հղկում է միտքը և
վերացնում բնավորության կոպտությունը:
* * *

Երբ հանկարծ Աստծուն ամենուրեք գտնում ես, և երբ
Նա գալիս է քեզ մոտ, ոգեշնչում է քեզ և առաջնորդում,
սկսվում է աստվածային սիրո պատմությունը:
* * *

Թող սերը ճառագայթի սրտերում և բուժիչ
ճառագայթներ ուղարկի ուրիշներին
* * *

Ձգտեք ճանաչել Աստծուն, քանի դեռ երիտասարդ եք
և ուժեղ, քանի որ ծերության և հիվանդության ժամանակ
դուք կարող է այլևս չկարողանաք փնտրել Նրան: Այն
տարիքում, երբ մարդիկ սկսում են հասկանալ կյանքի
իրական իմաստը, մարմինը թուլանում է, և Նրանք իրենց
կյանքի մնացած մասն անցկացնում են իրենց փխրուն
ֆիզիկական կարողություններին հոգ տանելով՝
ճշմարտությունը փնտրելու փոխարեն:
* * *

Ես կվերցնեմ բոլոր ազգերից լավագույնը և
կգնահատեմ բոլոր ազգերի լավ կողմերը՝ առանց
կենտրոնանալու Նրանց թերությունների վրա:
* * *

Ճիշտ այնպես, ինչպես մենք հոգ ենք տանում մեր
ամենօրյա սննդի սննդային արժեքի մասին, մենք պետք է
ուշադրություն դարձնենք նաև այն հոգեբանական
սննդանյութերին, որոնք մենք ամեն օր մատակարարում
ենք մեր մտքին:

* * *

Բարի խոսքերը հրաշալի դեղամիջոց են բազմաթիվ
հիվանդությունների համար՝ ունենալով հզոր, գրեթե
կախարդական, մագնիսական ուժ, որը առատ
օրհնություններ և բարգավաճում է բերում իրենց
խոսողին: Նրանք, ովքեր օգտագործում են
հանգստացնող, նուրբ խոսքեր, զգում են իրենց միջով
անխափան հոսող նուրբ հոսանք, լցված են խորը
հանգստության զգացումով: Սա պայմանավորված է
նրանով, որ այս հոսանքը կապված է իր բարձրագույն
աղբյուրի հետ, անընդհատ հոսք, որը հասնում է այդ
աղբյուրի հետ ներդաշնակ հոգիներին՝ թույլ տալով նրանց
երջանկություն փոխանցել խաղաղություն տենչողներին:

* * *

Քանի՞ սրտից բխող բարի խոսքեր են ցրել բազմաթիվ
վիշտեր և քանի՞ իմաստուն ծայներ են լուսավորել մութ
ճանապարհները ուրախության և հանգստության
լապտերներով:

* * *

Մենք աճում ենք մեր անցած յուրաքանչյուր
փորձառության միջով, քանի դեռ գիտակցում ենք, որ
կարող ենք արժեքավոր դասեր քաղել դրանցից: Մեր
ապրած յուրաքանչյուր ցավ ու տառապանք իմաստ և
նպատակ ունի: Այս փորձառությունների դաժանությանը
չնայած՝ դրանք նման են կրակի, որը հալեցնում է երկաթի
հանքաքարը՝ այն վերածելով գեղեցիկ, ամուր և
բազմակողմանի պողպատի:

* * *

Իմ կյանքի բոլոր ուշագրավ նվաճումները ձեռք են
բերվել Աստծո հետ ներդաշնակ մտքի ուժի շնորհիվ: Երբ

աստվածային գեներատորն աշխատում է, իմ ցանկացած
ամեն ինչ առանց բացառության իրականանում է՝ սկզբում
ձևավորվելով որպես անտեսանելի, եթերային
կառուցվածք, ապա անդիմադրելի ուժով դրսևորվելով
իրականության մեջ:

* * *

Երբ միտքը Աստծուն շնչում է սրտառուչ, ջերմեռանդ
շշուկ՝ կարոտող հոգու խորքից, ոգու կանչը կոհպչի
համընդհանուր սրտին, և պատասխանը կգա՝ իր հետ
բերելով անսահման ուրախություն: Այս մտավոր շշուկը
մշակում է կամքը, մինչև այն ձեռք բերի ցանկալի
նպատակին հասնելու համար անհրաժեշտ ուժը:

* * *

Երբ մարդու միտքն ու կամքը ներդաշնակ են Աստծո
հետ, նա օժտված է անսահման զորությամբ, այնպես որ
պարզապես մտածելը ինչ-որ բանի մասին բավարար է
դրան հասնելու համար, քանի որ աստվածային օրենքը
գործում է նրանց օգտին, ովքեր ներդաշնակ են գերագույն
կամքի հետ:

* * *

Անկախ մեր մտահոգություններից, Աստված պետք է
գբադեցնի առաջին տեղը մեր կյանքում: Հոգևոր աճի
ամենակարևոր տարրերից մեկը Աստծուն անընդհատ
սրտանց շնչայն է, որի ընթացքում դուք անձամբ կզգաք
հրաշալի դրական փոփոխություն, որը մեծ
տպավորություն կթողնի ձեզ վրա:

* * *

Մարդը չպետք է Աստծո կողմից իրեն տրված բոլոր
մտավոր կարողությունները նվիրի անցողիկ բաների
որոնմանը, հակառակ դեպքում նա կկորչի
սյուրապաշտության լաբիրինթոսներում և կստեղծի իր
համար սահմանափակումներ ու սահմանափակումներ,
որոնք իրեն պետք չեն: Փոխարենը, նա պետք է
օգտագործի իր մտավոր կարողությունները կյանքի
անհրաժեշտությունները ձեռք բերելու համար և ձգտի

զարգացնել իր հոգևոր կարողությունները՝ ճիշտն ու սխալը, վնասակարն ու օգտակարը տարբերելու համար:

* * *

Ճշմարտությունը թաքնված է կարծիքներից և տեսություններից այն կողմ, և շատերը, ովքեր ընդունում են այս մոտեցումը, կապված են իրենց սեփական սուբյեկտիվ եզրակացություններով:

* * *

Բաց, Տե՛ր, հանգստության դարպասները և պահպանիր իմ հոգևոր մտքերի սրբավայրը չար շշուկների հարձակումներից, և թող իմ կարոտի վարդերը ծաղկեն իմ սրտի պարտեզում, մինչ ես սպասում եմ Քո գալստյան արշալույսին:

* * *

Տեսական գիտելիքները անկարող են ձեռք բերել *
աստվածային գիտելիքներ, և խորհուրդ է տրվում
չվատնել թանկարժեք ժամանակը այնպիսի
տեսությունների վրա, որոնք չեն կարող կիրառվել
իրականում, հակառակ դեպքում մարդը կհայտնվի խիտ
մտավոր ջունգլիների մեջտեղում և չի կարողանա
գերազանցել տեսությունների ոլորտը:

* * *

Երջանկությունը կյանքի անկայուն հանգամանքների
նկատմամբ հոգեբանական հաղթանակի պտուղն է:

* * *

Նա, ում Աստված ճանաչում է, կարող է անհայտ լինել
աշխարհին

* * *

Եթե մարդը ծրագրավորում է իրեն տեսական
գիտելիքներով [առանց իրական փորձարկման], նա
կդառնա դյուրակիր ձայնագրիչ սարքի նման, որը կրկնում
է ասացվածքներ և արձագանքում բարձր
արտահայտություններին, և ուրիշները նրան կհամարեն
գիտակ գիտնական, բայց նման գիտելիքները չեն

ամրապնդվում ճշմարտության անմիջական ընկալմամբ,
ոչ էլ համապատասխանում են հոգևոր նվաճումներին:

* * *

Աշխարհում խնդիրները կշարունակվեն, ուստի
որտե՞ղ կարող է մարդ դիմել առաջնորդության և
ուղղության համար: Սովորությունների,
նախապաշարմունքների, կողմնակալության և
մոլեռանդության ազդեցությամբ մարդու մտքերը
անօգուտ են, իսկ միջավայրի, ընտանիքի, երկրի կամ
աշխարհի ազդեցությունները անկարող են իրական
առաջնորդություն տալ: Հետևաբար, մարդ պետք է դիմի
Աստծուն և լսի հոգու խորքից եկող հանգիստ, խաղաղ
ձայնը՝ ճշմարտության հետ ներդաշնակ ձայն:

* * *

Բացեք ձեր սրտերը աստվածային հեղեղի առջև,
որպեսզի այն հոսի ձեր միջով և լցնի ձեր կյանքը հոգևոր
օրհնություններով ու բարությամբ:

* * *

Անկախ նրանից, թե ինչ աշխատանք եք անում և ինչ
նվաճումների կարող եք հասնել, միշտ հիշեք, որ Աստված
է այն աղբյուրը, որը ձեզ տալիս է աշխատելու և հասնելու
համար անհրաժեշտ ողջ ուժը:

* * *

Հիշիր քեզ, Տե՛ր, աղքատության մեջ և *
բարգավաճման մեջ, հիվանդության մեջ և առողջության
մեջ, անգիտության մեջ և իմաստության մեջ, և տեսնեմ քո
օրհնյալ լույսը, որը պարգևում է առողջություն և
բժշկություն պահին:

* * *

Մտքերիս մենության մեջ ես կարոտում եմ լսել քո
օրհնյալ ձայնը, վանիր ինձնից հիշողությանս ծալքերում
թաքնված կոշտ, երկրային ձայները, ուզում եմ հավիտյան
լսել քո հանգիստ, մեղեդային ձայնը հոգուս անդորրության
մեջ:

* * *

Կյանքը պարուրված է խավարով, և մենք պետք է
թույլ տանք, որ Աստծո լույսը լինի մեր առաջնորդող
լամպը, երբ քայլում ենք դրա մութ արահետներով: Նա
լիալուսինն է անգիտության և խավարի գիշերներին,
լուսավորության արևը՝ արթնության ժամերին,
առաջնորդության փարոսը և Հյուսիսային աստղը նրանց
համար, ովքեր անցնում են երկրային, անցողիկ գոյության
ծովերով:

* * *

Ժամանակն է, որ մարդկությունը արթնանա
մոռացկոտության քնից դեպի հոգևոր զարթոնք: Մենք
խնդրում ենք Քեզ, Տե՛ր, բարձրացնել մեր գիտակցությունը
անուշադրության և նեղ, սահմանափակ մտածողության
խորքից դեպի խաղաղության, լույսի, սիրո և
համընդհանուր մարդկային կարեկցանքի հորիզոններ:

* * *

Իրավիճակը, ի վերջո, կբարելավվի, քանի որ Աստծո
գորություններն ու հրաշքները թաքնված են մարդկային
կյանքի հակասությունների ետևում, և ով չի համոզվում
իրավիճակի անխուսափելիության մեջ և փորձում է իր
մտքով ու հավատքով թափանցել վարագույրից այն կողմ
գտնվողը, դուռը կբացվի նրա համար:

* * *

Հավատքը երբեք չի նշանակում անզգույշ լինել կամ
հանգամանքների հետ իմաստուն չվարվել: Փոխարենը,
անկախ նրանից, թե ինչ է պատահում, մարդը պետք է
համոզվի, որ միայն Աստված կարող է աջակցել իրեն
դժվարին և դժվարին իրավիճակներում, եթե նա դիմի
Նրան իր ամբողջ սրտով, հոգով և զգացմունքներով:

* * *

Եթե մեր զգայարանները կարողանային մեզ
փոխանցել ամբողջ ճշմարտությունը, մենք երկիրը
կտեսնեինք որպես Էլեկտրոնների գետեր, իսկ փոշու ամեն
մի կաթիլ՝ որպես լույսի գլորվող զանգված: Նրանք, ովքեր
թափանցում են նյութականից մինչև հոգևոր, հասկանում

են պատրանքի բնույթը և գիտեն ճշմարտության
եությունը:

* * *

Անկախ նրանից՝ աֆրիկյան ջունգլիներում եք, թե
մարտադաշտում, տառապում եք հիվանդությունից, թե
աղքատությունից, մարդ պետք է համոզի իրեն, որ Աստծո
ձեռքն ավելի ուժեղ է, քան ցանկացած վտանգ և ունակ է
պաշտպանել նրանց, ովքեր ապաստան են փնտրում Նրա
մոտ: Պաշտպանության ավելի արդյունավետ միջոց չկա:
Իհարկե, իրադարձությունների հետ գործ ունենալիս
պետք է օգտագործել բանականություն՝ միաժամանակ
լիովին վստահելով աստվածային օգնությանը:

* * *

Բոլոր արարածների սրտերում՝ բոլոր մայրերի,
հայրերի, ընկերների և սիրելիների սերը, սեր է սերում
աստվածային սիրուց:

* * *

Պետք է տարբերակել խոշոր և փոքր
պարտականությունները՝ առաջնահերթություն տալով
ամենակարևորին պարզապես կարևորի փոխարեն:
Ավելին, ոչ մի պարտականություն չպետք է հակասի
մյուսին: Սուրբ Գրությունները մեզ ասում են, որ երբ մեկ
պարտականությունը հակասում է մյուսին, դա ապացույց
է, որ այն իրական պարտականություն չէ:

* * *

Երբ արևի կենսական ճառագայթները տարածվեն, ես
հույսի ճառագայթներ կտարածեմ աղքատների և
լքվածների [նրանց, ում հասարակությունը լքել է]
սրտերում, և նոր վճռականություն կներշնչեմ նրանց
սրտերում, ովքեր իրենց ձախողակ են համարում:

* * *

Ուսուցիչ Պարամահանսան իր աշակերտներից մեկին
.ասաց

Մի՛ բացառիր ոչ մեկին քո սիրո շրջանակից: Պահիր»
բոլորին քո սրտում, և նրանք քեզ կպահեն իրենցում»:

* * *

Տե՛ր, օգնիր ինձ միշտ օգտագործել իմ կամքը
օգտակար և բարի գործեր կատարելու համար:
Օգնիր ինձ համապատասխանել Քո կամքին,
որպեսզի իմ բոլոր մտքերը համապատասխանեն Քո
նպատակներին և ներդաշնակ լինեն Քո կամքի հետ:
Նա օգնեց ինձ արթնացնել իմ մեջ թաքնված, օրհնյալ
ուժը, որպեսզի կարողանամ հաղթահարել բոլոր
դժվարություններն ու փորձությունները:

* * *

Արթնացեք այդ համարձակ և խոնարհ հոգևոր
անհատականության առջև՝ մեկը, որը համատեղում է
առյուծների ուժը աղավախների քնքշության հետ

* * *

Ես չեմ հետաքրքրվի դառը, կեղծ քննադատությամբ,
ոչ էլ շռայլ գովասանքով ու շողորորթությամբ: Իմ միակ
ցանկությունն է կատարել Քո կամքը, Տե՛ր, և արժանանալ
Քո բարեհաճությանը:

* * *

Դուք չեք կարող պատկերացնել այն անդունդը, որը
կլցնի ձեզ, երբ զգաք աստվածային ներկայությունը: Ձեր
հոգին այդ ժամանակ կհարբեցվի Աստծո անսահման
սիրով: Դա սեր է, որը միլիոնավոր անգամներ մեծ է
ցանկացած մարդկային սիրուց՝ սեր, որը բավարարում է
ձեր բոլոր ցանկությունները և լցնում ձեր սիրտը
ուրախությամբ ու բավարարվածությամբ:

* * *

Ներքին կենտրոնացման միջոցով դուք կարող եք
անմիջականորեն զգալ հոգևոր երանություն ձեր ներսում
և ձեր շուրջը: Եթե զարգացնեք այս գիտակցությունը, ձեր
անհատականությունը կզարգանա ներդաշնակորեն, և
դուք ձեռք կբերեք գրավիչ մագնիսականություն
մարդկանց և այլ էակների համար:

* * *

Ո՛րվ Մեծ Պահապան, ինձ համար միևնույն է, թե ամեն
ինչ կորցնեմ իմ ճակատագրի պատճառով, որն իմ
սեփական ստեղծածն է, բայց խնդրում եմ Քեզ՝ իմ միակ
ապաստանին, պաշտպանել Քո հանդեպ իմ սիրո մոմը
անուշադրության և մոռացության քամիներից:

* * *

Եկեք մինչև կշտանանք խմելով խաղաղության
մաքուր, թարմացնող ջրերից, որոնք հոսում են
բարենպաստ հանգամանքների աղբյուրներից՝
գորանալով դրական մտածելու և լավատեսական
հայացքներ ունենալու մեր անսասան վճռականությամբ:

* * *

Խիղճը ինտուիտիվ զգայարան է, որը բացահայտում է
մարդու իրական բնույթն ու դրդապատճառները: Երբ ձեր
խիղճը մաքուր է, և դուք գիտեք, որ ճիշտ եք անում, ապա
վախենալու ոչնչից չունեք: Մաքուր խիղճը Աստծո կողմից
բարի վարքի վկայությունն է: Արդարացված լինելը խղճի
դատարանում նշանակում է ունենալ երջանկություն և
ստանալ Աստծո օրհնությունները:

* * *

Փորձեք անել համարձակ և հաճելի բաներ, որոնք
մարդկանց մեծ մասը չի անում, և սեր ու խաղաղություն
տվեք նրանց, ում ուրիշները անտեսում են:

* * *

Ուսուցիչ Պարամահանսան իր աշակերտներից մեկին
.ասաց

Եթե դուք ժամանակ չծախսեք միտքը զարգացնելու»
վրա, ապա նյութական բարգավաճման ոչ մի չափաբաժին
չի բավարարի ձեզ: Այս զարգացումը տանջանք չէ, այլ
գիտակցության մարզում՝ երջանկության տանող մտքերն
ու գործողությունները սնուցելու համար»:

Քո երջանկությունը քո հաջողությունն է, այնպես որ
մի թող, որ որևէ մեկը գողանա այն քեզանից:
Պաշտպանիր քեզ նրանցից, ովքեր փորձում են

անհանգստացնել քեզ: Երբ ես տղա էի, ես կորցնում էի
համբերությունս, երբ որոշ մարդիկ կեղծ լուրեր էին
տարածում իմ մասին: Հետագայում ես հասկացա, որ իմ
հոգեկան խաղաղությունն ավելի կարևոր է, քան
մարդկանց հավանությունը կամ հիացմունքը:

* * *

Եթե միայն իմանայիք աստվածային սիրո
պատմությունը, որը որոշ նվիրյալներ ապրում են Աստծո
հետ: Կյանքում ոչ մի այլ փորձառություն չի կարող
համեմատվել այդ ուրախության հետ: Ես ճանաչում էի մի
սրբի, որը անընդհատ կլանված էր Աստծո սիրով, և նրա
դեմքը ճառագայթում էր սուրբ սեր: Աստծո աչքը միշտ
նրանց վրա է, ովքեր սիրում են Նրան, և Նա երբեք չի լքում
նրանց ոչ մի պահ:

* * *

Քչերն են հետաքրքրված իրենց մտավոր և հոգևոր
կարողությունները զարգացնելով

* * *

Մի՛ թույլ տվեք ինքներդ ձեզ ընկղմվել հետաձգման
հատակը: Վեր կացեք ձանձրալի առօրյա իրականության
քնից և ուղղվեք դեպի նուրբ կյանքի հորիզոնները, որտեղ
կա նվաճում, ուրախություն և խաղաղություն:

* * *

Ձեր մեջ թաքնված է հսկայական ներուժ, որը
սպասում է ներդրման, և դուք միակն եք, ով կարող է
ակտիվացնել և օգտվել դրանից:

* * *

Վատ սովորությունների և անառողջ ցանկությունների
թելադրանքից ազատագրումը շատ ավելի մեծ
երջանկություն է բերում, քան նյութական հաջողությունը:
Մտավոր հաջողության մեջ թաքնված է հոգեբանական
բարեկեցություն, որը արտաքին հանգամանքները չեն
կարող խլել: Դուք կարող եք ձեր ամբողջ ժամանակը
ծախսել հարստություն կուտակելու վրա, բայց այդ
հարստությունը ձեզ չի տա այն երկարատև

խաղաղությունն ու անվտանգությունը, որը դուք փնտրում
եք: Ընդհակառակը, այն ձեզ ավելի շատ դժբախտություն
կբերի, քանի որ իրական երջանկությունն ու
խաղաղությունը թաքնված են մտքում, այլ ոչ թե
սյուրթական ունեցվածքի մեջ:
Երբ դուք ամուր հաստատված եք ձեր իրական «ես»-ի
մեջ, կատարում եք յուրաքանչյուր առաջադրանք և
վայելում եք բոլոր բարիքները աստվածային
ուրախությամբ:

* * *

Մի՛ թույլ տուր, որ թուլությունը ներթափանցի քո
միտքը և զգույշ եղիր բացասական մտքեր և
հոռետեսական հայացքներ ունեցող մարդկանց հետ
շփվելիս, որպեսզի նրանց թույլ մտքերը չներթափանցեն
քո միտքը, եթե միայն քո միտքը չի հասել այնպիսի ուժի,
որ ուրիշների մտքերը չեն կարող թուլացնել այն, այլ,
ընդհակառակը, այն կարող է ամրապնդել ուրիշների
մտքերը և բարձրացնել նրանց ինքնավստահությունը:

* * *

Աստված առաջին տեղում է, և մենք չպետք է սկսենք
կամ ավարտենք մեր օրը՝ առանց Նրա մասին մտածելու:
Մենք պետք է հիշենք, որ առանց Աստծուց ստացած ուժի
և Էներգիայի, մենք չէինք կարողանա որևէ բանի հասնել:
Հետևաբար, մեր ամենամեծ պարտականությունը Նրա
առջև է:

* * *

Կա սովորույթներն ու ավանդույթները գնահատելու և
դատելու միջոց: Սկզբում յուրաքանչյուր ավանդույթ ուներ
արդարացում: Եթե մենք պարզենք, որ արդարացումը
դեռևս գոյություն ունի, ապա ավանդույթն ունի իմաստ և
օգուտ: Այնուամենայնիվ, անխոհեմ է կուրորեն հետևել
ավանդույթներին: Մենք պետք է իմանանք
ճշմարտությունը և հետևենք դրան՝ տարբերակելով, թե
ինչը կարող է մեզ երջանկություն բերել, ապա կիրառելով
այն:

* * *

Երբ տեսնում ես, որ այդքան շատ մարդիկ զրկված են
երջանկությունից կամ հաջողությունից, մի՛ ենթադրիր, որ
դա նրանց ճակատագիրն է: Դու կարող ես դառնալ այն,
ինչ ուզում ես: Քո ներքին հաջողությունն է, որ քեզ
խկապես հաջողակ է դարձնում:

* * *

Եթե ներսումդ ոչինչ չունես, երջանիկ չես լինի: Բայց
եթե շուրջդ ոչինչ չունես և ներսումդ երջանիկ ես,
անկասկած հաջողակ ես: Հետևաբար, անհնար է
մարդկանց դատել նրանց արտաքին հանգամանքներով:

* * *

Հսկայական ամբոխի մեջ կարող է լինել մեկը, ով
հասել է հոգևոր բարձրացման վիճակի և վայելում է
ներքին խաղաղություն և գերագույն հոգևոր
երջանկություն:

* * *

Ես հաստատ գիտեմ, որ ամեն ինչ, ինչ ինձ
անհրաժեշտ է, կգա ինձ մոտ, ուստի չեմ անհանգստանում
ապագայի համար: Սա ո՛չ պարծենկոտություն է, ո՛չ էլ
ծնացում, քանի որ ես բազմիցս զգացել եմ այդ օրհնյալ
ուժի գործն ու արդյունավետությունը իմ կյանքում:

* * *

Անկախ նրանից՝ լողում եմ կյանքի մակերեսին, թե
խեղդվում ծովի խորքում, ես գիտեմ, որ Աստծո հետ եմ, և
Նա՝ ինձ հետ, և որ ոչինչ չի կարող վնասել ինձ: Այդ
գիտելիքն ինձ անսկարագրելի և խորը երջանկություն է
պարգևել:

* * *

Անկասկած, նոր բան գնելը հաճելի փորձառություն է:
Սակայն որոշ ժամանակ անց այդ ուրախության զգացումը
աստիճանաբար մարում է, և դուք կարող եք նույնիսկ
ընդհանրապես կորցնել հետաքրքրությունը դրա
նկատմամբ՝ մոռանալով դրա մասին և ցանկանալով ինչ-

որ այլ բան: Այնուամենայնիվ, այդ ապրանքի հաշիվը չի
մոռացվի, հատկապես, եթե այն գնել եք մաս-մաս:

* * *

Մարդը պետք է վերահսկողություն ստանձնի իր
կյանքի նկատմամբ և այն հնարավորինս պարզեցնի: Նա
պետք է որոշ գումար խնայի անհրաժեշտության և
արտակարգ իրավիճակների համար, խնայողությունները
նախապատվությունը տա շքեղության վրա ծախսերին և
օգնի ուրիշներին իրենց լավագույնս: Երբ դուք օգնում եք
ուրիշներին, օգնությունը կգա ձեզ այս կամ այն կերպ, և
դուք ոչնչի կարիք չեք ունենա և ոչնչից չեք զրկվի:

* * *

Բոլոր սրտերի ուրախության մեջ ես լսում եմ Քո
երանության արձագանքը, Տե՛ր, և բոլոր
հավատացյալների բարեկամության մեջ ես զգում եմ Քո
սերը: Ես ուրախանում եմ, և սիրտս ուրախանում է իմ
ընկերների հաջողություններով ու բարգավաճումով,
ինչպես ես ուրախանում եմ իմ սեփական
բարեկեցությամբ և հանգստությամբ: Երբ ես
իմաստություն եմ ներշնչում ուրիշներին, ես
բազմապատկում եմ իմ սեփական իմաստության
գանձերը, և բոլորի երջանկության մեջ ես գտնում եմ իմ
սեփականը:

* * *

Երջանկության ամենամեծ թշնամին շքեղ իրեր գնելու
համար փող վերցնելն է: Մարդիկ սխալմամբ կարծում են,
որ չեն կարող երջանիկ լինել, եթե ձեռք չբերեն ինչ-որ
կոնկրետ բան: Բայց նույնիսկ այդ իրը ձեռք բերելուց հետո
նրանք չեն զգա իրական երջանկություն՝ չնայած դրա
բերած ժամանակավոր ուրախությանը: Ի՞նչ իմաստ ունի
երկրային երջանկության միրաժի հետևից վազելը, որը
խոստանում է միայն կոտորվել: Մարդիկ պետք է ապրեն
պարզ՝ առանց բազմաթիվ ունեցվածքի կարիք ունենալու,
որոնք պահանջում են մշտական ուշադրություն:

* * *

Իմ դրախտը իմ մեջ է: Երբ վայելում եմ Աստծո
օրհնությունները, շնորհակալ եմ Նրան, և իմ ներքին
ուրախությունն աճում է: Առանց այդ ներքին
բավարարվածության, նույնիսկ երկրային հաճույքներն ու
հաճույքները դժոխքի են վերածվում: Ես հասկացել եմ, որ
առանց այդ ներքին ուրախության, ինձ վրա դրված
պատասխանատվության բեռը կիսլեր ինձ
խաղաղությունից և կգրկեր ինձ երջանկությունից:

* * *

Եթե հարստությունը զուգակցվի հիվանդության և
խնդիրների հետ, հետևանքները բազմաթիվ կլինեն:
Հիգիենան և առողջապահությունը Արևմուտքի ուժեղ
կողմերից են: Վնասակար միջատներն ու մահացու
մանրէները արդյունավետորեն վերահսկվում են
զարգացած երկրներում, մինչդեռ դրանք առատ են
մյուսներում: Սակայն այս վնասատուների վերացումը
նվաճման գագաթնակետը չէ, քանի որ զարգացած
երկրներում գոյություն ունեն այլ տեսակի խնդիրներ,
ինչպիսիք են դժվար վճարվող հաշիվները և խեղդող
ֆինանսական ճգնաժամերը՝ պայմանավորված ապառիկ
գնման համակարգերի պատճառով. խնդիրներ, որոնք
խանգարում են քունը և խաթարում հոգեկան
հանգստությունը:

* * *

Մենք նույն գիտակցության անբաժանելի մասն ենք,
որից ծագել է այս մեծ տիեզերքը:

* * *

Երբևէ տեսե՞լ եք ոչխարների հոտ: Եթե նրանցից մեկը
ցատկում է, հոտի մնացած մասը առանց վարանելու
ընդօրինակում է նրան: Մարդկանց մեծ մասն այդպիսին է:
Մեկը կարող է մտածել մի գաղափար կամ ներկայացնել
նոր միտում, իսկ մյուսները անմիջապես կմիանան այդ
շարժմանը և կպատճենեն այն: Այս օրինաչափությունը
պահպանվել է սերունդներ շարունակ: Յուրաքանչյուր
ազգ ունի իր սովորույթներն ու ավանդույթները, և մենք

չենք կարող անդել, որ դրանք բոլորը ճիշտ կամ հիմնավոր
են: Բայց ո՞վ գիտի: Հնարավոր է, որ այդ սովորույթներից
և ավանդույթներից մի քանիսը անհիմաստ և անհիմաստ
են:

* * *

Երբ մտքերի անհանգիստ փոթորիկը հանդարտվում
է, մենք մտնում ենք խաղաղության թագավորություն և
դիպչում աստվածային ներկայությանը:

* * *

Մտածեք Աստծո, կամ մի գեղեցիկ բնապատկերի
մասին, որը խաղաղություն է ներշնչում, կամ մի ուրախ և
հաճելի փորձառության մասին: Դրական, հանգիստ
մտավոր գործունեությունը աշխուժացնում և
թարմացնում է:

* * *

Մենք ապրում ենք քաոսային և անհանգիստ
աշխարհում: Դուք կարող եք մտածել, որ փողը
երջանկություն է նշանակում, բայց երբ դուք այն ձեռք եք
բերում, կհասկանաք, որ դեռ դժբախտ եք: Դուք կարող եք
հարստություն ձեռք բերել և կորցնել ձեր առողջությունը
(Աստված մի արասցե): Կամ կարող եք լավ առողջություն
ունենալ և կորցնել ձեր փողը: Կամ կարող եք ունենալ և՛
հարստություն, և՛ առողջություն, բայց տառապել
բազմաթիվ խնդիրներից ուրիշների հետ՝ բարություն
ցուցաբերելով միայն ատելության և վրդովմունքի դիմաց:
Առանց Աստծո, այս կյանքում ոչինչ չի կարող իսկապես
բավարարել ձեզ:

* * *

Երկիրը դառնում է տանջանքների խցիկ նրանց
համար, ովքեր ապրում են աստվածային ծրագրի
անտեղյակության մեջ: Սակայն, երբ դուք կյանքի
փորձառությունները դիտարկում եք որպես ձեր
ուսուցիչներ և դրանցից սովորում եք այս աշխարհի
իրական բնույթը և ձեզ տրված դերը տիեզերական
դրամայում, այդ փորձառությունները դառնում են

արժեքավոր լուսավորիչներ՝ երկարատև
բավարարվածության և երջանկության ճանապարհին:

* * *

Այնտեղ՝ անխավար մթության, անձայն լռության և
անստեղծ ոչնչության հետևում, թաքնված է հավերժական
եությունը, որը գոյության ակունքն է և բոլոր տեսանելի ու
անտեսանելի ուժերի ու էակների աղբյուրը:

* * *

Աստված այս երկիրը չի ստեղծել մեզ համար
պարզապես ուտելու, քնելու և մեռնելու, այլ որպեսզի մենք
իմանանք Նրա կամքը և հասկանանք մեր գոյության
նպատակը: Մի քանի իմաստուն մարդիկ հասկացել են
տիեզերական ծրագրի իմաստը, բայց մարդկանց մեծ
մասը կույր է և անտեղյակ է այդ նպատակից:

* * *

Փողը երբեք իմ կյանքի նպատակը չի եղել, իմ
նպատակն էր ծառայել մարդկության մեջ իմ եղբայրներին
ու քույրերին: Հետևաբար, Աստված ինձ համար
բազմաթիվ դռներ բացեց՝ ինձ ապահովելու և իմ
առաքելությունը կատարելու համար:

* * *

Աստված ստեղծեց այս տիեզերքը՝ գործելու համար
ֆիքսված և անփոփոխ օրենքի համաձայն: Եթե մենք
խախտենք այս համընդհանուր օրենքներից որևէ մեկը,
մենք կպատժենք ինքներս մեզ: Բարձրահարկ շենքի
տանիքից ցատկող մարդը կկոտրի իր ոսկորները:
Հետևաբար, մենք չենք կարող անտեսել ձգողականության
օրենքը՝ առանց հետևանքները կրելու:

* * *

Երբ մենք խորը հայացք ենք գցում աշխարհի
քաղաքակրթությունների վրա և ուսումնասիրում հին
քաղաքակրթությունների թաքնված գաղտնիքները, ի
հայտ է գալիս մի մեծ պատկեր՝ միահյուսված գծերով,
բազմազան գլուխներով և ճշգրիտ մանրամասներով, և

մենք հասկանում ենք, որ մարդը բնույթով միաժամանակ
և՛ անհատական է, և՛ սոցիալական:

* * *

Եթե Աստված ցանկանար, որ մենք ապրեինք միայն
Նյութական գիտակցությամբ, մենք լիովին
կբավարարվեինք Նյութական իրերով և կբավարարվեինք
աշխարհիկ կյանքով:

* * *

Մաքրության, խաղաղության և երջանկության
ճառագայթները երազներից այն կողմ թարթում և պարում
են մեր Էական խորություններում:

* * *

Մեր կյանքի այս երկրային ճանապարհորդության
ընթացքում երկնքում հայտնվող յուրաքանչյուր
փորձառության հետ մենք պետք է սովորենք, թե ինչպես
ընդլայնել մեր գիտակցությունը և ինչպես ավելի լավ
հասկանալ մեզ շրջապատող կամ մեր անցած
հանգամանքները, և այդ դեպքում մենք կկարողանանք
ապրել ավելի լավ ներդաշնակության մեջ և ավելի սահուն
շփվել մարդկանց և կյանքի հետ:

* * *

Մարդկանց մեծ մասը ընդօրինակում է ուրիշներին:
Մարդը պետք է լինի ինքնատիպ և ստեղծագործ, և
տիրապետի իր արած ամեն ինչին:
Արևելքում հիմնական ուշադրությունը կենտրոնացած
է եղել հոգևոր երջանկության զարգացման վրա, մինչդեռ
կյանքի Նյութական կողմերը հաճախ անտեսվել են:
Արևմուտքում կան որոշ Նյութական
հարմարավետություններ, բայց շատ քիչ հոգեբանական
երջանկություն: Անհրաժեշտ է երկուսի միջև
հավասարակշռություն, քանի որ կյանքի միայն մեկ կողմի
վրա կենտրոնանալը հանգեցնում է
անհավասարակշռության և կյանքի պահանջներին
ռացիոնալ կերպով արձագանքելու անկարողության:

* * *

Աստվածային երջանկությունից հետո ամենամեծ
երջանկությունը մարդու համար խաղաղությունն է իր
մերձավոր ազգականների հետ, որոնց հետ նա ստիպված
է ապրել տարվա ամեն օր:

Մարդիկ շատ ժամանակ են վատնում
շտապողականության և իմպուլսիվ գործողությունների
վրա՝ առանց շատ բանի հասնելու: Քիչ են կանգ առնում
մտորելու և փորձելու հասկանալ, թե ինչ է առաջարկում
կյանքը:

* * *

Մենք պետք է աշխատենք իմաստության ներքին
շինություններ կառուցելու համար խաղաղության
այգիներում, որոնք ծաղկում և փայլում են հրաշալի
հոգևոր առաքիլությունների անթիվ ծաղիկներով:

* * *

Ներքին ներդաշնակությունը ուժի հարուստ աղբյուր է
և ստեղծում է վերականգնվող էներգիա:

* * *

Կյանքին նայելով՝ մարդ հասկանում է, որ
հաջողությունը հեշտ չէ: Կյանքը հաճախ դաժան է և
անողորմ, և մենք պետք է պայքարենք ապրուստ
վաստակելու համար: Մտածեք այն ջանքերի մասին,
որոնք անհրաժեշտ են ձեր մարմինը պահպանելու և այն
առողջ ու հիվանդություններից զերծ պահելու համար:
Նույնիսկ եթե դուք հաջողության հասնեք դրանում, այդ
հաջողությունը ժամանակավոր է: Մարմինը՝ երկար
ապրեք, ի վերջո կհանգչի: Անհրաժեշտությունը թելադրում
է պայքարել բազմաթիվ ներքին և արտաքին ուժերի դեմ՝
ցանկալի հաջողության հասնելու համար: Այս ուժերը
անխոնջ աշխատում են՝ ձեզ զրկելու ցանկացած
իսկապես նշանակալի նվաճումից:

* * *

Փորձեք հանգիստ մնալ բոլոր հանգամանքներում և
թող ձեր խաղաղության սերմը ծաղկի ուրախությամբ և
գոհունակության ժպիտներով:

* * *

Նույնիսկ մեծագույն սրբերը չեն հասնում լիակատար փրկության, եթե չեն կիսվում իրենց հաջողություններով՝ իրենց հոգևոր փորձառություններով և բարձրագույն գիտելիքներով՝ ուրիշների հետ՝ օգնելով նրանց հասնել հոգևոր հասկացողության: Ահա թե ինչու նրանք, ովքեր հասել են նման փուլերի և հասել են նման վիճակների, ցանկանում են հասկացողություն փոխանցել նրանց, ովքեր դրա կարիքն ունեն: Եթե դուք ցանկանում եք իրական հաջողություն, դուք կապահովեք ոչ միայն ձեր սեփական երջանկությունը, այլև ուրիշների երջանկությունը:

* * *

Յուրաքանչյուր ինտելեկտ ունեցող մարդ կարող է փող աշխատել, բայց եթե նրանք սեր ունեն իրենց սրտում, նրանք երբեք չեն օգտագործի այդ փողը եսասիրական նպատակներով, այլ կկիսվեն այն ուրիշների հետ: Փողը անեծք և դժբախտություն է եսասերների և ժլատների ձեռքում, և օրհնություն և նվեր՝ բարի սրտեր և առատաձեռն հոգիներ ունեցողների ձեռքում:

* * *

Մեկը կարող է որոշել երկար ժամանակ լռել՝ հրաժարվելով խոսել իր ընտանիքի հետ: Թեև այս անձը կարող է որոշակի ներքին խաղաղություն ձեռք բերել, նրա վարքագիծը եսասիրական է և վնասակար է իր ընտանիքի երջանկության համար: Նա չի կարող համարվել իսկապես հաջողակ, եթե իր սիրելիները նույնպես չօգտվեն իր նվաճումներից: Նմանապես, նյութական հաջողության հասնելը միայն մեր բարգավաճումը վայելելու իրավունքի մասին չէ. այն նաև ենթադրում է մեր բարոյական պատասխանատվությունը ուրիշների առջև՝ օգնելու նրանց բարելավել իրենց ֆինանսական և կենսապայմանները:

* * *

Ես պաշտպանված եմ իմ մաքուր խղճի պատերի
ետևում: Ես այրել եմ մուգ անցյալը և ինձ միայն այսօրն է
հետաքրքրում:

* * *

Այսօր ես գիտակցում եմ, որ ես մեկն եմ մեծագույն
բարիքի լույսի հետ և որ ես փարոս եմ նրանց համար,
ովքեր պայքարում են վշտի ծովի ալիքների դեմ:

* * *

Մարդիկ տարբեր տեսակետներ և տեսություններ
ունեն հաջողության մասին՝ կախված կյանքի իրենց
նկրտումներից: Հաճախ կարելի է լսել, թե ինչպես են որոշ
մարդիկ հաջողությունը նույնացնում գողության հետ՝
ասելով. «Նա հաջողակ գող էր»: Սա ընդգծում է, որ
հաջողությունը իր բոլոր ձևերով և տարատեսակներով
ցանկալի է և ցանկալի: Այնուամենայնիվ, մեր
հաջողությունը չպետք է վնասի ուրիշներին:
Կա նաև հաջողության մեկ այլ չափանիշ. երբ մենք
կարողանում ենք ներդաշնակ և օգտակար արդյունքներ
բերել մեզ համար, մենք պետք է մեր հաջողության մեջ
ներառենք նաև ուրիշներին և կիսվենք դրա պտուղներով
նրանց հետ:

Հաջողությունը նշանակում է մարդու
բավարարվածություն և բավարարվածություն իր
միջավայրում: Իսկական հաջողությունը արդարության
սկզբունքների վրա հիմնված գործողությունների արդյունք
է և ներառում է ուրիշների երջանկությունն ու
բարեկեցությունը՝ որպես մարդու սեփական
երջանկության անբաժանելի մաս: Եթե մենք կիրառենք
այս սկզբունքը մեր նյութական, մտավոր, բարոյական և
հոգևոր կյանքում, մենք կունենանք հաջողության
ամբողջական և համապարփակ սահմանում:

* * *

Այստեղ՝ այս սահմանափակ աշխարհում, մենք
ընկալում ենք երկարությունը, լայնությունը և խտությունը,
բայց կա մեկ այլ մակարդակ, որտեղ չափումներ

գոյություն չունեն. ամեն ինչ պարզ է և թափանցիկ՝ ամեն
ինչ գիտակցություն և ընկալում է: Համի զգացողությունը
ընկալում է, ինչպես նաև հոտառությունը: Մեր
զգացմունքները, մտքերը և մարմինները գիտակցության
վիճակներ են: Ճիշտ այնպես, ինչպես մենք կարող ենք
տեսնել, լսել, հոտոտել, համտեսել և շոշափել երազներում,
այնպես էլ այդ ավելի բարձր մակարդակում մենք զգում
ենք այս բոլոր զգացողությունները մաքուր գիտակցության
միջոցով:

* * *

Ո՛վ Տեր, երջանկացրու մեզ՝ զգալով Քո
մոտիկությունը, ազատիր մեզ ցանկությունների
կապանքներից և պարզևիր մեզ ներքին ուրախություն,
որը չի ազդվում կյանքի փորձառություններից և նրա
փոփոխվող իրադարձություններից:

* * *

Երբ մեր միտքը համահունչ է բարձրագույն
ընկալումների հետ, մեր մեջ արթնանում է հոգևոր
գիտակցություն, և մենք զգում ենք աստվածային
իմաստության և սիրո զարմանալի հրաշքներ:

* * *

Եթե մենք Աստծուն ամբողջությամբ սիրենք և դիմենք
Նրան մեր բոլոր մտքերով ու սրտերով, մենք կզգանք
Նրան մոտիկություն և կհասկանանք, որ Նա կյանքի
ամենամեծ անվտանգության ապաստանն է:

* * *

Տիեզերքի թվացյալ դատարկ, անծայրածիր
տարածության մեջ կա տիեզերական կապ և
հավերժական կյանք, որը միավորում է մեզ տիեզերքի
բոլոր կենդանի և անշունչ արարածների հետ՝ գերագույն
կյանքի ալիք, որը հոսում է ողջ գոյությամբ մեկ:
Հավերժությունը մեր իրական տունն ու մշտական
բնակավայրն է, և մեր գոյությունը այս մարմիններում
ժամանակավոր է, ինչպես անապատով ճանապարհորդող
քարավանի կարճատև հանգիստը:

* * *

Երբ մենք մեզ միանում ենք ոգու ստեղծագործական
ուժերին, մենք կապ կհաստատենք մեզ առաջնորդելու և
մեր խնդիրները լուծելու ընդունակ համընդհանուր և
անսահման մտքի հետ: Ստեղծագործական ուժը
անխափան կհոսի մեզ մոտ մեր գոյության ամենամեծ
աղբյուրից՝ թույլ տալով մեզ հասնել ստեղծագործական
հաջողության մեր գործունեության ցանկացած ոլորտում:

* * *

Սերը աճում և ծաղկում է վստահության,
հանդուրժողականության և փոխադարձ հարգանքի
միջավայրում:

* * *

Օրհնիր մեզ, Տե՛ր, մաքուր մտքերի և լավ
սովորությունների լույսով, որպեսզի եթե վատ
սովորությունների և շեղված մտքերի խավարը մոտենա
մեզ, այն անմիջապես ցրվի: Եվ օգնիր մեզ սիրել Քեզ
այնպիսի խորը սիրով, որ ո՛չ նյութական պատրանքները,
ո՛չ էլ աշխարհիկ գայթակղությունները չկարողանան մեզ
որսալ կամ գրավել մեր մտքերն ու սրտերը:

* * *

Հեշտությամբ ձեռք բերված իրերը հազվադեպ են
արժեքավոր: Մենք սա գիտենք մեծ տղամարդկանց և
կանանց կյանքն ուսումնասիրելով և այն բանից, թե
ինչպես են նրանք մեծ դարձել իրենց տաղանդները
զարգացնելով, պարտականությունները կատարելով,
բարոյական արժեքները զարգացնելով, խորը
ուսումնասիրություններով և եսասիրությունից
խուսափելով: Նրանց ստացած արդյունքները և
նվաճումները անհամեմատ ավելի մեծ էին, քան նրանց
գործադրած ջանքերը:

* * *

Իսկական ազատությունը կայանում է իմաստությամբ
առաջնորդվող և հասկացողությամբ, ճշգրտությամբ և

անսասան կամքով հիմնավորված ընտրության
ազատության մեջ:

* * *

Երբ դուք արթնացնում եք ձեր կամքը,
վճռականությունը և գիտակցական զանազանությունը,
անտեսանելի ուժերը արձակվում են բարձրագույն
գիտակցությունից՝ հոգու ներթափանցման միջոցով՝ ձեզ
օգնելու և լուսավորելու հոգեբանական
հարմարավետության և երջանկության տանող ուղիները՝
Աստծո օգնությամբ:

* * *

Մարդը պետք է բացի հոգու ուղիները իր սեփական
ջանքերով: Ոչ ոք կամովին չի ընտրում տառապանքն ու
տառապանքը խաղաղության և երջանկության
փոխարեն: Անտեղյակությունը տառապանքի արմատն է
և խոչընդոտը, որը պետք է հեռացվի և վերացվի:
Անտեղյակությունը վնասակար մոլախոտ է, խորը
արմատներ գցած, որը աճում է մարդկության այգում՝
դուրս մղելով լավ և օգտակար բույսերը:
Անտեղյակությունը պետք է հաղթահարվի անսասան
կամքով և վճռական վճռականությամբ: Մտքի հողը պետք
է մշակվի ճշգրիտ մտավոր կենտրոնացմամբ [դրականի
վրա], և լավ սերմերը պետք է ջրվեն հավատքի ջրով: Երբ
սիրո կենսական և տաք ճառագայթները փայլեն,
բարության սերմը կաճի և կհաղթահարի պարագիտային
մոլախոտերն ու խոտերը, քանի որ խավարը չի կարող
գոյություն ունենալ լույսի ներկայությամբ:

* * *

Նյութական իրերի հաճույքները մարում և
անհետանում են, բայց աստվածային ուրախությունը
երբեք չի մարում: Դա աստվածային երջանկությունն է, որն
:անվերջ է և աննկարագրելի

* * *

Մենք երբեք չպետք է օգտագործենք սխալ մեթոդներ՝
երջանկության հասնելու համար, ինչպես նաև չպետք է

հրաժարվենք մեր ներսում եղած խաղաղությունից և
հոգևոր հարստությունից՝ հետապնդելով պատրանքային
հարմարավետություն և փայլուն կյանք, որը կարող է մեր
առջև կախված լինել դժոխային գործողություններով և
կործանարար հետևանքներ ունեցող վարքագծով:

* * *

Հանգստությունը լավագույն տեսախցիկն է
աստվածային ներկայությունը որսալու համար: Մաքուր և
ճշգրիտ կենտրոնացված հանգստության օբյեկտիվի
միջով օրինված պատկերը կհայտնվի կատարյալ
պարզությամբ:

* * *

Իրականում, ողջ իմաստությունը քո մեջ է, և քեզ
անհրաժեշտ է միայն գիտակցաբար գիտակցել այն:

* * *

Բավարարվածությունը ինքնակատարելագործման
մեջ է, որպեսզի ուրիշները փնտրեն ձեզ, այլ ոչ թե դուք
նրանց: Սերն ու բարեկամությունը պետք է տրվեն առանց
ակնկալիքի կամ պահանջի, քանի որ ակնկալիքը ծնում է
դժգոհություն և դառնություն: Նույնիսկ
ինքնակատարելագործման ձգտելիս պետք է միայնակ,
անվտանգ և խաղաղ լինել սեփական առաքինությունների
և ինքնագնահատականի ամրոցի մեջ:

* * *

Թող ուրախության և լավատեսության ջրվեժներ միշտ
հոսեն իմ սրտից, և թող դրանց թարմացնող ցողերը
դիպչեն բոլոր նրանց, ում կհանդիպեմ:

* * *

Հոգևոր ուրախությունը հոգու մեջ առաջացնում է
ուրիշներին ամեն կերպ օգնելու ցանկություն և
զարգացնում է երջանկության տանող նուրբ բարոյական
հաճույքները գնահատելու ունակությունը, այդպիսով
նվազեցնելով կոպիտ հաճույքների նկատմամբ հակումը:

* * *

Անկախ նրանից, թե որքան փոքր է ձեր դերը, այն
մնում է նույնքան կարևոր, որքան ամենամեծ դերերը՝
կյանքի բեմում հոգիների կողմից բեմադրվող
տիեզերական խաղի հաջողությանը նպաստելու առումով:

* * *

Համընդհանուր գիտակցությունը բացարձակ,
անսահման գիտակցություն է, անընդհատ նորացվող և
անսպառ իր ստեղծագործականությամբ, և ձեր միջոցով
այն փորձում է արտահայտել իր եզակի կողմը:

* * *

Եթե դու գոնե մեկ անգամ համոտեսես աստվածային
սերը, երբեք չես հրաժարվի դրանից, որովհետև ամբողջ
տիեզերքում դրա նման ուրիշ բան չկա:

* * *

Աստծուն ճանաչողները հասել են շատ առաջադեմ
հոգևոր մակարդակի, այնպես որ չեն բավարարվում
միայն մեղավորներին հոգևոր խորհուրդներ տալով, այլ
կարող են՝ Աստծո շնորհով և օգնությամբ, նրանց
լիցքավորել հոգևոր զորությամբ, որն ազատում է նրանց
իրենց մեղավոր արարքների հետևանքներից:

* * *

Բոլոր բարի և չար գործողությունները գտնվում են
ուղեղի բջիջներում և դրսևորվում են որպես առաքինի
կամ չար սովորություններ կամ մտքի միտումներ:
Անառողջ սովորություններից տառապող մարդը, քանի որ
իր ուղեղի բջիջները լիցքավորված են այդ
սովորությունների ուժով, կարող է ազատագրվել կամքի
ուժի, մեդիտացիայի, անկեղծ աղոթքի և շարունակական
դրական հաստատման միջոցով, մինչև իր բոլոր
անցանկալի սովորությունները վերածվեն խաղաղության
և հանգստության առաքինի սովորությունների: Սա տեղի
է ունենում, երբ ճիշտ ուղղված կենսական ուժը
աշխատում է փոխել ուղեղի բջիջների աննորմալ բնույթը,
որպեսզի այդ բջիջները լցվեն ամեն ինչով, ինչը լավ է,
առաքինի և գեղեցիկ:

* * *

Հասկանալը ներքին աչքն է, հոգու տեսողությունը և
սրտի հեռադիտակը: Այն մտքի հանգստության և խղճի
մաքրության միջև հավասարակշռությունն է:

* * *

Ամեն օր մենք տեսնում ենք տարբեր տեսարաններ, և
ամեն օր նոր դաս է բերում սովորելու: Ակնկալվում է, որ
մարդը դասը կսովորի՝ կենտրոնանալով իր գոյության
վերջնական նպատակի վրա՝ ճանաչել իր գոյության
աղբյուրը և իր կյանքի հիմքը:
Եկեք աշխատենք մոռանալ անցյալի վշտերը և
վճռականորեն չկենտրոնանալ դրանց վրա: Անսասան
վճռականությամբ և գործուն կամքով նորոգենք մեր
կյանքը, հարստացնենք մեր հաջողությունները և մեր մեջ
սնուցենք լավ սովորություններ և ազնիվ որակներ:
Աստված իմ ուժն է, և ես չեմ հավատում որևէ այլ ուժի
Պայքարեք կյանքի մարտերում և համառեք մինչև
վերջ՝ երբեք չհանձնվելով: Երբեք մի՛ ասեք. «Ես չեմ
կարողանում գտնել ճանապարհը, ուստի կդադարեմ
փորձել»: Խնդրեք առաջնորդություն, եթե սխալներ եք
թույլ տվել, բայց երբեք մի՛ դադարեք փորձել: Շատերը
ընդունում են պարտությունը, երբ բախվում են
խոչընդոտների: Նրանք, ովքեր ձախողվում են, պետք է
շփվեն հաջողակ մարդկանց հետ, այլ ոչ թե
անհաջողակների: Վճռական եղեք հաջողության
հասնելու. թող սա լինի ձեր փիլիսոփայությունը կյանքում:
Ամեն օր մենք պետք է ամրապնդենք մեր ֆիզիկական
ուժը, մեծացնենք մեր մտավոր ուժը և ճանաչենք մեր
իրական «ես»-ը՝ մեդիտացիայի, առողջ մտածողության և
դրական, արդյունավետ աշխատանքի միջոցով, որը
միասին օգտակար է մարմնի, մտքի և հոգու համար:
Երբ ուզում եք լավ սովորություն ձևավորել կամ վատը
թողնել, կենտրոնացեք ուղեղի բջիջների վրա, որտեղ
գտնվում են տարբեր սովորությունների մեխանիզմները:
Լավ սովորություն ձևավորելու համար նախ նստեք լուռ և

մեդիտացիա արեք՝ փնտրելով աստվածային
առաջնորդություն:

Կենտրոնացրեք ձեր միտքը կամքի կենտրոնի վրա,
որը գտնվում է ձեր ճակատին, հոնքերի միջև, և
վճռականորեն հաստատեք այն սովորությունը, որը
ցանկանում եք սերմանել ձեր ուղեղում: Երբ ցանկանում
եք վերացնել վատ սովորությունները, կենտրոնացրեք ձեր
ուշադրությունը նաև կամքի կենտրոնի վրա և
վճռականորեն հաստատեք, որ բոլոր ակոսները, որոնցում
այդ սովորությունները արմատավորված են, ջնջվում են:
Կենտրոնացվածության և կամքի ուժի շնորհիվ դուք
կարող եք ջնջել նույնիսկ հին, արմատացած
սովորությունների խորը ակոսները:

Անընդհատ վերահաստատեք ինքների ձեզ, որ ունեք
կամքի ուժ՝ ձեր ուղեղից արմատախիլ անելու անառողջ
սովորությունները: Այս հաստատման համար լավագույն
ժամանակը վաղ առավոտն է, երբ ձեր կամքի ուժն ու
կենտրոնացումը գագաթնակետին են: Շարունակեք
հաստատել ինքների ձեզ, որ ազատ եք բոլոր
թելադրանքներից, և մի օր դուք կհասկանաք՝ Աստծո
օգնությամբ, որ իսկապես ազատվել եք այն
սովորությունից, որից ցանկանում եք ազատվել:
Ինչից էլ որ վախենում ես, վանիր այն քո մտքերից և
թող այն Աստծուն: Ամրապնդիր քո հավատը Աստծո
հանդեպ և վստահիր, որ Նա կարող է օգնել քեզ, և
իմացիր, որ տառապանքի մեծ մասը բխում է
անհանգստությունից և անհանգստությունից:
Ինչո՞ւ պետք է տառապես հիմա, երբ այն, ինչից
վախենում ես, դեռ չի պատահել: Քանի որ մեր
խանգարումների մեծ մասը գալիս է վախից, եթե մենք
հեռացնենք վախը մեր կյանքից, մենք կզգանք
ազատություն, և ապաքինումը կլինի անհապաղ:

Ամեն գիշեր, քնելուց անմիջապես առաջ, հաստատեք
ինքներդ ձեզ, որ Աստված ձեզ հետ է, պաշտպանում և
հսկում է ձեզ: Պատկերացրեք Նրա պաշտպանիչ լույսը,
որը շրջապատում է ձեզ բոլոր կողմերից, և դուք կզգաք
Նրա հրաշալի պաշտպանությունը:
Այս տիեզերական պիեսում բոլոր ռասաների մարդիկ
ժամանակի բեմում բեմադրում են կյանքի դրաման:
Մենք պետք է հասկանանք կյանքի իմաստը՝ առանց
չափազանց շատ կենտրոնանալու մեր ժամանակավոր
դերերի վրա կամ չափազանց շատ կենտրոնանալու
դրանց վրա: Կյանքի մեր ընկալումը հաճախ աղավաղված
և սխալ է, քանի որ մենք այն դիտարկում ենք
եսասիրության և սահմանափակ հեռանկարի աչքերով:
Եթե մենք նայեինք հոգու աչքերով, կտեսնեինք իրերը
բոլորովին այլ տեսանկյունից:
Երբ մենք բացում ենք իմաստության աչքը, մենք
տեսնում ենք Աստծո ամենուրեք ընդգրկող լույսը, և այդ
լույսի մեջ մենք ընկալում ենք մեր հոգևոր բնույթը, որը
արտացոլում է համընդհանուր գիտակցության բնույթը,
որը թափանցում է տիեզերքի բոլոր մասնիկներն ու
մասերը:
Հոգևոր ճշմարտությունները շրջապատում են մեզ՝
թակելով մեր փակ աչքերի դռները, հորդորելով մեզ
տեսնել լույսը՝ խավարի փոխարեն, գործել
իմաստությամբ՝ տգիտության փոխարեն, լցնել մեր
սրտերը սիրով՝ ատելության փոխարեն, և
համագործակցել խաղաղություն հաստատելու և մեր
աշխարհին առատություն ու անվտանգություն բերելու
գործում: Երբ մենք դա անենք, տգիտությունը
կանհետանա, աշխարհիկ տարբերությունները
կանհետանան, մենք կտեսնենք միասնություն
բազմազանության մեջ, և մենք ավելի ներդաշնակ
կդառնանք աստվածային կամքի հետ:

Աստծո հետ մեր հարաբերությունները սառը կամ
անսեր չեն, ինչպես գործատուի և աշխատողի միջև եղած
հարաբերությունները: Մենք Նրա զավակներն ենք, և Նրա
հոգատարությունը մեզ համար մշտական է: Նա միշտ
լսում է մեզ: Մենք Նրա էության անբաժանելի մասն ենք, և
մեր հարաբերությունները Նրա հետ կենդանի և
կենսունակ են: Նա մեզ օժտել է սիրո, հասկացողության,
խորաթափանցության, բարի կամքի և հոգևոր ուժի
անսպառ հարստությամբ, բայց մեզանից շատերը այս
հարստությունը վատնել են ոչնչի վրա:
Աստված ուզում է, որ մենք ապրենք անվտանգության,
խաղաղության և բարեկամական համագործակցության
մեջ, ինչպես վայել է ազնիվ և սիրող ընտանիքի
անդամներին, սակայն ազահիությունն ու եսասիրական
հաշվարկները ծիլ են տվել և արմատավորվել մարդկանց
հոգիներում և բաժանումներ են առաջացրել ընտանիքում:
Աստված ուզում է, որ մենք տերեր լինենք, բայց մենք
ընտրել ենք ստրուկներ լինելը: Մարդկությունը հեռացել է
իր երկնային տնից և կորցրել է Աստծուն և Աստծուն մեզ
մոտ զգալու ներքին դրախտը, և այն չի կարողանա
վերականգնել այդ դրախտը առանց անձնական ջանքերի:
Աստված մեզ ստեղծել է իր պատկերով, բայց այս
ճշմարտությունը վրիպել է մեր մտքից:
Մենք հանձնվել ենք այն պատրանքին, որ մեր
ճակատագիրը դժվարություններն են, իսկ մեր
ճակատագիրը՝ ոչնչացումը, և մենք պետք է պատռենք
պատրանքի վարագույրը իմաստության դաշույնով,
որպեսզի տեսնենք վարագույրի ետևում թաքնված
պայծառ ճշմարտությունը:
Աստված օրհնել է ինձ երջանկությամբ իմ կյանքի այս
երկար տարիների ընթացքում: Անկախ նրանից, թե
մարդիկ տեսնում են գոհունակության ժախտը իմ դեմքին,
թե ոչ, աստվածային ուրախությունը միշտ ինձ հետ է և
երբեք չի լքում ինձ: Երջանկության մեծ գետը անընդհատ
հոսում է իմ գիտակցության ավազների տակ և պոռթկում

Է որպէս օրհնված աղբյուրներ, որոնք ոռոգում են իմ
կյանքի այգիները:

Ո՛չ կյանքի հանկարծակի ցնցումները կարող են
խաթարել իմ խաղաղությունը, ո՛չ էլ մահվան ուրվականը
կարող է խլել իմ զգացած հոգևոր երջանկությունը:

Դժվար էր այդ վիճակը դարձնել մշտական և
անփոփոխ, բայց այն ոգու պտուղները, որոնք ես հիմա
վայելում եմ և կիսում ուրիշների հետ, արժեին իմ
ներդրած բոլոր ջանքերին:

Ես մտածում և գործում եմ աստվածային ոգով
առաջնորդվող: Փողը երբեք իմ կյանքի նպատակը չի եղել,
այլ մարդկության մեջ իմ եղբայրներին ու քույրերին
ծառայելը: Հետևաբար, Աստված ինձ համար բարության
բազմաթիվ դռներ է բացել՝ ինձ պահելու և իմ
առաքելությունը կատարելու համար: Եվ երբ ես
օգնության կարիք ունեմ, Աստված այն անմիջապէս
տրամադրում է:

Իմ միակ ցանկությունը ձեզ ծառայելն է, և այդ
պատճառով եմ ես այստեղ:

Աստծո զորությունը գործում է նաև ձեր կյանքում:

Դուք ինքներդ կզգաք այս ճշմարտությունը, երբ ձեր
հավատքը կամրապնդվի և կհասկանաք, որ իրական
հարստությունը գալիս է ոչ թե նյութական
հաջողությունից, այլ Ամենակարողից:

Աստծո հետ անցկացրած յուրաքանչյուր պահը կլինի
ձեր վերջնական օգտի համար, և ամեն ինչ, որ դուք
կհասնեք սիրուց մղված և Աստծուն հաճեցնելու համար,
կգրվի ձեզ համար հավերժության գրքում:

Նահանջեք ձեր խորը մտքերի մենության մեջ և
վայելեք լուծության աղբյուրից հոսող խաղաղությունը
Եթե մենք բարի գործեր ենք ցանում, մենք
ուրախություն և օրհնություններ ենք հնձում, իսկ եթե
վատ գործեր ենք ցանում, մենք տարբեր տեսակի և
աստիճանի ճգնաժամեր ու խնդիրներ ենք հնձում:

Յուրաքանչյուր բարի գործ նման է քլունգի, որով մենք
փորում ենք գիտակցության հողը՝ աստվածային
ուրախության աղբյուրը բացահայտելու համար:
Սովորեք սուզվել ինքնադիտարկման և
ուսումնասիրության ծովը՝ լինի դա լավ գրքերի,
հավատալիքների, խնդիրների, փիլիսոփայության, թե
ներքին ուրախության հետ կապված, գիտակցելով, որ
սովորական [խորհրդածական] միայնությունը իրական
երջանկության գինն է:

Թեև կյանքը թվում է անկանխատեսելի, քմահաճ և
խորհրդավոր, լի կասկածներով, ամեն տեսակի
խնդիրներով ու ցնցումներով, մենք մտում ենք Աստծո
մշտական պաշտպանության տակ: Մենք չպետք է
չափազանցենք հարցերը կամ կորցնենք մեր
հանգստությունը իրադարձությունների առջև, քանի որ
եթե թույլ տանք, որ խուճապը տիրի մեզ, մենք ուժ կտանք
չարին և կխորացնենք դրա արմատները, որոնք աճում և
ծաղկում են վախի և անհանգստության հողում:
Ամեն երեկո ինքներդ ձեզ հարցրեք. որքա՞ն ժամանակ
եք անցկացրել Աստծո հետ, որքա՞ն եք մտածել, որքա՞ն եք
իրագործել, որքա՞ն եք արել ուրիշների համար և որքա՞ն
եք վերահսկել ձեր ցանկությունները:
Մենք չպետք է ակնկալենք կյանքի փորձությունների
մեջ գտնել երկարատև երջանկություն և խաղաղություն,
այլ պետք է դրանք փնտրենք և հայտնաբերենք մեր մեջ:
Այնուհետև, ինչ փորձառությունների միջով էլ որ անցնենք,
դրանց հետ կվարվենք այնպես, ինչպես ֆիլմում դիտում
ենք ուրիշի փորձառությունները՝ լինեն դրանք հաճելի, թե
ցավոտ:

Մարդը կարող է իր բոլոր փորձառությունները
վերածել ցավոտ, տխուր փորձությունների, եթե թույլ տա
իր մտքին դա անել: Նրանք կարող են վայելել լավ
առողջություն, բայց չգնահատել դրա արժեքը: Բայց եթե
հիվանդանան, այդ դեպքում կխոնարհվեն և կգնահատեն
բարեկեցության օրհնությունը: Մենք պետք է ընդունենք

Աստծո բարեհաճությունը և շնորհակալություն հայտնենք
Նրան այն օրհնությունների համար, որոնք Նա շնորհում է
մեզ՝ առանց սպասելու անբարենպաստ հանգամանքների,
որոնք մեզ երախտապարտ կդարձնեն և կընդունեն Նրա
շնորհը:

Կյանքը պետք է լինի մտորումների և գործողության
համադրություն: Երբ մարդը կորցնում է իր հոգեբանական
հավասարակշռությունը, Նա խոցելի է դառնում
անհանգստությունների, վշտի ամպերի և ցավի
տանջանքների նկատմամբ: Եվ եթե Նա փորձի խախտել
առողջության, բարգավաճման և իմաստության
օրենքները, ապա անխուսափելիորեն կտուժի
հիվանդությունից, աղքատությունից և
անտեղյակությունից:

Մենք պետք է մեր մտադրությունները մաքուր
պահենք, մեր դրդապատճառները՝ մաքուր, և գործենք
այնպես, որ մեզ հոգեկան խաղաղություն բերի, և թույլ
չտանք, որ կյանքի հանգամանքները խաթարեն մեր
խաղաղությունը և կործանեն մեր երջանկությունը:

Տխուր սրտերն ու կոտրված մտքերը ինձ գրավում են,
անկախ նրանից, թե որքան հեռու են դրանք
Ընդարձակեք ձեր սիրո փայլուն թագավորության
սահմանները՝ աստիճանաբար ներառելով ձեր ընտանիքը,
ձեր հարևաններին, ձեր համայնքը, ձեր երկիրը և բոլոր
գիտակից երկրներն ու արարածները:

Մենք պետք է Նաև ամրապնդենք մեր ինտելեկտը և
մերժենք տարիներ ու սերունդներ ժառանգած մտավոր և
բարոյական թուլության բեռը: Այս անմաքրությունները
պետք է այրվեն նորացված վճռականության և
արդյունավետ գործողությունների կրակներում: Այս
կառուցողական մոտեցմամբ իսկապես նվիրված անհատը
կարող է հասնել ազատագրման և ազատության
հորիզոններին:

Ակտիվացրեք ձեր ներսում գտնվող անսահման ուժը,
որպեսզի կարողանաք խաղալ ձեր հեղինակավոր դերը
կյանքի բեմում

Հենց որ մարդը սկսում է երկրպագել ունեցվածքը,
փողը, փառքը կամ Աստծուց բացի որևէ այլ բան,
դժբախտությունը դառնում է նրա բաժինը: Նրանք, ովքեր
իրենց ամբողջ ուշադրությունը կենտրոնացնում են այս
բաների վրա, իրականում երկրպագում են դրանք, և,
հետևաբար, չեն մոտենում Աստծուն, այլ հեռանում են
Նրանից: Բայց նրանք, ովքեր խորհում են Աստծո մասին,
խորհրդածում են Նրա մասին և շփվում են Նրա հետ
իրենց սրտերում, մոտենում են Նրան և ներքին
ուրախություն են զգում Նրա հետ լուռ հաղորդակցության
մեջ:

Միայն Աստված է ի վիճակի իրականացնել
մարդկային երազանքներն ու հույսերը՝ երկարատև
երջանկության համար: Հետևաբար, ոչինչ չպետք է թույլ
տա, որ զբաղեցնի Աստծո տեղը սրտում:

Կան սրբազան խորհրդանիշներ, որոնք կարող են
օգնել որոնողին հիշել Աստծուն և ավելի մոտենալ Նրան:

Սակայն, եթե մարդը սկսի երկրպագել այս
խորհրդանիշներին, դրանց վնասը կգերազանցի դրանց
օգուտը: Երկրպագությունը պետք է ուղղված լինի միայն
Աստծուն, քանի որ ուրիշ ոչինչ արժանի չէ
երկրպագության:

Անկախ ծիսական պաշտամունքի բնույթից, այն
ընդունելի է Աստծո համար, քանի դեռ երկրպագողը
կատարում է այն հոգևոր գիտակցությամբ և Նրա
հանդեպ կարոտով: Սակայն շատ մարդիկ չեն ըմբռնում
պաշտամունքի էությունը, և նրանց մտքերն ու սրտերը
շեղվում են Աստծուց դեպի ծեսերը, այդպիսով մեծ օգուտ
չստանալով իրենց պաշտամունքից:

Ճշմարիտ երկրպագուները թույլ չեն տալիս, որ իրենց
գիտակցությունը սահմանափակվի որևէ պատկերով կամ
ձևով, այլ խորագույն սիրով և լիարժեք ուշադրությամբ

կենտրոնանում են բոլոր պատկերների և ձևերի հետևում
կանգնած աստվածային ոգու վրա:

Աստված բացարձակ է և անսահման, և ոչ մի
պատկեր կամ արձան չի կարող պարունակել Նրան
Կարելի է ասել, որ Աստված դրսևորվում է բոլոր

Նրանց մեջ, ովքեր անկեղծորեն սիրում են Նրան և
ներդաշնակության մեջ են Նրա հետ, քանի որ Նա ներկա է
ամենուրեք և, հետևաբար, ներկա է բոլորի մեջ: Սակայն
ոչ բոլորն ունեն աստվածային ներկայությունը դրսևորելու
ունակություն: Արևը հավասարապես փայլում է և՛ ածխի,

և՛ ադամանդի վրա, բայց ադամանդը ստանում և
արտացոլում է արևի լույսը, մինչդեռ ածուխը չի կարող:
Նմանապես, բոլոր մարդիկ ընկղմված են Աստծո լույսի
մեջ, բայց միայն քչերն են կարողանում ստանալ այդ լույսը
և արտացոլել այն իրենց մտքերում և

գործողություններում: Դա անելու համար Նրանք պետք է
մաքրագործվեն խորհրդածության և աստվածային
ուսմունքներին ու պատվիրաններին հետևելու միջոցով:

Երբ մենք արտասանում ենք Աստծո անունը, մենք
պետք է խորապես և անկեղծորեն գիտակցենք, թե ինչ
ենք ասում: Եթե դուք կարողանայիք Նայել մարդկանց
մտքերին աղոթքի ժամանակ, կտեսնեիք, որ Նրանց մեծ
մասը մտածում է ամեն ինչի մասին, բացի Աստծուց,
նույնիսկ եթե Նրանք արտաբերում են Նրա անունը: Նման
աղոթքը անպտուղ է և անօգուտ:

Երբ մենք աղոթում ենք, մենք պետք է ձգտենք մեր
ամբողջ միտքը կենտրոնացնել Աստծո վրա, այլ ոչ թե
պարզապես կրկնել Նրա օրհնյալ անունը՝ թույլ տալով մեր
մտքերին թափառել: Իմ մորաքույրներից մեկը
սովորություն ուներ իր աղոթքները արտասանել
աղոթատեղիների վրա, որոնք հազվադեպ էին ձեռքից
դուրս գալիս: Բայց մի օր Նա խոստովանեց ինձ, որ չնայած
քառասուն տարի այս աղոթքի սովորությանը, Աստված չի
պատասխանել իր աղոթքներին: Չարմանալի չէ: Նրա

«աղոթքները» ոչ այլ ինչ էին, քան նյարդային
սովորություն:

Երբ աղոթում ենք, չպետք է մտածենք միայն Աստծո
մասին: Մենք պետք է ձգտենք անկեղծ լինել մեր
երկրպագության մեջ և նվիրված մեր աղաչանքներում:
Աղոթքի ուլունքների օգտագործումը և Աստծո անունը
անընդհատ կանչելը լիովին ընդունելի է, երբ այդ
պրակտիկան բխում է սրտից և հիմնված է անկեղծության
և կենտրոնացած մտքի վրա: Այնուամենայնիվ, այս
պրակտիկան ժամանակի ընթացքում կարող է դառնալ
ավտոմատ:

Մենք պետք է շնչանք Աստծո անունը մեր սրտերում
կարոտով և աստվածային սիրով. սա է ճշմարիտ
երկրպագությունը, որը դիպչում է Աստծո սրտին: Աստծո
անունը սառնությամբ և թափառող մտքով արտաբերելը
հայիոյանք և անհարգալից վերաբերմունք է: Երբ մարդ
աղոթում է, նրա սիրտն ու միտքը պետք է լցված լինեն
Աստծո սիրով:

Ո՛վ Տեր, Դու աստվածային Հյուսիսային Աստղն ես,
որով իմ թափառող մտքերը առաջնորդվում են
փորձությունների ու նեղությունների անհանգիստ ծովում:
Բարձրագույն յոգայի վարժությունների միջոցով մտքի
կենտրոնացումը օգնում է ավելի մոտենալ Աստծուն՝
շքեղության և փառքի գերագույն աղբյուրին, ինչպես որ
օգնում է մտածել Աստծո մասին և շփվել Նրա հետ:
Անհրաժեշտ է շաբաթական մեկ օր նվիրել հոգևոր
հանգստությանը (եթե հնարավոր է)՝ Աստծո մասին
խորհրդածելու և հանգստություն, խաղաղություն և
ներքին խաղաղություն զգալու համար: Այս կերպ
անցկացրած ժամանակը կլինի հանգստացնող բալասան
շաբաթվա մնացած ժամանակահատվածում ձեր
հանդիպած խնդիրների և անհանգստությունների
համար:

Բոլորը պետք է շաբաթական մեկ օր անցկացնեն
մեկուսացման կամ «հոգևոր հանգստի» մեջ՝ իրենց

հուզական վերքերն ու ցավերը բուժելու համար: Երբ այդ
օրը դառնա խաղաղության, ուրախության և
բավարարվածության օր, դուք անհամբերությամբ
կսպասեք դրան շաբաթ առ շաբաթ:

Մենակությունը մեծության գիժն է: Դուք կգարմանաք
այն հրաշալի արդյունքներից, որոնք կհասնեք ձեր մտքի,
մարմնի և հոգու համար այս հոգևոր նահանջի և ձեր
հոգու ու Աստծո հետ կապի միջոցով: Եթե ձգտում եք
իրական երջանկության, ապա պետք է ընկղմվեք
աստվածային խաղաղության օվկիանոսի մեջ վաղ
առավոտյան՝ արթնանալուց հետո, ինչպես նաև գիշերը
քնելուց առաջ:

Հնդկաստանի իմաստունները խորհուրդ են տալիս ոչ
միայն մեկ օր մեկուսանալ, այլև ընդգծում են օրական
չորս հատուկ ժամանակներում լուռ մեղիտացիայի
անհրաժեշտությունը: Լուսաբացին, նախքան արթնանալը
և որևէ մեկին տեսնելը, պետք է վայելել հանգստությունն
ու խաղաղության զգացումը: Կեսօրին պետք է
հանգստացնել միտքը ճաշից առաջ, և կրկին վայելել
խաղաղության մի շրջան ընթրիքից առաջ: Վերջապես,
երեկոյան քնելուց առաջ պետք է կրկին մտնել
խաղաղության վիճակի մեջ:

Նրանք, ովքեր ջանասիրաբար պահպանում են
լռությունը միայնության ընթացքում և այս չորս օրվա
ընթացքում, պարտավոր են ներդաշնակություն զգալ
Աստծո հետ: Նրանք, ովքեր չեն կարող պահպանել այս
բոլոր ժամանակահատվածները, պետք է առնվազն
առավոտյան և երեկոյան ժամերը նվիրեն դրան: Այդպես
անելով՝ նրանց կյանքը կփոխվի դեպի լավը, և նրանք
կզգան իրական երջանկություն. փորձը լավագույն
ապացույցն է:

Եթե շարունակեք չեկեր գրել և ստորագրել՝ առանց
ձեր բանկային հաշիվը ծածկելու համար բավարար
միջոցներ ներդնելու, ձեր գումարը կսպառվի: Նույնը
վերաբերում է նաև ձեր կյանքին: Առանց ձեր կյանքի

հաշվին խաղաղության կանոնավոր ներդրումների՝ ձեր
էներգիան կսպառվի, ձեր հանգստությունը կվերանա, և
ձեր երջանկությունը կգոլորշիանա: Մի խոսքով, դուք, ի
վերջո, կտառապեք հուզական, մտավոր, ֆիզիկական և
հոգևոր սնանկությամբ: Բայց Աստծո մասին խորը
ամենօրյա խորհրդածությունը կլցնի ձեր հուզական
հաշիվը:

Բարեպաշտ որոնողը ամեն օր մեղիտացիա է անում՝

Աստծո հետ շփվելով իր սրտում եղած ողջ սիրով ու
կարոտով, աղաչելով Նրան բացահայտել իրեն: Եթե դուք

Աստծո սիրահար եք և ձգտում եք զգալ Նրա
ներկայությունը, ապա պետք է ձեր միտքն ու մարմինը
ընկղմեք Նրա խաղաղության մեջ, և կյանքը կժպտա ձեզ,
և ձեր գործերը շատ առումներով կբարելավվեն:

Հանգիստ մարդը հազվադեպ է սխալվում և
հաջողության է հասնում այնտեղ, որտեղ հազարավոր
ուրիշներ ձախողվում են:

Նրանք, ովքեր չեն մտածում Աստծո մասին կամ չեն
հոգում Նրա մասին, դառնում են ընկճված և դժբախտ:
Նրանք դառնում են դյուրագրգիռ և վերածվում են քայլող
մեքենաների:

Իմաստության և խաղաղության արևը կծագի
հանգստության երկնքում և կլողացնի ձեր էությունը իր
բուժիչ ճառագայթներով, քանի դեռ դուք հոգևոր ջանքեր
եք գործադրում և ձեր սրտում առաջին տեղը տալիս
Աստծուն:

Մեկ լուսինը փայլում է ավելի պայծառ, քան բոլոր
աստղերը միասին վերցրած: Արևը, որը թվում է փոքր,
ցրում է խավարը իրենից միլիոնավոր անգամ մեծ
տարածքից: Նմանապես, լավ մարդը, պարզապես
աշխարհում գոյություն ունենալով, արձակում է
տատանումներ, որոնք հակազդում և չեզոքացնում են չար
մարդկանց կողմից արձակվող տատանումների մեծ
մասը:

Մտորումների օրը պետք է լինի նաև մտավոր և
ֆիզիկական հանգստի և ներքին խաղաղության
գարգացման օր: Այդ օրը ցանկացած գործունեություն, որը
իմաստություն և խաղաղություն է բերում, օրինյալ
գործունեություն է:

Ինչ վերաբերում է ծնողներին պատվելուն, սուրբ
գրքերը խորհուրդ են տալիս նրանց լավ վերաբերվել.
«Պատվիր քո հորն ու մորը» և «Բարի եղիր ծնողների
հանդեպ»:

Մարդկային ծնողներին պետք է մեծարել որպես
Աստծո ներկայացուցիչներ, որը նրանց օժտել է
մարդկությունը ստեղծելու պարգևով: Մայրը Աստծո
մաքուր սիրո մարմնացումն է, քանի որ սիրող մայրը
ներում է այնտեղ, որտեղ ոչ ոք չի ներում: Հայրը Աստծո
իմաստության դրսևորումն է և Նրա զավակների
պաշտպանը:

Մարդ չպետք է սիրի իր հորն ու մորը Աստծուց
անկախ, այլ որպես Նրա պաշտպանիչ և իմաստուն սիրո
արտահայտություն: Գերագույն աստվածային հոգին
դառնում է և՛ հայր, և՛ մայր՝ երեխային օգնելու համար,
հետևաբար, դա պետք է պատվվի ծնողների մեջ:

Սուրբ Գրությունները նաև խորհուրդ են տալիս
չսպանել սպանելու համար, քանի որ այդ դեպքում մարդ
դառնում է մարդասպան: Մարդը չպետք է խլի մեկ ուրիշի
կյանքը ուժեղ զգացմունքների պահին: Սակայն, եթե
սիրելիները սպառնալիքի տակ են, մարդ պետք է
պայքարի նրանց պաշտպանելու համար, ում Աստված
վստահել է նրան, քանի որ սրբազան պարտականություն
է պաշտպանել սեփական ընտանիքն ու երկիրը:

Շնության արգելքի վերաբերյալ սեռական միության
իդեալական նպատակը պետք է լինի Աստծո պատկերով
ստեղծված երեխաների ծնունդը և այն մաքուր սիրո
դրսևորումը, որը զգում են միմյանց մեջ Աստծուն տեսնող
ամուսինները: Նրանք, ովքեր ապրում են բացառապես
ֆիզիկական մակարդակում՝ առանց որևէ հաշվի առնելու

իրական սերը կամ այն բարձրագույն նպատակը, որի համար ստեղծվել է սեռական ցանկությունը, շնությունն են գործում այս պատվիրանի համաձայն: Այս դեպքում նրանք ոչնչով չեն տարբերվում կենդանիներից, որոնք բավարարում են իրենց սեռական ցանկությունները, ապա շարունակում իրենց ճանապարհը:

Աստված տղամարդկանց և կանանց մեջ ստեղծել է այս ստեղծագործական մղումը՝ ամուսնական կյանքում իրական փոխադարձ սեր ստեղծելու և արտահայտելու համար, և այն չպետք է չարաշահվի այլ կերպ, այլ պետք է վերածվի սրբազան գործունեության և գիտելիքի:

Եթե կարողանաք վերահսկել և բաշխել սեռական ուժը ձեր էության մեջ, կկարողանաք զարգացնել գրելու, նկարելու կամ անթիվ այլ ձևերով թաքնված տաղանդները բացահայտելու հիանալի մտավոր կարողություններ:

Եվ երբ դուք վերջապես կկարողանաք վերահսկել և հոգևորապես վերափոխել ստեղծագործական գործունեությունը, դուք կզգաք մեծ խաղաղություն, մեծ սեր և աճող հոգևոր ուրախություն:

Սրբերն ու հոգևոր առաջնորդները, ովքեր հոգևորապես վերափոխել են իրենց սեռական գործունեությունը, հսկաներ են, որոնք ունակ են զարմանալի և ապշեցուցիչ սխրանքներ գործել աշխարհում և ճշմարտության էզոտերիկ որոնումներում:

Այսպիսով, սեռական ցանկության բարձրագույն կիրառումը դրա ուժը բարձրացնելն է, այսինքն՝ դրա էներգիան ավելի բարձր նպատակի ուղղորդելը՝ իմաստություն, բարձր իդեալներ և հոգևոր սկզբունքներ դրսևորելու համար: Մարդ չպետք է հաճույք ստանա սեռական մտքերից կամ ցանկանալ այն, ինչ արգելված է: Երբ ձեռք է բերվում ինքնատիրապետման այս տեսակը, մարդը կունենա առողջ պատկերացում սեռական հարաբերությունների և դրա ավելի բարձր նպատակի վերաբերյալ:

Սեռական գործերին ստրկացած լինելը նշանակում է կորցնել առողջությունը, ինքնատիրապետումը և մտավոր խաղաղությունը, և մի խոսքով՝ երջանկության բոլոր այն տարրերը, որոնք մարդուն անհրաժեշտ են:

Սուրբ գրքերը նաև մեզ կոչ են անում չգողանալ: Եթե հազար մարդուց բաղկացած խումբը գողանար միմյանցից, յուրաքանչյուրը կունենար 999 թշնամի: Հետևաբար, չպետք է խախտել ուրիշների իրավունքները, ոչ էլ բռնագրավել նրանց հողը, խաղաղությունը, սերը, արժանապատվությունը կամ նրանց որևէ նյութական կամ հոգևոր ունեցվածք: Եթե դուք չեք զգում ցանկություն վերցնելու այն, ինչը ձերը չէ, ապա այն, ինչ ձեզ անհրաժեշտ է կամ ցանկանում եք, կգա ձեզ մոտ: Գողությունը նախ ծագում է մտքում, երբ մարդը սկսում է նախանձել ուրիշներին: Չար ցանկությունների սերմերը պետք է արմատախիլ արվեն մտքից: Հոգևոր ալտրուիզմն է ճանապարհը: Այդ դեպքում մարդը բնականաբար կգրավի առատությունը, և օրհնությունները կհոսեն նրա մոտ՝ ինչպես իրենց հայտնի, այնպես էլ իրենց անհայտ աղբյուրներից: Սա անսխալական աստվածային օրենք է: Ինչ վերաբերում է գողերին և եսասեր մարդկանց, նրանք իրենց կյանքն անցկացնում են նյութական ունեցվածքի հետևից վազելով, նրանց աչքերը միշտ ուղղված են ուրիշների ունեցածին, նույնիսկ եթե իրենց սեփական գանձարանը լի է ոսկով:

Եթե նյութական եսասիրությունը չհրաժարվի, աշխարհը չի կարող ճանաչել երջանկությունը: Երջանկությունը գալիս է միայն հոգևոր համագործակցության միջոցով: Այն գալիս է, երբ մարդը զգում է ուրիշների կարիքները, կարծես դրանք իրենը լինեն, և աշխատում է ուրիշների համար, ինչպես իրենք են աշխատում իրենց համար:

Մեկ այլ կարևոր պատվիրան է խուսափել կեղծ վկայություն տալուց: Ճշմարտությունը խեղաթյուրելով մեկին վնասելը հասարակական ներդաշնակությունը

խաթարելու մեկ այլ միջոց է: Եթե մարդ ցանկանում է, որ
իր հետ լավ վերաբերվեն, ապա պետք է նաև մյուսներին
համապատասխանաբար վերաբերվի: Ճշմարտությունը
միշտ պետք է ասվի, բայց պետք է տարբերակել
ճշմարտությունը ասելը և պարզապես փաստեր ասելը:
Մարդուն կաղ կամ կույր անվանելը վիրավորական և
վնասակար է. պետք է հաշվի առնել ուրիշների
զգացմունքները և խուսափել նրանց ամոթալի
դարձնելուց: Նմանապես, սխալ է նաև այնպիսի
ճշմարտություն բացահայտելը, որը կարող է մատնել
մեկին առանց ազնիվ նպատակի: Մյուս կողմից, չպետք է
ստել՝ ճշմարտությունը չասելու համար. ընդհակառակը,
կարելի է լռել որոշակի իրավիճակներում՝ ուրիշներին
ամոթալի չդարձնելու կամ վնասելու համար:
Պետք է զգույշ լինել նախանձից՝ հոգու
խաղաղությունը կրծող կործանարար հիվանդությունից:
Որքան շատ մարդ տենչում է ուրիշներին, այնքան
մեծանում են նրա դժբախտությունն ու տառապանքը:
Նախանձ մարդը ապրում է անհանգիստ կյանքով՝ երբեք
չզգալով հանգստության համը: Շատ ավելի լավ է, որ նա
հարգի իրեն, հույսը դնի իր վրա և ձգտի ներքին հոգևոր
հարստության:
Մարդու արժանապատվությունն ու ներքին արժեքը
շատ ավելի մեծ են, քան այն ամենը, ինչ նա կարող է
ցանկանալ կամ ձգտել ունենալ: Աստված դրսևորվում է
յուրաքանչյուր մարդու մեջ այնպես, ինչպես չի
դրսևորվում որևէ այլ մարդու մեջ: Նրանց դեմքը նման չէ
որևէ մեկի դեմքին, և նրանց հոգին նման չէ որևէ մեկի,
քանի որ նրանց մեջ է թաքնված ողջ արարչագործության
ամենամեծ գանձը, և այդ ամենամեծ գանձը Աստված է:
Մենք ուզում ենք, որ մեր կյանքը փայլի ու ծաղկի
բարի գործերով, բուրավետ լինի ուրախությամբ ու
երջանկությամբ և հավերժ ապրի մեզ գնահատողների
հիշատակին:

Երբ մարդն ունի ճիշտ հավատք և գործում է
համապատասխանաբար, նա ավելի երջանիկ է, քան
Նրանք, ովքեր հավատք չունեն և չեն կատարում իրենց
պարտականությունները կյանքի պայքարում:
Առողջ հավատքն ու արդար գործողությունները
(որոնք հիմնված են ազնիվ դրդապատճառների և բարի
մտադրությունների վրա) միշտ առկա են այնտեղ, որտեղ
երջանկություն կա, և կորչում են այնտեղ, որտեղ
երջանկությունը բացակայում է: Սրանից կարող ենք
եզրակացնել, որ դրանք երջանկության երկու էական
պայմաններ են, որոնց հնարավոր չէ հասնել առանց
դրանց: Նրանք, ովքեր ցանկանում են երջանկություն,
պետք է ունենան միայն այս երկու հիմնարար տարրերը,
որոնք դրա անկյունաքարերն ու սյուներն են:
Մարդիկ չեն կարող կամքով վերահսկել, փոփոխել
կամ ջնջել տիեզերքի անվերջ բաղադրիչները: Այս
բաղադրիչները բարդորեն միահյուսված են մարդկային
կյանքի հյուսվածքին, և մարդիկ չեն կարող գործել
դրանցից մեկուսացված: Այնուամենայնիվ, մարդիկ կարող
են վերահսկել իրենց միտքը՝ հարմարվելու այս
բաղադրիչներին և խուսափելու դրանցից վնասվելուց:
Մեր նախնիները մեզանից ավելի երջանիկ էին ոչ թե
այն պատճառով, որ Նրանք ավելի շատ աշխարհիկ իրեր
ու հաճույքներ ունեին, քան մենք հիմա, կամ որովհետև
Նրանք ավելի քիչ էին ենթարկվում կյանքի խնդիրներին,
այլ որովհետև Նրանք ունեին հոգեբանական
հավասարակշռություն, որը Նրանց տալիս էր
մխիթարություն, խաղաղություն, բավարարվածություն և,
կարճ ասած, երջանկություն:

Նրանք իրենց երջանկության համար կախված չէին
արտաքին հանգամանքներից, ոչ էլ զիջում էին արտաքին
պայմաններին, որոնք կխլեին Նրանց այդ զգացողությունը:
Նրանց հարմարավետության, խաղաղության,

Երջանկության և բավարարվածության
զգացողությունները բնական, նորմալ, առողջ և
երկարատև էին: Մենք նույնպես պետք է զարգացնենք այս
զգացմունքները, եթե ցանկանում ենք ունենալ
երջանկություն: Եվ մեզանից ո՞վ չի ցանկանում դա:

Ճակատագիրը ազատ կամքի կամ ընտրության
ազատության անցյալի դրսևորման արդյունք է: Մեր
ազատ կամքի անցյալի դրսևորումների միջոցով մենք մեզ
վրա ենք բերել և շարունակում ենք մեզ վրա բերել
ճակատագիր և ճակատագիր: Այնուամենայնիվ, մենք
կապված չենք անցյալով, և ոչ էլ հավերժ
սահմանափակված ենք մեր գործողությունների
հետևանքներով: Մենք կարող ենք չեղյալ համարել այն,
ինչ ցանել ենք և ջնջել այն, ինչ գրել ենք, եթե դա
ցանկանանք և ձգտենք շտկել մեր ընթացքը և բարելավել
մեր բերքի որակը:

Եթե մենք վերացնենք ցավոտ հետևանքներ ունեցող
գործողությունների սերմերը և դրանց տեղում ցանենք
հոգու բնույթին ավելի համապատասխան սերմեր, մենք
անպայման կհնձենք երջանկության պտուղները հոգու
հողում ցանված այդ լավ սերմերից: Մենք պետք է ազատ
կամք դրսևորենք հիմա, հիմա և ոչ թե վաղը, եթե
ցանկանում ենք հասնել ավելի մեծ երջանկության կամ
նվազեցնել տառապանքն ու ցավը:

Հետևաբար, երջանկության պայմանները մարդու մեջ
են, և նա պարզապես պետք է լրջորեն վերաբերվի այդ
հավասարմանը, որը չի սխալվում, և արդյունքները նրա
օգտին կլինեն, եթե նա լավագույնս գնահատի և վարվի
դրա հետ:

Տե՛ր, թող իմ Էությունը լցվի Քո կենսունակությամբ, իմ
սիրտը Քո մխիթարական և կարեկցող ներկայությամբ, իմ
միտքը Քո իմաստությամբ և իմ հոգին լցվի Քո
աստվածային գիտակցությամբ:

Ձեր սրտերի հողում սիրո սերմերն են աճում: Ջրեք
այդ սերմերը համընդհանուր սիրո և համընդհանուր
կարեկցանքի ջրերով:

Մտքի ուժը անսահմանափակ է, և
համապատասխանաբար, եթե բավականաչափ խորը
մտածեք որևէ թեմայի մասին, կստանաք այդ թեմային
վերաբերող ցանկացած հարցի պատասխանը:
Եթե մարդը իր ողջ աշխատանքն ու գործունեությունը
նվիրում է ուրիշներին ծառայելուն և հասնում է իր
նպատակին՝ ունենալով բավարարվածության զգացում,
ապա նա իսկապես արժանի է ուշադրության և
երախտագիտության:

Մենք չպետք է միակողմանի լինենք: Փոխարենը, մենք
պետք է հավասարակշռենք մեր գործունեությունը և
առաջնահերթություն տանք մեր աշխատանքին ու
պարտականություններին՝ համաձայն յուրաքանչյուրի
կարևորության:

Պարտականությունը այն գործողությունն է, որը
մարդը կատարում է ուրախությամբ, այլ ոչ թե նյութական
շահույթի համար, և հոգևոր և բարոյական
պարտականությունը պետք է լինի կյանքում առաջին
տեղում:

Յուրաքանչյուր մարդ ունի չօգտագործված ներուժ:

Նրանք տիրապետում են բոլոր անհրաժեշտ ուժեղ
կողմերին: Միտքն ինքնին գերազույն ուժ է, և այն պետք է
ազատվի հնացած և սահմանափակող սովորություններից
ու հասկացություններից:

Մոլորակների և աստղերի ազդեցությունը մարդու
կյանքի վրա պայմանավորված է մոլորակների և
մարդկային մարմինների միջև ձգողության և
վանողականության միջամտող ուժերով:

Չար մտքերը մարդուն տանում են վնասակար
միջավայր, որտեղ նա կարող է արտահայտվել իր
ցանկություններին համապատասխան: Սակայն, մարդը
կարող է փոխել իր մտքերն ու գիտակցությունը կամքի

ուժի միջոցով, և, հետևաբար, իր միջավայրը: Եթե մարդը երկար ժամանակ մնում է վնասակար միջավայրում, այդ միջավայրը սկսում է ենթագիտակցորեն ազդել նրա վրա: Ժամանակի ընթացքում նա լիովին կորցնում է առողջ և ամբողջական միջավայր ընտրելու իր ազատությունը և ենթարկվում է այդ վնասակար միջավայրի բացասական ազդեցությանը: Մյուս կողմից, ուժեղ կամքի ուժ ունեցողները ներդաշնակության մեջ են Աստծո հետ:

Կենտրոնացված մտքի Էներգիա

Երբ դուք արևի լույսը խոշորացույցի միջոցով կենտրոնացնում եք որևէ փոքրիկ կետի վրա, այն ջերմություն է արտադրում, և այդ ջերմությունը կարող է այրել փայտը, գործվածքը, թուղթը և այլն: Նմանապես, երբ դուք ճշգրիտ կենտրոնացնում եք ձեր միտքը, դրա կենտրոնացված Էներգիան կարող է այրել յուրաքանչյուր ձախողման հետևում կանգնած կասկածի արմատները և թույլ տալ իմաստության լույսին պայծառ շողալ: Երբ միտքը համաձայնվում է Աստծո հետ՝ բոլոր բարության աղբյուրի և բոլոր օրհնյալ գործության ակունքի, այն գիտակցում է աստվածային ներկայությունը և տիրապետում հաջողության բոլոր տարրերին: Այս տարրերը սերտորեն կապված են Աստծո անսահման գործության հետ, որը կարող է ստեղծել հաջողության նոր հնարավորություններ ցանկացած ոլորտում: Խնդիրներն ու դժվարությունները առաջանում են մարդու կողմից իր անցյալի գործողությունների մասին անտեղյակության պատճառով, որոնք կատարվել են որոշակի ժամանակ և վայրում: Նրա ներկայիս տառապանքը բխում է նրա արտաբերած մտքերից և գործերից, որոնք արմատ են գցել նրա գիտակցության հողում, ծլել և պտուղ տալ, որը արտացոլում է այդ մտքերի և գործողությունների հենց բնութագիրը:

Փորձություններն ու նեղությունները չեն գալիս
մարդուն կոտրելու կամ նրա կամքը կաթվածահար
անելու, այլ՝ նրան ստիպելու գնահատել Աստծո
մեծությունը և հարգել Նրա օրենքները, որոնց միջոցով
նրանք կարող են հասնել իրական երջանկության:
Աստված չի ուղարկում այս դաժան փորձությունները,
քանի որ դրանք հիմնականում մարդկային արարածներ
են: Մարդկությունից պահանջվում է միայն արթնացնել իր
գիտակցությունը անփութության քնից և դուրս գալ
անգիտության խավարից դեպի գիտելիքի լույսը:
Շատ դեպքերում մեր զգայարանները մեզ
խոստանում են անցողիկ հաճույքներ, բայց, ի վերջո, մեզ
երկարատև ցավ և տառապանք են պատճառում: Սակայն
իրական առաքինությունն ու երջանկությունը քիչ բան են
խոստանում, բայց, ի վերջո, մեզ տալիս են մաքուր և
երկարատև ուրախություն: Ահա թե ինչու ես ներքին,
երկարատև երջանկությունը համարում եմ իսկական
ուրախություն, իսկ ժամանակավոր զգայական
հաճույքները՝ պարզապես հաճույքներ:

Երբ նայում ես Արևին միլիոնավոր մղոններ
հեռավորությունից՝ տիեզերքում, այդ հսկայական աստղը
շատ ավելի փոքր է թվում, քան մեր Երկիրը:
Սակայն Երկրի տրամագիծը մոտավորապես 7,900
մղոն է, մինչդեռ Արեգակի տրամագիծը հարյուր անգամ
մեծ է Երկրի տրամագծից: Եթե կարողանայինք մեր
մոլորակը տեղադրել Արեգակի ուղիղ դիմաց, այն կթվար
որպես փոքրիկ կետ Արեգակի համեմատ:
Ենթադրենք, որ հզոր արեգակնային դաշտը
ընդարձակվում ու լայնանում է, մինչև նրա հսկայական
զանգվածը կլանի ամբողջ կապույտ երկինքը: Մեր տեսած
երկինքը անսահման տիեզերքը թափանցող
տարածության մի փոքր մասն է, նույնիսկ մի փոքրիկ կետ:

Նույնիսկ եթե արևը շարունակե՛ր անվերջ
ընդարձակվել և ձգվել տիեզերքի մեջ, այն միևնույն է չէր
կարողանա ընդգրկել անսահմանությունը:
Փոքրության և վերջավորության տիեզերական
պատրանքը սահմանափակում և խանգարում է մտքին
ընկալել այդ տիեզերական անսահմանությունը:
Որտեղի՞ց է առաջացել այս բացարձակ
դատարկությունը, և որտե՞ղ են դրա սահմանները:
Նա, ով չի ենթարկվում չափերի կամ չափումների, ով
չունի սահման կամ ծագում, Աստված է, ով ամենուրեք է և
գոյություն ունի տիեզերքի ամենահեռավոր
անկյուններում: Նա հեռավոր, հեռավոր աստղերի մեջ է:
Ինչպես որ այն գոյություն ունի քո և իմ մեջ, այն
գիտակցաբար գիտակցում է իր զբաղեցրած
յուրաքանչյուր տարածություն, անկախ նրանից, թե
որքան փոքր կամ մեծ է այն:

Անցյալը անհայտ է մարդկության մեծամասնության
համար, բացառությամբ մի քանի լուսավորված
անհատների: Այնուամենայնիվ, անցյալի մասին մեր
անտեղյակությունը նաև մեր օգտին է: Քանի որ եթե մենք
իմանայինք այն ամենը, ինչ արել ենք այս և նախորդ
կյանքերում, մենք կխեղդվեինք մեր գործողությունների
հսկայական ծավալից և լիովին կշփոթվեինք: Մեր կամքը
կարող էր նույնիսկ կաթվածահար լինել ցնցումից՝ մեզ
անկարող դարձնելով շարունակել մեր հետապնդումները
և թողնելով մեզ հուսահատության գոհ: Նույնիսկ այս
երկրային կյանքում մոռացկոտությունը Աստծո
օրհնություն է, որը թույլ չի տալիս մեր մտքերն ու
զգացմունքները կլանվել անցյալի հիշողություններով,
հատկապես դառը և ցավոտ հիշողություններով:
Բարեբախտաբար, մեր ներսում աստվածային կայծը
անընդհատ փայլում է հույսով և կյանքի անդադար

ճանապարհորդությունը շարունակելու ցանկությամբ:
Մենք պետք է շնորհակալություն հայտենք Աստծուն այս
երկու օրհնությունների համար՝ անցյալը մոռանալու
ունակության և ապագայի հույսի:

Մենք չպետք է եզրակացնենք, որ ճակատագիրը
խոչընդոտներ է դնում ազատ կամքի ճանապարհին:
Այնուամենայնիվ, մենք պետք է անենք ամեն ինչ՝
դիմադրելու այն բացասական ազդեցություններին, որոնք
մարդկանց մեծ մասը վերագրում է ճակատագրին և
ճակատագրին, և կիրառենք մեր ընտրության
ազատությունը մեր ներքին համոզմունքներին
համապատասխան, եթե այդ համոզմունքները հիմնված
են առողջ հավատքի վրա և հիմնված են աստվածային
օրենքների վրա, առանց որոնց մարդը չի կարող
համոտեսել իրական երջանկությունը:

Երբ մենք ձեռնարկում ենք որևէ գործողություն, մենք
չպետք է վախենանք անբարենպաստ հանգամանքներից,
այլ պետք է լինենք առավելագույնս լավատես՝ բացարձակ
հավատով, որ ոչինչ չի կարող խոչընդոտել կամքի և
ընտրության ազատության իրականացմանը:

Մարդիկ հաճախ նման են գետի մակերևույթին
լողացող տերևի, և նրանք պետք է դուրս գան ավտոմատ
սովորությունների հոսանքից, որը նրանց տանում է դեպի
պատրանքների և կործանման ջրվեժներ: Մարդկանց մեծ
մասը թվում է անտարբեր և թույլ է տալիս, որ հոսանքը
քշի իրենց:

Եթե մենք չենք կարողանում հասնել մեր նպատակին,
ընդունելի է անուղղակիորեն ընդունել, որ եղել են մեր իսկ

կողմից ստեղծված խոչընդոտներ, որոնք խանգարել են մեզ հասնել դրան: Մենք պետք է համառենք և կրկնապատկենք մեր ջանքերը՝ մեր ցանկալի արդյունքին հասնելու համար: Մենք պետք է նաև համոզվենք, որ անկախ նրանից, թե որքան ուժեղ և ահռելի են խոչընդոտներն ու մարտահրավերները, մենք դեռևս ունենք դրանք հաղթահարելու ուժ: Նույնիսկ եթե մենք ձախողվենք մեր բոլոր փորձերից անկախ, հուսահատության կամ հիասթափության կարիք չկա, քանի դեռ հասկանում ենք, որ մարդկային կամքն ավելի ուժեղ է, քան ճակատագիրը, որը մեր սեփական ստեղծածն է: Հետևաբար, մենք չպետք է դադարենք փորձել, անկախ նրանից, թե քանի անգամ ենք ձախողվում, քանի որ միշտ կան բաց դռներ: Մենք պարզապես պետք է շարունակենք ձգտել և կրկնել փորձը, մինչև մեզ հաջողություն չնորհվի: Աստված մեզ օգնություն կտրամադրի, քանի դեռ մենք ապավինում ենք Նրան և գործադրում անհրաժեշտ ջանքերը: [Նա, ով քայլում է ճանապարհով, կհասնի նպատակակետին, և նա, ով վստահում է Աստծուն, չի հիասթափվի]:

Երբ մարդը ինչ-որ բանի ձգտում է ինտենսիվորեն և համառորեն, այդ ցանկությունը երբեք չի լքում նրա գիտակցությունը՝ ուր էլ որ նա գնա և ինչ էլ որ լինի նրա մտահոգությունը: Իր անընդհատ և անխոնջ գործունեության միջոցով այդ ցանկությունը օժտված է անսահման վճռականությամբ և էներգիայով: Այս ներքին շշուկն ավելի հզոր և արդյունավետ է, քան մեխանիկական աղաչանքը, որը պարզապես շարժում է շուրթերը: Ահա թե ինչպես են վարվում նրանք, ովքեր սիրում են Աստծուն: Նրանք անդադար շնչում են իրենց սերը Նրա հանդեպ, նրանց սրտառուչ շշուկները մնում են անլսելի իրենց ամենօրյա գործունեության ընթացքում: Այս սրտառուչ շշուկը չի շեղում նրանց կամ չի հակասում

Նրանց մյուս պարտականություններին: Քանի որ նրանց ցանկությունը Աստծո հանդեպ աճում է, նրանց սերը Նրա հանդեպ խորանում և ուժգնանում է, մինչև նրանք զգան Նրա ներկայությունը և տեսնեն Նրա լույսը հոգու աչքով:
Նրանք համոտեսում են ճնշող ուրախություն և զգում անսկարագրելի խաղաղություն:

Աստված մեզ ուղարկում է կյանքում մեզ անհրաժեշտ դասերը, որպեսզի մենք կարողանանք օգտվել դրանցից, ձեռք բերել հասկացողություն և փորձ: Ով խուսափի այդ դասերից, ստիպված կլինի սովորել դրանք՝ անկախ նրանից, թե որքան ժամանակ կպահանջվի:

Յուրաքանչյուր փորձություն ընկեր է, եթե դրանից սովորում ենք, և բռնակալ բռնակալ, եթե վատնում ենք հնարավորությունը և չարաշահում այն դժգոհությամբ, վրդովմունքով և վատ դատողությամբ:

Երբ մենք ունենք կյանքի նկատմամբ առողջ ըմբռնում և ճիշտ վերաբերմունք, այն դառնում է գեղեցիկ և զերծ բարդություններից:

-

հոգեբանական դեպքեր

Մարդը չի կարող հավերժ մնալ ուրախության ալիքների մեջ տարված, տխրության անհանգիստ ջրերում ընկղմված կամ ձանձրույթի խորքում խեղդված: Այս հակասական երկվությունների աշխարհում միջին մարդը ենթակա է վերելքների և վայրէջքների՝ բարձրանալով

Երջանկության ալիքների վրա, ընկղմվելով
անտարբերության անդունդը և տատանվելով տխրության
կատաղի ալիքների մեջ՝ հազվադեպ զգալով
գիտակցության որևէ այլ վիճակ:

Թույլ տալ հանգամանքներին այսպես ազդել մտքերի
վրա՝ նշանակում է հանձնվել կամքին քմահաճ և
անընդհատ փոփոխվող ճակատագրին: Հաջողակ և
լիարժեք կյանքով ապրելու համար մարդուն անհրաժեշտ
է հոգեկան հավասարակշռություն, և դրան կարելի է
հասնել միայն կենտրոնացված մտածողության և
սեփական հուզական կարողությունների
վերահսկողության միջոցով:

Նույնիսկ ամենախորը վշտերը ժամանակի
ընթացքում բուժվում են, ուստի իմաստ չունի մեր կյանքի
ամեն օր վշտի մասին մտածելը: Սիրելիի կորստի
մշտական վիշտը ո՛չ նրանց է օգնում, ո՛չ էլ մեզ, և դա
ոչինչ չի փոխում: Նմանապես, թերարժեքության բարդույթ
զարգացնելը կամ անցյալի սխալների կամ
անհաջողությունների համար ինքն իրեն պատժելը
հակաարդյունավետ է. դա միայն կյանքը տխուր է
դարձնում և խեղդում մտավոր կարողությունները:

Մենք չպետք է թույլ տանք մեզ ընկնել ձանձրալի
առօրյայի փոսը, քանի որ դա հոգեբանական վիճակ է, որը
հեռու է հարմարավետ լինելուց, քանի որ այն խանգարում
է միտքը և այրում թաքնված ունակությունները
անտարբերության վառարանում:

Անհաջողությունը պետք է արմատախիլ արվի իր
արմատներից, իսկ կյանքի դաշտերը պետք է հերկվեն
ջանասիրությամբ ու վճռականությամբ և ցանվեն
բարության սերմերով՝ Աստծո օգնությամբ առատ բերք
հավաքելու համար:

Անեք մի բան, որը ոչ ոք երբեք չի արել՝ մի բան, որը
կգարմացնի աշխարհը: Տույց տվեք, որ Աստծո
ստեղծագործական ուժը գործում է ձեր միջոցով:

Հանգիստ և ազնիվ խառնվածք ունեցող մարդիկ
օգնում են մեր մտքերը դարձնել գրավիչ և առողջ: Հեշտ է
որոշել, թե արդյոք մարդը իր մտավոր սնունդը ստանում է
խաղաղ, թե՞ խաթարող միջավայրից: Անհանգստությունը,
տառապանքը և շփոթմունքը բոլորն էլ առաջանում են
սխալ տեսակի մարդկանց հետ շփվելուց, լինեն դրանք
ընկերներ, թե հարազատներ, ինչը հանգեցնում է
անհանգիստ մտքերի և անհանգիստ տրամադրության:

Մարմինը էներգիա և գործունեություն է ստանում
ֆիզիկական սննդից, մինչդեռ մազնիսական սնունդը
մարմնին և մտքին մատակարարում է էներգետիկ լիցքեր,
որոնք ավելի հեշտ են մարսվում, քան պինդ և հեղուկ
սնունդը, որը հեշտությամբ չի կարող վերածվել կենդանի
էներգիայի:

Երբ դուք կարողանաք անտեղյակությունը վերածել
իմաստության, թուլությունն ու թուլությունը՝ առողջության
և կենսունակության, և վստահորեն ու համարձակորեն՝
նույնիսկ միայնակ՝ քայլել կյանքի ուղիներով, և ներքին
ուրախություն գտնել կենդանի և զգոն խղճմտանք

ունենալու մեջ, անսասան հավատ Աստծո արդարադատության և ճիշտի՝ սխալի, ճշմարտության՝ պատրանքի նկատմամբ հաղթանակի հանդեպ, և երբ ամեն օր ձգտեք բարձրացնել ձեր մտքերը ավելի բարձր և ավելի նուրբ մակարդակների, և ունենաք սիրող և երախտապարտ սիրտ և բարի մտադրություններ ուրիշների նկատմամբ, ձեր մտավոր սնունդը կդառնա մազնիսական, և դուք կգրավեք ձեզ վրա այն ամենը, ինչ գեղեցիկ է և օգտակար՝ իրեր, մարդկանց և հանգամանքներ, որոնք անհրաժեշտ են ձեր ճանապարհորդությունը շարունակելու համար դեպի անվտանգության և պաշտպանվածության ավերը: Եվ վերջապես, երբ դուք ջանքեր եք գործադրում ձեռք բերելու այն, ինչ ձեզ անհրաժեշտ է, և գոհ եք այն ամենից, ինչ Աստված է տալիս, դուք ավելի հարուստ կլինեք հոգով և ավելի բավարարված, քան նրանք, ովքեր կլանված են աշխարհիկ ցանկություններով և ագահ են դրա անցողիկ հաճույքների համար:

Կարեկցանքը կամուրջ է, որը կապում է յուրաքանչյուր հոգի մյուս հոգիների հետ: Կարեկցանքը դարպաս է դեպի յուրաքանչյուր սիրտ:

Երբ մարդը փնտրում է Աստծուն, որը միակ իսկական ընկերն է բոլոր մյուսներից վեր, հնարավոր է դառնում իսկական բարեկամություն հաստատել բոլոր մարդկային հարաբերություններում՝ ընտանեկան, եղբայրական, ամուսնական և հոգևոր: Բարեկամությունը կենսական տարր է ամուսնական հարաբերություններում, և մտավոր ու հուզական մտերմությունը, հոգևոր ձգողության զգացումը և իսկական սերը պետք է լինեն առաջնահերթություն: Նրանք, ովքեր չեն կարողանում տարբերակել իսկական սերը ֆիզիկական ձգողությունից, անընդհատ հիասթափվում են:

Երբ ամուսնությունը հիմնված է բարձր իդեալների և փոխադարձ հարգանքի վրա, այն դառնում է երկու սիրող և համագործակցող հոգիների երջանիկ և հաջողակ միություն, որոնք թեթևացնում են միմյանց կյանքի բեռը և ցրում փոխադարձ կարեկցանքի և բարեկամական հասկացողության հետ ապրելու անհանգստությունները:

Ոչ ոք չի կարող ինձ վերահսկել կամ խլել իմ կամքը,
եթե ես թույլ չտամ, որ ուրիշների մտքերն ու
գործողությունները ազդեն ինձ վրա:
Եթե ձեր մտածողությունը սահմանափակեք նյութով,
ամեն ինչ կտեսնեք նյութական տեսանկյունից: Սակայն,
երբ ձեր գիտակցությունը բարձրացնեք հոգևոր
իրազեկության վիճակի, կտեսնեք Աստծո լույսի
թափանցող հոսանքը, որը հոսում է նյութի բոլոր կողմերից
այն կողմ, և ամեն ինչ կտեսնեք հոգևոր տեսանկյունից:

Տե՛ր, ես գիտակցում եմ, որ ունեմ անվերջ
հնարավորություն ուսումնասիրելու իմ կարողությունները
և բացահայտելու իմ հոգևոր ներուժը: Այսօր ես կլցնեմ
մտքերս լավատեսությամբ և կանջատվեմ տիաճ
փորձառություններից: Ես կգբաղվեմ նրանով, ինչը
կսնուցի իմ մարմինը, միտքը և հոգին հավասարակշռված
և ներդաշնակ ձևով:

Ես նյութական կապվածությունները կփոխարինեմ
ավելի բարձր ձգտումներով
Եվ ես կհասկանամ, որ հավատարիմ հոգին միշտ ինձ
հետ է

Կյանքի և մահվան պարը միշտ ներկա է, բայց ես
կազատագրեմ ինձ ընդմիշտ՝ փրկելով իմ հոգևոր
ինքնությունը: Եվ երբ բախվեմ փորձությունների և
նեղությունների փոթորիկներին, ես կնավարկեմ իմ
հոգևոր նավակով կյանքի ծովով դեպի անվտանգ,
աստվածային ափեր:

Երբ ես աշխատում և ստեղծագործում եմ, ես կհիշեմ,
որ Աստված գործում է իմ միջոցով: Նա տիեզերքի Տերն է,
և ես կարող եմ կապվել Նրա հետ՝ Նրա մասին խորը
խորհրդածության միջոցով:

Իմ սիրելի Աստված, ես գիտակցում եմ, որ իմ մտքերը
կբերեն ինձ կամ ձախողում, կամ հաջողություն՝ կախված
նրանից, թե որ գաղափարն է ամենաուժեղը իմ կյանքում,
և ես կփորձեմ հիշել, որ Դու մեկնում ես Քո օգնության
ծեռքը և պատրաստում ես ճանապարհը իմ հաջողության
համար:

Երբ ինձ վրա աղետներ ու դժբախտություններ
պատահեն, ես կհավաքեմ իմ ուժերը և կամրապնդեմ
դրանք հաղթահարելու իմ վճռականությունը: Ես անկեղծ
և ազնիվ կլինեմ բոլորի հետ իմ հարաբերություններում և
կտարածեմ սիրո և բարի մաղթանքների մտքեր: Այդ
ժամանակ Աստված կաջակցի ինձ Իր զորությամբ և
իմաստությամբ:

Հոգևոր հիվանդություններ և դրանց բուժում
Վարպետ Պարամհանսա Յոգանանդա

Փորձեք պատկերացնել մարդկային կերպարանքների
մի խումբ, որոնք անհամաչափ են և աններդաշնակ:

Մեկը՝ սիսեռի չափ փոքրիկ գլխով և ուղտի չափ մեծ
մարմնով:

Մեկ ուրիշն ունի Սամսոնի կամ Հերկուլեսի ձեռքի պես
հզոր ձեռք և թզուկի մարմնի պես մարմին:
Եվ երրորդը ունի հսկայական փղի գլուխ և նիհար
մկան մարմին:

Մի՞թե այդ տեսարանը զարմանալի ու ապշեցուցիչ չէր
լինի ձեզ համար, կամ տխուր ու ափսոսանքի տեղիք
տվող, եթե հանկարծ տեսնեիք այդ արարածների մի
ամբոխ՝ տարօրինակ ու անհամաձայն կազմով:
Հիմա պատկերացրեք մարդկանց մեկ այլ խումբ,
ովքեր նորմալ կազմվածքով և տեսքով են, բայց հոգեպես
անհավասարակշիռ և հոգեբանորեն աղավաղված են:
Ինչպես հագուստը թաքցնում է վերքերը, խոցերը և
այլ ֆիզիկական արատներ, այնպես էլ ուժեղ, առողջ
մարմինը և գեղեցիկ, փայլուն դեմքը թաքցնում են
բազմաթիվ լուրջ հոգեկան հիվանդություններ և բնածին
արատներ:

Եթե դուք հանդիպեիք սովորական մարդկանց մեծ
բազմության, որոնք աչքի են ընկնում իրենց նրբագեղ
տեսքով և լավ առողջությամբ, և եթե կարողանայիք
թափանցել նրանց մտավոր մարմինները ձեր հոգևոր
տեսլականով, զարմանքը զարմանալի կլիներ, և դուք
կարող էիք խորը տխրություն զգալ այն բանից, ինչ
կհայտնաբերեիք:

Դուք կարող եք դիտարկել նրանց մտավոր
.մարմինները հետևյալ կերպ

Միտքը ներկայացված է գլխով, զգայարաններն ու
զգացմունքները՝ իրանով, իսկ կամքը՝ ձեռքերով ու
ոտքերով, որոնք բոլորն էլ աննորմալ, հիվանդ և
դեֆորմացված են:

Դուք կտեսնեք, որ ոմանք ունեն փոքր գլուխ՝
թերզարգացած իմաստությամբ, նստած են թուլացած
մարմնի վրա, որը այտուցված է եսասիրական
նկրտումներով և զգայական ցանկություններով:

Դուք նաև կնկատեք, որ որոշ մարդիկ ունեն մարմին,
որը զուրկ է զգացմունքներից և կենսունակությունից,
չնայած նրանք ունեն բարձր զարգացած, ֆունկցիոնալ
ձեռք:

Մյուսները կարող են ունենալ մեծ, ստեղծագործական
ուղեղ, բայց նրանց կարեկցանքն ու հուզական
կարողությունները թուլացած և ատրոֆիկ են: Կա նաև
մարդկանց մեկ այլ կատեգորիա, ովքեր ունեն նորմալ
ֆիզիկական և մտավոր կառուցվածք, բայց որոնց կամքի
ուժն ու ինքնատիրապետումը կա՛մ թույլ են, կա՛մ
կաթվածահարված:

Եվ դիտարկումների ցանկը շարունակվում է, և մայիս,
դուք երկար ապրեք:

Մտավոր մարմինների այնպիսի անթիվ
հոգեբանական աղավաղումներ, որոնք որոշ առումներով
թերզարգացած են, իսկ մյուսներում՝ գերզարգացած,
իսկապես առկա են՝ թեև թաքնված՝ մարդկանց մոտ:
Դրանք նրանց հոգեբանական ցավ են պատճառում և
խանգարում են ցուցադրել իրենց տաղանդներն ու
կարողությունները, ինչպես պետք է ցույց տրվեն:
Այստեղ որոշ հոգեբանական հիվանդությունների
անդրադառնալը կարող է օգնել բացահայտել մարդկային
բոլոր խնդիրների հիմքում ընկած պատճառները,
որպեսզի դրանք գոնե հայտնի դառնան բոլոր նրանց,
ովքեր տառապում են դրանցից, նույնիսկ
ենթագիտակցորեն, որպեսզի նրանք կարողանան
հասկանալ այդ թերությունների բնույթը, դրանց
ախտանիշները և դրանց լուռ ներթափանցումը հոգեկանի
մեջ, որպեսզի կարողանան հետ մղել խաղաղության և
երջանկության նրանց սողացող ոչնչացումը:
հոգևոր մեղամաղձություն

Այս հիվանդությունը տարածված է նրանց շրջանում,
ովքեր մտավոր և ֆիզիկապես անգործունակ են՝ հոգևոր
հարցերում խորապես կլանված լինելու պատրվակով: Այս
տառապող անհատները անտեսում են նյութական կյանքի

մեծ և փոքր պարտականությունները՝ Աստծուն ծառայելու
պատրվակով, այդպիսով բացվելով Սատանայի առջև, ով
կարող է լուրջ վնաս հասցնել նրանց: Նրանք տառապում
են հոռետեսությունից և շրջապատող ամեն ինչի համար
օգտակար կամ գեղեցիկի գնահատանքի պակասից: Սա
վարակիչ հիվանդություն է, և բոլոր նրանք, ովքեր հոգևոր
ձգտումներ ունեն, պետք է զգույշ լինեն դրանից և
ազատվեն դրանից՝ անընդհատ պահպանելով իրենց
կենսունակությունը և ուժեղ անձեռնմխելիությունը՝
դրական մտածողության, լավատեսական հայացքի և
առողջ, արդյունավետ աշխատանքի միջոցով:
հոգևոր անբավարար մարսողություն
Սա տեղի է ունենում շառլատանության և
կախարդության արվեստում փորձառու «հոգևոր
բժիշկների» կողմից կեղծ հոգևոր գրքերի և դասերի
տեսքով ներկայացված պատրաստի հոգեմետ դեղերի մեծ
քանակությունների պատահական (կուլ տալու), այսինքն՝
արագ ընդունման արդյունքում:
Այս հիվանդությունը ոչ միայն սպանում է
ճշմարտությունը իմանալու հոգևոր ծարավը, այլև
ոչնչացնում է լավն ու վատը, օգտակարն ու վնասակարը
տարբերելու ունակությունը:
Նա, ով անընդհատ կուլ է տալիս աստվածաբանական
գաղափարները և սնվում է իր ձեռքն ընկած ամեն ինչով,
ոչ միայն կչափազանցնի, այլև կսպառնի թունավոր
գաղափարները՝ օգտակար գաղափարների հետ մեկտեղ,
իր վրա բերելով մտավոր անբավարար մարսողություն և
այդպիսով դանդաղ հոգևոր մահ:
Տարբեր հոգևոր և փիլիսոփայական գաղափարների
չափազանց և շարունակական ուսումնասիրությունը՝
առանց դրանք անձնական փորձի միջոցով մարսելու և
քննելու ջանքերի՝ դրանց իսկությունը հաստատելու
համար, ի վերջո առաջացնում է կասկած,
անտարբերություն և անվստահություն բոլոր հոգևոր
սկզբունքների և օրենքների նկատմամբ:

Կիրք և մոլուցք

Այս հիվանդությամբ տառապողները ապրում են
անհմաստ, վատնված կյանքով, քանի որ ունեն
չափազանց շատ փող և ժամանակ, և քանի որ չունեն
նպատակ և կյանքի ճիշտ ըմբռնում:

Այս մարդիկ առաջնորդվում են իրենց
ցանկություններով. նրանք անում են այն, ինչ իրենց
մտքով անցնում է և հաճելի է: Նրանք իրենց կյանքը լցնում
են էժանագին, աննշան վեպերով, սենսացիոն ֆիլմերով և
մակերեսային, անհմաստ զվարճանքներով: Նրանք չեն
գիտակցում, որ տառապում են այս վտանգավոր
հիվանդությամբ, մինչև չեն ապրում ուժեղ ցնցում կամ
նյարդային խանգարում, այսինքն՝ վնասը հասցվելուց
հետո:

մտավոր սառնություն

Այս վիճակն ունի մեկ այլ անուն՝ հուսահատություն:

Մարդը երբեք չգիտի, թե երբ է այն հարվածելու և
տառապելու իր տանջալից ախտանիշներից, ինչպիսիք
են՝ անհույսությունը, անհանդուրժողականությունը,
անհանգստությունը և անհամբերությունը: Ավելի վատն
այն է, որ այն հաճախ երկարատև է, և դրա զոհերը
հաճախ հեշտությամբ կրկնվում են, նույնիսկ եթե կարծում
են, որ արագ ապաքինվել են:

Հոգեբանական կատար

Այս հիվանդությունը առաջանում է քրոնիկ
աշխարհիկ անհանգստությունների վրա
կենտրոնանալուց: Դրանից տառապողները սովորաբար
մոռանում են օգտագործել իրենց կամքի ուժի զենքը և
այդպիսով պասիվորեն ու հնազանդորեն ենթարկվում են
իրենց մշտական վախերին՝ դրանց քաջաբար
դիմակայելու և դրանք մանկության տարիներին
վերացնելու փոխարեն:

աննորմալ հոգեբանական կապվածություն

Այս հիվանդության զոհերը միակողմանի են դառնում
երջանկության իրենց հետապնդման մեջ: Հավատալով, որ

երջանկությունը հարստություն կուտակելու, հռչակ ձեռք բերելու, առողջություն կամ իշխանություն ունենալու մեջ է, նրանք ամեն ինչ զոհաբերում են՝ առողջությունը, լավ համբավը, հոգեկան խաղաղությունը, պատիվն ու արժանապատվությունը՝ իրենց այրող նկրտումների զոհասեղանին: Շատ ուշ նրանք հասկանում են, որ միայն հավասարակշռված կյանքը, որը հարգում է բնության օրենքներն ու Աստծո պատվիրանները և ներդաշնակեցնում է գործունեությունը հանգստության հետ, կարող է բերել իրական երջանկություն և իրականացնել ազնիվ կյանքի նպատակը: Անառողջ կապվածության խանգարումներով տառապողները կլանված են անզուսպ կարոտի մտքերով, ինչը հանգեցնում է կյանքի նկատմամբ աղավաղված և աղավաղված տեսակետի: Օրինակ՝ մի գործարար մեծ հաջողության է հասել և կուտակել կարողություն, բայց նախքան իր հարստությունը վայելելը, նա նյարդային խանգարում է ստացել ճնշող անհանգստությունների և վախերի պատճառով և մահացել սրտխեղդ: Մյուսները կարծում են, որ նպատակին հասնելու համար ամեն ինչ թույլատրելի է: Այս շփոթության պատճառով նրանք կորցնում են իրենց իրական նպատակը և չեն կարողանում հասնել նույնիսկ չնչին բավարարվածության, նույնիսկ եթե ունեն այն բաները, որոնց տենչացել են, քանի որ մարդկային բնույթը հսկայական է և բազմակողմանի և պահանջում է հավասարակշռված զարգացում բոլոր մակարդակներում:

Կույր հոգևոր կառչում
Այս շեղված մոլեռանդությունը որոշակի
համոզմունքների նկատմամբ բխում է որոշակի
կարծիքներին և գաղափարներին կառչելուց՝ առանց
դրանք հարցականի տակ դնելու կամ քննելու, այդպիսով
այս հիվանդությամբ տառապողների մոտ առաջացնելով

զայրույթ և թշնամանք ցանկացած առողջ հոգևոր
զաղափարի կամ բաց և ազատագրված մտքի
նկատմամբ: Այս մեկուսացումը հանգեցնում է Աստծո
օրենքների դեմ ապստամբության, որոնք դրսևորվում են
մտավոր կարողությունների, նյութական բարեկեցության,
մտավոր և ֆիզիկական առողջության, ինչպես նաև բոլոր
ծագում ունեցող մարդկանց նկատմամբ սիրո և
հարգանքի մեջ:

Հոգևոր սկզբունքների սերմանում
Քանի որ ֆիզիկական հիվանդությունները շոշափելի
են, ցավոտ և տհաճ, դրանք մեզ դրդում են ակտիվորեն
դիմադրել դրանց՝ ստիպելով մեզ փորձել հաղթահարել
դրանք տարբեր թերապևտիկ մեթոդներով՝ սկսած
վարժություններից և առողջ սննդից մինչև տարբեր
դեղամիջոցներ և դեղամիջոցներ: Այնուամենայնիվ,
հոգեբանական հիվանդությունները, չնայած մարդկային
բոլոր ցավերի և վախերի հիմնական պատճառն են, չեն
կանխվում կամ բուժվում բավարար անհապաղությամբ և
թույլ են տալիս, որ դրանք քառս և ավերածություններ
պատճառեն մեր կյանքին:

Ուսուցիչները, ֆիզկուլտուրայի ուսուցիչները,
քարոզիչները, բարեփոխիչները, բժիշկները և
օրենսդիրները կկարողանան առաջընթաց ապահովել,
երբ նախ սովորեն՝ սկսելով իրենցից, ապա ուրիշներին
սովորեցնեն մարդկային բնույթը հավասարակշռված և
ներդաշնակ ձևով զարգացնելու ճիշտ եղանակները՝
կյանքի օրենքներին և առողջ գոյության սկզբունքներին
համապատասխան: Սա իսկապես արդյունավետ
կրթությունն ու համապարփակ մարդկային մշակույթն է,
որը անհրաժեշտ է աշխարհի բոլոր մարդկանց:
Կրթական հաստատությունները անհնար են
համարում հոգևոր հիմունքներ դասավանդելը
հանրակրթական դպրոցներում՝ այդ սկզբունքների և
տարբեր կրոնական ուսմունքների միջև ենթադրյալ
շփոթության պատճառով: Այնուամենայնիվ, եթե այս

հաստատությունները կենտրոնականին խաղաղության,
սիրո, ծառայության, հավատքի, բաց մտքի և ուրիշների
ընդունման համընդհանուր սկզբունքների վրա, որոնք
ամուր հաստատուն հոգևոր հաստատություններ են, և
մշակելն գործնական մեթոդներ այս սկզբունքները
երեխաների մտքի և հոգու բերրի հողում արմատավորելու
համար, կարելի էր գտնել այս ենթադրյալ և
երևակայական դժվարության ողջամիտ և ընդունելի
լուծում: Լուրջ սխալ է անտեսել այս հարցը պարզապես
դրա հետ կապված ակնհայտ դժվարությունների
պատճառով:

Համալսարանն ավարտողներից շատերը
համալսարանն ավարտում են այնքան ծանր ու
այտուցված գլուխներով, որ հազիվ են կարողանում քայլել
կյանքի ճանապարհներով, քանի որ նրանց կամքի ուժն ու
ինքնատիրապետումը գրեթե կաթվածահար են եղել
անտեսման և անգործության պատճառով: Հետևաբար,
դուք տեսնում եք, թե ինչպես են նրանք անզգուշորեն
գործում և վատանում, գլխապառույտ նետվում
անհավասար ամուսնությունների անդունդը, չարաշահում
իրենց սեռականությունը, հետապնդում փողը և
ձախողվում իրենց կարիերայում, քանի որ չեն սովորել, թե
ինչպես ճիշտ օգտագործել իրենց ակադեմիականորեն
սրված ինտելեկտի սուր դանակը: Արդյունքում, նրանք
կտրում են իրենց և վնասում իրենց:

Տարօրինակ է, բայց շատ երիտասարդներ, կարծես,
վայելում են այնպիսի գործունեություն, որը, ի վերջո,
նրանց վնաս և ցավ է պատճառում: Ոմանք դիմում են
գողության և այլ չարագործությունների, նույնիսկ
հանցավոր գործողությունների՝ առանց որևէ զսպման
կամ խոչընդոտման: Նրանք, ովքեր չեն կարողանում
կանխել հասարակության մեջ չարիքի տարածումը,
խրախուսում են որոշների սխալ վարքագիծը:
Յուրաքանչյուր խղճմտանք և անկեղծ հավատք ունեցող
անձ պետք է լավ օրինակ լինի ուրիշների համար՝

ազնվության, ազնվության, արժանապատվության և
ինքնահարգանքի առումով: Դպրոցները, քոլեջները,
համալսարանները և սոցիալական հաստատությունները
բավարար գիտական մեթոդներ չեն տրամադրում
հանցագործությունը նվազեցնելու համար՝ լուծելով դրա
արմատական պատճառները, որոնք հիմնականում
գտնվում են մտքում:

Հատուկ դպրոցներ պետք է ստեղծվեն նաև՝ երջանիկ
և հաջողակ կյանքի արվեստը սովորեցնելու, մարդու
ներուժը զարգացնելու և ինքնակատարելագործման
կարողությունները բարձրացնելու համար:
Նման դպրոցները կլինեն այգիների և պուրակների
նման, որտեղ երիտասարդ մտքերը կաճեն և կծաղկեն:
Կրթողները պետք է ուշադիր ընտրվեն և ապահովվեն
ծնողների և համայնքի համագործակցությունը: Այս
դպրոցները կօգնեն անհատներին ավելի արդյունավետ
կերպով ձևավորել: Պետք է հիշել, որ մարդու հոգևոր
սնունդը վաղ փուլերում որոշում է նրա առողջությունը և
հետագայում զարգանալու ունակությունը:
Ժամանակակից դպրոցներում օգտագործվող
մտավոր և ֆիզիկական մարզման մեթոդները,
անկասկած, օգտակար են, բայց դրանք չունեն հոգևոր
հիմք: Առանց առաքինի բնավորության զարգացման, աճը
թերի կլինի:

Ֆիզիկական, մտավոր և հոգևոր զարգացման
գիտությունները պետք է սովորեցվեն այն
երիտասարդներին, որոնց միտքը դեռևս նուրբ և ճկուն է,
և որոնց ուժերը դեռևս որոշակի ձևերով չեն ուղղորդվել:
Համալիր ուսուցումից հետո այդ դպրոցների
աշակերտները պետք է անցնեն անընդհատ ռեֆլեքսիվ
քննություններ, և ձեռք բերված վկայականները կլինեն
լավ առողջություն, լավ համբավ, արդյունավետություն,
սյուլթական և հոգևոր հարստություն, երջանկություն,
հաջողություն և ինքնավստահություն:

Այս երկրային ճանապարհորդության ավարտին
ամփոփիչ քննության արդյունքները կորոշվեն ողջ կյանքի
ընթացքում ենթաքննությունների ընթացքում ստացված
մտավոր և հոգևոր նվաճումների և վկայականների
ընդհանուր գումարի համաձայն:

Այս վերջնական, ամենամեծ փորձության մեջ
հաջողության հասածները կստանան ինքնաբավության
սրբազան վկայական և ազատ, մաքուր և ուրախ խիղճ:
Եվ օրհնություններ, որոնք հավերժ փորագրված են
հոգու էջում

Այս հազվագյուտ մրցանակը չի խաբվի ցեցերի
կողմից
Եվ գողերի ձեռքերը չեն հասնի դրան
Կամ ժամանակը կջնջի այն
Այն կծառայի որպես անձնագիր
Արդար խմբի պատվավոր անդամակցության համար

Որտե՞ղ է թաքնված երջանկությունը:
**Աստված, Իր բացարձակ ողորմածությամբ, մեզ
տալիս է Իր ուրախությունն ու ոգեշնչումը
Եվ դա մեզ իրական կյանք է տալիս
Ճշմարիտ իմաստություն
Եվ իսկական երջանկություն
Իսկական հասկացողությունը գալիս է մեր կյանքի
բոլոր բազմազան փորձառությունների միջոցով
Սակայն Աստծո փառքը բացահայտվում է միայն
հոգու հոգևոր խաղաղության և Նրա հետ
ներդաշնակության մտքի անկեղծ փորձի մեջ: Այնտեղ
մենք կանգնած ենք ճշմարտության հետ դեմ առ դեմ:
Դրսում պատրանքները աներևակայելիորեն հզոր են, և
շատ քչերը կարող են խուսափել արտաքին միջավայրի
ազդեցությունից: Աշխարհը շարունակվում է իր անվերջ
բարդություններով և անթիվ փորձություններով: Աստծո
ձայնը թաքնված է կյանքի տեսքերի հետևում՝ անընդհատ**

կանչելով մեզ և խոսելով մեզ հետ ծաղիկներից, սուրբ գրություններից, մեր խղճմտանքից և բոլոր այն գեղեցիկ բաների միջոցով, որոնք կյանքը դարձնում են ապրելու արժանի:

Որքան շատ ենք կենտրոնանում արտաքին բաների վրա, այնքան քիչ ենք կարողանում զգալ ներքին փառքը, և որքան շատ ենք դառնում դեպի ներս, այնքան քիչ ենք բախվում արտաքին դժվարությունների: Սա անընդհատ հավասարում է, բայց մարդկանց մեծ մասը չի գիտակցում այս ճշմարտությունը՝ աշխարհիկ ընկերակցության ազդեցության, իրենց ապրած հասարակության և անառողջ սովորությունների պատճառով: Հասարակությունը մարդուն կլանված և կլանված է պահում մակերեսային հարցերով՝ խանգարելով նրանց խորը ճշմարտությունների մասին մտածելուն:

Նույնիսկ հոգևոր վայրեր են այցելում ոմանք՝ առանց նրանց օրհնված մթնոլորտից օգտվելու անկեղծ ցանկության, ուստի նրանք այդ այցելություններից ոչ մի նշանակալի բան չեն ստանում:

Ով որ ցանկանում է տեսնել Աստծուն, կգտնի Նրան ամենուրեք: Մարդկային սովորությունները կործանարար, գիշատիչ և ագահ են. դրանք ոչնչացնում, կործանում և ոչնչացնում են: Ժամանակն է, որ մարդկությունը սովորի երջանիկ լինել և բավարարվել իր ունեցածով: Մենք չպետք է ցանկանանք ոչինչ ավելին, քան այն, ինչ գալիս է մեզ: Աստված առատաձեռն է. Նա գիտի, թե ինչի կարիք ունենք և ժամանակին ապահովում է դա: Սա չի նշանակում, որ մենք պետք է ապավինենք Աստծուն՝ առանց որևէ ջանք գործադրելու: Ամենևին էլ ոչ: Սա նշանակում է, որ մենք պետք է մեր լավագույնս անենք մեր մասը և մնացածը թողնենք Աստծուն, որը երբեք չի զրկի մեզ այն բանից, ինչի կարիքն ունենք և ինչի արժանի ենք:

Հավերժ երջանիկ լինելու լավագույն միջոցը Աստծո ներկայությունը զգալն է: Մեր բարձրագույն ցանկությունը պետք է լինի Աստծուն ճանաչելը և Նրա հետ լինելու վճռականությունը: Աստված պետք է լինի առաջին հերթին մեր մտքերում և զգացմունքներում, և մենք պետք է Նրան համարենք մեր կյանքի ամենաամուր և ամենահաստատուն հենասյունը:

(Այսպիսով, ամուր բռնվեք Աստծո պարանից՝ ապաստան փնտրելով Նրա մոտ):

Որովհետև Նա է սյունը, եթե մյուս բոլոր սյուները ձախողվեն քեզ համար

Ես հասկացել եմ, որ կյանքի միակ նպատակը Աստծուն ճանաչելն է: Կան մարդիկ, ովքեր կարող են չհամոզված լինել, որ Աստծուն գտնելը կյանքի վերջնական նպատակն է: Բայց ոչ ոք չի կարող ժխտել, որ կյանքի նպատակը երջանկություն գտնելն է: Եվ ես լիակատար վստահությամբ և վստահությամբ եմ ասում, որ Աստված վերջնական երջանկությունն է: Նա գերագույն երանությունն է: Նա բացարձակ, համընդհանուր սեր է: Նա հավերժական ուրախությունն է, որը երբեք չի լքում Նրանց հոգիները, ովքեր ներդաշնակության մեջ են Նրա հետ: Այսպիսով, ինչո՞ւ չենք ձգտում հասնել այդ կատարյալ երջանկությանը: Ոչ ոք չի կարող այն մեզ տալ: Մենք պետք է անընդհատ զարգացնենք և սնուցենք այն մեր մեջ: Բնության ուժերը անխոնջ ձգտում են մարդկանց աշխարհիկ հաճույքներ պարգևել, բայց նման անցողիկ հաճույքները, ի վերջո, հանգեցնում են ափսոսանքի, դառնության և զղջման: Նույնիսկ ամենահաջողակ մարդը, ով, կարծես, ամեն ինչ ունի, կարող է իսկապես երջանիկ չլինել: Նրանք երկար չեն բավարարվի երկրային բաներով, քանի որ այդ բաները չեն հագեցնում Նրանց իրական ծարավը կամ չեն բավարարում Նրանց հոգևոր քաղցը:

Նյութական ունեցվածքը միայն խաղաղության և անցողիկ բավարարվածության կեղծ զգացողություն է

տալիս: Աշխարհն ամբողջությամբ խրված է խառնաշփոթի և քաոսի մեջ, որը սնվում է պատերազմ ծնող եսասիրական և ագահ ցանկություններով: Ուրիշ ոչինչ պատերազմ չի ստեղծում:

Կյանքի պայքարում իսկական հերոսը չա է, ով հաղթահարում է ինքն իրեն և իր ցանկությունները: Փողը, փառքը, կրքերը և այս սկզբունքին հակասող ամեն ինչ վնասակար են մեր խաղաղության և երջանկության համար: Եթե մարդիկ սովորեին միշտ մտածել կյանքի իրական արժեքների տեսանկյունից, նրանք կգտնեին իրենց որոնած երջանկությունը, բայց նրանք շեղվում են իրենց նպատակից և տարվում երկրային ցանկությունների հոսանքով: Ես հասկացա, որ ոչ մի գայթակղություն չի կարող շեղել ինձ այն ճանապարհից, որը ես ընտրել և հետևել եմ ինձ համար:

Ես կարող էի հազարավոր մարդկանց հմայել Աստծո տված զորությամբ, բայց այդ ուղին վնասակար կլիներ ինձ համար: Ամեն դեպքում, ես չեմ ցանկանում հմայել հազարավորներին և գերել նրանց մտքերը: Ես միայն ցանկանում եմ տեսնել անկեղծ աշակերտներ, որոնք հաստատակամ են Աստծո մեջ: Նրանք, ովքեր սիրում են Աստծուն, կվայելեն այս գաղափարները, իսկ նրանք, ում եռանդը շարունակվում է, կզգան Աստծո օրհնություններն ու ներկայությունը այս ուսմունքների միջոցով:

Մարդու համար անհնար է խաբել Աստծուն, քանի որ Նա միշտ ներկա է՝ իմանալով, թե ինչ կա նրանց մտքում և ինչ են նրանք ցանկանում: Երբ նրանք հրաժարվեն աշխարհից և տենչան հոգևոր ներդաշնակության, Աստված կգա նրանց մոտ: Երբ այդ ցանկությունը արմատ կզգի այն որոնողի սրտում, Աստված կգա այդ սրտին և լցնի այն բարությամբ ու օրհնությամբ: Միակ բանը, որի համար արժե ապրել, Աստծո հետ ներդաշնակ լինելն ու Նրա բարեհաճությունը ստանալն է: Այդ ներդաշնակությունը պետք է լինի հավերժական ուխտ և

անխախտ խոստում (Նրանց, ովքեր պահում են Աստծո ուխտը և չեն խախտում այն):

Բոլորը ցանկանում են ավելի շատ հարստություն, քան մյուսները: Նույնիսկ երբ Նրանք ձեռք են բերում այն, Նրանք մնում են դժգոհ՝ հայտնաբերելով, որ ինչ-որ մեկն ավելի հարուստ է: Մարդիկ ապրում են ինքնաձիճ տառապանքի ճահճում, որը սնվում է իրենց ցանկություններով: Մենք պետք է գոհ լինենք Նրանով, ինչ ունենք: Նյութական ունեցվածքը երջանկություն չի բերում, այլ, ընդհակառակը, այն հաճախ ուժեղացնում է անհանգստությունները, անհանգստություններն ու տագնապները:

Աստծո ճանապարհը ամենապարզ և հեշտ ճանապարհն է, սակայն քչերն են այն քայլում, չնայած բազմաթիվ կրոնական ծեսերին և ձևականություններին: Ավելի լավ է մեր սրտերը դարձնել դեպի Աստված և խնդրել Նրան այն, ինչը լավագույնն ու ամենատևականն է մեզ համար: Իրականում, Աստված սպասում է մեզ, որովհետև Նա ուզում է մեզ հեռու պահել չարից և վտանգից: Նա ուզում է, որ մենք Իրեն ունենանք մեր սրտերում և մտքերում, որովհետև այս աշխարհի էժանագին ապրանքները չեն կարող բավարարել մարդկային կարոտը կամ լցնել այն հոգևոր դատարկությունը, որը մենք խորքում զգում ենք: Աստված միշտ խոսում է մեզ հետ, բայց քչերն են լսում Նրա ձայնը: Այդ հանգիստ ձայնը հաճախ խլացվում է աղմկոտ մտքերի և բացահայտ ցանկությունների աղմուկից: Բայց երբ մտքերը հանգստանում են, իսկ ցանկությունները՝ հանգստանում, մենք Աստծո ձայնը հստակ լսում ենք, նույնիսկ եթե այն լուռ և թույլ է: Իսկապես, Աստված ամեն ինչ անում է մարդկությանը օգնելու համար՝ բացելով դռներ և լուսավորելով ճանապարհներ, որպեսզի մենք տեսնենք, թե որտեղ պետք է քայլենք, որպեսզի չսայթաքենք կամ չսայթաքենք:

Բայց մարդկանց մեծ մասը չի գիտակցում այս ճշմարտությունը:

Ես չեմ ուզում, որ մարդիկ մտածեն, որ կարող են գիտելիքներ ձեռք բերել պարզապես ուրիշներին լսելով կամ գրքեր կարդալով: Նրանք պետք է կիրառեն կարդացածն ու լսածը: Աղոթատեղի գնալն ավելի լավ է, քան տանը մնալն ու դատարկ խոսակցություն լսելը: Բայց նույնիսկ աղոթատեղիներում մարդ պետք է զգա Աստծո ներկայությունը իր սրտում և իմանա, թե ինչպես այն զգալ: Զգացմունքային պոռթկումներն ու ռացիոնալ վերլուծությունները չեն կարող մեզ տալ այն գիտելիքները, որոնք մեր հոգիները ձգտում են ձեռք բերել:

Երբ մենք հանձնվում ենք Աստծուն և հրաժեշտ ենք տալիս եսասիրական ցանկություններին, և երբ վստահ ենք, որ Աստված միշտ մեզ հետ է, բնակվում է մեր հոգիներում և ներշնչում մեզ բարի ու ազնիվ մտքեր ու զգացմունքներ, մենք կունենանք երջանկություն և ազատություն, և կտեսնենք իմաստության արևածագը հոգու հորիզոնում:

Պատկերացրեք: Տասնամյակներ անց մեր գոյությունն ինքնին երազանք կլինի, և այն ամենը, ինչ մենք հիմա անում ենք, կդառնա այդ երազանքի մի մասը: Նույնիսկ մարդկության մեծագույն դեմքերը կդառնան մարդկային գիտակցության պարզապես պատկերացումներ: Սակայն այդ մեծ դեմքերը հասան իրենց վերջնական նպատակին, քանի որ հասան ամենաբարձր մակարդակին և մնացին կենդանի հոգով՝ լիովին գիտակցելով և գիտակցելով ամեն ինչ, ինչ տեղի է ունենում, քանի որ նրանք միավորված են աստվածային գիտակցությամբ: Ամեն ոք, ով փորձում է ներդաշնակվել նրանց հետ իրենց մտքերի և ուսմունքների միջոցով, անխուսափելիորեն կզգա նրանց ներկայությունը, կստանա նրանց օրհնությունները և խորը մեջ կիմանա, որ իսկապես հաղորդակցության մեջ է նրանց հետ:

Կյանքը մեծ երազանք է: Սակայն, երբ դուք հիմա նայում եք ձեր մարմնին և տեսնում այն կյանքով լի, դուք լիովին համոզվում եք այդ երազանքի իրականության մեջ: Դուք կարծում եք, որ պետք է ձեռք բերեք այս կամ այն բանը՝ երջանիկ լինելու համար: Բայց անկախ նրանից, թե քանի ցանկություն եք կատարում, դուք երջանկություն չեք գտնի դրանց միջոցով: Որքան շատ մարդ ձեռք է բերում, այնքան շատ է ցանկանում: Ցանկությունները պետք է զտվեն, և կյանքը պարզեցվի, եթե մարդ ցանկանում է ապրել հարմարավետության, հանգստության և ներքին բավարարվածության մեջ:

Սուրբ Գրություններն ասում են, որ այն մարդը, որի ցանկությունները միշտ հոսում են դեպի ներս (դեպի իրենց հոգին), բարձր ներքին խաղաղություն ունեցող մարդ է: Այս առումով նրանք նման են ծովի, որը երբեք չի փոխվում կամ նվազում, այլ մնում է լի ջրով, որը անընդհատ հոսում է դրա մեջ: Բայց այն մարդը, ով իր խաղաղության ջրամբարում ստեղծում է ցանկությունների անցքեր և թույլ է տալիս, որ կենսական ջրերը հոսեն և վատնվեն, ոչինչ չգիտի հոգևոր խաղաղության և ներքին երջանկության մասին:

Մեզ անհրաժեշտ է առաջնորդություն նրանցից, ովքեր ճանաչում են Աստծուն, ովքեր ունեն Նրա հետ շփվելու և գիտակցաբար զգալու Նրա ներկայությունը: Մարգարեները խնդրել են մեզ փնտրել Աստծուն ներքին խաղաղության մեջ, հոգու միայնության մեջ, որտեղ թաքնվում են հավատարիմ ոգին և գերագույն հոգևոր ուրախությունը: Հնդկաստանի լուսավորյալ ուսուցիչները նույնպես հաստատում են այս գաղափարները և ընդգծում խորը մեդիտացիայի կարևորությունը՝ հոգու խորքում Աստվածային Ես-ը ընկալելու համար:

Գոյության մեջ ամեն ինչ ալիքանման տատանում է, որը ուղղորդվում է Աստծո մտքի կողմից: Այս բանական տատանումը Սուրբ Հոգին է, կամ հավատարիմ Հոգին,

որի հետ կարելի է շփվել աղոթքի և խորհրդածության միջոցով:

Քո հոգու լռության և կենտրոնացած մտքի պուրակի մեջ անվերջ է սիրային կապը Բացարձակի և Անսահմանի հետ: Բայց դժվար է գտնել Աստծուն, եթե նախ փողի հետևից ընկնենք: Մենք պետք է Աստծուն դարձնենք մեր կյանքի անբաժանելի մասը, և այդ դեպքում կունենանք այս կյանքում մեզ անհրաժեշտ ամեն ինչ: Ով որ Աստծուն մշտական տեղ դնի իր սրտում, Աստված նրան առատ բաժին կպարգևի երկրի և երկնքի օրհնություններից և նրանց առջև կբացի լայն հորիզոններ, որտեղ իմաստության արևները փայլում են՝ լուսավորելով նրանց ճանապարհները և ցրելով նրանց շուրջը գտնվող խավարը: Աստված հավերժական սիրահարն է, և մարդկության համար երջանկությունն չկա, բացի այն դեպքից, երբ նրանք սիրում են Աստծուն այնպես, ինչպես սիրում են, գոնե, իրենց ամենասիրելի սիրելիների, քանի որ առանց Աստծո մենք չեինք իմանա սիրո էությունը և չեինք համտեսի դրա քաղցրությունը:

Մենք պետք է սովորենք օգտագործել մեր կամքը և կենտրոնացնել մեր միտքը՝ Աստծուն ամբողջ սրտով փնտրելու համար: Մարդկային գործողությունները թելադրվում են ցանկություններով, և այս սովորությունները անընդհատ ստիպում են մեզ անել այն, ինչ չենք ուզում անել: Իսկապես, մարդը իր սեփական թշնամին է, չգիտի դա: Նա չգիտի, թե ինչպես անշարժ նստել, ոչ էլ ժամանակ է նվիրում Աստծուն, բայց նա ցանկանում է երջանկություն և երաշխավորված մուտք դեպի դրախտ՝ առանց հապաղելու: Սրբազան փորձառությանը հնարավոր չէ հասնել պարզապես գրքեր կարդալով, քարոզներ լսելով կամ բարի գործեր կատարելով: Սրանք բոլորը, անկասկած, օգտակար են, բայց բավարար չեն: Աստծուն հասնելը պահանջում է մանրակրկիտ կենտրոնացում և խորը խորհրդածություն:

Մենք նախ պետք է փնտրենք Աստծո բարեհաճությունը: Մենք չենք կարող բոլորին հաճեցնել, քանի որ դա անհնար է: Ես փորձում եմ ոչ մեկին չնեղացնել: Ես անում եմ այն, ինչ կարող եմ, և դա է այն ամենը, ինչ կարող եմ անել: Իմ միակ նպատակը Աստծուն հաճեցնելն է: Ես օգտագործում եմ ձեռքերս՝ խոնարհաբար աղոթելու Նրա առջև, ոտքերս՝ Նրան ամենուր փնտրելու, իսկ միտքս՝ Նրա մասին մտածելու և Նրա հրաշքները խորհրդածելու համար: Աստված պետք է զբաղեցնի առաջին տեղը մեր սրտերում, որպեսզի մենք կարողանանք Նրան զգալ որպես խաղաղություն, սեր, հասկացողություն, բարություն, կարեկցանք և իմաստություն: Սա է այն, ինչի մասին ես եկել եմ վկայելու և խոսելու ձեզ հետ:

Բացի խորհրդածությունից, մարդ պետք է լավ ընկերակցություն պահպանի: Մենք չպետք է հետապնդենք մարդկանց, այլ Աստծուն: Եթե դուք օգուտ եք գտնում այս մտքերում, համարեք դա Աստծո օրհնություն, քանի որ ամբողջ փառքը պատկանում է Նրան: Կիսվեք դրանցով ուրիշների հետ, որպեսզի Նրանք կարողանան գտնել դրանցում այն, ինչ դուք եք գտել (Եվ ինչ վերաբերում է ձեր Տիրոջ բարեհաճությանը, խոսեք դրա մասին): Եվ մի մոռացեք ամեն օր օգնել մեկին ձեր կարողության չափով: Քանի դեռ գրպանումս փող կա, ես չեմ դադարի տալ, քանի որ իմ անսպառ և անընդհատ հոսող աղբյուրը Աստված է:

Վերջապես, մենք պետք է ճանաչենք Աստծուն այնպես, ինչպես ճանաչեցին մեծերը: Սա հնարավոր է խորհրդածության և անձնական ջանքերի միջոցով:

Մի անգամ ես քայլում էի ճգնավորական վանքից դուրս և մտածում էի իմ մեծ ուսուցչի՝ Շրի Յուկտիսվարի մասին, որը մահացել էր մի քանի տարի առաջ, երբ ես անսահման կարոտ զգացի Նրա հանդեպ և տխրեցի, որ նա ինձ հետ չէր՝ վայելելու ճգնավորական վանքի գեղեցկությունն ու մթնոլորտը: Հանկարծ նա հայտնվեց

ինձ երկնքից և ասաց. «Կարծում ես՝ դու միակն ես, ով վայելում է այս գեղեցիկ վայրը: Ես էլ եմ վայելում այն ճիշտ այնպես, ինչպես դու»:

Աստծո հետ միությունն ցանկացող որոնողը պետք է ձգտի ամենօրյա մեղիտացիայի և Նրան սիրելու միջոցով, և այդ սերը տարածելով բոլորի վրա: Սա հակամարտությունը կանխելու միակ միջոցն է: Հոգևոր համագործակցությունը կարևոր է: Առանց իսկական հոգևորականության չկա անհատական կամ համընդհանուր երջանկություն: Սրբազան ներդաշնակությունը բոլոր ֆիզիկական, ֆինանսական, ամուսնական, բարոյական և հոգևոր խնդիրների միակ լուծումն է:

Երջանկությունը գալիս է Աստծուն մոտ զգալուց: Մարդկությունը բանտարկվել է անգիտության ճաղերի ետևում, և ժամանակն է ազատվել այս նվաստացուցիչ բանտից: Միտքը միշտ պետք է ուղղված լինի դեպի Աստված՝ անկախ հանգամանքներից, և այդ ժամանակ դուք կզգաք մեծ խաղաղություն և ուրախություն:

Նրանք, ովքեր կարոտում են Աստծուն և իրենց Եությունը նվիրում են Նրան, խրախուսում և լուսավորում են միմյանց և անընդհատ հիշում են Աստծուն, այս աշխարհում երջանիկներն են և հանդերձյալ կյանքի երանության հաղթողները:

Խաղաղություն լինի քեզ վրա

Վարագույրը կբարձրանա և կբացվի

Մեզանից յուրաքանչյուրը ստեղծված է Աստծո պատկերով: Մենք ծագել ենք Նրա աստվածային Հոգուց, և Նրա Եությունը բնակվում է մեր մեջ՝ իր ողջ մաքրությամբ, փառքով և անսահման երանությամբ: Այս սրբազան ժառանգությունը անառիկ ամրոց է: Մարդու համար իրեն մեղավոր դատապարտելը, մեղքի

ճանապարհներով տատանվելը, բոլոր մեծագույն
մեղքերից մեկն է: Քանի որ դա անելով՝ Նա
դատապարտում է իրեն անօգնականության,
հուսահատության և վեր կենալու ու վեր կենալու
անկարողության: Ճիշտ է, որ մարդը կարող է գործել
բնական և աստվածային օրենքներին հակառակ
գործողություններ, բայց Նա պետք է անմիջապես փոխի
իր ընթացքը և շրջվի ճիշտ ուղու վրա: Իր մաքուր բնույթով
մարդը սրբազան տաճար է, և աստվածային Հոգին
բնակվում է նրա մեջ:

Մենք միշտ պետք է հիշենք, որ Աստված մեզ սիրում է
անմնացորդ և անվերապահորեն: Բայց քանի որ Նա մեզ
տվել է բացարձակ ընտրություն՝ մոտենալ իրեն կամ
հեռանալ Նրանից, Նա սպասում է, որ մենք
արտահայտենք մեր ցանկությունը իր սիրո հանդեպ,
նախքան Նա մեզ մոտ գալը:

Մի անգամ մեդիտացիայի ժամանակ լսեցի նրա
շնչացող ձայնը. «Դու ասում ես, որ ես քեզ հետ չեմ, բայց
դու ներս չես նայել: Ես քեզ մի պահ անգամ չեմ լքում:
Մտիր հոգու տաճար, և դու կտեսնես ինձ, որովհետև ես
միշտ այստեղ եմ՝ քեզ ընդունելու և աստվածային սիրո
ողջույնով ողջունելու համար»:

Խորը անկեղծությունը կարևոր է հոգևոր
ճանապարհին: Մաքրության և ճշմարտության մեջ է
բացվում հոգու արշալույսը:

Մեր մարդկային իմաստությունը ոչինչ է Աստծո
համեմատ: Մենք կարող ենք մոտենալ Նրան միայն այն
մաքուր սերը տալով, որը Նա է շնորհում մեզ:
Բոլորը, ի վերջո, կգտնեն փրկություն, բայց նրանք,
ովքեր տատանվում են ճանապարհին, ընկնում են
անտարբերության անդունդը: Անտարբերությունը մեզ
խանգարում է գիտակցել Աստծուն հենց հիմա, այս
պահին գտնելու կարևորագույն կարևորությունը: Մեր մեծ

մոլորակ երկիր, որը լողում է տիեզերքում, և մեր
մարդկային ինքնությունը մեզ չեն տրվել մի քանի տարի
այստեղ անցկացնելու և ապա ոչնչության մեջ
անհետանալու համար: Փոխարենը, մենք նախատեսված
ենք խորը մտորելու և գոյության առեղծվածը հասկանալու
համար: Ապրել առանց կյանքի նպատակը հասկանալու՝
հիմարություն է, հիմարություն և ժամանակի վատնում:
Կյանքի առեղծվածները շրջապատում են մեզ բոլոր
կողմերից, և Աստված մեզ օժտել է բանականությամբ՝
դրանց լուծումները գտնելու համար:
Իմ մշտական սիրո որոնման մեջ ես հասկացա, որ
Աստված սիրում էր ինձ բոլոր հնարավոր ձևերով: Նա
սիրում էր ինձ որպես մայր, հայր և ընկեր:
Ես փնտրեցի այդ հավերժական ընկերոջը բոլոր
, ընկերներից վեր
Եվ այն մեծ սիրեցյալի մասին, որին ես հիմա տեսնում
եմ փայլող ամեն բարի ու սիրող դեմքով: Այդ աստվածային
ընկերը երբեք ինձ չի հիասթափեցրել, ոչ էլ
հիասթափեցրել է:
Աստված է կանգնած ամեն ինչի ետևում: Մենք պետք
է պատվենք և բարյացակամորեն վերաբերվենք մեր
ծնողներին, բայց մենք պետք է սիրենք Աստծուն մեր
ամբողջ սրտով և հոգով: Մենք պետք է գիտակցենք Նրա
հետ կենսական կապի կարևորությունը՝ առանց
ժամանակ վատնելու:
Երբ մենք քնում ենք, չգիտենք՝ կարթնանանք, թե ոչ:
Մենք մեկ առ մեկ լքում ենք այս երկիրը: Բայց այս միտքը
չպետք է անհանգստություն պատճառի: Երբ մենք
մահանում ենք, մենք կոչված ենք նորից ծնվելու երկրի
վրա՝ սկսելով նոր կյանք այնտեղից, որտեղից
դադարեցինք այս կյանքում:
Ես կյանքը տեսնում եմ որպես ալիքների ձևավորում և
լուծարում օվկիանոսի մակերեսին: Մարդկային ալիքը
բարձրանում է աստվածային օվկիանոսի մակերեսից՝ իր
ծննդյան պահին, և մահվան ժամանակ այն

հանգստանում է Աստծո սրտում: Ես հասկացել եմ այս
ճշմարտությունը և գիտեմ, որ ես երբեք իսկապես չեմ
մահանում՝ չնայած մարմնի մահվանը: Քանզի անկախ
նրանից, թե ես հանգստանում եմ աստվածային հոգու
օվկիանոսում, թե արթուն եմ ֆիզիկական մարմնում, ես
մեկն եմ տիեզերական օվկիանոսի հետ: Որ գերագույն
երջանկությունը հնարավոր չէ գտնել աշխարհում:
Միևնույն ժամանակ, մենք կարիք չունենք փախչելու
անտառ՝ նպատակ փնտրելու համար: Մենք կարող ենք
Աստծուն գտնել առօրյա կյանքի այս ջունգլիներում՝
լռության քարանձավի խորքում:

Մարդիկ կարող են շատ սխալներ թույլ տալ, բայց
նրանք ձևավորված են աստվածային ոգու պատկերով:
Աստված ստեղծեց երկրային հաճույքների այս
պատրանքային աշխարհը միայն մեկ նպատակով.
որպեսզի մարդկությունը հասկանա, որ դա պարզապես
տիեզերական դրամա է, հրաժարվի պատրանքներից և
սիրի միայն Աստծուն: Սա է ճշմարտությունը, և այլ կերպ
չի կարող լինել: Ինչո՞ւ Աստված ստեղծեց մեզ, որպեսզի
սիրենք մեր ընտանիքի անդամներին միայն նրա համար,
որ տեսնենք, թե ինչպես են նրանք մեկ առ մեկ հեռանում
մեզանից: Այս իրադարձությունները տեղի են ունենում,
որպեսզի մենք հասկանանք, որ Աստված է, որ իսկապես
սիրում է մեզ՝ բոլոր նրանցից վեր, ում մենք սիրում ենք:
Կյանքը շարժվող պատկերների շարք է, բայց այս
ճշմարտությունը դժվար է ընկալել, քանի որ
պատրանքները թվում են իրական, իսկ
իրականությունները՝ պատրանքներ: Աշխարհը մարում է
մեր գիտակցությունից ամեն գիշեր, երբ մենք քնում ենք,
գուցե նրա համար, որ հասկանանք, որ ֆիզիկական
տիեզերքը իրական չէ:

Այս քնի դասը մեզ չի վախեցնում, այլ մեզ Աստծո
ճշմարտությանը կարոտելու համար է գալիս: Ոչինչ չի
կարող բավարարել հոգին, բացի Աստծուց և Նրա սիրուց:
Աստծո Հոգին անգուղական ճշմարտություն է: Անիրական

բան չկա, և իրականը չի կարող անիրական լինել:
Իմաստունները հասկանում են այս պայծառ
ճշմարտությունը:

Մեր կյանքի շատ տարիներ են անցել, և մնացել են
միայն տարիներ, շաբաթներ, օրեր և ժամեր: Ինչո՞ւ
ժամանակ վատնել այն բաների վրա, որոնք օգտակար
չեն: Մենք պետք է ցանկանանք կապվել Աստծո հետ օր ու
գիշեր և լիովին անկեղծ լինենք այս ցանկության մեջ,
նախքան կյանքի հատկացված ժամանակը կավարտվի, և
մենք կհեռանանք այս երկրից՝ առանց որևէ նշանակալի
բան անելու:

Այդ պահին ես տեսա Աստծո մեծ լույսը, որը
պարուրում էր ողջ արարչագործությունը: Ի՞նչ անսահման
ուրախություն: Ի՞նչ հրաշալի լույս:

Աստված իմ, շնորհակալ եմ քեզ և խոնարհվում եմ
քեզ առջև քո ներկայությունը զգալու այս առատ
օրհնությունների համար

Օրհնություններ բոլորի վրա նույն ձևով, որպեսզի
մենք կարողանանք գիտակցել, որ Դու ես տիեզերքի
վերջնական ճշմարտությունը, և որ Դու ես մեր
վերջնական նպատակը, որից այն կողմ այլ նպատակ չկա:

Մենք պետք է սիրենք Նրան և խոսենք Նրա հետ մեր
կյանքի յուրաքանչյուր վայրկյան՝ աշխատանքի և
հանգստի, շարժման և անշարժության մեջ՝ խորը
աղաչանքով և այրող կարոտով: Այդ ժամանակ մենք
կտեսնենք, թե ինչպես է պատրանքի վարագույրը
բարձրանում և ցրվում: Աստված մեզ հետ է մեր կյանքի
յուրաքանչյուր պահի: Նրանք, ովքեր խորհում և
ներդաշնակում են Նրա հետ, տեսնում են Նրան
ծաղիկների գեղեցկության, բարի հոգիների
ազնվականության, վեհ ու ազնիվ զգացմունքների և
գեղեցիկ երազների մեջ: Վերջապես, Նա կհայտնվի խիտ
վարագույրների ետևից՝ յուրաքանչյուր անկեղծ որոնողին
.ասելու համար

Մենք երկար ժամանակով բաժանված ենք,»
որովհետև ուզում էի, որ դու կամավոր կերպով ինձ տաս
քո սերը: Ես քեզ ստեղծեցի իմ պատկերով և սպասեցի,
մինչև դու օգտագործեցիր քո ազատությունը և քո կամքով
ինձ տաս քո սերը»:

Մենք պետք է Աստծուց խնդրենք, որ մեզ շնորհի իր
աստվածային սիրո հավերժական և տևական պարգևը:
Բայց ո՞վ կարող է գտնել այս սիրող Աստծուն առանց
ջանքերի: Եթե դուք ջանք գործադրեք 25 տոկոսի վրա,
մնացածը կախված է Աստծուց և ձեր հոգևոր
առաջնորդից: Ես ինձ համար ոչինչ չեմ խնդրում, քանի որ
ամբողջ փառքը պատկանում է Աստծուն՝ բոլոր
բարության և շնորհի աղբյուրին: Թող Նրա շնորհը ուղեկցի
ձեզ, Նրա գիտակցությունը լինի ձեզ հետ, և թող դուք
զգաք Նրա ներկայության առատությունը ձեր մեջ և ձեր
շուրջը:

Աստված մեզ անմիջապես չի պատասխանում, քանի
որ մենք տատանվում ենք ցույց տալ, թե որքան ենք
ցանկանում Նրան: Մենք չպետք է վախենանք մոտենալ
Նրան, այլ պետք է Նրան համարենք մերը, մեր սիրելին և
անդադար փնտրենք Նրան մեր մտքերով,
գործողություններով, սրտերով և մտքերով, և մենք
կգտնենք Նրան՝ այս գոյության մեջ անվտանգության և
խաղաղության ամենամեծ ապաստանը:

Տե՛ր, ես Քեզ եմ նվիրում բարի հոգիների այս
ծաղկեփունջը, որպեսզի նրանք զարդարեն Քո
ներկայության տաճարը: Ուղեկցիր այս հոգիներին, որոնք
Քո ընտանիքն ու սիրելին են: Մենք երգում ենք Քո օրհնյալ
անունը: Ցրիր անգիտության խավարը Քո սուրբ լույսով:
Վտարիր մռայլությունը մեր մտքերից Քո Էության պայծառ,
անսահման լույսով: Մենք Քոն ենք՝ անկախ մեր
հանգամանքներից: Հայտնի՛ր Քեզ մեզ, ո՛վ Մեծության և
առատաձեռնության Տեր: Օրհնի՛ր մեզանից
յուրաքանչյուրին: Ընդունի՛ր մեր կարոտի մտքերի
շշուկները և մեր սիրող սրտերի կարոտի զարկերը: Քեզ

ենք նվիրում ողջ սերը, պատիվը և կարոտը, քանզի Դու ես
մեր Սիրելին և այն ամենը, ինչ մենք ունենք այս
տիեզերքում:

Օրհնիր մեզ Քո շնորհով, քանդիր մեզ Քեզանից
բաժանող ցանկությունների պատերը, եղիր աստվածային
Արքան, որը գահակալում է մեր բոլոր ձգտումների վրա,
թող Քո փառքի լույսը տարածվի ամբողջ անծայրածիր
աշխարհում, օրհնիր մեզ բոլորիս, լցրու մեզ Քո
ներկայության բույրով, և թող մենք ավելի ու ավելի
գիտակցենք, որ Դու միշտ մեզ հետ ես եղել, Դու մեզ հետ
ես հիմա, և Դու մեզ հետ կլինես հավիտյան:

Մենք շնորհակալ ենք Քեզ այն շնորհի և սիրո համար,
որը Դու շնորհել ես Քո նվիրված հետևորդներին, ովքեր
կարոտում են Քո մոտիկությունը և անհամբեր սպասում
Քո ներկայությանը: Հուսով ենք, որ Քո աշակերտների
շրջանակը կմեծանա, որպեսզի մենք կարողանանք տոնել
Քո օրհնյալ ներկայությունը և ուրախանալ Քո
մոտիկությամբ:

Օրհնիր մեզ, որպեսզի մենք կարողանանք բացել մեր
սրտերը միմյանց առջև և մաքրագործել մեր
մտադրությունները, որպեսզի մենք արժանի լինենք Քո
պաշտպանությանն ու հոգատարությանը: Հայտնի՛ր Քեզ՝
ներսից և դրսից: Միավորի՛ր մեզ բոլորիս, և այդ
միասնության լույսի ներքո թույլ տուր մեզ ճանաչել Քո
եզակի գոյությունը:

Մեր միասնական սրտերի անկեղծությամբ և մեր
ներդաշնակ հոգիների կարոտով մենք խոնարհվում ենք
Քո առջև՝ փնտրելով Քո օգնությունը, առաջնորդությունը
և մեր հոգիներում Քո ներկայության մշտական
գիտակցությունը:

Թող սիրո անմար կրակը պայծառ այրվի մեր
սրտերում, և թող մենք զգանք Քո մոտիկությունը մեզ հետ
հիմա և հավիտյանս հավիտենից, ո՛վ մեր Տեր, ո՛վ մեր
Սիրելի:

Գերագույն ցանկությունն և մտավոր պարկուճներ

Մեծ Է Աստծո փառքը: Նա ճշմարտության եռությունն է և կարելի է գտնել այս կյանքում: Մարդկանց սրտերում կան բազմաթիվ աղոթքներ և աղաչանքներ՝ փողի, փառքի, առողջության համար՝ ամեն տեսակի աղոթքներ: Բայց աղոթքը, որը պետք է լինի առաջին հերթին յուրաքանչյուր սրտում, Աստծո ներկայության զգացողության համար է: Երբ մենք քայլում ենք կյանքի ճանապարհներով լռության և վստահության մեջ, մենք պետք է գիտակցենք, որ Աստված վերջնական Նպատակն է, որը կարող է բավարարել մեզ և կատարել մեր ցանկությունները, քանի որ Աստծո մեջ է սրտի յուրաքանչյուր կարոտի պատասխանը:

Երբ չես կարողանում կատարել որևէ ցանկություն քո սեփական ջանքերով, դու դիմում ես Աստծուն աղոթքով: Այսպիսով, քո յուրաքանչյուր աղաչանք բացահայտում է քո ներսում թաքնված կարոտը: Բայց երբ գտնում ես Աստծուն, բոլոր ցանկությունները մարում են, և բոլոր ցանկությունները կատարվում են:

Աշխարհիկ ցանկությունները ծագում են կյանքի Նպատակի վերաբերյալ սխալ պատկերացումներից: Այս երկիրը մեր իրական տունը չէ: Սուրբ Գրությունները մեզ ասում են, որ մենք պատկանում ենք Աստծուն, որ մենք ստեղծված ենք Նրա պատկերով, և որ Նրա կամքն է, որ մենք վերադառնանք մեր աստվածային ծագմանը:

Մարդկությունը չի գիտակցում, որ եթե չվերադառնա իր աստվածային աղբյուրին, ստիպված կլինի պայքարել անթիվ ցանկություններ բավարարելու համար:

Պատկերացրեք դա: Ճիշտ է, որ մարդիկ չեն կարող չունենալ ցանկություններ, և դրանք ունենալու մեջ ոչ մի վատ բան չկա: Այնուամենայնիվ, մարդկային կարոտների մեծ մասը խոչընդոտում է Աստծո մոտ վերադառնալու վերջնական ցանկության իրականացմանը: Այսպիսով, դրանք վնասակար են մարդկային երջանկության համար: Եթե մարդկությունը չցանկանա Աստծուն և չգտնի Նրան,

այն կշարունակի այրվել կարոտով այն ամենի համար, ինչ
կարծում է, որ իրեն երջանկություն կբերի: Բայց բոլոր
ցանկությունների անմիջական կատարումը ավտոմատ
կերպով գալիս է նրանց, ովքեր գտնում են Աստծուն:

Կան ցանկությունների երկու կատեգորիա՝ նրանք, որոնք օգնում են մեզ գտնել Աստծուն, և նրանք, որոնք խանգարում են մեզ գտնել Նրան: Օրինակ, եթե ինչ-որ մեկը անարդարացիորեն վարվում է ձեզ հետ, դուք կարող եք վրեժխնդրության ցանկություն զգալ: Սակայն, եթե դուք հաղթահարեք այս ցանկությունը՝ օգտագործելով սիրո ավելի բարձր և ընդունելի ուժը, ապա դուք օգտագործել եք հենց այն գործիքը, որը կօգնի ձեզ գտնել Աստծուն: Բոլոր ցանկությունները պետք է կատարվեն ազնիվ ձևով, քանի որ երբ դրանք կատարվում են աշխարհիկ միջոցներով, ցանկությունները բազմապատկվում են՝ ուղեկցվելով խնդիրներով և տառապանքներով: Եթե մենք սովորենք մեր բոլոր կարոտները նվիրել Աստծուն, Նա կաշխատի բավարարել մեր բարի ցանկությունները և վերացնել մեր վնասակար ու կործանարար ցանկությունները: Զկա ավելի մեծ պաշտպանություն, քան մաքուր խիղճը, և չկա ավելի լավ պաշտպանություն կյանքի հարվածներից, քան ազնիվ և վեհ ցանկություններ ունենալը:

Երբ մենք գիտակցում ենք, որ Աստծո կատարյալ պատկերը բնակվում է մեր մեջ, մեր բոլոր ցանկությունները կատարվում են այդ սրբազան գիտակցության մեջ, որը գերազանցում է բոլոր երկրային գանձերն ու հարստությունները, դուք չեք տատանվի, նույնիսկ եթե ձեզ տրվի ամբողջ աշխարհը: Ո՛չ գովասանքը հպարտություն չի սերմանի ձեր մեջ, ո՛չ էլ մեղադրանքը չի վնասի ձեզ, քանի որ դուք կհամտեսեք Աստծո ուրախությունը ձեր մեջ, և դա կլինի ձեր կյանքի ամենակարևոր նկատառումը:

Մենք պետք է նախևառաջ Աստծուց առաջնորդություն խնդրենք մեր օրինական

ցանկություններին հասնելու մեր փորձերում, և դա մեր բոլոր աղոթքների պատասխանները ստանալու լավագույն միջոցն է: Սակայն աղաչանքը պետք է հեռացվի աղոթքից: Աղոթքի հին ձևը պետք է փոխվի, և մենք պետք է դիմենք Աստծուն լիակատար վստահությամբ և անսասան հավատով, որ Նա լսում է մեզ և կբավարարի մեր խնդրանքները: Աստված չի ուզում, որ մենք հրաժարվենք մեր կամքից՝ նույնիսկ երբ մենք աղոթում ենք Նրան, քանի որ այդ կամքը ամենաթանկարժեք պարգևն է, որը մենք ստացել ենք Նրա ողորմած ձեռքից, սրբազան իրավունք, որը Նա նախատեսել է մեզ համար մեր ստեղծման պահից:

Բնականաբար, պետք է տարբերակել ողջամիտ և անհիմն աղոթքներն ու ցանկությունները : Հիշե՛ք, որ ցանկությունը ուժ է. եթե կառչեք ցանկությանը՝ լինի դա լավ, թե վատ, օգտակար, թե վնասակար, և գիշեր-ցերեկ դրա վրա կենտրոնանաք, այն ի վերջո կիրականանա: Հետևաբար, պետք է զգույշ լինել և խուսափել վնասակար ցանկություններից, քանի որ դրանք կկատարվեն և իրենց հետ կբերեն հսկայական վնաս և աննախանձելի տառապանք:

Ժամանակի ընթացքում դուք կհասկանաք, որ չնայած ձեր ցանկությունները կատարվում են, ձեր սիրտը մնում է դատարկ, և դուք կզգաք ներքին ապստամբություն: Պատկերացրեք, որ ձեր մարսողական համակարգը թույլ է, բայց դուք ցանկանում եք տապակած սնունդ: Իհարկե, դուք ցավ կզգաք ամեն անգամ, երբ դրանք ուտեք, չնայած այն հաճույքին, որը դուք զգում եք վայելելիս: Եվ այսպես, դուք կզգաք, որ սխալ եք թույլ տվել: Իմաստությունը թելադրում է օգտագործել խորաթափանցություն՝ լավ և վատ ցանկությունները տարբերակելու համար, և երբ դա իրականացվի, այդ սխալ ցանկությունները չպետք է կատարվեն: Մարդիկ ունեն խորաթափանցության ներքին ուժ և միշտ պետք է

օգտագործեն այն՝ առաջնորդելով իրենց կյանքը խղճի թելադրանքին համապատասխան, որը Աստծո ձայնն է:

Չիրականացված ցանկությունները մնում են սրտում: Ի՞նչ վնաս կա դրանք այնտեղ պահելու մեջ: Ահա պատասխանը.

Յուրաքանչյուր ցանկություն կազմված է որոշակի ուժերից՝ կամ բարի, կամ չար, կամ երկուսն էլ: Երբ մարդը մահանում է՝ Աստված ողորմի նրան, այդ ուժերը չեն մահանում մարմնի քայքայման և քայքայման չնայած: Փոխարենը, դրանք ուղեկցում են հոգուն, որտեղ էլ որ այն գնա՝ կենտրոնացված հոգևոր պարկուճների տեսքով: Երբ մարդը վերածնվում է նոր մարմնավորման մեջ, այս պարկուճները կամ հոգեկան հաբերը դրսևորվում են որպես վարքային հակումներ: Այսպիսով, ալկոհոլիկ մահացած մարդը վերածնվելիս իր հետ բերում է ալկոհոլի նկատմամբ հակում, և այս հակումը շարունակվում է մինչև նրանք հաղթահարեն ալկոհոլի նկատմամբ տենչը: Սա վերաբերում է նաև այլ բաների:

Նույնիսկ ամենափոքր երեխաները ցուցաբերում են անցյալ կյանքերից ձեռք բերված հատկանիշներ: Որոշ երեխաներ տառապում են ուժեղ զայրույթի պոռթկումներից: Մյուսները վատ բնավորություն ունեն: Իհարկե, Աստված նրանց այսպես չի ստեղծել: Անցյալ կյանքերից չիրականացված ցանկությունները ձևավորել են այս հոգեբանական հակումները, և դրանց պատճառով հոգին մի փոքր տարօրինակ է թվում, չնայած այն ստեղծվել է Աստծո մաքուր պատկերով: Եթե Աստծո պատկերը աղավաղված է մարդու մեջ այս կյանքում՝ զայրույթով, վախով, թե կրքով, և այդ հատկանիշները հիմա չեն հաղթահարվում, ապա նրանք կվերածնվեն դրանց հետ (կամ կվերածնվեն դրանց հետ)՝ կրելով այս տխուր հակումների բեռը, մինչև դրանք հաղթահարեն այս կամ ապագա մարմնավորումներում: Դրանցից փախուստ չկա, մինչև դրանք չհաղթահարվեն:

Հետևաբար, ավելի լավ է հիմա կատարել բոլոր
ցանկությունները կամ նվաճել դրանք

Այդպիսի ցանկություններից մեկը նդմիշտ ազատվելու
լավագույն միջոցը գերագույն աստվածային
ուրախությունն զգալն է: Հակառակ դեպքում, այս ճնշված
ցանկություններն ու չիրականացված կարոտները
կհետապնդեն և կտանջեն հոգին:

Մարդը պետք է գիտակցի, որ միայն Աստված է
ընդունակ մաքուր և երկարատև երջանկություն
պարգևելու: Նա պետք է գիտակցի, որ միայն Աստված է
ընդունակ մաքուր և երկարատև երջանկություն
պարգևելու:

Շատ դեպքերում ցանկությունները մնում են
թաքնված ենթագիտակցության մեջ: Դուք կարող եք
մտածել, որ դրանք մարել են, բայց այդպես չէ. սա կյանքի
առեղծվածներից մեկն է, որն ինքնին մեծ առեղծված է:

Սակայն առեղծվածը ցրվում է, երբ մենք վերլուծում
ենք կյանքը և մտորում դրա իմաստի մասին: Եթե ամեն
օր կարճ ժամանակով լուռ նստեիր և ինքներդ ձեզ
ուսումնասիրեիր, կհայտնաբերեիր, որ ունեք բազմաթիվ
չիրականացված ցանկություններ: Այս ցանկությունները
նման են մահացու մանրէների, որոնք մարդը կրում է իր
հետ՝ ուր էլ որ գնա, թե՛ այս կյանքում, թե՛ հաջորդում:

Առաջ շարժվելու լավագույն ճանապարհը՝ իմաստուն
ընտրության միջոցով այս կյանքում վնասակար
ցանկությունները տարբերակելն ու ձեր ջանքերը ձեր
բարի ցանկությունները բավարարելու վրա
կենտրոնացնելն է: Եթե ինքնասպանություն գործելու
կամ որևէ սխալ բան անելու ցանկություն եք զգում,
պետք է հիմա վանեք այդ ցանկությունը: Մտքով և
գործով համոզեք ինքներդ ձեզ, որ ձեր հոգում
աստվածային կայծ ունեք և հիշեք, որ ստեղծված եք
Ամենակարողի պատկերով, ուստի ունեք ձեր ֆիզիկական
բնույթն ու սովորությունները գերազանցելու ուժը:

Ավելի քիչ կապված եղեք շքեղություններին և ավելի շատ կտրված եղեք ցանկություններից, և դուք կհաղթեք կյանքի պայքարում: Եթե տառապում եք անհաղթահարելի ցավից, հնարավորինս փորձեք կտրվել ֆիզիկական գիտակցությունից: Չգացողության միջոցով դուք կարող եք հաղթահարել զգայարանները: Իմաստուն զգացողությունը կրակ է, որը այրում է վնասակար ցանկություններն ու կործանարար ախորժակները՝ դրանք մոխրի վերածելով:

Մարդկանց համար սովորական պրակտիկա է տան որևէ անկյունում հին, մաշված և ավելորդ իրերը պահելը և ժամանակ առ ժամանակ տունը կարգի բերելն ու մաքրելը: Նմանապես, ձեր ենթագիտակցության անկյունում թաքնված են բազմաթիվ ցանկություններ՝ թաքնված վնասով, որոնք մի օր կարող են ձեզ լուրջ խնդիրներ պատճառել, եթե դրանց հետ պատշաճ կերպով չվարվեք:

Ինքնավերլուծությունը կարևոր է հոգևոր ճանապարհին: Դուք կարող եք լինել ատելի, դյուրագրգիռ կամ արագ զայրացող: Եթե այո, ապա ձեր գիտակցության մեջ պահված այս հատկանիշները ձեր անցյալի գործողությունների արդյունքն են: Որպեսզի մաքրեք ձեր հոգեկանը այս խառնաշփոթ, մաշված կահույքից, դուք պետք է սկսեք դրական, կառուցողական գործողություններից և զարգացնեք ուրիշների հանդեպ կապվածություն: Որքան շատ սիրեք մարդկանց, այնքան շատ նրանք կսիրեն ձեզ, և դուք կզգաք նրանց սերը: Բայց եթե դուք քննադատեք նրանց, նույնիսկ ինքներդ ձեզ, նրանք կզգան այդ քննադատությունը և կվերադարձնեն այն ձեզ ուժեղացված կերպով:

Ենթադրենք, որ հին թշնամին մահացել է, բայց դուք դեռ վրդովմունք և ատելություն եք տածում նրա նկատմամբ: Դուք կտուժեք այս դառնության հետևանքով, և դրա վնասակար հետևանքները կդրսևորվեն ձեր մարմնում և մտքում: Ավելի լավ է ներել

Նրան Աստծո համար, քանի որ դա անելով՝ դուք կազատվեք վրեժխնդրության չար ցանկություններից, որոնք կործանում են ձեր հոգեկան խաղաղությունը և խաթարում ձեր անդորրը: Ատելության վրա ատելություն կուտակելը կամ թշնամանքին ատելությամբ պատասխանելը ոչ միայն ուժեղացնում է ձեր թշնամու թշնամանքը ձեր նկատմամբ, այլև թունավորում է ձեր սեփական մարմինն ու զգացմունքները, որպես հետևանք: Այսպիսով, ներքե գեղեցիկ ներողամտությամբ:

Ժամանակ առ ժամանակ մարդը պետք է թողնի ամեն ինչ՝ մենակ մնալու իր հետ, որպեսզի խորհի կյանքի նպատակի մասին: Մարդկանց մեծ մասը թափառում է ավանդույթների և նորաձևության հոսանքի մեջ: Իրականում նրանք երբեք իսկապես չեն ապրել իրենց սեփական կյանքը, այլ՝ աշխարհիկ կյանքը: Ի՞նչի են նրանք հասել և որտե՞ղ են հայտնվել:

Հետևաբար, իմաստուն կլինի, որ մարդը պարբերաբար հեռանա առօրյա մտահոգություններից և «պարտականություններից»՝ իր մտքի խառնաշփոթը հանդարտեցնելու և փորձի հասկանալ դրա էությունը և որոշել այն նպատակը, որին ցանկանում է հասնել:

Հիշե՛ք, որ ամենամեծ վկայությունը, որը կարող եք ստանալ, ձեր խղճի վկայությունն է՝ ձեր հոգու անսխալական և անսխալական ձայնը: Ձեր խիղճը ձեզ ասում է, թե ով եք դուք իրականում՝ առանց զարդարանքի կամ քողարկման:

Մտածեք Հիսուս Քրիստոսի զորության մասին, որն ասաց. «Հայր, ներիր նրանց, որովհետև չգիտեն, թե ինչպես անել այն, ինչ չգիտեն»:

Եվ մտածեք մեծ մարգարեի մասին, որն ասաց. «Մի՞թե չասեմ ձեզ, թե ինչն է բարձրացնում մարդու կոչումը»: Նրանք ասացին. «Այո՛, ո՛վ Աստծո առաքյալ»: Նա ասաց. «Համբերատար եղեք նրա հետ, ով անտեղյակ է ձեր հանդեպ, տվեք նրան, ով ձեզնից զրկում է,

պահպանեք կապերը նրա հետ, ով խզում է ձեր հետ կապերը, և ներեք նրան, ով անարդարություն է գործում ձեզ հետ»:

Ձեր լուսավորված խղճի ձայնին լսելը լույս կբերի ձեր ճանապարհին և օրհնություն՝ ձեր կյանքին: Երբ ձեր սրտում ուժեղ ցանկություն էր գգում որևէ ցանկություն կատարելու, օգտագործեք ձեր խորաթափանցությունը և հարցրեք ինքներդ ձեզ. «Լավ է, թե՞ վատ ցանկություն, որը ես ձգտում եմ կատարել»:

Մարդկային ցանկությունները սնուցվում են բազմաթիվ գործոններով: Երբ մեկը տեսնում է նոր մոդելի մեքենա, նա ցանկանում է ունենալ նմանատիպ մեկը: Երբ մեկը տեսնում է նոր ոճի տուն, նա ցանկանում է ունենալ նմանատիպ մեկը: Նորաձևության նոր միտումը դառնում է տարածված, և մարդիկ ձգտում են գնել և կրել այդ ոճը:

Որտեղի՞ց են գալիս ցանկությունները: Ես ժամերով մտորում էի այս մասին: Կարո՞ղ եք դասակարգել ձեր բոլոր ցանկությունները: Ես կարողացա դրանք բոլորը տեսակավորել և պահել միայն լավերը: Եվ երբ ես հասա աստվածային հաղորդության, ես հասկացա, որ իմ բոլոր լավ ցանկությունները միանգամից կատարվեցին: Այսօր դուք ինչ-որ բան եք ցանկանում, իսկ վաղը ձեր հոգին կարոտում է ինչ-որ այլ բանի: Ձեր միտքը, որը բխում էր Ամենակարող Աստծուց, չի կարող բավարարվել այս աշխարհի բարիքներով և երբեք էլ չի լինի, որովհետև, սիրելի՛ս բարեկամ, դուք կորցրել եք ձեր հոգու ամենաթանկարժեք և արժեքավոր գանձը, նրան, ով միայնակ ունի զորություն բավարարելու ձեր կարոտը և կատարելու ձեր ցանկությունները: Այդ կորցրած գանձը Աստված է:

Ճիշտ է, որ կան որոշ լավ կամ անհրաժեշտ ցանկություններ, և որ դուք պետք է աշխատեք դրանց իրականացման ուղղությամբ: Սակայն, մինչ ձգտում եք կատարել ձեր փոքր ցանկությունները, մի մոռացեք նախ

կատարել ձեր ամենամեծ ցանկությունը Աստծո հանդեպ: Համոզմունքը, որ փոքր ցանկություններն ու պարտականությունները պետք է նախ կատարվեն, պատրանք է և խաբեություն: Ես դեռ հիշում եմ իմ հոգևոր ճանապարհորդության սկզբում, որ ես հետաձգող էի և կանոնավոր չէի մեդիտացիա անում, չնայած ես անընդհատ ինքս ինձ ասում էի, որ ժամանակ կգտնեմ դրա համար: Այսպես անցավ մի ամբողջ տարի, մինչև հասկացա, որ չեմ կատարել այն, ինչ խոստացել էի ինքս ինձ: Ես անմիջապես ինքս ինձ խոստում տվեցի, որ առավոտյան առաջին բանը, որ կանեմ, լվացվելն է, ապա Աստծո մասին մեդիտացիա անելը: Այդ ժամանակ ամենօրյա գործերը բազմաթիվ էին, և դրանցից խուսափելը հեշտ չէր, նույնիսկ կարճ ժամանակով: Հետևաբար, ես որոշեցի նախ կատարել իմ հոգևոր պարտականությունները: Եվ այսպես, ես մեծ դաս սովորեցի. իմ պարտականությունը Աստծո հանդեպ առաջինն է, և միայն դրանից հետո եմ զբաղվում մյուս, պակաս կարևոր պարտականություններով:

Ինչո՞ւ պետք է Աստված բացի հավերժության դարպասները մարդկության համար, եթե մարդկությունը Աստծուց վեր է դասում այլ պարտականություններն ու նկատառումները: Աստված մեր մեջ հոգևոր թևեր է դրել և ակնկալում է, որ մենք կսավառնենք հոգևոր ոլորտներում: Այս թևերը մեր հոգևոր կարոտներն են, մեր վեհ մտքերը և մեր անկեղծ կարոտը դեպի մեր աստվածային աղբյուրը:

Եկեք նախ Աստծուն փնտրենք: Անխոհեմ է երկրային պարտականություններին առավելագույն կարևորություն տալը, քանի որ Ազրայելը կարող է ցանկացած պահի կանչել հոգին, և այդ ժամանակ բոլոր պարտականությունները, պարտավորությունները, հոգսերն ու մտահոգությունները կդադարեն և մեկընդմիջտ կավարտվեն: Ուրեմն ինչո՞ւ այդքան ամուր կառչել կյանքից:

Մարդը կարծում է, թե վայելում է անվտանգություն և հոգեկան խաղաղություն, ապա հանկարծ կորցնում է սիրելի մարդուն, կամ կորցնում է առողջությունը կամ աշխատանքը, և այդ անվտանգությունն ու հոգեկան խաղաղությունը կորչում են:

Որքա՞ն մեծ էր իմ սերը մորս հանդեպ: Ես կարծում էի, որ նա միշտ ինձ հետ կլինի, բայց հանկարծ հասկացա, որ նա լքել էր ինձ, երբ երեխա էի: Մենք չպետք է վախենանք մահից, այլ պետք է պատրաստ լինենք դրան:

Կյանքն այն չէ, ինչ թվում է: Մի՛ վստահեք դրան, քանզի այն անկայուն է, խաբուսիկ և լի հիասթափություններով ու կոտրված հույսերով: Այստեղ կատարելություն հնարավոր չէ գտնել: Ես չեմ ուզում ձեզ կյանքի անհրատեսական պատկեր տալ: Այս աշխարհը դրախտ չէ: Այն աստվածային լաբորատորիա է, որտեղ Աստված փորձարկում է հոգիները՝ տեսնելու, թե արդյոք նրանք կհաղթահարեն չար ցանկությունները բարությանմբ և կդարձնեն Իրեն, այսինքն՝ Աստծուն, իրենց ամենամեծ ցանկությունը, որպեսզի նրանք կարողանան վերադառնալ Նրա արքայություն:

Կյանքը լի է բոլոր տեսակի ողբերգություններով ու կատակերգություններով, աղետներով ու ուրախություններով: Այն անթիվ ձևերի մի հսկայական, անընդհատ փոփոխվող և կենսունակ գոբելեն է: Չկան երկու բացարձակապես նույնական բաներ: Յուրաքանչյուր մարդու կյանքը եզակի է: Յուրաքանչյուր անհատ ունի տարբեր առանձնահատկություններ, տարբեր մտածելակերպ և տարբեր ցանկություններ: Եթե մենք ամեն օր ենթարկվեինք նույն փորձություններին, մենք կհոգնեինք և կձանձրանայինք: Նույնիսկ դրախտը, եթե այն միշտ նույնը լիներ, կկորցներ իր գրավչությունը: Մենք սիրում ենք բազմազանությունն ու բազմազանությունը: Դրախտի մասին գերիշխող ավանդական պատկերացումը բացարձակապես սխալ է:

Եթե այն իսկապես ձանձրալի լիներ, Աստծո սրբերն ու սուրբ մարդիկ կաղորթեին վերադառնալ Երկիր՝ զվարճանալու համար : Դրախտը անընդհատ նորացվում է ամենահաճելի ձևով, մինչդեռ Երկիրը հաճախ անընդհատ նորացվում է, բայց ձանձրալի և տհաճ ձևով:

Սակայն, չնայած այն հանգամանքին, որ կյանքը ուժասպառ և դժվարին է, մարդկանց մեծ մասը սովորում է դրան՝ հավատալով, որ ապրելու այլ ճանապարհ չկա: Զկարողանալով համեմատել այս կյանքը հոգևոր կյանքի հետ, նրանք չեն գիտակցում այս աշխարհի ծալքերում թաքնված ցավի և հոգնածության չափը:

Իրականում, կյանքը իրական չէ: Այն պարզապես զվարճանք է, ուրիշ ոչինչ: Ինչպես հին ֆիլմերը վերաթողարկվում են անընդհատ, այնպես էլ նույն հին իրադարձությունները կրկնվում են տարբեր ձևերով: Եվ չնայած կյանքի անվերջ շարունակականությանը, անցյալ ֆիլմերում ներկայացված նույն թեմաները կրկնվում են մեկը մյուսի հետևից: Իսկապես, պատմությունը կրկնվում է, և մարդիկ պարզապես արտեֆակտներ են ժամանակի թանգարաններում:

Թող կյանքը բացահայտի իր անակնկալները, ընդունեք դրանք ուրախությամբ, օբյեկտիվությամբ և անտարբերությամբ՝ առանց զգացմունքների ազդեցության, կարծես ֆիլմ եք դիտում: Սրտանց ծիծաղը հրաշալի դեղամիջոց է բոլոր մարդկային հիվանդությունների համար:

Դու պետք է կյանքին մոտենաս հեշտությամբ և հարմարավետությամբ: Սա է այն, ինչ ես սովորեցի իմ ուսուցչից: Նրա ճգնավորությունում իմ հոգևոր մարզումների սկզբում ես կատարում էի իմ պարտականությունները տխուր դեմքով՝ երբեք չժպտալով: Մի օր իմ ուսուցիչը նկատեց սա և նկատեց. «Աստծո կամքով, ամեն ինչ լավ լինի: Դու հուղարկավորության մեջ ես: Զգիտե՞ս, որ Աստծուն գտնելը նշանակում է թաքցնել անհանգստությունները և

թաղել բոլոր վշտերը: Կյանքին այդքան լուրջ մի՛ վերաբերվիր»:

Նա ինձ սովորեցրեց, որ մարդու պարտականությունն է բարձրացնել իր միտքը բոլոր երկրային շեղումներից ու խնդիրներից վեր, որպեսզի նա կարողանա Աստծո մեջ գտնել լիակատար ազատություն:

Կյանքի մարտահրավերներին քաջությամբ և ինքնավստահությամբ դիմակայելու համար պետք է պահպանել հավասարակշռություն ուրախությունների և տխրությունների, շահույթի և կորստի, հաղթանակի և ձախողման մեջ:

Բոլոր իրադարձություններից անկախ՝ ներքին խաղաղությունը պահպանելը խաբուսիկ ցանկությունները հաղթահարելու լավագույն միջոցն է: Սա այն է, ինչ ես սովորեցի մեծերից, ովքեր ժամանակի փոփոխություններից չեն տուժել, այլ մնացել են անսասան և անփոփոխ մինչև վերջ: Նույնիսկ մարգարեները , երբ տանջվում էին, չեն կորցրել իրենց սրբազան գիտակցությունը և ոչ էլ թույլ են տվել որևէ մեկին գողանալ Աստծո սերը իրենցից: Հոգևոր ուրախությունն ինքնին օրհնյալ պաշտպանություն է և բոլորի ամենամեծ ամրոցը: Փորձությունների և նեղությունների մեջ հիշեք Աստծո կողմից ձեզ տրված օրհնությունները: Ձեր հոգին Աստծո սրբազան տաճար է: Դուք չպետք է թույլ տաք, որ անգիտության խավարը պղծի այդ մաքուր վայրը: Որքան հրաշալի է լինել հոգևոր գիտակցության վիճակում՝ պատվավոր, արժանապատիվ, անվտանգ և խաղաղ: Ոչինչից մի՛ վախեցեք և ոչ մեկին մի՛ ատեք: Ձեր սերը տվեք բոլորին: Ձգացեք Աստծո սերը և տեսեք Նրա ներկայությունը բոլոր մարդկանց մեջ, և թող ձեր ամենաուժեղ ցանկությունը լինի Նրա մշտական ներկայությունը ձեր սրտում: Սա այս աշխարհում խաղաղության և հանգստության մեջ ապրելու ճանապարհն է: Բայց դժվար է համոզեսել այս ինքնաբավարարվածությունը,

քանի դեռ ցանկությունների կատաղի քամիները փչում են սրտի օազիսով և ուժգին թափահարում նրա ծառերը:

Ցանկությունները ձևավորվում են մարդու միջավայրով: Դրանք ծնվում են մեր զգայական ընկալումներից և սահմանափակվում են այդ ընկալումների սահմանափակումներով: Գյուղական տոնավաճառին մասնակցելը բավարարում է որոշակի հուզմունքի ցանկությունը, բայց համաշխարհային մակարդակի ցուցահանդես այցելելուց և բոլոր տարբեր ցուցադրությունները տեսնելուց հետո փոքր տոնավաճառը կորցնում է իր հմայքն ու գրավչությունը: Այսպիսով, մենք նախ պետք է զգանք Աստծո հետ հաղորդակցության ուրախությունը, որպեսզի կարողանանք համեմատել այդ ուրախությունը երկրային ավելի փոքր հաճույքների հետ: Այդ դեպքում ցանկությունները կլինեն ավելի բարձր բնույթի: Ցանկությունն անվերջ է. մեկ ցանկությունը կատարվում է միայն մեկ այլը, որը փոխարինում է նրան: Բայց երբ դուք գտնում եք Աստծուն, ձեր բոլոր ցանկությունները կատարվում են: «Նախ փնտրեք Աստծո արքայությունը և նրա արդարությունը, և այս ամենը կտրվի ձեզ (և այն, ինչ Աստծո մոտ է, ավելի լավն է և ավելի տևական)»:

Այսպիսով, ինչու՞ նախ չփնտրել այդ ամենամեծ ցանկության կատարումը և Աստծո առատաձեռն ձեռքից չստանալ լավագույնն ու ամենատևականը:

Երբ Աստված պատասխանում է որոնողի աղոթքին՝ ճանաչելու Իրեն, նրա մյուս բոլոր ցանկությունները կկատարվեն անմիջապես և ընդմիջտ:

Ոմանք կարծում են, որ ցանկություններ չունեն: Լավ է:

Ես նկատել եմ, թե ինչ է հաճախ պատահում, երբ մարդիկ գնում են շուկա: Նրանք կարող է չունենան գնելու որևէ հատուկ ցանկություն, բայց հանկարծ ինչ-որ բան գրավում է նրանց ուշադրությունը, և նրանք մտածում են. «Օ՛, այո, ես պետք է գնեմ այն»:

Նույնիսկ եթե նրանք անմիջապես չգնեն այն, այն գիշեր-ցերեկ մնում է նրանց մտքերում, մինչև որ վերջապես գնեն, նույնիսկ եթե ստիպված լինեն պարտքով գումար վերցնել: Նրանք որոշ ժամանակ վայելում են այն, բայց աստիճանաբար դրա հմայքը մարում է, և այն ունենալու ուրախությունը նվազում է, ուստի նրանք ցանկանում են ինչ-որ այլ բան և այլն:

Երբեմն մենք հանդիպում ենք մեկին, ով ասում է. «Ա՛խ, եթե միայն ունենայի այսքան գումար (կամ հատուկ մոդելի մեքենա կամ լողավազան կամ կամ)», և հենց որ այդ ցանկությունը կատարվում է, առաջանում է նոր բանի հանդեպ մեկ այլ կարոտ:

Մարդկային ցանկությունները բնույթով անկատար են, ուստի դրանք անկարող են իրենց տերերի համար լիակատար երջանկություն ապահովել:

Աշխարհը կփորձի շեղել ձեզ այն մտքից, որ միակ իսկապես արժեքավոր ցանկությունը Աստծուն գտնելն է: Բայց դուք պետք է ամեն օր հիշեցնեք ինքներդ ձեզ այս մասին: Երբ մարդը որոշում է թողնել ծխելը, դադարեցնել չափից շատ ուտելը, դադարեցնել ստելը կամ դադարեցնել խաբեությունը, նա պետք է վճռական լինի իր որոշման մեջ և չտատանվի: Վատ միջավայրը քայքայում և թուլացնում է կամքը՝ մարդու մեջ ստեղծելով կեղծ ցանկություններ: Այն խլում է նրանցից լավագույնը և տալիս վատագույնը: Նրանք, ովքեր ապրում են գողերի հետ, կարծում են, որ դա ապրելու միակ ճանապարհն է: Բայց լավ մարդկանց հետ շփվելը միտքը ուղղորդում է դեպի ավելի բարձր բաներ, որպեսզի կեղծ ցանկությունները այլևս չգայթակղեն մարդուն: Այս կյանքում ամեն ինչ ենթակա է փոփոխության և տատանումների: Բայց մի քանի պահ խորը խորհրդածության կամ մաքուր հոգևոր թեմաների ուսումնասիրության և խորհրդածության մեջ կլինեն ոգեշնչման աղբյուր՝ անկեղծ որոնողին տանելով խաբեության և պատրանքի օվկիանոսով դեպի

աստվածային ասիեր, որտեղ «ոչ մի հոգնածություն
Նրանց այնտեղ չի դիպչի, և ոչ էլ Նրանք այնտեղից
կվտարվեն»:

(Ամենամեծ հանգիստը պատրաստվել է Նրանց
համար, ովքեր աշխատել են, և նա, ով ոչ մի ջանք չի
խնայել ճշմարտությունը փնտրելու համար, նվաճել է
այն)

Իսկական երջանկությունը Աստծո հանդեպ կարոտի
և Նրա մասին անընդհատ մտածելու մեջ է:
Համառությամբ գալիս է մի ժամանակ, երբ այդ միտքը
դառնում է այնքան հաստատուն և անսասան, որ ոչ մի
Ֆիզիկական, մտավոր կամ հոգական տառապանք չի
կարող շեղել ձեր գիտակցությունը Աստծուց: Մի՞թե
զարմանալի չէ ապրել Աստծո գիտակցությամբ, մտածելով
Նրա մասին և զգալով Նրան միշտ, և մնալ Նրա անսասան
ներկայության սրբավայրում, որտեղ ո՛չ մահը, ո՛չ էլ որևէ
այլ բան չեն կարող գողանալ ձեր ներքին
խաղաղությունը: (Նրանք, ովքեր հավատում են և որոնց
սրտերը հանգստություն են գտնում Աստծո հիշատակի
մեջ: Իսկապես, Աստծո հիշատակի մեջ սրտերը
հանգստություն են գտնում):

Երբ դու անխոցելի ես դառնում բոլոր
ցանկությունների նկատմամբ, դու վայելում ես
հավերժական ներկայությունը

Կյանքն իսկապես տարօրինակ է, քանի որ ամեն ինչ
ենթակա է փոփոխության: Հետևաբար, չպետք է
երջանկության նավը խարխալ գցել այս կյանքի շարժվող
ավազների վրա: Մեր ժամանակը կանցնի, և այն, ինչ
մենք հիմա տեսնում ենք, մի օր կանհետանա:
Փոփոխությունը ընդունելի է, քանի դեռ դուք թույլ չեք
տալիս, որ այն վնասի ձեզ: Եվ երբ այն վնասում է ձեզ,
ձեր ներքին խառնաշփոթը ձեզ համար ուղերձ է, որ
չտիրեք ցանկություններին: Երբ դուք ապահով եք
աստվածային հոգով, դուք վայելում եք ամեն ինչ՝ առանց
կապվածության կամ կախվածության: Հետևաբար, Նրան

ճանաչելու ձգտումը չափազանց կարևոր է նրանց համար, ովքեր հոգ են տանում դրա մասին: Հակառակ դեպքում կյանքը կլինի կործանարար հիասթափություն, որը սարսափելի կերպով կփշրի հոլյսերը:

Երբ 1935 թվականին վերադարձա Հնդկաստան, հոլյս ունեի այցելել այն վայրերը, որոնք սիրում էի մանկության տարիներին, բայց ժամանելուն պես պարզեցի, որ ամեն ինչ փոխվել էր: Կյանքի փուլը վերադասավորվել էր այլ կերպ: Ամենամեծ հիասթափությունն ու ցնցումը եղան, երբ այցելեցի իմ հին տունը Այկապուրում, որտեղ խաղում էի և դիտում թռչուններին: Միայն մեկ ծառ էր մնացել այն ամենից, ինչ հիշում էի: Այդպիսին է կյանքը: Ծանոթ և սիրելի իրերը մեկ առ մեկ անհետանում էին մեր տեսադաշտից: Ես պատրաստ էի ամեն ինչ տալ, որպեսզի տեսնեի մեր տունը այնպիսին, ինչպիսին այն եղել է իմ մանկության տարիներին: Եվ այնուամենայնիվ, Աստված կատարեց իմ ցանկությունը, քանի որ ավելի ուշ տեսիլքում տեսա տունը, որտեղ մենք լողում էինք լողավազանում, ապա բարձրացա վերև, պառկեցի մահճակալին և կերա մանգո, ինչպես արել էի շատ տարիներ առաջ:

Ցանկությունները հիմա պետք է շատ ուշադիր քննվեն և մանրակրկիտ ուսումնասիրվեն, լավ տեսակավորվեն, և միայն լավերը պետք է պահպանվեն, և նույնիսկ այդ լավ ցանկություններին թույլ չտրվի խեղդել Աստծո հանդեպ ամենակարևոր ցանկությունը:

Այդ ցանկությունը պետք է մնա կենդանի և այրող, և չպետք է թույլ տրվի, որ այն մարի կամ մարի: Մարդը մեծ պատրանքի մեջ է, երբ խնդրում է Աստծուն կատարել իր երկրային ցանկությունները, բայց չի խնդրում Նրան բացահայտել Իրեն իրեն: Պատկերացրեք մի երեխայի, որը անընդհատ պահանջում է, որ իր ծնողները բավարարեն իր խնդրանքները, և այլապես ո՛չ հարցնում է դրանց մասին, ո՛չ էլ մտածում դրանց մասին: Սա

անշնորհակալություն է և նրանց բարության ժխտում, և դրանում կա դաս նրանց համար, ովքեր խորհում են:

Երբ կյանքի այս գիրքը կիրառվում է, մարդուն կուղեկցեն միայն երկրային ճանապարհորդության ընթացքում ձեռք բերված հոգևոր գիտելիքները:
Հետևաբար, Աստված պետք է միշտ ներկա մնա մարդու մտքում՝ անընդհատ կանչելով Նրան և երբեք չմոռանալով Նրան, եթե մարդ իսկապես մտահոգված է իր հոգևոր ապագայով: Երբ մենք Աստծո հետ հաղորդակցության մեջ ենք, կտեսնենք, որ բոլոր ցանկությունները կատարվում են խորհրդավոր ձևով: Բայց մենք նախ պետք է փնտրենք Աստծուն: Նա առատաձեռն է և մեզ ամեն ինչ տվել է, բայց մենք Նրան կգտնենք միայն այն ժամանակ, երբ չբավարարվենք Նրա պարգևներով, այլ դիմենք Նվիրատուին: Մենք Նրան կճանաչենք այնքան ժամանակ, քանի դեռ անկեղծ ենք մեր հետապնդման մեջ, լուրջ ենք Նրան մոտենալու և Նրա օրհնյալ ներկայությունը զգալու մեր ցանկության մեջ:

Մարդու առջև ծառացած ամենամեծ խոչընդոտը իր սեփական «ես»-ն է: Երբ նա փորձում է լուռ նստել և մտածել հոգևոր հարցերի մասին, հանկարծակի առաջանում են աշխարհիկ մտքեր, որոնք շեղում են նրանց ուշադրությունը և խանգարում հասնել իրենց նպատակին: Նրանք պետք է մարզվեն իրենց՝ վերահսկելու իրենց մտքերն ու մարմինները, և դա անելով՝ նրանք իրենց հոգում կրելու են շարժական դրախտ՝ կյանքում թե՛ մահվան, դրախտում թե՛ դժոխքում, այդ գերագույն երջանկությունը կուղեկցի նրանց:

Մենք պետք է խորապես աղոթենք Աստծուն՝ թափելով մեր մեծ կարոտը, խնդրելով Նրան սրտի լեզվով, հոգու կարոտով և խղճի շշուկով, որպեսզի Նա լսի մեզ և պատասխանի մեզ: Բայց եթե մարդը կիսատ-պռատ աղոթում է և միևնույն ժամանակ մտածում է ինչ-որ այլ բանի մասին՝ մի բանի մասին, որը Աստված գիտի,

որ այդ մարդու գլխավոր մտահոգությունը չէ, Նա չի պատասխանի:

Մենք նախ պետք է ունենանք Աստծուն: Ժամանակը հիմա է: Մենք չպետք է սպասենք, քանի որ պատրանքները չափազանց հզոր են: Կյանքը արագ է անցնում, և ամոր է հեռանալ այս աշխարհից՝ չիմանալով կյանքի նպատակը: Մենք պետք է մտածենք, երբ ազատ ժամանակ ունենանք: Նույնիսկ եթե ձեր աղոթքները սկզբում չեն պատասխանվում, մի հուսահատվեք Աստծո ողորմածությունից, այլ շարունակեք աղոթել: Աղոթեք անկեղծորեն և վստահեք, որ ձեր աղոթքը կպատասխանվի:

Ես իմ կյանքում ականատես եմ եղել Աստծո աղոթքին արձագանքելու ամենամեծ ապացույցին: Սակայն նման արձագանքը պահանջում է ջանք, քանի որ ոչ մի նշանակալից բան չի լինում առանց ձգտման:

Մեդիտացիան կարևոր է կյանքի գաղտնիքները բացահայտելու և Աստծո արքայությունն մտնելու համար:

Վատ սովորություններն ու այլ շեղող գործոնները կփորձեն խաթարել ձեր ջանքերը և թուլացնել ձեր վճռականությունը: Բայց եթե ուզում եք երջանիկ լինել, ձեր մտքերը դարձրեք դեպի Աստված, և դուք կգտնեք Նրան ձեր մոտ:

Երկրային հաճույքների ցանկությունները ստեղծում են մագնիսական ձգողություն, որը մարդուն ձգում է դեպի այս երկիրը՝ կյանք առ կյանք: Մարմնին վերադառնալը դառնում է ավելորդ նրանց համար, ովքեր գտել են իրենց ցանկությունները Աստծո մեջ: Երբ նրանք ցանկանում են կատարել որևէ ցանկություն, նրանք մտածում են դրա մասին, և այն դրսևորվում է նրանց առջև: Մայրս հայտնվեց ինձ նրա մահից հետո, և ես մխիթարվեցի նրան տեսնելով և շնորհակալություն հայտնեցի Աստծուն Նրա բարության համար: Իսկապես, Նա Ամենաառատաձեռնն ու Ամենաողորմածն է: Նա կատարում է մեր ցանկությունները՝ ցույց տալով Իր սերն

ու երախտագիտությունը մեզ, երբ մենք Նրան ենք տալիս առաջին տեղը մեր սրտերում:

Երբ մարդը հասնում է Աստծուն, նա դառնում է կյանքի և ճակատագրի տերը: Մենք չպետք է հանգստանանք, մինչև աստվածային ներկայությունը չհաստատվի մեր կյանքում: Նա մեզ կտա այն ամենը, ինչ մենք կարոտում ենք, և կփորձարկի մեզ:

Հոգևոր ճանապարհի վրա փորձություններն ու խոչընդոտները շատ ու մեծ են, բայց երբ մենք անցնում ենք այդ փորձությունների միջով և հաղթահարում դրանք, մենք պետք է ասենք. «Տե՛ր, Դու պատասխանել ես իմ աղոթքներին և կատարել իմ ամենամեծ ցանկությունները, այնպես որ իմ սիրտը հարստացել է Քո ներկայությամբ, և իմ հոգին փայլում է Քո լույսով»:

Խաղաղություն լինի քեզ վրա

Ուսուցիչ Պարամիանսա Յոգանանդայի խոսքերից

Մարդիկ դժգոհում են կյանքում որոշակի բաներից
հրաժարվելու մտքից, չնայած իրականում նրանք
հրաժարվում են շատ արժեքավոր բաներից, որոնցից ոչ
պակաս կարևորը հոգեկան հանգստությունն է, և երբեմն
նույնիսկ զոհաբերում են իրենց փողի համար, որը
ենթակա է վնասի և կորստի:

**Հանձնվեք Աստծուն, և դուք կտեսնեք, որ ձեր կյանքը
դարձել է գեղեցիկ ռիթմիկ մեղեդու նման**

Այս աշխարհից ուշադրությունդ ուղղիր դեպի քո
ներսում գտնվող Աստծո անսահման արքայությունը

**Հանգստության նավով դուք կարող եք նավարկել
դեպի մեր երազանքներից այն կողմ գտնվող այն**

աշխարհը, որտեղ աստվածային աղբյուրը անդադար
հոսում է սրտի և հոգու խորքից:

Տե՛ր, օգնիր ինձ կյանքի խաղում իմ դերը կատարել
այնպես, որ Քեզ հաճելի լինի, անկախ նրանից՝ թույլ եմ, թե
ուժեղ, հիվանդ եմ, թե առողջ, հայտնի եմ, թե անհայտ,
հարուստ եմ, թե աղքատ, գիտակցելով, որ Դու սիրում ես
ինձ և երբեք չես լքի ինձ:

Հարստությունը կարող է խլվել մարդուց, կամ կարող
են խլվել դրանից՝ այս աշխարհից հեռանալիս, և նա չի
կարող այն իր հետ տանել: Դրա իրական արժեքը
կայանում է այն օգտակար գործերի վրա ծախսելու և իրեն
ու ռիշներին երջանկություն բերելու մեջ՝ Աստծուն և
մարդու խղճին հաճելի ձևով:

Նրանք, ովքեր մտածում են միայն իրենց
անվտանգության և հարմարավետության մասին՝
մոռանալով կամ անտեսելով ռիշների կարիքները,
իրականում ձգտում են այն աղքատությանը, որը մի օր
իրենց բաժինը կլինի: Նրանք, ովքեր կառչում են իրենց
հարստությունից՝ այն բարի գործերի համար
օգտագործելու փոխարեն, իրենց համար բարգավաճում
չեն բերում հանդերձյալ կյանքում, այլ ծնվում են աղքատ՝
հարուստների ցանկություններով և տենչերով: Բայց
նրանք, ովքեր իրենց առատությունն ու բարգավաճումը
կիսում են ռիշների հետ, բարություն և առատություն են
գրավում, որտեղ էլ որ գնան:

Երբ դուք կամավոր կերպով տալիս եք նրանց, ովքեր
արժանի են դրան, դուք կտեսնեք, որ Աստված միշտ ձեզ
հետ է և երբեք չի լքի ձեզ, և դուք ոչնչի կարիք չեք ունենա:
Մենք չպետք է մոռանանք, որ մեր կյանքը ուղղակիորեն
պահպանվում է Աստծո կողմից, և երբ մենք գիտակցենք,
որ մեր միտքը, մեր կամքը և մեր գործունեությունը
կախված են Աստծուց և իրենց ուժը ստանում են Նրանից,
ապա մենք կստանանք Նրա անմիջական

առաջնորդությունը և կիսականանք, որ մեր կյանքը մեկ է
Նրա անսահման կյանքի հետ:

Մեդիտացիան Աստծո գոյության ապացույց է: Երբ
զգացողությունների ալիքները մաքրվում են մտքի լճակից,
աստվածային երանությունը բխում է հոգուց: Այս
երանությունն արդեն գոյություն ունի հոգու մեջ, բայց այն
քողարկված է:

Օ՛ր, Տեր ես կօգտագործեմ իմ կամքի ուժն ու
ինտելեկտը՝ սկզբում փոքր բաների հասնելու համար, իսկ
հետո կանցնեմ ավելի մեծ նվաճումների
Նույնիսկ եթե բոլոր նյութական նկրտումները
իրականացվեն, այն միայն թերի երջանկություն է
պարգևում, և Աստծուն գտնելով՝ ես կհայտնաբերեմ
ուրախության անսպառ պաշարներ, և այն երբեք չի
դադարում հոսել ու վազել հոգու այգիներում ու
մշտադալար մարգագետիններում:

Տուն՝ Հաղթանակի հրապարակ
Եթե մարդն իր կյանքն անցկացնում է մեկ
հուզմունքից մյուսը հետապնդելով, նա երբեք չի զգա
իրական երջանկության համր: Մարդը պետք է
պարզապես ապրի և կյանքին հեշտությամբ մոտենա:
Խորհուրդ է տրվում ժամանակ անցկացնել միայնակ,
ժամանակ առ ժամանակ խորհելով իր սեփական
գործողությունների մասին և կիրառելով ներքին
խաղաղություն, որը բերում է բուժում, երիտասարդացում
և նորացված ուժ:

Եթե անընդհատ առկա են շեղող գործոններ, և այլ
խթաններ են ռմբակոծում զգայարանները, արդյունքում
նյարդերը կտուժեն, կենսական էներգիայի մեծ
քանակություն կվատնվի, իսկ հոգին կզգա լարվածություն
և տառապանք: Ավելին, մարդ չպետք է չափազանց
մտահոգվի ուրիշներին ուղղելու համար, այլ պետք է
ուղղել ինքն իրեն, նախքան ուրիշներին ուղղելու փորձ
կատարել:

Թող բոլորին հայտնի լինի, որ տունը ամենամեծ
մարտադաշտն է: Մարդը, ով հրեշտակ է իր տանը,
հրեշտակ կլինի ամենուր:

Ձայնի քաղցրությունն ու ազնիվ վարքի բերած
խաղաղությունը տանը ավելի շատ են անհրաժեշտ, քան
որևէ այլ տեղ:

Ինչպես խավարը չի կարող մնալ այնտեղ, որտեղ
լույսն է փայլում, այնպես էլ հիվանդության խավարը
պետք է անհետանա, երբ Աստծո լույսը փայլի մարմնի
բջիջներում, և քչերն են գիտակցում այս ճշմարտությունը:
Երբ մարդիկ ուժեղ ցանկություն են զգում բուժվելու,
նրանք աղոթում են անհանգիստ սրտով կամ
հուսահատության զգացումով՝ ենթադրելով, որ Աստված
չի լսի իրենց աղոթքները, կամ նրանք աղոթում են, բայց
չեն սպասում, որպեսզի իմանան, թե արդյոք իրենց
աղոթքները հասել են Աստծուն:

Ինչպես որ մարդը չի կարող լսել օդում հեռարձակվող
երաժշտությունը՝ օգտագործելով անսարք ընդունիչ,
այնպես էլ մարդը չի կարող ընկալել Աստծուց եկող
առողջության, ուժի և իմաստության թրթռումները՝
օգտագործելով հոգեկան սարք, որը խափանվում է
վախերի, անհանգստությունների և ամեն տեսակի
անհանգստությունների, կասկածների ու
անորոշությունների պատճառով:

Հիշենք և շնորհակալություն հայտնենք Քեզ, Տե՛ր,
կարիքի և բարգավաճման ժամանակներում,
հիվանդության և առողջության մեջ, խավարի և լույսի մեջ,
և բոլոր հանգամանքներում: Երախտագիտությամբ
հիշենք բարօրության օրերը, որոնք Դու պարգևել ես մեզ:
Օգնիր մեզ բացել հավատքի աչքերը, որպեսզի տեսնենք
Քո օրհնյալ լույսը, որը բուժում է բոլոր հիվանդություններն
ու տկարությունները:

Ես եմ իմ բարի մտքերի, իմ բարի կամքի և իմ
բեղմնավոր, օգտակար գործունեության նավապետը: Ես
կղեկավարեմ իմ կյանքի նավը՝ միշտ աչքերս հառած

պահելով իմ խորը խորհրդածության երկնքում գտնվող
խաղաղության փայլող մոլորակին:

Ես կօգտագործեմ իմ ստեղծագործական
մտածողության հմտությունները՝ հաջողության հասնելու
համար իմ բոլոր գործերում: Աստված կօգնի ինձ, եթե ես
նույնպես փորձեմ օգնել ինքս ինձ:

Այսօր ես նոր ջանքերով կմշակեմ կյանքի այգին և
կցանեմ իմաստության, առողջության,
բավարարվածության և երջանկության սերմերը: Ես կջրեմ
սերմերը հավատքով և ինքնավստահությամբ և կսպասեմ
Ամենակարողի առատաձեռնությանը, որը կպարգևի ինձ
արդար բերք: Նույնիսկ եթե չհնձեմ սպասված բերքը, ես
կմնամ երախտապարտ և շնորհակալ այն հոգեկան
հանգստության համար, որը գալիս է իմ լավագույնս
անելու ձգտելուց:

Ես շնորհակալ կլինեմ Աստծուն, որ կարող եմ
շարունակել փորձել մինչև հաջողության հասնելը՝ Նրա
շնորհով: Եվ ես շնորհակալ կլինեմ Նրան, երբ հասնեմ
սրտիս ամենամեծ ցանկությանը: Ես կձգտեմ անել միայն
ազնիվ և արժանի գործեր՝ ձգտելով Աստծո հաճույքին:
Աշխարհը լի է բնական և մարդկային փոթորիկներով,
և Աստված ամուր վահանն ու ապահով ապաստանն է այս
աշխարհի փոթորիկներից, փոթորիկներից և չարիքներից:
Որտեղ էլ որ Աստված լինի, այնտեղ վախ կամ վիշտ չկա:
Իսկական հավատացյալը կանգնած է անսասան և
հպարտ կյանքի պայքարում և իրադարձությունների
պայքարում՝ վստահ լինելով, որ Աստված իր հետ է,
պաշտպանում է իրեն վնասից և երբեք չի լքում Նրան ոչ
մի պահ: Այսպիսով, վախը անհետանում է Նրա սրտից և
հաստատվում է վստահություն՝ մի պաշտպանություն, որը
չի կարող պարտադրվել:

Զվախենալ նշանակում է հավատալ Աստծուն և Նրա
պաշտպանությանը, և հավատալ Նրա

արդարադատությանը, իմաստությանը, ողորմությանը,
սիրուն և ամենուրեք լինելուն:

Վախը մարդուն զրկում է հոգեբանական ուժից,
մթազնում է միտքը և խաթարում սրտի բնական ռիթմը:

Ավելին, վախը կարող է առաջացնել ֆիզիկական
խանգարումներ և հոգեբանական հիվանդություններ:

Անհանգստությանը և հոգեբանական
սահմանափակումներին տրվելու փոխարեն, մարդը
պետք է համոզվի, որ անվտանգ է Աստծո՝ Ամենատեսի,
Ամենլսողի պաշտպանության տակ, ապահով է Նրա
անառիկ ամրոցում և շրջապատված է Նրա
ողորմածությամբ ու հոգատարությամբ:

Անկախ նրանից՝ աֆրիկյան ջունգլիներում է, թե
մարտադաշտում, տառապում է հիվանդությունից կամ
աղքատությունից, մարդը պետք է համոզի իրեն, որ
Աստծո ձեռքն ավելի ուժեղ է, քան ցանկացած վտանգ և
ուռակ է պաշտպանել նրանց, ովքեր ապաստան են
փնտրում Նրա մոտ: Պաշտպանության ավելի
արդյունավետ միջոց չկա: Իհարկե, մարդ պետք է
բանականություն օգտագործի իրադարձությունների հետ
գործ ունենալիս՝ միաժամանակ լիովին հավատալով
աստվածային օգնությանը: Հավատքը երբեք չի
նշանակում անխոհեմ լինել կամ անխոհեմ գործել
դժվարությունների առջև: Փոխարենը, անկախ նրանից,
թե ինչ է պատահում, մարդ պետք է հաստատի ինքն իրեն,
որ միայն Աստված է ուռակ օգնել դժվարին և դժվարին
իրավիճակներում, եթե դիմում է Նրան ամբողջ սրտով,
հոգով և զգայարաններով:

Երբ դժվարությունները ձևահոսքի պես իջնում են,
մենք չպետք է թույլ տանք, որ դրանք կաթվածահար անեն
մեր կամքը կամ մթազնեն մեր պարզ տեսլականն ու
իմաստուն, տրամաբանական մոտեցումը: Փոխարենը,
մենք պետք է պահպանենք մեր հավատը Աստծո հանդեպ

և մեր բնածին ճիշտի ու սխալի գգացումը, և ձգտենք ելք գտնել: Աստծո օգնությամբ մենք կգտնենք այն: Վերջիվերջո, իրերը կբարելավվեն, քանի որ Աստծո գործությունն ու հրաշքները թաքնված են մարդկային կյանքի հակասությունների հետևում: Նրանք, ովքեր չեն ընդունում հանգամանքների անխուսափելիությունը և փոխարենը փորձում են թափանցել վարագույրի այն կողմը իրենց մտքով և հավատքով, կգտնեն, որ դուռը բաց է իրենց համար՝ դուռ, որի վրա թակում է յուրաքանչյուր հավատացյալ ձեռք:

Կյանքը պարուրված է խավարով, և երբեմն մենք սայթաքում և տատանվում ենք առաջ շարժվել: Մենք պետք է թույլ տանք, որ Աստծո լույսը լինի մեր առաջնորդող լամպը, երբ քայլում ենք կյանքի մութ ճանապարհներով: Աստված լիալուսինն է անգիտության և խավարի գիշերներին, ճառագայթող արևը՝ արթնության ժամերին, առաջնորդության փարոսը և առաջնորդող աստղը նրանց համար, ովքեր անցնում են երկրային, անցողիկ գոյության ծովերով:

Աշխարհում խնդիրները կշարունակվեն, ուստի որտե՞ղ կարող է մարդ դիմել առաջնորդության և ուղղության համար: Սովորությունների, նախապաշարմունքների, կողմնակալության և մոլեռանդության ազդեցությամբ մարդու մտքերը անօգուտ են, իսկ միջավայրի, ընտանիքի, երկրի կամ աշխարհի ազդեցությունները անկարող են իրական առաջնորդություն տալ: Հետևաբար, մարդ պետք է դիմի Աստծուն և լսի հոգու խորքից եկող հանգիստ, խաղաղ ձայնը՝ ճշմարտության հետ ներդաշնակ ձայն:

Մտավոր խորհրդածության և հոգևոր ինքնավերլուծության միջև տարբերությունը եթե մարդը ծրագրավորվում է տեսական գիտելիքներով, նա դառնում է քայլող ձայնագրիչի նման,

կրկնելով ասացվածքներ և բարձր արտահայտություններ,
և մյուսները նրան համարում են կրթված և գիտակ:
Սակայն նման գիտելիքները չեն ամրապնդվում
ճշմարտության անմիջական ընկալմամբ, ոչ էլ
համապատասխանում են հոգևոր նվաճումներին: Այս
տեսակի մտավորականացումը կամ
մտավորականացումը «ես»-ը կապում է զգայական
մտքին, որն ինքնին սահմանափակված է ֆիզիկական
զգայարաններով: Տեսական գիտելիքները չեն կարող ձեռք
բերել աստվածային գիտելիքներ, և խորհուրդ է տրվում
չվատնել թանկարժեք ժամանակը այնպիսի
տեսությունների վրա, որոնք չեն կարող կիրառվել
իրականում, որպեսզի չհայտնվեք խիտ մտավոր
ջոնգլիներում կորած՝ չկարողանալով գերազանցել
տեսության ոլորտը:

Այս գործընթացը չի հանգեցնի ճշմարտության
ճանաչմանը, քանի որ ճշմարտությունը գտնվում է
կարծիքներից և տեսություններից այն կողմ, և շատերը,
ովքեր հետևում են այս մոտեցմանը, կապված են իրենց
սեփական սուբյեկտիվ եզրակացություններով:

Եթե մարդը իր մտավոր կարողություններն
օգտագործում է միայն փող և նյութական ունեցվածք ձեռք
բերելու համար, նրա գիտակցությունը կներքաշվի
նյութական աշխարհի և կիսճճվի անվերջ բարդությունների
մեջ: Հետևաբար, իմաստուն մարդիկ ասում են, որ մարդը
չպետք է Աստծո կողմից իրեն շնորհված բոլոր մտավոր
կարողությունները նվիրի անցողիկ բաների
հետապնդմանը, որպեսզի չկորչի նյութապաշտության
լաբիրինթոսում և չստեղծի իր համար ավելորդ
սահմանափակումներ և խոչընդոտներ: Փոխարենը, նա
պետք է օգտագործի իր մտավոր կարողությունները
կյանքի անհրաժեշտությունները ձեռք բերելու համար և
ձգտի զարգացնել իր բարոյական կարողությունները՝
ճիշտն ու սխալը, վնասակարն ու օգտակարը տարբերելու

համար: Երբ նրանք զարգացնեն իրենց հոգևոր
ներթափանցումը, նրանք կկարողանան զգալ Աստծուն
իրենց մեջ և պարզել նյութապաշտության խիտ
վարագույրների հետևում թաքնված հոգևոր
ճշմարտությունները: Այս վիճակը կոչվում է հոգևոր
ինքնադիտարկում:

Անկախ մեր մտահոգություններից, Աստված միշտ
պետք է առաջնահերթություն ունենա մեր կյանքում:
Հոգևոր աճի ամենակարևոր տարրերից մեկը Աստծո հետ
անընդհատ, սրտանց կապն է, որի միջոցով դուք անձամբ
ականատես կլինեք հրաշալի, դրական փոխակերպման,
որը խորապես կազդի ձեզ վրա:

Երբ մարդը ցանկանում է դիտել որևէ ներկայացում,
զնել նոր հագուստ կամ նոր մեքենա, մի՞թե ճիշտ չէ, որ
նրա միտքը անընդհատ զբաղված է: Այդ հարցերի և
դրանց հասնելու կամ ձեռք բերելու եղանակների
վերաբերյալ նա չի հանգստանա, մինչև չկատարի իր
ցանկությունները, և նա կշարունակի անխոնջ աշխատել
այդ ցանկություններին հասնելու համար:

Այսպիսով, մարդկային միտքը պետք է զբաղված լինի
Աստծո մասին մտածելով, և այդ ժամանակ բոլոր փոքր,
փոքր ցանկությունները կվերածվեն Աստծուն զգալու և
Նրա հետ շփվելու ուժեղ ցանկության:

Երբ միտքը Աստծուն շնչում է սրտառու, ջերմեռանդ
,շշուկ, որը բխում է կարոտող հոգու խորքից

Հոգու կանչը կդիպչի տիեզերական սրտին, և
պատասխանը կգա՝ իր հետ բերելով մեծ ուրախություն:

Ինտելեկտուալ շշուկը զարգացնում է կամքի ուժը,
մինչև դուք բավարար ուժ չունեք ցանկալի նպատակին
հասնելու համար:

Երբ մարդու միտքն ու կամքը ներդաշնակ են Աստծո հետ, նա օժտված է անսահման զորությամբ, այնպես որ պարզապես ինչ-որ բանի մասին մտածելը բավարար է դառնում դա իրականացնելու համար, քանի որ աստվածային օրենքը գործում է նրանց օգտին, ովքեր ներդաշնակ են գերագույն կամքի հետ:

Իմ կյանքի բոլոր ուշագրավ նվաճումները ձեռք են բերվել Աստծո հետ ներդաշնակ մտքի ուժի շնորհիվ: Երբ աստվածային գեներատորն աշխատում է, իմ ցանկացած ամեն ինչ առանց բացառության իրականանում է՝ սկզբում ձևավորվելով որպես անտեսանելի, եթերային կառուցվածք, ապա անդիմադրելի ուժով դրսևորվելով իրականության մեջ:

Աճի գաղտնիքը

Մենք աճում ենք մեր անցած յուրաքանչյուր փորձառության միջոցով, քանի դեռ գիտակցում ենք, որ կարող ենք արժեքավոր դասեր քաղել դրանցից, քանի որ մեր ապրած յուրաքանչյուր ցավ ու տառապանք իմաստ և նպատակ ունի:

Չնայած փորձությունների դաժանությանը, դրանք նման են կրակի, որը հալեցնում է երկաթի հանքաքարը՝ այն վերածելով գեղեցիկ, ամուր և բազմակողմանի պողպատի: Իմաստությունը, որը մենք կռում ենք փորձառության այրող բոցերի միջով, իսկապես ուշագրավ է: Կյանքը մաքրագործում է մեզ՝ մեր ստոր բնույթը վերածելով թանկարժեք տարրերի, թույլ տալով մեզ ապրել հոգիներով, որոնք մաքուր են ինչպես թանկարժեք քարերը, ամուր են ինչպես պողպատը, բայց միևնույն ժամանակ ճկուն և դիմացկուն, ճկվում են առանց կոտրվելու դժվարությունների և դժվարությունների ճնշման տակ:

Երբ մենք տեսնում ենք զայրույթից աղավաղված,
դաժանությունից սպիացած դեմքեր, դրանց տեսքը մեզ
ստիպում է ձգտել վտարել տգեղությունը մեր սեփական
հոգուց՝ հոգուց, որը չի անձեռնմխելի որևէ բանից, բացի
չար մտադրություններից և խորը արմատացած
վրդովմունքից, որոնք մթագնում են մեր մեջ եղած օրհնյալ
աստվածային պատկերը, ինչպես մուրը փչացնում է
հայելին: Ուրիշների ցավոտ գործողությունները պետք է
մեզ մեջ արթնացնեն մեր սեփական վարքագիծը
բարելավելու և ինքներս մեզ վերահսկելու ցանկությունը,
որպեսզի մենք կարողանանք լինել մեր անկարգ կրքերի
տերերը, այլ ոչ թե դրանց ստրուկները:

Բարի խոսքերը հրաշալի դեղամիջոց են բազմաթիվ
հիվանդությունների համար՝ ունենալով հզոր, գրեթե
կախարդական, մագնիսական ուժ, որը առատ
օրհնություններ և բարգավաճում է բերում իրենց
խոսողին: Նրանք, ովքեր օգտագործում են
հանգստացնող, նուրբ խոսքեր, զգում են իրենց միջով
անխափան հոսող նուրբ հոսանք, լցված են
հանգստության առատությամբ: Սա պայմանավորված է
նրանով, որ այդ հոսանքը կապված է իր բարձրագույն
աղբյուրի հետ, որը մշտապես հոսում է և անընդհատ
հասնում է հոգիներին՝ ներդաշնակության մեջ լինելով դրա
հետ: Այդ դեպքում նրանք կկարողանան փոխանցել
երջանակության այս հոսքը խաղաղություն փնտրող
հոգիներին:

Ամեն օր մարդը նայում է հայելու մեջ՝ իր դեմքը
տեսնելու համար, քանի որ ցանկանում է ուրիշների աչքին
լավագույնս երևալ: Որքան ավելի կարևոր է, որ նա ամեն
օր կանգնի իր հետ և նայի ներքին վերլուծության հայելու
մեջ՝ պարզելու համար, թե ինչ է թաքնված փայլուն
մակերեսի տակ: Քանզի ամեն ինչ, ինչ արտաքինից
գրավիչ է, իր հմայքը ստանում է ներքին «ես»-ից, և ոչինչ
չի խաթարում հոգու մաքուր հայելին այնպես, ինչպես

հոգեբանական աղավաղումները, ինչպիսիք են գայրույթը, վրդովմունքը, նախանձը և ատելությունը: Ով որ ձգտում է ազատվել այս միացություններից, որոնք օտար են հոգու բնույթին, թույլ կտա, որ ներքին գեղեցկության լույսը ճառագայթի ներսից:

Վերլուծության միջոցով մենք պարզում ենք, որ մարդկային խնդիրները եռակի են. կան խնդիրներ և խանգարումներ, որոնք հարձակվում են մարդու մարմնի վրա, կան խնդիրներ և խանգարումներ, որոնք հարձակվում են մտքի վրա, և երրորդ կատեգորիա, որը փակում է հոգու ուղիները:

Հիվանդությունը, ծերությունը և մահը դժվարություններն ու խոչընդոտներն են, որոնց բախվում է մարմինը: Հոգեբանական հիվանդությունները, սակայն, ներխուժում են միտք՝ տխրության, վախի, գայրույթի, ճնշված ցանկությունների, վրդովմունքի, ատելության, հուզական մոլուցքների, տենդային նյարդային գրգռվածության և մտավոր կարողությունները կաթվածահար անող հոգեբանական քաղցկեղի միջոցով: Ամենավտանգավոր հիվանդությունը, սակայն, հոգու հիվանդությունն է, որը դրսևորվում է անգիտության մեջ, որից էլ բխում և տարածվում են մնացած բոլոր հիվանդությունները:

Աշխարհում ավելի շատ բարություն կա, քան չարիք

Երբ կասկածներ են ներթափանցում, մենք պետք է հիշենք մեծ մարդկանց կյանքը: Ճիշտ է, որ մենք մարդիկ ենք, բայց Աստված մեզ օժտել է արտասովոր ուժերով, որոնք մենք հազվադեպ ենք օգտագործում: Այսպիսով, ինչո՞ւ դողալ ծերության, հիվանդության և վշտի վախից: Մենք պետք է անենք այն ամենը, ինչ կարող ենք՝ մեր մարմինների մասին հոգ տանելու համար, բայց չպետք է տրվենք վախերին կամ թաղվենք անտեղյակության կույտերի տակ:

Մարմինը ամբողջ մարդը չէ

Այս աշխարհում բարին գերազանցում է չարին, քանի որ Աստված գերազույն ուժն է: Բայց երբ չարը մեզ վրա է հասնում, մենք կարծում ենք, որ ուժ չունենք այն վերահսկելու կամ դրա ճիրաններից խուսափելու:

Չարի փոթորիկները պարտադիր են, բայց մենք կարող ենք հաղթահարել դրանց հետևանքները և վեր կանգնել դրանցից

Մեզ կյանքը տրվել է ոչ թե դրա կողմից ոչնչացվելու, այլ մեզ մեջ հավերժության գիտակցություն սերմանելու համար, և մենք պետք է հիշենք այս ճշմարտությունը:

Առանց մտքի ազատության, մարդ չի կարող ինքնարտահայտվել մաքուր, ինքնաբուխ և բնական ձևով: Հիշե՛ք, որ դուք հիմնարար ազատ եք: Կամքի ուժը միշտ ազատ է:

Եթե ճիշտ օգտագործեք ձեր կամքի ուժը, դա ձեզ համար լավ կարմա կստեղծի, բայց մարդկանց մեծ մասը չի ցանկանում փոխվել և չի ցանկանում ջանքեր գործադրել, ուստի նրանք փշրվում են դժվարությունների առջև և չեն կարողանում դիմակայել մարտահրավերներին:

Անել այն, ինչ մարդուն դուր է գալիս, ազատություն չէ, քանի որ մարդիկ կապված են իրենց ցանկություններով, ուստի նրանց գործողությունները ընդհանրապես չեն կարող ազատություն կոչվել: Իսկական ազատությունը նշանակում է ամեն ինչ անել իմաստությամբ առաջնորդվող կամքով: Մարդը կարող է վերահսկել իր անցյալի գործողությունների հետևանքները, որոնք անխուսափելիորեն կհետևեն իրեն, եթե ակտիվացնի իր կամքը և օգտագործի այն բարի և օգտակար գործերի համար: Եթե ձեր գործողությունները կատարեք

բանականությամբ և կամքի ուժով, ձեր նախորդ սխալ
գործողությունների ուժը կթուլանա, և ձեր բարի
գործողություններից բխող սովորությունները
կամրապնդվեն:

Մենք անընդհատ ցանկանում ենք այն, ինչ մեզ
պակասում է, և կապվում ենք այն բաների հետ, որոնք
էական չեն: Երբ ինչ-որ բան մեզ տիրապետում է, մենք
ժամանակավորապես կորցնում ենք մեր ազատ կամքը:
Ինչպես արևելցիները ստրկացված են հին
սովորույթներով, այնպես էլ արևմտցիները ստրկացված
են ժամանակակից սովորույթներով: Մենք ստեղծում ենք
մեր սեփական ճակատագիրը և կապված ենք դրանով:

Ինչո՞ւ է մեկ երեխա ծնվում չար ընտանիքում,
մինչդեռ մյուսը՝ լավ ընտանիքում: Նրանցից
յուրաքանչյուրն անցյալում (նախորդ կյանքում)
օգտագործել է որոշակի ձևով ապրելու իր ազատությունը
և այդպիսով ինքն է իր վրա այդ հանգամանքները բերել
այս կյանքում:

Աստծո բացակայության դեպքում իրական
ազատություն չկա: Մենք պետք է անընդհատ մտածենք
Նրա մասին: Անկախ մեր մտահոգություններից ու
մտքերից, Աստված պետք է զբաղեցնի առաջին տեղը մեր
սրտերում, և երբ մենք իսկապես համաձայնության գանք
Նրա հետ, մեզ կտրվի հնարավորություն կատարելու այն,
ինչ պետք է անենք, ցանկացած պահի, Նրա աստվածային
օգնությամբ:

Խորհուրդ աշակերտի համար

Աշակերտներից մեկը խնդրեց ուսուցիչ
Պարամիանսային ինքնակատարելագործման մի քանի
խորհուրդ տալ, և նա ասաց. «Եթե ուզում ես սիրված
լինել, սկսիր սիրելով Նրանց, ովքեր քո սիրո կարիքն
ունեն»:

Եվ եթե ուրիշներից սպասում ես, հավատարիմ և
հավատարիմ եղիր նրանց, որպեսզի նրանք էլ
հավատարիմ լինեն քեզ:

Եթե ցանկանում եք կանխել ուրիշների չարամիտ և
խորամանկ գործողությունները, թույլ մի տվեք, որ
խաբեությունը ներթափանցի ձեր սեփական մտքերի մեջ
և մի՛ վարվեք այնպես, որ վնասեք ուրիշներին:

Եթե ուզում եք, որ ուրիշները համակրանք
ցուցաբերեն ձեզ նկատմամբ, սկսեք համակրանք
ցուցաբերել նրանց նկատմամբ, հատկապես ձեր
շրջապատի մարդկանց նկատմամբ:

Եթե ուզում ես, որ ուրիշները հարգեն քեզ, դու պետք է
հարգանք ցուցաբերես թե՛ երիտասարդների, թե՛
տարեցների նկատմամբ:

Եթե ուզում ես ուրիշներից խաղաղություն, պետք է
ապրես ներդաշնակ կյանքով

Եթե ուզում եք, որ մարդիկ կրոնական լինեն, եղեք
հոգևոր բնույթի և թող ուրիշները զգան, որ դուք լավ
օրինակ եք, և որ նրանք կարող են ապավինել ձեզ և
վստահել ձեզ:

Ամփոփելով՝ այն ամենը, ինչ դուք ուզում եք, որ
ուրիշները ցույց տան: Լավ հատկանիշներից մեկը դա
առաջին հերթին ձեր կյանքում ցուցադրելն է, և դուք
կտեսնեք, որ մարդիկ ձեզ նույն կերպ կարծազանքեն:

Եթե կարողանաք բացահայտել ձեր կյանքի այն
ուլորտները, որոնք բարելավման կարիք ունեն՝ առանց
հուսահատվելու կամ թերարժեքության բարդույթ
զարգացնելու, և եթե մշտապես աշխատեք ձեր
բնավորության կատարելագործման վրա, ապա դրա վրա
ծախսած ժամանակը շատ ավելի արդյունավետ կլինի,
քան եթե վատնեք ուրիշների կատարելագործվելու

ցանկության վրա: Ձեր դրական օրինակը և առողջ
վարքագիծն ավելի մեծ ուժ ունեն ուրիշներին փոխելու
համար, քան միայն ձեր ցանկությունները, գայրույթը և
խոսքերը:

Ո՛վ Տեր, Դու ես ամեն բարության աղբյուրը և ամեն
զորության ակունքը: Օրհնի՛ր մեզ, որպեսզի մենք
կարողանանք արտացոլել Քո օրհնությունները մեր
առողջության, մեր մտավոր ձգտումների և մեր հոգևոր
դրսևորումների մեջ: Դու ես աստղերի փայլը, ատոմների
էներգիան, սրտերի բարությունը և ճշմարտության
գեղեցկությունը: Օգնի՛ր մեզ լցնել մեզ Քո գերագույն
զորությամբ, Քո անսահման իմաստությամբ և Քո
անսահման իսկությամբ:

Տե՛ր, թող մենք ճանաչենք, որ Դու ես առողջության
աղբյուրը, կյանքի օվկիանոսը և ամենայն
հասկացողության ու գիտելիքի աղբյուրը: Ազատիր մեզ
անգիտությունից ու դրա հետևանքներից, վախերից ու
անհանգստություններից, և թող Քո իմաստության հեղեղը
մեր կյանքից հեռացնի բոլոր ավերակներն ու
փլատակները:

Պատռիր, Տե՛ր, քողերը, որոնք թաքցնում են Քո դեմքը
մեզանից: Թող տեսնենք Քեզ որպես մի լույս, այնքան
պայծառ, ինչպես անթիվ արևներ մեր կյանքի հորիզոնում:
Թող զգանք Քեզ որպես մի անընդհատ վերականգնվող
ուժ, որը ոգեշնչում է մեր մտքերը, սնուցում մեր հոգիները,
պահպանում մեր մարմինները և իրականացնում մեր
երազանքները:

Ամեն

Մարդկանց մեծ մասը չգիտի, թե ինչու: Այս երկրի վրա
իրենց գոյության ընթացքում նրանք հավատում են, որ
կյանքի նպատակը ցանկությունների իրականացումն է,
կյանքի անհրաժեշտությունների ձեռքբերումը, հաճույքի և

մարդկային սիրո որոնումը և, ի վերջո, վերջնական
կանչողին հանձնվելը:

Մարդիկ իրենց կյանքը սկսում են որպես
ծրագրավորողներ՝ որոշակի հակումներով ու
ցանկություններով, որոնք անցյալում չեն կատարվել: Եվ
Նրանք փորձում են՝ իրենց մնացած քիչ ազատ կամքով՝
ընդօրինակելով ուրիշների ցանկություններն ու
գործողությունները: Եթե շփվում են գործարարների հետ,
ապա ցանկանում են դառնալ Նրանց նման, իսկ եթե
շփվում են արվեստագետների հետ, արվեստը Նրանց
համար դառնում է ամեն ինչ:

Աստված ուզում է, որ մենք գործնական լինենք այս
աշխարհում: Նա մեզ տվել է քաղց, որը պահանջում է
մեզանից աշխատել այն հագեցնելու համար, բայց միայն
սնունդ, ապաստան, փող և ունեցվածք փնտրելը
նշանակում է, որ մարդը մոռանում է իր երջանկության
աղբյուրը:

Ճիշտ է, որ մենք պետք է աշխատենք մեր կարիքները
բավարարելու համար և ձգտենք հասնել մեր օրինական
նպատակներին, բայց առաջին հերթին մենք պետք է
բացենք մեր սրտերը Աստծո առջև և փնտրենք Նրա
առաջնորդությունն ու հավանությունը մեր բոլոր
գործողություններում: Այդ դեպքում մենք անպայման
կհաջողենք կյանքի դարոցում, քանի որ կստանանք մեր
ուղղությունը Գերագույն Կառավարիչից և
Մատակարարից, ով գիտի, թե ինչի կարիք ունենք և ինչն
է լավագույնը մեզ համար: Հետևաբար, մենք պետք է
վստահենք Նրան և ենթարկվենք Նրա իմաստուն կամքին:

Ուսուցիչ Պարամահանսայի դասախոսություններից

Երբ հոգու ներքին երջանկությունը մթազնում է
անցողիկ զգայական հաճույքների հաստ շերտով, հոգու
ոսկեգույն փայլը մարում է, և հոգու թափանցիկ

կարողությունները թաքնվում են նյութի խտության
ետևում: Երբ մարդու միտքը տարված է նախանձով և
խանդով և պարուրված վախի ու անհանգստության
ամպերով, մարդը դառնում է դժբախտ, թշվառ և
պարտված: Բայց երբ նույն ուշադրությունն է ուղղում
սիրո, խաղաղության և ներդաշնակության վրա, մարդը
խորը երջանկություն է զգում:

Հոգին երջանկություն է զգում, երբ տառապանքի ու
տառապանքի հետ խառնված ֆիզիկական
ցանկություններից վերածվում է հոգու թափանցիկ
առաքինությունների, որոնք լի են վեհ հաճույքներով:

Եթե հոգին ամբողջությամբ ընկղմվում է աշխարհիկ
կոպիտ հաճույքների մեջ, այն անտարբեր է դառնում
բարձրագույն ուրախությունների հետապնդման
նկատմամբ և անկարող է զգալ հոգևոր հաճույքներ:
Շատերը կարող են պնդել, որ նյութական հաճույքներից
հրաժարվելը գրեթե անհնար է այս աշխարհում կամ այն
մարդկանց շրջանում ապրելիս, որոնց մտքերը պտտվում
են բացառապես նյութական հարցերի շուրջ:
Այնուամենայնիվ, միջին մարդուց պարտադիր չէ թողնել
աշխարհը և նահանջել լեռներ ու անտառներ՝
հանգստություն և խաղաղություն գտնելու համար:
Փոխարենը, նրանք պետք է մնան այս աշխարհում՝ թույլ
չտալով, որ դրա հզոր հոսանքները քշեն իրենց, որպեսզի
չընկճվեն այս կյանքի անհանգիստ ալիքների տակ:

Մարդը չպետք է բացասական լինի իր շրջապատի
նկատմամբ, և միևնույն ժամանակ չպետք է թույլ տա, որ
նյութապաշտությունը կուրացնի իր տեսողությունը,
որպեսզի չկորցնի կապը իր հոգևոր բնույթի հետ և
չկարողանա համտեսել երանության ուրախությունները և
տեսնել աստվածային լույսերը:
Կյանքը՝ իր էությանմբ, բաղադրիչներով և
նպատակներով, դժվար հասկանալի հանելուկ է, բայց ոչ

անհնար լուծելի, և մեր առաջադեմ մտածողության
շնորհիվ մենք ամեն օր լուծում ենք դրա որոշ
գաղտնիքներ:

Այս դարաշրջանում ճշգրիտ գիտական սկզբունքների
վրա հիմնված սարքերը, անշուշտ, տպավորիչ են, իսկ
գիտության բերած հայտնագործությունները մեզ ավելի
պարզ պատկերացում են տալիս այն մասին, թե ինչպես
կարելի է բարելավել կյանքը: Սակայն, չնայած մեր
ունեցած բոլոր սարքավորումներին, գյուտերին և
ռազմավարություններին, մենք դեռևս թվում ենք
տիկնիկներ ճակատագրի ձեռքում, և առջևում դեռ երկար
ճանապարհ կա, մինչև մենք ազատվենք բնության
վերահսկողությունից:

Անշուշտ, բնության ողորմածությանը հանձնված
ապրելը ազատություն չէ: Մեր ոգևորված մտքերը ճնշված
և շղթայված են անօգնականության զգացումով, երբ զգում
ենք, որ ջրիեղեղների, փոթորիկների կամ երկրաշարժերի
զոհ ենք, կամ երբ իրադարձությունները՝ առանց
տրամաբանական պատճառի, խլում են մեզանից մեր
սիրելիներին, որոնք մոտ են մեր սրտերին: Այդ ժամանակ
մենք հասկանում ենք, որ շատ հաղթանակներ չենք տարել
և չենք կարողացել հաղթահարել անբարենպաստ
հանգամանքները: Քանզի, չնայած կյանքը մեր ուզածի
պես դարձնելու մեր բոլոր ջանքերին, այս երկրային
բեմում միշտ կհայտնվեն որոշակի հանգամանքներ, և
իրադարձություններ, որոնք կղեկավարվեն հզոր մտքի
կողմից, որի մասին մենք քիչ բան գիտենք՝ աշխատելով
լիովին անկախ մեր կարծիքներից և կամքից: Լավագույնը,
որ մենք կարող ենք անել, աշխատելն ու որոշ
բարելավումներ կատարելն է:

Մենք ցորեն ենք աճեցնում և այլուր ենք
պատրաստում, բայց ո՞վ է ստեղծել առաջին սերմը: Մենք
այլուրից պատրաստված հաց ենք ուտում, բայց ո՞վ է մեր

մարմիններին տվել այն մարսելու ունակությունը: Եվ
ինչպե՞ս սնունդը վերածել սննդի:

Կյանքի յուրաքանչյուր անկյունում, կարծես, կա
անփոխարինելի աստվածային ձեռք: Մենք չենք կարող
կառավարել մեր գործերը առանց դրա, և մեր ունեցած
բոլոր վստահություններով մենք չգիտենք, թե երբ սիրտը
կդադարի գործել: Հետևաբար, անհրաժեշտ է
համարձակորեն ապավինել գերագույն աստվածային
գործությանը և ապավինել մեր բարձրագույն «ես»-ին, որը
բխում է այն ամենակարողությունից, որին մենք
մողելավորվել ենք:

Մենք պետք է ունենանք հպարտությունից զերծ
հավատք և վստահորեն քայլենք կյանքի ուղիներով:

Առանց խուճապի ու դողի, և առանց տառապանքի ու
սահմանափակումների

Ալերգիաների դեմ պայքար

Չգայունությունը հաղթահարելը նուրբ արվեստ է, և
արձագանքելու արագությունը վերահսկելը կարևոր է
հավասարակշռված և բազմակողմանի
անհատականություն զարգացնելու համար:

Չգայունությունը բխում է թյուրըմբռնումից,
թերարժեքության բարդույթից, չափազանցված
հպարտությունից և չափազանցված եսասիրությունից:

Երբ մարդը կարծում է, որ իր զգացմունքները
վիրավորվել են, այդ միտքը արմատ է գցում նրա մտքում
գրգռելով նրա նյարդերը, որոնք հետո լարվում և
ապստամբում են: Վիրավորված զգացմունքների
պատճառով գայրույթը բռնկվում է նրա սրտում:
Այնուամենայնիվ, որոշ մարդիկ ունեն իրենց
զգացմունքները վերահսկելու ունակություն, ուստի նրանց
արտաքին նշանները չեն երևում իրենց ներսում առկա

ուժեղ զայրույթի չնայած: Մյուսները իրենց զայրույթն արտահայտում են անմիջական ռեակցիաների միջոցով, որոնք ակնհայտ են աչքերի մկանների և դեմքի արտահայտությունների մեջ, ինչպես նաև սուր, կոդավորված բանավոր պատասխանների միջոցով:

Չափազանց հուզականությունը լուրջ հետևանքներ ունի. այն բարդացնում է իրավիճակը և ստեղծում անցանկալի անկայունություն, որը բացասաբար է անդրադառնում ուրիշների վրա:

Պետք է ջանքեր գործադրվեն ինքնատիրապետում և հանգստություն ցուցաբերելու համար՝ խթանելով փոխըմբռնման և ներդաշնակության մթնոլորտ, որը լարվածության փոխարեն նպաստում է խաղաղությանը և ցրում սթրեսի գոլորշիները: Նրանք, ովքեր դա անում են, կլինեն իրենց ճակատագրի տերը և կպարգևատրվեն շրջապատի մարդկանց գնահատանքով և հարգանքով:

Չափազանց զգայունությունը բնորոշ է մարդկանց մեծամասնությանը, և երբ այս իռացիոնալ հույզը բռնկվում է, այն կուրացնում է խորաթափանցությունը և մշուշում իմաստության աչքերը: Ավելի վատն այն է, որ չափազանց զգայուն մարդը կարծում է, որ ինքը կատարյալ է մտածում, զգում և գործում, մինչդեռ իրականում նրա վարքագիծը կարող է լիովին սխալ լինել:

Շատերը կարծում են, որ պետք է իրենց կարեկցեն, երբ քննադատվում են, և որ ինքնազոջումը որոշակիորեն թեթևացում է տալիս նրանց: Բայց ինչպես թմրամոլները, որքան շատ են նրանք օգտագործում, այնքան ավելի ուժեղ է դառնում նրանց կախվածությունը:

Բարձր զգայունության մարդը հաճախ անտեղի տառապում է: Ավելի հաճախ ոչ ոք չգիտի իր տառապանքի պատճառը կամ բողոքի բնույթը, ինչը հանգեցնում է նրա ինքնամեկուսացման մեջ

տառապանքի աճի: Ոչինչ հնարավոր չէ հասնել՝ լուռ
կենտրոնանալով ենթադրյալ վիրավորանքների կամ
քննադատությունների վրա: Շատ ավելի լավ է նման
գերզգայունության արմատական պատճառները լուծել
օբյեկտիվ վերլուծության և ինքնատիրապետման
միջոցով:

Այս տեսակի անառողջ ալերգիան լուրջ հետևանքներ
ունի. այն կրակի պես կլանում է սիրտը և ոչնչացնում
խաղաղության հյուսվածքները: Հետևաբար, դրա հետ
պետք է վարվել իմաստուն, տրամաբանորեն և անսասան
կամքով:

Ես ջանասիրաբար աշխատում եմ բոլորին ծառայելու
համար, բայց երբ ես հեռանում եմ իմ մենության մեջ՝
մտորելու համար, ես թույլ չեմ տալիս որևէ մեկին
խանգարել իմ մտորումներին: Մյուս հարցերը կարող են
սպասել, բայց Աստծո հետ իմ ամենօրյա հանդիպումը
չպետք է անտեսվի կամ անտեսվի:

Մինչև որևէ գործողություն ձեռնարկելը, կանգ առեք
և ուշադիր մտածեք հետևանքների և դրանց ձեր մտքի,
մարմնի և հոգու վրա ազդեցության մասին:
Հարկադրանքով պայմանավորված գործողությունները
ազատագրում չեն, քանի որ ներդաշնակության և
առաջընթացի օրենքներին հակասող գործողությունները
կսահմանափակեն անհատին: Եվ հակառակը,
խոհեմությամբ հաստատված և մարդու խղճին
համապատասխան գործողությունները առաքինի են և
ազատություն են բերում:

Երբ որոշում ես անել ինչ-որ լավ բան կամ զերծ մնալ
ինչ-որ վատ բան անելուց և հավատարիմ ես մնում այդ
որոշմանը ու գործում համապատասխանաբար, իմացիր,
որ քո բաժին ազատությունը առատ է:

Աստված ուզում է, որ մենք օգտագործենք մեզ տրված
ընտրության ազատությունը՝ իրեն փնտրելու և գտնելու
համար, բայց Նա չի ուզում իրեն պարտադրել մեզ:

Աստծուն մոտենալու և Նրան ճանաչելու
ցանկությունը ինքնուրույն չի գալիս, այլ պետք է
ակտիվացվի և սնուցվի: Առանց այդ ցանկության կյանքը
ո՛չ արժեք ունի, ո՛չ էլ համ:

Թող ձեր հոգևոր ներթափանցումը առաջնորդի ձեր
մտածողությունը, և հաջողությունը կհետևի ձեզ, ուր էլ որ
գնաք

Աստծուն եմ նվիրում իմ ձայնը, ձեռքերս, ոտքերս,
սիրտս, մարմինս, զգացմունքներս, կամքս և ամեն ինչ

Սերը հոգևոր զենք է, որը վերջ է դնում բոլոր
պատերազմներին

Այս երկրից այն կողմ կան անսահման աշխարհներ,
որտեղ մենք կրկին կհանդիպենք Նրանց, ում մենք
կարծում էինք, թե ընդմիշտ լքել են մեզ:

Այս աշխարհիկ կյանքը անընդհատ փոփոխվող է՝
տխրությունը հետևում է տխրությանը, պատրանքներ
պատրանքների վրա: Այս միրաժը, որը հայտնվում է մեր
գիտակցության անապատում, պետք է անհետանա, և
մենք պետք է արթնացնենք մեր իրական «ես»-ը նյութի
խիտ վարագույրների տակից:

Մի՛ փորձեք ձեր հույսերը հիմնել այս կյանքի վրա:
Որտե՞ղ է ձեր երաշխիքը: Դուք անվտանգ եք միայն այն
Ժամանակ, երբ ապաստան եք գտնում Աստծո գիտության
մեջ:

Հոգու եռությունը նման է հողի տակ թաղված հին
ոսկու: Երբ հողը հանվում է ոսկուց և այն լվանում

խորհրդածության ջրով, այն նորից փայլում է լիակատար
մաքրությամբ և պարզությամբ:

Տե՛ր, թույլ տուր մեզ տեսնել բարին, մտածել առողջ
մտքեր և շփվել բարի բնավորություն ունեցողների հետ:
Օգնիր մեզ մտածել Քո մասին և խորհրդածել Քո մասին,
ո՛վ Դու, որ ամեն արդարության աղբյուրն ես և ամեն
բարության ակունքը:

Ազատություն թուլությունից

Թուլությունը հաղթահարելու լավագույն միջոցը դրա
մասին մտածելը դադարեցնելն է, հակառակ դեպքում
թուլության գաղափարը կճնշի ձեր գիտակցությունը և
կտիրի ձեր ներքին «ես»-ին: Երբ մենք լույս ենք բերում մեր
մեջ, խավարը կանհետանա, կարծես երբեք էլ գոյություն
չի ունեցել:

Այդ միտքը ինձ հրաշալի ոգեշնչում է բերում

Երբ լույսը ներմուծվում է քարանձավի մեջ, որը
հազարավոր տարիներ շարունակ պատված է եղել
խավարով, խավարը անմիջապես անհետանում է:
Նմանապես, թուլություններն ու սխալները անհետանում
են, երբ մենք թույլ ենք տալիս Աստծո լույսին մտնել մեր
գիտակցության մեջ, և անգիտության խավարը չի կարող
մնալ: Սա այն փիլիսոփայությունն է, որով մենք պետք է
ապրենք:

Հետաձգումն անօգուտ է: Կյանքի անիվը երբեք չի
դադարում պտտվել, և մեր կյանքի օրերը արագ են
անցնում: Հստակ մտածելով և իմաստուն գործելով՝ մենք
ծախսում ենք ամեն բոլոր, որը հաջողակ և շահավետ
ներդրում է մեր երջանկության մեջ:

Շատերն իրենց ողջ կյանքն անցկացնում են
մտածելով փողի, սեքսի և փառքի մասին և հազվադեպ են
կենտրոնանում այն կարևոր բաների վրա, որոնք իրենց

հոգեկան հանգստություն են բերում և բարձրացնում
իրենց գիտակցությունը:

Անկախ նրանից, թե որքան համեստ է մարդու դերը,
նա հաջողակ է համարվում Աստծո աչքում, եթե գիտի, թե
ինչպես իմաստուն կերպով ծախսել իր ժամանակը և
ուղղորդել իր մտքերը ճիշտ ուղղություններով:

Երբ Աստծո լույսը շողում է մարդու վրա, նա չի զգում,
որ իրեն ինչ-որ բան է պետք, քանի որ նրան պատող
ուրախությունը կատարում է նրա բոլոր երազանքները և
ստիպում է նրան խորը զգալ, որ ինքն է հարուստներից
ամենահարուստը և երջանիկներից ամենաերջանիկը այս
կյանքում:

Լույսի թունել

Նրանք, որոնց հոգևոր գիտակցությունը արթնանում է
լուսավորված մտքերով, բարի գործերով, բարի
զգացմունքներով և խորը խորհրդածությամբ, կարող են
զգալ իրենց հեռանալը մարմնից հեռանալու վերջին
պահին՝ հոգևոր աչքի միջոցով: Իրենց երկրային
ճանապարհորդության ընթացքում յոգին պարապում է
տեսնել հոգևոր աչքի թունելը նյութի և հոգու սահմանին,
և Երկիրը լքելու պահին նրանք կարող են մտնել այս
լուսավոր թունել և անցնել այս աշխարհից դեպի Աստծո
լույսի, ուրախության, խաղաղության և բացարձակ
ազատության անսահման ոլորտը:

{Լույս լույսի վրա}

Մարմնի լամպը [հոգևոր] աչքն է

Եթե ձեր աչքը միայնակ է

Այդ ժամանակ քո ամբողջ մարմինը կլցվի լույսով

Եվ լույսը փայլում էր խավարի մեջ, և խավարը}

{չճանաչեց դա

Ալտրուիզմը նշանակում է զգալ ուրիշների վիշտը,
մոտենալ նրանց, շփվել նրանց հետ, անկեղծորեն փորձել
մխիթարել նրանց իրենց դժբախտության մեջ,
ուրախանալ նրանց ուրախությամբ և անել ամեն ինչ՝
նրանցից հեռու պահելու վախի, կարիքի և
անհանգստության ուրվականը:

Անձնուրացության ոգի ունեցողը չի գործում
սահմանափակ հաշվարկների և սպասումների
համաձայն, այլ օգտագործում է իր
խորաթափանցությունն ու առողջ դատողությունը և
շարունակում է օգնել իրեն և ուրիշներին՝
շնորհակալություն հայտնելով Աստծուն իր հասած
հաջողության համար: Եթե նա մեկ կամ մի քանի անգամ
ծախողվում է, նա չի հուսահատվում, այլ դառնում է ավելի
վճռական՝ կրկնապատկելով իր ջանքերը և կրկնելով
փորձը, ուսումնասիրելով նոր գաղափարներ և ուղիներ՝
առաջնորդվելով բանականության լույսով, և փնտրելով
Աստծո օգնությունը, մինչև հասնի իր նպատակին և
հասնի իր ազնիվ նպատակին:

Նա, ով աշխատում է ուրիշներին երջանկացնելու
համար, Աստծո կողմից երջանկանում է՝ ներքին
հոգեբանական մխիթարության զգացումով: Եվ եթե նա
ինչ-որ բան կորցնում է նրանց համար, ում փորձում է
օգնել, նա դա կորուստ չի համարում, քանի որ դրա դիմաց
ստանում է Աստծո հաճույքն ու հոգեկան խաղաղությունը:
Նա ապրում է սիրելու, աշխատելու, տալու և բարության
ու խաղաղության սերմերը մարդկության դաշտերում
ցանելու համար:

Նա, ով իր մտքերով ու զգացմունքներով
գերազանցում է իր անձնական աշխարհը, ընդլայնում է իր
գիտակցությունը, մեծացնում է իր կարեկցանքը և զգում,
որ աշխարհն իր տունն է, իսկ մարդկությունը՝ իր
ընտանիքը: Նա գիտակցում է, որ այս երկրի վրա իր

գոյութեան նպատակը ինքն իրեն վերափոխելն է՝ նախքան ուրիշներին վերափոխելու փորձերը, քանի որ նա, ով ինքն իրեն վերափոխում է, օգնում է ուրիշներին վերափոխվել իրենց՝ իր կյանքի օրինակով: Գործողութիւններն ավելի խորը ազդեցութիւնն և ավելի խորը ազդեցութիւնն ունեն ուրիշների հոգիների վրա, քան խոսքերը:

Կարճ կանգառներ

.Անկեղծութեան փայլը

Որոշ մարդիկ փորձում են ժպտալով խուսափել իրենց խնդիրներից, բայց այս տեսակի փախուստը պահանջում է մաքուր խիղճ, զերծ կեղծավորութիւնից և խաբէութիւնից: Երբ մարդը ազնիվ է վարվում իր և ուրիշների հետ և գործում է ազնվորեն և ազնվորեն, նրա աչքերը պարզ են դառնում, և նրանցից ճառագում է եզակի փայլ՝ անկեղծութեան անսխալ փայլը:

.Անկեղծութիւն

Ոմանք շատ բաներ են ասում ազնվութեան անունով, բայց դու չես կարող բոլորի հետ խոսել ամեն ինչի մասին: Երբ դու խորհուրդ և ուղղորդում ես տալիս, որոշ մարդիկ սխալ են հասկանում քո խոսքերը և ոչինչ չեն ստանում քո ասածից: Սա ապարդիւն ջանք է և չգնահատված ջանք: Նման դեպքերում լռութիւնը ոսկի է, բայց դա ամենևին չի նշանակում լռել չարագործութիւնների մասին:

.Ինքնաներդաշնակութիւն

Ինքնաներդաշնակութիւնն իսկապէս հրաշալի է:

Մարդկանց մեծ մասը գիտի, թե որքան դժվար է ներդաշնակ լինել ուրիշների հետ, բայց երբևէ մտածե՞լ եք ինքներդ ձեզ հետ ներդաշնակ լինելու մասին: Դա աներևակայելի դժվար է, բայց հնարավոր: Եթե վերլուծեք ինքներդ ձեզ, կհասկանաք, որ անընդհատ հակասութեան մեջ եք ինքներդ ձեզ հետ: Եթե չեք սիրում ինքներդ ձեզ,

չեք սիրի ոչ մեկին: Եվ եթե մարդը ներդաշնակ չէ ինքն իր հետ, ինչպե՞ս կարող է ներդաշնակ լինել ուրիշների հետ:

Ինքնաներդաշնակությունը կենսական
նշանակություն ունի աշխարհի հետ ներդաշնակության
համար: Հետևաբար, կարևոր է գնահատել և սիրել
ինքներդ ձեզ, քանի որ դուք արժանի եք այդ սիրուն: Մարդ
պետք է սիրի իրեն, որովհետև Աստված է ստեղծել մեզ և
օժտել է ազնիվ ներուժով: Սիրելով այս ներքին «ես»-ը, այս
եությունը, որը լի է առաքինի հատկանիշներով, ոգեշնչում
է ազնիվ վարքագիծ և մաքրում է միտքը
անմաքրությունից, իսկ սիրտը՝ չարությունից և
վրդովմունքից:

.Գրական կողմնացույցի կարգավորումը

Մարդ չի կարող խաբել սեփական խիղճը,
արդարացնել սխալ արարքը կամ խուսափել սխալ
վարքագծի հետևանքներից, նույնիսկ եթե
ճանապարհորդի մեկ այլ մոլորակ: Մարդու
գործողությունների հետևանքները ուղեկցում են նրան, և
մարդը պետք է շտկի իր ընթացքը և կարգաբերի
բարոյական կողմնացույցը այնպես, որ դրա սլաքը միշտ
ցույց տա ճիշտ ուղղությամբ:

Որոշ մարդիկ ապրում են ամենավատ
պայմաններում, բայց միևնույն ժամանակ մեծ
ներդաշնակության մեջ են իրենց հետ, մինչդեռ մյուսներն
ունեն բոլոր հնարավորություններն ու անհրաժեշտ ամեն
ինչ, բայց միևնույն ժամանակ մշտական
հակամարտության մեջ են իրենց հետ: Հետևաբար,
չպետք է սպասել հանգամանքների փոփոխությանը:
Համոզեք ինքներդ ձեզ, որ ձեզ հետ ամեն ինչ լավ է՝
անկախ ձեր միջավայրից, որը կարող է տարբեր լինել ձեր
ցանկալիից:

Ով իրեն հանձնում է հանգամանքների
ողորմածությանը, նա սպասում է, որ ամեն ինչ փոխվի, և
նրա սպասումը երկար կլինի:

Ասում են, որ մի մարդ տիրապետում էր տասնութ
լեզվի, բայց նա այնքան աղքատ էր, որ չէր կարողանում
լամպ գնել կարդալու համար: Ուստի նա գնում էր մի
անկյուն և նստում փողոցային լապտերի տակ՝ կարդալու:
Իսկապես, կամքի ուժը ստեղծում է միջոցներ, կերտում
հնարավորություններ, վերականգնում հույսը, կատարում
առաջադրանքներ և իրականացնում ցանկություններ ու
երազանքներ:

Աստծուն ճանաչողների հետ իրական շփումը կարող է
իրականացվել նրանց հետ անձնական շփման, նրանց
գրվածքների խորհրդածական ընթերցման կամ դրանց
խորը և բարեկամական խորհրդածության միջոցով:
Կարևոր կետ, որը պետք է հիշել, այն ներդաշնակ է նրանց
գիտակցության հետ, որը ներդաշնակ է Աստծո հետ:

Երբ մենք մեր գիտակցությունը համաձայնեցնում ենք
Աստծուն սիրող մեծ հոգիների հետ, այս
ներդաշնակությունը աստիճանաբար վերափոխում է մեր
կյանքը ամենագարմանալի ձևով: Այս ներդաշնակությունը
չի ստրկում կամքը, այլ ընդարձակում է դրա շրջանակը և
ուժեղացնում է դրա ուժը: Սա է տարբերությունը՝
ներդաշնակության մեջ լինելով եսասիրությամբ լի և իրենց
կարողություններով տարված մարդկանց հետ, և
ներդաշնակության մեջ լինելով Աստծո և մարդկության
սիրահարների հետ, որոնց նպատակն է տալ և
արթնացնել աստվածային սեր նրանց հոգիներում, ովքեր
ներդաշնակության մեջ են իրենց հետ: Այս օրինյալ
անհատների մագնիսականությունը մեզ սերտ կապի մեջ է
դնում աստվածային մագնիսականության հետ:

Մենք պետք է հիշենք, որ մեր սեփական կարիքները
բավարարելու ձգտմանը զուգընթաց մենք պետք է նաև

օգնենք ուրիշներին ձեռք բերել այն, ինչ իրենց
անհրաժեշտ է, և կիսվենք կյանքի այն լավ բաներով,
որոնք մեզ են հասնում ավելի քիչ բախտավորների հետ:
Հիշենք, որ մենք համաշխարհային ընտանիքի
անբաժանելի մասն ենք կազմում և չենք կարող ապրել
առանց այս մեծ ընտանիքի:

Ինչպիսի՞ն կլինեն կյանքը առանց հյուսների,
գյուտարարների, ֆերմերների և ուրիշների: Տալով,
ստանալով և ծառայություններ փոխանակելով՝ Աստված
ուզում է, որ մենք մտածենք ուրիշների մասին և
կարեկցենք նրանց: Մեծ սխալ է ապրել միայն մեզ համար՝
առանց ուրիշների մասին հաշվի առնելու: Երբ մենք
մտածում ենք մեր սեփական երջանկության մասին, մենք
պետք է մտածենք նաև ուրիշների երջանկության մասին:
Մեզանից չի պահանջվում տալ մեր ամբողջ ունեցածը
համաշխարհային ընտանիքի բարօրության համար, քանի
որ դա անհնար է: Փոխարենը, մենք պետք է կարեկցենք
ուրիշներին և անենք այն ամենը, ինչ կարող ենք՝ նրանց
օգնելու և նրանց բեռը թեթևացնելու համար:

Կա կապ հաջողության և հոգու բավարարվածության
միջև՝ այն միջավայրի համատեքստում, որտեղ անհատն
ապրում է:

Իսկական հաջողությունը արդարության
սկզբունքներին համապատասխան վարքագծի արդյունք է
և ներառում է ուրիշների երջանկությունն ու
բարեկեցությունը՝ որպես անձնական
բավարարվածության անբաժանելի մաս: Ամեն ոք, ով
կիրառում է այս սկզբունքը իր նյութական, մտավոր,
բարոյական և հոգևոր կյանքում, կգտնի, որ հաջողության
այս սահմանումը ամբողջական և համապարփակ է:

Մարդիկ հաջողության մասին տարբեր կերպ են
մտածում՝ կախված իրենց կյանքի նպատակներից:
Երբեմն որոշ մարդիկ այն նույնացնում են գողության հետ՝

ասելով, օրինակ՝ «Նա հաջողակ գող է»: Սա ցույց է տալիս, որ ոչ բոլոր հաջողություններն են ցանկալի. մեր հաջողությունները չպետք է վնասեն ուրիշներին:

Հաջողության մեկ այլ որակավորում է ներդաշնակություն և դրական արդյունքներ բերելը ոչ միայն մեզ համար, այլև այդ առավելությունները ուրիշների հետ կիսելը:

Ֆինանսական հաջողության հասնելը չի նշանակում միայն վայելել այն, ինչին արժանի ենք, այլև բարոյական պատասխանատվություն ունենալ՝ օգնելու ուրիշներին իրենց համար ավելի լավ կյանք ստեղծել: Խելացիություն ունեցող յուրաքանչյուր ոք կարող է գումար վաստակել, բայց եթե նա սեր ունի իր սրտում, չի կարողանա այդ գումարը եսասիրաբար օգտագործել. փոխարենը, նա կկիսվի իր ունեցածով ուրիշների հետ:

Փողը դառնում է անեծք ժլատ և ժլատ մարդկանց ձեռքում, բայց այն օրհնություն և նվեր է նրանց համար, ովքեր ունեն առատաձեռն ձեռքեր և բարի սրտեր:

Բարի հոգիները գրավում են բարի հոգիներին և գրավվում են նրանցով

Մենք պետք է սովորենք սիրել մեր մերձավորին ինչպես մեզ և հիշել, որ այս կյանքում կարճ ժամանակով ենք, որից հետո մեկնում ենք մեկ այլ աշխարհ, որի մակարդակը կախված է մեր մտածողության մակարդակից և մեր գործողությունների որակից այս երկրային մնալու ընթացքում:

Ո՞վքեր են մեր իսկական ազգականները: Իմաստուն մարդու համար բոլորը ազգական են, և յուրաքանչյուրը «հարևան» է: Իհարկե, իմաստուն մարդը ունակ է խորաթափանցության և հասկանում է, որ չնայած արևը իր լույսը շողացնում է ածխի և ադամանդի վրա,

ադամանդը, ի տարբերություն ածխի, ունի լույսը փայլուն ընդունելու և արտացոլելու եզակի ունակություն: Պետք է փնտրել նրանց ընկերակցությունը, որոնց մտքերն ու զգացմունքները մաքուր են, ինչպես ադամանդը, և պետք է ժամանակ հատկացնել անկեղծ ընկերների գտնելուն: Նրանք, ովքեր ապրում են մաքուր և ազնիվ կյանքով, կգրավեն մաքրությամբ և ազնվությամբ բնութագրվող ընկերներին, միևնույն ժամանակ, ովքեր ապրում են ստոր բնագոյներով՝ առանց խորաթափանցության, կգրավեն նույն տեսակի ընկերներին:

Եթե դուք գնահատում եք բարձր իդեալներն ու վեհ սկզբունքները, խորհուրդ է տրվում խուսափել այն մարդկանց հետ շփվելուց, ովքեր չեն հավատում այդ իդեալներին ու սկզբունքներին, ովքեր շփոթեցնում են մտքերը և խանգարում տրամադրությանը, որպեսզի նրանց տատանումները չնվազեցնեն ձեր տատանումների մակարդակը: Միևնույն ժամանակ, մի՛ բացառեք ոչ մեկին ձեր սիրային շրջանակից:

Բացի այդ, մարդը պետք է ոչ միայն սեր տա, այլև խաղաղություն հաստատի, որպեսզի ուր էլ որ գնա, ստեղծի ներդաշնակություն և հանգստություն՝ իր բարի ներկայությամբ թարմացնելով շրջապատի մարդկանց: Ոչ ոք չի ուզում մոտենալ տհաճ հոտ ունեցող սկունսին, ներողություն արտահայտության համար, բոլորը խուսափում են դրանից: Նմանապես, նյարդային, իմպուլսիվ և վիճող մարդը նյարդայնացնում և վանում է ուրիշներին: Մենք ուզում ենք լինել ծաղկող վարդերի նման, որոնք արձակում են քաղցր բույր, որը հաճույք է պատճառում սիրտին: Եկեք ձգտենք տարածել խաղաղության բույրը և բարության քամիները, որտեղ էլ որ գնանք և որտեղ էլ որ բնակվենք:

Աստծո արքայությունը ամպերի մեջ չէ կամ տարածության մեջ որևէ որոշակի վայրում: Այն խավարից

այն կողմ է, որը մենք տեսնում ենք, երբ փակում ենք մեր աչքերը, երբ խորհրդածում և աղոթում ենք, ճակատին գտնվող հոգու աչքը բացվում է մեր ներսում, և մենք տեսնում ենք օրհնյալ լույս և զգում ենք ուրախություն, որը թափանցում է մարմնի յուրաքանչյուր բջիջ, և մենք զգում ենք, որ վարագույրը վերացել է, և գաղտնի դուռ է բացվել դեպի Աստծո արքայություն:

Աստված միշտ նորոգվող ուրախություն է, ուրախություն, որը ընդգրկում է ամեն ինչ: Մենք պետք է զգանք մեկություն այն ուրախության հետ, որը բնակվում է մեր մեջ և շրջապատում է անսահմանությունը:

Խիտ նյութի տատանողական սահմաններից այն կողմ գտնվում է անսահման, ամեն ինչ ընդգրկող գիտակցությունը, աննկարագրելի իր ողջ փառքով, անսահմանությամբ և անսահմանությամբ: Սա է երկնքի արքայությունը՝ հավերժական, անսահման և անվերջ գիտակցական երանությունը:

Երբ հոգու ընկալումները լայնանում են, և այն ամենուր զգում է նրա ներկայությունը, այն միանում է աստվածային հոգու հետ:

Փառք Բացարձակ Անսահմանին, որը գահակալել է հորիզոնում, որտեղ երկինքը հանդիպում է օվկիանոսին, և փառք Գերագույն Անսահմանին, որը գահակալել է մեր ներսում խաղաղության վրա. կենտրոնանալով մեր ներսում Անսահմանի վրա՝ մենք կարող ենք ստանալ նրա անսահման զորությունը:

Գրքեր ուսումնասիրելով կամ մարդկանցից ստացված գիտելիքը սահմանափակ գիտելիք է, մինչդեռ Աստծուց անմիջապես ստացված գիտելիքը տալիս է իմաստության ուժ, վստահության շքեղություն, սրտի հանգստություն և հոգու խաղաղություն:

Տե՛ր, սովորեցրու ինձ աղոթել խորը կենտրոնացմամբ
և համատեղել մեդիտացիան սրտանց կարոտների հետ, և
թող իմ սիրտը ամեն օր մաքրվի Քո հանդեպ իմ մաքուր
սիրով:

Ազատվելով կարմայի սահմանափակումներից

մտավոր թե ֆիզիկական, գիտակցական թե
անգիտակից, ունի որոշակի ազդեցություն մարդու կյանքի
վրա: Անցյալի գործողությունները ոչ միայն օրեր, ամիսներ
կամ տարիներ առաջ կատարված գործողություններն են,
այլև անցյալ կյանքի գործողությունները:

Դուք մեռած էիք, և Նա ձեզ կենդանացրեց, ապա Նա
ձեզ մահացու կդարձնի, ապա կրկին կկենդանացնի, ապա
դուք կվերադառնաք Նրա մոտ:

Մարդու գործողությունների լավ և վատ
հետևանքները: Նրա ներկայիս կյանքում այս հետքերը
մնում են անգիտակից կամ ենթագիտակցականում, և
նախորդ մարմնավորումներից մարդու կրած (կամ նրա
հոգու կրած) հետևանքները սերմերի պես
անգիտակցականում քնած են մնում՝ սպասելով հարմար
հանգամանքների, որպեսզի որոշակի կարմիկ
ժամանակահատվածում ծլեն և աճեն: Կարմայի օրենքը,
որը հավասարակշռում է իրերը, ներառում է
գործողություն և արձագանք, պատճառ և հետևանք,
ցանք և հնձ:

Յուրաքանչյուր մարդ իր մտքերի և
գործողությունների միջոցով է ձևավորում իր
ճակատագիրը, և նրանց կողմից ազատված
էներգիաները, իմաստուն կամ հիմար, անխուսափելիորեն
վերադառնում են նրանց՝ որպես մեկնարկային կետ,
ինչպես շրջանն է ավարտվում կատարյալ ճշգրտությամբ:
[Հարցն այն է], որ կամավոր որոնողը պետք է իր կամքին
հակառակ բախվի իր անցյալի գործողությունների

անխուսափելի հետևանքներին, կամ այն բանին, ինչը
կոչվում է նախասահմանություն: Պատասխանը՝ ոչ:
Աստված օրենք է և սեր, և որոնողը, ով դիմում է Նրան
անկեղծ կարոտով և լիակատար հավատքով,
համապատասխանեցնում է իր գործողությունները
աստվածային օրենքին և փնտրում է Աստծո անվերապահ
սերը, անկասկած կստանա աստվածային օրհնությունը,
որը թեթևացնում է ծանր բեռները և բարելավում
հանգամանքները:

Աստված մեզ տեղադրեց այս պատրանքներով լի
աշխարհում, և Նա գիտի մեր տառապանքները, մեր կրած
փորձություններն ու նեղությունները: Մարդիկ խորացնում
են հոգևոր անգիտության ներքին խավարը, երբ իրենց
համարում են մեղքի մեջ խեղդված և անգործ՝ խուսափելու
դրա խորքերից: Ավելի լավ է, որ նրանք ձգտեն ուղղվել՝
օգնություն և կարեկցանք փնտրելով աստվածային
ողորմածության սրտից, հույս ունենալով ներում սիրող,
կարեկից և ներող Աստծուց:

Երբ մենք գիտակցում ենք մեր սերտ կապը Աստծո
հետ, ի՞նչ կարմա կարող է մեզ կապել: Մի՛ թողեք, որ որևէ
մեկը համոզի ձեզ, որ ձեր ցավն ու դժվարությունները ձեր
կարմայի արդյունքն են: Որպես ձեր էության մեջ գտնվող
ոգի, դուք կարմա չունեք: Փոխարենը, դուք պետք է
գիտակցեք այս ճշմարտությունը՝ ինքներդ ձեզ
հաստատելով, որ դուք մեկ եք կյանքի, լույսի և
տիեզերական ուժերի էության հետ: Եթե գիտակցեք այս
փաստը, ապա ոչնչից վախենալու բան չունեք, և Աստված
շատ դռներ կբացի ձեզ համար և ձեզ շատ
հնարավորություններ կտա:

Եթե անհարմար եք զգում ձեր կյանքի ընթացքից,
փոխեք ձեր մտածելակերպը և լիցքավորեք ձեր
զգայարանները դրական էներգիայով, և դուք ինքներդ
կզգաք տարբերությունը:

Մարդիկ կարիք չունեն ողբալու և վշտանալու իրենց
բաց թողածի համար, կամ իրենց դժբախտ
հանգամանքները վերագրելու այս կյանքում կամ հեռավոր
անցյալում թույլ տրված սխալներին, քանի որ սա հոգևոր
անփութության մի ձև է: Նրանք պետք է գործեն և
արմատախիլ անեն կյանքի այգուց մոլախոտերը, և այդ
ժամանակ ամենաքաղցր ու ամենակենսուրախ
ծաղիկները կծաղկեն և կտան ամենահամեղ ու ցանկալի
պտուղները: Նրա՝ Ամենաբարձրյալի շնորհով:

Աստծուն հնազանդվելը չի նշանակում չօգտագործել
մեր կամքը մեր գործերը բարելավելու համար և սպասել,
որ Աստված կարգավորի մեր իրավիճակները առանց մեր
կողմից որևէ ջանքի, քանի որ Աստված օգնում է նրանց,
ովքեր օգնում են իրենց:

Հարցն այն է, որ մենք սովորում ենք դիմել Աստծուն՝
մեր կամքը առաջնորդելու և մեր ճիշտ ջանքերը օրհնելու
ու գորացնելու համար: Երբ մենք հաղթահարում ենք
հանձնվելու անկամության խոչընդոտը, Աստծո մեջ
գտնում ենք այն պաշտպանությունը, որը այս աշխարհում
ոչ ոք չի կարող մեզ տալ, և մենք նաև գտնում ենք մի ուժ,
որը ոչ մի փորձություն չի կարող հաղթահարել:

Բոլորը կարող են Աստծո հետ հատուկ
հարաբերություններ հաստատել, եթե գիտեն, թե ինչպես
բացել իրենց սիրտը Աստծո առջև և կարոտել Նրա
աստվածային ներկայությունը, որը բերում է
ուրախություն և վստահություն:

Երբ մարդը խորը կարիք է զգում Աստծո հանդեպ՝
գիտակցելով, որ չի կարող առանց Նրա, նա կհասկանա,
որ Աստված այս կամ այն կերպ արձագանքում է: Սակայն
նա նախ պետք է զարգացնի այդ ուժեղ զգացումը, քանի
որ արձագանքը չի գա ինքնաբերաբար:

Եթե մենք Աստծուն չտանք մեր կյանքում առաջին տեղը, մեր գիտակցության վիճակը կլինի անհանգիստ և շփոթված, և մենք չենք կարողանա տրամաբանորեն և ճիշտ կերպով վարվել կյանքի անվերջ պահանջների հետ:

Եվ ինչպե՞ս զարգացնել այդ ցանկությունը: Ամեն անգամ, երբ մենք բախվում ենք դժբախտության կամ դժվարության, և ամեն անգամ, երբ մեր սրտերում ծանրություն ենք զգում, մենք պետք է դիմենք Աստծուն և խնդրենք Նրա օգնությունը՝ իմանալով, որ ով սիրում է Աստծուն և պահպանում է դա իր մտքում և սրտում, Նրա վիճակը կբարելավվի, Նրա վիճակը դեպի լավը փոխվում է:

Երբ մենք խառնում և խառնում ենք եթերը՝ մեր սրտանց աղոթքներով և անկեղծ կոչերով, մենք կքաղենք աստվածային պատասխանի էությունը, որը պարունակում է սնունդ, բուժում և երջանկություն:

Նրանց համար, ովքեր հոգևոր սնունդ են փնտրում, անցյալի հիասթափություններն ու անհաջողությունները անտեղի են: Դասեր կարելի է քաղել դրանցից, և կարելի է կրկին փորձել՝ կրկնելով փորձը սկզբից: Աստծո օգնությամբ հաջողությունը երաշխավորված կլինի բոլոր նրանց համար, ովքեր չեն հուսահատվում ձախողումից, որոնց վճռականությունը չի թուլանում ողբերգություններից և ովքեր անսասան հավատքով հավատում են, որ Աստված աջակցում է նրանց, ովքեր համառում են, նրանց, ովքեր ճիշտ ճանապարհի վրա են, և Նա նրանց տալիս է հույս, ուժ և լավատեսություն, մինչև նրանք հասնեն իրենց վերջնական նպատակին և կյանքի նպատակին:

Միտքը էլեկտրականության նման ուժ է, և հոգեբանական վիճակները վերադառնում են մտքին և մտածելակերպին:

Էլեկտրաէներգիան և՛ օգտակար է, և՛ վնասակար. ով
այն իմաստուն կերպով օգտագործում է, այն դնում է իր
ծառայության մեջ: Հակառակ դեպքում այն կարող է
Էլեկտրահարել նրան: Նույնը վերաբերում է նաև
մտածողությանը: Եթե այն ուղղվի ճիշտ ուղղությամբ, այն
երջանկություն է բերում իր տիրոջը, հակառակ դեպքում՝
խնդիրներ:

Միտքը վայրի ձիու նման է, բայց այն ընտելացնելը
անհնար չէ, և դրական մտածողությունը միտքը
վերահսկելու միջոցներից մեկն է:

Առողջ մտածողությունը մտերիմ ընկեր է, իսկ հիվանդ
միտքը՝ մշտական թշնամի:

Առողջ մտածողությունը գրավում է խաղաղություն և
անվտանգություն, մինչդեռ անառողջ մտածողությունը
մահացու նետեր է արձակում, որոնք կրկնակի ետ են
թռչում իրենց տիրոջ վրա: Այստեղից էլ՝ ասացվածքը.
«Պարզևը նույնն է, ինչ արարքը»: Քանի դեռ մարդ բարի
մտադրություններ է անում, նրա մտքերը կվերածվեն
ջահերի՝ լուսավորելով հոգու խցիկները և վանելով
խավարի կույտերը, որպեսզի նա խորը մխիթարություն
գգա, և նրա աչքերը փայլեն գոհունակության ժախտով:
Թող ժախտը մնա ձեր աչքերում, և խաղաղություն լինի ձեզ
վրա:

Կյանքը նման է ջրաղացի, որը աղում է պտղաբեր
փորձարկումների և փորձարկումների սերմերը՝ կյանքի
հացը պատրաստելու համար: Այն նման է ոլորապտույտ
ճանապարհի, որի երկու կողմերում փարթամ ծաղիկներ
կան, պայծառ թիթեռներ, և ծառեր՝ համեղ մրգերով իրենց
ճյուղերին, բայց մենք հազվադեպ ենք կանգ առնում:
Վայելենք նրա տեսարանը և վայելենք նրա
քաղցրությունը: Իրոք, մենք հաճախ դժվարությունների
մեջ ենք: Ավելի լայն տարածքներ հասնելու համար մենք
կարծում ենք, որ այնտեղ ավելի հաճելի տեսարաններ

կան, քան տեսել ենք: Բայց երբ մենք աստիճանաբար
հեռանում ենք ծաղկավոր, պտղաբեր արահետներով,
մենք գտնում ենք ծառեր, որոնք ավելի մուգ են, քան
թարմ, և հետո ծաղիկները անհետանում են: Եվ դրանց
հետ՝ թիթեռներ և նաև մրգեր, միայն թե հայտնվենք
անապատում:

Մարդկային կյանքը նման է ծովերի ջրերին, որոնք
մաքրվում և թարմանում են միայն այն ժամանակ, երբ
դուք բարձրանում եք վերին մթնոլորտ: Այն նման է
առավոտյան երազի, որը տարիքի հետ ավելի պայծառ է
դառնում, քանի որ այդ ժամանակ իրերը թվում են ավելի
պարզ և հստակ: Այն նման է ճանապարհորդության, քանի
որ տեսարանը փոխվում է, երբ մենք հեռավորություններ
ենք անցնում: Այնուհետև նույն տեսարանը փոխվում է,
երբ մենք մոտենում ենք դրան, և այլն:

Կյանքը չի հիասթափեցնում իմաստուններին, քանի
որ նրանք հմտորեն են վարվում դրա հետ և վայելում այն՝
առանց թույլ տալու, որ այն տիրանա իրենց և զրկի իրենց
ազատությունից: Օրինակ՝ նրանք վայելում են ջուրը:
Նրանք խմում են այն և լողանում դրանով, բայց թույլ չեն
տալիս իրենց խեղդվել դրա մեջ: Նրանք վայելում են իրենց
դուր եկած հագուստը՝ առանց չափազանց շատ հետևելու
ձևականություններին և ձևականություններին, որոնք
համարվում են մակերեսային: Նրանք վայելում են ուտելը՝
առանց թույլ տալու, որ որկրամոլությունը սպառի իրենց,
քանի որ չափից շատ ուտելը թուլացնում է մարմինը,
կլանում է ընկալումները և ամբողջությամբ կոչնչացնում
այն: Այսպիսով, մարդը պետք է վայելի կյանքը՝ առանց
սպառելու զգայարանները ընկղմման միջոցով:

Համերաշխ լինել ուրիշների հետ: Սա չի նշանակում
նրանց հետ համաձայնվել ամեն ինչում կամ զոհաբերել
իդեալները նրանց համար, քանի որ կոնֆորմիզմի այս ոճը
անցանկալի է և չի համապատասխանում

ճշմարտությանը: Բարեփոխիչներն ու մեծ մարդիկ
համաձայն չէին իրենց շրջապատի այդքան շատ
մարդկանց հետ, այնուամենայնիվ, նրանք ամուր կառչած
էին իրենց իդեալին, քանի որ գիտակցում էին, որ այն, ինչ
անում են, բացարձակապես ճիշտ է:

Առաջին հերթին պետք է ներդաշնակ լինել Աստծո
հետ, հետո՝ սեփական խղճի հետ, ապա՝ մարդկանց հետ:

Սկզբունքը չպետք է խախտվի և որոշակի նպատակի
հասնելու համար չպետք է դիմել թաքնված
մտադրությունների, քանի որ դա վայել չէ սկզբունքային
մարդկանց:

Ո՞վ կարող է ապրել Աստծուն հաճելի ձևով: Մի՛
վնասիր ուրիշներին, որովհետև նրանք վախենալու բան
չունեն: Եթե այս մոտեցումը չի բավարարում ուրիշներին,
ապա բավական է, որ մարդը իրեն հարմարավետ զգա
ներսում և զգա ներքին խաղաղություն, որը նրան անկախ
կդարձնի մարդկանց հավանությունից:

Հոգու ուժն ու ցանկությունը Աստծուն դիմելու մեջ
կոչվում է հոգևոր մագնիսականություն: Եվ այս
մագնիսականությամբ հոգին իր վրա է բերում
օրհնություններ, նուրբ թրթռումներ և բոլոր լավ
մարդկային փորձառությունները, որոնք նրան հիշեցնում
են բարության և արդարության մասին:

Հոգևոր մագնիսականություն: Այն ուժն է, որով այն
գրավում և ձգում է մարդուն դեպի իրեն: Լավ ընկերներ:
Եվ էական ու կարևոր բաներ: Եվ իրերի ինտուիտիվ
ըմբռնում: Այս ուժը բխում է Աստծո ձգողական
մագնիսական ուժից:

Խաղաղության մոմ

Վերցրու մտքի մի կաթսա, լցրու այն քո
խաղաղությամբ

Վերցրու իմ զգացմունքների շիշը, լցրու այն Քո
ողորմությամբ

Վերցրու իմ դատարկ հոգու զամբյուղը, լցրու այն քո
իմաստության պտուղներով

Լցրու քո սիրո ջրերը իմ հոգու մեջ, ես կթափեմ այն
ծարավ հոգու բաժակների մեջ

Քանդիր Էգոյի պատերը, ընկղմիր ինձ քո լիակատար
ներկայության մեջ

Սիրո լուսաբացի ճառագայթը

Թող նա նայի իմ սրտի բացվածքներից

Այն ինձ հիշեցնում է քո սիրո արևի լույսը

Տարածվելով կյանքիս երկնքում

Քո սիրո պայծառ լույսը փայլեց

Ինքս ինձ վրա, և դա լուսավորվեց

Քո լույսը լցրեց իմ հոգևոր տարածքը

Դու կյանքն ես, որը պահում է իմ մարմինը

Եվ միտքը, որը ոգեշնչում է իմ մտքերը

Եվ իմաստությունը, որը ցրում է իմ անգիտությունը

Ես վառում եմ իմ սիրո բարակ մոմը

Ոսկե գիրքը կարդալու համար

Պահպանված է իմ մեջ հին ժամանակներից ի վեր

Քո սերը եղել է և մնում է

Խաղաղության անտեսանելի մոմը

Որը ցրում է խավարը և ցույց է տալիս ինձ քո
հաղորդագրությունները

Բլոգը սրտերի էջերում է
,Թող Քո փառքը բացահայտվի, Տե՛ր
Թող քո իմաստության լույսը ցրվի
Անտեղյակություն, անհամաձայնություն և նախանձ
Երկրի ափերից՝ հավիտյանս հավիտենից
Մեր թուլությունը վերածենք ուժի
Եվ մենք թուլացանք վճռականության մեջ
Լիցքավորեք մեր մարմինները կենսականորեն
կարևոր էլեկտրաէներգիայով
Եվ լցրու միտքն ու հոգին քո բուժիչ լույսով
Բռնիր մեր ձեռքը, որպեսզի չխեղդվենք Քո
անտարբերության ջրերում, և լցրու մեր էությունը Քո
սիրով ու իմաստությամբ: Թող զգանք, որ շատ մոտ ենք
Քեզ, և որ Քո ողորմության արևը անընդհատ փայլում է
մեզ վրա:

Ես դնում եմ իմ շշնջացող, կենսունակ մտքերի
ծաղիկները

Լռության կառուցվածքում

Նրա լուռ բույրը երգում է

Եվ նա երգում է քո փառքի մասին

Եվ քո սուրբ լույսի շողով

Ես տեսնում եմ քո գոյության գեղեցկությունը
Իմ երջանիկ երազանքներն իրականանում են

Երբ քո լույսը մարում է իմ հոգում
Վարագույրները բոցավառվում են իմաստության
կրակով

Ես տեսնում եմ քո փառքը, և իմ ուրախությունն
աճում է

Աստված թող իր լույսով լուսավորի քեզ

Եվ ողջույններ ձեզ հոգուց

Աշխարհը մեզ վրա բազմաթիվ պահանջներ ու
պահանջներ է դնում և համոզում դրանց կարևորության և
առանց դրանց ապրելու կամ առանց դրանց
կարողանալու անհնարինության մեջ: Սակայն հիմնական
պահանջը պետք է լինի Աստծո խաղաղությունը ձեռք
բերելը, որի աղբյուրները երբեք չեն չորանում, որի
ակունքը երբեք չի չորանում, և որը կյանքում ամեն ինչին
համ ու իմաստ է տալիս:

Հիշենք, որ Աստված մեր Էության Էությունն է, և սերը
այն պատուհանն է, որի միջով մենք նայում ենք Նրա
փառահեղ դեմքին: Ով ցանկանում է զգալ աստվածային
ներկայությունը և սնուցում է այդ վեհ կարոտը մտքով և
գործով, Աստված կբավարարի նրա խնդրանքը և կօգնի
նրան քանդել այն վարագույրները, որոնք խանգարում են
նրանց տեսնել օրհնյալ լույսերը:

Նա, ով որոշել է առաջ շարժվել ճանապարհով, ոչինչ
չի խանգարի նրան, և ոչ մի խոչընդոտ չի խանգարի
նրան, մինչև չհասնի իր նպատակին և չհասնի իր սրտի
ցանկությանը:

Հոգևոր մարգարիտներ և թանկարժեք քարեր

Նրանք, ովքեր բացահայտում են ուրիշների
թուլությունները և նրանց մոտ առաջացնում ամոթ ու
վրդովմունք, հեռու են իմաստությունից և առողջ

դատողութիւնից: Մենք պետք է արհամարհենք մեղքը, այլ ոչ թե մեղավորին, քանի որ նա մեր հոգևոր եղբայրն է՝ չնայած նրան պարուրող և շրջապատող անգիտության խավարին: Դատապարտման նպատակը պետք է լինի բուժումը, այլ ոչ թե հպարտանալն ու վիրավորելը: Մենք պետք է մեր մեղավոր եղբոր հետ վարվենք այնպես, ինչպես կցանկանայինք, որ մեզ հետ վարվեին, եթե մենք նրա տեղում և իրավիճակում լինեինք:

Ով այս աշխարհում թաքցնում է իր եղբոր մեղքերը, Աստված կթաքցնի նրա մեղքերը հանդերձյալ կյանքում:

Ճիշտ այնպես, ինչպես մենք ենք դատում ուրիշներին, հոգևոր օրենքը նույն չափով է դատում մեզ: Մենք չպետք է չափազանց շատ բան ակնկալենք ուրիշներից, և ոչ էլ միշտ պետք է լավ արդյունքներ ակնկալենք որևէ մեկից, նույնիսկ եթե նրանք իրենց լավագույնն են անում:

Մարդը կարող է ընկնել և սայթաքել, բայց նա կմնա անվտանգ, քանի դեռ ամեն ինչ անում է առաքինության և արդարության սանդուղքով կրկին բարձրանալու համար:

Ամեն օր մենք պետք է փորձենք բարձրացնել հիվանդի տրամադրությունը ֆիզիկապես, հոգեբանորեն կամ հոգևորապես մեր միջավայրում, ինչպես որ օգնում ենք ինքներս մեզ կամ մեր ընտանիքի անդամներին:

Ով այսօրվանից փորձում է ապրել աստվածային օրենքներով՝ հին եսասիրական կյանքի փոխարեն, որը դժվարություններ և տառապանք է բերում, կհասկանա, որ որքան էլ համեստ լինի իր դերը կյանքում, այն մնում է կարևոր դեր, քանի դեռ նա իր պարտականությունը կատարում է լիարժեք չափով՝ համաձայն տիեզերական պիեսի ռեժիսորի և մեր բոլոր ճակատագրերի տիրակալի՝ Ամենակարող Աստծո ուղղորդման:

Երբ մենք ուրիշների հետ շփվում ենք անկեղծորեն,
իսկական սիրով և զգացմունքների նկատմամբ
հոգատարությամբ, մենք մեր կյանք կբերենք լավ
ընկերներ՝ առանց անձնական շահերի կամ եսասիրական
հաշվարկների, որոնք նույնիսկ ամենափոքր հաշվի
առնելու են: Հակառակ դեպքում մենք չենք կարողանա
ճանաչել մեր իսկական ընկերներին:

Անհրաժեշտ է ազատվել կեղծավորությունից և
կեղծավորությունից և գործել այնպես, որ դիտավորյալ
չվնասես ուրիշներին:

Ընկերներին չպետք է զայրացնել, նվաստացնել կամ
թշնամացնել, ինչպես նաև չպետք է նրանց որևէ
պատճառ տրվի մեր նկատմամբ անբարյացակամ
զգացմունքներ ունենալու համար: Ընկերներին չպետք է
վատ վերաբերվել, շահագործել կամ չխնդրել խորհուրդ,
եթե դա չի խնդրվել: Երբ խորհուրդ է խնդրվում, այն պետք
է տրվի անկեղծորեն և բարյացակամորեն՝ առանց
հետևանքներից վախենալու: Ընկերները միմյանց օգնում
են կառուցողական, եղբայրական քննադատության
միջոցով:

Կյանքի դժվարին փորձառությունները չեն գալիս մեր
կամքը կաթվածահար անելու և մեզ պարտության
մատնելու, այլ սրելու մեր վճռականությունը և
ամրապնդելու մեր հավատը Աստծո հանդեպ և մեր
ինքնավստահությունը: Որոշ մարդիկ սխալմամբ կարծում
են, որ այս փորձառություններն ու մարտահրավերները
անհաղթահարելի կործանարար ուժեր են, ուստի նրանք
հանձնվում են: Առողջ մտածելակերպը կարևոր է մեր
ներքին ուժը ակտիվացնելու համար՝ կյանքը և դրա
փորձությունները արդյունավետորեն հաղթահարելու
համար:

Եթե մարդը չի մրցում իրենից ուժեղ մեկի հետ, նա
ուժեղ չի դառնա: Նմանապես, երբ մենք մեր

դժվարություններին դիմակայում ենք քաջությամբ և
մտավոր տոկունությամբ, մենք դառնում ենք ավելի ուժեղ
և ավելի դիմացկուն:

Մեր միտքը Աստծո համապարփակ գիտակցության
անբաժանելի մասն է: Մեր գիտակցության ալիքի տակ
գտնվում է Նրա անսահման գիտակցության օվկիանոսը:
Երբ ալիքը մոռանում է, որ ինքը մեծ օվկիանոսի մի մասն
է, այն առանձնանում է այդ օվկիանոսային ուժից:
Արդյունքում, մարդկանց միտքը թուլանում է նյութական
սահմանափակումներից և այլևս ունակ չէ բեղմնավոր
աշխատանքի և առատ արտադրության: Երբ միտքը թափ
տա անգիտության փոշին և կոտորի իրենց ուժերը կապող
շղթաները, նրանք կդառնան ավելի ունակ
ստեղծագործականության և կյանքի հետ դրական
փոխազդեցության:

Երբ դուք կառչում եք որևէ կոնկրետ գաղափարից և
այն լցնում եք ուժեղ կամքով, այդ գաղափարը վերածվում
է դինամիկ ուժի: Եվ երբ միտքը դառնում է դինամիկ, այն
կարող է ստեղծել հաջողության համար ճիշտ միջավայր՝
համաձայն մտքում գծված անտեսանելի քարտեզի:

Մարդիկ ձախողվում են, քանի որ հանձնվում են
կյանքի դժվարին հանգամանքներին՝ առանց դրանց
դիմադրելու, փոխարենը դիմադրելու դրանց՝ առանց
հանձնվելու:

Անհրաժեշտ է մարզել և ակտիվացնել կամքի ուժը
Նրանք, ովքեր մտնում են խաղաղության սրբավայր,
կարող են հոգևորապես շփվել Աստծուն սիրող այլ
հոգիների հետ և կարող են հասկանալ վարդերի և բուրբ
կենդանի էակների լեզուն:

Տե՛ր, եղիր միակ Թագավորը, որը գահակալված է իմ
սիրո և կարոտի վրա

Մեդիտացիայով զբաղվողները խորը խաղաղության
զգացում են ապրում, և այս ներքին հանգստությունը
պետք է պահպանվի նույնիսկ ուրիշների ընկերակցության
մեջ: Մեդիտացիայի ընթացքում սովորածը պետք է
կիրառվի առօրյա գործունեության և ուրիշների հետ
փոխազդեցության մեջ՝ առանց թույլ տալու որևէ մեկին
խանգարել մարդու խաղաղությունն ու հանգստությունը:

Երբ ուզում եք լավ սովորություն ստեղծել կամ վատ
սովորությունից ազատվել, կենտրոնացեք ուղեղի
բջջերի վրա, որտեղ գտնվում են տարբեր
սովորությունների մեխանիզմները:

Լավ սովորություն ձևավորելու համար նախ նստեք
լուռ և մեդիտացիա արեք՝ փնտրելով աստվածային
օգնություն: Կենտրոնացրեք ձեր միտքը կամքի ուժի
կենտրոնի վրա, որը գտնվում է ճակատին՝ հոնքերի միջև,
և հաստատեք այն սովորությունը, որը ցանկանում եք
սերմանել ձեր ուղեղում: Երբ ցանկանում եք վերացնել
վատ սովորությունները, կենտրոնացրեք ձեր
ուշադրությունը նաև այս կամքի ուժի կենտրոնի վրա և
հաստատեք, որ բոլոր ակոսները, որտեղ այդ
սովորությունները արմատավորված են, ջնջվում են:
Կենտրոնացմամբ և կամքի ուժով դուք կարող եք ջնջել
նույնիսկ խորը արմատավորված հին սովորությունների
ամենախորը ակոսները: Անընդհատ համոզվեք ինքներդ
ձեզ, որ ունեք բավարար կամքի ուժ՝ ուղեղի շրջանից
արմատախիլ անելու անառողջ սովորությունները:

Նման հաստատման համար ամենահարմար
ժամանակը վաղ առավոտն է, երբ կամքն ու
ուշադրությունը արթուն են:

Շարունակեք ինքներդ ձեզ հաստատել, որ ազատ եք
բոլոր թելադրանքներից, և մի օր դուք կհասկանաք, որ՝
Աստծո օգնությամբ, արդեն ազատվել եք այն
սովորությունից, որից ուզում էիք ազատվել:

Ինչից էլ որ վախենում ես, վանիր մտքերդ դրանից և
թող այն Աստծուն: Ամրապնդիր քո հավատը Աստծո
հանդեպ և վստահիր, որ Նա կարող է օգնել քեզ:

Շատ տառապանքներ բխում են անհանգստությունից
և անհանգստությունից: Ինչո՞ւ պետք է տառապեք, երբ
այն, ինչից վախենում եք, դեռ չի էլ պատահել:
Պատկերացրեք Աստծո պաշտպանիչ լույսը, որը
շրջապատում է ձեզ բոլոր կողմերից, և դուք կզգաք Նրա
հրաշալի պաշտպանությունը:

Քանի որ մեր անհանգստությունների մեծ մասը բխում
է վախից, եթե մենք վերացնենք վախը մեր կյանքից, մենք
կզգանք ազատություն, և բուժումը կլինի անհապաղ:
Ամեն գիշեր, քնելուց անմիջապես առաջ, հաստատեք
ինքների ձեզ, որ Աստված ձեզ հետ է, պաշտպանում և
հսկում է ձեզ:

Այս տիեզերական դրամայում բոլոր ռասաների
մարդիկ կյանքի պատմությունը բեմադրում են ժամանակի
բեմում: Մենք պետք է հասկանանք կյանքի իմաստը՝
առանց չափազանց կլանվելու կամ չափազանց տարվելու
մեր անցողիկ դերերով:

Մեր կյանքի ընկալումը հաճախ աղավաղված և
շեղված է, քանի որ մենք նայում ենք եսասիրության և
սահմանափակ հորիզոնների աչքերով: Եթե մենք նայեինք
հոգու աչքով, կտեսնեինք իրերը բոլորովին այլ
տեսանկյունից:

Երբ մենք բացում ենք իմաստության աչքը, մենք
տեսնում ենք Աստծո ամենուրեք ընդգրկող լույսը, և այդ
լույսի մեջ մենք ընկալում ենք մեր հոգևոր բնույթը, որը
արտացոլում է համընդհանուր գիտակցության բնույթը,
որը թափանցում է տիեզերքի բոլոր մասնիկներն ու
մասերը:

Հոգևոր ճշմարտությունները շրջապատում են մեզ՝
թակելով մեր փակ աչքերի դռները, հորդորելով մեզ
տեսնել լույսը՝ խավարի փոխարեն, գործել
իմաստությամբ՝ տգիտության փոխարեն, լցնել մեր
սրտերը սիրով՝ ատելության փոխարեն, և
համագործակցել խաղաղություն հաստատելու և մեր
աշխարհին առատություն ու անվտանգություն բերելու
գործում: Երբ մենք դա անենք, տգիտությունը
կանհետանա, իրավիճակային տարբերությունները
կանհետանան, մենք կտեսնենք միասնություն
մարդահամարի մեջ, և մենք ավելի ներդաշնակ
կդառնանք աստվածային կամքի հետ:

Աստծո հետ մեր հարաբերությունները սառը կամ
անսեր չեն, ինչպես գործատուի և աշխատողի միջև եղած
հարաբերությունները: Մենք Նրա ընտանիքն ենք, Նրա
հոգատարությունը մեզ համար մշտական է, և Նա միշտ
լսում է մեզ: Մենք Նրա Էության անբաժանելի մասն ենք, և
մեր հարաբերությունները Նրա հետ կենդանի և
կենսունակ են:

Մեր Արարիչը մեզ օժտել է սիրո, հասկացողության,
խորաթափանցության, բարի կամքի և հոգևոր ուժի
անսպառ հարստությամբ, սակայն մեզանից շատերը այս
հարստությունը վատնել են ոչնչի վրա: Աստված
ցանկանում է, որ մենք ապրենք անվտանգության,
խաղաղության և բարեկամական համագործակցության
մեջ, ինչպես վայել է ազնիվ և սիրող ընտանիքին, սակայն
ազահությունն ու եսասիրական հաշվարկները արմատ են
գցել մեր սրտերում և անհամաձայնություն սերմանել մեր
մեջ:

Աստված ուզում է, որ մենք տերեր լինենք, բայց մենք
ընտրել ենք ստրուկներ լինելը

Մարդը հեռացել է իր երկնային տնից և կորցրել է
Աստծո և Աստծո հետ մտերմության ներքին դրախտը, և

Նա չի կարողանա վերականգնել այդ դրախտը առանց
անձնական ջանքերի:

Աստված մեզ ստեղծել է իր պատկերով, բայց այս
ճշմարտությունը վրիպել է մեր մտքից: Մենք տրվել ենք
այն պատրանքին, որ մեր ճակատագիրը
դժվարություններն են, իսկ մեր ճակատագիրը՝
ոչնչացումը: Մենք պետք է պատռենք պատրանքի
վարագույրը իմաստության դաշույնով, որպեսզի տեսնենք
դրա ետևում թաքնված փայլուն ճշմարտությունը:

Ո՞վ ենք մենք և ո՞րն է մեր իրական բնույթը:

Մարդիկ ակնհայտ տարբերություններ ունեն՝ թե՛
իրենց հոգեբանական, թե՛ հուզական կազմվածքով, թե՛
կյանքում իրենց խաղացած դերերով, թե՛ աշխատանքով
ու գործունեությամբ, թե՛ իրենց զգացած
ցանկություններով: Սակայն այս բոլոր
տարբերությունների տակ թաքնված են երկու բան, որոնք
յուրաքանչյուր մարդ ցանկանում և կարիք ունի՝ առանց
բացառության: Մեկը ազատությունն է ցավից և
ցանկություններից, մյուսը՝ լիակատար և երկարատև
երջանկությունը՝ լիակատար բավարարվածություն,
որտեղ թաքնված են խաղաղությունը, սերը,
իմաստությունը և ուրախությունը:

Իրականում, մարդիկ ձգտում են հասնել Աստծուն,
անկախ նրանից՝ օգտագործում են այդ անունը, թե ոչ:
Իմաստուններն ասում են, որ Աստված երանության
էությունն ու երջանկության ոգին է: Եվ մարդը չի զգա
լիակատար բավարարվածություն, եթե ուղղակիորեն
չօգտվի տիեզերական աղբյուրից: Սա մարդկային վիճակը
հասկանալու համար կարևորագույն կետ է:

Բայց որտե՞ղ են մարդիկ փնտրում այն, ինչ փնտրում

են:

Նրանք այն փնտրում են միայն աշխարհիկ բաներում՝
ոլնեցվածքի, արտաքին հանգամանքների և այլ
մարդկանց հետ հարաբերությունների մեջ: Սակայն
անհնար է այն գտնել այս աշխարհի որևէ բանի, որևէ
մեկի կամ որևէ հանգամանքի մեջ՝ հաշվի առնելով
արարչագործության բնույթը:

Ստեղծագործությունը հիմնված է երկվության
սկզբունքի վրա: Անհնար է ունենալ միայն մեկ գույնի
պատկեր, քանի որ անհնար է անել առանց դրա
հակառակի: Նմանապես, անհնար է, որ գոյության որևէ
ասպեկտ գոյություն ունենա երկվությունից անջատ:
Այնուամենայնիվ, մարդկանց մոտիվացնող
ցանկությունները ուսումնասիրելիս մենք պարզում ենք, որ
մեզանից յուրաքանչյուրը ցանկանում է միայն լավ,
հաճելի, գեղեցիկ և դրական բաներ՝ առանց որևէ տհաճ
կամ անցանկալի բանի հետ գործ ունենալու չնչին
ցանկության: Բայց դա անհնար է:

Այս դուալիստական աշխարհում չկա հաճույք առանց
ցավի, չկա լույս առանց խավարի, չկա բարին առանց
չարիքի, չկա կյանք առանց մահվան: Մեդալի երկու
կողմերն անբաժանելի են: Սա նշանակում է, որ այն, ինչ
մենք խորքում տեսնում ենք, չի կարող ստացվել այս
աշխարհից:

Մարդիկ փնտրում են, այո՛, նրանք փնտրում են իրենց
ողջ ուժով, բայց չեն կարողանում գտնել այն, ինչ փնտրում
են, ինչը ծնում է հուսահատություն և անհույսություն: Սա
հանգեցնում է ոչ միայն հուսահատության, այլև մեծ
վրդովմունքի և ուժեղ զայրույթի, և, հետևաբար,
բռնության գործողությունների: Այս ամենը տեղի է
ունենում, քանի որ նրանք չեն փնտրում այն, ինչ փնտրում
են ճիշտ տեղում, և, որպես արդյունք, չեն գտնում այն, ինչ
:իրենց սրտերն են ցանկանում

Մեր ժամանակներում մարդիկ շատ բան չգիտեն
կյանքի իմաստի և նպատակի մասին, ուստի տառապում
են շփոթմունքից և շփոթմունքից:

Բնությամբ մարդիկ նպատակասլաց էակներ են: Եթե
Նրանք կյանքում նպատակ չունեն, և եթե Նրանց միտքը,
Էներգիան, կամքը և զգացմունքները չեն ուղղորդվում
դրական և կառուցողական ձևով, Նրանք կդիմեն
կործանարար ուղիների, ինչպիսիք են ակոհոլի և
թմրանյութերի չարաշահումը, բռնության դիմելը և այլն:
Կյանքի վերջնական նպատակը Աստծուն ճանաչելն է, և
անհատների պարտականությունն է Ներդաշնակեցնել
իրենց դերերն ու արտաքին գործունեությունը արդար
գործողությունների, առողջ տեսակետների, դրական
վերաբերմունքի և իրենց զգացմունքների օգտակար
ուղղորդման միջոցով:

Մեր բնույթի այս երկու կողմերը՝ Ներքին կամ հոգևոր
կողմը և արտաքին կողմը, հակասական չեն, եթե ճիշտ
հասկացվեն: Փոխարենը, դրանք աջակցում են միմյանց և
օգնում են մեզ զարգացնել և բարելավել մեր ֆիզիկական,
հոգեբանական, հուզական և հոգևոր կարողություններն
ու Ներուժը:

Մարդիկ ապրում են մեծ դատարկության մեջ՝ զուրկ
մտավոր կամ հոգեբանական խթաններից: Նրանք
ձանձրանում են նպատակի բացակայության և այն ամենի
բացակայության պատճառով, ինչը կարող էր իրենց
կյանքին արժեք ու իմաստ հաղորդել: Միջին մարդը կարող
է գործել և վարվել այնպես, կարծես հոգեբանորեն և
մտավորապես առողջ լինի, բայց արդյո՞ք նա երջանիկ է:

Կյանքի գլխավոր նպատակն է իմանալ, թե ովքեր ենք
մենք և ինչպիսին է մեր իրական բնույթը: Եթե մենք
կյանքի ավելի խորը կողմերին տանք այն ուշադրությունը,
որը դրանք արժանի են, մենք անխուսափելիորեն կզգանք
երջանկություն, քանի որ մարդկային երջանկությունը

կապված է մարդու հոգևոր «ես»-ի հետ կապի հետ, առանց որի մարդը գոյություն չունի կամ գոյություն չունի:

Անհաջողության կամ հիվանդության վախը սնուցվում է դրա մասին անընդհատ մտածելով, մինչև ծախողման գաղափարը գիտակցական մտքից ներթափանցի ենթագիտակցություն և, ի վերջո, հասնի բարձրագույն գիտակցության: Այնուհետև, ենթագիտակցության և բարձրագույն գիտակցության մեջ արմատավորված վախը սկսում է բազմանալ և աճել, մինչև գիտակցական միտքը լցնի վախի մոլախոտերով, որոնք այնքան էլ հեշտ չեն վերացվում, որքան սկզբնական միտքը, երբ այն ծլում է: Այս վնասակար մոլախոտերը, ի վերջո, տալիս են թունավոր և մահացու պտուղներ: Բարեբախտաբար, դրա արմատները կարող են վերացվել ներսից՝ ուժեղ կենտրոնանալով քաջության վրա և սերմանելով Աստծո նկատմամբ բացարձակ հավատքի գիտակցությունը և այն, որ Նա կարող է օգնել նրանց, ովքեր ցանկանում են :օգնել իրենց և պաշտպանել նրանց վնասից

Մի ժամանակ մի փոքրիկ պղպջակ լողում էր ծովի մակերևույթին՝ զգուշանալով փոթորիկներից և կայծակից, երբ Նա լսեց մի ձայն, որը շշնջում էր իրեն. «Կյանքի փոքրիկ պղպջակ, ի՞նչ է քեզ հետ պատահել»:

Զգիտե՞ս, որ կյանքի օվկիանոսի մի մասն էս: Փոքրիկ փուչիկը շուրջը Նայեց և հասկացավ այդ փաստը:

Մարդկային գիտակցությունը լողում է փոքրիկ փուչիկի պես Տիեզերական գիտակցության ծովի մակերեսին՝ մտածելով, որ այն ժամանակավոր փուչիկ է, դողում է հիվանդության, աղքատության և մահվան վախից: Օ՛ր, փուչիկ, դու վախենո՞ւմ ես օվկիանոսից: Նայիր շուրջդ, ուշադիր դիտիր: Փոխիր քո տեսանկյունը քո անմիջական շրջապատից դեպի Աստծո անսահման աշխարհը: Ավելի խորը խորացիր, ընդարձակիր քո հասկացողությունը, որպեսզի իմանաս և վստահ լինես, որ

դու մեկն ես Նրա անսահման ծովի հետ, և որ Աստված քեզ
հետ է: Նա պաշտպանում է քեզ, նա պահում է քեզ, հիմա
և հավիտյանս հավիտենից:

Խուսափելով թակարդներից և որոգայթներից

Երբ ձեր սրտում ուժեղ ցանկություն եք զգում, որը ձեզ
մղում է այն իրականացնել, օգտագործեք
խորաթափանցություն և հարցրեք ինքներդ ձեզ. «Սա լավ
ցանկություն է, որը կարող է կատարվել, թե՞ վատ
ցանկություն, որը չպետք է հարգվի»: Անառողջ նյութական
ցանկությունները խրախուսում են մեր վատ
սովորությունները՝ մեզ տալով կեղծ հույսեր և
պատրանքային երջանկություն: Նման դեպքերում պետք է
օգտագործել խորաթափանցության ուժը՝ ճշմարտությունը
բացահայտելու համար: Վատ սովորությունները, ի վերջո,
հանգեցնում են դժբախտության: Երբ դրանց իրական
բնույթը բացահայտվում է, դրանք անգոր են դառնում
մարդուն զցելու տառապանքի և դժբախտության
թակարդների մեջ:

Մտորումներ և պատմություններ

Կյանքում թե մահվան մեջ, վշտերի ու աղետների մեջ,
իմ հավատը Քո հանդեպ, Տե՛ր, մնում է ամուր ու
անսասան, անսասան ու անսասան:

Իմ կարոտի ու աղերսի ամեն շունչը դռներ ու
պատուհաններ է բացում իմ հոգում, որոնց միջով ես
անցնում եմ դեպի Աստծո երանությունը:

Ինչպես արևը փայլում է ամենամարդաշատ
վայրերում, այնպես էլ ես կտեսնեմ աստվածային սիրո
ճառագայթները իմ կյանքի և առօրյա գործունեության
բոլոր ոլորտներում:

Օրհնիր ինձ, Տե՛ր, որպեսզի կարողանամ արթնացնել
իմ հոգին արշալույսի հետ և բերել Քո օրհնյալ շեմին:

Մուշկ եղջերուի պատմությունը

Մուշկը թանկարժեք նյութ է՝ ուժեղ բույրով, որը
հանդիպում է բարձր Հիմալայներում ապրող մուշկ
եղջերուի պորտում:

Երբ եղջերուն հասնում է որոշակի տարիքի, գրավիչ
մշկը սկսում է գաղտնի ներծծվել նրա պորտից, և
եղջերուն գրգռվում է այդ գրավիչ բույրից և սկսում պարել
ու փնտրել այդ հաճելի բույրի աղբյուրը:

Այն տեղաշարժվում է տեղից տեղ, շնչում ժայռերի
արանքից ու ծառերի տակ, ամենուրեք փնտրելով այդ
հուզիչ բույրի աղբյուրը:

Վերջապես, նա դառնում է գայրացած, ավելի
անհանգիստ և անհանգիստ, երբ բառեր չի գտնում և չի
կարողանում գտնել այն, ինչ փնտրում է կարոտով և
կրքով:

Մշկի աղբյուրին հասնելու վերջին փորձի ժամանակ
այն ցատկում է բարձր ժայռոտ ժայռերից դեպի խորը
հովիտ՝ իր ճակատագրին դիմակայելու և մահանալու
համար, որից հետո որսորդները կարողանում են բռնել
այն և հանել մշկի պարկը կամ գեղձը դրանից:

Այս կապակցությամբ լուսավորյալ բանաստեղծներից
.մեկը արտասանեց հետևյալը

Օ՛, մուշկ եղջերու, հիմար:

Ինչո՞ւ ես տառապում: Ինչո՞ւ ես անքուն:

Այս մուշկը հասանելի է

Քո փորի պարկով, հիմար:

Նույնիսկ եթե քթովդ դիպչել ես

Քեզանից է գալիս գաղտնի բույրը

Դուք կհաղթեիք այն, ինչին հույս ունեիք

Եվ դուք ապրեցիք առանց ծախսելու

Չե՞ք կարծում, բարեկամներս, որ մարդկանց մեծ
մասը վարվում է մուշկ եղջերուի պես: Նրանք միշտ և
հավերժ երջանկություն են փնտրում իրենցից դուրս
ամենուր:

Այո՛, նրանք երջանկություն են փնտրում խաղի մեջ և
իրենց ուժասպառ անելով՝ ցանկությունների ու տենչերի
մեջ: Նրանք բարձրանում են հարստության սայթաքուն
ճանապարհներով, մինչև որ, ի վերջո, ցատկում են բարձր
հույսերի ժայռերից դեպի հիասթափության և ձախողման
ժայռերը, երբ չեն կարողանում գտնել իրենց հոգու
խորքում պահված իրական երջանկությունը:

Եթե մեր մտքերը ուղղենք դեպի ներս և խորը
խորհրդածենք, հոգու հանգստության մեջ կգտնենք
իրական և երկարատև երջանկության աղբյուրը, որը մենք
փնտրում ենք:

Մենք չպետք է լինենք մուշկ եղջերուի նման, որը
կործանվում է սխալ տեղերում երջանկություն փնտրելիս:
Փոխարենը, մենք պետք է զգոն լինենք և փորձենք
երջանկություն գտնել մեր մեջ, այլ ոչ թե մեզանից դուրս:

Կոճակի պատմությունը

Մի անգամ մի տղամարդ մոտեցավ ինձ և ասաց, որ
տառապում է սրտի քրոնիկ հիվանդությամբ, և
.ավելացրեց

Ես շատ բաներ եմ փորձել, բայց չեմ կարողանում»

«ազատվել սրտի ցավից

Հանգիստ մտածելուց հետո խնդրեցի նրան մկրատ

.բերել ինձ համար: Նա դողալով նայեց ինձ և ասաց

Դուք մտադիր ե՞ք կոտրել իմ սիրտը, պարոն»։»

Ես ծիծաղեցի և պատասխանեցի. «Ես բժիշկ չեմ:

Երբևէ լսե՞լ եք, որ մարդը մկրատ օգտագործի
վիրահատություն կատարելու համար»:

Վերջապես, նա դժկամությամբ մկրատ բերեց, ուստի
ես կտրեցի նրա վերարկուի կոճակներից մեկը և ասացի,
որ դրա փոխարեն ուրիշ կոճակ չկարի և ձեռքը չդնի այն
տեղում, որտեղ կոճակը բացակայում էր: Ես նաև ասացի
նրան, որ երկու շաբաթ անց վերադառնա ինձ մոտ, և ես
սպասում էի, որ այդ ընթացքում նա կապաքինվի:

Տղամարդը ծիծաղեց և ասաց. «Ես կանեմ այն, ինչ դու
խնդրեցիր, որովհետև վստահում եմ քեզ, բայց կարծում
եմ, որ սա ամենատարօրինակ դեղամիջոցն է, որ ինձ
երբևէ նշանակվել է»:

Երկու շաբաթ անց նա վազելով մոտեցավ ինձ և
.զարմացած ասաց

Մասնագետները վստահեցրին ինձ, որ ես բուժվել եմ»
սրտի հիվանդությունից: Այսպիսով, Աստծո համար, ի՞նչ
արեցիր: Կոճակից ջին հանեցի՞ր»:

Ես ժպիտով պատասխանեցի. «Այո՛: Քո ձեռքը
անընդհատ խաղում էր կոճակի հետ, և կոճակը սրտի
հետ էր»:

Այդ կոճակը ջինն էր, որը ցավ էր պատճառում քո
սրտին: Ես կտրեցի կոճակը և ասացի, որ այն
չփոխարինես կամ ձեռքդ սրտիդ վրա չդնես: Այդպիսով, քո
սիրտը ազատվեց ճնշումից և դադարեց ցավ պատճառել
քեզ:

Ամեն ինչ արագ է ընթանում, և մարդիկ զբաղված են
բազմաթիվ բաներով: Բնականաբար, ավելի լավ է հնձել
աշխարհի առատությունը, քան ժամանակ վատնել՝

թողնելով, որ եղանակն անցնի կողքովդ և վերջում
դատարկ ձեռքերով մնալով: Բայց մարդը պետք է հնձի
կյանքի ամենահարուստ բերքը՝ Աստծուն մոտենալը և
Նրան ճանաչելը: Իսկական երջանկության հասնելու միակ
ճանապարհը այս աշխարհում ինչ-որ բանի հասնելն է,
ինչպես նաև հոգևոր հաջողության հասնելը:

Աստծուն ճանաչողները չեն սկսում իրենց ամենօրյա
պարտականությունները՝ նախքան Աստծո մասին
խորհելը և իրենց միտքն ու մարմինը օրհնյալ
աստվածային էներգիայով լիցքավորելը:

Աշխարհի բազմաթիվ պահանջները կարող են
խանգարել իրենց հոգևոր նպատակներին
հետապնդողներին և շեղել նրանց ընտրած ուղուց:
Սակայն անսասան վճռականություն ունեցողները թույլ
չեն տալիս, որ որևէ բան շեղի իրենց ուղուց. նրանք
հաստատակամորեն շարունակում են գործել՝ անկախ
դժվար կամ անբարենպաստ հանգամանքներից:

Անկախ նրանից, թե աշխարհն ինչ է տալիս մեզ, այն
չի բավարարի մեր սրտերի կարոտը, որոնք կարոտում են
ավելի կայուն, ավելի մեծ կարևորության և ավելի
թանկարժեք մի բանի, քան աշխարհի գանձերն ու
հարստությունները:

Երբ մարդը մահանում է՝ երկար ապրեք, երկրի վրա ոչ
մի ուժ ոչինչ չի կարող անել նրա համար: Ո՞վ կարող է
օգնել մեզ այս աշխարհից հեռանալուց հետո: Աստված:
Հետևաբար, մենք միշտ պետք է հիշենք, որ այս աշխարհը
պարզապես ժամանակավոր կանգառ է մեր
ճանապարհորդության մեջ դեպի մեր երկնային տունը,
որտեղ մենք հավիտյան կապրենք Ամենաողորմածի
ներկայությամբ:

Ավելորդ հարստությունը չի երաշխավորում
առողջություն, խաղաղություն և արդյունավետություն,

բայց խաղաղության և արդյունավետության հասնելը
կհանգեցնի հավասարակշռված հաջողության՝ թե՛
հոգևոր, թե՛ նյութական մակարդակներում:

Մարդկանց մեծ մասը մտավոր կարողունակություն է
զարգացնում միայն նյութական հաջողության հասնելու
համար: Սակայն, երբ մարդը դառնում է ինքն իր տերը,
կառավարում է իր հոգեբանական ուժերը և գործում
աստվածային ծրագրի համաձայն, նրա կյանքը կօրհնվի,
և նա կհամտեսի ոգու նեկտարը այս երկրի վրա: Նա այլևս
չի լինի սովորությունների և ցանկությունների գերին, այլ
նրա գիտակցությունը կվերածվի աստվածային
ներկայության սրտի, և նա այնտեղ կապրի՝ վայելելով
նորացված հաճույքներ, որոնք անհերքելի են:

Մարմինը ամենամեծ դեղատունն է

Բժշկական հետազոտողները հայտնաբերել են, որ
երբ մենք զգում ենք անսահման ուրախություն, մարմինը
արտադրում է հակադեպրեսանտներ և այլ սթրեսը
նվազեցնող նյութեր, որոնք նույնքան հզոր և
արդյունավետ են, որքան բժիշկների կողմից
նշանակվածները: Մարմինը երկրի վրա ամենամեծ
դեղատունն է, որը կարող է արտադրել ճիշտ բանը ճիշտ
ժամանակին, երբ մենք ներդաշնակության մեջ ենք Աստծո
կողմից մեր մեջ դրված հոգևոր հավասարակշռության
հետ:

Ոչ բոլոր սթրեսներն են վնասակար. սթրեսը
արթնացնում է մեր մարմնով հոսող կենսական էներգիան
և խթանում ակտիվությունն ու շարժումը:
Ուսումնասիրությունները ցույց են տվել, որ սթրեսի
չափավոր քանակը օգտակար է:

Սակայն խնդիրն առաջանում է, երբ սթրեսը
գերազանցում է առողջական մակարդակը

Մեզանից յուրաքանչյուրն ունի սթրեսի անձնական
սահման, և երբ այդ սահմանը գերազանցվում է, մենք
ավելի շատ ենք սթրեսի մեջ ընկնում, քան պետք է
լինեինք, և կարող է դա չիմանանք, մինչև որ խնդիրներ
չսկսեն ի հայտ գալ մարմնում, հոլզերում և մտքում:

Աստծո հետ կյանքը ուրախություն և երջանկություն է,
մինչդեռ առանց Աստծո կա անհանգստություն,
խառնաշփոթ, դժվարություններ և նույնիսկ աղետներ:
Այսպիսով, ինչպե՞ս կարող ենք խաղաղություն և
հանգստություն գտնել աղետներով ու
ողբերգություններով լի կյանքում և երանություն բերել այս
երկրին:

Առաջին պահանջը կյանքի ճնշումների մասին
տեղյակ լինելն է, երբ մենք դրանց ազդեցության տակ ենք:

Աստված Ամենափմաստունն ու Ամենագետն է, և Նա
մեր մարմիններն օժտել է այնպիսի ազդանշաններով,
ինչպիսիք են հարմարավետությունը, անհարմարությունը,
հանգստությունը և անհանգստությունը, և մենք պետք է
ուշադրություն դարձնենք այդ ազդանշաններին: Մեր
մարմինների մեջ կա աստվածային բանականություն, որը
փորձում է մեզ ինչ-որ բան ասել, և մենք պետք է լսենք այս
հաղորդագրությունները սթրեսի կամ հանգստի
ժամանակ: Երբ սթրես եք գգում, կենտրոնացրեք ձեր
միտքը ձեր մարմնի այն մասի վրա, որը սթրես է ապրում,
ապա խորը շունչ քաշեք և միևնույն ժամանակ նրբորեն
լարեք այդ մասը, մինչև այն թրթռա: Այնուհետև թուլացեք
և ազատեք լարվածությունը: Սա կօգնի պահպանել
մարմնի էներգետիկ և կենսական հավասարակշռությունը
և պաշտպանել այն սթրեսի վնասակար հետևանքներից:

Մենք կարող ենք նաև կառավարել հոլզական սթրեսը
շնչառության միջոցով: Երբ դուք գգում եք վախ կամ որևէ
այլ վնասակար հոլզ, մի քանի անգամ դանդաղ, խորը և
ռիթմիկ շնչեք և արտաշնչեք՝ թույլ տալով ձեր մարմնին

թուլանալ յուրաքանչյուր արտաշնչման հետ: Սա կօգնի
դանդաղեցնել ձեր սրտի արագ զարկերը, վերականգնել
արյան նորմալ շրջանառությունը, կնպաստի կենսական
էներգիայի հոսքին նյարդերի միջով, կօգնի հանգստացնել
ձեր միտքը և մաքրել մտքերը:

Կյանքը արտակարգ իրավիճակ չէ, այն գեղեցիկ
աստվածային արտահայտություն է, և մենք պետք է
վայելենք այն: Հիշենք, որ ժպիտը ուժ է. եթե մենք
չօգտագործենք այն, կկորցնենք կյանքի կարևոր կողմը:

Մարդիկ հոգիներ են՝ հույզերով ու զգացմունքներով, և
նրանք ունեն մարմին, որը կրում են ինչպես հագուստ կամ
վերարկու: Սակայն քանի դեռ մենք ապրում ենք միայն
մարմնի և հույզերի մակարդակով, մենք կընկնենք սթրեսի
և լարվածության բացասական ազդեցության տակ:

Երբ մենք ներդաշնակության մեջ ենք մեր էական
բնույթի՝ հոգու հետ, հոգու ուրախությունը հոսում է սրտի
մեջ և վերածվում սիրո: Այս սերը զգալը՝ կապված հոգու
խաղաղության և անդորրության հետ, և գործելն ու
փոխազդել դրա ներդաշնակ ազդեցության ներքո,
ամենահարմար միջոցն է բնականորեն ապրելու
լարվածություններով և հակասություններով լի
աշխարհում: Այս ուրախության հետ ներդաշնակությունը
կյանքի խնդիրների լուծումն է:

Նշում. «Մարմինը արտադրում է հակադեպրեսանտ և
այլ նյութեր, որոնք նվազեցնում են սթրեսն ու
լարվածությունը, ոչ պակաս հզոր և արդյունավետ, քան
բժիշկների կողմից նշանակվածները», այս պնդման
վերաբերյալ սա խորհուրդ չէ՝ հրաժարվել բժշկական
խորհրդատվությունից և դեղատոմսերից, ուստի
անհրաժեշտ է պարզաբանում:

Մագնիսական հավասարումներ

Ուժեղ ներկայություն և չար հակումներ ունեցող մարդ
+ բարի սրտով, բայց թույլ կամքով մարդ = չար
մագնիսականությունը գերակշռում է բարությանը

Թույլ կամքով մարդ՝ չար հակումներով + ուժեղ
կամքով մարդ՝ բարի հակումներով = բարի
մագնիսականությունը հաղթահարում է չարին

Թույլ հոգևոր մագնիսականություն + չար
կենսամագնիսականություն = ուժեղ չար
մագնիսականություն

Ուժեղ բարոյական ուժ + թույլ բարոյական ուժ =
ավելի մեծ բարոյական ուժ

Մարդ, ով զայրացած է և բռնի + մարդ, ով նուրբ է և
բարի = զայրույթի մագնիսականությունը գերակշռում է
նրբանկատությանը

Ուժեղ, հավասարակշռված և հանգիստ խառնվածք +
խառնվածք, որը երբեմն հակված է դժգոհության =
գերակշռում է հանգստության մագնիսականությունը

Քրոնիկ արմատացած ձախողում + ավելի քիչ
արմատացած ձախողում = ձախողման ուժեղ
մագնիսականություն

Ուժեղ դրական հաջողություն + պակաս դրական
հաջողություն = բարելավված հաջողություն

Ձախողման ուժեղ տատանում + հաջողության ուժեղ
տատանում = կամ ուժեղ ձախողման
մագնիսականություն, կամ ուժեղ հաջողության
մագնիսականություն՝ կախված միջավայրից և
պայմաններից:

Ուժեղ, առողջ միտք + լիակատար անտեղյակություն
= կամ խորամանկություն և հմտություն, կամ
անտեղյակություն և հիմարություն

Ակնառու հոգևոր ուժ + ակնառու գործնական ուժ =

Հոգևոր մագնիսականություն՝ իսկապես ակնառու
գործնական ուժ

Եթե մարդիկ կարողանային տեսնել մոլորակային
Էակների բազմությունը իրենց շրջապատող եթերում,
գուցե ոմանք փորձեին գտնել իրենց մահացած
սիրելիներին: Աստված բացել է իմ հոգևոր աչքերը, և ես
տեսնում եմ այն հոգիներից շատերին, ովքեր լքել են
երկրային աշխարհը: Հոգևոր աչքի (ճակատի կենտրոնի)
վրա խորը կենտրոնանալով՝ կարելի է ներքին
տեսողությամբ տեսնել այն պայծառ աշխարհը, որը
բնակեցված է բոլոր բարի հոգիներով, որոնք բարձրացել
են եթերային հարթություն՝ Ամենաողորմածի
ներկայությամբ:

Մարդկանց մոտ սիրտը գործում է որպես անլար
ընդունիչ, իսկ հոգևոր աչքը՝ որպես փոխանցիչ: Նույնիսկ
եթե դուք չեք կարող տեսնել ձեր մահացած սիրելիներին,
եթե հանգիստ կենտրոնացնեք ձեր զգացմունքները սրտի
վրա, կարող եք զգալ ձեզ համար թանկ մարդկանց
ներկայությունը, ովքեր այժմ ապրում են եթերային
մարմիններում՝ վայելելով Աստծո խաղաղությունն ու
անվտանգությունը և ուրախանալով մարմնի
սահմանափակումներից իրենց ազատությամբ, այնպես
որ դուք մխիթարություն եք գտնում նրանց խաղաղության
մեջ, և ձեր սիրտը հանգստացած է նրանց համար:

Երբ ես արտաբերում եմ Աստծո անունը, իմ ամբողջ
էությունը հալվում է գերագույն ուրախության մեջ: Բայց
այս վիճակը ինձ մոտ եկավ միայն մեծ ջանքերից հետո:
Սկզբում ես չէի կարողտում, քանի որ այդ ժամանակ միտքս
թափառում էր: Բայց հիմա, հենց որ ես կենտրոնացնում
եմ մտքերս և գիտակցությունս հոգևոր կենտրոնի՝
հոնքերի միջև ընկած տարածքի վրա, բոլոր մտքերը
անհետանում են, շնչառությունը դադարում է ինքնուրույն,

սիրտը դադարում է բաբախել, մտքի խառնաշփոթը
հանդարտվում է, և հոգու վրա իջնում են գոյության
վիճակներ, այնպես որ ես գգում եմ հոգևոր էքստազ և
պարուրվում աստվածային երանությամբ:

Ոսկե ասացվածքներ

Երջանկությունը իմ իրավունքն է, իմ ժառանգությունը
և իմ թաքնված աստվածային գանձը: Ուղղորդեք ինձ
գտնելու իմ մեջ այն գանձերը, որոնք գերազանցում են
թագավորների երազանքները:

* * *

Կյանքը բնական շարժում է՝ կանոնավոր ռիթմով:
Այն ձևավորվում է անշունչ առարկաների մեջ կամ
ընդունում է կենդանի և շարժվող ձև: Կյանքը ընդգրկում է
ամեն ինչ և թափանցում է ամեն ինչի մեջ:

* * *

Օ՛, Ամենամեծ Սիրեցյալ, Դու կյանքն ես, Դու իմ
նպատակն ես և իմ ձգտումը

* * *

Ինձ համար ծաղկող վարդ դարձրու քո երկնային
այգում, կամ փայլուն ուլունք քո պայծառ սիրային
վզնոցում, կամ տուր ինձ ամենամեծ պատիվը՝
ամենափոքր տեղը քո սրտում:

* * *

Որտեղ ուրիշները գնահատում են բարիք գործելու իմ
ջանքերը, այնտեղ ես կարող եմ մատուցել ամենամեծ
ծառայությունը:

* * *

Եկեք երազների ոսկեգույն գորգ հյուսենք քաղցր
հիշողությունների և նուրբ մտքերի մետաքսյա թելերով

* * *

Սերը նման է հղկաթղթի, որը հղկում է միտքը և
վերացնում բնավորության կոպտությունը:

* * *

Բնության մեջ տեղի ունեցող համապարակները,
աղետները և բռնի փոփոխությունները, որոնք բերում են
ավերածություններ, կործանում և լայնածավալ վնաս,
«աստվածային որոշումներ» չեն: Այս աղետները բխում են
մարդկային մտքերից և գործողություններից: Որտեղ էլ որ
աշխարհի բարու և չարի նուրբ հավասարակշռությունը
խաթարվում է մարդկային չար մտադրությունների և
սխալ գործողությունների հետևանքով առաջացած
վնասակար ալիքների և տատանումների կուտակմամբ,
քաոս է տիրում և լայնածավալ ավերածություններ են
սկսվում:

* * *

Ես կվերցնեմ բոլոր ազգերից լավագույնը և
կգնահատեմ բոլոր ազգերի լավ կողմերը՝ առանց
կենտրոնանալու նրանց թերությունների վրա:

* * *

Ճիշտ այնպես, ինչպես մենք հոգ ենք տանում մեր
ամենօրյա սննդի սննդային արժեքի մասին, մենք պետք է
ուշադրություն դարձնենք նաև այն հոգեբանական
սննդանյութերին, որոնք մենք ամեն օր մատակարարում
ենք մեր մտքին:

* * *

Բարի խոսքերը հրաշալի դեղամիջոց են բազմաթիվ
հիվանդությունների համար՝ ունենալով հզոր, գրեթե
կախարդական, մագնիսական ուժ, որը առատ
օրհնություններ և բարգավաճում է բերում իրենց
խոսողին: Նրանք, ովքեր օգտագործում են
հանգստացնող, նուրբ խոսքեր, զգում են իրենց միջով
անխափան հոսող նուրբ հոսանք, լցված են խորը
հանգստության զգացումով: Սա պայմանավորված է
նրանով, որ այս հոսանքը կապված է իր բարձրագույն
աղբյուրի հետ, անընդհատ հոսք, որը հասնում է այդ
աղբյուրի հետ ներդաշնակ հոգիներին՝ թույլ տալով նրանց
երջանկություն փոխանցել խաղաղություն տենչողներին:

* * *

Քանի՞ սրտից բխող բարի խոսքեր են ցրել բազմաթիվ
վիշտեր և քանի՞ իմաստուն ձայներ են լուսավորել մութ
ճանապարհները ուրախության և հանգստության
լապտերներով:

* * *

Մենք աճում ենք մեր անցած յուրաքանչյուր
փորձառության միջոցով, քանի դեռ գիտակցում ենք, որ
կարող ենք արժեքավոր դասեր քաղել դրանցից, քանի որ
մեր ապրած յուրաքանչյուր ցավ ու տառապանք իմաստ և
նպատակ ունի:

* * *

Չնայած փորձերի դաժանությանը, դրանք նման են
կրակի, որը հալեցնում է երկաթի հանքաքարը՝ այն
վերածելով գեղեցիկ, դիմացկուն և բազմակողմանի
պողպատի:

* * *

Իմ կյանքի բոլոր ուշագրավ նվաճումները ձեռք են
բերվել Աստծո հետ ներդաշնակ մտքի ուժի շնորհիվ: Երբ
աստվածային գեներատորն աշխատում է, իմ ցանկացած
ամեն ինչ առանց բացառության իրականանում է՝ սկզբում
ձևավորվելով որպես անտեսանելի, եթերային
կառուցվածք, ապա անդիմադրելի ուժով դրսևորվելով
իրականության մեջ:

* * *

Երբ միտքը Աստծուն շնչում է սրտառու, ջերմեռանդ
շուկ՝ կարոտող հոգու խորքից, ոգու կանչը կոհաչի
համընդհանուր սրտին, և պատասխանը կգա՝ իր հետ
բերելով անսահման ուրախություն: Այս մտավոր շուկը
մշակում է կամքը, մինչև այն ձեռք բերի ցանկալի
նպատակին հասնելու համար անհրաժեշտ ուժը:

* * *

Երբ մարդու միտքն ու կամքը ներդաշնակ են Աստծո
հետ, նա օժտված է անսահման զորությամբ, այնպես որ
պարզապես մտածելը ինչ-որ բանի մասին բավարար է
դրան հասնելու համար, քանի որ աստվածային օրենքը

գործում է նրանց օգտին, ովքեր ներդաշնակ են գերագույն
կամքի հետ:

* * *

Մարդը չպետք է Աստծո կողմից իրեն շնորհված բոլոր
մտավոր կարողությունները նվիրի անցողիկ բաների
հետապնդմանը, որպեսզի չկորչի նյութապաշտության
լաբիրինթոսում և չստեղծի իր համար ավելորդ
սահմանափակումներ ու խոչընդոտներ: Փոխարենը, նա
պետք է օգտագործի իր մտավոր կարողությունները
կյանքի անհրաժեշտությունները ձեռք բերելու համար և
ձգտի զարգացնել իր բարոյական կարողությունները՝
ճիշտն ու սխալը, վնասակարն ու օգտակարը տարբերելու
համար:

* * *

Ճշմարտությունը թաքնված է կարծիքներից և
տեսություններից այն կողմ, և շատերը, ովքեր ընդունում
են այս մոտեցումը, կապված են իրենց սեփական
սուբյեկտիվ եզրակացություններով:

* * *

Բաց, Տե՛ր, հանգստության դարպասները և
պահպանիր իմ հոգևոր մտքերի սրբավայրը չար
շշուկների հարձակումներից, և թող իմ կարոտի վարդերը
ծաղկեն իմ սրտի պարտեզում, մինչ ես սպասում եմ Քո
գալստյան արշալույսին:

* * *

Տեսական գիտելիքները չեն կարող ձեռք բերել
աստվածային գիտելիքներ, և խորհուրդ է տրվում
չծախսել ձեր թանկարժեք ժամանակը այնպիսի
տեսությունների վրա, որոնք չեն կարող կիրառվել
իրականում, հակառակ դեպքում մարդը կհայտնվի խիտ
մտավոր ջունգլիների մեջտեղում և չի կարողանա
գերազանցել տեսությունների ոլորտը:

* * *

Երջանկությունը կյանքի անկայուն հանգամանքների
նկատմամբ հոգեբանական հաղթանակի պտուղն է:

* * *

Նա, ում Աստված ճանաչում է, կարող է անհայտ լինել
աշխարհին
* * *

Եթե մարդը ծրագրավորում է իրեն տեսական
գիտելիքներով [առանց իրական փորձարկման], նա
կդառնա դյուրակիր ծայնագրիչ սարքի նման, որը կրկնում
է ասացվածքներ և արձագանքում բարձր
արտահայտություններին, և ուրիշները նրան կհամարեն
գիտակ գիտնական, բայց նման գիտելիքները չեն
ամրապնդվում ճշմարտության անմիջական ընկալմամբ,
ոչ էլ համապատասխանում են հոգևոր նվաճումներին:

* * *

Աշխարհում խնդիրները կշարունակվեն, ուստի
որտե՞ղ կարող է մարդ դիմել առաջնորդության և
ուղղության համար: Սովորությունների,
նախապաշարմունքների, կողմնակալության և
մոլեռանդության ազդեցությամբ մարդու մտքերը
անօգուտ են, իսկ միջավայրի, ընտանիքի, երկրի կամ
աշխարհի ազդեցությունները անկարող են իրական
առաջնորդություն տալ: Հետևաբար, մարդ պետք է դիմի
Աստծուն և լսի հոգու խորքից եկող հանգիստ, խաղաղ
ձայնը՝ ճշմարտության հետ ներդաշնակ ձայն:

* * *

Բացեք ձեր սրտերը աստվածային հեղեղի առջև,
որպեսզի այն հոսի ձեր միջով և լցնի ձեր կյանքը հոգևոր
օրհնություններով ու բարությամբ:

* * *

Անկախ նրանից, թե ինչ աշխատանք եք անում և ինչ
նվաճումների կարող եք հասնել, միշտ հիշեք, որ Աստված
է այն աղբյուրը, որը ձեզ տալիս է աշխատելու և հասնելու
համար անհրաժեշտ ողջ ուժը:

* * *

Հիշիր Քեզ, Տե՛ր, աղքատության մեջ և
բարգավաճման մեջ, հիվանդության մեջ և առողջության

մեջ, անգիտության մեջ և իմաստության մեջ, և տեսնեմ
Քո օրհնյալ լույսը, որը մի ակնթարթում շնորհում է
առողջություն և բժշկություն:

* * *

Մտքերիս մենության մեջ ես կարոտում եմ լսել քո
օրհնյալ ձայնը, վանհր ինձնից հիշողությանս ծալքերում
թաքնված կոշտ, երկրային ձայները, ուզում եմ հավիտյան
լսել քո խաղաղ, մեղեդային ձայնը հոգուս անդորրության
մեջ:

* * *

Կյանքը պարուրված է խավարով, և երբեմն մենք
սայթաքում և տատանվում ենք առաջ շարժվել: Մենք
պետք է թույլ տանք, որ Աստծո լույսը լինի մեր
առաջնորդող լամպը, երբ քայլում ենք կյանքի մութ
ճանապարհներով: Նա լիալուսինն է անգիտության և
խավարի գիշերներին, ճառագայթող արևը՝ արթնության
ժամերին, առաջնորդության փարոսը և առաջնորդող
աստղը նրանց համար, ովքեր անցնում են երկրային,
անցողիկ գոյության ծովերով:

* * *

Ժամանակն է, որ մարդը արթնացնի իր գիտակցությունը
մոռացության քնից դեպի հոգու արթնացում

* * *

Մենք խնդրում ենք Քեզ, Տե՛ր, բարձրացնել մեր
գիտակցությունը անգիտության խորքից և նեղ,
սահմանափակ մտքերից դեպի խաղաղության, լույսի,
սիրո և համընդհանուր մարդկային կարեկցանքի
հորիզոններ:

* * *

Իրավիճակը, ի վերջո, կբարելավվի, քանի որ Աստծո
գորություններն ու հրաշքները թաքնված են մարդկային
կյանքի հակասությունների ետևում, և ով չի համոզված
իրավիճակի անխուսափելիության մեջ և փորձում է իր
մտքով ու հավատքով թափանցել վարագույրից այն կողմ

գտնվողը, նրա համար կբացվի դուռը, որը [թափում է
:յուրաքանչյուր հավատացյալ ձեռք]

* * *

Հավատքը երբեք չի նշանակում անզգույշ լինել կամ
հանգամանքների հետ իմաստուն չվարվել: Փոխարենը,
անկախ նրանից, թե ինչ է պատահում, մարդը պետք է
համոզվի, որ միայն Աստված կարող է աջակցել իրեն
դժվար և սթրեսային հանգամանքներում, եթե նա դիմի
Նրան իր ամբողջ սրտով, հոգով և զգացմունքներով:

* * *

Եթե մեր զգայարանները մեզ փոխանցեին ամբողջ
ճշմարտությունը, մենք Երկիրը կտեսնեինք որպես
Էլեկտրոնների գետեր, իսկ փոշու յուրաքանչյուր մասնիկ՝
որպես լույսի գլորվող գանգված:

* * *

Նրանք, ովքեր իրենց ներթափանցմամբ թափանցում
են նյութից մինչև ոգի, հասկանում են պատրանքի բնույթը
և գիտեն ճշմարտության էությունը:

* * *

Անկախ նրանից՝ մարդը գտնվում է Աֆրիկայի
ջունգլիներում, մարտադաշտում, տառապում է
հիվանդությունից կամ աղքատությունից, նա պետք է
համոզի իրեն, որ Աստծո ձեռքն ավելի ուժեղ է, քան
վտանգը և ունակ է պաշտպանել նրանց, ովքեր
ապաստան են փնտրում Նրա մոտ:

Ինքն իրեն պաշտպանելու ավելի արդյունավետ միջոց
չկա: Իհարկե, մարդ պետք է տրամաբանություն
օգտագործի իրադարձությունների հետ գործ ունենալիս և
միևնույն ժամանակ լիովին հավատալ աստվածային
օգնությանը:

* * *

Բոլոր արարածների սրտերում՝ բոլոր մայրերի,
հայրերի, ընկերների և սիրելիների սերը, սեր է սերում
աստվածային սիրուց:

* * *

Պետք է տարբերակել խոշոր և փոքր
պարտականությունները՝ առաջնահերթություն տալով
ամենակարևորին պարզապես կարևորի փոխարեն:
Ավելին, ոչ մի պարտականություն չպետք է հակասի
մյուսին: Սուրբ Գրությունները մեզ ասում են, որ երբ մեկ
պարտականությունը հակասում է մյուսին, դա ապացույց
է, որ այն իրական պարտականություն չէ:

* * *

Երբ արևի կենսական ճառագայթները տարածվեն, ես
հույսի ճառագայթներ կտարածեմ աղքատների և
լքվածների [նրանց, ում հասարակությունը լքել է]
սրտերում, և նոր վճռականություն կներշնչեմ նրանց
սրտերում, ովքեր իրենց ծախողակ են համարում:

* * *

Ուսուցիչ Պարամահանսան իր աշակերտներից մեկին
ասաց. «Մի՛ հեռացրու ոչ մեկին քո սիրո շրջանակից:
Պահիր բոլորին քո սրտում, և նրանք քեզ կպահեն իրենց
սրտում»:

* * *

Տե՛ր, օգնիր ինձ միշտ օգտագործել իմ կամքը
օգտակար և բարի գործեր կատարելու համար:
Օգնիր ինձ համապատասխանել Քո կամքին,
որպեսզի իմ բոլոր մտքերը համապատասխանեն Քո
նպատակներին և ներդաշնակ լինեն Քո կամքի հետ:
Նա օգնեց ինձ արթնացնել իմ մեջ թաքնված, օրհնյալ
ուժը, որպեսզի կարողանամ հաղթահարել բոլոր
դժվարություններն ու փորձությունները:

* * *

Արթնացեք այդ համարձակ և խոնարհ հոգևոր
անհատականության առջև՝ մեկը, որը համատեղում է
առյուծների ուժը աղավնիների քնքշության հետ

* * *

Ինձ չեն անհանգստացնի դառը, կեղծ
քննադատությունը, ոչ էլ շռայլ գովասանքն ու
շողոքորթությունը: Իմ միակ ցանկությունն է կատարել Քո
կամքը, Տե՛ր, և արժանանալ Քո բարեհաճությանը:

* * *

Դուք չեք կարող պատկերացնել այն անդունդը, որը
կյցնի ձեզ, երբ զգաք աստվածային ներկայությունը: Ձեր
հոգին այդ ժամանակ կհարբեցվի Աստծո անսահման
սիրով: Դա մի սեր է, որը միլիոնավոր անգամներ
գերազանցում է ցանկացած մարդկային սեր՝ մի սեր, որը
բավարարում է ձեր բոլոր ցանկությունները և լցնում ձեր
սիրտը ուրախությամբ ու բավարարվածությամբ:

* * *

Ներքին կենտրոնացման միջոցով դուք կարող եք
անմիջականորեն զգալ հոգևոր երանություն ձեր ներսում
և ձեր շուրջը: Եթե զարգացնեք այս գիտակցությունը, ձեր
անհատականությունը կզարգանա ներդաշնակորեն, և
դուք ձեռք կբերեք գրավիչ մագնիսականություն
մարդկանց և այլ էակների համար:

* * *

Ո՛վ Մեծ Պահապան, ինձ համար միևնույն է, թե ամեն
ինչ կորցնեմ իմ ճակատագրի պատճառով, որն իմ
սեփական ստեղծածն է, բայց խնդրում եմ Քեզ՝ իմ միակ
ապաստանին, պաշտպանել Քո հանդեպ իմ սիրո մոմը
անուշադրության և մոռացության քամիներից:

* * *

Եկեք մինչև կշտանանք խմելով խաղաղության
մաքուր, թարմացնող ջրերից, որոնք հոսում են
բարենպաստ հանգամանքների աղբյուրներից՝
գորանալով դրական մտածելու և լավատեսական
հայացքներ ունենալու մեր անսասան վճռականությամբ:

* * *

Խիղճը ինտուիտիվ զգայարան է, որը բացահայտում է
մարդու իրական բնույթն ու դրդապատճառները: Երբ ձեր

խիղճը մաքուր է, և դուք գիտեք, որ ճիշտ եք անում, ապա վախենալու ոչնչից չունեք: Մաքուր խիղճը Աստծո կողմից բարի վարքի վկայությունն է: Արդարացված լինելը խղճի դատարանում նշանակում է ունենալ երջանկություն և ստանալ Աստծո օրհնությունները:

* * *

Փորձեք անել համարձակ և հաճելի բաներ, որոնք մարդկանց մեծ մասը չի անում, և սեր ու խաղաղություն տվեք նրանց, ում ուրիշները անտեսում են:

* * *

Ուսուցիչ Պարամահանսան իր աշակերտներից մեկին
.ասաց

Եթե դուք ժամանակ չծախսեք միտքը զարգացնելու» վրա, ապա նյութական բարգավաճման ոչ մի չափաբաժին չի բավարարի ձեզ: Այս զարգացումը տանջանք չէ, այլ գիտակցության մարզում՝ երջանկության տանող մտքերն ու գործողությունները սնուցելու համար»:

Քո երջանկությունը քո հաջողությունն է, այնպես որ մի թող, որ որևէ մեկը գողանա այն քեզանից: Պաշտպանիր քեզ նրանցից, ովքեր փորձում են անհանգստացնել քեզ: Երբ ես տղա էի, ես կորցնում էի համբերությունս, երբ որոշ մարդիկ կեղծ լուրեր էին տարածում իմ մասին: Հետագայում ես հասկացա, որ իմ հոգեկան խաղաղությունն ավելի կարևոր է, քան մարդկանց հավանությունը կամ հիացմունքը:

* * *

Եթե միայն իմանալիք աստվածային սիրո պատմությունը, որը որոշ նվիրյալներ ապրում են Աստծո հետ: Կյանքում ոչ մի այլ փորձառություն չի կարող համեմատվել այդ ուրախության հետ: Ես ճանաչում էի մի սրբի, որը անընդհատ կլանված էր Աստծո սիրով, և նրա դեմքը ճառագայթում էր սուրբ սեր: Աստծո աչքը միշտ

Նրանց վրա է, ովքեր սիրում են Նրան, և Նա երբեք չի լքում
նրանց ոչ մի պահ:

* * *

Քչերն են հետաքրքրված իրենց մտավոր և հոգևոր
կարողությունները զարգացնելով
* * *

Մի՛ թույլ տվեք ինքներդ ձեզ ընկղմվել հետաձգման
հատակը: Վեր կացեք ձանձրալի առօրյա իրականության
քնից և ուղղվեք դեպի նուրբ կյանքի հորիզոնները, որտեղ
կա նվաճում, ուրախություն և խաղաղություն:
* * *

Ձեր մեջ թաքնված է հսկայական ներուժ, որը
սպասում է ներդրման, և դուք միակն եք, ով կարող է
ակտիվացնել և օգտվել դրանից:
* * *

Վատ սովորությունների և անառողջ կրքերի
թելադրանքից ազատ լինելը շատ ավելի մեծ
երջանկություն է բերում, քան նյութական հաջողությունը:
Գրական հաջողությունը բերում է հոգեբանական
երջանկություն, որը արտաքին հանգամանքները չեն
կարող խլել ձեզանից:
* * *

Դուք կարող եք ձեր ամբողջ ժամանակը ծախսել փող
կուտակելու վրա, բայց այդ փողը ձեզ չի տա այն
երկարատև խաղաղությունն ու անվտանգությունը, որը
դուք փնտրում եք: Ընդհակառակը, այն ձեզ ավելի շատ
դժբախտություն կբերի, քանի որ երջանկությունն ու
խաղաղությունը բնակվում են մտքում, այլ ոչ թե իրերի
մեջ:
* * *

Մի՛ թույլ տուր, որ թուլությունը ներթափանցի քո
միտքը և զգույշ եղիր բացասական մտքեր և
հոռետեսական հայացքներ ունեցող մարդկանց հետ
շփվելիս, որպեսզի նրանց թույլ մտքերը չներթափանցեն
քո միտքը, եթե միայն քո միտքը չի հասել այնպիսի ուժի,

որ ուրիշների մտքերը չեն կարող թուլացնել այն, այլ,
ընդհակառակը, այն կարող է ամրապնդել ուրիշների
մտքերը և բարձրացնել նրանց ինքնավստահությունը:

* * *

Աստված առաջին տեղում է, և մենք չպետք է սկսենք
կամ ավարտենք մեր օրը՝ առանց Նրա մասին մտածելու:
Մենք պետք է հիշենք, որ առանց Աստծուց ստացած ուժի
և էներգիայի, մենք չէինք կարողանա իրականացնել մեր
որևէ առաջադրանք: Սա մեր ամենամեծ
պարտականությունն է Նրա հանդեպ:

* * *

Կա սովորույթներն ու ավանդույթները գնահատելու և
դատելու միջոց: Սկզբում յուրաքանչյուր ավանդույթ ուներ
արդարացում: Եթե մենք պարզենք, որ արդարացումը
դեռևս ճշմարիտ է, ապա ավանդույթն ունի իմաստ և
օգուտ: Այնուամենայնիվ, անխոհեմ է կուրորեն հետևել
ավանդույթներին: Մենք պետք է իմանանք, թե ինչն է ճիշտ
և հետևենք դրան՝ տարբերակելով, թե ինչը կարող է մեզ
երջանկություն բերել, ապա կիրառելով այն:

* * *

Երբ տեսնում ես, որ այդքան շատ մարդիկ զրկված են
երջանկությունից կամ հաջողությունից, մի՛ ենթադրիր, որ
դա նրանց ճակատագիրն է: Դու կարող ես դառնալ այն,
ինչ ուզում ես: Քո ներքին հաջողությունն է, որ քեզ
իսկապես հաջողակ է դարձնում:

* * *

Եթե ներսումդ ոչինչ չունես, երջանիկ չես լինի: Բայց
եթե շուրջդ ոչինչ չունես և ներսումդ երջանիկ ես,
անկասկած հաջողակ ես: Հետևաբար, անհնար է
մարդկանց դատել նրանց արտաքին հանգամանքներով:

* * *

Հսկայական ամբոխի մեջ կարող է լինել մեկը, ով
հասել է հոգևոր բարձրացման վիճակի և վայելում է
ներքին խաղաղություն և գերագույն հոգևոր
երջանկություն:

* * *

Ես հաստատ գիտեմ, որ ամեն ինչ, ինչ ինձ
անհրաժեշտ է, կգա ինձ մոտ, ուստի չեմ անհանգստանում
ապագայի համար: Սա ո՛չ պարծենկոտություն է, ո՛չ էլ
ձևացում, քանի որ ես բազմիցս զգացել եմ այդ օրհնյալ
ուժի գործն ու արդյունավետությունը իմ կյանքում:

* * *

Անկախ նրանից՝ լողում եմ կյանքի մակերեսին, թե
խեղդվում ծովի խորքում, ես գիտեմ, որ Աստծո հետ եմ, և
Նա՝ ինձ հետ, և որ ոչինչ չի կարող վնասել ինձ: Այդ
գիտելիքն ինձ անսկարագրելի և խորը երջանկություն է
պարգևել:

* * *

Անկասկած, նոր բան գնելը հաճելի փորձառություն է:
Սակայն որոշ ժամանակ անց այդ ուրախության զգացումը
աստիճանաբար մարում է, և դուք կարող եք նույնիսկ
ընդհանրապես կորցնել հետաքրքրությունը դրա
նկատմամբ՝ մոռանալով դրա մասին և ցանկանալով ինչ-
որ այլ բան: Այնուամենայնիվ, այդ ապրանքի հաշիվը չի
մոռացվի, հատկապես, եթե այն գնել եք մաս-մաս:

* * *

Մարդը պետք է վերահսկողություն ստանձնի իր
կյանքի նկատմամբ և այն հնարավորինս պարզեցնի: Նա
պետք է որոշ գումար խնայի անհրաժեշտության և
արտակարգ իրավիճակների համար, խնայողությունները
նախապատվությունը տա շքեղության վրա ծախսերին և
օգնի ուրիշներին իրենց լավագույնս: Երբ դուք օգնում եք
ուրիշներին, օգնությունը կգա ձեզ այս կամ այն կերպ, և
դուք ոչնչի կարիք չեք ունենա և ոչնչից չեք զրկվի:

* * *

Բոլոր սրտերի ուրախության մեջ ես լսում եմ Քո
երանության արձագանքը, Տե՛ր, և բոլոր
հավատացյալների բարեկամության մեջ ես զգում եմ Քո

սերը: Ես ուրախանում եմ, և սիրոս ուրախանում է իմ
ընկերների հաջողություններով ու բարգավաճումով,
ինչպես ես ուրախանում եմ իմ սեփական
բարեկեցությամբ և հանգստությամբ: Երբ ես
իմաստություն եմ ներշնչում ուրիշներին, ես
բազմապատկում եմ իմ սեփական իմաստության
գանձերը, և բոլորի երջանկության մեջ ես գտնում եմ իմ
սեփականը:

* * *

Երջանկության ամենամեծ թշնամին շքեղ իրեր գնելու
համար փող վերցնելն է: Մարդիկ սխալմամբ կարծում են,
որ չեն կարող երջանիկ լինել, եթե ձեռք չբերեն ինչ-որ
կոնկրետ բան: Բայց նույնիսկ այդ իրը ձեռք բերելուց հետո
Նրանք չեն զգա իրական երջանկություն՝ չնայած դրա
բերած ժամանակավոր ուրախությանը: Ի՞նչ իմաստ ունի
երկրային երջանկության միրաժի հետևից վազելը, որը
խոստանում է միայն կոտորվել: Մարդիկ պետք է ապրեն
պարզ՝ առանց բազմաթիվ ունեցվածքի կարիք ունենալու,
որոնք պահանջում են մշտական ուշադրություն:

* * *

Իմ դրախտը իմ մեջ է: Երբ վայելում եմ Աստծո
օրհնությունները, շնորհակալ եմ Նրան, և իմ ներքին
ուրախությունն աճում է: Առանց այդ ներքին
բավարարվածության, նույնիսկ երկրային հաճույքներն ու
ուրախությունները դժոխքի են վերածվում: Ես հասկացել
եմ, որ առանց այդ ներքին ուրախության, ինձ վրա դրված
պատասխանատվության բեռը կիսլեր ինձ
խաղաղությունից և կգրկեր ինձ երջանկությունից:

* * *

Եթե հարստությունը զուգակցվի հիվանդության և
խնդիրների հետ, հետևանքները բազմաթիվ կլինեն:
Հիգիենան և առողջապահությունը Արևմուտքի ուժեղ
կողմերից են: Վնասակար միջատներն ու մահացու
մանրէները արդյունավետորեն վերահսկվում են
գարգացած երկրներում, մինչդեռ դրանք առատ են

մյուսներում: Սակայն այս վնասատուների վերացումը
նվաճման գազաթնակետը չէ, քանի որ զարգացած
երկրներում գոյություն ունեն այլ տեսակի խնդիրներ,
ինչպիսիք են դժվար վճարվող հաշիվները և խեղդող
ֆինանսական ճգնաժամերը՝ պայմանավորված ապառիկ
գնման համակարգերի պատճառով. խնդիրներ, որոնք
խանգարում են քունը և խաթարում հոգեկան
հանգստությունը:

* * *

Մենք նույն գիտակցության անբաժանելի մասն ենք,
որից ծագել է այս մեծ տիեզերքը:

* * *

Երբևէ տեսե՞լ եք ոչխարների հոտ: Եթե նրանցից մեկը
ցատկում է, հոտի մնացած մասը առանց վարանելու
ընդօրինակում է նրան: Մարդկանց մեծ մասն այդպիսին է:
Մեկը կարող է մտածել մի գաղափար կամ ներկայացնել
նոր միտում, իսկ մյուսները անմիջապես կմիանան այդ
շարժմանը և կպատճենեն այն: Այս օրինաչափությունը
պահպանվել է սերունդներ շարունակ: Յուրաքանչյուր
ազգ ունի իր սովորույթներն ու ավանդույթները, և մենք
չենք կարող անդել, որ դրանք բոլորը ճիշտ կամ հիմնավոր
են: Բայց ո՞վ գիտի: Հնարավոր է, որ այդ սովորույթներից
և ավանդույթներից մի քանիսը անսխալ և անսխալ
են:

* * *

Երբ մտքերի անհանգիստ փոթորիկը հանդարտվում
է, մենք մտնում ենք խաղաղության թագավորություն և
դիպչում աստվածային ներկայությանը:

* * *

Մտածեք Աստծո, կամ մի գեղեցիկ բնապատկերի
մասին, որը խաղաղություն է ներշնչում, կամ մի ուրախ և
հաճելի փորձառության մասին: Դրական, հանգիստ
մտավոր գործունեությունը աշխուժացնում և
թարմացնում է:

* * *

Մենք ապրում ենք քառասյին և անհանգիստ
աշխարհում: Դուք կարող եք մտածել, որ փողը
երջանկություն է նշանակում, բայց երբ դուք այն ձեռք եք
բերում, կհասկանաք, որ դեռ դժբախտ եք: Դուք կարող եք
հարստություն ձեռք բերել և, Աստված մի արասցե,
կորցնել ձեր առողջությունը: Կամ կարող եք լավ
առողջություն ունենալ և կորցնել ձեր փողը: Կամ կարող
եք ունենալ և՛ հարստություն, և՛ առողջություն, բայց
տառապել բազմաթիվ խնդիրներից ուրիշների հետ՝
բարություն ցուցաբերելով միայն վրդովմունքի և
ատելության դիմաց: Առանց Աստծո, այս կյանքում ոչինչ չի
կարող իսկապես բավարարել ձեզ:

* * *

Երկիրը դառնում է տանջանքների խցիկ նրանց
համար, ովքեր ապրում են աստվածային ծրագրի
անտեղյակության մեջ: Սակայն, երբ դուք կյանքի
փորձառությունները դիտարկում եք որպես ձեր
ուսուցիչներ և դրանցից սովորում եք այս աշխարհի
իրական բնույթը և ձեզ տրված դերը տիեզերական
դրամայում, այդ փորձառությունները դառնում են
արժեքավոր լուսավորիչներ՝ երկարատև
բավարարվածության և երջանկության ճանապարհին:

* * *

Այնտեղ՝ անխավար մթության, անձայն լռության և
անստեղծ ոչնչության հետևում, թաքնված է հավերժական
եությունը, որը գոյության ակունքն է և բոլոր տեսանելի ու
անտեսանելի ուժերի ու էակների աղբյուրը:

* * *

Աստված այս երկիրը չի ստեղծել մեզ համար
պարզապես ուտելու, քնելու և մեռնելու, այլ որպեսզի մենք
իմանանք Նրա կամքը և հասկանանք մեր գոյության
նպատակը: Մի քանի իմաստուն մարդիկ հասկացել են
տիեզերական ծրագրի իմաստը, բայց մարդկանց մեծ
մասը կույր է և անտեղյակ է այդ նպատակից:

* * *

Փողը երբեք իմ կյանքի նպատակը չի եղել, իմ
նպատակն էր ծառայել մարդկության մեջ իմ եղբայրներին
ու քույրերին: Հետևաբար, Աստված ինձ համար
բազմաթիվ դռներ բացեց՝ ինձ ապահովելու և իմ
առաքելությունը կատարելու համար:

* * *

Աստված ստեղծեց այս տիեզերքը՝ գործելու համար
ֆիքսված և անփոփոխ օրենքի համաձայն: Եթե մենք
խախտենք այս համընդհանուր օրենքներից որևէ մեկը,
մենք կպատժենք ինքներս մեզ: Բարձրահարկ շենքի
տանիքից ցատկող մարդը կկոտրի իր ոսկորները:
Հետևաբար, մենք չենք կարող անտեսել ձգողականության
օրենքը՝ առանց հետևանքները կրելու:

* * *

Երբ մենք խորը հայացք ենք գցում աշխարհի
քաղաքակրթությունների վրա և ուսումնասիրում հին
քաղաքակրթությունների թաքնված գաղտնիքները, ի
հայտ է գալիս մի մեծ պատկեր՝ միահյուսված գծերով,
բազմազան գլուխներով և ճշգրիտ մանրամասներով, և
մենք հասկանում ենք, որ մարդը բնույթով միաժամանակ
և՛ անհատական է, և՛ սոցիալական:

* * *

Եթե Աստված ցանկանար, որ մենք ապրեինք միայն
սյուրթական գիտակցությամբ, մենք լիովին
կբավարարվեինք սյուրթական իրերով և կբավարարվեինք
աշխարհիկ կյանքով:

* * *

Մաքրության, խաղաղության և երջանկության
ճառագայթները երազներից այն կողմ թարթում և պարում
են մեր էական խորություններում:

* * *

Մեր կյանքի այս երկրային ճանապարհորդության
ընթացքում երկնքում հայտնվող յուրաքանչյուր
փորձառության հետ մենք պետք է սովորենք, թե ինչպես
ընդլայնել մեր գիտակցությունը և ինչպես ավելի լավ

հասկանալ մեզ շրջապատող կամ մեր անցած
հանգամանքները, և այդ դեպքում մենք կկարողանանք
ապրել ավելի լավ ներդաշնակության մեջ և ավելի սահուն
ու անվտանգ կերպով շփվել մարդկանց և կյանքի հետ:

* * *

Մարդկանց մեծ մասը ընդօրինակում է ուրիշներին:

Մարդը պետք է լինի ինքնատիպ և ստեղծագործ, և
տիրապետի իր արած ամեն ինչին:

Արևելքում հիմնական ուշադրությունը կենտրոնացած
է եղել հոգևոր երջանկության զարգացման վրա, մինչդեռ
կյանքի նյութական կողմերը հաճախ անտեսվել են:

Արևմուտքում կան որոշ նյութական
հարմարավետություններ, բայց շատ քիչ հոգեբանական
երջանկություն: Անհրաժեշտ է երկուսի միջև
հավասարակշռություն, քանի որ կյանքի միայն մեկ կողմի
վրա կենտրոնանալը հանգեցնում է
անհավասարակշռության և կյանքի պահանջներին
ռացիոնալ կերպով արձագանքելու անկարողության:

* * *

Աստվածային երջանկությունից հետո ամենամեծ
երջանկությունը մարդու համար խաղաղություն է իր
մերձավոր ազգականների հետ, որոնց հետ նա ստիպված
է ապրել տարվա ամեն օր:

* * *

Մարդիկ շատ ժամանակ են վատնում
շտապողականության և իմպուլսիվ գործողությունների
վրա՝ առանց շատ բանի հասնելու: Քիչերն են կանգ
առնում մտորելու և փորձելու հասկանալ, թե ինչ է
առաջարկում կյանքը:

* * *

Մենք պետք է աշխատենք իմաստության ներքին
շինություններ կառուցելու համար խաղաղության

այգիներում, որոնք ծաղկում և փայլում են հրաշալի
հոգևոր առաքինությունների անթիվ ծաղիկներով:

* * *

Ներքին ներդաշնակությունը ուժի հարուստ աղբյուր է
և ստեղծում է վերականգնվող էներգիա:

* * *

Կյանքին նայելով՝ մարդ հասկանում է, որ
հաջողությունը հեշտ չէ: Կյանքը հաճախ դաժան է և
անողոր, և մենք պետք է պայքարենք ապրուստ
վաստակելու համար: Մտածեք այն ջանքերի մասին,
որոնք անհրաժեշտ են ձեր մարմինը պահպանելու և այն
առողջ ու հիվանդություններից զերծ պահելու համար:
Նույնիսկ եթե դուք հաջողության հասնեք դրանում, այդ
հաջողությունը ժամանակավոր է: Մարմինը՝ երկար
ապրեք, ի վերջո կհանգչի: Անհրաժեշտությունը թելադրում
է պայքարել բազմաթիվ ներքին և արտաքին ուժերի դեմ՝
ցանկալի հաջողության հասնելու համար: Այս ուժերը
անխոնջ աշխատում են՝ ձեզ զրկելու ցանկացած
իսկապես նշանակալի նվաճումից:

* * *

Փորձեք հանգիստ մնալ բոլոր հանգամանքներում և
թող ձեր խաղաղության սերմը ծաղկի ուրախությամբ և
գոհունակության ժպիտներով:

* * *

Նույնիսկ մեծագույն սրբերը չեն հասնում լիակատար
փրկության, եթե չեն կիսվում իրենց հաջողություններով
ուրիշների հետ, այսինքն՝ իրենց հոգևոր
փորձառություններով և բարձրագույն գիտելիքներով՝
օգնելով նրանց հասնել սուրբ գիտելիքների:

* * *

Այս պատճառով նրանք, ովքեր հասնում են այդ
փուլերին և հասնում են այդ վիճակներին, ձգտում են
հասկացողություն առաջարկել նրանց, ովքեր դրա կարիքն
ունեն: Եթե ցանկանում եք հասնել իրական հաջողության,

դուք կապահովեք ոչ միայն ձեր անձնական
երջանկությունը, այլև ուրիշների երջանկությունը:

* * *

Յուրաքանչյուր ինտելեկտ ունեցող մարդ կարող է
փող աշխատել, բայց եթե նրանք սեր ունեն իրենց սրտում,
նրանք երբեք չեն օգտագործի այդ փողը եսասիրական
նպատակներով, այլ կկիսվեն այն ուրիշների հետ: Փողը
անեծք և դժբախտություն է եսասերների և ժլատների
ձեռքում, և օրհնություն և նվեր՝ բարի սրտեր և
առատաձեռն հոգիներ ունեցողների ձեռքում:

* * *

Մեկը կարող է որոշել երկար ժամանակ լռել՝
հրաժարվելով այդ ընթացքում խոսել իր ընտանիքի
անդամների հետ: Թեև այս անձը կարող է որոշակի
ներքին խաղաղություն ձեռք բերել դրա արդյունքում, նրա
վարքագիծը եսասիրական է և վնասակար է իր
ընտանիքի երջանկության համար: Նա չի կարող
համարվել իսկապես հաջողակ, եթե իր սիրելիները
նույնպես չօգտվեն իր նվաճումից:

* * *

Նմանապես, նյութական հաջողության հասնելը ոչ
միայն մեր իրավունքն է վայելելու բարեկեցությունը
ինքնուրույն, այլև մեր բարոյական
պատասխանատվությունը ուրիշների նկատմամբ՝ նրանց
օգնելու բարելավել իրենց նյութական պայմաններն ու
կենսապայմանները:

* * *

Ես պաշտպանված եմ իմ մաքուր խղճի պատերի
ետևում: Ես այրել եմ մութ անցյալը և ինձ միայն այսօրն է
հետաքրքրում:

* * *

Այսօր ես գիտակցում եմ, որ ես մեկն եմ մեծագույն
բարիքի լույսի հետ և որ ես փարոս եմ նրանց համար,
ովքեր պայքարում են վշտի ծովի ալիքների դեմ:

* * *

Մարդիկ տարբեր տեսակետներ և տեսություններ ունեն հաջողության մասին՝ կախված կյանքի իրենց նկրտումներից: Հաճախ կարելի է լսել, թե ինչպես են որոշ մարդիկ հաջողությունը նույնացնում գողության հետ՝ ասելով. «Նա հաջողակ գող էր»: Սա ընդգծում է, որ հաջողությունը իր բոլոր ձևերով և տարատեսակներով ցանկալի է և ցանկալի: Այնուամենայնիվ, մեր հաջողությունը չպետք է վնասի ուրիշներին:

* * *

Կա նաև հաջողության մեկ այլ չափանիշ. երբ մենք կարողանում ենք ներդաշնակ և օգտակար արդյունքներ բերել մեզ համար, մենք պետք է մեր հաջողության մեջ ներառենք նաև ուրիշներին և կիսվենք դրա պտուղներով նրանց հետ:

* * *

Հաջողությունը նշանակում է մարդու բավարարվածություն և բավարարվածություն իր միջավայրում: Իսկական հաջողությունը արդարության սկզբունքների վրա հիմնված գործողությունների արդյունք է և ներառում է ուրիշների երջանկությունն ու բարեկեցությունը՝ որպես մարդու սեփական երջանկության անբաժանելի մաս: Եթե մենք կիրառենք այս սկզբունքը մեր նյութական, մտավոր, բարոյական և հոգևոր կյանքում, մենք կունենանք հաջողության ամբողջական և համապարփակ սահմանում:

* * *

Այստեղ՝ այս սահմանափակ աշխարհում, մենք ընկալում ենք երկարությունը, լայնությունը և խտությունը, բայց կա մեկ այլ մակարդակ, որտեղ չափումներ գոյություն չունեն. ամեն ինչ պարզ է և թափանցիկ՝ ամեն ինչ գիտակցություն և ընկալում է: Համի զգացողությունը ընկալում է, ինչպես նաև հոտառությունը: Մեր զգացմունքները, մտքերը և մարմինները գիտակցության վիճակներ են: Ճիշտ այնպես, ինչպես մենք կարող ենք տեսնել, լսել, հոտոտել, համտեսել և շոշափել երազներում,

այնպես էլ այդ ավելի բարձր մակարդակում մենք զգում
ենք այս բոլոր զգացողությունները մաքուր գիտակցության
միջոցով:
* * *

Ո՛վ Տեր, երջանկացրու մեզ՝ զգալով Քո
մոտիկությունը, ազատիր մեզ ցանկությունների
կապանքներից և պարզևիր մեզ ներքին ուրախություն,
որը չի ազդվում կյանքի փորձառություններից և նրա
փոփոխվող իրադարձություններից:
* * *

Երբ մեր միտքը համահունչ է բարձրագույն
ընկալումների հետ, մեր մեջ արթնանում է հոգևոր
գիտակցություն, և մենք զգում ենք աստվածային
իմաստության և սիրո զարմանալի հրաշքներ:
* * *

Եթե մենք Աստծուն ամբողջությամբ սիրենք և դիմենք
Նրան մեր բոլոր մտքերով ու սրտերով, մենք կզգանք
Նրան մոտիկություն և կհասկանանք, որ Նա կյանքի
ամենամեծ անվտանգության ապաստանն է:
* * *

Թվացյալ դատարկ և դատարկ տարածության մեջ կա
տիեզերական կապ և հավերժական կյանք, որը
միավորում է մեզ տիեզերքի բոլոր կենդանի և անշունչ
արարածների հետ: Մեծ կյանքի ալիքը հոսում է գոյության
ամեն ինչի միջով:
* * *

Հավերժությունը մեր իրական տունն ու մշտական
բնակավայրն է, և մեր գոյությունը այս մարմիններում
ժամանակավոր գոյություն է, ինչպես անապատով
ճանապարհորդող քարավանի կարճատև հանգիստը:
* * *

Երբ մենք մեզ միանում ենք ոգու ստեղծագործական
ուժերին, մենք կապ կհաստատենք մեզ առաջնորդելու և
մեր խնդիրները լուծելու ընդունակ համընդհանուր և
անսահման մտքի հետ: Ստեղծագործական ուժը

անխափան կհոսի մեզ մոտ մեր գոյության ամենամեծ
աղբյուրից՝ թույլ տալով մեզ հասնել ստեղծագործական
հաջողության մեր գործունեության ցանկացած ոլորտում:

* * *

Մերը աճում և ծաղկում է վստահության,
հանդուրժողականության և փոխադարձ հարգանքի
միջավայրում:

* * *

Օրհնիր մեզ, Տե՛ր, մաքուր մտքերի և լավ
սովորությունների լույսով, որպեսզի եթե վատ
սովորությունների և շեղված մտքերի խավարը մոտենա
մեզ, այն անմիջապես ցրվի: Եվ օգնիր մեզ սիրել Քեզ
այնպիսի խորը սիրով, որ ո՛չ նյութական պատրանքները,
ո՛չ էլ աշխարհիկ գայթակղությունները չկարողանան մեզ
որսալ կամ գրավել մեր մտքերն ու սրտերը:

* * *

Հեշտությամբ ձեռք բերված իրերը հազվադեպ են
արժեքավոր: Մենք սա գիտենք մեծ տղամարդկանց և
կանանց կյանքն ուսումնասիրելով և այն բանից, թե
ինչպես են նրանք մեծ դարձել՝ զարգացնելով իրենց
տաղանդները, կատարելով իրենց
պարտականությունները, զարգացնելով իրենց
բարոյական արժեքները, զբաղվելով խորը
ուսումնասիրությամբ և խուսափելով եսասիրությունից:
Սակայն նրանց հասած արդյունքները և նրանց
նվաճումները անհամեմատ ավելի մեծ էին, քան նրանց
ներդրած ջանքերը:

* * *

Իսկական ազատությունը կայանում է իմաստությամբ
առաջնորդվող և հասկացողությամբ, ճշգրտությամբ և
անսասան կամքով հիմնավորված ընտրության
ազատության մեջ:

* * *

Երբ դուք արթնացնում եք ձեր կամքը,
վճռականությունը և գիտակցական զանազանությունը,

անտեսանելի ուժերը արձակվում են բարձրագույն
գիտակցությունից՝ հոգու ներթափանցման միջոցով՝ ձեզ
օգնելու և լուսավորելու հոգեբանական
հարմարավետության և երջանկության տանող ուղիները՝
Աստծո օգնությամբ:

* * *

Մարդը պետք է բացի հոգու ուղիները իր սեփական
ջանքերով: Ոչ ոք կամովին չի ընտրում տառապանքն ու
տառապանքը խաղաղության և երջանկության
փոխարեն: Անտեղյակությունը տառապանքի արմատն է
և խոչընդոտը, որը պետք է հեռացվի և վերացվի:
Անտեղյակությունը վնասակար մոլախոտ է, խորը
արմատներ ունեցող, որը աճում է մարդկության այգում և
դուրս մղում լավ ու օգտակար բույսերը:

* * *

Անգիտությունը պետք է հաղթահարվի անսասան
կամքով և վճռական վճռականությամբ: Մտքի հողը պետք
է մշակվի [դրականի վրա] կենտրոնացված
ուշադրությամբ, և բարի սերմերը պետք է ջրվեն
հավատքի ջրով: Երբ սիրո կենսական և տաք
ճառագայթները փայլեն, բարության սերմը կաճի և
կհաղթահարի մոլախոտերն ու մակաբույծ բույսերը, քանի
որ խավարը չի կարող գոյություն ունենալ լույսի
ներկայությամբ:

* * *

Նյութական իրերի հաճույքները մարում և
անհետանում են, բայց աստվածային ուրախությունը
երբեք չի մարում: Դա աստվածային երջանկություն է, որն
:անվերջ է և աննկարագրելի

* * *

Մենք երբեք չպետք է օգտագործենք սխալ մեթոդներ՝
երջանկության հասնելու համար, ինչպես նաև չպետք է
հրաժարվենք մեր ներսում եղած խաղաղությունից և

հոգևոր հարստությունից՝ հետապնդելով պատրանքային
հարմարավետություն և փայլուն կյանք, որը կարող է մեր
առջև կախված լինել դժոխային գործողություններով և
կործանարար հետևանքներ ունեցող վարքագծով:

* * *

Հանգստությունը լավագույն տեսախցիկն է
աստվածային ներկայությունը որսալու համար: Մաքուր և
ճշգրիտ կենտրոնացված հանգստության օբյեկտիվի
միջով օրինված պատկերը կհայտնվի կատարյալ
պարզությամբ:

* * *

Իրականում, ողջ իմաստությունը քո մեջ է, և քեզ
անհրաժեշտ է միայն գիտակցաբար գիտակցել այն:

* * *

Իսկական բավարարվածությունը կայանում է
ինքնակատարելագործման մեջ, որպեսզի ուրիշները
փնտրեն ձեզ, այլ ոչ թե դուք նրանց: Մերը և
բարեկամությունը պետք է տրվեն ազատորեն՝ առանց
ակնկալիքների կամ պահանջարկի: Ակնկալիքները միայն
տառապանք և դժբախտություն են ծնում: Նույնիսկ
ինքնակատարելագործման ձգտելիս պետք է միայնակ,
անվտանգ և խաղաղ լինել սեփական առաքիլությունների
և ինքնագնահատականի ամրոցի մեջ:

* * *

Թող ուրախության և լավատեսության ջրվեժներ միշտ
հոսեն իմ սրտից, և թող դրանց թարմացնող ցողերը
դիպչեն բոլոր նրանց, ում կհանդիպեմ:

* * *

Հոգևոր ուրախությունը հոգու մեջ առաջացնում է
ուրիշներին ամեն կերպ օգնելու ցանկություն և
զարգացնում է երջանկության տանող նուրբ բարոյական
հաճույքները գնահատելու ունակությունը, այդպիսով
նվազեցնելով կոպիտ հաճույքների նկատմամբ հակումը:

* * *

Անկախ նրանից, թե որքան փոքր է ձեր դերը, այն
մնում է նույնքան կարևոր, որքան ամենամեծ դերերը՝
կյանքի բեմում հոգիների կողմից բեմադրվող
տիեզերական խաղի հաջողությանը նպաստելու առումով:

* * *

Ամբողջական գիտակցությունը բացարձակ,
անսահման գիտակցություն է, որը անընդհատ նորանում
է, և նրա ստեղծագործականությունը երբեք չի սպառվում,
և ձեր միջոցով այն փորձում է արտահայտել իր եզակի
կողմը:

* * *

Եթե դու գոնե մեկ անգամ համոտեսես աստվածային
սերը, երբեք չես հրաժարվի դրանից, որովհետև ամբողջ
տիեզերքում դրա նման ուրիշ բան չկա:

* * *

Աստծուն ճանաչողները հասել են շատ առաջադեմ
հոգևոր մակարդակի, այնպես որ չեն բավարարվում
միայն մեղավորներին հոգևոր խորհուրդներ տալով, այլ
կարող են՝ Աստծո շնորհով և օգնությամբ, նրանց
լիցքավորել հոգևոր զորությամբ, որն ազատում է նրանց
իրենց մեղավոր արարքների հետևանքներից:

* * *

Բոլոր բարի և չար գործերը թաքնված են ուղեղի
բջիջներում և դրսևորվում են որպես բարի կամ չար
սովորություններ կամ մտքերի մեջ հակումներ:

* * *

Անառողջ սովորություններից տառապող մարդը,
քանի որ իր ուղեղի բջիջները լիցքավորված են այդ
սովորությունների ուժով, կարող է ազատագրվել կամքի
ուժի, մեդիտացիայի, անկեղծ աղոթքի և անընդհատ
դրական հաստատման միջոցով, մինչև իր բոլոր
անցանկալի սովորությունները վերածվեն խաղաղության
և հանգստության լավ սովորությունների: Սա տեղի է
ունենում, երբ ճիշտ ուղղորդված կենսական ուժը
աշխատում է փոխել ուղեղի բջիջների աննորմալ բնույթը,

որպեսզի այդ բռնիքները լցվեն ամեն ինչով, ինչը լավ է,
:առաքինի և գեղեցիկ

* * *

Հասկանալը ներքին աչքն է, հոգու տեսողությունը և
սրտի հեռադիտակը: Այն մտքի հանգստության և խղճի
մաքրության միջև հավասարակշռությունն է:

* * *

Ամեն օր մենք տեսնում ենք տարբեր տեսարաններ, և
ամեն օր նոր դաս է բերում սովորելու: Ակնկալվում է, որ
մարդը դասը կսովորի՝ կենտրոնանալով իր գոյության
վերջնական նպատակի վրա՝ ճանաչել իր գոյության
աղբյուրը և իր կյանքի հիմքը:

* * *

Եկեք աշխատենք մոռանալ անցյալի վշտերը և
վճռականորեն չկենտրոնանալ դրանց վրա: Անսասան
վճռականությամբ և գործուն կամքով նորոգենք մեր
կյանքը, հարստացնենք մեր հաջողությունները և մեր մեջ
սնուցենք լավ սովորություններ և ազնիվ որակներ:

* * *

Ամեն ոք, ով բացահայտում է ուրիշների
թուլությունները և նրանց ամոթ ու վրդովմունք է
պատճառում, հեռու է իմաստությունից և առողջ
դատողությունից:

* * *

Ասույթներ բոլոր ժամանակների և վայրերի համար

Աստծո հետ ներդաշնակության մեջ գտնվողները
տեսնում են շունչ կտրող գեղեցկություն և համտեսում են
անզուգական քաղցրություն, որը հնարավոր չէ զգալ որևէ
այլ կերպ:

Երբ հոգիս կանչեց Քեզ, Քո լուծության ամպերը
պայթեցին, ո՛վ Աստված, և Քո ողորմության անձրևը
հեղեղի պես թափվեց, մինչև որ դարձավ Քո շնորհի
հեղեղատարափ: Քո օրհնյալ գետը կուլ տվեց իմ էության
ափերը, և իմ հոգին սուզվեց հավերժության ջրերի մեջ, և

իմ փոքրիկ կյանքի պղպջակը հալվեց Քո ամենուրեք
գոյության օվկիանոսում:

Իմ ուսուցիչը սովորեցրեց ինձ, թե ինչպես
օգտագործել իմաստության փորագրիչը՝ ինձ
աստվածային ներկայությանը արժանի տաճար
դարձնելու համար

Եթե ուզում եք հասնել ազնիվ նպատակի, սկսեք դրա
համար մտավոր մոդել ստեղծելով: Այժմ դուք կարող եք
ձեր գիտակցության մեջ ամուր կերպով հաստատել
ցանկացած ուղղություն, եթե ձեր մտքում արմատավորեք
ամուր գաղափար, այդ դեպքում ձեր ամբողջ էությունը
կհամապատասխանի այդ գաղափարին, և ձեր
գործողությունները կհամապատասխանեն դրան:
Երբ դուք դիպչեք աստվածային սրտին, ձեր
խնդիրները կվերանան, սերը կլցնի ձեր սիրտը, և
հրաշալի հոգևոր ապրումները կպարեն ինչպես մաքուր
շատրվաններ ձեր մտքի այգիներում:
Շատ ամպեր փորձում են թաքցնել քեզ և թաքցնել
ինձնից, բայց կարոտի արցունքների ցողի միջով քո
օրհնյալ անունը հայտնվում է ինձ՝ փայլատակելով
պայծառ ոսկե տառերով բոլոր վարագույրների և քողերի
ետևից:

Խղճի մաքրությունը նշանակում է ճշմարտության հետ
թափանցիկորեն վարվել
Կան անհրաժեշտ կարիքներ և այն, ինչ ոմանք
համարում են «անհրաժեշտություններ», որոնք
իրականում ավելորդ և ավելորդ են: Կյանքը պետք է
պարզեցվի՝ կենտրոնանալով հիմնական կարիքների վրա
և վերացնելով ավելորդ շքեղությունները:
Որքա՞ն բարձր ես դու, ո՛վ բարեկամություն, և որքա՞ն
բերրի ու սուրբ է քո հողը: Սերը քո սնունդն է և
հավատարմությունը՝ քո խմիչքը:

Երբ երկու մարդ քայլում են ներդաշնակության և
համաձայնության մեջ՝ չնայած իրենց
տարբերություններին, նրանց միավորում է մեկ նպատակ՝
գտնել հոգու խաղաղություն և անդորրություն մաքուր
սիրո և փոխադարձ հավատարմության մեջ, և երբ
սիրահարը հաճույք չի փնտրում սիրելիի հաշվին, ապա
անձնուրացության այգում ծաղկում են բարեկամության
բուրավետ ծաղիկները և տարածում իրենց քաղցր բույրը:

Աշխարհը մեր միտքը մարզում է այլ կերպ՝ մեզ
այնքան շատ բաների սովորեցնելով, որ մենք սկսում ենք
մտածել, որ երջանկությունը անհնար է առանց դրանց:
Բայց կյանքը, և մասնավորապես երեխաների կյանքը,
պետք է պարզեցվի, հակառակ դեպքում կյանքը նրանց
կսովորեցնի դառը հիասթափությունների միջով:
Ճշմարտությունն ավելի ճշգրիտ և իրատեսական է,
քան պարզապես միտքը կամ երևակայությունը, բայց այն,
ինչ մենք մտածում կամ պատկերացնում ենք, երբեմն
կարող է իրականություն դառնալ:

Երևակայությունը ստեղծագործական մտածողության
գործընթացի կարևորագույն տարր է: Այնուամենայնիվ,
երևակայությունը պետք է հասունանա և վերածվի
անսասան համոզմունքի, և դա անհնար է առանց ուժեղ
կամքի ուժի:

Եթե դուք ինչ-որ բան պատկերացնեք ձեր ողջ կամքի
ուժով, ձեր երևակայությունը կվերածվի անձնական
համոզմունքի, և երբ դուք կարողանաք պահպանել այդ
համոզմունքը

Բոլոր հակառակ կարծիքներից անկախ, ձեր
համոզմունքը իրականություն կդառնա

Մարդ պետք է սովորի ինքնուրույն կանգնել՝ հենվելով
սեփական առաքինությունների և ինքնագնահատականի
վրա:

Հոգևոր ուրախությունը նորացված ուրախություն է և
ավելի ու ավելի է ի հայտ գալիս նրանց մոտ, ովքեր
խորապես մտածում են Աստծո մասին: Դա ուրախություն

Է, որը օգնում է ճիշտ որոշումներ կայացնել և ճիշտ բաներ անել, և երբ այն հայտնաբերվում է, անառողջ ցանկություններն ու տենչերը մարում են, քանի որ կորցնում են իրենց գրավչությունը հոգևոր ուրախության համեմատ:

Մեր Ամենակարող Արարիչը մեզ կյանք, ուժ և իմաստություն է տվել, և մեր պարտականությունն է մեր ուշադրությունը Նրան նվիրել և մեր սրտերը Նրան բարձրացնել սիրով, երախտագիտությամբ և Նրա բարեհաճության ու բարության ճանաչմամբ:

Օգնիր ինձ, Աստված, չվառել զայրույթի կրակը, որպեսզի չայրեմ վրդովմունքի բոցերով իմ և ուրիշների ներսում գտնվող խաղաղության կանաչ օազիսները: Օգնիր ինձ մարել զայրույթի կրակը իմ սիրո անընդհատ հոսող անձրևով:

Թող իմ քնքշության և խաղաղության լիճը մնա հանգիստ և անշարժ, չխանգարվի դժգոհության փոթորիկներին, որոնք միայն տառապանք են բերում:

Պարտականության զգացումից մղված գործողություններ կատարելը կամ անձնական ցանկությունները զոհաբերելը մեկ այլ անձի ծառայության և սիրո համար շատ ավելի լավ է, քան դա անել վախից դրդված:

Նույնիսկ երբ մարդը դադարում է խախտել աստվածային օրենքները, նա պետք է դա անի Աստծո հանդեպ սիրուց դրդված, այլ ոչ թե Նրա պատժից վախենալով:

Ինչից էլ որ վախենում ես, հեռացրու մտքերդ դրանից, թող դա Աստծուն և ամրապնդիր քո վստահությունը Նրա հանդեպ:

Վախը միշտ մարդու հետ է, և դրանից ազատվելը հնարավոր է Աստծո մասին մտածելով և Նրա ներկայությունը զգալով:

Սկզբում կարող է դժվար լինել առաքիլության ճանապարհներով քայլելը, բայց դրանք օրինյալ

ճանապարհներ են, որոնք տանում են դեպի հոգեկան
խաղաղություն և իրական երջանկություն:
Թող Աստծո փառքը փայլի մեր կյանքի յուրաքանչյուր
անկյունում, թող Նրա սերը բնակվի մեր սրտերում, և թող
Նրա լույսը լցնի մեր գիտակցությունը:
Օ՛հ, իմ աստվածային սիրելի՛, ծաղիկները ծաղկում են,
եղանակները փոխվում են, և բոլորը խոսում են քո մասին:
Լիալուսինը բացահայտում է քո ժպիտի գծերը, և արևը
կրում է քո երկնային լամպը: Ես լողում եմ արցունքների
ծովում՝ լցված քեզ համար կարոտով: Ծառերի
տերևներում և մարդկության երակներում հոսում է քո
կյանքն ու կենսունակությունը, և ես զգում եմ քո
տիեզերական սրտի բաբախյունը իմ ներսում:
Երբ զգում եմ քո ներկայությունը, ինձ թվում է, թե
արթուն եմ մի այլ աշխարհում, և ժամանակ առ ժամանակ
երագում եմ այս երկրի և այս փոքրիկ մարմնի՝ իմ
սեփականի մասին: Ես արթուն եմ անվերջ երանության
մեջ, և երկրային կյանքի մասին իմ երազանքը
բուրավետվում է քեզ հետ անցկացրած արթուն պահերի
երջանիկ հիշողություններով: Ես արմատախիլ եմ արել
մղձավանջների մոլախոտերը երազներիս այգուց և դրանց
տեղում տնկել եմ իմ ոգեշնչման վարդերը, որտեղ իմ
կարոտի բույրը կծգի քեզ, և դու կգաս ինձ քեզ հետ
տանելու դեպի հավերժական երանության հորիզոններ:
Աստված, դարձրու ինձ թափանցիկ՝ մաքրությամբ և
մաքրությամբ, որպեսզի կարողանամ իմ մեջ Քո բուժիչ
լույսը ճառագել:
Հանգստացրու մտքիս դողացող հայելին, որ այն
արտացոլի քո անսահման դեմքը
Լայն բացիր հավատքի պատուհանները, որպեսզի
կարողանամ շնչել քո խաղաղության բույրը
Ո՛վ Դու, Ով փայլում ես Քեզնով, ո՛վ Մեծություն, Ով
անսկարագրելի է, նայիր իմ աչքերով, որոնք կարոտում են
Քեզ, որպեսզի ես չտեսնեմ ոչինչ գոյություն Քեզանից
բացի:

Կյանքի բոլոր երևույթների և դրսևորումների
հետևում թաքնված է Աստծո լուռ ծայնը, որը անընդհատ
կանչում է մեզ ծաղիկների, սուրբ գրքերի, մեր խղճի և
բոլոր այն գեղեցիկ բաների միջոցով, որոնք կյանքը
դարձնում են ապրելու արժանի:

Հոգևոր գազաթնակետերին հասնելու համար
որոնողի գործադրած յուրաքանչյուր ջանք Աստծո կողմից
հաշվվում է նրա համար և լավ վարձատրվում դրա
համար:

Խնդրում ենք Քեզ, Տե՛ր, լուսավորիր մեր մտքերը Քո
ճշմարտության լույսով, մեր սրտերը բաբախեցրու Քո
սիրով և մեր հոգիները լցրու Քո ուրախությամբ ու Քո
շնորհի առատությամբ:

Այդ թափանցիկ հորիզոնից, որը միտքը չի կարող
թափանցել, Աստված թափում է Իր հավերժական լույսը, և
տիեզերական մտքից գալիս են վեհ ոգեշնչումներ և
օրհնյալ ուժեր, և ստեղծագործական գործունեությունը
հոսում է բաց և ներդաշնակ մտքերի մեջ:

Երբ հասկանաս, որ քո հոգին, քո սիրտը, ոգեշնչման
յուրաքանչյուր կայծ, կապույտ երկինքը, փայլող աստղերը,
լեռները, երկիրը, թռչունները և ծաղիկները բոլորը
կապված են տիեզերական ռիթմի, հոգևոր ուրախության
և համընդհանուր միասնության մեկ թելով, ապա
կհասկանաս, որ դրանք բոլորը ալիքներ են աստվածային
օվկիանոսի կրծքին, որը ափ չունի:

Եթե մենք մոռանանք մեր Արարչին, մենք արժանի ենք
տառապանքի: Մենք պետք է գիտակցենք, որ Աստված
մեր սիրելին է և սիրում է մեզ, և այս գիտելիքը կազատի
մեզ մեր խնդիրներից և տառապանքից:

Աստծո իսկական սիրահարը երբեք չի դադարում Նրա
որոնումները, նույնիսկ եթե բազմաթիվ փորձերից հետո չի
կարողանում գտնել Նրան: Ինչպես ալիքը փոթորկի
դադարից հետո պետք է վերադառնա օվկիանոսի սիրտ,
այնպես էլ անկեղծ որոնողը. նա ունի անուղղակի
համոզմունք, որ խոչընդոտները կփշրվեն, և որ նա

անխուսափելիորեն շուտով կամ ուշ կմիավորվի
տիեզերական օվկիանոսի հետ՝ այն անսահման
օվկիանոսի հետ, որտեղից նա եկել է և որտեղ
վերադառնում է:

Երբ միտքը անընդհատ մտածում է աստվածային
սիրելիի մասին, սիրտը երգում է ուրախության և
երջանկության երգեր:

Հոգևոր ճառագայթումը մարդու ի հայտ գալն է
նրանից, ինչ նա հիմա է, դեպի այն, ինչ նա կլինի
ապագայում:

Մարդը չի կարող թաքցնել իր իրական բնույթը
ուրիշներից: Նրա մտքերի տատանումները ինչ-որ կերպ
կարտացոլվեն նրա վարքագծում և կհայտնվեն նրա
գործողություններում:

Շատերը սխալ պատկերացում ունեն ազատության
մասին: Նրանք ազատությունը համարում են այն, ինչ
մարդուն դուր է գալիս անել, և ես այս ազատությունն
անվանում եմ քմահաճույքների ազատություն:

Ազատության իրական բնույթի սխալ ըմբռնման
պատճառով որոշ ծնողներ իրենց երեխաներին
ստրկացնում են ավանդույթներին՝ անմիջապես
կատարելով նրանց ցանկությունները: Այնուհետև
երեխան մեծանում է՝ հավատալով, որ քանի դեռ իր
ցանկությունները կատարվում են, նա երջանիկ է, և որ
կյանքի նպատակը յուրաքանչյուր ցանկություն կատարելն
է: Սակայն, ավելի ուշ նրանք հասկանում են, որ սխալվել
են, քանի որ արտաքին աշխարհը բոլորովին
տարբերվում է ընտանեկան կյանքից, և նրանք սովորում
են, որ յուրաքանչյուր ցանկություն կատարելը հեշտ չէ:
Մյուսները կարող են նրանց մի կողմ դնել և անտեսել՝
հետապնդելով իրենց սեփական ցանկությունները:
Հետևաբար, երեխան կարծրանում և հուզականորեն
թմրում է սեփական ցանկությունները բավարարելու
ճնշող ցանկության պատճառով: Հետևաբար, ծնողները
պետք է օգնեն իրենց երեխաներին զարգացնել իրենց

կամքն ու խորաթափանցությունը, որպեսզի նրանք
կարողանան ապրել աշխարհում՝ առանց ընկնելու դրա
թակարդների և որոգայթների մեջ:

Մայրն ասում է. «Սովորեցրե՛ք նրան սիրով»: Իհարկե,
երեխաների հետ սիրով վարվելը, ընդհանուր առմամբ,
լավ է, բայց չափից շատ քաղցրությունը փչացնում է
ատամները, և նմանապես, չափից շատ փայփայումը
փչացնում է երեխաներին: Անհրաժեշտ է որոշակի
ամրություն և վճռականություն, բայց եթե երեխայի հետ
դաժանորեն վարվեն և պատժվեն սխալի համար,
հետևանքները ծանր կլինեն: Պետք է
հավասարակշռություն լինի երեխաների հետ
վարվելակերպի և վերաբերմունքի մեջ. յուրաքանչյուր
հայր պետք է զսպի իր խառնվածքը սիրով և քնքշությամբ,
և յուրաքանչյուր մայր պետք է համեմի իր սերը
իմաստությամբ և բանականությամբ:

Մարդը պետք է պահպանի Աստծո հանդեպ սիրո և
կարոտի կայուն հոգեբանական վիճակ: Ես փորձել եմ
բազմաթիվ աշխատանքներ, բայց անկախ իմ
աշխատանքի բնույթից, իմ մտքերը միշտ Աստծո հետ են
մնում:

Մենք պետք է վայելենք այս արարչագործությունը,
բայց առանց թույլ տալու, որ այն մեզ ստրկացնի: Եվ
փորձը ինձ սովորեցրել է, որ Աստծուն գտնելու
ուրախությունը անգուգական է:

Մինչև լուրջ գործերի անցնելը, պետք է լուռ նստել,
հանգստացնել զգայարաններն ու մտքերը, խորը
խորհրդածել և աստվածային օգնություն փնտրել՝ հոգևոր
առաջնորդություն և ճիշտ ուղղություն ստանալու համար:

Թույլ տուր ինձ հասկանալ, որ լուսաբացի դեմքին
ժպիտը, ծաղիկների շուրթերին և ազնիվ տղամարդկանց
ու կանանց դեմքերին քո ժպիտն է:

Ես չեմ ազդվի դժբախտությունների, անհաջողության,
հիվանդության կամ որևէ անսպասելի խոչընդոտի
հաջորդական պատկերներից, քանի որ գիտակցում եմ, որ

կարգապահ գիտակցությունը, որը սերտորեն կապված է տիեզերական գիտակցության հետ, անուղղակիորեն չի տառապում անհաջողություններից և նյարդայնացնող բաներից:

Ազատությունը նշանակում է գործելու ունակություն՝ ըստ իմաստության, այլ ոչ թե կրքերի, սովորությունների և քմահաճույքների թելադրանքին համապատասխան: Էգոյին հնազանդվելը հանգեցնում է ստրկության, մինչդեռ ոգու հուշումներին զիջելը հանգեցնում է սահմանափակումներից ազատագրման: Ինձ համար տարբերություն չկա՝ ես ապրում եմ շքեղ պալատում, թե համեստ տնակում, միայն թե Աստված ինձ հետ լինի:

Ես իմ ազնվորեն վաստակած փողը կօգտագործեմ պարզ ապրելու համար՝ հրաժարվելով շռայլ կյանքից: Աստծո հանդեպ հավատքի և կամքի ուժի կիրառման միջոցով մարդը կարող է հաղթահարել հիվանդությունը, ձախողումը և անգիտությունը, քանի դեռ կամքի տատանումներն ավելի ուժեղ են, քան ֆիզիկական կամ հոգեբանական հիվանդությունների տատանումները: Որքան քրոնիկ է հիվանդությունը, այնքան ավելի ուժեղ և վճռական պետք է լինի կամքը, և այնքան ավելի խորը և անսասան պետք է լինի հավատը՝ ցանկալի արդյունքի հասնելու համար:

Ոգեշնչիր ինձ, Տե՛ր, վստահել միայն Քեզ, այլ ոչ թե մարդկային պաշտպանության միջոցների, թույլ մի՛ տուր, որ վախն ու անհանգստությունը կաթվածահար անեն կյանքի ցանկացած փորձության դիմակայելու իմ անսահման ուժը: Թույլ մի՛ տուր, որ ես չպատկերացնեմ դժբախտ պատահարներ, աղետներ և դժբախտություններ՝ վախենալով դրանց իրական դրսևորումից մտքի և երևակայության միջոցով: Եվ թույլ տուր, որ ես գիտակցեմ, Տե՛ր, որ անկախ նրանից՝ արթուն եմ, թե քնած, արթուն եմ, թե կորած եմ երազների մեջ, կենդանի եմ, թե մեռնում, Քո պաշտպանիչ

ներկայությունը դեռևս շրջապատում և պահպանում է
ինձ:

Իմաստուններն ասում են. Աստծո սիրով և
առաքինությամբ պայմանավորված բարի գործերի
պտուղը ներդաշնակությունն ու մաքրությունն է:
Եսասիրական ցանկություններով և ամբիցիաներով
պայմանավորված գործերի պտուղը՝ ցավն ու
տառապանքը: Չար գործերի պտուղը՝ տգիտությունն ու
հիմարությունն է:

Բարի գործերը երջանկություն են բերում, մինչդեռ
եսասիրությունից մղված աշխարհիկ գործողությունները
տանում են տառապանքի և ցավի: Սակայն
շարունակական չար գործերը ոչնչացնում են մարդու
գանազանելու և հասկանալու ունակությունը:

Եթե ցանկանում եք ապրել խաղաղության և
ներդաշնակության մեջ, ձեր մտադրությունները պետք է
բարի լինեն, և դուք պետք է տարածեք բարության և սիրո
մտքեր: Եթե ապրում եք առաքինի կյանքով, ապա կօգնեք
ուրիշներին ձեր օրինակով և լավ վարքով:

Այն պահին, երբ ես անհանգստություն և մտավոր
շփոթվածություն զգամ, ես կհանգստանամ և կմտածեմ,
մինչև որ վերականգնեմ իմ ինքնատիրապետումը, և ես
կսկսեմ ամեն օր՝ մտածելով Աստծո մասին և խնդրելով
Նրա օգնությունն ու առաջնորդությունը:

Վճռեք թույլ չտալ, որ ատելության խեղդող
մոլախոտերը աճեն և ներթափանցեն ձեր կյանքի այգի՝
այգի, որը լի է ազնիվ ոգու առաքինություններով: Եվ
որքան շատ զարգացնեք այս բուրավետ, վարդանման
հատկանիշները, այնքան ավելի Աստված կբացահայտի
ձեզ ձեր ներսում գոյության ամենամեծ գաղտնիքը:

Կյանքի նպատակը խաղաղության,
բավարարվածության, անմահության, անվտանգության և
ճշմարտության իմացության հասնելն է, և այս
ցանկությունների հիմքում ընկած է մեր ներսում խորը
գտնվող աստվածային էությունը:

Թող ես գտնեմ իմ ազատությունը Քեզ մեջ, ո՛վ Տեր, և
գիտակցեմ, որ իմ իրական տունը Քո ամբողջական
գոյությունն է, և որ ես Քո տիեզերական գիտակցության
անբաժանելի մասն եմ:

Օ՛, անծայրածիր, աստվածային ծով, թող իմ
ցանկությունների գետերը, որոնք հոսում են
խոչընդոտների ու արգելքների անապատներով,
վերջապես խառնվեն քո մեծ խորություններում:
Միայն աստվածային ամրոցում ենք մենք գտնում
պաշտպանություն և անվտանգություն, և չկա ավելի
անվտանգ ապաստան, քան Աստծուն մոտ զգալը և Նրա
ներկայությանը դիպչելը:

Քանի որ մարդիկ կառավարվում են
սովորություններով, որոնք ձևավորում են նրանց
հակումները, հակումները, բնավորությունը և
ցանկությունները, եթե այդ սովորությունները վատ են,
բնավորությունը դառնում է վնասակար, իսկ
գործողությունները՝ չար: Հետևաբար, խորհուրդ է տրվում
առաջնահերթություն տալ լավ սովորություններին, քանի
որ դրանք այնուհետև մեր գործողություններն ու մտքերը
ուղղորդում են դեպի ազնիվ նպատակներ և մեզ
առողջություն ու երջանկություն են բերում:

Որտեղ էլ որ կան տխուր և տառապող հոգիներ, ես իմ
մխիթարությունը գտնում եմ նրանց ծառայելու և
մխիթարելու մեջ: Ես կանեմ ամեն ինչ՝ ուրիշներին
ուրախություն պարգևելու համար և կարեկցելու եմ
նրանց զգացմունքներին, կարծես դրանք իմ սեփականը
լինեին:

Մտավոր ունակություններ գոյություն ունեն
մարդկանց մոտ, բայց դրանք մնում են թերզարգացած
մարդկանց մեծամասնության մոտ, և այդ
ունակությունները չզարգացնելը հանգեցնում է լուրջ
հետևանքների: Ինչպես մարմինը, այնպես էլ միտքը
կարիք ունի պատշաճ սնուցման և վարժությունների՝
առողջության և կենսունակության համար

Ադամանդը լույս է ընդունում և արտացոլում, ինչպես
նաև մաքուր, թափանցիկ հոգիները, որոնք ճանաչում են
Աստծուն և փայլում Նրա ներկայությամբ:
Ո՛վ Տեր, Դու ես կյանքի իրական հարստությունը, և
նախ Քեզ գտնելով՝ ես Քեզ մեջ կգտնեմ այն ամենը, ինչ
ինձ անհրաժեշտ է:

Մարդիկ սովորաբար կենտրոնանում են միայն սննդի,
օդի և արևի լույսի վրա՝ լավ առողջությունը պահպանելու
համար, բայց կարող է գալ մի ժամանակ, երբ
առողջությունը վատթարանա՝ չնայած այս արտաքին
կենսական աղբյուրների առատությանը: Այդ ժամանակ է,
որ անհրաժեշտություն է առաջանում ներսից լիցքավորել
մարմնի էներգետիկ պաշարները:

Եթե մտքիս նավակը մոտենում է վտանգներ ու
ռիսկեր պարունակող ագահ ցանկությունների ժայռերին՝
քշված անգիտության կատաղի փոթորիկներից, ապա
եղի՛ր, ո՛վ իմ Աստված, իմ փարոսը և միշտ առաջնորդի՛ր
ինձ դեպի Քո արդարության ու բարության ափերը:

Միտքը նման է կրակի, որի կենտրոնացված ուժը
պետք է օգտագործվի հաջողությանը խանգարող
խոչընդոտները այրելու համար:

Աստծուն կարելի է գտնել աստվածային մշտական
սիրո միջոցով: Երբ մենք Աստծուն սիրում ենք Նրա
պարգևներից ավելի, Նա կգա մեզ մոտ: Նա մեզ տվել է
ազատ կամք և ընտրության ուժ, որպեսզի մենք
կարողանանք տարբերակել աշխարհի անցողիկ և
աննշան պարգևները Նրան մոտ լինելու պարգևից և Նրա
օրհնյալ ներկայության ուրախությունից:

Մեզ հիշողություն է տրվել, որպեսզի կարողանանք
մարգվել լավ բաները հիշելու համար, մինչև վերջապես
կարողանանք հիշել ամենամեծ բարին՝ Աստծուն:

Քո սիրո քամին հոսում է իմ միջով, ո՛վ Տեր: Եվ իմ
կյանքի տերևները ուրախությունից պարում են Քո
գալուստից: Նրանց հաճելի շրշյունը տարածվում է օդում՝

հոգնածներին հրավիրելով հանգստանալու իմ հոգևոր
խաղաղության ստվերում:

Կյանքի դժվարությունները նախատեսված չեն մեզ
վնասելու համար, այլ խնդիրներն ու հիվանդությունները
մեզ դասեր են տալիս: Մեր ցավալի փորձառությունները
նախատեսված չեն մեզ կործանելու, այլ մեզ
մաքրագործելու և մեր մաքուր աղբյուրին՝ Աստծուն
վերադարձն արագացնելու համար, ով ամեն կերպ
աշխատում է մեզ օգնելու և մեր երկնային տուն
վերադարձնելու համար:

Անսահմանությունը մեր իրական տունն է, և մեր
ճանապարհորդությունը դեպի այս երկիր և այս
ֆիզիկական մարմիններում նման է կարճաժամկետ
վիզայի ճանապարհորդության:

Տե՛ր, գիտեմ, որ գովասանքը չի բարձրացնում ինձ, ոչ
էլ քննադատությունը՝ նվազեցնում: Ես այնպիսին եմ,
ինչպիսին կամ իմ խղճի առաջ և Քո առաջ: Ես
կշարունակեմ այս ճանապարհով՝ անելով իմ լավագույնը՝
բոլորին ծառայելու և ձգտելով արժանանալ Քո
բարեհաճությանը. դրանում է իմ երջանկությունը:
Դու յուրահատուկ արարած ես, և քո Էությունը
հրաշալի է, այնպես որ ճանաչիր քո իրական «ես»-ը:
Քո ժամանման արշալույսի հետ իմ կարոտի
բողբոջները կծաղկեն՝ դառնալով բուրավետ, վառ
ծաղիկներ

Տե՛ր, արագացրու այն օրվա գալուստը, երբ ես այդ
ցողուն ծաղիկներից վզնոց կհյուսեմ և կդնեմ Քո օրհնյալ
շեմին:

Փոխանակ անընդհատ ձգտելու միայնակ իրեն
գոհացնել, նա պետք է փորձի նաև երջանկություն բերել
ուրիշներին: Երբ նա փորձում է հոգևոր, մտավոր կամ
նյութական աջակցություն ցուցաբերել ուրիշներին, նա
կհասկանա, որ իր սեփական կարիքները բավարարված
են, և իր կյանքի բաժակը լցվում է ուրախությամբ:

Նրանք, ովքեր երկրի վրա փայլուն հաղթանակ
կտանի խավարի նկատմամբ, փառքի լույսը կունենան
որպես իրենց բաժին և կվայելեն ներքին խաղաղություն և
երջանկություն:

Տե՛ր, անընդհատ ցանիր Քո օրհնությունների սերմերը
իմ սրտի՝ աղաչանքով վարած հողի մեջ, որպեսզի դրանք
աճեն ստվերոտ ծառերի, որոնց ճյուղերը կտան
ինքնաճանաչողության ամենահամեղ և ամենաքաղցր
պտուղները:

Մենք հաճախ ցավի մեջ ենք մտում՝ առանց փոխվելու
ջանք գործադրելու, և այդ պատճառով էլ չենք գտնում
երկարատև խաղաղություն և բավարարվածություն: Եթե
մենք համառեինք և ջանք գործադրեինք, անկասկած
կկարողանայինք հաղթահարել բոլոր դժվարությունները:

Մենք պետք է ձգտենք տառապանքից անցնել
երջանկության, իսկ հուսահատությունից՝ քաջության:
Օ՛հ, Աստվածային Սեր, միացրու իմ սերը Քո սիրո հետ,
միաձուլիր իմ կյանքը Քո ուրախության հետ, իմ միտքը՝ Քո
տիեզերական գիտակցության հետ, և հագեցրու իմ
ծարավը Քո հավերժական ուրախության աղբյուրից:
Անկեղծ որոնողի սիրտը միշտ շշնջում է. «Օ՛հ, իմ
Աստված և իմ սիրելի՛, ես չեմ ուզում ընկղմվել այս
պատրանքային աշխարհի խառնաշփոթի մեջ, և ես միայն
ուզում եմ արթնացնել Քո սերը մարդկանց սրտերում: Իմ
սիրտը, իմ հոգին, իմ մարմինը, իմ միտքը և այն ամենը,
ինչ ես ունեմ, Քոնս ես, ո՛վ Տեր»: Այդ որոնողը հասնում է
Աստծուն և ճանաչում Նրան:

Տեր, տուր մեզ եղբայրության նոր և ճշմարիտ
հասկացողություն: Թողնենք պատերազմները և բուժենք
ազգերի վերքերը սիրո բալասանով և կարեկցող
հասկացողության մշտական մխիթարությամբ:

Օրհնիր մեզ, որպեսզի ազատվենք ագահության
ազդեցությունից, խաբեության գերիշխանությունից և
պատրանքների վերահսկողությունից, և օգնիր մեզ
կառուցել մի նոր աշխարհ, որտեղ հիվանդությունը,

անտեղյակությունը և սովը ոչ այլ ինչ են, քան մռայլ և
մռայլ անցյալի երազանքներ:

Թող բոլոր խնդիրները լուծենք ոչ թե ջունգլիների
տրամաբանությամբ, այլ հասկացողությամբ,
ճշմարտությամբ և անսասան հավատքով դեպի Քեզ ու Քո
աստվածային արդարադատությունը:

Կյանքը մեզ այստեղ մի որոշ ժամանակով միասին է
բերել, որից հետո մենք կգնանք մեր առանձին
ճանապարհներով: Բայց եթե Աստծո սերը բնակվում է մեր
մեջ, ապա կարևոր չէ, թե ուր ենք գնում, որովհետև
անկախ նրանից, թե որքան հեռու ենք շեղվում, մենք
կմնանք աստվածային սիրո շրջանակում և երբեք
խկապես չենք բաժանվի:

Տե՛ր, դարձրու ինձ հոգևոր առաջընթացի արժիվ, որը
կսավառնի նեղ մտածողության և ծայրահեղականության
նրբանցքներից վերև:

Կանչիր ինձ ավելի ու ավելի բարձր հորիզոններ,
ուժեղ երկրային ցնցումներից և արևի լույսը փակող
ամպերից այն կողմ
Թույլ տվեք ինձ հավասարակշռության թևեր վերցնել՝
ճիշտ ապրելու համար, և թույլ տվեք ինձ թռչել դեպի այդ
բարձր երկինքները՝ բոլոր փոթորիկներից ու
փոթորիկներից վեր, որտեղ կան լայն հորիզոններ և վեհ
ընկալումներ:

Խաղաղությունը գալիս է, երբ մենք բացում ենք մեր
սրտերը սիրո և բարության համար: Նրանք, ովքեր ունեն
սիրող սրտ և ակտիվ են բարի գործերում, զգում են
խաղաղություն, քանի որ այն բնակվում է նրանց մեջ:
Խաղաղությունը երկնքի սրբավայրն է և երջանիկ կյանքի
հիմքը:

Մենք միշտ պետք է մտածենք ծաղիկների հետևում
թաքնված աստվածային գեղեցկության, արևի հետևում
թաքնված տիեզերական լույսի և յուրաքանչյուրի աչքում
թարթող մեծ կյանքի մասին:

Երբ մարդը իսկապես բարի է և հարգանք է
ցուցաբերում ուրիշների նկատմամբ և նույն կերպ է
պատասխանում հաճոյախոսություններին, նրան միշտ
կվերաբերվեն գնահատանքով և հարգանքով:
Ես կտարածեմ իմ սերը ուրիշների վրա, որպեսզի
կարողանամ բացել դարպաս, որպեսզի Աստծո սերը գա
ինձ մոտ և բնակվի իմ սրտում:

Տեր, թույլ տուր ինձ լինել փարոս նրանց համար,
ովքեր խեղդվում են վշտի խորքում: Օգնիր ինձ
ուրախություն բերել ուրիշներին՝ երախտագիտությամբ
այն հոգևոր ուրախության համար, որը Դու պարգևել ես
ինձ:

Ես կհալեցնեմ ատելությունը իմ սիրո կրակի մեջ,
կներեմ ուրիշներին և սեր կտամ բոլոր ծարավ սրտերին
Իսկական սերը այն սերն է, որը վայելում է սիրելիի
հարմարավետությունը:

Թող Քո լույսը փայլի մեզ վրա, Տե՛ր, և Քո սերը թող
լցնի մեր սրտերը հավիտյան:

Նախաձեռնողական ոգի ունենալը նշանակում է
ունենալ ստեղծագործական երևակայության ուժ, որը
թույլ է տալիս մարդուն հորինել այնպիսի բան, որը ոչ ոք
նախկինում չի արել: Յուրաքանչյուր մարդ ծնվում է
Աստծո կողմից իրեն տրված այս պարգևով:

Ամենամեծ սերը աստվածային սերն է, որը կյանքը
դարձնում է աննկարագրելի գեղեցիկ: Երբ զգում ես, որ
Աստված քեզ հետ է, գալիս է քեզ մոտ, որտեղ էլ որ լինես,
և առաջնորդում է քո քայլերը, սկսվում է աստվածային
սերը:

Ճշմարտության ուժը քամու դեմ է գնում
Տե՛ր, երբ ես ժամանակավոր դժվարությունների եմ
հանդիպում, թույլ տուր ինձ հիշել անցյալում ինձ տված Քո
առատ օրհնությունները՝ գիտակցելով, որ Քո օգնությունը
երբեք չի լքում ինձ, և Քո հոգատարությունը միշտ ինձ հետ
է: Քեզ եմ հայտնում իմ սրտանց երախտագիտությունը Քո

առատաձեռն ձեռքից ինձ եկող յուրաքանչյուր օրհնության
համար:

Սիրո կաթիլները փայլում են բարի հոգիներում, և

Աստծուն կարելի է գտնել միայն սիրո ծովում:

Հասկացողությունը լամպ է, որը լուսավորում է

մարդու ուղին և հաջողություն է բերում նրան:

Գարնանը Աստված բնությունը զարդարում է
ամենագեղեցիկ վարդերով ու ծաղիկներով՝ նրբագեղ
հանդերձանքով ու պայծառ գույներով:

Խաղաղությունը առաջին ավետաբերն է, որը
հայտարարում է Աստվածային ներկայության մոտենալը:

Այնուհետև խաղաղությունը վերածվում է անվերջ
ուրախությունից պայծառ լույսերի:

Երբ խորանում եմ մեդիտացիայի ծովի մեջ, զգում եմ
օրհնյալ թրթռոց իմ եղբայնի մեջ և լսում շշուկով մի ձայն,
որն ասում է. «Ես մոտ եմ»:

Մարդ պետք է ներս շրջվի, այնտեղ, որտեղ հոգին

արտահայտվում է: Հոգու խորքից են բխում ներքին
կյանքի բոլոր ապրումները:

Երբ հոգին գիտակցում է իրեն աստվածային

գիտակցությամբ, այն զգում է մեծ ուրախություն և
ընդլայնում անսահման տարածության մեջ:

Եթե ձեր բնական կարողություններից բացի
օգտագործեք ձեզ հասանելի բոլոր արտաքին միջոցներն
ու ռեսուրսները՝ ձեր ճանապարհին կանգնած բոլոր
խոչընդոտները հաղթահարելու համար, դուք
կգարգացնեք Աստծո կողմից ձեզ տրված ուժերը՝ այն
անսահմանափակ ուժերը, որոնք բխում են ձեր եղբայնի
խորքից:

Սերը քայլում է ոսկե ճանապարհով, որը տանում է

դեպի Աստված

Ես կտարածեմ բարի ցանկությունների և բարի
մտադրությունների արևը այնտեղ, որտեղ թյուրըմբռնման
խավարն է սողոսկել

Երբ դժվարությունները հարձակվում են քեզ վրա,
բայց դու հրաժարվում ես դադարեցնել փորձելն ու ջանքեր
գործադրելը՝ չնայած բոլոր խոչընդոտներին ու
խոչընդոտներին, այդ ժամանակ Աստված կարձագանքի
քեզ և կպսակի քո ջանքերը հաջողությամբ:
Տե՛ր, ես կարոտի ծաղիկը կքաղեմ սրտիս այգուց և
որպես սիրո ընծա կդնեմ Քո սուրբ շեմին:
Քանի որ մեր մտքերն ու խոսքերը այն սերմերն են,
որոնք մեզ կբերեն ապագայի բերքը, ես այսօր կսկսեմ
լցնել իմ գիտակցությունը լավ, դրական մտքերով:
Ես թռչում և սավառնում եմ իմ գիտակցության
հարթությունում վեր ու վար, հյուսիս և աջ, ներս ու դրս և
ամենուր՝ հասկանալու համար, որ տարածության
յուրաքանչյուր անկյունում ես եղել եմ և դեռ կամ Աստծո
ներկայության մեջ:

Ապրեք յուրաքանչյուր պահը՝ գիտակցելով ձեր կապը
անսահման Բացարձակի հետ: Ձեր գիտակցությունը վերջ
չունի, և ամեն ինչ թարթում ու փայլում է ինչպես աստղեր
ձեր Էության երկնքում:

Անկախվածությունը կամ կապվածության
բացակայությունը իմաստուն ուղին է, որով որոնողը
քայլում է՝ կամավոր կերպով բարձրանալով աննշան
բաներից՝ ավելի մեծ բաների համար: Նա չի կապվում
անցողիկ զգայական հաճույքների հետ՝ նորացված
ներքին ուրախության հետապնդման համար:
Անկախվածությունն ինքնանպատակ չէ, այլ հարթում է
հոգու առաքիլությունների և հոգևոր ուժերի ի հայտ
գալու ճանապարհը:

Հոգևոր հաղթողը համարձակ քայլերով առաջ է
շարժվում կյանքի ուղիներով

Մարդը պետք է առավելագույնս օգտագործի իր
ներկա կյանքը, բացի իր սրտի պատուհանները և
արթնացնի ու վերակենդանացնի իր հոգու քնած
կարողությունները:

Փոփոխության և կերպարանափոխության
դիմակների հետևում թաքնված է աստվածային
ներկայությունը, և ով կարողանա կայունացնել իր մտքի
հայելին և կանխել դրա ցնցումը, այդ պարզ հայելու մեջ
կտեսնի տիեզերական սիրելիի դեմքը:
Սերը ավելի ուժեղ է, քան մահը և ժամանակի
ավերածությունները
Ինքնավերլուծությունը հաջողության գրավականն է,
իսկ արտացոլումը՝ հայելի, որի միջով մենք տեսնում ենք
ներքին անկյուններ, որոնք այլապես կմնային մեր
տեսադաշտից թաքնված: Մենք պետք է ախտորոշենք մեր
թերությունները, տարբերակենք դրական և բացասական
միտումները և բացահայտենք առաջընթացի և
հաջողության ճանապարհին առկա խոչընդոտները:
Որքա՞ն հրաշալի ես դու, ո՛վ բարեկամություն: Դու, որ
ջուր ես քաշում անկեղծ, բարեկամական
հոգատարության ջրերից, և որի տերևները խոնավանում
են անկեղծ ու հավատարիմ սրտերի խորքից բխող ներքին
ու արտաքին քաղցրության ցողով:
Մի անգամ տեսա մի փոքրիկ մրջյուն, որը փորձում էր
բարձրանալ ավազի կույտի վրա, և մտածեցի. մրջյունը,
հավանաբար, մտածում է, որ բարձրանում է
Հիմալայները: Ավազի կույտը կարող էր հսկայական թվալ
մրջյունին, բայց ոչ իմ աչքերին: Նմանապես, մեր
միլիոնավոր արեգակնային տարիները կարող են մեկ
րոպեից էլ պակաս լինել Աստծո մտքում:
Մենք պետք է մարզենք մեզ մտածել մեծ բաների
մասին, ինչպիսիք են հավերժությունն ու
անսահմանությունը:
Ես թափառեցի անսահմանության աշխարհում և
ականատես եղա լույսի երկրում փայլող մշուշին, և այդ
կենդանի փայլի մեջ կարդացի ժամանակի էջերում գրված
գաղտնիքների իմաստները:
Երբ դուք քնում եք, դուք պասիվորեն լռեցնում եք
մտքերն ու զգացմունքները: Բայց երբ դուք գիտակցաբար

լռեցնում եք մտքերն ու զգացմունքները մեդիտացիայի միջոցով, առաջին բանը, որ դուք զգում եք, խաղաղության վիճակ է, և ձեր դեմքի մկանները բնականաբար ժպիտ են ստեղծում, որը արտացոլում է ներքին խաղաղությունը: Բայց դուք պետք է նայեք այս խաղաղության վիճակից այն կողմ՝ ձեր հոգու մաքրությունը ընկալելու համար՝ մաքրություն, որը չի աղտոտվում զգայական խթաններով կամ զգայարանների հետ կապված մտքերի ավտոմատ արձագանքներով: Այդ դեպքում դուք զգում եք հավերժական, անընդհատ վերականգնվող երանության վիճակ:

Եթե ջրով լի ամանը դնեք լուսնի լույսի տակ և խառնեք այն, կստեղծեք լուսնի աղավաղված պատկեր: Երբ ջուրը նստի ամանի մեջ, արտացոլանքը կդառնա պարզ: Այն պահերը, երբ ամանի մեջ ջուրը անշարժ է և կատարյալ պարզությամբ արտացոլում է լուսնի դեմքը, կարելի է համեմատել խորհրդածական խաղաղության և խորը լռության վիճակի հետ: Խորհրդածական խաղաղության մեջ բոլոր զգացողությունների և մտքերի ալիքները դադարում են հոսել մտքից: Եվ այս ավելի խորը խաղաղության վիճակում խորհրդածող մարդը, այդ հանգստության մեջ, տեսնում է աստվածային ներկայության լիալուսինը, որը արտացոլվում է հոգու լճում:

Կան չորս վիճակներ, որոնց հետ միջին մարդը ծանոթ է՝ երջանկություն, ցանկության իրականացման դեպքում, դժբախտություն, երբ այն մերժվում է, ծանծրույթ, երբ ոչ ուրախ ես, ոչ էլ ընկճված, և խաղաղություն՝ այս հոյգերը կամ հաճույքի, ցավի և ծանծրույթի հոգեբանական վիճակները հաղթահարելիս:

Խաղաղությունը խիստ ցանկալի վիճակ է, որը բխում է ինչպես վշտի, այնպես էլ հաճույքի, ինչպես նաև ծանծրույթի բացակայությունից: Այս վիճակները անընդհատ փոխվում և ալիքավորվում են հոգու մակերեսին: Ցավի և հաճույքի անհանգիստ ալիքների

վրայով անցնելուց հետո, ներառյալ հոգևածության
խորքերը բազմիցս ընկղմվելը, ուրախություն կա
խաղաղության հանգիստ ծովում լողալու մեջ: Բայց
խաղաղությունից մեծ է հոգևոր էքստազիան՝ հոգու
երանությունը՝ վերջնական երջանկությունը: Դա
հավերժական ուրախություն է, որը երբեք չի մարում, այլ
մնում է հոգու հետ հավերժության մեջ: Այս գերագույն
ուրախությանը կարելի է հասնել միայն աստվածային
ներկայության գիտակցման միջոցով:
Իսկական ժպիտը հոգևոր երջանկության ժպիտ է,
որը ստացվում է Աստծո մասին խորհրդածությունից,
մտորումներից և Նրա ներկայությունը զգալուց:
Իմ ժպիտը բխում է իմ ներսում եղած խորը
ուրախությունից՝ բոլորին հասանելի ուրախությունից: Այն
նման է ծաղկող վարդի սրտից ճառագող բույրին: Այս մեծ
հաճույքը հրավիրում է մյուսներին ընկղմվել երանության
սրբազան ջրերի մեջ:
Օրինյալ ներման լույսի ներքո, տարիների ընթացքում
կուտակված ատելության խավարը մարում է
Աստված արագորեն բավարարում է Իր
երկրպագուների ցանկացած կարիք, քանի որ Նրանք
ազատվել են եսասիրական մղումներից, որոնք
խափանում են ջանքերը և հիասթափեցնում հույսերը:
Ում Աստված պաշտպանում է, Նրան ոչինչ չի կարող
ոչնչացնել
Մենք այս աշխարհում միայնակ չենք, քանի որ
Աստված մեզ հետ է, և կան երկարատև, մտերիմ և
բարեկամական հարաբերություններ, որոնցից մենք
աջակցություն և ուրախություն ենք ստանում:
Օ՛, իմաստության երկնքում առաջնորդության փայլող
աստղ, քո պայծառ փայլատակումը հրավիրում է ինձ
ուսումնասիրելու քո օրինյալ հորիզոնները, և իմ կարոտող
թռչունը մեծ արագությամբ շտապում է՝ թափանցելով
խիտ, մռայլ մթնոլորտը, մղված քեզ համար կարոտով և
վայելելով քո ամենասուրբ փայլը:

Մարդու անհատականությունը սկսում է զարգանալ և
ծաղկել, երբ մարդ կարողանում է զգալ՝ ներքին,
ինտուիտիվ զգացողության միջոցով, որ խոսքը ոչ թե
ամուր ֆիզիկական մարմնի, այլ մարմնի ներսում գտնվող
հավերժական հոգևոր հոսանքի մասին է:
Երբ աշակերտի սիրտը լցվի Աստծո հանդեպ սիրով,
սրա դեմքը կփայլի խաղաղության և իմաստության
ժախտով, և անգիտության շերտերը, որոնք պարուրում են
սրա հոգին, կփշրվեն և լիովին կանհետանան:
Երբ նայում ես ծաղկի կամ ծառի, հասկանում ես, որ
կյանքի այս գեղեցիկ ձևերը չեն առաջացել ինքնուրույն:
Աստված է, որ ձևավորել է դրանք և օժտել բուրմունքով ու
անզուգական գեղեցկությամբ:
Միշտ կատարեք ձեր պարտականությունները՝ թե՛
փոքր, թե՛ մեծ, խորը ուշադրությամբ՝ հիշելով, որ Աստված
առաջնորդում է ձեր քայլերը և զորացնում ձեր ջանքերը՝
ձեր ազնիվ ձգտումներին հասնելու համար:
Երբ մարդը կապվում է իր հոգևոր էության հետ,
վաղուց մոռացված, անցած դարաշրջանները, և հոգու
անմահ ուժերը վերադառնում են սրա գիտակցությանը:
Մեդիտացիայի ժամանակ մարդը հիշում է, որ ինքը
անմահ հոգի է, այլ ոչ թե մահկանացու մարմին:
Ամենուրեք մենք հանդիպում ենք մարդկանց՝ լավ և
վատ, որոնք իրենց ձևով են փնտրում երջանկությունը: Ոչ
ոք չի ուզում վնասել իրեն: Այդ դեպքում ինչո՞ւ են որոշ
մարդիկ վարվում այնպես, որ անխուսափելիորեն ցավ և
վիշտ են պատճառում սրանց: Որովհետև այդ
գործողությունները պայմանավորված են
անտեղյակությամբ և մոլորությամբ:
Մենք խնդրում ենք Քեզ, Տե՛ր, որ լուսավորես մեզ Քո
իմաստության լույսով և հեռացնես մեզանից
անգիտության ու մոլորության խավարը:
Գիտակից մարդը պետք է լինի զգույշ, այլ ոչ թե
վախկոտ, և պետք է իր մեջ զարգացնի համարձակության
զգացում՝ առանց անզգուշության և

շտապողականության, որպեսզի չենթարկվի այնպիսի
հանգամանքների, որոնք կարող են վախ և
անհանգստություն առաջացնել:

Իմաստությունը կախված է արտաքինից
տեղեկատվության ներարկումից, այլ ներքին ընդունման
ուժից, որը որոշում է ձեռքբերվող իրական գիտելիքների
քանակը և այդ գիտելիքներին հասնելու արագությունը:

Այս աշխարհը պարզապես մի բեմ է, որի վրա մենք
կատարում ենք մեր դերերը Աստվածային Առաջնորդի
ղեկավարությամբ: Մենք պետք է լավ հանդես գանք՝
անկախ մեզ տրված դերերի բնույթից, միշտ հիշելով, որ
մեր էական բնույթը հավերժական երանությունն է:
Իմաստուններից ամենաիմաստունը նա է, ով ձգտում

է ճանաչել Աստծուն, իսկ հաջողակներից
ամենահաջողակը նա է, ով գտել է Աստծուն:

Աստվածային սիրելի՛ս, թող Դու զբաղեցնես առաջին
տեղը մեր կյանքում, թող Քո բուժիչ սերը լցնի մեր սրտերը,
և թող Քո օրհնյալ լույսը ցրի անհանգստությունների
խավարը մեր հոգիներից:

Ազատությունը նշանակում է գործել խղճի համաձայն,
այլ ոչ թե սովորության և ցանկության թելադրանքով:
Էգոյին և նրա քմահաճույքներին հնազանդվելը
սահմանափակումներ է ծնում, մինչդեռ իմաստության
հուշումներին ուշադրություն դարձնելը ազատագրում է
տալիս այդ սահմանափակումներից:

Հոգեկան խաղաղությունը կարելի է գտնել լավ
հատկանիշների գիտակցված և միտումնավոր
զարգացման միջոցով, որոնք լիովին զարգացած լինելուց
հետո չեն կարող խլվել իրենց տիրոջից, եթե նա չորոշի
հրաժարվել դրանցից իր սեփական կամքով:

Մարդկանց մեծ մասը երջանկություն է փնտրում
սխալ մեթոդներով: Ոմանք կարծում են, որ կարող են
կրկնապատկել իրենց երջանկությունը՝ ընդունելով սխալ
վարքագիծ և անառողջ գործողություններ, որոնք,
կարծես, առաջարկում են ճնշող և երկարատև

երջանկության փայլուն խոստումներ, և նրանք խաբվում են այդ կեղծ խոստումներով, քանի որ իրական երջանկության համը չի կարելի վայելել կեղծ պատրանքների և սխալ գործողությունների դժոխքում:

Ամեն բոպեն հավերժություն է, քանի որ հավերժությունը կարելի է զգալ այդ բոպեի ընթացքում: Օրերը, բոպեները և ժամերը պատուհաններ են, որոնց միջով մենք կարող ենք տեսնել հավերժությունը: Կյանքը կարճ է, բայց միևնույն ժամանակ անվերջ և անսահման:

Հոգին անմահ է, և մարդկային կյանքի այս կարճ գլխում մենք պետք է առավելագույնս օգտագործենք յուրաքանչյուր առկա ներուժն ու հնարավորություն:

Հոգևոր խոսքերը նման են սերմերի, որոնք բերրի հողի կարիք ունեն՝ ծլելու, աճելու, ծաղկելու և պտուղ տալու համար:

Հոգևոր աճը պահանջում է ինքնավերլուծություն, կյանքի առաջնահերթությունների վերադասավորում, վնասակար սովորությունների բացահայտում և վերացում, ինչպես նաև առողջապահական կանոնների և օրենքների պահպանում՝ համապատասխան զարգացող հոգևոր ըմբռնմանը և աճող մտավոր ուժի:

Երբ աշակերտը համոտեսի աստվածային ուրախությունը, նա կհասկանա, որ Աստված իր համար ավելի իրական է դարձել, քան որևէ այլ բան, և նա կհասկանա, որ աստվածային ներկայությանը դիպչելը երանություն է, որին ոչ մի զգայական հաճույք չի կարող հավասարվել:

Աստված աշխատում է արթնացնել մարդու հոգևոր գիտակցությունը և ուղղորդել նրա կամքը ճիշտ ուղղությամբ՝ առաքինության գեղեցկության, հանդուրժողականության մեծության, իմաստության վեհության և հոգևոր երջանկության շքեղության միջոցով: Ես ուրիշներին չեմ համարի օտար, քանի որ զգում եմ, որ բոլորը իմ եղբայրն ու քույրն են: Ես իմ կյանքը կդարձնեմ հաջողակ և լիարժեք, որպեսզի կարողանամ

օգնել ուրիշներին հաջողության հասնել և հասնել
հաջողության: Ես կհամակրվեմ ուրիշների հետ և
կարեկցանք կցուցաբերեմ նրանց նկատմամբ, ինչպես որ
ինքս ինձ եմ դրսևորում: Ես կսիրեմ Աստծուն, ինչպես
մարգարեներն ու սրբերը սիրել են Նրան, և ես
եսասիրությունը կնետեմ ուրիշների հանդեպ իմ սիրո
ջրհորը:

Այս անցողիկ, երկրային կյանքից այն կողմ, որը
ենթակա է մահվան, գտնվում է հավերժական, անփոփոխ
կյանք: Մարմինը կազմված է քիմիական տարրերից,
որոնք քայքայվում և ոչնչանում են, բայց այս անցողիկ
գոյության այն կողմ գտնվում է հավերժական, երկնային
կյանք Աստծո ներկայության մեջ: Հետևաբար, մենք
չպետք է մեր ամբողջ ուշադրությունը սահմանափակենք
այս անցողիկ մարմնի վրա, և նրանք, ովքեր ցանկանում
են դա, պետք է դիմանան դրա փորձություններին և
դառնան դրա տերերը:

Այսօր ես կփորձեմ օգնել կարիքավորներին և տալ
այն, ինչ կարող եմ քաղցածներին
Ես անվտանգ և ապահով եմ Աստծո
պաշտպանության մեջ, և իմ մաքուր խղճի պատերի
ետևում ես մեկն եմ բարության լույսի հետ, որը
առաջնորդում է հոգիների նավերը, որոնք տատանվում են
վշտի ալիքներից՝ շփոթության և անհանգստության
ծովում:

Այսօր ես զգում եմ Աստծուն խաղաղության թրթռոցի
մեջ, որը դողում է իմ ներսում և շարժում սրտիս լարերը
Ես կանեմ ամեն ինչ, որ կարող եմ՝ ուրիշներին
երջանիկ դարձնելու համար, ինչպես որ ձգտում եմ ինքս
ինձ երջանիկ դարձնել, և իմ հոգևոր երջանկության
միջոցով կծառայեմ բոլորին աստվածային սիրո տանը, և
չեմ վախենա ոչնչից, բացի ինձնից, եթե փորձեմ խաբել իմ
խիղճը:

Հոգու այգիներից

Դուք մտադիր եք ինչ-որ տեղ գնալ և շտապում եք
այնտեղ արագ հասնել: Երբ հասնում եք, հասկանում եք,
որ չեք վայելում այդ վայրը՝ ձեր զգացած
անհամբերության, անհանգստության և, հնարավոր է,
նույնիսկ խառնաշփոթի պատճառով: Փոխարենը, փորձեք
լինել ավելի հանգիստ, ավելի զուսպ և ավելի
հավասարակշռված: Եթե ձեր մտքերը հակված են
անհանգստության և անհանգստության, ուժով ճնշեք
դրանք, մինչև դրանք կրկին հանդարտվեն:
Հուզմունքը բացասաբար է անդրադառնում
նյարդային համակարգի հավասարակշռության վրա,
քանի որ այն մեծ քանակությամբ էներգիա է ուղարկում
մարմնի որոշ մասեր, մինչդեռ մյուսներին զրկում է իրենց
բնական բաժինից: Էներգիայի բաշխման այս
անհավասարակշռությունը նյարդայնության պատճառն է:
Հանգիստ և թուլացած մարմինը հանգստացնում է
նյարդերը և նպաստում հոգեբանական բարեկեցությանը:
Աստծո հետ ներդաշնակության մեջ ներքին
տեսլականը սկսում է աստիճանաբար բացահայտվել:
Մարդ պետք է ունենա լիակատար հավատ, որ Աստված
կպատասխանի յուրաքանչյուր սրտանց աղոթքի: Ով դիմի
Նրան լուսավորություն փնտրելու համար, Նրա
տեսլականը կբացվի, իսկ միտքն ու սիրտը կլուսավորվեն:
Երբ բացվում է ներհայացքը, այն դրսևորվում է որպես
զգացողություն, որը, կարծես, բխում է սրտից՝ խորը
պարզության և ճշգրտության զգացում: Այս
զգացողության միջոցով որոնողը ձեռք է բերում անսասան
համոզմունք և ճիշտ ուղին հետևելու ամուր
առաջնորդություն, և աստիճանաբար սկսում է ճանաչել և
վստահել այս զգացողությանը:
Սա չի նշանակում մտածելուց ընդհանրապես
հրաժարվել. հանգիստ, անաչառ մտածողությունը
նույնպես հանգեցնում է խորաթափանցության:
Զգացմունքային մտածողությունը, որը մղվում է

ունայնությամբ և ինքնագնահատականով, հանգեցնում է
:թյուրըմբռնումների և սխալ եզրակացությունների
Ամբողջ սրտով մերժեք կործանարար կասկածներն ու
կեղծ համոզմունքները և ձեր սիրտն ու հոգին ուղղեք
դեպի հավատքի ոլորտը և Աստծո հանդեպ լիակատար
վստահությունը: Խորհրդածության լռության մեջ ձեր
գիտակցությունը կկարողանա կենտրոնանալ
ճշմարտության և ճիշտ հասկացողության վրա: Այս
փորձառության մեջ հավատքը ծաղկում և բացահայտվում
է, և ներթափանցման միջոցով դուք կզգաք այն, ինչ ոչ մի
աչք չի տեսել, ոչ մի ականջ չի լսել և ոչ մի մարդկային
միտք չի պատկերացրել:

Իմ կարոտի ու աղերսի ամեն շունչը դռներ ու
պատուհաններ է բացում իմ հոգում, որոնց միջով ես
անցնում եմ դեպի Աստծո երանությունը:
Ինչպես արևը փայլում է ամենաաշխույժ
ճանապարհներին, այնպես էլ ես կտեսնեմ աստվածային
սիրո ճառագայթները իմ ամենօրյա գործունեության բոլոր
մարդաշատ վայրերում:

Օրհնիր ինձ, Տե՛ր, որպեսզի կարողանամ արթնացնել
իմ հոգին արշալույսի հետ և բերել Քո օրհնյալ շեմին:
Տե՛ր, տուր ինձ առատաձեռն հոգի՝ ուրիշների հետ
կիսվելու իմ ունեցածով, և օգնիր ինձ տեսնել իմ մտքի
հանդարտ լճում իմ հոգու լուսնի արտացոլանքը, որը
փայլում է Քո ներկայության լույսով:

Այսօր ես կխորասուզվեմ Աստծո մասին
խորհրդածությունների և մտորումների ծովը, մինչև
գտնեմ իմաստության և աստվածային ուրախության
մարգարիտներ
Ես քեզ կսիրեմ, Տե՛ր, ամեն ինչից առավել, որովհետև
առանց քեզ չեմ կարող սիրել որևէ մարդու կամ որևէ այլ
բան:

Լեռների խորքում և լուռ երկնքում, և իմ հոգու
խորքում և լռության քարանձավում ես զգում եմ Աստծո
ներկայությունը և զգում եմ Նրա անսպառ ուրախությունը,

և ես խմում եմ Նրա մաքուր աղբյուրներից, որոնք երբեք
չեն դադարում և չեն չորանում հավիտյանս հավիտենից:

Ես սիրում և երկրպագում եմ Քեզ, Տե՛ր, Քո սերը

գերիշխում է ամեն բարի և սիրող սրտում:

Ինչ-որ մեկը խնդրեց ուսուցիչ Պարամահանսային
ցույց տալ իրեն գրավիչ և գրավիչ անհատականություն
զարգացնելու միջոց, և նա ասաց. Դուք պետք է մտքում

ներկա լինեք ուրիշների հետ շփվելիս, քանի որ
անուշադրությունն ավելի վնասակար է մարդու

բնավորության համար, քան որևէ այլ բան: Իհարկե, ես

չեմ նկատի ունենում մեծ մարդկանց անուշադրությունը,
որոնց մտքերը սովորաբար կլանված են խորը հարցերով:
Միշտ զգո՛ն և գիտակից եղի՛ր, և դու կդառնաս գրավիչ

մազնիս

Ոչ որի դուր չի գալիս անտեսված լինելը: Մենք բոլորս
էլ ցանկանում ենք, որ մեր զգացմունքները հաշվի առնվեն

և հաշվի առնվեն, և նմանապես, մենք պետք է հաշվի

առնենք ուրիշների զգացմունքները և ուշադիր լինենք
դրանց նկատմամբ՝ ներդաշնակության և փոխըմբռնման

հասնելու համար: Դրա համար դուք պետք է լինեք զգո՛ն,

ընկալունակ և ուշադիր ձեր շրջապատի բոլորի

նկատմամբ:

Մեռյալները իրավունք չունեն վիրավորելու

ուրիշներին, բայց նա, ով ուշադրություն չի դարձնում

նրանց, իրավունք ունի:

Երբ ուրիշների հետ եք, շփվեք նրանց հետ ուշադիր,
եռանդուն և հետաքրքրված, բայց խուսափեք ձեր մասին

խոսելուց:

Բոլորն ուզում են խոսել իրենց մասին, բայց դա թույլ

մոտեցում է: Թող ուրիշները խոսեն իրենց մասին, եթե

ցանկանում են, լսեք, թե ինչ ունեն ասելու: Թող խոսեն

իրենց խնդիրների, նվաճումների և տպավորությունների

մասին, բայց թող ձեր մազնիսականությունը խոսի ձեր

փոխարեն: Լամպի լույսը հստակ խոսում է ինքն իր

համար, թող ձեր լուռ տատանումները խոսեն ձեր
փոխարեն նույնքան պարզությամբ:

Աստված տեսիլքի միջոցով ինձ ցույց տվեց, որ
մարտում մահացողները սարսափելի երազ են տեսնում
մահվան մասին, բայց հենց որ լավերը դուրս են գալիս
մարմնից, նրանք արթնանում են, կարծես
անհանգստացնող մղձավանջից և ուրախ են, որ
ազատվել են դրանից:

Մեր կյանքի բոլոր փորձառությունները տիեզերական
երազանքի մի մասն են: Մարդկությունը ստեղծեց
պատերազմի մղձավանջը, բայց երբ այս մղձավանջի
զոհերը լքում են իրենց մարմինները, նրանք հասկանում
են, որ դա սարսափելի երազ էր, որից արթնացել են, և
հասկանում են, որ չեն մահացել: Սա խորը
մետաֆիզիկական ճշմարտություն է:

Եթե մարդը իմանար, որ երազ է տեսնում, չէր
տառապի անհանգստացնող երազային ապրումներից:
Սակայն, եթե երազի մեջ նա ինքնաճանաչման է հասնում,
և ինչ-որ մեկը մահացու հարված է հասցնում նրան,
երազում մահը թվում է իրական և սարսափելի
փորձություն, մինչև որ նա արթնանում է և հասկանում,
որ դա իրական չէր:

Սա վերաբերում է նաև մահից հետո վիճակին: Հենց
որ մենք լքում ենք մեր մարմինները, մենք գիտակցում ենք,
որ մեր գիտակցությունը չի մահացել, այլ որ մենք
ազատվել ենք մարմնից և դրա նյութական
սահմանափակումներից ու սահմանափակումներից, և
այդ ազատագրման մեջ է թաքնված մեծ ազատությունը:
Մենք երբեք չպետք է մահ խնդրենք, այլ պետք է մեր
գիտակցությունը պատրաստենք՝ Աստծո հետ
ներդաշնակության մեջ լինելով և Նրա մասին
խորհրդածելով, որպեսզի երբ մահը գա իր ժամանակին,
մենք կարողանանք դրան նայել որպես երազի:

Ես կարող եմ տեսնել կյանքի և մահվան երազային
բնույթը, երբ ուզեմ Հետևաբար, ես մեծ նշանակություն
չեմ տալիս այս մարմնին
Նյարդային համակարգի հիմքում ընկած է հոգևոր
ֆիզիոլոգիա, որը եզակիորեն թույլ է տալիս մարդկանց
հասնել գիտակցության զարգացման ամենաբարձր
փուլերին:

Մարդու ուղեղը, որն ավելի մեծ է, քան կենդանիների
մեծ մասի ուղեղը, բացառությամբ կետերի և փղերի,
ավելի բարդ է և ունի մտածողության ավելի մեծ
կարողություն: Սա մարդու ուղեղը դարձնում է հարմար
գործիք մարդկանց համար, ովքեր ունեն ավելի
զարգացած գիտակցություն, քան մյուս արարածները:
Ուղեղի բարդ և բարդ ոլորումները թույլ են տալիս
մարդկանց խորը և խորը մտածել: Հետևաբար, միայն
մարդկությունն է ընդունակ հասնել խորաթափանցության
առաջադեմ մակարդակների և, հետևաբար, ճանաչելու
իր Արարչին: Իմաստուն մարդը նա է, ով իր մտավոր
կարողություններն օգտագործում է մարդկությանը
ծառայելու և օգուտ բերելու համար՝ նյութական, մտավոր
և հոգևոր մակարդակներում:

Ձմեռը ժամանեց իր սառը, սպիտակ, շուշանման
թիկնոցով
Ամառվա ուրախությունների հանդեպ իմ
ցանկությունները մարել են
Ինձ ասացին, որ փնտրեմ քո բարի սրտի
ջերմությունը
Եվ երբ գարունը հայտնվեց՝ պարելով, զարդարված
,ամեն տեսակի ծաղիկներով
Դաշտերի ու բլուրների բույրով բուրված՝ ինձ ասացին
սիրել քեզ, Աստված իմ
Եվ եկավ ամառը, երգելով իր կանաչ մեղեդիները
քնքուշ տերևների մեջ, բարդիների շրշյունով և սոճիների
շրշյունով
Նա պնդեց, որ ես քեզ համար արտասանեմ

Նույնիսկ փափուկ, քնքուշ հողը շոյում էր իմ շտապող
նոքերը
Եվ նա խնդրեց նրանց մոտենալ ձեր ամենուրեք
գոյություն ունեցող սրբավայրին
Նուրբ բույրը ինձ ասաց հետևել իր ճանապարհին
Քո սուրբ տաճարին՝ ճոճվող վարդերի և ռեհանի
սրտում
Եվ թռչուններն ինձ ասացին, որ երգեմ քեզ համար
նրանց պես
Եվ ալիքավոր քամին հոսանքների ու առվակների
վրայով
Ես արթնացրի քո հանդեպ սիրո փուչիկները, և
դրանք սկսեցին ծլվլալ քո մեծ կրծքի վերևում
Եվ խոտի կոր մանրաթելերի օգնությամբ ես սովորեցի
թեքվել
, խոնարհվում եմ քեզ, Տե՛ր
Եվ խոնկը նաև պատմեց ինձ քո օձանելիքի հրաշալի
բույրի մասին
Եվ ինչպե՞ս պետք է սիրոս լցված պահեմ քո
սրբազան բույրով քո անսահման գահի առջև:
Եվ փոքրիկ, լուռ, համբերատար քարերն ինձ ասացին,
որ ես քեզ տեսնեմ նույնիսկ նրանց մեջ, ովքեր փորձում են
գողանալ իմ երջանկությունը
Մոռացված տարիները խնդրեցին ինձ ուղարկել իմ
մերձավորներին սիրո և գուրգուրանքի մի ուղերձ՝
փաթաթված ամեն թուփի ու վայրկյանի մեջ:
Եվ ամեն միտք ինձ ասում էր, որ փնտրեմ քեզ նրա
սրտում
Իմ սերը ոգեշնչեց ինձ սիրել ամեն ինչ, ինչ գոյություն
ունի քո միջոցով
Եվ իմ սերը շշնջաց ինձ. «Սիրիր ինձ իմ ողջ ուժով, ո՛վ
իմ Աստված»:
Մի անգամ պառկած էի խոտածածկ ու ծաղիկներով լի
մահճակալի վրա և երագումս տեսնում էի, որ գոյություն
ունեցող ամեն ինչ գեղեցիկ ու ուրախ է:

Գլուխս հենված էր բարձր, կանաչ և խիտ խոտերի վրա, որոնք ինձ քշում էին քաղցր բույրով լի քամիներով: Ապա ես ստիպված էի դիպչել ձեռքիս ու մարմնիս, և

ես զարմացա նրա Արարչի մեծությամբ: Այո՛, ես զարմացա, որ ես, ով վստահ եմ իմ մարմնի իրականության մեջ, մի օր կթողնեմ, որ այն հանգստանա հողի մեջ՝ այս մարմինը, որը մահվան պահին կդառնա սառը, գունատ և անշարժ, մինչդեռ հիմա այն թվում է կյանքով լի և պարունակում է հարյուրավոր զգացողություններ, միլիոնավոր մտքեր և միլիարդավոր ֆանտազիաներ ու ընկալումներ:

Այս մարմինը այն բեմն է, որի վրա կյանքի գլուխներն են բացվում, որտեղ ժպիտների բողբոջներ են ծաղկում, միայն թե դրանց հաջորդի մահվան անխուսափելի գալուստը: Այստեղ՝ մարմնի, ոսկորների և արյան մեջ, և մաշկի գեղեցիկ դիմակի ետևում, թաքնվում են հիվանդության գայլերը և ցանկության գազանները: Եվ այստեղ էլ, մարմնի տակ, թաքնված է լույսի թագավորություն տանող գաղտնի անցում: Այս մարմինը կթառամի ու կմարի, երբ նրա տերը՝ հոգին, անդառնալիորեն լքի այն: Եվ ինչո՞ւ ոչ: Քանզի երբ ֆիզիկական բնակավայրի լուսավորյալ տերը հոգնի նյութի ցեխոտ, փլուզվող խրճիթում ապրելուց՝ կապված նյարդերի լարերով, որոնք պահանջում են մշտական խնամք, նա մխիթարություն է գտնում Աստծո երկրի որևէ անկյունում գտնվող մեկ այլ տանը՝ ամբողջական գոյության մեկ այլ ոլորտում, որտեղ ուրախության բույրը թափանցում է ամենուր և անդադար:

Անմահ հոգին կյանքի և մահվան դեր է խաղում հավերժական ժպիտով, ապա մեկնում է իր հավերժական տունը:

Կինոդիտողները պարտավոր են արդյոք ընդմիջտ մնալ կինոթատրոնում ներկայացման ավարտից հետո: Անշուշտ՝ ոչ: Մարդիկ պետք է վերադառնան տուն: Նմանապես, հոգիները գալիս են այստեղ՝ վայելելու

կյանքի կինեմատոգրաֆիկ տեսարանը, ապա հեռանում և
նորից վերադառնում: Նրանք սիրում են դիտել ֆիլմեր և
ներկայացումներ, և երբ հոգնում են այն
ներկայացումներից, որոնց մասին երազել են, և
յուրացնում են այն դասերը, որոնք Աստված ուզում է, որ
նրանք սովորեն, մեկընդմիջտ վերադառնում են
հավերժական երանության բնակավայր:
Երբ արժեքները չեն հիմնված արդարության վրա,
բացվում են ճեղքեր, որոնց միջով ներթափանցում են
տառապանք և տառապանք: Եթե արժեքները հիմնված են
եսասիրության, մահացու հակամարտության և կատաղի
մրցակցության վրա, արդյունքները կխաթարվեն, քանի որ
դրդապատճառները անմաքուր են, և նման դեպքում
փողը չի օրհնվի:

Մարդը պետք է մաքրի իր խիղճը եսասիրությունից և
չփորձի հարստանալ ուրիշների հաշվին: Իսկական
բավարարվածությունը հոգևոր է, ոչ թե նյութական, և
կյանքի իրական շահը իմաստության, գիտելիքի և Աստծո
սիրո գանձերը տիրապետելն է:

Մենք պետք է ապրենք պարզ և միշտ ձգտենք օգնել
ուրիշներին և որքան հնարավոր է բարելավել նրանց
հանգամանքները: Սակայն այս ազնիվ նպատակը
անհամատեղելի է եսասիրության և ագահության հետ՝
առանց ուրիշների նկատմամբ հաշվի առնելու:
Աշխարհիկ մարդիկ անհավասարակշիռ են և,
հետևաբար, հաջողակ չեն համարվում: Պարզ,
հավասարակշռված կյանքը հրաշալի արվեստ է և
հաջողության նշան: Նրանք, ում միակ նպատակը փող
ձեռք բերելն է, չեն գտնի Աստծո հավանությունը:
Ճիշտ է, որ Աստված մեզ մեջ սովի զգացում է
սերմանել, որպեսզի կարողանանք աշխատել և մեր
մարմինները ապահովել, բայց մարմնի համար հոգ
տանելը կյանքի միակ նպատակը չէ: Նպատակը շատ
ավելի մեծ է, քան ցանկացած նյութական կամ

Ժամանակավոր նկատառում, որքան էլ որ այն հրաշալի,
փառահեղ և շլացուցիչ թվա:

Աշակերտներից մեկը հարցրեց վարպետ

Պարամահանսային, թե ինչպես զգալ աստվածային
ներկայությունը: Նա պատասխանեց. «Ամեն գիշեր,
նախքան քնին հանձնվելը, մեղիտացիա արեք, մինչև
զգաք, որ ձեր գիտակցությունը թափանցել է մտքերի
աշխարհը և մտել մեկ այլ չափում: Սակայն սա դեռ ամենը
չէ: Միտքը դեպի ներս շրջելուց հետո կարոտը պետք է
ժայթքի, իսկ ցանկությունները պետք է ջրհեղեղի պես
հոսեն դեպի Աստված: Երբ աշակերտն ամբողջությամբ
հանձնվում է Աստծուն, նա հանկարծ զգում է, որ դիպչել է
Նրա օրհնյալ ներկայությանը և ճանաչել է Նրան: Նա
կտեսնի անսահման պայծառության մեծ լույս, և նա
կարող է տեսնել հրեշտակներ ու բարեգործ հոգիներ, կամ
կարող է զգալ հարբեցնող երկնային բույր, և այդ
ժամանակ նա կիմանա, որ Աստված պատասխանել է
իրեն, և Նրա հասկացողությունը կբացվի, և Աստված
կբացահայտի Նրան կյանքի գաղտնիքները, կամ նա
կարող է պարուրվել մեծ խաղաղությամբ մեղիտացիայի
ժամանակ: Եթե նա շարունակի մեղիտացիան, և Աստված
շնորհի Նրան իր մեծ սերը, նա կզգա աննկարագրելի
աստվածային ուրախություն: Երջանիկ է նա, ում
շնորհվում է այս երանելի փորձը»:

Աստվածային սերը բացում է դրախտի դարպասը, որի
միջով որոնողը մտնում է Աստծո ներկայության մեջ
Եթե մարդը Աստծուց՝ ողորմածից և իմաստունից,
խնդրի հավիտենական կյանքի հացը, Նա Նրան չի տա
Նյութական անգիտության քարը: Եթե երկրպագողը
փնտրի իմաստության սնունդը, Աստված Նրան չի
առաջարկի խաբեության օձը: Եթե երկրպագողը Աստծուց
խնդրի աստվածային երանության եռությունը, որը
հագեցնում է բոլոր ծարավը, Նա Նրան չի տա
անհանգստության և հոգեբանական տառապանքի
կարիճը: Եթե խաբված մարդիկ գիտեն, թե ինչպես բարի

Նվերներ տալ իրենց զավակներին, ապա որքան ավելի
Տերը՝ բոլոր բարության և ուրախության աղբյուրը, հոգևոր
գիտելիքներ և լուսավորություն կտա Նրանց, ովքեր
սիրում են Նրան:

Աստված բարձրագույն իմաստությունն ու մեծագույն
գիտելիքներն է շնորհում Նրանց, ովքեր դրանք փնտրում
են, և Նա իրեն շնորհում է անկեղծ որոնողին, ով որևէ
փոխարինող չի ընդունում: Նա, ով Աստծուն փնտրում է իր
ամբողջ սրտով և հոգով, իմաստուններից
ամենաիմաստունն է և մարդկանցից ամենասիրելին
Աստծո համար: Եվ երբ երկրպագողի կարոտը
ուժգնանում է, Նա Աստծուց ստանում է հազվագյուտ և
սիրելի արձագանք և զգում սիրո այն եզակի էքստազի
զգացումը, որը զգում են Նրանք, ովքեր սիրում են
Սիրելիին:

Այս տիեզերական երազում իր դերը կատարող
իմաստուն մարդը՝ հոգևոր գիտակցությամբ և աճող
աստվածային կարոտով, մոտ է Աստծուն և թանկ է Նրա
համար: Նա ունի մաքուր սեր և սիրում է Աստծուն առանց
որևէ եսասիրական դրդապատճառների և առանց որևէ
Նախապայմանի, օրինակ՝ ասելով. «Տե՛ր, ես կերկրպագեմ
քեզ այն պայմանով, որ դու ինձ առողջություն, փող և
հարմարավետ կյանք տաս»:

Իմաստունի և Աստծո միջև կա խորը, փոխադարձ
սեր, որը անսահման է և անվերջ: Եթե մեկը Աստծուց ինչ-
որ կոնկրետ բան է խնդրում, Աստված լիովին գիտակցում
է, որ այդ մարդը ավելի շատ հետաքրքրված է Նրա
պարզակներով, քան իրենով:

Սխալ չէ, որ մարդը աղոթում է իր կարիքների
բավարարման համար, բայց երբ Նա աղաչում է ճանաչել
Աստծուն և տեսնել Նրա փառահեղ դեմքի լույսը, Նա
չպետք է ցանկանա որևէ անձնական օգուտ դրանից, ոչ էլ
Նրա մտքերը պետք է սահմանափակվեն միայն
Նվերներով, այլ՝ Նվիրատուով: Երբ որոնողը կարողանա
դա անել անկեղծորեն, Նա ավտոմատ կերպով կստանա

բոլոր մյուս նվերները առատաձեռնության աղբյուրից և
առատաձեռնության օվկիանոսից:

Աշակերտներից մեկը խորհուրդ խնդրեց ուսուցիչ

Պարամահանսայից, թե ինչպես վարվել որոշակի
իրավիճակներում և ինչպես վարվել ուրիշների հետ, և նա
.ասաց

Հետևեք ճշմարտությանը և մի շեղվեք դրանից, և
խուսափեք այնպիսի բան ասելուց, որը կարող է վնասել
ձեզ կամ ուրիշներին, նույնիսկ եթե դա ճշմարիտ է, քանի

դեռ չեք շեղվում ճշմարտության ոգուց: Միևնույն
ժամանակ, դուք չպետք է գնաք հակառակ
ծայրահեղության և դիմեք ստի՝ ցավալի

ճշմարտություններ ասելուց խուսափելու համար:

Անկեղծ եղեք ինքներդ ձեզ և ուրիշների հետ՝ առանց
ավելորդի վրա կենտրոնանալու: Ասեք ճշմարտությունը և
խուսափեք այնպիսի բաներ ասելուց, որոնք կարող են
վիրավորել կամ վնասել որևէ մեկին: Մի բացահայտեք ձեր
բոլոր գաղտնիքները ազնվության և թափանցիկության
անվան տակ, քանի որ եթե բացահայտեք ձեր թույլ
կողմերը, նրանք կփորձեն վիրավորել կամ ծաղրել ձեզ,
երբ ցանկանան: Ինչո՞ւ տալ նրանց գեներ, որը նրանք
կարող են օգտագործել ձեր դեմ:

Խոսե՛ք և գործե՛ք այնպես, որ երջանկություն և

խաղաղություն բերեք ձեզ և ուրիշներին

Անհրաժեշտ է զարգացնել հոգևոր ըմբռնում՝

իմանալու համար բարին բերող ճշմարտության և
փաստերը պատմելու միջև եղած տարբերությունը՝
առանց դրանցից բխող հետևանքները հաշվի առնելու,
քանի որ իրերը դատվում են իրենց ավարտով: Խորհուրդ
չի տրվում ասել այն ամենը, ինչ գիտեք, ինչպես նաև
խորհուրդ չի տրվում խուսափողական և գաղտնի լինել
այն բաների վերաբերյալ, որոնք ուրիշները պետք է
իմանան իրենց բարօրության համար:

Երբ դուք լիարժեք ըմբռնում չունեք, լավագույնն է

զուսպ լինել խոսքի մեջ, մինչև որ ճշմարտության

անմիջական ըմբռնում չունենաք՝ բոլորի համար արդար
արդյունքներով:

Շարունակեք մտածել Աստծո մասին և խնդրեք Նրա
օգնությունն ու առաջնորդությունը, և ձեր
խորաթափանցությունը կբացվի, որպեսզի դուք պարզ
տեսնեք իրերը և կկարողանաք ավելի լավ տարբերակել:

Մարմնի բջիջները լիցքավորելով երիտասարդական կենսունակությամբ

Տիեզերական էներգիան անընդհատ և անխափան
հոսում է մարմին, բայց մարդկանց մեծ մասը չգիտի այս
առատ կենսունակության մասին: Նրանք, ովքեր գգում են
այն, իրենց բջիջներում գգում են էներգիայի ալիք և
թարմացնող հոսանք, որը նրանց նորացված ուժ է
հաղորդում:

Ամբողջ բնությունը խոնարհվում է Տիեզերքի Տիրոջ
առջև, և Նրա գործությունը հոսում է մարդկության միջով:
Խնդիրը կայանում է մարդկության և բոլոր գործությունների
աղբյուրի միջև ամուր կապ չմշակելու անկարողության
մեջ: Մենք ապրում ենք անմիջապես աստվածային
գործությամբ, և մյուս բոլոր գործությունները անօգուտ են
առանց Աստծո պահպանող գործության:

Սնունդ, թթվածին և արևի լույս. այս տարրերը կարող
են մեզ որոշակի առողջություն ապահովել, բայց մենք
պետք է հասկանանք, թե ինչպես ստանալ լիակատար
առողջություն Անսահման Աղբյուրից: Նյութական
աղբյուրները նման են փոքր մարտկոցների, որոնք ի
վերջո սպառվում են, մինչդեռ Անսահման Աղբյուրը հզոր
գեներատոր է, որի հզորությունը երբեք չի նվազում
անընդհատ հոգուն մատակարարելով կենսունակություն,
երջանկություն և ուժ: Հետևաբար, չափազանց կարևոր է
որքան հնարավոր է շատ ապավինել Անսահման
Աղբյուրին:

Ցանկացողը պետք է սովորի այդ կենսական
պաշարից անմիջապես դրա աղբյուրից օգտվելու ճիշտ
եղանակը և պետք է գիտակցի, որ միտքը իրականություն

Է, քանի որ բոլոր բնական երևույթները աստվածային մտքի մարմնացում են, քանի որ Աստված մտածել է այս երկրի մասին՝ նախքան այն ստեղծելը:

Շատերը կարծում են, որ միտքը մարմնի արդյունք է, սակայն մարմնի չափազանց ճշգրիտ կազմավորումը և դրա մասերի ու օրգանների միջև հրաշալի համակարգումը հստակորեն ցույց են տալիս, որ մարմինը գերազույնս վեհ տիեզերական մտքի ստեղծագործությունն է:

Միտքը մարմինը կառավարող հիմնական տարրն է, և մարդու համար շատ կարևոր է խուսափել մարդկային թերությունների, ինչպիսիք են հիվանդությունը, թուլությունը, ծերացումը և հիասթափությունը, մտավոր ակնարկներից և համոզվել, որ իր միջով անսպառ գործունեություն է հոսում, և այս գործունեությունը օժտված է ինտելեկտով և կարող է մարմնի բջիջները լիցքավորել առողջությամբ և երիտասարդության կենսունակությամբ:

Միտքը յուրաքանչյուր կենդանի բջջի ուղեղն է, հույզերն ու զգացողությունները: Այն ունի մարմինը կա՛մ ակտիվ և զգոն պահելու, կա՛մ անտարբեր և դանդաղ կոտ պահելու ուժ: Միտքը տիրակալն է, իսկ մարմնի բջիջները՝ նրա հպատակները, որոնք հնազանդվում են իրենց գերազույն տիրոջ՝ մտքի հրամաններին և արգելքներին: Մենք մեծ ուշադրություն ենք դարձնում մեր ամեն օր ուտած սննդի որակին, և նմանապես պետք է ուշադրություն դարձնենք մեր մտքին ամեն օր տրամադրվող մտավոր և հոգեբանական սննդի որակին:

Մետաֆիզիկական գիտնականն ասում է, որ մարմինը էլեկտրամագնիսական ալիք չէ, այլ աստվածային գիտակցության ծովում լողացող գիտակցության ալիք: Ամեն օր մենք պետք է ամրապնդենք մեր ֆիզիկական ուժը, մեծացնենք մեր մտավոր ուժը և ճանաչենք մեր իրական «ես»-ը՝ մեդիտացիայի, առողջ մտածողության և

դրական, արդյունավետ աշխատանքի միջոցով, որը միասին օգտակար է մարմնի, մտքի և հոգու համար: Աստված օրհնել է ինձ երջանկությամբ իմ կյանքի այս

երկար տարիների ընթացքում: Անկախ նրանից, թե մարդիկ տեսնում են գոհունակության ժպիտը իմ դեմքին, թե ոչ, աստվածային ուրախությունը միշտ ինձ հետ է և երբեք չի լքում ինձ: Երջանկության մեծ գետը անընդհատ հոսում է իմ գիտակցության ավազների տակ և պոռթկում է որպես օրհնված աղբյուրներ, որոնք ոռոգում են իմ կյանքի այգիները:

Ո՛չ կյանքի հանկարծակի ցնցումները կարող են խաթարել իմ խաղաղությունը, ո՛չ էլ մահվան ուրվականը կարող է խլել իմ զգացած հոգևոր երջանկությունը:

Դժվար էր այդ վիճակը դարձնել մշտական և անփոփոխ, բայց այն ոգու պտուղները, որոնք ես հիմա վայելում եմ և կիսում ուրիշների հետ, արժեին իմ ներդրած բոլոր ջանքերին:

Ես մտածում և գործում եմ աստվածային ոգով առաջնորդվող: Փողը երբեք իմ կյանքի նպատակը չի եղել, այլ մարդկության մեջ իմ եղբայրներին ու քույրերին ծառայելը: Հետևաբար, Աստված ինձ համար բարության բազմաթիվ դռներ է բացել՝ ինձ պահելու և իմ առաքելությունը կատարելու համար: Եվ երբ ես օգնության կարիք ունեմ, Աստված այն անմիջապես տրամադրում է:

Իմ միակ ցանկությունը ձեզ ծառայելն է, և այդ պատճառով եմ ես այստեղ:

Աստծո գորությունը գործում է նաև ձեր կյանքում:

Դուք ինքներդ կզգաք այս ճշմարտությունը, երբ ձեր հավատքը կամրապնդվի և կհասկանաք, որ իրական հարստությունը գալիս է ոչ թե նյութական հաջողությունից, այլ Ամենակարողից:

Թեև կյանքը թվում է անկանխատեսելի, քմահաճ և խորհրդավոր, լի կասկածներով, ամեն տեսակի խնդիրներով ու ցնցումներով, մենք մնում ենք Աստծո

մշտական պաշտպանության տակ: Մենք չպետք է
չափազանցենք հարցերը կամ կորցնենք մեր
հանգստությունը իրադարձությունների առջև, քանի որ
եթե թույլ տանք, որ խուճապը տիրի մեզ, մենք ուժ կտանք
չարին և կխորացնենք դրա արմատները, որոնք աճում և
ծաղկում են վախի և անհանգստության հողում:

Մենք չպետք է ակնկալենք կյանքի փորձությունների
մեջ գտնել երկարատև երջանկություն և խաղաղություն,
այլ պետք է դրանք փնտրենք և հայտնաբերենք մեր մեջ:
Այնուհետև, ինչ փորձառությունների միջով էլ որ անցնենք,
դրանց հետ կվարվենք այնպես, ինչպես ֆիլմում դիտում
ենք ուրիշի փորձառությունները՝ լինեն դրանք հաճելի, թե
ցավոտ:

Մարդը կարող է իր բոլոր փորձառությունները
վերածել ցավոտ, դժբախտ փորձությունների, եթե թույլ
տա իր մտքին դա անել: Նրանք կարող են վայելել լավ
առողջություն, բայց չգնահատել դրա արժեքը: Բայց եթե
հիվանդանան, այդ դեպքում կխոնարհվեն և կգնահատեն
բարեկեցության օրհնությունը: Մենք պետք է ընդունենք
Աստծո բարեհաճությունը և շնորհակալություն հայտնենք
Նրան այն օրհնությունների համար, որոնք Նա շնորհում է
մեզ՝ առանց սպասելու անբարենպաստ հանգամանքների,
որոնք մեզ երախտապարտ կդարձնեն և կընդունեն Նրա
շնորհը:

Կյանքը պետք է լինի մտորումների և գործողության
համադրություն: Երբ մարդը կորցնում է իր հոգեբանական
հավասարակշռությունը, Նա խոցելի է դառնում
անհանգստությունների, վշտի ամպերի և ցավի
տանջանքների նկատմամբ: Եվ եթե Նա փորձի խախտել
առողջության, բարգավաճման և իմաստության
օրենքները, ապա անխուսափելիորեն կտուժի
հիվանդությունից, աղքատությունից և
անտեղյակությունից:

Մենք պետք է մեր մտադրությունները մաքուր
պահենք, մեր դրդապատճառները՝ մաքուր, և գործենք

այնպես, որ մեզ հոգեկան խաղաղություն բերի, և թույլ
չտանք, որ կյանքի հանգամանքները խաթարեն մեր
խաղաղությունը և կործանեն մեր երջանկությունը:
Նաև ամրապնդել մեր ինտելեկտը և մերժել տարիներ
ու սերունդներ ժառանգած մտավոր և բարոյական
թուլության բեռը: Այս անմաքրությունները պետք է այրվեն
նորացված վճռականության և արդյունավետ
գործողությունների կրակներում: Այս կառուցողական
մոտեցմամբ իսկապես նվիրված անհատը կարող է հասնել
ազատագրման և ազատության հորիզոններին:

Հավերժական երջանկության օրենքները

Ասում էին, որ Հնդկաստանի արդար
կառավարիչներից մեկի ոսկեդարում տեղի չի ունեցել
որևէ միջադեպ, վաղաժամ մահ կամ բնական աղետ, որը
կխաթարի նրա թագավորության խաղաղությունն ու
լիակատար ներդաշնակությունը:
Երբ ընտանիքի անդամները ապրում են ավելի մեծ
ազնվությամբ, յուրաքանչյուր տուն կապրի ավելի շատ
ներդաշնակություն, առողջություն և սեր: Սակայն, երբ
ընտանիքի անդամները միմյանց հետ վարվում են տգեղ
եսասիրությամբ, տունը ավտոմատ կերպով լցվում է
անհամաձայնությամբ և ատելությամբ: Սա վերաբերում է
նաև ազգերին: Երբ մարդիկ ապրում են ազնվությամբ և
ազնվությամբ, նրանք ականատես կլինեն Աստծո
արքայությանը երկրի վրա:
Ժամանակը կարճ է: Այսօր մենք այստեղ ենք, վաղը
կհեռանանք: Աստծո որոնումները մարդկության
բարձրագույն արտոնությունն են: Մենք պետք է
առավելագույնս օգտվենք այս կյանքում Աստծո տված
ազատությունից և իմաստուն կերպով օգտագործենք այն,
որպեսզի կարողանանք անձամբ զգալ հավերժական
հոգևոր ճշմարտությունները:

Մեղքն այն ամենն է, ինչը ցավ ու տառապանք է
պատճառում մարդուն: Առաքիլությունն այն է, ինչը նրան
հավիտյան երջանիկ է դարձնում: Եթե մարդը չունի

հոգևոր ներդաշնակություն իր մտքերում և խաղաղություն իր ներսում, նոր տունը, նոր մեքենան կամ որևէ այլ նոր բան չի կարողանա երջանկություն և հանգստություն բերել նրա հոգուն: Փոխարենը, նրա ներքին տանջանքը կմնա նույնիսկ այդ նոր բաների և այլնի ձեռքբերումից հետո:

Իսկական երջանկությունը կայանում է հանգամանքներին դիմակայելու և բոլոր արտաքին փորձություններին դիմակայելու ունակության մեջ: Այն ձեռք է բերվում, երբ դուք կարողանում եք դիմանալ տանջալից ցավին և դաժան դժվարություններին, որոնք առաջանում են ուրիշների նախապաշարմունքներից և չարամիտ փորձերից՝ ձեզ վնասելու և թակարդը գցելու համար, և դուք արձագանքում եք նրանց մեղքերին սիրով և ներողամտությամբ: Երբ դուք կարողանում եք պահպանել ձեր հոգեկան խաղաղությունը՝ չնայած արտաքին հանգամանքների ցավոտ խայթոցներին, այդ ժամանակ դուք կհամոտեսեք երջանկությունը: Սուրբ Գրությունները նշում են, որ նրանք, ովքեր անտեսում են աստվածային պատվիրանները և հետապնդում իրենց հիմար ցանկություններն ու քմահաճույքները, չեն գտնի երջանկություն և չեն հասնի իրենց վերջնական նպատակին: Դրանք կոչ են անում ճշմարտություն որոնողին Սուրբ Գրությունները դարձնել իրենց առաջնորդող լույսը և դատավորը՝ որոշելիս, թե ինչ պետք է անել և ինչից խուսափել, և տարբերակել հարցերը և գործել իմաստության համաձայն: Ինքնավստահ են նրանք, ովքեր գործում են ազնվորեն: Երջանկությունը գալիս է միայն մաքուր մտքերից և ազնիվ գործողություններից: Եթե դուք երջանիկ եք հիմա, ապա երջանիկ կլինեք նաև ապագայում՝ թե՛ այստեղ, թե՛ հանդերձյալ աշխարհում: Մենք պետք է կուտակենք բախտի բերքը՝ հավաքելով իմաստության պտուղները, մինչ առկա հնարավորությունների արևը շողում է: Այլ կերպ ասած՝

մենք պետք է օգտվենք հնարավորություններից, նախքան
շատ ուշ լինի:

Եթե չօգտվեք Օգտվեք առիթից, քանի որ)

:(հնարավորությունից, այն կդառնա զղջման աղբյուր
Աստված մեզ տվել է հոգևոր օրենքներ, որոնք կոչվում

են պատվիրաններ: Սակայն այս պատվիրանները
անտեսվում և խախտվում են ամեն օր և ամենուր: Եթե
մարդիկ չհասկանան դրանց հոգևոր իմաստը, նրանք
միշտ կբողոքեն դրանցից և կհեռանան դրանցից: Այս
պատվիրանները բոլոր Աբրահամական կրոնների կողմից
հաստատված անժամանակ վարքագծի կանոններ են:

Սակայն տեքստերը հաճախ չեն բացատրում այս
պատվիրանների հոգեբանական կողմերը և դրանց
հետևելու հետ կապված օգուտները: Մարդիկ ընդունում
են այս պատվիրանները պաշտամունքի վայրերում, բայց
չեն հետևում դրանցից դուրս՝ դա արդարացնելով նրանով,
որ այս կանոնները անիրագործելի են,

անտրամաբանական և ժամանակին համընթաց: Սակայն
այս պատվիրանների խախտումը աշխարհի բոլոր
տառապանքների արմատական պատճառն է:

Բայց ո՞րն է այդ պատվիրանների օգուտը և որտե՞ղ

են թաքնված դրանց առավելությունները:

Սուրբ գրքերը մարդուն խորհուրդ են տալիս խորհել

Աստծո մասին, իր միտքը ընկղմել Նրա մեջ, բոլոր
հարցերը հանձնել Նրան և երկրպագել Նրան անկեղծ
երկրպագությամբ՝ առանց կեղծավորության և անարատ
կեղծավորությամբ:

Աստծուն ճանաչելը պետք է լինի կյանքի վերջնական

նպատակը: Աշխարհիկ պարտականությունները չեն
կարող կատարվել առանց Աստծո կողմից մարդկությանը
շնորհված գորության: Կատարել սովորական
պարտականություններ՝ մոռանալով Աստծուն, սխալ է և

մեղք:

Մեղք նշանակում է անգիտություն՝ գործել այնպես, որ

հակասի մարդու մեծագույն բարօրությանը:

Ինչո՞ւ են մարդիկ տխրում և զղջում: Որովհետև

Նրանք ճիշտ չեն վարվել, քանի որ Աստված Նրանց
սրտերում առաջինը չէ:

Մարդու կյանքում ոչինչ չպետք է Աստծուց ավելի

կարևոր համարվի: Եթե մարդը իսկապես հոգ է տանում

Աստծո մասին և կատարում է իր հոգևոր

պարտականությունը Նրա հանդեպ, Նրա

հանգամանքները կբարելավվեն ամեն ինչով, և Նա կզգա

իրեն անվտանգ և պաշտպանված՝ չնայած շրջապատող

բոլոր հանգամանքներին:

Հենց որ մարդը սկսում է երկրպագել ունեցվածքը,

փողը, փառքը կամ Աստծուց բացի որևէ այլ բան,

դժբախտությունը դառնում է Նրա բաժինը: Նրանք, ովքեր

իրենց ամբողջ ուշադրությունը կենտրոնացնում են այս

բաների վրա, իրականում երկրպագում են դրանք, և,

հետևաբար, չեն մոտենում Աստծուն, այլ հեռանում են

Նրանից: Բայց Նրանք, ովքեր խորհում են Աստծո մասին,

խորհրդածում են Նրա մասին և շփվում են Նրա հետ

իրենց սրտերում, մոտենում են Նրան և Ներքին

ուրախություն են զգում Նրա հետ լուռ հաղորդակցության

մեջ:

Միայն Աստված է ի վիճակի իրականացնել

մարդկային երազանքներն ու հույսերը՝ երկարատև

երջանկության համար: Հետևաբար, ոչինչ չպետք է թույլ

տա, որ զբաղեցնի Աստծո տեղը սրտում:

Կան սրբազան խորհրդանիշներ, որոնք կարող են

օգնել որոնողին հիշել Աստծուն և ավելի մոտենալ Նրան:

Սակայն, եթե մարդը սկսի երկրպագել այս

խորհրդանիշներին, դրանց վնասը կգերազանցի դրանց

օգուտը: Երկրպագությունը պետք է ուղղված լինի միայն

Աստծուն, քանի որ ուրիշ ոչինչ արժանի չէ

երկրպագության:

Անկախ ծիսական պաշտամունքի բնույթից, այն

ընդունելի է Աստծո համար, քանի դեռ երկրպագողը

կատարում է այն հոգևոր գիտակցությամբ և Նրա

հանդեպ կարոտով: Սակայն շատ մարդիկ չեն ըմբռնում
պաշտամունքի էությունը, և նրանց մտքերն ու սրտերը
շեղվում են Աստծուց դեպի ծեսերը, այդպիսով մեծ օգուտ
չստանալով իրենց պաշտամունքից:

Ճշմարիտ երկրպագուները թույլ չեն տալիս, որ իրենց
գիտակցությունը սահմանափակվի որևէ պատկերով կամ
ձևով, այլ խորագույն սիրով և լիարժեք ուշադրությամբ
կենտրոնանում են բոլոր պատկերների և ձևերի հետևում
կանգնած աստվածային ոգու վրա:

Աստված բացարձակ է և անսահման, և ոչ մի
պատկեր կամ արձան չի կարող պարունակել Նրան
Կարելի է ասել, որ Աստված դրսևորվում է բոլոր

Նրանց մեջ, ովքեր անկեղծորեն սիրում են Նրան և
ներդաշնակության մեջ են Նրա հետ, քանի որ Նա ներկա է
ամենուրեք և, հետևաբար, ներկա է բոլորի մեջ: Սակայն,
ոչ բոլորն ունեն աստվածային ներկայությունը դրսևորելու
ունակություն: Արևը հավասարապես փայլում է և՛ ածխի,
և՛ ադամանդի վրա, բայց ադամանդը ստանում և
արտացոլում է արևի լույսը, մինչդեռ ածուխը՝ ոչ:

Նմանապես, բոլոր մարդիկ ընկղմվում են Աստծո լույսի
մեջ, բայց միայն քչերն են կարողանում ընդունել այդ լույսը
և արտացոլել այն իրենց մտքերում և

գործողություններում: Դա անելու համար նրանք պետք է
մաքրագործվեն խորհրդածության և աստվածային
ուսմունքներից ու պատվիրաններից հետևելու միջոցով:

Երբ մենք արտասանում ենք Աստծո անունը, մենք
պետք է խորապես և անկեղծորեն գիտակցենք, թե ինչ
ենք ասում: Եթե դուք կարողանալիք նայել մարդկանց
մտքերին աղոթքի ժամանակ, կտեսնեիք, որ նրանց մեծ
մասը մտածում է ամեն ինչի մասին, բացի Աստծուց,
նույնիսկ եթե նրանք արտաբերում են Նրա անունը: Նման
աղոթքը անպտուղ է և անօգուտ:

Երբ մենք աղոթում ենք, մենք պետք է ձգտենք մեր
ամբողջ միտքը կենտրոնացնել Աստծո վրա, այլ ոչ թե
պարզապես կրկնել Նրա օրհնյալ անունը՝ թույլ տալով մեր

մտքերին թափառել: Իմ մորաքույրներից մեկը
սովորություն ուներ իր աղոթքները արտասանել
աղոթատեղիների վրա, որոնք հազվադեպ էին ձեռքից
դուրս գալիս: Բայց մի օր նա խոստովանեց ինձ, որ չնայած
քառասուն տարի այս աղոթքի սովորությանը, Աստված չի
պատասխանել իր աղոթքներին: Չարմանալի չէ: Նրա
«աղոթքները» ոչ այլ ինչ էին, քան նյարդային
սովորություն:

Երբ աղոթում ենք, չպետք է մտածենք միայն Աստծո
մասին: Մենք պետք է ձգտենք անկեղծ լինել մեր
երկրպագության մեջ և նվիրված մեր աղաչանքներում:
Աղոթքի ուլունքների օգտագործումը և Աստծո անունը
անընդհատ կանչելը լիովին ընդունելի է, երբ այդ
պրակտիկան բխում է սրտից և հիմնված է անկեղծության
և կենտրոնացած մտքի վրա: Այնուամենայնիվ, այս
պրակտիկան ժամանակի ընթացքում կարող է դառնալ
ավտոմատ:

Մենք պետք է շնչանք Աստծո անունը մեր սրտերում՝
կարոտի և աստվածային սիրո վարդարանի վրա. սա է
ճշմարիտ երկրպագությունը, որը դիպչում է Աստծո
սրտին: Աստծո անունը սառնությամբ և թափառող մտքով
արտաբերելը հայիոյանք և անհարգալից վերաբերմունք է:
Երբ մարդ աղոթում է, նրա սիրտն ու միտքը պետք է լցված
լինեն Աստծո սիրով: Բարձրագույն յոգայի
վարժությունների միջոցով մտավոր կենտրոնացումը մեզ
օգնում է ավելի մոտենալ Աստծուն՝ փառքի և շքեղության
գերագույն աղբյուրին, ինչպես նաև օգնում է մեզ
խորհրդածել և հաղորդակցվել Նրա հետ:
Անհրաժեշտ է շաբաթական մեկ օր նվիրել հոգևոր
հանգստությանը (եթե հնարավոր է)՝ Աստծո մասին
խորհրդածելու և հանգստություն, խաղաղություն և
ներքին խաղաղություն զգալու համար: Այս կերպ
անցկացրած ժամանակը կլինի հանգստացնող բալասան
շաբաթվա մնացած ժամանակահատվածում ձեր

հանդիպած խնդիրների և անհանգստությունների
համար:

Բոլորը պետք է շաբաթական մեկ օր անցկացնեն
մեկուսացման կամ «հոգևոր հանգստի» մեջ՝ իրենց
հուզական վերքերն ու ցավերը բուժելու համար: Երբ այդ
օրը դառնա խաղաղության, ուրախության և
բավարարվածության օր, դուք անհամբերությամբ
կսպասեք դրան շաբաթ առ շաբաթ:

Մենակությունը մեծության գինն է: Դուք կգարմանաք
այն հրաշալի արդյունքներից, որոնք կհասնեք ձեր մտքի,
մարմնի և հոգու համար այս հոգևոր նահանջի և ձեր
հոգու ու Աստծո հետ կապի միջոցով: Եթե ձգտում եք
իրական երջանկության, ապա պետք է ընկղմվեք
աստվածային խաղաղության օվկիանոսի մեջ վաղ
առավոտյան՝ արթնանալուց հետո, ինչպես նաև գիշերը
քնելուց առաջ:

Հնդկաստանի իմաստունները խորհուրդ են տալիս ոչ
միայն մեկ օր մեկուսանալ, այլև ընդգծում են օրական
չորս հատուկ ժամանակներում լուռ մեդիտացիայի
անհրաժեշտությունը: Լուսաբացին, նախքան արթնանալը
և որևէ մեկին տեսնելը, պետք է վայելել հանգստությունն
ու խաղաղության զգացումը: Կեսօրին պետք է
հանգստացնել միտքը ճաշից առաջ, և կրկին վայելել
խաղաղության մի շրջան ընթրիքից առաջ: Վերջապես,
երեկոյան քնելուց առաջ պետք է կրկին մտնել
խաղաղության վիճակի մեջ:

Նրանք, ովքեր ջանասիրաբար լռություն են
պահպանում միայնության ընթացքում և այս չորս օրվա
ընթացքում, պարտավոր են ներդաշնակություն զգալ
Աստծո հետ: Նրանք, ովքեր չեն կարող պահպանել այս
բոլոր ժամանակահատվածները, պետք է նվիրեն
առնվազն առավոտյան և երեկոյան ժամերը: Այդպես
անելով՝ նրանց կյանքը կփոխվի դեպի լավը, և նրանք
կզգան երջանկություն. փորձը դրա լավագույն ապացույցն
է:

Եթե շարունակեք չեկեր գրել և ստորագրել՝ առանց
ծեր բանկային հաշիվը ծածկելու համար բավարար
միջոցներ ներդնելու, ձեր գումարը կսպառվի: Նույնը
վերաբերում է նաև ձեր կյանքին: Առանց ձեր կյանքի
հաշվին խաղաղության կանոնավոր ներդնելու՝ ձեր
Էներգիան կսպառվի, ձեր հանգստությունը կվերանա, և
ձեր երջանկությունը կգոլորշիանա: Մի խոսքով, դուք ի
վերջո կտառապեք հոլզակյան, մտավոր, ֆիզիկական և
հոգևոր սևանկացումից: Սակայն Աստծո մասին խորը
ամենօրյա խորհրդածությունները կփոխհատուցեն ձեր
հոգու թերությունները:

Բարեպաշտ որոնողը ամեն օր մեղիտացիա է անում՝
Աստծո հետ շփվելով իր սրտում եղած ողջ սիրով ու
կարոտով, աղաչելով Նրան բացահայտել Իրեն: Եթե դուք
Աստծո սիրահար եք և ձգտում եք զգալ Նրա
ներկայությունը, ապա պետք է ձեր միտքն ու մարմինը
ընկղմեք Նրա խաղաղության մեջ, և կյանքը կժպտա ձեզ,
և ձեր գործերը կբարելավվեն բազմաթիվ առումներով:
Հանգիստ մարդը հազվադեպ է սխալներ թույլ տալիս և
հաջողության է հասնում այնտեղ, որտեղ հազարավոր
մարդիկ ծախողվում են:

Նրանք, ովքեր չեն մտածում Աստծո մասին կամ չեն
հոգում Նրա մասին, դառնում են ընկճված և դժբախտ:
Նրանք դառնում են դյուրագրգիռ և վերածվում են քայլող
մեքենաների:

Իմաստության և խաղաղության արևը կծագի
հանգստության երկնքում և կպարուրի ձեր Էությունը իր
բուժիչ ճառագայթներով, քանի դեռ դուք հոգևոր ջանքեր
եք գործադրում և ձեր սրտում առաջին տեղը տալիս
Աստծուն:

Մտորումների օրը պետք է լինի նաև մտավոր և
ֆիզիկական հանգստի և ներքին խաղաղության
գարգացման օր: Այդ օրը ցանկացած գործունեություն, որը
իմաստություն և խաղաղություն է բերում, օրինյալ
գործունեություն է:

Ինչ վերաբերում է ծնողներին պատվելուն, սուրբ գրքերը խորհուրդ են տալիս նրանց լավ վերաբերվել. «Պատվիր քո հորն ու մորը» և «Բարի եղիր ծնողների հանդեպ»:

Մարդկային հայրերին ու մայրերին պետք է մեծարել որպես Աստծո ներկայացուցիչներ, որը նրանց օժտել է մարդկությունը ստեղծելու պարգևով: Մայրը Աստծո մաքուր սիրո մարմնացումն է, քանի որ սիրող մայրը ներում է այնտեղ, որտեղ ոչ ոք չի ներում: Հայրը Աստծո իմաստության դրսևորումն է և իր երեխաների պաշտպանությունը:

Մարդը չպետք է սիրի իր հորն ու մորը Աստծուց անկախ, այլ որպես այդ սիրո արտահայտություն:

Պաշտպանը և իմաստունը: Գերագույն աստվածային ոգին դառնում է հայր և մայր՝ երեխային օգնելու համար, հետևաբար այն պետք է պատվվի ծնողների մեջ:

Սուրբ Գրությունները նաև խորհուրդ են տալիս չսպանել սպանելու համար, քանի որ այդ դեպքում մարդ դառնում է մարդասպան: Մարդը չպետք է խլի մեկ ուրիշի կյանքը ուժեղ զգացմունքների պահին: Սակայն, եթե սիրելիները սպառնալիքի տակ են, մարդ պետք է պայքարի նրանց պաշտպանելու համար, ում Աստված վստահել է նրան, քանի որ սրբազան պարտականություն է պաշտպանել սեփական ընտանիքն ու երկիրը:

Շնության արգելքի վերաբերյալ սեռական միության իդեալական նպատակը պետք է լինի Աստծո պատկերով ստեղծված երեխաների ծնունդը և այն մաքուր սիրո դրսևորումը, որը զգում են միմյանց մեջ Աստծուն տեսնող ամուսինները: Նրանք, ովքեր ապրում են բացառապես ֆիզիկական մակարդակում՝ առանց որևէ հաշվի առնելու իրական սերը կամ այն բարձրագույն նպատակը, որի համար ստեղծվել է սեռական ցանկությունը, շնություն են գործում այս պատվիրանի համաձայն: Այս դեպքում նրանք ոչնչով չեն տարբերվում կենդանիներից, որոնք

բավարարում են իրենց սեռական ցանկությունները, ապա
շարունակում իրենց ճանապարհը:
Աստված տղամարդկանց և կանանց մեջ ստեղծել է
այս ստեղծագործական մղումը՝ ամուսնական կյանքում
իրական փոխադարձ սեր ստեղծելու և արտահայտելու
համար, և այն չպետք է չարաշահվի այլ կերպ, այլ պետք է
վերածվի սրբազան գործունեության և գիտելիքի:
Եթե կարողանաք վերահսկել և բաշխել սեռական
ուժը ձեր եռության մեջ, կկարողանաք զարգացնել գրելու,
նկարելու կամ անթիվ այլ ձևերով թաքնված տաղանդները
բացահայտելու հիանալի մտավոր կարողություններ:
Եվ երբ դուք վերջապես կկարողանաք վերահսկել և
հոգևորապես վերափոխել ստեղծագործական
գործունեությունը, դուք կզգաք մեծ խաղաղություն, մեծ
սեր և աճող հոգևոր ուրախություն:
Սրբերն ու հոգևոր առաջնորդները, ովքեր
հոգևորապես վերափոխել են իրենց սեռական
գործունեությունը, հսկաներ են, որոնք ունակ են
գարմանալի և ապշեցուցիչ սխրանքներ գործել
աշխարհում և ճշմարտության էզոտերիկ որոնումներում:
Այսպիսով, սեռական ցանկության բարձրագույն
կիրառումը դրա ուժը բարձրացնելն է, այսինքն՝ դրա
էներգիան ավելի բարձր նպատակի ուղղորդելը՝
իմաստություն, վեհ գաղափարներ և հոգևոր իդեալներ
դրսևորելու համար: Մարդ չպետք է հաճույք ստանա
սեռական մտքերից կամ ցանկանա այն, ինչ արգելված է:
Երբ ձեռք է բերվում ինքնատիրապետման այս տեսակը,
մարդը կունենա առողջ պատկերացում սեռական
հարաբերությունների և դրա ավելի բարձր նպատակի
վերաբերյալ:

Սեռական գործերին ստրկացած լինելը նշանակում է
կորցնել առողջությունը, ինքնատիրապետումը և մտավոր
խաղաղությունը, և մի խոսքով՝ երջանկության բոլոր այն
տարրերը, որոնք մարդուն անհրաժեշտ են:

Սուրբ գրքերը նաև մեզ կոչ են անում չգողանալ: Եթե
հազար մարդուց բաղկացած խումբը գողանար
միմյանցից, յուրաքանչյուրը կունենար 999 թշնամի:
Հետևաբար, չպետք է խախտել ուրիշների իրավունքները,
ոչ էլ բռնագրավել նրանց հողը, խաղաղությունը, սերը,
արժանապատվությունը կամ նրանց որևէ նյութական
կամ հոգևոր ունեցվածք: Եթե դուք չեք զգում ցանկություն
վերցնելու այն, ինչը ձերը չէ, ապա այն, ինչ ձեզ
անհրաժեշտ է կամ ցանկանում եք, կգա ձեզ մոտ:
Գողությունը նախ ծագում է մտքում, երբ մարդը սկսում է
նախանձել ուրիշներին: Չար ցանկությունների սերմերը
պետք է արմատախիլ արվեն մտքից: Հոգևոր ալտրուիզմ
է ճանապարհը: Այդ դեպքում մարդը բնականաբար
կգրավի առատությունը, և օրհնությունները կհոսեն նրա
մոտ՝ ինչպես իրենց հայտնի, այնպես էլ անհայտ
աղբյուրներից: Սա անսխալական աստվածային օրենք է:
Ինչ վերաբերում է գողերին և եսասեր մարդկանց, նրանք
իրենց կյանքն անցկացնում են նյութական ունեցվածքի
հետևից վազելով, նրանց աչքերը միշտ ուղղված են
ուրիշների ունեցածին, նույնիսկ եթե իրենց սեփական
գանձարանը լի է ոսկով:
Եթե նյութական եսասիրությունը չհրաժարվի,
աշխարհը չի կարող ճանաչել երջանկությունը:
Երջանկությունը գալիս է միայն հոգևոր
համագործակցության միջոցով: Այն գալիս է, երբ մարդը
զգում է ուրիշների կարիքները, կարծես դրանք իրենը
լինեն, և աշխատում է ուրիշների համար, ինչպես իրենք
են աշխատում իրենց համար:
Մեկ այլ կարևոր պատվիրան է խուսափել կեղծ
վկայություն տալուց: Ճշմարտությունը խեղաթյուրելով
որևէ մեկին վնասելը սոցիալական ներդաշնակությունը
խաթարելու մեկ այլ միջոց է: Եթե մեկը ցանկանում է, որ
իրեն լավ վերաբերվեն, ապա պետք է նաև ուրիշների հետ
համապատասխանաբար վարվի:

Ճշմարտությունը միշտ պետք է ասվի, բայց պետք է տարբերակել ճշմարտությունը ասելը և պարզապես փաստեր ասելը: Մարդուն կաղ կամ կույր անվանելը վիրավորական է և անօգուտ: Պետք է հաշվի առնել ուրիշների զգացմունքները և խուսափել նրանց անհարմարեցնելուց: Նմանապես, սխալ է նաև բացահայտել ճշմարտությունը, որը կարող է դավաճանել մեկին առանց ազնիվ նպատակի: Մյուս կողմից, չպետք է ստել՝ ճշմարտությունը չասելու համար, այլ որոշակի իրավիճակներում կարելի է լռել՝ ուրիշներին անհարմարեցնելուց կամ վնասելուց խուսափելու համար:

Պետք է զգույշ լինել նախանձից՝ հոգու խաղաղությունը կրծող կործանարար հիվանդությունից:

Որքան շատ մարդ տենչում է ուրիշներին, այնքան մեծանում են նրա դժբախտությունն ու տառապանքը: Նախանձ մարդը ապրում է անհանգիստ կյանքով՝ երբեք չզգալով հանգստության համը: Շատ ավելի լավ է, որ նա հարգի իրեն, հույսը դնի իր վրա և ձգտի ներքին հոգևոր հարստության:

Մարդու արժանապատվությունն ու ներքին արժեքը շատ ավելի մեծ են, քան այն ամենը, ինչ նա կարող է ցանկանալ կամ ձգտել ունենալ: Աստված դրսևորվում է յուրաքանչյուր մարդու մեջ այնպես, ինչպես չի դրսևորվում որևէ այլ մարդու մեջ: Նրանց դեմքը նման չէ որևէ այլ մարդու դեմքին, և նրանց հոգին նման չէ որևէ այլ մարդու, քանի որ նրանց մեջ է թաքնված ողջ արարչագործության ամենամեծ գանձը, և այդ ամենամեծ գանձը Աստված է:

Մենք անցյալի հետ կապված չենք
Երբ մարդն ունի ճիշտ հավատք և գործում է
համապատասխանաբար, նա ավելի երջանիկ է, քան
նրանք, ովքեր հավատք չունեն և չեն կատարում իրենց
պարտականությունները կյանքի պայքարում:
Առողջ հավատքն ու արդար գործողությունները
(որոնք հիմնված են ազնիվ դրդապատճառների և բարի

մտադրությունների վրա) միշտ առկա են այնտեղ, որտեղ
երջանկություն կա, և կորչում են այնտեղ, որտեղ
երջանկությունը բացակայում է: Սրանից կարող ենք
եզրակացնել, որ դրանք երջանկության երկու էական
պայմաններ են, որոնց հնարավոր չէ հասնել առանց
դրանց: Նրանք, ովքեր ցանկանում են երջանկություն,
պետք է ունենան միայն այս երկու հիմնարար տարրերը,
որոնք դրա անկյունաքարերն ու սյուներն են:

Մարդիկ չեն կարող կամքով վերահսկել տիեզերքի
անվերջ բաղադրիչները, ոչ էլ կարող են փոփոխել կամ
ջնջել դրանք: Այս բաղադրիչները բարդորեն միահյուսված
են մարդկային կյանքի հյուսվածքին, և մարդիկ չեն կարող
գործել դրանցից մեկուսացված: Այնուամենայնիվ, նրանք
կարող են վերահսկել իրենց միտքը՝ այդ բաղադրիչներին
հարմարվելու համար:
Մի՛ վնասիր նրան

Մեր նախնիները մեզանից ավելի երջանիկ էին ոչ թե
այն պատճառով, որ նրանք ավելի շատ աշխարհիկ իրեր
ու հաճույքներ ունեին, քան մենք հիմա, կամ որովհետև
նրանք ավելի քիչ էին ենթարկվում կյանքի խնդիրներին,
այլ որովհետև նրանք ունեին հոգեբանական
հավասարակշռություն, որը նրանց տալիս էր
մխիթարություն, խաղաղություն, բավարարվածություն և,
կարճ ասած, երջանկություն:

Նրանք իրենց երջանկության համար կախված չէին
արտաքին հանգամանքներից, ոչ էլ գիջում էին արտաքին
պայմաններին, որոնք կխլեին նրանց այդ զգացողությունը:
Նրանց հարմարավետության, խաղաղության,
երջանկության և բավարարվածության
զգացողությունները բնական, նորմալ, առողջ և
երկարատև էին: Մենք նույնպես պետք է զարգացնենք այս
զգացմունքները, եթե ցանկանում ենք ունենալ
երջանկություն: Եվ մեզանից ո՞վ չի ցանկանում դա:
Ճակատագիրը ազատ կամքի կամ ընտրության
ազատության անցյալի դրսևորման արդյունք է: Մեր

ազատ կամքի անցյալի դրսևորումների միջոցով մենք մեզ վրա ենք բերել և շարունակում ենք բերել ճակատագիր և ճակատագիր: Սակայն մենք կապված չենք անցյալով, և ոչ էլ հավերժ սահմանափակված ենք մեր գործողությունների հետևանքներով: Մենք կարող ենք չեղյալ համարել այն, ինչ ցանել ենք և ջնջել այն, ինչ գրել ենք, եթե դա ցանկանանք և ձգտենք շտկել մեր ընթացքը և բարելավել մեր բերքի որակը: Եթե մենք վերացնենք ցավոտ հետևանքներ ունեցող գործողությունների սերմերը և դրանց տեղում ցանենք հոգու բնույթին ավելի համապատասխանող սերմեր, մենք անպայման կհնձենք երջանկության պտուղները հոգու հողում ցանված այդ լավ սերմերից: Մենք պետք է ազատ կամք դրսևորենք հիմա, հիմա և ոչ թե վաղը, եթե ցանկանում ենք հասնել ավելի մեծ երջանկության կամ նվազեցնել տառապանքն ու ցավը:

Հետևաբար, երջանկության պայմանները մարդու մեջ են, և նա պարզապես պետք է լրջորեն վերաբերվի այդ հավասարմանը, որը չի սխալվում, և արդյունքները նրա օգտին կլինեն, եթե նա լավագույնս գնահատի և վարվի դրա հետ: Բայց ուժեղ կամք ունեցող մարդը ներդաշնակության մեջ է Աստծո հետ

Կենտրոնացված մտքի Էներգիա

Երբ դուք կենտրոնացնում եք արևի լույսը:

Խոշորացույցը կենտրոնացնելով փոքրիկ կետի վրա՝ այն ջերմություն է արտադրում, և այդ ջերմությունը կարող է այրել փայտը, գործվածքը, թուղթը և այլն: Նմանապես,

երբ դուք կենտրոնացնում եք ձեր միտքը, դրա կենտրոնացված Էներգիան այրում է բոլոր ձախողումների պատճառը՝ չարիքներն ու կասկածի արմատները, և իմաստության լույսը փայլեցնում փայլով ու ճառագայթներով:

Երբ միտքը ներդաշնակ է Աստծո հետ՝ բոլոր բարության աղբյուրի և բոլոր օրհնյալ ուժերի ծագման

հետ, նա գիտակցում է աստվածային ներկայությունը և տիրապետում հաջողության բոլոր տարրերին: Այս տարրերը սերտորեն կապված են Աստծո անսահման զորության հետ, որը կարող է ստեղծել հաջողության նոր պատճառներ ցանկացած ոլորտում:

Աստված թող հաջողությամբ պսակի բարի գործերն ու բարեգործական ջանքերը:

Խնդիրներն ու դժվարությունները առաջանում են մարդու կողմից իր անցյալի գործողությունների մասին անտեղյակության պատճառով, որոնք կատարվել են որոշակի ժամանակ և վայրում: Նրա ներկայիս տառապանքը բխում է նրա արտաբերած մտքերից և գործերից, որոնք արմատ են գցել նրա գիտակցության հողում, ծլել և պտուղ տալ, որը արտացոլում է այդ մտքերի և գործողությունների հենց բնութագիրը:

Երբ նայում եք արևին, որը գտնվում է միլիոնավոր

մղոններ հեռավորության վրա տիեզերքում, այդ հսկայական աստղը շատ ավելի փոքր է թվում, քան մեր

Երկիրը: Սակայն Երկրի տրամագիծը մոտավորապես 7,900 մղոն է, մինչդեռ արևի տրամագիծը հարյուր անգամ մեծ է: Եթե կարողանայիք մեր մոլորակ Երկիր տեղադրել ուղիղ արևի դիմաց, այն կթվար որպես փոքրիկ կետ նրա

համեմատ: Պատկերացրեք, որ արևի անսահման տարածությունը ընդարձակվում է, մինչև նրա հսկայական զանգվածը կլանի ամբողջ կապույտ երկինքը: Մեր տեսած երկինքը ընդամենը մի փոքրիկ բեկոր է, մի փոքրիկ կետ այն անսահման տարածության, որը թափանցում է

տիեզերքը: Նույնիսկ եթե արևը շարունակեր իր ընդարձակումը դեպի անսահմանություն, այն միևնույն է

չէր կարող ընդգրկել անսահմանը: Փոքրության և

վերջավորության այս տիեզերական պատրանքը սահմանափակում է մտքի կարողությունը ընկալելու

տիեզերքի անսահմանությունը, դրա ծագումը և սահմանները:

Նա, ով չի ենթարկվում չափերի և չափումների, ով
չունի սահման և ծագում, Աստված է, ով ամենուրեք է և
գոյություն ունի տիեզերքի ամենահեռավոր
անկյուններում: Նա հեռավոր, հեռավոր աստղերում է,
ինչպես որ Նա քո և իմ մեջ է, և Նա գիտակցաբար
գիտակցում է իր զբաղեցրած յուրաքանչյուր
տարածություն՝ անկախ նրանից, թե որքան փոքր կամ
մեծ է այն: «Մարդու վերջնական նպատակը» գրքից

Աղաչանքներ

Օ՛, Տեր

Վերցրու իմ ձեռքը խավարից դեպի լույս

Օ՛, տիեզերական լռություն

Ես լսում եմ քո ձայնը առվակների շշուկի և

սոխակների երգի մեջ

Քամու ողբի, ալիքների մռնչոցի և տատանումների

որոտի մեջ

Օ՛, սիրելի Տեր

Ես քեզ երկրպագում եմ ոչ թե խոսքերով, այլ քեզ

համար կարոտով այրվող սրտի կարոտով:

Թույլ տուր տեսնեմ քո անծայրածիր տարածությունը

Քո մշտական ներկայությունը ամեն ինչի ետևում

Գուցե հասկանամ, որ ես քո անփոփոխ եղբայն մի

մասն եմ ամբողջ հավերժության համար:

Օ՛, հեղեղված օվկիանոս

Եթե միայն իմ ցանկությունների ոլորապատույտ

գետերը կարողանային հոսել խոչընդոտների ու

արգելքների անապատներով

Վերջապես, քո ամենամեծ խռովքը խառնվեց

,Օգնիր ինձ լսել քո ձայնը, Տե՛ր

Տիեզերական ձայնը, որից ծագում էր տիեզերքի

տատանումը

Թույլ տուր ինձ զգալ քո ներկայությունը օրինյալ ձայնի

:միջոցով (Օմ - Ամեն)

Սուրբ մեղեդի բոլոր օրհնված ձայների համար

Ընդլայնում եմ իմ գիտակցությունը, երբ լսում եմ
գոյության սիմֆոնիան
Թող ինձ զգամ տիեզերական օվկիանոսի պես
Եվ մարմնի ալիքավոր շարժումները պարում էին նրա
կրծքավանդակի վրա
Թող ամենասուրբ ձայնը հնչի իմ մեջ
Իմ գիտակցության ընդլայնումը մարմնից մինչև
տիեզերք
Թող զգամ անվերջ, համապարփակ երանություն
Պայթում է հեղեղված լույսի ծովից
Օ՛, անսահման գորություն
Օ՛, հավերժական իմաստություն
Լիցքավորիր իմ հոգին քո հոգևոր թրթռումով
Օ՛, օրհնյալ տիեզերական խոսքի ձայն
Ուղղեք իմ սխալները
Ինձ անհրաժեշտ է
Վերցրու իմ ձեռքը խավարից դեպի լույս
Երբ մտածում եմ Քեզ մասին, Տե՛ր, իմ մեջ ծնվում է
այրող կարոտի մի հեղեղ, որը ցնցում է զգացմունքներս և
հոսում սրտիցս դեպի մարմնիս յուրաքանչյուր բջիջ՝
լիցքավորելով այն աստվածային սիրով:
Իմ ամենամեծ ցանկությունն է հասնել քո Էության
խորքը և վայելել քո ներկայությունը:
Եվ հանկարծ հոգու դուռը բացվում է, և ես
ուրախությամբ լցվում եմ քո պայծառ լույսի տեսարանով:
Անցյալը անհայտ է մարդկության մեծամասնության
համար, բացառությամբ մի քանի լուսավորված
անհատների: Այնուամենայնիվ, անցյալի մասին մեր
անտեղյակությունը նաև մեր օգտին է: Քանի որ եթե մենք
իմանայինք այս և նախորդ կյանքերում արած ամեն ինչ,
մենք կխեղդվեինք մեր գործողությունների հսկայական
ծավալից և լիովին կշփոթվեինք: Իրականում, մեր կամքը
կարող էր նույնիսկ կաթվածահար լինել ցնցումից՝ մեզ
անկարող դարձնելով շարունակել մեր հետապնդումները
և հուսահատության գոհ դառնալով: Նույնիսկ այս

երկրային կյանքում մոռացկոտությունը Աստծո
օրհնությունն է, որը թույլ չի տալիս անցյալի
հիշողություններին, հատկապես դառը և ցավոտներին,
ճնշել մեր մտքերն ու զգացմունքները:

Բայց, բարեբախտաբար, մեր մեջ աստվածային
կայծը միշտ փայլում է հույսով և կյանքի անվերջ
ճանապարհը շարունակելու ցանկությամբ: Մենք պետք է
շնորհակալություն հայտնենք Աստծուն այս երկու
օրհնությունների համար՝ անցյալը մոռանալու և
ապագայի հանդեպ հույս ունենալու համար:

Մենք չպետք է եզրակացնենք, որ ճակատագիրը
խոչընդոտներ է դնում ազատ կամքի ճանապարհին:
Այնուամենայնիվ, մենք պետք է անենք ամեն ինչ՝
դիմադրելու այն բացասական ազդեցություններին, որոնք
մարդկանց մեծ մասը վերագրում է ճակատագրին և
ճակատագրին, և կիրառենք մեր ընտրության
ազատությունը մեր ներքին համոզմունքներին
համապատասխան, եթե այդ համոզմունքները հիմնված
են առողջ հավատքի վրա և հիմնված են աստվածային
օրենքների վրա, առանց որոնց մարդը չի կարող
համոտեսել իրական երջանկությունը:

Երբ մենք ձեռնամուխ ենք լինում որևէ գործի, մենք
չպետք է վախենանք անբարենպաստ հանգամանքներից,
այլ պետք է լինենք առավելագույնս լավատես՝ բացարձակ
հավատով, որ ոչինչ չի կարող խոչընդոտել մեր կամքի
իրականացմանը և մեր ընտրության ազատության
կիրառմանը:

Եթե մենք չկարողանանք հասնել մեր նպատակին,
ընդունելի է անուղղակիորեն ընդունել, որ եղել են մեր իսկ
կողմից ստեղծված խոչընդոտներ, որոնք խանգարել են
մեզ հասնել դրան: Մենք պետք է համառենք և
կրկնապատկենք մեր ջանքերը՝ մեր նպատակին հասնելու
համար: Մենք պետք է նաև հաստատենք ինքներս մեզ, որ
անկախ նրանից, թե որքան ուժեղ և ահռելի են
խոչընդոտներն ու մարտահրավերները, մենք դեռևս

ունենք բավարար ուժ դրանք վերացնելու և հաղթահարելու համար: Նույնիսկ եթե մենք ծախողվենք մեր բոլոր փորձերից անկախ, հուսահատության և հիասթափության կարիք չկա, քանի դեռ հասկանում ենք, որ մարդկային կամքն ավելի ուժեղ է, քան ճակատագիրը, որը մեր սեփական ստեղծածն է: Հետևաբար, մենք չպետք է դադարենք փորձել, անկախ նրանից, թե քանի անգամ ենք ծախողվում, քանի որ միշտ կան բաց դռներ: Մենք պարզապես պետք է շարունակենք ձգտել և կրկնել փորձը, մինչև որ մեզ հաջողություն չնորհվի: Աստված մեզ օգնություն կտրամադրի, քանի դեռ մենք ապավինում ենք Նրան և գործադրում ենք մեր ջանքերը: Նա, ով քայլում է այդ ճանապարհով, կհասնի իր նպատակակետին, և նա, ով վստահում է Աստծուն, չի հիասթափվի: Երբ մարդը ինչ-որ բան է ցանկանում, և այդ ցանկությունը ուժեղ է և հրատապ, այդ ցանկությունը երբեք չի լքում նրանց գիտակցությունը՝ ուր էլ որ գնան, ուր էլ որ դիմեն, և անկախ նրանից, թե ինչ մտահոգություններ ու մտահոգություններ ունեն: Իր մշտական և համառ գործունեության միջոցով այդ ցանկությունը օժտված է հսկայական վճռականությամբ և էներգիայով: Այս մտավոր շշուկն ավելի ուժեղ և արդյունավետ է, քան մեխանիկական աղաչանքը, որը չի անցնում շուրթերի շարժումից այն կողմ: Սա է այն, ինչ անում են Աստծո սիրահարները. նրանք անդադար չեն անում երբեք սերը Աստծո հանդեպ, և նրանց շշուկները սրտառուչ են և անլսելի՝ իրենց բոլոր ամենօրյա գործունեության ընթացքում: Այս սրտառուչ շշուկը չի շեղում նրանց ուշադրությունը և չի հակասում նրանց մյուս պարտականություններին: Աստծո հանդեպ նրանց ցանկությունը մեծանալուն գուճընթաց, Նրա հանդեպ նրանց սերը ամրապնդվում և խորանում է, մինչև նրանք դիպչում են Նրա ներկայությանը և տեսնում Նրա լույսը հոգու աչքով՝ համտեսելով ճնշող ուրախություն և զգալով աննկարագրելի խաղաղություն:

Աստված մեզ դասեր է ուղարկում, որոնք մեզ
կյանքում անհրաժեշտ են, որպեսզի մենք կարողանանք
օգտվել դրանցից, ձեռք բերել հասկացողություն և փորձ:
Ով խուսափի այդ դասերից, ստիպված կլինի սովորել
դրանք՝ անկախ նրանից, թե որքան ժամանակ
կապահանջվի:

Յուրաքանչյուր փորձություն ընկեր է, եթե դրանից
սովորում ենք, և բռնակալ բռնակալ, եթե վատնում ենք
հնարավորությունը և չարաշահում այն՝ բողոքելով,
դժգոհելով և վատ դատողություն անելով:
Երբ մենք ունենք առողջ հասկացողություն և կյանքի
նկատմամբ ճիշտ վերաբերմունք, այն դառնում է գեղեցիկ:
Եվ առանց բարդությունների

հոգեբանական դեպքեր

Մարդը չի կարող հավերժ մնալ ուրախության ալիքի
մեջ տարված, կամ ընկղմված տխրության անհանգիստ
ջրերի մեջ, կամ խեղդված ծանձրույթի խորքում: Այս
աշխարհում, որը բնութագրվում է հակասական
երկվություններով, միջին մարդը ենթակա է վերելքների և
վայրէջքների: Նա բարձրանում է ուրախության ալիքի վրա
և սուզվում անտարբերության խորքը, և տատանվում
տխրության կատաղի ալիքների մեջ: Եվ նա հազվադեպ է
ճանաչում գիտակցության որևէ այլ վիճակ: Թույլ տալով
հանգամանքներին այսպես շուռ տալ մտքերը: Դա
նշանակում է հանձնվել սեփական կամքին քմահաճ և
անկայուն ճակատագրին:

Հաջողակ և լիարժեք կյանքով ապրելու համար
մարդուն անհրաժեշտ է հոգեկան հավասարակշռություն
Սա կարելի է հասնել միայն մտքի կառավարման
հոգեբանական կարողությունները կենտրոնացնելով:
Նույնիսկ ամենախորը վշտերը ժամանակի
ընթացքում բուժվում են, ուստի իմաստ չունի մտածել
վշտի մասին մեր կյանքի ամեն օրը: Մահացած սիրելիի
համար երկարատև վիշտը ո՛չ նրան է օգնում, ո՛չ մեզ, և
իրականում ոչինչ չի փոխում: Անլիարժեքության

բարդույթի կամ ինքնապատժի զարգացում: Անցյալի
սխալների կամ ձախողումների վրա կենտրոնանալն
անօգուտ է: Այն միայն կյանքը դարձնում է դժբախտ և
խեղդում մտավոր կարողությունները:

Մենք չպետք է թույլ տանք մեզ ընկնել ծանծրալի
առօրյայի փոսը, քանի որ դա հոգեբանական վիճակ է, որը
հեռու է հարմարավետ լինելուց, քանի որ այն
անհանգստացնում է միտքը և այրում թաքնված
ունակությունները անտարբերության վառարանում:
Անհաջողությունը պետք է արմատախիլ արվի իր
արմատներից, իսկ կյանքի դաշտերը պետք է հերկվեն
ջանասիրությամբ ու վճռականությամբ և ցանվեն
բարության սերմերով՝ Աստծո օգնությամբ առատ բերք
հավաքելու համար:

Երկաթը արծաթե հոբելյանում

Մի անգամ ինձ հրավիրեցին մի զույգի արծաթե
հոբելյանի տոնակատարությանը, որը, կարծես,
ամենաերջանիկ զույգերից մեկն էր, բայց հենց որ մտա
նրանց տուն, զգացի, որ ինչ-որ բան այն չէ: Խնդրեցի իմ
երկու ուսանողներին ուշադրություն դարձնել, թե ինչպես
են նրանք վերաբերվում միմյանց երեկոյան, և նրանք
ավելի ուշ ինձ ասացին. «Ամուսինն ու կինը ժպտում են
միմյանց ուրիշների ներկայությամբ և դիմում միմյանց
ամենաքաղցր խոսքերով, ինչպիսիք են՝ «Այո՛, սիրելիս» և
«Իհարկե, սերս» և այլ նմանատիպ բարեկամական
արտահայտություններ»: Բայց հենց որ նրանք կարծում
են, որ մենակ են, վիճում են և վիրավորական խոսքեր
ասում միմյանց:

Ես խոսեցի նրանց հետ և ասացի. «Դուք ինձ
հրավիրել եք ձեր երեկույթին, բայց մթնոլորտը լարված է,
և ես զգում եմ, որ այս տանը մեծ անհամաձայնություն կա,
և ինձ թվում է, որ այս արծաթե հոբելյանում շատ երկաթ
կա»:

Սկզբում նրանք վիրավորվեցին, բայց հետո
ընդունեցին, որ ես ճիշտ էի և ներողություն խնդրեցին: Նա

շարունակեց՝ ասելով. «Ի՞նչ օգուտ ունեք անընդհատ
վիճելուց ու վիճելուց»:

Թվում է, թե դուք միասին եք ապրում՝ կատարյալ
գույգի ձեր համբավը պահպանելու համար, բայց դուք
պետք է այդպիսին լինեք միմյանց հետ և ապրեք
խաղաղության ու ներդաշնակության մեջ՝ ձեր սեփական
երջանկության և հոգեկան հանգստության համար:
Մագնիսական սնունդ

Երբ մարդիկ խոսում են սննդի կամ սնուցման մասին,
նրանք սովորաբար նկատի ունեն մարմինը պահպանելու
համար օգտագործվող ֆիզիկական սնունդը:
Այնուամենայնիվ, կան սննդի այլ տեսակներ, որոնք ոչ
պակաս կարևոր են, քան ֆիզիկական սնունդը, և հաճախ
նույնիսկ ավելի կարևոր, ինչպիսիք են մտավոր կամ
հոգևոր սնունդը, մտավոր գործունեությունը կամ մտքի
կենտրոնացումը, իմաստությունը և հոգևոր
զանազանությունը:

Ֆիզիկական սնունդը պահպանում է մարմնի
բջջերը, մինչդեռ մտավոր սնունդը լցնում է միտքը
առողջ գաղափարներով, իսկ իմաստության սնունդը
վերակենդանացնում է հոգին և զարգացնում նրա
կարողությունները:

Մտավոր սնունդը սովորաբար բաղկացած է մարդու
մտածած գաղափարներից և այն գաղափարներից, որոնք
նա ստանում է ուրիշներից՝ նրանց հետ շփման և
փոխազդեցության միջոցով:

Հանգիստ խառնվածք և ազնիվ բնավորություն
ունեցող մարդիկ օգնում են մեր մտքերը դարձնել գրավիչ
և առողջ:

Դժվար չէ որոշել, թե արդյոք մարդը իր մտավոր
սնունդը ստանում է խաղաղ, թե՞ խաթարող միջավայրից:
Անհանգստությունը, տառապանքը և շփոթմունքը բոլորն
ել առաջանում են սխալ տեսակի մարդկանց հետ
շփվելուց, լինեն դրանք ընկերներ, թե հարազատներ: Սա

առաջացնում է անհանգիստ մտքեր և վատ
տրամադրություն

Մարմինը էներգիա և կենսունակություն է ստանում

ֆիզիկական սննդից, մինչդեռ մազնիսական սնունդը
մարմնին և մտքին մատակարարում է էներգետիկ լիցքեր,
որոնք ավելի հեշտ մարսվող են, քան պինդ և հեղուկ
սնունդը, որոնք հեշտությամբ չեն կարող վերածվել
կենդանի էներգիայի:

Երբ կարող ես անտեղյակությունը վերածել
իմաստության, թուլությունն ու թուլությունը՝ առողջության
և կենսունակության, և վստահորեն ու համարձակորեն
քայլել՝ նույնիսկ միայնակ՝ կյանքի ուղիներով, և ներքին
ուրախություն զգալ՝ ունենալով կենդանի և զգոն խիղճ,
անսասան հավատ Աստծո արդարադատության և ճիշտի՝
սխալի, և ճշմարտության՝ պատրանքի նկատմամբ
հաղթանակի հանդեպ:

Եվ երբ դուք ամեն օր փորձում եք ձեր մտքերը
ուղղորդել դեպի ավելի բարձր և ավելի նուրբ
մակարդակներ, և դուք ունեք սիրող և երախտապարտ
սիրտ, ինչպես նաև բարի մտադրություններ ուրիշների
նկատմամբ, ձեր մտավոր սնունդը կլինի մազնիսական, և
այդ ժամանակ դուք ձեզ կգրավեք այն ամենը, ինչ գեղեցիկ
է և օգտակար՝ իրերից, մարդկանցից և
հանգամանքներից, որոնք անհրաժեշտ են
անվտանգության և պաշտպանվածության ամեր տանող
ճանապարհը շարունակելու համար:

Երբ դուք ջանք եք գործադրում ձեռք բերելու այն, ինչ
ձեզ անհրաժեշտ է, և գոհ եք Աստծո տվածով, դուք ավելի
հարուստ կլինեք հոգով և ավելի գոհ, քան նրանք, ովքեր
տարված են աշխարհիկ ունեցվածքով և ագահ են դրա
անցողիկ հաճույքների:

Երբ մարդը փնտրում է Աստծուն, որը միակ իսկական
ընկերն է բոլոր ընկերներից վեր, հնարավոր է դառնում
իսկական բարեկամություն հաստատել բոլոր մարդկային

հարաբերություններում ընտանեկան, եղբայրական,
ամուսնական և հոգևոր:

Բարեկամությունը ամուսնական
հարաբերությունների կարևորագույն տարր է, և
առաջնահերթությունը պետք է տրվի մտավոր և
հուզական մտերմությանը, բարոյական ձգողության
զգացողությանը, ինչպես նաև անկեղծ սիրուն ու
բարեկամությանը:

Նրանք, ովքեր չեն կարողանում տարբերակել
իրական սերը զգայական գրավչությունից, անընդհատ
հիասթափվում են:

Երբ ամուսնությունը հիմնված է բարձր իդեալների և
փոխադարձ հարգանքի վրա, այն դառնում է երկու սիրող
հոգիների երջանիկ և հաջողակ միություն: Նրանք
համագործակցում են՝ միմյանց համար կյանքի բեռը
թեթևացնելու և կարեկցանքի ու փոխադարձ,
բարեկամական հասկացողության միջոցով կյանքի հետ
կապված անհանգստությունները ցրելու համար:

Ոչ ոք չի կարող ինձ վերահսկել կամ խլել իմ կամքը,
եթե ես թույլ չտամ, որ ուրիշների մտքերն ու
գործողությունները ազդեն ինձ վրա:

Տեր, ես գիտակցում եմ, որ իմ առջև անվերջ
հնարավորություն ունեմ ուսումնասիրելու իմ
կարողությունները և բացահայտելու իմ հոգևոր ներուժը,
ես կփոխարինեմ նյութական կապվածությունները ավելի
բարձր ձգտումներով: Եվ ես կհասկանամ, որ
հավատարիմ հոգին միշտ ինձ հետ է

Այսօր ես կլցնեմ մտքերս լավատեսության մի փոքր
չափաբաժնով, կհեռանամ տիպիկ փորձառություններից և
կգբաղվեմ նրանով, ինչը կսնուցի մարմինը, միտքը և
հոգին՝ հավասարակշռված և հետևողական ձևով:

Կյանքի և մահվան պարը միշտ ներկա է, բայց ես
կազատագրեմ ինձ ընդմիշտ՝ պաշտպանելով իմ հոգևոր
ինքնությունը: Եվ երբ փորձությունների ու նեղությունների
փոթորիկները հանդիպեն ինձ, ես կնավարկեմ իմ հոգու

Նավով՝ կյանքի ծովով դեպի անվտանգ, աստվածային
ափեր:

Երբ ես աշխատում և ստեղծագործում եմ, ես կհիշեմ,
որ Աստված գործում է իմ միջոցով. Նա տիեզերքի Տերն է,
և ես կարող եմ կապվել նրա հետ՝ խորը խորհրդածելով
նրա մասին:

Սիրելի՛ Աստված, ես գիտակցում եմ, որ իմ մտքերը
կբերեն ինձ կամ ձախողում, կամ հաջողություն՝ կախված
նրանից, թե որ միտքն է իմ կյանքում ամենաուժեղը:
Հետևաբար, ես կփորձեմ հիշել, որ դու ինձ օգնության
ծեռք ես մեկնում, և դա ինձ պատրաստում է հաջողության
պատճառներին:

Երբ ինձ վրա աղետներ ու դժբախտություններ են
պատահում, ես կբարձրացնեմ իմ տրամադրությունը և
կամրապնդեմ դրանք հաղթահարելու իմ
վճռականությունը: Ես անկեղծություն և ազնվություն
կցուցաբերեմ բոլորի հետ իմ հարաբերություններում և
փոխազդեցություններում, և ես կբացահայտեմ սիրո և
բարի ցանկությունների մտքեր: Այդ դեպքում Աստված
կաջակցի ինձ Իր զորությամբ և իմաստությամբ:
Տեր, ես կօգտագործեմ իմ կամքի ուժն ու ինտելեկտը՝
նախ փոքր բաներ իրականացնելու համար, ապա
կանցնեմ ավելի մեծ նվաճումների:

Նույնիսկ եթե բոլոր նյութական նկրտումները
կատարվեն, դրանք դեռ միայն թերի երջանկություն են
բերում, և Աստծուն գտնելը միակ իրական
երջանկությունն է: Ես կհայտնաբերեմ ուրախության
անսպառ ջրամբարներ, և այն երբեք չի դադարում հոսել
ու վազել հոգու այգիներում և նրա մշտադալար
մարգագետիններում:

Ոսկե ասացվածքներ

Երջանկությունը իմ իրավունքն է, իմ ժառանգությունը
և իմ թաքնված աստվածային գանձը: Առաջնորդիր ինձ,
Տե՛ր, որպեսզի ես կարողանամ գտնել իմ մեջ գանձեր,
որոնք գերազանցում են թագավորների երազանքները:

* * *

Սրտերի աստվածային բնակիչը լուսավորում է իր
աշակերտների մեջ՝ իր ողորմածությամբ և կարեկցանքով,
իմաստության փայլող լամպերը, որոնք ցրում են
անգիտության խավարը:

* * *

Կյանքը բանական շարժում է՝ կանոնավոր ռիթմով:
Այն ձևավորվում է անշունչ առարկաների մեջ կամ
ընդունում է կենդանի և շարժվող ձև: Կյանքը ընդգրկում է
ամեն ինչ և թափանցում է ամեն ինչի մեջ:

* * *

Օ՛, Ամենամեծ Սիրեցյալ, Դու ես կյանքն ինքը, Դու իմ
նպատակն ես ու իմ ձգտումը: Դարձրու ինձ ծաղկող վարդ
Քո երկնային այգում, կամ փայլուն ուլունք Քո պայծառ
սիրո վզնոցի մեջ, կամ շնորհիւ ինձ ամենամեծ պատիվը՝
ամենափոքր տեղը Քո սրտում:

* * *

Որտեղ ուրիշները գնահատում են բարիք գործելու իմ
ջանքերը, այնտեղ ես կարող եմ մատուցել ամենամեծ
ծառայությունը:

* * *

Եկեք երազների ոսկեգույն գորգ հյուսենք քաղցր
հիշողությունների և նուրբ մտքերի մետաքսյա թելերով

* * *

Դատարկ միտքը [զուրկ դրական, կառուցողական
մտքերից] խնդիրների, անհանգստության,
հուսահատության և անհույսության գործարան է:

Եթե համընդհանուր սերը հաստատվի ձեր սրտում,
այն ձեզ կբերի երկարատև և նորացված երջանկություն,
որը ոչինչ ուրիշ չի կարող տալ ձեզ:

Կյանքի ծաղիկները, որոնք ծաղկում են երկրային
գոյության պարտեզում, անչափ գեղեցիկ են և հաճելի
դիտելու համար: Բայց ավելի շքեղ ու շքեղ է գեղեցկության

և իմաստության այն աղբյուրը, որը գոյություն ունի ինչ-որ
տեղ, որտեղից մենք եկել ենք և որտեղ մենք
կվերադառնանք ու կրկին կխառնվենք:

Երբ աշակերտը առավոտյան արթնանում է, նա ինքն
իրեն հաստատում է. «Ես մարմինը չեմ, ես անտեսանելի
ոգի եմ... Ես ուրախություն եմ... Ես լույս եմ... Ես
իմաստություն եմ... Ես սեր եմ: Եվ չնայած ես բնակվում եմ
այս մարմնում, իմ հոգին անմահ է և անվնաս քայքայման
կողմից»:

Ինչպես ցողի կաթիլները օգնում են ծաղիկներին
ծաղկել և աճել, այնպես էլ բարությունը սնուցում է
բարեկամությունը և նպաստում դրա աճին:

* * *

Կան ալիքներ, որոնք հայտնվում են օվկիանոսի
մակերեսին, և ալիքներ, որոնք անհետանում են նրա
խորքում: Երկու դեպքում էլ դրանք գտնվում են
օվկիանոսի ներսում և մեկ են նրա հետ: Նմանապես,
մարդիկ, ովքեր «կյանքի» ընթացքում լողում են
տիեզերական օվկիանոսի մակերեսին կամ անհետանում
են դրա մեջ «մահվան» ժամանակ, հավասարապես
գտնվում են հավերժության օվկիանոսում:

* * *

Լուսնի արտացոլանքը հստակ տեսանելի չէ
անհանգիստ ջրում, բայց երբ ջրի մակերեսը
հանդարտվում է, լուսնի արտացոլանքը դառնում է
կատարյալ պարզ: Նույնը վերաբերում է նաև մտքին. երբ
այն հանդարտ է, դուք կարող եք տեսնել ձեր հոգու դեմքը
լիակատար պարզությամբ և ճշգրտությամբ:

Ուղարկիր, Տե՛ր, Քո իմաստության արևի
ճառագայթները՝ ինձ առաջնորդելու իմ երջանիկ

նվաճումների օրերին, և Քո ողորմության լիալուսնի լույսը՝
երբ քայլում եմ վշտի մութ գիշերներով:

Մեդիտացիան այն միջոցն է, որով դուք կապվում եք
համընդհանուր մտքի հետ, և երբ դուք ներդաշնակվում եք
այդ անսահման գիտակցության հետ, դուք կկարողանաք
իմանալ արարչագործության բոլոր գաղտնիքները:

Աստծուն մոտենալու և Նրան ճանաչելու
ցանկությունը ինքնուրույն չի գալիս, այլ պետք է
գարգացվի, և կյանքն առանց այդ ցանկության արժեք
չունի:

Երկրային կյանքը ժամանակավոր կանգառ է, և
մարդկության գլխավոր պարտականությունն է հասկանալ
այս ճանապարհորդության նպատակն ու նպատակը: Այդ
նպատակը Աստծուն ճանաչելն է, և դա ուրիշ ոչինչ չի
կարող լինել:

Քո խաղաղությունը քո թանկարժեք գանձն է, ուստի
մի՛ թույլ տուր, որ որևէ մեկը խլի այդ գանձը քեզանից:

* * *

Սովորեք կանգնել միայնակ, անվտանգ և
պաշտպանված ձեր առաքիլությունների և
ինքնագնահատականի ամրոցում

* * *

Ամեն ինչ գոյություն ունի, որովհետև Աստված
գոյություն ունի, և որովհետև Նա գոյություն ունի, դու
նույնպես գոյություն ունես: Նրա գոյության շնորհիվ դու
վայելում ես կյանքի հարմարավետությունն ու
ուրախությունները: Հետևաբար, քո
երախտագիտությունը Աստծուն պետք է խորը լինի:

Լավ գրքերը կարող են լինել լուռ, քաղաքավարի և
հարգալից ընկերներ: Մի՛ թողեք այս գրքերը ձեր դժվարին

պահերին, քանի որ դրանք երբեք չեն լքի ձեզ, ի
տարբերություն ֆիզիկական ընկերների, որոնք կարող են
լքել ձեզ:

Ամեն ոք, ով ունի լավ առողջություն, հարմարավետ
կյանք և մեծ մտավոր կարողություններ, բայց զուրկ է
երջանկությունից, դեռ չի հաջողության հասել կյանքում:
Երբ դուք կարող եք իսկապես ասել. «Ես երջանիկ եմ, և ոչ
ոք չի կարող խլել իմ երջանկությունը», դուք գտել եք
Աստծո պատկերը ձեր մեջ:

Շեշտը դրեք հանգստության և խաղաղության վրա, և
ուղարկեք միայն սիրող մտքեր և բարի մտադրություններ,
եթե ցանկանում եք ապրել խաղաղության և
ներդաշնակության մեջ: Ապրեք արդարության և
բարեպաշտության վրա հիմնված կյանքով, և բոլոր
նրանք, ում կյանքը կապված է ձեր կյանքի հետ, կշահեն
պարզապես ձեզ հետ լինելուց:

Եթե ընկերներ չունես, կամ եթե քո ընկերները
վատնում են քո ժամանակը, կամ եթե դու չես լեզու
գտնում նրանց հետ, ապա թող իմաստություն
պարունակող գրքերը [և նյութերը] լինեն քո ընկերները,
քանի որ դու կարող ես անցնել նրանց էջերի դռներով
դեպի զարմանալի և հետաքրքիր գաղափարների
աշխարհ:

Աստծուն գտնելը նշանակում է ստանալ այն ամենը,
ինչ սիրտը ցանկանում է, իսկ հոգևոր լինելը նշանակում է
բացել դռները դեպի առողջություն, երջանկություն և
հաջողություն:

Մեր մեջ կա աստվածային զորության մի կայծ, որը
ստեղծում և պահպանում է ողջ կյանքը, և այն սպասում է
բռնկվելուն:

Կարդալը շատ օգտակար մտավոր գործունեություն է.
այն մարզում է միտքը և պահպանում այն ճկուն: Օրական
մեկ կամ երկու ժամ ընթերցանությունը մի քանի տարվա
ընթացքում յուրաքանչյուրին կտա բազմազան
գիտելիքների բազա, եթե նրանք ընտրեն արժեքավոր
գրքեր: Մի վատնեք ժամանակ և մի վնասեք ձեր մտավոր
կարողությունները՝ կարդալով էժան վեպեր կամ աննշան
գրքեր, որոնք նպատակ կամ իմաստ չունեն:

Սոցիալական հակումներ ունեցողները արժեքավոր
գրքերում կգտնեն նոր էներգիա՝ մարդկությանը օգնելու
համար՝ ազնիվ, տաղանդավոր տղամարդկանց և
կանանց կողմից գրված գրքերում պարունակվող դասերի
միջոցով:

* * *

Կարդալը շատ օգտակար մտավոր գործունեություն է.
այն մարզում է միտքը և պահպանում այն ճկուն: Օրական
մեկ կամ երկու ժամ ընթերցանությունը մի քանի տարվա
ընթացքում յուրաքանչյուրին կտա բազմազան
գիտելիքների բազա, եթե նրանք ընտրեն արժեքավոր
գրքեր: Մի վատնեք ժամանակ և մի վնասեք ձեր մտավոր
կարողությունները՝ կարդալով էժան վեպեր կամ աննշան
գրքեր, որոնք նպատակ կամ իմաստ չունեն:

* * *

Եսասիրությունն ու հպարտությունը պետք է
վերացվեն, քանի որ դրանք հոգևոր գիտելիքների
ամենամեծ խոչընդոտներն են:

* * *

Առանց Աստծո զգացողության, այս աշխարհը թվում է
լի հակամարտություններով, բռնությամբ և դառը
հիասթափություններով: Երջանկությունը Աստծուն մոտ
զգալու մեջ է:

* * *

Նրանք, ովքեր ճանաչում են Աստծուն, ունեն
մշտական ուրախություն և երջանկություն իրենց
սրտերում: Քանի որ նրանք զգում են օրհնյալ
անվտանգություն և հանգստություն, զայրույթի
փոթորիկները չեն կարող նրանց ցնցել, և ոչ էլ վախը
կարող է մտնել նրանց սրտերը:

* * *

Լավ գրքերը քո լավագույն ընկերներն են. դրանց
միջոցով դու կարող ես լսել, թե ինչպես են մեծ մտքերը
մեղմ խոսում քեզ հետ, մխիթարում քեզ և տալիս
լավագույն խորհուրդները: Լավ գրքեր կարդալու
իսկական ցանկություն չգարգացնելը նշանակում է
կորցնել սերունդների ժառանգությունը:

* * *

Առանց աստվածային օգնության մարդիկ
դատապարտված են ձախողման, քանի որ կյանքի
պայքարում հաջողության հասնելու համար անհրաժեշտ
ուժն ու իմաստությունը գալիս են անսահման աղբյուրից:

Երբ մարդը անտեսում է Աստծուն, նա կտրում է այն
կյանքի օղակը, որը նրան տրամադրում է հաջողության
համար անհրաժեշտ օգնությունն ու աջակցությունը:

Հոգևոր հնարավորությունների դուռը թակող
որոնողները կտեսնեն, որ դուռը բաց է իրենց համար,
քանի որ Աստված օգնում է նրանց, ովքեր օգնում են
իրենց:

Երբ դու ներդաշնակության մեջ ես Աստծո հետ,
ամբողջ բնությունը ներդաշնակության մեջ է քեզ հետ:

* * *

Սերը նման է հղկաթղթի, որը հղկում է միտքը և
վերացնում բնավորության կոպտությունը:

* * *

Երբ հանկարծ Աստծուն ամենուրեք գտնում ես, և երբ
Նա գալիս է քեզ մոտ, ոգեշնչում է քեզ և առաջնորդում,
սկսվում է աստվածային սիրո պատմությունը:

* * *

Թող սերը ճառագայթի սրտերում և բուժիչ
ճառագայթներ ուղարկի ուրիշներին

* * *

Ձգտեք ճանաչել Աստծուն, քանի դեռ երիտասարդ եք
և ուժեղ, քանի որ ծերության և հիվանդության ժամանակ
դուք կարող է այլևս չկարողանաք փնտրել Նրան: Այն
տարիքում, երբ մարդիկ սկսում են հասկանալ կյանքի
իրական իմաստը, մարմինը թուլանում է, և նրանք իրենց
կյանքի մնացած մասն անցկացնում են իրենց փխրուն
ֆիզիկական կարողություններին հոգ տանելով՝
ճշմարտությունը փնտրելու փոխարեն:

* * *

Ես կվերցնեմ բոլոր ազգերից լավագույնը և
կգնահատեմ բոլոր ազգերի լավ կողմերը՝ առանց
կենտրոնանալու նրանց թերությունների վրա:

* * *

Ճիշտ այնպես, ինչպես մենք հոգ ենք տանում մեր
ամենօրյա սննդի սննդային արժեքի մասին, մենք պետք է
ուշադրություն դարձնենք նաև այն հոգեբանական
սննդանյութերին, որոնք մենք ամեն օր մատակարարում
ենք մեր մտքին:

* * *

Բարի խոսքերը հրաշալի դեղամիջոց են բազմաթիվ
հիվանդությունների համար՝ ունենալով հզոր, գրեթե
կախարդական, մագնիսական ուժ, որը առատ
օրհնություններ և բարգավաճում է բերում իրենց
խոսողին: Նրանք, ովքեր օգտագործում են
հանգստացնող, նուրբ խոսքեր, զգում են իրենց միջով
անխափան հոսող նուրբ հոսանք, լցված են խորը
հանգստության զգացումով: Սա պայմանավորված է
նրանով, որ այս հոսանքը կապված է իր բարձրագույն
աղբյուրի հետ, անընդհատ հոսք, որը հասնում է այդ
աղբյուրի հետ ներդաշնակ հոգիներին՝ թույլ տալով նրանց
երջանկություն փոխանցել խաղաղություն տենչողներին:

* * *

Քանի՞ սրտից բխող բարի խոսքեր են ցրել բազմաթիվ
վիշտեր և քանի՞ իմաստուն ծայներ են լուսավորել մութ
ճանապարհները ուրախության և հանգստության
լապտերներով:

* * *

Մենք աճում ենք մեր անցած յուրաքանչյուր
փորձառության միջով, քանի դեռ գիտակցում ենք, որ
կարող ենք արժեքավոր դասեր քաղել դրանցից: Մեր
ապրած յուրաքանչյուր ցավ ու տառապանք իմաստ և
նպատակ ունի: Այս փորձառությունների դաժանությանը
չնայած՝ դրանք նման են կրակի, որը հալեցնում է երկաթի
հանքաքարը՝ այն վերածելով գեղեցիկ, ամուր և
բազմակողմանի պողպատի:

* * *

Իմ կյանքի բոլոր ուշագրավ նվաճումները ձեռք են
բերվել Աստծո հետ ներդաշնակ մտքի ուժի շնորհիվ: Երբ
աստվածային գեներատորն աշխատում է, իմ ցանկացած
ամեն ինչ առանց բացառության իրականանում է՝ սկզբում
ձևավորվելով որպես անտեսանելի, եթերային
կառուցվածք, ապա անդիմադրելի ուժով դրսևորվելով
իրականության մեջ:

* * *

Երբ միտքը Աստծուն շնչում է սրտառու, ջերմեռանդ
շշուկ՝ կարոտող հոգու խորքից, ոգու կանչը կոհպչի
համընդհանուր սրտին, և պատասխանը կգա՝ իր հետ
բերելով անսահման ուրախություն: Այս մտավոր շշուկը
մշակում է կամքը, մինչև այն ձեռք բերի ցանկալի
նպատակին հասնելու համար անհրաժեշտ ուժը:

* * *

Երբ մարդու միտքն ու կամքը ներդաշնակ են Աստծո
հետ, նա օժտված է անսահման զորությամբ, այնպես որ
պարզապես մտածելը ինչ-որ բանի մասին բավարար է
դրան հասնելու համար, քանի որ աստվածային օրենքը
գործում է նրանց օգտին, ովքեր ներդաշնակ են գերագույն
կամքի հետ:

* * *

Անկախ մեր մտահոգություններից, Աստված պետք է
գրադեցնի առաջին տեղը մեր կյանքում: Հոգևոր աճի
ամենակարևոր տարրերից մեկը Աստծուն անընդհատ
սրտանց շնչալն է, որի ընթացքում դուք անձամբ կզգաք
հրաշալի դրական փոփոխություն, որը մեծ
տապալորություն կթողնի ձեզ վրա:

* * *

Մարդը չպետք է Աստծո կողմից իրեն տրված բոլոր
մտավոր կարողությունները նվիրի անցողիկ բաների
որոնմանը, հակառակ դեպքում նա կկորչի
նյութապաշտության լաբիրինթոսներում և կստեղծի իր
համար սահմանափակումներ ու սահմանափակումներ,
որոնք իրեն պետք չեն: Փոխարենը, նա պետք է
օգտագործի իր մտավոր կարողությունները կյանքի
անհրաժեշտությունները ձեռք բերելու համար և ձգտի
զարգացնել իր հոգևոր կարողությունները՝ ճիշտն ու
սխալը, վնասակարն ու օգտակարը տարբերելու համար:

* * *

Ճշմարտությունը թաքնված է կարծիքներից և
տեսություններից այն կողմ, և շատերը, ովքեր ընդունում
են այս մոտեցումը, կապված են իրենց սեփական
սուբյեկտիվ եզրակացություններով:

* * *

Բաց, Տե՛ր, հանգստության դարպասները և
պահպանիր իմ հոգևոր մտքերի սրբավայրը չար
շշուկների հարձակումներից, և թող իմ կարոտի վարդերը
ծաղկեն իմ սրտի պարտեզում, մինչ ես սպասում եմ Քո
գալստյան արշալույսին:

* * *

Տեսական գիտելիքները անկարող են ձեռք բերել *
աստվածային գիտելիքներ, և խորհուրդ է տրվում
չվատնել թանկարժեք ժամանակը այնպիսի
տեսությունների վրա, որոնք չեն կարող կիրառվել
իրականում, հակառակ դեպքում մարդը կհայտնվի խիտ

մտավոր ջունգլիների մեջտեղում և չի կարողանա
գերազանցել տեսությունների ոլորտը:

* * *

Երջանկությունը կյանքի անկայուն հանգամանքների
նկատմամբ հոգեբանական հաղթանակի պտուղն է:

* * *

Նա, ում Աստված ճանաչում է, կարող է անհայտ լինել
աշխարհին

* * *

Եթե մարդը ծրագրավորում է իրեն տեսական
գիտելիքներով [առանց իրական փորձարկման], նա
կդառնա դյուրակիր ծայնագրիչ սարքի նման, որը կրկնում
է ասացվածքներ և արձագանքում բարձր
արտահայտություններին, և ուրիշները նրան կհամարեն
գիտակ գիտնական, բայց նման գիտելիքները չեն
ամրապնդվում ճշմարտության անմիջական ընկալմամբ,
ոչ էլ համապատասխանում են հոգևոր նվաճումներին:

* * *

Աշխարհում խնդիրները կշարունակվեն, ուստի
որտե՞ղ կարող է մարդ դիմել առաջնորդության և
ուղղության համար: Սովորությունների,
նախապաշարմունքների, կողմնակալության և
մոլեռանդության ազդեցությամբ մարդու մտքերը
անօգուտ են, իսկ միջավայրի, ընտանիքի, երկրի կամ
աշխարհի ազդեցությունները անկարող են իրական
առաջնորդություն տալ: Հետևաբար, մարդ պետք է դիմի
Աստծուն և լսի հոգու խորքից եկող հանգիստ, խաղաղ
ձայնը՝ ճշմարտության հետ ներդաշնակ ձայն:

* * *

Բացեք ձեր սրտերը աստվածային հեղեղի առջև,
որպեսզի այն հոսի ձեր միջով և լցնի ձեր կյանքը հոգևոր
օրհնություններով ու բարությամբ:

* * *

Անկախ նրանից, թե ինչ աշխատանք եք անում և ինչ
նվաճումների կարող եք հասնել, միշտ հիշեք, որ Աստված

Է այն աղբյուրը, որը ձեզ տալիս է աշխատելու և հասնելու
համար անհրաժեշտ ողջ ուժը:

* * *

Հիշիր քեզ, Տե՛ր, աղքատության մեջ և *
բարգավաճման մեջ, հիվանդության մեջ և առողջության
մեջ, անգիտության մեջ և իմաստության մեջ, և տեսնեմ քո
օրհնյալ լույսը, որը պարգևում է առողջություն և
բժշկություն պահին:

* * *

Մտքերիս մենության մեջ ես կարոտում եմ լսել քո
օրհնյալ ձայնը, վանի՜ր ինձնից հիշողությանս ծալքերում
թաքնված կոշտ, երկրային ձայները, ուզում եմ հավիտյան
լսել քո հանգիստ, մեղեդային ձայնը հոգուս անդորրության
մեջ:

* * *

Կյանքը պարուրված է խավարով, և մենք պետք է
թույլ տանք, որ Աստծո լույսը լինի մեր առաջնորդող
լամպը, երբ քայլում ենք դրա մութ արահետներով: Նա
լիալուսինն է անգիտության և խավարի գիշերներին,
լուսավորության արևը՝ արթնության ժամերին,
առաջնորդության փարոսը և Հյուսիսային աստղը նրանց
համար, ովքեր անցնում են երկրային, անցողիկ գոյության
ծովերով:

* * *

Ժամանակն է, որ մարդկությունը արթնանա
մոռացկոտության քնից դեպի հոգևոր զարթոնք: Մենք
խնդրում ենք Քեզ, Տե՛ր, բարձրացնել մեր գիտակցությունը
անուշադրության և նեղ, սահմանափակ մտածողության
խորքից դեպի խաղաղության, լույսի, սիրո և
համընդհանուր մարդկային կարեկցանքի հորիզոններ:

* * *

Իրավիճակը, ի վերջո, կբարելավվի, քանի որ Աստծո
գործություններն ու հրաշքները թաքնված են մարդկային
կյանքի հակասությունների ետևում, և ով չի համոզվում
իրավիճակի անխուսափելիության մեջ և փորձում է իր

մտքով ու հավատքով թափանցել վարագույրից այն կողմ
գտնվողը, դուռը կբացվի նրա համար:

* * *

Հավատքը երբեք չի նշանակում անզգույշ լինել կամ
հանգամանքների հետ իմաստուն չվարվել: Փոխարենը,
անկախ նրանից, թե ինչ է պատահում, մարդը պետք է
համոզվի, որ միայն Աստված կարող է աջակցել իրեն
դժվարին և դժվարին իրավիճակներում, եթե նա դիմի
Նրան իր ամբողջ սրտով, հոգով և զգացմունքներով:

* * *

Եթե մեր զգայարանները կարողանային մեզ
փոխանցել ամբողջ ճշմարտությունը, մենք երկիրը
կտեսնեինք որպես էլեկտրոնների գետեր, իսկ փոշու ամեն
մի կաթիլ՝ որպես լույսի գլորվող գանգված: Նրանք, ովքեր
թափանցում են նյութականից մինչև հոգևոր, հասկանում
են պատրանքի բնույթը և գիտեն ճշմարտության
եությունը:

* * *

Անկախ նրանից՝ աֆրիկյան ջունգլիներում եք, թե
մարտադաշտում, տառապում եք հիվանդությունից, թե
աղքատությունից, մարդ պետք է համոզի իրեն, որ Աստծո
ձեռքն ավելի ուժեղ է, քան ցանկացած վտանգ և ունակ է
պաշտպանել նրանց, ովքեր ապաստան են փնտրում Նրա
մոտ: Պաշտպանության ավելի արդյունավետ միջոց չկա:
Իհարկե, իրադարձությունների հետ գործ ունենալիս
պետք է օգտագործել բանականություն՝ միաժամանակ
լիովին վստահելով աստվածային օգնությանը:

* * *

Բոլոր արարածների սրտերում՝ բոլոր մայրերի,
հայրերի, ընկերների և սիրելիների սերը, սեր է սերում
աստվածային սիրուց:

* * *

Պետք է տարբերակել խոշոր և փոքր
պարտականությունները՝ առաջնահերթություն տալով
ամենակարևորին պարզապես կարևորի փոխարեն:

Ավելին, ոչ մի պարտականություն չպետք է հակասի
մյուսին: Սուրբ Գրությունները մեզ ասում են, որ երբ մեկ
պարտականությունը հակասում է մյուսին, դա ապացույց
է, որ այն իրական պարտականություն չէ:

* * *

Երբ արևի կենսական ճառագայթները տարածվեն, ես
հույսի ճառագայթներ կտարածեմ աղքատների և
լքվածների [նրանց, ում հասարակությունը լքել է]
սրտերում, և նոր վճռականություն կներշնչեմ նրանց
սրտերում, ովքեր իրենց ձախողակ են համարում:

* * *

Ուսուցիչ Պարամահանսան իր աշակերտներից մեկին
.ասաց

Մի՛ բացառիր ոչ մեկին քո սիրո շրջանակից: Պահիր»
բոլորին քո սրտում, և նրանք քեզ կպահեն իրենցում»:

* * *

Տե՛ր, օգնիր ինձ միշտ օգտագործել իմ կամքը
օգտակար և բարի գործեր կատարելու համար:
Օգնիր ինձ համապատասխանել Քո կամքին,
որպեսզի իմ բոլոր մտքերը համապատասխանեն Քո
նպատակներին և ներդաշնակ լինեն Քո կամքի հետ:
Նա օգնեց ինձ արթնացնել իմ մեջ թաքնված, օրհնյալ
ուժը, որպեսզի կարողանամ հաղթահարել բոլոր
դժվարություններն ու փորձությունները:

* * *

Արթնացեք այդ համարձակ և խոնարհ հոգևոր
անհատականության առջև՝ մեկը, որը համատեղում է
առյուծների ուժը աղավնիների քնքշության հետ

* * *

Ես չեմ հետաքրքրվի դառը, կեղծ քննադատությամբ,
ոչ էլ շռայլ գովասանքով ու շողոքորթությամբ: Իմ միակ
ցանկությունն է կատարել Քո կամքը, Տե՛ր, և արժանանալ
Քո բարեհաճությանը:

* * *

Դուք չեք կարող պատկերացնել այն անդունդը, որը
կլցնի ձեզ, երբ զգաք աստվածային ներկայությունը: Ձեր
հոգին այդ ժամանակ կհարբեցվի Աստծո անսահման
սիրով: Դա սեր է, որը միլիոնավոր անգամներ մեծ է
ցանկացած մարդկային սիրուց՝ սեր, որը բավարարում է
ձեր բոլոր ցանկությունները և լցնում ձեր սիրտը
ուրախությամբ ու բավարարվածությամբ:

* * *

Ներքին կենտրոնացման միջոցով դուք կարող եք
անմիջականորեն զգալ հոգևոր երանություն ձեր ներսում
և ձեր շուրջը: Եթե զարգացնեք այս գիտակցությունը, ձեր
անհատականությունը կզարգանա ներդաշնակորեն, և
դուք ձեռք կբերեք գրավիչ մագնիսականություն
մարդկանց և այլ էակների համար:

* * *

Ո՛վ Մեծ Պահապան, ինձ համար միևնույն է, թե ամեն
ինչ կորցնեմ իմ ճակատագրի պատճառով, որն իմ
սեփական ստեղծածն է, բայց խնդրում եմ Քեզ՝ իմ միակ
ապաստանին, պաշտպանել Քո հանդեպ իմ սիրո մոմը
անուշադրության և մոռացության քամիներից:

* * *

Եկեք մինչև կշտանանք խմելով խաղաղության
մաքուր, թարմացնող ջրերից, որոնք հոսում են
բարենպաստ հանգամանքների աղբյուրներից՝
զորանալով դրական մտածելու և լավատեսական
հայացքներ ունենալու մեր անսասան վճռականությամբ:

* * *

Խիղճը ինտուիտիվ զգայարան է, որը բացահայտում է
մարդու իրական բնույթն ու դրդապատճառները: Երբ ձեր
խիղճը մաքուր է, և դուք գիտեք, որ ճիշտ եք անում, ապա
վախենալու ոչնչից չունեք: Մաքուր խիղճը Աստծո կողմից
բարի վարքի վկայությունն է: Արդարացված լինելը խղճի
դատարանում նշանակում է ունենալ երջանկություն և
ստանալ Աստծո օրհնությունները:

* * *

Փորձեք անել համարձակ և հաճելի բաներ, որոնք
մարդկանց մեծ մասը չի անում, և սեր ու խաղաղություն
տվեք նրանց, ում ուրիշները անտեսում են:

* * *

Ուսուցիչ Պարամահանսան իր աշակերտներից մեկին
.ասաց

Եթե դուք ժամանակ չծախսեք միտքը զարգացնելու»
վրա, ապա նյութական բարգավաճման ոչ մի չափաբաժին
չի բավարարի ձեզ: Այս զարգացումը տանջանք չէ, այլ
գիտակցության մարզում՝ երջանկության տանող մտքերն
ու գործողությունները սնուցելու համար»:

Քո երջանկությունը քո հաջողությունն է, այնպես որ
մի թող, որ որևէ մեկը գողանա այն քեզանից:
Պաշտպանիր քեզ նրանցից, ովքեր փորձում են
անհանգստացնել քեզ: Երբ ես տղա էի, ես կորցնում էի
համբերությունս, երբ որոշ մարդիկ կեղծ լուրեր էին
տարածում իմ մասին: Հետագայում ես հասկացա, որ իմ
հոգեկան խաղաղությունն ավելի կարևոր է, քան
մարդկանց հավանությունը կամ հիացմունքը:

* * *

Եթե միայն իմանայիք աստվածային սիրո
պատմությունը, որը որոշ նվիրյալներ ապրում են Աստծո
հետ: Կյանքում ոչ մի այլ փորձառություն չի կարող
համեմատվել այդ ուրախության հետ: Ես ճանաչում էի մի
սրբի, որը անընդհատ կլանված էր Աստծո սիրով, և նրա
դեմքը ճառագայթում էր սուրբ սեր: Աստծո աչքը միշտ
նրանց վրա է, ովքեր սիրում են Նրան, և Նա երբեք չի լքում
նրանց ոչ մի պահ:

* * *

Քչերն են հետաքրքրված իրենց մտավոր և հոգևոր
կարողությունները զարգացնելով

* * *

Մի՛ թույլ տվեք ինքներդ ձեզ ընկղմվել հետաձգման
հատակը: Վեր կացեք ձանձրալի առօրյա իրականության

քնից և ուղղվեք դեպի նուրբ կյանքի հորիզոնները, որտեղ
կա նվաճում, ուրախություն և խաղաղություն:

* * *

Ձեր մեջ թաքնված է հսկայական ներուժ, որը
սպասում է ներդրման, և դուք միակն եք, ով կարող է
ակտիվացնել և օգտվել դրանից:

* * *

Վատ սովորությունների և անառողջ ցանկությունների
թելադրանքից ազատագրումը շատ ավելի մեծ
երջանկություն է բերում, քան նյութական հաջողությունը:
Մտավոր հաջողության մեջ թաքնված է հոգեբանական
բարեկեցություն, որը արտաքին հանգամանքները չեն
կարող խլել: Դուք կարող եք ձեր ամբողջ ժամանակը
ծախսել հարստություն կուտակելու վրա, բայց այդ
հարստությունը ձեզ չի տա այն երկարատև
խաղաղությունն ու անվտանգությունը, որը դուք փնտրում
եք: Ընդհակառակը, այն ձեզ ավելի շատ դժբախտություն
կբերի, քանի որ իրական երջանկությունն ու
խաղաղությունը թաքնված են մտքում, այլ ոչ թե
նյութական ունեցվածքի մեջ:

Երբ դուք ամուր հաստատված եք ձեր իրական «ես»-ի
մեջ, կատարում եք յուրաքանչյուր առաջադրանք և
վայելում եք բոլոր բարիքները աստվածային
ուրախությամբ:

* * *

Մի՛ թույլ տուր, որ թուլությունը ներթափանցի քո
միտքը և զգույշ եղիր բացասական մտքեր և
հոռետեսական հայացքներ ունեցող մարդկանց հետ
շփվելիս, որպեսզի նրանց թույլ մտքերը չներթափանցեն
քո միտքը, եթե միայն քո միտքը չի հասել այնպիսի ուժի,
որ ուրիշների մտքերը չեն կարող թուլացնել այն, այլ,
ընդհակառակը, այն կարող է ամրապնդել ուրիշների
մտքերը և բարձրացնել նրանց ինքնավստահությունը:

* * *

Աստված առաջին տեղում է, և մենք չպետք է սկսենք
կամ ավարտենք մեր օրը՝ առանց Նրա մասին մտածելու:
Մենք պետք է հիշենք, որ առանց Աստծուց ստացած ուժի
և էներգիայի, մենք չէինք կարողանա որևէ բանի հասնել:
Հետևաբար, մեր ամենամեծ պարտականությունը Նրա
առջև է:

* * *

Կա սովորույթներն ու ավանդույթները գնահատելու և
դատելու միջոց: Սկզբում յուրաքանչյուր ավանդույթ ուներ
արդարացում: Եթե մենք պարզենք, որ արդարացումը
դեռևս գոյություն ունի, ապա ավանդույթն ունի իմաստ և
օգուտ: Այնուամենայնիվ, անխոհեմ է կուրորեն հետևել
ավանդույթներին: Մենք պետք է իմանանք
ճշմարտությունը և հետևենք դրան՝ տարբերակելով, թե
ինչը կարող է մեզ երջանկություն բերել, ապա կիրառելով
այն:

* * *

Երբ տեսնում ես, որ այդքան շատ մարդիկ զրկված են
երջանկությունից կամ հաջողությունից, մի՛ ենթադրիր, որ
դա նրանց ճակատագիրն է: Դու կարող ես դառնալ այն,
ինչ ուզում ես: Քո ներքին հաջողությունն է, որ քեզ
իսկապես հաջողակ է դարձնում:

* * *

Եթե ներսումդ ոչինչ չունես, երջանիկ չես լինի: Բայց
եթե շուրջդ ոչինչ չունես և ներսումդ երջանիկ ես,
անկասկած հաջողակ ես: Հետևաբար, անհնար է
մարդկանց դատել նրանց արտաքին հանգամանքներով:

* * *

Հսկայական ամբոխի մեջ կարող է լինել մեկը, ով
հասել է հոգևոր բարձրացման վիճակի և վայելում է
ներքին խաղաղություն և գերագույն հոգևոր
երջանկություն:

* * *

Ես հաստատ գիտեմ, որ ամեն ինչ, ինչ ինձ
անհրաժեշտ է, կգա ինձ մոտ, ուստի չեմ անհանգստանում

ապագայի համար: Սա ո՛չ պարծենկոտություն է, ո՛չ էլ
ձևացում, քանի որ ես բազմիցս զգացել եմ այդ օրհնյալ
ուժի գործն ու արդյունավետությունը իմ կյանքում:

* * *

Անկախ նրանից՝ լողում եմ կյանքի մակերեսին, թե
խեղդվում ծովի խորքում, ես գիտեմ, որ Աստծո հետ եմ, և
Նա՝ ինձ հետ, և որ ոչինչ չի կարող վնասել ինձ: Այդ
գիտելիքն ինձ անսկարագրելի և խորը երջանկություն է
պարգևել:

* * *

Անկասկած, նոր բան գնելը հաճելի փորձառություն է:
Սակայն որոշ ժամանակ անց այդ ուրախության զգացումը
աստիճանաբար մարում է, և դուք կարող եք նույնիսկ
ընդհանրապես կորցնել հետաքրքրությունը դրա
նկատմամբ՝ մոռանալով դրա մասին և ցանկանալով ինչ-
որ այլ բան: Այնուամենայնիվ, այդ ապրանքի հաշիվը չի
մոռացվի, հատկապես, եթե այն գնել եք մաս-մաս:

* * *

Մարդը պետք է վերահսկողություն ստանձնի իր
կյանքի նկատմամբ և այն հնարավորինս պարզեցնի: Նա
պետք է որոշ գումար խնայի անհրաժեշտության և
արտակարգ իրավիճակների համար, խնայողությունները
նախապատվությունը տա շքեղության վրա ծախսերին և
օգնի ուրիշներին իրենց լավագույնս: Երբ դուք օգնում եք
ուրիշներին, օգնությունը կգա ձեզ այս կամ այն կերպ, և
դուք ոչնչի կարիք չեք ունենա և ոչնչից չեք զրկվի:

* * *

Բոլոր սրտերի ուրախության մեջ ես լսում եմ Քո
երանության արձագանքը, Տե՛ր, և բոլոր
հավատացյալների բարեկամության մեջ ես զգում եմ Քո
սերը: Ես ուրախանում եմ, և սիրտս ուրախանում է իմ
ընկերների հաջողություններով ու բարգավաճումով,
ինչպես ես ուրախանում եմ իմ սեփական
բարեկեցությամբ և հանգստությամբ: Երբ ես
իմաստություն եմ ներշնչում ուրիշներին, ես

բազմապատկում եմ իմ սեփական իմաստության
գանձերը, և բոլորի երջանկության մեջ ես գտնում եմ իմ
սեփականը:

* * *

Երջանկության ամենամեծ թշնամին շքեղ իրեր գնելու
համար փող վերցնելն է: Մարդիկ սխալմամբ կարծում են,
որ չեն կարող երջանիկ լինել, եթե ձեռք չբերեն ինչ-որ
կոնկրետ բան: Բայց նույնիսկ այդ իրը ձեռք բերելուց հետո
նրանք չեն զգա իրական երջանկություն՝ չնայած դրա
բերած ժամանակավոր ուրախությանը: Ի՞նչ իմաստ ունի
երկրային երջանկության միրաժի հետևից վազելը, որը
խոստանում է միայն կոտորվել: Մարդիկ պետք է ապրեն
պարզ՝ առանց բազմաթիվ ունեցվածքի կարիք ունենալու,
որոնք պահանջում են մշտական ուշադրություն:

* * *

Իմ դրախտը իմ մեջ է: Երբ վայելում եմ Աստծո
օրհնությունները, շնորհակալ եմ Նրան, և իմ ներքին
ուրախությունն աճում է: Առանց այդ ներքին
բավարարվածության, նույնիսկ երկրային հաճույքներն ու
հաճույքները դժոխքի են վերածվում: Ես հասկացել եմ, որ
առանց այդ ներքին ուրախության, ինձ վրա դրված
պատասխանատվության բեռը կիսլեր ինձ
խաղաղությունից և կգրկեր ինձ երջանկությունից:

* * *

Եթե հարստությունը զուգակցվի հիվանդության և
խնդիրների հետ, հետևանքները բազմաթիվ կլինեն:
Հիգիենան և առողջապահությունը Արևմուտքի ուժեղ
կողմերից են: Վնասակար միջատներն ու մահացու
մանրէները արդյունավետորեն վերահսկվում են
զարգացած երկրներում, մինչդեռ դրանք առատ են
մյուսներում: Սակայն այս վնասատուների վերացումը
նվաճման գազաթնակետը չէ, քանի որ զարգացած
երկրներում գոյություն ունեն այլ տեսակի խնդիրներ,
ինչպիսիք են դժվար վճարվող հաշիվները և խեղդող
ֆինանսական ճգնաժամերը՝ պայմանավորված ապառիկ

գնման համակարգերի պատճառով. խնդիրներ, որոնք
խանգարում են քունը և խաթարում հոգեկան
հանգստությունը:

* * *

Մենք նույն գիտակցության անբաժանելի մասն ենք,
որից ծագել է այս մեծ տիեզերքը:

* * *

Երբևէ տեսե՞լ եք ոչխարների հոտ: Եթե նրանցից մեկը
ցատկում է, հոտի մնացած մասը առանց վարանելու
ընդօրինակում է նրան: Մարդկանց մեծ մասն այդպիսին է:
Մեկը կարող է մտածել մի գաղափար կամ ներկայացնել
նոր միտում, իսկ մյուսները անմիջապես կմիանան այդ
շարժմանը և կպատճենեն այն: Այս օրինաչափությունը
պահպանվել է սերունդներ շարունակ: Յուրաքանչյուր
ազգ ունի իր սովորույթներն ու ավանդույթները, և մենք
չենք կարող պնդել, որ դրանք բոլորը ճիշտ կամ հիմնավոր
են: Բայց ո՞վ գիտի: Հնարավոր է, որ այդ սովորույթներից
և ավանդույթներից մի քանիսը անսխալ և անսխալ
են:

* * *

Երբ մտքերի անհանգիստ փոթորիկը հանդարտվում
է, մենք մտնում ենք խաղաղության թագավորություն և
դիպչում աստվածային ներկայությանը:

* * *

Մտածեք Աստծո, կամ մի գեղեցիկ բնապատկերի
մասին, որը խաղաղություն է ներշնչում, կամ մի ուրախ և
հաճելի փորձառության մասին: Դրական, հանգիստ
մտավոր գործունեությունը աշխուժացնում և
թարմացնում է:

* * *

Մենք ապրում ենք քաոսային և անհանգիստ
աշխարհում: Դուք կարող եք մտածել, որ փողը
երջանկություն է նշանակում, բայց երբ դուք այն ձեռք եք
բերում, կհասկանաք, որ դեռ դժբախտ եք: Դուք կարող եք
հարստություն ձեռք բերել և կորցնել ձեր առողջությունը

(Աստված մի արասցե): Կամ կարող եք լավ առողջություն ունենալ և կորցնել ձեր փողը: Կամ կարող եք ունենալ և՛ հարստություն, և՛ առողջություն, բայց տառապել բազմաթիվ խնդիրներից ուրիշների հետ՝ բարություն ցուցաբերելով միայն ատելության և վրդովմունքի դիմաց: Առանց Աստծո, այս կյանքում ոչինչ չի կարող իսկապես բավարարել ձեզ:

* * *

Երկիրը դառնում է տանջանքների խցիկ նրանց համար, ովքեր ապրում են աստվածային ծրագրի անտեղյակության մեջ: Սակայն, երբ դուք կյանքի փորձառությունները դիտարկում եք որպես ձեր ուսուցիչներ և դրանցից սովորում եք այս աշխարհի իրական բնույթը և ձեզ տրված դերը տիեզերական դրամայում, այդ փորձառությունները դառնում են արժեքավոր լուսավորիչներ՝ երկարատև բավարարվածության և երջանկության ճանապարհին:

* * *

Այնտեղ՝ անխավար մթության, անձայն լռության և անստեղծ ոչնչության հետևում, թաքնված է հավերժական էությունը, որը գոյության ակունքն է և բոլոր տեսանելի ու անտեսանելի ուժերի ու էակների աղբյուրը:

* * *

Աստված այս երկիրը չի ստեղծել մեզ համար պարզապես ուտելու, քնելու և մեռնելու, այլ որպեսզի մենք իմանանք Նրա կամքը և հասկանանք մեր գոյության նպատակը: Մի քանի իմաստուն մարդիկ հասկացել են տիեզերական ծրագրի իմաստը, բայց մարդկանց մեծ մասը կույր է և անտեղյակ է այդ նպատակից:

* * *

Փողը երբեք իմ կյանքի նպատակը չի եղել, իմ նպատակն էր ծառայել մարդկության մեջ իմ եղբայրներին ու քույրերին: Հետևաբար, Աստված ինձ համար բազմաթիվ դռներ բացեց՝ ինձ ապահովելու և իմ առաքելությունը կատարելու համար:

* * *

Աստված ստեղծեց այս տիեզերքը՝ գործելու համար
ֆիքսված և անփոփոխ օրենքի համաձայն: Եթե մենք
խախտենք այս համընդհանուր օրենքներից որևէ մեկը,
մենք կպատժենք ինքներս մեզ: Բարձրահարկ շենքի
տանիքից ցատկող մարդը կկոտրի իր ոսկորները:
Հետևաբար, մենք չենք կարող անտեսել ձգողականության
օրենքը՝ առանց հետևանքները կրելու:

* * *

Երբ մենք խորը հայացք ենք գցում աշխարհի
քաղաքակրթությունների վրա և ուսումնասիրում հին
քաղաքակրթությունների թաքնված գաղտնիքները, ի
հայտ է գալիս մի մեծ պատկեր՝ միահյուսված գծերով,
բազմազան գլուխներով և ճշգրիտ մանրամասներով, և
մենք հասկանում ենք, որ մարդը բնույթով միաժամանակ
և՛ անհատական է, և՛ սոցիալական:

* * *

Եթե Աստված ցանկանար, որ մենք ապրեինք միայն
սյուրեալական գիտակցությամբ, մենք լիովին
կբավարարվեինք սյուրեալական իրերով և կբավարարվեինք
աշխարհիկ կյանքով:

* * *

Մաքրության, խաղաղության և երջանկության
ճառագայթները երազներից այն կողմ թարթում և պարում
են մեր էական խորություններում:

* * *

Մեր կյանքի այս երկրային ճանապարհորդության
ընթացքում երկնքում հայտնվող յուրաքանչյուր
փորձառության հետ մենք պետք է սովորենք, թե ինչպես
ընդլայնել մեր գիտակցությունը և ինչպես ավելի լավ
հասկանալ մեզ շրջապատող կամ մեր անցած
հանգամանքները, և այդ դեպքում մենք կկարողանանք
ապրել ավելի լավ ներդաշնակության մեջ և ավելի սահուն
շփվել մարդկանց և կյանքի հետ:

* * *

Մարդկանց մեծ մասը ընդօրինակում է ուրիշներին:

Մարդը պետք է լինի ինքնատիպ և ստեղծագործ, և
տիրապետի իր արած ամեն ինչին:

Արևելքում հիմնական ուշադրությունը կենտրոնացած

է եղել հոգևոր երջանկության զարգացման վրա, մինչդեռ
կյանքի նյութական կողմերը հաճախ անտեսվել են:

Արևմուտքում կան որոշ նյութական
հարմարավետություններ, բայց շատ քիչ հոգեբանական
երջանկություն: Անհրաժեշտ է երկուսի միջև
հավասարակշռություն, քանի որ կյանքի միայն մեկ կողմի
վրա կենտրոնանալը հանգեցնում է
անհավասարակշռության և կյանքի պահանջներին
ռացիոնալ կերպով արձագանքելու անկարողության:

* * *

Աստվածային երջանկությունից հետո ամենամեծ

երջանկությունը մարդու համար խաղաղություն է իր
մերձավոր ազգականների հետ, որոնց հետ նա ստիպված
է ապրել տարվա ամեն օր:

Մարդիկ շատ ժամանակ են վատնում
շտապողականության և իմպուլսիվ գործողությունների
վրա՝ առանց շատ բանի հասնելու: Քիչ են կանգ առնում
մտորելու և փորձելու հասկանալ, թե ինչ է առաջարկում
կյանքը:

* * *

Մենք պետք է աշխատենք իմաստության ներքին

շինություններ կառուցելու համար խաղաղության
այգիներում, որոնք ծաղկում և փայլում են հրաշալի
հոգևոր առաքիլությունների անթիվ ծաղիկներով:

* * *

Ներքին ներդաշնակությունը ուժի հարուստ աղբյուր է

և ստեղծում է վերականգնվող էներգիա:

* * *

Կյանքին նայելով՝ մարդ հասկանում է, որ
հաջողությունը հեշտ չէ: Կյանքը հաճախ դաժան է և
անողորմ, և մենք պետք է պայքարենք ապրուստ

վաստակելու համար: Մտածեք այն ջանքերի մասին,
որոնք անհրաժեշտ են ձեր մարմինը պահպանելու և այն
առողջ ու հիվանդություններից զերծ պահելու համար:
Նույնիսկ եթե դուք հաջողության հասնեք դրանում, այդ
հաջողությունը ժամանակավոր է: Մարմինը՝ երկար
ապրեք, ի վերջո կհանգչի: Անհրաժեշտությունը թելադրում
է պայքարել բազմաթիվ ներքին և արտաքին ուժերի դեմ՝
ցանկալի հաջողության հասնելու համար: Այս ուժերը
անխոնջ աշխատում են՝ ձեզ զրկելու ցանկացած
իսկապես նշանակալի նվաճումից:

* * *

Փորձեք հանգիստ մնալ բոլոր հանգամանքներում և
թող ձեր խաղաղության սերմը ծաղկի ուրախությամբ և
գոհունակության ժպիտներով:

* * *

Նույնիսկ մեծագույն սրբերը չեն հասնում լիակատար
փրկության, եթե չեն կիսվում իրենց հաջողություններով՝
իրենց հոգևոր փորձառություններով և բարձրագույն
գիտելիքներով՝ ուրիշների հետ՝ օգնելով նրանց հասնել
հոգևոր հասկացողության: Ահա թե ինչու նրանք, ովքեր
հասել են նման փուլերի և հասել են նման վիճակների,
ցանկանում են հասկացողություն փոխանցել նրանց,
ովքեր դրա կարիքն ունեն: Եթե դուք ցանկանում եք
իրական հաջողություն, դուք կապահովեք ոչ միայն ձեր
սեփական երջանկությունը, այլև ուրիշների
երջանկությունը:

* * *

Յուրաքանչյուր ինտելեկտ ունեցող մարդ կարող է
փող աշխատել, բայց եթե նրանք սեր ունեն իրենց սրտում,
նրանք երբեք չեն օգտագործի այդ փողը եսասիրական
նպատակներով, այլ կկիսվեն այն ուրիշների հետ: Փողը
անեծք և դժբախտություն է եսասերների և ժլատների
ձեռքում, և օրհնություն և նվեր՝ բարի սրտեր և
առատաձեռն հոգիներ ունեցողների ձեռքում:

* * *

Մեկը կարող է որոշել երկար ժամանակ լռել՝
հրաժարվելով խոսել իր ընտանիքի հետ: Թեև այս անձը
կարող է որոշակի ներքին խաղաղություն ձեռք բերել, նրա
վարքագիծը եսասիրական է և վնասակար է իր
ընտանիքի երջանկության համար: Նա չի կարող
համարվել իսկապես հաջողակ, եթե իր սիրելիները
նույնպես չօգտվեն իր նվաճումներից: Նմանապես,
նյութական հաջողության հասնելը միայն մեր
բարգավաճումը վայելելու իրավունքի մասին չէ. այն նաև
ենթադրում է մեր բարոյական պատասխանատվությունը
ուրիշների առջև՝ օգնելու նրանց բարելավել իրենց
ֆինանսական և կենսապայմանները:

* * *

Ես պաշտպանված եմ իմ մաքուր խղճի պատերի
ետևում: Ես այրել եմ մութ անցյալը և ինձ միայն այսօրն է
հետաքրքրում:

* * *

Այսօր ես գիտակցում եմ, որ ես մեկն եմ մեծագույն
բարիքի լույսի հետ և որ ես փարոս եմ նրանց համար,
ովքեր պայքարում են վշտի ծովի ալիքների դեմ:

* * *

Մարդիկ տարբեր տեսակետներ և տեսություններ
ունեն հաջողության մասին՝ կախված կյանքի իրենց
նկրտումներից: Հաճախ կարելի է լսել, թե ինչպես են որոշ
մարդիկ հաջողությունը նույնացնում գողության հետ՝
ասելով. «Նա հաջողակ գող էր»: Սա ընդգծում է, որ
հաջողությունը իր բոլոր ձևերով և տարատեսակներով
ցանկալի է և ցանկալի: Այնուամենայնիվ, մեր
հաջողությունը չպետք է վնասի ուրիշներին:
Կա նաև հաջողության մեկ այլ չափանիշ. երբ մենք
կարողանում ենք ներդաշնակ և օգտակար արդյունքներ
բերել մեզ համար, մենք պետք է մեր հաջողության մեջ
ներառենք նաև ուրիշներին և կիսվենք դրա պտուղներով
նրանց հետ:

Հաջողությունը նշանակում է մարդու
բավարարվածություն և բավարարվածություն իր
միջավայրում: Իսկական հաջողությունը արդարության
սկզբունքների վրա հիմնված գործողությունների արդյունք
է և ներառում է ուրիշների երջանկությունն ու
բարեկեցությունը՝ որպես մարդու սեփական
երջանկության անբաժանելի մաս: Եթե մենք կիրառենք
այս սկզբունքը մեր նյութական, մտավոր, բարոյական և
հոգևոր կյանքում, մենք կունենանք հաջողության
ամբողջական և համապարփակ սահմանում:

* * *

Այստեղ՝ այս սահմանափակ աշխարհում, մենք
ընկալում ենք երկարությունը, լայնությունը և խտությունը,
բայց կա մեկ այլ մակարդակ, որտեղ չափումներ
գոյություն չունեն. ամեն ինչ պարզ է և թափանցիկ՝ ամեն
ինչ գիտակցություն և ընկալում է: Համի զգացողությունը
ընկալում է, ինչպես նաև հոտառությունը: Մեր
զգացմունքները, մտքերը և մարմինները գիտակցության
վիճակներ են: Ճիշտ այնպես, ինչպես մենք կարող ենք
տեսնել, լսել, հոտոտել, համտեսել և շոշափել երազներում,
այնպես էլ այդ ավելի բարձր մակարդակում մենք զգում
ենք այս բոլոր զգացողությունները մաքուր գիտակցության
միջոցով:

* * *

Ո՛վ Տեր, երջանկացրու մեզ՝ զգալով Քո
մոտիկությունը, ազատի՛ր մեզ ցանկությունների
կապանքներից և պարզափոխ մեզ ներքին ուրախություն,
որը չի ազդվում կյանքի փորձառություններից և նրա
փոփոխվող իրադարձություններից:

* * *

Երբ մեր միտքը համահունչ է բարձրագույն
ընկալումների հետ, մեր մեջ արթնանում է հոգևոր
գիտակցություն, և մենք զգում ենք աստվածային
իմաստության և սիրո զարմանալի հրաշքներ:

* * *

Եթե մենք Աստծուն ամբողջությամբ սիրենք և դիմենք
Նրան մեր բոլոր մտքերով ու սրտերով, մենք կզգանք
Նրան մոտիկություն և կհասկանանք, որ Նա կյանքի
ամենամեծ անվտանգության ապաստանն է:

* * *

Տիեզերքի թվացյալ դատարկ, անծայրածիր
տարածության մեջ կա տիեզերական կապ և
հավերժական կյանք, որը միավորում է մեզ տիեզերքի
բոլոր կենդանի և անշունչ արարածների հետ՝ գերագույն
կյանքի ալիք, որը հոսում է ողջ գոյությամբ մեկ:
Հավերժությունը մեր իրական տունն ու մշտական
բնակավայրն է, և մեր գոյությունը այս մարմիններում
ժամանակավոր է, ինչպես անապատով ճանապարհորդող
քարավանի կարճատև հանգիստը:

* * *

Երբ մենք մեզ միանում ենք ոգու ստեղծագործական
ուժերին, մենք կապ կհաստատենք մեզ առաջնորդելու և
մեր խնդիրները լուծելու ընդունակ համընդհանուր և
անսահման մտքի հետ: Ստեղծագործական ուժը
անխափան կհոսի մեզ մոտ մեր գոյության ամենամեծ
աղբյուրից՝ թույլ տալով մեզ հասնել ստեղծագործական
հաջողության մեր գործունեության ցանկացած ոլորտում:

* * *

Սերը աճում և ծաղկում է վստահության,
հանդուրժողականության և փոխադարձ հարգանքի
միջավայրում:

* * *

Օրհնիր մեզ, Տե՛ր, մաքուր մտքերի և լավ
սովորությունների լույսով, որպեսզի եթե վատ
սովորությունների և շեղված մտքերի խավարը մոտենա
մեզ, այն անմիջապես ցրվի: Եվ օգնիր մեզ սիրել Քեզ
այնպիսի խորը սիրով, որ ո՛չ նյութական պատրանքները,
ո՛չ էլ աշխարհիկ գայթակղությունները չկարողանան մեզ
որսալ կամ գրավել մեր մտքերն ու սրտերը:

* * *

Հեշտությամբ ձեռք բերված իրերը հազվադեպ են
արժեքավոր: Մենք սա գիտենք մեծ տղամարդկանց և
կանանց կյանքն ուսումնասիրելով և այն բանից, թե
ինչպես են նրանք մեծ դարձել իրենց տաղանդները
զարգացնելով, պարտականությունները կատարելով,
բարոյական արժեքները զարգացնելով, խորը
ուսումնասիրություններով և եսասիրությունից
խուսափելով: Նրանց ստացած արդյունքները և
նվաճումները անհամեմատ ավելի մեծ էին, քան նրանց
գործադրած ջանքերը:

* * *

Իսկական ազատությունը կայանում է իմաստությամբ
առաջնորդվող և հասկացողությամբ, ճշգրտությամբ և
անսասան կամքով հիմնավորված ընտրության
ազատության մեջ:

* * *

Երբ դուք արթնացնում եք ձեր կամքը,
վճռականությունը և գիտակցական զանազանությունը,
անտեսանելի ուժերը արձակվում են բարձրագույն
գիտակցությունից՝ հոգու ներթափանցման միջոցով՝ ձեզ
օգնելու և լուսավորելու հոգեբանական
հարմարավետության և երջանկության տանող ուղիները՝
Աստծո օգնությամբ:

* * *

Մարդը պետք է բացի հոգու ուղիները իր սեփական
ջանքերով: Ոչ ոք կամովին չի ընտրում տառապանքն ու
տառապանքը խաղաղության և երջանկության
փոխարեն: Անտեղյակությունը տառապանքի արմատն է
և խոչընդոտը, որը պետք է հեռացվի և վերացվի:
Անտեղյակությունը վնասակար մոլախոտ է, խորը
արմատներ գցած, որը աճում է մարդկության այգում՝
դուրս մղելով լավ և օգտակար բույսերը:
Անտեղյակությունը պետք է հաղթահարվի անսասան
կամքով և վճռական վճռականությամբ: Մտքի հողը պետք
է մշակվի ճշգրիտ մտավոր կենտրոնացմամբ [դրականի

վրա], և լավ սերմերը պետք է ջրվեն հավատքի ջրով: Երբ սիրո կենսական և տաք ճառագայթները փայլեն, բարության սերմը կաճի և կհաղթահարի պարագիտային մոլախոտերն ու խոտերը, քանի որ խավարը չի կարող գոյություն ունենալ լույսի ներկայությամբ:

* * *

Նյութական իրերի հաճույքները մարում և անհետանում են, բայց աստվածային ուրախությունը երբեք չի մարում: Դա աստվածային երջանկություն է, որն :անվերջ է և աննկարագրելի

* * *

Մենք երբեք չպետք է օգտագործենք սխալ մեթոդներ՝ երջանկության հասնելու համար, ինչպես նաև չպետք է հրաժարվենք մեր ներսում եղած խաղաղությունից և հոգևոր հարստությունից՝ հետապնդելով պատրանքային հարմարավետություն և փայլուն կյանք, որը կարող է մեր առջև կախված լինել դժոխային գործողություններով և կործանարար հետևանքներ ունեցող վարքագծով:

* * *

Հանգստությունը լավագույն տեսախցիկն է աստվածային ներկայությունը որսալու համար: Մաքուր և ճշգրիտ կենտրոնացված հանգստության օբյեկտիվի միջով օրինված պատկերը կհայտնվի կատարյալ պարզությամբ:

* * *

Իրականում, ողջ իմաստությունը քո մեջ է, և քեզ անհրաժեշտ է միայն գիտակցաբար գիտակցել այն:

* * *

Բավարարվածությունը ինքնակատարելագործման մեջ է, որպեսզի ուրիշները փնտրեն ձեզ, այլ ոչ թե դուք նրանց: Սերն ու բարեկամությունը պետք է տրվեն առանց ակնկալիքի կամ պահանջի, քանի որ ակնկալիքը ծնում է դժգոհություն և դառնություն: Նույնիսկ ինքնակատարելագործման ձգտելիս պետք է միայնակ,

անվտանգ և խաղաղ լինել սեփական առաքիլությունների
և ինքնագնահատականի ամրոցի մեջ:

* * *

Թող ուրախության և լավատեսության ջրվեժներ միշտ
հոսեն իմ սրտից, և թող դրանց թարմացնող ցողերը
դիպչեն բոլոր նրանց, ում կհանդիպեմ:

* * *

Հոգևոր ուրախությունը հոգու մեջ առաջացնում է
ուրիշներին ամեն կերպ օգնելու ցանկություն և
զարգացնում է երջանկության տանող նուրբ բարոյական
հաճույքները գնահատելու ունակությունը, այդպիսով
նվազեցնելով կոպիտ հաճույքների նկատմամբ հակումը:

* * *

Անկախ նրանից, թե որքան փոքր է ձեր դերը, այն
մնում է նույնքան կարևոր, որքան ամենամեծ դերերը`
կյանքի բեմում հոգիների կողմից բեմադրվող
տիեզերական խաղի հաջողությանը նպաստելու առումով:

* * *

Համընդհանուր գիտակցությունը բացարձակ,
անսահման գիտակցություն է, անընդհատ նորացվող և
անսպառ իր ստեղծագործականությամբ, և ձեր միջոցով
այն փորձում է արտահայտել իր եզակի կողմը:

* * *

Եթե դու գոնե մեկ անգամ համոտեսես աստվածային
սերը, երբեք չես հրաժարվի դրանից, որովհետև ամբողջ
տիեզերքում դրա նման ուրիշ բան չկա:

* * *

Աստծուն ճանաչողները հասել են շատ առաջադեմ
հոգևոր մակարդակի, այնպես որ չեն բավարարվում
միայն մեղավորներին հոգևոր խորհուրդներ տալով, այլ
կարող են` Աստծո շնորհով և օգնությամբ, նրանց
լիցքավորել հոգևոր զորությամբ, որն ազատում է նրանց
իրենց մեղավոր արարքների հետևանքներից:

* * *

Բոլոր բարի և չար գործողությունները գտնվում են
ուղեղի բջիջներում և դրսևորվում են որպես առաքինի
կամ չար սովորություններ կամ մտքի միտումներ:
Անառողջ սովորություններից տառապող մարդը, քանի որ
իր ուղեղի բջիջները լիցքավորված են այդ
սովորությունների ուժով, կարող է ազատագրվել կամքի
ուժի, մեդիտացիայի, անկեղծ աղոթքի և շարունակական
դրական հաստատման միջոցով, մինչև իր բոլոր
անցանկալի սովորությունները վերածվեն խաղաղության
և հանգստության առաքինի սովորությունների: Սա տեղի
է ունենում, երբ ճիշտ ուղղված կենսական ուժը
աշխատում է փոխել ուղեղի բջիջների աննորմալ բնույթը,
որպեսզի այդ բջիջները լցվեն ամեն ինչով, ինչը լավ է,
առաքինի և գեղեցիկ:

* * *

Հասկանալը ներքին աչքն է, հոգու տեսողությունը և
սրտի հեռադիտակը: Այն մտքի հանգստության և խղճի
մաքրության միջև հավասարակշռությունն է:

* * *

Ամեն օր մենք տեսնում ենք տարբեր տեսարաններ, և
ամեն օր նոր դաս է բերում սովորելու: Ակնկալվում է, որ
մարդը դասը կսովորի՝ կենտրոնանալով իր գոյության
վերջնական նպատակի վրա՝ ճանաչել իր գոյության
աղբյուրը և իր կյանքի հիմքը:
Եկեք աշխատենք մոռանալ անցյալի վշտերը և
վճռականորեն չկենտրոնանալ դրանց վրա: Անսասան
վճռականությամբ և գործունե կամքով նորոգենք մեր
կյանքը, հարստացնենք մեր հաջողությունները և մեր մեջ
սնուցենք լավ սովորություններ և ազնիվ որակներ:
Աստված իմ ուժն է, և ես չեմ հավատում որևէ այլ ուժի
Պայքարեք կյանքի մարտերում և համառեք մինչև
վերջ՝ երբեք չհանձնվելով: Երբեք մի՛ ասեք. «Ես չեմ
կարողանում գտնել ճանապարհը, ուստի կդադարեմ
փորձել»: Խնդրեք առաջնորդություն, եթե սխալներ եք
թույլ տվել, բայց երբեք մի՛ դադարեք փորձել: Շատերը

ընդունում են պարտությունը, երբ բախվում են
խոչընդոտների: Նրանք, ովքեր ծախողվում են, պետք է
շփվեն հաջողակ մարդկանց հետ, այլ ոչ թե
անհաջողակների: Վճռական եղեք հաջողության
հասնելու. թող սա լինի ձեր փիլիսոփայությունը կյանքում:
Ամեն օր մենք պետք է ամրապնդենք մեր ֆիզիկական
ուժը, մեծացնենք մեր մտավոր ուժը և ճանաչենք մեր
իրական «ես»-ը՝ մեդիտացիայի, առողջ մտածողության և
դրական, արդյունավետ աշխատանքի միջոցով, որը
միասին օգտակար է մարմնի, մտքի և հոգու համար:
Երբ ուզում եք լավ սովորություն ձևավորել կամ վատը
թողնել, կենտրոնացեք ուղեղի բջիջների վրա, որտեղ
գտնվում են տարբեր սովորությունների մեխանիզմները:
Լավ սովորություն ձևավորելու համար նախ նստեք լուռ և
մեդիտացիա արեք՝ փնտրելով աստվածային
առաջնորդություն:

Կենտրոնացրեք ձեր միտքը կամքի կենտրոնի վրա,
որը գտնվում է ձեր ճակատին, հոնքերի միջև, և
վճռականորեն հաստատեք այն սովորությունը, որը
ցանկանում եք սերմանել ձեր ուղեղում: Երբ ցանկանում
եք վերացնել վատ սովորությունները, կենտրոնացրեք ձեր
ուշադրությունը նաև կամքի կենտրոնի վրա և
վճռականորեն հաստատեք, որ բոլոր ակոսները, որոնցում
այդ սովորությունները արմատավորված են, ջնջվում են:
Կենտրոնացվածության և կամքի ուժի շնորհիվ դուք
կարող եք ջնջել նույնիսկ հին, արմատացած
սովորությունների խորը ակոսները:

Անընդհատ վերահաստատեք ինքներդ ձեզ, որ ունեք
կամքի ուժ՝ ձեր ուղեղից արմատախիլ անելու անառողջ
սովորությունները: Այս հաստատման համար լավագույն
ժամանակը վաղ առավոտն է, երբ ձեր կամքի ուժն ու
կենտրոնացումը գագաթնակետին են: Շարունակեք
հաստատել ինքներդ ձեզ, որ ազատ եք բոլոր

թելադրանքներից, և մի օր դուք կհասկանաք՝ Աստծո
օգնությամբ, որ իսկապես ազատվել էք այն
սովորությունից, որից ցանկանում էք ազատվել:
Ինչից էլ որ վախենում ես, վանիր այն քո մտքերից և
թող այն Աստծուն: Ամրապնդիր քո հավատը Աստծո
հանդեպ և վստահիր, որ Նա կարող է օգնել քեզ, և
իմացիր, որ տառապանքի մեծ մասը բխում է
անհանգստությունից և անհանգստությունից:
Ինչո՞ւ պետք է տառապես հիմա, երբ այն, ինչից
վախենում ես, դեռ չի պատահել: Քանի որ մեր
խանգարումների մեծ մասը գալիս է վախից, եթե մենք
հեռացնենք վախը մեր կյանքից, մենք կզգանք
ազատություն, և ապաքինումը կլինի անհապաղ:

Ամեն գիշեր, քնելուց անմիջապես առաջ, հաստատեք
ինքներդ ձեզ, որ Աստված ձեզ հետ է, պաշտպանում և
հսկում է ձեզ: Պատկերացրեք Նրա պաշտպանիչ լույսը,
որը շրջապատում է ձեզ բոլոր կողմերից, և դուք կզգաք
Նրա հրաշալի պաշտպանությունը:
Այս տիեզերական պիեսում բոլոր ռասաների մարդիկ
Ժամանակի բեմում բեմադրում են կյանքի դրաման:
Մենք պետք է հասկանանք կյանքի իմաստը՝ առանց
չափազանց շատ կենտրոնանալու մեր Ժամանակավոր
դերերի վրա կամ չափազանց շատ կենտրոնանալու
դրանց վրա: Կյանքի մեր ընկալումը հաճախ աղավաղված
և սխալ է, քանի որ մենք այն դիտարկում ենք
եսասիրության և սահմանափակ հեռանկարի աչքերով.
Եթե մենք նայեինք հոգու աչքերով, կտեսնեինք իրերը
բոլորովին այլ տեսանկյունից:
Երբ մենք բացում ենք իմաստության աչքը, մենք
տեսնում ենք Աստծո ամենուրեք ընդգրկող լույսը, և այդ
լույսի մեջ մենք ընկալում ենք մեր հոգևոր բնույթը, որը
արտացոլում է համընդհանուր գիտակցության բնույթը,

որը թափանցում է տիեզերքի բոլոր մասնիկներն ու
մասերը:

Հոգևոր ճշմարտությունները շրջապատում են մեզ՝
թակելով մեր փակ աչքերի դռները, հորդորելով մեզ
տեսնել լույսը՝ խավարի փոխարեն, գործել
իմաստությամբ՝ տգիտության փոխարեն, լցնել մեր
սրտերը սիրով՝ ատելության փոխարեն, և
համագործակցել խաղաղություն հաստատելու և մեր
աշխարհին առատություն ու անվտանգություն բերելու
գործում: Երբ մենք դա անենք, տգիտությունը
կանհետանա, աշխարհիկ տարբերությունները
կանհետանան, մենք կտեսնենք միասնություն
բազմազանության մեջ, և մենք ավելի ներդաշնակ
կդառնանք աստվածային կամքի հետ:

Աստծո հետ մեր հարաբերությունները սառը կամ
անսեր չեն, ինչպես գործատուի և աշխատողի միջև եղած
հարաբերությունները: Մենք Նրա զավակներն ենք, և Նրա
հոգատարությունը մեզ համար մշտական է: Նա միշտ
լսում է մեզ: Մենք Նրա Էության անբաժանելի մասն ենք, և
մեր հարաբերությունները Նրա հետ կենդանի և
կենսունակ են: Նա մեզ օժտել է սիրո, հասկացողության,
խորաթափանցության, բարի կամքի և հոգևոր ուժի
անսպառ հարստությամբ, բայց մեզանից շատերը այս
հարստությունը վատնել են ոչնչի վրա:

Աստված ուզում է, որ մենք ապրենք անվտանգության,
խաղաղության և բարեկամական համագործակցության
մեջ, ինչպես վայել է ազնիվ և սիրող ընտանիքի
անդամներին, սակայն ազահությունն ու եսասիրական
հաշվարկները ծիլ են տվել և արմատավորվել մարդկանց
հոգիներում և բաժանումներ են առաջացրել ընտանիքում:
Աստված ուզում է, որ մենք տերեր լինենք, բայց մենք
ընտրել ենք ստրուկներ լինելը: Մարդկությունը հեռացել է
իր երկնային տնից և կորցրել է Աստծուն և Աստծուն մեզ
մոտ զգալու ներքին դրախտը, և այն չի կարողանա
վերականգնել այդ դրախտը առանց անձնական ջանքերի:

Աստված մեզ ստեղծել է իր պատկերով, բայց այս
ճշմարտությունը վրիպել է մեր մտքից:
Մենք հանձնվել ենք այն պատրանքին, որ մեր
ճակատագիրը դժվարություններն են, իսկ մեր
ճակատագիրը՝ ոչնչացումը, և մենք պետք է պատռենք
պատրանքի վարագույրը իմաստության դաշույնով,
որպեսզի տեսնենք վարագույրի ետևում թաքնված
պայծառ ճշմարտությունը:

Աստված օրհնել է ինձ երջանկությամբ իմ կյանքի այս
երկար տարիների ընթացքում: Անկախ նրանից, թե
մարդիկ տեսնում են գոհունակության ժպիտը իմ դեմքին,
թե ոչ, աստվածային ուրախությունը միշտ ինձ հետ է և
երբեք չի լքում ինձ: Երջանկության մեծ գետը անընդհատ
հոսում է իմ գիտակցության ավազների տակ և պոռթկում
է որպես օրհնված աղբյուրներ, որոնք ոռոգում են իմ
կյանքի այգիները:

Ո՛չ կյանքի հանկարծակի ցնցումները կարող են
խաթարել իմ խաղաղությունը, ո՛չ էլ մահվան ուրվականը
կարող է խլել իմ զգացած հոգևոր երջանկությունը:
Դժվար էր այդ վիճակը դարձնել մշտական և
անփոփոխ, բայց այն ոգու պտուղները, որոնք ես հիմա
վայելում եմ և կիսում ուրիշների հետ, արժեին իմ
ներդրած բոլոր ջանքերին:

Ես մտածում և գործում եմ աստվածային ոգով
առաջնորդվող: Փողը երբեք իմ կյանքի նպատակը չի եղել,
այլ մարդկության մեջ իմ եղբայրներին ու քույրերին
ծառայելը: Հետևաբար, Աստված ինձ համար բարության
բազմաթիվ դռներ է բացել՝ ինձ պահելու և իմ
առաքելությունը կատարելու համար: Եվ երբ ես
օգնության կարիք ունեմ, Աստված այն անմիջապես
տրամադրում է:

Իմ միակ ցանկությունը ձեզ ծառայելն է, և այդ
պատճառով եմ ես այստեղ:
Աստծո գործությունը գործում է նաև ձեր կյանքում:
Դուք ինքներդ կզգաք այս ճշմարտությունը, երբ ձեր

հավատքը կամրապնդվի և կհասկանաք, որ իրական
հարստությունը գալիս է ոչ թե նյութական
հաջողությունից, այլ Ամենակարողից:
Աստծո հետ անցկացրած յուրաքանչյուր պահը կլինի
ձեր վերջնական օգտի համար, և ամեն ինչ, որ դուք
կհասնեք սիրուց մղված և Աստծուն հաճեցնելու համար,
կգրվի ձեզ համար հավերժության գրքում:
Նահանջեք ձեր խորը մտքերի մենության մեջ և
վայելեք լուծության աղբյուրից հոսող խաղաղությունը
Եթե մենք բարի գործեր ենք ցանում, մենք
ուրախություն և օրհնություններ ենք հնձում, իսկ եթե
վատ գործեր ենք ցանում, մենք տարբեր տեսակի և
աստիճանի ճգնաժամեր ու խնդիրներ ենք հնձում:
Յուրաքանչյուր բարի գործ նման է քլունգի, որով մենք
փորում ենք գիտակցության հողը՝ աստվածային
ուրախության աղբյուրը բացահայտելու համար:
Սովորեք սուզվել ինքնադիտարկման և
ուսումնասիրության ծովը՝ լինի դա լավ գրքերի,
հավատալիքների, խնդիրների, փիլիսոփայության, թե
ներքին ուրախության հետ կապված, գիտակցելով, որ
սովորական [խորհրդածական] միայնությունը իրական
երջանկության գինն է:
Թեև կյանքը թվում է անկանխատեսելի, քմահաճ և
խորհրդավոր, լի կասկածներով, ամեն տեսակի
խնդիրներով ու ցնցումներով, մենք մնում ենք Աստծո
մշտական պաշտպանության տակ: Մենք չպետք է
չափազանցենք հարցերը կամ կորցնենք մեր
հանգստությունը իրադարձությունների առջև, քանի որ
եթե թույլ տանք, որ խուճապը տիրի մեզ, մենք ուժ կտանք
չարին և կխորացնենք դրա արմատները, որոնք աճում և
ծաղկում են վախի և անհանգստության հողում:
Ամեն երեկո ինքներդ ձեզ հարցրեք. որքա՞ն ժամանակ
եք անցկացրել Աստծո հետ, որքա՞ն եք մտածել, որքա՞ն եք
իրագործել, որքա՞ն եք արել ուրիշների համար և որքա՞ն
եք վերահսկել ձեր ցանկությունները:

Մենք չպետք է ակնկալենք կյանքի փորձությունների մեջ գտնել երկարատև երջանկություն և խաղաղություն, այլ պետք է դրանք փնտրենք և հայտնաբերենք մեր մեջ: Այնուհետև, ինչ փորձառությունների միջով էլ որ անցնենք, դրանց հետ կվարվենք այնպես, ինչպես ֆիլմում դիտում ենք ուրիշի փորձառությունները՝ լինեն դրանք հաճելի, թե ցավոտ:

Մարդը կարող է իր բոլոր փորձառությունները վերածել ցավոտ, տխուր փորձությունների, եթե թույլ տա իր մտքին դա անել: Նրանք կարող են վայելել լավ առողջություն, բայց չգնահատել դրա արժեքը: Բայց եթե հիվանդանան, այդ դեպքում կխոնարհվեն և կգնահատեն բարեկեցության օրհնությունը: Մենք պետք է ընդունենք Աստծո բարեհաճությունը և շնորհակալություն հայտնենք Նրան այն օրհնությունների համար, որոնք Նա շնորհում է մեզ՝ առանց սպասելու անբարենպաստ հանգամանքների, որոնք մեզ երախտապարտ կդարձնեն և կընդունեն Նրա շնորհը:

Կյանքը պետք է լինի մտորումների և գործողության համադրություն: Երբ մարդը կորցնում է իր հոգեբանական հավասարակշռությունը, Նա խոցելի է դառնում անհանգստությունների, վշտի ամպերի և ցավի տանջանքների նկատմամբ: Եվ եթե Նա փորձի խախտել առողջության, բարգավաճման և իմաստության օրենքները, ապա անխուսափելիորեն կտուժի հիվանդությունից, աղքատությունից և անտեղյակությունից:

Մենք պետք է մեր մտադրությունները մաքուր պահենք, մեր դրդապատճառները՝ մաքուր, և գործենք այնպես, որ մեզ հոգեկան խաղաղություն բերի, և թույլ չտանք, որ կյանքի հանգամանքները խաթարեն մեր խաղաղությունը և կործանեն մեր երջանկությունը:

Տխուր սրտերն ու կոտրված մտքերը ինձ գրավում են, անկախ նրանից, թե որքան հեռու են դրանք

Ընդարձակեք ձեր սիրո փայլուն թագավորության
սահմանները՝ աստիճանաբար ներառելով ձեր ընտանիքը,
ձեր հարևաններին, ձեր համայնքը, ձեր երկիրը և բոլոր
գիտակից երկրներն ու արարածները:

Մենք պետք է նաև ամրապնդենք մեր ինտելեկտը և
մերժենք տարիներ ու սերունդներ ժառանգած մտավոր և
բարոյական թուլության բեռը: Այս անմաքրությունները
պետք է այրվեն նորացված վճռականության և
արդյունավետ գործողությունների կրակներում: Այս
կառուցողական մոտեցմամբ իսկապես նվիրված անհատը
կարող է հասնել ազատագրման և ազատության
հորիզոններին:

Ակտիվացրեք ձեր ներսում գտնվող անսահման ուժը,
որպեսզի կարողանաք խաղալ ձեր հեղինակավոր դերը
կյանքի բեմում

Հենց որ մարդը սկսում է երկրպագել ունեցվածքը,
փողը, փառքը կամ Աստծուց բացի որևէ այլ բան,
դժբախտությունը դառնում է նրա բաժինը: Նրանք, ովքեր
իրենց ամբողջ ուշադրությունը կենտրոնացնում են այս
բաների վրա, իրականում երկրպագում են դրանք, և,
հետևաբար, չեն մոտենում Աստծուն, այլ հեռանում են
Նրանից: Բայց նրանք, ովքեր խորհում են Աստծո մասին,
խորհրդածում են Նրա մասին և շփվում են Նրա հետ
իրենց սրտերում, մոտենում են Նրան և ներքին
ուրախություն են զգում Նրա հետ լուռ հաղորդակցության
մեջ:

Միայն Աստված է ի վիճակի իրականացնել
մարդկային երազանքներն ու հույսերը՝ երկարատև
երջանկության համար: Հետևաբար, ոչինչ չպետք է թույլ
տա, որ զբաղեցնի Աստծո տեղը սրտում:

Կան սրբազան խորհրդանիշներ, որոնք կարող են
օգնել որոնողին հիշել Աստծուն և ավելի մոտենալ Նրան:
Սակայն, եթե մարդը սկսի երկրպագել այս
խորհրդանիշներին, դրանց վնասը կգերազանցի դրանց

օգուտը: Երկրպագությունը պետք է ուղղված լինի միայն
Աստծուն, քանի որ ուրիշ ոչինչ արժանի չէ
Երկրպագության:

Անկախ ծիսական պաշտամունքի բնույթից, այն
ընդունելի է Աստծո համար, քանի դեռ երկրպագողը
կատարում է այն հոգևոր գիտակցությամբ և Նրա
հանդեպ կարոտով: Սակայն շատ մարդիկ չեն ըմբռնում
պաշտամունքի էությունը, և նրանց մտքերն ու սրտերը
շեղվում են Աստծուց դեպի ծեսերը, այդպիսով մեծ օգուտ
չստանալով իրենց պաշտամունքից:

Ճշմարիտ երկրպագուները թույլ չեն տալիս, որ իրենց
գիտակցությունը սահմանափակվի որևէ պատկերով կամ
ձևով, այլ խորագույն սիրով և լիարժեք ուշադրությամբ
կենտրոնանում են բոլոր պատկերների և ձևերի հետևում
կանգնած աստվածային ոգու վրա:

Աստված բացարձակ է և անսահման, և ոչ մի
պատկեր կամ արձան չի կարող պարունակել Նրան
Կարելի է ասել, որ Աստված դրսևորվում է բոլոր
Նրանց մեջ, ովքեր անկեղծորեն սիրում են Նրան և
Ներդաշնակության մեջ են Նրա հետ, քանի որ Նա ներկա է
ամենուրեք և, հետևաբար, ներկա է բոլորի մեջ: Սակայն
ոչ բոլորն ունեն աստվածային ներկայությունը դրսևորելու
ունակություն: Արևը հավասարապես փայլում է և՛ ածխի,
և՛ ադամանդի վրա, բայց ադամանդը ստանում և
արտացոլում է արևի լույսը, մինչդեռ ածուխը չի կարող:
Նմանապես, բոլոր մարդիկ ընկղմված են Աստծո լույսի
մեջ, բայց միայն քչերն են կարողանում ստանալ այդ լույսը
և արտացոլել այն իրենց մտքերում և
գործողություններում: Դա անելու համար նրանք պետք է
մաքրագործվեն խորհրդածության և աստվածային
ուսմունքներից ու պատվիրաններից հետևելու միջոցով:
Երբ մենք արտասանում ենք Աստծո անունը, մենք
պետք է խորապես և անկեղծորեն գիտակցենք, թե ինչ
ենք ասում: Եթե դուք կարողանալիք նայել մարդկանց
մտքերին աղոթքի ժամանակ, կտեսնեիք, որ նրանց մեծ

մասը մտածում է ամեն ինչի մասին, բացի Աստծուց,
նույնիսկ եթե նրանք արտաբերում են Նրա անունը: Նման
աղոթքը անպտուղ է և անօգուտ:

Երբ մենք աղոթում ենք, մենք պետք է ձգտենք մեր
ամբողջ միտքը կենտրոնացնել Աստծո վրա, այլ ոչ թե
պարզապես կրկնել Նրա օրհնյալ անունը՝ թույլ տալով մեր
մտքերին թափառել: Իմ մորաքույրներից մեկը
սովորություն ուներ իր աղոթքները արտասանել
աղոթատեղիների վրա, որոնք հազվադեպ էին ձեռքից
դուրս գալիս: Բայց մի օր նա խոստովանեց ինձ, որ չնայած
քառասուն տարի այս աղոթքի սովորությանը, Աստված չի
պատասխանել իր աղոթքներին: Չարմանալի չէ: Նրա
«աղոթքները» ոչ այլ ինչ էին, քան նյարդային
սովորություն:

Երբ աղոթում ենք, չպետք է մտածենք միայն Աստծո
մասին: Մենք պետք է ձգտենք անկեղծ լինել մեր
երկրպագության մեջ և նվիրված մեր աղաչանքներում:
Աղոթքի ուղունքների օգտագործումը և Աստծո անունը
անընդհատ կանչելը լիովին ընդունելի է, երբ այդ
պրակտիկան բխում է սրտից և հիմնված է անկեղծության
և կենտրոնացած մտքի վրա: Այնուամենայնիվ, այս
պրակտիկան ժամանակի ընթացքում կարող է դառնալ
ավտոմատ:

Մենք պետք է շնչանք Աստծո անունը մեր սրտերում՝
կարոտով և աստվածային սիրով. սա է ճշմարիտ
երկրպագությունը, որը դիպչում է Աստծո սրտին: Աստծո
անունը սառնությամբ և թափառող մտքով արտաբերելը
հայիոյանք և անհարգալից վերաբերմունք է: Երբ մարդ
աղոթում է, նրա սիրտն ու միտքը պետք է լցված լինեն
Աստծո սիրով:

Ո՛վ Տեր, Դու աստվածային Հյուսիսային Աստղն ես,
որով իմ թափառող մտքերը առաջնորդվում են
փորձությունների ու նեղությունների անհանգիստ ծովում:
Բարձրագույն յոգայի վարժությունների միջոցով մտքի
կենտրոնացումը օգնում է ավելի մոտենալ Աստծուն՝

փառքի և շքեղության գերագույն աղբյուրին, ինչպես որ
օգնում է մտածել Աստծո մասին և շփվել Նրա հետ:
Անհրաժեշտ է շաբաթական մեկ օր նվիրել հոգևոր
հանգստությանը (եթե հնարավոր է)՝ Աստծո մասին
խորհրդածելու և հանգստություն, խաղաղություն և
ներքին խաղաղություն զգալու համար: Այս կերպ
անցկացրած ժամանակը կլինի հանգստացնող բալասան
շաբաթվա մնացած ժամանակահատվածում ձեր
հանդիպած խնդիրների և անհանգստությունների
համար:

Բոլորը պետք է շաբաթական մեկ օր անցկացնեն
մեկուսացման կամ «հոգևոր հանգստի» մեջ՝ իրենց
հոգևական վերքերն ու ցավերը բուժելու համար: Երբ այդ
օրը դառնա խաղաղության, ուրախության և
բավարարվածության օր, դուք անհամբերությամբ
կսպասեք դրան շաբաթ առ շաբաթ:

Մենակությունը մեծության գինն է: Դուք կգարմանաք
այն հրաշալի արդյունքներից, որոնք կհասնեք ձեր մտքի,
մարմնի և հոգու համար այս հոգևոր նահանջի և ձեր
հոգու ու Աստծո հետ կապի միջոցով: Եթե ձգտում եք
իրական երջանկության, ապա պետք է ընկղմվեք
աստվածային խաղաղության օվկիանոսի մեջ վաղ
առավոտյան՝ արթնանալուց հետո, ինչպես նաև գիշերը
քնելուց առաջ:

Հնդկաստանի իմաստունները խորհուրդ են տալիս ոչ
միայն մեկ օր մեկուսանալ, այլև ընդգծում են օրական
չորս հատուկ ժամանակներում լուռ մեղիտացիայի
անհրաժեշտությունը: Լուսաբացին, նախքան արթնանալը
և որևէ մեկին տեսնելը, պետք է վայելել հանգստությունն
ու խաղաղության զգացումը: Կեսօրին պետք է
հանգստացնել միտքը ճաշից առաջ, և կրկին վայելել
խաղաղության մի շրջան ընթրիքից առաջ: Վերջապես,
երեկոյան քնելուց առաջ պետք է կրկին մտնել
խաղաղության վիճակի մեջ:

Նրանք, ովքեր ջանասիրաբար պահպանում են լռությունը միայնության ընթացքում և այս չորս օրվա ընթացքում, պարտավոր են ներդաշնակություն զգալ Աստծո հետ: Նրանք, ովքեր չեն կարող պահպանել այս բոլոր ժամանակահատվածները, պետք է առնվազն առավոտյան և երեկոյան ժամերը նվիրեն դրան: Այդպես անելով՝ նրանց կյանքը կփոխվի դեպի լավը, և նրանք կզգան իրական երջանկություն. փորձը լավագույնն ապացույցն է:

Եթե շարունակեք չեկեր գրել և ստորագրել՝ առանց ձեր բանկային հաշիվը ծածկելու համար բավարար միջոցներ ներդնելու, ձեր գումարը կսպառվի: Նույնը վերաբերում է նաև ձեր կյանքին: Առանց ձեր կյանքի հաշվին խաղաղության կանոնավոր ներդնումների՝ ձեր էներգիան կսպառվի, ձեր հանգստությունը կվերանա, և ձեր երջանկությունը կգոլորշիանա: Մի խոսքով, դուք, ի վերջո, կտառապեք հուզական, մտավոր, ֆիզիկական և հոգևոր սնանկությամբ: Բայց Աստծո մասին խորը ամենօրյա խորհրդածությունը կլցնի ձեր հուզական հաշիվը:

Բարեպաշտ որոնողը ամեն օր մեղիտացիա է անում՝

Աստծո հետ շփվելով իր սրտում եղած ողջ սիրով ու կարոտով, աղաչելով Նրան բացահայտել իրեն: Եթե դուք

Աստծո սիրահար եք և ձգտում եք զգալ Նրա ներկայությունը, ապա պետք է ձեր միտքն ու մարմինը ընկղմեք Նրա խաղաղության մեջ, և կյանքը կժպտա ձեզ, և ձեր գործերը շատ առումներով կբարելավվեն:

Հանգիստ մարդը հազվադեպ է սխալվում և հաջողության է հասնում այնտեղ, որտեղ հազարավոր ուրիշներ ձախողվում են:

Նրանք, ովքեր չեն մտածում Աստծո մասին կամ չեն հոգում Նրա մասին, դառնում են ընկճված և դժբախտ: Նրանք դառնում են դյուրագրգիռ և վերածվում են քայլող մեքենաների:

Իմաստութեան և խաղաղութեան արևը կծագի
հանգստութեան երկնքում և կլողացնի ձեր էութիւնը իր
բուժիչ ճառագայթներով, քանի դեռ դուք հոգևոր ջանքեր
եք գործադրում և ձեր սրտում առաջին տեղը տալիս
Աստծուն:

Մեկ լուսինը փայլում է ավելի պայծառ, քան բոլոր
աստղերը միասին վերցրած: Արևը, որը թվում է փոքր,
ցրում է խավարը իրենից միլիոնավոր անգամ մեծ
տարածքից: Նմանապէս, լավ մարդը, պարզապէս
աշխարհում գոյութիւն ունենալով, արձակում է
տատանումներ, որոնք հակազդում և չեզոքացնում են չար
մարդկանց կողմից արձակվող տատանումների մեծ
մասը:

Մտորումների օրը պետք է լինի նաև մտավոր և
ֆիզիկական հանգստի և ներքին խաղաղութեան
գարգացման օր: Այդ օրը ցանկացած գործունեութիւն, որը
իմաստութիւն և խաղաղութիւն է բերում, օրինյալ
գործունեութիւն է:

Ինչ վերաբերում է ծնողներին պատվելուն, սուրբ
գրքերը խորհուրդ են տալիս նրանց լավ վերաբերվել.
«Պատվիր քո հորն ու մորը» և «Բարի եղի՛ր ծնողների
հանդէպ»:

Մարդկային ծնողներին պետք է մեծարել որպէս
Աստծո ներկայացուցիչներ, որը նրանց օժտել է
մարդկութիւնը ստեղծելու պարգևով: Մայրը Աստծո
մաքուր սիրո մարմնացումն է, քանի որ սիրող մայրը
ներում է այնտեղ, որտեղ ոչ ոք չի ներում: Հայրը Աստծո
իմաստութեան դրսևորումն է և Նրա գաժակների
պաշտպանը:

Մարդ չպետք է սիրի իր հորն ու մորը Աստծուց
անկախ, այլ որպէս Նրա պաշտպանիչ և իմաստուն սիրո
արտահայտութիւն: Գերագույն աստվածային հոգին
դառնում է և՛ հայր, և՛ մայր՝ երեխային օգնելու համար,
հետևաբար, դա պետք է պատվվի ծնողների մեջ:

Սուրբ Գրությունները նաև խորհուրդ են տալիս
չսպասել սպասելու համար, քանի որ այդ դեպքում մարդ
դառնում է մարդասպան: Մարդը չպետք է խլի մեկ ուրիշի
կյանքը ուժեղ զգացմունքների պահին: Սակայն, եթե
սիրելիները սպառնալիքի տակ են, մարդ պետք է
պայքարի նրանց պաշտպանելու համար, ում Աստված
վստահել է նրան, քանի որ սրբազան պարտականություն
է պաշտպանել սեփական ընտանիքն ու երկիրը:
Շնության արգելքի վերաբերյալ սեռական միության
իդեալական նպատակը պետք է լինի Աստծո պատկերով
ստեղծված երեխաների ծնունդը և այն մաքուր սիրո
դրսևորումը, որը զգում են միմյանց մեջ Աստծուն տեսնող
ամուսինները: Նրանք, ովքեր ապրում են բացառապես
ֆիզիկական մակարդակում՝ առանց որևէ հաշվի առնելու
իրական սերը կամ այն բարձրագույն նպատակը, որի
համար ստեղծվել է սեռական ցանկությունը, շնություն են
գործում այս պատվիրանի համաձայն: Այս դեպքում
նրանք ոչնչով չեն տարբերվում կենդանիներից, որոնք
բավարարում են իրենց սեռական ցանկությունները, ապա
շարունակում իրենց ճանապարհը:
Աստված տղամարդկանց և կանանց մեջ ստեղծել է
այս ստեղծագործական մղումը՝ ամուսնական կյանքում
իրական փոխադարձ սեր ստեղծելու և արտահայտելու
համար, և այն չպետք է չարաշահվի այլ կերպ, այլ պետք է
վերածվի սրբազան գործունեության և գիտելիքի:
Եթե կարողանաք վերահսկել և բաշխել սեռական
ուժը ձեր էության մեջ, կկարողանաք զարգացնել գրելու,
նկարելու կամ անթիվ այլ ձևերով թաքնված տաղանդները
բացահայտելու հիանալի մտավոր կարողություններ:
Եվ երբ դուք վերջապես կկարողանաք վերահսկել և
հոգևորապես վերափոխել ստեղծագործական
գործունեությունը, դուք կզգաք մեծ խաղաղություն, մեծ
սեր և աճող հոգևոր ուրախություն:
Սրբերն ու հոգևոր առաջնորդները, ովքեր
հոգևորապես վերափոխել են իրենց սեռական

գործունեությունը, հսկաներ են, որոնք ունակ են
զարմանալի և ապշեցուցիչ սխրանքներ գործել
աշխարհում և ճշմարտության էզոտերիկ որոնումներում:
Այսպիսով, սեռական ցանկության բարձրագույն
կիրառումը դրա ուժը բարձրացնելն է, այսինքն՝ դրա
էներգիան ավելի բարձր նպատակի ուղղորդելը՝
իմաստություն, բարձր իդեալներ և հոգևոր սկզբունքներ
դրսևորելու համար: Մարդ չպետք է հաճույք ստանա
սեռական մտքերից կամ ցանկանալ այն, ինչ արգելված է:
Երբ ձեռք է բերվում ինքնատիրապետման այս տեսակը,
մարդը կունենա առողջ պատկերացում սեռական
հարաբերությունների և դրա ավելի բարձր նպատակի
վերաբերյալ:

Սեռական գործերին ստրկացած լինելը նշանակում է
կորցնել առողջությունը, ինքնատիրապետումը և մտավոր
խաղաղությունը, և մի խոսքով՝ երջանկության բոլոր այն
տարրերը, որոնք մարդուն անհրաժեշտ են:
Սուրբ գրքերը նաև մեզ կոչ են անում չգողանալ: Եթե
հազար մարդուց բաղկացած խումբը գողանար
միմյանցից, յուրաքանչյուրը կունենար 999 թշնամի:
Հետևաբար, չպետք է խախտել ուրիշների իրավունքները,
ոչ էլ բռնագրավել նրանց հողը, խաղաղությունը, սերը,
արժանապատվությունը կամ նրանց որևէ նյութական
կամ հոգևոր ունեցվածք: Եթե դուք չեք զգում ցանկություն
վերցնելու այն, ինչը ձերը չէ, ապա այն, ինչ ձեզ
անհրաժեշտ է կամ ցանկանում եք, կգա ձեզ մոտ:
Գողությունը նախ ծագում է մտքում, երբ մարդը սկսում է
նախանձել ուրիշներին: Չար ցանկությունների սերմերը
պետք է արմատախիլ արվեն մտքից: Հոգևոր ալտրուիզմն
է ճանապարհը: Այդ դեպքում մարդը բնականաբար
կգրավի առատությունը, և օրհնությունները կհոսեն նրա
մոտ՝ ինչպես իրենց հայտնի, այնպես էլ իրենց անհայտ
աղբյուրներից: Սա անսխալական աստվածային օրենք է:
Ինչ վերաբերում է գողերին և եսասեր մարդկանց, նրանք
իրենց կյանքն անցկացնում են նյութական ունեցվածքի

հետևից վազելով, նրանց աչքերը միշտ ուղղված են
ուրիշների ունեցածին, նույնիսկ եթե իրենց սեփական
գանձարանը լի է ոսկով:

Եթե նյութական եսասիրությունը չիրաժարվի,
աշխարհը չի կարող ճանաչել երջանկությունը:
Երջանկությունը գալիս է միայն հոգևոր
համագործակցության միջոցով: Այն գալիս է, երբ մարդը
զգում է ուրիշների կարիքները, կարծես դրանք իրենը
լինեն, և աշխատում է ուրիշների համար, ինչպես իրենք
են աշխատում իրենց համար:

Մեկ այլ կարևոր պատվիրան է խուսափել կեղծ
վկայություն տալուց: Ճշմարտությունը խեղաթյուրելով
մեկին վնասելը հասարակական ներդաշնակությունը
խաթարելու մեկ այլ միջոց է: Եթե մարդ ցանկանում է, որ
իր հետ լավ վերաբերվեն, ապա պետք է նաև մյուսներին
համապատասխանաբար վերաբերվի: Ճշմարտությունը
միշտ պետք է ասվի, բայց պետք է տարբերակել
ճշմարտությունը ասելը և պարզապես փաստեր ասելը:
Մարդուն կաղ կամ կույր անվանելը վիրավորական և
վնասակար է. պետք է հաշվի առնել ուրիշների
զգացմունքները և խուսափել նրանց ամոթալի
դարձնելուց: Նմանապես, սխալ է նաև այնպիսի
ճշմարտություն բացահայտելը, որը կարող է մատնել
մեկին առանց ազնիվ նպատակի: Մյուս կողմից, չպետք է
ստել՝ ճշմարտությունը չասելու համար. ընդհակառակը,
կարելի է լռել որոշակի իրավիճակներում՝ ուրիշներին
ամոթալի չդարձնելու կամ վնասելու համար:

Պետք է զգույշ լինել նախանձից՝ հոգու
խաղաղությունը կրծող կործանարար հիվանդությունից:
Որքան շատ մարդ տեսչում է ուրիշներին, այնքան
մեծանում են նրա դժբախտությունն ու տառապանքը:
Նախանձ մարդը ապրում է անհանգիստ կյանքով՝ երբեք
չզգալով հանգստության համը: Շատ ավելի լավ է, որ նա
հարգի իրեն, հույսը դնի իր վրա և ձգտի ներքին հոգևոր
հարստության:

Մարդու արժանապատվությունն ու ներքին արժեքը
շատ ավելի մեծ են, քան այն ամենը, ինչ նա կարող է
ցանկանալ կամ ձգտել ունենալ: Աստված դրսևորվում է
յուրաքանչյուր մարդու մեջ այնպես, ինչպես չի
դրսևորվում որևէ այլ մարդու մեջ: Նրանց դեմքը նման չէ
որևէ մեկի դեմքին, և նրանց հոգին նման չէ որևէ մեկի,
քանի որ նրանց մեջ է թաքնված ողջ արարչագործության
ամենամեծ գանձը, և այդ ամենամեծ գանձը Աստված է:
Մենք ուզում ենք, որ մեր կյանքը փայլի ու ծաղկի
բարի գործերով, բուրավետ լինի ուրախությամբ ու
երջանկությամբ և հավերժ ապրի մեզ գնահատողների
հիշատակին:

Երբ մարդն ունի ճիշտ հավատք և գործում է
համապատասխանաբար, նա ավելի երջանիկ է, քան
նրանք, ովքեր հավատք չունեն և չեն կատարում իրենց
պարտականությունները կյանքի պայքարում:
Առողջ հավատքն ու արդար գործողությունները
(որոնք հիմնված են ազնիվ դրդապատճառների և բարի
մտադրությունների վրա) միշտ առկա են այնտեղ, որտեղ
երջանկություն կա, և կորչում են այնտեղ, որտեղ
երջանկությունը բացակայում է: Սրանից կարող ենք
եզրակացնել, որ դրանք երջանկության երկու էական
պայմաններ են, որոնց հնարավոր չէ հասնել առանց
դրանց: Նրանք, ովքեր ցանկանում են երջանկություն,
պետք է ունենան միայն այս երկու հիմնարար տարրերը,
որոնք դրա անկյունաքարերն ու սյուներն են:
Մարդիկ չեն կարող կամքով վերահսկել, փոփոխել
կամ ջնջել տիեզերքի անվերջ բաղադրիչները: Այս
բաղադրիչները բարդորեն միահյուսված են մարդկային
կյանքի հյուսվածքին, և մարդիկ չեն կարող գործել
դրանցից մեկուսացված: Այնուամենայնիվ, մարդիկ կարող
են վերահսկել իրենց միտքը՝ հարմարվելու այս
բաղադրիչներին և խուսափելու դրանցից վնասվելուց:

Մեր նախնիները մեզանից ավելի երջանիկ էին ոչ թե այն պատճառով, որ նրանք ավելի շատ աշխարհիկ իրեր ու հաճույքներ ունեին, քան մենք հիմա, կամ որովհետև նրանք ավելի քիչ էին ենթարկվում կյանքի խնդիրներին, այլ որովհետև նրանք ունեին հոգեբանական հավասարակշռություն, որը նրանց տալիս էր մխիթարություն, խաղաղություն, բավարարվածություն և, կարճ ասած, երջանկություն:

Նրանք իրենց երջանկության համար կախված չէին արտաքին հանգամանքներից, ոչ էլ զիջում էին արտաքին պայմաններին, որոնք կխլեին նրանց այդ զգացողությունը: Նրանց հարմարավետության, խաղաղության, երջանկության և բավարարվածության զգացողությունները բնական, նորմալ, առողջ և երկարատև էին: Մենք նույնպես պետք է զարգացնենք այս զգացմունքները, եթե ցանկանում ենք ունենալ երջանկություն: Եվ մեզանից ո՞վ չի ցանկանում դա:

Ճակատագիրը ազատ կամքի կամ ընտրության ազատության անցյալի դրսևորման արդյունք է: Մեր ազատ կամքի անցյալի դրսևորումների միջոցով մենք մեզ վրա ենք բերել և շարունակում ենք մեզ վրա բերել ճակատագիր և ճակատագիր: Այնուամենայնիվ, մենք կապված չենք անցյալով, և ոչ էլ հավերժ սահմանափակված ենք մեր գործողությունների հետևանքներով: Մենք կարող ենք չեղյալ համարել այն, ինչ ցանել ենք և ջնջել այն, ինչ գրել ենք, եթե դա ցանկանանք և ձգտենք շտկել մեր ընթացքը և բարելավել մեր բերքի որակը:

Եթե մենք վերացնենք ցավոտ հետևանքներ ունեցող գործողությունների սերմերը և դրանց տեղում ցանենք հոգու բնույթին ավելի համապատասխան սերմեր, մենք անպայման կհնձենք երջանկության պտուղները հոգու

հողում ցանված այդ լավ սերմերից: Մենք պետք է ազատ
կամք դրսևորենք հիմա, հիմա և ոչ թե վաղը, եթե
ցանկանում ենք հասնել ավելի մեծ երջանկության կամ
նվազեցնել տառապանքն ու ցավը:

Հետևաբար, երջանկության պայմանները մարդու մեջ
են, և նա պարզապես պետք է լրջորեն վերաբերվի այդ
հավասարմանը, որը չի սխալվում, և արդյունքները նրա
օգտին կլինեն, եթե նա լավագույնս գնահատի և վարվի
դրա հետ:

Տե՛ր, թող իմ եռերթունը լցվի Քո կենսունակությամբ, իմ
սիրտը Քո մխիթարական և կարեկցող ներկայությամբ, իմ
միտքը Քո իմաստությամբ և իմ հոգին լցվի Քո
աստվածային գիտակցությամբ:

Ձեր սրտերի հողում սիրո սերմերն են աճում: Ջրեք
այդ սերմերը համընդհանուր սիրո և համընդհանուր
կարեկցանքի ջրերով:

Մտքի ուժը անսահմանափակ է, և
համապատասխանաբար, եթե բավականաչափ խորը
մտածեք որևէ թեմայի մասին, կստանաք այդ թեմային
վերաբերող ցանկացած հարցի պատասխանը:
Եթե մարդը իր ողջ աշխատանքն ու գործունեությունը
նվիրում է ուրիշներին ծառայելուն և հասնում է իր
նպատակին՝ ունենալով բավարարվածության զգացում,
ապա նա իսկապես արժանի է ուշադրության և
երախտագիտության:

Մենք չպետք է միակողմանի լինենք: Փոխարենը, մենք
պետք է հավասարակշռենք մեր գործունեությունը և
առաջնահերթություն տանք մեր աշխատանքին ու
պարտականություններին՝ համաձայն յուրաքանչյուրի
կարևորության:

Պարտականությունը այն գործողությունն է, որը
մարդը կատարում է ուրախությամբ, այլ ոչ թե նյութական
շահույթի համար, և հոգևոր և բարոյական
պարտականությունը պետք է լինի կյանքում առաջին
տեղում:

Յուրաքանչյուր մարդ ունի չօգտագործված ներուժ:

Նրանք տիրապետում են բոլոր անհրաժեշտ ուժեղ
կողմերին: Միտքն ինքնին գերազույն ուժ է, և այն պետք է
ազատվի հնացած և սահմանափակող սովորություններից
ու և հասկացություններից:

Մոլորակների և աստղերի ազդեցությունը մարդու
կյանքի վրա պայմանավորված է մոլորակների և
մարդկային մարմինների միջև ձգողության և
վանողականության միջամտող ուժերով:

Չար մտքերը մարդուն տանում են վնասակար
միջավայր, որտեղ նա կարող է արտահայտվել իր
ցանկություններին համապատասխան: Սակայն, մարդը
կարող է փոխել իր մտքերն ու գիտակցությունը կամքի
ուժի միջոցով, և, հետևաբար, իր միջավայրը: Եթե մարդը
երկար ժամանակ մնում է վնասակար միջավայրում, այդ
միջավայրը սկսում է ենթագիտակցորեն ազդել նրա վրա:
Ժամանակի ընթացքում նա լիովին կորցնում է առողջ և
ամբողջական միջավայր ընտրելու իր ազատությունը և
ենթարկվում է այդ վնասակար միջավայրի բացասական
ազդեցությանը: Մյուս կողմից, ուժեղ կամքի ուժ
ունեցողները ներդաշնակության մեջ են Աստծո հետ:

Կենտրոնացված մտքի էներգիա

Երբ դուք արևի լույսը խոշորացույցի միջոցով
կենտրոնացնում եք որևէ փոքրիկ կետի վրա, այն
ջերմություն է արտադրում, և այդ ջերմությունը կարող է
այրել փայտը, գործվածքը, թուղթը և այլն: Նմանապես,
երբ դուք ճշգրիտ կենտրոնացնում եք ձեր միտքը, դրա
կենտրոնացված էներգիան կարող է այրել յուրաքանչյուր
ձախողման հետևում կանգնած կասկածի արմատները և
թույլ տալ իմաստության լույսին պայծառ շողալ:
Երբ միտքը համաձայնվում է Աստծո հետ՝ բոլոր
բարության աղբյուրի և բոլոր օրհնյալ զորության ակունքի,

այն գիտակցում է աստվածային ներկայությունը և տիրապետում հաջողության բոլոր տարրերին: Այս տարրերը սերտորեն կապված են Աստծո անսահման գործության հետ, որը կարող է ստեղծել հաջողության նոր հնարավորություններ ցանկացած ոլորտում: Խնդիրներն ու դժվարությունները առաջանում են մարդու կողմից իր անցյալի գործողությունների մասին անտեղյակության պատճառով, որոնք կատարվել են որոշակի ժամանակ և վայրում: Նրա ներկայիս տառապանքը բխում է նրա արտաբերած մտքերից և գործերից, որոնք արմատ են գցել նրա գիտակցության հողում, ծլել և պտուղ տալ, որը արտացոլում է այդ մտքերի և գործողությունների հենց բնութագիրը: Փորձություններն ու նեղությունները չեն գալիս մարդուն կոտրելու կամ նրա կամքը կաթվածահար անելու, այլ՝ նրան ստիպելու գնահատել Աստծո մեծությունը և հարգել Նրա օրենքները, որոնց միջոցով նրանք կարող են հասնել իրական երջանկության: Աստված չի ուղարկում այս դաժան փորձությունները, քանի որ դրանք հիմնականում մարդկային արարածներ են: Մարդկությունից պահանջվում է միայն արթնացնել իր գիտակցությունը անփութության քնից և դուրս գալ անգիտության խավարից դեպի գիտելիքի լույսը: Շատ դեպքերում մեր զգայարանները մեզ խոստանում են անցողիկ հաճույքներ, բայց, ի վերջո, մեզ երկարատև ցավ և տառապանք են պատճառում: Սակայն իրական առաքինությունն ու երջանկությունը քիչ բան են խոստանում, բայց, ի վերջո, մեզ տալիս են մաքուր և երկարատև ուրախություն: Ահա թե ինչու ես ներքին, երկարատև երջանկությունը համարում եմ իսկական ուրախություն, իսկ ժամանակավոր զգայական հաճույքները՝ պարզապես հաճույքներ:

Երբ նայում ես Արևին միլիոնավոր մղոններ
հեռավորությունից՝ տիեզերքում, այդ հսկայական աստղը
շատ ավելի փոքր է թվում, քան մեր Երկիրը:
Սակայն Երկրի տրամագիծը մոտավորապես 7,900
մղոն է, մինչդեռ Արեգակի տրամագիծը հարյուր անգամ
մեծ է Երկրի տրամագծից: Եթե կարողանայինք մեր
մոլորակը տեղադրել Արեգակի ուղիղ դիմաց, այն կթվար
որպես փոքրիկ կետ Արեգակի համեմատ:
Ենթադրենք, որ հզոր արեգակնային դաշտը
ընդարձակվում ու լայնանում է, մինչև նրա հսկայական
զանգվածը կլանի ամբողջ կապույտ երկինքը: Մեր տեսած
երկինքը անսահման տիեզերքը թափանցող
տարածության մի փոքր մասն է, նույնիսկ մի փոքրիկ կետ:
Նույնիսկ եթե արևը շարունակեր անվերջ
ընդարձակվել և ձգվել տիեզերքի մեջ, այն միևնույն է չեր
կարողանա ընդգրկել անսահմանությունը:
Փոքրության և վերջավորության տիեզերական
պատրանքը սահմանափակում և խանգարում է մտքին
ընկալել այդ տիեզերական անսահմանությունը:
Որտեղի՞ց է առաջացել այս բացարձակ
դատարկությունը, և որտե՞ղ են դրա սահմանները:
Նա, ով չի ենթարկվում չափերի կամ չափումների, ով
չունի սահման կամ ծագում, Աստված է, ով ամենուրեք է և
գոյություն ունի տիեզերքի ամենահեռավոր
անկյուններում: Նա հեռավոր, հեռավոր աստղերի մեջ է:
Ինչպես որ այն գոյություն ունի քո և իմ մեջ, այն
գիտակցաբար գիտակցում է իր զբաղեցրած
յուրաքանչյուր տարածություն, անկախ նրանից, թե
որքան փոքր կամ մեծ է այն:

Անցյալը անհայտ է մարդկության մեծամասնության
համար, բացառությամբ մի քանի լուսավորված
անհատների: Այնուամենայնիվ, անցյալի մասին մեր

անտեղյակությունը նաև մեր օգտին է: Քանի որ եթե մենք իմանայինք այն ամենը, ինչ արել ենք այս և նախորդ կյանքերում, մենք կխեղդվեինք մեր գործողությունների հսկայական ծավալից և լիովին կշփոթվեինք: Մեր կամքը կարող էր նույնիսկ կաթվածահար լինել ցնցումից՝ մեզ անկարող դարձնելով շարունակել մեր հետապնդումները և թողնելով մեզ հուսահատության գոհ: Նույնիսկ այս երկրային կյանքում մոռացկոտությունը Աստծո օրհնությունն է, որը թույլ չի տալիս մեր մտքերն ու զգացմունքները կլանվել անցյալի հիշողություններով, հատկապես դառը և ցավոտ հիշողություններով: Բարեբախտաբար, մեր ներսում աստվածային կայծը անընդհատ փայլում է հույսով և կյանքի անդադար ճանապարհորդությունը շարունակելու ցանկությամբ: Մենք պետք է շնորհակալություն հայտնենք Աստծուն այս երկու օրհնությունների համար՝ անցյալը մոռանալու ունակության և ապագայի հույսի:

Մենք չպետք է եզրակացնենք, որ ճակատագիրը խոչընդոտներ է դնում ազատ կամքի ճանապարհին: Այնուամենայնիվ, մենք պետք է անենք ամեն ինչ՝ դիմադրելու այն բացասական ազդեցություններին, որոնք մարդկանց մեծ մասը վերագրում է ճակատագրին և ճակատագրին, և կիրառենք մեր ընտրության ազատությունը մեր ներքին համոզմունքներին համապատասխան, եթե այդ համոզմունքները հիմնված են առողջ հավատքի վրա և հիմնված են աստվածային օրենքների վրա, առանց որոնց մարդը չի կարող համոտեսել իրական երջանկությունը:

Երբ մենք ձեռնարկում ենք որևէ գործողություն, մենք չպետք է վախենանք անբարենպաստ հանգամանքներից, այլ պետք է լինենք առավելագույնս լավատես՝ բացարձակ

հավատով, որ ոչինչ չի կարող խոչընդոտել կամքի և
ընտրության ազատության իրականացմանը:

Մարդիկ հաճախ նման են գետի մակերևույթին
լողացող տերևի, և նրանք պետք է դուրս գան ավտոմատ
սովորությունների հոսանքից, որը նրանց տանում է դեպի
պատրանքների և կործանման ջրվեժներ: Մարդկանց մեծ
մասը թվում է անտարբեր և թույլ է տալիս, որ հոսանքը
քշի իրենց:

Եթե մենք չենք կարողանում հասնել մեր նպատակին,
ընդունելի է անուղղակիորեն ընդունել, որ եղել են մեր իսկ
կողմից ստեղծված խոչընդոտներ, որոնք խանգարել են
մեզ հասնել դրան: Մենք պետք է համառենք և
կրկնապատկենք մեր ջանքերը՝ մեր ցանկալի արդյունքին
հասնելու համար: Մենք պետք է նաև համոզվենք, որ
անկախ նրանից, թե որքան ուժեղ և ահռելի են
խոչընդոտներն ու մարտահրավերները, մենք դեռևս
ունենք դրանք հաղթահարելու ուժ: Նույնիսկ եթե մենք
ձախողվենք մեր բոլոր փորձերից անկախ,
հուսահատության կամ հիասթափության կարիք չկա,
քանի դեռ հասկանում ենք, որ մարդկային կամքն ավելի
ուժեղ է, քան ճակատագիրը, որը մեր սեփական
ստեղծածն է: Հետևաբար, մենք չպետք է դադարենք
փորձել, անկախ նրանից, թե քանի անգամ ենք
ձախողվում, քանի որ միշտ կան բաց դռներ: Մենք
պարզապես պետք է շարունակենք ձգտել և կրկնել
փորձը, մինչև մեզ հաջողություն չնորհվի: Աստված մեզ
օգնություն կտրամադրի, քանի դեռ մենք ապավինում ենք
Նրան և գործադրում անհրաժեշտ ջանքերը: [Նա, ով
քայլում է ճանապարհով, կհասնի նպատակակետին, և
նա, ով վստահում է Աստծուն, չի հիասթափվի]:

Երբ մարդը ինչ-որ բանի ձգտում է ինտենսիվորեն և համառորեն, այդ ցանկությունը երբեք չի լքում նրա գիտակցությունը՝ ուր էլ որ նա գնա և ինչ էլ որ լինի նրա մտահոգությունը: Իր անընդհատ և անխոնջ գործունեության միջոցով այդ ցանկությունը օժտված է անսահման վճռականությամբ և էներգիայով: Այս ներքին շշուկն ավելի հզոր և արդյունավետ է, քան մեխանիկական աղաչանքը, որը պարզապես շարժում է շուրթերը: Ահա թե ինչպես են վարվում նրանք, ովքեր սիրում են Աստծուն: Նրանք անդադար շնչում են իրենց սերը Նրա հանդեպ, նրանց սրտառուչ շշուկները մնում են անլսելի իրենց ամենօրյա գործունեության ընթացքում: Այս սրտառուչ շշուկը չի շեղում նրանց կամ չի հակասում նրանց մյուս պարտականություններին: Քանի որ նրանց ցանկությունը Աստծո հանդեպ աճում է, նրանց սերը Նրա հանդեպ խորանում և ուժգնանում է, մինչև նրանք զգան Նրա ներկայությունը և տեսնեն Նրա լույսը հոգու աչքով: Նրանք համոտեսում են ճնշող ուրախություն և զգում աննկարագրելի խաղաղություն:

Աստված մեզ ուղարկում է կյանքում մեզ անհրաժեշտ դասերը, որպեսզի մենք կարողանանք օգտվել դրանցից, ձեռք բերել հասկացողություն և փորձ: Ով խուսափի այդ դասերից, ստիպված կլինի սովորել դրանք՝ անկախ նրանից, թե որքան ժամանակ կպահանջվի:

Յուրաքանչյուր փորձություն ընկեր է, եթե դրանից սովորում ենք, և բռնակալ բռնակալ, եթե վատնում ենք հնարավորությունը և չարաշահում այն դժգոհությամբ, վրդովմունքով և վատ դատողությամբ:

Երբ մենք ունենք կյանքի նկատմամբ առողջ ըմբռնում
և ճիշտ վերաբերմունք, այն դառնում է գեղեցիկ և գերծ
բարդություններից:

-

հոգեբանական դեպքեր

Մարդը չի կարող հավերժ մնալ ուրախության
ալիքների մեջ տարված, տխրության անհանգիստ ջրերում
ընկղմված կամ ծանձրույթի խորքում խեղդված: Այս
հակասական երկվությունների աշխարհում միջին մարդը
ենթակա է վերելքների և վայրէջքների՝ բարձրանալով
երջանկության ալիքների վրա, ընկղմվելով
անտարբերության անդունդը և տատանվելով տխրության
կատաղի ալիքների մեջ՝ հազվադեպ զգալով
գիտակցության որևէ այլ վիճակ:

Թույլ տալ հանգամանքներին այսպես ազդել մտքերի
վրա՝ նշանակում է հանձնվել կամքին քմահաճ և
անընդհատ փոփոխվող ճակատագրին: Հաջողակ և
լիարժեք կյանքով ապրելու համար մարդուն անհրաժեշտ
է հոգեկան հավասարակշռություն, և դրան կարելի է
հասնել միայն կենտրոնացված մտածողության և
սեփական հուզական կարողությունների
վերահսկողության միջոցով:

Նույնիսկ ամենախորը վշտերը ժամանակի
ընթացքում բուժվում են, ուստի իմաստ չունի մեր կյանքի
ամեն օր վշտի մասին մտածելը: Սիրելիի կորստի

մշտական վիշտը ո՛չ նրանց է օգնում, ո՛չ էլ մեզ, և դա ոչինչ չի փոխում: Նմանապես, թերաթեքության բարդույթ զարգացնելը կամ անցյալի սխալների կամ անհաջողությունների համար ինքն իրեն պատժելը հակաարդյունավետ է. դա միայն կյանքը տխուր է դարձնում և խեղդում մտավոր կարողությունները:

Մենք չպետք է թույլ տանք մեզ ընկնել ձանձրալի առօրյայի փոսը, քանի որ դա հոգեբանական վիճակ է, որը հեռու է հարմարավետ լինելուց, քանի որ այն խանգարում է միտքը և այրում թաքնված ունակությունները անտարբերության վառարանում:

Անհաջողությունը պետք է արմատախիլ արվի իր արմատներից, իսկ կյանքի դաշտերը պետք է հերկվեն ջանասիրությամբ ու վճռականությամբ և ցանվեն բարության սերմերով՝ Աստծո օգնությամբ առատ բերք հավաքելու համար:

Անեք մի բան, որը ոչ ոք երբեք չի արել՝ մի բան, որը կգարմացնի աշխարհը: Տույց տվեք, որ Աստծո ստեղծագործական ուժը գործում է ձեր միջոցով:

Հանգիստ և ազնիվ խառնվածք ունեցող մարդիկ օգնում են մեր մտքերը դարձնել գրավիչ և առողջ: Հեշտ է որոշել, թե արդյոք մարդը իր մտավոր սնունդը ստանում է խաղաղ, թե՞ խաթարող միջավայրից: Անհանգստությունը, տառապանքը և շփոթմունքը բոլորն էլ առաջանում են սխալ տեսակի մարդկանց հետ շփվելուց, լինեն դրանք ընկերներ, թե հարազատներ, ինչը հանգեցնում է անհանգիստ մտքերի և անհանգիստ տրամադրության:

Մարմինը էներգիա և գործունեություն է ստանում
ֆիզիկական սննդից, մինչդեռ մազնիսական սնունդը
մարմինն և մտքին մատակարարում է էներգետիկ լիցքեր,
որոնք ավելի հեշտ են մարսվում, քան պինդ և հեղուկ
սնունդը, որը հեշտությամբ չի կարող վերածվել կենդանի
էներգիայի:

Երբ դուք կարողանաք անտեղյակությունը վերածել
իմաստության, թուլությունն ու թուլությունը՝ առողջության
և կենսունակության, և վստահորեն ու համարձակորեն՝
նույնիսկ միայնակ՝ քայլել կյանքի ուղիներով, և ներքին
ուրախություն գտնել կենդանի և զգոն խղճմտանք
ունենալու մեջ, անսասան հավատ Աստծո
արդարադատության և ճիշտի՝ սխալի, ճշմարտության՝
պատրանքի նկատմամբ հաղթանակի հանդեպ, և երբ
ամեն օր ձգտեք բարձրացնել ձեր մտքերը ավելի բարձր և
ավելի նուրբ մակարդակների, և ունենաք սիրող և
երախտապարտ սիրտ և բարի մտադրություններ
ուրիշների նկատմամբ, ձեր մտավոր սնունդը կդառնա
մազնիսական, և դուք կգրավեք ձեզ վրա այն ամենը, ինչ
գեղեցիկ է և օգտակար՝ իրեր, մարդկանց և
հանգամանքներ, որոնք անհրաժեշտ են ձեր
ճանապարհորդությունը շարունակելու համար դեպի
անվտանգության և պաշտպանվածության ափերը: Եվ
վերջապես, երբ դուք ջանքեր եք գործադրում ձեռք բերելու
այն, ինչ ձեզ անհրաժեշտ է, և գոհ եք այն ամենից, ինչ
Աստված է տալիս, դուք ավելի հարուստ կլինեք հոգով և
ավելի բավարարված, քան նրանք, ովքեր կլանված են
աշխարհիկ ցանկություններով և ագահ են դրա անցողիկ
հաճույքների համար:

Կարեկցանքը կամուրջ է, որը կապում է
յուրաքանչյուր հոգի մյուս հոգիների հետ: Կարեկցանքը
դարպաս է դեպի յուրաքանչյուր սիրտ:

Երբ մարդը փնտրում է Աստծուն, որը միակ իսկական
ընկերն է բոլոր մյուսներից վեր, հնարավոր է դառնում
իսկական բարեկամություն հաստատել բոլոր մարդկային
հարաբերություններում՝ ընտանեկան, եղբայրական,
ամուսնական և հոգևոր: Բարեկամությունը կենսական
տարր է ամուսնական հարաբերություններում, և մտավոր
ու հուզական մտերմությունը, հոգևոր ձգողության
զգացումը և իսկական սերը պետք է լինեն
առաջնահերթություն: Նրանք, ովքեր չեն կարողանում
տարբերակել իսկական սերը ֆիզիկական ձգողությունից,
անընդհատ հիասթափվում են:

Երբ ամուսնությունը հիմնված է բարձր իդեալների և
փոխադարձ հարգանքի վրա, այն դառնում է երկու սիրող
և համագործակցող հոգիների երջանիկ և հաջողակ
միություն, որոնք թեթևացնում են միմյանց կյանքի բեռը և
ցրում փոխադարձ կարեկցանքի և բարեկամական
հասկացողության հետ ապրելու անհանգստությունները:

Ոչ ոք չի կարող ինձ վերահսկել կամ խլել իմ կամքը,
եթե ես թույլ չտամ, որ ուրիշների մտքերն ու
գործողությունները ազդեն ինձ վրա:
Եթե ձեր մտածողությունը սահմանափակեք նյութով,
ամեն ինչ կտեսնեք նյութական տեսանկյունից: Սակայն,
երբ ձեր գիտակցությունը բարձրացնեք հոգևոր
իրազեկության վիճակի, կտեսնեք Աստծո լույսի
թափանցող հոսանքը, որը հոսում է նյութի բոլոր կողմերից
այն կողմ, և ամեն ինչ կտեսնեք հոգևոր տեսանկյունից:

Տե՛ր, ես գիտակցում եմ, որ ունեմ անվերջ
հնարավորություն ուսումնասիրելու իմ կարողությունները

և բացահայտելու իմ հոգևոր ներուժը: Այսօր ես կլցնեմ
մտքերս լավատեսությամբ և կանջատվեմ տիան
փորձառություններից: Ես կգբաղվեմ նրանով, ինչը
կսնուցի իմ մարմինը, միտքը և հոգին հավասարակշռված
և ներդաշնակ ձևով:

Ես նյութական կապվածությունները կփոխարինեմ
ավելի բարձր ձգտումներով
Եվ ես կհասկանամ, որ հավատարիմ հոգին միշտ ինձ
հետ է

Կյանքի և մահվան պարը միշտ ներկա է, բայց ես
կազատագրեմ ինձ ընդմիշտ՝ փրկելով իմ հոգևոր
ինքնությունը: Եվ երբ բախվեմ փորձությունների և
նեղությունների փոթորիկներին, ես կնավարկեմ իմ
հոգևոր նավակով կյանքի ծովով դեպի անվտանգ,
աստվածային ափեր:

Երբ ես աշխատում և ստեղծագործում եմ, ես կհիշեմ,
որ Աստված գործում է իմ միջոցով: Նա տիեզերքի Տերն է,
և ես կարող եմ կապվել Նրա հետ՝ Նրա մասին խորը
խորհրդածության միջոցով:

Իմ սիրելի Աստված, ես գիտակցում եմ, որ իմ մտքերը
կբերեն ինձ կամ ձախողում, կամ հաջողություն՝ կախված
նրանից, թե որ գաղափարն է ամենաուժեղը իմ կյանքում,
և ես կփորձեմ հիշել, որ Դու մեկնում ես Քո օգնության
ձեռքը և պատրաստում ես ճանապարհը իմ հաջողության
համար:

Երբ ինձ վրա աղետներ ու դժբախտություններ
պատահեն, ես կհավաքեմ իմ ուժերը և կամրապնդեմ
դրանք հաղթահարելու իմ վճռականությունը: Ես անկեղծ
և ազնիվ կլինեմ բոլորի հետ իմ հարաբերություններում և
կտարածեմ սիրո և բարի մաղթանքների մտքեր: Այդ
Ժամանակ Աստված կաջակցի ինձ Իր զորությամբ և
իմաստությամբ:

Հոգևոր հիվանդություններ և դրանց բուժում
Վարպետ Պարամհանսա Յոգանանդա

Փորձեք պատկերացնել մարդկային կերպարանքների
մի խումբ, որոնք անհամաչափ են և աններդաշնակ:
Մեկը՝ սիսեռի չափ փոքրիկ գլխով և ուղտի չափ մեծ
մարմնով:

Մեկ ուրիշն ունի Սամսոնի կամ Հերկուլեսի ձեռքի պես
հզոր ձեռք և թզուկի մարմնի պես մարմին:
Եվ երրորդը ունի հսկայական փղի գլուխ և նիհար
մկան մարմին:

Մի՞թե այդ տեսարանը զարմանալի ու ապշեցուցիչ չէր
լինի ձեզ համար, կամ տխուր ու ափսոսանքի տեղիք
տվող, եթե հանկարծ տեսնեիք այդ արարածների մի
ամբոխ՝ տարօրինակ ու անհամաձայն կազմով:

Հիմա պատկերացրեք մարդկանց մեկ այլ խումբ,
ովքեր նորմալ կազմվածքով և տեսքով են, բայց հոգեպես
անհավասարակշիռ և հոգեբանորեն աղավաղված են:
Ինչպես հագուստը թաքցնում է վերքերը, խոցերը և
այլ ֆիզիկական արատներ, այնպես էլ ուժեղ, առողջ
մարմինը և գեղեցիկ, փայլուն դեմքը թաքցնում են
բազմաթիվ լուրջ հոգեկան հիվանդություններ և բնածին
արատներ:

Եթե դուք հանդիպեիք սովորական մարդկանց մեծ
բազմության, որոնք աչքի են ընկնում իրենց նրբագեղ
տեսքով և լավ առողջությամբ, և եթե կարողանայիք

Թափանցել նրանց մտավոր մարմինները ձեր հոգևոր տեսլականով, զարմանքը զարմանալի կլինեք, և դուք կարող էիք խորը տխրություն զգալ այն բանից, ինչ կհայտնաբերեիք:

Դուք կարող եք դիտարկել նրանց մտավոր .մարմինները հետևյալ կերպ
Միտքը ներկայացված է գլխով, զգայարաններն ու զգացմունքները՝ իրանով, իսկ կամքը՝ ձեռքերով ու ոտքերով, որոնք բոլորն էլ աննորմալ, հիվանդ և դեֆորմացված են:

Դուք կտեսնեք, որ ոմանք ունեն փոքր գլուխ՝ թերզարգացած իմաստությամբ, նստած են թուլացած մարմնի վրա, որը այտուցված է եսասիրական նկրտումներով և զգայական ցանկություններով:
Դուք նաև կնկատեք, որ որոշ մարդիկ ունեն մարմին, որը զուրկ է զգացմունքներից և կենսունակությունից, չնայած նրանք ունեն բարձր զարգացած, ֆունկցիոնալ ձեռք:

Մյուսները կարող են ունենալ մեծ, ստեղծագործական ուղեղ, բայց նրանց կարեկցանքն ու հուզական կարողությունները թուլացած և ատրոֆիկ են: Կա նաև մարդկանց մեկ այլ կատեգորիա, ովքեր ունեն նորմալ ֆիզիկական և մտավոր կառուցվածք, բայց որոնց կամքի ուժն ու ինքնատիրապետումը կա՛մ թույլ են, կա՛մ կաթվածահարված:

Եվ դիտարկումների ցանկը շարունակվում է, և մայիս, դուք երկար ապրեք:

Մտավոր մարմինների այնպիսի անթիվ հոգեբանական աղավաղումներ, որոնք որոշ առումներով թերզարգացած են, իսկ մյուսներում՝ զերզարգացած, իսկապես առկա են՝ թեև թաքնված՝ մարդկանց մոտ:
Դրանք նրանց հոգեբանական ցավ են պատճառում և խանգարում են ցուցադրել իրենց տաղանդներն ու կարողությունները, ինչպես պետք է ցույց տրվեն:

Այստեղ որոշ հոգեբանական հիվանդությունների
անդրադառնալը կարող է օգնել բացահայտել մարդկային
բոլոր խնդիրների հիմքում ընկած պատճառները,
որպեսզի դրանք գոնե հայտնի դառնան բոլոր նրանց,
ովքեր տառապում են դրանցից, նույնիսկ
ենթագիտակցորեն, որպեսզի նրանք կարողանան
հասկանալ այդ թերությունների բնույթը, դրանց
ախտանիշները և դրանց լուռ ներթափանցումը հոգեկանի
մեջ, որպեսզի կարողանան հետ մղել խաղաղության և
երջանկության նրանց սողացող ոչնչացումը:
հոգևոր մելամաղձություն

Այս հիվանդությունը տարածված է նրանց շրջանում,
ովքեր մտավոր և ֆիզիկապես անգործունակ են՝ հոգևոր
հարցերում խորապես կլանված լինելու պատրվակով: Այս
տառապող անհատները անտեսում են նյութական կյանքի
մեծ և փոքր պարտականությունները՝ Աստծուն ծառայելու
պատրվակով, այդպիսով բացվելով Սատանայի առջև, ով
կարող է լուրջ վնաս հասցնել նրանց: Նրանք տառապում
են հոռետեսությունից և շրջապատող ամեն ինչի համար
օգտակար կամ գեղեցիկի գնահատանքի պակասից: Սա
վարակիչ հիվանդություն է, և բոլոր նրանք, ովքեր հոգևոր
ձգտումներ ունեն, պետք է զգույշ լինեն դրանից և
ազատվեն դրանից՝ անընդհատ պահպանելով իրենց
կենսունակությունը և ուժեղ անձեռնմխելիությունը՝
դրական մտածողության, լավատեսական հայացքի և
առողջ, արդյունավետ աշխատանքի միջոցով:
հոգևոր անբավարար մարսողություն

Սա տեղի է ունենում շառլատանության և
կախարդության արվեստում փորձառու «հոգևոր
բժիշկների» կողմից կեղծ հոգևոր գրքերի և դասերի
տեսքով ներկայացված պատրաստի հոգեմետ դեղերի մեծ
քանակությունների պատահական (կուլ տալու), այսինքն՝
արագ ընդունման արդյունքում:

Այս հիվանդությունը ոչ միայն սպանում է
ճշմարտությունը իմանալու հոգևոր ծարավը, այլև

ոչնչացնում է լավն ու վատը, օգտակարն ու վնասակարը
տարբերելու ունակությունը:

Նա, ով անընդհատ կուլ է տալիս աստվածաբանական
գաղափարները և սնվում է իր ձեռքն ընկած ամեն ինչով,
ոչ միայն կչափազանցնի, այլև կսպառնի թունավոր
գաղափարները՝ օգտակար գաղափարների հետ մեկտեղ,
իր վրա բերելով մտավոր անբավարար մարսողություն և
այդպիսով դանդաղ հոգևոր մահ:

Տարբեր հոգևոր և փիլիսոփայական գաղափարների
չափազանց և շարունակական ուսումնասիրությունը՝
առանց դրանք անձնական փորձի միջոցով մարսելու և
քննելու ջանքերի՝ դրանց իսկությունը հաստատելու
համար, ի վերջո առաջացնում է կասկած,
անտարբերություն և անվստահություն բոլոր հոգևոր
սկզբունքների և օրենքների նկատմամբ:

Կիրք և մոլուցք

Այս հիվանդությամբ տառապողները ապրում են
անիմաստ, վատնված կյանքով, քանի որ ունեն
չափազանց շատ փող և ժամանակ, և քանի որ չունեն
նպատակ և կյանքի ճիշտ ըմբռնում:

Այս մարդիկ առաջնորդվում են իրենց
ցանկություններով. նրանք անում են այն, ինչ իրենց
մտքով անցնում է և հաճելի է: Նրանք իրենց կյանքը լցնում
են էժանագին, աննշան վեպերով, սենսացիոն ֆիլմերով և
մակերեսային, անիմաստ զվարճանքներով: Նրանք չեն
գիտակցում, որ տառապում են այս վտանգավոր
հիվանդությամբ, մինչև չեն ապրում ուժեղ ցնցում կամ
նյարդային խանգարում, այսինքն՝ վնասը հասցվելուց
հետո:

մտավոր սառնություն

Այս վիճակն ունի մեկ այլ անուն՝ հուսահատություն:

Մարդը երբեք չգիտի, թե երբ է այն հարվածելու և
տառապելու իր տանջալից ախտանիշներից, ինչպիսիք
են՝ անհույսությունը, անհանդուրժողականությունը,
անհանգստությունը և անհամբերությունը: Ավելի վատն

այն է, որ այն հաճախ երկարատև է, և դրա զոհերը
հաճախ հեշտությամբ կրկնվում են, նույնիսկ եթե կարծում
են, որ արագ ապաքինվել են:

Հոգեբանական կատար

Այս հիվանդությունը առաջանում է քրոնիկ
աշխարհիկ անհանգստությունների վրա
կենտրոնանալուց: Դրանից տառապողները սովորաբար
մոռանում են օգտագործել իրենց կամքի ուժի զենքը և
այդպիսով պասիվորեն ու հնազանդորեն ենթարկվում են
իրենց մշտական վախերին՝ դրանց քաջաբար
դիմակայելու և դրանք մանկության տարիներին
վերացնելու փոխարեն:

աննորմալ հոգեբանական կապվածություն

Այս հիվանդության զոհերը միակողմանի են դառնում
երջանկության իրենց հետապնդման մեջ: Հավատալով, որ
երջանկությունը հարստություն կուտակելու, հռչակ ձեռք
բերելու, առողջություն կամ իշխանություն ունենալու մեջ
է, նրանք ամեն ինչ զոհաբերում են՝ առողջությունը, լավ
համբավը, հոգեկան խաղաղությունը, պատիվն ու
արժանապատվությունը՝ իրենց այրող նկրտումների
զոհասեղանին: Շատ ուշ նրանք հասկանում են, որ միայն
հավասարակշռված կյանքը, որը հարգում է բնության
օրենքներն ու Աստծո պատվիրանները և
ներդաշնակեցնում է գործունեությունը հանգստության
հետ, կարող է բերել իրական երջանկություն և
իրականացնել ազնիվ կյանքի նպատակը:

Անառողջ կապվածության խանգարումներով
տառապողները կլանված են անզուսպ կարոտի մտքերով,
ինչը հանգեցնում է կյանքի նկատմամբ աղավաղված և
աղավաղված տեսակետի: Օրինակ՝ մի գործարար մեծ
հաջողության է հասել և կուտակել կարողություն, բայց
նախքան իր հարստությունը վայելելը, նա նյարդային
խանգարում է ստացել ճնշող անհանգստությունների և
վախերի պատճառով և մահացել սրտխեղդ:

Մյուսները կարծում են, որ նպատակին հասնելու համար ամեն ինչ թույլատրելի է: Այս շփոթության պատճառով նրանք կորցնում են իրենց իրական նպատակը և չեն կարողանում հասնել նույնիսկ չնչին բավարարվածության, նույնիսկ եթե ունեն այն բաները, որոնց տենչացել են, քանի որ մարդկային բնույթը հսկայական է և բազմակողմանի և պահանջում է հավասարակշռված զարգացում բոլոր մակարդակներում:

Կույր հոգևոր կառչում
Այս շեղված մոլեռանդությունը որոշակի համոզմունքների նկատմամբ բխում է որոշակի կարծիքներին և գաղափարներին կառչելուց՝ առանց դրանք հարցականի տակ դնելու կամ քննելու, այդպիսով այս հիվանդությամբ տառապողների մոտ առաջացնելով գայրույթ և թշնամանք ցանկացած առողջ հոգևոր գաղափարի կամ բաց և ազատագրված մտքի նկատմամբ: Այս մեկուսացումը հանգեցնում է Աստծո օրենքների դեմ ապստամբության, որոնք դրսևորվում են մտավոր կարողությունների, նյութական բարեկեցության, մտավոր և ֆիզիկական առողջության, ինչպես նաև բոլոր ծագում ունեցող մարդկանց նկատմամբ սիրո և հարգանքի մեջ:

Հոգևոր սկզբունքների սերմանում
Քանի որ ֆիզիկական հիվանդությունները շոշափելի են, ցավոտ և տհաճ, դրանք մեզ դրդում են ակտիվորեն դիմադրել դրանց՝ ստիպելով մեզ փորձել հաղթահարել դրանք տարբեր թերապևտիկ մեթոդներով՝ սկսած վարժություններից և առողջ սննդից մինչև տարբեր դեղամիջոցներ և դեղամիջոցներ: Այնուամենայնիվ, հոգեբանական հիվանդությունները, չնայած մարդկային բոլոր ցավերի և վախերի հիմնական պատճառն են, չեն կանխվում կամ բուժվում բավարար անհապաղությամբ և

թույլ են տալիս, որ դրանք քառս և ավերածություններ
պատճառեն մեր կյանքին:

Ուսուցիչները, ֆիզկուլտուրայի ուսուցիչները,
քարոզիչները, բարեփոխիչները, բժիշկները և
օրենսդիրները կկարողանան առաջընթաց ապահովել,
երբ նախ սովորեն՝ սկսելով իրենցից, ապա ուրիշներին
սովորեցնեն մարդկային բնույթը հավասարակշռված և
ներդաշնակ ձևով զարգացնելու ճիշտ եղանակները՝
կյանքի օրենքներին և առողջ գոյության սկզբունքներին
համապատասխան: Սա իսկապես արդյունավետ
կրթությունն ու համապարփակ մարդկային մշակույթն է,
որը անհրաժեշտ է աշխարհի բոլոր մարդկանց:

Կրթական հաստատությունները անհնար են
համարում հոգևոր հիմունքներ դասավանդելը
հանրակրթական դպրոցներում՝ այդ սկզբունքների և
տարբեր կրոնական ուսմունքների միջև ենթադրյալ
շփոթության պատճառով: Այնուամենայնիվ, եթե այս
հաստատությունները կենտրոնականապես խաղաղության,
սիրո, ծառայության, հավատքի, բաց մտքի և ուրիշների
ընդունման համընդհանուր սկզբունքների վրա, որոնք
ամուր հաստատուն հոգևոր հաստատուներ են, և
մշակեին գործնական մեթոդներ այս սկզբունքները
երեխաների մտքի և հոգու բերրի հողում արմատավորելու
համար, կարելի էր գտնել այս ենթադրյալ և
երևակայական դժվարության ողջամիտ և ընդունելի
լուծում: Լուրջ սխալ է անտեսել այս հարցը պարզապես
դրա հետ կապված ակնհայտ դժվարությունների
պատճառով:

Համալսարանն ավարտողներից շատերը
համալսարանն ավարտում են այնքան ծանր ու
այտուցված գլուխներով, որ հազիվ են կարողանում քայլել
կյանքի ճանապարհներով, քանի որ նրանց կամքի ուժն ու
ինքնատիրապետումը գրեթե կաթվածահար են եղել
անտեսման և անգործության պատճառով: Հետևաբար,
դուք տեսնում եք, թե ինչպես են նրանք անզգուշորեն

գործում և վատանում, գլխապտույտ նետվում
անհավասար ամուսնությունների անդունդը, չարաշահում
իրենց սեռականությունը, հետապնդում փողը և
ձախողվում իրենց կարիերայում, քանի որ չեն սովորել, թե
ինչպես ճիշտ օգտագործել իրենց ակադեմիականորեն
սրված ինտելեկտի սուր դանակը: Արդյունքում, նրանք
կտրում են իրենց և վնասում իրենց:

Տարօրինակ է, բայց շատ երիտասարդներ, կարծես,
վայելում են այնպիսի գործունեություն, որը, ի վերջո,
նրանց վնաս և ցավ է պատճառում: Ոմանք դիմում են
գողության և այլ չարագործությունների, նույնիսկ
հանցավոր գործողությունների՝ առանց որևէ զսպման
կամ խոչընդոտման: Նրանք, ովքեր չեն կարողանում
կանխել հասարակության մեջ չարիքի տարածումը,
խրախուսում են որոշների սխալ վարքագիծը:
Յուրաքանչյուր խղճմտանք և անկեղծ հավատք ունեցող
անձ պետք է լավ օրինակ լինի ուրիշների համար՝
ազնվության, ազնվության, արժանապատվության և
ինքնահարգանքի առումով: Դպրոցները, քոլեջները,
համալսարանները և սոցիալական հաստատությունները
բավարար գիտական մեթոդներ չեն տրամադրում
հանցագործությունը նվազեցնելու համար՝ լուծելով դրա
արմատական պատճառները, որոնք հիմնականում
գտնվում են մտքում:

Հատուկ դպրոցներ պետք է ստեղծվեն նաև՝ երջանիկ
և հաջողակ կյանքի արվեստը սովորեցնելու, մարդու
ներուժը զարգացնելու և ինքնակատարելագործման
կարողությունները բարձրացնելու համար:
Նման դպրոցները կլինեն այգիների և պուրակների
նման, որտեղ երիտասարդ մտքերը կաճեն և կծաղկեն:
Կրթողները պետք է ուշադիր ընտրվեն և ապահովեն
ծնողների և համայնքի համագործակցությունը: Այս
դպրոցները կօգնեն անհատներին ավելի արդյունավետ
կերպով ձևավորել: Պետք է հիշել, որ մարդու հոգևոր

սնունդը վաղ փուլերում որոշում է նրա առողջությունը և
հետագայում զարգանալու ունակությունը:
Ժամանակակից դպրոցներում օգտագործվող
մտավոր և ֆիզիկական մարզման մեթոդները,
անկասկած, օգտակար են, բայց դրանք չունեն հոգևոր
հիմք: Առանց առաքինի բնավորության զարգացման, աճը
թերի կլինի:

Ֆիզիկական, մտավոր և հոգևոր զարգացման
գիտությունները պետք է սովորեցվեն այն
երիտասարդներին, որոնց միտքը դեռևս նուրբ և ճկուն է,
և որոնց ուժերը դեռևս որոշակի ձևերով չեն ուղղորդվել:

Համալիր ուսուցումից հետո այդ դպրոցների
աշակերտները պետք է անցնեն անընդհատ ռեֆլեքսիվ
քննություններ, և ձեռք բերված վկայականները կլինեն
լավ առողջություն, լավ համբավ, արդյունավետություն,
նյութական և հոգևոր հարստություն, երջանկություն,
հաջողություն և ինքնավստահություն:

Այս երկրային ճանապարհորդության ավարտին
ամփոփիչ քննության արդյունքները կորոշվեն ողջ կյանքի
ընթացքում ենթաքննությունների ընթացքում ստացված
մտավոր և հոգևոր նվաճումների և վկայականների
ընդհանուր գումարի համաձայն:

Այս վերջնական, ամենամեծ փորձության մեջ
հաջողության հասածները կստանան ինքնաբավության
սրբազան վկայական և ազատ, մաքուր և ուրախ խիղճ:
Եվ օրհնություններ, որոնք հավերժ փորագրված են
հոգու էջում

Այս հազվագյուտ մրցանակը չի խաբվի ցեցերի
կողմից

Եվ գողերի ձեռքերը չեն հասնի դրան

Կամ ժամանակը կջնջի այն

Այն կծառայի որպես անձնագիր

Արդար խմբի պատվավոր անդամակցության համար

Որտե՞ղ է թաքնված երջանկությունը:

**Աստված, Իր բացարձակ ողորմածությամբ, մեզ տալիս է Իր ուրախությունն ու ոգեշնչումը
Եվ դա մեզ իրական կյանք է տալիս
Ճշմարիտ իմաստություն
Եվ իսկական երջանկություն**

Իսկական հասկացողությունը գալիս է մեր կյանքի բոլոր բազմազան փորձառությունների միջոցով

Սակայն Աստծո փառքը բացահայտվում է միայն հոգու հոգևոր խաղաղության և Նրա հետ ներդաշնակության մտքի անկեղծ փորձի մեջ: Այնտեղ մենք կանգնած ենք ճշմարտության հետ դեմ առ դեմ: Դրսում պատրանքները աներևակայելիորեն հզոր են, և շատ քչերը կարող են խուսափել արտաքին միջավայրի ազդեցությունից: Աշխարհը շարունակվում է իր անվերջ բարդություններով և անթիվ փորձություններով: Աստծո ձայնը թաքնված է կյանքի տեսքերի հետևում՝ անընդհատ կանչելով մեզ և խոսելով մեզ հետ ծաղիկներից, սուրբ գրություններից, մեր խղճմտանքից և բոլոր այն գեղեցիկ բաների միջոցով, որոնք կյանքը դարձնում են ապրելու արժանի:

Որքան շատ ենք կենտրոնանում արտաքին բաների վրա, այնքան քիչ ենք կարողանում զգալ ներքին փառքը, և որքան շատ ենք դառնում դեպի ներս, այնքան քիչ ենք բախվում արտաքին դժվարությունների: Սա անընդհատ հավասարում է, բայց մարդկանց մեծ մասը չի գիտակցում այս ճշմարտությունը՝ աշխարհիկ ընկերակցության ազդեցության, իրենց ապրած հասարակության և անառողջ սովորությունների պատճառով: Հասարակությունը մարդուն կլանված և կլանված է պահում մակերեսային հարցերով՝ խանգարելով նրանց խորը ճշմարտությունների մասին մտածելուն:

Նույնիսկ հոգևոր վայրեր են այցելում ոմանք՝ առանց նրանց օրհնված մթնոլորտից օգտվելու անկեղծ

ցանկության, ուստի նրանք այդ այցելություններից ոչ մի նշանակալի բան չեն ստանում:

Ով որ ցանկանում է տեսնել Աստծուն, կգտնի Նրան ամենուրեք: Մարդկային սովորությունները կործանարար, գիշատիչ և ագահ են. դրանք ոչնչացնում, կործանում և ոչնչացնում են: Ժամանակն է, որ մարդկությունը սովորի երջանիկ լինել և բավարարվել իր ունեցածով: Մենք չպետք է ցանկանանք ոչինչ ավելին, քան այն, ինչ գալիս է մեզ: Աստված առատաձեռն է. Նա գիտի, թե ինչի կարիք ունենք և ժամանակին ապահովում է դա: Սա չի նշանակում, որ մենք պետք է ապավինենք Աստծուն՝ առանց որևէ ջանք գործադրելու: Ամենևին էլ ոչ: Սա նշանակում է, որ մենք պետք է մեր լավագույնս անենք մեր մասը և մնացածը թողնենք Աստծուն, որը երբեք չի զրկի մեզ այն բանից, ինչի կարիքն ունենք և ինչի արժանի ենք:

Հավերժ երջանիկ լինելու լավագույն միջոցը Աստծո ներկայությունը զգալն է: Մեր բարձրագույն ցանկությունը պետք է լինի Աստծուն ճանաչելը և Նրա հետ լինելու վճռականությունը: Աստված պետք է լինի առաջին հերթին մեր մտքերում և զգացմունքներում, և մենք պետք է Նրան համարենք մեր կյանքի ամենաամուր և ամենահաստատուն հենասյունը:

(Այսպիսով, ամուր բռնվեք Աստծո պարանից՝ ապաստան փնտրելով Նրա մոտ):

Որովհետև Նա է սյունը, եթե մյուս բոլոր սյուները ձախողվեն քեզ համար

Ես հասկացել եմ, որ կյանքի միակ նպատակը Աստծուն ճանաչելն է: Կան մարդիկ, ովքեր կարող են չհամոզված լինել, որ Աստծուն գտնելը կյանքի վերջնական նպատակն է: Բայց ոչ ոք չի կարող ժխտել, որ կյանքի նպատակը երջանկություն գտնելն է: Եվ ես լիակատար վստահությամբ և վստահությամբ եմ ասում, որ Աստված վերջնական երջանկությունն է: Նա գերագույն երանությունն է: Նա բացարձակ,

համընդհանուր սեր է: Նա հավերժական ուրախությունն է, որը երբեք չի լքում նրանց հոգիները, ովքեր ներդաշնակության մեջ են Նրա հետ: Այսպիսով, ինչո՞ւ չենք ձգտում հասնել այդ կատարյալ երջանկությանը: Ոչ ոք չի կարող այն մեզ տալ: Մենք պետք է անընդհատ զարգացնենք և սնուցենք այն մեր մեջ: Բնության ուժերը անխոնջ ձգտում են մարդկանց աշխարհիկ հաճույքներ պարգևել, բայց նման անցողիկ հաճույքները, ի վերջո, հանգեցնում են ափսոսանքի, դառնության և զղջման: Նույնիսկ ամենահաջողակ մարդը, ով, կարծես, ամեն ինչ ունի, կարող է իսկապես երջանիկ չլինել: Նրանք երկար չեն բավարարվի երկրային բաներով, քանի որ այդ բաները չեն հագեցնում նրանց իրական ծարավը կամ չեն բավարարում նրանց հոգևոր քաղցը:

Նյութական ունեցվածքը միայն խաղաղության և անցողիկ բավարարվածության կեղծ զգացողություն է տալիս: Աշխարհն ամբողջությամբ խրված է խառնաշփոթի և քաոսի մեջ, որը սնվում է պատերազմ ծնող եսասիրական և ագահ ցանկություններով: Ուրիշ ոչինչ պատերազմ չի ստեղծում:

Կյանքի պայքարում իսկական հերոսը Նա է, ով հաղթահարում է ինքն իրեն և իր ցանկությունները: Փողը, փառքը, կրքերը և այս սկզբունքին հակասող ամեն ինչ վնասակար են մեր խաղաղության և երջանկության համար: Եթե մարդիկ սովորեին միշտ մտածել կյանքի իրական արժեքների տեսանկյունից, նրանք կգտնեին իրենց որոնած երջանկությունը, բայց նրանք շեղվում են իրենց նպատակից և տարվում երկրային ցանկությունների հոսանքով: Ես հասկացա, որ ոչ մի գայթակղություն չի կարող շեղել ինձ այն ճանապարհից, որը ես ընտրել և հետևել եմ ինձ համար:

Ես կարող էի հազարավոր մարդկանց հմայել Աստծո տված զորությամբ, բայց այդ ուղին վնասակար կլիներ ինձ համար: Ամեն դեպքում, ես չեմ ցանկանում հմայել հազարավորներին և գերել նրանց մտքերը: Ես միայն

ցանկանում եմ տեսնել անկեղծ աշակերտներ, որոնք հաստատական են Աստծո մեջ: Նրանք, ովքեր սիրում են Աստծուն, կվայելեն այս գաղափարները, իսկ նրանք, ում եռանդը շարունակվում է, կգգան Աստծո օրհնություններն ու ներկայությունը այս ուսմունքների միջոցով:

Մարդու համար անհնար է խաբել Աստծուն, քանի որ Նա միշտ ներկա է՝ իմանալով, թե ինչ կա նրանց մտքում և ինչ են նրանք ցանկանում: Երբ նրանք հրաժարվեն աշխարհից և տենչան հոգևոր ներդաշնակության, Աստված կգա նրանց մոտ: Երբ այդ ցանկությունը արմատ կգցի այն որոնողի սրտում, Աստված կգա այդ սրտին և լցնի այն բարությամբ ու օրհնությամբ: Միակ բանը, որի համար արժե ապրել, Աստծո հետ ներդաշնակ լինելն ու Նրա բարեհաճությունը ստանալն է: Այդ ներդաշնակությունը պետք է լինի հավերժական ուխտ և անխախտ խոստում (նրանց, ովքեր պահում են Աստծո ուխտը և չեն խախտում այն):

Բոլորը ցանկանում են ավելի շատ հարստություն, քան մյուսները: Նույնիսկ երբ նրանք ձեռք են բերում այն, նրանք մնում են դժգոհ՝ հայտնաբերելով, որ ինչ-որ մեկն ավելի հարուստ է: Մարդիկ ապրում են ինքնաձիճ տառապանքի ճահճում, որը սնվում է իրենց ցանկություններով: Մենք պետք է գոհ լինենք նրանով, ինչ ունենք: Նյութական ունեցվածքը երջանկություն չի բերում, այլ, ընդհակառակը, այն հաճախ ուժեղացնում է անհանգստությունները, անհանգստություններն ու տագնապները:

Աստծո ճանապարհը ամենապարզ և հեշտ ճանապարհն է, սակայն քչերն են այն քայլում, չնայած բազմաթիվ կրոնական ծեսերին և ձևականություններին: Ավելի լավ է մեր սրտերը դարձնել դեպի Աստված և խնդրել Նրան այն, ինչը լավագույնն ու ամենատևականն է մեզ համար: Իրականում, Աստված սպասում է մեզ, որովհետև Նա ուզում է մեզ հեռու պահել չարից և

վտանգից: Նա ուզում է, որ մենք Իրեն ունենանք մեր սրտերում և մտքերում, որովհետև այս աշխարհի էժանագին ապրանքները չեն կարող բավարարել մարդկային կարոտը կամ լցնել այն հոգևոր դատարկությունը, որը մենք խորքում զգում ենք: Աստված միշտ խոսում է մեզ հետ, բայց քչերն են լսում Նրա ձայնը: Այդ հանգիստ ձայնը հաճախ խլացվում է աղմկոտ մտքերի և բացահայտ ցանկությունների աղմուկից: Բայց երբ մտքերը հանգստանում են, իսկ ցանկությունները՝ հանգստանում, մենք Աստծո ձայնը հստակ լսում ենք, նույնիսկ եթե այն լուռ և թույլ է: Իսկապես, Աստված ամեն ինչ անում է մարդկությանը օգնելու համար՝ բացելով դռներ և լուսավորելով ճանապարհներ, որպեսզի մենք տեսնենք, թե որտեղ պետք է քայլենք, որպեսզի չսայթաքենք կամ չսայթաքենք: Բայց մարդկանց մեծ մասը չի գիտակցում այս ճշմարտությունը:

Ես չեմ ուզում, որ մարդիկ մտածեն, որ կարող են գիտելիքներ ձեռք բերել պարզապես ուրիշներին լսելով կամ գրքեր կարդալով: Նրանք պետք է կիրառեն կարդացածն ու լսածը: Աղոթատեղի գնալն ավելի լավ է, քան տանը մնալն ու դատարկ խոսակցություն լսելը: Բայց նույնիսկ աղոթատեղիներում մարդ պետք է զգա Աստծո ներկայությունը իր սրտում և իմանա, թե ինչպես այն զգալ: Չգացմունքային պոռթկումներն ու ռացիոնալ վերլուծությունները չեն կարող մեզ տալ այն գիտելիքները, որոնք մեր հոգիները ձգտում են ձեռք բերել:

Երբ մենք հանձնվում ենք Աստծուն և հրաժեշտ ենք տալիս եսասիրական ցանկություններին, և երբ վստահ ենք, որ Աստված միշտ մեզ հետ է, բնակվում է մեր հոգիներում և ներշնչում մեզ բարի ու ազնիվ մտքեր ու զգացմունքներ, մենք կունենանք երջանկություն և ազատություն, և կտեսնենք իմաստության արևածագը հոգու հորիզոնում:

Պատկերացրեք: Տասնամյակներ անց մեր գոյությունն ինքնին երազանք կլինի, և այն ամենը, ինչ մենք հիմա անում ենք, կդառնա այդ երազանքի մի մասը: Նույնիսկ մարդկության մեծագույն դեմքերը կդառնան մարդկային գիտակցության պարզապես պատկերացումներ: Սակայն այդ մեծ դեմքերը հասան իրենց վերջնական նպատակին, քանի որ հասան ամենաբարձր մակարդակին և մնացին կենդանի հոգով՝ լիովին գիտակցելով և գիտակցելով ամեն ինչ, ինչ տեղի է ունենում, քանի որ նրանք միավորված են աստվածային գիտակցությամբ: Ամեն ոք, ով փորձում է ներդաշնակվել նրանց հետ իրենց մտքերի և ուսմունքների միջոցով, անխուսափելիորեն կզգա նրանց ներկայությունը, կստանա նրանց օրհնությունները և խորը մեջ կիմանա, որ իսկապես հաղորդակցության մեջ է նրանց հետ:

Կյանքը մեծ երազանք է: Սակայն, երբ դուք հիմա նայում եք ձեր մարմնին և տեսնում այն կյանքով լի, դուք լիովին համոզվում եք այդ երազանքի իրականության մեջ: Դուք կարծում եք, որ պետք է ձեռք բերեք այս կամ այն բանը՝ երջանիկ լինելու համար: Բայց անկախ նրանից, թե քանի ցանկություն եք կատարում, դուք երջանկություն չեք գտնի դրանց միջոցով: Որքան շատ մարդ ձեռք է բերում, այնքան շատ է ցանկանում: Ցանկությունները պետք է զտվեն, և կյանքը պարզեցվի, եթե մարդ ցանկանում է ապրել հարմարավետության, հանգստության և ներքին բավարարվածության մեջ:

Սուրբ Գրություններն ասում են, որ այն մարդը, որի ցանկությունները միշտ հոսում են դեպի ներս (դեպի իրենց հոգին), բարձր ներքին խաղաղություն ունեցող մարդ է: Այս առումով նրանք նման են ծովի, որը երբեք չի փոխվում կամ նվազում, այլ մնում է լի ջրով, որը անընդհատ հոսում է դրա մեջ: Բայց այն մարդը, ով իր խաղաղության ջրամբարում ստեղծում է ցանկությունների անցքեր և թույլ է տալիս, որ կենսական

**ջրերը հոսեն և վատնվեն, ոչինչ չգիտի հոգևոր
խաղաղության և ներքին երջանկության մասին:**

**Մեզ անհրաժեշտ է առաջնորդություն նրանցից,
ովքեր ճանաչում են Աստծուն, ովքեր ունեն Նրա հետ
շփվելու և գիտակցաբար զգալու Նրա ներկայությունը:
Մարգարեները խնդրել են մեզ փնտրել Աստծուն ներքին
խաղաղության մեջ, հոգու միայնության մեջ, որտեղ
թաքնվում են հավատարիմ ոգին և գերագույն հոգևոր
ուրախությունը: Հնդկաստանի լուսավորյալ ուսուցիչները
Նույնպես հաստատում են այս գաղափարները և
ընդգծում խորը մեդիտացիայի կարևորությունը՝ հոգու
խորքում Աստվածային Ես-ը ընկալելու համար:**

**Գոյության մեջ ամեն ինչ ալիքանման տատանում է,
որը ուղղորդվում է Աստծո մտքի կողմից: Այս բանական
տատանումը Սուրբ Հոգին է, կամ հավատարիմ Հոգին,
որի հետ կարելի է շփվել աղոթքի և խորհրդածության
միջոցով:**

**Քո հոգու լռության և կենտրոնացած մտքի պուրակի
մեջ անվերջ է սիրային կապը Բացարձակի և Անսահմանի
հետ: Բայց դժվար է գտնել Աստծուն, եթե նախ փողի
հետևից ընկնենք: Մենք պետք է Աստծուն դարձնենք մեր
կյանքի անբաժանելի մասը, և այդ դեպքում կունենանք
այս կյանքում մեզ անհրաժեշտ ամեն ինչ: Ով որ Աստծուն
մշտական տեղ դնի իր սրտում, Աստված Նրան առատ
բաժին կպարգևի երկրի և երկնքի օրհնություններից և
Նրանց առջև կբացի լայն հորիզոններ, որտեղ
իմաստության արևները փայլում են՝ լուսավորելով Նրանց
ճանապարհները և ցրելով Նրանց շուրջը գտնվող
խավարը: Աստված հավերժական սիրահարն է, և
մարդկության համար երջանկություն չկա, բացի այն
դեպքից, երբ Նրանք սիրում են Աստծուն այնպես, ինչպես
սիրում են, գոնե, իրենց ամենասիրելի սիրելիներին,
քանի որ առանց Աստծո մենք չէինք իմանա սիրո
եությունը և չէինք համոտեսի դրա քաղցրությունը:**

Մենք պետք է սովորենք օգտագործել մեր կամքը և կենտրոնացնել մեր միտքը՝ Աստծուն ամբողջ սրտով փնտրելու համար: Մարդկային գործողությունները թելադրվում են ցանկություններով, և այս սովորությունները անընդհատ ստիպում են մեզ անել այն, ինչ չենք ուզում անել: Իսկապես, մարդը իր սեփական թշնամին է, չգիտի դա: Նա չգիտի, թե ինչպես անշարժ նստել, ոչ էլ ժամանակ է նվիրում Աստծուն, բայց նա ցանկանում է երջանկություն և երաշխավորված մուտք դեպի դրախտ՝ առանց հապաղելու: Սրբազան փորձառությանը հնարավոր չէ հասնել պարզապես գրքեր կարդալով, քարոզներ լսելով կամ բարի գործեր կատարելով: Սրանք բոլորը, անկասկած, օգտակար են, բայց բավարար չեն: Աստծուն հասնելը պահանջում է մանրակրկիտ կենտրոնացում և խորը խորհրդածություն:

Մենք նախ պետք է փնտրենք Աստծո բարեհաճությունը: Մենք չենք կարող բոլորին հաճեցնել, քանի որ դա անհնար է: Ես փորձում եմ ոչ մեկին չնեղացնել: Ես անում եմ այն, ինչ կարող եմ, և դա է այն ամենը, ինչ կարող եմ անել: Իմ միակ նպատակը Աստծուն հաճեցնելն է: Ես օգտագործում եմ ձեռքերս՝ խոնարհաբար աղոթելու Նրա առջև, ոտքերս՝ Նրան ամենուր փնտրելու, իսկ միտքս՝ Նրա մասին մտածելու և Նրա հրաշքները խորհրդածելու համար: Աստված պետք է զբաղեցնի առաջին տեղը մեր սրտերում, որպեսզի մենք կարողանանք Նրան զգալ որպես խաղաղություն, սեր, հասկացողություն, բարություն, կարեկցանք և իմաստություն: Սա է այն, ինչի մասին ես եկել եմ վկայելու և խոսելու ձեզ հետ:

Բացի խորհրդածությունից, մարդ պետք է լավ ընկերակցություն պահպանի: Մենք չպետք է հետապնդենք մարդկանց, այլ Աստծուն: Եթե դուք օգուտ եք գտնում այս մտքերում, համարեք դա Աստծո օրհնություն, քանի որ ամբողջ փառքը պատկանում է Նրան: Կիսվեք դրանցով ուրիշների հետ, որպեսզի Նրանք

կարողանան գտնել դրանցում այն, ինչ դուք եք գտել (Եվ ինչ վերաբերում է ձեր Տիրոջ բարեհաճությանը, խոսեք դրա մասին): Եվ մի մոռացեք ամեն օր օգնել մեկին ձեր կարողության չափով: Քանի դեռ գրպանումս փող կա, ես չեմ դադարի տալ, քանի որ իմ անսպառ և անընդհատ հոսող աղբյուրը Աստված է:

Վերջապես, մենք պետք է ճանաչենք Աստծուն այնպես, ինչպես ճանաչեցին մեծերը: Սա հնարավոր է խորհրդածության և անձնական ջանքերի միջոցով:

Մի անգամ ես քայլում էի ճգնավորական վանքից դուրս և մտածում էի իմ մեծ ուսուցչի՝ Շրի Յուկտիսվարի մասին, որը մահացել էր մի քանի տարի առաջ, երբ ես անսահման կարոտ զգացի Նրա հանդեպ և տխրեցի, որ Նա ինձ հետ չէր՝ վայելելու ճգնավորական վանքի գեղեցկությունն ու մթնոլորտը: Հանկարծ Նա հայտնվեց ինձ երկնքից և ասաց. «Կարծում ես՝ դու միակն ես, ով վայելում է այս գեղեցիկ վայրը: Ես էլ եմ վայելում այն ճիշտ այնպես, ինչպես դու»:

Աստծո հետ միությունն ցանկացող որոնողը պետք է ձգտի ամենօրյա մեդիտացիայի և Նրան սիրելու միջոցով, և այդ սերը տարածելով բոլորի վրա: Սա հակամարտությունը կանխելու միակ միջոցն է: Հոգևոր համագործակցությունը կարևոր է: Առանց իսկական հոգևորականության չկա անհատական կամ համընդհանուր երջանկություն: Սրբազան Ներդաշնակությունը բոլոր ֆիզիկական, ֆինանսական, ամուսնական, բարոյական և հոգևոր խնդիրների միակ լուծումն է:

Երջանկությունը գալիս է Աստծուն մոտ զգալուց: Մարդկությունը բանտարկվել է անգիտության ճաղերի ետևում, և ժամանակն է ազատվել այս նվաստացուցիչ բանտից: Միտքը միշտ պետք է ուղղված լինի դեպի Աստված՝ անկախ հանգամանքներից, և այդ ժամանակ դուք կզգաք մեծ խաղաղություն և ուրախություն:

**Նրանք, ովքեր կարոտում են Աստծուն և իրենց
Էությունը նվիրում են Նրան, խրախուսում և լուսավորում
են միմյանց և անընդհատ հիշում են Աստծուն, այս
աշխարհում երջանիկներն են և հանդերձյալ կյանքի
երանության հաղթողները:**

Խաղաղություն լինի քեզ վրա

Վարագույրը կբարձրանա և կբացվի

Մեզանից յուրաքանչյուրը ստեղծված է Աստծո
պատկերով: Մենք ծագել ենք Նրա աստվածային Հոգուց,
և Նրա Էությունը բնակվում է մեր մեջ՝ իր ողջ
մաքրությամբ, փառքով և անսահման երանությամբ: Այս
սրբազան ժառանգությունը անառիկ ամրոց է: Մարդու
համար իրեն մեղավոր դատապարտելը, մեղքի
ճանապարհներով տատանվելը, բոլոր մեծագույն
մեղքերից մեկն է: Քանի որ դա անելով՝ Նա
դատապարտում է իրեն անօգնականության,
հուսահատության և վեր կենալու ու վեր կենալու
անկարողության: Ճիշտ է, որ մարդը կարող է գործել
բնական և աստվածային օրենքներին հակառակ
գործողություններ, բայց Նա պետք է անմիջապես փոխի
իր ընթացքը և շրջվի ճիշտ ուղու վրա: Իր մաքուր բնույթով
մարդը սրբազան տաճար է, և աստվածային Հոգին
բնակվում է Նրա մեջ:

Մենք միշտ պետք է հիշենք, որ Աստված մեզ սիրում է
անմնացորդ և անվերապահորեն: Բայց քանի որ Նա մեզ
տվել է բացարձակ ընտրություն՝ մոտենալ իրեն կամ
հեռանալ Նրանից, Նա սպասում է, որ մենք
արտահայտենք մեր ցանկությունը իր սիրո հանդեպ,
Նախքան Նա մեզ մոտ գալը:

Մի անգամ մեդիտացիայի ժամանակ լսեցի Նրա
շշնջացող ձայնը. «Դու ասում ես, որ ես քեզ հետ չեմ, բայց
դու ներս չես Նայել: Ես քեզ մի պահ անգամ չեմ լքում:

Մտիր հոգու տաճար, և դու կտեսնես ինձ, որովհետև ես միշտ այստեղ եմ՝ քեզ ընդունելու և աստվածային սիրո ողջույնով ողջունելու համար»:

Խորը անկեղծությունը կարևոր է հոգևոր
ճանապարհին: Մաքրության և ճշմարտության մեջ է
բացվում հոգու արշալույսը:

Մեր մարդկային իմաստությունը ոչինչ է Աստծո համեմատ: Մենք կարող ենք մոտենալ Նրան միայն այն մաքուր սերը տալով, որը Նա է շնորհում մեզ: Բոլորը, ի վերջո, կգտնեն փրկություն, բայց նրանք, ովքեր տատանվում են ճանապարհին, ընկնում են անտարբերության անդունդը: Անտարբերությունը մեզ խանգարում է գիտակցել Աստծուն հենց հիմա, այս պահին գտնելու կարևորագույն կարևորությունը: Մեր մեծ մոլորակ Երկիր, որը լողում է տիեզերքում, և մեր մարդկային ինքնությունը մեզ չեն տրվել մի քանի տարի այստեղ անցկացնելու և ապա ոչնչության մեջ անհետանալու համար: Փոխարենը, մենք նախատեսված ենք խորը մտորելու և գոյության առեղծվածը հասկանալու համար: Ապրել առանց կյանքի նպատակը հասկանալու՝ հիմարություն է, հիմարություն և ժամանակի վատնում: Կյանքի առեղծվածները շրջապատում են մեզ բոլոր կողմերից, և Աստված մեզ օժտել է բանականությամբ՝ դրանց լուծումները գտնելու համար: Իմ մշտական սիրո որոնման մեջ ես հասկացա, որ Աստված սիրում էր ինձ բոլոր հնարավոր ձևերով: Նա սիրում էր ինձ որպես մայր, հայր և ընկեր: Ես փնտրեցի այդ հավերժական ընկերոջը բոլոր ընկերներից վեր եվ այն մեծ սիրեցյալի մասին, որին ես հիմա տեսնում եմ փայլող ամեն բարի ու սիրող դեմքով: Այդ աստվածային ընկերը երբեք ինձ չի հիասթափեցրել, ոչ էլ հիասթափեցրել է:

Աստված է կանգնած ամեն ինչի ետևում: Մենք պետք
է պատվենք և բարյացակամորեն վերաբերվենք մեր
ծնողներին, բայց մենք պետք է սիրենք Աստծուն մեր
ամբողջ սրտով և հոգով: Մենք պետք է գիտակցենք Նրա
հետ կենսական կապի կարևորությունը՝ առանց
ժամանակ վատնելու:

Երբ մենք քնում ենք, չգիտենք՝ կարթնանանք, թե ոչ:
Մենք մեկ առ մեկ լքում ենք այս երկիրը: Բայց այս միտքը
չպետք է անհանգստություն պատճառի: Երբ մենք
մահանում ենք, մենք կոչված ենք նորից ծնվելու երկրի
վրա՝ սկսելով նոր կյանք այնտեղից, որտեղից
դադարեցինք այս կյանքում:

Ես կյանքը տեսնում եմ որպես ալիքների ձևավորում և
լուծարում օվկիանոսի մակերեսին: Մարդկային ալիքը
բարձրանում է աստվածային օվկիանոսի մակերեսից՝ իր
ծննդյան պահին, և մահվան ժամանակ այն
հանգստանում է Աստծո սրտում: Ես հասկացել եմ այս
ճշմարտությունը և գիտեմ, որ ես երբեք իսկապես չեմ
մահանում՝ չնայած մարմնի մահվանը: Քանզի անկախ
նրանից, թե ես հանգստանում եմ աստվածային հոգու
օվկիանոսում, թե արթուն եմ ֆիզիկական մարմնում, ես
մեկն եմ տիեզերական օվկիանոսի հետ: Որ գերագույն
երջանկությունը հնարավոր չէ գտնել աշխարհում:
Միևնույն ժամանակ, մենք կարիք չունենք փախչելու
անտառ՝ նպատակ փնտրելու համար: Մենք կարող ենք
Աստծուն գտնել առօրյա կյանքի այս ջունգլիներում՝
լռության քարանձավի խորքում:

Մարդիկ կարող են շատ սխալներ թույլ տալ, բայց
նրանք ձևավորված են աստվածային ոգու պատկերով:
Աստված ստեղծեց երկրային հաճույքների այս
պատրանքային աշխարհը միայն մեկ նպատակով.
որպեսզի մարդկությունը հասկանա, որ դա պարզապես
տիեզերական դրամա է, հրաժարվի պատրանքներից և
սիրի միայն Աստծուն: Սա է ճշմարտությունը, և այլ կերպ
չի կարող լինել: Ինչո՞ւ Աստված ստեղծեց մեզ, որպեսզի

սիրենք մեր ընտանիքի անդամներին միայն նրա համար,
որ տեսնենք, թե ինչպես են նրանք մեկ առ մեկ հեռանում
մեզանից: Այս իրադարձությունները տեղի են ունենում,
որպեսզի մենք հասկանանք, որ Աստված է, որ իսկապես
սիրում է մեզ՝ բոլոր նրանցից վեր, ում մենք սիրում ենք:

Կյանքը շարժվող պատկերների շարք է, բայց այս
ճշմարտությունը դժվար է ընկալել, քանի որ
պատրանքները թվում են իրական, իսկ
իրականությունները՝ պատրանքներ: Աշխարհը մարում է
մեր գիտակցությունից ամեն գիշեր, երբ մենք քնում ենք,
գուցե նրա համար, որ հասկանանք, որ ֆիզիկական
տիեզերքը իրական չէ:

Այս քնի դասը մեզ չի վախեցնում, այլ մեզ Աստծո
ճշմարտությանը կարոտելու համար է գալիս: Ոչինչ չի
կարող բավարարել հոգին, բացի Աստծուց և Նրա սիրուց:
Աստծո Հոգին անգուգական ճշմարտություն է: Անիրական
բան չկա, և իրականը չի կարող անիրական լինել:
Իմաստունները հասկանում են այս պայծառ
ճշմարտությունը:

Մեր կյանքի շատ տարիներ են անցել, և մնացել են
միայն տարիներ, շաբաթներ, օրեր և ժամեր: Ինչո՞ւ
ժամանակ վատնել այն բաների վրա, որոնք օգտակար
չեն: Մենք պետք է ցանկանանք կապվել Աստծո հետ օր ու
գիշեր և լիովին անկեղծ լինենք այս ցանկության մեջ,
նախքան կյանքի հատկացված ժամանակը կավարտվի, և
մենք կհեռանանք այս երկրից՝ առանց որևէ նշանակալի
բան անելու:

Այդ պահին ես տեսա Աստծո մեծ լույսը, որը
պարուրում էր ողջ արարչագործությունը: Ի՞նչ անսահման
ուրախություն: Ի՞նչ հրաշալի լույս:
Աստված իմ, շնորհակալ եմ քեզ և խոնարհվում եմ
քեզ առջև Քո ներկայությունը զգալու այս առատ
օրհնությունների համար
Օրհնություններ բոլորի վրա նույն ձևով, որպեսզի
մենք կարողանանք գիտակցել, որ Դու ես տիեզերքի

վերջնական ճշմարտությունը, և որ Դու ես մեր
վերջնական նպատակը, որից այն կողմ այլ նպատակ չկա:
Մենք պետք է սիրենք Նրան և խոսենք Նրա հետ մեր
կյանքի յուրաքանչյուր վայրկյան՝ աշխատանքի և
հանգստի, շարժման և անշարժության մեջ՝ խորը
աղաչանքով և այրող կարոտով: Այդ ժամանակ մենք
կտեսնենք, թե ինչպես է պատրանքի վարագույրը
բարձրանում և ցրվում: Աստված մեզ հետ է մեր կյանքի
յուրաքանչյուր պահի: Նրանք, ովքեր խորհում և
ներդաշնակում են Նրա հետ, տեսնում են Նրան
ծաղիկների գեղեցկության, բարի հոգիների
ազնվականության, վեհ ու ազնիվ զգացմունքների և
գեղեցիկ երազների մեջ: Վերջապես, Նա կհայտնվի խիտ
վարագույրների ետևից՝ յուրաքանչյուր անկեղծ որոնողին
.ասելու համար

Մենք երկար ժամանակով բաժանված ենք,»
որովհետև ուզում էի, որ դու կամավոր կերպով ինձ տաս
քո սերը: Ես քեզ ստեղծեցի իմ պատկերով և սպասեցի,
մինչև դու օգտագործեցիր քո ազատությունը և քո կամքով
ինձ տաս քո սերը»:

Մենք պետք է Աստծուց խնդրենք, որ մեզ շնորհի իր
աստվածային սիրո հավերժական և տևական պարգևը:
Բայց ո՞վ կարող է գտնել այս սիրող Աստծուն առանց
ջանքերի: Եթե դուք ջանք գործադրեք 25 տոկոսի վրա,
մնացածը կախված է Աստծուց և ձեր հոգևոր
առաջնորդից: Ես ինձ համար ոչինչ չեմ խնդրում, քանի որ
ամբողջ փառքը պատկանում է Աստծուն՝ բոլոր
բարության և շնորհի աղբյուրին: Թող Նրա շնորհը ուղեկցի
ձեզ, Նրա գիտակցությունը լինի ձեզ հետ, և թող դուք
զգաք Նրա ներկայության առատությունը ձեր մեջ և ձեր
շուրջը:

Աստված մեզ անմիջապես չի պատասխանում, քանի
որ մենք տատանվում ենք ցույց տալ, թե որքան ենք
ցանկանում Նրան: Մենք չպետք է վախենանք մոտենալ
Նրան, այլ պետք է Նրան համարենք մերը, մեր սիրելին և

անդադար փնտրենք Նրան մեր մտքերով,
գործողություններով, սրտերով և մտքերով, և մենք
կգտնենք Նրան՝ այս գոյության մեջ անվտանգության և
խաղաղության ամենամեծ ապաստանը:

Տե՛ր, ես Քեզ եմ նվիրում բարի հոգիների այս
ծաղկեփունջը, որպեսզի Նրանք զարդարեն Քո
ներկայության տաճարը: Ուղեկցիր այս հոգիներին, որոնք
Քո ընտանիքն ու սիրելին են: Մենք երգում ենք Քո օրհնյալ
անունը: Ցրիր անգիտության խավարը Քո սուրբ լույսով:
Վտարիր մռայլությունը մեր մտքերից Քո էության պայծառ,
անսահման լույսով: Մենք Քոն ենք՝ անկախ մեր
հանգամանքներից: Հայտնի՛ր Քեզ մեզ, ո՛վ Մեծության և
առատաձեռնության Տեր: Օրհնի՛ր մեզանից
յուրաքանչյուրին: Ընդունի՛ր մեր կարոտի մտքերի
շշուկները և մեր սիրող սրտերի կարոտի զարկերը: Քեզ
ենք նվիրում ողջ սերը, պատիվը և կարոտը, քանզի Դու ես
մեր Սիրելին և այն ամենը, ինչ մենք ունենք այս
տիեզերքում:

Օրհնիր մեզ Քո շնորհով, քանդիր մեզ Քեզանից
բաժանող ցանկությունների պատերը, եղիր աստվածային
Արքան, որը գահակալում է մեր բոլոր ձգտումների վրա,
թող Քո փառքի լույսը տարածվի ամբողջ անձայրածիր
աշխարհում, օրհնիր մեզ բոլորիս, լցրու մեզ Քո
ներկայության բույրով, և թող մենք ավելի ու ավելի
գիտակցենք, որ Դու միշտ մեզ հետ ես եղել, Դու մեզ հետ
ես հիմա, և Դու մեզ հետ կլինես հավիտյան:
Մենք շնորհակալ ենք Քեզ այն շնորհի և սիրո համար,
որը Դու շնորհել ես Քո նվիրված հետևորդներին, ովքեր
կարոտում են Քո մոտիկությունը և անհամբեր սպասում
Քո ներկայությանը: Հուսով ենք, որ Քո աշակերտների
շրջանակը կմեծանա, որպեսզի մենք կարողանանք տոնել
Քո օրհնյալ ներկայությունը և ուրախանալ Քո
մոտիկությամբ:

Օրհնիր մեզ, որպեսզի մենք կարողանանք բացել մեր
սրտերը միմյանց առջև և մաքրագործել մեր

մտադրությունները, որպեսզի մենք արժանի լինենք Քո
պաշտպանությանն ու հոգատարությանը: Հայտնի՛ր Քեզ՝
ներսից և դրսից: Միավորի՛ր մեզ բոլորիս, և այդ
միասնության լույսի ներքո թույլ տուր մեզ ճանաչել Քո
եզակի գոյությունը:

Մեր միասնական սրտերի անկեղծությամբ և մեր
ներդաշնակ հոգիների կարոտով մենք խոնարհվում ենք
Քո առջև՝ փնտրելով Քո օգնությունը, առաջնորդությունը
և մեր հոգիներում Քո ներկայության մշտական
գիտակցությունը:

Թող սիրո անմար կրակը պայծառ այրվի մեր
սրտերում, և թող մենք զգանք Քո մոտիկությունը մեզ հետ
հիմա և հավիտյանս հավիտենից, ո՛վ մեր Տեր, ո՛վ մեր
Սիրելի:

Գերագույն ցանկություն և մտավոր պարկուճներ

**Մեծ Է Աստծո փառքը: Նա ճշմարտության եությունն է
և կարելի է գտնել այս կյանքում: Մարդկանց սրտերում
կան բազմաթիվ աղոթքներ և աղաչանքներ՝ փողի,
փառքի, առողջության համար՝ ամեն տեսակի աղոթքներ:
Բայց աղոթքը, որը պետք է լինի առաջին հերթին
յուրաքանչյուր սրտում, Աստծո ներկայության
զգացողության համար է: Երբ մենք քայլում ենք կյանքի
ճանապարհներով լռության և վստահության մեջ, մենք
պետք է գիտակցենք, որ Աստված վերջնական նպատակն
է, որը կարող է բավարարել մեզ և կատարել մեր
ցանկությունները, քանի որ Աստծո մեջ է սրտի
յուրաքանչյուր կարոտի պատասխանը:**

Երբ չես կարողանում կատարել որևէ ցանկություն քո
սեփական ջանքերով, դու դիմում ես Աստծուն աղոթքով:
Այսպիսով, քո յուրաքանչյուր աղաչանք բացահայտում է
քո ներսում թաքնված կարոտը: Բայց երբ գտնում ես
Աստծուն, բոլոր ցանկությունները մարում են, և բոլոր
ցանկությունները կատարվում են:

Աշխարհիկ ցանկությունները ծագում են կյանքի նպատակի վերաբերյալ սխալ պատկերացումներից: Այս երկիրը մեր իրական տունը չէ: Սուրբ Գրությունները մեզ ասում են, որ մենք պատկանում ենք Աստծուն, որ մենք ստեղծված ենք Նրա պատկերով, և որ Նրա կամքն է, որ մենք վերադառնանք մեր աստվածային ծագմանը: Մարդկությունը չի գիտակցում, որ եթե չվերադառնա իր աստվածային աղբյուրին, ստիպված կլինի պայքարել անթիվ ցանկություններ բավարարելու համար: Պատկերացրեք դա: Ճիշտ է, որ մարդիկ չեն կարող չունենալ ցանկություններ, և դրանք ունենալու մեջ ոչ մի վատ բան չկա: Այնուամենայնիվ, մարդկային կարոտների մեծ մասը խոչընդոտում է Աստծո մոտ վերադառնալու վերջնական ցանկության իրականացմանը: Այսպիսով, դրանք վնասակար են մարդկային երջանկության համար: Եթե մարդկությունը չցանկանա Աստծուն և չգտնի Նրան, այն կշարունակի այրվել կարոտով այն ամենի համար, ինչ կարծում է, որ իրեն երջանկություն կբերի: Բայց բոլոր ցանկությունների անմիջական կատարումը ավտոմատ կերպով գալիս է Նրանց, ովքեր գտնում են Աստծուն:

Կան ցանկությունների երկու կատեգորիա՝ նրանք, որոնք օգնում են մեզ գտնել Աստծուն, և նրանք, որոնք խանգարում են մեզ գտնել Նրան: Օրինակ, եթե ինչ-որ մեկը անարդարացիորեն վարվում է ձեզ հետ, դուք կարող եք վրեժխնդրության ցանկություն զգալ: Սակայն, եթե դուք հաղթահարեք այս ցանկությունը՝ օգտագործելով սիրո ավելի բարձր և ընդունելի ուժը, ապա դուք օգտագործել եք հենց այն գործիքը, որը կօգնի ձեզ գտնել Աստծուն: Բոլոր ցանկությունները պետք է կատարվեն ազնիվ ձևով, քանի որ երբ դրանք կատարվում են աշխարհիկ միջոցներով, ցանկությունները բազմապատկվում են՝ ուղեկցվելով խնդիրներով և տառապանքներով: Եթե մենք սովորենք մեր բոլոր կարոտները նվիրել Աստծուն, Նա կաշխատի բավարարել մեր բարի ցանկությունները և վերացնել մեր

վնասակար ու կործանարար ցանկությունները: Չկա ավելի մեծ պաշտպանություն, քան մաքուր խիղճը, և չկա ավելի լավ պաշտպանություն կյանքի հարվածներից, քան ազնիվ և վեհ ցանկություններ ունենալը:

Երբ մենք գիտակցում ենք, որ Աստծո կատարյալ պատկերը բնակվում է մեր մեջ, մեր բոլոր ցանկությունները կատարվում են այդ սրբազան գիտակցության մեջ, որը գերազանցում է բոլոր երկրային գանձերն ու հարստությունները, դուք չեք տատանվի, նույնիսկ եթե ձեզ տրվի ամբողջ աշխարհը: Ո՛չ գովասանքը հպարտություն չի սերմանի ձեր մեջ, ո՛չ էլ մեղադրանքը չի վնասի ձեզ, քանի որ դուք կհամտեսեք Աստծո ուրախությունը ձեր մեջ, և դա կլինի ձեր կյանքի ամենակարևոր նկատառումը:

Մենք պետք է նախևառաջ Աստծուց առաջնորդություն խնդրենք մեր օրինական ցանկություններին հասնելու մեր փորձերում, և դա մեր բոլոր աղոթքների պատասխանները ստանալու լավագույն միջոցն է: Սակայն աղաչանքը պետք է հեռացվի աղոթքից: Աղոթքի հին ձևը պետք է փոխվի, և մենք պետք է դիմենք Աստծուն լիակատար վստահությամբ և անսասան հավատով, որ Նա լսում է մեզ և կբավարարի մեր խնդրանքները: Աստված չի ուզում, որ մենք հրաժարվենք մեր կամքից՝ նույնիսկ երբ մենք աղոթում ենք Նրան, քանի որ այդ կամքը ամենաթանկարժեք պարգևն է, որը մենք ստացել ենք Նրա ողորմած ձեռքից, սրբազան իրավունք, որը Նա նախատեսել է մեզ համար մեր ստեղծման պահից:

Բնականաբար, պետք է տարբերակել ողջամիտ և անհիմն աղոթքներն ու ցանկությունները : Հիշե՛ք, որ ցանկությունը ուժ է. եթե կառչեք ցանկությանը՝ լինի դա լավ, թե վատ, օգտակար, թե վնասակար, և գիշեր-ցերեկ դրա վրա կենտրոնանաք, այն ի վերջո կիրականանա: Հետևաբար, պետք է զգույշ լինել և խուսափել վնասակար ցանկություններից, քանի որ դրանք

կկատարվեն և իրենց հետ կբերեն հսկայական վնաս և աննախանձելի տառապանք:

Ժամանակի ընթացքում դուք կհասկանաք, որ չնայած ձեր ցանկությունները կատարվում են, ձեր սիրտը մնում է դատարկ, և դուք կզգաք ներքին ապստամբություն:

Պատկերացրեք, որ ձեր մարսողական համակարգը թուլլ է, բայց դուք ցանկանում եք տապակած սնունդ: Իհարկե, դուք ցավ կզգաք ամեն անգամ, երբ դրանք ուտեք, չնայած այն հաճույքին, որը դուք զգում եք վայելելիս: Եվ այսպես, դուք կզգաք, որ սխալ եք թուլլ տվել:

Իմաստությունը թելադրում է օգտագործել

խորաթափանցություն՝ լավ և վատ ցանկությունները տարբերակելու համար, և երբ դա իրականացվի, այդ սխալ ցանկությունները չպետք է կատարվեն: Մարդիկ ունեն խորաթափանցության ներքին ուժ և միշտ պետք է օգտագործեն այն՝ առաջնորդելով իրենց կյանքը խղճի թելադրանքին համապատասխան, որը Աստծո ձայնն է:

Չիրականացված ցանկությունները մնում են սրտում: Ի՞նչ վնաս կա դրանք այնտեղ պահելու մեջ: Ահա պատասխանը.

Յուրաքանչյուր ցանկություն կազմված է որոշակի ուժերից՝ կամ բարի, կամ չար, կամ երկուսն էլ: Երբ մարդը մահանում է՝ Աստված ողորմի նրան, այդ ուժերը չեն մահանում մարմնի քայքայման և քայքայման չնայած: Փոխարենը, դրանք ուղեկցում են հոգուն, որտեղ էլ որ այն գնա՝ կենտրոնացված հոգևոր պարկուճների տեսքով: Երբ մարդը վերածնվում է նոր մարմնավորման մեջ, այս պարկուճները կամ հոգեկան հաբերը դրսևորվում են որպես վարքային հակումներ: Այսպիսով, ալկոհոլիկ մահացած մարդը վերածնվելիս իր հետ բերում է ալկոհոլի նկատմամբ հակում, և այս հակումը շարունակվում է մինչև նրանք հաղթահարեն ալկոհոլի նկատմամբ տենչը: Սա վերաբերում է նաև այլ բաների:

Նույնիսկ ամենափոքր երեխաները ցուցաբերում են անցյալ կյանքերից ձեռք բերված հատկանիշներ: Որոշ

երեխաներ տառապում են ուժեղ զայրույթի
պոռթկումներից: Մյուսները վատ բնավորություն ունեն:
Իհարկե, Աստված նրանց այսպես չի ստեղծել: Անցյալ
կյանքերից չիրականացված ցանկությունները ձևավորել
են այս հոգեբանական հակումները, և դրանց
պատճառով հոգին մի փոքր տարօրինակ է թվում, չնայած
այն ստեղծվել է Աստծո մաքուր պատկերով: Եթե Աստծո
պատկերը աղավաղված է մարդու մեջ այս կյանքում՝
զայրույթով, վախով, թե կրքով, և այդ հատկանիշները
հիմա չեն հաղթահարվում, ապա նրանք կվերածնվեն
դրանց հետ (կամ կվերածնվեն դրանց հետ)՝ կրելով այս
տխուր հակումների բեռը, մինչև դրանք հաղթահարեն
այս կամ ապագա մարմնավորումներում: Դրանցից
փախուստ չկա, մինչև դրանք չհաղթահարվեն:

Հետևաբար, ավելի լավ է հիմա կատարել բոլոր
ցանկությունները կամ նվաճել դրանք

Այդպիսի ցանկություններից մեկը նոմիշտ ազատվելու
լավագույն միջոցը գերագույն աստվածային
ուրախությունն զգալն է: Հակառակ դեպքում, այս ճնշված
ցանկություններն ու չիրականացված կարոտները
կհետապնդեն և կտանջեն հոգին:

Մարդը պետք է գիտակցի, որ միայն Աստված է
ընդունակ մաքուր և երկարատև երջանկություն
պարգևելու: Նա պետք է գիտակցի, որ միայն Աստված է
ընդունակ մաքուր և երկարատև երջանկություն
պարգևելու:

Շատ դեպքերում ցանկությունները մնում են
թաքնված ենթագիտակցության մեջ: Դուք կարող եք
մտածել, որ դրանք մարել են, բայց այդպես չէ. սա կյանքի
առեղծվածներից մեկն է, որն ինքնին մեծ առեղծված է:

Սակայն առեղծվածը ցրվում է, երբ մենք վերլուծում
ենք կյանքը և մտորում դրա իմաստի մասին: Եթե ամեն
օր կարճ ժամանակով լուռ նստեիր և ինքներդ ձեզ
ուսումնասիրեիր, կհայտնաբերեիր, որ ունես բազմաթիվ
չիրականացված ցանկություններ: Այս ցանկությունները

Նման են մահացու մանրէների, որոնք մարդը կրում է իր հետ՝ ուր էլ որ գնա, թե՛ այս կյանքում, թե՛ հաջորդում:

Առաջ շարժվելու լավագույն ճանապարհը՝ իմաստուն ընտրության միջոցով այս կյանքում վնասակար ցանկությունները տարբերակելն ու ձեր ջանքերը ձեր բարի ցանկությունները բավարարելու վրա կենտրոնացնելն է: Եթե ինքնասպանություն գործելու կամ որևէ սխալ բան անելու ցանկություն եք զգում, պետք է հիմա վանեք այդ ցանկությունը: Մտքով և գործով համոզեք ինքներդ ձեզ, որ ձեր հոգում աստվածային կայծ ունեք և հիշեք, որ ստեղծված եք Ամենակարողի պատկերով, ուստի ունեք ձեր ֆիզիկական բնույթն ու սովորությունները գերազանցելու ուժը:

Ավելի քիչ կապված եղեք շքեղություններին և ավելի շատ կտրված եղեք ցանկություններից, և դուք կհաղթեք կյանքի պայքարում: Եթե տառապում եք անհաղթահարելի ցավից, հնարավորինս փորձեք կտրվել ֆիզիկական գիտակցությունից: Չգացողության միջոցով դուք կարող եք հաղթահարել զգայարանները: Իմաստուն զգացողությունը կրակ է, որը այրում է վնասակար ցանկություններն ու կործանարար ախորժակները՝ դրանք մոխրի վերածելով:

Մարդկանց համար սովորական պրակտիկա է տան որևէ անկյունում հին, մաշված և ավելորդ իրերը պահելը և ժամանակ առ ժամանակ տունը կարգի բերելն ու մաքրելը: Նմանապես, ձեր ենթագիտակցության անկյունում թաքնված են բազմաթիվ ցանկություններ՝ թաքնված վնասով, որոնք մի օր կարող են ձեզ լուրջ խնդիրներ պատճառել, եթե դրանց հետ պատշաճ կերպով չվարվեք:

Ինքնավերլուծությունը կարևոր է հոգևոր ճանապարհին: Դուք կարող եք լինել ատելի, դյուրագրգիռ կամ արագ զայրացող: Եթե այո, ապա ձեր գիտակցության մեջ պահված այս հատկանիշները ձեր անցյալի գործողությունների արդյունքն են: Որպեսզի

մաքրեք ձեր հոգեկանը այս խառնաշփոթ, մաշված կահույքից, դուք պետք է սկսեք դրական, կառուցողական գործողություններից և զարգացնեք ուրիշների հանդեպ կապվածություն: Որքան շատ սիրեք մարդկանց, այնքան շատ նրանք կսիրեն ձեզ, և դուք կզգաք նրանց սերը: Բայց եթե դուք քննադատեք նրանց, նույնիսկ ինքներդ ձեզ, նրանք կզգան այդ քննադատությունը և կվերադարձնեն այն ձեզ ուժեղացված կերպով:

Ենթադրենք, որ հին թշնամին մահացել է, բայց դուք դեռ վրդովմունք և ատելություն եք տածում նրա նկատմամբ: Դուք կտուժեք այս դառնության հետևանքով, և դրա վնասակար հետևանքները կդրսևորվեն ձեր մարմնում և մտքում: Ավելի լավ է ներել նրան Աստծո համար, քանի որ դա անելով՝ դուք կազատվեք վրեժխնդրության չար ցանկություններից, որոնք կործանում են ձեր հոգեկան խաղաղությունը և խաթարում ձեր անդորրը: Ատելության վրա ատելություն կուտակելը կամ թշնամանքին ատելությամբ պատասխանելը ոչ միայն ուժեղացնում է ձեր թշնամու թշնամանքը ձեր նկատմամբ, այլև թունավորում է ձեր սեփական մարմինն ու զգացմունքները, որպես հետևանք: Այսպիսով, ներեք գեղեցիկ ներողամտությամբ:

Ժամանակ առ ժամանակ մարդը պետք է թողնի ամեն ինչ՝ մենակ մնալու իր հետ, որպեսզի խորհի կյանքի նպատակի մասին: Մարդկանց մեծ մասը թափառում է ավանդույթների և նորաձևության հոսանքի մեջ: Իրականում նրանք երբեք իսկապես չեն ապրել իրենց սեփական կյանքը, այլ՝ աշխարհիկ կյանքը: Ի՞նչի են նրանք հասել և որտե՞ղ են հայտնվել:

Հետևաբար, իմաստուն կլինի, որ մարդը պարբերաբար հեռանա առօրյա մտահոգություններից և «պարտականություններից»՝ իր մտքի խառնաշփոթը հանդարտեցնելու և փորձի հասկանալ դրա էությունը և որոշել այն նպատակը, որին ցանկանում է հասնել:

Հիշե՛ք, որ ամենամեծ վկայությունը, որը կարող էք ստանալ, ձեր խղճի վկայությունն է՝ ձեր հոգու անսխալական և անսխալական ձայնը: Ձեր խիղճը ձեզ ասում է, թե ով էք դուք իրականում՝ առանց զարդարանքի կամ քողարկման:

Մտածեք Հիսուս Քրիստոսի զորության մասին, որն ասաց. «Հայր, ներիր նրանց, որովհետև չգիտեն, թե ինչպես անել այն, ինչ չգիտեն»:

Եվ մտածեք մեծ մարգարեի մասին, որն ասաց. «Մի՞թե չասեմ ձեզ, թե ինչն է բարձրացնում մարդու կոչումը»: Նրանք ասացին. «Այո՛, ո՛վ Աստծո առաքյալ»: Նա ասաց. «Համբերատար եղեք նրա հետ, ով անտեղյակ է ձեր հանդեպ, տվեք նրան, ով ձեզնից զրկում է, պահպանեք կապերը նրա հետ, ով խզում է ձեր հետ կապերը, և ներեք նրան, ով անարդարություն է գործում ձեզ հետ»:

Ձեր լուսավորված խղճի ձայնին լսելը լույս կբերի ձեր ճանապարհին և օրհնություն՝ ձեր կյանքին: Երբ ձեր սրտում ուժեղ ցանկություն էք զգում որևէ ցանկություն կատարելու, օգտագործեք ձեր խորաթափանցությունը և հարցրեք ինքներդ ձեզ. «Լավ է, թե՞ վատ ցանկություն, որը ես ձգտում եմ կատարել»:

Մարդկային ցանկությունները սնուցվում են բազմաթիվ գործոններով: Երբ մեկը տեսնում է նոր մոդելի մեքենա, նա ցանկանում է ունենալ նմանատիպ մեկը: Երբ մեկը տեսնում է նոր ոճի տուն, նա ցանկանում է ունենալ նմանատիպ մեկը: Նորաձևության նոր միտումը դառնում է տարածված, և մարդիկ ձգտում են գնել և կրել այդ ոճը:

Որտեղի՞ց են գալիս ցանկությունները: Ես ժամերով մտորում էի այս մասին: Կարո՞ղ էք դասակարգել ձեր բոլոր ցանկությունները: Ես կարողացա դրանք բոլորը տեսակավորել և պահել միայն լավերը: Եվ երբ ես հասա աստվածային հաղորդության, ես հասկացա, որ իմ բոլոր լավ ցանկությունները միանգամից կատարվեցին: Այսօր

դուք ինչ-որ բան եք ցանկանում, իսկ վաղը ձեր հոգին
կարոտում է ինչ-որ այլ բանի: Ձեր միտքը, որը բխում էր
Ամենակարող Աստծուց, չի կարող բավարարվել այս
աշխարհի բարիքներով և երբեք էլ չի լինի, որովհետև,
սիրելի՛ս բարեկամ, դուք կորցրել եք ձեր հոգու
ամենաթանկարժեք և արժեքավոր գանձը, նրան, ով
միայնակ ունի գորություն բավարարելու ձեր կարոտը և
կատարելու ձեր ցանկությունները: Այդ կորցրած գանձը
Աստված է:

Ճիշտ է, որ կան որոշ լավ կամ անհրաժեշտ
ցանկություններ, և որ դուք պետք է աշխատեք դրանց
իրականացման ուղղությամբ: Սակայն, մինչ ձգտում եք
կատարել ձեր փոքր ցանկությունները, մի մոռացեք նախ
կատարել ձեր ամենամեծ ցանկությունը Աստծո հանդեպ:
Համոզմունքը, որ փոքր ցանկություններն ու
պարտականությունները պետք է նախ կատարվեն,
պատրանք է և խաբեություն: Ես դեռ հիշում եմ իմ
հոգևոր ճանապարհորդության սկզբում, որ ես
հետաձգող էի և կանոնավոր չէի մեդիտացիա անում,
չնայած ես անընդհատ ինքս ինձ ասում էի, որ ժամանակ
կգտնեմ դրա համար: Այսպես անցավ մի ամբողջ տարի,
մինչև հասկացա, որ չեմ կատարել այն, ինչ խոստացել էի
ինքս ինձ: Ես անմիջապես ինքս ինձ խոստում տվեցի, որ
առավոտյան առաջին բանը, որ կանեմ, լվացվելն է, ապա
Աստծո մասին մեդիտացիա անելը: Այդ ժամանակ
ամենօրյա գործերը բազմաթիվ էին, և դրանցից
խուսափելը հեշտ չէր, նույնիսկ կարճ ժամանակով:
Հետևաբար, ես որոշեցի նախ կատարել իմ հոգևոր
պարտականությունները: Եվ այսպես, ես մեծ դաս
սովորեցի. իմ պարտականությունը Աստծո հանդեպ
առաջինն է, և միայն դրանից հետո եմ զբաղվում մյուս,
պակաս կարևոր պարտականություններով:

Ինչո՞ւ պետք է Աստված բացի հավերժության
դարպասները մարդկության համար, եթե մարդկությունը
Աստծուց վեր է դասում այլ պարտականություններն ու

Նկատառումները: Աստված մեր մեջ հոգևոր թևեր է դրել և ակնկալում է, որ մենք կսավառնենք հոգևոր ոլորտներում: Այս թևերը մեր հոգևոր կարոտներն են, մեր վեհ մտքերը և մեր անկեղծ կարոտը դեպի մեր աստվածային աղբյուրը:

Եկեք նախ Աստծուն փնտրենք: Անխոհեմ է երկրային պարտականություններին առավելագույն կարևորություն տալը, քանի որ Ազրայելը կարող է ցանկացած պահի կանչել հոգին, և այդ ժամանակ բոլոր պարտականությունները, պարտավորությունները, հոգսերն ու մտահոգությունները կդադարեն և մեկընդմիջտ կավարտվեն: Ուրեմն ինչո՞ւ այդքան ամուր կառչել կյանքից:

Մարդը կարծում է, թե վայելում է անվտանգություն և հոգեկան խաղաղություն, ապա հանկարծ կորցնում է սիրելի մարդուն, կամ կորցնում է առողջությունը կամ աշխատանքը, և այդ անվտանգությունն ու հոգեկան խաղաղությունը կորչում են:

Որքա՞ն մեծ էր իմ սերը մորս հանդեպ: Ես կարծում էի, որ նա միշտ ինձ հետ կլինի, բայց հանկարծ հասկացա, որ նա լքել էր ինձ, երբ երեխա էի: Մենք չպետք է վախենանք մահից, այլ պետք է պատրաստ լինենք դրան:

Կյանքն այն չէ, ինչ թվում է: Մի՛ վստահեք դրան, քանզի այն անկայուն է, խաբուսիկ և լի հիասթափություններով ու կոտրված հույսերով: Այստեղ կատարելություն հնարավոր չէ գտնել: Ես չեմ ուզում ձեզ կյանքի անհրատեսական պատկեր տալ: Այս աշխարհը դրախտ չէ: Այն աստվածային լաբորատորիա է, որտեղ Աստված փորձարկում է հոգիները՝ տեսնելու, թե արդյոք Նրանք կհաղթահարեն չար ցանկությունները բարությանմբ և կդարձնեն Իրեն, այսինքն՝ Աստծուն, իրենց ամենամեծ ցանկությունը, որպեսզի Նրանք կարողանան վերադառնալ Նրա արքայություն:

Կյանքը լի է բոլոր տեսակի ողբերգություններով ու կատակերգություններով, աղետներով ու ուրախություններով: Այն անթիվ ձևերի մի հսկայական, անընդհատ փոփոխվող և կենսունակ գոբելեն է: Չկան երկու բացարձակապես նույնական բաներ: Յուրաքանչյուր մարդու կյանքը եզակի է: Յուրաքանչյուր անհատ ունի տարբեր առանձնահատկություններ, տարբեր մտածելակերպ և տարբեր ցանկություններ: Եթե մենք ամեն օր ենթարկվեինք նույն փորձություններին, մենք կհոգնեինք և կձանձրանայինք: Նույնիսկ դրախտը, եթե այն միշտ նույնը լիներ, կկորցներ իր գրավչությունը: Մենք սիրում ենք բազմազանությունն ու բազմազանությունը: Դրախտի մասին գերիշխող ավանդական պատկերացումը բացարձակապես սխալ է: Եթե այն իսկապես ձանձրալի լիներ, Աստծո սրբերն ու սուրբ մարդիկ կաղորթեին վերադառնալ Երկիր՝ զվարճանալու համար: Դրախտը անընդհատ նորացվում է ամենահաճելի ձևով, մինչդեռ Երկիրը հաճախ անընդհատ նորացվում է, բայց ձանձրալի և տհաճ ձևով:

Սակայն, չնայած այն հանգամանքին, որ կյանքը ուժասպառ և դժվարին է, մարդկանց մեծ մասը սովորում է դրան՝ հավատալով, որ ապրելու այլ ճանապարհ չկա: Չկարողանալով համեմատել այս կյանքը հոգևոր կյանքի հետ, նրանք չեն գիտակցում այս աշխարհի ծալքերում թաքնված ցավի և հոգնածության չափը:

Իրականում, կյանքը իրական չէ: Այն պարզապես զվարճանք է, ուրիշ ոչինչ: Ինչպես հին ֆիլմերը վերաթողարկվում են անընդհատ, այնպես էլ նույն հին իրադարձությունները կրկնվում են տարբեր ձևերով: Եվ չնայած կյանքի անվերջ շարունակականությանը, անցյալ ֆիլմերում ներկայացված նույն թեմաները կրկնվում են մեկը մյուսի հետևից: Իսկապես, պատմությունը կրկնվում է, և մարդիկ պարզապես արտեֆակտներ են ժամանակի թանգարաններում:

Թող կյանքը բացահայտի իր անակնկալները,
ընդունեք դրանք ուրախությամբ, օբյեկտիվությամբ և
անտարբերությամբ՝ առանց զգացմունքների
ազդեցության, կարծես ֆիլմ եք դիտում: Սրտանց ծիծաղը
հրաշալի դեղամիջոց է բոլոր մարդկային
հիվանդությունների համար:

Դու պետք է կյանքին մոտենաս հեշտությամբ և
հարմարավետությամբ: Սա է այն, ինչ ես սովորեցի իմ
ուսուցչից: Նրա ճգնաժամությունում իմ հոգևոր
մարզումների սկզբում ես կատարում էի իմ
պարտականությունները տխուր դեմքով՝ երբեք
չժպտալով: Մի օր իմ ուսուցիչը նկատեց սա և նկատեց.
«Աստծո կամքով, ամեն ինչ լավ լինի: Դու
հուղարկավորության մեջ ես: Զգիտե՛ս, որ Աստծուն
գտնելը նշանակում է թաքցնել անհանգստությունները և
թաղել բոլոր վշտերը: Կյանքին այդքան լուրջ մի՛
վերաբերվիր»:

Նա ինձ սովորեցրեց, որ մարդու
պարտականությունն է բարձրացնել իր միտքը բոլոր
երկրային շեղումներից ու խնդիրներից վեր, որպեսզի նա
կարողանա լիակատար ազատություն գտնել Աստծո մեջ:

Կյանքի մարտահրավերներին քաջությամբ և
ինքնավստահությամբ դիմակայելու համար պետք է
պահպանել հավասարակշռություն ուրախությունների և
տխրությունների, շահույթի և կորստի, հաղթանակի և
ձախողման մեջ:

Բոլոր իրադարձություններից անկախ՝ ներքին
խաղաղությունը պահպանելը խաբուսիկ
ցանկությունները հաղթահարելու լավագույն միջոցն է:
Սա այն է, ինչ ես սովորեցի մեծերից, ովքեր ժամանակի
փոփոխություններից չեն տուժել, այլ մնացել են
անսասան և անփոփոխ մինչև վերջ: Նույնիսկ
մարգարեները , երբ տանջվում էին, չեն կորցրել իրենց
սրբազան գիտակցությունը և ոչ էլ թույլ են տվել որևէ
մեկին գողանալ Աստծո սերը իրենցից: Հոգևոր

ուրախությունն ինքնին օրհնյալ պաշտպանություն է և բոլորի ամենամեծ ամրոցը: Փորձությունների և նեղությունների մեջ հիշեք Աստծո կողմից ձեզ տրված օրհնությունները: Ձեր հոգին Աստծո սրբազան տաճար է: Դուք չպետք է թույլ տաք, որ անգիտության խավարը պղծի այդ մաքուր վայրը: Որքան հրաշալի է լինել հոգևոր գիտակցության վիճակում՝ պատվավոր, արժանապատիվ, անվտանգ և խաղաղ: Ոչինչից մի՛ վախեցեք և ոչ մեկին մի՛ ատեք: Ձեր սերը տվեք բոլորին: Ձգացեք Աստծո սերը և տեսեք Նրա ներկայությունը բոլոր մարդկանց մեջ, և թող ձեր ամենաուժեղ ցանկությունը լինի Նրա մշտական ներկայությունը ձեր սրտում: Սա այս աշխարհում խաղաղության և հանգստության մեջ ապրելու ճանապարհն է: Բայց դժվար է համոտեսել այս ինքնաբավարարվածությունը, քանի դեռ ցանկությունների կատաղի քամիները փչում են սրտի օազիսով և ուժգին թափահարում նրա ծառերը:

Ցանկությունները ձևավորվում են մարդու միջավայրով: Դրանք ծնվում են մեր զգայական ընկալումներից և սահմանափակվում են այդ ընկալումների սահմանափակումներով: Գյուղական տոնավաճառին մասնակցելը բավարարում է որոշակի հուզմունքի ցանկությունը, բայց համաշխարհային մակարդակի ցուցահանդես այցելելուց և բոլոր տարբեր ցուցադրությունները տեսնելուց հետո փոքր տոնավաճառը կորցնում է իր հմայքն ու գրավչությունը: Այսպիսով, մենք նախ պետք է զգանք Աստծո հետ հաղորդակցության ուրախությունը, որպեսզի կարողանանք համեմատել այդ ուրախությունը երկրային ավելի փոքր հաճույքների հետ: Այդ դեպքում ցանկությունները կլինեն ավելի բարձր բնույթի:

Ցանկությունն անվերջ է. մեկ ցանկությունը կատարվում է միայն մեկ այլը, որը փոխարինում է նրան: Բայց երբ դուք գտնում եք Աստծուն, ձեր բոլոր ցանկությունները կատարվում են: «Նախ փնտրեք Աստծո արքայությունը և

Նրա արդարությունը, և այս ամենը կտրվի ձեզ (և այն, ինչ Աստծո մոտ է, ավելի լավն է և ավելի տևական)»:

Այսպիսով, ինչու՞ նախ չփնտրել այդ ամենամեծ ցանկության կատարումը և Աստծո առատաձեռն ձեռքից չստանալ լավագույնն ու ամենատևականը:

Երբ Աստված պատասխանում է որոնողի աղոթքին՝ ճանաչելու իրեն, նրա մյուս բոլոր ցանկությունները կկատարվեն անմիջապես և քնդմիշտ:

Ոմանք կարծում են, որ ցանկություններ չունեն: Լավ է:

Ես նկատել եմ, թե ինչ է հաճախ պատահում, երբ մարդիկ գնում են շուկա: Նրանք կարող է չունենան գնելու որևէ հատուկ ցանկություն, բայց հանկարծ ինչ-որ բան գրավում է նրանց ուշադրությունը, և նրանք մտածում են. «Օ՛, այո, ես պետք է գնեմ այն»:

Նույնիսկ եթե նրանք անմիջապես չգնեն այն, այն գիշեր-ցերեկ մնում է նրանց մտքերում, մինչև որ վերջապես գնեն, նույնիսկ եթե ստիպված լինեն պարտքով գումար վերցնել: Նրանք որոշ ժամանակ վայելում են այն, բայց աստիճանաբար դրա հմայքը մարում է, և այն ունենալու ուրախությունը նվազում է, ուստի նրանք ցանկանում են ինչ-որ այլ բան և այլն:

Երբեմն մենք հանդիպում ենք մեկին, ով ասում է. «Ա՛խ, եթե միայն ունենայի այսքան գումար (կամ հատուկ մոդելի մեքենա կամ լողավազան կամ կամ)», և հենց որ այդ ցանկությունը կատարվում է, առաջանում է նոր բանի հանդեպ մեկ այլ կարոտ:

Մարդկային ցանկությունները բնույթով անկատար են, ուստի դրանք անկարող են իրենց տերերի համար լիակատար երջանկություն ապահովել:

Աշխարհը կփորձի շեղել ձեզ այն մտքից, որ միակ իսկապես արժեքավոր ցանկությունը Աստծուն գտնելն է: Բայց դուք պետք է ամեն օր հիշեցնեք ինքներդ ձեզ այս մասին: Երբ մարդը որոշում է թողնել ծխելը, դադարեցնել չափից շատ ուտելը, դադարեցնել ստելը կամ

դադարեցնել խաբեությունը, նա պետք է վճռական լինի իր որոշման մեջ և չտատանվի: Վատ միջավայրը քայքայում և թուլացնում է կամքը՝ մարդու մեջ ստեղծելով կեղծ ցանկություններ: Այն խլում է նրանցից լավագույնը և տալիս վատագույնը: Նրանք, ովքեր ապրում են գողերի հետ, կարծում են, որ դա ապրելու միակ ճանապարհն է: Բայց լավ մարդկանց հետ շփվելը միտքը ուղղորդում է դեպի ավելի բարձր բաներ, որպեսզի կեղծ ցանկությունները այլևս չգայթակղեն մարդուն: Այս կյանքում ամեն ինչ ենթակա է փոփոխության և տատանումների: Բայց մի քանի պահ խորը խորհրդածության կամ մաքուր հոգևոր թեմաների ուսումնասիրության և խորհրդածության մեջ կլինեն ոգեշնչման աղբյուր՝ անկեղծ որոնողին տանելով խաբեության և պատրանքի օվկիանոսով դեպի աստվածային ափեր, որտեղ «ոչ մի հոգնածություն Նրանց այնտեղ չի դիպչի, և ոչ էլ նրանք այնտեղից կվտարվեն»:

(Ամենամեծ հանգիստը պատրաստվել է նրանց համար, ովքեր աշխատել են, և նա, ով ոչ մի ջանք չի խնայել ճշմարտությունը փնտրելու համար, նվաճել է այն)

Իսկական երջանկությունը Աստծո հանդեպ կարոտի և Նրա մասին անընդհատ մտածելու մեջ է: Համառությամբ գալիս է մի ժամանակ, երբ այդ միտքը դառնում է այնքան հաստատուն և անսասան, որ ոչ մի ֆիզիկական, մտավոր կամ հոլզական տառապանք չի կարող շեղել ձեր գիտակցությունը Աստծուց: Մի՞թե զարմանալի չէ ապրել Աստծո գիտակցությամբ, մտածելով Նրա մասին և զգալով Նրան միշտ, և մնալ Նրա անսասան ներկայության սրբավայրում, որտեղ ո՛չ մահը, ո՛չ էլ որևէ այլ բան չեն կարող գողանալ ձեր ներքին խաղաղությունը: (Նրանք, ովքեր հավատում են և որոնց սրտերը հանգստություն են գտնում Աստծո հիշատակի

մեջ: Իսկապես, Աստծո հիշատակի մեջ սրտերը հանգստություն են գտնում):

Երբ դու անխոցելի ես դառնում բոլոր ցանկությունների նկատմամբ, դու վայելում ես հավերժական ներկայությունը

Կյանքն իսկապես տարօրինակ է, քանի որ ամեն ինչ ենթակա է փոփոխության: Հետևաբար, չպետք է երջանկության նավը խարխախ գցել այս կյանքի շարժվող ավազների վրա: Մեր ժամանակը կանցնի, և այն, ինչ մենք հիմա տեսնում ենք, մի օր կանհետանա: Փոփոխությունը ընդունելի է, քանի դեռ դուք թույլ չեք տալիս, որ այն վնասի ձեզ: Եվ երբ այն վնասում է ձեզ, ձեր ներքին խառնաշփոթը ձեզ համար ուղերձ է, որ չտիրեք ցանկություններին: Երբ դուք ապահով եք աստվածային հոգով, դուք վայելում եք ամեն ինչ՝ առանց կապվածության կամ կախվածության: Հետևաբար, Նրան ճանաչելու ձգտումը չափազանց կարևոր է նրանց համար, ովքեր հոգ են տանում դրա մասին: Հակառակ դեպքում կյանքը կլինի կործանարար հիասթափություն, որը սարսափելի կերպով կփշրի հոլյսերը:

Երբ 1935 թվականին վերադարձա Հնդկաստան, հոլյս ունեի այցելել այն վայրերը, որոնք սիրում էի մանկության տարիներին, բայց ժամանելուն պես պարզեցի, որ ամեն ինչ փոխվել էր: Կյանքի փուլը վերադասավորվել էր այլ կերպ: Ամենամեծ հիասթափությունն ու ցնցումը եղան, երբ այցելեցի իմ հին տունը Այկապուրում, որտեղ խաղում էի և դիտում թռչուններին: Միայն մեկ ծառ էր մնացել այն ամենից, ինչ հիշում էի: Այդպիսին է կյանքը: Ծանոթ և սիրելի իրերը մեկ առ մեկ անհետանում էին մեր տեսադաշտից: Ես պատրաստ էի ամեն ինչ տալ, որպեսզի տեսնեի մեր տունը այնպիսին, ինչպիսին այն եղել է իմ մանկության տարիներին: Եվ այնուամենայնիվ, Աստված կատարեց իմ ցանկությունը, քանի որ ավելի ուշ տեսիլքում տեսա տունը, որտեղ մենք լողում էինք լողավազանում, ապա

բարձրացա վերև, պառկեցի մահճակալին և կերա մանգո, ինչպես արել էի շատ տարիներ առաջ:

Ցանկությունները հիմա պետք է շատ ուշադիր քննվեն և մանրակրկիտ ուսումնասիրվեն, լավ տեսակավորվեն, և միայն լավերը պետք է պահվեն, և նույնիսկ այդ լավ ցանկությունները չպետք է թույլ տրվեն խեղդել Աստծո հանդեպ ամենակարևոր ցանկությունը:

Այդ ցանկությունը պետք է մնա կենդանի և այրող, և չպետք է թույլ տրվի, որ այն մարի կամ մարի: Մարդը մեծ պատրանքի մեջ է, երբ խնդրում է Աստծուն կատարել իր երկրային ցանկությունները, բայց չի խնդրում Նրան բացահայտել իրեն իրեն: Պատկերացրեք մի երեխայի, որը անընդհատ պահանջում է, որ իր ծնողները բավարարեն իր խնդրանքները, և այլապես ո՛չ հարցնում է դրանց մասին, ո՛չ էլ մտածում դրանց մասին: Սա անշնորհակալություն է և նրանց բարության ժխտում, և դրանում կա դաս նրանց համար, ովքեր խորհում են:

Երբ կյանքի այս գիրքը կիրառվում է, մարդուն կուղեկցեն միայն երկրային ճանապարհորդության ընթացքում ձեռք բերված հոգևոր գիտելիքները:
Հետևաբար, Աստված պետք է միշտ ներկա մնա մարդու մտքում՝ անընդհատ կանչելով Նրան և երբեք չմոռանալով Նրան, եթե մարդ իսկապես մտահոգված է իր հոգևոր ապագայով: Երբ մենք Աստծո հետ հաղորդակցության մեջ ենք, կտեսնենք, որ բոլոր ցանկությունները կատարվում են խորհրդավոր ձևով: Բայց մենք նախ պետք է փնտրենք Աստծուն: Նա առատաձեռն է և մեզ ամեն ինչ տվել է, բայց մենք Նրան կգտնենք միայն այն ժամանակ, երբ չբավարարվենք Նրա պարգևներով, այլ դիմենք Նվիրատուին: Մենք Նրան կճանաչենք այնքան ժամանակ, քանի դեռ անկեղծ ենք մեր հետապնդման մեջ, լուրջ ենք Նրան մոտենալու և Նրա օրհնյալ ներկայությունը զգալու մեր ցանկության մեջ:

Մարդու առջև ծառացած ամենամեծ խոչընդոտը իր սեփական «ես»-ն է: Երբ նա փորձում է լուռ նստել և

մտածել հոգևոր հարցերի մասին, հանկարծակի առաջանում են աշխարհիկ մտքեր, որոնք շեղում են Նրանց ուշադրությունը և խանգարում հասնել իրենց նպատակին: Նրանք պետք է մարզվեն իրենց՝ վերահսկելու իրենց մտքերն ու մարմինները, և դա անելով՝ Նրանք իրենց հոգում կրելու են շարժական դրախտ՝ կյանքում թե մահվան, դրախտում թե դժոխքում, այդ գերագույն երջանկությունը կուղեկցի Նրանց:

Մենք պետք է խորապես աղոթենք Աստծուն՝ թափելով մեր մեծ կարոտը, խնդրելով Նրան սրտի լեզվով, հոգու կարոտով և խղճի շշուկով, որպեսզի Նա լսի մեզ և պատասխանի մեզ: Բայց եթե մարդը կիսատ-պռատ աղոթում է և միևնույն ժամանակ մտածում է ինչ-որ այլ բանի մասին՝ մի բանի մասին, որը Աստված գիտի, որ այդ մարդու գլխավոր մտահոգությունը չէ, Նա չի պատասխանի:

Մենք նախ պետք է ունենանք Աստծուն: Ժամանակը հիմա է: Մենք չպետք է սպասենք, քանի որ պատրանքները չափազանց հզոր են: Կյանքը արագ է անցնում, և ամոթ է հեռանալ այս աշխարհից՝ չիմանալով կյանքի նպատակը: Մենք պետք է մտածենք, երբ ազատ ժամանակ ունենանք: Նույնիսկ եթե ձեր աղոթքները սկզբում չեն պատասխանվում, մի հուսահատվեք Աստծո ողորմածությունից, այլ շարունակեք աղոթել: Աղոթեք անկեղծորեն և վստահեք, որ ձեր աղոթքը կպատասխանվի:

Ես իմ կյանքում ականատես եմ եղել Աստծո աղոթքին արձագանքելու ամենամեծ ապացույցին: Սակայն նման արձագանքը պահանջում է ջանք, քանի որ ոչ մի նշանակալից բան չի լինում առանց ձգտման:

Մեդիտացիան կարևոր է կյանքի գաղտնիքները բացահայտելու և Աստծո արքայությունն մտնելու համար:

Վատ սովորություններն ու այլ շեղող գործոնները կփորձեն խաթարել ձեր ջանքերը և թուլացնել ձեր

վճռականությունը: Բայց եթե ուզում եք երջանիկ լինել, ձեր մտքերը դարձրեք դեպի Աստված, և դուք կգտնեք Նրան ձեր մոտ:

Երկրային հաճույքների ցանկությունները ստեղծում են մագնիսական ձգողություն, որը մարդուն ձգում է դեպի այս երկիրը՝ կյանք առ կյանք: Մարմնին վերադառնալը դառնում է ավելորդ նրանց համար, ովքեր գտել են իրենց ցանկությունները Աստծո մեջ: Երբ նրանք ցանկանում են կատարել որևէ ցանկություն, նրանք մտածում են դրա մասին, և այն դրսևորվում է նրանց առջև: Մայրս հայտնվեց ինձ նրա մահից հետո, և ես մխիթարվեցի նրան տեսնելով և շնորհակալություն հայտնեցի Աստծուն Նրա բարության համար: Իսկապես, Նա Ամենաառատաձեռնն ու Ամենաողորմածն է: Նա կատարում է մեր ցանկությունները՝ ցույց տալու իր սերն ու երախտագիտությունը մեզ, երբ մենք Նրան ենք տալիս առաջին տեղը մեր սրտերում:

Երբ մարդը հասնում է Աստծուն, Նա դառնում է կյանքի և ճակատագրի տերը: Մենք չպետք է հանգստանանք, մինչև աստվածային ներկայությունը չհաստատվի մեր կյանքում: Նա մեզ կտա այն ամենը, ինչ մենք կարոտում ենք, և կփորձարկի մեզ:

Հոգևոր ճանապարհի վրա փորձություններն ու խոչընդոտները շատ ու մեծ են, բայց երբ մենք անցնում ենք այդ փորձությունների միջով և հաղթահարում դրանք, մենք պետք է ասենք. «Տե՛ր, Դու պատասխանել ես իմ աղոթքներին և կատարել իմ ամենամեծ ցանկությունները, այնպես որ իմ սիրտը հարստացել է Զո ներկայությամբ, և իմ հոգին փայլում է Զո լույսով»:

Խաղաղություն լինի քեզ վրա

Ուսուցիչ Պարամիանսա Յոգանանդայի խոսքերից

Մարդիկ դժգոհում են կյանքում որոշակի բաներից

հրաժարվելու մտքից, չնայած իրականում նրանք

հրաժարվում են շատ արժեքավոր բաներից, որոնցից ոչ
պակաս կարևորը հոգեկան հանգստությունն է, և երբեմն
նույնիսկ զոհաբերում են իրենց փողի համար, որը
ենթակա է վնասի և կորստի:

Հանձնվեք Աստծուն, և դուք կտեսնեք, որ ձեր կյանքը
դարձել է գեղեցիկ ռիթմիկ մեղեդու նման

Այս աշխարհից ուշադրությունդ ուղղիր դեպի քո
ներսում գտնվող Աստծո անսահման արքայությունը

Հանգստության նավով դուք կարող եք նավարկել
դեպի մեր երազանքներից այն կողմ գտնվող այն
աշխարհը, որտեղ աստվածային աղբյուրը անդադար
հոսում է սրտի և հոգու խորքից:

Տե՛ր, օգնիր ինձ կյանքի խաղում իմ դերը կատարել
այնպես, որ Քեզ հաճելի լինի, անկախ նրանից՝ թույլ եմ, թե
ուժեղ, հիվանդ եմ, թե առողջ, հայտնի եմ, թե անհայտ,
հարուստ եմ, թե աղքատ, գիտակցելով, որ Դու սիրում ես
ինձ և երբեք չես լքի ինձ:

Հարստությունը կարող է խլվել մարդուց, կամ կարող
են խլվել դրանից՝ այս աշխարհից հեռանալիս, և նա չի
կարող այն իր հետ տանել: Դրա իրական արժեքը
կայանում է այն օգտակար գործերի վրա ծախսելու և իրեն
ու՛ր ուրիշներին երջանկություն բերելու մեջ՝ Աստծուն և
մարդու խղճին հաճելի ձևով:

Նրանք, ովքեր մտածում են միայն իրենց
անվտանգության և հարմարավետության մասին՝
մոռանալով կամ անտեսելով ուրիշների կարիքները,
իրականում ձգտում են այն աղքատությանը, որը մի օր
իրենց բաժինը կլինի: Նրանք, ովքեր կառչում են իրենց
հարստությունից՝ այն բարի գործերի համար
օգտագործելու փոխարեն, իրենց համար բարգավաճում
չեն բերում հանդերձյալ կյանքում, այլ ծնվում են աղքատ՝

հարուստների ցանկություններով և տենչերով: Բայց
Նրանք, ովքեր իրենց առատությունն ու բարգավաճումը
կիսում են ուրիշների հետ, բարություն և առատություն են
գրավում, որտեղ էլ որ գնան:

Երբ դուք կամավոր կերպով տալիս եք Նրանց, ովքեր
արժանի են դրան, դուք կտեսնեք, որ Աստված միշտ ձեզ
հետ է և երբեք չի լքի ձեզ, և դուք ոչնչի կարիք չեք ունենա:
Մենք չպետք է մոռանանք, որ մեր կյանքը ուղղակիորեն
պահպանվում է Աստծո կողմից, և երբ մենք գիտակցենք,
որ մեր միտքը, մեր կամքը և մեր գործունեությունը
կախված են Աստծուց և իրենց ուժը ստանում են Նրանից,
ապա մենք կստանանք Նրա անմիջական
առաջնորդությունը և կհասկանանք, որ մեր կյանքը մեկ է
Նրա անսահման կյանքի հետ:

Մեդիտացիան Աստծո գոյության ապացույց է: Երբ
զգացողությունների ալիքները մաքրվում են մտքի լճակից,
աստվածային երանությունը բխում է հոգուց: Այս
երանությունն արդեն գոյություն ունի հոգու մեջ, բայց այն
քողարկված է:

Օ՛, Տեր Ես կօգտագործեմ իմ կամքի ուժն ու
ինտելեկտը՝ սկզբում փոքր բաների հասնելու համար, իսկ
հետո կանցնեմ ավելի մեծ նվաճումների
Նույնիսկ եթե բոլոր նյութական նկրտումները
իրականացվեն, այն միայն թերի երջանկություն է
պարգևում, և Աստծուն գտնելով՝ ես կհայտնաբերեմ
ուրախության անսպառ պաշարներ, և այն երբեք չի
դադարում հոսել ու վազել հոգու այգիներում ու
մշտադալար մարգագետիններում:

Տուն՝ Հաղթանակի հրապարակ
Եթե մարդն իր կյանքն անցկացնում է մեկ
հուզմունքից մյուսը հետապնդելով, նա երբեք չի զգա
իրական երջանկության համր: Մարդը պետք է
պարզապես ապրի և կյանքին հեշտությամբ մոտենա:
Խորհուրդ է տրվում ժամանակ անցկացնել միայնակ,

Ժամանակ առ ժամանակ խորհելով իր սեփական
գործողությունների մասին և կիրառելով ներքին
խաղաղություն, որը բերում է բուժում, երիտասարդացում
և նորացված ուժ:

Եթե անընդհատ առկա են շեղող գործոններ, և այլ
խթաններ ռմբակոծում են զգայարանները, արդյունքում
նյարդերը կտուժեն, կենսական էներգիայի մեծ
քանակություն կվատնվի, իսկ հոգին կզգա լարվածություն
և տառապանք: Ավելին, չպետք է չափազանց մտահոգվել
ուրիշներին ուղղելու մասին, այլ պետք է ուղղել ինքն իրեն,
նախքան ուրիշներին ուղղելու փորձ կատարելը:

Թող բոլորին հայտնի լինի, որ տունը ամենամեծ
մարտադաշտն է: Մարդը, ով հրեշտակ է իր տանը,
հրեշտակ կլինի ամենուր:

Ձայնի քաղցրությունն ու ազնիվ վարքի բերած
խաղաղությունը տանը ավելի շատ են անհրաժեշտ, քան
որևէ այլ տեղ:

Ինչպես խավարը չի կարող մնալ այնտեղ, որտեղ
լույսն է փայլում, այնպես էլ հիվանդության խավարը
պետք է անհետանա, երբ Աստծո լույսը փայլի մարմնի
բջիջներում, և քչերն են գիտակցում այս ճշմարտությունը:
Երբ մարդիկ ուժեղ ցանկություն են զգում բուժվելու,
նրանք աղոթում են անհանգիստ սրտով կամ
հուսահատության զգացումով՝ ենթադրելով, որ Աստված
չի լսի իրենց աղոթքները, կամ նրանք աղոթում են, բայց
չեն սպասում, որպեսզի իմանան, թե արդյոք իրենց
աղոթքները հասել են Աստծուն:

Ինչպես որ մարդը չի կարող լսել օդում հեռարձակվող
երաժշտությունը՝ օգտագործելով անսարք ընդունիչ,
այնպես էլ մարդը չի կարող ընկալել Աստծուց եկող
առողջության, ուժի և իմաստության թրթռումները՝
օգտագործելով հոգեկան սարք, որը խափանվում է
վախերի, անհանգստությունների և ամեն տեսակի
անհանգստությունների, կասկածների ու
անորոշությունների պատճառով:

Հիշենք և շնորհակալություն հայտնենք Քեզ, Տե՛ր,
կարիքի և բարգավաճման ժամանակներում,
հիվանդության և առողջության մեջ, խավարի և լույսի մեջ,
և բոլոր հանգամանքներում: Երախտագիտությամբ
հիշենք բարօրության օրերը, որոնք Դու պարգևել ես մեզ:
Օգնիր մեզ բացել հավատքի աչքերը, որպեսզի տեսնենք
Քո օրհնյալ լույսը, որը բուժում է բոլոր հիվանդություններն
ու տկարությունները:

Ես եմ իմ բարի մտքերի, իմ բարի կամքի և իմ
բեղմնավոր, օգտակար գործունեության նավապետը: Ես
կղեկավարեմ իմ կյանքի նավը՝ միշտ աչքերս հառած
պահելով իմ խորը խորհրդածության երկնքում գտնվող
խաղաղության փայլող մոլորակին:

Ես կօգտագործեմ իմ ստեղծագործական
մտածողության հմտությունները՝ հաջողության հասնելու
համար իմ բոլոր գործերում: Աստված կօգնի ինձ, եթե ես
նույնպես փորձեմ օգնել ինքս ինձ:

Այսօր ես նոր ջանքերով կմշակեմ կյանքի այգին և
կցանեմ իմաստության, առողջության,
բավարարվածության և երջանկության սերմերը: Ես կջրեմ
սերմերը հավատքով և ինքնավստահությամբ և կսպասեմ
Ամենակարողի առատաձեռնությանը, որը կպարգևի ինձ
արդար բերք: Նույնիսկ եթե չհնձեմ սպասված բերքը, ես
կմնամ երախտապարտ և շնորհակալ այն հոգեկան
հանգստության համար, որը գալիս է իմ լավագույնս
անելու ձգտելուց:

Ես շնորհակալ կլինեմ Աստծուն, որ կարող եմ
շարունակել փորձել մինչև հաջողության հասնելը՝ Նրա
շնորհով: Եվ ես շնորհակալ կլինեմ Նրան, երբ հասնեմ
սրտիս ամենամեծ ցանկությանը: Ես կձգտեմ անել միայն
ազնիվ և արժանի գործեր՝ ձգտելով Աստծո հաճույքին:
Աշխարհը լի է բնական և մարդկային փոթորիկներով,
և Աստված ամուր վահանն ու ապահով ապաստանն է այս
աշխարհի փոթորիկներից, փոթորիկներից և չարիքներից:
Որտեղ էլ որ Աստված լինի, այնտեղ վախ կամ վիշտ չկա:

Իսկական հավատացյալը կանգնած է անսասան և հպարտ կյանքի պայքարում և իրադարձությունների պայքարում՝ վստահ լինելով, որ Աստված իր հետ է, պաշտպանում է իրեն վնասից և երբեք չի լքում նրան ոչ մի պահ: Այսպիսով, վախը անհետանում է նրա սրտից և հաստատվում է վստահություն՝ մի պաշտպանություն, որը չի կարող պարտադրվել:

Չվախենալ նշանակում է հավատալ Աստծուն և Նրա պաշտպանությանը, և հավատալ Նրա արդարադատությանը, իմաստությանը, ողորմությանը, սիրուն և ամենուրեք լինելուն:

Վախը մարդուն զրկում է հոգեբանական ուժից, մթազնում է միտքը և խաթարում սրտի բնական ռիթմը: Ավելին, վախը կարող է առաջացնել ֆիզիկական խանգարումներ և հոգեբանական հիվանդություններ: Անհանգստությանը և հոգեբանական սահմանափակումներին տրվելու փոխարեն, մարդը պետք է համոզվի, որ անվտանգ է Աստծո՝ Ամենատեսի, Ամենլսողի պաշտպանության տակ, ապահով է Նրա անառիկ ամրոցում և շրջապատված է Նրա ողորմածությամբ ու հոգատարությամբ:

Անկախ նրանից՝ աֆրիկյան ջունգլիներում է, թե մարտադաշտում, տառապում է հիվանդությունից կամ աղքատությունից, մարդը պետք է համոզի իրեն, որ Աստծո ձեռքն ավելի ուժեղ է, քան ցանկացած վտանգ և ունակ է պաշտպանել նրանց, ովքեր ապաստան են փնտրում Նրա մոտ: Պաշտպանության ավելի արդյունավետ միջոց չկա: Իհարկե, մարդ պետք է բանականություն օգտագործի իրադարձությունների հետ գործ ունենալիս՝ միաժամանակ լիովին հավատալով աստվածային օգնությանը: Հավատքը երբեք չի նշանակում անխոհեմ լինել կամ անխոհեմ գործել դժվարությունների առջև: Փոխարենը, անկախ նրանից,

թե ինչ է պատահում, մարդ պետք է հաստատի ինքն իրեն,
որ միայն Աստված է ունակ օգնել դժվարին և դժվարին
իրավիճակներում, եթե դիմում է Նրան ամբողջ սրտով,
հոգով և զգայարաններով:

Երբ դժվարությունները ձևահոսքի պես իջնում են,
մենք չպետք է թույլ տանք, որ դրանք կաթվածահար անեն
մեր կամքը կամ մթազնեն մեր պարզ տեսլականն ու
իմաստուն, տրամաբանական մոտեցումը: Փոխարենը,
մենք պետք է պահպանենք մեր հավատը Աստծո հանդեպ
և մեր բնածին ճիշտի ու սխալի զգացումը, և ձգտենք ելք
գտնել: Աստծո օգնությամբ մենք կգտնենք այն:
Վերջիվերջո, իրերը կբարելավվեն, քանի որ Աստծո
գործությունն ու հրաշքները թաքնված են մարդկային
կյանքի հակասությունների հետևում: Նրանք, ովքեր չեն
ընդունում հանգամանքների անխուսափելիությունը և
փոխարենը փորձում են թափանցել վարագույրի այն
կողմը իրենց մտքով և հավատքով, կգտնեն, որ դուռը բաց
է իրենց համար՝ դուռ, որի վրա թակում է յուրաքանչյուր
հավատացյալ ձեռք:

Կյանքը պարուրված է խավարով, և երբեմն մենք
սայթաքում և տատանվում ենք առաջ շարժվել: Մենք
պետք է թույլ տանք, որ Աստծո լույսը լինի մեր
առաջնորդող լամպը, երբ քայլում ենք կյանքի մութ
ճանապարհներով: Աստված լիալուսինն է անգիտության և
խավարի գիշերներին, ճառագայթող արևը՝ արթնության
ժամերին, առաջնորդության փարոսը և առաջնորդող
աստղը նրանց համար, ովքեր անցնում են երկրային,
անցողիկ գոյության ծովերով:

Աշխարհում խնդիրները կշարունակվեն, ուստի
որտե՞ղ կարող է մարդ դիմել առաջնորդության և
ուղղության համար: Սովորությունների,
նախապաշարմունքների, կողմնակալության և
մոլեռանդության ազդեցությամբ մարդու մտքերը

անօգուտ են, իսկ միջավայրի, ընտանիքի, երկրի կամ աշխարհի ազդեցությունները անկարող են իրական առաջնորդություն տալ: Հետևաբար, մարդ պետք է դիմի Աստծուն և լսի հոգու խորքից եկող հանգիստ, խաղաղ ձայնը՝ ճշմարտության հետ ներդաշնակ ձայն:

Մտավոր խորհրդածության և հոգևոր ինքնավերլուծության միջև տարբերությունը

Եթե մարդը ծրագրավորվում է տեսական գիտելիքներով, նա դառնում է քայլող ձայնագրիչի նման, կրկնելով ասացվածքներ և բարձր արտահայտություններ, և մյուսները նրան համարում են կրթված և գիտակ: Սակայն նման գիտելիքները չեն ամրապնդվում ճշմարտության անմիջական ընկալմամբ, ոչ էլ համապատասխանում են հոգևոր նվաճումներին: Այս տեսակի մտավորականացումը կամ մտավորականացումը «ես»-ը կապում է զգայական մտքին, որն ինքնին սահմանափակված է ֆիզիկական զգայարաններով: Տեսական գիտելիքները չեն կարող ձեռք բերել աստվածային գիտելիքներ, և խորհուրդ է տրվում չվատնել թանկարժեք ժամանակը այնպիսի տեսությունների վրա, որոնք չեն կարող կիրառվել իրականում, որպեսզի չհայտնվեք խիտ մտավոր ջունգլիներում կորած՝ չկարողանալով գերազանցել տեսության ոլորտը:

Այս գործընթացը չի հանգեցնի ճշմարտության ճանաչմանը, քանի որ ճշմարտությունը գտնվում է կարծիքներից և տեսություններից այն կողմ, և շատերը, ովքեր հետևում են այս մոտեցմանը, կապված են իրենց սեփական սուբյեկտիվ եզրակացություններով:

Եթե մարդը իր մտավոր կարողություններն օգտագործում է միայն փող և նյութական ունեցվածք ձեռք բերելու համար, նրա գիտակցությունը կներքաշվի նյութական աշխարհ և կխճճվի անվերջ բարդությունների

մեջ: Հետևաբար, իմաստուն մարդիկ ասում են, որ մարդը
չպետք է Աստծո կողմից իրեն շնորհված բոլոր մտավոր
կարողությունները նվիրի անցողիկ բաների
հետապնդմանը, որպեսզի չկորչի նյութապաշտության
լաբիրինթոսում և չստեղծի իր համար ավելորդ
սահմանափակումներ և խոչընդոտներ: Փոխարենը, նա
պետք է օգտագործի իր մտավոր կարողությունները
կյանքի անհրաժեշտությունները ձեռք բերելու համար և
ձգտի զարգացնել իր բարոյական կարողությունները՝
ճիշտն ու սխալը, վնասակարն ու օգտակարը տարբերելու
համար: Երբ նրանք զարգացնեն իրենց հոգևոր
ներթափանցումը, նրանք կկարողանան զգալ Աստծուն
իրենց մեջ և պարզել նյութապաշտության խիտ
վարագույրների հետևում թաքնված հոգևոր
ճշմարտությունները: Այս վիճակը կոչվում է հոգևոր
ինքնադիտարկում:

Անկախ մեր մտահոգություններից, Աստված միշտ
պետք է առաջնահերթություն ունենա մեր կյանքում:
Հոգևոր աճի ամենակարևոր տարրերից մեկը Աստծո հետ
անընդհատ, սրտանց կապն է, որի միջոցով դուք անձամբ
ականատես կլինեք հրաշալի, դրական փոխակերպման,
որը խորապես կազդի ձեզ վրա:

Երբ մարդը ցանկանում է դիտել որևէ ներկայացում,
գնել նոր հագուստ կամ նոր մեքենա, մի՞թե ճիշտ չէ, որ
նրա միտքը անընդհատ զբաղված է: Այդ հարցերի և
դրանց հասնելու կամ ձեռք բերելու եղանակների
վերաբերյալ նա չի հանգստանա, մինչև չկատարի իր
ցանկությունները, և նա կշարունակի անխոնջ աշխատել
այդ ցանկություններին հասնելու համար:

Այսպիսով, մարդկային միտքը պետք է զբաղված լինի
Աստծո մասին մտածելով, և այդ ժամանակ բոլոր փոքր,
փոքր ցանկությունները կվերածվեն Աստծուն զգալու և
Նրա հետ շփվելու ուժեղ ցանկության:

Երբ միտքը Աստծուն շնչում է սրտառու, ջերմեռանդ
,շունկ, որը բխում է կարոտող հոգու խորքից

Հոգու կանչը կոհիպչի տիեզերական սրտին, և
պատասխանը կգա՝ իր հետ բերելով մեծ ուրախություն:

Ինտելեկտուալ շշուկը զարգացնում է կամքի ուժը,
մինչև դուք բավարար ուժ չունեք ցանկալի նպատակին
հասնելու համար:

Երբ մարդու միտքն ու կամքը ներդաշնակ են Աստծո
հետ, նա օժտված է անսահման զորությամբ, այնպես որ
պարզապես ինչ-որ բանի մասին մտածելը բավարար է
դառնում դա իրականացնելու համար, քանի որ
աստվածային օրենքը գործում է նրանց օգտին, ովքեր
ներդաշնակ են գերագույն կամքի հետ:

Իմ կյանքի բոլոր ուշագրավ նվաճումները ձեռք են
բերվել Աստծո հետ ներդաշնակ մտքի ուժի շնորհիվ: Երբ
աստվածային գեներատորն աշխատում է, իմ ցանկացած
ամեն ինչ առանց բացառության իրականանում է՝ սկզբում
ձևավորվելով որպես անտեսանելի, եթերային
կառուցվածք, ապա անդիմադրելի ուժով դրսևորվելով
իրականության մեջ:

Աճի գաղտնիքը

Մենք աճում ենք մեր անցած յուրաքանչյուր
փորձառության միջոցով, քանի դեռ գիտակցում ենք, որ
կարող ենք արժեքավոր դասեր քաղել դրանցից, քանի որ
մեր ապրած յուրաքանչյուր ցավ ու տառապանք իմաստ և
նպատակ ունի:

Չնայած փորձությունների դաժանությանը, դրանք
նման են կրակի, որը հալեցնում է երկաթի հանքաքարը՝
այն վերածելով գեղեցիկ, ամուր և բազմակողմանի
պողպատի: Իմաստությունը, որը մենք կռում ենք
փորձառության այրող բոցերի միջով, իսկապես ուշագրավ

Է: Կյանքը մաքրագործում է մեզ՝ մեր ստոր բնույթը վերածելով թանկարժեք տարրերի, թույլ տալով մեզ ապրել հոգիներով, որոնք մաքուր են ինչպես թանկարժեք քարերը, ամուր են ինչպես պողպատը, բայց միևնույն ժամանակ ճկուն և դիմացկուն, ճկվում են առանց կոտրվելու դժվարությունների և դժվարությունների ճնշման տակ:

Երբ մենք տեսնում ենք զայրույթից աղավաղված, դաժանությունից սպիացած դեմքեր, դրանց տեսքը մեզ ստիպում է ձգտել վտարել տգեղությունը մեր սեփական հոգուց՝ հոգուց, որը չի անձեռնմխելի որևէ բանից, բացի չար մտադրություններից և խորը արմատացած վրդովմունքից, որոնք մթագնում են մեր մեջ եղած օրհնյալ աստվածային պատկերը, ինչպես մուրը փչացնում է հայելին: Ուրիշների ցավոտ գործողությունները պետք է մեզ մեջ արթնացնեն մեր սեփական վարքագիծը բարելավելու և ինքներս մեզ վերահսկելու ցանկությունը, որպեսզի մենք կարողանանք լինել մեր անկարգ կրքերի տերերը, այլ ոչ թե դրանց ստրուկները:

Բարի խոսքերը հրաշալի դեղամիջոց են բազմաթիվ հիվանդությունների համար՝ ունենալով հզոր, գրեթե կախարդական, մագնիսական ուժ, որը առատ օրհնություններ և բարգավաճում է բերում իրենց խոսողին: Նրանք, ովքեր օգտագործում են հանգստացնող, նուրբ խոսքեր, զգում են իրենց միջով անխափան հոսող նուրբ հոսանք, լցված են հանգստության առատությամբ: Սա պայմանավորված է նրանով, որ այդ հոսանքը կապված է իր բարձրագույն աղբյուրի հետ, որը մշտապես հոսում է և անընդհատ հասնում է հոգիներին՝ ներդաշնակության մեջ լինելով դրա հետ: Այդ դեպքում նրանք կկարողանան փոխանցել երջանակության այս հոսքը խաղաղություն փնտրող հոգիներին:

Ամեն օր մարդը նայում է հայելու մեջ՝ իր դեմքը տեսնելու համար, քանի որ ցանկանում է ուրիշների աչքին լավագույնս երևալ: Որքան ավելի կարևոր է, որ նա ամեն օր կանգնի իր հետ և նայի ներքին վերլուծության հայելու մեջ՝ պարզելու համար, թե ինչ է թաքնված փայլուն մակերեսի տակ: Քանզի ամեն ինչ, ինչ արտաքինից գրավիչ է, իր հմայքը ստանում է ներքին «ես»-ից, և ոչինչ չի խաթարում հոգու մաքուր հայելին այնպես, ինչպես հոգեբանական աղավաղումները, ինչպիսիք են զայրույթը, վրդովմունքը, նախանձը և ատելությունը: Ով որ ձգտում է ազատվել այս միացություններից, որոնք օտար են հոգու բնույթին, թույլ կտա, որ ներքին գեղեցկության լույսը ճառագայթի ներսից:

Վերլուծության միջոցով մենք պարզում ենք, որ մարդկային խնդիրները եռակի են. կան խնդիրներ և խանգարումներ, որոնք հարձակվում են մարդու մարմնի վրա, կան խնդիրներ և խանգարումներ, որոնք հարձակվում են մտքի վրա, և երրորդ կատեգորիա, որը փակում է հոգու ուղիները:

Հիվանդությունը, ծերությունը և մահը դժվարություններն ու խոչընդոտներն են, որոնց բախվում է մարմինը: Հոգեբանական հիվանդությունները, սակայն, ներխուժում են միտք՝ տխրության, վախի, զայրույթի, ճնշված ցանկությունների, վրդովմունքի, ատելության, հուզական մոլուցքների, տենդային նյարդային գրգռվածության և մտավոր կարողությունները կաթվածահար անող հոգեբանական քաղցկեղի միջոցով: Ամենավտանգավոր հիվանդությունը, սակայն, հոգու հիվանդությունն է, որը դրսևորվում է անգիտության մեջ, որից էլ բխում և տարածվում են մնացած բոլոր հիվանդությունները:

Աշխարհում ավելի շատ բարություն կա, քան չարիք

Երբ կասկածներ են ներթափանցում, մենք պետք է հիշենք մեծ մարդկանց կյանքը: Ճիշտ է, որ մենք մարդիկ ենք, բայց Աստված մեզ օժտել է արտասովոր ուժերով, որոնք մենք հազվադեպ ենք օգտագործում: Այսպիսով, ինչո՞ւ դողալ ծերության, հիվանդության և վշտի վախից: Մենք պետք է անենք այն ամենը, ինչ կարող ենք՝ մեր մարմինների մասին հոգ տանելու համար, բայց չպետք է տրվենք վախերին կամ թաղվենք անտեղյակության կույտերի տակ:

Մարմինը ամբողջ մարդը չէ

Այս աշխարհում բարին գերազանցում է չարին, քանի որ Աստված գերազույն ուժն է: Բայց երբ չարը մեզ վրա է հասնում, մենք կարծում ենք, որ ուժ չունենք այն վերահսկելու կամ դրա ճիրաններից խուսափելու:

Չարի փորձրիկները պարտադիր են, բայց մենք կարող ենք հաղթահարել դրանց հետևանքները և վեր կանգնել դրանցից

Մեզ կյանքը տրվել է ոչ թե դրա կողմից ոչնչացվելու, այլ մեզ մեջ հավերժության գիտակցություն սերմանելու համար, և մենք պետք է հիշենք այս ճշմարտությունը:

Առանց մտքի ազատության, մարդ չի կարող ինքնարտահայտվել մաքուր, ինքնաբուխ և բնական ձևով: Հիշե՛ք, որ դուք հիմնարար ազատ եք: Կամքի ուժը միշտ ազատ է:

Եթե ճիշտ օգտագործեք ձեր կամքի ուժը, դա ձեզ համար լավ կարմա կստեղծի, բայց մարդկանց մեծ մասը չի ցանկանում փոխվել և չի ցանկանում ջանքեր գործադրել, ուստի նրանք փշրվում են դժվարությունների առջև և չեն կարողանում դիմակայել մարտահրավերներին:

Անել այն, ինչ մարդուն դուր է գալիս, ազատություն չէ,
քանի որ մարդիկ կապված են իրենց ցանկություններով,
ուստի նրանց գործողությունները ընդհանրապես չեն
կարող ազատություն կոչվել: Իսկական ազատությունը
նշանակում է ամեն ինչ անել իմաստությամբ
առաջնորդվող կամքով: Մարդը կարող է վերահսկել իր
անցյալի գործողությունների հետևանքները, որոնք
անխուսափելիորեն կհետևեն իրեն, եթե ակտիվացնի իր
կամքը և օգտագործի այն բարի և օգտակար գործերի
համար: Եթե ձեր գործողությունները կատարեք
բանականությամբ և կամքի ուժով, ձեր նախորդ սխալ
գործողությունների ուժը կթուլանա, և ձեր բարի
գործողություններից բխող սովորությունները
կամրապնդվեն:

Մենք անընդհատ ցանկանում ենք այն, ինչ մեզ
պակասում է, և կապվում ենք այն բաների հետ, որոնք
էական չեն: Երբ ինչ-որ բան մեզ տիրապետում է, մենք
ժամանակավորապես կորցնում ենք մեր ազատ կամքը:
Ինչպես արևելցիները ստրկացված են հին
սովորույթներով, այնպես էլ արևմտցիները ստրկացված
են ժամանակակից սովորույթներով: Մենք ստեղծում ենք
մեր սեփական ճակատագիրը և կապված ենք դրանով:

Ինչո՞ւ է մեկ երեխա ծնվում չար ընտանիքում,
մինչդեռ մյուսը՝ լավ ընտանիքում: Նրանցից
յուրաքանչյուրն անցյալում (նախորդ կյանքում)
օգտագործել է որոշակի ձևով ապրելու իր ազատությունը
և այդպիսով ինքն է իր վրա այդ հանգամանքները բերել
այս կյանքում:

Աստծո բացակայության դեպքում իրական
ազատություն չկա: Մենք պետք է անընդհատ մտածենք
Նրա մասին: Անկախ մեր մտահոգություններից ու
մտքերից, Աստված պետք է զբաղեցնի առաջին տեղը մեր
սրտերում, և երբ մենք իսկապես համաձայնության գանք

Նրա հետ, մեզ կտրվի հնարավորություն կատարելու այն,
ինչ պետք է անենք, ցանկացած պահի, Նրա աստվածային
օգնությամբ:

Խորհուրդ աշակերտի համար

Աշակերտներից մեկը խնդրեց ուսուցիչ
Պարամիանսային ինքնակատարելագործման մի քանի
խորհուրդ տալ, և նա ասաց. «Եթե ուզում ես սիրված
լինել, սկսիր սիրելով նրանց, ովքեր քո սիրո կարիքն
ունեն»:

Եվ եթե ուրիշներից սպասում ես, հավատարիմ և
հավատարիմ եղիր նրանց, որպեսզի նրանք էլ
հավատարիմ լինեն քեզ:

Եթե ցանկանում եք կանխել ուրիշների չարամիտ և
խորամանկ գործողությունները, թույլ մի տվեք, որ
խաբեությունը ներթափանցի ձեր սեփական մտքերի մեջ
և մի՛ վարվեք այնպես, որ վնասեք ուրիշներին:

Եթե ուզում եք, որ ուրիշները համակրանք
ցուցաբերեն ձեզ նկատմամբ, սկսեք համակրանք
ցուցաբերել նրանց նկատմամբ, հատկապես ձեր
շրջապատի մարդկանց նկատմամբ:

Եթե ուզում ես, որ ուրիշները հարգեն քեզ, դու պետք է
հարգանք ցուցաբերես թե՛ երիտասարդների, թե՛
տարեցների նկատմամբ:

Եթե ուզում ես ուրիշներից խաղաղություն, պետք է
ապրես ներդաշնակ կյանքով

Եթե ուզում եք, որ մարդիկ կրոնական լինեն, եղեք
հոգևոր բնույթի և թող ուրիշները զգան, որ դուք լավ
օրինակ եք, և որ նրանք կարող են ապավինել ձեզ և
վստահել ձեզ:

Ամփոփելով՝ այն ամենը, ինչ դուք ուզում եք, որ ուրիշները ցույց տան: Լավ հատկանիշներից մեկը դա առաջին հերթին ձեր կյանքում ցուցադրելն է, և դուք կտեսնեք, որ մարդիկ ձեզ նույն կերպ կարծազանքեն:

Եթե կարողանաք բացահայտել ձեր կյանքի այն ոլորտները, որոնք բարելավման կարիք ունեն՝ առանց հուսահատվելու կամ թերարժեքության բարդույթ զարգացնելու, և եթե մշտապես աշխատեք ձեր քննավորության կատարելագործման վրա, ապա դրա վրա ծախսած ժամանակը շատ ավելի արդյունավետ կլինի, քան եթե վատնեք ուրիշների կատարելագործվելու ցանկության վրա: Ձեր դրական օրինակը և առողջ վարքագիծն ավելի մեծ ուժ ունեն ուրիշներին փոխելու համար, քան միայն ձեր ցանկությունները, գայրույթը և խոսքերը:

Ո՛վ Տեր, Դու ես ամեն բարության աղբյուրը և ամեն զորության ակունքը: Օրհնի՛ր մեզ, որպեսզի մենք կարողանանք արտացոլել Քո օրհնությունները մեր առողջության, մեր մտավոր ձգտումների և մեր հոգևոր դրսևորումների մեջ: Դու ես աստղերի փայլը, ատոմների էներգիան, սրտերի բարությունը և ճշմարտության գեղեցկությունը: Օգնի՛ր մեզ լցնել մեզ Քո գերագույն զորությամբ, Քո անսահման իմաստությամբ և Քո անսահման իսկությամբ:

Տե՛ր, թող մենք ճանաչենք, որ Դու ես առողջության աղբյուրը, կյանքի օվկիանոսը և ամենայն հասկացողության ու գիտելիքի աղբյուրը: Ազատիր մեզ անգիտությունից ու դրա հետևանքներից, վախերից ու անհանգստություններից, և թող Քո իմաստության հեղեղը մեր կյանքից հեռացնի բոլոր ավերակներն ու փլատակները:

Պատռիր, Տե՛ր, քողերը, որոնք թաքցնում են Քո դեմքը մեզանից: Թող տեսնենք Քեզ որպես մի լույս, այնքան

պայծառ, ինչպես անթիվ արևներ մեր կյանքի հորիզոնում:
Թող զգանք Քեզ որպես մի անընդհատ վերականգնվող
ուժ, որը ոգեշնչում է մեր մտքերը, սնուցում մեր հոգիները,
պահպանում մեր մարմինները և իրականացնում մեր
երազանքները:

Ամեն

Մարդկանց մեծ մասը չգիտի, թե ինչու: Այս երկրի վրա
իրենց գոյության ընթացքում նրանք հավատում են, որ
կյանքի նպատակը ցանկությունների իրականացումն է,
կյանքի անհրաժեշտությունների ձեռքբերումը, հաճույքի և
մարդկային սիրո որոնումը և, ի վերջո, վերջնական
կանչողին հանձնվելը:

Մարդիկ իրենց կյանքը սկսում են որպես
ծրագրավորողներ՝ որոշակի հակումներով ու
ցանկություններով, որոնք անցյալում չեն կատարվել: Եվ
նրանք փորձում են՝ իրենց մնացած քիչ ազատ կամքով՝
ընդօրինակելով ուրիշների ցանկություններն ու
գործողությունները: Եթե շփվում են գործարարների հետ,
ապա ցանկանում են դառնալ նրանց նման, իսկ եթե
շփվում են արվեստագետների հետ, արվեստը նրանց
համար դառնում է ամեն ինչ:

Աստված ուզում է, որ մենք գործնական լինենք այս
աշխարհում: Նա մեզ տվել է քաղց, որը պահանջում է
մեզանից աշխատել այն հագեցնելու համար, բայց միայն
սնունդ, ապաստան, փող և ունեցվածք փնտրելը
նշանակում է, որ մարդը մոռանում է իր երջանկության
աղբյուրը:

Ճիշտ է, որ մենք պետք է աշխատենք մեր կարիքները
բավարարելու համար և ձգտենք հասնել մեր օրինական
նպատակներին, բայց առաջին հերթին մենք պետք է
բացենք մեր սրտերը Աստծո առջև և փնտրենք Նրա
առաջնորդությունն ու հավանությունը մեր բոլոր

գործողություններում: Այդ դեպքում մենք անպայման կհաջողենք կյանքի դարոցում, քանի որ կստանանք մեր ուղղությունը Գերագույն Կառավարիչից և Մատակարարից, ով գիտի, թե ինչի կարիք ունենք և ինչն է լավագույնը մեզ համար: Հետևաբար, մենք պետք է վստահենք Նրան և ենթարկվենք Նրա իմաստուն կամքին:

Ուսուցիչ Պարամահանսայի դասախոսություններից

Երբ հոգու ներքին երջանկությունը մթազնում է անցողիկ զգայական հաճույքների հաստ շերտով, հոգու ոսկեգույն փայլը մարում է, և հոգու թափանցիկ կարողությունները թաքնվում են նյութի խտության ետևում: Երբ մարդու միտքը տարված է նախանձով և խանդով և պարուրված վախի ու անհանգստության ամպերով, մարդը դառնում է դժբախտ, թշվառ և պարտված: Բայց երբ նույն ուշադրությունն է ուղղում սիրո, խաղաղության և ներդաշնակության վրա, մարդը խորը երջանկություն է զգում:

Հոգին երջանկություն է զգում, երբ տառապանքի ու տառապանքի հետ խառնված ֆիզիկական ցանկություններից վերածվում է հոգու թափանցիկ առաքինությունների, որոնք լի են վեհ հաճույքներով:

Եթե հոգին ամբողջությամբ ընկղմվում է աշխարհիկ կոպիտ հաճույքների մեջ, այն անտարբեր է դառնում բարձրագույն ուրախությունների հետապնդման նկատմամբ և անկարող է զգալ հոգևոր հաճույքներ: Շատերը կարող են պնդել, որ նյութական հաճույքներից հրաժարվելը գրեթե անհնար է այս աշխարհում կամ այն մարդկանց շրջանում ապրելիս, որոնց մտքերը պտտվում են բացառապես նյութական հարցերի շուրջ: Այնուամենայնիվ, միջին մարդուց պարտադիր չէ թողնել աշխարհը և նահանջել լեռներ ու անտառներ՝ հանգստություն և խաղաղություն գտնելու համար: Փոխարենը, նրանք պետք է մնան այս աշխարհում՝ թույլ

չտալով, որ դրա հզոր հոսանքները քշեն իրենց, որպեսզի
չընկճվեն այս կյանքի անհանգիստ ալիքների տակ:

Մարդը չպետք է բացասական լինի իր շրջապատի
նկատմամբ, և միևնույն ժամանակ չպետք է թույլ տա, որ
նյութապաշտությունը կուրացնի իր տեսողությունը,
որպեսզի չկորցնի կապը իր հոգևոր բնույթի հետ և
չկարողանա համտեսել երանության ուրախությունները և
տեսնել աստվածային լույսերը:
Կյանքը՝ իր եռությամբ, բաղադրիչներով և
նպատակներով, դժվար հասկանալի հանելուկ է, բայց ոչ
անհնար լուծելի, և մեր առաջադեմ մտածողության
շնորհիվ մենք ամեն օր լուծում ենք դրա որոշ
գաղտնիքներ:

Այս դարաշրջանում ճշգրիտ գիտական սկզբունքների
վրա հիմնված սարքերը, անշուշտ, տպավորիչ են, իսկ
գիտության բերած հայտնագործությունները մեզ ավելի
պարզ պատկերացում են տալիս այն մասին, թե ինչպես
կարելի է բարելավել կյանքը: Սակայն, չնայած մեր
ունեցած բոլոր սարքավորումներին, գյուտերին և
ռազմավարություններին, մենք դեռևս թվում ենք
տիկնիկներ ճակատագրի ձեռքում, և առջևում դեռ երկար
ճանապարհ կա, մինչև մենք ազատվենք բնության
վերահսկողությունից:

Անշուշտ, բնության ողորմածությանը հանձնված
ապրելը ազատություն չէ: Մեր ոգևորված մտքերը ճնշված
և շղթայված են անօգնականության զգացումով, երբ զգում
ենք, որ ջրհեղեղների, փոթորիկների կամ երկրաշարժերի
զոհ ենք, կամ երբ իրադարձությունները՝ առանց
տրամաբանական պատճառի, խլում են մեզանից մեր
սիրելիներին, որոնք մոտ են մեր սրտերին: Այդ ժամանակ
մենք հասկանում ենք, որ շատ հաղթանակներ չենք տարել
և չենք կարողացել հաղթահարել անբարենպաստ
հանգամանքները: Քանզի, չնայած կյանքը մեր ուզածի

պես դարձնելու մեր բոլոր ջանքերին, այս երկրային բեմում միշտ կհայտնվեն որոշակի հանգամանքներ, և իրադարձություններ, որոնք կղեկավարվեն հզոր մտքի կողմից, որի մասին մենք քիչ բան գիտենք՝ աշխատելով լիովին անկախ մեր կարծիքներից և կամքից: Լավագույնը, որ մենք կարող ենք անել, աշխատելն ու որոշ բարելավումներ կատարելն է:

Մենք ցորեն ենք աճեցնում և այլուր ենք պատրաստում, բայց ո՞վ է ստեղծել առաջին սերմը: Մենք այլուրից պատրաստված հաց ենք ուտում, բայց ո՞վ է մեր մարմիններին տվել այն մարսելու ունակությունը: Եվ ինչպե՞ս սնունդը վերածել սննդի:

Կյանքի յուրաքանչյուր անկյունում, կարծես, կա անփոփարինելի աստվածային ձեռք: Մենք չենք կարող կառավարել մեր գործերը առանց դրա, և մեր ունեցած բոլոր վստահություններով մենք չգիտենք, թե երբ սիրտը կդադարի գործել: Հետևաբար, անհրաժեշտ է համարձակորեն ապավինել գերագույն աստվածային գործությանը և ապավինել մեր բարձրագույն «ես»-ին, որը բխում է այն ամենակարողությունից, որին մենք մողելավորվել ենք:

Մենք պետք է ունենանք հպարտությունից գերծ հավատք և վստահորեն քայլենք կյանքի ուղիներով:

Առանց խուճապի ու դողի, և առանց տառապանքի ու սահմանափակումների

Ալերգիաների դեմ պայքար

Չգայունությունը հաղթահարելը նուրբ արվեստ է, և արձագանքելու արագությունը վերահսկելը կարևոր է հավասարակշռված և բազմակողմանի անհատականություն զարգացնելու համար:

Չգայունությունը բխում է թյուրըմբռնումից,
թերարժեքության բարդույթից, չափազանցված
հպարտությունից և չափազանցված եսասիրությունից:

Երբ մարդը կարծում է, որ իր զգացմունքները
վիրավորվել են, այդ միտքը արմատ է գցում նրա մտքում
գրգռելով նրա նյարդերը, որոնք հետո լարվում և
ապստամբում են: Վիրավորված զգացմունքների
պատճառով զայրույթը բռնկվում է նրա սրտում:
Այնուամենայնիվ, որոշ մարդիկ ունեն իրենց
զգացմունքները վերահսկելու ունակություն, ուստի նրանց
արտաքին նշանները չեն երևում իրենց ներսում առկա
ուժեղ զայրույթի չնայած: Մյուսները իրենց զայրույթն
արտահայտում են անմիջական ռեակցիաների միջոցով,
որոնք ակնհայտ են աչքերի մկանների և դեմքի
արտահայտությունների մեջ, ինչպես նաև սուր,
կոդավորված բանավոր պատասխանների միջոցով:

Չափազանց հուզականությունը լուրջ հետևանքներ
ունի. այն բարդացնում է իրավիճակը և ստեղծում
անցանկալի անկայունություն, որը բացասաբար է
անդրադառնում ուրիշների վրա:

Պետք է ջանքեր գործադրվեն ինքնատիրապետում և
հանգստություն ցուցաբերելու համար՝ խթանելով
փոխըմբռնման և ներդաշնակության մթնոլորտ, որը
լարվածության փոխարեն նպաստում է խաղաղությանը և
ցրում սթրեսի գոլորշիները: Նրանք, ովքեր դա անում են,
կլինեն իրենց ճակատագրի տերը և կպարգևատրվեն
շրջապատի մարդկանց գնահատանքով և հարգանքով:

Չափազանց զգայունությունը բնորոշ է մարդկանց
մեծամասնությանը, և երբ այս իռացիոնալ հույզը
բռնկվում է, այն կուրացնում է խորաթափանցությունը և
մշուշում իմաստության աչքերը: Ավելի վատն այն է, որ
չափազանց զգայուն մարդը կարծում է, որ ինքը

կատարյալ է մտածում, զգում և գործում, մինչդեռ
իրականում նրա վարքագիծը կարող է լիովին սխալ լինել:

Շատերը կարծում են, որ պետք է իրենց կարեկցեն,
երբ քննադատվում են, և որ ինքնագոչումը որոշակիորեն
թեթևացում է տալիս նրանց: Բայց ինչպես թմրամոլները,
որքան շատ են նրանք օգտագործում, այնքան ավելի
ուժեղ է դառնում նրանց կախվածությունը:

Բարձր զգայունության մարդը հաճախ անտեղի
տառապում է: Ավելի հաճախ ոչ ոք չգիտի իր
տառապանքի պատճառը կամ բողոքի բնույթը, ինչը
հանգեցնում է նրա ինքնամեկուսացման մեջ
տառապանքի աճի: Ոչինչ հնարավոր չէ հասնել՝ լուռ
կենտրոնանալով ենթադրյալ վիրավորանքների կամ
քննադատությունների վրա: Շատ ավելի լավ է նման
գերզգայունության արմատական պատճառները լուծել
օբյեկտիվ վերլուծության և ինքնատիրապետման
միջոցով:

Այս տեսակի անառողջ ալերգիան լուրջ հետևանքներ
ունի. այն կրակի պես կլանում է սիրտը և ոչնչացնում
խաղաղության հյուսվածքները: Հետևաբար, դրա հետ
պետք է վարվել իմաստուն, տրամաբանորեն և անսասան
կամքով:

Ես ջանասիրաբար աշխատում եմ բոլորին ծառայելու
համար, բայց երբ ես հեռանում եմ իմ մենության մեջ՝
մտորելու համար, ես թույլ չեմ տալիս որևէ մեկին
խանգարել իմ մտորումներին: Մյուս հարցերը կարող են
սպասել, բայց Աստծո հետ իմ ամենօրյա հանդիպումը
չպետք է անտեսվի կամ անտեսվի:

Մինչև որևէ գործողություն ձեռնարկելը, կանգ առեք
և ուշադիր մտածեք հետևանքների և դրանց ձեր մտքի,

մարմնի և հոգու վրա ազդեցության մասին:
Հարկադրանքով պայմանավորված գործողությունները
ազատագրում չեն, քանի որ ներդաշնակության և
առաջընթացի օրենքներին հակասող գործողությունները
կսահմանափակեն անհատին: Եվ հակառակը,
խոհեմությամբ հաստատված և մարդու խղճին
համապատասխան գործողությունները առաքինի են և
ազատություն են բերում:

Երբ որոշում ես անել ինչ-որ լավ բան կամ զերծ մնալ
ինչ-որ վատ բան անելուց և հավատարիմ ես մնում այդ
որոշմանը ու գործում համապատասխանաբար, իմացիր,
որ քո բաժին ազատությունը առատ է:

Աստված ուզում է, որ մենք օգտագործենք մեզ տրված
ընտրության ազատությունը՝ Իրեն փնտրելու և գտնելու
համար, բայց Նա չի ուզում Իրեն պարտադրել մեզ:

Աստծուն մոտենալու և Նրան ճանաչելու
ցանկությունը ինքնուրույն չի գալիս, այլ պետք է
ակտիվացվի և սնուցվի: Առանց այդ ցանկության կյանքը
ո՛չ արժեք ունի, ո՛չ էլ համ:

Թող ձեր հոգևոր ներթափանցումը առաջնորդի ձեր
մտածողությունը, և հաջողությունը կհետևի ձեզ, ուր էլ որ
գնաք

Աստծուն եմ նվիրում իմ ձայնը, ձեռքերս, ոտքերս,
սիրտս, մարմինս, զգացմունքներս, կամքս և ամեն ինչ

Սերը հոգևոր զենք է, որը վերջ է դնում բոլոր
պատերազմներին

Այս երկրից այն կողմ կան անսահման աշխարհներ,
որտեղ մենք կրկին կհանդիպենք Նրանց, ում մենք
կարծում էինք, թե ընդմիշտ լքել են մեզ:

Այս աշխարհիկ կյանքը անընդհատ փոփոխվող է՝
տխրությունը հետևում է տխրությանը, պատրանքներ
պատրանքների վրա: Այս միրաժը, որը հայտնվում է մեր
գիտակցության անապատում, պետք է անհետանա, և
մենք պետք է արթնացնենք մեր իրական «ես»-ը նյութի
խիտ վարագույրների տակից:

Մի՛ փորձեք ձեր հույսերը հիմնել այս կյանքի վրա:
Որտե՞ղ է ձեր երաշխիքը: Դուք անվտանգ եք միայն այն
Ժամանակ, երբ ապաստան եք գտնում Աստծո գիտության
մեջ:

Հոգու եությունը նման է հողի տակ թաղված հին
ոսկու: Երբ հողը հանվում է ոսկուց և այն լվանում
խորհրդածության ջրով, այն նորից փայլում է լիակատար
մաքրությամբ և պարզությամբ:

Տե՛ր, թույլ տուր մեզ տեսնել բարին, մտածել առողջ
մտքեր և շփվել բարի բնավորություն ունեցողների հետ:
Օգնիր մեզ մտածել Քո մասին և խորհրդածել Քո մասին,
ո՛վ Դու, որ ամեն արդարության աղբյուրն ես և ամեն
բարության ակունքը:

Ազատություն թուլությունից

Թուլությունը հաղթահարելու լավագույն միջոցը դրա
մասին մտածելը դադարեցնելն է, հակառակ դեպքում
թուլության գաղափարը կճնշի ձեր գիտակցությունը և
կտիրի ձեր ներքին «ես»-ին: Երբ մենք լույս ենք բերում մեր
մեջ, խավարը կանհետանա, կարծես երբեք էլ գոյություն
չի ունեցել:

Այդ միտքը ինձ հրաշալի ոգեշնչում է բերում

Երբ լույսը ներմուծվում է քարանձավի մեջ, որը
հազարավոր տարիներ շարունակ պատված է եղել
խավարով, խավարը անմիջապես անհետանում է:
Նմանապես, թուլություններն ու սխալները անհետանում

են, երբ մենք թույլ ենք տալիս Աստծո լույսին մտնել մեր գիտակցության մեջ, և անգիտության խավարը չի կարող մնալ: Սա այն փիլիսոփայությունն է, որով մենք պետք է ապրենք:

Հետաձգումն անօգուտ է: Կյանքի անիվը երբեք չի դադարում պտտվել, և մեր կյանքի օրերը արագ են անցնում: Հստակ մտածելով և իմաստուն գործելով՝ մենք ծախսում ենք ամեն բոլոր, որը հաջողակ և շահավետ ներդրում է մեր երջանկության մեջ:

Շատերն իրենց ողջ կյանքն անցկացնում են մտածելով փողի, սեքսի և փառքի մասին և հազվադեպ են կենտրոնանում այն կարևոր բաների վրա, որոնք իրենց հոգեկան հանգստություն են բերում և բարձրացնում իրենց գիտակցությունը:

Անկախ նրանից, թե որքան համեստ է մարդու դերը, նա հաջողակ է համարվում Աստծո աչքում, եթե գիտի, թե ինչպես իմաստուն կերպով ծախսել իր ժամանակը և ուղղորդել իր մտքերը ճիշտ ուղղություններով:

Երբ Աստծո լույսը շողում է մարդու վրա, նա չի զգում, որ իրեն ինչ-որ բան է պետք, քանի որ նրան պատող ուրախությունը կատարում է նրա բոլոր երազանքները և ստիպում է նրան խորը զգալ, որ ինքն է հարուստներից ամենահարուստը և երջանիկներից ամենաերջանիկը այս կյանքում:

Լույսի թունել

Նրանք, որոնց հոգևոր գիտակցությունը արթնանում է լուսավորված մտքերով, բարի գործերով, բարի զգացմունքներով և խորը խորհրդածությամբ, կարող են զգալ իրենց հեռանալը մարմնից հեռանալու վերջին պահին՝ հոգևոր աչքի միջոցով: Իրենց երկրային ճանապարհորդության ընթացքում յոգին պարապում է

տեսնել հոգևոր աչքի թունելը նյութի և հոգու սահմանին,
և երկիրը քելու պահին նրանք կարող են մտնել այս
լուսավոր թունել և անցնել այս աշխարհից դեպի Աստծո
լույսի, ուրախության, խաղաղության և բացարձակ
ազատության անսահման ոլորտը:

{Լույս լույսի վրա}

Մարմնի լամպը [հոգևոր] աչքն է

Եթե ձեր աչքը միայնակ է

Այդ ժամանակ քո ամբողջ մարմինը կլցվի լույսով

Եվ լույսը փայլում էր խավարի մեջ, և խավարը}

{չճանաչեց դա

Ալտրուիզմը նշանակում է զգալ ուրիշների վիշտը,
մոտենալ նրանց, շփվել նրանց հետ, անկեղծորեն փորձել
մխիթարել նրանց իրենց դժբախտության մեջ,
ուրախանալ նրանց ուրախությամբ և անել ամեն ինչ՝
նրանցից հեռու պահելու վախի, կարիքի և
անհանգստության ուրվականը:

Անձնուրացության ոգի ունեցողը չի գործում
սահմանափակ հաշվարկների և սպասումների
համաձայն, այլ օգտագործում է իր
խորաթափանցությունն ու առողջ դատողությունը և
շարունակում է օգնել իրեն և ուրիշներին՝
շնորհակալություն հայտնելով Աստծուն իր հասած
հաջողության համար: Եթե նա մեկ կամ մի քանի անգամ
ձախողվում է, նա չի հուսահատվում, այլ դառնում է ավելի
վճռական՝ կրկնապատկելով իր ջանքերը և կրկնելով
փորձը, ուսումնասիրելով նոր գաղափարներ և ուղիներ՝
առաջնորդվելով բանականության լույսով, և փնտրելով
Աստծո օգնությունը, մինչև հասնի իր նպատակին և
հասնի իր ազնիվ նպատակին:

Նա, ով աշխատում է ուրիշներին երջանկացնելու
համար, Աստծո կողմից երջանկանում է՝ ներքին
հոգեբանական մխիթարության զգացումով: Եվ եթե նա
ինչ-որ բան կորցնում է նրանց համար, ում փորձում է
օգնել, նա դա կորուստ չի համարում, քանի որ դրա դիմաց
ստանում է Աստծո հաճույքն ու հոգեկան խաղաղությունը:
Նա ապրում է սիրելու, աշխատելու, տալու և բարության
ու խաղաղության սերմերը մարդկության դաշտերում
ցանելու համար:

Նա, ով իր մտքերով ու զգացմունքներով
գերազանցում է իր անձնական աշխարհը, ընդլայնում է իր
գիտակցությունը, մեծացնում է իր կարեկցանքը և զգում,
որ աշխարհն իր տունն է, իսկ մարդկությունը՝ իր
ընտանիքը: Նա գիտակցում է, որ այս երկրի վրա իր
գոյության նպատակը ինքն իրեն վերափոխելն է՝ նախքան
ուրիշներին վերափոխելու փորձերը, քանի որ նա, ով ինքն
իրեն վերափոխում է, օգնում է ուրիշներին վերափոխվել
իրենց՝ իր կյանքի օրինակով: Գործողություններն ավելի
խորը ազդեցություն և ավելի խորը ազդեցություն ունեն
ուրիշների հոգիների վրա, քան խոսքերը:

Կարճ կանգառներ

.Անկեղծության փայլը

Որոշ մարդիկ փորձում են ժպտալով խուսափել իրենց
խնդիրներից, բայց այս տեսակի փախուստը պահանջում
է մաքուր խիղճ, զերծ կեղծավորությունից և
խաբեությունից: Երբ մարդը ազնիվ է վարվում իր և
ուրիշների հետ և գործում է ազնվորեն և ազնվորեն, նրա
աչքերը պարզ են դառնում, և նրանցից ճառագում է
եզակի փայլ՝ անկեղծության անսխալ փայլը:

.Անկեղծություն

Ոմանք շատ բաներ են ասում ազնվության անունով,
բայց դու չես կարող բոլորի հետ խոսել ամեն ինչի մասին:
Երբ դու խորհուրդ և ուղղորդում ես տալիս, որոշ մարդիկ
սխալ են հասկանում քո խոսքերը և ոչինչ չեն ստանում քո
ասածից: Սա ապարդյուն ջանք է և չգնահատված ջանք:
Նման դեպքերում լռությունը ոսկի է, բայց դա ամենևին չի
նշանակում լռել չարագործությունների մասին:

.Ինքնաներդաշնակություն

Ինքնաներդաշնակությունն իսկապես հրաշալի է:

Մարդկանց մեծ մասը գիտի, թե որքան դժվար է
ներդաշնակ լինել ուրիշների հետ, բայց երբևէ մտածե՞լ եք
ինքներդ ձեզ հետ ներդաշնակ լինելու մասին: Դա
աներևակայելի դժվար է, բայց հնարավոր: Եթե վերլուծեք
ինքներդ ձեզ, կհասկանաք, որ անընդհատ հակասության
մեջ եք ինքներդ ձեզ հետ: Եթե չեք սիրում ինքներդ ձեզ,
չեք սիրի ոչ մեկին: Եվ եթե մարդը ներդաշնակ չէ ինքն իր
հետ, ինչպե՞ս կարող է ներդաշնակ լինել ուրիշների հետ:

Ինքնաներդաշնակությունը կենսական
նշանակություն ունի աշխարհի հետ ներդաշնակության
համար: Հետևաբար, կարևոր է գնահատել և սիրել
ինքներդ ձեզ, քանի որ դուք արժանի եք այդ սիրուն: Մարդ
պետք է սիրի իրեն, որովհետև Աստված է ստեղծել մեզ և
օժտել է ազնիվ ներուժով: Սիրելով այս ներքին «ես»-ը, այս
եությունը, որը լի է առաքինի հատկանիշներով, ոգեշնչում
է ազնիվ վարքագիծ և մաքրում է միտքը
անմաքրությունից, իսկ սիրտը՝ չարությունից և
վրդովմունքից:

.Գրական կողմնացույցի կարգավորումը

Մարդ չի կարող խաբել սեփական խիղճը,
արդարացնել սխալ արարքը կամ խուսափել սխալ
վարքագծի հետևանքներից, նույնիսկ եթե
ճանապարհորդի մեկ այլ մոլորակ: Մարդու

գործողությունների հետևանքները ուղեկցում են նրան, և մարդը պետք է շտկի իր ընթացքը և կարգաբերի բարոյական կողմնացույցը այնպես, որ դրա սլաքը միշտ ցույց տա ճիշտ ուղղությամբ:

Որոշ մարդիկ ապրում են ամենավատ պայմաններում, բայց միևնույն ժամանակ մեծ ներդաշնակության մեջ են իրենց հետ, մինչդեռ մյուսներն ունեն բոլոր հնարավորություններն ու անհրաժեշտ ամեն ինչ, բայց միևնույն ժամանակ մշտական հակամարտության մեջ են իրենց հետ: Հետևաբար, չպետք է սպասել հանգամանքների փոփոխությանը: Համոզեք ինքներդ ձեզ, որ ձեզ հետ ամեն ինչ լավ է՝ անկախ ձեր միջավայրից, որը կարող է տարբեր լինել ձեր ցանկալիից:

Ով իրեն հանձնում է հանգամանքների ողորմածությանը, նա սպասում է, որ ամեն ինչ փոխվի, և նրա սպասումը երկար կլինի:

Ասում են, որ մի մարդ տիրապետում էր տասնութ լեզվի, բայց նա այնքան աղքատ էր, որ չէր կարողանում լամպ գնել կարդալու համար: Ուստի նա գնում էր մի անկյուն և նստում փողոցային լապտերի տակ՝ կարդալու: Իսկապես, կամքի ուժը ստեղծում է միջոցներ, կերտում հնարավորություններ, վերականգնում հույսը, կատարում առաջադրանքներ և իրականացնում ցանկություններ ու երազանքներ:

Աստծուն ճանաչողների հետ իրական շփումը կարող է իրականացվել նրանց հետ անձնական շփման, նրանց գրվածքների խորհրդածական ընթերցման կամ դրանց խորը և բարեկամական խորհրդածության միջոցով: Կարևոր կետ, որը պետք է հիշել, այն ներդաշնակ է նրանց գիտակցության հետ, որը ներդաշնակ է Աստծո հետ:

Երբ մենք մեր գիտակցությունը համաձայնեցնում ենք
Աստծուն սիրող մեծ հոգիների հետ, այս
ներդաշնակությունը աստիճանաբար վերափոխում է մեր
կյանքը ամենազարմանալի ձևով: Այս ներդաշնակությունը
չի ստրկում կամքը, այլ ընդարձակում է դրա շրջանակը և
ուժեղացնում է դրա ուժը: Սա է տարբերությունը՝
ներդաշնակության մեջ լինելով եսասիրությամբ լի և իրենց
կարողություններով տարված մարդկանց հետ, և
ներդաշնակության մեջ լինելով Աստծո և մարդկության
սիրահարների հետ, որոնց նպատակն է տալ և
արթնացնել աստվածային սեր նրանց հոգիներում, ովքեր
ներդաշնակության մեջ են իրենց հետ: Այս օրինյալ
անհատների մագնիսականությունը մեզ սերտ կապի մեջ է
դնում աստվածային մագնիսականության հետ:

Մենք պետք է հիշենք, որ մեր սեփական կարիքները
բավարարելու ձգտմանը զուգընթաց մենք պետք է նաև
օգնենք ուրիշներին ձեռք բերել այն, ինչ իրենց
անհրաժեշտ է, և կիսվենք կյանքի այն լավ բաներով,
որոնք մեզ են հասնում ավելի քիչ բախտավորների հետ:
Հիշենք, որ մենք համաշխարհային ընտանիքի
անբաժանելի մասն ենք կազմում և չենք կարող ապրել
առանց այս մեծ ընտանիքի:

Ինչպիսի՞ն կլինեն կյանքը առանց հյուսների,
գյուտարարների, ֆերմերների և ուրիշների: Տալով,
ստանալով և ծառայություններ փոխանակելով՝ Աստված
ուզում է, որ մենք մտածենք ուրիշների մասին և
կարեկցենք նրանց: Մեծ սխալ է ապրել միայն մեզ համար՝
առանց ուրիշների մասին հաշվի առնելու: Երբ մենք
մտածում ենք մեր սեփական երջանկության մասին, մենք
պետք է մտածենք նաև ուրիշների երջանկության մասին:
Մեզանից չի պահանջվում տալ մեր ամբողջ ունեցածը
համաշխարհային ընտանիքի բարօրության համար, քանի
որ դա անհնար է: Փոխարենը, մենք պետք է կարեկցենք

ուրիշներին և անենք այն ամենը, ինչ կարող ենք՝ նրանց
օգնելու և նրանց բեռը թեթևացնելու համար:

Կա կապ հաջողության և հոգու բավարարվածության
միջև՝ այն միջավայրի համատեքստում, որտեղ անհատն
ապրում է:

Իսկական հաջողությունը արդարության
սկզբունքներին համապատասխան վարքագծի արդյունք է
և ներառում է ուրիշների երջանկությունն ու
բարեկեցությունը՝ որպես անձնական
բավարարվածության անբաժանելի մաս: Ամեն ոք, ով
կիրառում է այս սկզբունքը իր նյութական, մտավոր,
բարոյական և հոգևոր կյանքում, կգտնի, որ հաջողության
այս սահմանումը ամբողջական և համապարփակ է:

Մարդիկ հաջողության մասին տարբեր կերպ են
մտածում՝ կախված իրենց կյանքի նպատակներից:
Երբեմն որոշ մարդիկ այն նույնացնում են գողության հետ՝
ասելով, օրինակ՝ «Նա հաջողակ գող է»: Սա ցույց է տալիս,
որ ոչ բոլոր հաջողություններն են ցանկալի. մեր
հաջողությունները չպետք է վնասեն ուրիշներին:

Հաջողության մեկ այլ որակավորում է
ներդաշնակություն և դրական արդյունքներ բերելը ոչ
միայն մեզ համար, այլև այդ առավելությունները
ուրիշների հետ կիսելը:

Ֆինանսական հաջողության հասնելը չի նշանակում
միայն վայելել այն, ինչին արժանի ենք, այլև բարոյական
պատասխանատվություն ունենալ՝ օգնելու ուրիշներին
իրենց համար ավելի լավ կյանք ստեղծել: Խելացիություն
ունեցող յուրաքանչյուր ոք կարող է գումար վաստակել,
բայց եթե նա սեր ունի իր սրտում, չի կարողանա այդ
գումարը եսասիրաբար օգտագործել. փոխարենը, նա
կկիսվի իր ունեցածով ուրիշների հետ:

Փողը դառնում է անեծք ժլատ և ժլատ մարդկանց
ծեռքում, բայց այն օրհնություն և նվեր է նրանց համար,
ովքեր ունեն առատածեռն ծեռքեր և բարի սրտեր:

Բարի հոգիները գրավում են բարի հոգիներին և
գրավվում են նրանցով

Մենք պետք է սովորենք սիրել մեր մերձավորին
ինչպես մեզ և հիշել, որ այս կյանքում կարճ ժամանակով
ենք, որից հետո մեկնում ենք մեկ այլ աշխարհ, որի
մակարդակը կախված է մեր մտածողության
մակարդակից և մեր գործողությունների որակից այս
երկրային մնալու ընթացքում:

Ո՞վքեր են մեր իսկական ազգականները: Իմաստուն
մարդու համար բոլորը ազգական են, և յուրաքանչյուրը
«հարևան» է: Իհարկե, իմաստուն մարդը ունակ է
խորաթափանցության և հասկանում է, որ չնայած արևը
իր լույսը շողացնում է ածխի և ադամանդի վրա,
ադամանդը, ի տարբերություն ածխի, ունի լույսը փայլուն
ընդունելու և արտացոլելու եզակի ունակություն: Պետք է
փնտրել նրանց ընկերակցությունը, որոնց մտքերն ու
զգացմունքները մաքուր են, ինչպես ադամանդը, և պետք
է ժամանակ հատկացնել անկեղծ ընկերներ գտնելուն:
Նրանք, ովքեր ապրում են մաքուր և ազնիվ կյանքով,
կգրավեն մաքրությամբ և ազնվությամբ բնութագրվող
ընկերներին, միևնույն ժամանակ, ովքեր ապրում են ստոր
բնագոյներով՝ առանց խորաթափանցության, կգրավեն
նույն տեսակի ընկերներին:

Եթե դուք գնահատում եք բարձր իդեալներն ու վեհ
սկզբունքները, խորհուրդ է տրվում խուսափել այն
մարդկանց հետ շփվելուց, ովքեր չեն հավատում այդ
իդեալներին ու սկզբունքներին, ովքեր շփոթեցնում են
մտքերը և խանգարում տրամադրությանը, որպեսզի
նրանց տատանումները չնվազեցնեն ձեր տատանումների

մակարդակը: Միևնույն ժամանակ, մի՛ բացառեք ոչ մեկին
ձեր սիրային շրջանակից:

Բացի այդ, մարդը պետք է ոչ միայն սեր տա, այլև
խաղաղություն հաստատի, որպեսզի ուր էլ որ գնա,
ստեղծի ներդաշնակություն և հանգստություն՝ իր բարի
ներկայությամբ թարմացնելով շրջապատի մարդկանց: Ոչ
ոք չի ուզում մոտենալ տհաճ հոտ ունեցող սկունսին,
ներողություն արտահայտության համար, բոլորը
խուսափում են դրանից: Նմանապես, նյարդային,
իմպուլսիվ և վիճող մարդը նյարդայնացնում և վանում է
ուրիշներին: Մենք ուզում ենք լինել ծաղկող վարդերի
նման, որոնք արձակում են քաղցր բույր, որը հաճույք է
պատճառում սիրտին: Եկեք ձգտենք տարածել
խաղաղության բույրը և բարության քամիները, որտեղ էլ
որ գնանք և որտեղ էլ որ բնակվենք:

Աստծո արքայությունը ամպերի մեջ չէ կամ
տարածության մեջ որևէ որոշակի վայրում: Այն խավարից
այն կողմ է, որը մենք տեսնում ենք, երբ փակում ենք մեր
աչքերը, երբ խորհրդածում և աղոթում ենք, ճակատին
գտնվող հոգու աչքը բացվում է մեր ներսում, և մենք
տեսնում ենք օրինյալ լույս և զգում ենք ուրախություն, որը
թափանցում է մարմնի յուրաքանչյուր բջիջ, և մենք զգում
ենք, որ վարագույրը վերացել է, և գաղտնի դուռ է բացվել
դեպի Աստծո արքայություն:

Աստված միշտ նորոգվող ուրախություն է,
ուրախություն, որը ընդգրկում է ամեն ինչ: Մենք պետք է
զգանք մեկություն այն ուրախության հետ, որը բնակվում
է մեր մեջ և շրջապատում է անսահմանությունը:

Խիտ նյութի տատանողական սահմաններից այն կողմ
գտնվում է անսահման, ամեն ինչ ընդգրկող
գիտակցությունը, աննկարագրելի իր ողջ փառքով,
անսահմանությամբ և անսահմանությամբ: Սա է երկնքի

արքայութիւնը՝ հավերժական, անսահման և անվերջ
գիտակցական երանութիւնը:

Երբ հոգու ընկալումները լայնանում են, և այն
ամենուր զգում է նրա ներկայութիւնը, այն միանում է
աստվածային հոգու հետ:

Փառք Բացարձակ Անսահմանին, որը գահակալել է
հորիզոնում, որտեղ երկինքը հանդիպում է օվկիանոսին, և
փառք Գերագույն Անսահմանին, որը գահակալել է մեր
ներսում խաղաղության վրա. կենտրոնանալով մեր
ներսում Անսահմանի վրա՝ մենք կարող ենք ստանալ նրա
անսահման զորութիւնը:

Գրքեր ուսումնասիրելով կամ մարդկանցից ստացված
գիտելիքը սահմանափակ գիտելիք է, մինչդեռ Աստծուց
անմիջապէս ստացված գիտելիքը տալիս է իմաստութեան
ուժ, վստահութեան շքեղութիւն, սրտի հանգստութիւն և
հոգու խաղաղութիւն:

Տե՛ր, սովորեցրու ինձ աղոթել խորը կենտրոնացմամբ
և համատեղել մեդիտացիան սրտանց կարոտների հետ, և
թող իմ սիրտը ամեն օր մաքրվի Քո հանդեպ իմ մաքուր
սիրով:

Ազատվելով կարմայի սահմանափակումներից

մտավոր թե ֆիզիկական, գիտակցական թե
անգիտակից, ունի որոշակի ազդեցություն մարդու կյանքի
վրա: Անցյալի գործողությունները ոչ միայն օրեր, ամիսներ
կամ տարիներ առաջ կատարված գործողություններն են,
այլև անցյալ կյանքի գործողությունները:

Դուք մեռած էիք, և Նա ձեզ կենդանացրեց, ապա Նա
ձեզ մահացու կդարձնի, ապա կրկին կկենդանացնի, ապա
դուք կվերադառնաք Նրա մոտ:

Մարդու գործողությունների լավ և վատ
հետևանքները: Նրա ներկայիս կյանքում այս հետքերը
մնում են անգիտակից կամ ենթագիտակցականում, և
նախորդ մարմնավորումներից մարդու կրած (կամ նրա
հոգու կրած) հետևանքները սերմերի պես
անգիտակցականում քնած են մնում՝ սպասելով հարմար
հանգամանքների, որպեսզի որոշակի կարմիկ
ժամանակահատվածում ծլեն և աճեն: Կարմայի օրենքը,
որը հավասարակշռում է իրերը, ներառում է
գործողություն և արձագանք, պատճառ և հետևանք,
ցանք և հնձ:

Յուրաքանչյուր մարդ իր մտքերի և
գործողությունների միջոցով է ձևավորում իր
ճակատագիրը, և նրանց կողմից ազատված
էներգիաները, իմաստուն կամ հիմար, անխուսափելիորեն
վերադառնում են նրանց՝ որպես մեկնարկային կետ,
ինչպես շրջանն է ավարտվում կատարյալ ճշգրտությամբ:
[Հարցն այն է], որ կամավոր որոնողը պետք է իր կամքին
հակառակ բախվի իր անցյալի գործողությունների
անխուսափելի հետևանքներին, կամ այն բանին, ինչը
կոչվում է նախասահմանություն: Պատասխանը՝ ոչ:
Աստված օրենք է և սեր, և որոնողը, ով դիմում է Նրան
անկեղծ կարոտով և լիակատար հավատքով,
համապատասխանեցնում է իր գործողությունները
աստվածային օրենքին և փնտրում է Աստծո անվերապահ
սերը, անկասկած կստանա աստվածային օրհնությունը,
որը թեթևացնում է ծանր բեռները և բարելավում
հանգամանքները:

Աստված մեզ տեղադրեց այս պատրանքներով լի
աշխարհում, և Նա գիտի մեր տառապանքները, մեր կրած
փորձություններն ու նեղությունները: Մարդիկ խորացնում
են հոգևոր անգիտության ներքին խավարը, երբ իրենց
համարում են մեղքի մեջ խեղդված և անգործ՝ խուսափելու
որա խորքերից: Ավելի լավ է, որ նրանք ձգտեն ուղղվել՝

օգնություն և կարեկցանք փնտրելով աստվածային
ողորմածության սրտից, հույս ունենալով ներում սիրող,
կարեկից և ներող Աստծուց:

Երբ մենք գիտակցում ենք մեր սերտ կապը Աստծո
հետ, ի՞նչ կարմա կարող է մեզ կապել: Մի՛ թողեք, որ որևէ
մեկը համոզի ձեզ, որ ձեր ցավն ու դժվարությունները ձեր
կարմայի արդյունքն են: Որպես ձեր Էության մեջ գտնվող
ոգի, դուք կարմա չունեք: Փոխարենը, դուք պետք է
գիտակցեք այս ճշմարտությունը՝ ինքներդ ձեզ
հաստատելով, որ դուք մեկ եք կյանքի, լույսի և
տիեզերական ուժերի Էության հետ: Եթե գիտակցեք այս
փաստը, ապա ոչնչից վախենալու բան չունեք, և Աստված
շատ դռներ կբացի ձեզ համար և ձեզ շատ
հնարավորություններ կտա:

Եթե անհարմար եք զգում ձեր կյանքի ընթացքից,
փոխեք ձեր մտածելակերպը և լիցքավորեք ձեր
զգայարանները դրական էներգիայով, և դուք ինքներդ
կզգաք տարբերությունը:

Մարդիկ կարիք չունեն ողբալու և վշտանալու իրենց
բաց թողածի համար, կամ իրենց դժբախտ
հանգամանքները վերագրելու այս կյանքում կամ հեռավոր
անցյալում թույլ տրված սխալներին, քանի որ սա հոգևոր
անփութության մի ձև է: Նրանք պետք է գործեն և
արմատախիլ անեն կյանքի այգուց մուլախոտերը, և այդ
ժամանակ ամենաքաղցր ու ամենակենսուրախ
ծաղիկները կծաղկեն և կտան ամենահամեղ ու ցանկալի
պտուղները: Նրա՝ Ամենաբարձրյալի շնորհով:

Աստծուն հնազանդվելը չի նշանակում չօգտագործել
մեր կամքը մեր գործերը բարելավելու համար և սպասել,
որ Աստված կարգավորի մեր իրավիճակները առանց մեր
կողմից որևէ ջանքի, քանի որ Աստված օգնում է նրանց,
ովքեր օգնում են իրենց:

Հարցն այն է, որ մենք սովորում ենք դիմել Աստծուն՝
մեր կամքը առաջնորդելու և մեր ճիշտ ջանքերը օրհնելու
ու գորացնելու համար: Երբ մենք հաղթահարում ենք
հանձնվելու անկամության խոչընդոտը, Աստծո մեջ
գտնում ենք այն պաշտպանությունը, որը այս աշխարհում
ոչ ոք չի կարող մեզ տալ, և մենք նաև գտնում ենք մի ուժ,
որը ոչ մի փորձություն չի կարող հաղթահարել:

Բոլորը կարող են Աստծո հետ հատուկ
հարաբերություններ հաստատել, եթե գիտեն, թե ինչպես
բացել իրենց սիրտը Աստծո առջև և կարոտել Նրա
աստվածային ներկայությունը, որը բերում է
ուրախություն և վստահություն:

Երբ մարդը խորը կարիք է զգում Աստծո հանդեպ՝
գիտակցելով, որ չի կարող առանց Նրա, նա կհասկանա,
որ Աստված այս կամ այն կերպ արձագանքում է: Սակայն
նա նախ պետք է զարգացնի այդ ուժեղ զգացումը, քանի
որ արձագանքը չի գա ինքնաբերի:

Եթե մենք Աստծուն չտանք մեր կյանքում առաջին
տեղը, մեր գիտակցության վիճակը կլինի անհանգիստ և
շփոթված, և մենք չենք կարողանա տրամաբանորեն և
ճիշտ կերպով վարվել կյանքի անվերջ պահանջների հետ:

Եվ ինչպե՞ս զարգացնել այդ ցանկությունը: Ամեն
անգամ, երբ մենք բախվում ենք դժբախտության կամ
դժվարության, և ամեն անգամ, երբ մեր սրտերում
ծանրություն ենք զգում, մենք պետք է դիմենք Աստծուն և
խնդրենք Նրա օգնությունը՝ իմանալով, որ ով սիրում է
Աստծուն և պահպանում է դա իր մտքում և սրտում, Նրա
վիճակը կբարելավվի, Նրա վիճակը դեպի լավը փոխվում
է:

Երբ մենք խառնում և խառնում ենք եթերը՝ մեր
սրտանց աղոթքներով և անկեղծ կոչերով, մենք կքաղենք

աստվածային պատասխանի եռթյունը, որը
պարունակում է սնունդ, բուժում և երջանկություն:

Նրանց համար, ովքեր հոգևոր սնունդ են փնտրում,
անցյալի հիասթափություններն ու անհաջողությունները
անտեղի են: Դասեր կարելի է քաղել դրանցից, և կարելի է
կրկին փորձել՝ կրկնելով փորձը սկզբից: Աստծո
օգնությամբ հաջողությունը երաշխավորված կլինի բոլոր
Նրանց համար, ովքեր չեն հուսահատվում ձախողումից,
որոնց վճռականությունը չի թուլանում
ողբերգություններից և ովքեր անսասան հավատքով
հավատում են, որ Աստված աջակցում է Նրանց, ովքեր
համառում են, Նրանց, ովքեր ճիշտ ճանապարհի վրա են,
և Նա Նրանց տալիս է հույս, ուժ և լավատեսություն, մինչև
Նրանք հասնեն իրենց վերջնական նպատակին և կյանքի
նպատակին:

Միտքը էլեկտրականության նման ուժ է, և
հոգեբանական վիճակները վերադառնում են մտքին և
մտածելակերպին:

Էլեկտրաէներգիան և՛ օգտակար է, և՛ վնասակար. ով
այն իմաստուն կերպով օգտագործում է, այն դնում է իր
ծառայության մեջ: Հակառակ դեպքում այն կարող է
էլեկտրահարել Նրան: Նույնը վերաբերում է նաև
մտածողությանը: Եթե այն ուղղվի ճիշտ ուղղությամբ, այն
երջանկություն է բերում իր տիրոջը, հակառակ դեպքում՝
խնդիրներ:

Միտքը վայրի ձիու նման է, բայց այն ընտելացնելը
անհնար չէ, և դրական մտածողությունը միտքը
վերահսկելու միջոցներից մեկն է:

Առողջ մտածողությունը մտերիմ ընկեր է, իսկ հիվանդ
միտքը՝ մշտական թշնամի:

Առողջ մտածողությունը գրավում է խաղաղություն և անվտանգություն, մինչդեռ անառողջ մտածողությունը մահացու նետեր է արձակում, որոնք կրկնակի ետ են թռչում իրենց տիրոջ վրա: Այստեղից էլ՝ ասացվածքը. «Պարզևը նույնն է, ինչ արարքը»: Քանի դեռ մարդ բարի մտադրություններ է անում, նրա մտքերը կվերածվեն ջահերի՝ լուսավորելով հոգու խցիկները և վանելով խավարի կույտերը, որպեսզի նա խորը մխիթարություն գգա, և նրա աչքերը փայլեն գոհունակության ժպիտով: Թող ժպիտը մնա ձեր աչքերում, և խաղաղություն լինի ձեզ վրա:

Կյանքը նման է ջրաղացի, որը աղում է պտղաբեր փորձարկումների և փորձարկումների սերմերը՝ կյանքի հացը պատրաստելու համար: Այն նման է ոլորապտույտ ճանապարհի, որի երկու կողմերում փարթամ ծաղիկներ կան, պայծառ թիթեռներ, և ծառեր՝ համեղ մրգերով իրենց ճյուղերին, բայց մենք հազվադեպ ենք կանգ առնում: Վայելենք նրա տեսարանը և վայելենք նրա քաղցրությունը: Իրոք, մենք հաճախ դժվարությունների մեջ ենք: Ավելի լայն տարածքներ հասնելու համար մենք կարծում ենք, որ այնտեղ ավելի հաճելի տեսարաններ կան, քան տեսել ենք: Բայց երբ մենք աստիճանաբար հեռանում ենք ծաղկավոր, պտղաբեր արահետներով, մենք գտնում ենք ծառեր, որոնք ավելի մուգ են, քան թարմ, և հետո ծաղիկները անհետանում են: Եվ դրանց հետ՝ թիթեռներ և նաև մրգեր, միայն թե հայտնվենք անապատում:

Մարդկային կյանքը նման է ծովերի ջրերին, որոնք մաքրվում և թարմանում են միայն այն ժամանակ, երբ դուք բարձրանում եք վերին մթնոլորտ: Այն նման է առավոտյան երազի, որը տարիքի հետ ավելի պայծառ է դառնում, քանի որ այդ ժամանակ իրերը թվում են ավելի պարզ և հստակ: Այն նման է ճանապարհորդության, քանի որ տեսարանը փոխվում է, երբ մենք հեռավորություններ

ենք անցնում: Այնուհետև նույն տեսարանը փոխվում է,
երբ մենք մոտենում ենք դրան, և այլն:

Կյանքը չի հիասթափեցնում իմաստուններին, քանի
որ նրանք հմտորեն են վարվում դրա հետ և վայելում այն՝
առանց թույլ տալու, որ այն տիրանա իրենց և զրկի իրենց
ազատությունից: Օրինակ՝ նրանք վայելում են ջուրը:
Նրանք խմում են այն և լողանում դրանով, բայց թույլ չեն
տալիս իրենց խեղդվել դրա մեջ: Նրանք վայելում են իրենց
դուր եկած հագուստը՝ առանց չափազանց շատ հետևելու
ձևականություններին և ձևականություններին, որոնք
համարվում են մակերեսային: Նրանք վայելում են ուտելը՝
առանց թույլ տալու, որ որկրամոլությունը սպառի իրենց,
քանի որ չափից շատ ուտելը թուլացնում է մարմինը,
կլանում է ընկալումները և ամբողջությամբ կոչնչացնում
այն: Այսպիսով, մարդը պետք է վայելի կյանքը՝ առանց
սպառելու զգայարանները ընկղմման միջոցով:

Համերաշխ լինել ուրիշների հետ: Սա չի նշանակում
նրանց հետ համաձայնվել ամեն ինչում կամ զոհաբերել
իդեալները նրանց համար, քանի որ կոնֆորմիզմի այս ոճը
անցանկալի է և չի համապատասխանում
ճշմարտությանը: Բարեփոխիչներն ու մեծ մարդիկ
համաձայն չեին իրենց շրջապատի այդքան շատ
մարդկանց հետ, այնուամենայնիվ, նրանք ամուր կառչած
էին իրենց իդեալին, քանի որ գիտակցում էին, որ այն, ինչ
անում են, բացարձակապես ճիշտ է:

Առաջին հերթին պետք է ներդաշնակ լինել Աստծո
հետ, հետո՝ սեփական խղճի հետ, ապա՝ մարդկանց հետ:

Սկզբունքը չպետք է խախտվի և որոշակի նպատակի
հասնելու համար չպետք է դիմել թաքնված
մտադրությունների, քանի որ դա վայել չէ սկզբունքային
մարդկանց:

Ո՞վ կարող է ապրել Աստծուն հաճելի ձևով: Մի՛
վնասիր ուրիշներին, որովհետև նրանք վախենալու բան
չունեն: Եթե այս մոտեցումը չի բավարարում ուրիշներին,
ապա բավական է, որ մարդը իրեն հարմարավետ զգա
ներսում և զգա ներքին խաղաղություն, որը նրան անկախ
կդարձնի մարդկանց հավանությունից:

Հոգու ուժն ու ցանկությունը Աստծուն դիմելու մեջ
կոչվում է հոգևոր մագնիսականություն: Եվ այս
մագնիսականությամբ հոգին իր վրա է բերում
օրհնություններ, նուրբ թրթռումներ և բոլոր լավ
մարդկային փորձառությունները, որոնք նրան հիշեցնում
են բարության և արդարության մասին:

Հոգևոր մագնիսականություն: Այն ուժն է, որով այն
գրավում և ձգում է մարդուն դեպի իրեն: Լավ ընկերներ:
Եվ էական ու կարևոր բաներ: Եվ իրերի ինտուիտիվ
ըմբռնում: Այս ուժը բխում է Աստծո ձգողական
մագնիսական ուժից:

Խաղաղության մոմ

Վերցրու մտքի մի կաթսա, լցրու այն քո
խաղաղությամբ

Վերցրու իմ զգացմունքների շիշը, լցրու այն քո
ողորմությամբ

Վերցրու իմ դատարկ հոգու զամբյուղը, լցրու այն քո
իմաստության պտուղներով

Լցրու քո սիրո ջրերը իմ հոգու մեջ, ես կթափեմ այն
ծարավ հոգու բաժակների մեջ

Քանդիր էգոյի պատերը, ընկղմիր ինձ քո լիակատար
ներկայության մեջ

Սիրո լուսաբացի ճառագայթը

Թող նա նայի իմ սրտի բացվածքներից
Այն ինձ հիշեցնում է քո սիրո արևի լույսը
Տարածվելով կյանքիս երկնքում
Քո սիրո պայծառ լույսը փայլեց
Ինքս ինձ վրա, և դա լուսավորվեց
Քո լույսը լցրեց իմ հոգևոր տարածքը
Դու կյանքն ես, որը պահում է իմ մարմինը
Եվ միտքը, որը ոգեշնչում է իմ մտքերը
Եվ իմաստությունը, որը ցրում է իմ անգիտությունը
Ես վառում եմ իմ սիրո բարակ մոմը
Ոսկե գիրքը կարդալու համար
Պահպանված է իմ մեջ հին ժամանակներից ի վեր
Քո սերը եղել է և մնում է
Խաղաղության անտեսանելի մոմը
Որը ցրում է խավարը և ցույց է տալիս ինձ քո
հաղորդագրությունները
Բլոգը սրտերի էջերում է
,Թող Քո փառքը բացահայտվի, Տե՛ր
Թող քո իմաստության լույսը ցրվի
Անտեղյակություն, անհամաձայնություն և նախանձ
Երկրի ափերից՝ հավիտյանս հավիտենից
Մեր թուլությունը վերածենք ուժի
Եվ մենք թուլացանք վճռականության մեջ

Լիցքավորեք մեր մարմինները կենսականորեն
կարևոր էլեկտրաէներգիայով

Եվ լցրու միտքն ու հոգին քո բուժիչ լույսով

Բռնիր մեր ձեռքը, որպեսզի չխեղդվենք Քո
անտարբերության ջրերում, և լցրու մեր էությունը Քո
սիրով ու իմաստությամբ: Թող զգանք, որ շատ մոտ ենք
Քեզ, և որ Քո ողորմության արևը անընդհատ փայլում է
մեզ վրա:

Ես դնում եմ իմ շշնջացող, կենսունակ մտքերի
ծաղիկները

Լռության կառուցվածքում

Նրա լուռ բույրը երգում է

Եվ նա երգում է քո փառքի մասին

Եվ քո սուրբ լույսի շողով

Ես տեսնում եմ քո գոյության գեղեցկությունը

Իմ երջանիկ երազանքներն իրականանում են

Երբ քո լույսը մարում է իմ հոգում

Վարագույրները բոցավառվում են իմաստության
կրակով

Ես տեսնում եմ քո փառքը, և իմ ուրախությունն
աճում է

Աստված թող Իր լույսով լուսավորի քեզ

Եվ ողջույններ ձեզ հոգուց

Աշխարհը մեզ վրա բազմաթիվ պահանջներ ու
պահանջներ է դնում և համոզում դրանց կարևորության և
առանց դրանց ապրելու կամ առանց դրանց

կարողանալու անհնարինության մեջ: Սակայն հիմնական պահանջը պետք է լինի Աստծո խաղաղությունը ձեռք բերելը, որի աղբյուրները երբեք չեն չորանում, որի ակունքը երբեք չի չորանում, և որը կյանքում ամեն ինչին համ ու իմաստ է տալիս:

Հիշենք, որ Աստված մեր եռության եռությունն է, և սերը այն պատուհանն է, որի միջով մենք նայում ենք Նրա փառահեղ դեմքին: Ով ցանկանում է զգալ աստվածային ներկայությունը և սնուցում է այդ վեհ կարոտը մտքով և գործով, Աստված կբավարարի Նրա խնդրանքը և կօգնի Նրան քանդել այն վարագույրները, որոնք խանգարում են Նրանց տեսնել օրհնյալ լույսերը:

Նա, ով որոշել է առաջ շարժվել ճանապարհով, ոչինչ չի խանգարի Նրան, և ոչ մի խոչընդոտ չի խանգարի Նրան, մինչև չհասնի իր նպատակին և չհասնի իր սրտի ցանկությանը:

Հոգևոր մարգարիտներ և թանկարժեք քարեր

Նրանք, ովքեր բացահայտում են ուրիշների թուլությունները և Նրանց մոտ առաջացնում ամոթ ու վրդովմունք, հեռու են իմաստությունից և առողջ դատողությունից: Մենք պետք է արհամարհենք մեղքը, այլ ոչ թե մեղավորին, քանի որ Նա մեր հոգևոր եղբայրն է՝ չնայած Նրան պարուրող և շրջապատող անգիտության խավարին: Դատապարտման նպատակը պետք է լինի բուժումը, այլ ոչ թե հպարտանալն ու վիրավորելը: Մենք պետք է մեր մեղավոր եղբոր հետ վարվենք այնպես, ինչպես կցանկանայինք, որ մեզ հետ վարվեին, եթե մենք Նրա տեղում և իրավիճակում լինեինք:

Ով այս աշխարհում թաքցնում է իր եղբոր մեղքերը, Աստված կթաքցնի Նրա մեղքերը հանդերձյալ կյանքում:

Ճիշտ այնպես, ինչպես մենք ենք դատում ուրիշներին, հոգևոր օրենքը նույն չափով է դատում մեզ: Մենք չպետք է

չափազանց շատ բան ակնկալենք ուրիշներից, և ոչ էլ միշտ պետք է լավ արդյունքներ ակնկալենք որևէ մեկից, նույնիսկ եթե նրանք իրենց լավագույնն են անում:

Մարդը կարող է ընկնել և սայթաքել, բայց նա կմնա անվտանգ, քանի դեռ ամեն ինչ անում է առաքինության և արդարության սանդուղքով կրկին բարձրանալու համար:

Ամեն օր մենք պետք է փորձենք բարձրացնել հիվանդի տրամադրությունը ֆիզիկապես, հոգեբանորեն կամ հոգևորապես մեր միջավայրում, ինչպես որ օգնում ենք ինքներս մեզ կամ մեր ընտանիքի անդամներին:

Ով այսօրվանից փորձում է ապրել աստվածային օրենքներով՝ հին եսասիրական կյանքի փոխարեն, որը դժվարություններ և տառապանք է բերում, կհասկանա, որ որքան էլ համեստ լինի իր դերը կյանքում, այն մնում է կարևոր դեր, քանի դեռ նա իր պարտականությունը կատարում է լիարժեք չափով՝ համաձայն տիեզերական պիեսի ռեժիսորի և մեր բոլոր ճակատագրերի տիրակալի՝ Ամենակարող Աստծո ուղղորդման:

Երբ մենք ուրիշների հետ շփվում ենք անկեղծորեն, իսկական սիրով և զգացմունքների նկատմամբ հոգատարությամբ, մենք մեր կյանք կբերենք լավ ընկերներ՝ առանց անձնական շահերի կամ եսասիրական հաշվարկների, որոնք նույնիսկ ամենափոքր հաշվի առնելու են: Հակառակ դեպքում մենք չենք կարողանա ճանաչել մեր իսկական ընկերներին:

Անհրաժեշտ է ազատվել կեղծավորությունից և կեղծավորությունից և գործել այնպես, որ դիտավորյալ չվնասես ուրիշներին:

Ընկերներին չպետք է զայրացնել, նվաստացնել կամ թշնամացնել, ինչպես նաև չպետք է նրանց որևէ պատճառ տրվի մեր նկատմամբ անբարյացակամ

զգացմունքներ ունենալու համար: Ընկերներին չպետք է վատ վերաբերվել, շահագործել կամ չխնդրել խորհուրդ, եթե դա չի խնդրվել: Երբ խորհուրդ է խնդրվում, այն պետք է տրվի անկեղծորեն և բարյացակամորեն՝ առանց հետևանքներից վախենալու: Ընկերները միմյանց օգնում են կառուցողական, եղբայրական քննադատության միջոցով:

Կյանքի դժվարին փորձառությունները չեն գալիս մեր կամքը կաթվածահար անելու և մեզ պարտության մատնելու, այլ սրելու մեր վճռականությունը և ամրապնդելու մեր հավատը Աստծո հանդեպ և մեր ինքնավստահությունը: Որոշ մարդիկ սխալմամբ կարծում են, որ այս փորձառություններն ու մարտահրավերները անհաղթահարելի կործանարար ուժեր են, ուստի նրանք հանձնվում են: Առողջ մտածելակերպը կարևոր է մեր ներքին ուժը ակտիվացնելու համար՝ կյանքը և դրա փորձությունները արդյունավետորեն հաղթահարելու համար:

Եթե մարդը չի մրցում իրենից ուժեղ մեկի հետ, նա ուժեղ չի դառնա: Նմանապես, երբ մենք մեր դժվարություններին դիմակայում ենք քաջությամբ և մտավոր տոկունությամբ, մենք դառնում ենք ավելի ուժեղ և ավելի դիմացկուն:

Մեր միտքը Աստծո համապարփակ գիտակցության անբաժանելի մասն է: Մեր գիտակցության ալիքի տակ գտնվում է Նրա անսահման գիտակցության օվկիանոսը: Երբ ալիքը մոռանում է, որ ինքը մեծ օվկիանոսի մի մասն է, այն առանձնանում է այդ օվկիանոսային ուժից: Արդյունքում, մարդկանց միտքը թուլանում է նյութական սահմանափակումներից և այլևս ունակ չէ բեղմնավոր աշխատանքի և առատ արտադրության: Երբ միտքը թափ տա անգիտության փոշին և կոտորի իրենց ուժերը կապող շղթաները, նրանք կդառնան ավելի ունակ

ստեղծագործականության և կյանքի հետ դրական
փոխազդեցության:

Երբ դուք կառչում եք որևէ կոնկրետ գաղափարից և
այն լցնում եք ուժեղ կամքով, այդ գաղափարը վերածվում
է դինամիկ ուժի: Եվ երբ միտքը դառնում է դինամիկ, այն
կարող է ստեղծել հաջողության համար ճիշտ միջավայր՝
համաձայն մտքում գծված անտեսանելի քարտեզի:

Մարդիկ ձախողվում են, քանի որ հանձնվում են
կյանքի դժվարին հանգամանքներին՝ առանց դրանց
դիմադրելու, փոխարենը դիմադրելու դրանց՝ առանց
հանձնվելու:

Անհրաժեշտ է մարզել և ակտիվացնել կամքի ուժը
Նրանք, ովքեր մտնում են խաղաղության սրբավայր,
կարող են հոգևորապես շփվել Աստծուն սիրող այլ
հոգիների հետ և կարող են հասկանալ վարդերի և բուրբ
կենդանի էակների լեզուն:

Տե՛ր, եղիր միակ Թագավորը, որը գահակալված է իմ
սիրո և կարոտի վրա

Մեդիտացիայով զբաղվողները խորը խաղաղության
զգացում են ապրում, և այս ներքին հանգստությունը
պետք է պահպանվի նույնիսկ ուրիշների ընկերակցության
մեջ: Մեդիտացիայի ընթացքում սովորածը պետք է
կիրառվի առօրյա գործունեության և ուրիշների հետ
փոխազդեցության մեջ՝ առանց թույլ տալու որևէ մեկին
խանգարել մարդու խաղաղությունն ու հանգստությունը:

Երբ ուզում եք լավ սովորություն ստեղծել կամ վատ
սովորությունից ազատվել, կենտրոնացեք ուղեղի
բջջերի վրա, որտեղ գտնվում են տարբեր
սովորությունների մեխանիզմները:

Լավ սովորությունն ձևավորելու համար նախ նստեք
լուռ և մեղիտացիա արեք՝ փնտրելով աստվածային
օգնություն: Կենտրոնացրեք ձեր միտքը կամքի ուժի
կենտրոնի վրա, որը գտնվում է ճակատին՝ հոնքերի միջև,
և հաստատեք այն սովորությունը, որը ցանկանում եք
սերմանել ձեր ուղեղում: Երբ ցանկանում եք վերացնել
վատ սովորությունները, կենտրոնացրեք ձեր
ուշադրությունը նաև այս կամքի ուժի կենտրոնի վրա և
հաստատեք, որ բոլոր ակոսները, որտեղ այդ
սովորությունները արմատավորված են, ջնջվում են:
Կենտրոնացմամբ և կամքի ուժով դուք կարող եք ջնջել
նույնիսկ խորը արմատավորված հին սովորությունների
ամենախորը ակոսները: Անընդհատ համոզվեք ինքներդ
ձեզ, որ ունեք բավարար կամքի ուժ՝ ուղեղի շրջանից
արմատախիլ անելու անառողջ սովորությունները:

Նման հաստատման համար ամենահարմար
ժամանակը վաղ առավոտն է, երբ կամքն ու
ուշադրությունը արթուն են:

Շարունակեք ինքներդ ձեզ հաստատել, որ ազատ եք
բոլոր թելադրանքներից, և մի օր դուք կհասկանաք, որ՝
Աստծո օգնությամբ, արդեն ազատվել եք այն
սովորությունից, որից ուզում էիք ազատվել:

Ինչից էլ որ վախենում ես, վանիր մտքերդ դրանից և
թող այն Աստծուն: Ամրապնդիր քո հավատը Աստծո
հանդեպ և վստահիր, որ Նա կարող է օգնել քեզ:

Շատ տառապանքներ բխում են անհանգստությունից
և անհանգստությունից: Ինչո՞ւ պետք է տառապեք, երբ
այն, ինչից վախենում եք, դեռ չի էլ պատահել:
Պատկերացրեք Աստծո պաշտպանիչ լույսը, որը
շրջապատում է ձեզ բոլոր կողմերից, և դուք կզգաք Նրա
հրաշալի պաշտպանությունը:

Քանի որ մեր անհանգստությունների մեծ մասը բխում է վախից, եթե մենք վերացնենք վախը մեր կյանքից, մենք կզգանք ազատություն, և բուժումը կլինի անհապաղ: Ամեն գիշեր, քնելուց անմիջապես առաջ, հաստատեք ինքներդ ձեզ, որ Աստված ձեզ հետ է, պաշտպանում և հսկում է ձեզ:

Այս տիեզերական դրամայում բոլոր ռասաների մարդիկ կյանքի պատմությունը բեմադրում են ժամանակի բեմում: Մենք պետք է հասկանանք կյանքի իմաստը՝ առանց չափազանց կլանվելու կամ չափազանց տարվելու մեր անցողիկ դերերով:

Մեր կյանքի ընկալումը հաճախ աղավաղված և շեղված է, քանի որ մենք նայում ենք եսասիրության և սահմանափակ հորիզոնների աչքերով: Եթե մենք նայեինք հոգու աչքով, կտեսնեինք իրերը բոլորովին այլ տեսանկյունից:

Երբ մենք բացում ենք իմաստության աչքը, մենք տեսնում ենք Աստծո ամենուրեք ընդգրկող լույսը, և այդ լույսի մեջ մենք ընկալում ենք մեր հոգևոր բնույթը, որը արտացոլում է համընդհանուր գիտակցության բնույթը, որը թափանցում է տիեզերքի բոլոր մասնիկներն ու մասերը:

Հոգևոր ճշմարտությունները շրջապատում են մեզ՝ թակելով մեր փակ աչքերի դռները, հորդորելով մեզ տեսնել լույսը՝ խավարի փոխարեն, գործել իմաստությամբ՝ տգիտության փոխարեն, լցնել մեր սրտերը սիրով՝ ատելության փոխարեն, և համագործակցել խաղաղություն հաստատելու և մեր աշխարհին առատություն ու անվտանգություն բերելու գործում: Երբ մենք դա անենք, տգիտությունը կանհետանա, իրավիճակային տարբերությունները կանհետանան, մենք կտեսնենք միասնություն

մարդահամարի մեջ, և մենք ավելի ներդաշնակ
կդառնանք աստվածային կամքի հետ:

Աստծո հետ մեր հարաբերությունները սառը կամ
անսեր չեն, ինչպես գործատուի և աշխատողի միջև եղած
հարաբերությունները: Մենք Նրա ընտանիքն ենք, Նրա
հոգատարությունը մեզ համար մշտական է, և Նա միշտ
լսում է մեզ: Մենք Նրա էության անբաժանելի մասն ենք, և
մեր հարաբերությունները Նրա հետ կենդանի և
կենսունակ են:

Մեր Արարիչը մեզ օժտել է սիրո, հասկացողության,
խորաթափանցության, բարի կամքի և հոգևոր ուժի
անսպառ հարստությամբ, սակայն մեզանից շատերը այս
հարստությունը վատնել են ոչնչի վրա: Աստված
ցանկանում է, որ մենք ապրենք անվտանգության,
խաղաղության և բարեկամական համագործակցության
մեջ, ինչպես վայել է ազնիվ և սիրող ընտանիքին, սակայն
ազահությունն ու եսասիրական հաշվարկները արմատ են
գցել մեր սրտերում և անհամաձայնություն սերմանել մեր
մեջ:

Աստված ուզում է, որ մենք տերեր լինենք, բայց մենք
ընտրել ենք ստրուկներ լինելը

Մարդը հեռացել է իր երկնային տնից և կորցրել է
Աստծո և Աստծո հետ մտերմության ներքին դրախտը, և
Նա չի կարողանա վերականգնել այդ դրախտը առանց
անձնական ջանքերի:

Աստված մեզ ստեղծել է իր պատկերով, բայց այս
ճշմարտությունը վրիպել է մեր մտքից: Մենք տրվել ենք
այն պատրանքին, որ մեր ճակատագիրը
դժվարություններն են, իսկ մեր ճակատագիրը՝
ոչնչացումը: Մենք պետք է պատռենք պատրանքի
վարագույրը իմաստության դաշույնով, որպեսզի տեսնենք
դրա ետևում թաքնված փայլուն ճշմարտությունը:

Ո՞վ ենք մենք և ո՞րն է մեր իրական բնույթը:

Մարդիկ ակնհայտ տարբերություններ ունեն՝ թե՛
իրենց հոգեբանական, թե՛ հուզական կազմվածքով, թե՛
կյանքում իրենց խաղացած դերերով, թե՛ աշխատանքով
ու գործունեությամբ, թե՛ իրենց զգացած
ցանկություններով: Սակայն այս բոլոր
տարբերությունների տակ թաքնված են երկու բան, որոնք
յուրաքանչյուր մարդ ցանկանում և կարիք ունի՝ առանց
բացառության: Մեկը ազատությունն է ցավից և
ցանկություններից, մյուսը՝ լիակատար և երկարատև
երջանկությունը՝ լիակատար բավարարվածություն,
որտեղ թաքնված են խաղաղությունը, սերը,
իմաստությունը և ուրախությունը:

Իրականում, մարդիկ ձգտում են հասնել Աստծուն,
անկախ նրանից՝ օգտագործում են այդ անունը, թե ոչ:
Իմաստուններն ասում են, որ Աստված երանության
եությունն ու երջանկության ոգին է: Եվ մարդը չի զգա
լիակատար բավարարվածություն, եթե ուղղակիորեն
չօգտվի տիեզերական աղբյուրից: Սա մարդկային վիճակը
հասկանալու համար կարևորագույն կետ է:

Բայց որտե՞ղ են մարդիկ փնտրում այն, ինչ փնտրում
են:

Նրանք այն փնտրում են միայն աշխարհիկ բաներում՝
ունեցվածքի, արտաքին հանգամանքների և այլ
մարդկանց հետ հարաբերությունների մեջ: Սակայն
անհնար է այն գտնել այս աշխարհի որևէ բանի, որևէ
մեկի կամ որևէ հանգամանքի մեջ՝ հաշվի առնելով
արարչագործության բնույթը:

Ստեղծագործությունը հիմնված է երկվության
սկզբունքի վրա: Անհնար է ունենալ միայն մեկ գույնի
պատկեր, քանի որ անհնար է անել առանց դրա
հակառակի: Նմանապես, անհնար է, որ գոյության որևէ

ասպեկտ գոյություն ունենա երկվությունից անջատ:
Այնուամենայնիվ, մարդկանց մոտիվացնող
ցանկությունները ուսումնասիրելիս մենք պարզում ենք, որ
մեզանից յուրաքանչյուրը ցանկանում է միայն լավ,
հաճելի, գեղեցիկ և դրական բաներ՝ առանց որևէ տհաճ
կամ անցանկալի բանի հետ գործ ունենալու չնչին
ցանկության: Բայց դա անհնար է:

Այս դուալիստական աշխարհում չկա հաճույք առանց
ցավի, չկա լույս առանց խավարի, չկա բարին առանց
չարիքի, չկա կյանք առանց մահվան: Մեդալի երկու
կողմերն անբաժանելի են: Սա նշանակում է, որ այն, ինչ
մենք խորքում տեսնում ենք, չի կարող ստացվել այս
աշխարհից:

Մարդիկ փնտրում են, այո՛, նրանք փնտրում են իրենց
ողջ ուժով, բայց չեն կարողանում գտնել այն, ինչ փնտրում
են, ինչը ծնում է հուսահատություն և անհույսություն: Սա
հանգեցնում է ոչ միայն հուսահատության, այլև մեծ
վրդովմունքի և ուժեղ զայրույթի, և, հետևաբար,
բռնության գործողությունների: Այս ամենը տեղի է
ունենում, քանի որ նրանք չեն փնտրում այն, ինչ փնտրում
են ճիշտ տեղում, և, որպես արդյունք, չեն գտնում այն, ինչ
:իրենց սրտերն են ցանկանում

Մեր ժամանակներում մարդիկ շատ բան չգիտեն
կյանքի իմաստի և նպատակի մասին, ուստի տառապում
են շփոթմունքից և շփոթմունքից:

Բնությամբ մարդիկ նպատակասլաց էակներ են: Եթե
նրանք կյանքում նպատակ չունեն, և եթե նրանց միտքը,
էներգիան, կամքը և զգացմունքները չեն ուղղորդվում
դրական և կառուցողական ձևով, նրանք կդիմեն
կործանարար ուղիների, ինչպիսիք են ալկոհոլի և
թմրանյութերի չարաշահումը, բռնության դիմելը և այլն:
Կյանքի վերջնական նպատակը Աստծուն ճանաչելն է, և
անհատների պարտականությունն է ներդաշնակեցնել

իրենց դերերն ու արտաքին գործունեությունը արդար
գործողությունների, առողջ տեսակետների, դրական
վերաբերմունքի և իրենց զգացմունքների օգտակար
ուղղորդման միջոցով:

Մեր բնույթի այս երկու կողմերը՝ ներքին կամ հոգևոր
կողմը և արտաքին կողմը, հակասական չեն, եթե ճիշտ
հասկացվեն: Փոխարենը, դրանք աջակցում են միմյանց և
օգնում են մեզ զարգացնել և բարելավել մեր ֆիզիկական,
հոգեբանական, հուզական և հոգևոր կարողություններն
ու ներուժը:

Մարդիկ ապրում են մեծ դատարկության մեջ՝ զուրկ
մտավոր կամ հոգեբանական խթաններից: Նրանք
ձանձրանում են նպատակի բացակայության և այն ամենի
բացակայության պատճառով, ինչը կարող էր իրենց
կյանքին արժեք ու իմաստ հաղորդել: Միջին մարդը կարող
է գործել և վարվել այնպես, կարծես հոգեբանորեն և
մտավորապես առողջ լինի, բայց արդյո՞ք նա երջանիկ է:

Կյանքի գլխավոր նպատակն է իմանալ, թե ովքեր ենք
մենք և ինչպիսին է մեր իրական բնույթը: Եթե մենք
կյանքի ավելի խորը կողմերին տանք այն ուշադրությունը,
որը դրանք արժանի են, մենք անխուսափելիորեն կզգանք
երջանկություն, քանի որ մարդկային երջանկությունը
կապված է մարդու հոգևոր «ես»-ի հետ կապի հետ,
առանց որի մարդը գոյություն չունի կամ գոյություն չունի:

Անհաջողության կամ հիվանդության վախը սնուցվում
է դրա մասին անընդհատ մտածելով, մինչև ծախողման
գաղափարը գիտակցական մտքից ներթափանցի
ենթագիտակցություն և, ի վերջո, հասնի բարձրագույն
գիտակցության: Այնուհետև, ենթագիտակցության և
բարձրագույն գիտակցության մեջ արմատավորված
վախը սկսում է բազմանալ և աճել, մինչև գիտակցական
միտքը լցնի վախի մուլախոտերով, որոնք այնքան էլ հեշտ
չեն վերացվում, որքան սկզբնական միտքը, երբ այն ծլում

Է: Այս վնասակար մոլախոտերը, ի վերջո, տալիս են թունավոր և մահացու պտուղներ: Բարեբախտաբար, դրա արմատները կարող են վերացվել ներսից՝ ուժեղ կենտրոնականով քաջության վրա և սերմանելով Աստծո նկատմամբ բացարձակ հավատքի գիտակցությունը և այն, որ Նա կարող է օգնել նրանց, ովքեր ցանկանում են :օգնել իրենց և պաշտպանել նրանց վնասից

Մի ժամանակ մի փոքրիկ պղպջակ լողում էր ծովի մակերևույթին՝ զգուշանալով փոթորիկներից և կայծակից, երբ Նա լսեց մի ձայն, որը շշնջում էր իրեն. «Կյանքի փոքրիկ պղպջակ, ի՞նչ է քեզ հետ պատահել»:

Զգիտե՞ս, որ կյանքի օվկիանոսի մի մասն ես: Փոքրիկ փուչիկը շուրջը Նայեց և հասկացավ այդ փաստը:

Մարդկային գիտակցությունը լողում է փոքրիկ փուչիկի պես Տիեզերական գիտակցության ծովի մակերեսին՝ մտածելով, որ այն ժամանակավոր փուչիկ է, դողում է հիվանդության, աղքատության և մահվան վախից: Օ՛հ, փուչիկ, դու վախենո՞ւմ ես օվկիանոսից: Նայիր շուրջդ, ուշադիր դիտիր: Փոխիր քո տեսանկյունը քո անմիջական շրջապատից դեպի Աստծո անսահման աշխարհը: Ավելի խորը խորացիր, ընդարձակիր քո հասկացողությունը, որպեսզի իմանաս և վստահ լինես, որ դու մեկն ես Նրա անսահման ծովի հետ, և որ Աստված քեզ հետ է: Նա պաշտպանում է քեզ, Նա պահում է քեզ, հիմա և հավիտյանս հավիտենից:

Խուսափելով թակարդներից և որոգայթներից

Երբ ձեր սրտում ուժեղ ցանկություն եք զգում, որը ձեզ մղում է այն իրականացնել, օգտագործեք խորաթափանցություն և հարցրեք ինքներդ ձեզ. «Սա լավ ցանկություն է, որը կարող է կատարվել, թե՞ վատ ցանկություն, որը չպետք է հարգվի»: Անառողջ նյութական ցանկությունները խրախուսում են մեր վատ

սովորությունները՝ մեզ տալով կեղծ հույսեր և
պատրանքային երջանկություն: Նման դեպքերում պետք է
օգտագործել խորաթափանցության ուժը՝ ճշմարտությունը
բացահայտելու համար: Վատ սովորությունները, ի վերջո,
հանգեցնում են դժբախտության: Երբ դրանց իրական
բնույթը բացահայտվում է, դրանք անգոր են դառնում
մարդուն գցելու տառապանքի և դժբախտության
թակարդների մեջ:

Մտորումներ և պատմություններ

Կյանքում թե մահվան մեջ, վշտերի ու աղետների մեջ,
իմ հավատը Քո հանդեպ, Տե՛ր, մնում է ամուր ու
անսասան, անսասան ու անսասան:

Իմ կարոտի ու աղերսի ամեն շունչը դռներ ու
պատուհաններ է բացում իմ հոգում, որոնց միջով ես
անցնում եմ դեպի Աստծո երանությունը:

Ինչպես արևը փայլում է ամենամարդաշատ
վայրերում, այնպես էլ ես կտեսնեմ աստվածային սիրո
ճառագայթները իմ կյանքի և առօրյա գործունեության
բոլոր ոլորտներում:

Օրհնիր ինձ, Տե՛ր, որպեսզի կարողանամ արթնացնել
իմ հոգին արշալույսի հետ և բերել Քո օրհնյալ շեմին:

Մուշկ եղջերուի պատմությունը

Մուշկը թանկարժեք նյութ է՝ ուժեղ բույրով, որը
հանդիպում է բարձր Հիմալայներում ապրող մուշկ
եղջերուի պորտում:

Երբ եղջերուն հասնում է որոշակի տարիքի, գրավիչ
մշկը սկսում է գաղտնի ներծծվել նրա պորտից, և
եղջերուն գրգռվում է այդ գրավիչ բույրից և սկսում պարել
ու փնտրել այդ հաճելի բույրի աղբյուրը:

Այն տեղաշարժվում է տեղից տեղ, շնչում ժայռերի
արանքից ու ծառերի տակ, ամենուրեք փնտրելով այդ
հուզիչ բույրի աղբյուրը:

Վերջապես, նա դառնում է գայրացած, ավելի
անհանգիստ և անհանգիստ, երբ բառեր չի գտնում և չի
կարողանում գտնել այն, ինչ փնտրում է կարոտով և
կրքով:

Մշկի աղբյուրին հասնելու վերջին փորձի ժամանակ
այն ցատկում է բարձր ժայռոտ ժայռերից դեպի խորը
հովիտ՝ իր ճակատագրին դիմակայելու և մահանալու
համար, որից հետո որսորդները կարողանում են բռնել
այն և հանել մշկի պարկը կամ գեղձը դրանից:

Այս կապակցությամբ լուսավորյալ բանաստեղծներից
.մեկը արտասանեց հետևյալը

Օ՛, մուշկ եղջերու, հիմար:

Ինչո՞ւ ես տառապում: Ինչո՞ւ ես անքուն:

Այս մուշկը հասանելի է

Քո փորի պարկով, հիմար:

Նույնիսկ եթե քթովդ դիպչել ես

Քեզանից է գալիս գաղտնի բույրը

Դուք կհաղթեիք այն, ինչին հույս ունեիք

Եվ դուք ապրեցիք առանց ծախսելու

Չե՞ք կարծում, բարեկամներս, որ մարդկանց մեծ
մասը վարվում է մուշկ եղջերուի պես: Նրանք միշտ և
հավերժ երջանկություն են փնտրում իրենցից դուրս
ամենուր:

Այո՛, նրանք երջանկություն են փնտրում խաղի մեջ և
իրենց ուժասպառ անելով՝ ցանկությունների ու տենչերի

մեջ: Նրանք բարձրանում են հարստության սայթաքուն ճանապարհներով, մինչև որ, ի վերջո, ցատկում են բարձր հույսերի ժայռերից դեպի հիասթափության և ծախողման ժայռերը, երբ չեն կարողանում գտնել իրենց հոգու խորքում պահված իրական երջանկությունը:

Եթե մեր մտքերը ուղղենք դեպի ներս և խորը խորհրդածենք, հոգու հանգստության մեջ կգտնենք իրական և երկարատև երջանկության աղբյուրը, որը մենք փնտրում ենք:

Մենք չպետք է լինենք մուշկ եղջերուի նման, որը կործանվում է սխալ տեղերում երջանկություն փնտրելիս: Փոխարենը, մենք պետք է զգոն լինենք և փորձենք երջանկություն գտնել մեր մեջ, այլ ոչ թե մեզանից դուրս:

Կոճակի պատմությունը

Մի անգամ մի տղամարդ մոտեցավ ինձ և ասաց, որ տառապում է սրտի քրոնիկ հիվանդությամբ, և .ավելացրեց

Ես շատ բաներ եմ փորձել, բայց չեմ կարողանում»
«ազատվել սրտի ցավից

Հանգիստ մտածելուց հետո խնդրեցի նրան մկրատ .բերել ինձ համար: Նա դողալով նայեց ինձ և ասաց

Դուք մտադիր ե՞ք կոտրել իմ սիրտը, պարոն»:»

Ես ծիծաղեցի և պատասխանեցի. «Ես բժիշկ չեմ: Երբևէ լսե՞լ եք, որ մարդը մկրատ օգտագործի վիրահատություն կատարելու համար»:

Վերջապես, նա դժկամությամբ մկրատ բերեց, ուստի ես կտրեցի նրա վերարկուի կոճակներից մեկը և ասացի, որ դրա փոխարեն ուրիշ կոճակ չկարի և ձեռքը չդնի այն տեղում, որտեղ կոճակը բացակայում էր: Ես նաև ասացի

Նրան, որ երկու շաբաթ անց վերադառնա ինձ մոտ, և ես սպասում էի, որ այդ ընթացքում նա կապաքինվի:

Տղամարդը ծիծաղեց և ասաց. «Ես կանեմ այն, ինչ դու խնդրեցիր, որովհետև վստահում եմ քեզ, բայց կարծում եմ, որ սա ամենատարօրինակ դեղամիջոցն է, որ ինձ երբևէ նշանակվել է»:

Երկու շաբաթ անց նա վազելով մոտեցավ ինձ և
.զարմացած ասաց

Մասնագետները վստահեցրին ինձ, որ ես բուժվել եմ»
սրտի հիվանդությունից: Այսպիսով, Աստծո համար, ի՞նչ արեցիր: Կոճակից ջին հանեցի՞ր»:

Ես ժպտով պատասխանեցի. «Այո՛: Քո ձեռքը
անընդհատ խաղում էր կոճակի հետ, և կոճակը սրտի
հետ էր»:

Այդ կոճակը ջինն էր, որը ցավ էր պատճառում քո
սրտին: Ես կտրեցի կոճակը և ասացի, որ այն
չփոխարինես կամ ձեռքդ սրտիդ վրա չդնես: Այդպիսով, քո
սիրտը ազատվեց ճնշումից և դադարեց ցավ պատճառել
քեզ:

Ամեն ինչ արագ է ընթանում, և մարդիկ զբաղված են
բազմաթիվ բաներով: Բնականաբար, ավելի լավ է հնձել
աշխարհի առատությունը, քան ժամանակ վատնել՝
թողնելով, որ եղանակն անցնի կողքովդ և վերջում
դատարկ ձեռքերով մնալով: Բայց մարդը պետք է հնձի
կյանքի ամենահարուստ բերքը՝ Աստծուն մոտենալը և
Նրան ճանաչելը: Իսկական երջանկության հասնելու միակ
ճանապարհը այս աշխարհում ինչ-որ բանի հասնելն է,
ինչպես նաև հոգևոր հաջողության հասնելը:

Աստծուն ճանաչողները չեն սկսում իրենց ամենօրյա
պարտականությունները՝ նախքան Աստծո մասին

խորհելը և իրենց միտքն ու մարմինը օրհնյալ
աստվածային էներգիայով լիցքավորելը:

Աշխարհի բազմաթիվ պահանջները կարող են
խանգարել իրենց հոգևոր նպատակներին
հետապնդողներին և շեղել նրանց ընտրած ուղուց:
Սակայն անսասան վճռականություն ունեցողները թույլ
չեն տալիս, որ որևէ բան շեղի իրենց ուղուց. նրանք
հաստատակամորեն շարունակում են գործել՝ անկախ
դժվար կամ անբարենպաստ հանգամանքներից:

Անկախ նրանից, թե աշխարհն ինչ է տալիս մեզ, այն
չի բավարարի մեր սրտերի կարոտը, որոնք կարոտում են
ավելի կայուն, ավելի մեծ կարևորության և ավելի
թանկարժեք մի բանի, քան աշխարհի գանձերն ու
հարստությունները:

Երբ մարդը մահանում է՝ երկար ապրեք, երկրի վրա ոչ
մի ուժ ոչինչ չի կարող անել նրա համար: Ո՞վ կարող է
օգնել մեզ այս աշխարհից հեռանալուց հետո: Աստված:
Հետևաբար, մենք միշտ պետք է հիշենք, որ այս աշխարհը
պարզապես ժամանակավոր կանգառ է մեր
ճանապարհորդության մեջ դեպի մեր երկնային տունը,
որտեղ մենք հավիտյան կապրենք Ամենաողորմածի
ներկայությամբ:

Ավելորդ հարստությունը չի երաշխավորում
առողջություն, խաղաղություն և արդյունավետություն,
բայց խաղաղության և արդյունավետության հասնելը
կհանգեցնի հավասարակշռված հաջողության՝ թե՛
հոգևոր, թե՛ նյութական մակարդակներում:

Մարդկանց մեծ մասը մտավոր կարողունակություն է
գարգացնում միայն նյութական հաջողության հասնելու
համար: Սակայն, երբ մարդը դառնում է ինքն իր տերը,
կառավարում է իր հոգեբանական ուժերը և գործում
աստվածային ծրագրի համաձայն, նրա կյանքը կօրհնվի,

և նա կհամտեսի ոգու նեկտարը այս երկրի վրա: Նա այլևս
չի լինի սովորությունների և ցանկությունների գերին, այլ
նրա գիտակցությունը կվերածվի աստվածային
ներկայության սրտի, և նա այնտեղ կապրի՝ վայելելով
նորացված հաճույքներ, որոնք անհերքելի են:

Մարմինը ամենամեծ դեղատուլն է

Բժշկական հետազոտողները հայտնաբերել են, որ
երբ մենք զգում ենք անսահման ուրախություն, մարմինը
արտադրում է հակադեպրեսանտներ և այլ սթրեսը
նվազեցնող նյութեր, որոնք նույնքան հզոր և
արդյունավետ են, որքան բժիշկների կողմից
նշանակվածները: Մարմինը երկրի վրա ամենամեծ
դեղատուլն է, որը կարող է արտադրել ճիշտ բանը ճիշտ
ժամանակին, երբ մենք ներդաշնակության մեջ ենք Աստծո
կողմից մեր մեջ դրված հոգևոր հավասարակշռության
հետ:

Ոչ բոլոր սթրեսներն են վնասակար. սթրեսը
արթնացնում է մեր մարմնով հոսող կենսական էներգիան
և խթանում ակտիվությունն ու շարժումը:
Ուսումնասիրությունները ցույց են տվել, որ սթրեսի
չափավոր քանակը օգտակար է:

Սակայն խնդիրն առաջանում է, երբ սթրեսը
գերազանցում է առողջական մակարդակը

Մեզանից յուրաքանչյուրն ունի սթրեսի անձնական
սահման, և երբ այդ սահմանը գերազանցվում է, մենք
ավելի շատ ենք սթրեսի մեջ ընկնում, քան պետք է
լինեինք, և կարող է դա չիմանանք, մինչև որ խնդիրներ
չսկսեն ի հայտ գալ մարմնում, հույզերում և մտքում:

Աստծո հետ կյանքը ուրախություն և երջանկություն է,
մինչդեռ առանց Աստծո կա անհանգստություն,
խառնաշփոթ, դժվարություններ և նույնիսկ աղետներ:

Այսպիսով, ինչպե՞ս կարող ենք խաղաղություն և
հանգստություն գտնել աղետներով ու
ողբերգություններով լի կյանքում և երանություն բերել այս
երկրին:

Առաջին պահանջը կյանքի ճնշումների մասին
տեղյակ լինելն է, երբ մենք դրանց ազդեցության տակ ենք:

Աստված Ամենաիմաստունն ու Ամենագետն է, և Նա
մեր մարմիններն օժտել է այնպիսի ազդանշաններով,
ինչպիսիք են հարմարավետությունը, անհարմարությունը,
հանգստությունը և անհանգստությունը, և մենք պետք է
ուշադրություն դարձնենք այդ ազդանշաններին: Մեր
մարմինների մեջ կա աստվածային բանականություն, որը
փորձում է մեզ ինչ-որ բան ասել, և մենք պետք է լսենք այս
հաղորդագրությունները սթրեսի կամ հանգստի
ժամանակ: Երբ սթրես եք գգում, կենտրոնացրեք ձեր
միտքը ձեր մարմնի այն մասի վրա, որը սթրես է ապրում,
ապա խորը շունչ քաշեք և միևնույն ժամանակ նրբորեն
լարեք այդ մասը, մինչև այն թրթռա: Այնուհետև թուլացեք
և ազատեք լարվածությունը: Սա կօգնի պահպանել
մարմնի էներգետիկ և կենսական հավասարակշռությունը
և պաշտպանել այն սթրեսի վնասակար հետևանքներից:

Մենք կարող ենք նաև կառավարել հուզական սթրեսը
շնչառության միջոցով: Երբ դուք գգում եք վախ կամ որևէ
այլ վնասակար հույզ, մի քանի անգամ դանդաղ, խորը և
ռիթմիկ շնչեք և արտաշնչեք՝ թույլ տալով ձեր մարմնին
թուլանալ յուրաքանչյուր արտաշնչման հետ: Սա կօգնի
դանդաղեցնել ձեր սրտի արագ զարկերը, վերականգնել
արյան նորմալ շրջանառությունը, կնպաստի կենսական
էներգիայի հոսքին նյարդերի միջով, կօգնի հանգստացնել
ձեր միտքը և մաքրել մտքերը:

Կյանքը արտակարգ իրավիճակ չէ, այն գեղեցիկ
աստվածային արտահայտություն է, և մենք պետք է

վայելենք այն: Հիշենք, որ ժպիտը ուժ է. եթե մենք
չօգտագործենք այն, կկորցնենք կյանքի կարևոր կողմը:

Մարդիկ հոգիներ են՝ հույզերով ու զգացմունքներով, և
նրանք ունեն մարմին, որը կրում են ինչպես հագուստ կամ
վերարկու: Սակայն քանի դեռ մենք ապրում ենք միայն
մարմնի և հույզերի մակարդակով, մենք կընկնենք սթրեսի
և լարվածության բացասական ազդեցության տակ:

Երբ մենք ներդաշնակության մեջ ենք մեր էական
քնույթի՝ հոգու հետ, հոգու ուրախությունը հոսում է սրտի
մեջ և վերածվում սիրո: Այս սերը զգալը՝ կապված հոգու
խաղաղության և անդորրության հետ, և գործելն ու
փոխազդել դրա ներդաշնակ ազդեցության ներքո,
ամենահարմար միջոցն է բնականորեն ապրելու
լարվածություններով և հակասություններով լի
աշխարհում: Այս ուրախության հետ ներդաշնակությունը
կյանքի խնդիրների լուծումն է:

Նշում. «Մարմինը արտադրում է հակադեպրեսանտ և
այլ նյութեր, որոնք նվազեցնում են սթրեսն ու
լարվածությունը, ոչ պակաս հզոր և արդյունավետ, քան
բժիշկների կողմից նշանակվածները», այս պնդման
վերաբերյալ սա խորհուրդ չէ՝ հրաժարվել բժշկական
խորհրդատվությունից և դեղատոմսերից, ուստի
անհրաժեշտ է պարզաբանում:

Մագնիսական հավասարումներ

Ուժեղ ներկայություն և չար հակումներ ունեցող մարդ
+ բարի սրտով, բայց թույլ կամքով մարդ = չար
մագնիսականությունը գերակշռում է բարությանը

Թույլ կամքով մարդ՝ չար հակումներով + ուժեղ
կամքով մարդ՝ բարի հակումներով = բարի
մագնիսականությունը հաղթահարում է չարին

Թույլ հոգևոր մագնիսականություն + չար
կենսամագնիսականություն = ուժեղ չար
մագնիսականություն

Ուժեղ բարոյական ուժ + թույլ բարոյական ուժ =
ավելի մեծ բարոյական ուժ

Մարդ, ով զայրացած է և բռնի + մարդ, ով նուրբ է և
բարի = զայրույթի մագնիսականությունը գերակշռում է
նրբանկատությանը

Ուժեղ, հավասարակշռված և հանգիստ խառնվածք +
խառնվածք, որը երբեմն հակված է դժգոհության =
գերակշռում է հանգստության մագնիսականությունը

Քրոնիկ արմատացած ձախողում + ավելի քիչ
արմատացած ձախողում = ձախողման ուժեղ
մագնիսականություն

Ուժեղ դրական հաջողություն + պակաս դրական
հաջողություն = բարելավված հաջողություն

Ձախողման ուժեղ տատանում + հաջողության ուժեղ
տատանում = կամ ուժեղ ձախողման
մագնիսականություն, կամ ուժեղ հաջողության
մագնիսականություն՝ կախված միջավայրից և
պայմաններից:

Ուժեղ, առողջ միտք + լիակատար անտեղյակություն
= կամ խորամանկություն և հմտություն, կամ
անտեղյակություն և հիմարություն

Ակնառու հոգևոր ուժ + ակնառու գործնական ուժ =
Հոգևոր մագնիսականություն՝ իսկապես ակնառու
գործնական ուժ

Եթե մարդիկ կարողանային տեսնել մոլորակային
էակների բազմությունը իրենց շրջապատող եթերում,
գուցե ոմանք փորձեին գտնել իրենց մահացած

սիրելիներին: Աստված բացել է իմ հոգևոր աչքերը, և ես տեսնում եմ այն հոգիներից շատերին, ովքեր լքել են երկրային աշխարհը: Հոգևոր աչքի (ճակատի կենտրոնի) վրա խորը կենտրոնանալով՝ կարելի է ներքին տեսողությամբ տեսնել այն պայծառ աշխարհը, որը բնակեցված է բոլոր բարի հոգիներով, որոնք բարձրացել են եթերային հարթություն՝ Ամենաողորմածի ներկայությամբ:

Մարդկանց մոտ սիրտը գործում է որպես անլար ընդունիչ, իսկ հոգևոր աչքը՝ որպես փոխանցիչ: Նույնիսկ եթե դուք չեք կարող տեսնել ձեր մահացած սիրելիներին, եթե հանգիստ կենտրոնացնեք ձեր զգացմունքները սրտի վրա, կարող եք զգալ ձեզ համար թանկ մարդկանց ներկայությունը, ովքեր այժմ ապրում են եթերային մարմիններում՝ վայելելով Աստծո խաղաղությունն ու անվտանգությունը և ուրախանալով մարմնի սահմանափակումներից իրենց ազատությամբ, այնպես որ դուք մխիթարություն եք գտնում նրանց խաղաղության մեջ, և ձեր սիրտը հանգստացած է նրանց համար:

Երբ ես արտաբերում եմ Աստծո անունը, իմ ամբողջ էությունը հալվում է գերագույն ուրախության մեջ: Բայց այս վիճակը ինձ մոտ եկավ միայն մեծ ջանքերից հետո: Սկզբում ես չէի կարողտում, քանի որ այդ ժամանակ միտքս թափառում էր: Բայց հիմա, հենց որ ես կենտրոնացնում եմ մտքերս և գիտակցությունս հոգևոր կենտրոնի՝ հոնքերի միջև ընկած տարածքի վրա, բոլոր մտքերը անհետանում են, շնչառությունը դադարում է ինքնուրույն, սիրտը դադարում է բաբախել, մտքի խառնաշփոթը հանդարտվում է, և հոգու վրա իջնում են գոյության վիճակներ, այնպես որ ես զգում եմ հոգևոր էքստազ և պարուրվում աստվածային երանությամբ:

Ոսկե ասացվածքներ

Երջանկությունը իմ իրավունքն է, իմ ժառանգությունը
և իմ թաքնված աստվածային գանձը: Ուղղորդեք ինձ
գտնելու իմ մեջ այն գանձերը, որոնք գերազանցում են
թագավորների երազանքները:

* * *

Կյանքը բանական շարժում է՝ կանոնավոր ռիթմով:
Այն ձևավորվում է անշունչ առարկաների մեջ կամ
ընդունում է կենդանի և շարժվող ձև: Կյանքը ընդգրկում է
ամեն ինչ և թափանցում է ամեն ինչի մեջ:

* * *

Օ՛, Ամենամեծ Սիրեցյալ, Դու կյանքն ես, Դու իմ
նպատակն ես և իմ ձգտումը

* * *

Ինձ համար ծաղկող վարդ դարձրու քո երկնային
այգում, կամ փայլուն ուլունք քո պայծառ սիրային
վզնոցում, կամ տուր ինձ ամենամեծ պատիվը՝
ամենափոքր տեղը քո սրտում:

* * *

Որտեղ ուրիշները գնահատում են բարիք գործելու իմ
ջանքերը, այնտեղ ես կարող եմ մատուցել ամենամեծ
ծառայությունը:

* * *

Եկեք երազների ոսկեգույն գորգ հյուսենք քաղցր
հիշողությունների և նուրբ մտքերի մետաքսյա թելերով

* * *

Սերը նման է հղկաթղթի, որը հղկում է միտքը և
վերացնում բնավորության կոպտությունը:

* * *

Բնության մեջ տեղի ունեցող համավարակները,
աղետները և բռնի փոփոխությունները, որոնք բերում են
ավերածություններ, կործանում և լայնածավալ վնաս,
«աստվածային որոշումներ» չեն: Այս աղետները բխում են
մարդկային մտքերից և գործողություններից: Որտեղ էլ որ
աշխարհի բարու և չարի նուրբ հավասարակշռությունը
խաթարվում է մարդկային չար մտադրությունների և

սխալ գործողությունների հետևանքով առաջացած
վնասակար ալիքների և տատանումների կուտակմամբ,
քառս է տիրում և լայնածավալ ավերածություններ են
սկսվում:

* * *

Ես կվերցնեմ բոլոր ազգերից լավագույնը և
կգնահատեմ բոլոր ազգերի լավ կողմերը՝ առանց
կենտրոնականալու նրանց թերությունների վրա:

* * *

Ճիշտ այնպես, ինչպես մենք հոգ ենք տանում մեր
ամենօրյա սննդի սննդային արժեքի մասին, մենք պետք է
ուշադրություն դարձնենք նաև այն հոգեբանական
սննդանյութերին, որոնք մենք ամեն օր մատակարարում
ենք մեր մտքին:

* * *

Բարի խոսքերը հրաշալի դեղամիջոց են բազմաթիվ
հիվանդությունների համար՝ ունենալով հզոր, գրեթե
կախարդական, մագնիսական ուժ, որը առատ
օրհնություններ և բարգավաճում է բերում իրենց
խոսողին: Նրանք, ովքեր օգտագործում են
հանգստացնող, նուրբ խոսքեր, զգում են իրենց միջով
անխափան հոսող նուրբ հոսանք, լցված են խորը
հանգստության զգացումով: Սա պայմանավորված է
նրանով, որ այս հոսանքը կապված է իր բարձրագույն
աղբյուրի հետ, անընդհատ հոսք, որը հասնում է այդ
աղբյուրի հետ ներդաշնակ հոգիներին՝ թույլ տալով նրանց
երջանկություն փոխանցել խաղաղություն տենչողներին:

* * *

Քանի՞ սրտից բխող բարի խոսքեր են ցրել բազմաթիվ
վիշտեր և քանի՞ իմաստուն ծայներ են լուսավորել մութ
ճանապարհները ուրախության և հանգստության
լապտերներով:

* * *

Մենք աճում ենք մեր անցած յուրաքանչյուր
փորձառության միջոցով, քանի դեռ գիտակցում ենք, որ

կարող ենք արժեքավոր դասեր քաղել դրանցից, քանի որ
մեր ապրած յուրաքանչյուր ցավ ու տառապանք իմաստ և
նպատակ ունի:

* * *

Չնայած փորձերի դաժանությանը, դրանք նման են
կրակի, որը հալեցնում է երկաթի հանքաքարը՝ այն
վերածելով գեղեցիկ, դիմացկուն և բազմակողմանի
պողպատի:

* * *

Իմ կյանքի բոլոր ուշագրավ նվաճումները ձեռք են
բերվել Աստծո հետ ներդաշնակ մտքի ուժի շնորհիվ: Երբ
աստվածային գեներատորն աշխատում է, իմ ցանկացած
ամեն ինչ առանց բացառության իրականանում է՝ սկզբում
ձևավորվելով որպես անտեսանելի, եթերային
կառուցվածք, ապա անդիմադրելի ուժով դրսևորվելով
իրականության մեջ:

* * *

Երբ միտքը Աստծուն շնչում է սրտառու, ջերմեռանդ
շշուկ՝ կարոտող հոգու խորքից, ոգու կանչը կոհաչի
համընդհանուր սրտին, և պատասխանը կգա՝ իր հետ
բերելով անսահման ուրախություն: Այս մտավոր շշուկը
մշակում է կամքը, մինչև այն ձեռք բերի ցանկալի
նպատակին հասնելու համար անհրաժեշտ ուժը:

* * *

Երբ մարդու միտքն ու կամքը ներդաշնակ են Աստծո
հետ, նա օժտված է անսահման գործությամբ, այնպես որ
պարզապես մտածելը ինչ-որ բանի մասին բավարար է
դրան հասնելու համար, քանի որ աստվածային օրենքը
գործում է նրանց օգտին, ովքեր ներդաշնակ են գերագույն
կամքի հետ:

* * *

Մարդը չպետք է Աստծո կողմից իրեն շնորհված բոլոր
մտավոր կարողությունները նվիրի անցողիկ բաների
հետապնդմանը, որպեսզի չկորչի նյութապաշտության
լաբիրինթոսում և չստեղծի իր համար ավելորդ

սահմանափակումներ ու խոչընդոտներ: Փոխարենը, նա
պետք է օգտագործի իր մտավոր կարողությունները
կյանքի անհրաժեշտությունները ձեռք բերելու համար և
ձգտի զարգացնել իր բարոյական կարողությունները՝
ճիշտն ու սխալը, վնասակարն ու օգտակարը տարբերելու
համար:

* * *

Ճշմարտությունը թաքնված է կարծիքներից և
տեսություններից այն կողմ, և շատերը, ովքեր ընդունում
են այս մոտեցումը, կապված են իրենց սեփական
սուբյեկտիվ եզրակացություններով:

* * *

Բաց, Տե՛ր, հանգստության դարպասները և
պահպանիր իմ հոգևոր մտքերի սրբավայրը չար
շշուկների հարձակումներից, և թող իմ կարոտի վարդերը
ծաղկեն իմ սրտի պարտեզում, մինչ ես սպասում եմ Զո
գալստյան արշալույսին:

* * *

Տեսական գիտելիքները չեն կարող ձեռք բերել
աստվածային գիտելիքներ, և խորհուրդ է տրվում
չծախսել ձեր թանկարժեք ժամանակը այնպիսի
տեսությունների վրա, որոնք չեն կարող կիրառվել
իրականում, հակառակ դեպքում մարդը կհայտնվի խիտ
մտավոր ջունգլիների մեջտեղում և չի կարողանա
գերազանցել տեսությունների ոլորտը:

* * *

Երջանկությունը կյանքի անկայուն հանգամանքների
նկատմամբ հոգեբանական հաղթանակի պտուղն է:

* * *

Նա, ում Աստված ճանաչում է, կարող է անհայտ լինել
աշխարհին

* * *

Եթե մարդը ծրագրավորում է իրեն տեսական
գիտելիքներով [առանց իրական փորձարկման], նա
կդառնա դյուրակիր ձայնագրիչ սարքի նման, որը կրկնում

Է ասացվածքներ և արձագանքում բարձր
արտահայտություններին, և ուրիշները նրան կհամարեն
գիտակ գիտնական, բայց նման գիտելիքները չեն
ամրապնդվում ճշմարտության անմիջական ընկալմամբ,
ոչ էլ համապատասխանում են հոգևոր նվաճումներին:

* * *

Աշխարհում խնդիրները կշարունակվեն, ուստի
որտե՞ղ կարող է մարդ դիմել առաջնորդության և
ուղղության համար: Սովորությունների,
նախապաշարմունքների, կողմնակալության և
մոլեռանդության ազդեցությամբ մարդու մտքերը
անօգուտ են, իսկ միջավայրի, ընտանիքի, երկրի կամ
աշխարհի ազդեցությունները անկարող են իրական
առաջնորդություն տալ: Հետևաբար, մարդ պետք է դիմի
Աստծուն և լսի հոգու խորքից եկող հանգիստ, խաղաղ
ձայնը՝ ճշմարտության հետ ներդաշնակ ձայն:

* * *

Բացեք ձեր սրտերը աստվածային հեղեղի առջև,
որպեսզի այն հոսի ձեր միջով և լցնի ձեր կյանքը հոգևոր
օրհնություններով ու բարությամբ:

* * *

Անկախ նրանից, թե ինչ աշխատանք եք անում և ինչ
նվաճումների կարող եք հասնել, միշտ հիշեք, որ Աստված
է այն աղբյուրը, որը ձեզ տալիս է աշխատելու և հասնելու
համար անհրաժեշտ ողջ ուժը:

* * *

Հիշիր Քեզ, Տե՛ր, աղքատության մեջ և
բարգավաճման մեջ, հիվանդության մեջ և առողջության
մեջ, անգիտության մեջ և իմաստության մեջ, և տեսնեմ
Քո օրհնյալ լույսը, որը մի ակնթարթում շնորհում է
առողջություն և բժշկություն:

* * *

Մտքերիս մենության մեջ ես կարոտում եմ լսել քո
օրհնյալ ձայնը, վանիր ինձնից հիշողությանս ծալքերում
թաքնված կոշտ, երկրային ձայները, ուզում եմ հավիտյան

լսել քո խաղաղ, մեղեդային ձայնը հոգուս անդորրության
մեջ:

* * *

Կյանքը պարուրված է խավարով, և երբեմն մենք
սայթաքում և տատանվում ենք առաջ շարժվել: Մենք
պետք է թույլ տանք, որ Աստծո լույսը լինի մեր
առաջնորդող լամպը, երբ քայլում ենք կյանքի մութ
ճանապարհներով: Նա լիալուսինն է անգիտության և
խավարի գիշերներին, ճառագայթող արևը՝ արթնության
ժամերին, առաջնորդության փարոսը և առաջնորդող
աստղը նրանց համար, ովքեր անցնում են երկրային,
անցողիկ գոյության ծովերով:

* * *

Ժամանակն է, որ մարդը արթնացնի իր գիտակցությունը
մոռացության քնից դեպի հոգու արթնացում

* * *

Մենք խնդրում ենք Քեզ, Տե՛ր, բարձրացնել մեր
գիտակցությունը անգիտության խորքից և նեղ,
սահմանափակ մտքերից դեպի խաղաղության, լույսի,
սիրո և համընդհանուր մարդկային կարեկցանքի
հորիզոններ:

* * *

Իրավիճակը, ի վերջո, կբարելավվի, քանի որ Աստծո
գորություններն ու հրաշքները թաքնված են մարդկային
կյանքի հակասությունների ետևում, և ով չի համոզված
իրավիճակի անխուսափելիության մեջ և փորձում է իր
մտքով ու հավատքով թափանցել վարագույրից այն կողմ
գտնվողը, նրա համար կբացվի դուռը, որը [թակում է
:յուրաքանչյուր հավատացյալ ձեռք]

* * *

Հավատքը երբեք չի նշանակում անզգույշ լինել կամ
հանգամանքների հետ իմաստուն չվարվել: Փոխարենը,
անկախ նրանից, թե ինչ է պատահում, մարդը պետք է
համոզվի, որ միայն Աստված կարող է աջակցել իրեն

դժվար և սթրեսային հանգամանքներում, եթե նա դիմի
Նրան իր ամբողջ սրտով, հոգով և զգացմունքներով:

* * *

Եթե մեր զգայարանները մեզ փոխանցեին ամբողջ
ճշմարտությունը, մենք Երկիրը կտեսնեինք որպես
Էլեկտրոնների գետեր, իսկ փոշու յուրաքանչյուր մասնիկ՝
որպես լույսի գլորվող զանգված:

* * *

Նրանք, ովքեր իրենց ներթափանցմամբ թափանցում
են նյութից մինչև ոգի, հասկանում են պատրանքի բնույթը
և գիտեն ճշմարտության էությունը:

* * *

Անկախ նրանից՝ մարդը գտնվում է Աֆրիկայի
ջունգլիներում, մարտադաշտում, տառապում է
հիվանդությունից կամ աղքատությունից, նա պետք է
համոզի իրեն, որ Աստծո ձեռքն ավելի ուժեղ է, քան
վտանգը և ունակ է պաշտպանել նրանց, ովքեր
ապաստան են փնտրում Նրա մոտ:

Ինքն իրեն պաշտպանելու ավելի արդյունավետ միջոց
չկա: Իհարկե, մարդ պետք է տրամաբանություն
օգտագործի իրադարձությունների հետ գործ ունենալիս և
միևնույն ժամանակ լիովին հավատալ աստվածային
օգնությանը:

* * *

Բոլոր արարածների սրտերում՝ բոլոր մայրերի,
հայրերի, ընկերների և սիրելիների սերը, սեր է սերում
աստվածային սիրուց:

* * *

Պետք է տարբերակել խոշոր և փոքր
պարտականությունները՝ առաջնահերթություն տալով
ամենակարևորին պարզապես կարևորի փոխարեն:
Ավելին, ոչ մի պարտականություն չպետք է հակասի
մյուսին: Սուրբ Գրությունները մեզ ասում են, որ երբ մեկ

պարտականությունը հակասում է մյուսին, դա ապացույց
է, որ այն իրական պարտականությունն է:

* * *

Երբ արևի կենսական ճառագայթները տարածվեն, ես
հույսի ճառագայթներ կտարածեմ աղքատների և
լքվածների [նրանց, ում հասարակությունը լքել է]
սրտերում, և նոր վճռականություն կներշնչեմ նրանց
սրտերում, ովքեր իրենց ծախողակ են համարում:

* * *

Ուսուցիչ Պարամահանսան իր աշակերտներից մեկին
ասաց. «Մի՛ հեռացրու ոչ մեկին քո սիրո շրջանակից:
Պահիր բոլորին քո սրտում, և նրանք քեզ կպահեն իրենց
սրտում»:

* * *

Տե՛ր, օգնիր ինձ միշտ օգտագործել իմ կամքը
օգտակար և բարի գործեր կատարելու համար:
Օգնիր ինձ համապատասխանել Քո կամքին,
որպեսզի իմ բոլոր մտքերը համապատասխանեն Քո
նպատակներին և ներդաշնակ լինեն Քո կամքի հետ:
Նա օգնեց ինձ արթնացնել իմ մեջ թաքնված, օրհնյալ
ուժը, որպեսզի կարողանամ հաղթահարել բոլոր
դժվարություններն ու փորձությունները:

* * *

Արթնացեք այդ համարձակ և խոնարհ հոգևոր
անհատականության առջև՝ մեկը, որը համատեղում է
առյուծների ուժը աղավիհների քնքշության հետ

* * *

Ինձ չեն անհանգստացնի դառը, կեղծ
քննադատությունը, ոչ էլ շռայլ գովասանքն ու
շողոքորթությունը: Իմ միակ ցանկությունն է կատարել Քո
կամքը, Տե՛ր, և արժանանալ Քո բարեհաճությանը:

* * *

Դուք չեք կարող պատկերացնել այն անդունդը, որը
կլցնի ձեզ, երբ զգաք աստվածային ներկայությունը: Ձեր
հոգին այդ ժամանակ կհարբեցվի Աստծո անսահման

սիրով: Դա մի սեր է, որը միլիոնավոր անգամներ
գերազանցում է ցանկացած մարդկային սեր՝ մի սեր, որը
բավարարում է ձեր բոլոր ցանկությունները և լցնում ձեր
սիրտը ուրախությամբ ու բավարարվածությամբ:

* * *

Ներքին կենտրոնացման միջոցով դուք կարող եք
անմիջականորեն զգալ հոգևոր երանություն ձեր ներսում
և ձեր շուրջը: Եթե զարգացնեք այս գիտակցությունը, ձեր
անհատականությունը կզարգանա ներդաշնակորեն, և
դուք ձեռք կբերեք գրավիչ մագնիսականություն
մարդկանց և այլ էակների համար:

* * *

Ո՛վ Մեծ Պահապան, ինձ համար միևնույն է, թե ամեն
ինչ կորցնեմ իմ ճակատագրի պատճառով, որն իմ
սեփական ստեղծածն է, բայց խնդրում եմ Քեզ՝ իմ միակ
ապաստանին, պաշտպանել Քո հանդեպ իմ սիրո մոմը
անուշադրության և մոռացության քամիներից:

* * *

Եկեք մինչև կշտանանք խմելով խաղաղության
մաքուր, թարմացնող ջրերից, որոնք հոսում են
բարենպաստ հանգամանքների աղբյուրներից՝
գորանալով դրական մտածելու և լավատեսական
հայացքներ ունենալու մեր անսասան վճռականությամբ:

* * *

Խիղճը ինտուիտիվ զգայարան է, որը բացահայտում է
մարդու իրական բնույթն ու դրդապատճառները: Երբ ձեր
խիղճը մաքուր է, և դուք գիտեք, որ ճիշտ եք անում, ապա
վախենալու ոչնչից չունեք: Մաքուր խիղճը Աստծո կողմից
բարի վարքի վկայությունն է: Արդարացված լինելը խղճի
դատարանում նշանակում է ունենալ երջանկություն և
ստանալ Աստծո օրհնությունները:

* * *

Փորձեք անել համարձակ և հաճելի բաներ, որոնք
մարդկանց մեծ մասը չի անում, և սեր ու խաղաղություն
տվեք նրանց, ում ուրիշները անտեսում են:

* * *

Ուսուցիչ Պարամահանսան իր աշակերտներից մեկին
.ասաց

Եթե դուք ժամանակ չծախսեք միտքը զարգացնելու»
վրա, ապա նյութական բարգավաճման ոչ մի չափաբաժին
չի բավարարի ձեզ: Այս զարգացումը տանջանք չէ, այլ
գիտակցության մարզում՝ երջանկության տանող մտքերն
ու գործողությունները սնուցելու համար»:

Քո երջանկությունը քո հաջողությունն է, այնպես որ
մի թող, որ որևէ մեկը գողանա այն քեզանից:
Պաշտպանիր քեզ նրանցից, ովքեր փորձում են
անհանգստացնել քեզ: Երբ ես տղա էի, ես կորցնում էի
համբերությունս, երբ որոշ մարդիկ կեղծ լուրեր էին
տարածում իմ մասին: Հետագայում ես հասկացա, որ իմ
հոգեկան խաղաղությունն ավելի կարևոր է, քան
մարդկանց հավանությունը կամ հիացմունքը:

* * *

Եթե միայն իմանալիք աստվածային սիրո
պատմությունը, որը որոշ նվիրյալներ ապրում են Աստծո
հետ: Կյանքում ոչ մի այլ փորձառություն չի կարող
համեմատվել այդ ուրախության հետ: Ես ճանաչում էի մի
սրբի, որը անընդհատ կլանված էր Աստծո սիրով, և նրա
դեմքը ճառագայթում էր սուրբ սեր: Աստծո աչքը միշտ
նրանց վրա է, ովքեր սիրում են Նրան, և Նա երբեք չի լքում
նրանց ոչ մի պահ:

* * *

Քչերն են հետաքրքրված իրենց մտավոր և հոգևոր
կարողությունները զարգացնելով

* * *

Մի՛ թույլ տվեք ինքներդ ձեզ ընկղմվել հետաձգման
հատակը: Վեր կացեք ձանձրալի առօրյա իրականության
քնից և ուղղվեք դեպի նուրբ կյանքի հորիզոնները, որտեղ
կա նվաճում, ուրախություն և խաղաղություն:

* * *

Ձեր մեջ թաքնված է հսկայական ներուժ, որը
սպասում է ներդրման, և դուք միակն եք, ով կարող է
ակտիվացնել և օգտվել դրանից:

* * *

Վատ սովորությունների և անառողջ կրքերի
թելադրանքից ազատ լինելը շատ ավելի մեծ
երջանկություն է բերում, քան նյութական հաջողությունը:
Գրական հաջողությունը բերում է հոգեբանական
երջանկություն, որը արտաքին հանգամանքները չեն
կարող խլել ձեզանից:

* * *

Դուք կարող եք ձեր ամբողջ ժամանակը ծախսել փող
կուտակելու վրա, բայց այդ փողը ձեզ չի տա այն
երկարատև խաղաղությունն ու անվտանգությունը, որը
դուք փնտրում եք: Ընդհակառակը, այն ձեզ ավելի շատ
դժբախտություն կբերի, քանի որ երջանկությունն ու
խաղաղությունը բնակվում են մտքում, այլ ոչ թե իրերի
մեջ:

* * *

Մի՛ թույլ տուր, որ թուլությունը ներթափանցի քո
միտքը և զգույշ եղիր բացասական մտքեր և
հոռետեսական հայացքներ ունեցող մարդկանց հետ
շփվելիս, որպեսզի նրանց թույլ մտքերը չներթափանցեն
քո միտքը, եթե միայն քո միտքը չի հասել այնպիսի ուժի,
որ ուրիշների մտքերը չեն կարող թուլացնել այն, այլ,
ընդհակառակը, այն կարող է ամրապնդել ուրիշների
մտքերը և բարձրացնել նրանց ինքնավստահությունը:

* * *

Աստված առաջին տեղում է, և մենք չպետք է սկսենք
կամ ավարտենք մեր օրը՝ առանց Նրա մասին մտածելու:
Մենք պետք է հիշենք, որ առանց Աստծուց ստացած ուժի
և էներգիայի, մենք չէինք կարողանա իրականացնել մեր
որևէ առաջադրանք: Սա մեր ամենամեծ
պարտականությունն է Նրա հանդեպ:

* * *

Կա սովորույթներն ու ավանդույթները գնահատելու և
դատելու միջոց: Սկզբում յուրաքանչյուր ավանդույթ ուներ
արդարացում: Եթե մենք պարզենք, որ արդարացումը
դեռևս ճշմարիտ է, ապա ավանդույթն ունի իմաստ և
օգուտ: Այնուամենայնիվ, անխոհեմ է կուրորեն հետևել
ավանդույթներին: Մենք պետք է իմանանք, թե ինչն է ճիշտ
և հետևենք դրան՝ տարբերակելով, թե ինչը կարող է մեզ
երջանկություն բերել, ապա կիրառելով այն:

* * *

Երբ տեսնում ես, որ այդքան շատ մարդիկ զրկված են
երջանկությունից կամ հաջողությունից, մի՛ ենթադրիր, որ
դա նրանց ճակատագիրն է: Դու կարող ես դառնալ այն,
ինչ ուզում ես: Քո ներքին հաջողությունն է, որ քեզ
խկապես հաջողակ է դարձնում:

* * *

Եթե ներսումդ ոչինչ չունես, երջանիկ չես լինի: Բայց
եթե շուրջդ ոչինչ չունես և ներսումդ երջանիկ ես,
անկասկած հաջողակ ես: Հետևաբար, անհնար է
մարդկանց դատել նրանց արտաքին հանգամանքներով:

* * *

Հսկայական ամբոխի մեջ կարող է լինել մեկը, ով
հասել է հոգևոր բարձրացման վիճակի և վայելում է
ներքին խաղաղություն և գերագույն հոգևոր
երջանկություն:

* * *

Ես հաստատ գիտեմ, որ ամեն ինչ, ինչ ինձ
անհրաժեշտ է, կգա ինձ մոտ, ուստի չեմ անհանգստանում
ապագայի համար: Սա ո՛չ պարծենկոտություն է, ո՛չ էլ
ձևացում, քանի որ ես բազմիցս զգացել եմ այդ օրհնյալ
ուժի գործն ու արդյունավետությունը իմ կյանքում:

* * *

Անկախ նրանից՝ լողում եմ կյանքի մակերեսին, թե
խեղդվում ծովի խորքում, ես գիտեմ, որ Աստծո հետ եմ, և
Նա՝ ինձ հետ, և որ ոչինչ չի կարող վնասել ինձ: Այդ

գիտելիքն ինձ անսկարագրելի և խորը երջանկություն է
պարգևել:

* * *

Անկասկած, նոր բան գնելը հաճելի փորձառություն է:
Սակայն որոշ ժամանակ անց այդ ուրախության զգացումը
աստիճանաբար մարում է, և դուք կարող եք նույնիսկ
ընդհանրապես կորցնել հետաքրքրությունը դրա
նկատմամբ՝ մոռանալով դրա մասին և ցանկանալով ինչ-
որ այլ բան: Այնուամենայնիվ, այդ ապրանքի հաշիվը չի
մոռացվի, հատկապես, եթե այն գնել եք մաս-մաս:

* * *

Մարդը պետք է վերահսկողություն ստանձնի իր
կյանքի նկատմամբ և այն հնարավորինս պարզեցնի: Նա
պետք է որոշ գումար խնայի անհրաժեշտության և
արտակարգ իրավիճակների համար, խնայողությունները
նախապատվությունը տա շքեղության վրա ծախսերին և
օգնի ուրիշներին իրենց լավագույնս: Երբ դուք օգնում եք
ուրիշներին, օգնությունը կգա ձեզ այս կամ այն կերպ, և
դուք ոչնչի կարիք չեք ունենա և ոչնչից չեք զրկվի:

* * *

Բոլոր սրտերի ուրախության մեջ ես լսում եմ Քո
երանության արձագանքը, Տե՛ր, և բոլոր
հավատացյալների բարեկամության մեջ ես զգում եմ Քո
սերը: Ես ուրախանում եմ, և սիրտս ուրախանում է իմ
ընկերների հաջողություններով ու բարգավաճումով,
ինչպես ես ուրախանում եմ իմ սեփական
բարեկեցությամբ և հանգստությամբ: Երբ ես
իմաստություն եմ ներշնչում ուրիշներին, ես
բազմապատկում եմ իմ սեփական իմաստության
գանձերը, և բոլորի երջանկության մեջ ես գտնում եմ իմ
սեփականը:

* * *

Երջանկության ամենամեծ թշնամին շքեղ իրեր գնելու
համար փող վերցնելն է: Մարդիկ սխալմամբ կարծում են,
որ չեն կարող երջանիկ լինել, եթե ձեռք չբերեն ինչ-որ
կոնկրետ բան: Բայց նույնիսկ այդ իրը ձեռք բերելուց հետո
նրանք չեն զգա իրական երջանկություն՝ չնայած դրա
բերած ժամանակավոր ուրախությանը: Ի՞նչ իմաստ ունի
երկրային երջանկության միրաժի հետևից վազելը, որը
խոստանում է միայն կոտորվել: Մարդիկ պետք է ապրեն
պարզ՝ առանց բազմաթիվ ունեցվածքի կարիք ունենալու,
որոնք պահանջում են մշտական ուշադրություն:

* * *

Իմ դրախտը իմ մեջ է: Երբ վայելում եմ Աստծո
օրհնությունները, շնորհակալ եմ Նրան, և իմ ներքին
ուրախությունն աճում է: Առանց այդ ներքին
բավարարվածության, նույնիսկ երկրային հաճույքներն ու
ուրախությունները դժոխքի են վերածվում: Ես հասկացել
եմ, որ առանց այդ ներքին ուրախության, ինձ վրա դրված
պատասխանատվության բեռը կիսլեր ինձ
խաղաղությունից և կգրկեր ինձ երջանկությունից:

* * *

Եթե հարստությունը զուգակցվի հիվանդության և
խնդիրների հետ, հետևանքները բազմաթիվ կլինեն:
Հիգիենան և առողջապահությունը Արևմուտքի ուժեղ
կողմերից են: Վնասակար միջատներն ու մահացու
մանրէները արդյունավետորեն վերահսկվում են
զարգացած երկրներում, մինչդեռ դրանք առատ են
մյուսներում: Սակայն այս վնասատուների վերացումը
նվաճման գազաթնակետը չէ, քանի որ զարգացած
երկրներում գոյություն ունեն այլ տեսակի խնդիրներ,
ինչպիսիք են դժվար վճարվող հաշիվները և խեղդող
ֆինանսական ճգնաժամերը՝ պայմանավորված ապառիկ
գնման համակարգերի պատճառով. խնդիրներ, որոնք
խանգարում են քունը և խաթարում հոգեկան
հանգստությունը:

* * *

Մենք նույն գիտակցության անբաժանելի մասն ենք,
որից ծագել է այս մեծ տիեզերքը:

* * *

Երբևէ տեսե՞լ եք ոչխարների հոտ: Եթե նրանցից մեկը
ցատկում է, հոտի մնացած մասը առանց վարանելու
ընդօրինակում է նրան: Մարդկանց մեծ մասն այդպիսին է:
Մեկը կարող է մտածել մի գաղափար կամ ներկայացնել
նոր միտում, իսկ մյուսները անմիջապես կմիանան այդ
շարժմանը և կպատճենեն այն: Այս օրինաչափությունը
պահպանվել է սերունդներ շարունակ: Յուրաքանչյուր
ազգ ունի իր սովորույթներն ու ավանդույթները, և մենք
չենք կարող պնդել, որ դրանք բոլորը ճիշտ կամ հիմնավոր
են: Բայց ո՞վ գիտի: Հնարավոր է, որ այդ սովորույթներից
և ավանդույթներից մի քանիսը անսխալ և անսխալ
են:

* * *

Երբ մտքերի անհանգիստ փոթորիկը հանդարտվում
է, մենք մտնում ենք խաղաղության թագավորություն և
դիպչում աստվածային ներկայությանը:

* * *

Մտածեք Աստծո, կամ մի գեղեցիկ բնապատկերի
մասին, որը խաղաղություն է ներշնչում, կամ մի ուրախ և
հաճելի փորձառության մասին: Դրական, հանգիստ
մտավոր գործունեությունը աշխուժացնում և
թարմացնում է:

* * *

Մենք ապրում ենք քաոսային և անհանգիստ
աշխարհում: Դուք կարող եք մտածել, որ փողը
երջանկություն է նշանակում, բայց երբ դուք այն ձեռք եք
բերում, կհասկանաք, որ դեռ դժբախտ եք: Դուք կարող եք
հարստություն ձեռք բերել և, Աստված մի արասցե,
կորցնել ձեր առողջությունը: Կամ կարող եք լավ
առողջություն ունենալ և կորցնել ձեր փողը: Կամ կարող
եք ունենալ և՛ հարստություն, և՛ առողջություն, բայց
տառապել բազմաթիվ խնդիրներից ուրիշների հետ`

բարութիւնն ցուցաբերելով միայն վրդովմունքի և
ատելութեան դիմաց: Առանց Աստծո, այս կյանքում ոչինչ չի
կարող իսկապէս բավարարել ձեզ:

* * *

Երկիրը դառնում է տանջանքների խցիկ նրանց
համար, ովքեր ապրում են աստվածային ծրագրի
անտեղյակութեան մեջ: Սակայն, երբ դուք կյանքի
փորձառութիւնները դիտարկում եք որպէս ձեր
ուսուցիչներ և դրանցից սովորում եք այս աշխարհի
իրական բնույթը և ձեզ տրված դերը տիեզերական
դրամայում, այդ փորձառութիւնները դառնում են
արժեքավոր լուսավորիչներ՝ երկարատև
բավարարվածութեան և երջանկութեան ճանապարհին:

* * *

Այնտեղ՝ անխավար մթութեան, անձայն լռութեան և
անստեղծ ոչնչութեան հետևում, թաքնված է հավերժական
Էութիւնը, որը գոյութեան ակունքն է և բոլոր տեսանելի ու
անտեսանելի ուժերի ու էակների աղբյուրը:

* * *

Աստված այս երկիրը չի ստեղծել մեզ համար
պարզապէս ուտելու, քնելու և մեռնելու, այլ որպէսզի մենք
իմանանք Նրա կամքը և հասկանանք մեր գոյութեան
նպատակը: Մի քանի իմաստուն մարդիկ հասկացել են
տիեզերական ծրագրի իմաստը, բայց մարդկանց մեծ
մասը կույր է և անտեղյակ է այդ նպատակից:

* * *

Փողը երբեք իմ կյանքի նպատակը չի եղել, իմ
նպատակն էր ծառայել մարդկութեան մեջ իմ եղբայրներին
ու քույրերին: Հետևաբար, Աստված ինձ համար
բազմաթիվ դռներ բացեց՝ ինձ ապահովելու և իմ
առաքելութիւնը կատարելու համար:

* * *

Աստված ստեղծեց այս տիեզերքը՝ գործելու համար
ֆիքսված և անփոփոխ օրէնքի համաձայն: Եթէ մենք
խախտենք այս համընդհանուր օրէնքներից որևէ մեկը,

մենք կպատժենք ինքներս մեզ: Բարձրահարկ շենքի
տանիքից ցատկող մարդը կկոտրի իր ոսկորները:
Հետևաբար, մենք չենք կարող անտեսել ձգողականության
օրենքը՝ առանց հետևանքները կրելու:

* * *

Երբ մենք խորը հայացք ենք գցում աշխարհի
քաղաքակրթությունների վրա և ուսումնասիրում հին
քաղաքակրթությունների թաքնված գաղտնիքները, ի
հայտ է գալիս մի մեծ պատկեր՝ միահյուսված գծերով,
բազմազան գլուխներով և ճշգրիտ մանրամասներով, և
մենք հասկանում ենք, որ մարդը բնույթով միաժամանակ
և՛ անհատական է, և՛ սոցիալական:

* * *

Եթե Աստված ցանկանար, որ մենք ապրեինք միայն
սյուրթական գիտակցությամբ, մենք լիովին
կբավարարվեինք սյուրթական իրերով և կբավարարվեինք
աշխարհիկ կյանքով:

* * *

Մաքրության, խաղաղության և երջանկության
ճառագայթները երազներից այն կողմ թարթում և պարում
են մեր էական խորություններում:

* * *

Մեր կյանքի այս երկրային ճանապարհորդության
ընթացքում երկնքում հայտնվող յուրաքանչյուր
փորձառության հետ մենք պետք է սովորենք, թե ինչպես
ընդլայնել մեր գիտակցությունը և ինչպես ավելի լավ
հասկանալ մեզ շրջապատող կամ մեր անցած
հանգամանքները, և այդ դեպքում մենք կկարողանանք
ապրել ավելի լավ ներդաշնակության մեջ և ավելի սահուն
ու անվտանգ կերպով շփվել մարդկանց և կյանքի հետ:

* * *

Մարդկանց մեծ մասը ընդօրինակում է ուրիշներին:

Մարդը պետք է լինի ինքնատիպ և ստեղծագործ, և
տիրապետի իր արած ամեն ինչին:

Արևելքում հիմնական ուշադրությունը կենտրոնացած
է եղել հոգևոր երջանկության զարգացման վրա, մինչդեռ
կյանքի նյութական կողմերը հաճախ անտեսվել են:
Արևմուտքում կան որոշ նյութական
հարմարավետություններ, բայց շատ քիչ հոգեբանական
երջանկություն: Անհրաժեշտ է երկուսի միջև
հավասարակշռություն, քանի որ կյանքի միայն մեկ կողմի
վրա կենտրոնանալը հանգեցնում է
անհավասարակշռության և կյանքի պահանջներին
ռացիոնալ կերպով արձագանքելու անկարողության:
* * *

Աստվածային երջանկությունից հետո ամենամեծ
երջանկությունը մարդու համար խաղաղությունն է իր
մերձավոր ազգականների հետ, որոնց հետ նա ստիպված
է ապրել տարվա ամեն օր:
* * *

Մարդիկ շատ ժամանակ են վատնում
շտապողականության և իմպուլսիվ գործողությունների
վրա՝ առանց շատ բանի հասնելու: Քիչերն են կանգ
առնում մտորելու և փորձելու հասկանալ, թե ինչ է
առաջարկում կյանքը:
* * *

Մենք պետք է աշխատենք իմաստության ներքին
շինություններ կառուցելու համար խաղաղության
այգիներում, որոնք ծաղկում և փայլում են հրաշալի
հոգևոր առաքիլությունների անթիվ ծաղիկներով:
* * *

Ներքին ներդաշնակությունը ուժի հարուստ աղբյուր է
և ստեղծում է վերականգնվող էներգիա:
* * *

Կյանքին նայելով՝ մարդ հասկանում է, որ
հաջողությունը հեշտ չէ: Կյանքը հաճախ դաժան է և
անողոք, և մենք պետք է պայքարենք ապրուստ

վաստակելու համար: Մտածեք այն ջանքերի մասին,
որոնք անհրաժեշտ են ձեր մարմինը պահպանելու և այն
առողջ ու հիվանդություններից զերծ պահելու համար:
Նույնիսկ եթե դուք հաջողության հասնեք դրանում, այդ
հաջողությունը ժամանակավոր է: Մարմինը՝ երկար
ապրեք, ի վերջո կհանգչի: Անհրաժեշտությունը թելադրում
է պայքարել բազմաթիվ ներքին և արտաքին ուժերի դեմ՝
ցանկալի հաջողության հասնելու համար: Այս ուժերը
անխոնջ աշխատում են՝ ձեզ զրկելու ցանկացած
իսկապես նշանակալի նվաճումից:

* * *

Փորձեք հանգիստ մնալ բոլոր հանգամանքներում և
թող ձեր խաղաղության սերմը ծաղկի ուրախությամբ և
գոհունակության ժպիտներով:

* * *

Նույնիսկ մեծագույն սրբերը չեն հասնում լիակատար
փրկության, եթե չեն կիսվում իրենց հաջողություններով
ուրիշների հետ, այսինքն՝ իրենց հոգևոր
փորձառություններով և բարձրագույն գիտելիքներով՝
օգնելով նրանց հասնել սուրբ գիտելիքների:

* * *

Այս պատճառով նրանք, ովքեր հասնում են այդ
փուլերին և հասնում են այդ վիճակներին, ձգտում են
հասկացողություն առաջարկել նրանց, ովքեր դրա կարիքն
ունեն: Եթե ցանկանում եք հասնել իրական հաջողության,
դուք կապահովեք ոչ միայն ձեր անձնական
երջանկությունը, այլև ուրիշների երջանկությունը:

* * *

Յուրաքանչյուր ինտելեկտ ունեցող մարդ կարող է
փող աշխատել, բայց եթե նրանք սեր ունեն իրենց սրտում,
նրանք երբեք չեն օգտագործի այդ փողը եսասիրական
նպատակներով, այլ կկիսվեն այն ուրիշների հետ: Փողը
անեծք և դժբախտություն է եսասերների և ժլատների
ձեռքում, և օրհնություն և նվեր՝ բարի սրտեր և
առատաձեռն հոգիներ ունեցողների ձեռքում:

* * *

Մեկը կարող է որոշել երկար ժամանակ լռել՝
հրաժարվելով այդ ընթացքում խոսել իր ընտանիքի
անդամների հետ: Թեև այս անձը կարող է որոշակի
ներքին խաղաղություն ձեռք բերել դրա արդյունքում, նրա
վարքագիծը եսասիրական է և վնասակար է իր
ընտանիքի երջանկության համար: Նա չի կարող
համարվել իսկապես հաջողակ, եթե իր սիրելիները
նույնպես չօգտվեն իր նվաճումից:

* * *

Նմանապես, նյութական հաջողության հասնելը ոչ
միայն մեր իրավունքն է վայելելու բարեկեցությունը
ինքնուրույն, այլև մեր բարոյական
պատասխանատվությունը ուրիշների նկատմամբ՝ նրանց
օգնելու բարելավել իրենց նյութական պայմաններն ու
կենսապայմանները:

* * *

Ես պաշտպանված եմ իմ մաքուր խղճի պատերի
ետևում: Ես այրել եմ մութ անցյալը և ինձ միայն այսօրն է
հետաքրքրում:

* * *

Այսօր ես գիտակցում եմ, որ ես մեկն եմ մեծագույն
բարիքի լույսի հետ և որ ես փարոս եմ նրանց համար,
ովքեր պայքարում են վշտի ծովի ալիքների դեմ:

* * *

Մարդիկ տարբեր տեսակետներ և տեսություններ
ունեն հաջողության մասին՝ կախված կյանքի իրենց
նկրտումներից: Հաճախ կարելի է լսել, թե ինչպես են որոշ
մարդիկ հաջողությունը նույնացնում գողության հետ՝
ասելով. «Նա հաջողակ գող էր»: Սա ընդգծում է, որ
հաջողությունը իր բոլոր ձևերով և տարատեսակներով
ցանկալի է և ցանկալի: Այնուամենայնիվ, մեր
հաջողությունը չպետք է վնասի ուրիշներին:

* * *

Կա նաև հաջողության մեկ այլ չափանիշ. երբ մենք կարողանում ենք ներդաշնակ և օգտակար արդյունքներ բերել մեզ համար, մենք պետք է մեր հաջողության մեջ ներառենք նաև ուրիշներին և կիսվենք դրա պտուղներով
նրանց հետ:

* * *

Հաջողությունը նշանակում է մարդու բավարարվածություն և բավարարվածություն իր միջավայրում: Իսկական հաջողությունը արդարության սկզբունքների վրա հիմնված գործողությունների արդյունք է և ներառում է ուրիշների երջանկությունն ու բարեկեցությունը՝ որպես մարդու սեփական երջանկության անբաժանելի մաս: Եթե մենք կիրառենք այս սկզբունքը մեր նյութական, մտավոր, բարոյական և հոգևոր կյանքում, մենք կունենանք հաջողության ամբողջական և համապարփակ սահմանում:

* * *

Այստեղ՝ այս սահմանափակ աշխարհում, մենք ընկալում ենք երկարությունը, լայնությունը և խտությունը, բայց կա մեկ այլ մակարդակ, որտեղ չափումներ գոյություն չունեն. ամեն ինչ պարզ է և թափանցիկ՝ ամեն ինչ գիտակցություն և ընկալում է: Համի զգացողությունը ընկալում է, ինչպես նաև հոտառությունը: Մեր զգացմունքները, մտքերը և մարմինները գիտակցության վիճակներ են: Ճիշտ այնպես, ինչպես մենք կարող ենք տեսնել, լսել, հոտոտել, համտեսել և շոշափել երազներում, այնպես էլ այդ ավելի բարձր մակարդակում մենք զգում ենք այս բոլոր զգացողությունները մաքուր գիտակցության միջոցով:

* * *

Ո՛վ Տեր, երջանկացրու մեզ՝ զգալով Քո մոտիկությունը, ազատիր մեզ ցանկությունների կապանքներից և պարզևիր մեզ ներքին ուրախություն, որը չի ազդվում կյանքի փորձառություններից և նրա փոփոխվող իրադարձություններից:

* * *

Երբ մեր միտքը համահունչ է բարձրագույն
ընկալումների հետ, մեր մեջ արթնանում է հոգևոր
գիտակցություն, և մենք զգում ենք աստվածային
իմաստության և սիրո զարմանալի հրաշքներ:

* * *

Եթե մենք Աստծուն ամբողջությամբ սիրենք և դիմենք
Նրան մեր բոլոր մտքերով ու սրտերով, մենք կզգանք
Նրան մոտիկություն և կհասկանանք, որ Նա կյանքի
ամենամեծ անվտանգության ապաստանն է:

* * *

Թվացյալ դատարկ և դատարկ տարածության մեջ կա
տիեզերական կապ և հավերժական կյանք, որը
միավորում է մեզ տիեզերքի բոլոր կենդանի և անշունչ
արարածների հետ: Մեծ կյանքի ալիքը հոսում է գոյության
ամեն ինչի միջով:

* * *

Հավերժությունը մեր իրական տունն ու մշտական
բնակավայրն է, և մեր գոյությունը այս մարմիններում
ժամանակավոր գոյություն է, ինչպես անապատով
ճանապարհորդող քարավանի կարճատև հանգիստը:

* * *

Երբ մենք մեզ միանում ենք ոգու ստեղծագործական
ուժերին, մենք կապ կհաստատենք մեզ առաջնորդելու և
մեր խնդիրները լուծելու ընդունակ համընդհանուր և
անսահման մտքի հետ: Ստեղծագործական ուժը
անխափան կհոսի մեզ մոտ մեր գոյության ամենամեծ
աղբյուրից՝ թույլ տալով մեզ հասնել ստեղծագործական
հաջողության մեր գործունեության ցանկացած ոլորտում:

* * *

Սերը աճում և ծաղկում է վստահության,
հանդուրժողականության և փոխադարձ հարգանքի
միջավայրում:

* * *

Օրհնիր մեզ, Տե՛ր, մաքուր մտքերի և լավ
սովորությունների լույսով, որպեսզի եթե վատ
սովորությունների և շեղված մտքերի խավարը մոտենա
մեզ, այն անմիջապես ցրվի: Եվ օգնիր մեզ սիրել Քեզ
այնպիսի խորը սիրով, որ ո՛չ նյութական պատրանքները,
ո՛չ էլ աշխարհիկ գայթակղությունները չկարողանան մեզ
որսալ կամ գրավել մեր մտքերն ու սրտերը:

* * *

Հեշտությամբ ձեռք բերված իրերը հազվադեպ են
արժեքավոր: Մենք սա գիտենք մեծ տղամարդկանց և
կանանց կյանքն ուսումնասիրելով և այն բանից, թե
ինչպես են նրանք մեծ դարձել՝ զարգացնելով իրենց
տաղանդները, կատարելով իրենց
պարտականությունները, զարգացնելով իրենց
բարոյական արժեքները, զբաղվելով խորը
ուսումնասիրությամբ և խուսափելով եսասիրությունից:
Սակայն նրանց հասած արդյունքները և նրանց
նվաճումները անհամեմատ ավելի մեծ էին, քան նրանց
ներդրած ջանքերը:

* * *

Իսկական ազատությունը կայանում է իմաստությամբ
առաջնորդվող և հասկացողությամբ, ճշգրտությամբ և
անսասան կամքով հիմնավորված ընտրության
ազատության մեջ:

* * *

Երբ դուք արթնացնում եք ձեր կամքը,
վճռականությունը և գիտակցական զանազանությունը,
անտեսանելի ուժերը արձակվում են բարձրագույն
գիտակցությունից՝ հոգու ներթափանցման միջոցով՝ ձեզ
օգնելու և լուսավորելու հոգեբանական
հարմարավետության և երջանկության տանող ուղիները՝
Աստծո օգնությամբ:

* * *

Մարդը պետք է բացի հոգու ուղիները իր սեփական
ջանքերով: Ոչ ոք կամովին չի ընտրում տառապանքն ու

տառապանքը խաղաղության և երջանկության
փոխարեն: Անտեղյակությունը տառապանքի արմատն է
և խոչընդոտը, որը պետք է հեռացվի և վերացվի:
Անտեղյակությունը վնասակար մոլախոտ է, խորը
արմատներ ունեցող, որը աճում է մարդկության այգում և
դուրս մղում լավ ու օգտակար բույսերը:

* * *

Անգիտությունը պետք է հաղթահարվի անսասան
կամքով և վճռական վճռականությամբ: Մտքի հողը պետք
է մշակվի [դրականի վրա] կենտրոնացված
ուշադրությամբ, և բարի սերմերը պետք է ջրվեն
հավատքի ջրով: Երբ սիրո կենսական և տաք
ճառագայթները փայլեն, բարության սերմը կաճի և
կհաղթահարի մոլախոտերն ու մակաբույծ բույսերը, քանի
որ խավարը չի կարող գոյություն ունենալ լույսի
ներկայությամբ:

* * *

Նյութական իրերի հաճույքները մարում և
անհետանում են, բայց աստվածային ուրախությունը
երբեք չի մարում: Դա աստվածային երջանկություն է, որն
:անվերջ է և աննկարագրելի

* * *

Մենք երբեք չպետք է օգտագործենք սխալ մեթոդներ՝
երջանկության հասնելու համար, ինչպես նաև չպետք է
հրաժարվենք մեր ներսում եղած խաղաղությունից և
հոգևոր հարստությունից՝ հետապնդելով պատրանքային
հարմարավետություն և փայլուն կյանք, որը կարող է մեր
առջև կախված լինել դժոխային գործողություններով և
կործանարար հետևանքներ ունեցող վարքագծով:

* * *

Հանգստությունը լավագույն տեսախցիկն է
աստվածային ներկայությունը որսալու համար: Մաքուր և
ճշգրիտ կենտրոնացված հանգստության օբյեկտիվի

միջով օրհնված պատկերը կհայտնվի կատարյալ
պարզությամբ:

* * *

Իրականում, ողջ իմաստությունը քո մեջ է, և քեզ
անհրաժեշտ է միայն գիտակցաբար գիտակցել այն:

* * *

Իսկական բավարարվածությունը կայանում է
ինքնակատարելագործման մեջ, որպեսզի ուրիշները
փնտրեն ձեզ, այլ ոչ թե դուք նրանց: Սերը և
բարեկամությունը պետք է տրվեն ազատորեն՝ առանց
ակնկալիքների կամ պահանջարկի: Ակնկալիքները միայն
տառապանք և դժբախտություն են ծնում: Նույնիսկ
ինքնակատարելագործման ձգտելիս պետք է միայնակ,
անվտանգ և խաղաղ լինել սեփական առաքիլությունների
և ինքնագնահատականի ամրոցի մեջ:

* * *

Թող ուրախության և լավատեսության ջրվեժներ միշտ
հոսեն իմ սրտից, և թող դրանց թարմացնող ցողերը
դիպչեն բոլոր նրանց, ում կհանդիպեմ:

* * *

Հոգևոր ուրախությունը հոգու մեջ առաջացնում է
ուրիշներին ամեն կերպ օգնելու ցանկություն և
զարգացնում է երջանկության տանող նուրբ բարոյական
հաճույքները գնահատելու ունակությունը, այդպիսով
նվազեցնելով կոպիտ հաճույքների նկատմամբ հակումը:

* * *

Անկախ նրանից, թե որքան փոքր է ձեր դերը, այն
մնում է նույնքան կարևոր, որքան ամենամեծ դերերը՝
կյանքի բեմում հոգիների կողմից բեմադրվող
տիեզերական խաղի հաջողությանը նպաստելու առումով:

* * *

Ամբողջական գիտակցությունը բացարձակ,
անսահման գիտակցություն է, որը անընդհատ նորանում
է, և նրա ստեղծագործականությունը երբեք չի սպառվում,

Լ ձեր միջոցով այն փորձում է արտահայտել իր եզակի
կողմը:

* * *

Եթե դու գոնե մեկ անգամ համոտեսես աստվածային
սերը, երբեք չես հրաժարվի դրանից, որովհետև ամբողջ
տիեզերքում դրա նման ուրիշ բան չկա:

* * *

Աստծուն ճանաչողները հասել են շատ առաջադեմ
հոգևոր մակարդակի, այնպես որ չեն բավարարվում
միայն մեղավորներին հոգևոր խորհուրդներ տալով, այլ
կարող են՝ Աստծո շնորհով և օգնությամբ, նրանց
լիցքավորել հոգևոր զորությամբ, որն ազատում է նրանց
իրենց մեղավոր արարքների հետևանքներից:

* * *

Բոլոր բարի և չար գործերը թաքնված են ուղեղի
բջջերում և դրսևորվում են որպես բարի կամ չար
սովորություններ կամ մտքերի մեջ հակումներ:

* * *

Անառողջ սովորություններից տառապող մարդը,
քանի որ իր ուղեղի բջջերը լիցքավորված են այդ
սովորությունների ուժով, կարող է ազատագրվել կամքի
ուժի, մեդիտացիայի, անկեղծ աղոթքի և անընդհատ
դրական հաստատման միջոցով, մինչև իր բոլոր
անցանկալի սովորությունները վերածվեն խաղաղության
և հանգստության լավ սովորությունների: Սա տեղի է
ունենում, երբ ճիշտ ուղղորդված կենսական ուժը
աշխատում է փոխել ուղեղի բջջերի աննորմալ բնույթը,
որպեսզի այդ բջջերը լցվեն ամեն ինչով, ինչը լավ է,
:առաքինի և գեղեցիկ

* * *

Հասկանալը ներքին աչքն է, հոգու տեսողությունը և
սրտի հեռադիտակը: Այն մտքի հանգստության և խղճի
մաքրության միջև հավասարակշռությունն է:

* * *

Ամեն օր մենք տեսնում ենք տարբեր տեսարաններ, և
ամեն օր նոր դաս է բերում սովորելու: Ակնկալվում է, որ
մարդը դասը կսովորի՝ կենտրոնանալով իր գոյության
վերջնական նպատակի վրա՝ ճանաչել իր գոյության
աղբյուրը և իր կյանքի հիմքը:

* * *

Եկեք աշխատենք մոռանալ անցյալի վշտերը և
վճռականորեն չկենտրոնանալ դրանց վրա: Անսասան
վճռականությամբ և գործուն կամքով նորոգենք մեր
կյանքը, հարստացնենք մեր հաջողությունները և մեր մեջ
սնուցենք լավ սովորություններ և ազնիվ որակներ:

* * *

Ամեն ոք, ով բացահայտում է ուրիշների
թուլությունները և նրանց ամոթ ու վրդովմունք է
պատճառում, հեռու է իմաստությունից և առողջ
դատողությունից:

* * *

Ասույթներ բոլոր ժամանակների և վայրերի համար

Աստծո հետ ներդաշնակության մեջ գտնվողները
տեսնում են շունչ կտրող գեղեցկություն և համտեսում են
անզուգական քաղցրություն, որը հնարավոր չէ զգալ որևէ
այլ կերպ:

Երբ հոգիս կանչեց Քեզ, Քո լուրջյան ամպերը
պայթեցին, ո՛վ Աստված, և Քո ողորմության անձրևը
հեղեղի պես թափվեց, մինչև որ դարձավ Քո շնորհի
հեղեղատարափ: Քո օրհնյալ գետը կուլ տվեց իմ եռության
ափերը, և իմ հոգին սուզվեց հավերժության ջրերի մեջ, և
իմ փոքրիկ կյանքի պղպջակը հալվեց Քո ամենուրեք
գոյության օվկիանոսում:

Իմ ուսուցիչը սովորեցրեց ինձ, թե ինչպես
օգտագործել իմաստության փորագրիչը՝ ինձ
աստվածային ներկայությանը արժանի տաճար
դարձնելու համար

Եթե ուզում եք հասնել ազնիվ նպատակի, սկսեք դրա
համար մտավոր մոդել ստեղծելով: Այժմ դուք կարող եք

ձեր գիտակցության մեջ ամուր կերպով հաստատել
ցանկացած ուղղություն, եթե ձեր մտքում արմատավորեք
ամուր գաղափար, այդ դեպքում ձեր ամբողջ էությունը
կհամապատասխանի այդ գաղափարին, և ձեր
գործողությունները կհամապատասխանեն դրան:
Երբ դուք դիպչեք աստվածային սրտին, ձեր
խնդիրները կվերանան, սերը կլցնի ձեր սիրտը, և
հրաշալի հոգևոր ապրումները կպարեն ինչպես մաքուր
շատրվաններ ձեր մտքի այգիներում:
Շատ ամպեր փորձում են թաքցնել քեզ և թաքցնել
ինձնից, բայց կարոտի արցունքների ցողի միջով քո
օրհնյալ անունը հայտնվում է ինձ՝ փայլատակելով
պայծառ ոսկե տառերով բոլոր վարագույրների և քողերի
ետևից:

Խղճի մաքրությունը նշանակում է ճշմարտության հետ
թափանցիկորեն վարվել
Կան անհրաժեշտ կարիքներ և այն, ինչ ոմանք
համարում են «անհրաժեշտություններ», որոնք
իրականում ավելորդ և ավելորդ են: Կյանքը պետք է
պարզեցվի՝ կենտրոնանալով հիմնական կարիքների վրա
և վերացնելով ավելորդ շքեղությունները:
Որքա՞ն բարձր ես դու, ո՛վ բարեկամություն, և որքա՞ն
բերրի ու սուրբ է քո հողը: Սերը քո սնունդն է և
հավատարմությունը՝ քո խմիչքը:
Երբ երկու մարդ քայլում են ներդաշնակության և
համաձայնության մեջ՝ չնայած իրենց
տարբերություններին, նրանց միավորում է մեկ նպատակ՝
գտնել հոգու խաղաղություն և անդորրություն մաքուր
սիրո և փոխադարձ հավատարմության մեջ, և երբ
սիրահարը հաճույք չի փնտրում սիրելիի հաշվին, ապա
անձնուրացության այգում ծաղկում են բարեկամության
բուրավետ ծաղիկները և տարածում իրենց քաղցր բույրը:

Աշխարհը մեր միտքը մարզում է այլ կերպ՝ մեզ
այնքան շատ բաների սովորեցնելով, որ մենք սկսում ենք
մտածել, որ երջանկությունը անհնար է առանց դրանց:
Բայց կյանքը, և մասնավորապես երեխաների կյանքը,
պետք է պարզեցվի, հակառակ դեպքում կյանքը նրանց
կսովորեցնի դառն հիասթափությունների միջով:
Ճշմարտությունն ավելի ճշգրիտ և իրատեսական է,
քան պարզապես միտքը կամ երևակայությունը, բայց այն,
ինչ մենք մտածում կամ պատկերացնում ենք, երբեմն
կարող է իրականություն դառնալ:
Երևակայությունը ստեղծագործական մտածողության
գործընթացի կարևորագույն տարր է: Այնուամենայնիվ,
երևակայությունը պետք է հասունանա և վերածվի
անսասան համոզմունքի, և դա անհնար է առանց ուժեղ
կամքի ուժի:
Եթե դուք ինչ-որ բան պատկերացնեք ձեր ողջ կամքի
ուժով, ձեր երևակայությունը կվերածվի անձնական
համոզմունքի, և երբ դուք կարողանաք պահպանել այդ
համոզմունքը
Բոլոր հակառակ կարծիքներից անկախ, ձեր
համոզմունքը իրականություն կդառնա
Մարդ պետք է սովորի ինքնուրույն կանգնել՝ հենվելով
սեփական առաքինությունների և ինքնագնահատականի
վրա:
Հոգևոր ուրախությունը նորացված ուրախություն է և
ավելի ու ավելի է ի հայտ գալիս նրանց մոտ, ովքեր
խորապես մտածում են Աստծո մասին: Դա ուրախություն
է, որը օգնում է ճիշտ որոշումներ կայացնել և ճիշտ բաներ
անել, և երբ այն հայտնաբերվում է, անառողջ
ցանկություններն ու տենչերը մարում են, քանի որ
կորցնում են իրենց գրավչությունը հոգևոր ուրախության
համեմատ:
Մեր Ամենակարող Արարիչը մեզ կյանք, ուժ և
իմաստություն է տվել, և մեր պարտականությունն է մեր
ուշադրությունը Նրան նվիրել և մեր սրտերը Նրան

բարձրացնել սիրով, երախտագիտությամբ և Նրա
բարեհաճության ու բարության ճանաչմամբ:
Օգնիր ինձ, Աստված, չվառել զայրույթի կրակը,
որպեսզի չայրեմ վրդովմունքի բոցերով իմ և ուրիշների
ներսում գտնվող խաղաղության կանաչ օազիսները:
Օգնիր ինձ մարել զայրույթի կրակը իմ սիրո անընդհատ
հոսող անձրևով:

Թող իմ քնքշության և խաղաղության լիճը մնա
հանգիստ և անշարժ, չխանգարվի դժգոհության
փոթորիկներին, որոնք միայն տառապանք են բերում:
Պարտականության զգացումից մղված
գործողություններ կատարելը կամ անձնական
ցանկությունները զոհաբերելը մեկ այլ անձի ծառայության
և սիրո համար շատ ավելի լավ է, քան դա անել վախից
դրդված:

Նույնիսկ երբ մարդը դադարում է խախտել
աստվածային օրենքները, նա պետք է դա անի Աստծո
հանդեպ սիրուց դրդված, այլ ոչ թե Նրա պատժից
վախենալով:
Ինչից էլ որ վախենում ես, հեռացրու մտքերդ դրանից,
թող դա Աստծուն և ամրապնդիր քո վստահությունը Նրա
հանդեպ:

Վախը միշտ մարդու հետ է, և դրանից ազատվելը
հնարավոր է Աստծո մասին մտածելով և Նրա
ներկայությունը զգալով:

Սկզբում կարող է դժվար լինել առաքինության
ճանապարհներով քայլելը, բայց դրանք օրհնյալ
ճանապարհներ են, որոնք տանում են դեպի հոգեկան
խաղաղություն և իրական երջանկություն:

Թող Աստծո փառքը փայլի մեր կյանքի յուրաքանչյուր
անկյունում, թող Նրա սերը բնակվի մեր սրտերում, և թող
Նրա լույսը լցնի մեր գիտակցությունը:

Օ՛, իմ աստվածային սիրելի՛, ծաղիկները ծաղկում են,
եղանակները փոխվում են, և բույրը խոսում են քո մասին:
Լիալուսինը բացահայտում է քո ժպիտի գծերը, և արևը

կրում է քո երկնային լամպը: Ես լողում եմ արցունքների
ծովում՝ լցված քեզ համար կարոտով: Ծառերի
տերևներում և մարդկության երակներում հոսում է քո
կյանքն ու կենսունակությունը, և ես զգում եմ քո
տիեզերական սրտի բաբախյունը իմ ներսում:
Երբ զգում եմ քո ներկայությունը, ինձ թվում է, թե
արթուն եմ մի այլ աշխարհում, և ժամանակ առ ժամանակ
երագում եմ այս երկրի և այս փոքրիկ մարմնի՝ իմ
սեփականի մասին: Ես արթուն եմ անվերջ երանության
մեջ, և երկրային կյանքի մասին իմ երագանքը
բուրավետվում է քեզ հետ անցկացրած արթուն պահերի
երջանիկ հիշողություններով: Ես արմատախիլ եմ արել
մղձավանջների մոլախոտերը երազներիս այգուց և դրանց
տեղում տնկել եմ իմ ոգեշնչման վարդերը, որտեղ իմ
կարոտի բույրը կծգի քեզ, և դու կգաս ինձ քեզ հետ
տանելու դեպի հավերժական երանության հորիզոններ:
Աստված, դարձրու ինձ թափանցիկ՝ մաքրությամբ և
մաքրությամբ, որպեսզի կարողանամ իմ մեջ Քո բուժիչ
լույսը ճառագել:

Հանգստացրու մտքիս դողացող հայելին, որ այն
արտացոլի քո անսահման դեմքը
Լայն բացիր հավատքի պատուհանները, որպեսզի
կարողանամ շնչել քո խաղաղության բույրը
Ո՛վ Դու, Ով փայլում ես Քեզնով, ո՛վ Մեծություն, Ով
աննկարագրելի է, նայիր իմ աչքերով, որոնք կարոտում են
Քեզ, որպեսզի ես չտեսնեմ ոչինչ գոյություն Քեզանից
բացի:

Կյանքի բոլոր երևույթների և դրսևորումների
հետևում թաքնված է Աստծո լուռ ծայնը, որը անընդհատ
կանչում է մեզ ծաղիկների, սուրբ գրքերի, մեր խղճի և
բոլոր այն գեղեցիկ բաների միջոցով, որոնք կյանքը
դարձնում են ապրելու արժանի:

Հոգևոր գազաթնակետերին հասնելու համար
որոնողի գործադրած յուրաքանչյուր ջանք Աստծո կողմից

հաշվվում է նրա համար և լավ վարձատրվում դրա համար:

Խնդրում ենք Քեզ, Տե՛ր, լուսավորի՛ր մեր մտքերը Քո ճշմարտության լույսով, մեր սրտերը բաբախեցրու Քո սիրով և մեր հոգիները լցրու Քո ուրախությամբ ու Քո շնորհի առատությամբ:

Այդ թափանցիկ հորիզոնից, որը միտքը չի կարող թափանցել, Աստված թափում է Իր հավերժական լույսը, և տիեզերական մտքից գալիս են վեհ ոգեշնչումներ և օրհնյալ ուժեր, և ստեղծագործական գործունեությունը հոսում է բաց և ներդաշնակ մտքերի մեջ:

Երբ հասկանաս, որ քո հոգին, քո սիրտը, ոգեշնչման յուրաքանչյուր կայծ, կապույտ երկինքը, փայլող աստղերը, լեռները, երկիրը, թռչունները և ծաղիկները բոլորը կապված են տիեզերական ռիթմի, հոգևոր ուրախության և համընդհանուր միասնության մեկ թելով, ապա կհասկանաս, որ դրանք բոլորը ալիքներ են աստվածային օվկիանոսի կրծքին, որը ափ չունի:

Եթե մենք մոռանանք մեր Արարչին, մենք արժանի ենք տառապանքի: Մենք պետք է գիտակցենք, որ Աստված մեր սիրելին է և սիրում է մեզ, և այս գիտելիքը կազատի մեզ մեր խնդիրներից և տառապանքից:

Աստծո իսկական սիրահարը երբեք չի դադարում Նրա որոնումները, նույնիսկ եթե բազմաթիվ փորձերից հետո չի կարողանում գտնել Նրան: Ինչպես ալիքը փոթորկի դադարից հետո պետք է վերադառնա օվկիանոսի սիրտ, այնպես էլ անկեղծ որոնողը. նա ունի անուղղակի համոզմունք, որ խոչընդոտները կփշրվեն, և որ նա անխուսափելիորեն շուտով կամ ուշ կմիավորվի տիեզերական օվկիանոսի հետ՝ այն անսահման օվկիանոսի հետ, որտեղից նա եկել է և որտեղ վերադառնում է:

Երբ միտքը անընդհատ մտածում է աստվածային սիրելիի մասին, սիրտը երգում է ուրախության և երջանկության երգեր:

Հոգևոր ճառագայթումը մարդու ի հայտ գալն է
նրանից, ինչ նա հիմա է, դեպի այն, ինչ նա կլինի
ապագայում:

Մարդը չի կարող թաքցնել իր իրական բնույթը
ուրիշներից: Նրա մտքերի տատանումները ինչ-որ կերպ
կարտացոլվեն նրա վարքագծում և կհայտնվեն նրա
գործողություններում:

Շատերը սխալ պատկերացում ունեն ազատության
մասին: Նրանք ազատությունը համարում են այն, ինչ
մարդուն դուր է գալիս անել, և ես այս ազատությունն
անվանում եմ քմահաճույքների ազատություն:

Ազատության իրական բնույթի սխալ ըմբռնման
պատճառով որոշ ծնողներ իրենց երեխաներին
ստրկացնում են ավանդույթներին՝ անմիջապես
կատարելով նրանց ցանկությունները: Այնուհետև
երեխան մեծանում է՝ հավատալով, որ քանի դեռ իր
ցանկությունները կատարվում են, նա երջանիկ է, և որ
կյանքի նպատակը յուրաքանչյուր ցանկություն կատարելն
է: Սակայն, ավելի ուշ նրանք հասկանում են, որ սխալվել
են, քանի որ արտաքին աշխարհը բոլորովին
տարբերվում է ընտանեկան կյանքից, և նրանք սովորում
են, որ յուրաքանչյուր ցանկություն կատարելը հեշտ չէ:
Մյուսները կարող են նրանց մի կողմ դնել և անտեսել՝
հետապնդելով իրենց սեփական ցանկությունները:
Հետևաբար, երեխան կարծրանում և հուզականորեն
թմրում է սեփական ցանկությունները բավարարելու
ճնշող ցանկության պատճառով: Հետևաբար, ծնողները
պետք է օգնեն իրենց երեխաներին զարգացնել իրենց
կամքն ու խորաթափանցությունը, որպեսզի նրանք
կարողանան ապրել աշխարհում՝ առանց ընկնելու դրա
թակարոների և որոգայթների մեջ:

Մայրն ասում է. «Սովորեցրե՛ք նրան սիրով»: Իհարկե,
երեխաների հետ սիրով վարվելը, ընդհանուր առմամբ,
լավ է, բայց չափից շատ քաղցրությունը փչացնում է
ատամները, և նմանապես, չափից շատ փայփայումը

փչացնում է երեխաներին: Անհրաժեշտ է որոշակի ամրություն և վճռականություն, բայց եթե երեխայի հետ դաժանորեն վարվեն և պատժվեն սխալի համար, հետևանքները ծանր կլինեն: Պետք է հավասարակշռություն լինի երեխաների հետ վարվելակերպի և վերաբերմունքի մեջ. յուրաքանչյուր հայր պետք է զսպի իր խառնվածքը սիրով և քնքշությամբ, և յուրաքանչյուր մայր պետք է համեմի իր սերը իմաստությամբ և բանականությամբ: Մարդը պետք է պահպանի Աստծո հանդեպ սիրո և կարոտի կայուն հոգեբանական վիճակ: Ես փորձել եմ բազմաթիվ աշխատանքներ, բայց անկախ իմ աշխատանքի բնույթից, իմ մտքերը միշտ Աստծո հետ են մնում:

Մենք պետք է վայելենք այս արարչագործությունը, բայց առանց թույլ տալու, որ այն մեզ ստրկացնի: Եվ փորձը ինձ սովորեցրել է, որ Աստծուն գտնելու ուրախությունը անգուղական է:

Մինչև լուրջ գործերի անցնելը, պետք է լուռ նստել, հանգստացնել զգայարաններն ու մտքերը, խորը խորհրդածել և աստվածային օգնություն փնտրել՝ հոգևոր առաջնորդություն և ճիշտ ուղղություն ստանալու համար: Թույլ տուր ինձ հասկանալ, որ լուսաբացի դեմքին ժպիտը, ծաղիկների շուրթերին և ազնիվ տղամարդկանց ու կանանց դեմքերին քո ժպիտն է: Ես չեմ ազդվի դժբախտությունների, անհաջողության, հիվանդության կամ որևէ անսպասելի խոչընդոտի հաջորդական պատկերներից, քանի որ գիտակցում եմ, որ կարգապահ գիտակցությունը, որը սերտորեն կապված է տիեզերական գիտակցության հետ, անուղղակիորեն չի տառապում անհաջողություններից և նյարդայնացնող բաներից:

Ազատությունը նշանակում է գործելու ունակություն՝ ըստ իմաստության, այլ ոչ թե կրքերի, սովորությունների և քմահաճույքների թելադրանքին համապատասխան:

Էգոյին հնազանդվելը հանգեցնում է ստրկության, մինչդեռ
ոգու հուշումներին զիջելը հանգեցնում է
սահմանափակումներից ազատագրման:
Ինձ համար տարբերություն չկա՝ ես ապրում եմ շքեղ
պալատում, թե համեստ տնակում, միայն թե Աստված ինձ
հետ լինի:

Ես իմ ազնվորեն վաստակած փողը կօգտագործեմ
պարզ ապրելու համար՝ հրաժարվելով շռայլ կյանքից:
Աստծո հանդեպ հավատքի և կամքի ուժի կիրառման
միջոցով մարդը կարող է հաղթահարել հիվանդությունը,
ձախողումը և անգիտությունը, քանի դեռ կամքի
տատանումներն ավելի ուժեղ են, քան ֆիզիկական կամ
հոգեբանական հիվանդությունների տատանումները:
Որքան քրոնիկ է հիվանդությունը, այնքան ավելի ուժեղ և
վճռական պետք է լինի կամքը, և այնքան ավելի խորը և
անսասան պետք է լինի հավատը՝ ցանկալի արդյունքի
հասնելու համար:

Ոգեշնչիր ինձ, Տե՛ր, վստահել միայն Քեզ, այլ ոչ թե
մարդկային պաշտպանության միջոցների, թույլ մի՛ տուր,
որ վախն ու անհանգստությունը կաթվածահար անեն
կյանքի ցանկացած փորձության դիմակայելու իմ
անսահման ուժը: Թույլ մի՛ տուր, որ ես չպատկերացնեմ
դժբախտ պատահարներ, աղետներ և
դժբախտություններ՝ վախենալով դրանց իրական
դրսևորումից մտքի և երևակայության միջոցով: Եվ թույլ
տուր, որ ես գիտակցեմ, Տե՛ր, որ անկախ նրանից՝ արթուն
եմ, թե քնած, արթուն եմ, թե կորած եմ երազների մեջ,
կենդանի եմ, թե մեռնում, Քո պաշտպանիչ
ներկայությունը դեռևս շրջապատում և պահպանում է
ինձ:

Իմաստուններն ասում են. Աստծո սիրով և
առաքինությամբ պայմանավորված բարի գործերի
պտուղը ներդաշնակությունն ու մաքրությունն է:
Եսասիրական ցանկություններով և ամբիցիաներով
պայմանավորված գործերի պտուղը՝ ցավն ու

տառապանքը: Չար գործերի պտուղը՝ տգիտությունն ու
հիմարությունն է:

Բարի գործերը երջանկություն են բերում, մինչդեռ
եսասիրությունից մղված աշխարհիկ գործողությունները
տանում են տառապանքի և ցավի: Սակայն
շարունակական չար գործերը ոչնչացնում են մարդու
գանազանելու և հասկանալու ունակությունը:

Եթե ցանկանում եք ապրել խաղաղության և
ներդաշնակության մեջ, ձեր մտադրությունները պետք է
բարի լինեն, և դուք պետք է տարածեք բարության և սիրո
մտքեր: Եթե ապրում եք առաքինի կյանքով, ապա կօգնեք
ուրիշներին ձեր օրինակով և լավ վարքով:

Այն պահին, երբ ես անհանգստություն և մտավոր
շփոթվածություն զգամ, ես կհանգստանամ և կմտածեմ,
մինչև որ վերականգնեմ իմ ինքնատիրապետումը, և ես
կսկսեմ ամեն օր՝ մտածելով Աստծո մասին և խնդրելով
Նրա օգնությունն ու առաջնորդությունը:

Վճռեք թույլ չտալ, որ ատելության խեղդող
մոլախոտերը աճեն և ներթափանցեն ձեր կյանքի այգի՝
այգի, որը լի է ազնիվ ոգու առաքինություններով: Եվ
որքան շատ զարգացնեք այս բուրավետ, վարդանման
հատկանիշները, այնքան ավելի Աստված կբացահայտի
ձեզ ձեր ներսում գոյության ամենամեծ գաղտնիքը:

Կյանքի նպատակը խաղաղության,
բավարարվածության, անմահության, անվտանգության և
ճշմարտության իմացության հասնելն է, և այս
ցանկությունների հիմքում ընկած է մեր ներսում խորը
գտնվող աստվածային էությունը:

Թող ես գտնեմ իմ ազատությունը Քեզ մեջ, ո՛վ Տեր, և
գիտակցեմ, որ իմ իրական տունը Քո ամբողջական
գոյությունն է, և որ ես Քո տիեզերական գիտակցության
անբաժանելի մասն եմ:

Օ՛, անծայրածիր, աստվածային ծով, թող իմ
ցանկությունների գետերը, որոնք հոսում են

խոչընդոտների ու արգելքների անապատներով,
վերջապես խառնվեն քո մեծ խորություններում:
Միայն աստվածային ամրոցում ենք մենք գտնում
պաշտպանություն և անվտանգություն, և չկա ավելի
անվտանգ ապաստան, քան Աստծուն մոտ զգալը և Նրա
ներկայությանը դիպչելը:

Քանի որ մարդիկ կառավարվում են
սովորություններով, որոնք ձևավորում են նրանց
հակումները, հակումները, բնավորությունը և
ցանկությունները, եթե այդ սովորությունները վատ են,
բնավորությունը դառնում է վնասակար, իսկ
գործողությունները՝ չար: Հետևաբար, խորհուրդ է տրվում
առաջնահերթություն տալ լավ սովորություններին, քանի
որ դրանք այնուհետև մեր գործողություններն ու մտքերը
ուղղորդում են դեպի ազնիվ նպատակներ և մեզ
առողջություն ու երջանկություն են բերում:

Որտեղ էլ որ կան տխուր և տառապող հոգիներ, ես իմ
մխիթարությունը գտնում եմ նրանց ծառայելու և
մխիթարելու մեջ: Ես կանեմ ամեն ինչ՝ ուրիշներին
ուրախություն պարգևելու համար և կարեկցելու եմ
նրանց զգացմունքներին, կարծես դրանք իմ սեփականը
լինեին:

Մտավոր ունակություններ գոյություն ունեն
մարդկանց մոտ, բայց դրանք մնում են թերզարգացած
մարդկանց մեծամասնության մոտ, և այդ
ունակությունները չզարգացնելը հանգեցնում է լուրջ
հետևանքների: Ինչպես մարմինը, այնպես էլ միտքը
կարիք ունի պատշաճ սնուցման և վարժությունների՝
:առողջության և կենսունակության համար
Ադամանդը լույս է ընդունում և արտացոլում, ինչպես
նաև մաքուր, թափանցիկ հոգիները, որոնք ճանաչում են
Աստծուն և փայլում Նրա ներկայությամբ:

Ո՛վ Տեր, Դու ես կյանքի իրական հարստությունը, և
նախ Քեզ գտնելով՝ ես Քեզ մեջ կգտնեմ այն ամենը, ինչ
ինձ անհրաժեշտ է:

Մարդիկ սովորաբար կենտրոնանում են միայն սննդի,
օդի և արևի լույսի վրա՝ լավ առողջությունը պահպանելու
համար, բայց կարող է գալ մի ժամանակ, երբ
առողջությունը վատթարանա՝ չնայած այս արտաքին
կենսական աղբյուրների առատությանը: Այդ ժամանակ է,
որ անհրաժեշտություն է առաջանում ներսից լիցքավորել
մարմնի էներգետիկ պաշարները:

Եթե մտքիս նավակը մոտենում է վտանգներ ու
ռիսկեր պարունակող ազաի ցանկությունների ժայռերին՝
քշված անգիտության կատաղի փոթորիկներից, ապա
եղիր, ո՛վ իմ Աստված, իմ փարոսը և միշտ առաջնորդիր
ինձ դեպի Քո արդարության ու բարության ափերը:
Միտքը նման է կրակի, որի կենտրոնացված ուժը
պետք է օգտագործվի հաջողությանը խանգարող
խոչընդոտները այրելու համար:

Աստծուն կարելի է գտնել աստվածային մշտական
սիրո միջոցով: Երբ մենք Աստծուն սիրում ենք Նրա
պարգևներից ավելի, Նա կգա մեզ մոտ: Նա մեզ տվել է
ազատ կամք և ընտրության ուժ, որպեսզի մենք
կարողանանք տարբերակել աշխարհի անցողիկ և
աննշան պարգևները Նրան մոտ լինելու պարգևից և Նրա
օրհնյալ ներկայության ուրախությունից:

Մեզ հիշողություն է տրվել, որպեսզի կարողանանք
մարզվել լավ բաները հիշելու համար, մինչև վերջապես
կարողանանք հիշել ամենամեծ բարին՝ Աստծուն:
Քո սիրո քամին հոսում է իմ միջով, ո՛վ Տեր: Եվ իմ
կյանքի տերևները ուրախությունից պարում են Քո
գալուստից: Նրանց հաճելի շրջյունը տարածվում է օդում՝
հոգնածներին հրավիրելով հանգստանալու Իմ հոգևոր
խաղաղության ստվերում:

Կյանքի դժվարությունները նախատեսված չեն մեզ
վնասելու համար, այլ խնդիրներն ու հիվանդությունները
մեզ դասեր են տալիս: Մեր ցավալի փորձառությունները
նախատեսված չեն մեզ կործանելու, այլ մեզ
մաքրագործելու և մեր մաքուր աղբյուրին՝ Աստծուն

վերադարձն արագացնելու համար, ով ամեն կերպ
աշխատում է մեզ օգնելու և մեր երկնային տուն
վերադարձնելու համար:

Անսահմանությունը մեր իրական տունն է, և մեր
ճանապարհորդությունը դեպի այս երկիր և այս
ֆիզիկական մարմիններում նման է կարճաժամկետ
վիզայի ճանապարհորդության:

Տե՛ր, գիտեմ, որ գովասանքը չի բարձրացնում ինձ, ոչ
էլ քննադատությունը՝ նվազեցնում: Ես այնպիսին եմ,
ինչպիսին կամ իմ խղճի առաջ և Քո առաջ: Ես
կշարունակեմ այս ճանապարհով՝ անելով իմ լավագույնը՝
բոլորին ծառայելու և ձգտելով արժանանալ Քո
բարեհաճությանը. դրանում է իմ երջանկությունը:
Դու յուրահատուկ արարած ես, և քո էությունը
հրաշալի է, այնպես որ ճանաչիր քո իրական «ես»-ը:
Քո ժամանման արշալույսի հետ իմ կարոտի
բողբոջները կծաղկեն՝ դառնալով բուրավետ, վառ
ծաղիկներ

Տե՛ր, արագացրու այն օրվա գալուստը, երբ ես այդ
ցողուն ծաղիկներից վզնոց կհյուսեմ և կդնեմ Քո օրհնյալ
շեմին:

Փոխանակ անընդհատ ձգտելու միայնակ իրեն
գոհացնել, նա պետք է փորձի նաև երջանկություն բերել
ուրիշներին: Երբ նա փորձում է հոգևոր, մտավոր կամ
նյութական աջակցություն ցուցաբերել ուրիշներին, նա
կհասկանա, որ իր սեփական կարիքները բավարարված
են, և իր կյանքի բաժակը լցվում է ուրախությամբ:

Նրանք, ովքեր երկրի վրա փայլուն հաղթանակ
կտանի խավարի նկատմամբ, փառքի լույսը կունենան
որպես իրենց բաժին և կվայելեն ներքին խաղաղություն և
երջանկություն:

Տե՛ր, անընդհատ ցանիր Քո օրհնությունների սերմերը
իմ սրտի՝ աղաչանքով վարած հողի մեջ, որպեսզի դրանք
աճեն ստվերոտ ծառերի, որոնց ճյուղերը կտան

ինքնաճանաչողության ամենահամեղ և ամենաքաղցր
պտուղները:

Մենք հաճախ ցավի մեջ ենք մտում՝ առանց փոխվելու
ջանք գործադրելու, և այդ պատճառով էլ չենք գտնում
երկարատև խաղաղություն և բավարարվածություն: Եթե
մենք համառելիք և ջանք գործադրելիք, անկասկած
կկարողանայինք հաղթահարել բոլոր դժվարությունները:

Մենք պետք է ձգտենք տառապանքից անցնել
երջանկության, իսկ հուսահատությունից՝ քաջության:

Օ՛, Աստվածային Սեր, միացրու իմ սերը Քո սիրո հետ,
միաձուլիր իմ կյանքը Քո ուրախության հետ, իմ միտքը՝ Քո
տիեզերական գիտակցության հետ, և հագեցրու իմ
ծարավը Քո հավերժական ուրախության աղբյուրից:

Անկեղծ որոնողի սիրտը միշտ շնչում է. «Օ՛, իմ

Աստված և իմ սիրելի՛, ես չեմ ուզում ընկղմվել այս
պատրանքային աշխարհի խառնաշփոթի մեջ, և ես միայն
ուզում եմ արթնացնել Քո սերը մարդկանց սրտերում: Իմ
սիրտը, իմ հոգին, իմ մարմինը, իմ միտքը և այն ամենը,
ինչ ես ունեմ, Քոնս եմ, ո՛վ Տեր»:

Աստծուն և ճանաչում Նրան:

Տեր, տուր մեզ եղբայրության նոր և ճշմարիտ
հասկացողություն: Թողնենք պատերազմները և բուժենք
ազգերի վերքերը սիրո բալասանով և կարեկցող
հասկացողության մշտական մխիթարությամբ:

Օրհնիր մեզ, որպեսզի ազատվենք ագահության
ազդեցությունից, խաբեության գերիշխանությունից և
պատրանքների վերահսկողությունից, և օգնիր մեզ
կառուցել մի նոր աշխարհ, որտեղ հիվանդությունը,
անտեղյակությունը և սովը ոչ այլ ինչ են, քան մռայլ և
մռայլ անցյալի երազանքներ:

Թող բոլոր խնդիրները լուծենք ոչ թե ջունգլիների
տրամաբանությամբ, այլ հասկացողությամբ,
ճշմարտությամբ և անսասան հավատքով դեպի Քեզ ու Քո
աստվածային արդարադատությունը:

Կյանքը մեզ այստեղ մի որոշ ժամանակով միասին է
բերել, որից հետո մենք կգնանք մեր առանձին
ճանապարհներով: Բայց եթե Աստծո սերը բնակվում է մեր
մեջ, ապա կարևոր չէ, թե ուր ենք գնում, որովհետև
անկախ նրանից, թե որքան հեռու ենք շեղվում, մենք
կմնանք աստվածային սիրո շրջանակում և երբեք
իսկապես չենք բաժանվի:

Տե՛ր, դարձրու ինձ հոգևոր առաջընթացի արժի՛վ, որը
կսավառնի նեղ մտածողության և ծայրահեղականության
նրբանցքներից վերև:

Կանչիր ինձ ավելի ու ավելի բարձր հորիզոններ,
ուժեղ երկրային ցնցումներից և արևի լույսը փակող
ամպերից այն կողմ
Թույլ տվեք ինձ հավասարակշռության թևեր վերցնել՝
ճիշտ ապրելու համար, և թույլ տվեք ինձ թռչել դեպի այդ
բարձր երկինքները՝ բոլոր փոթորիկներից ու
փոթորիկներից վեր, որտեղ կան լայն հորիզոններ և վեհ
ընկալումներ:

Խաղաղությունը գալիս է, երբ մենք բացում ենք մեր
սրտերը սիրո և բարության համար: Նրանք, ովքեր ունեն
սիրող սրտ և ակտիվ են բարի գործերում, զգում են
խաղաղություն, քանի որ այն բնակվում է նրանց մեջ:
Խաղաղությունը երկնքի սրբավայրն է և երջանիկ կյանքի
հիմքը:

Մենք միշտ պետք է մտածենք ծաղիկների հետևում
թաքնված աստվածային գեղեցկության, արևի հետևում
թաքնված տիեզերական լույսի և յուրաքանչյուրի աչքում
թարթող մեծ կյանքի մասին:

Երբ մարդը իսկապես բարի է և հարգանք է
ցուցաբերում ուրիշների նկատմամբ և նույն կերպ է
պատասխանում հաճոյախոսություններին, նրան միշտ
կվերաբերվեն գնահատանքով և հարգանքով:

Ես կտարածեմ իմ սերը ուրիշների վրա, որպեսզի
կարողանամ բացել դարպաս, որպեսզի Աստծո սերը գա
ինձ մոտ և բնակվի իմ սրտում:

Տեր, թույլ տուր ինձ լինել փարոս նրանց համար,
ովքեր խեղդվում են վշտի խորքում: Օգնիր ինձ
ուրախություն բերել ուրիշներին՝ երախտագիտությամբ
այն հոգևոր ուրախության համար, որը Դու պարգևել ես
ինձ:

Ես կհալեցնեմ ատելությունը իմ սիրո կրակի մեջ,
կներեմ ուրիշներին և սեր կտամ բոլոր ծարավ սրտերին
հսկական սերը այն սերն է, որը վայելում է սիրելի
հարմարավետությունը:

Թող Քո լույսը փայլի մեզ վրա, Տե՛ր, և Քո սերը թող
լցնի մեր սրտերը հավիտյան:

Նախաձեռնողական ոգի ունենալը նշանակում է
ունենալ ստեղծագործական երևակայության ուժ, որը
թույլ է տալիս մարդուն հորինել այնպիսի բան, որը ոչ ոք
նախկինում չի արել: Յուրաքանչյուր մարդ ծնվում է
Աստծո կողմից իրեն տրված այս պարգևով:
Ամենամեծ սերը աստվածային սերն է, որը կյանքը
դարձնում է անսկարագրելի գեղեցիկ: Երբ զգում ես, որ
Աստված քեզ հետ է, գալիս է քեզ մոտ, որտեղ էլ որ լինես,
և առաջնորդում է քո քայլերը, սկսվում է աստվածային
սերը:

Ճշմարտության ուժը քամու դեմ է գնում
Տե՛ր, երբ ես ժամանակավոր դժվարությունների եմ
հանդիպում, թույլ տուր ինձ հիշել անցյալում ինձ տված Քո
առատ օրհնությունները՝ գիտակցելով, որ Քո օգնությունը
երբեք չի լքում ինձ, և Քո հոգատարությունը միշտ ինձ հետ
է: Քեզ եմ հայտնում իմ սրտանց երախտագիտությունը Քո
առատաձեռն ձեռքից ինձ եկող յուրաքանչյուր օրհնության
համար:

Սիրո կաթիլները փայլում են բարի հոգիներում, և
Աստծուն կարելի է գտնել միայն սիրո ծովում:

Հասկացողությունը լամպ է, որը լուսավորում է
մարդու ուղին և հաջողություն է բերում նրան:

Գարնանը Աստված բնությունը զարդարում է
ամենագեղեցիկ վարդերով ու ծաղիկներով՝ նրբագեղ
հանդերձանքով ու պայծառ գույներով:
Խաղաղությունը առաջին ավետաբերն է, որը
հայտարարում է Աստվածային ներկայության մոտենալը:
Այնուհետև խաղաղությունը վերածվում է անվերջ
ուրախությունից պայծառ լույսերի:

Երբ խորանում եմ մեդիտացիայի ծովի մեջ, զգում եմ
օրինյալ թրթռոց իմ էության մեջ և լսում շշուկով մի ձայն,
որն ասում է. «Ես մոտ եմ»:

Մարդ պետք է ներս շրջվի, այնտեղ, որտեղ հոգին
արտահայտվում է: Հոգու խորքից են բխում ներքին
կյանքի բոլոր ապրումները:

Երբ հոգին գիտակցում է իրեն աստվածային
գիտակցությամբ, այն զգում է մեծ ուրախություն և
ընդլայնում անսահման տարածության մեջ:
Եթե ձեր բնական կարողություններից բացի
օգտագործեք ձեզ հասանելի բոլոր արտաքին միջոցներն
ու ռեսուրսները՝ ձեր ճանապարհին կանգնած բոլոր
խոչընդոտները հաղթահարելու համար, դուք
կգարգացնեք Աստծո կողմից ձեզ տրված ուժերը՝ այն
անսահմանափակ ուժերը, որոնք բխում են ձեր էության
խորքից:

Սերը քայլում է ոսկե ճանապարհով, որը տանում է
դեպի Աստված

Ես կտարածեմ բարի ցանկությունների և բարի
մտադրությունների արևը այնտեղ, որտեղ թյուրըմբռնման
խավարն է սողոսկել

Երբ դժվարությունները հարձակվում են քեզ վրա,
բայց դու հրաժարվում ես դադարեցնել փորձելն ու ջանքեր
գործադրելը՝ չնայած բոլոր խոչընդոտներին ու
խոչընդոտներին, այդ ժամանակ Աստված կարձագանքի
քեզ և կպսակի քո ջանքերը հաջողությամբ:

Տե՛ր, ես կարոտի ծաղիկը կքաղեմ սրտիս այգուց և
որպես սիրո ընծա կդնեմ Քո սուրբ շեմին:

Քանի որ մեր մտքերն ու խոսքերը այն սերմերն են,
որոնք մեզ կբերեն ապագայի բերքը, ես այսօր կսկսեմ
լցնել իմ գիտակցությունը լավ, դրական մտքերով:
Ես թռչում և սավառնում եմ իմ գիտակցության
հարթությունում վեր ու վար, հյուսիս և աջ, ներս ու դրս և
ամենուր՝ հասկանալու համար, որ տարածության
յուրաքանչյուր անկյունում ես եղել եմ և դեռ կամ Աստծո
ներկայության մեջ:

Ապրեք յուրաքանչյուր պահը՝ գիտակցելով ձեր կապը
անսահման Բացարձակի հետ: Ձեր գիտակցությունը վերջ
չունի, և ամեն ինչ թարթում ու փայլում է ինչպես աստղեր
ձեր էության երկնքում:

Անկախվածությունը կամ կապվածության
բացակայությունը իմաստուն ուղին է, որով որոնողը
քայլում է՝ կամավոր կերպով բարձրանալով աննշան
բաներից՝ ավելի մեծ բաների համար: Նա չի կապվում
անցողիկ զգայական հաճույքների հետ՝ նորացված
ներքին ուրախության հետապնդման համար:
Անկախվածությունն ինքնանպատակ չէ, այլ հարթում է
հոգու առաքինությունների և հոգևոր ուժերի ի հայտ
գալու ճանապարհը:

Հոգևոր հաղթողը համարձակ քայլերով առաջ է
շարժվում կյանքի ուղիներով

Մարդը պետք է առավելագույնս օգտագործի իր
ներկա կյանքը, բացի իր սրտի պատուհանները և
արթնացնի ու վերակենդանացնի իր հոգու քնած
կարողությունները:

Փոփոխության և կերպարանափոխության
դիմակների հետևում թաքնված է աստվածային
ներկայությունը, և ով կարողանա կայունացնել իր մտքի
հայելին և կանխել դրա ցնցումը, այդ պարզ հայելու մեջ
կտեսնի տիեզերական սիրելիի դեմքը:

Սերը ավելի ուժեղ է, քան մահը և ժամանակի
ավերածությունները

Ինքնավերլուծությունը հաջողության գրավականն է,
իսկ արտացոլումը՝ հայելի, որի միջով մենք տեսնում ենք
ներքին անկյուններ, որոնք այլապես կմնային մեր
տեսադաշտից թաքնված: Մենք պետք է ախտորոշենք մեր
թերությունները, տարբերակենք դրական և բացասական
միտումները և բացահայտենք առաջընթացի և
հաջողության ճանապարհին առկա խոչընդոտները:
Որքա՞ն հրաշալի ես դու, ո՛վ բարեկամություն: Դու, որ
ջուր ես քաշում անկեղծ, բարեկամական
հոգատարության ջրերից, և որի տերևները խոնավանում
են անկեղծ ու հավատարիմ սրտերի խորքից բխող ներքին
ու արտաքին քաղցրության ցողով:
Մի անգամ տեսա մի փոքրիկ մրջյուն, որը փորձում էր
բարձրանալ ավազի կույտի վրա, և մտածեցի. մրջյունը,
հավանաբար, մտածում է, որ բարձրանում է
Հիմալայները: Ավազի կույտը կարող էր հսկայական թվալ
մրջյունին, բայց ոչ իմ աչքերին: Նմանապես, մեր
միլիոնավոր արեգակնային տարիները կարող են մեկ
րոպեից էլ պակաս լինել Աստծո մտքում:
Մենք պետք է մարզենք մեզ մտածել մեծ բաների
մասին, ինչպիսիք են հավերժությունն ու
անսահմանությունը:

Ես թափառեցի անսահմանության աշխարհում և
ականատես եղա լույսի երկրում փայլող մշուշին, և այդ
կենդանի փայլի մեջ կարդացի ժամանակի էջերում գրված
գաղտնիքների իմաստները:
Երբ դուք քնում եք, դուք պասիվորեն լռեցնում եք
մտքերն ու զգացմունքները: Բայց երբ դուք գիտակցաբար
լռեցնում եք մտքերն ու զգացմունքները մեդիտացիայի
միջոցով, առաջին բանը, որ դուք զգում եք, խաղաղության
վիճակ է, և ձեր դեմքի մկանները բնականաբար ժպիտ են
ստեղծում, որը արտացոլում է ներքին խաղաղությունը:
Բայց դուք պետք է նայեք այս խաղաղության վիճակից այն
կողմ՝ ձեր հոգու մաքրությունը ընկալելու համար՝
մաքրություն, որը չի աղտոտվում զգայական խթաններով

կամ զգայարանների հետ կապված մտքերի ավտոմատ
արձագանքներով: Այդ դեպքում դուք զգում եք
հավերժական, անընդհատ վերականգնվող երանության
վիճակ:

Եթե ջրով լի ամանը դնեք լուսնի լույսի տակ և
խառնեք այն, կստեղծեք լուսնի աղավաղված պատկեր:
Երբ ջուրը նստի ամանի մեջ, արտացոլանքը կդառնա
պարզ: Այն պահերը, երբ ամանի մեջ ջուրը անշարժ է և
կատարյալ պարզությամբ արտացոլում է լուսնի դեմքը,
կարելի է համեմատել խորհրդածական խաղաղության և
խորը լռության վիճակի հետ: Խորհրդածական
խաղաղության մեջ բոլոր զգացողությունների և մտքերի
ալիքները դադարում են հոսել մտքից: Եվ այս ավելի խորը
խաղաղության վիճակում խորհրդածող մարդը, այդ
հանգստության մեջ, տեսնում է աստվածային
ներկայության լիալուսինը, որը արտացոլվում է հոգու
լճում:

Կան չորս վիճակներ, որոնց հետ միջին մարդը ծանոթ
է՝ երջանկություն, ցանկության իրականացման դեպքում,
դժբախտություն, երբ այն մերժվում է, ծանծրույթ, երբ ոչ
ուրախ ես, ոչ էլ ընկճված, և խաղաղություն՝ այս հոյգերը
կամ հաճույքի, ցավի և ծանծրույթի հոգեբանական
վիճակները հաղթահարելիս:

Խաղաղությունը խիստ ցանկալի վիճակ է, որը բխում
է ինչպես վշտի, այնպես էլ հաճույքի, ինչպես նաև
ծանծրույթի բացակայությունից: Այս վիճակները
անընդհատ փոխվում և ալիքավորվում են հոգու
մակերեսին: Ցավի և հաճույքի անհանգիստ ալիքների
վրայով անցնելուց հետո, ներառյալ հոգնածության
խորքերը բազմիցս ընկղմվելը, ուրախություն կա
խաղաղության հանգիստ ծովում լողալու մեջ: Բայց
խաղաղությունից մեծ է հոգևոր էքստազիան՝ հոգու
երանությունը՝ վերջնական երջանկությունը: Դա
հավերժական ուրախություն է, որը երբեք չի մարում, այլ
մնում է հոգու հետ հավերժության մեջ: Այս գերագույն

ուրախությանը կարելի է հասնել միայն աստվածային
ներկայության գիտակցման միջոցով:
Իսկական ժպիտը հոգևոր երջանկության ժպիտ է,
որը ստացվում է Աստծո մասին խորհրդածությունից,
մտորումներից և Նրա ներկայությունը զգալուց:
Իմ ժպիտը բխում է իմ ներսում եղած խորը
ուրախությունից՝ բոլորին հասանելի ուրախությունից: Այն
նման է ծաղկող վարդի սրտից ճառագող բույրին: Այս մեծ
հաճույքը հրավիրում է մյուսներին ընկղմվել երանության
սրբազան ջրերի մեջ:
Օրհնյալ ներման լույսի ներքո, տարիների ընթացքում
կուտակված ատելության խավարը մարում է
Աստված արագորեն բավարարում է Իր
երկրպագուների ցանկացած կարիք, քանի որ Նրանք
ազատվել են եսասիրական մղումներից, որոնք
խափանում են ջանքերը և հիասթափեցնում հույսերը:
Ում Աստված պաշտպանում է, Նրան ոչինչ չի կարող
ոչնչացնել
Մենք այս աշխարհում միայնակ չենք, քանի որ
Աստված մեզ հետ է, և կան երկարատև, մտերիմ և
բարեկամական հարաբերություններ, որոնցից մենք
աջակցություն և ուրախություն ենք ստանում:
Օ՛, իմաստության երկնքում առաջնորդության փայլող
աստղ, քո պայծառ փայլատակումը հրավիրում է ինձ
ուսումնասիրելու քո օրհնյալ հորիզոնները, և իմ կարոտող
թռչունը մեծ արագությամբ շտապում է՝ թափանցելով
խիտ, մռայլ մթնոլորտը, մղված քեզ համար կարոտով և
վայելելով քո ամենասուրբ փայլը:
Մարդու անհատականությունը սկսում է զարգանալ և
ծաղկել, երբ մարդ կարողանում է զգալ՝ ներքին,
ինտուիտիվ զգացողության միջոցով, որ խոսքը ոչ թե
ամուր ֆիզիկական մարմնի, այլ մարմնի ներսում գտնվող
հավերժական հոգևոր հոսանքի մասին է:
Երբ աշակերտի սիրտը լցվի Աստծո հանդեպ սիրով,
Նրա դեմքը կփայլի խաղաղության և իմաստության

Ժպիտով, և անգիտության շերտերը, որոնք պարուրում են
նրա հոգին, կփշրվեն և լիովին կանհետանան:
Երբ նայում ես ծաղկի կամ ծառի, հասկանում ես, որ
կյանքի այս գեղեցիկ ձևերը չեն առաջացել ինքնուրույն:
Աստված է, որ ձևավորել է դրանք և օժտել բուրմունքով ու
անզուգական գեղեցկությամբ:

Միշտ կատարեք ձեր պարտականությունները՝ թե՛
փոքր, թե՛ մեծ, խորը ուշադրությամբ՝ հիշելով, որ Աստված
առաջնորդում է ձեր քայլերը և զորացնում ձեր ջանքերը՝
ձեր ազնիվ ձգտումներին հասնելու համար:

Երբ մարդը կապվում է իր հոգևոր էության հետ,
վաղուց մոռացված, անցած դարաշրջանները, և հոգու
անմահ ուժերը վերադառնում են նրա գիտակցությանը:

Մեդիտացիայի ժամանակ մարդը հիշում է, որ ինքը
անմահ հոգի է, այլ ոչ թե մահկանացու մարմին:

Ամենուրեք մենք հանդիպում ենք մարդկանց՝ լավ և
վատ, որոնք իրենց ձևով են փնտրում երջանկությունը: Ոչ
ոք չի ուզում վնասել իրեն: Այդ դեպքում ինչո՞ւ են որոշ
մարդիկ վարվում այնպես, որ անխուսափելիորեն ցավ և
վիշտ են պատճառում նրանց: Որովհետև այդ
գործողությունները պայմանավորված են
անտեղյակությամբ և մոլորությամբ:

Մենք խնդրում ենք Քեզ, Տե՛ր, որ լուսավորես մեզ Քո
իմաստության լույսով և հեռացնես մեզանից
անգիտության ու մոլորության խավարը:

Գիտակից մարդը պետք է լինի զգույշ, այլ ոչ թե
վախկոտ, և պետք է իր մեջ զարգացնի համարձակության
զգացում՝ առանց անզգուշության և
շտապողականության, որպեսզի չենթարկվի այնպիսի
հանգամանքների, որոնք կարող են վախ և
անհանգստություն առաջացնել:

Իմաստությունը կախված չէ արտաքինից
տեղեկատվության ներարկումից, այլ ներքին ընդունման
ուժից, որը որոշում է ձեռքբերվող իրական գիտելիքների
քանակը և այդ գիտելիքներին հասնելու արագությունը:

Այս աշխարհը պարզապես մի բեմ է, որի վրա մենք
կատարում ենք մեր դերերը Աստվածային Առաջնորդի
ղեկավարությամբ: Մենք պետք է լավ հանդես գանք՝
անկախ մեզ տրված դերերի բնույթից, միշտ հիշելով, որ
մեր էական բնույթը հավերժական երանությունն է:
Իմաստուններից ամենաիմաստունը նա է, ով ձգտում
է ճանաչել Աստծուն, իսկ հաջողակներից
ամենահաջողակը նա է, ով գտել է Աստծուն:
Աստվածային սիրելի՛ս, թող Դու զբաղեցնես առաջին
տեղը մեր կյանքում, թող Քո բուժիչ սերը լցնի մեր սրտերը,
և թող Քո օրհնյալ լույսը ցրի անհանգստությունների
խավարը մեր հոգիներից:
Ազատությունը նշանակում է գործել խղճի համաձայն,
այլ ոչ թե սովորության և ցանկության թելադրանքով:
Էգոյին և նրա քմահաճույքներին հնազանդվելը
սահմանափակումներ է ծնում, մինչդեռ իմաստության
հուշումներին ուշադրություն դարձնելը ազատագրում է
տալիս այդ սահմանափակումներից:
Հոգեկան խաղաղությունը կարելի է գտնել լավ
հատկանիշների գիտակցված և միտումնավոր
զարգացման միջոցով, որոնք լիովին զարգացած լինելուց
հետո չեն կարող խլվել իրենց տիրոջից, եթե նա չորոշի
իրաժարվել դրանցից իր սեփական կամքով:
Մարդկանց մեծ մասը երջանկություն է փնտրում
սխալ մեթոդներով: Ոմանք կարծում են, որ կարող են
կրկնապատկել իրենց երջանկությունը՝ ընդունելով սխալ
վարքագիծ և անառողջ գործողություններ, որոնք,
կարծես, առաջարկում են ճնշող և երկարատև
երջանկության փայլուն խոստումներ, և նրանք խաբվում
են այդ կեղծ խոստումներով, քանի որ իրական
երջանկության համը չի կարելի վայելել կեղծ
պատրանքների և սխալ գործողությունների դժոխքում:
Ամեն բոլորն հավերժություն է, քանի որ
հավերժությունը կարելի է զգալ այդ բոլորի ընթացքում:
Օրերը, բոլորները և ժամերը պատուհաններ են, որոնց

միջով մենք կարող ենք տեսնել հավերժությունը: Կյանքը
կարճ է, բայց միևնույն ժամանակ անվերջ և անսահման:
Հոգին անմահ է, և մարդկային կյանքի այս կարճ գլխում
մենք պետք է առավելագույնս օգտագործենք
յուրաքանչյուր առկա ներուժն ու հնարավորություն:

Հոգևոր խոսքերը նման են սերմերի, որոնք բերրի
հողի կարիք ունեն՝ ծլելու, աճելու, ծաղկելու և պտուղ
տալու համար:

Հոգևոր աճը պահանջում է ինքնավերլուծություն,
կյանքի առաջնահերթությունների վերադասավորում,
վնասակար սովորությունների բացահայտում և
վերացում, ինչպես նաև առողջապահական կանոնների և
օրենքների պահպանում՝ համապատասխան զարգացող
հոգևոր ըմբռնմանը և աճող մտավոր ուժի:

Երբ աշակերտը համոտեսի աստվածային
ուրախությունը, նա կհասկանա, որ Աստված իր համար
ավելի իրական է դարձել, քան որևէ այլ բան, և նա
կհասկանա, որ աստվածային ներկայությանը դիպչելը
երանություն է, որին ոչ մի զգայական հաճույք չի կարող
հավասարվել:

Աստված աշխատում է արթնացնել մարդու հոգևոր
գիտակցությունը և ուղղորդել նրա կամքը ճիշտ
ուղղությամբ՝ առաքիլության գեղեցկության,
հանդուրժողականության մեծության, իմաստության
վեհության և հոգևոր երջանկության շքեղության միջոցով:
Ես ուրիշներին չեմ համարի օտար, քանի որ գգում եմ,
որ բոլորը իմ եղբայրն ու քույրն են: Ես իմ կյանքը
կդարձնեմ հաջողակ և լիարժեք, որպեսզի կարողանամ
օգնել ուրիշներին հաջողության հասնել և հասնել
հաջողության: Ես կհամակրվեմ ուրիշների հետ և
կարեկցանք կցուցաբերեմ նրանց նկատմամբ, ինչպես որ
ինքս ինձ եմ դրսևորում: Ես կսիրեմ Աստծուն, ինչպես
մարգարեներն ու սրբերը սիրել են Նրան, և ես
եսասիրությունը կնետեմ ուրիշների հանդեպ իմ սիրո
ջրհորը:

Այս անցողիկ, երկրային կյանքից այն կողմ, որը
ենթակա է մահվան, գտնվում է հավերժական, անփոփոխ
կյանք: Մարմինը կազմված է քիմիական տարրերից,
որոնք քայքայվում և ոչնչանում են, բայց այս անցողիկ
գոյության այն կողմ գտնվում է հավերժական, երկնային
կյանք Աստծո ներկայության մեջ: Հետևաբար, մենք
չպետք է մեր ամբողջ ուշադրությունը սահմանափակենք
այս անցողիկ մարմնի վրա, և նրանք, ովքեր ցանկանում
են դա, պետք է դիմանան դրա փորձություններին և
դառնան դրա տերերը:

Այսօր ես կփորձեմ օգնել կարիքավորներին և տալ
այն, ինչ կարող եմ քաղցածներին
ես անվտանգ և ապահով եմ Աստծո
պաշտպանության մեջ, և իմ մաքուր խղճի պատերի
ետևում ես մեկն եմ բարության լույսի հետ, որը
առաջնորդում է հոգիների նավերը, որոնք տատանվում են
վշտի ալիքներից՝ շփոթության և անհանգստության
ծովում:

Այսօր ես զգում եմ Աստծուն խաղաղության թրթռոցի
մեջ, որը դողում է իմ ներսում և շարժում սրտիս լարերը
ես կանեմ ամեն ինչ, որ կարող եմ՝ ուրիշներին
երջանիկ դարձնելու համար, ինչպես որ ձգտում եմ ինքս
ինձ երջանիկ դարձնել, և իմ հոգևոր երջանկության
միջոցով կծառայեմ բոլորին աստվածային սիրո տանը, և
չեմ վախենա ոչնչից, բացի ինձնից, եթե փորձեմ խաբել իմ
խիղճը:

Հոգու այգիներից

Դուք մտադիր եք ինչ-որ տեղ գնալ և շտապում եք
այնտեղ արագ հասնել: Երբ հասնում եք, հասկանում եք,
որ չեք վայելում այդ վայրը՝ ձեր զգացած
անհամբերության, անհանգստության և, հնարավոր է,
նույնիսկ խառնաշփոթի պատճառով: Փոխարենը, փորձեք
լինել ավելի հանգիստ, ավելի զուսպ և ավելի
հավասարակշռված: Եթե ձեր մտքերը հակված են

անհանգստության և անհանգստության, ուժով ճնշեք
դրանք, մինչև դրանք կրկին հանդարտվեն:
Հուզմունքը բացասաբար է անդրադառնում
Նյարդային համակարգի հավասարակշռության վրա,
քանի որ այն մեծ քանակությամբ էներգիա է ուղարկում
մարմնի որոշ մասեր, մինչդեռ մյուսներին զրկում է իրենց
բնական բաժինից: Էներգիայի բաշխման այս
անհավասարակշռությունը նյարդայնության պատճառն է:
Հանգիստ և թուլացած մարմինը հանգստացնում է
Նյարդերը և նպաստում հոգեբանական բարեկեցությանը:
Աստծո հետ ներդաշնակության մեջ ներքին
տեսլականը սկսում է աստիճանաբար բացահայտվել:
Մարդ պետք է ունենա լիակատար հավատ, որ Աստված
կպատասխանի յուրաքանչյուր սրտանց աղոթքի: Ով դիմի
Նրան լուսավորություն փնտրելու համար, նրա
տեսլականը կբացվի, իսկ միտքն ու սիրտը կլուսավորվեն:
Երբ բացվում է ներհայացքը, այն դրսևորվում է որպես
զգացողություն, որը, կարծես, բխում է սրտից՝ խորը
պարզության և ճշգրտության զգացում: Այս
զգացողության միջոցով որոնողը ձեռք է բերում անսասան
համոզմունք և ճիշտ ուղին հետևելու ամուր
առաջնորդություն, և աստիճանաբար սկսում է ճանաչել և
վստահել այս զգացողությանը:
Սա չի նշանակում մտածելուց ընդհանրապես
հրաժարվել. հանգիստ, անաչառ մտածողությունը
նույնպես հանգեցնում է խորաթափանցության:
Զգացմունքային մտածողությունը, որը մղվում է
ունայնությամբ և ինքնագնահատականով, հանգեցնում է
:թյուրըմբռնումների և սխալ եզրակացությունների
Ամբողջ սրտով մերժեք կործանարար կասկածներն ու
կեղծ համոզմունքները և ձեր սիրտն ու հոգին ուղղեք
դեպի հավատքի ոլորտը և Աստծո հանդեպ լիակատար
վստահությունը: Խորհրդածության լռության մեջ ձեր
գիտակցությունը կկարողանա կենտրոնանալ
ճշմարտության և ճիշտ հասկացողության վրա: Այս

փորձառության մեջ հավատքը ծաղկում և բացահայտվում
է, և ներթափանցման միջոցով դուք կզգաք այն, ինչ ոչ մի
աչք չի տեսել, ոչ մի ականջ չի լսել և ոչ մի մարդկային
միտք չի պատկերացրել:

Իմ կարոտի ու աղերսի ամեն շունչը դռներ ու
պատուհաններ է բացում իմ հոգում, որոնց միջով ես
անցնում եմ դեպի Աստծո երանությունը:
Ինչպես արևը փայլում է ամենաաշխույժ
ճանապարհներին, այնպես էլ ես կտեսնեմ աստվածային
սիրո ճառագայթները իմ ամենօրյա գործունեության բոլոր
մարդաշատ վայրերում:

Օրհնիր ինձ, Տե՛ր, որպեսզի կարողանամ արթնացնել
իմ հոգին արշալույսի հետ և բերել Քո օրհնյալ շեմին:
Տե՛ր, տուր ինձ առատաձեռն հոգի՝ ուրիշների հետ
կիսվելու իմ ունեցածով, և օգնիր ինձ տեսնել իմ մտքի
հանդարտ լճում իմ հոգու լուսնի արտացոլանքը, որը
փայլում է Քո ներկայության լույսով:

Այսօր ես կխորասուզվեմ Աստծո մասին
խորհրդածությունների և մտորումների ծովը, մինչև
գտնեմ իմաստության և աստվածային ուրախության
մարգարիտներ
Ես քեզ կսիրեմ, Տե՛ր, ամեն ինչից առավել, որովհետև
առանց քեզ չեմ կարող սիրել որևէ մարդու կամ որևէ այլ
բան:

Լեռների խորքում և լուռ երկնքում, և իմ հոգու
խորքում և լռության քարանձավում ես զգում եմ Աստծո
ներկայությունը և զգում եմ Նրա անսպառ ուրախությունը,
և ես խմում եմ Նրա մաքուր աղբյուրներից, որոնք երբեք
չեն դադարում և չեն չորանում հավիտյանս հավիտենից:
Ես սիրում և երկրպագում եմ Քեզ, Տե՛ր, Քո սերը
գերիշխում է ամեն բարի և սիրող սրտում:

Ինչ-որ մեկը խնդրեց ուսուցիչ Պարամահանսային
ցույց տալ իրեն գրավիչ և գրավիչ անհատականություն
զարգացնելու միջոց, և նա ասաց. Դուք պետք է մտքում
ներկա լինեք ուրիշների հետ շփվելիս, քանի որ

անուշադրությունն ավելի վնասակար է մարդու
քնավորության համար, քան որևէ այլ բան: Իհարկե, ես
չեմ նկատի ունենում մեծ մարդկանց անուշադրությունը,
որոնց մտքերը սովորաբար կլանված են խորը հարցերով:
Միշտ զգոն և գիտակից եղիր, և դու կդառնաս գրավիչ
մազնիս

Ոչ որի դուր չի գալիս անտեսված լինելը: Մենք բոլորս
էլ ցանկանում ենք, որ մեր գգացմունքները հաշվի առնվեն
և հաշվի առնվեն, և նմանապես, մենք պետք է հաշվի
առնենք ուրիշների գգացմունքները և ուշադիր լինենք
դրանց նկատմամբ՝ ներդաշնակության և փոխըմբռնման
հասնելու համար: Դրա համար դուք պետք է լինեք զգոն,
ընկալունակ և ուշադիր ձեր շրջապատի բոլորի
նկատմամբ:

Մեռյալները իրավունք չունեն վիրավորելու
ուրիշներին, բայց նա, ով ուշադրություն չի դարձնում
նրանց, իրավունք ունի:
Երբ ուրիշների հետ եք, շփվեք նրանց հետ ուշադիր,
եռանդուն և հետաքրքրված, բայց խուսափեք ձեր մասին
խոսելուց:

Բոլորն ուզում են խոսել իրենց մասին, բայց դա թույլ
մոտեցում է: Թող ուրիշները խոսեն իրենց մասին, եթե
ցանկանում են, լսեք, թե ինչ ունեն ասելու: Թող խոսեն
իրենց խնդիրների, նվաճումների և տպավորությունների
մասին, բայց թող ձեր մազնիսականությունը խոսի ձեր
փոխարեն: Լամպի լույսը հստակ խոսում է ինքն իր
համար, թող ձեր լուռ տատանումները խոսեն ձեր
փոխարեն նույնքան պարզությամբ:

Աստված տեսիլքի միջոցով ինձ ցույց տվեց, որ
մարտում մահացողները սարսափելի երազ են տեսնում
մահվան մասին, բայց հենց որ լավերը դուրս են գալիս
մարմնից, նրանք արթնանում են, կարծես
անհանգստացնող մղձավանջից և ուրախ են, որ
ազատվել են դրանից:

Մեր կյանքի բոլոր փորձառությունները տիեզերական

երազանքի մի մասն են: Մարդկությունը ստեղծեց
պատերազմի մղձավանջը, բայց երբ այս մղձավանջի
զոհերը լքում են իրենց մարմինները, նրանք հասկանում
են, որ դա սարսափելի երազ էր, որից արթնացել են, և
հասկանում են, որ չեն մահացել: Սա խորը
մետաֆիզիկական ճշմարտություն է:

Եթե մարդը իմանար, որ երազ է տեսնում, չէր
տառապի անհանգստացնող երազային ապրումներից:
Սակայն, եթե երազի մեջ նա ինքնաճանաչման է հասնում,
և ինչ-որ մեկը մահացու հարված է հասցնում նրան,
երազում մահը թվում է իրական և սարսափելի
փորձություն, մինչև որ նա արթնանում է և հասկանում,
որ դա իրական չէր:

Սա վերաբերում է նաև մահից հետո վիճակին: Հենց
որ մենք լքում ենք մեր մարմինները, մենք գիտակցում ենք,
որ մեր գիտակցությունը չի մահացել, այլ որ մենք
ազատվել ենք մարմնից և դրա նյութական
սահմանափակումներից ու սահմանափակումներից, և
այդ ազատագրման մեջ է թաքնված մեծ ազատությունը:
Մենք երբեք չպետք է մահ խնդրենք, այլ պետք է մեր
գիտակցությունը պատրաստենք՝ Աստծո հետ
ներդաշնակության մեջ լինելով և Նրա մասին
խորհրդածելով, որպեսզի երբ մահը գա իր ժամանակին,
մենք կարողանանք դրան նայել որպես երազի:
Ես կարող եմ տեսնել կյանքի և մահվան երազային
բնույթը, երբ ուզեմ Հետևաբար, ես մեծ նշանակություն
չեմ տալիս այս մարմնին
Նյարդային համակարգի հիմքում ընկած է հոգևոր
ֆիզիոլոգիա, որը եզակիորեն թույլ է տալիս մարդկանց
հասնել գիտակցության զարգացման ամենաբարձր
փուլերին:

Մարդու ուղեղը, որն ավելի մեծ է, քան կենդանիների
մեծ մասի ուղեղը, բացառությամբ կետերի և փղերի,
ավելի բարդ է և ունի մտածողության ավելի մեծ

կարողություն: Սա մարդու ուղեղը դարձնում է հարմար
գործիք մարդկանց համար, ովքեր ունեն ավելի
գարգացած գիտակցություն, քան մյուս արարածները:
Ուղեղի բարդ և բարդ ոլորումները թույլ են տալիս
մարդկանց խորը և խորը մտածել: Հետևաբար, միայն
մարդկությունն է ընդունակ հասնել խորաթափանցության
առաջադեմ մակարդակների և, հետևաբար, ճանաչելու
իր Արարչին: Իմաստուն մարդը նա է, ով իր մտավոր
կարողություններն օգտագործում է մարդկությանը
ծառայելու և օգուտ բերելու համար՝ նյութական, մտավոր
և հոգևոր մակարդակներում:
Ձմեռը ժամանեց իր սառը, սպիտակ, շուշանման
թիկնոցով
Ամառվա ուրախությունների հանդեպ իմ
ցանկությունները մարել են
Ինձ ասացին, որ փնտրեմ քո բարի սրտի
ջերմությունը
Եվ երբ գարունը հայտնվեց՝ պարելով, զարդարված
,ամեն տեսակի ծաղիկներով
Դաշտերի ու բլուրների բույրով բուրված՝ ինձ ասացին
սիրել քեզ, Աստված իմ
Եվ եկավ ամառը, երգելով իր կանաչ մեղեդիները
քնքուշ տերևների մեջ, բարդիների շրշյունով և սոճիների
շրշյունով
Նա պնդեց, որ ես քեզ համար արտասանեմ
Նույնիսկ փափուկ, քնքուշ հողը շոյում էր իմ շտապող
ոտքերը
Եվ նա խնդրեց նրանց մոտենալ ձեր ամենուրեք
գոյություն ունեցող սրբավայրին
Նուրբ բույրը ինձ ասաց հետևել իր ճանապարհին
Քո սուրբ տաճարին՝ ճոճվող վարդերի և ռեհանի
սրտում
Եվ թռչուններն ինձ ասացին, որ երգեմ քեզ համար
նրանց պես

Եվ ալիքավոր քամին հոսանքների ու առվակների

վրայով

Ես արթնացրի քո հանդեպ սիրո փուչիկները, և

դրանք սկսեցին ծլվլալ քո մեծ կրծքի վերևում

Եվ խոտի կոր մանրաթելերի օգնությամբ ես սովորեցի

թեքվել

,խոնարհվում եմ Քեզ, Տե՛ր

Եվ խոլակը նաև պատմեց ինձ քո օծանելիքի հրաշալի

բույրի մասին

Եվ ինչպե՞ս պետք է սիրոս լցված պահեմ քո

սրբազան բույրով քո անսահման գահի առջև:

Եվ փոքրիկ, լուռ, համբերատար քարերն ինձ ասացին,

որ ես քեզ տեսնեմ նույնիսկ նրանց մեջ, ովքեր փորձում են

գողանալ իմ երջանկությունը

Մոռացված տարիները խնդրեցին ինձ ուղարկել իմ

մերձավորներին սիրո և գուրգուրանքի մի ուղերձ՝

փաթաթված ամեն թուփի ու վայրկյանի մեջ:

Եվ ամեն միտք ինձ ասում էր, որ փնտրեմ քեզ նրա

սրտում

Իմ սերը ոգեշնչեց ինձ սիրել ամեն ինչ, ինչ գոյություն

ունի քո միջոցով

Եվ իմ սերը շշնջաց ինձ. «Սիրիր ինձ իմ ողջ ուժով, ո՛վ

իմ Աստված»:

Մի անգամ պառկած էի խոտածածկ ու ծաղիկներով լի

մահճակալի վրա և երագումս տեսնում էի, որ գոյություն

ունեցող ամեն ինչ գեղեցիկ ու ուրախ է:

Գլուխս հենված էր բարձր, կանաչ և խիտ խոտերի

վրա, որոնք ինձ քշում էին քաղցր բույրով լի քամիներով:

Ապա ես ստիպված էի դիպչել ձեռքիս ու մարմնիս, և

ես զարմացա նրա Արարչի մեծությամբ: Այո՛, ես

զարմացա, որ ես, ով վստահ եմ իմ մարմնի

իրականության մեջ, մի օր կթողնեմ, որ այն հանգստանա

հողի մեջ՝ այս մարմինը, որը մահվան պահին կդառնա

սառը, գուևատ և անշարժ, մինչդեռ հիմա այն թվում է

կյանքով լի և պարունակում է հարյուրավոր

զգացողություններ, միլիոնավոր մտքեր և միլիարդավոր
ֆանտազիաներ ու ընկալումներ:

Այս մարմինը այն բեմն է, որի վրա կյանքի գլուխներն

են բացվում, որտեղ ժպիտների բողբոջներ են ծաղկում,

միայն թե դրանց հաջորդի մահվան անխուսափելի
գալուստը: Այստեղ՝ մարմնի, ոսկորների և արյան մեջ, և

մաշկի գեղեցիկ դիմակի ետևում, թաքնվում են
հիվանդության գայլերը և ցանկության գազանները: Եվ

այստեղ էլ, մարմնի տակ, թաքնված է լույսի
թագավորություն տանող գաղտնի անցում: Այս մարմինը

կթառամի ու կմարի, երբ նրա տերը՝ հոգին,

անդառնալիորեն լքի այն: Եվ ինչո՞ւ ոչ: Քանզի երբ

ֆիզիկական բնակավայրի լուսավորյալ տերը հոգնի

նյութի ցեխոտ, փլուզվող խրճիթում ապրելուց՝ կապված

նյարդերի լարերով, որոնք պահանջում են մշտական
խնամք, նա միսիթարություն է գտնում Աստծո երկրի որևէ

անկյունում գտնվող մեկ այլ տանը՝ ամբողջական
գոյության մեկ այլ ոլորտում, որտեղ ուրախության բույրը

թափանցում է ամենուր և անդադար:

Անմահ հոգին կյանքի և մահվան դեր է խաղում

հավերժական ժպիտով, ապա մեկնում է իր հավերժական
տունը:

Կինոդիտողները պարտավոր են արդյոք ընդմիշտ

մնալ կինոթատրոնում ներկայացման ավարտից հետո:

Անշուշտ՝ ոչ: Մարդիկ պետք է վերադառնան տուն:

Նմանապես, հոգիները գալիս են այստեղ՝ վայելելու
կյանքի կինեմատոգրաֆիկ տեսարանը, ապա հեռանում և

նորից վերադառնում: Նրանք սիրում են դիտել ֆիլմեր և
ներկայացումներ, և երբ հոգնում են այն

ներկայացումներից, որոնց մասին երազել են, և
յուրացնում են այն դասերը, որոնք Աստված ուզում է, որ

նրանք սովորեն, մեկընդմիշտ վերադառնում են
հավերժական երանության բնակավայր:

Երբ արժեքները չեն հիմնված արդարության վրա,

բացվում են ճեղքեր, որոնց միջով ներթափանցում են

տառապանք և տառապանք: Եթե արժեքները հիմնված են
եսասիրության, մահացու հակամարտության և կատաղի
մրցակցության վրա, արդյունքները կխաթարվեն, քանի որ
դրդապատճառները անմաքուր են, և նման դեպքում
փողը չի օրհնվի:

Մարդը պետք է մաքրի իր խիղճը եսասիրությունից և
չփորձի հարստանալ ուրիշների հաշվին: Իսկական
բավարարվածությունը հոգևոր է, ոչ թե նյութական, և
կյանքի իրական շահը իմաստության, գիտելիքի և Աստծո
սիրո գանձերը տիրապետելն է:

Մենք պետք է ապրենք պարզ և միշտ ձգտենք օգնել
ուրիշներին և որքան հնարավոր է բարելավել նրանց
հանգամանքները: Սակայն այս ազնիվ նպատակը
անհամատեղելի է եսասիրության և ագահության հետ՝
առանց ուրիշների նկատմամբ հաշվի առնելու:
Աշխարհիկ մարդիկ անհավասարակշիռ են և,
հետևաբար, հաջողակ չեն համարվում: Պարզ,
հավասարակշռված կյանքը հրաշալի արվեստ է և
հաջողության նշան: Նրանք, ում միակ նպատակը փող
ծեռք բերելն է, չեն գտնի Աստծո հավանությունը:
Ճիշտ է, որ Աստված մեզ մեջ սովի զգացում է
սերմանել, որպեսզի կարողանանք աշխատել և մեր
մարմինները ապահովել, բայց մարմնի համար հոգ
տանելը կյանքի միակ նպատակը չէ: Նպատակը շատ
ավելի մեծ է, քան ցանկացած նյութական կամ
ժամանակավոր նկատառում, որքան էլ որ այն հրաշալի,
փառահեղ և շլացուցիչ թվա:

Աշակերտներից մեկը հարցրեց վարպետ

Պարամահանսային, թե ինչպես զգալ աստվածային
ներկայությունը: Նա պատասխանեց. «Ամեն գիշեր,
նախքան քնին հանձնվելը, մեղիտացիա արեք, մինչև
զգար, որ ձեր գիտակցությունը թափանցել է մտքերի
աշխարհը և մտել մեկ այլ չափում: Սակայն սա դեռ ամենը
չէ: Միտքը դեպի ներս շրջելուց հետո կարոտը պետք է
ժայթքի, իսկ ցանկությունները պետք է ջրհեղեղի պես

հոսեն դեպի Աստված: Երբ աշակերտն ամբողջությամբ
հանձնվում է Աստծուն, նա հանկարծ զգում է, որ դիպչել է
Նրա օրհնյալ ներկայությանը և ճանաչել է Նրան: Նա
կտեսնի անսահման պայծառության մեծ լույս, և նա
կարող է տեսնել հրեշտակներ ու բարեգործ հոգիներ, կամ
կարող է զգալ հարբեցնող երկնային բույր, և այդ
ժամանակ նա կիմանա, որ Աստված պատասխանել է
իրեն, և նրա հասկացողությունը կբացվի, և Աստված
կբացահայտի նրան կյանքի գաղտնիքները, կամ նա
կարող է պարուրվել մեծ խաղաղությամբ մեդիտացիայի
ժամանակ: Եթե նա շարունակի մեդիտացիան, և Աստված
շնորհի նրան իր մեծ սերը, նա կզգա աննկարագրելի
աստվածային ուրախություն: Երջանիկ է նա, ում
շնորհվում է այս երանելի փորձը»:

Աստվածային սերը բացում է դրախտի դարպասը, որի
միջով որոնողը մտնում է Աստծո ներկայության մեջ
Եթե մարդը Աստծուց՝ ողորմածից և իմաստունից,
խնդրի հավիտենական կյանքի հացը, Նա նրան չի տա
Նյութական անգիտության քարը: Եթե երկրպագողը
փնտրի իմաստության սնունդը, Աստված նրան չի
առաջարկի խաբեության օձը: Եթե երկրպագողը Աստծուց
խնդրի աստվածային երանության էությունը, որը
հագեցնում է բոլոր ծարավը, Նա նրան չի տա
անհանգստության և հոգեբանական տառապանքի
կարիճը: Եթե խաբված մարդիկ գիտեն, թե ինչպես բարի
նվերներ տալ իրենց զավակներին, ապա որքան ավելի
Տերը՝ բոլոր բարության և ուրախության աղբյուրը, հոգևոր
գիտելիքներ և լուսավորություն կտա նրանց, ովքեր
սիրում են Նրան:

Աստված բարձրագույն իմաստությունն ու մեծագույն
գիտելիքներն է շնորհում նրանց, ովքեր դրանք փնտրում
են, և Նա իրեն շնորհում է անկեղծ որոնողին, ով որևէ
փոխարինող չի ընդունում: Նա, ով Աստծուն փնտրում է իր
ամբողջ սրտով և հոգով, իմաստուններից
ամենաիմաստունն է և մարդկանցից ամենասիրելին

Աստծո համար: Եվ երբ երկրպագողի կարոտը ուժգնանում է, նա Աստծուց ստանում է հազվագյուտ և սիրելի արձագանք և զգում սիրո այն եզակի էքստազի զգացումը, որը զգում են նրանք, ովքեր սիրում են Սիրելիին:

Այս տիեզերական երազում իր դերը կատարող իմաստուն մարդը՝ հոգևոր գիտակցությամբ և աճող աստվածային կարոտով, մոտ է Աստծուն և թանկ է Նրա համար: Նա ունի մաքուր սեր և սիրում է Աստծուն առանց որևէ եսասիրական դրդապատճառների և առանց որևէ նախապայմանի, օրինակ՝ ասելով. «Տե՛ր, ես կերկրպագեմ քեզ այն պայմանով, որ դու ինձ առողջություն, փող և հարմարավետ կյանք տաս»:

Իմաստունի և Աստծո միջև կա խորը, փոխադարձ սեր, որը անսահման է և անվերջ: Եթե մեկը Աստծուց ինչ-որ կոնկրետ բան է խնդրում, Աստված լիովին գիտակցում է, որ այդ մարդը ավելի շատ հետաքրքրված է Նրա պարզևներով, քան իրենով:

Սխալ չէ, որ մարդը աղոթում է իր կարիքների բավարարման համար, բայց երբ նա աղաչում է ճանաչել Աստծուն և տեսնել Նրա փառահեղ դեմքի լույսը, նա չպետք է ցանկանա որևէ անձնական օգուտ դրանից, ոչ էլ նրա մտքերը պետք է սահմանափակվեն միայն նվերներով, այլ՝ Նվիրատուով: Երբ որոնողը կարողանա դա անել անկեղծորեն, նա ավտոմատ կերպով կստանա բոլոր մյուս նվերները առատաձեռնության աղբյուրից և առատաձեռնության օվկիանոսից:

Աշակերտներից մեկը խորհուրդ խնդրեց ուսուցիչ Պարամահանսայից, թե ինչպես վարվել որոշակի իրավիճակներում և ինչպես վարվել ուրիշների հետ, և նա .ասաց

Հետևեք ճշմարտությանը և մի շեղվեք դրանից, և խուսափեք այնպիսի բան ասելուց, որը կարող է վնասել ձեզ կամ ուրիշներին, նույնիսկ եթե դա ճշմարիտ է, քանի դեռ չեք շեղվում ճշմարտության ոգուց: Միևնույն

Ժամանակ, դուք չպետք է գնաք հակառակ
ծայրահեղության և դիմեք ստի՝ ցավալի
ճշմարտություններ ասելուց խուսափելու համար:
Անկեղծ եղեք ինքներդ ձեզ և ուրիշների հետ՝ առանց
ավելորդի վրա կենտրոնանալու: Ասեք ճշմարտությունը և
խուսափեք այնպիսի բաներ ասելուց, որոնք կարող են
վիրավորել կամ վնասել որևէ մեկին: Մի բացահայտեք ձեր
բոլոր գաղտնիքները ազնվության և թափանցիկության
անվան տակ, քանի որ եթե բացահայտեք ձեր թույլ
կողմերը, նրանք կփորձեն վիրավորել կամ ծաղրել ձեզ,
երբ ցանկանան: Ինչո՞ւ տալ նրանց զենք, որը նրանք
կարող են օգտագործել ձեր դեմ:
Խոսե՛ք և գործե՛ք այնպես, որ երջանկություն և
խաղաղություն բերեք ձեզ և ուրիշներին
Անհրաժեշտ է զարգացնել հոգևոր ըմբռնում՝
իմանալու համար բարին բերող ճշմարտության և
փաստերը պատմելու միջև եղած տարբերությունը՝
առանց դրանցից բխող հետևանքները հաշվի առնելու,
քանի որ իրերը դատվում են իրենց ավարտով: Խորհուրդ
չի տրվում ասել այն ամենը, ինչ գիտեք, ինչպես նաև
խորհուրդ չի տրվում խուսափողական և գաղտնի լինել
այն բաների վերաբերյալ, որոնք ուրիշները պետք է
իմանան իրենց բարօրության համար:
Երբ դուք լիարժեք ըմբռնում չունեք, լավագույնս է
զուսպ լինել խոսքի մեջ, մինչև որ ճշմարտության
անմիջական ըմբռնում չունենաք՝ բոլորի համար արդար
արդյունքներով:

Շարունակեք մտածել Աստծո մասին և խնդրեք Նրա
օգնությունն ու առաջնորդությունը, և ձեր
խորաթափանցությունը կբացվի, որպեսզի դուք պարզ
տեսնեք իրերը և կկարողանաք ավելի լավ տարբերակել:

Մարմնի բջիջները լիցքավորելով երիտասարդական

կենսունակությամբ

Տիեզերական էներգիան անընդհատ և անխափան
հոսում է մարմին, բայց մարդկանց մեծ մասը չգիտի այս

առատ կենսունակության մասին: Նրանք, ովքեր գգում են
այն, իրենց բջիջներում գգում են էներգիայի ալիք և
թարմացնող հոսանք, որը նրանց նորացված ուժ է
հաղորդում:

Ամբողջ բնությունը խոնարհվում է Տիեզերքի Տիրոջ
առջև, և Նրա գործությունը հոսում է մարդկության միջով:
Խնդիրը կայանում է մարդկության և բոլոր գործությունների
աղբյուրի միջև ամուր կապ չմշակելու անկարողության
մեջ: Մենք ապրում ենք անմիջապես աստվածային
գործությամբ, և մյուս բոլոր գործությունները անօգուտ են
առանց Աստծո պահպանող գործության:

Սնունդ, թթվածին և արևի լույս. այս տարրերը կարող
են մեզ որոշակի առողջություն ապահովել, բայց մենք
պետք է հասկանանք, թե ինչպես ստանալ լիակատար
առողջություն Անսահման Աղբյուրից: Նյութական
աղբյուրները նման են փոքր մարտկոցների, որոնք ի
վերջո սպառվում են, մինչդեռ Անսահման Աղբյուրը հզոր
գեներատոր է, որի հզորությունը երբեք չի նվազում
անընդհատ հոգուն մատակարարելով կենսունակություն,
երջանկություն և ուժ: Հետևաբար, չափազանց կարևոր է
որքան հնարավոր է շատ ապավինել Անսահման
Աղբյուրին:

Ցանկացողը պետք է սովորի այդ կենսական
պաշարից անմիջապես դրա աղբյուրից օգտվելու ճիշտ
եղանակը և պետք է գիտակցի, որ միտքը իրականություն
է, քանի որ բոլոր բնական երևույթները աստվածային
մտքի մարմնացում են, քանի որ Աստված մտածել է այս
երկրի մասին՝ նախքան այն ստեղծելը:

Շատերը կարծում են, որ միտքը մարմնի արդյունք է,
սակայն մարմնի չափազանց ճշգրիտ կազմավորումը և
դրա մասերի ու օրգանների միջև հրաշալի
համակարգումը հստակորեն ցույց են տալիս, որ մարմինը
գերազույնս վեհ տիեզերական մտքի
ստեղծագործությունն է:

Միտքը մարմինը կառավարող հիմնական տարրն է, և մարդու համար շատ կարևոր է խուսափել մարդկային թերությունների, ինչպիսիք են հիվանդությունը, թուլությունը, ծերացումը և հիասթափությունը, մտավոր ակնարկներից և համոզվել, որ իր միջով անսպառ գործունեություն է հոսում, և այս գործունեությունը օժտված է ինտելեկտով և կարող է մարմնի բջիջները լիցքավորել առողջությամբ և երիտասարդության կենսունակությամբ:

Միտքը յուրաքանչյուր կենդանի բջջի ուղեղն է, հույզերն ու զգացողությունները: Այն ունի մարմինը կա՛մ ակտիվ և զգոն պահելու, կա՛մ անտարբեր և դանդաղ կոտ պահելու ուժ: Միտքը տիրակալն է, իսկ մարմնի բջիջները՝ նրա հպատակները, որոնք հնազանդվում են իրենց գերագույն տիրոջ՝ մտքի հրամաններին և արգելքներին: Մենք մեծ ուշադրություն ենք դարձնում մեր ամեն օր ուտած սննդի որակին, և նմանապես պետք է ուշադրություն դարձնենք մեր մտքին ամեն օր տրամադրվող մտավոր և հոգեբանական սննդի որակին: Մետաֆիզիկական գիտնականն ասում է, որ մարմինը էլեկտրամագնիսական ալիք չէ, այլ աստվածային գիտակցության ծովում լողացող գիտակցության ալիք: Ամեն օր մենք պետք է ամրապնդենք մեր ֆիզիկական ուժը, մեծացնենք մեր մտավոր ուժը և ճանաչենք մեր իրական «ես»-ը՝ մեդիտացիայի, առողջ մտածողության և դրական, արդյունավետ աշխատանքի միջոցով, որը միասին օգտակար է մարմնի, մտքի և հոգու համար: Աստված օրհնել է ինձ երջանկությամբ իմ կյանքի այս երկար տարիների ընթացքում: Անկախ նրանից, թե մարդիկ տեսնում են գոհունակության ժպիտը իմ դեմքին, թե ոչ, աստվածային ուրախությունը միշտ ինձ հետ է և երբեք չի լքում ինձ: Երջանկության մեծ գետը անընդհատ հոսում է իմ գիտակցության ավազների տակ և պոռթկում է որպես օրհնված աղբյուրներ, որոնք ոռոգում են իմ կյանքի այգիները:

Ո՛չ կյանքի հանկարծակի ցնցումները կարող են
խաթարել իմ խաղաղությունը, ո՛չ էլ մահվան ուրվականը
կարող է խլել իմ զգացած հոգևոր երջանկությունը:

Դժվար էր այդ վիճակը դարձնել մշտական և
անփոփոխ, բայց այն ոգու պտուղները, որոնք ես հիմա
վայելում եմ և կիսում ուրիշների հետ, արժեին իմ
ներդրած բոլոր ջանքերին:

Ես մտածում և գործում եմ աստվածային ոգով
առաջնորդվող: Փողը երբեք իմ կյանքի նպատակը չի եղել,
այլ մարդկության մեջ իմ եղբայրներին ու քույրերին
ծառայելը: Հետևաբար, Աստված ինձ համար բարության
բազմաթիվ դռներ է բացել՝ ինձ պահելու և իմ
առաքելությունը կատարելու համար: Եվ երբ ես
օգնության կարիք ունեմ, Աստված այն անմիջապես
տրամադրում է:

Իմ միակ ցանկությունը ձեզ ծառայելն է, և այդ
պատճառով եմ ես այստեղ:

Աստծո զորությունը գործում է նաև ձեր կյանքում:

Դուք ինքներդ կզգաք այս ճշմարտությունը, երբ ձեր
հավատքը կամրապնդվի և կհասկանաք, որ իրական
հարստությունը գալիս է ոչ թե նյութական
հաջողությունից, այլ Ամենակարողից:

Թեև կյանքը թվում է անկանխատեսելի, քմահաճ և

խորհրդավոր, լի կասկածներով, ամեն տեսակի
խնդիրներով ու ցնցումներով, մենք մնում ենք Աստծո
մշտական պաշտպանության տակ: Մենք չպետք է
չափազանցենք հարցերը կամ կորցնենք մեր
հանգստությունը իրադարձությունների առջև, քանի որ
եթե թույլ տանք, որ խուճապը տիրի մեզ, մենք ուժ կտանք
չարին և կխորացնենք դրա արմատները, որոնք աճում և
ծաղկում են վախի և անհանգստության հողում:

Մենք չպետք է ակնկալենք կյանքի փորձությունների
մեջ գտնել երկարատև երջանկություն և խաղաղություն,
այլ պետք է դրանք փնտրենք և հայտնաբերենք մեր մեջ:
Այնուհետև, ինչ փորձառությունների միջով էլ որ անցնենք,

դրանց հետ կվարվենք այնպես, ինչպես ֆիլմում դիտում ենք ուրիշի փորձառությունները՝ լինեն դրանք հաճելի, թե ցավոտ:

Մարդը կարող է իր բոլոր փորձառությունները վերածել ցավոտ, դժբախտ փորձությունների, եթե թույլ տա իր մտքին դա անել: Նրանք կարող են վայելել լավ առողջություն, բայց չգնահատել դրա արժեքը: Բայց եթե հիվանդանան, այդ դեպքում կխոնարհվեն և կգնահատեն բարեկեցության օրհնությունը: Մենք պետք է ընդունենք Աստծո բարեհաճությունը և շնորհակալություն հայտնենք Նրան այն օրհնությունների համար, որոնք Նա շնորհում է մեզ՝ առանց սպասելու անբարենպաստ հանգամանքների, որոնք մեզ երախտապարտ կդարձնեն և կընդունեն Նրա շնորհը:

Կյանքը պետք է լինի մտորումների և գործողության համադրություն: Երբ մարդը կորցնում է իր հոգեբանական հավասարակշռությունը, Նա խոցելի է դառնում անհանգստությունների, վշտի ամպերի և ցավի տանջանքների նկատմամբ: Եվ եթե Նա փորձի խախտել առողջության, բարգավաճման և իմաստության օրենքները, ապա անխուսափելիորեն կտուժի հիվանդությունից, աղքատությունից և անտեղյակությունից:

Մենք պետք է մեր մտադրությունները մաքուր պահենք, մեր դրդապատճառները՝ մաքուր, և գործենք այնպես, որ մեզ հոգեկան խաղաղություն բերի, և թույլ չտանք, որ կյանքի հանգամանքները խաթարեն մեր խաղաղությունը և կործանեն մեր երջանկությունը: Նաև ամրապնդել մեր ինտելեկտը և մերժել տարիներ ու սերունդներ ժառանգած մտավոր և բարոյական թուլության բեռը: Այս անմաքրությունները պետք է այրվեն նորացված վճռականության և արդյունավետ գործողությունների կրակներում: Այս կառուցողական մոտեցմամբ իսկապես նվիրված անհատը կարող է հասնել ազատագրման և ազատության հորիզոններին:

Հավերժական երջանկության օրենքները

Ասում էին, որ Հնդկաստանի արդար
կառավարիչներից մեկի ոսկեդարում տեղի չի ունեցել
որևէ միջադեպ, վաղաժամ մահ կամ բնական աղետ, որը
կխաթարի նրա թագավորության խաղաղությունն ու
լիակատար ներդաշնակությունը:

Երբ ընտանիքի անդամները ապրում են ավելի մեծ
ազնվությամբ, յուրաքանչյուր տուն կապրի ավելի շատ
ներդաշնակություն, առողջություն և սեր: Սակայն, երբ
ընտանիքի անդամները միմյանց հետ վարվում են տգեղ
եսասիրությամբ, տունը ավտոմատ կերպով լցվում է
անհամաձայնությամբ և ատելությամբ: Սա վերաբերում է
նաև ազգերին: Երբ մարդիկ ապրում են ազնվությամբ և
ազնվությամբ, նրանք ականատես կլինեն Աստծո
արքայությանը երկրի վրա:

Ժամանակը կարճ է: Այսօր մենք այստեղ ենք, վաղը
կհեռանանք: Աստծո որոնումները մարդկության
բարձրագույն արտոնությունն են: Մենք պետք է
առավելագույնս օգտվենք այս կյանքում Աստծո տված
ազատությունից և իմաստուն կերպով օգտագործենք այն,
որպեսզի կարողանանք անձամբ զգալ հավերժական
հոգևոր ճշմարտությունները:

Մեղքն այն ամենն է, ինչը ցավ ու տառապանք է
պատճառում մարդուն: Առաքիլությունն այն է, ինչը նրան
հավիտյան երջանիկ է դարձնում: Եթե մարդը չունի
հոգևոր ներդաշնակություն իր մտքերում և
խաղաղություն իր ներսում, նոր տունը, նոր մեքենան կամ
որևէ այլ նոր բան չի կարողանա երջանկություն և
հանգստություն բերել նրա հոգուն: Փոխարենը, նրա
ներքին տանջանքը կմնա նույնիսկ այդ նոր բաների և
այլևի ձեռքբերումից հետո:

Իսկական երջանկությունը կայանում է
հանգամանքներին դիմակայելու և բոլոր արտաքին
փորձություններին դիմակայելու ունակության մեջ: Այն
ձեռք է բերվում, երբ դուք կարողանում եք դիմանալ

տանջալից ցավին և դաժան դժվարություններին, որոնք
առաջանում են ուրիշների նախապաշարմունքներից և
չարամիտ փորձերից՝ ձեզ վնասելու և թակարդը գցելու
համար, և դուք արձագանքում եք նրանց մեղքերին սիրով
և ներողամտությամբ: Երբ դուք կարողանում եք
պահպանել ձեր հոգեկան խաղաղությունը՝ չնայած
արտաքին հանգամանքների ցավոտ խայթոցներին, այդ
ժամանակ դուք կհամոտեսք երջանկությունը:

Սուրբ Գրությունները նշում են, որ նրանք, ովքեր
անտեսում են աստվածային պատվիրանները և
հետապնդում իրենց հիմար ցանկություններն ու
քմահաճույքները, չեն գտնի երջանկություն և չեն հասնի
իրենց վերջնական նպատակին: Դրանք կոչ են անում
ճշմարտություն որոնողին Սուրբ Գրությունները դարձնել
իրենց առաջնորդող լույսը և դատավորը՝ որոշելիս, թե ինչ
պետք է անել և ինչից խուսափել, և տարբերակել
հարցերը և գործել իմաստության համաձայն:

Ինքնավստահ են նրանք, ովքեր գործում են
ազնվորեն: Երջանկությունը գալիս է միայն մաքուր
մտքերից և ազնիվ գործողություններից: Եթե դուք
երջանիկ եք հիմա, ապա երջանիկ կլինեք նաև
ապագայում՝ թե՛ այստեղ, թե՛ հանդերձյալ աշխարհում:
Մենք պետք է կուտակենք բախտի բերքը՝ հավաքելով
իմաստության պտուղները, մինչ առկա
հնարավորությունների արևը շողում է: Այլ կերպ ասած՝
մենք պետք է օգտվենք հնարավորություններից, նախքան
շատ ուշ լինի:

Եթե չօգտվեք Օգտվեք առիթից, քանի որ)
:(հնարավորությունից, այն կդառնա զղջման աղբյուր
Աստված մեզ տվել է հոգևոր օրենքներ, որոնք կոչվում
են պատվիրաններ: Սակայն այս պատվիրանները
անտեսվում և խախտվում են ամեն օր և ամենուր: Եթե
մարդիկ չհասկանան դրանց հոգևոր իմաստը, նրանք
միշտ կբողոքեն դրանցից և կհեռանան դրանցից: Այս
պատվիրանները բոլոր Աբրահամական կրոնների կողմից

հաստատված անժամանակ վարքագծի կանոններ են:

Սակայն տեքստերը հաճախ չեն բացատրում այս պատվիրանների հոգեբանական կողմերը և դրանց հետևելու հետ կապված օգուտները: Մարդիկ ընդունում են այս պատվիրանները պաշտամունքի վայրերում, բայց չեն հետևում դրանցից դուրս՝ դա արդարացնելով նրանով, որ այս կանոնները անհրազործելի են, անտրամաբանական և ժամանակին համընթաց: Սակայն այս պատվիրանների խախտումը աշխարհի բոլոր տառապանքների արմատական պատճառն է:

Բայց ո՞րն է այդ պատվիրանների օգուտը և որտե՞ղ

են թաքնված դրանց առավելությունները:

Սուրբ գրքերը մարդուն խորհուրդ են տալիս խորհել

Աստծո մասին, իր միտքը ընկղմել Նրա մեջ, բոլոր հարցերը հանձնել Նրան և երկրպագել Նրան անկեղծ երկրպագությամբ՝ առանց կեղծավորության և անարատ կեղծավորությամբ:

Աստծուն ճանաչելը պետք է լինի կյանքի վերջնական

նպատակը: Աշխարհիկ պարտականությունները չեն կարող կատարվել առանց Աստծո կողմից մարդկությանը շնորհված զորության: Կատարել սովորական պարտականություններ՝ մոռանալով Աստծուն, սխալ է և մեղք:

Մեղք նշանակում է անգիտություն՝ գործել այնպես, որ

հակասի մարդու մեծագույն բարօրությանը:

Ինչո՞ւ են մարդիկ տխրում և զղջում: Որովհետև

նրանք ճիշտ չեն վարվել, քանի որ Աստված նրանց սրտերում առաջինը չէ:

Մարդու կյանքում ոչինչ չպետք է Աստծուց ավելի

կարևոր համարվի: Եթե մարդը իսկապես հոգ է տանում

Աստծո մասին և կատարում է իր հոգևոր

պարտականությունը Նրա հանդեպ, նրա

հանգամանքները կբարելավվեն ամեն ինչով, և նա կզգա

իրեն անվտանգ և պաշտպանված՝ չնայած շրջապատող

բոլոր հանգամանքներին:

Հենց որ մարդը սկսում է երկրպագել ունեցվածքը,
փողը, փառքը կամ Աստծուց բացի որևէ այլ բան,
դժբախտությունը դառնում է նրա բաժինը: Նրանք, ովքեր
իրենց ամբողջ ուշադրությունը կենտրոնացնում են այս
բաների վրա, իրականում երկրպագում են դրանք, և,
հետևաբար, չեն մոտենում Աստծուն, այլ հեռանում են
Նրանից: Բայց նրանք, ովքեր խորհում են Աստծո մասին,
խորհրդածում են Նրա մասին և շփվում են Նրա հետ
իրենց սրտերում, մոտենում են Նրան և ներքին
ուրախություն են զգում Նրա հետ լուռ հաղորդակցության
մեջ:

Միայն Աստված է ի վիճակի իրականացնել
մարդկային երազանքներն ու հույսերը՝ երկարատև
երջանկության համար: Հետևաբար, ոչինչ չպետք է թույլ
տա, որ զբաղեցնի Աստծո տեղը սրտում:

Կան սրբազան խորհրդանիշներ, որոնք կարող են
օգնել որոնողին հիշել Աստծուն և ավելի մոտենալ Նրան:
Սակայն, եթե մարդը սկսի երկրպագել այս
խորհրդանիշներին, դրանց վնասը կգերազանցի դրանց
օգուտը: Երկրպագությունը պետք է ուղղված լինի միայն
Աստծուն, քանի որ ուրիշ ոչինչ արժանի չէ
երկրպագության:

Անկախ ծիսական պաշտամունքի բնույթից, այն
ընդունելի է Աստծո համար, քանի դեռ երկրպագողը
կատարում է այն հոգևոր գիտակցությամբ և Նրա
հանդեպ կարոտով: Սակայն շատ մարդիկ չեն ըմբռնում
պաշտամունքի էությունը, և նրանց մտքերն ու սրտերը
շեղվում են Աստծուց դեպի ծեսերը, այդպիսով մեծ օգուտ
չստանալով իրենց պաշտամունքից:

Ճշմարիտ երկրպագուները թույլ չեն տալիս, որ իրենց
գիտակցությունը սահմանափակվի որևէ պատկերով կամ
ձևով, այլ խորագույն սիրով և լիարժեք ուշադրությամբ
կենտրոնանում են բոլոր պատկերների և ձևերի հետևում
կանգնած աստվածային ոգու վրա:

Աստված բացարձակ է և անսահման, և ոչ մի
պատկեր կամ արձան չի կարող պարունակել Նրան
Կարելի է ասել, որ Աստված դրսևորվում է բոլոր
Նրանց մեջ, ովքեր անկեղծորեն սիրում են Նրան և
Ներդաշնակության մեջ են Նրա հետ, քանի որ Նա Ներկա է
ամենուրեք և, հետևաբար, Ներկա է բոլորի մեջ: Սակայն,
ոչ բոլորն ունեն աստվածային ներկայությունը դրսևորելու
ունակություն: Արևը հավասարապես փայլում է և՛ ածխի,
և՛ ադամանդի վրա, բայց ադամանդը ստանում և
արտացոլում է արևի լույսը, մինչդեռ ածուխը՝ ոչ:
Նմանապես, բոլոր մարդիկ ընկղմվում են Աստծո լույսի
մեջ, բայց միայն քչերն են կարողանում ընդունել այդ լույսը
և արտացոլել այն իրենց մտքերում և
գործողություններում: Դա անելու համար Նրանք պետք է
մաքրագործվեն խորհրդածության և աստվածային
ուսմունքներից ու պատվիրաններից հետևելու միջոցով:
Երբ մենք արտասանում ենք Աստծո անունը, մենք
պետք է խորապես և անկեղծորեն գիտակցենք, թե ինչ
ենք ասում: Եթե դուք կարողանալիք Նայել մարդկանց
մտքերին աղոթքի ժամանակ, կտեսնեիք, որ Նրանց մեծ
մասը մտածում է ամեն ինչի մասին, բացի Աստծուց,
նույնիսկ եթե Նրանք արտաբերում են Նրա անունը: Նման
աղոթքը անպտուղ է և անօգուտ:
Երբ մենք աղոթում ենք, մենք պետք է ձգտենք մեր
ամբողջ միտքը կենտրոնացնել Աստծո վրա, այլ ոչ թե
պարզապես կրկնել Նրա օրհնյալ անունը՝ թույլ տալով մեր
մտքերին թափառել: Իմ մորաքույրներից մեկը
սովորություն ուներ իր աղոթքները արտասանել
աղոթատեղիների վրա, որոնք հազվադեպ էին ձեռքից
դուրս գալիս: Բայց մի օր Նա խոստովանեց ինձ, որ չնայած
քառասուն տարի այս աղոթքի սովորությանը, Աստված չի
պատասխանել իր աղոթքներին: Չարմանալի չէ: Նրա
«աղոթքները» ոչ այլ ինչ էին, քան Նյարդային
սովորություն:

Երբ աղոթում եմք, չպետք է մտածենք միայն Աստծո

մասին: Մենք պետք է ձգտենք անկեղծ լինել մեր երկրպագության մեջ և նվիրված մեր աղաչանքներում: Աղոթքի ուղունքների օգտագործումը և Աստծո անունը անընդհատ կանչելը լիովին ընդունելի է, երբ այդ պրակտիկան բխում է սրտից և հիմնված է անկեղծության և կենտրոնացած մտքի վրա: Այնուամենայնիվ, այս պրակտիկան ժամանակի ընթացքում կարող է դառնալ ավտոմատ:

Մենք պետք է շնչանք Աստծո անունը մեր սրտերում՝ կարոտի և աստվածային սիրո վարդարանի վրա. սա է ճշմարիտ երկրպագությունը, որը դիպչում է Աստծո սրտին: Աստծո անունը սառնությամբ և թափառող մտքով արտաբերելը հայիոյանք և անհարգալից վերաբերմունք է: Երբ մարդ աղոթում է, նրա սիրտն ու միտքը պետք է լցված լինեն Աստծո սիրով: Բարձրագույն յոգայի վարժությունների միջոցով մտավոր կենտրոնացումը մեզ օգնում է ավելի մոտենալ Աստծուն՝ փառքի և շքեղության գերագույն աղբյուրին, ինչպես նաև օգնում է մեզ խորհրդածել և հաղորդակցվել Նրա հետ:

Անհրաժեշտ է շաբաթական մեկ օր նվիրել հոգևոր հանգստությանը (եթե հնարավոր է)՝ Աստծո մասին խորհրդածելու և հանգստություն, խաղաղություն և ներքին խաղաղություն զգալու համար: Այս կերպ անցկացրած ժամանակը կլինի հանգստացնող բալասան շաբաթվա մնացած ժամանակահատվածում ձեր հանդիպած խնդիրների և անհանգստությունների համար:

Բոլորը պետք է շաբաթական մեկ օր անցկացնեն մեկուսացման կամ «հոգևոր հանգստի» մեջ՝ իրենց հուզական վերքերն ու ցավերը բուժելու համար: Երբ այդ օրը դառնա խաղաղության, ուրախության և բավարարվածության օր, դուք անհամբերությամբ կսպասեք դրան շաբաթ առ շաբաթ:

Մենակությունը մեծության գիտն է: Դուք կգարմանաք այն հրաշալի արդյունքներից, որոնք կհասնեք ձեր մտքի, մարմնի և հոգու համար այս հոգևոր նահանջի և ձեր հոգու ու Աստծո հետ կապի միջոցով: Եթե ձգտում եք իրական երջանկության, ապա պետք է ընկղմվեք աստվածային խաղաղության օվկիանոսի մեջ վաղ առավոտյան՝ արթնանալուց հետո, ինչպես նաև գիշերը քնելուց առաջ:

Հնդկաստանի իմաստունները խորհուրդ են տալիս ոչ միայն մեկ օր մեկուսանալ, այլև ընդգծում են օրական չորս հատուկ ժամանակներում լուռ մեղիտացիայի անհրաժեշտությունը: Լուսաբացին, նախքան արթնանալը և որևէ մեկին տեսնելը, պետք է վայելել հանգստությունն ու խաղաղության զգացումը: Կեսօրին պետք է հանգստացնել միտքը ճաշից առաջ, և կրկին վայելել խաղաղության մի շրջան ընթրիքից առաջ: Վերջապես, երեկոյան քնելուց առաջ պետք է կրկին մտնել խաղաղության վիճակի մեջ:

Նրանք, ովքեր ջանասիրաբար լռություն են պահպանում միայնության ընթացքում և այս չորս օրվա ընթացքում, պարտավոր են ներդաշնակություն զգալ Աստծո հետ: Նրանք, ովքեր չեն կարող պահպանել այս բոլոր ժամանակահատվածները, պետք է նվիրեն առնվազն առավոտյան և երեկոյան ժամերը: Այդպես անելով՝ նրանց կյանքը կփոխվի դեպի լավը, և նրանք կզգան երջանկություն. փորձը դրա լավագույն ապացույցն է:

Եթե շարունակեք չեկեր գրել և ստորագրել՝ առանց ձեր բանկային հաշիվը ծածկելու համար բավարար միջոցներ ներդնելու, ձեր գումարը կսպառվի: Նույնը վերաբերում է նաև ձեր կյանքին: Առանց ձեր կյանքի հաշվին խաղաղության կանոնավոր ներդնելու՝ ձեր էներգիան կսպառվի, ձեր հանգստությունը կվերանա, և ձեր երջանկությունը կգոլորշիանա: Մի խոսքով, դուք ի վերջո կտառապեք հուզական, մտավոր, ֆիզիկական և

հոգևոր սնանկացումից: Սակայն Աստծո մասին խորը
ամենօրյա խորհրդածությունները կփոխհատուցեն ձեր
հոգու թերությունները:

Բարեպաշտ որոնողը ամեն օր մեղիտացիա է անում՝

Աստծո հետ շփվելով իր սրտում եղած ողջ սիրով ու
կարոտով, աղաչելով Նրան բացահայտել իրեն: Եթե դուք

Աստծո սիրահար եք և ձգտում եք զգալ Նրա
ներկայությունը, ապա պետք է ձեր միտքն ու մարմինը
ընկղմեք Նրա խաղաղության մեջ, և կյանքը կժպտա ձեզ,
և ձեր գործերը կբարելավվեն բազմաթիվ առումներով:
Հանգիստ մարդը հազվադեպ է սխալներ թույլ տալիս և
հաջողության է հասնում այնտեղ, որտեղ հազարավոր
մարդիկ ձախողվում են:

Նրանք, ովքեր չեն մտածում Աստծո մասին կամ չեն
հոգում Նրա մասին, դառնում են ընկճված և դժբախտ:
Նրանք դառնում են դյուրագրգիռ և վերածվում են քայլող
մեքենաների:

Իմաստության և խաղաղության արևը կծագի
հանգստության երկնքում և կպարուրի ձեր էությունը իր
բուժիչ ճառագայթներով, քանի դեռ դուք հոգևոր ջանքեր
եք գործադրում և ձեր սրտում առաջին տեղը տալիս
Աստծուն:

Մտորումների օրը պետք է լինի նաև մտավոր և
ֆիզիկական հանգստի և ներքին խաղաղության
գարգացման օր: Այդ օրը ցանկացած գործունեություն, որը
իմաստություն և խաղաղություն է բերում, օրինյալ
գործունեություն է:

Ինչ վերաբերում է ծնողներին պատվելուն, սուրբ
գրքերը խորհուրդ են տալիս նրանց լավ վերաբերվել.
«Պատվիր քո հորն ու մորը» և «Բարի եղիր ծնողների
հանդեպ»:

Մարդկային հայրերին ու մայրերին պետք է մեծարել
որպես Աստծո ներկայացուցիչներ, որը նրանց օժտել է
մարդկությունը ստեղծելու պարգևով: Մայրը Աստծո
մաքուր սիրո մարմնացումն է, քանի որ սիրող մայրը

Ներում է այնտեղ, որտեղ ոչ ոք չի ներում: Հայրը Աստծո
իմաստության դրսևորումն է և իր երեխաների
պաշտպանությունը:

Մարդը չպետք է սիրի իր հորն ու մորը Աստծուց
անկախ, այլ որպես այդ սիրո արտահայտություն:

Պաշտպանը և իմաստունը: Գերագույն աստվածային
ոգին դառնում է հայր և մայր՝ երեխային օգնելու համար,
հետևաբար այն պետք է պատվվի ծնողների մեջ:

Սուրբ Գրությունները նաև խորհուրդ են տալիս
չսպանել սպանելու համար, քանի որ այդ դեպքում մարդ
դառնում է մարդասպան: Մարդը չպետք է խլի մեկ ուրիշի
կյանքը ուժեղ զգացմունքների պահին: Սակայն, եթե
սիրելիները սպառնալիքի տակ են, մարդ պետք է
պայքարի նրանց պաշտպանելու համար, ում Աստված
վստահել է նրան, քանի որ սրբազան պարտականություն
է պաշտպանել սեփական ընտանիքն ու երկիրը:

Շնության արգելքի վերաբերյալ սեռական միության
իդեալական նպատակը պետք է լինի Աստծո պատկերով
ստեղծված երեխաների ծնունդը և այն մաքուր սիրո
դրսևորումը, որը զգում են միմյանց մեջ Աստծուն տեսնող
ամուսինները: Նրանք, ովքեր ապրում են բացառապես
ֆիզիկական մակարդակում՝ առանց որևէ հաշվի առնելու
իրական սերը կամ այն բարձրագույն նպատակը, որի
համար ստեղծվել է սեռական ցանկությունը, շնություն են
գործում այս պատվիրանի համաձայն: Այս դեպքում
նրանք ոչնչով չեն տարբերվում կենդանիներից, որոնք
բավարարում են իրենց սեռական ցանկությունները, ապա
շարունակում իրենց ճանապարհը:

Աստված տղամարդկանց և կանանց մեջ ստեղծել է
այս ստեղծագործական մղումը՝ ամուսնական կյանքում
իրական փոխադարձ սեր ստեղծելու և արտահայտելու
համար, և այն չպետք է չարաշահվի այլ կերպ, այլ պետք է
վերածվի սրբազան գործունեության և գիտելիքի:
Եթե կարողանաք վերահսկել և բաշխել սեռական
ուժը ձեր եռության մեջ, կկարողանաք զարգացնել գրեյու,

նկարելու կամ անթիվ այլ ձևերով թաքնված տաղանդները
բացահայտելու հիանալի մտավոր կարողություններ:
Եվ երբ դուք վերջապես կկարողանաք վերահսկել և
հոգևորապես վերափոխել ստեղծագործական
գործունեությունը, դուք կզգաք մեծ խաղաղություն, մեծ
սեր և աճող հոգևոր ուրախություն:
Սրբերն ու հոգևոր առաջնորդները, ովքեր
հոգևորապես վերափոխել են իրենց սեռական
գործունեությունը, հսկաներ են, որոնք ունակ են
գարմանալի և ապշեցուցիչ սխրանքներ գործել
աշխարհում և ճշմարտության էզոտերիկ որոնումներում:
Այսպիսով, սեռական ցանկության բարձրագույն
կիրառումը դրա ուժը բարձրացնելն է, այսինքն՝ դրա
էներգիան ավելի բարձր նպատակի ուղղորդելը՝
իմաստություն, վեհ գաղափարներ և հոգևոր իդեալներ
դրսևորելու համար: Մարդ չպետք է հաճույք ստանա
սեռական մտքերից կամ ցանկանա այն, ինչ արգելված է:
Երբ ձեռք է բերվում ինքնատիրապետման այս տեսակը,
մարդը կունենա առողջ պատկերացում սեռական
հարաբերությունների և դրա ավելի բարձր նպատակի
վերաբերյալ:

Սեռական գործերին ստրկացած լինելը նշանակում է
կորցնել առողջությունը, ինքնատիրապետումը և մտավոր
խաղաղությունը, և մի խոսքով՝ երջանկության բոլոր այն
տարրերը, որոնք մարդուն անհրաժեշտ են:
Սուրբ գրքերը նաև մեզ կոչ են անում չգողանալ: Եթե
հազար մարդուց բաղկացած խումբը գողանար
միմյանցից, յուրաքանչյուրը կունենար 999 թշնամի:
Հետևաբար, չպետք է խախտել ուրիշների իրավունքները,
ոչ էլ բռնագրավել նրանց հողը, խաղաղությունը, սերը,
արժանապատվությունը կամ նրանց որևէ նյութական
կամ հոգևոր ունեցվածք: Եթե դուք չեք զգում ցանկություն
վերցնելու այն, ինչը ձերը չէ, ապա այն, ինչ ձեզ
անհրաժեշտ է կամ ցանկանում եք, կգա ձեզ մոտ:
Գողությունը նախ ծագում է մտքում, երբ մարդը սկսում է

նախանձել ուրիշներին: Չար ցանկությունների սերմերը
պետք է արմատախիլ արվեն մտքից: Հոգևոր ալտրուիզմ
է ճանապարհը: Այդ դեպքում մարդը բնականաբար
կգրավի առատությունը, և օրհնությունները կհոսեն նրա
մոտ՝ ինչպես իրենց հայտնի, այնպես էլ անհայտ
աղբյուրներից: Սա անսխալական աստվածային օրենք է:
Ինչ վերաբերում է գողերին և եսասեր մարդկանց, նրանք
իրենց կյանքն անցկացնում են նյութական ունեցվածքի
հետևից վազելով, նրանց աչքերը միշտ ուղղված են
ուրիշների ունեցածին, նույնիսկ եթե իրենց սեփական
գանձարանը լի է ոսկով:

Եթե նյութական եասսիրությունը չհրաժարվի,
աշխարհը չի կարող ճանաչել երջանկությունը:
Երջանկությունը գալիս է միայն հոգևոր
համագործակցության միջոցով: Այն գալիս է, երբ մարդը
զգում է ուրիշների կարիքները, կարծես դրանք իրենը
լինեն, և աշխատում է ուրիշների համար, ինչպես իրենք
են աշխատում իրենց համար:

Մեկ այլ կարևոր պատվիրան է խուսափել կեղծ
վկայություն տալուց: Ճշմարտությունը խեղաթյուրելով
որևէ մեկին վնասելը սոցիալական ներդաշնակությունը
խաթարելու մեկ այլ միջոց է: Եթե մեկը ցանկանում է, որ
իրեն լավ վերաբերվեն, ապա պետք է նաև ուրիշների հետ
համապատասխանաբար վարվի:

Ճշմարտությունը միշտ պետք է ասվի, բայց պետք է
տարբերակել ճշմարտությունը ասելը և պարզապես
փաստեր ասելը: Մարդուն կաղ կամ կույր անվանելը
վիրավորական է և անօգուտ: Պետք է հաշվի առնել
ուրիշների զգացմունքները և խուսափել նրանց
անհարմարեցնելուց: Նմանապես, սխալ է նաև
բացահայտել ճշմարտությունը, որը կարող է դավաճանել
մեկին առանց ազնիվ նպատակի: Մյուս կողմից, չպետք է
ստել՝ ճշմարտությունը չասելու համար, այլ որոշակի
իրավիճակներում կարելի է լռել՝ ուրիշներին
անհարմարեցնելուց կամ վնասելուց խուսափելու համար:

Պետք է զգույշ լինել նախանձից՝ հոգու
խաղաղությունը կրծող կործանարար հիվանդությունից:

Որքան շատ մարդ տենչում է ուրիշներին, այնքան
մեծանում են նրա դժբախտությունն ու տառապանքը:
Նախանձ մարդը ապրում է անհանգիստ կյանքով՝ երբեք
չզգալով հանգստության համը: Շատ ավելի լավ է, որ նա
հարգի իրեն, հույսը դնի իր վրա և ձգտի ներքին հոգևոր
հարստության:

Մարդու արժանապատվությունն ու ներքին արժեքը
շատ ավելի մեծ են, քան այն ամենը, ինչ նա կարող է
ցանկանալ կամ ձգտել ունենալ: Աստված դրսևորվում է
յուրաքանչյուր մարդու մեջ այնպես, ինչպես չի
դրսևորվում որևէ այլ մարդու մեջ: Նրանց դեմքը նման չէ
որևէ այլ մարդու դեմքին, և նրանց հոգին նման չէ որևէ այլ
մարդու, քանի որ նրանց մեջ է թաքնված ողջ
արարչագործության ամենամեծ գանձը, և այդ ամենամեծ
գանձը Աստված է:

Մենք անցյալի հետ կապված չենք
Երբ մարդն ունի ճիշտ հավատք և գործում է
համապատասխանաբար, նա ավելի երջանիկ է, քան
նրանք, ովքեր հավատք չունեն և չեն կատարում իրենց
պարտականությունները կյանքի պայքարում:
Առողջ հավատքն ու արդար գործողությունները
(որոնք հիմնված են ազնիվ դրդապատճառների և բարի
մտադրությունների վրա) միշտ առկա են այնտեղ, որտեղ
երջանկություն կա, և կորչում են այնտեղ, որտեղ
երջանկությունը բացակայում է: Սրանից կարող ենք
եզրակացնել, որ դրանք երջանկության երկու էական
պայմաններ են, որոնց հնարավոր չէ հասնել առանց
դրանց: Նրանք, ովքեր ցանկանում են երջանկություն,
պետք է ունենան միայն այս երկու հիմնարար տարրերը,
որոնք դրա անկյունաքարերն ու սյուներն են:

Մարդիկ չեն կարող կամքով վերահսկել տիեզերքի
անվերջ բաղադրիչները, ոչ էլ կարող են փոփոխել կամ
ջնջել դրանք: Այս բաղադրիչները բարդորեն միահյուսված

են մարդկային կյանքի հյուսվածքին, և մարդիկ չեն կարող
գործել դրանցից մեկուսացված: Այնուամենայնիվ, նրանք
կարող են վերահսկել իրենց միտքը՝ այդ բաղադրիչներին
հարմարվելու համար:
Մի՛ վնասիր նրան

Մեր նախնիները մեզանից ավելի երջանիկ էին ոչ թե
այն պատճառով, որ նրանք ավելի շատ աշխարհիկ իրեր
ու հաճույքներ ունեին, քան մենք հիմա, կամ որովհետև
նրանք ավելի քիչ էին ենթարկվում կյանքի խնդիրներին,
այլ որովհետև նրանք ունեին հոգեբանական
հավասարակշռություն, որը նրանց տալիս էր
մխիթարություն, խաղաղություն, բավարարվածություն և,
կարճ ասած, երջանկություն:

Նրանք իրենց երջանկության համար կախված չէին
արտաքին հանգամանքներից, ոչ էլ զիջում էին արտաքին
պայմաններին, որոնք կիսվեին նրանց այդ զգացողությունը:

Նրանց հարմարավետության, խաղաղության,
երջանկության և բավարարվածության
զգացողությունները բնական, նորմալ, առողջ և
երկարատև էին: Մենք նույնպես պետք է զարգացնենք այս
զգացմունքները, եթե ցանկանում ենք ունենալ
երջանկություն: Եվ մեզանից ո՞վ չի ցանկանում դա:
Ճակատագիրը ազատ կամքի կամ ընտրության
ազատության անցյալի դրսևորման արդյունք է: Մեր
ազատ կամքի անցյալի դրսևորումների միջոցով մենք մեզ
վրա ենք բերել և շարունակում ենք բերել ճակատագիր և
ճակատագիր: Սակայն մենք կապված չենք անցյալով, և ոչ
էլ հավերժ սահմանափակված ենք մեր գործողությունների
հետևանքներով: Մենք կարող ենք չեղյալ համարել այն,
ինչ ցանել ենք և ջնջել այն, ինչ գրել ենք, եթե դա
ցանկանանք և ձգտենք շտկել մեր ընթացքը և բարելավել
մեր բերքի որակը: Եթե մենք վերացնենք ցավոտ
հետևանքներ ունեցող գործողությունների սերմերը և
դրանց տեղում ցանենք հոգու բնույթին ավելի
համապատասխանող սերմեր, մենք անպայման կհնձենք

Երջանկության պտուղները հոգու հողում ցանված այդ լավ սերմերից: Մենք պետք է ազատ կամք դրսևորենք հիմա, հիմա և ոչ թե վաղը, եթե ցանկանում ենք հասնել ավելի մեծ երջանկության կամ նվազեցնել տառապանքն ու ցավը:

Հետևաբար, երջանկության պայմանները մարդու մեջ են, և նա պարզապես պետք է լրջորեն վերաբերվի այդ հավասարմանը, որը չի սխալվում, և արդյունքները նրա օգտին կլինեն, եթե նա լավագույնս գնահատի և վարվի դրա հետ: Բայց ուժեղ կամք ունեցող մարդը ներդաշնակության մեջ է Աստծո հետ

Կենտրոնացված մտքի Էներգիա

Երբ դուք կենտրոնացնում եք արևի լույսը:

Խոշորացույցը կենտրոնացնելով փոքրիկ կետի վրա՝ այն ջերմություն է արտադրում, և այդ ջերմությունը կարող է այրել փայտը, գործվածքը, թուղթը և այլն: Նմանապես,

երբ դուք կենտրոնացնում եք ձեր միտքը, դրա կենտրոնացված Էներգիան այրում է բոլոր ձախողումների պատճառը՝ չարիքներն ու կասկածի արմատները, և իմաստության լույսը փայլեցնում փայլով ու ճառագայթներով:

Երբ միտքը ներդաշնակ է Աստծո հետ՝ բոլոր բարության աղբյուրի և բոլոր օրհնյալ ուժերի ծագման հետ, նա գիտակցում է աստվածային ներկայությունը և տիրապետում հաջողության բոլոր տարրերին: Այս տարրերը սերտորեն կապված են Աստծո անսահման գործության հետ, որը կարող է ստեղծել հաջողության նոր պատճառներ ցանկացած ոլորտում:

Աստված թող հաջողությամբ պսակի բարի գործերն ու բարեգործական ջանքերը:

Խնդիրներն ու դժվարությունները առաջանում են մարդու կողմից իր անցյալի գործողությունների մասին անտեղյակության պատճառով, որոնք կատարվել են որոշակի ժամանակ և վայրում: Նրա ներկայիս

տառապանքը բխում է նրա արտաբերած մտքերից և գործերից, որոնք արմատ են գցել նրա գիտակցության հողում, ծլել և պտուղ տալ, որը արտացոլում է այդ մտքերի և գործողությունների հենց բնութագիրը: Երբ նայում եք արևին, որը գտնվում է միլիոնավոր մղոններ հեռավորության վրա տիեզերքում, այդ հսկայական աստղը շատ ավելի փոքր է թվում, քան մեր Երկիրը: Սակայն Երկրի տրամագիծը մոտավորապես 7,900 մղոն է, մինչդեռ արևի տրամագիծը հարյուր անգամ մեծ է: Եթե կարողանայիք մեր մոլորակ Երկիր տեղադրել ուղիղ արևի դիմաց, այն կթվար որպես փոքրիկ կետ նրա համեմատ: Պատկերացրեք, որ արևի անսահման տարածությունը ընդարձակվում է, մինչև նրա հսկայական զանգվածը կլանի ամբողջ կապույտ Երկինքը: Մեր տեսած Երկինքը ընդամենը մի փոքրիկ բեկոր է, մի փոքրիկ կետ այն անսահման տարածության, որը թափանցում է տիեզերքը: Նույնիսկ եթե արևը շարունակեր իր ընդարձակումը դեպի անսահմանություն, այն միևնույն է չէր կարող ընդգրկել անսահմանը: Փոքրության և վերջավորության այս տիեզերական պատրանքը սահմանափակում է մտքի կարողությունը ընկալելու տիեզերքի անսահմանությունը, դրա ծագումը և սահմանները:

Նա, ով չի ենթարկվում չափերի և չափումների, ով չունի սահման և ծագում, Աստված է, ով ամենուրեք է և գոյություն ունի տիեզերքի ամենահեռավոր անկյուններում: Նա հեռավոր, հեռավոր աստղերում է, ինչպես որ Նա քո և իմ մեջ է, և Նա գիտակցաբար գիտակցում է Իր զբաղեցրած յուրաքանչյուր տարածություն՝ անկախ նրանից, թե որքան փոքր կամ մեծ է այն: «Մարդու վերջնական նպատակը» գրքից

Աղաչանքներ

Օ՛, Տեր

Վերցրու իմ ձեռքը խավարից դեպի լույս

Օ՛, տիեզերական լռություն

Ես լսում եմ քո ձայնը առվակների շշուկի և
սոխակների երգի մեջ
Քամու ողբի, ալիքների մռնչոցի և տատանումների
որոտի մեջ

Օ՛, սիրելի Տեր

Ես քեզ երկրպագում եմ ոչ թե խոսքերով, այլ քեզ
համար կարոտով այրվող սրտի կարոտով:
Թույլ տուր տեսնեմ քո անծայրածիր տարածությունը
Քո մշտական ներկայությունը ամեն ինչի ետևում
Գուցե հասկանամ, որ ես քո անփոփոխ եության մի
մասն եմ ամբողջ հավերժության համար:

Օ՛, հեղեղված օվկիանոս

Եթե միայն իմ ցանկությունների ոլորապտույտ
գետերը կարողանային հոսել խոչընդոտների ու
արգելքների անապատներով

Վերջապես, քո ամենամեծ խռովքը խառնվեց

,Օգնիր ինձ լսել քո ձայնը, Տե՛ր

Տիեզերական ձայնը, որից ծագում էր տիեզերքի

տատանումը

Թույլ տուր ինձ զգալ քո ներկայությունը օրհնյալ ձայնի

:միջոցով (Օմ - Ամեն)

Սուրբ մեղեդի բոլոր օրհնված ձայների համար

Ընդլայնում եմ իմ գիտակցությունը, երբ լսում եմ

գոյության սիմֆոնիան

Թող ինձ զգամ տիեզերական օվկիանոսի պես

Եվ մարմնի ալիքավոր շարժումները պարում էին նրա

կրծքավանդակի վրա

Թող ամենասուրբ ձայնը հնչի իմ մեջ

Իմ գիտակցության ընդլայնումը մարմնից մինչև

տիեզերք

Թող զգամ անվերջ, համապարփակ երանություն

Պայթում է հեղեղված լույսի ծովից

Օ՛, անսահման գորություն

Օ՛, հավերժական իմաստություն

Լիցքավորիր իմ հոգին քո հոգևոր թրթռումով

Օ՛, օրհնյալ տիեզերական խոսքի ծայն
Ուղղեք իմ սխալները
Ինձ անհրաժեշտ է
Վերցրու իմ ձեռքը խավարից դեպի լույս
Երբ մտածում եմ Քեզ մասին, Տե՛ր, իմ մեջ ծնվում է
այրող կարոտի մի հեղեղ, որը ցնցում է զգացմունքներս և
հոսում սրտիցս դեպի մարմնիս յուրաքանչյուր բջիջ՝
լիցքավորելով այն աստվածային սիրով:
Իմ ամենամեծ ցանկությունն է հասնել քո Էության
խորքը և վայելել քո ներկայությունը:
Եվ հանկարծ հոգու դուռը բացվում է, և ես
ուրախությամբ լցվում եմ քո պայծառ լույսի տեսարանով:
Անցյալը անհայտ է մարդկության մեծամասնության
համար, բացառությամբ մի քանի լուսավորված
անհատների: Այնուամենայնիվ, անցյալի մասին մեր
անտեղյակությունը նաև մեր օգտին է: Քանի որ եթե մենք
իմանայինք այս և նախորդ կյանքերում արած ամեն ինչ,
մենք կխեղդվեինք մեր գործողությունների հսկայական
ծավալից և լիովին կշփոթվեինք: Իրականում, մեր կամքը
կարող էր նույնիսկ կաթվածահար լինել ցնցումից՝ մեզ
անկարող դարձնելով շարունակել մեր հետապնդումները
և հուսահատության գոհ դառնալով: Նույնիսկ այս
երկրային կյանքում մոռացկոտությունը Աստծո
օրհնությունն է, որը թույլ չի տալիս անցյալի
հիշողություններին, հատկապես դառը և ցավոտներին,
ճնշել մեր մտքերն ու զգացմունքները:
Բայց, բարեբախտաբար, մեր մեջ աստվածային
կայծը միշտ փայլում է հույսով և կյանքի անվերջ
ճանապարհը շարունակելու ցանկությամբ: Մենք պետք է
շնորհակալություն հայտնենք Աստծուն այս երկու
օրհնությունների համար՝ անցյալը մոռանալու և
ապագայի հանդեպ հույս ունենալու համար:
Մենք չպետք է եզրակացնենք, որ ճակատագիրը
խոչընդոտներ է դնում ազատ կամքի ճանապարհին:
Այնուամենայնիվ, մենք պետք է անենք ամեն ինչ՝

դիմադրելու այն բացասական ազդեցություններին, որոնք մարդկանց մեծ մասը վերագրում է ճակատագրին և ճակատագրին, և կիրառենք մեր ընտրության ազատությունը մեր ներքին համոզմունքներին համապատասխան, եթե այդ համոզմունքները հիմնված են առողջ հավատքի վրա և հիմնված են աստվածային օրենքների վրա, առանց որոնց մարդը չի կարող համոզվել իրական երջանկությունը:

Երբ մենք ձեռնամուխ ենք լինում որևէ գործի, մենք չպետք է վախենանք անբարենպաստ հանգամանքներից, այլ պետք է լինենք առավելագույնս լավատես՝ բացարձակ հավատով, որ ոչինչ չի կարող խոչընդոտել մեր կամքի իրականացմանը և մեր ընտրության ազատության կիրառմանը:

Եթե մենք չկարողանանք հասնել մեր նպատակին, ընդունելի է անուղղակիորեն ընդունել, որ եղել են մեր իսկ կողմից ստեղծված խոչընդոտներ, որոնք խանգարել են մեզ հասնել դրան: Մենք պետք է համառենք և կրկնապատկենք մեր ջանքերը՝ մեր նպատակին հասնելու համար: Մենք պետք է նաև հաստատենք ինքներս մեզ, որ անկախ նրանից, թե որքան ուժեղ և ահռելի են խոչընդոտներն ու մարտահրավերները, մենք դեռևս ունենք բավարար ուժ դրանք վերացնելու և հաղթահարելու համար: Նույնիսկ եթե մենք ձախողվենք մեր բոլոր փորձերից անկախ, հուսահատության և հիասթափության կարիք չկա, քանի դեռ հասկանում ենք, որ մարդկային կամքն ավելի ուժեղ է, քան ճակատագիրը, որը մեր սեփական ստեղծածն է: Հետևաբար, մենք չպետք է դադարենք փորձել, անկախ նրանից, թե քանի անգամ ենք ձախողվում, քանի որ միշտ կան բաց դռներ: Մենք պարզապես պետք է շարունակենք ձգտել և կրկնել փորձը, մինչև որ մեզ հաջողություն չնորհվի: Աստված մեզ օգնություն կտրամադրի, քանի դեռ մենք ապավինում ենք Նրան և գործադրում ենք մեր ջանքերը: Նա, ով քայլում է

այդ ճանապարհով, կհասնի իր նպատակակետին, և նա,
ով վստահում է Աստծուն, չի հիասթափվի:
Երբ մարդը ինչ-որ բան է ցանկանում, և այդ
ցանկությունը ուժեղ է և հրատապ, այդ ցանկությունը
երբեք չի լքում նրանց գիտակցությունը՝ ուր էլ որ գնան,
ուր էլ որ դիմեն, և անկախ նրանից, թե ինչ
մտահոգություններ ու մտահոգություններ ունեն: Իր
մշտական և համառ գործունեության միջոցով այդ
ցանկությունը օժտված է հսկայական վճռականությամբ և
էներգիայով: Այս մտավոր շշուկն ավելի ուժեղ և
արդյունավետ է, քան մեխանիկական աղաչանքը, որը չի
անցնում շուրթերի շարժումից այն կողմ: Սա է այն, ինչ
անում են Աստծո սիրահարները. նրանք անդադար
շնչում են իրենց սերը Աստծո հանդեպ, և նրանց
շշուկները սրտառու էն և անլսելի՝ իրենց բոլոր ամենօրյա
գործունեության ընթացքում: Այս սրտառու շշուկը չի
շեղում նրանց ուշադրությունը և չի հակասում նրանց
մյուս պարտականություններին: Աստծո հանդեպ նրանց
ցանկությունը մեծանալուն զուգընթաց, Նրա հանդեպ
նրանց սերը ամրապնդվում և խորանում է, մինչև նրանք
դիպչում են Նրա ներկայությանը և տեսնում Նրա լույսը
հոգու աչքով՝ համտեսելով ճնշող ուրախություն և զգալով
աննկարագրելի խաղաղություն:

Աստված մեզ դասեր է ուղարկում, որոնք մեզ
կյանքում անհրաժեշտ են, որպեսզի մենք կարողանանք
օգտվել դրանցից, ձեռք բերել հասկացողություն և փորձ:
Ով խուսափի այդ դասերից, ստիպված կլինի սովորել
դրանք՝ անկախ նրանից, թե որքան ժամանակ
կպահանջվի:

Յուրաքանչյուր փորձություն ընկեր է, եթե դրանից
սովորում ենք, և բռնակալ բռնակալ, եթե վատնում ենք
հնարավորությունը և չարաշահում այն՝ բողոքելով,
դժգոհելով և վատ դատողություն անելով:

Երբ մենք ունենք առողջ հասկացողություն և կյանքի
նկատմամբ ճիշտ վերաբերմունք, այն դառնում է գեղեցիկ:
Եվ առանց բարդությունների
հոգեբանական դեպքեր

Մարդը չի կարող հավերժ մնալ ուրախության ալիքի
մեջ տարված, կամ ընկղմված տխրության անհանգիստ
ջրերի մեջ, կամ խեղդված ծանձրույթի խորքում: Այս
աշխարհում, որը բնութագրվում է հակասական
երկվություններով, միջին մարդը ենթակա է վերելքների և
վայրեջքների: Նա բարձրանում է ուրախության ալիքի վրա
և սուզվում անտարբերության խորքը, և տատանվում
տխրության կատաղի ալիքների մեջ: Եվ նա հազվադեպ է
ճանաչում գիտակցության որևէ այլ վիճակ: Թույլ տալով
հանգամանքներին այսպես շուռ տալ մտքերը: Դա
նշանակում է հանձնվել սեփական կամքին քմահաճ և
անկայուն ճակատագրին:

Հաջողակ և լիարժեք կյանքով ապրելու համար
մարդուն անհրաժեշտ է հոգեկան հավասարակշռություն
Սա կարելի է հասնել միայն մտքի կառավարման
հոգեբանական կարողությունները կենտրոնացնելով:

Նույնիսկ ամենախորը վշտերը ժամանակի
ընթացքում բուժվում են, ուստի իմաստ չունի մտածել
վշտի մասին մեր կյանքի ամեն օրը: Մահացած սիրելիի
համար երկարատև վիշտը ո՛չ նրան է օգնում, ո՛չ մեզ, և
իրականում ոչինչ չի փոխում: Անլիարժեքության
բարդույթի կամ ինքնապատժի զարգացում: Անցյալի
սխալների կամ ծախողումների վրա կենտրոնանալն
անօգուտ է: Այն միայն կյանքը դարձնում է դժբախտ և
խեղդում մտավոր կարողությունները:

Մենք չպետք է թույլ տանք մեզ ընկնել ծանձրալի
առօրյայի փոսը, քանի որ դա հոգեբանական վիճակ է, որը
հեռու է հարմարավետ լինելուց, քանի որ այն
անհանգստացնում է միտքը և այրում թաքնված
ունակությունները անտարբերության վառարանում:

Անհաջողությունը պետք է արմատախիլ արվի իր
արմատներից, իսկ կյանքի դաշտերը պետք է հերկվեն
ջանասիրությամբ ու վճռականությամբ և ցանվեն
բարության սերմերով՝ Աստծո օգնությամբ առատ բերք
հավաքելու համար:

Երկաթը արծաթե հոբելյանում

Մի անգամ ինձ հրավիրեցին մի զույգի արծաթե
հոբելյանի տոնակատարությանը, որը, կարծես,
ամենաերջանիկ զույգերից մեկն էր, բայց հենց որ մտա
նրանց տուն, զգացի, որ ինչ-որ բան այն չէ: Խնդրեցի իմ
երկու ուսանողներին ուշադրություն դարձնել, թե ինչպես
են նրանք վերաբերվում միմյանց երեկոյան, և նրանք
ավելի ուշ ինձ ասացին. «Ամուսինն ու կինը ժպտում են
միմյանց ուրիշների ներկայությամբ և դիմում միմյանց
ամենաքաղցր խոսքերով, ինչպիսիք են՝ «Այո՛, սիրելիս» և
«Իհարկե, սերս» և այլ սմանատիպ բարեկամական
արտահայտություններ»: Բայց հենց որ նրանք կարծում
են, որ մենակ են, վիճում են և վիրավորական խոսքեր
ասում միմյանց:

Ես խոսեցի նրանց հետ և ասացի. «Դուք ինձ
հրավիրել եք ձեր երեկույթին, բայց մթնոլորտը լարված է,
և ես զգում եմ, որ այս տանը մեծ անհամաձայնություն կա,
և ինձ թվում է, որ այս արծաթե հոբելյանում շատ երկաթ
կա»:

Սկզբում նրանք վիրավորվեցին, բայց հետո
ընդունեցին, որ ես ճիշտ էի և ներողություն խնդրեցին: Նա
շարունակեց՝ ասելով. «Ի՞նչ օգուտ ունեք անընդհատ
վիճելուց ու վիճելուց»:

Թվում է, թե դուք միասին եք ապրում՝ կատարյալ
զույգի ձեր համբավը պահպանելու համար, բայց դուք
պետք է այդպիսին լինեք միմյանց հետ և ապրեք
խաղաղության ու ներդաշնակության մեջ՝ ձեր սեփական
երջանկության և հոգեկան հանգստության համար:
Մագնիսական սնունդ

Երբ մարդիկ խոսում են սննդի կամ սնուցման մասին,
նրանք սովորաբար նկատի ունեն մարմինը պահպանելու
համար օգտագործվող ֆիզիկական սնունդը:
Այնուամենայնիվ, կան սննդի այլ տեսակներ, որոնք ոչ
պակաս կարևոր են, քան ֆիզիկական սնունդը, և հաճախ
նույնիսկ ավելի կարևոր, ինչպիսիք են մտավոր կամ
հոգևոր սնունդը, մտավոր գործունեությունը կամ մտքի
կենտրոնացումը, իմաստությունը և հոգևոր
զանազանությունը:

Ֆիզիկական սնունդը պահպանում է մարմնի
բջջերը, մինչդեռ մտավոր սնունդը լցնում է միտքը
առողջ գաղափարներով, իսկ իմաստության սնունդը
վերականգնում է հոգին և զարգացնում նրա
կարողությունները:

Մտավոր սնունդը սովորաբար բաղկացած է մարդու
մտածած գաղափարներից և այն գաղափարներից, որոնք
նա ստանում է ուրիշներից՝ նրանց հետ շփման և
փոխազդեցության միջոցով:

Հանգիստ խառնվածք և ազնիվ բնավորություն
ունեցող մարդիկ օգնում են մեր մտքերը դարձնել գրավիչ
և առողջ:

Դժվար չէ որոշել, թե արդյոք մարդը իր մտավոր
սնունդը ստանում է խաղաղ, թե՞ խաթարող միջավայրից:
Անհանգստությունը, տառապանքը և շփոթմունքը բոլորն
էլ առաջանում են սխալ տեսակի մարդկանց հետ
շփվելուց, լինեն դրանք ընկերներ, թե հարազատներ: Սա
առաջացնում է անհանգիստ մտքեր և վատ
տրամադրություն

Մարմինը էներգիա և կենսունակություն է ստանում
ֆիզիկական սննդից, մինչդեռ մազնիսական սնունդը
մարմնին և մտքին մատակարարում է էներգետիկ լիցքեր,
որոնք ավելի հեշտ մարսվող են, քան պինդ և հեղուկ
սնունդը, որոնք հեշտությամբ չեն կարող վերածվել
կենդանի էներգիայի:

Երբ կարող ես անտեղյակությունը վերածել
իմաստության, թուլությունն ու թուլությունը՝ առողջության
և կենսունակության, և վստահորեն ու համարձակորեն
քայլել՝ նույնիսկ միայնակ՝ կյանքի ուղիներով, և ներքին
ուրախությունն զգալ՝ ունենալով կենդանի և զգոն խիղճ,
անսասան հավատ Աստծո արդարադատության և ճիշտի՝
սխալի, և ճշմարտության՝ պատրանքի նկատմամբ
հաղթանակի հանդեպ:

Եվ երբ դուք ամեն օր փորձում եք ձեր մտքերը
ուղղորդել դեպի ավելի բարձր և ավելի նուրբ
մակարդակներ, և դուք ունեք սիրող և երախտապարտ
սիրտ, ինչպես նաև բարի մտադրություններ ուրիշների
նկատմամբ, ձեր մտավոր սնունդը կլինի մագնիսական, և
այդ ժամանակ դուք ձեզ կգրավեք այն ամենը, ինչ գեղեցիկ
է և օգտակար՝ իրերից, մարդկանցից և
հանգամանքներից, որոնք անհրաժեշտ են
անվտանգության և պաշտպանվածության ամեն տանող
ճանապարհը շարունակելու համար:

Երբ դուք ջանք եք գործադրում ձեռք բերելու այն, ինչ
ձեզ անհրաժեշտ է, և գոհ եք Աստծո տվածով, դուք ավելի
հարուստ կլինեք հոգով և ավելի գոհ, քան նրանք, ովքեր
տարված են աշխարհիկ ունեցվածքով և ագահ են դրա
անցողիկ հաճույքներին:

Երբ մարդը փնտրում է Աստծուն, որը միակ իսկական
ընկերն է բոլոր ընկերներից վեր, հնարավոր է դառնում
իսկական բարեկամություն հաստատել բոլոր մարդկային
հարաբերություններում՝ ընտանեկան, եղբայրական,
ամուսնական և հոգևոր:

Բարեկամությունը ամուսնական
հարաբերությունների կարևորագույն տարր է, և
առաջնահերթությունը պետք է տրվի մտավոր և
հուզական մտերմությանը, բարոյական ձգողության
զգացողությանը, ինչպես նաև անկեղծ սիրուն ու
բարեկամությանը:

Նրանք, ովքեր չեն կարողանում տարբերակել
իրական սերը զգայական գրավչությունից, անընդհատ
հիասթափվում են:

Երբ ամուսնությունը հիմնված է բարձր իդեալների և
փոխադարձ հարգանքի վրա, այն դառնում է երկու սիրող
հոգիների երջանիկ և հաջողակ միություն: Նրանք
համագործակցում են՝ միմյանց համար կյանքի բեռը
թեթևացնելու և կարեկցանքի ու փոխադարձ,
բարեկամական հասկացողության միջոցով կյանքի հետ
կապված անհանգստությունները ցրելու համար:

Ոչ ոք չի կարող ինձ վերահսկել կամ խլել իմ կամքը,
եթե ես թույլ չտամ, որ ուրիշների մտքերն ու
գործողությունները ազդեն ինձ վրա:

Տեր, ես գիտակցում եմ, որ իմ առջև անվերջ
հնարավորություն ունեմ ուսումնասիրելու իմ
կարողությունները և բացահայտելու իմ հոգևոր ներուժը,
ես կփոխարինեմ նյութական կապվածությունները ավելի
բարձր ձգտումներով: Եվ ես կհասկանամ, որ
հավատարիմ հոգին միշտ ինձ հետ է

Այսօր ես կլցնեմ մտքերս լավատեսության մի փոքր
չափաբաժնով, կհեռանամ տիաճ փորձառություններից և
կգբաղվեմ նրանով, ինչը կսնուցի մարմինը, միտքը և
հոգին՝ հավասարակշռված և հետևողական ձևով:

Կյանքի և մահվան պարը միշտ ներկա է, բայց ես
կազատագրեմ ինձ ընդմիշտ՝ պաշտպանելով իմ հոգևոր
ինքնությունը: Եվ երբ փորձությունների ու նեղությունների
փոթորիկները հանդիպեն ինձ, ես կնավարկեմ իմ հոգու
նավով՝ կյանքի ծովով դեպի անվտանգ, աստվածային
ափեր:

Երբ ես աշխատում և ստեղծագործում եմ, ես կհիշեմ,
որ Աստված գործում է իմ միջոցով. Նա տիեզերքի Տերն է,
և ես կարող եմ կապվել նրա հետ՝ խորը խորհրդածելով
նրա մասին:

Սիրելի՛ Աստված, ես գիտակցում եմ, որ իմ մտքերը
կբերեն ինձ կամ ձախողում, կամ հաջողություն՝ կախված

Նրանից, թե որ միտքն է իմ կյանքում ամենաուժեղը:
Հետևաբար, ես կփորձեմ հիշել, որ դու ինձ օգնության
ծեռք ես մեկնում, և դա ինձ պատրաստում է հաջողության
պատճառներին:

Երբ ինձ վրա աղետներ ու դժբախտություններ են
պատահում, ես կբարձրացնեմ իմ տրամադրությունը և
կամրապնդեմ դրանք հաղթահարելու իմ
վճռականությունը: Ես անկեղծություն և ազնվություն
կցուցաբերեմ բոլորի հետ իմ հարաբերություններում և
փոխազդեցություններում, և ես կբացահայտեմ սիրո և
բարի ցանկությունների մտքեր: Այդ դեպքում Աստված
կաջակցի ինձ իր գործությամբ և իմաստությամբ:
Տեր, ես կօգտագործեմ իմ կամքի ուժն ու ինտելեկտը`
նախ փոքր բաներ իրականացնելու համար, ապա
կանցնեմ ավելի մեծ նվաճումների:
Նույնիսկ եթե բոլոր նյութական նկրտումները
կատարվեն, դրանք դեռ միայն թերի երջանկություն են
բերում, և Աստծուն գտնելը միակ իրական
երջանկությունն է: Ես կհայտնաբերեմ ուրախության
անսպառ ջրամբարներ, և այն երբեք չի դադարում հոսել
ու վազել հոգու այգիներում և նրա մշտադալար
մարգագետիններում:

Ոսկե ասացվածքներ

Երջանկությունը իմ իրավունքն է, իմ ժառանգությունը
և իմ թաքնված աստվածային գանձը: Առաջնորդիր ինձ,
Տե՛ր, որպեսզի ես կարողանամ գտնել իմ մեջ գանձեր,
որոնք գերազանցում են թագավորների երազանքները:

* * *

Սրտերի աստվածային բնակիչը լուսավորում է իր
աշակերտների մեջ` իր ողորմածությամբ և կարեկցանքով,
իմաստության փայլող լամպերը, որոնք ցրում են
անգիտության խավարը:

* * *

Կյանքը բանական շարժում է` կանոնավոր ռիթմով:
Այն ձևավորվում է անշունչ առարկաների մեջ կամ

ընդունում է կենդանի և շարժվող ձև: Կյանքը ընդգրկում է
ամեն ինչ և թափանցում է ամեն ինչի մեջ:

* * *

Օ՛, Ամենամեծ Սիրեցյալ, Դու ես կյանքն ինքը, Դու իմ
նպատակն ես ու իմ ձգտումը: Դարձրու ինձ ծաղկող վարդ
Քո երկնային այգում, կամ փայլուն ուլունք Քո պայծառ
սիրո վզնոցի մեջ, կամ շնորհիք ինձ ամենամեծ պատիվը՝
ամենափոքր տեղը Քո սրտում:

* * *

Որտեղ ուրիշները գնահատում են բարիք գործելու իմ
ջանքերը, այնտեղ ես կարող եմ մատուցել ամենամեծ
ծառայությունը:

* * *

Եկեք երազների ոսկեգույն գորգ հյուսենք քաղցր
հիշողությունների և նուրբ մտքերի մետաքսյա թելերով

* * *

Դատարկ միտքը [զուրկ դրական, կառուցողական
մտքերից] խնդիրների, անհանգստության,
հուսահատության և անհույսության գործարան է:

Եթե համընդհանուր սերը հաստատվի ձեր սրտում,
այն ձեզ կբերի երկարատև և նորացված երջանկություն,
որը ոչինչ ուրիշ չի կարող տալ ձեզ:

Կյանքի ծաղիկները, որոնք ծաղկում են երկրային
գոյության պարտեզում, անչափ գեղեցիկ են և հաճելի
դիտելու համար: Բայց ավելի շքեղ ու շքեղ է գեղեցկության
և իմաստության այն աղբյուրը, որը գոյություն ունի ինչ-որ
տեղ, որտեղից մենք եկել ենք և որտեղ մենք
կվերադառնանք ու կրկին կխառնվենք:

Երբ աշակերտը առավոտյան արթնանում է, նա ինքն
իրեն հաստատում է. «Ես մարմինը չեմ, ես անտեսանելի
ոգի եմ... Ես ուրախություն եմ... Ես լույս եմ... Ես

իմաստութիւնն եմ... Ես սեր եմ: Եվ չնայած ես բնակվում եմ
այս մարմնում, իմ հոգին անմահ է և անվնաս քայքայման
կողմից»:

Ինչպես ցողի կաթիլները օգնում են ծաղիկներին
ծաղկել և աճել, այնպես էլ բարությունը սնուցում է
բարեկամությունը և նպաստում դրա աճին:

* * *

Կան ալիքներ, որոնք հայտնվում են օվկիանոսի
մակերեսին, և ալիքներ, որոնք անհետանում են նրա
խորքում: Երկու դեպքում էլ դրանք գտնվում են
օվկիանոսի ներսում և մեկ են նրա հետ: Նմանապես,
մարդիկ, ովքեր «կյանքի» ընթացքում լողում են
տիեզերական օվկիանոսի մակերեսին կամ անհետանում
են դրա մեջ «մահվան» ժամանակ, հավասարապես
գտնվում են հավերժության օվկիանոսում:

* * *

Լուսնի արտացոլանքը հստակ տեսանելի չէ
անհանգիստ ջրում, բայց երբ ջրի մակերեսը
հանդարտվում է, լուսնի արտացոլանքը դառնում է
կատարյալ պարզ: Նույնը վերաբերում է նաև մտքին. երբ
այն հանդարտ է, դուք կարող եք տեսնել ձեր հոգու դեմքը
լիակատար պարզությամբ և ճշգրտությամբ:

Ուղարկիր, Տե՛ր, Քո իմաստության արևի
ճառագայթները՝ ինձ առաջնորդելու իմ երջանիկ
նվաճումների օրերին, և Քո ողորմության լիալուսնի լույսը՝
երբ քայլում եմ վշտի մութ գիշերներով:

Մեդիտացիան այն միջոցն է, որով դուք կապվում եք
համընդհանուր մտքի հետ, և երբ դուք ներդաշնակվում եք
այդ անսահման գիտակցության հետ, դուք կկարողանաք
իմանալ արարչագործության բոլոր գաղտնիքները:

Աստծուն մոտենալու և Նրան ճանաչելու
ցանկությունը ինքնուրույն չի գալիս, այլ պետք է
գարգացվի, և կյանքն առանց այդ ցանկության արժեք
չունի:

Երկրային կյանքը ժամանակավոր կանգառ է, և
մարդկության գլխավոր պարտականությունն է հասկանալ
այս ճանապարհորդության նպատակն ու նպատակը: Այդ
նպատակը Աստծուն ճանաչելն է, և դա ուրիշ ոչինչ չի
կարող լինել:

Քո խաղաղությունը քո թանկարժեք գանձն է, ուստի
մի՛ թույլ տուր, որ որևէ մեկը խլի այդ գանձը քեզանից:

* * *

Սովորեք կանգնել միայնակ, անվտանգ և
պաշտպանված ձեր առաքիլությունների և
ինքնագնահատականի ամրոցում

* * *

Ամեն ինչ գոյություն ունի, որովհետև Աստված
գոյություն ունի, և որովհետև Նա գոյություն ունի, դու
նույնպես գոյություն ունես: Նրա գոյության շնորհիվ դու
վայելում ես կյանքի հարմարավետությունն ու
ուրախությունները: Հետևաբար, քո
երախտագիտությունը Աստծուն պետք է խորը լինի:

Լավ գրքերը կարող են լինել լուռ, քաղաքավարի և
հարգալից ընկերներ: Մի՛ թողեք այս գրքերը ձեր դժվարին
պահերին, քանի որ դրանք երբեք չեն լքի ձեզ, ի
տարբերություն ֆիզիկական ընկերների, որոնք կարող են
լքել ձեզ:

Ամեն ոք, ով ունի լավ առողջություն, հարմարավետ
կյանք և մեծ մտավոր կարողություններ, բայց զուրկ է
երջանկությունից, դեռ չի հաջողության հասել կյանքում:
Երբ դուք կարող եք իսկապես ասել. «Ես երջանիկ եմ, և ոչ

որ չի կարող խլել իմ երջանկությունը», դուք գտել եք
Աստծո պատկերը ձեր մեջ:

Շեշտը դրեք հանգստության և խաղաղության վրա, և
ուղարկեք միայն սիրող մտքեր և բարի մտադրություններ,
եթե ցանկանում եք ապրել խաղաղության և
ներդաշնակության մեջ: Ապրեք արդարության և
բարեպաշտության վրա հիմնված կյանքով, և բոլոր
Նրանք, ում կյանքը կապված է ձեր կյանքի հետ, կշահեն
պարզապես ձեզ հետ լինելուց:

Եթե ընկերներ չունես, կամ եթե քո ընկերները
վատնում են քո ժամանակը, կամ եթե դու չես լեզու
գտնում Նրանց հետ, ապա թող իմաստություն
պարունակող գրքերը [և նյութերը] լինեն քո ընկերները,
քանի որ դու կարող ես անցնել Նրանց էջերի դռներով
դեպի զարմանալի և հետաքրքիր գաղափարների
աշխարհ:

Աստծուն գտնելը նշանակում է ստանալ այն ամենը,
ինչ սիրտը ցանկանում է, իսկ հոգևոր լինելը նշանակում է
բացել դռները դեպի առողջություն, երջանկություն և
հաջողություն:

Մեր մեջ կա աստվածային զորության մի կայծ, որը
ստեղծում և պահպանում է ողջ կյանքը, և այն սպասում է
բռնկվելուն:

Կարդալը շատ օգտակար մտավոր գործունեություն է.
այն մարզում է միտքը և պահպանում այն ճկուն: Օրական
մեկ կամ երկու ժամ ընթերցանությունը մի քանի տարվա
ընթացքում յուրաքանչյուրին կտա բազմազան
գիտելիքների բազա, եթե Նրանք ընտրեն արժեքավոր
գրքեր: Մի վատնեք ժամանակ և մի վնասեք ձեր մտավոր

կարողությունները՝ կարդալով Էժան վեպեր կամ աննշան
գրքեր, որոնք նպատակ կամ իմաստ չունեն:

Սոցիալական հակումներ ունեցողները արժեքավոր
գրքերում կգտնեն նոր էներգիա՝ մարդկությանը օգնելու
համար՝ ազնիվ, տաղանդավոր տղամարդկանց և
կանանց կողմից գրված գրքերում պարունակվող դասերի
միջոցով:

* * *

Կարդալը շատ օգտակար մտավոր գործունեություն է.
այն մարզում է միտքը և պահպանում այն ճկուն: Օրական
մեկ կամ երկու ժամ ընթերցանությունը մի քանի տարվա
ընթացքում յուրաքանչյուրին կտա բազմազան
գիտելիքների բազա, եթե նրանք ընտրեն արժեքավոր
գրքեր: Մի վատնեք ժամանակ և մի վնասեք ձեր մտավոր
կարողությունները՝ կարդալով Էժան վեպեր կամ աննշան
գրքեր, որոնք նպատակ կամ իմաստ չունեն:

* * *

Եսասիրությունն ու հպարտությունը պետք է
վերացվեն, քանի որ դրանք հոգևոր գիտելիքների
ամենամեծ խոչընդոտներն են:

* * *

Առանց Աստծո զգացողության, այս աշխարհը թվում է
լի հակամարտություններով, բռնությամբ և դառը
հիասթափություններով: Երջանկությունը Աստծուն մոտ
զգալու մեջ է:

* * *

Նրանք, ովքեր ճանաչում են Աստծուն, ունեն
մշտական ուրախություն և երջանկություն իրենց
սրտերում: Քանի որ նրանք զգում են օրհնյալ
անվտանգություն և հանգստություն, զայրույթի
փոթորիկները չեն կարող նրանց ցնցել, և ոչ էլ վախը
կարող է մտնել նրանց սրտերը:

* * *

Լավ գրքերը քո լավագույն ընկերներն են. դրանց
միջոցով դու կարող ես լսել, թե ինչպես են մեծ մտքերը
մեղմ խոսում քեզ հետ, միսիթարում քեզ և տալիս
լավագույն խորհուրդները: Լավ գրքեր կարդալու
իսկական ցանկությունն չգարգացնելը նշանակում է
կորցնել սերունդների ժառանգությունը:

* * *

Առանց աստվածային օգնության մարդիկ
դատապարտված են ձախողման, քանի որ կյանքի
պայքարում հաջողության հասնելու համար անհրաժեշտ
ուժն ու իմաստությունը գալիս են անսահման աղբյուրից:

Երբ մարդը անտեսում է Աստծուն, նա կտրում է այն
կյանքի օղակը, որը Նրան տրամադրում է հաջողության
համար անհրաժեշտ օգնությունն ու աջակցությունը:

Հոգևոր հնարավորությունների դուռը թակոդ
որոնողները կտեսնեն, որ դուռը բաց է իրենց համար,
քանի որ Աստված օգնում է Նրանց, ովքեր օգնում են
իրենց:

Երբ դու ներդաշնակության մեջ ես Աստծո հետ,
ամբողջ բնությունը ներդաշնակության մեջ է քեզ հետ:

* * *

Սերը նման է հղկաթղթի, որը հղկում է միտքը և
վերացնում բնավորության կոպտությունը:

* * *

Երբ հանկարծ Աստծուն ամենուրեք գտնում ես, և երբ
Նա գալիս է քեզ մոտ, ոգեշնչում է քեզ և առաջնորդում,
սկսվում է աստվածային սիրո պատմությունը:

* * *

Թող սերը ճառագայթի սրտերում և բուժիչ
ճառագայթներ ուղարկի ուրիշներին

* * *

Ձգտեք ճանաչել Աստծուն, քանի դեռ երիտասարդ եք
և ուժեղ, քանի որ ծերության և հիվանդության ժամանակ
դուք կարող եք այլևս չկարողանաք փնտրել Նրան: Այն
տարիքում, երբ մարդիկ սկսում են հասկանալ կյանքի

իրական իմաստը, մարմինը թուլանում է, և նրանք իրենց
կյանքի մնացած մասն անցկացնում են իրենց փխրուն
ֆիզիկական կարողություններին հոգ տանելով՝
ճշմարտությունը փնտրելու փոխարեն:

* * *

Ես կվերցնեմ բոլոր ազգերից լավագույնը և
կգնահատեմ բոլոր ազգերի լավ կողմերը՝ առանց
կենտրոնանալու նրանց թերությունների վրա:

* * *

Ճիշտ այնպես, ինչպես մենք հոգ ենք տանում մեր
ամենօրյա սննդի սննդային արժեքի մասին, մենք պետք է
ուշադրություն դարձնենք նաև այն հոգեբանական
սննդանյութերին, որոնք մենք ամեն օր մատակարարում
ենք մեր մտքին:

* * *

Բարի խոսքերը հրաշալի դեղամիջոց են բազմաթիվ
հիվանդությունների համար՝ ունենալով հզոր, գրեթե
կախարդական, մագնիսական ուժ, որը առատ
օրհնություններ և բարգավաճում է բերում իրենց
խոսողին: Նրանք, ովքեր օգտագործում են
հանգստացնող, նուրբ խոսքեր, զգում են իրենց միջով
անխափան հոսող նուրբ հոսանք, լցված են խորը
հանգստության զգացումով: Սա պայմանավորված է
նրանով, որ այս հոսանքը կապված է իր բարձրագույն
աղբյուրի հետ, անընդհատ հոսք, որը հասնում է այդ
աղբյուրի հետ ներդաշնակ հոգիներին՝ թույլ տալով նրանց
երջանկություն փոխանցել խաղաղություն տենչողներին:

* * *

Քանի՞ սրտից բխող բարի խոսքեր են ցրել բազմաթիվ
վիշտեր և քանի՞ իմաստուն ծայներ են լուսավորել մութ
ճանապարհները ուրախության և հանգստության
լապտերներով:

* * *

Մենք աճում ենք մեր անցած յուրաքանչյուր
փորձառության միջով, քանի դեռ գիտակցում ենք, որ

կարող ենք արժեքավոր դասեր քաղել դրանցից: Մեր
ապրած յուրաքանչյուր ցավ ու տառապանք իմաստ և
նպատակ ունի: Այս փորձառությունների դաժանությանը
չնայած՝ դրանք նման են կրակի, որը հալեցնում է երկաթի
հանքաքարը՝ այն վերածելով գեղեցիկ, ամուր և
բազմակողմանի պողպատի:

* * *

Իմ կյանքի բոլոր ուշագրավ նվաճումները ձեռք են
բերվել Աստծո հետ ներդաշնակ մտքի ուժի շնորհիվ: Երբ
աստվածային գեներատորն աշխատում է, իմ ցանկացած
ամեն ինչ առանց բացառության իրականանում է՝ սկզբում
ձևավորվելով որպես անտեսանելի, եթերային
կառուցվածք, ապա անդիմադրելի ուժով դրսևորվելով
իրականության մեջ:

* * *

Երբ միտքը Աստծուն շնչում է սրտառուչ, ջերմեռանդ
շուկ՝ կարոտող հոգու խորքից, ոգու կանչը կոհպչի
համընդհանուր սրտին, և պատասխանը կգա՝ իր հետ
բերելով անսահման ուրախություն: Այս մտավոր շուկը
մշակում է կամքը, մինչև այն ձեռք բերի ցանկալի
նպատակին հասնելու համար անհրաժեշտ ուժը:

* * *

Երբ մարդու միտքն ու կամքը ներդաշնակ են Աստծո
հետ, նա օժտված է անսահման զորությամբ, այնպես որ
պարզապես մտածելը ինչ-որ բանի մասին բավարար է
դրան հասնելու համար, քանի որ աստվածային օրենքը
գործում է նրանց օգտին, ովքեր ներդաշնակ են գերագույն
կամքի հետ:

* * *

Անկախ մեր մտահոգություններից, Աստված պետք է
գբաղեցնի առաջին տեղը մեր կյանքում: Հոգևոր աճի
ամենակարևոր տարրերից մեկը Աստծուն անընդհատ
սրտանց շնչայն է, որի ընթացքում դուք անձամբ կզգաք
հրաշալի դրական փոփոխություն, որը մեծ
տպավորություն կթողնի ձեզ վրա:

* * *

Մարդը չպետք է Աստծո կողմից իրեն տրված բոլոր
մտավոր կարողությունները նվիրի անցողիկ բաների
որոնմանը, հակառակ դեպքում նա կկորչի
նյութապաշտության լաբիրինթոսներում և կստեղծի իր
համար սահմանափակումներ ու սահմանափակումներ,
որոնք իրեն պետք չեն: Փոխարենը, նա պետք է
օգտագործի իր մտավոր կարողությունները կյանքի
անհրաժեշտությունները ձեռք բերելու համար և ձգտի
գարգացնել իր հոգևոր կարողությունները՝ ճիշտն ու
սխալը, վնասակարն ու օգտակարը տարբերելու համար:

* * *

Ճշմարտությունը թաքնված է կարծիքներից և
տեսություններից այն կողմ, և շատերը, ովքեր ընդունում
են այս մոտեցումը, կապված են իրենց սեփական
սուբյեկտիվ եզրակացություններով:

* * *

Բաց, Տե՛ր, հանգստության դարպասները և
պահպանիր իմ հոգևոր մտքերի սրբավայրը չար
շշուկների հարձակումներից, և թող իմ կարոտի վարդերը
ծաղկեն իմ սրտի պարտեզում, մինչ ես սպասում եմ Քո
գալստյան արշալույսին:

* * *

Տեսական գիտելիքները անկարող են ձեռք բերել *
աստվածային գիտելիքներ, և խորհուրդ է տրվում
չվատնել թանկարժեք ժամանակը այնպիսի
տեսությունների վրա, որոնք չեն կարող կիրառվել
իրականում, հակառակ դեպքում մարդը կհայտնվի խիտ
մտավոր ջունգլիների մեջտեղում և չի կարողանա
գերազանցել տեսությունների ոլորտը:

* * *

Երջանկությունը կյանքի անկայուն հանգամանքների
նկատմամբ հոգեբանական հաղթանակի պտուղն է:

* * *

Նա, ում Աստված ճանաչում է, կարող է անհայտ լինել
աշխարհին

* * *

Եթե մարդը ծրագրավորում է իրեն տեսական
գիտելիքներով [առանց իրական փորձարկման], նա
կդառնա դյուրակիր ծայնագրիչ սարքի նման, որը կրկնում
է ասացվածքներ և արձագանքում բարձր
արտահայտություններին, և ուրիշները նրան կհամարեն
գիտակ գիտնական, բայց նման գիտելիքները չեն
ամրապնդվում ճշմարտության անմիջական ընկալմամբ,
ոչ էլ համապատասխանում են հոգևոր նվաճումներին:

* * *

Աշխարհում խնդիրները կշարունակվեն, ուստի
որտե՞ղ կարող է մարդ դիմել առաջնորդության և
ուղղության համար: Սովորությունների,
նախապաշարմունքների, կողմնակալության և
մոլեռանդության ազդեցությամբ մարդու մտքերը
անօգուտ են, իսկ միջավայրի, ընտանիքի, երկրի կամ
աշխարհի ազդեցությունները անկարող են իրական
առաջնորդություն տալ: Հետևաբար, մարդ պետք է դիմի
Աստծուն և լսի հոգու խորքից եկող հանգիստ, խաղաղ
ձայնը՝ ճշմարտության հետ ներդաշնակ ձայն:

* * *

Բացեք ձեր սրտերը աստվածային հեղեղի առջև,
որպեսզի այն հոսի ձեր միջով և լցնի ձեր կյանքը հոգևոր
օրհնություններով ու բարությամբ:

* * *

Անկախ նրանից, թե ինչ աշխատանք եք անում և ինչ
նվաճումների կարող եք հասնել, միշտ հիշեք, որ Աստված
է այն աղբյուրը, որը ձեզ տալիս է աշխատելու և հասնելու
համար անհրաժեշտ ողջ ուժը:

* * *

Հիշիր քեզ, Տե՛ր, աղքատության մեջ և *
բարգավաճման մեջ, հիվանդության մեջ և առողջության
մեջ, անգիտության մեջ և իմաստության մեջ, և տեսնեմ քո

օրհնյալ լույսը, որը պարգևում է առողջություն և
բժշկություն պահին:

* * *

Մտքերիս մենության մեջ ես կարոտում եմ լսել քո
օրհնյալ ձայնը, վանիր ինձնից հիշողությանս ծալքերում
թաքնված կոշտ, երկրային ձայները, ուզում եմ հավիտյան
լսել քո հանգիստ, մեղեդային ձայնը հոգուս անդորրության
մեջ:

* * *

Կյանքը պարուրված է խավարով, և մենք պետք է
թույլ տանք, որ Աստծո լույսը լինի մեր առաջնորդող
լամպը, երբ քայլում ենք դրա մութ արահետներով: Նա
լիալուսինն է անգիտության և խավարի գիշերներին,
լուսավորության արևը՝ արթնության ժամերին,
առաջնորդության փարոսը և Հյուսիսային աստղը նրանց
համար, ովքեր անցնում են երկրային, անցողիկ գոյության
ծովերով:

* * *

Ժամանակն է, որ մարդկությունը արթնանա
մոռացկոտության քնից դեպի հոգևոր զարթոնք: Մենք
խնդրում ենք Քեզ, Տե՛ր, բարձրացնել մեր գիտակցությունը
անուշադրության և նեղ, սահմանափակ մտածողության
խորքից դեպի խաղաղության, լույսի, սիրո և
համընդհանուր մարդկային կարեկցանքի հորիզոններ:

* * *

Իրավիճակը, ի վերջո, կբարելավվի, քանի որ Աստծո
գորություններն ու հրաշքները թաքնված են մարդկային
կյանքի հակասությունների ետևում, և ով չի համոզվում
իրավիճակի անխուսափելիության մեջ և փորձում է իր
մտքով ու հավատքով թափանցել վարագույրից այն կողմ
գտնվողը, դուռը կբացվի նրա համար:

* * *

Հավատքը երբեք չի նշանակում անզգույշ լինել կամ
հանգամանքների հետ իմաստուն չվարվել: Փոխարենը,
անկախ նրանից, թե ինչ է պատահում, մարդը պետք է

համոզվի, որ միայն Աստված կարող է աջակցել իրեն
դժվարին և դժվարին իրավիճակներում, եթե նա դիմի
Նրան իր ամբողջ սրտով, հոգով և զգացմունքներով:

* * *

Եթե մեր զգայարանները կարողանային մեզ
փոխանցել ամբողջ ճշմարտությունը, մենք երկիրը
կտեսնեինք որպես Էլեկտրոնների գետեր, իսկ փոշու ամեն
մի կաթիլ՝ որպես լույսի գլորվող զանգված: Նրանք, ովքեր
թափանցում են նյութականից մինչև հոգևոր, հասկանում
են պատրանքի բնույթը և գիտեն ճշմարտության
եությունը:

* * *

Անկախ նրանից՝ աֆրիկյան ջունգլիներում եք, թե
մարտադաշտում, տառապում եք հիվանդությունից, թե
աղքատությունից, մարդ պետք է համոզի իրեն, որ Աստծո
ձեռքն ավելի ուժեղ է, քան ցանկացած վտանգ և ունակ է
պաշտպանել նրանց, ովքեր ապաստան են փնտրում Նրա
մոտ: Պաշտպանության ավելի արդյունավետ միջոց չկա:
Իհարկե, իրադարձությունների հետ գործ ունենալիս
պետք է օգտագործել բանականություն՝ միաժամանակ
լիովին վստահելով աստվածային օգնությանը:

* * *

Բոլոր արարածների սրտերում՝ բոլոր մայրերի,
հայրերի, ընկերների և սիրելիների սերը, սեր է սերում
աստվածային սիրուց:

* * *

Պետք է տարբերակել խոշոր և փոքր
պարտականությունները՝ առաջնահերթություն տալով
ամենակարևորին պարզապես կարևորի փոխարեն:
Ավելին, ոչ մի պարտականություն չպետք է հակասի
մյուսին: Սուրբ Գրությունները մեզ ասում են, որ երբ մեկ
պարտականությունը հակասում է մյուսին, դա ապացույց
է, որ այն իրական պարտականություն չէ:

* * *

Երբ արևի կենսական ճառագայթները տարածվեն, ես
հույսի ճառագայթներ կտարածեմ աղքատների և
լքվածների [նրանց, ում հասարակությունը լքել է]
սրտերում, և նոր վճռականություն կներշնչեմ նրանց
սրտերում, ովքեր իրենց ձախողակ են համարում:

* * *

Ուսուցիչ Պարամահանսան իր աշակերտներից մեկին
.ասաց

Մի՛ բացառիր ոչ մեկին քո սիրո շրջանակից: Պահիր»
բոլորին քո սրտում, և նրանք քեզ կպահեն իրենցում»:

* * *

Տե՛ր, օգնիր ինձ միշտ օգտագործել իմ կամքը
օգտակար և բարի գործեր կատարելու համար:
Օգնիր ինձ համապատասխանել Քո կամքին,
որպեսզի իմ բոլոր մտքերը համապատասխանեն Քո
նպատակներին և ներդաշնակ լինեն Քո կամքի հետ:
Նա օգնեց ինձ արթնացնել իմ մեջ թաքնված, օրհնյալ
ուժը, որպեսզի կարողանամ հաղթահարել բոլոր
դժվարություններն ու փորձությունները:

* * *

Արթնացեք այդ համարձակ և խոնարհ հոգևոր
անհատականության առջև՝ մեկը, որը համատեղում է
առյուծների ուժը աղավախների քնքշության հետ

* * *

Ես չեմ հետաքրքրվի դառը, կեղծ քննադատությամբ,
ոչ էլ շռայլ գովասանքով ու շողոքորթությամբ: Իմ միակ
ցանկությունն է կատարել Քո կամքը, Տե՛ր, և արժանանալ
Քո բարեհաճությանը:

* * *

Դուք չեք կարող պատկերացնել այն անդունդը, որը
կլցնի ձեզ, երբ զգաք աստվածային ներկայությունը: Ձեր
հոգին այդ ժամանակ կհարբեցվի Աստծո անսահման
սիրով: Դա սեր է, որը միլիոնավոր անգամներ մեծ է
ցանկացած մարդկային սիրուց՝ սեր, որը բավարարում է

ձեր բոլոր ցանկությունները և լցնում ձեր սիրտը
ուրախությամբ ու բավարարվածությամբ:

* * *

Ներքին կենտրոնացման միջոցով դուք կարող եք
անմիջականորեն զգալ հոգևոր երանություն ձեր ներսում
և ձեր շուրջը: Եթե զարգացնեք այս գիտակցությունը, ձեր
անհատականությունը կզարգանա ներդաշնակորեն, և
դուք ձեռք կբերեք գրավիչ մագնիսականություն
մարդկանց և այլ էակների համար:

* * *

Ո՛վ Մեծ Պահապան, ինձ համար միևնույն է, թե ամեն
ինչ կորցնեմ իմ ճակատագրի պատճառով, որն իմ
սեփական ստեղծածն է, բայց խնդրում եմ Քեզ՝ իմ միակ
ապաստանին, պաշտպանել Քո հանդեպ իմ սիրո մոմը
անուշադրության և մոռացության քամիներից:

* * *

Եկեք մինչև կշտանանք խմելով խաղաղության
մաքուր, թարմացնող ջրերից, որոնք հոսում են
բարենպաստ հանգամանքների աղբյուրներից՝
զորանալով դրական մտածելու և լավատեսական
հայացքներ ունենալու մեր անսասան վճռականությամբ:

* * *

Խիղճը ինտուիտիվ զգայարան է, որը բացահայտում է
մարդու իրական բնույթն ու դրդապատճառները: Երբ ձեր
խիղճը մաքուր է, և դուք գիտեք, որ ճիշտ եք անում, ապա
վախենալու ոչնչից չունեք: Մաքուր խիղճը Աստծո կողմից
բարի վարքի վկայությունն է: Արդարացված լինելը խղճի
դատարանում նշանակում է ունենալ երջանկություն և
ստանալ Աստծո օրհնությունները:

* * *

Փորձեք անել համարձակ և հաճելի բաներ, որոնք
մարդկանց մեծ մասը չի անում, և սեր ու խաղաղություն
տվեք նրանց, ում ուրիշները անտեսում են:

* * *

Ուսուցիչ Պարամահանսան իր աշակերտներից մեկին
ասաց

Եթե դուք ժամանակ չծախսեք միտքը զարգացնելու»
վրա, ապա նյութական բարգավաճման ոչ մի չափաբաժին
չի բավարարի ձեզ: Այս զարգացումը տանջանք չէ, այլ
գիտակցության մարզում՝ երջանկության տանող մտքերն
ու գործողությունները սնուցելու համար»:

Քո երջանկությունը քո հաջողությունն է, այնպես որ
մի թող, որ որևէ մեկը գողանա այն քեզանից:
Պաշտպանիր քեզ նրանցից, ովքեր փորձում են
անհանգստացնել քեզ: Երբ ես տղա էի, ես կորցնում էի
համբերությունս, երբ որոշ մարդիկ կեղծ լուրեր էին
տարածում իմ մասին: Հետագայում ես հասկացա, որ իմ
հոգեկան խաղաղությունն ավելի կարևոր է, քան
մարդկանց հավանությունը կամ հիացմունքը:
* * *

Եթե միայն իմանայիք աստվածային սիրո
պատմությունը, որը որոշ նվիրյալներ ապրում են Աստծո
հետ: Կյանքում ոչ մի այլ փորձառություն չի կարող
համեմատվել այդ ուրախության հետ: Ես ճանաչում էի մի
սրբի, որը անընդհատ կլանված էր Աստծո սիրով, և նրա
դեմքը ճառագայթում էր սուրբ սեր: Աստծո աչքը միշտ
նրանց վրա է, ովքեր սիրում են Նրան, և Նա երբեք չի լքում
նրանց ոչ մի պահ:
* * *

Քչերն են հետաքրքրված իրենց մտավոր և հոգևոր
կարողությունները զարգացնելով
* * *

Մի՛ թույլ տվեք ինքներդ ձեզ ընկղմվել հետաձգման
հատակը: Վեր կացեք ձանձրալի առօրյա իրականության
քնից և ուղղվեք դեպի նուրբ կյանքի հորիզոնները, որտեղ
կա նվաճում, ուրախություն և խաղաղություն:
* * *

Ձեր մեջ թաքնված է հսկայական ներուժ, որը
սպասում է ներդրման, և դուք միակն եք, ով կարող է
ակտիվացնել և օգտվել դրանից:

* * *

Վատ սովորությունների և անառողջ ցանկությունների
թելադրանքից ազատագրումը շատ ավելի մեծ
երջանկություն է բերում, քան նյութական հաջողությունը:
Մտավոր հաջողության մեջ թաքնված է հոգեբանական
բարեկեցություն, որը արտաքին հանգամանքները չեն
կարող խլել: Դուք կարող եք ձեր ամբողջ ժամանակը
ծախսել հարստություն կուտակելու վրա, բայց այդ
հարստությունը ձեզ չի տա այն երկարատև
խաղաղությունն ու անվտանգությունը, որը դուք փնտրում
եք: Ընդհակառակը, այն ձեզ ավելի շատ դժբախտություն
կբերի, քանի որ իրական երջանկությունն ու
խաղաղությունը թաքնված են մտքում, այլ ոչ թե
նյութական ունեցվածքի մեջ:
Երբ դուք ամուր հաստատված եք ձեր իրական «ես»-ի
մեջ, կատարում եք յուրաքանչյուր առաջադրանք և
վայելում եք բոլոր բարիքները աստվածային
ուրախությամբ:

* * *

Մի՛ թույլ տուր, որ թուլությունը ներթափանցի քո
միտքը և զգույշ եղիր բացասական մտքեր և
հոռետեսական հայացքներ ունեցող մարդկանց հետ
շփվելիս, որպեսզի նրանց թույլ մտքերը չներթափանցեն
քո միտքը, եթե միայն քո միտքը չի հասել այնպիսի ուժի,
որ ուրիշների մտքերը չեն կարող թուլացնել այն, այլ,
ընդհակառակը, այն կարող է ամրապնդել ուրիշների
մտքերը և բարձրացնել նրանց ինքնավստահությունը:

* * *

Աստված առաջին տեղում է, և մենք չպետք է սկսենք
կամ ավարտենք մեր օրը՝ առանց Նրա մասին մտածելու:
Մենք պետք է հիշենք, որ առանց Աստծուց ստացած ուժի
և էներգիայի, մենք չեինք կարողանա որևէ բանի հասնել:

Հետևաբար, մեր ամենամեծ պարտականությունը Նրա
առջև է:

* * *

Կա սովորույթներն ու ավանդույթները գնահատելու և
դատելու միջոց: Սկզբում յուրաքանչյուր ավանդույթ ուներ
արդարացում: Եթե մենք պարզենք, որ արդարացումը
դեռևս գոյություն ունի, ապա ավանդույթն ունի իմաստ և
օգուտ: Այնուամենայնիվ, անխոհեմ է կուրորեն հետևել
ավանդույթներին: Մենք պետք է իմանանք
ճշմարտությունը և հետևենք դրան՝ տարբերակելով, թե
ինչը կարող է մեզ երջանկություն բերել, ապա կիրառելով
այն:

* * *

Երբ տեսնում ես, որ այդքան շատ մարդիկ զրկված են
երջանկությունից կամ հաջողությունից, մի՛ ենթադրիր, որ
դա նրանց ճակատագիրն է: Դու կարող ես դառնալ այն,
ինչ ուզում ես: Քո ներքին հաջողությունն է, որ քեզ
իսկապես հաջողակ է դարձնում:

* * *

Եթե ներսումդ ոչինչ չունես, երջանիկ չես լինի: Բայց
եթե շուրջդ ոչինչ չունես և ներսումդ երջանիկ ես,
անկասկած հաջողակ ես: Հետևաբար, անհնար է
մարդկանց դատել նրանց արտաքին հանգամանքներով:

* * *

Հսկայական ամբոխի մեջ կարող է լինել մեկը, ով
հասել է հոգևոր բարձրացման վիճակի և վայելում է
ներքին խաղաղություն և գերագույն հոգևոր
երջանկություն:

* * *

Ես հաստատ գիտեմ, որ ամեն ինչ, ինչ ինձ
անհրաժեշտ է, կգա ինձ մոտ, ուստի չեմ անհանգստանում
ապագայի համար: Սա ո՛չ պարծենկոտություն է, ո՛չ էլ
ձևացում, քանի որ ես բազմիցս զգացել եմ այդ օրհնյալ
ուժի գործն ու արդյունավետությունը իմ կյանքում:

* * *

Անկախ նրանից՝ լողում եմ կյանքի մակերեսին, թե
խեղդվում ծովի խորքում, ես գիտեմ, որ Աստծո հետ եմ, և
Նա՝ ինձ հետ, և որ ոչինչ չի կարող վնասել ինձ: Այդ
գիտելիքն ինձ աննկարագրելի և խորը երջանկություն է
պարգևել:

* * *

Անկասկած, նոր բան գնելը հաճելի փորձառություն է:
Սակայն որոշ ժամանակ անց այդ ուրախության զգացումը
աստիճանաբար մարում է, և դուք կարող եք նույնիսկ
ընդհանրապես կորցնել հետաքրքրությունը դրա
նկատմամբ՝ մոռանալով դրա մասին և ցանկանալով ինչ-
որ այլ բան: Այնուամենայնիվ, այդ ապրանքի հաշիվը չի
մոռացվի, հատկապես, եթե այն գնել եք մաս-մաս:

* * *

Մարդը պետք է վերահսկողություն ստանձնի իր
կյանքի նկատմամբ և այն հնարավորինս պարզեցնի: Նա
պետք է որոշ գումար խնայի անհրաժեշտության և
արտակարգ իրավիճակների համար, խնայողությունները
նախապատվությունը տա շքեղության վրա ծախսերին և
օգնի ուրիշներին իրենց լավագույնս: Երբ դուք օգնում եք
ուրիշներին, օգնությունը կգա ձեզ այս կամ այն կերպ, և
դուք ոչնչի կարիք չեք ունենա և ոչնչից չեք զրկվի:

* * *

Բոլոր սրտերի ուրախության մեջ ես լսում եմ Քո
երանության արձագանքը, Տե՛ր, և բոլոր
հավատացյալների բարեկամության մեջ ես զգում եմ Քո
սերը: Ես ուրախանում եմ, և սիրտս ուրախանում է իմ
ընկերների հաջողություններով ու բարգավաճումով,
ինչպես ես ուրախանում եմ իմ սեփական
բարեկեցությամբ և հանգստությամբ: Երբ ես
իմաստություն եմ ներշնչում ուրիշներին, ես
բազմապատկում եմ իմ սեփական իմաստության
գանձերը, և բոլորի երջանկության մեջ ես գտնում եմ իմ
սեփականը:

* * *

Երջանկության ամենամեծ թշնամին շքեղ իրեր գնելու
համար փող վերցնելն է: Մարդիկ սխալմամբ կարծում են,
որ չեն կարող երջանիկ լինել, եթե ձեռք չբերեն ինչ-որ
կոնկրետ բան: Բայց նույնիսկ այդ իրը ձեռք բերելուց հետո
նրանք չեն զգա իրական երջանկություն՝ չնայած դրա
բերած ժամանակավոր ուրախությանը: Ի՞նչ իմաստ ունի
երկրային երջանկության միրաժի հետևից վազելը, որը
խոստանում է միայն կոտորվել: Մարդիկ պետք է ապրեն
պարզ՝ առանց բազմաթիվ ունեցվածքի կարիք ունենալու,
որոնք պահանջում են մշտական ուշադրություն:

* * *

Իմ դրախտը իմ մեջ է: Երբ վայելում եմ Աստծո
օրհնությունները, շնորհակալ եմ Նրան, և իմ ներքին
ուրախությունն աճում է: Առանց այդ ներքին
բավարարվածության, նույնիսկ երկրային հաճույքներն ու
հաճույքները դժոխքի են վերածվում: Ես հասկացել եմ, որ
առանց այդ ներքին ուրախության, ինձ վրա դրված
պատասխանատվության բեռը կիսլեր ինձ
խաղաղությունից և կգրկեր ինձ երջանկությունից:

* * *

Եթե հարստությունը զուգակցվի հիվանդության և
խնդիրների հետ, հետևանքները բազմաթիվ կլինեն:
Հիգիենան և առողջապահությունը Արևմուտքի ուժեղ
կողմերից են: Վնասակար միջատներն ու մահացու
մանրէները արդյունավետորեն վերահսկվում են
զարգացած երկրներում, մինչդեռ դրանք առատ են
մյուսներում: Սակայն այս վնասատուների վերացումը
նվաճման գազաթնակետը չէ, քանի որ զարգացած
երկրներում գոյություն ունեն այլ տեսակի խնդիրներ,
ինչպիսիք են դժվար վճարվող հաշիվները և խեղդող
ֆինանսական ճգնաժամերը՝ պայմանավորված ապառիկ
գնման համակարգերի պատճառով. խնդիրներ, որոնք
խանգարում են քունը և խաթարում հոգեկան
հանգստությունը:

* * *

Մենք նույն գիտակցության անբաժանելի մասն ենք,
որից ծագել է այս մեծ տիեզերքը:

* * *

Երբևէ տեսե՞լ եք ոչխարների հոտ: Եթե նրանցից մեկը
ցատկում է, հոտի մնացած մասը առանց վարանելու
ընդօրինակում է նրան: Մարդկանց մեծ մասն այդպիսին է:
Մեկը կարող է մտածել մի գաղափար կամ ներկայացնել
նոր միտում, իսկ մյուսները անմիջապես կմիանան այդ
շարժմանը և կպատճենեն այն: Այս օրինաչափությունը
պահպանվել է սերունդներ շարունակ: Յուրաքանչյուր
ազգ ունի իր սովորույթներն ու ավանդույթները, և մենք
չենք կարող պնդել, որ դրանք բոլորը ճիշտ կամ հիմնավոր
են: Բայց ո՞վ գիտի: Հնարավոր է, որ այդ սովորույթներից
և ավանդույթներից մի քանիսը անսխալ և անսխալ
են:

* * *

Երբ մտքերի անհանգիստ փոթորիկը հանդարտվում
է, մենք մտնում ենք խաղաղության թագավորություն և
դիպչում աստվածային ներկայությանը:

* * *

Մտածեք Աստծո, կամ մի գեղեցիկ բնապատկերի
մասին, որը խաղաղություն է ներշնչում, կամ մի ուրախ և
հաճելի փորձառության մասին: Դրական, հանգիստ
մտավոր գործունեությունը աշխուժացնում և
թարմացնում է:

* * *

Մենք ապրում ենք քաոսային և անհանգիստ
աշխարհում: Դուք կարող եք մտածել, որ փողը
երջանկություն է նշանակում, բայց երբ դուք այն ձեռք եք
բերում, կհասկանաք, որ դեռ դժբախտ եք: Դուք կարող եք
հարստություն ձեռք բերել և կորցնել ձեր առողջությունը
(Աստված մի արասցե): Կամ կարող եք լավ առողջություն
ունենալ և կորցնել ձեր փողը: Կամ կարող եք ունենալ և՛
հարստություն, և՛ առողջություն, բայց տառապել
բազմաթիվ խնդիրներից ուրիշների հետ՝ բարություն

ցուցաբերելով միայն ատելության և վրդովմունքի դիմաց:
Առանց Աստծո, այս կյանքում ոչինչ չի կարող իսկապես
բավարարել ձեզ:

* * *

Երկիրը դառնում է տանջանքների խցիկ նրանց
համար, ովքեր ապրում են աստվածային ծրագրի
անտեղյակության մեջ: Սակայն, երբ դուք կյանքի
փորձառությունները դիտարկում եք որպես ձեր
ուսուցիչներ և դրանցից սովորում եք այս աշխարհի
իրական բնույթը և ձեզ տրված դերը տիեզերական
դրամայում, այդ փորձառությունները դառնում են
արժեքավոր լուսավորիչներ՝ երկարատև
բավարարվածության և երջանկության ճանապարհին:

* * *

Այնտեղ՝ անխավար մթության, անձայն լռության և
անստեղծ ոչնչության հետևում, թաքնված է հավերժական
Էությունը, որը գոյության ակունքն է և բոլոր տեսանելի ու
անտեսանելի ուժերի ու էակների աղբյուրը:

* * *

Աստված այս երկիրը չի ստեղծել մեզ համար
պարզապես ուտելու, քնելու և մեռնելու, այլ որպեսզի մենք
իմանանք Նրա կամքը և հասկանանք մեր գոյության
նպատակը: Մի քանի իմաստուն մարդիկ հասկացել են
տիեզերական ծրագրի իմաստը, բայց մարդկանց մեծ
մասը կույր է և անտեղյակ է այդ նպատակից:

* * *

Փողը երբեք իմ կյանքի նպատակը չի եղել, իմ
նպատակն էր ծառայել մարդկության մեջ իմ եղբայրներին
ու քույրերին: Հետևաբար, Աստված ինձ համար
բազմաթիվ դռներ բացեց՝ ինձ ապահովելու և իմ
առաքելությունը կատարելու համար:

* * *

Աստված ստեղծեց այս տիեզերքը՝ գործելու համար
ֆիքսված և անփոփոխ օրենքի համաձայն: Եթե մենք
խախտենք այս համընդհանուր օրենքներից որևէ մեկը,

մենք կպատժենք ինքներս մեզ: Բարձրահարկ շենքի
տանիքից ցատկող մարդը կկոտրի իր ոսկորները:
Հետևաբար, մենք չենք կարող անտեսել ձգողականության
օրենքը՝ առանց հետևանքները կրելու:

* * *

Երբ մենք խորը հայացք ենք գցում աշխարհի
քաղաքակրթությունների վրա և ուսումնասիրում հին
քաղաքակրթությունների թաքնված գաղտնիքները, ի
հայտ է գալիս մի մեծ պատկեր՝ միահյուսված գծերով,
բազմազան գլուխներով և ճշգրիտ մանրամասներով, և
մենք հասկանում ենք, որ մարդը բնույթով միաժամանակ
և՛ անհատական է, և՛ սոցիալական:

* * *

Եթե Աստված ցանկանար, որ մենք ապրեինք միայն
սյուրթական գիտակցությամբ, մենք լիովին
կբավարարվեինք սյուրթական իրերով և կբավարարվեինք
աշխարհիկ կյանքով:

* * *

Մաքրության, խաղաղության և երջանկության
ճառագայթները երազներից այն կողմ թարթում և պարում
են մեր էական խորություններում:

* * *

Մեր կյանքի այս երկրային ճանապարհորդության
ընթացքում երկնքում հայտնվող յուրաքանչյուր
փորձառության հետ մենք պետք է սովորենք, թե ինչպես
ընդլայնել մեր գիտակցությունը և ինչպես ավելի լավ
հասկանալ մեզ շրջապատող կամ մեր անցած
հանգամանքները, և այդ դեպքում մենք կկարողանանք
ապրել ավելի լավ ներդաշնակության մեջ և ավելի սահուն
շփվել մարդկանց և կյանքի հետ:

* * *

Մարդկանց մեծ մասը ընդօրինակում է ուրիշներին:
Մարդը պետք է լինի ինքնատիպ և ստեղծագործ, և
տիրապետի իր արած ամեն ինչին:

Արևելքում հիմնական ուշադրությունը կենտրոնացած
է եղել հոգևոր երջանկության զարգացման վրա, մինչդեռ
կյանքի նյութական կողմերը հաճախ անտեսվել են:
Արևմուտքում կան որոշ նյութական
հարմարավետություններ, բայց շատ քիչ հոգեբանական
երջանկություն: Անհրաժեշտ է երկուսի միջև
հավասարակշռություն, քանի որ կյանքի միայն մեկ կողմի
վրա կենտրոնանալը հանգեցնում է
անհավասարակշռության և կյանքի պահանջներին
ռացիոնալ կերպով արձագանքելու անկարողության:
* * *

Աստվածային երջանկությունից հետո ամենամեծ
երջանկությունը մարդու համար խաղաղությունն է իր
մերձավոր ազգականների հետ, որոնց հետ նա ստիպված
է ապրել տարվա ամեն օր:
Մարդիկ շատ ժամանակ են վատնում
շտապողականության և իմպուլսիվ գործողությունների
վրա՝ առանց շատ բանի հասնելու: Քիչ են կանգ առնում
մտորելու և փորձելու հասկանալ, թե ինչ է առաջարկում
կյանքը:
* * *

Մենք պետք է աշխատենք իմաստության ներքին
շինություններ կառուցելու համար խաղաղության
այգիներում, որոնք ծաղկում և փայլում են հրաշալի
հոգևոր առաքիլությունների անթիվ ծաղիկներով:
* * *

Ներքին ներդաշնակությունը ուժի հարուստ աղբյուր է
և ստեղծում է վերականգնվող էներգիա:
* * *

Կյանքին նայելով՝ մարդ հասկանում է, որ
հաջողությունը հեշտ չէ: Կյանքը հաճախ դաժան է և
անողորք, և մենք պետք է պայքարենք ապրուստ
վաստակելու համար: Մտածեք այն ջանքերի մասին,
որոնք անհրաժեշտ են ձեր մարմինը պահպանելու և այն
առողջ ու հիվանդություններից զերծ պահելու համար:

Նույնիսկ եթե դուք հաջողության հասնեք դրանում, այդ
հաջողությունը ժամանակավոր է: Մարմինը՝ երկար
ապրեք, ի վերջո կհանգչի: Անհրաժեշտությունը թելադրում
է պայքարել բազմաթիվ ներքին և արտաքին ուժերի դեմ
ցանկալի հաջողության հասնելու համար: Այս ուժերը
անխոնջ աշխատում են՝ ձեզ զրկելու ցանկացած
իսկապես նշանակալի նվաճումից:

* * *

Փորձեք հանգիստ մնալ բոլոր հանգամանքներում և
թող ձեր խաղաղության սերմը ծաղկի ուրախությամբ և
գոհունակության ժպիտներով:

* * *

Նույնիսկ մեծագույն սրբերը չեն հասնում լիակատար
փրկության, եթե չեն կիսվում իրենց հաջողություններով՝
իրենց հոգևոր փորձառություններով և բարձրագույն
գիտելիքներով՝ ուրիշների հետ՝ օգնելով նրանց հասնել
հոգևոր հասկացողության: Ահա թե ինչու նրանք, ովքեր
հասել են նման փուլերի և հասել են նման վիճակների,
ցանկանում են հասկացողություն փոխանցել նրանց,
ովքեր դրա կարիքն ունեն: Եթե դուք ցանկանում եք
իրական հաջողություն, դուք կապահովեք ոչ միայն ձեր
սեփական երջանկությունը, այլև ուրիշների
երջանկությունը:

* * *

Յուրաքանչյուր ինտելեկտ ունեցող մարդ կարող է
փող աշխատել, բայց եթե նրանք սեր ունեն իրենց սրտում,
նրանք երբեք չեն օգտագործի այդ փողը եսասիրական
նպատակներով, այլ կկիսվեն այն ուրիշների հետ: Փողը
անեծք և դժբախտություն է եսասերների և ժլատների
ձեռքում, և օրհնություն և նվեր՝ բարի սրտեր և
առատաձեռն հոգիներ ունեցողների ձեռքում:

* * *

Մեկը կարող է որոշել երկար ժամանակ լռել՝
հրաժարվելով խոսել իր ընտանիքի հետ: Թեև այս անձը
կարող է որոշակի ներքին խաղաղություն ձեռք բերել, նրա

վարքագիծը եսասիրական է և վնասակար է իր
ընտանիքի երջանկության համար: Նա չի կարող
համարվել իսկապես հաջողակ, եթե իր սիրելիները
նույնպես չօգտվեն իր նվաճումներից: Նմանապես,
նյութական հաջողության հասնելը միայն մեր
բարգավաճումը վայելելու իրավունքի մասին չէ. այն նաև
ենթադրում է մեր բարոյական պատասխանատվությունը
ուրիշների առջև՝ օգնելու նրանց բարելավել իրենց
ֆինանսական և կենսապայմանները:

* * *

Ես պաշտպանված եմ իմ մաքուր խղճի պատերի
ետևում: Ես այրել եմ մութ անցյալը և ինձ միայն այսօրն է
հետաքրքրում:

* * *

Այսօր ես գիտակցում եմ, որ ես մեկն եմ մեծագույն
բարիքի լույսի հետ և որ ես փարոս եմ նրանց համար,
ովքեր պայքարում են վշտի ծովի ալիքների դեմ:

* * *

Մարդիկ տարբեր տեսակետներ և տեսություններ
ունեն հաջողության մասին՝ կախված կյանքի իրենց
նկրտումներից: Հաճախ կարելի է լսել, թե ինչպես են որոշ
մարդիկ հաջողությունը նույնացնում գողության հետ՝
ասելով. «Նա հաջողակ գող էր»: Սա ընդգծում է, որ
հաջողությունը իր բոլոր ձևերով և տարատեսակներով
ցանկալի է և ցանկալի: Այնուամենայնիվ, մեր
հաջողությունը չպետք է վնասի ուրիշներին:
Կա նաև հաջողության մեկ այլ չափանիշ. երբ մենք
կարողանում ենք ներդաշնակ և օգտակար արդյունքներ
բերել մեզ համար, մենք պետք է մեր հաջողության մեջ
ներառենք նաև ուրիշներին և կիսվենք դրա պտուղներով
նրանց հետ:

Հաջողությունը նշանակում է մարդու
բավարարվածություն և բավարարվածություն իր
միջավայրում: Իսկական հաջողությունը արդարության
սկզբունքների վրա հիմնված գործողությունների արդյունք

Է և ներառում է ուրիշների երջանկությունն ու
բարեկեցությունը՝ որպես մարդու սեփական
երջանկության անբաժանելի մաս: Եթե մենք կիրառենք
այս սկզբունքը մեր նյութական, մտավոր, բարոյական և
հոգևոր կյանքում, մենք կունենանք հաջողության
ամբողջական և համապարփակ սահմանում:

* * *

Այստեղ՝ այս սահմանափակ աշխարհում, մենք
ընկալում ենք երկարությունը, լայնությունը և խտությունը,
բայց կա մեկ այլ մակարդակ, որտեղ չափումներ
գոյություն չունեն. ամեն ինչ պարզ է և թափանցիկ՝ ամեն
ինչ գիտակցություն և ընկալում է: Համի զգացողությունը
ընկալում է, ինչպես նաև հոտառությունը: Մեր
զգացմունքները, մտքերը և մարմինները գիտակցության
վիճակներ են: Ճիշտ այնպես, ինչպես մենք կարող ենք
տեսնել, լսել, հոտոտել, համտեսել և շոշափել երազներում,
այնպես էլ այդ ավելի բարձր մակարդակում մենք զգում
ենք այս բոլոր զգացողությունները մաքուր գիտակցության
միջոցով:

* * *

Ո՛վ Տեր, երջանկացրու մեզ՝ զգալով Քո
մոտիկությունը, ազատիր մեզ ցանկությունների
կապանքներից և պարզևիր մեզ ներքին ուրախություն,
որը չի ազդվում կյանքի փորձառություններից և նրա
փոփոխվող իրադարձություններից:

* * *

Երբ մեր միտքը համահունչ է բարձրագույն
ընկալումների հետ, մեր մեջ արթնանում է հոգևոր
գիտակցություն, և մենք զգում ենք աստվածային
իմաստության և սիրո զարմանալի հրաշքներ:

* * *

Եթե մենք Աստծուն ամբողջությամբ սիրենք և դիմենք
Նրան մեր բոլոր մտքերով ու սրտերով, մենք կզգանք
Նրան մոտիկություն և կհասկանանք, որ Նա կյանքի
ամենամեծ անվտանգության ապաստանն է:

* * *

Տիեզերքի թվացյալ դատարկ, անծայրածիր
տարածության մեջ կա տիեզերական կապ և
հավերժական կյանք, որը միավորում է մեզ տիեզերքի
բոլոր կենդանի և անշունչ արարածների հետ՝ գերագույն
կյանքի ակիք, որը հոսում է ողջ գոյությամբ մեկ:
Հավերժությունը մեր իրական տունն ու մշտական
բնակավայրն է, և մեր գոյությունը այս մարմիններում
ժամանակավոր է, ինչպես անապատով ճանապարհորդող
քարավանի կարճատև հանգիստը:

* * *

Երբ մենք մեզ միանում ենք ոգու ստեղծագործական
ուժերին, մենք կապ կհաստատենք մեզ առաջնորդելու և
մեր խնդիրները լուծելու ընդունակ համընդհանուր և
անսահման մտքի հետ: Ստեղծագործական ուժը
անխափան կհոսի մեզ մոտ մեր գոյության ամենամեծ
աղբյուրից՝ թույլ տալով մեզ հասնել ստեղծագործական
հաջողության մեր գործունեության ցանկացած ոլորտում:

* * *

Սերը աճում և ծաղկում է վստահության,
հանդուրժողականության և փոխադարձ հարգանքի
միջավայրում:

* * *

Օրհնիր մեզ, Տե՛ր, մաքուր մտքերի և լավ
սովորությունների լույսով, որպեսզի եթե վատ
սովորությունների և շեղված մտքերի խավարը մոտենա
մեզ, այն անմիջապես ցրվի: Եվ օգնիր մեզ սիրել Քեզ
այնպիսի խորը սիրով, որ ո՛չ նյութական պատրանքները,
ո՛չ էլ աշխարհիկ գայթակղությունները չկարողանան մեզ
որսալ կամ գրավել մեր մտքերն ու սրտերը:

* * *

Հեշտությամբ ձեռք բերված իրերը հազվադեպ են
արժեքավոր: Մենք սա գիտենք մեծ տղամարդկանց և
կանանց կյանքն ուսումնասիրելով և այն բանից, թե
ինչպես են նրանք մեծ դարձել իրենց տաղանդները

զարգացնելով, պարտականությունները կատարելով,
բարոյական արժեքները զարգացնելով, խորը
ուսումնասիրություններով և եսասիրությունից
խուսափելով: Նրանց ստացած արդյունքները և
նվաճումները անհամեմատ ավելի մեծ էին, քան նրանց
գործադրած ջանքերը:

* * *

Իսկական ազատությունը կայանում է իմաստությամբ
առաջնորդվող և հասկացողությամբ, ճշգրտությամբ և
անսասան կամքով հիմնավորված ընտրության
ազատության մեջ:

* * *

Երբ դուք արթնացնում եք ձեր կամքը,
վճռականությունը և գիտակցական զանազանությունը,
անտեսանելի ուժերը արձակվում են բարձրագույն
գիտակցությունից՝ հոգու ներթափանցման միջոցով՝ ձեզ
օգնելու և լուսավորելու հոգեբանական
հարմարավետության և երջանկության տանող ուղիները՝
Աստծո օգնությամբ:

* * *

Մարդը պետք է բացի հոգու ուղիները իր սեփական
ջանքերով: Ոչ ոք կամովին չի ընտրում տառապանքն ու
տառապանքը խաղաղության և երջանկության
փոխարեն: Անտեղյակությունը տառապանքի արմատն է
և խոչընդոտը, որը պետք է հեռացվի և վերացվի:
Անտեղյակությունը վնասակար մոլախոտ է, խորը
արմատներ գցած, որը աճում է մարդկության այգում
դուրս մղելով լավ և օգտակար բույսերը:
Անտեղյակությունը պետք է հաղթահարվի անսասան
կամքով և վճռական վճռականությամբ: Մտքի հողը պետք
է մշակվի ճշգրիտ մտավոր կենտրոնացմամբ [դրականի
վրա], և լավ սերմերը պետք է ջրվեն հավատքի ջրով: Երբ
սիրո կենսական և տաք ճառագայթները փայլեն,
բարության սերմը կաճի և կհաղթահարի պարագիտային

մուլախոտերն ու խոտերը, քանի որ խավարը չի կարող
գոյություն ունենալ լույսի ներկայությամբ:

* * *

Նյութական իրերի հաճույքները մարում և
անհետանում են, բայց աստվածային ուրախությունը
երբեք չի մարում: Դա աստվածային երջանկություն է, որն
:անվերջ է և աննկարագրելի

* * *

Մենք երբեք չպետք է օգտագործենք սխալ մեթոդներ՝
երջանկության հասնելու համար, ինչպես նաև չպետք է
հրաժարվենք մեր ներսում եղած խաղաղությունից և
հոգևոր հարստությունից՝ հետապնդելով պատրանքային
հարմարավետություն և փայլուն կյանք, որը կարող է մեր
առջև կախված լինել դժոխային գործողություններով և
կործանարար հետևանքներ ունեցող վարքագծով:

* * *

Հանգստությունը լավագույն տեսախցիկն է
աստվածային ներկայությունը որսալու համար: Մաքուր և
ճշգրիտ կենտրոնացված հանգստության օբյեկտիվի
միջով օրինված պատկերը կհայտնվի կատարյալ
պարզությամբ:

* * *

Իրականում, ողջ իմաստությունը քո մեջ է, և քեզ
անհրաժեշտ է միայն գիտակցաբար գիտակցել այն:

* * *

Բավարարվածությունը ինքնակատարելագործման
մեջ է, որպեսզի ուրիշները փնտրեն ձեզ, այլ ոչ թե դուք
նրանց: Սերն ու բարեկամությունը պետք է տրվեն առանց
ակնկալիքի կամ պահանջի, քանի որ ակնկալիքը ծնում է
դժգոհություն և դառնություն: Նույնիսկ
ինքնակատարելագործման ձգտելիս պետք է միայնակ,
անվտանգ և խաղաղ լինել սեփական առաքիլությունների
և ինքնագնահատականի ամրոցի մեջ:

* * *

Թող ուրախության և լավատեսության ջրվեժներ միշտ
հոսեն իմ սրտից, և թող դրանց թաքմացնող ցողերը
դիպչեն բոլոր նրանց, ում կհանդիպեմ:
* * *

Հոգևոր ուրախությունը հոգու մեջ առաջացնում է
ուրիշներին ամեն կերպ օգնելու ցանկություն և
զարգացնում է երջանկության տանող նուրբ բարոյական
հաճույքները գնահատելու ունակությունը, այդպիսով
նվազեցնելով կոպիտ հաճույքների նկատմամբ հակումը:
* * *

Անկախ նրանից, թե որքան փոքր է ձեր դերը, այն
մտում է նույնքան կարևոր, որքան ամենամեծ դերերը`
կյանքի բեմում հոգիների կողմից բեմադրվող
տիեզերական խաղի հաջողությանը նպաստելու առումով:
* * *

Համընդհանուր գիտակցությունը բացարձակ,
անսահման գիտակցություն է, անընդհատ նորացվող և
անսպառ իր ստեղծագործականությամբ, և ձեր միջոցով
այն փորձում է արտահայտել իր եզակի կողմը:
* * *

Եթե դու գոնե մեկ անգամ համտեսես աստվածային
սերը, երբեք չես հրաժարվի դրանից, որովհետև ամբողջ
տիեզերքում դրա նման ուրիշ բան չկա:
* * *

Աստծուն ճանաչողները հասել են շատ առաջադեմ
հոգևոր մակարդակի, այնպես որ չեն բավարարվում
միայն մեղավորներին հոգևոր խորհուրդներ տալով, այլ
կարող են` Աստծո շնորհով և օգնությամբ, նրանց
լիցքավորել հոգևոր զորությամբ, որն ազատում է նրանց
իրենց մեղավոր արարքների հետևանքներից:
* * *

Բոլոր բարի և չար գործողությունները գտնվում են
ուղեղի բջիջներում և դրսևորվում են որպես առաքինի
կամ չար սովորություններ կամ մտքի միտումներ:
Անառողջ սովորություններից տառապող մարդը, քանի որ

իր ուղեղի բջիջները լիցքավորված են այդ
սովորությունների ուժով, կարող է ազատագրվել կամքի
ուժի, մեդիտացիայի, անկեղծ աղոթքի և շարունակական
դրական հաստատման միջոցով, մինչև իր բոլոր
անցանկալի սովորությունները վերածվեն խաղաղության
և հանգստության առաքինի սովորությունների: Սա տեղի
է ունենում, երբ ճիշտ ուղղված կենսական ուժը
աշխատում է փոխել ուղեղի բջիջների աննորմալ բնույթը,
որպեսզի այդ բջիջները լցվեն ամեն ինչով, ինչը լավ է,
առաքինի և գեղեցիկ:

* * *

Հասկանալը ներքին աչքն է, հոգու տեսողությունը և
սրտի հեռադիտակը: Այն մտքի հանգստության և խղճի
մաքրության միջև հավասարակշռությունն է:

* * *

Ամեն օր մենք տեսնում ենք տարբեր տեսարաններ, և
ամեն օր նոր դաս է բերում սովորելու: Ակնկալվում է, որ
մարդը դասը կսովորի՝ կենտրոնանալով իր գոյության
վերջնական նպատակի վրա՝ ճանաչել իր գոյության
աղբյուրը և իր կյանքի հիմքը:

Եկեք աշխատենք մոռանալ անցյալի վշտերը և
վճռականորեն չկենտրոնանալ դրանց վրա: Անսասան
վճռականությամբ և գործունե կամքով նորոգենք մեր
կյանքը, հարստացնենք մեր հաջողությունները և մեր մեջ
սնուցենք լավ սովորություններ և ազնիվ որակներ:

Աստված իմ ուժն է, և ես չեմ հավատում որևէ այլ ուժի

Պայքարեք կյանքի մարտերում և համառեք մինչև

վերջ՝ երբեք չհանձնվելով: Երբեք մի՛ ասեք. «Ես չեմ
կարողանում գտնել ճանապարհը, ուստի կդադարեմ
փորձել»: Խնդրեք առաջնորդություն, եթե սխալներ եք
թույլ տվել, բայց երբեք մի՛ դադարեք փորձել: Շատերը
ընդունում են պարտությունը, երբ բախվում են

խոչընդոտների: Նրանք, ովքեր ձախողվում են, պետք է
շփվեն հաջողակ մարդկանց հետ, այլ ոչ թե

անհաջողակների: Վճռական եղեք հաջողության
հասնելու. թող սա լինի ձեր փիլիսոփայությունը կյանքում:
Ամեն օր մենք պետք է ամրապնդենք մեր ֆիզիկական
ուժը, մեծացնենք մեր մտավոր ուժը և ճանաչենք մեր
իրական «ես»-ը՝ մեդիտացիայի, առողջ մտածողության և
դրական, արդյունավետ աշխատանքի միջոցով, որը
միասին օգտակար է մարմնի, մտքի և հոգու համար:
Երբ ուզում եք լավ սովորություն ձևավորել կամ վատը
թողնել, կենտրոնացեք ուղեղի բջիջների վրա, որտեղ
գտնվում են տարբեր սովորությունների մեխանիզմները:
Լավ սովորություն ձևավորելու համար նախ նստեք լուռ և
մեդիտացիա արեք՝ փնտրելով աստվածային
առաջնորդություն:

Կենտրոնացրեք ձեր միտքը կամքի կենտրոնի վրա,
որը գտնվում է ձեր ճակատին, հոնքերի միջև, և
վճռականորեն հաստատեք այն սովորությունը, որը
ցանկանում եք սերմանել ձեր ուղեղում: Երբ ցանկանում
եք վերացնել վատ սովորությունները, կենտրոնացրեք ձեր
ուշադրությունը նաև կամքի կենտրոնի վրա և
վճռականորեն հաստատեք, որ բոլոր ակոսները, որոնցում
այդ սովորությունները արմատավորված են, ջնջվում են:
Կենտրոնացվածության և կամքի ուժի շնորհիվ դուք
կարող եք ջնջել նույնիսկ հին, արմատացած
սովորությունների խորը ակոսները:

Անընդհատ վերահաստատեք ինքների ձեզ, որ ունեք
կամքի ուժ՝ ձեր ուղեղից արմատախիլ անելու անառողջ
սովորությունները: Այս հաստատման համար լավագույն
ժամանակը վաղ առավոտն է, երբ ձեր կամքի ուժն ու
կենտրոնացումը գագաթնակետին են: Շարունակեք
հաստատել ինքների ձեզ, որ ազատ եք բոլոր
թելադրանքներից, և մի օր դուք կհասկանաք՝ Աստծո
օգնությամբ, որ իսկապես ազատվել եք այն
սովորությունից, որից ցանկանում եք ազատվել:

Ինչից էլ որ վախենում ես, վանիր այն քո մտքերից և
թող այն Աստծուն: Ամրապնդիր քո հավատը Աստծո
հանդեպ և վստահիր, որ Նա կարող է օգնել քեզ, և
իմացիր, որ տառապանքի մեծ մասը բխում է
անհանգստությունից և անհանգստությունից:
Ինչո՞ւ պետք է տառապես հիմա, երբ այն, ինչից
վախենում ես, դեռ չի պատահել: Քանի որ մեր
խանգարումների մեծ մասը գալիս է վախից, եթե մենք
հեռացնենք վախը մեր կյանքից, մենք կզգանք
ազատություն, և ապաքինումը կլինի անհապաղ:

Ամեն գիշեր, քնելուց անմիջապես առաջ, հաստատեք
ինքներդ ձեզ, որ Աստված ձեզ հետ է, պաշտպանում և
հսկում է ձեզ: Պատկերացրեք Նրա պաշտպանիչ լույսը,
որը շրջապատում է ձեզ բոլոր կողմերից, և դուք կզգաք
Նրա հրաշալի պաշտպանությունը:
Այս տիեզերական պիեսում բոլոր ռասաների մարդիկ
ժամանակի բեմում բեմադրում են կյանքի դրաման:
Մենք պետք է հասկանանք կյանքի իմաստը՝ առանց
չափազանց շատ կենտրոնանալու մեր ժամանակավոր
դերերի վրա կամ չափազանց շատ կենտրոնանալու
դրանց վրա: Կյանքի մեր ընկալումը հաճախ աղավաղված
և սխալ է, քանի որ մենք այն դիտարկում ենք
եսասիրության և սահմանափակ հեռանկարի աչքերով.
Եթե մենք նայեինք հոգու աչքերով, կտեսնեինք իրերը
բոլորովին այլ տեսանկյունից:
Երբ մենք բացում ենք իմաստության աչքը, մենք
տեսնում ենք Աստծո ամենուրեք ընդգրկող լույսը, և այդ
լույսի մեջ մենք ընկալում ենք մեր հոգևոր բնույթը, որը
արտացոլում է համընդհանուր գիտակցության բնույթը,
որը թափանցում է տիեզերքի բոլոր մասնիկներն ու
մասերը:
Հոգևոր ճշմարտությունները շրջապատում են մեզ՝
թակելով մեր փակ աչքերի դռները, հորդորելով մեզ

տեսնել լույսը՝ խավարի փոխարեն, գործել
իմաստությամբ՝ տգիտության փոխարեն, լցնել մեր
սրտերը սիրով՝ ատելության փոխարեն, և
համագործակցել խաղաղություն հաստատելու և մեր
աշխարհին առատություն ու անվտանգություն բերելու
գործում: Երբ մենք դա անենք, տգիտությունը
կանհետանա, աշխարհիկ տարբերությունները
կանհետանան, մենք կտեսնենք միասնություն
բազմազանության մեջ, և մենք ավելի ներդաշնակ
կդառնանք աստվածային կամքի հետ:

Աստծո հետ մեր հարաբերությունները սառը կամ
անսեր չեն, ինչպես գործատուի և աշխատողի միջև եղած
հարաբերությունները: Մենք Նրա զավակներն ենք, և Նրա
հոգատարությունը մեզ համար մշտական է: Նա միշտ
լսում է մեզ: Մենք Նրա էության անբաժանելի մասն ենք, և
մեր հարաբերությունները Նրա հետ կենդանի և
կենսունակ են: Նա մեզ օժտել է սիրո, հասկացողության,
խորաթափանցության, բարի կամքի և հոգևոր ուժի
անսպառ հարստությամբ, բայց մեզանից շատերը այս
հարստությունը վատնել են ոչնչի վրա:

Աստված ուզում է, որ մենք ապրենք անվտանգության,
խաղաղության և բարեկամական համագործակցության
մեջ, ինչպես վայել է ազնիվ և սիրող ընտանիքի
անդամներին, սակայն ազահությունն ու եսասիրական
հաշվարկները ծիլ են տվել և արմատավորվել մարդկանց
հոգիներում և բաժանումներ են առաջացրել ընտանիքում:

Աստված ուզում է, որ մենք տերեր լինենք, բայց մենք
ընտրել ենք ստրուկներ լինելը: Մարդկությունը հեռացել է
իր երկնային տնից և կորցրել է Աստծուն և Աստծուն մեզ
մոտ զգալու ներքին դրախտը, և այն չի կարողանա
վերականգնել այդ դրախտը առանց անձնական ջանքերի:

Աստված մեզ ստեղծել է իր պատկերով, բայց այս
ճշմարտությունը վրիպել է մեր մտքից:
Մենք հանձնվել ենք այն պատրանքին, որ մեր
ճակատագիրը դժվարություններն են, իսկ մեր

ճակատագիրը՝ ոչնչացումը, և մենք պետք է պատռենք
պատրանքի վարագույրը իմաստության դաշույնով,
որպեսզի տեսնենք վարագույրի ետևում թաքնված
պայծառ ճշմարտությունը:

Աստված օրհնել է ինձ երջանկությամբ իմ կյանքի այս
երկար տարիների ընթացքում: Անկախ նրանից, թե
մարդիկ տեսնում են գոհունակության ժպիտը իմ դեմքին,
թե ոչ, աստվածային ուրախությունը միշտ ինձ հետ է և
երբեք չի լքում ինձ: Երջանկության մեծ գետը անընդհատ
հոսում է իմ գիտակցության ավազների տակ և պոռթկում
է որպես օրհնված աղբյուրներ, որոնք ոռոգում են իմ
կյանքի այգիները:

Ո՛չ կյանքի հանկարծակի ցնցումները կարող են
խաթարել իմ խաղաղությունը, ո՛չ էլ մահվան ուրվականը
կարող է խլել իմ զգացած հոգևոր երջանկությունը:

Դժվար էր այդ վիճակը դարձնել մշտական և
անփոփոխ, բայց այն ոգու պտուղները, որոնք ես հիմա
վայելում եմ և կիսում ուրիշների հետ, արժեին իմ
ներդրած բոլոր ջանքերին:

Ես մտածում և գործում եմ աստվածային ոգով
առաջնորդվող: Փողը երբեք իմ կյանքի նպատակը չի եղել,
այլ մարդկության մեջ իմ եղբայրներին ու քույրերին
ծառայելը: Հետևաբար, Աստված ինձ համար բարության
բազմաթիվ դռներ է բացել՝ ինձ պահելու և իմ
առաքելությունը կատարելու համար: Եվ երբ ես
օգնության կարիք ունեմ, Աստված այն անմիջապես
տրամադրում է:

Իմ միակ ցանկությունը ձեզ ծառայելն է, և այդ
պատճառով եմ ես այստեղ:

Աստծո գործությունը գործում է նաև ձեր կյանքում:

Դուք ինքներդ կզգաք այս ճշմարտությունը, երբ ձեր
հավատքը կամրապնդվի և կհասկանաք, որ իրական
հարստությունը գալիս է ոչ թե նյութական
հաջողությունից, այլ Ամենակարողից:

Աստծո հետ անցկացրած յուրաքանչյուր պահը կլինի
ծեր վերջնական օգտի համար, և ամեն ինչ, որ դուք
կհասնեք սիրուց մղված և Աստծուն հաճեցնելու համար,
կգրվի ձեզ համար հավերժության գրքում:
Նահանջեք ձեր խորը մտքերի մենության մեջ և
վայելեք լուռության աղբյուրից հոսող խաղաղությունը
Եթե մենք բարի գործեր ենք ցանում, մենք
ուրախություն և օրհնություններ ենք հնձում, իսկ եթե
վատ գործեր ենք ցանում, մենք տարբեր տեսակի և
աստիճանի ճգնաժամեր ու խնդիրներ ենք հնձում:
Յուրաքանչյուր բարի գործ նման է քլունգի, որով մենք
փորում ենք գիտակցության հողը՝ աստվածային
ուրախության աղբյուրը բացահայտելու համար:
Սովորեք սուզվել ինքնադիտարկման և
ուսումնասիրության ծովը՝ լինի դա լավ գրքերի,
հավատալիքների, խնդիրների, փիլիսոփայության, թե
ներքին ուրախության հետ կապված, գիտակցելով, որ
սովորական [խորհրդածական] միայնությունը իրական
երջանկության գինն է:
Թեև կյանքը թվում է անկանխատեսելի, քմահաճ և
խորհրդավոր, լի կասկածներով, ամեն տեսակի
խնդիրներով ու ցնցումներով, մենք մնում ենք Աստծո
մշտական պաշտպանության տակ: Մենք չպետք է
չափազանցենք հարցերը կամ կորցնենք մեր
հանգստությունը իրադարձությունների առջև, քանի որ
եթե թույլ տանք, որ խուճապը տիրի մեզ, մենք ուժ կտանք
չարին և կխորացնենք դրա արմատները, որոնք աճում և
ծաղկում են վախի և անհանգստության հողում:
Ամեն երեկո ինքներդ ձեզ հարցրեք. որքա՞ն ժամանակ
եք անցկացրել Աստծո հետ, որքա՞ն եք մտածել, որքա՞ն եք
իրագործել, որքա՞ն եք արել ուրիշների համար և որքա՞ն
եք վերահսկել ձեր ցանկությունները:
Մենք չպետք է ակնկալենք կյանքի փորձությունների
մեջ գտնել երկարատև երջանկություն և խաղաղություն,
այլ պետք է դրանք փնտրենք և հայտնաբերենք մեր մեջ:

Այնուհետև, ինչ փորձառությունների միջով էլ որ անցնենք, դրանց հետ կվարվենք այնպես, ինչպես ֆիլմում դիտում ենք ուրիշի փորձառությունները՝ լինեն դրանք հաճելի, թե ցավոտ:

Մարդը կարող է իր բոլոր փորձառությունները վերածել ցավոտ, տխուր փորձությունների, եթե թույլ տա իր մտքին դա անել: Նրանք կարող են վայելել լավ առողջություն, բայց չգնահատել դրա արժեքը: Բայց եթե հիվանդանան, այդ դեպքում կխոնարհվեն և կգնահատեն բարեկեցության օրհնությունը: Մենք պետք է ընդունենք Աստծո բարեհաճությունը և շնորհակալություն հայտնենք Նրան այն օրհնությունների համար, որոնք Նա շնորհում է մեզ՝ առանց սպասելու անբարենպաստ հանգամանքների, որոնք մեզ երախտապարտ կդարձնեն և կընդունեն Նրա շնորհը:

Կյանքը պետք է լինի մտորումների և գործողության համադրություն: Երբ մարդը կորցնում է իր հոգեբանական հավասարակշռությունը, նա խոցելի է դառնում անհանգստությունների, վշտի ամպերի և ցավի տանջանքների նկատմամբ: Եվ եթե նա փորձի խախտել առողջության, բարգավաճման և իմաստության օրենքները, ապա անխուսափելիորեն կտուժի հիվանդությունից, աղքատությունից և անտեղյակությունից:

Մենք պետք է մեր մտադրությունները մաքուր պահենք, մեր դրդապատճառները՝ մաքուր, և գործենք այնպես, որ մեզ հոգեկան խաղաղություն բերի, և թույլ չտանք, որ կյանքի հանգամանքները խաթարեն մեր խաղաղությունը և կործանեն մեր երջանկությունը:

Տխուր սրտերն ու կոտրված մտքերը ինձ գրավում են, անկախ նրանից, թե որքան հեռու են դրանք Ընդարձակեք ձեր սիրո փայլուն թագավորության սահմանները՝ աստիճանաբար ներառելով ձեր ընտանիքը,

ձեր հարևաններին, ձեր համայնքը, ձեր երկիրը և բոլոր
գիտակից երկրներն ու արարածները:

Մենք պետք է նաև ամրապնդենք մեր ինտելեկտը և
մերժենք տարիներ ու սերունդներ ժառանգած մտավոր և
բարոյական թուլության բեռը: Այս անմաքրությունները
պետք է այրվեն նորացված վճռականության և
արդյունավետ գործողությունների կրակներում: Այս
կառուցողական մոտեցմամբ իսկապես նվիրված անհատը
կարող է հասնել ազատագրման և ազատության
հորիզոններին:

Ակտիվացրեք ձեր ներսում գտնվող անսահման ուժը,
որպեսզի կարողանաք խաղալ ձեր հեղինակավոր դերը
կյանքի բեմում

Հենց որ մարդը սկսում է երկրպագել ունեցվածքը,
փողը, փառքը կամ Աստծուց բացի որևէ այլ բան,
դժբախտությունը դառնում է նրա բաժինը: Նրանք, ովքեր
իրենց ամբողջ ուշադրությունը կենտրոնացնում են այս
բաների վրա, իրականում երկրպագում են դրանք, և,
հետևաբար, չեն մոտենում Աստծուն, այլ հեռանում են
Նրանից: Բայց նրանք, ովքեր խորհում են Աստծո մասին,
խորհրդածում են Նրա մասին և շփվում են Նրա հետ
իրենց սրտերում, մոտենում են Նրան և ներքին
ուրախություն են զգում Նրա հետ լուռ հաղորդակցության
մեջ:

Միայն Աստված է ի վիճակի իրականացնել
մարդկային երազանքներն ու հույսերը՝ երկարատև
երջանկության համար: Հետևաբար, ոչինչ չպետք է թույլ
տա, որ զբաղեցնի Աստծո տեղը սրտում:

Կան սրբազան խորհրդանիշներ, որոնք կարող են
օգնել որոնողին հիշել Աստծուն և ավելի մոտենալ Նրան:

Սակայն, եթե մարդը սկսի երկրպագել այս
խորհրդանիշներին, դրանց վնասը կգերազանցի դրանց
օգուտը: Երկրպագությունը պետք է ուղղված լինի միայն

Աստծուն, քանի որ ուրիշ ոչինչ արժանի չէ
երկրպագության:

Անկախ ծիսական պաշտամունքի բնույթից, այն
ընդունելի է Աստծո համար, քանի դեռ երկրպագողը
կատարում է այն հոգևոր գիտակցությամբ և Նրա
հանդեպ կարոտով: Սակայն շատ մարդիկ չեն ըմբռնում
պաշտամունքի էությունը, և նրանց մտքերն ու սրտերը
շեղվում են Աստծուց դեպի ծեսերը, այդպիսով մեծ օգուտ
չստանալով իրենց պաշտամունքից:

Ճշմարիտ երկրպագուները թույլ չեն տալիս, որ իրենց
գիտակցությունը սահմանափակվի որևէ պատկերով կամ
ձևով, այլ խորագույն սիրով և լիարժեք ուշադրությամբ
կենտրոնանում են բոլոր պատկերների և ձևերի հետևում
կանգնած աստվածային ոգու վրա:

Աստված բացարձակ է և անսահման, և ոչ մի
պատկեր կամ արձան չի կարող պարունակել Նրան
Կարելի է ասել, որ Աստված դրսևորվում է բոլոր
նրանց մեջ, ովքեր անկեղծորեն սիրում են Նրան և
ներդաշնակության մեջ են Նրա հետ, քանի որ Նա ներկա է
ամենուրեք և, հետևաբար, ներկա է բոլորի մեջ: Սակայն
ոչ բոլորն ունեն աստվածային ներկայությունը դրսևորելու
ունակություն: Արևը հավասարապես փայլում է և՛ ածխի,
և՛ ադամանդի վրա, բայց ադամանդը ստանում և
արտացոլում է արևի լույսը, մինչդեռ ածուխը չի կարող:
Նմանապես, բոլոր մարդիկ ընկղմված են Աստծո լույսի
մեջ, բայց միայն քչերն են կարողանում ստանալ այդ լույսը
և արտացոլել այն իրենց մտքերում և
գործողություններում: Դա անելու համար նրանք պետք է
մաքրագործվեն խորհրդածության և աստվածային
ուսմունքներից ու պատվիրաններից հետևելու միջոցով:
Երբ մենք արտասանում ենք Աստծո անունը, մենք
պետք է խորապես և անկեղծորեն գիտակցենք, թե ինչ
ենք ասում: Եթե դուք կարողանալիք նայել մարդկանց
մտքերին աղոթքի ժամանակ, կտեսնեիք, որ նրանց մեծ
մասը մտածում է ամեն ինչի մասին, բացի Աստծուց,

նույնիսկ եթե նրանք արտաբերում են Նրա անունը: Նման
աղոթքը անպտուղ է և անօգուտ:

Երբ մենք աղոթում ենք, մենք պետք է ձգտենք մեր
ամբողջ միտքը կենտրոնացնել Աստծո վրա, այլ ոչ թե
պարզապես կրկնել Նրա օրհնյալ անունը՝ թույլ տալով մեր
մտքերին թափառել: Իմ մորաքույրներից մեկը
սովորություն ուներ իր աղոթքները արտասանել
աղոթատեղիների վրա, որոնք հազվադեպ էին ձեռքից
դուրս գալիս: Բայց մի օր նա խոստովանեց ինձ, որ չնայած
քառասուն տարի այս աղոթքի սովորությանը, Աստված չի
պատասխանել իր աղոթքներին: Չարմանալի չէ: Նրա
«աղոթքները» ոչ այլ ինչ էին, քան նյարդային
սովորություն:

Երբ աղոթում ենք, չպետք է մտածենք միայն Աստծո
մասին: Մենք պետք է ձգտենք անկեղծ լինել մեր
երկրպագության մեջ և նվիրված մեր աղաչանքներում:
Աղոթքի ուլունքների օգտագործումը և Աստծո անունը
անընդհատ կանչելը լիովին ընդունելի է, երբ այդ
պրակտիկան բխում է սրտից և հիմնված է անկեղծության
և կենտրոնացած մտքի վրա: Այնուամենայնիվ, այս
պրակտիկան ժամանակի ընթացքում կարող է դառնալ
ավտոմատ:

Մենք պետք է շշնջանք Աստծո անունը մեր սրտերում՝
կարոտով և աստվածային սիրով. սա է ճշմարիտ
երկրպագությունը, որը դիպչում է Աստծո սրտին: Աստծո
անունը սառնությամբ և թափառող մտքով արտաբերելը
հայիոյանք և անհարգալից վերաբերմունք է: Երբ մարդ
աղոթում է, նրա սիրտն ու միտքը պետք է լցված լինեն
Աստծո սիրով:

Ո՛վ Տեր, Դու աստվածային Հյուսիսային Աստղն ես,
որով իմ թափառող մտքերը առաջնորդվում են
փորձությունների ու նեղությունների անհանգիստ ծովում:
Բարձրագույն յոգայի վարժությունների միջոցով մտքի
կենտրոնացումը օգնում է ավելի մոտենալ Աստծուն՝

փառքի և շքեղության գերագույն աղբյուրին, ինչպես որ
օգնում է մտածել Աստծո մասին և շփվել Նրա հետ:
Անհրաժեշտ է շաբաթական մեկ օր նվիրել հոգևոր
հանգստությանը (եթե հնարավոր է)՝ Աստծո մասին
խորհրդածելու և հանգստություն, խաղաղություն և
ներքին խաղաղություն զգալու համար: Այս կերպ
անցկացրած ժամանակը կլինի հանգստացնող բալասան
շաբաթվա մնացած ժամանակահատվածում ձեր
հանդիպած խնդիրների և անհանգստությունների
համար:

Բոլորը պետք է շաբաթական մեկ օր անցկացնեն
մեկուսացման կամ «հոգևոր հանգստի» մեջ՝ իրենց
հուզական վերքերն ու ցավերը բուժելու համար: Երբ այդ
օրը դառնա խաղաղության, ուրախության և
բավարարվածության օր, դուք անհամբերությամբ
կսպասեք դրան շաբաթ առ շաբաթ:

Մենակությունը մեծության գինն է: Դուք կգարմանաք
այն հրաշալի արդյունքներից, որոնք կհասնեք ձեր մտքի,
մարմնի և հոգու համար այս հոգևոր նահանջի և ձեր
հոգու ու Աստծո հետ կապի միջոցով: Եթե ձգտում եք
իրական երջանկության, ապա պետք է ընկղմվեք
աստվածային խաղաղության օվկիանոսի մեջ վաղ
առավոտյան՝ արթնանալուց հետո, ինչպես նաև գիշերը
քնելուց առաջ:

Հնդկաստանի իմաստունները խորհուրդ են տալիս ոչ
միայն մեկ օր մեկուսանալ, այլև ընդգծում են օրական
չորս հատուկ ժամանակներում լուռ մեղիտացիայի
անհրաժեշտությունը: Լուսաբացին, նախքան արթնանալը
և որևէ մեկին տեսնելը, պետք է վայելել հանգստությունն
ու խաղաղության զգացումը: Կեսօրին պետք է
հանգստացնել միտքը ճաշից առաջ, և կրկին վայելել
խաղաղության մի շրջան ընթրիքից առաջ: Վերջապես,
երեկոյան քնելուց առաջ պետք է կրկին մտնել
խաղաղության վիճակի մեջ:

Նրանք, ովքեր ջանասիրաբար պահպանում են լռությունը միայնության ընթացքում և այս չորս օրվա ընթացքում, պարտավոր են ներդաշնակություն զգալ Աստծո հետ: Նրանք, ովքեր չեն կարող պահպանել այս բոլոր ժամանակահատվածները, պետք է առնվազն առավոտյան և երեկոյան ժամերը նվիրեն դրան: Այդպես անելով՝ նրանց կյանքը կփոխվի դեպի լավը, և նրանք կզգան իրական երջանկություն. փորձը լավագույնն ապացույցն է:

Եթե շարունակեք չեկեր գրել և ստորագրել՝ առանց ձեր բանկային հաշիվը ծածկելու համար բավարար միջոցներ ներդնելու, ձեր գումարը կսպառվի: Նույնը վերաբերում է նաև ձեր կյանքին: Առանց ձեր կյանքի հաշվին խաղաղության կանոնավոր ներդնումների՝ ձեր էներգիան կսպառվի, ձեր հանգստությունը կվերանա, և ձեր երջանկությունը կգոլորշիանա: Մի խոսքով, դուք, ի վերջո, կտառապեք հուզական, մտավոր, ֆիզիկական և հոգևոր սնանկությամբ: Բայց Աստծո մասին խորը ամենօրյա խորհրդածությունը կլցնի ձեր հուզական հաշիվը:

Բարեպաշտ որոնողը ամեն օր մեղիտացիա է անում՝

Աստծո հետ շփվելով իր սրտում եղած ողջ սիրով ու կարոտով, աղաչելով Նրան բացահայտել իրեն: Եթե դուք

Աստծո սիրահար եք և ձգտում եք զգալ Նրա ներկայությունը, ապա պետք է ձեր միտքն ու մարմինը ընկղմեք Նրա խաղաղության մեջ, և կյանքը կժպտա ձեզ, և ձեր գործերը շատ առումներով կբարելավվեն:

Հանգիստ մարդը հազվադեպ է սխալվում և հաջողության է հասնում այնտեղ, որտեղ հազարավոր ուրիշներ ձախողվում են:

Նրանք, ովքեր չեն մտածում Աստծո մասին կամ չեն հոգում Նրա մասին, դառնում են ընկճված և դժբախտ: Նրանք դառնում են դյուրագրգիռ և վերածվում են քայլող մեքենաների:

Իմաստութեան և խաղաղութեան արևը կծագի
հանգստութեան երկնքում և կլողացնի ձեր էութիւնը իր
բուժիչ ճառագայթներով, քանի դեռ դուք հոգևոր ջանքեր
եք գործադրում և ձեր սրտում առաջին տեղը տալիս
Աստծուն:

Մեկ լուսինը փայլում է ավելի պայծառ, քան բոլոր
աստղերը միասին վերցրած: Արևը, որը թվում է փոքր,
ցրում է խավարը իրենից միլիոնավոր անգամ մեծ
տարածքից: Նմանապէս, լավ մարդը, պարզապէս
աշխարհում գոյութիւն ունենալով, արձակում է
տատանումներ, որոնք հակազդում և չեզոքացնում են չար
մարդկանց կողմից արձակվող տատանումների մեծ
մասը:

Մտորումների օրը պետք է լինի նաև մտավոր և
ֆիզիկական հանգստի և ներքին խաղաղութեան
գարգացման օր: Այդ օրը ցանկացած գործունեութիւն, որը
իմաստութիւն և խաղաղութիւն է բերում, օրինյալ
գործունեութիւն է:

Ինչ վերաբերում է ծնողներին պատվելուն, սուրբ
գրքերը խորհուրդ են տալիս նրանց լավ վերաբերվել.
«Պատվիր քո հորն ու մորը» և «Բարի եղի՛ր ծնողների
հանդէպ»:

Մարդկային ծնողներին պետք է մեծարել որպէս
Աստծո ներկայացուցիչներ, որը նրանց օժտել է
մարդկութիւնը ստեղծելու պարգևով: Մայրը Աստծո
մաքուր սիրո մարմնացումն է, քանի որ սիրող մայրը
ներում է այնտեղ, որտեղ ոչ ոք չի ներում: Հայրը Աստծո
իմաստութեան դրսևորումն է և Նրա զավակների
պաշտպանը:

Մարդ չպետք է սիրի իր հորն ու մորը Աստծուց
անկախ, այլ որպէս Նրա պաշտպանիչ և իմաստուն սիրո
արտահայտութիւն: Գերագույն աստվածային հոգին
դառնում է և՛ հայր, և՛ մայր՝ երեխային օգնելու համար,
հետևաբար, դա պետք է պատվվի ծնողների մեջ:

Սուրբ Գրությունները նաև խորհուրդ են տալիս
չսպասել սպանելու համար, քանի որ այդ դեպքում մարդ
դառնում է մարդասպան: Մարդը չպետք է խլի մեկ ուրիշի
կյանքը ուժեղ զգացմունքների պահին: Սակայն, եթե
սիրելիները սպառնալիքի տակ են, մարդ պետք է
պայքարի նրանց պաշտպանելու համար, ում Աստված
վստահել է նրան, քանի որ սրբազան պարտականություն
է պաշտպանել սեփական ընտանիքն ու երկիրը:
Շնության արգելքի վերաբերյալ սեռական միության
իդեալական նպատակը պետք է լինի Աստծո պատկերով
ստեղծված երեխաների ծնունդը և այն մաքուր սիրո
դրսևորումը, որը զգում են միմյանց մեջ Աստծուն տեսնող
ամուսինները: Նրանք, ովքեր ապրում են բացառապես
ֆիզիկական մակարդակում՝ առանց որևէ հաշվի առնելու
իրական սերը կամ այն բարձրագույն նպատակը, որի
համար ստեղծվել է սեռական ցանկությունը, շնություն են
գործում այս պատվիրանի համաձայն: Այս դեպքում
նրանք ոչնչով չեն տարբերվում կենդանիներից, որոնք
բավարարում են իրենց սեռական ցանկությունները, ապա
շարունակում իրենց ճանապարհը:
Աստված տղամարդկանց և կանանց մեջ ստեղծել է
այս ստեղծագործական մղումը՝ ամուսնական կյանքում
իրական փոխադարձ սեր ստեղծելու և արտահայտելու
համար, և այն չպետք է չարաշահվի այլ կերպ, այլ պետք է
վերածվի սրբազան գործունեության և գիտելիքի:
Եթե կարողանաք վերահսկել և բաշխել սեռական
ուժը ձեր էության մեջ, կկարողանաք զարգացնել գրելու,
նկարելու կամ անթիվ այլ ձևերով թաքնված տաղանդները
բացահայտելու հիանալի մտավոր կարողություններ:
Եվ երբ դուք վերջապես կկարողանաք վերահսկել և
հոգևորապես վերափոխել ստեղծագործական
գործունեությունը, դուք կզգաք մեծ խաղաղություն, մեծ
սեր և աճող հոգևոր ուրախություն:
Սրբերն ու հոգևոր առաջնորդները, ովքեր
հոգևորապես վերափոխել են իրենց սեռական

գործունեությունը, հսկաներ են, որոնք ունակ են
զարմանալի և ապշեցուցիչ սխրանքներ գործել
աշխարհում և ճշմարտության էզոտերիկ որոնումներում:
Այսպիսով, սեռական ցանկության բարձրագույն
կիրառումը դրա ուժը բարձրացնելն է, այսինքն՝ դրա
էներգիան ավելի բարձր նպատակի ուղղորդելը՝
իմաստություն, բարձր իդեալներ և հոգևոր սկզբունքներ
դրսևորելու համար: Մարդ չպետք է հաճույք ստանա
սեռական մտքերից կամ ցանկանալ այն, ինչ արգելված է:
Երբ ձեռք է բերվում ինքնատիրապետման այս տեսակը,
մարդը կունենա առողջ պատկերացում սեռական
հարաբերությունների և դրա ավելի բարձր նպատակի
վերաբերյալ:

Սեռական գործերին ստրկացած լինելը նշանակում է
կորցնել առողջությունը, ինքնատիրապետումը և մտավոր
խաղաղությունը, և մի խոսքով՝ երջանկության բոլոր այն
տարրերը, որոնք մարդուն անհրաժեշտ են:
Սուրբ գրքերը նաև մեզ կոչ են անում չգողանալ: Եթե
հազար մարդուց բաղկացած խումբը գողանար
միմյանցից, յուրաքանչյուրը կունենար 999 թշնամի:
Հետևաբար, չպետք է խախտել ուրիշների իրավունքները,
ոչ էլ բռնագրավել նրանց հողը, խաղաղությունը, սերը,
արժանապատվությունը կամ նրանց որևէ նյութական
կամ հոգևոր ունեցվածք: Եթե դուք չեք զգում ցանկություն
վերցնելու այն, ինչը ձերը չէ, ապա այն, ինչ ձեզ
անհրաժեշտ է կամ ցանկանում եք, կգա ձեզ մոտ:
Գողությունը նախ ծագում է մտքում, երբ մարդը սկսում է
նախանձել ուրիշներին: Չար ցանկությունների սերմերը
պետք է արմատախիլ արվեն մտքից: Հոգևոր ալտրուիզմն
է ճանապարհը: Այդ դեպքում մարդը բնականաբար
կգրավի առատությունը, և օրհնությունները կհոսեն նրա
մոտ՝ ինչպես իրենց հայտնի, այնպես էլ իրենց անհայտ
աղբյուրներից: Սա անսխալական աստվածային օրենք է:
Ինչ վերաբերում է գողերին և եսասեր մարդկանց, նրանք
իրենց կյանքն անցկացնում են նյութական ունեցվածքի

հետևից վազելով, նրանց աչքերը միշտ ուղղված են
ուրիշների ունեցածին, նույնիսկ եթե իրենց սեփական
գանձարանը լի է ոսկով:

Եթե նյութական եսասիրությունը չիրաժարվի,
աշխարհը չի կարող ճանաչել երջանկությունը:
Երջանկությունը գալիս է միայն հոգևոր
համագործակցության միջոցով: Այն գալիս է, երբ մարդը
զգում է ուրիշների կարիքները, կարծես դրանք իրենը
լինեն, և աշխատում է ուրիշների համար, ինչպես իրենք
են աշխատում իրենց համար:

Մեկ այլ կարևոր պատվիրան է խուսափել կեղծ
վկայություն տալուց: Ճշմարտությունը խեղաթյուրելով
մեկին վնասելը հասարակական ներդաշնակությունը
խաթարելու մեկ այլ միջոց է: Եթե մարդ ցանկանում է, որ
իր հետ լավ վերաբերվեն, ապա պետք է նաև մյուսներին
համապատասխանաբար վերաբերվի: Ճշմարտությունը
միշտ պետք է ասվի, բայց պետք է տարբերակել
ճշմարտությունը ասելը և պարզապես փաստեր ասելը:
Մարդուն կաղ կամ կույր անվանելը վիրավորական և
վնասակար է. պետք է հաշվի առնել ուրիշների
զգացմունքները և խուսափել նրանց ամոթալի
դարձնելուց: Նմանապես, սխալ է նաև այնպիսի
ճշմարտություն բացահայտելը, որը կարող է մատնել
մեկին առանց ազնիվ նպատակի: Մյուս կողմից, չպետք է
ստել՝ ճշմարտությունը չասելու համար. ընդհակառակը,
կարելի է լռել որոշակի իրավիճակներում՝ ուրիշներին
ամոթալի չդարձնելու կամ վնասելու համար:

Պետք է զգույշ լինել նախանձից՝ հոգու
խաղաղությունը կրծող կործանարար հիվանդությունից:
Որքան շատ մարդ տենչում է ուրիշներին, այնքան
մեծանում են նրա դժբախտությունն ու տառապանքը:
Նախանձ մարդը ապրում է անհանգիստ կյանքով՝ երբեք
չզգալով հանգստության համը: Շատ ավելի լավ է, որ նա
հարգի իրեն, հույսը դնի իր վրա և ձգտի ներքին հոգևոր
հարստության:

Մարդու արժանապատվությունն ու ներքին արժեքը
շատ ավելի մեծ են, քան այն ամենը, ինչ նա կարող է
ցանկանալ կամ ձգտել ունենալ: Աստված դրսևորվում է
յուրաքանչյուր մարդու մեջ այնպես, ինչպես չի
դրսևորվում որևէ այլ մարդու մեջ: Նրանց դեմքը նման չէ
որևէ մեկի դեմքին, և նրանց հոգին նման չէ որևէ մեկի,
քանի որ նրանց մեջ է թաքնված ողջ արարչագործության
ամենամեծ գանձը, և այդ ամենամեծ գանձը Աստված է:
Մենք ուզում ենք, որ մեր կյանքը փայլի ու ծաղկի
բարի գործերով, բուրավետ լինի ուրախությամբ ու
երջանկությամբ և հավերժ ապրի մեզ գնահատողների
հիշատակին:

Երբ մարդն ունի ճիշտ հավատք և գործում է
համապատասխանաբար, նա ավելի երջանիկ է, քան
նրանք, ովքեր հավատք չունեն և չեն կատարում իրենց
պարտականությունները կյանքի պայքարում:
Առողջ հավատքն ու արդար գործողությունները
(որոնք հիմնված են ազնիվ դրդապատճառների և բարի
մտադրությունների վրա) միշտ առկա են այնտեղ, որտեղ
երջանկություն կա, և կորչում են այնտեղ, որտեղ
երջանկությունը բացակայում է: Սրանից կարող ենք
եզրակացնել, որ դրանք երջանկության երկու էական
պայմաններ են, որոնց հնարավոր չէ հասնել առանց
դրանց: Նրանք, ովքեր ցանկանում են երջանկություն,
պետք է ունենան միայն այս երկու հիմնարար տարրերը,
որոնք դրա անկյունաքարերն ու սյուներն են:
Մարդիկ չեն կարող կամքով վերահսկել, փոփոխել
կամ ջնջել տիեզերքի անվերջ բաղադրիչները: Այս
բաղադրիչները բարդորեն միահյուսված են մարդկային
կյանքի հյուսվածքին, և մարդիկ չեն կարող գործել
դրանցից մեկուսացված: Այնուամենայնիվ, մարդիկ կարող
են վերահսկել իրենց միտքը՝ հարմարվելու այս
բաղադրիչներին և խուսափելու դրանցից վնասվելուց:

Մեր նախնիները մեզանից ավելի երջանիկ էին ոչ թե այն պատճառով, որ նրանք ավելի շատ աշխարհիկ իրեր ու հաճույքներ ունեին, քան մենք հիմա, կամ որովհետև նրանք ավելի քիչ էին ենթարկվում կյանքի խնդիրներին, այլ որովհետև նրանք ունեին հոգեբանական հավասարակշռություն, որը նրանց տալիս էր մխիթարություն, խաղաղություն, բավարարվածություն և, կարճ ասած, երջանկություն:

Նրանք իրենց երջանկության համար կախված չէին արտաքին հանգամանքներից, ոչ էլ զիջում էին արտաքին պայմաններին, որոնք կխլեին նրանց այդ զգացողությունը: Նրանց հարմարավետության, խաղաղության, երջանկության և բավարարվածության զգացողությունները բնական, նորմալ, առողջ և երկարատև էին: Մենք նույնպես պետք է զարգացնենք այս զգացմունքները, եթե ցանկանում ենք ունենալ երջանկություն: Եվ մեզանից ո՞վ չի ցանկանում դա:

Ճակատագիրը ազատ կամքի կամ ընտրության ազատության անցյալի դրսևորման արդյունք է: Մեր ազատ կամքի անցյալի դրսևորումների միջոցով մենք մեզ վրա ենք բերել և շարունակում ենք մեզ վրա բերել ճակատագիր և ճակատագիր: Այնուամենայնիվ, մենք կապված չենք անցյալով, և ոչ էլ հավերժ սահմանափակված ենք մեր գործողությունների հետևանքներով: Մենք կարող ենք չեղյալ համարել այն, ինչ ցանել ենք և ջնջել այն, ինչ գրել ենք, եթե դա ցանկանանք և ձգտենք շտկել մեր ընթացքը և բարելավել մեր բերքի որակը:

Եթե մենք վերացնենք ցավոտ հետևանքներ ունեցող գործողությունների սերմերը և դրանց տեղում ցանենք հոգու բնույթին ավելի համապատասխան սերմեր, մենք անպայման կհնձենք երջանկության պտուղները հոգու

հողում ցանված այդ լավ սերմերից: Մենք պետք է ազատ
կամք դրսևորենք հիմա, հիմա և ոչ թե վաղը, եթե
ցանկանում ենք հասնել ավելի մեծ երջանկության կամ
նվազեցնել տառապանքն ու ցավը:

Հետևաբար, երջանկության պայմանները մարդու մեջ
են, և նա պարզապես պետք է լրջորեն վերաբերվի այդ
հավասարմանը, որը չի սխալվում, և արդյունքները նրա
օգտին կլինեն, եթե նա լավագույնս գնահատի և վարվի
դրա հետ:

Տե՛ր, թող իմ եռերյունը լցվի Քո կենսունակությամբ, իմ
սիրտը Քո մխիթարական և կարեկցող ներկայությամբ, իմ
միտքը Քո իմաստությամբ և իմ հոգին լցվի Քո
աստվածային գիտակցությամբ:

Ձեր սրտերի հողում սիրո սերմերն են աճում: Ջրեք
այդ սերմերը համընդհանուր սիրո և համընդհանուր
կարեկցանքի ջրերով:

Մտքի ուժը անսահմանափակ է, և
համապատասխանաբար, եթե բավականաչափ խորը
մտածեք որևէ թեմայի մասին, կստանաք այդ թեմային
վերաբերող ցանկացած հարցի պատասխանը:
Եթե մարդը իր ողջ աշխատանքն ու գործունեությունը
նվիրում է ուրիշներին ծառայելուն և հասնում է իր
նպատակին՝ ունենալով բավարարվածության զգացում,
ապա նա իսկապես արժանի է ուշադրության և
երախտագիտության:

Մենք չպետք է միակողմանի լինենք: Փոխարենը, մենք
պետք է հավասարակշռենք մեր գործունեությունը և
առաջնահերթություն տանք մեր աշխատանքին ու
պարտականություններին՝ համաձայն յուրաքանչյուրի
կարևորության:

Պարտականությունը այն գործողությունն է, որը
մարդը կատարում է ուրախությամբ, այլ ոչ թե նյութական
շահույթի համար, և հոգևոր և բարոյական
պարտականությունը պետք է լինի կյանքում առաջին
տեղում:

Յուրաքանչյուր մարդ ունի չօգտագործված ներուժ:

Նրանք տիրապետում են բոլոր անհրաժեշտ ուժեղ
կողմերին: Միտքն ինքնին գերազույն ուժ է, և այն պետք է
ազատվի հնացած և սահմանափակող սովորություններից
ու և հասկացություններից:

Մոլորակների և աստղերի ազդեցությունը մարդու
կյանքի վրա պայմանավորված է մոլորակների և
մարդկային մարմինների միջև ձգողության և
վանողականության միջամտող ուժերով:

Չար մտքերը մարդուն տանում են վնասակար
միջավայր, որտեղ նա կարող է արտահայտվել իր
ցանկություններին համապատասխան: Սակայն, մարդը
կարող է փոխել իր մտքերն ու գիտակցությունը կամքի
ուժի միջոցով, և, հետևաբար, իր միջավայրը: Եթե մարդը
երկար ժամանակ մնում է վնասակար միջավայրում, այդ
միջավայրը սկսում է ենթագիտակցորեն ազդել նրա վրա:
Ժամանակի ընթացքում նա լիովին կորցնում է առողջ և
ամբողջական միջավայր ընտրելու իր ազատությունը և
ենթարկվում է այդ վնասակար միջավայրի բացասական
ազդեցությանը: Մյուս կողմից, ուժեղ կամքի ուժ
ունեցողները ներդաշնակության մեջ են Աստծո հետ:

Կենտրոնացված մտքի էներգիա

Երբ դուք արևի լույսը խոշորացույցի միջոցով
կենտրոնացնում եք որևէ փոքրիկ կետի վրա, այն
ջերմություն է արտադրում, և այդ ջերմությունը կարող է
այրել փայտը, գործվածքը, թուղթը և այլն: Նմանապես,
երբ դուք ճշգրիտ կենտրոնացնում եք ձեր միտքը, դրա
կենտրոնացված էներգիան կարող է այրել յուրաքանչյուր
ձախողման հետևում կանգնած կասկածի արմատները և
թույլ տալ իմաստության լույսին պայծառ շողալ:
Երբ միտքը համաձայնվում է Աստծո հետ՝ բոլոր
բարության աղբյուրի և բոլոր օրհնյալ գործության ակունքի,

այն գիտակցում է աստվածային ներկայությունը և տիրապետում հաջողության բոլոր տարրերին: Այս տարրերը սերտորեն կապված են Աստծո անսահման գործության հետ, որը կարող է ստեղծել հաջողության նոր հնարավորություններ ցանկացած ոլորտում: Խնդիրներն ու դժվարությունները առաջանում են մարդու կողմից իր անցյալի գործողությունների մասին անտեղյակության պատճառով, որոնք կատարվել են որոշակի ժամանակ և վայրում: Նրա ներկայիս տառապանքը բխում է նրա արտաբերած մտքերից և գործերից, որոնք արմատ են գցել նրա գիտակցության հողում, ծլել և պտուղ տալ, որը արտացոլում է այդ մտքերի և գործողությունների հենց բնութագիրը: Փորձություններն ու նեղությունները չեն գալիս մարդուն կոտրելու կամ նրա կամքը կաթվածահար անելու, այլ՝ նրան ստիպելու գնահատել Աստծո մեծությունը և հարգել Նրա օրենքները, որոնց միջոցով նրանք կարող են հասնել իրական երջանկության: Աստված չի ուղարկում այս դաժան փորձությունները, քանի որ դրանք հիմնականում մարդկային արարածներ են: Մարդկությունից պահանջվում է միայն արթնացնել իր գիտակցությունը անփութության քնից և դուրս գալ անգիտության խավարից դեպի գիտելիքի լույսը: Շատ դեպքերում մեր զգայարանները մեզ խոստանում են անցողիկ հաճույքներ, բայց, ի վերջո, մեզ երկարատև ցավ և տառապանք են պատճառում: Սակայն իրական առաքինությունն ու երջանկությունը քիչ բան են խոստանում, բայց, ի վերջո, մեզ տալիս են մաքուր և երկարատև ուրախություն: Ահա թե ինչու ես ներքին, երկարատև երջանկությունը համարում եմ իսկական ուրախություն, իսկ ժամանակավոր զգայական հաճույքները՝ պարզապես հաճույքներ:

Երբ նայում ես Արևին միլիոնավոր մղոններ
հեռավորությունից՝ տիեզերքում, այդ հսկայական աստղը
շատ ավելի փոքր է թվում, քան մեր Երկիրը:
Սակայն Երկրի տրամագիծը մոտավորապես 7,900
մղոն է, մինչդեռ Արեգակի տրամագիծը հարյուր անգամ
մեծ է Երկրի տրամագծից: Եթե կարողանայինք մեր
մոլորակը տեղադրել Արեգակի ուղիղ դիմաց, այն կթվար
որպես փոքրիկ կետ Արեգակի համեմատ:
Ենթադրենք, որ հզոր արեգակնային դաշտը
ընդարձակվում ու լայնանում է, մինչև նրա հսկայական
զանգվածը կլանի ամբողջ կապույտ երկինքը: Մեր տեսած
երկինքը անսահման տիեզերքը թափանցող
տարածության մի փոքր մասն է, նույնիսկ մի փոքրիկ կետ:
Նույնիսկ եթե արևը շարունակեր անվերջ
ընդարձակվել և ձգվել տիեզերքի մեջ, այն միևնույն է չեր
կարողանա ընդգրկել անսահմանությունը:
Փոքրության և վերջավորության տիեզերական
պատրանքը սահմանափակում և խանգարում է մտքին
ընկալել այդ տիեզերական անսահմանությունը:
Որտեղի՞ց է առաջացել այս բացարձակ
դատարկությունը, և որտե՞ղ են դրա սահմանները:
Նա, ով չի ենթարկվում չափերի կամ չափումների, ով
չունի սահման կամ ծագում, Աստված է, ով ամենուրեք է և
գոյություն ունի տիեզերքի ամենահեռավոր
անկյուններում: Նա հեռավոր, հեռավոր աստղերի մեջ է:
Ինչպես որ այն գոյություն ունի քո և իմ մեջ, այն
գիտակցաբար գիտակցում է իր զբաղեցրած
յուրաքանչյուր տարածություն, անկախ նրանից, թե
որքան փոքր կամ մեծ է այն:

Անցյալը անհայտ է մարդկության մեծամասնության
համար, բացառությամբ մի քանի լուսավորված
անհատների: Այնուամենայնիվ, անցյալի մասին մեր

անտեղյակությունը նաև մեր օգտին է: Քանի որ եթե մենք իմանայինք այն ամենը, ինչ արել ենք այս և նախորդ կյանքերում, մենք կխեղդվեինք մեր գործողությունների հսկայական ծավալից և լիովին կշփոթվեինք: Մեր կամքը կարող էր նույնիսկ կաթվածահար լինել ցնցումից՝ մեզ անկարող դարձնելով շարունակել մեր հետապնդումները և թողնելով մեզ հուսահատության գոհ: Նույնիսկ այս երկրային կյանքում մոռացկոտությունը Աստծո օրհնությունն է, որը թույլ չի տալիս մեր մտքերն ու զգացմունքները կլանվել անցյալի հիշողություններով, հատկապես դառը և ցավոտ հիշողություններով: Բարեբախտաբար, մեր ներսում աստվածային կայծը անընդհատ փայլում է հույսով և կյանքի անդադար ճանապարհորդությունը շարունակելու ցանկությամբ: Մենք պետք է շնորհակալություն հայտնենք Աստծուն այս երկու օրհնությունների համար՝ անցյալը մոռանալու ունակության և ապագայի հույսի:

Մենք չպետք է եզրակացնենք, որ ճակատագիրը խոչընդոտներ է դնում ազատ կամքի ճանապարհին: Այնուամենայնիվ, մենք պետք է անենք ամեն ինչ՝ դիմադրելու այն բացասական ազդեցություններին, որոնք մարդկանց մեծ մասը վերագրում է ճակատագրին և ճակատագրին, և կիրառենք մեր ընտրության ազատությունը մեր ներքին համոզմունքներին համապատասխան, եթե այդ համոզմունքները հիմնված են առողջ հավատքի վրա և հիմնված են աստվածային օրենքների վրա, առանց որոնց մարդը չի կարող համոտեսել իրական երջանկությունը:

Երբ մենք ձեռնարկում ենք որևէ գործողություն, մենք չպետք է վախենանք անբարենպաստ հանգամանքներից, այլ պետք է լինենք առավելագույնս լավատես՝ բացարձակ

հավատով, որ ոչինչ չի կարող խոչընդոտել կամքի և
ընտրության ազատության իրականացմանը:

Մարդիկ հաճախ նման են գետի մակերևույթին
լողացող տերևի, և նրանք պետք է դուրս գան ավտոմատ
սովորությունների հոսանքից, որը նրանց տանում է դեպի
պատրանքների և կործանման ջրվեժներ: Մարդկանց մեծ
մասը թվում է անտարբեր և թույլ է տալիս, որ հոսանքը
քշի իրենց:

Եթե մենք չենք կարողանում հասնել մեր նպատակին,
ընդունելի է անուղղակիորեն ընդունել, որ եղել են մեր իսկ
կողմից ստեղծված խոչընդոտներ, որոնք խանգարել են
մեզ հասնել դրան: Մենք պետք է համառենք և
կրկնապատկենք մեր ջանքերը՝ մեր ցանկալի արդյունքին
հասնելու համար: Մենք պետք է նաև համոզվենք, որ
անկախ նրանից, թե որքան ուժեղ և ահռելի են
խոչընդոտներն ու մարտահրավերները, մենք դեռևս
ունենք դրանք հաղթահարելու ուժ: Նույնիսկ եթե մենք
ձախողվենք մեր բոլոր փորձերից անկախ,
հուսահատության կամ հիասթափության կարիք չկա,
քանի դեռ հասկանում ենք, որ մարդկային կամքն ավելի
ուժեղ է, քան ճակատագիրը, որը մեր սեփական
ստեղծածն է: Հետևաբար, մենք չպետք է դադարենք
փորձել, անկախ նրանից, թե քանի անգամ ենք
ձախողվում, քանի որ միշտ կան բաց դռներ: Մենք
պարզապես պետք է շարունակենք ձգտել և կրկնել
փորձը, մինչև մեզ հաջողություն չնորհվի: Աստված մեզ
օգնություն կտրամադրի, քանի դեռ մենք ապավինում ենք
Նրան և գործադրում անհրաժեշտ ջանքերը: [Նա, ով
քայլում է ճանապարհով, կհասնի նպատակակետին, և
նա, ով վստահում է Աստծուն, չի հիասթափվի]:

Երբ մարդը ինչ-որ բանի ձգտում է ինտենսիվորեն և համառորեն, այդ ցանկությունը երբեք չի լքում նրա գիտակցությունը՝ ուր էլ որ նա գնա և ինչ էլ որ լինի նրա մտահոգությունը: Իր անընդհատ և անխոնջ գործունեության միջոցով այդ ցանկությունը օժտված է անսահման վճռականությամբ և էներգիայով: Այս ներքին շշուկն ավելի հզոր և արդյունավետ է, քան մեխանիկական աղաչանքը, որը պարզապես շարժում է շուրթերը: Ահա թե ինչպես են վարվում նրանք, ովքեր սիրում են Աստծուն: Նրանք անդադար շշուկում են իրենց սերը Նրա հանդեպ, նրանց սրտառուչ շշուկները մնում են անլսելի իրենց ամենօրյա գործունեության ընթացքում: Այս սրտառուչ շշուկը չի շեղում նրանց կամ չի հակասում նրանց մյուս պարտականություններին: Քանի որ նրանց ցանկությունը Աստծո հանդեպ աճում է, նրանց սերը Նրա հանդեպ խորանում և ուժգնանում է, մինչև նրանք զգան Նրա ներկայությունը և տեսնեն Նրա լույսը հոգու աչքով: Նրանք համոտեսում են ճնշող ուրախություն և զգում աննկարագրելի խաղաղություն:

Աստված մեզ ուղարկում է կյանքում մեզ անհրաժեշտ դասերը, որպեսզի մենք կարողանանք օգտվել դրանցից, ձեռք բերել հասկացողություն և փորձ: Ով խուսափի այդ դասերից, ստիպված կլինի սովորել դրանք՝ անկախ նրանից, թե որքան ժամանակ կպահանջվի:

Յուրաքանչյուր փորձություն ընկեր է, եթե դրանից սովորում ենք, և բռնակալ բռնակալ, եթե վատնում ենք հնարավորությունը և չարաշահում այն դժգոհությամբ, վրդովմունքով և վատ դատողությամբ:

Երբ մենք ունենք կյանքի նկատմամբ առողջ ըմբռնում
և ճիշտ վերաբերմունք, այն դառնում է գեղեցիկ և գերծ
բարդություններից:

-

հոգեբանական դեպքեր

Մարդը չի կարող հավերժ մնալ ուրախության
ալիքների մեջ տարված, տխրության անհանգիստ ջրերում
ընկղմված կամ ծանձրույթի խորքում խեղդված: Այս
հակասական երկվությունների աշխարհում միջին մարդը
ենթակա է վերելքների և վայրէջքների՝ բարձրանալով
երջանկության ալիքների վրա, ընկղմվելով
անտարբերության անդունդը և տատանվելով տխրության
կատաղի ալիքների մեջ՝ հազվադեպ զգալով
գիտակցության որևէ այլ վիճակ:

Թույլ տալ հանգամանքներին այսպես ազդել մտքերի
վրա՝ նշանակում է հանձնվել կամքին քմահաճ և
անընդհատ փոփոխվող ճակատագրին: Հաջողակ և
լիարժեք կյանքով ապրելու համար մարդուն անհրաժեշտ
է հոգեկան հավասարակշռություն, և դրան կարելի է
հասնել միայն կենտրոնացված մտածողության և
սեփական հուզական կարողությունների
վերահսկողության միջոցով:

Նույնիսկ ամենախորը վշտերը ժամանակի
ընթացքում բուժվում են, ուստի իմաստ չունի մեր կյանքի
ամեն օր վշտի մասին մտածելը: Սիրելիի կորստի

մշտական վիշտը ո՛չ նրանց է օգնում, ո՛չ էլ մեզ, և դա ոչինչ չի փոխում: Նմանապես, թերաթեքության բարդույթ զարգացնելը կամ անցյալի սխալների կամ անհաջողությունների համար ինքն իրեն պատժելը հակաարդյունավետ է. դա միայն կյանքը տխուր է դարձնում և խեղդում մտավոր կարողությունները:

Մենք չպետք է թույլ տանք մեզ ընկնել ձանձրալի առօրյայի փոսը, քանի որ դա հոգեբանական վիճակ է, որը հեռու է հարմարավետ լինելուց, քանի որ այն խանգարում է միտքը և այրում թաքնված ունակությունները անտարբերության վառարանում:

Անհաջողությունը պետք է արմատախիլ արվի իր արմատներից, իսկ կյանքի դաշտերը պետք է հերկվեն ջանասիրությամբ ու վճռականությամբ և ցանվեն բարության սերմերով՝ Աստծո օգնությամբ առատ բերք հավաքելու համար:

Անեք մի բան, որը ոչ ոք երբեք չի արել՝ մի բան, որը կգարմացնի աշխարհը: Տույց տվեք, որ Աստծո ստեղծագործական ուժը գործում է ձեր միջոցով:

Հանգիստ և ազնիվ խառնվածք ունեցող մարդիկ օգնում են մեր մտքերը դարձնել գրավիչ և առողջ: Հեշտ է որոշել, թե արդյոք մարդը իր մտավոր սնունդը ստանում է խաղաղ, թե՞ խաթարող միջավայրից: Անհանգստությունը, տառապանքը և շփոթմունքը բոլորն էլ առաջանում են սխալ տեսակի մարդկանց հետ շփվելուց, լինեն դրանք ընկերներ, թե հարազատներ, ինչը հանգեցնում է անհանգիստ մտքերի և անհանգիստ տրամադրության:

Մարմինը էներգիա և գործունեություն է ստանում
ֆիզիկական սննդից, մինչդեռ մազնիսական սնունդը
մարմինն և մտքին մատակարարում է էներգետիկ լիցքեր,
որոնք ավելի հեշտ են մարսվում, քան պինդ և հեղուկ
սնունդը, որը հեշտությամբ չի կարող վերածվել կենդանի
էներգիայի:

Երբ դուք կարողանաք անտեղյակությունը վերածել
իմաստության, թուլությունն ու թուլությունը՝ առողջության
և կենսունակության, և վստահորեն ու համարձակորեն՝
նույնիսկ միայնակ՝ քայլել կյանքի ուղիներով, և ներքին
ուրախություն գտնել կենդանի և զգոն խղճմտանք
ունենալու մեջ, անսասան հավատ Աստծո
արդարադատության և ճիշտի՝ սխալի, ճշմարտության՝
պատրանքի նկատմամբ հաղթանակի հանդեպ, և երբ
ամեն օր ձգտեք բարձրացնել ձեր մտքերը ավելի բարձր և
ավելի նուրբ մակարդակների, և ունենաք սիրող և
երախտապարտ սիրտ և բարի մտադրություններ
ուրիշների նկատմամբ, ձեր մտավոր սնունդը կդառնա
մազնիսական, և դուք կգրավեք ձեզ վրա այն ամենը, ինչ
գեղեցիկ է և օգտակար՝ իրեր, մարդկանց և
հանգամանքներ, որոնք անհրաժեշտ են ձեր
ճանապարհորդությունը շարունակելու համար դեպի
անվտանգության և պաշտպանվածության ափերը: Եվ
վերջապես, երբ դուք ջանքեր եք գործադրում ձեռք բերելու
այն, ինչ ձեզ անհրաժեշտ է, և գոհ եք այն ամենից, ինչ
Աստված է տալիս, դուք ավելի հարուստ կլինեք հոգով և
ավելի բավարարված, քան նրանք, ովքեր կլանված են
աշխարհիկ ցանկություններով և ագահ են դրա անցողիկ
հաճույքների համար:

Կարեկցանքը կամուրջ է, որը կապում է
յուրաքանչյուր հոգի մյուս հոգիների հետ: Կարեկցանքը
դարպաս է դեպի յուրաքանչյուր սիրտ:

Երբ մարդը փնտրում է Աստծուն, որը միակ իսկական
ընկերն է բոլոր մյուսներից վեր, հնարավոր է դառնում
իսկական բարեկամություն հաստատել բոլոր մարդկային
հարաբերություններում՝ ընտանեկան, եղբայրական,
ամուսնական և հոգևոր: Բարեկամությունը կենսական
տարր է ամուսնական հարաբերություններում, և մտավոր
ու հուզական մտերմությունը, հոգևոր ձգողության
զգացումը և իսկական սերը պետք է լինեն
առաջնահերթություն: Նրանք, ովքեր չեն կարողանում
տարբերակել իսկական սերը ֆիզիկական ձգողությունից,
անընդհատ հիասթափվում են:

Երբ ամուսնությունը հիմնված է բարձր իդեալների և
փոխադարձ հարգանքի վրա, այն դառնում է երկու սիրող
և համագործակցող հոգիների երջանիկ և հաջողակ
միություն, որոնք թեթևացնում են միմյանց կյանքի բեռը և
ցրում փոխադարձ կարեկցանքի և բարեկամական
հասկացողության հետ ապրելու անհանգստությունները:

Ոչ ոք չի կարող ինձ վերահսկել կամ խլել իմ կամքը,
եթե ես թույլ չտամ, որ ուրիշների մտքերն ու
գործողությունները ազդեն ինձ վրա:
Եթե ձեր մտածողությունը սահմանափակեք նյութով,
ամեն ինչ կտեսնեք նյութական տեսանկյունից: Սակայն,
երբ ձեր գիտակցությունը բարձրացնեք հոգևոր
իրազեկության վիճակի, կտեսնեք Աստծո լույսի
թափանցող հոսանքը, որը հոսում է նյութի բոլոր կողմերից
այն կողմ, և ամեն ինչ կտեսնեք հոգևոր տեսանկյունից:

Տե՛ր, ես գիտակցում եմ, որ ունեմ անվերջ
հնարավորություն ուսումնասիրելու իմ կարողությունները

և բացահայտելու իմ հոգևոր ներուժը: Այսօր ես կլցնեմ
մտքերս լավատեսությամբ և կանջատվեմ տիան
փորձառություններից: Ես կգբաղվեմ նրանով, ինչը
կսնուցի իմ մարմինը, միտքը և հոգին հավասարակշռված
և ներդաշնակ ձևով:

Ես նյութական կապվածությունները կփոխարինեմ
ավելի բարձր ձգտումներով
Եվ ես կհասկանամ, որ հավատարիմ հոգին միշտ ինձ
հետ է

Կյանքի և մահվան պարը միշտ ներկա է, բայց ես
կազատագրեմ ինձ ընդմիշտ՝ փրկելով իմ հոգևոր
ինքնությունը: Եվ երբ բախվեմ փորձությունների և
նեղությունների փոթորիկներին, ես կնավարկեմ իմ
հոգևոր նավակով կյանքի ծովով դեպի անվտանգ,
աստվածային ափեր:

Երբ ես աշխատում և ստեղծագործում եմ, ես կհիշեմ,
որ Աստված գործում է իմ միջոցով: Նա տիեզերքի Տերն է,
և ես կարող եմ կապվել Նրա հետ՝ Նրա մասին խորը
խորհրդածության միջոցով:

Իմ սիրելի Աստված, ես գիտակցում եմ, որ իմ մտքերը
կբերեն ինձ կամ ձախողում, կամ հաջողություն՝ կախված
նրանից, թե որ գաղափարն է ամենաուժեղը իմ կյանքում,
և ես կփորձեմ հիշել, որ Դու մեկնում ես Քո օգնության
ձեռքը և պատրաստում ես ճանապարհը իմ հաջողության
համար:

Երբ ինձ վրա աղետներ ու դժբախտություններ
պատահեն, ես կհավաքեմ իմ ուժերը և կամրապնդեմ
դրանք հաղթահարելու իմ վճռականությունը: Ես անկեղծ
և ազնիվ կլինեմ բոլորի հետ իմ հարաբերություններում և
կտարածեմ սիրո և բարի մաղթանքների մտքեր: Այդ
Ժամանակ Աստված կաջակցի ինձ Իր գործությամբ և
իմաստությամբ:

Հոգևոր հիվանդություններ և դրանց բուժում
Վարպետ Պարամհանսա Յոգանանդա

Փորձեք պատկերացնել մարդկային կերպարանքների
մի խումբ, որոնք անհամաչափ են և աններդաշնակ:
Մեկը՝ սիսեռի չափ փոքրիկ գլխով և ուղտի չափ մեծ
մարմնով:

Մեկ ուրիշն ունի Սամսոնի կամ Հերկուլեսի ձեռքի պես
հզոր ձեռք և թզուկի մարմնի պես մարմին:
Եվ երրորդը ունի հսկայական փղի գլուխ և նիհար
մկան մարմին:

Մի՞թե այդ տեսարանը զարմանալի ու ապշեցուցիչ չէր
լինի ձեզ համար, կամ տխուր ու ափսոսանքի տեղիք
տվող, եթե հանկարծ տեսնեիք այդ արարածների մի
ամբոխ՝ տարօրինակ ու անհամաձայն կազմով:

Հիմա պատկերացրեք մարդկանց մեկ այլ խումբ,
ովքեր նորմալ կազմվածքով և տեսքով են, բայց հոգեպես
անհավասարակշիռ և հոգեբանորեն աղավաղված են:
Ինչպես հագուստը թաքցնում է վերքերը, խոցերը և
այլ ֆիզիկական արատներ, այնպես էլ ուժեղ, առողջ
մարմինը և գեղեցիկ, փայլուն դեմքը թաքցնում են
բազմաթիվ լուրջ հոգեկան հիվանդություններ և բնածին
արատներ:

Եթե դուք հանդիպեիք սովորական մարդկանց մեծ
բազմության, որոնք աչքի են ընկնում իրենց նրբագեղ
տեսքով և լավ առողջությամբ, և եթե կարողանայիք

թափանցել նրանց մտավոր մարմինները ձեր հոգևոր տեսլականով, զարմանքը զարմանալի կլինեք, և դուք կարող էիք խորը տխրություն զգալ այն բանից, ինչ կհայտնաբերեիք:

Դուք կարող եք դիտարկել նրանց մտավոր .մարմինները հետևյալ կերպ
Միտքը ներկայացված է գլխով, զգայարաններն ու զգացմունքները՝ իրանով, իսկ կամքը՝ ձեռքերով ու ոտքերով, որոնք բոլորն էլ աննորմալ, հիվանդ և դեֆորմացված են:

Դուք կտեսնեք, որ ոմանք ունեն փոքր գլուխ՝ թերզարգացած իմաստությամբ, նստած են թուլացած մարմնի վրա, որը այտուցված է եսասիրական նկրտումներով և զգայական ցանկություններով:
Դուք նաև կնկատեք, որ որոշ մարդիկ ունեն մարմին, որը զուրկ է զգացմունքներից և կենսունակությունից, չնայած նրանք ունեն բարձր զարգացած, ֆունկցիոնալ ձեռք:

Մյուսները կարող են ունենալ մեծ, ստեղծագործական ուղեղ, բայց նրանց կարեկցանքն ու հուզական կարողությունները թուլացած և ատրոֆիկ են: Կա նաև մարդկանց մեկ այլ կատեգորիա, ովքեր ունեն նորմալ ֆիզիկական և մտավոր կառուցվածք, բայց որոնց կամքի ուժն ու ինքնատիրապետումը կա՛մ թույլ են, կա՛մ կաթվածահարված:

Եվ դիտարկումների ցանկը շարունակվում է, և մայիս, դուք երկար ապրեք:

Մտավոր մարմինների այնպիսի անթիվ հոգեբանական աղավաղումներ, որոնք որոշ առումներով թերզարգացած են, իսկ մյուսներում՝ զերզարգացած, իսկապես առկա են՝ թեև թաքնված՝ մարդկանց մոտ:
Դրանք նրանց հոգեբանական ցավ են պատճառում և խանգարում են ցուցադրել իրենց տաղանդներն ու կարողությունները, ինչպես պետք է ցույց տրվեն:

Այստեղ որոշ հոգեբանական հիվանդությունների
անդրադառնալը կարող է օգնել բացահայտել մարդկային
բոլոր խնդիրների հիմքում ընկած պատճառները,
որպեսզի դրանք գոնե հայտնի դառնան բոլոր նրանց,
ովքեր տառապում են դրանցից, նույնիսկ
ենթագիտակցորեն, որպեսզի նրանք կարողանան
հասկանալ այդ թերությունների բնույթը, դրանց
ախտանիշները և դրանց լուռ ներթափանցումը հոգեկանի
մեջ, որպեսզի կարողանան հետ մղել խաղաղության և
երջանկության նրանց սողացող ոչնչացումը:
հոգևոր մելամաղձություն

Այս հիվանդությունը տարածված է նրանց շրջանում,
ովքեր մտավոր և ֆիզիկապես անգործունակ են՝ հոգևոր
հարցերում խորապես կլանված լինելու պատրվակով: Այս
տառապող անհատները անտեսում են նյութական կյանքի
մեծ և փոքր պարտականությունները՝ Աստծուն ծառայելու
պատրվակով, այդպիսով բացվելով Սատանայի առջև, ով
կարող է լուրջ վնաս հասցնել նրանց: Նրանք տառապում
են հոռետեսությունից և շրջապատող ամեն ինչի համար
օգտակար կամ գեղեցիկի գնահատանքի պակասից: Սա
վարակիչ հիվանդություն է, և բոլոր նրանք, ովքեր հոգևոր
ձգտումներ ունեն, պետք է զգույշ լինեն դրանից և
ազատվեն դրանից՝ անընդհատ պահպանելով իրենց
կենսունակությունը և ուժեղ անձեռնմխելիությունը՝
դրական մտածողության, լավատեսական հայացքի և
առողջ, արդյունավետ աշխատանքի միջոցով:
հոգևոր անբավարար մարսողություն

Սա տեղի է ունենում շառլատանության և
կախարդության արվեստում փորձառու «հոգևոր
բժիշկների» կողմից կեղծ հոգևոր գրքերի և դասերի
տեսքով ներկայացված պատրաստի հոգեմետ դեղերի մեծ
քանակությունների պատահական (կուլ տալու), այսինքն՝
արագ ընդունման արդյունքում:

Այս հիվանդությունը ոչ միայն սպանում է
ճշմարտությունը իմանալու հոգևոր ծարավը, այլև

ոչնչացնում է լավն ու վատը, օգտակարն ու վնասակարը
տարբերելու ունակությունը:

Նա, ով անընդհատ կուլ է տալիս աստվածաբանական
գաղափարները և սնվում է իր ձեռքն ընկած ամեն ինչով,
ոչ միայն կչափազանցնի, այլև կսպառնի թունավոր
գաղափարները՝ օգտակար գաղափարների հետ մեկտեղ,
իր վրա բերելով մտավոր անբավարար մարսողություն և
այդպիսով դանդաղ հոգևոր մահ:

Տարբեր հոգևոր և փիլիսոփայական գաղափարների
չափազանց և շարունակական ուսումնասիրությունը՝
առանց դրանք անձնական փորձի միջոցով մարսելու և
քննելու ջանքերի՝ դրանց իսկությունը հաստատելու
համար, ի վերջո առաջացնում է կասկած,
անտարբերություն և անվստահություն բոլոր հոգևոր
սկզբունքների և օրենքների նկատմամբ:

Կիրք և մոլուցք

Այս հիվանդությամբ տառապողները ապրում են
անիմաստ, վատնված կյանքով, քանի որ ունեն
չափազանց շատ փող և ժամանակ, և քանի որ չունեն
նպատակ և կյանքի ճիշտ ըմբռնում:

Այս մարդիկ առաջնորդվում են իրենց
ցանկություններով. նրանք անում են այն, ինչ իրենց
մտքով անցնում է և հաճելի է: Նրանք իրենց կյանքը լցնում
են էժանագին, աննշան վեպերով, սենսացիոն ֆիլմերով և
մակերեսային, անիմաստ զվարճանքներով: Նրանք չեն
գիտակցում, որ տառապում են այս վտանգավոր
հիվանդությամբ, մինչև չեն ապրում ուժեղ ցնցում կամ
նյարդային խանգարում, այսինքն՝ վնասը հասցվելուց
հետո:

մտավոր սառնություն

Այս վիճակն ունի մեկ այլ անուն՝ հուսահատություն:

Մարդը երբեք չգիտի, թե երբ է այն հարվածելու և
տառապելու իր տանջալից ախտանիշներից, ինչպիսիք
են՝ անհույսությունը, անհանդուրժողականությունը,
անհանգստությունը և անհամբերությունը: Ավելի վատն

այն է, որ այն հաճախ երկարատև է, և դրա զոհերը
հաճախ հեշտությամբ կրկնվում են, նույնիսկ եթե կարծում
են, որ արագ ապաքինվել են:
Հոգեբանական կատար

Այս հիվանդությունը առաջանում է քրոնիկ
աշխարհիկ անհանգստությունների վրա
կենտրոնանալուց: Դրանից տառապողները սովորաբար
մոռանում են օգտագործել իրենց կամքի ուժի զենքը և
այդպիսով պասիվորեն ու հնազանդորեն ենթարկվում են
իրենց մշտական վախերին՝ դրանց քաջաբար
դիմակայելու և դրանք մանկության տարիներին
վերացնելու փոխարեն:

աննորմալ հոգեբանական կապվածություն
Այս հիվանդության զոհերը միակողմանի են դառնում
երջանկության իրենց հետապնդման մեջ: Հավատալով, որ
երջանկությունը հարստություն կուտակելու, հռչակ ձեռք
բերելու, առողջություն կամ իշխանություն ունենալու մեջ
է, նրանք ամեն ինչ զոհաբերում են՝ առողջությունը, լավ
համբավը, հոգեկան խաղաղությունը, պատիվն ու
արժանապատվությունը՝ իրենց այրող նկրտումների
զոհասեղանին: Շատ ուշ նրանք հասկանում են, որ միայն
հավասարակշռված կյանքը, որը հարգում է բնության
օրենքներն ու Աստծո պատվիրանները և
ներդաշնակեցնում է գործունեությունը հանգստության
հետ, կարող է բերել իրական երջանկություն և
իրականացնել ազնիվ կյանքի նպատակը:

Անառողջ կապվածության խանգարումներով
տառապողները կլանված են անզուսպ կարոտի մտքերով,
ինչը հանգեցնում է կյանքի նկատմամբ աղավաղված և
աղավաղված տեսակետի: Օրինակ՝ մի գործարար մեծ
հաջողության է հասել և կուտակել կարողություն, բայց
նախքան իր հարստությունը վայելելը, նա նյարդային
խանգարում է ստացել ճնշող անհանգստությունների և
վախերի պատճառով և մահացել սրտխեղդ:

Մյուսները կարծում են, որ նպատակին հասնելու համար ամեն ինչ թույլատրելի է: Այս շփոթության պատճառով նրանք կորցնում են իրենց իրական նպատակը և չեն կարողանում հասնել նույնիսկ չնչին բավարարվածության, նույնիսկ եթե ունեն այն բաները, որոնց տենչացել են, քանի որ մարդկային բնույթը հսկայական է և բազմակողմանի և պահանջում է հավասարակշռված զարգացում բոլոր մակարդակներում:

Կույր հոգևոր կառչում
Այս շեղված մոլեռանդությունը որոշակի համոզմունքների նկատմամբ բխում է որոշակի կարծիքներին և գաղափարներին կառչելուց՝ առանց դրանք հարցականի տակ դնելու կամ քննելու, այդպիսով այս հիվանդությամբ տառապողների մոտ առաջացնելով գայրույթ և թշնամանք ցանկացած առողջ հոգևոր գաղափարի կամ բաց և ազատագրված մտքի նկատմամբ: Այս մեկուսացումը հանգեցնում է Աստծո օրենքների դեմ ապստամբության, որոնք դրսևորվում են մտավոր կարողությունների, նյութական բարեկեցության, մտավոր և ֆիզիկական առողջության, ինչպես նաև բոլոր ծագում ունեցող մարդկանց նկատմամբ սիրո և հարգանքի մեջ:

Հոգևոր սկզբունքների սերմանում
Քանի որ ֆիզիկական հիվանդությունները շոշափելի են, ցավոտ և տհաճ, դրանք մեզ դրդում են ակտիվորեն դիմադրել դրանց՝ ստիպելով մեզ փորձել հաղթահարել դրանք տարբեր թերապևտիկ մեթոդներով՝ սկսած վարժություններից և առողջ սննդից մինչև տարբեր դեղամիջոցներ և դեղամիջոցներ: Այնուամենայնիվ, հոգեբանական հիվանդությունները, չնայած մարդկային բոլոր ցավերի և վախերի հիմնական պատճառն են, չեն կանխվում կամ բուժվում բավարար անհապաղությամբ և

թույլ են տալիս, որ դրանք քառս և ավերածություններ
պատճառեն մեր կյանքին:

Ուսուցիչները, ֆիզկուլտուրայի ուսուցիչները,
քարոզիչները, բարեփոխիչները, բժիշկները և
օրենսդիրները կկարողանան առաջընթաց ապահովել,
երբ նախ սովորեն՝ սկսելով իրենցից, ապա ուրիշներին
սովորեցնեն մարդկային բնույթը հավասարակշռված և
ներդաշնակ ձևով զարգացնելու ճիշտ եղանակները՝
կյանքի օրենքներին և առողջ գոյության սկզբունքներին
համապատասխան: Սա իսկապես արդյունավետ
կրթությունն ու համապարփակ մարդկային մշակույթն է,
որը անհրաժեշտ է աշխարհի բոլոր մարդկանց:

Կրթական հաստատությունները անհնար են
համարում հոգևոր հիմունքներ դասավանդելը
հանրակրթական դպրոցներում՝ այդ սկզբունքների և
տարբեր կրոնական ուսմունքների միջև ենթադրյալ
շփոթության պատճառով: Այնուամենայնիվ, եթե այս
հաստատությունները կենտրոնանային խաղաղության,
սիրո, ծառայության, հավատքի, բաց մտքի և ուրիշների
ընդունման համընդհանուր սկզբունքների վրա, որոնք
ամուր հաստատուն հոգևոր հաստատուներ են, և
մշակեին գործնական մեթոդներ այս սկզբունքները
երեխաների մտքի և հոգու բերրի հողում արմատավորելու
համար, կարելի էր գտնել այս ենթադրյալ և
երևակայական դժվարության ողջամիտ և ընդունելի
լուծում: Լուրջ սխալ է անտեսել այս հարցը պարզապես
դրա հետ կապված ակնհայտ դժվարությունների
պատճառով:

Համալսարանն ավարտողներից շատերը
համալսարանն ավարտում են այնքան ծանր ու
այտուցված գլուխներով, որ հազիվ են կարողանում քայլել
կյանքի ճանապարհներով, քանի որ նրանց կամքի ուժն ու
ինքնատիրապետումը գրեթե կաթվածահար են եղել
անտեսման և անգործության պատճառով: Հետևաբար,
դուք տեսնում եք, թե ինչպես են նրանք անզգուշորեն

գործում և վատանում, գլխապտույտ նետվում
անհավասար ամուսնությունների անդունդը, չարաշահում
իրենց սեռականությունը, հետապնդում փողը և
ձախողվում իրենց կարիերայում, քանի որ չեն սովորել, թե
ինչպես ճիշտ օգտագործել իրենց ակադեմիականորեն
սրված ինտելեկտի սուր դանակը: Արդյունքում, նրանք
կտրում են իրենց և վնասում իրենց:

Տարօրինակ է, բայց շատ երիտասարդներ, կարծես,
վայելում են այնպիսի գործունեություն, որը, ի վերջո,
նրանց վնաս և ցավ է պատճառում: Ոմանք դիմում են
գողության և այլ չարագործությունների, նույնիսկ
հանցավոր գործողությունների՝ առանց որևէ զսպման
կամ խոչընդոտման: Նրանք, ովքեր չեն կարողանում
կանխել հասարակության մեջ չարիքի տարածումը,
խրախուսում են որոշների սխալ վարքագիծը:
Յուրաքանչյուր խղճմտանք և անկեղծ հավատք ունեցող
անձ պետք է լավ օրինակ լինի ուրիշների համար՝
ազնվության, ազնվության, արժանապատվության և
ինքնահարգանքի առումով: Դպրոցները, քոլեջները,
համալսարանները և սոցիալական հաստատությունները
բավարար գիտական մեթոդներ չեն տրամադրում
հանցագործությունը նվազեցնելու համար՝ լուծելով դրա
արմատական պատճառները, որոնք հիմնականում
գտնվում են մտքում:

Հատուկ դպրոցներ պետք է ստեղծվեն նաև՝ երջանիկ
և հաջողակ կյանքի արվեստը սովորեցնելու, մարդու
ներուժը զարգացնելու և ինքնակատարելագործման
կարողությունները բարձրացնելու համար:
Նման դպրոցները կլինեն այգիների և պուրակների
նման, որտեղ երիտասարդ մտքերը կաճեն և կծաղկեն:
Կրթողները պետք է ուշադիր ընտրվեն և ապահովեն
ծնողների և համայնքի համագործակցությունը: Այս
դպրոցները կօգնեն անհատներին ավելի արդյունավետ
կերպով ձևավորել: Պետք է հիշել, որ մարդու հոգևոր

սնունդը վաղ փուլերում որոշում է նրա առողջությունը և
հետագայում զարգանալու ունակությունը:
Ժամանակակից դպրոցներում օգտագործվող
մտավոր և ֆիզիկական մարզման մեթոդները,
անկասկած, օգտակար են, բայց դրանք չունեն հոգևոր
հիմք: Առանց առաքինի բնավորության զարգացման, աճը
թերի կլինի:

Ֆիզիկական, մտավոր և հոգևոր զարգացման
գիտությունները պետք է սովորեցվեն այն
երիտասարդներին, որոնց միտքը դեռևս նուրբ և ճկուն է,
և որոնց ուժերը դեռևս որոշակի ձևերով չեն ուղղորդվել:

Համալիր ուսուցումից հետո այդ դպրոցների
աշակերտները պետք է անցնեն անընդհատ ռեֆլեքսիվ
քննություններ, և ձեռք բերված վկայականները կլինեն
լավ առողջություն, լավ համբավ, արդյունավետություն,
նյութական և հոգևոր հարստություն, երջանկություն,
հաջողություն և ինքնավստահություն:

Այս երկրային ճանապարհորդության ավարտին
ամփոփիչ քննության արդյունքները կորոշվեն ողջ կյանքի
ընթացքում ենթաքննությունների ընթացքում ստացված
մտավոր և հոգևոր նվաճումների և վկայականների
ընդհանուր գումարի համաձայն:

Այս վերջնական, ամենամեծ փորձության մեջ
հաջողության հասածները կստանան ինքնաբավության
սրբազան վկայական և ազատ, մաքուր և ուրախ խիղճ:
Եվ օրհնություններ, որոնք հավերժ փորագրված են
հոգու էջում

Այս հազվագյուտ մրցանակը չի խաբվի ցեցերի
կողմից

Եվ գողերի ձեռքերը չեն հասնի դրան
Կամ ժամանակը կջնջի այն
Այն կծառայի որպես անձնագիր
Արդար խմբի պատվավոր անդամակցության համար

Որտե՞ղ է թաքնված երջանկությունը:

**Աստված, Իր բացարձակ ողորմածությամբ, մեզ տալիս է Իր ուրախությունն ու ոգեշնչումը
Եվ դա մեզ իրական կյանք է տալիս
Ճշմարիտ իմաստություն
Եվ իսկական երջանկություն**

Իսկական հասկացողությունը գալիս է մեր կյանքի բոլոր բազմազան փորձառությունների միջոցով

Սակայն Աստծո փառքը բացահայտվում է միայն հոգու հոգևոր խաղաղության և Նրա հետ ներդաշնակության մտքի անկեղծ փորձի մեջ: Այնտեղ մենք կանգնած ենք ճշմարտության հետ դեմ առ դեմ: Դրսում պատրանքները աներևակայելիորեն հզոր են, և շատ քչերը կարող են խուսափել արտաքին միջավայրի ազդեցությունից: Աշխարհը շարունակվում է իր անվերջ բարդություններով և անթիվ փորձություններով: Աստծո ձայնը թաքնված է կյանքի տեսքերի հետևում՝ անընդհատ կանչելով մեզ և խոսելով մեզ հետ ծաղիկներից, սուրբ գրություններից, մեր խղճմտանքից և բոլոր այն գեղեցիկ բաների միջոցով, որոնք կյանքը դարձնում են ապրելու արժանի:

Որքան շատ ենք կենտրոնանում արտաքին բաների վրա, այնքան քիչ ենք կարողանում զգալ ներքին փառքը, և որքան շատ ենք դառնում դեպի ներս, այնքան քիչ ենք բախվում արտաքին դժվարությունների: Սա անընդհատ հավասարում է, բայց մարդկանց մեծ մասը չի գիտակցում այս ճշմարտությունը՝ աշխարհիկ ընկերակցության ազդեցության, իրենց ապրած հասարակության և անառողջ սովորությունների պատճառով: Հասարակությունը մարդուն կլանված և կլանված է պահում մակերեսային հարցերով՝ խանգարելով նրանց խորը ճշմարտությունների մասին մտածելուն:

Նույնիսկ հոգևոր վայրեր են այցելում ոմանք՝ առանց նրանց օրհնված մթնոլորտից օգտվելու անկեղծ

ցանկության, ուստի նրանք այդ այցելություններից ոչ մի նշանակալի բան չեն ստանում:

Ով որ ցանկանում է տեսնել Աստծուն, կգտնի Նրան ամենուրեք: Մարդկային սովորությունները կործանարար, գիշատիչ և ագահ են. դրանք ոչնչացնում, կործանում և ոչնչացնում են: Ժամանակն է, որ մարդկությունը սովորի երջանիկ լինել և բավարարվել իր ունեցածով: Մենք չպետք է ցանկանանք ոչինչ ավելին, քան այն, ինչ գալիս է մեզ: Աստված առատաձեռն է. Նա գիտի, թե ինչի կարիք ունենք և ժամանակին ապահովում է դա: Սա չի նշանակում, որ մենք պետք է ապավինենք Աստծուն՝ առանց որևէ ջանք գործադրելու: Ամենևին էլ ոչ: Սա նշանակում է, որ մենք պետք է մեր լավագույնս անենք մեր մասը և մնացածը թողնենք Աստծուն, որը երբեք չի զրկի մեզ այն բանից, ինչի կարիքն ունենք և ինչի արժանի ենք:

Հավերժ երջանիկ լինելու լավագույն միջոցը Աստծո ներկայությունը զգալն է: Մեր բարձրագույն ցանկությունը պետք է լինի Աստծուն ճանաչելը և Նրա հետ լինելու վճռականությունը: Աստված պետք է լինի առաջին հերթին մեր մտքերում և զգացմունքներում, և մենք պետք է Նրան համարենք մեր կյանքի ամենաամուր և ամենահաստատուն հենասյունը:

(Այսպիսով, ամուր բռնվեք Աստծո պարանից՝ ապաստան փնտրելով Նրա մոտ):

Որովհետև Նա է սյունը, եթե մյուս բոլոր սյուները ձախողվեն քեզ համար

Ես հասկացել եմ, որ կյանքի միակ նպատակը Աստծուն ճանաչելն է: Կան մարդիկ, ովքեր կարող են չհամոզված լինել, որ Աստծուն գտնելը կյանքի վերջնական նպատակն է: Բայց ոչ ոք չի կարող ժխտել, որ կյանքի նպատակը երջանկություն գտնելն է: Եվ ես լիակատար վստահությամբ և վստահությամբ եմ ասում, որ Աստված վերջնական երջանկությունն է: Նա գերագույն երանությունն է: Նա բացարձակ,

համընդհանուր սեր է: Նա հավերժական ուրախությունն է, որը երբեք չի լքում նրանց հոգիները, ովքեր ներդաշնակության մեջ են Նրա հետ: Այսպիսով, ինչո՞ւ չենք ձգտում հասնել այդ կատարյալ երջանկությանը: Ոչ ոք չի կարող այն մեզ տալ: Մենք պետք է անընդհատ զարգացնենք և սնուցենք այն մեր մեջ: Բնության ուժերը անխոնջ ձգտում են մարդկանց աշխարհիկ հաճույքներ պարգևել, բայց նման անցողիկ հաճույքները, ի վերջո, հանգեցնում են ափսոսանքի, դառնության և զղջման: Նույնիսկ ամենահաջողակ մարդը, ով, կարծես, ամեն ինչ ունի, կարող է իսկապես երջանիկ չլինել: Նրանք երկար չեն բավարարվի երկրային բաներով, քանի որ այդ բաները չեն հագեցնում նրանց իրական ծարավը կամ չեն բավարարում նրանց հոգևոր քաղցը:

Նյութական ունեցվածքը միայն խաղաղության և անցողիկ բավարարվածության կեղծ զգացողություն է տալիս: Աշխարհն ամբողջությամբ խրված է խառնաշփոթի և քաոսի մեջ, որը սնվում է պատերազմ ծնող եսասիրական և ագահ ցանկություններով: Ուրիշ ոչինչ պատերազմ չի ստեղծում:

Կյանքի պայքարում իսկական հերոսը Նա է, ով հաղթահարում է ինքն իրեն և իր ցանկությունները: Փողը, փառքը, կրքերը և այս սկզբունքին հակասող ամեն ինչ վնասակար են մեր խաղաղության և երջանկության համար: Եթե մարդիկ սովորեին միշտ մտածել կյանքի իրական արժեքների տեսանկյունից, նրանք կգտնեին իրենց որոնած երջանկությունը, բայց նրանք շեղվում են իրենց նպատակից և տարվում երկրային ցանկությունների հոսանքով: Ես հասկացա, որ ոչ մի գայթակղություն չի կարող շեղել ինձ այն ճանապարհից, որը ես ընտրել և հետևել եմ ինձ համար:

Ես կարող էի հազարավոր մարդկանց հմայել Աստծո տված զորությամբ, բայց այդ ուղին վնասակար կլիներ ինձ համար: Ամեն դեպքում, ես չեմ ցանկանում հմայել հազարավորներին և գերել նրանց մտքերը: Ես միայն

ցանկանում եմ տեսնել անկեղծ աշակերտներ, որոնք հաստատական են Աստծո մեջ: Նրանք, ովքեր սիրում են Աստծուն, կվայելեն այս գաղափարները, իսկ նրանք, ում եռանդը շարունակվում է, կգգան Աստծո օրհնություններն ու ներկայությունը այս ուսմունքների միջոցով:

Մարդու համար անհնար է խաբել Աստծուն, քանի որ Նա միշտ ներկա է՝ իմանալով, թե ինչ կա նրանց մտքում և ինչ են նրանք ցանկանում: Երբ նրանք հրաժարվեն աշխարհից և տենչան հոգևոր ներդաշնակության, Աստված կգա նրանց մոտ: Երբ այդ ցանկությունը արմատ կգցի այն որոնողի սրտում, Աստված կգա այդ սրտին և լցնի այն բարությամբ ու օրհնությամբ: Միակ բանը, որի համար արժե ապրել, Աստծո հետ ներդաշնակ լինելն ու Նրա բարեհաճությունը ստանալն է: Այդ ներդաշնակությունը պետք է լինի հավերժական ուխտ և անխախտ խոստում (նրանց, ովքեր պահում են Աստծո ուխտը և չեն խախտում այն):

Բոլորը ցանկանում են ավելի շատ հարստություն, քան մյուսները: Նույնիսկ երբ նրանք ձեռք են բերում այն, նրանք մնում են դժգոհ՝ հայտնաբերելով, որ ինչ-որ մեկն ավելի հարուստ է: Մարդիկ ապրում են ինքնաձիճ տառապանքի ճահճում, որը սնվում է իրենց ցանկություններով: Մենք պետք է գոհ լինենք նրանով, ինչ ունենք: Նյութական ունեցվածքը երջանկություն չի բերում, այլ, ընդհակառակը, այն հաճախ ուժեղացնում է անհանգստությունները, անհանգստություններն ու տագնապները:

Աստծո ճանապարհը ամենապարզ և հեշտ ճանապարհն է, սակայն քչերն են այն քայլում, չնայած բազմաթիվ կրոնական ծեսերին և ձևականություններին: Ավելի լավ է մեր սրտերը դարձնել դեպի Աստված և խնդրել Նրան այն, ինչը լավագույնն ու ամենատևականն է մեզ համար: Իրականում, Աստված սպասում է մեզ, որովհետև Նա ուզում է մեզ հեռու պահել չարից և

վտանգից: Նա ուզում է, որ մենք Իրեն ունենանք մեր սրտերում և մտքերում, որովհետև այս աշխարհի էժանագին ապրանքները չեն կարող բավարարել մարդկային կարոտը կամ լցնել այն հոգևոր դատարկությունը, որը մենք խորքում զգում ենք: Աստված միշտ խոսում է մեզ հետ, բայց քչերն են լսում Նրա ձայնը: Այդ հանգիստ ձայնը հաճախ խլացվում է աղմկոտ մտքերի և բացահայտ ցանկությունների աղմուկից: Բայց երբ մտքերը հանգստանում են, իսկ ցանկությունները՝ հանգստանում, մենք Աստծո ձայնը հստակ լսում ենք, նույնիսկ եթե այն լուռ և թույլ է: Իսկապես, Աստված ամեն ինչ անում է մարդկությանը օգնելու համար՝ բացելով դռներ և լուսավորելով ճանապարհներ, որպեսզի մենք տեսնենք, թե որտեղ պետք է քայլենք, որպեսզի չսայթաքենք կամ չսայթաքենք: Բայց մարդկանց մեծ մասը չի գիտակցում այս ճշմարտությունը:

Ես չեմ ուզում, որ մարդիկ մտածեն, որ կարող են գիտելիքներ ձեռք բերել պարզապես ուրիշներին լսելով կամ գրքեր կարդալով: Նրանք պետք է կիրառեն կարդացածն ու լսածը: Աղոթատեղի գնալն ավելի լավ է, քան տանը մնալն ու դատարկ խոսակցություն լսելը: Բայց նույնիսկ աղոթատեղիներում մարդ պետք է զգա Աստծո ներկայությունը իր սրտում և իմանա, թե ինչպես այն զգալ: Չգացմունքային պոռթկումներն ու ռացիոնալ վերլուծությունները չեն կարող մեզ տալ այն գիտելիքները, որոնք մեր հոգիները ձգտում են ձեռք բերել:

Երբ մենք հանձնվում ենք Աստծուն և հրաժեշտ ենք տալիս եսասիրական ցանկություններին, և երբ վստահ ենք, որ Աստված միշտ մեզ հետ է, բնակվում է մեր հոգիներում և ներշնչում մեզ բարի ու ազնիվ մտքեր ու զգացմունքներ, մենք կունենանք երջանկություն և ազատություն, և կտեսնենք իմաստության արևածագը հոգու հորիզոնում:

Պատկերացրեք: Տասնամյակներ անց մեր գոյությունն ինքնին երազանք կլինի, և այն ամենը, ինչ մենք հիմա անում ենք, կդառնա այդ երազանքի մի մասը: Նույնիսկ մարդկության մեծագույն դեմքերը կդառնան մարդկային գիտակցության պարզապես պատկերացումներ: Սակայն այդ մեծ դեմքերը հասան իրենց վերջնական նպատակին, քանի որ հասան ամենաբարձր մակարդակին և մնացին կենդանի հոգով՝ լիովին գիտակցելով և գիտակցելով ամեն ինչ, ինչ տեղի է ունենում, քանի որ նրանք միավորված են աստվածային գիտակցությամբ: Ամեն ոք, ով փորձում է ներդաշնակվել նրանց հետ իրենց մտքերի և ուսմունքների միջոցով, անխուսափելիորեն կզգա նրանց ներկայությունը, կստանա նրանց օրհնությունները և խորը մեջ կիմանա, որ իսկապես հաղորդակցության մեջ է նրանց հետ:

Կյանքը մեծ երազանք է: Սակայն, երբ դուք հիմա նայում եք ձեր մարմնին և տեսնում այն կյանքով լի, դուք լիովին համոզվում եք այդ երազանքի իրականության մեջ: Դուք կարծում եք, որ պետք է ձեռք բերեք այս կամ այն բանը՝ երջանիկ լինելու համար: Բայց անկախ նրանից, թե քանի ցանկություն եք կատարում, դուք երջանկություն չեք գտնի դրանց միջոցով: Որքան շատ մարդ ձեռք է բերում, այնքան շատ է ցանկանում: Ցանկությունները պետք է զտվեն, և կյանքը պարզեցվի, եթե մարդ ցանկանում է ապրել հարմարավետության, հանգստության և ներքին բավարարվածության մեջ:

Սուրբ Գրություններն ասում են, որ այն մարդը, որի ցանկությունները միշտ հոսում են դեպի ներս (դեպի իրենց հոգին), բարձր ներքին խաղաղություն ունեցող մարդ է: Այս առումով նրանք նման են ծովի, որը երբեք չի փոխվում կամ նվազում, այլ մնում է լի ջրով, որը անընդհատ հոսում է դրա մեջ: Բայց այն մարդը, ով իր խաղաղության ջրամբարում ստեղծում է ցանկությունների անցքեր և թույլ է տալիս, որ կենսական

**ջրերը հոսեն և վատնվեն, ոչինչ չգիտի հոգևոր
խաղաղության և ներքին երջանկության մասին:**

**Մեզ անհրաժեշտ է առաջնորդություն նրանցից,
ովքեր ճանաչում են Աստծուն, ովքեր ունեն Նրա հետ
շփվելու և գիտակցաբար զգալու Նրա ներկայությունը:
Մարգարեները խնդրել են մեզ փնտրել Աստծուն ներքին
խաղաղության մեջ, հոգու միայնության մեջ, որտեղ
թաքնվում են հավատարիմ ոգին և գերագույն հոգևոր
ուրախությունը: Հնդկաստանի լուսավորյալ ուսուցիչները
Նույնպես հաստատում են այս գաղափարները և
ընդգծում խորը մեդիտացիայի կարևորությունը՝ հոգու
խորքում Աստվածային Ես-ը ընկալելու համար:**

**Գոյության մեջ ամեն ինչ ալիքանման տատանում է,
որը ուղղորդվում է Աստծո մտքի կողմից: Այս բանական
տատանումը Սուրբ Հոգին է, կամ հավատարիմ Հոգին,
որի հետ կարելի է շփվել աղոթքի և խորհրդածության
միջոցով:**

**Քո հոգու լռության և կենտրոնացած մտքի պուրակի
մեջ անվերջ է սիրային կապը Բացարձակի և Անսահմանի
հետ: Բայց դժվար է գտնել Աստծուն, եթե նախ փողի
հետևից ընկնենք: Մենք պետք է Աստծուն դարձնենք մեր
կյանքի անբաժանելի մասը, և այդ դեպքում կունենանք
այս կյանքում մեզ անհրաժեշտ ամեն ինչ: Ով որ Աստծուն
մշտական տեղ դնի իր սրտում, Աստված Նրան առատ
բաժին կպարգևի երկրի և երկնքի օրհնություններից և
Նրանց առջև կբացի լայն հորիզոններ, որտեղ
իմաստության արևները փայլում են՝ լուսավորելով Նրանց
ճանապարհները և ցրելով Նրանց շուրջը գտնվող
խավարը: Աստված հավերժական սիրահարն է, և
մարդկության համար երջանկություն չկա, բացի այն
դեպքից, երբ Նրանք սիրում են Աստծուն այնպես, ինչպես
սիրում են, գոնե, իրենց ամենասիրելի սիրելիներին,
քանի որ առանց Աստծո մենք չէինք իմանա սիրո
եությունը և չէինք համտեսի դրա քաղցրությունը:**

Մենք պետք է սովորենք օգտագործել մեր կամքը և կենտրոնացնել մեր միտքը՝ Աստծուն ամբողջ սրտով փնտրելու համար: Մարդկային գործողությունները թելադրվում են ցանկություններով, և այս սովորությունները անընդհատ ստիպում են մեզ անել այն, ինչ չենք ուզում անել: Իսկապես, մարդը իր սեփական թշնամին է, չգիտի դա: Նա չգիտի, թե ինչպես անշարժ նստել, ոչ էլ ժամանակ է նվիրում Աստծուն, բայց նա ցանկանում է երջանկություն և երաշխավորված մուտք դեպի դրախտ՝ առանց հապաղելու: Սրբազան փորձառությանը հնարավոր չէ հասնել պարզապես գրքեր կարդալով, քարոզներ լսելով կամ բարի գործեր կատարելով: Սրանք բոլորը, անկասկած, օգտակար են, բայց բավարար չեն: Աստծուն հասնելը պահանջում է մանրակրկիտ կենտրոնացում և խորը խորհրդածություն:

Մենք նախ պետք է փնտրենք Աստծո բարեհաճությունը: Մենք չենք կարող բոլորին հաճեցնել, քանի որ դա անհնար է: Ես փորձում եմ ոչ մեկին չնեղացնել: Ես անում եմ այն, ինչ կարող եմ, և դա է այն ամենը, ինչ կարող եմ անել: Իմ միակ նպատակը Աստծուն հաճեցնելն է: Ես օգտագործում եմ ձեռքերս՝ խոնարհաբար աղոթելու Նրա առջև, ոտքերս՝ Նրան ամենուր փնտրելու, իսկ միտքս՝ Նրա մասին մտածելու և Նրա հրաշքները խորհրդածելու համար: Աստված պետք է զբաղեցնի առաջին տեղը մեր սրտերում, որպեսզի մենք կարողանանք Նրան զգալ որպես խաղաղություն, սեր, հասկացողություն, բարություն, կարեկցանք և իմաստություն: Սա է այն, ինչի մասին ես եկել եմ վկայելու և խոսելու ձեզ հետ:

Բացի խորհրդածությունից, մարդ պետք է լավ ընկերակցություն պահպանի: Մենք չպետք է հետապնդենք մարդկանց, այլ Աստծուն: Եթե դուք օգուտ եք գտնում այս մտքերում, համարեք դա Աստծո օրհնություն, քանի որ ամբողջ փառքը պատկանում է Նրան: Կիսվեք դրանցով ուրիշների հետ, որպեսզի Նրանք

կարողանան գտնել դրանցում այն, ինչ դուք եք գտել (Եվ ինչ վերաբերում է ձեր Տիրոջ բարեհաճությանը, խոսեք դրա մասին): Եվ մի մոռացեք ամեն օր օգնել մեկին ձեր կարողության չափով: Քանի դեռ գրպանումս փող կա, ես չեմ դադարի տալ, քանի որ իմ անսպառ և անընդհատ հոսող աղբյուրը Աստված է:

Վերջապես, մենք պետք է ճանաչենք Աստծուն այնպես, ինչպես ճանաչեցին մեծերը: Սա հնարավոր է խորհրդածության և անձնական ջանքերի միջոցով:

Մի անգամ ես քայլում էի ճգնավորական վանքից դուրս և մտածում էի իմ մեծ ուսուցչի՝ Շրի Յուկտիսվարի մասին, որը մահացել էր մի քանի տարի առաջ, երբ ես անսահման կարոտ զգացի Նրա հանդեպ և տխրեցի, որ Նա ինձ հետ չէր՝ վայելելու ճգնավորական վանքի գեղեցկությունն ու մթնոլորտը: Հանկարծ Նա հայտնվեց ինձ երկնքից և ասաց. «Կարծում ես՝ դու միակն ես, ով վայելում է այս գեղեցիկ վայրը: Ես էլ եմ վայելում այն ճիշտ այնպես, ինչպես դու»:

Աստծո հետ միությունն ցանկացող որոնողը պետք է ձգտի ամենօրյա մեդիտացիայի և Նրան սիրելու միջոցով, և այդ սերը տարածելով բոլորի վրա: Սա հակամարտությունը կանխելու միակ միջոցն է: Հոգևոր համագործակցությունը կարևոր է: Առանց իսկական հոգևորականության չկա անհատական կամ համընդհանուր երջանկություն: Սրբազան Ներդաշնակությունը բոլոր ֆիզիկական, ֆինանսական, ամուսնական, բարոյական և հոգևոր խնդիրների միակ լուծումն է:

Երջանկությունը գալիս է Աստծուն մոտ զգալուց: Մարդկությունը բանտարկվել է անգիտության ճաղերի ետևում, և ժամանակն է ազատվել այս նվաստացուցիչ բանտից: Միտքը միշտ պետք է ուղղված լինի դեպի Աստված՝ անկախ հանգամանքներից, և այդ ժամանակ դուք կզգաք մեծ խաղաղություն և ուրախություն:

**Նրանք, ովքեր կարոտում են Աստծուն և իրենց
Էությունը նվիրում են Նրան, խրախուսում և լուսավորում
են միմյանց և անընդհատ հիշում են Աստծուն, այս
աշխարհում երջանիկներն են և հանդերձյալ կյանքի
երանության հաղթողները:**

Խաղաղություն լինի քեզ վրա

Վարագույրը կբարձրանա և կբացվի

Մեզանից յուրաքանչյուրը ստեղծված է Աստծո
պատկերով: Մենք ծագել ենք Նրա աստվածային Հոգուց,
և Նրա Էությունը բնակվում է մեր մեջ՝ իր ողջ
մաքրությամբ, փառքով և անսահման երանությամբ: Այս
սրբազան ժառանգությունը անառիկ ամրոց է: Մարդու
համար իրեն մեղավոր դատապարտելը, մեղքի
ճանապարհներով տատանվելը, բոլոր մեծագույն
մեղքերից մեկն է: Քանի որ դա անելով՝ Նա
դատապարտում է իրեն անօգնականության,
հուսահատության և վեր կենալու ու վեր կենալու
անկարողության: Ճիշտ է, որ մարդը կարող է գործել
բնական և աստվածային օրենքներին հակառակ
գործողություններ, բայց Նա պետք է անմիջապես փոխի
իր ընթացքը և շրջվի ճիշտ ուղու վրա: Իր մաքուր բնույթով
մարդը սրբազան տաճար է, և աստվածային Հոգին
բնակվում է Նրա մեջ:

Մենք միշտ պետք է հիշենք, որ Աստված մեզ սիրում է
անմնացորդ և անվերապահորեն: Բայց քանի որ Նա մեզ
տվել է բացարձակ ընտրություն՝ մոտենալ իրեն կամ
հեռանալ Նրանից, Նա սպասում է, որ մենք
արտահայտենք մեր ցանկությունը իր սիրո հանդեպ,
Նախքան Նա մեզ մոտ գալը:

Մի անգամ մեդիտացիայի ժամանակ լսեցի Նրա
շշնջացող ձայնը. «Դու ասում ես, որ ես քեզ հետ չեմ, բայց
դու ներս չես Նայել: Ես քեզ մի պահ անգամ չեմ լքում:

Մտիր հոգու տաճար, և դու կտեսնես ինձ, որովհետև ես միշտ այստեղ եմ՝ քեզ ընդունելու և աստվածային սիրո ողջույնով ողջունելու համար»:

Խորը անկեղծությունը կարևոր է հոգևոր
ճանապարհին: Մաքրության և ճշմարտության մեջ է
բացվում հոգու արշալույսը:

Մեր մարդկային իմաստությունը ոչինչ է Աստծո համեմատ: Մենք կարող ենք մոտենալ Նրան միայն այն մաքուր սերը տալով, որը Նա է շնորհում մեզ: Բոլորը, ի վերջո, կգտնեն փրկություն, բայց նրանք, ովքեր տատանվում են ճանապարհին, ընկնում են անտարբերության անդունդը: Անտարբերությունը մեզ խանգարում է գիտակցել Աստծուն հենց հիմա, այս պահին գտնելու կարևորագույն կարևորությունը: Մեր մեծ մոլորակ Երկիր, որը լողում է տիեզերքում, և մեր մարդկային ինքնությունը մեզ չեն տրվել մի քանի տարի այստեղ անցկացնելու և ապա ոչնչության մեջ անհետանալու համար: Փոխարենը, մենք նախատեսված ենք խորը մտորելու և գոյության առեղծվածը հասկանալու համար: Ապրել առանց կյանքի նպատակը հասկանալու՝ հիմարություն է, հիմարություն և ժամանակի վատնում: Կյանքի առեղծվածները շրջապատում են մեզ բոլոր կողմերից, և Աստված մեզ օժտել է բանականությամբ՝ դրանց լուծումները գտնելու համար: Իմ մշտական սիրո որոնման մեջ ես հասկացա, որ Աստված սիրում էր ինձ բոլոր հնարավոր ձևերով: Նա սիրում էր ինձ որպես մայր, հայր և ընկեր: Ես փնտրեցի այդ հավերժական ընկերոջը բոլոր ընկերներից վեր եվ այն մեծ սիրեցյալի մասին, որին ես հիմա տեսնում եմ փայլող ամեն բարի ու սիրող դեմքով: Այդ աստվածային ընկերը երբեք ինձ չի հիասթափեցրել, ոչ էլ հիասթափեցրել է:

Աստված է կանգնած ամեն ինչի ետևում: Մենք պետք
է պատվենք և բարյացակամորեն վերաբերվենք մեր
ծնողներին, բայց մենք պետք է սիրենք Աստծուն մեր
ամբողջ սրտով և հոգով: Մենք պետք է գիտակցենք Նրա
հետ կենսական կապի կարևորությունը՝ առանց
ժամանակ վատնելու:

Երբ մենք քնում ենք, չգիտենք՝ կարթնանանք, թե ոչ:
Մենք մեկ առ մեկ լքում ենք այս երկիրը: Բայց այս միտքը
չպետք է անհանգստություն պատճառի: Երբ մենք
մահանում ենք, մենք կոչված ենք Նորից ծնվելու երկրի
վրա՝ սկսելով Նոր կյանք այնտեղից, որտեղից
դադարեցինք այս կյանքում:

Ես կյանքը տեսնում եմ որպես ալիքների ձևավորում և
լուծարում օվկիանոսի մակերեսին: Մարդկային ալիքը
բարձրանում է աստվածային օվկիանոսի մակերեսից՝ իր
ծննդյան պահին, և մահվան ժամանակ այն
հանգստանում է Աստծո սրտում: Ես հասկացել եմ այս
ճշմարտությունը և գիտեմ, որ ես երբեք իսկապես չեմ
մահանում՝ չնայած մարմնի մահվանը: Քանզի անկախ
Նրանից, թե ես հանգստանում եմ աստվածային հոգու
օվկիանոսում, թե արթուն եմ ֆիզիկական մարմնում, ես
մեկն եմ տիեզերական օվկիանոսի հետ: Որ գերագույն
երջանկությունը հնարավոր չէ գտնել աշխարհում:
Միևնույն ժամանակ, մենք կարիք չունենք փախչելու
անտառ՝ նպատակ փնտրելու համար: Մենք կարող ենք
Աստծուն գտնել առօրյա կյանքի այս ջունգլիներում՝
լռության քարանձավի խորքում:

Մարդիկ կարող են շատ սխալներ թույլ տալ, բայց
Նրանք ձևավորված են աստվածային ոգու պատկերով:
Աստված ստեղծեց երկրային հաճույքների այս
պատրանքային աշխարհը միայն մեկ նպատակով.
որպեսզի մարդկությունը հասկանա, որ դա պարզապես
տիեզերական դրամա է, հրաժարվի պատրանքներից և
սիրի միայն Աստծուն: Սա է ճշմարտությունը, և այլ կերպ
չի կարող լինել: Ինչո՞ւ Աստված ստեղծեց մեզ, որպեսզի

սիրենք մեր ընտանիքի անդամներին միայն նրա համար,
որ տեսնենք, թե ինչպես են նրանք մեկ առ մեկ հեռանում
մեզանից: Այս իրադարձությունները տեղի են ունենում,
որպեսզի մենք հասկանանք, որ Աստված է, որ իսկապես
սիրում է մեզ՝ բոլոր նրանցից վեր, ում մենք սիրում ենք:

Կյանքը շարժվող պատկերների շարք է, բայց այս
ճշմարտությունը դժվար է ընկալել, քանի որ
պատրանքները թվում են իրական, իսկ
իրականությունները՝ պատրանքներ: Աշխարհը մարում է
մեր գիտակցությունից ամեն գիշեր, երբ մենք քնում ենք,
գուցե նրա համար, որ հասկանանք, որ ֆիզիկական
տիեզերքը իրական չէ:

Այս քնի դասը մեզ չի վախեցնում, այլ մեզ Աստծո
ճշմարտությանը կարոտելու համար է գալիս: Ոչինչ չի
կարող բավարարել հոգին, բացի Աստծուց և Նրա սիրուց:
Աստծո Հոգին անգուգական ճշմարտություն է: Անիրական
բան չկա, և իրականը չի կարող անիրական լինել:
Իմաստունները հասկանում են այս պայծառ
ճշմարտությունը:

Մեր կյանքի շատ տարիներ են անցել, և մնացել են
միայն տարիներ, շաբաթներ, օրեր և ժամեր: Ինչո՞ւ
ժամանակ վատնել այն բաների վրա, որոնք օգտակար
չեն: Մենք պետք է ցանկանանք կապվել Աստծո հետ օր ու
գիշեր և լիովին անկեղծ լինենք այս ցանկության մեջ,
նախքան կյանքի հատկացված ժամանակը կավարտվի, և
մենք կհեռանանք այս երկրից՝ առանց որևէ նշանակալի
բան անելու:

Այդ պահին ես տեսա Աստծո մեծ լույսը, որը
պարուրում էր ողջ արարչագործությունը: Ի՞նչ անսահման
ուրախություն: Ի՞նչ հրաշալի լույս:
Աստված իմ, շնորհակալ եմ Քեզ և խոնարհվում եմ
Քեզ առջև Քո ներկայությունը զգալու այս առատ
օրհնությունների համար
Օրհնություններ բոլորի վրա նույն ձևով, որպեսզի
մենք կարողանանք գիտակցել, որ Դու ես տիեզերքի

վերջնական ճշմարտությունը, և որ Դու ես մեր
վերջնական նպատակը, որից այն կողմ այլ նպատակ չկա:
Մենք պետք է սիրենք Նրան և խոսենք Նրա հետ մեր
կյանքի յուրաքանչյուր վայրկյան՝ աշխատանքի և
հանգստի, շարժման և անշարժության մեջ՝ խորը
աղաչանքով և այրող կարոտով: Այդ ժամանակ մենք
կտեսնենք, թե ինչպես է պատրանքի վարագույրը
բարձրանում և ցրվում: Աստված մեզ հետ է մեր կյանքի
յուրաքանչյուր պահի: Նրանք, ովքեր խորհում և
ներդաշնակում են Նրա հետ, տեսնում են Նրան
ծաղիկների գեղեցկության, բարի հոգիների
ազնվականության, վեհ ու ազնիվ զգացմունքների և
գեղեցիկ երազների մեջ: Վերջապես, Նա կհայտնվի խիտ
վարագույրների ետևից՝ յուրաքանչյուր անկեղծ որոնողին
.ասելու համար

Մենք երկար ժամանակով բաժանված ենք,»
որովհետև ուզում էի, որ դու կամավոր կերպով ինձ տաս
քո սերը: Ես քեզ ստեղծեցի իմ պատկերով և սպասեցի,
մինչև դու օգտագործեցիր քո ազատությունը և քո կամքով
ինձ տաս քո սերը»:

Մենք պետք է Աստծուց խնդրենք, որ մեզ շնորհի իր
աստվածային սիրո հավերժական և տևական պարգևը:
Բայց ո՞վ կարող է գտնել այս սիրող Աստծուն առանց
ջանքերի: Եթե դուք ջանք գործադրեք 25 տոկոսի վրա,
մնացածը կախված է Աստծուց և ձեր հոգևոր
առաջնորդից: Ես ինձ համար ոչինչ չեմ խնդրում, քանի որ
ամբողջ փառքը պատկանում է Աստծուն՝ բոլոր
բարության և շնորհի աղբյուրին: Թող Նրա շնորհը ուղեկցի
ձեզ, Նրա գիտակցությունը լինի ձեզ հետ, և թող դուք
զգաք Նրա ներկայության առատությունը ձեր մեջ և ձեր
շուրջը:

Աստված մեզ անմիջապես չի պատասխանում, քանի
որ մենք տատանվում ենք ցույց տալ, թե որքան ենք
ցանկանում Նրան: Մենք չպետք է վախենանք մոտենալ
Նրան, այլ պետք է Նրան համարենք մերը, մեր սիրելին և

անդադար փնտրենք Նրան մեր մտքերով,
գործողություններով, սրտերով և մտքերով, և մենք
կգտնենք Նրան՝ այս գոյության մեջ անվտանգության և
խաղաղության ամենամեծ ապաստանը:

Տե՛ր, ես Քեզ եմ նվիրում բարի հոգիների այս
ծաղկեփունջը, որպեսզի Նրանք զարդարեն Քո
ներկայության տաճարը: Ուղեկցիր այս հոգիներին, որոնք
Քո ընտանիքն ու սիրելին են: Մենք երգում ենք Քո օրհնյալ
անունը: Ցրիր անգիտության խավարը Քո սուրբ լույսով:
Վտարիր մռայլությունը մեր մտքերից Քո էության պայծառ,
անսահման լույսով: Մենք Քոն ենք՝ անկախ մեր
հանգամանքներից: Հայտնի՛ր Քեզ մեզ, ո՛վ Մեծության և
առատաձեռնության Տեր: Օրհնի՛ր մեզանից
յուրաքանչյուրին: Ընդունի՛ր մեր կարոտի մտքերի
շշուկները և մեր սիրող սրտերի կարոտի զարկերը: Քեզ
ենք նվիրում ողջ սերը, պատիվը և կարոտը, քանզի Դու ես
մեր Սիրելին և այն ամենը, ինչ մենք ունենք այս
տիեզերքում:

Օրհնիր մեզ Քո շնորհով, քանդիր մեզ Քեզանից
բաժանող ցանկությունների պատերը, եղիր աստվածային
Արքան, որը գահակալում է մեր բոլոր ձգտումների վրա,
թող Քո փառքի լույսը տարածվի ամբողջ անձայրածիր
աշխարհում, օրհնիր մեզ բոլորիս, լցրու մեզ Քո
ներկայության բույրով, և թող մենք ավելի ու ավելի
գիտակցենք, որ Դու միշտ մեզ հետ ես եղել, Դու մեզ հետ
ես հիմա, և Դու մեզ հետ կլինես հավիտյան:
Մենք շնորհակալ ենք Քեզ այն շնորհի և սիրո համար,
որը Դու շնորհել ես Քո նվիրված հետևորդներին, ովքեր
կարոտում են Քո մոտիկությունը և անհամբեր սպասում
Քո ներկայությանը: Հուսով ենք, որ Քո աշակերտների
շրջանակը կմեծանա, որպեսզի մենք կարողանանք տոնել
Քո օրհնյալ ներկայությունը և ուրախանալ Քո
մոտիկությամբ:

Օրհնիր մեզ, որպեսզի մենք կարողանանք բացել մեր
սրտերը միմյանց առջև և մաքրագործել մեր

մտադրությունները, որպեսզի մենք արժանի լինենք Քո
պաշտպանությանն ու հոգատարությանը: Հայտնի՛ր Քեզ՝
ներսից և դրսից: Միավորի՛ր մեզ բոլորիս, և այդ
միասնության լույսի ներքո թույլ տուր մեզ ճանաչել Քո
եզակի գոյությունը:

Մեր միասնական սրտերի անկեղծությամբ և մեր
ներդաշնակ հոգիների կարոտով մենք խոնարհվում ենք
Քո առջև՝ փնտրելով Քո օգնությունը, առաջնորդությունը
և մեր հոգիներում Քո ներկայության մշտական
գիտակցությունը:

Թող սիրո անմար կրակը պայծառ այրվի մեր
սրտերում, և թող մենք զգանք Քո մոտիկությունը մեզ հետ
հիմա և հավիտյանս հավիտենից, ո՛վ մեր Տեր, ո՛վ մեր
Սիրելի:

Գերագույն ցանկություն և մտավոր պարկուճներ

**Մեծ Է Աստծո փառքը: Նա ճշմարտության եությունն է
և կարելի է գտնել այս կյանքում: Մարդկանց սրտերում
կան բազմաթիվ աղոթքներ և աղաչանքներ՝ փողի,
փառքի, առողջության համար՝ ամեն տեսակի աղոթքներ:
Բայց աղոթքը, որը պետք է լինի առաջին հերթին
յուրաքանչյուր սրտում, Աստծո ներկայության
զգացողության համար է: Երբ մենք քայլում ենք կյանքի
ճանապարհներով լռության և վստահության մեջ, մենք
պետք է գիտակցենք, որ Աստված վերջնական նպատակն
է, որը կարող է բավարարել մեզ և կատարել մեր
ցանկությունները, քանի որ Աստծո մեջ է սրտի
յուրաքանչյուր կարոտի պատասխանը:**

Երբ չես կարողանում կատարել որևէ ցանկություն քո
սեփական ջանքերով, դու դիմում ես Աստծուն աղոթքով:
Այսպիսով, քո յուրաքանչյուր աղաչանք բացահայտում է
քո ներսում թաքնված կարոտը: Բայց երբ գտնում ես
Աստծուն, բոլոր ցանկությունները մարում են, և բոլոր
ցանկությունները կատարվում են:

Աշխարհիկ ցանկությունները ծագում են կյանքի նպատակի վերաբերյալ սխալ պատկերացումներից: Այս երկիրը մեր իրական տունը չէ: Սուրբ Գրությունները մեզ ասում են, որ մենք պատկանում ենք Աստծուն, որ մենք ստեղծված ենք Նրա պատկերով, և որ Նրա կամքն է, որ մենք վերադառնանք մեր աստվածային ծագմանը: Մարդկությունը չի գիտակցում, որ եթե չվերադառնա իր աստվածային աղբյուրին, ստիպված կլինի պայքարել անթիվ ցանկություններ բավարարելու համար: Պատկերացրեք դա: Ճիշտ է, որ մարդիկ չեն կարող չունենալ ցանկություններ, և դրանք ունենալու մեջ ոչ մի վատ բան չկա: Այնուամենայնիվ, մարդկային կարոտների մեծ մասը խոչընդոտում է Աստծո մոտ վերադառնալու վերջնական ցանկության իրականացմանը: Այսպիսով, դրանք վնասակար են մարդկային երջանկության համար: Եթե մարդկությունը չցանկանա Աստծուն և չգտնի Նրան, այն կշարունակի այրվել կարոտով այն ամենի համար, ինչ կարծում է, որ իրեն երջանկություն կբերի: Բայց բոլոր ցանկությունների անմիջական կատարումը ավտոմատ կերպով գալիս է Նրանց, ովքեր գտնում են Աստծուն:

Կան ցանկությունների երկու կատեգորիա՝ նրանք, որոնք օգնում են մեզ գտնել Աստծուն, և նրանք, որոնք խանգարում են մեզ գտնել Նրան: Օրինակ, եթե ինչ-որ մեկը անարդարացիորեն վարվում է ձեզ հետ, դուք կարող եք վրեժխնդրության ցանկություն զգալ: Սակայն, եթե դուք հաղթահարեք այս ցանկությունը՝ օգտագործելով սիրո ավելի բարձր և ընդունելի ուժը, ապա դուք օգտագործել եք հենց այն գործիքը, որը կօգնի ձեզ գտնել Աստծուն: Բոլոր ցանկությունները պետք է կատարվեն ազնիվ ձևով, քանի որ երբ դրանք կատարվում են աշխարհիկ միջոցներով, ցանկությունները բազմապատկվում են՝ ուղեկցվելով խնդիրներով և տառապանքներով: Եթե մենք սովորենք մեր բոլոր կարոտները նվիրել Աստծուն, Նա կաշխատի բավարարել մեր բարի ցանկությունները և վերացնել մեր

վնասակար ու կործանարար ցանկությունները: Չկա ավելի մեծ պաշտպանություն, քան մաքուր խիղճը, և չկա ավելի լավ պաշտպանություն կյանքի հարվածներից, քան ազնիվ և վեհ ցանկություններ ունենալը:

Երբ մենք գիտակցում ենք, որ Աստծո կատարյալ պատկերը բնակվում է մեր մեջ, մեր բոլոր ցանկությունները կատարվում են այդ սրբազան գիտակցության մեջ, որը գերազանցում է բոլոր երկրային գանձերն ու հարստությունները, դուք չեք տատանվի, նույնիսկ եթե ձեզ տրվի ամբողջ աշխարհը: Ո՛չ գովասանքը հպարտություն չի սերմանի ձեր մեջ, ո՛չ էլ մեղադրանքը չի վնասի ձեզ, քանի որ դուք կհամտեսեք Աստծո ուրախությունը ձեր մեջ, և դա կլինի ձեր կյանքի ամենակարևոր նկատառումը:

Մենք պետք է նախևառաջ Աստծուց առաջնորդություն խնդրենք մեր օրինական ցանկություններին հասնելու մեր փորձերում, և դա մեր բոլոր աղոթքների պատասխանները ստանալու լավագույն միջոցն է: Սակայն աղաչանքը պետք է հեռացվի աղոթքից: Աղոթքի հին ձևը պետք է փոխվի, և մենք պետք է դիմենք Աստծուն լիակատար վստահությամբ և անսասան հավատով, որ Նա լսում է մեզ և կբավարարի մեր խնդրանքները: Աստված չի ուզում, որ մենք հրաժարվենք մեր կամքից՝ նույնիսկ երբ մենք աղոթում ենք Նրան, քանի որ այդ կամքը ամենաթանկարժեք պարգևն է, որը մենք ստացել ենք Նրա ողորմած ձեռքից, սրբազան իրավունք, որը Նա նախատեսել է մեզ համար մեր ստեղծման պահից:

Բնականաբար, պետք է տարբերակել ողջամիտ և անհիմն աղոթքներն ու ցանկությունները : Հիշե՛ք, որ ցանկությունը ուժ է. եթե կառչեք ցանկությանը՝ լինի դա լավ, թե վատ, օգտակար, թե վնասակար, և գիշեր-ցերեկ դրա վրա կենտրոնանաք, այն ի վերջո կիրականանա: Հետևաբար, պետք է զգույշ լինել և խուսափել վնասակար ցանկություններից, քանի որ դրանք

կկատարվեն և իրենց հետ կբերեն հսկայական վնաս և աննախանձելի տառապանք:

Ժամանակի ընթացքում դուք կհասկանաք, որ չնայած ձեր ցանկությունները կատարվում են, ձեր սիրտը մնում է դատարկ, և դուք կզգաք ներքին ապստամբություն:

Պատկերացրեք, որ ձեր մարսողական համակարգը թուլվ է, բայց դուք ցանկանում եք տապակած սնունդ: Իհարկե, դուք ցավ կզգաք ամեն անգամ, երբ դրանք ուտեք, չնայած այն հաճույքին, որը դուք զգում եք վայելելիս: Եվ այսպես, դուք կզգաք, որ սխալ եք թուլվ տվել:

Իմաստությունը թելադրում է օգտագործել

խորաթափանցություն՝ լավ և վատ ցանկությունները տարբերակելու համար, և երբ դա իրականացվի, այդ սխալ ցանկությունները չպետք է կատարվեն: Մարդիկ ունեն խորաթափանցության ներքին ուժ և միշտ պետք է օգտագործեն այն՝ առաջնորդելով իրենց կյանքը խղճի թելադրանքին համապատասխան, որը Աստծո ձայնն է:

Զիրականացված ցանկությունները մնում են սրտում: Ի՞նչ վնաս կա դրանք այնտեղ պահելու մեջ: Ահա պատասխանը.

Յուրաքանչյուր ցանկություն կազմված է որոշակի ուժերից՝ կամ բարի, կամ չար, կամ երկուսն էլ: Երբ մարդը մահանում է՝ Աստված ողորմի նրան, այդ ուժերը չեն մահանում մարմնի քայքայման և քայքայման չնայած: Փոխարենը, դրանք ուղեկցում են հոգուն, որտեղ էլ որ այն գնա՝ կենտրոնացված հոգևոր պարկուճների տեսքով: Երբ մարդը վերածնվում է նոր մարմնավորման մեջ, այս պարկուճները կամ հոգեկան հաբերը դրսևորվում են որպես վարքային հակումներ: Այսպիսով, ալկոհոլիկ մահացած մարդը վերածնվելիս իր հետ բերում է ալկոհոլի նկատմամբ հակում, և այս հակումը շարունակվում է մինչև նրանք հաղթահարեն ալկոհոլի նկատմամբ տենչը: Սա վերաբերում է նաև այլ բաների:

Նույնիսկ ամենափոքր երեխաները ցուցաբերում են անցյալ կյանքերից ձեռք բերված հատկանիշներ: Որոշ

երեխաներ տառապում են ուժեղ զայրույթի
պոռթկումներից: Մյուսները վատ բնավորություն ունեն:
Իհարկե, Աստված նրանց այսպես չի ստեղծել: Անցյալ
կյանքերից չիրականացված ցանկությունները ձևավորել
են այս հոգեբանական հակումները, և դրանց
պատճառով հոգին մի փոքր տարօրինակ է թվում, չնայած
այն ստեղծվել է Աստծո մաքուր պատկերով: Եթե Աստծո
պատկերը աղավաղված է մարդու մեջ այս կյանքում՝
զայրույթով, վախով, թե կրքով, և այդ հատկանիշները
հիմա չեն հաղթահարվում, ապա նրանք կվերածնվեն
դրանց հետ (կամ կվերածնվեն դրանց հետ)՝ կրելով այս
տխուր հակումների բեռը, մինչև դրանք հաղթահարեն
այս կամ ապագա մարմնավորումներում: Դրանցից
փախուստ չկա, մինչև դրանք չհաղթահարվեն:

Հետևաբար, ավելի լավ է հիմա կատարել բոլոր
ցանկությունները կամ նվաճել դրանք

Այդպիսի ցանկություններից մեկը նոմիշտ ազատվելու
լավագույն միջոցը գերագույն աստվածային
ուրախությունն զգալն է: Հակառակ դեպքում, այս ճնշված
ցանկություններն ու չիրականացված կարոտները
կհետապնդեն և կտանջեն հոգին:

Մարդը պետք է գիտակցի, որ միայն Աստված է
ընդունակ մաքուր և երկարատև երջանկություն
պարգևելու: Նա պետք է գիտակցի, որ միայն Աստված է
ընդունակ մաքուր և երկարատև երջանկություն
պարգևելու:

Շատ դեպքերում ցանկությունները մնում են
թաքնված ենթագիտակցության մեջ: Դուք կարող եք
մտածել, որ դրանք մարել են, բայց այդպես չէ. սա կյանքի
առեղծվածներից մեկն է, որն ինքնին մեծ առեղծված է:

Սակայն առեղծվածը ցրվում է, երբ մենք վերլուծում
ենք կյանքը և մտորում դրա իմաստի մասին: Եթե ամեն
օր կարճ ժամանակով լուռ նստեիր և ինքներդ ձեզ
ուսումնասիրեիր, կհայտնաբերեիր, որ ունես բազմաթիվ
չիրականացված ցանկություններ: Այս ցանկությունները

Նման են մահացու մանրէների, որոնք մարդը կրում է իր հետ՝ ուր էլ որ գնա, թե՛ այս կյանքում, թե՛ հաջորդում:

Առաջ շարժվելու լավագույն ճանապարհը՝ իմաստուն ընտրության միջոցով այս կյանքում վնասակար ցանկությունները տարբերակելն ու ձեր ջանքերը ձեր բարի ցանկությունները բավարարելու վրա կենտրոնացնելն է: Եթե ինքնասպանություն գործելու կամ որևէ սխալ բան անելու ցանկություն եք զգում, պետք է հիմա վանեք այդ ցանկությունը: Մտքով և գործով համոզեք ինքներդ ձեզ, որ ձեր հոգում աստվածային կայծ ունեք և հիշեք, որ ստեղծված եք Ամենակարողի պատկերով, ուստի ունեք ձեր ֆիզիկական բնույթն ու սովորությունները գերազանցելու ուժը:

Ավելի քիչ կապված եղեք շքեղություններին և ավելի շատ կտրված եղեք ցանկություններից, և դուք կհաղթեք կյանքի պայքարում: Եթե տառապում եք անհաղթահարելի ցավից, հնարավորինս փորձեք կտրվել ֆիզիկական գիտակցությունից: Չգացողության միջոցով դուք կարող եք հաղթահարել զգայարանները: Իմաստուն զգացողությունը կրակ է, որը այրում է վնասակար ցանկություններն ու կործանարար ախորժակները՝ դրանք մոխրի վերածելով:

Մարդկանց համար սովորական պրակտիկա է տան որևէ անկյունում հին, մաշված և ավելորդ իրերը պահելը և ժամանակ առ ժամանակ տունը կարգի բերելն ու մաքրելը: Նմանապես, ձեր ենթագիտակցության անկյունում թաքնված են բազմաթիվ ցանկություններ՝ թաքնված վնասով, որոնք մի օր կարող են ձեզ լուրջ խնդիրներ պատճառել, եթե դրանց հետ պատշաճ կերպով չվարվեք:

Ինքնավերլուծությունը կարևոր է հոգևոր ճանապարհին: Դուք կարող եք լինել ատելի, դյուրագրգիռ կամ արագ զայրացող: Եթե այո, ապա ձեր գիտակցության մեջ պահված այս հատկանիշները ձեր անցյալի գործողությունների արդյունքն են: Որպեսզի

մաքրեք ձեր հոգեկանը այս խառնաշփոթ, մաշված կահույքից, դուք պետք է սկսեք դրական, կառուցողական գործողություններից և զարգացնեք ուրիշների հանդեպ կապվածություն: Որքան շատ սիրեք մարդկանց, այնքան շատ նրանք կսիրեն ձեզ, և դուք կզգաք նրանց սերը: Բայց եթե դուք քննադատեք նրանց, նույնիսկ ինքներդ ձեզ, նրանք կզգան այդ քննադատությունը և կվերադարձնեն այն ձեզ ուժեղացված կերպով:

Ենթադրենք, որ հին թշնամին մահացել է, բայց դուք դեռ վրդովմունք և ատելություն եք տածում նրա նկատմամբ: Դուք կտուժեք այս դառնության հետևանքով, և դրա վնասակար հետևանքները կդրսևորվեն ձեր մարմնում և մտքում: Ավելի լավ է ներել նրան Աստծո համար, քանի որ դա անելով՝ դուք կազատվեք վրեժխնդրության չար ցանկություններից, որոնք կործանում են ձեր հոգեկան խաղաղությունը և խաթարում ձեր անդորրը: Ատելության վրա ատելություն կուտակելը կամ թշնամանքին ատելությամբ պատասխանելը ոչ միայն ուժեղացնում է ձեր թշնամու թշնամանքը ձեր նկատմամբ, այլև թունավորում է ձեր սեփական մարմինն ու զգացմունքները, որպես հետևանք: Այսպիսով, ներեք գեղեցիկ ներողամտությամբ:

Ժամանակ առ ժամանակ մարդը պետք է թողնի ամեն ինչ՝ մենակ մնալու իր հետ, որպեսզի խորհի կյանքի նպատակի մասին: Մարդկանց մեծ մասը թափառում է ավանդույթների և նորաձևության հոսանքի մեջ: Իրականում նրանք երբեք իսկապես չեն ապրել իրենց սեփական կյանքը, այլ՝ աշխարհիկ կյանքը: Ի՞նչի են նրանք հասել և որտե՞ղ են հայտնվել:

Հետևաբար, իմաստուն կլինի, որ մարդը պարբերաբար հեռանա առօրյա մտահոգություններից և «պարտականություններից»՝ իր մտքի խառնաշփոթը հանդարտեցնելու և փորձի հասկանալ դրա էությունը և որոշել այն նպատակը, որին ցանկանում է հասնել:

Հիշե՛ք, որ ամենամեծ վկայությունը, որը կարող եք ստանալ, ձեր խղճի վկայությունն է՝ ձեր հոգու անսխալական և անսխալական ձայնը: Ձեր խիղճը ձեզ ասում է, թե ով եք դուք իրականում՝ առանց զարդարանքի կամ քողարկման:

Մտածեք Հիսուս Քրիստոսի զորության մասին, որն ասաց. «Հայր, ներիր նրանց, որովհետև չգիտեն, թե ինչպես անել այն, ինչ չգիտեն»:

Եվ մտածեք մեծ մարգարեի մասին, որն ասաց. «Մի՞թե չասեմ ձեզ, թե ինչն է բարձրացնում մարդու կոչումը»: Նրանք ասացին. «Այո՛, ո՛վ Աստծո առաքյալ»: Նա ասաց. «Համբերատար եղեք նրա հետ, ով անտեղյակ է ձեր հանդեպ, տվեք նրան, ով ձեզնից զրկում է, պահպանեք կապերը նրա հետ, ով խզում է ձեր հետ կապերը, և ներեք նրան, ով անարդարություն է գործում ձեզ հետ»:

Ձեր լուսավորված խղճի ձայնին լսելը լույս կբերի ձեր ճանապարհին և օրհնություն՝ ձեր կյանքին: Երբ ձեր սրտում ուժեղ ցանկություն եք զգում որևէ ցանկություն կատարելու, օգտագործեք ձեր խորաթափանցությունը և հարցրեք ինքներդ ձեզ. «Լավ է, թե՞ վատ ցանկություն, որը ես ձգտում եմ կատարել»:

Մարդկային ցանկությունները սնուցվում են բազմաթիվ գործոններով: Երբ մեկը տեսնում է նոր մոդելի մեքենա, նա ցանկանում է ունենալ նմանատիպ մեկը: Երբ մեկը տեսնում է նոր ոճի տուն, նա ցանկանում է ունենալ նմանատիպ մեկը: Նորաձևության նոր միտումը դառնում է տարածված, և մարդիկ ձգտում են գնել և կրել այդ ոճը:

Որտեղի՞ց են գալիս ցանկությունները: Ես ժամերով մտորում էի այս մասին: Կարո՞ղ եք դասակարգել ձեր բոլոր ցանկությունները: Ես կարողացա դրանք բոլորը տեսակավորել և պահել միայն լավերը: Եվ երբ ես հասա աստվածային հաղորդության, ես հասկացա, որ իմ բոլոր լավ ցանկությունները միանգամից կատարվեցին: Այսօր

դուք ինչ-որ բան եք ցանկանում, իսկ վաղը ձեր հոգին
կարոտում է ինչ-որ այլ բանի: Ձեր միտքը, որը բխում էր
Ամենակարող Աստծուց, չի կարող բավարարվել այս
աշխարհի բարիքներով և երբեք էլ չի լինի, որովհետև,
սիրելի՛ս բարեկամ, դուք կորցրել եք ձեր հոգու
ամենաթանկարժեք և արժեքավոր գանձը, նրան, ով
միայնակ ունի գորություն բավարարելու ձեր կարոտը և
կատարելու ձեր ցանկությունները: Այդ կորցրած գանձը
Աստված է:

Ճիշտ է, որ կան որոշ լավ կամ անհրաժեշտ
ցանկություններ, և որ դուք պետք է աշխատեք դրանց
իրականացման ուղղությամբ: Սակայն, մինչ ձգտում եք
կատարել ձեր փոքր ցանկությունները, մի մոռացեք նախ
կատարել ձեր ամենամեծ ցանկությունը Աստծո հանդեպ:
Համոզմունքը, որ փոքր ցանկություններն ու
պարտականությունները պետք է նախ կատարվեն,
պատրանք է և խաբեություն: Ես դեռ հիշում եմ իմ
հոգևոր ճանապարհորդության սկզբում, որ ես
հետաձգող էի և կանոնավոր չէի մեդիտացիա անում,
չնայած ես անընդհատ ինքս ինձ ասում էի, որ ժամանակ
կգտնեմ դրա համար: Այսպես անցավ մի ամբողջ տարի,
մինչև հասկացա, որ չեմ կատարել այն, ինչ խոստացել էի
ինքս ինձ: Ես անմիջապես ինքս ինձ խոստում տվեցի, որ
առավոտյան առաջին բանը, որ կանեմ, լվացվելն է, ապա
Աստծո մասին մեդիտացիա անելը: Այդ ժամանակ
ամենօրյա գործերը բազմաթիվ էին, և դրանցից
խուսափելը հեշտ չէր, նույնիսկ կարճ ժամանակով:
Հետևաբար, ես որոշեցի նախ կատարել իմ հոգևոր
պարտականությունները: Եվ այսպես, ես մեծ դաս
սովորեցի. իմ պարտականությունը Աստծո հանդեպ
առաջինն է, և միայն դրանից հետո եմ զբաղվում մյուս,
պակաս կարևոր պարտականություններով:

Ինչո՞ւ պետք է Աստված բացի հավերժության
դարպասները մարդկության համար, եթե մարդկությունը
Աստծուց վեր է դասում այլ պարտականություններն ու

Նկատառումները: Աստված մեր մեջ հոգևոր թևեր է դրել և ակնկալում է, որ մենք կսավառնենք հոգևոր ոլորտներում: Այս թևերը մեր հոգևոր կարոտներն են, մեր վեհ մտքերը և մեր անկեղծ կարոտը դեպի մեր աստվածային աղբյուրը:

Եկեք նախ Աստծուն փնտրենք: Անխոհեմ է երկրային պարտականություններին առավելագույն կարևորություն տալը, քանի որ Ազրայելը կարող է ցանկացած պահի կանչել հոգին, և այդ ժամանակ բոլոր պարտականությունները, պարտավորությունները, հոգսերն ու մտահոգությունները կդադարեն և մեկընդմիջտ կավարտվեն: Ուրեմն ինչո՞ւ այդքան ամուր կառչել կյանքից:

Մարդը կարծում է, թե վայելում է անվտանգություն և հոգեկան խաղաղություն, ապա հանկարծ կորցնում է սիրելի մարդուն, կամ կորցնում է առողջությունը կամ աշխատանքը, և այդ անվտանգությունն ու հոգեկան խաղաղությունը կորչում են:

Որքա՞ն մեծ էր իմ սերը մորս հանդեպ: Ես կարծում էի, որ նա միշտ ինձ հետ կլինի, բայց հանկարծ հասկացա, որ նա լքել էր ինձ, երբ երեխա էի: Մենք չպետք է վախենանք մահից, այլ պետք է պատրաստ լինենք դրան:

Կյանքն այն չէ, ինչ թվում է: Մի՛ վստահեք դրան, քանզի այն անկայուն է, խաբուսիկ և լի հիասթափություններով ու կոտրված հույսերով: Այստեղ կատարելություն հնարավոր չէ գտնել: Ես չեմ ուզում ձեզ կյանքի անհրատեսական պատկեր տալ: Այս աշխարհը դրախտ չէ: Այն աստվածային լաբորատորիա է, որտեղ Աստված փորձարկում է հոգիները՝ տեսնելու, թե արդյոք Նրանք կհաղթահարեն չար ցանկությունները բարությանմբ և կդարձնեն Իրեն, այսինքն՝ Աստծուն, իրենց ամենամեծ ցանկությունը, որպեսզի Նրանք կարողանան վերադառնալ Նրա արքայություն:

Կյանքը լի է բոլոր տեսակի ողբերգություններով ու կատակերգություններով, աղետներով ու ուրախություններով: Այն անթիվ ձևերի մի հսկայական, անընդհատ փոփոխվող և կենսունակ գոբելեն է: Չկան երկու բացարձակապես նույնական բաներ: Յուրաքանչյուր մարդու կյանքը եզակի է: Յուրաքանչյուր անհատ ունի տարբեր առանձնահատկություններ, տարբեր մտածելակերպ և տարբեր ցանկություններ: Եթե մենք ամեն օր ենթարկվեինք նույն փորձություններին, մենք կհոգնեինք և կձանձրանայինք: Նույնիսկ դրախտը, եթե այն միշտ նույնը լիներ, կկորցներ իր գրավչությունը: Մենք սիրում ենք բազմազանությունն ու բազմազանությունը: Դրախտի մասին գերիշխող ավանդական պատկերացումը բացարձակապես սխալ է: Եթե այն իսկապես ձանձրալի լիներ, Աստծո սրբերն ու սուրբ մարդիկ կաղոթեին վերադառնալ Երկիր՝ զվարճանալու համար: Դրախտը անընդհատ նորացվում է ամենահաճելի ձևով, մինչդեռ Երկիրը հաճախ անընդհատ նորացվում է, բայց ձանձրալի և տհաճ ձևով:

Սակայն, չնայած այն հանգամանքին, որ կյանքը ուժասպառ և դժվարին է, մարդկանց մեծ մասը սովորում է դրան՝ հավատալով, որ ապրելու այլ ճանապարհ չկա: Չկարողանալով համեմատել այս կյանքը հոգևոր կյանքի հետ, նրանք չեն գիտակցում այս աշխարհի ծալքերում թաքնված ցավի և հոգնածության չափը:

Իրականում, կյանքը իրական չէ: Այն պարզապես զվարճանք է, ուրիշ ոչինչ: Ինչպես հին ֆիլմերը վերաթողարկվում են անընդհատ, այնպես էլ նույն հին իրադարձությունները կրկնվում են տարբեր ձևերով: Եվ չնայած կյանքի անվերջ շարունակականությանը, անցյալ ֆիլմերում ներկայացված նույն թեմաները կրկնվում են մեկը մյուսի հետևից: Իսկապես, պատմությունը կրկնվում է, և մարդիկ պարզապես արտեֆակտներ են ժամանակի թանգարաններում:

Թող կյանքը բացահայտի իր անակնկալները,
ընդունեք դրանք ուրախությամբ, օբյեկտիվությամբ և
անտարբերությամբ՝ առանց զգացմունքների
ազդեցության, կարծես ֆիլմ եք դիտում: Սրտանց ծիծաղը
հրաշալի դեղամիջոց է բոլոր մարդկային
հիվանդությունների համար:

Դու պետք է կյանքին մոտենաս հեշտությամբ և
հարմարավետությամբ: Սա է այն, ինչ ես սովորեցի իմ
ուսուցչից: Նրա ճգնաժամությունում իմ հոգևոր
մարզումների սկզբում ես կատարում էի իմ
պարտականությունները տխուր դեմքով՝ երբեք
չժպտալով: Մի օր իմ ուսուցիչը նկատեց սա և նկատեց.
«Աստծո կամքով, ամեն ինչ լավ լինի: Դու
հուղարկավորության մեջ ես: Զգիտե՛ս, որ Աստծուն
գտնելը նշանակում է թաքցնել անհանգստությունները և
թաղել բոլոր վշտերը: Կյանքին այդքան լուրջ մի՛
վերաբերվիր»:

Նա ինձ սովորեցրեց, որ մարդու
պարտականությունն է բարձրացնել իր միտքը բոլոր
երկրային շեղումներից ու խնդիրներից վեր, որպեսզի նա
կարողանա լիակատար ազատություն գտնել Աստծո մեջ:

Կյանքի մարտահրավերներին քաջությամբ և
ինքնավստահությամբ դիմակայելու համար պետք է
պահպանել հավասարակշռություն ուրախությունների և
տխրությունների, շահույթի և կորստի, հաղթանակի և
ձախողման մեջ:

Բոլոր իրադարձություններից անկախ՝ ներքին
խաղաղությունը պահպանելը խաբուսիկ
ցանկությունները հաղթահարելու լավագույն միջոցն է:
Սա այն է, ինչ ես սովորեցի մեծերից, ովքեր ժամանակի
փոփոխություններից չեն տուժել, այլ մնացել են
անսասան և անփոփոխ մինչև վերջ: Նույնիսկ
մարգարեները , երբ տանջվում էին, չեն կորցրել իրենց
սրբազան գիտակցությունը և ոչ էլ թույլ են տվել որևէ
մեկին գողանալ Աստծո սերը իրենցից: Հոգևոր

ուրախությունն ինքնին օրհնյալ պաշտպանություն է և բոլորի ամենամեծ ամրոցը: Փորձությունների և նեղությունների մեջ հիշեք Աստծո կողմից ձեզ տրված օրհնությունները: Ձեր հոգին Աստծո սրբազան տաճար է: Դուք չպետք է թույլ տաք, որ անգիտության խավարը պղծի այդ մաքուր վայրը: Որքան հրաշալի է լինել հոգևոր գիտակցության վիճակում՝ պատվավոր, արժանապատիվ, անվտանգ և խաղաղ: Ոչինչից մի՛ վախեցեք և ոչ մեկին մի՛ ատեք: Ձեր սերը տվեք բոլորին: Ձգացեք Աստծո սերը և տեսեք Նրա ներկայությունը բոլոր մարդկանց մեջ, և թող ձեր ամենաուժեղ ցանկությունը լինի Նրա մշտական ներկայությունը ձեր սրտում: Սա այս աշխարհում խաղաղության և հանգստության մեջ ապրելու ճանապարհն է: Բայց դժվար է համոտեսել այս ինքնաբավարարվածությունը, քանի դեռ ցանկությունների կատաղի քամիները փչում են սրտի օազիսով և ուժգին թափահարում նրա ծառերը:

Ցանկությունները ձևավորվում են մարդու միջավայրով: Դրանք ծնվում են մեր զգայական ընկալումներից և սահմանափակվում են այդ ընկալումների սահմանափակումներով: Գյուղական տոնավաճառին մասնակցելը բավարարում է որոշակի հուզմունքի ցանկությունը, բայց համաշխարհային մակարդակի ցուցահանդես այցելելուց և բոլոր տարբեր ցուցադրությունները տեսնելուց հետո փոքր տոնավաճառը կորցնում է իր հմայքն ու գրավչությունը: Այսպիսով, մենք նախ պետք է զգանք Աստծո հետ հաղորդակցության ուրախությունը, որպեսզի կարողանանք համեմատել այդ ուրախությունը երկրային ավելի փոքր հաճույքների հետ: Այդ դեպքում ցանկությունները կլինեն ավելի բարձր բնույթի:

Ցանկությունն անվերջ է. մեկ ցանկությունը կատարվում է միայն մեկ այլը, որը փոխարինում է նրան: Բայց երբ դուք գտնում եք Աստծուն, ձեր բոլոր ցանկությունները կատարվում են: «Նախ փնտրեք Աստծո արքայությունը և

Նրա արդարությունը, և այս ամենը կտրվի ձեզ (և այն, ինչ Աստծո մոտ է, ավելի լավն է և ավելի տևական)»:

Այսպիսով, ինչու՞ նախ չփնտրել այդ ամենամեծ ցանկության կատարումը և Աստծո առատաձեռն ձեռքից չստանալ լավագույնն ու ամենատևականը:

Երբ Աստված պատասխանում է որոնողի աղոթքին՝ ճանաչելու իրեն, նրա մյուս բոլոր ցանկությունները կկատարվեն անմիջապես և քնդմիշտ:

Ոմանք կարծում են, որ ցանկություններ չունեն: Լավ է:

Ես նկատել եմ, թե ինչ է հաճախ պատահում, երբ մարդիկ գնում են շուկա: Նրանք կարող է չունենան գնելու որևէ հատուկ ցանկություն, բայց հանկարծ ինչ-որ բան գրավում է նրանց ուշադրությունը, և նրանք մտածում են. «Օ՛, այո, ես պետք է գնեմ այն»:

Նույնիսկ եթե նրանք անմիջապես չգնեն այն, այն գիշեր-ցերեկ մնում է նրանց մտքերում, մինչև որ վերջապես գնեն, նույնիսկ եթե ստիպված լինեն պարտքով գումար վերցնել: Նրանք որոշ ժամանակ վայելում են այն, բայց աստիճանաբար դրա հմայքը մարում է, և այն ունենալու ուրախությունը նվազում է, ուստի նրանք ցանկանում են ինչ-որ այլ բան և այլն:

Երբեմն մենք հանդիպում ենք մեկին, ով ասում է. «Ա՛խ, եթե միայն ունենայի այսքան գումար (կամ հատուկ մոդելի մեքենա կամ լողավազան կամ կամ)», և հենց որ այդ ցանկությունը կատարվում է, առաջանում է նոր բանի հանդեպ մեկ այլ կարոտ:

Մարդկային ցանկությունները բնույթով անկատար են, ուստի դրանք անկարող են իրենց տերերի համար լիակատար երջանկություն ապահովել:

Աշխարհը կփորձի շեղել ձեզ այն մտքից, որ միակ իսկապես արժեքավոր ցանկությունը Աստծուն գտնելն է: Բայց դուք պետք է ամեն օր հիշեցնեք ինքներդ ձեզ այս մասին: Երբ մարդը որոշում է թողնել ծխելը, դադարեցնել չափից շատ ուտելը, դադարեցնել ստելը կամ

դադարեցնել խաբեությունը, նա պետք է վճռական լինի իր որոշման մեջ և չտատանվի: Վատ միջավայրը քայքայում և թուլացնում է կամքը՝ մարդու մեջ ստեղծելով կեղծ ցանկություններ: Այն խլում է նրանցից լավագույնը և տալիս վատագույնը: Նրանք, ովքեր ապրում են գողերի հետ, կարծում են, որ դա ապրելու միակ ճանապարհն է: Բայց լավ մարդկանց հետ շփվելը միտքը ուղղորդում է դեպի ավելի բարձր բաներ, որպեսզի կեղծ ցանկությունները այլևս չգայթակղեն մարդուն: Այս կյանքում ամեն ինչ ենթակա է փոփոխության և տատանումների: Բայց մի քանի պահ խորը խորհրդածության կամ մաքուր հոգևոր թեմաների ուսումնասիրության և խորհրդածության մեջ կլինեն ոգեշնչման աղբյուր՝ անկեղծ որոնողին տանելով խաբեության և պատրանքի օվկիանոսով դեպի աստվածային ափեր, որտեղ «ոչ մի հոգնածություն Նրանց այնտեղ չի դիպչի, և ոչ էլ նրանք այնտեղից կվտարվեն»:

(Ամենամեծ հանգիստը պատրաստվել է նրանց համար, ովքեր աշխատել են, և նա, ով ոչ մի ջանք չի խնայել ճշմարտությունը փնտրելու համար, նվաճել է այն)

Իսկական երջանկությունը Աստծո հանդեպ կարոտի և Նրա մասին անընդհատ մտածելու մեջ է: Համառությամբ գալիս է մի ժամանակ, երբ այդ միտքը դառնում է այնքան հաստատուն և անսասան, որ ոչ մի ֆիզիկական, մտավոր կամ հոլզական տառապանք չի կարող շեղել ձեր գիտակցությունը Աստծուց: Մի՞թե զարմանալի չէ ապրել Աստծո գիտակցությամբ, մտածելով Նրա մասին և զգալով Նրան միշտ, և մնալ Նրա անսասան ներկայության սրբավայրում, որտեղ ո՛չ մահը, ո՛չ էլ որևէ այլ բան չեն կարող գողանալ ձեր ներքին խաղաղությունը: (Նրանք, ովքեր հավատում են և որոնց սրտերը հանգստություն են գտնում Աստծո հիշատակի

**մեջ: Իսկապես, Աստծո հիշատակի մեջ սրտերը
հանգստություն են գտնում):**

**Երբ դու անխոցելի ես դառնում բոլոր
ցանկությունների նկատմամբ, դու վայելում ես
հավերժական ներկայությունը**

**Կյանքն իսկապես տարօրինակ է, քանի որ ամեն ինչ
ենթակա է փոփոխության: Հետևաբար, չպետք է
երջանկության նավը խարխախ գցել այս կյանքի շարժվող
ավազների վրա: Մեր ժամանակը կանցնի, և այն, ինչ
մենք հիմա տեսնում ենք, մի օր կանհետանա:
Փոփոխությունը ընդունելի է, քանի դեռ դուք թույլ չեք
տալիս, որ այն վնասի ձեզ: Եվ երբ այն վնասում է ձեզ,
ձեր ներքին խառնաշփոթը ձեզ համար ուղերձ է, որ
չտիրեք ցանկություններին: Երբ դուք ապահով եք
աստվածային հոգով, դուք վայելում եք ամեն ինչ՝ առանց
կապվածության կամ կախվածության: Հետևաբար, Նրան
ճանաչելու ձգտումը չափազանց կարևոր է նրանց
համար, ովքեր հոգ են տանում դրա մասին: Հակառակ
դեպքում կյանքը կլինի կործանարար հիասթափություն,
որը սարսափելի կերպով կփշրի հոլյսերը:**

**Երբ 1935 թվականին վերադարձա Հնդկաստան,
հոլյս ունեի այցելել այն վայրերը, որոնք սիրում էի
մանկության տարիներին, բայց ժամանելուն պես
պարզեցի, որ ամեն ինչ փոխվել էր: Կյանքի փուլը
վերադասավորվել էր այլ կերպ: Ամենամեծ
հիասթափությունն ու ցնցումը եղան, երբ այցելեցի իմ
հին տունը Այկապուրում, որտեղ խաղում էի և դիտում
թռչուններին: Միայն մեկ ծառ էր մնացել այն ամենից, ինչ
հիշում էի: Այդպիսին է կյանքը: Ծանոթ և սիրելի իրերը
մեկ առ մեկ անհետանում էին մեր տեսադաշտից: Ես
պատրաստ էի ամեն ինչ տալ, որպեսզի տեսնեի մեր
տունը այնպիսին, ինչպիսին այն եղել է իմ մանկության
տարիներին: Եվ այնուամենայնիվ, Աստված կատարեց իմ
ցանկությունը, քանի որ ավելի ուշ տեսիլքում տեսա
տունը, որտեղ մենք լողում էինք լողավազանում, ապա**

բարձրացա վերև, պառկեցի մահճակալին և կերա մանգո, ինչպես արել էի շատ տարիներ առաջ:

Ցանկությունները հիմա պետք է շատ ուշադիր քննվեն և մանրակրկիտ ուսումնասիրվեն, լավ տեսակավորվեն, և միայն լավերը պետք է պահվեն, և նույնիսկ այդ լավ ցանկությունները չպետք է թույլ տրվեն խեղդել Աստծո հանդեպ ամենակարևոր ցանկությունը:

Այդ ցանկությունը պետք է մնա կենդանի և այրող, և չպետք է թույլ տրվի, որ այն մարի կամ մարի: Մարդը մեծ պատրանքի մեջ է, երբ խնդրում է Աստծուն կատարել իր երկրային ցանկությունները, բայց չի խնդրում Նրան բացահայտել իրեն իրեն: Պատկերացրեք մի երեխայի, որը անընդհատ պահանջում է, որ իր ծնողները բավարարեն իր խնդրանքները, և այլապես ո՛չ հարցնում է դրանց մասին, ո՛չ էլ մտածում դրանց մասին: Սա անշնորհակալություն է և նրանց բարության ժխտում, և դրանում կա դաս նրանց համար, ովքեր խորհում են:

Երբ կյանքի այս գիրքը կիրառվում է, մարդուն կուղեկցեն միայն երկրային ճանապարհորդության ընթացքում ձեռք բերված հոգևոր գիտելիքները: Հետևաբար, Աստված պետք է միշտ ներկա մնա մարդու մտքում՝ անընդհատ կանչելով Նրան և երբեք չմոռանալով Նրան, եթե մարդ իսկապես մտահոգված է իր հոգևոր ապագայով: Երբ մենք Աստծո հետ հաղորդակցության մեջ ենք, կտեսնենք, որ բոլոր ցանկությունները կատարվում են խորհրդավոր ձևով: Բայց մենք նախ պետք է փնտրենք Աստծուն: Նա առատաձեռն է և մեզ ամեն ինչ տվել է, բայց մենք Նրան կգտնենք միայն այն ժամանակ, երբ չբավարարվենք Նրա պարգևներով, այլ դիմենք Նվիրատուին: Մենք Նրան կճանաչենք այնքան ժամանակ, քանի դեռ անկեղծ ենք մեր հետապնդման մեջ, լուրջ ենք Նրան մոտենալու և Նրա օրհնյալ ներկայությունը զգալու մեր ցանկության մեջ:

Մարդու առջև ծառացած ամենամեծ խոչընդոտը իր սեփական «ես»-ն է: Երբ նա փորձում է լուռ նստել և

մտածել հոգևոր հարցերի մասին, հանկարծակի առաջանում են աշխարհիկ մտքեր, որոնք շեղում են Նրանց ուշադրությունը և խանգարում հասնել իրենց նպատակին: Նրանք պետք է մարզվեն իրենց՝ վերահսկելու իրենց մտքերն ու մարմինները, և դա անելով՝ Նրանք իրենց հոգում կրելու են շարժական դրախտ՝ կյանքում թե մահվան, դրախտում թե դժոխքում, այդ գերագույն երջանկությունը կուղեկցի Նրանց:

Մենք պետք է խորապես աղոթենք Աստծուն՝ թափելով մեր մեծ կարոտը, խնդրելով Նրան սրտի լեզվով, հոգու կարոտով և խղճի շշուկով, որպեսզի Նա լսի մեզ և պատասխանի մեզ: Բայց եթե մարդը կիսատ-պռատ աղոթում է և միևնույն ժամանակ մտածում է ինչ-որ այլ բանի մասին՝ մի բանի մասին, որը Աստված գիտի, որ այդ մարդու գլխավոր մտահոգությունը չէ, Նա չի պատասխանի:

Մենք նախ պետք է ունենանք Աստծուն: Ժամանակը հիմա է: Մենք չպետք է սպասենք, քանի որ պատրանքները չափազանց հզոր են: Կյանքը արագ է անցնում, և ամոթ է հեռանալ այս աշխարհից՝ չիմանալով կյանքի նպատակը: Մենք պետք է մտածենք, երբ ազատ ժամանակ ունենանք: Նույնիսկ եթե ձեր աղոթքները սկզբում չեն պատասխանվում, մի հուսահատվեք Աստծո ողորմածությունից, այլ շարունակեք աղոթել: Աղոթեք անկեղծորեն և վստահեք, որ ձեր աղոթքը կպատասխանվի:

Ես իմ կյանքում ականատես եմ եղել Աստծո աղոթքին արձագանքելու ամենամեծ ապացույցին: Սակայն նման արձագանքը պահանջում է ջանք, քանի որ ոչ մի նշանակալից բան չի լինում առանց ձգտման:

Մեդիտացիան կարևոր է կյանքի գաղտնիքները բացահայտելու և Աստծո արքայությունն մտնելու համար:

Վատ սովորություններն ու այլ շեղող գործոնները կփորձեն խաթարել ձեր ջանքերը և թուլացնել ձեր

վճռականությունը: Բայց եթե ուզում եք երջանիկ լինել, ձեր մտքերը դարձրեք դեպի Աստված, և դուք կգտնեք Նրան ձեր մոտ:

Երկրային հաճույքների ցանկությունները ստեղծում են մագնիսական ձգողություն, որը մարդուն ձգում է դեպի այս երկիրը՝ կյանք առ կյանք: Մարմնին վերադառնալը դառնում է ավելորդ նրանց համար, ովքեր գտել են իրենց ցանկությունները Աստծո մեջ: Երբ նրանք ցանկանում են կատարել որևէ ցանկություն, նրանք մտածում են դրա մասին, և այն դրսևորվում է նրանց առջև: Մայրս հայտնվեց ինձ նրա մահից հետո, և ես մխիթարվեցի նրան տեսնելով և շնորհակալություն հայտնեցի Աստծուն Նրա բարության համար: Իսկապես, Նա Ամենաառատաձեռնն ու Ամենաողորմածն է: Նա կատարում է մեր ցանկությունները՝ ցույց տալով Իր սերն ու երախտագիտությունը մեզ, երբ մենք Նրան ենք տալիս առաջին տեղը մեր սրտերում:

Երբ մարդը հասնում է Աստծուն, Նա դառնում է կյանքի և ճակատագրի տերը: Մենք չպետք է հանգստանանք, մինչև աստվածային ներկայությունը չհաստատվի մեր կյանքում: Նա մեզ կտա այն ամենը, ինչ մենք կարոտում ենք, և կփորձարկի մեզ:

Հոգևոր ճանապարհի վրա փորձություններն ու խոչընդոտները շատ ու մեծ են, բայց երբ մենք անցնում ենք այդ փորձությունների միջով և հաղթահարում դրանք, մենք պետք է ասենք. «Տե՛ր, Դու պատասխանել ես իմ աղոթքներին և կատարել իմ ամենամեծ ցանկությունները, այնպես որ իմ սիրտը հարստացել է Զո ներկայությամբ, և իմ հոգին փայլում է Զո լույսով»:
Խաղաղություն լինի քեզ վրա

Ալտրուիզմը ընդլայնում է գիտակցությունը

Երբ դուք բարի մտադրություններ եք հայտնում ուրիշներին, ձեր գիտակցությունը ընդլայնվում է: Երբ դուք մտածում եք ձեր մերձավորի մասին, ձեր էության մի մասն ազատվում է այդ մտքի հետ միասին: Բայց միայն մտածելը բավարար չէ. մենք պետք է պատրաստ լինենք մտածելը գործնականում կիրառել:

Ամուսնությունը ալտրուիզմի դաս է: Երկու մարդ փորձում են կյանքը կիսել միմյանց հետ: Հետո երեխաներ են ծնվում, և ծնողները կիսում են իրենց ունեցածը նրանց հետ: Բայց միայն մերձավոր ընտանիքի և ուրիշ ոչ մեկի մասին մտածելը (այսինքն՝ ես և դու կամ միայն մենք) եսասիրության մի ձև է:

Կգա ժամանակը, երբ մեր սիրելիները կհեռանան մեզանից. սա է կյանքի ճանապարհը: Սա մեզ հիշեցնում է,

որ մարդկության վերջնական նպատակը մեր գիտակցության սահմանները ընդլայնելն է՝ աշխատելով ուրիշների համար և կյանքի օրհնությունները նրանց հետ կիսելով:

Ալտրուիզմը իր տիրոջը բերում է բազմաթիվ օրհնություններ և մեծ երջանկություն, քանի որ ալտրուիզմի միջոցով մարդը պահպանում է իր սեփական երջանկությունը: Իմ նպատակն է երջանիկ դարձնել ուրիշներին, քանի որ իմ երջանկությունը բխում է նրանց երջանկությունից:

Մենք չենք կարող իսկապես վայելել հաջողության համը, եթե մեր երջանկությունը չկիսենք ուրիշների հետ: Ես նկատի ունեմ ոչ միայն ընտանիքի անդամներին, այլ բոլոր մարդկանց:

Մենք պետք է մտածենք ուրիշների մասին և օգնենք նրանց մեր լավագույն կարողությունների սահմաններում: Սա չի նշանակում ինքներս մեզ աղքատացնել, այլ ցույց տալ անկեղծ և բարեկամական հոգատարություն ուրիշների նկատմամբ և պատրաստակամություն կիսվելու նրանց կարիքներով:

Մենք նախ պետք է ճշմարտության սկզբունքները կիրառենք մեզ վրա: Մենք չենք կարող ուրիշներին ալտրուիզմ սովորեցնել, եթե ինքներս ալտրուիստ չենք: Եթե սկսենք ինքներս մեզնից, լավ օրինակ կդառնանք ուրիշների համար:

Ես իմ կյանքը նվիրել եմ ուրիշներին ծառայելուն և օգուտ բերելուն: Ես շատ եմ ճանապարհորդել և դասախոսություններ կարդացել մեծ լսարանի առջև: Բայց գիտեմ, որ լավագույնս ծառայում եմ ուրիշներին իմ գրվածքների և ուսմունքների միջոցով: Մարդկանց բազմությունը գալիս է դասախոսություններ լսելու, ոչ թե անպայմանորեն անկեղծ սիրուց դրդված: Մարդիկ գալիս են ոգեշնչման և հոգևոր մխիթարության համար: Բայց ես ուզում եմ հոգիներ, որոնք փնտրում են ճշմարտությունը, ովքեր

սիրում են Աստծուն: Ահա թե ինչու ես կենտրոնացել եմ և
շարունակում եմ կենտրոնանալ Աստծո մասին
խորհրդածելու անհրաժեշտության վրա:
Բոլոր լուրջ և համառ որոնողները իրենց հոգևոր
որոնման մեջ կպսակվեն հաջողությամբ, եթե շարունակեն
առաջ շարժվել ցանկությամբ և ջանասիրությամբ:
Մենք պետք է սիրենք Աստծուն մեր ողջ սրտով,
մտքով, հոգով և ուժով, և սիրենք մեր մերձավորին ինչպես
մեզ

Ինչ է նշանակում սիրել Աստծուն ամբողջ սրտով,
մտքով, հոգով և զորությամբ:

Սիրտը նշանակում է զգացողություն, միտքը՝
կենտրոնացում, հոգին՝ խորը հոգևոր ներդաշնակություն
մեդիտացիայի մեջ, իսկ ուժը՝ մեր ողջ էներգիան Աստծուն
ուղղորդել:

Սա նշանակում է սիրել Աստծուն մեր բոլոր
զգացմունքներով, կենտրոնանալով մեդիտացիայի վրա՝
կյանքի էներգիան կամ ուժը նյութից վերահղելով դեպի
ոգին և ուշադրությունը մարմնից դեպի Աստված
տեղափոխելով:

Անհնար է սիրել Աստծուն առանց խորհրդածության,
քանի որ միայն խորհրդածության միջոցով կարող ենք
գիտակցել մեր հոգևոր բնույթը՝ որպես հոգի, որը հավերժ
կապված է Աստծո հետ, որը ստեղծել է այն իր պատկերով:

Մենք պետք է մեր մեջ գահ կառուցենք Աստծո վեհ
սիրո համար: Կյանքում ավելի կարևոր բան չկա: Ավելի
բարձր նպատակ չկա, քան սիրել Նրան, խոսել Նրա
մասին և լուսավորել ուրիշներին, որպեսզի Նրանք
ճանաչեն Նրան: Ես ուրիշ ոչինչ չեմ ուզում մարդկանցից:
Հաճելի է կիսվել իմ հոգևոր փորձառությամբ Նրանց

հետ, ովքեր անկեղծորեն փնտրում են այն: Ինձ ոչինչ
այնքան ուրախություն չի պատճառում, որքան Նրանց
հետ Աստծո մասին խոսելը և Նրանց օգնելը զգալու Նրա
ներկայությունը:

Հրաշալի է սիրել Աստծուն և սիրել Նրա ծառաներին:

Երբ մենք գտնում ենք Նրան, մենք զգում ենք Նրա սերը
բոլորի մեջ: Տիեզերքում սիրո ուժից մեծ ուժ չկա:
Ես տեսնում եմ Ամենաբարձրյալ Տիրոջը գահակալած
երկնքում և օվկիանոսներում, և իմ գիտակցության գահին
տեսնում եմ Նրան ներկա իմ մեջ և բոլորի հոգիներում, և
ես ընդունում եմ Նրան իր բոլոր անսահման ձևերով և
արարչագործության դրսևորումներով:
Եթե եսասիրությունը չլիներ, աշխարհը դրախտ
կլիներ:

Եթե աշխարհը հրաժարվեր իր չար եսասիրությունից,
մենք կտեսնեինք դրախտ այս երկրի վրա:
Պատերազմի սերմերը ընկած են չարամիտ
եսասիրության հիմքում: Վաղ մարդիկ նախ օգտագործել
են քարե մահակներ, որոնք հետագայում վերածվել են
աղեղների և նետերի՝ իրենց եսասիրությունը ուրիշների
եսասիրությունից պաշտպանելու համար: Ավելի ուշ
հորինվել են հրացաններ և ատրճանակներ, ապա՝
գնդացիներ, իսկ հետագայում՝ ռումբեր և թունավոր գազ՝
այս ամենը մարդկանց մեկ խմբի եսասիրությունը մյուսի
եսասիրությունից պաշտպանելու համար:
Մարդկության կործանարար ներուժը աճել և
զարգացել է ավելի, քան Նրա կառուցողական ներուժը: Այս
չարորակ թարախակույտը՝ չարամիտ եսասիրության
թարախակույտը, ի վերջո կպայթի: Բայց, ցավոք, շատ
կյանքեր կկործանվեն, նախքան մարդկությունը
կարթնանա և կհասկանա, որ ազգայնական
եսասիրությունը ոչ պակաս վնասակար է, քան
անձնական եսասիրությունը: Ազգը հիմնականում
կազմված է փոքր խմբերից, և այդ խմբերը կազմված են
անհատներից. մարդ պետք է սկսի ինքն իրենից:
Այս զգվելի եսասիրության արդյունքում բռնկվում են
պատերազմներ, խաթարվում է տնտեսական
հավասարակշռությունը, տիրում է անկում, ապա՝
դեպրեսիա:

Երկրների միջև սահմանները ֆիքսված չեն, և աշխարհի կառավարությունները ենթակա են անընդհատ փոփոխությունների
Եաստիրություն, որը ձգտում է երջանկություն՝ առանց
հաշվի առնելու ուրիշների իրավունքներն ու երջանկությունը, կամ որը ոտնահարում է ուրիշների իրավունքներն ու շահերը՝ սեփական նպատակների համար, ծնում է աղքատություն, դժբախտություն և տառապանք:

Ուրիշների հաշվին հարստանալը լուրջ սխալ է:

Կոմունիզմը, որը արտաքուստ զանգվածներին խոստանում է առատություն և բարգավաճում, չի հաջողի և մի օր կփլուզվի, քանի որ հիմնված է հարկադրանքի և անձնական ազատությունների ճնշման վրա (Նշում. Այս դասախոսությունը կարդացել է վարպետ Պարամիանսան 1937 թվականին, և այս եզրակացությունն իսկապես իրականացել է):

Մեծ մարդիկ պաշտպանում են ալտրուիզմը՝ հիմնված տալու անկեղծ հոգևոր ցանկության վրա:

Եթե մարդը կենտրոնանում է միայն իր ձեռքերի և ոտքերի վրա և անտեսում է գլուխը, ուղեղը չի գործի՝ շարժիչ հմտությունները ուղղորդելու համար: Բոլոր

մարմնի գործառույթները պետք է համակարգված լինեն:

Նմանապես, ազգերի և հասարակությունների մտքերը (որոշում կայացնողները) պետք է համակարգված աշխատեն ձեռքերի և ոտքերի (աշխատուժի) հետ, քանի որ եթե շահերը բախվեն, կարգուկանոնը կխախտվի, քաոսը կտիրի, և կառաջանան տառապանքներ:

Աշխարհում կա երկու ուսուցիչ: Նա, ով Աստծուն է ընդունում որպես իր առաջնորդ և խորհրդատու, ոչնչից չի վախենա: Նա, ով Սատանային է ընդունում որպես իր առաջնորդ և ուղեցույց, շատ կտուժի:

Այս կյանքում մարդկանց մեծամասնության համար բանալի բառը «ես»-ն է: Հոգևոր տրամադրվածություն և հակում ունեցողները ուրիշների մասին մտածում են

այնքան, որքան իրենց մասին: Նրանք, ովքեր միայն իրենց
մասին են մտածում, իրենց վրա են բերում շրջապատի
մարդկանց թշնամանքն ու վրդովմունքը: Բայց նրանք,
ովքեր հաշվի են առնում ուրիշների զգացմունքներն ու
շահերը, հայտնաբերում են, որ ուրիշները մտածում են
իրենց մասին և հաշվի են առնում իրենց զգացմունքները:

Եթե քաղաքում հարյուր մարդ կա, և նրանցից
յուրաքանչյուրը փորձում է խլել մյուսներից, ապա
նրանցից յուրաքանչյուրը կունենա իննսունինը թշնամի:

Բայց եթե նրանցից յուրաքանչյուրը փորձի օգնել
մյուսներին, ապա նրանցից յուրաքանչյուրը կունենա
իննսունինը ընկեր:

Ես այդպես ապրեցի և ոչինչ չկորցրի՝ ուրիշներին
տալով: Իրականում, ամեն ինչ, ինչ տվել էի, վերադարձավ
ինձ՝ բազմապատկված Աստծո շնորհով: Հիմա ես ոչնչի
չեմ կարոտում, որովհետև այն, ինչ ունեմ իմ խորքում,
ավելի մեծ է և ավելի թանկ, քան այն ամենը, ինչ
աշխարհը կարող է առաջարկել: Մարդն իսկապես
փնտրում է երջանկություն, և երբ երջանկություն է ձեռք
բերվում, դրան հանգեցնող հանգամանքների կարիքը
վերանում է:

Ես բանկային հաշիվ չունեմ, քանի որ այս աշխարհում
իմ միակ երաշխիքը մարդկանց իմ հանդեպ ունեցած լավ
զգացմունքներն են: Ես չեմ հավատում որևէ այլ երկրային
երաշխիքի: Իսկական հարստությունը եղբայրների և
ընկերների սրտերում ապրելն է:

Երբ մենք անձնուրաց ենք, մենք երջանիկ ենք
դառնում: Եվ եթե մենք որդեգրենք այս մոտեցումը, մեր
շրջապատի մարդիկ կազդվեն մեր վարքից և կփորձեն
ընդօրինակել մեզ: Մենք պետք է վերացնենք
եսասիրությունը, որը բոլոր անհատական և ազգային
չարիքների արմատն է:

Սուրբը օդ բարձրացավ
«Հնդկաստանի փիլիսոփայությունը յոգայի
կյանքում» գրքից

«Երեկ գիշեր ես տեսա Յոգիային մի քանի ոտնաչափ բարձրության վրա կախված»:

Այդ հետաքրքիր արտահայտությամբ սկսեց իր ելույթը իմ ընկեր Ուպենդրա Մոհան Զաուդիրին

Նա ոգևորությամբ ժպտաց և ասաց. «Գուցե դուք կռահեիք եք նրա անունը. չե՞ք նկատի ունենում Բհադուրի Մահասայային, որը ապրում է վերին շրջանաձև ճանապարհին»:

Ուպենդրան գլխով արեց համաձայնության նշանով, չնայած մի փոքր հիասթափված էր, որ լուրը ինձ չէր հասել իր միջոցով: Իմ ընկերները գիտեին, թե որքան հետաքրքրված էի սրբերով, և նրանք միշտ ուրախ էին ինձ նոր սրբերի հետ ծանոթացնել:

Ես շարունակեցի ասելով. «Յոգիի տունը շատ մոտ է մեր տանը, և ես պարբերաբար այցելում եմ նրան»:

Իմ խոսքերը մեծ հետաքրքրություն առաջացրին Ուպենդրայի մոտ, քանի որ հետաքրքրությունը ակնհայտ էր նրա դեմքին, և ես ավելացրի.

հին յոգայի ութ շնչառական տեխնիկաներին ⁽¹⁾, ինչպես գրառել է իմաստուն Պատանջալին ⁽²⁾: Մի օր Բհադուրի Մահասայան իմ առջև կատարեց Բհաստրիկա Պրանայամա այնպիսի զարմանալի զորությամբ, որ ես զգացի, թե սենյակով իսկապես անցել է հզոր փոթորիկ: Հետո նա հանդարտեցրեց այս փոթորկալից շնչառությունը և մնաց անշարժ՝ վեհ գիտակցության վիճակում ⁽³⁾: Այս փոթորկին հաջորդած խաղաղության մթնոլորտը այնքան պարզ և անմոռանալի էր»:

Ուպենդրայի ձայնը անհավատությունից էր լցված, երբ նա ասաց. «Ես լսել եմ, որ սուրբը երբեք չի լքում իր տունը, դա ճիշտ է»:

Ես պատասխանեցի. «Այո՛, դա ճշմարտություն է: Նա վերջին քսան տարիների ընթացքում փակված է մնացել իր տանը: Սակայն նա թուլացնում է այս խիստ օրենքի սահմանափակումները, որոնք ինքն է դրել իր վրա մեր սուրբ տոների ժամանակ, և քայլում է դեպի այն կողմի

արահետը, որտեղ հավաքվում են մուրացկանները, քանի որ Սուրբ Բահադուրին հայտնի է իր բարի սրտով»:

Նա ասաց. «Բայց ինչպե՞ս է սուրբը մտում օդում կախված՝ անտեսելով ձգողականության օրենքը»:

Ես պատասխանեցի. «Յոգիի մարմինը կորցնում է խտությունը որոշակի պրանայամա շնչառական վարժություններ կատարելով, և այդ դեպքում նա կարող է թռչել կամ ցատկել գորտի պես: Նույնիսկ սրբերը, ովքեր չեն զբաղվում ավանդական յոգայով, լողում են օդում՝ մտնելով Աստծո հանդեպ աճող կարոտի վեհ վիճակների մեջ»:

Հետաքրքրասիրությունը փայլատակեց Ուպենդրայի աչքերում, և նա ասաց. «Ես կցանկանայի ավելին իմանալ այս իմաստուն մարդու մասին: Մասնակցո՞ւմ ես նրա երեկոյան հանդիպումներին»:

Ես ասացի. «Այո՛, ես հաճախ եմ այցելում նրան, և ես շատ տպավորված եմ նրա արագ սրամտությամբ և հրաշալի իմաստությամբ: Երբեմն իմ ծիծաղը փչացնում է հավաքույթի հանդիսավորությունը: Չնայած սրբին դա չի անհանգստացնում, նրա աշակերտները զայրացած նայում են ինձ»:

Այդ օրը՝ դպրոցից տուն վերադառնալիս, ես կանգ առա Բհադուրի Մահասայայի տան մոտ և որոշեցի այցելել նրան: Յոգին ապրում էր մեկուսացված՝ առաջին հարկում մի աշակերտի հսկողության տակ: Այս աշակերտը շատ ուշադիր էր այցելուների հանդեպ և հարցրեց ինձ, թե արդյոք ես հանդիպում ունե՞մ իր ուսուցչի հետ: Բայց ուսուցիչը անմիջապես հայտնվեց՝ փայլող աչքերով, այդպիսով խնայելով ինձ տեղում անտարբերության մատնվելուց: Նա ասաց աշակերտին.

«Թող Մուկանդան գա, երբ ցանկանա: Մեկուսացման կանոնը նախատեսված չէ իմ, այլ ուրիշների հարմարավետության համար: Աշխարհիկ մարդիկ չեն հարմարավետ զգում մեր ազնվության հետ, ինչը կոտրում է նրանց հպարտությունը: Սրբերը ոչ միայն

հազվադեպ են, այլև շփոթեցնող: Նույնիսկ Սուրբ Գրքում մենք երբեմն տեսնում ենք, որ նրանք ամոթ են պատճառում ուրիշներին»:

Ես հետևեցի Բհադուրի Մահասայային դեպի նրա պարզ վերին հարկի բնակարանը, որը նա հազվադեպ էր լքում: Վարպետները սովորաբար անտեսում էին աշխարհի շքեղությունն ու հմայքը՝ հեռանալով հանրության աչքից: Աշխարհը հազվադեպ է ուշադրություն դարձնում նրանց, մինչև նրանք հաստատուն կերպով չեն հաստատվում ժամանակի տարեգրքերում, քանի որ իմաստունի ժամանակակիցները չեն սահմանափակվում միայն ներկայի նեղ սահմաններում ապրողներով:

Ես ասացի. «Մեծ իմաստուն, դու առաջին յոգին ես, որին ես ճանաչել եմ, ով ամբողջ ժամանակ իր տանը է մնում»:

Նա պատասխանեց. «Երբեմն Աստված իր սրբերին տնկում է անսպասելի հողում, որպեսզի մենք չմտածենք, որ կարող ենք նրանց ենթարկել որևէ հատուկ կանոնի»:

Սուրբը նստած էր խաչաձև ոտքերով՝ խորհրդածելով, նրա կենսուրախ մարմինը հանգչում էր լոտոսի դիրքում: Չնայած նա յոթանասունն անց էր, նրա մարմինը ծերացման կամ երկարատև նստելուց թուլացման որևէ նշան չէր ցույց տալիս: Ուժեղ և բարձրահասակ, նա կատարյալ էր ամեն ինչում: Նրա դեմքը կրում էր սուրբ գրություններում նկարագրված իմաստունի դիմագծերը, որը ազնիվ գլխով էր, խիտ մորուքով, միշտ ուղիղ նստած, նրա խաղաղ աչքերը հառած Աստվածային Ներկայությանը:

Ես նստեցի սրբի հետ խորհրդածության մեջ, և մեկ ժամ անց նրա մեղմ ձայնը արթնացրեց ինձ.

«Դուք հաճախ եք մտնում անշարժ վիճակի մեջ, բայց հասե՛լ եք Աստծո իրական գիտակցության վիճակին»:

Սուրբը ցանկանում էր հիշեցնել ինձ, որ Աստծուն ավելի շատ սիրեմ, քան խորհրդածեմ, և ավելացրեց.

«Մի՛ շփոթիր միջոցը նպատակի հետ և մի՛ դարձրու միջոցը քո նպատակը»:

Եւ ինձ մի քանի մանգո առաջարկեց և իր սուր հումորով, որը ես զվարճալի էի համարում՝ չնայած նրա լուրջ բնավորությանը, ասաց.

«Մարդկանց ցանկությունը՝ միանալ ուտելիքին, շատ ավելի մեծ է, քան նրանց ցանկությունը՝ միանալ Աստծուն»:

Այս բառախաղը բարձր ծիծաղ առաջացրեց ինձ մոտ, և նրա հայացքը մեղմացավ քնքշությունից, երբ ասաց.

«Ի՛նչ ծիծաղ»: Նրա դեմքը լուրջ էր, բայց միևնույն ժամանակ երանելի ժպիտով: Նրա մեծ, լոտոսի նման աչքերը թաքցնում էին սրբազան, ներքին ժպիտ:

Սուրբը մատնացույց արեց սեղանին դրված մի քանի հաստ ծրարներ՝ ասելով. «Այս նամակները ինձ հասել են հեռավոր Ամերիկայից: Ես նամակագրվում եմ մի շարք ընկերությունների հետ, որոնց անդամները հետաքրքրություն են ցուցաբերում յոգայով: Նրանք վերագտնում են Հնդկաստանը՝ ավելի լավ հասկանալով, քան Կոլումբոսը: Ես ուրախ եմ օգնել նրանց, քանի որ յոգայի գիտելիքն անվճար է, ինչպես արևի լույսը, բոլոր նրանց համար, ովքեր փնտրում են այն»:

«Այն, ինչ իմաստունները համարել են անհրաժեշտ մարդկության փրկության համար, չպետք է թուլացվի Արևմուտքի համար: Արևելքն ու Արևմուտքը հոգով նման են՝ չնայած իրենց տարբեր արտաքին փորձառություններին, և նրանք առաջընթացի և բարգավաճման հույս չունեն՝ առանց յոգայի հոգևոր ուղիներից մեկը կիրառելու»:

Սուրբը ինձ իր խաղաղ հայացքով պահեց, և ես այդ ժամանակ չհասկացա, որ նրա խոսքերը քողարկված մարգարեություն էին: Նույնիսկ հիմա, երբ գրում եմ այս խոսքերը, չեմ հասկացել նրա թվացյալ անվնաս ակնարկների ամբողջ իմաստը, որ մի օր Հնդկաստանի ուսմունքները կբերեմ Արևմուտք:

Ես ասացի. «Օ՛, մեծ իմաստուն, որքա՛ն հրաշալի կլիներ, եթե դու գիրք գրեիր յոգայի մասին՝ մարդկության օգտի համար»:

Նա պատասխանեց. «Ես պատրաստում եմ ուսանողների, ովքեր իրենց ուսանողների հետ միասին կդառնան կենդանի գրքեր, որոնք կդիմանան քայքայմանը, ժամանակի բնական փոփոխություններին և քննադատների անբնական մեկնաբանություններին»:

Մենք մենակ մնացինք յոգիի հետ մինչև Նրա աշակերտների երեկոյան ժամանումը, երբ Նա կարդաց իր աննախադեպ դասախոսություններից մեկը: Ինչպես մեղմ ջրհեղեղ, Նա սրբեց իր ունկնդիրների հոգեբանական ավերակներն ու բեկորները և տարավ Նրանց դեպի Աստված: Նրա հրաշալի առակները ներկայացվեցին անթերի բեմգալերենով:

Այդ երեկոյան Բհադուրին ուսումնասիրեց միջնադարյան Ռաջպուտ արքայադստեր՝ Միրաբայի կյանքի տարբեր փիլիսոփայական կողմերը, որը հրաժարվել էր պալատի շքեղ կյանքից՝ սրբության ձգտելով: Սկզբում Սանատնա Գոսվամին, մի հայտնի ճգնաժողով, հրաժարվեց ընդունել Նրան որպես աշակերտ, քանի որ Նա կին էր, բայց Նրա պատասխանը Նրան ծնկի բերեց, երբ Նա ասաց.

«Ասա ուսուցչին, որ ես տիեզերքում Աստծուց բացի ոչ մի տղամարդու չեմ ճանաչում: Մի՞թե մենք բոլորս կին չենք Նրանից առաջ»:

(Կա սրբազան գաղափար, որ Աստված տիեզերքի միակ դրական և ստեղծագործական սկզբունքն է, և որ Նրա արարչագործությունը ոչ այլ ինչ է, քան բացասական պատրանք):

Միրաբայը բանաստեղծուհի էր, և Նա գրել է հոգևոր ուրախությամբ լի բազմաթիվ բանաստեղծություններ, որոնք մինչ օրս համարվում են Հնդկաստանի գրական գանձերից մեկը: Ես դրանցից մեկը թարգմանում եմ

անգլերեն (այն արաբերեն թարգմանել է Մահմուդ Աբբաս Մասուդը):

**Եթե մարմինը միշտ լվանում են, դա հայտնի
կդառնա**

**Ես ծովերի մեջտեղում առյուծ կդառնայի
Եթե նա բույսը ուտի, անպայման կհասկանա,
Ես հպարտությամբ կընդունեի այծի
կերպարանք**

**Եթե հաշվեյինք վարդարանների թիվը,
կստացվեր, որ**

**Ես մեծ ուլունքներով Աստծուն էի
գովաբանում**

**Եթե միայն կուռքերը խոնարհվեին
Ես կխոնարհվեի լեռների ու ժայռերի առաջ
Եթե միայն կաթը կարելի լիներ մի կումով խմել
Հորթերի և ձագերի համար՝ համոտեսելու
համար**

**Եթե կնոջը քեզը հանգեցնում է
Հազարավոր մարդիկ անմիջապես
կկաստրացվեին իրենց ընտրությամբ
Այս ամենը բավարար չէ այն բացահայտելու
համար**

**Ոչ, և այն երբեք չի կարողանա բարձրացնել
վարագույրը**

Աստված կհայտնվի մեկ պայմանով.

Սրտի սերն ու կարոտը՝ ինչպես կրակը

**Որոշ ուսանողներ ռուփիներ դրեցին Բիադուրիի
կոշիկի մեջ, որը դրված էր նրա կողքին, երբ նա նստած
էր յոգայի դիրքով: Հնդկաստանում այս սովորական
զոհաբերությունը հարգանքի և գնահատանքի
արտահայտություն է, որը նշանակում է, որ ուսանողը իր
նյութական ունեցվածքը դնում է ուսուցչի ոտքերի տակ:
Բարեհոգի ընկերները Աստծո հոգատարության և Նրա
սիրելիների պաշտպանության դրսևորում են:**

Աշակերտներից մեկը անհամբերությամբ նայեց պատվարժան ՈԼՍՈԼԳՅԻՆ, երբ նա հրաժեշտ էր տալիս, ասելով. «Իսկապես, դու հրաշալի ես, ՈԼՍՈԼԳԻՅ: Դու թողել ես հարստությունն ու անձնական հարմարավետությունը՝ Աստծուն փնտրելու և մեզ իմաստություն տալու համար» (Քանի որ հայտնի էր, որ Բհադուրի Մահասյան երիտասարդության տարիներին հրաժարվել էր ընտանեկան հսկայական կարողությունից, երբ վճռական որոշում էր կայացրել հետևել յոգայի ուղուն):

Սուրբը պատասխանեց. «Բայց դու հակառակն ես անում»: ՈԼՍՈԼԳՅԻ դիմագծերը արտահայտում էին մեղմ հանդիմանություն, և նա շարունակեց. «Ես հրաժարվել եմ մի քանի ռուփիից և անցողիկ, աննշան հաճույքներից՝ հանուն տիեզերական թագավորության սիրո, որի երանությունն անսահման է և անվերջ: Այսպիսով, ինչպե՞ս կարող ես ասել, որ ես ինձ զրկել եմ ինչ-որ բանից: Այս աշխարհի կարճատեւ մարդիկ են, ովքեր իսկապես հրաժարվում են: Նրանք լքում են սուրբ թագավորությունը, որը հավասարը չունի, տենչում են չնչին երկրային հաճույքներին, որոնք ո՛չ սնուցում են, ո՛չ էլ հագեցնում քաղցը»:

Ես ծիծաղեցի ասկետիզմի և ասկետիզմի այս հակադիր տեսակետի վրա. մինչ մեկը աղքատ սրբին ավելի հարուստ և աչքի ընկնող է դարձնում, քան Կրեստսը, մյուսը աշխարհի ամենամեծ միլիոնատերերին վերածում է աղքատ աղքատների, ովքեր չգիտեն, թե ինչ են տառապում աղքատության նվաստացումից:

ՈԼՍՈԼԳԻՅՆ իր ելույթն ավարտեց՝ կոչ անելով անսասան հավատքի՝ ասելով. «Աստվածային համակարգը կառավարում է մեր գործերը և կազմակերպում մեր ապագան այնպիսի իմաստությամբ, որը գերազանցում է ապահովագրական ընկերությունների տրամադրածը: Աշխարհը լի է անհանգիստ մարդկանցով, ովքեր իրենց վստահությունը դնում են արտաքին պաշտպանության միջոցների վրա:

Նրանց ցավոտ մտքերը նման են սպիների նրանց ճակատներին: Միակը և Միակը, ով մեզ օդ ու կաթ տվեց մեր ծննդյան պահից, գիտի, թե ինչպես օրեցօր իր երկրպագուներին ապահովել ամեն ինչով, ինչ նրանց անհրաժեշտ է իրենց կյանքում»:

Ես շարունակեցի սրբի մոտ այցելություններս ուսումնական պարապմունքների ավարտից հետո՝ լուռ ոգևորությամբ, որն օգնեց ինձ գիտակցել աստվածային ներկայությունը: Մի օր սուրբը տեղափոխվեց Ռամ Մոհան Ռոյ ճանապարհի, մեր տնից հեռու՝ Գուրբար ճանապարհին, քանի որ նրա սիրող հետևորդները նրա համար կառուցեցին նոր ճգնափորարան, որը հայտնի է որպես Թաջենդրամաթ ⁽⁴⁾:

Չնայած այն, ինչ պատրաստվում եմ պատմել այս հուշագրության մեջ, վաղաժամ է, բայց այստեղ կհիշատակեմ Բհադուրի Մահասայայի ինձ ուղղված եզրափակիչ խոսքերը: Արևմուտք մեկնելուց կարճ ժամանակ առաջ ես գնացի նրան հրաժեշտ տալու և խոնարհաբար խոնարհվեցի նրա առջև՝ խնդրելով նրա հրաժեշտի օրհնությունը: Նա ասաց.

«Որդի՛ս, գնա՛ Աստծո օրհնությամբ և վերցրու Հին Հնդկաստանի փառքը որպես պաշտպանության վահան: Հաղթանակը գրված է քո ճակատին, և հեռավոր ազնվականները քեզ լավ կընդունեն»:

Աղբյուր՝ Յոգիի ինքնակենսագրությունը (Հնդկական փիլիսոփայությունը յոգայի կյանքում)

Ծանոթագրություններ

(1) Այս շնչառական տեխնիկան հայտնի է որպես պրանայամա, որը կենսական ուժի կամ ակտիվության (պրանա) վերահսկումն է՝ շնչառական գործընթացը կարգավորելու միջոցով: Պրանայամա բիաստրիկան («զանգ») աշխատում է միտքը հանգստացնելու համար:

(2) Պատանջալին յոգայի հին մեկնաբաններից ամենամեծն է

(3) 1928 թվականին Սորբոնի համալսարանի պրոֆեսոր Ժյուլ Բուան դասախոսության ժամանակ նշել է, որ ֆրանսիացի գիտնականները փորձեր են անցկացրել բարձրագույն գիտակցության վերաբերյալ և ընդունել են դրա գոյությունը: Նա այն նկարագրել է որպես «Ֆրոյդի հայեցակարգում ենթագիտակցության համարժեքը: Այս բարձրագույն գիտակցությունը ներառում է այն տաղանդներն ու որակները, որոնք մարդուն դարձնում են իսկապես մարդ, այլ ոչ թե պարզապես զարգացած կենդանի»: Ֆրանսիացի գիտնականը պարզաբանել է, որ բարձրագույն գիտակցության արթնացումը «պետք է տարբերակել ակնարկից կամ հիպնոսից: Բարձրագույն գիտակցության գոյությունը փիլիսոփայորեն ճանաչված է, և այն, ըստ էության, Էմերսոնի կողմից նկարագրված բարձրագույն «ես»-ն է, որը գիտությունը միայն վերջերս է ճանաչել», - ասել է Էմերսոնը իր «Բարձրագույն հոգին» էսսեում. «Մարդը տաճարի դեմքն է, որտեղ թաքնված է ողջ իմաստությունն ու բարությունը, և սովորաբար այն, ինչ մենք անվանում ենք մարդ. ուտելու, խմելու, տնկելու և հաշվարկելու մարդը կեղծ պատկեր է տալիս իր էական իրականության մասին: Բայց հոգին, որի գործիքն ու արտահայտությունն է նա, եթե այն թույլ տրվեր հայտնվել իր մտքերի և գործողությունների միջոցով, մենք ստիպված կլինեինք խոնարհվել, քանի որ այդ դեպքում կկանգնեինք հոգևոր բնույթի և բոլոր աստվածային հատկանիշների առջև»:

(4) Նրա լրիվ անունը Թաջնարամաթ Բհադուրի Էր, իսկ «մաթ» հինդիում նշանակում է պաշտամունքի վայր, հաճախ նկատի ունենալով ճգնաժողովություն կամ վանք: «Տիեզերքում լողացող» սրբերի շարքում Էր Կուլաերտինոյի Սուրբ Հովսեփը՝ 17-րդ դարի սուրբ, որի արտասովոր ապրումները փաստագրվել են ականատեսների կողմից: Սուրբ Հովսեփը ցուցաբերում էր աշխարհի նկատմամբ հիացմունքի և զարմանքի վիճակ, որն իրականում Աստծո հիշատակ էր և խորը կապ Նրա հետ: Նրա եղբայրները վանքում թույլ չէին տալիս նրան ծառայել ընդհանուր սեղանի շուրջ, որպեսզի նա չթռչի ճենապակին: Իրոք, սուրբը անկարող էր կատարել աշխարհիկ պարտականություններ՝ երկար գետնին մնալու անկարողության պատճառով: Երբեմն օրհնված արձանի միայն տեսարանը բավարար էր նրան ուղղահայաց թռիչքի մղելու համար, որից հետո նա տեսնում էր երկու սրբերի՝ մարդու և քարի՝ երկնքում թռիչքը:

Սուրբ Թերեզա Ավիլացին, հոգևոր բարձրության տեր սուրբ, նույնպես ֆիզիկական բարձրացումը անհանգստացնող էր

համարում: Բազմաթիվ վարչական պարտականություններով ծանրաբեռնված՝ նա անհաջող փորձեց դադարեցնել թռիչքի փորձարկումները՝ այս կապակցությամբ գրելով.

«Միջոցառումներն անօգուտ են, եթե Աստված այլ կերպ է կամենում»: Սուրբ Թերեզայի մարմինը, որը թաղված էր Իսպանիայի Ալբա քաղաքի եկեղեցում, չորս դար մնաց անապական, նրա բույրը նման էր վարդերի բույրին, և նրան անթիվ հրաշքներ են վերագրվել:

(Այս հրաշքները մեզ հիշեցնում են նաև Սուրբ Ղուրանում և ազնիվ մարգարեական ավանդույթներում նշվածի մասին, ինչպիսիք են քարանձավի բնակիչների պատմությունը և Մարիամին (խաղաղություն լինի նրա վրա) ուղղված խնդրանքը՝ թափ տալ արմավենու չոր բունը, որպեսզի հասուն արմավենիները անժամանակ ընկնեն դրանից, ինչպես նաև այն մասին, թե ինչպես Աստված հոգ տարավ Մարիամին, ըստ «Ալ-Իմրան» սուրայում նշվածի (Ամեն անգամ, երբ Չաքարիան մտնում էր նրա մոտ սրբավայր, նա գտնում էր նրա մոտ սնունդ: Նա ասում էր. «Օ՛, Մարիամ, որտեղի՞ց է սա քեզ համար»: Նա ասում էր. «Դա Աստծուց է»), ինչպես նաև Ջուրեյջ երկրպագուի և օրորոցում խոսող տղայի, և քարանձավ մտնող երեքի, և ժայռը հեռացավ նրանցից և այլ հրաշքների մասին):

Կամքի ուժը և շրջակա միջավայրի ազդեցությունը

Խնդիրներն ու դժվարությունները առաջանում են մարդու կողմից իր անցյալի գործողությունների մասին անտեղյակությունից, որոնք կատարվել են որոշակի ժամանակ և վայրում: Նրա ներկայիս տառապանքը բխում է նրա արտաբերած մտքերից ու գործերից, որոնք արմատ են գցել գիտակցության հողի մեջ՝ ծլելով և տալով նույն տեսակի պտուղներ, ինչ այդ մտքերն ու գործողությունները:

Միայն Աստծո համար եմ ես ապրում և գործում: Չկան երկրային գայթակղություններ կամ պատրանքներ, որոնք կարող են գայթակղել ինձ: Ես նայել եմ իմաստության և

խորաթափանցության աչքով և ծակել խաբեության ու պատրանքի վարագույրները: Դուք նույնպես պետք է գիտակցեք, որ այս երկիր ձեր այցը ժամանակավոր է: Դուք այստեղ եք մեկ նպատակով՝ սովորելու անհրաժեշտ դասերը և օգնելու բոլոր նրանց, ովքեր հանդիպում են ձեր ճանապարհին կյանքում:

Ամեն առավոտ ես Աստծուց խնդրում եմ ասել ինձ, թե ինչ է Նա ուզում, որ ես անեմ, և այդ ժամանակ տեսնում եմ, որ Նա աշխատում է իմ ձեռքերի և մտքի միջոցով, և ամեն ինչ ընթանում է ըստ Նրա կամքի:

Փորձություններն ու նեղությունները չեն գալիս մարդուն կոտրելու կամ նրա կամքը կաթվածահար անելու, այլ՝ նրան ստիպելու գնահատել Աստծո մեծությունը և հարգել Նրա օրենքները, որոնց միջոցով նրանք կարող են հասնել իրական երջանկության: Աստված չի ուղարկում այս դաժան փորձությունները, քանի որ դրանք հիմնականում մարդկային արարածներ են: Մարդկությունից պահանջվում է միայն արթնացնել իր գիտակցությունը անփութության քնից և դուրս գալ անգիտության խավարից դեպի գիտելիքի լույսը:

Մարգեթ ինքներդ ձեզ խաղաղություն զգալ, քանի որ որքան շատ դա անեք, այնքան ավելի շատ կզգաք այդ ուժը ձեր կյանքում:

Կա մի ավելի բարձր ուժ, որը կլուսավորի ձեր ճանապարհը և կնվիրի ձեզ առողջություն, երջանկություն, խաղաղություն և հաջողություն, եթե դուք դիմեք այդ աստվածային լույսին:

Շատ դեպքերում մեր զգայարանները մեզ խոստանում են անցողիկ հաճույքներ, բայց, ի վերջո, մեզ երկարատև ցավ և տառապանք են պատճառում: Սակայն իրական առաքինությունն ու երջանկությունը քիչ բան են խոստանում, բայց, ի վերջո, մեզ տալիս են մաքուր և երկարատև ուրախություն: Ահա թե ինչու ես ներքին, երկարատև երջանկությունը համարում եմ իսկական

ուրախություն, իսկ ժամանակավոր զգայական
հաճույքները՝ պարզապես հաճույքներ:

Եթե մարդն ունի վատ սովորություն, որը նրան
անհանգստացնում է և գիշերը չի քնում, նա կարող է
ազատվել դրանից՝ խուսափելով այն ամենից, ինչը կարող
է առաջացնել կամ խթանել այն, առանց կենտրոնանալու
դրա վրա՝ փորձելով ճնշել այն: Սա դրա դեմ պայքարի
անուղղակի միջոց է, բայց կա նաև ուղղակի, դրական
միջոց՝ ուղղորդել մտքերը լավ սովորության վրա և
աշխատել այն զարգացնելու վրա, մինչև այն դառնա իր
կյանքի մի մասը, որին կարող է հույս դնել և կախված
լինել:

Լավ բնավորություն ունեցող մարդիկ սովորաբար
ամենաերջանիկն են: Նրանք ոչ մեկին չեն մեղադրում
իրենց հանդիպած խնդիրների և խնդիրների համար,
փոխարենը դրանք վերագրում են իրենց և իրենց անձամբ
պատասխանատու են համարում: Նրանք լիովին
գիտակցում են, որ ոչ ոք իշխանություն չունի իրենց
երջանիկ կամ նեղացնող դարձնելու, եթե թույլ չեն տալիս,
որ ուրիշների գործողությունները, խոսքերը և մտքերը
դրական կամ բացասական ազդեցություն ունենան իրենց
վրա:

Անսասան մարդիկ դժբախտ են: Նրանք լիովին գուրկ
են զգացմունքներից, ինչպես քարերը: Մարդը պետք է
ապրի իր բոլոր մտքերով, զգացմունքներով և
ներհայացքով, զգոն ու ուշադիր լինի իր շուրջը
կատարվող ամեն ինչի նկատմամբ, ինչպես հմուտ
լուսանկարիչը, որը սպասում է լավագույն
հնարավորություններին՝ ամենագեղեցիկ տեսարանների
ամենահրաշալի լուսանկարները անելու համար:
Իսկական մարդկային երջանկությունը կայանում է
մարդու անընդհատ պատրաստ լինելու սովորելու և
պատշաճ ու հարգալից կերպով գործելու մեջ: Որքան
մարդ կատարելագործվի, այնքան ավելի է նպաստում

շրջապատի մարդկանց առաջընթացին և
երջանկությանը:

Քչերն են վերլուծում իրենց իրավիճակը և որոշում
առաջ են շարժվում, թե՞ հետ: Որպես մարդիկ, որոնք
օժտված են ընկալմամբ, իմաստությամբ և
հասկացողությամբ, մեր ամենամեծ պարտականությունն
է ճիշտ օգտագործել մեր իմաստությունն ու ընկալումները,
որպեսզի իմանանք՝ առաջ ենք շարժվում, թե՛ հետ: Եվ եթե
ձախողումը մեզ անընդհատ հարվածում է, մենք չպետք է
հուսահատվենք կամ կորցնենք հույսը:

Անհաջողությունը պետք է գործի որպես
կատալիզատոր, այլ ոչ թե խոչընդոտ մեր ֆիզիկական և
հոգևոր աճի համար:

Անհաջողությունը հաջողության սերմերը ցանելու
լավագույն և ամենահարմար ժամանակն է:
Մարդ չպետք է կենտրոնանա կորստի և
անհաջողության վրա, այլ պետք է փորձել կրկին ու կրկին,
անկախ նրանից, թե որքան բազմաթիվ և դառը կարող
էին լինել նախորդ փորձերը: Անհաջողությունից հետո
յուրաքանչյուր նոր ջանք պետք է լինի լավ պլանավորված
և մտավորապես խթանող: Ավելին, պետք է
հավասարակշռություն հաստատել նյութական
ձգտումների և հոգևոր կարոտների միջև՝ թույլ չտալով, որ
մեկը ստվերի մյուսին:

Ոչ մի իսկապես հոգևոր մարդ չի կարող առանց
նյութական հաջողության, և ոչ մեկի նյութական
մտահոգությունները այնքան ծանրաբեռնված չեն, որ
խանգարեն նրան մտածել Աստծո մասին և անհրաժեշտ
ժամանակը նվիրել խորհրդածությանը, ծառայությանը և
հոգևոր պարտականություններին:

Քրոնիկ ձախողումը դեռ չի սովորել կյանքի դասերը, և
եսասեր հոգևորականը պատժում է իրեն՝ կորցնելով
մտավոր հավասարակշռությունը՝ նյութական կյանքի
նկատմամբ իր անտարբերության պատճառով:

Եթե մարդը իր ողջ աշխատանքն ու գործունեությունը
նվիրում է ուրիշներին ծառայելուն և հասնում է իր
նպատակին՝ ունենալով բավարարվածության զգացում,
ապա նա իսկապես արժանի է ուշադրության և
երախտագիտության:

Մենք չպետք է միակողմանի լինենք, այլ պետք է
հավասարակշռենք մեր գործունեությունը և
առաջնահերթություն տանք մեր առաջադրանքներին ու
պարտականություններին՝ ըստ դրանց կարևորության:

Պարտականությունն այն է, ինչը մարդը կատարում է
ուրախությամբ, այլ ոչ թե նյութական շահույթի համար:
Հոգևոր և բարոյական պարտականությունը պետք է լինի
կյանքում առաջին տեղում:

Յուրաքանչյուր մարդ ունի չօգտագործված ներուժ:

Նրանք տիրապետում են բոլոր անհրաժեշտ ուժեղ
կողմերին: Միտքն ինքնին գերազույն ուժ է, և այն պետք է
ազատվի հնացած և սահմանափակող սովորություններից
ու հասկացություններից:

Չար մտքերը կարող են մարդուն տանել վնասակար
միջավայր, որտեղ նա կարող է արտահայտվել այնպես,
ինչպես ցանկանում է: Սակայն, մարդը կարող է փոխել իր
մտքերն ու գիտակցությունը կամքի ուժի միջոցով, և,
հետևաբար, իր միջավայրը: Եթե մարդը երկար ժամանակ
մնում է վնասակար միջավայրում, այդ միջավայրը սկսում
է ենթագիտակցորեն ազդել նրա վրա: Ժամանակի
ընթացքում նա ի վերջո կորցնում է առողջ և ամբողջական
միջավայր ընտրելու իր ազատությունը և ենթակա է
դառնում այդ վնասակար միջավայրի բացասական
ազդեցությանը:

Մոլորակների և աստղերի ազդեցությունը մարդկային
կյանքի վրա բխում է մոլորակների և մարդկային
մարմինների միջև ձգողության և վանողականության
փոխազդեցությունից: Ուժեղ կամք ունեցողները
համաձայնեցված են Աստծո հետ և չեն սպասում, որ
մոլորակներն ու աստղերը շնորհեն իրենց

բարեհաճությունը: Փոխարենը, նրանք շարունակում են
իրենց ճանապարհորդությունը՝ ինչպես թափանցող
երկնաքար, չափվելով միայն Աստծո առաջնորդող աստղի
կողմից, որը Արևների Արևն է, Օրենքի և հոգիների Տերը:

Նամակներ ուսուցիչ Պարամահանսային՝ նրա աշակերտներից

Ներքին մշակույթ» ամսագրի XIV հատորում
Տարբեր երկրներից հեղինակների կողմից ուղարկված
.նամակներ, որոնցից մենք մեջբերում ենք հետևյալը
Ես կցանկանայի ձեզ տեղեկացնել, որ ձեր
ուսմունքների իմ մտածված ընթերցանության միջոցով
Ես ստացա հոգևոր լուսավորություն
Այն մեկը, որին միշտ փնտրել եմ
Քո ուսմունքները բացեցին երջանկության դռները ինձ
համար

* * *

Ես ամեն օր կիրառում եմ քո հոգևոր
հաստատումները
Ես նկատում եմ, որ բացասական մտքերը
աստիճանաբար նվազում են

Վախերը ցրվել են

Ես վայելում եմ կյանքիս ամեն պահը
Շնորհակալություն օգնության համար

* * *

Ես շատ օրհնություններ եմ ստանում

Ձեր հոգևոր ուսմունքներից
Անհամբեր սպասում եմ ձեր մտքերը կարդալուն
Ես ամեն ինչ անում եմ դա իմ կյանքում կիրառելու
համար

Ձեր ուսմունքները գեղեցիկ են և օգտակար

* * *

Ես գտնում եմ քո հրաշալի փիլիսոփայության մեջ
Ինչը հիացմունք և ոգեշնչում է առաջացնում
Իմ խորին երախտագիտությունը ամեն ինչի համար,
որ դուք ինձ տվել եք

Օգնությունից և հոգեբանական
հարմարավետությունից

* * *

Ես ունեմ այն զգացողությունը, որ ամեն շաբաթ
կստանամ այն

Ձեր ուսմունքներից նոր դասի վրա
Ես հաճույք և լուսավորություն եմ գտնում
յուրաքանչյուր դասում

* * *

Շնորհակալություն սրտիս խորքից
Որպեսզի օգնեմ ինձ հասկանալ իմ ներքին եսը
Եվ որպեսզի ես տեղյակ դառնամ իմ ներսում
թաքնված ուժերի մասին
Եվ Աստծո լույսը ցույց տալու իմ հասկացողությանը
Քեզանից ստացած ուսմունքների միջոցով

* * *

Ես դեռ հիշում եմ իմ այցելությունը քեզ
Նա չորս տարի ապրում է իմ մտքերում
Ես դեռ հիշում եմ քո անմնացորդ հավատը Աստծո
հանդեպ

Եվ քո սերը մարդկության հանդեպ
Դա օգնեց ինձ ճանաչել ինքս ինձ
Երբ մտածում էի, որ մենակ եմ
Ես ընկերներ չունեմ և ոչ ոք չկա, ով ինձ հետ
համակրի
Դա ինձ ինքնավստահություն տվեց և բարձրացրեց
իմ մարտական ոգին

Այն ինձ ոգեշնչեց քաջ լինել կյանքի
դժվարություններին դիմակայելու հարցում

* * *

Քառասուն տարի շարունակ
Ես ուսումնասիրել եմ գիտության և գիտելիքների
տարբեր ճյուղեր
Բայց ես ոչինչ չստացա այդ ամբողջ
ուսումնասիրությունից
Ինչ-որ բանի վրա, որը համեմատելի է այն բանի հետ,
ինչ ես սովորել եմ ձեր ուսմունքներից

* * *

Ես մեծ օգուտ եմ քաղում ձեր ուսմունքները
կարդալուց

Եթե ավելի մեծ թվով մարդիկ
Նրանք ուսումնասիրում և իրականացնում են ձեր
գաղափարները

Աշխարհը, որտեղ մենք կապրենք, կլինի

Ավելի լավ է, քան կա

* * *

Ես ուզում եմ շնորհակալություն հայտնել ձեզ սրտիս
խորքից

Իմ կյանքում եկած օրհնությունների համար

Քանի որ սկսեցի կարդալ քո ուսմունքները
կենտրոնացած և ուշադիր

Շնորհակալություն, և Աստված օրհնի ձեր հրաշալի
ջանքերը

Եվ ձեր աշխատանքը նվիրված է մարդկությանը
ծառայելուն

* * *

Քանի որ ես խնդրեցի քեզ աղոթել իմ հաջողության
համար

Իմ վիճակը զգալիորեն բարելավվել է

Իմ խորին երախտագիտությունը և հույսս, որ դուք
կշարունակեք աղոթել

* * *

Երբ ստացա քո վերջին հաղորդագրությունը

Ես դեռ թափառում էի կասկածի մութ անտառում

Եվ նա չէր կարողանում տեսնել անտառից դուրս եկող
ճանապարհը

Բայց շնորհակալություն Աստծուն և ձեր հատուկ
աղոթքներին

Ուղին ավելի պարզ դարձավ, և իմ հավատքը Աստծո
հանդեպ ամրապնդվեց

Իմ վիճակը բոլոր առումներով բարելավվեց

Եվ խնդրում եմ միշտ հիշեք ինձ ձեր պատասխանված
աղոթքներում

* * *

Ձեր դասերը շատ են օգնել ինձ

Եվ ես դրանից հսկայական օգուտներ ստացա

Եվ դա ինձ համար ապացուցվեց համոզիչ
ապացույցներով

Ձեր հոգևոր հաստատումների և դրական
մտածողության արդյունավետությունը

Ես երախտագիտությունից լի եմ

Առողջության, ուրախության և խաղաղության
շնորհիվ, որը ես զգում եմ

Ես զգում եմ, որ ամեն օր առաջընթաց եմ գրանցում
մեդիտացիայի մեջ

* * *

,Եթե չլինեին քո հրաշալի, ոգեշնչող ուսմունքները

Իմ կյանքը այս երկրային մակարդակում չափազանց
սահմանափակ կլիներ

Ես կցանկանայի շնորհակալություն հայտնել ձեզ ձեր
հատուկ ուշադրության համար

Որը նա ինձ տվել է վերջին երեք տարիների
ընթացքում

* * *

Շնորհակալություն «Հոգևոր մշակույթ» ամսագրի
համար

Որի մեջ ես ամեն օր գտնում եմ օրհնություն և սնունդ
հոգու համար

Շնորհակալ եմ Աստծուն, որ ինձ ծանոթացրեց քեզ և
քո ուսմունքներին

* * *

Ես կցանկանայի շնորհակալություն հայտնել ձեզ ձեր
ամսական նամակների համար

Վերջին հաղորդագրությունը լի էր ոգեշնչմամբ

Որպեսզի ես այն կարդացի իմ աշակերտներին
գրականության դասի ժամանակ

Նրանք դրական արձագանքեցին դրա
բովանդակությանը

,Դա ուրախ առիթ էր բոլորիս համար

Ինձ շատ հուզեցին նամակում ներառված մտքերը

Այնքան շատ, որ ես ցանկացա կիսվել դրանով իմ
ուսանողների հետ

Այս հաղորդագրությունը խորը մտորումների տեղիք
տվեց

Եվ ինքնադիտարկում հոգու գաղտնիքների մեջ

Ես գգում եմ, որ դա կօգնի ինձ լուծել խնդիրները
Եվ իմաստուն և դրականորեն վերաբերվել կյանքի
փորձառություններին

* * *

Քո ուսմունքները անգին են
Ես չեմ ուզում բաց թողնել քո դասերից ոչ մեկը